CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOANNIS ENTICK, GULIELMI BOWYER,

NEC NON

JACOBI SMITH, A. M.

ADAUCTUM.

INSUPER QUOQUE AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS

OMNIA GRÆCÆ LINGUÆ PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR.

ITEM

TRACTATUS DUO:

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, ALTER DE ARTICULIS;

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

EDITIO TERTIA AMERICANA,

(JUXTA EDITIONEM DECIMAM NONAM EDINBURGIENSEM)

PRIORE MULTO AUCTIOR ET EMENDATIOR.

NOVI-EBORACI:

IMPENSIS JACOBI EASTBURN ET SOC. APUD CAMERAS LITERARIAS,

BROADWAY.

1818.

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. De iis igitur solummodo verba facere in animum induxi, quæ præsens omnino spectant institutum: quò penes unumquemque sit faciliùs de eodem rectiùsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium plurimùm refert consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, et quem ad usum eosdem dirigimus; ne, hoc non benè perspecto, iniqua (ut plerumque fert consuetudo) in nos operamve nostram lata esset sententia; paucis te, *Amice Lector*, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodiêrunt in lucem, nos forsitan imprudentiae coarguet, quasi frustra hoc â nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revoçet ea omnia vel κριτικώτερα esse, (nonullaque per omnia Graeca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii saltem molisque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commode portari queant. Idcirco *Cl. Schrevelius*, qui multis nominibus de rep. literariâ bene meruit, meliùsque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idemque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus; ut studiosae Gr. Ling. adolescentiae, in superandis difficultatibus, quae teneriorem istam aetatem ut plurimùm torquent, foret subsidio: et tenuioribus insimul fortunis, humerisque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via planior fieret, itaque compendiosior: id in primis et *Cl. Schrevelio*, et nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Testamenti, et scriptorum

qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas, et Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Testamenti versione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII. dicitur) explicata forent, et enucleata. Anomala etiam, et Themata quæ difficiliùs investigantur, uti et hujus linguæ dialecti variæ, quæ molestiam minùs exercitatis (atque maximè) creare solent; ea ferè omnia, et inventu, et intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solùm Futura et Præterita (quod ab aliis Lexicographis factum) sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, et potissimùm Indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro Perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva; sub quibus plerumque et derivata, et composita communiora, (quæ suâ etiam serie relata sunt) memoriæ ergo commemorantur. Græca πολύσημα per primigenias suas significationes primùm plerumque, deinde per postnatas, (nisi quando unica sufficiat) Latinè reddidimus: Quid enim ejus generis voces (quæ ferè sunt innumeræ) primò et propriè signant, quid verò translatè et μεταφορικῶς, permagni interest exploratum habere. Cùm enim translata vocabula et plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant, (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis) iis quàm sæpissimè utuntur Scriptores: quo fit necesse ut juxtà in alienis, in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ut propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid insuper in hâc Editione præstitum est, admonendus es porrò, *Candide Lector*. Nonnulla *Schreveliana*, sed oppidò pauca, deleta sunt (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus;) alia quædam mutavimus; ἔτυμα desiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout series verborum tulit, intertexuimus; et vocabulorum denique amplius millia in album retulimus. Adjectivis unius, uti et trium terminationum, ut ab iis quæ duarum sunt, et substantivis discriminari possit, (quod sæpiùs pueris negotium facessere jam inde ab adolescentiâ memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata sed Graiis prosapiam suam referunt acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine (quòd sciam) adhuc tentatum fuerit, et quantulumcunque videbitur; magni tamen (nisi me valde fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines, et in plurimis orthographiam etiam, et syllabarum quantitates multò faciliùs innotescere possint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque operâ addiscuntur linguæ; citiùsque et altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita)

imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronominibus verbísque substantivis, quòd frequentissimè occurrunt; de vi præpositionum item, ob earum usum çùm singillatim, tum in compositione, apud Græcos præsertim, longè uberrimum; conjuctionumque ad assequendum sermonis nexum; de verborum et nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter; et per notas voces ignotas addiscere, et memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia, ut nemo, nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quòd si in iisdem duriusculè subinde ἐτυμολογίζειν videamur; at certo nihilo secus id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum; tametsi quò minùs, literarum varias permutationes ostendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas, tum ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, et nominibus præsertim propriis, sæpe accidit) minùs fuimus soliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectùs, non injuriâ (*Fabio* teste) totum penè sermonem Latinum pro suâ sobole vindicare possit; tantaque incertitudo quânam fâmiliâ, imò vel gente oriunda sunt plurima; nemini sit mirum, si nonnulla, hunc in modum forte indigitanda, à nobis sint prætermissa: quando neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis ἔτυμα usupari. Quin facile est signatis addere: et in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, et solâ terminatione saepissimè discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimùm fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret: Quod ut in Latino-Anglicano fiat, auctor fui; et brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda nostratium gratiâ admiscentur: nonnullaque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc, continenti labore, in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit *J. Hutchinsonus*, vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem, in ordinem Alphabeticum restituit; Græca admodum multa Latinis addidit; et utriusque generis tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce *Lubini* sententias Græco-Latinas subjunximus; et tractatus duos nunquam antea editos; quos humaniter mecum communicavit Doctiss. *Rhodocanacides;* qui alia similis monetæ, si literatorum calculis hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (si quis alius) jure optimo meruisse videbitur: quippe omnem curam, operam, et diligentiam adhibuit,

ut hæc* quàm emendatissimè tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum; ne opus, hoc tanto auctario, justam molem, pretiumve solitum excederet; eòque magis, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, ut non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendi tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα siqua irrepserint, (et in tantâ varietate aliter quî fieri potuit?) ea tamen omnia adeò esse εὐαπολόγητα vehementer confidit; ut nihil sit causæ, cur *Cl. Schrevelius* in posterum vereatur, ne corruptè in *Angliâ*, hâc saltem ex officinâ prodeat. Hæc sunt, *Benigne Lector*, de quibus te admonitum velim; nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui bonique consulas. Vale.

* Editio nona, 1717, è prelo BOWYERI Senioris.

*** *Additiones* BOWYERIANÆ *notantur asterisco* (*)

LECTORI BENEVOLO

S. D.

TYPOGRAPHUS.

SCHREVELII LEXICI MANUALIS sexdecim jam editiones, ex recensione JOS. HILL, dein JOANN. ENTICK, A. M. nec non cl. GUL. BOWYER auctae et ornatae, sumptibus Bibliopolarum Londinensium, prodiere.

In exemplaribus Graecis ac Latinis typus mandanis, textus sincerus et benè purgatus opificis solertiâ, pariter ac docti editoris studio, omnino constituendus est: fœdissimi enim errores, oculos eruditissimorum, in schedis elimandis non bene versatos, persaepe latebunt. Ut opus igitur ad unguem redactum peragatur, alterius doctrinam diligentiae alterius accedere necesse est.

Quam ad rem, Typographus Academiae Glasguensis hocce privilegium assecutus est. Tacitum cum Brotieri, Horatium cum Gesneri notis, necnon benè multos scriptores Latinos, in usum tyronum Scoticorum, jam prelo subjecit. Nunc denique hanc Schrevelii Lexici editionem, ad praestantissimas editiones castigatam, ideoque tam emendatiorem quàm locupletiorem, in lucem emittit; maculis si non fortè penitus immunem, prioribus saltem minùs inquinatam. Vale.

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JACOBUS SMITH.

In Schrevelii Lexici hâc editione, ineptiis quibusdam, quæ editionibus prioribus adhereant, abjectis, voces complures et phrases nonnullæ ex Lexicis celeberrimis selectæ passim inseruntur. Quinetiam verborum tempora, modi, et personae, aliquatenus sed parcâ manu delentur. Quis enim juvenis ingenuus, grammaticae artis, uti debet, peritus, ea parùm necessaria ante ei oculos perpetuò obversari, tolerare possit? Verum, si humiles mei labores praeceptori docto et juventuti studiosae minùs displiceant, meipsum ad editionem alteram vocibus et phrasibus locupletatam strenuè accingam. Interea, *Lector Benevole*, inceptis faveas, maculisque paucis, ut spero, ignoscas. Vale.

CORNELII SCHREVELII

L E X I C O N

GRÆCO-LATINUM.

A

A PRIMA est apud Græcos litera quam vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum *Aleph*. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β secundum; γ, tertium, &c. In compositione verò multiplicem habet usum; aliquando enim est στερητικόν, et vim privandi obtinet: βέβαιος, *stabilis*, ἀβέβαιος, *instabilis*, &c. Aliquando est ἐπιτατικόν, quasi dicas *intensivum*; hoc est, vim addit significationi; ut in ἀχανής, ἄβιος. Interdum idem quod δὶς, ut ἄβατος, pro δύσβατος. Nota autem, quòd in quibusdam dictionibus α impune absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀβληχρὸς, βληχρὸς, ἄσταχυς, στάχυς· ἀναστρῆναι, τρῆναι· στράβηλοι, ἀστράβηλοι.

A pro ε Doricè; ut αἶκε pro εἶκε.

'A pro ἡ, Dor, articulus ᾗ, *quo*, Dor. pro ᾗ, adv.

A pro ω, Dor. in gen. pl. simpl. αν, sine accentu, et ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quintæ decl. simpl. ut Πόσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάσων, pro χρυσώσων, à χρυσόω; βοᾶσι pro βοῶσι.

'A, *quæ*: articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὃ *quod*.

'A, vox queritantis, admirantis, optantis: ut, et ἆ, ἆ, *ah*, lamentantis, ab ἀ.

'A, ἆ, *ha, ha, he*, ridentis, ut apud Lat.

'Αάατος, per dupl. privationem, vel per Pleonasm. τοῦ α, *valdè noxius* et *innoxius*: *ab* α et ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀτάω. ἄατος idem.

'Ααγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infragilis*: ab α priv. et ἄγω, *frango*.

'Αάδε, *molestus fuit*: aor. 2. pro ἧδε, solutione η in αα, verbi ἁδέω.

'Αάδης, Dor. pro ἀηδής.

'AAZ'Ω, *exhalo*, *calidum halitum efflo*: f. σω, p. κα, à sono.

'Αάσθην, *deceptus fui*: pro ἥσθην, a. 1. pass. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, seu ἄημι.

*'Αάπτολος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex α priv. et ἄπτολος, *intactus*.

'Αάμνις, δος, ἡ, aucupii instrumentum.

'Αάπτοι, ἀάπτους, ab ἄαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non tangendus*: ex α priv. et ἅπτω, vel ἰάπτω.

'Ααρων, ὁ, nom. viri, Hebr. indecl. q. d. *Montanus*.

'Αασάμην, ω, ατο, *offendi*: pro ἠσάμην, aor. 1. med. verbi ἀάζω vel ἀάσκω, *noceo*: aor. 1. ἆσα, Dor. pro ἦσα, et solutione του, η in dupl. breve ἄασα, et in med. ἀασάμην· a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀάω.

'Αᾶσι, *stant*: 3. pl. ab ἄημι· ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω.

'Αάσχετον, *intolerabile*: ex α priv. et σχέω, *teneo*: cujus 3. pers. perf. pass. ἔσχεται, unde σχετὸς, ϗ ἄσχετος, et Pleonasmo τοῦ α, ἀάσχετος.

'Αᾶται, *saturatur*: 3. sing. ab. ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. sing. ab. ἀάομαι.

'Αατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insatiabilis*, *innoxius*: ex α, et ἄτη, *damnum*.

'Αβαδδὼν, nomen Antichristi; *vastatio*.

'Αβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *profunditate carens*, ἄνευ βάθους.

'Αβαι, *teneræ*: Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, *pubes*.

*'Αβαιον, *parvum*, ex α et βαιὸν, idem.

'Αβακέως, *quietè*: ab.

'Αβακὴς, έος, *mutus*: ab α et βάζω, *loquor*.

'Αβάκησαν, *nescierunt*: a. 1. act. Ion. ab ἀβακέω, *taceo*. Th. βάζω.

'Αβακίζω, f. ίσω, *taceo*.

*'Αβάκιον, ου, τὸ, *mensa, seu tabula calculatoria*.

†'Αβακίσκος, ου, ὁ, *tessella pavimenti*.

'ABA'ΛE, *utinam*, *heu*: forsan ab אבל, abal; *lugere*.

'Αβαντα, acc. sing. ab 'Αβας, αντος, ὁ, nom. prop. viri.

'ABAΞ, κος, ὁ, *abacus*: item *tabula* seu *mensa*: hinc forsan Angl. BOX. BENCH, et BANK, *mensa nummulariorum*.

'Αβάπτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immersabilis*: ab α priv. et βαπτίζω.

'Αβαπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intinctus*: ex α et βάπτω.

'ABAP, ρος, τὸ, placentæ genus.

'Αβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non onerosus*: ex α et βάρος. Th. βαρύς.

'Αβας, Dor. ἥβης. gen. ab. ἥβη.

'Αβάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, *præclarè ago*, *extollo*: ex α pro ἄγαν, et βάζω.

'Αβασάνιστος, ὁ ϗ ἡ, *inexploratus*: ex α et βασανίζω.

'Αβασανίστως, adv. *re non examinata*.

'Αβασίλευτος, ὁ ϗ ἡ, unde ἀβασιλεύτως, *sine rege*: ab α et βασιλεύω.

'Αβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invius*: hinc etiam ἀβάτα. Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ· ex α et βατὸς, *pervius*: quod à βαίνω.

'Αββα, ὁ, nomen Syriacum indecl. q. interpret. Lat. *pater*.

'Αββαλε, pro ἀπέβαλε, vel. ut alii. pro ἀνέβαλε, *rejecit*: a. 2. ab. ἀναβάλλω.

'Αβέβαιος, αία, ον, *infirmus*: ex α et βέβαιος.

†'Αβεβαιότης, τητος, ἡ, *infirmitas*.

'Αβελ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vanitas*.

'Αβέλτερος, *stolidus*: ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ.

'Αβιὰ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Dominus*.

'Αβιαθὰρ, nomen viri, indecl. Hebr, q. interpret. Lat. *Pater excellens*.

*'Αβιβλος, ου, ὁ, qui libris caret.

'Αβιλήνη, ης, ἡ, nomen regionis.

'Αβιος, ὁ ϗ ἡ, *cui non suppetunt ad victum necessaria*: ab α priv. et βίος, *victus*: item *dives*, *longævus*: ab α intens. et βίος, *vita*. Est et

'Αβιος, *valdè robustus*: item *non violentus*: à βία, *vis*, *robur*.

'Αβιοὺδ, nomen viri, indecl. Heb. q. interpret. Lat. *Pater decoris*, vel *Decus patris*.

'Αβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine vita*, *non vitalis*: à βιόω, *vivo*. Th. βίος.

'Αβλαβέως, *innoxiè*: ab ἀβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *innoxius*, ex α et βλάπτω.

'Αβλάπτος, ὁ ϗ ἡ, *noxæ expers*, vel *innocuus*: ex α et βλάπτω

'Αβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *nondum jactus*, *novus*. Sed ἄβλητος, *nondum ictus*. Utrumque ex α et βάλλω.

'Αβληχρὸς, α, ον, *debilis e*: ab α otioso et βληχρὸς, *debilis*. Apud Pindarum accipitur pro *forti*.

'Αβλόει, *sacrifica*: præs. imperat. act. verbi ἀβλοέω.

'Αβοατὶ, Poët. et Dor. adv. pro comm. ἀβοητὶ, ἀβουλίστιν, ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.

'Αβοήθητος, ὁ ϗ ἡ, *destitutus ope*, vel *remedio*: ab α et βοηθέω.

'Αβόλησαν, *occurrerunt*: Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.

'Αβολος, ου, ὁ, *qui nondum amisit*

dentes ætatis indices, i. e. γνώμονας. Th. βάλλω.

'Αϐυλία, ας, ἡ, *inopia consilii*: ex α et βυλὴ hinc

'Αϐυλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *consilii expers*:

'Αϐύλως, adv. *inconsideratè*.

'Αϐυλώτατα, adv. *inconsultissimè*.

'Αϐυλίω, gen. Ion. pro ἀϐύλϐ, ab.

†'Αϐϐτης, ϐ, ὁ, *bobus carens*: ex α et βϐς, *bos*.

'ΑΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἄϐρα, *ancilla*: ab אב *viror*.

'Αϐραάμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelsus*, vel *multitudinis*.

'Αϐράμησαν, *sonuerunt*, 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀϐραμέω.

'Αϐραχε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀϐράχω, Poët. pro βράχω.

'Αϐρεκτος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄϐροχος.

'Αϐρίζομαι, *delicato cultu utor, delicatè me orno*: ab ἁϐρός.

'Αϐρίζω, f. ίξω, *à cibo sumto dormio*: ex α int. et βρίζω, *dormito*.

'Αϐριθὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *sine pondere*: ab α et βρίθω.

'Αϐρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀϐρίζω, *à cibo sumto dormire*.

'Αϐροϐάτης, ϐ, ὁ, *molli incessu utens*: ex ἁϐρὸς et βαίνω, ω, *incedo*.

'Αϐρόϐιος, ab ἁϐρὸς et βίος et

'Αϐροδίαιτος, ὁ ϗ ἡ, *molliter et delicatè vivens*: ab ἁϐρὸς et δίαιτα.

'Αϐρομος, ὁ ϗ ἡ, *strepitum magnum edens*: q. ἅμα βρόμῳ. Th. βρέμω.

'ΑΒΡΟ'Σ, ά, όν, *mollis, delicatus*: hinc ἁϐρότης, ητος, ἡ, *mollities*, Dor. ἁϐρότας, ἁϐρόλατος, ὁ, *deliciæ*, ab אב *virens*, vel אבר *fortis*.

'ΑΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, *nox*: ab α et βροτὸς· ἐν ᾗ βροτοὶ ἐ πρόττεσι. nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀϐροτάζω, *in nocte vagor*: et ἀϐροτέω, *noctu occurro*: ἀϐροτῆσαι, a. 1. infin. act.

'ΑΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ϐ, τὸ, *abrotonum*, genus herbæ.

'Αϐροτος, ὁ ϗ ἡ, *immortalis*: ab α et βροτός.

'Αϐροχαίτας, ϐ, ὁ, Dor. et Æol. pro comm. ὁ ἁϐρὸς τὴν χαίτην ὤν, vel ὁ ἁϐρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui est delicatâ tenerâque comâ*. Anacreon.

'Αϐροχος, *immadidus*, ab α et βρέχω.

'ΑΒΡΥΝΑ, vel ἄϐρυνα, τὰ, *mora*, παρὰ την ἁϐρότητα.

'Αϐρύνομαι, f. ϐμαι, *delicior, glorior*.

'Αϐρύνω, f. υνῶ, *orno*. Th. ἁϐρός.

'Αϐρώτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *non voratus*: ex α et βρώσκω· item *esui ineptus*.

'Αϐυδος, ϐ, nomen urbis. 'Αϐυδηνός, Abydo oriundus, et ibidem habitans.

'Αϐυσσος, ϐ, *infinitæ profunditatis vorago, gehenna*. ex α et βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*.

'Αγάασθαι, *obstupescere*: ab ἀγάμαι, per Pleonasm. Poët. inde etiam.

'Αγάασθε, *invidetis*.

'Αγαϐος, ϐ, ὁ, nomen viri.

'Αγάγας, *qui duxit*: Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

'Αγαγὶν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

'Αγάγοι, *ducat*: a. 2. opt. act. Att. ἤγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. Ion. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγὼν, subj. ἀγάγω, ab eod. verbo.

'Αγάζομαι, f. σομαι, *succenseo, invideo, admiror*. Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι. Hinc fortasse Angl. TO GAZE.

'Αγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος, *valdè divinus*.

'Αγαθὶς, ἴδος, ἡ, *glomus*. Th. ἀγαθός.

'Αγαθοεργέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *benefacio*.

'Αγαθοεργία, ας, ἡ, *beneficentia*.

'Αγαθοεργὸς, et contractè ἀγαθυργος, ϐ, ὁ, *beneficus*: ex ἀγαθὸς et ἔργον.

'Αγαθοποιέω, ῶ, *beneficio afficio, rectè ago*, f. ήσω. a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι.

'Αγαθοποιΐα, ας, ἡ, *benefactum*.

'Αγαθοποιὸς, ὁ, *beneficus*: ex ἀγαθὸς et ποιέω.

'Αγαθὸς, ϐ, ὁ, *bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis*: ab ἄγαν, vel α intensivo et γηθέω, *lætor*; vel ab ἀγαστὸς, abjecto σ, τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς· vel ab ἄγω, *duco*. Angl. GOOD.

'Αγαθότης, τητος, ἡ, *bonitas*: ab ἀγαθός.

'Αγαθυργίη, Ion. per Crasin, pro ἀγαθοεργίη.

'Αγαθυργὸς, *beneficus*: vide ἀγαθοεργός.

'Αγαθυνθεὶς, *gavisus*: a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω, *benefacio*.

'Αγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas*. Th. ἀγαθός.

'Αγαθωτάτῳ, dat. sing. superl. regularis, qu. ab ἀγαθὸς, τερος, τατος, *optimo, præstantissimo*.

'Αγαὶ, αἱ, *litora, vulnera*: ab ἄγω, *frango*.

'Αγαίεται, 3. perf. indic. ab ἀγαίομαι, *irascor, invideo*. Th. ἀγάω.

'Αγαῖος, ϐ, ὁ, *elegans, invidia sus*. Hinc sono et sensu alludit Ang. GAY.

'Αγακλειτὸς, *valdè celebris, inclytus*: ab ἄγαν et κλειτὸς, quod à κλέος.

'Αγακλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀγακλεὴς, *valdè gloriosus*, idem quod ἀγακλυτός.

'Αγακλυτὸς, ϐ, ὁ, *inclytus*: ex ἄγαν et κλυτὸς, *celebris*: quod à κλύω, *audio*.

'Αγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion.

'Αγακλιμέναν, *splendidè ædificatum*, ἄγαν ϗ λαμπρῶς κεκλισμένην, Æol. neglecto augmento, et σ metri causa sublato, κλιμένος, pro κεκλισμένος, *ædificatus*: à κλίζω.

'Αγαλλιάω, ῶ, *exulto*, f. άσω, p. ἠγαλλίακα, a. 1. m. ἠγαλλιασάμην. ω, *alo*; a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην. Hinc

'Αγαλλίασις, εως, ἡ, *exultatio*. Th. ἀγάλλω.

'Αγάλλομαι, *gestio, exulto*: ab ἄγαν et ἅλλομαι Hinc Angl. GALLOP.

'ΑΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

'ΑΓΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, p. κα, *orno, facio delectabile*. Quidni hinc ducamus nostrum GALLANT?

'Αγαλμα, ατος, τὸ, *ornamentum, oblectamentum, simulachrum*.

'Αγαλματοποιὸς, ϐ, ὁ, *statuarius*, à ποιέω, et τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.

'Αγαμαι, *admiror*, f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἠγασάμην, pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

'Αγαμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *cælebs*: ex α et γάμος.

'ΑΓΑΝ, adv. *nimis, valdè*.

'ΑΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *moleo*, *indignor, ægrè fero*. a. 1. ἠγανάκτησα, part. ἀγανακτήσας, gen. Part. præs. ἀγανακτϐτος. Hinc ἀγανάκτησις, *indignatio*: ἀγανακτικὸς, ϐ, ὁ, *quarulus*. Forsan ab ἄγαν et ἄχθομαι.

'Αγανοῖσι. dat. pl. Ion. pro ἀγανοῖς· ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανὸς, *mitis, placidus*, superl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.

'Αγάννιφος, *nivosus*: ab ἄγαν et νιφω.

'Αγανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui leni est animo*: ab ἀγανὸς et φρὴν, *animus*. Hinc

'Αγανοφροσύνη, ης, ἡ, *comitas, mansuetudo*.

'Αγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

'Αγάομαι, vide ἀγάω.

'Αγάπαζε, *ama*: præs. imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.

'Αγαπαι, convivia Christianorum, nom. pl. ab ἀγάπη, *dilectio*, ex ἀγαπάω.

'Αγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, *diligunt*.

'Αγαπατὰ, Dor. pro ἀγαπητὰ, pl. n. g. ab

'ΑΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. κα, *diligo, amo, osculor*. ἀγαπᾷ, præs. im. ἀγαπᾷν, inf. ἀγαπῆσαι, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, *dilectus*, perf. part. pass.

'Αγάπη, ης, ἡ, *amor, dilectio*.

'Αγαπητὸς, ϐ, ὁ, *dilectus*.

*'Αγαπητῶς, *libentèr*.

'Αγαπήνωρ, *fortitudinis* vel *virorum amans*: ab ἀγαπάω et ἀνήρ.

'Αγαπῴην, *diligerem*: Att. pro ἀγαπῷμι, præs. opt. ab ἀγαπάω, *diligo*.

'Αγαρ, ἡ, nomen servæ, indeclinabile, *Peregrina, Ruminans*, vel *Tumida*.

'ΑΓΑΡΙΚΟ'Ν, ϐ, τὸ, *agaricum*, Plin. xxv. 9.

'Αγάῤῥοος, *æstuosus*: ab ἄγαν et ῥέω.

'Αγάσαντο, *admirabantur*: 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab 'Αγάζομαι.

'Αγασθαι, præs. inf. ab ἀγάμαι.

'Αγασθεὶς, *admiratus*: a. 1. part. pass. ἀγασθείην, opt.

'Αγασσάμενος, *lætatus, admiratus*: a. 1. m. part. gemmin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.

'Αγαστὸς, ἡ, όν. *admirandus*. Th. ἀγάω.

'Αγάστωρ, ορος, ὁ, *uterinus frater*: quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστήρ.

'ΑΓΑΣΥΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, frutex unde *Ammoniacum* elicitur.

'Αγαυὴ, et Dor. ά, ἡ, nomen fœminæ splendidæ.

'Αγαυὸς, *nobilis, admirabilis*: ab ἀγάω.

'Αγαυρὸς, *valdè superbus, ferox*. Th. γαῦρος α non est privativum, sed intensivum.

'Αγαφθέγκτος, ϐ, ὁ, *valdè sonans*: Poët. ab ἄγαν, et φθέγγομαι.

'ΑΓΑ'Ω, ήσω, p. ηκα vel ἀγάσομαι. *demiror, stupeo*. Hinc ἄγης, ἀγαῖος, ut et ἀγανὸς, ἀγαίομαι, ἄγομαι, ἀγάσομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, *veneratio*, ἀγαστος. Angl. AGHAST

'Αγγαρεύω, *angario, cogo*.

'ΑΓΓΑ'ΡΟΙ, ων, οἱ, *regum nuntii seu tabellarii.*

'Αγγαρεύω, *cogo ad currendum, vel ferendum aliquid.* 'Αγγαρος, *bajulus.*

'Αγγαρα, ων, τὰ, *stationes, in quos languerii, peracto, dici penso, divertebant.*

'Αγγαρήϊον, et Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum.

'Αγγε, pro ἄγγεα, τὰ, *vasa:* nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.

'Αγγεῖον, ου, τὸ, *vas.*

'Αγγελέουσι, pro ἀγγελοῦσι, *nuntiabunt:* f. 1. dissolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

'Αγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, *præcipua potestas denunciandi oraculi quod quis audivit; denunciatio.* Th. ἀγγέλλω.

'Αγγελιηφόρος, ου, ὁ, *nuntius, internuntius.*

'Αγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

'ΑΓΓΕΛΛΩ, *nuntio:* f. λῶ. p. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθεὶς, εῖσα, p. m. ἤγγολα, ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, *nuntient,* part. pro imp.

'Αγγελος, ου, ὁ, *nuntius, angelus.* ἀγγελία, ας, ἡ, *nuncium.* ἀγγελιώτης, ου, ὁ, *nuncius.* ἀγγελικὸς, *angelicus.*

'Αγγελμα, ατος, τὸ, *nuncium,* ab eod. Th.

'Αγγεσι, dat. pl. ab ἄγγος.

'Αγγεῖον, ου, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

'ΑΓΓΟΣ, εος, τὸ, *vas quodlibet; hinc* ἀγγειώδης, εος, ὁ ἡ, *vasis formam habens:* ἀγγείδιον, ου, τὸ, *vasculum.*

'Αγγούριον, vel ἄγγουρον, *cucumis.*

'Αγγρίζω, *irrito, dolore afficio.* Angl. TO ANGER.

'Αγε, *age,* et ἄγετ', pro ἄγετε, *agite:* adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

'Αγε, Dor pro ἦγε, *duxit,* a. 2.

'ΑΓΕΙΡΩ, *congrego, colligo:* f. ερῶ p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα; ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρας. a. 1. part. ἄγειραν, 3. pl. Ion. pro ἤγειραν. a. 1. pass. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forsan Angl. GATHER et TOGETHER.

'Αγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. sing. imp. verbi ἡγέομαι.

'Αγελάζω, f. άσω, p. κα, *congrego:* pass. ἀγελάζομαι, *gregatim vivo:* Th. ἀγέλη.

'Αγελαῖος, ου, ὁ, *armentalis, ex grege.*

'Αγελάρχης, ου, ὁ, *pecoris magister.*

'Αγελαρχέουσα, *quæ gregi præest:* præs. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω, q. ab ἀγέλη, *grex* et ἀρχή.

'Αγέλαστος, ου, ὁ ἡ, *tetricus, severus, non ridens.*

'Αγελαστία, ας, ἡ, *gestus tetricus,* ab α et γελάω.

'Αγελείη, Ion. pro ἀγελεία, ας, ἡ, *prædatrix:* ab ἄγω et λεία.

'ΑΓΕΛΗ, ης, ἡ, *armentum, grex.* ἀγέληθεν, *ex armento,* ἀγεληδὸν, adv. *gregatim,* ἀγέληφι, *in grege:* nam φι et φιν est syllaba quam poëtæ interdum addunt dativis casibus.

'Αγελήϊος, ου, ὁ, vide ἀγελαῖος.

'Αγελαιών, ῶνος, ὁ, *locus armenti:* ab ἄγω.

'Αγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.

'Αγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, *ducem esse.*

'Αγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

'Αγεν, *ducebat:* imperf. Ion. et præs. inf. Dor. ab ἄγω, *duco:* vel Bæot. pro ἄγησαν, *fracti sunt:* a. 2. pass. ab ἄγην, id autem ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango.*

'Αγενεαλόγητος, ου, ὁ ἡ, *sine genere:* ex α et γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ scriptor.*

'Αγένειος, ὁ, *imberbis.* Th. γένειον.

'Αγενὴς, έος, ὁ ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis:* ex α et γένος.

'Αγένητος, ου, *infectus:* à γίνομαι.

'Αγέννητος, ου, *ingenitus:* à γεννάομαι.

'Αγεο et ἥγεο, pro ἡγοῦ, præs. imp. verbi ἡγέομαι, *ducor.*

'Αγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

'Αγεόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, *qui ducitur:* præs. part. pass. ab ἄγω, *duco.*

'Αγέραστος, ου, ὁ ἡ, *sine munere:* ex α et γέρας.

'Αγερέθω, Poët. pro ἀγείρω, *congrego.*

'Αγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.

'Αγέρθη, *congregatus est:* et in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, et ἠγέρθησαν, a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.

'Αγερμὸς, οῦ, ὁ, *collectio.*

'Αγέροντο, *congregabantur:* a. 2. m. ab ἀγείρω, alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο; nam et Poëtæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

'Αγέρρω, Æol. pro ἀγείρω.

'Αγερσις, *collectio,* ab ἀγείρω. 'Αγερμὸς, οῦ, ὁ, id.

'Αγερώσατο, *neglexit:* 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγερόομαι.

'Αγερώσσειν, *vigilare.*

'ΑΓΕΡΩΧΟΣ, ου, ὁ ἡ, *superbus, ferox:* hinc ἀγερώχως, *superbè,* ἀγερωχία, ας, ἡ, *superbia;* ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγέραχος.

'Αγες, pro ἄγε, *age:* præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἄγεσκεν, Ion pro ἦγε, *ducebat,* imp. et ἄγες, Dor. pro ἦγες, *ducebas.*

'Αγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat;* præs. imp. ab ἄγω.

'Αγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est et nom. propr. viri. *Agesilaus.*

'Αγεσα, machina bellica: à Lat. *Aggesta.*

'Αγέστρατος, ου, ὁ ἡ, *dux exercitûs;* ab ἄγω et στρατός.

'Αγετ' et ἄγετε, *agite:* adv. hortantis. vel præs. Imperativi ab ἄγω.

'Αγέτης, ου, ὁ, *ductor:* ab ἄγω.

'Αγευστος, ου, ὁ ἡ, *qui gustari non potest,* vel *gustatus non fuit:* ex α et γεύω. Sæpius autem accipitur activè pro *jejunus, qui non gustavit.*

'Αγεωμέτρητος, ου, ὁ, *geometriæ ignarus.*

* 'Αγεώργητος, *incultus.*

'Αγη, ης, ἡ, *stupor, admiratio:* ab ἀγάω. Vel ἄγη, pro ἐάγη, Ion. *fractus est:* a. 2. pass. ἄγην, ἐάγην, et Ion. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, *frango.*

'Αγηγέραται, Att. Ion. pro ἠγερμένοι εἰσι. 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.

'Αγηγέρκα, *congregavi:* perf. Att. pro ἤγερκα.

'Αγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

'Αγῆλαι, *extulisse, ornâsse:* ἀγάλλω, a. 1. ἤγηλα, part. ἀγήλας.

'Αγηλατέω, cum tenui, *fugio:* 'Αγηλατέω, cum aspero *expello scelus.*

'Αγημα, τος, τὸ, *AGMEN,* ab ἄγω.

'Αγήνορα, acc. sing. ab

'Αγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus:* ab ἄγαν et ἀνήρ. Hinc ἀγηνορία, *superbia.* ἀγηνορίησιν, dat. pl. Ion. Est et 'Αγήνωρ nomen propr.

'Αγήοχα, *duxi:* perf. pro ἦχα, Att. ἄγηχα, et pleonasmo literæ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.

'Αγήρασος, ου, ὁ, *senii expers:* pro ἀγήρατος, Poët. ex α et γῆρας.

'Αγήρατον, ου, τὸ, herba diutissimè durans.

'Αγήρως, ω. ὁ ἡ, idem quod ἀγήρατος in acc. ἀγήρω sine ν reperitur.

'Αγής, έος, ὁ ἡ, *scelestus;* vide ἐναγής.

'Αγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι, hocque pro διηγήσασθαι, *narrare, recensere.*

'Αγησι, 3. sing. ab ἄγημι, inusitat: pro ἄγαμαι, *admiror.* Th. ἀγάω.

'Αγησίλαος, ου, ὁ, *Agesilaus:* Princeps Lacedæmonius; ex ἄγω et λαός.

'Αγησίχορος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἡγησίχορος, ου, ὁ, *qui choris præest;* ex ἡγέομαι et χορός.

'Αγητὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητὴρ, comm. ἡγεμὼν, όνος, ὁ, *dux, princeps.*

'Αγητὸς, οῦ, *admirabilis:* in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

'Αγηχα, *duxi,* pro ἦχα, perf. verb. ἄγω.

'Αγιάζω, *sanctifico:* f. σω. p. κα. a. 1. pass. ἡγιάσθην, f. 1. ἁγιασθήσομαι, ab ἅγιος.

'Αγίασμα, τὸ, et ἁγιασμὸς, *sanctificatio.*

'Αγιασία, ας, ἡ, *sanctimonia:* ab ἅγιος.

'Αγίγαρτος βότρυς, *uva acinis carens.*

'Αγίζω, f. σω. *purifico:* pro ἁγιάζω.

'Αγινέω, ῶ, Poët. et Ion. idem quod ἄγω, *ago, duco.* Legitur et ἀγίνω.

'ΑΓΙΟΣ, ου, ὁ, *sanctus:* ab ἄγος, hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *sanctitas.*

'Αγιον, τὸ, *sanctuarium:* ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum et tertium.

'Αγιστεύω et ἁγιστεύω, *veneratione habeo:* ab ἄγος.

'Αγιστία, seu ἁγιστεία, ας, ἡ, *sacrum, ceremonia:* ab ἄγος, *veneratio, piaculum.*

'Αγιοσύνη, ης, ἡ, *sanctimonia, sanctitas.*

'ΑΓΚΑΙ, *ulnæ:* nom. pl. ab ἀγκή. Hinc

'Αγκάλη, et ἀγκαλίς. ἡ, *ulna:* et ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector, et foveo.*

'Αγκάλις, ίδος, ἡ, *fasciculus, sarcina:* hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, *bajulus:* et ἀγκαλιδοφόρος, ὁ, τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.

'Αγκαλον, *revocabam:* a. 2. ind. pro ἀνέκαλον, vel a. 2. imp. pro ανακαλε, Syrac. more. ab ἀγκαλέω, Poët. pro ἀνακαλέω, ἀγκαλέει, 3. præs. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

'Αγκάς, adv. *in ulnis:* ab ἀγκή.

'Αγκεα, pl. *valles:* ab ἄγκος.

'Αγκειμαι, pro ἀνάκειμαι, Poët. Syncop.

Ἀγκεράεσσι, pro ἀνὰ κεράεσσι, *supra cornua;* Poët.

Ἀγκή, ῆς, ἡ, *ulna:* vide ἀγκαί.

Ἀγκίον, ου, τὸ, *parva vallis,* dim. ab ἄγκος.

ἈΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *hamus,* hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, *piscatura;* et ἀγκιστρεύω, *hamis venor:* et ἀγκιστρόω, *hamis capio:* et ἀγκιστρώδης, *hamatus.*

Ἀγκλιδὸς, *jactabundus:* pro ἀνάκλειτος.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino.*

ἈΓΚΟΙΝΗ, Poët. *ulna:* ex ἀγκών, quasi ἀγκώνη· hinc, ἀγκοινίζω, *ulnis complector.*

Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare,* hinc ἀγκομίζων, per Enal. pro ἀνακομίσων præs. pro fut. ἀγκομισαιθ', pro σαιτο. 3. sing. a. 1. opt. med.

Ἀγκονέω, *studiosè in opere versor:* ab ἀνὰ et κονέω, *festino.*

ἈΓΚΟΣ, εος, τὸ, *vallis.*

Ἀγκόχασι, Macedonicè pro ἐνηνόχασι, 3. pl. per med. verbi φέρω.

Ἀγκρίνω, pro ἀνακρίνω.

Ἀγκρέομαι, pro ἀνακρέομαι.

Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, *vinculum fibula:* ab ἄγχω.

ἈΓΚΥΛΗ, ης, ἡ, *amentum:* jaculi genus; genus poculi: vitium linguæ. Hinc

Ἀγκυλίζομαι, *jaculor.* ἀγκυλιστὴς, *jaculator.* ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, *lingua præpedimentum.* ἀγκυλότομον, ου, τὸ, instrumentum Chirurgicum quo istud linguæ vitium tollitur.

Ἀγκυλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, *versipellis, versutus:* ex ἀγκύλος et μῆτις.

ἈΓΚΥΛΟΣ, ου, ὁ, *UNCUS, curvus;* hinc

Ἀγκυλόω, *incurvo.* ἀγκύλωσις, *incurvatio.* ἀγκύλως, *tortuosè.* Hinc forsan Lat. *Angulus:* Angl. ANCKLE et ANGLE.

Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ, *curvum, arcum, habens:* ab ἀγκύλος, *curvus,* et τόξον, *arcus.*

Ἀγκυλοχείλαι, *repandum rostrum qui habent:* pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, ex ἀγκύλος, et χεῖλος. Dicimus et ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ.

Ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, *ungulas curvas habens:* à χηλή.

ἈΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora, præsidium:* hinc

Ἀγκυρόω, *anchorâ firmo:* ἀγκυρίζω, *supplanto.*

ἈΓΚΩΝ, ῶνος, ὁ, *cubitus:* hinc

Ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus.*

Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ ξ ἡ, *splendidam comam habens.*

Ἀγλαΐαι, *voluptates,* nom. pl. ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus, lætitia.* ἀγλαΐη, dat. sing. Ion. ἀγλαΐησιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαΐεῖσθαι, f. 1 m. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno, illustrem facio.* Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, et ultimam syllabam circumflectunt; ut pro ισω dicant ιῶ. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo,* TO GLISTER.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ ξ ἡ, Poët. *qui pulchra membra habet, vel facit.*

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ ξ ἡ, Poët. *qui [pul]chras fert arbores.*

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ ξ ἡ, *splendidas sedes habens.* Musarum Epithetum.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ ξ ἡ, Poët. *qui pulchram habet sedem,* vel *solium.*

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ ξ ἡ, *quæ pulchrum habet carpum,* per Sync. pro *formosa.* Hom. passim Θεὴν ἀγλαόκαρπον, quam Pindar. vocat ἀγλαόκαρπον, It. *pulchrum fructum habens.*

Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui illustres pueros habet.*

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ, Poët. ab ἀγλαός, et κῶμος, *qui decorat, et ornat comitatum aliquem.*

ἈΓΛΑΟΣ, ου, ὁ, *splendidus:* q. d. *magna admiratione dignus,* παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, εἴτε βλέπειν, i. e. *vehementer intueri;* quod fit quum res aliquas videmus admiratione et spectatu dignas; hinc ἀγλαά, *splendida;* et hinc ἀγλαΐα, *splendor.* ἀγλαΐζω, *illustro.* ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum.*

Ἀγλαοτρίαιναν, τὸ, Epithet Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινα, pro comm. ἀγλαοτρίαινης, ου, ὁ, ἀγλαὸς τρίαιναν, *inclytus tridente.*

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *insuavis, insipidus;* ab α priv. et γλεῦκος, vel γλυκὺς, *suavis.*

Ἀγλίη, ης, ἡ, *cicatrix in oculo subalba.*

ἈΓΛΙΘΕΣ, αἱ, *alliorum capita.*

Ἀγλωσσος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui nullam habet linguam:* Metonym. pro *non facundus.*

Ἀγμα, τος, τὸ, *fragmentum:* ab ἄγνυμι.

Ἀγμὸς, ου, ὁ, *locus præruptus, littus;* ab ἄγνυμι.

Ἀγναμπτος, *non flexilis;* ab α et γνάμπτω.

Ἀγναφος, ου, ὁ ξ ἡ, *impexus.* Item *novus* ex α et γνάφω.

Ἀγνεία, ας, ἡ, *castitas.* Th. ἁγνός.

Ἀγνεύω, vide in ἁγνός.

Ἀγνήκαμες, pro ἠγνοήκαμεν. Æol. *ignoravimus,* perf. act. ab ἀγνοέω.

Ἀγνὶς, ίος, ὁ ξ ἡ, *castus.*

Ἀγνίζω, f. ίσω, p. κα, *purifico, expio.*

Ἀγνισμὸς, ου, ὁ, *purificatio.* Th. ἁγνός.

Ἀγνοέω, ῶ, *ignoro:* imperf. ἠγνόουν, f. ησω, p. ηκα, a. 1. part. ἀγνοήσας, Hinc

Ἀγνόημα, ατος, τὸ, *erratum:* ex α et νόος.

Ἀγνοια, ας, ἡ, *ignorantia:* ab ἀγνοέω.

Ἀγνοιέω, metri causâ, pro ἀγνοέω.

Ἀγνοίησιν, Ion. et Poët. pro ἀγνοίη, *ignoret:* 3 sing. præs. sub. act.

ἉΓΝΟΣ, ου, ὁ, *castus, purus:* ab ἅγος. Hinc ἁγνῶς, *castè,* ἁγνεύω, *castus sum,* ἁγνεία, &c.

ἈΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex, agnus castus.*

Ἀγνοῦν, præs. part. n. g. verbi ἀγνοέω.

Ἀγνότης, τητος, ἡ, *castitas, sanctitas, puritas:* ab ἁγνός. Th. ἅγος.

ἈΓΝΙΘΕΣ, *lapides quos stamini ter texendum appendunt textores.*

Ἀγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. imp. pass. ab

Ἀγνυμι, vel ἀγνύω, fut. 1. ἄξω, a. 1. ἦξα et ἔαξα. a. 1. pass. ἐάχθην, a. 2. pass. ἄγην et ἐάγην, *fractus sum,* perf. med. ἦγα. Att. ἔαγα, p. ἐαγῶς· ab ἄγω.

Ἀγνῶ, et ἀγνιῶ, pro ἄγω, *duco.*

Ἀγνωμονέστερα, acc. pl. n. comp. ab ἀγνώμων.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas, imperitia;* ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *mente et judicio carens,* ex α et γινώσκω.

Ἁγνῶς, *castè;* adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, *inscienter,* cum tenui ex α et γινώσκω. Sed ἀγνὼς, ῶτος, ὁ, *ignarus, ignotus.*

Ἀγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro.*

Ἀγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia.* Th. γινώσκω.

Ἀγνώσσω, εις, ει, *ignoro:* præs. ind. Hinc ἄγνωστος, ου, ὁ ξ ἡ, *ignotus.* Hinc ἀγνωσσάσκω, idem, ex α et γινώσκω.

Ἀγοήτευτος, *qui fascinari non potest.* Hinc ἀγοητεύτως, *citra præstigias et fucum.* Th. γόης.

Ἀγοίατο, *ducerentur:* 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο. ἄγοι, præs. opt. act.

Ἀγόμφωτος, ου, ὁ ξ ἡ, *incompactus.* Th. γόμφος.

Ἀγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi:* at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, *duco.*

Ἀγόνος, *qui gignere non potest:* ex α et γείνομαι.

Ἀγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt,* 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

ἈΓΟΡΑ, ᾶς, ἡ, *forum:* item *concio, oratio, annona, emptio,* &c.

Ἀγοράασθαι, Poët. pro ἀγοράεσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, *concionari:* ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, *emo:* f. σω. p. κα. pass. ἠγόρασμαι. a. 1 ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ, *circumforaneus, vilis;* item *forensis.* Sed ἀγόραιος, *dies festus.* Th. ἀγορά.

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, *præfectus annonæ:* unde ἀγορανομέω, et ἀγορανομία, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.

Ἀγοράσδειν, Dor. pro ἀγοράζειν, *emere.*

Ἀγόρασις, εως, ἡ, et ἀγορασία, ας, ἡ, *emptio.*

Ἀγόρασμα, τος, τὸ, *res venalis.* ἀγοραστὴς, ῦ, ὁ, *obsonator:* ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασον, ἀζω, et in pl. ἀγοράσατε, *emite:* a. 1. imp. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. 1. pl. ab ἀγοράζω.

Ἀγορητὴς, ου, ὁ, *orator:* ut et ἀγορητής.

Ἀγορεύμεν, *referre, narrare:* præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, et ἀγορευ', pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imp. ut et ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab

Ἀγορεύω, *concionor:* ἀγόρευσε, *nuntiavit:* a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.

Ἀγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.

Ἀγορῆ, Ion. pro ἀγορά, ἀγορῆθε, *ad forum,* adv. ἀγορῆφι, *in foro.*

Ἀγορηθεὶς, θέντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγοράω, *dico.* Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus.* Vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.

Ἀγορήσατο, *concionatus est:* a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.

ἉΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio, piaculum;* item *scelus;* ab חגג, *dies festus,* vel ab ἅζω.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ ξ ἡ, *dux:* ab ἄγω.

ἈΓΟΣΤΟΣ, ῦ, ὁ, *manûs pars interior,* vel *vola:* aliis *cubitus:* qu. ab ἄγω.

ἈΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda,* ve-

natio: inde ἄγρευμα, *præda venatu quæsita*, &c.

Ἀγράμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, *illiteratus:* ab α et γράμμα.

Ἀγραυλέω, ῶ, *ruri seu in agro pernocto:* f. ήσω, p. ηκα. Hinc

Ἄγραυλος, *in agro stabulans;* ἀγρὸς et αὐλή.

Ἄγραφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non scriptus.* Th. γράφω.

Ἄγρει, pro ἄγε· et ἄγρει μὰν pro ἄγε δὴ, adv. hortandi ab ἀγρέω, *venor.* Hinc ἀγρεῖτ' pro ἄγετε.

Ἀγρεύς, έος, ὁ, Poët. *venator.* Th. ἄγρα.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, et ἀγρευτὴς, ῦ, ὁ, quod ab

Ἀγρεύω, *venor.*

Ἀγρὴν, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.

Ἀγριαίνω, *exaspero, irrito:* ab ἄγριος.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, *agrestis:* ab ἀγρός.

Ἀγριέλαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *oleaster:* ex ἄγριος et ἐλαία.

Ἄγριος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἄγριος, ία, ιον, *agrestis ferus.* Sic ἄγρια, *rustice*, neut. plur. pro adv. Th. ἀγρός· ἀγριωτάτῳ, dat. sing. superlat.

Ἀγριότης, τος, ἡ, *rusticitas.*

Ἀγριόω, *sævire facio.* Th. ἄγριος.

Ἀγρίππας, ου, ὁ *Agrippa*, viri nomen.

Ἀγριώδης, εος, ὁ ἡ ἡ *ferus:* ab ἄγριος.

Ἀγρόθεν, ἀγρόθι, ἀγρόνδε, adv. *ex agro, in agro, in agrum.*

Ἀγροικία, ας, ἡ, *villa, domus in agro:* ab ἀγρός.

Ἀγροικότατος, superl. ab ἄγροικος, *rusticus.*

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab

Ἀγροιώτης, ου, ὁ, *agrestis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ, *qui in agris tumultuatur:* ab ἀγρὸς et κυδοιμός.

Ἀγρομένῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀγειρομέναις, per Sync. Sic ἀγρομένων, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, *agri suburbani administratio.*

Ἀγρονόμοι, *agrorum definitores:* ab ἀγρὸς et νέμω.

ΑΓΡΟΣ, ου, ὁ, *ager:* ab ἀρῶ, *aro:* Hinc Angl. ACRE.

Ἀγροτέρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτρία, *venatrix.*

Ἀγροτέρας, *feræ*, gen. sing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρός.

Ἀγρότης, ου, ὁ, *rusticus:* ab ἀγρός.

Ἀγρυπνοῦντα, *vigilantem:* acc. part. præs. ab

Ἀγρυπνέω, *vigilo:* f. ήσω. p. κα.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγρυπνία. q. v.

Ἄγρυπνος, pro ἄυπνος, *insomnis.* ἀγρυπνίῃσιν, *vigilibus:* dat. pl. Ion.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia*, ex α et ὕπνος.

Ἀγρώσσειν, ferè idem quod θηρεύειν, *feras venari.* Hinc nom. Poët. ἀγρώσσα, ης, ἡ, *venatrix.*

Ἀγρώστης, ου, ὁ, et ἀγρώστωρ, ὁ, *venator.*

Ἄγρωστις, *gramen.* Angl. GRASS.

Ἀγρώτης, ου, ὁ, Poët. ectasi pro ἀγρότης.

ΑΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, *vicus, via:* ab ἄγω et γυῖα.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, Poët. *in eodem vico habitans.*

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inexercitatus:* à γυμνάζω, *exerceo.*

Ἀγύναιος, et ἀγύνης, et ἄγυνος, ου, ὁ, *cælebs:* ab α privativo, et γυνή, *mulier.*

ΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, *cœtus, congregatio:* qu. ab ἄγορα, Æol. mutato ο in υ. Hinc

Ἀγυρίζω, et ἀγυρίζω, *congrego.*

Ἀγύρτης, ου, ὁ, *ogyrta:* ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *colligo.*

Ἄγχαζε, Poët. pro ἀνάχαζε· et ἄγχασαι, pro ἀνάχασαι, à Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, *recedo.*

Ἀγχ', pro ἄγχι, *propè*, adv.

Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo.*

Ἄγχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἀγχαυγον, *crepusculum diluculum.*

ΑΓΧΙ, adv. *propè* cum genitivo.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *mari vicinus:* ab ἄγχι et ἅλς· item nomen propr. viri et urbis.

Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *prope terram profundus:* ab ἄγχι et βάθος.

Ἀγχιβεβᾶσι, Dor. pro ἀγχιβεβήκασι, *prope accessit:* p. act. ab ἀγχιβαίνω. f. βήσω, unde ἀγχιβαίνω, et ἀγχιβατέω, quod ex ἄγχι et βαίνω.

Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *prope mortuus.* Th. θνήσκω.

Ἀγχίθεος, ου, ὁ ἡ ἡ, *propinquus Deo.*

Ἀγχιθύροις, *propinquis*, dat. pl. ab ἀγχίθυρος, *vicinus:* ab ἄγχι et θύρα.

Ἀγχιμαχητὴς, ου, ὁ, et ἀγχίμαχος, et ἀγχέμαχος, euphoniæ gratiâ, *cominùs pugnans.* Th. μάχομαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ ἡ ἡ, *e propinquo veniens:* ex ἄγχι et μολέω, seu μολῶ.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, *solertia:* ἀγχίνοος, ου, ὁ ἡ ἡ, *solers, ingeniosus:* ab ἄγχι et νόος.

Ἀγχίῤῥοος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cujus fluenta prope sunt.* Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab

Ἀγχίσης, ου, dat. Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri *Anchises.*

Ἄγχιστ' pro ἄγχιστα, *proximè maximè*, superlat. cum gen. et dat. Pro ἄγχιστα et ἀγχιμάλιστα dicimus. Hinc

Ἀγχιστεύω, *sum propinquus:* ἀγχιστεὺς, ὁ, *cognatus.* ἄγχιστος, ου, ὁ, *proximus.* ab ἀγχοῦ.

Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῖναι, nom. pl. f. g. *concervatæ:* ab ἄγχι et ἵστημι.

Ἀγχίστροφα, adv. *celeriter*, ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, *sententiam mutare:* ex ἄγχι et στρέφω.

Ἀγχόθεν, *ex propiore loco, propè.*

Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχοῦ, q. v.

Ἀγχόνη, *laqueus, quo aliquod strangulatur*

Ἀγχοτάτω, *proximè.* adv. Ion. pro ἐγγυτάτω.

Ἀγχότερος, Ion. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.

Ἀγχοῦ, Poët. idem quod ἄγχι.

Ἄγχου, præs. imperat. pass. ab

ΑΓΧΩ, *strangulo*, f. -ξω. p. χα. ab חנק *strangulare:* Hinc forsan Ang. TO HANG.

Ἀγχώμαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *propemodum æqualis:* ex ἄγχι, et ὁμαλός.

ΑΓΩ, *duco, æstimo, instituo, proficiscor*, &c. f. 1. ἄξω, part. ἄξων, *adducturus*, præt. ἦχα. Att. ἀγήοχα, et per Epenth. τοῦ, ο, ἀγήοχα, a. 2. ἤγον, Att. ἤγαγον, imper. ἄγαγε, ἄγω, pl. ἀγάγετε. sub ἀγάγω, ῃς, p. 3. pl. ἀγάγωσιν, inf. ἀγαγεῖν, præt. pass. ἦγμαι, a. 1. pass. ἤχθην, f. 1. ἀχθήσομαι. à נהג *naag, ducere.*

Ἄγω, sed usitatiùs, ἄγνυμι, *frango*, f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἦγον. p. m. ἦγα. Att. ἐάξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, *vita, ratio, educatio*, ἀγωγεὺς, έως, ὁ, *ductor.* ἀγώγιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *duci aut vehi facilis*, ἀγωγὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *dux viæ.* ἀγώγιον, ου, τὸ, *onus quod curru vehitur.*

ΑΓΩΝ, ῶνος, ὁ, *certamen, cœtus:* ab ἄγω. item *circus, locus certaminis;* ab α et γωνία.

Ἀγωνία, ας, ἡ, *angor, anxietas, certamen:* ab ἀγών· hinc ἀγωνιάω, *certo.* ἀγωνίζω, id. ἀγωνιστὴς, ῦ, ὁ, *certator.* ἀγωνισμὸς, *cupidus certandi.* ἀγώνιος, ου, ὁ, *qui ad certamen spectat.*

Ἀγωνίδαται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσι, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνισται abjecto aug. et corrept. penult. exempto sc. σ, et ejus loco insertâ syllabâ δα.

Ἀγωνιεῦμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσομαι. ab

Ἀγωνίζομαι, *certo, enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο. p. pass. ἠγώνισμαι.

Ἀγώνισαι, a. 1. inf. act. et ἀγώνισαι, *certato*, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, *certo.*

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, *certamen*, ab ἀγών.

*Ἀγωνιστὴς, ου, *pugil, histrio.*

Ἀδᾷ, Dor. pro ᾀδῇ, dat. sing. ab ᾠδή.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *imperitus.* Hinc

Ἀδαημονία, ας, ἡ, *imperitia.* Ion. ἀδαημονίη, ης, ex α et δαίω.

Ἀδαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *indoctus.* Th. δαίω.

Ἀδάκρυτος, ου, *sine lachrymis:* ex α et δάκρυ.

Ἀδὰμ, *Adamus*, primus parens.

Ἀδαμάντινος, ου, ὁ, *adamantinus, firmus, constans:* ab ἀδάμας. Unde

Ἀδάμαντα, acc. sing. ab

Ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamus*, q. ἀδάμαστος, *indomitus*, ob duritiem: ex α pro δὸς, et δαμάω.

Ἀδάξησαι, *prurire*, a. 1. inf. act. ἀδαξέω, vide ἀδαχέω.

Ἀδάπανος, ου, et ἀδαπάνως, adv. *sine sumptu.* Th. δαπανάω.

ἈΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, *adarces*, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Ἀδασαν, *valdè læserunt*, pro ἄσαν, a. 1. Ind. act. Ion. ab ἄδω, *satio lædo.* Lacones enim utuntur, in suis compositis, particulâ ἄδω, ab ἄδην, *satis abundè;* quæ auget.

Ἄδαστος, ου, *non divisus.* Th. δαίζω.

Ἀδαχέω, idem quod κνήθω, *pruriginem, excito, scabo.*

Ἀδδαβον, *aridissimum*, pro αὖον, Laconicè.

Ἀδδεὶς, Poët. pro ἀδεὶς, *audax.* Vide ἀδεής.

ʼΑδδηκόλες, vide ἀνδηκόλες, et ἀδηκόλες.

ʼΑδδὴν, pro ἄδην, *multùm*, adv.

ʼΑδδηφαγια, ας, η, *voracitas*: ab

ʼΑδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ε, ὁ, *vorax bellua*: ab ἄδδην, et φάγομαι.

ʼΑδδι, nom. viri, indec. i. e. *viator, qui transit*.

ʼΑδδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.

ʼΑδε ἡ αὐλὰ, Dor. pro ἰδοῦ δὲ ἡ αὐλὴ, *en eam ipsam!* Est et ἀδε pro ἦδε, imperf. ab ἄδω.

ʼΑδε, Dor. adv. pro ἧδε, *huc illuc, hoc in loco*.

ʼΑδει, *contat*. 3. sing. ab ᾄδω. 2 pl. ᾄδετε part. fœm. g. ᾀδουσα.

ʼΑδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dat. sing. ab ἡδὺς.

ʼΑδεια, vide in ἀδεὴς.

ʼΑδεὴς, ὁ, *intrepidus*. Poët. pro ἀδεὴς, et ἀδδεὴς ex α et δεος, quod à δειδω. Est etiam ἀδεὴς, *impudens*, qu. ἀδετος, *qui coërceri nequit*: à δέω, *ligo*.

ʼΑδεῖης, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, *immunitas à metu, securitas*: à δέος.

ʼΑδείμαντος, ε, ὁ, *impavidus*: ex α et δεῖμα.

ʼΑδειν, *placere*: præs. inf. ab ἀδέω.

ʼΑδειπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *incœnatus*. Th. δεῖπνον.

*ʼΑδεισιδαιμόνως, *sine ullo deorum metu*.

ʼΑδέκαστος, ε, ὁ, *non corruptus muneribus*.

ʼΑδεκάστως, adv. *justè*.

ʼΑδελφειὸς, et ἀδελφεὸς, ε, ὁ, pro ἀδελφὸς, *frater*, Poët. et Ion.

ʼΑδελφὴ, ῆς, ἡ, *soror*.

ʼΑδελφιδῆ, ῆς, ἡ, *filia fratris* vel *sororis*.

ʼΑδελφιδιον, ε, τὸ, *fraterculus*.

ʼΑδελφιδῆς, ε, ὁ, *fratris* vel *sororis filius*.

ʼΑδελφίζω, f. ίσω, p. κα, *fratris nomine compello*. Th. omnibus ἀδελφός.

ʼΑδελφικῶς, adv. *fraternè*.

ʼΑδελφοκλόνος, ὁ ἡ ἡ, *fratricida*: ex ἀδελφὸς, et κλίνω, *occido*.

ʼΑδελφὸς, Æol. pro ἀδελφὸς, *frater*.

ʼΑΔΕΛΦΟ'Σ, ε, ὁ, *frater*: sumitur et pro *cognato*, et *consanguineo*.

ʼΑδελφότης, τητος, ἡ, *fraternitas*: ab α, id est ὁμοῦ, et δελφὺς, qu. ὁμόδελφος.

ʼΑδέματος, ε, ὁ ἡ ἡ, *corpore exutus, mortuus*: ex α et δέμας.

ʼΑδέμεν, *canere*, Ion. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

ʼΑδενδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *purus ab arboribus*. Th. δένδρον, *arbor*.

ʼΑδες, Dor. pro δαψιλὲς, *largum*.

ʼΑδες, *pedes, pedum, pedibus*: idem pro ἀνδὸς, *insuave*, Hesych.

ʼΑδέσποτος, ε, *sine domino, sine certo auctore*.

ʼΑδεσπότως, adv. ab α et δεσπότης.

ʼΑδευκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *amarus*: ab α et δεῦκος, *dulcedo*.

ʼΑδέψητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *crudus, rudis*, ἀναλίσλαστος à δεψέω, *mollio*, et α priv.

ʼΑΔΕ'Ω, *placeo*, f. ήσω. p. ηκα. Hinc ἄδος, ε, ὁ, *lætitia*.

ʼΑδέω, *tædio afficior præ defatigatione*, ab ἄδω, *satio*, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. Æol. ἀδήσειε, et geminato δ, ἀδδήσειε.

ʼΑδη, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἀδέω.

ʼΑδηκόλες, et metri gratiâ, ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἀδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀνδέω, *laboribus defessus sum*. Th. ἄδω, *satio*.

ʼΑδηκτότατη, superl. f. ab ἄδηκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *cariem non sentiens*. à δάκνω.

ʼΑδήλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *integer, incolumis*. à δηλέω.

ʼΑδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non apparens, incertus, obscurus*: ex α et δῆλος hinc ἀδήλως, adv. *obscurè, incertùm*, ἀδηλότης, τητος, ἡ, *incertitudo*.

ʼΑΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, *gravissime angor*, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ἠδημόνησα. ab ἀδέω.

ʼΑΔΗΝ et ἄδδην, *affatim*, adv.

ʼΑΔΗ'Ν, ένος, ὁ, *glandula, tonsillæ*.

ʼΑδηνὴς, έος, ὁ, Poët. *sine consiliis et curis*. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α et δῆνος, *consilium*.

*ʼΑδημιούργητος, ε, ὁ, *qui nihil efficere potest*.

ʼΑδήριτος, ε, ὁ, *contentionis expers*. Th. δῆρις.

ʼΑδης, ε, Poët. pro ᾅδης, *orcus, mors*: in acc. ἄδην.

ʼΑδήσεις, *gratificaberis*, 2. sing. f. 1. v. ἁνδάνω.

*ʼΑδιάγνωστος, ε, *discerni difficilis*.

ʼΑδιαίρετον, *indiscretum*; ex α et διαιρέω.

ʼΑδιάκριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non dubitans*: ex α et διακρίνομαι.

ʼΑδιάλειπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non intermissus indesinens*.

ʼΑδιαλείπτως, *indesinenter*, adv. à λείπω.

ʼΑδιάλλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *irreconciliabilis*: à διαλλάττω.

ʼΑδιάλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *indissolubilis*: ex α priv. et διαλύω.

ʼΑδίαντος, ε, ὁ, *non aspersus*.

ʼΑδίαντον, ε, τὸ, herbæ genus, ex α et διαίνω.

ʼΑδιάπτωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *stabilis, firmus*.

ʼΑδιάσειστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *immotus*.

ʼΑδιασείστως, adv. *immotè*.

ʼΑδιαφθορία, ας, ἡ, *integritas*. ἀδιάφθορος, ε, ὁ ἡ ἡ, *incorruptus*. Th. φθείρω.

ʼΑδιάφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, *indifferens*: à διαφέρω.

*ʼΑδιάψευστος, ε, ὁ, *qui decipi nequit*.

ʼΑδίδακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *indoctus*: ab α et διδάσκω.

ʼΑδιέξιτασος, ε, ὁ, *inenarrabilis*.

*ʼΑδικαιόλογος, *in quo nulla est justitia*.

ʼΑδικῆσαι, Ion. et Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi

ʼΑδικέω, *injuriâ afficio, lædo*, f. ήσω, p. ἠδίκηκα ἀδικησάτε, a. 1. imper. act. ἀδικοῦντα, accus. sing. part. præs. ἀδικέομαι, ῦμαι, *injuriam patior*. p. pass. ἠδίκημαι. a. 1. ἠδικήθην. ex α et δίκη.

ʼΑδίκημα, ατος, τὸ, *injuria*. ἀδικήμασι, dat. pl.

ʼΑδικία, ας, ἡ, *injustitia*, ἄδικος, ε, ὁ ἡ ἡ, *injustus*. ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, *injuste*, adv. à δίκη.

*ʼΑδικοδοξέω, *gloriam iniquè appeto*.

ʼΑΔΙΝΟ'Σ, ἡ, ὀν, *confertus*: ab ἄδην, *abunde*.

ʼΑδιον, *suavius*, Dor. pro ἥδιον, comp. ab ἡδὺς.

*ʼΑδιόρθωτος, *ita ut corrigi, et emendari, nequeat*.

ʼΑδιψος, ε, *non sitiens*, vel *sitim extinguens*. Th. δίψα, *sitis*.

ʼΑδματος, ε, ὁ, Dor. pro ʼΑδμητος, nom viri.

ʼΑδμης, idem quod ἄδμητος, ὁ ἡ ἡ, *indomitus*: ex α et δαμάω.

ʼΑδμήτη, nom. mulieris, q. d. *indomita*.

ʼΑδμωλία, vel ἀδμωλία, ἡ, *ignorantia*; ab α et ἰδμων, per Sync. et ι in λ verso.

ʼΑδοιμι, a. 2. op. verbi ἀδέω, *placeo*.

ʼΑδόκητον, *inopinatò*, adv. ex α et δοκέω, *videor*, ἀδόκητος, *ignobilis, inopinatus*.

ʼΑδόκιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *judicii expers, reprobus, rejectaneus*, ex α et δόκιμος. Th. δοκέω.

ʼΑδολεσχέω, *affatim confabulor, meditor*: ab ἄδει λέσχης, *satietate confabulationis*: ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

ʼΑδολεσχία, ίας, ἡ, *loquacitas, confabulatio*.

ʼΑδολος, ε, ὁ ἡ ἡ, *sincerus*. Th. δολος, *dolus*.

ʼΑδόλως, adv. *nullo dolo, sedulò, candide*.

ʼΑδον, *canebam*. imperf. Dor. pro ᾖδον potest etiam esse part. neut. g. à masc. ἄδων ab ἄδω. At ἄδων, est part. neut. gen. a. 2. aot. ab ἁνδάνω, vel ἀδέω, et ἄδοιμι opt.

ʼΑδονὰ, ας, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas*.

ʼΑδονὶς, ίδος, ἡ, qu. ἀηδονὶς. Vide ἀηδών.

ʼΑδόνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *immobilis*. Th. δονέω.

ʼΑδότι νόῳ, *alacri animo*: ab ἀδέω, a. 2. ἄδων.

ʼΑδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inglorius*. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia*; et ἀδοξέω, *gloriâ careo*, &c. à δόξα.

ʼΑδος, ε, ὁ, *gaudium*: ab ἀδέω, *placeo*.

ʼΑδος, εος, το, *satietas*; ab ἄδω, *satio*.

ʼΑδε, *inferni*, gen. sing. ab ᾅδης.

ʼΑδραμυττηνος, ἡ, ὀν, *Adramyttenus, a, um*; ad urbem *Adramyttium*.

ʼΑδρανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *imbecillus*. Hinc ʼΑδρανέω, *infirmus sum*; et ἀδρανία; vel ἀδρανία, ας, ἡ, *imbecillitas*: ab α et δραίνω.

ʼΑδράστεια, Ion. ʼΑδρήστεια, Nemesis.

ʼΑδραστος, ε, ὁ, *Adrastus*, rex Argivorum. Hinc ἐν ʼΑδραστίῳ νόμῳ.

ʼΑδρεπήβολον, ε, τὸ, Long. *feliæ successus, ubertas*: ab ἀδρὸς, *sublimis*, et ἐπήβολον, qu. ἐπίβολον, *voti compos*.

ʼΑδρηστίνη, *Adrasti filia*.

ʼΑδρηστος, Ion. pro ἄδραστος, ε, ὁ, *minime fugitivus*: ab α et δράω.

ʼΑδριας, ε, ὁ, *Adria*: sinus Venetus.

ʼΑΔΡΟ'Σ, ε, ὁ, *dives, crassus*. Hinc ʼΑδροσύνη, ἡ, *ubertas, copia*.

ʼΑδρότης, τητος, ἡ, *abundantia*. Th. ἀδρός.

ʼΑδρύνομαι, *crassesco, adolesco*: ab ἀδρός. Hinc ἄδρυνσις, *ætas adulta*.

ʼΑδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce*. Vide ἀδύς.

ʼΑδύγλωσσος, ὁ ἡ ἡ, Dor pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis*, ab ἡδὺς et γλῶσσα.

ʼΑδυεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *suaviloquus*: ac ἡδὺς, et ἔπω.

ʼΑδύλογος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἡδύλογος, *suaviloquus*: ab ἡδὺς, et λόγος.

ʼΑδυμελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus*; ab ἡδὺς et μέλος.

Ἀδυναμία, ης, Ion. pro ἀδυναμία ας, ἡ, impossibilitas: ex α et δύναμαι. Hinc

Ἀδυνασία, impotentia.

Ἀδυνατέω, nequeo, impotens sum, f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα. ex α et δύναμαι.

Ἀδύνατον, ου, τὸ, impossibile.

Ἀδύνατος, ου, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος. superl. ἀδυνατώτατος.

Ἀδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ου, ὁ, ἡ, suaviter spirans: ex ἡδύ et πνέω.

Ἄδυτον, ου, τὸ, adytum: vel ἄδυτος, ου, ὁ, ad quem non patet ingressus: ex α et δύνω, vel δύω.

Ἀδύς, Dor. pro ἡδύς, suavis.

ΑΔΩ, satio, f. σω. Sed ἄδω, cano, contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω, p. ηκα, a. 1. ᾖσα, p. pass. ᾖσμαι à ידה jada, vel הודה hoda, celebrare. Sed ἅδω, placeo, f. 2. ἁδῶ, p. m. ἕαδα, (εὔαδα, Poët.) pro ἧδα, part. ἑαδώς, a. 2. ἕαδον pro ἧδον.

Ἁδών, όντος, ὁ, qui placuit, placens, a. 2. part. ab ἅδω, ἁνδάνω.

Ἄδωνιν, acc. sing. ab Ἄδωνις, ιδος, nom. propr. pueri. Adonis.

Ἀδώρητος, ου, ὁ ἡ, indonatus: ex α et δῶρον.

Ἀδωροδόκητος, incorruptus, qui munera non accipit: ex δῶρον, δέχομαι, et α priv.

Ἄδωρος, ου, ὁ ἡ, donorum expers: it. qui non donat.

Ἀδώτῃ, dat. sing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat: ex α et δώτης.

Ἀεθλεύωσιν, colluctantur: 3. pl. præs. sub. ab

Ἀεθλεύω, fut. ευσω, p. κα, ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλος.

Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, certo. Hinc

Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator.

Ἄεθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, ου, τὸ, certaminis præmium: ab ἄεθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, certamen. Hinc ἄθλιος, α, ὁ, miser, ærumnosus. ἀθλιος, rectator.

Ἀεθλονικία, victoria, quæ ex certaminibus reportatur: ab ἄεθλος, et νίκη.

ΑΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, certamen, labor: ab α priv. et ἐθέλω, qu. ὃν, οὐ, ἂν, τις ἐθέλοι. Ἄεθλον vero ab α intens, et θέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἀεθλητὸν vel ex τλάω, tolero.

Ἀεθλοφόρος, ου, qui præmium ex certamine reportat: ab ἄεθλον, et φέρω.

ΑΕΙ', semper, adv. Hinc forsan Angl. AYE.

Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab

Ἀειγενέτης, ου, ὁ, sempiternus: ex ἀεὶ, et γενετὸς, γίνομαι.

Ἀείδελος, Poët. pro ἀειδὴς, ὁ ἡ, inconspicuus, obscurus; it. deformis: ex α et εἴδω, video.

Ἀείδεν, Dor. pro ἀείδειν, canere: præs. inf.

Ἀείδεο, cane, εο Ion. pro ου, præs. imperf. pass.

Ἀείδεισα, Dor. pro ἀείδουσα, præs. part. f. g.

Ἄειδον. 1. vel 3. imperf. act. Ion. pro ᾖειδον, ἀειδομένων, gen. pl part. præs. pass. ἀειδόντων, οντος, pr. part. act. Ἀείδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. pl. præs. ab ἀείδω.

ΑΕΙΔΩ, Poët. ᾄδω, cano, celebro: εις, fut. 1. ἀείσω, Poët. ᾖκα, perf. act. ἀεισθήσομαι fut 1. pass. ᾔσομαι, Poët. ᾖσμαι, perf. pass. ἀΐσω, fut. 2, act. ᾖοιδα, perf. med. unde ἀοιδὸς, ἡ, ὸν, fœm. gen. ἀοιδὴ, contract. ᾠδὴ, ης, ode, es vel oda, æ, f. Hinc Angl. ODE.

Ἀειζώος, ου, ὁ ἡ, sempiternus: ἀείζωον, τὸ sempervivum, plantæ genus: ab ἀεὶ, et ζωή.

Ἀεικία, sævum: acc. sing ab ἀεικὴς, έος, indecens. ἀεικὴς. n. g. ex α et εἴκω.

Ἀεικίη, Ion. pro ἀεικεία. indignitas, contumelia.

Ἀεικέλιος, ὁ ἡ, ignavus, contemptus: ferè idem quod ἀεικὴς. non consentaneus.

Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω. indecenter aliquem tractor, fœdo, ab ἀεικὴς.

Ἀέμεναι, Poët. Dor. pro ἀῆναι, quod pro ἀεῖν, ab ἄω.

Ἀείμνηστος, ὁ ἡ, semper memorandus: à μιμνήσκω.

Ἀειναόντων, gen. pl. ab ἀειναων, οντος, perpetuò fluens, alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ et νάω.

Ἄειρα, a. 1. Ion act. pro ἦειρα. ἀειράμενος, suspiciens, a. 1. part. m. ab ἀείρω· ἀειρόμενος, præs. part. pass.

Ἄειρον, a. 1. imperat. act. ab

ΑΕΙ'ΡΩ, tollo, f. ρῶ. a. 1. ἤειρα, p. ἤερκα. a. 2. ἤερον. qu. εἰς ἀέρα αἴρω.

Ἀεὶς, flans: præs. part. ab ἄημι.

Ἀείσαι, pro ἀείσαιο, a. 1. m. 3. sing. Ion. ἄεισον, a. 1. imperat. act. ἀείσα, ας, ε, ind. Ion. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

Ἀεισιν, Æol. pro ἄεισιν, spirant, 3. pl. verbi ἄημι.

Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, cantus. Th. ἀείδω.

Ἀεκαζόμενος, invitus: præs. part. pass. ab ἀεκάζω, cogo: ex α et ἑκών.

Ἀέκητι, invito, adv. ἀεκόντες, inviti.

Ἀέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκουσ', pro ἀέκουσα. Th. ἑκών.

Ἀέλιος, Poët. pro ἥλιος, Sol.

ΑΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, ἀελλὴς, έος, ὁ ἡ, turbidus, procellosus. ἀελλώδης, εος, ὁ ἡ, id.

Ἀελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ ἡ, vel ἀελλόπος, ὁ ἡ, velox tanquam procella: ab ἄελλα, et πούς, pes.

Ἀελλὼ, nomen mulieris: q. d. procellosa.

Ἄελπτος, insperatus: ab ἐλπίς.

Ἀελπτέοντες, desperantes: ἐκ ἐλπίζοντες.

Ἄελπτ', pro ἄελπτα, non speranda: nom. pl. hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀνελπιστία, desperatio; ex α et ἐλπὶς.

Ἀελπτέω, Poët. pro ἀνελπιστέω, despero.

Ἀελπτίη, ης, ἡ, Ion. idem quod ἀελπτία· ἐξ ἀέλπτης, ex improviso, repentè, contra spem.

Ἀέμμεναι, (exempto ε, et μ ejus loco inserto, ἄμμεναι) Doricè et Ionicè pro ἀεῖν, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, satio.

Ἀέναος, vel ἀείναος, ὁ ἡ, Poët. pro ἀείναος, perpetuò fluens: ut et ἀενάων, pro ἀειναων.

Ἀεννάασθαι, Poët. pro ἀενάεσθαι, profundi, præs. inf. pass. ab ἀενάομαι.

Ἀέντες, flantes, nom. pl. ab ἀέντων, gen. ab ἀεὶς, ἐντος, ab ἄημι.

Ἀέξε, augebat, Ion. pro ἤεξε, 3. sing. imperf. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ου, qui membra auget. Epith. Athletarum: ab ἀέξω et γυῖον.

ΑΕΞΩ, αὔξω, augeo, et ἀεξήσω, Poët. pro αὐξήσω, ἀέξετο, imperf. pass. Ion. ἀεξομένοιο, gen. Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αὐξάνω.

Ἄεπτος, ineffabilis, fortis: ab α et ἕπω.

Ἀεργηλὸς, ου, ὁ, idem quod ἀργὸς, q. v.

Ἀεργὴς, έος, ὁ ἡ, et

Ἀεργὸς, vel ἀργὸς, ου, ὁ, iners, ἀεργῷ, dat.

Ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, pigritia: ex α et ἔργον.

Ἀερέθομαι, attollo pendeo: Poët. dicitur et ἠερέθομαι, præs. ab ἀείρω.

Ἄερθεν, Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀέρθην, Ion. pro ἤερθην· hinc

Ἀερθεὶς, elatus, erectus, part. Th. ἀείρω.

Ἀέριος, ου, ὁ ἡ, aërius. Th. ἀήρ.

Ἀεροβατέω, incedo per aërem; ab ἀὴρ et βαίνω.

Ἀερόεις, εσσα, εν, caliginosus, profundus. Th. ἀήρ.

Ἄερον, sustuli, extuli, a. 2. act. Poët. ab ἀείρω, sub. 2. sing. ἀέρῃς.

Ἀέρσα, ας, Dor. pro ἕρση.

Ἀερσίποδες, celeres, pl. ab ἀερσίπους· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, et πούς.

Ἀερσιπόται, altè volantes, pl. ab ἀερσιπότης, ου, et πετηλος, ὁ ἡ, aëre suspensus: ab ἀείρω, et πέτομαι.

Ἀέρσω, f. 1 Æol. ab ἀείρω, pro ἀερῶ.

Ἀερτάζω, tollo. Th. ἀείρω.

Ἀέσαι, a. 1. inf. ab inusit. ἀέω, spiro, dormio. Hesychio ἀῆσαι, κοιμηθῆναι. Angl. EASE.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ἡ, stultus inconstans, ἀεσίφρονα, acc. sing. ex ἄω et φρὴν· ἀεσιφροσύνῃσιν, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, stultitia.

Ἀετιδεὺς, έως, ῶς, pullus aquilæ: pl. ἀετιδεῖς ab ἀετός.

ΑΕΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, aquila: dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς. Poët. αἰετός. Forsan ab עיט, ajit, avis, propriè rapax: vel ab α et ἔτος, quia vivax est aquila.

ΑΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, ariditas, situs, squalor.

Ἀζαλέοιο, gen. Ion. ab ἀζαλέος, ου, ὁ, aridus, torridus. Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. sing. præs. ind. ab ἄζω, sicco. Hinc ἄζηται, sub. pass. tristetur: ab ἄζομαι, η, εται, propriè exaresco; per Metaph. curâ et mærore conficior.

Ἄζεο, cole, Ion. pro ἄζου præs. imperat. ab ἄζομαι, ἀζόμενος, venerans, part. ἄζετο, imperf. Ion.

Ἄζηλος, ου, ὁ ἡ, quem nullus æmulatur, vilis: ex α et ζῆλος.

Ἀζήμιος, ου, ὁ ἡ, nullâ mulctâ notatus: ex α et ζημία.

Ἀζὴν, ηνος, barba: ab ἄζω, quia à calore.

Ἀζηχὴς, ὁ ἡ, magnum sonum edens: ex α et ἦχος· hinc ἀζηχὲς, adv. sumitur et pro duro et arido: ab ἄζη, ariditas. Et pro indesinenter, quasi ἀδιεχὴς, et ἄζην ἔχων, non disjunctus, et semper habens.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, veneror. Hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, præs. ind. vide ἄζεο.

Ἄζυγος, ὁ ἡ, cælebs, injugatus.

'Αζυγὴς, έ@, idem et ἄζυξ, γος, ὁ ϛ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

'Αζυμα, ων, τὰ, *azyma*. Th. ζύμη, *fermentum*. Inde ἄζυμ@, *infermentatus*.

'ΑΖΩ, *sicco arefacio*.

"Αζω, et ἄζομαι, *veneror*, ἀζηλὸς, *venerandus*.

'Αζὼρ, nomen propr. viri.

"Αζωστοι, *discincti*, pl. ex α et ζωσός.

"Αζωτ@, ε, ἡ, nomen urbis, *Azotus*.

"Αη, *spirabat*, 3. sing. imperf. sub. act. ab ἄημι.

'Αηδέστερ@, *ingratior*; compar. ab ἀηδής.

'Αηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἠηδηκότες· ab ἀηδέω, *tædio afficior*: ab ἀδέω, vel ἄδω.

'Αηδὴς, έ@, ὁ ϛ ἡ, et τὸ ἀεδὲς, *injucundus*; ἀηδῶς, *molestè illibenter*; ἀηδία, *molestia*: ab α et ἡδύς.

'Αήδιζον, pro ἠήδιζον, imperf. act. ab ἀηδίζω.

'Αηδιζόμην, *infestabar*, imperf. pass. Ion. Th. ἡδύς.

'Αηδόνα, acc. sing. ab ἀηδών.

'Αηδονιδῆς, ων, οἱ, *lusciniarum pulli*.

'Αηδονὶς, ιδ@, ἡ, *lusciniola*.

'ΑΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *luscinia*: quod ab ἀείδω, quia canora.

"Αηθ, pro ἄηλο, *spirabat*, ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

'Αηθείη, dat. sing. Ion. ab ἀήθεια, *insolentia*: ex α et ἦθος.

'Αήθεσσον, pro ἠήθεσσον, euphonia gratiâ, imperf. act. ab ἀηθέσσω pro ἀηθέω, *insuetus sum*: ab α et ἦθος.

'Αήθης, εος, ὁ ϛ ἡ, *insolitus*.

* 'Αήθεια, ιας, *insolentia*.

'Αήμεναι, *stare*, præs. inf. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι· ab

"Αημι. Vide Αω.

"ΑΗ'Ρ, ἀέρος, ὁ, *aër*; ἡ, *caligo*; q. ab ἄω. Angl. AIR.

'Αησι, 3. sing. ab ἄημι, *sto*, 3. pl. ἄασι.

'ΑΗ'ΣΥΛΟΣ, η, ον, *molestus*, *iniquus*: dictio Poëtica: id. q. ἀλεγεινὸς, παράνομος, vel pro ἄσυλος· ab ἄσαι, vel ab α et ἥδω.

'Αήσυρος, ε, ὁ, *levis*, *tenuis*. *sublimis*.

'Αήτας, acc. pl. ἀήτην, sing. ab ἀήτης, ε, ὁ, *flatus*, *nom. pl.* ἀῆται, *flamina*. Dicitur et

'Αήτη, ης, ἡ, idem ab ἄημι.

"Αητο, imperf. 3. sing. ἄητον, dual. *spirant*, ab ἄημι· ἄεντας, *volitant*.

"ΑΗΤΟΣ, vel ἄητος, *ventis*, *expositus*: ab ἄω, *flo*. Vel est *insatiabilis*: ex α et ἄδω. Sic ἀητὸς, Poët. pro ἀετὸς.

'Αήττητος, ὁ ϛ ἡ, *invictus*. Th. ἡττάομαι.

"Αθ', pro ἅτε, *quippe*, *tanquam*, *utpotè*.

'Αθαμβὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *intrepidus*: ab α et θάμβος. 'Αθαμβεῖ, adv. *impavidè*.

'Αθάνα, Doricè pro 'Αθήνη, ης, ἡ, *Minerva*; item 'Αθανάα, ας, ἡ, et 'Αθαναία.

'Αθανασία, ας, ἡ, *immortalitas*, Item herba Angl. TANSIE.

'Αθάνατοι, *immortales*, pl. f g. ἀθανάτης, pro ἀθανάτοις. Ion. dat. pl. sic et ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, gen. sing. ἀθανάτοισιν, pro ἀθανάτοις, dat. pl. ab ἀθάνατος, ὁ ϛ ἡ. 'Αθανάταν, Dor. pro ἀθανάτην. Ex α et θάνατος, *mors*.

'Αθανατίζω, *immortalitate dono*.

'Αθαπτος, ὁ ϛ ἡ, *insepultus*. Th. θάπτω.

'ΑΘΑΡΑ, ας, ἡ, *pultis genus*: quasi ab ἀθὴρ, *arista*, pultis materia.

'Αθεεὶ, adv. *sine numine Divûm*. ἄνευ θεοῦ.

'Αθέατα, Poët. pro ἀθέατα, *non aspectanda*: ex α et θεάομαι.

'ΑΘΕΙΡΗ'Σ, vel ἀθέρης, vel ἀθηρής, ιος, ὁ ϛ ἡ. *accuratus*, *contemptus*.

'Αθέλγειν, ἀμέλγειν, i..e. *mulgere*.

'ΑΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, p. χα, *mulgeo*: qu. à θηλή, *papilla*: α, vel otiosum, vel congreg.

'Αθέμιστος, et ἀθεμίστιος, ε, ὁ ϛ ἡ, *injustus*. Dicitur et ἄθεμις. Ex α et θεμιστος, vel θέμις.

'Αθέμιτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *nefarius*, τὸ ἀθέμιτον, *nefas*. Ex α et θέμιτος.

"Αθεος, ε, ὁ, *Dei expers*: ex α et Θεός.

'Αθεράπευτος, ε, ὁ, *incurabilis*, *non serviens*: ex α et θεραπεύω.

'Αθέριζον, *parvi penderunt*, imperf. Ion. ab ἀθερίζω, f. σω, p. ἠθέρικα. Th. ἀθήρ.

'Αθερολόγος, ε, ὁ ϛ ἡ, spicilegus, qui aristas, seu spicas colligit. Ex ἀθὴρ, *spica*, et λέγω, *colligo*.

'Αθεσία, ας, ἡ, *inconstantia in pactis*. Vide ἀθετέω.

'Αθεσμος, ε, ὁ ϛ ἡ, *nefarius*. Th. θεσμός.

'Αθέσφατος, ε, ὁ, *ineffabilis*: ex α priv. et θέσφατος, à *Deo pronuntiatus*. Sumitur, etsi rarissime, pro *nefando*. Sed sæpius in bonam partem accipitur, et tunc α non est, priv. sed intens.

'Αθετέω, ῶ, *abrogo*, *aboleo*, *sperno*, f. ήσω, p. ἠθέτηκα· ab ἄθετος, ε, ὁ, *irritus*, ἀθεσία, *actio*, *quâ aliquid irritum redditur*. Ex α et θετός.

'Αθέτημα, ατος, τὸ, *improbatio*, *abolitio*.

'Αθέτησις, εως, ἡ, id. ab ἀθετέω.

'Αθεώρητος, ε, ὁ ϛ ἡ, *non contemplator*. Item *improvisus*, *non spectabilis*

'Αθήνη, qu. ἀθήλη, ex α et θηλή. Dicitur et

'Αθηνᾶ, gen. 'Αθηνᾶς, qu. ab 'Αθηνάα. Sic

'Αθηναίη, ης, ἡ, ut et 'Αθηνεία. *Minerva*, oleæ inventrix, et Dea Doctrinæ. Hinc 'Αθῆναι, ῶν, αἱ, *Athenæ*. 'Αθήνηθεν, adv. *Athenis*.

'Αθηνάζε, *Athenas*. 'Αθηναῖος, *Atheniensis*.

'ΑΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, *arista*; hinc ἀθερίζω.

'Αθηρηλοιγὸς, ε, ὁ, ventilabrum, minutissimas paleas perdens ac dissipans. Ex ἀθὴρ, *arista*, et λοιγὸς, *pernicies*.

"Αθικτος, ε, vel ἀθιγὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *intactus*. Th. θίγω.

"Αθλ', pro ἆθλα, pl. ab ἆθλον, ε, τὸ, *præmium certaminis*. Th. ἄεθλος.

'Αθλεύω, *pugno*, *laboro*.

'Αθλέω, ῶ, *certo*, f. ήσω, p. ἤθληκα· hinc

"Αθλησις, εως, ἡ, *certamen*.

'Αθλήματα, *certamina*, pl. ab ἄθλημα, ατος.

'Αθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητής, ε, ὁ, *luctator*. Th. ἄεθλος.

* 'Αθλιότης, ητος, ἡ, *miseria*.

"Αθλιος, ε, ὁ, *miser*, ἄθλιαι, f. g. pl. ἀθλιωτάτους, acc. pl. superl. ab ἄθλιος.

'Αθλοθέτης, ε, ὁ, *munerarius*, *certaminis præses*: ab ἆθλος, vel ἆθλον, et τίθημι. Hinc

'Αθλοθετέω, *ludos præbeo*; et ἀθλοθεσία, *certaminis cura*.

"Αθλον, ε, τὸ, *præmium certaminis*.

"Αθλος, ε, ὁ, id. quod ἄεθλος, q. v.

'Αθλοφόρος, ε, ὁ, *victor*: ex ἄεθλον, et φέρω.

'Αθόλωτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *limpidus*; *illimus*: ex α et θολόω.

'Αθόρυβος, ε, *imperturbatus*: ex α et θόρυβος.

'Αθραγεννης, ἡ, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.

'ΑΘΡΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *video*, *cerno*, μετ' ἐπιτάσεως, θεωρέω.

'Αθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab

'Αθροίζω, *congrego*, f. σω, ἀθροῖσαι, a. 1. inf. ἤθροικα, p. act. Th. ἀθρόος.

*'Αθροισμα, ατος, τὸ, *congeries*.

*'Αθροισμὸς, idem.

'ΑΘΡΟ'ΟΣ, ε, ὁ, *confertus*, *repentinus*: hinc

'Αθρόως, *confertim*; ἀθροότης, ητος, ἡ, *universitas*. Huic alludit Angl. A THRONG.

'Αθρύπτος, ε, *non fractus luxu*: ex α et θρύπτω.

'Αθυμέω, ῶ, *animum despondeo*, f. ήσω, p. ἠθύμηκα· hinc ἄθυμος, *non animosus*, ἀθυμία, ἀθυμίη, Ion. *animi dejectio*: ab α et θυμός.

*"Αθυμως, adv. *non animosè*.

"Αθυρμα, ατος, τὸ, *lusus puerilis*, *ludibrium*: ab ἀθύρω.

'Αθύρος, et ἀθύρωτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *patens*, *sine januâ*. Th. θύρα.

'ΑΘΥ'ΡΩ, *ludo*, *cano*, *lusito*: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε.

"Αθυτος, ὁ ϛ ἡ, *profanus*: ex α et θύω.

'Αθῶος, ε, ὁ ϛ ἡ, *impunis*, *mulctam nullam passus*, *innocens*: ex α et θώω.

'Αθωόω, *non mulcto*, *absolvo*, *sum sine jacturâ*.

'Αθώωσις, εως, ἡ, *absolutio quâ quis innocens pronuntiatur*: ab ἀθωόω.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, *hæc*, αἵ, art. postp. ab ἥ, *quæ*.

Αἴ, vel αἶ, *heu*, *hei*, αἱ, pro εἰ, Dor. *si*. Ion. pro εἴθε, *utinam*.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, *terra*: in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

'ΑΙΑ'ΖΩ, *lugeo*, *lamentor*, f. ξω, vel σω. ab αἰ, *heu*.

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ε, ὁ, *Æacides*, nomen propr. acc. p. Αἰακίδας.

Αἰακὸς, ε, ὁ, *Æacus*: ab Αἶαξ, ακος.

Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ. *Ajax*: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

ΑΙ'ΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel αἰανὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *gravis*, *perpetuus*: quod ab αἰάζω· vel ab αἰνός, per Syncop.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

"Αιας, αντος, ὁ, *Ajax*.

ΑΙ'ΒΟΙ', *heu*, *hei*, indignantis, dolentis, adv. à Heb. אבי *abei*.

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ ϛ ἡ, *caper* et *capra*: αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.

Αἰγάθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς. ἐκ τῶν Αἰγῶν· *ab Ægis*.

Αἰγαίων', pro Αἰγαίωνα, acc. sing. *Ægeonem*.

ΑΙ'ΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, vel αἰγάνεον, ε, τὸ, *jaculum*, *tragula*: ab ἄγαν, ἵεσθαι, quod in capras mitteretur; Eustath.

'Αἴγδην, adv. *subitò, impetuosè:* ab ἀΐσσω.

Αἰγέη, ης, Ion. *caprina pellis.* Th. αἶξ.

Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ȣ, ὁ, *Ægides:* patronym. ab Αἰγεὺς, ίος, ὁ, *Ægeus.*

*Αἴγειος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *caprinus:* dicitur quoque αἴξειος. Th. αἶξ. Sed

*Αἰγεὺς, *Ægeus*, nomen propr.

'ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ȣ, ἡ, *populus nigra:* ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera enim arbor est.

Αἰγιάλεια, ἡ, *Ægialea*, nomen proprium.

ΑΙΓΙΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *littus:* hinc αἰγιαλίτης, ȣ, ὁ, *littoreus;* αἰγιαλεὺς, ίος, ὁ, *piscator:* qu. ab ἄγω, *frango*, et ἅλς, ἁλὸς, *mare.*

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα· ab αἰγὶς, *pellis caprina, munimentum pectoris.*

Αἰγίδιον, ȣ, τὸ, *parvus hædus:* dim. ab αἶξ.

Αἰγίζω, f. σω, p. κα, *capras pasco:* potius verò *dilacero:* Hesych.

ΑΙΓΙΘΑΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, *parvus* avis, inimica apibus.

'Αιγιθὸς, ȣ, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit *salus*, Arist. hist. l. ix. c. 1.

Αἰγίλιπος, *excelsa*, gen. ab αἰγίλιψ, *capris invius, altus:* ab αἶξ, et λείπω. Est et Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλȣ. Est autem *Αἴγιλος, insula in mari Ligustico. Latinè *Capraria.*

Αἰγίλωψ, et αἴγιλος, abscessus inter nares et oculi majorem angulum: ab αἶξ, et ὤψ.

Αἰγινῆται, οἱ, *Æginenses.*

Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγίοχος, *ægidem tenens:* ex αἰγὶς, et ἔχω.

Αἰγίπες, οδος, ὁ ξ ἡ, *pedibus caprinis præditus;* ab αἶξ et πȣ̃ς, *pes.*

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ.* Th. αἶξ.

Αἰγλᾶντα, *splendentem*, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic αἰγλᾶεν, pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.

ΑΙΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor:* hinc

Αἰγλήεις, εντος, ὁ, *fulgens, splendidus*, in acc. αἰγλῆντα, pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, ȣ, ὁ, Dor pro αἰγοβότης, ȣ, ὁ, *qui capras pascit:* ab αἶξ, et βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.

Αἰγὸς, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἶξ.

'Αιγυπιὸς, ȣ̃, ὁ, à veteribus dicebatur qui à recentioribus, γύψ, ut tradit Suidas, *vultur.*

Αἰγυπτιακὸς, ȣ, ὁ, *Ægyptiacus:* gen. pl. Αἰγυπτίων, Αἰγυπτίαι, *Ægyptiæ:* ab

Αἴγυπτος, ȣ, ἡ, *Ægyptus.*

ΑΙΓΩΛΙΟΣ, ȣ, ὁ, *ulula.*

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, *caprile*, Αἴγων, ωνος, ὁ, nomen proprium pastoris, *Ægon.*

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἶξ.

Αΐδαο, gen. Æol. ab αΐδης, ȣ, ὁ, *Orcus:* qu. ex α et εἴδω, *non video.*

Αἵδε, *quæ* à nom. ἥδε, musc ὅσδε.

Αἰδεῖσθαι, *revereri*, præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab

Αἰδέομαι, f. med. έσομαι, p. pass. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, hinc αἰδέσιμος, *venerabilis.*

'Αΐδες, *obscurum*, n. g. ab αΐδης, ȣς, q. v.

Αἰδέσθεν, *veriti sunt*, pro ᾐδέσθησαν ab ᾐδέσθην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι· hinc

Αἰδέσθητι, *reverere*, imperat. αἰδέσσαι, a. 1. imperat. med. Poët. Th. αἰδὼς.

'Αΐδεο, gen. Ion. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.

Αἰδέσιμος, ȣ, ὁ, *venerabilis.*

'Αΐδηλα, *arcana*, acc. pl. ab ἀΐδηλος, *tenebricosus, inexpectatus:* ab ἀΐδης, vel α et δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *verecundus.*

'ΑΙ˜ΔΗΣ, et in prosâ, ᾅδης, ȣ, ὁ, *Orcus, inferi, mors:* ab α et ἰδεῖν.

*Αΐδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀΐδης, ȣ.

'Αΐδιος, ȣ, ὁ, *perpetuus:* ab ἀεὶ, *semper.*

'Αϊδιότης, τητος, ἡ, *æternitas, perpetuitas.*

'Αϊδίως, adv. *perpetuò.*

Αἰδνῆς, dat. pl. Ion. f. g. ab ἀϊδνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus:* ex α et εἴδω.

Αἰδοῖ, *reverentiæ*, dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέστατος, ȣ, ὁ, Poët. pro αἰδοιότατος· ab αἰδοῖος, ὁ, ὁ, *maximè venerandus.*

Αἰδοῖον, τὸ, *inguen:* pl. αἰδοῖα, *pudenda.*

Αἰδοῖος, *venerandus*, αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.

Αἰδοίη, *veneranda.* Th. αἰδώς.

Αἰδομένω, *veriti*, dual. part. præs ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.

*Αΐδος, gen. sing. ab ἄϊς, ὁ, *Orcus.*

Αἰδȣ̃, *reverere*, imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδȣ̃ς, *reverentiæ*, gen. sing. αἰδώς.

'Αΐδȣ, gen. ab ἀΐδης.

'Αϊδρεία, et Ion. ἀϊδρηΐη. Vide in ἄϊδρις.

'Αϊδρείῃσι, dat. plur. Ion. pro ἀϊδρείαις· ab ἀϊδρεία, ἡ, *inscitia.* Ab

'Αΐδρις, εως, ὁ ξ ἡ, *imperitus.* ἀϊδρεία, *imperitia;* dat. ἀϊδρείῃ, Ion. ex α et ἰδρεία.

'Αϊδροδίκης, ȣ, ὁ, Poët. *juris ac justitiæ nescius, injustus, perniciosus.*

'Αἰδῶ, acc. sing ab αἰδώς· dual. αἰδώ· αἰδῶ καλύψαι, *pudorem tegere.*

'Αϊδωνῆϊ, dat. sing. ab ἀϊδωνεὺς, έος, ὁ, id. quod ἀΐδης, *Pluto, Orcus.*

'ΑΙΔΩ'Σ, όος, ȣ̃ς, ἡ, *pudor:* ab α et εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.

Αἰεὶ, et αἰὲν, Poët. pro ἀεὶ, *semper*, adv.

Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν· αἰειγενέτῃσι, dat. Ion. pro αἰειγενέταις· ab αἰειγενέτης, ȣ, ὁ, *sempiternus:* ex ἀεὶ, et γείνομαι.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν, metri gratiâ: ab ἀετός.

'Αϊζήϊος, *juvenilis:* ab αἰζηός.

'ΑΙ˜ΖΗΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, pro quo et ἀζηὸς, *juvenis*, gen. plur. αἰζεῶν, q. d. ἀείζιον.

Αἴης, gen. sing. αἴῃ, dat. Ion. ab αἶα.

Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτȣ. ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἴητος, seu ἄητος, *ventis expositus stabilis:* ab ἄω.

Αἶθ', *quæ*, pro αἵτε· ab ὃς, ἣ, ὃ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, *fuligo, favilla.* Est et αἴθαλος, qu. ab αἴθω, est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ωνος, *ardens*, epith. cicadæ: ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, *ardens:* acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν, gen. pl. ab αἰθός.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. *utinam.*

Αἰθαλόω, *comburo, uro, accendo.*

ΑΙ'ΘΗ'Ρ, έρος, έρι, ὁ, *æther:* ab αἴθω· hinc

Αἰθέριος, *æthereus*, αἰθεροβατέω, *per æthera vagor:* αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *ætheris speciem referens.* Hinc Angl. WEATHER.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. Ion. ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops:* ab αἴθω et ὤψ.

Αἰθιόπισσα, ης, ἡ, idem.

Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοισι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, *ardeo.*

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ ξ ἡ, *calidus, niger;* qu. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθὸς, ἡ, ὸν, *niger:* Poët. pro μέλας.

Αἰθȣ́σῃ, dat. sing. ab αἴθȣσα, ἡ, *porticus:* ab αἴθω.

ΑΙ'ΘΡΑ, ας, ἡ, *aëris serenitas*, qu. ab αἰθὴρ· αἶθρος, ȣ, ὁ, *pruina;* αἰθρινὸς, ȣ, ὁ, *matutinus.*

Αἰθρία, ας, ἡ, *serenus, aer.* Th. αἴθρα.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *frigus*, vel *serenitatem inducens:* ab αἰθὴρ, et γείνομαι. Αἰθρηγενέτης, ȣ, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιτέω, *sub dio dormio:* quod ab αἰθρία, et κοίτη.

Αἴθρης, Ion. pro αἴθρας.

*ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ. *mergus.*

'Αιθύσσω, *calefacio, moveo:* ex αἴθω.

*ΑΙΘΩ, f. σω, p. κα, *uro, accendo, fulgeo;* αἶθος, ȣς, τὸ, *ardor;* αἴθων, ωνος, *ardens, flagrans.*

Αἶκα, pro αἶκα, vel αἶκε, Dor. pro εἴπερ, *siquidem;* et Æol. εἴκε.

ΑΙ'ΚΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, *blandior:* hinc

Αἰκάλος, ȣ, ὁ, *adulator.*

'Αΐκη, ης, ἡ, *violentus motus:* ab ἀΐσσω.

ΑΙ'ΚΙ'Α, ας, ἡ, *plaga, verbera, injuria quæ sit cædendo:* αἴκιον, ȣ, τὸ, idem qu. ab ἀεικὴς· hinc

Αἰκίζομαι, *pulsor;* αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, ȣ, ὁ, *pulsatio;* αἴκισμα, τὸ, *plaga.*

ΑΙ˜ΚΛΟΣ, ȣ, ὁ, *vespertinus;* αἶκλον, *coena.* Hesych. αἶκνον.

Αἰκῶς, *turpiter*, adv. pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, *lugubriter.*

Αἴλȣρος, ȣ, ὁ, *felis;* παρὰ τὸ, αἰολλειν τὴν ȣ̓ρὰν.

ΑΙ˜ΜΑ, et αἷμ', ατος, τὸ, *sanguis, cædes, consanguinitas:* ab αἴθω, per translationem spiritus: hinc αἱματικὸς, ȣ, *sanguineus;* αἱματώδης, id. αἱμάτη, ἡ, *ensis;* αἱματίζω, *sanguinem elicio;* αἱματόω, *cruento.*

Αἱμακορία, ας, ἡ, *parentatio;* et αἱμακȣρίαι, *inferias:* ex αἷμα, et κορέω, *satio:* quasi mortui saturentur sanguine eorum qui illis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1 part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, *sepes, quæ spinas habet:* ab αἷμα.

Αἱμάσσω, *cruento*, f. ξω, p. χα· ab eod. Th.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, *sanguis effusio:* ex αἷμα, et ἔκχυσις.

Αἱματοειδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *sanguinis speciem exhibens.*

Αἱματόεσσαι, *cruenta*, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν· ab αἷμ-

Αἱμοβόρος, ὁ, ὁ ξ ἡ, *sanguivorus*: ex αἷμα et βορά, *cibus*.

Αἵμονα, pro δαίμονα, *gnarum*, acc. sing. à δαίω, *disco*.

Αἱμονίη, ης, ἡ, *Hæmonia*, Greciæ regio.

Αἱμορραγέω, f. ήσω, *sanguinem fundo*: ab αἷμα, et ῥήγνυμι· hinc αἱμορραγία, ας, ἡ, *sanguinis eruptio*

Αἱμορροέω, ῶ, *sanguinis profluvio laboro*, f. ήσω, p. ημορρόηκα· ab αἱμόρροος, ἕς, ἡ, *mulier quæ menstrua patitur*: ex αἷμα, et ῥόος· hinc αἱμορροῦσα, præs. part. f. g.

Αἱμος, ε, ὁ, *locus arboribus densus, dumus*: ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ε, ὁ ξ ἡ, *sanguine inquinatus*: ab αἷμα, et φορύσσω.

Αἱμυλομήτης, ε, ὁ, *blandiloquus*: ab αἱμύλος, et μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium*.

Αἱμύλλω, *decipio*: ab

ΑΙ'ΜΥΛΟΣ, ε, ὁ ξ ἡ, *blandus, festivus*; αἱμυλοισι, dat. pl. Ion. hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *festivitas*.

Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω, *obstupesco*: propriè de dentium stupore; qui ex αἷμα, et ὀδούς, *dens*.

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ ξ ἡ, *peritus*; αἵμων, *cruentus*: ab αἷμα.

Αἰνα, *infeliciter*, pro αἰνῶς, Poët.

Αἰναί, pl. f. g. ab αἰνη.

Αἰναρέτης, ε, ὁ, *cujus virtus est in malum unum*: ab αἰνός, et ἀρετή.

Αἰνέας, et Αἰνείας, ε, ὁ, *Æneas*, nomen proprium gen. Æol. Αἰνείαο, Ion. Αἰνείεω· ab

Αἰνέω, ῶ, *laudo, approbo, assentior*, f. έσω, et ήσω, p. ᾔνεκα· p. pass. ᾔνεμαι. Th. αἶνος. hinc αἴνεσις, εως, ἡ, *laus*.

Αἰνή, ῆς, ἡ, *res gravis*, f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, *laus*.

Αἴνημ', pro αἰνῆμι, et hoc pro αἰνέω.

Αἴνεσα, ας, ε, a. 1. Ion. et Poët. pro ᾔνεσα, vel ᾔνησα, verbi αἰνέω.

Αἴνησιν Ion. pro αἰναῖς· ab αἰνη.

Αἰνήσεια, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τό, *ænigma, obscurus sermo*: ab αἰνίσσομαι· Att. αἰνίττομαι· f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος

Αἰνιγματιστής, ε, ὁ, *obscure vel in parabolis, loquens*.

*Αἰνιγματίας, ὁ ξ ἡ, *qui ænigmaticè et obscurè loquitur*.

*Αἰνιγματωδῶς, adv. *obscurè in sermone*.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνόθεν, adv. *à re gravi*. Th. αἰνός.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, ἡ, *sævus ac formidabilis leo*: ab αἰνός, et λέων.

Αἰνόμορος, ε, ὁ ξ ἡ, *infortunatus*: ab αἰνός, et μόρος.

Αἰνοπαθής, *gravia passe*, voc. sing. ab αἰνοπαθής, ῆς· ab αἰνός, et πάσχω.

Αἰνοποιέω, ῶ, *himnum dico, cano*.

Αἰνοπλήξ, ῆγος, ὁ ξ ἡ, *graviter percutiens*: ab αἰνός, et πλήττω.

ΑΙ'ΝΟΣ, ε, ὁ, *apologus, oratio, proverbialis*; item *laus*: ab αἰνέω, hinc αἰνίσσομαι, *obscurè significo*, αἰνιγμός, ε, ὁ, et αἴνιγμα, *ænigma*· αἰνέω, *laudo*.

ΑΙ'ΝΟ'Σ, ἡ, όν, *gravis, horribilis*: comp. αἰνότερος, superl. αἰνότατος dat. αἰνοτάτῳ· αἰνότατε, voc. sing. Angl. HEINOUS.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ε, ὁ ξ ἡ, *quæ duritèr peperit*: ex αἰνός, et τίκτω, *pario*.

ΑΙ'ΝΥΜΑΙ, *capio*: αἴνυτο, Ion. pro ᾔνυτο, 3. sing. imperf

Αἰνῶν, ἡ, nomen urbis indecl.

Αἰνῶς, *graviter*, adv. Vide in αἰνός.

ΑΙ'Ξ, αἰγός, ἡ, *capra* Dor. etiam *procella* ab ἀΐσσω, vel ab Heb. עז, *ez*, vel *gez*, hinc αἴγειος, αἰγίς, αἰγοβοσκός, *caprarius*; αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus*.

Ἀΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

Αἴξιν, dat. pl. ab αἴξ.

Ἀΐουσα, Dor. pro ἀΐουσα, *audiens*: ab ἀΐω, *audio*

Αἰολητ., ῖδος, ἡ, Poët. pro Αἰολίς· Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολίς, ίδος, ἡ, *Æolia*, nomen regionis. Αἰολίδης, ε, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.

Αἰόλλονται, 3. pl. præs. pass. ab

Αἰόλλω, *vario*, f. λῶ, p. κα. Th. αἰόλος hinc et αἰολλίω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοβρόντας, ε, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ε, *qui velocia tonitrua excitat*. Jovis epith. ab αἰόλος, et βροντή.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ξ ἡ, *vario thorace indutus*: à θώραξ.

Αἰολόμητις, *variis consiliis*: et

Αἰολομήτης, ε, ὁ, Dor. αἰολομήτας, ε, ὁ, *sapiens prudens*: ab αἰόλος, et μῆτις.

Αἰολομίτρης, ε, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatam habet*: à μίτρα, et αἰόλος.

Αἰολόπωλος, ε, ὁ ξ ἡ, *varios* seu *veloces equos habens*: ab αἰόλος et πῶλος.

ΑΙ'Ο'ΛΟΣ, ε, *varius velox*; indè αἰόλλω.

Αἴολος, ε, ὁ, *Æolus*, Rex ventorum.

Αἰολοχαίτης, ε, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας. à χαίτη.

Ἄϊον, Ion. pro ᾖον, imperf. ab ἀΐω.

ΑΙ'ΟΝΑ'Ω, f. ήσω, *aspergo, perfundo*: indè

Αἰόνησις, εως, ἡ, *perfusio*.

Αἰορπάτα, Vocabulum Scythicum Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, *viricidæ*.

Αἰπῖαν, acc. sing. f. ab αἰπύς.

Αἰπεινή, ῆς, ἡ, *alta*: etiam ab αἰπεινός, η, ον, *excelsus*.

Αἴπερ, Dor. pro ᾗπερ, *ubi*.

Αἰπόλιον, ε, τό, *grex caprarum*: ab αἰπόλος, ε, ὁ, *caprarius*: περὶ τὰς αἶγας πολῶν· hinc αἰπολεῖν, *capras pascere*; αἰπολικόν, *caprario dignum*; πολέω, et αἴξ.

Αἰπός, ή, όν, idem quod αἰπύς.

ΑΙ'ΠΥ'Σ, ιος, f. αἰπεῖα, n. αἰπύ, *altus, a, um*: acc. αἰπύν· αἶπος, εος, τό, *altitudo, locus, excelsus, mons*.

Αἰπύτιος, idem cum αἰπύς, vel α, ον, possessivum ab Αἰπύτος, nomen proprium.

ΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus, securis, lolium*: ab αἴρω· vel à ῥαίω, per metath. unde et ῥαιστήρ. Indè αἰρικός, et αἴρινος, ε, ὁ, *loliaceus*.

Αἶρας, *tollens*, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἵρεε, Ion. pro αἵρεε, et hoc pro ᾕρεε, *capiebat*, 3. sing. imperf. verbi αἱρέω.

Αἱρεθῶσι, a. 1. subj. pass. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, indè ᾑρέθην.

Αἱρέθη, *captus est*, a. 1. ind. pass. Ion. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι· αἱρεθείς, a. 1. part.

Αἱρεῖ, 3. sing. præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἱρεο, præs. imperat. med. Ion. pro αἱρε, ab αἱρέω.

Αἱρέσιμος, ε, ὁ ξ ἡ, *captu facilis*: ab αἱρέω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, *electio, secta*; indè

Αἱρετικός, ε, ὁ, *hereticus*: qu. ab αἱρέω.

Αἱρετέος, *eligendus*, verbale ab αἱρετός, *qui capit*: quod ab αἱρέω.

Αἱρετιεῖ, *habitabit*, Gen. xxx. 20.

Αἱρετίζω, *eligo*, f. ίσω, p. κα. ab αἱρέω.

Αἱρετίς, ίδος, ἡ, *electrix*.

Αἱρετός, ε, ὁ, *eligendus, optabilis*. Th. αἱρέω,

Αἱρετώτερον, *optabilius*, comp. ab αἱρετός.

ΑΙ'ΡΕ'Ω, *capio, eligo*, f. ήσω, p. ᾕρηκα· f. 2. ἑλῶ· præs. pass. αἱρέομαι. p. pass. ᾕρημαι, σαι, ται· a 2. med. εἱλόμην· sub ἕλωμαι, inf. ἑλέσθαι. αἱρῇ, *ceperit*, 3. præs. sub. act. αἱρήσει, *seperat*, pro ᾑρήκει, Ion. αἱρήκεε, 3. sing. plusquam perf. ac. αἱρήσομεν, f. 1. act. 1. pl. εἷλον, a. 2. αἱρώμεθα, 1. pl. αἱρέονται, 3. pl. præs. pass. αἱρέμενος, η, ον, præs part.

ΑΙ'ΡΩ, *tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo*, f. ἀρῶ, p. ηρκα. a. 1. ἦρα· 2. pl. ἤρατε. ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ης, η, a. 1. subj. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, perf. pass. ἤρθην, a. 1. ἀρθῆναι, ήτω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἷς, *quibus*, dat. pl. ab ἅ, *quæ*.

Αἰς, Αἰσα, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, et sic in aliis.

ΑΙ'ΣΑ, ης, ἡ, *fatum, sors, parra*: (inde αἴσιος, et αἴσιμος) qu. ἀεὶ ὄσα, vel ἀεὶ ἴσον· vel à δαίω, *divido* Item *officium*.

ΑΙ'ΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, accipitris species.

Αἰσεῦμαι, Dor. pro ᾀσθμαι, et hoc pro ᾄσομαι, f. 1. ind. med. verbi ᾄδω, *cano*.

Αἴσηπος, nomen fluvii.

ΑΙ'ΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, *sentio*, f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην· sub αἴσθωμαι· 3. pl. αἰσθάνονται. αἰσθάνοιτο, opt. part αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητός, *sensibilis*: ab αἰσθέω.

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. med. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus*: αἰσθητήριον, ε, τό, *sentiendi instrumentum*, metaph. *facultus sentiendi*: ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητικός, *sensu præditus, sensibilis*.

Ἀΐσθω, pro ἀΐω, *audio*: item pro ἀποπνέω, *exspiro*.

Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἴσιμος, ε, ὁ, *fatalis*: ab αἶσα.

ΑΙ'ΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω, p. ωκα, *insumo, impendo*.

Αἴσιος, ε, ὁ ξ ἡ, *faustus*: ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ε, ὁ, *filius Æsonis*.

Αἴσονται, *canent*, pro ᾄσονται, 3. pl. f. 1. m. ind. verbis ᾄδω, *cano*.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἀΐσσω.

ΑΙ'ΣΣΩ, f. ξω, p. χα, *irruo, prosilio, cum impetu feror*: hinc ἀΐξασα, a. 1 part. f. g.

Ἄϊστος, ε, ὁ ξ ἡ, *de quo nihil sciri potest; obscurus, incertus*: ex α et ἴστημι· hinc ἀϊστόω, *deleo*: ἀϊστώθησαν, a. 1. ind. pass. *evanuerunt*.

Αἰσυήτης, ῆτος, ὁ, *adolescens valdè robustus*: ex α epitat. et σύω, *ruo* Alii pro *decens, moderatus*, ab αἶσα, *officium*; alii ab ἀΐσσω derivari malunt. Eustath. in Il. ω, 347.

ΑΙ'ΣΥΛΟΣ, ε, ὁ, *iniquus, nefarius*· ab ἄσοι, unde et ἄσυλος, hoc per epenthesin τε η, illud τε ι.

ΑΓΣΤΜΝΗΤΗΣ, ε, ὁ, vel αἰσυμνήτης, ἥρος, *certaminis præses et curator*.

Αἴσχεσιν, dat pl. ab αἶσχος.

Αἰσχίνης, ε, ὁ, *Æschines*, Orator Græcus.

ΑΙ'ΣΧΟΣ, εος, τὸ, *turpitudo, probrum*.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ ἡ, *deditus turpi lucro*: αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, et κέρδος.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, *turpiloquium*: ab αἰσχρολόγος, ε, ὁ, *turpiloquus*: ex αἰσχρὸς, et λόγος.

Αἰσχρὸς, ά, ὸν, *turpis, e*; dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι· comp. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων· superl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος· hinc

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, *obscœnitas*; αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, *verborum obscœnitas*: ab αἶσχος.

Αἰσχρῶς, adv. *fœde, turpitèr*.

Αἰσχύνεο, præs. imperat. pass. Ion. ab αἰσχύνομαι, *me pudet*. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor*. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμεν, Ion. et Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, *pudibundus, verecundus*, ab αἶσχος.

Αἰσχυντὸς, ἡ, ὸν, *pudendus*: ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, *pudefacio, contemno*, f. νῶ, p. ᾔσχυγκα· p. pass. ᾔσχυμμαι· a. 1. ᾐσχύνθην, f. 1. pass. αἰσχυνθήσομαι· ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ε, ὁ, *Æsopus*, fabulator: hinc

Αἰσώπειος, *Æsopicus*.

Ἀΐτας, α, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.

Αἴτε, Dor. pro εἴτε, *sive, vel*.

Αἴτει, præs. imperativ. 2. sing. ab αἰτέω, [illegible] *rogare aliquem*.

Αἰτεῖ, Dor. et Æol. 2. sing. pr. imperat. med. Hinc

Αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

ΑΙ'ΤΕΩ, ῶ, *peto, postulo*, f. ήσω, p. ᾔτηκα· a. 1 ᾔτησα. imperf. pass. ᾐτεόμην, έου, εῖτο, ᾐτέετο p. pass. ᾔτημαι, f. 1. pass. αἰτηθήσομαι. Hinc

Αἴτημα, et αἴτησις, εως, ἡ, *petitio*.

Αἰτῇς, 2. sing. sub. act. αἰτῆτε, a. 1. sub. 2. pl. ab αἰτέω.

Ἀΐτης, ε, ὁ, *qui amatur libidinosè*: ab ἀΐω.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

ΑΙ'ΤΙΑ, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, *causa, culpa, crimen*.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, *criminatio, crimen*: ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, *causam attribuo, accuso*, f. άσομαι· præs. inf. αἰτιᾶσθαι p. ᾐτίαμαι.

Αἰτιατικὸς, ῆ, ὁ, *criminatorius*.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, *causæ redditio*. Th. λέγω.

Αἴτιον, ε, τὸ, *noxa, causa*.

Αἴτιος, ε, ὁ ἡ, *culpandus, auctor*: ab αἰτία.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῶντο, Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ ἡ, *causalis*, αἰτιῶδες, n. g.

Αἰτιώτατος, sup. ab αἴτιος.

Αἰτοῖμι, Att. pro αἰτοίμι, opt. Vide αἰτέω, *peto*.

Αἶτος, Dor. pro τέμενος, εος, τὸ.

Αἰτωλὸς, ε, ὁ, *Ætolus*: Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc

Αἰτώλιος, ε, ὁ, *Ætolus*, patronym.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. subj. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præs. subj. pass. ab αἰτέω.

Αἴφνης, adv. *subitò, repentè*: ab ἀφανὴς.

Αἰφνίδιος, ε, ὁ ἡ, *repentinus*: hinc

Αἰφνιδίως, adv. *repentè*: ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, *adigi*: a. 1. inf. pass. ab ἀΐσσω.

Αἰχμάζω, *pugno, vibro*: ab αἰχμή.

Αἰχμάσσω, idem.

Αἰχμάλωτος, ε, ὁ, *captivus*; et αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva*: q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς· quod ab ἁλίσκω, *capio*. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, *captivitas*.

Αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*, f. εύσω, p. ᾐχμαλώτευκα· Αἰχμαλωτίζω, *captivum abduco*, f. ίσω, p. ικα· p. pass. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχματὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητὴς, et αἰχμηταῖ, gen. Dor. Bœot et Æol. pro αἰχμητȣ̃.

ΑΙ'ΧΜΗ', ης, ἡ, *cuspis*: αἰχμαῖς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς· ab ἀΐσσω.

Αἰχμητὰ, voc sing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, ε, ὁ, *bellator*; acc. αἰχμητὴν. Th. αἰχμή.

Αἰχμοφόρος, ὁ, *miles hastatus*. Th. αἰχμή, et φέρω.

ΑΙ'ΨΑ, et αἶψ', adv. *statim, celeritèr*.

Αἰψηροκέλευθος, ε, ὁ ἡ, *celeritèr viam conficiens*, epitheton Boreæ, ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, quod ab αἶψα, et κέλευθος, *via*.

ΑΙ'Ω, *audio*, Poët. qu. ab ἀΐω, *sono*: præs. part. ἀΐων.

ΑΙ'Ω'Ν, ῶνος, ὁ, *ÆVUM, mundus, seculum*; qu. ἀεὶ ὢν· item in f. g. ἡ αἰὼν, *vita*; hinc

Αἰώνιος, ε, ὁ ἡ, *æternus*.

Αἰωνίζω, *æternum reddo*.

Ἀϊὼν, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊὼν, *littus*: qu. à pr. m. ἥϊα, verbi εἶμι, *eo*.

ΑΙ'ΩΡΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *sursum tollo*.

Αἰώρα, ας, ἡ, *exaltatio, oscillum*: ab αἴρω· per pleonasm. τȣ̃ ω.

Ἀκᾶ, adv. Poët. pro ἀκῇ, vel ἀκὴν, *tacitè*.

Ἀκάδημε, voc ab Ἀκάδημος, ε, *Academus*, nomen propr. Hinc

Ἀκαδήμεια, seu Ἀκαδημία, ας, ἡ, *Academia*, Schola publica Athenis.

Ἀκάζω, *acuo*, f. σω, p. pass. ἤκασμαι. ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, *immundities, impuritas*.

Ἀκάθαρτος, ε, ὁ ἡ, *impurus*.

Ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρτότης, ητος, *impuritas*: ex α et καθαίρω.

Ἀκάθεκτος, ε, ὁ ἡ, *qui non potest contineri*: ex α et κατέχω.

Ἄκαινα, ἡ, *stimulus*: ab ἀκὴ, *acies*.

Ἄκαιρα, *intempestivè*, adv. ab ἄκαιρος, ε, quod ex α et καιρός.

Ἀκαιρέομαι, *opportunitate, temporis, destituor*; imperf. ἠκαιρεόμην, έου, εῖτο, είτο. f. ήσομαι· p. pass. ἠκαίρημαι· ab ἄκαιρος.

Ἀκαίριος, ε, ὁ, *momentaneus, brevi durans*.

Ἄκαιρος, ε, ὁ ἡ, *intempestivus*: ex α et καιρὸς, *tempus*.

Ἀκαίρως, adv. *intempestivè*.

ἈΚΑΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, semen fruticis ex Ægypto

Ἀκάκητα, voc. ab ἀκακήτης, ε, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo malo dignus*: ab α et κακός.

Ἀκακία, ίας. ης, *innocentia, simplicitas*; item genus arboris: ab eod. Th.

Ἄκακος, ε, ὁ ἡ, *innocens*. Th. κακός.

Ἀκαλαρρείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαρρείτης, ε, ὁ, *quietè fluens*: ἀκαλὸς, et ῥέω.

ἈΚΑΛΗ'ΦΗ, ης. ἡ, *urtica*. Chald. חלק

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ ἡ, *invenustus*. Th. κάλλος, *pulchritudo*.

Ἀκαλὸς, ἡ, ὸν, *quietus*.

Ἀκάλυπτος, ε, ὁ ἡ, *apertus, relectus*: ex α et καλύπτω.

Ἀκάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefessus*: ex α et κάμνω.

Ἀκαμαντολογχᾶν, gen. pl. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν· ab ἀκαμαντολόγχης, ε, ὁ, *indefatigabilis hastâ*: quod ab ἀκάμας, et λόγχη.

Ἀκαμαντομάχης, ε, ὁ, *indefatigabilis pugnator*: ab ἀκάμας, et μαχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefessos*: ex ακαμας et πȣ̃ς.

Ἀκάμας, αντος, ὁ. nomen viri.

Ἀκαμάτησι, dat. pl. Ion. fœm. g. ἀκαμάτοιο, gen. sing. Ion. ab ἀκάματος, ε, ὁ ἡ, *indefessus*: ex α et κάμνω, *fatigo*.

Ἀκαμπὴς, έος, ὁ ἡ, et ἄκαμπτος, ε, ὁ ἡ, *inflexibilis, infrangibilis*: ex α et κάμπτω, *flecto*.

ἈΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *spina*: forsan ab ἀκὴ, et ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, *spineus, a, um*.

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, *carduelis*: ἀκανθώδης, ὁ ἡ, *spinosus*: ἀκανθόω, *spinosum reddo*.

Ἄκανθος, ε, ἡ, *acanthus*, arbor quædam.

Ἄκανος, ε, ὁ ἡ, *frutex spinosus et aculeatus*.

Ἄκαπνος, ε, ὁ ἡ, *sine fumo*. Th. καπνός.

Ἀκάρδιος, ε, ὁ ἡ, *vecors*: ab α et καρδία.

Ἀκαρὴς, εος, ὁ ἡ, *inseparabilis, exiguus*. Th. κείρω· ἀκαριαῖος, ε, idem.

Ἀκάρι, minutissimum animal.

ἈΚΑ'ΡΝΑ, ης, ἡ, *genus plantæ*.

Ἄκαρπος, ε, ὁ ἡ, *sterilis*: ex α et καρπός.

Ἀκάστη, ης, ἡ, nomen mulieris: ab ἀκάζω.

Ἀκατάγνωστος, ε, ὁ ἡ, *qui damnari nequit*: ex α et καταγινώσκω.

Ἀκατακάλυπτος, ε, ὁ ἡ, *non velatus*: ex α, κατα, et καλύπτω.

Ἀκατάκριτος, ε, ὁ ἡ, *cui indictâ causa pœna infligitur*: ex α et κατάκριτος à κρίνω.

Ἀκατάληκτος, ε, ὁ ἡ, *cui in fine nihil deest*. Th. λήγω.

Ἀκατάλλακτος, ὁ ἡ, *sine reconciliatione*: ex α, κατὰ, et ἀλλάσσω.

Ἀκατάλυτος, ε, ὁ ἡ, *indissolubilis*: ex α, κατὰ, et λύω.

Ἀκαταμάχητος, ε, ὁ ἡ, *inexpugnabilis, invictus*.

'Ακατάπαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cessare nescius, qui nequit cohiberi*: ex α et καταπαύω.

*'Ακαταπλήκτως, adv. *intrepidè.*

'Ακατάστατος, *inconstans.*

*'Ακατασήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quod nullis signis probari potest.*

'Ακατασκεύαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *minimè, elaboratus, carens elocutionis ornatu*: ex α et κατασκευάζω.

'Ακαταστασία, ας, ἡ, *seditio*: ἀκατάστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inconstans*: ab α et καθίστημι.

'Ακατάσχετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui coerceri nequit*: ex α et κατάσχετος.

'Ακατάψευστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non ementitus*: ex α, κατα et ψεῦδος.

'ΑΚΑ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *genus navigii actuarii*: qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Est et genus poculi: hinc ἀκάτιον, ȣ, τὸ, diminutivum.

*'Ακατηγόρητος, ὁ ϗ ἡ, *sine accusatione.*

'Ακαυστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inustus*: ex α et καίω.

'Ακαχείατο, Ion. et Poët. ἀκαχεῖατο, pro ἀκάχηντο, *tristati erant*: 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi ἀκάχω, per redupl. pro ἄχω. Th. ἄχος.

'Ακαχέω, ἀκάχημι, et ἀκαχίζω, *tristitiâ afficio*: ab ἄχος.

'Ακαχήμενος, *ex animo dolens*: præs. part. pass. ab ἀκάχημι.

'Ακαχμένος, *acutus*, per. part. pass. pro ἠκασμένος· ab ἀκάζομαι, f. άσομαι· et ex dialecto ἀκάζομαι· per ἤκαγμαι, undè ἠκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχημένος, abjecto augmento et Sync. factâ, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχέω. Th. ἀκή, vel ἄχος.

'Ακάχοιτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω, *dolore afficio*: part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

'Ακειόμενος, Ion. et Poët. pro ἀκεόμενος, præs. part. ab ἀκέομαι.

'Ακειροκόμας, Dor. pro ἀκειροκόμης, ȣ, ὁ, idem quod ἀκερσεκόμης, ȣ, ὁ, *intonsus.*

'Ακελδαμὰ, *ager sanguinis.*

'Ακεντήτος, *indomitus.* Th. κεντέω.

'ΑΚΕ'ΟΜΑΙ, *medeor*; ἀκέοντο, 3. pl. imperf. fut. έσομαι, et ήσομαι· hinc ἄκεσμος, ȣ, ὁ, *sanatio.*

'Ακέραιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *innocens, simplex*: q. d. cornibus non feriens ex α et κέρας.

*'Ακερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *minime lucrosus*: ex α et κέρδος, *lucrum.*

'Ακέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, *damnum.* Th. κέρδος.

'Ακερσεκόμης, ȣ, Dor. ἀκερσεκόμας, ȣ, ὁ, *intonsus*: ex α, κείρω, et κόμη.

'Ακέσασθαι, *mederi*, a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.

'Ακεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, εως, ἡ, *remedium.* Th. ἀκέομαι.

'Ακέσσεται, *medicabitur*, f. 1. Poët. pro ἀκέσεται ab ἀκέομαι.

'Ακεστὸς, ȣ, ὁ, *sanabilis.*

'Ακέστρα, ας, ἡ, *acus.*

'Ακεόμενος, Æol. et Dor. pro ἀκούμενος, *audiens*, præs. part. pass. verbi ἀκέω,

'Ακέφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *capite carens*, *mutilus.* Th. κεφαλή.

'Ακέων, *tacitè*, adv. ab ἀκήν.

'ΑΚΗ', ῆς, ἡ, *ACIES*, *cuspis*; hinc ἀκάζω.

'Ακήδεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inhumatus, insepultus*: ab α et κῆδος, *exequiæ.* Est et *indefletus*, à κῆδος, *mæror*; et *incuratus*, à κῆδος, *cura.* Potest etiam esse superl. τῷ ἀκηδὴς.

'Ακηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens*; acc. ἀκηδέα· ab α et κῆδος, *cura.*

'Ακηδία, ίας, *tædium, pigritia, tristitia, mæror, incuria*: ab α et κῆδος. Hinc

'Ακηδιάζω, f. σω, p. κα, *tædio afficior, angor, mærore conficior, pigresco.*

'Ακήκοα, p. m. Att. pro ἤκοα· sic ἀκηκόεσαν, plusq. p. pro ἠκόεισαν seu ἀκηκόεισαν, *audiverunt*; ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοότες, part. pl. num. ab ἀκόω, q. v.

'Ακηλήτοις, dat. pl. ab ἀκήλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *implacabilis*: ex α et κηλέω.

'Ακηλίδωτος, δῶτα, ὁ ϗ ἡ, *immaculatus.*

'Ακημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.

'Ακὴν, q. d. ἀχανῶς, *tacitè*: ab α et χαίνω.

'Ακηράσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod.

'Ακήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *purus, incorruptus*: ab α et κεράω· vel ab α, κῆρ, *cor*, et ἄτη· vel à κὴρ, *fatum.*

'Ακήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exanimis, cor non habens*: ab α et κῆρ, *cor*; sed κὴρ, *mors*: hinc

'Ακήρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *per caduceatorem non denunciatus*: à κηρύσσω.

'Ακηρυκτεὶ, adv. *citra caduceatorem.*

'Ακηχέατο, 3. sing. pl. perf. pass. Ion. pro ἀκήχηντο, Atticâ reduplic. ab ἀχέομαι, *tristitiâ afficior*; vel, ut alii volunt est imperf. Ion. verbi ἀκάχημαι· ἀκηχέδαται, seu ἀκηχέαται, pro ἀκηχηνται, *dolore affecti sunt*, 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημι, *tristitiâ afficio.* Th. ἄχος.

'Ακήχεμαι, vel ἀκήχημαι, *tristor*, præs. ind. hinc ἀκηχεμένη, *dolens.* Th. ἄχος, *mæror.*

'Ακίβδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus*, *sincerus*: ex α et κίβδηλος.

'Ακιδνὸς, ἡ, ὸν, *infirmus, qui vix se movere potest*; compar. ἀκιδνότερος· ab α et κινέω.

'Ακιδωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cuspidatus: ab ἀκὶς, ίδος, ἡ, *acies*, ut ἀκή.

'ΑΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ȣ, ὁ, *gladius Persicus*: ab ἀκή.

'Ακίνδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *liber, extra periculum*: ex α et κίνδυνος.

*'Ακινδύνως, adv. *tutò.*

'Ακινήτα, Dor. pro ἀκινήτη. Pro quo sæpius legas ἀκίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immobilis*; ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. Ex α et κινέω, *moveo.*

'ΑΚΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, *acinus*; herbæ genus.

'Ακιρὸς, ȣ, idem ac ἰσχνὸς, ȣ, ὁ, *debilis*: ex α intens. et κὶς, et ῥέω, quæ enim à vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἄκυρος, quod *antiquatum*, aut *infirmum.*

'Ακὶς, ίδος, ἡ, *ACIES ut* ἀκή· hinc *SAGITTA.*

'Ακίχητος, ȣ, ὁ, *quem non possumus assequi.* 'Ακίχητα, adv. pro ἀκιχήτως. ab α et κίχημι.

'Ακιώταται, *firmissima*, pl. superl. ab ἄκιος, *incorruptus*: ex α et κὶς.

'ΑΚΚΩ', ȣ, ἡ, *Acco*, mulier stulta. Hinc

'Ακκίζομαι, *simulatè recuso*: et

'Ακκισμὸς, ȣ, ὁ, *ficta recusatio.*

'Ακλάρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀκλήρωτος, *exsors*: ex α et κλῆρος.

'Ακλαυστος, vel ἄκλαυτος, ȣ, *indeploratus*: ab α et κλαίω.

'Ακλεὴς, ὁ ϗ ἡ, et ἀκλειὴς, *inglorius.* Undè

'Ακλεῶς, adv. sine *gloriâ*: ex α et κλέος, *gloria.*

'Ακληρέω, ῶ, f. ήσω, p. κα, *sum exsors, non sum particeps*: ex α et κλῆρος.

'Ακλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non vocatus*: ex α et κλητός.

'Ακλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non vacillans*. *firmus*: ex α et κλίνω.

'Ακμάζω, *floreo, maturesco*, f. άσω, p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.

'Ακμὰν, Dor. pro ἀκμήν. Vide ἀκμή.

*'Ακμαστὴς, ȣ, ὁ, *vigens ætate*, et *viribus.*

'ΑΚΜΗ', ῆς, ἡ, *cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis*; ab ἀκή· hinc

'Ακμαῖος, *florens ætate*; ἀκμάζω, *vigeo*; et

'Ακμὴν, *adhuc etiamnum*; et

'Ακμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *adultus*, item *famelicus.*

'Ακμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *non fatigatus, integer*: ab α et κάμνω, *fatigo.*

'Ακμόθετον, ȣ, τὸ, *lignum, cui incus imponitur*, per Sync. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων, et τίθημι.

'Ακμονας, acc. pl. ab ἄκμων.

'Ακμονίδας, Dor. pro 'Ακμονίδης, ȣ, ὁ, *Acmonis filius.*

'Ακμων, ονος, ὁ, *incus*: ex α et κάμνω, quod nullis ictibus fatigetur, q. ἀκάμων.

'Ακναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inflexibilis.* Poët. pro ἄγναμπτος· ex α et κάμπτω.

'Ακνησις, εως, ἡ, *spina dorsi.* Th. κνάω.

'Ακοὴ, ῆς, ἡ, et Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἡ, *auditus, fama, sermo*; q. à p. med. verbi ἀκόω.

'Ακόην, a. 2. pass. Ion. verbi ἀκόω.

'Ακοήσομαι, *audiar*, fut. 2. pass. verbi ἀκόω.

'Ακοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insomnis*, ex α et κοιμάω.

'Ακοινώνητον, ȣ, τὸ, *incommunicabile*: ab α et κοινωνέω.

'Ακοίτης, ȣ, ὁ, et Dor. ἀκοίτας· in acc. ἀκοίτην, *maritum*: ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita*: ex α pro ἅμα, et κοίτη.

'Ακολασία, *incontinentia.* Th. κολάζω.

'Ακόλαστος, ȣ, ὁ, *qui non punitur*: ex α et κολάζω.

'Ακολουθέω, ῶ, *sequor*, imperf. ἠκολούθεον, ȣν, f. ήσω, p. ἠκολούθηκα· ἀκολουθεῦσαι, præs. part. act. pl. num. f. g.

'Ακολουθητικὸς, *sequax*: ex ἀκόλουθος.

'Ακολουθία, ας, ἡ, *secutio*: ab eod.

'ΑΚΟ'ΛΟΥΘΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pedissequus, comes, acoluthus*: ab α pro ὁμȣ, et κέλευθος, *via.*

'Ακολούθως, adv. *consequenter.*

'Ακόλυμβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *natandi inscius*: ex α et κολυμβάω.

'Ακομιστία, ας, ἡ, *incuria*: ab α et κομίζω.

'Ακονᾷν, præs. inf. ab ἀκονάω, *exacuo.* Th. ἀκή.

*'Ακοντα, acc. ab ἄκων, *invitum retractantem.*

'ΑΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *cos*, quasi ab ἀκή, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Angl. A HONE.

'Ακόνιτον, ȣ, τὸ, *aconitum.*

'Ακονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἱδρῶτος, i. e. *facilè, sine labore.*

*'Ακόντιον, ίϋ, τὸ, *jaculum, telum.*

'Ακοντε, *inviti*, dual ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per crasin. ab ἀέκων.

'Ακοντίζω, *jaculor*, f. ίσω, p. ικα· α. 1. ἠκόντισα. Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, q. v.

'Ακόντιος, ϋ, ὁ, *Acontius*, proprium nomen.

'Ακοντιστὴς, ϋ, ὁ, *jaculator*; Dor. ἀκοντιστάς.

'Ακοντιστικώτατοι, pl. superl. ab ἀκοντιστικὸς, ὴ, ὸν, *jaculandi peritus.*

'Ακοντιστὺς, υος, ἡ, *jaculatio, jaculandi ars*: ab ἄκων.

'Ακοπιαστὸς, ϋ, ὁ ξ ἡ, *laboris vacuus*; unde.

'Ακοπιάστω, adv. *sine labore, et fatigatione.*

'Ακοπος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *indefessus*; ab α et κόπος, *labor.*

*'Ακόρεστος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *insatiabilis*; ex α et κορέω, *satio.*

'Ακόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος.

'ΑΚΟΡΟΝ, ϋ, τὸ, *acorum*; herba quædam.

'Ακορος, ϋ, ὁ ξ ἡ, idem quod ἀκόρεστος.

'Ακος, εος, τὸ, *medela*: ab ἀκέομαι.

'Ακόσμητον, *inornatum*: ex α et κοσμέω.

'Ακοσμία, ας, ἡ, *immunditics, status rerum perturbatus*; ἄκοσμος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus.*

'Ακόσμως, *turpitèr*, adv. ex α et κόσμος.

'ΑΚΟΣΤΗ', ῆς, *hordeum, cibus quilibet.* Hinc ἀκοστάω, *abundo esu hordei.*

'Ακουάζω, idem quod ἀκόω.

'Ακουέμεν, præs. inf. Ion. ἀκυή, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή· ἀκυόντεσσιν, dat. pl. part. Ion. et Poët. ἀκύοντι, Dor. pro ἀκύουσι, 3. pl. præs. ind. ab ἀκύω.

'Ακουρος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *intonsus.* Th. κείρω.

'Ακούς, vide ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum.*

'Ακούσειεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκούσειαν· ἄκυσα, pro ἤκυσα· a. 1. Ion. ut perf. ἄκυκα, pro ἤκυκα· ἀκύσασα, a. 1. part. f. g. ἀκύσαντα, acc. sing. m. g. ἀκύσαντες, nom. pl. ἀκύσαις, Æol. pro ἀκύσας, a. 1. part. act. ἀκύσεαι, Ion. pro ἀκύσῃ, 2. sing. f. 1 med. ab ἀκύω.

'Ακουσιασθεὶς, θεῖσα, θὲν, *ignorans, ignarus, nescius*, a. 1. part. pass.

'Ακουσιάζω, *cogo*, f. σω, p. κα.

'Ακούσιος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *non voluntarius*: ex α et ἑκών.

'Ακουσίως, adv. *inconsultò, invitò.*

'Ακουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio.*

'Ακουστὸς, ου, ὁ, *audibilis*: ἀκουστέον, verbale: ab ἀκύω.

'Ακουστὴς, οῦ, ὁ, *auditor*: ab ἀκύω.

'Ακουστικὸς, *auditor, obtemperans.*

'Ακουστίζω, *audire facies*, f. Att. pro ἀκουστίσεις· ab ἀκουστίζω. Th. ἀκύω.

'ΑΚΟΥ'Ω, *audio, obedio*; imperf. ἤκυον, ες, ε· f. 1. med. ἀκύσομαι, η, εται· p. act. ἤκυκα. pass. ἤκυσμαι· a. 1. ἠκύσθην· f. 1. ἀκυσθήσομαι· p. m. Att. ἀκήκοα, pro ἤκοα.

'Ακρα, ας, ἡ, *summitas, extremitas. littus*; et pro *præmio*: ab ἄκρος.

'Ακράαντος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *imperfectus, irritus*: ex α et κραίνω. 'Ακραντος, idem.

'Ακράης, έος, ὁ ξ ἡ, *flans in superficie*; ab ἄκρος et ἄημι.

'Ακραῖος, ϋ, ὁ, *summus, extremus.*

'Ακραιφνὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *purus*; qu. ἀκεραιοφανής· item *alacer.*

'Ακρας, vide ἄκρος.

'Ακρασία, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia.*

'Ακρατὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *intemperans*; ab α et κεράννυμι.

*'Ακράτητος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *qui contineri et cohiberi nequit*: ex α et κρατέω.

'Ακράτιστος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *qui non sumpsit jentaculum.*

'Ακράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum*; quod ab ἀκρατίζω, *jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis.*

'Ακρατον, ϋ, τὸ, *merum, non dilutum*; ex α et κεράννυμι.

'Ακράχολος, ϋ, ὁ ξ ἡ, Dor pro ἀκρόχολος, *ad iram valde proclivis*; ab ἄκρος, et χολή.

'ΑΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum*; ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὤν.

'Ακρέσπερον, Poët. adv. *extremo vespere*: ab ἄκρος, et ἕσπερος.

'Ακρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *summa*; it. neut. pl. ab ἄκρον, superl. ἀκρότατον.

'Ακρηβος, ὁ ξ ἡ, *valdè juvenis*; ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥβῃ ὤν, *qui est summâ pubertate.*

'Ακρητοποσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio*; hinc ἀκρητοπότης, ϋ, ὁ, *meri potator*; ab ἄκρητος, et πόσις.

'Ακρητος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *non mixtus*: ab α et κεράννυμι, *misceo.*

'Ακριβάζω, f. σω, p. ακα, *probo, diligentèr indago*; ἠκριβάσθη, probatus est, 3. sing. a. 1. pass. Hinc ἀκριβασμὸς, ϋ, ὁ, *accuratio.*

'Ακρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia*; ab ἀκριβής.

'Ακριβὲς, έος, τὸ, n. g. ab ἀκριβὴς.

'ΑΚΡΙΒΗ'Σ, έος, ὁ ξ ἡ, *exquisitus, accuratus*: compar. ἀκριβέστερος· superl. ἀκριβέστατος, παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆσαι.

'Ακριβοδίκαιον, τὸ, *summum jus*; ab ἀκριβὴς, et δίκη.

'Ακριβολογέομαι, *accuratè recenseo*; præs. inf. ἀκριβολογεῖσθαι· ab ἀκριβὴς et λέγω.

'Ακριβόω, ω, *exquiro*, f. ώσω, p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής.

'Ακριβῶς, adv. *exquisitè*: ab ἀκριβής.

'Ακριδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locustas capiendas*; dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν.

'ΑΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *locusta.* Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *summitas montis*; ab ἄκρος.

'Ακριτόμυθος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *qui loquitur inconsideratè*: ab ἄκριτος, et μῦθος.

'Ακριτος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *indiscretus confusus, anceps, qui causam non dixit*; ex α et κρίνω.

'Ακριτοφύλλος, ϋ, ὁ, *frondes habens indiscretas, frondosus*: ab ἄκριτος, et φύλλον.

'Ακριτῶς, adv. *indictâ causâ, citra judicium.*

*'ΑΚΡΟ'ΑΜΑ, τος, τὸ, *in scena auditum.*

'ΑΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, f. ασομαι, *audeo, pareo*; p. pass ἠκρόαμαι· part. ἀκροαόμενος, ἀκροωμένος· hinc ἀκρόαμα, τος, τὸ, *quod auditur.*

'Ακροάσις, εως, ἡ, *auditio, auditus.*

'Ακροάσει, dat. sing.

'Ακροατήριον, ϋ, τὸ, *auditorium.*

'Ακροατὴς, ϋ, ὁ, *auditor*; ab ἀκροάομαι.

'Ακροβολίζεσθαι, ἴνεσι, Ion. *velitari verbis*; ab ἄκρος et βάλλω.

'Ακροβολισμὸς, ϋ, ὁ, *præludium pugnæ.*

'Ακροβυστέω, *præputiatus sum.* Hinc

'Ακρόβυστος, ϋ, ὁ, *incircumcisus.*

'Ακροβυστία, ας, ἡ, *præputium*: ex ἄκρος, *extremus*, et βύω, *tego*; quod extremam pudendi partem tegat.

'Ακρογωνιαῖος, αῖα, αῖον, *angularis, imus*; ex ἄκρος, et γωνία, *angulus.*

'Ακροδακτύλιον, *pollex*; ex ἄκρος, et δάκτυλος.

'Ακρόδρυα, ων, τὰ, *fructus arborei*, propriè qui lignosum putamen habent. Ang. ACORNS. Th. δρῦς.

'Ακροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ, spoliorum decimæ*; ex ἄκρον, et θὶς, vel θίν.

'Ακροθώραξ, ακος, ὁ ξ ἡ, *levitèr ebrius*; ab ἄκρος, et θωρήσσω.

'Ακροκελαινιάω, *in summo* vel *superficie nigrico*; ab ἄκρος, et κελαινιάω, *nigrico.*

'Ακροκνέφαιος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *vespertinus*; ex ἄκρος, et κνέφας, *tenebræ, caligo.*

'Ακρόκομος, ϋ, ὁ, *comatus in vertice*; ab ἄκρος, et κόμη.

'Ακροκόρδων, pro ἀκροχορδών, *verruca.*

'Ακρομανὴς, ὁ ξ ἡ, *summè insanus*; ex ἄκρος, et μαίνομαι.

*'Ακρομάσθιον, ϋ, τὸ, *papilla.*

*'Ακρόνιον, ϋ, τὸ, *summa seu extrema pars navis.*

*'Ακροπενθὴς, ὲς, *summè tristis.*

'Ακροποδητί, adv. *summis pedum digitis.* Th. πὸς, et ἄκρος.

'Ακρόπολις, εως, ἡ, *arx*; acc. ἀκρόπολιν· ex ἄκρος, et πόλις.

'Ακρόπολος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *excelsus*; dat. pl. ἀκροπόλοισιν, Ion. ab ἄκρος, et πόλος, *vertex.*

'Ακρόπορος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *extremâ parte acutus.*

'Ακροποσθία, ας, ἡ, *præputium*, item *glans* ipsa: ab ἄκρος, et πόσθη, *præputium.*

'ΑΚΡΟΣ, α, ον, *summus, extremus*; hinc

'Ακρότης, ητος, ἡ, *fastigium.*

'Ακρόσοφος, ϋ, ὁ, *summè sapiens*; ex ἄκρος, et σοφός.

'Ακροτάτη, ης, ἡ, *summa*, superl. ab ἄκρα.

'Ακρότομος, ϋ, ὁ ξ ἡ, *durus, præruptus*; *rupes.*

'Ακρόχολος, idem quod ἀκράχολος.

'Ακροχορδὼν, όνος, ἡ, *verruca*; ab ἄκρος, et χορδή, *chorda.*

'Ακρω, Dor. pro ἄκρυ, gen. sing. ab ἄκρος, α, ον, *summus, extremus.*

'Ακρων, ωνος, ὁ, *extremitas membri*; ab ἄκρος.

'Ακρωτήριον, ϋ, τὸ, *summitas cacumen, vertex*; ἀκρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum*: ab ἄκρος.

'Ακρωτηριάζω, f. άσω, p. κα, *trunco extremitates, mutilo*; ab ἀκρωτήριον.

'Ακρωτηριασμὸς, ϋ, ὁ, *mutilatio, amputatio extremæ partis.*

'Ακταίη, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.

'Ακταῖς, dat. pl. ab. ἀκτή, *littus.*

'Ακταίων, ονος, et ωνος, ὁ, *Actæon.*

'ΑΚΤΗ', ῆς, ἡ, *littus, fruges*: *sambucus.*

'Ακτήμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *inops.* Th. κτάομαι, *possideo.*

'ΑΚΤΙΝ, ῖνος, ἡ, *radius Solis;* ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἀκτῖσι.

'Ακτιος, ε, ὁ ϛ ἡ, *littoralis:* ab ἀκτὴ, *littus.*

'Ακύλας ε, ὁ, *Aquila,* nomen viri.

*'Ακώλυτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *qui non solvitur.*

'ΑΚΥΛΟΣ, ε, ἡ, *glans ilicis.*

'Ακυρολογέω, f. ήσω, p. ηκα, *improprie loquor:* ab ἄκυρος et λέγω.

'Ακυρος, ε, ὁ ϛ ἡ, *authoritate privatus:* ex α et κῦρος, *dominus.*

'Ακυρόω, ῶ, *antiquo, auctoritate spolio,* f. ώσω, p. ηκύρωκα· ab ἄκυρος, q. v.

'Ακωκὴ, ῆς, ἡ, *acies;* idem quod ἀκὴ, *acies.*

*'Ακώλιςος, ε, ὁ ϛ ἡ, *membro aliquo carens.*

'Ακωλύτως, adv. *sine obstaculo:* ab ἀκώλυτος, ὁ ϛ ἡ, quod ex α et κωλύω, *impedio.*

'ΑΚΩΝ, et ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum.* Indè ἀκόντιον, *parvum jaculum;* ἀκοντίας, ε, ὁ, *jaculus,* serpentis genus.

'Ακων, et ἀέκων, εσα, ον, *invitus:* ab α priv. et ἑκὼν, *volens.*

'Αλα, acc. sing. ab ἅλς.

'Αλαβάρχης, ε, ὁ, *magister scripturæ:* ab ἄλαβα, *atramentum,* et ἄρχω, *impero.*

'ΑΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, et ἀλάβαςρος, ε, ὁ ϛ ἡ, *alabastrum.*

'Αλαδ', pro ἅλαδε, *ad mare.* Th. ἅλς, ὁ, *sal;* ἡ, *mare.*

*'Αλίδρομος, ε, ὁ, *in mari vagans.*

'Αλαζονεία, ας, ἡ, *jactantia:* ab ἀλαζὼν, *ostentator.*

'Αλαζόνευομαι, *me jacto glorior:* ab

'ΑΛΑΖΩΝ, όνος, ὁ ϛ ἡ, *jactator, ostentator.*

'Αλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas.* Sic ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθὴς.

'Αλαθεὶς, έντος, part. *qui erravit:* ab ἀλάθην, a. 1. Ind. pass. ab ἀλάω, vel ἀλάομαι, p. pass. ἤλημαι.

'Αλάθητον, ε, τὸ, *quod latere nequit:* ex α et λανθάνω, *lateo.*

'Αλαιὸς, *antiquus,* pro παλαιὸς, v. Æschyl.

'Αλακάτα, ας, Dor. pro ἠλακάτη, q. v.

'Αλαλαγμὸς, ῦ, ὁ, et ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, *vociferatio et exultatio bellica, jubilatio.*

'Αλαλάζω, *tinnio, ejulo,* f. άσω, vel άξω, p. ακα, vel αχα ab

'ΑΛΑΛΗ', ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat.* Dor. ἀλαλά, ας.

'Αλάλημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus sum,* p. ind. pass. Ion. pro ἠλάλημαι ab ἀλάομαι.

'Αλάλητος, ε, ὁ ϛ ἡ, *inenarrabilis:* ex α priv. et λαλητὸς.

'Αλαλητὸς, ῦ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, *clamor militum dicentium* ἀλαλή. Th. ἀλαλή.

'Αλαλκομενηῒς, ΐδος, ἡ, pro ἀλκομενεῒς, *potens auxiliari,* epith. Minerv. à μένος et ἀλάλκω, *profligo*

'Αλαλκον, ες, ε, *profligabam, arcebam,* imperf. Ion ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω, ab ἀλκεὼ, pro ἀλαλκέω, *arceo.*

'Αλαλος, ὁ ϛ ἡ, *mutus:* ex α et λάλος, *verbosus.*

'Αλαλύκτημαι, *erro; moleste fero, metuo,* p. pass. Atticam reduplicationem habens: ab ἀλυκτέω. Quidam verò et præsentis esse temporis volunt ab ἀλυκτῆμαι, et per reduplicationem ἀλαλύκτημαι.

'Αλαζόνες, ῶν, οἱ, gens Scythiæ proxima.

'ΑΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor, erro.*

'ΑΛΑΟ'Σ, ε, ὁ ϛ ἡ, *cæcus, luscus:* quì ex α et λάω, *video.* Hinc ἀλαόω, f. ώσω, *excæco:* ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, *cæcitas.*

'Αλαοσκοπία, ας, ἡ, *cæca speculatio;* acc Ion. ἀλαοσκοπιὴν· ex ἀλαὸς et σκοπὸς, *speculator.*

'Αλαπάδνος, ῦ, ὁ, *vastatu, facilis imbecillis:* ab ἀλαπάζω, *vasto.*

'Αλαπάζοντα, *dissipantem,* acc. sing. part. præs. ab

'Αλαπάζω, f. ξω, *vasto, diripio, exinanio;* a. 1. ἠλάπαξα, Ion. ἀλαπάξα, ἀλάπαξαι, inf. Th. λαπάζω, α per Pleon. præposito.

'Αλας, ατος, τὸ, *sal.* Th. ἅλς.

'Αλαςέω, ῶ, *mœrore afficior;* ἄλαςος, ε, ὁ ϛ ἡ, Dor. pro ἄλησος, *gravis, non obliviscendus:* ex α et λήθω, *lateo,* vel λήθομαι, *obliviscor.*

'Αλάςωρ, ορος, ὁ, *qui nervetrimil* ἄλαςα, i. e. *non obliviscenda; execrandus;* ex α et λήθομαι, *obliviscor.*

'Αλάτας, ε, ὁ, Dor. pro 'Αλήτης, ε, ὁ, viri propr. nomen.

'Αλᾶτο, *vagabatur,* 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο· ab ἀλάομαι 'Αλατο, Dor. pro ἥλατο, *saliit,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio.*

'Αλγε', pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, *dolor;* dat. ἄλγεσι.

'Αλγέω, ῶ, f. ήσω, p. ἤλγηκα, *doleo animo* vel *corpore.* Th. ἄλγος, *mœror*

'Αλγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor;* ab ἄλγος, *dolor.*

'Αλγημα, ατος, τὸ, *dolor:* ab ἄλγος, *dolor.*

'Αλγηρὸς, ρὰ, ρὸν, *molestus.* Th. ἄλγος, *dolor.*

'Αλγινόεις, εσσα, εν, *molestus, acerbus.* Ab ἄλγος, *dolor.*

'Αλγίων, ἄλγιςος, *molestior, molestissimus:* comp. et superl. ab ἄλγος, *dolor.*

'ΑΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mœror.*

'Αλγύνω, f. υνῶ, *dolore afficio, mœrorem creo;* ἀλγύνομαι, *doleo, mœreo.*

'ΑΛΔΕΩ, vel ἄλδω, f. ήσω, p. κα, *augeo.* Indè ἀλδήσκω, *augeor,* f. ήσω.

'ΑΛΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor,* seu *tepor, quies è sole:* hinc ἀλεεινὸς, ἡ, όν, *calidus, tepidus.*

'Αλεάζω, f. άσω, *tepeo, caleo, calore fruor:* vito Ab ἀλέα.

'Αλεαίνω, *caleo: calefacio,* ab eod.

'Αλέασθαι, *vitare,* a. 1. inf. med. pro ἀλεύσασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, et ἀλίασθαι, per geminam Sync. ab ἀλέω, *molo;* item *vito, caveo,* pro quo et ἀλεύω. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab ἀλέαμαι.

'Αλεγεινῆ, dat sing. fœm. g. ab ἀλεγεινὸς, ἡ, όν, *cura plenus, molestus,* ab ἀλέγω Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, molestus:* ab ἄλγος, *dolor.*

'Αλεγίζω, εις, ει, *curo,* f. ίσω, p· ικα· ab ἀλέγω.

'ΑΛΕΓΩ, f. ξω, *curo, rationem habeo alicujus.*

'Αλείνω, *evito,* ἀλείνον, ες, ε, imperf. Ion. Th. ἀλέω, *vito.*

'Αλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga:* ab ἀλέω, *vito.*

'Αλέην, acc. Ion. ab ἀλέα, *calor.*

'Αλεία, ἡ, *piscatus,* ut ἁλιεία.

'Αλείαντος, ε, ὁ ϛ ἡ, *qui lævigatus non est.*

'Αλειαρ, ατος, τὸ, *farina:* ab ἀλέω, *molo.*

'Αλήλιφα, *unxi,* præt. Att. pro ἤλειφα· ab ἀλείφω, *ungo,* f. 1. ψω.

'Αλειμμα, ατος, τὸ, *unguentum.*

'Αλιος, ε, ὁ, Dor. pro 'Ηλιος, *Eleus.*

'Αλείπτης, ε, ὁ, *unctor:* ab ἀλείφω. Undè

'Αλειπτρὸν, ε, τὸ, *vasis unguentarii genus.*

'ΑΛΕΙΣΟΝ, ε, τὸ, *poculum cælatum.*

'Αλείτης, ε, ὁ, peccator, *sceleratus;* idem quod ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλίτω, *pecco, delinquo.*

'Αλειφαρ, ατος, τὸ, ut et ἄλειφα, *unguentum:* pro *pice* sumitur: ab

'ΑΛΕΙ'ΦΩ, *ungo,* fut. ψω, per ἤλειφα, a. 2. ind. ἤλιφον· p. med. ἤλοιφα· Att. ἀλήλοιφα.

'Αλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. per Sync. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulsator.* Th. ἀλέξω, *arceo.*

'Αλεκτοροφωνία, ας, ἡ, *gallicinium:* ab ἀλέκτωρ, *gallus,* et φωνὴ, *cantus.*

'Αλεκτρυὼν, όνος, ὁ ϛ ἡ, *gallus,* vel *gallina.*

'Αλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus,* qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α et λέκτρον, *lectus.*

'Αλειτεργησία, ας, ἡ, *immunitas.*

*'Αλέματος, Dor. pro ἠλέματος, *irritus.*

'Αλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria,* urbs: hinc

'Αλεξανδρεὺς, έως, *civis Alexandriæ.*

'Αλεξάνδρινος, η, ον, *Alexandrinus, a, um.*

'Αλέξανδρος, ε, ὁ, *Alexander,* rex Macedoniæ: ab ἀλέξω et ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator.*

'Αλεξάνεμος, ε, ὁ ϛ ἡ, *ventos arcens:* ab ἀλέξω, et ἄνεμος, *ventus.*

'Αλέξασθαι, *auxiliari,* per Sync. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. inf. ab ἀλέξω.

'Αλεξέμεναι, *auxiliari,* Dor. et Ion. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖν ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *opitulor.*

'Αλεξήσειε, *avertisset,* 3. sing. a. 1. optat. act Æol. ab ἀλέξω, *arceo.*

'Αλεξιάρη, ης, ἡ, *imprecationum expultrix:* ab ἀλέξω et ἀρὰ· in bonam et malam partem accipitur.

'Αλεξίκακος, ε, ὁ ϛ ἡ, *arcens* seu *depellens malum:* ab ἀλέξω et κακὸν, *malum.*

'Αλεξίμβροτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *propulsans ab hominibus mala;* ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

'ΑΛΕ'ΞΩ, vel ἀλεξέω, f. ήσω, p. κα, *arceo, propulso, opitulor.*

*'Αλεὸς, ε, ὁ ϛ ἡ, *calidus.*

*'Αλεότης, ητος, ἡ, *collectio.*

*'Αλεόφρων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *demens.*

'Αλεπίδωτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *non squamatus.*

*'Αλετρὶς, ίδος, ἡ, *molitoris uxor.* Th. ἀλέω, *molo.*

'Αλετὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum.*

'Αλευάδαι, αἱ, αἱ τῦ 'Αλεύα παῖδες.

'Αλευάμενος, *devitans,* a. 1. med. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος: Sic ἀλευάσθαι, inf. ἀλεύατο, *vitavit,* Ion. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito.* Vide ἀλίασθαι.

'Αλεῦμαι, Dor pro ἀλῦμαι, 1. sing. f. 2. med. ab ἀλέω, *molo.*

'Αλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι· vide ἀλίασθαι.

'Αλευρον, ε, τὸ, *farina.* Th. ἀλέω.

'ΑΛΕΩ, *molo*, f. ίσω et ήσω, p. κα· Item *vito*, *caveo*, *congrego*, pro quo potiùs ἀλέομαι.

'Αλεωρή, *tutamen*, *munimentum*; περὶ idem quod ἀλεή, *evitatio*: ab ἀλέω, *vito*.

'Αλη, ης, ἡ, *error*: ab ἀλάω.

'Αληθέα. acc. ab ἀληθής, *verus*.

'Αλήθεια, ας, ἡ, *veritas*; ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθής, *verus*.

'Αληθεςάταις, dat. pl. superl. f. ab ἀληθής. ἀληθέςερος, ἀληθέςατος.

'Αληθεύω, *vera loquor*, f. εύσω, p. ἠλήθευκα a. 1. imperat. ἀλήθευσον, ab

'ΑΛΗΘΗΣ, έος, ὁ ϛ ἡ, et τὸ ἀληθές, *verus*: ab α et λήθη, ης, ἡ, *oblivio*.

'Αληθιζέσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

'Αληθινός, ἡ, όν, *verus*: ab ἀληθής.

'Αληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas*: ab eod.

'Αλήθω, *molo*, f. ήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo*.

'Αληθῶς, et ἀληθινῶς, *verè* adv. ab ἀληθής, *verus*.

'Αλήϊος, ε, ὁ ϛ ἡ, *pauper*, *sine prædâ*: ex α et ληῖς, vel λεία. Vel quasi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens*: à λήϊον, *seges*.

'Αληκτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *incessabilis*: ex α et λήγω, *desino*.

'Αληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis; q.d. *irrequieta*.

'Αλήλεκα, *molui*, perf. Att. pro ἤλεκα· ab ἀλέω.

'Αλήλημαι, pro ἄλημαι, indicat. præs. Æol. pro ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, *erro*.

'Αλήλιμμαι, perf. pass. Att. pro ἤλιμμαι. Undè part. ἀληλιμμένος, pro ἠλιμμένος, *unctus*; et ἀλήλιπται, pro ἤλιπται.

'Αλήλιφα, *unxi*, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω, *ungo*.

'Αλημα, ατος, τὸ, *vagatio*, *erratio*. Th. ἀλάομαι, *erro*.

'Αλήμεναι, *congregari*, præs. inf. Dor. pro ἀλῆναι· ab ἄλημι, et hoc ab ἀλάομαι, *erro*.

'Αλήμων, ονος, ὁ, *vagus*, *erro*: ab ἀλάομαι, *erro*.

'Αλης, έος, ὁ ϛ ἡ, *congregatus*, *confertus*. Th. ἀλής. Sed 'Αλης, εντος, fluvii nomen.

'Αλησος, ε, ὁ ϛ ἡ, Dor. ἄλαςος, *cujus erit memoria perpetua*: ex α priv. et λανθάνω, *lateo*.

'Αληται, *saliat*, 3. perf. sing. a. 1. sub m. ab ἅλλομαι, *salio*

'Αλητεύω, f. σω, *vagor*: ab

'Αλητης, ε, ὁ, *vagus*, *erro*: ab ἀλάομαι, *erro*.

'Αλθαία, ας, ἡ, *malvæ silvestris genus*. ab 'Αλθω, *sano*.

'Αλθαίνω, et ἀλθέω, *medeor*: ab ἄλθω, *sano*.

'Αλθετο, *sanata est*, imperf. Ion. pro ἠλθετο· ab ἄλθομαι, *sanor*. Th. ἄλθω, *sano*.

'ΑΛΘΩ, ἀλθέω, et ἀλθαίνω, f. ήσω, *sano*, *augeo*.

'Αλία, ας, ἡ, *cœtus hominum*: ab ἅλις, *affatim*.

'Αλιαὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *per mare flans*: ab ἅλς, *mare*, et ἄημι, *flo*.

'Αλιάετος, vel ἁλιαίετος, ου, ὁ, *aquila marina*; *haliætus*; cujus esus vetitus est Judæis: ab ἅλς et ἀετὸς, *aquila*.

'Αλιαςος, ε, ὁ ϛ ἡ, *inevitabilis*: ab α et λιάζω, *jacto*, *detibo*, *separo me*; quod dicitur per Metaph. verbi ἀλίζω, *congrego*: q. ab ἅλις.

'Αλίβαςος, ε, ὁ ϛ ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, *altus*.

'Αλίβροχος, ε, ὁ ϛ ἡ, *qui à mari abluitur*. Th. βρέχω, *madefacio*.

'ΑΛΙΓΚΙΟΣ, ε, ὁ, *similis*. Angl. LIKE, ALIKE.

'Αλιεία, ας, ἡ, *piscatio*, *piscatus*: ab ἁλιεὺς, *piscator*, *marinator*.

'Αλιερκής, έος, ὁ ϛ ἡ, *qui mari tanquam septo quodam coercetur*: ab ἅλς et ἕρκος, *septum*.

'Αλιεὺς, έος, ὁ, *piscator*: hinc ἁλιευτική, ῆς, ἡ, *ars piscandi*. 'Αλιεύω, *piscor*. f. εύσω, p. ἡλιευκα. ab ἅλς, *mare*.

'Αλίζω, *sale condio*, *conspergo*, f. ίσω, p. ἥλικα· pass. ἥλισμαι· a. 1. ἡλίσθην f. 1. pass. ἀλισθήσομαι· ab ἅλς, *sal*. Sed ἀλίζω, *congrego*, *concerno*: q. ab ἅλις, *affatim*.

'Αλιηχής, ὁ ϛ ἡ, *marisonus*. Ex ἅλς, *mare*, et ἦχος, *sonus*.

'Αλίθιος, ε, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, *stultus*, *inanis*; ἀλιθίως, *frustrà*.

'Αλικος, Dor. pro ἥλικος, *quantus*.

'Αλιμαζονῖτις, *nomen populi*.

'Αλίμενος, ε, ὁ ϛ ἡ, *importuosus*.

'Αλιμήδη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. d. *quæ curat mare*: ex ἅλς et μῆδος, *cura*.

'Αλιμος, ε, ὁ ϛ ἡ, *marinus*, *salsus*. Est et frutex quidem sic dictus, quod in maritimis nascitur: ab ἅλς, Scribitur et ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur: ab α priv. et λιμὸς, *fames*.

'Αλιμυρήεις, εντος, ὁ ϛ ἡ, *in mare cum sonitu fluens*: ab ἅλς et μύρω, *fluo*.

'Αλινδέω, ῶ, f. ήσω, *volvo*, *volulo*: ab 'Αλίω, quod idem significat.

'Αλινδήθρα, ας, ἡ, *volutabrum*.

'Αλινος, ὁ ϛ ἡ, *è sale confectus*. Th. ἅλς, *sal*.

'ΑΛΙΞ, ικος, ὁ, Dor. pro ἧλιξ, *coævus* Th. ἡλικία, *ætas*.

'Αλιοιο, gen. Ion ab ἅλιος, ε, *marinus*. Est et nomen propr. ab ἅλς, *mare*.

'Αλίοκαυςος, Dor. pro ἡλιόκαυςος, ε, ὁ, *sole tostus*: ex ἥλιος et καίω.

'Αλιον, Dor. pro ἥλιον. Sic ἅλιος, ε, ὁ, Dor. pro ἥλιος, *Sol*.

'Αλιος, ε, ὁ, *marinus*; item *vanus*, *inanis*.

'Αλιοτρεφής, έος, ὁ ϛ ἡ, *qui in mari alitur* Th. τρέφω, *alo*.

'Αλιόω, *vanum reddo*, f. ώσω, p. ωκα· ab ἅλς, *mare*

'Αλιπλαγκτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *mari vagus*; ὁ ἐν τῷ ἁλὶ πλαζόμενος, εἴτε πλανώμενος.

'Αλίπλοος, contr. ἁλίπλες, ε, ὁ ϛ ἡ, *per mare navigans*, seu *natans*. Ex ἅλς, *mare* et πλόος, *navigatio*.

'Αλίπνοος, ε, ὁ ϛ ἡ, *odorem maris haberi*, *mare redolens*: ex ἅλς et πνέω, *spiro*.

'Αλιπόρφυρος, ε, ὁ ϛ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens*: ab ἅλς, et πορφύρα, *purpura*.

'ΑΛΙΣ, adv. *affatim*, *satis*, *abundè*

'Αλις, ιδος, ἡ, Dor. pro 'Ηλις, *Elis*, urbs Peloponnesi.

'ΑΛΙΣΓΕΩ, f. ήσω, p. κα, *polluo*, *contamino*.

'Αλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio*: ab ἀλισγέω.

'ΑΛΙΣΚΩ, vel ἅλωμι, *capio*, *convinco*, *damno*, f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα· a. 2. act. 1. sing. cum signific. passivâ, ἧλων, Att. ἑάλων, præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι· part. ἁλισκόμενος, η, ον· perf. pass. ἥλωμαι, σαι, ται· ἄλωθι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. a. 2 sub. act. 1. sing. ἁλῶ, ῷς, ῷ. Observabut tirones ἧλων, aorist. 2. usurpari in sensu passivo: ut et ἥλωκα, ab obsoleto ἁλόω, in perf. act. *Dalzel*.

'ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.

'Αλιςρεφέων, gen. pl. ab ἁλιςρεφής, έος, ὁ ϛ ἡ, *qui in mari versatur*: ab ἅλς et ςρέφω, *verso*.

'ΑΛΙΤΕΩ, vel ἀλειτέω, *pecco*, *delinquo*, f. ήσω, p. ἠλίτηκα. a. 1. ἠλίτησα· hinc

'Αλίτης, ε, ὁ, *peccator*: ab, α et λιτή, *preces*.

'Αλίτη, *deliquerit*, a. 2. sub. act. 3. sing. ab ἀλιτέω, *delinquo*.

'Αλιτήμενος. Vide ἠλιτόμηνος.

'Αλιτόντο, Ion. pro ἠλιτόντο, *offenderunt*. 3. pl. a. 2. med. verbi ἀλιτέω, *pecco*.

'Αλιτραίνω, *pecco*, *sceleratè ago*: et 'Αλιτραίνομαι, idem

'Αλιτόξενος, ε, ὁ ϛ ἡ, *qui in hospites peccat*: ab ἀλιτέω, et ξένος, *hospes*.

'Αλιτρόπος, ε, ὁ ϛ ἡ, *mari jactatus*: ab ἅλς et τρέπω, *verto*.

'Αλιτρός, ε, ὁ, *peccator*; dat. pl. ἀλιτροῖς· ab ἀλιτέω, *pecco*.

'Αλίτρυτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *qui in mari est attritus* vel *absumptus*: ab ἅλς et τρύω, *vexo*, *tero*.

'ΑΛΙΩ, *volvo*, f. ίσω, p. ἥλικα.

'Αλίως, adv. *frustrà*: ab ἅλιος.

'Αλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *robur*: hinc

'Αλκάεις, εντος, et contractè ᾆντός, Dor. pro ἀλκήεις, *strenuus*.

'Αλκάθοος, ε, ὁ, nomen viri.

'Αλκαία, ας, ἡ, *cauda leonis*: ab ἀλκή, *robur*.

'Αλκαΐδης, ε, ὁ, ὁ τε 'Αλκαίε παῖς.

'Αλκαϊκός, ε, ὁ, *Alcaicus*, nomen viri.

'Αλκαίοιο, gen. Ion. pro 'Αλκαίε· ab 'Αλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκή.

'Αλκέα, ας, ἡ, *alcea*, malvæ silvestris genus, ab eodem.

'Αλκείδαο, gen. Æol. ab 'Αλκείδης, ε, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

'ΑΛΚΗ', ῆς, ἡ, *robur*, *vires*, *auxilium*.

'Αλκί, dat. sing. ab ἀλξ, ἀλκὸς, ἡ, *robur*, *potentia*.

'ΑΛΚΙΒΙΑ'ΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιος, *anchusæ species*, herba.

'Αλκιμος, ὁ ϛ ἡ, *robustus*, *fortis*: ab ἀλκή, *robur*.

'Αλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ· ab 'Αλκμαίων, ονος, ὁ, τε 'Αμφιαράε, υἱὸς, *filius Amphiarai*.

'Αλκμήνη, *Alcmene*, nomen fœminæ: q. d. *robur Lunæ*.

'Αλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defensor*, *propugnator*; ab ἀλκή, *robur*.

'Αλκύονη, ης, ἡ, *Alcyone*, nomen mulieris.

'Αλκω, et ἀλάλκω, *arceo*, f. ἄλξω vel ἀλκήσω, et ἀλαλκήσω· a. 2. ἀλάλκον. Th. ἀλκή, *robur*.

'ΑΛΛΑ', *sed*: ἀλλ', pro ἀλλὰ, et pro ἄλλο· ἄλλαγε, *at certè*, *sed tamen*.

'Αλλαγή, ῆς, ἡ, *mutatio*. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

'Αλλαγμα, ατος, τὸ, idem.

'Αλλαλοισιν, Dor. et Ion. pro ἀλλήλοις, dat. pl. à. gen. ἀλλήλων.

'Αλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλλη-

λοφονία, ἡ, mutua cædes: ab ἀλλήλων et φόνος, cædes.

Ἄλλαν, acc. Dor. pro ἄλλην· ab ἄλλος, alius.

Ἀλλάξαιτο, permutaret, 3. sing. a. 1. opt. med. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω, muto.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen. Hinc

Ἀλλαντοποιός, ᾶ, ὁ, tucetarius; ἀλλαντοπώλης, ᾶ, ὁ, qui vendit farcimina.

ἈΛΛΑ'ΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. muto: f. ξω, p. ἤλλαχα· a. 2. ἤλλαγον· perf. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην· a. 2. ἠλλάγην· f. 1. ἀλλαχθήσομαι· f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἀλλάτα, reliqua, pro ἄλλα ἄτα.

Ἀλλαχοῦ, et ἀλλαχῆ, alibi; ἀλλαχόθεν, aliundè: ab ἄλλος, alius.

Ἀλλάων, aliorum, gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος, alius.

Ἄλλεγον, pro ἀνάλεγον, et hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω, congrego.

Ἀλλέες, congregati, Poët. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.

Ἀλλέξαι, Poët. pro ἀναλέξαι, a. 1. infin. act. ab ἀναλέγω, congrego.

Ἄλλη, adv. aliter.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, mutatio, vel figura quâ aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικός, ᾶ, ὁ, allegoricus: ab eodem.

Ἀλληγορούμενα, ων, τὰ, per quæ aliud præfiguratur, nom. pl. n. g. præs. part. pass. ab ἀλληγορέω· quod ex ἄλλος et ἀγορέω, vel potiùs ἀγορεύω, prædico, dico.

Ἄλληκτος, ᾶ, ὁ, Ael. pro ἄληκτος.

Ἀλλήλησι, inter se, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλαις· ab ἀλλήλων. Ἀλλήλοιϊν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.

Ἀλληλούϊα, Allelujah, i. e. laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀλληλοφαγία, mutua depastio: à φάγομαι, edo, comedo.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nom. est triptot. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλους, ας, α per invicem, mutuò, alius alium, alter alterum; ab ἄλλος, alius.

Ἀλλογενής, έος, ὁ ἡ, alienigena: q. d. ἐξ ἄλλου γένος, ex alio gente.

Ἀλλόγλωσσος, ᾶ, ὁ ἡ, qui est diversæ linguæ: ab ἄλλος et γλῶσσα, lingua.

Ἀλλόγνωτος, ᾶ, aliis cognitus: ab ἄλλος et γινώσκω, cognosco.

Ἀλλοδαπός, ᾶ, ὁ, extraneus, alienigena: ab ἄλλος et δάπεδον, solum.

Ἀλλοειδής, έος, ὁ ἡ, formam mutatam habens: ab ἄλλος et εἶδος, forma.

Ἄλλοθεν, aliundè, adv. ἄλλοθεν, ἄλλος, aliundè alius: ἄλλοθι, alibi; et ἄλλοθι, alibi.

Ἀλλόθροος, ᾶ, ὁ ἡ, aliâ linguâ utens: ab ἄλλος et θρόος, vox.

Ἀλλοία, ας, f. g. ab ἀλλοῖος, α, ον, diversus; ἄλλος, alius.

Ἀλλόκα, Dor. pro ἄλλοτε.

Ἀλλόκοτος, ᾶ, ὁ ἡ, monstrosus; q [illegible]

ἍΛΛΟΜΑΙ, salio: imperf. ἡλλόμην, ου, ετο· f. 2. m. ἁλοῦμαι· a. 1. m. ἡλάμην, ω, ατο.

Ἀλλοπάθεια, ας, ἡ, aliorum passio

Ἀλλοπρόσαλλος, ᾶ, ὁ ἡ, mutabilis nunc huic, nunc illi, adhærens, epit. Martis; voc. ἀλλοπρόσαλλε· ex ἄλλος, πρὸς et ἄλλος.

ἌΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, ALIUS, a, ud; ἄλλοτε, aliàs, interdùm, adv. ἄλλοσε, aliò.

Ἀλλότε, alias, alio tempore.

Ἀλλότερρος, Æol. pro

Ἀλλότριος, α, ον, alienus. Th. ἄλλος, alius.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ᾶ, ὁ, curiosus hospes alienæ domûs, alienarum rerum inspector: ex ἀλλότριος et ἐπισκέπτομαι, inspicio.

Ἀλλοτριοφθονέω, alienis invideo: ab ἀλλότριος et φθονέω, invideo.

Ἀλλοτριοφρονέω, adversus aliquem sentio, diversarum partium sum.

Ἀλλοφάσσω, turbor animo: ab ἄλλο et φάω, dico.

Ἀλλοφρονέων, mente alienatus, insanus: ab ἄλλος et φρονέω, intelligo.

Ἀλλοφυλισμός, ᾶ, ὁ, ritus alienigenarum.

Ἀλλόφυλος, ᾶ, ὁ ἡ, alienigena; ἐξ ἄλλου φυλῆς, ex aliâ gente.

Ἀλλόφωνος, ὁ ἡ, qui est alienâ linguâ.

Ἄλλυδις· aliorsùm, Poët. pro ἀλλαχοῦ, adv. ab ἄλλος.

Ἀλλύεσκε, Poët. et Ion. pro ἀνέλυε, resolvebat, 3. sing. imperf. act. ab

Ἀλλύω, Poët. pro ἀναλύω.

Ἄλλυτος, ᾶ, ὁ ἡ, Poët. pro ἄλυτος.

Ἀλλωθεν, per ectasin pro ἄλλοθεν.

Ἄλλως, adv. aliter, temerè, inconsultò; ἄλλως τε καὶ, præsertim: ab ἄλλος.

Ἅλματι, dat. sing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, saltus: ab ἅλλομαι.

Ἄλμενος, per Sync. pro ἀλλόμενος, et Æol. tenuis pro aspirato: ab ἅλλομαι, salio.

Ἅλμη, ης, ἡ, salsilago, salsugo: ab ἅλς, sal.

Ἁλμυρός, ρα, ρον, salsus: ab ἅλμη, salsugo, sal. Hinc fortassè fluxerunt ADMIRAL, Almirante, &c.

Ἄλξ, κός, ἡ, idem quod ἀλκή.

Ἀλοαθείς, tritus, a. 2. part. pass. ab

ἈΛΟΑ'Ω, trituro, comminuo, f. ήσω, et άσω, p. ηκα. Dicitur et ἀλοιάω.

Ἀλογεύομαι, f. εύσομαι, a ratione aberro, non sum compos rationis: ab ἄλογος.

Ἀλογέω, ῶ, aspernor contemno: f. ήσω, p. ηκα· ex α priv. et λόγος, verbum ratio.

Ἀλογίη, ης, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω, contemno.

Ἀλόγιστος, ᾶ, ὁ ἡ, rationis expers. Hinc ἀλογίστως, inconsideratè: ex α et λόγος, ratio.

Ἄλογος, ᾶ, ὁ ἡ, idem quod ἀλόγιστος.

ἈΛΟΗ, ης, ἡ, aloë, herba.

Ἀλοητός, ᾶ, ὁ, tempus triturandi, tritura.

Ἅλοθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.

Ἀλοία, pulsabat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et contr. pro ἠλοίαε· ab ἀλοιάω, pro ἀλοάω.

Ἀλοίην, captus sim, 1. sing. a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῴην. Th. ἁλῶμι.

Ἀλοίμαν, Dor. pro ἀλοίμην. οιο, οιτο, sing. a. 2. opt. med. verbi ἅλλομαι.

Ἀλοιφῇ, dat. ab ἀλοιφή, ῆς, ἡ, pinguedo: quod ab ἀλείφω.

Ἄλοξ, οκος, ἡ, sulcus, vulnus; idem quod αὖλαξ.

Ἀλόντε, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλοὺς, ουσα, ον.

Ἄλος, Dor. pro ἧλος, clavus.

Ἀλουργής, ὁ ἡ, purpureus.

Ἀλοσύδνη, ης, ἡ, epith. Thetidis; fit ab ἅλς, mare: undè ἀλοσύνος, ἀλοσύνη, et per Pleonasm. τοῦ δ', ἀλοσύδνη.

Ἀλοὺς, όντος, όντι, captus, a. 2. part. act. ab ἁλίσκω, capio.

Ἄλοφος, ᾶ, ὁ ἡ, sine crista. Th. λόφος, crista galeæ.

Ἄλοχος, ᾶ, ἡ, uxor: dat. ἀλόχῳ. ex ἀ pro ἅμα et λέχος, lectus.

Ἁλόω, f. ώσω, capio, inusitatum; unde ἁλίσκω, sumit tempora quædam.

Ἀλόω, erra, 2. sing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάου, ἀλῶ, Poët. ἀλόω.

Ἀλόωνται, Poët. pro ἀλῶνται· ab ἀλάομαι, erro, vagor.

Ἄλπεις, Alpes, montes, dat. pl. Ἄλπεσιν.

Ἄλπνιστος, vel ut alii leg. ἄλπιστος, quod à θάλπω, foveo; hinc θαλπνίων, θάλπνιστος, et sublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, jucundissimus. Vel è θάλπος, εος, comp. θαλπίων, θάλπιστος, et sublato θ, ἄλπιστος, suavissimus.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, Mare. Et enim Poëticum hoc nomen: carmini autem cum Prosa communis est θαλάσσα.

Ἄλσος, εος, τὸ, lucus, nemus, saltus.

Ἀλσώδης, εος, ὁ ἡ, frondosus nemorosus. Th. ἄλσος, nemus.

Ἀλτικός, η, ον, agilis. Th. ἅλλομαι, salio.

Ἄλτο, saliit, pro ἥλατο· ab ἅλλομαι, 1. sing. ind. a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἧλτο, et Ion. ἄλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο, Aeolicè tenuis pro adspirato.

ἉΛΤΗ, ης, ἡ, lignum cui infigitur stiva.

Ἀλυκός, ἡ, όν, salsus. Th. ἅλς, sal.

Ἀλυκτάζω, metuo, anxius sum. Th. ἀλύω, inquieto animo sum.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυτος, πέδη, indissolubilis pedica; ἄλυκτος, metri causâ, pro ἄλυτος.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. ἀλύξεται, 3. sing. ind. f. 1. m. ab ἀλύσσω, vito, f. ξω. Th. ἀλύω, vito.

Ἀλύουσ', pro ἀλύουσα, part ab ἀλύω, animo sum inquieto.

Ἄλυπος, ᾶ, ὁ ἡ, doloris expers: comp. ἀλυπότερος· ex α et λύπη, dolor.

Ἄλυς, υος, ὁ ἡ, anxietas mentis: ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθίνω, viribus destituor, dolore afficior.

Ἀλυσθμαίνω, doleo, vel anhelo: ex ἀλύω et ἀσθμαίνω, anhelo.

Ἅλυσις, εως, ἡ, catena: ex α et λύω, solvo.

Ἀλυσιτελής, έος, ὁ ἡ, inutilis; q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, qui non solvit vectigalia.

Ἀλυσκάζοντι, fugienti, dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito Th. ἀλύω, vito.

Ἀλυσμός, ᾶ, ὁ, anxietas· ab ἀλύω.

Ἀλύσσω, f. ξω, anxius sum: ab ἀλύω.

Ἀλυταίνω, imbecillus sum: ab ἀλύω.

Ἀλύτης, ᾶ, ὁ, lictor: ab ἀλύω.

'Αλυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *insolutus, insolubilis:* ex α et λύω, *solvo.*

'Αλυκη, ης, ἡ, *fastidium animi cum crebra oscitatione:* q. ab

'ΑΛΥΩ, f. σω, *propriè, vagor, erro;* animo per varias rerum imagines tacite erro; animo sum inquieto; læto hilarique animo sum; ab α priv. et λύω, *solvo*

'Αλφα, το, prima litera Alphabeti Græci.—Qui primas in re aliqua tenet. Hinc

'Αλφάνω, vel ἀλφεω, *invenio,* f. ήσω, et ἴσω a. 2. ἦλφον· opt. ἄλφοιμι.

'Αλφαῖος, ε, ὁ, *Alphæus,* nomen viri.

'Αλφειος, ε, ὁ, nomen fluvii. Alii scribunt 'Αλφειὸς, ε.

'Αλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur quæ propter formam sponsos invenimunt, è quibus munera accipiunt, *boves,* potissimùm: ab ἀλφέω et βοῦς.

'Αλφησῖσιν, Ion. pro ἀλφησαῖς, ἀλφηστης, ε, ὁ, *inventor:* ab ἀλφέω. Th. ἀλφα.

'ΑΛΦΙΤΟΝ, ε, τὸ, *farina.*

'Αλφὸς, ἡ, ὸν, *albus:* ἀλφὸς, ὁ, *species vitiliginis albæ:* ergo ab ἀλφὸς, ἡ, ον, *albus, a, um*

'Αλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα.

'Αλῶ, I. sing. 2. a. act. sub. ἁλίσκω, *capio.*

'Αλωά, Dor. et ἀλωή, ῆς, ἡ, *area, locus vitibus et arboribus consitus, arbustum, campus frumentarius, segetes:* ἀλωᾶν, gen. plur. Æol. ἀλωάς, acc. Th. ἅλως, *area.*

'Αλωὰς, άδος, ἡ, *arealis.* Th. ἅλως, *area.*

'Αλῴη, Dor. vel Att pro ἁλοίη, *captus sit, caperetur,* 3. sing. a. 2. opt. act. ab ἁλίσκω, *capio.*

'Αλωέος, *Aloei,* gen. ab 'Αλωεύς, ἔος, Att. ῆος, nomen propr.

'Αλῶναι, *capere,* seu *capiaris,* 2. sing. a. 2. imperat. act. ab ἅλωμι, *capio.*

'Αλωκα, *captus sum,* p. act. Ion. pro ἑάλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.

'Αλωμι, vide 'Αλίσκω, *capio.*

'Αλων, ωνος, ἡ, *area, in quâ tritura fit frumentum.* Th. ἅλως.

'Αλῶναι, a. 2. inf. act. ab ἁλίσκω.

'ΑΛΩΠΗΞ, εκος, ἡ, *VULPES:* ἀλωπέκιον, ε, τὸ, *vulpecula,* ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis:* ἀλωπεκίς, ίδος, ἡ, *catulus vulpis,* ἀλωπεκίζω, *fraudulentèr ago,* ἀλωπεκώδης, ὁ, *fraudulentus astutus,* ἀλωπεκία, ας, ἡ, *defluvium capillorum.*

'ΑΛΩΣ, ω, ἡ, *area: circulus et corona siderum.* Hinc

'Αλωεύς, έος, ὁ, *qui in areâ frumentum terit.*

'Αλώσιμος, ὁ ϗ ἡ, *qui capi* vel *expugnari potest.*

'Αλωσις, εως, ἡ, *captura.* Th. ἁλίσκω, *capio*

'Αλωσομενης, *expugnandæ,* f. 1. part. m. f. g. gen sing.

'Αλωτὸς, ἡ, ὸν, *captus:* ab ἁλίσκω.

'Αλῶω, pro ἁλῶ ab ἁλίσκω.

'Αμ, ex ἀμφὶ, *circa:* ἁμ' pro ἅμα.

'Αμα, adv. *unà cum:* à עם *ham,* cum, ἁμᾶ, Dor. pro ἅμα· sed ἀμᾶ, Dor. pro ὁμῶ.

'Αμάζονες, όνων, αἱ, *Amazones:* ex α et μαζὸς, *mamma.*

'Αμαθαίνω, *indoctus sum:* ab ἀμαθὴς, *indoctus.*

'Αμαθέστατος, ὁ, ἡ, superl. ab ἀμαθὴς, *tos,* ὁ ϗ ἡ, *indoctus:* ex α priv. et μανθάνω, *doceo, disco.*

'Αμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθὴς. 'Αμαθεῖ, adv. *indoctè.* 'Αμαθῶς, *stultè.*

'Αμαθία, ας, ἡ, *ignorantia.*

'Αμαθόεις, εντος, ὁ, *arenosus;* Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος, *arena.*

'Αμαθος, ε, ἡ, *arena.*

'Αμαθύνω, εις, ει, *in pulverem redigo,* præs. ind. ab ἄμαθος, *arena.*

'ΑΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ὁ, *indomitus:* ἀμαιμακέτοιο, pro ε, gen. Ion. Ex α intensivo, et μαιμάω· vel ab α priv. et μάχομαι, cum reduplicat. ut sit *inexpugnabilis.* Significat etiam *immensus:* ex μῆκος, Dor. μᾶκος, *longitudo*

*'Αμαλακία, ας, ἡ, *durities, magnitudo animi.*

'ΑΜΑΛΔΥΝΩ, *corrumpo. consumo:* ut molle: ab ἁμαλὸς, *mollis,* aliquandò *demolior.*

'ΑΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur: forsan ab ἀμαλθεύω, f. ευσω, *dito, nutrio.*

'ΑΜΑΛΛΑ, ης, *manipulus.* hinc

'Αμαλλεύω, *in manipulos colligo.*

'Αμαλλοδετὴρ, ῆρος, et ἀμαλλοδέτης, ε, ὁ, *manipulorum ligator:* ab ἄμαλλα et δέω, *ligo.*

'ΑΜΑΛΟΣ, η, ον, *mollis, tener:* pro ἁπαλὸς, π mutato in μ Æol.

'ΑΜΑ'ΜΥΣ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus

'Αμᾷν, *metere,* præs. inf. contrac. verbi ἀμάω, *meto.*

'ΑΜΑΝΙΤΗΣ, ε, ὁ, *fungus,* vel fungi species.

'ΑΜΑΞΑ, ης, ἡ, *currus, plaustrum.* Hinc

'Αμαξιδὸς, ε, ἡ, *via vehicularis,* ἀμαξεύω, f. ευσω, *plaustris transeo,* ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, *plaustellum,* Dim. ἀμαξοπηγέω, *plaustra fabrico:* à πήγνυμι, *fabricor.*

'Αμαρ, ἄτος, τὸ, *dies,* Dor. pro ἦμαρ.

'ΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *aquæ ductus, cloaca.*

'ΑΜΑ'ΡΑΚΟΣ, ε, ὁ, *amaracus,* herbæ species.

'Αμαράντινος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non marcescens:* à μαραίνω· 'Αμάραντος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem proprie à scopo vel via.

'ΑΜΑΡΤΑ'ΝΩ, *aberro, pecco:* f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἥμαρτον, a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. f. ἁμαρτήσασι, 3. sing. a. 2. act. sub. ἁμάρτῃ, a. 2. part. ἁμαρτών.

'Αμαρτῆ, *simul:* ut ὁμαρτῆ, adv. 'Αμαρτηθεὶν, a. 1. part. pass. n. g. vel 3 pl. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἡμαρτήθησαν, ab ἁμαρτάνω, *pecco.*

'Αμάρτημα, ατος, τὸ, *peccatum:* ab ἁμαρτάνω, *erro, pecco.*

'Αμαρτήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἁμαρτάνω.

'Αμαρτία, ας, ἡ, *peccatum:* item *victima pro peccato:* ab ἁμαρτάνω.

'Αμαρτίνοος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cujus mens est prava:* ex ἁμαρτάνω et νόος, *mens.*

'Αμαρτοεπὴς, ὁ ϗ ἡ, *qui dicendo peccat, aut decipit:* ab ἁμαρτάνω et ἔπω, *dico.*

'Αμάρτυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *testimonii expers:* ex α et μάρτυς, *testis,* Martyr.

'Αμαρτωλὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *peccator,* et *peccatrix:* ab ἁμαρτάνω, *pecco.*

'Αμαρυγὴ, ῆς, ἡ, et 'Αμάρυγμα, τος, τὸ, *micans fulgor.* Ab

'ΑΜΑΡΥΣΣΩ, *splendeo, fulgeo:* f. ξω. p. χα. ἀμάρυσσε, 3. sing. imperf. Ion. qu. ex α intensiv. et μαίρω, *luceo.*

'Αμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς, *nos.*

'Αμάσαι, Dor. pro ἀμῆσαι, a. 1. part. act. ab ἀμάω, *meto,* a. 1 ἤμησα.

'Αμάσητος et ἄμασος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non mansus:* ex α priv. et μασάομαι, *manduco.*

'Αμᾶσθαι, *metere,* præs. inf. m. contr. ab ἀμάω, *meto.*

'Αματροχία, ας, ἡ, qu. ἁρματροχία, Poët. *rotarum concursus:* ab ἁματροχάω, *simul curro:* ab ἅμα, vel ἅρμα et τρέχω, *curro.*

'ΑΜΑΥΡΟ'Σ, ε, ὁ ϗ ἡ, vel ρὸς. ρὰ, ρὸν, *obscurus:* q. ab α priv. et μαίρω, *luceo;* comp. ἀμαυρότερος, ἑρα, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan *Maurus,* A MOOR.

'Αμαυρωθείη, *interent,* a. 1. opt. pass. 3. sing. ab ἀμαυρόω, *offusco.* Th. ἀμαυρὸς, *obscurus.*

'Αμαχανία, ας, ἡ, *difficultas,* Dor. pro ἀμηχανία, ut et ἀμάχανος, pro ἀμήχανος, *difficilis.*

'Αμαχητὶ, 'Αμαχεὶ, et 'Αμάχως, *sine prælio.* adv. et 'Αμαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, *alienus à pugnâ,* vel *inexpugnabilis, impossibilis,* superl. ἀμαχώτατος. Ex α et μάχομαι, *pugno.*

'ΑΜΑ'Ω, ῶ, *meto,* f. ήσω, p. ἤμηκα· forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur.

'Αμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν, *ascendere.* 'Αμβαίη, pro ἀναβαίη.

'Αμβάλευ, Dor. et Æol. pro ἀμβαλοῦ, 2. sing. a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, *differo.*

'Αμβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, *differo, procrastino.*

'Αμβασε, Poët. et Dor. pro ἀνέβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνὰ et βάω, inusitat. *eo.*

'Αμβάση, *ascendes,* 2. sing. ind. f. 1. m. Poët. et Dor pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἄμβασις et ἀμβατὸς, pro ἀνάβασις et ἀναβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω, *ascendo.*

'ΑΜΒΗ, ης, ἡ, *supercilium petræ, crepido:* q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, ab אבן, *lapis.*

'ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, *olla, calix.*

'Αμβλήδην, *interruptè,* pro ἀναβλήδην, et 'Αμβολάδην, pro ἀναβολάδην, *procrastinando:* ab ἀναβάλλω, *remoror.*

'Αμβλυγώνιος, ὁ ϗ ἡ, *obtusum angulum habens*

*'Αμβλύνω, f. υνῶ, *obtundo.*

'ΑΜΒΛΥΣ. ῦος, ὁ, *obtusus hebes:* hinc ἀμβλόω, *hebeto. abortivum pario:* ἀμβλύνω, *obtundo.* Undè forsan Angl BLUNT: ἀμβλυώττω, *cæcutio, caligo:* ἀμβλυωπὸς, ε, ὁ, *hebetudo visûs:* ἀμβλίσκω, *abortiri facio.*

'Αμβλωθρίδιον, ε, τὸ, *abortivus partus.* 'Αμβλωσις, εως, ἡ, *abortus:* ab ἀμβλόω, in ἀμβλύς.

'Αμβολάδαν, Dor. pro

'Αμβολάδην, Ion. et Poët. pro ἀναβολάδην, *procrastinando:* ab ἀναβάλλω, *remoror.*

'Αμβολὰς, άδος, ἡ, *terra egesta,* vel *aggesta:* ab ἀναβάλλω, *rejicio.*

'Αμβολὴ, ῆς, ἡ, *præludium:* Poët. Sync. pro ἀναβολὴ, *dilatio, rejectio, agger.*

'Αμβολιεργὸς, ε, ὁ, *dilator, operum:* ab ἀναβάλλομαι et ἔργον, *opus.*

'Αμβροσία, ας, ἡ, *ambrosia, cibus Deorum,* ab ἄμβροτος.

'Αμβροσίος, ία, ον, *immortalis, divinus, dulcis, placidus*, ab eodem.

'Αμβροτέω, ῶ, *aberro*, pro ἀβροτέω, ab ἀβρότη, *nox*.

'Αμβροτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *immortalus, divinus, incorruptus*. ex α priv. et βρότος, *mortalis, inserto* μ.

'Αμβωμοῖσι, Poët. et Ion. pro ἀνὰ βωμοῖς, *ad altaria*, vel *super*: à βωμός, *altare*.

'ΑΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, *umbo*: quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram

'Αμβώσας, Poët. et Ion. pro ἀναβοήσας, a. 1. part. act. *edito clamore*, ab ἀναβοάω. Th. βοάω, *clamo*.

'Αμι, *me*, Dor. pro ἐμὶ, acc. sing. ab ἐγώ, *ego*.

'Αμέγαρτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *immensus*: ab α idem quod σὺν, et μέγας, Aliquandò *invidiâ carens*: et sic ab α et μεγαίρω, *invideo*.

'Αμέθυσος, ε, ὁ ϛ ἡ, *non ebrius, ebrietatem arcens*, herba et gemma ebrietati resistens, et

'Αμέθυσος, ε, ὁ ϛ ἡ, idem, ex α priv. et μεθύω, *inebrio*.

'Αμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, 3. sing. imperf. m. verbi.

'ΑΜΕΙΒΩ, f. ψω, *commuto, permuto, alterno, respondeo, vices reddo, succedo, prætereo*, p. ἤμειφα, a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι, p. pass. ἤμειμμαι, f. 1. ἀμειφθήσομαι, f. 2. act. ἀμιβῶ, a. 2. act. ἤμιβον, p m ἤμοιβα. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, *mutuus, alternus*: ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὸν, et ἀμοιβηδὸν, *vicissim, alternis vicibus*.

'Αμειδὴς, ἰος, et 'Αμείδητος, ε, ὁ ϛ ἡ, *tristis, tetricus*: ab α priv. et μειδάω, *rideo, subrideo*.

'Αμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *asper durus*: ex α priv. et μειλίσσω, *demulceo*.

'Αμείλιχος, ε, ὁ ϛ ἡ, *implacabilis*: idem quod ἀμείλικτος· ex α priv. et μείλιχος, ὁ ϛ ἡ, *blandus*

'Αμείνον, ονος, *melius*; ἀμείνων, *melior*: acc. sing. m. et f. et in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνω, ἀμείνω gen. pl. ἀμεινόνων· comp. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

'Αμείρω, *privo aliquem portione*: ex α priv. et μείρω, *distribuo*.

'Αμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀμείβω.

'Αμέλγεις, Dor. pro ἀμέλγεις, *mulges*, 2. sing. præs. ind. verbi.

'ΑΜΕΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα, *mulgeo, fructus immaturos carpo*. Hinc Angl. MILK.

'Αμέλει, *ne cura, ne sis sollicitus*: imperat. verbi ἀμελέω· hinc transit in adv. et significat, *certè, nimirum, utique*: ex α et μέλει, *cura est*, impersonale.

'Αμέλεια, ας, ἡ, *negligentia*: ex α et μέλει, *cura est*.

'Αμελέω, ῶ, *negligo*, f. ήσω, p. ἠμέληκα· a. 1. act ἠμέλησα, ἀμελῶσιν, 3. pl. sub præs. act. ἀμελῶντος, gen sing. part. præs. act. ἀμελημένος, Ion. pro ἠμελημένος, perf. part. pass. n. sing. masc.

*'Αμελὴς, ἰος, ὁ ϛ ἡ, *negligens*.

'Αμέλξεις, *mulseris*, 2. sing. a. 1. sub act. verbi ἀμέλγω, *mulgeo*.

*'Αμελξις, εως, ἡ, *mulctio*: ab ἀμέλγω, *mulgeo*.

'Αμελῶς, adv. *indiligentèr, negligentèr, contemptim*.

'Αμεμπτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *inculpatus*: hinc

'Αμέμπτως, *inculpatè*, adv. Ex α priv. et μέμφομαι, *queror*.

'Αμένας, Dor. pro 'Αμένης, ε, ὁ, nom. fluvii.

'Αμενηνὸς, ἡ, ὸν, *debilis, qui citò deficit*: ex α et μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, *debilito*.

'Αμενὴς, ἰος, ὁ, *imbecillis, evanidus, debilis*.

'Αμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, *dies*.

'Αμέραισι, *in diebus, interdiu*. Poët. et Dor. pro ἡμέραις.

'ΑΜΕΡΓΩ, *premo, exsugo*, propriè *ex oleis amurcam exprimo*.

'Αμέρδω, *privo, excæco*; item *obscuro, obtundo*, 3 sing. imperf. ind. act. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α priv. et μέρδω, *intueor*. 'Αμερθῇς, a. 1. pass. sub. 2. sing.

'Αμερὴς, ἰος, ὁ ϛ ἡ, *individuus, indivisus, partes non habens*. Ex α priv. et μέρος, *pars*.

'Αμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, *securus sum, animo sum libero*. ab ἀμέριμνος.

'Αμεριμνήσια, ας, ἡ, *securitas*.

*'Αμεριμνία, ίας, ἡ, *securitas*.

'Αμέριμνος, ε, ὁ ϛ ἡ, *securus*; ex α priv. et μέριμνα, *cura*.

*'Αμερίμνως, adv. *securè*.

'Αμερος, Dor. pro ἥμερος, *mitis, mansuetus*

'Αμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, *aliquem portione sua privo*. Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι· aut regularitèr ab ἀμέρδω, *privo, excæco*.

'Αμερώσαις, Dor. et Æol. pro ἡμερώσας, a. 1. part act. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος, *mansuetus*.

'Αμες, Dor. pro ἡμεῖς, *nos*, ab ἐγώ, *ego*.

'Αμετάθετος, ὁ, τὸ, *immutabilis*: ἀμετάθετον, ε, τὸ, *immutabilitas*: ex α, μετὰ, et τίθημι, *pono*.

'Αμετακίνητος, ε, ὁ ϛ ἡ, *immotus*; ex α, μετὰ, et κινέω, *moveo*.

'Αμεταμέλητος, ε, ὁ ϛ ἡ, *cujus nos non pœnitet*: ex α priv et μεταμέλομαι, *pœnitet me*.

'Αμετανόητος, ε, ὁ ϛ ἡ, *recipiscere nesciens*: ex α priv. et μετανοέω, *resipisco*.

*'Αμετάπειστος, *nullâ persuasione mutabilis*.

'Αμέτρητος, ε, ὁ ϛ ἡ, *immensus*: ex α priv. et μέτρον, *mensura*, vel μετρέω, *mensuro, metior*.

'Αμετροεπὴς, ε, ὁ ϛ ἡ, *sine modo loquax*: ab α, μέτρον, et ἔπω, *dico*.

'Αμετρος, ε, ὁ ϛ ἡ, *mensura carens, immoderatus, immodicus*, ex α priv. et μέτρον.

'Αμευσίπορος, ε, ὁ ϛ ἡ, *gressus alternus*: ex ἀμεύω, *muto*, et πόρος, *via, transitus*.

'ΑΜΕΥΩ, *rado, transeo, muto, vinco*: qu. ab ἅμα ἴω, *simul eo*.

'Αμη, ης, ἡ, *falx*: item *ligo*, ab ἀμάω, *meto*.

'Αμὴν, *verè*: ἀμὴν ἀμὴν, *verissimè*. Hebr. אמן, *veritas*.

'Αμήνιτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *expers iræ*. Th. μῆνις, *ira*.

'ΑΜΗΣ, α, et ητος, ὁ, *placenta genus lactea*.

'Αμήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. ab ἀμάω, *meto*.

'Αμητὴρ, ῆρος, ὁ, *messor*: ab ἀμάω, *meto*.

'Αμητὸς, ε, ὁ, *messis, arista*: et ἄμητος, ε, ὁ, *messis tempus*: ab eod.

'Αμήτωρ, ορος, ὁ, *qui caret matre*: ex α priv. et μήτηρ, *mater*.

'Αμηχανὴς, ἰος, ὁ ϛ ἡ, *inops consilii*, ?*rius*, ex α priv. et μηχανὴ, *machina*.

'Αμηχανέω, *inopiâ consilii laboro*. Unde

'Αμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, ας, *difficultas*: ex α priv. et μηχανὴ, *consilium*.

'Αμήχανος, ε, ὁ ϛ ἡ, *cui, nullum suppetit artificium seu adminiculum quod cupit*. Ex α priv. et μηχανὴ, *machina*

'ΑΜΙΑ, ας, ἡ, piscis nomen.

'Αμίαντος, ε, ὁ ϛ ἡ, *impollutus*: ex α priv et μιαίνω, *polluo*.

'Αμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ε, ὁ, *semideus*.

'Αμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, per Metath.

'ΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *certamen*. Indè ἀμιλλάομαι, *certo*: inf. præs. ἀμιλλᾶσθαι, *certare*.

'Αμὶν, Dor. pro ἡμῖν, *nobis*.

'Αμίναδαβ, nom. viri, indecl. *populi princeps*.

'Αμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii; confusio: truculentia animi et morum, abhorrens ab hominum congressu.

'ΑΜΙΣ, ιδος, ἡ, *matula*.

'Αμισθὶ, adv. *sine mercede, gratis*.

*'Αμίσθωτος, ε, *non mercede conductus*.

'Αμιτροχίτων, ὁ ϛ ἡ, *spoliatus mitrâ ac tunicâ*; ex α, priv. μίτρα, et χιτὼν, *tunica*.

'Αμιχθαλόεις, εσσα, εν, *inaccessus, importuosus*: ex ἄμικτος, et ἅλς, *mare*.

'Αμμάθω, Poët. pro ἀναμάθω, *pœniteam*.

'Αμμας, Æol. pro ἡμᾶς, acc. pl.

'Αμματα, *nexus*: pl. ab ἅμμα, ἅτος, τὸ, ab ἅπτω, *necto*.

'Αμμε, *nos*: acc. pl. Poët. pro ἡμᾶς, dicitur et in dual. Dor. et Æol. pro νῶϊ, νῶ.

'Αμμέγα, Poët. pro ἀνὰ μέγα, *permagnum*.

'Αμμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω, *exspecto*.

'Αμμεναι, *satiatum esse*: inf. ex ἄω, ἄειν, ἄμεναι, Dor. seu Ion et exempto ι ejusque loco inserto μ ἄμμεναι.

'Αμμενος, ε, ὁ, Dor. pro ἥμενος, *sedens*. Sed fortasse ἄμενος, scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.

'Αμμένομεν, *exspectamus*: Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. præs ind. act. verbi ἀναμένω, *exspecto*.

'Αμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio*.

'Αμμέων, g. pl. Æol. pro ἡμῶν.

'Αμμες, Æol. pro Dor. ἄμες, et com. ἡμεῖς.

'Αμμι, εως, τὸ, herba seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: et

'Αμμι, Dat. pl. pro ἡμῖν, Æol.

'Αμμιγα, *simul*: ἀνάμιγα. Poët.

'Αμμίγδην, pro ἀναμίγδην, *permixtim*: adv. ab ἀνὰ, et μίγνυμι, *misceo*.

'Αμμιν, seu ἄμμι, *nobis*: dat. pl. Æol. et Dor. pro ἡμῖν.

'Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part act verbi ἀναμίγνυμι.

'ΑΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, *minium.*

'Ἄμμορος, ου, ὁ ἡ, *expers, infelix*: pro ἄμορος ex α priv. et μόρος, *sors, fatum.*

'Ἄμμος, ου, ἡ, *arena*; à ψάμμος.

'Ἀμμώδης, εος, ὁ ἡ, *arenosus, sabulosus.*

'Ἄμμων, ωνος, ὁ, *Hammon.* Jovis in Libya cognomentum, ab arenis ei inditum. 'Ἄμμον. Æol ἡμῶν.

'ΑΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, *nepos.*

'Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων, *immemor.*

'Ἀμνάς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή, *agna.*

'Ἀμνάσει, Dor. Sync. pro ἀναμνήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀναμιμνήσκω, *in mentem revoco.*

'Ἄμναστος, Dor pro ἄμνηστος, ου, ὁ ἡ, *ignotus, obscurus*; ex α priv. et μνάομαι, *memoro.*

'Ἀμνεῖος, εία, εῖον, *agninus, a, um,* Th. ἀμνός, *agnus.*

'Ἀμνή, ῆς, ἡ, *agna*; ab ἀμνός.

'Ἀμνήμονα, *immemorem*: acc. ab ἀμνήμων, ὁ ἡ, *immemor*: ex α priv. et μνάομαι, *memoro.*

'Ἀμνημονέω, ῶ, vel ἀμνημονεύω, f. ήσω, εύσω, *obliviscor.*

'Ἀμνησικακέω, fut. ήσω, *injurias obliviscor.*

'Ἀμνησικάκως, adv. *sine injuriæ memoriâ.*

'Ἀμνήστευτα, *non initis sponsalibus*; adv. ex α et μνηστεύω, *nuptias ambio.* Ab eodem.

'Ἀμνήστευτος, ου, ὁ ἡ, *innuptus.*

'Ἀμνηστεύτως, adv. *non ducendo uxorem.* Ab eodem.

'Ἀμνηστία, ας, ἡ, *præteritorum oblivio*; μνάομαι, *memoro.*

'Ἄμνηστος, ου, ὁ ἡ, *oblivione delectus.* Ex α priv. et μνάομαι. *recordor.*

'ΑΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, *membrana fœtum involvens, et vas ad accipiendum sanguinem.*

'Ἀμνίς, ίδος, ἡ, *agnicula*: Dim. ab

'ΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *agnus.*

'Ἀμνοφόρος, ου, ὁ ἡ, *ovis fœtum in utero ferens*; hinc ἀμνοφόρως, Dor. pro ἀμνοφόρους, acc. pl. ex ἀμνός, et φέρω, *fero, porto.*

'Ἀμογητί, *sine labore*: adv. ab α et μογέω, *laboro.*

'Ἀμόγητος, ὁ ἡ, *indefessus.*

'Ἀμόθεν, *alicunde*, adv. ab ἀμός.

'Ἀμοιβαδίς, *alternatim*: adv. ab ἀμοιβή, *alterne.*

'Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, et ἀμοιβαῖος, ὁ ἡ, *alternus.*

'Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, *retributio, mutatio,* ab eod.

'Ἀμοιβός, ου, ὁ ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, *gratia mutua*: ab ἀμείβω, ἀμοιβοί, *auxiliarii.*

'Ἄμοιρος, ου, ὁ ἡ, *parte carens*: ex α et μοῖρα, *pars*

'Ἀμολγαία, *lactea*: ab ἀμέλγω, ἀμολγός, ου, ὁ, *tempus quo vaccæ mulgentur.*

'Ἀμολγεύς, έως, ὁ, *mulctra, mulctrale,* ἀμολγεῖον idem. Th. ἀμέλγω, *mulgeo.*

'Ἁμόν, *nostrum*, Dor. pro ἡμέτερον.

'ΑΜΟΡΑ, ας, ἡ, *simila go cum melle cocta.*

'ΑΜΟΡΒΟΣ, ἡ, ὸν, *obscurus*: quasi ἀμορφος· item *comes, assecla.* παρὰ τὸ ἅμα ὀρμᾶσθαι. Hinc ἀμορβεύω, *sequor,* ἀμορβαῖος, et ἀμόρβιος, ὁ ἡ, *tenebrosus.*

'Ἀμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt: est et insula. 'Ἀμόργη, ης, ἡ, *AMURCA*: ab ἀμέργω, *exsugo.*

'Ἄμορφος, ου, ὁ ἡ, *informis, deformis*: ex α et μορφή, *forma.*

'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, *unus, aliquis*: Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός, *meus.*

'Ἀμός. pro ἦμος, *quandò.*

'Ἀμοτος, ου, ὁ ἡ, *inexplebilis*: ex α priv. et μότος, vel potius ab antiquo μέω, *melior.* Ern. hinc ἄμοτον, *insatiabilitèr*, adv. ab ἄμοτος.

'Ἄμουσος, ου, ὁ ἡ, *rudis, indoctus, inelegans*: à μοῦσα, *musa.*

'Ἄμοχθος, ου, ὁ ἡ, *labore carens*: à μόχθος, *labor*

'Ἀμπαιανίσαι, Poët. pro ἀναπαιανίσαι, a. 1. inf. verbi ἀναπαιανίζω, *Pæanem recanto*, quod ex ἀνὰ et Παιάν, *Pæan.*

'Ἄμπαλος, Poët. pro ἀνάπαλος, *resortitio*, παλος enim et κλήρωσιν, significat. Th. πάλλω, *vibro. sortior.*

'Ἀμπαλών, *cum quassâsset*: Poët. pro ἀναπαλών, a. 2. part. ab ἀναπάλλω, *evibro.*

'Ἀμπαύεται, Dor. pro ἀναπαύεται.

'Ἄμπαυμα, *solatium*, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab ἀμπαύομαι, *quiesco.* Sic ἄμπαυσις, *cessatio.*

'Ἀμπαύσασθε, *requiescite*, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.

'Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Ion. *ad quiescendum factus*; ab ἀναπαύω, *cesso a re aliqua.*

'Ἀμπεδίον, *per campum*, adv. Poët. pro ἀνὰ πεδίον.

'Ἀμπείρας, Poët pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *transeo, transfodio.* Th. πείρω, *transfigo.*

'Ἀμπέλαγος, *per pelagum*, pro ἀνὰ πέλαγος.

'Ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, *vinetum, vinea.*

'Ἀμπέλινος, ὁ ἡ, *viteus, vinealis*; ab ἄμπελος, *vitis, vinea.*

'Ἀμπελών, ῶνος, ὁ. ἀμπελόφυτος, γῆ, *vitibus consitus ager, vinea.* 'Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, *vitibus consitus, vinifer*: ab ἄμπελος, *vitis vinea.*

'ΑΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, *vitis, vinea, vinum.* 'Ἀμπέλως, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

'Ἀμπελουργία, ας, ἡ, *vineæ cultura, putatio vitium*, ab

'Ἀμπελών, ῶνος, ὁ, *vinea*; ab ἄμπελος, *vitis.*

'Ἀμπελουργός, ου, ὁ ἡ, *vinitor*: ex ἄμπελος, et ἔργον, *opus.*

'Ἀμπέμψας, *remisisti*, Poët. pro ἀνέπεμψας, 2 sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναπέμπω, *remitto.*

'Ἀμπεπαλών, *sursùm vibrans*, a. 2. act. part. Ion. et Poët. pro ἀναπαλών, et inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω, *vibro, sortior.*

'Ἀμπέσαι, *induisse*, inf. a. 1. act. Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

'Ἀμπέτασον, Poët. pro ἀναπέτασον, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀναπετάζω, *expando, explico, aperio*; ab ἀνὰ, πετάω, ἄζω, et πετάννυμι.

'Ἀμπέχομαι, *induor*, Æol. pro ἀμφιέχομαι.

'Ἀμπέχονον, ου, τὸ, *vestitus, indumentum*; ab ἀμπέχω, *circumdo*: ex ἀμφὶ et ἔχω, *habeo.*

'Ἀμπηδάω, *subsilio, sursùm salio*, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω, *salio, salto.*

'Ἀμπισχεῖν, *induere*, præs. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω, *circumdo.*

'Ἀμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, *erratum.* Th. πλάζω, *erro*, vel *errare facio.*

'Ἀμπλακών, *qui erravit*, a. 2. part. act. ab ἀμπλακίσκω, *pecco, delinquo*, f. ήσω. Th. πλάζω, *erro.*

'Ἀμπλίας, ου, nomen viri, Lat. *Amplias.*

'Ἄμπνευμα, ατος, τὸ, *respiratio.* Poët. pro ἀνάπνευμα· ut et ἀμπνοή, pro ἀναπνοή, idem. Th. πνέω, *spiro.*

'Ἀμπνέω et ἀμπνύω, *respiro*, pro ἀναπνέω, *respiro.*

'Ἀμπνύθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἀμπνύθη, *respiravit*; ab ἀμπνύομαι, pro ἀναπνύομαι, Poët. ex ἀνὰ et πνέω, *spiro.*

'Ἀμπολεῖν, *animo volutare*, Poët. Syncop. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω, *verto, verso, versor.*

'Ἀμπόλιν, *per urbem*, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.

'Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος, *labor.*

'ΑΜΠΡΟΝ, ου, τὸ, *funis quo boves trahuntur* vel *quo onera trahunt.*

'Ἀμπτάμενα, *revolantia*, pro ἀναπτάμενα. a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι, *revolo* Th. ἵπταμαι, *volo.*

'Ἀμπυκίδην, acc. ab 'Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, *Amphyci*, vel *Amphycis filius.*

'ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, vel ἡ, *reticulum muliebre.*

'Ἀμπωτίζω, f. ισω, *resorbeo*; ab ἄμπωτις.

'Ἄμπωσις, seu ἄμπωτις, per Sync. pro ἀνάπωσις, *reciprocatio æstus marini*: quod ab ἀναπίνω, *resorbeo.* Th. πίνω, *bibo, absorbeo.*

'ΑΜΥΓΔΑΛΕΑ, ας, ἡ, *amygdalus arbor.*

'Ἄμυγμα, τος, τὸ, *vellicatio, laniatio, scarificatio*, ab ἀμύσσω, *vellico, scarifico, lacero.*

'Ἀμυδίς, adv. *simul, cum*, Poët. seu Æol. pro ἀμά, *simul.*

'ΑΜΥΔΡΟΣ, α, ον, *subobscurus,* ἄμυδρος, ου, ὁ ἡ, *humidus.*

'Ἀμύητος, ου, ὁ ἡ, *non initiatus*: ab α et μυέω, vel μύω, *claudo, initio.*

'Ἀμυθάν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro 'Ἀμυθάων, άονος, nomen viri.

'Ἀμύθητος, ου, ὁ ἡ, *dictu perdifficilis, ineffabilis, inenarrabilis*: ex α priv. et μυθέομαι, *dico.*

'Ἀμυκλαθεν, adv. ἐκ τῶν 'Ἀμυκλῶν.

'Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, *Laconici calceamenti genus.*

'Ἀμυκλαϊσδειν, Dor. pro ἀμυκλαΐζειν, *Laconicè loqui.*

'Ἄμυλος, ου, ὁ ἡ, *non molitus*: à μύλη, *mola.* It. *roboris species*, ἄμυλον, τὸ, *amylum.*

'Ἀμύμονα, acc. sing. ab

'ΑΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ, *inculpatus, præclarus, elegans*: ab α intens. et μύω, *oculos claudo, labia comprimo.*

'Ἀμύνα, ης, ἡ, et ἀμύνη, ης, ἡ, *propulsatio injuriæ, auxilium*: ab ἀμύνω, *auxilior, arceo.*

'Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, a. 1. imp. act. ἀμύνασθαι, inf. Ion.

pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνεῦσι, Ion. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. fut. 1. vel 2. act ab ἀμύνω.

'Αμύντας, ου, ὁ, ***Amyntas***, nom. viri

*'Αμυντήριος, ίου, ὁ ἡ, ***auxiliatorius.***

'Αμύντωρ, ορος, ὁ ἡ, et ἀμυντήρ, ῆρος, ὁ, *auxiliator*; sed 'Αμύντωρ, ορος, ὁ, est nom. propr viri.

'ΑΜΥΝΩ, f. νῶ, ***auxilior***, p. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο, f. 1. m. ἀμυνοῦμαι, ἀμύνω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act.

'Αμύξεις, ***lacerabis***, 2. sing. f. 1. verbi ἀμύσσω.

'Αμυξις, εως, ἡ, id. q. ἀμυγμα, q. v.

'ΑΜΥΣΣΩ, vel ἀμύττω, ***rado***, ***unguibus lacero***, f. ξω, p. ἤμυχα, a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. Hinc

'Αμυχμὸς, ου, ὁ, ac ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, ***laceratio***, ***vulnus.***

'Αμυστί, adv. ***raptim***, ***patente ore***, ***sine labiorum compressu***: ab α priv. et μύω, ***labia comprimo.***

'Αμυστις, ιδος, ἡ, ***poculi*** vel ***potandi genus***, ***cùm poculum largius exsiccatur***; à μύω.

'Αμυστος, ου, ὁ ἡ, ***sacrorum imperitus profanus.*** Ex α priv. et μυέω, ***sacris initio.***

'Αμφ' pro ἀμφί.

'Αμφαγαπάω, ***valdè diligo***, ***caritate amplector.***

'Αμφαδὰ, ἀμφάδην, et ἀμφαδὸν, ***palam***, ***manifestè***, adv. pro ἀναφανδὸν, et ἀναφανδὰ, ex ἀνά et φαίνομαι. hinc

'Αμφάδιος, ***manifestus***, ἀμφαδίη, ης, ἀμφαδίην, ***manifestè***, adv. Omnia à φαίνω, ***ostendo.***

'Αμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε. 3. sing. imperf. ind. act. ab

'Αμφαίνω, pro ἀναφαίνω, ***ostendo.***

'Αμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης, ***utrimque acutus.***

'Αμφαξονέω, ***exorbito***, cùm ἄξων ***currûs*** in utrumque latus vergit, et non rectè hæret.

'Αμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, ***circumstrepo.*** Τευχεά τ' ἀμφαράβησε. Il. 21, 408. Ex ἀμφί, et ἀραβέω, ***strepo.***

'Αμφαράβιζον, ***circumstrepebant***, 3. pl. imperf. act. Ion. ab ἀμφαραβίζω. ex ἀμφι et ἄραβος, ***strepitus.*** Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

'Αμφασίη, ης, ἡ, ***obmutescentia***, Ion. et Poët. pro ἀφασία, ας, ἡ ***loqui non posse***, ***stupor quo vox intercipitur***: ex α et φημί, ***dico.***

'Αμφαυξις, ἡ, ***truncus abietis post ramos recisos.***

'Αμφαφάασθαι, ***circumtractari***, pro ἀμφαφᾶσθαι· ex ἀμφί, ***circa***, et ἀφάω, ***tango.***

'Αμφέπετο, imperf. m. 3 sing. ind. ab ἀμφέπομαι, ***foveo***, ***agito***, ἄμφεπε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀμφί πω, ***persequor.*** Th. ἕπω, ***sequor.***

'Αμφεκάλυπτον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. ***coopericbant***, ἀμφεκάλυψε, a. 1 ind. act. 3 sing. ab ἀμφικαλύπτω, ***circumtego.*** Th. καλύπτω, ***tego velo.***

'Αμφεκάρε, ***circumtruncatus est***, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω, ***tondeo.***

'Αμφεπονήθη, ***consumpsit***, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀμφιπονέομαι.

'Αμφέπω, et ἀμφιέπω, ***circumtracto***, ***circumsisto***; ***circa quidpiam versor et occupatus sum***, ***foveo***; ***persequor***: Il. λ. ex ἀμφ' et ἕπω.

'Αμφέρεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, ***recipere***: ab ἀναφέρω.

'Αμφέστην, a. 2. ind. 1. sing. ab ἀμφίστημι, ***circumsto.*** Th. ἵστημι, ***sto.***

'Αμφεφόβηθεν, ***utrinque in fugam conjecti sunt***, a. 1. ind. pass 3. pl Bœot. pro ἀμφί ἐφοβήθησαν, à verbo ἀμφιφοβέω.

'Αμφέφυγες, ***evasisti***, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω, ***fugio.***

'Αμφέχυτο, pro ἀμφιεκέχυτο, ***circumfusus erat***, plusq. p. pass. Ion. ab ἀμφιχέω· a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω, ***fundo.***

'Αμφήκης, εος, ὁ ἡ, ***utrinque acutus***, aut ***anceps***: ab ἀκὴ, ***mucro***; qu. ἀμφί ἀκὴν ἔχων.

'Αμφηρεφέα, acc. sing. ab ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ἡ, ***undique tectus***: ex ἀμφί et ἐρέφω, ***tego.***

'Αμφήριστος, ου, ὁ ἡ, ***anceps***, ***controversus***: ex ἀμφί et ἔρις, ***contentio***, ***disceptatio.***

'ΑΜΦΙ', præp. ***circa***; cum gen. ***de***, ***propter***, ***per***; cum accus. ***ad***, ***circa***, et ***circiter***; cum dat. ***circum***, ***prope***, ***circa***, ***de***, ***propter***, ***apud***, ***contra.***

'Αμφιάζομαι, et ἀμφιάζω, ***induo***, f. άσω· p. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, ***indumentum***, ***vestis***: ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφιάραος, ου, ὁ, peritissimus vates, Oiclei filius: undè et Οἰκλείδης, voc. à Pindaro.

'Αμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, ***circumsono.***

'Αμφιβαίνω, ***circumeo***, ***lustro***, fut. βήσομαι, perf. βέβηκα· ex ἀμφί et βαίνω, ***eo.***

'Αμφιβαλῆ, a. 2. sub ἀμφιβαλῶ, a. 2. imperat. med. ex ἀμφιβάλλω, ***circumjicio***, ***circundo***; ex ἀμφι et βάλλω, ***jacio.***

'Αμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

'Αμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, ***dissentio***, ***disceptatio***

'Αμφίβασις, εως, ἡ, ***circuitio***; acc. ἀμφίβασιν· ex ἀμφιβαίνω.

'Αμφιβέβηκας, ***circumivisti***, p. ind. act. 2. sing. ex ἀμφιβαίνω.

'Αμφίβιος, ου, ὁ ἡ, ***in terrâ et in aquâ vivens***; pl. n. g. ἀμφίβια· ex ἀμφί et βίος, ***vita.***

'Αμφίβλημα, ατος, τὸ, ***vestimentum***, ***indumentum.*** Ex ἀμφιβάλλω.

'Αμφιβληστεύω, f. εύσω, ***reti capio***: ab

'Αμφίβληστρον, ου, τὸ, ***rete piscatorium***, ***verriculum***: ex ἀμφί et βάλλω.

'Αμφιβολεὺς, εως, ὁ, ***piscator.***

'Αμφιβόητος, ου, ὁ ἡ, ***circumsonus***, ***circumquoque celebratus***, ***a***, ***um***: ex ἀμφι, et βοάω, ***clamo.***

'Αμφιβολία, ας, ἡ, ***ambiguitas.***

'Αμφίβολος, ου, ὁ ἡ, ***ambiguus***: ex ἀμφί et βάλλω.

'Αμφίβροτος, ου, ὁ ἡ, ***circa hominem tegens undique***; ex ἀμφί et βροτός.

'Αμφιγέγηθε, ***circum oblectatus est***, 3. sing. p. m. ab ἀμφιγηθέω. Th. γηθέω, ***gaudeo.***

'Αμφιγνοέω, ***aliquâ ex parte cognosco***, ***dubito***, f. ήσω, p. κα· ex ἀμφί, et νόος, ***mens.***

'Αμφίγονος, ου, ὁ, ***privignus***, qui ex priore uxore est. Ex ἀμφί et γίνομαι, nascor.

'Αμφιγυήεις, εντος, ὁ ἡ, ***utroque pede claudus.*** Vulcani Epith. ex ἀμφί et γυιός, ***claudus.***

'Αμφίγυος, ου, ὁ ἡ, ***utrinque acutus***: ex ἀμφί et γυιὸς, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος.

'Αμφιδάμας, αντος, ὁ, ***Amphidamas***, nomen propr. q. à δαμάζω.

'Αμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδασὺς, ***utrinque hirsutus.*** Th. δασὺς.

'Αμφιδέδηα, 1. sing. p. m. ἀμφιδεδήει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. ex ἀμφί et δαίω, ***divido***, ***convivor***, ***scio***, ***comburo.***

'Αμφιδέες, ων, αἱ, ***catenæ annuli***: ex ἀμφί et δέω, ***ligo.***

'Αμφιδέξιος, ου, ὁ ἡ, ***ambidexter***, ***ambiguus.*** Th. δεξιά.

'Αμφιδέρχθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, ***circumspicio***, f. ξομαι. Th. δέρκω.

'Αμφιδεύτατος, ου, ὁ, ***postremus***, ***minutissimus***: ab ἀμφί et δεύτατος.

'Αμφιδινέω, ***circumvolo***; ἀμφιδεδίνηται, 3. sing. p. pass. à δινέω.

'Αμφιδοκεύειν, ***observare capiendi causâ.*** Th. δοκεύω.

'Αμφίδοξος, ου, ὁ ἡ, ***anceps***; ἀμφιδοξέω, ***ambigo***: à δόξα, ***opinio.***

'Αμφίδρυπτος, ου, ὁ ἡ, ***undique laceratus.*** Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, et ἀμφίδρυφος, ὁ ἡ, à δρύπτω, ***lacero.***

'Αμφίδυμος, ου, ὁ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι, i. e. ***subiri.***

'Αμφιδὺς, ***indutus***, a. 2. part. act. ἀμφίδυμι. Th. δύμι, ***subeo***, ***induo.***

'Αμφιειμένος, ***indutus***, p. part. pass. ab ἀμφιέννυμι, ***induo.***

'Αμφιελίσσας, ***utrinque agitatas***, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ ἡ, ab ἐλίσσω, ***volvo.*** Th. εἰλέω.

'Αμφιέννυμι, ***vestio***, f. έσω· p. pass. ἠμφίεσμαι et ἠμφιειμαι· ex ἀμφί et ἕννυμι.

'Αμφιέποντες, ***gubernantes***, præs. part. ex ἀμφί et ἕπω, ***tracto***, ***ago.***

'Αμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφιέσῃ, 3. sing a. 1. sub. 'Αμφιέσομαι, Ion. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφιζάνω· ab ἱζάνω, ***adhæreo***, ***circumsedeo***, f. ήσω. Th. ἵζω.

'Αμφιθάλασσος, ου, ὁ ἡ, ***qui utrinque mari cingitur***: ex ἀμφί et θάλασσα, ***mare.***

'Αμφιθαλὴς, έος, ὁ ἡ, ***circumfloridus***; item ***patrimus*** et ***matrimus.*** Th. θάλλω.

*'Αμφιθέατρον, ου, τὸ, ***Amphitheatrum.***

'Αμφίθετος, ου, ὁ ἡ, ***qui utrinque poni potest***: ab ἀμφί et τίθημι, ***pono.***

'Αμφιθέω, ***circumcurro***: à θέω, ***curro.***

'Αμφίθυρος, ου, ὁ ἡ, ***domus quæ anticas et posticas fores habet.*** Th. θύρα.

'Αμφικαλύψῃ, 3 sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψαι, 3. sing. f. 1. opt. act. ab ἀμφικαλύπτω, ***circumtego.*** Th. καλύπτω, ***tego***, ***velo.***

'Αμφίκαρις, ιος, ὁ ἡ, ***utrinque ansatus***, ***biceps.*** Th. κάρηνον, vel κάρα, ***caput.***

'Αμφικεάσσας, ***circumscindens***, ***dividens***. a. 1. part. act. Poët. pro κεάσας. Vide ἀμφικεάζω.

'Αμφίκλυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui utrinque abluitur*, vel *alluitur*, *circumfluus*. Ex ἀμφὶ et κλύζω, abluo.

'Αμφίκομος, ε, ὁ ἡ ἡ, *latè comans*, *undique frondosus*: ex ἀμφὶ et κομη, *coma*.

'Αμφικρέμαμαι, *circumpendeo*. Th. κρεμάω,

'Αμφικυλίσσαις, Æol. et Poët pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω, f. ίσω, p. ικα.

'Αμφικύπελλος, ε, τὸ, *poculum rotundum utrinque ansatum*; ex ἀμφι et κύπελλον.

'Αμφιλαβὴς, έος, vel ἀμφιλαφὴς, ὁ ἡ ἡ, *amplus*, *ingens*, *magnus*.

'Αμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio*; à λαχαίνω.

'Αμφιλογία, ας, ἡ, *disceptatio*, *ubi ex utraque parte contenditur*: ex ἀμφι et λέγω.

'Αμφίλοχος, ε, ὁ, *Amphilocus*, nomen viri.

'Αμφίλυκος, ε, ὁ ἡ ἡ, *sublustris*: à λύκη, *lux prima*.

'Αμφίμακρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *utrinque longus*, pes prosodicus.

'Αμφιμάσασθε, *abstergite*, a. 1. med. imperat. 2. pl. à μάζω, f. ξω et σω, *purgo*.

'Αμφιμάτριος, ε, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, ε, ὁ ἡ ἡ, quod circum matricem est in utero: ex μήτρα, *matrix*. Th. μήτηρ.

'Αμφιμάχωμαι, *circum pugnavero*: præs. sub m. 1. sing Th. μάχομαι.

'Αμφιμέλαιναι, *utrinque nigræ*. Sic dicuntur φρένες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας, *niger*.

'Αμφιμέμυκε, *circummugiit*, p. m. 3. sing. ab ἀμφιμυκάω.

'Αμφινέμομαι, *circumpascor*, *incolor*: à νέμω.

'Αμφιξέω, *circumrado*, f. ξέσω a. 1. ἀμφέξεσα à ξέω, *rado*.

'Αμφίος, ε, ὁ, *Amphius*: nomen propr.

'Αμφίπαλτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *peltis densus*, i. e. *bene instructus*: à παλτὸν, *jaculi genus*.

'Αμφίπεδος, ε, ὁ ἡ ἡ, *campis undique cinctus*: ex ἀμφὶ et πέδον, *campus*.

'Αμφιπένομαι, *operam pono*, *occupatus sum circa aliquid*.

'Αφιπεριπτίεσι, *vicinis*, dat. pl. ab ἀμφιπεριπτίοντες. Th. κτίζω.

'Αμφιπεριστρώφα, 3. sing. imperf. Ion. et contr. pro ἀμφιπερεστρώφαε ab ἀμφιπεριστρωφάω, *circumverto*, ex ἀμφὶ, περὶ, et στρέφω.

'Αμφιπεσοῦσα, *amplexa*, a. 2. act. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

'Αμφιπίπτειν τινὰ, *aliquem complecti*. Th. πίπτω.

'Αμφιπολεύω, f. εύσω, *obambulo*, *comitor*: à πολέω, *versor*, Poët. πολεύω.

'Αμφίπολις, εως, ἡ, *Amphipolis*, nomen urbis.

'Αμφίπολος, ε, ὁ ἡ ἡ, *minister*, vel *ministra*; hinc ἀμφιπολεῖν, *famulari*: ex ἀμφὶ et πολέω, *versor*.

'Αμφιποτάομαι, *circumvolito*: à πέτομαι.

'Αμφίπυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *utrinque ardens*. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

'Αμφιρρύτῳ, dat. sing. ab ἀμφίρρυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *circumfluus*: ex ἀμφι et ῥέω unde et

'Αμφιρῶ, contr. nomen mulieris.

'Αμφὶς, *utrinque*, *in medio*, adv. cum gen. *sine seorsum*, *extra*.

'Αμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

'ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, *ambigo*, *dubito*, *controversor*; ἀμφισβητήσεια, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς et βάω, *eo*; hinc

'Αμφισβήτησις, εως, et ἀμφισβησία, ας, ἡ, *disceptatio*, *contentio*, *dubitatio*.

'Αμφιστειλάμενος, *colligatus*. a. 1. part. med. ab ἀμφιστέλλομαι Th. στέλλω, *orno*, *mitto*.

'Αμφιστεφὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, *utrinque coronatus*; item *undique plenus*: ex ἀμφὶ et στέφω, *corono*.

'Αμφίστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, *versipellis*, *utrinque acutus*. Th. στόμα, ατος, *acies*.

'Αμφιστρατάομαι, *obsideo*: ab ἀμφὶ et στρατὸς.

'Αμφιταθεὶς, *circum extensus*, a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω, *tendo*.

'Αμφίταπης, ητος, ἡ, et ἀμφίταπις, ιδος, ἡ, et ἀμφίταπος, ε, ὁ ἡ ἡ, *tapes utrinque villosus*. Th τάπης, *tapes*.

'Αμφιτίθει, *circumpone*, præs. imp. act. q. ab ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι, *pono*.

'Αμφιτρίτη, uxor Neptuni; *mare*; ex ἀμφὶ et τρίζω, *strido* vel *sono*.

'Αμφιτρομέω, *tremo ab omni parte*. Th. τρομέω, *tremo*.

'Αμφιτρυὼν, nomen viri; ex ἀμφὶ et τρύω, *tero*.

'Αμφιτρυωνιάδης, ε, ὁ, per Epenth. pro 'Αμφιτρυωνίδης, *filius Amphitryonis*.

'Αμφίφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *clavus undique distinctus*: ex ἀμφὶ et φάλος· item *splendidus*.

'Αμφιφορεὺς, ἐως, Ion. ῆος, ὁ, *amphora*, utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ et φέρω, *fero*.

'Αμφιχαίνω, *absorbeo*, propriè *circumhio*: à χαίνω, *hio*, *hisco*, *dehisco*.

'Αμφίχαιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *utrinque capillatus*.

'Αμφιχέαι, a. 1. inf. act. ex ἀμφὶ et χέω *fundo*.

'Αμφιχυθεῖσα, *circumfusa*, a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω, *circumfundo*.

'Αμφιχυτὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, *circumfusus*, *terrâ aggesta utrinque munitus*; ex ἀμφὶ et χέω, *spargo circa*.

'Αμφίχωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *utroque pede claudus*; à χωλὸς *claudus*, *mutilus*.

'Αμφόδιον, ε, τὸ, *parvus vicus*, *parva platea*; ἀμφόδια, *compitilia*.

'Αμφοδον, ε, τὸ, *via urbis*, *platea*, *vicus*; *compitum*, ab

'Αμφοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, *bivium*, *vicus*, *circuitus*. Ex ἀμφὶ et ὁδὸς, *via*.

'Αμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, *per cædem*.

'Αμφορίας, acc. pl. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεὺς, *amphora*.

'Αμφότερος, α, ον, *uterque*, *ambo*; ἀμφοτέρῃς, dat. pl. Ion. fœm. gen pro ἀμφοτέραις, ut et ἀμφοτέρῃσιν· hinc

'Αμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρες.

'Αμφοτέρωθεν, *utrinque*, adv. Th. ἄμφω, *uterque*.

'Αμφράσσαιτο, *animadverteret*, a. 1. opt. 3. sing. Poët. ab ἀνὰ et φράζομαι, *delibero*.

'Αμφυλὰ, pro ἀνὰ φυλὰ, *per plantas*.

'Αμφω, *ambo*, vel *ambæ*; ἀμφοῖν, gen. et dat.

'Αμφώης, εος, ὁ ἡ ἡ, *utrinque aures habens*; *utrinque ansatus*. Ex ἀμφὶ et ὖς, ὠτὸς, *auris*: Et αμφώλος ε, ὁ ἡ ἡ, *idem*.

'Αμφωτις, vel 'Αμφῶτις.

'Αμφώτιδες, aut ἀμφωτὶς, ίδος, *Poculi genus*, habentis binas aures, id est ansas.

'Αμώγος, 'Αμώγη, Sacrorum rex.

'Αμώμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inculpatus*; ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc

'Αμωμήτως, adv. ex α et μωμητὸς, *vituperabilis*; quod à μωμέομαι. Th. μῶμος *dedecus*, *probrum*, *labes*.

'ΑΜΩΜΟΝ, ε, τὸ, *amomum*, *frutex* et aroma.

'Αμώμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *macula expers*: ex α et μῶμος, *macula*

'Αμὼν, ὁ, nomen viri, indecl. *Fidelis*. Sed

'Αμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

'Αμῶνται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω.

'Αμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.

'Αμὼς, ὁ, nomen viri, indecl. *Robustus*.

'Αμῷς, *metas*, 2. sing. opt. præs. act. ἀμάοιμι, ῷμι, άοις, ῷς, άοι, ῷ· ab ἀμάω, *meto*.

'Αμωσγέπως, *quoquo modo*, *quovis modo*· ab ἀμὸς. Th. ἀμὸς, *unus*.

'Αμωτα, ων, τὰ, *castaneæ*.

'ΑΝ, conjunctio potentialis, cum optat. et conjunctivo, imperfecto et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi; (2.) conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, ει, pro ea, ponunt κε, κεν, Poëtæ; utuntur etiam ἂν, pro ἀνὰ, et ἄν'. pro ἄνα.

'Ανὰ, præp. cum acc. *per*, *inter*, *in adversus*, *juxta*, *cum*, *circa*; interdum cum dat. *cum*, *super*; item adv. *singulatim*, *quisque*; ἀνα τὴν Ἑλλάδα, per Græciam; ἀνὰ τὸν ποτάμον, *adversus fluvium*, vel *adverso flumine*; ἀνὰ πρώτους, *inter primos*; ἀνὰ σκήπτρῳ, cum vel super sceptro, sceptro innixus; ἀνὰ δηνάριον ἔλαβον, accepere singulatim vel singuli denarium. In composit. significat iterationem, retrò, re, sursum.

'Ανα, *surrexit*, per Apoc. pro ἀνάστα, quod pro ἀνέστη, Ion. et η mutato in α, a. 2 indicat. act. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est et ἀνὰ, *surge*, pro ἀνάστα, et ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Est et ἄνα, voc. sing. ab ἄναξ, *rex*; vel per Apoc. pro ἄνασσα, *regina*.

'Ανάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, *ascende*, a 2. imperat. ab ἀναβαίνω, *ascendo*.

'Αναβαθμὶς, ίδος, η, *gradus scalæ*.

'Αναβαθμὸς, ε, ὁ, *gradus scalæ*; ab ἀναβαίνω, *ascendo*.

'Ανάβαθρον, ε, τὸ, et ἀναβάθρα, ας, ἡ, *scala*; ἀνάβαθρα, τὰ, *scalæ navis*: ἀναβαίνω, *ascendo*.

'Αναβαίνω, *ascendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα a. 2. ἀνέβην· part. ἀναβὰς

'Αναβάλλεσθαι, *differri*, inf. pass. ab ἀναβάλλω, *rejicio*.

'Αναβάλλω, *procrastino*, *differo*, f. βαλῶ, p. βέβληκα· a. 2. ἀνέβαλον· m. ἀνεβαλόμην, ε, ετο· p. m. ἀναβέβολα· ex ἀνὰ et βάλλω, *jacio*.

'Αναβαντες, nom. pl. ab ἀναβάς, *ascendens*, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω, *ascendo*.

'Αναβάσομαι, *conscendam*, f. 1. Dor. pro ἀναβησομαι. Th. ἀναβαίνω.

'Αναβεβιωκὼς, p. part. act. ab ἀναβιόω, *reviresco*, q. v.

'Αναβέβρυχεν, p. ind. act. 3. sing quod à βρύω *scateo*, *scaturio*. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, *resonuit*: quod à βρύχω, *frendo*, *strideo*, quod dicitur de mari.

'Ανάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

'Αναβιβάζω, *ascendere facio*. *impono*. *subduco*, f. άσω, p. βεβίβακα· a. 1. ἀνεβίβασα Th. βαίνω, *eo*.

'Αναβιοίην, *reviviscam*, Att. pro ἀναβιοῖμι, 1. sing. pr. opt. act. ab ἀναβιόω· q. ex ἀνὰ et βιόω, *vivo*.

'Αναβιόω, ῶ, *reviresco*. Th. βίος, *vita*.

'Αναβίωσις, εως, ἡ, *resurrectio*.

'Αναβλαςάνω, et ςεω, f. ήσω, p. ηκα, *repullulo*. Simplex, βλαςάνω, *pullulo*, *fruticor*, *germino*.

'Αναβλέπω, *oculos attollo*, *visum recipio*, f. ψω, p. φα· a. 1. ψα. Th. βλέπω. Hinc

'Ανάβλεψις, εως, ἡ, *visûs recuperatio*.

'Ανάβλησις, εως, ἡ, *dilatio*: ab ἀναβάλλω, *differo*.

'Αναβλύζω, *scaturio*: à βλύζω.

'Αναβοάω, -ῶ, *exclamo*, f. ήσω, p. ηκα· a. 1. ησα.

'Αναβοῶσαν, n. g. part. 1. a. Th. βοάω. *clamo*.

*'Αναβολὴ, ῆς, ἡ, *egestio*.

'Αναβόλιον, ου, τὸ, et ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, *dilatio*: à p. m. verbi ἀναβάλλω, *differo*.

'Αναβος, ω, ὁ ξ ἡ, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ ξ ἡ, *impubes*: ex α et ἥβη, *pubes*, *juventus*.

'Αναβράζω, et -σσω, *fervefacio*. Th. βράζω, *ferveo*, *bullio*.

'Αναβρόχω. f. ξω, *resorbeo*; a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξεια· ἀναβροχθεὶς, a. 1. part. pass. à βρόχω.

'Αναβωλακία, γῆ, *terra*, *quæ*, *dum aratro proscinditur*, *glebas in altum mittit*. Th. βῶλος, *gleba*, *ager*, *cespes*.

'ΑΝΑΓΑΛΛΙΣ, ἴδος, ἡ, *Morsus gallinæ*, herba.

'Αναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω, *renuntio*, *narro*.

'Αναγγεῖλον, a. 1. imperat. act. ab

'Αναγγέλλω, *renuntio*, f. λῶ ῖς, ῖ, p. ἀνήγγελκα· a. 1. ἀνήγγειλα· a. 2 ἀνήγγελον· p. pass. ἀνήγγελμαι· a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, ου· ex ἀνὰ et ἀγγέλλω, *nuntio*.

'Αναγγῆσθαι, Dor. pro ἀναγγεῖσθαι, *narrare*.

'Αναγεννάω, -ῶ, *regenero*, f. ήσω, p. ηκα p pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γίγνομαι, *nascor*, *gignor*.

'Αναγινώσκω, *lego*, f. 1. m. ἀναγνώσομαι· perf. act. ἀνέγνωκα· a. 2. ἀνέγνων, p. pass. ἀνεγνωσμαι, σαι, ται, a. 1 pass. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω, *nosco*, *cognosco*.

'Αναγκάζω, *cogo*; imperf. ἠνάγκαζον· f. ασω, p. ἠνάγκακα· p. pass. ἠνάγκασμαι a. 1. pass. ἠναγκάσθην· Th. ἀνάγκη, *necessitudo*.

'Αναγκαίοτης, ἡ, *necessitas*; ἀναγκαίως, adv. *necessario*: ab

'Αναγκαῖος, αῖα, αῖον, *necessarius*, *amicus*, comparat. ἀναγκαιότερος, superl. ἀναγκαιότατος· gen. plur. ἀναγκαιοτάτων· ab ἀνάγκη, *necessitudo*.

'Αναγκαςὸς, ἡ, ὸν, *coactus*; ἀναγκαςῶς, *coactè*, adv. ab

'ΑΝΑΓΚΗ, ης, ἡ, et Dor ἀνάγκα, *necessitudo*, *necessitas*, *tormentum*. Hinc ἀναγκαῖος, ἀναγκαίως, *necessariò*; ἀναγκάζω, &c.

*'Αναγκύλος, ὁ ξ ἡ, *uncus*, *curvus*.

'Αναγλυκαίνω, *iterum dulce reddo*. Ex ἀνὰ et γλυκαίνω.

'Αναγνάμπτω, *flecto*, *incurvo*, *dissolvo*, f. ψω, p. φα· a. 1. ψα· a. 1. pass. φθην

'Αναγνεία, ας, ἡ, *scelus impuritas*: ab act ἁγνὸς, *castus*, *purus*.

'Αναγνος, ου, ὁ ξ ἡ, *impurus*, *sceleslus*, *impudicus*. Ex α priv. et ἁγνὸς, *purus*.

'Αναγνόντες, a. 2. part. act. pl. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω, *lego*.

'Αναγνωρίζω, f. σω, p. κα, *recognosco*: à γνωρίζω, *agnosco*, *cognosco*.

'Ανάγνωσις, εως, ἡ, *lectio*; dat. ἀναγνώσει.

'Αναγνωςὴς, ου, ὁ, *lector*: ab ἀναγινώσκω, *lego*.

'Αναγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, *reducti sunt*, imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο· ab ἀνάγω, *reduco*.

'Αναγοράν, Dor. pro ανα τὴν ἀγοράν.

'Ανάγορευσις, εως, ἡ, *sententiæ declaratio*, *renunciato*.

*'Αναγορεύω, *proclamo*.

'Αναγραμματίζω, *transpositis literis ex unâ voce aliam efficere*. Hinc ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, *literarum transpositio*. Th. γράφω, *scribo*.

*'Αναγράφω, *scribo*.

'ΑΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, et ἀνάγυρος, ου, ὁ ξ ἡ, *fruticis nomen*.

'Ανάγω, εις, ει, *reduco*, *subduco*, *augeo*, f. ἀνάξω, p. ἀνῆχα a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον p. pass. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην, part. ἀναχθεὶς, ἐντος, ὁ, *provectus*: ex ἀνὰ et ἄγω, *duco*.

'Αναγωγὴ, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀνάγω, *eduto*.

'Ανάγωγος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui institus non est*; *contumax*, *intractabilis*. Ex α pr. et ἀγωγή.

'Αναγωγότερον, ου, τὸ, *munitio murorum*.

'Αναδαίειν, *dividere*. Th. δαίω, *divido*.

'Αναδάσασθαι, *dividere*, a. 1. inf. med. 'Αναδασμὸς, ὁ, *divisio*: ab ἀναδάζομαι.

'Αναδέδρομα, ας, ε, *percurri*, p. m. verbi ἀνατρέχω. 'Αναδέδραμεν, *sursùm concurrimus*, 1. pl. p. med. per. Sync. pro ἀναδεδρόμαμεν.

'Αναδείκνυμι, *ostendo*, f. ξω, p. χα· a. 1. ἀνέδειξα, inf. ἀναδεῖξαι· p. pass. ἀναδέδειγμαι· a. 1. ἀνεδείχθην· a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι, *ostendo*.

'Ανάδειξις, εως, ἡ, *ostensio*: ab ἀναδείκνυμι.

'Αναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, *recipere*, *polliceri*. Th. δέχομαι, *capio*

'Αναδενδρὰς, ἄδος, η, *vitis arbustiva*, vel *sursùm scandens*, *in arborem*: ab ἀνὰ, pro ἄνω et δένδρον, *arbor*.

'Αναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, *ostendisse*, a. 1. inf. act. Sic ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι, *ostendo*.

*'Αναδεσμέω, *religo*, *innecto*.

'Ανάδεσμη, ης, ἡ, *ornamentum capitis*; ab ἀναδέω, *redimo*, *religo*, *vincio*.

'Αναδέχομαι, *excipio*, f. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι à δέχομαι, *capio*.

*'Αναδέω, *religo*, *corono*.

'Αναδῆσαι, *religasse*, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ et δέω, *ligo*.

'Αναδηχθεὶς *remorsus*, a. 1. part. pass. ἀναδάκνω, f. δήξομαι, a. 2. ἔδακον.

'Αναδιδάσκειν, *valdè docere*, vel *edocere meliora*, et *dedocere*. Th. διδάσκω, *doceo*, *erudio*.

'Αναδίδωμι, *reddo*, f. ἀναδώσω· a. 2. part. ἀναδὰς, όντος.

'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, *reduplicatio*, figura: ex ἀνὰ et διπλόω, *duplico*.

'Αναδοθεὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. ἀνάδῃ, Att. ἀνάδοσο, *redde*, a. 2. imperat. med. ἀνάδῦναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι, *reddo*.

'Ανάδοχος, ου, ὁ ξ ἡ, et ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, *susceptor*, *sponsor*; ab ἀναδέχομαι.

'Αναδραμεῖν, *redire*, *crescere*, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. fœm. gen. ἀναδραμῶν, masc. g. ab ἀνατρέχω, *recurro*, *cresco*.

'Αναδῦμι, *emergo*, et ἀναδύομαι, *respuo*, *recuso*, *fugio*; ab ἀναδύω, *existo*, *emergo*, *recedo*. Th. δύω, vel δῦμι, *ingredior*: a. 2. ἔδυν.

'Ανάεδνος, ου, ὁ ξ ἡ, *dote carens*, *indota*; ex α et ἕδνα, seu ἔδνα, *dos*

'Αναείρω, *tollo in altum*: ab ἀείρω, *tollo*

'Ανάελπτα, *insperata*, pl. ab ἀνάελπτος, *insperatus*: ab α et ἐλπὶς, *spes*.

'Αναζάω, ῶ, *reviviso*, f. ήσω, p. ἀνέζηκα· a. 1. ἀνέζησα· ex ἀνὰ et ζάω, *vivo*.

'Αναζεῦξαι, *movere*, *discedere*, a. 1. inf. act. ab ἀναζεύγνυμι.

'Αναζυγὴ, ῆς, ἡ, *castrorum mutatio*.

'Αναζέω, *ebullio*, f. ήσω, vel έσω, p. ηκα vel εκα, a 1. part. pass. ἀναζεσθεὶς, *fervefactus*.

'Αναζητέω, -ῶ, *requiro*, f. ήσω, p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα· a. ζητέω, *quæro*.

'Αναζωγραφεῖται, *depingitur*, 3. sing. pres. pass. ab

'Αναζωγραφέω, -ῶ, *depingo*.

'Αναζώννυμι, *succingo*, f. ζώσω, p. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα· a. 1. med. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι, *cingo*.

*'Αναζωννύω, vel ἀναζωννύμι, *succingo*.

'Αναζωπυρέω, -ῶ, *exsuscito*, f. ήσω, p. ἀνεζωπύρηκα ex ἀνὰ et ζωπυρέω, *ignem sopitum suscito*, *refocillo*.

'Αναζωσάμενος a. 1. part. med. ab ἀναζώννυμι.

'Αναθάλλω, *reviresco*, f. λῶ, p. ἀνατέθαλκα· a. 2. act. ἀνέθαλον· perf. med. ind. 1. sing. ἀνατέθηλα. Th. θάλλω, *vireo*, *floreo*.

*'Αναθαῤῥέω, *fiduciam resumo*.

*'Αναθαῤῥύνω, (activè et transitivè) *alacritatem de novo addo*, *animos fractos ascendo*.

'Ανάθεμα, ατος, *anathema*, *exitio æterno destinatus*: ab ἀνατίθημι, *sepono*, *seorsum pono*

'Αναθεματίζω, *execror*, *diris devoveo*, *anathema esse declaro*, f. ίσω, p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1 ἀνεθεμάτισα. p. pass. ἀνατεθεμάτισμαι· ab ἀνάθεμα.

'Αναθεματίω, fut. Att. pro αναθεματίσω·

'Αναθέμεν, et ἀναθέμεναι. Dor. Æol. et Ion. pro αναθεῖναι, a. 2. inf. act verbi ανατίθημι.

'Αναθεωρέω, -ῶ, *contemplor*, f. ήσω, p. ανατεθεώρηκα. Th. Θεωρός, *spectator*.

'Αναθεώρησις, εως, ἡ, *contemplatio*.

'Ανάθημα, ατος, τὸ, *donarium*, seu *donum quod Deo consecratur*: ab ανατίθημι, *repono*.

'Αναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. αναθήσειν, infin. ab ανατίθημι, *sepono*.

*'Αναθορέω, *exsilio*, *prosilio*, *resilio*.

'Ανάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac Θρέμμα, *pecus*, *omne quod alitur*, q. v. item, *alumnus*.

'Αναθρέω, ῶ, f. ήσω, *perspicio*, *attente considero*.

'Αναθρώσκω, *insilio*, *saltu conscendo*: à Θρώσκω, *salio*.

'Αναθυμίασις, εως, ἡ, *vapor*: ab αναθυμιάω, *exhalo*. Th. Θυμιάω, *suffio*.

'Αναιδέα, acc. ab αναιδὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *impudens*.

'Αναιδίη, ης, Ion. ἀναιδείη, ης, ἡ, *impudentia*, *importunitas*: ex α et αἰδὼς, *pudor*.

*'Αναιδὸν, *impudenter*·

'Αναιδείηφι, dat. sing. Ion. φι, per Paragogen. additur: ab αναίδεια.

'Αναιδεύομαι, *impudentia utor*, *impudenter me gero*. Ab ἀναιδής.

'Αναιδημόνως, et αναιδην. Adv. *absque ulla reverentia*, *impudenter*.

'Αναίμονες, *exsangues*, pl. ab ἀναίμων, ονος Dicitur et ἄναιμος, ου, ὁ ξ ἡ, quod ab α et αἷμα.

'Αναιμωτὶ, et αναιμωτὶ, adv. *sine cruore*; ab α et αἷμα, *cruor*.

*'Αναίνεται, *recusat*, præs. indicat. ανα ναι, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. sing. ἀναίνετο, *recumbat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ανήνετο· ab

'ΑΝΑΊΝΟΜΑΙ, *renuo*, *recuso*: ἀναινομένη, præs. part. f. g. ab α et αἶνος, *assensio*.

'Αναΐξας, *surgens*, a. 1. part. ab ἀναΐσσω, *sursum ruo*.

'Αναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αιρέω. Undè

'Αναίρεσις, εως, ἡ, *cædes*.

'Αναιρέω, *tollo*, *aboleo*, f. ήσω, p. ανῄρηκα, a. 2. act ανεῖλον, a. 2. m. ανειλόμην, ου, ετο a. 1. pass. ανῃρέθην. f. 1. αναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω, *capio*.

'Αναίρειν, *suscipere*, *sequi*. Th. αἴρω.

'Αναισθάνομαι, *sentio*; f. 1. med. αναισθήσομαι· ab ανὰ et αἰσθάνομαι. Potius *non sentio*; ab α et αἰσθάνομαι, *sentio*.

*'Αναίσθητος, ου, ὁ ξ ἡ, *carens sensu*.

'Αναισθήτως, adv. *sine sensu*.

'Αναισιμῶν, præs. inf. *impendere*, *in sumere* Th. αἰσιμόω. Hinc

'Αναισίμωμα, ατος, τὸ, *sumptus*, *impensa*.

'Αναΐσσω, *sursum*, *ruo*, *surgo*, f. ξω· ex ἀνὰ et ἀΐσσω, *ruo*, *cum impetu feror*.

'Αναίσχυντος, ου, ὁ ξ ἡ, *impudicus*: ex α et αἰσχύνω, *pudefacio*.

'Αναίτιος, ου, ὁ ξ ἡ, *insons*: ex α priv. et αἰτία, *culpa*, *causa*, *crimen*.

*'Αναιτίως, adv. *absque causâ*.

'Ανακαθαρθῆναι, 3. pl. f. 1. med. vel 2. ab ανακαθαίρω, *repurgo*. Th. καθαίρω, *purgo*.

'Ανακαθίζω, *resideo*, f. ίσω, p. ανακεκάθικα· ex ανὰ et καθίζω, *colloco*, *constituo*.

'Ανακαινίζω, *renovo*, f. ίσω, p. ανακεκαίνικα. Th. καινὸς, *novus*.

'Ανακαινόω, *renovo*, f. ώσω, p. ανακεκαίνωκα. Th. καινὸς, *novus*.

'Ανακαιόμενος, *accensus*, part. p. pass. ab ανακαίω, *comburo*. Th. καίω, *uro*.

'Ανακαλέω, et -έομαι, *inclamo*, *revoco*; à καλέω, *voco*, *nomino*.

'Ανακαλυπτήριον, ου, τὸ, *dies quo sponsa facie retectâ prodit*; τὰ καλυπτήρια, *munus nuptiale*: ex ανὰ et καλύπτω, *tego*, *velo*

'Ανακαλύπτω, *detego*, f. ψω, p. ανακεκάλυφα· p. pass. λυμμαι. Th. καλύπτω, *tego*, *velo*.

'Ανακάμπτω, propr. *reflecto*, *revertor*, f. ψω, p. φα· a 1. inf. ανακάμψαι ex ανὰ et κάμπτω, *inflecto*

'Ανάκανθος, ου, ὁ ξ ἡ, *spinis carens*: ex α et ἄκανθα, *spina*, *sentis*, *difficultas*

'Ανακάπτω, f. ψω, *devoro*, *deglutio*. Ex ανὰ et κάπτω, *comedo*.

'Ανακέαται, Ion. pro ανάκεινται, *dicenti sunt*, 3. pl. præs. ind. med. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Ανάκειμαι, *discumbo*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Ανακεκραγὼς, *exclamans*, p. part. med. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, *clamo*, *crocito*.

'Ανακεράννυμι, et ἀνακεραννύω, et ἀνακεράω, *commisceo*, *permisceo*, *tempero*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

'Ανακες, et 'Ανακοι, οἱ, *Castor et Pollux*. 'Ανάκειον, τὸ, *eorum templum*. 'Ανάκεια, τὰ, *eorum festum*: ab ανακῶς, quoniam *sedulò* consulebant Atheniensium quieti: vel ab ανάσσω, *impero*, *regno*.

'Ανακεφαλαιόω, *capita seu summas repeto*, *summatim repeto*, f. ώσω, p. ανακεκεφαλαίωκα præs. med. ἀνακεφαλαιόομαι, -οῦμαι, *sub unum caput reduco*, *recolligo*; a. 1. med. ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th κεφαλή. Hinc

'Ανακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *recapitulatio*, *redactio in summam*.

*'Ανακεχωρηκέναι. Vide 'Αναχωρέω, *recedo*, *redeo*, *revertor*.

'Ανακηκίω, *subsilio*; *sursùm feror*: ex ανὰ et κηκίω, *cum impetu erumpo*.

'Ανακινδυνεύειν, *iterum periclatari*. Th. κίνδυνος, *periculum*

*'Ανάκλασις, εως, ἡ, *reflexio*.

'Ανακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω, *reclino*.

'Ανακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. ind pass. ανακλῖναι, *reducere*, a. 1. inf. act. ανακλίνω, *repono*.

'Ανακλίνω, *repono*, *facio discumbere*; et pro *aperio*: fut. νῶ, perf. κέκλικα· a. 1. ανέκλινα· a. 1. pass. ανεκλίθην f. 1. ανακλιθήσομαι. Th. κλίνω, *inclino*, *reclino*

'Ανακοὶ. Vide 'Ανακες.

'Ανακοίνεο, *communica*, præs. imperat pass. Ion. pro ἀνακοινοῦ· ab

'Ανακοινόω, *communico*: f. ώσω, p. ωκα, a. 1. fuf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th κοινὸς, *communis*.

'Ανακοιρανέω, f. 1. ήσω, *administro*: *obeo*: à κοίρανος.

'Ανακόλουθος, ου, ὁ ξ ἡ, *inconsequens*.

*'Ανακολουθία, *inconsequentia*.

'Ανακομίζομαι, *recupero redeo*: hinc ανακομιδὴ, ης, ἡ, *receptio*: à κομίζω, *fero*, *repeto*.

*'Ανακομίζω, *refero*, *eveho*.

'Ανακοντίζω, *ejaculor*, *sursùm ebullio*, *subsilio*: ab ακοντίζω, f. ίσω, p. ικα, *jaculor*, *intorqueo*.

'Ανάκοος, ου, ὁ ξ ἡ, Dor. pro ανήκοος, *sine auditu*, *imperitus*, *cui nomen ignotum*: ex α priv. et ἀκόω, *audio*.

'Ανακόπτω. *inhibeo*, *interpello*: f. ψω, p. κέκοφα, a. 1 ανέκοψα. Th. κόπτω, *cædo*, *scindo*, *pulso*.

'Ανακράζω, *exclamo*: à κράζω, f. ξω.

'Ανακραθεὶς, ὁ, *permixtus*: pro ανακερασθεὶς, a. 1. part. pass. à κεράννυμι, *misceo*.

'Ανακρέμασαν, *suspenderunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ανεκρέμασαν. à κρεμάω, ανακρεμασθεὶς, a. 1. part. pass.

'Ανακρίνω, *questionem habeo*, *scrutor*, *dijudico*; f. νῶ. perf. ανακέκρικα, a. 1. ανέκρινα, præs. pass. ανακρίνομαι, *dijudicor*, *inquiro*, *interrogo*; p. ανακέκριμαι. a. 1. ανεκρίθην. Th. κρίνω, *judico*, *cerno*. Hinc

'Ανάκρισις, εως, ἡ, *interrogatio*, *inquisitio*. Ab ανακρίνω.

'Ανακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, *pedetentim recedere*. Th. κρόω, *percutio*, *ferio*.

*'Ανακτάομαι, fut. ήσομαι, *recreo*, *recupero*.

'Ανακτεσι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ, *rex*.

'Ανακτήσασθαι, *revocari*, a. 1. inf. m. ανακτᾶσθαι, præs. inf. Ex ανακτάομαι, *recreo*.

*'Ανάκτησις, εως, ἡ, *recuperatio*.

*'Ανακυκλισμὸς, ου, ὁ, *circumvolutio*.

'Ανακτορία, ας, ἡ, *imperium*, ανακτόριος, ου, ὁ ξ ἡ, *herilis*, ab αναξ, *herus*.

'Ανάκτορον, ου, τὸ, *regia*, *palatium*.

*'Ανακύκλωσις, εως, ἡ, *circulatio*.

'Ανακυλίω, f. σω, p. κα, *provolvo sursùm*, *volvo*. *revolvo*. Th. κυλίω, *volvo*, *voluto*.

'Ανακυμβαλιάζω, *cum sonitu evertor*, vel *ruo*; à κυμβαλίζω, *cymbalum pulso*. Th. κύμβος, *cavitas*.

'Ανακύπτω, f. ψω, *oculos et caput erigo*, ut aves libentes solent.

*'Ανάκωλοι δρομάδες, *dromades cameli*; *qui brevia habent crura*.

'Ανακῶς, adv. *sedulò*, ab α priv. et ακῶς, *antiquò*, quod est ab eodem vocabulo, undè ακὴν, undè colligitur fuisse in usu ακὸς, ἡ, ὸν, *sedatus*, *tranquillus*: regiè, regum more. Ern.

'Ανακωχεύω, *navem in anchoris stare facio*, *subductis velis*: ab ανακωχὴ, pro ανοχὴ, *intermissio*, quod ab ανέχω, *retineo*. Th. ἔχω, *habeo*, *teneo*.

*'Ανακωχὴ, ῆς, ἡ, *intermissio*, pro ανοχή.

'Αναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab

'Αναλαμβάνω, *recipio*; f. λήψομαι, p. ανείληφα, a. 2 ανέλαβον, part. αναλαβὼν, a. 1. pass. ανελήφθην. Th. λαμβάνω, *capio*.

'Αναλάμπω, fut. ψω. *resplendeo*, *inflammor*. Th. λάμπω, *splendeo*.

'Αναλγὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *sine dolore*.

'Ανάλγητος, ου, ὁ ξ ἡ, *sine dolore*, *expers doloris*; *crudelis*.

'Αναλγησία, ας, ἡ, *indolentia*: ab α et ἄλγος, *dolor*.

'Αναλεγομένων, gen. pl part. præs. passiv. ab αναλέγω, *colligo*. Th. λέγω, *lego*, *colligo*.

'Ανάλημμα, ατος, τὸ, *altitudo*; et

'Ανάληψις, εως, ἡ, *sursùm receptio:* ex ἀναλαμβάνω, *recipio.*

'Ανάλιπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, Dor. pro ἀνήλιπος, *discalceatus:* ex α et ἤλιψ, ἡ, *calceus.*

'Αναλίσκοισα, αι, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκȣσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi.

'Αναλίσκω, *consumo, destruo:* f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα, a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω, *capio.*

'Αναλκεια, et 'Αναλκία, ας, ἡ, *ignavia, timiditas:* ab ἄναλκις, ιδος, ὁ ξ ἡ, *instrenuus.*

'Ανάλκιδας, acc. pl. ab ἄναλκις, ιδος, ὁ ξ ἡ, *impotens:* ex α et ἀλκή, *robur.*

'Αναλκιης, gen. Ion. ab ἀναλκία.

'Αναλλίξας, pro ἀναλίξας, Poët. a. 1. part. act. ab ἀναλίγω, *relego, colligo.*

'Αναλογία, ας, ἡ, *proportio, similis ratio:* ex ἀνὰ et λόγος, *ratio.*

'Αναλογίζομαι, *ratiocinor, reputo, æstimo:* f. ίσομαι, ex ἀνά et λόγος, *ratio.*

*'Αναλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio.*

'Αναλόγως, *proportionnalitèr:* adv. ab ἀνάλογος, ὁ ξ ἡ, *consentaneus.* Vide ἀναλογία.

'Αναλος, ȣ̃, ὁ ξ ἡ, *insulsus:* ex α et ἅλς, *sal.*

'Αναλτος, ȣ̃, ὁ ξ ἡ, *non augescens, inexplebilis, non satius:* ex α priv. et ἀλδω, *augeo;* vel αλω, *alo,* vel ἅλς, *sal.*

'Αναλυέμεν, præs. inf. Ion pro ἀναλύειν, *resolvere.* Th. λύω. Hinc

'Ανάλυσις, εως, ἡ, *resolutio:* item *remigratio.*

'Αναλύω, *resolvo:* item *revertor:* f. σω. p. κα. a. 1. ανέλυσα. Th. λύω, *solvo.*

'Ανάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα. Ion sic et ἀνάλωσα, a. 1. ind. Ion. ἀνάλωται, Ion. pro ἀνήλωται· ab ἀναλίσκω, *consumo.*

*'Ανάλωμα, τος, τὸ, *sumptus.* Hinc

'Αναλώματα, *impensæ:* nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀναλίσκω, *impendo.*

'Αναλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνάλωσα, ας, ε, pro ἀνήλωσα, a. 1. Ion. ἀναλωθεὶς, ἐντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω. *destruo.*

'Ανάλωσις, εως, ἡ, *impensa, consumptio:* ab ἀναλίσκω, *impendo.*

'Ανάλωτος, ὁ ξ ἡ, *invictus, inexpugnabilis.* Ex α priv. et ἁλωτὸς, ἡ, ὀν, *expugnabilis.*

'Αναμαιμάω, ῶ, *furibundo impetu sursùm deorsùm feror, furo.*

'Αναμάξευτος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui nullis plaustris permeari potest:* ex α et ἅμαξα, *plaustrum.*

'Αναμάρτητος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *peccati expers, innocens:* ex α et ἁμαρτάνω, *pecco erro.*

'Αναμάσσω, vel ττω, fut. ξω, *abstergo, eluo.* Th. μάσσω, *abstergo.*

'Αναμάχεσθαι, *pugnam instaurare.* Th. μάχη. *pugna.*

'Αναμεμίχαται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσί, *permixti sunt:* 3. pl. perf. pass. ex ἀνὰ et μίγνυμι, *misceo.*

'Αναμένω, *expecto:* f. μενῶ. p. μεμα. a. 1. ἀνέμεινα a 1. sub. ἀναμείνω, ἀναμείνας part, Th. μένω, *maneo.*

'Ανάμεσος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui est medius in aliquo loco, intermedius.* Th. μέσος, *medius.*

'Ανάμεστος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *plenus:* à μεστὸς, *plenus*

'Αναμετρήσασθαι λόχον, *insidias disponere;* et qu. *locum metiri.* Th. μετρέω, *metior.*

'Αναμίγνυμι, et -γνύω, *immisceo, permisceo,* f. ίξω. Th. μίγνυμι, *misceo*

'Αναμιμνήσκω, *in mentem revoco:* f. ἀναμνήσω· p. ἀναμέμνηκα· p. pass. ἀναμέμνημαι, a. 1. ἀνεμνήσθην· ex ἀνὰ et μνάομαι, *memoro. recordor.*

'Αναμὶξ, *mixtim, promiscuè:* adv. ex ἀναμίγνυμι.

'Αναμίσγεται, *commiscetur:* 3. sing. præs. ind. pass. ex ἀνὰ et μίσγομαι, *misceor.*

'Αναμμένος, Ion. pro ἀνημμένος, *vestitus:* ex ἀνάπτομαι, *circumjicio, induo,* q. v.

'Αναμνάω, *suggero, admoneo:* f. ήσω. p. κα. à μνάω, *in memoriam revoco.*

'Αναμνέεσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκειν, *commemorare, in mentem revocare.*

'Αναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνησθεὶς, part. aor. 1. pass. ab ἀναμιμνήσκω.

'Ανάμνησις, εως, ἡ, *recordatio:* ab eod. Th.

'Αναμορμύρω, *cum murmure bullio:* à μορμύρω, *murmuro, fervesco.*

'Αναμφίλεκτος, ȣ̃, ὁ ξ ἡ, *minimè dubius:* ex α priv. et ἀμφίλεκτος, *in controversiâ positus.*

'Αναμφίλογος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *indubius:* ex α et ἀμφίλογος. 'Αναμφιλόγως, *sine dubio.*

'Αναμφισβήτητος, ȣ, *ambiguus,* ἀναμφισβητήτως, *ambiguè,* adv. ex ἀνὰ, et ἀμφισβητέω, *controversor.*

'Ανανδρία, ας, ἡ, *ignavia:* ex α et ἀνδρεία, *fortitudo.*

'Ανανδρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *parum virilis:* ex α priv. et ἀνὴρ, *vir.*

*'Ανανδρως, adv. *timidè, ignavè.*

'Ανανεόω, *renovo;* f. ώσω. p. νενέωκα. Th. νέος, *novus.*

'Ανανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, *renuo:* f. σω. p. κα. Th. νεύω, *nuo.*

'Ανάνευσις, εως, ἡ, *arrectio, suspectus, repulsæ.*

'Ανανέωσις, ίως, ἡ, *renovatio.*

'Ανανήφω, *mentis sanitatem recipio:* f. ψω, p. νένηφα· a. 1. ἀνένεψα. Th. νήφω, *sobrius sum.*

'Ανανίας, ȣ, ὁ, nom. viri, *Ananias;* q. interpret. *Dominus commiseratus fuit.*

'Αναντα, τὰ, *acclivia:* Poët. pro ἀνάντη· ex ἀνάντης, εος, ὁ ξ ἡ, ξ τὸ ἄναντες· ex ἀνὰ et ἀντάω, *obviam eo.*

'Αναντίρρητος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *cui contradici nequit;* ex α et ἀντίρρητος, *cui contradicitur:* sed ἀντιρρέω, non est in usu. Hinc

'Αναντιρρήτως, adv. *sine contradictione.*

*'Ανανταγώνιστος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *cui nullus est æmulus.*

'Αναντλέω, ῶ, *exantlo.*

'Ανάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, *irrito conatu:* adv. ex α et ἀνύω, vel ἀνάω, *perficio.*

'ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ, *Rex, herus, dominus.*

'Αναξα, a. 1. Ion. pro ἤναξα, ἀνάξειν, f. 1. inf. ἀνάξασθαι· a. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω, *impero, regno.*

'Αναξηραίνω, f. ανῶ, *exsicco.* Th. ξηραίνω, *sicco.*

*'Αναξιόλογος, *non memorabilis, indignus qui memoretur,* ab α priv. ἄξιος, et λόγος.

'Αναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior:* ab ἀνάξιος, et πάσχω, *patior.*

'Ανάξιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *indignus:* ex α priv. et ἄξιος, hinc adv. ἀναξίως, *indignè.*

'Αναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in cithara:* ab ἀναξιφόρμιγξ, ιγγος, ὁ ξ ἡ, *in cithara regnans* Epith. Hymni, Pind. Ex ἀνάσσω et φόρμιγξ, ἡ, *cithara*

'Αναξυρὶς, ίδος, ἡ, *subligaculum, bracca,* ἀναξυρίδες, *tibialia:* ex ἀνὰ, et σύρω.

'Αναοίγεσκον, *aperiebant,* imperf. pro ἀνέωγον, vel ἤνοιγον, Ion. et Poët ab ἀνοίγω, *aperio.*

*'Αναπαιδευτόλογος, η, ον, *omnis disciplinæ expers.*

'Αναπαίζω, *illudo:* cum dat. f. ξω, vel σω p. χα. vel κα. a. 1. ξα, vel σα. Th. παίζω, *ludo.*

'Αναπάλιν, *è contrario.* Th. πάλιν, *iterum, rursus.*

'Αναπάλλω, *vibro,* a. 1. part. ἀναπήλας, a. 2. part. ἀμπεπαλὼν, Ion. et per Sync. pro ἀνεπαλων. Th. πάλλω, *vibro.*

'Αναπάσσειν χάριν τινὶ, *aspergere gratiam alicui,* pro *laudes alicujus carminibus celebrare.* Th. πάσσω, *spargo.*

'Ανάπαυλα, ης, ἡ, *quies, diversorium, cessatio;* ab ἀναπαύω, *quiesco.*

*'Ανάπαυμα, ατος, τὸ, *requies, intermissio a labore.*

'Ανάπαυσις, εως, ἡ, *requies:* ab eod.

'Αναπαύω, *quiesco. cesso à re aliquâ. reficio, refocillo:* f. σω. p. κα. p. pass. ἀναπέπαυμαι, a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω.

'Αναπείθω, *persuadeo,* f. σω. p. κα. Th. πείθω; *suadeo.*

'Αναπειράω, ῶ, *conor, meditor, experior,* f. άσω, p. ακα

'Αναπέμπω, *remitto,* f. ψω, p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto.*

'Αναπεπλήρωνται, *completa sunt:* 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπληρόω, *compleo.*

'Αναπεπλάμενος, η, ον, *apertus,* p. part. pass. per Sync. pro ἀναπεπελάμενος, vel ἀναπεπελάσμενος, ab ἀναπελάω, ἀναπελάζω, ἀναπελανύω, vel ἀναπελάννυμι, *aperio, expando, explico:* vel ut alii volunt, part. p. pass. ab ἀνίπταμαι, *avolo, subvolo, revolo, sursùm volo.*

'Αναπεπτωκὼς, ὁ, *qui discubuit,* p. part. act.

'Αναπεπτωμένη, ης, ἡ, p. part. pass. f. g.

'Ανάπεσαι, 2. sing. a. 1. m. imp. *accumbe:* 'Αναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

'Αναπετάννυμι, f. άσω, *aperio:* a. 1. inf ἀναπετάσαι. Th. πετάω, *pando.*

'Αναπέφηνα, *visus sum,* p. m. ab ἀναφαίνω.

'Αναπήγνυμι, *suspendo, suffigo.* Th. πηγνύω, *compingo.*

'Αναπηδάω, *exilio:* f. ήσω. p. κα.

'Αναπηδήσας, a. 1. part act.

'Ανάπηρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *mutilus.* Th. πηρός, *mutilus, mutus.*

'Αναπιμπλάναι, præs. inf. act. à πίμπλημι, *impleo.*

'Αναπίπτω, *discumbo, recumbo,* a. 1.

m. ἀναπετάσαμην, ω, ατο, aor. 1. med. imper. ἀνάπεσαι, a. 2 m. ind. ἀνεπεσάμην. Th. πίπτω, *cado:*

Ἀναπιτνάμην, Ion. et Dor. pro ἀναπιτνάναι, præs. inf. ab ἀναπίτνημι· *expando, explico*: ab ἀνὰ et πετάω, *pando*. Hinc

Ἀναπιτναμένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπιτναμένη, ης, *supina*.

Ἀναπλάσαντες, a. 1. part. act. nom. pl. ab

Ἀναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, *fingo, facio*. Th. πλάσσω, *fingo*, *fnido*

Ἀναπλέοντι, Dor. pro ἀναπλέουσι, *implicant*, 3. pl. præs. ind. act. Th. πλέω, *plico*.

Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. m ab ἀναπλέω, *solvo è portu, renavigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἀνάπλεως, ὁ ξ ἡ, Ion. et Att. pro ἀνάπλεος, *plenus*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἀναπλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλήθω.

Ἀναπληρόω, ῶ, *impleo*: f ώσω. p. κα. a. 1. ind. act. ἀνεπλήρωσα· ex ἀνὰ et πληρόω, *impleo*.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, *supplementum*.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. ab ἀναπίμπλημι, *impleo*.

Ἀνάπλοος, contr. usitatius ἀνάπλους, ου, ὁ, *navigatio ejus, qui solvit portu; renavigatio*. Ex ἀνὰ et πλόος, *navigatio*

Ἀναπλύνω, f. υνῶ, *eluo, iterum lavo*. Ex ἀνὰ et πλύνω, *lavo*.

Ἀναπλώειν, Ion. id. quod ἀναπλεῖν, *solvere portu*: quod à πλώω, seu πλώμι, q. v.

Ἀναπνεῖν, *respirare, recreari*. Th. πνέω, *spiro*. Hinc

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, *respiratio, relaxatio*.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ ξ ἡ, *non respirans*: ex a et πνέω, *spiro*

Ἀναπνεύω, f. εύσω, *respiro*.

Ἀναπνοή, ῆς, ἡ, *respiratio*.

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ ξ ἡ, *improbabilis*.

Ἀναποδίζειν, *pedem referre, diligenter examinare*: quod à ποδίζω, *gradior*.

Ἀναποδίζω, *retrocedo*.

Ἀναποδισμὸς, ου, ὁ, *diligens inquisitio, regressus*.

Ἀναποιέω, ῶ, *formo, efficio*, f. ήσω. p. κα. Th. ποιέω, *facio*.

Ἀνάποινος, ὁ ξ ἡ, *sine pretio*: ex a priv. et ἄποινον, *pretium redemptionis*.

Ἀναπολίζειν, Poët. pro ἀναπολεῖν, *versare in animo*. Th. πολέω, *verso*.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ ξ ἡ, *inexcusabilis*: ex a priv. et ἀπολογέομαι, *excuso*.

Ἀναπρήθω, f. σω, a. 1. part. ἀναπρήσας, *cum gemitu effundens*. Th. πρήθω, *incendo*.

Ἀναπρίζομαι, *resecor*: ex πρίζω, *serrâ seco, findo*.

Ἀναπτάσθαι· vide ἀναπτῆναι.

Ἀναπτερυγίζω, *alis me suscito*.

Ἀναπτερῶν, *animum addere, in spem erigere*, præs. inf. act. contr. pro ἀναπτερόειν ab

Ἀναπτερόω, ῶ, fut. ώσω, perf. ωκα, *pennis, seu alis instruo*; excito, animum addo, in spem præsertim levem et temerariam erigo: ex ἀνὰ et πτερὸν, ου, τὸ, *ala, penna*.

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπτημι, *revolo, subvolo*, quod ab ἵπτημι, a. 2. act. ἔπτην. inf. πτῆναι. part. πτὰς, a. 2. m. ἐπτάμην. inf. πτάσθαι. part. πτάμενος. præs. med. ἵπταμαι. præs. inf. med. ἵπτασθαι. f. 1. ind. m. πτήσομαι. ab antiquiore πτάω, *volo, as*.

Ἀναπτοίομαι, ῦμαι, *consternor*, ex ἀνὰ et πτοίω, *terreo, terrefacio, obstupefacio*.

Ἀνάπτομαι, *circumjicio, induo*, ex ἀνὰ et ἅπτω, *tango, accendo, necto*.

Ἀναπτομένοιο, gen. sing Ion. præs. part. pass. ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab.

Ἀναπτύσσω, *explico*, f. ξω, p. ἀνέπτυχα, a. 1. ἀνέπτυξα. Th. πτύσσω, *plico*.

Ἀνάπτω, *accendo*, f. ψω, p. ἀνῆφα. a 1. ἀνῆψα. a. 1. pass. ἀνήφθην. Th. ἅπτω.

Ἀνάπυστος, ὁ ξ ἡ, *pervulgatus, quod nobis innotuit*. Th. πυνθάνομαι, *cognosco*.

Ἀνάπω, Dor. pro Ἀνάπου, gen ab Ἄναπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀνάπωσις, et ἀνάποσις, εως ἡ· alii leg. ἀνάπωτις, et per Sync. ἄμπωτις, *maris et aquarum recessus* Th. πίνω, *poto, bibo*.

Ἀναραιρηκὼς, *qui sustulit*, Att. et Ἀναραιρηκὼς, Ion. pro ἀνῃρηκώς, p. part. act verbi ἀναιρέω, *tollo*. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἄναρθρος, ου, ὁ ξ ἡ, *malè articulatus. minus compactus*: ab a priv. et ἄρθρον, *articulus*.

Ἀναρίθμητος, ου, ὁ ξ ἡ, *innumerabilis*: ex a et ἀριθμητός, *numerabilis*. Th. ἀριθμός, *numerus*.

Ἀνάριστος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui nondum est pransus*: ex a et ἄριστον, *prandium*.

ἈΝΑΡΙΤΗΣ, ου, ὁ, piscis de genere concharum.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ ξ ἡ, *incongruus* ex a priv. et ἁρμοστὸς, *aptus*.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. act. m. g. ab

Ἀναρπάζω, f. σω, vel ξω, *sursùm rapio*: indè

Ἀνάρπαστος, ου, ὁ ξ ἡ, *raptus*. Th. ἁρπάζω, *rapio*.

Ἀναρραγήσεσθαι, *erupturum esse*. f. 2. inf. pass. ab ἀναρρήγνυμι, *erumpo*. Vide ἀναρρήξειν.

Ἀνάρρημα, ατος, τὸ, *edictum præconis voce enunciatum*. Et ἀνὰ et ῥέω, *dico*.

Ἀναρρήξειν, f. 1. inf. act. ἀναρρῆξαι, a. 1. inf. act. ab ἀναρρήσσω, vel ῥήγνυμι, *diffindo, defringo, dirumpo, erumpo, consero sc. pugnam*, f. ξω, p. χα.

Ἀναρριπτέω, sive ἀναρρίπτω, *sursum jacio*: f. ψω, a. 1. ἀνέρριψα. Th. ῥίπτω, *jacio*.

Ἀναρροιβδέω, f. ήσω, *resorbeo cum sonitu*. Th. ῥοῖζος, *fluctus, vehemens, impetus*.

Ἀναρρωγὼς, ὁ, *apertus, hians*, p. part. m. Ion. pro ἀνερρωγὼς ab ἀναρρήγνυμι

Ἀναρρωσθέντες, *revalescentes*, a. 1. part. pl. pass. ab ἀναρρώννυμι, *robur pristinum reddo*.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, *implacabilis, qui cum altero non convenit*; ex a priv. et ἄρω, *apto*.

Ἀναρτάω, *suspendo*, f. ήσω, p. ηκα. idem cum ἀρτάω, *suspendo, in altum tollo*.

Ἀνάρτυτον, ου, τὸ, *inconditum*: ex ἀρτύω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, *status reip. ubi nullus est magistratus*, ab

Ἄναρχος, ου, ὁ ξ ἡ, *principio vel principe carens*; *soluta licentia*: ex a priv. et ἀρχὴ, *principium*, seu *principatus*.

Ἀνασείω, *concutio, quatio, concito*: f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέσεισα. Th. σείω, *quatio*.

Ἀνασεσυρμένος, η, ον, *obscœnus*: p. part. pass. ab ἀνασύρομαι· vide ἀνασύρειν, *detegere*

Ἀνασκάπτω, f. ψω. p. φα, *effodio, evello radicitus*: ex ἀνὰ et σκάπτω, *fodio*.

Ἀνασκευάζω, *labefacto, destruo, refuto, restauro, reædifico, vasa colligo, migro*, f. άσω p. ακα. p pass. ἀνεσκεύασμαι. Indè verbale ἀνασκευαστέον.

Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *destructivus, refutatorius*.

Ἀνασκευή, ῆς, ἡ, *Reædificatio, instauratio*. Item *destructio eversio*. Th. σκεῦος, *instrumentum*.

Ἀνασκολοπίζω, *in crucem tollo. suspendo, palo affixum tollo*. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, *præacutus palus*.

Ἀνασπάω, *sursùm traho, retraho*: f. άσω. p. ἀνέσπακα. a. 1 pass ἀνεσπάσθην. 3. sing. p ind. pass. ἀνεσπάσται. Hinc ἀνάσπαστος, ὁ ξ ἡ, *qui retrahitur*. Th. σπάω, *traho*.

Ἄνασσα, ης, ἡ, *regina*: ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνάσσαται, Dor. pro ἀνήσσατοι, *invicti*.

Ἀνάσσει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀνάσσω, *regno*.

Ἀνασσείσασα, *quatiens*: a. 1 act. part. f. g. Poët. ab ἀνασείω, *quatio*. Th. σείω, *quatio*.

Ἀνασσέμεν, præs. inf act. Ion. pro ἀνάσσειν. Ἄνασσε, præs. imp Ἄνασσον, Ion. et Poët. pro ἤνασσον, 1. sing. vel 3. plur. ind. imperf. act. ab

Ἀνάσσω, εις, ει, f. ξω, p. χα, *impero, regno*

Ἀνάστα, *surge*, a. 2. imperat act. pro ἀνάστηθι, ab ἀνίστημι.

Ἀνασταδὸν, *surgendo, more eorum qui surgunt*

Ἀνασταλμένος, Ion. pro ἀνεσταλμένος, *sublatus*, p. part. pass. ab ἀναστέλλω. Th στέλλω, *mitto, orno*.

Ἀνασταλύζειν, apud Anacreontem pro ἀναστενάζειν, *gemere*.

Ἀναστὰς, άντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, *exsurgens*: a. 2. act. part. ab ἀνίστημι, *exsurgo*.

Ἀνάστασις, εως, ἡ, *resurrectio, ex sedibus suis expulsio*. Ἀνάστατος, ου, ὁ ξ ἡ, *ex suis sedibus expulsus*. Hinc

Ἀναστατόω, ῶ, *statim subverto, ad seditionem concito*, f. ώσω. p ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. ab ἀνίστημι, *exsurgo*

Ἀνασταυρίζω, et ἀνασταυρόω, ῶ, *in crucem attollo, de novo crucifigo*: f. ώσω. p ωκα. Th. σταυρός, ὁ, *crux*.

Ἄναστε, per Sync. ex ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp act. ab ἀνίστημι, *exsurgo*.

Ἀναστήλασα, *contrahens*: a. 1. part. act. f. g. ab ἀναστέλλω, *inhibeo*: ex ἀνὰ et στέλλω, *inhibeo. contraho*.

Ἀναστενάζω, *altè ingemisco*: f άξω. p. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et στενάχω, vel -άζω, *ingemisco*.

Ἀναστενάχω, *graviter suspiro*: à στενάχω, *gemo*.

Ἀναστῇ, a. 2. sub. act. 3. sing. ab ἀνίστημι, ἀναστήῃ, Ion. pro ἀνίστη, α

ind. act. 1. sing. ab ἀνίστημι. 1. f. ἀναστήσω.

'Ανάστημα, τος, τὸ, *erectio, id quod assurgit*: ab ἀνίστημι, *erigo*.

'Αναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα. a. 1. part. act. f. g 'Αναστήσειεν, *dimoverel*, a. 1 act. 3. sing. opt. Æol. ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp act ἀναστήτω, 3. sing. a. 2. imp. act. ab ἀνίστημι.

'Αναστεναχίζω, *vehementer suspiro*: vel *ingemisco*: à στεναχίζω, idem quod στένω, *gemo*.

'Αναστρατοπεδεύω, f. εύσω. p. ευκα, *castra moveo*.

'Αναστρέφω, *revertor, subverto, conversor*: f. ψω, p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. p. pass. ἀνέστραμμαι. a. 2. pass. ἀνεστράφην, p. m. ἀνέστροφα. Hinc

'Αναστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*. Th. στρέφω, *verto*.

'Αναστροφᾶν, *convertere*: præs. inf. act. ab ἀναστροφάω, à στροφάω, *verso* Th. στρέφω, *verto*.

'Ανασύρειν, *vestes sursùm tollere, ac pudenda revelare, delegere*. Th. σύρω, *traho*.

'Ανασφῆλαι, a. 1. inf. act. ab ἀνασφάλλω, *resurgo ex lapsu*, vel *morbo* f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, *prosterno*.

'Ανασχάζειν, *repellere*. Vide σχασθέιν.

''Ανασχέθω, Poët. pro ἀνίσχω, *erigo*. Th. ἴσχω.

'Ανασχέο, *suffer*: imp. 2 sing. a. 2. med. Ion. pro ἀνάσχου. verbi ἀνασχέω, vel ἀνέχω, ἀνασχὼν, a. 2. part. act. hinc

'Ανασχετὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Ανασχίζω, f. ίσω, p. ίκα, *divido, findo* Th. σχίζω, *divido*.

'Ανασχοίμην. 1. sing. a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. a. 2. med ἀνασχὼν, part. a. 2 act. ab ἀνέχω, *tolero*. Th ἔχω, *habeo*.

'Ανασώσασθαι, *recuperare*: a. 1. inf. m. verbi ἀνασώζω, quod à σώζω, *servo*.

'Ανατάσσομαι, *compono*: f. άξομαι, p. γμαι. a. 1. m. ἀνετάξαμην· ex τάσσω, *ordino*.

*'Ανατατικὸς, ἡ, ὸν, *extensus, porrectus, vehemens, minax, contumeliosus jactator*.

'Ανατείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*.

'Ανατελεῖ, *germinabit*: 3. sing. f. 1. ind. act. ab

'Ανατέλλω, *facio, oriri, exorior*: f. τελῶ, a. 1. ἀνέτειλα· sub ἀνατέλλω, ης, η, p m. ἀνατέτολα p. act. ανατέταλκα, ας, ε.

'Ανατέμνω, *dissero, incido*, f. 1. act. τεμῶ, p τέτμηκα, f. 1. pass τμηθήσομαι, p pass τέτμημαι, f. 2. act. ταμῶ, p. med τέτμημα.

'Ανατετμημένος, η, ον, *dissectus, resectus*, part. perf. pass. ab

'Ανατιθέασι, *transferunt*: 3. pl. ind. præs. act pro τιθέισι, f. θήσω. a. 2. ἔθην. 'Ανατίθημαι, *repono, expono* ἀνατίθενται, 3. pl. ind. præs. pass. ἀνεθέμην. σο, τὸ, 1. sing. a 2. m. ἀνατιθέτω, 3. sing. præs. imp. act. ab

*'Ανατίθημι, f 1 act. θήσω, p. act. τέθεικα, *sursùm pono, impono*.

'Ανατιμᾶν, contr. pr. ἀνατιμάειν. ab τιμάω, ῶ, f. ήσω, *augeo pretium, supra modum magni facio*: ex ἀνὰ et τιμή.

'Ανατιναγμὸς, ῦ, ὁ, *concussio*.

'Ανατλὰς, ᾶσα, ὰν, part. præs. vel a. 2. act. ab ἀνάτλημι. *perfero*. 'Ανατλήσας, a. 1. part. Th. ταλάω, *tolero, sustineo*.

'Ανατμηθεὶς, *sectione apertus*: a. 1. part. pass act. ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω, *seco, scindo*.

'Ανατολὴ, ῆς, ἡ, *ortus, oriens*: a p. m. ἀνατέτολα, verbi ἀνατέλλω, *oriri facio*.

*'Ανατολικὸς, ἡ, ὸν, *orientalis*.

'Ανατομὴ, ῆς, ἡ, et Ανατομία, ας, ἡ, *dissectio*, præcipuè *corporis humani*: a p. med. ἀνατέτομα, verbi ἀνατέμνω, *disseco*. Undè

'Ανατομικοὶ, *prosectores*, ab ἀνατομικὸς, ἡ, ὸν, *ad anatomen pertinens, anatomicus* Th. τέμνω, *seco*.

'Ανατρέπω, *subverto*: ἀνατρέπομαι, *prosternor*. Th. τρέπω, *verto*.

'Ανατρέφω, *nutrio, alo*: f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2 ἀνέτραφον p. ἀνατέτροφα. p. pass. ἀνατέθραμμαι, *educatus fui*, a. 2. pass. ἀνετράφην, a 1 m ἀνεθρεψάμην, ω, ατό. Th. τρέφω. p. m. τέτροφα

'Ανατρέχω, *erigor in altum, cresco, recurro*: f. θρέξω, p. δέδραμηκα. a. 2 ἔδραμον. p. m. δέδρομα Th. τρέχω, *curro*.

'Ανατροπὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: ab ἀνατρέπω, *subverto, everto*.

'Ανατροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀνατρέφω, *educo, nutrio*

'Ανατυπόω, et -τόομαι, *imaginor*, f. ώσω, p. ωκα.

*'Αναυδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutus*: ex α priv. et αὐδὴ, *vox*.

*'Αναυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vocis expers*: ab α priv. et αὔω, *clamo*.

*'Αναυρὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine aurâ* ex α priv. et αὔρα, *ventus levior, aura*

'Αναῦσαν, Dor pro ἀνηῦσαν, *acclamarunt*: 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναύω.

'Αναῦξας, Dor. pro ἀναῦσας, part. Th. αὔω, *clamo*.

'Αναφαίνω, *ostendo*: præs. imp. ἀνάφαινε, f. φανῶ. p πέφαγκα· præs. pass. ἀναφαίνομαι, η, εται. p. ἀναπέφαμμαι. a 2 ἀνεφάνην, *apparui*. Th. φαίνω, *ostendo*.

'Αναφαίρετον, *quod auferri non potest*: ab α et ἀφαίρετος, ὁ ϗ ἡ, *auferendus*: ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*.

*'Αναφαίρετος, ὁ ϗ ἡ, idem.

'ΑΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, *calvus, recalvus*.

'Αναφαλαντίας, ȣ, ὁ, idem.

'Αναφανδὸν, *apertè, manifestè, palam*: ab ἀναφαίνω, *ostendo*.

'Αναφανέντες, a. 2 part. pass. nom. pl. ab ἀναφαίνω.

'Αναφέρω, *offero, subduco*: f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. inf. ἀνενέγκαι. a. 2. ἀνήνεγκον, inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω, *porto, fero*.

'Αναφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω, *accendo*.

'Αναφλεχθῆναι, *excandescere*: a. 1. inf. pass. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω, *uro*

'Αναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio*: ab ἀναφέρω, *refero, offero*.

'Αναφορεὺς, έως. ὁ, *vectis, bajulus*

'Αναφράσσω, vel -άττω, f. ξω, *obstruo, obsepio, occludo, aperio, explico, quod septo clausum erat*.

'Αναφροντίζειν, *aliquid animo versare volvere*. Th. φροντίζω, f. ίσω, *cogito*.

'Αναφύρω, idem quod φύρω, *misceo*.

'Αναφύομαι, *renascor*: à φύω, *produco*.

'Αναφυσιόωντες, præs. part. Poët. pro ἀναφυσιῶντες ab ἀναφυσιάω, quod à φυσιάω, *anhelo*. Th. φυσάω, *flo, sufflo*

'Αναφωνέω, -ῶ, *exclamo*: f. ήσω, p. ἀναπεφώνηκα a. 1. ανεφώνησα. Th. φωνὴ, *vox, sonus*.

'Αναχάζομαι, *retrocedo*: præs. ind. med 'Αναχάσσασθαι, a 1. inf. m. Poët pro αναχάσασθαι, ab αναχάζω, *recedo*. Th. χάζω, *recedo, recedere facio*

'Αναχαίνων, *adaperiens, hians*: ab αναχαίνω. *hisco, dehisco*.

'Αναχθ, pro ἄνακτα, *regem*: acc. sing. sequente aspiratione: ab ἄναξ, *rex*.

'Αναχθεὶς, θέντος. a. 1. part. pass. Th. 'Ανάγω, *reduco*.

'Αναχυθεὶς, ὁ, *redundans*: a. 1. part pass. verbi αναχέω, *refundo*. Th χέω, *fundo*.

'Ανάχυσις, εως, ἡ, *profusio*.

'Αναχωρέω, -ῶ, *recedo, secedo*: f. ήσω, p. ηκα, a. 1 ανεχώρησα. part. αναχωρήσας. Hinc

'Αναχώρησις, *reditus* Th. χωρέω, *eo, vado, proficiscor*.

'Ανάψῃς, *affigas*; a. 1. sub. act 2. sing. ab ἀνάπτω, f. ψω. a. 1. ind. act. 1. sing. ἀνῆψα, part. ἀνάψας, αντος, ex ἅπτω, *necto, tango, accendo*.

'Αναψύξαι, a 1. inf. ab 'Αναψύχω, *refrigero recreo*, f ξω. p. ανέψυχα. a. 1. ανέψυξα. Ex ανὰ et ψύχω. Hinc

'Ανάψυξις, εως, ἡ, et αναψυχὴ, ῆς, ἡ, *refrigeratio*.

'Αναύξητος, ὁ ϗ ἡ, *qui augeri non potest*.

'Ανγνοίη, Dor. Sync. pro αναγνοίη, 3. sing a. 2. opt. *agnoverit*: à verbo αναγινώσκω, *agnosco*.

'ΑΝΔΑΝΩ, *placeo*: ἁδήσω· q. ab ἁδέω, p. m. ἧδα. Att. ἕαδα

'Ανδεῖσθαι, Poët. pro αναδεῖσθαι, *coronari*. Th δέω, *ligo*. Sic ανδησάμενος, a. 1. part. med pro αναδησάμενος.

*'Ανδεμα, *vitta*, Poët. pro ανάδεμα. Th. δέω, *ligo*.

*'ΑΝΔΗΡΟΝ, ȣ, τὸ, *summitas, cacumen, agger fluvii*.

'Ανδίκτης, *laquei genus*. Poët. pro αναδίκτης.

*'Ανδιχα, pro ανάδιχα, *divisim*, adv. à δίχα.

*'Ανδρ' pro ἄνδρα, acc. sing. ανδράσι, et ανδρέσσι, dat. pl. Poët. et Ion. ab ανὴρ, *vir*.

'Ανδραγάθημα, ατος, τὸ, *virile facinus*.

'Ανδραγαθία, ας, ἡ, *strenuitas*. ab ανδραγαθέω, *virum me prabeo*, qu ανδρὸς αγαθὰ ἐργὸν.

'Ανδράγχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui strangulat homines*: ab ανὴρ et ἄγχω, *strangulo*.

'Ανδράγρια, ων, τὰ, *spolia homini detracta*; ab ανὴρ et ἄγρα.

'Ανδρακὰς, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, *viritim*: ab ανὴρ, *vir*.

'Ανδραπόδεσσι, Metaplasm. pro ανδραπόδοις.

'Ανδραποδιεῦνται, 3. pl. ind. f. 1. med. pro ανδραποδιοῦνται, Att. pro ανδραποδίσονται, *mancipabuntur*: seu ita

servitutem rapientur: ab ἀνδραποδίζω· quod ab

'Ανδράποδον, ου, τὸ, *mancipium:* ab ἀνὴρ, et πους, *pes.*

'Ανδραποδιστὴς, ου, ὁ, *plagiarius:* ab

'Ανδραποδίζω, *mancipo,* f. ίσω, p. ἠνδραπόδικα p. pass. ἠνδραπόδισμαι· ab ἀνδράποδον.

'Ανδραχθὴς, εος, ὁ ἡ, *viro ponderosus:* ab ἀνὴρ et ἄχθος.

'Ανδράχνη, ης, ἡ, *portulaca,* herbæ nomen. Angl. PURSLAIN.

'Ανδρέας, ου, ὁ, *Andreas,* nomen viri, q. interpret *Animosus.*

'Ανδρεία, ας, ἡ, *fortitudo:* ab ἀνὴρ.

'Ανδρεῖος, et ἀνδρεῖος, α, ον, *virilis:* dat pl. ἀνδρείοις compar. ἀνδρειότερος superl. ἀνδρειότατος, η, ον· ab ἀνὴρ.

'Ανδρειφόντης, ου, ὁ, *viricida:* epith. Martis: ab ἀνὴρ et φένω, *occido.*

'Ανδρείως, adv *viriliter*

'Ανδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, *vir factus,* præs. part. pass. à verbo ἀνδρόω, *virilem reddo.* Th. ἀνὴρ.

'Ανδρέων, gen. pl Ion. pro ἀνδρῶν, *virorum;* ἀνδρεωθῶσι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo.*

'Ανδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

'Ανδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, *statua:* ab ἀνὴρ.

'Ανδριαντοποιὸς, ου, ὁ, *qui statuas facit:* ab ἀνδριὰς et ποιέω, *facio.*

'Ανδριὰς, άντος, ὁ, *statua:* ab ἀνὴρ.

'Ανδρίζομαι, *masculè me gero,* f. ίσομαι, p. ἠνδρίσμαι· ab ἀνὴρ.

'Ανδρικὸς, ἡ, ὸν, *virilis;* compar. -ώτερος superl. -ώτατος.

'Ανδρίον, ου, τὸ, *parvus vir, homuncio:* dim. ab ἀνὴρ, *vir.*

'Ανδριστὶ, *virorum more;* ab eodem Th.

'Ανδροβρὼν, ῶτος, ὁ, *qui viros vorat, ubique suis interficit.* Pro eod. dicitur et ἀνδροβόρος, ου, ὁ ἡ, *hominem vorans:* ex ἀνὴρ et βορὰ, *pabulum.*

'Ανδρογόνος, ου, ἡ, *viripara, quæ parit masculum.* ab ἀνὴρ et γίνομαι, *gigno.*

'Ανδρόγυνος, ου, ὁ, *semivir, semifæmina:* ab ἀνὴρ et γυνὴ.

'Ανδροδάμαν, acc. sing. ab ἀνδροδάμα, ας, ἁ, Dor. pro ἀνδροδάμη, ης, ἡ, *viri domitrix:* ex ἀνὴρ et δαμάω, *domo.* Sic et

'Ανδροδάμας, ου, ὁ, *qui viros domat.*

'Ανδροθέα 'Αθάνα, *fortissima Minerva.*

'Ανδρόκμητος, ου, ὁ ἡ, *ab homine laboratus:* ab ἀνὴρ et κάμνω, *laboro.*

'Ανδροκτασία, ας, ἡ, *cædes virorum;* ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ, et κτείνω, *occido.*

'Ανδρόμεος, ία, εον, *virilis, humanus.* Th. ἀνὴρ.

'Ανδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Victor.*

'Ανδρολογία, ας, ἡ, *virorum dilectus.*

'Ανδροῦσθαι, præs. inf. pass. *virum fieri:* ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo.* Th. ἀνὴρ, *vir.*

'Ανδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, *statua quæ viri et sphingis figuram habet.*

'Ανδροφαγέω, -ῶ, *humanâ carne vescor:* ex ἀνὴρ et φάγω, *edo, comedo.*

'Ανδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, *homicida:* ab ἀνὴρ et φένω, *occido.*

'Ανδρόω, -ῶ, f. ώσω, *virilem reddo.*

'Ανδρύνομαι, *in virum excresco, adolesco.*

'Ανδρώδεις, *fortes, strenui,* nom. pl. ab

'Ανδρώδη, *virilem,* acc. sing. ab ἀνδρώδης, εος, ους, ὁ ἡ, ab ἀνὴρ.

'Ανδρωδῶς, adv. *viriliter, fortiter, strenuè*

'Ανδρῷος, ῴα, ῷον, *ad virum pertinens.*

'Ανδρὼν, ῶνος, ὁ, *pars domus viris propria*

'Ανδρωθεὶς, ὁ, *vir factus,* a. 1. pass. part. ab

'Ανδρόομαι, ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. med. Th. ἀνὴρ, *vir.*

'Ανδύεται, 3. præs. ind. m. Poët pro ἀναδύεται.

'Ανδωκε, Dor. et Poët. pro ἀνέδωκε, *reddidit,* 3 sing. a. 1. indic. act. Th. δίδωμι, *do*

'Ανεβάλλετο, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. imperf. ind m. vel pass. ab ἀναβάλλομαι, *differo.*

'Ανέβη, *conscendit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀναβαίνω, 3. pl. ἀνέβησαν.

'Ανεβεβάσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, f. άσω, *ascendere facio.* Vide ἀναβαίνω.

'Ανεβορβόρυξαν, *exclamarunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. à verbo ἀναβορβορύζω, *exclamo.*

'Ανέβραχε, *insonuit,* a. 2. ind. act. 3. sing. verbi ἀναβραχῶ, *insono.*

'Ανεβώσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act verbi ἀναβοάω, *clamo.*

'Ανέγειρω, f. ερῶ, *excito sursùm, ædifico.*

'Ανέγκλητος, ου, ὁ ἡ, *qui in jus vocari nequit, inculpatus:* ex α pr. et ἔγκλητος, ου, ὁ ἡ, *accusatus.*

'Ανεγνάμπτοντο, *flectebantur,* 3. pl. ind. imperf. pass. à γνάμπτω, pro καμπτω, 1. sing. indic. a. 1. p. ἀνεγνάμφθην.

'Ανεγνωρίσθη, *agnitus est,* 3. sing. a. 1. indic. pass. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω, quod à γνωρίζω, *agnosco.*

'Ανέγνωσμαι, 1. sing. ind. p. pass. ἀνεγνώσθην, 1. sing. a. 1. pass. ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. indic. act. verbi ἀναγινώσκω, *agnosco.*

'Ανέγρετο, *concitata est,* 3. sing. indic. imperf. pass. ab ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω, *excito.*

'Ανεδέγμεθα, plusq. p. pass. ind. 1 pl. ab ἀναδέχομαι, *suscipio,* pro ἀνεδεδέγμεθα, per Sync.

'Ανέδειξεν, a. 1. ind. act. 3. sing. ab ἀναδείκνυμι, *ostendo, demonstro.*

'Ανεδέξατο, *suscepit,* 3. sing. ind. a. 1. med. ab ἀναδέχομαι ex ἀνὰ et δέχομαι, *capio.*

'ΑΝΕΔΗΝ, *licenter, impunè,* adv. q. ab ἀνίημι.

'Ανέδρακον, *suspexi,* 1. sing. a. 2. ind. act. per Metath. pro ἀνέδαρκον, verbi ἀναδέρκω, *suspicio;* ab ἀνὰ, et δέρκω, *video*

'Ανέδραμον, 1 sing. a. 2. ind. act. ab ἀνατρέχω, *recurro.*

'Ανέδυ, *prodiit,* 3. sing. ind. imperf. vel a. 2. act. ab ἀναδῦμι. Th. δῦμι, *subeo.*

'Ανέδυνε, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀναδύνω, *egredior:* ex ἀνὰ et δύνω, *subeo.*

'Ανεδύσατο, *emersit,* 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀναδύω, *emergo.*

'Ανέδωκεν, *reddidit,* 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναδίδωμι, *reddo.*

'Ανέεργω, *cohibeo.* Th. εἴργω, *prohibeo.*

'Ανέζευξεν, *discessit,* 3. sing. a. 1. indic. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζεύγνύω, seu ζεύγνυμι, *jungo.*

'Ανεζωπύρησε, *revixit,* 3. sing. a. 1 ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, *reviviscere* quod à ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.

'Ανέηκεν, pro ἀνῆκεν, *impulit,* 3. sing. a. 1 ind act. Att. ab ἀνίημι.

'Ανεθάλετε, 2. pl. a. 2. ind act. ἀνέθαλον· ab ἀνὰ et θάλλω, *reviresco.*

'Ανεθεὶς, ὁ, *remissus,* a. 1. part pass. ab ἀνέθην, 1. sing. ind. a. 1. pass. ab ἀνίημι.

'Ανεθέλητος, ου, ὁ ἡ, *involuntarius:* ex α priv. et ἐθέλω, *volo.*

'Ανέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀνατίθημι, *impono.*

'Ανέθην, vel ἀνείθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνίημι· item a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι, *impono.*

'Ανεθρεψάμην, ω, ατο, *nutriri,* a. 1. indic. med. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω, *nutrio.*

'Ανείληπται, *contractum est,* p. pass. 3. sing. ind.

'Ανειληφὼς, ὁ, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, *contraho.*

'Ανεῖλον, ες, ε, *sustuli, interemi,* 1. sing. a. 2. ind act. ἀνειλόμην, 1. sing. ind. a. 2. med. ab ἀναιρέω, *tollo.*

'Ανειμένη, p. part. pass. nom. sing. fœm. g. Sic ἀνειμένος, nom. sing. masc. g. ab ἀνίημι.

'Ανείμι, *redeo.* Th. εἶμι, *eo.*

'Ανείμων, ονος, ὁ ἡ, ὁ, οὐκ ἔχων ειματα, *non vestitus,* seu *malè vestitus.*

'Ανεῖν, Ion. pro ἀνύειν, *conficere, finire:* à verbo ἀνύω, *conficio.*

'Ανεῖναι, *remisisse,* vel *omisisse,* inf. ab a. 2. ind. act. ἀνῆν, indè part. ἀνεὶς, fœm. ἀνεῖσα· a. 2. inf. med. ἀνέσθαι. Sed. ἀνεῖσθαι est p. infin. pass. ab ἀνίημι.

'Ανείρειν, *nectere.* Th. εἴρω.

'Ανείρυσαν, 3. pl. a. 1. indic. act. *subduxerunt.* Th. ἐρύω, *traho, duco.*

'Ανεῖσαν, 3. pl. a. 1. ἀνεῖσα· ab ἄνειμι, *ascendo, redeo:* ex ἀνὰ et εἶμι, *eo.*

'Ανεῖσθαι, *remissum esse* Vide ἀνεῖναι.

'Ανεῖχε, 3. sing. imperf. ind. act. ἀνειχόμην, 1. sing. imperf. ind. m. vel pass. ab ἀνέχω; *sustineo:* ab ἀνὰ et ἔχω, *habeo.*

'Ανείω, ἀνέω, vel ἀνήω, Poët. Ion. vel Att pro ἀνῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

'Ανέκαθεν, adv. *ab origine, desuper:* ανεκὰς, Poët. idem. Th. ἑκὰς, *procul, eminùs.*

'Ανεκὰς, *supernè, eminùs.* Th. ἑκὰς, *procul.*

'Ανεκδιήγητος, ου, ὁ ἡ, *inenarrabilis:* ab α pr. ἐκ, et διηγέομαι, *narro.*

'Ανέκλαγον, *vocem in altum sustulerunt,* 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω, *clamo.*

'Ανεκλάλητος, ου, ὁ ἡ, *ineffabilis:* ex α pr. ἐκ, et λαλέω, *loquor.*

'Ανέκλειπτος, ου, ὁ ἡ, *non cessans, perpetuus:* ab α pr. ἐκ, et λείπω, *deficio, linquo.*

*'Ανεκλείπτως, adv. *incessantèr*; *perpetuò*, *semper*, *sine fine*.

'Ανεκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ανέκλειπτος.

'Ανεκέμισε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ανακομίζω, *aufero*, f. ίσω. Th. κομίω

'Ανεκόπη, *percussus est*, 3. sing. a 2. ind. pass. ab ανακόπτομαι. Th. κόπτω, *percutio*.

'Ανέκπληκτος, ϐ, ὁ, *imperterritus*, *impavidus*: ex α priv. et ἐκπλήττομαι, *obstupesco*.

'Ανεκπλήκτως, adv. *intrepidè impavide*.

'Ανέκραγον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ανακράζω. Th. κράζω, *clamo*

'Ανεκτὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis*: ab ανέχω, *tolero*: hinc

'Ανεκτότερον, *tolerabiliùs*: compar.

'Ανεκτῶς, adv. *tolerabilitèr*.

'Ανεκυλίσθης, *prorepsisti*, 2. sing. ind. a. 1. pass. ab ανακυλίω, *volvo*.

'Ανελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *immisericors*: ex α et ἐλεήμων, *misericors*.

'Ανελεημόνως, adv. *crudelitèr*.

'Ανελεῖν, a. 2. inf. act. ανέλῃς, 2. sing. subj. a. 2. act. ανελὼν, part. a. 2. act. ανελέσθαι, a. 2. inf. med. ab αναιρέω *tollo*

'Ανελεύθερ☉, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *illiberalis*: ex α pr. et ἐλεύθερος, *liber*, *honestus*.

'Ανελήφθην, a. 1. ind. pass. 1. sing. Vide αναλαμβάνω, *recipio*.

'Ανέλκω, *sursùm traho*: imperf. ind. act 1 sing. ανεῖλκον, ab ἕλκω, *traho*.

'Ανελοντα, acc. sing. masc. part. a. 2. act. ab αναιρέω, *aufero*.

'Ανέλοντο, *sumpserunt*, a. 2. med. 3. pl. ind. Ion. pro ανείλοντο· ab αναιρέω, *aufero*

'Ανελπίσῃς, *desperes*, a. 1. sub. act 2. sing. ab ανελπίζω, f. ίσω, p. ικα. Th. ἐλπὶς, *spes*.

'Ανελπισία, ας, ἡ, *desperatio*: ab

'Ανέλπιστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *desperatus*, *desperans*, *præter spem contingens*: ab ανελπίζω, *despero*.

'Ανελπίστως, adv. *præter spem*, *ex insperato*.

'Ανελὼν, οντος, ὁ, a 2. act. part. ανέλωσι, 3. pl. a. 2. act. sub. ab αναιρέω, *aufero*.

'Ανέμεινε, 3 sing. a. 1. ind. act. verbi αναμένω, *exspecto*.

'Ανεμέω, -ῶ, f. εσω, p. εκα, *revomo*: ab ἐμέω, *vomo*.

'Ανεμίζω, *ventis agito*, f. ίσω, p. ἠνέμικα· part. præs. pass. ανεμιζόμενος, *ventis agitatus*. Th. ἄνεμ☉, *ventus*.

'Ανέμιμνε, *exspectabat*, 3. sing. imperf. ind. act. ab αναμίμνω, *maneo*, Poët pro μένω, *maneo*.

'Ανεμνήσθη, *recordatus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi μνάομαι.

'ΑΝΕΜΟΣ, ϐ, ὁ, *anima*, *ventus*: gen. ανέμοιο Ion. dat. pl. ανέμοισι qu ab ἄημι. Hinc ανεμόεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, *ventosus*; ανεμόεν ἱσίον, *ventosum velum*; ανεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, ανεμόω, ῶ, *ventilo*; ανεμίδιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *vento plenus*, *vanus*; ἀνέμιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ. ανεμαῖος ϐ, ὁ ϗ ἡ, vel αία, αῖον, idem.

'Ανεμοσκέπης, εος, ὁ ϗ ἡ, *à vento tegens* et *defendens*: à σκέπω, *tego*, et ἄνεμ☉, *ventus*.

'Ανεμοσφάραγος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *vento perstrepens*: ab ἄνεμ☉, *ventus*, et σφάραγος, *sonus qui gutture emittitur*, *stridor*, *strepitus*

'Ανεμοτραφὴς, et ανεμοτρεφὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *à vento nutritus et auctus*, seu *corroboratus*; ab ἄνεμ☉, et τρέφω.

'Ανεμότροπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui à vento versatur*. Th. τρέπω, *verto*, *versor*.

'Ανεμοφθορία, ας, ἡ, *semen quod ventus perdit*; *ventorum collisio*.

'Ανεμπόδιστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *cui nihil impedimento est*, *non impeditus liber*: ex α priv. et ἐμποδίζω, *pedes implico*, f. ίσω p. ικα. Hinc

*'Ανεμποδίστως, adv. *sine impedimento*, et *liberè*.

'Ανεμόφθορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *à vento corruptus*: ab ἄνεμος et φθείρω.

'Ανεμώλιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *futilis*, *vanus*, *ventosus*. Hinc ανεμωλία βάζειν· ab ἄνεμος, *ventus*.

'Ανεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quòd spirante vento aperiatur

'Ανενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non indignus*: ab α pr. et ἐνδεὴς, *indigus*, *egenus*.

'Ανένδεκτον, ϐ, τὸ, *quod fieri nequit*: ab α pr. et ἐνδέχεται, *fieri potest*

'Ανενέγκαι, a 1. inf. act. ανενέγκας, part a. 1 act. ανενεγκεῖν, a. 2 inf. act. ανενεγκὼν, part. a. 2. act. ab αναφέρω.

'Ανενείκατο, *emisit*, 3. sing. a. 1. ind med Ion. et Poët. pro ανηνέγκατο. Hinc ανενεγκάμενος, part. a. 1. med. ανενέγκας, a. 1. part act. ανενεχθεὶς, a. 1. part pass. ab ἀναφέρω.

'Ανένευσεν, *renuit*, a. 1. ind act. 3. sing. et ανανύω quod à νεύω, *nuo*, *annuo*.

'Ανεννοχυῖα, ἡ, *erumpens*, p. med. Att part. fœm. g. verbi αναφέρω. Gen. xl. 10.

*'Ανενόχλητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *non perturbatus*, *pacatus*, *quietus*: ex α priv. et ἐνοχλέω, *turbo*.

'Ανέντες, *remittentes*, nom. pl. a. 2. part act. ανεὶς, έντος· ab ανίημι.

'Ανεξάλειπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *indelebilis*: ex α priv. et ἐξαλείφω, *deleo*.

'Ανεξέλεγκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui confutari et coargui non potest*: ex α priv. et ἐλέγχω, *arguo*.

'Ανεξερεύνητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *imperscrutabilis*: ex α et ἐξερευνάω, *perscrutor*.

'Ανεξέτασον, τὸ, nom. sing. neut.

'Ανεξέταστος, *non examinatus*, *non exploratus*, *diligenti examine non cognitus* seu *perquisitus*; ανεξετάστως, adv. *sine examine*, *inexploratò*, pr. ex α et ἐξετάζω, *inquiro*, *examino*

*'Ανεξετάστως, adv. *sine examine*, *inexploratò*.

'Ανεξικακία, ίας, ἡ, *tolerantia malorum*, *clementia*, *patientia*.

'Ανεξίκακος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *tolerans malorum*: ab ανέχομαι, *tolero*, et κακὸν, *malum*.

'Ανεξιχνίαστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *impervestigabilis*: ex α et ἐξιχνιάζω, *investigo*, f. άσω, p. ακα. Th. ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium*.

'Ανέξοδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui nullum habet exitum*, *impervius*: ex α et ἔξοδος, ϐ, ἡ, *exitus*, *egressio*.

'Ανέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. ab ανέχω, *tolero*.

'Ανέονται, *laxati sunt*. Ion. pro ἀνεῖνται, 3. pl. perf. ind. pass. ab ανίημι.

'Ανεπαίσθητος, *qui non sentit*, *non intelligit*; item *qui non sentitur*: ex α priv. et ἐπαισθάνομαι, *sentio*, *intelligo*.

'Ανεπαισχυντος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *inverecundus*, *impudens*: ex α pr. et ἐπαισχύνομαι, *me pudet*.

'Ανεπάλμενος, Poët. pro ανεφαλλόμενος· ab ανεφαλλόμαι, *resilio*: ex ανὰ, ἐπὶ, et ἅλλομαι, *salio*.

'Ανέπαλτο, *resiliit*, *erectus est*, 3. sing. a. 1. indic. med. per Sync. et Dor. pro ανεφήλατο· ab ανὰ pro ἄνω, *sursum*, ἐπὶ, et ἅλλομαι, *salio*.

'Ανεπανόρθωτον, ϐ, τὸ, *non emendabile*: ex α pr. et ἐπανορθόω, hoc ab ἀνορθόω, *rursùs erigo corrigo*.

'Ανεπαχθῶς, *non molestè*, *non gratè*: ab α priv. et ἐπαχθὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *molestus*, *gravis*.

'Ανέπεισα, *persuasi*, 1. sing. a. 1. ind. act. ab αναπείθω, *persuadeo*.

'Ανέπεμψα, *remisi*, 1. sing. a. 1. ind. act. ab αναπέμπω, *remitto*.

'Ανέπεσα, ας, ε, *discubui*, a. 1. ind. act. ανέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab αναπίπτω, *discumbo*.

'Ανεπήδησε, *saltavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab αναπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, *salio*

'Ανεπηρέαστ☉, *nullis affectus injuriis* seu *contumeliis*; et ανεπηρέαστον.

*'Ανεπηρεάστως, adv. *sine contumeliis*.

*'Ανεπιβούλευτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *cui insidiari nemo potest*, *tutus ab insidiis*.

'Ανεπίγραφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *titulo carens*, *carens inscriptione*. Th. γράφω, *scribo*.

*'Ανεπικαλύπτως, *non tectè*, *apertè*, *nudè*.

*'Ανεπικωλύτως, *citra impedimentum*, *liberè*.

'Ανεπίληπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus*, *irreprehensus*: ex α pr. et ἐπίληπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *reprehensus*. Th. λαμβάνω.

'Ανεπίμικτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ab omni consortio sejunctus*: ex α priv. et ἐπιμίγνυμι.

*'Ανεπινόητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *inconsideratus*, *improvisus*: ex α priv. et ἐπινοέω, *cogito*.

'Ανεπίξεστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *impolitus*, *imperfectus*: ex α priv. et ἐπιξέω, *in superficie rado* Th. ξέω, *polio*.

'Ανεπιῤῥεκτῶν, gen. pl. ab ανεπίῤῥεκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *nondum confectus*, vel *libatus*: ab ἐπιῤῥέζω, *sacrifico*. Th. ῥέζω, *sacrifico*.

'Ανεπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus*: ab ἐπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *sciens*, *peritus*.

'Ανεπιστρέφω, f. ψω, p. φα, *averto*.

*'Ανεπιστρόφως, adv. *sine retrogressu*, *incuriosè*.

'Ανεπιτήδεος, Ion. pro ανεπιτήδειος, *non idoneus*, *ineptus*: ab α pr. et ἐπιτήδειος, *idoneus*.

'Ανεπίφθονος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ab invidiâ alienus*. Th φθόνος, *invidia*.

'Ανεπτάμαν, *sursùm volavi*, Dor. pro ανεπτάμην, 1. sing. a. 2. ind. m. verbi ανίπταμαι. Th. ἵπταμαι, *volo*.

'Ανεπτοίητο, *stupescebat*, 3. sing. plusq. p. ind pass. ab αναπτοιέομαι, f. ήσομαι, p. ανεπτοίημαι· ex ανὰ et πτοιέω, -ῶ, *terrefacio*.

'Ανέρ, pro ἀνέρα, ἄνδρα, acc. sing. ἀνέρες, ἄνδρες, nom. pl. ab ἀνήρ, *vir*.

'Ανεραστὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *inamabilis*, et *ab amore alienus*: ab α priv. et ἐράω, *amo*.

'Ανερειψαμένη, *abripiens*, a. 1 m. part. f. ab ἀνερείπτομαι, f. ψομαι, *corripio*.

'Ανερμάϊςος, ου, ὁ ἡ ἡ, *multo pondere firmatus*.—Γλῶσσα, Chrys. *lingua vo lubilis, loquacissima*.

'Ανέῤῥαγην, ης, η, *erupi*, a. 2. ind. pass. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, *frango*.

'Ανεῤῥαμμένου, ου, ὁ, *consutus*, p. part. pass. masc. gen. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω, *suo*.

'Ανέῤῥωγε, *rescissum est*, 3. sing. p. ind. med. Att. pro ἀνέῤῥηγε· ab ἀναῤῥήγνυμι, *rescindo*. Vide ῥήγνυμι, *frango*.

'Ανέρχομαι, *subeo*, *redeo*, f. 1. m. 1. sing. ἀνελεύσομαι, a. 2. ind. act. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

'Ανες, *remitte*, *omitte*, 2. sing. a. 2. imperat. act. ab ἀνίημι.

'Ανέσαιμι, *reduxero*, *persuasero*, 1. sing. a. 1. opt. act. ἄνεισα, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνίζω, *colloco*. Th. ἵζω, vel ἕω, *pono*, *colloco*.

'Ανεσαν, 3 pl. ab ἀνῆν, a. 2. ind act ab ἀνίημι, *remitto*.

'Ανεσις, εως, ἡ, *relaxatio*: ab ἀνίημι.

'Ανέσσυτο, *exsiliebat*, 3. sing. plusq. p. indicat. pass. per Metath. pro ἀνέσυτο, verbi ἀνασεύω, *exsilio*. Vide σεύομαι.

'Ανέςαν, Æol. Sync. pro ἀνέςησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἀνέςα, Dor. pro ἀνέςη, 3. sing. ab ἀνίςημι, *excito*, *moveo*.

'Ανεςῶσι, Ion. pro ἀνεςήκασι, *resurrexerunt*, 3. pl. perf. ind. act verbi ἀνίςημι. Sic ἀνεςεῶς, Ion. pro ἀνεςηκὼς, part. perf. act. ejusdem verbi.

'Ανέςην, *surrexi*, 1. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνίςημι, *surgo*.

'Ανέςιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *domo et sede propriâ carens*: qu. ἑςίαν μη ἔχων, *qui incertis sedibus vagatur*: ex α priv. et ἑςία, *domus*.

'Ανέσχετο, *sustulit*, 3. sing. a. 2. ind. med. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω, *tollo*.

'Ανετάζω, *inquiro*, *questioni subjicio*: f. άσω. p. ἀνήτακα· ex ἀνὰ et ἐτάζω.

'Ανέτελλε, *producebat*, a. 1. indic. act. 3. sing. ab ἀνατέλλω.

'Ανετίθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ab ἀνατίθημι, *impono*.

*'Ανετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *laxus*: ab ἀνίημι.

*'Ανέτως, adv. *solutè*, *remissè*, *relaxè*.

'Ανευ, *absque*, *sine*, adv. regit gen. ἄνευθεν, *procul*; ἄνευθεν ἐμεῖο, *sine me*.

*'Ανευάζω, f. άσω, *evoco*, *clamo*.

'Ανεύθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non appositus*: ex α priv. et εὔθετος.

'Ανεύθυνα, *incomplanata*, nom. pl. neut. g. ab ἀνεύθυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui rationes non reddit*.

'Ανευθύνως, adv. de illis dicitur *qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii*, ut sunt tyranni: ab α priv. et εὐθύνω, f. υνῶ, *complano*, *inquiro*.

*'Ανεύρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non inventus*.

'Ανευρίσκω, *invenio*, f. ἀνευρήσω· p. ἀνεύρηκα· a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε· a. 2. inf. act. ἀνευρεῖν. Th. εὑρίσκω, *invenio*.

*'Ανευφημέω, -ῶ, f. ήσω, *cum favore recipio*: ex ἀνὰ, vel etiam α priv. et εὐφημέω, *celebro*.

'Ανεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ab ἀναφαίνω, *appareo*. Th. φαίνω.

'Ανεφώνησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναφωνέω, -ῶ. Th. φωνὴ, *sonus*.

'Ανεχάζετο, *recedebat*, 3. sing. imperf. ind. pass. ex ἀναχάζω, *retrocedo*.

'Ανεχθέντος, *attracti* gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἀνάγω, al. ab ἀνέχω· alii pro ἀνενεχθέντος· ab ἀναφέρω.

'Ανεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, *sustinerem*, 1. sing. præs. opt. med. à verbo ἀνέχομαι, *sustineo*.

'Ανέχοιτ' pro ἀνέχοιτο, *ferret*, 3. sing. præs. opt. med. ab

'Ανέχομαι, *tolero*; 1. sing. imperf ind. med. ἀνειχόμην, et ἠνειχόμην, η, ετο· 1. sing. f. 1. ind m. ἀνέξομαι· 1. sing. a. 2. med. ἀνεσχόμην, ου, ετο, *tolerari*. Th. ἔχω.

'Ανέχω, *tolero extollo*.

'Ανεχώρησα, ας, ε, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναχωρέω, *retrocedo*.

'ΑΝΕΨΙΟΣ, ου, ὁ, *fratris*, aut *sororis filius*, *consobrinus*, *patruelis*; ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, *consobrina*.

'Ανέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero*, *recreo*, f. ξω. Th ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.

*'Ανεῳ, *muti*, nom. pl. ab ἄνεως, *mutus*.

*'Ανεῳ, adverbialiter pro ἀφώνως, ἀλάλως.

'Ανέῳγα, 1 sing p. m. ind. Att. ab ἀνοίγω, f. ξω, *aperio*.

'Ανεῳγμένος, *apertus*, p. part. pass.

'Ανέωνται, *dimissi sunt*, pro ἀφεῖνται, 3. pl. p. ind. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. sub. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

'Ανέῳξα, ας, ε, *aperui*, a. 1. ind. act. ab ἀνοίγω.

*'Ανεως, idem quod ἄναυος, ex quo deducitur; *vocis expers*, et propriè *clamoris expers*. Item *mutus*, ex α et αὔω, *clamo*. Nam ex ἄνω fit ἄναυος· ex quo ἄνα; ex hoc autem, Atticè ἄνεως; ἄνεῳ, nom. pl. τίπτ' ἄνεῳ ἐγίνεσθε, Il. β.

'Ανέῳγα. 1. sing. perf. ind. med. Att. ἀνεῴχθην, et in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

'Ανῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

'Ανηβᾶν, præs. infin. act. contr. pro ἀνηβάειν· ab ἀνηβάω, -ῶ, *repubesco*, f. ήσω. Th. ἥβη, *pubes*, *juventus*.

'Ανήγαγον, ες, ε, a. 2. indic. act. pro ἀνῆγον, *subduxi*, vel *subduxerunt*: ab ἀνάγω.

'Ανήγγειλαν, 3, pl. a. 1. ind. act. ab ἀναγγέλλω· ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass

'Ανηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, *narrare*. Th. ἡγέομαι, *duco*.

'Ανηδῶς, *molestè*, adv. ab α priv. et ἡδὺς, *dulcis*.

'Ανῆσαν, *redierant*, pro ἀνῄεισαν, 3. pl. imperf. ind. Att. ab ἄνειμι, *redeo*.

'Ανείη, Poët. pro ἀνῇ, *dimisisset*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

*'ΑΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, *anethum*, herba, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quod citò crescat.

'Ανήϊξα, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναΐσσω, *prosilio*.

'Ανήϊον, *sursùm*, vel *rursum*, *ibam*: ab ἀνὰ et ἤϊον.

'Ανῆκε, *remisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνίημι· ἀνηκάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.

'Ανήκεςος, ου, ὁ ἡ ἡ, *insanabilis*; hinc ἀνηκέςως, *insanabilitèr*, adv. ex α priv. et ἀκεςός· quod a 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀκέομαι, *sano*.

'Ανηκόντιζε, *resiliit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, *jaculum*.

'Ανηκουςέω, f. ήσω, *non ausculto*. et ἀνήκουςος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui audiri non potest*: ex α priv. et ἀκούω, *audio*.

'Ανήκω, *convenio*, f. ήξω. p. ἦχα· part. præs. act.

'Ανήκων, ουσα, ον, *ascendens perveniens*, *elatus*; ex ἀνὰ et ἥκω, *venio*.

'Ανήλατο, 3. sing. a 1. ind. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio*.

'Ανήλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *indomitus*, *contumax*.

'Ανῆλθεν, *rediit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνέρχομαι Th. ἔρχομαι.

'Ανηλώθην, ης, η, *absumptus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. ἀνήλωκα, p. ind. act. ἀνήλωσα, *insumpsi*, a. 1. ind. act. ab ἀναλίσκω, *absumo*.

'Ανήμελκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui non mulgetur*. Th. ἀμέλγω, *mulgeo*.

'Ανῆμεν, *divisimus*, pro ἀνίμεν, 1. plur a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. ejusdem verbi. At ἀνῆμεν, est imperf. ab ἄνειμι· significante ἀνέρχομαι, *redeo*.

'Ανήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, *immitis*: ex α priv. et ἥμερος.

'Ανῆν, 1. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνίημι, *relaxo*.

'Ανήνασθαι, a. 1. inf. m. *recusâsse*, ab ἀνηνάμην, 1. sing. a. 1. ind. m. ex ἀναίνομαι, perf. ἀνήνημαι.

*'Ανήνεικα, et Ion ἀνένεικα, 1. sing. a. 1. indic. act. ab ἀναφέρω, *offero*, a. 1. ind. pass. ἀνηνέχθην, pro ἀνηνέχθην.

'Ανηνέχθησαν, *relati fuerunt*, 3. pl. a. 1 ind. pass. ab ἀναφέρω.

'Ανήνηται, *repudiavit*, 3. sing. p. ind. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.

'Ανήνοθα, ας, ε, *florui*, 1 sing. p. ind. med. ab ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω. p. ἤνθηκα, p. med. ἤνθα, et per Epenth. του, ο, et Att. redupl. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος, *flos*.

'Ανήνορα, acc. sing. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, *iners*: ex α et ἀνὴρ, *vir*.

'Ανήνυςος, vel ἀνήνυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui perfici nequit*. Th. ἀνύω.

'Ανῆπται, *dicatus est*, 3. sing. p. ind. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

'ΑΝΗ'Ρ, ὁ, *vir*, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ, pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἄνδρασι, ἄνδρας.

'Ανηρέθη, *interemptus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab αναιρέω.

'Ανηρείψαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἀνερείπομαι, *rapio, corripio*.

'Ανηρηκὼς, ότ@-, ὁ, *qui sustulit*, Att. ἀναραιρηκὼς, Ion ἀναῤῥαιρηκὼς, part. præt. act. ἀνηρῆνται, *dissoluti*: 3. pl. per ind. pass. verbi ἀναιρέω, *dissolvo*.

'Ανηριθμησάμην, 1 sing. a 1. ind. m ab ἀναριθμέω, *enumero*, f. ήσω. Th. ἀριθμὸς, *numerus*

'Ανήροτ@-, ε, ὁ ϗ ἡ, *inaratus*. Th. ἀρόω, *aro*.

'Ανήρπασε, *rapuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναρπάζω, q. v.

'Ανηρώτευν, Ion et Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀνερωτέω, Ion. et Dor. pro ἀνερωτάω, *interrogo*.

'Ανήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. ab ἀνίημι, *dimitto, relinquo*, ἀνήσειν, inf. f. 1. act.

'Ανήφθην, a. 1. ind. pass. ab ἀνάπτω, *accendo*

'Ανήχθην, a. 1. ind pass. ab ἀνάγω, *subduco*.

'Ανήω, Att. pro ἀνιέω, Poët. pro ἀνιῶ, Ion. pro ανῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ανίημι.

*'Ανθ', vide ανλὶ.

'Ανθέα, *flores*, nom. pl. ab ἄνθ@-, *flos*.

'Ανθεῖ, *floret*, 3. sing. præs. ind act. ab ανθέω, *floreo*, f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθ@-, *flos*.

'Ανθεια, ας, ἡ, dicitur Venus apud Cnosios, teste Hesych. Dicitur et Junonis esse epitheton. Itemque nomen urbis Peloponesiacæ ac Ponticæ, necnon vici in Lybi .

'Ανθείλοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2 ind. m. ab ανθαιρέομαι quod ab ανλὶ, *pro*, et αἱρέω, *eligo*, a. 2. ind. act. εἷλον.

*'Ανθέλκω, fut. ξω, *contra traho*, ex ανλὶ et ἕλκω, *traho*.

'Ανθέμεν@-, Poët. pro αναθέμεν@-, part. a. 2. m. Ex ανὰ et τίθημι, *pono*.

'Ανθέμιον, ε, τὸ, *nigella*: à floris decore.

'Ανθεμόεις, εσσα, εν, *floridus*: ab ἄνθεμον.

'Ανθεμον, ε, τὸ, *flos*: ab ανθέω. Sic et ἄνθεμ@-, ε, ὁ ϗ ἡ, pro ανθεμόεις, Poët.

'Ανθέξομαι, η, ἕξεται, f. 1. m. ανθέξωμαι, 1. sing. a. 1. m. sub. ab ανλέχομαι, *adhæreo*.

'Ανθερεων, ῶν@-, ὁ, *mentum*, acc. sing ανθερεῶνα ab ἄνθ@-, *flos*.

'ΑΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ε, ἡ, *albucum, caulis* seu *fructus asphodeli*

'Ανθέρικ@-, gen. ab ανθέριξ, ὁ, per pleonas. τε, ν, pro αθέριξ id. q. αθὴρ, *arista*

'Ανθεσαν, Poët. pro ανέθεσαν, *deposuerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ανατίθημι

'Ανθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, *flos*.

'Ανθέστηκα, 1. sing. p. ind. act. ab ανθίστημι, *resisto*

'Ανθετο, *superposuit*, pro ανέθετο, 3 sing. a. 2 ind. m. ανεθέμην, σο, το. Ex ανατίθημι.

'Ανθεῦσαν, Dor. pro ανθοῦσαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ανθέω, *floreo*

'Ανθεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. pl. part. præs. act. Dor. pro ανθοῦσι, et hoc pro ανθέεσι ab ανθέω, *floreo*, f. ήσω. Th. ἄνθος, *flos*.

'Ανθη, vel 'Ανλη, ης, ἡ, nomen urbis.

'Ανθηδὼν, όνος, ἡ, *apis*: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

'Ανθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *floridus*. Th. ἄνθος, *flos*.

'Ανθίζω, *facio florere, floribus orno*. Th. ἄνθος, *flos*.

'Ανθινος vel 'Ανθεινὸς, ἡ, ὸν, *floridus*: ab ἄνθος.

'Ανθιστάμενος, præs. part. med. vel pass. 'Ανθίστατο. 3. sing. imperf ind med vel pass ab 'Ανθίστημι, *resisto*: f. ανλιστήσω, p. ανθέστηκα a. 1. act ανλέστησα, a. 2 act. ανλέστην, imperf med. vel pass. ανθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ανλὶ et ἵστημι, *sto*.

'Ανθοδόχος, ε, ὁ, *canistrum*: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

'Ανθολογέω, -ῶ, *flores colligo*: ex ανθος, et λέγω, *colligo*.

'Ανθομολογέω, ῶ, f. ήσω pass. ἔμαι, *vicissim confiteor*: ab ανλὶ et ὁμολογέω, *confiteor*.

'Ανθορε, *exsilit*: Poët. pro ανέθορε, 3. sing a 2 ind. act. ab αναθορέω. Th. θορέω, *salio*.

'ΑΝΘΟΣ, εος, τὸ, *flos*. Hinc ανθεμις, ιδος, ἡ, *flos*.

'Ανθ' ὅτε, *quare*, interrog. et sine interrog.

'Ανθρακεὺς, εος, vel εως, ὁ, *carbonarius*.

'Ανθρακία, ας, ἡ, *carbonum congeries*: et Ion. ανθρακιὴ, ης, ἡ, *pruna*: ab

'ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, *carbo*, in quo ανθεῖ, i. e. *floret* ignis, est et *carbunculus*

'Ανθραξις, εος, vel εως, ἡ, *carbo*, acc. sing. ἄνθραξιν.

'ΑΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, *crabro, vespa*.

'Ανθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος, *homo*.

'Ανθρωπαρέσκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui auram popularem captat, hominibus placens*. Th ἀρέσκω, *placeo*.

'Ανθρωπὴ, ἡ, *humana pellis*.

'Ανθρωπεύομαι, *more hominum ago*.

'Ανθρώπειος, εια, ειον, et Ion. ανθρωπήϊος, et

'Ανθρώπινος, η, ον, *humanus*.

'Ανθρωπίνως et 'Ανθρωπείως, *humaniter*.

'Ανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*. Th. ἄνθρωπος.

'Ανθρωπίζω, *homines imitor, humaniter ago*.

'Ανθρωπίζομαι, præs. ind. pass. *homo fio, incarnor*: undè Christus dic. ap. Gr ανθρωπισθεὶς

'Ανθρωπικὸς, ἡ, ὸν, *humanus, a, um*.

'Ανθρωπόγλωττος, ε, ὁ ϗ ἡ, *humanâ linguâ loquens*: ab ἄνθρωπος, et γλῶσσα.

'Ανθρωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *humanâ specie præditus*: ab εἶδος, et ἄνθρωπος.

'Ανθρωποθυσία, ας, ἡ, *hominum immolatio*: ex ἄνθρωπος, et θύω.

'Ανθρωποκτόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *homicida*: à κτείνω, *occido*.

'ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, *homo*: sed ανθρώπους, acc. pl. Dor. pro ανθρώπες. Cicero ανθρώπον *hominis naturam* aliquando vertit ut διαλυομένε δὲ τοῦ ανθρώπε, *quum hominis natura morte dissolvitur*. De muliere etiam dicitur, Exempli gratiâ, Demosthenes, de matrona, loquens, dicit, αδημονέσης δὲ τῆς ανθρώπε. Ab Etymologistæ dicitur ita nominatus παρὰ τὸ ἄνω αθρεῖν, id est, *sursum aspiciendo*, Scap. Verti debet ille locus S. Matt. xvi. 27. Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ανθρώπε ἔρχεσθαι. Angl. FOR THE SON OF THE HUMAN NATURE WILL COME.

'Ανθρωποφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *humanâ carne vescens*: ex ἄνθρωπος, et φάγω, inusitat *edo*.

'Ανθρωποφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hominis naturam habens*. Th. φύω, *nascor*,

'Ανθυπατεύω, *proconsul sum*, f. εύσω. p. ἠνθυπάτευκα Ab ἀνθύπατος, ε, ὁ, *proconsul*: ex ανλὶ, *pro*, et ὕπατος, ε, ὁ, *consul*.

'Ανθυφαιρέω, *subduco, ex proportione subduco*.

'Ανθ' ὧν, *quapropter*: ex ανλὶ et ὃς, ἡ, ὁ.

'ΑΝΙ'Α, ας, ἡ, *tristitia, mæror*: ab אניה

'Ανιάω, -ῶ, *molestiâ* vel *mærore afficio*. 'Ανιάζω, id. 'Ανιασθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. Th. ανία.

'Ανιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *tristis*, comp. ανιαρώτερος, superl. ανιαρώτατος, et ανιηρέστερος pro ανιαρέστερος, comp. reperitur. Th. ανια.

'Ανιᾶσι, *sursùm jaciunt*. Att. pro ανιέασι, 3. pl. præs. ind. act ab ανίημι. Sed ανίασι, *ascendunt*, Ion pro ανίεισι 3. pl. præs. ind. act. ab ἄνειμι, *ascendo*.

'Ανιατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *insanabilis, immedicabilis*: ex α priv. et ιάομαι, *medeor*.

'Ανιάτως, adv. *insanabilitèr*: ab ανίατος, *insanabilis*.

'Ανιάτρευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non sanatus*; item *insanabilis*. Th. idem.

'Ανιαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, *streperus*: ab. α intens. et ιαχέω, *clamo*.

'Ανιδρωτὶ, adv. *sine sudore*, vel *labore*: ab α priv. et ἵδρως, *sudor*.

'Ανίδρωτος, ε, ὁ, *qui est sine sudore*. Xenoph.

'Ανιεὶ, *solvebat, remittebat*, 2. sing. præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. quasi ab ανιέω, priusquàm transit in μι, secundæ conjugationis.

'Ανιείην, ης, η, præs. opt. act. ab ανίημι, *incito*.

'Ανίεις, 2. sing. imperf. ind. act. quasi ab ανιέω.

'Ανιεὶς, ένλος, ὁ, et in f. g. ανιεῖσα, præs. part. ανιέναι, præs. inf. Hinc ανιέειν, Ion. pro ανιέναι, *laxare*: ab ανίημι.

'Ανιερόω, ῶ, *sacrifico*, f. ώσω. p. ωκα. ab ανὰ et ἱερὸς, *sacer*.

'Ανίεσκε, Poët. pro ανίει. 3. sing. imperf. ind. act. ανίην, ης, η, Poët. ανίεσκον, ες, ε. Ab ανίημι.

'Ανιεῦνται, Dor. et Ion. pro ανιοῦνται. 3. pl. præs. ind. verbi ανιέομαι, quod ab ανιέω, pro ανίημι.

'Ανιηθεὶς, a. 1. part. pass. ab ανιάω.

'Ανίημι, *relaxo, remitto, dimitto*: f. ανήσω, p. ανεῖκα a. 2. ανῆν sub. ανῶ, *deseram*, part. præs. act. ανιεὶς, έντος, a. 2. act. part. ανεὶς, έντος, præs. part. pass. ανιέμενος a. 1. ind. pass. ανέθην, ης, η, *laxatus fui*. Th. ἵημι.

'Ανίην, acc. Ion. ab ανία.

'Ανιηρὰ, pro ανιαρὰ, Ion. *molesta*, nom. pl. n. g. ab ανιαρὸς, *tristis*.

'Ανηνυτότατον, *difficillimum*, superl. Ion. ab ἀνήνυτος, pro ἀνιαρός.

'Ανήσεαι, f. 1. m 2. sing. pro ἀνήσῃ. 'Ανήσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol.

'Ανιάσῃ *molestet*, 3 sing. a. 1. sub act. ab ἀνιάω, *molesto*.

'Ανίησι, *remittit*, 3. sing. præs. ind. act ab ἀνίημι.

'Ανίκα, Dor. pro ἡνίκα, *quandò*.

'Ανίκατος, Dor. pro 'Ανίκητος, ε, ὁ ξ ἡ *invictus*: ex α pr. et νικάω, *vinco*.

'Ανίλεως, ω, ὁ ξ ἡ, *immisericors*: ex α pr. et ἵλαος, Att. ἵλεως, *misericors*.

*'Ανιμάω, *extraho*, ex ἀνὰ et ἱμάω, *haurio*.

'Ανία, ε, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, *habena*.

'Ανιόντα, *orientem*, a. 2. part. m. g. ab ἄνειμι, quod ex ἀνὰ et εἶμι, *eo*.

'Ανιοῦσαν, *redeuntem*, part f. g.

'Ανίοχος, Dor. pro ἡνίοχος, *auriga*.

'Ανιππος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui est sine equis*: ex α pr. et ἵππος, *equus*.

'Ανίπταμαι, *avolo*, *subvolo*.

'Ανίπτοισι, dat. pl. Ion. ab ἄνιπτος, ε, ὁ ξ ἡ, *illotus*: ex α pr. et νίπτω. Hinc

'Ανιπτόποδες, *illotos pedes habentes*.

'ΑΝΙΖΟΝ, ε, τὸ, *anisum*.

'Ανιστάμενος, ὁ, præs. part. pass ἀνιστάναι. præs. inf. act. ἀνίστη, 3. sing. imperf act. ab

'Ανίστημι *excito*, f. ἀναστήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην. imperat. ἀνάστα, et ἀνάστηθι sub. ἀναστῶ, inf ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ἆσα, ἀν. f 1. m. ἀναστήσομαι. 'Ανίσω. pro ἀνίστασο, *surge*. Att. imp. præs. pass. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵστημι.

'Ανισχυς, υος, ὁ ξ ἡ, *infirmus*

'Ανίσχω, *attollo*, *orior*, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ, præs. imp. med ἀνίσχε Ion. ἀνίσχεο, *te contine*: ab ἴσχω pro ἔχω, *teneo*, *habeo*.

'Ανιχνεύω, *pervestigo*: ab ἰχνεύω, *vestigo*.

'Ανιώμεθα, *mœremus*, 1. pl. præs. ind pass. ab ἀνιάω. præs. opt. pass. ἀνιῴμην, -ώμην, ἀοιο, -ῷο, ἀοιτο, -ῷτο. Th. ἀνία, *mœror*

'Ανιῶν, gen pl. ab ἀνία, *tristitia*.

'Ανιὼν, οντος, ὁ, a. 2. act. part. ab ἄνειμι.

'Αννα, ἡ, *Anna*, nom. mul. Hebr. *Gratiosa*

'Αννας, ὁ, nomen viri Hebr. *Gratiosus*

'Ανύειν, Poët pro ἀνύειν. Nam ἄνω dicimus, et ἀνύω. Hinc metri causâ pro ἄνω, ἄνυω, *facio*, *perficio*.

'Ανέφελος, Poët. pro ἀνέφελος, *sine nubibus*; ab α pr. et νεφέλη, *nubes*, *nebula*.

'Ανοδος, ε, ἡ, *via sursùm ferens*. Item adj. ὁ ξ ἡ, *invius*: ex α pr. et ὁδὸς, *via*.

'Ανοήμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *non compos mentis*, *stultus*: ab α priv. et νοήμων, *prudens*.

'Ανόητος, ε, ὁ ξ ἡ, *demens*: hinc a. v. ἀνοήτως, *imprudenter*: ex α priv. et νοέω, *cogito*.

'Ανοια, αι, ἡ, *amentia*: ab ἄνοος, ες, ὁ ξ ἡ, *amens*: ex α priv et νόος, *mens*.

'Ανοιγμα, ατος, τὸ, *apertio*, *reseratio*: *janua*, 3 Reg. xiv. 6. ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi.

'Ανοίγω, 'Ανοιγνύω. et 'Ανοίγνυμι, *aperio*, part. præs. ἀνοίγων, εσα, ον. f. ἀνοίξω, p. ἀνέῳχα. Att. pro ἄνῳχα, a. 1. ἀνέῳξα, et ἤνοιξα, inf. ἀνοῖξαι, p. pass. ἀνέῳγμαι, et ἠνέῳγμαι, a. 1. ἠνεῴχθην, et ἀνεῴχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν, f. 2. pass ἀνοιγήσομαι, p. m ἀνέῳγα, part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus*. Th. οἴγω, *aperio*.

'Ανοίης, gen. Ion. ab ἄνοια, *amentia*.

*'Ανοικισμὸς, ε, ὁ, *instauratio*.

'Ανοικοδομέω, -ῶ, *restauro*: f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*.

'Ανοικος, ε, ὁ ξ ἡ, *exlorris*: ex α pr. et οἶκος, *domus*.

'Ανοικτὸς, ἡ, ὸν, *apertus*, *apertilis*: ab ἀνέῳκται, 3. sing. perf. ind pass. verbi ἀνοίγω.

*'Ανοιμώζω, f. ξω. *ingemisco*.

'Ανοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας. αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω, *aperio*

'Ανοιξις, εως, ἡ, *apertio*, *reseratio*: item *ostium*: ab ἀνέῳξαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνοίγω

'Ανοίσω, *referam*, f. 1. ind. act. ab ἀναφέρω.

'Ανοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. ab ἄνομαι, *perficior*.

'Ανολβίη, dat. Ion. ab ἀνολβία, ας, ἡ, *miseria*: ex α et pr. ὄλβιος, ε, ὁ ξ ἡ, *beatus*.

'Ανολβιώτερος, *infelicior*, comp. ab ἄνολβος, ε, ὁ ξ ἡ, *infelix*. Th. ὄλβος, ε, ὁ, *felicitas*.

'Ανόλεθρος, et ἀνώλεθρος, ε, ὁ ξ ἡ, *ab exitio et damno immunis*: ab α pr. ὄλεθρος, *perditio*.

'Ανομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior*.

'Ανομβρος, ε, ὁ ξ ἡ, *imbribus carens*: ab α pr. et ὄμβρος, *imber*.

'Ανομέω, *iniquè ago*, f. ήσω, p. κα Hinc

'Ανόμημα, ατος, τὸ, *peccatum*.

'Ανομία, ας, ἡ, *discrepantia à lege*, *iniquitas*: ex α pr et νόμος, *lex*.

'Ανόμοιος, ε, ὁ ξ ἡ, *dissimilis*: ex α pr. et ὅμοιος, *similis*.

'Ανομος, ε, ὁ ξ ἡ, *iniquus*, *sceleratus*: hinc

'Ανόμως, adv. *sine lege*: à νόμῳ.

'Ανόνητος, ε, ὁ ξ ἡ, *inutilis*, *injucundus*.

'Ανοος, ἄνες, ὁ ξ ἡ, *amens*: ab α pr. et νόος, *mens*.

'ΑΝΟΠΑΙΑ, seu ἀνοπαῖα, ἡ, *ANOPÆA* avis species.

*'Ανοπλος, ε, ὁ ξ ἡ, *inermis*.

*'Ανόπλως, *more inermium*.

'Ανορία, ας, ἡ, Dor. pro ἠνορέη, ης, ἡ, *fortitudo*, *strenuitas*: quod ab ἀνὴρ, *vir*.

'Ανορθόω, -ῶ. *surrigo*, *sursum erigo*: f. ώσω, p ἀνώρθωκα, a. 1. ἀνώρθωσα, imperat. ἀνόρθωσον, ἄτω. a 1 pass ἀνωρθώθην, vel -θώθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et ὀρθόω, *erigo*.

'Ανόρεσα, *surrexi*, a. 1. ind. act. Ion. verbi ἀνορούω, f. ύσω, p. ἀνώρεκα quod ab ὀρέω, *impetum do*

'Ανορύξας, αντος, ὁ, a. 1 act. part. ἀνορύξης, *refodias*, 2. s. a. 1. sub. act. ab ἀνὰ et ὀρύσσω.

'Ανόσιος, ε, ὁ ξ ἡ, *nòn sanctus*, *scelestus*: comp. ἀνοσιώτερος. superlat. ἀνοσιώτατος. Ex α pr. et ὅσιος, *sanctus*.

'Ανοσος, ε, ὁ ξ ἡ, *immunis à morbis*: ab α pr. et νόσος, *morbus*

'Ανόστεος, ὁ ξ ἡ, *inossis*, *sine esse*: ex α pr. et ὀστέον, *os*, *ossis*.

'Ανόσιμος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui non rediturus est*, *cujus res eo loco sunt ut redire nequeat* ex α pr. et νόσιμος, *qui redire potest*, *rediturus*.

'Ανοστος, ε, ὁ ξ ἡ, *reditûs expers*: ab α pr. et νόστος, *reditus*.

'Ανόατος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui est sine auribus*. Poët. ὁ ἄνευ ὄατος. Th ὖας, τὸ, *auris*.

'Ανουθέτητος, ε, ὁ ξ ἡ, *repudians admonitionem*: ex α pr. et νουθετέω, *admoneo*.

'Ανους, ε, ὁ ξ ἡ, *amens*: ex α pr. et νόος, νοῦς.

'Ανυσος, pro ἄνοσος. q. v.

'Ανούτατος, ε, ὁ ξ ἡ, *non vulneratus*.

'Ανουτητὶ, adv. *sine vulnere*. Th. οὐτάω, *vulnero*.

'Ανοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia*: ab ἀνέχομαι, *tolero*.

*'Ανόχυρος, *non munitus*.

'Ανστα, et 'Ανσταθι, Dor. pro ἀνάστηθι, *surge*, 2. sing a. 2 imp act. 'Ανστὰς, *qui surrexit*, Poët pro ἀναστὰς, part. ab ἀνίστημι, a. 2. ind. act. 'Ανστήμεναι, Att. et Dor. pro ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. sic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. 'Ανστησον, a. 1. imp. act. ab ἀνίστημι.

'Ανστήτην. *surrexerunt*, pro ἀνεστήτην, a. 2. ind. 3. dual. ab ἀνίστημι, *surgo*.

'Ανστρέφεται, *percurrit*, pro ἀναστρέφεται, 3. sing. præs. ind. pass. à στρέφω, *verto*.

'Ανσχεθέειν, *emergere*, inf. ab ἀνσχέθω, Poët. pro ἀνέχω, *emergo*.

'Ανσχεο, *tolera*, Poët pro ἀνάσχεο, Ion. pro ἀνάσχε, 2. sing. a. 2. imp. m. ab ἀνέχω, *tolero*, *sustineo*.

'Ανσχετὸς, Poët. pro ἀνασχετὸς, *tolerabilis*.

*'Ανσχήσεσθαι *toleraturus*, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, σχέω, vel [illegible]

'Ανσχοιτο, [illegible], pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνεσχόμην, 1. sing. a. 2. ind. m. ab ἀνέχω.

'Αντ' pro ἀντὶ, *è regione*.

'Αντα, *coram*, *è regione*.

'Ανταγωνίζομαι, *decerto*, *repugno*: f. ίσομαι, p ἀντηγώνισμαι, a. 1. m. ind. ἀντηγωνισάμην. Ex ἀντὶ et ἀγωνίζομαι. Hinc 'Ανταγωνιστὴς, ε, ὁ, *qui cum aliquo certat*, acc. pl. ἀνταγωνιστὰς.

*'Ανταγωνιστὴς, ε, ὁ, *adversarius*.

'Ανταγώνιστος, ε, ὁ, *æmulus*, *certator*.

'Ανταίρειν, Ion. pro ἀνταίρειν, *adversus aliquem quid tollere*, *se ei opponere*; ex ἀντὶ et αἴρω, *tollo*.

'Αντάεις, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντήεις, *contrarius*, *inimicus*: ab ἄντην, *contrà*.

'Ανταείρω, et 'Ανταίρω, *contrà attollo*-*adversus quempiam attollo*.

'Ανταχαῖοι, ων, οἱ, *ingentia cete*, Ion κήτους γένος.

'Αντάλλαγμα, ατος, τὸ, *compensatio*: ab ἀντὶ et ἀλλάττω, *commuto*.

'Ανταμείβετο, Dor. pro ἀντεμείβετο, 3. sing. imp. ind pass. ab ἀμείβομαι.

'Ανταμειψις, εως, ἡ, *compensatio*.

'Αντᾶν τι ὑπό, τινος, *aliquid ab aliquo pati*: et ἀντᾶν τινος, Ion. pro *obtinere aliquid*: ab ἀντάω, *occurro*, *obvius fio*.

'Ανταναιρέω, fut. ήσω, *vicissim aufero*

'Ανταναίρω, fut. ἀρῶ, *contra destruo*, *demolior*.

'Ανταναπληρόω, -ῶ, *vicissim expleo*: f. ώσω, p. ἀνταναπεπλήρωκα ab ἀντὶ, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo*

'Ανταναςῆσαι, *contrà excitare*, a. 1. inf. act. ab ανϑανίςημι· ab αντὶ, ἀνὰ, et ἵςημι.

'Αντανορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro 'Αντηνορίδαι, ab 'Αντήνωρ, *Antenor*, nom. viri.

'Αντάξιος, ία, ιον, *existimatione par, æqualis pretii*: ab αντὶ, *contrà, æquè*, et ἄξιος, *dignus*.

'Ανταποδίδωμι, *retribuo, vicissim reddo*: f. ανταποδώσω, p. ανταποδέδωκα, a 2. ind act. ανταπέδων, inf. a. 2. act. ανταποδοῦναι, a. 1. ind. pass. ανταπεδόθην. Ex αντὶ, απο, et δίδωμι, *do*.

'Ανταποδοθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. ab ανταποδίδωμι. Undè et

'Ανταπόδομα, ατος, τὸ, *retributio*; ανταπόδοσις, εως, ἡ, *merces*; ανταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, *retributorius, retributivus*.

'Ανταποδοῦναι, vide ανταποδίδωμι.

'Ανταποκρίνομαι, *ex adverso respondeo*, a. 1. ind. pass. ανταπεκρίθην, inf. a. 1. pass. ανταποκριθῆναι, f. 1. ind. pass. ανταποκριθήσομαι. Ex αντι, ἀπὸ, et κρίνω.

'Ανταπόκρισις, εως, ἡ, *mutua responsio*.

'Ανταποςέλλω, *remitto*.

'Αντάπτεσθαι, præs. inf. med. Ion. pro ανθάπτεσθαι, *capessere*.

'Αντάρσις, εως, ἡ, *insurrectio*, ανταρτης, ου, ὁ, *qui insurgit contra regem, rebellis*: ab αντὶ et αἴρω, *tollo*.

'Ανταυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lucis seu splendoris reflexionem habens*; undè verbum 'Ανταυγέω, ῶ, *lucem reflecto*, vel *splendorem*, à quo 'Ανταύγεια, ας, ἡ, *lucis seu splendoris reflexio*.

'Ανταύω, f. ύσω, a. 1. αντήϋσα, *vicissim vociferor*, vel *strepitum edo*: ab αντὶ et αὔω, *clamo*.

'Αντάω, *obviam eo*, f. ήσω, p. ἤντηκα. Th. αντι, *contra*.

'Αντεβόλησα, ας, ἡ, *nactus* (vel *assequutus*) *sum* a. 1. ind. act. ab αντιβολέω, -ῶ.

'Αντέγκλημα, ατος, τὸ, *recriminatio*; αντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *recriminatorius*: ab αντὶ, ἐν, et καλέω, *voco*.

'Αντεδεξιοῦντο, 3. pl imp. ind med. ab αντιδεξιόω, *dextram porrigo*.

'Αντειλας, Poët. pro ανατείλας, *oriri fecisti*: 2. s. a. 1. ind. act. verbi ανατέλλω.

'Αντεινον, *extende*, Dor. pro ανάτεινον, a. 1. imp. act. 2. sing. verbi ανατείνω. 'Ανατείναι, pro ανατεῖναι, a. 1. inf. act. Poët. Th. τείνω, *tendo*.

'Αντείνω, pro ανατείνω, Doricè—αντειος terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ας, ut Δοιάντειος, à Δοίας.

'Αντειπεῖν, *contradicere*. Item *loqui vicissim*, a. 2. inf. act. ab αντιπεῖν· a. 2. ind. act. αντεῖπον, a. 1. ind. act. αντεῖπα. Ex αντὶ et ἔπω, *dico*.

'Αντείρεσθαι, *vicissim interrogare*, præs. inf. med. verbi αντείρομαι, *vicissim interrogo*. Th. εἴρω.

'Αντεισάγω, fut. ξω, *vicissim introduco*.

'Αντεκδραμόντες, *contrà occurrentes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab αντεκτρέχω· quod ab αντὶ, ἐκ, et τρέχω, *curro*.

'Αντεκπλεῖσθαι, *vicissim exscindere*.

'Αντεκλινεν, *ex adverso innuebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν-ἐφελκ. ab αντικλίνω, ex αντι et κλίνω.

'Αντεκτίνω, idem quod

'Αντεκτίω, fut. ίσω, *vicissim luo, rependo*. Hinc

'Αντέκτισις, εος, ἡ, *repensio, mulcta*. Th. τιω, *punio*

'Αντέλεγεν, 3. sing. imp. ind. act. ab αντιλέγω.

'Αντέλλοισα, Dor. et per Sync. pro ανατέλλουσα, *exoriens*, fœm. gen. præs. part. act. ab ανατέλλω, *oriri facio*. Sic αντέλλοντι, pro ανατέλλουσι, *oriuntur*, 3. pl. præs. ind. act. ab eodem.

'Αντεμβολὴ, ης, ἡ, *injectio unius in locum alterius*: ab αντεμβάλλω.

'Αντεμπλῆσαι, *vicissim implere*, a. 1. inf. act. ab αντὶ et ἐμπλήθω

'Αντέξειμι, *invadenti hostiliter occurro*.

'Αντεξεταςικὸς, ου, ὁ, *contrà quæsitor*: ab

'Αντεξετάζω, ab αντὶ, ἐξ, et ἐτάζω, *quæro*.

'Αντεπάγω, fut. ξω, *adversùm tendo*.

'Αντεπεξῄεσαν, Att pro αντεπεξῄεισαν, *in occursum ierant*, 3. pl. plus. perf. m. ab αντεπέξειμι, quod ab αντὶ, ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

'Αντεπιμελήσομαι, -θῆναι, *vicissim curam gero*. Th. μέλει, *curæ est*.

'Αντέπνεεν, *contra spirabat*, 3. sing. imp. ind. act verbi αντιπνέω, cum ν-ἐφελκ. ex αντὶ et πνέω, *spiro*.

'Αντεραςὴς, ου, ὁ, *rivalis*: ab

'Αντεράω, -ῶ, *redamo, sum rivalis*: part. præs. pass αντερώμενος. Ab αντὶ et ἐράω, *amo*.

'Αντερείδω, *inhæreo*, f. είσω, p. αντήρεικα.

'Αντερεῖν, præs. inf. ab αντερέω, *contradico*: ex αντὶ et ἐρέω, *dico*.

'Αντερείσαις, Æol. pro αντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi αντερείδω, *vicissim firmo*. Th. ἐρείδω, *firmo*.

'Αντερύσασθαι, *rependi*. a 1. inf. m. ex αντὶ et ἐρύω, *libero, traho*

'Αντερώμενος, ἡ, ον, *qui redamatur*, part. præs. pass. ab αντεράω, *redamo*.

'Αντέσθαι, *supplicare, obvium ire*: præs. inf. med ab ἄντομαι.

'Αντέστην, et in. 3. pl. αντέστησαν, a. 2. ind. act. ab ανθίστημι, *resisto*.

'Αντεστραμμένος, η, ον, *in contrarium versus*, part præt. pass. verbi αντιστρέφομαι. Hinc αντεστραμμένως, adv. *vice versâ*

'Αντέταται, Poët. pro ανατέταται, *circumjectus est*, 3. sing. perf. ind. pass. 'Αντέτεινε, 3. sing. imp. vel a. 1. ind. act. ab αντιτείνω, *contrà intendo*. Th. τείνω, *tendo*.

'Αντέτρησα, ας, *transfixi*: a 1. ind. act. ab αντὶ et τρέω, *perforo*

'Αντέτης, *ejusdem anni*, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

'Αντετέτυξο, *similis eras*: 2. pers. f. plusq. p. ind. pass. ex αντὶ, *æquè*, et τετύγμην, 1. sing plusq. perf. ind pass. à τεύχω, *sum*.

'Αντεύκρατος ζώνη, *Zona temporata opposita*, Laërt. ab αντὶ et εὔκρατος. Th κεράννυμι, *tempero*.

'Αντεφέροντο. *ferebantur*: 3. pl. imp. ind. pass. ex αντι et φέρω, *fero*.

'Αντεφίλασε, Dor. pro αντεφίλησε, *redamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à φιλέω, *amo*.

'Αντέχομαι, *adhæreo, sublevo*, cum gen. imp αντειχόμην, f. ανθέξομαι, η, εται. Ex αντὶ et ἔχω, *teneo, habeo*

'Αντέχρησε, *suffecit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi αντιχράω. Th. χράω, *do mutuò*.

'Αντέχω, f. ανθέξω, *detineo*.

'Αντέω, Ion. pro ἀντάω, *obviam eo*.

'Αντήδην, *simpliciter*, adv. ab ἄντομαι.

'Αντημείβετο, *respondebat*, 3. sing. imp. ind. med. ab ἀντὶ, et ἀμείβομαι, *respondeo*.

'Αντην, adv. *coram, ex adverso*. Th. ἀντὶ.

'Αντήνωρ, ορος, ὁ, *Antenor*, nom. propr. viri. Hinc 'Αντηνορίδαι, *Antenoridæ*.

'Αντήρης, ὁ ϗ ἡ, *qui vicissim remigat*, et per Metaph. *quicquid vicissim datur*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.

'Αντηρὶς, ίδος, ἡ, structura lapidea utrinque editiora ædificia, fulciens: ab ἀντὶ et ἐρείδω, *firmiter fulcio, innitor*.

'Αντήρισα, ας, ε, *certavi*: a. 1. ind. act. ab αντερίζω, *contendo cum aliquo* Th ἔρις, *contentio*.

'Αντησις, εως, ἡ, *supplicatio*: ab ἀντάω, vel αντιάω.

'Αντηχοῦσης. gen. præs. part. act. f. g. ab αντηχέω, *resono*: ex αντὶ et ἦχος, *sonus*.

'ΑΝΤΙ', *pro, contra*: in compos. sæpè comparationem significat. Ab Hesychio αντὶ πολλῶν exponitur ἴσος, πολλοῖς.

'Αντία, adv. *ex adverso, contrà*, acc. pl. neut. gen. ab αντιος. Th. αντι.

'Αντιάζει, Dor pro αντιάσει, 3. sing. f. 1. ind act. vide αντιάσας.

'Αντιάομαι, vel αντιάζω, præs. ind. *intersum, occurro*: vide in αντιάω.

'Αντιάνειρα, *virago, viris æquiparanda*; ab αντὶ et ανὴρ, *vir*.

'Αντιάσας, αντ☉, ὁ, a 1. part. act. masc. gen αντιάσαις, Æol idem.

'Αντιάσειν, *occursurum esse*, f. 1. inf. act. ab

'Αντιάω, -ῶ, *occurro, obviam venio*: f. άσω, p. ἠντίακα, ab αντι. 'Αντιάζω, idem.

'Αντιαχεῦσι, Dor. et Æol. pro αντιαχοῦσι, *ex adverso respondent*: ex αντὶ et ἰάχω.

'Αντιβαίνω, *resisto, adversor*: ab αντὶ et βαίνω, *eo*,

'Αντιβάλλω, *sermonem cum aliquo confero*, f. αλῶ. p. αντιβέβληκα· ab αντι et βάλλω.

'Αντιβεβόληκα. Vide αντιβολέω.

'Αντιβῆναι, *repugnare*: a. 2 inf. act. ab αντιβαίνω.

'Αντιβίην, 'Αντιβία, et 'Αντίβιον, *contrà, obviam*, adv.

'Αντίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et αντίβιος, ία, ιον, *adversus*, in dat. pl. αντιβίοισι· ex αντὶ, et βία, *vis*.

'Αντιβολέω, -ῶ, *occurro*; item *nanciscor*, cum. gen. f. ήσω. p αντιβεβόληκα. inf act præs αντιβολεῖν, a. 1. inf. act. αντιβολῆσαι.

'Αντιγεγωνέω, -ῶ, fut. ησω, *reclamo*: ab αντι et γέγωνα.

'Αντιγενίδας, ου, ὁ, *Antigenides*, nom. prop.

'Αντιγηροτροφέω, ῶ, *vicissim in senectute alo*; ab αντὶ et γηροτροφέω, quod à γῆρας, *senectus*, et τρέφω, *alo*.

'Αντιγνωμονέω, -ῶ, fut. ησω, *contrà sentio, dissentio, refragor*: ab αντὶ et γνώμων. Th. γινώσκω.

'Αντιγραφὴ, ῆς, ἡ, *rescriptio*, respon-

tum quod datur per scriptum. Th. γράφω.

'Αντίδειπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alterius loco in cœna suffectus:* ab ἀντὶ et δεῖπνον, *cœna.*

'Αντιδιατιθέμενος, ȣ, ὁ, *contrario animo affectus*, præs. part. pass. masc gen. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι, *pono.*

'Αντιδίδοται, 3. sing. ind. pass. præs ab

'Αντιδίδωμι, *do vicissim, rependo.*

'Αντιδικέω, *ad causam occurro, judicio contendo*, f. ήσω p. ηκα. Hinc

'Αντίδικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *adversarius* ex ἀντὶ et δίκη, *jus, lis.*

'Αντίδοσις, εως, ἡ, *retributio, remuneratio:* et

'Αντίδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vicissim* (vel *contra*) *datus*, item *ANTIDOTUM* vel remedium adversus mala corporis datum. Th. δίδωμι, *do.*

'Αντίδωρον, ȣ, τὸ, *donum dono relatum.*

'Αντιζεσθαι, præs. inf med. Ion. pro ἀντιζεσθαι, *castra castris opposita habere.* Th ἕζω.

'Αντίη, *adversa*, Ion. pro ἀντία, q. v. ex ἀντίος

'Αντίθεμαι, Poët. pro ἀνατίθεμαι, *impono.*

'Αντίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *divinus, æqualis Deo.* ex ἀντὶ, *æquè*, et Θεὸς, *deus.*

'Αντίθεσις, εως, ἡ, *oppositio;* et 'Αντίθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *oppositus:* ab ἀντιτίθημι, *oppono.*

'Αντιθευσόμενος, η, ον, *qui contra aliquem est cursurus:* f. 1. med. part. à θέω, *curro.*

'Αντίθημι, pro ανατίθημι, *repono.*

'Αντίθροος, ὁ ϗ ἡ, *vicissim* (vel *contra*) *sonans:* ab αντὶ et θρόος, *sonus.*

'Αντίθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *januæ oppositus:* ex αντὶ et θύρα, *janua.*

'Αντικαθήμενος, *obsidens oppugnans.*

*'Αντικαταλλάσσομαι, vel τlομαι, fut. ξομαι, *commuto.*

'Αντικαθησθαι, Ion. pro αντικαθῆσθαι, *è regione alicujus sedere:* ex αντὶ et κάθημαι, *sedeo.* Th. ἧμαι, *sedeo.*

'Αντικαθίζεσθαι, Ion. pro αντικαθίζεσθαι, *castra castris opposita habere.*

'Αντικαθιζόμενος, Ion. pro -όμενος, et hoc pro -ήμενος, præs. part. m. à καθίζω.

'Αντικαθίστημι, *resisto*, præs. inf. αντικαθιστάναι. Ex αντὶ, κατὰ, et ἵστημι, *sto.*

'Αντικαλέω, -ῶ, *vicissim invito*, f. έσω et ήσω, p. αντικέκλεκα, vel ηκα. a. 1. ind. act. αντεκάλεσα, vel ησα. Th. καλέω, *voco, invito.*

'Αντικαταλλάττω, *comparo.* Th. αλλάττω

'Αντικατάσχεσις, εως, ἡ, *retentio:* ab αντὶ, κατὰ, et σχέσις. Th. ἔχω, *teneo.*

*'Αντικατασκευάζω, *contrà struo.*

'Αντίκειμαι, *opponor*, f. αντικείσομαι præs. part. αντικείμενος, ȣ, ὁ, *adversarius:* ex αντὶ et κεῖμαι, *jaceo.*

*'Αντικηρύσσω, *præconis voce contrà edico, publicè proclamo.*

'Αντικιχράω, -ῶ, *vicissim commodo:* ab αντὶ et κιχράω.

'Αντικρίνομαι, f. ȣ̃μαι, *judicio contendo contra aliquem.*

'Αντικρὺ, αντικρὺς, *è regione, CONTRA, adversus:* cum gen. adv. Th. αντὶ, *contra.*

'Αντικτερίζω, f. σω. p. κα. *contrà* vel *vicissim funero:* ex αντὶ et κτερίζω. Th. κτέρεα, ων, τὰ, *exsequiæ, inferiæ, justa.*

'Αντικύρικον, ȣ, τὸ, *helleborus*, sic dictus ab Anticyra insula

'Αντικύρσας, αντος, ὁ, *consequutus* (vel *nactus*) *sum*, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi ἀντικυρέω.

'Αντιλαβὴ, ῆς, ἡ, *apprehensio:* ab ἀντιλαμβάνομαι, *apprehendo.*

'Αντιλάβοις, *vicissim accipias*, 2. pers. sing a. 2. opt. act ab

'Αντιλαμβάνω, *vicissim accipio;* ἀντιλαμβάνομαι, *suscipio, libero, juvo*, cum genitivo, *opitulor;* f. 1. med. λήψομαι a. 2 med. ἀντελαβόμην, ȣ, ετο ab ἀντὶ et λαμβάνω, *capio*

'Αντιλάμπω, *resplendeo* Th. λάμπω, *luceo*

'Αντιλέγω, *contradico*, f. ξω. p. χα. imperf. ind. act. ἀντέλεγον p. ind. m. ἀντιλέλογα, cum dat. ex ἀντὶ et λέγω, *dico.*

'Αντιληπτέον, *suscipiendum*, adj. verbale: ab ἀντιλαμβάνω, *suscipio.*

'Αντιλήπτωρ, ορος, ὁ, *defensor, adjutor.*

'Αντίληψις, εως, ἡ, *opitulatio, subsidium:* ab 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι, *opitulor.*

'Αντιλογία, ας, ἡ, *contradictio, in jure disceptatio, et causæ dictio:* ex ἀντὶ et λέγω, *dico.*

'Αντιλοιδορέω, -ῶ, *convicium regero;* imperf. ind act. ἀντελοιδόρεον, -ȣν. f. ήσω p. ἀντιλελοιδόρηκα Th. λοίδορος, *conviciator.*

'Αντίλοχος, ȣ, ὁ, *Antilochus*, nomen propr.

'Αντιλυπέω, -ῶ, *vicissim molesto:* ex ἀντὶ et λύπη. Hinc

'Αντιλύπησις, εως, ἡ, *molestia, vicissim exhibita.*

'Αντίλυτρον, ȣ, τὸ, *redemptionis pretium.* Th. λύω, *solvo*

'Αντιμαρτυρέω, *contrarium testor*, f. ήσω. p. ηκα.

'Αντιμαχετὴς, ȣ, ὁ, *oppugnans*, vel *qui pugnat contra aliquem:* ex ἀντὶ et μάχομαι, *pugno.*

'Αντιμεθίσταται, *in locum alterius constituitur:* ex ἀντὶ, μετὰ, et ἵστημι, *sto, statuo.*

'Αντιμελίζω, *contra modulor:* ab ἀντὶ et μέλος, *carmen modulatum.*

'Αντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, *commutatio, mutatio in contrarium.*

'Αντιμετρέω, -ῶ, *vicissim metior rependo*, f. ήσω. p. ἀντιμεμέτρηκα a. 1. ind. act. ἀντεμέτρησα f. 1. ind. pass. ἀντιμετρηθήσομαι ex ἀντὶ et μέτρον, *mensura.*

'Αντίμιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *similis, æmulus.* Th. μιμέομαι, *imitor.*

'Αντιμισθία, ας, ἡ, *compensatio, remuneratio:* ex ἀντὶ et μισθὸς, *merces.*

'Αντιξοῖν, *repugnare*, Poët. pro ἀντιξοεῖσθαι. Hinc ἀντίξοος, ὁ ϗ ἡ, *contrarius.*

'Αντίον, ȣ, τὸ, *liciatorium.* Est et *malus*, qui similis liciatorio. Item adv. *ex adverso:* ab

'Αντίος, α, ον, *adversus:* ab ἀντὶ, *contra.*

'Αντιȣ̃σθαι, *adversari*, præs. infin. verbi.

'Αντιόομαι, ȣ̃μαι, *adversor:* a. 1. indic pass. ἠντιώθην. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Αντιόχεια, ας, ἡ, *Antiochia*, nomen urbis.

'Αντιοχεὺς, έος, ὁ, *Antiochensis.*

'Αντιόων, et in fœm. g. ἀντιόωσα *occurrens*, Poët. pro ἀντιῶν, et ἀντιῶσα, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντὶ, *contra*

'Αντιόῳτο, pro ἀντιάοιτο, et ἀντιῷτο, pro ἀντιάοιο, præs. opt. pass. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Αντίπαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *adversarius in luctâ, æmulus:* ex ἀντὶ et πάλη, *lucta, luctatio.*

'Αντιπαραβάλλομεν, *conferemus:* 1. pl. ind. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω quod ex ἀντὶ, παρὰ et βάλλω· undè et

'Αντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio: collatio.*

'Αντιπαράγω, *retribuo, copias hostibus oppono, resisto*, f. ξω. Th. ἄγω, *duco, ago.*

'Αντιπαρακαλέω, -ῶ, *è diverso cohortor.*

'Αντιπαρασχεῖν, *retribuere*, a. 2. inf. act ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω, *habeo.*

'Αντιπαράταξις, εως, ἡ, *acies contrà instructa:* ab

'Αντιπαρατάττω, *contrà colloco in acie, aciem contrà instruo;* ab ἀντὶ, παρὰ et τάττω, *ordino, instruo.*

'Αντιπαρέρχομαι, *ex adverso prætereo*, Luc. x 33. *supervenio.* Sap. Solomon, xvi. 10. f. 1. med. ἀντιπαρελεύσομαι a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον· et ἀντὶ, παρὰ et ἔρχομαι, *eo, venio.*

'Αντίπας, α, ὁ, nomen viri, Gr. q. d *Vice omnium.*

'Αντιπατρὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

'Αντίπατρος, ȣ, ὁ, *qui patri adversatur:* ex ἀντὶ et πατὴρ, *pater.*

'Αντιπέραιος, ex adverso situs: ἀντιπέραια, *loca ex adverso sita:* ἀντιπέραν, adv. *è regione*, cum gen. Omnia ex ἀντὶ et πέραν, *ultrà, trans.*

'Αντιπεριβάλλω, fut. αλῶ, *ex adverso cingo.* Th. βάλλω, *jacio.*

*'Αντιπερίσπασμα, ατος, τὸ, *stratagema, quum hostes alibi detinentur;* ab

*'Αντιπερισπάω, -ῶ, f. άσω, *retraho.*

'Αντιπερίσταται, *degenerat:* ex ἀντιπερίστημι.

'Αντιπεφάσθαι, *contrà* vel *loco alterius occidi*, præt. inf. pass. ab ἀντὶ et πέφαμαι, perf. ind. pass. verbi inus. φένω, *occido.*

'Αντιπίπτω, *obnitor*, f. ἀντιπεσῶ, p. ἀντιπέπτωκα· ex ἀντὶ et πίπτω, *cado.*

'Αντιπληρόω, *expleo:* f. ώσω· ex ἀντὶ et πληρόω, *pleo, impleo.*

'Αντιπνέειν, *reflare*, præs. inf. act. ex ἀντὶ et πνέω, *spiro, flo.*

*'Αντίπνοια, οιας, ἡ, *flatus adversus.*

*'Αντιποιέομαι, ȣ̃μαι· f. 1. med. ήσομαι, *contrà fio.*

*'Αντιποίησις, εως, ἡ, *studium alicujus rei comparandæ*, ut ἀρετῆς.

'Αντιποιȣ́μενος, ȣ, ὁ, *contrà faciens.* cum gen. *assequi conans, affectans*, præs. part. pass. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

'Αντιπολεμέω, fut. ήσω, *resisto:* hinc

'Αντιπολέμιος, et ἀντιπόλεμος, ὁ ϗ ἡ, *hostis, in bello adversarius.* Th. πόλεμος, *bellum.*

*'Αντίπολις, εως, ἡ, *urbs adversaria, urbi opposita.*

'Αντίπορος, ȣ, ὁ, *oppositus è regione positus;* ἀντιπόροιο, gen. Ion. ab ἀντίπορα, p. indic. med. verbi ἀντιπείρομαι.

'Αντίπους, οδος, ὁ, *adversa vestigia figens;* nom. plur. ἀντίποδες, *ANTIPODES:* ab ἀντὶ et πȣ̃ς, *pes.*

'Αντιπράττω, *obsisto*, fut. ξω, perf. ἀντιπέπραχα· ex ἀντὶ et πράττω, *facio*

'Αντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adversari.* Th. πράσσω, *facio.*

'Αντιπροσήεσαν, *obviam prodierant*, Att. pro ήεσαν, 3. plur. plusq. perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. ab ἀντιπρόσειμι. Th. εἶμι seu ἴω, *eo.*

'Αντιπρόσωποι, οἱ, *se mutuò aspicientes.*

'Αντίπρωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui proram habet in aliquem conversam:* ex ἀντὶ et πρώρα, *prora, frons navis.*

'Αντιπτωμα, ατος, τὸ, *ruina:* ex ἀντιπίπτω.

'Αντίῤῥησις, εως, ἡ, *contradictio:* ab 'Αντιῤῥέω, *contradico:* ex ἀντὶ et ῥέω, *dico.*

'Αντισήκωσις, εως, ἡ, *compensatio.* Th. σηκός.

'Αντισθένης, ȣ, ὁ, *Antisthenes*, nomen propr.

'Αντιςὰς, ἀντος, ὁ, *ex adverso stans*, a. 2 part. act. ab ἀνθίςημι. Th. ἵςημι, *sto.*

*'Αντίςασις, εως, ἡ, *resistentia:* ab ἀνθίςημι.

'Αντιςασιώτης, ȣ, ὁ, *adversæ factionis homo.* Hinc ἀντιςασιάζω, -ῶ, *adversor.* Th. idem.

'Αντίςοιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *è regione oppositus; item æqualis.* 'Αντιςοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum intensè opposita collocatio.* 'Αντιςοιχέω, -ῶ, *oppositus sum è regione.* 'Αντιςοίχως, adv. *opposité serie:* ab ἀντὶ et ςοῖχος. Th. ςείχω, *ordine incedo.*

'Αντίςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *adversum frontem habens:* ex ἀντὶ et ςόμα, *os.*

'Αντιςρατεύομαι, *repugno*, f. εύσομαι, p. pass. ἀντεςράτευμαι. Th. ςρατὸς, *exercitus.*

'Αντιςρατεύω, f. εύσω, *expeditionem suscipio contra aliquem.* Ex ἀντὶ et ςρατεύω, *exercitum duco.*

*'Αντιςρατοπεδεύω, *ex adverso castra metor:* ex ἀντὶ et ςρατόπεδον, *castrum.*

'Αντιχῖιν, idem quod ἀντίχειν· ἀντίχεσθε, *opponite*, 2. plur. præs. vel imperf. imperat. med. verbi ἀντίχω.

'Αντιτάσσομαι, η, εται, *ordine me oppono, obedire recuso, resisto*, f. άξομαι. p. ἀντιτέταγμαι ex ἀντὶ et τάσσω. Indè ἀντίταξις, εως, ἡ, *aciei instructio contra hostem:* item *repugnantia.*

'Αντίταγμα, ατος, τὸ, *acies contra hostem instructa.*

'Αντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, *vim repugnandi habens, qui aciem contra hostem ordinat.*

'Αντιτείνειν, præs. inf. act. *contrà tendere:* ex ἀντὶ et τείνω.

'Αντιτίειν, præs. inf. act. ex ἀντὶ et τίω, *luo.*

'Αντιτίθημι, *resisto, retribuo, oppono, loco alterius pono, ex adverso statuo.* Th. τίθημι.

'Αντιτιμάω, f. ήσω, *vicissim honoro, dignum dico*, vel *statuo.*

'Αντίτομον φάρμακον, est remedium, quod secatur, et paratur, adversus morbi dolores, et vim: ex ἀντὶ et τέτομα, p. indic. med. verbi τέμνω, *seco.*

'Αντίτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *vicissim punitus:* ex ἀντὶ et τίω, *punio, luo.*

*'Αντίταγμα, τὸ, *agmen quod agmini opponi potest.*

'Αντίτυπος, ȣ, τὸ, *typus alii typo respondens:* ex ἀντὶ et τύπτω, *percutio, tundo.*

*'Αντίτονος, ὁ ϗ ἡ, *ictum repellens.*

'Αντιτύχοις, *consequaris*, 2. sing. aor. 2. opt act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ et τυγχάνω, *assequor.*

'Αντιφερίζειν, *obviam se offerre, contendere*, præs. inf. act. ex ἀντὶ et φέρω, *fero.*

'Αντιφερίξαι, *obviam se obtulisse contendisse*, Poët. et Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. infin. act. ab ἀντιφερίζω.

'Αντιφέρεσθαι, *resisto, obviam me fero, repugno*, præs. infin. med. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω, *fero.*

'Αντιφθέγγομαι, f. ξομαι, *obloquor, contradico, vicissim sonum edo.* Ex ἀντὶ et φθέγγομαι, *sono.*

'Αντίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vicissim sonum edens, contrarium sonum edens.* Aliquandò est epitheton Echûs. Ex ἀντὶ et φθόγγος, *sonus*

*'Αντιφιλονεικέω, fut. ήσω, *cum aliquo contendo, contrà rixor.*

'Αντίφιλος, ȣ, ὁ, *Antiphilus*, nomen propr.

'Αντιφυτεύω, *vicissim gigno*, fut. εύσω, perf. κα· ex ἀντὶ et φυτεύω. Th. φύω, *nascor.*

'Αντιφωνέω, f. ήσω. *alternatum respondeo.*

'Αντιφωνὴ, ῆς, *Antiphona.* Th. φωνὴ, *vox.*

'Αντιχρᾶν, *sufficere*, præs. inf. ex ἀντὶ et χράω, *mutuum do.*

'Αντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus usus.*

'Αντίχριςος, ȣ, ὁ, *Antichristus, Christo adversarius.*

'Αντιωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀντιόομαι.

'Αντλ[illegible], -ῶ, *haurio;* præs. infin. ἀντλεῖν [illegible] ήσω, perf. ἤντληκα· a. 1. indic. act ἤντλησα. Th. ἄντλος, *sentina.*

'Αντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος, *sentina.*

'Αντλημα, ατος, τὸ, *haustrum.* Th. ἄντλος.

'Αντλῆσαι, *hausisse*, a. 1. inf act. at ἄντλησον, άλω, *haurito*, a. 1. imperat. act verbi ἀντλέω, *haurio.*

'ΑΝΤΛΟΣ, ȣ, ὁ, *sentina.* Hinc ἀντλίον, ȣ, τὸ, *vas quo aqua sentinæ exhauritur.*

*'Αντοικοδομέω, fut. ήσω, *loco alterius destructi ædificii novum exstruo.*

'Αντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, *ortus.*

'Αντομαι, *occurro, obvius fio;* item *supplico.*

'Αντορχέομαι, ȣμαι, *vicissim* (vel *contra*) *salio;* part. præs. med. ἀντορχȣ́μενος ab ἀντὶ et ὀρχέομαι, *salto.*

'Αντοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. *obsistor, obluctor, coram intueor, contrà intuer*, f. ήσω. p. ἀντωφθάλμηκα· ex ἀντὶ et ὀφθαλμὸς, *oculus.*

'Αντρόθεν, *ex antro*, Poët. adv. ab

'ΑΝΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *ANTRUM:* indè

'Αντριὰς, άδος, ἡ, *in antris versans*, et

'Αντρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *antris plenus, cavernosus.*

'Αντρω, gen. sing. Dor. pro ἄντρȣ.

'Αντυγες, αἱ, *habenæ*, nom. pl. ab

'ΑΝΤΥΞ, υγος, ἡ, *ambitus et circumferentia currûs, orbis scuti, fornix, temporis circulus;* in dat. pl. ἄντυξι.

'Αντυπουργεῖν, Ion. pro ἀνθυπουργεῖν, *vicissim inservire:* ex ἀντὶ et ὑπȣργὸς, ὁ ϗ ἡ, *adjutor operis, qui, sub alio opus exercet.*

'Αντωθέω, -ῶ, *repello, renitor, obnitor;* ἀντωθεῖσθαι, præs. inf. pass. Indè ἄντωσις, εως, ἡ, *repulsio renixus:* ab ἀντὶ et ὠθέω, *pello, trudo.*

'Ανύβριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contumeliæ expers:* ex ἄνευ et ὕβρις, *contumelia.*

'Ανυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aridus, aquâ carens.* ex α priv. et ὕδωρ, ν inserto, euphoniæ causâ.

'Ανυε, *perficiebat*, 3 sing. imperf. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω, *perficio.*

'Ανύμες, *perficiebamus*, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. plur. imperf. ind. act. verbi ἀνύω, *perficio.*

'Ανύουσα, *quæ perficit*, præs. part. act. fœm g. ab ἀνύω, *perficio.*

'Ανυπαρξία, ας, ἡ, *interitus, essentiæ privatio;* ab α priv. et ὑπάρχω, *sum.*

*'Ανυπέρβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insuperabilis.*

*'Ανυπεύθυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *innoxius.*

*'Ανυπευθύνως, adv. *cum libertate.*

'Ανυπόδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dor pro ἀνυπόδητος, *discalceatus, sine calceis:* ab α priv. et ὑποδέω. Th. δέω, *ligo.*

'Ανυπόκριτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *minimè simulatus, non fucatus:* ex α et ὑποκρίνομαι, *simulo.*

*'Ανυπομόνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis.*

'Ανυπονόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non suspicans, improvisus.*

'Ανύποπτος, et ἀνυπόπτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non suspectus, suspicione vacans*, et

'Ανυπόπτως, adv. *citra suspicionem:* ex α priv. et ὑποπτεύομαι, *suspicor, suspectum habeo.*

'Ανυπόςατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis, non ferendus:* ab α priv. et ὑφίςημι, *subsisto.*

'Ανυπότακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indocilis refractarius:* ex α priv. et ὑπότακτος, *subjectus.*

'Ανυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci, acquisivi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀνύω, *conficio.*

'Ανύσας, ὁ, *qui perfecit*, a. 1. part. act. ab ἀνύω.

'Ανυσιεργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *operis conficiendi studiosus, laboriosus:* ab ἀνύω et ἔργον, *opus.*

'Ανύσιμος, ȣ. ὁ ϗ ἡ, *efficax, utilis*, et

'Ανυσίμως, adv. *efficacitèr, perfectè:* ab

'Ανυσις, εως, ἡ, *effectio, perfectio, profectus commodum:* ab ἀνύω, *perficio.*

'Ανύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poët.

'Ανυςὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui effici potest;* item *promptum, facile;* ὡς ἀνυςὸν ἐςὶ, *quoad fieri potest pro viribus;* ἀνυςικὸς ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ἀνυτικὸς, *efficax:* ab ἀνύω.

'Ανυτο, *perficiebatur*, Dor. pro ἤνυτο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ἄνυμι, vel est 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab

'ΑΝΥΩ, *perficio prorsum impleo, consumo, impetro, festino*, fut. σω, perf. ἤνυκα.

'Ανυψόω, *erigo, sublevo:* ex ἀνὰ et ὑψόω, *extollo.*

'ΑΝΩ, *sursùm*, adv. ὁ, ἄνω, scil. ὤν, *supernus;* ἡ ἄνω, scil. ȣ̓̃σα, *superna;* τὰ ἄνω, scil. ὄντα, *quæ sursum sunt:* compar. ἀνώτερον, *superiùs, altiùs.*

'Ανω, *deseram*, a. 2. subj. act. ab ἀνίημι· a. 2. ind. act. ἀνῆν.

'Ανωΐα, præt. ind. med. Ion. pro ἠνωΐα, *jussi*: ab ἀνωγέω, *jubeo*.

'Ανώγει, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. pro ἠνώγει· ἀνώγῃ. a. 2. sub. 3. sing. act. ab ἀνωγέω, vel ἀνώγω, *jubeo*.

'Ανώγεον, ȣ, τὸ, *cœnaculum*, et Att. ἀνώγεων, ω, τό. Scribitur et ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, *supra terram*.

'Ανώχθι, et per Sync. ἄνωχθι, *jube*, præs. imperat. act. ab

'Ανώγημι, idem quod ἀνωγέω, vel ἀνώγω, q. v.

'Ανέῳγμαι, ξαι, κται, *apertus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι· part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Th. οἴγω, *aperio*.

'Ανώγειν *jubebam*, pro ἠνώγειν, imperf. ind. act. Ion. ab ἀνωγέω, seu

'ΑΝΩΓΩ, *jubeo, hortor*, f. ξω, p. ἤνωχα· a. 1. ἤνωξα.

'Ανωδυνία, ας, ἡ, *indolentia, doloris, vacuitas*. Indè

'Ανώδυνος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *dolorem nullum patiens*; et ἀνώδυνον φάρμακον, *quod dolorem sedat*.

'Ανωδύνως, adv. *sine dolore*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

'Ανωθεν, adv. *desuper, supernè, è loco superiori; cœlitus, è cœlo: à principio, altius repetendo: denuo, rursum*; οἱ ἄνωθεν dicuntur majores nostri, omnino veteres, antiqui, prisci: ab ἄνω.

'Ανωθέω, -ῶ, *propulso, repello, sursùm impello*. fut. ήσω, et ώσω· a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, et θῆσαι, m. ἀνώσασθαι, part. ἀνωσάμενος. Indè

'Ανώθησις, εως, ἡ, *impulsio sursùm, sursùs*, vel *repulsio*. Th. ὠθέω, *pello*.

'Ανώϊσος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *inopinatus, improvisus*: hinc ἀνωϊσί, *inopinatò*: ex α priv. et οἴομαι, *opinor*.

'Ανωΐχθην, resolutâ diphthongo pro ἀνῴχθην, a. 1. ind pass.

'Ανέῳκται, *apertus est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἀνέῳγμαι· verbi ἀνοίγω, *aperio*.

'Ανώλεθρος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *interitui non obnoxius*: ex α priv. et ὄλεθρος, *perditio, mors, exitium*.

'Ανώμαλον, τὸ, *inæquale*. Hinc

'Ανωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas*: ex α et ὁμαλὸς, *planus, æqualis*.

'Ανωμοτί, *sine jurejurando*, adv. ex α priv. et ὄμνυμι, *juro*.

'Ανῶν, οντος, ὁ, *expediens*, præs part. act. ab ἀνόω, pro ἀνύω.

'Ανώνυμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *expers nominis*. Th. ὄνομα, *nomen*.

'Ανωρθώθην, ης, η, 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω, *surrigo*.

'Ανωρία, ας, et Ion. -η, -ης, ἡ, *intempestivitas*; ex α priv. et ὥρα, *tempus hora*.

'Ανωσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi ἀνωθέω, *sursùm impello*. Th. ὠθέω, -ῶ, *pello, trudo*.

'Ανῶσαι, *retulisse*, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, et ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω· vel ἀνῶσαι, *repulisse*, est a. 1. inf. act. ab ἀνωθέω, pro ἀνωθέω, *repello, propello*.

'Ανώσασθαι, *repulsum fuisse*, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω, pro ἀνωθῶ.

'Ανωτερικός, ἡ, ὸν, *superior*: ex ἄνω et ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικός, ἡ, ὸν.

'Ανωφελής, έος, ὁ ϛ ἡ, *inutilis*: ex α priv. et ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas*.

'Ανῷχα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ανοίγω, *aperio*.

'Ανῴχθην, ης, *apertus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι.

'Ανώχθι. Vide ἀνώγηθι.

'Ανώχθω, pro ἀνωγέτω, *jubeto*, 3. sing. præs. imperat. act. ut ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω.

'Αξαιμι, αις, αι, *fregerim*, et in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1 opt. act. ex ἄγνυμι, seu ἄγω, f. ἄξω, a. 1 ind. act. ἦξα.

'Αξας, *ducens*, a. 1. part. act. ab ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα.

'Αξε, pro ἄξον, imperat. a. 1. act. ut vicissim in imperat. a. 2. act. reperitur λάβον, pro λάβε.

'Αξεια, ας, ε, et in 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω, *frango*,

'Αξενος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, Poët. ἄξεινος, *sine hospite*; ex α priv. et ξένος, *hospes*.

'Αξεστος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *radendo non politus*: ab α priv. et ξεσὸς. Th. ξέω, *rado*.

'Αξία, ας, et Ion. -η, -ης, ἡ, *dignitas, meritum*: ab ἄξιος, *dignus*.

'Αξιάγαστος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *admiratione, dignus, admirabilis*: ab ἄξιος et ἀγαστός.

'Αξιάκȣστος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *auditu dignus*; item *memorabilis*: ab ἄξιος et ἀκούω, *audio*.

'Αξιακρόατος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι, *audio*.

'Αξιαπήγητος Ion. pro ἀξιαφήγητος, ὁ ϛ ἡ, *memorabilis*; superl. ἀξιαπηγητότατος, et ἀξιαφηγητότατος, *memoratu dignissimus*; ab ἄξιος et ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

'Αξιέραστος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *amabilis*: ab ἄξιος et ἐράω, *amo*.

'Αξιοθαυμαςότερος, *admirabilior*.

'Αξιεῦμαι, *dignum censeo*, Dor. pro ἀξιῶμαι, 1. sing. præs. ind. med. ab ἀξιόω.

'ΑΞΙΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA, dolabra, securis*. Angl. AN AX.

'Αξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, ὁ ϛ ἡ, *spectatu dignus*: ab ἄξιος et θεάομαι, *specto*

'Αξιόμαχος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui alicui resistere potest pugnando*: ab ἄξιος et μάχομαι, *pugno*.

'Αξιόνικος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *victoria dignus*, ab ἄξιος et νίκη, *victoria*.

'Αξιόπιςος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *fide dignus*: ex πίςις, εως, ἡ, *fides*.

'ΑΞΙΟΣ, ία, ιον, *dignus*, cum gen. Hinc

'Αξιότης, τητος, ἡ, *dignitas, meritum*.

'Αξίωμα, ατος, τὸ, *dignitas, auctoritas*; item *enuntiatum*.

'Αξιωματικος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *auctoritate præditus, augustus*.

'Αξίωσις, εως, ἡ, *auctoritas, dignitas, amplitudo*.

'Αξιῶν, præs. inf. act. vide ἀξιόω.

'Αξιόχρεως, ω, ὁ ϛ ἡ, Ion. et Att *qui est solvendo par, ac proindè fit dignus*: ab ἄξιος et χρέως.

'Αξιόω, -ῶ, *dignor*, cum gen. *æquum censeo*; imperf. ἠξίοον, -ȣν, f. ώσω, p. ἠξίωκα· a. 1. ind. act. ἠξίωσα· a. 1. sub. act. ἀξιώσω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. act. ἀξιῶσαι· præs. ind. pass. ἀξιόομαι, -ȣμαι, *dignus censeor*; 3. pl. præs. imperat pass. ἀξιούσθωσαν, *digni censentor*; p. ind. pass. ἠξίωμαι· a. 1. pass. ἠξιώθην· f. 1. pass. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος, *dignus*.

'Αξίως, adv. *dignè*: ab ἄξιος, *dignus*.

'Αξιώσεια, ας. ε, *dignatus fuerim*, a. 1. opt. Æol verbi ἀξιόω.

'Αξίωσις, εως, ἡ, *petitio*.

'Αξομαι, *abducam*, f. 1. m. verbi ἄγω.

'Αξον, a. 1. imperat. act. 2. sing. *duc* vel *frange*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω.

'Αξονα, acc. sing. ἄξονι, dat. ab ἄξων, ὁ, *axis*.

'Αξυλος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *ligno carens*, vel *plenus ligno*: ab α vel priv. vel epitat. et ξύλον, *lignum*.

'Αξω. Dor. ἀξῶ, fut. 1. ind. act. *ducam* vel *frangam*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

'ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis asser*: qu. ab ἄγω. quia circa axem rota *agitur*.

———αο, Æol. et Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro -ȣ, ut ἀνίαο, pro ἀνίȣ. Est et Ion. et Poët pro ω, in 2. pers. sing. a. 1. m. ut pro ἱκόμην, ἱκόμεο.

'Αοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab

'Αοιδή, ῆς, et Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, *cantus*; dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι, pro ἀοιδαῖς· a. 1. ind. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano*.

'Αοίδιμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *celebris, decantatus*.

'Αοιδός, ȣ, ὁ, *cantor, poeta*. Th. ἀείδω.

'Αοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritissima, cantu suavissima*, superl. ab ἀοιδός.

'Αοίκητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *inhabitabilis*.

'Αοικος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *domo carens*: ex α priv. et οἶκος, *domus*.

'Αοινός, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *vino carens*: ab οἶνος, *vinum*.

'Αοκνος, ὁ ϛ ἡ, *impiger, intrepidus*: ex ὄκνος, *pigritia, ignavia*.

'Αολλέες, ε̃ς, οἱ ϛ αἱ, *conferti*, nom. pl. masc. et fœm. gen. ab ἀολλής, ὁ ϛ ἡ, acc. pl. similis nominativo contracto, ἀολλέας, ε̃ς· dat. ἀολλέσι.

'Αολλήδην, *confertum, simul*, adv. Poët. ab

'ΑΟΛΛΗΣ, εος, ὁ ϛ ἡ, *confertus, congregatus*. Hinc

'Αολλίζω, et ἀολλέω, *congrego*.

———άοντι, -ῶντι, terminatio Dor. 3 pers. pl. præs. ind. act. contr. pro -άȣσι, vel -ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάȣσι, βοῶσι.

'Αοπλας, acc. pl. *inermes*, ab ἄοπλος, ὁ ϛ ἡ, ex ὅπλα, τὰ, *arma*.

'ΑΟΡ, et ἄορ, ρος, τὸ, *ensis*: qu. ab αείρω, quia *suspenditur*.

'Αόρατος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *invisibilis*.

'Αοράτως, *invisibiliter*, adv.

'Αορασία, ας, ἡ, *cæcitas*: ex α priv. et ὁράω, *video*.

'Αορία, ας, ἡ, *tenebræ*: ab iisd. Th.

'Αόριςος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *infinitus, interminatus*: ex α priv. et ὁρίζω, *termino, finio*.

'Αοριςία, ας, ἡ, *infinitas*.

'Αοριςικός, ἡ, ὸν, *indefinitivus*.

'Αοριςόομαι, -ȣ̃μαι, *indefinitus sum*;

αοριςαίνω, *dubito, nihil definio, hæsito*: omnia ab α priv. et ὅρος, *terminus.*

'Αορίςως, adv. *infinitè, indeterminatè.*

'Αορνος, ȣ, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *avibus carens*; item nomen fluvii, *AVERNUS.* Th. ὄρνις, *avis.*

'ΑΟΡΤΗ', ης, ἡ, *arteria magna*; quæ à sinistro cordis sinu exoritur: apud Aristot. item *arca.*

'ΑΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *lorum,* (seu *funis.*) *quo ensis, clypeus, aut pera appenditur,* dat. pl. αορτῆρσι, Poët. qu. ab αείρω, vel quasi ἄορα τηρῶν ab ἄορ et τηρέω, *servo.*

'Αορτο, *sublatus erat*, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. Ion. ab ἀορμην, pro ἠέρμην plusq. perf. ind. pass. verbi αείρω. Quidam tamen ab ἦρτο, factum volunt, η in α converso, et inserto ο, 3. sing. indic. plusq. p. pass. ἄρσο, ἄορτο.

'Αοσσέω, -ῶ, *auxilior, opem fero, adjuvo.* Hinc

'Αοσσητήρ, ὁ, *adjutor*; ἄνευ ὄσσης βοηθῶν, qui *non avocatus*, alteri opitulatur: ab ὄσσα, *vox.*

'Αυτος, ȣ, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *illæsus*: ex α priv. et ȣτάω, *vulnero, percutio.*

'Αοχλησια, ας, ἡ, *vacuitas à turbis.*

'Αόχλητος, ȣ, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *qui molestiâ vacat*: ab α priv. et ὄχλος, *turba.*

'Αοψ, όπος, ὁ ⟨ἡ⟩ η, *visûs expers, cæcus*: ab α et ὄπτομαι, *video.*

'Απ', pro ἀπό.

*'Απαγαγῖν. Vide ἀπάγω.

'Απαγγεῖλαι, *renuntiâsse*, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, ἄτω, *renuntiato*, et in 2. pl. απαγγείλατε, *renuntiate*, a. 1. imperat. act. απαγγείλας, άντος, ὁ, *renuntians*, part. a. 1. act. ab απαγγέλλω.

'Απαγγελία, ας, ἡ, *narratio*: ab

'Απαγγέλλω, *renuntio*, fut. απαγγελῶ, perf. απήγγελκα· a. 1. ind. act. απήγγειλα, a. 1. imperat. act. απάγγειλον· infin. a. 1. act. απαγγεῖλαι· præs. part. act. απαγγέλλων, οντος, ὁ· pass. απαγγελλόμενος· ex ἀπὸ et ἀγγέλλω, *nuntio.*

'Απαγης, έως, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *impenetrabilis*: ex α intensivo, et ἔπαγον, a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι.

'Απαγινέειν, Ion. pro απάγειν, *auferre, abducere.* Th. αγω, *duco.*

'Απαγξαίμην, αιο, αιτο, *me strangularem*, a. 1. opt. m. verbi απαγχω, *strangulo.*

'Απαγομένην, τὴν, *abductam*, acc. sing. præs. part. pass. fœm. g. ab απάγω, *abduco.*

'Απαγορεύων, οντος, ὁ, *prohibens*, præs. p. act. ab

'Απαγορεύω, fut. εύσω, *abdico, prohibeo, interdico, recuso, nego*: ex ἀπὸ et αγορεύω, *dico.*

'Απαγριόω, -ῶ, fut. ώσω, *agrestem reddo, effero, exaspero*: ex ἀπὸ et αγρός. Indè

'Απαγρίωσις, εως, ἡ, *efferatio, exasperatio.*

'Απαγχω, *strangulo, suffoco*, fut. απάγξω, perf. απηγχα· præs. ind. pass. απάγχομαι, *strangulor*; f. 1. med. απάγξομαι· a. 1. ind. med. απηγξάμην, ω, ατο· ex ἀπὸ et ἄγχω, *strangulo.*

'Απάγω, *abduco*, f. άξω, p. απῆχα· a. 2. ind. act. απάγον, Att. απήγαγον, imperat. απάγαγε, inf. απαγαγεῖν, part. απαγαγών, οντος, ὁ, perf. ind. pass. απῆγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. pass. απήχθην· inf. a. 1. pass. απαχθῆναι. Th. ἄγω, *duco, ago.*

'Απαγωγὴ φόρȣ, *tributi pensio.*

'Απαδεῖν, inf. præs. vel a. 2. act. *displicere*: ex α priv. et ἁδέω, ἅδω, seu ἁνδάνω, *placeo.*

'Απαδὶς, ιος, ἡ, *vis mentis providentia, cogitatio*; in acc. pl. απάδιας, et per Crasin. απάδις. Dicta qu. ἀπίδις, ab ἀπὸ, pro ἄπωθεν ⟨ἡ⟩ πόῤῥωθεν ἰδεῖν, quod mens et cogitatio res èminùs, et antè quam acciderunt, *videant* et *prævideant.*

'Απαειρομενος, ȣ, ὁ, *discedens*, præs. part. m. ex ἀπὸ et αείρω, *tollo.*

'Απαθανατίζω, *immortalitate dono, immortalem facio*, f. ίσω. Th. θάνατος, *mors.*

'Απαθὴς, έος, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *impatiens, qui non est passus, affectione carens, illæsus, expers perturbationis, immotus, inoffensus*: ex α priv. et πάθος, εος, τὸ, *passio, affectus.*

'Απαὶ, præpos. Poët. pro ἀπὸ, ab

'Απαιδευσία, ας, ἡ, *inscitia, imperitia*: ex α priv. et παιδεύω, *instituo.* Th. παῖς.

'Απαίδευτος, ȣ, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *ineruditus, illiteratus*: ex α priv. et παιδεύω, *instituo.* Th. παῖς.

'Απαιδοτρίβητος, ȣ, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *qui non sub magistro exercitatus est*; item *inexercitatus*: ab α priv. παῖς et τρίβω, *exerceo.*

'Απαιρεθέω, *privarer*: Ion. pro αφαιρεθῶ, 1. sing. a. 1. sub. pass. ab αφαιρέομαι.

'Απαιρέεσθαι, præs. inf. pass. Ion. pro αφαιρεῖσθαι, *privari, spoliari*: ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio.*

'Απαιρεημένοι, οἱ, *fraudati*: Ion. redupl. et Att. pro αφῃρημένοι, vel αφηρεμένοι, nom. pl. masc. gen. p. part. pass. ab αφαιρέω.

'Απαίρω, *tollo, discedo*: f. αρῶ. p. απῆρκα, a. 1. απῆρα, imp. απᾶρον, άτω, inf. απᾶραι, p. pass. απῆρμαι, a. 1. απήρθην, sub. αραεθῶ, ῇς, ῇ, ex ἀπὸ et αἴρω, *tollo.*

'Απαις, αιδος, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *liberis carens*: ex α priv. et παῖς.

'Απαίσιος, ȣ, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *infaustus, inauspicatus, mali augurii*: ab ἀπὸ et αἴσιος, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *faustus, lætus.*

'Απαΐσσω, f. ξω, *prosilio, cum impetu abeo*: a. 1. act. part. απαΐξας. Th. αΐσσω, *ruo.*

'Απαιτεῖ, *repetit*, 3. sing. præs. ind. act. απαίτει, *repetito*, 2. sing. imp. act. præs. απαιτήσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. ab

'Απαιτέω, ῶ, fut. ήσω, *repeto*: ab ἀπὸ et αἰτέω, *peto.*

'Απαίτησις, εως, ἡ, *repetitio, exactio.*

'Απαιτίζω, f. ίσω, *postulo, exigo.*

'Απαλὰ, τὰ, *mollia*, h. e. *juvenilia*; ἀπαλὰς, τὰς, *teneras*, acc. pl. f. g. ab ἀπαλὸς, ἡ, όν, *mollis, tener.*

'Απάλαιςος, ȣ, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *qui luctâ, vel calliditate, vel imposturis, est invictus, insuperabilis.* Th. παλαιςή.

'Απάλαιςρος, ȣ, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *palæstræ imperitus*: ab α priv. et παλαίςρα. Th. πάλη, *lucta.*

'Απαλαλκέμεν, *arcere, repellere*: Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præs. inf. act. ἀπαλάλκοι, *arceat*, 3. sing. præs. opt. act verbi.

'Απαλάλκω, *arceo, repello.* Th. αλκὴ, *robur, vis.*

'Απάλαμνος, pro απάλαμος, ȣ, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *consilii inops, industriâ carens, difficilis*: ex α pr. et παλάμη, *palma, manus, ars, via, ratio, quâ aliquid efficimus.*

'Απάλαμος, βίος, *vita miserrima*: cui nemo παλάμην, i. e. *artem* (seu *auxilium*) reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, *malum undè quis eluctari nequit.* Th. παλάμη.

'Απαλάομαι, -ῶμαι, *deerro, vago*: ab ἀπὸ et αλάομαι, *erro.*

'Απαλγέω, ῶ, *dedoleo, occalesco.* f. ήσω. p. απήλγηκα, ex ἀπὸ et αλγέω, *doleo.*

'Απάλειψον, *dele*: a. 1. imperat. act. ab

'Απαλείφω, f. ψω. p. φα. *deungo, doleo.* Th. αλείφ, *ungo.*

'Απαλεξίκακον, ȣ, τό, *immedicabile, à quo malum depelli nequit*: ab ἀπὸ αλέξω, et κακός.

'Απαληθεύω, f. σω. p. κα. *vera prædico*: ab ἀπὸ et αληθεύω. Th. αληθὴς, *verus.*

'Απαληλειμμένος, η, ον, *obliteratus*: part. præt. pass. Att. pro απηλειμμένος, η, ον, ab απαλείφομαι

'Απαλήσεται, *vagabitur*: 3. sing. f. 1. m. ab ἀπὸ et ἄλημι, vel αλάομαι.

'Απαλθέομαι, -ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, *curo*: vide in ἄλθω, αλθέω, et αλθαίνω.

'Απαλιας, ȣ, ὁ, *hœdus tenellus*, seu *delicatus.* Th. ἁπαλὸς, *mollis, tener.*

'Απαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *dimissio; discessus, fuga, mors, interitus.*

'Απαλλακτέον, *abeundum est.*

'Απάλλαξις, εως, ἡ, *discedendi facultas*: ab

'Απαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero*: f. άξω. p. απήλλαχα· a. 1. απήλλαξα· 3. sing. a. 1. sub. act. απαλλάξῃ· præt. ind. pass. απήλλαγμαι· inf. απηλλάχθαι. Ex ἀπὸ et αλλάσσω, *muto.*

'Απαλλοτριόω, -ῶ, *abalieno; απαλλότριοῖ*, 3. sing. præs. act. opt. fut. ώσω, p. απελλοτρίωκα· p. pass. απηλλοτρίωμαι· part. απηλλοτριωμένος, *abalienatus*: ex ἀπὸ et αλλοτριόω, *alieno.* Th. ἄλλος, *alius.*

'Απαλοιο, τȣ, *teneri, mollis*: gen. Ion. pro ἀπαλȣ̃.

'Απαλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura, deletio.* Th. αλείφω.

'ΑΠΑΛΟ'Σ, ἡ, όν, *tener, mollis, delicatus*: q. αφαλός, ab ἁφὴ, *tactus*, q. d. *tactui cedens.* Indè

'Απαλότης, ητος, ἡ, *teneritudo, mollities.* Th. ἅπτομαι, *tango.*

'Απαλοτρεφὴς, έος, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *delicatè nutritus, saginatus.* Th. τρέφω, *nutrio.*

'Απαλόσαρκος, ȣ, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *carne mollis*: ex ἁπαλὸς et σὰρξ, *caro.*

'Απαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχρȣς, οος, ὁ ⟨ἡ⟩ ἡ, *qui tenellum*, seu *molle corpus habet*: ex ἁπαλὸς et χρῶς. Th. χρόα, *corpus* seu *cutis hominis.*

'Απαλύνω, *tenerum reddo, mollio, emollio*: item *delicatè attingo*: f. νῶ. Th. ἁπαλός.

'Απαλῶς, adv. *molliter.* Th. ἁπαλός.

'Απαμβλύνω, idem quod αμβλύνω, *hebeto, obtundo.* Th. αμβλὺς, *hebes.*

'Απαμείβετο, *respondebat*: 3. sing. imp. ind. med. Ion. απαμειβόμενος, præs. part. med. ab

'Απαμείβομαι, *respondeo*: ex ἀπὸ et αμείβω.

'Απαμμένος, *pendens, suspensus*, Ion.

pro ἀφῃρημένος, sublatâ aspiratione et augmento: ab ἀφαιρέομαι. Th. ἀιρέομαι.

'Απαμύνω, *propello, arceo:* f. υνῶ. Ex ἀπό et ἀμύνω.

'Απαν, τὸ, *omne:* n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

'Απαναίνεται, *respuit:* 3. sing. præs. ind. ex

'Απαναίνομαι, *renuo, respuo, recuso, rejicio:* cum acc. Ab ἀπό et ἀναίνομαι.

'Απαναισχυντέω, *inverecundè facio,* f. ήσω.

*'Απανάλωσις, *consumptio.*

'Απανήνατο, *respuit:* Poët. et Dor pro ἀπηνήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

*'Απαναχώρησις, *discessus.*

'Απάνευθε, *seorsum:* adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

'Απανήνασθαι, *recusare:* a. 1. inf. m. et ἀπηνηνάμην, a. 1. ind. med. 1. sing. *recusavi, renui:* ab ἀπαναίνομαι.

'Απανισταμένης, τῆς, *discedentis:* gen. sing. part. præs. med. f. g. ab ἀπανίσταμαι, quod ex ἀπό, ἀνά, et ἵστημι.

'Απαντᾷν, *occurrere:* præs. inf. et ἀπαντῶντας, τὰς, *occurrentes:* acc. pl. masc. part. præs. act. ab 'Απαντάω.

*'Απανταχόθεν, adv. *undique.*

'Απαντάω, -ῶ, fut. ήσω, *occurro:* ab ἀπό et ἀντάω.

'Απάντη, *ubique,* adv. Ab ἅπας, omnis.

'Απάντημα, ατος, ἡ, *occursus, casus, accidens.*

'Απάντησις, εως, ἡ, *occursus:* it *exceptio, obviam itio:* ab ἀπαντάω, *occurro.*

'Απαντίον, Ion. *è regione.* Th. ἀντί.

'Απαξ, adv. *semel.* ἅπαξ καὶ δὶς, *semel atque iterum.*

'Απαξαπλῶς, *universaliter:* ex ἅπαξ et ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

'Απάξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indignus.* Hinc

*'Απαξιόω, f. ώσω, *dedignor, recuso.*

'Απαορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus:* qu. ab ἀείρω, p. m. ἤορα, et neglecto augmento ἄορα.

'Απαράβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non transitorius, perpetuus:* ex α pr. et παραβαίνω, *transeo.*

'Απάραι, *sustulisse, decessisse,* a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω, *tollo.*

'Απαραιρημένος, -εμένος, *spoliatus privatus:* Ion. redupl. pro ἀφῃρημένος, -εμένος, perf. part. pass. verbi ἀπαραιρέομαι, -ῆμαι, pro ἀφαιρέομαι.

'Απαραίτητος, *inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non potest.* Ex α priv. et παραιτέομαι, *deprecor.* Hinc

'Απαραιτήτως, adv. qu. *inexorabiliter.*

'Απαρακαλύπτως, *aperte:* adv. ab α pr. παρά et καλύπτω, *tego, velo.*

'Απαράλλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immutabilis, per omnia similis.* Ex α. priv. et παραλλάττω.

'Απαραλόγιστος, η, ον, vel ὁ ϗ ἡ, *infallibilis, e:* ex α pr. et παραλογίζομαι.

'Απάρας, αντος, ὁ, *tollens:* a. 1 part. act. ab ἀπαίρω, *tollo.*

*'Απαράσκευος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *imparatus.*

'Απαρασήμαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non designatus.*

'Απαρασκεύαστος, ȣ. ὁ ϗ ἡ, *imparatus:* ex α priv. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

'Απαράσσω, *dejicio, deturbo:* f. ξω. Ex ἀπό et ἀράσσω, *pulso, illido.*

*'Απαρατηρήτως, adv. *sine observatione, negligenter.*

'Απαραφυλάκτως, *incautè:* ex α pr. et παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

'ΑΠΑΡΓΙΑ, ας, ἡ, herbæ nomen.

'Απαργμα, ατος, τὸ, *primitiæ:* ab ἀπάρχομαι.

*'Απαρεγχειρήτως, *tam similis, ut frustraneus sit omnis imitandi conatus, perfectè.*

*'Απαρέσκομαι, *displiceor, molestè fero, aspernor.*

'Απάρθενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui, quave non est virgo:* ex α pr. et παρθένος, *virgo.*

'Απαρθῶ, ῆς, ῇ, *ablatus fuero,* a. 1. sub pass. ab ἀπαίρω.

'Απαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recensuit vel numeravit,* a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμὸς, *numerus.*

'ΑΠΑΡΙΝΗ, ης, ἡ, *Aparine,* herba quædam, *lappa.*

'Απαρκτίας, seu ἀπαρκίας, ȣ, ὁ, *ventus Septentrionalis.* Th. ἄρκτος, *septentrio.*

'Απαρνέομαι, ȣ̃μαι, *abnego,* f. ήσομαι, ήσῃ, p. ἀπήρνημαι, f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι, a. 1. m. ἀπηρνησάμην, a. imp. med. ἀπάρνησαι, -ασθω, inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπό et ἀρνέομαι, *recuso, nego.*

'Απαρνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui pernegat:* ab ἀπαρνέομαι.

*'Απαρόδευτος, η, ον, *transitu carens, inaccessus, per quem via non datur,* seu *munita est, &c.*

'Απαρον, ατω, *tollito, discedito:* a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω, *tollo.*

'Απάρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, discessus:* ab ἀπό et αἴρω. Tum enim tollunt sarcinas.

'Απαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo, dirimo,* qu. *seorsum suspendo;* ex ἀπό ἀρτάω, *suspendo.*

'Απάρτι, adv. *ab hoc tempore:* ex ἀπό et ἄρτι. Alii, et quidam doctiores, legendum esse censent ἀπαρτὶ, *planè, omninò:* ab ἄρτιος, *par, integer.*

'ΑΠΑΡΤΙΑ, ας, ἡ, *supellex,* qua se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiscentes;* item *perfectio.* Th. αἴρω, *tollo.*

'Απαρτίζω, f. ίσω, *perficio, absolvo, quadro, æquiparo, æquo, divido.*

'Απαρτιλογία, ας, ἡ, *integra summa, rotunda ratio:* ab ἀπό, ἄρτιος, et λέγω, *colligo, numero.*

'Απαρτισμὸς, ȣ, ὁ, *perfectio, absolutio:* ab ἀπήρτισμαι, 1. per. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

'Απαρύειν, *exhaurire:* ab ἀπό et ἀρύω, *haurio.*

'Απάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare.*

'Απαρχέσθαι, præs. inf. med. *primitias offerre:* ab

'Απαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, *primitiæ:* q. d. ἀπ' ἀρχῆς. scil. γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum.*

'Απάρχομαι, fut. ἄρξομαι, *primitias solvo et decerpo,* cum gen. item *libamenta facio.* Th. ἀρχὴ, *principium.*

'Απας, ασα, -αν, *omnis, e:* gen. -αντος, -ασης· ex α pro ἅμα et πᾶς, *omnis.*

'Απασέων, *omnium,* gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν, ab ἅπας, *omnis.*

'Απαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui non gustavit, jejunus:* ex α pr et πάω, *gusto.*

'Απαστράπτουσα, ἡ, *emittens:* præs. part. act. f. g. ex ἀπό et ἀστράπτω, *fulguro, emitto.*

*'Απασχολέω, fut ήσω, *negotium facesso.*

*'Απασχολία, ἡ, *occupatio, ut simplex.*

'Απάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, *fraus:* et

'Απατᾷ, *decipit.* 3. sing. ind. præs. act. ab

'ΑΠΑΤΑ'Ω, -ῶ, *decipio, fallo:* f. ήσω, p. ἠπάτηκα, a. 1. act. ind. ἠπάτησα, et Ion. ἀπάτησα, ας, ε, præs. inf. act. ἀπατᾷν, a. 1. ind. pass. ἠπατήθην. part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, έν. Hinc

'Απατεὼν, ῶνος, ὁ, *impostor.*

'Απάτερθε, *seorsùm,* ab ἀπό et ἄτερθε, seu ἄτερ, *sine.*

'Απάτη, ης, ἡ, *fraus:* ab ἀπατάω.

'Απατηθῆναι, *decipi:* a. 1. inf. pass. ab eod.

'Απατηλὸς, ἡ, ὸν, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fallax:* ab ἀπατάω.

'Απατήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Απατήσει, *fallet:* 3 pers. sing. f. 1. ind. act. ἀπάτησε, *fefellit,* a. 1. ind. act. 3. sing. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.

'Απάτησις, εως, ἡ, *fraus:* ab eod. Th.

'Απατῶντες, οἱ, *fallentes:* præs. part. act. nom. pl. ab ἀπατάω, *fallo.*

'Απάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sine patre:* ex α pr. πατὴρ, *pater.*

'Απαύγασμα, ατος, τὸ, *effulgentia, splendor:* à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγὴ, *splendor.*

'Απαυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor lucis, effulgentia:* ab eod. Th.

'Απαυδᾷν, *renuntiare.* 'Απαυδήσαντες, οἱ, a. 1. part. act. pl num. ab 'Απαυδάω, -ῶ, *renuntio:* item *veto interdico, prohibeo;* f. ήσω. Ab ἀπό et αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox.*

'Απαυθαδίζεσθαι, *ausurum esse:* Att. pro ἀπαυθαδίσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, *arroganter me gero.* Vide in αὐθάδης.

'Απαυλίζομαι, f. ίσομαι, *seorsùm stabulor* seu *pernocto.*

'Απαυλόσυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *seorsùm stabulans* seu *pernoctans:* ab ἀπό et αὐλὴ, *stabulum.*

'Απαύξησις, εως, ἡ, *diminutio;* Longin.

'Απαυράω, -ῶ, *aufero:* imp. ind. act. ἀπηύραον, ἀπηύρων. Hinc

'Απαύρα, Ion. pro ἀπήυρα. Ex ἀπό et αὔρα.

'Απαυστος, ȣ. ὁ ϗ ἡ, *indesinens, non cessans, irrequietus:* item *fine carens, perpetuus.* 'Απαυστος δίψα, *sitis quæ sedari non potest.*

'Απαύστως, et 'Απαυστὶ, *indesinenter, incessanter, irrequietè:* adv. ab ἀπό et παύω, *cessare facio*

'Απαυτομολέω, ῶ, *transfugio, sum perfuga:* ab ἀπό et αὐτόμολος. Th. μολέω, *venio, vado*

*'Απαυχενίζω, f. ίσω, *cervicem incido.*

'Απαφρίζω, f. ίσω, *despumo.* Th. ἀφρὸς, *spumo.*

'ΑΠΑΦΩ, et ἀπαφῶ, et ἀπαφίσκω,

fallo, decipio: Poët. id quod ἀπατάω. Vox Æol.

'Απαχθεὶς, ὁ, *abactus:* a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι, ex ἀπὸ et ἄγω, *duco.*

'Απαχθὴς, ἱως, ὁ ϗ ἡ, *gravis, molestus.*

'Απαχθίζω, f. ίσω, *gravo.* Th. ἄχθος.

'Απάλψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit:* a. 1. act. part. Th. ἅπτω, *necto.*

'Απίβα, Dor. pro ἀπίβη, *successit:* 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

'Απίβαλον, ες, ε, *abjeci:* a. 2. ind. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω, *jacio.*

'Απίβην, ης, η, *discessi:* a. 2. ind. act. 'Απιβησάμην, ω, ἄτο, idem a. 1. ind. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

'Απεγαλακτίσθην, ης, η, *ablactatus sum:* 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, *ablacto.* Th. γάλα, *lac.*

'Απέγγονος, ε, ὁ, *pronepos:* ab ἀπὸ et ἔγγονος, *nepos.* Th. γίνομαι.

'Απεγλυκάνθη, *dulcis evasit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκύς, *dulcis.*

'Απεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum:* a. 1. ind. pass. verb. ἀπογινώσκω.

'Απεγνωκὼς, υῖα, ὀς, *rejectus:* perf. part. act. ab ἀπογινώσκω, Indè 'Απεγνωκότως, *desperatè.* Th. γινώσκω.

'Απεδανὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, pro ἀπεδανὸς, *claudus, sensibus captus, infirmus:* ab α pr. et πέζα, vel πίδανὸς, quod à πέδον, *solum.*

'Απεδασσαο, *divisisti:* Ion. et Poët. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω, *divido.*

'Απέδειξα, ας, ε, *exposui, designavi:* a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι, a. 1. ind. pass. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω, *ostendo.*

'Απεδειροτόμησα, ας, ε, *caput amputassem:* a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρὴ, et τέμνω, p. ind. m. τέτομα.

'Απεδέξατ' per Apocopen, pro ἀπεδέξατο, *recepit:* 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀποδέχομαι, *recipio.* Th. δέχομαι, *capio.*

'Απεδήμησα, ας, ε, *peregrè profectus sum,* a. 1. ind. act. ab ἀποδημέω, ex ἀπὸ et δῆμος, *populus.*

'Απεδίδυς, 2. sing. imperf. ind. pass. ab ἀποδίδωμι, *reddo.* Th. δίδωμι, *do.*

'Απεδίδυν, Ion. pro ἀπεδίδοσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ejusd. verbi.

'Απέδιλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *calceis carens, excalceatus.* Ex α pr. et πέδιλον, *calceus.*

'Απεδίλωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, id. Ab α pr. et πέδιλον, *calceus*

'Απεδοκίμασα, ας, ε, *reprobavi:* a. 1. ind. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. ασω, 1. sing. perf. ind. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, et δοκιμάζω, *probo:* à δοκέω, *existimo, probo.*

'Απεδόμην, σο, το, *vendidi sursùm dedi:* a. 2. ind. m. verbi ἀποδίδωμι.

'Απεδον, ε, τὸ, Ion. et Poët. pro πέδιον, *planities, campus.*

'Απέδοντο, *vendiderunt:* 3. pl. ind. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.

'Απέδοσθε, 2. pl. ind. a. 2. m. ab eod.

'Απεδος, ε, ὁ ϗ ἡ, *planus* ut 'Απεδος χώρια, *plana regio.* Th. πέδον, *solum.*

'Απέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, *aufugi:* a. 1. ind act. Att. ab ἀποδιδράσκω, undè 1. pl. ἀπέδραμεν, et 3. pl ἀπέδραν. *aufugerunt.* Alii. ἴδραν, seu ἴδρην, ἀδρῆμι, ducunt.

'Απεδυσάμην, ω, ατο, *exui:* a. 1. ind. m. ab ἀποδύομαι, ex ἀπὸ et δύω, *induo, subeo.*

'Απέδω, *abedo:* a. 1. ind. pass. ἀπηδέσθην, ης, η, ab ἀπὸ et ἔδω, *edo.*

'Απέδωχ' per Apoc. pro ἀπέδωκε, *restituit:* 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δίδωμι, *do.*

'Απείπον, ες, ε, *negabam:* imperf. vel a. 2 ind. act. Att. per prosthesin Poët. ab ἀπὸ et ἔπω

'Απεζωσμένος, η, ον. *exauctoratus:* perf. part. pass ab ἀποζώννυμι, *exauctoro* Th. ζώννυμι.

'Απέην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat:* 3. sing. imperf. ind. ab ἄπειμι, *absum,* quod ex ἀπὸ et εἰμὶ *sum.*

'Απέθανον, ες, ε, *mortuus est:* a. 2. ind. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ et θνήσκω, *morior.*

'Απεθάῤῥησε, *ausus est:* 3. sing. a 1. ind. act. verbi ἀποθαῤῥέω.

'Απεθέμην, σο, ετο, *deposui, distuli,* a. 2. ind. m. 'Απεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono.*

'Απέθηλα, ας, ε, *deflorui:* a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω, *floreo.*

'Απεθίζω, *desuefacio:* f. ίσω, p. ἀπείθικα. part. perf. pass. ἀπειθισμένος, *desuetus:* ab ἀπὸ et ἐθίζω. Th. ἔθος, εος, τὸ, *mos, consuetudo.*

'Απει, pro ἄπιθι, *ABI,* 2. sing. præs. imperat. verbi ἄπειμι, *abeo:* ab ἀπὸ et εἶμι, *eo.* Item ἀπεῖ, *abes.* 2 pers. sing. præs. ind. verbi ἄπειμι, *absum.*

'Απείδω, *prospicio è longinquo video:* f. ἀπόψομαι, a. 2. ind. act. ἀπεῖδον, ες, ε, a. 2. sub. act. ἀπίδω, ης, η. Ex ἀπὸ et εἴδω, *video.*

'Απείθεια, ας, ἡ, *contumacia, inobedientia:* ab ἀπειθής. Th. πείθω, *persuadeo.*

'Απειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθὴς, q. v.

'Απειθέω, -ῶ, *non pareo incredulus sum:* f. ήσω, p. ἠπείθηκα, a. 1. ind. act. ἠπείθησα. Ex α pr. et πείθω, *persuadeo.*

'Απείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, *dimissus sum:* a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

'Απειθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *contumax, inobediens;* item *incredulus:* ex α pr. et πείθω, *persuadeo.*

'Απειθία, ίας, ἡ, *incredulitas.*

'Απεικάζω, *assimilo;* item *comparo:* f. άσω Indè 'Απεικασία, ας, ἡ, *assimilata et expressa figura:* et a 1. pers. sing. præt. ind. pass. 'Απείκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum, imago* Ex ἀπὸ et εἰκάζω. Th. εἴκω, f. ξω, *similis sum.*

'Απεικονίζω. f. ίσω, *ad imaginem seu exemplar effingo:* à cujus 1. pers. sing. præt. ind. pass.

'Απεικόνισμα, ατος, τὸ, *adumbratio, imago, effigies.*

'Απεικὼς, υῖα, ος, idem quod ἀπεοικώς.

'Απεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

'Απειλὰς, τὰς, *minas:* acc. pl. ab ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *comminatio, minæ.*

'Απειλεῦσα, ἡ, *minans:* Poët. pro ἀπειλοῦσα, præs. part. act. f. g. 'Απειλεῖς, *minaris:* 2. pers. sing. præs. ind. act. ab

'ΑΠΕΙΛΕΩ, -ῶ, Æol. ἀπίλλω, *minitor, interminor;* item *glorior:* imperf. ἠπείλεον, -ουν, f. ήσω, perf. ἠπείληκα, a. 1. ind. act. ἠπείλησα, a. 1. ind. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο, a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, η, ηται, cujus, 1. plur. ἀπειλησώμεθα.

'Απειλὴ, ῆς, ἡ, *minatio, minæ:* ab ἀπειλέω, *minitor.*

'Απειλήσωμαι, vid. ἀπειλέω.

'Απειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. ab ἀπειλέω, *minitor.*

'Απειλητὴρ, ῆρος, ὁ, *minax, jactator;* cujus f. ἀπειλήτειρα, *minatrix.* 'Απειλητήριοι λόγοι, *minacia verba.* Th. ἀπειλέω.

'Απειλητὴς, ε, ὁ, *minator, jactabundus, ostentator, minax.*

'Απείληφα, ας, ε, *recepi,* in 3. pers. plur. ἀπειλήφασιν, præt. ind. act. cujus part.

'Απειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολέληφα et ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *accipio, sumo, capio.*

'Απειμι, *absum,* 1. sing. imperf. ind. act. ἀπῆν, *aberam,* f. 1. med. ἀπέσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι, part. ἀπὼν, ἔσα, ον, *absens;* ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum.*

'Απειμι, vel ἀπίημι, *abeo,* f. ἀπεύσομαι, a. 2. ind. act. ἄπιον, a. 1. act. ἀπεῖσα, et Att. ἀπήεσα, sic ἀπῆεσαν, *abierunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. vel plus. perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. Ex ἀπὸ et εἶμι, vel ἵημι, *eo.*

'Απειπάμην, ω, ατο, *abdicavi,* a. 1. ind. m. et in 1. plur. ἀπειπάμεθα.

'Απεῖπαι, *abdicavisse,* a. 1. inf. act.

'Απεῖπε, *interdixit,* 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act. 'Απειπεῖν, *interdicere, recusare,* præs. inf. act. ab

'Απειπῶ, *interdico, recuso, veto, retracto, denego:* Poët. pro ἀπείπω, q. ex ἀπὸ et ἔπω.

'Απειραγάθως, adv. *imperitè, sine omni probitate.*

'Απειράκις, *infinitè, infinitis modis,* seu *vicibus,* adv. ab ἄπειρος, ὁ ϗ ἡ, *infinitus.* Th. πέρας, *finis, terminus.*

'Απείραντος, ε, ὁ ϗ ἡ, *infinitus,* Poët. pro ἄπειρος, quod à περαίνω, pro περαίνω. Th. πέρας, *terminus.*

'Απείραστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intentatus, qui tentari nequit:* ex α priv. et πειράζω. Th. πεῖρα, *experimentum.*

'Απείρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inexpertus,* Poët pro ἄπειρος. Ab eod. Th. περάω, *tento.*

'Απειραχῶς, *infinitis modis,* adv.

'Απειργειν, præs. inf. act. idem ferè quod εἴργειν, *arcere.*

'Απείργω, *arceo, inhibeo, prohibeo:* f. ξω, a 1. ind. act. ἀπεῖρξα, p. χα. Ab ἀπὸ et εἴργω, *arceo.*

'Απείργων, ὁ, *arcens, prohibens,* part. præs. act.

'Απειρέσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, et ιος, ία, ιον, *ingens, infinitus:* ex α priv. et πεῖρας, pro πέρας, *terminus.*

'Απειρηκὼς, υῖα, ὸς, *fessus,* part. p. act. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. ἀπειρημένος, *interdictus,* part. p. pass. verbi ἀπερέω, ab ἀπὸ, et ἐρέω, *dico.*

'Απείρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inexpertus:* ex α pr. et πεῖρα, *experimentum.*

Ἀπειρία, ας, ἡ, *imperitia*: ab eod. Th.

Ἀπείριτος, ου, ὁ ϛ ἡ, *infinitus*: ex α priv. et πεῖρας, *finis*.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, *exclusi, prohibui*, in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ ϛ ἡ, *nuptiarum expers, cœlebs*: ab ἄπειρος et γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ, conjugium*. Th. γαμέω, *uxorem duco, nubo*.

Ἀπειροθάλασσος, et Ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ ϛ ἡ, *maris* seu *navigandi inexpertus*, ab ἄπειρος et θάλασσα, *mare*.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ ϛ ἡ, *malorum inexpertus*; item *minimè malus, simplex*: indè

Ἀπειροκαλέω, -ῶ, *simplicitate utor, malitiâ non utor*: ab ἄπειρος, *imperitus*, et κακός, *malus*.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ ϛ ἡ, *honesti expers*: ex ἄπειρος, *imperitus*, et καλός, *honestus, bonus*.

Ἀπειρολεχής, έος, ὁ ϛ ἡ, *expers tori, cœlebs*: ab ἄπειρος, *inexpertus*, et λέχος, *lectus*, quod à λέχω, *antiquo*, vel λέγω, *cubare facio*.

Ἀπειρομάχας, Dor. pro ἀπειρομάχος, ου, ὁ, vel ἀπειρομάχης, έος, ὁ ϛ ἡ, ἄπειρος τῆς μάχης, *imperitus prælii*; ab α priv. πεῖρα et μάχη, *pugna, prælium*.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ ϛ ἡ.

Ἄπειρος, ου, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, ου, ἡ, *terra continens*.

Ἄπειρος, ου, ὁ ϛ ἡ, *imperitus, infinitus, immensus, interminatus*: omnia α priv. et πεῖρας, vel πεῖρα.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia*: ab ἄπειρος. Th. πεῖρα, *experimentum*.

Ἀπειρώδιν, ῖνος, ἡ, *partûs dolores non experta*: ab ἄπειρος et ὀδύνη, *dolor*.

Ἀπείρων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *infinitus, interminatus*.

Ἀπείρων γαῖη, *terra rotunda*. Hom. Th. πέρας.

Ἀπείρως, adv. *imperitè*.

Ἀπεῖσα, ας, ε, *abii*, Att. ἀπῄεσα· a. 1. ind. act. et ἀπείσομαι, fut. 1. med. 1. sing. verbi ἄπειμι.

Ἀπειθος, ου, ὁ ϛ ἡ, *nulla persuasione flexibilis, contumax*: indè

Ἀπειθον, ε, τὸ, *pertinacia, contumacia*; ab α priv. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*.

Ἀπεῖχον, ες, ε, *abstinebam*, imp. ind. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imp. ind. pass. ab ἀπέχω, *abstineo*.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀποκαλέω, ex ἀπὸ et καλέω, *nomino*.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, *retexi, revelavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποκαλύπτω, *retego*.

Ἀπέκγονος, ου, ὁ, *abnepos*: ab ἀπὸ et ἔκγονος, *ortus, nepos*. Th. γείνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, *exspecto*; f. ἀπεκδέξομαι· perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι· a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, *exuo*, f. ἀπεκδύσομαι· a. 1. ind. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, *exutus*. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, *spoliatio, ipse exuendi actus*; ab ἀπὸ, ἐκ et δύω, *induo*.

Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, *deflebar*, et in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. ind. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω, *fleo*.

Ἀπεκλανθάνω, *obliviscor*, a. 2. ind. m. ἀπεξελαθόμην, et Poët. per redupl. 1 m. ἀπελελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ et λανθάνω. Th. λήθω, *lateo*.

Ἀπέκλασα, ας, ε, *fregi*, a. 1. ind. act. a ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ, et κλάω, *frango*.

Ἀπεκλέγομαι, *in electione reprobo, non eligo*: ab ἀπὸ, ἐκ et λέγομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, *occlusi*, et in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, *occludo*.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*. Poët per reduplicationem Ion pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπεκλάνθανω. Th. λήθω, *lateo*.

Ἀπέκοψα, ας, ε, *amputavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω, *amputo, abscindo*.

Ἀπεκρινάμην ω, ατο, *respondi*, a. 1. ind. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, *occultavi*, a. 1. ind. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *occulto, celo*.

Ἀπέκτανον, ες, ε, *occidi*, a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, *occidi*, a. 1. ind. act.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. ind. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω, *occido*.

Ἀπέκτασις, εως, ἡ, *extensio*.

Ἀπεκτος, ου, ὁ ϛ ἡ, *impexus*; à πέκω, *pecto*. Ἀπέκτητος, ου, ὁ ϛ ἡ, idem: à πεκτέω, *pecto*.

Ἀπελαθέντες, *expulsi*, nom. pl. part. a. 1. pass. ab ἀπελαύνω, *expello*.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, *resplendebam*, imperf. ind. pass. Ἀπέλαμψα, ας, ε, *resplendui, emicui*, a. 1. ind. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω, *splendeo*.

Ἀπελασία, ας, ἡ, *abactio*; ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, et Ἄπλαστος, ου, ὁ ϛ ἡ, *inaccessus, cui appropinquare tutum non est*; ab α priv. et πελάζω, *propinquo*.

Ἀπελαύνω, *abigo, expello, arceo*, f. ἀπελάσω, a. 1 ἀπήλασα, p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ et ἐλαύνω, *agito*.

Ἀπέλαυσα, et Ion. ἀπήλαυσα, ας, ε, *fructum cepi*, a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω. Th. λάω, *fruor*.

Ἀπελαφρύνω, *sublevo*, f υνῶ. Ab ἀπὸ et ἐλαφρύνω. Th. ἐλαφρος, *levis*.

Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπελεγμός, ου, ὁ, *refutatio, redargutio, probrum*; ab ἀπήλεγμαι, vel ἀπήλεγμαι, 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi.

Ἀπελέγχω, *redarguo*, fut. γξω a. 1. indic. act. ἀπήλεγξα, præt. indic. act. ἀπήλεγχα· præt. ind. pass. ἀπήλεγμαι a. 1. ind pass. ἀπηλέγχθην a. 1. indic. med ἀπηλεγξάμην, ex ἀπὸ et ἐλέγχω, *arguo*.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ ϛ ἡ, *immensus*: ex α priv. et πέλεθρον, seu πλέθρον, *jugerum*.

Ἀπελείβετ', per Apocopen pro ἀπελείβετο, *distillebat*, 3. sing. imperf. ind. med. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω, *stillo*.

Ἀπελέκητος, ου, ὁ ϛ ἡ, *non dedolatus* vel *securi complanatus*: ab α priv. et πέλεκυς, *securis*.

Ἀπελέσθαι, *abstulisse*, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. infin. med. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. med. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, *manumissio, assertio in libertatem*; ab ἀπελεύθερος.

Ἀπελευθερικός, ου, ὁ ϛ ἡ, *libertinus*, ab eod.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ ϛ ἡ, *libertus, libertate donatus*; ex ἀπὸ et ἐλεύθερος, *liber*.

Ἀπελευθερόω, f. ώσω, p. έρωκα, *libero*.

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, *manumissio*: ab ἀπελευθερόω.

Ἀπελευθερωτής, οῦ, ὁ, *manumissor*; ab eodem.

Ἀπελεύσομαι, ῃ, εται, *recedam*, et in 3. plur. ἀπελεύσονται, f. 1. ind. med. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *eo, venio*.

Ἀπέληγεν, *cessavit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀπολήγω· quod ex ἀπὸ et λήγω, *cesso*.

Ἀπελήλακα, ας, *abegi*, Att. pro ἀπήλακα, perf indic. act. ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. verbi ἀπελαύνω.

Ἄπελθε, *recedito, ab* ί, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Ἀπελθεῖν, *abiisse, recessisse*, a. 2. inf. act.

Ἀπελθών, οῦσα, όν, *qui recessit*, a. 2. part. act. ab ἀπέρχομαι· quod ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio*.

Ἀπέλιπον, ες, ε, *reliqui*, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω, *linquo*.

ἈΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, *fana, conciones*.

Ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, *arceo*.

Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, *Apelles*, nomen viri.

Ἀπελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab ἀπολογέομαι.

Ἀπελόμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, *cùm eripuissent*, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

ἈΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, *ulcus, vulnus*.

Ἀπελπίζω, *indè spero*; item *despero*, f. ίσω. p. ἀπήλπικα· a. 1. ind. act. ἀπήλπισα· a. 1. part. act. ἀπελπίσας, αντος, ὁ· ex ἀπὸ et ἐλπίζω, *spero*.

Ἀπελύθην, ης, η, *absolutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολύομαι· ex ἀπὸ et λύω, *solvo*.

Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, *purgatus sum*, imperf. ind. pass. ab ἀπολυμαίνομαι· ex ἀπὸ et λύμη, *noxa*, vel potius, λῦμα, *sordes*.

Ἀπέλυσα, ας, ε, *dimisi*, a. 1. ind. act. ab ἀπολύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, *contumeliam accepi*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη, *injuria*.

Ἀπέμαθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι, *marcesco*.

Ἀπέμεσσα, ας, ε, *evomui*, a. 1. ind. act. Poët. pro ἀπέμεσα, ab ἀπεμέω· quod ex ἀπὸ et ἐμέω, *vomo*.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, *recordatus sum*, a. 1. ind. med. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο, et inf. ἀπομνήσασθαι, ab ἀπομιμνήσκομαι quod ex ἀπὸ et μιμνήσκομαι, vel μνάομαι, *recordor*.

Ἀπεμόργνυν, υς, υ, *abstergebam*, imperf. ind. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, *abstersi*, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἀπεμόρξαντο, ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι, *tergo*.

Ἀπεμπολεῖται, *venditur, venum datur*, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπεμποληθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀπεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi ἀπεμπολέω, -ῶ, quod ex ἀπὸ et ἐμπολέω. Scribitur et ἐμπολέω ex ἐν et πολέω, *vendo*.

Ἀπεμυθέομην, ου, ετο, *dissuasi*, imperf. ind. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος, *verbum suasio*.

Ἀπεμφαίνω, *ostendo, non convenio, lacaro, dissimilis sum*: indè

fallo, decipio: Poët. id quod ἀπατάω. Vox Æol.

'Απαχθεὶς, ὁ, *abactus:* a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι, ex ἀπὸ et ἄγω, *duco.*

'Απαχθὴς, ἑος, ὁ ϛ ἡ, *gravis, molestus.*

'Απαχθίζω, f. ίσω, *gravo.* Th. ἄχθος.

'Απάψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit:* a. 1. act. part. Th. ἅπτω, *necto.*

'Απέβα, Dor. pro ἀπέβη, *successit:* 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

'Απέβαλον, ες, ε, *abjeci:* a. 2. ind. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω, *jacio.*

'Απέβην, ης, η, *discessi:* a. 2. ind. act. 'Απεβησάμην, ω, ατο, idem a. 1. ind. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

'Απεγαλακτίσθην, ης, η, *ablactatus sum:* 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, *ablacto.* Th. γάλα, *lac.*

'Απέγγονος, ου, ὁ, *pronepos:* ab ἀπὸ et ἔγγονος, *nepos.* Th. γίνομαι.

'Απεγλυκάνθη, *dulcis evasit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκὺς, *dulcis.*

'Απεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum:* a. 1. ind. pass. verb. ἀπογινώσκω.

'Απεγνωκὼς, υῖα, ὸς, *rejectus:* perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Indè 'Απεγνωκότως, *desperatè.* Th. γινώσκω.

'Απεδανὸς, ου, ὁ ϛ ἡ, pro ἠπεδανὸς, *claudus, sensibus captus, infirmus:* ab α pr. et πέζα, vel πεδανὸς, quod à πέδον, *solum.*

'Απεδάσσαο, *divisisti:* Ion. et Poët. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω, *divido.*

'Απέδειξα, ας, ε, *exposui, designavi:* a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι, a. 1. ind. pass. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω, *ostendo.*

'Απεδειροτόμησα, ας, ε, *caput amputassem:* a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρὴ, et τέμνω, p. ind. m. τέτομα.

'Απεδέξατ' per Apocopen, pro ἀπεδέξατο, *recepit:* 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀποδέχομαι, *recipio.* Th. δέχομαι, *capio.*

'Απεδήμησα, ας, ε, *peregrè profectus sum,* a. 1. ind. act. ab ἀποδημέω, ex ἀπὸ et δῆμος, *populus.*

'Απεδίδου, 2. sing. imperf. ind. pass. ab ἀποδίδωμι, *reddo.* Th. δίδωμι, *do.*

'Απεδίδουν, Ion. pro ἀπεδίδοσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ejusd. verbi.

'Απέδιλος, ου, ὁ ϛ ἡ, *calceis carens, excalceatus.* Ex α pr. et πέδιλον, *calceus.*

'Απεδίλωτος, ου, ὁ ϛ ἡ, id. Ab α pr. et πέδιλον, *calceus.*

'Απεδοκίμασα, ας, ε, *reprobavi:* a. 1. ind. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω, 1. sing. perf. ind. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, et δοκιμάζω, *probo:* à δοκέω, *existimo, probo.*

'Απεδόμην, σο, το, *vendidi sursùm dedi:* a. 2. ind. m. verbi ἀποδίδωμι.

'Απεδον, ου, τὸ, Ion. et Poët. pro πέδιον, *planities, campus.*

'Απέδοντο, *vendiderunt:* 3. pl. ind. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.

'Απέδοσθε, 2. pl. ind. a. 2. m. ab eod.

'Απεδος, ου, ὁ ϛ ἡ, *planus* ut 'Απεδος χώρια, *plana regio.* Th. πέδον, *solum.*

'Απέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, *aufugi:* a. 1. ind act. Att. ab ἀποδιδράσκω, undè 1. pl. ἀπέδραμεν, et 3. pl. ἀπέδραν, *aufugerunt.* Alii. ἴδραν, seu ἴδρην, ἀδρῆμι, ducunt.

'Απεδυσάμην, ω, ατο, *exui:* a. 1. ind. m. ab ἀποδύομαι, ex ἀπὸ et δύω, *induo, subeo.*

'Απέδω, *abedo:* a. 1. ind. pass. ἀπηδέσθην, ης, η, ab ἀπὸ et ἔδω, *edo.*

'Απέδωχ' per Apoc. pro ἀπέδωκε, *restituit:* 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δίδωμι, *do.*

'Απέειπον, ες, ε, *negabam:* imperf. vel a. 2 ind. act. Att. per prosthesin Poët. ab ἀπὸ et ἔπω.

'Απεζωσμένος, η, ον, *exauctoratus:* perf. part. pass ab ἀποζώννυμι, *exauctoro.* Th. ζώννυμι.

'Απέην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat:* 3. sing. imperf. ind. ab ἄπειμι, *absum,* quod ex ἀπὸ et εἰμὶ *sum.*

'Απέθανον, ες, ε, *mortuus est:* a. 2. ind. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ et θνήσκω, *morior.*

'Απεθάῤῥησε, *ausus est:* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποθαῤῥέω.

'Απεθέμην, σο, ετο, *deposui, distuli,* a. 2. ind. m. 'Απεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono.*

'Απέθηλα, ας, ε, *deflorui:* a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω, *floreo.*

'Απεθίζω, *desuefacio:* f. ίσω, p. ἀπείθικα. part. perf. pass. ἀπειθισμένος, *desuetus:* ab ἀπὸ et ἐθίζω. Th. ἔθος, εος, τὸ, *mos, consuetudo.*

'Απει, pro ἄπιθι, *ABI,* 2. sing. præs. imperat. verbi ἄπειμι, *abeo:* ab ἀπὸ et εἶμι, *eo.* Item ἄπει, *abes.* 2. pers. sing. præs. ind. verbi ἄπειμι, *absum.*

'Απείδω, *prospicio è longinquo video:* f. ἀπείσομαι, a. 2. ind. act. ἀπεῖδον, ες, ε, a. 2. sub. act. ἀπίδω, ης, η. Ex ἀπὸ et εἴδω, *video.*

'Απείθεια, ας, ἡ, *contumacia, inobedientia:* ab ἀπειθὴς. Th. πείθω, *persuadeo.*

'Απειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθὴς, q. v.

'Απειθέω, -ῶ, *non pareo incredulus sum:* f. ήσω, p. ἠπείθηκα, a. 1. ind. act. ἠπείθησα. Ex α pr. et πείθω, *persuadeo.*

'Απείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, *dimissus sum:* a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

'Απειθὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *contumax, inobediens;* item *incredulus:* ex α pr. et πείθω, *persuadeo.*

'Απειθία, ας, ἡ, *incredulitas.*

'Απεικάζω, *assimilo;* item *comparo:* f. άσω. Indè 'Απεικασία, ας, ἡ, *assimilata et expressa figura:* et a 1. pers. sing. præt. ind. pass. 'Απείκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum, imago.* Ex ἀπὸ et εἰκάζω. Th. εἴκω, f. ξω, *similis sum.*

'Απεικονίζω, f. ίσω, *ad imaginem seu exemplar effingo:* à cujus 1. pers. sing. præt. ind. pass.

'Απεικόνισμα, ατος, τὸ, *adumbratio, imago, effigies.*

'Απεικὼς, υῖα, ος, idem quod ἀπεοικώς.

'Απεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

'Απειλὰς, τὰς, *minas:* acc. pl. ab ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *comminatio, minæ.*

'Απειλεῦσα, ἡ, *minans:* Poët. pro ἀπειλοῦσα, præs. part. act. f. g. 'Απειλεῖς, *minaris:* 2. pers. sing. præs. ind. act. ab

'ΑΠΕΙΛΕ'Ω, -ῶ, Æol. ἀπείλλω, *minitor, interminor;* item *glorior:* imperf. ἠπείλεον, -ουν, f. ήσω, perf. ἠπείληκα, a. 1. ind. act. ἠπείλησα, a. 1. ind. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο, a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus, 1. plur. ἀπειλησώμεθα.

'Απειλὴ, ῆς, ἡ, *minatio, minæ:* ab ἀπειλέω, *minitor.*

'Απειλήσωμαι, vid. ἀπειλέω.

'Απειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. ab ἀπειλέω, *minitor.*

'Απειλητὴρ, ῆρος, ὁ, *minax, jactator;* cujus f. ἀπειλήτειρα, *minatrix.* 'Απειλητήριοι λόγοι, *minacia verba.* Th. ἀπειλέω.

'Απειλητὴς, ου, ὁ, *minator, jactabundus, ostentator, minax.*

'Απείληφα, ας, ε, *recepi,* in 3. pers. plur. ἀπειλήφασιν, præt. ind. act. cujus part.

'Απειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολέληφα et ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *accipio, sumo, capio.*

'Απειμι, *absum,* 1. sing. imperf. ind. act. ἀπῆν, *aberam,* f. 1. med. ἀπέσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι, part. ἀπὼν, οῦσα, ον, *absens;* ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum.*

'Απειμι, vel ἄπιμι, *abeo,* f. ἀπείσομαι, a. 2. ind. act. ἄπιον, a. 1. act. ἄπεῖσα, et Att. ἀπήεσα, sic ἀπῄεσαν, *abierunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. vel plus. perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. Ex ἀπὸ et εἶμι, vel ἵημι, *eo.*

'Απειπάμην, ω, ατο, *abdicavi,* a. 1. ind. m. et in 1. plur. ἀπειπάμεθα.

'Απεῖπαι, *abdicavisse,* a. 1. inf. act.

'Απεῖπε, *interdixit,* 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act. 'Απειπεῖν, *interdicere, recusare,* præs. inf. act. ab

'Απειπῶ, *interdico, recuso, veto, retracto, denego:* Poët. pro ἀπείπω, q. ex ἀπὸ et ἔπω.

'Απειραγάθως, adv. *imperitè, sine omni probitate.*

'Απειράκις, *infinitè, infinitis modis,* seu *vicibus,* adv. ab ἄπειρος, ὁ ϛ ἡ, *infinitus.* Th. πέρας, *finis, terminus.*

'Απείραντος, ου, ὁ ϛ ἡ, *infinitus,* Poët. pro ἄπειρος, quod à πειραίνω, pro περαίνω. Th. πέρας, *terminus.*

'Απείραστος, ου, ὁ ϛ ἡ, *intentatus, qui tentari nequit:* ex α priv. et πειράζω. Th. πεῖρα, *experimentum.*

'Απείρατος, ου, ὁ ϛ ἡ, *inexpertus,* Poët. pro ἄπειρος. Ab eod. Th. πειράω, *tento.*

'Απειραχῶς, *infinitis modis,* adv.

'Απείργειν, præs. inf. act. idem ferè quod εἴργειν, *arcere.*

'Απείργω, *arceo, inhibeo, prohibeo:* f. ξω, a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα, p. χα. Ab ἀπὸ et εἴργω, *arceo.*

'Απείργων, ὁ, *arcens, prohibens,* part. præs. act.

'Απειρέσιος, ου, ὁ ϛ ἡ, et ιος, ία, ιον, *ingens, infinitus:* ex α priv. et πεῖρας, pro πέρας, *terminus.*

'Απειρηκὼς, υῖα, ὸς, *fessus,* part. p. act. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. ἀπειρημένος, *interdictus,* part. p. pass. verbi ἀπερέω, ab ἀπὸ, et ἐρέω, *dico.*

'Απείρητος, ου, ὁ ϛ ἡ, *inexpertus:* ex α pr. et πεῖρα, *experimentum.*

Ἀπειρία, ας, ἡ, *imperitia*: ab eod. Th.

Ἀπείριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*: ex α priv. et πεῖρας, *finis*.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, *exclusi, prohibui*, in 3 pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuptiarum expers, cælebs*: ab ἄπειρος et γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ, conjugium*. Th. γαμέω, *uxorem duco, nubo*.

Ἀπειροθάλασσος, et Ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maris* seu *navigandi inexpertus*, ab ἄπειρος et θάλασσα, *mare*.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malorum inexpertus*; item *minimè malus, simplex*: indè

Ἀπειροκακέω, -ῶ, *simplicitate utor, malitiâ non utor*: ab ἀπειρός, *imperitus*, et κακός, *malus*.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *honesti expers*: ex ἄπειρος, *imperitus*, et καλός, *honestus, bonus*.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *expers tori, cælebs*: ab ἄπειρος, *inexpertus*, et λέχος, *lectus*, quod à λέχω, *antiquo*, vel κλίνω, *cubare facio*.

Ἀπειρομάχας, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ, vel ἀπειρομάχης, εος, ὁ ϗ ἡ, ἄπειρος τῆς μάχης, *imperitus prælii*; ab α priv. πεῖρα et μάχη, *pugna, prælium*.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ.

Ἀπειρὸς, ου, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, ου, ἡ, *terra continens*.

Ἄπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imperitus, infinitus, immensus, interminatus*: omnia a priv. et πεῖρας, vel πεῖρα.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia*: ab ἄπειρος. Th. πεῖρα, *experimentum*.

Ἀπειρώδινος, ινος, ἡ, *partûs dolores non experta*: ab ἄπειρος et ὀδύνη, *dolor*.

Ἀπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *infinitus, interminatus*.

Ἀπειρέσιη γαῖα, *terra rotunda*. Hom. Th. πεῖρας.

Ἀπείρως, adv. *imperitè*.

Ἀπεῖσα, ας, ε, *abii*, Att. ἀπῄεσα· a. 1. ind. act. et ἀπείσομαι, fut. 1. med. 1. sing. verbi ἄπειμι.

Ἄπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nulla persuasione flexibilis, contumax*: indè

Ἀπειστὸν, ου, τὸ, *pertinacia, contumacia*; ab α priv. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*.

Ἀπεῖχον, ες, ε, *abstinebam*, imp. ind. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imp. ind. pass. ab ἀπέχω, *abstineo*.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀποκαλέω, ex ἀπὸ et καλέω, *nomino*.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, *retexi, revelavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποκαλύπτω, *retego*.

Ἀπέκγονος, ου, ὁ, *abnepos*: ab ἀπὸ et ἔκγονος, *ortus, nepos*. Th. γείνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, *expecto*; f. ἀπεκδέξομαι· perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι· a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, *exuo*, f. ἀπεκδύσομαι· a. 1. ind. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, *exutus*. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, *spoliatio, ipse exuendi actus*; ab ἀπὸ, ἐκ, et δύω, *induo*.

Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, *deflebar*, et in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. ind. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω, *fleo*.

Ἀπεκλανθάνω, *obliviscor*, a. 2. ind. m. ἀπεξελαθόμην, et Poët. per redupl. Ion. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ et λανθάνω. Th. λήθω, *lateo*.

Ἀπέκλασα, ας, ε, *fregi*, a. 1. ind. act. a ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ, et κλάω, *frango*.

Ἀπεκλέγομαι, *in electione reprobo, non eligo*: ab ἀπὸ, ἐκ et λέγομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, *occlusi*, et in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, *occludo*.

Ἀπεκλελαθέμην, ου, ετο, *oblitus sum*. Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω, *lateo*.

Ἀπέκοψα, ας, ε, *amputavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω, *amputo, abscindo*.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*, a. 1. ind. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, *occultavi*, a. 1. ind. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *occulto, celo*.

Ἀπέκτανον, ες, ε, *occidi*, a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, *occidi*, a. 1. ind. act.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. ind. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω, *occido*

Ἀπέκτασις, εως, ἡ, *extensio*.

Ἄπεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impexus*; à πέκω, *pecto*. Ἀπέκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: à πεκτέω, *pecto*.

Ἀπελαθέντες, *expulsi*, nom. pl. part. a. 1. pass. ab ἀπελαύνω, *expello*.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, *resplendebam*, imperf. ind. pass. Ἀπέλαμψα, ας, ε, *resplendui, emicui*, a. 1. ind. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω, *splendeo*.

Ἀπελασία, ας, ἡ, *abactio*; ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλασος, et Ἄπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inaccessus, cui appropinquare tutum non est*; ab α priv. et πελάζω, *propinquo*.

Ἀπελαύνω, *abigo, expello, arceo*, f. ἀπελάσω, a. 1 ἀπήλασα, p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ et ἐλαύνω, *agito*.

Ἀπέλαυσα, et Ion. ἀπήλαυσα, ας, ε, *fructum cepi*, a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω. Th. λάω, *fruor*.

Ἀπελαφρύνω, *sublevo*, f. υνῶ. Ab ἀπὸ et ἐλαφρύνω. Th. ἐλαφρὸς, *levis*.

Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπελεγμὸς, ου, ὁ, *refutatio, redargutio, probrum*; ab ἀπήλεγμαι, vel ἀπήλεγμαι, 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi.

Ἀπελέγχω, *redarguo*, fut. γξω a. 1. indic. act. ἀπήλεγξα, præt. indic. act. ἀπήλεγχα· præt. ind. pass. ἀπήλεγμαι· a. 1. ind pass. ἀπηλέγχθην· a 1. indic. med ἀπηλεγξάμην, ex ἀπὸ et ἐλέγχω, *arguo*.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immensus*: ex α priv. et πέλεθρον, seu πλέθρον, *jugerum*.

Ἀπελείβεθ', per Apocopen pro ἀπελείβετο, *distillabat*, 3. sing. imperf. ind. med. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω, *stillo*.

Ἀπελέκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non dedolatus* vel *securi complanatus*: ab α priv. et πέλεκυς, *securis*.

Ἀπελέσθαι, *abstulisse*, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. infin. med. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. med. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀπελευθερία, ας, ἡ, *manumissio, assertio in libertatem*; ab ἀπελεύθερος.

Ἀπελευθερικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *libertinus*, ab eod.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *libertus, libertate donatus*: ex ἀπὸ et ἐλεύθερος, *liber*.

Ἀπελευθερόω, f. ώσω, p. έρωκα, *libero*.

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, *manumissio*: ab ἀπελευθερόω.

Ἀπελευθερωτὴς, ου, ὁ, *manumissor*; ab eodem.

Ἀπελεύσομαι, ῃ, εται, *recedam*, et in 3. plur. ἀπελεύσονται, f. 1. ind. med. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *eo, venio*.

Ἀπέληγεν, *cessavit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀπολήγω· quod ex ἀπὸ et λήγω, *cesso*.

Ἀπελήλακα, ας, *abegi*, Att. pro ἀπήλακα, perf. indic. act. ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. verbi ἀπελαύνω.

Ἀπελθὲ, *recedito, abito*, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Ἀπελθεῖν, *abiisse, recessisse*, a. 2. inf. act.

Ἀπελθὼν, όντα, όν, *qui recessit*, a. 2. part. act. ab ἀπέρχομαι· quod ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio*.

Ἀπέλιπον, ες, ε, *reliqui*, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω, *linquo*.

ΑΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, *funa, conciones*.

Ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, *arceo*.

Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, *Apelles*, nomen viri.

Ἀπελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab ἀπολογέομαι.

Ἀπελόμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, *cùm eripuissent*, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

ΑΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, *ulcus, vulnus*.

Ἀπελπίζω, *indè spero*; item *despero*, f. ίσω. p. ἀπήλπικα· a. 1. ind. act. ἀπήλπισα· a. 1. part. act. ἀπελπίσας, αντος, ὁ· ex ἀπὸ et ἐλπίζω, *spero*.

Ἀπελύθην, ης, η, *absolutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολύομαι· ex ἀπὸ et λύω, *solvo*.

Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, *purgatus sum*, imperf. ind. pass. ab ἀπολυμαίνομαι· ex ἀπὸ et λύμη, *noxa*, vel potius, λῦμα, *sordes*.

Ἀπέλυσα, ας, ε, *dimisi*, a. 1. ind. act. ab ἀπολύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, *contumeliam accepi*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη, *injuria*.

Ἀπέμαθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι, *marcesco*.

Ἀπέμεσσα, ας, ε, *evomui*, a. 1. ind. act. Poët. pro ἀπέμεσα, ab ἀπεμέω· quod ex ἀπὸ et ἐμέω, *vomo*.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, *recordatus sum*, a. 1. ind. med. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο, et inf. ἀπομνήσασθαι, ab ἀπομιμνήσκομαι· quod ex ἀπὸ et μιμνήσκομαι, vel μνάομαι, *recordor*.

Ἀπεμόργνυν, ες, ε, *abstergebam*, imperf. ind. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, *abstersi*, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἀπεμόρξαντο, ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι, *tergo*.

Ἀπεμπολεῖται, *venditur, venum datur*, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπεμποληθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀπεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi ἀπεμπολέω, -ῶ, quod ex ἀπὸ et ἐμπολέω. Scribitur et ἐμπολέω ex ἐν et πωλέω, *vendo*.

Ἀπεμυθιόμην, ου, ετο, *dissuasi*, imperf. ind. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος, *verbum suasio*.

Ἀπεμφαίνω, *ostendo, non convenio*, [illegible], *dissimilis sum*: indè

'Απέμφασις, εως, ἡ, *declaratio, expositio, demonstratio*: ab ἀπὸ et ἐμφαίνω, *speciem præbeo, illustro.*

'Απεμφερὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *dissimilis, absimilis*: ab ἀπὸ et ἐμφερὴς, *similis.* Th. φέρω.

'Απέναντι, et ἀπεναντίον, *coram, è regione*, cum gen. item *contra*: ex ἀπὸ et ἔναντι, quod ex ἐν et ἀντὶ *contrà.*

'Απενέγκασθαι, *abstulisse*, a. 1 inf. med. ἀπενεγκὼν, ὄσα, ὸν, *qui abstulit*, a. 2. act. part. undè

'Απενέγκαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

'Απενεχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro ἀπενεχθεὶς, vel ἀπενεγχθεὶς, *dilatus*, a. 1. part pass. ἀπενέχθην, ης, η, *delatus sum*, Ion. pro ἀπηνέχθην, vel ἀπηνέγχθην, a. 1 ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

'Απεννέπω, et ἀπεννέπω, *interdico, adversor*: ab ἀπὸ, ἐν, et ἐπω, *dico.*

'Απενθεῖν, Dor. pro ἀπελθεῖν, a. 2 inf. act. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

'Απενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *luctu carens, indefletus.*

'Απένθητος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem: ab α priv. et πένθος, *luctus.*

'Απενιαυτίζω, *per annum absum* vel *cesso ab* ex ἀπὸ et ἐνιαυτὸς, *annus.*

'Απενόσφισα, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsùm*, adv.

'Απέντες, *qui dimiserunt*, Ion. pro ἀφέντες, nom. plur masc. g. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

'Απεξαμαρτάνω, *delinquo, pecco*: ab ἀπὸ ἐξ, et ἁμαρτάνω, *pecco.*

'Απεξεδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. ind. med. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω. *induo.*

'Απεξελαθόμην, ε, ετο, *oblitus sum*, et Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, a. 2. ind m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω, *lateo.*

'Απεξηραμμένος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηραμμένος, *exsiccatus*, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. indic. pass verbi ἀποξηραίνω. Th. ξηρὸς, *siccus.*

'Απέοικα, ας, ε, *absimilis*, seu *dissimilis sum*, præt. ind. med. et

'Απέοικε, imperf. *dissentaneum est, non decet, non par est.*

'Απεοικότως, *absimili modo, non verisimiliter, absurdè, immeritò*, adv. ab

'Απεοικὼς, υῖα, ὸς, *absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus*, præt. part. m. verbi ἀπείκω. Th. ἔικω, *similis sum.*

'Απέοντα, τὸν, *absentem*, acc. sing. masc. ἀπέοντος, gen sing. Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, ὄσα, ὸν, præs part. ab ἄπειμι, *absum.*

'Απέπαντος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ad maturitatem non perductus.*

'Απέπειρος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem: ab α priv. et πέπτω, *maturo.*

'Απέπλαγξα, ας, ε, *aberrare feci*, a 1. ind. act.

'Απεπλάγχθην, ης, η, *resilui, aberravi*, a. 1. ind. pass. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. ind med. ab ἀποπλάζω, *aberrare facio.* Th. πλάζω, *errare facio.*

'Απέπλευσα, ας, ε, *navigavi*, et in 3 plur. ἀπέπλευσαν, a. 1. indic. act. ab ἀποπλέω Th πλέω, *navigo.*

'Απεπλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *peplo carens*: ab α priv. et πέπλος, *peplum.*

'Απέπνει, *restabat, expirabat*, 3. sing imperf. ind. act. ἀπέπνευσα, ας, ε, *expiravi*, a. 1. ind. act.

'Απεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω, *spiro.*

'Απέπνιξα, ας, ε, *suffocavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω.

'Απεπτάμην, a. 2. ind. med. *avolavi*. inf. ἀποπτάσθαι, part. ἀποπτάμενος et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτησαν, inf. ἀποπτῆναι, part. ἀποπτὰς, ᾶσα, αν, ab ἀφίπτημι, et ἀφίπταμαι ex ἀπὸ et ἵπτημι

'Απεπτος, ε, ὁ ϗ ἡ. *non coctus, qui coqui nequit*: indè ἀπεπτέω, -ῶ, *non coquo, crudus sum*: ab α priv. et πέπτω, *coquo.*

'Απερ, pro ἅπερ, *quæ.*

'Απεραντολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *nullum finem loquendi faciens, verbosus*: indè

'Απεραντολογία, ας, ἡ, *verbosa oratio, loquacitas*, ab ἀπέραντος, *infinitus*, et λόγος, *oratio*. Th. λέγω.

'Απέραντος, ε, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*: indè

'Απεράντως, adv *infinitè*: ex α priv et περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας, *finis.*

'Απεργάζομαι, η, εται, *efficio, operor*, fut. ασομαι, perf. ἀπείργασμαι inf. præs. med. ἀπεργάζεσθαι ex ἀπὸ et ἐργάζομαι. Th. ἔργον, *opus.*

*'Απεργαστικὸς, η, ὸν, *operosus, efficax, qui efficere potest.*

'Απέργειν, Ion. pro ἀπείργειν, *disjungere, arcere, inhibere, præterire, excludere*: ex ἀπὸ et ἔργω, *excludo.*

'Απεργμαι, *præclusus sum*, perf. ind. pass. pro ἄπειργμαι, hinc

'Απεργμένος, η, ον, *præclusus*, Ion pro ἀπειργμένος, ab

'Απέργω. *abarceo, excludo, præcludo, prohibeo*, pro ἀπείργω quod ex ἀπὸ et ἔργω, *excludo.*

'Απερείδω, et ἀπερείδομαι, f. ρείσω, ρείσομαι, *incumbo, projicio, firmiter figo*; ἀπηρείδοντο, *incumbebant*, 3. pl. imperf. ind. pass. ἀπερείσασθαι, *effundere, projicere*, a. 1. inf. med. ex ἀπὸ et ἐρείδω, *firmiter figo.*

'Απέρεισις, εως, ἡ, *innixus, actio nitendi*: a. 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπερείδω.

'Απερείσι' pro ἀπερείσια, et per Metathesin, ἀπειρέσια, *infinita*: ex

'Απερείσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*, pro ἀπειρέσιος, per Metath. ab ἄπειρος, ε, ὁ ϗ ἡ.

*'Απεριγίνητος, *invictus.*

'Απερισκέπτως, *incircumspectè*, adv. ex α priv. περὶ, et σκέπτομαι, *circumspicio.*

'Απερισπάστως, *absque ullâ distractione*, adv. ab

'Απερίσπαστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inconcussus, non distractus*: ex α priv. et περισπαστὸς, quod à 3. pers. sing. præt. pass. ind. verbi περισπάω, *distraho*. Th. σπάω, *traho*

'Απερίστατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *quem nihil circumstat*: ex α priv. περὶ, et ἵστημι, *sto.*

'Απερίτμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incircumcisus*: ex α priv. et περίτμητος, *circumcido*. Th. τέμνω, *seco.*

'Απέριττος, ε, ὁ ϗ ἡ, *supervacaneum nil habens, luxu carens*; ex α priv. et περισσὸς, *redundans*. Th. περὶ.

*'Απερίττως, adv. *negligenter.*

'Απεριττωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *excrementis carens, quæ* περιττώματα.

'Απεριφερὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *non orbiculatus*: ex α priv. περὶ, et φέρω, *fero.*

'Απέρξας, αντος, ὁ, *qui confecit*, a. 1. part. act. ab ἀπορρέζω. Th. ῥέζω, *facio*

'Απερρε, *abi in malam rem*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἀπέρρω, Æol. pro ἀπέρω ex ἀπὸ et ἔρρω, pro ἔρω.

'Απερρωγὼς, ότος, ὁ, *abruptus*, perf. part. med. ab ἀπορρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, *rumpo, frango*

'Απέρυκε, *arce*, præs. act. imperat. ἀπερυκόμενος, η, ον, *prohibens*, præs. part. med. ab

'Απερύκω, *arceo, repello, propulso, abigo*, fut. ξω, perf. χα ex ἀπὸ et ἐρύκω, *inhibeo.*

'Απέρχομαι, *abeo, exeo*, f. ἀπελεύσομαι a. 2. ind. act. ἀπῆλθον, ες, ε a. 2. sub. act. ἀπέλθω, ης, η a. 2. inf. act. ἀπελθεῖν, a. 2 part. act. ἀπελθὼν, ὄσα, ὸν, cujus nom plur. fœm. ἀπελθοῦσαι p. ind. m. ἀπελήλυθα ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio.*

'Απερωεὺς, έως, ὁ, *qui impetum alicujus impedit*: ab ἀπερωέω, *discedo, desisto, cohibeo*. Th. ἐρωέω, f. ήσω, *inhibeo.*

'Απες, Ion. pro ἄφες, *dimitte*, a. 2. imperat. act. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι, ex ἀπὸ et ἵημι.

'Απέσαντος, τε, gen. sing. ab 'Απέσας, αντος, ὁ, nomen viri, q. d. *Qui non cecidit.*

'Απέσαξα, ας, ε, *onus* (vel *clitellas*) *deposui*, a. 1. ind. act. Th. σάττω, f. ξω, *onus impono.*

'Απέσβας, *extincta es*, Dor. pro ἀπέσβης, 2. sing. a. 2. indic. act. ἀπέσβησα, ας, ε, *exstinxi*, a. 1. ind. act. ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. act. part.

'Απέσβην, a. 2. ind. act. ab ἀποσβῆμι, ἀποσβέννυμι, et ἀποσβεννύω, *extinguo*; item *aboleo, perdo*, fut. ἀποσβέσω, p. ἀπέσβηκα vel ἀπέσβεκα f. 1. pass. ἀποσβεσθήσομαι p. pass. ἀπέσβεσμαι.

'Απεσκίμφθαι, perf. ind. pass. ab ἀποσκίμπτομαι, quod à σκίμπτω, fut. ψω, *incumbo*. Th σκήπτω, *incumbo.*

'Απεσκολυμμένος, η, ον, *excoriatus*, perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω, *evello.*

'Απέσομαι, *abero*, f. 1. med. verbi ἄπειμι ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum.*

'Απέσπασα, ας, ε, *abstraxi*, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω, *traho.*

'Απέσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Æol. vel Bœot. et Poët. pro ἀπεσύθησαν, *proruperunt*, ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν, Æol. ab ἀποσύομαι, *erumpo.*

'Απέσσυτο, *excussus* (vel *repulsus*) *erat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. pro ἀπεσέσυτο, à σεύω p. pass. σέσυμαι, Poët. ἔσυμαι item ἔσσυμαι

'Απεστάλην, ης, η, *missus sum*, a. 2. ind pass.

'Απεστάλθεν, ης, η, idem. a. 1. ind. pass.

'Απέσταλκα, ας, ε, *misi*, perf. ind act. ἀπέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἀπέσταλμαι, p ind. pass.

'Απέσταλον, ες, ε, a. 2. indic. act. ἀπέστολα, ας, ε, p. ind. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω *mitto.*

'Απέστασαν, *abfuerunt*, Ion. pro ἀπέστησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. indic. act. Vide ἀπέστην.

'Απέστειλα, ας, ε, *misi*, a. 1. indic. act. ἀποστείλατε, *mittite*, 2. pl. a. 1. im.

perat. act. ab ἀποςέλλω. Th. ςέλλω, *mitto*.

'Απεςέρησα, ας, ε, *privavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποςερέω Th. ςερέω, *privo*.

'Απέςην, *abfui*, et in 3. pl. ἀπέςησαν, a. 2. ind. act. ἀπέςησα, ας, ε, *abfui*, a. 1. indic. act. ab ἀφίςημι. Th. ἵςημι, *sto*.

'Απέςιχον, ες, ε, *abii*, *removi*, a. 2. ind. act. ab ἀποςείχω. Th. ςείχω, *incedo*.

'Απέςαλα, ας, ε, *misi*, p. indic. m. verbi ἀποςέλλω. Th. ςέλλω, *mitto*.

'Απεςραμμένος, η, ον, *aversus*, perf. part. pass. ab ἀποςρέφω, *averto*.

'Απέςραφον, ες, ε, *averti*, a. 2 ind. act ἀπεςράφην, ης, η, *aversus sum*, a. 2 ind. pass. ἀπέςρεψα, ας, ε, *averti*, a. 1. ind. act. ab ἀποςρέφω. Th. ςρέφω, *verto*.

'Απεσὼ, όος, -ῦς, ἡ, *absentia*: ab ἄπειμι, *absum*.

'Απέςω, *absit*, 3. sing. præs. imperf. act. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Απεσφάλην, ης, η, *aberravi*, a. 2 indic. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω, *fallo*, *everto*, *erro*.

'Απέσχηκα, ας, ε, *abfui*, præt. ind. act.

'Απέσχον, ες, ε, *abstinui*, a. 2. ind. act.

'Απεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπέχω, *abstineo*, *absum*, *disto*.

'Απέταμον, ες, ε, *præcidi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

'Απετέθην, ης, η, *depositus est*, a. 1. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

'Απετίνυον, *pœnas luebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτινύω. Th. τίω, *punio*.

'Απέτρωσον, ες, ε, *devoravi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω, *edo*

'Απετρωπῶντο, *non audebant*, *versi fuerunt in fugam*, 3. plur. imperf. indic. pass. contr. ab ἀποτρωπάω, f. ήσω, perf. ηκα quod ab ἀπὸ et τέτροφα, p. ind. med. verbi τρέπω, *verto*.

'Απευθὴς, έος, et ἄπευθος, ου, ὁ ἡ, *famâ inauditus*; item *imperitus*: ab α priv. et πυνθάνομαι, *audio*, *cognosco*, *interrogo*.

'Απέφευγον, ες, ε, *effugiebam*, imperf. ind. act. ab ἀποφεύγω.

'Απέφηνα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. idem, ab ἀποφαίνομαι· quod ex ἀπὸ et φαίνω, *ostendo*.

'Απεφθαρμένος, η, ον, *corruptus*, perf. part. pass ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω, *corrumpo*.

'Απεφθεγξάμην, ω, ατο, *locutus sum*, a. 1. ind. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

'Απέφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, seu φθίνω, *corrumpo*.

'Απεφθος, ου, ὁ ἡ, *incoctus*: ex α priv. et ἑφθὸς, *coctus*· Th. ἕψω, *coquo*.

'Απέφυγον, ες, ε, *aufugi*, a. 2. ind. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω, *fugio*

'Απέχει, *sufficit*, impers. aliàs 3. sing. præs. indic. act. ab ἀπέχω, *abstineo*.

'Απεχθαίρω, *odio persequor*, f. αρῶ a. 1. ind. act. ἀπηχθηρα· ab ἐχθαίρω. Th. ἐχθος, *odium*.

'Απεχθάνομαι, *invisus sum*, præs. indic. fut. 1. med. ἀπεχθήσομαι· ἀπεχθάνη, 3. sing. præs. sub. pass. ἀπηχθόμην, a. 2. ind. med. Th. idem.

'Απέχθεια, ειας, ἡ, *inimicitia*, *odium*, *simultas*.

'Απεχθέμεναι, *invisum esse*, et Ion. ἀπεχθέμεν, Att. et Dor. pro ἀπεχθειν, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπέχθομαι.

'Απεχθηαι, *odiò sis*, 2. sing. præs. sub pass. Ion. pro ἀπέχθη, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.

'Απεχθὴς, έος, ὁ ἡ, *invisus*: ex ἀπὸ et ἔχθος, *odium*.

'Απεχθήσομαι, *invisus ero*, f. 1. m. ἀπεχθόμην, *invisus sum*, a. 2. med. ind. Ion.

'Απέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, *odio sum*.

'Απέχεσθαι, *abstinere*, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.

'Απεχθῶς, *odiosè*, *abstinentèr*, adv. ab ἀπέχω.

'Απέχομαι. Vide ἀπέχω.

'Απεχρέετο, impersonalitèr positum pro

'Απέχρη, *satis erat*, imperf. ind. impers. verbi ἀπόχρη, fut. ήσει, *satis est*, *sufficit*: ex ἀπὸ et χρῆμι, pro χράομαι.

'Απεχυρόω, et ἀποχυρόω, -ῶ, fut. ώσω, *munio*: ex ἀπὸ et ἰχυρόω, -ῶ. Th. ἰχυρὸς, *firmus*, *munitus*.

'Απέχω, εις, ει, *refero*, *absum*, *recipio*, fut. ἀφέξω, perf. ἀπέσχηκα a. 2. ind. act ἀπέσχον, cum acc. et in pass. ἀπέχομαι, *abstineo*, cum gen. imperf. ind. med. ἀπειχόμην· a. 2. ind. m. ἀπεσχόμην· a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Th. ἔχω, *habeo*

'Απεψία, ας, ἡ, *quæ coquere*, (vel *concoquere*) *nequit*, *indigestio*: ab α priv. et πέψις, qu. à 2 sing. præt. ind. pass. verbi πέπτω, *coquo*.

'Απεψύχοντο, *abstergebant*, 3. pl. imperf. ind. m. ab ἀποψύχω ex ἀπὸ et ψύχω, *frigefacio*, *sicco*.

'Απεὼν, Poët. pro ἀπὼν, *absens*, præs part.

'Απῆν, ῆς, ῆ, *aberam*, imperf. ind. act. ἀπῇ, *absit*, 3. sing. præs. sub. ἄπειμι.

'Απήγαγον, ες, ε, *abduxi*, a. 2 ind. act. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω, *abduco*.

'Απήγγειλα, ας, ε, *renunciavi*, a. 1. ind. act

'Απηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuncio*.

'Απήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, *narratio* Vide in ἀφήγησις

'Απηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, a. 1. inf. med. *narrasse*, à verbo ἀφηγέομαι.

'Απήγησις, *memoria*; item *narratio*, Ion. pro ἀφήγησις, εως, ἡ.

'Απῆγμαι, ξαι, κται, *abductus sum*, præt. ind. pass verbi ἀπάγω, *abduco*

'Απηγξάμην, ω, ατο, *strangulavi*, a. 1. ind. m. ab ἀπάγχω, f. γξω

'Απῆγχα, ας, ε, *strangulavi*, *suffocavi*, præt. ind. act. ab eod.

'Απῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, *abduxi*, *duxi*, a. 2. indic. act verbi ἀπάγω.

'Απηδέσθην, ης, η, *abesus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.

'Απήειν, ειεις, ήει, plusq. perf. ind med. et in 3. plur. ἀπήεισαν, et Att. ἀπῄεσαν, ab ἄπειμι· ex ἀπὸ et εἶμι, *eo*.

'Απῄεσα, ας, ε, *abii*, Att. pro ἀπῆσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι, *abeo*.

'Απῆκε, 3. sing. a. 1. indic. act. Ion. pro ἀφῆκε, *dimisit*, ab ἀφίημι.

'Απήκοος, ου, ὁ ἡ, *inobediens*, idem etiam quod ἀνήκοος· ab α priv. et ἀκοὴ, *auditus*, *auris*.

'Απηκριβωμένος, η, ον, *ad amussim* (vel *ad unguem*) *factus*, part. præt. pass. ab ἀκριβόω, -ῶ, fut. ώσω, *summâ curâ ac diligentia aliquid facio*. Th. ἀκριβὴς. Undè adv.

'Απηκριβωμένως, *absolutè*, *summâ cum diligentiâ*, *ad amussim*.

'Απηλος, ου, ὁ ἡ, *incompactus*: item *non concretus*; ex α priv. et πηλὸς, ἡ, ον, *compactus*, quod à 3. perf. sing. præt. ind. pass. verbi πήγνύω, seu πήγνυμι· at ἀπηλὸς, ου ὁ, Suid. est πορευόμενος.

'Απήλακα, ας, ε, *abegi*, perf. ind. act. ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

'Απήλαυον, ες, ε, et ἀπέλαυον, *fructum capiebam*, imperf. ind. act. sic ἀπήλαυσα, et ἀπέλαυσα, a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω· ex ἀπὸ et λάω, *fruor*.

'Απήλγηκα, ας, ε, *dedolui*; item *animum despondi*, perf. indic. act. verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος, *dolor*.

'Απηλεγὴς, έος, ὁ ἡ, *atrox*, *tetricus*, *immitis*, *sævus*; quasi nullius curam gerens. Ex ἀπὸ, et ἀλέγω. Hinc adv.

'Απηλεγέως, *sævè*, *intrepidè*; ab ἀπὸ et ἀλέγω, *curo*, quia nihil curat modò iræ suæ pareat.

'Απήλεγξα, ας, ε, *redargui*, a. 1. ind act.

'Απηλεγξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

'Απηλεῖται, *minatur*, Gen. xxvii. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ῶ.

'Απηλέγχθην, ης, η, *redargutus sum*, a. 1. indic. pass. verbi ἀπελέγχω.

'Απῆλθον, ες, ε, *abii*, a 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *eo*, *venio*.

'Απηλιώτης, ου, ὁ, *ventus subsolanus*: ex ἀπὸ et ἥλιος, *sol*.

'Απηλλάγην, ης, η, *liberatus sum*, a. 2. pass. ind.

'Απήλλαγμαι, ξαι, κται, *dimissus* (vel *liberatus*) *sum*, perf. ind pass. ἀπήλλαξα, ας, ε, *dimisi*, *liberavi*, a. 1. ind. act. et ἀπήλλαχα, ας, ε, idem, perf. indic. act. ἀπηλλάχθαι, *dimissum esse*, perf. infin. pass. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω, *muto*.

'Απηλλάσσετο, *recessit*, *abiit*, 3. sing. imperf. ind ejusd.

'Απηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*, perf. ind. act. ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus sum*, perf. ind. pass. cujus part. ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, -ῶ. f. ώσω, p. ωκα· ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio*: à 2. pers. sing. perf ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα.

'Απηλοίησα, ας, ε, *contrivi*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαλοιάω· ab ἀπὸ et ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area*, in qua trituratur frumentum.

'Απήλπικα, ας, ε, *indè speravi*; item *desperavi*, præt ind. act ἀπήλπισα, ας, ε, idem, a. 1 ind. act. cujus part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ, *qui desperavit*, à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπὶς, *spes*.

'Απήμαντος, ου, ὁ ἡ, *illæsus*. Th. πημαίνω, *lædo*.

'Απήμαρτον, *aberravi*, Poët. pro ἀφήμαρτον, 1. sing. a. 2. ind. act. ver-

ἐξ ἀμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco, erro.*

'Απημελημένος, η, ον, *neglectus,* p. part. pass. Undè adv.

'Απημελημένως, *neglectim,* ab ἀπαμελέομαι, -ῦμαι· ex ἀπὸ et ἀμελέω, *negligo.* Th. μέλει, *curæ est.*

'Απῆμεν, *abiimus,* per Sync. pro ἀπῄειμεν, 1 plur. plusq. perf. ind. med ἄπειμι. Th εἶμι, *eo.*

'Απήμονα, τὸν, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ, *innocuus, illæsus.* Th. πῆμα, *damnum.*

'Απημοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas:* ab ἀπήμων, quod à πῆμα.

'Απήμυνεν, *adjuvit,* 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· ab ἀπημύνω. Th. ἀμύνω.

'Απήμων, ονος, ὁ ἡ, *illæsus.* Th. πῆμα, *damnum.*

'Απῆν, *aberam,* 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄπειμι· ab εἰμι, *sum.*

'Απήνεγκα, ας, ε, *abduxi,* a. 1. indic. act. ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. ind. act. verbi ἀποφέρω.

'Απηνέος, τῦ, *crudelis,* gen. sing. ab ἀπηνής.

'Απήνεια, ας, ἡ, *crudelitas, inhumanitas·* ab ἀπηνής.

'Απηνεώθην, ης, η, *obstupefactus sum, obmutui,* a. 1. ind. pass. ab ἀπηνεόομαι· ex ἀπὸ et ἐνεὸς, *stupidus mutus,* ex ἐν et ἄυω, *clamo*

'ΑΠΗΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀπήνα, ας, ἁ, *rheda.*

'Απηνηνάμην, ω, ατο, *renui,* a. 1. ind. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι. *renuo, recuso.*

'ΑΠΗΝΗΣ, ἐος, ὁ ἡ, *crudelis, immitis, sævus.* Hinc ἀπήνεια, ας, ἡ, *inhumanitas:* qu. ab ἀπὸ et ἐνηὴς, ἐος, ὁ ἡ, id est, πρᾶος, *lenis, mitis, mansuetus.*

'Απῆνθον, *abii,* Dor. pro ἀπῆλθον· a. 2. indic. act verbi ἀπέρχομαι· ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio.*

'Απήντησα, ας, ε, *occurri,* a. 1. indic. act verbi ἀπαντάω. Th. ἀντὶ.

'Απῆρα, ας, ε, *recessi, sustuli,* a. 1. ind. act verbi ἀπαίρω.

'Απερεισάμην, ω, ατο, *intendi,* a. 1. ind. m. ab ἀπερείδω.

'Απήρθην, ης, η, *sublatus fui,* a. 1. ind. pass.

'Απῆρκα, ας, ε, *sustuli, discessi,* perf. ind. act.

'Απῆρμαι, σαι, ται, *sublatus sum,* perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω.

'Απήρτημαι, σαι, ται, *suspensus* vel *remotus fui,* perf. ind. pass. cujus part.

'Απηρτημένος, η, ον, *suspensus, remotus:* ab ἀπαρτάομαι, *suspendor.*

'Απήρτισμαι, *perfectus reddor, absolutus sum,* præt ind. pass. cujus part.

'Απηρτισμένος, η, ον, *perfectus, absolutus:* undè

'Απηρτισμένως, adv. *perfectè, absolutè:* ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος, *perfectus.*

'Απῇς, *abfueris,* 2. sing. præs. sub. ab ἄπειμι. Th. εἰμι, *sum.*

'Απήσων, οντος, ὁ, Ion pro ἀφήσων, *emissurus,* part fut. 1. act ab ἀφίημι

'Απηύρα, *auferebat,* 3 sing. imperf ind. act. contr. pro ἀπηύραε. Sic

'Απηύρα, per Sync· pro ἀπεύρησα, 1. sing. a. 1. ind. act. ἀπεῦρον, a. 2. ind. act. ἀπηύραον, 1. sing. vel 3 pl. imperf. ind. act. ab ἀπαυράω, *aufero:* ex ἀπὸ et αὔρα, *aura, ventus levior.*

'Απῆχα, ας, ε, *abduxi, duxi,* perf. ind. act. verbi ἀπάγω, *abduco.*

'Απηχέω, -ῶ, *dissono, absono:* part. præs. act. ἀπηχῶν, ῦσα, ῦν· ab ἀπὸ et ἦχος, *sonus.*

'Απήχημα, ατος, το, *resonantia, dissonantia, vocis seu soni desinentia:* ab ἀπηχέω. Th. ἦχος, *sonus.*

'Απηχὴς, ἐος, ὁ ἡ, *absonus;* item *odiosus:* ab ἀπὸ et ἦχος, *sonus.*

'Απήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα

'Απήχθετο, *invisus erat,* 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. ἀπήχθημαι, perf. indic. pass. ab ἀπάχθομαι, vel ἀπεχθάνομαι.

'Απήχθην, ης, η, *abductus fui,* a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω.

'Απήχθηρα, *odio persecutus sum,* a. 1. indic. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος, *odium.*

'Απηχόμενος, η, ον, *resonans,* pro ἀπηχεόμενος, part. præs. pass. ab ἀπηχέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα. Th. ἦχος, *sonus.*

'Απηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, *suspensi erant,* 3. plur. imperf. indic. m. Dor pro ἀπηωρᾶντο· ἀπηώρησα, ας, ε, *ex sublimi dependi,* a. 1. ind. act.

'Απηωρημένος, η, ον, *suspensus,* part præs. pass. ab ἀπαιωρέομαι, -ῦμαι, Th ἀπαιωρέω, -ῶ· ex ἀπὸ et αἰωρέω, -ῶ, *sursùm tollo, suspendo.*

'Απήωρος, ϐ, ὁ ἡ, idem quod ἀπηωρημένος.

'Απίασι, *abiunt,* Ion. pro ἄπισι, 3. plur. præs. indic. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo.*

'Απίδω, ης, η, a. 2. sub. act. ab ἀπιδῶ, *video.* Th. ἰδῶ, *video.*

'Απίεμεν, *emittimus,* 1. pl. præs ind. act. et part. præs. med. ἀπιέμενος, η, ον, *emittens,* Ion. pro ἀφίεμεν, et ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

'Απιέναι, *abire,* præs. inf. act. ab ἄπειμι. Th εἶμι, *eo.* Et ἀπιέναι, *emittere,* Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

'Απίενται, Ion. pro ἀφίενται, *emittunt,* 3. pl. præs. ind m. vel pass. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, *mitto.*

'Απιέσθαι, Ion. pro ἀφιέσθαι. Th. idem.

'Απίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπίημι, *abeo:* ex ἀπὸ et ἵημι, *eo;* indic. præs. med. ἵεμαι. imperat ἵεσο, part. ἱέμενος· a. 2 act. part. εἱς, et compositum, παρεὶς.

'Απιῶσι, Ion pro ἀφιῶσι, *emiserint,* 3. plur. sub. præs. act. verbi ἀφίημι.

'Απίῃς, *abeas,* a. 2. sub. act. 2. sing. ab ἄπειμι quod ab ἀπὸ et εἶμι, *eo;* a. 2. ind. act. ἶον.

'Απίης γαίης, Poët. pro ἀπίας γῆς. Vide ἄπιος.

'Απίθανος, ϐ, ὁ ἡ, *improbabilis:* ex α priv. et πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω.

'Απιθεῖν, *inobedientem esse,* infin. præs. act. ἀπίθησα, ας, ε, *inobediens sum,* a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπίθησα· ab

'Απιθέω, -ῶ, *non obtempero, morem non gero, imperium detrecto:* ex α priv. et πείθω, *persuadeo,* eliso, ε.

'Απίκαται, Ion. pro ἀφίκαται, et hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt;* sic ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν, illud 3. plur. perf. ind. pass. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι

'Απίκη, Ion. pro ἀφίκῃ, 2 sing. a. 2. sub. med. ἀπικνέεσθαι, Ion. pro ἀφικνεῖσθαι, præs. infin. med ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progressus,* a. 2. part. med ab ἀφικνέομαι, *pervenio:* ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, *venio.*

'Απικρος, ϐ, ὁ ἡ, *non amarus, amaritudinis expers:* ab α priv. et πικρὸς, ρὰ, ρὸν, *amarus.*

'Απιλλήθην, ης, η, *clausus sum,* a. 1. ind. pass. Ion. ab ἀπιλλέω, -ῶ, f. ήσω. p. ηκα, *excludo, arceo, claudo.* Th. ἴλλος, *oculus.*

'Απίμελος, ϐ, et ἀπιμελὴς, εος, ὁ ἡ, *pinguedinis expers:* ex α priv. et πιμελὴ, *pinguedo.*

'Απινὴς, ἐος, ὁ ἡ, *purus à sordibus:* ex α priv. et πῖνος, ϐ, ὁ ἡ, *sordes, squalor.*

'Απινύσσω, *desipio;* item *effluo:* à πνῦμι, *sapio.*

'Απίξεται, *perveniet,* Ion. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι· ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, *venio.*

'Απιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus, incursus:* à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

'Απιον, ες, *abii,* a. 2. indic. act. verbi ἄπειμι. Th. Ἴιμι, *eo.*

'ΑΠΙΟΣ, ϐ, ἡ, *pyrus,* arbor; ἄπιον, ϐ, τὸ, *pyrum.*

'Απιος, ια, ιον, *remotus, dissitus:* ab ἀπο, et ἄπο, τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, Odyss. A, 270, ubi videtur esse nomen proprium Peloponnesi, quæ nomen habuerit ἀπό τινος 'Απίδος ant 'Απέως aut 'Απιος, (δ 'Απις) qui ibi antiquitùs regnaret: Sed tamen et in genere notare γῆς ἀπο ἀφεσῶσαν ἢ ἀλλοδαπὴν, manifestum est ex Odyss. ή, 25, ubi eadem verba Ulysses loquitur, ex errore longo ad Phæacas delatus; et manifestius etiam ex Odyss. π', 18. 'Εξ ἀπίης γαίης, Odyss. γ, 49, re verà est, ex Peloponneso; sed mens loquentis sine dubio solum id cogitat ex remotâ et longinquâ terrâ.

'Απισάναι, *discedere,* Ion. pro ἀφιστάναι, præs inf. act. ab ἀφίστημι.

'Απισίαται· Ion. pro ἀφίσανται, *deficiunt,* 3. pl. præs. ind. pass. sic ἀπισίατο, Ion. pro ἀφίσαντο, 3. pl imperf ind. pass.

'Απισέω, -ῶ, *diffido;* imperf. ἠπίστεον, -ῦν· f. ήσω· hinc ἀπιστόμενος, præs. part pass. ex α priv et πίστις, *fides,* quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass verbi πείθω.

'Απίσημι, Ion. pro ἀφίστημι, *discedo.*

'Απισία, ας, ἡ, *diffidentia.*

'Απισος, ϐ, ὁ ἡ, *infidus;* in comparat. ἀπιςότερος, fœm gen. ἀπισοτέρα· ex α priv. et πισὸς, η, ὸν, quod à 3. perf. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

'Απίσως, adv. *perfidè, infidè, fraudulenter.*

'Απλανὴς, ἐος, ὁ ἡ, *non erraticus* vel *vagabundus:* ex α priv. et πλάνη, *error.*

'Απλασος, pro ἀπίλασος, ϐ, ὁ ἡ, *cui appropinquare tutum non est:* ex α priv. et πέλας, adv. *propè.* Alii vertunt *informis, inefigiatus, sim-*

ptus: ex α priv. et πλαςὸς, ἡ, ὸν, *fictus*: à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πλάσσω, vel -άττω, *fingo*.

Ἀπλατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *latitudine carens*: ex α priv. et πλατὺς, *latus*, vel πλάτος, *latitudo*.

Ἄπλατος, Dor. pro ἄπλητος, et hoc pro ἄπλης͂ος, *magnitudine immanis, inaccessus*, per Sync. τῦ σ' à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος. Quidam ἄπλατος idem esse dicunt cum ἄπλαςος, à πλάσσω, *formo*: seu ἄπλατος, à πελάω, *appropinquo*, *accedo*.

Ἀπλάτυνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. sing. imperf. vel a. 1. indicat. verbi πλατύνω, *dilato*, Gen. xxvi. 22.

Ἄπλετος, Poët. pro ἄπλητος. ȣ, ὁ ϗ ἡ, (Dor. ἄπλατος,) pro ἄπλης͂ος, *non impleri potest, infinitus, grandis, immensus, arduus*: ab α pr. et πλέθω, quod à πλέος, *plenus*.

Ἄπλητος, pro ἄπλατος, qu. ab ἄπλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inaccessus, cui appropinquare tutum non est*: ab α priv. et πελαςὸς, quod à 3. sing. præt. ind. pass. verbi πελάζω. Th. πέλας, *prope*.

Ἄπλευρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui latus non sipatum est*: ab α priv. et πλευρὰ, *latus*.

Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, *vestis simplex*, apud Sophoclem, quæ Homero est ἀπλοΐς· ab ἀπλῆ pro ἀπλόη) fit enim ἀπληΐς, et epenthesis, τῦ γ, ἀπληγίς. Hinc ἀπλήγιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *simplex innocens, innocus*. Th. ἀπλόος.

Ἀπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *non percussus*.

Ἄπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ex α pr. et πλήττω, vel πλήσσω, *percutio*.

Ἀπλήρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexpletus, non completus*: ex α pr. et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος, *plenus*.

Ἀπληςεύομαι, fut. εύσομαι, *sum avidus, insatiabilis*.

Ἀπληςία, ας, ἡ, *inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas*.

Ἄπληςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexplebilis, insatiabilis, immensus*. Indè adv.

Ἀπλήςως, *inexplebilitèr, insatiabilitèr, immensè*: ex α priv. et 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἀπλόη, ης, ἡ, *simplicitas, candor*: ab ἀπλόος, *simplex*.

Ἀπλόθριξ, χος, ὁ ϗ ἡ, *qui promissum vel porrectum habet capillum*: item cui *raro est capillitio*: ex ἀπλόος et θρὶξ, *capillus*.

Ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus, quo navigari non potest*; ex α priv. et πλόος, *navigatio*.

Ἀπλοΐζομαι, f. ίσομαι, *simplicitate utor*. Th. ἀπλόος, *simplex*.

Ἀπλοῒς, ίδος, ἡ, *vestis simplex*: in acc. pl. ἀπλοΐδας· cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur substantivo χλαῖνα, tanquam adject. Th. ἀπλόος, *simplex*.

Ἄπλεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non plicatus*: ab α priv. et πέπλοκα, præt. ind. m. verbi πλέκω, *plico*.

Ἀπλοκύων, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laërtium qu. *Cynicus simplici veste utens, Cynicus verissimus*: ab ἀπλόος et κύων, *canis*.

ἉΠΛΟΟΣ, -ȣ͂ς, ὁ, ἀπλόη, -ῆ, ἡ, ἀπλόον, -ȣ͂ν, τὸ, *simplex*; compar, ἀπλέςερος superl. ἀπλέςατος. Derivatur ab α unitatem significante, et πέλω, *sum*, tanquam ἄπελος, quia unicum est quod simplex est: Eustath. et Etym. vel ab α priv. et πολὺς, quia quod simplex est non è multis.

Ἄπλοος, ἄπλȣς, ὁ ϗ ἡ, *navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis*: ab α priv. et πλόος, *navigatio*. Indè ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἀπλότης, ητος, ἡ, *simplicitas, candor*.

Ἄπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *divitiis carens*: ab α priv. et πλȣ͂τος, *divitiæ*.

Ἀπλόω, -ῶ, *expando, explico, extendo*, f. σω, p. κα. imperf. ind. act. ἥπλοον, ἥπλȣν· a. 1. inf. act. ἀπλῶσαι· ἀπλόομαι, ȣ͂μαι, *expandor*, præt. ind. pass. ἥπλωσμαι, cujus part. ἡπλωσμένος, η, ον, *expansus*. Th. ἀπλόος, *simplex*.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, *immundities illotio*: in pl. ἀπλυσίαι, αἱ, spongiæ quæ elui nequeunt.

Ἄπλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *illotus*; propriè de vestimento: ex α priv. et πλύνω, *lavo*.

Ἀπλῶς, *simplicitèr, benignè*, adv. ab ἀπλόος.

Ἄπλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *innavigabilis*. Th. πλώω, *navigo*.

Ἀπνεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè spirans*: ab α epitat. et πνέω, *spiro*; vel *non spirans, flatu destitutus*: ab α priv. et πνέω, *spiro*.

Ἀπνεύματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à vento non perflatus*.

Ἄπνευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis*. Indè ἀπνευςὶ, adv. *sine respiratione, sine interpellatione, confertim*; ἀπνευςία, ας, ἡ, *spiritûs repressio*.

Ἀπνευςιάζω, *spiritum reprimo* et *contineo*: omnia ab α priv. et præt. indic. pass. verbi πνέω, *spiro*.

Ἄπνοος, ἄπνȣς, ὁ ϗ ἡ, in acc. sing. ἄπνοον, ἄπνȣν, *flatu* seu *respiratione, carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis*. Indè

Ἄπνοια, ας, ἡ, *carentia flatûs; ubi nullus est flatus*; item *sedata tempestas, tranquillitas à ventis*: ab α priv. et πνόη, *flatus*. Th. πνέω, *spiro*.

ἈΠΟ', præpositio regit gen. *à, ab, post, ante, præ, propter, per*; item *ex, de, absque*. Hujuscemodi phrases non legantur modò, sed etiam ediscantur. Οἱ ἀπὸ τῆς βȣλῆς, *Senatores*.—τȣ͂ πλήθȣς, *Plebeii*.—φιλοσοφίας ϗ λόγων, *Philosophi ac Literati*,—τῆς στοᾶς, *Stoici*.—τȣ͂ περιπάτȣ, *Peripatetici*.—τῶν μαθημάτων, *Mathematici*.—Item Ἀπὸ τύχης, *Fortuito*.—στόματος,—μνήμης, *Memoriter*.—γλώσσης, *vivâ voce*.

Ἄπο, adv. *longè, procul*; et ἄπο, pro ἄπεςι, *abest*, ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*. Et ἄπο, pro ἄπιθι, *abi, apage*, ab ἄπειμι, *abeo*. Th. ἴημι, *eo*.

Ἀπὸ αὐτȣ͂, *ab illo tempore*.

Ἀποαίνυμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero, detraho, adimo*: imperf. ind. ἀποαινύμην, Ion. pro ἀπηνύμην, σο, τὸ, *auferebam*: ab ἀπὸ et αἰνύμαι.

Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri*, præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. et Ion. ab ἀπὸ et αἱρέω.

Ἀποαίρεο, *ablatus esto*, Ion. pro ἀφαιρȣ͂, 2. sing. præs. imp. pass. ab eod.

Ἀποαιρέομαι, -ȣ͂μαι, Ion. et Poët. in Hom. et Herodot. pro ἀφαιρέομαι, -ȣ͂μαι.

Ἀποβαδίζω, f. ίσω, *abeo, discedo*: ab ἀπὸ et βαδίζω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, *scala quâ è navi descenditur*: ab

Ἀποβαίνω, *descendo, abeo, discedo, cedo*, f. ἀποβήσομαι, p. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς· a. 2. ind. act. ἀπέβην, ης, η, et in 3. pl. ἀπέβησαν· a. 2. sub. act. ἀποβῶ, ῇς, ῇ, inf. ἀποβῆναι, part. ἀποβὰς, άντος, ὁ· ab ἀπὸ et βαίνω.

Ἀποβάλητε, *abjeceritis*, 2. pl. a. 2. sub. act. ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, *qui abjecit*, a. 2. part. act. ab

Ἀποβάλλω, *abjicio, amitto*, fut. ἀποβαλῶ, perf. ἀποβέβληκα· a. 2. ind. act. ἀπέβαλον, ες, ε· a. 2. sub. act. 1. sing. ἀποβάλω præt. ind. pass. ἀποβέβλημαι· a. 1. ind. pass. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα ἐν· p. ind. med. ἀποβέβολα.

Ἀποβάπτω, fut. ψω, *intingo, immergo leniter*: ab ἀπὸ et βάπτω, *tingo*; f. 2. act. βαφῶ.

Ἀποβὰς, άντος, ὁ, *qui descendit* vel *cessit*; nom plur. ἀποβάντες, *descendentes, egressi*, a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω, *descendo, cedo*.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, *descensus*; item *eventus, exitus*: ab ἀποβαίνω, *descendo*.

Ἀποβάτης, ȣ, ὁ, *descensor*. Sed ita vocatum fuit quoddam certaminis equestris genus, qui enim certabat dicebatur ἀποβῆναι, si Suidæ credimus. Et ἀποβατικοὶ τροχοὶ hinc dicebantur, ut idem scribit: ut siquis ab apobate certamine dicat rotas apobaticas.

Ἀποβατήριος, Jovis cognomen: ab ἀποβαίνω.

Ἀποβέβηκα, ας, ε, *descendi, cessi*, præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, *firmatus*: à verbo ἀποβαίνω, *descendo*.

Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, *qui abjecit*, in gen. plur. ἀποβεβληκότων, part. præt. act. ab ἀποβάλλω

Ἀποβῆναι, *descendere*, a. 2. inf. act. ἀποβήσομαι, ῃ, εται, *descendam*, f. 1. ind. med. verbi ἀποβαίνω, seu ἀποβῆμι, conjug. secund.

Ἀποβήσσω, et -ττω, f. ξω, *extussio, extussiendo ejicio*: ab ἀπὸ et βήσσω, seu -ττω. Th. βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tussio*.

Ἀποβιάζομαι, *vim affero, vi cogo*; item *enitor, ut mulier in partu*, et pass. *vi cogor* ab ἀπὸ et βιάζομαι. Th. βία, *vis*.

Ἀποβιβάζω, et ἀποβιβάζομαι, *jubeo* vel *facio aliquem descendere*; item *trajicio*; præs. inf. act. ἀποβιβάζειν, pass. ἀποβιβάζεσθαι a. 1. ind. m. ἀπεβιβασάμην, ω, ατο, ex ἀπὸ et βιβάζω, *ire* vel *venire facio*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἀποβιόω, -ῶ, et ἀποβίωμι, *de vitâ discedo, morior*; a. 2. ind. act. ἀπεβίων, ως, ω· præs. inf. act. ἀποβιῶναι· ex ἀπὸ et βιόω, -ῶ. Th βίος, *vita*.

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, *obitus, interitus*,

mere: ex ἀπὸ et βίωσις, *ipsa vivendi actio*: indè

Ἀποβιώσιμος, *quicquid fit propter obitum*, adj. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, *testamentum*. Th. βίος, *vita*.

Ἀποβλάπτομαι, f. ψομαι, *lædor, privor, jacturam facio*: ex ἀπὸ et βλάπτω, f. 1. act. ψω· f. 2. act. βλαβῶ, *lædo*.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, *lædo, oblædo, privo*.

Ἀποβλαστάνω, f. ςήσω, *germino, egermino*: ex ἀπὸ et βλαςάνω, *germino, produco*.

Ἀποβλάςημα, ατος, τὸ, *germen*; item *proles*.

Ἀποβλάςησις, εως, ἡ, *germinatio*: à 2. pers. sing. præt. indic. pass. verbi ἀποβλαςάνω, *germino*.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *privatus*, a. 1. part. pass. verbi ἀποβλάπτω.

Ἀποβλέπω, *intueor, respicio, oculos converto ad*, f. ψω, p. ἀποβέβλεφα a. 1. ind. act. ἀπέβλεψα a. 1. imperat. act. ἀπόβλεψον, -άτω, et in 2. pl. ἀποβλέψατε· 3. pl. a. 1. sub. act. ἀποβλέψωσιν· a. 1. ind. med. ἀπεβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, *abjectus*, a. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, *rejiculum, quod abjicitur* seu *rejicitur*: a. 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per apocop. pro ἀπόβλητα, *abjicienda, rejicienda, respuenda*, nom. n. pl. ab

Ἀπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus*; ἀπόβλητον, ου, τὸ, *abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum*. Indè ἀποβλητικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui abjecit* vel *amisit*, vel *abjiciendo* vel *amittendo est*: ex ἀπὸ et 3. sing. præt. ind. pass. verbi βάλλω

Ἀποβλίττω, f. ίσω, p. ιτα, *exprimendo aufero*, ut è favis mel: ex ἀπὸ et βλίττω, *exprimendo aufero*, ut è favis mel.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, *scaturio, emitto aquas*: item *evomo*, præs. part. act. ἀποβλύζων· ex ἀπὸ et βλύζω, *scaturio*.

Ἀποβλώσκω, f. ώσω, *discedo*: ex ἀπὸ et βλώσκω, *advenio, vado*.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, *abjectio, amissio, jactura*: ab ἀποβέβολα, præt. ind. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβόσκομαι, f. 1. med. βώσομαι, vel βόσομαι, vel βοσκήσομαι, *depasco*: ex ἀπὸ et βόσκω, *pasco*.

Ἀποβουκολέω, -ῶ, *abgrego, à grege abduco, à grege aberrare, facio*; item *ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio*, f. σω, p. κα a. 1. ind act. ἀπεβουκόλησα, ας, ε· ἀποβουκολέομαι, -οῦμαι, *abducor à grege, è grege aberro*: à cujus 1. sing. præt ind. pass. fit

Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, *è grege alieno abductio, impostura, deceptio*.

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποβουκολέω· omnia ex ἀπὸ, βοῦς, et κόλον, *cibus*.

Ἀποβράζω, ἀποβράσσω, et ἀποβράττω, f. σω, *fervendo* seu *æstuando expuo* sive *eructo, per æstum exspuo*; item *exæstuo, deferveseo*.

Ἀποβράσσομαι, *per æstum exspuor* aut *ejicior*: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, *spuma*; item *furfur tritici*: ex ἀπὸ et βράζω, *ferveo, bullio*.

Ἀποβρέχω, *perfundo, madefacio, intingo*, f. ξω· ἀποβρέχομαι, *perfundor, madefio*: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, *dilutum*; item *aqua quâ quid perfusum*, vel *prolutum est*: ex ἀπὸ et βρέχω, *irrigo, madefacio*.

Ἀποβρίζω, *crapulam edormio, dormio*; f. ίσω, et ίξω, a. 1. ind. act. ἀπέβριξα, ας, ε, cujus part. ἀποβρίξας, άντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ, et βρίζω, *post sumptum cibum paululiim dormio*.

Ἀποβρίθω, f. ίσω, *degravo*, vel neut *præ pondere devergo*: ex ἀπὸ, et βρίθω, *gravis sum*.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, *perfusio, madefactio*: ab ἀπὸ, et βρέχω, *madefacio*.

Ἀποβροχθίζω, f. ισω, *sorbeo, glutio, voro*: ex ἀπὸ, et βροχθίζω. Th. βρόγχος, *guttur*.

Ἀποβροχίζω, f. ίσω, *illaqueo, laqueis implico*: ex ἀπὸ, et βρόχος, *laqueus, restis*.

Ἀποβρύκω, f. ξω, *demordeo, abedo*: ex ἀπὸ, et βρύκω, *mordeo*.

Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, *exesus*: a. 1. part. pass. ab

Ἀποβρώσκω, *abedo, comedendo consumo*: f. σω, p. βέβρωκα, præt. ind. pass. βέβρωμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ, et βρώσκω, *comedo, depasco*.

Ἀποβύω, *obturo, obstruo*: f. σω. Ex ἀπὸ, et βύω, *obturo, obstruo, impleo, lego*.

Ἀπόβωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profanus, ab aris alienus*: ex ἀπὸ, et βωμὸς, *altare, ara, delubrum*.

Ἀπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à terrâ remotus*: ut et ἀπόγειος, q. v. ab ἀπὸ, et γαῖα, *terra*.

Ἀπογαιόω, -ῶ, *in terram verto*; f. ώσω. Ex ἀπὸ, et γαῖα, *terra*.

Ἀπογαία, ας, ἡ, *ventus qui è terrâ exortus in mare fertur*: cui contrarius est qui dicitur τροπαία.

Ἀπόγεια, τὰ, *retinacula navium, funes quibus navis alligatur in littore*: undè Ἀπόγεια λύειν, *oram solvere*.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox mathematica quâ denotatur *summa planetæ altitudo*: opponitur τῷ περίγειον, q. v.

Ἀπόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à terrâ remotus* ut et ἀπόγαιος, q. v. Omnia ex ἀπὸ, et γαῖα, *terra*.

Ἀπογαλακτίζω, *ablacto, à lacte depello*: Ἀπογαλακτίζομαι, *ablactor, à lacte depellor*: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, *ablactatio*: ex ἀπὸ, et γαλακτίζω. Th. γάλα, *lac*.

Ἀπογεισόω, -ῶ, vel ἀπογεισσόω, fut. ώσω, *imbrico, imbricatim* (vel *suggrundiorum modo*) *facio* vel *lego*: ex ἀπὸ, et γεισόω, -ῶ, vel γεισσόω. Th. γεῖσον, vel γεῖσσον, ου, τὸ, *suggrunda*.

Ἀπογέμω, f. εμῶ, *depleo, demo ci quod plenum est*.

Ἀπογεμίζω, id. q. γεμίζω. Ex ἀπὸ, et γέμω, *plenus sum*.

Ἀπογεννάω, ῶ, *genero, produco*: ex ἀπὸ, et γεννάω, -ῶ, *gigno, genero, pario*. Th. γείνομαι, *gignor, nascor, procreo, sum*.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, *degusto*: ex ἀπὸ, et γεύομαι, *gusto*.

Ἀπογεφυρόω, -ῶ, f. ώσω, *ponte jungo, pontem impono*: ex ἀπὸ, et γεφυρόω, ῶ. Th. γέφυρα, *pons*

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, *consenescens*: in acc. pl. masc. ἀπογηράσκοντας, præs. part. act. ab

Ἀπογηράσκω, *consenesco*: f. ἀπογηράσω, p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. act. ἀπεγήρασα. a. 1. sub act. ἀπογηράσω, ης, η. Ab ἀπὸ, et γηράσκω. Th. γῆρας, *senectus*.

Ἀπογίγνομαι, et ἀπογίνομαι, *absum, decedo*: item *morior*: f. ἀπογενήσομαι, p. ἀπογεγένημαι, a. 1. ind pass. ἀπεγενήθην, ης, η. a 1. ind. m ἀπεγενόμην, a 2. med. part. ἀπογενόμενος, η, ον, *mortuus*. Ex ἀπὸ, et γίνομαι, *sum*.

Ἀπογινώσκω, *rejicio, non agnosco, abnuo, improbo*; item *absolvo, renuntio, despero*, f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα plusq. perf. ind. act. ἀπεγνώκειν, a 2. ind act. ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνόω, ῶ, et in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. act. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. act. sub ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. act inf ἀπογνῶναι. a. 2. act. part. ἀπογνοὺς, οῦσα, όν, perf. ind. pass. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η, f 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι. præt. part. pass. Ἀπεγνωσμένος, η, ον, *perditus, rejectus*: ex ἀπὸ, et γινώσκω, *cognosco*.

Ἀπογλαυκόω, -ῶ, f. ώσω, *cæsium reddo*. Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, et Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, *glaucoma, glaucedo*; à 1. et 2. sing. præt. ind. pass. Th. γλαυκὸς, *cæsius*.

Ἀπόγλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui exiguis est clunibus*. Ex ἀπὸ, et γλουτὸς, *clunis*.

Ἀπογλυκαίνω, f. ανῶ, *dulce reddo, dulcio*: ex ἀπὸ, et γλυκαίνω. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, *desperatio*: à præt. ind. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, *rejecerim*: a. 2. sub. act. Ἀπογνοὺς, οῦσα, όν, *qui rejecit*: a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, quasi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνωμι, conjug. sec.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui dentes ætatis indices amisit*, ὁ μὴ ἔχων δι' ὧ γνωσθῇ. à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, *desperatio*: ab eod.

Ἀπογνώςης, ου, ὁ, *qui desperat, desperator*: ab eod.

Ἀπογονὰ, Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, *progenies, posteritas*.

Ἀπόγονα, τὰ, *fæcunda, orta, oriunda*, nom. pl. ab Ἀπόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ortus, oriundus*, et subst. *nepos, posterus*. Ex ἀπὸ, et γέγονα, à præt. ind. m. verbi γείνομαι.

Ἀπογραΐζω, *senectutem aufero, juvenilem reddo*. Th. γραῖα, *anus*.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio*.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab exemplari* vel *ad exemplar effictus*.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ, descriptum, exscriptum, descriptio*; ex

Ἀπογράφω, *in tabulis refero, describo*, imperf. ind. act. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα, a. 1. ind. act. ἀπέγραψα a. 1. sub. act ἀπογράψω, ης, η. Ἀπογράφομαι, *describor*; item *nomen profiteor*. perf. ind. pass. ἀπογέγραμμαι, *conscriptus fui*. a. 1. ind. pass. ἀπεγράφθην, ης, η, a. 1. ind. m ἀπεγραψάμην, ῶ, ατο, a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπογυιόω, -ῶ, *enervo, membra debilito, debilito, delumbo*, f. ώσω, p. ἀπο-

γυμνώσω, a. 1. subj. ἀπογυμνώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, et γυμνόω, -ῶ.

'Απογυμνάζομαι, *exerceor, me exerceo*: ab ἀπὸ et γυμνάζομαι. Th. γυμνὸς, *nudus, inermis*.

'Απογυμνόω, -ῶ, *nudo, denudo*, f. ώσω. a. 1. part. act. ἀπογυμνωθεὶς, εῖσα, ὲν, *denudatus*. Ab ἀπὸ, et γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνὸς, *nudus*.

'Απογύμνωσις, εως, ἡ, *denudatio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπογυμνόω, ῶ.

'Απογυναίκωσις, εως, ἡ, *effeminatio*. Th. γυνὴ, *fœmina, mulier*.

'Απογωνιόομαι, -ϐμαι, f. ώσομαι, *in angulum me colligo*, inf. præs m. ἀπογωνιϐσθαι· ex ἀπὸ et γωνιόομαι, -ϐμαι. Th. γωνία, *angulus*.

'Αποδα, τὸν, vel τὴν, *pedibus carentem*, acc. sing. m. vel f. ab ἄπϐς. Th. πϐς Est et ἄποδα, nom. neutr. plur.

'Αποδάζομαι, *divido, distribuo, partior, impertio*: f. 1. m. δάσομαι, et Poët. δάσσομαι, f. 1. inf. m. ἀποδάσεσθαι, et ἀποδάσσεσθαι. *distributurum esse* Th. δαίω, *divido*.

'Αποδαίω, *comburo*: ex ἀπὸ, et δαίω, *uro*.

'Αποδάκνω, f. δήξω, *demordeo, præmordeo*: ex ἀπὸ, et δάκνω, *mordeo*.

'Αποδακρύω, *lachrymas fundo, illachrymo*: f. ύσω, p. κα, a. 1. ind. act. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc

'Αποδακρυτικα, ῶν, τὰ, *medicamenta lachrymas moventia* Ex ἀπὸ, et δακρύω. Th. δάκρυ, *lachryma*.

'Αποδαμεῖν, Dor pro ἀποδημεῖν, pr. inf. act. *peregrè proficisci*; sic ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *peregrè agens*. Vide in ἀποδημέω, ῶ.

'Αποδαρθεῖν, a. 2. inf. act. idem quod δαρθεῖν.

'Αποδάσμιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui tributum pendit*, et *tributum cujus fit divisio*; item *quod pro parte* (seu *portione*) *alicui cedit*.

'Αποδασμὸς, ϐ, ὁ, *divisio, partitio, pars, portio*. à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδάζομαι.

'Αποδάσσασθαι, et ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse*, Poët. pro ἀποδάσασθαι, a. 1. inf. m. vel -σεσθαι, f. 1. inf. m. verbi ἀποδάζομαι, *distribuo*.

'Αποδαυλίζω, *titione dedolo* vel *contundo*; item *contundo*: ex ἀπὸ et δαυλὸς, Æol. pro δαλὸς. Th. δαίω, *uro*.

'Αποδέδεγμαι. *exceptus sum*, perf. ind. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

'Αποδέδειγμαι, perf. ind. pass. *demonstratus, approbatus sum*; perf. pass. part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *demonstratus, approbatus*: ab ἀποδείκνυμι.

'Αποδεδειλιακότως, *timidè, meticulosè, eorum more, qui conciderunt animo*, adv. ab

'Αποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς, *timidus*, part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

'Αποδέδεκται, *æstimatur, censetur*, 3. sing perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

'Αποδέδομαι, *redditus sum*, præt. ind. pass. ex

'Αποδέδωκα, *reddidi*, præt. ind. act. verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Αποδέδρακα, ας, ε, *aufugi*, et in 3. plur. ἀποδεδράκασι, præt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, *fugio*.

'Αποδεὴς, ἑος, -εϐς, ὁ ϗ ἡ, *inferior, vacuus, cui aliquid deest*: ex ἀποδέω, *absum* Th. δέω, *egeo, deficio*.

'Αποδεῖ, *deest, deficit, abest*, 3. sing. præs. ab eod.

'Αποδειδίττω, -ίσσω, et ἀποδειδίττομαι, -ίσσομαι *deterreo*; imperf. indic. med. ἀπεδειδισσόμην, -ϐ, ετο· ab ἀπὸ et δειδίττω. Th. δείδω, *timeo*.

'Αποδείκνυμι, f. ξω, p. χα, *ostendo, ostento, demonstro, probo*; præs. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, *præ se ferens*; præs. inf. pass. ἀποδείκνυσθαι a. 1. ind. act ἀπέδειξα, ας, ε a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀπεδέξαι· perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *approbatus*. Th. δείκνυμι, vel δεικνύω, *ostendo*.

'Αποδεικτικὸς, ή, ὸν, vel ϐ, ὁ ϗ ἡ, *demonstrativus*.

'Αποδεικτικῶς, *demonstrativè*, adv.

'Αποδεικτὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *demonstrabilis, probabilis*: omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι, *demonstro*.

'Αποδειλίασις, εως, ἡ, *timor, ignavia*: ex ἀπὸ et δειλιάω, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

'Αποδειλιάω, -ῶ, *præ timore refugio, reformido*, f. άσω, p. ἀποδεδειλίακα, cujus part. ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ος· undè adv. ἀποδεδειλιακότως, *timidè, meticulosè*.

'Αποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab eod. Th.

'Απόδειξις, εως, ἡ, Ion. ἀπόδεξις, *demonstratio, declaratio, probatio*; item *specimen*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

'Απόδειπνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui cœnam finivit, qui cœnatus est*: qu. ὁ ὢν ἀπὸ τϐ δείπνϐ· vel *incœnatus*, ab ἀπὸ. pro α priv. et δεῖπνον, *cœna, cibus*.

'Αποδείρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, *excoriare*, infin. præs. act. verbi ἀποδέρω.

'Αποδειροτομέω, -ῶ, *obtrunco, cervicem abscindo, decollo*; item *abscindo à cervice*, f. ήσω, p. κα· a. 1. ind. act. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε· f. 1. inf. act. ἀποδειροτομήσειν· ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, *cervix, collum*, et τέτομα, 1. sing. præt. ind. med. verbi τέμνω, *seco, scindo*.

'Αποδειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demonstratus, approbatus*, a. 1. part. pass. ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

'Αποδεκατόω, -ῶ, *decimo, decimas accipio*; item *decimus do*, f. ώσω. p. ἀποδεδεκάτωκα· ex ἀπὸ et δεκατόω, -ῶ. Th. δέκα, *decem*.

'Αποδεκάτωσις, εως, ἡ, *decimatio, decimarum exactio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, -ῶ.

'Αποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχεσθαι, *recipere*, præs. inf. m. verbi ἀποδέχομαι.

'Αποδέκτεος, έα, έον, vel ϐ, ὁ ϗ ἡ, *recipiendus, admittendus*.

'Αποδέκτης, ϐ, ὁ, vel ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *receptor*, in nom. pl. ἀποδέκται, et ἀποδεκτῆρες, οἱ, *coactores tributorum et vectigalium*.

'Αποδεκτὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *dignus qui admittatur et recipiatur, receptus, acceptabilis, gratus, probatus*: omnia à 3. sing. præt. indic. pass. verbi ἀποδέχομαι.

'Αποδενδρόομαι, -ϐμαι, *arboresco*: inf. præs. m. vel pass. ἀποδενδρϐσθαι a. 1. ind pass. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσα, ὲν· ab ἀπὸ et δενδρόομαι, -ϐμαι. Th. δένδρον, *arbor*.

'Αποδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, *edere, demonstrare*, a. 1. infin act. verbi ἀποδείκνυμι· sic ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. et sic in aliis.

'Απόδεξις, εως, ἡ, *demonstratio*, Ion. pro ἀπόδειξις, q. v.

'Αποδέομαι, -ϐμαι, *religor, alligor, præligor*, præs. indic. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

'Αποδέρω, Ion. ἀποδείρω, fut. ερῶ, *excorio*: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit.

'Απόδερμα, ατος, τὸ, *cutis detracta, spolium*.

'Αποδερματόω, -ῶ, idem quod ἀποδέρω.

'Απόδεσις, εως, ἡ, *religatio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

'Απόδεσμος, ϐ, ὁ, *fasciculus, linteum*; item *fascia circa caput mulierum*, vel *earum mammas continens*: indè

'Αποδεσμέω, ἀποδεσμόω, -ῶ, et ἀποδεσμεύω, *colligo, religo*: ex ἀπὸ et δεσμὸς, quod à 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω, *ligo*.

'Αποδεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *exceptus*, a. 1. part. pass. ab

'Αποδέχομαι, *excipio, recipio, admitto*; item *probo*, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι· a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, et in 3. plur. ἀπεδέχθησαν· a. 1. ind. med. ἀπεδεξάμην, ω, ατο· a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι· ex ἀπὸ et δέχομαι, *capio*.

'Αποδεχόμενος, η, ον, *acceptus*, præs. part. pass.

'Αποδέχϐ, *accipe*, 2. sing. præs. imperat. m. ab eod.

'Αποδέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *religo, alligo, præligo*: ind. præs. ind. pass.

'Αποδέομαι, -ϐμαι, *religor*: ab ἀπὸ et δέω, *ligo*.

'Αποδέω, -ῶ, *absum*, *inferior sum*: ab ἀπὸ et δέω, *deficio*.

'Αποδηλόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *manifestum reddo, declaro*: ab ἀπὸ et δηλόω, -ῶ. Th. δῆλος, *certus, manifestus*.

'Αποδημέω, -ῶ, *absum domo* seu *patriâ, peregrinor, peregrè proficiscor*, f. ήσω, p. ἀποδεδήμηκα, ας, ε· a. 1. ind. act. ἀπεδήμησα, ας, ε· a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ· ex ἀπὸ et δῆμος, *populus*.

'Αποδημία, ας, ἡ, *peregrinantis absentia, peregrinatio*.

'Αποδημητὴς, ϐ, ὁ, *peregrinator*.

'Αποδημητικὸς, ή, ὸν, vel ϐ, ὁ ϗ ἡ, *peregrinari solitus*.

'Απόδημος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *peregrè agens, absens a domo* vel *patriâ*: omnia ex ἀπὸ et δῆμος, *populus, plebs, vulgus*.

'Αποδία, ας, ἡ, *pedum defectus, pedum carentia*: ab ἄπϐς. q. v.

'Αποδιαιτάω, -ῶ, f. ήσω, *arbitramento absolvo*: a. 1. ind. act. ἀπεδιῄτησα, ας, ε· ex ἀπὸ et διαιτάω, -ῶ. Th. δίαιτα, *arbitrium*.

'Αποδιαστέλλω, *dispesco, arceo, intersepio, divido*: ex ἀπὸ, διὰ, et στέλλω, *mitto*

'Αποδιατρίβω, fut. ψω, *immoror, tempus consumo*: ex ἀπὸ, διὰ, et τρίβω, *tero*,

'Αποδιδάσκω, fut. ξω, *deduco*: ex ἀπὸ et διδάσκω, *doceo, disco*.

'Αποδιδόειν, -ϐν, *reddere*, præs. inf. act. ab ἀποδιδόω, pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Αποδίδωμαι, *reddo, retribuor*, *refe*

νο, præs. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι, q. v.

'Αποδιδράσκω, fut. δράσω, *aufugio*. Vide in ἀπίδρα. Th. διδράσκω, *fugio*.

'Αποδίδωμι, *reddo, retribuo, persolvo, do*; item *interpretor*; præs. imperat. act. ἀποδίδοθι, όντω· præs. inf. act. ἀποδιδόναι, et ἀποδόειν, οῦν· præs. part. act. ἀποδιδὲς, ῦσα, όν· f. ἀποδώσω, εις, ει, perf. ἀποδίδωκα, ας, ε· a. 1. ind. act. ἀπίδωκα, ας, ε· a. 2. ind. act. ἀπίδων, ως, ω· a. 2. imperat. act. ἀπόδος, ἀποδότω, *solve*, 2. pl. ἀπόδοτε· præs. opt. act. ἀποδιδοίην, ης, η· a. 2. opt. act. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην,) et in plur. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν· præs. sub act ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ a. 2. sub. act. ἀποδῶ, ῷς, ῷ· a. 2. inf. act ἀποδῦναι, et Att. Dor. et Æol. ἀποδόμεναι· a. 2. part. act. ἀποδὲς, ῦσα, όν· præs. indic. pass. ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor*; imperf. ind. pass. ἀπεδιδόμην, σο, το· perf. ind. pass. ἀποδίδομαι· plusq. perf. ind. pass ἀπεδεδόμην· aor. 1. ἀπεδόθην· f. 1. pass. ἀποδοθήσομαι. paulo post. f. ἀποδεδώσομαι· præs. imp. med. ἀποδίδοσο, σθω· præs. opt. med. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 1. opt. pass. ἀποδοθείην, ης, η· præt. optat. pass. ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο· præs. sub. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται· perf. sub. m. vel pass. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται· perf. ind. med. vel pass. ἀποδίδοσθαι· a. 1. inf. pass. ἀποδοθῆναι· præs. part. med. vel pass. ἀποδιδόμενος, η, ον· a. 1. ind. med. ἀπεδωκάμην· a. 2. ind. m. ἀπεδόμην, ωσο, οτο, *vendidi*; a. 2. imperat. m ἀπόδοσο, οσθω. aor. 2. opt. med. ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο· a. 2. sub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται· a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι· a. 2. part. med. ἀποδόμενος, η, ον, τὲς ἄλλες, ἀπίδοντο, *vendiderunt*. Vid. Thuc. II. 7. Th. δίδωμι, *do*.

'Αποδιΐστημι, et ἀποδιϊστῶ, *dirimo, distinguo; intervallo sejungor*: ex ἀπὸ, διὰ, et ἵστημι.

'Αποδικάζω, f. άσω, *absolvo*, opp. καταδικάζω· ab ἀπὸ et δικάζω. Th. δίκη, *jus*.

'Αποδικέω, -ῶ, fut. ήσω, *causam meam defendo*: ex ἀπὸ et δίκη, *jus*.

'Αποδινέω, -ῶ, fut. ήσω, *devolvo*: ex ἀπὸ et δινέω, -ῶ. Th. δίνη, *vortex*.

'Αποδίομαι, f. ίσομαι, idem quod ἀποδίω, q. v.

'Αποδιοπομπέω, -ῶ, et ἀποδιοπομπέομαι, -ῦμαι, *ablego, procul amando, depello, expio*; præs. inf. pass. ἀποδιοπομπεῖσθαι. h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῆ ἀποτροπαίε Διός. ex ἀπὸ et διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς et πομπὴ à πέμπω, *mitto*.

'Αποδιορίζω, *segrego, suis limitibus finitum separo*, f. ίσω, p. ἀποδιώρικα· ex ἀπὸ, διὰ, et ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus, limes*.

'Αποδισκεύω, *discum dejicio: in disci morem dejicio*: ex ἀπὸ et δίσκος, *discus*.

'Αποδιφθογγόω, -ῶ, f. ώσω, *in diphthongum corfio, sive contraho*: indè

'Αποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum conflatio, seu contractio*: ex ἀπὸ et δίφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι, *vocem seu sonum emitto, sonum edo*.

'Αποδιώ, f. ίσω, *expello*: à δίω, pro διώκω.

'Αποδιώκω, f. ώξω, *abigo, alicundè expello*: indè

'Αποδίωξις, εως, ἡ, *expulsio*: ab ἀπὸ et διώκω, *persequor*.

'Αποδοθείην, ης, η, a. 1. opt. pass.

'Αποδοθῆναι. a. 1. inf. pass.

'Αποδοθήσομαι, f. 1. indic. pass. verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Αποδοκεῖν, *displicere*; ἀποδοκεῖν, res Herodoto dicitur quæ censetur non facienda. Th. δοκέω, *video, probo*

'Αποδοκιμάζω, vel ἀποδοκιμάω, -ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, rejicio*, f. άσω, p. ἀποδεδοκίμακα· a. 1. ind. act ἀπεδοκίμασα.

'Αποδοκιμάζομαι, *improbor; rejicior*; perf. ind. pass. ἀποδεδοκιμάσθαι· a. 1. indic. pass. ἀπεδοκιμάσθην· a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι· à 2. sing. præt. ind. pass. fit

'Αποδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio*.

'Αποδόκιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus*: omnia ex ἀπὸ et δόκιμος. Th. δοκέω.

'Αποδόμεναι, *reddere*, a. 2. inf. act. Æol. pro ἀποδῦναι.

'Αποδόμενος, η, ον, a. 2. part. m. ἀποδῦναι, a. 2 inf. act. ἀπόδος, ἀποδότω, in 2 plur ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Αποδόντωσις, εως, ἡ, *sordium circa dentes purgatio*: ex ἀπὸ et ὀδὲς, *dens*. Vid. Poll.

'Απόδος, ἀποδότω, *reddito*, a. 2. imperat. act. et in 2. pl. ἀπόδοτε, ab ἀποδίδωμι.

"Αποδος, ε, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, *abitus, discessus, digressus, reditus*. Th ὁδὸς, *via*.

"Αποδος, τε, *pedibus carentis*, gen. sing. ab ἄπες. Th. πὲς, *pes*.

'Αποδόσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui reddi aut restitui debet*: ab ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Απόδοσις, εως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio*: à 2. pers. sing. præt. indic. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι, *do*.

'Αποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *redditor*.

'Αποδοτικὸς, ἡ, όν, *retributorius*: ab eod. Th.

'Απόδελος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ex servo genitus*: ex ἀπὸ et δὲλος, *servus*.

'Αποδῦναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Αποδοχεῖον, ε, τό, *receptaculum, receptorium*.

'Αποδοχὴ, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio*: ab ἀποδέχομαι.

'Αποδοχμόω, -ῶ, *obliquo, incurvo*: à 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, *inflectens, incurvans*: a. 1. inf. act. ἀποδοχμῶσαι, *inflexisse, incurvâsse*: ex ἀπὸ et δοχμόω -ῶ. Th. δοχμὸς, ἡ, όν, *obliquus*.

'Απόδραγμα, ατος, τό, *quod manu alicundè carpitur*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσσω, vel -ττω, *decerpo*.

'Αποδραθεῖν, per Metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, *dormiisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀποδαρθάνω.

'Απόδραθι, *aufuge*, a. 2. imperat. act. ἀποδραίην, ης, η, *aufugerim*, a. 2. opt. act. ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, *qui* vel *quæ aufugit*, part. aor. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπίδρα, per Sync. pro ἀπίδρασα, ab ἀποδράω, *aufugio*.

'Αποδράσεια, ας, ε, *aufugerim*. a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω, *aufugio*.

'Απόδρασις, εως, ἡ, *fuga, vitatio, desertio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω.

'Απόδρασις ςρατιας, *desertio aciei, detrectatio militiæ*.

'Αποδράσσω, vel -ττω, et ἀποδράσσομαι, vel -ττομαι, *decerpo* ab ἀπὸ et δράσσω, vel -ττω, f. ξω, perf. χα, *carpo, prehendo*.

'Αποδράω, -ῶ, *fugio, effugio, aufugio*, f. ἀποδράσω, p. ἀποδίδρακα, a. 1. indic. act ἀπίδρασα, et per Sync. ἀπίδρα, undè part. ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, quod ab ἀπόδρημι· a. 1. opt. Æol ἀποδράσεια, ας, ε· a. 2. ind. act ἀπίδρην, et a. 2. opt. act ἀποδραίην· a. 2. imperat. act. ἀπόδραθι· a. 2. inf. act. ἀποδράναι· ab ἀπὸ et δράω.

'Απόδρεπε, *decerpe*, 2. sing. præs. imperat. act. ab

'Αποδρέπω, *decerpo*, f. ψω, p. φα· præs. ind. pass. ἀποδρέπομαι· ex ἀπὸ et δρέπω, *decerpo*

'Απόδρεψις, εως, ἡ, *decerptio, collectio fructuum*: à 2. pers. sing præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.

'Αποδρῆναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. infin. act. verbi ἀποδράω, *aufugio*.

'Απόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, q v.

'Απόδρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui recurrit, cursu revertens*; item *cursu inferior*; à præt. indic. med. verbi ἀποτρέχω.

'Αποδρύπτω, *dilacero, dilanio. discerpo, excorio*; præs. infin. act ἀποδρύπτειν· ex ἀπὸ et δρύπτω, *lacero*.

'Αποδρύφω, idem quod ἀποδρύπτω· præs. infin. act ἀποδρύφειν· præs opt. act. ἀποδρύφοιμι, οις, οι· a. 1. sub. act. ἀποδρύψω, in 3. pl. ἀποδρύψωσι· a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθην, ης, η· ab eod. Th.

'Αποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, q. v. Ex ἀπὸ et δράω.

'Αποδρῴην· præs. opt. Att. pro. ἀποδράοιμι, *aufugerem*: ab eodem. Th.

'Αποδύρομαι, f. οδυρῦμαι, *lamentor, graviter conqueror*: ex ἀπὸ et ὀδύρομαι, *lamentor, ploro* Vid. Luc.

'Αποδὺς, ῦσα, ὺν, *exutus*, part. præs. act. ἀποδῦσαι, *exuere, spoliare*, a. 1. inf. act.

'Αποδυσάμενος, η, ον, *resolvens*, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.

'Απόδυσις, εως, ἡ, *ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio*: à 2 sing. præt. ind pass. verbi ἀποδύω, *exuo*.

'Αποδυσπετέω, -ῶ, f. ήσω, *stomachor, ægrè fero, impatienter agitor*; item *renitor, resisto, difficulter cedo*: ex ἀπὸ, δὺς, et πίτω, *cado, ruo*. Th. πίπτω, *cado*.

'Αποδυσπέτησις, εως, ἡ, *stomachatio in rebus adversis, impatientia*: à 2 sing. præt. ind. pass verbi ἀποδυσπετέω, -ῶ.

'Αποδυτήριον, ε, τό, *locus ubi vestimenta exuuntur*: ἀποδύομαι.

'Αποδύω, vel ἀπόδυμι, *exuo*, f. ύσω, p. κα· præs. ind. pass ἀποδύομαι· imperf ind. ἀπεδυόμην. et in 3. pl. ἀπεδύοντο· ex ἀπὸ et δύω.

'Αποδῶ, ῷς, ῷ, *reddidero*, a. 2. sub. act. et ἀποδώσω, εις, ει, *reddam, retribuam*, in 1. pl. ἀποδώσομεν, f. 1. ind. act. et

'Αποδῴην, ῴης, ῴη, *reddidero, retribuero*, a. 2. opt. act. Att. verbi ἀποδίδωμι.

'Απόδων, τῶν, *pedibus carentium*, gen plur. ab ἄπυς. Th. πῦς, *pes*.

'Απόειπ' pro ἀπόειπε, 2. sing. a. 2. imperat act. ἀποειπεῖν, *refutare*, a. 2. inf. act sic

'Απόϊσον, Poët. a. 2. indic. act. pro ἀπῖσον.

'Αποείπῃ, a. 1. vel 2. sub. act. 3. sing. ab ἀπὸ et ἔπω, *dico*.

'Απόεργω, Poët. pro ἀπέργω seu ἀπείργω, f. ξω, *arceo, dirimo*. Th. ἔργω, *arceo*.

'Απέερσα, ας, ε, *corrupit*, a. 1. ind. act Æol. sine augmento, ab ἀποέρρω. Th. ἔρρω, f. 1. act. Æol. ἔρσω· hinc ἀποέρσει, pro ἀποέρσει, f. 1. ind act 3. sing. Æol.

** Αποζωννύω, f. ζώσω, *discingo*: p. ind. pass. ἀπέζωσμαι· f. 1. pass. ἀποζωσθήσομαι.

'Αποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποζωννύω. Th. ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*.

'Αποθάλλω, *defloresco*, f. 1. indic. act. ἀποθαλῶ· a. 1. ind. act. ἀπέθηλα, ας, ε· præt. ind. act ἀποτέθαλκα· p. ind. pass. ἀποτέθαλμαι· ex ἀπὸ et θάλλω, *floreo*.

'Αποθανεῖν, a. 2 inf. act. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a 2 sub. act ἀποθανόντος, et in fœm. gen. ἀποθανούσης, gen. sing. a. 2 part. act. ab ἀποθνήσκω, *morior*.

'Αποθανέεαι, Ion. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. sing. f. 2. ind. m verbi ἀποθνήσκω.

'Αποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. Vide ἀποθανεῖν.

'Αποθαῤῥέω, f. ήσω, *audeo. confido*.

'Αποθέμενος, η, ον, *depositus*, a. 2. part. m.

'Αποθέσθαι, *deponere, rejicere*, a. 2 inf. med. ab ἀποτίθημι· ex ἀπὸ et τίθημι, *pono*.

'Αποθερίζω, fut. ίσω, *demeto, spicas decutio, abscindo*.

'Απόθεσις, εως, ἡ, *depositio*: à 2 pers. sing. præt indic. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

'Απόθεσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur*: ex α priv. et ποθεσὸς, qu. à ποθέω, -ῶ. Th. πόθος, *desiderium*.

'Απόθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui reponi solet in apothecis, repositus, reconditus, conditus*: ab ἀποτίθημι.

'Αποθευσόμενος, η, ον, *cursu discessurus*, f. 1. part. m. ex

'Αποθέω, *curro*· f. 1. m. θεύσομαι ex ἀπὸ et θέω, *curro*.

** Αποθεώρησις, εως, ἡ, *prospectus*.

** Αποθέωσις, εως, ἡ, *relatio inter deos seu divos. consecratio*.

'Αποθήκη, ης, ἡ, *repositorium, recondilorium, granarium, horreum*; nom. plur ἀποθῆκαι, αἱ, ab ἀποτίθημι· in a. 1. ind. act. ἀπέθηκα, *deposui*, quod in horreo deponantur fruges

** Αποθηρίωσις, εως, ἡ, *efferatio* vel *efferus animus, feritas, immanitas*.

** Αποθησαυρισμὸς, ου, ὁ, *coacervatio pecuniarum, aut alius rei; acervatio thesauri instar*.

'Αποθησαυρίζω, *recondo, congero*, pro thesauro, f. ίσω, p. ἀποτεθησαύρικα· à θησαυρίζω, *thesauros extruo*.

'Αποθήσομαι. *seponam*, f. 1 ind. m. ex ἀποτίθημι, *sepono*.

'Αποθλίβω, *opprimo*, f. ψω, p. ἀποτέθλιφα· ex ἀπὸ et θλίβω, *premo*.

'Αποθνήσκοι, 3. sing. opt. præs.

'Αποθνήσκοντα, τὸν, acc. sing. m. g. part. præs. act. ab

'Αποθνήσκω, *morior*; fut. 2. ind. med. ἀποθανοῦμαι· perf. ind. act. ἀποτέθνηκα· a. 2. ind. act. ἀπέθανον· a. 2. sub. act. ἀποθάνω, ῃς, ῃ· a. 2. inf. act. ἀποθανεῖν· a. 2 part. act. ἀποθανών, ὄσα, όν. Th. θνήσκω. *morior*.

'Αποθορεῖν, *desilire*, præs inf. act. contr pro ἀποθορέειν, ab ἀποθορέω, -ῶ, *desilio*.

'Αποθεῖται, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀποθέω, *curro, aufugio*.

'Αποθρώσκωσιν, *desiliant*, 3. plur. præs. sub. act. ab

'Αποθρώσκω. *desilio, resilio, exsilio*: ex ἀπὸ et θρώσκω, *salio*.

'Αποθύμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ingratus animo, invisus*: ab ἀπὸ et θυμὸς, ου, ὁ, *mens, animus*, qu. diversum à mente.

'Αποικία, ας, ἡ, *colonia, transmigratio*: ab

'Αποικέω, -ῶ, *aliunde habitatum venio migro in coloniam, procul habito*, f. ήσω, et

'Αποικίζω, *in coloniam deduco*; pass. ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor*; præt. ind pass. ἀπῴκισμαι· à cujus 1 pers. sing. fit. ἀποικισμὸς, ου, ὁ, *coloniæ deductio*, part. præt. pass. ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*, a. 1. ind. pass. ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. ἀποικισθεὶς, εῖσα, ἐν· omnia ab ἀπὸ et οἶκος, *domus*.

'Αποικὶς, ίδος, ἡ, et ἄποικος, ου, ὁ, *colonus, in coloniam aliquam missus*; ex ἀπὸ et οἶκος, *domus*: hinc

'Αποικίσαι, *colonos aliquò mittere*, a. 1. inf act verbi ἀποικίζω.

'Αποινα, τὰ, *pretia, loco pœnæ debita*: ex α priv. et ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. Vel ἄποινα, q. ἄξοινα, *munera*, quæ dantur ἕνεκα φόνου.

'Αποινᾶν, *redimere*, præs. inf. act. ab ἀποινάω, -ῶ, f. ήσω, *redimo, debitâ pœnâ eximo*. Th. ἄποινα.

'Απέσετον, f. 1 act. 3. dual *auferent*; ab ἀποφέρω f ἀποίσω, a. 1. ind act. ἀπήνεγκα. Th. φέρω, *fero*

'Αποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam*, f. 1. ind. act verbi ἀποφέρω. Th. φέρω, *fero*.

'Απόλχομαι, *transeo, prætereo, abeo*, f. 1. m. χήσομαι, p. ind. pass. ἀπῴχημαι

'Αποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ, et οἴχομαι, *abeo*

'Αποκαθαρίζω, f. ίσω, *expurgo*.

'Αποκαθημένη, ης, ἡ, *mulier menstruata*.

'Αποκαθιστᾷ, *restituit*, 3. sing. præs. ind act ab ἀποκαθιστάω, -ῶ.

'Αποκαθίστημι, et 'Αποκαθιστάω, -ῶ, et ἀποκαθιστάνω, *restituo*, fut. ἀποκαταστήσω, perf. ἀποκατέστηκα· a. 1. ind. act. ἀποκατέστησα, a. 1. ind pass. ἀποκατεστάθην, *restitutus fui*, a. 1. sub. pass. ἀποκασταθῶ, *restituar*. Ex ἀπὸ et καθίστημι, quod ex κατὰ et ἵστημι, *sto*.

'Αποκαθίστων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ex ἀπὸ, κατὰ, et ἵστημι, *sto, statuo*.

'Αποκαίω, f. αύσω, *aduro, exuro*: ex ἀπὸ et καίω, *uro*.

'Αποκακέω. f. ήσω, *præ mali magnitudine dejicio*.

'Αποκαλέω, f. έσω, vel ήσω, *revoco, advoco*.

'Αποκαλύπτω, *detego, revelo*: f. ψω, p. ἀποκεκάλυφα, a. 1. ind. act. ἀπεκάλυψα· a. 1. inf. act. ἀποκαλύψαι· perf. ind. pass. ἀποκεκάλυμμαι· a. 1. ind. pass. ἀπεκαλύφθην· a. 1. sub. pass. ἀποκαλυφθῶ, *revelatus fuero*, a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι· f. 1. ind pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ et καλύπτω, *tego, velo*.

'Αποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio, patefactio*: à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω, *revelo*.

** Αποκάμνω, f. αμῶ, *defatigor*.

'Αποκαπύω, *efflo, expiro*: ab ἀπὸ et καπύω, *flo*, quod à κάπτω, *flo, spiro*. Vide Il. χ'.

'Αποκαραδοκία, ας, ἡ, *attenta exspectatio*. Ex ἀπὸ et κάρα, et δοκάω, *exspecto*.

** Αποκαρτερέω, f. ήσω, *inediâ mortem mihi conscisco*.

'Αποκαταλλάττω, *reconcilio*, f. ξω, perf. ἀποκατήλλαχα· a. 1 ind. act. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ et καταλλάττω.

'Αποκατάστασις, εως, ἡ, *in pristinam formam, vel statum, restitutio*: ab ἀποκαθίστημι, *restituo*.

'Αποκατέαται, 3. pl. præs. ind. med. Ion pro ἀποκάθηνται, *resident*, quod ex κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι.

'Αποκατεστάθην, ης, η, *restitutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι.

'Απόκειμαι, σαι, ται, *seponor, reponor*. 'Απόκειται, *statutum est*, præs. part. 'Αποκείμενος, η, ον, *sepositus, a, um*, f. ἀποκείσομαι· imperf. ἀπεκείμην, σο, το· præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ et κεῖμαι, *jaceo*.

'Αποκείρω, *detondeo, incido*: item *decutio, spolio*: f ἀποκερῶ, et Æol. ἀποκέρσω· a. 1. ind. act. ἀπέκειρα, et ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ et κείρω, *tondeo*.

'Αποκεκλίατο, Ion. pro ἀπεκέκληντο, vel -ιντο, 3. pl. plus perf. ind. pass. verbi ἀποκαλέω, *revoco, advoco*.

'Αποκεκλεισμένος, η, ον, *inclusus*, part perf. pass. ab ἀποκλείω. Th. κλείω, *claudo*.

'Αποκεκρυμμένος, η, ον, *occultatus*, perf. part pass. hinc 'Αποκεκρυμμένως, *occultè*, adv ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th κρύπτω, *occulto, tego, celo*.

'Απεκενόω, ῶ, *evacuo*, f. ώσω, p. ωκα.

'Αποκεντέω, ῶ, f. ήσω, *transfigo*: hinc

'Αποκέντησις, εως, ἡ, *transfixio*.

** Αποκερδαίνω, ῶ, f. ήσω, *lucrifacio, lucrum refero*, ex ἀπὸ et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

'Αποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, *detondeam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω, *tondeo*.

'Αποκεφαλίζω, *amputo caput, decollo*; f. ίσω, perf. ἀποκεκεφάλικα, a. 1. ind act ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ et κεφαλὴ, *caput*.

'Αποκινέω, -ῶ, f. ήσω, *amoveo, removeo*: ex ἀπὸ et κινέω, -ῶ, *moveo*.

'Απόκινος, ου, ὁ, *recessus, discessus, fuga*: ab eod. Th.

'Αποκλαίω, εις, ει, *lugeo*; f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ et κλαίω, f. αύσω, *fleo*.

'Αποκλάξαι, *qui exclusit*, a. 1. part. act. Dor. pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo*.

'Απόκλαξον, *exclude*, Dor. pro ἀπόκλεισον, 2. sing. a. 1 imperat. act. ex ἀπὸ et κλείω, *claudo*; f. κλείσω, et Dor. κλάξω, verso σ in ξ hinc a. 1.

ind. act. ἔκλαξα, a. 1. imperat. act. 2. sing. κλάξον.

'Απόκλαρος, ε, ὁ, Poët. et Dor. pro ἀποκληρὸς, *exsors*. Ex ἀπὸ, et κλῆρος, *sors*.

'Απόκλεισμα, ατος, τὸ, *locus, quo aliquid includitur, carcer, custodia*: ex

'Αποκλείω, *occludo, includo, excludo*, f. ἀποκλείσω, p. ἀποκέκλεικα. a. 1. ind. act. ἀπέκλεισα. a. 1. sub act. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω, *claudo*.

'Αποκλέπτω, *furor, surripio*; f. 1. ind. act. ψω. Ex ἀπὸ, et κλέπτω, *furor*.

'Αποκληΐζω, et ἀποκληΐω, Ion. et Poët. pro ἀποκλείω, *occludo*.

'Απόκλιμα, ατος, τὸ, *declivitas, acclivitas*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκλίνω.

'Αποκλινθεὶς, εῖσα, ἐν, *reclinatus*, a. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλιθεὶς, verbi

'Αποκλίνω, *inclino, vergo*; f. νῶ. Ex ἀπὸ, et κλίνω. Th. κλίνω, *inclino*.

'Απόκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκλίνω.

'Αποκλύζω, *eluo, abluo*; f. σω, p. κα.

'Αποκνίζω, f. σω, *vellico, pungo, amputo, decerpo*.

*'Αποκομίζω, fut. ίσω, *asporto, deporto, aufero*.

'Απόκομμα, ατος, τὸ. *frustum, fragmentum*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκόπτω, *abscindo*.

'Αποκοπείσης, τῆς, *abscissæ*, gen. sing. f. g. a 2. part. pass. ab ἀποκόπτω, *abscindo*.

'Αποκοπὴ, ῆς, ἡ, *abscissio, figura, grammatica, quâ à fine vocis aliquid aufertur*.

'Αποκοπῆναι, a. 2. inf. pass. ab

'Αποκόπτω, *abscindo*; f. ψω, p. ἀποκέκοφα, a. 1. ind. act. ἀπέκοψα. a. 2. ind. pass. ἀπεκόπην. a. 2. inf. pass. ἀποκοπῆναι. part. a. 2. pass. ἀποκοπεὶς, εῖσα, ἐν. Th. κόπτω, *scindo, seco, fundo*.

'Αποκορυφῶν, τί, *paucis rem expedire*, præs. inf. act. contr. ab ἀποκορυφόω, -ῶ, f. ώσω, *paucis rem expedio*. Th. κορυφὴ, *vertex capitis, summa, caput*

'Αποκος, ἡ, ὸν, vel ε, ὁ ξ ἡ, *vellere carens*: ab α pr. et πόκος, *pecto*.

'Αποκόψειν, *abscissurum esse*; f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω, *abscindo*.

'Απόκρημνος, ε, ὁ ξ ἡ, *præruptus*. Th. κρημνὸς, *rupes, præcipitium*.

'Αποκριθῆναι, a. 1. inf. pass. vide ἀποκρίνομαι.

'Απόκριμα, ατος, τὸ, *responsum, decretum*: a. 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

'Αποκρίνασθαι a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

'Αποκριθέντε, *semoti*, dual. num. a. 1. part. pass. Poët ab

'Αποκρίνομαι, *respondeo*, f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι, perf. ind. pass. ἀποκέκριμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, *respondi*; a. 1. imperat. pass ἀποκρίθητι, ήτω, et in 2. pl. ἀποκρίθητε, *respondete*; a. 1. part. pass. ἀποκριθεὶς, εῖσα, ἐν. a. 1. ind. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*. Th. κρίνω, *cerno*.

'Απόκρισις, εως, ἡ, *responsio*. 'Απόκρισιν διδόναι, *responsum dare*. In nom. p. 'Αποκρ... à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

'Αποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *judicalis, excernendi vim habens*: ab eod. Th.

'Αποκρεῖσθαι, *propulsare*, præs. inf. med. ab ἀποκρόω, *excutio, retundo, propulso*, fut. όσω, ab ἀπὸ et κρόω.

'Αποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. ind. act. ab

'Αποκρύπτω, *abscindo*: f. ψω, p. ἀποκέκρυφα. a. 1. ind. act. ἀπέκρυψα. a. 2. ind act. ἀπέκρυβον, perf. ind. pass. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, *celo, tego, occulto*.

'Αποκρυφὴ, ῆς, ἡ, *latebra, latibulum*. A præc.

'Απόκρυφος, ε, ὁ ξ ἡ, *occultus, absconditus*: ab eod.

'Απόκρυψις, εως, ἡ, *absconsio, occultatio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω.

'Αποκτάμεν, *interficere*, a. 1. inf. act. Ion. ut et ἀποκτάμεναι. a. 1. inf. act. Dor. pro ἀποκτεῖναι.

'Αποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass. 'Αποκτανθῶ, 1. sing. a. 1. sub. pass. 'Αποκτεῖναι, a. 1. inf. act. 'Αποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

'Αποκτείνω, *occido, interimo, aboleo*; f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκταγκα. a. 1. ind. act. ἀπέκτεινα. a. 1. sub. act. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἀποκτεῖναι, part. a. 1. act. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2 ind. act. ἀπέκτανον. præt. ind. m. ἀπέκτονα. perf. ind. pass. ἀπέκταμαι, et ἀπεκταμμαι, ασαι, αται, vel ανσαι, ανται, a. 1. ind. pass. ἀπεκτάνθην, *occisus fui*; a. 1. inf. pass. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω, *occido*.

'Αποκτενεῖτε, 2. pl. ἀποκτενεῖς, 2. sing. ut et ἀποκτενοῦσι, 3. pl. f. 1 ind. act. ab ἀποκτείνω.

'Αποκτιννύναι, *occidere, necem inferre*; præs. inf. act. 'Αποκτιννῦντα, *occidentem*: acc. sing. præs. part. act. ex ἀπὸ, et κτίννυμι. Th. κτείνω, *occido*.

*'Αποκυβεύω, *aleâ seu tesseris ludo, fortunæ casum subeo, periclitor*.

'Αποκυέω, -ῶ, *gigno*; f. ήσω, p. ἀποκεκύηκα. a. 1. ind. act. ἀπεκύησα, *procreavi*. Ex ἀπὸ, et κυέω, *in utero habeo*: quod vide.

'Αποκυλίω, *devolvo amoveo*: f. ίσω, perf. ἀποκεκύλικα. a. 1. ind. act. ἀπεκύλισα, perf. ind. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω, *volvo, voluto, roto*.

'Αποκωλύω, fut. ύσω, idem quod κωλύω, *impedio, prohibeo*.

'Απολαγχάνω, f. 1 m. λήξομαι, idem ferè quod λαγχάνω, *sortior*.

'Απολαμβάνω, *recipio, recupero, seduco, intercludo, intercipio, dirimo, capio, accipio*: f. ἀπολήψομαι. a. 2. ind. act. ἀπέλαβον. a. 2. sub. act. ἀπολάβω, ῃς, ῃ, perf. ind. act. ἀπείληφα, et Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπολελαχὼς, υῖα, ὸς, et Att. ἀπειληχὼς. a. 2. ind. m. ἀπελαβόμην, ε, ετο, *abduxi*. Th. λαμβάνω, *capio*

'Απολάμπω, *emico, refulgeo, resplendeo*; item *ejaculor, emitto*: f. ψω, p. φα. a. 1. ind. act. ἀπέλαμψα Ab ἀπὸ, et λάμπω, *splendeo*.

'Απολαμπρύνω, f. υνῶ, idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.

'Απολαμφθέντες, *interclusi*, nom. pl. a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Iidem ἀπολελαμμένοι, perf. part. pass. tanquam à λάμβω Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu. Ab ἀπολαμβάνω.

'Απόλαυσις, εως, ἡ, *fruitio*.

'Απολαυστὸς, et 'Απολαυστικὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *in voluptate vivens*: omnia ab

'Απολαύω, *fruor*, cum gen præt. ind act. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, præs. act. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub act. ex ἀπὸ, et λαύω, pro λάω, *volo, video*; item *fruor*.

'Απολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.

'Απολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω, *sortior*.

'Απολέγομαι, *sum defessus dicendo, succumbo, cedo, repudio*.

'Απολέγω, *deligo, declaro, repudio, interdico, seligo*; item, *velo, decerpo*: f. ξω, p. λέλεχα. a. 1. ind. act. ἔλεξα ex ἀπὸ et λέγω, *colligo, dico*.

'Απολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, *peribis*, 2. sing. ind. f. 2. med. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

'Απολείβω, et 'Απολείβομαι, *distillo, fundo*; ex ἀπὸ, et λείβω, *stillo, libo*.

'Απολείπω, εις, ει, *derelinquo, relinquo*; præs. imp. act. ἀπόλειπε. præs. inf. act. ἀπολείπειν, f. ψω. p. ἀπολέλειφα. a. 2. ind. act. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ, præs. ind. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, *reliquus sum*: præt. ind. pass. ἀπολέλειμμαι. præt. ind. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ός. Ex ἀπὸ, et λείπω, *linquo*.

'Απολεῖς, *perdes*, 2. sing. f. 2. ind. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. med.

'Απολεῖσθε, 2. pl. f. 2. ind. m. ut et ἀπολεῖται, 3. sing. ind. ejusd. temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

'Απολείχω, *lingo, lambendo aufero*. imperf. ind. act. ἀπέλειχον, ες, ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. a. 1. ind. act. ἀπέλειξα. Th. λείχω, *lambo, lingo*.

'Απόλειψις, εος, ἡ, *defectus, relictio, derelictio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

'Απόλειψις τῆς Σελήνης, *defectus, Lunæ*.

'Απολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in 'Απολαμφθέντες.

'Απολέλαυκα, ας, ε, perf. ind. act. ab ἀπολαύω.

'Απολελοιπότες, nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

'Απόλεμος, ε, ὁ ξ ἡ, *imbellis, inexpugnabilis, pacificus*.

'Απολεόμενος, Ion. pro ἀπολούμενος, *periturus*, part. f. 2 m. verbi ἀπόλλυμι, quod vide. Sic

'Απολέοντες, pro ἀπολοῦντες, *perdituri*, f. 2. act. part.

'Απολεπίζω, f. ίσω, idem quod.

'Απολέπω, f. ψω, et 'Απολέπομαι, f. ψομαι, *decortico*; ex ἀπὸ, et λέπω, *decortico*.

'Απολέσαι, a. 1. inf. act. 'Απολέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. 'Απολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.

'Απολέσθαι, *perire*, a. 2. inf. m.

'Απόλεσσαν, *interfecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

'Απολήγοι, 3. sing. præs. opt. act. ab

'Απολήγω, *desino*, f. ξω. Th. λήγω.

'Απολῃΐζεσθαι, *per latrocinium eripere*: quod à ληΐζομαι, *sortior*. Th. ληΐα, ας, ἡ, *præda*.

'Απόληται, 3. sing. a 2. sub. m. ἀπόλωμαι, η, ηται, ab ἀπόλλυμι.

'Απολημφθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass ἀπολήψομαι. f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.

'Απολιβάζω, f. άξω, *celeritèr recedo* Th. λείβω.

'Απολιθοῦμαι, f. ώσομαι, p. ἀπολελίθωμαι, *lapidesco, in lapidem concresco*. Th. λίθος, *lapis*.

'Απολιμπάνω, idem quod. ἀπολείπω, pass. 'Απολιμπάνομαι. Th. λείπω, *linquo*.

'Απόλις, ιδος, ὁ ξ ἡ, *extorris, patriâ pulsus*. Th. πόλις, *urbs*.

'Απολισθαίνω, f. ήσω, *delabor*: ex ἀπὸ, et ὀλισθαίνω, *labor*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

'Απολιχμάω, -ῶ, *lambendo aufero*: f. ήσω. ab ἀπὸ, et λιχμάω. Th. λείχω, *lambo, lingo*.

'Απολλήγω, *desino*, Poët. pro 'Απολήγω, et 'Απολλήξω, fut. 1. act. pro 'Απολήξω.

'Απολλόδωρος, ε, ὁ, *Apollodorus*, nom. propr.

'Απόλλυμι, seu ἀπολλύω, *ABOLEO*, *perdo*, præs. part. act. ἀπολλύων, οντος, ὁ, *vastator*: f. 1. act. ἀπολέσω. f. 2. act. ἀπολῶ, a. 1, ind. act. ἀπώλεσα perf. ind. act. ἀπώλεκα, et Att. ἀπολώλεκα. et in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. ind. pass. ἀπόλλυμαι. *pereo, perdor*: f. 2. ind. m. ἀπολοῦμαι. a. 2. ind. m. ἀπωλόμην, ε, ετο. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, η, ηται, a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2 part. m. ἀπολόμενος. p. ind. m. ἀπώλα. Att. ἀπόλωλα, et inf. ἀπολωλέναι, et part. ἀπολωλὼς, υια, ὀς. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

'Απόλλυται, *deperit*: 3. sing. præs. ind. pass. ab ἀπόλλυμι.

'Απόλλων, ωνος, ὁ, et in acc. 'Απόλλωνα, τὸν, *APOLLO*, Jovis et Latonæ filius, Sol eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius: benè igitur sic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*. Alii ducunt à Syriac אפליון *perditio*: Platoni in Cratylo 'Απόλλον dictus est, quia à malis ἀπολύει, vel ἀπολύει, vel quia ἁπλῶς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων, *semper collimans*.

'Απολλωνία, ας, ἡ, *Apollonia*, nomen urbis.

'Απολλωνιὰς, ἀδος, ἡ, *Apollini sacra*.

'Απολλώνιος 'Ρόδιος, *Apollonius Rhodius*, Poëta heroicus.

'Απολλωνόβλητος, ε, ὁ ξ ἡ, *lunaticus lymphatus*; ab 'Απόλλων, et βλητὸς, à βάλλω, qu *ab Apolline ictus*.

'Απολογεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπολογεῖσθαι præs. inf. pass. ἀπολογέμενος, ε, præs part. pass. ab

'Απολογέομαι, -ῦμαι, *excuso, defendo sermone, loquor pro alicujus defensione*: imperf. ἀπελογέμεν, -ῦμεν; ἐς, -ε̃, ἐετο, εῖτο. f. 1. m. ind. ήσομαι, perf. ind. pass. ἀπολελόγημαι. a. 1. ind. m. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m ἀπολογήσωμαι, a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Vid. Æschin. con. Ctesiph. Plut. et Polyb. Ex ἀπὸ, et λόγος, *verbum, oratio, sermo*.

'Απολόγημα, ατος, τὸ, *excusatio, refutatio*.

'Απολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, -ῦμαι. Undè et

'Απολογία, ας, ἡ, *excusatio, defensio*: gen. pl. ἀπολογιῶν. Hinc Anglicè, APOLOGY.

'Απόλογος, ε, ὁ, *narratio longa et verbosa*, seu *fabulosa*: *fabula moralis*. Th. idem.

'Απόλοιπος, ε, ὁ ξ ἡ, *reliquus*.

'Απόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m.

'Απολῦμαι, 1. sing. f. 2. ind. m. ab ἀπόλλυμι, *perdo*.

'Απολέω, *abluo*: f. ἀπολέσω, perf. ἀπολέλεκα. a. 1 ind. act. ἀπέλεσα. a. 1. ind. m. ἀπελεσάμεν, *ablutus fui*. ἀπόλεσαι, *abluiter*: 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λέω, *lavo*.

'Απολοφύρομαι, f. 1. m. ῦμαι, *ejulatibus prosequor, deploro*: ex ἀπὸ, et ὀλοφύρομαι, *lamentor*.

'Απολοχμόομαι, -ῦμαι, f. ώσομαι, *fruticor, fruticor, fruticesco, densis fruticibus sylvesco*. Th. λόχος, *cohors, insidiæ*; vel potiùs λόχμη, ης, ἡ, *fruticetum dumetum*.

'Απολυθέντες, *dimissi*: nom. pl. a. 1. part pass. ἵνα ἀπολυθῆτε, *ut dimittamini*, 2. pl. a. 1. sub pass. vide ἀπολύω.

'Απολυμαίνεσθαι, *lustrari*: præs. inf. pass. ab

'Απολυμαίνομαι, *purgor*: f. 2 m. 'Απολυμανῦμαι. Ex ἀπὸ, et λύμη, ης, ἡ, *noxa*: vel potiùs à λῦμα, ατος, τὸ, *sordes*.

'Απολῦσαι, a. 1. inf. act. 'Απολύσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. 'Απολυθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.

'Απόλυσις, εως, ἡ, *liberatio, refutatio, profectio, obitus, discessus, decessus, absolutio, confectio* sc. *negotiorum, mors*.

'Απολύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio captivi*: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, *redimo*. Th λύω.

'Απολύω, *dimitto. absolvo, libero*: imperf. ind. act. ἀπέλυον, ες, ε, f. ύσω, p. ἀπολέλυκα. a. 1. ind. act. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. ἀπόλυσον, a. 1. sub. act. ἀπολύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἀπολῦσαι. a. 1. part. act. ἀπολύσας, αντος, ὁ, ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *digressi sunt*: ἀπολέλυμαι, perf. ind. pass. ἀπελύθην, a. 1. ind. pass. et in 3. pl. ἀπελύθησαν, a. 1. sub. pass. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολυθεὶς, εῖσα, ἐν. Th. λύω, *solvo*.

'Απολωβάω, ῶ, f. ήσω, et 'Απολωβάομαι, ῶμαι, *injuriâ* (vel *contumeliâ*) *afficio*. Ex ἀπὸ, et λωβάω, -ῶ. Th. λώβη, *injuria*.

'Απόλωλα, ας, ε, *perii*: perf. ind. m. et in 1. pl. ἀπολώλαμεν, *perimus*. 'Απολωλέκναι, *perdidisse*: perf. inf. act. et 'Απολωλέναι, *periisse*: perf. inf. m. 'Απολωλὸς, *quod perierat*: perf. part med. n. g. ab ἀπόλλυμι.

'Απολωπίζω, f. ίσω, *exuo, denudo*: vide λωπίζω. Th. λέπω, *decortico, exuo*.

'Απολωφάω, vel -φέω, -ῶ, f. ήσω, *sedo, cessare facio*: ex ἀπὸ, et λωφάω, -ῶ, *cesso*.

'Απομανεῖσα, ἡ, *furore incitata*: a. 2. part. pass. f. g. ab

'Απομαίνομαι, f. μανῦμαι, *furo, insanio*, vel *furere et insanire desino*: ex ἀπὸ, et μαίνομαι, *furo*.

'Απομανθάνω, *dedisco*: f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ind. act. ἀπέμαθον, perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. p. ind. pass. ἀπομεμάθημαι.

'Απομάνθησις, εως, ἡ, *eorum quæ didicimus oblivio*: ab ἀπομάνθανω, *dedisco*.

'Απομαραίνω, *labefacio*: -ραίνομαι, *flaccesco*, 'Απομαρανθείσης, ὀργῆς, *irâ imminutâ*, a. 1. part. pass. gen. sing. f. g.

'Απομαρτυρέω, -ῶ, f. ήσω, *attestor, testimonium perhibeo*.

'Απομάσσομαι, seu 'Απομάσσω, -άττω, *alicujus rei formam exprimo, abstergo*: f. ἀπομάξω, Ex ἀπὸ, et μάσσω, *abstergo*.

'Αποματαΐζειν, *crepitum ventris emittere*, quod à ματαΐζω, q. v.

'Απομάχεσθαι, *repugnare*: ex ἀπὸ, et μάχομαι, *pugno*.

*'Απομάχομαι, *propugno, propulso hostes, pugnam, sustineo*, item, *arceo simpliciter*.

'Απομειλίσσω, vel ίττω, fut. ίξω, et ἀπομειλίσσομαι, *demulceo, delinio, placo*: ex ἀπὸ, et μειλίσσω, *verbis factore demulceo, mellitum reddo*.

'Απομελαίνω, f. ανῶ, *denigro, nigrum reddo*: ex ἀπὸ, et μελαίνω. Th. μέλας, *niger*.

'Απομείρεται, *sortitur*, 3. sing. præs. ind. med ex ἀπὸ, et μείρω, *divido*, seu potiùs, μείρομαι, *partior*. præt. ind. pass. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, præt. ind. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

'Απομέμπρομαι, 1. sing. perf. ind. pass. vide in præced.

'Απομέμαχα, ας, ε, *abstersi*: præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω, *abstergo*.

'Απομέμφομαι, f. ψόμαι, *accuso, increpo, reprehendo*. Th. μέμφομαι, *queror*.

*'Απομένω, f. ενῶ, *remuneo*.

'Απομερίζω, f. σω, *divido, tripuo separo*.

'Απομετρέω, ῶ, f. ήσω, p. κα, *metior, dimetior*.

'Απομηκύνω, *in longum extraho, produco, prolongo*: f. νῶ p. γκα. Ex ἀπὸ et μῆκος, *longitudo*.

'Απομηνίσας, ασα, αν, *iratus*, a. 1. part. act. ab

'Απομηνίω, *irascor*: f ίσω, p. κα. Ex ἀπὸ, et μηνίω, *succenseo*.

*'Απομίμημα, ατος, το, *imitamentum, simulachrum, imitatio*.

'Απομιμεῖσθαι, *imitari*, præs. inf. m. ab ἀπομιμέομαι, -ῦμαι, part. præs. m. ἀπομιμέμενος, perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος, Th. μιμέομαι, -ῦμαι, *imitor*.

'Απομνάομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, *recordor*: f. 1. ἀπομνήσομαι, a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ind pass. ἀπομεμνημαι. a. 1. ind. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, et μνάομαι, seu μιμνήσκομαι, *memoro recordor*.

'Απομνημόνευμα, ατος, τὸ, *dictum memorabilis, res, quæ memoratur, historia*, pl. *commentarii rerum gestarum*. gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, a. 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi.

'Απομνημονεύω, f. εύσω, *commemoro, recordor*. Th. μνάομαι, *recordor*.

'Απόμνησαι, *repende*, 2. sing. a. 1. imperat. m. ab ἀπομιμνήσκω.

'Απομνησικακεῖν. *injuriæ memoriam ex animo delere, memoriam injuriarum acceptarum servare*: ex ἀπὸ, μνάομαι, et κακὸς

'Απονέειν, præs. inf. act. *interposito*

jurejurando aliquid affirmare. Th. ὄμνυμι, *juro.*

'Απόμοιρα, ας, ἡ, *pars, portio.* Th. μείρομαι, *divido.*

'Απομόργνυμι, vel 'Απομόργνυω, f. ξω. *formam exprimo, abstergo;* ind. a. 1. m. ἀπώμορξάμην, quod ex ἀπὸ, et ὀμόργνυμι, *tergo*: ab antiquo, et inusitato primit. μόργω, f. μοργξω, p. μέμοργχα, a. 1. ind. m. ἐμοργξάμην.

'Απομόσαι, a. 1. inf act. Vide ἀπομνύειν.

'Απομυθέω, -ῶ, f. ήσω, *dissuadeo, prohibeo,* imperf. ind. pass ἀπεμυθεόμεν. Th. μῦθος.

'Απόναντο, *potiti sunt, freti sunt,* imperf. 3 pl. Ion. ab

'Απόναμαι, seu ἀπόνημι, f. ονήσομαι, ονήσω, *fruor*: ex ἀπὸ, et ὄνημι, *juro, fruor.*

'Απονάσσωσιν, Poët. gem. σσ, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. sub. act. ab ἀπονάω, -ῶ, f. άσω, *ad habitandum me confero, migrare facio.* Th. νάω, *habito.*

'Απονέεσθαι, *redire,* præs inf med. ab ἀπονέομαι. Th. νέω, *eo, redeo.*

'Απονέμω, *tribuo,* f. 1. act. ἀπονεμῶ, perf. ind. act. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω, *tribuo.*

'Απονενοημένος, *desperatus,* part. perf. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νοῦς, *mens.*

'Απονέστερος, ου, ὁ ἡ, Poët pro ἀπονώτερος, ου, ὁ ἡ, *minus laboriosus*: ex α pr. et πόνος, *labor,* q. v.

'Απονεύω, f. εύσω, p. νένευκα, *innuo, declino.* Th. νεύω, *nuo, innuo*

'Απόνημι, *fruor,* præs. ind. act. quod ex ἀπὸ, et ὄνημι, *fruor juro.*

'Απονητὶ, *sine labore,* adv. hinc superl ἀπονητότατα, *facillimè,* adv. ex α pr. et πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *facio, laboro.*

'Απονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, -ῶ, f. ήσω, *vinco exoro.* Th. νίκη, *victoria.*

'Απονίζω, f. ισω, *abluo, abstergo,* quod à νίζω, lingua Tarentinorum pro νίπτω, *lavo*: propriè de manibus.

'Απονίπτω, f. ψω, *abstergo, abluo.*

'Απονοέω, f. ήσω, *ad desipientium redigo.*

'Απόνοια, ας, ἡ, *amentia.* Th νοῦς, *mens.*

'Απονοστάσας, Dor. pro 'Απονοστήσας, αντος, ὁ. a. 1. part. act. 'Απονοστήσειν, f. 1. inf. act verbi.

'Απονοστέω, f. ήσω, *redeo alicunde. revertor.* Th. νοστέω, ῶ.

'Απονόσφι, *seorsim, ab,* adv. undè 'Απονοσφίζω, f. ίσω, *separo, sejungo;* item *privo,* ἀπενόσφισα, ας, ε, a. 1. ind act. Ab ἀπὸ, et νόσφι, *seorsim.*

'Αποξενόω, -ῶ, *in alienam terram abigo, alium me esse simulo, dignitate privo, alieno, exulem facio,* f. ώσω.

'Αποξηραίνω, f. ξηρανῶ, p. ξηράγκα, *arefacio, exsicco.*

'Αποξύσας, αντος, ὁ, *abradens,* a. 1. act. part. ab

'Αποξύω, *abrado,* f. ύσω. Th. ξέω, vel ξύω, *rado.*

'Αποπαγήσομαι, *concrescam,* f. 2. ind. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

'Αποπαρθενόω, f. ώσω, *devirgino.*

'Αποπατέω, -ῶ, f. ήσω, *à via recedo;* item *ventrem exonero, caco*: tum enim à viâ receditur: indè

'Αποπάτημα, ατος, τὸ, *excrementum merda.*

'Απόπατος, ου, ὁ, idem, ut et *secessus* *ad ventum lavandum petitus.* Th. πατέω, *calco, protero.*

'Αποπαύεο, *abstine,* 2. sing. præs. imperat. med Ion. pro ἀποπαύου.

'Αποπαύεσθαι, f. 1. inf med. ab ἀποπαύομαι. Th. παύω, *cesso, cessare facio.*

'Απόπειρα, ας, ἡ, *experimentum, conatus, experientia*: hinc 'Αποπειρᾶσθαι, *experiri.* Th. πεῖρα, *experimentum*

'Αποπέμπειν, *remittere,* præs inf. act. verbi ἀποπέμπω. Th. πέμπω, *mitto.*

'Αποπεμπτοῦν, præs. inf. act. contr. *quintam partem solvere.* Th. πέμπτος, *quintus.*

'Απόπεμψις, εως, ἡ, *dimissio*: a. 2. pers. sing. præt. ind pass. verbi ἀποπέμπω, *dimitto, remitto.*

'Αποπεπλάνηκα, ας, ε, *seduxi,* præt. ind. act.

'Αποπεπλάνημαι, σαι, ται, *seductus sum,* præt ind. pass. verbi ἀποπλανάω, -ῶ, *aberrare facio, seduco,* med. *aberro.*

'Αποπέπλευκα, ας, ε, *navi discessi, solvi,* præt. ind. act. verbi ἀποπλέω.

'Αποπέπλυκα, ας, ε, *ablui,* præt. ind. act. ἀποπλύνω.

'Αποπέπνιχα, ας, ε, *suffocavi,* præt. ind. act. 'Αποπέπνιγμαι, ξαι, κται, *suffocatus sum,* præt. ind pass. verbi ἀποπνίγω.

'Αποπέπτωκα, ας, ε, *decidi,* præt. ind. act verbi ἀποπίπτω.

'Αποπηδάω, ῶ, f. ήσω, *resilio.*

'Αποπιέζω, fut. ίσω, *exprimo.*

'Αποπίπτω, *decido,* f. ἀποπτώσω. p. ἀποπέπτωκα. a. 2. ind. act. ἀπέπεσον. Th. πίπτω, *cado.*

'Αποπλάζω, vel -άγγω, *aberrare* vel *evagari facio;* f. 1. ind. act. γξω. a. 1. ind. act. ἀπέπλαγξα, ας, ε, p. ind. act. γχα. præs. ind. pass. ἀποπλάζομαι, vel -άγγομαι *aberro, evagor,* seu *vagor,* a. 1. ind. pass. ἀπεπλάγχθην, ης, η, a. 1. ind. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, ab ἀπὸ, et πλάζω, vel πλάγγω, *errare facio.*

'Αποπλανάω, -ῶ, *seduco,* f. ήσω. p. ἀποπεπλάνηκα. præs. ind. pass. ἀποπλανάομαι, *aberro,* perf. ind. pass. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἀπεπλανήθην, *erravi.* Th. πλάνη, *error.*

'Αποπλείειν, *remeare, renavigare,* præs. inf. act. Poët. pro ἀποπλέειν, verbi

'Αποπλέω, *navi discedo, solvo,* f. ἀποπλεύσω, perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ind act. ἀπέπλευσα. Th. πλέω, *navigo.*

'Αποπληξία, ας, ἡ, *Apoplexia, corporis totius stupor, motûs omnis ac sensûs subita privatio, vehemens in toto corpore facta percussio, quæ attonitum reddit*: ex ἀπὸ et πλήσσω, *percutio.*

'Αποπληρόω, -ῶ, f. ώσω, *impleo, compleo,* ex ἀπὸ et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος, *plenus.*

'Αποπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. præced. verbi

'Αποπληρωτὴς, ου, ὁ, *qui aliquid complet ac perficit, executor*: ab eod.

'Απόπλοος, ου, ὁ, Ion. pro ἀπόπλους, *discessus propriè navi*: ab ἀποπλέω, q. v.

'Απόπλυμα, ατος, τὸ, *aqua sordida ex eo quod eluitur, eluvies*: ab

'Αποπλύνω, *abluo,* f. υνῶ. p. ἀποπέπλυκα. a. 1. ind. act. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω, *lavo propriè vestes sordidas.*

'Αποπλώειν, Ion. pro ἀποπλέειν, *navi discedere, solvere,* præs. inf. act. verbi ἀποπλέω, q. v.

'Αποπνείουσα, ἡ, *efflans, exhalans, exspirans,* pro ἀποπνέουσα, præs. part. act. f. g. Poët. ab 'Αποπνείω, et Poët. ἀποπνέω, *efflo, exhalo, exspiro,* f. 1. ind. act. ἀποπνεύσω, a. 1. ind act. ἀπέπνευσα· a. 1. ind. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, præt. ind. act. ἀποπέπνευκα· p. ind. pass. ἀποπέπνευμαι, à cujus 2. pers. sing. ind. 'Απόπνευσις, εως, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio*: ab ἀπὸ et πνέω, *spiro.*

'Αποπνιγησόμενος, η, ον, *suffocaturus,* f 2. part. pass. ab

'Αποπνίγω, *suffoco,* f. ἀποπνίξω, p. ἀποπέπνιχα· a. 1. ind. act. ἀπέπνιξα, a. 2. ind. act. ἀπέπνιγον· p. ind. pass. ἀποπέπνιγμαι· a. 2. ind. pass ἀπεπνίγην· f. 2. ind. pass. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω, *suffoco.*

'Αποπνίξας, αντος, ὁ, *qui suffocavit,* a. 1. part. act. à præced.

'Αποπνοὴ, ῆς, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio*: à præt. ind. m. verbi ἀποπνέω.

'Απόπνοια, ας, ἡ, *flatus*: ab eod.

'Αποποιέω, -ῶ, f. ήσω, *submoveo.*

'Αποπομπαῖος, ου, ὁ, *depulsor,* et *aversor, malorum,* id. q. ἀλεξίκακος.

'Αποπομπὴ, ῆς, ἡ, *dimissio, rejectio, ablegatio, repudium.*

'Αποπρατίζομαι, fut. ίσομαι, *vendo.*

'Απόπροθεν, et 'Απόπροθι, adv. *procul, longè, eminus.* Th. πρὸ.

'Αποπτάμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, *avolo,* quod ex ἀπὸ et ἵπταμαι, *volo.*

'Αποπτάνουσιν, *respiciunt ad,* 3. pl. præs. ind. act. ab ἀποπτάνω, quod ab ἀπὸ, *rursùm,* et ὀπτάνω. Th. ὄπτομαι, *video.*

'Αποπτῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀπέπτην, a. 2. ind. act. ἀποπτήσομαι, f. 1. ind. m. ab ἀφίπταμαι.

'Αποπτύουσι, *respuunt,* 3. pl. præs. ind. act. ex ἀποπτύω, quod ex ἀπὸ et πτύω, *spuo.*

'Αποπτώσω, εις, ει, *decidam,* f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

'Απορα, pro ἄπορον, id quod ἀδύνατον, *impossibile*: vide in ἀπορία.

'Απορργίζομαι, f. ίσομαι, *irascor.* Th. ὀργὴ, *ira.*

'Απορεῖ, 3. sing. præs. ind. act ab ἀπορέω, f. ήσω, *dubito, consilio destitutus sum*: præs. part. act. ἀπορῶν, ῶντος, ὁ. Ex α priv. et πόρος, *via.*

'Απορέομαι, *dubito, perplexus sum,* f. ήσομαι· p. ἠπόρημαι, à πόρος, q. à περάω. Undè et

'Απόρημα, ατος, τὸ, *dubitatio, quæstio; de quo ambigitur.*

'Απόρθητος, ου, ὁ ἡ, *inexpugnabilis, incolumis,* ex α priv. et πέρθω, *diruo, vasto, everto.*

'Απορία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *inopia consilii*: ab ἄπορος, quod vide.

'Απορνύμεναι, αἱ, *concitatæ*: præs. part. pass. f. g. pl. num. in m. g. sing. num. ἀπορνύμενος. Ex ἀπὸ et ὄρνυμι, seu ὀρνύομαι, pro ὄρω.

'Απορος, ου, ὁ ἡ, *invius;* item *hebes, difficilis, dubius, consilii inops, pauper*: ex α priv. et πόρος, *meatus, via, transitus.*

'Απόρουσε, *irruit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab

'Αποῤῥέω, f. ευσω, p. ἀπέῤῥευκα. Ex ἀπὸ et ῥέω, excido.

'Αποῤῥαγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. verbi ἀποῤῥήγνυμι, dirumpo.

'Αποῤῥαίνω, spargo Th. ῥαίνω, perfundo.

'Αποῤῥαίσειν, fut. 1. inf. act. ab

'Αποῤῥαίω, f. σω, p. κα, destruo; item careo. Th. ῥαίω, profligo.

'Αποῤῥάπτω, sarcio, resuo; hinc a. 1. part. act. 'Αποῤῥάψας. Th. ῥάπτω, suo.

'Αποῤῥέω, f. ῥεύσω defluo, effluo, à ῥέω, fluo.

'Αποῤῥέω, f. ῥήσω, p. -ίῤῥηκα, veto, interdico, abdico.

'Αποῤῥήγνυμι, f. ήξω, p. ηχα, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango.

'Αποῤῥηθὲν, vetitum, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ et ῥέω, dico.

'Απόῤῥημα, ατος, τὸ, interdictum magistratûs, et

'Απόῤῥησις, εως, ἡ, defectio; item interdictum magistratûs, abdicatio: ab eod.

'Αποῤῥήσσω, -ττω, f. ξω, p. χα, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

'Αποῤῥήξας, et in f. g. ἀποῤῥήξασα, abrumpens, a. 1. part. act. ex ἀπὸ, et ῥήγνυμι, frango, rumpo.

'Απόῤῥητος, ου, ὁ ἡ, legibus vetitus, ineffabilis, nefandus, arcanus, silentio, suppressus, &c.

'Απόῤῥητον, secretum, penetrale, interdictum. nefandum, arcanum: item

'Αποῤῥήτως, clam, secretò, occultè, adv.

'Απόῤῥητα ποιεῖσθαι, interdicere, silentio supprimere, à ῥέω, dico.

'Αποῤῥίπτω, abjicio, f. ψω, p. ἀπέῤῥιφα, a. 1. ind. act. ἀπέῤῥιψα, a. 2. ind. act. ἀπέῤῥιφον, a. 1. part. act. ἀποῤῥίψας· ex ἀπὸ et ῥίπτω· hinc

'Αποῤῥίψις, εως, ἡ, projectio, abjectio.

'Απόῤῥοια, ης, ἡ, defluvium, profluvium; item

'Απόῤῥοια, ας, ἡ, et 'Απόῤῥυσις, defluxus.

'Αποῤῥοφέω, -ῶ, f. ήσω, exhaurio, sorbeo, absorbeo.

'Απόῤῥυτος, ου, ὁ ἡ, deorsum fluens: ab

'Αποῤῥύω, defluo. Th. ῥύω, idem quod ῥέω, fluo.

'Απόῤῥωξ, ῶγος, ὁ ἡ, substantivè accipitur pro fragmento avulso, parte, emanatione, rivo, &c. item pro stillâ, propagine. Adjectivè, abruptus, praeruptus, derivatus; ab ἀποῤῥέω· alii ab ἀποῤῥήσσω, erumpo, abrumpo.

'Αποῤφανίζω, orbo, orphanum reddo, f. ίσω, p. ἀπωρφάνικα, a. 1. ind. act. ἀπωρφάνισα, praet. ind. pass. ἀπωρφάνισμαι· a. 1 ind. pass. ἀπωρφανίσθην· a. 1. part. pass. ἀποῤφανισθεὶς. Ex ἀπὸ, et ὀρφανὸς, ἡ, όν, orbus parente vel parentibus orphanus.

'Απόρως κεῖσθαι, inopem esse: ab ἄπορος, pauper.

ΑΠΟΣ, εος, τὸ, lassitudo, labor: item altitudo: ab ἀπὸ, remotionem notante.

'Αποσάττω, fut. άξω, deonero. Th. σάττω.

'Αποσβεννύω, -νυμι, f. έσω, p. εκα, extinguo, cessare facio; et

'Αποσβέσσωσι, extinguant, a. 1. sub. act. 3. pl. Poët. ab ἀπὸ et σβεννύμι, extinguo.

'Αποσειόμενος, et ἀποσιῶσθαι, legitur apud Herodot. Sed an non legendum ἀποσιεύμενος, pro ἀφοσιούμενος, sanctè et religiosè perficiens. Sic ἀποσιῶσθαι, pro ἀφοσιῶσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

'Αποσεισάμενος, spoliatus, a. 1. part. med. ex

'Αποσείω, f. σείσω, p. σέσεικα, excutio, propulso, rejicio, depello. Th. σείω, quatio.

'Αποσεσημειωμένα, regesta, perf. part. pass. ab ἀποσημειόω, annotationes facio, in notarum librum refero. Th. σῆμα, signum, nota.

'Αποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo; et

'Αποσημαίνομαι, obsigno, designo. Th. σῆμα.

'Αποσήπομαι, f. ήψομαι, p. -ημμαι, et

'Αποσήπω, f. ήψω, marcesco, putrefacio Th. σήπω, putrefacio.

'Αποσιτέω, -ῶ, f. ήσω, à cibis abstineo; et

'Απόσιτος, ου, ὁ ἡ, à cibo abstinens, abhorrens à cibo. Th. σῖτος, cibus.

'Αποσιωπάω, ῶ. f. ήσω, sileo, taceo, obticeo; et

'Αποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia; item figura rhetorica. Th. σιωπάω, taceo.

'Αποσκαρίζω, f. ίσω, palpitando expiro, palpitans pedes in adversum jacto

'Αποσκεδάννυμι, f. άσω, p. ακα, dissipo Th. σκεδάω, σκεδάννυμι, dissipo.

'Αποσκεπάζω, f. σω, operio, detego.

'Αποσκέπτω, f. ψω, visito, -ομαι, f. ψομαι, ex alto speculor.

'Αποσκευάζομαι, vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, everto, rejicio, depono; item destruo: f. 1. med. ἀποσκευάσομαι, praet. ind. pass. ἀπεσκεύασμαι· a. 1. ind. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ et σκευάζω, q. v.

'Αποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, repono, reparo; item aufero: ab eod.

'Αποσκευὴ, ης, ἡ, sarcina, apparatus, exercitûs impedimenta. Th. σκεῦος, vas.

'Αποσκηνόω, f. ώσω, longiùs habito, vel remotiùs tendo. Th. σκηνὴ, tentorium.

'Αποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act ab

'Αποσκήπτω, f. ψω, p. φα, decumbo in, decido, desino, evado. Th. σκήπτω.

'Αποσκιάζω, obumbro, f. άσω, p. ἀπεσκίακα, p. ind. pass. ἀπεσκίασμαι. Th σκιὰ, umbra. Hinc

'Αποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio.

'Αποσκλῆναι, emori, a. 2. inf. act. à σκλάω, a. 2. ind. act. ἔσκλην· alii à σκλῆμι. Th. σκέλλω, exsicco.

'Αποσκληρύνω, f. υνῶ, induro: ex σκληρὸς, durus

'Αποσκοπέω, f. ήσω, p ηκα, et

'Αποσκοπεύω, f. εύσω, contemplor, exalto despicio, scopum intueor, &c.

'Απόσκοπος, ου, ὁ, absurdus, à scopo aberrans; item procul spectans; ex ἀπὸ et σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.

'Αποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, increpo, ad corvos abire jubeo; reprobo: et

'Αποσκορακισμὸς, ου, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπὸ et σκορακίζω, ad corvos abire jubeo, cujus Th. κόραξ, corvus.

'Αποσκορπίζω, f. ίσω, dissipo, exauctoro.

'Αποσκυλάω, f. ήσω, Poët. pro ἀποσυλάω, despolio, deprædor.

'Αποσκώπτω, f. ώψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω, cavillor, &c.

'Αποσμάω, f. ήσω, et

'Αποσμήχω, f. ήξω, p. ηχα, abstergo purgo. Th. σμάω et σμήχω· ἰσοδυναμοῦντα.

'Αποσμυγεὶς, έντος, ὁ, part. a. 2. pass. qui exarsit, contabescens: ab

'Αποσμύχω, f. ξω, p. χα, igni cæco absumo, exuro, &c. Th. σμύχω, attero, consumo.

'Αποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello. Th. σοβέω.

'Απόσος, ου, ὁ ἡ, quantitatis expers.

'Αποσπάδιον, ου, τὸ, decerptum, substantive et

'Απόσπασμα, ατος, τὸ, pars, fragmentum, avulsum, quidquam: ab

'Αποσπάω, abstraho, educo, evello, f. άσω, p. ἀπέσπακα· a. 1. ind. act. ἀπέσπασα· a. 1. part. act. ἀποσπάσας, perf. ind. pass. ἀπέσπασμαι· a. 1. ind. pass. ἀπεσπάσθην· a. 1. part. pass. ἀποσπασθεὶς. Th. σπάω, traho.

'Αποσπείρω, dissemino, f. ερῶ, p. αρκα, p. ind. m. ἀπέσπορα.

'Απόσπορος, ου, ὁ ἡ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Th. σπείρω, sero.

'Αποσπουδάζω, f. άσω, studiosus alicujus rei esse desino, negligo, remitto; et part. præs. act.

'Αποσπουδάζων, negligens: ex ἀπὸ et σπουδὴ, ardor, studium, quod à p. ind. m. verbi σπεύδω, festino.

'Απόστα, pro ἀπόσαθι, vel ἀπόστηθι, absiste, a. 2. imp. act. ab a. 2 ind. act. ἀπέστην, ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, sto.

'Αποσταδὰ, et

'Αποσταδὸν, eminùs, adv. ex ἀπὸ et ἵστημι, sto.

'Αποστάζουσα, stillans, præs. part. act. f. g. ab

'Αποστάζω, f. ξω, distillo, stillatim fundo Th. στάζω, stillo.

'Αποστὰς, ἀντος, ὁ, fugiens, a. 2. act. part. ab ἀφίστημι.

'Αποστασία, ας, ἡ, defectio: et

'Αποστάσιον, ου, τὸ, repudium, discessio, libellus repudii: et

'Απόστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio. Omnia à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφίστημι, q. v.

'Αποστατέον, desistendum est: ab ἀφίσταμαι.

'Αποστατέω, f. ήσω, p. ηκα, absisto, deficio: et

'Αποστάτης, ου, ὁ, defector, fugitivus desertor: necnon

'Αποστατικὸς, ἡ, όν, rebellis, contumax: et

'Αποστατικῶς, deficientium more.

'Αποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix. Omnia ex ἀπὸ et ἵστημι, quod à στάω, insisto.

'Αποστεγάζω, tectum removeo, detego, f. άσω, p. ἀπεστέγακα, a. 1. ind. act. ἀπεστέγασα. στέγη, tectum. Th. στέγω, tego.

'Αποστέγασμα, ατος, τὸ, operculum, integumentum: à præced.

'Αποστείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω, ablego.

'Αποστείχω, f. ξω, discedo, abeo, revertor: ex ἀπὸ et στείχω, incedo.

'Αποστέλλω, ablego, mitto: f. ελῶ, p. ἀπέσταλκα· a. 1. ind. act. ἀπέστειλα· a. 2. ind. act. ἀπέσταλον· p. ind. pass. ἀπέσταλμαι· a. 2. ind. pass. ἀπεστάλην· a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ· a. 2. part. pass.

ἀπεςαλεις p. ind. m. ἀπέςολα. Th. ςέλλω, *mitto*

Ἀποςενόω, f. ώσω, *angustum reddo;* à ςενόω. Th. ςενὸς, *angustus.*

Ἀποςέργω, f. ξω, *desino amare, odio prosequor:* ex ἀπὸ et ςέργω, *amo.*

Ἀποςερέω, -ῶ, *damno afficio, privo,* f. ήσω, p. ἀπεςέρηκα a. l. ind act. ἀπεςέρησα a. l. sub. act. ἀποςερήσω perf. ind pass. ἀπεςέρημαι part. ἀπεςερήμενος. Th. ςερέω, *privo.*

Ἀποςῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίςημι, *discedo, deficio.* Th. ἵςημι, *sto.*

Ἀποςέρησις, εως, ἡ, *ablatio privatio,* a. 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποςερέω.

Ἀποςερητὴς, ȣ, ὁ, *fraudator:* a. 3. pers. sing. p. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἀπόςημα, ατος, τὸ, *apostema, ulcus, abscessus, suppuratio,* a. 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφίςημι.

Ἀποςηρίζω, f. ξω, *fulcio, confirmo.* Th. ςηρίζω, *firmo.*

Ἀποςῆσαι, *abduxisse,* a. 1. inf. act. ab ἀφίςημι.

Ἀποςησόμεθα, 1. pl f. 1. ind. med. ejusdem verbi.

Ἀποςίλβω, *splendeo,* f. ψω, p. ἀπέςιλφα. Th. ςίλβω, idem.

Ἀπόςιχε, *abi,* a. 2. imperat. act. ab ἀποςείχω, *abeo.*

Ἀποςολεὺς, έως, ὁ, *rei nauticæ præfectus, qui classi præest;* et

Ἀποςολεῖς, nom. pl. *rei nauticæ præfecti.* Th. ςέλλω, *mitto.*

Ἀποςολικὸς, ἡ, ὸν, *ad apostolos pertinens, apostolicus:* ab

Ἀποςολὴ, ῆς, ἡ, *dimissio, profectio, apostolatus:* ab

Ἀπόςολος, ȣ, ὁ, *apostolus, legatus:* à p. ind. m. verbi ἀποςέλλω, *ablego:* hinc Angl. APOSTLE. Interdum est adjectivum ut Ἀπόςολα πλοῖα apud Plat. Sæpiùs est substantivum, interdumque sic dicitur *apparatus classium* et *expeditio maritima.* Quivis etiam qui cum mandatis aliquò mittitur ἀπόςολος, dicitur Peculiaritèr tamen legati Christi quos in totum terrarum orbem misit ad annunciandum Evangelium sic dicuntur ab Evangelistis et ecclesiasticis.

Ἀπόςολον, ȣ, τὸ, subaudi πλοῖον, *navis:* pro *navigio,* apud Herodot.

Ἀποςοματίζω, propriè *memoritèr recito; allicio ad loquendum,* f. ίσω, perf. ἀπεςομάτικα, a 1. ind. act. ἀπεςομάτισα ex ἀπὸ et ςόμα, ατος, τὸ, *os.*

Ἀπόςοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inimicus amoris expers:* à præt. ind. m. vide ἀποςέργω. Th. ςέργω, *amo*

Ἀποςρακίζω, f. σω, *mitto in exilium;* ab ἀπὸ et ὄςρακον, *testa:* quod in illis scripta fuerint olim suffragia.

Ἀποςραφείην, ης, η, a. 2 opt. pass. ἀποςραφεὶς a. 2. part pass ἀποςραφῇς, *averseris,* 2. sing. a. 2 sub. pass.

Ἀποςραφήσομαι, f. 2. ind. pass. ἀποςράφηθι, a. 2. imperat pass. ab

Ἀποςρέφω, *averto, refero.* f. ψω, p. ἀπέςροφα a. 1. ind. act. ἀπέςρεψα a. 1. imp. act. ἀποςρέψον, άτω, a. 2. ind act ἀπέςραφον, in pass. præs. ἀποςρέφομαι, η, εται, *aversor,* a 2. ind. pass. ἀπεςράφην, et in 3 pl. ἀπεςράφησαν a. 2 sub. pass ἀποςραφῶ. Th. ςρέφω, *verto.* Undè

Ἀποςρέψας, αντος, ὁ, *avertens,* a. 1. part. act. et

Ἀποςροφὴ, ῆς, ἡ, *aversio, receptus, refugium,* Figura rhetorica, et

Ἀπόςροφος, ȣ, ὁ, *apostrophus,* Figura gramm. nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: et

Ἀπόςροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *abhorrens, aversus:* ab eod.

Ἀποςυγέω, -ῶ, f. ήσω, *abhorreo, aversor:* cum accus. ex ἀπὸ et ςυγέω, *odio persequor.*

Ἀποςῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub. act. ab ἀφίςημι.

Ἀποσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, *prædari et auferre ab aliquo quid:* a. 1. inf. act. verbi ἀποσυλάω. Th. σύλη, *præda, spolium.*

Ἀποσυνάγω, f. ξω. *indè colligo, restituo, insuper segrego, dispello.* Th. ἄγω.

Ἀποσυνάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *synagogâ motus:* ex α priv. et συναγωγή. Th. ἄγω.

Ἀποσυρίζω, -ίσσω, -ίττω, f. ίσω, vel ίξω, *sibilo.* Th. συρίσσω, *sibilo.*

Ἀποσυσκευάζω, f. άσω, *compilo,*

Ἀποσφαγεὶς, ένος, ὁ, *obtruncatus,* a. 2 part. pass. ab

Ἀποσφάζω, f. ξω, *jugulo.* Th. σφάζω, *jugulo.*

Ἀποσφακελίζειν, præs. inf. act. *putrefacere.* Th. σφάκελος, *gangrana.*

Ἀποσφαλεὶς, *spe falsus,* a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ, p. κα, *aberrare facio, subverto, seduco,* a. 2. ind. pass. ἀπεσφάλην. Th. σφάλλω, *fallo, everto.*

Ἀποσφάττω, f. ξω, p. χα, *jugulo, macto:* idem quod ἀποσφάζω, suprà.

*Ἀποσφενδονάω, ῶ, seu ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *fundâ torqueo.*

Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ἀποσφάλλω, suprà.

*Ἀποσφενδονίζω, f. ίσω, *fundâ torqueo:* idem quod ἀποσφενδονάω, suprà.

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, *signaculum;* ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, *sigillum.*

Ἀποσχάζω, f. άσω, *diffringo, scarifico, venam seco:* ex ἀπὸ et σχάζω, *scarifico.*

Ἀποσχεῖν, *abstinere,* a. 2. inf. act, et Ἀπεσχόμην, a. 2. ind. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω, *teneo, habeo.*

Ἀποσχȣ, *abstine,* pro ἀποσχοῦ, a. 2. imperat. m. ab ἀπέχω. Undè et

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, *abstinentia, temperantia:* et

Ἀποσχήσȣσι, *arcebunt,* 3. pl. f. 1. ind. act.

Ἀποσχίζω, f. σω, *abscindo, separo,* a. 1. ind. act. ἀπέσχισα, ας, ε, et

Ἀπόσχισις, εως, ἡ, *avulsio, abscissio, ramus, propago:* ab ἀπὸ et σχίζω, *scindo, findo.*

Ἀποσχολάζειν, præs. inf. act. *vacare rei alicui:* quod à σχολάζω, *otior* Th. σχολὴ, *otium, vacatio.*

Ἀποσχολέομαι, -ȣ̃μαι, *occupor,* f. ήσομαι, part præs. pass. ἀποσχολȣμενος, *occupatus:* ex ἀπὸ et σχολέω; Th. σχολὴ, *otium, vacatio.*

Ἀποσχόμενος, a. 2. part. m. ἀποσχομαι, a. 2. sub. m. ἀποσχῶν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

Ἀποσώζω, f. ώσω, p. ωκα, *tandem servo, sanitati restituo.*

Ἀποσώζεσθαι, *aufugere,* præs. inf. m. vel pass. apud Xenoph. et

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*

Ἀποταγὴ, ῆς, et Ἀπόταξις, εως, ἡ, *renunciatio:* opponitur etiam τῇ συνταξει ab ἀπὸ et τάσσω, vel τάττω, *ordino.*

Ἀποτάδην, adv. *extentè, prolixè:* et

Ἀποταθεὶς, *porrectus,* a. 1. part. pass. ab ἀποτείνω. Th τείνω, *tendo.*

Ἀποτακεὶς, *liquefactus,* a. 2 part. pass ab ἀποτήκω. Th. τήκω, *liquefacio, mollio.*

Ἀπότακτος, ὁ ϗ ἡ, *ad certum usum sepositus.* Th. τάσσω.

Ἀποτάσσομαι, vel Att -τάττομαι, propriè *dimitto cum mandatis, renuntio;* cum dat. item *valedico, de abeunte;* interdum *collocor,* f. άξομαι, p. ἀποτέταγμαι, a. 1. ind. m. ἀπεταξάμην, *valedixi,* a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.

Ἀποτάττω, f. άξω, p. αχα, *colloco, seorsùm pono, destino, renuntio:* item *secerno, attribuo:* ab eod. Th.

Ἀποτάτω, *longissimè,* adv. superl. τȣ̃ ἀπὸ, *procul,* adv. Poët.

Ἀπόταφος, ὁ ϗ ἡ, *privatus sepulchro;* item *seorsim ab aliis sepultus:* ex ἀπὸ et τάφος, à θάπτω, *sepelio.*

*Ἀποταφρεύω, f. σω, *circumdo fossâ.*

Ἀποτεθεῖεν, *referrentur,* per Sync. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀποτίθημι, *depono, repono.*

Ἀποτείνω, f. ενῶ, p. τέτακα, *extendo, intendo:* ἀποτείνει, *spectat:* et ἀποτείνομαι, pass. *contendo, invehor.* Th. τείνω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα, a. 1. ind. act. ἀπετείχισα, *muro cingo, vallo:* à τειχίζω, q. à τεῖχος, *murus.*

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, et Ἀποτειχισμὸς, ȣ, ὁ, *obstructio per murum, munitio:* et

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, *murus:* ab eodem. Th.

Ἀποτεκνωθῶ, *orbabor,* a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω, *pario.*

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, *effectio, effectus:* item *eventus:* nom. pl. Ἀποτελέσματα, τὰ, *effectus stellarum, imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim detinendam:* undè

Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *scientia harum usus, et modum conficiendi docens.*

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, *effectivus, efficiendi vim habens.*

Ἀποτελεσμὸς, ȣ, ὁ, *effectio, effectus.* Omnia a. 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποτελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis*

Ἀποτελεςικὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *effectivus, effectus, præstans,* a. 3. pers. sing. præt. pass. ind. ejusdem verbi.

Ἀποτελευτάω, -ῶ, fi ήσω, *finem facio, morior, recido, desino:* à cujus 2. pers. sing. præt. pass. ind. sit.

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, *mors.* Ab ἀπὸ et τελευτάω. Th. τέλος, *finis.*

Ἀποτελέω, -ῶ, *efficio, perficio, præsto:* f. έσω et ήσω, p. ἀποτετέλεκα præs. pass. ἀποτελέομαι, -ȣ̃μαι, *perficior;* item *convalesco,* perf. ind. pass ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *consummatus.* Ab ἀπὸ et τελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis.*

'Ἀποτελέω, -ῶ, *pendo* (vel *solvo*) *tributi nomine*; item *persolvo*. Th. τέλος, *vectigal*.

'Ἀποτετελεσμένος, η, ον, *perfectus, consummatus, absolutus*, part. præt. pass. verbi. ἀποτελέομαι, οῦμαι. Th. τέλος, *finis*.

'Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, *deseco, reseco, abscindo*: et

'Ἀποτεμὼν, part. ejusd. fut. Th. τέμνω, *scindo, seco*.

'Ἀποτέξεσθαι, *enixuram esse*, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω, *pario*.

'Ἀπότεξις, εως, ἡ, *partus*: ab eod.

'Ἀπότερος, *longinquus*: ab ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.

'Ἀποτέρω, *longiùs*: adv. ab eod.

'Ἀποτεταμένος, *dependens*, perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι, ἀποτέτανται, 3. pl. perf. ind. pass Th. τείνω, *tendo*.

'Ἀποτέτμητο, *detruncatus erat*; Ion. et Poët. pro ἀπετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποτέμνομαι: hinc a. 1. opt. pass. 1. sing. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

'Ἀπότευ, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπὸ τοῦ. Ion.

'Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, *damnum*: opp. τῷ ἐπιτεύγματι· et

'Ἀπότευξις, εως, ἡ, *res malè gesta, sinister successus*. Th. τεύχω, *paro*.

'Ἀποτηγανίζω, f. ίσω, *è sartagine comedo, uro, igne crucio, frigo*: ex τήγανον, *sartago*.

'Ἀποτίθημι, *depono, expono, differo, confero*: f. ἀποθήσω, p. ἀποτέθεικα. a. 1. ind. act. ἀπέθηκα. a. 1. ind. pass. ἀπετέθην. a. 1. ind. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο. a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. m. ἀποθέσθαι. reliqua tempora vide in τίθημι, *pono*.

'Ἀποτίκτω, *gigno, pario*. Th. τίκτω.

'Ἀποτίλλω, f. ιλῶ, *evello, divello, depilo*: Hinc

'Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, *laceramentum, frustum*. Th. τίλλω, *vello*.

'Ἀποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, *æstimo, rependo, mulcto*. Th. τίω, *honoro, punio*: hinc

'Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, et

'Ἀποτιμιὸν, τὸ, *pretium, pignus*; item

'Ἀπότιμος, ὁ ἡ, *inglorius*: interdum *oppignoratus*, ab eod. Th.

'Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, *purgamentum*, id quod excutitur, seu decutitur.

'Ἀποτινάσσω, *excutio*, f. άξω, p. ἀποτετίναχα. a. 1. ind. act. ἀπετίναξα. a. 1. imperat. act. ἀποτίναξον, άτω, a. 1. part. act. ἀποτινάξας, αντος, ὁ, a. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω, *quatio*.

'Ἀποτινύμενος, ου, ὁ, *ulciscens*, præs. part. m. ab ἀποτίνυμαι, vel ἀποτίνυμι: idem quod. Th. τίω, *punio*.

'Ἀποτίνω, *dependo, pœnas luo, ulciscor, solvo*, f. ἀποτίσω, p. ἀποτέτικα. a. 1. ind. act ἀπέτισα· ex ἀπὸ, et τίνω, pro τίω, *persolvo*.

'Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.

'Ἀποτίσει, *luet*: f. 1. ind. act. 3. sing. ἀποτίσῃ, *luat*: 3. pers. sing. a. 1. sub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

'Ἀποτίω, f. ίσω, p. ικα, *punio, persolvo, reddo, remunero*. Th. τίω, *punio*.

'Ἀποτμήγω, seu ἀποτμήσσω, *abscindo*: f. ξω. a. 1. part. act. ἀποτμήξας. a. 2. pass. ἀπετμάγην quod ex ἀπὸ, et τμήσσω, idem quod inusitat. τμάω, *seco*. Th. τέμνω.

'Ἄποτμος, ου, ὁ ἡ, *infelix, miser*: undè ἀποτμότατος, *infelicissimus*: ex α pr. et πότμος, *sors*; ἄποτμος πότμος, *sors miserrima*.

'Ἀποτολμάω, -ῶ, *audaciâ utor*; f. ήσω, p. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

'Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, *abscissio*: et

'Ἀποτομία, ας, ἡ, *rigor, severitas*; ab

'Ἀπότομος, ου, ὁ ἡ, *abruptus*; sic πέτρα ἀπότομος, *rupes præruptus*; per Metaph. *severus*. Hinc

'Ἀποτόμως, *severè, præcisè*: omnia à Th. τέμνω.

'Ἄποτος, ὁ ἡ, *qui sine potu vivit*: ὕδωρ ἄποτον, *aqua ad potandum minimè bona*: ex α pr. et πίνω, *poto, bibo*.

'Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, *comedo*. Th. τρώγω, *edo*.

'Ἀποτραχύνω, f. υνῶ, *exaspero, audeo*: Th. τραχὺς, *asper*.

'Ἀποτρεπτικὸς, ή, ὸν, *dissuasorius*: à seq.

'Ἀποτρέπω, *averto, dehortor*: f. ψω, p. ἀποτέτροφα. a. 1. ind. act. ἀπέτρεψα. a. 2. ind. act. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, *aversor, repudio*: cum acc. Th. τρέπω, *verto*.

'Ἀποτρέχω, *abhorreo, recurreo, fugio*. Th. τρέχω, fut. θρέξω, *curro*.

'Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, et

'Ἀποτρίβω, f. ίψω, *amoveo, purgo, attero, expello, impedio, conatum frango, abstergo*: à cujus. 1. sing. præt. ind. pass.

'Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, *res quæ detérendo decidit, ramentum*. Th. τρίβω, *tero*.

'Ἀποτρωπᾶσθαι, præs. inf. med. Poët. pro ἀποτροπᾶσθαι, contr. ab

'Ἀποτροπάομαι, *aversor, declino*; quod à τροπάω, pro τρέπω, *verto*.

'Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ ἡ, *fugiendus, odio dignus, malorum depulsor*: et

'Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, *aversatio*; item *amuletum*, Jos. l. 1. c. 4. ab eod. Th.

'Ἀποτροπιάζω, *pro piaculo expio*, f. άσω, p. ακα.

'Ἀπότροπος, ὁ ἡ, *aversandus, segregatus, injucundus, et declinatione dignus*: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω, *verto*.

'Ἀπότροφος, ου, ὁ ἡ, *qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus*. Th. τρέφω, *alo*.

'Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

'Ἀποτρύχω, f. ύξω, *consumo, frango, domo*: et

'Ἀποτρύω, f. ύσω, *laboribus conficio, abjicio, attero, labefacio*: ἀποτρύομαι, *succumbo, lassesco*: à Th. τρύω, et indè τρύχω, *tero*.

'Ἀποτυγχανόμενα, ων, τὰ, *infortunia*: ab

'Ἀποτυγχάνω, *aberro, frustror, spe excido, amitto*: f. τεύξομαι, a. 2. ind act. ἔτυχον· indè a. 2. part. act. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ, et τυγχάνω, *adipiscor*: cum gen.

'Ἀποτύπτεσθαι, præs. inf. m. *verberandi finem facere*. Th. τύπτω, *verbero*.

'Ἀποτυπόω, -ῶ, et -οῦμαι, f. 1. act. ώσω, p. ωκα, *effingo, exprimo*: à τύπος, quod à τύπτω.

'Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies*, à præc.

'Ἀποτύπωσις, εως, ἡ, idem.

'Ἀποτυφλόω, f. ώσω, p. ωκα, *excæco*.

'Ἀποτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*.

'Ἀποτυχία, ας, ἡ, *spei frustratio, repulsa*: ab ἀποτυγχάνομαι, *frustror*. Th. τυγχάνω, *adipiscor*.

'Ἀποτυχὼν, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω, *aberro*.

'Ἀπουράμενος, *privatus*: per Sync. pro ἀπουρισάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Ion. pro ἀφορίζω, *definio, extermino*: ab ὅρος, *terminus, finis*.

'Ἀπούρας, *auferens*: a. 1. part. act. pro ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω· ab eod. Th.

'Ἄπους, οδος, ὁ ἡ, *pedibus carens*: ex α priv. et ποῦς, *pes*.

'Ἀποῦσα, *absens*: nom. sing. f. g. ab ἀπὼν, part. præs. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀποῦσα, *terra peregrina*: hinc

'Ἀπουσία, ας, ἡ, *absentia, detrimentum*.

'Ἀποφαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *ostendo, probo, efficio, declaro, defero, in lucem profero*. Th. φαίνω, *ostendo*.

'Ἀποφανοῦμεν, 1. pl. f. 1. vel 2. ind. act. ab ἀποφαίνω.

'Ἀπόφανσις, εως, ἡ, *enunciatio, breve dictum, recensio, demonstratio, asseveratio*: cui opponitur ἐνδοιασμός· et

'Ἀποφαντικὸς, ἡ, ὸν, *enunciativus, enuncians*: adj. verbal. ab ἀποφαίνω.

'Ἀπόφασθε, *renunciate*: 2. pl. a. 2. imper. m. ab a. 2. ind. m. ἐφάμην, verbi φημὶ, *dico*.

'Ἀπόφασις, εως, ἡ, *dictio, sententia, negatio, edictum, enunciatio*: in dat. pl. ἀποφάσεσι ab ἀπόφημι, *declaro, edico*.

'Ἀποφασμένως, *palàm, manifestè*: adv. ab ἀποφαίνω.

'Ἀποφεροίατο, *reportent*: Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. pl. præs. opt. m. ab

'Ἀποφέρω, *abduco, asporto, reporto, tollo*: f. ἀποίσω, a. 1 ind. act. ἀπήνεγκα. a. 2. ind. act. ἀπήνεγκον. a. 1. ind. pass. ἀπηνέχθην. a. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, *asportari*. a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, *perferre*. Th. φέρω, *fero porto*.

'Ἀποφεύγω, *effugio*: f. 1. ind. m. ἀποφεύξομαι. a. 2. ind. act. ἀπέφυγον. a. 2. opt. act ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. ἀποφυγών. inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω, *fugio*.

'Ἀπόφημι, fut. φήσω, *edico, declaro, demonstro, nego*: cui opponitur σύμφημι, *concedo*. Ex ἀπὸ, et φημι. Th. φάω, *dico*.

'Ἀπόφημος, ου, ὁ ἡ, *infaustus, inominatus*: ab ἀπὸ, et φήμη, *omen*.

'Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo*.

'Ἀπόφησις, εως, ἡ, *dictio, sententia, negatio, enunciatio*: ab ἀπόφημι, *edico*, &c.

'Ἀποφθέγγομαι, *eloquor, sententiosè dico*: f. γξομαι, a. 1 ind. m. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, et φθέγγομαι. Undè

'Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, *APOPHTHEGMA, sententia breviter et scitè dicta*: Hinc Angl. APOPHTHEGM.

'Ἀποφθίμενος, *corruptus, interfectus, perditus*, præs. part. pass. per Sync. pro ἀποφθιόμενος, ab ἀποφθίω, *perdo*. Th. φθίω, vel φθίω, *corrumpo*.

'Ἀποφθινύθουσι, *dispereunt*: 2. pl. præs. ind. act. ab ἀποφθινύθω. Th. φθίω, *corrumpo*.

'Ἀποφθίσειε, *perdiderit*: 3. sing. a.

tum calcandum, πηλοπαΐη seu πηλοβάτη.

Ἄργαιος, ου, ὁ, *Argæus*: ab Ἄργος, ους, ἡ, nomen urbis in Pelloponneso.

Ἀργαλἐ', pro ἀργαλέα. Ab

Ἀργαλέος, έα, έον, *molestus, difficilis, gravis*, pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratiâ ρ pro λ Att. ab ἄλγος, *dolor*: vel quasi ἐργαλέος, ab ἔργον, *opus*

ἈΡΓΑΣ, ἄντος, et ἀργῆς, ου, et ἀργᾶς, ᾶ, *serpentis genus*. Quidam draconis, epithetum esse volunt. Hoc nomine vocavit Demosthenem Æschines propter mores ferinos et agrestes.

Ἄργει, *Argis*, dat. sing. ab

Ἄργος, εος, τὸ, nomen regionis. Hinc

Ἀργεῖος, εία, εῖον, *Argivus*, et

Ἀργείη, ης, ἡ, Ion. *Argiva*. Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl. ab Ἀργεῖος, *Argivus*.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, *Argi occisor, Argicida*, epith. Mercurii: ex Ἄργος, ἑκατόφθαλμος, et φόνθης pro φονευτὸς, *occisor*. Th. φένω, *occido*.

Ἀργεννὸς, seu ἀργεινὸς, ἡ, ὸν, *albus*. Th. ἀργὸς, idem.

Ἀργεστὴς, ου, et Æol. -αο, ὁ, *albus, velox*: ab eod. Th.

Ἀργὴς, ῆτος, ῆτι, per μεταβολὴν, et συστολὴν, dicitur pro

Ἀργῆς, ῆτος, ὁ, *albus*. Th. ἀργὸς, *albus*.

Ἀργέω, -ῶ, *otior*, fut. ήσω, perf. ηκα· a. 1. ind. act. ἤργησα· ab ἀργὸς, *otiosus*, q. v.

Ἄργην, acc. sing. ab

Ἄργης, ου, ὁ, nomen proprium Cyclopis.

Ἀργητὴς, ου, ὁ, Poët. pro ἀργῆς, seu ἀργὸς.

Ἀργία, ας, ἡ, *segnities, otium*: item *festivitas*, quâ Deo otiamur: ab ἀργὸς, *otiosus*, ex α priv. et ἔργον, *opus*.

ἈΡΓΙΛΟΣ, seu ἄργιλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ARGILLA*.

Ἀργινόεις, εντος, *candidus, albus, splendidus*: ab ἀργὸς.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ ϗ ἡ, *albos dentes habens*: ex ἀργὸς et ὀδοὺς, *dens*.

Ἄργμα, ατος, τὸ, vel potiùs ἄργματα, ων, τὰ, *primitiæ*, sicut ἄπαργμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἄρχομαι, *incipio*.

Ἀργμένος, Ion. pro ἠργμένος, *qui cœpit*. perf. part. pass. ab ἄρχομαι, *cœpi*.

Ἄργοι, *Argivi*; sic Ἄργος, pro Σπάρτη, et

Ἀργεῖοι. pro Σπαρτιᾶται.

Ἀργολογεῖν, præs. inf. act. *verba supervacanea dicere, vel scribere*, et

Ἀργολογία, ας, ἡ, *otiosus sermo*.

Ἄργος, ου, ὁ, nomen proprium viri, *Argus*; ἑκατόφθαλμος, qui habuit centum oculos.

Ἄργος, εος, τὸ, opidum Thessaliæ: urbs in Peloponneso: item pro totâ Peloponneso, et sæpè pro Græciâ universâ: undè

Ἀργοι, *Argivi*, Græci dicti.

ἈΡΓΟΣ, ἡ, ὸν, *albus*, item *otiosus segnis, socors, piger*; nec non et *rudis, de lapide non cæso*: ab ἀεργὸς, ab α priv. et ἔργον, *opus*.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii*. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, *argentum*.

Ἀργύρεος, εα, εον, et ἀργυρέος, εα, εον, et contr. ἀργυροῦς, ρᾶ, ροῦν, *argenteus*; ἀργυρέῃς, dat. plur. Ion. pro ἀργυρέαις· ab ἄργυρος, *argentum*.

Ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, *pecuniarius, argenteus*: ab eodem.

Ἀργύριον, ου, τὸ, *pecunia, nummi argentei*: ab eod. Th.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, *argentea phiala*.

Ἀργυροδίνης, ὁ ϗ ἡ, *argenteus*, id est, *limpidos habens vortices*: ἄργυρος (indè omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργύρεα) et δίνη, *vortex*.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, *parvum argentum, pecuniola*, dim. ab ἀργύριον.

Ἀργυρόηλος, ὁ ϗ ἡ, *argenteos habens claves*: ab ἄργυρος et ἧλος, *clavus*.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argentarius, monetarius, argenti signator*: ex ἄργυρος et κόπος, à κόπτω, *cædo*.

Ἀργυραμοιβὸς, ἡ, ὁ, *argentarius, trapezita*, παρα τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, et -ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argenteos pedes habens*, id est, argentei coloris, *candidos*: ex ἄργυρος et πέζα, ἡ, Dor. *pes, malleolus pedis*, vel à πέζα, *fimbria*.

Ἀργυρόῤῥιζος, η, ον, *argenteas radices habens*: ab ἄργυρος et ῥίζα, *radix*.

ἈΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, *argentum*.

Ἀργυρότοξ', pro ἀργυρότοξε, voc. sing. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argenteo arcu decorus*: ab ἄργυρος, et τόξον, *arcus*.

Ἀργυροῦν, et ἀργυροῦς, contractè ab ἀργύρεος.

Ἀργυροχόος, όου, ὁ, *faber argentarius, argenti fusor*.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργυρέος.

Ἀργυρώματα, άτων, τὰ, *vasa argentea, ornatus, supellex argentea*. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argento emptus*: ab ἄργυρος et ὠνέομαι, *emo*.

Ἀργυρόω, f. ώσω, p. ωκα, *argento duco, pecuniâ dono*.

Ἀργύφεος, et ἀργυφὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex albâ texturâ constans*, item *albus*: ex ἀργὸς, *albus*, et ὕφος, *textile*, qu. ab ὑφάω, *texo*.

Ἀργυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀργὼ, όος, ἡ, *Argo*, item *sidus quoddam*. Erat autem Argo navis illa celeberrima, quâ Jason cum suis heroibus, qui indè *Argonautæ* dicebantur, è totâ Græciâ delectis, navigavit in Colchum ad auferendum Aureum Vellus; sic dicta forsan ab adjectivo ἀργὸς, *velox*.—Dalzel.

Ἀργῶς, adv. *otiosè, segniter*; item *temerè*; *frustra*: qu. ab ἀεργῶς, ex α priv. et ἔργον, *opus*.

Ἄρδα, *inquinamentum*, μολυσμος, Hesych.

Ἄρδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immundus*, et

Ἀρδαλόω, fut. ώσω, *contamino, inquino*: à seq. verbo.

Ἀρδεῖν, Att. et Dor. pro ἄρδειν, *rigare*, præs. inf. act. verbi ἄρδω, *rigo*, &c.

Ἀρδεύω, f. εύσω, perf. ευκα, idem quod ἄρδω, *rigo, irrigo*.

Ἀρδηθμος, ου, ὁ, idem qu. ἀρδμὸς.

Ἄρδην, *altè, funditùs, planè, omnino*, adv. ab αἴρω, *tollo*

Ἀρδήσκος, ου, ὁ, nomen fluvii.

ἈΡΔΙΣ, ιος, et εος, ἡ, *arma quibus cominùs pugnabant, cuspis teli*: qu. ab αἴρω, vel ab ἄρω, *apto*.

Ἀρδμὸς, ου, ὁ, *irrigatio, adequatio, potus*. Th. ἄρδω, *rigo, irrigo*.

Ἄρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, *rigant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi seq.

ἈΡΔΩ, f. σω, p. κα, *rigo, irrigo, potum præbeo*, ἄρδομαι, *irrigor*: [*ἄρδω, *rigo*; ἄρδη τε νηδὺν, *et ventrem riget*, pro quo lege ἄνυδρον, *riget terram siccam*, Eurip. Mul. 207. Mark.] ἀρδόμενος, *madens*.

Ἀρέθοισα, Dor. pro Ἀρέθουσα, ης, ἡ, nomen *fontis* Ithacæ. Alia fuit *Arethusa* ἐν Σμύρνῃ, alia ἐν Χαλκίδι τῇ κατὰ Εὔβοιαν, alia ἐν Συρακούσαις, quæ posterior maximè celebris apud antiquos.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, *mina*: ab ἀρὰ, *imprecatio*, quia maledictionis denunciatio.

Ἀρείας, πόρος, qui fortasse melius scribitur ἀρειας πορος, *trajectus minarum*: ubi locus in Sicilia sic appellatur, ubi Pœnorum minaces contumeliæ sunt retusæ in bello. Vide Pind. No. 9 v. 97.

Ἀρειμάνιος, ου, et ἀρειμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus, Marte furens*: ab ἄρης, et μαίνομαι, *furo*.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρεοπαγίτης, seu Ἀρεωπαγίτης, ου, ὁ, *Areopagita, senator* vel *judex Atheniensis*; qui de rebus capitalibus indicabat: ab

Ἀρειόπαγος, seu Ἄρειος, πάγος, *curia Atheniensis sic dicta*; ad verbum, *Martius collis*.

Ἄρειος, et Ἀρήϊος, ὁ ϗ ἡ, *Martius*: ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρειότερος, *melior*, comparat. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται, 3. sing. f. 1. vel 2. ind. m. ab ἄρθμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἀρείων, ὁ ϗ ἡ, et in n. g. ἄρειον, ονος, *præstantior*, propriè armis; *melior*, irreg. compar. ab ἀγαθὸς· ab Ἄρης, *Mars*.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, 1. sing. aor. 1. opt. med. verbi ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἀρέσκω. *placeo*.

Ἀρέσεια, ας, ε, aor. 1. act. opt. Æol. ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. med. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, *placitum*; item *facetia, lepos in sermone*: ab

Ἄρεσκος, η, ον, *placendi studiosus*; *blandus*: quod ab

ἈΡΕΣΚΩ, *placeo, placo*; imperf. indic. act. ἤρεσκον· præs. imperat. act. ἄρεσκε, έτω f. ἀρέσω, p. ἤρεκα· a. 1. ind. act. ἤρεσα, inf. ἀρέσαι, particip. ἀρέσας. ἀρέσκομαι· in mediâ formâ cum dativo, *acquiesco*; a. 1. ind. m. ἠρεσάμην, et Ion. ἀρεσάμην, ου, ατο· præs. inf. pass. ἀρέσκεσθαι· hinc ἀρεστὸς. ἀνθρωπάρεσκος, ἀναρέσκω, εὐάρεστος, εὐάρεστος, εὐαρεστέω, de quibus in suis locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. ind. m. ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρεσσάμενος, *placens*, a. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, *gratus, a, um*, ἀρεστὸν ἐστιν, *æquum est*, a. 3. sing. perf. ind. pass ἤρεσται, ab ἀρέσκω. Hinc

Ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, *placita*: undè *Curiæ placita, arresta*: Angl. ARRESTS.

'Ἀρεϛῶς, adv. *gratè:* ab ἀρεϛὸς, et
'Ἀρεσκόντως, adv. idem.
'Ἀρετ' pro ἄρετο, 3. sing. imperf. vel a 2. ind. med. Ion. pro ἤρετο, verbi ἄρω, *apto.*
'Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab
'ΑΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, *virtus, probitas, industria, fortitudo, integritas, potestas, vis, robur; superbia, divitiæ.*
'Ἀρετίζω, f. ισω, *placeo*, q. ab ἀρέσκω, idem.
'Ἄρευς, Dor. pro 'Ἄρεος, gen. sing. contr. ab 'Ἄρης, 'Ἄρεος, 'Ἄρους, *Mars.*
'Ἀρέων, *imprecationum*, gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρά, *preces, diræ, imprecatio.*
'Ἄρη', pro 'Ἄρηα, acc. sing. ab 'Ἄρης, εος, ηος, *Mars.*
'Ἄρηαι, *auferas*, Ion. pro ἄρῃ, 2. sing. a 2. sub. m. ἄρωμαι, η, ηται· ab αἴρω.
'Ἀρηγέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀρήγειν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ἀρήγεσκεν, pro ἤρηγεν, ab ἀρήγω, *auxilior.*
'Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præs. part. act. nom. sing. f. g. ab ἀρήγω, *auxilior.*
'Ἀρηγόνες, *auxiliatores*, pl. num. ab ἀρηγών, όνος, ὁ ϗ ἡ, *auxiliator*, ab
'ΑΡΗΓΩ, f. ξω, p. χα, *auxilior, opem fero.*
'Ἀρηγών, όνος, ὁ ϗ ἡ, *auxiliator, defensor, tutor et tutrix:* à partic. præced. Th.
'Ἀρήϊα, pl. *Mavortia.* Ab
'Ἀρήϊος, seu ἄρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Martius, bellicosus.* Th. 'Ἄρης.
'Ἀρηΐθοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus, propriè agilis in prælio:* ab 'Ἄρης, *Mars*, et θοὸς, *velox.* Est et 'Ἀρηΐθοος, nom. propr.
'Ἀρηΐφατος, necnon 'Ἀρηΐφαϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Martius, fortis, bellicosus*, ἐν τῷ ἄρει φαμένος, *in prælio occisus:* ab 'Ἄρης, et inusit. φάω, *occido*
'Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Marti charus*, aut cui *Mars charus, bellator:* ab 'Ἄρης, et φίλος, *charus.*
'Ἀρημένος, *læsus, damnum passus, debilitatus:* ab ἀράομαι, quod ab ἀρά, *damnum.*
'Ἄρην, pro 'Ἄρηα, acc. sing. ab 'Ἄρης, ηος, q. v.
'Ἀρὴν, ὁ ϗ ἡ, *agnus*, gen. ἀρένος, et per Sync. ἀρνός, q. ab ἄρς, ἀρνός, ὁ, *agnus.*
'Ἀρὴν pro ἀρὰν, acc. sing. Ion. ab ἀρά, *damnum.*
'Ἀρῆξαι, a. 1. inf. act. ἀρήξειν, f. 1 inf. act. verbi ἀρήγω, *auxilior.*
'Ἄρηρα, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, *compactus sum, congrui*, præt. med. verbi ἄρω, *apto.* Vel ἀρῆναι, p. ind. m. ab αἴρω, significante *tutuli*: ubi discriminis causâ subscribitur.
'Ἀρήρειν, εις, ει, *compegerim:* plus. p. ind. med. ἀρηρὼς, p. m. part. vide ἄρηρα.
'Ἄρης, εος, vel ευς, εως, ηος, ηῖος, ου, ὁ, et voc. 'Ἄρες, *Mars, prælium, bellum, vulnus, ferrum:* et dicitur 'Ἄρης, ου, Ion. εω, et propriè est *ferrum.*
'Ἀρῆς, gen. sing. Ion. ab ἀρά, ᾶς, *diræ.*
'Ἀρησόμεθα, *supplicemus*, Ion. pro ἀρασόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἀράομαι, f. ἀσομαι.

'Ἄρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab αἴρω, *tollo.*
'Ἀρήτειρα, ας, ἡ, et
'Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *sacerdos, precator*, in acc. sing. ἀρητῆρα· ab ἀρά, *preces.*
'Ἀρητιάδης, ου, ὁ nom. patronymic. in acc. 'Ἀρητιάδην.
'Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, *funestus, noxius, perniciosus*, παρὰ τὸν ἀρὰν, id est, βλάβην· vel pro ἄῤῥητος, *inenarrabilis*: ab α priv. et ῥέω, *dico.*
'Ἀρηφαίνων, præs. part. act. *Martem præ se ferens:* ex 'Ἄρης, *Mars*, et φαίνω, *appareo.*
'Ἀρθεὶς, *sublatus, elevatus, evectus:* a. 1. part. pass. ab αἴρω, *tollo*, a. 1. ind. pass. ἤρθην.
'Ἄρθεν pro ἄρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. pass. ab ἤρθεν· verbi ἄρω, *aptè compono.*
'Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αἴρω, *tollo.*
'Ἄρθητι, a. 1. imperat. pass. ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀρθήσεται, *tolletur*, 3. sing. f. 1. ind. pass. ab ἄρω, *apto*, vel αἴρω, *tollo.*
'Ἀρθμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *amo, concordiæ vinculo jungor:* et
'Ἀρθμία, ας, ἡ, *amicitia, concordia:* item
'Ἄρθμιος, ου, *amicus, confœderatus:* necnon
'Ἀρθμὸς, ου, ὁ, *amicitia, concordia:* ab ἄρω, *apto*, et θυμὸς, *animus.*
'Ἀρθρικὸς, ἡ, ὸν, *articularis:* et idem quod
'Ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, *articulari morbo laborans, podagricus, articularis:* et
'Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, *morbis articularis, articulorum dolor:* ab
'ΑΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, *artus, articulus, naturalis ossium compages: Articulus, vox grammaticorum.*
'Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *articulo, fingo, formo*: ut ἀρθοῦν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere.*
'Ἀρθρῶσαι, 3. sing. a. 1 opt. act. inf. a. 1. act. vel etiam 2. sing. imperf. a. 1. m. præc. verbi.
'ΑΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poëtas, significationem auget, ut in ἀρίδηλος, q. v. &c.
'Ἀριαδνὴ, ης, ἡ, *Ariadne*, filia, Minoïs regis Cretæ.
'Ἀριγνώτοις, dat. pl. *manifestis*: ab
'Ἀρίγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, et 'Ἀριγνὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *clarissimus, valdè notus*: ex ἀρι, *valdè*, et γινώσκω, *cognosco.*
'Ἀριδάκρυος, ου, ϗ.
'Ἀριδάκρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multùm lachrymans, ad lachrymas propensus*: ab ἀρι, et δάκρυ, *lachryma.*
'Ἀριδείκετ', pro ἀριδείκετε, vocat sing. ab
'Ἀριδείκετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præclarus, valdè inclytus*: ex ἀρι, et δεικτὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, *ostendo.*
'Ἀρίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè clarus, præclarus* ex ἀρι, et δῆλος, *manifestus.*
'Ἀρίζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ *multùm æmulandus*: ex ἀρι, et ζῆλος, *æmulatio.* Sunt qui malint pro ἀρίδηλος, accipere, verso δ in ζ. Hinc
'Ἀριζήλως, adv. *clarè, manifestè, studiosè, magnâ cum æmulatione.* Et
'Ἀριζήλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè æmulandus*; ex ἀρι, et ζηλόω, *æmulor.*
'Ἄριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *radice carens;* ex α priv. et ῥίζα, *radix.*
'Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται,

3. pl. præs. ind. pass. contr. et ἀριθμεῦνται, pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi.
'Ἀριθμέω, -ῶ, *numero*, f. ήσω, p. ἠρίθμηκα, a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι, præt. ind. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἠρίθμηνται, part. ἠριθμημένος, η, ον, *numeratus, a, um*, ἀριθμηθήσομαι, f. 1. pass. Th. ἀριθμὸς, *numerus.*
'Ἀριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω.
'Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, *numerus, quod numeratur, numeratum.* Et
'Ἀρίθμησις, εως, ἡ, *numeratio.* Item
'Ἀριθμητικὴ (subaud. τέχνη) *numerandi et numerorum ars, arithmetica.*
'Ἀριθμητικὸς, κὴ, κὸν, *ad numerus, seu artem numerandi pertinens, numerandi peritus.*
'Ἀριθμητὸς, ἡ, ὸν, *numerabilis.* Omnia à præt. ind. pass. verbi ἀριθμέω, *numero*: quod ab
'ΑΡΙΘΜΟ'Σ, ου, ὁ, *numerus.*
'Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. *leo mortuus.*
'Ἀριμασποὶ, *Arimaspi*, homines vocantur Scythicè qui unicum habent oculum.
'ΑΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ου, ὁ, nom. *emplastri*, ab *Ariobarzane.*
'Ἀριπρεπέες, *decori*, nom. pl. masc. ab
'Ἀριπρεπὴς, εος, et έως, ὁ ϗ ἡ, ex ἀρι, *valdè*, et πρέπω, *decorus sum.* Unde etiam.
'Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, *eximium decus, decor.* Et
'Ἀριπρεπέως, et ἀριπρεπῶς, *admodum decentèr, pulchrè.*
'Ἄρις, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, *naso*, vel *naribus carens, non sagax*, ab α priv. et ῥὶς, vel ῥὶν, *nasus.*
'ΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *fabrile instrumentum, scobina.* 'Ἄρις, Hesych. *herba*, quæ et ἀρίσαρον, ου, τὸ.
'Ἀρίσαμος, Dor. pro ἀρίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bello clarus*: ex ἀρι, *valdè*, et σῆμα, *signum.*
'Ἀρισθάρματος, ου, *qui præstantissimum currum habet*, quod ab ἄριϛος, et ἅρμα, *currus.*
'Ἄριϛα, *optima*, pl. num. n. g. ab ἄριϛος, η, ον, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*: comp. ἀρείων, interdum n. g. adv. *præstantissimè.*
'Ἀριϛαγόρης, ου, ὁ, *Aristagoras*, nom. viri.
'Ἀριϛαῖος, ου, ὁ, *Aristæus*, nomen viri.
'Ἀριϛαρχέω, fut. ήσω, *optimè impero*, seu *magistratum gero;* ab ἄριϛος, et ἀρχὴ, *principatus.*
'Ἀρίϛαρχος, ου, ὁ, *Aristarchus*, nom. viri Gr. *optimus princeps.*
'Ἀριϛάω, ῶ, *prandeo*, f. ήσω, p. ἠρίϛηκα· a. 1. ind. act. ἠρίϛησα, a. 1. imperat. act. ἀρίϛησον, ἄτω. Th. ἄριϛον, *prandium.*
'Ἀριϛεία, ας, ἡ, *fortitudo, strenuitas.* Th. 'Ἄρης, *Mars.*
'Ἀριϛείδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.
'Ἀριϛεῖον, ου, τὸ, *præmium* propriè fortitudinis ergò. Th. 'Ἄρης, *Mars.*
'Ἀριϛερὰ, ας, ἡ, scil. χεὶρ, *sinistra manus*: et
'Ἀριϛερεύω, f. εύσω, *sinistrâ utor*: ab
'ΑΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, α, ὸν, *sinister*, in-

faustus, qu. ab ἄριϛος, per euphemismum.

'Αριϛεύεσκε, *excellebat*, 3. sing. ind. imperf. act. Ion. (nam Iones in im perf. et a. 1. et 2. formant. 3 pers. singularem à secundâ, remoto augmento, additâ syllabâ κε) verbi ἀριϛεύω. Th. 'Αρης, *Mars*.

'Αριϛεύοισα, Dor. pro ἀριϛεύουσα, præs. part. act. f. g. verbi ἀριϛεύω, *fortitèr me gero*

'Αριϛεὺς, ἑος, ὁ, *princeps*, *omnium fortissimus*: ab ἄριϛος, *optimus*. Th. 'Αρης, *Mars*.

'Αριϛεύω, f. εύσω, p. ἠρίϛευκα, *excello*, *principatum teneo*, *fortissimè me gero*. Th. 'Αρης, *Mars*.

'Αριϛῆες, ήων, nom. pl. Ion. pro ἀριϛῆες, *fortissimi*: item *optimates*, seu *proceres*: ἀριϛήεσσιν, dat. pl. Ion. pro ἀριϛεῦσιν, ab ἀριϛεὺς, ἑος.

'Αριϛίζω, f. ίσω, p. ικα, *prandium præbeo*, *prandio excipio aliquem*; *prandeo*, in act. et med. Th. ἄριϛον, *prandium*.

'Αριϛίνδην, adv. *optimus quosque deligendo*.

'Αριϛόϐελος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *optimus consiliarius*.

'Αριϛογείτων, ονος, ὁ, nom. propr viri. Gr. *optimus vicinus*.

'Αριϛογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *parens optimæ prolis*; ab ἄριϛος, et γόνος, *soboles* Th. γίνομαι, *sum*, *gigno*, *nascor*.

'Αριϛόδημος, ου, ὁ, quasi *populi princeps*: ex ἄριϛος, et δῆμος, *populus*.

'Αριϛοκράτεια, vel ἀριϛοκρατία, ας, ἡ, *status reip. quæ ab optimatibus gubernatur*: undè sequentia.

'Αριϛοκρατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *optimè impero*. 'Αριϛοκρατοῦμαι, *sub optimatum regimine vivo*.

'Αριϛοκράτης, ἑος, -ους, ὁ, *Aristocrates*, nom. propr.

'Αριϛοκρατικὸς, ἡ, όν, ου, *ad aristocratiam pertinens*: item *aristocratiæ studiosus*

'Αριϛοκρατικῶς, *more optimatum remp. gubernantium*, *pro statu optimatum*. Omnia ab ἄριϛος, *optimus*, et κρατέω, *impero*, quod à κράτος, *imperium*, *potestas*.

'Αριϛόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præstantissimus in prælio*: ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριϛος, *in præliis præstantissimus*.

'ΑΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, *prandium*.

'Αριϛόνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benevolus*, *optimâ mente præditus*: ex ἄριϛος, et νόος, *mens*.

'Αριϛοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *optimè laborans*: ab ἄριϛος, et πόνος, *labor*, quod à p. ind. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro*.

'Αριϛος, η, ον, *optimus*, *præstantissimus*, *propriè Marte*, *sive armis*; *optimus generalitèr*; *egregius*; *maximè idoneus*, ἄριϛοι, οἱ, *optimates*, *primores*, *proceres*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*, comp. ἀρείων. Th. 'Αρης, *Mars*.

'Αριϛοτέλης, εος, -ους, ὁ, *Aristoteles*, philosophus.

'Αριϛοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quæ optimos liberos parit*: ἀριϛότοκος, ου, *optimo partu editus præstantissimus*: et ἀριϛοτόκεια, *quæ*, &c. ab ἄριϛος, et τίκτω, *pario*

'Αριϛοφάνευς, gen. sing. Æol. et Dor. pro 'Αριϛοφάνους, ab

'Αριϛοφάνης, *Aristophanes*, Poëta comicus

'Αριϛόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, *manibus strenuus*, *fortissimus*. Ab ἄριϛος, et χεὶρ, *manus*.

'Αριϛῶπις, ου, ὁ, *tempus prandii*: ἀρίϛου ὥρα, Hesych.

'Αρισφαλὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *valdè lubricus*, *fallax*; ἀρισφαλεῖς, οἱ, *dubii*. Et

'Αρισφαλεῖς, οἱ, *facilè decepti*: ab ἀρι, et σφαλὴς, quod à σφάλλω, *decipio*.

'Αριφραδὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifestus*, *insignis*. Et

'Αριφραδέως, adv. *valdè manifeste*; ab ἀρι, *valdè*, et φραδὴς, *prudens*. Th. φράζω

'Αρίων, ονος, ὁ nom. viri.

'Αρκαδία, ας, ἡ, *regio Arcadum*: Vocata olim et ἡ Πελασγία, et Παῤῥασία, Λυκαονία, et Γιγαντὶς, et 'Αζανία, à principibus qui ibi regnarunt Gens *Arcadum* pro antiquissimâ Græciæ habebatur, undè et προσέληνοι dicti sunt.

'Αρκεῖ 3. sing. præs. ind. act. contr *sufficit*, impersonal. ab ἀρκέω, *sufficio*: a. 1 ind. act. ἤρκεσα. Ion. 'Αρκεῖσθαι, præs inf pass.

'Αρκεόντως, Ion. pro ἀρκούντως, adv. *sufficientèr* Th. ἀρκέω, *sufficio*.

'Αρκέσει, *arcebit*, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω, *propulso*.

'Αρκεσθησόμεθα, *arcebimur*, 1. pl. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι, vide ἀρκέω.

'Αρκεσίλαος, ου, ὁ, *Arcesilaus*, nom. propr.

'Αρκεσις, εως, ἡ, *utilitas*, *auxilium*. Et

'Αρκετὸς, ἡ, όν, ου, *sufficiens*. Et ἀρκετὸν, *sufficit*, pro ἀρκετόν ἐϛι, quod pro ἀρκεῖ. Th ἀρκέω, *sufficio*. Hinc

'Αρκετῶς, adv. *sufficienter*: ἀρκούς, idem.

'Αρκεύθινος, η, ον, *juniperinus*: ab

'ΑΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *juniperus*, *arbor et fructus*.

'ΑΡΚΕΩ, *propulso*, *sufficio*, *arceo*, *par sum*, *contentus sum*; *opitulor*, *adquiesco*, f. έσω, p ἤρκεκα a. 1. ind. act. ἤρκεσα, et Ion. ἄρκεσα præs. ind. pass. ἀρκέομαι perf. ind. pass. ἤρκεσμαι a. 1 ind. pass ἠρκέσθην. fut. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι cum dat.

'Αρκιος, ὁ ϗ ἡ, et ἄρκιον, τὸ, Poët. pro ἀρκετὸς, *sufficiens*, *satis dignus*, *septentrionalis*.

'Αρκτέον, *incipiendum*, verbale: ab ἄρχω, *ordior*

'Αρκτεῖος, εία, εῖον, *ursinus*, et

'Αρκτικὸς, ἡ, ὸν, *septentrionalis*. Th. ἄρκτος, *ursus*, *ursa*.

'Αρκτομῦς, ύός, ἡ, *mus ursinus*: sic dictus quod incedit bipes, et prioribus pedibus tanquam manibus utitur; quod ursorum proprium. Vox Hellenistica: ex ἄρκτος et μῦς, υὸς, ὁ, *mus*.

'ΑΡΚΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *ursus*, *ursa*; item *signum cœleste*, Angl. THE SEVEN STARS.

'Αρκτοῦρος, ου, ἡ, *Arcturus*: Stella post ἄρκτου οὐρὰν, nam οὐρά, ᾶς, ἡ, *cauda*.

'Αρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, *Arctophylax*, *custos ursae*, sidus quod et *Boötes*. Ex ἄρκτος, et φύλαξ, *custos*.

'Αρκτῷος, ώα, ῷον, *septentrionalis*.

'ΑΡΚΥΣ, υος, ἡ, *rete*, *reticulum*, *vitta*.

'ΑΡΜΑ, ατος, τὸ, *currus*, *quadrigae*, *vehiculum*.

'Αρμαγεδδὼν, τὸ, ἄκλιτον, Hebr. q. d. *exercitus maledictus*.

'Αρμαλιὴν, acc. sing. Ion. ab

'Αρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cibus*, *alimentum*, *demensum*. Th. ἄρω, *adapto*; παρὰ τὸ ἁρμόζειν ϗ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη, Hesych.

'Αρμάμαξα, ης, ἡ, *currus*, *plaustrum*, *rheda*. Th. ἅρμα, *currus*

'Αρμάτειος, εία, ειον, et ἁρμάτιος, ια, ιον, *ad currum pertinens*, *curules*: ab eod.

'Αρματηλασία, ας, ἡ, *agitatio currûs*, et

'Αρματηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator*: ex ἅρμα, *currus*, et ἐλαύνω, *agito*.

'Αρματινίκη, et Dor. -α, ἡ, *victoria curulis*: ex ἅρμα, *currus*, et νίκη, *victoria*.

'Αρμάτιον, ου, τὸ, *curriculum*, dim. Th. ἅρμα, *currus*.

'Αρματοδρομία, ας, ἡ, *curule certamen*: ab ἅρμα, *currus*, et δρόμος, *cursus*, quod à τρέχω, *curro*.

'Αρματοπηγὸς, ου, ὁ, *qui currum fabricatur*: ab ἅρμα, *currus*, et πήγνυμι, *fabricor*.

'Αρμενα, *apta*, *congrua*, per Sync. pro ἀρόμενα, nom. vel acc. plur. præs. part pass neut. gen. ab

'Αρμενος, pro ἀρόμενος, præs. part. pass. ab ἄρω, *apto*. Sic ἵκμενος, pro ἱκόμενος, ubi est Syncope, et spiritûs mutatio Æolica.

'Αρμενον ου, τὸ, *instrumentum*: ut congruum et necessarium opifici: ab ἄρω, *apto*.

'Αρμόδιος, ια, ιον, ου, *congruus*, *familiaris*, *aptus*. Th. ἄρω, *apto*. Est et

'Αρμόδιος, ου ὁ, nomen propr.

'Αρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, *conveniens*, præs. part. act. f. g. ab

'Αρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto*, *apto*, *quadro*, *convenio*, *congruo*, *jungo connubio*, et pro *ordiao*, fut. όσω, perf. ἥρμοκα a. 1. ind. med. ἡρμοσάμεν ab ἄρω, *apto*.

'Αρμοῖ, *modò*, *nuper*, adv. sed ἁρμοῖ, *congruenter*: ex ἄρω, *apto*.

'Αρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro

'Αρμονία, ας, ἡ, *compages*: apud Musicos *concentus*: ab eod. Th. Hinc Angl. HARMONY.

'Αρμονίδεω, gen. Æol. pro ου ab

'Αρμονίδης, ου, ὁ, nomen propr. viri.

'Αρμονικὸς, ἡ, ὸν, *ad harmoniam pertinens*, *harmoniam habens*; item *musicae peritus*: ex ἁρμονία, q. v.

'Αρμόνιον, ου, τὸ, *quod aptè cohaeret*.

'Αρμὸς, ου ὁ, *commissura*, *articulus*, *compages*: à præt. ind. pass. verbi ἄρω, mutato spiritu.

'Αρμοσαι, *adaptatus est*, Ion. pro ἥρμοσαι ab ἥρμοσμαι, perf. indic. pass. verbi ἁρμόζω, *apto*.

'Αρμοσὸς, ἡ, όν, *conveniens*, *congruens*; ἁρμοσὴ, *sponsa*.

'Αρμόττοιεν, 3. pl. præs. opt. act. ab

'Αρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω præs. part act. ἁρμόττων, οντος, et in fœm. g ἁρμόττουσα

'Αρναιος, ου, ὁ, *Arnæus*, nomen propr.

'Αρνακὶς, ιδος, ἡ, *pellis agni*, *pellis ovina cum lanâ*: ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

'Αρνας, acc. pl. ἀρνάσι, dat. pl.

et ἄρνες, nom. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, agnus

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum*: ab

Ἀρνειὸς, ου, ὁ, *agnus adultus*, at

Ἀρνεῖος, εία, ειον, *agninus*. Th. ἄρς, agnus.

Ἀρνεῖσθαι, *negare*: præs. inf. med. ab

ἈΡΝΕΌΜΑΙ, *recuso, detrecto, nego, abnego*: imperf. indic. ἠρνεόμην, -ούμην, *negabam*; fut. ἠσομαι, perf. ἤρνημαι, σαι, ται· a. 1. ind med. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit*, et in pl. ἠρνησάμεθα, ασθε, αντο, sub. ἀρνήσομαι, ῃ, ηται, inf. ἀρνήσασθαι, part. ἀρνησάμενος, η, ον

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator*: παρὰ τὸ ἄρνας, *agnos*; ubi solent in caput desilire, velut aërem cornibus impetentes; eodem modo urinatores pro capite se immittunt in aquas.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ, nutricis Neptuni

Ἀρνήσασθαι, a. 1. infin. med. ab ἀρνέομαι.

Ἄρνησις, εως, ἡ, *recusatio negatio*, et

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὀν, *negativus*; a. p. ind. pass. ἤρνημαι.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι.

Ἀρνίον, ου, τὸ, *agnus, agnellus*; dim ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἄρς, *agnus*. Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

ἈΡΝΥΜΑΙ, *capio, capto, consequor, commuto, comparo*; ἀρνυμένω, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præs. part pass.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς.

Ἀρξάμενοι, a. 1. part. med. ἄρξασθαι, a. 1. infin med. et

Ἀρξεῦμαι, Dor. pro ἀρξοῦμαι, quod Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ind. med. ab ἄρχω

Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. med. ab eod.

Ἀροῖς, οις, 2. sing. præs sub act. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, *susciperem, perferrem*, 1. sing. a. 2. opt. med. verbi αἴρω, *tollo*, a. 2. indic. med. ἠρόμην.

Ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2 opt. med et

Ἄροιο, ἄροιτο *tuleris, -it*, 2 et 3. sing. a. 2. opt. med ejusd. verbi.

Ἀρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, *arare*, præs inf. act. ab ἀρόω, *aro*.

ἌΡΟΝ, ου, τὸ, *ARUM*, herbæ species. Est et

Ἄρον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄροντο, pro ἤροντο, Ion. 3. pl. a. 2 ind. med. ejusd. verbi.

Ἀρόσῃς, 2 sing. a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόσιμος, ου, ὁ ξ ἡ, *segetibus accipiendis aptus, arabilis*; item *cultus*, et

Ἄροσις, et ἀροτρίασις, εως, ἡ, *aratio, agricultura*: interdum *ager frumentarius*; ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόται, nom. pl. ab ἀρότης.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *ARATOR*, Epith bovis, vox Poëtica ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem. et ab eod. scil. 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*.

Ἀρότοιο, gen. sing. Ion. pro ἀρότου· ab

Ἄροτος, ου, ὁ, *aratio*; sed ἀροτὸς, ου, τὸ, *tempus arandi*; est et ἀροτὸς, τὴ, τὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

Ἄροτρα, pl. neut. g. ab ἄροτρον, *aratrum*; ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, pro quo et ἀρότης, ου, ἀροτρευτὴρ, ῆρος, et ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator agricola*.

Ἀροτριάω, -ῶ, et ἀροτριάζω, *aro*, f. άσω, perf. ἠρότρίακα· p. ind. pass ἠροτρίαμαι.

Ἄροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM* Th. ἀρόω, *aro*.

Ἀροτροειδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *aratri formam referens*.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, *vomer*; ab ἄροτρον et πῦς, *pes*.

Ἀροῦν, necnon ἀρόσσειν. præs. inf. act. pro ἀρόειν ab ἀρόω, *aro*; hinc

Ἄρουρα, ας et Ion. ἀρούρης, ἡ, *arvum, terra arata*, et *terra*; in nom. pl. ἄρουραι, et

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, *agrestis, arvalis, ruralis, campestris*, et

Ἀρούριον, ου, τὸ *agellus*, dim. ab ἄρουρα, quod ab

ἈΡΟΩ, -ῶ, *ARO*, fut. ἀρόσω· a. 1. ind. act. ἤροσα· p. ἤροκα. p. ind. pass. ἤρομαι, σαι, ται.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, raptus, ipsa rapiendi actio*; et ἁρπαγμὸς, ου, ὁ, idem: ab ἁρπάζω, *rapio*. Undè et

Ἁρπάγη, ης, ἡ, *harpago*; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur.

Ἅρπαγμα, et ἅρπασμα, ατος, το, *præda rapta, rapina*; a. 1. sing. p. ind. pass. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάζοντες, *rapientes*, præs. part. act pl. num. ab

ἉΡΠΑ'ΖΩ, *rapio*, fut. σω, et ξω, perf. ἥρπακα, -αχα· p. ind. pass. ἥρπασμαι, -αγμαι a. 1. ind. pass. ἡρπάσθην, -αχθην· a. 2. ind. pass ἡρπάγην, -άδην· p. ind. m ἥρπαγα, ἄδα

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. ab ἁρπακτης, ου, ὁ, *raptor*; item.

Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὀν, *rapiendi peritus, rapax*. Undè

Ἁρπακτικῶς, adv. *rapacium more, rapacitèr*; item *raptim*, et

Ἁρπακτὸς, ἡ, ὀν, *creptus*: omnia à 3 sing. præt. ind. pass. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάλεος, α, ον, *rapidus, a, um, celer*; ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπαλέως, et ἁρπάγδην, *rapacitèr. cupidè*, idem quod ἁρπακτικῶς, ab eod Th

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX, raptor*, in plur. ἅρπαγες· ab eodem.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. act. masc. g. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab eod.

Ἁρπάξω, *rapiam*, 1. sing. fut. 1. ind. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*

Ἁρπάσας, ἅσασα, a. 1. part act ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάω, fut. άσω, *rapio. furor*, Steph. refert ab ἅρπη, ut sit propriè *falce abripere*.

Ἀρπεδὴς, έος, ὁ ξ ἡ. *solo æqualis*: quia ἀρπεδὼν, *solo congruit*.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus funis*, a

Ἁρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus*: ab ἁρπάζω.

Ἄρπεζα, quasi ὀρόπεζα, ας, ἡ, *pes vel imum montis*; tanquam ὄρυς πίζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*; item *ensis falcatus*: et *harpe. avis quadam, è genere aquilarum*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπυια, ας, ἡ, *Harpyia, monstrum, rapax fictitium*; *procella*: ab eod undè

Ἅρπυιαι, *rapaces quædam Deæ, Harpyiæ*; gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, *amor*: ab ἁρπάζω, *rapio*

ἈῬῬΑΒΩ'Ν, ῶνος, ἡ, *ARRHABO*; pars solutionis quæ fidem facit totius summæ p rsolvendæ; item *pignus*, Hebr. vox.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *infractus, infragilis, firmus*: ab α priv. et ῥήσσω, *frango*

Ἀῤῥάγεν, Dor. et Poët. et cum ν ἐφελκ' pro ἤραξε, 3. sing. a. 1. ind. act verbi ἀράσσω, f. ξω, p. χα, *amputo*.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ ξ ἡ, *insutilis, inconsutus*: ex α priv. et ῥαφὴ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo, consuo*.

Ἄῤῥενα, acc sing. masc. g. vel acc. pl. neut. g. ἄῤῥενος, et ἀῤῥενικον, gen. sing. et gen. plur. ab ἄῤῥην, *mas; strenuus, fortis*

Ἀῤῥενικὸς, vel ἀρσενικὸς, ἡ, όν, *masculinus*: ab ἄῤῥην, vel ἄρσεν, *mas*.

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ ξ ἡ, *masculos procreans*: ab ἄῤῥην, *mas*, et γείνομαι, *procreo*.

Ἀῤῥενωδῶς, adv. *masculè, fortitèr*.

Ἀῤῥενωπὸς· ἀῤῥηνωπὸς, ου, ὁ ξ ἡ, *aspectu masculus, fortis, virilis*: ex ἄῤῥην et ὤψ, *aspectus*

Ἀῤῥεπὴς, έος, et ἄῤῥεπος, *non vergens quoquam, in neutram partem inclinans*, et

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, *sententia neutram in partem propensius inclinans*: ab α priv. et ῥέπω, *vergo*.

Ἀῤῥήκτοισι, *infractis*, dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ ξ ἡ, idem quod ἀῤῥαγὴς, *firmus, infractus*; ex α priv. et ῥήσσω, *frango*.

ἈῬῬΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas*; item adj. ὁ ξ ἡ, *masculus, virilis*. Metaph. *fortis, strenuus*; et in n. g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, subst. *mas*.

Ἀῤῥηνιάω, f. ήσω, p. ηκα, *rixor, convicior*, prop. *de uxore adversus maritum*.

Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ ξ ἡ, Poët. ἄγριος, δυσχερὴς, *molestus, difficilis*. Deductum videtur ab ἀῤῥηνεῖν. pro λοιδορεῖν, *conviciari*; ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, Hesych. i. e. *versus maritum contendere*.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, *nefandum facinus, obscœne perpetratum*, et

Ἀῤῥητοποιὸς, ου, ὁ ξ ἡ, *nefanda perpetrans, obscœnus*. ab ἄῤῥητος et ποιέω, *facio*.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ ξ ἡ, *ineffabilis, inauditus, celatus, obscurus*; item *fœdus, nefandus*: ex α priv. et ῥητὸς, *fandus, dictus* Th. ῥέω, *dico*.

Ἀῤῥήτως, adv. *infandè, ineffabilitèr, arcanè*: ab eod.

ἈῬῬΙΧΑ'ΣΘΑΙ, *manibus et pedibus sursùm tendere*.

Α'ΡΡΙΧΟΣ, ἄριχος, vel ἄρισκος, ὁ ξ ἡ, *cophinus, vas vimineum.*

Ἀῤῥύθμως, adv. *inconcinnè, incompositè, sine numeris, innumeralè*; ex α priv. et ῥυθμὸς, *rythmus, concinnitas.*

Ἀῤῥύσονται, 3. pl. fut. 1. ind. m. Poët pro ἀναρύσονται, *haurient*, à verbo ἀναρύω, -ύτω, f. ύσω, *haurio.*

Ἀῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, *timeo*: hinc

Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, *metus* Th. ὀῤῥὸς, ȣ, ὁ, *serum lactis.*

Ἀῤῥωστέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *infirmus sum, adversâ valetudine laboro*; de μαχίμοις dicitur, neut. absolut. ab α priv. et ῥώννυμι, *confirmo, roboro.*

Ἀῤῥώστημα, *languor, ægritudo*: est νόσημα μετὰ ἀσθενείας, et

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas, morbus* ab

Ἄῤῥωστος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *infirmus, ægrotus*; ex α priv et ῥώννυμι, *roboro.*

ἈΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ξ ἡ, *agnus, a*; dat. pl ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος, Æol pro ἀράμενος, a. 1. part. med. ab ἄρω, *apto*, f. ρῶ, et Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, a. 1. ind. act. ab ἄρω.

Ἀρσενά, acc. sing ἄρσενε, *masculos.* in acc. dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, ενος, *mas*, et

Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *masculinus*; ab eod.

Ἀρσενοκοίτης, ȣ, ὁ, *qui cum maribus concumbit cinædus*; ex ἄρσεν, *mas*, et κοίτη, *cubile.*

Ἄρσην, ενος, ὁ ξ ἡ, et τὸ ἄρσεν, *mas, masculus.* Vide Ἄῤῥην, *mas masculus*

Ἄρσις, εως, ἡ, *subvectio, elevàtio*: item *ablatio, detractio, onus, tributum*: ab ἄιρω, *tollo.*

Ἄρσον, *adapta*, 2. sing. a. 1. imperat. act. a. fut. 1. indic. act. Æolico, verbi ἄρω, *apto.* Vide ἀρσάμενος.

Ἄρσω, *coaptabo*, 1. sing. f. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, f. ρῶ, et Æol. σω· a. 1. indic. act. ἦρα, et Æol. ἦρσα.

ἈΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica.*

Ἄρταμις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, *Diana.*

ἈΡΤΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, *lanius, coquus*; παρὰ το εἰς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, *laqueus*; item *suspendium*: ab ἀρτάω.

Ἀρταξέρξης, ȣ, ὁ, nomen propr. Regis Persarum: *magnus bellator.*

ἈΡΤΑ'Ω, (et ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, p. κα, *in altum tollo, suspendo, appendo*; et ἀρτάομαι, ῶμαι, *pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo*: qu. ab αἴρω, *attollo.*

Ἀρτεμᾶς, α, ὁ, *Artemas*, nomen propr. viri Gr. *incolumis.*

Ἀρτεμέα, acc. sing ab

ἈΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ξ ἡ, *integer, sanus, salvus, perfectus, validus, incolumis.*

Ἄρτεμις, ιος, ιδος ἡ, *Diana*; acc ιν et ιδα voc ὦ Ἄρτεμι· quod ab ἀρτεμὴς, *perfectus.* Vel παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν· nam venationi præest, undè venatrix dicitur. Subitæ mortes mulierum referuntur ad Dianam, ut lunam: sicut virorum ad Apollinem, ut solem.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, *Artemisia*, herba.

Ἀρτεμίσιον, *Dianæ festum, templum*, aut *statua*: ab Ἄρτεμις, *Diana.*

ἈΡΤΕΜΩ'Ν, όνος, ὁ, *artemo, velum navis majus, antenna.*

Ἀρτέμων, όνος, nomen propr. viri; qui περιφορητὸς, cognominatus est, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ἈΡΤΕ'ΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρτάομαι, f. ήσομαι, p. ind. pass. ημαι, *paro, apparo*; qu. ab ἄρω.

Ἀρτεπίβυλος, ȣ, nomen muris: ab ἄρτος, *panis*, et ἐπίβυλος, *insidiator*, ex ἐπὶ et βυλὴ, *consilium.*

Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *suspendo.*

Ἄρτημα, ατος, τὸ, *suspensum, appensum*; ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: à 1. sing. præt. indic pass. verbi ἀρτάω.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum *sublator*, quasi ab αἴρω, *tollo.* Vel *humerus* quo onus sublatum fertur; item *genus calceamenti.* Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento (νωτοφόρων, gen. plur. id est,) bajulatorum: ex ἀρτὴρ. Pleonasmo, τȣ̃ ο sit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum* seu *funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur*; seu *theca, in quâ reconditur*, quasi ἄορα τηρῶν· ab ἄορ, *ensis*, et τηρέω, *servo.*

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *arteria, spiritûs semita, spiritus receptaculum; omnis vena pulsans à motu obsillatorio*; παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν. Undè

Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, *arteriacus, ad arteriam pertinens*, et

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ dissectio*: à τομὸς, qod à τέμνω, *seco*, et ἀρτηρία, *arteria.*

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *arteriosus, arteriæ similis.*

ἈΡΤΙ, *modò, paulò ante, nupèr, nunc*; ἕως ἄρτι *huc usque*; ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore*; et ἀπ' ἄρτι, *jam nunc.* In compositione interdum significat *brevitatem*, et *integritatem.* seu *perfectionem*: *interdùm* etiam *novitatem.*

Ἀρτιάκις, adv. *paritèr*, i. e. pari numero, et

Ἀρτιάζω, fut. άσω, perf. ακα, *ludo par impar*; interdum *praeparo*, et

Ἀρτιασμὸς, ȣ̃, ὁ, *lusus eorum, qui ludunt par impar*; ab ἄρτιος, *par.*

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *recens germinans.* Th. βλαστάνω, *germino.*

Ἀρτίγαμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui nuper uxorem duxit, recens nupta*; ab ἄρτι et γάμος, *nuptiæ, conjugium*, qu. a γαμέω, *uxorem duco, nubo.*

Ἀρτιγένεθλος, ȣ, ὁ ξ ἡ, ab ἄρτι et γενέθλη, *genus*, idem quod

Ἀρτιγενὴς, εος, ὁ ξ ἡ, et

Ἀρτιγέννητος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *recens genitus, modò natus*: ex ἄρτι et γεννητὸς, à γεννάω, *progigno, pario*, vel à γίνομαι, *nascor, procreo.*

Ἀρτιέπειαι, *veridicae*, nom. plur. ab ἀρτιέπεια, ας, ἡ, *verum dictum, veridica.*

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *loquax, non mutilans verba, in dicendo perfectus, verborum concinnator*; item *veridicus*: ab ἄρτιος, *perfectus*, et ἔπω, *dico.*

Ἀρτίζω, fut. ίσω, *compono paro, instruo, perficio*; cujus composita sunt usitatiora; ab ἄρτιος.

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *recens florens*: ab ἄρτι et θάλλω, *floreo.*

ἈΡΤΙΟΣ, ȣ, ὁ ξ ἡ, *par, ut numerus; integer, perfectus, omnibus partibus suis constans: sanus, consentaneus, paratus ad aliquid faciendum.*

Ἀρτίπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, οδος, ὁ ξ ἡ, *pedibus integer*, et *valens*: ex ἄρτιος, *integer*, et πȣ̃ς, *pes.*

Ἀρτίφατος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *recens peremptus*: ab ἄρτι et φάω, *interficio.*

Ἀρτίως, adv. *nuper, paulò ante, integrè, aptè, ut cohaereat*; Att. distinguunt ἀρτίως, πρὸ τȣ̃, ὀλίγȣ, et ἄρτι, ἀντὶ, τȣ̃ νῦν.

Ἀρτοκόπος, ὁ ξ ἡ, *pistor et pistrix*; ab ἄρτος, *panis*, et κόπτω, *scindo, pinso*

Ἀρτοκοπιακὸς, ȣ, ὁ, *frustum panis.*

Ἀρτοποιὸς, ȣ, ὁ, *pistor, pistrix*; vel adj. ὁ ξ ἡ, *pistorius.*

ἈΡΤΟΣ, ȣ, ὁ, *panis, quivis cibus.*

Ἀρτοφάγος, ȣ, ὁ, *panivorus, qui pane vescitur*; nomen muris apud Hom. ex ἄρτος, et φάγω, *comedo.*

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum*; ab

ἈΡΤΥ'Ω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, *apparo adorno, instruo, condio*: qu. ab ἄρω· a. 1. ind. act. ἤρτυσα· part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus*: præt. ind. pass. ἤρτυμαι, part. ἠρτυμένος, *conditus*; a. 1. ind. pass. ἠρτύθην, f. 1 pass. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med ab. ἀρύω, *haurio.*

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensurae genus, cyathus, haustrum*: ab

ἈΡΥ'Ω, et ἀρύτω, fut. σω, perf. ἤρυκα, *haurio; ex profundo traho*: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cochlear, haustrum.*

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Heb. *sanans vastatiònem.*

Ἀρχάγγελος, ȣ, *Archangelus*: q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum*; ἄρχω, verò *impero.* ab ἀρχὴ. *principatus*: ἄγγελος, verò ab ἀγγέλλω, *nuntio.*

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ȣ, ὁ, *dux.*

Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, ȣ, ὁ, idem: ex ἀρχὴ, *principatus*, et ἡγέομαι, *duco.*

Ἀρχάθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio, antiquitùs.* Th ἀρχὴ *initium, pricipium.*

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, *primitiae, principia*, pl. ab eod Th.

Ἀρχαϊκὸς, ἡ, ὸν, οῦ, et Att. ἀρχαϊκος, *vetustus, sine moribus, stultus, simplex*, et

Ἀρχαϊκῶς, adv. *prisco more*: ab eod. Th.

Ἀρχαῖον, ȣ, τὸ, (supple δάνειον) *mutuum, sors usurarum, reditus.*

Ἀρχαῖος, αια, αῖον, *antiquus, a, um*; et ἀρχαίη. Ion pro ἀρχαῖα· ab ἀρχὴ ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres.*

Ἀρχαιότερος, compar. et ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus*: ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas*: ab eod. Th

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et αἵρεσις, *electio*, ex αἱρέω, *eligo*, et

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, *comitia magistratibus creandis.*

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, *ad magistra*

tus creandos convenio, *magistratum creo*, aut *ambio* : ab iisdem.

'Αρχαΐζω, f. ίσω, p. ικα, *antiquos imitor*, *antiquo*, et

'Αρχαϊσμὸς, ȣ, ὁ, *priscorum imitatio*: maximè in sermone; undè nomen est figuræ apud Gram ab ἀρχὴ, *exordium*, *initium*.

'Αρχαιως, *antiquè*, adv. ab eod.

'Αρχίδημος, ȣ, ὁ. nomen propr. viri. Gr. *princeps populi*.

'Αρχέδικος, ȣ, ὁ, prop. *auctor juris*, *qui justè imperat* ; ὁ, ἄρχων, ἐν δίκῃ.

'Αρχίζωσις, εως, ἡ, *vitis alba*.

'Αρχει, 3. sing. indic. præs. act. ἄρχειν, præs. infin. act. ἄρχεσθαι, præs. infin. pass. ἄρχεται, 3. sing. præs indic. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero*.

'Αρχεῖον, ȣ, τὸ, *domus principis*, aut *magistratuum curia* : ἀρχὴ, *principatus*.

'Αρχεῖος, εια, ειον, idem q. ἀρχαῖος, *antiquus*.

'Αρχέκακος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *auctor*, seu *origo malorum* : ab ἀρχὴ, et κακὸς, *malus*.

'Αρχέλαος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *populi rector*, *princeps* : ex ἀρχὴ, et λαὸς, *populus* ; item

'Αρχέλαος, ȣ, ὁ, *Archelaus*, nomen viri. Gr *princeps populi*.

'Αρχέπολις, εος, et εως, ὁ ξ ἡ, *imperans civitati* ; ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

'Αρχετο, Ion. pro ἤρχετο, 3 sing imperf. ind. med. vel pass. verbi ἄρχω.

'Αρχέτυπος, ȣ, *archetypus*, *qui primam rei alicujus formam exhibet* ; in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium*: ab ἀρχὴ et τύπος, *forma*, *exemplar*.

'Αρχευ, Dor. pro ἄρχȣ, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass. ab ἄρχω.

'Αρχεύω, fut. εύσω, idem quod ἄρχω: ab

'ΑΡΧΗ', ῆς, ἡ, *principium*, *exordium*; *fundamentum*, *magistratus*, *principatus*, *imperium*; *origo*, *caussa*, *extremum*. Ab ἀρχὴ verò est ἀρχαῖος, ἄρχω, et ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἵππαρχος, ἵππαρχος et ἱππάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πολεμαρχέω, χιλιάρχης, *&c.* de quibus alibi suis in locis.

'Αρχηγετεύειν, et ἀρχηγετεῖν, præs. inf. act. *principatum obtinere*.

'Αρχηγέτης, ȣ, ὁ, et Dor. ἀρχαγέτας, *dux*, *præses*, *princeps*, *auctor*, et

'Αρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præses*, *ductrix*, *patrona* : *metropolis imperii*.

'Αρχηγὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *dux*, *princeps*, *auctor*, *inventor*, in voc. ἀρχηγὲ. Omnia ex ἀρχὴ et ἡγέομαι, *dux sum*, *præeo*.

'Αρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*, *antiquitùs*, *denuò*, adv. Th. ἀρχὴ, *initium*.

'Αρχὴν, et τὴν ἀρχὴν, adverbialitèr *primùm*, *primitùs*, *principio* ; et interdum *omninò*, *ante omnia*, *inprimis*.

'Αρχθέντα, acc. sing. masc. a. 1. part. pass. ab ἄρχω.

'Αρχίατρος, ȣ, ὁ, *medicorum princeps*, vel *inter medicos*, *primarius* : ab ἀρχὸς et ἰατρὸς, *medicus*, quod ex ἰάομαι, *medeor*.

'Αρχιγραμματεὺς, έος, ὁ, *scribarum præfectus*: ab ἀρχὸς et γραμματεὺς, *scriba*, quod à γράφω, *scribo*.

'Αρχίδαμος, ȣ, ὁ, *Archidamus*, nomen propr.

'Αρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos et princeps*, *seu præfectus carceris*. Th. φυλάττω, *custodio*.

'Αρχιδεσμώτης, ȣ, ὁ, idem.

'Αρχιερατεύω, fut. εύσω, *fungor sacerdotio summo*.

'Αρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, *pontificus*, et

'Αρχιερεὺς, έος, et Att. εως, ὁ, *summus pontifex*, *summus sacrorum præses*, *summus sacerdos* ; q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps sacerdotum*, qu. ab ἀρχὴ, *principatus*, et ἱερεὺς, *sacerdos* quod ab ἱερὸς, *sanctus*.

'Αρχιεταῖρος, ȣ, ὁ, *præcipuus sodalis*.

'Αρχιευνȣ̃χος, ȣ, ὁ, *Eunuchorum præfectus* seu *princeps*.

'Αρχικὸς, ἡ, ὸν, *principalis*, *primarius*, *aptus ad regendum*, *imperans* : ab ἄρχω.

*'Αρχικυβερνήτης, ȣ, ὁ, *gubernatorum princeps*.

'Αρχίλοχος, ȣ, ὁ, *Archilochus* : Poëta, Iambici carminis inventor.

'Αρχιμάγειρος, ȣ, ὁ, *præfectus coquorum* : ab ἀρχὴ, *imperium*, et μάγειρος, *coquus*.

'Αρχιοινοχόος, ȣ, ὁ, *pincerna*, *poculorum*, vel *pocillatorum*, *magister* : ex ἄρχω, *impero*, οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo*.

*'Αρχιπειρατὴς, ȣ, ὁ, *piratarum princeps*.

'Αρχιποίμην, ενος, ὁ, *pastorum princeps* : ab ἀρχὴ, *principatus*, et ποιμὴν, *pastor*.

'Αρχιππος, ȣ, ὁ, propr. nomen viri. Gr *magister equorum*. Th. ἵππος, *equus*.

*'Αρχιπρεσβευτὴς, ȣ, ὁ, *legatorum princeps*.

'Αρχισιτοποιὸς, ȣ, ὁ, *pistor*, *pistorum princeps* : ex ἄρχω, *impero*, et σῖτος, *frumentum*, *panis*, et ποιέω, *facio*.

'Αρχιστρατηγὸς, ȣ, ὁ, *imperator exercitûs* : quod ab ἀρχὴ, *principatus*, et στρατηγὸς, *dux*, quod ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

'Αρχισυνάγωγος, ȣ, ὁ, *præfectus*, vel *rector synagogæ* : ab ἄρχων et συναγωγὴ, *conventus*, quod à συνάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*.

'Αρχιτεκτονεῖν, *fabrifacere*, *fabricari*. præs. inf. act. contr.

'Αρχιτεκτονία, ας, ἡ, *architectura*, *ars fabrifaciendi*, *fabricatio*.

'Αρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *ad architecturam pertinens*, *peritus architecturæ*, et in fœm. g.

'Αρχιτεκτονικὴ, (subauditur τέχνη) *architectura* : ab

'Αρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCHITECTUS*, *fabrorum princeps* ; item Metaphor. *structor*, *machinator* : ex ἄρχων et τέκτων, *faber*, q. à τεύχω, *fabricor*.

'Αρχιτελώνης, ȣ, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magister publicanorum*.

'Αρχιτρίκλινος, ȣ, ὁ, *architriclinus*, *triclinii præfectus*, *symposiarcha*, qui præest apparando convivio : ex ἀρχὴ, *principatus*, et τρίκλινον, ȣ, τὸ, *triclinium*, id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum ; qu ex τρεῖς et κλίνη, *lectus*, à κλίνω, *reclino*

'Αρχίφυλος, ȣ, ὁ, *præfectus tribûs* ; ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribuum*. Th. φυλὴ, *tribus*.

'Αρχμενος, per Sync. pro

'Αρχόμενος, *subditus*, præs. part. pass. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*. Vel etiam ἀρχμένος, pro ἠργμένος, et hoc iterum pro ἠργμένος, part. perf. pass. γ mutato in χ.

'Αρχομαι, q. v. sub. ἄρχω.

'Αρχὸς, ȣ, ὁ, *dux*, *princeps*. Hinc adj. Angl. ARCH.

'Αρχω, *incipio* ; *principium*, *auctor*, vel *origo sum* ; *prior aliquid incipio* ; *dominor*, *præsum*, *impero* ; *magistratu fungor* : cum gen. fut. ξω, p. ἦρχα, a. 1. ind. act. ἦρξα, a. 1. part. act. ἄρξας, αντος, præs. ind. med. ἄρχομαι, *incipio*, *inchoo*, *impero* ; pass. *subditus sum*, *sum sub imperio alterius* ; *pareo*, *obtempero*, *imperium accipio* : imperf. ind. med. vel pass. ἠρχόμην, ȣ, ετο, præs. part. pass ἀρχόμενος, *subjectus* ; f. 1. med. ἄρξομαι, η, εται, a 1. ind. med. ἠρξάμην, ω, ατο. Differunt hæc duo verba ἄρχω et ἄρχομαι eo, quod activum ἄρχω, semper relationem habeat ad alios, significetque *prior incipio* ; seu *incipio ideo ut alii me sequantur* : seu *exemplo meo aliis præbeo initium et ansam aliquid faciendi* ; seu *aliis præeo ad aliquid faciendum* ; ἄρχομαι verò in medio *ipse mihi præeo ad aliquid faciendum* ; seu simpliciter, *incipio aliquid facere*, *nemine quamvis sequente*. Kuster de vero usu Verb Med. sect. 1. 33. ἄρχω, in v. act. interdum significat *impero* ; undè ἄρχομαι, in v. pass *subditus sum*, *pareo*, *obtempero*. Dalzel Th. ἀρχὴ, *principium*, *imperium*, &c.

'Αρχώμεσθα, *ordiamur* : Dor. vel Poët pro ἀρχώμεθα, 1. pl. præs. sub. m. ab ἄρχω.

'Αρχων, οντος, ὁ, *rector*, *præses*, *magistratus*, *princeps* : ἀρχόμεν⊝, *subditus*, par præs. pass

'ΑΡΩ, *apto*, *adapto*, *congruo*, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ind. act. ἦρα, et Æol. ἄρσα, et ἦρσα, part. ἄρσας, αντος, p. md. m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, et Poët. ἄραρα. Et ἄρω potest etiam esse 1 sing. a. 1. sub. act. verbi αἴρω, *tollo*.

'Αρωγὴ, ῆς, ἡ, *auxilium*, *remedium* : et

'Αρωγὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *auxiliator*, *vindex*, *defensor* : ab ἀρήγω, *auxilior* ; verso η in ω.

'ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, *aroma*, *odoramentum* : ἀρώματα, ων, τὰ, *aromata* : ab ἄρι et ὄζω, *oleo* : hinc

'Αρωματικὸς, η, ον, *aromaticus*, *odoratus* : et -τώδης, εως, ὁ ξ ἡ, *aromata redolens*.

'ΑΡΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *mespilus arbor*.

'Αρος, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, *Heros*.

'Ας, adv. *usquequò*. Hesych. affert. pro ἕως, ὅπως, μέχρις οὗ.

'Ας, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*.

'Ασὰ, ὁ, nomen viri, ἄκεστον. Syr. *Medicus*.

'Ασα, Dor. pro ᾖσα, 1. sing. et in 2. sing. ᾄσαι, Dor. pro ᾖσαι, a. 1. ind. act verbi ἀείδω, *cano*, et ᾄδω, per contract ᾖδον, imperf. ind. act. et Dor. ᾄδον.

'Ασαι, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, *sa*-

tio, f. ἄσω. Att. ᾄδω, f. ᾄσω, ι subscripto, *cano*.

Ἀσάλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconcussus, immotus*: ex α pr. et σαλεύω, *agito*. Th. σάλος, ου, ὁ, *salum*.

Ἀσάλπιγκτος, seu ἀσάλπικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tubâ non proclamatus*: ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιος. Hesych. *quod manè solùm, et vespere, tubâ canere solerent*: ab α pr. et σάλπιγξ, *tuba*.

Ἀσάμενος, ου, ὁ, *dolens, mœstus*; par. a. 1. med. ab ἄδω, *satio*, vel ἄω, *lædo*.

ἈΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *pelvis, solium, labrum*, in quo veteres se lavabant balneis nondum repertis.

Ἀσᾶν, *fastidio afficere*; præs. inf. act. contr. ab ἀσάω, f. ήσω, p. ηκα, *fastidio*, vel *molestiâ afficio*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sandaliis carens*; ab α pr. et σανδάλιον, *sandalium*.

Ἀσαπὴς, έος, et Ἄσηπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non putrefactus, putredini non obnoxius*: ab α pr. et σήπω, *putrefacio*.

Ἄσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *carnis expers*; item *gracilis, macilentus*: et

Ἀσαρκία, ας, ἡ, *gracilitas, macies, carnis privatio*: ab α pr. et σάρξ, *caro*.

ἌΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ASARUM, nardus sylvestris*.

Ἄσας, Ion. pro ᾖσας, *cecinisti*; 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, *obscuritas*; et

Ἀσαφὴς, -έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*: ex α pr. et σαφὴς, *manifestus*.

Ἄσβεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -η, -ον, *inextinctus, inextinguibilis*: ἀσβέστη, in f. g. apud Hom. ex α pr. et σβεστὸς, quod à σβέννυμι, *extinguo*.

ἈΣΒΟ'ΛΗ, ης, et ἄσβολος, ου, ἡ, *fuligo, macula, favilla*: q. ab ἄσις, et βάλλω.

Ἀσβολόεις, όεσσα, όεν, gen. εντος, έσσης, εντος, *fuliginosus*, Poët. et

Ἀσβολόω, -ῶ, f. ώσω, et Ἀσβολάω, -ῶ, f. ήσω, *fuligine inficio, polluo*. Th. ἀσβόλη, suprà.

Ἀσβολώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, quod ἀσβολόεις, apud Oratores.

Ἀσδρούβαλ, *Asdrubal*, dux Carthaginiensis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas*: ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, ῶ, *impiè ago*; f. ήσω, p. ἠσέβηκα, a. 1. inf. act. ἀσεβῆσαι: ex α pr. et σέβω, *colo*.

Ἀσεβῆ, *impia*, nom. pl. n. g. ab ἀσεβής.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, *facinus impium, facinus nefarium, impietas, piaculum*; et

Ἀσεβής, έος, ὁ ϗ ἡ, τὸ ἀσεβὲς, *qui numen divinum*, vel *nullum Deum colit, impius, a, um*; ex α pr. et σέβω, *colo*.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, *lascivia, obscœnitas, petulantia*; et

Ἀσελγέω, -ῶ, f. ήσω, et Ἀσελγαίνω, f. ανῶ, *petulantèr et lascivè ago, lascivio*; et

Ἀσελγῶς, seu Ἀσελγῶς, *petulantèr, lascivè, impudicè, insolenter*: omnia ab

ἈΣΕΛΓΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *petulans, protervus, lascivus; impudicus, flagitiosus, obscœnus, libidinosus, incestus; violens, luxuriosus*.

Ἀσέληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illunis, obscurus*: ex α pr. et σελήνη *Luna*, q. *sine lunâ*.

Ἀσέμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè venerandus, inhonestus, incastus, foedus*: ab α pr. et σεμνὸς, *venerabilis*.

Ἄσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσεβής, ex α pr. et σέβω, *colo*.

Ἀσετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impius*. Gen. xviii. 25.

Ἄσευμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. ind. med. ab ᾄδω, *cano*.

Ἄση, ης, ἡ, *fastidium, nausea*; item *molestia animi, sordes, dolor*: ab ἄδω, *satio*.

Ἀσῆ, *cantabis*, 2. sing. f. 1. ind. m. Dor. pro ᾄσομαι, η. Th. ᾄδω, *cano*.

Ἀσηθείην, *molestiâ afficior*, 1 sing. a. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθην. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσηθῇς, *moestus fueris*, 2. sing. a. 1. sub. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθην; verb. ἀσάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *fastidio laboro, irascor*. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non signatus, incustoditus, incertus, rectore carens*: ut ἀσήμαντα μῆλα, *oves carentes signo*, i. e. *non custodita*: ab α pr. et σημαίνω, *signo, signum do*.

Ἄσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui signum*, seu *nota non est impressa*; per consequens, *obscurus, qui nihil significat, ignobilis*: ex α pr. et σῆμα, *signum*.

Ἀσήμως, *obscurè*.

Ἄσηπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus*; idem quod ἀσαπὴς: ab α pr. et σήπω, *putrefacio*.

Ἀσήσῃ, 2. pers. a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσθεὶς, έντος, *cantatus*, a. 1. part. pass. ex a. 1. ind. pass. ᾔσθην, verbi ᾄδω, *canto*.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, *debilitas, ægritudo, languor, infirmitas*; *ignavia, inopia*. Vide ἀσθενέω, infrà.

Ἀσθενέστερος, *imbecillior*: comp. ab ἀσθενής.

Ἀσθενέω, -ῶ, *ægroto, langueo, nihil ago, infirmus sum*; item *infirmor*: imperf. ind. act. ἠσθένεον, -ουν, f. ήσω, p. ἠσθένηκα, a. 1. ind. act. ἠσθένησα, præs. part. act. ἀσθενέων, -ῶν, -έοντος, -οῦντος, *ægrotus, rudis*, et in f. g. ἀσθενοῦσα, -ούσα, -ης, *infirma*, ἀσθενήσας, αντος, et in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α pr. et σθένος, *vis, robur, potentia*. Undè et

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, *imbecillitas, ægritudo, morbus*; et

Ἀσθενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *debilis, infirmus, impotens, ægrotus, tenuis, pauper*: ab eod. Th.

Ἀσθενίη, Ion. pro Ἀσθένεια, *debilitas*.

Ἀσθενικὸς, ἡ, ὸν, *imbecillis, valetudinarius, pauper*: ab eod. Th.

Ἀσθενῶς, adv. *invalidè, infirmè*: ab eod. Th.

Ἄσθη, *detrimentum passus est*: Ion. pro ἄσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἄω, *lædo*: pro quo tamen potiùs, ἀάσκω, vel ἀάω dicitur.

ἌΣΘΜΑ, ατος, τὸ, *flatus, spiritus, anhelatio*; *spirandi difficultas*: ab ἄω, *flo, spiro*. Hinc

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα, *anhelo, spiritum difficultèr traho*: ἀσθμάζω, f. άσω, idem.

Ἀσθμαίνοντα, *anhelantem*, acc. sing. masc. præs. part. act. ab ἀσθμαίνω, *anhelo*.

Ἀσθματικὸς, ἡ, ὸν, *ad anhelationem*, seu *respirationem pertinens, difficultèr spirans*. Th. ἆσθμα, *anhelatio*.

Ἀσία, ας, ἡ, *Asia*, nom. reg. G. *limosa*, tertia orbis terrarum, pars, denominata secundum quosdam ab Asiâ Promethei matre, secundum alios ab Asio quodam Lydo; secundum alios Ἀπὸ τοῦ πολλὴν ἄσιν ἔχειν, i. e. ἰλὺν. Indè

Ἀσιανὸς, ἡ, ὸν, *Asianus, a, um*.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, *Asiarcha, nomen magistratus Asiatici, qui curam sacrorum habet*; *Asiæ princeps*, qu. ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sine ferro est, qui sine ense est*.

Ἀσίη, *limosa*: Ion. pro ἀσία, f. g. ab ἄσιος, ία, ιον, *limosus, a, um*: ab ἄσις, *limus, sordes*.

Ἄσιμος, ου, ὁ, *argentum*, Hesych. ἄσιμος, ἄργυρος.

ἈΣΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herbæ species.

Ἀσίνη, est etiam nom. propr. urbis Græciæ, Iliados β.

Ἀσινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus, nullo malo affectus, innocuus*, Æschyl. Agam. 1530. Th. σίνω, *noceo*.

ἈΣΙ'ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *locustæ genus*, pinnis carens, et prælonga habens crura.

ἌΣΙΣ, εως, ἡ, *limus, sordes, cœnum*: qu. ab ἄζω, *sicco*. Ἄσις, *concio, cantus, cantilena*: ab ᾄδω, *cano, canto*.

Ἀσιτία, et Ἀσιτεία, ας, ἡ, *inedia, esuries, abstinentia à cibo*: ab

Ἄσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cibum non sumpsit, jejunus, impastus*: ex α pr. et σῖτος, *cibus*.

ἈΣΚΑ'ΛΑΒΟΣ, ου, sive ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio*, animalculum similè lacertæ: et per Aphæresin σκαλαβώτης, et καλαβώτης.

ἈΣΚΑ'ΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est et nomen propr. viri.

Ἄσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non fossus, incultus*: ex α pr. et σκάλλω, *fodio*.

ἈΣΚΑΛΩ'ΠΑΣ, ου, ὁ, *gallinago*, avis gallinæ magnitudine: rectè scribitur σκολόπαξ.

ἈΣΚΑ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *vilis lectus, scamnum, grabatulus*: q. ab α priv. et σκηνὴ.

ἈΣΚΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *genus vermis*.

Ἀσκεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus, incolumis*. Scribitur et ἀσχεθὴς, et ἀσκηθὴς; ab ἄσχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo*: ex α pr. et ἔχω, vel σχέω, *coerceo*.

Ἀσκελέως, adv. *durè, assiduè, graviter*: ab

Ἀσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui non obduruit; qui supra modum exaruit*, vel *obduruit, prædurus; cruribus carens; immobilis, adsiduus, indesinens*: ex α priv. vel intens. et σκέλλω, *exsicco*, vel σκέλος, *crus*.

Ἀσκέπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconsideratus, non circumspectus*; et

Ἀσκέπτως, adv. *temerariè, inconsultè*: ab α pr. et σκέπτομαι, *contemplor*.

Ἀσκευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἄσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui caret instrumentis, imparatus*. Th. σκεῦος, *vas*.

ἈΣΚΕ'Ω, ῶ, *colo, exerceo, doceo, meditor, orno*; f. ήσω, p. ἤσκηκα, a. 1. ind. act. ἤσκησα, part. ἀσκήσας, -αντος. Hinc

Ἄσκησις, εως, ἡ, *exercitatio, studium, assuetudo, meditatio, institutio*.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, *locus exercitationis, gymnasium; monasterium*.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, *qui exercet se in diversis rebus, exercitator*: qu. dic. *athleta, certator, mediator*.

Ἀσκητὸς, ἡ, ὀν, *exercitatus, a, um; arte elaboratus, ornatus*: ab ἀσκέω, *exerceo*.

Ἄσκιος, ία, ιον, *umbrosus, opacus, qui densam habet umbram*: ex α intensivâ particulâ, et σκία, *umbra*; item *umbrâ carens, inopacus*: ἄσκιον, μὴ ἔχον σκιὰν Hesych. ab α priv. et σκία, *umbra*.

Ἀσκλαπιὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro Ἀσκλήπιος, ε, ὁ, *Æsculapius*.

Ἀσκληπιάδης, ε, ὁ, *Asclepiades*, nom. propr.

Ἄσκοπος, ε, ὁ ξ ἡ, idem quod ἄσκεπτος, ε, ὁ ξ ἡ. et Ἀσκόπως, quod ἀσκέπτως, adv. suprà ab eod. Th.

ἈΣΚΟ'Σ, ὃ, ὁ, *uter, utris; urna, pellis, follis*.

Ἀσκῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. contr. ab ἀσκέω, *exerceo*.

Ἀσκρῃ, dat. sing. Ion. pro Ἄσκρα, ab Ἄσκρα, ας, ἡ, nomen proprium pagi; ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus sterilis*, apud Hesych.

Ἆσμα, ατος, τὸ, *cantus, canticum, cantilena, carmen*, ᾆσμος, ε, ὁ, idem. et

Ἀσμάτιον, ε, τὸ, *cantiuncula*, dim. *cantilena*: ab ᾄδω, *canto*.

Ἀσμενέστερον, *gratiùs, licentiùs*: et ἀσμενέστατα, *libentissimè*: adv. ab ἄσμενος.

Ἀσμενίσεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. ab

Ἀσμενίζω, fut. ίσω, *comitèr excipio, acquiesco, gratum et acceptum habeo*: ab

ἈΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, *alacris, gaudens, gratus, libens*: ab ἥδω, *delecto*: perf. ind. pass ἧσμαι, part. ἡσμένος, et Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aspiratione mutatâ, itemque translato accentu Æolicè: quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, superlat. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος et -ώτατος.

Ἀσμένως, adv. *libenter, cum gaudio; jucundè*.

Ἀσοφία, ας, ἡ, *insipientia, stultitia, imperitia*; ex α pr. et σοφία, *sapientia*

Ἄσοφος, ε, ὁ ξ ἡ, *insipiens, imperitus*; ex α priv. et σόφος, *sapiens*.

Ἀσόφως, adv. *stultè, imperitè, insipienter*.

ἈΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *saluto amplector, osculor, blandior: cupidè apprehendo, amicè et familiaritèr excipio*: imperf. ἠσπαζόμην· f. 1. med. άσομαι· a. 1 ind m ἠσπασάμην, ω, ατο·· imperat. a. 1. med. ἄσπασαι, άσθω, subj. a. 1. med ἀσπάσωμαι, η, ηται part. ἀσπασάμενος, præt. ind pass. ἤσπασμαι Ex α quod idem est cum ἅμα, *simul*, et σπάω, *traho*. Hinc

Ἀσπαίρω, f. αρῶ, et ἀσπαρίζω, f. ίσω, *tremo, singultio, palpito*: Atticè pro σπαίρω, f. αρῶ, propriè de iis, qui morti obluctando animam efflant, à σπάω, *traho*. Hinc. Angl. SPRAWL.

ἈΣΡ'ΑΛΑΘΟΣ, ε, ὁ, *frutex* multis spinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, *talpa*, animal oculis carens; herbæ genus.

Ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. *talpâ cæcior*: q. à σπάω, *traho*, ἀποσπᾶ γάρ τὴν γῆν.

Ἀσπαλιεὺς, έος, vel έως, *piscator*: ab ἄσπαλος, *piscis*, quod à σπάω, et ἅλς, vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.

ἈΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ε, ὁ, vel ἀσφάραγος Atticè, *asparagus*: planta turionibus nobilis. Græci verùm omnes fermè teneros cauliculos, quum augescunt ad fructus et seminis emissionem, ἀσπαράγες vocant, siqua Galeno fides, in lib. 2 de Alimentis.

Ἀσπάρτος, ε, ὁ ξ ἡ, *non satus, inseminatus, cui semen non committitur*: et

Ἀσπάρτως, *adv. semente non facta, citra sationem*: ab α pr. et σπαρτὸς, *seminatus*, quod à σπείρω, *semino*.

Ἄσπασαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. subj. m. ab ἀσπάζομαι

Ἀσπάσιος, ε, ὁ ξ ἡ, vel -ιος, -ια, -ιον, *amplectendus, gratus, acceptus*: et

Ἀσπασίως, adv. *gratè, lubentèr*. Item.

Ἀσπασμὸς, ε, ὁ, *salutatio, amplexatio*; et

Ἀσπαστὸς, ἡ, ὀν, *quem quis amplecti velit*; idem quod ἀσπάσιος. Omnia à præt. ind. pass. præced. verbi ἀσπάζομαι, q. v.

*Ἀσπαστῶς, adv. *libentèr*.

Ἄσπερμος, ε, ὁ ξ ἡ, *sine semine et prole, semine carens*; ab α pr. et σπέρμα, *semen*. Th. σπείρω, *semino*.

Ἀσπερχὲς, adv. *studiosè, diligentèr, sedulò, incessantèr*; ex α epitat. et σπέρχω, *urgeo*

Ἄσπετος, ε, ὁ ξ ἡ, *immensus, quem oratione assequi nequeas*; ex α pr. et ἕπομαι, *sequor*.

Ἀσπιδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *in clypei modum rotundus*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*

Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, *curvatura quadam in curru; parvus clypeus*.

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro

Ἀσπιδιώτης, ε, ὁ, *scutatus, clypeum gerens, bellator*, ab eod. Th.

Ἀσπιδόδουπος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui scuto strepitum edit*. Ex ἀσπὶς, *clypeus*, et δοῦπος, *sonitus*.

*Ἀσπιδοειδὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *qui clypei formam gerit, scutatus*.

Ἀσπιδοφόρος, ε, ὁ ξ ἡ, *scutatus, clypeatus, scutigerulus*

Ἀσπίζω, f. ίσω, p. ικα. *defendo*, propriè *clypeo meipsum protego et defendo*. Th. ἀσπὶς.

Ἄσπιλος, ε, ὁ ξ ἡ, *immaculatus, intemeratus*; ex α pr. et σπῖλος, *macula*.

ἈΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *clypeus, scutum, clypeatorum agmen*; ἐξ ἀσπίδος, *à sinistra*; item *aspis*, genus serpentis. Hinc ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, ὑπερασπιστὴς alibi, ἀσπίδι, utebanter Lacedæmonii, πέλτη, Thraces; ἐπ' ἀσπίδα, *ad sinistram*.

Ἀσπιστάων, *bellicosorum*, gen. pl. Æol. ab

Ἀσπιστὴς, ε, ὁ, *clypeatus miles*. Th ἀσπὶς.

Ἀσπλάγχνος, ε, ὁ ξ ἡ, *non habens cor: ignavus, timidus; immitis, crudelis inhumanus*; ex α pr. et σπλάγχνον, *viscera*.

Ἀσπλήνιον, ε, τὸ, *medicamentum ad curanda lienis vitia*; item herba sic dicta, quòd spleneticis curandis conducat.

Ἄσπληνος, ε, ὁ ξ ἡ, *lienis expers* ab α pr. et σπλὴν, *splen*.

Ἀσπονδὶ, adv *sine amicitiâ, sine foedere* aut *libatione*; et

Ἀσπονδέω, ῶ, f. ήσω, *faedus*, aut *inducias non servo*, aut *non admitto*.

Ἄσπονδος, ε, ὁ ξ ἡ, *implacabilis, infidus, fœdifragus*: ex α priv. et σπονδὴ, *libatio, faedus*: quod à σπένδω, *libo*, præt. ind. m. ἔσπονδα, undè σπονδὴ, *libatio*.

Ἄσπορος, ε, ὁ ξ ἡ, idem quod ἄσπαρτος, q. v. item *seminis expers*: ab α pr et σπόρος. *semen*.

Ἀσπούδαστος, ε, ὁ ξ ἡ, *neglectus*; et

Ἀσπουδὶ, adv. *sine curâ negligentèr*; item *sine studio, sine labore*: ex α pr. et σπουδὴ, *studium*, quod à σπεύδω, *festino*.

Ἄσσ' et Ἄσσα, Att. ἅττα, pro ἅτες, et ἅτινα, *quaecunque, quae*: ἄσσα, vel Att. ἄττα. significat τίνα, *aliqua, quaedam*. Ἄττα, ὁ, *pater*: etiam est vox, quâ juniores appellant senes, *sodes, amabo, pater*.

Ἀσσάριον, ε, τὸ, *assarius*, quarta pars unciæ; dimidium obol. Polyb. ii. c. 15. et Matt. x. 29. Luc. xii. 6. à Latinâ voce, *as assis*.

ἈΣΣΟΝ, adv. *propè, propiùs, juxta*; cum dat. et genit. idem quod ἐγγὺς, in comparat. ἐγγίων, et ἴσσων, quod etiam dicitur ἄσσον, et in neut. g. ἴσσον, et ἄσσον. Hinc

Ἀσσοτέρω, *propriùs*, et ἀσσοτάτω, *proximè*.

Ἄσσος, ε, ἡ, nomen urbis.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, *Assyria*, quæ et *Babylonia*, et *Chaldaa*, vocabatur.

Ἀσσύτερον, *propriùs*, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἄσσον.

ἈΣΤΑΚΟ'Σ, ὃ, ὁ, *astacus, cancer marinus*.

ἈΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ε, ὁ, *nuntius seu tabellarius Persicus, Angarus*. Persicum vocabulum.

Ἀστατέω, -ῶ, *inconstans sum, incertis sedibus vagor*: f. ήσω, p. ἠστάτηκα, a. 1. ind. act ἠστάτησα. Ab

Ἄστατος, ε, ὁ ξ ἡ, *instabilis, parum, accuratus*: quod ex α priv et στατὸς, *qui stat*. Th. ἵστημι, *sto*

Ἀστάτως, adv. *inconstanter, non solidè*.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, *spica, arista, culmus*; pro στάχυς, *spica*, addito α, Pleon.

Ἄστεγος, ε, ὁ, ξ ἡ, *qui lectum sive domum non habent, exul, peregrinus; qui non retinet in pectore secreta; intolerabilis*: ex α pr. et στέγω, *tego*.

Ἀστεῖος, εία, εῖον, *venustus, a, um, urbanus; festivus, facetus; gratus, bonus, jucundus*: ab ἄστυ, εος, τὸ, *urbs, astutia*.

Ἀστείως, adv. *urbanè, festivè*: ab eod. Th.

Ἀστεμφὴς, έος, vel έως, ὁ ξ ἡ. pro ἀστεμβὴς, ὁ ξ ἡ, *immotus, non perturbatus. firmus*: ἀστεμφέως. φῶς -έως, -έβῶς, adv. *rigidè, obnixè, firmitèr*: ex α pr. et στέμβω, *assiduè moveo, contumeliâ afficio*.

Ἀστερίν, ῆς, ἡ, nom mulieris: q. d. *Stellata*.

Ἀστερίσκος, ε, ὁ, *stellula, asteriscus, herba quaedam*. Th. ἀστὴρ.

*Ἀστερισμὸς, ε, ὁ, idem.

Ἀστερόεν, pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus, stellatus* Th. ἀστὴρ.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor*: Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur* ab ἀστράπτω, *fulguro*

Ἀστεροπητὴς, ὃ, ὁ, *fulgurator*: ab ἀστεροπὴ, *fulgur*.

'Ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis fœmina*; et in m. g. ἀϛὸς, ȣ, ὁ, *civis*; ab ἄϛυ, *urbs*.

'ΑΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, *stella*: hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum, A STAR.

'Ἀϛήριϰτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *instabilis, infirmus*: ex α pr. et ϛηρίζω, *stabilio*.

'Ἀϛιβὴς, εος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non calcatus, non tritus*: ex α pr. et ϛιίβω, vel ϛίβω, *calco*.

'Ἄϛιβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem et ab eod.

'Ἀϛικὸς, aliquandò 'Ἀϛυϰὸς, ἡ, ὸν, *urbis incola*; et opponitur τῷ ἀγροίϰῳ· item *civilis, scitus, urbanus, festivus*: necnon *prudens*: et

'Ἀϛιϰῶς, adv. *sapientèr*; *festivè*. Th. ἄϛυ.

'Ἀϛοῖσιν, *civibus*, dat. pl. ab ἀϛός.

'Ἄϛοργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *naturalis amoris expers*; in quo ϛοργὴ, h. e. *naturalis amor*, planè extinctus, ex α priv. et ϛέργω, *diligo*: p. ind. m. ἔϛοργα, undè ϛοργὴ, ῆς, ἡ, *amor*.

'Ἀϛὸς, ȣ, ὁ, m. g. et in f. g. ἀϛὴ, ῆς, ἡ, *civis, popularis*. Th. ἄϛυ.

'Ἀϛοχέω, -ῶ, *à scopo aberro*; f. ήσω, p. ἠϛόχηϰα, a. 1. ind. act. ἠϛόχησα. Ex α pr. et ϛοχάζομαι, *ad scopum tendo*.

'Ἄϛρα, nom. pl. ἄϛρον.

'ΑΣΤΡΑ'ΒΗ, ἡ, *sella, ephippium ligneum, asinus, omne jumentum*.

'Ἀϛραβὴς, ὁ ϗ ἡ, *non detortus, qui non fallit, certus*: ex α pr. et ϛρέφω, *verto, torqueo*.

'Ἀϛραγάλεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *varius, diversicolor*.

'ΑΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *vertebra, spondylus*; *talus lusorius*.

'Ἀϛράγαλοι, ων, οἱ, *tali lusorii*, ἀϛράγαλοι πόδες, *lucidi pedes*.

'Ἀϛραγαλίζω, f. ίσω, p. ιϰα, *talis ludo*.

'Ἀϛραγαλωτὸς, ἡ, ὸν, et ἀϛραγάλειος, *talos habens implicitos*.

'Ἀϛραῖος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.

'Ἀϛραπὴ, ῆς, ἡ, *coruscatio, fulgur*: ab

'ΑΣΤΡΑ'ΠΤΩ, *fulguro; corusco, emitto*, f. ψω, p. ἤϛραφα· a. 2. ind. act. ἤϛραπον· p. ind. m. ἤϛραπα, q. ab ἄϛρα ἰάπτω.

'Ἀϛρατεία, ας, ἡ, *vocatio militiæ, militiæ desertio*; *pax*, et

'Ἀϛράτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immunis à militiâ*: ab α priv. et ϛρατὸς, *exercitus*.

'Ἄϛρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui se non convertit, immobilis, non respiciens*: ex α priv. et ϛρέφω, *verto*.

'Ἀϛροθέτημα, ατος, τὸ, *astorismus*, idem q. ἄϛρον, Didym. in Il. Δ.

'Ἀϛρολογία, ας, ἡ, *astrologorum scientia*, γενεθλιολογία, et

'Ἀϛρολογιϰὸς, ἡ, ὸν, *ad astrologiam seu astrologos pertinens*: ab

'Ἀϛρολόγος, ȣ, ὁ, antiquioribus idem quod ἀϛρονόμ☉, citerioribus verò *qui affectus siderum prædicit*, γενεθλιαϰός. Th. ἄϛρον et λόγος, *sermo*, q. à λέγω.

'Ἀϛρομαντεία, ας, ἡ, *divinationis astronomicæ peritia*.

*'Ἀϛρομαντιϰὴ, scil. τέχνη, idem.

'Ἄϛρον, ȣ, τὸ, *astrum, sidus, constellatio*. Signum scil. cœleste multis stellis constans; et interdum *stella*. Th. ἀϛήρ.

'Ἀϛρονομία, ας, ἡ, *astrorum scientia, astronomia*, et

'Ἀϛρονομιϰὸς, ἡ, ὸν, ad *astronomiam pertinens*; item idem quod

'Ἀϛρονομιϰὸς, ȣ, ὁ, *astrorum scientiæ peritus, astronomus*: ab ἄϛρον, qu. ab ἀϛὴρ et νόμος, qu. à νέμω, *distribuo*.

*'Ἀϛρονόμος, ȣ, ὁ, *astronomus*: ab eod.

'ΑΣΤΥ, υος, vel εος, τὸ, *astulia urbs*; *peculiariter Athenæ*.

'Ἄϛυ, peculiare fecerunt Athenienses urbis suæ nomen; sicut et postea πόλις vocata fuit peculiari nomine Alexandria.

'Ἀϛύναξ, ὁ, nomen propr. filii Hectoris: ab ἄϛυ et ἄναξ, quia Hector pater, et princeps civitatis Trojæ fuit.

'Ἀϛυβοώτης, ȣ, ὁ ἐν ἄϛει βοῶν, *in urbe clamans*; Epith. *præconis*.

'Ἀϛυγειτονιϰὸς, ἡ, ὸν, et

'Ἀϛυγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *suburbanus, urbi vicinus*; item *finitimus, propinquus*: ab ἄϛυ et γείτων, *vicinus*.

'Ἀϛυϰὸς, ἡ, ὸν, *qui in urbe habitat, oppidanus*; *scitus, urbanus*. Vide ἀϛιϰὸς, idem.

'Ἀϛυνόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *urbanus, civilis*; ἀϛυνόμοι οἱ, *inferiores magistratus ædiles, tribuni*; curatores *scil.* viarum, ædificiorum, et decoris urbium: ex ἄϛυ, υος vel εος, τὸ, *urbs*, et verbo νέμω, *distribuo, colo, rego*.

'Ἀϛύνο☉, ȣ, ὁ, *Astynous*, nomen propr.

'Ἀϛύφελος, η, ον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *minimè durus*: ex α priv. et ϛυφελὸς, *durus*. Th. ϛύφω, *adstringo*.

*'Ἀσύγγραφος, ον, Epith. *pecuniæ sine syngraphâ datae*: à συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *syngrapha, cautio scripturae*.

'Ἀσύγϰριτος, ȣ, ὁ, *incomparabilis, dissimilis*; item *qui concrescere* seu *coalescere nequit*; item *qui cum alio non habet commercium*. Est etiam nomen proprium viri. Gr. *incomparabilis*. Th. ϰρίνω, *judico*.

'Ἀσυλεὶ, adv. *tutò*, et

'Ἀσυλία, ας, ἡ, *sanctitas lôci*; item *jus libertatis*, et *veniae, quod quis apud aras* olim *consequutus est*; *Asylum ipsum*, apud *Jos.* hodiè *immunitas Ecclesiae*. Th. σύλη, *spolium, praedatio*.

'Ἀσυλλόγιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malè colligens*, aut *collectus*; *rationis expers, imprudens*, et

'Ἀσυλλογίϛως, *sine ratiocinatione*; ab α priv. et συλλογίζομαι, *colligo, ratiocinor*, quod à σὺν et λέγω, *colligo*.

'Ἄσυλον, τὸ, *Asylum, locus sacrosanctus*, sub. τέμενος, vel χωρίον· ab

'Ἄσυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἀσύλητος, *inviolabilis, inspoliatus*: *à violentiâ tutus, sacer*: ex α priv. et σύλη, *spolium*.

'Ἀσύμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immunis, qui nihil symboli affert, qui nihil in medium attulit*: item *inutilis*: ab α priv. et σύμβολον, quod à σὺν, et βάλλω, *jacio*.

'Ἀσύμβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expers consilii, inconsultus*. Th. βȣλὴ, *consilium*.

'Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, *proportionis carentia*: *chordae in circulo*: ab

'Ἀσύμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inconcinnus, incongruus, immoderatus*: ab α pr. σὺν, et μέτρον, *mensura*.

'Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui non compatitur*: item *affectuum expers, durus, immitis*.

*'Ἀσυμπαθῶς, adv. *sine ulla commiseratione*.

'Ἀσύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incommodus, noxius*: ex α priv. et σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω.

'Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, *discrepantia*, et

'Ἀσύμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *absonus, discors*: *abhorrens, dissentiens*: ex α priv. σὺν, et φωνὴ, *sonus, vox*.

'Ἀσύνδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non copulatus, irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens*.

'Ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ *dissolutio* dicitur; cui πολυσύνδετον, opponitur: ab α priv. et σύνδετος, quod à συνδέω, *copulo*, ex σὺν, et δέω, *ligo*.

'Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, *insolentia*: ab

'Ἀσυνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *insuetus, insolens*: ex α priv. σὺν, et ἔθος, εος, τὸ, *mos, ritus*.

'Ἀσυνεσία, ας, et ἀσύνεσις, εως, ἡ, *insania, inscitia, stultitia*, et

'Ἀσυνετέω, -ῶ, f. ήσω, *desipio, non intelligo*, et

'Ἀσύνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *desipiens, amens*: ab α priv. et συνετὸς, *intelligens*, quod à συνίημι, *intelligo*. Th. ἴσημι, *scio*.

'Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, *violatio fœderis*.

'Ἀσυνθετέω, f. ήσω, p. ἠσυνθέτηϰα, *reprobo*.

'Ἀσύνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non compositus, aut concertus, simplex*: *faedifragus*: ex α priv. et συντίθημι, *compono, paciscor*. Th. τίθημι, *pono*.

'Ἀσύντακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inordinatus*; item *immunis à muneribus*: *in nullum ordinem ascriptus*: ex α priv. σὺν, et τάσσω *ordino*.

'Ἀσυντέλεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *imperfectus, ad finem non perductus*, et

'Ἀσυντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *imperfectus, inutilis, immunis*: ex α priv. σὺν, et τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

'Ἀσυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *scelestus, temerarius*.

'Ἀσύϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui consistere nequit, non cohaerens*; *parum sibi constans*: ex α priv. et συνίϛημι. Th. ἵϛημι, *sto*.

'Ἀσύφηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vilis, abjectus*: ab ἄτω, f. ἄσω, p. ἦϰα, *noceo*, et φῆλος, *impostor*. Alii interpretantur etiam, *stolidus*, et derivari posse credunt ab α priv. et σοφὸς, *sapiens*, ο in υ verso Æoi.

'Ἄσυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. quo ἡσύχως, *quietè*. Th. ἥσυχος. Hinc

'Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies*.

'Ἀσύχιμος, ω, ὁ, Dor. pro ἥσυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undè ἡσύχιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quietus*.

'Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

'Ἀσφάλαξ, αϰος, ὁ, pro ἀσπάλαξ, α, ϰος, (π verso in φ) ὁ *talpa*: à σπάω, *traho*.

'Ἀσφάλεια, ας, ἡ, *securitas*; *cautio*; *fides publica*: *firmitas, veritas*; ab ἀσφαλὴς, quod ab α priv. et σφάλλω, *supplanto, fallo, everto*.

'Ἀσφαλὲς, neut. g. ἀσφαλέες, nom. pl. masc. g. ἀσφαλέως, Ion. *tutò, facilè*, pro ἀσφαλῶς· ab ἀσφαλής.

'Ἀσφαλέϛατος, *certissimus*; superl. ἀσφαλέϛερος, compar. ab

'Ἀσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *certus, minimè lubricus*: *tutus à lapsu, firmus, cautus*, et

'Ἀσφαλῶς, *tutò, facile*; *firmitèr, certè*: ex α priv. et σφάλλω, *supplanto*.

fut. σφαλῶ, perf. ἔσφαλκα· præt. indic. pass. ἔσφαλμαι, hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus, erratum.*

'Ασφαλίζω, *confirmo, propulso, munio, stabilio,* f. ίσω, p. ἠσφάλικα· p. ind. pass. ἠσφάλισμαι· a. 1. indic. pass. ἠσφαλίσθην, inf. ἀσφαλισθῆναι. a. 1. ind m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, *adstrinxit,* et in 3 pl. ἠσφαλίσαντο· a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, άσθω, et in 2. pl. ἀσφαλίσασθε, *munite*

'Ασφαλτίτης, ου, ὁ, et -τιτις, ιος, vel ιδος, ἡ, scil. λίμνη, *bitumen fundens.*

'Ασφαλτῖτις λίμνη, *mare mortuum.* ab

*ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, *bitumen.*

'Ασφαλτόω, fut. ώσω, *bitumine illino.*

'Ασφαραγεῖν, præs inf act. *valdè strepere:* ex α intens. et σφαραγέω, f. ήσω, quod à σφάραγος, ου, ὁ, *sonus, qui gutture emittitur.*

'Ασφάραγος, ου, ὁ, *gula, guttur, sonus, strepitus; asparagus;* ἀπὸ σφαραγεῖν, *sonare.* Th. σφάραγος, *guttur,* &c.

'ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, *Asphodelus,* plantæ genus.

'Ασφοδελὸς, adj. qu. d. *asphodelosus;* idem quod ἀσφοδελώδης, εος, ὁ ἡ, Didym in Odyss. Δ.

'Ασχαλάα, Poët. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, idem quod

'ΑΣΧΑΛΛΩ, et ἀσχαλάω, -ῶ, *mæreo, doleo, ægrè fero, succenseo;* præs. imperat. ἄσχαλλε, act. fut. αλῶ, vel ήσω, perf. αλκα, vel ηκα. præs. inf. act ἀσχ -αλᾷν -άλλειν, qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλειν sit, ἄχος ἅλις ἔχειν, *affatim doloris habere.*

'Ασχετος, ου, ὁ ἡ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit:* dicitur et ἀάσχετος· ex α priv. et σχέω, seu ἔχω, *coërceo.*

'Ασχημονέω, -ῶ, *indecorè ago,* fut. ήσω, perf. ἠσχημόνηκα a. 1. ind. act. ἠσχημόνησα· a. 1. inf. act. ἀσχημονῆσαι, et

'Ασχημόνως, adv. *indecorè;* item

'Ασχημοσύνη, ης, ἡ, *fæda actio,* cum turpissimis gestibus, et

'Ασχήμων, ονος, ὁ ἡ, *turpis, indecorus:* ex α priv. et σχῆμα. Th. ἔχω, *habeo.*

'Ασχολέομαι, -οῦμαι, *occupatus sum,* præs. ind. pass. ἀσχολούμεθα, 1. plur. præs. opt. pass. et

'Ασχολέω, fut. ήσω, p. ἠσχόληκα, *coerceo, occupo, negotium facesso.*

'Ασχολία, ας, ἡ, *occupatio:* ex α pr. et σχολὴ, *otium.*

'Ασχολος, ου, ὁ ἡ, *qui non habet otium, occupatus:* ab eod. Th.

'Ασω, *contristeris,* ab ἀσάω, -ῶ, 2. sing. præs. imperat. pass. (vel Dor. pro ᾄσω, f. 1. ab ᾄδω, *cano*) ab ἀσάομαι, *nauseo,* q. v. Th. ἄδω, *satio.*

'Ασωτία, ας, ἡ, *profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta:* ab

'Ασωτος, ου, ὁ ἡ, *qui servari nequit, luxuriosus, perditus:* ex α priv. et σώζω, *conservo,* q. d. non servatus. Hinc

'Ασώτως, adv. *profusè, perditè.*

*Αταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum:* ab ἀάω, *lædo.*

'Ατακτέω, -ῶ, *inordinatè me gero,* f. ήσω, p. ἠτάκτηκα· a. 1. ind. act. ἠτάκτησα· ἀτακτοῦν, præs. part. act. neut. g. ex α priv. et τάσσω, *ordino.*

'Ατακτος, ου, ὁ ἡ, *perturbatus, inordinatus, petulans, confusione gaudens:* et hinc

'Ατάκτως, adv. *inordinatè, incompositè, petulantèr:* ab eod. Th.

'Αταλαίπωρος, ου, ὁ ἡ, *molestiis carens; item facilis, manifestus, iners:* ab α priv et ταλαίπωρος· q. τλάων πῶρον, *luctum ferens.*

'Αταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta,* nomen proprium mulieris.

'Ατάλαντος, ου, ὁ ἡ, *paris ponderis; æqualis, par, similis; incomparibilis.* Th. τάλαντον, *statera, talentum.*

'Αταλάφρων, ὁ ἡ. *infans, puerilia, sapiens, tenellus, impotens:* ab α priv. et ταλάω, *patior,* et φρὴν, *animus;* vel potiùs ab ἀταλὸς, *tener,* et φρὴν, *mens, animus.*

'Ατάλλω, seu ἀτιτάλλω, fut. αλῶ, *cresco, adolesco, delicatè more pueri alor, lusito, exulto;* dicitur et ἀτιτάλλω· ab

'ΑΤΑΛΟΣ, ἡ, ὸν, *tener, mollis, juvenilis:* qu. ab α priv et ταλάω, *perfero,* qu. nondum potens ferre multa.

'Αταξία, ας, ἡ, *confusio; item incontinentia, ordinis in militiâ desertio:* ab α priv. et τάξις, quod à τάττω, *ordino.*

'Ατάομαι, fut. 1. med. ήσομαι· p. ind. pass. ημαι, *patior damnum:* ab ἀάω, *lædo,* q. v.

'ΑΤΑΡ, *sed, ut, verùm, cæterùm, propterea,* Poët. pro quo aliquando αὐτὰρ, ἀτὰρ οὖν, *quamobrem.*

'Ατάραχος, ὁ ἡ, *sedatus ac defæcatus, intrepidus, imperturbatus.*

'Αταράχως, *intrepidè, sine pavore.*

'Ατάρβακτος, ω, vel οιο, Dor. et Ion. pro

'Ατάρβητος, seu ἀταρβὴς, ὁ ἡ, *intrepidus, imperterritus:* quod ex α priv. et ταρβέω, *timeo.* Th. τάρβος, *terror.*

'Ατάρμυκτος, ου, ὁ ἡ, *qui oculos non claudit; non connivet; intrepidus, impavidus:* ex ἄτερ et μύω, vel α priv. et ταρμύσσω, *terreo.*

*Ατερον, ου, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ:* ab α priv. et τείρω, *tero;* τρίβει τὸν ἄξονα.

'Αταρπιτὸς, et ἀταρπός. Vide in ἀτραπιτὸς, et ἀτραπός.

'Αταρτηρὸς, οῦ, ὁ ἡ, vel -ρὸς, -ρὰ, -ρον, *noxius, damnosus, contumeliosus:* ex α priv et ἀτηρὸς, *noxius.* Th. ἄτη, *damnum,* quod ab ἀάω, *lædo*

'Ατάφχυτος, ου, ὁ ἡ, *insepultus:* ex α priv. et ταρχύω, *sepelio.*

'Ατασθαλία, ας, ἡ, *improbitas, vecordia, amentia, petulantia;* ἀτασθαλίῃ, dat. sing. Ion. quod ἄτη θαλίας, et

'Ατασθάλλω, f. αλῶ, præt. κα, et ἀτασθαλέω, fut. ήσω, p. ηκα, *ineptè ago, protervè me gero:* ab

'ΑΤΑΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, *scelestus, injustus, impius, perniciosus, magnorum malorum auctor;* q. ἄταις θάλλων, à quo quasi mala germinant.

*Αταφος, ου, ὁ ἡ, *sepulchro carens, insepultus, inhumatus:* ex α priv. et τάφος, *sepulchrum,* quod à θάπτω, *sepelio.*

*Ατάχος, Dor. pro ᾗ τάχος, *quàm celerrimè.*

'ΑΤΑΩ, *lædo, noceo;* f. ήσω, perf. ἤτηκα· hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

*ATE, *utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti;* ἅτεδὴ, *utpote, quippe,* et Dor pro ὅτε, *quum;* sed ἅτε, Dor. pro ᾗτε, *ubi.*

'Ατεγκτος, ου, ὁ ἡ, *non tinctus et madefactus; qui tingi et humectari nequit; cujus animus molliri non potest, durus, rigidus.* Th. τέγγω, *tingo.*

'Ατέειν, Ion. pro ἀτᾶν. Vide ἀτάω, *lædo.*

'Ατειρὴς, έος, ὁ ἡ, *indomitus:* ex α priv. et τείρω, *domo*

'Ατείχιστος, ου, ὁ ἡ, *sine muris, non munitus:* ex α priv. et τεῖχος, *murus.*

*Ατεκνος, ου, ὁ ἡ, *liberis; seu prole carens,* sive *sterilis,* sive *orbus:* ex α priv. et τέκνον, *proles.* Th. τίκτω, *pario.*

'Ατεκνόω, f. ώσω, *liberis et prole orbo; sterilem efficio:* ab eod. Th.

'Ατέλεια, ας, ἡ, et ἀτελίη. Ion. *imperfectio; item immunitas à publicis vectigalibus et tributis:* ab α priv et τέλος, *finis, vectigal.*

'Ατέλεστα, adv. *frustrà, sine fine:* ab eod.

'Ατέλεστος, ου, ὁ ἡ, *infectus, rudis; infinitus, non initiatus;* idem

'Ατελεσφόρητος, ου, ὁ ἡ, *ad maturitatem non perductus:* ex α priv. τέλος, et φέρω, *fero.*

'Ατελεύτητος, ὁ ἡ, *imperfectibilis, interminatus; fine carens, æternus:* ex α priv. et τελευτάω, *finio:* ab eod.

'Ατελητη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

'Ατελὴς, έος, ὁ ἡ, *irritus, immunis: inanis, qui nihil perficit, imperfectus;* sic Pindarus, ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit quæ sibi peragenda proposuit: ab α priv. et τέλος, *finis:* item *à pendendo vectigali immunis;* ex α priv. et τέλος, *vectigal.*

'ΑΤΕΜΒΩ, f. ψω, p. φα, *tristitiâ afficio; privo:* q. ab ἄτη et ἐμβαίνω, *in cladem* quasi *incido.*

'Ατενὴς, έος, ὁ ἡ, *fixus, obstinatus, intentus:* ex α intens pro ἄγαν, *valdè,* et τείνω, *tendo:* hinc

'Ατενίζω, *oculos in aliquem defigo,* fut. ίσω, perf. ἠτένικα· a. 1. inf. act, ἀτενίσαι, part. ἀτενίσας, αντος.

*ATEP, ἄτερθε, et ἄτερθεν, *sine, citra, extra, præter, absque,* cum gen. idem quod ἄνευ, χωρίς.

'Ατεράμνω, *duri,* gen. sing. Dor. pro ἀτεράμνου· ab

'Ατέραμνος, ου, ὁ ἡ, *durus, incoctilis, insuperabilis:* ex α priv. et τέραμνος, *mollis, coctu facilis.* Th. τείρω, *tero.*

'Ατεραμνότης, ητος, ἡ, *durities:* ab eod. Th.

'Ατεράμων, ονος, ὁ ἡ, idem qu. ἀτέραμνος· ab α priv. et τεράμων, idem, ac τέραμνος, et ab eod. Th.

*Ατερθε, Æol. pro ἄτερθε, seu ἄτερθεν, *absque, sine.* Th. ἄτερ.

*Ατερος, *alter,* Att. pro ὁ ἕτερος, *sic* porrò ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

'Ατερπῆ, acc. sing. ab

'Ατερπὴς, έος, ὁ ἡ, *ingratus, insuavis, injucundus,* et

*Ατερπος, ου, ὁ ἡ, idem: ab α priv. et τέρπω, *delecto.*

'Ατερψία, ας, ἡ, et ἀτερψίη, ης, Ion. *molestia:* ab eod.

'Ατεχνὴς, έος, ὁ ἡ, *rudis, imperitus, qui est sine arte* vel *fraude:* ex α priv. et τέχνη, *ars, fraus.*

'Ατεχνία, ας, ἡ, *imperitia,* et

*Ατεχνος, ου, ὁ ἡ, *inartificialis, callidus, imperitus;* ex α et τέχνη.

'Ατεχνῶς, *verè, certè, valdè, simpliciter,* adv.

'Ατέχνως, *imperitè, negligentèr, sine artificio*: ab α priv. et τέχνη, ης, ἡ, *ars, fraus.*

'Ατη, ης, ἡ, *damnum noxa, peccatum*: dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀάω, *lædo.*

'Ατημελέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *negligo.*

'Ατημελέως, ἀτημελῶς, vel ἀτημελήτως, adv. *incilè, negligentèr*; item

'Ατημέλητος, ε, ὁ ξ ἡ, *neglectus, inornatus*, et

'Ατημέλεια, seu ἀτημελία, ας, ἡ, *negligentia*; ab

'Ατημελής, ὁ ξ ἡ, *neglectus, inornatus*: quod ex α priv. et τημελής, *diligens.* Th. μέλει, *curæ est*, impers.

'Ατηρός, ρά, ρόν, et ἀτηρὴς, ἑος, ὁ ξ ἡ, *noxius, contumeliosus*: in acc. pl f. g. ἀτηρὰς, *perversus*: ab ἀάω, *lædo*

'Ατθὶς, ίδος, *Althæa*, Orithyia, nomen propr.

'Ατίει, *contemnit*, 3. sing. indic. præs. act. ab ἀτίω· quod ex α priv. et τίω, *honoro.*

'Ατίζω, f. ίσω, p. ικα, *vilipendo, privo*: ex α priv. et τίω, *honoro.*

'Ατιθάσσευτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus*: ab α priv. et τιθασσεύω, *mansuefacio*, quod à τιθασσος, *mansuetus.*

*'Ατίθασσος, ε, ὁ ξ ἡ, *asper, intractabilis.*

'Ατιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, ε, ὁ, *qui spernit gregem*: hinc ἀτιμαγελεῖν, præs. inf. act. contr. *gregem contemnere*, et ἀτιμαγελεῦντες, præs. part. act. pro -ῦντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην.

'Ατιμάζεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἠτίμαζε· ab

'Ατιμάζω, *honore privo, contumeliâ afficio*, f. άσω, p. ἠτίμακα· p. ind pass. ἠτίμασμαι· a. 1. indic. pass. ἠτιμάσθην· a. 1. inf. pass. ἀτιμασθῆναι, idem qu. ἀτιμάω, et ἀτιμόω· ab α priv. et τίω, *honoro.*

'Ατιμασμὸς, ε, ὁ, *ignominia*: ab eod.

'Ατιμαστέον, adj verbale, *quod debet contemni*: ab ἀτιμάζω, q. v.

'Ατιμάω, f. ήσω, p. ηκα, *despicio, vitupero, dehonesto*: ab ἄτιμος, *inhonestus*, q. v.

'Ατίμητος, ε, ὁ ξ ἡ, *inhonoratus, contemptus*; item *inæstimabilis*: ab eod. Th.

'Ατιμία, ας, ἡ, *ignominia, infamia, dedecus*; et ἀτιμασμὸς, ε, ὁ, idem, q v.

'Ατιμος, ε, ὁ ξ ἡ, *ignominiosus, inhonoratus, cui aditus, ad honores non patet*: ab α priv. et τίω, *honoro*: unde

'Ατιμότατος, *inhonoratissimus*, superl. ab ἄτιμος· comp. ἀτιμότερος· ab α priv. et τίω, *honoro.*

'Ατιμόω, idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμάζω, *ignominiâ adficio, infamiâ noto*, f. ώσω, p. ἠτίμωκα· perf. pass. ἠτίμωμαι. part. ἠτιμωμένος· ab eod. Th.

'Ατιμώρητος, ε, ὁ ξ ἡ, *inultus, impunitus*, et

'Ατιμωρήτως, et ἀτιμωρητὶ, adv. *impunè*: ab α priv. et τιμωρέω, *punio*, q. ab ὁράω, *animadverto.*

*'Ατίμως, adv. *sine honore, cum infamiâ.*

'Ατιν', pro ἅτινα, *quæ*, nom. plur. neut. ab ὅστις.

'Ατις, pro ἥτις, Dor. *quæ.*

'Ατιταλλ', pro ἠτίταλλε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀτιτάλλω, *delicatè nutrio.*

'Ατιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν· ab

'Ατιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τε τι, *delicatè nutrio, curo* vel *augeo.* Th. ἀταλὸς, *mollis, tener.*

'Ατιτος, ε, ὁ ξ ἡ, *inultus, impunitus*; *inhonoratus*: ab α priv. et τίω, *punio.*

'Ατλαγενέων, gen. pl. ab

'Ατλαγενὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *Atlante genitus*: ab 'Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas*, et γίνομαι, *nascor.*

'Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas*, nomen proprium; extrema colli vertebra: qui aliquid more Atlantis cœliferi bajulat; statua aliquid capite sustinens; qui non est audax; qui nihil patitur; ex α priv. vel Pleon. et τλῆμι, *perfero.*

'Ατλατος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτλητος, ε, ὁ.

'Ατλαντὶς, ίδος, ἡ, *filia Atlantis.* Th. 'Ατλας.

'Ατλητα, nom. pl. neut. g. *intolerabilia*: ἀτλήτῳ, dat. sing. ab

'Ατλητος, ε, et Dor. ἄτλατος, ω, ὁ ξ ἡ, *intolerabilis, intolerandus*: ab α priv. et ταλάω seu τλῆμι, *perfero.*

'ΑΤΜΗΝΟΣ, ε, ὁ, et ἀτμὴν, ένος, ὁ, *famulus, servus*; *subjectus alterius potestati.*

'Ατμὴ, ῆς, ἡ, *vapor*: ab ἀτμὸς, q. v.

'Ατμίζω, f ίσω, perf. ικα, *vaporo, exhalo* Th. ἀτμὸς, *vapor.*

'Ατμὶς, ίδος, ἡ, et

'ΑΤΜΟΣ, ε, ὁ, *status, vapor, halitus, fumus*: q. ab ἄω, *spiro*: hinc ἀτμὴ, ἀτμὶς, et ἀτμίζω· de quibus suprà.

'Ατμος, ε, ὁ ξ ἡ, *insectilis, individuus*; ἄτομοι, αἱ, *minuta corpuscula*; ἐν ἀτόμῳ, *in momento, illico*: ab α priv. et τέμνω, *seco*; p ind. med. τέτομα· hinc per Metath. Angl. A MOTE, vel AN ATOM.

'Ατόλματος, ω, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ε, ὁ, *non audendus, non sustinendus*: ab α priv. et τόλμα, *audacia.*

'Ατονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *deficio, infirmus sum, langueo*: ab α priv. et τόνος, *tonus*, quod à τείνω, *tendo.*

'Ατονία, ας, ἡ, *defectus languor, infirmitas*: ab eod.

'Ατοπία, ας, ἡ, *insolentia, turpitudo, absurditas*; *inconvenientia, obscuritas*: ab

'Ατοπος, ε, ὁ ξ ἡ, *insolens, inconveniens, importunus, absurdus, improbus*: ab α priv. et τόπος, *locus*: hinc

'Ατόπως, adv. *absurdè, inconvenientèr.*

'Ατος, ε, ὁ ξ ἡ, *insatiabilis*, per Crasin pro ἄατος· ab α priv. et ἄδω, *satio.*

'ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ε, ὁ ξ ἡ, *fusus, colus*: *sagitta, jaculum.*

'Ατραχυλλὶς, et -λὶς, ίδος, ἡ, *spinæ genus*: ab ἄτρακτος, q. v.

'Ατραπὸς, vel ἀταρπὸς, ε, ἡ, *via trita, trames, collis, semita*; legitur et ἀτραπιτὸς, et ἀταρπιτὸς, ex α epitat. et τραπέω, *calco.*

'ΑΤΡΑΦΑΞΙΣ, ιος, ἡ, et ἀτράφαξυς, υος, ἡ, *atriplex*, oleris genus.

'Ατρεάδαι, ῶν, οἱ, Doricè pro

'Ατρεῖδαι, *Atridæ.*

'Ατρείδα, *Atridæ*, dual. num. ab

'Ατρείδης, ε, ὁ, 'Ατρέως, παῖς, *Atrei filius, Atrides*; ut *Agamemnon et Menelaus*; 'Ατρείδῃσ', dat. plur. Ion.

'Ατρείων, ῶνος, ὁ, id est, 'Ατρείδης, *Atrides*, nomen propr.

'Ατρέκεια, ας, ἡ, et ἀτρεκίη, Ion. *veritas, certitudo, perspicuitas*: ab ἀτρεκὴς, *verus.*

'Ατρεκέστατα, nom. plur. neut. superlat ab

'ΑΤΡΕΚΗΣ, έος, ὁ ξ ἡ, *verus, accuratus, certus*; q. ab α pr. et τρέω, *trepido*; quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.

'Ατρεκῶς, et Ion. ἀτρεκέως, *verè, certè.*

'Ατρέμα, et ἀτρέμας, adv. *quietè, tacitè, sine aliquo motu*; *intrepidè*: ab ἄτρεμος. *intrepidus*, quod ab α priv. et τρέω, *tremo, trepido.*

'Ατρεμέεσθαι, præs. inf. pass. ἀτρεμέωσι, 3 pl. præs. sub. act. ab

'Ατρεμέω, *immotus maneo*, f. ήσω, p. ἠτρέμηκα· ex eod. Th.

'Ατρεμία, ας, ἡ, *audacia, quies*; q. non trepidatio: ab eod. Th.

'Ατρεμίζω, f. ίσω, *stabilio, firmo*; item id. qu ἀτρεμέω, q. v.

'Ατρεπτος, ε, ὁ ξ ἡ, *immotus, immutabilis, firmus, rectus*, et

'Ατρέπτως, adv. *immutabilitèr, rectè.* Th. τρέπω, *verto.*

'Ατρεὺς, έως, ὁ, *Atreus*, nomen propr.

'Ατριβὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *non tritus, inusitatus*; item *inexercitatus, imperitus.* Th. τρίβω, *tero.*

'Ατριπτος, ε, ὁ ξ ἡ, idem ac ἀτριβὴς· item *indomitus*, et *laboris inexpertus*: ab eod Th.

'Ατριχος, ε, ὁ ξ ἡ, *capillis carens, sine capillis*; ἄτριχα, neut. pl. ex α pr et θρὶξ, τριχὸς, *capillus.*

'Ατρομέω, -ῶ, f. ήσω, *non tremo*, et

'Ατρομος, ε, ὁ ξ ἡ, *intrepidus*: ex α priv. et τρομέω, *trepido.*

'Ατροπος, ε, ὁ ξ ἡ, *immutabilis, perpetuus, æternus*; *rigidus, inexorabilis*; ἡ, *una Parcarum, Atropos*; *quod averti, sive exorari, nequeat*; ex α priv. et τρέπω, *verto.*

'Ατροφέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tabesco, non nutrior, languesco*, et

'Ατροφία, ας, ἡ, *alimenti defectus*; item *tabes*, morbus: ab

'Ατροφος, ε, ὁ ξ ἡ, *impastus*; item *non alens*: ex α priv. et τροφὴ, *alimentum.* Th. τρέφω, *nutrio.*

'Ατρύγετος, ε, ὁ ξ ἡ, et Ion. ἀτρυγέτοιο, *sterilis, infructuosus*; ex α priv. et τρυγὴ, *fructus.*

'Ατρυτος, ε, ὁ ξ ἡ, *indefessus, indomitus, vehemens, ingens*; item *purus, sine fæce*: ex α priv. et τρύω, *tero.*

'Ατρυτώνη, ης, ἡ, Epith Minervæ, (idem qu. ἀτειρὴς, ἡ, ἄτρυτος,) *indomita*: ab eod. Th.

'Ατρωτος, ε, ὁ ξ ἡ, *invulneratus, illæsus, inoffensus*: ex α priv. et τιτρώσκω, *vulnero.*

'ΑΤΤΑ, Atticum pro ἅσσα, ων, τὰ, vel ἅτινα, *quæcunque*; cum leni spiritu ἄσσα, Att. ἄττα, pro τινὰ, *quædam, sumitur*; et ἀττὰ, pro ποτέ.

'Αττα, ὁ, *pater*; est enim vocabulum quo juniores compellant senes, *sodes, amabo, pater*, Lat. *attæ, senes.*

'ΑΤΤΑΓΗΝ, ῆνος, ὁ, et Atticè

ἀττάγας, seu ἀτταγης, *avis picto dorso; interpretatur et gallinago: et rusticula, et coturnix.*

'ΑΤΤΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, οῦ, ὁ, *reptile*, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat: ab ἄττω.

'Αττάλεια, ας, ἡ, *Attalia*, uom urbis in Pamphyliâ. Heb. *tempus Domini.*

'Ατιτάλλω, f. αλῶ, *delicatè nutrio.* Vide in ἀτάλλω: ab ἀταλὸς, *tener mollis*

'Ατ[τ]ανίτης, et ἀτ[τ]ανίτης, ου, ὁ, et ἄτ[τ]ανον, ου, τὸ, *placenta in sartagine fricta.*

'ΑΤΤΑ'ΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, *pustulæ, crustulæ, fragmenta minuta, ex pane nimium cocto, decidentia*

'ΑΤΤΑΤΑΙ, interjec. atat.

'ΑΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, sive ἀτ[τ]έλεβος, ου, ὁ, locustæ species.

'Αττικίζω, f. ίσω. p. ικα. *partes Atheniensium sequor, Atticorum dicendi genus imitor*, et

'Αττικισμὸς, ου, ὁ, *sermo Atticus, Attica dialectus*: ab

'Αττικὸς, ἡ, ὸν, *Atticus, a, um*, et in f. g. 'Αττικὴ, ἡ, *Attica, ager Atticus*; 'Αττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.

'Ατ[τ]ον, Att. pro ἆσσον, *propiùs*, id. q. ἆσσον.

'ΑΤΤΩ, *prosilio, impetum facio, irrumpo, exulto, tripudio*: quod ex ἀΐσσω, *prosilio, ruo.*

'ΑΤΥ'ΖΩ, *terreo, perturbo, obstupefacio*, f. ύξω. p. χα præs. ind. pass. ἀτύζομαι, *timeo, consterno*: præs. part. pass. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, *turbatus, timens.*

'Ατυκτος, ου, ὁ ἡ, *infectus*; ex α priv. et τεύχω, *fabricor, fio*; p. ind. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

'Ατυμνάδης, ου, ὁ, *Atymnades*, nomen propr.

'Ατυχέστατος, *infelicissimus*, superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχὴς quod ab

'Ατυχέω, -ῶ, εῖς, -εῖ, f. ήσω, *miser sum, non assequor.* Th. τύχη: hinc

'Ατύχημα, ατος, τὸ, *miseria, infortunium, scelus*; dat. plur. ἀτυχήμασιν.

'Ατυχὴς, ἐος, ὁ ἡ, *infelix*; item *impos voti; scelestus.*

'Ατυχία, ας, ἡ, *miseria, infortunium*: ab ἀτυχὴς, quod ab α priv. et τύχη *fortuna.* Th. τυγχάνω.

'Ατυχοῦσα, ας, ἡ, præs. part. act. fœm. g. ab ἀτυχέω, q. v.

'ΑΥ', *rursùm, retro, vice versâ; vicissim: vero, pro δὲ*: αὖ, αὖ, *vox ficta latratum canis exprimens*; αὖτε, et αὖθις, idem.

'Αυ, apud Cretenses pro ἀλ', ut αὐκὰ, pro ἀλκὰ, &c.

'Αὐαίνω, f. ανῶ, *exsicco.* Vide in ἀφαίνω.

'Αυαλέος, έα, έον, *siccus squalidus*, idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco.*

'Αυάνθην, *arefactus sum*, Ion. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, *arefacio.* Th. αὔω, *arefacio*

'Αὔανσις, εως, ἡ, *ariditas senium*, et *tabes plantarum*; est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας.

'Αυάτα, ας, ἁ, Dor. et Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum, calamitas.*

'Αυγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, *video, illustror, respicio, splendeo, contemplor.*

'Αυγάζω, *illustro, video, illucesco*, f. άσω. p. ηὔγακα a. 1. ind. act. ηὔγασα præs. ind pass. αὐγάζομαι, *illustror*; p. indic. pass. ηὔγασμαι hinc

'Αὔγασμα, ατος, τὸ, *splendor.* Th. αὐγή.

'Αυγασμὸς, οῦ, ὁ, idem, et ab eod. Th.

'Αυγαῖς, dat. pl. ab αὐγὴ, q. v.

'Αυγάσδεο, Dor pro αὐγάζεο, et hoc Ion. pro αὐγάζου, *inspice.* 2. sing præs. imperat. m. vel pass. verbi αὐγάζομαι, *video.* Th. αὐγή.

'Αυγάσεαι, *respicies*, Ion. pro αὐγάσῃ, 2. pers sing. f. 1. ind. m. ab αὐγάζομαι, *video.*

'ΑΥΓΗ', ῆς, ἡ, *splendor, lux, oculus, radius, diluculum*; qu. ab αὔω, *splendeo.*

'Αὔγουστος, *Augustus*, Lat. *augens.* Σεβαστός.

'Αυδαξασθαι, Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi αὐδάω, *loquor* Th. αὐδὴ, *vox.*

'Αυδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, f. 1. ind. m. verbi αὐδάομαι, *loquor.* Sic αὐδάσας, ασα, Dor. αὐδήσας, a. 1. part. act. ab

'Αυδάω, f ήσω. p. ηὔδηκα, *vocem edo, loquor*; item *alloquor*: ab

'ΑΥΔΗ', ῆς, ἡ. *vox oratio, sermo; nuncium*: q. ab αὔω, *clamo*

'Αυδήσασκ', pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, *vociferabatur*, 3 sing. a. 1. ind. act. Ion. per Epenthesin τοῦ σκ ab αὐδάω, q. v.

'Αυην, acc. sing. fœm. ab αὖος, η, ον, *siccus.* Th. αὔω, *sicco*

'Αυθ', pro αὖθι, vel αὖθις, *iterum, rursus; posthâc, in posterum; retrò, post*: hinc ὁ, ἡ, τὸ, αὖθις, *posterus, sequens*: et pro ἔπειτα, *deinde*, ab αὖ, idem. Atticè scribitur per θ, Ion. verò per τ.

'Αυθάδεια, et αὐθαδία, ας, ἡ, *arrogantia, morositas, amor sui; pertinacia, temeritas*: ab

'Αυθάδης, εος, ὁ ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδῶν, *sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax*: ex αὐτὸς *ipse*, et ἅδω, *placeo*, τ mutato in θ ob sequentem aspiratum.

'Αυθαίρετος, ου, ὁ ἡ, *ultroneus, voluntarius*; ex αὐτὸς, et αἱρέω, q. v. hinc

'Αυθαιρέτως, adv. *sponte, ultrò.*

'Αυθέκαστος, ου, ὁ ἡ, *justus, severus* Th. ἕκαστος.

'Αυθεντέω, -ῶ, *auctoritatem usurpo in aliquem*, cum gen. *auctorem me præbeo*, f. ήσω. p. ηὐθέντηκα ab

'ΑΥΘΕ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *qui suâ manu se perimit*; qu. αὐτοέντης, idem quod αὐτοφόνος, *qui suâ manu cædem infert; auctor cædis*, et *auctor quilibet*: ex αὐτὸς, *ipse*, et ἔντεα, τὰ, *arma*: item *auctor, qui suo jure aliquid facit, dominus*, Eurip. Supplic. 412 442. ab αὐτὸς et ἕεσθαι, qu. αὐτὸν ἕντος, *se mittentis, qui seipsum mittit ad negotia, qui liberâ est potestate*: hinc

'Αυθεντικὸς, ἡ, ὸν, *authenticus, auctoritate justâ munitus*, et

'Αυθεντικῶς, *cum auctoritate, authenticè*, adv.

'Αυθήμερον, adv. *eo ipso die*; ab

'Αυθήμερος, ου, ὁ ἡ, *eodem die factus, qui est ejusdem diei; subitus, extemporalis.* Th. ἡμέρα, *dies.*

'Αὖθι, per Sync. pro αὐτόθι, *illic, istic. ibi, hic*; item *statim, huc*; et interdum pro ἔπειτα, *deinde.*

'Αυθιγενὴς, έος, ὁ ἡ, *indigena, in aliquo loco natus.* Th. γίνομαι, *nascor.*

'Αὖθις, Ion. αὖτις, et αὖθι, tum αὖτε, *rursus*, pro αὖ. Vide αὖθ', *iterum, &c.*

'Αυΐαχος, ου, ὁ ἡ, *clamosus* vel *clamans ut canes latrantes*: ab αὖ et ἰάχω, *clamo.*

'Αυλαία, ας, ἡ, *locus ante aulam, vestibulum tentorium; aulæum, cortina*: ab αὐλή.

'Αυλαῖος, αία, αῖον, *ad aulam pertinens.*

'Αυλᾶν, pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὴ, *aula.*

'ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, *sulcus*, accus. sing. αὔλακ', pro αὔλακα. Hinc αὐλακίζω, f. ίσω, *sulco.*

'Αυλάρχης, ου, ὁ, *aulæ princeps* vel *præfectus.*

'Αυλεία, ας, ἡ, *aulæ janua.* Th. αὐλὴ, *aula.*

'Αὔλειον, τὸ, *vestibulum, atrium.*

'Αὔλειος, ου, ὁ ἡ, *vestibularis, atriensis.*

'Αυλέω, *tibiâ cano*, fut. ήσω, perf. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia.*

'Αυλικὸς, ου, ὁ ἡ, vel -ὸς, -ἡ, ὸν, *aulicus*, qui est ex principis aulâ: ab αὐλὴ, *aula*: vel *fistularis, tibialis, inflandæ tibiæ peritus*: ex αὐλὸς, *tibia, fistula.*

'ΑΥΛΗ', ῆς, ἡ, *AULA, domus regia; locus subdialis, atrium, stabulum.* Hinc Angl. HALL.

'Αυλησεῦντι, Dor. pro αὐλήσουσι, *tibiâ ludent*, 3 plur. f. 1. ind. act. verbi αὐλέω, *tibiâ ludo.*

'Αύλησον, *tibiâ cane*, 2 sing. a. 1. imperat. act. ab αὐλέω, q. v.

'Αυλητὴς, οῦ, ὁ, *tibicen*; ut et αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem, et in fœm. g. αὐλητρὶς, ίδος, et αὐλητὶς, ίδος, ἡ, *tibicina, quæ tibiâ canit.* Th. αὐλὸς, *tibia.*

'Αυλητικὸς, ἡ, ὸν, *ad tibias pertinens, tibiarum peritus*: ab eod. Th.

'Αυλίδος, gen. sing. ab 'Αυλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

'Αυλίζομαι, *diversor, fabulor*; imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο; item *dormio, pernocto, castra loco*, f. ίσομαι, perf. ηὔλισμαι a. 1. ind. pass. ηὐλίσθην. Th αὐλὴ, *aula, stabulum.*

'Αυλίν, vel -ίδα, acc. sing. ab

'Αυλὶς, ίδος, vel ιος, ἡ, *aula, cubile; castra, tentorium, stabulum.* Th. αὐλὴ, *aula*; Est et

'Αυλὶς, ιδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

'Αύλιον, ου, τὸ, *stabulum, domicilium.* Th. αὐλὴ, *aula.*

'Αυλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab

'Αυλίσκος, ου, ὁ, *parva tibia fistula*, dim. ab

'ΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tibia, fistula, follis; pars hastilis, annulus fibulæ; sanguinis è naribus torrens; jaculum, ferrum*; item piscis qui *onax*, sive *dactylus*, dicitur qu. ab αὔω, vel ἄω, *flo*; hinc αὐλέω, αὐλητὴς, &c.

'Αυλος, ου, ὁ ἡ, *materiæ expers*, id. q. ἀσώματος, ου, ὁ ἡ, *incorporeus*: ab α priv. et ὕλη, *materia.*

'Αυλὼν, ῶνος, ὁ, *vallis, convallis, planities, pratum.*

Αὐλωποειδής, έ☉, ὁ ℥ ἡ, *vallis figuram habens, anfractuosus.*

Αὐλώπιδι, *galea:* dat. sing. ab

Αὐλῶπις, ιδ☉, ἡ, *galea:* ab αὐλωπὸς, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *fistulæ similes habens oculos:* ex αὐλὸς, *tibia*, vel *quicquid oblongum* est, et ὤψ, *oculus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.

Αὐξάνω, vel αὐξίω, *augeo, cresco*, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα· imperf. vel a. 2. ind. act. ηὔξανον· perf. ind pass. ηὔξημαι· a. 1. ind. pass. ηὐξήθην· a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ· a. 1. infin. pass. αὐξηθῆναι. Th. αὔξω.

Αὔξε, *adjuva*, præs imperat. act. αὔξει, 3. sing. præs. indic. act. ab αὔξω, *augeo;* αὔξεται, *augetur*, 3. sing. præs. indic. pass. ab αὔξομαι· ab eod.

Αὐξηθεὶς, a. 1. part. pass. Vide seq.

Αὐξῆσαι, a. 1. infin. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. αὔξω, *augeo*.

Αὔξησις, ιως, ἡ, *augmentum, incrementum;* in dat. plur. αὐξήσεσι· ab eod. q. v.

Αὔξηται, *crevit*, Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. ind. pass. ab αὐξάνω· *cresco*, q. v.

Αὐξητικὸς, ȣ, ὁ ℥ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, -όν, *augendi* vel *crescendi vim habens; qui augetur;* item *augens:* ab eod q. v.

Αὐξόμεν☉, *crescens*, præs. part. med. ab

Αὔξω, vel αὐξίω, f. αὐξήσω, perf. ηὔξηκα, *augeo, amplifico, cumulo:* idem quod ἀέξω, *augeo*, q. v.

Αὐόνη, ης, ἡ, *clamor;* item *ariditas, siccitas:* ab αὔω, *clamo* vel *sicco.*

Αὖ☉, η, ον, vel -ος, -α, -ον, *siccus, aridus:* ab αὔω, *sicco.*

Αὐοτερ☉, *siccior*, comparat. ab αὖ☉, *siccus.*

Αὔπν☉, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *vigil, insomnis: in quo somnus non capitur:* q. ἄνευ, ὕπνȣ· ex α priv. et ὕπν☉, *somnus.*

ΑΥ̓ΡΑ, vel αὔρα, ας, ἡ, *ventus, levior, aura;* dat. pl. αὔραισιν.

ΑΥ̓ΡΙΟΝ, *cras, crastino die; citò*, adv. Unde ὁ, ἡ, τὸ, αὔριον, *crastinus, a, um*, q. ab αὔω, *luceo*. Est lux sequentis diei.

Αὖσαι, *clamasse*, a. 1. inf. act. verbi αὔω, *clamo.*

Αὖσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi αὔω, per Dialysin pro ἄω, *clamo.* Sic αὖσαν, pro ἤυσαν, 3. p. a. 1. ind. act.

Αὐσαλέ☉, έα, έον, *siccus, squalidus:* ab αὖ☉, q. v.

Αὐστηρία, ας, ἡ, *austeritas, tetricitas:* ab

ΑΥ̓ΣΤΗΡΟ'Σ, *austerus, severus, agrestis, tetricus, durus*, in f. g. -ὰ, in n. g. ὸν, q. ab αὔω, *exsicco.*

Αὖτ' pro αὖτε, *rursus.*

Αὐτὰ, ας, Dor. pro αὐτὴ, ῆς, ἡ, *pugna*, quod vide. At Αὐτὰ, *illa, ipsa*, Dor. pro αὐτή.

Αὐτάγγελ☉, ȣ, ὁ, *qui sibi nuncius est, qui ultro nuncius venit:* ex αὐτὸς, et ἀγγέλλω, *nuncio.*

Αὐτάγητ☉, vel αὐτάγαστ☉, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *sui ipsius admirator;* seipsum ἀγάμεν☉, i. e. admirans, ex αὐτὸς et ἄγαμαι, *admiror.*

Αὐτάγρετος, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *à seipso collectus, sumptus, et electus:* ex αὐτὸς et ἀγείρω, *congrego.*

Αὐτάγρετα, ων, τὰ, *quæ sunt arbitrii nostri, in potestate nostrâ; ultrò oblata.*

Αὖται, nom. pl. f. g. ab ȣ̃τος, αὕτη, τȣ̃το, q. v.

Αὐτὰν, acc. sing. fœm. Dor. pro αὐτὴν, *ipsam.*

ΑΥ̓ΤΑ'Ρ, *sed, deinde, autem, post quam, cæterum:* hinc Angl. AFTER, manâsse videatur: q. αὖτε, ἄρ.

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, *sufficientia, contentatio:* ab

Αὐταρκέω, ῶ, fut. ήσω. perf. ηκα. *sufficio, satis sum; duro.*

Αὐτάρκης, εος, ὁ ℥ ἡ, *contentus, sibi sufficiens, opportunus, idoneus.*

Αὐταρκῶς, adv. *sufficienter, satis commodè.* Omnia ex αὐτὸς, *ipse*, et ἀρκέω, *sufficio*, q. v.

Αὐτᾶς, gen sing. fœm. Dor. pro αὐτῆς.

Αὐτάων, *ipsarum*, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, *ipse*, q. v.

Αὖτε, adv. *rursus, iterum, porrò.* Th. αὖ, *rursum*

Αὐτέη, έης, Ion. pro αὐτὴ, ῆς, *ipsa:* ab αὐτός.

Αὐτεξούσιος, ὁ ℥ ἡ, *qui sui juris*, vel *suæ est potestatis:* ex αὐτὸς et ἐξουσία, *potestas*, quod ab ἔξεστι, *licet.* Hinc

Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera potestas.*

Αὐτεπάγγελτος, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus:* ex αὐτὸς, *ipse*, et ἐπαγγέλλω, *annuntio.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Αὔτευν, Dor. pro ηὔτευν, *resonabant:* 3. pl. imperf. ind. act. contr. ab

Αὐτέω, *clamo;* f. ήσω. p. ηὔτηκα· ab αὔω, vel αὔω, idem.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, gen. pl. fœm. ab αὐτὸς, ἡ, όν, *ipse, a, um.*

Αὐτὴ, ῆς, ἡ, *clamor, vox pugnæ commissæ;* et ex consequenti, pro *pugna.* Th. αὔω, vel αὔω, *clamo.*

Αὐτήγε, Att. pro αὐτὴ, *ipsa:* ab αὐτὸς, q. v.

Αὐτήκοος, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *qui suis auribus aliquid audivit;* interdum *qui sui est juris:* ex αὐτὸς et ἤκοα, p. ind. m. verbi ἀκόω, *audio*, q. v.

Αὐθήμαρ, adv. *eodem die:* ab αὐτὸς et ἦμαρ, ατος, τὸ, pro ἡμέρα, ας, ἡ, *dies.*

Αὐτῇς, *ipsis*, Ion. pro αὐταῖς, dat. pl. fœm. ab αὐτὸς, q. v.

Αὐτὶ, pro αὐτόθι.

Αὐτίκ', et αὐτίχ', pro

Αὐτίκα, *statim, protinus, extemplo, actutùm; exempli causâ, vicissim*, adv. ab αὐτὸς; ὁ, αὐτίκα, *præsens, momentaneus, subitus:* τὸ αὐτίκα, *in præsentia;* αὐτίκα νυκτὸς, *statim nocte*, i. e. quum advesperâsset; ὡς αὐτίκα, *quàm celerrimè;* αὐτίκα δὴ, et αὐτίκα γέτοι, *principio*, vel *jamprimum;* αὐτίκα μάλα, et δὴ μάλα, *quamprimum, confestim, brevi admodùm, propediem.*

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. *rursum, post, deinceps.* Th. αὖ, *rursus.*

ΑΥ̓ΤΜΗ', ῆς, ἡ, *halitus, spiritus, vapor:* q. ab ἄω, *spiro.*

Αὐτμὴν, ένος, ὁ, idem.

Αὐτὸ, τὸ, *ipsum*, absque ν, Att. ἐς τὸ αὐτὸ, *in unum, in idem, pariter;* κατὰ αὐτὸ, *simul;* ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *in eundem*, vel *in unum locum;* αὐτὸ μόνον, *duntaxat;* ℥ αὐτὸ δὴ τȣ̃το, *id ipsum est, sicque res habet.*

Αὐτοβοᾷν, *testari de seipso, suâ voce seipsum prædicare.* Th. βοάω.

Αὐτοβοεὶ, *statim ipso clamore, primo impetu;* ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, *hic profecto, ad eundem locum.*

Αὐτογένεθλος, ȣ, Αὐτογενὴς, έος, et Αὐτόγονος, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus*, i. e. æternus. Th. γίνομαι, *gigno, nascor.*

Αὐτόγραφος, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *manu propriâ scriptus.* Th. γράφω, *scribo.*

Αὐτόγυον, ȣ, τὸ, pars aratri quod *dentale* vocatur; lignum sc. cui vomer includitur. Ex αὐτὸς et γύα, vel γύια, *arvum.*

Αὐτοδιάκονοι, ων, οἱ, *ipsi sibi ipsis famulantes*, et *inservientes:* et

Αὐτοδιακονία, ας, ἡ, *sui ipsius famulitium:* ex αὐτὸς et διάκονος; quod à διὰ et κονίω, *festino.*

Αὐτοδίδακτος, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *à seipso doctus, suapte naturâ aliquid faciens.* Th. διδάσκω.

Αὐτοετὶ, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, *eodem anno.*

Αὐτόθε, vel αὐτόθεν, adv. *ex hoc ipso loco*, vel *tempore; hinc, inde, illinc;* οἱ αὐτόθεν, *illic habitantes:* q. ἐξ τȣ̃ αὐτόθι, ἢ χρόνȣ.

Αὐτόθι, *illic, isthic, ibi, inibi;* adv. ab αὐτός.

Αὐτοῖο, *ipsius*, gen. sing. Ion. pro αὐτȣ̃, ab αὐτὸς, *ipse*, q. v.

Αὐτοκασίγνητος, ȣ, ὁ, *frater germanus:* i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, *soror germana:* ab αὐτὸς, κάσις, et γνητὸς, pro γεννητὸς. quod à γίνομαι, om. qu. vid.

Αὐτοκατάκριτος, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *suopte judicio condemnatus:* ex αὐτὸς, *ipse*, et κατακρίνω, *condemno.* Th. κρίνω, *judico.*

Αὐτοκέλευστος, ȣ, ὁ ℥ ἡ, *injussus, suâ sponte:* ex αὐτὸς, *ipse*, et κελεύω, *jubeo;* et

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ ℥ ἡ, *qui sponte suâ quid facit:* ex αὐτὸς, et κέλω, seu κέλομαι, *jubeo.*

Αὐτοκρατορικὸς, ή, όν, *ex libero arbitrio manans, imperialis:* et

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ℥ ἡ, *imperator, cui sui juris est, dux belli, legatus:* acc. pl. αὐτοκράτορας. Ex αὐτὸς et κρατέω, *imperium obtineo.* Th. κράτος, *imperium.*

Αὐτολεξεὶ, adv. *ad verbum, de verbo ad verbum.*

ΑΥ̓ΤΟ'ΜΑΤΟΣ, η, όν, vel ȣ, ὁ ℥ ἡ, *ex seipso aliquid faciens, non alieno impulsu; qui per se movetur, aut moveri videtur; spontaneus, ultroneus:* ex αὐτὸς et μάομαι, *excitor*, vel μάτην, *facilè*, quod ipsum à se *temerè, sine* consilio venit. Hinc

Αὐτομάτη sc. ἄρȣρα, *spontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges.

Αὐτόμολοι, ων, οἱ, *sponte venientes.*

Αὐτόματα, ων, τὰ, *quæ per se moventur*, ut horologia.

Αὐτομάτως, *spontè, fortuitò*, adv.

Αὐτομέδων, ὁ, *Automedon*, nom. propr. *Achillis auriga.*

Αὐτομήτωρ, ορὸς, ὁ ℥ ἡ, *eâdem matre natus, qui vel quæ mores matris refert.*

'Αυτομολέω, f. ήσω, p. ηκα, *transfugio, ad hostes deficio.* Hinc

'Αυτόμολος, ε, ὁ ϗ ἡ, *transfuga:* ex αὐτὸς, et μολέω, *vado.*

'Αυτονόη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris, filia Cadmi; *quæ sc. ipsa intelligit:* à νόος, νᾶς, *mens.*

'Αυτονόμη, ης, ε, nomen mulieris. Lat. *sui juris.*

'Αυτόπιστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *per se fidem faciens, sine argumentis;* αὐτόπιστον, neut gen. *per se credibile, per se notum:* ex αὐτὸς et πιςὸς, quod à πείθω, *persuadeo.*

'Αυτόπτης, ε, ὁ, *spectator, testis oculatus,* qui ipse vidit: ex αὐτὸς et ὀπτάνω, *video.* Th. ὄπτομαι, idem.

'Αυτόῤῥυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sponte fluens:* ex αὐτὸς, et ῥέω, *fluo.*

'ΑΥΤΟΣ, ἡ, ὁ, *ipse, a, um,* modò demonstrativum, modò relativum; præposito articulo *idem;* ἐς τὸ αὐτὸ, *in unum, unà, simul:* κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul;* ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *ibidem, in eundem locum, in eodem loco.*

'Αυτοςάδια, ας, ἡ, *pugna statoria* quâ sc. *pede collato cum hoste pugnatur; statio in proprio loco:* ex αὐτὸς et ςάδιος, *stabilis.* Th. ἵςημι, *sto.*

'Αυτόςολος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui sine navi trajicit, qui ipse sibi navis est,* de natante: ex αὐτὸς et ςέλλω, *apto.*

'Αυτοσχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore facio et tumultuariè, temerè seu inconsultè ago, loquor, judico; meâ sponte ago.*

'Αυτοσχεδίη, μῖξαι, *cominùs miscere:* ab

'Αυτοσχέδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel ιος, ία, ιον, *extemporalis, ex tempore factus, rudis, tumultuarius:* et

'Αυτοσχεδίως, adv. *ultrò, sine curâ, extempore, tumultuariè:* ab

'Αυτοσχεδὸν, seu -δὰ, vel -δὴν, adv. *propè, cominus;* quod ex αὐτὸς et σχεδὸν, *propè.*

'Αυτότατος, *ipsissimus;* ab αὐτὸς, *ipse.*

'Αυτοτελὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *perficiens,* et *perfectus, absolutus, sufficiens;* item *is qui sumptibus aliquid facit, vivit, is qui utitur vectigalibus:* ex αὐτὸς, et τέλΘ-, *finis, sumptus, vectigal.*

'Αυτε, *ibi, illìc, hìc:* adv. ab αὐτὸς, *ipse.*

'Αυτε, αὐτῷ, αὐτὸν, pro ἑαυτε, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν, *sui ipsius, &c.*

'Αυτουργέω, ῶ, f. ήσω, *per me, manu meâ facio;* et

'Αυτουργὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui per se operatur, qui suâ industriâ victum sibi comparat;* item *artifex, opifex:* ab αὐτὸς et ἔργον, *opus.*

'Αυτόφλοιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *unà cum suo cortice:* q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

'Αυτοφυὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *ex se ipso procreatus, suâ sponte natus, nativus; opere non factus, arte carens,* &c. ut et

'Αυτόφυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem ex αὐτὸς et φύω, *gigno.*

'Αυτόφωρον, ε, *ipsum furtum, flagrans facinus;* item *ipsum factum:* ex αὐτὸς, et φωρ, φωρὸς, ὁ, *fur.* ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφόρῳ, *in ipso facto.*

'Αυτόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *qui aliquid suâ manu facit;* vel *se manu suâ interficit:* et hinc

'Αυτοχειρὶ, 'Αυτοχειρία, *manu propriâ:* ex αὐτὸς et χεὶρ, *manus.*

'Αυτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ex ipsâ tellure oriundus in quâ vivit, indigena, vernaculus:* αὐτόχθονες ἄνδρες, aborigines: et

'Αυτοχθόνα ἔθνεα, *gentes indigenæ, quæ in aliquâ regione sunt natæ:* ex αὐτὸς et χθὼν, *terra.*

'Αυτόχρημα, *reipsâ, reverà, plane,* adv. ex αὐτὸ et χρῆμα, *res negotium.*

'Αυτόχυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *suâ sponte fusus:* ex αὐτὸς et χέω, *fundo.*

'Αυτόχωνος, *veluti suâ sponte fusus, ingens:* ex αὐτὸς et χῶνΘ-, *fornax fusoria:* quod ex χέω, *fundo.*

'Αυτοψεὶ, adv. *ipse aspectu:* et

'Αυτοψία, ας, ἡ, *proprius aspectus, oculata fides:* ex αὐτὸς et ὄψις quod ab ὄπτομαι, *video.*

'Αυτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, *ipse;* et in nom. dual. αὐτὼ, *ipsi duo;* sed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτε, vel αὐτόθι, *illic.*

'Αυτῷ, dat. sing. contr. pro ἑαυτῷ, *sibi ipsi.*

'Αυτως, adv. *frustrà,* item, *similitèr,* pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς, *ipse.*

'Αυφίνα, Æol. pro αὐχένα. Et

'Αυχέν', pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ἑνος, ὁ, *cervix.* Hinc

'Αυχένιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cervicalis, ad cervicem pertinens.*

'ΑΥΧΕΩ, *jacto me, glorior;* f. ήσω, p. ηὔχηκα, quasi ab αὐχὴν, *elatâ cervice me jacto.* Hinc

'Αυχη, ης, ἡ, *jactatio, animi elatio, gloriatio.*

'ΑΥΧΗ'Ν, ἑνος, ὁ, *cervix, locus, angustus;* acc. sing. αὐχένα. Indè αὐχένιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ad cervicem pertinens.*

'Αυχμηρὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, squalidus, pauper, siccus.*

'ΑΥΧΜΟ'Σ, ε, ὁ, *siccitas ex vehementi æstu, squalor, situs, pœdor, illuvies:* quasi ab ἄυω, *sicco,* Epenthesi literæ, χ.

'Αυχμώδης, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *æstuosus, aridus præ æstu, sordidus, squalidus.*

'ΑΥ'Ω, fut. ἄυσω, per. ηὖκα, *sicco, arefacio, accendo;* in quâ significatione etiam cum aspero, αὔω. Item ἄυω, et per Dialys. ἀΰω, f. ἀΰσω, p. ἤϋκα, *clamo, resono, boo, splendeo, flo:* ab ἄω, *spiro.*

'Αφ', pro ἀπὸ, *ab.*

'Αφαγνίζειν, præs. inf. act. *consecrare, purificare, expiare, spoliare:* ab ἀπὸ et ἁγνὸς, *purus,* q. v.

'Αφαίρεσις, εως, ἡ, *exemptio, ablatio, abstractio;* Figura Grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; et

'Αφαιρεθεὶς, ἑντος, a. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab

'Αφαιρέω,-ῶ, *aufero, detraho, adimo; vindico, adfero, eximo:* f. ήσω, p. ἀφῄρηκα, a. 1. ind. act. ἀφῄρησα, a 2. ind. act. ἀφεῖλον, præs. ind. pass. ἀφαιρέομαι,-ῦμαι, *auferor,* p. ind. pass. ἀφῄρημαι, vel -ημαι, a. 1. ind. pass. ἀφῃρέθην, f. 1. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. ind. m. ἀφειλόμην, ε, ετο, a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio.* Hinc

'Αφαίρεμα, vel -ημα, ατος, τὸ *id quod aufertur, ablatio, separatio, detractio.*

'Αφαιρέματα, ων, τὰ, *partes quæ à victimis auferuntur.*

'Αφαιρῆσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρέω, q. v.

'Αφαιςὸς, ε, vel οιο, ὁ, Dor vel Ion. pro Ἥφαιςος, ε, ὁ, *Vulcanus.*

'ΑΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis;* item oppidum Libyæ.

'Αφαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sine cono, aut cristâ:* ex α pr. et φαλὸς, *conus galeæ.*

'Αφάλλομαι, f. l. m. ἀφαλεμαι, p. ind. pass. ἀφῆλμαι, *insilio, salto, desilio, resilio.*

'Αφαμαρτάνω, *aberro, privor:* ex ἀπὸ et ἁμαρτάνω, *pecco;* f. ήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἤμαρτον, ες, ε.

'Αφάμαρτε, *aberravit,* 3. sing. a. 2. ind. act Ion. pro ἀφήμαρτε.

'Αφάνεια, ας, ἡ, *obscuritas, incertitudo:* et

'Αφανὴς ὁ ϗ ἡ, τὸ ἀφανὲς, ἑος, *obscurus, non manifestus, incertus, ignotus:* unde ἀφανῶς, *occultè,* adv. ex α pr. et φαίνω, *ostendo.*

'Αφανίζω, *ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo;* f. ίσω, p. ἠφάνικα, præs. ind. pass. ἀφανίζομαι, *evanesco,* p. ind. pass. ἠφάνισμαι, a. 1. ind. pass. ἠφανίσθην, f. 1. ind. pass. ἀφανισθήσομαι. Ex α pr. et φαίνω, *ostendo.*

'Αφανισμὸς, ε, ὁ, *evanescentia, excidium, interitus;* ἀφάνισις, εως, ἡ, *abolitio:* ab ἀφανίζω. Th. φαίνω, *ostendo.*

'Αφαντος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non conspicuus, non apparens, qui evanuit*

'Αφάντως, et ἄφαντον, *obscurè, occultè, clanculum;* ἀφανῶς, idem: ex α priv. et φαίνω, *ostendo.*

'Αφαπτω, f. -άψω, p. αφῆφα, p. pass. ἀφημμαι. Ion. ἀναμμαι, undè ἀναμμένος, *suspensus; suspendo, alligo, applico, admoveo;* ab ἀπὸ et ἅπτω, *necto.*

'ΑΦΑΡ, *statim, citò, facile:* qu. ab ἀφῆ id est, *ipso tactu;* vel ab α, *simul,* et φάω, *dico:* hinc ἀφάρτερος, *celerior.*

'Αφαρὶ, pro ἄφαρ, Ion.

'Αφαρῆα, acc. sing. ab. 'Αφαρεὺς, -ῆος,-ἑος,-ἑως, ὁ, *Aphareus,* nom. propr. viri.

'Αφαρητίδαι, Poët. pro 'Αφαρῆδαι, ῶν, οἱ τε 'Αφαρέως παῖδες, *filii Apharei.*

'ΑΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *Apharca, arbor, semper virens.*

'Αφαρπάζω, f. -σω, vel -άξω, p. -ακα, vel -αχα, *surripio, abripio, eripio.*

'Αφάρτερος, -ρα, -ρον, *celerior, -or, -us,* compar. ab ἄφαρ, *citò,* q. v.

'Αφασία, ας, ἡ, *loquendi impotentia, obmutescentia, stupor, quæ quo loqui non possumus:* ex α pr. et φημὶ, *loquor,* seu φάω, *dico.* Poëtæ dicunt ἀμφασίη, metri causâ.

'Αφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis, non dicendus;* item *incelebris:* et

'Αφατοι, ων, οἱ, pl. num. *non clari:* ex α priv. et φατὸς, *dicendus,* quod à φημὶ, *loquor,* seu φάω, *dico.*

'Αφάτως, *ineffabiliter, ita ut dici, numerari nequeat; AFFATIM, abunde:* adv. ab ἄφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, q. v.

'ΑΦΑΥΡΟ'Σ, -ρα, -ρον, *imbecillis, debilis:* in comp. ἀφαυρότερος, *imbecillior:* superl. ἀφαυρότατος. *imbecillimus:* q. ex α intens. et φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, *vilis.* Alii à παῦρος, *paucus,* π in φ mutato, qu. robore parvus.

'Αφαύω, fut. αύσω, *sicco, uro, inediâ exaresco.* Th. ἄυω, *sicco.*

'Αφάω, ῶ, f. ήσω, *palpo, contrecto,*

tango, acc. sing. masc. αφωνία, Poët. pro αφῶντα, ab ἁφή, *tactus*, quod ab ἅπτομαι, *tango*, q. v.

'Αφεγγης, έος, ὁ ἡ, *obscurus, cæcus, lumine carens.*

'Αφεδρῆ, *suffoceris*; imprecantis est.

'Αφεδρὼν, ῶνος, ὁ, *cloaca, latrina*: ex απο et ἕδρα, *sella*; ἄφεδρος, ε. ὁ, *menstrua purgatio mulierum.* Sunt qui per αφεδρῶνα intelligunt *rectum intestinum.*

'Αφίητε, *dimiseritis*, Ion. pro αφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab αφίημι, q. v.

'Αφεθεὶς, *dimissus*, a. 1. part pass. αφήθην, ἕθην, vel -είθην, ης, η, *relictus sum*, a. 1. ind. pass. αφεθῇ, 3 sing. a. 1. sub. pass αφεθῆναι, a. 1. inf. pass. αφεθήσομαι, 1. sing. et in 3. pl. αφεθήσονται, f. 1. ind. pass. ex αφίημι, quod ab ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

'Αφειδέως, Ion. pro αφειδῶς, adv. *non parcè, liberalitèr*: ab

'Αφειδὴς, έος, ὁ ἡ, *non parcens, profusus; rigidus, asper*: et

'Αφειδήσαντα, *securum, qui non pepercit*, acc. sing. a. 1. part. act. ab αφειδέω, f. ήσω, p. ηκα, *non parco*: *contemno, nullam curam habeo*: ex α priv et φείδομαι, *parco.*

'Αφειδία, ας, ἡ, *non parcere, crudelitas, severitas disciplinæ, profusio*; q. *imparsimonia*: ab αφειδὴς, *non parcens*: ex eod. Th.

'Αφίεθην, 3. sing. et in 3. pl. αφίεθησαν. *dimissi sunt*, a. 1. ind pass. verbi αφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

'Αφεῖλε, *abstulit*, 3. sing. a. 2. ind. act. αφείλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab αφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio.*

'Αφεῖμαι, *dimissus sum*, 1 sing. perf. ind. pass. ab αφίημι· perf. part. pass. αφειμένΘ. Th. ἵημι, *mitto.*

'Αφεῖμεν, *omissimus*; volunt esse 1. pl. a. 2. ind. act. pro αφίμεν, ab ἄφῆν, a. 2. ind. act. verbi ἀφίημι; sed. ibi scribendum ἄφεμεν. Mallem ergò dici in 1. pl. a. 2. opt. act. pro αφείημεν, ut ἷμεν pro ἵημεν, per Syncop. vel αφίμεν, Ion. et Poët. dicitur in a. 2. inf. act. pro αφεῖναι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

'Αφεῖναι, *dimisisse*, a. 2. inf. act. ab αφίημι.

'Αφεὶς, εντος, et in f. g. αφεῖσα, *derelinquens*; a. 2. part. act. ab αφίημι.

'Αφεκτέον, *abstinendum est*: ab ανέχομαι, *abstineo.* Th. ἔχω, *teneo, habeo.*

'Αφελγύνω, f. υνῶ, p. υγκα, *lædo.*

'Αφέλεια, ας, ἡ, *simplicitas orationis, cultûs*, &c. ab αφελης, q. v.

'Αφελεῖν. a. 2. inf. act. ab αφαιρέω, q. v.

'Αφελεῖται, 3. sing. f. 2. ind. m. et

'Αφελέσθαι, a. 2 inf. m. αφέλεσθε, *aufertis*, Ion pro αφείλεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. αφελόμην, ε, ετο, verbi αφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio.*

'Αφέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi αφαιρέω, q. v.

'ΑΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ ἡ, *simplex tenuis frugalis.*

'Αφελόμην, Ion. pro αφειλόμην, 1. sing a. 2. ind m. ab αφαιρέομαι. Vide αφαιρέω, *aufero.*

'Αφελότης, ητος, ἡ, *simplicitas*, idem quod αφέλεια. Th. αφελὴς, supra.

'Αφίλωμαι. η, ηται, a. 2. sub. m. ab αφαιρέω, *aufero*, q. v.

'Αφελὼν, *auferens*, a. 2. part. act. ab eod. q. v.

'Αφελῶς, *simplicitèr, nudè, tenuitèr, sine artis affectione*, adv. ab αφελὴς, q. v.

'Αφεμα, ατος, τὸ, *dimissio, id quod dimittitur.*

'Αφέμενος, *derelinquens, dimittens*: nom. sing. mas. part. a. 2. m. verbi αφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

'ΑΦΕΝΟΣ, ε. ὁ. vel ἄφενΘ, εος, τὸ, et per Syncop. ἄφνος, ε. ὁ, vel ἄφνος, εος, τὸ, *divitiæ, opes, reditus*, propriè *unius, anni*: qu. αφ' ἑνὸς, ἕνε, vel ἕνε, *uno anno collectum.*

'Αφέντι, *derelinquenti*, dat. sing. a. 2. part. act. ab αφεὶς, verbi αφίημι, q. v.

'Αφέξω, εις, ει, *abstinebo*, f. 1. ind. act. ab ανέχω, f. ξω. Th. ἔχω, *teneo, habeo.*

'Αφέρπω, f. ψω, p. φα, *subrepo, serpendo, abeo*: serpentis proprium. Th. ἕρπω, *serpo.*

'Αφερψῶ, Dor. pro Αφέρψω, f. 1. ind. act. verbi αφέρπω, q. v.

'Αφες, ἕτω, 2. et 3 sing *sine, remitte, -ito*; αφετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. ab αφίημι, *sino*, q. v.

'Αφεσις, εως, ἡ, *remissio debiti*, e.g. *delicti, pœnæ, demissio uxoris*, &c. ab αφίημι.

'Αφεςαίη, Poëtico more, pro ἀφισταίη, 3. sing. præs. opt act. ab αφίςημι, pro αφίςημι, *discedo.*

'Αφεςαίην, *dimitterem*: Poët. pro αφιςαίην, 1. sing. præs. opt. act. ab αφίςημι.

'Αφεςᾶσι, *cessant*, 3. pl. præs. ind. act. pro ἱςᾶσι, ab ἵςημι, nam aliquandò per ε reduplicatur, unde est ἕςαμεν, et opt. ἱςαίην, &c. Vel αφίςασι per Syncop pro αφεςήκασι, 3. pl perf. ind. act. Th. ἵςημι. *sto.*

'Αφίςατε, per Syncop. pro ἀφεςήκατε, perf. ind. act. 2. pl. ab αφίςημι

'Αφέται, ων, αἱ, locus ita dictus; q. d. *dimissæ.* Sunt qui τὸ αφεῖναι vertant *in altum velis dare.* Stephan. dicit 'Αφέται, esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

'Αφετε, *dimittite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi αφίημι. Undè et

'Αφετέον, *dimittendum est*, adv. positivum.

'Αφετος, ε, ὁ ἡ, *dimissus, liber, absolutus*; item *sacer*; item *expositus, prostitutus, rejectaneus*: ab αφίημι, quod ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

'Αφέψω, vel -έω, f. αφεψήσω, *decoquo*: et indè αφέψημα, ατος, τὸ, *decoctum*, et ἄφεψις, εως, ἡ, *decoctio*: ex απο et ἕψω, *coquo.*

'Αφέωκα, *remisi*, Att. pro αφεῖκα, 1. sing perf. ind. act. et

'Αφέωνται, 3. pl. perf. ind. pass. Att. pro αφεῖνται, ab αφίημι. *remitto.*

'Αφεώρα, *prospectabat*: Att. pro αφώρα, 3. sing. imperf. ind. act. contr. ab αφοράω. Th. ὁράω, *video.*

'Αφὴ, ῆς, ἡ, *commissura*; item *tactus*; *ictus, plaga*; *accensio, incensio*; à præt. ind. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango.*

'Αφηγέομαι, -ῦμαι, f. -ήσομαι, p. -ημαι, *duco, dux sum, impero*; part. præs. med. αφηγέμενος, *ducens, dux, princeps*; item *narro, commemoro*: ex απο et ἡγέομαι, *dux sum.*

'Αφήγησις, εως, ἡ, *narratio, memoria*: et idem quod.

'Αφήγημα, ατος, τὸ, *narratio*: à præt. ind. pass. præced. verbi.

'Αφῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. αφῆν, ῆς, ῆ, aor 2. ind. act. αφῆτε, 2. pl. aor. 2. subj. act. ab αφίημι, *remitto.*

'Αφήλατο, *desiliit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ab αφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio.*

'Αφήμαρτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. ab αφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco.*

'Αφημμένος, ε, ὁ, *suspensus, pendens*; perf. par. pass. ab αφάπτω. præt. ind. pass αφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango.*

*'Αφηνιάζω, f. άσω, p. ακα, *habenas detrecto, et excutio; contumax sum, non pareo.*

'Αφηρεύμην, θμην, -εν, -ε, -έετο, -εῖτο, *auferebam*; imperf. ind. m. verbi αφαιρέομαι, -ῦμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, *capio.*

'Αφηρέθην, 1 sing. a. 1. ind. pass. ab αφαιρέω, *aufero.*

'Αφήτορος, gen. sing. ab

'Αφήτωρ, ορος, ὁ, *emissor, jaculator*; Epith. *Apollinis. vaticinator, ab emittendis oraculis*: ex αφίημι, *emitto.* Th. ἵημι.

'ΑΦΘΑΙ, ῶν. αἱ, *ulcera maligna in oris superficie*: item, *in ore uteri*: ab ἅπτω, *accendo.*

'Αφθαρσία, ας, ἡ, *immortalitas, incorruptibilitas*: ex α priv. vel negat. et φθάρσις, *corruptio.* Th. φθείρω, *corrumpo.*

'Αφθαρτος, ε, ὁ ἡ, *incorruptibilis, immortalis*: ab α negat. vel priv. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, *sine*, et φθαρτὸς, quod ab eod. Th.

'Αφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἥφθην, verbi ἅπτομαι, *tango.* Th. ἅπτω, *necto*, &c.

'Αφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento, pro ἥφθη, *conflagravit*; 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἅπτω, *accendo.*

'Αφθιτος, ε, ὁ ἡ, *incorruptibilis*: id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθείω, *corrumpo.*

'Αφθόγγοισι, dat. pl. Ion. ab

'Αφθογγος, ε, ὁ ἡ, *non vocalis, mutus*: ex α pr. et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor*; p. ind. m. ἔφθογγα, unde φθόγγος, *sonus.*

'Αφθόνατος, ε, ὁ, Dor. pro.

'Αφθόνητος, ε, ὁ ἡ, *invidiâ carens, invidiæ non obnoxius*: ex α pr. et φθόνος, *invidia.* Hinc.

'Αφθονέςερος, ε, ὁ, Poët. pro αφθονώτερος, ε, ὁ, *invidiæ minus obnoxius.*

'Αφθονία, ας, ἡ, *copia, abundantia*, item *invidiæ carentia.*

'Αφθονος, ε, ὁ ἡ, *invidiâ carens, copiosus* Hinc αφθόνως, adv. *sine invidiâ, copiosè, affatim*, ex α priv. et φθόνος, ε, ὁ, *invidia.*

*'Αφθορος, ε, ὁ ἡ, *incorruptus, impollutus, impubès, imberbis.*

'ΑΦΙ'Α, ας, ἡ, *genus plantæ.*

'Αφιᾶσι, *dimittunt, absolvunt judicio*; 3. pl. præs. ind. act. pro αφιεῖσι, et Ion. αφιᾶσι. verbi αφίημι.

'Αφῖγμαι, perf. ind. pass. verbi αφικνέομαι, *pervenio.*

'Αφίδρυμα, ατος, τὸ, *statua, dedicatio, simulacrum, delubrum, effigies*: ex ἀπὸ et ἱδρύω, *stabilio.*

'Αφιεθι, -ίετω, *remitte*, *-ito*, 2. et 3. sing. præs imperat. act. ab ἀφίημι.

'Αφιει, *dimittebat*, 3. pers sing. imperf. vel præs. ind. act. pro ἀφίη, q ab ἀφιέω, εις, ει, priusquam transit in μι, conjug. secund. Et

'Αφιεις, ἰντος, præs. part. act. ἀφιέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

'Αφίημι, *dimitto*, *repudio*, *omitto*, *permitto*, *sino*, *emitto*, *pro-con-jicio*, *remitto*, *relinquo*. ἀφιετε, 2. pl. præs imperat. act. ἀφιέναι, præs. inf. act. f ἀφήσω, a. 1. ind. act. ἀφῆκα. a. 2. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, a. 2. imperat. act. ἄφες, ἑτω, et 2. pl ἄφετε, a. 2 sub. act. ἀφῶ, ῇς, ῇ, a. 2 part. act. ἀφεὶς, ἑντ☉. præs. ind. pass. ἀφίεμαι, σαι, ται, *relinquor*, p. ind. pass. ἀφεῖμαι, et in 3. pl. ἀφεῖνται, et Att. ἀφέωνται. a. 1. ind. pass. ἀφείθην, ηθην, vel -ἑθην, ης, η, a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. ind. pass. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto*.

'Αφίκετο, *rediit*, 3. sing. a. 2. ind. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*.

'Αφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

'Αφικευ, Dor. pro ἀφίκευ, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. et Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio*. Sic ἀφικνεῦ, Dor. et Æol pro ἀφικνοῦ, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass.

'Αφίκηαι, *adveneris*, Ion. per Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

'Αφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*, *advenio*, *assequor*, sc. *cursu*, *virtute*, *quacunque*, *similitudine*, &c. inde gen. pl præs. part. med. ἀφικνουμένων· præs. inf. med. ἀφικνεῖσθαι, f. 1. m. ἀφίξομαι. p. pass. ἀφῖγμαι· a. 2. ind. m. ἀφικόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. med. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, *venio*.

'Αφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

'Αφιλάγαθος, ου, ὁ ϛ ἡ, *minimè amans bonos*: ex α pr. φιλ☉ et ἀγαθὸς, *bonus*.

'Αφιλάνθρωπος, ου, ὁ ϛ ἡ, *inclemens*, *inhumanus*; *-ία*, *ilas*, -ώπως. *-mamiter*: ab α pr. φίλος et ἄνθρωπος.

'Αφιλάργυρος, ου, ὁ ϛ ἡ, *alienus ab avaritiâ*: ex α pr. φίλος et ἄργυρος, *argentum*.

'Αφιλος, ου, ὁ ϛ ἡ, *alienus ab amicitiâ*, *amicis carens*: ex α pr. et φίλος, *amicus*.

'Αφιλότιμος, ου, ὁ ϛ ἡ, *minimè ambitiosus*; cum meliori, tum deteriori, sensu: ab α pr. et φιλότιμος, *ambitiosus*: quod à φίλος et τιμὴ, à τίω, *honoro*.

'Αφιξις, εως, ἡ, *adventus*, *accessus*; *discessus*, *profectio*: ab ἀφικνέομαι, q. v.

'Αφίξομαι, f. 1. ind. m. verbi ἀφικνέομαι, q. v.

'Αφίπταμαι, *avolo*; f. 1. m. ήσομαι, a. 2. ind. act. ἀφίπτην, a. 2. ind. m. ἀφιπτάμην, vel -όμην. a. 2. part. m. ἀφιπτάμενος. Th. ἵπταμαι, seu πτάω, *volo*, *-as*.

'Αφίστημι, *sejungo*, *amoveo*; *absisto*, *desero*, *desisto*; *recedo*, *discedo*, *deficio*, *abduco*, *deduco*; item *abesse*, *distare*, in med. *rependo*, in pass. voce, *disjungi*, *avelli*: Hom. Il. N. 745. fut. ἀποστήσω. præt. ἀφέστακα. a. 2. ind. act. ἀπέστην, a. 2. imperat. act. ἀπόστηθι, ἡτω. et in 2. pl. ἀπόστητε, a. 2. sub. act. ἀποστῶ, ῇς, ῇ· a. 2. inf. act. ἀποστῆναι· a. 2. part. act. ἀποστὰς, άντος, præs. ind. m. ἀφίσταμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἀφίστανται, *deficiunt*; præs. imperat. m ἀφίστασο· f. 1. ind. m. στήσομαι, *deficiam*: ex ἀπὸ et ἵστημι, *sto*.

'Αφῖχθαι, *devenisse*: perf. inf. pass. à perf. ind. pass. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι, *pervenio*, &c. q. v.

'Αφλαστον, ου, τὸ, *summa pars*: et *ornamentum puppis*; ex α priv. et φλαστος, *qui contundi facilè nequit*.

'Αφλογιστία, ας, ἡ, *inflammabilitatis ineptitudo*. Et

'Αφλόγιστος, ου, ὁ ϛ ἡ, *non ustulatus*, *qui inflammari nequit*. Ab α priv. et φλογιστος, quod à 3 pers. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω, *uro*, *flammo*.

'Αφλοισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *spuma*; mutato ρ in λ, et Pleonasm. τοῦ ι.

'Αφνειὸς, οῦ, ὁ ϛ ἡ, *dives*; (comp. -ότερος, *ditior*; super. -ίστατος, *ditissimus*) Poët. pro ἀφνεὸς, comp. -ώτερος. Th. ἄφενος, *divitiæ*.

'Αφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, genit. singul. ab ἀφνειὸς, q. v.

'Αφνῶ, adv. *repentè*, *subitò*, *protinus*; per Sync. τοῦ α, et Apoc. τοῦ σ, pro ἀφανῶς. Ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.

'Αφοβία, ας, ἡ, *securitas*: et

'Αφοβος, ου, ὁ ϛ ἡ, *metum non adferens*, *intrepidus*: et indè

'Αφόβως, *intrepidè*, *sine metu*: ex α priv. et φόβος, *metus*; quod à p. ind. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo*, vel φοβέω, *terreo*, *timeo*.

'Αφόδευμα, ατος, τὸ, *excrementum*: et

'Αφοδευτήριον, ου, τὸ, *latrina*: ab

'Αφοδεύω, f. εύσω. p. ἀφωδευκα, *caco*, *excerno*, *alvum exonero*.

'Αφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόρδιον, q. v. ab

'Αφοδος, ου, ὁ, *discessus*, *digressus*, *reditus*: item *secessio ad exonerandam alvum*; *latrina*, *stercus*, *excrementum*; ab ἀπὸ, et ὁδὸς, *via*.

'Αφόμοιος, ου, ὁ ϛ ἡ, *absimilis*, *dissimilis*, *ficto similis*. Ex ἀπὸ et ὅμοιος, *similis*.

'Αφομοιόω, ῶ, *similem reddo*, *assimilo*: f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα, p. ind. pass. ἀφωμοίωμαι, part. perf. pass. ἀφωμοιωμένος, *assimilatus*: ab ὅμοιος *similis*. Th. ὁμὸς, ἡ, ὸν, idem.

'Αφοπλίζω, f. ίσω. p. ικα. *armis spolio*; med. vel pass *arma exuo*: neut. absolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, *exuerunt*: 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. Ex ἀπὸ, et ὅπλα, τὰ, *arma*.

'Αφοράω, -ῶ, *intueor*, *respicio*, *adspecto*: f. άσω. p ἀφώρακα, et Atticè ἀφεώρακα. Ex ἀπὸ, et ὁράω, *video*.

'Αφόρδιον, ου, τὸ, pro ἀφόδιον, ου, τὸ q. v. ρ inserto metri ergo, *excrementum*: ex ἀπὸ et ὁδὸς, *via*.

'Αφόρητος, ου, ὁ ϛ ἡ, *intolerabilis*, *molestus*, verbale: ex α priv. et φορέω, *fero*, *gero*. Th. φέρω, *fero*.

'Αφορία, ας, ἡ, *sterilitas*, *frugum*, *agrorum*.

'Αφοριεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. Att. ab

'Αφορίζω, *separo*, *segrego*, *distinguo*, *finio*, *termino*; *deligo*, *designo*; *excommunico*, *repulio*, &c. imperf. ind act. ἀφώριζον· f. ἀφορίσω· et Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ p. ἀφώρικα· a. 1. ind. act. ἀφώρισα, imperat. ἀφόρισον, άτω· a. 1 ind. pass. ἀφωρίσθην, ης, η· a. 1. imperat. pass. ἀφορίσθητι, et in 2. pl. ἀφορίσθητε, ex ἀπὸ et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*, *finis*.

'Αφορισμένος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω, *separo*.

'Αφόρισμα, ατος, τὸ, *suis terminis descriptum*, *et ab aliis separatum*. Et

'Αφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determinatio*, *distinctio*, *separatio*; *brevis sententia*: ἀφορισμοὶ, ῶν, οἱ, *breves sententiæ*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφορίζω, q. v.

'Αφορμάω, -ῶ, f. ήσω, *proripio me ex aliquo loco*; discedo, *proficiscor*. Ex ἀπὸ et ὁρμάω, *prorumpo*.

'Αφορμὴ, ῆς, ἡ, *impetus*, *perfugium*, *auxilium*; *occasio*, *opportunitas*: *pecunia ad peculiarem usum destinata*: ex ἀπὸ et ὁρμὴ, *impetus*.

'Αφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 2. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, f. ήσω, *ex aliquo loco me proripio*, *proficiscor*: ex ἀπὸ et ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus*.

'Αφορολόγητος, ου, ὁ ϛ ἡ, *immunis à tributo*.

'Αφορος, ου, ὁ ϛ ἡ, *sterilis*, *non frugifer*. Ex α priv. et φέρω, *fero*.

'Αφοσιόω, f. ώσω. p. ωκα. *expio*, *consecro*, *devoveo*; *justa facio*, *abominor*; *perfunctoriè ago*, *undè* ῶ*l*, *leviter defungor*, *velut auspicandi tantùm causa*; *deprecor*, *recuso*, &c. ab ἀπὸ et ὅσιος.

'Αφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum*. Et

'Αφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio*: à præt. ind. pass. præced. verbi.

'Αφ' οὗ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, *ab eo tempore*.

'Αφου, 2. sing. a. 2. imperat. m. Att. pro ἄφεο, et hoc Ion. pro ἄφεσο, *libera*, ab ἀφίημι, q. v.

'Αφοῦ, pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπολύθητι.

'Αφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. sing. part. præs. act. contr. ab ἀφάω, *palpo*, *contrecto*: quod ab ἁφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

'Αφραδέοντι, *inscienti*; dat. sing. præs. part. act. ab

'Αφραδέω, f. ήσω. p. ηκα. *inconsultè ago*; vel *stultè loquor*, *insanio*: quod ex α pr. et φραδὴς, *prudens*, *intelligens*, *consultus*. Th. φράζω, *dico*, *intelligo*.

'Αφραδὴς, ιος, ὁ ϛ ἡ, *temerarius*, *inconsultus*. Et indè

'Αφραδία, ας, ἡ, et Ion. ἀφραδίη, *imprudentia*, *inopia consilii*; ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις, ex α priv. et φραδὴς, *prudens*.

'Αφραίνω, f. ανῶ. *insanio*, *desipio*, *amens sum*: præs. part. act. ἀφραίνων. Ex α priv. et φρὴν, *mens*.

'Αφρακτος, ου, ὁ ϛ ἡ, *non septus*, *non munitus*. Ex α priv. et φρακτὸς, *septus*.

'Αφραστος, ὁ ϛ ἡ, *ineffabilis*, *non dictus*, vel *non dicendus*; item *inexpectatus*, *improvisus*; *occultus*: ἐς τὸ ἀφραστότατον, subaudi χωρίον, *in occultissimo loco*: ex α priv. et φράζω, *dico*.

'Αφρήτωρ, ορος, ὁ, *qui est extra tribum*; item *osor*, vel *inimicus*, *civilis societatis*: ex α priv. et φρήτωρ. Ion. pro φράτωρ, *contribulis*: q. à φρατρία, *curia*, *tribus*: ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

'Αφρίζω, *spumo*, *spumam excito*: f. ίσω. p. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, *spuma*.

'Αφρική, ῆς, ἡ, *AFRICA*, dicta est ἡ Λιβύη, *Libya*, ab *Apro* seu *Afro* quodam.

'Αφρογένεια, ας, ἡ, *ex spumâ prognata;* et 'Αφρογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, *spumâ prognatus*. Veneris epitheton. Ex ἀφρός, *spuma*, et γενός, quod à γίνομαι, *nascor*.

'Αφροδισιακὸς, ȣ, *venereus, libidinosus*. Et

'Αφροδίσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel ιος, ία, ιον, idem. Ab

'ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, *Venus:* quia ex ἀφρȣ, i. e *spumâ*, dicitur genita.

*'Αφροδισιακαὶ ἡδοναὶ, *voluptates venereæ*.

'Αφρόκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *spumicomus:* ex ἀφρὸς, et κόμη, *coma*.

'Αφρονέω, f. ήσω, p. ηκα, *non sapio, amens sum*. ἀφρονέοντας, acc. pl. masc part. præs. act. ex α pr. et φρὴν, *mens*.

'Αφροντιστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *non curo, negligo:* et

'Αφροντιστία, ας, ἡ, *negligentia*, et

'Αφρόντιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *curis vacuus, securus; curis abundans:* ab α pr. vel intens. et φροντίζω, *curo*.

'Αφρόνως, adv. *insipienter, incautè*.

'ΑΦΡΟΣ, ȣ, ὁ, *spuma, saliva*.

*'Αφροσι, *insipientibus*, dat pl. ab ἄφρων, *insipiens*.

'Αφροσύνη, ης, ἡ, *dementia, imprudentia:* ex α pr. et φρὴν, *mens*, q v.

'Αφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *insipiens, stultus, imprudens:* ab eod. q. v.

'Αφύη, ης, ἡ, *piscis:* qui ἐξ ἀφρȣ, nascitur.

'Αφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, *hebes, ineptus, rudis* Et

'Αφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium natura ad aliquid inepta:* ab α pr. et φυὴ, *natura;* quod à φύω, vid.

'Αφυκτός, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἄφευκτος, *qui vitari nequit, inevitabilis, necessaria*; ab α pr. et φεύγω, *fugio*. Hinc adv. ἀφύκτως, *sine fugæ spe, inevitabiliter*.

'Αφύλακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non observans, securus, incautus:* item *non observatus, incustoditus*.

'Αφυλάκτως, *incautè, incustoditè*, adv. ab α pr. et 3. pers. sing. præterit. ind. pass. verbi φυλάσσω, vel -άττω, *custodio*.

'Αφύξω, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam*, 1. sing. f. 1 ind act. ab ἀφύσσω, *haurio*. Th. ἀφύω, idem.

'Αφυπνίζω, f. ίσω, *expergefacio, è somno excito*. Ex ἀπὸ, et ὕπνος, *somnus*.

'Αφυπνόω, *sopior, obdormisco:* f. ώσω, p. ἀφύπνωκα, a. 1. ind. act. ἀφύπνωσα. neut. ab ἀπὸ, et ὕπνος, *somnus*.

'Αφυσγετός, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *haustus, depromptus:* ab ἀφύω, *haurio*

'Αφύσσαι, Poët pro ἀφύσαι a. 1. inf. act ab ἀφύω, *haurio*, id. qu.

'Αφύσσω, *haurio, hauriendo promo:* f. ξω. f. 1. inf. act. ἀφύξειν, p. χα.

'Αφυστερέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *defraudo*

'ΑΦΥΩ, f. ύσω, p. υκα, *haurio, hauriendo promo, exhaurio*. 'Αφύσσω. idem q. v.

'Αφ' ȣ̃, Dor. pro ἀφ' ȣ̃, subaudi χρόνȣ, *ex quo* sc. *tempore*.

'Αφ' ὧν ἐδύνατο, *pro viribus*.

'Αφ' ὥτε, sc. χρόνω, Dor. pro ἀφ' ȣ̃, χρόνȣ, *ex quo*

'Αφωμοιωμένος, *assimilatus:* perf. par. pass. ab ἀφομοιόω, -ῶ, *assimilo:* ex ἀπὸ, et ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμός, ἡ, όν, idem.

'Αφώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et

'Αφώνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *privatus facultate edendi vocem, mutus:* ex α pr. et φωνὴ, *vox, sonus*.

'Αφώριζον, ες, ε, imperf. ind. act. ἀφώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *separo:* ex ἀπὸ, et ὅρος, *terminus*.

'Αφῶσιν, *dimiserint:* 3. pl. a. 2 subj. act ab ἀφίημι, q. v.

'Αχὰζ, ὁ, *Achas*, nom. viri, indecl

*'Αχαΐα, ας, ἡ, Cereris epitheton. ab ἄχος, *dolor*. *H. Steph.*

'Αχαῒς, ίδος, ἡ, territorium Achæorum seu Græcorum. *H. Steph.*

'Αχαϊκὸς, ἡ, όν, *Achaicus*, Græcus.

'Αχαΐας, άδος, nom. propr.

'Αχαιΐς, ιδος, ἡ, mulier Gr. in pl. Αχαιΐδες.

*'Αχαιοὶ, *Achivi* nom. pl. in acc. pl. χαιȣ̀ς. Ab 'Αχαῒς, *Græcia*, q. v.

'Αχαΐναι, αἱ, καὶ αἱ, *cervi*, ab Achaineâ urbe, Oppian.

'Αχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *effrænatus:* ex α pr. et χαλινὸς, *frænum*.

'ΑΧΑΝΗ, ης, ἡ, *genus mensuræ frumentariæ apud Persas*, aut *cista frumentaria:* fortè ab

'Αχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non hians, undè, mutus, ob defectum virium*, vel *animi, qui hiscere non potest, silentio defixus*. Ab α pr. et χαίνω, *hisco*. At α intens *valdè hians, vastum hiatum habens, unde et, non tectus, de ædificio: vastus, immensus*.

*'Αχαρι, *injucundum*, n. g. ab

'Αχαρις, ιτος, ὁ ϗ ἡ, *ingratus, injucundus, insulsus, molestus; tristis, durus, acerbus: beneficii immemor:* ex α pr. et χάρις, *gratia*.

'Αχαριστέω, ῶ, f. ήσω, *ingratus sum, non gratificor, non indulgeo, non obsequor;* in Passivo, *non accipio debitam gratiam:* ab αχάριστ☉.

'Αχαριστέομαι, -ȣ̃μαι, *debitam gratiam non accipio, ingratum aliquem experior*, in pass. 'Αχαριστέω, ῶ, f. ήσω, *ingratus sum, gratiam non rependo, non obsequor*.

'Αχαριστία, ας, ἡ, *ingratitudo*. Et

'Αχάριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ingratus:* ab α pr. et 3 pers. sing præt. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor*, quod à χάρις. *gratia*.

'Αχαρίστως, *ingratè*, adv. ab αχάριστος, q. v.

'ΑΧΑΤΗΣ, ȣ, ὁ, *gemma quædam ab Achate fluv.* Siciliæ sic dicta: quin et propr. nomen viri, Æneæ fidi socii.

'Αχει, primâ longâ Dor. pro ἤχει, *resonabat:* 3. sing. imperf. ind. act ab ἤχεον, -ȣν, εες, εις, εε, ει ab ἠχέω. Th. ἦχος, *sonus:* sed

'Αχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. ind. act. vel 2. sing. præs. imper. act.

'Αχειρίες, *sine manibus:* nom. pl. ab

'Αχειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *manu seu manibus carens, mancus:* ἄχειρος, id ut et ἄχειρ. Th. χεὶρ, *manus*.

'Αχειροποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non manu vel manibus factus, non humano structus artificio:* ex α pr. χεὶρ, *manus*, et ποιητὸς, *factus* Th ποιέω, *facio*.

'Αχέουσα, Dor. pro αχέουσα, vide αχέω.

'Αχέοισ', pro αχέουσα, *dolens:* præs. part. act. f. g. ab αχέω. Th. ἄχος, *dolor*.

*'ΑΧΕΡΔΟΣ, ȣ, ὁ vel ἡ, *spina quædam*.

'ΑΧΕΡΩΙΣ, ΐδος, ἡ, *populus alba:* q ab 'Αχέρων, quòd Hercules ex Acheronte eam detulerit.

'Αχέρων, *Acheron*, fluvius Epiri; item inferni: et hic est ἄχεος ῥόος, *doloris fluvius*.

'Αχεῦσιν, Æol. et Dor. pro ἠχȣ̃σιν, *resonant, modulantur:* 3. pl. præs. ind. act. ab αχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος, *sonus*.

'Αχεύω, f. εύσω, idem quod.

'Αχέω, f. ήσω, p. ηκα, p. pass. ημαι, *doleo, ægrè fero*. Th. ἄχος, *dolor*. Estque

'Αχέω, Dor. pro ἠχέω, *resono*. Th. ἦχος, *sonus*.

'Αχέων, præs. part. act. ab αχέω, *doleo*.

'Αχὴν, ἦνος, ὁ ϗ ἡ, *pauper, mendicus;* ex α pr. et ἔχω, *quod nihil habet;* vel ab α intens. et χάω, χαίνω, *hisco, ut sit valdè avidus, admodum famelicus*. Etm. hinc

*'Αχηνία, ας, ἡ, *pauperies, mendicitas*.

'Αχθεὶς, *ductus:* a. 1. part. pass. ab ἄγω, *duco*.

'Αχθέσει, *feres molestè:* Att. pro αχθέσῃ, 2 sing. f. 1. ind. m. ab

'Αχθομαι, *ingemo sub pondere, gravor, ægrè fero, succenseo:* cum. dat f. 1. m ἔσομαι, et ήσομαι, p. pass. ἤχθημαι, ab obsoleto αχθέομαι. Th. ἄχθος, *pondus, dolor*.

'Αχθος, εος, τὸ, *pondus, onus, sarcina, dolor gravis, molestia:* hinc ἄχθομαι, *gravor*, ἐπαχθὴς, *onerosus*, &c.

'Αχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, *onera fero, onus sustineo*, et

'Αχθοφόρος, ȣ, ὁ, *qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius:* ab ἄχθος, εος, τὸ, *onus*, et φέρω, *fero*.

'Αχὶ vel 'Αχι, *facilè*, adv.

'Αχι, *ubi:* Dor. pro ȣ̃, vel ἧχι.

'Αχιλῆα, pro 'Αχιλλέα, acc. sing. Ion. et Poët. ab 'Αχιλλεὺς, έος, ὁ, *Achilles*.

'Αχιλλεὺς, έως, έος, et Att. ῆος, ὁ, *Achilles*, hinc 'Αχιλλήϊος, ϊα, ϊον.

'Αχίτων, ον☉, ὁ ϗ ἡ, *qui tunicam non habet*. Ex α priv. et χιτὼν, *tunica*.

*'Αχλαινὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine lænâ*, vel *veste:* ὁ, ἄνευ χλαίνης ὤν.

'Αχλυόεις, όεσσα, όεν, εντος, εσσης, εντος, *caliginosus:* ab

'ΑΧΛΥΣ, ύος, ἡ, *caligo, tenebræ, nebula, oculorum caligatio, tristitia*. Hinc

'Αχλύω, f. ύσω, p. υκα, *obtenebror:* undè versimile Angl. A CLOUD.

'ΑΧΝΑ, sive ἄχνη, ης, ἡ, *gluma, acus: fumus, fuligo, spuma, sordes; tenuissima et minima pars alicujus rei*.

*'Αχνυμαι, *doleo;* f. ύσομαι, p. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.

'Αχοῖ, dat. Dor pro ἠχοῖ, (ut Λατοῖ pro Λητοῖ.) ab ἠχὼ, όος, -ȣ̃ς, ἡ, *Echo*. Th. ἦχος, *sonus*.

*'Αχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bile*, seu *felle carens:* item *bilem abigens:* ab α pr. et χολὴ, *bilis*.

'Αχόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine choreis:* ex α pr. et χορὸς, *chorus*.

'ΑΧΟΣ, εος, τὸ, *mœror, dolor tristitia:* Angl ACHE, et indè AKE.

'Αχραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impollutus, im-*

maculatus, purus intactus: ex α pr. et χραίνω, *coloro.* Th. χράω.

'ΑΧΡΑ'Σ, άδος, ἡ, *pyrus silvestris, fructus pyri silvestris.*

'Αχρῖος, εία, εῖον, *inutilis, e; ineptus:* et hinc

'Αχρῖως, adv. *turpiter:* ex α pr. et χρεία, *utilitas.*

'Αχρειότης, ητος, ἡ, *inutilitas.*

'Αχρειόω, -ῶ, *inutilem reddo;* f. ώσω, p. ἠχρείωκα, præs. ind. pass. ἀχρειόομαι, *inutilis fio:* p. ind. pass. ἠχρείωμαι· a. 1. ind. pass. ἠχρειώθην, ab eod.

'Αχρῆῖος, pro ἀχρεῖος, Poët. factâ Dialysi.

'Αχρήϊστος, idem quod ἄχρηστος.

'Αχρήματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine pecuniis, inops:* ex α pr. et χρήματα, *opes.*

'Αχρηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inutilis, e, incommodus, inusitatus; improbus; qui oraculum non consuluit,* vel *ab eo non tulit responsum;* dat. pl. ἀχρήςοισιν· ex α pr. et χρηςὸς, ἡ, όν, *utilis, e.* Th. χράομαι, *utor.*

"Αχρι, vel ἄχρις, adv. *usque, donec:* cum gen. item *intrà quoad.* Th. μίχρι, idem.

'Αχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, *acervus palearum.* Ab

'ΑΧΥΡΟ'Ν, ȣ, τὸ, *palea, acus, stramentum, festuca; folliculus tritici.*

'Αχυρόω, f. ώσω, p. ωκα, *paleis sterno.*

'Αχυρὼν, ῶνος, ὁ, *acervus paleatrum.*

'Αχὼ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo.*

'ΑΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *manans capitis ulcus, sordes capitis.*

"ΑΨ, adv. *retrò, retrorsùm, rursùs, statim:* ἂψ ἰέναι, *regredi.*

"Αψαο, *tetigisti,* Ion. pro ἅψω, et hoc Dor. pro ἥψω, 2 sing. a. 1. ind. m. ἅψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi ἅπτομαι, *tango:* f. 1. m. ψομαι, a. 1. ind. m. ἡψάμην, ω, ατο, p. pass. ἧμμαι.

"Αψασθαι, *tetigisse,* a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

"Αψαυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Poët. *intactus, illibatus; non tangendus, qui non tetigit:* ex α pr. et ψαύω, *tango.* Th. ψάω.

"Αψεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *irreprehensus;* ex α pr. et ψέγω, *vitupero.*

'Αψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mentiri nescius, verus:* in acc. sing. ἀψευδέα· hinc

'Αψευδέω, ῶ, f. ήσω, *non sum mendax, non mentior.* Ab ἀψευδής.

'Αψευδέως, ἀψευδῶς, *citra mendacium, verè:* ex α pr. et ψεύδω, *decipio, mentior.*

"Αψευδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non mentitus, minimè fallax:* ab eod. Th.

'Αψῖδες, nom. pl. vide in ἅψις, *connexio.*

"Αψίκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fastidiosus;* qui ἅμα τῷ ἅψασθαι, satietatem seu κόρον habet, quod à κορέω, *satio.*

"Αψιν, acc. sing. ab ἅψις, εως, ἡ, *tactus.* Sed ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *curvatura in rota:* in nom. pl. ἀψῖδες, dat. pl. ἀψῖσι ex ἅπτω, *connecto.*

'ΑΨΙΝΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, *absinthium, herba amara.* Angl. WORMWOOD.

'Αψίνθος, ȣ, ὁ, idem.

"Αψις, εως, ἡ, *connexio, tactus:* vid. ἅπτομαι, *tango.* 'Αψὶς, ῖδος, ἡ, *testudo, circulus, arcus, fornix, rotæ curvatura:* vid. ἅπτω, *necto.*

"Αψορρος, et ἀψόῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reciprocus, retrogardus, refluens:* ex ἄψ, *retrò,* et ῥόος, *fluxus:* q. à ῥέω, *fluo,* p. ind. m. ἔῤῥοα.

"Αψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *anima carens, inanimus; timidus, ignavus;* ex α pr. et ψυχὴ, *anima.*

"ΑΩ, ἀάω, ἀέω, et ἄημι, *flo, spiro:* f. ήσω, hinc ἄημα, *flatus, spiritus:* ἀήτης, *ventus, &c.*

'Αῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, *manè,* adv. Th. ἠώς, *aurora,* Dor. ἀώς.

'Αὼν, ἀόνος, Dor. pro ᾐὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus.*

'Αωρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἠώρηκα, *non custodio, negligo.*

'Αωρὶ, adv. *intempestivè:* ex α pr. et ὥρα, *tempus, hora.*

'Αωρία, ας, ἡ, *intempestivitas, immaturitas:* ab

"Αωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intempestivus, indecens; difficilis custoditu, negligens.* Ex α pr. et ὥρα, *tempus,* vel ὥρα, *cura,* vel ὖρος, *custos.*

"Αωρτο, *pependerat:* per Sync. et Ion. pro ἀώρητο, vel ἠώρητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi αἰωρέω, *sursùm tollo.* Vel dicitur Poët. pro ἤρτο, vel ἦρτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἄρω, *apto,* vel αἴρω, *tollo;* α pro η, et pleonasmo τȣ ω.

'Αὼς, ἀόος, ἀȣ̃ς, ἁ, Dor. pro ἠῶς, ἡ, *aurora.*

'Αωτέω, f. ήσω, p. ηκα, *flores decerpo, carpo, ut somnum.* Ab

"ΑΩΤΟΣ, ȣ, ὁ, et ἄωτον, ȣ, τὸ, *flos: præstantissimum quodque in omni re, lana.* Est et

"Αωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auribus carens:* ex α pr. et ȣ̃ς, τὸ, *auris.*

B.

B, secunda litera, dicitur *Beta.* In numeris est *binarius.* Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρός. Macedones β pro φ, ut βερενίκη pro φερενίκη, aliquandò otiosè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

ΒΑ˜, vocula eorum, qui se mutuò inclamant: ut et vocula risûs, qu. à βοάω.

Βᾶ et βάθι, *incede* Dor. et per Apoc. pro βῆθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. ab ἔϐην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, *eo.*

Βάαλ, ὁ, indecl. nomen Idoli, Lat. *dominus:* apud Sidonios *primitùs.* Poeni contractiùs *Bal* Chaldæi *Bel,* idem enuntiant.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, *radix herbæ cujusdam mirabilis.*

Βάϐα, *vox inarticulata.*

Βαϐάζω, f. σω, vel ξω, p. κα, vel χα, *inarticulatam vocem edo, vagio:* à βάζω, *loquor.*

ΒΑΒΑΙ', *papæ,* admirantis, adv. vel παπαί, hinc Angl. BABE et BABY.

Βαϐάκτης, ȣ, ὁ, *loquax garrulus, nugator; insanus, saltator.* A βαβάζω.

Βαϐάλιον, ȣ, τὸ, *cunabula, -orum.*

Βαϐαλιςήρια, ων, τὰ, *cunæ;* à præc. in illis enim infantes, βαϐώζȣσι, *vagiunt.*

Βάϐαλον, ȣ. τὸ, αἰδοῖον, *foramen, porta; pudenda.*

Βάϐαξ, ακος, ὁ, *garrulus, nugator, vanus, impudens.* Th. βάζω, *loquor.*

Βαϐράζειν, præs. inf. act. *contentè clamare,* ut Cicadæ cantant; q. à βάζω, *loquor.*

Βάϐριξ, ικος, ἡ, *gingivæ.*

Βαϐυλὼν, ῶνος, nom. urbis Heb. *confusio.*

Βάγμα, ατος, τὸ, *sermo, oratio, rumor, fama; vaticinum.* A βάζω.

Βαδδὶν, *lina, vestes lineæ sacerdotales,* à בדים plur. τȣ, בד *linum.*

Βάδην, *pedetentim, gradatim, lento gradu.* adv. à βαίνω, *eo.*

Βαδίζω, *vado, eo,* f. ίσω. Att. βαδιῶ, p. βεϐάδικα, ab eod. Th.

Βαδιξῶ, Dor. pro βαδίσω, f. 1. ind. act. à βαδίζω, q. v.

Βαδιȣ̃μαι, Att. pro βαδίσομαι, 1. sing. f. 1. ind. m. verbi βαδίζω, à quo

Βάδισις, εως, ἡ, *ambulatio, ingressio, -sus.*

Βάδισμα, ατος, τὸ, *gressus, incessus:* et

Βαδισμὸς, ȣ, ὁ, idem.

Βαδιςέα, Att. pro βαδιςέον, *eundum est.*

Βαδιςὴς, ȣ̃, ὁ, *cursor.*

Βαδιςικὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vel -ὸς, -ή, -όν, *qui ambulare potest:* et

Βάδος, ȣ, ὁ, *gressus, iter.* Omnia à βαίνω, *eo.*

ΒΑ'ΖΩ, *loquor, dico, vaticinor;* f. σω, et ξω, p. βέϐαχα.

Βαθέην, Ion. pro βαθεῖαν, acc. sing. fœm. à βαθὺς, εῖα, ὑ.

Βαθεῖ, *profundo,* dat sing. contr. à βαθὺς, βαθεῖα, βαθὺ, et Ion. -έη, dat. sing f. g. à βαθεῖα, ας, et Ion. -ην. Hinc

Βάθειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -α, -ον, *profundus, altus.*

Βαθέως, adv. *profundè, altè, graviter.*

Βάθιων, comp. pro βαθύτερος, *profundior:* et

Βάθιςος, superl. pro βαθύτατος, *profundissimus,* τȣ βαθὺς, *profundus.*

Βαθμηδὸν, *gradatim:* adv. et

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, *gradus, basis,* et

Βαθμὸς, ȣ̃, ὁ, *gradus, limen; gradus dignitatis, statio pœnitentium.* Th. βαίνω, *eo, vado, gradior.*

ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *profunditas, altitudo, gurges, cavitus, locus intimus, fundus.*

Βάθρον, ȣ̃, τὸ, *gradus, scala, basis; scamnum, subsellium:* à βαίνω, *eo.*

Βαθύγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eloquens:* ex βαθὺς, et γλῶσσα, *lingua.*

Βαθυδίνης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vortices profundos habens;* ex βαθὺς, (quod à βάθος,) et δίνη, *aquarum vortex.*

Βαθύδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gloriosissimus, celeberrimus:* qu. βαθεῖαν, ἤγȣν μέγιςην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *latè,* vel *profundè, cinctus:* ex βαθὺς, et ζώνη, *zona, cingulum.*

Βαθύκληρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *opulentus, qui profundas hæreditates habet:* ex βαθὺς, et κλῆρος, *hæreditas.*

Βαθύκολπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profundum sinum habens, magnos sinus havens, deveste:* qu. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθυκρήμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui profunda præcipitia habet,* ὁ, βαθεῖς κρημνὸς ἔχων. Th. κρημνὸς, *præcipitium.*

Βαθυκρηπὶς, ῖδος, ἡ, *profundum f*

damentum habens; ex βαθὺς, et κρηπὶς, *fundamentum*.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ ἡ, *habens undas profundas*: ex βαθὺς, et κῦμα, *unda*.

Βαθύλειμος, ου, ὁ ἡ, et βαθυλείμων, ονος, ὁ ἡ, *læta pascua habens*; ex βαθὺς, et λειμὼν, *pratum*.

Βαθύμαλλος, ου, ὁ, *qui profundam, densamque lanam habet, villosus*. Th. μαλλὸς, *lana promissa, villus*.

Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ου, ὁ, *qui profundum habet consilium, prudentissimus*, ὁ, βαθεῖαν μῆτιν, τοῦτ' ἐστι βουλὴν, ἔχων.

Βαθὺν, *profundum*, acc. sing. masc. et

Βάθυνος, ου, ὁ, *fovea*: item

Βάθυνσις, εως, ἡ, *excavatio*; à

Βαθύνω, *excavo*: f. υνῶ, p. γκα, p. pass. βεβάθυμμαι, et Att. βεβάθυσμαι. Omnia à βάθος, *profunditas*.

Βαθυπέδιος, ια, ον, vel ος, ου, ὁ ἡ, *qui profundum campum seu planitiem habet*. Ac proindè *ferax*; ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπλούσιος, ου, ὁ ἡ, et βαθύπλουτος, ου, ὁ ἡ, *prædives, opulentus*. Th. πλοῦτος, *divitiæ, Plutus*.

Βαθυπόλεμος, ου, ὁ ἡ, *qui magnum et grandè bellum movet*: ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

*Βαθύπρῳροι, ων, αἱ, scil. νῆες, *profundæ naves*.

*Βαθυπώγων, ὁ, sc. ἀνὴρ, *vir prolixâ barbâ*.

Βαθυῤῥείταο, gen. sing. Æol. pro βαθυῤῥείτου, à

Βαθυῤῥείτης, ου, ὁ, *profundè fluens*: ex βαθὺς, et ῥέω, *fluo*.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, *radicis profunditas*: et

Βαθύῤῥιζος, ου, ὁ ἡ, *altas radices habens, altè radicatus*: ex βαθὺς, et ῥίζα, *radix, stirps*.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus a, um, altus, longus et extremus; crassus, plenus; densus, gravis, promissus; ingens, amplus*: in gen. sing. βαθέος, εἴας, έος, dat. sing. βαθεῖ, εῖ. Ad multa autem hujus adjectivi significatio partim per catachresin extenditur. *H. Steph.* in comp.

Βαθύτερος, βαθίων, et βάσσων, superl. βαθύτατος, et βάθιστος. Th. βάθος, *profunditas*.

Βαθύσκιος, ου, ὁ ἡ, *umbrosus*: ex βαθὺς, et σκιά, *umbra*.

Βαθύστερνος, ου, ὁ ἡ, *profundum habens pectus*: ὁ, βαθὺ στέρνον, εἴτε στῆθος, ἔχων.

Βαθύστρωτος, ου, ὁ ἡ, *altè*, vel *molliter, stratus*: ex βαθὺς, et στρώννυμι, *sterno*.

Βαθύσχοινος, ου, ὁ ἡ, *profundos habens juncos, juncis obsitus, juncosus*: à βαθὺς, et σχοῖνος, ὁ, et aliquandò ἡ, *juncus*.

Βαθύτης, ητος, ἡ *profunditas*. Th. βάθος.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, *callidus, prudens, profunda mente præditus*; ὁ βαθεῖαν φρένα ἔχων.

Βαθύφωνος ου, ὁ ἡ, *profundè sonans, sonorus, cui vox est gravis*

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, *qui densam habet cæsariem*: ex βαθὺς, et χαίτη, *coma, cæsaries*.

Βαθύχειλος, ου, ὁ ἡ, *profunda habens labia*: ex βαθὺς, et χεῖλος, *labium*

Βαῖεν, per Syncop. et Ion. pro βαίησαν, *iverint*: 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην· à βαίνω, seu potius, βῆμι, *eo*: q. v.

Βαῖνε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. *ibat*: ab eod.

Βάϊνος, η, ον, vel ος, ου, ὁ ἡ, *è palmarum ramis factus, ad ramos palmarum pertinens*. Th. βαΐς.

ΒΑΙ'ΝΩ, et βῆμι, intransitivè, *eo, vado, gradior, incedo; abeo; coëo, ineo. de animalibus*; f. 1. m. βήσομαι, p. act. βέβηκα, et Ion. βέβαα, a. 2. ind. act. ἔβην, a. 2. imperat. act. βῆθι, pro quo βᾶ, et βάθι, a. 2. opt. act. βαίην, a. 2. part. act. βὰς, perf. ind. pass. βέβημαι, βέβαμαι, et βέβασμαι. Βαίνειν ἐπὶ σμικροῦ, *basin exiguam habere*. Βαίνειν ἐν ῥυθμῷ et Βαίνειν πρὸς ῥυθμὸν, *numerosè incedere*, μεγάλα βαίνειν, *superbè incedere*, ἴσα βαίνειν, *æquis passibus incedere*, εὖ βαίνειν, *benè succedere* ἁβρὰ βαίνειν, *molliter incedere*. Hedericus. Quamvis autem βαίνειν et ἰέναι pro eodem ab Homero ponantur, interdum tamen infinitivum ἴμεν verbo βαίνω adjungit, ut βῆ ῥ' ἴμεν εἰς χαλκεῶνα, Od. Θ, v. 273. Et βῆ ῥ' ἴμεν εις θάλαμον, v. 277, et βῆ ἴμεναι πρὸς δῶμα, v. 287. Quibus in locis (sicut in similibus) βῆ ἴμεν seu ἴμεναι exponitur ingressus est ire, ab aliis cœpit ire, ab aliis festinavit ire. At ego interpretor *perrexit ire* aut. per presens, *pergit ire*. *H. Steph.*

Βαῖον, vide in βαΐς, infrà.

Βαιὸν, *paulispèr, parum*: adv. à

ΒΑΙΟ'Σ, ου, ὁ ἡ, vel ὸς, ὰ, ὸν, *parvus, modicus, unus, paucus*.

Βαϊοφόρος, ου, ὁ ἡ, *palmifer; solemnitas olivarum*.

ΒΑΙ'Σ, ἡ, seu βαΐον, ου, τὸ, *ramus, propriè, palmæ*; παρὰ τὸ βίᾳ τίλλεσθαι.

ΒΑΙ'ΤΑ, seu βαίτη, ης, ἡ, *pellis, indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea, et pastoralis; membrana in qua scribitur*: et βαιτη, Dor. pro διφθέρα, q. v.

ΒΑΙΩ'Ν, ὄνος, ὁ, *piscis quidam gobio similis*: quod à βαιὸς, qui parvi pretii. item *mensura apud Alexandrinos*, Hesych.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, *semen raphani*, id est, *brassicæ*.

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, *magnus quidem, sed stultus, et mulierosus*: item *eunuchus, exsectus, eviratus*.

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, seu βάκχαρις, εως, ἡ, *baccar, herba odorata*.

ΒΑ'ΚΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, *baculus, scipio*: item.

Βακτήριον, ου, τὸ, et

Βάκτρον, ου, τὸ, idem qu. à βάω, *eo*, vel *ire facio*.

Βακχεῖον, ου, τὸ, *templum Bacchi*: et

Βακχεῖος, ου, ὁ, *Bacchius, pes Poeticus ex syllaba brevi et duabus longis*: sic dictus quod hymnis in Bacchum sit frequentissimus: item -ειος, -εια, ειον, *furore Bacchico adstans; Bacchus, ad Bacchum pertinens*.

Βακχεύματα, των, τὰ, *Bacchanalia*: et

Βακχεύομαι, f. εύσω, et Βακχεύω, f. εύσω, *Orgia celebro, debacchor; insanio*: et

Βακχεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *furiosus sum*: et

Βακχεία, ας, ἡ, *debacchatio, insania*: Sed forsan scribendum, βακχεία. *H. Steph.*

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, *furore percitus, Bacchus, Deus vini; Orgia celebrans; corona quoddam genus*, βάκχη, ης, ἡ, *furore percita, Bacchi sacerdos*.

Βαλανάγρα, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *clavis*: ex βάλανος, *pessulus*, et ἄγρα, *captura*.

ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *BALNEUM*.

Βαλανεὺς, έος, vel έως, βαλανεώτης, ου, et βαλανείτης, ου, ὁ, *balneator, curiosè res alienas inquirens*.

Βαλανηφάγος, ου, ὁ ἡ, *qui glandes edit, et iis vescitur*: ex βάλανος, *glans*, et φάγω, *comedo*.

Βαλανηφόρος, ου, ὁ ἡ, *palmulas ferens, glandifer*: ex βάλανος, *glans*, et φέρω, *fero*.

Βαλανίζω, *glandes excutio*, f. ίσω, p. ικα. Th. βάλανος, *glans*.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, *balneatrix*: et

Βαλανίσσα, ης, ἡ, idem. Th. βαλανεῖον, *balneum*.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ ἡ, *glans, quercûs fructus; obex, pessulus; arbor quædam, animal aquatile; extrema pars penis, species medicamenti*.

ΒΑΛΛΑ'ΝΤΙΟΝ, seu βάλλαντιον, ου, τὸ, *crumena, marsupium, sacculus*.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, *fur zonarum*: item *sector crumenarum, saccularius*: ex βαλάντιον, et τέμνω, *seco*.

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, *flos, mali silvestris Punici*.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ίδος, ἡ, *repagulum, locus, undè ii, qui cursu certant, emittuntur*: *carceris initium*.

Βάλε, 2. sing. imperat. a. 2. act. βάλεν, *dimisit, projecit*, Ion. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βάλλω, q. v.

Βαλέειν, Ion. et Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf act. ab eod.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. βάλετην, 2. dual. Ion. a. 2. ind. act. ejusd.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, 2. sing. a. 2. imperat. m. à βάλλω, *jacio*.

Βάλῃς, 2. sing. a. 2. sub act. βαλῆναι, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Βαλιὸς, ὰ, ὸν, vel ἴος, ία, ιον, *varius, maculosus*; item *celer, velox, rapidus*; à βάλλω. Est et βαλιὸς, *orbus oculis*.

Βάλλ' et βάλλε, *jaciebat*; 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔβαλλε, à βάλλω, q. v.

Βάλλεαι, *inducis*, Ion. pro βάλλῃ, 2. sing. præs. ind. m. vel pass. et

Βάλλεο, pro βάλλου. Ion. 2. sing. præs. imperat. med vel pass. ejusd.

Βαλλέσκετο, Ion. et Poët. pro ἐβάλλετο, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βάλλω, *jacio*, q. v.

Βάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλον, præs. part. act. n. g. verbi βάλλω, *jacio*.

Βάλλησα, *jeci*, 1. sing. a. 1. ind act. Ion. et Poët. pro ἐβάλλησα, quod à verbo inusitat, βαλλέω, f. ήσω, pro βάλλω, f. αλῶ.

Βαλλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tripudio, crura jacio*; qu. à βάω, *eo*, vel *ire facio*; et ἅλλομαι, *salio*.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, *tripudium*; à præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio, jaculor, ferio, saucio, attingo, projicio; emitto, immitto; trado, condo, flecto*: imperf. ind. act.

ἔβαλλον, f. 1. vel 2. act. βαλῶ, et in 3. pl. βαλῶσι. perf. act. βέβληκα. a. 2. ind. act. ἔβαλον. præs. ind. pass. βάλλομαι, *abjicior:* perf. pass. βέβλημαι. plusq. perf. ind. pass. ἐβεβλήμην, σο, το. a. 1. ind. pass. ἐβλήθην. a. 1. imperat. pass. βλήθητι. a. 1. inf. pass. βληθῆναι. p. ind. m. βέβολα. Hinc Angl. BALL, BLOW.

ΒΑΛΛΩΤΗ, ῆς, ἡ, *marrubium nigrum.*

Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. Βάλοις, 2. sing. a. 2. opt. m.

Βάλον, Ion. pro ἔβαλον, a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio.*

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω, *jacio.*

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, *BALSAMUM.*

Βάλωμεν, *dejiciamus,* 1. pl. a. 2. sub. act. Et

Βάλων, a. 2. part. act. à βάλλω, *jacio.*

Βάλωμαι, a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Βάμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, *gressus.* Th. βαίνω, *eo.*

Βάμμα, *tinctura,* Dor. pro βάμμα, q. v. ex βάπτω, *tingo.*

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, p. αγκα, *inarticulatè loquor, balbutio:* idem *dentes quatio prae metu.* Hinc

Βάμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tremo labiis, strideo.* Et

Βαμβάλω, f. αλῶ, p. αλκα, id. signific.

Βᾶμεν, βᾶμες, *eamus,* Dor. pro βῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi βῆμι, pro βαίνω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ. *tinctura, acetum, intinctum:* a. 1. sing. p. ind. pass. verbi βάπτω, *tingo.*

Βᾶν, *iverunt,* Ion. et per Syncop pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔβην, verbi βαίνω, *eo.*

Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrillis, et illiberalis; ars mechanica.*

Βαναυσικὸς, ἡ, ὸν, *illiberalis, mechanicus:* ex seq. Th.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ȣ, ὁ ξ ἡ, *sedentarius, ineptè magnificus; trivialis, vilis, negligens;* prop. *artifex mechanicus, et illiberalis, qui manibus suis sibi victum quærit:* præcipuè de iis dicitur, qui igne opus faciunt, qu. ex βαῦνον αὔει, qui *fornacem incendit.*

Βάντες, *conscendentes,* nom. pl. a. 2. part. act. mas. gen. à βὰς, βάντος. par. ab a. 2. ind. act. ἔβην, verbi βαίνω, seu βῆμι, *vado, eo.*

Βάξις, εως, ἡ, *fama, sermo; oraculum:* à βάζω, *loquor.*

Βαπτίζεσθαι, &c. vide in seq.

Βαπτίζω, *baptiso, mergo, abluo, lavo:* f. ίσω, p. βεβάπτικα, a. 1. ind. act. ἐβάπτισα. p. ind. pass. βεβάπτισμαι. a. 1. ind. pass. ἐβαπτίσθην. f. 1. ind. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. ind. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. Th. βάπτω, *mergo.* Angl. BAPTIZE.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, *immersio, tinctio, baptisma.* Angl. BAPTISM.

Βαπτισμὸς, ȣ, ὁ, *baptismus, lotio:* et

Βαπτιστὴς, ȣ, ὁ, *qui immergit, baptista:* et Angl. BAPTIST.

Βαπτιστήριον, ȣ, το, *lavacrum; baptisterium, locus, ubi baptismus peragitur:* à βαπτίζω, quod à βάπτω. Angl. BAPTISTARY.

Βαπτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus, aliquo colore infectus, medicatus;* subs. gemma. *bituminosa, molli odore prædita.* Sunt qui existiment anchusæ radice inunctam fuisse.

ΒΑ'ΠΤΩ, *mergo, intingo, lavo, haurio, hauriendo impleo; pereo, de navi,* in pass. f. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ind. act. ἔβαφον. perf ind. pass. βέβαμμαι, ψαι, πται. f. 2. ind. act. βαφῶ, ῖς, ῖ.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nom. proprium.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, *fossa profunda, barathrum; exitium, pernicies;* Atticè βέρεθρον, propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, εως, ὁ ξ ἡ, *barathro similis, voraginosus:* à præced.

Βαραχίας, ȣ, ὁ, nomen viri.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbarorum more vivo, ago, loquor.* Et

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν, ȣ, *barbaricus.* Et

Βαρβαρικῶς, *barbarè, barbaricè,* adv. Item

Βαρβαρισμὸς, ȣ, ὁ, *barbarismus,* idioma barbaricum. Angl. BARBARISM.

Βαρβαριστί, *more barbarorum,* adv. Omnia à

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ȣ, ὁ ξ ἡ, *barbarus, pronuntiatione insuavi et peregrinulens; incruditus, imperitus; agrestis, non Græcus; extraneus.*

Βαρβαρόφωνος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *barbarum vocem habens, rudis in voce:* à βάρβαρος, et φωνὴ, *vox.*

Βαρβαρόω, f. ώσω, p. ωκα, *ferum facio, barbarum reddo; barbarorum potestati subjicio:* βαρβαρῶσαι, a. 1. inf. act. Βεβαρβαρωμένος τοῖς φρονήμασι, 2 Macchab. xiii. ver. 9. *mente effrenatus.*

Βαρβάρως, adv. *barbarè.*

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ȣ, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbitum pulso, barbito cano:* à

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ȣ, ὁ ξ ἡ, vel βάρβιτον, ȣ, τὸ, *barbitus,* vel *barbitum;* instrumentum musicum multarum chordarum.

Βάρδισος, *tardissimus,* superlat. pro βράδιστος, vel βραδύτατος, compar. Βράσσων, ὁ ξ ἡ, Poët. pro βραδίων, et βραδύτερος, *tardior:* à βραδὺς, *tardus.*

Βαρέα, *graviter,* adv. vel Ion. pro βαρεῖα, fœm. à βαρὺς, *gravis.*

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, gen. pl. fœm. Dor. pro βαρειῶν· à βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e.* Th. βάρος, *onus.*

Βαρέω, *gravo, onero,* f. ήσω, p. βεβάρηκα. a. 1. ind. act. ἐβάρησα. p. ind. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος, a. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βάρος, *onus.*

Βαρέως, adv. *graviter molestè:* ab eod.

Βαρθολομαῖος, ȣ, ὁ, nomen Apostoli.

Βαριησȣ̃ς, ȣ, ὁ, nom. viri Hebr. *filius jesu.*

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *navis, turris, domus turrita et regia:* propriè, *quadris ædificium,* οἰκοδόμημα, responditque Lat. *mœnia.* Deindè *murus, porticus, sphæra.* Hinc Angl. BARGE.

Βαριωνᾶς, ᾶς, ὁ, nom. viri Hebr. *filius Jonæ.*

Βαρνάβας, ᾶ, ὁ, nom. viri Syr. *filius consolationis.*

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *pondus, onus, molestia: auctoritas, gravitas; opes, potestas:* qu. βίᾳ αἴρεται. Angl. TO BEAR, et BURDEN.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, nom. viri Syr. *filius quietis.*

Βαρτίμαιος, ȣ, ὁ, nom. viri; *qui filius Timæi.*

Βαρύβρομος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *graviter fremens, perstrepens, horrisonus:* ex βαρὺς, *gravis,* et βρόμος, *strepitus.*

Βαρύγδουπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, et Ion. gen. οιο, *graviter sonans;* à βαρὺς, *gravis,* et δοῦπος, *sonitus.*

Βαρύγλωσσος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *cujus lingua gravis est, maledicus:* ex βαρὺς, *gravis,* et γλῶσσα, *lingua.*

Βαρυγούνατος, id quod βαρύγυνος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *gravina* seu *infirma genua habens, tardus:* ex βαρὺς, *gravis,* et γόνυ, *genu.*

Βαρύδακρυς, υος, et Βαρυδάκρυος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *luctuosus; graviter lachrymans:* ex βαρὺς, *gravis,* et δάκρυ, *lachryma.*

*Βαρυηχὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *gravisonus.*

Βαρύθει, *gravatur,* 3. sing. præs. ind. act. à βαρύθω, f. ύσω, *gravis sum;* idem quod βαρύνομαι, f. 1. m. ȣ̃μαι, *gravor:* à βαρὺς. Th. βάρος, *onus.*

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, *irascor: mœstus sum.* Et

Βαρυθυμία, ας, ἡ, *acerbitas* vel *abjectio animi.* Item

Βαρύθυμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *animo ferox, animo abjectus.* Et

Βαρυθύμως, *iratè, ægrè, gravato animo;* adv. Omnia ex βαρὺς, *gravis,* et θυμὸς, *animus.*

Βαρύκομπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *gravem strepitum edens:* ex βαρὺς, et κόμπος, *sonitus.*

Βαρύκτυπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *gravistrepus, graviter fremens:* ex βαρὺς, et κτυπέω, factum ex τυπέω, *resono.* Th. τύπτω, *verbero.*

Βαρυλόγος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus.* Ex βαρὺς et λόγος, *oratio.* Th. λέγω, *dico.*

Βαρυμάνιος, ω, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *iracundus:* ex βαρὺς, et μανία, *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio.*

Βάρυνθεν, Ion. et Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à

Βαρύνω, *gravo, premo: molestiâ adficio:* 3. sing. imperf. ind act. Ion. βάρυνε, f. υνῶ, p. βεβάρυγκα. a. 1. ind. pass. ἐβαρύνθην. à βαρὺς, quod à βάρος, *onus.*

Βαρυόπας, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ȣ, ὁ, *gravisonus, gravem vocem habens:* Jovis Epithet. à βαρὺς, et ὄψ, ὀπὸς, *vox.*

Βαρυπνείοντας, *graviter, stantes,* acc. pl. mas. part. præs. act. à βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, *onus,* et πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro.*

Βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e:* in acc. βαρὺν. comp. βαρύτερος. superl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυστενάχω, f. ξω, p. χα, *graviter, gemo:* à βαρὺς et στενάχω, -άω, f. ξω. p. χα, *gemo:* à στενος, *angustus,* q. v.

Βαρύστονος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *graviter suspirans, infelix, luctuosus:* ab eod

Βαρυσύμφορος, ȣ, ὁ ξ η, Ion. et Poët. pro δυσυχὴς, ῖος, ὁ ξ ἡ *infelix, miser, qui graves calamitates fert:* à βαρὺς, et

συμφορα, *calamitas*; quod ex σὺν et φέρω, *porto, fero.*

Βαρυσφάραγος, ου, ὁ ἡ, *qui gravem edit strepitum, gravistrepus*: ex βαρὺς et σφάραγος, *sonus, stridor, strepitus.*

Βαρύτεροι, οἱ. nom. pl. ms. *morosiores*: compar. à βαρὺς, q. v.

Βαρύτης, ητος, ἡ, *gravitas; odiosa morum sævitas.* Th. βάρος, *onus.*

Βαρύτιμος, ου, ὁ ἡ, *pretiosus*, qu. *gravis pretii*, quòd olim æs appenderetur: ex βαρὺς et τιμὴ, *pretium*; quod à τίω, *honoro.*

Βαρυτονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *gravi tono profero.* Item

Βαρυτόνως, *gravi tono*, adv. ex βαρὺς et τόνος, *tonus, accentus*; quod à τείνω, *tendo.*

Βαρύφθογγος, ου, ὁ ἡ, *qui gravem sonum habet, gravisonus*: ex βαρὺς et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Βαρύφορτος, ου, ὁ ἡ, *gravis, onustus*: ex βαρὺς et φόρτος, *onus.*

Βὰς, βάντες, *qui ivit, ingressus*, in nom pl βάντες, a. 2. part. act. à βῆμι, vel βαίνω, *eo*, q. v.

Βᾶσαν, *insistentem*, a. 2. part. act. acc. sing. fœm. in mas. nominat. βὰς ab eod. q. v.

Βασανεύεται, i. e. διελέγχεται, aut διακρίνεται, seu βασανίζεται, à βασανεύω, f. εύσω, p. ευκα, id. qu. βασανίζω, q. v.

Βασανίζω, *exploro, examino, adfligo quocunque modo; torqueo, tento aliquem; excrucio* ad eruendam veritatem: f. ίσω, p βεβασανικα, a. 1. ind. act. ἐβασάνισα. præt. ind. pass. βεβασάνισμαι. a. 1. ind. pass. ἐβασανίσθην f. 1. ind. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, ου, ὁ, *explorator, tortor.* Et

Βασανισμὸς, ου, ὁ, *quæstio tormenta, cruciatus*: à pr. ind. pass. verbi βασανίζω, q. v.

Βασάτονος, ου, ὁ ἡ, *gravitonus.* It.

ΒΑ'ΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, *lapis quo probatur aurum; lapis Lydius; probatio, inquisitio per tormentum, cruciatus quivis, &c.*

Βασεῦμαι, *ibo*, dor. et Æol. pro βήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. m. verbi βῆμι, vel βαίνω, *eo*, q. v.

Βασεῦνται, Dor. et Æol. pro βήσονται, *progredientur*, 3. pl. f. 1. ind. m. à βῆμι, vel βαίνω, f. 1. ind. m. βήσομαι, *ibo.*

Βασιλεία, ας, ἡ, *regnum, diadema.* Et

Βασίλειον, ου, τὸ, sc. δῶμα, *regia domus, regia*: pl. βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα. *regum palatia.* Et

Βασίλειος, ου, ὁ ἡ, *regalis.*

Βασίλευε, *regna*, præs. imperat. act. 2. sing. βασιλευέμεν, præs. inf. act. Ion. pro βασιλεύειν à βασιλεύω, f. εύσω, *regno, impero, &c.*

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, εος, Att. εως, Poët. et Ion. ῆος, ὁ, *rex*; qu. βάσις λεὼ, id est, λαοῦ *fulcimentum populi*; βασίλισσα, ης, ἡ, *regina.*

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, compar. *augustior*; et in superl. βασιλεύτατος, *regno dignissimus, inter reges primus*: à βασιλεὺς, *rex.*

Βασιλεύω, *regno, impero, sum rex; regnum adipiscor; regnum creo*, f. εύσω. p. βεβασίλευκα a. 1. ind. act. ἐβασίλευσα ab eod.

Βασιλῆϊ, *regi*, Ion. pro βασιλεῖ, dat. sing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. et Poët. pro έος à βασιλεὺς, *rex*, q. v.

Βασιλήϊον, ου, τὸ, *regia, palatium*, pro βασίλειον, ου, τὸ, Poëticâ Dialysi: ab eod.

Βασιληΐς, ΐδος, ἡ, *regia*; quod à βασίλειος, per Dialysin. Ion. βασιλήϊος ab eod. Th.

*Βασιλίζω, f. σω, *regis partes sequor*, -ίζομαι f. 1. m. ίσομαι, *regio more ago; regiam potestatem affecto, &c.*

Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, *regius, a, um*: à βασιλεὺς, *rex*, q. v. Hinc

Βασιλικῶς, *augustè, regalitèr*, adv. posit. undè βασιλικώτερον, *augustiùs*, comparat. et βασιλικώτατα, *augustissimè*, superl.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, *regulus*; item *avicula quædam, serpens, stella in corde leonis.* Angl. BASILISK, sic dictus. Th. βασιλεὺς, *rex.*

Βασίλις, ίδος, et βασίλισσα, ης, ἡ, *regina*: ab eod q. v.

*Βάσιμος, ου, ὁ ἡ, *qui patet, qui potest audiri, pervius, accessibilis, accessus; stabilis, fixus, firmus*: à

Βάσις, εως, ἡ, *basis, gressus, gradus; pes, planta pedis; fulcimentum, vestigium; locus in quo pes figi potest*: à βαίνω, *eo*, p. ind. pass. βέβημαι, σαι, mutato η in α breve. Hinc Angl. BASE.

Βάσκ', pro ἴθι, *vade, accelera*, 3. sing. præs. imp. act. à βάσκω, *vado*, Poët. pro βαίνω, *eo, vado*: ab inus. βάω, *ire facio.*

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, *FASCINO, invideo; criminor; reprehendo, indignor*, f. ανῶ, p. γκα: a. 1. ind. act. ἐβάσκηνα, a. 2 ind. act. ἐβάσκανον.

Βασκανία, ας, ἡ, *invidia, fascinatio; obtrectatio, odium; calumnia*, et

Βάσκανος, ου, ὁ ἡ, *invidus, malignus, fascinans, obtrectator; invisus, nefarius*; et indè

Βασκάνως, *invidè*, adv. à βασκαίνω, q. v.

Βάσκω, apud Poët. pro βαίνω, *vado, eo.*

Βασεῦνται, pro βήσονται, *gradientur*; 3. pl. f. 1. ind. m. Æol. vel Dor. à βασεῦμαι, f. 1. ind. m. Æol. vel Dor. verbi βαίνω, *eo, vado.*

Βάσσα, ας, ἁ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, *concavitas.*

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, sive βασσάρη, ης, ἡ, *calceamenti genus*; item *Bacchi nutrix, Baccha; meretrix*, et *vulpes.*

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, *porto, bajulo, examino, exporto; libro, sustineo, è medio tollo, doleo, sepelio*, f. σω, et Dor. βαστάξω, p. βεβάσταχα a. 1. ind. act. ἐβάσταξα.

Βάσωμεν, Dor. pro βήσωμεν, 1. pl. præs. subj. act. verbi βήσω, quod à futuro formatum est. Th. βαίνω, *eo.*

Βαταλίζεσθαι, præs. inf. med. *turpitèr et effœminatè vivere*; Prov. à sequente.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *mulierosus, effœminatus, cinædus*; à Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βατάνιον, ου, pro πατάνιον, ου, τὸ, *parva patina, patella*; dim. à πατάνη, ης, ἡ, *patina*, q. v. Delphorum est β pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, *ite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi βαίνω, seu βῆμι, *vado, eo.*

Βατεύω, f. εύσω, *coëo*, de animalium coitu venereo dicitur: undè βατεύειν, maribus, et βατεύεσθαι, fœminis tribuitur; per sync. βατῖν, et βατεῖσθαι, et βατεῦνται, pro βατεύονται, qu. à βατέω, ῶ, f. ήσω, idem; *calco*, pro πατέω, q. v.

Βάτην, *duo iverunt*, Ion. et Dor. pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην. et βάτην, pro ἔβησαν, *iverunt*, in 3. pl. a. 2. ind. act. à βαίνω, seu βῆμι, *vado, eo.*

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, *qui incedit*; item *meta, limen*: undè

Βατήριος, ία, ιον, *scansorius*: à βαίνω, *vado, eo.*

Βατία, ας, ἡ, idem ac βάτος, ου, ἡ, *rubus*, q. v.

Βατιάκη, ης, ἡ, *poculi genus.*

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ἡ, *rubus, sentis*; qu. ἄβατος, *inaccessus*, vel à βία, *vis*, et ἄτω, *lædo*; quod *violenter lædat.*

Βάτος, ου, ὁ, *batus*, nomen mensuræ liquidorum, à Hebr. בת. Βατὸς, ὴ, ὸν, verò *pervius, accessu facilis.*

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *ranarum et murium pugna*, titulus carminis Homero tributi: à βάτραχος, *rana*, μῦς, *mus*, et μάχη, *pugna*; quod à μάχομαι, *pugno.*

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, *rana*, Ion. βότραχος, quasi à βοᾷν τραχέως. Est et *tumor sub linguâ, maximè pueros infestans.*

Βατταρίζω, f. ισω, p. ικα, *garrio, balbutio*; idem, et ab eod. ac

Βαττολογέω, *garrio, loquax, verbosus sum; deblatero, nugor*: item *balbutio, linguâ titubo et hæsito*, f. ήσω, p. βεβαττολόγηκα a. 1. ind. act. ἐβαττολόγησα, et

Βαττολογία, ας, ἡ, *inanis verborum repititio, loquacitas*; cui opp. λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, *Laconismus*; item *titubatio in loquendo*: à λόγος, et seq.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, *Battus*, nomen cujusdam Cyremæorum principis, qui balbus fuit; item. Poëta garrulus et ineptus, qui eadem crebriùs iterabat. Hinc

ΒΑΤΤΥ'Η, ης, ἡ, *nana*, fœmina pusilla; quia βαιά.

Βάτω, *veniat*, 3. sing. a. 2. act. imperat. βάθι, βάτω, pro βῆθι, βήτω ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, seu βῆμι, q. v.

ΒΑΥΒΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *dormio*; item *sopio*: à Βαυβὼ, όος, contract. οῦς, ἡ, *Baubo, nutrix Cereris.*

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, p. χα, *latro, as*; fictum à canum latratu; βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλία, ας, ἡ, et

Βαυκάλιον, ου, τὸ, *patera, vas vinarium, vas angusti oris* Th. βαύζω, quia βαύζει, cùm ei aqua infunditur.

ΒΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *jucundus, delicatus*; βαυκαλὸς, ἡ, ὸν, idem.

ΒΑ'ΥΝΟΣ, ου, ὁ, *fornax, caminus*: qu. ab αὔω, *uro.*

Βαΰσδειν, Dor. pro βαΰζειν, *latrare*, Vide βαΰζω, *latro.*

Βαφεὺς, έος, ὁ, *tinctor*, et

Βαφὴ, ῆς, ἡ, *immersio*; item *tinctura, macula, color*: à βάπτω, *mergo.*

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à βάπτω, *intingo.*

Βάω, inusit. f. βήσω, p. βέβηκα p. ind. med. βέβαα, *ire*, vel *venire, facio*, transitivè: unde βῆμι, βαίνω, *eo, vado.*

ΒΔΑ'ΛΛΩ, *mulgeo, sugo*, f. αλῶ,

p. βέβδαλκα. Dicitur ut βδάλλω, f. ελῶ, p. βέβδαλκα, id undè

Βδέλλα, ης, ἡ, *hirudo, sanguisuga*, Prov xxx. 15.

Βδέλλιον, ου, τό, βδέλλα, ης, ἡ, *arbor quædam Arabica, et lachryma ejus.*

Βδέλυγμα, ατος, τό, et βδελυγμός, οῦ, ὁ, *abominatio res execranda*; item *fætor*: à βδελύσσομαι, *execror*. Th. βδέω, *pedo*

Βδελυκτός, ἡ, όν, *execrabilis, abominabilis, e*, ut et

Βδελυρός, ρά, ρόν, *protervus, flagitiosus, impurus, scelestus*; ab eod.

Βδελύσσομαι, et -ύττομαι, *abominor, execror, detestor*, prop. *ob fætorem; exhorreo, fastidio*, f. ξομαι, p. ἐβδέλυγμαι· a. 1. ind. m. ἐβδελυξάμην, ω, αἰω· à

ΒΔΕ'Ω, f. ίσω et ήσω, *PEDO, flatum ventris emitto; fœteo, puteo.*

Βδόλος, ου, ὁ, *flatus ventris*; item *crepitus; fætor gravis*, ut extinctæ lucernæ. Th. βδέω.

Βέβαα, *ivi*, 1. sing. perf. ind. act. Ion. pro βέβηκα, detracto κ, et η in α mutato; et in 3 pl. βεβάασι, pro βεβήκασι· à βαίνω, *eo*. Alii volunt esse 1. sing. perf. ind. m. βέβαα· à βάω, *ire facio*, q. v.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ου, ὁ ϛ ἡ, *stabilis, firmus*; qu. à βέβαα comparat. βεβαιότερος, et in f. g. βεβαιοτέρα. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *stabilitas, firmitas.*

Βεβαιόω, *confirmo, stabilio, tutum reddo, fidem facio, adfirmo*, f. ώσω, p. βεβεβαίωκα a. 1. ind. act ἐβεβαίωσα· præs. inf. pass. βεβαιόεσθαι -οῦσθαι· perf. ind. pass. βεβεβαίωμαι· a. 1. ind. pass. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus*.

Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, explorato*, et

Βεβαίωσις, εως, ἡ, *confirmatio, corroboratio*: ab eod. q. v.

Βέβαμεν, *ivimus*, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. indic. act. verbi βαίνω, *eo*; et βεβάμεν· est perf. inf. m. Poët. pro βεβαίναι· à βέβαα· perf. ind. m. verbi βαίνω, à βάω, *ire facio*, q. v.

Βεβαώς, Dor. pro βεβηκώς, perf. part act. à βαίνω, *eo, vado*, q. v.

Βέβαλος, ου, ὁ ϛ ἡ, *profanus*, Dor. pro βέβηλος, ου, ὁ ϛ ἡ, q. v.

Βεβαρημένος, η, ον, *gravatus, a, um*, perf. pass. part. à βαρέω, *gravo*. Th. βάρος, *onus*.

Βεβαρηὼς, Ion. pro βεβαρηκώς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, q. v.

Βέβασαν, *ingressi erant*, Ion. et Dor. et per Sync. pro ἐβεβάεισαν, et hoc pro ἐβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. p. ind. act. à βαίνω, *eo*, perf. ind. act. βέβηκα, et Ion. βέβαα.

Βέβαφα, perf. ind. act. à βάπτω, *intingo*, q. v.

Βεβαὼς, ῶτος, ὁ, *stans*, perf. part. act. Dor. et per Sync. pro βεβηκώς· à βαίνω, *eo, vado*, vel perf. part. med. à βέβαα, perf. ind. med. verbi βαίνω, *eo*, à βάω, *ire facio*, q. v.

Βέβηκα, *ivi*, perf. ind. act. βεβήκειν, pl. perf. indic. act. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejusd. verbi q. v.

Βέβηλος, ου, ὁ ϛ ἡ, *profanus, non initiatus*. Th. βηλός, *limen domûs*.

Βεβηλόω, *profano, contamino*, f. ώσω, p. βεβεβήλωκα· a. 1. ind. act. ἐβεβήλωσα· ab eod. Th.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, *profanatio*.

*Βεβιασμένως, adv. *coacte, invite*: à βιάζω, *cogo*.

Βέβηκα, *vim intuli*, perf. ind act. à βιάω, q. v. et perf. part. pass. βεβιημένος, *vi tractus*. Th. βία, *vis*.

Βεβίωμαι, 1. sing. perf. ind. pass. et in 3. sing. βεβίωται, *vita peracta est*, imperf. βεβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. pass. à βιόω, *vivo*, q. v. Th. βίος, *vita*.

Βέβλαβα, *nocui*, p. ind. m. verbi βλάπτω, *noceo*, q. v.

Βέβλαμμαι, *offensus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. βεβλαμμένος· perf. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Βεβλάστηκα, *pullulavi*, 1. sing. perf. ind. act. à βλαστάνω, q. v.

Βέβλαφα, perf. ind. act. à βλάπτω, *noceo*, q. v.

Βέβληαι, 2. sing. p. ind. pass. *vulneratus, es*, Ion. pro βεβλῆσαι· à perf. ind. pass. βέβλημαι, σαι, ται, verbi βάλλω, *jacio*.

Βεβλήαται, Ion. pro βέβληνται, 3. pl. perf. ind. pass. βεβλήατο, augmento neglecto, et Ion. pro ἐβεβλήντο, 3. pl. plusq. perf. in pass. ejusd. verbi.

Βέβληκα, *jaculatus sum*, perf. ind act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. at

Βέβλημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. unde βεβλημένος, part. perf. pass. βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. à βάλλω, *jacio*, q. v.

Βέβονται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. ind. pass. à βοάω, *clamo*, q. v.

Βεβολήαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. et Pleon. τοῦ ο, pro βέβληνται· à βάλλω. Sed

Βεβολήατο, *ejecti erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et abjecto augmento pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, plusq. perf. ind. pass. verbi βαλλομαι, undè 3. pl. Ion. βέβλεντο, et interjecto ο, βεβολήντο, et Ion. abjecto augmento ε, βεβολήατο. Alii à βολέω, f. ήσω, inusitato pro βάλλω, *jacio*, derivari malunt.

Βεβολημένος, *agitatus*, pro βεβλημένος, p. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio*, q. v.

Βέβυλα, *volui*, p. ind. m. verbi βούλομαι, q. v.

Βεβούλευμαι, *deliberavi*, perf. ind. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. infin. pass. verbi βουλεύω, *consulto*. Th. βουλή, *consilium*.

ΒΕΒΡΑ'Σ, et βεμβρὰς, αδος, ὁ, Att. pro μεμβρὰς, quæ species *aquæ*, pisciculus: in nom. pl. Βεβράδες, ων, οἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus sum*, 1. sing perf. ind. pass. et part. βεβρεγμένος, *madidus*: à βρέχω, *rigo*, q. v.

Βεβρίμηκα, *strepui*, 1. sing. p. ind. act. à βριμάω, *fremo*, q. v.

Βέβρηκες, ων, *pars illa, quæ inter maxillas est*.

Βέβριθα, *gravis fui*, 1. sing. perf ind. med. verbi βρίθω, q. v. perf. part. med. βεβριθὼς, et in fœm. g. βεβριθυῖα.

Βεβρισμένος, *obrutus*, perf. part. pass. à βρίθω, f. σω, *sum gravis*, q. vide.

Βέβροχα, 1. sing. p. ind. m. vel Att. pro βέβρεχα, 1. sing. perf. ind act. à βρέχω, f. ξω, *irrigo*, vide.

Βέβρυχα, *fremui*, 1. sing. p. ind. act. vel med. verbi βρύχω, f. ξω, *strideo*, q. v.

Βεβρώθοις, *comederes*, 2. sing. opt. præs. act. verbi βεβρώθω, f. ώσω, *comedo, depasco*. Alii decunt esse positum pro βεβρώκοις, 2. sing. opt. perf act. à βρώσκω, f. ώσω, p. βέβρωκα, *comedo*, q. v.

Βέβρωκα, *comedi*, perf. indic. act. βεβρώκειν, plusq. perf. indic. act. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo*, f. βρώσω, q. v.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. act. ejusd. q. v.

Βέβωκα, vel βέβοκα, *pavi*, perf. ind. act. verbi βόσκω, ab inus. βόω, q. v.

Βεβωμένος, Ion. et Dor. pro βεβοημένος, *celebris, clarus*, perf part. pass. à βοάω, f. ήσω, *boo, clamo*, q. vide. Alii à βόω, pro βόσκω, f βόσω, vel βώσω, p. βέβοκα, vel βέβωκα, *pasco*, formant; sed diverso sensu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. et Ion. pro βεβηκὼς, *progressus*; undè Att. βεβακὼς, et sublato κ, βεβαὼς, contractè βεβῶς, perf. part. act. verbi βαίνω, *eo*, q. v. Alii tamen dicunt esse part. perf. med. contr à βέβαα, q. v.

Βέδυ, *aqua*. Phrygibus.

Βεελζεβοὺλ, ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen idoli, indecl. Hebr. *Dominus muscarum*. Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βείη, *iret*, Ion. pro βῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. à βαίνω, seu potiùs à βῆμι, conjug. sec. id. signif. -

Βείομαι, *vivam*, pro βείσομαι, Poët. f. 1. ind. med. rejecto σ, à verbo inus. βείω, f. βιώσω, *vivo*.

Βείω, *irem*, Poët. pro βῶ· 1. sing. a. 2. sub. act. enim Iones dicunt βέω, inde ι inserto βείω· sic βείομεν, 1. pl. pro βῶμεν· à βαίνω, seu βῆμι, *vado, eo*.

Βεκκὸς, Phryges panem vocant *bec* et *beccum*.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ ϛ ἡ, *delirius, stupidus*: item *antiquus*, quasi ante βέκκον, *panem*, et σελήνην, *lunam*.

ΒΕ'ΚΚΟΣ, seu βέκος, ου, ὁ, *panis*, Phrygum linguâ: item *amens*.

Βέλεα, *tela*, acc. pl. item.

Βελέεσσι, et βέλεσσιν, Ion. et Poët. pro βέλεσι, dat. pl. à βέλος, *telum*, q. v.

Βέλεμνον, ου, τό, idem quod βέλος, *telum, sagitta*.

Βέλεσσιν, dat. pl. pro βέλεσι, Poët. à βέλος.

Βελιὰλ, ὁ, *Belial*, indec. nomen origine Heb. Lat. *sine jugo*, vel *nequam*.

ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τά, *mala*. Etymol. à βάλλω, q. v.

Βελλεροφόντης, ου, ὁ, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, *acus*: item nomen piscis: à seq.

ΒΕ'ΛΟΣ, εος, vel εως, τό, *telum, jaculum, sagitta, fulmen: ictus, et dolor ex ictu illatus*: dat. pl. βελέεσσιν, Ion. et Poët. qu. à βάλλω, *jacio*.

Βελόστασις, εως, ἡ, *locus ad tela constitutus, vallum*: item *machina bellica, aries, balista*: qu. à βελῶν στάσει.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, *melior*; Poët pro βελτίων, q. v.

Βελτιόω, f. ώσω, p. ωκα, *meliorem reddo*: à

Βελτίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, compar. irreg. ab ἀγαθὸς, *bonus*, superl. βελτιςος, ιςη, ιςον, *optimus:* hinc

Βέλτιςα, adv. *optimè.*

Βελτίω, acc. sing. nom. voc. vel acc. pl. à βελτίονα, eliso ν, οα, contr. ω, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Βεμβικίζω, f. ίσω, p. ικα, *in gyrum ago, circumago, volvo.* Ἵν ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν· βεμβικίζωσιν ἑαυτοὺς. *Arist. Vesp.* 1506. à βέμβηξ.

ΒΕΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, *turbo, trochus.* Scribitur et βέμβριξ, ικος, ἡ, idem.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος, εος, τὸ, *profunditas fundum:* dat.pl.Ion. βένθεσσι. Th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *filius dextræ.*

Βένιςος, Dor. pro βέλτιςος, *optimus,* superl. ab ἀγαθὸς.

Βέομαι et βείομαι, *vivam*, 1 sing. f. 1. ind. med. Poët. pro βείσομαι, à verbo inus. βείω, *vivo.*

ΒΕΡΒΕΡΙ, τὸ, Indicâ linguâ *concha, quæ uniones continet.*

Βέρεθρον, Att. et per Sync. βέθρον, pro βάραθρον, ȣ, τὸ, *barathrum fossa, profunditas:* à βαθὺς, *profundus.*

Βερνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, per Apocopen pro Βερονίκη, ἡ, Gr. *afferens victoriam.*

Βεροία, ας, ἡ, *Beræa*, nomen urbis, qu. βαρεῖα, *ponderosa.* Hinc

Βεροιαῖος, αία, αῖον, et Βεῤῥοαῖος. *Beroënsis.*

Βερονίκα, ας, ἡ, Dor. pro Βερονίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, alii legunt Βερενίκα. Βερενίκη autem Macedonicè dictum pro Φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. *ferens victoriam.*

ΒΕΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, *betium*, herba: alitèr *dictamnus.*

ΒΕΤΤΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis genus*, variam aut purpuream.

ΒΗ', *imitatio vocis ovium balantium;* undè βήζω, *clamo, balo.*

Βῆ, *ivit*, pro ἔβη, Ion. 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἔβην, βῆς, *iveris*, 2. sing. a. 2. sub. act. à βαίνω, vel βῆμι, *vado, eo.*

Βῆκα, ων, τὰ, *oves.* Hes. Βηκία, τὰ, Hipp. à βῆ, q. v.

Βηθαβαρᾶ, ας, ἡ, nomen loci. Hebr. interpretat. *domus transitûs.*

Βηθανία, ας, ἡ, nomen villæ Hebr. interpretatur Lat. *domus afflictionis.*

Βηθεσδὰ, ἡ, nomen piscinæ, *domus beneficentiæ.*

Βῆθι, *vade*, pro quo βᾶ, et βᾶθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. à βαίνω, vel βῆμι, *vado, eo.*

Βηθλεέμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. interpret. *domus panis:* vocatur et *urbs Davidis.*

Βηθσαϊδὰ et Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *domus piscationis.*

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ. Hebr. interpret. *domus ficuum præcocium.*

Βῆλος, ȣ, ὁ, propr. nomen viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, *limen domûs*, vel *templi quod calcatur:* q. à βάω et λίαν, *quod per limina sæpiùs itur.*

Βῆμα, ατος, τὸ, *gressus, vestigium;* item *tribunal, suggestus;* à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βαίνω, vel βῆμι, *ascendo.*

Βήμεναι, Dor. et Poët. pro βῆναι, a. 2. infinit. act. à βαίνω, vel βῆμι, *vado, eo.*

Βῆν, βῆς, βῆ Ion. et Poët. sine augmento, pro ἔβην, &c. βῆναι, a. 2. inf. act. à βῆμι, vel βαίνω, *eo, vado,* q. v.

Βὴξ, βηχὸς, ἡ, *tussis.*

ΒΗΤΡΟΣ, *birrus*, vestis genus.

ΒΗΡΥΛΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *beryllus*, gemma.

Βησάμενος, nom. sing. masc. a. 1. part. med. *qui ascendit:* à βαίνω· a. 1. ind. med. ἐβησάμην.

Βῆσαν, *iverunt:* 3. pl. Ion. a. 1. vel 2. ind. act. pro ἔβησαν, ab ἔβησα, a. 1. vel ἔβην, a. 2. ind. act. à βῆμι, vel βαίνω, *eo, vado,* q. v.

Βῆσε, *imposuit:* pro ἔβυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab inusitat. βάω, f. βήσω, *ire facio*, q. v.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eodem, q. v.

Βήσετο, *ascendebat:* 3. sing. imperf. ind. m. Ion. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι, quod à f. 1. ind. m. verbi βαίνω, transformatur in præs. undè ἐβησόμην, imperf. ind. med.

Βήσομαι, *progredior;* f. 1. ind. m. verbi βαίνω, *eo, vado.*

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. vel per systolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à βαίνω, *eo*, seu βάω, *ire facio*, f. βήσω, a. 1. ind. act. ἔβησα.

Βῆσσα, εος, ȣς, τὸ, *vallis, concavitas.*

ΒΗΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, *loca in montibus, per quæ gradi possumus; saltus, valles profluæ, convalles;* reperitur et sing.

Βήσσῃς, *vallibus*, dat. pl. Ion. ab eodem.

Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, gen. εντος, *saltuosus:* à βῆσσα, q. v.

Βήσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, *tussio:* qu. à βία, *vis*, vel potiùs à βὴξ, q. v.

Βηταρμὸς, ȣ, ὁ, *saltatio concinno gressu*, seu *ad sonum:* et indè

Βητάρμων, ονος, ὁ, *saltator ad sonum:* qu. à βάω, *ire facio*, et ἄρω, *apto*, q. v.

Βήτην, *duo* vel *ambo iverunt*, Poët. et Ion. pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην, à βαίνω, *eo*, q. v.

ΒΙΑ, ας, ἡ, *vis robur; violentia, contumelia, injuria:* βίαι, gl. Hom. μετὰ βίας, *cum vi.*

Βιάζεο, *urge:* Ion. pro βιάζȣ, 2. sing. præs. imperat. m. et

Βιάζευ, 2. sing. imperat. præs. m. Dor. pro βιάζȣ, à

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ind. med. ἐβιασάμην, in mediâ formâ, idem ac βιάω, et βιάζω· at frequentiùs apud oratores, *vim affero, opprimo, vi efficio, cogo;* item *nitor*, et *stupror:* passivè, *opprimor, urgeor, cogor;* à

Βιάζω, *vim affero, urgeo;* f. σω, p. βεβίακα. Th. βία, *vis.*

Βίαιος, αία, αιον, et βίαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *violentus, a, um*, item *injurius*, et *coactus;* et βιαιότερος, comp. ab eodem.

Βιαίως, adv. et βία, adverbialiter, *violentèr, cum vi;* à βίαος, quod à βία, *vis.*

Βίαρχος, ȣ, ὁ, *victui seu commeatui præfectus.* Ex βίος et ἀρχὸς, *princeps, præfectus.*

Βιᾶσθαι, *cogere, vim afferre:* præs. inf. med. à βιάομαι, quod ab eod.

Βιάσθω, *urgeat vim inferat:* 3. sing. præs. imperat. m. contr. βιάω, -ῶ, βιαέσθω, -ᾶσθω, à βιάζομαι, quod vide.

Βιαςὴς, ȣ, ὁ, *qui vim infert, latro, violator:* Matth. xi. 12. Philo de Agricultura; vix alibi: ab eodem.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιατὴς, ȣ, ὁ, *fortis strenuus:* ab eodem, q. v.

Βιάω, -ῶ, Poët. idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, et ηκα, Ion. et Poët. hinc perf. ind. pass. βεβίημαι, et part. βεβιημένος, *coactus.*

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, *ire* vel *venire facio, vi admoveo, admitto, ineo.* Th. βαίνω, *eo, vado.*

Βιβὰς, άντος, *gradiens, ascendens,* præs. part. act. à βίβημι, loco βῆμι, vel part. a. 2. act. pro βὰς, ab eodem, q. v.

Βιβάω, -άζω. et βίβημι, *gradior, incedo,* Poët. pro βαίνω, *eo;* f άσω, in compos. βιβῶ, et f. 1. m. άσομαι, a. 1. ind. act. ἐβίβασα, part. præs. act. βιβῶν, -άζων, et βιβὰς· præs. ind. pass. βιβάζομαι, *ineor;* a. 1. ind. pass. ἐβιβάσθην· f. 1. med. βιβάσομαι, a. 1. ind. m. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, βιβλάριον, et βιβλίδιον, ȣ, τὸ, *libellulus, codicillus; duo priora contemptum habent.* Th. βίβλος, *liber.*

Βιβλια, ων, τὰ, pl. *Biblia, Scripturæ sacræ:* à

Βιβλιον, ȣ, τὸ, *liber, scheda.* Th. βίβλος, *liber.*

Βίβλινος, ίνη, ινον, *Biblinus*, natus in Biblinis montibus Thraciæ; *chartaceus.* Βίβλινος οἶνος, *vinum Biblinum:* à vite Thraciæ. quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, *librorum scriptio:* et

Βιβλιογράφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *librorum scriptor, librarius:* à βιβλίον, quod à βίβλος· et γραφὴ, quod à γράφω, *scribo.*

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *Bibliotheca, libraria:* ex βιβλίον et θήκη, quod à τίθημι, *pono.*

Βιβλιοπώλης, ȣ, ὁ, voc. sing. βιβλιοπῶλα, *Bibliopola, venditor librorum.* Th. πωλέω, *vendo.*

Βιβλιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *libellio, librum ferens, tabellarius.*

Βιβλιοφυλάκιον, ȣ, τὸ, *Bibliotheca, locus ubi libri custodiuntur et asservantur.*

ΒΙΒΛΟΣ, ȣ, ἡ, *liber; liber arboris, ut tiliæ.* Ern.

Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, *edo, comedo depasco;* idem ac βρώσκω, *comedo.*

Βιεῦντες, Dor. pro βιȣ̃ντες, *viventes:* præs. part. act. nom. pl. à βιόω, *vivo*, f. ώσω. Th. βίος, ȣ, ὁ, *vita.*

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis, fortitudo*, q. v.

Βιήσατο, *cogebat:* 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. pro ἐβιήσατο, à βιάω. Th. βία, *vis.*

Βίηφι, pro βίῃ, dat. sing. adverbialitèr, *vi, violenter:* φι est Paragoge Poët. et reddit vocem ἄκλιτον· à βίη, *vis*, Ion. pro βία, q. v.

Βιθυνία, ας, ἡ, nomen provinciæ Asiæ minoris. Gr. q. d. Βαθονία, à βάθυνος, ȣ, ὁ, *fovea*, quod à βάθος, *profunditas.*

ΒΙΚΟΣ, ȣ, ὁ, *urna ansata, urceus; doliolum.* Βικίον, et βικίδιον, ȣ, τὸ, dim. *urceolus;* est etiam *vicia.*

ΒΙΝΕΩ, ῶ, *ineo, coeo:* f. ήσω, p. βεβίνηκα.

Βιοῖ, *vivit:* 3. sing. præs. ind. a. contr. à βιόω. Hinc βιώμην, *vivam,*

opt. præs. med. contr. à βίΘ, *vita*, q. v.

Βιολογέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *vitam alicujus describo*, part. præs. pass. contr. βιολογούμενΘ.

ΒΙΌΣ, ε, ὁ, *vita, victus, facultates; vivendi ratio instituta, annona; res omnis ad vitam sustentandam necessaria; vulgus, populus.* At

Βιὸς, ε, ὁ, *arcus, nervus arcûs*: qu. βία, i. e. *vi tenditur*.

Βιοτεύω, *victum quæro, vivo*: f. σω, βιοτεύσῃς, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. à βίΘ, ε, ὁ, vel

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita*; à βίΘ, q. v.

Βιότης, ητΘ, ἡ, idem, et ab eod.

Βιοτικὸς, ἡ, ὸν, idem ac βιωτικὸς, ἡ, ὸν, q. v.

Βιότοιο, *victus*: gen. sing. Ion. pro βιότε, à

ΒίοτΘ, ε, ὁ, *vita, victus, facultates*; idem Poët. ac βιὸς, q. v.

Βιὸς, *qui vixit*: a. 2. part. act. ex βιόω, ut δὲς ex δίδωμι· quod ἐβίων, est 1. sing. a. 2. ind. act. à βίωμι, inus. sec. conjug. quod à βιόω, *vivo*. Th. βίΘ, *vita*.

Βιῶναι, præs. inf. med. Ion. et Poët. pro βιῶν, præs. inf. act. verbi βιόω, *vivo*, ab eodem, q. v.

Βιοφθόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *vitam corrumpens*; et in voc. sing. βιοφθόρε ex βίΘ, et φθείρω, *corrumpo*, q. v.

Βιόω, ῶ, *vivo*: f. ώσω, et f. 1. m. ώσομαι, p. βεβίωκα· a. 2. ind. act. 1. sing. ἐβίων, à (βίωμι, conjug. sec. inus.) indè opt. βιοίην, inf. βιῶναι· part. βιὸς, perf. ind. pass. βεβίωμαι· a. 1. ind. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, *vita*.

Βίσων, vel βίσων, *bos quidam silvestris*.

Βιτίνα, ας, ἡ, idem quod βίνος, *urna*, q. v.

Βιῴην, *viverem*: Att. pro βιοίην· à 2 optat. act. à βίωμι, vel præs. optat. act. à βιόω, ῶ, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Βιῶθι, *vive*, 2. sing. imperat. a. 2. act. verbi inusitat. βίωμι, *vivo*.

Βίων, ὁ, *Bion*, nom. propr.

Βιῶναι, *vixisse*: a. 2. inf. act. ab inus. βίωμι, quod à βιόω. Th. βιος, *vita*.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. ab eodem.

Βιώσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *spem vitæ servandæ habens, amabilis; vitalis*: ab eodem.

Βίωσις, εως, ἡ, *ipsa vivendi actio, vita vivendi*.

Βιωτικὸς, ἡ, ὸν, *vitalis, ad vitam sustentandam pertinens, secularis, &c.* à βιόω, vel βίωμι, *vivo*, q. v.

Βιωτὸς, ἡ, ὸν, *vitalis*: à βιόω, *vivo*, q. v.

Βιώτω, *vivito*, 3. sing. a. 2. imperat. act. à βίωθι, quod à βίωμι. Vide βιόω, *vivo*.

Βιωφελὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *vitæ utilis*: ex βίΘ, *vita*, et ὠφελέω, *prosum*.

Βλαβεὶς, *læsus*: et in f. g. εῖσα, a. 2. part. pass. à βλάπτω, *lædo*, q. v.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, a, um, damnosus*; et indè

Βλαβερῶς, *perperàm*, adv. à βλάπτω, *noceo*.

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa, damnum, detrimentum*: à p. ind. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω, *lædo, noceo*, q. v.

Βλαβῆναι, *læsum esse*: a. 2. inf. pass. et

Βλαβήσομαι, f. 2. ind. pass. ab eod. q. v.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη, q. v.

Βλαβῶ, *nocebo*, 1. sing. f. 2. ind. act. à βλάπτω, *noceo*, quod vide.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, *immatura*: fatua, à βλαςὸς, *germen*, q. v.

Βλάζω, *stultus sum*: qu. à βλὰξ, *inutilis*: q. v.

ΒΛΑΙΣΟΣ, ἡ, ὸν, *valgus, cui distorta sunt crura, blæsus, balbus*: dicitur et βλαισσὸς, gem. σ Poët.

Βλακεία, ας, ἡ, *socordia, stupor, mollities*, et

Βλακεύω, f. εύσω, p. ευκα, *socordiæ me dedo, stupeo, torpeo*: huic opp. σπουδάζω. Item

Βλακικὸς, ἡ, ὸν, *ignavus, socors, mollis, stultus*; et exindè

Βλακικῶς, adv. *ignavè, tardè*. Omnia à βλὰξ, *iners*, q. v.

Βλάνος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, η, ον, *lippus, cæcutiens; ignavus*.

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, *piscis quidam inutilis*, siluro similis; item *ignavus, iners; obscœnus, nefarius, fœdus, impius*; qu. à βάλλω, *abjici dignus*.

Βλάπτη, 3. sing præs. sub. act. βλάπτουσ', pro βλάπτουσα, præs. part. act. f. g. à

ΒΛΑ'ΠΤΩ, *lædo, noceo; damno adficio; sum impedimento*: cum acc. f. ψω, p. βέβλαφα, a. 1 ind act. 1 βλαψα· a. 2. ind. act. ἔβλαβον· f. 2. ind. act. βλαβῶ· præt. ind. pass. βέβλαμμαι· a. 1. ind. pass. ἐβλάφθην· a. 2. ind. pass. ἐβλάβην· a 2. part. pass. βλαβεὶς, et in f. g. εῖσα· a. 2. inf. pass. βλαβῆναι, f. 2. ind. pass. βλαβήσομαι· præt. ind. med. βέβλαβα. Hinc Angl. TO BLAST.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino, fruticor, produco, profero*: f. βλαςήσω, p. βεβλάςηκα· a. 2. ind. act. ἔβλαςον.

Βλάςημα, ατος, τὸ, *germen*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βλαςάνω. Angl. A BLOSSOM.

Βλαςησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. et

Βλαςήσω, *germinabo*: f. 1. ind. act. ab eodem.

Βλάςος, ε, ὁ, nomen viri: sed βλαςὸς, ε, ὁ, *germen*.

Βλασφημέω, *obscœna, fœda, malè ominata loquor; impiè loquor, conviciis maledictis lacesso*: imperf. ind. act. ἐβλασφήμεον, ουν, f. ήσω, p. ηκα· præs. ind. pass. βλασφημοῦμαι, *malè audio, tanquam blasphemus accusor*: perf. ind. pass. βεβλασφήμημαι, f. 1. ind. pass. βλασφημηθήσομαι, et

Βλασφημία, ας, ἡ, *blasphemia, obscœnitas, fœditas*, vel *impietas sermonis, maledicentia*: à

Βλάσφημος, ε, ὁ ϗ ἡ, *obscœnus, infaustus; impius in Deum, blasphemus, conviciator maledicus*: qu. à βλάπτειν φήμην, uel potius à βλὰξ, *impius*, et φήμι, *dico*, q. v.

*Βλασφήμως, *ignominiosè*, adv.

ΒΛΑΤΙΟΝ, Βυζάντιον, apud Actuarium et recentiores medicos Græcos dicitur os anterius narium purpuræ. Matthiolus dicit esse *onychem*, vel *conchulam Indicam*.

ΒΛΑΥΤΑΙ, ῶι, *genus calceamenti*, sicut et βλαυδες. Hesych.

ΒΛΑΥΤΙΟΝ, ε, τὸ, *crepidula* seu *sandaliolum*.

ΒΛΑΥΤΟΥ'Ν, *induere aut verberare sandalio*. Hesych.

Βλαφθεὶς, *læsus*, a. 1. part. pass. βλαφθῆναι, a. 1. inf. pass. à βλάπτω, *lædo*, q. v.

Βλείμην, εῖο, εῖτο, a. 2. opt. m. à βλῆμι, *percutio*: quod à βάλλω· ut θείμην, εῖο, εῖτο, à τίθημι.

Βλεὶς, *percussus*: a. 2. part. act. verbi βλῆμι, *percutio*; vel per Sync. pro βληθεὶς, a. 1. part. pass. à βάλλω, *jacio*, q. v.

Βλεμεαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *trucibus oculis circumspicio, minor*: quod à

Βλέμμα, ατος, τὸ, *vultus, intuitus, aspectus*: à βλέπω, *aspicio*, q. v.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus*: frigidus humusque succus quem omnes φλέγμα vocant, ut scribit GAL. lib. 2. de facult. natur. Hippocrates ita nominare consuevit crassiorem pituitam, qualis è cerebro per palatum et nares descendit.

Βλεννὸς, ἡ, ὸν, *ignavus*: et

Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mucosus*.

Βλεψιδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *retortis oculis horrificoque adspectu intuens: strabus, attonitus*. Ex βλέπω, et δαίμων, *dæmon*.

Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα, *aspiciens*: præs. part. act. f. g. à

ΒΛΕ'ΠΩ, εις, vel πρὸς, *aspicio, intueor; specto, vergo*; item *sedulò caveo; rationem habeo, vivo*: f. ψω. præt. βέβλεφα. a. 1. ind. act. ἔβλεψα. præt. ind. pass. βέβλεμμαι· qu. βάλλω ὦπα.

Βλίτυγες, et βλίσυγες, ῶν, αἱ, *nugæ*: qu. à βαλεῖν, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nicto, crebò connivso*: et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, *cilium*; seu βλεφαρίδες, ων, αἱ, in plur. frequentius, *cilia, pili palpebrarum*; item *palpebræ*.

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ε, τὸ, *palpebra, pellis tegens oculos*.

Βλέψις, εως, ἡ, *ipsa intuendi actio, intuitus*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βλέπω, *intueor*, q. v.

Βληθεὶς, *ictus, trajectus*: a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. pass. βλήθετι, a. 1. imperat. pass. à βάλλω, *percutio*, q. v.

Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus, ictus, vulnus*. Th. βάλλω· *jacio*.

Βλήμενος, *ictus*: per Aphær. vel Ion. et Poët. pro βεβλημένος, perf. part. pass. à βάλλω, perf. ind. pass. βέβλημαι· Alii volunt à βλῆμι.

Βλῆσθαι, *jactum esse*, abjecto augmento et reduplic. pro βεβλῆσθαι, perf inf. pass. à βάλλω, q. v.

Βλῆτο, Poët. et Ion. pro ἐβέβλητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass ejusd. verbi.

Βλήτροισι, dat. pl. Ion.

Βλῆτρον, ε, τὸ, *clavus ferreus* aut *ligneus, pessulus*: ab eod. Th.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι· p. ημαι, *balo ut ovis; vagio ut infans*.

Βλήχεσθαι, (præs. inf. med. à βλήχομαι,) Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare*, à βληχάομαι. Undè

Βληχὴ, ῆς, ἡ, *balatus*: undè Angl. BLEAK.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem, et ab eodem. Th.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *debilis, imbecillis; validus, robustus*: at et ἀβληχρὸς. Hinc βληχρῶς, adv.

Βλὴξ, *continentèr, assiduè*, adv. qu. à βολὴ, *ictus*.

ΒΛΙΤΟΝ, ου, τὸ, *blitum, olus insipidum.*

ΒΛΙΤΤΩ, f. βλίσω, p. βίβλικα, *exprimendo aufero*, ut è favis mel.

Βλοσυροῖο, gen. sing. Ion. pro οῦ.

Βλοσυρὸς, -ρα, -ρον, *terribilis aspectu, torvus, truculentus.*

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces*: et

Βλοσυρωπὸς, ἡ, όν, *terribilis aspectu*: ab ὤψ, *oculus*, et βλοσυρος, *truculentus.*

ΒΛΥΖΩ, et βλύω, f. βλύσω, p. βίβλυκα, *scaturio, effundo, mano.* Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ρα, ρὸν, *celsus, procerus; frondosus, viridis, tener*: à βλώσκω, *ascendo*, q. v.

ΒΛΩΜΟΣ, ου, ὁ, *bucella, fragmentum, panis portio.*

Βλῶσις, εως, ἡ, *adventus*: à

ΒΛΩΣΚΩ, f. ωσω, p. ωκα, *advenio, adscendo, cresco; vado, clamo.*

Βοᾷ, *reboat*: 3. sing. præs. ind. act. contr. pro βοάει, à βοάω, q. v.

Βοάα, Poët. pro βοᾷ, Pleonasmo literæ α, 3. sing. indic. præs. act. ab eodem. Th. q. v.

Βοάασκον, 1. sing. imperf. indic. act. Ion. et Poët. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo*, q. v.

Βοάγριον, ου, τὸ, *scutum, ex boum agrestium pelle*: à βοῦς, et ἄγριος, *agrestis*, q. v.

Βοάγριος, ου, *Boagrius*, Locrensium amnis.

Βοαθόος, ου, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequentius βοηθὸς, ου, ὁ ἡ, *opitulator, auxiliator, bellator, in prælio velox.* Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς. Lat. *filii tonitrui*: Marc. iii. 17.

Βόαξ, ακος, ὁ, *piscis, à clamore dictus*; qu. et βόηξ, item βῶξ, dicitur. A βοάω, *clamo.*

Βοᾶσαι, Dor. pro βοάῃ, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω, *clamo.*

Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Βοάσι, *clamant*, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. contr. à verbo Βοάω.

Βοαύλιον. ου, τὸ, *boum stabulum, bubile* Ex βοῦς, et αὐλὴ, *aula.*

ΒΟΑΩ, ῶ, *BOO, clamo, vociferor, cum clamore dico, clamando voco celebro*: *usurpatur et de inanimatis*: f. ήσω, imperf. ind. act. ἐβόαον, ων, p. βεβόηκα, a. 1. ind. act. ἐβόησα, a. 1. imperat. act. βόησον, άτω.

Βοεία, ας, ἡ, *pellis bubula; scutum*, sive *clypeus è corio bubulo factus.* Th. βοῦς.

Βόειος, εια, ειον, *bovinus, bubulus*: ut et

Βόεος, εα, εον, idem ab eod. Th.

Βόες, nom. pl. à βοῦς, βοὸς, ὁ ἡ, q. v.

Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor; item pugna*: à βοάω, *clamo*, q. v.

Βοῇ, Ion. et Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub. act. contr. à βοάω, *clamo*, q. v.

Βοηδρόμος, ου, ὁ, *ad clamorem alicujus accurrens auxiliator, opitulator*, Ex βοάω, et δρέμω, *curro.*

Βοήθεια, ας, ἡ, *adjumentum, auxilium; depulsio malorum; persecutio fugientium*: à verbo

ΒΟΗΘΕΩ, ῶ, *auxilior, opitulor, succurro; opem fero, occurro hostibus; patrocinor*: f. ήσω, p. βεβοήθηκα, a. 1. ind. act. ἐβοήθησα, a. 1. imperat. act. βοήθησον, άτω, 2. sing. præs. imperat. act. βοήθει, contractè pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τὸ, *auxilium, remedium, adminiculum*: et

Βοηθητικὸς, ἡ, όν, *auxiliaris.* Item

Βοηθὸς, οῦ, ὁ ἡ, et βοηθόος, Poët. *auxiliator, opitulator*; vide βοαθόος, à βοηθέω, *auxilior*, q. v.

Βοηλασία, ας, ἡ, *boum abactio, præda*: à βοῦς, et ἐλαύνω, *abigo*, q. v.

Βοηλατέω, f. ήσω, p. ηκα, *boves ago, pasco; boves abigo*: à

Βοηλάτης, ου, ὁ, *bubulcus, boum agitator*, vel *abactor*, et

Βοηλάτις, ίδος, ἡ, *boum agitatrix*, vel *abactrix*: à βοῦς, et ἐλαύνω, *agito*, q. v.

Βοῆν, Ion. et Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. contr. à βοάω, *clamo*; et βοῇς, Ion. et Dor. pro βοᾷς, 2. sing. præs. sub. act. ab eod.

Βονόμος, ου, ὁ, *boum pastor, bubulcus*; παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id est, *boves pascere.*

Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, *clamor.* Th. βοάω, *clamo.*

Βόθριον, ου, τὸ, *parva scrobs*; dim. à

ΒΟΘΡΟΣ, ου, ὁ, *fovea, scrobs*: qu. βάθρος· à βάθος, *profunditas.*

Βόθυνος, ου, ὁ, idem, sed Ἀττικώτερον, qu. à βαθύνω, *excavo in profundum.*

Βοϊδάριον, vel βοΐδιον, ου, τὸ. *bucula*: à βοῦς.

Βοϊκὸς, ἡ, όν, *bubulus*: ab eod. q. v. Ζεύγη, βοϊκα, (nom. pl.) *juga boum.*

Βοιωτία, ας, ἡ, *Boeotia*: hinc

Βοιωτὸς, οῦ, ὁ, *Boeotus.*

Βοιωτάρχω, vel εω, f. ξω, vel -ήσω, *impero Boeotiis.*

Βολάων, *ictuum*: gen. pl. Æol. à βολὴ, *ictus.* Th. βάλλω, *jacio.*

Βόλβιτον, et βόλιτον, ου, τὸ, *stercus, fimus*: à βολὴ, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟΣ, οῦ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda.* Hinc

Βολβώδης, εος, ὁ ἡ, *bulbosus.*

Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus*; item *ictus, plaga*; gen. pl. Æol. βολάων· à præt. ind. med. βίβολα, verbi antiq. βέλλω, βελέω, vel βολέω, pro βάλλω, *jacio*, usitat.

Βολίζω, *bolidem demitto*: f. ίσω, p. βεβόλικα, a. 1 ind. act. ἐβόλισα, a. 1. part. act. βολίσας, άντος· à

Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum, sagitta*; item *funis alligato plumbo*, quo nautæ profunditatum aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio.*

Βόλος, ου, ὁ, *jactus* vel *tesseræ* aut *tali*, vel *retis, undè et captura; dentitio.* Ion. et Poët. *funda, verriculum*: ab eodem Th. q. v.

Βομβεῦντι, -εῦσι, Dor. pro βομβοῦσι, βομβεῦσα, Dor. pro βομβοῦσα, *susurrans*: præs. part. act. contr. nom. sing. f. g. à

Βομβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *bombum edo* vel *facio, susurro, resono*; à

ΒΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, *bombus, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis.* Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis streperæ*; item *insectum quodlibet streperum*: et

Βομβύλιος, ου, ὁ, idem: est et *genus poculi*, βομβεῖν ἐν τῇ πόσει· et

Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx, vermis*: à βόμβος, *bombus*, q. v.

ΒΟΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ου, ὁ, *animal silvaticum*; aliter *monops.*

Βοὸζ, ὁ, nomen viri, indec. Hebr. et interpret. *in quo robur.*

Βοοζύγιον, ου, τὸ, *jugum boum.*

ΒΟΡΑ, ᾶς, ἡ, *pabulum, esca*, propriè brutorum: qu. à βόω, seu βόσκω, *alo.*

Βόραθρον, ου, τὸ, *fovea in terra excavata.*

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, *qui cubat in coeno* vel *luto*: nomen ranæ: ex βόρβορος, et κοίτη, *cubile.*

ΒΟΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, *cænum, lutum, limus*, propriè ἐκ τῆς βορᾶς. Hinc

Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, *cono, contamino.*

Βορβορυγμὴ, ῆς, et Βορβορυγμὸς, οῦ, ὁ, *intestinorum strepitus*, à βορβορύζω.

ΒΟΡΒΟΡΥΖΩ, f. ύσω, *strepo*, propriè de intestinis crepitantibus.

Βορέαο, gen. sing. Æol. pro βορέου, ut et βορέω, gen. sing. Ion. à

ΒΟΡΕΑΣ, et Ion. βορέης, ου, ὁ, *Boreas, aquilo; septemtrio.* Hinc

Βορέηθεν, adv. Poët. à *septemtrionali plaga*: et

Βόρειος, et Βορήϊος, Poët. ου, ὁ ἡ, *Borealis*: ὑπερβόρεος, *qui ex remotissima regione venit.*

Βορῆν, acc. sing. Ion. pro βορᾶν, à βορὰ, *pabulum.*

Βόρμαξ, et μύρμαξ, ακος, ὁ, *formica*: quia diligenter βορὰν μάει, id. est *cibum quærit*: vel à μύρμηξ, (Æolicè μ pro β ponitur,) et certè μ et β cognata sunt

Βόρος, ρα, ρον, *edax, vorax*, à βορὰ.

Βορρᾶς. ᾶ, ὁ, *Boreas*: sic et βορρῆς, nom. sing. Ion. Βόρραθεν, à *Borea*, adv.

Βόσις, εως, ἡ, *pastus, cibus*· Th. βόω, inusitat, *pasco.*

Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus, animal*; item *pascua*: à βόσκω, qu. ab eod. Th.

Βοσκεσεῖσθε, *pascemini*: Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med. verbi βοσκέω, vel βόσκω, *pasco*; f. βοσκήσω, βόσω, vel βώσω, ab eodem. Th. q. v.

Βόσκησις, εως, ἡ, *pastio*: ab eod. Th.

Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, *pascunt*, 3. pl. præs. ind. act. à

Βόσκω, βόω, βοσκέω, *PASCO*: f βόσω, βώσω, βοσκήσω. p. βίβοκα, βίβωκα, βεβόσκηκα· a. 1. ind. act. ἐβώσα, ἐβώσα, ἐβόσκησα. Ab obsoleto βόω, q. v.

*Βόσπορον, ου, τὸ, *planta et fructus Indicus.*

Βοσὸρ, nomen propr. Hebr. interpret. *sparsor*: qui etiam dicitur Βεὼρ, *pater Balaami.*

ΒΟΣΤΡΥΧΟΣ, ου, ὁ, et βόστρυξ, χος, ὁ, *cincinnus, cirrus muliebris; capillus, cæsaries.*

Βοτὰ, ῶν, τὰ, pl. *oves*; vide Βοτὸν, infra.

Βοτάνη, ης, ἡ, *herba, gramen*: qu. à βόω, *pasco.* Hinc

Βοτανικὸς, ἡ, όν, *herbarius, ad herbas pertinens.* Hinc βοτανικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *Botanica, peritia herbarum*: et

Βοτάνιον, ου, τὸ, *herba pusilla, herbula*: ab eod. Th.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, (Poët.) *pastor*: ab eod. Th.

Βοτὸν, ȣ, τὸ, *pecus, armentum*, pl. τὰ βοτὰ, ῶν, *oves*: à βόω, inus.

Βοτος, ȣ, ὁ, *pascuum, alimentum*: ab eod. Th.

Βοτρύδιον, ȣ, τὸ, *racemulus; acinus*. Dim. et

Βοτρυδὸν, adv. *racematim, in modum racemi* Th. βότρυς, *racemus*.

Βοτρυόπαις, ὁ ϗ ἡ, *vitis, quæ botros, ut liberos*, seu *prolem fert*: ex βότρυς et παῖς.

ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus, uva; racemus*; nom. herbæ; met. de capillis: voc. ὦ βότρυ, acc pl. βότρυας. Hinc βοτρυόεις, εσσα, εν, gen. εντος, *racemosus*.

Βȣ, particula nominum quibus præponitur significationem augens: à bovis magnitudine (ut et ἵππος) velùti in βούνεβρος, βούπαις, q. v.

Βοῦ, etiam Poët. pro βοός.

Βούβαλις, ιδος, ἡ, *bubula*, vacca silvestris: et

Βούβαλος, ȣ, ὁ, *bubulus*, silvestris bos: à βȣ̃ς, *bos*, q. v.

Βȣβότας, ᾶ, ὁ, Dor. pro βȣβότης, ȣ, ὁ, *boûm pastor, buculcus*: à βȣ̃ς, et βόω, inus, *pasco*.

Βούβρωσις, vel βούβρωσις, εως, ἡ, *magna fames*: à βȣ, particulâ augente, et βρῶσις, *cibus*: quòd à βρώσκω, *comedo*.

ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *inguen*. Sic et tumor dicitur circa inguina, vel in quacumque corporis parte.

Βȣγάϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui valdè se jactat*: à γαίω, *glorior*, et βοῦ, q. v.

Βȣ́γλωσσος, et -ον, ȣ, ὁ ϗ τὸ, *lingua bubula*, herba: Angl BUGLOSS; et

Βȣ́γλωσσος, ȣ, ὁ, *solea*, piscis: Angl. SOLE: ex βοῦς, et γλῶσσα, q. v

Βοόδορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *boves excorians*: à βȣ̃ς, et δορὰ, *pellis*; qu. à δέρω, *pellem detraho*.

Βȣθυσία, ας, ἡ, *immolatio boûm*: ex βȣ̃ς, et θύω, *macto*, q. v.

Βȣκαῖος, ut et βούκαιος, et βȣ́καος, Dor. ȣ, ὁ, *buculus*, et *bubulcus*, *messor*: *idem* quod βούτης, ȣ, ὁ. Th βȣ̃ς.

Βούκεντρον, ȣ, τὸ, *stimulus boûm*: κέντρον, quo aguntur βόες.

Βȣκολέω, ῶ, f. ήσω, p ηκα, *boves pasco*; item generalitèr *pasco* et *lacto*; pass. *pascor*, *vescor*; blandis verbis *decipio; demulceo*; βȣκολέοντι, dat. sing part. præs. act. ex βοῦς, *bos*, et κόλον, *cibus*.

Βȣκολία, ας, ἡ, idem. ac βȣκόλιον, ȣ, τὸ, q. v.

Βȣκολιάζω, item βȣκολιάζω, et βȣκολιάσδω, Dor. f άσω, vel άξω, *pastoritium carmen cano*: et inde

Βȣκολιασμὸς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulatio*, tibiæ cantu et tripudio

Βȣκολιαστὴς, ȣ̃, ὁ, *pastoritii carminis modulator*: à βοῦς, *bos*, et κόλον, *cibus*

Βȣκολικὸς, ἡ, όν, *pastoralis, pastoritius*; et

Βȣκόλιον, vel -ος, ȣ, τὸ, vel ὁ, *grex*, vel *armentum boûm*: item

Βȣκολισμὸς, οῦ, ὁ, *pastoralis cantilena*: et

Βȣκόλος, et Dor. βωκόλος, οῦ, ὁ, *bubulcus, armentarius*: ex iisd. Th. q. v

Βȣλαφόρος, Dor. pro Βȣληφόρος, ȣ, ὁ, q. v.

Βούλει, *vis*, Att. pro βȣ́λῃ, 2 pers. sing. præs. indi med. à βούλομαι, *volo*, q. v.

Βούλεο, *malis*: 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro βȣ́λȣ, ab eodem. Th. q. v.

Βούλετ', pro ἐβούλετο, 3 sing. imperf ind. med ejusd verbi.

Βȣλεύεο, Ion. pro βȣλεύȣ, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass. à βȣλεύω, *consulto*, q. v.

Βȣλεύησθα, *consulas*, pro βȣλεύῃς, 2. sing. præs. subj. act. Ion. per Paragogen τοῦ θα à verbo βȣλεύω, q. v.

Βούλευμα, ατος, τὸ, *consilium*: à βȣλεύω, *consulto*, q v

Βȣλευμενος, Dor. et Poët pro βȣλόμενος, *volens*, præs. part m à βούλομαι, *volo*.

Βȣ́λευσαι, 2. sing. a. 1. imperat. m. βȣλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi βȣλεύω, *consulto*. Th. βȣλὴ, *consilium*.

Βȣλεύσαντε, a. 1. part. act. nom. dual βȣλεύσῃ, 3. pers. sing. a. 1. sub act. à βȣλεύω, q v.

Βούλευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab eod. Th. q. v.

Βούλευσις, εως, ἡ, *consultatio*: et

Βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, *consilii locus, curia, senatus*. item

Βȣλευτὴς, οῦ, ὁ, *consultor, senator*: ab eod. Th.

Βȣλευτικὸς, ἡ, όν, *consultus*; item *senatorius, ad senatum, seu curiam pertinens*: et

Βȣλευτὸς, ἡ, όν, *in deliberationem cadens*: ab eodem Th.

Βȣλεύω, *consulto, delibero, meditor, consilia agito*, f. εύσω, p. βεβȣ́λευκα, a. 1. ind. act. ἐβούλευσα, a. 1 ind. m. ἐβȣλευσάμην. Th. βȣλὴ, *consilium*.

Βȣλέων, *consiliorum*, gen. pl. Ion. pro βȣλῶν, à

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, *consilium, consultatio; curia; locus consilii*, hinc βȣλεύω, *consulto*, βȣλευτὴς, ȣ̃, ὁ, *senator*; βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, *curia*, ἐπιβȣλὴ, ῆς, ἡ, *insidia*; συμβȣλεύω, *consilium do*. &c

Βȣ́ληαι, Ion. vel Poët. pro βȣ́λῃ, 2 sing præs. subj. vel ind. med à βȣ́λομαι, *volo*, q. v.

Βȣληθείην, ης, η, *voluerim*, 1. 2. et 3 sing. a. 1. opt. pass. ab eod.

Βȣληθεὶς, εῖσα, ὲν, *qui voluit*, a. 1 part. pass ejusd verbi, q. v.

Βούλημα, ατος, τὸ, *voluntas, arbitrium, propositum, decretum*. Th βούλομαι, volo.

Βȣλῆσιν, et βȣλῆσι, *consiliis*, dat pl. Ion. pro βȣλαῖς, à βȣλὴ, *consilium*, q v.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βȣ́λημα, ατος, τὸ, et ab eod. q v.

Βȣλητικὸς, ἡ, ὸν, *voluntarius*: et

Βȣλητὸς, ἡ, ὸν, *sub voluntatem cadens*: à βȣ́λομαι, *volo*, q. v.

Βȣληφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *consultor, consiliarius; princeps, magistratus*; voc ὦ βȣληφόρε. Ex βȣλὴ, et φέρω, q v.

*Βȣλιμιάω, ῶ, f. άσω, p. ακα, *fame ingenti et intolerabili premor, fame enecor*: Xen Cyropæd.

Βούλομ', pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, *volo*; item *malo, cupio, opto*; Βȣ́λει, Att. et βȣ́λῃ, ȣο et. *vis*, 2. sing. præs. ind. med. pro βȣ́λῃ, præs. opt. med. βȣλοίμην, οιο, οιτο, &c. perf indic. med. ἐβουλόμην, et ἠβουλόμην, Att. ȣ, ετο, f. 1. med. βȣλήσομαι p. ind. pass. βεβούλημαι, tanq. ab ant tiquo βȣλάομαι, a. 1. ind. pass ἐβουλήθην, et Att. ἠβουλήθην, præt. ind m. βεβούλα, in compos. tanq. à βουλάω, obsoleto; è partic. aug. βȣ̃, et λάω, *volo*.

Βȣ̃λος, *intestina*; undè farcimina fiunt. Lat. *bolus*.

Βȣλυτὸς, ȣ̃, ὁ, *tempus quo boves solvuntur à jugis* à βȣ̃ς, et λύω, *solvo*.

Βȣ́νεβρος, ȣ, ὁ, *hinnulus magnus*: ex βȣ̃ particula augente, et νεβρὸς, *hinnulus*. Invenitur et τὸ βȣ́νεβρον.

*Βȣνοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *montanus, clivosus*: à sequen. et εἶδος, ȣς, τὸ, *species, forma*.

ΒΟΥΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *collis, tumulus, clivus, acervus*.

Βȣνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *clivosus*; à βȣνὸς, et εἶδος, *species*.

Βȣ́παις, αιδος, ὁ, *puer* vel *adolescens grandis*, vel *pinguis*. Ex βȣ̃ particulâ intens. et παῖς, *puer*. Hinc fortassis Angl BOOBY.

Βȣ́παλος, ȣ, ὁ, *magnus*, propriè *luctator*; item *magnus asinus*; vel simp. *magnus*: à βȣ̃, et πάλη, *lucta*.

Βȣπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *stimulus*, quo boves pungunrur; *id. ac.* βȣ́κεντρον, q. βȣ̃ς πλήττων. Vel *scutica*, quæ fit ex bubulâ pelle.

Βȣπόροι ὀβελοὶ, ων, οἱ, *magna veruta*, qu. ad boves transfigendos. Ex βοῦς, et πείρω, *transfigo*: p. ind. m. πέπορα.

Βȣ́ρασσος, sive βόρασσος, ȣ, ὁ, *fructus, qui clauditur elatè*; i. e. palmâ suo involucro inclusâ.

ΒΟΥ'Σ, οὸς, ὁ ϗ ἡ, *BOS, taurus, vacca; bovina pellis; flagellum factum è corio bubuli*, item *scutum*, &c. αἱ βόες, *vaccæ*; dat. pl. βȣσὶ, et Ion. βόεσσιν in acc. sing. βȣ̃ν acc. pl. βόας, βȣ̃ς, contr.

Βȣ́σιρις, ὁ, in acc. sing. Βȣ́σιριν, *Busiris*, rex Agrigentinorum.

Βȣ́τας, Dor pro

Βȣ́της, ȣ, ὁ, *pastor boûm, bubulcus*; et hoc à βότης, pro quo et

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*. Th. βόω, inus. *pasco*.

Βȣ́τομος, ὁ, et -ον, ȣ, τὸ, *Butomum*; herba, quam βόες τέμνουσι, *boves carpunt*.

Βȣ́τυρον, ȣ, τὸ, *BUTYRUM, lactis spuma*. Gen. xviii. 8. à βȣ̃ς, *vacca*, et τυρὸς, *caseus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. BUTTER.

Βȣφονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *boves macto*: et hinc

Βȣφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui boves cædit et mactat*: *sacerdos boves immolans*: à βȣ̃ς, φένω, *occido*: p. ind. med. πέφονα, hinc φόνος, *cædes*, q. v.

ΒΟ'Ω f. όσω, et ώσω, p. κα, *pasco*, thema inusit. pro quo in usu est, βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μηλοβότης, &c.

Βοῴην, *clamarem*, 1 sing. præs. opt. act Att. pro βοάοιμι, contr. βοῷμι. Et

Βοώμενος, præs. part. pass. contr. *celebratus*: à βοάω, q. v.

Βόων, *clamabant* Ion. et contr. pro ἐβόαον, 3 pl. imperf. ind. act. à βοάω. βοῶντος, gen. sing. part. præs. act. contr.

Βοῶντι, *clamant*, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act contr. à βοάω, q. v.

Βοῶπις, ȣ, ὁ, et βοῶπις ιδος, ἡ, *magnos (i. e. pulchros) oculos habens; cui bovini sunt oculi, magni et venusti*: ex βȣ̃ς, et ὤψ, ωπὸς, ὁ, *oculus*, quod à p. ind. med. ὦπα ab ὄπτομαι, *video*.

Βοῶντος, *vociferantis*, gen. sing. præs. part act. f. g. contr. verbi βοάω, q. v.

Βοωνέω, f. ήσω, p. ηκα, *aro*; præs. inf. act. contr βοωνεῖν, ex βοῦς, et ὠθέω, *pello*

Βοώτης, ου, Ion. εω, ὁ, *Bootes*. Nomen digni cœlestis, quod *Arctophylax* dicitur; ex βοῦς, et ὠθέω. *trudo*. Est enim boûm agitator; item *bubulcus*.

Βραβεία, ας. ἡ, *moderatio certaminis*, et de eod. *dijudicatio*: et

Βραβεῖον, ου, τὸ, *præmium victoriæ*, à seq. Th. hinc Angl. BRAVE.

ΒΡΑΒΕΥΣ, έος, vel έως, *qui dat præmium certaminis; certaminis moderator et arbiter*.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem: à

Βραβεύω, *præmium do certaminis*, *certaminis sum arbiter et moderator*, *de victoriâ decerno*; item *impero*, *moderor*; βραβευέτω, 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω, p. βεβράβευκα a. 1. ind. act. ἐβράβευσα. Th. βραβεὺς.

ΒΡΑΒΥΛΑ, ων, τὰ, *pruna Damascena*.

ΒΡΑΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel ἰος, τὸ, *raucedo*, *raucitas*.

Βραγχώδης, εος, ὁ ἡ, *raucus*, à βράγχος.

Βραδέως, *serò*, *tardè*; item *segnitèr*, *et cunctantèr*; βραδύτερον, *tardiùs*, *segniùs*; βραδύτατα, *tardissimè*, adv. à βραδὺς, q. v.

Βραδινὸς, ἡ, ὸν, Æol. pro ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis*. q. v.

Βραδίον, *tardiùs*, comparat. et in superl. βράδιστον. à βραδὺς, *tardus*, q. v.

Βραδυνούσαις, *tardantibus*, dat. pl. præs. part. act. f. g. à

Βραδύνω, *tardo*, *cunctor*, f. υνῶ, p. υγκα a. 1. ind. act. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδυπλοέω, ῶ, *tardè navigo*, f. ήσω, p. βεβραδυπλόηκα ex βραδὺς, et πλόος, ου, ὁ, *navigatio*: quod à πλέω, *navigo*.

ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ὺ, *tardus*, *a*, *um*, *segnis*; *tardus ingenio*: in compar. βραδίων, et βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστος, vel βραδύτατος. Hinc

Βραδύτης, ητος, ἡ, *tarditas*, *segnities*.

ΒΡΑΖΩ, et βράσσω, f. σω, p. κα, *ferveo*, *bullio*.

ΒΡΑΘΥ, υος, τὸ, sive βράθυς, υος, ὁ, herba. Lat. *sabina*, seu *savina*.

Βράκανον, ου, τὸ, *agreste olus*.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκα, ης, ἡ, *velum*, seu *tegmen pudendorum*; *bracca* nunc dicta.

Βρασθεὶς, *ferrefactus*, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. ind. pass. verbi βράζω, *ferveo*, q. v.

Βράσμα, ατος, τὸ, et βρασμὸς, οῦ, ὁ. *æstus*, *ebullitio*, *fervor*. Th. βράζω, *ferveo*.

Βράσσω, idem quod βράζω, q. v.

Βραχε, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind act. Ion. à βράχω, *strepitum edo*, q. v.

Βραχέα, έων, τὰ, *brevia*.

Βραχεῖη, Ion pro βραχεῖα, nom. sing. f. g à βραχὺς. q. v.

Βραχεὶς, et in f. g. βραχεῖσα, *perfusus*: a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω, *madefacio*, a. 2. ind. pass. ἐβράχην, a. 2. inf. pass. βραχῆναι.

Βραχέως. adv. *breviter*; *paucis*; *ad breve tempus*.

ΒΡΑΧΙΩΝ, ονος, ὁ, *BRACHIUM*. *lacertus*; *armus*, v. gr. *vituli*.

Βραχίων, etiam *brevior*; compar. ut et βράχιστος, *brevissimus*; superl. à

ΒΡΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, ἐος, *brevis*, *e*; *parvus*, *exiguus*, *celer*, *subitus*: μετὰ βραχὺ, *paulò post*; ἐν βραχεῖ, *brevi tempore*, *repentè*, *paucis*; κατὰ βραχὺ. *sensim*, *paulatim*; βραχύ τι, *paululùm*; διὰ βραχέων, *paucis*.

Βραχυσίδαρος, Dor. pro βραχυσίδηρος, ου, ὁ ἡ, *qui breve ferrum*, seu *cuspidem habet*: ex βραχὺς, et σίδηρος, *ferrum*, q. v.

Βραχύτης, ητος, ἡ, *brevitas*, à βραχὺς, q. v.

*Βραχυτράχηλος, ου, ὁ ἡ, *breve qui collum habet*

ΒΡΑΧΩ, f. ξω, p. χα, *sono*, *strepo*; propriè de iis, quæ franguntur. Hinc fort. Angl. BRAKE.

Βρέγμα, ατος, τὸ, et βρεγμὸς, οῦ, ὁ, *sinciput*: à βρέχω, *madefacio*.

Βρεκεκὲξ, *vox ranarum*.

Βρέμεσθαι, *fremere*, præs. inf. m. verbi.

ΒΡΕΜΩ, *FREMO*, *murmuro*, f. μῶ, p. ind. m. βέβρομα inde βρόμος, *fremitus*.

Βρένθις, et βρένθιξ, ἡ, *lactuca*.

ΒΡΕΝΘΟΣ, ου, ὁ, *avicula incerta*, *unguentum quoddam Lydorum*; item *tumor*, *superbia*, *fastus*; inde βρενθύεσθαι, *arrogantem esse*: *cum fastu incedere*, Luc. Timon.

Βρέξαι, *pluere*: a. 1. infin. act βρέξω, f. 1. ind. act. à βρέχω, *pluo*, q. v.

ΒΡΕΤΑΣ, τὸ, *simulacrum rude è ligno*; *imago*, *statua*, *idolum*.

ΒΡΕΦΟΣ, εος, τὸ, *infans*. Hinc

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, *infantulus*; dim.

Βρέχμα, ατος, τὸ, et

Βρεχμὸς. οῦ, ὁ, *cinciput*, *caput*: à

ΒΡΕΧΩ, *madefacio*, *humecto*, *irrigo*, *bibo*, *pluo*, f. ξω, p. χα, a. 2. ind. act. ἔβραχον, a. 2. ind. pass. ἐβράχην, p. ind. m. βέβροχα, p. ind. pass. βέβρεγμαι Hinc Angl. derivari videtur BROOK.

Βρήσσω, f. ξω, p. χα, *tussiendo exspuo*; qu. à βήσσω. Undè forsan Angl. BREAST.

ΒΡΙ, particula epitat. in composit. significans ἄγαν, *valdè vehementèr*.

Βριάει, 3. sing. præs. ind. act. à βριάω, q. v.

Βριάρεων, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεος, ου, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen gigantis; ex βρῖ particulâ intens. et Ἄρης, *Mars*; vel à

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, *fortis*, *robustus*, *validus*; qu. à

ΒΡΙΑΩ, ῶ, f. άσω, *robustum reddo*, *robustus sum*; vel *potentem reddo*, *potens sum*, *extollo*, *excello*, *tumesco*.

ΒΡΙΖΩ, f. ίσω, et ίξω, *post sumptum cibum paululùm dormio*.

Βριήπυος, ὁ ἡ, *vehementèr clamans*, Martis Epithet. ex βρῖ, et ἠπύω, *sono*, *clamo*.

Βρῖθος, εος, τὸ, et

Βριθοσύνη, ης, ἡ, *pondus*, *gravitas*. Item.

Βριθὺς, εῖα, ὺ, gen. έος, είας, έος, *gravis*. à

ΒΡΙΘΩ, *sum gravis*, *onustus sum*, *deorsum vergo pro pondere*; *propendeo*, *cum impetu inclino*; *abundo*, *plenus sum*, *gravo*, f. σω, p. κα, p. ind. m. βέβριθα.

Βρίμη. ης, ἡ, *robur*, *potentia*: à βριάω, q. v.

ΒΡΙΜΟΟΜΑΙ, οῦμαι, et άομαι, ῶμαι, *fremo*, *frendeo*, *excandesco irâ*, qu. à βρέμω, *fremo*, q. v.

Βρισάρματος, ου, ὁ ἡ, *currum gravans*: ex βρίθω, *gravo*, et ἅρμα, *currus*, q. v.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. à Βρισηῒς, ΐδος, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙΣΣΟΣ, ου, ὁ, *echini marini genus*.

ΒΡΟΓΧΟΣ, ου, ὁ, *guttur*, *fauces*; aspera arteria: βρόχθος, ου, ὁ, idem qu. à βρόχω, *sorbeo*, q. v.

Βρόδον, *rosa*; Æol. pro ῥόδον, q. v.

Βρόμιος, ου, ὁ, *Bromius*, cognomen Bacchi; adj. -ιος, -ια, -ιον, *fremens*, *fremebundus*: à

Βρόμος, ου, ὁ, *fremitus*, *fragor*; item *avena*: à βρέμω, *fremo*. Hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tono*: à

ΒΡΟΝΤΗ, ῆς, ἡ, *tonitru*.

Βροτεᾶν, Dor. pro βροτέων, gen. pl. fœm. à

Βρότεος, έα, εον, et βρότειος, ου, ὁ ἡ, *mortalis*, *humanus*: qu. à βροτὸς, *mortalis*.

Βροτήσιος, ου, ὁ ἡ, Poët. idem ac præc. et ab eod.

Βροτοβήμων, ονος, ὁ ἡ, *calcator hominum*: ex βροτὸς, *homo*, et βῆμα, *gressus*: quod à βαίνω, *eo*, *vado*, *gradior*.

Βροτόεις, όεσσα, όεν, *saniosus*, *cruore respersus*; in acc. sing. masc. vel pl. neut. βροτόεντα à βρότος, *cruor*.

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, *homicida*: ex βροτὸς et λοιγὸς, *pernicies*.

Βροτοῖσιν, *mortalibus*; dat. pl. à

ΒΡΟΤΟΣ, οῦ, ὁ, *mortalis*, *homo*; à βρώσκω, *comedo*, derivari videtur.

Βρότος, ου, ὁ, (παροξύτονον) *sanies*, *cruor*; *sanguis pulvere permixtus*.

Βροτόω, f. ώσω, *cruori inficio*, *cruento*; à βροτὸς, *cruor*; item *hominem facio*; βροτωθῆναι, *mortalis fieri*: à βροτὸς, *homo*, q. v.

ΒΡΟΥΚΟΣ, seu βρεῦχος, ου, ὁ, *species locustarum*.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens*, *nimbus* Th. βρέχω, *humecto*.

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, *guttur*, q. v.

Βροχθώδης, εος, ὁ ἡ, *inaquosus*, *aridus*, *non irriguus*.

ΒΡΟΧΟΣ, ου, ὁ, *laqueus*, *restis*.

ΒΡΟΧΩ, f. ξω, p. χα, *sorbeo*, inusit. undè ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. à βρέχω, q. v.

Βρύγμα, ατος, τὸ, *morsus*: à βρύκω, *mordeo*.

Βρυγμὸς, οῦ, ὁ, *stridor*; propriè dentium; *fremitus*; item *rugitus*; à βρύχω, *strideo*.

ΒΡΥΚΩ, f. ξω, p. χα, *mordeo*, *rodo*; item *deglutio*.

ΒΡΥΝ, *vox infantium potum petentium*, pro πιεῖν.

ΒΡΥΟΝ, ου, τὸ, *muscus*, *alga*; est et *herbæ genus*.

ΒΡΥΤΟΝ, ου, τὸ, et βρυτὸς, οῦ, ὁ, *cerevisia*: *potus ex hordeo*; *vinum hordeaceum*: qu. à βρύω. Hinc forsan Angl. TO BREW.

ΒΡΥΧΩ, f. ξω, p. χα, *frendo*, *strideo*, *mordeo cum stridore dentium*; *fremo*; *mugio*; *gemo*; m. *furo*, perf.

ind. pass. βέβρογμαι· indè βρυγμὸς, q. v.

ΒΡΥΩ, f. σω, p. βέβρυκα, *scateo fundo*, is, *germino*, *pullulo*; *floreo*; *abundo*; *mano*, inde ἔμβρυον, ου, τὸ, *infans utero conclusus*.

Βρωθεὶς, έντος, *rosus*: a. 1. part. pass. à βρώσκω, q. v.

Βρῶμα, ατος, τὸ, *cibus*, *esca*; à βρώσκω, *comedo*.

Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, *fœteo*; à

ΒΡΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *graveolentia*, *fœtor*; *virus*: et hinc

Βρωμώδης, εος, ὁ ἡ, *fœtidus*.

Βρώσιμος, ου, ὁ ἡ, *edulis*, *esculentus*; βρώσιμον, *edulium*: à βρώσκω.

Βρῶσις, ιος, εως, et εος, ἡ, *cibus*, *edulium*; et *ipsa comedendi actio*; item *erosio*: à

ΒΡΩΣΚΩ, *comedo*, *consumo*, *depasco*, f βρώσω, p. βέβρωκα p. ind. pass. βέβρωμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐβρώθην. Angl. TO BROWSE.

Βρωτὸς, ἡ, ὸν, *qui comedi potest*, *esculentus*: undè forsitan Germ *broat*. Angl. BREAD.

ΒΥΑΣ, ου, ὁ, *bubo*, avis nocturna.

ΒΥΒΛΟΣ, ου, ἡ, *papyrus Ægyptia*; *herba quædam papyro similis*; *liber*: scribitur et βίβλος.

Βύζω, f. ύσω, *confertim impleo*; *vagio*; *bubulo*: inde βύζην, adv. *densè*. Th. βύω, *obturo*; vel βῦ, *vox infantilis*; vel βύας, *bubo*, q. v.

Βυθίζω, *mergo*, f. ίσω, p. βεβύθικα. a. 1. ind act. ἐβύθισα· à

ΒΥΘΟΣ, ου, ὁ, *fundum*, *imus*, *gurges*, *profundum*: qu. à βάθος, quod vide.

ΒΥΚΑ͂ΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA*. Indè

Βυκανίζω, f. ίσω, *buccino*: et

Βυκανιστὴς, ίτης, ου, ὁ, *buccinator*.

Βύκτης, ου, ὁ, *sonans*, *spirans*, venti Epithet. à βύζω, *confertim impleo*, q. v.

Βυλλὸς, οῦ, adj. *confertus*: à βύω, *impleo*.

ΒΥΝΗ, ης, ἡ, *hordeum*, *madefactum*, quod coctores cerevisiarii *maltum* vocant.

Βυνέω, ῶ, f. ήσω, *mergo*: Hesych. βυττίζειν, βαπτίζειν. Æol. est à βάπτω, q. v.

ΒΥΡΣΑ, ης, ἡ, *corium*, *pellis*: indè Angl. BURSE et PURSE. Et

Βυρσεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, *coriarius*.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, *cerdo*, *coriarius*: ex βύρσα, et δέψω, *excorio*.

Βύσμα, ατος, τὸ, *obturamentum*: a. 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βύω, *obturo*.

Βύσσινος, η, ον, *BYSSINUS*; metaph. βύσσινα ῥήματα. *ornata verba*. Th. βύσσος.

Βυσσοδομεύω, f. εύσω, *profundè cogito*, *aliquid in animo molior*, *machinor*: item *fundamenta probè jacio*: à βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*, et δομεύω, pro δομέω, *ædificio*. Th. δέμω, *struo*.

Βυσσόθεν, *ex imo*, adv. à

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, *fundum*, *profunditas*, Ion. pro βυθὸς. Indè ἄβυσσος, ου, ἡ, q. v.

ΒΥΣΣΟΣ, ου, ἡ, *byssus*; lini pretiosissimi genus.

ΒΥΩ, f σω, p. βέβυκα, *obturo*, *obstruo*; item *impleo*, *tego*: βύζω, f. ύσω, idem.

Βῶ, βῇς, et βέω, βέῃς, Ion. a 2. sub. act. à βαίνω, seu potius βῆμι, *vado*, *eo*.

Βωθεῖν, præs. inf. act. per contr. et Ion. pro βοηθεῖν.

Βωκολιαξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro βουκολιάσεις, *bucolicum carmen cantabis*: et

Βωκολιάσδω, -άζω, Dor. pro βουκολιάζω, f. άσω, vel άξω, Dor. *pastorali more cano*: βωκολιάσδευ, Dor. 2. sing. præs. imperat. med. pro βουκολιάζου. Hinc et

Βωκολιασδὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, *bucolici carminis cantor*: ex βοῦς, *bos*, κόλον, *cibus*, et ᾄδω, *cano*.

Βωκολικὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro βουκολικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*: et

Βωκόλος, ω, Dor. pro βουκόλος, ου, ὁ, *bubulcus*: à βοῦς, *bos*, et κόλον, *cibus*.

Βῶκος, ω, ὁ, Dor. pro βοῦκος, ου, ὁ, id quod βουκαῖος, *bubulcus*, *messor*, q. v. Th. βοῦς, *bos*

Βωλὰ, *consilium*, Dor. pro βουλὴ, q. v.

Βώλαξ, ακος, ἡ, *gleba*, Poët. idem quod βῶλος, q. v.

Βωλίτης, ου, ὁ, *boletus*: fungi genus: à

ΒΩ͂ΛΟΣ, ου, ἡ, *gleba*, *ager*, *massa*; item *bolus*. Angl. BOLE. Hinc

Βωλώδης, εος, ὁ ἡ, *glebosus*.

ΒΩΜΟΣ, ου, ὁ, *basis*; item *ara*, *altare*, *templum*, *delubrum*.

Βῶν, Ion. et Dor. pro βοῦν, acc. sing. à βῶς, ὁ ἡ, Dor. pro βοῦς, οὸς, *bos*, et in acc. pl. τοὺς βῶς, et in dat. pl. βῶσι

Βῶξ, κὸς, ὁ, *piscis*; à clamore dictus: nempe à βοῶ, (contr. à βοάω, *clamo*) Dor. βόαξ, item βόηξ, idem.

Βωρὸς, ου, ὁ, *Borus*; nomen propr. viri. Item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.

Βῶς, acc. pl. Dor. pro βοῦς, vide in βῶν, suprà.

Βῶσαι, *vocare*: contr Ion. et Dor. pro βοῆσαι, a. 1. inf. act. verbi βοάω, q. v.

Βώσας, αντος, et βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas sæpè reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. act. et βοήσομαι, f. 1. m. et βοήσεσθαι, f. 1. inf. m. per contract. à βοάω, *clamo*, q. v.

Βωρέομες, *vocamus*, Dor. et. Poët. pro βορέομεν, 1. pl. præs. ind. act. à

Βωρέω, f ήσω, *clamo*, *voco*: τί με βωρεῖς, *vocas*? Aristoph. Ach. 964. et in Aliis. Dor. verb. pro βοάω, *voco*. Hinc

Βωρήσωμες, Dor. et Poët. pro βωρήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro βούτης, ου, ὁ, *pastor*.

Βωτιανείρῃ, *populosæ*, dat. sing. f. g. Ion. à

Βωτιάνειρος, ου, ὁ ἡ, vel -ρὸς, ρὰ, ρὸν, *alens et educans viros*. Epith. *agri*, *ex cujus culturâ colonis victus satis redit*; ex βώτης, ὁ, et Βῶσις, ἡ, *pastor*; (à βόω, inus. *pasco*) et ἀνὴρ, *vir*.

Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βώτης, ου, vel βωτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*: à βόω, inus. *pasco*, q. v.

Γ.

Γ, est tertia apud Græcos litera, et ternarium numerum denotat: γ, interdum pro δ ponitur. Et γ' pro γε *quidem certè*.

Γᾶ, Dor pro γῆ, γᾶ, Dor. pro γῆ, q. v.

Γαββαθὰ, ἡ, indecl. Hebr. interpret. Lat *pavimentum elatum*

Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, indecl. Hebr interpret. *Robur Dei*.

ΓΑΓΑ͂ΤΗΣ, ου, ὁ. *Gagates* lapis; à Γάγης, quod est fluv. Lyciæ.

Γαγγαλίζω, f. ίσω, p ικα, *titillo*: à γάω, τὸ, γελᾶν, *facio ridere*; vel à γάνος, εος, τὸ, *lætitia*, q. v.

ΓΑΓΓΑ͂ΜΗ, ης, ἡ, *sagena*, *rete piscatorium*

ΓΑΓΓΗ͂ΤΙΣ, λίθος, seu γαγγίτης, ου, ὁ, *gemma quædam*: à Gange fluv.

ΓΑΓΓΛΙΟ͂Ν, ου, τὸ, *nervi præter naturam contortio*.

ΓΑΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA*, partis alicujus mortificatio. Angl. GANGRENE, qu. à γράω, vel γραίνω, *depasco*. *comedo*.

Γάδ', *Gad*, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma*.

Γαδαρεὺς, έος, vel έως, ὁ, *Gadarensis*. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo Syria.

Γαδαρηνὸς, οῦ, ὁ, *Gadarenus*, nomen Gentile; ab eodem Hebr. interprete Lat. *septo cinctus*.

ΓΑ͂ΔΟΜΑΙ, *gaudeo*.

ΓΑΖΑ ης, ἡ, *gaza*, Persica vox, *opes*, *divitiæ*; item *thesaurus*.

*Γαζοφυλακεῖν, præs inf. act. *gazæ custodiam agere*.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, *gazophylacium*, *ærarium Ecclesiasticum*; et pro loco ipso: ex γάζα, et φυλακὴ, *custodia*; quod à φυλάσσω, *custodio*.

Γαζοφύλαξ, ακὸς, ὁ ἡ, *ærarii*, vel *thesauri custos*. Ab eod. q. v.

Γαθεῖν, *gaudere*, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. act. contr. à γηθέω, *gaudeo*, Dor. γαθέω.

Γάθησεν, *gavisus est* Dor. pro γήθησεν, 3. sing. a. 1 ind. act. Ion. pro ἐγήθησε, verbi γηθέω, *gaudeo*, *lætor*, q. v.

Γαῖ, pro γαῖα, ας, et Poët. γαίη, ης, ἡ, *terra*, *tellus*; item *regio*, *patria*: et per Aphæresin αἶα. in prosâ γῆ. Hinc

Γαιῆθεν, adv. à *terrâ*. et

Γαιήϊος, γεῖνος, et γηϊος, ου, ὁ ἡ, item.

Γαιώδης, εος, ὁ ἡ, *terreus*, *terrenus*, *terraneus*, *terrestris*, *corruptioni obnoxius*; *mortalis*. Th. γαῖα.

Γαιήοχος, et γαιάοχος, ου, ὁ ἡ, *terram cingens et continens*: dicitur et pro eodem contractè, γαιοῦχος, et γαοῦχος, ου, ὁ ἡ, idem ex γαῖα, et ἔχω, *contineo*.

Γαίμω, γείμω, γήμω, et γάμω, omnia jam inus. à quibus tamen manant, f. 1. act. γαμῶ, a. 1. ind. act. ἔγημα, idem med. ἐγημάμην, a 1. act. subj. γήμω, ης, η, infin. γῆμαι, part. ejusd. γήμας; et jam usitat. verb. γαμέω, *uxorem duco*, *nubo*, q. v.

Γαῖος, ου, ὁ, *Gaius*, vel *Caius*, nomen viri: adj. *terranus*: à γαῖα, *terra*.

ΓΑΙΣΟΣ, vel γαῖσος, ου, ὁ, *gaesum*, *coulus*, armaturæ genus.

ΓΑΙΩ, f γαίσω, *glorior*, *superbio*: præs. part. act. γαίων, undè Angl. GAY

ΓΑ'ΛΑ, ακτος, (tanquam à γάλαξ,) τὸ, *LAC*: succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac*; à Gr. ut casus ejus secundus et tertius demonstrant.

Γαλαθηνὸς, ἡ, ὸν, *lacteus*: subs ·νὸς, ȣ, ὁ, *hinnulus qui non ablactatur*. à γάλα, *lac*.

Γαλακτικὸς, -ινὸς, γαλαθηνὸς, ἡ, ὸν, et γαλακτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lacteus*, *lacti similis lac referens*: ab eodem. Th q. v.

Γαλακτοπότης, ȣ, ὁ, *qui lac potat*: ex γάλα, et πινω, *bibo*, *poto*.

Γαλανα, ας, ἡ, Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, *serenitas*.

Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen proppr. mulier.

Γαλαξίας, κύκλος, *circulus lacteus in cœlo*, et γαλαξίας, λίθος, *lapidis genus*

Γαλάτης, ȣ, ὁ, nom. Gentilitium, *Galata*.

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia Minori. *Galatia* et *Gallogræcia*, Gr. *lactea*.

Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, *Gallaticus*; *Gallicus*.

Γαλιάγρα, ας, ἡ, *cava ferrea*, *genus carceris*, *decipula*, *muscipula*

ΓΑΛΕ'Η, ης, et in prosa γαλῆ, ῆς, ἡ, *mustela*, *catus*; nam *felis* est propriè ἀιλȣρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, hinc

Γαλεὸς, ȣ, ὁ, *mustelus*, piscis genus: et

Γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, γαληνὸς, ἡ, ὸν, et γαλήνιος, ία, ίον, *tranquillus*, *serenus*, *hilaris*, et γαλερὸς, ρὰ, ρὸν. Th. γαλήνη, infra.

Γαλεὺς, έως, ὁ, *catulus*, *felis*: γαλεώτης, ȣ, ὁ, *stellio*.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, *felis*, *mustela*. Vide Γαλέη.

Γαληναία, ας, Poët. pro

ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *serenitas*, *tranquillitas et hilaritas*, *vultus*, *tranquillitas maris*, μαλακία, qu. γελάνη· à γελάω. Est nomen propria mulieris: hinc

Γαλήνιος, ȣ, *serenus*: γαληνὸς, ȣ, idem vide γαλερὸς, suprà.

Γαληνιῶσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à γαληνιάω, f. σω, p. κα, *tranquillus sum*. Th. γαλήνη.

Γαληνιάω, f. σω p κα, *tranquillus sum*. Th. γαλήνη.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis. Hebr. interpret. Lat. *limes*

Γαλιλαῖος, αῖα, αῖον, *Galilaeus*.

ΓΑΛΙΟ'ΨΙΣ, εως, ἡ, *frutex urticae similis*, *urtica mortua*.

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, *Gallio*.

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, seu γάλλος, *gallus eviratus spado*: q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit; vel à *Gallo*, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, et γάλοως, οω, ἡ, *GLOS*, *soror mariti*, vel *uxor fratris*.

Γᾶμαι, *nupsisse*: Dor. pro γῆμαι, à 1. inf. act. à γαμέω, id. qu. γαμέω, *nubo*.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri. indecl Hebr. interpret. Lat. *retributio Dei*.

Γαμβρεύω, f. εύσω, p. κα, *connubio jungo*, vel *socio*; à

ΓΑ'ΜΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, *gener*, *socer*; item *frater uxoris*: in dat. pl γαμβροῖσι, Ion

Γαμείτωσαν, *matrimonio jungatur*; 3 plur præs imperat act à γαμέω.

Γᾶμεν, Dor. et Ion. pro ἔγημεν, 3. sing a. 1. ind. act. à γαμω, id qu. γαμέω.

Γαμέσσεται, gem. σ, pro γαμέσεται, 3 sing. f. 1 ind. m. verbi γαμέω, *uxorem duco*.

Γαμετίον, verbale à γαμέω.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, et γαμέτις, ιδος, ἡ, *uxor* Et

Γαμέτης, ȣ, ὁ, *maritus*: à

ΓΑΜΕ'Ω, ῶ, et γαίμω, *uxorem duco*, *nubo*: fut. -ήσω -έσω, vel -αμῶ, præt. γεγάμηκα, -εκα a 1. ind. act ἐγάμησα, -εσα, et ἔγημα· undè aor 1. sub. act γήμω· infin. aor γῆμαι et part. aor. γήμας· aor. 1 ind med. ἐγημάμην a. 1 ind. pass. ἐγαμήθην Plurimùm, *sponsus*, γαμεῖν, *sponsa* γαμεῖσθαι dicitur: *qui accepit uxorem*, dicitur γαμῆσαι, *parentes filiae*, *qui eam dant uxorem*, γαμίσαι. Hinc

Γαμήλιον, ȣ, τὸ, *munus nuptiale*: et

Γαμήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuptialis*, *conjugalis*.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, *October*, aut *Januarius*: à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γαμησείω, *nupturio*, *uxorem ducere cupio*, *nuptias desidero*: à γαμέω, *uxorem duco*.

Γαμίζω, f. ίσω, p. γεγάμικα, *nuptum do*: γαμίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, p. pass. ισμαι, *nuptui collocor*, *elocor*: τὸ γαμίζειν, est parentum. *Sponsus* dicitur γαμῆσαι, *sponsa* verò γαμηθῆναι. Item.

Γαμικὸς, ἡ, ὸν, *nuptialis*: et

Γάμιος, ία, ίον, Poët. idem à γάμος, *matrimonium*, quod à γαμέω.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, et γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι.

Γάμοιο, gen. sing. Ion. pro γάμȣ· à γάμος.

Γαμοῖτο, *nubat*: 3. sing. præs. opt. pass. contr. à γαμέω.

Γαμοκλοπέω, ῶ, f ήσω p. κα, *furtivas nuptias quærò*, *uxorem alienam corrumpo*: à γάμος, et κλέπτω, *furor*: p. ind m κέκλοφα.

Γαμόρος, Dor. pro γεωμόρος, ȣ, ὁ, *agricola*: à γῆ, *terra*, et μείρω, *divido*: præt. ind. m. ἔμμορα, per Metath. pro μέμορα.

Γάμος, ȣ, ὁ, et Ion gen. γάμοιο, *connubium*, *conjugium*, *matrimonium*: vel οἱ γάμοι, ων, *nuptiae*; item *conjux*: à γαμέω.

Γαμοστόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuptias parans*, *ornans*; γαμοστόλος νὺξ, *pronuba nox*: à γάμος, et στέλλω, *orno*: hinc γαμοστολέω, ῶ, f ήσω, *nuptias paro*.

Γαμουμένη, dat. sing. præs. part. pass f. gen. contr. à γαμέω. *nubo*.

Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, *malae maxillæ*, à

Γαμψὸς, ἡ, ὸν, *incurvus*, *inflexus*, *aduncus*: idem quod καμψὸς, q. a κάμπτω, *flecto*.

Γαμψῶνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, *cui curvi sunt ungues*: à γαμψὸς, et ὄνυξ, *unguis*.

Γαμψώνυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisdem.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *laetitia*, *voluptas*, item; *splendor*: item *quod est in quaque re pulchrum*, *nitidum*, *hilare*, *venustum*.

Γανόω, ῶ, fut. ώσω, præt. ωκα, *laetitiâ*, *afficio*: item *splendeo*, *spolio*: et

Γάνυμαι, seu γάνυμι, et γανύσμαι, fut. l. med. -ύσομαι, p ind pass. υμαι, *lætor*, *gaudeo*: undè γαννύσσομαι, idem. Th. γάνος

Γανυμήδης, εος, ὁ *Ganymedes*, nom. propr

Γάνωμα, ατος, τὸ, *latitia*, *splendor*: et

Γάνωσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

ΓΑ'Ρ, *nam*, *enim*, *igitur*, *quippe*, *cilicet*, conjunctio causalis; ȣ, γὰρ, *non profectò*. Act. xvi. 37.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΕΙΝ, præs. inf. act. *splendere*. q. ex μαρμαίρειν, item *plenus esse*, *vibrare*, *palpitare*, *multiplicare*.

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, fut. σω, *titillo*, *lætitiâ*, *afficio*: id. cum γαργαλίζω· q. γάω γέλων, *gigno risum*. Hinc

Γάργαλισμὸς, ȣ, ὁ, *titillatio*: et

Γάργαλος, ȣ, ὁ, idem

ΓΑΡΓΑ'ΡΕΙΝ, præs. inf. act. *splendere*: vide γαργαίρειν· hinc

Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur *de multitudine insigni*.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gurgulio*. Esse autem à sono fictum hoc vocabulum tradunt Alex. Aphr. et Etymol. et Eustath. Scribit Gorr. gurgulionem esse carnem fungosam, oblongam, à palato juxta narium meatus propendentem, superiori quidem parte latiorem, inferiori verò, in modum pyramidis acutam, eamque ad vocis modulationem facere. Hinc

Γαργαρίζω, f. ίσω, *os aquâ*, sive *alio aliquo liquore colluo*, *gargarizo*. Hinc Angl GARGARISM.

ΓΑ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *garum*, *liquamen piscium sale conditorum*.

Γαρυέμεν, Dor. et Ion. pro γηρύειν et γαρύετον, dual præs. ind. act. Dor. pro γηρύετον et

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, præs. inf. act. à γαρύω, Dor. pro γηρύω, f. ύσω, *sono loquor*.

Γαρύομαι, Dor. et f. l. m. γαρύσομαι, pro γηρύσομαι, f. 1. m. γηρύσομαι· et γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med. ejusd.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, -τέρος, per Sync. -τρὸς, ἡ, (quoddam gen. γαστῆρος,) dat. pl. γαστῆρσι, *venter*, *ventriculus in quem cibus recipitur*, *uterus*: ἐν γαστρὶ ἔχειν vel φέρειν, *gravidam esse*.

Γάστρη, ης, et γάστρα, ας, ἡ, *fundum vasis*, vel *navis*, et *similium*; *vas ventricosum*: à γαστὴρ, *venter*.

*Γαστρίδȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ventri deditus*: a γαστὴρ, et δȣ̃λος, *servus*.

Γαστρίζω, f. ίσω, p. ικα, *ventrem expleo*, *sagino*: ab eodem. Th.

Γαστρίμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gulosus*, *cibi avidus*: ex γαστὴρ, et μάργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insanus*.

Γάστρις, ιος, et γάστριος, ȣ, ὁ, item γάστρων, ωνος, ὁ, *gulosus*, *lurco ventri deditus*.

ΓΑΥΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *mulctra*, *mulctrale*, *situla*: a γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ȣ, ὁ, *navigii genus*, *sentina*.

Γαυλὸς, *mulctras*, Dor. pro γαυλὸς, acc. pl. à γαυλός.

Γαυρίαμα, ατος, τὸ, *exultatio* : ex

Γαυριάω, ῶ, f. άσω, p. ακα, *superbio, glorior, exulto, efferor, jacto me* Undè

Γαυριόωντες, Poët. pro γαυριῶντες, nominat. pl. part. præs. act. contr. à

ΓΑΥΡΟΣ, ρα, ρον, *elatus, superbus, arrogans, ferox* qu. à γαίω, *superbio*. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, *superbia, ferocia, elatio, alacritas*.

Γαυρύμενος, *elatus superbiens* : præs. part. m. à γαυρόομαι, -ῦμαι, f. 1. m. ώσομαι, *superbio*. Hinc

Γαυρῷ, *efferaris*, 2. sing. præs. imp. pass. Th. γαῦρος.

Γαυρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *glorior, superbio* ; idem quod γαυριάω, q. v. ab eod. Th.

ΓΑΥΣΟΣ, ἡ, όν, vel γαῦσος, ἡ, όν, *curvus, tortuosus* : hinc

Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, *reddo γαυσὸν, curvo, incurvo, intorqueo*.

ΓΑΩ, f. γήσω, inusit. p. ind. m. γέγαα, q. v. *genero ; nascor ; capio ; pario ; lætor*.

ΓΕ, Doricè γά, *quidem, certè*. Et *n* idem esse puto. Aliquandò γέ est syllabica adjectio; separatim rarò legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpè vacat, præsertim articulo ὁ, vel relativo ὃς adjuncto : frequentiùs sine accentu pingitur : ἐβελόωγε, *utinam sanè* ; καίγε, *et quidem* ; διάγε, *tamen* ; καίτοιγε, *etsi* ; μενοῦνγε, *imò, verò*.

Γέα, ας, et contractè γῆ, ῆς, ἡ, *terra ; patria*.

Γεάοχος, ου, ὁ ξ ἡ, *terram complectens* ; γεάοχος, γαιάοχος, et Ionicè γαιήοχος, ου, ὁ ξ ἡ, *terram cingens et continens*. Neptuni Epithet. Vide in γαιήοχος.

Γέγαα, *genitus sum* : 1. sing. præt. ind. m. Poët. verbi γάω, inusitat. pro γίνομαι, *nascor*. Alii volunt esse perf. ind. act. pro γέγηκα, undè γεγαὼς pro γεγηκὼς

Γεγάατε, et γεγάασι, pro quo γεγάασιν. Hom. 2. et 3. pl. ejusd. γέγαα.

Γεγαθὼς, ότος, Dor. pro γεγηθὼς, ότος, *gaudens*. Vide γέγηθα, infrà.

Γεγάομαι, εις, ει, Poët. pro γίγνομαι, ἡ, εται, *natus sum* : à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγαίμεν, Dor. pro γεγαίναι, inf. præs. m à γέγαα, perf. ind. med. à γάω, pro γίνομαι, *nascor*, q v.

Γεγανωμένος, perf. part. pass. à γάνομαι, f. 1. m. ύσομαι, p. pass. υμαι, *lætor, gaudeo* : quod à γάνος.

Γεγαὼς, ὡς, gen. αότος, ῶτος, *natus*. Vide in γέγαα.

Γέγειος, ου, ὁ ξ ἡ, *antiquus* : quod à γέα et γάω.

Γεγεναμένος, perf. part. pass. Dor. pro γεγενημένος, *genitus* : à

Γεγένημαι, σαι, ται, *natus fui* ; præt. ind. pass. γεγενῆσθαι, perf. infin. pass. verbi γίνομαι, *fio, sum*.

Γεγενοίμην, et γεγενοίμεθα, 1. sing. et 1. pl. a 2 opt. med. Poët. et Ion. pro γενοίμην, et γενοιμεθα, verbi γίνομαι, *sum*.

Γέγηθα, *lætus sum*, perf. ind. act. per Sync. pro γεγήθηκα, et indè γεγηθὼς, perf. part. act. *alacer, lætus* : à γηθέω, f. ήσω, p. ηκα, q. v. Alii tamen volunt γέγηθα. et γεγηθὼς, esse p. ind. et p. part. med. verbi γήθω, f. γήσω, p. γέγηκα. f. 2. act. γαθῶ, &c.

Γεγήρηκα, seu γεγήρακα, *senui*, perf. ind. act. verbi γηράω, seu γηράσκω, *senesco*. Th. γῆρας.

Γέγονα, p. ind m. *natus sum*, et in 3. pl. γεγόνασι hinc p. m. inf. γεγονέναι et in part.

Γεγονὼς, υῖα, ὸς à γίνω, inusitat. Vide γίνομαι, *sum*.

Γεγόνει, *natus fuerit*, 3. sing plusq. p. ind m. Ion. pro ἐγεγόνει· à p. ind. m. γέγονα.

Γεγραμμένος, ου, perf. part. pass.

Γεγράφθαι, perf. inf. pass. et

Γεγραφὼς, ότος, perf. part. act. à γράφω, *scribo*

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, perf. part. act à γυμνασιαρχέω, f. ήσω, *gymnasii præfectus sum* : ab ἀρχὴ, *principatus*, et γυμνάσιον, *locus exercitationis* : quod à γυμνός.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à γυμνάζω, f. άσω, *exerceo*. Th. γυμνός, *nudus*.

ΓΕΓΩΝΑ, *clarè clamavi*, p. ind. m verbi γνώω, inus per Metathesin. pro γέγνωα· ' inc γεγώνω, pro γέγωνα, 1. sing. præt. ind. m. in præsens. transeunte, vel est præt. ind. m. à γεγώνεω, ῶ, f. ήσω. Vide Periz. ad Ælian. V. H. et Clark ad Il. Ξ. 469.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præs. inf. act. et γεγώνευν, Ion. et Dor. pro ἐγεγώνουν, 1. sing vel 3. pl. imperf. ind. act contr. à

Γεγωνέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *clarè vociferor, clamo, jactito* : quod ex præt. ind med γέγωνα.

Γεγωνητέον, verbal. *celebrandum est*.

*Γεγωνὸς, ἡ, όν, *alto clamore enunciatus*.

Γεγὼς, ῶτος, *natus*, pro γεγαὼς, part. perf. med. à γέγαα, quod vide, perf. ind. med. verbi γάω, inus. pro γίνομαι, *nascor*.

Γεδεὼν, ὁ, nomen herois, inde. l. Hebr. interpret. Lat. *evulsor*.

ΓΕΕΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna*, locus suppliciorum æternorum : Hebr. *vallis Hinnomi*.

Γεθσημανὴ, *Gethsemane* : nomen loci Hebr. Lat. *vallis pinguissima, fertilissima*.

Γεινάμην, αο, ατο, *natus sum* ; vel *genui*, a. 1. ind. med. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο· à γίνομαι.

Γεινάμενος, η, ον, *natus*, part. a. 1. med. ab eodem verbo ; id quod γεννηθείς.

Γείνασθαι, *natum esse*, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Γείνεθ', pro ἐγίνετο, et γεινόμεθ', pro ἐγενόμεθα, 3 sing. et 1. pl. imperf. ind. med. verbi γίνομαι. Vel ut alii volunt γείνομην, Poët dici pro ἐγενόμην, a. 2. ind. med. abjecto augmento. et ι metri causâ inserto. Sic γείνετο pro ἐγίνετο, &c

Γείνεσαι, Ion. pro γίνῃ, 2. sing. præs. ind. med. à

ΓΕΙΝΟΜΑΙ, Poëticum, *gignor, nascor* ; activè de mare et fœminâ, *pario, gigno, procreo ; sum*. Sed apud Oratores etiam a. 1. ind. med. ἐγεινάμην, frequens in activâ signif. *genui* ; et de utrovis et utroque parente dicitur ; de matre, *peperi* ; a. 2. ind. med. ἐγενόμην· inf. a. 2. med. γενέσθαι· part. γενόμενος, *natus* ; a. 1. med. inf γείνασθαι· et part. γεινάμενος. Vide γίνομαι, *nascor*, &c.

ΓΕΙΣΟΝ, vel γεῖσσον, ου, τὸ, *suggrunda* seu *suggrundium* id est, pars tecti prominens, q. pluvias à parietibus τῆς γίαν σείει, in terram amoveat. Hinc forsan Angl A JOIST.

Γεῖσος, εος, τὸ, idem ; est κεφαλὶς, *capitellum*.

Γεισόω, vel γεισσόω, f. ώσω, p. ωκα, *suggrundâ munio* ; *in suggrundæ modum conformo*. Hinc

Γείσσωμα, ατος, τὸ, *suggrundatio, imbricamentum* : vide γεῖσον, suprà.

Γειτνία, ας, et γειτνίασις, εως, ἡ, *vicinitas* : et

Γειτνιάω, ῶ, et -άζω, f. άσω, p. ακα, *vicinus sum* ; *adfinis* ; *cognatus sum* : part. præs. act. contr. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν Th. γείτων, *vicinus*.

Γειτονέω, -ῶ, f. ήσω, part. præs. act. γειτονέων, έοντος, idem et ab eod. Th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, et

Γειτονία, ας, Γειτνία, ας, ἡ, *vicinitas* : à

ΓΕΙΤΩΝ, ονος, ὁ ξ ἡ, *vicinus, adfinis, similis* ; q. à γέα, q. γείτων, quia ejusdem terræ.

Γειώρας, ου, ὁ, *peregrinus, advena* : opponitur αὐτόχθονι, ut *advena*, opp. *indigenæ*.

Γελᾷ, *ridet*, 3. sing. præs. ind act. contr. à γελάω, *rideo* ; est et

Γέλα, *splendor Solis* ; q. à γελέω, *splendeo*.

Γελαῖν, *ridere*, præs. inf. act. Æol. pro γελᾶν· et

Γελαῖς, *rides*, Æol. pro γελᾷς, 2. sing. præs. ind. act. à γελάω, *rideo*.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, *ridens*, præs part. act. contr. ejusd. verbi ; γελᾶν, verò, iota subscripto, est præs. inf. act. contr. undè nonnullis per Metath Angl. TO LAUGH.

Γελανὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *hilaris* ; Poët. pro ἱλαρός, q. v.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, *ridebo*, f. 1. ind. act. verbi γέλαω, f. άσω, *rideo*

Γελασιάζω, f. άσω, p. ακα, *irrideo, jocor* hinc

Γελασιασμὸς, ου, ὁ, *irrisio*.

Γελασιαστὴς, ου, ὁ, *irrisor*

Γελάσσα, Dor. pro γελάσασα, præs. part act. f. g. verbi γελάω, *rideo*.

Γελάσιμος, ου, ὁ ξ ἡ, *ridiculus, risu dignus* : ab eod. Th.

Γελασὸς, ἡ, όν, idem, et ab eod. Th.

Γελάσωμεν, *rideamus*, 1. pl. a. 1. sub. act. à

ΓΕΛΑΩ, *rideo* ; item *irrideo* ; item *splendeo, niteo, floreo, hilaro*, f. άσω, et f. 1. med. άσομαι, p. γεγέλακα, a. 1. ind. act. ἐγέλασα· perf. ind. pass. γεγέλασμαι· a. 1. ind. pass. ἐγελάσθην.

ΓΕΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces* ; *color, tinctura*.

ΓΕΛΓΙΣ, ιος, et γέλγις, ῖδος, ἡ, *allii caput*, seu *nucleus, allii*, aut *spicas allii*, ut Plin. et Columella vocant. Theophrastus autem discriminis aliquid facit inter γέλγιδα et γέλγιν, illoque nomine caput totum allii vocare, hoc autem nucleos ejus et spicas.

Γίλω, f. ξω, p. χα, *tingo, coloro:* à γίλα, *splendor Solis.*

Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα, præs part. act. f. g. à γελίω. Ion. pro γελάω, *rideo.* Nam Dor. et Ion. verba in άω, per ίω, efferunt.

Γελίω, f. ήσω, p. ηκα, *splendeo:* à quo γίλα.

Γελῆς, *rides,* 2. sing. præs. ind act. Dor. pro γελᾷς à γελάω· vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, *ridenda,* item *jocosa,* nom. pl. n. g. è γελοῖος, q v.

Γελοιάζω, f. άσω, *ridicula* seu *jocosa dico, jocor:* à

Γελοῖος, οία, οῖον, *jocosus, facetus, urbanus;* at γελοῖος, ut Grammaticis placet, *ridiculus, irridendus:* γελοῖον, ϐ, τὸ, substantivè pro *joco;* γελοιῖος, Poët. hinc γελοιάω, f. άσω, pro γελάω, *rideo:* à γίλως, seu γιλάω, q. v.

Γελοίωντες, et γελόωντες, Poët. pro γελῶντες, nom. pl. part præs. act. contr. à γελάω.

Γελῶν, *ridens,* nom. sing. et in pl. γελῶντες, præs. part. act. à γελάω, et in 3. pl. præs. ind. act. contr. γελῶσιν.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, *rident,* 3. pl præs ind. act. contr.

Γέλως, ωτος. ὁ, *risus, maris serenitas;* et γέλως, gen sing. ω, acc. sing. γέλων, dat sing. γέλω, à γελάω, *rideo.*

Γεμίζω, *impleo, onero,* f. ίσω, p. γεγίμικα· a. 1. ind. act. ἐγέμισα· p. ind. pass γεγέμισμαι· a. 1 ind. pass. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus sum.*

Γεμίσας, a. 1. part. act. γεμίσατε, a. 1. imperat, act. 2 pl à γέμισον, άτω, 2. et 3. sing. imperat. a. 1. act. verbi γεμίζω, *impleo,* ab eod. Th.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo.*

Γέμομεν, *pleni sumus,* 1. pl. ind præs. act. γεμέσαις, dat. pl. part. præs. act. f. g. à

ΓΕ'ΜΩ, f. εμῶ, *plenus sum,* vel *onustus:* præs. part act. γέμων, ϐσα, ον p. ind. med. γέγομα· undè γόμος, ϐ, ὁ, *onus navis:* indè Lat. *gemo.*

Γενεὰ, ᾶς, et Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, *natales;* ἀπὸ γενεᾶς, *à natalibus, à puero; generatio, progenies, ætas:* εἰς γενεὰς γενεῶν, *in omnes ætates.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Γενεαλογέω, ῶ, *genus recenseo, natales progenitorum investigo,* f. ήσω, p. γεγενεαλόγηκα· γενεαλογέομαι, *annumeror in prosapiâ aliquâ;* γενεαλογέμενος, præs. part et

Γενεαλογία, ας, ἡ, *genealogia,* generis recensio: à γένος, *genus,* et λόγος à λέγω, *colligo.*

Γενεῆφιν, *generatione,* dat. sing. Ion. Φιν additur per Paragogen, à γενεή, Ion. pro γενεά.

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo, generatio:* à γενεά· hinc

Γενέθλια, ων, τὰ, *natalitia:* item

Γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, *ad natalitia pertinens, natalitius;* substantivè *astrologus,* et

Γενέθλιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *natalis, natalitius, auctor generationis;* θεοὶ γενέθλιοι, *penates:* à γίνομαι, *nascor.*

Γένει, dat. sing à γένος, εος, τὸ, *progenies, genus,* ab eodem.

Γενειᾷν, *barbatum esse,* præs. inf. act. contr. à γενειάω.

Γενειάσδων, Dor pro γενειάζων, *pubescens,* part. præs. act. à

Γενειάζω. f. άσω, et

Γενειάω, ῶ, *barbam gesto, pubesco,* f. ήσω, a. 1. part act γενειήσας, αντος· à γένειον, *barba.* Th. γένυς, *mentum.*

Γενειήτας, α, ὁ, Dor. et Poët. pro γενειήτης, ϐ, ὁ, *barbatus,* et hoc pro γενήτης, fœm. γενειάτις à γενειάω.

Γένειον, ϐ, τὸ, *mentum, barba.* Th. γένυς.

Γένεο, Ion. pro γένυ, et hoc pro ἐγένου, *fuisti,* 2. sing. a. 2. ind. m. ab ἐγενόμην. ϐ, ετο à γείνομαι, *sum.*

Γενέσθαι, a. 2. inf. m γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3 sing. imperat. ejusd. temporis, ab eod. Th.

Γενέσια, ων, τὰ, *natalitia:* à γενεα, *generatio;* quod à γίνομαι, *nascor,* p. pass. γεγένημαι, σαι, ται.

Γενεσιάρχης, -ος, ϐ, ὁ, *auctor ortûs* et *generationis*

Γένεσις, εως, ἡ, *origo, creatio, generatio, nativitas, ortus:* ab eod. Th.

Γένετ', pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion à γίνομαι, vel γείνομαι.

Γενετὴ, ῆς. ἡ, *nativitas, ortus;* et

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, γενέτης, ϐ, ὁ, *parens, genitor:* et

Γενέτειρα, ας, ἡ, *genitrix, parens,* à 3 pers. sing. p. ind. pass. verbi γίνομαι.

Γένετο, *fuerit,* 3 sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι, vel γείνομαι.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, (Ion. et Poët. pro γονεὺς, ῆος, vel εως, ὁ,) *GENITOR, parens.*

Γένευ, Ion. et Dor. pro ἐγένυ, 2. sing. a 2. ind m. verbi γίνομαι, *nascor,* vel γείνομαι.

Γένῃ, 2. sing. sub. a. 2. med. ab eod.

Γενηθεὶς, ἐντος, *natus, factus,* a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Γενήθητι, ήτω, *fias,* imperat. 2. sing. a. 1 pass ejusd.

Γένησθε, 2. pl. a. 2. sub. med. sic γένηται, 3. sing. sub. a. 2. med. ejusd. verbi.

Γενήσομαι, η, εται, f. 1. med. ejusd. verbi, vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt a. f. 2. act. γενῶ, a. 2. ind. act. ἔγενον à γείνω, inus. undè a. 2. ind. pass. ἐγένην, ης, η

Γενικὸς, ἡ, ὸν, *generalis,* item *genitivus,* ut γενικῆ πτῶσις, apud grammaticos: à γένος, *genus.*

Γέννα, ης, ἡ, *genus, progenies;* à γείνομαι.

Γεννάδας, ϐ, ὁ, *strenuus, audax; generosus, ingenuus.* Th γίνομαι.

Γενναῖος, αῖα, αῖον, *cognatus, ingenuus, nobilis; naturalis, insitus; generosus, validus, strenuus, vehemens:* à γεννάω Th. γίνομαι.

Γενναιότης, ητος, ἡ, *generositas,* et

Γενναίως, adv. *generosè, fortiter:* ab eod. Th.

Γέννατο, Ion. et Æol. pro ἐγείνατο, 3 sing. a. 1. ind med. ejusd. verbi; vel ex ἐγεννήσατο, per Sync. et Aphær. à

ΓΕΝΝΑ'Ω, *GENERO,* pro *GIGNO, de viris;* pario, *de mulieribus; pario,* Metaph. f. ήσω, p. γεγέννηκα· a. 1. ind. act. ἐγέννησα, perf. pass γεγέννημαι, *natus sum;* a. 1. ind. pass. ἐγεννήθην Th. γίνομαι. Indè Angl. TO GENDER.

Γέννημα, ατος, τὸ, *progenies, fructus:* à 1. perf. sing. præt ind. pass. præced.

Γεννηματίζω, f. ίσω, *germen* seu *fructum profero.*

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act à γεννάω.

Γεννησαρετ', ἡ, nomen regionis in *Galilæa,* indecl. Syr. interpret. *hortus principis.*

Γέννησις, εως, ἡ, *nativitas, generatio:* à 2. pers. sing. p. ind. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι

Γεννητὴς, ϐ, ὁ, *generator,* et

Γεννητὸς, ἡ, ὸν, *genitus, natus;* item *mortalis;* et

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, *genitor, parens; γεννήτειρα,* ας, ἡ, *genetrix:* à 3. pers. sing. p. ind. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενοίατο, Ion. pro γίνοιντο, et γένοιτο, 3. pl et 3. sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor.*

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, *sim, essem,* 1. sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *sum.*

Γενόμενος, η, ον, *factus,* a. 2. part. m. γενόμην, Ion. pro ἐγενόμην, a. 2. ind. med. à γείνομαι, vel γίνομαι, *nascor.*

Γένος, εος, το, *GENUS, progenies, familia; gens, natio, stirps; genus,* cui opp. *species;* in dat. pl. γένεσι ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Gramm. GENDER.

Γενϐ, έσθω, *esto,* 2. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, *carnes, viscera.*

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, *Gentiana,* herbæ genus. Angl. GENTIAN.

Γέντο, 3 sing. a. 2. ind. m. Poët. pro ἐγένετο, *fuit:* ab ἐγενόμην, a. 2. ind. med. verbi γίνομαι, vel γείνομαι, *sum.*

ΓΕ'ΝΥΣ, υος, ἡ, *mentum, barba; maxilla, acies.*

Γένωμαι, *fiam,* 1. sing. a. 2. sub. m. et in 3. pl. γένωνται à γείνομαι, seu γίνομαι, *nascor, fio.*

Γεράεσσι, dat pl. Ion. et Poët. pro γέρασι à γέρας, *munus,* q. v.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, *matrona, anus:* à

Γεραιὸς, αιὰ, αιὸν, *senilis, e;* masc. *senex, vir venerabilis, magnæ auctoritatis;* comp. γεραίτερος, superl γεραίτατος, per Syncop. γεραιὰ, ας, ἡ, *anus:* à γέρων, *senex,* q. v.

Γέραιρε, *venerare,* 2. sing. præs. imperat. act γεραίρειν, inf. Dor. pro γεραίρειν, *honorare:* à

Γεραίρω, f. αρῶ, *muneror honoris causâ, orno; veneror.* Th. γέρας, *munus.*

Γεραίτερος, per Sync. pro γεραιότερος, compar. γεραίτατος, per Sync. pro γεραιότατος, superl. à γεραιὸς, *senilis, senex.*

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ϐ, ἡ, *grus, avis vigilans,* et *prudens,* unde γέρανοι λίθοις κατασεσωμένοι, proverbialiter de providis hominibus dicitur; quoniam grues quum tempestates præsagiunt, lapillis se saburrant ut à ventis non abripiantur vel dejiciantur, *machina tollendis oneribus comparata;* γεράνιον, ϐ, τὸ, idem, et pro herba. Angl. A CRANE.

Γερᾶραι, a. 1. inf. act. à γεράιρω, Poët. pro τιμάω, *honoro,* et

Γεραρὸς, ὰ, ὸν, *honorandus, augustus,* compar. γεραρώτερος, *honorabilior,*

angustior: superl. γεραρώτατος, *augustissimus:* à seq. Th.

ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, τ elis. αος, cont. ως, τὸ, *praemium, munus, honor:* hinc

Γεράσιμος, ε, ὁ ξ ἡ, *honoratus, honorificus, senilis.*

Γεράων, gen. pl. Ion. pro γεράτων· à γέρας, *munus*

Γεργεσηνὸς, ε, ὁ, nomen gentile, Hebr. interpret. Lat. *vicinus peregrinationi.*

Γέρδις, γερδὸς, et γέρδιος, ε, ὁ, *textor,* Suid. et γερδία, ας, ἡ, *textrix.*

Γέρεα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, *praemium.*

Γερήνιος, ω, ὁ ξ ἡ, epith. Nestoris, ap. Hom. *honoratus:* à γέρας, *honor,* aut à *Gerina* seu *Gerino* oppido, in quo profugus fuit educatus.

Γέρον, *senex,* voc. sing. γέροντος, γέροντα, gen. et acc. sing. à γέρων, *senex.*

Γεροντεῖος, αία, αῖον, Poët. pro

Γερόντειος, ειά, ειον· γεροντικὸς, ἡ, ὸν, *senilis:* à γέρων, *senex.*

Γερόντιον, ε, τὸ, *vetulus, senecio;* dim. à γέρων.

Γέρουσι, *senibus,* dat. pl. à γέρων, *senex.*

Γερουσία, ας, ἡ, *senatus:* à

Γερούσιος, α, ον, vel -ως, ε, ο ξ ἡ, *ad senes vel principes reipublicae pertinens* Th. γέρων, *senex.*

ΓΕ'ΡΡΟΝ, ε, τὸ, *scutum Persicum ex vimine textum; quodvis instrumentum defensionis*

Γέρυνος, *parva rana.*

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *vetustus, senex;* voc sing. ὦ γέρον, dat. pl. γέρεσι.

Γευθμὸς, ε, ὁ, et

Γεῦμα, ατος, το, *gustus:* à γεύω, *gusto.*

Γευμεθα, Ion. et Dor. per Aphaer. pro γεγεύμεθα, *gustavimus,* 1. pl. perf. ind. pass. verbi γεύω, *gusto.*

Γευσάμενος, a. 1. part. m. γεύσασθαι, a. 1. inf. m. γεύσωμαι, et γεύσωνται, 1. sing. et 3. pl. a. 1. sub. m. γεῦσαι a. 1. inf. act à γεύω.

Γεῦσις, εως, ἡ, *gustatio,* et

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, *gustatorius,* item

Γευστὸς, ἡ, ὸν, *gustabilis:* à

ΓΕΥ'Ω, *gustare facio, gustandum praebeo;* item *cibum potumve do, GUSTO, f.* γεύσω, p. γέγευκα· m γεύομαι, *gusto,* f. 1. m. γεύσομαι a 1. ind. m. ἐγευσάμην, ω, ατο· a. 1 inf. m. γεύσασθαι· part. γευσάμενος· p. pass. γέγευμαι.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, *pons,* quia iis γῆν φέρει, *in terram defert:* hinc

Γεφύριον, ε, το, dim. *ponticulus.* et

Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, p ωκα, *ponte jungo, pontem impono;* γεφυροῦν, *pontem sternere,* praes· infin. act. contr.

Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *terrarum orbem describo;* et

Γεωγραφία, ας, ἡ, *terrae descriptio;* tanquam à γέα, inus pro γαῖα, *terra,* et γραφὴ, *scriptio, pictura;* quod à γράφω, *scribo.*

Γεωδαισία, ας, ἡ, *terrae distributio, partitio,* seu *divisio.* Th. γέα, *terra* et δαίω, *divido.*

Γεώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *terreus, -enus, -estris.*

Γεώλοφος, ε, ὁ ξ ἡ, *è terrâ instar tumuli seu collis eminens;* subs ὁ, *tumulus; homo crassus, stupidus, inutile terrae pondus:* à γέα, *terra,* et λόφος, *jumenti cervix,* item *conus in galeâ, et cristâ:* λόφοι etiam dicuntur *colles* et *tumuli;* qui et γήλοφοι, et γεώλοφοι.

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, *terram metior,* et

Γεωμέτρης, ε, ὁ, *geometra, agrimensor,* et

Γεωμετρία, ας, ἡ, *geometria, terram dimetiendi, scientia:* à γέα, *terra,* et μέτρον, *mensura.*

Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, *geometricus, peritus artis geometricae;* ab iisd.

Γεωπείνης, ε, ὁ, q. d. *qui terrae fame laborat, qui parum terrae possidet, famelicus:* à γέα, *terra,* et πενία, seu πεῖνα, *fames* Th. πένομαι, *laboro.*

Γεωπονία, ας, ἡ, *agricultura:* à γέα, *terra,* et πόνος, *labor;* quod à πένομαι, *laboro:* à p. ind. med. πέπονα.

Γεώπονος, οδος, ἡ, *agricola,* qui in agro colendo pedum operâ utitur.

Γεωργέω, ῶ, *terram colo, agriculturam exerceo,* f. ήσω, p. γεγεώργηκα à γέα, *terra,* et ἐργάζομαι, *operor,* quod ex ἔργον, *opus:* hinc

Γεωργία, ας, ἡ, *agriculturâ,* et

Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, *ad agriculturam pertinens, rusticus:* hinc γεωργικὰ, ων, τὰ, *libri de agriculturâ,* et

Γεώργιον, ε, τὸ, *arvum, ager aratus,* et

*Γεωργήσιμος, ε, ὁ ξ ἡ, *ad colendum idoneus, fertilis.*

Γεωργὸς, ε, ὁ, *agricola, vinitor, colonus quivis.*

Γεωρύχεω, ῶ. f. ήσω, *fodio:* à γέα, *terra,* et ὀρύσσω, *fodio.*

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra, regio:* qu ex inus γέα, contr. γῆ, in prosâ pro γαῖα, idem

Γηγενέων, *terrigenûm,* gen. pl. à

Γηγενὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *terrigena, terrae filius, indigena:* γηγενεῖς, pl. *gigantes:* ex γῆ, *terra,* et γένος, *genus,* quod à γίνομαι, *nascor.*

Γηγενέτης, ε, ὁ, idem, et ab iisd. ac γεγενής.

Γήδιον, ε, τὸ, *agellus,* dim. et

Γῆθεν, adv. *è terrâ:* à γῆ.

ΓΗΘΕ'Ω, -ῶ. *gaudeo, laetor,* f. ήσω, p. ind. act. γεγήθηκα, et per Sync. γέγηθα p. ind. m. γέγηθα, undè et part. γεγηθὼς, f. 2. act γηθῶ, et γήθεον, Ion. pro ἐγήθεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act.

Γήθησαν, *laetati sunt,* pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1 ind act. γηθήσας, a. 1 part. act. γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. à praeced.

Γηθήσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol ejusd.

Γῆθος, εος, τὸ, et

Γηθοσύνη, ης, ἡ, *gaudium, laetitia,* et

Γηθόσυνος, η, ὁ ν, *laetatus, a, um, exultans:* à γηθέω.

ΓΗ'ΘΥΟΝ, vel γήτειον, ε, τὸ, *genus cepae,* q. e. γῇ θύει.

Γήθω, inusit f. γήσω p γέγηκα· f. 2. act γαθῶ p. ind. m. γέγηθα· part p. m. γεγηθὼς, ότος· idem. qu. γηθέω, *gaudeo, laetor.*

Γήϊνος, ε, ὁ ξ ἡ, et

Γήϊος, ε, ὁ ξ ἡ, *terrenus: corruptioni obnoxius; mortalis:* a γῆ, *terra*

Γῆμαι, a. 1. inf. act. γήμας, a. 1. part act. γῆμε, Ion. et Poët. ab a. 1 ind. act. ἔγημα, ας, ε à verbo γαίμω, inusitat. f. γαμῶ, p. -ηκα, *uxorem duco, &c.* vel ut alii volunt, per Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, f. ήσω, p. ηκα, *uxorem duco, nubo, matrimonium contraho;* tanquam à γαίμω, inusitat. format. Vide γεμέω.

Γηοχεῖν, praes. inf. act. quasi γῆν ἔχειν, *terram habere,* aut *agrum possidere.* Et de Neptuno dici potest, quia terram ambit et continet, et propterea γεῆχος, γεάοχος, et passim γαιήοχος, appellatur.

Γήρᾳ, dat. sing. à γῆρας.

Γηραιὸς, ὰ, ὸν, *senex, similis, antiquus, grandaevus, senio confectus:* γηραιαὶ, ῶν, αἱ, *vetulae.* Th. γῆρας, *senectus.*

Γηράλιος, ια, ιον, Poët. id. quod γηραιός.

Γηράντεσσι, *senescentibus,* Poët. vel Ion. pro γήρασι, dat. pl. a. 1. part. act. et hoc pro γηράσασι, à γήρας, αντος, *senescens,* pro γηράσας, à γηράω, f. άσω, *senesco;* undè a. 1. ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα. Th. γῆρας.

ΓΗ'ΡΑΣ, τὸ, gen. sing. ατος, τ elis, αος, contr. ως, dat. γήρατι, τ elis. αϊ, contr. ᾳ; *senectus.*

Γηράσῃ, η, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. à γηράσκω, f. άσω, *senesco;* γηράσαι, a. 1. inf. act. à

Γηράσκω, *senesco, consenesco,* f. άσω, p. γεγήρακα· a. 1. ind. act. ἐγήρασα· a. 1. sub. act. γηράσω, ης, η, acc. pl. part. praes act. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *senectus.*

Γηράω, -ῶ. f. άσω· a. 1. ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα, unde part γήρας. perf. ind. act. γεγήρακα· et part. γεγηρακὼς, *senio affectus.*

Γηροβοσκέω, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo,* et

Γηροβοσκία, ας, ἡ, *senis sustentatio, senilis educatio:* à γῆρας et βόσκω, *pasco.*

Γηροβοσκὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *senum nutritor, qui aliquem in senectute alit:* ab iisd Th.

Γηροκομία, ας, ἡ, *cura* et *nutritio senum,* et

Γηροκόμοιο, gen. sing. Ion. à

Γηροκόμος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui curam habet senum:* à γῆρας, et κομέω, *curam gero.*

Γηροτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo:* è γῆρας et τρέφω, *alo;* p. ind. m. τέτροφα.

Γηροτρόφος, ε, ὁ ξ ἡ, *senes nutriens:* ab iisd.

Γηρύετ', *conqueritur,* pro γηρύεται, 3. sing. praes. ind. m γηρύομαι· f. 1. m ύσομαι. Th. γῆρυς, *vox.*

Γηρυόνα, ας, et γαρυόνα, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, *vocalis, garrula;* q. γηρύουσα. Th. γῆρυς, *vox.*

Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro γηρυόνης, ε, ὁ, *Geryones,* nomen viri.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεὺς, έος, vel Ion. ῆος, ὁ, nomen viri, *Geryon.*

ΓΗ'ΡΥΣ, υος, vel εος, ἡ, *vox;* hinc

Γηρύω, f. ύσω, p. υκα, *sono;* velut pro *mugire, canere, &c. loquor, dico, conqueror;* et γηρύομαι, f. 1. m. ύσομαι, idem.

Γήρως, gen. sing. à γῆρας, ατος, τ elis. αος, et contractè γήρως, *senectus.*

*Γήτης, ε, ὁ, *agricola, rusticus;* à γῆ, γῆς, ut à πόλις, εος· πολίτης, ε, ὁ, *civis.*

Γιγαντεῖος, αία, αῖον, et γιγάντειος, εια, ειον, *giganteus* vel *eus, a, um:* à γίγας, *gigas.*

Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen. pl. ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum similis sum. ab eod.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna, seu bellum gigantum; è γίγας et μάχη, pugna; quod à μάχομαι, pugno

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ου, το, quod in acino vinaceo osseum aut lapidosum est

Γιγαρτώδης, εος, vel εως, ὁ ξ ἡ, vinaceus, acinosus

ΓΙΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas: qu. à γῆ, terra et γάω, nascor, q. v. nam. terræ filii dicuntur

ΓΙΓΓΙΔΙΟΝ, ου, ὁ, herbula ex olerum genere, pastinacæ silvestri similis

ΓΙΓΓΛΙΣΜΟΣ, ου, ὁ, titillatio: qu. à γιγγλίζω, f. ισω, quod idem est, cum γαργαλίζω, q. v.

ΓΙΓΓΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, cardo januae vel portae; qui cum ipsâ portâ vertitur.

ΓΙΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, parvula tibia, lamentabilem sonum edens

Γίγνομαι, vide γίνομαι, infra.

Γίγνυ, fias 2. sing. præs. imperat. pass à γίγνομαι.

Γιγνώσκω, εις, ει, et γιγνώσκοντα, acc. sing. masc. part præs. act. Vide in γινώσκω, cognosco, infra.

Γίνετ', fiebat, Ion. et per Apostr. pro ἐγίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. γίνεσθαι, fieri, præs. infinit. med. à

ΓΙΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, sum, fio; nascor, gignor; orior, accido, evenio, contingo: à γάω, hoc modo, γί (γ) νομαι, manâsse videtur; γάω (ω mutato in εινω) fit. γα-είνω, contr. γαίνω, per Sync. γίνω, quod habet in f. 1. act. γενῶ ε inserto γενίω sit, in m. voce γενίομαι, cum γε reduplic. γιγενίομαι, per Sync. γιγνίομαι, per Sync. iterum γί(γ)νομαι f. 1 med. γενήσομαι p pass. γεγένημαι a. 1. ind. pass ἐγενήθην, f. 1. pass. γενηθήσομαι a. 1. ind. med. ἐγενησάμην a. 2. ind. med. ἐγενόμην, ου, ετο, factus sum; a. 2. imperat med. γενοῦ, έσθω a. 2. opt. med. γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο, absit: a. 2. sub. med. γένωμαι, ῃ, ηται. a. 2 infin. med γενέσθαι a. 2. part. med. γενόμενος p. ind. med. γέγονα à γένω vel γενίομαι, inus. 1. sing. pl. perf ind m ἐγεγόνειν p. m inf. γεγονέναι, et γεγάναι, à γέγαα, p. ind. m. à verb. inus. γάω, q. v. part. præt. med. γεγονὼς et γεγαὼς, υῖα, ός.

Γινώσκεν, Dor. pro γινώσκειν, præs. inf. act. et

Γινώσκοντι cognoscunt, Dor. pro γινώσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΙΝΩΣΚΩ, vel γιγνώσκω, COGNOSCO. Angl. TO KNOW, exindè etiam f. 1. med. γνώσομαι a. 1 ind. act. ἔγνωσα p. ἔγνωκα plusq. p. ἐγνώκειν a. 2. ind. act. ἔγνων, ως, ω 3. pl. ἔγνωσαν, a. 2. imperat. act. γνῶθι a. 2. opt. act. γνοίην a. 2 sub. act. γνῶ, γνῷς, γνῷ. a. 2. inf. act. γνῶναι a. 2 part. act. γνοὺς, οῦσα, όν à γνῶμι, sec. conjug. quod à γνόω, prim. conjug. inus. sig. nosco; p. pass. ἔγνωσμαι a. 1. ind. pass. ἐγνώσθην f 1. pass. γνωσθήσομαι. p. ind. m. γέγωνα, per Metath. pro γέγνωα part. γεγωνὼς, pro γεγνωὼς, -ότος a form. γνώω, inus.

Γλάγος, εος, τό, lac: à γάλα, quod vide.

Γλάζω, expando alas, clamo; item pronum expando me, f. σω, p. κα a. 2. ind. act ἔγλαδον, ες, ε.

Γλακτόφαγος, pro γαλακτόφαγος, ου, ὁ ξ ἡ, per Sync lacte victitans: à γάλα, lac. et φάγω, edo.

Γλαμάω, et γλημαω, f. ήσω. (id quod λημάω,) gramiâ laboro, lippio: à

Γλάμη, ης, ἡ, et γλᾶμα, Dor. (pro Th. λήμη Pleonasm. τοῦ γ,) gramia, lippitudo; oculorum sordes.

ΓΛΑΝΙΣ, ιδος, ἡ, Hesych. ἀργός, iners. Sed addit, esse etiam piscis genus. Legitur et γλανίς, ιδος, id. Nomen ei dedit Glanis fluv. Cumæ.

Γλάξ, per Sync q. γάλαξ, antiq. lac; herba γαλακτοποιητική, apud Plin.

Γλαρὶς, ιδος, ἡ, instrumentum fabrorum ad lapides excavandos et poliendos; lima; γλαρίδες. pl. architecti instrumenta. Th. γλάφω, cavo, fodio.

Γλαυκ', et γλαυκας, acc sing. et acc. pl. à γλαὺξ, κὸς, ἡ, noctua. Th. γλαυκὸς, cæsius.

Γλαῦκε. voc. sing. à Γλαῦκος, ου, ὁ, Glaucus, nomen propr.

Γλαύκη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris: sed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f g. à γλαυκὸς, glaucus.

Γλαυκιάω, -ῶ, glaucis oculis terribiliter intueor, et

Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιῶν, præs. part. act. contr. Th. γλαυκός.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟΣ, ἡ, όν, GLAUCUS, cæsius, cæruleus: qu. à γλαύσσω, splendeo.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, color, cæruleus, et

Γλαυκόχροος, contr. -ους, ου, ὁ ξ ἡ, Poët. ὁ, γλαυκὸν χρόα ἔχων, qui glaucum colorem habet.

Γλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæsium reddo. Th. γλαυκός.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, et γλαυκώπης, ου, ὁ, cæsios habens oculos: Minervæ epith. acc. sing. γλαυκῶπιν et -ιδα. Sic γλαυκῶψ, ῶπος, ὁ ξ ἡ, qui caesios habet oculos: hinc

Γλαυκῶπες, pl. nom. è γλαὺξ, noctua, (hoc à γλαυκὸς, glaucus,) et ὢψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Γλαύκωμα, ατος, τό, seu

Γλαύκωσις, εως, ἡ, vitium in occulo vulgò dictum glaucedo: à γλαυκόω, q. v. Th. γλαυκός.

Γλαυκῶψ, ῶπος, ὁ ξ ἡ. Vide γλαυκῶπις.

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, seu γλαῦξ, ulula noctua. Th. γλαυκὸς, caesius.

Γλαύσσω, splendeo, cerno: undè fortassè γλαυκός.

Γλάφυ, υος, τό, spelunca, antrum, caverna, et

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cavus. Vide in γλάφω, cavo

Γλαφυρῇσι et γλαφυρῆς, dat. pl. f. g. Ion. à γλαφυρός, ρα, ρον, concinnus, et

ΓΛΑΦΩ, vel γλύφω, cavo, fodio, sculpo, f. ψω, p. φα hinc γλαφυ. υος, τὸ, antrum, spelunca; γλαφυρὸς, ου, cavus, profundus; elegans scitus, venustus: lautus; concinnus; aptus, appositus; festivus: à γλύφω. Γλύπτης, ου ὁ. sculptor.

Γλάχων, Dor. pro γλήχων, ωνος, ἡ, pulegium.

ΓΛΕΥΚΟΣ, εος, τὸ, mustum, succus dulcis: à γλυκὺς, dulcis.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo; idem quod λήμη, q. v.

Γλήνεα, ων, τὰ, res ornatae, pretiosae, spectaculo dignae, oculi: à

ΓΛΗΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi, oculus, pupa; cavitas ossis quae aliud os recipit; item favus: q. αἰγλήνη ab αἴγλη, splendor, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, quia serenitas mentis in oculis maximè conspicitur. Hinc γλήνεα, ων, τὰ, res ornatae, q. v.

Γλῆνος, εος, τὸ, stella, lumen; à præc.

ΓΛΗΧΩΝ, et γλάχων, Dor. ωνος, ἡ, pulegium, herba. Angl. PENNYROYAL.

Γλία, ας, ἡ, gluten; affine est κόλλα, ης, ἡ, q. v. Angl. GLUE.

ΓΛΙΝΟΣ, seu γλῖνος, ου, ὁ, genus aceris campestris, gallicè.

ΓΛΙΣΧΡΟΣ, ου, ὁ ξ ἡ, vel -ρος, -ρα, -ρον, lentus, viscosus, lubricus; tenax, parcus; jejunus; valdè sordidus; aerumnosus; gulosus; suavis; humilis; adulator. Reperitur etiam γλισχρὸς, ρὰ, ρὸν, id undè γλισχρῶς, adv. tenaciter, lubricè: q. à γλία, gluten: hinc

Γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas, tenacitas; lubricitas; avaritia, sordes; et

Γλισχρώδης, εος, ὁ ξ ἡ, lentus, tenax, viscosus.

ΓΛΙΧΟΜΑΙ, f. 1. med. -ξομαι, p. pass -γμαι, cupio, affecto, appeto, GLISCO: qu à γλυκύς.

ΓΛΟΙΟΣ, ου, ὁ ξ ἡ, invalidus, sordidus, malignus, malus, vel sordidis moribus imbutus: item substantivè strigmentum, olei sordes: hinc

Γλοιώδης, εος, ὁ ξ ἡ, strigmentosus, glutinosus.

ΓΛΟΥΤΟΣ, ου, ὁ, nates, clunes, coxa: qu. à γλοιός.

Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo; dulcesco, et

Γλυκαίνω, f. ανῶ, idem. Th. γλυκὺς, dulcis.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, et γλυκασμὸς, οῦ, ὁ, dulcedo.

Γλυκεροῖο, gen. sing. Ion. et γλυκερῶ, gen sing Dor pro γλυκεροῦ à

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis: à γλυκύς.

Γλυκίων, ὁ ξ ἡ, compar. ab eod.

Γλυκύκαρπος, ου, ὁ ξ ἡ, qui dulcem fructum fert. Vide Epith. à γλυκὺς, dulcis et καρπὸς, fructus.

Γλυκύπικρον, ου, τὸ, suave amarum: è γλυκὺς, dulcis et πικρὸς, amarus, q. vide.

ΓΛΥΚΥΣ, εῖα, ὺ, dulcis, e; jucundus; mollis, clemens; gen. sing. -έος, -είας, -έος γλυκεῖα, substantivè de radice dulci; item

Γλυκὺ, passum, i. e. vini dulcis genus: in comp. γλυκίων, γλύσσων, et γλυκύτερος in superl. γλύκιστος et γλυκύτατος hinc

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.

*Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis: à γλυκὺς et φωνὴ, vox sonus.

Γλύμμα, ατος, τὸ, sculptura, caelatura, opus caelatum.

Γλυπτὸς, ὴ, όν, sculptilis, sculptus.

Γλυφάνοιο, gen. sing. Ion. à

Γλυφανος, η, ον, sculptorius. Th. γλύφω, sculpo.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, sculptura, caelatura, sigillum.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, crena vel incisura,

sagittæ; sagitta ipsa; incisura, in quam nervus inseritur: ab eod. Th.

Γλύφω, f. -ψω, p. -φα, *scalpo, sculpo, cœlo, rado, polio*: hinc γλύπτης, ου, -τηρ, ῆρος, ὁ, *sculptor*, &c.

ΓΛΩ´ΣΣΑ, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua; dicendi facultas: sermo unicuique genti peculiaris*: hinc compos. ἑτερόγλωττος, ὁμόγλωσσος, ἀγλώσσος, πολύγλωσσος, &c. et Angl. το GLOSS.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor*: à γλῶσσα et ἀλγέω, *doleo*.

Γλωσσάριον, ου, το, *lingula*: dim. à γλῶσσα.

Γλωσση, Ion. pro γλῶσσα, *lingua*; γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea*; item *marsupium*: à γλῶσσα, et κομέω, *servo*.

Γλωσσότμητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *loculus cui Ægyptii includebant cadavera condita; linguam habens præcisam*: à

Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, p. γλωσσοτετόμηκα, *linguam incido, linguam amputo*.

Γλωσσοχαριτῶντες, των, οἱ, *decipientes linguæ blandimentis*: ex χαριτόω, f. ώσω, *blandior*; à χάρις, *gratia, blanditiæ*; et γλῶσσα.

Γλωσσώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *lingulatus; linguæ similis; linguax, loquax*: à γλῶσσα, et εἶδος, *species*.

Γλωττικὸς, ἡ, όν, *ad linguam pertinens*: à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα.

Γλῶχες, ων, αἱ, *spicæ*, vel *aristæ*: tanquam à γλῶξ, ωχος, *spica* vel *arista*.

ΓΛΩΧΙ´Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis teli. angulus, acies*: q. αἱ τῶν ἀκίδων ἔξοχαί.

Γναθμὸς, ου, ὁ, idem quod.

ΓΝΑ´ΘΟΣ, ου, ὁ, *mala, maxilla: dentes, bucca*. Hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, *cædo in malas*: et

Γνάθων, ωνος, ὁ, *parasitus*: item propr. nom. *Gnatho*.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à

Γναμπτὸς, ἡ, όν, *incurvus*, item *flexibilis*; à

Γνάμπτω, f. ψω, p. ἔγναμφα, *inflecto, domo, frango*; q. à κάμπτω, idem. Et

Γνάπτω, vel κνάπτω, sive γνάφω, f. ψω, p. ἔγναφα, *carpendo*, vel *vellicando, polio, mollio, carmino*, undè Angl NAP; panni et fortassè etiam somni.

Γναφεὺς, εος, ὁ, *fullo*: à præced.

Γνήσιος, ια, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *legitimè genitus, germanus; sincerus, genuinus*: in compar. γνησιώτερος, γνησίως, adv. *legitimè, genuinè*. Dicitur q. γονήσιος, vel γενήσιος, à γίνομαι, *nascor*.

Γνοίην, ης, η, *novero*: a. 2. opt. act à γινώσκω, *cognosco*; 1. sing. a. 2. ind. act. ἔγνων, ab eod.

Γνοὺς, γνόντος, *sciens*, a. 2. part. act ejusd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, *tenebrosus, caliginosus*: à

ΓΝΟ´ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ*, item *turbo, opacitas aëris, nubes*; q. à νέφος hinc

Γνοφόω, -ῶ, f. ώσω, et γνοφέω, ῶ, f. ήσω, *obtenebro*: et

Γνοφώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *caliginosus*.

Γνόω, f. ώσω, p. ἔγνωκα, *nosco*, inus à quo tamen γνῶμι, et γιγνώσκω, vel γινώσκω· à νόος, *mens*.

Γνὺξ, adv. *genu flexo*: per Sync. dictum, q. γόνυξ, à γόνυ, *genu*.

Γνῶ, *cognovit*, Ion. et Poët pro ἔγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔγνων, ως, ω at

Γνῶ, est 1. sing. a. 2. sub. act. γνῶθι, a. 2. imperat. act. γνῶναι, a. 2. inf. act. à γινώσκω, *cognosco*.

Γνῶμα, ας, ἡ, Dor. pro γνώμη, ης, ἡ, *mens*, &c. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Ion. et Poët. *notitia, experientia*. Th. γινώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, *sententia, mens; voluntas: consilium; sententia*, seu *dictum aliquod insigne*; undè

Γνωμικὸς, ἡ, όν, *sententiosus*: et

Γνωμολογικῶς, adv. *sententiosè*: à γινώσκω.

Γνώμεναι, Dor. et Att. pro γνῶναι, a. 2 inf. act. à γινώσκω, *cognosco*.

Γνώμονος, gen. sing. à

Γνώμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, (interdum addito genitivo ὡρολόγιυ) *cognitor; index, in horologio; gnomon, stylus horas indicans; norma, amussis; dens pullinus*, quod sit ætatis in jumentis index. Frequentiùs tamen plur num. γνώμονες, quod et apud Xenoph. exstat, de equis. Th. γινώσκω

Γνῶναι, vide in γνῶ, suprà

Γνωρίζω, *nuscito, agnosco, cognosco; probo, exploro; notum facio, indico, in memoriam revoco*, in N. T. f. ίσω, et Att. γνωριῶ, p. ἐγνώρικα· a. 1. ind. act. ἐγνώρισα· a. 1. inf. act. γνωρίσαι· a. 1. part. act γνωρίσας, άντος· præs. ind. pass. γνωρίζομαι, *innotesco, patefio*: hinc γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. *innotescat*: p. pass ἐγνώρισμαι· a. 1. ind. pass. ἐγνωρίσθην a. 1. sub. pass. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, *cognosco*: hinc

Γνώριμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *notus*; item *familiaris*; item *clarus, celebris*. in compar. γνωριμώτερος, *notior*: superl. γνωριμώτατος, *notissimus*: et

Γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium, nota; proprietas, insigne ornamentum, decus*.

Γνωριῶ, εῖς, εῖ, fut. 1. act. Att. verbi γνωρίζω, *noscito*.

Γνώσεαι, Ion. pro γνώσῃ, 2. sing. f. ind. m à γινώσκω.

Γνώσῃ, *cognosces*: 2 sing. f. 1 ind m. verbi γινώσκω· f. 1 m. γνώσομαι, ῃ, εται.

Γνωσθεὶς, *cognitus*: a. 1. part. pass. à γινώσκω: a. 1. ind pass. ἐγνώσθην inf. ejusd. γνωσθῆναι.

Γνωσιμαχεῖν, præs. inf. act. contr *mutatâ sententiâ, suarum virium imbecillitatem agnoscere*.

Γνῶσις, εως, ἡ, *cognitio, notitia; scientia, doctrina, sapientia, &c.* à γινώσκω.

Γνώσομαι, f 1. m. ab eod Th.

Γνωστέος, verbal *cognoscendus*.

Γνώστης, ου, ὁ, *gnarus*; item *divinator, ariolus*.

Γνωστὸς, ἡ, όν, *notus, a, um, cognitus; amicus*: ut et

Γνωτὸς, ῦ, ὁ, *notus*: item *consanguineus, propinquus, frater*: ab eodem. Th.

Γνώτω, 3 sing. a. 2. imperat. act. à γνῶθι, *nosce*: ab eod. Th.

Γνώωσι, Poët pro γνῶσι, *agnoscant*; a. 2. sub. act 3. pl. ejusd verbi: seu 3. pl. sub. præs. act verbi inusitati γνώω, *nosco*, ώσω, p. ἔγνωκα· p. ind. m. ἔγνωα· part. γεγνωκὼς, ότος· vel γνώω,

Poët. pro γνῶ, 1. sing. a. 2 sub. act. ab ἔγνων, a. 2. ind act. ab eodem Th.

Γοάοντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. pl. præs. ind. act à

ΓΟΑ´Ω, ῶ, f. ήσω, *gemo, deploro, defleo, lugeo*: Poëticum à sono fictum. Reperitur et γοήμεναι, Dor. inf. a. 2. act. pro γοῆναι· qu. à γόημι, conjug. sec. et γονθεὶς, *defletus*: a. 1. part. pass. à γοάω, *defleo*, conjug. prim.

ΓΟ´ΓΓΡΟΣ, ου, *CONGRUS*, piscis.

ΓΟΓΓΥ´ΖΩ, *murmuro*, f. σω, p. γεγόγγυκα, a. 1. ind. act. ἐγόγγυσα· perf. ind. pass γεγόγγυσμαι indè γογγυσμὸς, q. v.

Γογγύλος, η, ον, vel γογγύλιος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod στρογγύλος, *rotundus*: atque indè dicunt γογγυλὴ, ης, et γογγυλὶς, ίδος, ἡ, substantivè *rapum*, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, ου, ὁ, *murmur, fremitus, mussitatio*; et

Γογγυστὴς, ου, ὁ, *murmurator*: à γογγύζω.

Γόη, ης, ἡ, pro γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ*, vide γόης.

Γοήμεναι, a. 2. inf. act. Dor. pro γοῆναι à γόημι. Th. γοάω, *gemo*, q. v.

ΓΟΗ´Σ, ητος, ὁ, *incantator, præstigiator. impostor quivis*: hinc

Γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio*: et

Γοήτευμα, ατος, τὸ, *præstigia, incantamentum*; et

Γοητεύω, f. εύσω, p. ευκα, *incanto, fascino, præstigiis decipio*: item

Γοητικὸς, ἡ, όν, *incantatorius*.

Γολγοθᾶ, nomen loci ἄκλιτον. Syr. *locus Calvariæ*.

Γομόρρα, ας, ἡ, nomen urbis. Syr. *habitatio*.

Γομὸς, ου, ὁ, *onus navis, merces*: à præt. ind m. γέγομα, verbi γέμω, *plenus sum*.

Γομφιάζω, f. άσω, *dentibus stupeo*, et

Γομφιασμὸς, ου, ὁ, *confractio*, vel *stupor dentium*: à

Γομφίος, ου, ὁ, *dens molaris*; quod à

ΓΟ´ΜΦΟΣ, ου, ὁ, *cuneus; clavus; piscis quidam*; dat. pl. Ion. γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus videtur. Angl. GUMS.

Γομφόω, ῶ, f. ώσω, *clavis compingo*, et

Γόμφωσις, εως, ἡ, *articulationis species*, cum os ossi, clavi modo, infigitur.

Γονῆς, *parentes*, nom. pl. contr. à

Γονεὺς, έος, vel έως, ὁ, *parens*; gen. pl. γονέων· acc. pl. γονέας, -έας, contr. γονεῖς, similis nomin. contr. dat. pl. γονεῦσι· à præt. ind med. γέγονα verbi, γίνομαι.

Γονὴ, ῆς, ἡ, *genitura, semen genitale, fœtus. soboles*: hinc γοναὶ Ἡρακλεία, *semen Herculeum*: ab eod. Th.

Γόνιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *genitalis prolificus*; item *fœcundus*: à γίνομαι.

Γονοῤῥοία, vel οία, ἡ, *genituræ*, vel *seminis genitalis profluvium*, et

Γονοῤῥοιέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *fluxum seminis patior*: à

Γονόῤῥυης, ου, ὁ, vel γονόῤῥοιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui seminis fluxum patitur*; cui γονὴ ῥεῖ, i. e. *genitura fluit*.

Γόνος, ου, ὁ, *soboles; generatio; genus; semen*; à γίνομαι, *nascor*; p. ind. med. γέγονα. At

Γονὸς, (ὀξύτονον,) ȣ, ὁ, pro quo γυνὸς, Poëticum, Ionicâ Epenthesi factum, *fœcundus*, γόνου· item substantivè, *locus* vel *solum fertile*; comp. γονώτερος, *fertilior*: ab eod Th.

ΓΟΝΥ, τὸ, *GENU*, gen. sing. γόνυος, γόνατος, per transposit. vel Metath. γυνὸς, et per Epenth. γούνατος· dat. pl. γόνασι, γούνασι, et γούνασσι· γνὺξ, adv. *genu flexo, in genua*; per Sync. q. γόνυξ, et κρέκω, per Sync. pro κρογόνω, idem, q. v. Indè Angl gown, quia tegit genna.

Γονυπετέω, ῶ, *ad genua accido, procido*, f. ήσω, p γεγονυπέτηκα· a 1. indic act ἐγονυπέτησα· à γόνυ, et πίπτω, *cado*.

Γόος, ȣ, ὁ, *luctus*: acc. sing. γόον, nom. pl. γόοι· à γοάω, *lugeo*.

Γοργίη κεφαλὴ, *Gorgonium caput*: à γοργὼν, vide in γοργόνες.

Γόργειος, εια, ειον, f g Ion. -είη, et Γοργόνιος, ια, ον, *Gorgonius*.

Γοργεύω, f. ευσω, *horrifico*; *festino, velocius gradior*.

Γοργόνες, ῶν, αἱ, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, et Euryale: à γοργὼν, όνος, ὁ, *nomen animalis noxii in Africâ*.

ΓΟΡΓΟΣ, ἡ, ὀν, *velox, acer, vividus*; *terribilis*; quasi γαίων ἔργῳ hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas, torvitas*, et

Γοργῶς, gen. sing. à γοργὼ, gen. όος, contr ȣς, *celeritas, torvitas*; id q præc item, nomen mulieris. Aliàs γοργὰς, est acc. pl. à γοργὸς, *velox*.

ΓΟΡΓΥΡΑ, vel γόργυρα, ας, ἡ, *canalis subterraneus, per quem aqua effluit*: à γῆ, et ὀρύσσω, *fodio*.

Γȣ̃ν, pro γ' ȣ̃ν, *igitur, certè, quidem, saltem, etiam*: è γε, et ȣ̃ν.

Γυνάζομαι, *genua amplectens oro*; 1. f med. άσομαι· a 1. ind. med. ἐγυνασάμην. Th. γόνυ, *genu*.

Γύναθ', pro γύνατα, acc. pl. γύνασι, dat pl. à γόνυ· gen. γύνατος, &c.

Γυνοῖσιν, dat. pl. Ion. à γυνὸς, pro γονὸς.

Γυνόομαι, -ȣ̃μαι, f. 1. m. ώσομαι, *genua amplector supplex*; hinc γυνȣ́μενος, præs. part. m. contr. Th. γόνυ *genu*.

Γυνοπαχὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *genua pinguia* vel *crassa habens*: à γόνυ, et παχὺς, *crassus*.

Γυνὸς, ἡ, ὀν, *fertilis*; item subst. *solum ferax*. Vide γονὸς.

Γυνῷ, *fertili*, ejusd. dat. sing.

Γύνων, pro γονέων, *genuum*, gen. pl. à γόνυ.

Γοῶσα, *gemens*, præs. part. act. f. g. contr. à γοάω, *gemo*.

ΓΡΑΒΙΟΝ, ȣ, τὸ, *tædæ genus*, nempè lignum inspicatum pro face. Dicitur *ilignum quernumve lignum*, quod fractum fissumve et accensum iter facientibus lucem præbit, testa Athenæo.

ΓΡΑΓΑ, ας, ἡ, *anus, vetula*: à γεραιὰ, per Sync. γραιὰν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortassis Angl. gray.

Γραΐδιον, ȣ, τὸ, *vetula, anicula*, dim. et

Γραϊκὸς, ἡ, ὀν, et γρῄτης, ȣ, ὁ ξ ἡ, *anilis*: à γραῖα, *anus*. At

Γραικὸς, ἡ, ὀν, gentilium est, *Græcus, a, um*.

Γραίνω, *comedo*. Th. γράω.

Γράμμα, ατος, τὸ, *litera scripta*; *liber*; *scriptum*; *tabulæ*; seu *chirographum*; in pl.

Γράμματα, *scripta*; *epistola, literæ*. i. e. *eruditio*; *acta publica*. Th. γράφω, *scribo*: hinc

Γραμματεία, ειας, ἡ, *literatura*: et

Γραμματεὺς, έως, ὁ, *scriba*; et in N T. *legis interpres, præco verbi divini*. *Theologus*; et

Γραμματικὴ, (sub. τέχνη,) ης, ἡ, *grammatica*, sc. *ars*: à

Γραμματικὸς, ἡ, ὀν, *literarius, grammaticus*, et

Γραμματιστὴς, ȣ̃, ὁ, *grammaticæ præceptor*; γραμματοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, *ludi literari magister, qui docet literas*; item *literator, librarius*: omnia ab eod. Th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea*; item *carceres*, seu *initium curriculi*, quod olim lineâ ductâ notabatur, et

Γραμμικὸς, ἡ, ὀν, *linearis*: ab eod. Th.

Γράπτις, ιδος, ἡ, *senecta, exuviæ serpentis*, &c.

Γραπτέος, *scribendum*, adj. verbale: à γράφω, *scribo*; perf. ind pass, γέγραμμαι, ψαι, πται· hinc etiam.

Γραπτὸς, ἡ, ὀν, *scriptus, a, um*

ΓΡΑΣΟΣ, ȣ, ὁ, *sordes quæ in ovium lanis colliguntur*; *alarum fætor*. Dicitur et γράσσος, γράος, et γράς

ΓΡΑΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, *clamor militum in congressu acierum*. Puto à γῆρυς, *vox, clamor*

Γράστις, εος, ἡ, *gramen*: q. à γράω quia pabulum pecorum. Hinc Angl. grass.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, *anus*; Ion. γρηῦς, et per Dialysin. γρηῢς· à γραῖα, idem.

Γραφεῖον, ȣ, τὸ, *graphium, stylus scriptorius*; *penicillus*

Γραφεὺς, έως, ὁ, *scriptor, pictor*: à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptura, scriptio*: *pictura*; *accusatio*; γραφαὶ ῶν, αἱ, *divinæ literæ*: à γράφω, *scribo*.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. γράφηθι· à γράφω, *scribo*; a. 2 part. pass. γραφεὶς.

Γράφικος, ἡ, ὀν, *scriptorius*; item *pingendi peritus*: undè

Γραφικῶς, *graphicè, expressè*: ab eod Th.

Γραφίον, ȣ, τὸ, et

Γραφὶς, ίδος, ἡ, *stylus*; *penicillus*; *lineamentorum ductus*: à

ΓΡΑΦΩ, *scribo, pingo*; olim *insculpo, fero legem ad populum, sancio*; f. ψω, p. γέγραφα· a. 1. ind. act. ἔγραψα· perf. ind. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται· hinc Angl. to grave, graff, &c.

Γράψῃς, *imprimas*, 2. sing. a. 1 sub. act. ejusd. γράφω.

ΓΡΑΩ, (undè γραίνω, quod fit per contr. γραίνω,) f. σω, *comedo*: a. 1 ind. act. ἔγρασα· undè forsan Angl. to graze, herbas depascere.

Γραώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *anilis*: à γραῦς, *anus*.

Γρηγορέω, ῶ, *vigilo*. f. ήσω, p. ἐγρηγόρηκα· a. 1 ind. act. ἐγρηγόρησα· præt. ind. med. ἐγρήγορα. Dicitur γρηγορέω, per aphær. pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, *excito*

Γρηγόρησις, εως, ἡ, *vigilantia*.

Γρηγορὼς, *qui vigilavit*; item *vigilans*; præt. med. part carens augmento, Ion. ab ἐγρήγορα, p. m. ind. verbi γρηγορέω.

Γριπεὺς, έως, vel έως, ὁ, *piscator*: à γρῖπος; q. v.

Γριπίζω, f. ίσω. *piscor*: undè

Γρίπισμα, ατος, τὸ, *lucrum, captura*.

ΓΡΙΠΟΣ, ȣ, ὁ, *rete*, et γρῖφος, ȣ, ὁ et εος, τὸ, idem. Item *ænigma* fig. quo irretiri solent.

Γριφάομαι, *scribo*: à γράφω.

Γρομφὰς, άδος, ἡ, *vetula porca*. Hesych

Γρομφεῖς, οἱ ζωγράφοι, *pictores*: à γράφειν.

ΓΡΟΣΦΟΣ, ȣ, ὁ, *pilum*, teli genus: vel *hasta cuspis quam terræ infigimus*.

ΓΡΥ, vel γρȣ̃, *quicquid minimum est*: *sordes unguium*. Hesych. hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. ύχα, *grunnio*: *mussito*, *hisco*, *leniter loquor*.

Γρυλλίζω, f. ίσω, p. ικα, *grunnio*: undè

Γρυλλισμὸς, ȣ, ὁ, et γρύλλη, ης, ἡ, *grunnitus*.

Γρυμαία, ας, ἡ, *peræ quoddam genus*, *res vilis* et *minimi pretii*

Γρὺξ, *locus unguis*. Hesych. à γρῦ, q. v.

Γρυσμὸς, ȣ, ὁ, *grunnitus*; à γρύζω.

Γρύτη, ης, ἡ, et γρυτάρια, ῶν, τὰ, *scruta frivola*: à γρῦ.

Γρυτοπώλης, ȣ, ὁ, *scrutorum venditor*, à γρύτη et πωλέω, *vendo*

ΓΡΥΨ, υπὸς, ὁ, *GRYPS, GRYPHUS*. Angl. gryphon, indè etiam gripe; et γρυπὸς, ἡ, ὀν, *incurvus, inflexus*; item *qui naso*, vel *rostro est adunco*

ΓΡΩΝΗ, ης, ἡ, *caverna, saxum excesum, foramen*; qu. à γράω, *exedo*: hinc

Γρῶνος, ἡ, ὀν, *cavus, profundus*.

ΓΥΑ, seu, γύη, Ion et γυία, ας, ἡ, *arvum, jugerum, via, fossa*.

Γυάλαι, ῶν, αἱ, *pocula*. Vox Megarica.

Γυάλοιο, gen. sing Ion. γυάλου, dat pl. à

ΓΥΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, *cavitas*; undè *vola, vallis, &c.* hinc

Γυαλὸς, ἡ, ὀν, *qui manu comprehendi potest*.

Γυαρκὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *qui facit membra apta ad ferendos labores, vegetus*; à γυῖον, *membrum*, et ἀρκέω, *sufficio*.

Γύγη, ης, nomen mulieris.

Γύγης, ȣ, ὁ, *Gyges*, rex Lydiæ.

Γύης, ȣ, ὁ, *dentale*, pars aratri: à γύα, seu γύη, *jugerum*.

Γυιοδάμας, α, ὁ, Poët. et Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, *qui membra domat*. Epith. athletæ.

Γυιοβόρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *membra depascens, membra fatigans*: à γυῖον, *membrum*, et βορὰ, *satio, depasco*.

ΓΥΙΟΝ, ȣ, τὸ, *membrum*, *in primis majus, ut pes manusve*; in pl. γυῖα· undè

Γυιὸς, ἡ, ὀν, *claudus*, et

Γυιοπέδη, ῆς, ἡ, *pedica, vinculum*, *quod membra vincit atque ligat*; à γυῖον et πέδη, *pedica*.

Γυιόχαλκος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui membra ærea habet, robustissimus*: à γυῖον, *membrum*, et χαλκὸς, *æs*.

Γυιόω, -ῶ, f. ώσω, *membra frango*; *claudum reddo*, *enervo*.

Γυωθεὶς, *mutilatus*, a. 1. part. pass. à γυόω, *claudum reddo*. Th. γυῖον, *membrum*.

ΓΥΛΙΟΣ, ȣ, ὁ, *vasculum militare vimineum in primis, in quo cibus adservabatur*.

Γυμνάζω, *exerceo*, f. άσω, p. γεγύμνακα· a. 1. ind. act. ἐγύμνασα· perf. ind. pass. γεγύμνασμαι· à γυμνὸς, *nudus*.

Γυμνασία, ας, ἡ, et γύμνασις, εως, ἡ, *exercitatio*.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem: ab eod. Th.

Γυμνασιαρχέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *exercitationibus præsum*, *gymnasii præfectus sum*, et

Γυμνασιάρχης, ȣ, ὁ, vel γυμνασίαρχος, ȣ, ὁ, *gymnasii præfectus*, *ludimagister*, et

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, *gymnasii præfectura*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Γυμνάσιον, ȣ, τὸ, *exercitatio*; item *palæstra*, *gymnasium*, *locus ubi olim nudi se exercebant*, et jam pro *schola*. Th. γυμνὸς.

Γυμναστὴς, ȣ, ὁ, *præfectus pueris exercendis*, et

Γυμναστικὸς, ἡ, ὸν, *palæstricus*, *exercitatorius*: ab eod. Th.

Γυμναστικῶς, adv. *more palæstrico*: ab eod. Th.

Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ȣ, ὁ, *miles levis armaturæ*, *veles*, inermes enim illi cum armatis prælium faciebant: à γυμνὸς, q. v.

Γυμνητεύω, *nudus sum* propriè, *sum miles levis armaturæ*; f. εύσω, p. γεγυμνήτευκα· à γυμνὸς vel γυμνήτης· ab eod. Th.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio*: à γυμνὸς, *nudus*, et παῖς, *puer*.

ΓΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *nudus*; *inermis*; qui γυῖα μόνα habet et Poët. pro γυμνικὸς, ἡ, ὸν, *gymnicus*.

Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, *Indorum sapientes*, sic dicti quod nudi vitam voluptatis expertem agerent: à γυμνὸς et σοφιστὴς, *sapiens*; quod à σοφὸς, idem.

Γυμνότης, ητος, ἡ, *nuditas*; *paupertas*, et

Γυμνόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *nudo*; *spolio*; *detego*, et

Γύμνωσις, εως, ἡ, *nudatio*; *nuditas*; omnia à γυμνὸς.

Γυμνωθέντα, acc. sing. masc. a. 1. part. pass. à γυμνόω, *denudo*; γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. ind. pass. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Γυμνώσας, ασα, αν, *nudus*, *nudatus*, part. a. 1. act. verbi γυμνόω, *nudo*.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, *mulier*.

Γύναι, *O mulier!* voc. sing. (ab inus. γύναιξ) à γυνὴ, *mulier*; in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ȣ, τὸ, *muliercula*, dim. ejusd. Th.

Γυναικεῖον, ȣ, τὸ, scilicet δῶμα, *GYNÆCEUM*, conclave mulierum. et γυναικεῖα, ῶν, τὰ, *menstrua*: à

Γυναικεῖος, εία, εῖον, *muliebris*: hinc

Γυναικῖτις, ιδος, ἡ, idem quod γυναικεῖον, q. v.

Γυναικήϊος, Ion. pro γυναικεῖος, q. v.

Γύννις, ιος, ὁ, *muliebris*, *effæminatus*, *mollis*.

Γυναικισμὸς, ȣ, ὁ, *muliebres blanditiæ*.

Γυναικοκρατέομαι, ȣμαι f. 1. m. ήσομαι, p. pass. ημαι, *fæminarum imperio regor*, *fæminæ pareo*: à

Γυναικοκρατία, ας, ἡ, *muliebre imperium*.

Γυναικοκρατούμενος, ȣ, part. præs. pass. *qui sub mulierum est imperio uxorius*.

Γυναικομανὴς, έος, ὁ ȝ ἡ, *mulierum amore insanus*; *mulierosus*: à γυνὴ et μαίνομαι, *insanio*.

Γυναικὸς, γυναικὶ, gen. et dat. sing. à γυνή.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro

Γυναικοφίλης, ȣ, ὁ, *mulierum amator*, *effæminatus*: à γυνὴ, *mulier*, et φίλος, *amicus*.

Γυναικώδης, εός, ὁ ȝ ἡ, *effæminatus*.

Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, et

Γυναικωνίτης, ȣ, ὁ, item

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, *mulierum conclave*: à γυνή.

Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς, q. vide.

Γύναιον, ȣ, τὸ, *muliercula*: dim. à γυνή.

Γύναιξιν, dat. pl. cum ν ἐφελκ. à

ΓΥΝΗ', ἡ, *mulier*, *uxor*; q. à γονὴ, *genitura*, q. à γίνομαι, *pario*; gen. sing. γυναικὸς dat. -κὶ act. γυναῖκα· Dor. γυνὰν· voc. ὦ γύναι· dat. pl. γυναιξὶ. Hinc

Γύννις, ιος, gem. Poët. pro γύννις, ιδος, ὁ, *mollis*, *effæminatus*.

Γυρὸς, μακρὸς, Hesych. *altus*.

ΓΥΡΓΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, *canistrum*, è vimine.

ΓΥ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *pollen*; à γῦρος, *gyrus*, nempe *molæ*.

ΓΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *curvus*, *incurvus*; *rotundus*; ὁ, substant. *scrobs*.

Γῦρος, ȣ, ὁ, autem *GYRUS*, *circulus*, vel *ambitus*.

Γυρόω, -ῶ, f. ώσω, *incurvo*; item *in gyrum colligo*; *in scrobem condo*: hinc

Γύρωμα, ατος, τὸ, et

Γύρωσις, εως, ἡ, *circumactio in orbem*; *circus*. Th. γυρὸς.

ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, *vultur*: hinc γύπινος, ινη, ινον, *vulturinus*.

ΓΥ'ΨΟΣ, ȣ, ἡ, *GYPSUM*: à γῆ et ἕψω, q. *cocta terra*. Hinc

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, *gypso illino*.

ΓΩ', contr. è γάω, inus. *capio*, *gigno*, *pario*, *lateo*, *glorior*, et

Γὼ, *ego*, per Aphæresin, pro ἐγὼ.

Γῷ, etiam pro ἑαυτῷ ἰδίῳ, ȝ σῷ, *sibi ipsi*, *privatim*, *tuo*, Hesych.

Γὼγ, ὁ, nomen regis et gentis, vulgò *tectum* interpretantur.

ΓΩΛΕΑ', ῶν, τὰ, *spelunca et latibula*, seu *lustra ferarum*.

Γῶν, Ion. pro γοῦν, *saltem*, *igitur*.

Γώνατα, *genua*, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, *genu*.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *angulus*; item *locus abditus*: hinc

Γωνιαῖος, αία, αῖον, et γωνιώδης, εος, ὁ ȝ ἡ, *angularis*.

Γωνίδιον, ȣ, τὸ, *parvus angulus*; item *locus angustus* vel *abditus*, dim. à γωνία.

ΓΩΡΙΑ'Ω, *subsanno*, verbum Laconicum.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, ȣ, ὁ, *pharetra*: à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. e. τὰ ἰθυντὰ βέλη quod *capiat jacula*.

Δ

Δ, est quarta litera, et quaternarium numerum designat. Ion. et Dor. pro σ, sic ὀδμὴ, pro ὀσμὴν, *odor*, et subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, γᾶς, et hoc pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ, et τ.

Δὰ, particula per se nihil significans, sed in compositione auget; ut δάσκιος, valdè *umbrosus*, à δὰ et σκιὰ, *umbra*; δαφοινὸς, *cædis* admodum *avidus*, à δὰ et φόνος, *cædes*.

Δᾶ, verò, et δᾶς, Dor. pro γᾶ, et γᾶς, et hoc pro γῆ, γῆς.

Δαβὶδ, nomen regis ἄκλιτον. Hebr. *dilectus*.

ΔΑΓΥ'Σ, ύδος, *crystallus*, *glacies*.

Δᾳδίον, ȣ, τὸ, *facula*. Th. δαίω, *uro*.

ΔΑ'ΔΙΞ, κος, ἡ, *mensuræ genus*.

Δᾳδουχέω, -ῶ, f. ήσω, *facem teneo*, *prælucео*, et

Δᾳδουχία, ας, ἡ, *facis gestatio*: et δᾳδοῦχος, ȣ, ὁ, *qui facem gestat*, *tædifer*: à δᾳς, *fax*, et ἔχω, *teneo*.

Δᾳδῶν, *tædarum*, gen. pl. à δᾴς, δᾳδὸς, è δαῒς, per contr. Th. δαίω, *uro*.

Δαεὶς, *doctus*, a. 2. part. pass. à δάω, *disco*, a. 2. ind pass. ἐδάην.

Δαίω, pro δαίω, *disco*: hinc δαείης in 2. sing. sub. præs. act.

Δαερὸς, ὰ, ὸν, *niger*, *ra*, *rum*, à δαίω, *uro*.

Δαέω, ῶ, *disco*, *scio*, f. ήσω, p. δεδάηκα, et perf. ind. pass. δεδάημαι· inf. δεδάασθαι, -ησθαι· part. δεδαημένος· a. 2. ind. pass. ἐδάην· infin. δαῆναι· f. 1. m. δαήσομαι· perf. δέδαα. part. δεδαὼς· Th. δαίω.

Δάζομαι, f. 1. m. άσομαι· p. pass. ασμαι, *divido*, *lacero*, *disseco*; 3. sing. perf. ind. pass. δέδασαι· à δαίω.

Δάζω, *divido*, *distribuo*, f. δάσω, p. δέδακα· ab eod.

Δάη, ης, ἡ, et δαῒς, ῗδος, ἡ, *pugna*; *fax*, *lumen*; à δαίω, *incendo*.

Δαήμεναι, *didicisse*, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι· f. 2. pass. δαήσομαι, et in 2. sing. δαήσεαι, Ion. pro δαήσῃ a. 2. ind. pass. ἐδάην· p. ind. m. δέδαα· à δαίω, inus. quod vide supra. Hinc

Δαήμων, ονος, ὁ ȝ ἡ, *doctus*, *gnarus*, *peritus*; comp. δαημονέστερος· superl. δαημονέστατος. Th. δαίω, *disco*, *scio*.

ΔΑΗ'Ρ, ἔρος, ὁ, (ὁ ἀνδράδελφος,) *LEVIR*, *mariti frater*.

Δαηρὸς, ρὰ, ὸν, *lucidus*, *a*, *um*: à δαίω, *uro*.

Δαὶ, pro δὲ, *autem*; significat discretionem: à δαίω, *divido*.

Δαῒ, verò per Apoc. pro δαΐδι, dat. sing. à δαῒς, ῗδος, ἡ, *fax*, *tæda*; *pugna ardens*: à δαίω, *uro*.

Δαιδαλέοιο, gen. sing. δαιδαλέοισι, dat. pl. Ion. à

Δαιδάλεος, έα, εον, seu -λος, -ȣ, ὁ ȝ ἡ, *artificiosus*, *varius*. Th. Δαίδαλος, *Dædalus*, q. v. Undè et

Δαιδάλλω, f. αλῶ, et δαιδαλόω, ῶ, f. ώσω, *artificiose facio*, vel *variego*, *orno*.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, *opus artificiosum*, vel *egregium*: à δαιδάλλω, *orno*, quod à

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *DÆDALUS*, ingeniosus, artifex Cretensis, adj. *artificiosus*, *varius*: q. à δαίω, *scio*, δ interposito.

Δαΐδων, gen. pl. à δαΐς, ΐδος, ἡ, *fax, tæda* Th. δαίω, *uro*

Δαΐε, et δαΐεν, *lucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δαίω.

Δαίετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à δαίομαι, *divido*; a. 2. ind. pass. ἐδάην.

Δαΐζω, f. ίξω, a. 1. ind act. ἐδάΐξα, præs. pass δαΐζομαι perf. ind pass. δεδάϊγμαι, part. δεδαϊγμένος. Omnia Poëtica, *divido*, à δαίω.

Δαίμονες, ὤν, οἱ, *DÆMONES*, (καταχθόνιοι, *manes*; κατοικίδιοι, *lares*;) nom. pl à δαίμων, ονος.

Δαιμόνι', pro δαιμόνιε, voc. sing. à δαιμόνιος, q. v. undè

Δαιμονιακός, ἡ, όν, à *dæmonio obsessus*, aut *afflatus*. Th. δαίμων.

Δαιμονιάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *insanio, sum dæmoniacus*, et

Δαιμονίζομαι f. 1. m. ίσομαι à *dæmonio vexor, torqueor*; præs. part. pass δαιμονιζόμενος, ε, *dæmoniacus*; perf. ind. pass. δεδαιμόνισμαι a. 1. ind. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, *divina*; item *misera*; in dat. pl. Ion. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις à δαίμων.

Δαιμόνιον, ε, τό, *DÆMONIUM*, i. e. *spiritus impurus*, seu *Diabolus*, in N. T. Apud prophanos scriptores, *Numen*; item *larva*; *genius*; *fortuna*: dim. à δαίμων, quod vide; δαιμόνια, ὤν, τά, *Dii et Deæ*.

Δαιμόνιος, ε, ὁ ἡ, *divinus, felix, augustus*; item in malam partem, *miser, miserandus*; *scelestus, furiosus*: ab eod Th.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ ἡ, *dæmoni similis, dæmoniacus, præter modum magnus*, et

Δαιμονῶν, *sum dæmoniacus*, præs part. act. contr. à δαιμονάω, ῶ, f. ήσω, cujus. Th. et

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ, *Deus*; *heros*; *genius*; *fortuna* cum *bona*, tum *adversa*; *DÆMON*; apud sacros scriptores, tametsi in malam partem accipitur pro *spiritu impuro, Diabolo*; q. δαήμων, *sciens*: è δαίω, *scio*.

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per Apocop. *praebe convivium*, 2. sing. præs. imperat. act. à δαίνυμι. Th. δαίω, *epulum praebeo*.

Δαίνυμαι, *convivor, epulor*: undè

Δαινύθ' et δαίνυντ', pro ἐδαίνυντο, *convivabantur*, 3. pl imperf. ind. med Ion. ejusd. et

Δαίνυσθ', pro δαίνυσθαι, *epulari, comessari*, præs. inf. m. Th. δαίω, *epulum praebeo*.

Δαΐξαι, *divisisse*. a. 1. inf. act. à δαΐζω.

Δαίομαι, f. 1. med. σομαι, *divido*, et *dividor*; item *incendor*: à δαίω, *divido, uro*.

Δάϊος, αια, αιον, *prudens*, vel *hostilis*; δάϊοι, in nom. pl. *hostes*: à δαίω, vel *uro*

Δαίρω, f. αρῶ, *caedo, verbero*.

Δαΐς ΐδος, ἡ, acc. sing. δαΐδα. *TÆDA*; item *pugna accensa* et *ardens*, *prælium, bellum*: à δαίω, *uro*.

Δαίς, δαιτός, et δαΐς, δαΐτος, ἡ, *epulum, convivium*, *DAPES*; ut et δαίτη, ης, ἡ, Poët. à δαίω *epulum praebeo*. Hinc Angl. DAINTIES.

Δαῖσαι γάμον, *celebrare nuptiale convivium*; quod à δαίς, *epulum*. Th. δαίω, *epulum praebeo*.

Δαισάμενος, a. 1. part. m. δαίσῃ, *comedas*, 2. sing. a. 1. sub. med. à δαίω, *epulor*.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. à δαίς, δαιτός, ἡ, *cibus*. Th. δαίω, *epulum praebeo*.

Δαίτηθεν, Poët. adv. (qu. ἐκ τῆς δαίτης,) ex *convivio*. Th. δαίω

Δαιτρεύω, f. εύσω, *divido cultro*; *coquum ago*: à

Δαιτρός, ε, ὁ, *coquus*, qui carnes δαίει, id est, *dividit*. Aliquandò δαιτρόν, adv. *divisim, viritim, particulatim*.

Δαιτυμών, ονος, ὁ, *epulo, conviva*; et qui δαῖτα instruit

Δαιτύς, ύος, ἡ, *convivium*: idem quod δαίς.

Δαΐφρων, ονος, ὁ ἡ, *bellicosus, in bello prudens*; in dat. sing δαΐφρονι à δαίω, *disco*; vel à δαΐς, *pugna*, et φρήν. *mens*.

Δαϊχθείς, εντος, a. 1. part. pass à δαΐζω, *interficio, saucio*; à sequente.

ΔΑΙ'Ω, vel δαίω, universè *divido*; *speciatim* instrumenti acie cujusvis acuti divido, e. g. ferri, vel gladii, i. e. *seco*, vel *caedo*; igne, vel incendio divido, i. e. *uro*, vel *incendo*; loco alicui ignemque ferrum infero, i. e. *pugno, bellum gero*; antiquitùs convivis, victûs in partes diversas divisione factâ, sua cuique portio dapum apponebatur, unde signif. *epulum praebeo*; *epulum accipio*; et, quia, ἐξ χρημάτων ἀναλύσεως, (è rerum divisione in partes suas, meliùs causâ investigandi,) scientia exquisita sæpe oritur, et doctrina, signif. *scio*; *disco*, f. 1. act. δαίσω, vel δαΐσω, p. act. δέδαικα p pass. δέδαιμαι, *divisus sum*; f. 2. act. δαῶ p. med. δέδηα, vel δέδαα, *combussi*: plusq. perf. med. ἐδεδήειν a. 2. act. ἔδαον a. 2 pass. ἐδάην, *novi, divinus sum*.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Ion. a. 2. ind. act. pro ἔδακον, ες, ε, *momordi*; à δάκνω.

Δακέειν, Poët. pro δακεῖν, a. 1. inf. act. ab eod. Th.

Δακέθυμος, ε, ὁ ἡ, *mordens animum*; *gravis, molestus*: è δακω, *mordeo*, et θυμός, *animus*.

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo*; *pugno, molestiâ adficio*; format tempora q. à δήκω, ut fut. 1. act. δήξω fut 2. act. δακῶ a 1. ind. act. ἔδηξα a. 2. ind. act. ἔδακον inf. δακεῖν perf ind. act. δέδηχα perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται a. 1. ind. pass. ἐδήχθην, et part. δηχθείς, εῖσα, ἐν a. 2. ind. pass. ἐδάκην f. 1. med. δήξομαι. a. 1. ind. med. ἐδηξάμην a. 2 ind med. ἐδακόμην.

Δακόντος, et δακούσης, gen. sing masc. et fem. g. a. 2. part. act. à δάκνω, *mordeo*.

Δάκος, εος, τό, *morsus*; Poët. pro δῆξις, εως, ἡ, propriè *animal venenatum morsu homini nocens*, ἑρπετόν, Hesych. de aliis etiam *belluis ac feris dicitur* Th. δάκνω. *mordeo*.

ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τό, *lachryma*; *humor*. vel *succus è plantis distillans*; in nom. pl. δάκρυ', pro δάκρυα. dat. pl. δάκρυσι.

Δάκρυμα, ατος, τό, *LACHRYMA*, idem quod δάκρυον, et Th. δάκρυ.

Δακρυόεις, όεσσα, όεν. gen. εντος, όσσης, εντος, *lachrymosus*: in acc. sing. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δακρυόεν, adv. *lachrymis effusis*: ab eodem.

Δάκρυον, ε, τό, idem quod δάκρυ'.

*Δακρυρροέω ῶ, f. ήσω, *lachrymis fluo*, *lachrymor*: à δάκρυ et ῥέω, *fluo*.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τό, *lachryma*.

Δακρύσας, a. 1. part. act. à δακρύω, *lachrymor*.

Δακρυχέων, *lachrymas fundens*, præs. part. act. à δακρυχέω, ῶ, f. εύσω: quod è δάκρυ, *lachryma*, et χέω, *fundo*.

Δακρύω, f. υσω, p. υκα, *lachrymor*. Th. δάκρυ

Δακρυώδης, εος, ὁ ἡ, *lachrymosus*: ab eod. Th.

Δακτυλήθρα, ας, ἡ, *digitale, digitorum involucrum*, tormentum digitis manuum et pedum adhiberi solitum, annuli pala: à δάκτυλος

Δακτύλιος, ε, ὁ *annellus, annulus*: à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ε, ὁ, à δείκω, inus. *digitus*, pes metricus, è *syllabâ longâ* et *duabus brevibus constans*; *palmae fructus*. Unde Angl. A DATE.

Δακῶ, *mordebo, pungam*, f. 2. act. à δάκνω.

Δακών, όντος, *qui momordit*, vel *pupugit*, a. 2 part. act à δάκνω.

Δᾶλε, *Dele*, Dor. pro Δῆλε, voc. sing. à Δῆλος.

Δαλεῖτο, Dor. et Ion. pro ἐδηλεῖτο, *laedebat*, 3. sing. imperf. ind. med. contr. verbi δηλέω, *laedo*, sic δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, 3 sing. a. 1. ind. act.

Δάλιος ξῖνος, ὁ, Ἀπόλλων, Poëticum, et Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo*.

Δαλμανυθά, ἡ, nomen regionis in Judæâ, ἄκλιτον. Hebr. *pauperis haereditas*.

Δαλματία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλός, et δαυλός, ε, ὁ, *lampas, fulgur*; *titio, torris*: à δαίω, *uro*.*

Δᾶλος, etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus*.

Δαμᾷ, *domat*, 3. sing. præs. ind. act. à δαμάω, q. v.

Δαμάζω, *domo, interficio*, f. σω, p. δεδάμακα a. 1. ind. act. ἐδάμασα a. 1. inf. act δαμάσαι perf. pass. δεδάμασμαι præs. part. pass. δαμαζόμενος. Th δαμάω.

Δαμαῖος ε, Poët pro δαμαστικός, ἡ, όν, vel δαμάζων, *domans, domitor*. Th. δαμάω, *domo*.

Δαμάλη, ης, ἡ, et

Δάμαλις, εως, ἡ, *juvenca, vitula, bucula*: à δαμάω, quòd dometur ad laborem

Δαμαλίζω, f. ίσω. *domo*: Poët. pro δαμάζω, f. άσω, quod vide. Δαμαλίζεσθαι, *juvencae more lascivire*.

Δάμαρ, vel δάμαρς, αρτος, ἡ, *uxor*: à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii. Hinc Angl. DAME.

*Δαμαρέτιον, *nummus quidam aureus apud Siculos, à Damareta Gelonis, Syracusanorum principis, conjuge, nomen sortitus*.

Δάμαρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem quod δάμαρ, *uxor*.

Δαμάσαι, a 1. inf. act. δάμασε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδάμασε.

Δαμασον, *mitiga*, 2. sing. a. 1. imperat. act. à δαμάω, *domo*.

Δαμάσδειν, Dor pro δαμάζειν, præs inf. act à δαμάζω, *domo*.

Δαμασίμβροτος, ε, ὁ ἡ, *domitor, mortalium*; παρα τὸ δαμασαι τὲς βροτες.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ ἡ, *qui domat mentem*; à δαμάω, *domo*, et φρὴν, *mens*.

Δαμασκος, ε, ἡ, *Damascus*, nomen urbis, in Asiâ Syriæ, μελροπόλεως. unde DAMASK, rosæ item panno adjicitur, primitùs siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus

Δαμασκηνὸς, ἡ, ὸν, *Damascenus* Hinc DAMSON per contr. à DAMASCENE, de arbore et fructu, quòd circa hanc urbem primò creverint.

Δάμασσα, Ion. et Poët pro ἐδάμασα, a. 1. ind. act. δαμάσσαλο, pro ἐδαμάσαλο. 3. sing. a. 1. ind. m. verbi δαμάω, *domo*.

Δαμασώνιον, ε, τὸ, herba quædam.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, *Ceres*

ΔΑΜΑ'Ω, *DOMO*, *subigo*; *affligo*; *occido*. f. άσω, p. ακα· f. 2. act. ... a. 2. ind. act. ἐδαμον· p. m. δέδαμα.

Δαμείη, *domitus sit*, 3. sing. a. 2. opt. pass. à δαμάω.

Δάμεν, Poët. et Bœot. pro ἐδάμησαν, 3 pl. a. 2 ind. pass. ab eodem.

Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual. nom. δαμέντα, acc sing ejusdem, à δεμάω, vel fort. rectè à δέμω, q. v.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. pass. vide δέμω, vel δαμάω.

Δαμναίμαν, *domer*, Dor. pro δαμναίμην, 1. sing. præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo*: quod à

Δαμνάω, ῶ, f. ήσω, id. quod Th. δαμάω· undè Lat. *damno*. Vide δέμω

Δάμνημ', pro δάμνημι, ης, ησι, *domo*, et

Δάμνησι, *reprimit*, 3. sing. præs. ind. act. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δαμοίτας, α, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, ε, ὁ, propr. viri nomen, q. δημότης, *popularis*.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ε, ὁ, *populus*. Hinc

Δαμότας, α, ὁ, et δαμότης, ε, ὁ, Dor. pro δημότης, ε, ὁ, *popularis*, et

Δαμότις, ιδος, ἁ, Dor. pro δημότις, ιδος, ἡ, *popularis*, fœm. Th δῆμος, *populus*.

Δάμων, ωνος, ὁ, *Damon*.

Δαμωσιώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. pro δημωσώμεθα, à verbo δημόσιος, *aliquid ad populum affero*. Est et δημοσιεύω. ἐκφραίνεσθαι, ἐνδημίζεσθαι.

Δανάη, ησ, *Danaæ filius*

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, *laurus Alexandrina*; item *Danaë*, nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, *Argivi*: à

Δαναΐδης, ε, ὁ, *filius Danai*: à Δαναὸς, ε, ὁ, *Danaus*.

Δανάκη, ης, ἡ, *nummus quidam barbaricus*; item *obolus Charonti solvi solitus*.

Δανείζω, *mutuum do, fœnero*; f. σω et Att δανειῶ, p. δεδάνεικα· a. 1. ind. act. ἐδάνεισα· præs. ind. med δανείζομαι, *mutuum sumo*, vel *decipio, fœneror*; a. 1. ind. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο a. 1. inf. med δανείσασθαι a. 1. part. med. δανεισάμενος. Th. δάνος, *donum*

Δάνειον, ε, τὸ, *fœnus*; *mutuum, æs alienum, debitum*: ab eod. Th.

Δανείσασθαι, a. 1 inf. med. δανεισάμενος, a 1. part. m. à δανείζω.

Δάνεισμα, ατος, τὸ, *pecunia, fœneratitia*; item *ipsa fœneratio*, et

Δανεισμὸς, ε, ὁ, *fœneratio, mutuatio*, et

Δανειστὴς, ε, ὁ, *creditor, fœnerator*· acc. pl. δανειστὰς· omnia à perf. ind. pass verbi δανείζω, cujus. Th. δάνος, *donum*.

Δανιὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, Hebr. *judex Dei*

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *donum, mutuum*.

Δανὸς, ἡ, ὸν, *aridus*: à δαίω, *uro*.

Δαπανᾶν, præs. inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, -ῶ, *consumo, impendo, sumptus facio*; *exhaurio*, f. ήσω, p. δεδαπάνηκα a. 1. ind. act ἐδαπάνησα· a 1. imperat. act. δαπάνησον, άτω Hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus, impendium*, et

Δαπανηθὲν, *expensum*, neut. gen part. a. 1. pass.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, *impensa, sumptus*.

Δαπανήσαιμι, a. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. à δαπανάω, *consumo*

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, *sumptuosus, profusus*, et

Δάπανος, ε, ὁ ἡ, idem, *consumendi vim habens, consumptor*: à δαπανάω, *consumo*, q. v.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ε, τὸ, *pavimentum, solum*; q. à δὰ et πέδον, *solum*.

ΔΑ'ΠΤΩ, f άψω, p. αφα, *voro, dilanio*: q. à δαίω, *divido*.

Δάρδανος, ε, ὁ, *DARDANUS*, Trojæ conditor. Δαρδανιάων, gen. pl Æol. pro Δαρδανιῶν Δαρδανίδαο, gen. sing. Æol. à

Δαρδανίδης, ε, ὁ, *Dardanides*, Priamus

Δαρδάπτω. f. ψω, idem quod Th. δάπτω, per redupl factum.

Δαρεικὸς, ε, ὁ, *nummus aureus* Persicus: à

Δαρεῖος, ε, ὁ, *DARIUS*, Rex Persarum.

Δάρης. *Dares*, nomen propr.

Δαρήσομαι, η, εται, *vapulabo*, f. 2. ind. pass δαρήσεσθε, 2 pl. et in 3. pl. δαρήσονται à δέρω, *excorio, verbero*

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ. *dormio*; f. 1. med. δαρθήσομαι perf. ind. act. δεδάρθηκα, et part. δεδαρθηκὼς· f. 1. act δαρθῶ· a. 2. ind. act. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον, inf. δαρθεῖν, et part. δαρθὼν· q. à δαρθέω. f. ήσω, inus. *in pellibus cubo*; q. à δέρμα, seu δέρας, *pellis*.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialitèr, *diu*: à

Δαρὸς, ε, Dor. pro δηρὸς, adj. *diuturnus*. Th. δὴν, *diu*.

Δαρτὸς, et δρατὸς, ἡ, ὸν, *excoriatus*, item *carnosa testium tunica*: à δέρω, *excorio*.

Δὰς, δαδὸς, ἡ, in gen. pl. δᾴδων, *tæda, fax*, per contr. à δαῒς, quod à δαίω, *uro*.

Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, 3 pl a. 1. ind. m. Undè δάσασθαι, a. 1 inf. m. à δάζομαι, idem quod δαίζω, *divido*; ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.

Δάσαι, Dor. pro δήσαι, a. 1. part act. à δέω, *ligo*, q. v.

Δασάσκετο, *distribuebat*, Poët. et Ion. pro ἐδάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. interpositio σκε· à δάζω, f. άσω, *divido*; nisi à δάσασκω, derivare malis.

Δατάσκω, *distribuo*, Poët. et Ion. à δάζω, f. δάσω, p. δέδακα

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασὺς· item *signum vocalis aspiratæ*.

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. circumflectunt enim Dores futura sua; à δάζω, *divido*. Th. δαίω.

. Δασέως, adv. *aspiratè*. Th. δασὺς.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ. ε, ὁ, *DASCILLUS*, piscis, qui cœno et stercore vescitur.

Δάσκιος, ε, ὁ ἡ, *valdè umbrosus, densam et spissam umbram faciens*; à δὰ, particula augente, et σκία, *umbra*, q. v. Hinc fortassè Angl. DUSKY.

Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tributum colligo*; δασμολογεμαι, *tributum pendo*, et

Δασμολογία, ας, ἡ, *tributi collectio*, et

Δασμολόγος, ε, ὁ, *tributorum collector, quæstor*: à δασμὸς, *tributum*, et λέγω, *colligo*.

Δασμὸς, ε, ὁ, *divisio*; *portio*: item *tributum, vectigal*: à δάζομαι quod à δαίω, *divido*

Δασμοφόρος, ὁ ἡ, *qui tributum pendit, tributarius, stipendiarius*: à δασμὸς et φέρω.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ ἡ, *magnorum malorum plenus, atrox*: q. à δὰ et πλάω, *impleo*.

Δασπλῆτις, εως, ἡ, (δυσπροσπέλαστος,) *gravis; accessu difficilis* Th. δασπλής.

Δάσσαντο, *diviserint*, Ion. et Poët. gem. σσ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Hinc δασσάμενος et δάσσασθαι, a. 1. part. m. et a. 1. inf. med. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασύκερκος, ε, ὁ ἡ, *cui villosa est cauda*: à δασὺς, *densus*, et κέρκος, *cauda*

Δασύνω, f. υνῶ, *DENSO, pilosum, reddo*: item apud Gram. *spiritu aspero vocabulum noto*.

Δασύπους, οδος, ὁ, *lepus, cuniculus*; ab hirsutis pedibus.

ΔΑΣΥ'Σ, εῖα, δασῖα, ὺας, δασὺ, ἐος, *DENSUS, pilosus, hirsutus*.

Δασυστέρνων, gen. pl. à

Δασύστερνος, ε, ὁ ἡ, *hirsutum pectus habens*: à δασὺς et στέρνον, *pectus*.

Δασύτης, ητος, ἡ, *densitas, pilositas, hirsutia*: et apud Gram. *aspiratio vocum* Th δασὺς

Δατέασθαι, præs. inf. pass. pro δατεῖσθαι, α pro ε à

Δατέομαι, ἔμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *divido, partior*; *absumo, comedo*. Th. δαίω, idem

Δατέοντο, *dividebant*, ejusd 3 pl. imperf. ind. med Ion pro ἐδατἔντο.

Δατεῦντο, pro ἐδατεῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. Dor. et Ion. ab eod. verbo et Th.

Δατεώμεθα, *diviserimus*, præs. sub. med. 1. pl. à δατέομαι, ab eod Th.

Δάτις, ιδος, ὁ, *Datis*, Persarum satrapa. Hinc

ΔΑΤΙΣΜΟΣ, ε, ὁ, *Datismus*, i. e

barbarismus, vel *solœcismus; Datidis imitatio*, id est, odiosa ejusdem rei pluribus verbis repetitio: à Datide quodam Persa, qui cum Græcè loqui affectaret, dicebat v. g. ἥδομαι ϗ τέρπομαι, ϗ, χαίρομαι, (pro χαίρω,) pluribus eadem de re coacervatis synonymis, et quidem barbarè.

Δατύσσω, *voro, helluor*: à δαίω, *epulum præbeo*.

ΔΑΥ΄ΚΟΣ, ϗ, ὁ, *audax*; item -ος, ϗ, ἡ, *herba* quædam Cretica, quæ et δαῦκον, ϗ, τό, appellatur.

Δαυλός, ἡ, όν, *densus*: à δὰ et ὕλη, *silva*.

Δαυλός, ϗ, ὁ, pro δαλός, q. v. Pleonasmo Æol. *titio, torris*: à δαίω, *uro*.

Δαφναῖος, ϗ, ὁ, Daphnæus, Apollinis Epith. à Δάφνη, quam adamavit.

ΔΑ΄ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus*. Πυθικὴ dicitur ἡ δάφνη, quoniam in Pythicis certaminibus eâ coronari solerent victores; ut Delphicam laurum appellatam Plinius innuit, quòd eâ Delphis victores coronarentur. At δαφνη Ἀλεξάνδρεια, *laurus Alexandrina*, dicta fuit herba quædam lauro assimilis, quoniam Alexander ex eâ coronas gestare solebat. Item nomen propr. Nymphæ in laurum conversæ. Hinc

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, gen. ήεντος, ήεσσης, ήεντος et per contr. δάφνῆς, ῆσσα, ῆν, gen. ῆντος, ῆσσης, ῆντος, *laureus*.

Δαφνηφάγος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *lauri comestor*; Epith. vaticinantium: à δάφνη et φάγω, *comedo*.

*Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, *laurum gero*: *laureatus sum*, et

*Δαφνηφόρος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *lauriger*: à δάφνη et φέρω.

Δαφνιανός, ἡ, όν, item

Δαφνικός, ἡ, ον, et

Δάφνινος, *laureus, laurinus*. Th. δάφνη, *laurus*.

Δαφνίς, ίδος, ἡ, *laurea*; item *laurina bacca*.

Δαφοίνεος, ϗ, ὁ ϗ ἡ, *valdè cruentus valdè funestus, ruber*, seu

Δαφοινός, ἡ, όν, *cædis admodùm avidus*: à δὰ particula augente, et φένω, *occido*; p. ind. m. πέφονα· undè φόνος, *cædes*.

Δαψίλεια, ας, ἡ, *copia, abundantia*; item *liberalitas*, et

Δαψιλεύομαι, f. I. med. εύσομαι, *copiosè* et *abundantèr subministro liberalitate utor*: à

ΔΑΨΙΛΗ΄Σ, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *DAPSILIS, largus, copiosus; multus*, etiam *in malam partem*. Hinc

Δαψιλῶς, *largè, lautè, abundantèr*, adv. contr. à δαψιλέως, idem

Δάωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δαίω, vel δαίω· at

Δαῶμεν, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἐδάην· possit tamen δαῶμεν esse, 1. pl. præs. sub. act. à δαίω.

Δ', vel δε, conjunctio discretiva, *verò, at, tamen, autem, igitur, sed, sanè, quin, porrò*, &c. respondet enim ad μὲν, interdum verò μὲν non præcedente. A iquandò in compositione est ut syllabica adjectio; ut ὅδε, ἥδε, τόδε· δὲ sæpe pro γάρ. Sæpe Poët pro *tis*, ut δινόνος, (*tis* δινον,) *domum*, adv. Monendi tirones sunt, licet μὲν et δὲ tam crebrò usurpentur, nun quam tamen simul usurpari, quin ab solutè reddi possint, per *quidem et verò*. Monendi præterea, conjunctionibus illis partes etiam dissimiles conjungi posse. Μὲν, δὲ elegantèr etiam exprimunt *cum, tum*. Porrò serviunt enumerationibus rerum, aut hominum, diversorum quidem, sed tamen eòdem spectantium. Atticè quoque sæpius repetuntur, crebris negationibus illigatæ. Insigne hoc in genere est illud Demosthen. pro Coron. Ὀυκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ· οὐδ' ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ· οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους. Vid. Transact. of the R. S. Edin. Vol. I. p. 113 Lit. Cl

Δέαται, detracto aug. et redupl. pro δεδέαται, Ion. *ligati sunt* et hoc pro δέδενται, 3. pl. p. ind. pass. à δέομαι, *ligor*, præs. ind. pass à δέω, *ligo*

Δέγμενος, *accipiens*, Æol. pro δεδεγμένος, perf. part. pass à verbo δέχομαι, *capio*. Alii pro δεχόμενος, præs. part. med. factâ Syncope, et χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.

Δέδαα, p. ind. med. *novi*; perf. pert. med. δεδαώς et

Δεδάηκα, *didici, novi*, perf. ind act. à δαίω, *disco*, f. δαήσω· a. 2. ind. pass. ἐδάην p. ind. pass. δεδάημαι· undè part.

Δεδαημένος, *doctus, peritus*. Alii pro δέδαικα, accipiunt: à δαίω.

Δεδαίαται, *divisi sunt*, pro δέδαινται, 3. pl. p. ind. pass. Ion. item δεδαίατο, pro ἐδέδαιντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. abjecto augmento, et Ion. à verbo δαίω.

Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. pass à δαΐζω, f. ξω, vel σω, *divido, vulnero, cædo*. Th. δαίω, *divido*.

Δεδάμασμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. à δαμάζω, *domo*.

Δέδαον, *divisi*, per redupl. Poët. pro ἔδαον, 1 sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, seu δαίω.

Δέδαρμαι, *excoriatus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. à δέρω, perf. ind. act. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis*.

Δέδασαι, *distributum est*, 3. sing. perf. ind. pass. δέδασμαι· à δάζω, -ομαι, *divido*. Th δαίω, *divido*

Δεδαώς, ότος, *doctus*, part. præs. med à δέδαα, præt. ind med. à δαίω.

Δεδέημαι, *rogavi* seu *indigui*, 1. sing. perf. ind. pass. à δέομαι, f. 1. m. δεήσομαι, tanq. à δέεμαι.

Δεδείπναμεν, 1. pl. præs. ind. act. per redupl. Ion. à δείπνημι. Vel ut alii volunt, 1. pl. præt. ind. med. à δειπνέω, *cæno* Th. δεῖπνον, *cœna*.

Δεδεῖσαι Ion. redupl. pro δεῖσαι· a. 1. inf. act. verbi δείδω, *timeo*.

Δέδειχα, Ion. δέδεχα, 1. sing. perf. ind. act. à verbo δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω, p. χα.

Δέδεκται, 3. sing. perf. ind. pass δέδεκτο, neglecto augmento, Ion. pro ἐδέδεκτο, *exceperat*, 3 sing. plusq. p ind. pass. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, *capio*

Δέδεμαι, σαι, ται, et δεδέημαι, abjecto aug. *ligatus eram*, Ion pro ἐδεδέμην, σο, το, et in 3. pl. ἐδέδεντο, perf. et plusq. p ind. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam: irregularitèr etiam pro δέδημαι et ἐδεδήμην· nam facit f. δήσω, p. δέδηκα.

Δεδεμένος, η, ον, *vinctus, ligatus*, part. perf. pass. præced.

Δέδημκα, *extruxi*, 1. sing. perf. ind. act. verbi δέμω, *extruo*.

Δέδεντο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. Ion. abjec. aug. vide in δέδεμαι.

Δέδεξεται, *mox capiet*, 3. sing. f. 1. ind. med. Ion. redupl. à δέχομαι. *capio*, pro δέξεται, 3. sing. f. 1. ind. med. ejusd.

Δέδεξο, *excipe*, 2 sing. præt. imperat pass. à δέχομαι.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3 sing. pl perf. ind. pass. abjec. aug. Ion. *ligatus erat*: à δέω, *ligo*

Δεδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί· item

Δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3 pl. p. et plusq. p. ind pass. à δέχομαι, *capio*.

Δέδηα, ηας, ηε, *combussi*, p. ind. med. δεδήειν, ήεις, ήει, plusq. p. ind. med. Ion. abjec. aug. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, *uro*.

Δέδηγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum*, et loco præsentis Metaph. *tristor, angor*, perf. ind. pass verbi δάκνω, *mordeo, pungo*.

Δεδηλώκαμεν, 1. pl perf. ind. act. à δηλόω, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.

Δεδημιούργηται, 3. sing. perf. ind. pass. δεδημιουργημέναι, nomin. pl. fœm. perf. part. pass. à δημιουργέω, *fabricor*. Th. δῆμος, *populus*, et ἔργον, *opus*.

Δέδησθε, pro δεδημένοι ἦτε, 2. pl. perf. sub pass. à δέω, *ligo*, perf. ind. pass δέδημαι, -εμαι.

Δεδήσομαι, *vinciam*, 1. sing. f. 1. ind. med. Ion ejusd.

Δέδηχα, *momordi, pupugi*, 1. sing. perf. ind act verbi δάκνω.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, *spoliatus sum*, perf. ind pass. verbi δῃόω, seu δηϊόω, *hostilitèr depopulor*, et

Δεδῃωμένος, η, ον, part. perf pass. *cæsus spoliatus, depopulatus, vastatus*. Th. δαίω, *uro*.

Δέδι', pro δέδια, præt. med. a. fut. 2' δίω, quod vel activè sumitur, et indè *persequor, exagito* significat, vel intransitivè, hincque *timeo, fugio*.

Δεδιδαγμένος, η, ον, *doctus*, part. perf. pass. à διδάσκω, *doceo*.

Δεδιηκόνηκα, 1. sing. perf. ind. act verbi διακονέω.

Δεδιῄτηκα, *arbitratus sum*, pro δεδιαίτηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διαιτάω, *arbitror*.

Δέδιθι, *time*, (et Poët. δείδιθι,) 2. sing. præs. imperat. act. verbi δέδιμι, conjug sec. quod à δίω, inus. *timeo*, formatur.

Δεδικαιωμένος, η, ον, *justificatus*, part. perf pass. à δικαιόω, *justifico*.

Δέδιμεν, et δέδιτε, *veremur, veremini*, per Sync pro δεδίαμεν, et δεδίατε, (ab inus δίω, *timeo*, formatur,) 1. et 2. pl. p. ind. m. verbi δείδω.

Δεδίσσω, -σσω, seu -ομαι, *terreo; timeo, metuo*; f. 1 med. ίξομαι· p. pass. ιγμαι.

Δεδιῴκηται, 3. sing. perf. ind. pass. duplici augm. pro διῴκηται· vide διοικέω, *administro*. Th. οἶκος, *domus*, q. v

Δεδιώς, ότος, (ab inus. δίω, formatur,) part. perf. med. sæpe pro præs. *timens*: à δείδω.

Δέδμαθ', per Sync. Dor. et per Apocop. pro δεδέμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi δέμω, *struo*.

Δέδμηατο, *domiti sunt*, pro ἐδέδμηντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. à δάμω, inus. pro δαμάω, cujus præt. pass. per

Sync. δέδμημαι, et plusq. p. ἐδεδμήμην, 3 pl. ἐδέδμηντο, et Ion δεδμήατο, à tertiâ sing ἐδέδμητο, sublato augmento, et interposito α.

Δέδμημα, ædificavi, pro δεδέμημα, per Sync. perf ind. act. undè

Δέδμημαι, σαι, ται, extructus est: à δέμω, extruo; item

Δέδμημαι, domitus sum, per Sync. pro δεδάμημαι, p. ind. pass undè part. δεδμημένος à δέμω, inus pro δαμάω, domo: vide δέμω.

Δέδμητο, extructus erat, 3. sing. pro ἐδέδμητο, ab ἐδεδμήμην, plusq. perf ind. pass. verbi δέμω, ædifico.

Δέδοιμαι, institutus sum, 1. sing. perf ind. pass. à δοιάω vel δόω, f ξω, p. χα

Δέδοιμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf ind med. verbi δείδω, timeo; p. ind med. δέδοικα, euphoniæ gratiâ, pro δέδοιδα, et

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. ind. m. ejusd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perf. med δέδοικα, deductum. Vel perf. med. sub. loco præsentis Dor

Δεδόκηνται, vel δέδοκται, visum est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δοκέω vel δόκω.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind pass. verbi δοκιμάζω, probo

Δεδοκιμασμένος, η, ον, probatus, part. præt pass. à δοκιμάζω, probo Indè

Δεδοκιμασμένως, adv. spinotè.

Δέδοκται, visum est, decretum est, sancitum est, 3. sing. perf. ind. pass. à δέδοιμαι, verbi δόκω vel δοκέω.

Δεδόνατο, Dor. et Ion. pro ἐδεδόνητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi δονέω, quatio, agito, q. v.

Δεδοξασμένος, η, ον, perf. part. pass. à δοξάζω.

Δέδορκα, vidi, δέδορκε, videtur, apparet, cernitur, præt ind. m undè δεδορκώς, part. perf. med. à δέρκω.

Δέδοται, 3. sing. perf. ind. pass. à δίδωμι, do.

Δεδούλευκα, servivi, 1. sing. perf. ind. act. à δουλεύω.

Δέδουπα, cecidi, 1. sing. præt. ind m. undè part. præt. m.

Δεδουπώς, mortuus: à δουπέω.

Δέδρακα, 1. sing. perf. ind. act. hinc part. δεδρακώς, ότος, in perf ind. pass. δέδραμαι undè part. δεδραμένος à δράω, facio.

Δεδράμηκα, (ab inus. δραμέω, format.) cucurri, 1. sing. perf. ind. act. verbi τρέχω, curro

Δέδρατα, excoriatus est, per Metathes. pro δέδαρται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δέρω, excorio.

Δέδροκα, vidi, pro δέδορκα, per Metathes. 1. sing. præt. ind. m. verbi δέρκω, video.

Δέδρομα, (ab inus. δρέμω, formatur,) cucurri, 1 sing. p. ind. m. verbi τρέχω.

Δεδροσωμένος, aspersus, roscidus, part. perf. pass. à δροσόω. Th. δρόσος, ros.

Δέδυκα, subii, ingressus sum; item immersus sum, 1. sing. p. ind. act. Δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. act. à δύω vel δύνω, subeo.

Δεδύκει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. ejusd. hinc

Δεδύκω, Poët. verbum à perf. ind. act. δέδυκα, formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi δύναμαι, possum.

Δεδυστύχηκα, infelix fui, 1. sing. perf ind act. verbi δυστυχέω, à δυς et τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, sum.

Δέδωκα, 1. sing et in 3 pl. δεδώκασιν, perf. ind. act. à δίδωμι, do.

Δεδώρηται, 3. sing. perf. indicat pass. verbi δωρέομαι, dono.

Δέελος, Poët. pro δῆλος, manifestus.

Δέω, opus habeo, indigeo, precor, f. δεήσω, a 1. pass ἐδεήθην, rogavi, activè signif. med. δέομαι, f. 1. m. δεήσομαι.

Δέῃ, 3 sing. præs. sub. à δεῖ, oportet, et

Δέῃ, eges vel egeas, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. à δέομαι, indigeo.

Δεήθητε, orate, 2. pl. imperat. a. 1 pass. à δέομαι, oro.

Δεῆσαν, a 1. part. act. n. g δεήσει, f. 1. impersonal. δεῆσον, f. 1. part. n. g. impersonal. à δεῖ, q. v. tanquam à δέω.

Δέησις, εως, ἡ, obsecratio; deprecatio; etiam simpliciter supplicatio: δεήσεις, nom pl preces. Th δέομαι, oro.

Δεήσομαι, rogabo, seu egebo: f. 1. m. à δέομαι, q. à δεέομαι.

Δεητικός, η, ον, precatorius, item supplex; ab eod Th.

Δεῖ, oportet, convenit; caret, vacat, deest: impersonal. cum acc. in sub. δέῃ, imperf ἔδει, f. δεήσει, a. 1. ἐδέησε, præs. inf. δεῖν, part. δέον. Th. δέω, ligo.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, exemplum; specimen mercis quod emptorientibus ostenditur; conjectura: à δείκνυμι, monstro. præt. ind. pass. δέδειγμαι Indè

Δειγματίζω, palàm traduco; propriè aliquem in exemplum spectandum propono: f. ίσω, perf. δεδειγμάτικα, a. 1 ind. act. ἐδειγμάτισα Th. δείκνυμι, ostendo.

Δείδεκτ', pro δείδεκτο, exceperat: 3 sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et Poët. ectasi primæ syllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic in perf. inf. pass. δειδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, capio.

Δειδέχαται, exceperunt, Ion pro δεδεγμένοι εἰσί, 3. pl perf. ind. pass Sic δειδέχατο, exceperant, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass Ion. et per Ectasin. Poët verbi δέχομαι, capio.

Δείδια, per Ectasin Poët. pro δέδια, (ab inus. δίω, formatur) præt. ind m. verbi δείδω, timeo

Δείδιθι, eod. modo, pro δίδιθι, 2. sing. præs imperat. act. verbi δίδημι, conjug. sec. ab obsol. δίω, formatur vel pro δίδιε, time: p. m. imperat. 2. sing. præced. δέδια.

Δείδιμεν, timuimus: itidem pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. ind. m. ejusd. verbi.

Δειδίξεται, perterrebit: 3. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro δεδίξεται, à δεδίσσομαι, seu -ίττομαι, terreo.

Δειδιότες, metuentes: nom. pl. perf. part m. à δείδια, verbi δείδω.

Δειδίσκομαι, pro quo et δεδίσομαι, metuo; item humaniter excipio, aut præbeo: et

Δειδίσσομαι, et Att. δειδίττομαι, (à δεδίττομαι, per Epenth. τοῦ ι,) f. ίξομαι, p. ιγμαι, terreo, item timeo, metuo: ab eod. Th, q. v.

Δείδοικα, timui, Poët. pro δέδοικα, 1. sing. præt. ind. m. à

ΔΕΙΔΩ, timeo, paveo, trepido: f. δείσω, p δέδεικα, imperf. ind. act. ἔδιον. à δίω, inus. 2. sing. imperat. præs. act. δίδιθι, et δείδιθι, Poët. ab inus. δίδημι· a. 1. ind. act. ἔδεισα, et ἔδδεισα, Poët. a. 1. act. opt. Æol. δείσεια, inf. δεῖσαι, præs. pass. sub. δίωμαι, à δίω, obsoleto; inf. δεδεῖσθαι, et per Aphær. δεῖσθαι, quasi à δίημι, à δέος, metus: f. 1. m δείσομαι, a 1. ind. m. ἐδεισάμην, sub. δείσωμαι, perf. ind m. δέδοικα, (et δείδοικα, Poët.) quasi à δείκω, obsol. pro δέδοικα, euphon. gratiâ. Item δέδια, et δέδεια, ac Poët δείδια, perf. ind. med. à δίω, inus. plusq. perf ind. med. ἐδεδοίκειν, et ἐδεδίειν, Poët. ἐδειδίειν, perf. inf. med. δεδιέναι, et part δεδιώς, et δειδιώς. Poëticè sæpe præterita præsentis significationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. DIE, DEAD, &c.

Δειελιάω, ῶ, f. ήσω, meridior hinc

Δειελιήσας, αντος, cœnans: a. 1. part. act. ejusd. à δείελος, vesper. Th. δείλη.

Δειελινός, ἡ, όν, Poët. pro δειλινός, ή, όν, pomeridianus, vespertinus: à

Δείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vespertinus: subst. ὁ, vesper: à

Δείελον, ου, τὸ, merenda, crepusculum Th. δείλη.

Δεικανάειν, contr. ᾷν, præs. inf. act. Poët. pro δεικνύναι, ostendere: à prisco δείκω, deducitur δεικανάω hinc

Δεικανάω, ῶ, f. ήσω, imperf. ἐδεικάνων, -ων, ας, -ᾶς, α, -ᾶ, ostendo, monstro, signo: et hinc Præsens Poët. δεικαναάω, idem, et imperf. Ion. δεικανάασκον, ες, ε. Th. δείκνυμι, ostendo: vel ut alii volunt δέχομαι, dextrâ prehendo.

Δεικανάομαι, ῶμαι, f ήσομαι, comiter et benignè accipio; saluto: à δέκομαι, quod est Ion, pro δέχομαι.

ΔΕΙΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ου, τὸ, simulacrum.

Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. sing. præs. ind. act à δείκνυμι. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδείκνυ, ostendebat: vel pro δείκνυθι, ostende, 2. sing. præs. imperat. act.

Δεικνύει, 3. sing. præs. ind. act. à δεικνύω, ostendo

ΔΕΙΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, (δείκω, inusitatum est primitivum; ab eo tamen tempora formantur:) ostendo, monstro, indico; f. δείξω, præt δέδειχα, aor. 1. ind act. ἔδειξα, a 1. imperat act. δεῖξον, άτω, a. 1. sub. act. δείξω, ῃς, ῃ, a 1 inf. δεῖξαι, perf ind. pass. δέδειγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδείχθην, a. 1. part. pass. δειχθείς, έντος.

Δεικνύναι, ostendere præs inf act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. act. à δείκνυμι, ostendo Hinc

Δείκτης, ου, ὁ, ostensor, demonstrator: et

Δεικτικός, ἡ, όν, ostensivus, demonstrativus: compos. ἀποδεικτικός, ἡ, όν, idem, à Th. supradicto.

Δειλ', pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλός, ἡ, όν, timidus.

Δείλαιος, αία, αῖον, timidus, miser: ab eod. Th.

Δειλαῖος, Dor. et Att. pro δείλαιος.

Δειλαίνω, f. ανῶ, et -αίνομαι, f. 1. m. ανθῶμαι, timidus sum; à δειλός, timidus.

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, *vesperi*: à

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *pomeridianum tempus; vespera, diluculum*; item *crepusculum*.

Δείλης, quum πρωΐ opponitur, *vesperi*.

Δειλία, ας, ἡ. *timiditas*: et

Δειλιαίνω, f. ανῶ, *terrefacio*; item

Δειλίασις, εως, ἡ, *pavor, formido*; à δειλὸς, *timidus*.

Δειλιάζω, f. άσω. p. ακα· et

Δειλιάω. -ῶ, *formido, ob ignaviam refugio*; fut άσω, p δεδειλίακα, aor. 1. ind. act. ἐδειλίασα· a. 1 part. act δειλιάσας· præs. imperat. act. δειλίαε -α, δειλιαέτω, -ατω. Th. δειλὸς, *ignavus*.

Δειλινὸν, ȣ, τὸ, substantivè *merenda*. adverbialitèr subint: χρόνον, *vespertino tempore*; à

Δειλινὸς, ἡ, όν, *pomeridianus, vespertinus*. Th. δειλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem quod δειλία. et ab eod.

Δειλόομαι, -ȣμαι, fut. 1. med. ώσομαι, *timeo, paveo*: undè δειλωθεὶς, *territus*. a. 1. part. pass à

ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, όν, *timidus, ignavus*: *miser; debilis; improbus, malus*.

Δειλότερος, ȣ, compar. à δειλὸς, *timidus*.

Δειλότης, ητος, ἡ, *timiditas*: ab eod.

Δεῖμα, ατος, τὸ, et δειμὸς, ȣ, ὁ, *timor, metus*: à δείδω, *timeo*.

Δειμαίνω, *timeo*: f. ανῶ, p. γκα, ab eod.

Δειμαλέος, ἑα, ἑον, *timidus terribilis*; ab eod. Th.

Δειμάομαι, ῶμαι, *metuo*. Hes. δεῖμα q. v.

Δεῖμας, *qui ædificavit*: a. 1. part. act. δεῖμε, vel δειμεν, *cum v* ἐφελκ Ion pro ἔδειμε, 3. sing. a. 1 ind. act. δείμασθαι, (δειμᾶσθαι, enim *timere*, fig.) et δειμάμενος, a. 1. inf. et part. m. verbi δέμω, *struo*.

Δειματόω, -ῶ, f. ώσω, *terrefacio*, pro φοβέω 3. sing. imperf. ind act. contr. ἐδειμάτȣ, *terrefaciebat*. Th. δείδω.

Δειμὸς, ȣ, ὁ, idem quod δεῖμα, *metus, terror*: ab eod. Th At

Δεῖμος, ȣ, ὁ, nomen viri; ab eod. Th.

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, *oportet*.

ΔΕΙ'ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, ac δεῖνα, *quidam* Vocabulum est infinitum. Et δεινὰ adv. pro δεινῶς, *vehementèr*; à δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινά.

Δεινάζω, fut. άσω, *molestè fero, indignor*.

Δεινοθίτας, a Dor. pro

Δεινοθέτης, ȣ, ὁ, *graviter homines tractans*: Amoris Epithet. à δεινὸς. *gravis*, et τίθημι, *impono*.

Δεινοῖο, *terribilis*. gen. sing. Ion. pro δεινȣ̃, dat. pl. Ion. δεινοῖσι à δεινός.

Δεινολογέομαι, ȣ̃μαι, f. 1 m. ήσομαι, *gravitèr conqueror*: à δεινος et λέγω, *dico*.

Δεινομένειος, παῖς, ὁ τȣ̃ Δεινομένȣς υἱὸς Ἱέρων, Pindar.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, *querela gravis*: et

Δεινοπαθέω, ῶ, f. ήσω, *graviter afficio, ægrè fero*: et

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravi affectu injuriæ gravitèr ferens*: quod à δεινὸς et πάθος, à πάσχω, *patior*.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, universè, *qui est in aliquo genere multus, vehemens, excellens*, undè speciatim, *gravis; solers; peritus; validus; magnus; nefarius, terribilis; aliquid graviter faciens; splendidus*; τὰ δεινὰ, *mala quævis*, etiam *mors*: qu à δέος. *metus*, vel δείδω, *timeo*, compar. δεινότερος, superl δεινότατος.

Δεινότης, ητος, ἡ, *vis, solertia; atrocitas; gravitas; dicendi facultas*.

Δεινόω, -ῶ, fut. ώσω, *contorqueo. in orbem ago*; sicuti δεινοποιῶ, *exaggero* à δεινός.

Δεινὼ, *duo terribiles*: nom. dual. à δεινός.

Δεινωποὶ, *graves adspectu*: nom. pl. à

Δεινωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod δεινώψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, *torvus, adspectu gravis*; à δεινὸς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *facies* Th. ὄπτομαι, *video*.

Δεινῶς, adv. *vehementèr, terribilitèr, mirè, accuratè*: à δεινός.

Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas*; item *exaggeratio*, et *amplificatio*. apud Orat. quæ et δεινολογία, dicitur. Th. δεινός.

Δεῖξαις, *monstrares*: 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a 1. inf. act. δείξας. αντος, a. 1 part. act. à δείκνυμι, *ostendo*, fut δείξω.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, *ostendit*, pro ἔδειξε, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. sic δείξῃς. 3. sing. a. 1. sub act ab eod Th.

Δεῖξις, εως, ἡ, *ostentatio*: item *indicium, argumentum*: ab eodem Themate.

Δεῖξον, *ostende*: 2 sing. a. 1. imperat. act. ejusd.

Δείξω, εις, ει, *ostendam*: f 1. act. ab eod. Th.

Δεῖος, εος, τὸ, Poët. pro δέος, εος, το, *metus*: à δείδω, *timeo*.

Δειπνεῦντες, Dor. pro δειπνȣ̃ντες, *cœnantes*: præs. part. act nom pl. à

Δειπνέω, *cœno*, item simplicitèr *comedo*: fut ήσω, præt. δεδείπνηκα, a. 1 ind. act. ἐδείπνησα, a. 1. inf. act. δειπνῆσαι, a. 1. part. act. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Δειπνητικὸς, ἡ, όν, *ad cœnam pertinens*.

Δειπνηστὸς, ȣ, ὁ, idem quod δεῖπνον at

Δείπνητος, ȣ, et

Δειπνηστὸς, ȣ, ὁ, *cœnæ tempus*: à δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *cœnam præbeo*. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Δειπνολόχης, Att. pro δειπνολόχȣ· à

Δειπνολόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propriè *qui conviviis insidiatur*, et accuratè illa observat; *parasitus*: ex δεῖπνον, *coena*, et λόχος, *insidiæ*.

ΔΕΙ'ΠΝΟΝ, ȣ, τὸ, *cæna; cibus; convivium, epulum*.

Δειπνοποιέομαι, -ȣ̃μαι, f. 1. m. ήσομαι, *coenam instruo*; à ποιέω, *facio*, et δεῖπνον, *cœna*.

Δείπνȣντα, acc. sing. part. præs act. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.

Δείρας, αντος, a 1. part act. à δέρω, *excorio*; f. ρῶ, a 1. ind. act. ἔδειρα. Th. δερας, *corium*.

Δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*: à δειρὴ, *cervix*.

Δείρειν, præs. inf. act. Ion. pro δέρειν, *excoriare*.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum; cervix*; idem quod δέρη· at

Δείρη, ῆς, urbs Æthiopiæ.

Δειριάω, ῶ, *probris scindo*: verbum Laconicum. Th. δέρας, *pellis*.

Δειρὸς, ȣ, ὁ, *collis*, Hes. Th. δέρη, *collum*.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *decollo*: à δειρη, *collum*, et τομὸς, quod à τέμνω, *seco*.

ΔΕΙ'ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, *humor; stercus; fœtor*

Δείσαντε, *duo territi*; nom. dual. à

Δείσας, αντος, *veritus*: a. 1. part. act verbi δείδω

Δεῖσε, *veritus est*: Ion. pro ἔδεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à δείδω, *timeo*.

Δεῖσθαι, præs. inf med. contr. pro δέεσθαι, à δέομαι, *precor*; et à δείδομαι, *vereor*.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *superstitio, metus deorum*: item *religio*. à

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *superstitiosus*: à δείδω, perf. ind. pass δέδειμαι, σαι, ται in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religiosior, us*.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, *DECEM*, pl. num. Hinc

Δεκάβαιον, ȣ, τὸ, *genus monetæ et sacrificii*; à decem bobus sic dictum *Plutarch.* in *Theseo*.

Δεκαγωνία, ας, ἡ. *generatio ad decimum usque gradum*, Lucian.

Δεκάδα, i. e τάξιν τινὰ, Hesych. à δεκὰς, infrà

Δεκαδάρχης, et δεκάδαρχος, ȣ, ὁ, *decurio*: à δέκα et ἀρχὴ, *principatus*. et

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemviratus; decurionatus*: δεκαδαρχίαι, ων, αἱ, *decuriæ*.

Δεκαδύω, omn. gen. *duodena, duodecim*; ἄκλιτον dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα à δέκα, *decem*, et δύω, *duo*.

Δεκάδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longus decem palmis*: à δέκα, *decem*, et δῶρον, *palmus donum*

Δεκαὶξ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl *sexdecim*.

Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ind. *septemdecim*.

Δεκαέτης, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *decennis, decennalis*: et

Δεκαετία, ας, ἡ, *decennium*: à δέκα et ἔτος, *annus*.

Δεκάζω, f ασω, p. ακα, *do decimam*; item *munere corrumpo*: et δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum esse*: qu. à δέκω, pro δέχω, -ομαι, *accipere facio*

Δεκάκις, *decies*; adv. à δέκα, *decem*.

Δεκακυμία, ας, ἡ, *decumanus fluctus*, i. e. *magnus*. Th. κῦμα, *fluctus* q. v.

Δεκάλογος, ȣ, ὁ, *DECALOGUS*, Angl. et Gall. THE DECALOGUE; à δέκα et λόγος, q. v.

Δεκάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *decumestris, decem mensium*: à δέκα, *decem*, et μὴν, νὸς, ὁ, *mensis*.

*Δεκαναῦτα, ας, ἡ, *decem narium classis*

Δεκαιάομαι, -ῶμαι, *humanitèr excipio*, Hes. à δέκομαι, pro δέχομαι

Δεκαοκτὼ, *octodecim*, ἄκλιτον, omn. gen. uti

Δεκαπέντε, *quindecim*; omn gen. ἄκλιτον· à πέντε, *quinque*, et δέκα, *decem*.

Δεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *decemcubitalis, decem cubitorum*

Δεκαπλασιάζω, f. άσω, p. ακα, *decuplo*.

Δεκάπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui decem plethrorum, seu jugerum est*, à δέκα et πλέθρον, Poët. πέλεθρον.

Δεκαπλῆς, adj. *decuplex.*

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium.*

Δεκάρχης, ε, ὁ, *decurio*, et

Δεκαρχία, ας, ἡ, *decurionatus*, et

Δεκαρχικὸς, *decurionalis* : à δέκα et ἀρχὴ, *principatus.*

Δεκὰς, άδος, ἡ, *DECAS*, numerus denarius. Angl. A DECADE ; item *decuria.*

Δεκασμὸς, ȣ̃, ὁ, *decimatio, decima* ; item *corruptio munerum largitione* : à δεκάζω.

Δέκαται, ων, αἱ, *decimæ* : à δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars.* Th. δέκα, *decem.*

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, et δεκατέσσαρα, ων, τὰ, *quatuordecim* : à τέσσαρες et δέκα.

Δεκατευτὴς, ȣ̃, ὁ, *decimator, qui decimam colligit* : à

Δεκατεύω, f. εύσω, *decimo, decimas do* : à

Δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars.*

Δέκατος, η, ον, *decimus, a, um.*

Δεκατόω, -ῶ, *decimas accipio*, f. ώσω, p. δεδεκάτωκα· δεκατόομαι, -ȣ̃μαι, *decimor* ; perf. pass. δεδεκάτωμαι· à δέκα, *decem.*

Δεκατρεῖς, τριῶν, οἱ ϗ αἱ, δεκατρία, τὰ, *tredecim* : à τρεῖς et δέκα.

Δεκάχαλκον, ε, τὸ, *decussis, decem chalci, decem æris nummi, denarius.*

Δεκαχίλιοι, -χίλιοι, αι, α, *decem millia* : à δέκα, *decem*, et χίλιοι, *mille.*

Δεκάχορδος, ε, ὁ ϗ ἡ, *decem cordas habens.* Ex δέκα et χορδὴ, *fides, chorda* : δεκάχορδον ψαλτήριον, *decem chordarum psalterium.*

Δεκέλη, Ion. pro Δεκέλεια, ας, ἡ, *Decelia.* De quâ Stephanus, Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.

Δέκευ, Ion. et Dor. pro δέχου, *accipe*, 2 sing. præs. imperat. m. à

Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio.* Sic δεκόμεθα, 1. pl. pro δεχόμεθα.

Δεκτικὸς, ἡ, ὸν, *ad recipiendum aptus, capax* : ab eod. Th.

Δέκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. Ion. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus, a, um, gratus.* Th. δέχομαι, *capio.*

Δελεάζω, *inesco* ; *escam impono* ; Metaph. *allicio*, f. σω, p. δεδελέακα· a. 1. ind. act. ἐδελέασα· à

ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *esca.* Hinc

Δελέασμα, ατος, τὸ, et δελεασμὸς, ȣ̃, ὁ, *illicium, illectamentum.*

ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ε, τὸ, *laterna, fax.*

Δελλῖδες, vel δελῖθες, ων, αἱ, *vespa-rum cellæ.*

ΔΕΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta* ; *pars Ægypti* ; *pudendum muliebre.*

Δέλτοισιν, *libellis*, dat. plur. Ion. à δέλτος, ε, ἡ, *liber.* Th. δέλτα· item δέλτοι, ων, αἱ, *pugillares*, quia formâ literæ Δ plicabantur.

ΔΕΛΦΑΞ, κος, ὁ ϗ ἡ, *porcellus.* Propriè tamen δέλφακες sunt *porcellæ* seu *scrofæ* potiùs quam *porcelli.*

ΔΕΛΦΙΝ, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN*, *piscis*, in pl. δελφῖνες. Δελφὶς μέλισσα, Pind. Angl. A DOLPHIN.

Δελφὸς, ȣ̃, ὁ, *civis Delphicus.*

ΔΕΛΦΥΣ, ύος, ἡ, et Æol. βελφύς. *VULVA*, *uterus* ; undè ἀδελφοὶ, *uterini fratres.*

Δέμω, f. ελῶ, *inesco* : qu. à δαίω, *epulor.*

Δέμα, ατος, τὸ, *vinculum, fasciculus* : à δέω, *vincio.*

ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, *corpus*, nom. indecl. tam de inanimatis quam animatis rebus apud poetas. Dictum, teste Eustathio, quasi δῶμα ψυχῆς, *domicilium animæ.* Fortè à δέμω, *struo* vel δέμα, *vinculum* : est etiam.

Δέμας, *sicut*, adv. similitud.

ΔΕΜΝΙΟΝ, ε, τὸ, *stratum, lectus* ; ubi δέμας νεύει, corpus inclinatur ad quietem ; δέμνια, ων, τὰ, *cubilia maritorum.*

ΔΕ'ΜΩ, *struo, ædifico* ; est inusitat. sicut et δέμομαι, in usu hæc, a. 1. ind. act. ἔδειμα· part. a. 1. act. δείμας· p. ind. m. δέδομα· perf. ind. act. δέδμηκα· a. 1. ind. med. ἐδειμάμην, et cætera in suis locis.

Δέμω, item, vel δάμνω, inus. pro δαμάω, *domo, subigo, interficio*, f. 1. act. δεμῶ, perfectum δέδμηκα, per Syncop. pro δεδέμηκα· f. 2. act. δαμῶ· a. 2. ind. act. ἔδαμον· a. 2. indic. pass. ἐδάμην, infin. δαμῆναι, et δαμήμεναι, part. ejusd. δαμεὶς, έντος· perf. indic. pass. δέδμημαι, part. ejusd. δεδμημένος.

Δενδαλίδας, sunt qui velint esse ἄνθος τι.

ΔΕΝΔΑΛΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *placentæ, panes* : à πίνδω, *edo*, q. v.

Δενδίλλω, (verbum Ion.) *oculos huc illuc verto* ; *oculis nuo* vel *adnuo*, f. λῶ, p. κα· ab ἴλλὸς, *oculus*, et δινέω, *volvo.*

Δένδρεον, ε, τὸ, *arbor, lignum*, Poët. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, *nemorosus, arboribus abundans.* Th. δένδρον, *arbor.*

Δένδριον, ε, τὸ, *arbuscula*, Poët. dim. à

ΔΕΝΔΡΟΝ, ε, τὸ, et δένδρος, εος, τὸ, *arbor* ; *stirps* : undè

Δενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arboreus.*

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ε, ὁ, *probrum, contumelia.* Hinc δεννάζω, f. άσω, p. ακα, *maledico, probis incesso.*

Δέξαι, *suscipe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. à δέχομαι, vel Ion. pro δεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. act. à δείκνυμι.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum*, vulgò aquarum, *cisterna, lacus* : à

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. δέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι, *recipio.*

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. med ejusd. verbi.

Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐδέξατο· à δέχομαι, *capio.*

ΔΕΞΙΑ', ᾶς, ἡ, et Poët. δεξιτερὰ, (sub. χεὶρ,) *DEXTRA* ; (sub. manus,) item *fides* per dextram data : q. à δέχομαι, *capio.* Hinc

Δεξιάδην, adv. *à dextrâ.*

Δεξιάομαι, -ῶμαι, *dextram jungo, dextrâ prehendo, saluto.*

Δεξιόγυιος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, *qui dextra et agilia membra habet.*

Δεξιολάβος, ε, ὁ, *satelles* ; *stipator, lancearius* ; *jaculator* : παρα, τὸ λαβεῖν τὴν τȣ̃ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιόομαι, -ȣ̃μαι, fut. ώσομαι, perf. ωμαι, *dextram jungo, dextra prehendo* ; item *humaniter excipio* : à δεξιά.

Δέξιος, ά, ὸν, *dexter* ; *faustus* ; *solers* ; *urbanus* ; *agilis, promptus* ; ἀμφιδέξιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter*, et

Δεξιότης, τητος, ἡ, *dexteritas, solertia* : ab eod.

Δεξιόωντο, Poët. pro ἐδεξιȣ̃ντο, ῶντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi δεξιόομαι, -ȣ̃μαι, *dextram jungo.* Th. δεξιά, *dextra.*

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, *dexter* ; idem valet quod δεξιός· δεξιτερῇ, dat. sing. Ion. f. g. à δεξιὰ, *dextra.*

Δεξιῶς, adv. *dextrè* ; *prosperè* ; item *solerter* : ab eod.

Δεξίωσις, εως, ἡ, *susceptio per dextram, gratulatio* : ab eod. Th.

Δεξιώτερος, *dexterior*, compar. et δεξιώτατος, *dexterrimus*, superl. à δεξιός.

Δεξιώτερον, adverbialiter, *dextrorsum, commodiùs* ; et δεξιώτατα, *commodissimè.*

Δέξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. δέξωμαι, 1. sing. a. 1. subj. med. ejusd. verbi δέχομαι.

Δέομαι, δȣ̃μαι, *ligor, vincior*, pass. à δέω, *ligo, vincio.*

Δέομαι, et δείομαι, inus. *oro, rogo* : item *indigeo*, cum gen. imperf. ind. med. ἐδεόμην, ȣ, ετο· fut. 1. med. δεήσομαι· perf. ind. pass. δεδέημαι, ab inus. δείομαι· a. 1. ind. pass. ἐδεήθην, *rogavi*, act. signif. a. 1. imperat. pass. δεήθητι, et in 2. pl. δεήθητε, *orate* ; præs. part. med. δεόμενος· à δεῖ, *opus est.* Th. δέω, *opus habeo.*

Δέον, *ligabant*, pro ἔδεον, Ion. 3. pl. imperf. ind. act. à δέω, *vincio*, et

Δέον, οντος, τὸ, *decens, æquum, commodum* ; item *deficiens* ; *necessarium*, præs. part. neut. g. ut δέον ἐστὶ, *necessarium est*, in pl. δέοντα· ab impers. δεῖ, *oportet* : hinc

Δεόντως, adv. *commodè.*

Δέος, εος, τὸ, et Poët. δεῖος, εος, τὸ, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*

Δεπάεσσιν, *poculis*, dat. pl. Ion. pro δέπασι· à δέπας.

Δεπάζω, f. άσω, p. ακα, *bibo* : à

ΔΕ'ΠΑΣ, ατος, et αος, τὸ, *poculum* : item *patera* ; quia πόσω δεύεται, *potu irrigatur.* Hesychio ποτήριον, παρὰ τὸ πόμα.

Δέρα, ας, ἡ, *jugum montis*, Hesych. quâ significatione δειρὰς dicitur.

ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis, corium.*

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *stimulus.* Hinc Δερβαῖος, ε, ἡ, *Derbensis.*

Δέργμα, ατος, τὸ, *aspectus* : à δέρκω, *video.*

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, et δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum.*

Δέρθρον, ε, τὸ, *rostrum avis*, tanquam instrumentum excoriandi.

Δερκιάομαι, ῶμαι, *video* : à δέρκω.

Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, 3. pl. præs. ind. m. contr. à δερκιάομαι, *video.* Th. δέρκω, idem.

Δερκίσκω, seu -ομαι, idem quod δέρκω, et -ομαι.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. fœm. g. à δερκομένη, part. præs. med. fœm. g. à δέρκω, seu δέρκομαι, *video.*

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. sing. Ion. part. præs. med. δερκόμενος, nom. et acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕ'ΡΚΩ, et δέρκομαι, *video, aspicio*, f. ξω, p. χα· f. 2. act. δαρκῶ, per Metath. δρακῶ· a. 2. ind. act. ἔδαρκον, per Metath. ἔδρακον· a. 2. inf. act. per Metath. δρακεῖν· præt. ind. med. δέδορκα, pro quo et δέδρακα, per Metath. perf. indic. pass. δέδεργμαι, a. 1. indic. pass. ἐδέρχθην, part. δερχθείς.

Δέρκομαι, *video, aspicior.* Sed in activa significatione potiùs usurpatur.

Δέρμα, gen. ατος, dat. ατι, τὸ, idem quod Th. δέρας· item *cutis:* à δέρω, *excorio*, quod à δέρω, *corium.*

Δερμάτινος, ίνη, ινον, *coriaceus*, et

Δερμύλλω, f. λῶ, *sanguinem acutè sugo; excorio, delego:* à δέρμα. Th. δέρας, *corium.*

Δέρξις, εως, ἡ, *visio*, ipsa actio videndi: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi δέρκω.

Δέρος, εος, τὸ, idem quod δέρας, *pellis, corium.*

Δέῤῥις, εως, ἡ, *pellis; cilicium:* à δέρας, *corium.*

Δέρτρον, ου, τὸ, *membrana: omentum;* item *rostrum:* ab eod. Th.

Δερχθεὶς, ἔντος, *obtuitus*, a. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, *video.*

Δέρω, *pellem detraho, excorio:* item *verbero, cædo*, f. 1. act. δερῶ f. 2. act. δαρῶ· perf. act. δέδαρκα· a. 1. ind. act. ἔδειρα· a. 2. ind. act. ἔδαρον· perf. ind. pass. δέδαρμαι, et per Metath. δέδραμαι, σαι, ται· a. 2. ind. pass. ἐδάρην· f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, *pellis.*

ΔΕΣΙΟΣ, ου, ὁ, *mensis Junius*, apud Macedonas dicitur *Junius* mensis, ut Suidas tradit.

Δέσις, εως, ἡ, *ligatio; nodus; junctura*, et

Δέσμα, ατος, τὸ, *vinculum.*

Δεσμεύω, *ligo, vincio, colligo*, f. εύσω, p. δεδέσμευκα a. 1. ind. act. ἐδέσμευσα· à δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum.* Th. δέω, *ligo.*

Δεσμέω, -ῶ, f. ήσω, p. δεδέσμηκα, imperf. ind. pass. ἐδεσμεόμην, ούμην, -έου, οῦ, -έετο, εῖτο. idem, et ab eod. Th.

Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus.* Th. δέω, *ligo.*

Δεσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vinctus:* ab eod. Th.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum, ligamen;* in pl. οἱ δεσμοὶ, et τὰ δεσμὰ, *compedes:* ejusd. Th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, pro δεσμοφύλαξ, *commentariensis, vinctorum custos:* à φυλάσσω, *custodio*, et δέσμιος, *vinctus.* Th. δέω, *ligo.*

Δεσμόω, -ῶ, *in carcerem conjicio;* item *vincio, ligo*, f. ώσω, p. indic pass. δεδέσμωσμαι, et

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, *carcer*, et

Δεσμώτης, ου, ὁ, *vinctus, captivus.* Th. δέω, *ligo.*

Δεσμῶτις, ιδος, ἡ, *captiva:* ab eod.

ΔΕΣΠΟΖΩ, f. όσω, *dominor, dominium obtineo*, in pass. *dominio alicujus pareo, acquiror:* quasi à δέω, *ligo*, et ποῦς, *pes.*

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina, hera, regina:* à δεσπόζω, *dominor;* δεσπότις, ιδος, ἡ, idem.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, *herilis filia*, item à δεσπόσυνος. Item, Ion. et Poët. pro δεσποτεία, *dominatus, imperium.* Th. δεσπόζω, *dominor.*

Δεσπόσυνος, η, ον, vel -ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *herilis;* idem quod δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, *ad dominum pertinens;* item ὁ δεσπόσυνος, ου, substantivè *herilis filius:* ab eod.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*, et

Δεσπότης, ου, ὁ, *herus, dominus: imperator, rex; alicujus rei possessor;* in dat. sing. δεσπότῃ, voc. sing. ὦ δέσποτα· ab eod. Th. δεσπότης νεῶν, pro *Neptuno.*

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, *herilis;* item *imperiosus;* τὸ δεσποτικὸν. ῦ, *dominandi potestas:* et hinc

Δεσποτικῶς, adv. *herilitèr, dominorum more:* ab eod. Th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσποινα, *domina:* ab eod. Th.

Δεσποτὸς, ἡ, ὸν, *dominabilis:* ab eod. Th.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δέτη, ης, ἡ, *fistula*, et per Metalepsin pro *tæda.*

Δεταὶ, *faces in fasciculum colligatæ:* à

Δετὸς, ἡ, ὸν, *vinctus, ligatus.* Th. δέω, *ligo.*

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. sing. imperf. ut et δεύεσκον, Poët. pro ἔδευον, 1. sing. imperf. ind. act. à δεύω, *irrigo.*

Δευήσομαι, *indigebo*, fut. 1. med. Poët. pro δεήσομαι, à δεύομαι, per Epenth. Æol. τοῦ υ, pro δέομαι. Th. δέω, *opus habeo.*

Δευκαλίων, ωντος, et -ίων, ωνος, ὁ, nomen propr. *DEUCALION.*

ΔΕΥΚΟΣ, εος, τὸ, *dulcedo*, apud Ætolos.

Δευοίατο, *indigerent*, 3. pl. præs. opt. med. Ion. pro δεύοιντο. à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω, *opus habeo.*

Δεύομαι, f. 1. m. δευσομαι, *madefio, irrigo;* part. præs. med. δευόμενος, *madens.* Th. δεύω, *rigo.*

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τοῦ υ, pro δέομαι, f. 1. med. δευήσομαι, *indigeo:* undè

Δευόμενος, η, ον, *indigens*, ejusd. part. præs. Poët. pro δεόμενος, η, ον, à δεῖ, *opus est.* Th. δέω, *opus habeo.*

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. verbi δεύω, *rigo.*

'Δεῦρ' (Att. δευρὶ, item δεύρω,) pro

ΔΕΥΡΟ, adv. *hùc, hunc in locum; adesdum.*

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, *rigo*, f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, οῦ, ὁ, *infector, tinctor;* item adjec. *benè tinctus;* et Metaph. *indelebilis:* à δεύω et ποιέω, *facio.*

Δεύτατος, ατη, ατον, *ultimus, postremus:* à δεύτερος, *secundus.*

Δεῦτε, (seq. aspiratâ δεῦθ', adv.) *hùc agite, adeste, venite;* δεῦτε δὴ, *eja accedite:* à δεῦρο, *hùc.*

Δευτέρα, pro δεύτερον, vel δευτέρως, *secundò, secundo loco, iterùm.*

Δευτεραῖος, αία, αῖον, *secundarius; secundâ die aliquid faciens:* ab eod. Th.

Δευτερεῖα, ων, τὰ, *secundæ partes.*

Δευτερεύω, f. εύσω, *secundus sum, sequor, proximus sum; vincor, superor; dissimilis sum.*

Δευτερόγονα, *secundâ fortificatione edita.*

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, *secundaria decima*, à Levitis lege Mosaicâ sacerdotibus solvenda.

Δευτερολογέω, -ῶ, f. ήσω, *iterum sermonem habeo.*

Δευτερολογία, ας, ἡ, *secunda actio, secundæ dicendi* vel *agendi vices:* à δεύτερος, et λέγω, *dico:* præt. ind. m λέλογα, undè λόγος.

Δεύτερον, adverbialitèr, *secundò*, acc. sing. neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, *repetitio legis;* ità inscribitur quintus liber Mosis. Angl. DEUTERONOMY: à

Δευτερονόμος, ου, ὁ, *secunda*, aut *posterior lex:* à δεύτερος et νόμος, *lex.*

Δευτερόπρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à secundo primus:* à πρῶτος, *primus* et

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, ερα, ερον, *secundus, a, um; posterior, alter:* δεύτερος ἐκείνου, *secundus ab illo;* δεύτερον, *postpositum, posthabitum*, apud Demost. item adverbialitèr, *secundò;* ἐκ δευτέρου, *secundâ vice:* à δύω, q. δυότερος. Hinc

Δευτερόω, -ῶ, f. ώσω, *secundò facio; itero, repeto;* item

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, idem quod δευτέρωσις.

Δευτέρως, adv. *secundariè, secundò, secundo loco.*

Δευτέρωσις, εως, ἡ, *secundus actus*, aut *ordo, iteratio, repetitio.*

ΔΕΥΩ, *rigo*, f. δεύσω, p. δέδευκα· a. 1. ind. act. ἔδευσα· a. 1. sub. act. δεύσω, ῃς, ῃ· undè Angl. DEW.

ΔΕΨΩ, *excorio; glandem penis denudo*, f. ψω, p. δέδεφα.

Δέχαται, redupl. et aug. abject. pro δεδέχαται, Ion. perf. ind. pass. 3. pl. pro δεδεγμένοι εἰσί· à δέχομαι, *capio.*

Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. m. à δέχομαι, ῃ, εται.

Δεχηλεύω, f. εύσω, *ungulam scissam habeo.*

Δεχήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *decem dies durans:* à δέκα, pro δέκα, euph. grat. et ἡμέρα, *dies.*

Δέχθαι, *suscepisse*, perf. inf. pass. Ion. et Poët. pro δεδέχθαι· δεχθεὶς, a. 1. part. pass. à δέχομαι, q. v.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præs. part. med. (scribitur et δέγμενος,) per Sync. et mutat. τοῦ χ, in γ, pro eod. vel pro δεδεγμένος, part. perf. pass. ab eod. verbo.

Δέχνυμαι, *capio*, idem quod

ΔΕΧΟΜΑΙ, *capio, accipio; percipio; excipio; suscipio; admitto, recipio; sustineo, approbo; credo; expecto:* f. 1. med. δέξομαι· p. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. m. ἐδεξάμην, ω, ατο· a. 1. imperat. m. δέξαι· a. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται, et in pl. δεξώμεθα, ησθε, ωνται· a. 1. inf. m. δέξασθαι· a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον· præt. ind. med. δέδοκα, -χα, q. à δέκω, -χω, inus. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.

Δέψα, ης, η, *pellis, corium*, Suid. à δέψω, *excorio.*

Δεψέω, *DEPSO, subigo, mollio*, coriariorum more: f. ήσω· a. 1. ind. act. ἐδέψησα, part. δεψήσας· à δέψω, *excorio.*

ΔΕΩ, *ligo, vincio; in vincula conjicio*, fut. δέσω, vel δήσω, perf. δέδεκα, vel δέδηκα· a. 1. ind act. ἔδεσα, vel ἔδησα· a. 2. imperat. act. δέσον, vel δῆσον, άτω, et in 2. plur. δέσατε, vel δήσατε, *ligate;* a. 1. sub. act. δέσω, vel δήσω, ῃς, ῃ· a. 1. part. act. δέσας, vel δήσας, αντος· perf. pass. δέδεμαι, -ημαι· perf. inf. pass. δεδέσθαι· perf. part. pass. δεδεμένος, -ημένος, η, ον, *vinctus;* a. 1. ind. pass. ἐδέθην, -ήθην, ης, η· a. 1. inf. pass. δεθῆναι· f. 1. pass. δεθήσομαι, vel δηθήσομαι.

ΔΕΩ, *opus habeo, indigeo, deficio; oro, rogo, precor*, f. δεήσω, (à δεέω, inus. format, q. v.) a. 1. ind. pass. ἐδεήθην, *rogari*, activè. Undè δεῖ, *oportet*, ἔδει, δεήσει, ἐδέησε· δέομαι, *oro; indigno*, &c.

ΔΗ', *sanè, profectò; equidem, porrò,*

verò; *igitur, proindè*; *demum*; ironicum *scilicet, videlicet*: Eurip. 521. Dion. Hal. iii. 23. interrogationi servit; abundat; est etiam repetentis, ut inquam: quasi à δαίω, *scio*. Pro eodem dicitur et δῆτα et δῆθεν· in carmine verò δὴ ῥα. In carmine modò postponitur, modò præponitur: at in solutâ oratione postponitur tantùm. Sæpè etiam est expletiva particula: ut in δὲ δή, ὃ δή, &c. et sæpè δὴ pro δι, δῆτα, *utique*; δεῦρο δή, *huc*, atque *illuc*; τί δή, *quid illud?* ὡς δή, *ceu plane*; δὴ ἄριστοι, *longè optimi*; δήποτε, *tandem*; σὺ δή, *tu ne?* μὴ δή, *quare ne!*

Δῇ, pro δίῃ, *oporteat*, 3. sing. præs. sub.

Δῆγμα, ατος, τό, *morsus*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηγμός, ου, ὁ, idem, et ab eod. Th.

Δηγέω, f. ώσω, *impleo*, Hesych.

Δήετε, *invenietis*, 2. pl. præs. ind. act. verbi δήω, *invenio*: quod significationem futuri obtinet.

Δηθ', pro δηθά, *diu*, item δηθα, vel δηθάκις, *crebrò*, adv. à δήν, *diu*, q. v.

Δηθαγόρος, ου, ὁ ξ ἡ, *loquax*, *qui diu loquitur*: à δηθά, *diu*, et ἀγορεύω, *loquor*.

Δῆθεν, *scilicet, videlicet*, adv. à δή, *sané*.

Δηθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, *tardo, moror*; præs. part. act. δηθύνων, οντος, et in acc. sing. masc. δηθύνοντα· à δηθά, *quod à δήν, diu*.

Δηϊάω, -ῶ, *igne ferroque vasto, depopulor*: ut et δηΐζω, et δηϊόω: à δαίω, *uro*.

Δηϊκόωντα, acc. sing. à Δηϊκόων, *DEICOON*, nomen propr.

Δήϊος, ία, ιον, vel -ος, ου, ὁ ξ ἡ, Ion. pro δάϊος, ία, ιον, *hostis*; *infestus, hostilis*; *bellicosus, ardens*; gen. Ion. δηΐοιο, pro -ου, dat. pl. Ion. δηΐοισι. à δαίω, *uro*.

Δηϊοτής, ῆτος, ἡ, *pugna*, *bellum*: à δήϊος, *hostilis*, quod à δαίω, *uro*.

Δηϊόω, -ῶ, et per Sync. δῃόω, -ῶ, *vasto, uro*: à δαίω.

Δηΐπυλος, ου, ὁ, *Deipylus*, nomen propr. viri.

Δηΐπυρος, ου, ὁ, *Deipyrus*, nomen propr. viri.

Δηϊς, ιδος, ἡ, *pugna*; *bellum*: à δαίω, q. v.

Δηΐων, gen. pl. à. δήϊος, *hostilis*.

ΔΗ ΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, *decocta*, scil. *aqua*. à Lat. fit Græc.

Δηκτήριος, ου, ὁ ξ ἡ, *mordax*: undè forsan Lat. *Dicterium*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δηκτής, ου, ὁ, et

Δηκτικός, ή, όν, idem, et ab eod. Th.

Δήκω, f. ήξω, p. ηχα, inus. *mordeo*; quasi δάκω, ab ἴδω. Vide δάκνω.

Δήκωσις, malè legitur, pro δόκωσις, εως, ἡ, *contignatio*: à δοκόω, *contigno*.

Δηλαδή, adv. *videlicet*: q. à δῆλα δή, *manifestò, certè*. Th. δή, *certè*.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, præs. part. pass. contr. à

ΔΗΛΕΩ, -ῶ, *LÆDO*. *noceo, corrumpo*; inpr. *incantando et veneficiis*; *decipio, decipio*, fut. ήσω, perf. δεδήληκα. a. 1. ind. act. ἐδήλησα, ας, ε. Hinc

Δήλημα, ατος, τό, *nocumentum*.

Δηλήμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *nocivus*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλησις, εως, ἡ, *læsio*, et

Δηλητήρ, ῆρος, ὁ, *qui lædit, noxius*; ab eod. Th.

Δηλητήριον, ου, τό, *nocivum*, scil. pharmacum, *venenum*, *DELETERIUM*.

*Δηλητήριος, α, ον, *nocivus, lethalis*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλια, ων, τά, Apollinis festa in Delo: à Δῆλος, insula sic dicta.

Δήλιον, ου, τό, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, adj. *Delius*; item *Apollo*; à Delo insulâ sic dictus. Et in proverbio Δήλιος κολυμβητής, de *peritissimo natatore*: quoniam tales Delus ferebat.

Δήλομαι, *volo*, Dor. δηλή, ῆς, ἡ, *voluntas*, qu. à θέλω.

Δῆλον, ου, τό, *Apollinis templum*; item neut. gen. à δῆλος, *manifestus*, q. v.

Δηλονότι, *nimirum, omninò, profectò, quippè*, adv. qu. à δῆλον ὅτι, φανερόν ἐστι.

ΔΗ͂ΛΟΣ, η, ον, *manifestus*, *notus*, *certus, perspicuus*.

Δῆλος, ου, *DELUS*, nomen insulæ, sic dictæ, quòd repentè enata apparuerit, ut Arist. vel ob ejus celebritatem: sive quod exinde δῆλα seu oracula.

Δηλόω, -ῶ, *declaro, manifesto, notum facio, indico*; imperf. ind. act. ἐδήλοον, ουν, -οες, ους, -οε, ου, fut. ώσω, perf. δεδήλωκα· a. 1. ind. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τό, *quod declarat, indicium*, et

Δήλως, adv. *palam, manifestè*; item

Δήλωσις, εως, ἡ, *declaratio, significatio, enuntiatio*: ab eod. Apud LXX. Urim et Thummim.

Δημαγωγέω, ῶ, *populum duco quò volo, populi gratiam capto, curæ popularis servio*; *aliquem capio, concilio mihi*; in pass. *ab aliquo capi, delectari*, inpr. *oratione*, fut. ήσω· hinc

Δημαγωγία, ας, ἡ, *populi regimen*: *administratio reipublicæ*; *concio*.

Δημαγωγός, οῦ, ὁ, *populi ductor, popularis, populo gratus*: à δῆμος, *populus*, et ἄγω, *duco*.

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis*; à δῆμος, *populus* et ἀρχή, *principatus*.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis*.

Δήμευσις, εως, -ία, -ίας, ἡ, *proscriptio*: à

Δημεύω, f. εύσω, *publico*; *proscribo*; *in exilium mitto*. Th. δῆμος.

Δημηγορέω, -ῶ, *concionor, orationem ad populum habeo*; imperf. ind. act. ἐδημηγόρεον, -ουν, f. ήσω, p. δεδημηγόρηκα· à δημηγόρος, *orator*; à δῆμος, *populus*, et ἀγορέω, idem quod ἀγορεύω, *concionor*, quod ab ἀγορά, *forum*.

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio, oratio, deliberatio*, et

Δημηγορικός, ή, όν, *concionatorius*, *orationem habens*: à δημηγορέω.

Δημηγόρος, ου, ὁ, *orator, concionator*: ab eod. Th.

Δημήτηρ, ερος, vel τρος, ἡ, *Ceres*, Dea frugum, *fruges*: à δῆ, i. e. γῆ, *terra*, et μήτηρ, *mater*: Doribus autem usitatum, δᾶ pro γῆ. Undè et Atticè Δαματερ, in voc. sing. vel per Sync. q. δημομήτηρ, *altrix populorum*.

Δήμητρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, *Ceres*.

Δημήτρια, ων, τά, *festum Cereris*, *Cerealia*, ἑορτὴ Δήμητρος.

Δημητριακός, ή, όν, et

Δημήτριος, ου, ὁ ξ ἡ, *Cerealis*: à Δημήτηρ.

Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *Cerealis*.

Δημητρῷον, μῆν, appellatus, ἀπὸ τῆς Δημήτρος, quia Cereri sacer, quia et Δημήτριος vocabatur.

Δήμια, ων, τά, *res à populo donatæ*; item adverbialitèr *publicè*: à δήμιος, quod à δῆμος, q. v.

Δημίδιον, ου, τό, *plebecula, popellus*, dim. à δῆμος.

Δήμιος, ία, ιον, vel -ος, ου, ὁ ξ ἡ, *publicus, plebeius*; item substantivè -ος, ου, ὁ, pro ministro publico, *lictor, carnifex*. Th. δῆμος, *populus*.

Δημιουργεῖον, ου, τό, *officina*, et

Δημιουργέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *sum opifex, opificium exerceo, fabricor, condo, efficio*, item

Δημιούργημα, ατος, τό, et δημιουργία, ας, ἡ, *opificium*; *quicquid ab aliquo effectum est*, et

Δημιουργικός, ή, όν, *fabrilis*: à

Δημιουργός, et Poët. δεμιοεργός, ου, ὁ ξ ἡ, *conditor, opifex*, qui δήμιον ἐργάζεται, *publicum operatur*: Achæi summos magistratus δημιουργοὺς appellabant, Liv. xxxviii. 30. ut Peloponnesii, Cic. Fam. ix. 22. à δήμιος, q. à δῆμος, et ἔργον, *opus*

Δημοβόρος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui bona populi devorat*: à δῆμος, *populus*, et βορά, *pabulum*.

Δημογέροντες, *senatores*, nom. pl. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, *senator*; *qui in populo honoratior est propter ætatem*: à δῆμος, *populus*, et γέρων, *senex*.

Δημόθεν, adv. *à populo, ex plebe*: à δῆμος.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ ξ ἡ, *populo invisus*; *publicæ execrationi obnoxius*: à δῆμος, κατά, et ἀράομαι, *precor*.

Δημοκλῆς, *Democles*, nomen proprium viri.

Δημοκρατέομαι, -οῦμαι, fut. 1. m. ήσομαι, *sub populi regimine vivo*, et

Δημοκρατία, -ίη, ας, ἡ, *popularis status, imperium populare*; *Democratia*, Angl. DEMOCRACY: à δῆμος, *populus*, et κρατέω, *regno*, à κράτος, *potentia*. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, *imperio populari faveo*.

Δημοκρατικός, ή, όν, *ad democratiam sive imperium populare pertinens*, et

Δημοκρατικῶς, adv. *juxta popularem statum*.

Δημόκριτος, ου, ὁ, *Democritus*, Philosophus, q. δήμου κριτής.

*Δημόλευστος, ου, ὁ ξ ἡ, *à populo obrutus lapidibus*, Soph. Ant. 36. à δῆμος et λεύω, *lapidibus obruo*.

Δημόνικος, ου, ὁ, *Demonicus*, voc. ὦ Δημόνικε, nomen propr.

Δημόπρακτος, η, ον, vel -ος, ου, ὁ ξ ἡ, *publicus*: *à populo factus, decretus*, &c. à δῆμος et πρακτός, à πράσσω, -ττω, *facio*.

Δημορρίφης, ίος, ὁ ξ ἡ, *à populo jactatus*, seu *vulgatus, popularis*: à δῆμος et ῥίπτω, *jacio*.

ΔΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *populus, plebs, vulgus*. Propriè autem volunt δῆμον significare *hominum multitudinem*, seu *hominum multorum cœtum*: à verbo δέω, id est *colligare*: ut sit δῆμος quasi δεσμός.

Δημός, ου, ὁ, *pinguedo*; (partes tribu

um Atheniensium dictæ δῆμοι.) fortè quod uri possit, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, *uro*. Th. δῆμος.

Δημοσθένης, εος, -ους, ὁ, *Demosthenes*, orator Atheniensis celeberrimus: q. δῆμου σθένος, *robur*, seu *potentia populi*: hinc

Δημοσθενικὸς ἡ, ὸν, *ad Demosthenem pertinens*.

Δημοσίᾳ, adverbialitèr, *publicè*: cui opponitur ἰδίᾳ, *privatim*, dat. sing. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιεύω, f. εύσω, activè *divulgo*; item neutralitèr, *publica civitatis negotia gero*; cui. oppon. ἰδιωτεύω, f. εύσω.

Δημόσιος, ία, ιον, *publicus, a, um, solennis*; subst. *servus publicus*; cui opp. ἴδιος· item το δημόσιον, *ærarium, carcer*: à δῆμος.

Δημοσιόω, ῶ, f. ώσω, *publico*; *divulgo*: ab eod.

*Δημοσιώνης, ου, ὁ, *publicanus, vilis, plebeius*: et

Δημοσίως, adv. *publicè*: ab eod. Th.

Δημότης, ου, ὁ, *homo plebeius*; *popularis*: et

Δημότις, ἴδος, ἡ, in fœm. idem.

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, *plebeius, popularis, civilis*: à δῆμος, *plebs*: undè

Δημοτικῶς, adv. *populariter, plebeio more*; *humaniter*; et

Δημοτικώτατος, η, ον, superl.

*Δημοῦχος, ου, ὁ, *Demuchus, præses populi apud Thespienses*.

Δημοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *plebivorus*: à δῆμός, ου, ὁ, *plebs*, et φάγω, *comedo*.

Δημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *plebeius, popularis, publicus*; in acc. pl. n. g. δημώδη· à δῆμος, *populus*.

*Δημωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *populo utilis*: hinc τὸ δημωφελὲς, έος, publica utilitas.

ΔΗΝ, et δηθὰ, adv. *diu*: hinc δηναιὸς, ὰ, ον, *diuturnus, longævus*; *vetus, qui jam, olim fuit*: δηρὸς, ὰ, ον, idem.

ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *denarius*; genus *numismatis Romani*, valens tres obolos et semissem, ut in Pandect. tradit Bud.

Δήνε', pro δήνεα, *consilia*: nom. pl. à

ΔΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *consilium*: *ars*; *vafrramentum*: à δὴν, *diu* enim deliberatur.

Δὴξ, κος, ἡ, *teredo, vermis qui lignum corrumpit*: à δάκνω, *mordeo*.

Δῆξις, εως, ἡ, *morsus*: ab eod. Th.

Δήξω, *mordebo, pungam*: 1. sing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω, q. à δήκω, inus.

Δῄουν, *comburebant*, 3. pl. imperf. ind. act. et δῃοῦν, *vastare*; præs. inf. act. seq. verbi.

Δηόω, ῶ, f. ώσω, *vasto*: (δηωθεὶς, à 1. part. pass.) per Sync. pro δηϊόω, id. sig. à δηϊς, *pugna*, quod à δαίω, *uro*.

Δήπερ, *saltem*, adv. à δὴ, *sanè*; sic

Δήποθεν, *undecunque*, adv.

Δήποτε, *aliquandò, tandem*: *unquam*; adv.

Δήπου, δήπουθεν, *nimirùm*.; *certè, utique, profectò*: à πῦ, *ubi*? Th. πῦς, πῆ, πῶ, antiq. interrog. et δὴ, *sanè*

Δηριάω, -ῶ, -ίζω, f. ισω, (Poet. pro ἐρίζω, ϗ μάχομαι, *contendo*,) *pugno*.

Δηρινθήτην, *duo contendebant*, 3 dual. a. 1. ind. pass. abject. aug. Ion. à

Δηρίνω, f. ινῶ, idem quod δηριάω, *pugno*. Th. δῆρις, *pugna*.

Δηρίομαι, f. 1. m. ίσομαι, *pugno, certo*: à

ΔΗ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *contentio, rixa, pugna, prælium*, in acc. sing. δῆριν· q. δάερις, à δά, partic. intens. et ἔρις, *contentio*

Δηρισάντοιν, *duobus certantibus*; gen. et dat. dual. a. 1. part. act. δηρίσας, αντος, à δηρίζω, f. ίσω, idem quod δηριάω, *pugno*: ab eod. Th.

Δηρὸν, adv. pro δὴν, à

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, *diuturnus*: q. à δὴν, *diu*.

Δῆσαν, pro ἔδησαν 3. pl. a. 1. ind. act. δήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. δήσατε, *ligate*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à δῆσον, άτω, δήσασθαι, a. 1. inf. med. à δέω, *ligo*.

Δησάσκετο, *alligabat*: Ion. 3. sing. imperf. ind. m. verbi Poët δησάσκομαι· vel potiùs pro ἐδήσατο, 3. sing. à. 1. ind. med. ab eod.

Δῆσε, pro ἔδησε, abject augm. Ion. 3. sing. a. 1. ind act. δήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. et in 2. pl. δήσητε, a. 1. sub. act. à δήσω, f. 1. act. ejusd.

Δῆτα, *igitur, certè, tandem, demùm*: adv. à δὴ, *sanè*.

Δητὸς, ἡ, ὸν, *postremus*. Hes. à δεύτατος.

Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demorsus*: part a. 1. pass. à. δάκνω, *mordeo*.

ΔΗ'Ω, *invenio*: à δὴν, *diu*, quasi *diu quæsitum*. Sed crebrius futuri habet significationem.

Δηὼ, όος, -οῦς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, *Ceres*.

Δηώσειν, *interfecturus*, f. 1. inf. act. verb. δηόω, pro δηϊόω, f. ώσω, p. ωκα, *vasto, uro*.

Δί, pro Δία, *Jovem*: acc. sing. à Ζεὺς, gen. sing. διὸς, (ab antiquo Δίς, *Jupiter*;) dat. διῒ, acc. δία, voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter*.

Δῖα, et Ion. δῖη, *divina, dia, egregia*: f. g. à δῖος, δῖα, δῖον, contractè pro δίϊος, ΐα, ΐον· δῖα γυναικῶν Helena dicitur apud Homerum; à διὸς, gen. sing. à Ζεὺς.

ΔΙΑ', præp. cum. gen, *per*; *ex*; *in*; *post*; *inter*: notat *causam instrumentalem*, et redditur Latinè Ablativo; cum Nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. gr. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno; facit periphrasin *Adverbii*, v. gr. διὰ τάχυς celeriter, διὰ βραχέων, breviter; notat *spatium* vel *intervallum*, διαβίυ, tota vitâ, δι, ἔτυς, toto anno; cum Accusativo, *per*; *propter*; in *compositione*, notat *Diversitatem*, ut διασκεδάζω, dispergo; *medium*, per quod, ut διαβαίνω, transeo vel eo per; *continuum*, ut διαμένω, permaneo; *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perspicio; *rem fieri inter duos, pluresve*, ut διαγωνίζεσθαι, certamen committo inter, &c. Redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra*, et *sub*, *cum*, *inter*; *præter*, ut διὰ πάντα ἀνδρῶν ἔρχεσθαι: sæpissimè *significationem simplicis* non mutat; interdum verò *minuit*, ut διαμειδιάω, *subrideo*.

Διαβαίνω, *transeo*, *trajicio*; item *divarico*: fut. 1. m. βήσομαι. præt. act. βέβηκα. a. 2. ind. act. διέβην. a. 2. inf. act. βῆναι. part. a. 2. act. βὰς, ἄντος. Th. βαίνω, *eo*.

Διαβάλλω, *trajicio, transfero*; item *calumnior*; *defero, criminor*; *odiosum reddo*; fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, à 2. ind. act. διέβαλον. a. 1. ind. pass. διεβλήθην, p. ind. m. δέβολα.

Διαβὰς, *emensus*, a. 2. part. act. à διαβαίνω, *transeo*: quod vide [* ἐν διαβὰς, Il. M. 458.] *stans firmiter pedibus rectè divaricatis*.

Διάβασις, εως, ἡ, *transitus*; *divaricatio crurum*: ab eod. Th.

Διαβασάζω, f. άσω, idem quod βασάζω, *porto*.

Διαβασάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, *sacrificia pro transitu*: et

Διαβατήριος, (Ζεὺς,) ου, ὁ, *qui felicem transitum dat illis quibus favet*: à διαβαίνω, *transeo*, q. v.

Διαβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur qui transiri potest: ejusd. verbi.

Διαβεβαιόομαι, οῦμαι, *assevero*; f. 1. m. ώσομαι, p. διαβεβεβαίωμαι· et

Διαβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, *confirmo, certiorem reddo*: à διὰ, *per*, intens et βεβαιόω, *stabilio*. Th. βέβαιος, *stabilis*.

Διαβεβλημένος, η, ον, *traductus*; part. perf. pass. à διαβάλλω, quod vide.

Διαβῆ, *transierit*, 3. sing. a. 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ, à διὰ, et βαίνω, *eo*.

Διάβημα, ατος, τὸ, *transitus*; *gressus*: ab eod.

Διαβιβάζω, *trajicio*; item *peregro, perambulo*; f. άσω, p. ακα· à διὰ et βιβάζω. Th. βάω, *ire facio*.

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, et -όομαι, f. 1. m. ώσομαι, *vitam transigo* seu *traduco*; à διὰ et βιόω, *vivo*; q. à βίος, *vita*.

Διαβλέπω, *perspicio*; *despicio*; f. ψω, p. διαβέβλεφα· à δια et βλέπω, *video*.

Διαβληθεὶς, έντος, *delatus*: a. 1. part. pass. à διαβάλλω.

Διαβοάω, -ῶ, *divulgo*; *celebro*; f. ήσω, p. ηκα· διαβοηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. *famâ decantatus*; à διὰ et βοάω.

Διαβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris, insignis*; item in malam partem *famosus*: ab eod. q. v.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia, obtrectatio*; à διαβάλλω, *traduco*; p. ind. m. διαβέβολα, q. v.

Διαβολία, ας, ἡ, item, et ab eod.

Διαβολίη, ejusd. dat. sing. Ion.

Διαβολικὸς, ἡ, ὸν, *DIABOLICUS, calumniatorius*; et

Διάβολος, ου, ὁ, *calumniator*; *DIABOLUS, Satan*: ab eod. Th.

Διάβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *absumptus, exesus*; item *exedens*; à διὰ et βορὰ *pabulum*, q. v.

Διαβουκολέω, ῶ, f. ήσω, *permulceo, delinio, decipio*. Διαβουκολεῖ αὐτὰς ϗ ἐπελπίζει, Luc. Ex διὰ, et βουκολέω, *boves pasco, demulceo*.

Διαβουλεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *delibero, decerno*.

Διαβουλία, ας, ἡ, et

Διαβούλιον, ου, τὸ, *consilium, deliberatio*: à διὰ et βουλὴ, q. v.

Διαβυνέσθαι, -ῖσθαι, *trajicere*; alii legunt διαβύνεσθαι, præs. inf. med.

verbi διαβαίνομαι, -ομαι. Verbum rarissimum.

Διαβῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. vide in διαβῆ.

Διαγγέλλω, annuncio, divulgo: f. γελῶ, p. διήγγελκα, a. 1. ind. act. διήγγειλα· διαγγέλλοισα, Dor. pro -ουσα, f. g. præs. part. act. à διὰ et ἀγγέλλω, nuncio.

Διάγγελμα, ατ☉, τὸ, annunciatio; et

Διάγγελ☉, ου, ὁ, internuncius: ab iisd.

Διᾶγε, Dor. pro δῆγε, degit: 3. sing. a. 2. ind. act. διῆγον, ες, ε· verbi διάγω. Th. ἄγω, duco.

Διάγε, tamen, propter: à διά, per, et γε, q. v.

Διαγελάω, -ῶ, f. άσω, p. ακα, derideo, arrideo; à διὰ et γελάω.

Διαγενόμεν☉, exactus, a. 2. part m. à

Διαγίνομαι, intersum, absolvor; item permaneo, perenno: f. 1. m. διαγενήσομαι, p. pass. διαγεγένημαι, a. 2. ind m. διεγενόμην, a. 2. part. m. διαγενόμεν☉· à διὰ et γίνομαι, sum.

Διαγινώσκω, pernosco, planè cognosco; f. 1. m. διαγνώσομαι, p. act. διέγνωκα, a. 2. ind. act διέγνων, perf. pass. διέγνωσμαι· à διὰ et γινώσκω, cognosco.

*Διαγκυλίζω, ῶ, f. ήσω, digitos amento jaculi insero.

Διαγλύφω, f. ψω, insculpo; designo.

Διαγνωρίζω, notifico, divulgo; f. ίσω, p. διεγνώρικα, a. 1. ind. act. διεγνώρισα· à διὰ et γνωρίζω, agnosco, q. v.

Διάγνωσις, ε☉, vel εως, ἡ, discretio; cognitio causæ; plenior dijudicatio: à διαγινώσκω.

Διαγνώσομαι, f. 1. m. ab eod.

Διαγογγύζω, obmurmuro, imperf. ind. act. διεγόγγυζον, f. ύσω, p. διαγεγόγγυκα, a. 1. ind. act. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, murmuro.

Διαγορεύω, f. εύσω, publicè dissero, concionor; sancio, jubeo, veto: à διὰ et ἀγορεύω, qu. ab ἀγορὰ, forum, oratio.

Διάγραμμα, ατ☉, τὸ, titulus; breviarium; item decretum; item descriptio tabella; Diagramma, seu figura geometrica: διαγράμματα, ων, τὰ, theoremata geometrica; et

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, tabella descripta: à

Διαγράφω, f. άψω, p. αφα, describo, conscribo, deligo; deleo, abrogo; διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν, non instare accusationi institutæ.

Διαγράψομεν, 1. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

Διαγρηγορέω, -ῶ, evigilo; f. ήσω, p. διεγρηγόρηκα, a. 1. ind. act. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, vigilo.

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, insomnem noctem transigo: ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. et ὑπνέω, dormio, quod ex ὕπν☉, somnus.

Διάγω, traduco, trajicio; vitam dego; abduco: f. διάξω, p. διῆχα, a. 2. ind. act. διῆγον, Att. διήγαγον· à διὰ et ἄγω, ago.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, deductio, productio; vitæ institutum; item oblectamentum; statio: ab eod. Th.

*Διαγωνίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, certo, prælior.

Διαγώνι☉, ου, ὁ ἡ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex διὰ et γωνία, angulus.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. m. v. διαδάζομαι, f. 1. m. άσομαι, divido. Th. δαίω.

Διαδεξάμεν☉, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, accipio per alium.

Διαδέξι☉, ου, ὁ ἡ ἡ, dexter, faustus. Th. δεξιά.

Διαδέρκω, f. ξω, perspicio: a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον. Th. δέρκω.

Διαδέχομαι, accipio per alium, qu. per manus traditum; succedo: f. ξομαι, p. διαδέδεγμαι, a. 1. ind. m. διεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, capio.

Διαδέω, f. ήσω, p. ηκα, corono, redimio, cingo; item connecto, interlexo: à διὰ et δέω, ligo.

Διάδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, valdè manifestus, apertus, notus.

Διάδημα, ατος, τὸ, DIADEMA, candida fascia quâ regum frons præcingebatur: Angl. A DIADEM; item corona; à διαδέω.

Διαδιδράσκω, diffugio, aufugio, effugio, evito, elabor; f. άσω, p. ακα.

Διαδίδωμι, trado per manus, item distribuo; dissemino: f. διαδώσω, (et διαδιδώσω, quod in 3. pl. διαδιδώσουσι, q. à διαδιδόω, inus.) p. διαδέδωκα, a. 2. ind. act. διέδων, a. 2. imperat. act. διάδος, δὸς, distribue; imperf. ind. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, do.

Διαδικάζομαι, f. 1. m. άσομαι, judicio contendo; propriè actoris est, qui reum in judicium vocat. Hinc

Διαδικαζόμενος, ου, ὁ, litigator; cùm actoris, tùm rei; et

Διαδικάζω, f. άσω, p. ακα, dijudico, judicium fero; quod judicis est. Th. δίκη, jus.

Διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio; et

Διαδικασμὸς, ου, ὁ, idem: ab eod. Th.

Διαδορατίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, hastâ certo, dimico.

Διάδος, distribue, 2. sing. a. 2. imperat. act. à διέδων, a. 2. ind. act. verbi διαδίδωμι.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio: et

Διάδοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, successor, vicarius, Jos. Ant. xv. 13. a. p. ind. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι.

Διαδοῦναι, a. 2. inf. act. verbi διαδίδωμι.

Διαδράκοι, 3. sing. a. 2 opt. act. à διαδέρκω· vide in δέρκω, video; a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον.

Διαδραμεῖν, percurrisse, a. 2. inf. act. et

Διαδραμοῦσα, a. 2. act. part. f. g. à διατρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro, a. 2. ind. act. ἔδραμον, part. δραμών.

Διαδράναι, aufugisse, a. 2. inf. act. Dor. à διέδρην, ης, η, a. 2. ind. act. ab inus. verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω· a. 2. part. act. διαδρὰς· a. 2. inf. act. Dor. διαδράναι, pro διαδρῆναι· a. 2. opt. act. διαδραίην. Th. δράω, fugio; item

Διαδρᾶσα, a. 2. part. act. f. g. à διαδρὰς, a. 2. part. act. m. g. quod à διάδρημι, id. qu. διαδιδράσκω, vel

*Διαδράω, ῶ, f. άσω, p. ακα, effugio.

Διαδρήσονται, Ion. pro διαδράσονται, diffugiat, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Διαδρομέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, Dor. ακα, discurro; et

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, discursitatio: à p. ind. m. verbi διατρέχω.

Διαδύομαι, f. 1. m. ύσομαι, subeo, per medium evado: et

Διαδύνω, vel ύω, item διάδυμι, idem; undè

Διαδὺς, ύντος, ὁ, subiens, a. 2. part. act. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δῦμι, subeo, a. 2. ind. act. ἔδυν.

Διαείμενος, trajectus; pro διειμένος, perf. pass. part. à διὰ et ἵημι, mitto, perf. pass. εἶμαι. Th. ἵω, mitto.

Διαείσομαι, f. 1. m. verbi διαείδω, seu διείδω, f. σω, p. κα, perspicio, cognosco. Th. εἴδω, scio.

Διαζάω, ῶ, f. ζήσω, vivo, vitam ago.

Διαζευγνύω, vel -υμι, f. εύξω, disjungo, abgrego, repudio: et

Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus; item.

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.

ΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, stamini addo quod deest; διάζεται, ordiuntur: qu. à διὰ et ἵζω, colloco.

Διαζυγία, ας, ἡ, separatio; et

Διαζύγιον, ου, τὸ, divortium. à διὰ et ζευγνύω, jungo.

Διαζώννυμι, præcingo, succingo; cum acc. f. διαζώσω, p. διέζωκα, a. 1. ind act. διέζωσα, p. pass. διέζωσμαι, a. 1. ind. m. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω vel ζώννυμι, cingo.

Διάησει, Poët. pro διήσει, transmittet, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi διαΐημι, pro διΐημι, transmitto. Th. ἵημι, mitto.

Διάησι, perflat, 3. sing. præs. ind. act. à διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, flo.

Διαθερμαίνω, f. μανῶ, p. διατεθέρμαγκα, calefacio, fervefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; item affectio, affectus; acc. sing. διάθεσιν· à διατίθημι, dispono.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispositor, dispensator; venditor, Herod. vii. 6. ab eod.

Διαθέω, f. εύσω, percurro, discurro; à θέω, curro.

Διαθήκη, ης, ἡ, fœdus, testamentum, dispositio; à διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono.

Διαθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. διαθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. m. διαθησόμεθα, 1. pl. διαθώμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à διατίθημι, dispono.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. à διατρέφω. Vide διατροφή.

Διαθρύπτεσθαι, præs. ind. act. gestibus ad cantandum se præparare: à

Διαθρύπτω, dissolvo, frango luxu: f. ψω· διατεθρυμμένως, adv. delicatè, molliter. Th. θρύπτω, frango.

Διαιθύσσω, f. ξω, vide in αἰθύσσω, Th. αἴθω, uro.

ΔΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo.

Διαιρέειν, -εῖν, dirimere; et διαιρεῖν, præs. inf. act. dividere, disserere.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio; discrimen: apud. Gram. συναιρέσει, opponitur, à διαιρέω. Th. αἱρέω, capio.

Διαιρέω, ῶ, divido, distribuo: f. ήσω, p. διῄρηκα, a. 2. ind. act. διεῖλον, præs. part. act. διαιρέων, -ῶν, έουσα, οῦσα, έον, -οῦν, ejusd. Th.

Διαίρω, f. αρῶ, *attollo, erigo*: διαιρόμενος αναλλάλλεσθαι, *sese efferens correpto gradu abire*. Theophr. περὶ Ἀδόλεσχ. Th. αιρω, *tollo*.

Διαισθάνομαι, f. σθήσομαι, *persentisco, perspicuè, percipio. planè sensu percipio.* Ex διὰ et αισθανομαι, *sentio*.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, *vivendi institutum, mos, genus vitæ*: *DIÆTA*, certa victûs ratio, qualis à medicis præscribitur: Angl. DIET, item *habitatio*, item *arbitrium*.

Διαιτάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *vitam dego; commoror*: et in pass. *alor, certâ victûs ratione utor*; et

Διαίτασεν, Poët. et Dor. pro διῄτησεν, *peregit*: 3. sing. aor. 1. ind. act. à διαιτάω, quod à δίαιτα.

Διαιτάω, -ῶ, *alo* seu *nutrio* medicè; item *judico, rego, arbitror, discepto, ordino*: f. ήσω, p. ηκα et δεδιῄτηκα, pro -αίτηκα, p. pass. δεδιῄτημαι· à δίαιτα, *victus, arbitrium*.

Διαιτητὴς, ȣ, ὁ, *arbiter*; et

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, pars medicinæ quæ de victûs ratione agit: à διαιτάω, ῶ, f. ήσω, quod ab eod. Th.

Διαιτωμένη, præs. part. m. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. ind. act. à

Διαιωνίζω, f. ίσω, idem quod αἰωνίζω, *perpetuò, duro, perenno*. Th. αἰὼν, *ævum*.

Διακαθαριεῖ, 3. sing. f. 1. act. Att. à

Διακαθαρίζω, *perpurgo*; f. ίσω, et Att. διακαθαριῶ, εῖς, εῖ, p. διακεκάθαρικα, a. 1. ind. act. διεκαθάρισα. Th. καθαίρω, *purgo*.

Διακαθιζάνω, -ίω, f. ήσω, et -ίζω, f. ίσω, Att. ιῶ, *seorsim colloco; separatim consideo*.

Διακάμπτω, f. ψω, *incurvo*.

Διακαρτερεῖν, præs. inf. act. *perdurare, tolerare*: vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, *magis* ac *magis redarguo*: imperf. ind. m. διακατηλεγχόμαι, p. pass. διακατήλεγμαι, à διά, κατά et ἐλέγχω, *arguo*.

Διακατέχω, f. θέξω, et διακαθέξω, ῶ, f. ήσω, *detineo, possideo: moror; retardo*.

Διάκειμαι, *constitutus sum, afficior*; præs. part. διακείμενος, *dispositus*: præs. inf. διακεῖσθαι· à διά et κεῖμαι.

Διάκεισο, 2. sing. præs. imperat. à præced.

Διακελεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, p. pass. ευμαι, *hortor, admoneo, jubeo*: à διά et κελεύω, *jubeo*.

Διακενῆς et διακένως, adv. *supervacuè, frustra, inaniter*: et

Διάκενος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *vacuus, inanis*: item *macilentus*: à δια et κενὸς, *vacuus*.

Διακέρσαι, *discindere, intersecare*: Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. à διά et κείρω, *tondeo, scindo*; f. κερῶ, Æol. κέρσω, indè a. 1. ind. act. ἔκερσα.

Διακεχωρισμένος, *segregatus*, part. p. pass et -ένως, adv. *discretè, separatim*; à διαχωρίζω.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor, periculum subeo*: item *periculum facio*: à διά et κινδυνεύω, idem. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Διακινέω, -ῶ, f. ήσω, *permoveo, invito*. Th. κινέω, *moveo*.

Διακλάσσας, *qui infregit*; a. 1. part. act. gem. σσ, verbi.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, *diffringo, frango*. Th. κλάω, fut. άσω, *frango*.

Διακλέπτω, f. ψω, *furtim amoveo, suffuror, occultè distraho*.

Διακληρονομούμενος, *distributus, divisus*, part. præs. pass. contra. à διακληρονομέω, ῶ, f. ήσω, *distribuo, divido*.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, *transnato*. Th. κολυμβάω, *nato*.

Διακολυμβώντων, ejusd. gen. pl. part. præs. act. contr.

Διακομίζω, f. ίσω, *transveho; perfero* ut bajulus: à διά et κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, *ministro, famulor, inservio*: cum dat. imperf. ind. act. διηκόνεον, -ȣν· p. διηκόνηκα· a. 1. ind. act. διηκόνησα· præs. pass. διακονίομαι· alii mihi inserviunt, p. pass. διηκόνημαι· a. 1. ind. pass. διηκονήθην· à διά et κονέω, *festino*. Hinc

Διακονηθεῖσα, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, *ministerium, officium publicum, functio*: ab eod. Th.

Διάκονος, ȣ, ὁ, vel ἡ, *minister*, qui in administrandâ redupl. vel familiâ, vel ecclesiâ versatur: specialiter *DIACONUS*, præfectus ærarii ecclesiastici. Angl. A DEACON, com par. διακονίστερος, *expeditior*: à διά et κονέω, *festino, famulor*; vel κόνις, *cinis*.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, *intercisio, separatio*; à

Διακόπτω, f. ψω, p. φα, *amputo, disseco, intercido*: à διά et κόπτω, *scindo*.

Διάκορος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *satiatus, repletus*. Th. κορέω, *satio*.

Διακόσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a*; à διά, vel δὶς, *bis*, et ἑκατὸν, *centum*. Hinc

Διακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, *ducentesimus*.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, *distribuo, ordino, dispono, exorno*. Them. κόσμος, *ordo*.

Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejusd. a. 1. opt. pass 1. pl.

Διακόσμησις, εως, ἡ, *dispositio*; ab eod.

Διακούομαι, *planè audio*; f 1. m. διακούσομαι, a. 1. ind. med. διηκουσάμην, ω, άω. Th. ακούω, *audio*.

Διακούω, f. ούσω, *audio*; propriè ut discipulus præceptorem: à διά et ακούω, *audio*, q. v.

Διακραδαίνω, f. ανῶ, *quasso, concutio, commoveo*. Ex διὰ et κραδαίνω, *quatio*.

Διακρανῦν, *aperire*; q. *caput aperire*; præs. inf. act. contr. à

Διακρανόω, ῶ, f. ώσω, (per Sync. pro διακαρανόω,) *aperio*; qu. *caput aperio*. Th. κάρηνον, *caput*.

Διακρατέω, -ῶ, f. ήσω, *pertinaciter obtineo, conservo*.

Διακριβόω, ῶ, f. ώσω, *exactè discutio; accuratè elaboro*.

Διακριδὸν, adv. *discretè, eximiè*: à διακρίνω, *discerno*. Th. κρίνω, *judico*, q. v.

Διακριθεῖτε, Poët. Sync. pro διακριθείητε, 2. pl. a. 1. opt. pass. ejusd. verbi.

Διακριθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1 ind. pass eod. verbo.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à διακρίνω, *discerno*.

Διακρινέει, pro εῖ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. ind. act.

Διακρινθέντες, *discreti*: Poët. pro διακριθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à

Διακρίνω, *DISCERNO, dirimo; adjudico, discepto; perficio*; imperf. ind. act. διέκρινον, f. νῶ, p. διακέκρικα· a. 1. ind. act. διέκρινα· præs. pass. διακρίνομαι, sæpè *ambigo, dubito*: διακρινώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. διεκρινόμην, ȣ, ετο, imperf. ind. pass. p. διακέκριμαι· a. 1. ind. pass. διεκρίθην, a. 1. sub. pass. διακριθῶ, ῇς, ῇ, part. διακριθεὶς, Th. κρίνω, *judico*.

Διάκρισις, εως, ἡ, *discretio, secretio: examinatio, dijudicatio; certamen*: à διακρίνω.

Διακριτικὸς, ἡ, ὸν, *discernendi vim habens, perspicax*; item *segregativus*: ab eod.

Διάκριτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *discretus, eximius*: ab eod.

Διακρύσσονται, 3. pl. f. 1. ind. m. à

Διακρούω, f. ύσω, *pulsando transigo*; med. potius, *depello, interpello, impedio, &c.* Th. κρούω, f. -σω, *pulso*.

Διακτορία, ας, ἡ, *functio perferendi mandata*; acc. sing. Ion. διακτορίην, à διακτωρ, *nuncius*. Th. διάγω, *traduco*.

Διάκτορος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *minister: nuncius, internuncius*; qu. genit. à

Διάκτωρ, ορος, ὁ, id. Th. διάγω, *traduco*.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, *guberno, rego*.

Διακύπτω, f. ψω, *per aliquem locum*, ut *rimam*, vel *fenestram*, vel *simile, perspicio, prospicio*. Th. κύπτω, *incurvo me ad videndum*.

Διακωλύω, *obnixè prohibeo*: imperf. ind. act. διεκώλυον, f. ύσω, p. διακεκώλυκα· a 1. ind. act. διεκώλυσα. Th. κωλύω, *impedio*.

Διαλαγχάνω, f. 1. m. λήξομαι· a. 2. ind. act. διέλαχον, *sortior, sortè divido*. Th. λαγχάνω.

Διαλακτίζω, f. ίσω, *calcitrando repello*: à διά et λακτίζω.

Διαλαλέω, -ῶ, *colloquor*; *divulgo*, imperf. ind. act. διελάλεον, ȣν· f. ήσω, p. διαλελάληκα· imperf. pass. διελαλεόμην, -ȣμην, ἐȣ, ȣ, ἐετο, ȣτο· à διά et λαλέω, *loquor*.

Διαλαμβάνειν, præs. inf. act. *divisim* et *sigillatim accipere, intercipere, dividere, distinguere, disserere de re aliquâ, comprehendere, intelligere, dijudicare, consultare, tractare, &c.* Th. λαμβάνω, *capio*; ubi flectionem videas.

Διαλανθάνω, [λήθω,] f. ήσω, *perlateo, delitesco*: à διά et λανθάνω, *lateo*. Th. λήθω, idem.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. διαλαχὼν, a. 2 part. act. à διαλαγχάνω, *sortito divido*: à διά et λαγχάνω, *sortior*.

Διαλέγομαι, *dissero, colloquor*, cum dat imperf. ind. m. διελεγόμην, ȣ, ετο· p. pass. διαλέλεγμαι· a. 1. ind. pass. διελέχθην· à διά et λέγω, *dico*.

Διαλέγω, f. ξω, p. χα, *discerno, animadverto, deligo*.

Διαλείπω, f. ψω, p. ειφα, *intermitto, interjicio*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλεκτικὴ, (sub. τέχνη) ῆς, ἡ, *DIALECTICA, ars disserendi*, f. g. à

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, *disserendi peritus*,

DIALECTICUS: à διαλέγομαι, *dissero*. Th λέγω, *dico*.

Διάλεκτος, ε, ἡ, *modus loquendi peculiaris*, idioma linguæ, *Dialectus*; item *lingua*; ab iisd.

Διαλελημμένος, Ion. pro διειλημμένος, *distinctus, distributus, captus, comprehensus*, perf. part. pass. à διὰ et λαμβάνω, *capio*.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor*; διελέχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Th. λέγω, *dico*.

Διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. διαλήσομαι, à διαλανθάνω, *prorsùs lateo*. Th. λήθω.

Διάληψις, εως, ἡ, *interceptio*; *propositum, consilium*; *disceptatio*.

Διαλιμπάνω, *intermitto*, idem qu. διαλείπω.

Διαλιπεῖν, a. 2. infin. act. διαλίπῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. à διαλείπω, *absisto*. Th. λειπω, *linquo*.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *differentia*; item *reconciliatio*: à διὰ et ἀλλάσσω, *muto*.

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconciliator*, 2. sing. a. 2. imperat. pass. à διαλλάσσω.

Διαλλακτὴς, ᾶ, ὁ, et διαλλακτήριος, ε, ὁ & ἡ, *reconciliator, pacificator*; *reconciliandi vim habens*: ab eod. Th.

Διαλλάσσω, et Att. -ττω, *reconcilio*; *permuto*; *differo*, fut. διαλλάξω, præt. διήλλαχα· a. 1. ind. act. διήλλαξα. a. 2. ind. act διήλλαγον· præs. pass. διαλλάττομαι· perf. pass. διήλλαγμαι· a. 1. ind. pass. διαλλάχθην· a. 2. ind. pass. διηλλάγην· a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

Διάλλομαι, fut. 1. med. αλῶμαι, *transilio, desilio*.

*Διαλοάω, -ῶ, fut. άσω, vel ήσω, *percutio*: à διὰ et ἀλοάω, *percutio*.

Διαλογὴ, ῆς, ἡ, idem quod διαλογισμός.

Διαλογίζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor, discepto*: imperf. ind. med. διελογιζόμην, ε, ετο· a. 1 ind. m. διελογισάμην, ω, ατο· p. ind. pass. διαλελόγισμαι. Hinc

Διαλογισμὸς, ᾶ, ὁ, *confabulatio, cogitatio, dubitatio, disceptatio*; à διὰ et λέγω, *dico*, q. v.

Διάλογος, ε, ὁ, *DIALOGUS, colloquium, sermocinatio*: à διαλέγομαι, q. v.

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, *maledictio, contumelia*.

Διαλυμαίνεσθαι, præs. inf. act. *nocere, corrumpere*; *dilaniare, excarnificare*: quod à διὰ et λυμαίνω, *vasto*. Th. λύμη, *exitium*, q. v.

Διάλυσις, εως, ἡ, *dissolutio*; item *decisio, pacificatio, fœdus*: à

Διαλύω, *DISSOLVO, DILUO*; item *litem compono*, f. ύσω, p. διαλέλυκα· a. 1. ind. act. διέλυσα. perf. pass. διαλέλυμαι, a. 1. ind. pass. διελύθην, *dispersus fui*: à διὰ et λύω, *solvo*. q. v.

Διαμαρτάνοι, 3. sing. præs. opt act. à

Διαμαρτάνω, *assequi nequeo*, vel *efficere quod conor*. Scap. ferè idem quod ἁμαρτάνω, (ab obsol. ἁμαρτέω,) *pecco, à scopo aberro, fallor*, f. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα· a. 2. indic. act. ἥμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. m. à

Διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor*; item *contestor, testificor*; f. 1. m. διαμαρτυρῦμαι· a. 1. ind. m. διαμαρτυράμην, ω, ατο· a. 1. sub. m. διαμαρτύρωμαι, η, ηται· a. 1. inf. m. med. διαμαρτύρασθαι· à διὰ et μάρτυρ, *testis*, q. v. hinc

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, *contestatio*, genus est exceptionis instantis litis, apud Demosth.

Διαμασάομαι, et διαμασσάομαι, f. 1. m. ήσομαι, *commanduco*. Th. Μασάομαι seu μασσάομαι, ωμαι, *mando, manduco*

Διαμαχετέον, verbal. *pugnandum est*.

Διαμάχη, ης, ἡ, *pugna, oppugnatio*.

Διαμάχομαι, *DIMICO*, *depugno, acriter pugno*; imperf. ind. med. διεμαχόμην, ε, ετο· f. 1. med. διαμαχήσομαι, -ίσομαι· p. pass. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno*. q. v.

Διαμάω,-ῶ, fut. ήσω, *demeto, abscindo*. Th. ἀμαω, *meto*, f. ήσω, q. v.

Διαμείβομαι, f. 1. m. ίψομαι· p. pass. ειμμαι, *commuto, permuto*: undè

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*, f. 1. med. 1. pl. à διὰ et ἀμείβω, *muto*, q. v.

Διάμειψις, εως, ἡ, *permutatio*: ab eod. q. v.

Διαμελεϊστὶ, adv. *per partes, membratim*, pro quo διαμμελεϊστί, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, *membrum*, q. v.

Διαμέλλω, -εω, fut. ήσω, *cunctor, procrastino*. Th. μέλλω, q. v.

Διαμεμενηκότες, *qui permanserunt*, nom. plur. masc. perf. part. act. à διαμένω, *permaneo*, q. v.

Διαμέμφομαι, *incuso*, *accuso*: à διὰ et μέμφομαι, *conqueror, accuso*; f. 1. med. ψομαι· p. pass. μέμεμμαι.

Διαμένω, *permaneo, perduro*, fut. μενῶ, p. διαμεμένηκα· a. 1. ind. act. διέμεινα· a. 1. sub. act. διαμείνω, ῃς, ῃ· imperf. ind. act. διέμενον· à διὰ et μένω, q. v.

Διαμερίζω, *partior, distribuo, discrepo*; imperf. ind. act. διεμέριζον· f. ίσω, p. διαμεμέρικα. a. 1. indic. act. διεμέρισα· a. 1. imperat. act. διαμέρισον, άτω, perf. pass. διαμεμέρισμαι· a. 1. ind. pass. διεμερίσθην, *discidi*; f. 1. pass. διαμερισθήσομαι· a. 1. ind. m. διεμερισάμην, ω, ατο· à διὰ et μερίζω, *separo*. Th. μέρω, *divido*, q. v.

Διαμερισμὸς, ᾶ, ὁ, *distributio*; *discidium*: à διαμερίζω, q. v.

Διαμετρέω, -ῶ, *dimetior*, f. ήσω, p. διαμεμέτρηκα· à διὰ et μέτρον, *mensura*, q. v.

Διαμετρήσασθαι, *metiri*, ejusd. a. 1. inf. m.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, *dimensio*, et

Διαμετρητὸς, ἡ, όν, *dimensus, mensuratus*: ab eod. Th. q. v.

Διαμετρὸς, ᾶ, ἡ, (sub. γραμμὴ) *DIAMETER*, linea recta figuram quâ longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτρον, *mensura*, q. v.

*Διαμιλλάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *magno studio decerto, contendo*.

*Διαμινύρομαι, f. 1. med. ῦμαι, *querulâ voce lamentor*, et

Διαμινορίζομαι, idem; f. 1. med. σομαι· semel Aristoph.

Διαμνημονεύω, fut. εύσω, *in memoriam revoco, commemoro*: à διὰ et μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι, q. v.

Διαμοιράομαι, -ῶμαι, f. 1. med. ήσομαι, *dispartio, in partes dirimo, divido*: à διὰ et μοῖρα, *pars*, quod à μείρω, *divido*, q. v.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio, stabilitas, perennitas*: à διαμένω.

Διαμορφόω, -ῶ, f. ώσω, *deformo*: à διὰ et μορφόω, *FORMO*. Th. μορφὴ, *FORMA*, q. v.

ΔΙΑΜΠΑΞ, adv. *in totum, utrinque*; διὰ παντός.

Διαμπερὲς, et διαμπερέως, adv. *prorsùs, in totum, perpetuò, exactè, utrinquè perforatum*: à διὰ et ἀμπερὲς, per Tmesin, pro διαναπερὲς, à διὰ, ἀνὰ, et πείρω, *transadigo*.

Διαμπραθέειν, a. 2. inf. act. Æol. et Poët. pro διαναπραθεῖν· à διαναπέρθω, *divasto*.

Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *rictus os distraho*; *tortis labris illudo*, et *irrideo*; item *pastoritiâ fistulâ prosequor*. Th. μυλλὸς, *curvus*.

Διαμυσίλλειν, præs. inf. act. *in minima frusta dissecare*. Vide μυσίλλω, *in parva seco*.

Διαμφισβητέω, ῶ, *controversor, discepto*; διαμφισβητεῖται, *controvertitur, in disceptationem venit*; seu *dubitatur et ambigitur passim*. (undè Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, *altercatio*, vel *dubitatio*) pro *disceptare* et *contendere* apud Demosth. H. Steph.

Διᾶναι, *humectâsse*, a. 1. inf. act. à διαίνω.

Διαναπαύω, f. αύσω, *recreo, quietem do, interquiescere facio*: à διὰ, ἀνὰ, et παύω.

Διαναυμαχεῖν, præs. infin. act. *navali prælio dimicare*. Vide ναυμαχία, *navale prælium*.

Διάνδιχα, *bifariam*, adv. Poët. à διὰ et ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem; uti etiam simplex δίχα, per τμῆσιν, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Hesiod. Th. δὶς, adv. *bis*.

Διανεῖν, præs. inf. act. à διανέω, f. νεύσω, *enato*; *periculum* vel *molestiam evado*. Vide in νέω, *nato*.

Διανῖμαι, a. 1. inf. act. et

Διανεμηθῇ, *serpat*, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Διανενέμημαι, perf. ind. pass. à

Διανέμω, *divido*; *administro, rego*, f. μῶ· a. 1. ind. act. διένειμα· p. ind. m. διανένομα· præt. διανενέμηκα· præs. pass. διανέμομαι, *serpo*; *divulgor, distribuor*; perf. pass. διανενέμημαι· a. 1. ind. pass. διενεμήθην· à διὰ et νέμω, *tribuo*, q. v.

Διανεύω, *annuo, innuo*, f. εύσω, p. διανένευκα· a. 1. ind. act. διένευσα· à διὰ et νέμω, *tribuo*, q. v.

*Διανήχομαι, fut. 1. m. ξομαι, *transeo, pervenio*; *pertranseo*.

*Διανθίζω, f. ίσω, *floridum reddo*.

Διανίστημι, f. στήσω, *excito*; *incito*; in a. 2. *consurgo*; *impetum facio*, cum λις, in med. *assurgo*.

Διανοέομαι, -ῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *ratiocinor, mente agito, sentio*: à διὰ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, vel νῦς, *mens*, q. v.

Διανοηθεὶς, ejusd. a. 1 part. pass.

Διανόημα, ατος, τὸ, *cogitatum, cogitatio*: *sententia*: a. 1. pers. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

ε, 2. pl. sub. præs. pass. od.

ῆς, ἡ, ὄν, *ad cogitationem intellectualis:* à 3. pers. ind. pass. ejusd.

ας, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio; mens, animus; sen-* od. Th. q. v.

adaperio, præs. part. act, σα, ον· imperf. ind. act. . διανοίξω· a 1. ind. act. . ind. pass. διηνοίχθην· à γω, quod ex ἀνὰ et οἴγω,

ῆς, ἡ, *distributio, divisio, populum;* à p. ind. med. ω, *distribuo*, q. v.

ος, præs. part. pass. contr. , *mente agito.*

εύω, *pernocto*, f. εύσω, p. ευκα· a. 1. ind. act. διενυκ- ιὰ et νυκτερεύω, *noctem tran-* ἱ νύκτερος, *nocturnus.* Th. ἡ, *nox.*

, ατος, τὸ, *iter; itineris con- cessus:* à roprie *iter absolvo, expedio,* ύσω, p. διήνυκα· a. 1. ind. , à διὰ et ἀνύω, *perficio* q.

. sing. fut. 1. ind. act. sed . 2. sing. f. 1. ind. act. à , f. ξω, p. διῆχα· a. 2. ind. Th. ἄγω, *duco.*

ματα, ων, τα, *striges; cava ter strias columnarum.*

υχισμὸς, ꙋ, ὁ, *pernoctatio,*

ς, adv. *semper,* Legitur ut et διὰ παντὸς, scil. χρόνꙋ, *ane tempus, sempiternum.*

νεύειν, præs. inf. act. *vir- rre.* Th. παρθένος, *virgo,*

α, ατος, τὸ, *medicamentum i siccum inspergitur,* q. d. *um.* Diosc. f. 1. Sic eti- *quod potui inspersum seu itur,* apud Gal. Scap.

ω, et Att. -άττω, f. άσω, Th. πάσσω, -ττω, f. άσω.

αι, f. 1. med. παύσομαι, *de-*

, -ῶ, fut. ήσω, *interminor, minis territo.* Th. Απει-

ας, ἡ, *experientia, pericu- mentum;* hinc

ω. -ῶ, et -άζω, fut. άσω, *ex- rro:* à πειράω, -ῶ, vel -άω, *tento.* Th. πεῖρα, *cona- ntia.*

, f. ψω, *dimitto, transmit- μπω, mitto.*

νω, f. ανῶ, *ad finem perdu- efficio.* Th. πέρας, *finis,*

αι, ejusd. a. 1. inf. act. ας, αντος, a. 1. part. act. à , -ῶ, *trajicio, pertranseo,* f. , p. διαπέπρακα· a. 1. ind. ασα, pro διαπεράω, per n dicimus διαπράω· hinc f. t Poët. gem. σσ, διαπρήσ- ερόω, *transeo.*

ίζω, f. ίσω, idem quod ἐ- ίσω, *decipio, effugio.* Th. *lix*, q. v.

, f. πέρσω, *devasto, depopu-* έρθω.

*Διαπερονάω, -ῶ, f. ήσω, *fibulâ tra- jicio, necto.*

Διαπέρσομεν, *destruxerimus,* 1. pl. f. 1. ind. act. à διαπέρθω, q. v.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. med. inf. διαπε- σεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *interci- do.* Th. πίπτω, *cado,* fut. 2. m. πε- σῦμαι· a. 2. ind. act. ἔπεσον, q. v.

Διαπετάζω, -άω, sive

Διαπετάννυμι, fut. άσω, *aperio, ex- plico, expando.*

Διάπηγα, ων, τὰ, *intercolumnia,* par- tes columnæ, quæ inter majores δια- πήγνυνται, *disponuntur.*

Διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, *transilio, saltu supero.* Διαπηδᾶν ταφρꙋς, Hen. Ex διὰ et πηδάω, *salio.*

Διάπικρος, ρα, ρον, *peramarus:* à διὰ, *per,* intens. et πικρὸς, *amarus.*

Διαπίπτω, f. 2. m. πεσῦμαι, *interci- do, interlabor; intereo, vanesco, dif- fluo.* Th. πίπτω, *cado.*

Διαπιστεύω, f. εύσω, *credo, concredo,* seu *fidei alicujus committo:* à διὰ et πιστεύω. Th. πείθω, q. v.

Διαπιστέω, -ῶ, f. ήσω, *prorsùs diffido, fidem non habeo:* à διὰ et ἀπιστέω, *non credo,* ab eod. Th. q. v.

Διαπλάσμα, ατος, τὸ, *unctio, fomen- tum totum corpus oblinens; formatio, conformatio:* à

Διαπλάσσω, et Att. -άττω, fut. άσω, *fingo, formo;* item *illino:* à πλάσσω, vel -άττω, f. άσω.

Διαπλατύνω, f. υνῶ, *dilato.*

Διαπλεῖν τὸν βίον, *vitam traducere.* Vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, *contexens,* Æol. pro διαπλέξασα, a. 1. part. act. f. g. à διὰ et πλέκω, *necto.*

Διαπλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. à

Διαπλέω, *transnavigo, pernavigo,* f. πλεύσω, perf. διαπέπλευκα· a. 1. ind. act. διέπλευσα. Th. πλέω, *navigo.*

Διαπληκτίζομαι, et διαπληκτίζω, fut. 1. med. ίσομαι· f. 1. act. ίσω, *decerto, pugno, contendo.*

Διαπλήσσω, f. ξω, ictu *perfringo, diffindo; dissipo.* Ex διὰ et πλήσσω, *percutio.*

Διαπλώω, f. ώσω, Poët. idem qu. διαπλέω, q. v.

Διαπνέω, (at έω, Poët.) f. εύσω, *per- spiro, perflo; difflo; respiro.* Th. πνέω, *spiro.*

Διαπολεμέω, -ῶ, fut. ήσω, *debello, bello decerto.* Th. πόλεμος, *bellum.*

Διαπονέω, -ῶ, et διαπονέομαι, -ꙋμαι, f. ίσω, vel ήσω· f. 1. m. ίσομαι, vel ή- σομαι, *elaboro; operam do; exerceo; agrè fero;* a. 1. ind. pass. διεπονήθην· a. 1. part. pass. διαπονηθεὶς· à διὰ et πονέω, *laboro.* Th. πένομαι, *ago:* p. ind. m. πέπονα· undè πόνος, πονέω, &c.

Διαπόντιος, ꙋ, ὁ ꙗ ἡ, (ὁ διὰ πόντꙋ πλέ- ων,) *qui per mare navigat; transmari- nus; maritimus.*

Διαπόρευμα, ατος, τὸ, *transitus:* à

Διαπορεύομαι, f. 1. med. εύσομαι, *præ- tereo, pertranseo; perambulo, proficis- cor;* imperf. ind. med. διεπορευόμην· p. pass. διαπεπόρευμαι· aor. 1. ind. pass. διεπορεύθην. Th. πείρω, *transeo;* p. ind. med. πέπορα· undè πόρος, *transitus,* &c.

Διαπορέω, -ῶ, f. ήσω, *hæsito, ambi- go; addubitans, quæro,* imperf. ind. act. διηπόρεον, -ꙋν, εες, -εῖς, εε, -ει. Th. πείρω, *transadigo;* p. ind. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, απορέω, *dubito,* &c.

Διαπόρησις, εως, ἡ, *dubitatio:* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διαπορθμεύειν, præs. infin. act. *fre- tum trajicere:* à διὰ et πορθμὸς, *fretum,* quod à πείρω, *transeo.*

Διαποστέλλω, f. ελῶ, *amando in diver- sas partes.*

*Διαποφωνέω, -ῶ, f. ήσω, *dissentio, discrepo.*

Διαπραγματεύομαι, *negotior,* f. 1. m. εύσομαι· a. 1. ind. m. διεπραγματευσά- μην, ω, ατο· à διὰ et πραγματεύομαι, *ne- gotior,* à πρᾶγμα, *negotium.* Th. πράσ- σω, vel -ττω, f. ξω, *facio.*

Διαπραθέειν, *devastare,* a. 2. inf. act. Ion. pro διαπραθεῖν, per Metath. pro διαπαρθεῖν· à διὰ et πέρθω, *vasto;* a. 2. ind. act. ἔπραθον, pro ἔπαρθον, per Metath.

Διαπράθομεν, *destruximus,* 1. plur. a. 2. ind. act. Ion. à διὰ et ἔπραθον, per Metath. pro ἔπαρθον. verbi πέρθω, *vas- to.*

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. διαπράξασθαι, a. 1. inf. med. verbi διαπράσσω, *perficio.*

Διάπρασις, εως, ἡ, *venditio.*

Διαπράσσω, Att. άττω, f. ξω, *perficio, perago; impetro.* Th. πράσσω, vel -ατ- τω, *facio,* q. v.

Διαπρεπὴς, έος, vel έως, ὁ ꙗ ἡ, *exími- us, excellens, præclarus.*

Διαπρέπω, fut. ψω, *honestè vivo, ex- cello, præcello; orno, excolo;* a. 1. part. act. διαπρέψας, ὁ, *excellens, eximius, splendens;* à διὰ et πρέπω.

Διαπρεπῶς, adv. *eximiè, decorè;* à præced.

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, *legatos dimit- to,* et διαπρεσβεύομαι, *legatus dimit- tor.* Ex διὰ et πρεσβεύω, *legatum mit- to.*

Διαπρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασ- θαι, a. 1. inf. m. verbi διαπράσσω.

Διαπρήσσꙋσα, f. 1. act. part. f. g. et

Διαπρήσσꙋσι, *pertransibant,* 3. pl. fut. 1. ind. act. Poët. gem. σσ, à δια- περάω, *pertranseo;* quod à διὰ et πε- ράω, f. περήσω, et per Sync. πρήσω, et Poët. gem. σσ, πρήσσω· undè

Διαπρήσσω, (verb. Poëticum pro διαπράω,) *pertranseo, percurro.*

Διαπρήσσω etiam Ion. pro διαπράσ- σω, vel άττω, *perficio.* q. v.

Διαπρησεύειν, præs. inf. act. *indi- cium deferre,* quod à διαπρήσσω, *per- transeo.*

Διαπρίω, *serrâ disseco,* f. ίσω. perf. διαπέπρικα.

Διαπρίομαι, præs. ind. m. *frendeo;* item pass. *serrâ diffindor;* imperf. ind. pass. διεπριόμην, ꙋ, ετο· a. 1. ind. pass διεπρίσθην. Th. πρίω, *serro,* q. v.

Διαπρὸ, adv. *per totum, penitùs, om- ninò, prorsus:* à δια et πρὸ, *ante.*

Διαπρόσιος, ꙋ, ὁ ꙗ ἡ, vel -ιος, ια, ον, *penetrabilis, aditu pervius,* quasi δια- πορεύσιος· à διαπορεύω. Th. πείρω, *transeo.*

Διαπτύω, f. ύσω, *despuo, contemno, fastidio.* Ex διὰ et πτύω, *spuo.*

Διάπτωμα, ατος, τὸ, *lapsus, ruina,* et

Διάπτωσις, εως, ἡ, *ruina; opinionis et spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ; peccatum:* à διαπίπτω, *intercido.* Th. πίπτω, *cado.*

Διαπυνθάνομαι, f. 1. m. πεύσομαι, *per- contor, exquiro; intelligo, cognosco;* a.

2. inf. med. διαπυθέσθαι· à διὰ et πυνθάνομαι, q. v. hinc

*Διάπυςος, ε, ὁ ἡ, auditus, intellectus, notus.

Διαριςεύω, f. εύσω, strenuè pugno.

Διαρκέω, -ῶ, f. έσω, perf. εκα, par sum; perduro, permaneo: à διὰ et ἀρκέω, sufficio, propulso, opitulor.

Διαρκῆς, ejusd. 2. sing. præs. sub. act. contr.

Διαρκὴς, εος, ὁ ἡ, sufficiens, durans, constans.

Διαρκῶς, adv. sufficientèr: ab eod.

Διαρμόζω, f. όσω, p. οκα, dispono, disjungo, instruo; perf. part. pass. διηρμοσμένος.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, direptio: à

Διαρπάζω, diripio, f. άσω, vel άξω, p. διήρπακα, -αχα· a. 1. inf. act. διαρπάσαι, άξαι· à διὰ et ἁρπάζω, rapio, q. v.

Διαῤῥαγείης, 2. sing. a. 2. opt. pass. à διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίσει, vastabit, 3. sing. fut. 1. ind. act. à διαῤῥαίω, destruo, fut. σω· à διὰ et ῥαίω, fut. σω, vasto, q. v.

Διαῤῥέω, -ῶ, f. εύσω, perfluo, diffluo; à διὰ et ῥέω, fluo.

Διαῤῥήγνυμι, vel διαῤῥήσσω, dirumpo, diffringo, f. διαῤῥήξω, perf. διέῤῥηχα· a. 1. ind. act. διέῤῥηξα aor. 1. part. act. διαῤῥήξας, αντος, imperf. pass. διεῤῥηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango.

Διαῤῥήξας, masc. g. a. 1. act. part. à διαῤῥήγνυμι, q. v.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio; f. 2. act. διαῤῥιφῶ.

Διαῤῥυθμίζω, -ῶ, f. ήσω, compingo, concinno.

*Διάρσις, εως, ἡ, elatio in altum: à διαίρω, attollo; ἐν διάρσεως μάχεσθαι, causam in pugnâ rem gerere, Polyb.

Διαρτάω, -ῶ, fut. ήσω, in altum tollo, suspendo; intervallo aliquo intercipio; mihi concilio; fallo. Num. xxiii. 19. Jud. viii. 16. sivera lectio.

Διαρτίζω, fut. ίσω, reformo, fingo, compingo, perficio.

Διασαφέω, -ῶ, significo, manifestum reddo, fut. ήσω, perf. διασεσάφηκα· a. 1. ind. act. διεσάφησα, à διὰ et σαφέω, declaro. Th. σαφὴς, perspicuus.

Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio, declaratio, explicatio, patefactio: à præced.

Διασείω, vehementèr concutio, fut. σείσω, p. διασέσεικα· a. 1. ind. act. διέσεισα· à διὰ et σείω, quatio.

Διασημαίνω, fut. ανῶ, signum do, manu significo: à

Διάσημος, ε, ὁ ἡ, illustris: quod à διὰ et σῆμα, signum.

Διασιγάσομαι, reticebo, Dor. pro διασιγήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. m. à διασιγάω, f. ήσω, reticeo.

*Διασκεδάννυμι, vel διασκεδάω, f. άσω, dissipo.

Διασκεδασμὸς, ε, ὁ, dissipatio: à

Διασκεδάω, seu άζω, fut. άσω, dissipo, disjicio: à διὰ et σκεδάω, vel -άζω, Apud Herodian διεσκέδασε τὴν φήμην, divulgavit famam.

Διασκειράω, -ῶ, fut. ήσω, exulto, exilio, commoveo.

Διασκευάζομαι, f. 1. m. άσομαι, colligo vasa, sarcinas compono.

Διασκευάζω, f. άσω, apparo, instruo, adorno: et inde

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, adornatio, ornamentum: à διὰ et Th. σκεῦος, vas.

Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, consultatio: à διὰ et σκέψις, quod à σκέπτομαι, circumspicio.

Διασκηνίπτω, f. ψω, idem quod διασκορπίζω, fut. ίσω, dispergo, dissipo, quod vide, et σκηνίπτω.

Διασκιδνᾶσι, dissipant, 3. pl. præs. ind. act. à

Διασκίδνημι, f. ήσω, p. ηκα, dissipo, diffundo. Th. σκεδάω, dispergo, q. v.

Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, dispicio, contemplor, speculor, animo verso mecum. Ex διὰ et σκοπέω, speculor.

Διασκορπίζω, dissipo, dispergo, disjicio, f. ίσω, perf. διεσκόρπικα perf. pass. διεσκόρπισμαι· a. 1. ind. pass. διεσκορπίσθην· fut. 1. pass. διασκορπισθήσομαι· à διὰ et σκορπίζω, dissipo.

*Διασκώπτω, f. ψω, scommata et dicteria jacio.

Δίασμα, ατος, τὸ, licium: à διάζομαι, telam perficio, q. v.

Διασμᾶν, abstergere, præs. inf. contr. act. à διασμάω, -ῶ, abstergo. Th. σμάω.

Διασπαρέντες, nom. pl. fœm. a. 2. part. pass. διασπαρῆναι, a. 2. inf. pass. à διασπείρω, q. v.

Διάσπασις, εως, ἡ, et

Διάσπασμα, ατος, τὸ, necnon.

Διασπασμὸς, ε, ὁ, distractio, divulsio: à perf. ind. pass. seq.

Διασπάω, -ῶ, convello, divello, discerpo, distraho, f. άσω, p. διέσπακα a. 1. ind. act. διέσπασα, perf. pass. διέσπασμαι· a. 1. ind. pass. διεσπάσθην à διὰ et σπάω, f. σπάσω, traho, q. v.

Διασπείρω, dispergo, dissemino, dissipo, f. 1. act. διασπερῶ, f. 2. act. διασπαρῶ· p. act. διέσπαρκα· a. 1. ind. act. διέσπειρα· a. 2. ind. act. διέσπαρον· a. 2. ind. pass. διεσπάρην, dispersus fui; p. med. διέσπορα· à διὰ et σπείρω, q. v.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, dispersio: à 1. sing præt. ind. m. διέσπορα, verbi διασπείρω, q. v.

Διαςαλήσονται, dividentur, 3. pl. fut. 2. ind. pass. verbi διαςέλλω.

Διάςαλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum: distinctio: à διαςέλλω.

Διαςὰς, άντος, distans, divisus, a. 2. part. act. verbi διΐςημι, dirimo, et

Διάςασις, εως, ἡ, distantia, dissidium: à διΐςημι, separo, quod à διὰ et ἵςημι.

Διάςειλον, constitue, 2. sing. a. 1. imperat. act. à

Διαςέλλω, diduco, separo, distinguo, definio; item mando, edico, f. διαςελῶ, p. διέςαλκα· a. 2. ind. act. διέςαλον imperf. ind. pass. διεςελλόμην, ε, ετο a. 1. ind. m. διεςειλάμην, ω, ατο præt. m. διέςολα· à διὰ et ςέλλω, mitto.

Διάςημα, ατος, τὸ, intervallum: διΐςημι, disto. Th. ἵςημι.

Διαςηρίζω, f. ίσω, perf. διεςήρικα, stabilio, fulcio, firmo: à ςηρίζω, stabilio.

Διαςῆσαι, a. 1. inf. act. διαςήσας, αντος, progressus; a. 1. part. act. à διΐςημι.

Διαςήτην, disjuncti sunt, a. 2. ind. act. 3. pers. dual. num. Ion. pro διεςήτην, à διΐςημι, a. 2. indic. act. verbi διΐςημι.

Διαςοιβάζω, f. ασω, constipo. Th. ςοιβέω, stipo, calco.

Διαςοιχίζω, f. ίσω, ordine colloco et dispono. Ex διὰ et ςοιχίζω, ordino.

Διαςολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, differentia; item dilatatio, diductio, extensio; cui συςολὴ opponitur, apud Medic. et Gram. à perf. ind. m. verbi διαςέλλω, diduco. Th. ςέλλω, contraho.

Διαςρατοπεδεύω, f. εύσω, toto exercitu obsideo.

Διαςρέφω, perverto, distorqueo, fut. ψω, perf. διέςρεφα a. 1. ind. act. διέςρεψα· a. 1. inf. act. διαςρέψαι, divertere; perf. pass. διέςραμμαι, part. διεςραμμένος, η, ον, perversus; perf. m. διέςροφα· à διὰ et ςρέφω, verto, q. v.

Διαςροφὴ, ῆς, ἡ, perversio, distortio, et

Διάςροφος, ε, ὁ ἡ, perversus, distortus, qui à mente est alienatus: à perf. ind. m. verbi διαςρέφω.

Διαςρώννυμι, -ννύω, sterno, insterno, f. ςρώσω, p. ἔςρωκα· f. 1. pass. ςρωθήσομαι· p. pass. ἔςρωμαι· à διὰ et ςρώννυμι, -ύω, sterno: quod ab antiquo ςρόω formatur.

Διασυριγμὸς, ε, ὁ, exsibilatio, irrisio: à

Διασυρίζω, f. συρίξω, sibilum edo; exsibilo.

Διασυρμὸς, ε, ὁ, distractio; irrisio, obtrectatio: à

Διασύρω, εις, ει, distraho, lacero, detraho, obtrecto. Th. σύρω, f. ρῶ, traho, p. σέσυρκα· perf. pass. σέσυρμαι.

Διάσφαξ, αγὸς, ἡ, loci distantia, intervallum, divortium: à διὰ et σφάζω, jugulo, q. v.

Διασχίζω, f. ίσω, perf. διέσχικα, vel διέσχικα, discindo.

*Διασχολέω, -ῶ, f. ήσω, negotiis distineo, occupo; à διὰ et ἀσχολέω, non sum otiosus, q. v.

Διασχὼν, a. 2. part. act. à διΐσχω, vel διασχέω, penetro, trajicio. Th. ἴσχω, habeo; a. 2. ind. act. ἔσχον.

Διασώζω, servo, conservo; f. σω, p. διασέσωκα, a. 1. ind. act. διέσωσα, a. 1. ind. pass διεσώθην, ης, η, sanatus fui; a. 1. part. pass. διασωθεὶς, a. 1. ind. pass. διασωθῆναι· à διὰ, et σώζω, servo. Th. σόος, salvus, q. v.

Διασώσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. præced. verbi.

Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et in 3. pl. διασώσωσι· à διασώζω.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, dispositio: ab a. 2. ind. pass. διετάγην, ης, η, vel potiùs à perf. ind. m. v. διατάσσω.

Διάταγμα, ατος, τὸ, sanctio, edictum: à perf. ind. pass. ejusd. verbi, q. v.

Διάταξις, εως, ἡ, constitutio; ab eod. temp. in eod. verbo.

Διαταράσσω, vel -ττω, perturbo, conturbo; f. ξω, p. διατετάραχα, a. 1. ind. act. διετάραξα, perf. pass. διατεταράγμαι, a. 1. ind. pass. διεταράχθην· à διὰ, et ταράσσω, vel -ττω, commoveo.

Διάτασις, εως, ἡ, extensio, distensio, contentio: à διατείνω.

Διατάσσω, seu -ττω, ordino, dispono; constituo, præcipio: f. ξω, p. διατέταχα, a. 1 ind. act. διέταξα, a. 2. ind. act. διέταγον, f. 1 m. διατάξομαι, perf. pass. διατέταγμαι, edixi: a. 1. ind. pass. διετάχθην· hinc τὰ διαταχθέντα, demandata: in pl. neut. a. 1. part. pass. a. 2. ind. pass. διετάγην, et part. διαταγεὶς, a. 1. ind. med. διεταξάμην, ω, ατο, perf. m. διατέταγα. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino, q. v.

Διαταχέων, adv. *celerrimè, repentè:* seu seorsùm διὰ ταχέων· item διατάχεως, seu διὰ τάχεως, et διατάχέως, necnon διατάχως. Th. ταχὺς, *celer.*

Διατεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. à διατίθημι, *dispono.* Th. τίθημι, *pono :* f. θήσω, a. 1. ind. pass. ἐτέθην· hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata,* n. pl neut. perf. part. pass. à διαθρυλλέω, ῶ, *divulgo:* f. ήσω, p. ηκα· à διὰ et θρύλλος, *susurrus, murmur,* q. v.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, *extendo, distendo :* f. νῶ, a. 1. ind. act. διέτεινα, p. act. διατέτακα. Th. τείνω, *tendo.*

Διατελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, &c. *permaneo,* neut. abs. item activè *perago, traduco, conficio :* f. ήσω, p. διατετέλεκα· à διὰ, et τελέω, *perficio,* q. v.

Διατέλεως, et διὰ τέλεος, *continentèr, assiduè,* adv.

Διατέμνω, f. μῶ, *disseco, separo, divello :* à διὰ et τέμνω, *seco.*

Διατεταμένος, ε, *distentus,* part. perf. pass. à διατείνω, *distendo ;* indè

Διατεταμένως, adv. *obnixè.*

Διατεταχέναι, perf. infin. act. à διατάσσω.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. à διατινάσσω, *discutio, concutio,* f. ξω, p. χα. Th. τινάσσω, *quatio,* q. v.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, fut. ανῶ, *perforo, perterebro, pertundo ;* διατετρανέεις, pro διατετρανεῖς, *perforabis,* 2. sing. f. 1. vel 2. ind. act. Vide τιτραίνω, -άω. Th. τράω, *foro.*

Διατήκω, f. ξω, p. act. χα· p. m. διατέτηκα, *liquefacio ; tabefacio :* à διὰ et τήκω.

Διατηρέω, -ῶ, *conservo,* imperf. ind. act. διετήρεον, -ουν, εες, -εις, εε, ει, f. ήσω, p. διατετήρηκα. Th. τερεω, *servo.*

Διατήρησις, εως, ἡ, *conservatio.*

Διατί, *quare?* adv. interrogandi: à διὰ, *propter :* et τί, *quid ?*

Διατίθημι, *dispono, compono, constituo,* f. διαθήσω, p. διατέθεικα· a. 2. ind. act. διέθην, præs. med. διατίθεμαι, *paciscor,* et in 3 plur. διατίθενται· f. 1. m. διαθήσομαι· a. 2. ind. m. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono,* q. v.

Διατόνιον, ε, τὸ, *fibula.*

Διατορεύματα, ων, τὰ, *tornaturæ, cælaturæ.*

Διατρέπω, f. ψω, p. φα, *distorqueo, perverto ; averto, arceo, repudio.*

Διατρέφω, f. θρέψω, p. διατέτρεφα, *nutrio, enutrio, salvo.*

Διατρέχειν, *percurrere, discurrere,* præs. inf. act. à

Διατρέχω, f. θρέξω, *percurro, discurro :* à διὰ et τρέχω, *curro.*

Διατρέω, ῶ, f. έσω, *intremisco, perterrefactus diffugio, perterebro, perforo.* Ex διὰ et τρέω, *tremo,* vel τράω, *perforo.*

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, *mora ; commoratio, conversatio ;* item *exercitatio, argumentatio ; institutum vitæ, collatio, congressus :* à

Διατρίβω, *commoror, versor, dego,* neut. item activè *attero, consumo, procrastino ;* imperf. ind. act. διέτριβον· f. ψω, p. διατέτριφα· a. 1. ind. act. διέτριψα· a. 2. ind. act. διέτριβον, *contrivi ;* præs. part. pass. διατριβόμενος, *attritus ;* διατρίβοντας, acc. pl. masc. part. præs. act. Th. τρίβω, *tero.*

Διάτριχα, *trifariàm,* adv. à διὰ et τρίχα, Dor. τριχθά. Th. τρεῖς, *tres*

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, *alimentùm, cibus ; victus :* à διατρέφω, *nutrio :* p. ind. m. διατέτροφα· à διὰ, et τρέφω, *alo.*

Διατρυφὲις, έντος, a. 2. part. pass. à διαθρύπτω, *diffringo, contero :* q. à διὰ, et θρύπτω, *frango.*

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, -ῶ, *percribro.*

Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, *fingo, informo, conformo, describo :* et hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, *delineatio, descriptio, informatio.* Th. τυπόω, *forma.*

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαυαίνω, -ομαι, *exsicco, desicco.* Th. αὔω, *arefacio, accendo,* q. v.

Διαυγάω, et -άζω, *illucesco :* f. ήσω, vel άσω, p. διηύγηκα, vel -ακα, a. 1. ind. act. διηύγασα, à διὰ et αὐγάζω, *illustro.* Th. αὐγὴ, *splendor, lux.*

Διαύγεια, ας, ἡ, *pelluciditas.* A

Διαυγὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *pellucidus :* à διὰ, et αὐγὴ, *lux.*

Διαυλοδρόμος, ε, ὁ, *qui diaulum currit, qui cursum circensem,* i. e. δισάδιον, *peragit :* à δίαυλος, et δρόμος, *cursus,* qu. à p. ind. med. v. τρέχω, *curro.* Legitur et διαυλοδρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυλοδρόμων, à διαυλοδρόμης, ε, ὁ, idem.

Δίαυλος, ε, ὁ, *circumactus curriculi hujusmodi,* ut, *quum ad metam pervenissent, flectentes eò rursùm recurrant,* undè *cursum inierant ; cursus duplex à carcere ad metam,* et à *metâ ad carcerem ; mensura duorum stadiorum ; studium abeundi, sed* et *mox redeundi.* A δια, et αὐλὴ, q. v.

Διαφάγῃ, *comedat, devoret ;* 3. sing. sub. praes. act. à διαφάγω, *comedo ;* quod à διὰ, et φάγω, *edo.*

Διαφάγων, ετα, εν, *comedens, exedens ;* part. præs. act. ejusdem verbi.

Διαφαίνω, f. ανῶ, *demonstro ; eluceo :* à διὰ, et φαίνω, *ostendo.*

Διαφανεῖα, -ία, ας, ἡ, *perspicuitas :* et

Διαφανὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *perlucidus,* qui transparet ; *clarus, illustris ;* à διαφαίνω, *ostendo ;* p. ind. m. διαπέφηνα. Th. φαίνω.

Διαφαύσκω, -φαύω, f. σω, p. κα, *illuceo, illucesco.* Th. φάω.

Διαφέροντα, ων, τὰ, *discrepantia ; praestantia, potiora ;* nom. pl. neut. part. præs. act. à

Διαφέρω, *DIFFERO ; dissipo, divulgo ; traduco ; sustineo ; antecello,* &c. f. διοίσω, a. 1. ind. act. διήνεγκα, a. 2 ind. act. διήνεγκον, a. 1. vel 2. sub. act. διενέγκω, ῃς, ῃ, præs. pass. διαφέρομαι, *disseminor,* item *hinc indè jactor, &c.* Th φέρω, *fero.*

Διαφεύγω, *evito, effugio :* f. ξω, p. πέφευγα, (χ in γ mutato Euphoniæ causâ,) f. 1. m. διαφεύξομαι, a. 2. ind. act. διέφυγον, a. 2. opt. act. διαφύγοιμι, p. m. διαπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio.*

Διαφημίω, ῶ, *spargo famam ;* f. ήσω, p. ηκα· à διὰ, et φήμη, *fama.* Them. φάω, *dico.*

Διαφημίζω, *divulgo, dissemino :* f. ίσω, p. διαπεφήμικα, a. 1. ind. pass. διεφημίσθην, ab eod.

Διαφθαρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à

Διαφθείρω, *corrumpo ; stupro ; interficio :* f. 1. act διαφθερῶ, f. 2. act. διαφθαρῶ, p. act. διέφθαρκα, a. 1. ind. act. διέφθειρα, a. 1. inf. act. διαφθεῖραι, a. 2. ind. act. διέφθαρον, perf. pass. διέφθαρμαι, part. διεφθαρμένος, *corruptus ;* a. 2. ind. pass. διεφθάρην, p. ind. m. διέφθορα· à διὰ, et φθείρω, *corrumpo,* quod à φθίω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio, corruptela ; stupratio ; abortus ; interitus, pernicies :* à p. ind. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, *corrumpo.*

Διαφθορέω, ῶ, f. ήσω, *diripio, vasto.*

Διαφοβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *terreo ;* undè

Διαφόβημα, ατος, τὸ, *terror.*

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *pervagor.*

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, *differentia, discrimen ; dissensio, dissidium :* à διαφέρω, *differo.* Hinc

Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, (id. q διαφέρω,) *differo ; dissentio, diripio ; digero :* a. 1. inf. act. διαφορῆσαι· in pass. *exhaurior, dissipor.* Them. φέρω, *fero.*

Διαφορητικος, ἡ, ὸν, *discutiendi vim habens,* v. gr. *per sudorem ;* vox medica : (Διαφορητικὰ φάρμακα,) à 3. pers. sing. perf. ind. pass. præced. verbi.

Διάφορος, ε, ὁ ϛ ἡ, *diversus ; excellens ;* τὸ διάφορον, ε, *pretium ;* compar. διαφορώτερος, α, ὸν, *excellentior, us :* à διαφέρω. Hinc

Διαφόρως, adv. *cum differentiâ ; variè, diversè.*

Διαφραγὴ, ῆς, ἡ, *ruptura.*

Διάφραγμα, ατος, τὸ, *intersepimentum, quod intersepit,* seu *intersepiendo disclùdit ; membrana, quae cor* et *pulmonem à jecore* et *liene, distinguit ; praecordia :* à 1. pers. sing. perf. ind. pass. seq.

Διαφράσσω, seu -ττω, f. άξω, p. αχα, *intersepio, obstruo.* Th. φράσσω, *sepio.*

Διαφυὰς, άδος, ἡ, idem quod ac διαφυὴ, ῆς, ἡ, *interstitium inter artus, rima, fissura.*

Διαφύγοι, 3. sing a. 2. act. opt. verbi διαφεύγω, *effugio ;* a. 2. ind. act. διέφυγον. Th. φεύγω, *fugio.*

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel -ττω, f. άξω, p. αχα, *custodio conservo.* Th. φυλάσσω, -ττω.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, *discrepo, dissentio ;* item *dissono,* &c. A διὰ, et φωνέω, *vocem edo ;* quod à φωνὴ, *vox.*

Διαφώσκω, *illucesco.* Th. φάω, *luceo.*

Διαφωτίζω, f. ίσω, *lucidum reddo, illumino.* Th φῶς, *lux.*

Διαχέαι, a. 1. inf. act. à διαχέω.

Διαχειρίζομαι, f. 1. m ίσομαι, *violentis manibus occido, interficio :* à

Διαχειρίζω, *in manibus habeo, administro ;* f. ίσω, p. διακεχείρικα, a. 1. ind. act. διεχείρισα, a. 1. ind. m. διεχειρισάμην, ω, ατο· à διὰ, et χειρίζω, *manu tracto.* Th. χεὶρ, *manus,* q. v.

Διαχειρόομαι, idem.

Διαχειροτονεῖν, præs ind. act. *dijudicare,* vel *decretum facere,* propriè per manuum elevationem, διαψηφίζειν verò *calculis :* et

Διαχειροτονία, ας, ἡ, *dijudicatio :* qu. *suffragiorum divisio :* à διὰ, χεὶρ, et τείνω, *extendo.*

Διαχέω, f. χέσω, et χεύσω, *diffundo*: a. 1. ind. act. ἔχευσα, ἔχεα, et ἔχεα. Th. χέω, *fundo*.

Διαχράομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, p. pass. ήσμαι, *interficio, suppliciis afficio*. Th. χράω, q. v.

Διαχρᾶσθαι μὶν, *seipsum interficere*: hinc διαχρησεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, *interficiet*: 3. sing. f. 1. ind. m.

Διαχρῆναι, præs. inf. à διαχράω, vel διάχρημι.

Διαχρῆσθαι, idem quod simplex χρῆσθαι, q. v.

Διάχρυσος, ὁ ἡ, *deauratus, inauratus*.

Διαχύω, f. χύσω, id. q. διαχέω, *diffundo*.

Διαχωρέω, ῶ, f. ήσω, *pervado, peregrinor*. Th. χῶρος, *locus, ager*.

Διαχωρίζω, *separo, disjungo*: f. ίσω, p. διακεχώρικα, a. 1. ind. act. διεχώρισα· præs. m. διαχωρίζομαι, *discedo*: διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. pass. à διὰ, et χωρίζω. Th. χωρὶς, *seorsùm*.

Διάχωσις, εως, ἡ, *actio aggerandi et obstruendi aquam; aggeris oppositio*. A διαχόω, f. χώσω, *aggerem perduco*. Th. χόω, *aggero*.

Διάψαλμα, *vocis inter canendum mutatio, rhythmi commutatio, vicissitudo canendi*: alii *pausam*: alii *alterius sensûs exordium*; et alii *cujusd. musicæ varietatis silentium*, dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω.

Διαψεύδομαι, f. 1. m. εύσομαι, *fallo, decipio, mentior*; item *fallor, frustror*. Th. ψεύδω, *fallo*.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, *sibilos facio fraudulentos; susurro*.

Δίβαφος, ε, ὁ ἡ, *bis tinctus*; purpuræ Epith. δίβαφος, ε, ἡ, *vestis purpurea*: à δὶς, *bis*, et βάπλω, *tingo*.

Δίγαμμα, *duplex gamma*; Æolica litera figurâ et vi similis Latino F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δίγληνος, ε, ὁ ἡ, *qui geminas oculorum pupillas habet*; à δὶς, et γλήνη, *oculi pupilla*.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, *documentum*: à διδάσκω, *doceo*: præt. ind. pass. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes* doctrinâ *comparatæ*: διδακτὰ, scil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad docendum*: et

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, *doctus, a, um*: idem quod δεδιδαγμένος· et *de rebus quæ doceri discive possunt*. Th. διδάσκω, *doceo*.

Διδακτρον, ε, τὸ, *minerval*: ab eod. Th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. διδάξε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo*: f. διδάξω.

Διδάξης, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. act. à διδάσκω, *doceo*.

Δίδαξις, εως, ἡ, docendi actus, *doctrina, præceptio*: ab eod.

Δίδασκ', pro δίδασκε, *doce*, 2. sing. præs. imperat. act. à διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ε, τὸ, *locus docendi*, schola; et

Διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrina docendi munus; minerval*: ab eod.

Διδάσκαλος, ε, ὁ, *magister, præceptor*: ab eod.

Διδασκέμεν, et διδασκέμεναι, præs. inf. act. Ion. et Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, *doceo*.

Διδάσκεο, *disce*; Dor. 2 sing. præs. imperat. pass. pro διδάσκε, ejusd. verbi.

Διδασκήω, f. ήσω, Att. pro διδάσκω, f. ξω, *doceo*.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, *doceo, discere facio*; f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ind. act. ἐδίδαξα, ας, ε. Διδάσκειν δρᾶμα, *fabulam edere* in theatro aut aliàs publicè; quod Cic. imitatus dixit *fabulam docere*, *præs. pass.* διδάσκομαι, disco, certior fio: *in med.* erudiendum curo, est docendum loco vel mando, quo sensu dicitur pater διδάσκεσθαι, filium. Plato, p. pass. δεδίδαγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, et in 2. pl. ἐδιδάχθητε, *didicistis*.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, *doctrina*; à διδάσκω.

Διδαχθῇς, *docearis*; 2. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Διδέασι, 3. pl. præs. ind. act. Poët. pro διδέασι, seu διδεῖσι, à δίδημι, idem quod δέω, *ligo*.

Δίδη, Ion. et Poët. pro ἐδίδη, 3. sing. imperf. ind. act. à δίδημι, quod à δέω, *ligo*, q. v.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. pl. præs. ind. act. Pleonasmo literæ α, à δίδωμι, *do*.

Διδοῖ, 3. sing. præs. ind. act. contr. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. sing. præs. ind. act. contr. et per Paragog. Æol. Syllabæ θα, à διδόω, pro δίδωμι, *do*: sic et δίδοι, Dor. pro δίδε, 2. sing. præs. imperat. act. contr. à δίδοε, -ε, pro δίδοθι, conjug. seq.

Διδόμην, Ion. pro διδόναι, præs. inf. act. à δίδωμι, *do*.

Δίδοτι, Dor. pro δίδωσι, *dat*; 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. act. à δίδωμι, *do*.

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδοθι, 2. sing. et in 3. pl. δίδοτε, *date*; à δίδωμι.

Δίδε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίδε, *dabat*; à διδόω· potest etiam esse imperat. præs. med. δίδε, et δίδοσο, *da*; διδέναι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præs. inf. act. διδὲς, præs. part. act. διδεσι, 3. pl. præs. ind act. à δίδωμι, *do*.

Διδεν, Ion. et Poët. pro διδόναι, *dare*; præs. inf. act. à δίδωμι· vel inf. à

Διδόω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, *fugio*: f. δράσω, p. ακα, q. à δράω, pro *fugio*, inus. pro *facio*, usitat. a. 1. ind. act. ἔδρασα, per Apocop. ἔδρα, opt. δραίην, inf. δρᾶναι, Dor. pro δρῆναι· part. δρὰς· à δρῆμι, conjug. sec.

Δίδραχμον, ε, τὸ, (sub. νόμισμα) *DIDRACHUM*, nummus duas continens drachmas, neut. gen. à

Δίδραχμος, ε, ὁ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*; à δὶς, *bis*, et δραχμὴ, *drachma*.

Διδυμάονε, *gemini*, *-os*: nom. et act. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, ε, ὁ ἡ, *geminus*.

Διδυματόκος, ε, ὁ, *gemellipara*: à δίδυμος, *geminus*, et τίκτω, *pario*; p. ind. m. τέτοκα.

Διδύμευσα, ης, ἡ, *quæ gemellis est fœtibus*; Cant. iv. 2.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ε, ὁ ἡ, *geminus, duplex*; δίδυμοι, *gemelli*, διδυμάονες, idem et etiam *bini*; q. à δύω, *duo*.

Διδυμοτόκοι, ων, αἱ, *parientes gemellos*.

Διδυμόχροος, contr. ες, ὁ ἡ, *bicolor*: à δίδυμος, *duplex*, et χρόα, *color*.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. et

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. et Æol. 2. sing. præs. imperat. act. à

ΔΙ'ΔΩΜΙ, *do, dono, constituo*: imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδεν, ες, ε, q. à διδόω· f. δώσω, a. 1. sub. act. δώσω, ης, η, pro δώκω, ης, η, p. δέδωκα, plusq. p. ἐδεδώκειν, et δεδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ind. act. ἔδωκα, ας, ε, (habens -κα, pro -σα, a. 1. cum ἵημι, *mitto*, et τίθημι, *pono*, q. v.) a. 2. ind. act. ἔδων, ως, ω, a. 2. imperat. act. 2. sing. δὸς, et in 2. pl. δότε, *date*; a. 2 sub. act. δῶ, ῷς, ῷ, a. 2. opt. act. δοίην, et Attic. δώην, ης, η, a. 2. inf. act. δοῦναι, a. 2. part. act. δὸς, δόντος, *qui dedit*; perf. pass. δέδομαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐδόθην, ης, η, a. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η, f. 1. pass. δοθήσομαι, η, ται, διδόναι δίκην, et διδόναι τιμωρίαν, signif. habent pass. ut Lat. *dare pœnas*. Tale est et διδόναι λόγον, *rationem reposci* seu *rationes administratæ reipublicæ*. Demosth.

Διδῶν, *dare*: præs. inf. act. Dor. pro διδεν.

Δίε, pro ἔδιε, *timebat*: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt esse a. 2. ind. act. verbi δείω, pro δείδω, cujus a. 2. ind. fit. ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε. 3. sing. imperf. ind. verbi διαβαίνω, *transvado*. Th. βαίνω, *eo*.

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, *trajicio*.

Διεβλήθην, *delatus fui*; a. 1. ind. pass. à διαβάλλω, *trajicio, calumnior*. Th. βάλλω, *jacio*.

Διεγείρω, *excito, suscito, expergefacio*: f. διεγερῶ, p. διήγερκα, a. 1. ind. act διήγειρα, imperf. ind. pass. διηγειρόμην, ε, ετο, a. 1. ind. pass. διηγέρθην. Th. ἐγείρω, *excito*.

Διεγερθεὶς, *excitatus*; a. 1. part. pass. ejusd.

Διέγερσις, εως, ἡ, *excitatio*; ab eod.

Διέγνωκα, *dijudicavi, decrevi*; perf. ind. act. διέγνων, a. 2. ind. act. à διαγινώσκω, q. v.

Διεγγυάω, ῶ, *oppignero*; in med. *spondeo; sponsores do*.

Διεδάσσατο, *distribuit*: 3. sing. a. 1. ind. m. Poët. gem. σσ, sic διεδάσσαο, 2. sing. ejusd. temp. pro διεδάσσω, Ion. ω mutatur in αο· à διαδάζω, *distribuo*; f. δάσω. Th. δαίω, *divido*.

Διέδεξε, et διέδεξαν, Ion. pro διέδειξε, et διέδειξαν, 3. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi διαδείκνυμι, f. ξω, p. χα, *ostendo*.

Διέδην, adv. διὰ τέλες, Hesych. à διΐημι, *trajicio*, aut *transeo*.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. ind. pass. à διαδίδωμι, *trado per manus*. Th. δίδωμι, *do*.

Διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. verbi διαδοκέω, vel διαδόκω, *videor*; f. δοκήσω, vel δόξω.

Διέδρα, *effugit*: Dor. pro διέδρη, 3.

sing. a. 2. ind. act. à διάδρημι, *effugio*, quod à διὰ, et δρῆμι, inus. pro quo διδράσκω, usurpatur.

Διίδωκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, *per manus trado*.

Διίζωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à διαζώννυμι, *præcingo*; f. ζώσω. Th. ζόω, ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.

Διίθετο, *pepigit*; 3. sing a. 2. ind. m. à διατίθημι· a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. ind. m. ἐθέμην· et

Διίθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, *dispono*; à διὰ, et τίθημι, *pono*.

Δίει, 3. sing. imperf. ind. act. (tanquam à διέω,) verbi διΐημι, *transmitto*, *trajicio*. Potest enim esse 3. sing. præs. ind. act. verbi δίω, pro δειδώ, *timeo*. Tum δίει, *trajice*; est 2. sing. præs. imperat. (ut ἴθι, vel εἶ, 3. sing. ἴω, ab inusit. ἴω,) verbi ἴημι, *eo*.

Διειδὴς, ἐος, vel ἔως, et τὸ διειδὲς, *conspicuus*, *clarus*, *a*, *um*. Th. εἴδω, *video*.

Διείδω, et διαείδω, *dignosco*, *perspicio*. Th. εἴδω, *scio*, q. v.

Διεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαιρέω, *divido*; f. ήσω, p. ηκα, a. 2. ind. act. εἷλον, ες, ε. Th. αἱρέω, *capio*.

Διειλημμένος, ε, *interceptus*, *distinctus*; part. perf. pass. à διαλαμβάνω.

Διείληφα, ejusd. verbi perf. ind. act.

*Δίειμι, *transeo*, *penetro*, *prosequor*.

Διείρεο, *interroga*; 2. sing. præs. imperat. m. Ion. pro διείρε· à

Διείρομαι, *inquiro*, *interrogo*: à διὰ, et εἴρω·

Διεκβάλλω, *trajicio*, *per medium emitto*; p. διεκβέβληκα· à διὰ, ἐξ, et βάλλω, *jacio*. Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, *trajectio*, *eruptio*.

Διέκειτο, *constitutum erat*: 3. sing. imperf. ind. m. à διάκειμι. Th. κεῖμαι, f. 1. m. κείσομαι, *jaceo*.

Διεκκύπτω, f. ψω, *perspicio*: à δια, ἐκ, et κύπτω.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακόπτω, *disseco*. Th. κόπτω, *scindo*.

Διεκπλέω, f. εύσω, *enavigo*.

Διέκπλοος, contr. -ους, ου, ὁ, *transitus*, *eductio*, *enavigatio*: à διὰ, et ἐκπλέω, *enavigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Διεκπλώειν, Ion. et Poët. pro διεκπλεῖν, *navigio trajicere*: præs. inf. act. contr. ab eod. verbo.

Διέκριθεν, Bœot. pro διεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à διακρίνω, *discerno*.

Διέκροος, contr. -ους, ου, ὁ, *fluxus aquarum per aliquem locum*: à διὰ, et ἐκροὴ, quod ab ἐκρέω, *effluo*. Th. ῥέω, *fluo*.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. ind. act. à διακωλύω, f. ύσω, *obnixè prohibeo*. Th. κωλύω, *impedio*.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, *lateo*; f. 1. m. *prorsus*, λήσομαι, p. act. λέληθα. Th. λανθάνω, *lateo*.

Διελάλουν, imperf. ind. act. contr. à διαλαλέω, *divulgo*. Th. λαλέω, *loquor*.

Διελαύνω, f. λάσω, *decurro in armis*, *transeo*, *trajicio*.

Διελέγετο, 2. sing. imperf. ind. m. vel pass. à διαλέγομαι, *colloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Διελέγχω, f. ξω, p. χα, *redarguo*, *refello*; præs. pass. διελέγχομαι, *redarguor*, *reus fio*: p. pass. διήλεγμαι, vel -εγμαι, ξαι, κται, part. διηλεγμένος, vel -εγμένος, *accusatus*. Th. ἐλέγχω, *arguo*.

Διελεῖν, *divisisse*; a. 2. inf. act. διελὼν, a. 2. part. act. à διαιρέω, *divido*. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. ind. act. εἷλον, (ab obsol. ἕλω, vel εἵλω,) indè fort. Angl. TO DEAL, A DEAL.

Διελευσόμεθα, *transibimus*, 1. pl. f. 1. ind. m. verbi διέρχομαι, *transeo*; f. 1. m. διελεύσομαι.

Διελέχθην, 1. sing. et in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, *dissero*, *colloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Διελήλυθα, *transivi*; Att. perf. ind. m. et

Διεληλυθότα, acc. sing. mas. part. præt. m. à διέρχομαι, *transeo*, quod vide: et in p. ind. m. Att. διελήλυθα.

Διέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, *percurro*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. 1. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ind. act. ἦλθον.

Διελοιδοροῦντο, *conviciis afficiebantur*; 3. pl. imperf. ind. pass. à διαλοιδορέω, *convicior*. Th. λοίδορος, *convitiator*.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. pro διείλοντο, à διαιρέω, *divido*; a. 2. ind. act. διεῖλον. Th. αἱρέω, *eligo*.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. à διαμαρτύρομαι, *etiam* atque *etiam obtestor*; f. 1. m. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυρ, *testis*.

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. ind. m. à διαμάχομαι, *dimico*. Th. μάχομαι, *pugno*; f. 1. m. μαχήσομαι.

Διεμβάλλω, f. 1. vel 2. act. αλῶ, *injicio*, *immitto*.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμερίζω, *partior*, *distribuo*; à διὰ, et μερίζω, *divido*. Th. μείρω.

Διεμπιμπλάω, -ημι, f. πλήσω, *impleo*.

Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, *coëmo*, *mercor*, *divendo*. Ex διὰ et ἐμπολάω, *negotior*.

Διενέγκας, et διενεγκὼν, *præstans*, *eximius*; part. a. 1. et 2. act. à διαφέρω.

Διενέγκω, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, *differo*.

Διενεγκαι, *conficere*; a. 1. inf. act. Poët. verbi διαφέρω.

Διενενόηντο, Ion. pro διενενόηντο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi διανοέομαι, -οῦμαι, *cogito*; à διὰ, et νοέω. Th. νοῦς, *mens*.

Διενήνοχα, ας, ε, præt. ind. m. à διαφέρω, *differo*; f. οίσω, p. ind. med. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, *totum annum in aliquo loco transigo*, vel *alicui rei incumbo*: à διὰ, et ἐνιαυτὸς, *annus*.

Διενοήθη, *doluit in corde*: 3. sing. a. 1. ind. pass. à διανοέομαι.

Διεξάγω, f. αξω, *traduco*, *transigo*, *litem dirimo*: à διὰ, ἐξ, et ἄγω, *duco*.

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *traductio*, *transactio*, *compositio*: ab eod

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξῇξε, *cum impetu transiit*: 3. sing. a. 1. ind. act. à διὰ, ἐξ, et ἀΐσσω, *irruo*; f. ξω, a. 1. ind. act. ᾖξα, ας, ε.

Διέξειμι, *narro*, *edissero*, *mente revolvo*; *recito*; item *transeo*: à διὰ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

Διέξεισιν, ejusd. 3. pl. præs. ind. cum ν ἐφελκ.

Διεξελᾶν, seu διεξελαύνειν, *transire*, præs. inf. act. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. et

Διεξεληλύθασι, ας, ε, *transii*; præt. ind. m. Att. verbi διεξέρχομαι, *pertranseo*.

Διεξελθεῖν, *transiisse*: a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, præs. inf. act. *explicare quod est implicitum*, *dissolvere*; à διὰ, ἐξ, et ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. ἑλίκω, *volvo*.

Διεξερευνάω, ῶ, f. ήσω, *pervestigo*, *perscrutor*. Ex διὰ, ἐξ, et ἐρευνάω, *indago*.

Διεξέρχομαι, *pertranseo*, *digredior*, *enarro*: item *legendo percurro*; à διὰ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, *eo*.

Διεξέρχονται, ejusd. 3. pl. præs. ind. et διεξερχόμενος, η, ον, præs. part. ejusd.

Διεξίμεναι, *enarrare*; Dor. pro διεξιέναι, præs. inf. act. à διέξειμι, vel διεξίημι, *enarro*, *transeo*; quod à διὰ, ἐξ, et εἶμι, vel ἵημι, *eo*, vid. Them. ἴω, *eo*.

Διεξιέναι, pro διάγειν, *traducere*: vide in διεξίμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, *compitum digressus*, *decursus*, *exitus*, *latior*: à διὰ, et ἔξοδος, *via quâ exitur*. Th. ὁδὸς, *via*.

Διεπέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à διαπεράω, *trajicio*. Th. περάω, *transeo*; f. άσω, p. πεπέρακα, quod à πέρας, *terminus*, vel πέρα, *ultrà*.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαπίπτω, *intercido*, *elabor*. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. ind. med. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ind. act. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro διέφραδον, ες, ε, *dixi*, *disserui*; à διὰ, et φράζω, *dico*; f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ind. act. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Διέποντι, *gubernant*: Dor. pro

Διέπουσι, 3. pl. præs. ind. act. à διέπω, *rego*.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi διαπέρθω, *devasto*. Th. πέρθω, *vasto*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔπραθον.

Διέπρησσον, *exegi*; 1. sing. imperf. ind. act. Ion. à διαπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, *efficio*. Th. πράσσω, vel -ττω, *facio*. Est et διαπρήσσω, *pertranseo*; factum per Sync. et Epenth. τοῦ τ, à (διὰ, et) fut. περήσω, quod à περάω, *transeo*, venit.

Διέπω, *administro*, *rego*, *guberno*: à διὰ, et ἕπω, *curo*, *ago*, *operor*, q. v.

Διεργάζεσθαι, præs. inf. *conficere*, *interficere*: vide ἐργάζομαι.

Διερεθίζω, f. ίσω, *valdè irrito*, *excito*: undè διερέθισμα, ατος, τὸ, *irritamentum*.

Διερείδω, f. είσω, *infigo*; διερείδομαι, *innitor*; *urgeo*, *insto*: διερείδομαι σκίμπωνι χερός, *baculo innitor*. Eurip. Hec. 65.

Διερέσσω, -ττω, f. ξω, *trajicio*, *remigo per*.

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, *indago*, *pervestigo*, *perscrutor*: à διὰ, ex ἐρευνάω, *indago*.

Διερευνῶν, ejusd. part. præs. act. contr.

Διερὴν, acc. sing. f. g. Ion. à διερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*, *madidus*. Th. διαίνω, vel δίημι, *humecto*.

Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, *interpres*: à

Διερμηνεύω, *interpretor*; imperf. ind. act. διηρμήνευον, ες, ε, præs. imperat. act. διερμήνευε, έτω, f. 1. act. εύσω, p. act. διηρμήνευκα. A διὰ, et ἑρμηνεύω, *interpretor*: quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Διερρηγνύμην, σο, το, imperf. ind. pass. verbi διαρρήγνυμι, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*; f. ῥήξω, p. ἔρρηχα.

Διέῤῥηξα, ας, ε, ejusd. aor. 1. ind. act.

Διέῤῥιψα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαῤῥίπτω, disjicio: à διὰ, et ῥίπτω, jacio; f. ψω, p. ἔῤῥιφα.

Διέρχομαι, transeo, prætereo, progredior; enarro, percurro; conficio, perago; obambulo: imperf. ind. m. διηρχόμην, ε, ετο, f. 1. m. διελεύσομαι, a. 2. ind. act. διῆλθον, ες, ε, a. 2 sub. act. διέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. διελθεῖν, a. 2. part. act. διελθών, όντος, præt. m. Att. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, eo, venio.

Διερωτάω, ῶ, percontor, interrogo: fut. ήσω, præt. διηρώτηκα, a. 1. ind. act. διηρώτησα, a. 1. part. act. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, quæro.

Διεσάφησα, ας, ε, et in 3. pl. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. à διασαφέω, significo: p. act. διασεσάφηκα. A διὰ, et σαφὴς, perspicuus.

Δίεσις, εως, ἡ, divisio; transmissio; item musicus tonus minimus: à διΐημι, transmitto: quod à διὰ, e ἵημι. Est et δίεσις, perfusio: à διίημι, perfundo.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, dispergo.

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. pass. à διασκορπίζω, dispergo; f. ίσω. Th. σκορπίζω, spargo.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διὰ, et σπαράσσω, vel -αττω, discerpo, lacero: f. ξω, p. ἐσπάραχα, a. 1. part. act. σπαράξας.

Διεσπάρην, 1. sing. et in 3. pl. διεσπάρησαν. a. 2. ind. pass. sic. διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, dispergo; f. ερῶ, a. 1. ind. act. διέσπειρα. Th. σπείρω, semino.

Διεσπάσθαι, perf. inf. pass. à διασπάω, discerpo; f. σω, p. διέσπακα, a. 1. ind. pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, traho.

Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide διεσπάρην, suprà.

Διέσσυτο, motus est; 3. sing. plusq. p. ind. pass. Poët. pro διεσέσυτο, à perf. ἔσσυμαι, per Metathesin pro σέσυμαι, ab inus. σύω, vel à σεύω, agito: f. 1. pass. συθήσομαι. Th. σείω, quatio.

Διεστάλησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Διεστειλάμην, ω, ατο, et in 1. pl. διεστειλάμεθα, a. 1. ind. m. à διαστέλλω, mando: f. ελῶ, p. διέσταλκα, a. 2. ind. act. διέσταλον· p. m. διέστολα. Th. στέλλω, mitto.

Διέστην, ης, η, disjunctus fui; a. 2. ind. act. à διΐστημι, disto; f. διαστήσω, p. διέστηκα, -ακα, ας, ε, a. 1. ind. act. διέστησα. Th. ἵστημι, sto, q. v.

Διέστιχε, discessit; 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαστείχω, f. ξω, discedo. Th. στείχω, vado.

Διεστραμμένος, η, ον, perversus, a, um; perf. part. pass. à διαστρέφω, perverto; f. ψω, p. διέστροφα. A διὰ, et στρέφω, verto.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διεστὼς, et in f. g. διεστῶσα, et in acc. pl. fœm. διεστώσας, dissitas: perf. part. act. per Crasin, pro διεστακὼς, -εστακυῖα, et Ion. -εστεὼς, et per Crasin, -εστὼς, ῶτος, et in f. g. -εστῶσα, -ώσης, et in n. g. -εστὸς. Th. ἵστημι, sto.

Διέσχε, divisit; 3. sing. a. 2. ind. act. à διέχω. Th. ἔχω, habeo.

Διεσώθην, ης, η, et in 3 pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, conservo. Th. σώζω, servo.

Διέσωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, servo.

Διέταξε, disposuit; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάσσω, vel -ττω, ordino: f. ξω, p. τέταχα. Th. τάσσω, ττω.

Διεταράχθην, ης, η, perturbatus fui, a. 1. ind. pass. à διαταράσσω, vel -ττω, perturbo; f. ξω, p. χα. Th. ταράσσω, turbo.

Διετεκμήραντο, destinarunt; 3. pl. a. 1. ind. m. à διατεκμαίρω, certis signis probo, vel ostendo; f. αρῶ, a. 1. ind. act διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, signum.

Διετέλει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. verbi διατελέω, permaneo; f. έσω, et ήσω, a. 1. ind. act. διετέλεσα. Th. τέλος, finis.

Διετετάχατο, Ion. pro διατεταγμένοι, ἦσαν, instructi fuerant; 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi διατάσσω, q. v.

Διετήρει, 3. sing. imperf. ind. act. διετήρεον, -ουν, εες, ει, verbi διατηρέω, conservo; f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ind. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω, servo, q. v.

Διετηρὶς, ίδος, ἡ, idem ac διετία, et ab iisd.

Διετὴς, έος, ὁ ἡ, bimulus, biennis; à δὶ, pro δὶς, bis, et ἔτος, annus, q. v.

Διετία, ας, ἡ, biennium; à δὶς, bis, et ἔτος, annus, q. v.

Διέτμαγεν, divisi sunt; pro διετμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Bœot. Sync. à διατμήγω, vel -τμήσσω, disseco; f. 2. act. -τμαγῶ, a. 2. ind. act. ἔτμαγον. Th. τέμνω, seco, q. v.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, discidit, 3. sing. a. 1. ind act. ejusd. verbi.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διατρίβω, commoror. Th. τρίβω, tero; f. ψω, p. τέτριφα.

Διέτρεψεν, dilapidavit; 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi

Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, discerno, distinguo, dijudico, disputo, discutio, accuratè examino. Ex διὰ et εὐκρινὴς, dijudicatu facilis.

Διευκρίνησις, εως, ἡ, discretio, discussio.

Διευλαβέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, metuo; caveo.

Διέφαυσεν, illuxit: 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· à verbo διαφαύσκω, f. φαύσω. Them. φάω, luceo, q. v.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, corrumpo; f. ερῶ, p. διέφθαρκα, a. 1. inf. act. διέφθειραι, a. 1. inf. act. διαφθεῖραι, p. m. διέφθορα· à διά, et φθείρω, corrumpo. Th. φθίω, idem, q. v.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Διέφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. à διά, et φῦμι, vel φύω, gigno, nascor; a. 2 ind. act. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρισάσθε, interfecistis; 2. pl. a. 1. ind. m. διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, interficio; f. ίσω, p. διακεχείρικα, a. 1. ind. act. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Διεχὴς, έος, ὁ ἡ, disjunctus, discretus; cui opp. συνεχὴς, continuus.

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. διεχρησάμην, ω, ατο, à διαχράομαι, f. 1. m. ήσομαι, idem quod χράομαι, utor, quod à χράω, commodo.

Διέχω, disjungo, distineo; disto: à διὰ, et ἔχω, q. v.

Διέψευσαι, 3. sing. perf. ind. pass. διέψευσμαι, σαι, ται, verbi διαψεύδομαι, mentior. Th. ψεύδω, fallo, decipio, q. v.

Δίζεο, quære, 2. sing. præs. imperat. m. Ion. pro δίζεσο, præs. inf. m. δίζεσθαι· et

Δίζηαι, Poëticâ ectasi, pro δίζεαι, Ion. pro δίζεσαι, 2. sing. præs. ind. m. à

Δίζημι, (-ημαι, -εμαι,) quæro; f. 1. m. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεθα, 1. pl. præs. ind. διζήμενος, perquirens; præs. part. ab eod. verbo.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, υγος, ὁ ἡ, bijugis, e: vel bijugus, a, um, duplex: à δὶς, bis, et ζυγὸς, jugum, à ζεύγνυμι, jungo; invenitur et δίζυγος, ε, ὁ ἡ, idem; ex antec. gen. factum.

ΔΙ'ΖΩ, dubito; quæro; studeo: f. σω, p. κα. Hinc δίζημι, f. ήσω, (qu. à διζέω, obsol.) idem de quo suprà.

Δίζων, Dor. pro δίζουν, geminum; n. g. contr. à δίζοος, ου, et δίζως, duplicis vitæ; à δὶς, bis, et ζωὴ, vita.

Δίζως, ου, ὁ ἡ, qui geminam habet vitam; à δὶς, et ζωὴ, vita.

Δίη, divina, Ion. pro δῖα, f. g. à δῖος. q. δίϊος, Jovialis; à Διὸς, gen. à Ζεὺς, Jupiter.

Διήγειρα, ας, ε, et. in 3. pl. διήγειραν, a. 1. ind. act. verbi διεγείρω, excito; f. ερῶ, p. διήγερκα. a. 1. ind. pass. διηγέρθην. A διὰ, et ἐγείρω, excito, q. v.

Διηγέομαι, -οῦμαι, narro, commemoro, dissero, διηγέου, contr. -οῦ, narra; præs. m. imperat. f. 1. m. διηγήσομαι, p. pass. διήγημαι, a. 1. ind. m. διηγησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. διηγήσωμαι. A διὰ, et ἡγέομαι, duco, q. v.

Διήγημα, ατος, τὸ, et

Διήγησις, εως, ἡ, narratio; commemoratio: à perf. ind. pass. præc. verbi.

Διῄειν, plusq. p. ind. m. et in 3. pl. διῄεσαν, -εισαν, Att. à δίειμι, transeo: à διὰ, et εἶμι, eo, q. v.

Διηθέω, ῶ, et διήθω, percolo, eluo: f. ήσω· à διὰ per, et ἠθέω, vel ἤθω, colo.

Διηκόνεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, ει, imperf. ind. act. contr. à διακονέω, ministro: f. ήσω, p. διηκόνηκα. Th. κονέω, festino, q. v.

Διηκονέω, ministro, et διήκονος, ε, ὁ, minister; Ion. pro διακονέω, et διάκονος, q. v.

Διηκόσιοι, ducenti: pro διακόσιοι· à δὶς, bis, et ἑκατὸν, centum, q. v.

Διήκω, pervado, pertranseo, pertineo; f. ξω. A διὰ, et ἥκω, venio, q. v.

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à διέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio; f. 1. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ind. act. per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω, litem dirimo, permuto. Th. ἀλλάττω, muto; f. ξω, p. χα.

Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. ind. act. à διαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco; f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἥμαρτον.

ΔΙ'ΗΜΙ, humecto, perfundo, diluo.

Διήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à δια-

φέρω, *differo*; f. διοίσω, a. 2. ind. διήνεγκον. Th. φέρω, *fero*, q. v.

Διηνεκέεσσιν, dat. pl. Poet. à

Διηνεκὴς, ὁ ϗ ἡ, et τὸ διηνεκὲς, gen. έος, *perpetuus, perennis, continuus*: à διὰ, et ἠνεκὴς, *continuus*; διηνεκὲς, adverbialitèr et

Διηνεκῶς, et διηνεκέως, apud Poët. adv. *continuò, assiduè, perpetuò*.

Διήνεμος, ȣ, ὁ, *locus venti flatibus expositus*: δι' ȣ̃ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel *qui à vento fertur*, vel *instar venti velox*, Th. ἄνεμος, *ventus*, q. v.

Διηνέχθην, -ίγχθην, *dissensi*; aor. 1. ind. pass. à διαφέρομαι.

Διήνοιξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. διηνοίχθην, ης, ἡ, *apertus fui*; a. 1. ind. pass. à διανοίγω, *adaperio*: quod ex ἀνοίγω, compos. ex ἀνὰ, et ὀνοίγω, *aperio*, q. v.

Διῆξε, per Crasin. Ion. pro διήϊξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαΐσσω, *cum impetu transeo per aliquem locum*. Th. ἀΐσσω, *ruo, irruo*, q. v.

Διηπόρει, 3. sing. imperf. ind. act. διηπόρεον, -ȣν, à διαπορέω, *ambigo*; fut. ήσω, præt. διηπόρηκα· à διὰ, et πείρω, *transadigo*: præt. ind. med. πέπορα.

Διήρεσα, *trajeci*: a. 1. ind. act. irregulariter, à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*.

Διήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, sub. ναῦς, (vel διήρες, πλοῖον) *biremis, navis quæ binis remis agitur*: à δὶς, *bis*, et ἐρέσσω, *remigo*, q. v.

Διήρηται, -ῆται, 3. sing. perf. ind. pass. διηρημένος, εμένος, ȣ, perf. part. pass. à διαιρέω, *distinguo*. Th. αἱρέω, *capio*, q. v.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. ind. act. à διερμηνεύω, *interpretor*; f. εύσω, p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres*

Διήρπασα, -ξα, ας, ε, a. 1. ind. act verbi διαρπάζω, *diripio*.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass qu. à διείργω, *dirimo*. Th. εἴργω, *includo*, q. v.

Διηρχόμην, ȣ, ετο, imperf. ind. med. verbi διέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *eo, venio*, q. v.

Διῆσαν, 3 pl. aor. 1. ind. act. reguláriter, à διΐημι, *transmitto*, fut. διήσω, quod à διέω. Th. ἵημι, *mitto*, q. v.

Διῃτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. contr. à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, *vivendi mos*, q. v.

Διῄτησα, *arbitratus sum*; pro ἐδιαίτησα, a. 1. ind. act. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, *arbitrium*, q. v.

Διηχέω, -ῶ, f. ήσω, *persono*. Th. ἦχος, *sonus*, q. v.

Διθάλλασσος, vel -αττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bimaris*: à δὶς, *bis*, et θάλασσα, *mare*. Est ergo locus qui *utrinque* mari adluitur.

Διθύραμβος, ȣ, ὁ, *Dithyrambus*, cognomen Bacchi; *genus carminis in honorem* Bacchi. Ex διθύρος, *biforis*, et ἐμβαίνω, *ingredior*.

Δίθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *biforis, bivalvis*; à δὶς, *bis*, et θύρα, *janua*, q. v.

Διΐ, *Jovi*; dat. sing. à Ζεὺς, Διὸς. *Jupiter*.

Διΐημι, *transmitto, trajicio*; *dimitto*: undè διειμένος, part. perf. pass. *dimissus*; à διὰ, et ἵημι. *mitto*.

Διϊκνέομαι, -ȣ̃μαι, *vado, permeo*; *pervenio*; *enarro*; præs. part. m. διϊκνέμενος, f. 1. m. διΐξομαι, p. pass. διΐγμαι, a. 2. ind. m. διϊκόμην, ȣ, ετο. Th. ἱκνέομαι, *venio*, q. v.

Διΐξομαι, *permeabo*; ejusd. f. 1. ind. m.

Διϊπετὴς, vel Διοπετὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, à *Jove delapsus*, *qui cœlitùs decidit*: ut pluvia, &c. undè fluvios, διϊπετέας appellat Hom. à dat. et gen. Ζεὺς, *Jupiter*, et πίπτω, *cado*.

Διϊπτάμενος, præs. part. m. à διΐπταμαι, *pervolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*: f. 1. m. πτήσομαι.

Διϊσάναι, *dirimere*; præs. inf. act. à διΐστημι. Διϊσάνω, *dirimo, divello*: à διΐστημι.

Διΐστημι, *distinguo, separo, disto*; f. διαστήσω, p. διέστηκα, a. 1. ind. act. διέστησα, a. 1. part. act. διαστήσας, αντος, a. 2. ind. act. διέστην, ης, ἡ, *disjunctus fui*: à διὰ, et ἵστημι, *statuo*, q. v.

Διϊσχυρίζομαι, *affirmo, assevero*; imperf. ind. m. διϊσχυριζόμην, ȣ, ετο· à διὰ, et ἰσχυρίζομαι; quod ab ἰσχυρὸς. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Διΐχθαι, perf. ind. pass. à διϊκνέομαι, *pervenio*.

Δίκα, ας, ἁ, Doricè pro δίκη, ης, ἡ, *mos, consuetudo*, q. v.

Δικαζέμεναι, *decernere*; præs. inf. act. Ion. pro δικάζειν· et

Δικάζεσθαι, *judico premi*: præs. inf. pass. à

Δικάζω, *jus, dico, judico*; item *litigo, in jus voco*; f. άσω, p. ακα, part. præs. act. δικάζων, οντ𐅃, præs. part. pass. δικαζόμεν𐅃. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δίκαι', pro δικαία, *justa*: à δίκαιος, q. v.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, *justitia*.

Δικαιεῦμαι, præs. ind. pass. Dor. pro δικαιȣ̃μαι, *mulctor*: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, *jurisdictio*: item *causa idonea*: et

Δικαιοδότης, ȣ, ὁ, juris dator, *juridicus*; à δίκη, *jus*, et δίδωμι, *do*, q. v.

Δικαιέεσθε, -ȣ̃σθε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. pass. verbi δικαιόω.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, *justum judicium*; q. d. δικαία, κρίσις· à δίκαιος, et κρίνω, *judico*, q. v.

Δικαιοκρίτης, ȣ, ὁ, *justus judex*; qu. δίκαιος κριτής· ab eod.

Δικαιολογέω, -ῶ, f. ήσω, *judicio contendo*: *accuso*: *defendo*: et

Δικαιολογία, ας, ἡ, *causæ suæ defensio*; *allegatio*. Th. λέγω, *colligo*. q. v.

Δικαιόπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *justitiam in suis urbibus colens*; Epith. insulæ, Pind. à πόλις, *urbs*, et δίκη, *jus*.

Δίκαιος, αία, αιον, *justus, a, um*; *æquus, dignus, innocens, probus*: in compar. δικαιότερος, superl. δικαιότατ𐅃. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, *justitia, æquitas*: ab eod.

Δικαιόω, -ῶ, *justifico*, *justum* et *æquum pronuntio*; *justum censeo*, præs. inf. act. δικαιόειν, contr. -ȣ̃ν, part. præs. act. δικαιόων, -ῶν, -όοντ𐅃, -ȣ̃ντ𐅃, fut. ώσω, præt. δεδικαίωκα, præs. ind. pass. δικαιόμαι, -ȣ̃μαι, *justificor, absolvor*; item *mulctor*; præs. inf. pass. δικαιόεσθαι, -ȣ̃σθαι· perf. pass. δεδικαίωμαι, part. perf. pass. δεδικαιωμέν𐅃, a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. δικαιώθητι, ήτω, a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. pass. δικαιωθήσομαι, η, εται. Them. δίκη, *jus*, q. v. Hinc

Δικαίωμα, ατος, τὸ, *justè factum*; *jus*; *privilegium*: *justificatio*: δικαιώματα, ων, τὰ, *mandata Dei de externis ceremoniis*.

Δικαίως, adv. *justè, meritè, jurè*: à δίκαι𐅃, q. v. Et

Δικαίωσις, εως, ἡ, *justificatio*: ab eod.

Δικᾷν, *judicare*; Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, *forensis, judicialis*; item *causidicus*. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικανὸς, ȣ̃, ὁ, *causidicus*, qui δίκας tractat. à Th. supradict.

Δικάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *biceps*; δικάρηνα, ων, όι, *bicipites*: à δὶς, *bis*, et κάρηνον, *caput*, q. v.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, *jus*, q. v.

Δικάσῃς, ῃ, 2. et 3 sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, *jus dico*, q. v.

Δικασπόλος, ȣ, ὁ, *judex*. *qui versatur circa jus*; *rex*; à δίκη, et πολέω, *versor*.

Δικάσσαι, gem. σ. Poët. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. δικάσει, 3. sing. f. 1. ind. act. à δικάζω, *jus dico*. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Δικαστήριον, ȣ, τὸ, *forum judiciale*, *tribunal*; *judicium*: et

Δικαστὴς, ȣ, ὁ, *judex, ultor*: à δικάζω, perf. ind. pass. δεδίκασμαι.

Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad judicium pertinens*; *judiciarius*: ab eod. verbo

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, *ligo, bifidus, bidens, instrumentum rusticum*: q. à δὶς, et κέλλω, *moveo*, q. v.

Δικέραος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, item δικέρως, ω, δίκερ𐅃, δικέραι𐅃, δίκραι𐅃, δίκραιρ𐅃, δίκρο𐅃, et δίκερως, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bicornis*: à δὶς, et κέρας, *cornu*, q. v.

Δικέφαλ𐅃, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *biceps*: à δὶς, et κεφαλὴ, *caput*, q. v.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, propriè *jus*, (νόμος, *lex*; et θέμις, *fas*:) *justitia*, *DICA*, *causa, judicatio*; *pœna, vindicta*; item *mos jure receptus*: δίκην διδόναι, *dare pœnas, causam dicere, judicio sisti*.

Δίκην, (sub. κατὰ) *more*; à δίκη, *mos*, q. v.

Δίκησις, εως, ἡ, *vindicta*: qu. à δικάω.

Δικλὶς, ίδ𐅃, ἡ, *fores geminas valvae bifores*; à δὶς, *bis*, et κλείω, *claudo*; vel à κλεὶς, *clavis*.

Δικογραφία, ας, ἡ, *scriptio causarum*. Th. γράφω, *scribo*, et δίκη, *causa*, q. v.

Δίκρανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *biceps*: cui duo κράνα.

ΔΙ'ΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμον, ȣ, τὸ, et δίκταμνος, ȣ, ὁ, *DICTAMNUM*, *-US*, herba sic dicta; Angl. DITTANY. A

Δίκτη, ης, ἡ, mons in Creta.

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ȣ, τὸ, *rete*: q. à δίκω, *jacio*. Hinc

Δικτυόω, -ῶ, f. ώσω, *irretio*.

Δικτυωτὸς, ἡ, ὸν, *ad formam retis factus*, *reticulatus*: à δίκτυον, *rete*, q. v.

ΔΙ'ΚΩ, *jacio*; *dejicio*: δικεῖν pro βάλλειν.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, *syllogismus utrinque constringens*: à δὶς, et λῆμμα, quod à λαμβάνω, *capio*, q. v.

Διλογέω, -ῶ, f. ήσω, bis *idem dico*, *res easdem*, vel *antedictas repeto*.

Δίλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *billinguis, fallax*: à δὶς, et λόγος, *sermo*.

Δίλοφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -η, -ον, *duplicem cristam habens*: à δὶς, et λόφος, q. v.

Διμάχαιροι, ων, οἱ, *binis gladiis armati.*

Διμερὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *bipartitus, bimembris*: et

Διμερῶς, adv. *bipartitò*: à δὶς, et μέρος, *pars*, quod à μείρω, *divido*, q. v.

Διμηλαίνω, f. ανῶ, *labra moveo, distorqueo*: à διά, et μῆλα, *labra*, q. v.

Δίμιτρον, ου, τὸ, *ligamen duplex*: à δὶς, et μίτρα, *cinctus*, q. v.

Διμναῖος, αία, αῖον, *qui duarum minarum est, duarum minarum pretium æquans*: ex δὶς et μνᾶ, *mina.*

Δίνασε, Dor. et Ion. pro ἐδίνησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δινέω, *moveo.* Th. δίνη, *vortex*, q. v.

Δινέμεν, *vertere*; præs. inf. act. Ion. ut δινέμεναι, Æol. pro δινεῖν· à δινέω, *moveo*, ab eod.

Δινεύεσκ', pro δινεύεσκε, *volutabat se*; 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίνευε· à

Δινεύω, f. εύσω, Æol. pro

Δινέω, *instar vorticis circumago, moveo, verso*; *moveo* vel *voluto me, versor*: f. ήσω, p. δεδίνηκα· à

ΔΙΝΗ, ης, ἡ, *vortex, gurges*: δίνῃς, dat. pl. Ion. pro δίναις.

Δινητὸς, ἡ, ὸν, *volubilis.*

Δινήεις, εσσα, εν, *vorticosus, a, um.* Th. δίνη, *vortex*, q. v.

Δινοβία, ας, ἡ, *violentus vortex*: quasi δίνη βιαία.

Δῖνος, ου, ὁ, idem ac δίνη, *turbo, gyrus*; item *vertigo, tornus, poculum*: at

Δινὸς, ἡ, ὸν, *vorticosus*: et δινώδης, εος, ὁ ξ ἡ, idem, à δίνη, q. v.

Δινόω, ῶ, f. ώσω, et δίνω, f. νῶ, *torno*: ab eod. q. v.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, *rotundus, versatilis, torno factus*: ab eod. verbo.

Διξὸς, ἡ, ὸν, *geminus*: Ion. pro δισσὸς, ἡ, ὸν, idem.

Διὸ, conj. *ideò, propterea, idcirco, proindè, quapropter, quamobrem*: à διὰ ὃ, *propter quod.*

Διογενὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *Jove genitus, seu ortus*; *generosus*: voc. ὦ Διογενὲς· à Ζεὺς, gen. Διὸς, *Jupiter*, et γίνομαι, *nascor*, q. v.

Διογένης, εος, ὁ, *DIOGENES*: nom. propr. Philosophi Sinopensis Stoici.

Διόγνητος, ου, ὁ ξ ἡ, *Jove generatus, generosus*: à Διὸς, gen. à Ζεὺς, et γνητὸς, per Sync. pro γεννητός. Th. γίνομαι, *nascor*, q. v.

Διοδεύω, iter facio per, *transeo, commeo*: imperf. ind. act. διώδευον, f. εύσω, p. διώδευκα, a. 1. ind. act. διώδευσα· à διὰ et ὁδὸς, *via*, q. v.

Διοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, *permeo*; à διὰ, et πόρος, p. ind. m. πέπορα.

Δίοδος, ου, ἡ, *transitus*: à διὰ et ὁδὸς, *transeo*, q. v.

Διόθεν, adv. è loco, à *Jove.* Th. Ζεὺς, gen. Διὸς, *Jupiter.*

Διοιδαίνω, *intumesco, erumpo.*

Διοικέω, ῶ, *seorsum habito*; item activè *ordino, rego, administro*: præs. imperat. act. 2. sing. contr. διοίκει, f. ήσω, p. διῴκηκα, 3. sing. præs. ind. pass. contr. διοικεῖται, f. 1. m. διοικήσομαι· à διὰ, et οἰκέω, domum habeo, *habito.* Th. οἶκος, *domus*, q. v.

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio, moderatio*: à perf. ind. pass. ejusd verbi.

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, *negotiorum gestor, dispensator.*

Διοικίζω, fut. ίσω, præt. ικα, *dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco*: à διὰ, et οἰκίζω, *ædifico*, ab οἶκος, *domus*, q. v.

Διοικοῦντας, acc. pl. præs. part. act. contr. à διοικέω, q. v.

Διοιστρέω, ῶ, f. ήσω, *vehementi cupiditate* ac *propè insanâ incendo.*

Διοίσω, *differam*; 1. sing. f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, *differo*: quod vide.

Διοκλεῦς, ῆος, ὁ, *DIOCLEUS*: accusat. sing. Διοκλῆα, nom. propr.

Διοκλῆς, εος, ὁ, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES*, nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διολισθαίνω, -θέω, ῶ, f. ήσω, labor per dilabor, *effugio.*

Δίολκος, ου, ὁ, Tractatus in Isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægeum et vicissim trahebantur, à διέλκω.

Διόλλυμι, -ύω, f. διολέσω, *disperdo*; à διὰ, et ὄλλυμι, q. v.

Διόλου, adv. *omninò, in totum, perpetuò.* Th. ὅλος, q. v.

Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea*, nom. proprium mulieris.

Διομήδης, εος, ὁ, *Diomedes*, nomen propr. viri.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. 2. m. διομοῦμαι· vel διόμνυμι, f. ομόσω, *dejero, juro*: à διὰ, et ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω, p. ὤμοκα. Att. ὀμώμοκα.

Δίον, et δίε, pro ἔδιον, et ἔδιε, 1. et 3. sing. imperf. ind act. Ion. verbi δίω, f. σω, *expello, timeo*: pro δείδω, quod vide.

Δῖον, acc. sing. à δῖος, δῖα, δῖον, *divus, a, um.* Th. Ζεὺς, *Jupiter*: gen. Διὸς, q. v.

Διονύσια, ίων, τὰ, *Bacchanalia, sacra Bacchica*: et

Διονυσιάζω, f. άσω, *bacchanalia ago, festum Bacchi celebro.* A Διόνυσος.

Διονύσιον, ου, τὸ, *ædes* vel *templum Bacchi*: à Διόνυσος, *Bacchus*: q. v.

Διονύσιος, ου, ὁ, *Dionysius*: nomen viri.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ου, ὁ, *Dionysius, Bacchus.*

Διόπερ, conj. *quapropter, quare, proinde, idcirco, quocirca*; à διὰ, *propter*, et ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *à Jove delapsus, de cœlo descendens*; (et τὸ διοπετὲς, *cœlitùs delapsum*, sc. ἄγαλμα, *simulacrum Dianæ è coelo delapsum*;) à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, et πίπτω, *cado*, q. v.

Διοπτεύω, f. εύσω, et διόπτομαι, f. 1 m. ὄψομαι, *inspicio, curo, speculor*; *pervideo, perspicio.* Th. ὄπτομαι, *video*, q. v.

Διόπτρα, ας, ἡ, instrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. Ab eodem Th.

Διοράω, -ῶ, f. άσω, *perspicio.* Th. ὁράω, *video*: f. άσω, p. ὥρακα, Att. ἑώρακα.

Διορθοῦμαι, præs. med. vel pass. et

Διορθόω, ῶ, *corrigo, emendo*; f. ώσω, p. διώρθωκα, perf. ind. pass. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθὸς, *rectus*, q. v.

Διορθῶν, ejusd. part. præs. act. contr.

Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio, correctio*: et

Διορθωτὴς, οῦ, ἡ, *corrector*: acc. pl. διορθωτὰς, à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διορίζω, fut. ίσω, præt. ικα, *distermino, distinguo, definio, constituo.* Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διόρισμα, ατος, τὸ, et

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, *distinctio, definitio*; à perf. ind. pass. verbi διορίζω.

Διόροφον, vide in διώροφον.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, *fossa, perfossio*: et

Διόρυγμα, ατος, τὸ, *fovea, fossa*: necnon.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. à

Διορύσσω, Att. -ύττω, *perfodio*: fut. διορύξω, præt. διώρυχα, a. 1. ind. act. διώρυξα, a. 2. ind. act διώρυγον, perf. ind. pass. διώρυγμαι, a. 2. ind. pass. διωρύγην, ης, η, a. 2 inf. pass. διορυγῆναι Th. ὀρύσσω, *fodio*, q. v.

Διὸς, *Jovis*, gen. sing. à Ζεὺς, *Jupiter*; dat. Διῒ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ῖα, ῖον, pro δίῖος, *Jove oriundus, DIVUS, divinus*; *excellens, præstantissimus*: à gen. Διὸς, q. v.

Διόσδοτος, ου, ὁ ξ ἡ, à *Jove datus*: à δίδωμι, *do*, et Ζεὺς, gen. sing. Διὸς, *Jupiter.*

Διοσημία, -εία, -ας, ἡ, *signum in cœlo*, à Jove datum: à Διὸς, et σημεῖον, q. v.

Διὸς Κόρινθος, proverbium in eos qui *eadem semper* dicunt et faciunt. Hesych.

Διόσκουροι, vel -οροι, ων, οἱ, *Jovis filii*, Castor sc. et Pollux; reges: à Διὸς, *Jovis*. quod à Ζεὺς, et κοῦρος, pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro*, q. v.

Διοσμύριοι, ων, οἱ, bis deciès mille, *viginti millia.*

Διότι, *quoniam*, et interrogativè *quamobrem?* conjunct. à διὰ, *propter*, ὅ, et τις, q. v.

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. et διοτρεφέος, gen. sing. à

Διοτρεφὴς, έος, ὁ ξ ἡ, à *Jove nutritus, Jovis alumnus*: Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, *Jovis*, quod à Ζεὺς, et τρέφω, *alo*: f. ψω, p. τέτροφα.

Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, *urinam ciendi vim habens*: à διουρέω, ῶ, f. ήσω, *permeio.* Th. οὖρον, *urina*, q. v.

Διπάλαιστος, ου, ὁ ξ ἡ, *duorum palmorum, bipalmis*: à δὶς, *bis*, et παλαιστὴ, *palmus*, q. v.

Διπηχυαῖος, αία, αῖον, et δίπηχυς, εος, ὁ ξ ἡ, *bicubitalis*: à δὶς, et πῆχυς, *cubitus*, q. v.

Διπλάζω, f. άσω, p. ακα, *geminus sum*; *duplico*: à διπλόος, *duplex*, quod vide.

Δίπλαξ, (*DUPLEX*), ακος, ὁ ξ ἡ, *duas crustas habens*; ἡ, *duplicata vestis*: à δὶς, et πλάξ, *crusta*, vel à διπλάζω, *duplico.* Th. διπλόος, *duplus*, q. v.

Διπλασιάζω, f. άσω, *duplico, gemino, itero*: hinc

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, *duplicatio*: à

Διπλάσιος, ία, ιον, et διπλασίων, ονος, ὁ ξ ἡ, *duplo major*, item *duplex*: ab eod.

Διπλῆ, adv. *dupliciter*: à διπλόος, quod vide

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος, quod vide.

Διπλοῒς, ΐδος, ἡ, *lana duplicata*: item *tunica, pallium, chlamys*: à

ΔΙΠΛΟΟΣ, ου, ὁ, *DUPLEX*, du-

plex: in f. et n. g. διπλόη, -ῆ, διπλόον, -οῦν.

Διπλότερον, *duplo magis*: adv.

Διπλόω, ῶ, *duplico*: f. ώσω, a. 1. imperat. act. δίπλωσον, άτω, et in 2. pl. διπλώσατε, p. δεδίπλωκα, præt. ind. pass. δεδίπλωμαι. Th. διπλόος, οῦς, quod vide.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA*, literæ principum, vulgò *patentes*: item *vas duplex*: ab eod.

Δίπους, οδος, ὁ ϟ ἡ, *BIPES*: à δὶς, et ποῦς, quod vide.

*Διπρόσωπος, ου, ὁ ϟ ἡ, *biceps*, *bifrons*.

Δίπτυξ, υχος, ὁ ϟ ἡ, *duplex*: et

Δίπτυχα, adv. *dupliciter*: item

Δίπτυχος, ου, ὁ ϟ ἡ, *duplex*, *geminus*: à δὶς, *bis*, et πτὺξ, *plica*, quod à πτύσσω, *plico*.

Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίρκη, ης, ἡ, *fons*.

ΔΙΡΚΑΙ'Α, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

ΔΙ'Σ, adv. *bis*, quod in compositis sequente vocali vel diphthongo σ ferè retinet, sequente consona verò plerumque amittit, v. gr. δίσεκτος, *bissextus*, δίπους, *bipes*.

Δὶς, *Jupiter*: inus. nom. pro quo Ζεὺς, gen. Διὸς, &c. Est et *aër*, à διὰ, quia omnia transit.

Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι, q. v.

Δίσευνος, ου, ὁ, *qui duas habet uxores*: à δὶς, et εὐνὴ, *cubile*, q. v.

Δισκεὺς, έως, ὁ, *cometa* quidam, à disci figurâ.

Δισκεύω, f. εύσω, et

Δισκέω, ῶ, f. ήσω, *disco ludo*, *discum jacio*. Th. δίσκος, *discus*, q. v.

Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, *discum jaculatus*; ejusd. a. 1. part. act.

Δισκοβολία, ας, ἡ, *disci jactus*: et

Δισκοβόλος, ου, ὁ, *disci jaculator*: à δίσκος, et βαλ[illegible], seu βόλος, quod ab antiquo βέλλω, *jacio*, *mutuato*, *dicitur*.

ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *DISCUS*, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergo, jaculari solebant Græci, (apud quos frequens hujusmodi lusus:) item *orbis Solis*; numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl. DISH, q. à δίκω, *jacio*, q. v.

Δίσκουρα, *terminus*; qui disci jactu petitur. A δίσκος, et Ionico οὖρος pro ὅρος, *terminus*.

Δισσαὶ, *duæ*: nom. pl. f. g. à

Δισσὸς, ἡ, ὸν, (Att. διττὸς, et Ion. διξὸς,) *duplex geminus*. Th. δὶς, *bis*.

Δισταγμὸς, οῦ, ὁ, *dubitatio*, *ambiguitas*: à

ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, *dubito*: f. άσω, vel άξω, p. δεδίστακα, vel αχα· q. à δὶς, et στάω, q. v.

Διστακτικὸς, et -ατικὸς, ἡ, ὸν, *dubitativus*: ab eod.

Δίστασις, εως, ἡ, *dubitatio*, à διστάζω.

Διστεγία, ίας, ἡ, *duplex tectum*, vel *domicilium duobus tectis seu contignationibus duabus instructum*. A δίστεγος.

Διστεγὸς, ὁ ϟ ἡ, -γὸν, οῦ, τὸ, *duplex tectum habens*: à δὶ, pro δὶς, et στεγὸς, *tectum*, q. v.

Δίστιχος, et δίστοιχος, ου, ὁ ϟ ἡ, *duos ordines habens*: duobus versibus constans: à δὶς, et στίχος, seu στοῖχος, *ordo*, *versus*: quod à στείχω, *vado*.

Δίστομος, ου, ὁ ϟ ἡ, *geminum os habens*; *anceps*, *utrinque acutus*: à δὶ, pro δὶς, et στόμα, *os*, q. v.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille; *duo millia*: à δὶς et χίλιοι.

Διτάλαντος, ου, ὁ ϟ ἡ, *qui duorum talentorum est*, *duo talenta ponderans*. Ex δὶς et τάλαντον, *talentum*.

Διττὸς, ἡ, ὸν, *duplex*; Att. pro δισσὸς. Th. δὶς, *bis*.

Δίτυλος, ου, ὁ ϟ ἡ, vel -ος, -η, -ον, *duplicem gibbum habens*, epith. camelorum; à δὶς, et τύλος, *callum*.

Διϋλίζω, *defæco*, *percolo*, *per colum transfundo*; à διὰ, et ὑλίζω, *defæco*: f. διυλίσω, p. -ύλικα. Th. ὕλη, *materia*, *faces*, q. v.

Διυφαίνω, f. ανῶ, p. δεδιύφαγκα, *intertexo*, *pertexo*.

Διφάσιος, α, ον, *bifarius*, *geminus*, *duplex*. Th. δὶς, *bis*, q. v.

ΔΙΦΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *quæro*, *vestigo*: q. δίω, ἀφῇ, *persequor tactu*.

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *pellis*, *exuvium*; *vestis coriacea*, *membrana* in quâ scribitur: q. à δέφω, *excorio*, q. v.

Δίφθογγος, ου, ὁ ϟ ἡ, *DIPHTHONGUS*, *duplicem sonum habens*: à δὶς, et φθόγγος, *sonus*: q. à φθέγγομαι, *sono*, q. v.

Δίφραξ, ακὸς, ἡ, *sella*. Th. δίφρος.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem quod δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currûs agitatio, *aurigatio*: et

Διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Διφρηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator*, *auriga*: à δίφρος, et ἐλαύνω, *agito*.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ὁ, gen. ου, et Ion. δίφροιο, *locus in curru in quo parabates et auriga sedebant*: indè dictus q. διφόρος. Synec. verò *currus*, *bigæ*, *sella*: m. pl. οἱ δίφροι, et n. τὰ δίφρα, præsertim apud Poët.

Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, *curru veho*; à δίφρος, *currus*, et φέρω, *fero*.

Διφυὴς, έος, ὁ ϟ ἡ, *duas habens naturas*: à δὶς, et φυὴ, *natura*, à φύω, *nascor*.

Διφῶσα, *inquirens*: præs. part. act. f. g. contr. à διφάω, q. v.

Δίχ', pro δίχα, *bifariam*, *divisim*; item *sine*, *absque*: cum. gen. q. d. *seorsim ab*. Th. δὶς, *bis*, q. v.

Διχάζω, et διχάω, *in duo divido*, *separo*: f. άσω, perf. δεδίχακα· à δίχα, quod ab eod.

Διχθὰ, Poët. adv. idem quod δίχα, *divisim*, *dupliciter*, ab eod.

Διχθαδίας, acc. pl. f. g. à

Διχθάδιος, ου, ὁ ϟ ἡ, vel -ος, -α, -ον, id qu. δισσὸς, *duplex*, q. v.

Διχθὰς, άδος, ἡ, idem, à δίχα, q. v.

Διχόβουλος, ου, ὁ ϟ ἡ, *discors*, *dissentiens*: q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχω. A δίχα, et βουλὴ, q. v.

Διχόθεν, adv. *à duabus partibus*: à δίχα. Th. δὶς, *bis*, q. v.

Διχομηνία, ίας, ἡ, et

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, (Poët.) *Luna plena* et *Soli adversa*: et

Διχόμηνος, ου, ὁ, (id qu. διχόμην, ηνος, ὁ ϟ ἡ,) *in duas partes mensam secans*: *Luna semiplena*. A δίχα, et μὴν, q. v.

Διχοστασία, ας, ἡ, *dissensio*, *seditio*, *secessio*; in dat. διχοστασίῃ, Ion. à δίχα, *divisim*, quod à δὶς, et στάσις. Th. ἵστημι, *sto*, q. v.

Διχοτομέω, ῶ, *in duas partes seco*, *disseco*, *separo*: f. ήσω, p. δεδιχοτόμηκα, a. 1. ind. act. ἐδιχοτόμησα. A δίχα, *dupliciter*; q. à δὶς, et τέμνω, *seco*; p. ind. m. τέτομα.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, *dimidia portio*: *particula*, *frustum*: et

Διχοτομία, ας, ἡ, *divisio in duas partes*, *bipartita sectio*: à διχοτομέω, q. v.

Διχῶς, *dupliciter*: adv. à δὶς, *bis*, q. v.

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, *sitis*; *vehemens desiderium*: undè

Διψαλέος, έα, έον, *sitibundus*, *siticulosus*: et

Διψὰς, άδος, ἡ, *DIPSAS*, q. d. *siticulosa*: viperæ genus *veneno celeritèr necantis*; *prester*, *causon*, *melanurus*; *genus herbæ*: item adj. *siticulosa*, *bibula*, *arida*.

Διψάω, ῶ, f. ήσω, *sitio*: et Metaphor. *vehementèr expeto*: [*τὸν, Θεὸν, Ps. xlii. 2. πρὸς τὸν Θεὸν, Ps. xliii. 1. ὕδατι, Exod. xvii. 3. p. δεδίψηκα, a. 1. ind. act. ἐδίψησα. Th. δίψα, *sitis*, q. v.

Διψῆ, Dor. pro διψᾷ, *sitit*; 3. sing. præs. ind. act. διψῇς, pro διψᾷς, *sitis*; 2. sing. præs. ind. act. Att. vel Dor. sic διψῆν, pro διψᾶν, præs. inf. act. à διψάω, *sitio*. Th. δίψα, *sitis*, q. v.

Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à διψάω, *sitio*, q. v.

Δίψιος, ου, ὁ ϟ ἡ, *siticulosus*; Att. in f. g. διψία. A δίψα, *sitis*, q. v.

Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα, q. v.

Δίψυχος, ου, ὁ ϟ ἡ, *animo duplex*, (hypocritica,) *cor habens divisum*: à δὶς, et ψυχὴ, *anima*, q. v.

Διψῶντες, præs. part. act. contr. pl. num. à διψάω, *sitio*, q. v.

ΔΙ'Ω, f. σω, p. κα, *expello*, *abigo*: item *timeo*; *celeritèr curro*.

Διωβόλον, et διωβόλιον, ου, τὸ, *duo oboli*: à δὶς, et ὀβολὸς, q. v.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, *persecutio*, *vexatio*; à διώκω, *persequor*, q. v.

Διώδευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διοδεύω.

Διωθεῖν, -εῖν, et διωθεῖσθαι, εῖσθαι, præs. inf. act. et med *dispellere*, *propulsare*. Th. ὠθέω, *pello*, q. v.

Διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, *celebrare virtutes*, id est, *laude prosequi*.

Διωκέμεν, et διωκέμεναι, *insequi*; præs. inf. act. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διωκεν, Dor. pro διώκειν, præs. inf. act. *insectari*: à διώκω, q. v.

Διώκησις, εως, ἡ, *persecutio*; et

Διώκτης, ου, ὁ, *persecutor*; item

Διωκτέος, έα, έον, *persequendus*: à

ΔΙΩ'ΚΩ, *expello*; *persequor*, *insequor*; *consector*; *percutio*, *ferio*: item *fugo*; imperf. ind. act. ἐδίωκον, ες, ε, f. διώξω, p. δεδίωχα, a. 1. ind. act ἐδίωξα, a. 1. act. imperat. δίωξον, άτω, præs. ind. pass. διώκομαι, *persecutione premor*; præt. ind. pass. δεδίωγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδιώχθην, f. 1. pass. διωχθήσομαι· fortè à δίω ὦκα, *celeritèr expello*.

ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ ϟ ἡ, *magnus*, *vehemens*, *latè se extendens*.

Διωμοσία, ας, ἡ, *dejeratio*, *jusjurandum de calumnia*. A διόμνυμι.

Δίων, ωνος, *Dion*; cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi, ut nomine Titii juriscons.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici: q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina*. Dea maris, et mater Veneris.

Διωνομασμένος, ου, perf. part. pass. à

Δυνομάζω, f. άσω, *denomino.* Th. ὄνομα, *nomen*, q. v.

Διόνυσσος, ȣ, ὁ, *Bacchus:* quia cum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ σσ, et o mutato in ω.

Διώξιππος, ȣ, ὁ, *equorum agitator, equester*: à διώκω, et ἵππος, *equus*, q. v.

Δίωξις, εως, ἡ, *persecutio*: à διώκω, *persequor*, q. v.

Διωρια, ας, ἡ, *dilatio*; *intervallum.* Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. à διορίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διώροφον, seu διόροφον, ȣ, τὸ, *duplici tecto* et *concamerations*: à δὶς, *bis*, et ἐρέφω, *tego*, q. v.

Διώροφος, vel διοροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *duplex tectum* vel *duo culmina habens*: ab eod.

Διώρυξ, -υχος, vel -υγος, ἡ, *fossa*; *cuniculus*: à διορύσσω, *perfodio*, q. v.

Διώρυχεν, *perfodit*; 3. sing. perf. ind. act. ejusd. verbi.

Διώσαμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, vel διώθω, f. -ώθησω, -ώσω, *dispello.* Th. ὠθέω, -vel ὤθω, *pello, trudo*, q. v.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurg. quo aliquid ex vulnere διωθεῖται, i. e. *detruditur*: item *vectis.*

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt*; 3. pl. a. 1. ind. pass Dor. et Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἔδμηθεν, et δμῆθεν, Dor. δμᾶθεν à

Δμάω, f. δμήσω, p. δέδμηκα, per Sync. pro δαμάω, *DOMO*, q. v.

Δμηθεῖσα, *domita*: a. 1. part. pass. f. g. à δμάω, seu δέμω, pro δαμάω, *domo*; præt. ind. part. δέδμημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐδμήθην, part. δμηθεὶς, εῖσα, ὲν. Sed a. 2. part. pass. δαμεὶς. Th. δαμάω, *domo.*

Δμηθήτω, *dometur*; 3. sing. a. 1. imperat. pass. à δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, *domo.* Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσις, εως, ἡ, *domitio.*

Δμήτειρα, ας, ἡ, *domitrix*; et

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor*; (Poët. pro δαμαστὴς, ȣ, ὁ,) à δαμάω, *domo*, q. v.

Δμητὸς, ἡ, ὸν, *domitus*; ab eod.

Δμῶας, *servos*; acc. pl. à δμώς.

Δμωὰς, *famulus*: acc. pl. et in dat. pl. δμωῇσι· à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *serva, ancilla*; et

Δμωῒς, ΐδος, idem; sed

Δμωὸς, ȣ, ὁ, et

Δμὼς, -ωὸς, ωὸς, ὁ, *servus*: omnia à δαμάω, *domo*: q. servitute domiti.

Δμώεσσιν, et δμώεσσιν, Ion. dat. pl. à præced.

ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, *agito* et *percutio*, vel *excutio manibus*: qu. δινῶ, seu δονῶ παλάμαις.

Δνοφερῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, caliginosus, tenebrosus*; et

Δνοφόεις, εσσα, εν, idem: à

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *tenebræ, caligo*: idem quod γνόφος, ejusdemque formationis, à νέφος, undè νόφος, et (accessione δ,) δνόφος.

Δοάσσατο, secundum quosdam pro δοιάσσατο, detracto ι, et geminato, σσ, estque 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. à δοιάζω, *dubito, consulto*; secundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ cum aug. exempto, et Æol. σ gem. à δοξάζω, *existimo*.

Δόγμα, ατος, τὸ, *edictum*; *placitum*, *DOGMA*: δόγματα, ων, τὰ, *ritus, instituta, traditiones*: à δοκέω, *censeo*, q. v.

Δογματίζω, *dogma aliquid introduco*, *dogmata trado*; *ritibus onero*; *consulto, censeo*: f. ίσω, p. δεδογμάτικα.

Δογματίζομαι, pass. *ritibus onerer*: ab eod.

Δογματικὸς, ὴ, ὸν, *DOGMATICUS*, *qui certa dogmata in aliquâ scientia persequitur.*

Δογματιστὴς, ȣ, ὁ, *qui dogmatis alicujus est auctor*, vel *defensor.* A δογματίζω.

ΔΟΔΡΑ, ας, ἡ, *potio*, seu *quoddam*, *jusculum.*

Δοθεὶς, εῖσα, ὲν, *datus, a, um*: a. 1. part. pass. à δίδωμι, *do*; a. 1. opt. pass. δοθείην.

Δοθῆναι, *datum esse*; a. 1. inf. pass. δοθήσομαι, f. 1. pass. ab eod.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *furunculus*, tumor in carnosis corporis partibus.

Δοιὰ, n. g. nom. pl. Poët. et δοιαὶ, f. g. pro δύω, *duo.*

Δοιάζω, f. άσω, *dubito*; *consulto.*

ΔΟΙΔΥΞ, ῦκος, ὁ, *pistillum mortarii*, cochlear, *quo contusa eximuntur.*

Δοῖεν, *darent*; pro δοίησαν, Bœot. et Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δοίην, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δοίη, *daret*; ejusd. 3. sing. a. 2. opt. act.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium.* Th. δύω, *duo*, q. v.

Δοιοί, pl. et δοιὼ, dual. Poët. pro δύω, *duo*, in dat. pl. δοιοῖσιν, *duobus.*

Δοιὸς, ὰ, ὸν, *geminus*: à δύο.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, *observo, expecto, arbitror*: f. άσω, p. δεδόκακα.

Δοκαοεῖς, Dor. pro δοκήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. à δοκέω, f. ήσω, *arbitror.*

Δοκάω, f. ήσω, p. ηκα, idem valet quod δοκάζω, q. v.

Δοκεῖ, *videtur, placet, volo*; impersōn. δόκει, præs. imperat. à δοκέω, q. v.

Δοκεῖς, δοκεῖ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. contractè, verbi δοκέω, quod vide.

Δοκεύω, f. εύσω, idem quod δοκάζω, item *insidior.*

ΔΟΚΕ'Ω, ῶ, (qu. ideam habeo:) *video*; *censeo, existimo probo*; *in aliquâ existimatione sum, laudor*: imperf. ind. act. ἐδόκεον, -ȣν, f. δόξω. (ab obsol. δόκω,) rarò δοκήσω, p. δέδοχα, et δεδόκηκα, quæ sunt inus. a. 1. ind. act. ἔδοξα, a. 1. sub. act. δόξω, ῃς, ῃ, per. ind. pass. δέδογμαι· δοκέον, ȣν, præs. part act. n g. κατὰ τὸ, δοκȣ̃ν, *prout ipsis videbatur*: οἱ δοκȣ̃ντες, *qui censentur*; item, *qui sunt in aliquâ existimatione*: hinc et compos.

Δοκησῶ, pro δόξω, ap. Hermipp. comicum.

Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις· à δοκέω.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio*; *suspicio*; *expectatio*: à δοκέω, q. v.

Δοκιμάζω, *probo, exploro, existimo, examino*: f. άσω, p. δεδοκίμακα, perf. ind. pass. δεδοκίμασμαι, et in pass. *tutelæ meæ permittor*; *togam virilem sumo.* Th. δοκέω, q. v.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio, exploratio, experimentum*; à δοκιμάζω, *probo.*

Δοκιμαστὴς, ȣ̃, ὁ, *approbator, destinator, censor*: ab eod.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia*; *documentum*: et

Δοκίμιον, ȣ, τὸ, *exploratio*: item

Δόκιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *probus, probatus, acceptus*: à δοκέω, q. v.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, *trabecula*; *trabs*, à

ΔΟΚΟ'Σ, ȣ, ἡ, *trabs, tignum*; *hasta* vel *lancea*; at

Δόκος, ȣ, ὁ, Poët. idem ac δόκησις, et ab eod.

Δοκόω, f. ώσω, *contigno*; à δοκὸς, *lignum*, q. v.

Δόκωσις, ιως, ἡ, *contignatio*; Eccles. x. 18. malè δήκωσις.

Δολερὸς, ὰ, ὸν, idem quod δολόεις, *dolosus.* Th. δόλος, *fraus*, q. v.

Δολερῶς, adv. *dolosè*; ab eod.

Δολίαισι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ία, ιον, *dolosus*: in acc. sing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δολιότης, ητος, ἡ, *fraus, dolus.*

Δολιόω, ῶ, *dolo utor, decipio*; f. ώσω, p. δεδολίωκα· ἐδολιȣ̃σαν, pro ἐδολίȣν, 3. pl. imperf. ind. act. Bœot. à δόλιος, quod à δόλος, *dolus.*

Δολίχ', pro δολιχὰ, *longa*; acc. pl. n. g. à δολιχὸς, *longus*, q. v.

Δολιχήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui longis remis utitur*: à δολιχὸς, *longus*, et ἐρετμὸς, *remus*, quod ab ἐρέσσω, *remigo*, q. v.

Δολιχόδειρος, seu δουλιχόδειρος, (metri gratiâ inserto υ,) ȣ, ὁ ϗ ἡ, *collum longum habens*: à δολιχὸς, *longus*, et δειρὴ, *cervix, collum*, q. v.

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ἡ, ὸν, *longus, prolixus*; *multus.* Substantivè sumitur pro *curriculi spatio*, 12 aut 24 *stadiorum*; in quâ signif. etiam δόλιχος, ȣ, ὁ, retracto accentu, invenitur.

Δολιχόσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longam faciens umbram*, itaque, *longus*: à δολιχὸς, et σκία, *umbra*, q. v.

Δολίως, adv. *dolosè.*

Δολόεις, όεσσα, όεν, *dolosus*; *dolosè factus*: à δόλος, q. v.

Δολομάχανος, ȣ, ὁ, *dolorum machinator*; Poët. Dor. pro δολομήχανος· à δόλος, *dolus*, et μηχανὴ, *machina*, q. v.

Δολομῆτα, voc. sing. à

Δολομήτης, ȣ, ὁ, *vafer, dolosus*: quod et

Δολόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, idem, à δόλος, *dolus*, et μῆτις, *consilium*, q. v.

Δολόνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à Δόλοψ, nom. propr.

Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion*; nom. propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus*: à δόλος, *dolus*, et πλέκω, *necto*: p. ind. m. πέπλοκα.

Δολοπλόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dolos nectens*, *versutus, dolosus*: ab iisd. q. v.

Δολοῤῥαφὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *ex dolis consutus*; *dolosus*: à δόλος, *dolus*, et ῥάπτω, *suo*, q. v.

Δολοῤῥαφία, (et Ion. -ίη,) ας, ἡ, *vafrities*: ab iisd.

ΔΟ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *DOLUS*, *fraus.*

Δολȣ̃ντες, nom. pl. part præs. act. contr. à δολόω, quod vide: δολȣ̃ν, præs. inf. act. contr. ab eod.

Δολοφραδὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *qui dolum cogitat*: à δόλος, *dolus*, et φράζω, *dico*, q. v.

Δολοφρονέω, ῶ, *fraudes cogito*: f.

-δάω· à δόλος, et φροντίω, *cogito*, quod à φρὴν, *mens*.

Δόλοψ, οπος, ὁ, *speculator*, *explorator*, *insidiator*; à δόλος, et ὄψις. Alioqui Δόλοπες, *Thessaliæ incolæ*.

Δολόω, ῶ, *falsò* vel *dolosè ago*, *dolis capio*, *decipio*; *adultero*, *depravo*: f. ώσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δόλω, dat. sing. δόλȣς, acc. pl. à δόλος, ȣ, ὁ, *dolus*, q. v.

Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δολόω, *dolos*, *machinor*, *circumvenio*: ab eod.

Δόλων, ωνος, ὁ, *sica*, *gladiolus*, seu *pugio* occultus, quo dolosè aliquem petimus: item *minimum in navi velum*. Th. δόλος, *dolus*: est et

Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DOLON*. Eumedis filius apud Hom. ab eod.

Δολῶν, *decipiens*; part. præs. act. contr. à δολόω, q. v.

Δόλωσις, εως, ἡ, *fraus*, *deceptio*. Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δόμα, ατος, τὸ, *donum*, quocunque modo datum: δῶρον verò *donum* gratuitum. Th. δίδωμι, *do*; p. ind. pass. δέδομαι.

Δόμεν, Ion. et δόμεναι, Dor. et Æol. pro δȣ̃ναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, *do*; f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δομέω, ῶ, f. ήσω, p. -ηκα, *ædifico*; à

Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium*, *murus*, *structura corporis*. Th. δέμω, *struo*, q. v.

Δόμινος, ȣ, ὁ, *dominus*; δόμινα, ης, ἡ, *domina*, id est, δέσποινα. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.

Δόμος, ȣ, ὁ, *DOMUS*, gen. pl. δόμων· δομόνδε, adv. *domum versus*. Th. δέμω, *ædifico*; p. ind. m. δέδομα.

Δονηθεῖσα, *commota*, *concitata*; Dor. pro δονηθεῖσα, a. 1. part. pass f. g. à δονέω, qu. vide.

Δονακεὺς, έως, ὁ, *arundinetum*: à δόναξ, *arundo*, q. v. Hinc

Δονακῆα, acc. sing. Ion. pro -έα.

Δονακοτρόφος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *arundinifer*: à δόναξ, *arundo*, et τρέφω, *alo*; p. ind. m. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ. *arundo*, *sagitta*, utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo: itemque *calamus scriptorius*: q. à δονέω, *agito*, quod facilè à ventis agitetur.

Δονεύω, f. εύσω, idem quod.

ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, *agito*; f. ήσω, præs. part. act. f. g. -ȣ̃σα.

Δόνημα, ατος, τὸ, *motus*; (pass. signif.) et

Δόνησις, εως, ἡ, *agitatio*; à perf. ind. pass. verbi δονέω, q. v.

Δόντες, nom. pl. a. 2 part. act. à δὲς, gen. δόντος, a. 2 part act. verbi δίδωμι, *do*; a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, *opinio*, *fama*; in Novo Testamento *gloria*.

Δόξαι, ῶν, αἱ, *dignitates*: à δοκέω, *in existimatione sum*, q. v.

Δοξάζω, *laudo*; *existimo*; *suspicor*; *glorifico*: imperf. ind. act. ἐδόξαζον, f. άσω, a. 1. ind. act. ἐδόξασα, *ad gloriam evexi*; δόξασον, άτω, a. 1 imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. δοξάσαι, a. 1. inf. act. δεδόξακα, perf. ind. act. δοξάζομαι, *glorificor*; præs ind pass. δεδόξασμαι, perf. ind. pass. ἐδοξάσθην, a. 1. ind. pass. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus. Th. δοκέω.

Δοξασθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Δόξασμα, ατος, τὸ, *quod faciendum videtur*; ab eod.

Δοξαστὸς, ἡ, ὸν, *opinabilis*; ab eod.

Δόξητε, 2 pl. a. 1. sub. act. à δοκέω, quod vide.

Δοξικὸς, ἡ, ὸν, *gloriosus*; à δόξα, *gloria*, q. v.

Δόξις, εως, ἡ, *visio*; à δοκέω, *videor*, q. v.

Δοξολογέω, -ῶ, f. ήσω, *laudibus celebro*: et

Δοξολογία, ας, ἡ, *collaudatio*, *celebratio*, quæ fit recensendis, iis qu. ad gloriam alicujus pertinent. Angl. DOXOLOGY: à δόξα, *gloria*, et λόγος, quod à λέγω, *dico*, q. v.

Δοξȣ̃σθαι, præs. inf pro δοκεῖν, *videri*, *haberi*; verbi δοξόω, f. ώσω, a. 1. ind. pass. ἐδοξώθην.

Δόξω, *videbor*; f. 1. act. ἔδοξα, a. 1. ind. act. verbi δοκέω, q. à δόκω, inus.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, *pellis* detracta, *excoriatio*: q. à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δόρας, ατος, τὸ, Ion. et Poët. pro præced. et δόρας, ατος, τὸ, *lancea*. Hinc

Δοράτιον, ȣ, τὸ, *hastile*; Dim.

Δόρατος, δόρεος, (et per Metath. δȣρὸς,) gen. sing. à δόρυ, *hasta*; in pl. τὰ δόρατα.

*Δορίκτητος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *bello captus*; à δόρυ, et κτάομαι, *acquiro*, q. v.

Δορίκτυπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, (Poët.) *hastifremus*, *bellicosus*: à δόρυ, *lancea*, et κτύπος, *strepitus*. Th. τύπτω, *pulso*, q. v.

Δορὶς, ίδος, ἡ, *culter*, *quo utuntur coqui ad excoriandum*. A δορὰ, *excoriatio*. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δορκάδιον, ȣ, τὸ, *parva caprea*, *damula*: Dim. à

Δορκὰς, αδος, ἡ, *caprea*, *dama*, *caprea sylvestris*; item propr. nomen mulieris, quæ et Syr. Ταβιθὰ dictà Act. ix. 36. Et

Δόρκος, ȣ, ὁ. *capreolus*: necnon

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem; *cervus*: à

Δόρξ, κὸς, ἡ, *capra*, *dama*.

Δοροδόκος, ȣ, ὁ, *lignum*, *quod tectum domûs sustinet*, *trabs*. A δοκὸς, *trabs*.

Δορὸς, ȣ̃, ὁ, *uter*, *culeus*, *saccus* è corio factus. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δορὸς, etiam gen. sing. Poët. à δόρυ, *hasta*, q. v.

Δορπέω, ῶ, f. ήσω, *cœno*: à δόρπον, *cœna*, q. v.

Δορπίη, ης, ἡ, Ion. pro

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ȣ, τὸ, et δόρπος, ȣ, ὁ, *cœna*.

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, *hasta*, *lancea*, *pilum*; *lignum*, *trabs*; *lignum oblongum navis*: gen. sing. δόρατος, et δȣρὸς, (per Metath. pro δορυος,) et Poët. δορὸς, dat. sing. δόρατι, et δȣρὶ, et δορὶ, Poët. ἐπὶ δόρυ, *ad dextram*; ἐκ δόρατος, *à dextrâ*.

Δορυάλωτος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *bello captus*, *captivus*, *mancipium*: à δόρυ, *lancea*, et ἁλίσκω, *capio*, q. v.

Δορυσσόος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *hastâ impetuosus*, *bellicosus*: à δόρυ, et δόος, *impetus*, quod à θέω, *agito*.

Δορύσσω, f. ύξω, p. υχα, *hastâ pugno*; *pugno*; à δόρυ, *hasta*, q. v.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, *lanceam fero*, *stipo*, *munus satellitis obeo*: δορυφορȣ́μενος, *stipatus*; part. præs. pass. et

Δορυφορία, ίας, ἡ, *satellitium*.

*Δορυφορικὸν, ȣ̃, τὸ, *prætorium*, *prætorianæ cohortes*.

Δορυφόρος, ȣ, ὁ, *satelles prætorianus*: sic dictus à δόρυ, *hasta*, et φέρω, *fero*, q. v.

Δὸς, et δόθι, *da*; 2. sing. a 2. imperat. act. à δίδωμι, *do*: f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόσαν, *dederunt*; Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. a. 2 ind. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δόσεις, *dona*; nom. pl. contr. à δόσις, εως, ἡ, *donum*: quod ab eod. verbo.

Δωσίδικος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas*: à δόσις, et δίκη, *pœna*, q. v.

Δόσις, εως, ἡ, *donum*, *donatio*: quod à 2. sing. perf. ind. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δόσκον, ες, ε, imperf. ind. act. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδων, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, a. pl. a. 2. imperat. act. ab eod.

Δότειρα, ας, ἡ, *datrix*; à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, *DATOR*; quod et

Δότης, ȣ, ὁ, idem; à δέδοται, 3. sing. perf. ind pass. verbi δίδωμαι, *do*, q. v.

Δοτικὸς, ἡ, ὸν, *ad dandum propensus*: ab eod.

Δοτὸς, ἡ, ὸν, *qui dari potest*; *datus*. A δίδωμι.

Δȣ̃, Att. pro δόο, et hoc Ion. pro δόσο, 2. sing. aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi

Δȣλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, *in servitutem redigo*: cum acc. à

Δȣλαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ξ ἡ, *servorum ductor*: à δȣ̃λος, *servus*, et ἀγωγὸς, *dux viæ*; quod ab ἄγω, *duco*, q. v.

Δȣλάριον, ȣ, τὸ, *servulus*; dim. à δȣ̃λος, q. v.

Δȣλεία, ας, ἡ, *servitus*; et

Δȣ́λειος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *servilis*: à δȣ̃λος, *servus*, q. v.

Δȣ́λευσαν, pro ἐδȣ́λευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. et

Δȣλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δȣλεύω, *servio*, *inservio*, *sum servus*: f. εύσω, a. 1. part. act. δȣλεύσας, p. δεδȣλευκα· à δȣ̃λος, *servus*, q. v.

Δȣ́λη, ης, ἡ, *ancilla*, *serva*: ab eod.

Δȣληΐη, ης, Ion. pro δȣλεία, ας, ἡ, *servitus*: hinc

Δȣλήϊος, Ion. pro δȣ́λειος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *servilis*; et

Δȣλικὸς, ἡ, ὸν, *servilis*; item

Δȣ́λιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *servilis*: à δȣ̃λος, *servus*, q. v.

Δȣλιχόδειρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *longam habens cervicem*: à δȣλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, et δειρὴ, *cervix*, q. v.

Δȣλοπρεπὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *servo conveniens*, *servilis*, *illiberalis*: à δȣ̃λος, et πρέπω, q. v.

ΔΟΥ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *servus*; adj. -ος, -η, -ον, *servus*, *a*, *um*.

Δȣλοσώματα, ων, τα, *mancipia*, *servi*, *famuli*: ex δȣ̃λος et σῶμα, *corpus*.

Δȣλοσύνη, ης, ἡ, *servitus*. Th. δȣ̃λος, *servus*, q. v.

Δȣλότερος, α, ον, *qui servitutis jugo magis premitur:* compar. ab eod. q. v.

Δυλέμενος, præs. part. pass. contr. à

Δυλόω, ῶ, *in servitutem redigo, servum facio*: f. ώσω, p δεδȣλωκα, præs. ind. pass. δυλόομαι, *servus fio*; perf. ind. pass. δεδȣλωμαι, part. δεδυλωμένος, *mancipatus*; a. 1. ind pass ἐδυλώθην, part δυλωθεὶς, έντος, ab eod. q. v.

Δυλωσύνη, *servitus;* Ion. pro δυλοσύνη, q. v.

Δȣ̃ναι, *dedisse:* a. 2. inf act. δὲς, gen. δόντος. et in f. g. δȣ̃σης, a. 2. part. act. verbi δίδωμι, *do;* f. δώσω, a. 2. inf. act. ἔδων.

Δȣπέω, ῶ, *sonitum edo, cadendo sono:* f. ήσω, p ηκα, a. 2. ind act. ἔδȣπον, perf. ind. m. δέδȣπα, *cecidi:* part. δεδȣπὼς, *mortuus*; apud Homerum: à δȣ̃πος, *sonitus*, q v.

Δȣ́πησεν, *sonuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi δυπέω, à

ΔΟΥ̃ΠΟΣ, ȣ, ὁ, *sonitus* propriè ad terram allisorum.

Δȣ̃ρα, *ligna, trabes, hastæ;* nom. et acc. pl. à gen. sing. δȣρὸς vel à δȣ̃ρος, antiq. *lignum:* alii pro δόρατα, per Apoc. et Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ, gen. δόρατος, et δȣρὸς, τὸ, *hasta lignum;* δȣ̃ρας, ατος, τὸ, idem, Ion.

Δȣ̃ρας, ατος, τὸ, Poët. pro δόρυ, q. v.

Δȣ́ρατ', pro δȣ́ρατα, vide δȣ̃ρα.

Δȣράτεος, ία, εον, et

Δȣ́ρειος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, item Δȣ́ριος, ία, ιον, *ligneus:* undè Lat. *duruteus:* ab antiq. δȣ̃ρον, in pl. δȣ̃ρα, *ligna.* Th. δȣ̃ρυ, *lignum*, q. v.

Δȣρηνεκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *tantum intervallum continens* quantum hastæ jactus: à δόρυ, *hasta*, et ἠνεκὴς, *longus*, q. v.

Δȣρὶ, dat. sing. pro δόρατι, vel δȣρὶ, à δόρυ, gen. δόρατος, τὸ, *hasta*, q. v.

Δȣρικλειτὸς, ȣ̃, ὁ ἡ ἡ, *hastâ clarus, preclarus bellator;* à δόρυ, *hasta*, et κλειτὸς, *inclytus*: quod à κλείω, *celebro*.

Δȣρίκλυτος, et δορίκλυτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, idem; sed à δόρυ, et κλυτὸς, *clarus:* quod à κλύω, *audio*.

Δȣρίκτητος, Poët pro δορίκτητος, *hastâ acquisitus, captivus, captiva:* à δόρυ, *hasta*, et κτάομαι, *possideo:* q. v.

Δȣρὸς, gen. sing. (per Metath. pro δόρατος,) dat. δȣρὶ, à δόρυ, *hasta*, q. v.

Δοχεῖον, ȣ, τὸ, *receptaculum;* à δέχομαι, q. v.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, *epulum, convivium:* à δέχομαι, q. v. Est et δοχὸς, ἡ, ον, *capax:* ab eod.

Δοχμὴ, ῆς, et δόχμη, ης, ἡ, *palmus:* à δέχομαι. *capio*, q. v.

ΔΟ'ΧΜΟΣ, et -χμὸς, ἡ, ὸν· item δόχμιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *tortus, obliquus:* indè

Δοχμόω, ῶ, *incurvo, obliquo. flecto:* f. ώσω, a. 1. part. pass. δοχμωθεὶς, *sese obliquans*.

Δοχὸς, ἡ, ὸν, *capax;* à δέχομαι, *capio*.

Δόω, f. δώσω, *DO;* inus. pro δίδωμι, q. v.

ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.

Δράγμα, ατος, τὸ, *manipulus;* δρὰξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*. Th. δράσσω, f. ξω. *prehendo*, q. v.

Δραγμεύω, seu δραγματεύω, f. εύσω, *manipulos colligo:* à δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, *dormio*, q. v. f. 1. vel 2. med. δαρθήσομαι. q. à δαρθέω, f. 2. act δραθῶ, per Metath. a. 2 ind. act ἔδραθον.

Δραίην, *fugerem;* 1. sing. a. 2. opt act. ab ἔδρην, a. 2. ind. act. verbi inus. δρῆμι, pro διδράσκω. Th δράω, *fugio*, q. v

Δραίνω, id qu. δράω, *fugio*, q. v.

Δράκα, *pugillum:* acc. sing. à δρὰξ, ακος, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*, q. v.

Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, *visus;* a. 2. part. pass et

Δράκον, *aspiciebant;* Ion. pro ἔδρακον 3 pl. a. 2 ind act à δέρκω, *video:* a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον, p. ind. m. δέδορκα, a. 2. ind. pass. per Metath. ἐδράκεν

Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. sing. à

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, *DRACO;* item nomen propr legislatoris Atheniensis; dat. pl. δράκȣσι· in f. g. δράκαινα, ης, ἡ, *dracæna:* q. à δέρκω, *video;* a. 2. ind. act. ἔδρακον, part. δρακών.

Δρᾶμα, ατὸς, τὸ, *DRAMA, fabula, Tragædia*, vel *Comœdia*. Th. δράω, *ago:* quomodo et partes fabulæ dicuntur *actus*.

Δραματικὸς, ἡ, ὸν, *activus, poëticus, fabulosus:* à δρᾶμα, q. v.

Δραμεῖν, a. 2. inf. act. δραμὼν, ȣ̃σα, ὸν, *currens;* a. 2. part. act. δραμȣ̃μαι. f. 2 m. à τρέχω, *curro;* f. θρέξω, p. δεδράμηκα. qu. à δραμέω, obsol. a. 2. ind. act. ἔδραμον, p. ind. m. δέδρομα, qu. à δρέμω, antiq.

Δράμημα, ατος, τὸ, Ion. pro δρόμος, ȣ, ὁ *cursus*, quod vide.

Δραμὴν, *cucurrisse:* Dor. pro δραμεῖν, q. v.

Δραμȣ̃σα, a. 2. act. part. f. g. vide δραμεῖν,

Δρᾶναι, *facere;* a. 2. act. inf. Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel δραίνω, id. q δράω, *facio;* vel δρᾶναι, *fugere;* est a. 2. inf act. à δρῆμι, vel διδράσκω, *fugio;* f. δράσω, a. 2. ind. ind. ἔδραν, ας, a. 2 opt act. δραίην, inf. δρᾶναι, pro δρῆναι, part. a. 2. act δρὰς.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, *pugillus:* à δράσσω, *prehendo*, q. v.

Δραξάμενος, *arripiens;* a. 1. part. med. vide δράσσομαι.

Δραπετεύω, f. εύσω, p. ευκα, *fugio:* à

Δραπέτης, ȣ, ὁ, *servus fugitivus:* à δράω, *fugio*, q. v.

Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro

Δραπετίδης, ȣ, ὁ, idem quod δραπέτης, q. v

Δραπετίσκος, ȣ, ὁ, *servulus fugitivus;* Dim.

Δραπὼν, ȣ̃σα, ὸν, a. 2. part. act à δρέπω, *decerpo;* f. ψω, a. 2. ind. act. ἔδραπον.

Δρασμὸς, ȣ̃, ὁ, *fuga:* à δράω, *fugio*, q. v

Δράσσομαι, præs. ind. m. vel pass. à

ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ξω, *prehendo, manu arripio:* δράσσομαι, seu -ττομαι, *carpo:* f. 1. m. δράξομαι, a. 1. ind. m. ἐδραξάμην, ω, ατό, a. 1. m. imperat. δράξαι, et in 2. pl. δράξασθε, perf. pas. δέδραγμαι. Undè Angl. TO DRAG.

Δράστας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro δράστης, ȣ, ὁ, *servus:* et

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, (pro quo δρηστὴρ, Ion) *famulus, minister*. Th. δράω, *famulor;* item

Δραστὴρ, ῆρος, et

Δραστήριος, ία, ιον, *efficax, strenuus, industrius, promptus, impiger:* à δράω, *facio*, q. v.

Δρατὸς, pro δαρτὸς, *excoriatus:* à δέρω. *excorio*. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, *DRACHMA;* monetæ et ponderis nomen: indè δίδραχμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*.

ΔΡΑ'Ω, f. άσω, *ago, facio; famulor, ministro*, pro *fugio*, sed inusit.

Δρεπάνη, ης, ἡ, *falx:* acc. pl. δρεπάνας· et

Δρεπανηφόρον ἅρμα, *currus falcatus:* item

Δρεπανηφόρος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *falcifer, falcatus*.

Δρέπανον, ȣ, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v. à

ΔΡΕ'ΠΩ, fut. ψω, *decerpo, meto, fructus, colligo:* δρέπομαι, idem: hinc verisimilè Angl. TO REAP.

Δρεψεύμεναι, Dor. pro δρεψόμεναι, et hoc. Ion. pro δρεψάμεναι, nom. pl. f. 1. part. m. f. g. verbi supradict.

Δρηπέτης, ȣ, ὁ, Ion. pro δραπέτης, *fugitivus*.

Δρήσας, *faciens*, a. 1. part. act. Ion. à δράω, *facio*, f. άσω.

Δρησμὸς, ȣ̃, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, *fuga*. Th. δράω, *fugio*.

Δρησμοσύνη, Ion. pro δρασμοσύνη, ης, ἡ, *strenuitas, sedulitas:* ab eod.

ΔΡΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *lumbricus*. In Epigram.

Δριμύλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *aliquantùm acris* seu *acerbus, acriusculus:* à

ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, *acris gustu*, vel *sapore asper; vehemens; astutus; iracundus:* hinc δριμύτης, ητος, ἡ, *acrimonia; asperitas; acumen*.

Δρίον, ȣ, τὸ, *locus arboribus consitus:* à δρῦς, *arbor*.

Δρίος, εος, τὸ, id qu. δρίον, *silva:* ab eod.

Δροίτη, ης, ἡ, *solium, alveus balneatorius:* à δρῦς, quod ex quercico ligno fiat.

Δρομαῖος, αία, αῖον, *cursu valens velox*, et

Δρομὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, *cursitans, velox;* item.

Δρομὰς, άδος, ἡ, *DROMAS*, piscis; item δρομὰς κάμηλος, (*DROMEDA camelus*,) vulgò *DROMEDARIUS;* item *vagum scortum*, et

Δρομεὺς, έως, ὁ, *cursor*, et

Δρόμος, ȣ, ὁ, *cursus;* omnia à p. ind. med. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro*, q. v.

ΔΡΟ'ΜΩΝ, ωνος, ὁ, *DROMO, parvus cancer*.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ȣ, ἡ, *ros;* δρόσοι, plur. *lachrymæ:* hinc

Δροσερὸς, ὰ, ὸν, et δρόσιμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, item.

Δροσώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *roscidus, rorulentus*.

Δρȣ́γγος, ȣ, ὁ, *cohors* et *globus militum, drungus*. Vide Lat. Etymol.

Δρȣσίλλα, ης, ἡ, nomen mulieris à Druso.

Δρυάδες, ων, αἱ, *Dryades, Nymphæ*, (et ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, *silvarum Nymphæ.*) Th. δρῦς, *quercus*.

Δρύαλος, ε, ὁ, nomen viri, *qui quercuum satis habet*.

Δρύαντα, acc. sing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nomen patris Lycurgi.

Δρυΐνος, ινη, ινον, *roboreus, quernus*, et

Δρυμὸς, ε, ὁ, *silva querna, quercetum; nemus;* item δρύμον, ε, τὸ, idem: à δρῦς.

*Δρυμώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *silvosus:* ab eod. et fortè εἶδος, *species*, q. vide.

Δρυμῶς, Dor. pro δρυμοὺς, accus. pl. à δρυμὸς.

Δρύον, -ος, ε, τὸ, *nemus:* à δρῦς, q. v.

Δρύοχοι, ε, ἡ, *carina, alveus navis;* παρὰ τὸ τὴν δρῦν ἔχειν· à δρῦς et ἔχω.

Δρυπεπὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *oliva drupa; fructus maturus;* à δρῦς et πέπτω, coquo, quæ in arbore fuit, et ad maturitatem perducta; sed melior lectio est

Δρυπετὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, idem: sed à πίπτω, *cado; fructus*, q. d. *jamjam casurus*.

Δρύπεψ, πος, ὁ ξ ἡ, idem, et ab iisd.

ΔΡΥΠΤΩ, *fut.* ψω, *lacero, lanio*, perf. δέδρυφα· fut. 2. act. δρυφῶ· indè

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, *laceratio*, unguibus.

ΔΡΥΣ, υὸς, ἡ, *quercus; robur*, quercus species, item *quævis arbor*, impr. *fructifera;* in accus. sing. δρῦν· hinc comp. χαμαίδρυς, υος, et χαμαίδρωψ, πος, ἡ, *quercus humilus*.

Δρυτόμος, ε, ὁ ξ ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, *quercuum* vel *arborum incisor*, *faber lignarius:* à δρῦς, *quercus*, vel *arbor*, et τέμνω, *seco;* p. ind. m. τέτομα· undè τομὸς, *qui secat*, vel *quod secatur*.

Δρώντων, Att pro δρώντωσαν, 3. plur. imperat. præs. act. à δράω, *facio*, vel *fugio*. Potest etiam esse gen. pl. præs. part. pro δραόντων.

Δρῷοιμι, pro δρῷμι, seu δράοιμι, præs. opt. act verbi δράω, *facio*, q. v.

ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, *DROPAX*, medicamenti species, ad evellendos pilos; adj. *vulsus, glaber*.

Δῦ, Ion. pro ἔδυ. ab ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. et pro δῦθι, a. 2. imperat. act. à δῦμι, *subeo*.

Δύ, pro δύω, *duo*.

Δυὰς, ἀδος, ἡ, qu. *dualitas, binarius:* à δύο, *duo*. Hinc Angl. DUCE.

Δυάω, ῶ, *in miserias et calamitates conjicio*, undè Homericum δυόωσι, pro δυῶσι, quod contractum est pro δυάουσι· A δύη.

Δύεται, 3. sing. præs. ind. pass. à δύομαι, et δύω, *subeo*.

ΔΥΗ, ης, ἡ, *infortunium, calamitas; dolor, anxietas*.

Δύῃς, 2. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Δῦθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. ejusd.

Δυϊκὸς, ἡ, ὸν, *dualis:* à δύω, quod vide.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. act. à

Δῦμι, *subeo*. Vide δύνω, idem.

Δῦν', pro δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi δύνω, *subeo*.

Δύναι, *potes*, 2. sing. præs. ind. per Sync. pro δύνασαι, vel Dor pro δύνῃ, à δύναμαι, q. v.

Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο, à δύναμαι, q. v.

Δύναμ', pro

ΔΥΝΑΜΑΙ, σαι, ται, *possum, valeo; æstimor*, de nummis; *efficio;* in sub. præs. δύνωμαι, ῃ, ηται· imperf. ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην· fut. 1. med. δυνήσομαι· a. 1. ind. pass. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἐδυνήσθην· a. 1. sub. pass. δυνηθῶ. ῇς, ῇ· legitur etiam a. 1. pass. ἐδυνάσθην, et ἠδυνάσθην. et a. 1. med. ἐδυνησάμην. qu. ab antiq. δυνάζομαι, vel δύναομαι, conjugatur.

Δυνάμει, dat. sing. et δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις.

Δυναμένη, ης, ἡ, f. g. à δυνάμενος, part. præs. verbi δύναμαι· item nomen proprium mulieris, q. d. *potens*.

Δυνάμεσθα, Poët. pro δυνάμεθα, *possumus*, 1. pl. præs. ind. à δύναμαι.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia, vis, virtus; dexteritas; copia, exercitus;* αἱ δυνάμεις, plur. *angeli, miracula, virtutes, potestates:* ἐξουσία, *moralis facultas*, *naturalis* verò δύναμις· ab eod.

Δυναμόω, -ῶ, *confirmo, roboro*. f. ώσω, perf. δεδυνάμωκα· præs. pass. δυναμόομαι, -οῦμαι· undè

Δυναμούμενος, -ούμενος, *corroboratus*, ejusd. part. præs. pass.

Δύνασαι, 2. sing. præs. ind. pro δύνῃ, *potes*, à δύναμαι.

Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Δύνασις, εως, ἡ, *potentia:* ab eod. q. v.

Δυναστεία, ας, ἡ, *magistratus, imperium*, et

Δυναστεύοντας acc. pl. part. præs. act à

Δυναστεύω, *impero, sum princeps*, f. εύσω, quod à

Δυνάστης, ε, ὁ, *DYNASTA, potens; dominus;* à δυνάομαι, vel -ζομαι, *possum:* undè δύναμαι, conjugatur.

Δυνατέω, -ῶ, *potens sum*, fut. ήσω, perf. δεδυνάτηκα· à

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, *potens; corpore validus;* δυνατὸς εἰμι, idem quod δύναμαι, *possum;* δυνατὸν. et τὸ. ἐν δυνατῷ, *possibile, quod fieri potest;* δυνατώτερος, compart. in superl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι, *possum*, q. v.

Δῦνε, *ingressus est*, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. à δύνω, *subeo*.

Δυνέαται, *possunt*, Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. ind. med. verbi δύναμαι, *possum*.

Δύνῃ, *possis*, 2. sing. præs. sub δύνωμαι, ῃ, ηται· ab eod.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δύναμαι.

Δυνήσεαι, *poteris*, Ion. pro δυνήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. δυνήσομαι, indè part. δυνησόμενος· ab eodem.

Δύνοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, *occido*.

Δύνυσ', pro δύνουσι, *ingrediuntur*, 3. plur. præs. ind· act. verbi δύνω, q. v.

Δύντα, *occidentem*, acc. sing. masc. aor. 2. part. act. à δῦς, δύντος, quod à

ΔΥΝΟ, δύω, vel potiùs δῦμι, *subeo, ingredior; occido, induo;* δύνω tantùm in compos, invenitur; δύω, fut. δύσω· a. 1. indic. act. ἔδυσα· perf. δέδυκα. p. pass. δέδυσμαι, δῦμι a. 2. ind. act. ἔδυν, υς, υ, a. 2. inf. act. δῦναι· a. 2. part. act. δὺς, δύντος.

ΔΥΟ, vel (Att.) δύω, *DUO*, gen. dual. δυοῖν· gen. pl. δυῶν· dat. pl. δυσὶ· sæpè etiam indeclinab.

Δυόωσι, Poët. pro δυῶσι, à δυάω, *subeo*, pro δύω.

Δύπτης, ε, ὁ, *urinator;* qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, *aquam subeo:* à quo fluxisse videtur Angl. TO DIP, TO DIVE.

Δὺς, δύντος, part, a. 2. act. à δῦμι, quod in δύνω, videas.

ΔΥΣ, particula inseparabilis, in compos. pro *ægrè, malè, infeliciter* pro α priv. *item* pro α intensiv.

Δύσαβος, ε, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ε, ὁ, *infelix pubes:* à δὺς et ἥβη, *pubes*.

Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, *infeliciter capturâ utor, infelix sum in venando* vel *piscando*. Ex δὺς et ἄγρα, *venatio*.

Δυσαέος, *graviler spirans*. gen. sing. à

Δυσαὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *graviler spirans:* à δὺς et ἄω, vel ἄημι, *flo, spiro*.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, *subeo*, f. σω, præt. δέδυκα· a. 1. ind. act. ἔδυσα· a. 2. ind. act. ἔδυν, *subii*.

Δυσαίων, ονος, ὁ ξ ἡ, *cui ærumnosa est vita*.

Δυσάλια, ας, ἡ, *sordes*.

Δυσάλυκτος, ε, ὁ ξ ἡ, *inevitabilis*.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ε, ὁ ξ ἡ, *infelix:* δύσαμοιρος· à δὺς et μόρος, *fatum*, quod à μείρω, *divido:* p. ind. m. μέμορα, per Metath. ἔμμορα.

Δυσάντεϊ, dat. sing. à

Δυσαντὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *cujus malus*, seu *sinister est occursus: difficilis, arduus:* à δὺς, et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Δυσάντητος, idem, et ab iisdem, q. v.

*Δυσαποσπάστως, adv. *ita ut ægrè avelli possit: tenacitèr: firmiter*.

Δυσαρεστέω, -ῶ, f. ήσω, *morosum me præbeo, offenso sum animo:* à

Δυσάρεστος, ε, ὁ ξ ἡ, *morosus:* et τὸ δυσάρεστον, ε, *morositas*. Th. ἀρέσκω, *placeo*.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ. *quæ optimam prolem peperit, sed malo fato;* à δὺς et ἀριστοτόκος, *quæ optimos parit;* quod ab ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς et τίκτω, *pario;* præt. ind. med. τέτοκα.

Δυσαφαίρετος, ε, ὁ ξ ἡ, *difficilis ablatu:* à δὺς et ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Δυσβάστακτος, ε, ὁ ξ ἡ, *difficilis portatu:* à δὺς et βαστακτὸς, *portabilis*, à βαστάζω, *porto*.

Δύσβατος, ε, ὁ ξ ἡ, *inaccessus, impervius:* à δὺς et βατὸς, *pervius*, à βαίνω, *eo*.

*Δυσβοήθητος, ε, ὁ ξ ἡ, *cui vix succurri potest*.

Δυσγένεια, ας, ἡ, *generis obscuritas, ignobilis*, et

Δυσγενὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *ignobilis:* à δὺς et γένος, *genus*, quod à γίγνομαι, seu γίνομαι, *nascor*.

*Δυσδιάβατος, ε, ὁ ξ ἡ, *transitu difficilis, impervius*.

*Δυσδιάκριτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui discerni ægrè potest*.

*Δυσδιεξίτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui difficultèr percurrri potest*.

*Δυσδιόδευτος, ε, ὁ ξ ἡ, *ægrè pervius*, et

Δυσδιήγητος, ε, ὁ ξ ἡ, *enarratu difficilis:* à δὺς et διηγέομαι, *narro*, q. v.

Δύσεαι, *induus*, vel *indues*, 2. sing. a. 1. sub. vel. f. 1. ind. med. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, *indua*.

Δυσειδὴς, ἑος, ὁ ϛ ἡ, *deformis turpis:* à δὺς et εἶδος, *forma*, q. v.

*Δυσεισϐολος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *accessu difficilis, inaccessus:* à δὺς et ἐισϐολὴ, *ingressus*.

Δυσέλπιςος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui est abjectæ spei:* cui oppon. εὐέλπιςος· à δὺς, et ἐλπὶς, *spes*.

Δυσεντερία, ας, ἡ, *DYSENTERIA*, morbus *viscerum tormina* dictus: à δὺς et ἔντερον, *intestinum*, quod ab ἐντὸς, *intus:* hinc

Δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν, *dysentericus; qui dysenteriâ laborat*.

*Δυσεντευξία, ας, ἡ, *morositas, asperitas in congressu*.

*Δυσεξάλειπτὸς, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui difficultèr deletur*.

*Δυσεξίτητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *impervius, ægrè pervius*.

*Δυσέξιτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, idem.

Δυσεπανόρθωτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *vix emendabilis:* à δὺς ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

*Δυσεπίϐατος, (ȣ, ὁ ϛ ἡ, *aditus difficilis*,) χώρα, scil. *regio quæ difficulter aditur*.

*Δυσεπίτευκτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui ægrè obtineri potest, cum magnâ difficultate conjunctus* vel *successu carens*.

Δύσεργος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *piger ad opus faciendum lentus*. Th. ἔργον, *opus*, q. v.

Δυσερεύνητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *inscrutabilis*. Th. ἐρευνάω, *scrutor*.

Δύσερις, ἰδος, ὁ ϛ ἡ, *pertinax, morosus, rixosus:* à δὺς et ἔρις, *lis*, q. v.

Δυσερμήνευτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *explicatu difficilis:* à δὺς et ἑρμηνεύω, *interpretor* quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*, q. v.

Δύσερως, ωτος, ὁ ϛ ἡ, *infelix in amore:* à δὺς et ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Δύσεται, *se condit*, 3. sing. imperf. ind. verbi Poët. δύσομαι à fut. 1. m. δύσομαι, verbi δύω.

Δυσέτο, et δύσσετο, 3. sing. imperf. ind. Ion. à δύσομαι, Poët. ab eod.

Δυσεύρετος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *inventu difficilis:* à δὺς et εὑρετὸς, *inventus*. Th. εὑρίσκω, *invenio*.

*Δυσέφικτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *ad quem vix pertingere possumus*.

Δυσήκοος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *difficultèr audiens; inobediens*. Th. ἀκὸω, *audio*, q. v.

Δυσηλεγίες, *molesti, æ*, nom. plur. masc. et fœm. à

Δυσηλεγὴς, ἑος, ὁ ϛ ἡ, *molestus, gravis:* quod à δὺς et ἀλέγω, *curo; q.* δυσαλεγὴς· vel ut alii volunt, à λέγομαι, *cubo, dormio*.

Δυσημερέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἤρηκα, *infelix sum*, et

Δυσημερία, ας, ἡ, *infaustus dies: adversitas:* à δὺς et ἡμέρα, *dies*, q. vide.

Δυσηπίςευν, imperf. ind. act. contr. verbi δυσαπιςέω, -ῶ, f. ήσω· à δὺς et ἀπιςέω, *non credo*, q. ab α priv. et πίςις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Δυσηχὴς, εος, ὁ ϛ ἡ, *horrisonus:* à δὺς, *ægrè, malè*, et ἦχος, *sonus*, q. vide.

Δυσθαλπὴς, εος, ὁ ϛ ἡ, *calefactu difficilis, frigidus:* à δὺς et θάλπω, *foveo, calefacio*.

Δυσθανατέω, -ῶ, f. ήσω, *iniquo animo mortem obeo:* à δὺς et θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*, q. v.

Δυσθυμέω, -ῶ, f. ήσω, *animum despondeo:* à δὺς et θυμὸς, *animus*, q. vide.

*Δυσθυμία, ας, ἡ, *animi mæror*, et

Δύσθυμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *graviter animo affectus: tristis, anxius, remissus:* ab iisd.

Δυσὶ, *duobus*, dat. plur. à δύο, *duo*, q. v.

Δύσις, εως, ἡ, *occasus:* acc. sing. δύσιν· à δύω, *subeo*.

*Δυσκατάληπτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *comprehensu* vel *intellectu difficilis*.

Δυσκαταμάθητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *difficilis ad discendum, obscurus*, et

Δυσκαταμαθήτως, adv. *vix intelligibile:* à δὺς et καταμανθάνω, *pernosco*, quod ex κατὰ et μανθάνω, *disco*.

*Δυσκαταμάχητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *vix expugnabilis*.

*Δυσκατανόητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui vix potest animadverti* vel *percipi*.

*Δυσκαταπολέμητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *vix bello subigendus*.

*Δυσκατάσϐεςος, *qui non facilè extingui potest*. Th. σϐέω, σϐεννύω, et σϐέννυμι, *extinguo*.

Δύσκεν, 3. sing. imperf. ind. act Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω, vel δύω, *adeo, subeo*.

Δυσκέλαδος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *malum sonum edens, horrisonus;* à δὺς et κέλαδος, *sonus vox*.

Δυσκίνητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *difficilis motu, segnis, tardus*, à δὺς et κινητὸς, *mobilis*, q. à κινέω, *moveo*.

Δυσκλεὴς, εος, -ȣς, ὁ ϛ ἡ, *inglorius: infames:* à δὺς et κλέος, *gloria*. Th. κλέω, *celebro*.

Δύσκλυτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, idem; à δὺς et κλύω, *audio*.

Δυσκολαίνω, fut. ανῶ, perf. αγκα, *morosus sum, aegrè fero, indignor, succenseo*, et

Δυσκολία, ας, ἡ, *morositas, morum difficultas:* à

Δύσκολος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus*, et

Δυσκόλως, adv. *difficultèr:* à δὺς et κόλον, *cibus*.

*Δύσκρατος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *malè temperatus*. Th. κεράννυμι, *misceo*, q. vide.

*Δύσκριτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *judicatu difficilis*. Th. κρίνω, *judico*.

Δύσκωφος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *surdaster*. Th. κωφὸς.

Δύσλοφος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *onerosus cervici: qui cervici non convenit, quod difficultèr portatur:* à δὺς et λόφος, *cervix in jumentis*.

Δύσλυτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *nodosus, solutu difficilis:* à δὺς et λύω, *solvo*, quod vide.

Δυσμαθὴς, ἑος, ὁ ϛ ἡ, *indocilis hebes*. Th. μανθάνω, *disco*.

Δυσμάχητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, et

Δύσμαχος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *vix expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*.

*Δυσμένεια, ας, ἡ, *odium, inimicitia*.

Δυσμενέεσσιν, *inimicis*, dat. pl. Ion. et Poët à

Δυσμενὴς, ἑος, ὁ ϛ ἡ, *infestus, hostis;* acc. sing. δυσμενῆ, *malevolum:* hinc

Δυσμενῶς, adv. *inimicè, infestè:* à δὺς et μένος, *animus, ira*.

Δυσμεταχείριςος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *tractatu difficilis:* à δὺς et μεταχειρίζομαι, *administro*. Th. χεὶρ, ρος, ἡ, *manus*.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, *occasus* propriè *solis*. Th. δύνω, *subeo*.

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, *mal*, seu *infesta mater, nomine suo indigna*. Th. μήτηρ, *mater*.

Δυσμνημόνευτον, ȣ, τὸ, *memoratu difficile:* à δὺς et μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι, *recordor*.

*Δυσμνημόνευτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui difficultèr memoriâ retineri potest*.

Δύσμορα, *infelix*, voc. sing. masc. vel fœm. à

Δύσμορος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *cui difficile fatum obtingit, infelix;* à δὺς et μόρος, *fatum*, quod à μείρω, *divido;* p. ind. m. ἔμμορα, pro μέμορα, per Metath.

Δυσμορφίη, ης, Ion. pro δυσμορφία, ας, ἡ, *deformitas*. Th. μορφὴ, *forma*.

Δύσμορφος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *deformis:* ab eod.

Δυσνόητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *difficilis intellectu:* à δὺς et νοητὸς, *intelligibilis*. Th. νοέω, *cogito*.

Δυσνομία, ας, ἡ, et δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *malarum legum institutio, licentia:* à δὺς et νόμος, *lex*, quod à νέμω, *tribuo;* præt. ind. med. νένομα.

Δύσοδος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *avius, invius;* item subst. *via difficilis*. Th. ὁδὸς, *via*.

Δυσόκνος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *segnis, piger:* hinc

*Δυσόκνως, adv. *segnitèr, pigrè*.

Δυσόνειρος, (ȣ, ὁ ϛ ἡ, *molestis somniis vexans;*) ὕπνος, scil. *somnus somniis interpellatus*.

Δυσόρατος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *vix visibilis*. Th. ὁράω, *video*.

Δύσοργος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *iracundus*. Th. ὀργὴ, *ira*.

Δυσόριςος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *difficilis definitu:* à δὺς et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Δυσπαίπαλος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *ascensu difficilis:* à δὺς, et παίπαλα, ων, τὰ, *loca prærupta*.

Δυσπαλὴς, ἑος, ὁ ϛ ἡ, *difficilis, qui eâ difficultèr superare, potest:* à δὺς et πάλη, *lucta*.

*Δυσπαράπλυς, ὁ ϛ ἡ, ȣν, τὸ, *praetervectu difficilis, transitu arduus*.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, voc. sing. δύσπαρι, *infelix Paris*

Δυσπειθὴς, εος, ὁ ϛ ἡ, *difficilis persuasu*, et

Δύσπειςος. ȣ, ὁ ϛ ἡ, *incredulus;* item *creditu difficilis:* à δὺς, et πείθω, *persuadeo*.

*Δυσπελαγία, fœmin. τοῦ δυσπελάγιος, *infestus ob maris fluctus, tempestuoso pelago expositus*.

Δυσπέμφελος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *trajectu difficilis:* à δὺς et πέμπω, *mitto;* p. ind. p. πέπεμφα.

*Δυσπερίληπτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui difficultèr comprehendi potest:* à δὺς, περὶ, et λαμϐάνω, *capio*.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, *casus adversus, adversitas:* à δὺς et πίτω, *cado*, pro πίπτω.

Δυσπετὴς, εος, ὁ ϛ ἡ, *malè cadens, difficilis:* ab iisd.

Δύσπιςος, ȣ, ὁ ϛ ὁ, *incredulus;* item *creditu difficilis:* à δὺς et πείθω, *persuadeo*.

Δυσπνοέω, -ῶ. f. ήσω, *spirandi difficultate laboro, ægrè respiro*, et

Δυσπνοία, ας, ἡ, *spirandi difficultas, suspirium*.

Δυσπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, *suspiriosus:* à δὺς et πνοὴ, *spiritus*, quod à πνέω, *spiro*.

Δυσπολιόρκητος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *obsessu dif-*

ficilis; à δὺς et πολιορκέω, *obsideo*. Th. πόλις, *urbs*.

*Δυσπόρευτος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *impervius inaccessus, invius.*

*Δυσπόριος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *ægre parabilis.*

Δύσποτμος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ. *infelix*: à δὺς et πότμος, *sors*.

Δυσπραγέω, -ῶ, f. ήσω, p. πεπράγηκα, *infelix sum*, et

*Δυσπραγία, ίας, ἡ, *infelicitas in rebus agendis; infelicitas quævis*; à δὺς et πράσσω, f. ξω, *ago*; *facio*, q. vide.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem: à δὺς et πράττω, -σσω, f. ξω, *facio*, *ago*, q. vide.

Δυσπρόσιτος, et δυσπρόσοδος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *aditu difficilis; qui non est affabilis.*

*Δυσπροσόρμιστος, (ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *quo naves appelli non possunt*,) scil. χώρα, *terra appulsu difficilis*.

Δύσριγος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *frigoris impatiens*, à δὺς et ῥῖγ☉, εος, τὸ, *FRIGUS*.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, *impietas*, et

Δυσσεβέω, -ῶ, f. ήσω, *impiè ago*; item.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, *impietas*: necnon

Δυσσεβὴς, ἔος, ὁ ⳨ ἡ, *impius*: à δὺς et σέβομαι, *colo*.

Δύσσεο, *indue*, Poët. pro δύσεο, Ion. pro δύσȣ, ἰσθω, præs. imperat. med. verbi δύσομαι, η, εται, et Poët. δύσσεται, imperf. ind. med. ἐδυσόμην, ȣ, ετο, quod præs. formatum est à f. 1. med. verbi δύω, *induo*.

Δυσσομενάων, gen. plur. fœm. g. Æol. et Poët. pro δυσομένων, præs. part. med. verbi Poët. δύσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.

Δύσσοος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *qui vix servari potest; infelix, æger*. Th. σόος, *salvus*.

Δύσανος, Dor. pro.

Δύστηνος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *infelix, miser*: à δὺς et στένω, *gemo*: aut, secundum alios, à δὺς et στῆναι, quod *malè stet*. Th. ἵστημι, *sto*.

Δυστήρητος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *observatu difficilis*; à δὺς et τηρέω, *servo*.

Δυστίβευτος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *investigatu difficilis*. Ex δὺς et στιβεύω.

Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. fœm. g. à

Δυστοκέω, -ῶ, *difficultèr pario*, fut. ίσω, et ήσω· a δὺς, et τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*; p. indic. med. τέτοκα.

Δύστρος, ȣ, ὁ, *mensis sextus* apud Syromacedonas; qui alioqui ἐλαφηβολιών.

Δυστυχέστατος, ȣ, *infelicissimus*, superl. à δυστυχὴς, ἔος, ὁ ⳨ ἡ, *infelix*: quod à δὺς et τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Δυστυχέω, -ῶ, *infelix sum*, f. ήσω, p. ηκα· a. 1. part. act. δυστυχήσας, αντος· τὰ δυστυχηθέντα, *adversa*, a. 1. part. pass. à δὺς et τύχη, *fortuna*, quod à τυγχάνω, *sum*.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, *afflictio, infortunium*; dat. pl. δυστυχήμασι· à δυστυχέω.

Δυστυχία, ας, ἡ, *miseria, adversitas*: ex eod.

Δυστυχȣ͂ντας, acc. pl part. præs. act. contr. δυστυχȣ͂σι, 3. pl. ind. præs. act. à δυστυχέω.

Δυσυπόστατος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *cujus impetus vix sustineri potest*: à δὺς et ὑφίσαμαι, *impetum excipio*, quod vide.

Δυσφημέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *maledico, infamo, impiè loquor, malè ominor*, et

Δυσφημία, ας, ἡ, *maledicentia, obscœnitas verborum*: à

Δύσφημος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *maledicus infaustus*: à δὺς et φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem, q. vide.

Δυσφήμοιο, *ominosi*; ejusd. gen. sing. Ion.

Δυσφορέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *difficultèr porto; indignor, ægrè fero*, et

Δυσφορὴς, ἔος, ὁ ⳨ ἡ, item

Δυσφόρητος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, et

Δύσφορος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *difficilis; latu* vel *portatu gravis, molestus*: à δὺς et φέρω, *fero*.

*Δυσφόρως, adv. *ita, ut vix portari queat; ægrè, molestè*: ab eod.

Δύσφρονα, ων, τὰ, *molestæ curæ*; quas Hesiod. δυσφροσύνας, vocat. Th. φρὴν, *mens*, q. v.

Δυσφρονέω, -ῶ, f. ήσω, *animum abjicio, ægrè fero*: à δὺς et φρὴν, *mens*.

Δυσφρονέων, ejusd. part. præs. act.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo*: à δὺς et φρὴν, *mens*.

Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis* seu *soni*, et

Δύσφωνος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *dissonus*: à δὺς et φωνὴ, *vox, sonus*.

Δυσχείμερος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *infestus hiberno frigore, frigidus, procellosus*: à δὺς et χεῖμα, *hiems*.

Δύσχειμος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, idem, et ab iisd.

Δυσχείρωτος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *qui difficultèr subigitur* et *capitur, invictus*; in superl. δυσχειρώτατος. Th. χεὶρ, *manus*.

Δυσχεραίνω, *molestè fero*; *gravor, indignor; hæsito*, f. ανῶ· in 3. plur. præs. ind. δυσχεραίνȣσιν· acc. plur. part. præs. δυσχεραίνοντας, et

Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas, molestia*: à

Δυσχερὴς, ἔος, ὁ ⳨ ἡ, *difficilis, molestus, odiosus*; in compar. δυσχερέστερος, ȣ· à δὺς et χεὶρ, *manus*, q. v. hinc

Δυσχερῶς, adv. *difficultèr, molestè*.

Δυσχρηστέομαι, -ȣ͂μαι, fut 1. m. ήσομαι, *usu rei cujuspiam offendor; incommodè* et *impeditè versor*: à δύσχρηστος, q. v.

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, *difficultas, incommodum*: ab ejusd. perf. ind. pass. cui oppon. εὐχρήστημα· sicuti.

Δυσχρηστία, ας, ἡ, *incommoditas, difficultas*, oppon. εὐχρηστία· à

Δύσχρηστος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *cujus usus difficilis est; inutilis, incommodus*: à δὺς et χρηστὸς, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*, à χράω, *commodo*.

*Δυσχωρία, ίας, ἡ, *difficultas loci*.

Δυσώδης, εος, ὁ ⳨ ἡ, *graviter olens, fœtidus*.

Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor, fœtor*: à δὺς et ὄζω, *oleo*: p. indic. med. ὦδα.

Δυσώνυμος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *infaustus, inauspicatus*: à δὺς et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*; Æol. ὄνυμα, Poët. οὔνομα.

Δυσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *pudore afficio*; undè Metaph. *exoro, persuadeo*; δυσωπȣ͂μαι, *erubesco, flector*, et

Δυσωπία, ας, ἡ, *pudor*: à δὺς et ὤψ, ὠπὸς, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.

Δυσωρέω, -ῶ, fut. ήσω, *difficultèr custodio*: à δύσωρος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *custoditu difficilis*: à δὺς et ὄρος, *custos*.

Δυσωρήσονται, 3. plur. ejusd. f. 1. med.

Δύτης, ȣ, ὁ, *urinator, qui aquas subit*. Th. δύνω, vel δύω, *subeo*.

Δυτὸς, ἡ, ὸν, *qui indui* vel *subiri potest*.

Δύω, (Poët.) pro δύο, *duo*, gen. dual. δυοῖν, gen. pl. δυῶν, dat. δυσί. Vide δύο.

ΔΥ'Ω, f. δύσω, p. δέδυκα, *subeo, ingredior; occido; induo*: undè δύνω, et δῦμι, idem.

Δυώδεκα, δυοκαίδεκα, et δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM*; ἄκλιτα.

Δυωδεκάδρομος, ȣ, ὁ, *qui duodecim curricula absolvit*. Th. δρόμ☉, *cursus*.

Δυωδεκάμηνος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *qui duodecim mensium est*; δυωδεκάμηνον τέλ☉· περάσαι, id est, *annuum magistratum transigere*: à δυώδεκα, *duodecim*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Δυωδεκαταῖος, adj. *qui duodecimo v. gr. die*, aut *anno aliquid facit* aut *patitur*: à δυώδεκα et ἔτος, *annus*.

Δυωδέκατος, ατη, ατον, *duodecimus*: à δύω et δέκα, *decem*.

Δυῶν, gen. plur. vel Att. et Ion. pro δυοῖν, *duorum*, gen. dual. à δύω, *duo*.

Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, *domum*, acc. sing. et δώματα, *domus*, acc. pl. à δέμω, *struo*.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*, ἄκλιτον· à δύω et δέκα.

Δωδεκάγναμπτος, ȣ, ὁ ⳨ ἡ, *qui duodecim flexus habet*: à δώδεκα et κάμπτω, f. ψω, *flecto*.

Δωδεκάκις, *duodecies*, adv. à δύο et δέκα.

Δωδεκάμηνος, ὁ ⳨ ἡ, *duodecim mensium*, subaud. χρόνος, *tempus*.

Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, *qui per duodecim dies alicubi manet*, vel *abest*; et

Δωδέκατος, η, ον, *duodecimus*: à δύο et δέκα, *decem*.

Δωδεκάφυλον, ȣ, τὸ, *duodecim tribus*: q. δώδεκα φυλαί.

Δωδώνασθεν, adv. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.

Δωδωναῖος, αία, αῖον, *DODONÆUS*: à

Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA*; urbs Thesprotiæ, in qua Jovis templum et oraculum erat et vaticina quercus, undè ipse Jupiter Δωδωναῖος, dicitur, et fatidica illa quercus Δωδωναία· item χαλκεῖον Δωδωναῖον dicebantur ærei quidam lebetes sese mutuò contingentes et ex ordine sonantes si unus ex illis impelleretur: undè proverbio in loquaces dicitur et qui verborum finem invenire nequeunt. Apud Herodot. etiam Δωδωνίδες ἱρηΐαι, Sacerdotes Dodonææ.

Δώην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do*; a. 2. ind. act. ἔδων.

Δώησι, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. act. Ion. et Att. pro δοίη. Sin verò sit δώησι, erit 3. sing. sub. præs. act. verbi antiq. δώω, f. δώσω, sub. præs. act. δώω, δώῃς, δώῃ, et Ion. δώησι, vel a. 2. sub. act. pro δῶ, δῷς, δῷ, à δίδωμι, *do*.

Δῶκ', pro δῶκε, *dedit*, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι, *do*.

Δῶλος, ω, ὁ, Dor. pro δῦλος, ε, ὁ, *servus*.

Δῶμα, ατος, τὸ, *domus, tectum*; pl. δώματα, et in dat. pl. δώμασι, hinc Angl. A DOME. Th. δέμω, *extruo*; p. ind. m. δίδομα.

Δωμάτιον, ε, τὸ, *domuncula, cubiculum*; *tectum*: dim. à δῶμα.

Δωμάω, ῶ, f. ήσω, *extruo, ædifico*: ab eod.

Δόναξ, Dor. et Poët. pro δόναξ, ακος, ὁ, *arundo*.

Δῶμεν, *dederimus*; per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.

Δῶρ', pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ε, τὸ, *donum*.

Δωρεά, ᾶς, ἡ, *donum, donatio*; et

Δωρεὰν, adv. (sub. κατα,) *gratis, immeritò, frustrà*. Th. δῶρον, *donum*.

Δωρέομαι, -ῦμαι, et δωρέω, -ῶ, f. ήσω, *dono, largior*; f. 1. m. ήσομαι, perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται, a. 1. ind. m. ἐδωρησάμην.

Δώρημα, ατος, τὸ, *donum, munus, beneficium*; et

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, *muneribus placabilis*, seu *corruptus*; item *donatus*: à p. ind. pass. verbi δωρέομαι, *dono*.

Δωριάζειν, *Doricè loqui*; præs. inf. act. Poët. pro δωρίζειν, quod à

Δώριος, ία, ον, Poët. pro Δωρικὸς, ἡ, ὸν, *Doricus, a, um*. Dicitur et Δωριεὺς, ιεος, ὁ, idem.

ΔΩΡΙΣ, ιδος, ἡ, *Doris, regio Græciæ*; item nomen Nymphæ.

Δωρίσδεν, Dor. pro δωρίζειν, *loqui Doricè*; præs. inf. act. verbi Δωρίζω, fut. ίσω, *Doricè loquor*: hinc

Δωριστὶ, adv. *Doricè*.

Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, *donis inhio*, munera accipio; item *muneribus corrumpo*: acc. pl. part. præs. act. contr. δωροδοκῦντας· à δῶρον, *donum*, et δέχομαι, *capio*.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, *munus* per corruptionem *acceptum*: à præced. perf. ind. pass.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, *sordes*.

Δωροδόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, munerum acceptor; *donis inhians*: à δῶρον, et δέχομαι, *capio*, q. v.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, *muneribus corrumpo*: à δῶρον et κόπτω, *seco*.

ΔΩ͂ΡΟΝ, ε, τὸ, *donum*; item *palmus minor*: hinc fortè manavit Angl. DOWRY.

Δωροφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui dona devorat, donivorus*: à δῶρον, *donum*, et φάγω, *edo*.

Δωροφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, (Poët.) *qui dona fert alicui danda*: à δῶρον et φέρω, *fero*.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωρέομαι, -ῦμαι.

Δὼς, ἡ, *DOS, donum*; indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, *do*.

Δωσέμεναι, Dor pro δώσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Δώσῃ, *tradat*, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. pro δώσῃ, ab a. 1. ind. act. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod.

Δῶσι, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. act. Sin absque ι est 3 pl sub. ejusd. temporis, verbi supradict.

Δωσῦντι, Dor. pro

Δώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act δώσω, verbi δίδωμι, *do*.

Δωσῶ, Dor. pro

Δώσω, *dabo*; f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Δώτῃ, *datori*, dat. sing. à δώτης, ε, ὁ, *dator*: sed usitatiùs δότης. Th. δίδωμι, *do*.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, (Poët. pro δοτὴρ,) *dator, donator*: ab eod.

Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.

Δωτινάζω, f. άσω, *dona colligo*, et *accipio*: à δωτίνη, *donum*.

Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. à

Δωτίνη, ης, ἡ, *donum, munus*, propriè quod consumitur, ut *vinum, vestis*: fortè à δωτὸς, gen. inusit. τῦ δὼς. Th. δίδωμι, *do*.

Δωτίνῃσι, *donis*; ejusd. dat. pl. Ion.

Δώτορες, nom. pl. à

Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR, donator*: à δίδωμι, *do*.

Δώωσ', pro δώωσι, *dedissent*: per Epenth. Ion. et Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab eod. vel 3. pl. sub. præs. act. verbi obsoleti.

Δώω, f. δώσω, p. δίδωκα, id quod δίδωμι, *do*.

E.

E, quinta apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, sive *E tenue* atque *exile* dicitur, ad differentiam ἀπὸ τῦ η, quod *E latum* et *pingue* sonat; nota numeralis valens *quinque*, et cum additâ infernè lineolâ ͵ε *quinquies mille*, seu *quinque millia*.

῎E, *HE*, dolentis particula, quæ geminari solet.

῞E, *SE*, pronominis tertiæ personæ acc sing. ὃς, HE, Anglicè; ἕ, *sui*; οἱ, *sibi*: hinc ἑὸς, vel ὃς, HIS, σφίτερος, THEIR, Anglicè, &c.

῍Ea, *Ah, vah*, adv. querentis vel admirantis: ab

῎Ea, *sine*, 2. sing. præs. vel imperf. imperat. act. contr. pro ἔαε, verbi ἐάω, *sino*.

῎Ea, Ion. et Poët. Ectasi ἦα pro ἦν, 1. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

῾Eὰ, et ἃ, *sua bona, peculium*: ex ἑὸς, *suus*, vid. ἕ, *se*.

᾿Eᾷ, *concedit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐάω, *sino*, f. ἐάσω, a. 1. sub. act. ἐάσω, ῃς, ῃ, p. act. εἴακα· Vide Moor Elementa L. Gr. pag. 126.

᾿Eάα, *sinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τῦ α.

᾿Eαγα, ας, ε, *fregi*; p. ind m Att. pro ἦγα per resolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus,) ab ἄγνυμι, seu ἄγω, *frango*; f. ἄξω, p. ἦχα, et ἔαχα, p. m. part. ἐαγὼς, a. 1. ἦξα et ἔαξα et

᾿Eάγην, *fractus sum*: Att. eod. modo pro ἤγην, ejusd. a. 2. ind. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.

῞Eαδα, ας, ε, *demulsi*; pro ἧδα, præt. ind. m. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo εὔαδα, Poët. ab ἁνδάνω, vel ἄδω, *placeo*: præt. m. part. ἑαδὼς pro ἁδὼς· sic in a. 2. act. ἕαδον pro ἧδον, Æol. εὔαδον.

῾Eαδότα, *placentem*, pro ἡδότα, ejusd. p. m. part. acc. sing. masc.

᾿Eακα, *permisi*, pro εἴακα, p. ind. act. verbi ἐάω, *sino*: f. σω.

᾿Eάλωκα, *captus sum*; Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*; fut. ἁλώσω, a. 2. act. ἥλων, a. 2. act. part. ἁλοὺς, inf. ἁλῶναι, (ab ἅλωμι, conjug. secund. quod ab obsoleto ἁλόω, f. ἁλώσω, formatur;) et pass. ἁλῆναι.

᾿Eάλων, *captus fui*; Att. similitèr pro ἥλων, a. 2. act. ejusd verbi. Præt. autem et Aor. Sec. Act. passivè sæpissimè sumuntur.

᾿EA'N, *si*; conjunct. connexiva construitur cum subj. et opt. ἐὰν μὴ, *nisi*, ἐὰν δὲ μὴ, *sin aliter, alioqui*; *particula potentialis* pro ἂν· sæpè postponitur, ut εἶπον ἂν, *dixissem*; quandoque deest ἂν· sed rariùs præponitur, ut ὃς ἐὰν, *quicunque*: cum τὶ notat *sive*; ἐάνπερ, *si, dummodo*, &c.

῾Eάνδανον, *placebam*, 1. sing. imperf. ind. act. Att. et Ion. pro ἥνδανον, (εα pro augmento η,) verbi ἁνδάνω, *placeo*, q. v.

᾿Eανὸς, ἡ, ὸν, *indutu pulcher, tenuis, subtilis*; subst. *pallium, peplum*, pro ἱμάτιον· ab ἕω, *induo*.

᾿Eάνπερ, conj. *si, dummodo*.

῞Eαται, 3. pl. præs. ind. Att. vel Ion. pro ἧνται et ἕαντο, pro ἧντο· ab ἧμαι, *sedeo*.

῞Eαξα, *fregi*, 1. sing. a. 1. ind. act. Att. resolutione augment. pro ἦξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.

῎EAP, ρος, τὸ, et contract. Poët. ἦρ, ἦρος, (et Ion. βῆρ,) *Ver, sanguis*; *pinguedo*.

᾿Eαρινὴ, ἡ, f. g. ab

᾿Eαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus*: et per Epenth. εἰαρινός. Th. ἔαρ, *ver*.

᾿Eαροτροφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vere nutritus, vere natus, vernus*: ex ἔαρ, *ver*, et τρέφω, *alo*; p. ind. m. τέτροφα.

᾿Eᾷς, *sinis*, 2. sing. præs. ind. act. contr. verbi ἐάω. Tum ἔασ', pro ἔασε, *permisit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

῾Eάς, *suas*, pro ἅς.

῞Eασα, Att. pro ἧσα, a. 1. ind. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*. Vide ἕαδα.

᾿Eάσαμεν, *sinimus*, 1. pl. a. 1. ind. act. Ion. sed. ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *sino*; f. ἐάσω, p. act. εἴακα, a. 1. ind. act. εἴασα.

᾿Eάσετε, *sinetis*, 2. pl. f. 1. ind. act. ἐάσῃς, *sinas*; 2. sing. a. 1. sub. ab eod.

῎Eασι, Ion. et ἐάσι, Poët. pro εἰσι, *sunt*: (ut τιθίασι, Ion. pro τιθεῖσι,) ab εἰμὶ, *sum*.

᾿Eασκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔαε, contr. εἴᾶ, verbi ἐάω, *sino*.

᾿Eάσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐάω, *sino*; f. ἐάσω, p. εἴακα.

῎Eασσα, *existens*; Dor. pro ἦσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*, q. v.

῞Eαται et ἕατο, Ion. pro ἧνται et ἧντο, ab ἧμαι, *sedeo*: quod formam præteriti, præsentis autem habet significationem. Ab inus. ἕω, q. v.

῎Eατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

᾿Eατέον, *sinendum*; verbale ab ἐάω, *sino*, q. v.

῾Eαυτῦ, ῆς, ῦ, et contractè, αὑτῦ, ῆς, ῦ, *sui ipsius*; *pronomen reciprocum*,

singulari pluralique numero casus habens tantùm obliquos. Ex ἕο pro ἑ, *sui*, et ἀυτὸς, *ipse*.

Ἐάφθην, *ascensus sum;* Att. pro ἥφθην, a. 1. ind. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἰάφθην. Ion. Dialysi pro ἑφθην, a. 1. ind. pass. ab ἕπομαι, *sequor*.

ἘΑΩ, *sino, permitto;* imperf. ind. act. ἔιαον, -ων, -αες, -ας, -ε, -α, f. ἐάσω, a. 1. ind. act. ἔιασα, a. 1. imperat. act. ἔασον, άτω, a. 1. part. act. ἐάσας, αντος, perf. act. ἔιακα, quod recipit ι post ε pro augmento.

Ἑάων, *bonorum*, gen. pl. fœm. Æol. pro ἑῶν, ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um.*

Ἔϐα, Dor. pro ἔϐη, *venit;* 3. sing. ab ἔϐην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, vel βῆμι, *eo*, f. 1. m. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, *sine;* (interposito β,) ab ἐάω, *sino*.

Ἐϐάδισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à βαδίζω, *ire facio, vado*, f. ίσω, et Dor. ιξω. Th. βάω, idem.

Ἔϐαινε, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. act. à βαίνω, *eo;* f. 1. m. βήσομαι, a. 2. ind. act. ἔϐην.

Ἔϐαλον, ες, ε, *jeci;* a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio;* f. βαλῶ, p. βέϐληκα, a. 1. ind. pass. ἐϐλήθην, p. m. βέϐαλα.

Ἔϐαν, per Sync. Dor. et Poët. pro ἔϐησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. Sic ἔϐα, pro ἔϐη, 3. sing. ab ἔϐην. aor. sec. ind. verbi βαίνω, vel βῆμι, *eo;* f. 1. m. βήσομαι.

Ἐϐάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. à βάπτω, *intingo, mergo;* f. ψω, præt. βέϐαφα.

Ἐϐαρυώπησαν, *caligârunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. cum duplici augmento, verbi βαρυώπτομαι· q. ex βαρὺς, *gravis*, et ὤπτομαι, *video*. Alii volunt esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, *visu sum gravato:* ab iisd.

Ἔϐασον, pro ἔασον, *sine;* a. 1. imperat. act. 2. sing. interpositio β Laconicè, ab ἐάω, *sino*. Lacones et Syracusii dixerunt ἐϐάω.

Ἐϐάστασα, ας, ε, *portavi;* 1. sing. a. 1. ind. act. à βαστάζω, f. σω.

Ἐϐάφην, *tinctus sum;* 1. sing. a. 2. ind. pass. ἔϐαφον, *tinxi;* 1. sing. a. 2. ind. act. (pro ἔϐαπον, euphoniæ gratiâ,) verbi βάπτω, *tingo, mergo;* f. ψω, p. βέϐαφα, q. v.

Ἐϐδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. et

Ἐϐδελυξάμεθα. 1. pl. a. 1. ind. m. verbi βδελύσσομαι, *abominor*. Th. βδέω, *pedo*.

Ἑϐδομαῖος, αία, αῖον, *qui septimo die aliquid facit, septimanis;* et

Ἑϐδομὰς, άδος, ἡ, *HEBDOMADA, septimana, numerus septenarius, septima dies*, seu *septima quæque dies:* ab ἑπτὰ, *septem*.

Ἑϐδομάτη, ης, (subint. ἡμέρα,) *septima dies:* f. g. ab

Ἑϐδόματος, άτη, ατον, *septimus;* et

Ἑϐδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *septuaginta;* ἄκλιτον. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἑϐδομηκονταὲξ, *septuaginta sex;* leg. tanquam vox composita, ex ἓξ, *sex*, et ἑϐδομήκοντα.

Ἑϐδομηκοντάκις, adv. *septuagies:* et

Ἑϐδομηκοστὸς, ἡ, ὸν, *septuagesimus*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἕϐδομος, η, ον, *septimus, a, um;* τῇ ἑϐδόμῃ, (subint. ἡμέρα,) *die septimo*, ab eod. Th.

Ἐϐεϐαίωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à βεϐαιόω, ῶ, *confirmo*, f. ώσω, p. βεϐεϐαίωκα. Th. βέϐαιος, *firmus*, q. v.

Ἐϐεϐλήμην, σο, το, *ictus eram*, 1. sing. plusq. p. ind. pass. à βάλλω, *jacio;* f. λῶ, p. pass. βέϐλημαι.

ἘΒΕΛΟΣ, sive ἔϐενος, ου, ὁ, *EBENUS*, lignum gravissimum.

Ἐϐὲρ, ὁ, vel leni spiritu, Ἐϐὲρ, nom. viri, ἄκλιτον, *transiens*.

Ἔϐην, ης, η, *veni*, 1. sing. a. 2. ind. act. à βαίνω, vel βῆμι, *eo, venio;* f. 1. m. βήσομαι, p. act. βέϐηκα, a. 2. part. act. βὰς.

Ἔϐησα, ας, ε, a. 1. ind. act. (tanqu. à βάω,) verbi βαίνω, *eo, venio;* ἔϐησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. ejusd.

Ἐϐήσετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι, quod (Poët. more,) ex fut. in præsens translatum est. Th. βάω, *ire* vel *venire facio*.

Ἐϐιήσατο, et ἐϐιάσατο, *per vim ademit;* 3. sing. a. 1. ind. m. à βιάω, f. ήσω, vel άσω. Th. βία, *vis*.

Ἐϐίου, 3. sing. imperf. ind. act. à βιόω, ῶ, *vivo:* f. ώσω, p. βεϐίωκα, a. 2. ind. act. ἐϐίων, qu. à βίωμι, inus. Th. βίος, *vita*.

ἘΒΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, seu ἰϐίσκος, herba quæ et ἀλθαία, vocatur, *HIBISCUS, ALTHÆA, malva silvestris*.

Ἐϐίων, *vixi;* a. 2. ind. act. à βιόω, vel βίωμι, vide ἐϐίου.

Ἔϐλαϐον, *nocui;* 1. sing. a. 2. ind. act. ἐϐλάϐην, 1. sing. a. 2. ind. pass. à βλάπτω, *noceo;* f. ψω, p. φα.

Ἐϐλάκευμαι, *dissolutus sum;* Att. pro βεϐλάκευμαι, p. pass. verbi βλακεύω, *socordiæ me dedo*. Th. βλὰξ, ακὸς, ὁ, *piscis quidam* omninò inutilis.

Ἔϐλαμμαι, *læsus sum;* Att. pro βέϐλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω, *noceo;* f. ψω, p. φα.

Ἐϐλαστηκότες, Att. pro βεϐλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, *germino;* f. ήσω, q. v.

Ἐϐλάστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἔϐλαστον, *germinavi:* a. 2. ind. act. ejusd. verbi, q. à βλαστέω ut ἥμαρτον ab ἁμαρτέω, *pecco*, quod vide.

Ἐϐλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, *impiè loquor;* à βλὰξ, et φήμη, *fama*, q. v.

Ἔϐλαψα, ας, ε, et in 3. pl. ἔϐλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, *noceo:* f. ψω.

Ἔϐλεπον, ες, ε, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi βλέπω, *video;* f. ψω.

Ἔϐλητο, per Sync. pro ἐϐέϐλητο 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλω, *jacio*, quasi à βλέω.

Ἐϐόα, *clamabat;* 3. sing. imperf. ind. act. verbi βοάω, *clamo;* f. ήσω, p. βεϐόηκα, a. 1. ind. act. ἐϐόησα, ας, ε.

Ἐϐοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi βοηθέω, *succurro, auxilior:* f. ήσω.

Ἔϐοσκον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi βόσκω, *pasco*.

Ἐϐουλέατο, et ἐϐούλευντο, Ion. pro ἐϐούλοντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi βούλομαι, *volo*.

Ἐϐούλευκα, Att. pro βεϐούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, *consulto;* f. σω. Th. βουλὴ, *consilium*.

Ἐϐούλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐϐουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. ejusd. verbi.

Ἐϐουλήθην, *volui;* a. 1. ind. pass. à βούλομαι, *volo;* f. 1. m. βουλήσομαι, q. à βουλέομαι. Th. βόλομαι, *volo*, q. v.

Ἔϐουλε, 2. sing. ἐϐούλετο, 3. sing. imperf. ind. m. ejusd.

Ἑϐραΐζω, f. ίσω, Hebræorum more *loquor*, seu *vivo;* et

Ἑϐραϊκὸς, ἡ, ὸν, *HEBRAICUS;* et

Ἑϐραῖος, αία, αῖον, *HEBRÆUS, a, um;* ab Ἑϐὲρ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21. Numb. xxiv. 24. Alii alitèr ἐτυμολογίζουσι, ut videre est apud Voss. in Etymol. ad verbum suprà.

Ἑϐραῒς, ΐδος, ἡ, Hebræ; Ἑϐραῒς διάλεκτος, lingua Hebræa; et

Ἑϐραϊστὶ, adv. Hebraicè; ab eod.

Ἐϐράσθην, *ebullitus sum;* a. 1. ind. pass. verbi βράζω, vel βράσσω, *ferveo, bullio*.

Ἔϐραχ', pro ἔϐραχε, et

Ἔϐραχον, ες, ε, *madefeci;* a. 2. ind. act. à βρέχω, *madefacio*, undè a. 2. ind. pass. ἐϐράχην, part. βραχεὶς. Alii volunt esse imperf. ind. act. à βράχω, *crepitum do, sono*.

Ἔϐρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, *pluo*.

Ἐϐρόντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à βροντάω, *tono;* f. ήσω. Th. βροντὴ, *tonitru*.

Ἕϐρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

Ἐϐρυχᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à βρυχάομαι, *rugio*. Th. βρύχω, f. ξω, *frendo*.

Ἔϐρω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βρῶμι, ut ἔδω, ex δίδωμι.

Ἐϐώσατο, Dor. pro ἐϐοήσατο, *vocavit;* 3. sing. a. 1. ind. m. et

Ἐϐώσησεν, pro ἐϐόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, *clamo:* vide Hesych.

Ἐϐώσθησαν, Ion. pro ἐϐοήθησαν, *celebres facti sunt;* 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐϐώσθητε, per Crasin pro ἐϐοήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi βοάω, *clamo*.

Ἐγανώθην, *gavisus sum;* 1. sing. a. 1. ind. pass. à γανόω, ῶ, *voluptate afficio;* f. ώσω. Th. γάνος, *lætitia*.

Ἐγγαγγὶς πέτρη, eadem gemma quæ γαγγίτις· ab ἐν et Γάγγης, quia in Gange reperitur.

Ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *vaticinator è ventre:* ex ἐν, γαστὴρ, et μάντις, *vates, &c.*

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui è ventre vocem reddit, ventriloquus;* quia habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθέομενον. Item *magus, ariolus;* apud LXXII. Ab, ἐν, γαστὴρ, et μῦθος, ου.

Ἐγγέγαα, p. m. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω, et in 2. dual. p. ind. m. ἐγγεγάατον· et metri causâ per Sync. ἐγγέγατον· sic ἐγγέγαμεν pro ἐγγεγάαμεν, et part. ἐγγεγαὼς, ῶα, &c. Th. γίνομαι, *nascor*.

Ἐγγεγύηκα, *pollicitus sum;* pro ἠγγύηκα, perf. ind. act. (augmento syllabico intrinsecus assumpto,) verbi ἐγγυάω, *spondeo;* f. ήσω. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Ἐγγεγυμνασμένος, p. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, *exerceor*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἐγγίϐατον, ου, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans: quasi ab ἔγγιον βαίνειν. Vitruv. *engibata* dicit.

'Εγγειος, et ἔγγαιος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui in terrâ seu in ipso solo est; δανείσμαλα* ἔγγεια, *res usuræ in fundis.*

'Εγγελάω, ῶ, άσω, *irrideo*; ἐγγελᾶν τινι, *alicui illudere*: ex ἐν, et γελάω, *rideo.*

'Εγγενὴς, ἑος, ὁ ϛ ἡ, *ingenitus, consanguineus*; ex ἐν, et γίνομαι, *nascor.*

'Εγγίνηται, 3. sing. a 2 sub. m. ἐγγενόμενος, ȣ, a. 2. part. m ab ἐγγίνομαι, *insum, innascor.* Th. γίνομαι, *nascor*; f. 1. m. vel f. 2. pass. γενήσομαι, a. 2. ind. m. ἐγενόμην, a. 2. sub. m. γένωμαι, η, ηται

'Εγγίζω, *appropinquo, accedo, immineo, insto*, cum dat. item accus. sequente εἰς, ἐπὶ, πρὸς, imperf. ἤγγιζον, ες, ε, f. 1. act. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ, p. ἤγγικα, a. 1. part. act. ἐγγίσας. Th. ἐγγὺς, *propè*, q. v.

'Εγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, *licere*; ut et pro συμβαίνειν, *accidere, contingere*: ab

'Εγγίνομαι, seu -γίγνομαι, *insum* vel *innascor*; *intersum, interjicior*; (de tempore,) *contingo, evenio*; ἐγγίνεται, impers. *licet, fieri potest.* Th. γίνομαι, *nascor.*

'Εγγίον, adv. *propiùs*; comparat. ab ἐγγὺς, *propè.*

'Εγγισατώσαν, 3 pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, quod vide.

'Εγγιστα, adv. *proxime*; superlat. ab ἐγγὺς, *prope*; comp. ἔγγιον. et ἐγγυτέρω· superl. ἐγγυτάτω, et ἔγγιστα

'Εγγίσωμα, ατος, τὸ, *cranii fissura*; in quâ os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, *appropinquat.*

'Εγγλύσσω, *dulcedinem affero*, qu. indulco: γλύσσων, *est dulcior*, pro γλυκίων, à γλυκὺς, *dulcis.*

'Εγγλύφω, f. ψω, *insculpo*; ex ἐν, et γλύφω, *sculpo.*

'Εγγόνατον, ȣ, τὸ, *species horologii*, apud Vitruv. lib. IX q. *in genu plicatum*, aut *angulatum*: sic ἐγγώνατον.

'Εγγόνη, ης, ἡ, *neptis*: et

'Εγγονος, ȣ, ὁ, *nepos*: et ἔγγονον, ȣ, τὸ, *fœtus*; q. ab ἐν, et γόνος, *proles*, à γίνομαι, *nascor.*

'Εγγραπτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *inscriptus*; à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἐγγράφω, *inscribo.*

'Εγγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*: et

'Εγγράφος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *scriptus*: cui oppon. ἄγραφος· ab

'Εγγράφω, *inscribo, insculpo*; f. ψω, p. ἐγγέγραφα, a. 1. ind. act. ἐνέγραψα, præt. pass. ἐγγέγραμμαι, part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, *scribo.* Indè Angl. TO ENGRAVE.

'Εγγυαλίζω, f. ίσω, et ξω· *in manus trado, trado, insero, præbeo*: ab ἐγγύη, *sponsio*; vel à γύαλον, *manûs cavitas.*

'Εγγυαλίξαι, *tradere*, ejusd. a. 1. inf. act. et ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion

'Εγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

'Εγγυάω, ῶ, f. ήσω, *spondeo, promitto, despondeo*; ab ἔγγυος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *præs.* quod ab

'ΕΓΓΥΗ', ῆς, ἡ, *sponsio*, fidejussio; q. ἐν γυίοις, *in manibus* deponit.

'Εγγύησα, ας, ε, *spopondi*, pro ἠγγύησα, a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐγγυάω.

'Εγγύησις, εως, ἡ, *fidejussio, vadimonium*: et

'Εγγυητὴς, ȣ, ὁ, *sponsor, fidejussor.* Th. ἐγγύη.

'Εγγυητὸς, ἡ, ὸν, *promissus*; ἐγγυητὴ, *sponsa, desponsata*; ab eod q. v.

'Εγγύθεν, *cominùs, propè*; et

'Εγγύθι, Poët. pro ἐγγὺς, *propè*, cum gen.

'Εγγυμνάζομαι, *exerceor*; hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, *exerceo*: f. άσω. Th. γυμνὸς. *nudus*

'Εγγυος. ȣ, ὁ ϛ ἡ, *præs*; idem quod

'Εγγυος, ȣ, ὁ, *sponsor*: ex ἐν, et γυῖον, *manus.* Th. ἐγγύη, *sponsio*, q. v.

'ΕΓΓΥ'Σ, adv *propè*; cum gen. sæpe absolutè, et pro ἐγγύθεν.

'Εγγύτατος, et ἔγγιστος, (præc. superl.) *proximus*; et

'Εγγυτάτω, ἐγγύτατα, et ἔγγιστα, adv. *proximè*; superl. et

'Εγγύτερος, et ἐγγίων, *proprior, propinquior. similior*: et

'Εγγυτέρω, et ἔγγιον, adv. *propiùs*; comparat. ab ἐγγὺς, *propè*; q. v

'Εγγεγράφηκειν, *scripseram*; plusq. perf ind. act. verbi γραφέω, f. ήσω, Att. pro γράφω, *scribo*; f ψω.

'Εγείναο, *genuisti*; Ion. pro ἐγείνω, 2. sing. a 1 ind m. ἐγειναμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, *nascor*; a. 2 ind. m. ἐγενόμην, ȣ, ετο, p. m. γέγονα, a. 1. ind. m ἐγεννησάμην et ἐγειναμην.

'Εγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, *surge*; a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, *suscito*; ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινα τοῖς νικαφόροις, id est, *victores aliquo splendido carminis ornamento decorare.*

'Εγειρε, *suscitavit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ἔγειρη, *suscitet*; 3. sing. præs. vel a. 1 sub. act. ab eod.

'Εγείρειν τινὶ λιγὺν ἐπέων οἶμον, Pindar. *Excitare alicui canoram carminum viam*, id est, *præclarum carmen in alicujus laudem scribere*, seu *canere.*

'Εγειρομένω, *excitati*: gen. sing. Dor. pro -ȣ, præs. part. pass. verbi

'ΕΓΕΙ'ΡΩ, *excito, suscito, expergefacio*; *accendo*; *extruo*; *vitam reddo* in N. T. f. ἐγερῶ, p. ἤγερκα. Att. ἐγήγερκα. a. 1. ind. act. ἤγειρα, præs. pass. ἐγείρομαι, *resurgo, excitor*; perf. pass. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται, a. 1 ind. pass. ἠγέρθην, ης, η, a 1. imperat. pass. 2. sing. ἐγέρθητι, a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι, a. 1. part. pass. ἐγερθεὶς, f. 1. pass. ἐγερθήσομαι, *surgam*: a. 1. ind. m. ἠγειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat m. ἔγειραι, p. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et cum Epenthesi literæ, ρ, ἐγρήγορα, undè part. præt. m. ἐγρηγορώς, ότος, *vigilans*; undè ἐγρήγορος, *vigil*; et ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω, *vigilo.*

'Εγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi γελάω, *rideo.*

'Εγέλασσε, *risit*, 3. sing. a. 1. ind act. Poët. gem. σ, à γελάω, *rideo*; f. 1 act. άσω, f. 1. pass. γελασθήσομαι.

'Εγεμον, imperf. ind. act. verbi γέμω, *onustus sum.*

'Εγεννήθην, a. 1. ind. pass. ἐγέννησα, ας, ε, a 1. ind. act à γεννάω, *gigno*; f ήσω. . Th. γίνομαι, *nascor.*

'Εγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi γεννάω, *gigno.*

'Εγενόμην, ȣ, ετο, et in 3. pl. ἐγένοντο, a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, *sum, fio.*

'Εγεντο, *factus est*; Dor. per Sync. pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab eod. verbo.

'Εγέρθην, *sum experrectus*; a. 1. ind pass. hinc Ion ἔγερθεν, Dor. seu Bœot. pro ἐγέρθησαν. 3. p. a. 1. pass. ind. ἐγερθεὶς, a. 1 pass. part. ἐγερθῆναι, a. 1. pass. inf. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. ab ἐγείρω, *suscito.*

'Εγέρσιμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *excitabilis*; ab ἐγείρω, *excito.*

'Εγερσις, εως, ἡ, *resurrectio, excitatio, extructio*: a. 2. pers sing. perf. ind. pass. ἔγερσαι, ab ἐγείρω, *resurgo.*

'Εγηγέρατο, Ion. et Att. pro ἐγηγερμένοι, ἦσαν, 3. pl plusq. p. ind. pass. ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

'Εγήγερμαι, σαι, ται, *excitatus sum*: Att. pro ἤγερμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. et part. ἐγηγερμένος, ejusd. verbi.

'Εγήθην, *lætatus sum*: 1 sing. a. 1. ind. pass. à γηθέω, vel γήθω, *gaudeo*: f ήσω.

'Εγημα, ας, ε, *uxorem duxi*: a. 1. ind. act. verbi obsol. γάμω, vel γαίμω, *uxorem duco* Alii tamen per Sync. ex ἐγάμησα, factum aiunt, (verbi γαμέω,) α in η converso, undè part. γήμας. inf. γῆμαι.

'Εγήρα, pro ἐγήρη, ut ἔβα, pro ἔβη, à γήρημι, inus. Potest tamen et à γηράω, *senesco*, deduci, quod vide. Th. γῆρας, *senectus*, q. v.

'Εγκάειν, præs. inf. act Ion. et Att. pro ἐγκαίειν, *incendere.* Th. καίω, *uro*; fut. καύσω.

'Εγκάθετος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *insidiator*; qu. clam submissus; ab ἐγκαθίημι, *immitto*; quod ab ἐν, κατα, et ἵημι, *mitto*, om.

'Εγκάθημαι, *insideo, in insidiis sum.*

'Εγκαθίζειν θρόνῳ, *in solio sedere*, pro ἐπικαθίζεσθαι. Vide καθίζω, *colloco.*

'Εγκαθίστημι, fut. καταστήσω, *colloco*; *constituo in*; *interpono*; aliquando *intersum*: part. p. act. ἐγκαθεστὼς, *interpositus*; ab ἐν, κατὰ, et ἵστημι, *sto.*

'Εγκαίνια, ων, τὰ, *ENCÆNIA*, festus dies novi operis memoriæ dicatus: ab ἐν et καινὸς, *novus*, q. v.

'Εγκαινίζω, *renovo, confirmo*; *dedico*: f. ίσω, p. ἐγκεκαίνικα, a. 1. ind. act. ἐνεκαίνισα, perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι· ab ἐγκαίνια, quod vide.

'Εγκαινισμὸς, ȣ, ὁ, *renovatio*; *dedicatio*; à præced. perf. ind. pass. 1. sing.

'Εγκαιρος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *opportunus, tempestivus*, et

'Εγκαίρως, adv. *opportunè*: à καιρὸς, *occasio.*

'Εγκακέω, f ήσω, *fastidio*, malè in aliquid affectus sum.

'Εγκαλέω, *in jus voco*; *accuso*, scil. in causâ capitis; cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, -ȣν f. έσω vel ήσω, a. 1. ind act. ἐνεκάλεσα, -ησα· perf. act. ἐγκέκληκα, -εκα· perf. pass. ἐγκέκλημαι, -ειμαι, σαι, ται part. præs ἐγκαλȣ́μενος, *reus*: ex ἐν et καλέω, *voco.*

'Εγκαλοσκελὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *qui habet crura in ligno*; τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, *vinctus numellis.*

'Εγκάλυμμα, ατος, τὸ, *velamentum*; à p ind. pass. seq.

'Εγκαλύπτω, f ψω, *velo, obtego.* Th. καλύπτω, *tego*; f. 2 act. καλυβῶ.

'Εγκάλυψις, εως, ἡ, *velatio*: à præc. p. ind. pass.

*Ἐγκαναχάομαι, f. 1. m. ήσομαι, *cachinnum emitto*: à καναχίω, f. ήσω, *resono*

Ἐγκαναχέω, ῶ, f. ήσω, *cum sonitu infundo*, ἐγκάναξον, (qu. à κανάχω, -αξω,) a. 1. imperat. act. ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἔγκαρ, αρος, τὸ, *cerebrum; pediculus*. Sed hæc vox cum his significationibus tantùm grammaticorum auctoritate nititur, eorum scil. qui apud Homerum Il. I. v. 378. pro ἐν καρὸς, legebant ἔγκαρος, minùs benè.

Ἐγκαρπος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *fructum in se habens; fœcundus*; item *gravidus, a, um*. Th. καρπος, *fructus*.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, *obliquitas*: ab

Ἐγκάρσιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *obliquus*. Th. κάρσιος, idem.

Ἐγκαρσίχολος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *iracundus, amarus, injucundus*: ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, *caput*, et χολὴ, *bilis*.

Ἐγκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, *patienter* vel *forti animo fero, constans maneo in re aliqua*. Ex ἐν et καρτερέω, *tolero, patienter fero*.

Ἐγκὰς, adv. *profundè, altè*.

Ἔγκασι, dat. pl. pro ἐγκάτοισι· ab

ἜΓΚΑΤΑ, ῶν, τὰ, *intestina, viscera*, Gen. xliii. 30. Sic et ἔγκατ', pro ἔγκατα· ex ἔγκατος, q. v.

Ἐγκαταθῆς, *reposueris*, 2. pers. sing. a. 2. subj. act. ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Ἐγκατακεῖσθαι, *insidere, incumbere*, præs. infinit. ex ἐν, κατα, et κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ; monumentum*: ex

Ἐγκαταλείπω, *derelinquo, desero in discrimine*, f. ψω, p. ἐγκαταλέλειφα a. 2. ind. act. ἐγκατέλιπον, ες, ε, *superstitem reliqui*; a. 2. sub. act. ἐγκαταλίπω, ης, η· ab ἐν, κατὰ, et λείπω.

Ἐγκαταλιμπάνω, idem.

Ἐγκαταμίγνύω, εις, ει, *insero, immisceo*: ab ἐν, κατὰ, et μιγνύω vel μίγνυμι, *misceo*, fut. μίξω, perf. χα.

Ἐγκαταπαίζω, *illudi*, f. σω, vel ξω, p. κα, vel χα· ex ἐν, κάτα, et παίζω.

*Ἐγκαταπήγνυμι, f. ξω, *infigo*.

*Ἐγκατασκευάζω, f. άσω, *intùs conficio*.

*Ἐγκατασπείρω, f. ερῶ, *spargo in; dissemino*.

Ἐγκατέβα, Poët. et Dor. pro ἐγκατέβη, *intravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, *eo*, vel potius βάω, *ire facio*.

Ἐγκατέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω.

Ἐγκάτθετο, per Sync. pro ἐγκατέθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἐγκατατίθημι, *condo*: ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Ἐγκατίζεσθαι, præs. inf. m. Ion. pro ἐγκαθίζεσθαι, *sedere in aliquo loco* Th. ἵζω, *sedeo*.

Ἐγκατοικέω, ῶ, *inhabito, incola sum*, 2. Pet. ii. 8. f. ήσω. p ἐγκατῴκηκα· ex ἐν et κάτοικος, *incola*, ex κατὰ et οἶκος, *domus*.

Ἔγκατος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *interior*: ab ἐν et κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐγκαυχάω, -ῶ, -άομαι, ῶμαι, f. 1. m. χήσομαι, *glorior*.

Ἔγκαφος, ȣ, ὁ, *bucella, bolus*: ab ἐγκάπτω, f. ψω, *devoro*. Th. κάπτω, *comedo*.

Ἔγκειται, 3. sing. præs. ab

Ἔγκειμαι, q. d. *jaceo in, insum, inhæreo, invado, incumbo, insto*; ἐγκείμενος, part. *insitus*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐγκεκαίνισαι, 3. sing. perf. ind. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, ται· ab ἐγκαινίζω, *dedico*.

Ἐγκεκαλυμμένος, *occultus, velatus*; perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, *tego*, q. vide.

Ἐγκέλαδος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *cui inest strepitus*: ex ἐν et κέλαδος, *strepitus*; τὰ ἐγκέλαδα, *animalcula de genere insectorum*. et

Ἐγκέλαδος, ȣ, ὁ, *Enceladus*, nom. propr. gigantis.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, *hortor, incito*; κελεύω, f. εύσω, idem. Th. κέλω, *jubeo*.

Ἐγκεντρίζω, *stimulo; insero*, fut. ίσω, p. ἐγκεκέντρικα· a. 1. ind. act. ἐνεκέντρισα· a. 1. inf. act. ἐγκεντρίσαι· a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, *insitus fui*; fut. 1. pass ἐγκεντρισθήσομαι· ex ἐν et κεντρίζω, *pungo*: hoc à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, *aculeus; calcar; stylus*; à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.

Ἐγκεραῖν, *immiscere, perturbare*, præs. inf. act. ab ἐν et κεράω, seu κεράννυμι, *misceo*.

Ἐγκέφαλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *qui in capite est*. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, *cerebrum*: ex ἐν et κεφαλὴ, *caput*.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, *caco in*: ex ἐν et χέζω, f. ίσω, *caco, ventris onus depono*.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, *qui est in usu, quo quis utitur*, perf. part. pass. verbi χράομαι, *utor*, f. χρήσομαι. Th. χράω, *commodo*.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, *oppigneror*: ab ἐνέχυρον, *pignus*. Th. ἐχυρὸς, *munitus, tutus*.

ἘΓΚΙΣΣΑΏ, *coitum maris appeto, concipio*; ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. act.

Ἐγκισσεύω, f. εύσω, *hederæ modo convolvor atque plicor*. Th. κισσὸς, *hedera*.

Ἐγκισσήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐγκλείω, f. ίσω, p. εικα, *includo*; p. pass. ἐγκέκλεισμαι· p inf. pass. ἐγκεκλεῖσθαι· part. ἐγκεκλεισμένος, *inclusus*. Th. κλείω, *claudo*.

Ἐγκληθεὶς, έντος, *accusatus*, a. 1. part pass. et

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, *crimen*, id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, *accuso*. Th. καλέω.

Ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *litigiosus*: ab eod

Ἐγκλίνω, f. νῶ, *INCLINO; fugio*, de acie Th. κλίνω, *reclino*.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*; apud Gram. *modus*, et

Ἐγκλιτικὸς, ἡ, ὸν, *qui inclinari potest*: *encliticus*, sive *qui accentum in vocem præcedentem reclinat*, vel *rejicit*: à verbo ἐγκλίνω. Hinc Angl ENCLITIC.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, *includo*, seu *illigo vinculo, quod collo circumdatur*, Prov. vi. 21. ab ἐν et κλοιὸς, *collare* Th. κλείω, *claudo*.

Ἐγκοίλια, ῶν, τά, *intestina* Vide ἔντερον, *intestinum*

Ἔγκοιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *concavus, cavus*.

Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, *sculptura*: ab

Ἐγκολάπτω, *insculpo*, f. ψω, p. ἐγκεκόλαφα. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐγκομβόομαι, ῶμαι, *intùs me vestio, induor; ornor*, f ώσομαι· a. 1. ind. med. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο· a. 1. imperat. med. ἐγκόμβωσαι, άσθω, 2. pl. ἐγκομβώσασθε· a. 1 part. pass. ἐγκομβωθεὶς· ex ἐν et κομβόω, *orno*. Th. κόμβος, *nodus*, (ad ornatum in vestitu:) hinc κόμβωμα, *vestitus elegans*.

Ἐγκονίουσα, *festinans in*, præs. part. act. f. g. ab

Ἐγκονίω, *accelero*, f. ήσω· ex ἐν et κονίω, *festino*.

Ἐγκονιτὶ, adv. Poëticum *laboriosè, cum labore*: ab ἐν et κόνις, *pulvis*.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, *obstaculum, offendiculum, incisio*: ex ἐν et κοπὴ, *sectio*. Th. κόπτω, *seco*.

Ἔγκοπος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *in quo est labor, laboriosus*: ex ἐν et κόπος, *labor*, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, *laboribus et molestiis premor*; p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, *incido, interpello, impedio*, f. ψω· a. 1. ἐνέκοψα· p. ἐγκέκοφα· imperf. pass. ἐνεκοπτόμην· p. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω.

Ἐγκοσμέω, *ordine colloco*. Th. κόσμος.

Ἐγκοτέω, -ῶ, idem quod simplex, κοτέω, *irascor*. Th. κότος, *ira*.

Ἐγκότημα, ατος, τὸ, et

Ἐγκότησις, εως, ἡ. idem quod Th. κότος, *ira vetus*: à p. pass. verbi ἐγκοτέω.

Ἔγκοτος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *iratus*, in quo est κότος, *ira vetus*; et substantivè pro *ira*

Ἐγκράζω, f. άξω, p. αχα, *inclamo*: à κράζω, *clamo*.

Ἐγκρασίχολος, *piscis ex aquis; sed* rejici solet, quia κρατὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, *continentia, temperantia, moderatio*: ab ἐγκρατὴς, *compos, qui potitur, superior*: quod ab ἐν et κράτος, *robur*.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς.

Ἐγκρατεύομαι, *contineo me, sum continens*, f. εύσομαι, p. ἐγκεκράτευμαι· ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *continens, sum superior*; nom pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv. ἐγκρατέως, *firmitèr*. Th. κράτος, *robur*.

Ἐγκρίνω, *admitto, adopto, adjungo*, f. ἐγκρινῶ, p. ἐγκέκρικα· a. 1. ἐνέκρινα· a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico, decerno*

ἘΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, *opus dulciarium ex similâ et oleo*, vel *oleo, melle* et *aquâ*.

Ἐγκροτίοισαι, Dor. pro ἐγκροτίουσαι, -ȣσαι, *pulsantes*, nom. pl. part. præs. fœm. g. à κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, ȣ, ὁ, *pulsus*.

Ἐγκρούω, f. ύσω, p. ἐγκέκρουκα, *ad numeros incedo, impello, salto*.

Ἐγκρύπτω, *condo, intego*, f. ψω, p. ἐγκέκρυφα· a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, *occulto*.

Ἐγκρυφίας, ȣ, ὁ, *genus panis*, qui coquitur ἐγκρυφίας, occultatus in cinere; *panis subcinericius*.

Ἔγκτησις, -εως, ἡ, *acquisitio*.

Ἔγκτητος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *acquisitus, comparatus, possessus*. Th. κτάομαι, *acquiro*.

Ἐγκτίζειν, *in aliquo loco condere*. Th. κτίζω, *condo*.

*'Εγκυθήκη, ης, ἡ, *incilega, fulcrum*, apud Simonidem, ubi verò legendum ἐγκαθήκη, ut ex ea detorta vox Latina indicat.

'Εγκύκλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, *circularis, rotundus*: τὰ ἐγκύκλια, *vulgaria, obvia, vulgò fieri solita*: ab ἐν et κύκλος, *orbis, circus*.

'Εγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *ENCYCLOPÆDIA, orbiculata, disciplinarum series*: ex ἐγκύκλιος, et παιδεία, *disciplina*.

'Εγκύκλος, ὁ ξ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

'Εγκυκλέω, f. ήσω, *circumago*. Th. κύκλος.

'Εγκυλίω, et -ίομαι, f. ίσω p. κα, *involvo, implico*.

'Εγκύμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *gravida, prægnans*: *plenus, refertus*: ab ἐν et κύω, f. σω, *uterum fero, sum gravida*.

'Εγκυος, ε, ἡ, *gravida, prægnans*: ab eod.

'Εγκυϊσκόμενος, præs. part. ab ἐγκυΐσκομαι, *in utero gestor*: ex ἐν et κυΐω, idem quod κύω, *in utero fero*.

'Εγκύρσας, αντος, *illapsus*, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρση, 3. sing. a. 1. sub. act. ab

'Εγκύρω, *incido, obvio*, f. -ρσω a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido*.

'Εγκωμιάζω, εις, ει, *laudo*, f. άσω, p. ἐγκεκωμίακα part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος a. 1. ἐγκωμιασθεὶς Th. ἐγκώμιον, *laus*.

'Εγκωμιαστέον, verbale, *quod laudandum est*: ab eodem et

'Εγκωμιαστὴς, ε, ὁ, *laudator*, et

'Εγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, et Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, *laudatorius, a, um*: ab eod. verbo. quod ab

'ΕΓΚΩΜΙΟΝ, ε, τὸ, *præconium, laus*.

'Εγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, *dulco, as*. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

'Εγμεν, per Sync. ex ἐχέμεν Dor inf præs. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω.

'Εγνω, 3. sing. ab ἔγνων, *novi, sapui, sensi*, a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, *cognosco*.

'Εγνωκα, ας, ε, perf. act. ind ἐγνωκέναι, perf. inf. ἔγνωσα, ας, ε, a. 1. ejusd. verbi.

'Εγνων, a. 2. ind. act. et in 3. pl. ἔγνωσαν et ἔγνων. Poët. Vide ἔγνω.

'Εγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. et

'Εγνώρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à γνωρίζω, *notum facio*, f. 1. γνωρίσω, p. ἐγνώρικα à γνώριμος, *notus*, pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, *cognosco*, f. γνώσομαι.

'Εγνωσαν, vide ἔγνων.

'Εγνωσμαι, σαι, ται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γινώσκω, *cognosco*.

'Εγράφησαν, *scripti sunt*, 3 pl. a. 2 pass. ἐγράφην, verbi γράφω, *scribo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔγραφον.

'Εγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Εγρεο, *surge*, Att. per Sync. ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρου, verbi ἐγείρομαι, *excitor*, pro ἐγείρομαι, undè imperf. ἔγρετο, pro ἐγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito*.

'Εγρήγορα, ας, ε, *vigilavi*, et sæpe in præs. *vigilo*, ut part. ἐγρηγορὼς, *vigilans*, præt. m. verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito*.

'ΕΓΡΗΓΟΡΕ'Ω, *vigilo*, f. ήσω ab verbo ἐγείρω p. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et per Epenth. ρ, ἐγρήγορα· undè ἐγρηγορέω et per Aphær. γρηγορέω, f. ήσω· a. 1. ἐγρηγόρησα· perf. ἐγρηγόρηκα.

'Εγρηγόρθαι, *suscitatum esse*, Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleon τε θ, et Sync. literarum ε et ν, est perf. ind. med verbi γρηγορέω, *vigilo*. Vide ἐγρήγορα.

'Εγρηγόρθασιν, *vigilaverunt*. Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. p. ind. m. Vide ἐγρήγορα.

'Εγρηγορτὶ, et -γορότως, adv. *vigilantèr*: ab ἐγρηγορέω, *vigilo*.

'Εγρήσσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, *vigilo*.

'Εγρομαι, Att. per Sync. pro ἐγείρομαι, *excitor*, sic ἐγρόμενος, pro ἐγειρόμενος.

'Εγύμναζον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi γυμνάζω, *exerceo*, f. σω, p. κα. Th. γυμνὸς, *nudus*.

'Εγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, p. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, *nudus*.

'Εγχε', pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *hasta*.

'Εγχεία, ας, ἡ, seu ἐγχείη, *hasta*, seu *peritia hastâ certandi*; gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, *hasta*.

'Εγχεσίβρομος, ε, ὁ ξ ἡ, *bellicosus, qui hastâ fremit ac strepitum edit*: ab ἔγχος, *hasta*, et βρέμω, *fremo*. Hinc et Παλλὰς. dicta à πάλλειν.

'Εγχεικέραυνος, ε, ὁ, Jovis epith. *qui fulmine tanquam gladio solet uti*: ab ἔγχος, *hasta*, et κεραυνὸς, *fulmen*.

'Εγχειρέω, *aggredior, tracto*, f. ήσω, p. κα· ἐγχειρῆντες, præs. part. pl. num. ab ἐν et χεὶρ, *manus*.

'Εγχείρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur, conatus*: ab ἐγχειρέω, q. v.

'Εγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio*: ab eod. verbo.

'Εγχειρίδιον, ε, τὸ, *ENCHIRIDIUM, libellulus, gladiolus, pugio, manubrium*: ab ἐν et χεὶρ, *manus*.

'Εγχειρίζω, *in manus trado, porrigo*, f. ίσω, p. κα. Undè et

'Εγχειρίζομαι, *in manus sumo, commissum habeo*. Th. χεὶρ, *manus*.

'Εγχειρίθετος, ὁ ξ ἡ, *in alicujus manu positus*: ex ἐν, χεὶρ, et τίθημι ab eod. Th.

'Εγχελεὼν, ῶνος, ὁ, *vivarium anguillarum*: ab

'ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *ANGUILLA*.

'Εγχελις, εως, ἡ, idem.

'Εγχεον, Poët. et Ion. pro ἐνέχεον, imperf. ab ἐν et χέω, f. χεύσω.

'Εγχεσίμωρος, ε, ὁ ξ ἡ, et ἐγχέμορος, *bellicosus, qui fato, quodam hastæ studio est addictus*: ab ἔγχος, *hasta*, et μόρος, *fatum*, verso o in ω. Th. μείρω, *divido*.

'Εγχέσπαλος, ε, ὁ, *qui hastam vibrat, bellicosus*: ab ἔγχος, *hasta*, et πάλλω, *vibro*.

'Εγχεῦντα, *infundentem*, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. ab

'Εγχέω, f. εύσω, *infundo*.

'ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, *hasta, ENSIS*, dat. pl. ἔγχεσι.

'Εγχραύειν, *infligere*: quod à χραύω, *leviter saucio*. Th χράω. *coloro*.

'Εγχρίμπτεσθαι τινι, Ion. *in aliquem incidere*: ab

'Εγχρίμπτω, idem qu. χρίμπτω, *admoveo*, f. ψω.

'Εγχριμφθεῖσα, ης, *propinqua*, ejusd. a. 1 part pass f g.

'Εγχρισον, άτω, *inunge*, a. 1. imperat. act. ab ἐγχρίω.

'Εγχρίψας, fortè ἐγχρίμψας scribendum. a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo*.

'Εγχρίω, f. ίσω, p. ἐγκέχρικα· a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, *ungo*.

'Εγχρονίζω, *immoror, tardo*, f. ίσω, p. κα. ab ἐν et χρονίζω, idem Th. χρόνος, *tempus*

'Εγχρόνιος, ε, ὁ ξ ἡ, *temporarius*: ab eod. Th.

'Εγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, qu. ab ἐγχρόω, *colore imbuo*: ab ἐν et χρόα.

'Εγχυράζω, f. άσω, p. ἐγκεχύρακα, *oppignoro, pignoro. capio*.

'Εγχύω, f. ύσω, idem quod ἐγχέω, *infundo*.

'Εγχωρέω, f. ήσω, *concedo, admitto*: undè ἐγχωρεῖ, imperf. *licet, locus vel facultas est*. Th. χωρέω, eo.

'Εγχώριος, ε, ὁ ξ ἡ, *domesticus, patrius, rusticus*; et τὸ 'Εγχώριον, subst. *in eo loco ubi habitas; pignus*: ab ἐν et χῶρος, *locus*

'ΕΓΩ', ἐμοῦ, &c. *EGO*, Att. ἔγωγε, Dor. ἐγώνη, et ἐγώνγα, Æol. ἐών, et ἐώνγα Hinc ἐμὸς, ὁ, *meus*; νωΐτερος, ε, *noster duorum*; ἡμέτερος, ε, *noster*.

'Εδάεν, *docuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, *disco*: hinc

'Εδάην, *novi*, seu *divisus sum*, a. 2. ind. pass à δαίω, *disco, scio*, p. δεδάηκα, q. à δαέω part. perf. pass. δεδαημένος· perf. m. δέδαα, pro δέδηα, *novi*, a. 2. infin. pass δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

'Εδαίζετο, *dividebatur*, 3 sing. imperf. pass. verbi δαΐζω, *divido*. Th. δαίω, idem.

'Εδαίσατο, *epulatus est*, 3. sing. a. 1. m verbi δαίομαι, *epulor*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

'Εδακ', pro ἔδακε, *momordit, pupugit*, 3. sing. a. 2. act. ἔδακον, ες, ε, et

'Εδάκην, *morsus* vel *punctus fui*, a. 2. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo*.

'Εδάμασσα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem. σ, Poët. verbi δαμάω, *domo*, f. σω, p. κα.

'Εδάμην, ης, η, *domitus sum*, a. 2. indicat. pass. à δαμάω, seu δάμνω, vel δάμνημι f. 2. δαμῶ, a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volunt à δέμω, p. δέδμηκα· p. pass. δέδμημαι· a. 2. ἐδάμην.

'Εδάμνα, *donabat*, 3. sing. imperf. indic. act. à δαμνάω, pro δαμάω, *domo*.

'Εδανὸς, ε, *suavis*: ab ἡδὺς, idem, per Systolen literæ η.

'Εδαρ, et εἶδαρ, ατος, τὸ, *esca*: ab ἔδω, *edo*.

'Εδαρθον, *dormivi*, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω, f. 1. δαρθήσομαι· a. 1. ind. pass. ἐδάρθην, ης, η.

'Εδαρκον, per Metath. pro ἔδρακον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω, Sic. p. m. δέδορκα, pro δέδορκα.

'Εδασάμην, ω, ατω, et Poët.

κετο, a. 1 m. Hinc δάσασθαι, a. 1 inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, *divido*.

'Εδασσάμεθ', *divisimus*, 1. pl. a. 1. med. pro ἐδασάμεθα, et in 3. sing. ἐδάσσατο, ejusd.

'Εδαφιεῖ, 3. sing. et in 3. pl. ἐδάφιοῦσι, f. 1. Att. ab

'Εδαφίζω, *solo æquo*, *solo allido*, *pavio*, f. ἐδαφίσω, et Att. ἐδαφιῶ, p. ἠδάφικα· quod ab ἔδαφος, *solum*. Th. ἕζομαι, *sedeo*, f. ἐδοῦμαι.

'Εδαφος, εος, τὸ, *solum*, *pavimentum*: ab ἕζομαι, *sedeo*.

'Εδαψεν, *dilaceravit*, 3. sing. a. 1. act. à δάπτω, *dilanio*, fut. ψω, perf. φα.

'Εδδεισε *timuit*. Poët pro ἔδεισε, 3. sing. a. 1. verbi δείδω, *timeo*, f. δείσω, p. δίδεικα· p. m. δίδοικα, δείδια, et δίδια.

'Εδὲ, pro εἰδὲ, q v

'Εδεαι. Ion. pro. ἔδῃ, 2 sing. sub. præs. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, *edo*

'Εδέατρος, ου. ὁ. *prægustator*: ab ἔδω, quia edit ante alium, *præfectus epularum*.

'Εδέγμην, per Sync. Poët. pro ἐδεδέγμην, plusq. p. pass. verbi δέχομαι, *capio*, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι a. 1. ἐδέχθην.

'Εδεδίατο, Ion. pro ἐδέδεντο, *ligati fuerunt*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέω, *ligo*.

'Εδεδήει, 3. sing. plusq. p. m. à p. m. δέδηα, verbi δαίω, *divido*.

'Εδεδίειν, *timueram*, plusq. p. m. verbi δείδω, *timeo*, f. δείσω· p. m. δέδια.

'Εδέδμητο, Ion. pro ἐδέδμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέμω, *struo*, f. δεμῶ, p. δέδεμηκα, et per Sync. δέδμηκα· perf. pass. δέδμημαι.

'Εδεδοίκει, 3 sing. plusq. p. med. verbi δείδω, *timeo*, f. δείσω· p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, et δέδια

'Εδεε, Ion. pro. ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi δεῖ, *oportet*, impers. quod à δέω, *ligo*.

'Εδεήθην, *indigui*, seu *orari*, a. 1. ind. pass. verbi δέομαι, tanq. à δεέομαι, f. δεήσομαι, *oro* et *indigeo*. Th. δέω, *ligo*.

'Εδέησε, *opus fuit*, a. 1. ind. verbi δεῖ, *opus est*, imperf.

'Εδέθην, *ligatus sum*, a. 1. indicat. pass. verbi δέω, *ligo*, perf. pass. δέδεμαι.

'Εδει, *oportebat*, imperf. verbi δεῖ, *oportet*, impers. et interdum pro δεῖ usurpatur, ut ἔχρην, pro χρὴ· et προσῆκεν, pro προσήκει Item

'Εδει, *comedet*, Att. pro ἔδη, 3. sing. ind. f. 1. m. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item.

'Εδει, *ligabat*, 3. sing. imperf. verbi δέω, *ligo*.

'Εδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, *timueramus*, 1. pl. et

'Εδείδισαν, *timuerant*, per Sync. pro ἐδεδίεσαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo*; p. med. δέδια· plusq. p. ἐδεδίειν. Vide δείδω.

'Εδειμα, ας, ε, *extruxi*, a. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. plur. a. 1. med. ἐδειμάμην, ω, ατο· à δέμω, *struo*.

'Εδειξα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι, *ostendo*, fut. δείξω, perf. δέδειχα, a. 1. part. δείξας· a. 1 pass. ἐδείχθην.

'Εδειρα, ας, ε, *excoriavi*, a. 1. ind. act. et in 3. pl. ἔδειραν, verbi δέρω, *excorio*, f. δερῶ, p. δέδερκα· a. 2. pass. ἐδάρην· f. 2. pass. δαρήσομαι.

'Εδεισα, a. 1. Vide δείδω, *timeo*

'Εδεκτο, *susceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi δέχομαι *capio*, f. δέξομαι, perf. pass. δέδεγμαι.

'Εδὲμ, regio Babyloniæ.

'Εδέμεναι, et per Sync. ἔδμεναι, *comedere*, Dor pro ἔδειν, præs. inf. ab ἔδω.

'Εδέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio*.

'Εδέρχθην, *obtuitus sum*, a. 1. pass. verbi δέρκω, *video*; a. 2. ἔδρακον· præt. m. δέδορκα.

'Εδεσμα, ατος, τὸ, *cibus*. Th. ἔδω.

'Εδεστὴς, ου, ὁ, *esor*, *qui edit*: ab eod. Th.

'Εδεύετο, *indigebat*, 3. sing. imperf. verbi δεύομαι, Poët. pro δέομαι, *egeo*, *oro*.

'Εδεύησε, Poët. pro ἐδέησε, seu ἐδεήσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, *oro*, *opus habeo*.

'Εδέων, *sedibus*, gen. pl. ab ἕδος, εος, τὸ, *sedes*.

'Εδῆ, *sedebis*, 2. sing. f. 2. ἐδοῦμαι, verbi ἕζω, *sedeo*.

'Εδηδα, perf. m. Att. reduplicatione ex ἦδα, præt. part. ἐδηδὼς, verbi ἔδω, *edo*, et

'Εδήδαται, et ἐδήδατο, Ion. pro ἐδηδεσμένοι, εἰσὶ, et ἐδηδεσμένος, ἦν, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi ἔδω, *edo*, f. act. ἐδέσω, p. ἔδεκα, Att. ἐδήδεκα. undè perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia pers. ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, et Ion. ἐδήδαται.

'Εδήδοκα, *edi*, perf. et pro ἦκα, seu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, undè p. ἔδηκα, et Att. reduplicatis initialibus literis, et η in ο converso, ἐδήδοκα, et in plusq. p. ἐδηδόκειν, part. ἐδηδοκὼς· p. pass. ἐδήδομαι, σαι, ται.

'Εδηδὼς. Vide in ἔδηδα.

'Εδηκα, *edi*, perf. Att. pro. ἦκα, ab ἔδω, quod et interjectâ syllabâ δο, ἐδήδοκα, dicitur; undè perf. pass. ἐδήδομαι.

'Εδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*, 3. pl. a. 1. ind med. verbi δηλέω, *lædo*, f. ήσω· à δαλὸς, *titio*: q. à δαίω, *uro*.

'Εδήλουν, 3. plur. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. à δηλόω, *manifesto*, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.

'Εδηξα, *momordi*, a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω,) *mordeo*.

'Εδησαν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*, f. δήσω, p. δέδεκα· pass. δέδεμαι.

'Εδητὺς, ὑος, ἡ, *cibus*: ab ἔδω, *edo*.

'Εδήχθην, ης, η, *morsus* vel *punctus*, *sum*, a 1. p. verbi δάκνω.

'Εδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo*; a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus est*; perf. pass. δεδιδαγμάι, ξαι, ται.

'Εδίδουν, ους, ου, pro ἐδίδων, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*: q. à διδόω. Sic et ἐδίδου, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. sing. imperf. pass.

'Εδίζετο, *quærebat*, 3. sing imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

'Εδίηνα, ας, ε, a. 1. indic. act. à διαίνω, *irrigo*, f. ανῶ.

'Εδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, *dubito*, f. άσω, vel άξω, p. δεδίσταχα, vel χα. Th. δὶς, *bis*.

'Εδίψησα, a. 1. ind. verbi διψάω, *sitio*, *vehementèr expeto*, f. ήσω, p. δεδίψηκα Th. δίψα, *sitis*.

'Εδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, *persequor*, f. ξω.

'Εδμεναι, Att. et per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. et Poët. pro. ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.

'ΕΔΝΑ, seu potiùs ἔδνα, et ἐέδνα, et ἔεδνα, (Pleonas. τῦ ε) ων, τὰ, *dos*, *munera*, quæ sponsæ sponsus dat. Hinc

'Εδνιος, ία, ιον, *sponsalis*

'Εδνόω, -ῶ, f. ώσω, *despondeo*. Th. ἔδνα, τὰ, *dos*.

'Εδνωτὴς, et ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, *socer*; qui filiam dat. additâ dote: ab eod. Th.

'Εδοις, 2. sing. opt. præs. ab ἔδω, *edo*.

'Εδόκει, *videbatur*, 3. sing. ab ἐδόκεον, -ουν, εεις, -εις, verbi δοκέω, *video*, f. ήσω, et ξω.

'Εδοκεῦμες, *arbitrabamur*, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi ejusd.

'Εδολίεσαν, Bœot. pro ἐδολίων, 3. pl. imperf. act. verbi δολιόω, *dolo utor*, f. ώσω, p. δεδολίωκα Th. δόλος, *dolus*.

'Εδομαι, *comedam*, Att. pro ἐδοῦμαι, ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ἔδω, *edo*.

'Εδον, *dederunt*, Dor. et Bœot. pro ἔδοσαν· ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.

'Εδονεῖτο, *agitabatur*, 2. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito*, f. ήσω, p. ηκα.

'Εδοντι, *comedunt*, Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.

'Εδοξα, *putavi*, a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto*, *videor*, f. σω, et δόξω, præt. pass. δέδογμαι.

'Εδος, εος, τὸ, *sedes*, *sella*; *delubrum*, *templum*, *ædes simulachrum*, *firmamentum*, *basis*. Th. ἕζομαι, f. ἐδοῦμαι, *sedeo*.

'Εδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.

'Εδου, pro ἔδοσο, 2. sing. a. 2. m. ejusd.

'Εδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi δουλεύω, *servio*, f. εύσω, p. δεδούλευκα. Th δοῦλος, *servus*.

'Εδοῦμαι, fut. 2. med. verbi ἕζω, *sedeo*.

'Εδοῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, *edo*.

'Εδουπον, a. 2. indic. act. verbi δουπέω, *sonitum edo*; fut. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus*.

'Εδουσ', pro ἔδουσι, *edunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔδω, *edo*, p. ἐδήδοκα, cætera temp. non ita usitata.

'Εδρα, *cucurri*, per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω· q. à δράω, f. δράσω, et Ion. δρήσω, indè f. 1. med. διαδρήσομαι· a. 1. m. διεδρησάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, seu διδρημι, Alioquin potest esse et imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

'Εδρα, ας, ἡ, *sella*, *sedes*, *basis*, *statua*, *altare*, *templum*, scil. *sacra sedes*; ἕζομαι, f. 2. ἐδοῦμαι undè ἕδος, *sedes*.

'Εδράζω, f. άσω, *colloco*, *stabilio*.

'Εδραθον, *dormivi*, pro ἔδαρθον, a. 2. act. per Metath. literar. verbi δαρθάνω, *dormio*. Sunt tamen qui à δρηθω, formari malint!

'Εδραῖος, αῖα, αῖον, *stabilis, firmus, sedentarius:* ab ἕδρα, *sella, basis.* Th. ἕδω, *colloco.*

'Εδραιόω, *stabilio*, f. ώσω, p. ἡδραίωκα· perf. pass. ἡδραίωμαι· ab eod. Th.

'Εδραίωμα, ατος, τὸ, *stabilimentum, fundamentum:* a. 1. pers. perf. præced. verbi.

'Εδρακον, per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω, *video*, f. ξω, p. χα

'Εδραμ', pro ἔδραμε. vide ἔδραμον.

'Εδραμεν, *fugimus:* 1 pl. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω. Vide ἔδρα.

'Εδραμον, ες, ε, *cucurri:* a 2. act. verbi τρέχω, *curro:* f. θρέξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα.

'Εδραν, *fugerunt:* per Sync. pro ἔδρασαν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω, f. δράσω. Alii volunt esse a. 2 pl. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔβαν, pro ἔβησαν, verbi βαίνω, seu δίδρημι.

'Εδρασα, *aufugi;* a. 1. act. verbi διδράσκω, q. à δράω.

'Εδρασμα, ατος, τὸ, *sedes.* Th. ἕζομαι.

'Εδρη, ης, Ion. pro ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

'Εδρησ', pro ἔδρησα, *feci:* a. 1. Ion. pro ἔδρασα, à δράω, *facio:* f. δράσω.

'Εδριάζω, f. άσω, *colloco, firmo;* q. ab ἕδρα, *sella:* quod vide.

'Εδριάω, *sedeo:* ab eod. Th.

'Εδριόωνται, *sedem habent:* 3. pl. præs. ind. pass pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, -ῶ, Poët. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejusd. verbi. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo.*

'Εδροδιαστολεὺς, έως, ὁ, *instrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa transmittere possint.* Ex ἕδρα, et διαστέλλω, *diduco.*

'Εδροστρόφος, ου, ὁ ϟ ἡ. luctatoris epithet *quà inter luctandum, sedem partesque quibus sedemus, agitat ac versat:* ab ἕδρα, *sella,* (quod vide) et στρέφω, *verto* · p. m. ἔστροφα

'Εδύετο, *occidebat:* 3. sing. imperf. vide δύομαι. Th. δύνω.

'Εδυν, ως, υ, *subii:* a 2. act verbi δῦμι· interdum ἔδυν, est 3. pl more Bœot. pro ἔδυσαν. Th. δύνω, *subeo.*

'Εδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, *potui.*

'Εδυνάατο, Dor. pro ἐδύναντο, nisi legend. ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, *possum.*

'Εδύναντο, *poterant:* et in 3. sing. ἐδύνατο, imperf. ejusd. verbi.

'Εδυνάσθην, et Att. ἠδυνάσθην, *potui:* a. 1. pass. verbi δυνάζω, *valeo:* ab eod. Th.

'Εδύνατο, apud Herodot. sumi videtur pro δυνατὸν ἦν, *possibile erat.*

'Εδυνε, *induit:* 3. sing. imperf. act. verbi δύνω, *induo.*

'Εδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυνάατο

'Εδυνήθην, et Att. ἠδυνήθην, *potui:* a. 1. pass. verbi δύναμαι, *possum:* f. δυνήσομαι, p. δεδύνημαι.

'Εδυσα, *subii:* a. 1. verbi δύω, vel δύνω, et

'Εδύσσατο, pro ἐδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët.

'Εδυστόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, *difficulter pario:* f. ήσω, ex δὺς et τίκτω, *pario:* p. m τέτοκα.

'Εδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero:* ex δὺς et φέρω, *fero.*

'ΕΔΩ, *EDO:* præt. ἐδήδοκα, (pro ἔδηκα, ab ἥκα, inus.) part. ἐδηδοκὼς, perf pass. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι· part. ἐδηδεσμένος· a. 1. pass. ἠδέσθην· part. ἐδεσθεὶς· præs m. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2 ἐδοῦμαι, perf. ἔδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc

'Εδωδά, ας, ἡ, Dor. pro

'Εδωδή, ῆς, ἡ, *cibus, esus.* Th. ἔδω.

'Εδώδιμος, ου, ὁ ϟ ἡ, *esculentus:* ab eod. Th.

'Εδωκα, ας, ε, *dedi:* a. 1. verbi δίδωμι, *do:* f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω.

'Εδώλια, ων, τα, *navium, transtra, fori, sedes,* ab ἕδος, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

'Εδωνται, *vescantur:* 3. pl. præs. sub. m. ab ἔδω, *edo.*

'Εδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono:* f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, *donum.*

'Εδωσαν, scribendum credo, ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel est 3. pl ab inus. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι.

'Εεδνα, vel ἔεδνα, per Pleonasm. Poët. pro ἔδνα, *dos, sponsalia.*

'Εείκοσι, *viginti.* per Proth. pro εἴκοσι.

'Εεικοστὸς, ου, similitèr pro εἰκοστὸς, *vigesimus.*

'Εείκται, *similis est:* Poët. Pleonasm pro ἔοικται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, *similis sum.*

'Εειπα, ες, ε, *dixi:* Att. pro εἶπα, a. 1. ab εἴπω, *dico.*

'Εειπον, ες, ε, *dixi:* vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον· a. 2. ejusd. verbi.

'Εεις pro εἷς, *unus:* per Proth. Poët. f. μία, n. ἕν.

'Εεις, Ion. pro ἦς, *eras:* 2. sing. imperf. ab εἰμί.

'Εεισάμενος, pro εἰσάμενος, *assimilatus:* a. 1 m. ab

'Εεισάμην, *assimilatus sum:* pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἴδω, *video:* sed

'Εεισάμην, *indui:* pro εἰσάμην, aor. 1. m. verbi ἕω, *induo.*

'Εείσαο, pro εἴσω, 2. sing. a. 1. m. εεισάμην, εἴσω, pro εἴσω, verbi εἴδω.

'Εειτάτην, *duo illi iverunt:* 3. dual. a. 1. εεισα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, *eo.*

'Εέλδεται, *appetit:* 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, *cupio: sic*

'Εέλδωρ, ορος, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, *desiderium.* Th. ἔλδομαι, *desidero.*

'Εελμαι, *obvolutus sum:* perf. pass. pro εἶλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, *volvo:* et

'Εελμένοι, dissolutâ diphthongo ει in εε· alii ab ἐλαύνω, *compello*, deducunt; nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι per Sync. et Proth. τῆ, ε, ἔελσαι· hinc ἔελμαι· alii ab εἰλέω, *congrego:* p. part. εἰλημένος, et per Sync. ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.

'Εέλπετο, simplicitèr pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, 3 sing. imperf. pass. et ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, 1. pl. opt. Poët. verbi ἔλπω, *sperare facio:* præt. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἦλπα. Th. ἐλπὶς, *spes.*

'Εέλσαι, *abegisse:* per Pleon. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *abigo:* f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα.

'Εένδυνεν, eodem modo pro ἐνδυνεν, sive ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, *induo.* Th. δύνω, *subeo.*

'Εεργ' pro ἔεργε, *cohibe:* præs. imperat. ab εἴργω.

'Εέργαθε, *disjunxit:* 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, *distraho:* imperf. εἴργαθον, per dissol. Poët et per Pleonasm. ἐέργαθον Th. εἴργω, *arceo*

'Εεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, *averte*, præs. imperat Sic et ἐέργει, *continet:* 3. sing. præs. ab εἴργω.

'Εεργμένοι, *muniti:* pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, *arceo.*

'Εέργεσθαι, eâdem ratione pro εἴργνυσθαι, ab εἴργνυμι, idem quod εἴργνυμι, seu εἴργω, *arceo.*

'Εέργω, pro ἔργω, seu εἴργω, f. ξω, *arceo, prohibeo, includo.*

'Εέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἔρση, *ros:* et

'Εερσήεις, εντος, similitèr pro ἑρσήεις, *roscidus.*

'Εερτο, *arcuit:* pro ἔρκτο, seu εἶρκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴργω, *arceo*, perf. pass. εἶργμαι.

'Εέρχατο, pro ἔρχατο, seu εἴρχατο, 3. pl. plusq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, *arceo.*

'Εες, pro ἦς, 2. sing. *eras:* imperf. Poët. ab εἰμι, *sum.*

'Εέσθω, pro ἔσθω, 3. sing. a. 2. pass. imperat. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo.*

'Εέσσατο, pro ἕσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ab eod. Th.

'Εεσο, *indutus est*, pro ἕσο, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

'Εζεε, *fervebat:* 3. sing. imperf. act. à ζέω, *ferveo:* f. ζέσω.

'Εζεκίας, ου, nomen regis Hebr. et interpretatur Lat. *fortitudo mea, dominus.*

'Εζετ' et ἕζετο, Poët. pro ἐκέζετο, *sedebat:* 3. sing. imperf. Ion. ab ἕζομαι, fut. 2. m. ἑδοῦμαι, vel ab ἕζω.

'Εζε, Dor. pro ἔζαε, 3. sing. imperf. verbi ζάω, *vivo.*

'Εζήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω.

'Εζημίωμαι, *mulctatus sum:* perf. ind. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero.* Th. ζημία, *damnum.*

'Εζην, ης, η, Dor. pro ἔζαον, ἔζων, ἔζας, ἔζα, *vivebam*, imperf. verbi ζάω, f. ήσω, a. 1. ἔζησα, ας, ε.

'Εζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, *quæro, studeo:* imperf. ἐζήτεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει· f. ήσω, p. ἐζήτηκα· imperf. pass. ἐζητεόμην, -ούμην, ἔε, ου, εετο, εῖτο.

'ΕΖΟΜΑΙ, f. ἕσομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, *SEDEO.*

'Εζόμενος, η, ον, *sedens:* præs. part. verbi ἕζομαι.

'Εζύγην, *junctus sum:* a. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι· f. 2. ζεύξω· a. 2. ἔζευγον.

'Εζω, *colloco, sedere facio:* imperf. εἶζον, (nam pro augmento post ε addiscit ι) f. ἕσω· a. 1. εἶσα, a. 2. εἶδον. f. 2. ἑδῶ· perf. pass. εἶσμαι· a. 1. pass. εἵσθην, ab ἕω, *pono:* undè ἧμαι, ἕζομαι, *sedeo.*

'Εζωγρημένος, *captivus factus:* p. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio:* f. ήσω· præt. ἐζώγρηκα· perf. pass. ἐ-

ζώγρημαι, quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, *venor*. Th ἄγρα, *captura*.

*Εζωον, *vivebant*: 3. pl. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, *vivo*: f. ζήσω, p. ἔζηκα

*Εζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

*Εζωσμαι, *cinctus sum*: perf. ind. pass. ἐζωμένος, perf. part. pass à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω, p. ἔζωκα, a 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

*Εη, *sit*: Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab ὦ, ῇς, verbi εἰμὶ, *sum*. Sed

*Εῇ, *suæ*: dat. sing. f. g. Poët. ab ἑός, ἑή, ἑόν, *suus, a, um*: ab ἕ, *sui*.

*Εηκα, ας, ε, *misi*: pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω

*Εην, *eram, erat*: Ion. et Poët. pro ἦν, 1. 3. sing. imperf. verbi εἰμι, *sum*.

*Εήνδανον, pro ἥνδανον, *placebam*: imperf. Poët. verbi ἀνδάνω.

*Εῆος, *boni*: gen. sing. pro ἐέος, sed per Poët. Ectasin ἠέος, et Metath. ἑῆος, ab ἐύς, *bonus*: gen. sing. ἐέος. Sed

*Εῆος, *sui*: gen. sing. ab ἑὸς, *suus*.

*Εησθα, *eras*: Poët. pro ἦσθα, et hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμι. Æol. enim personis in σ addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ῇς, et Poët. ἔῃς, et per Paragog. Æol. ἔῃσθα.

*Εησι, *sit*: Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub verbi εἰμὶ, *sum*.

*Εησον, idem quod ἔασον· a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino*, f. άσω.

*Εητε, Poet. pro ἧτε, *miseritis*: 2. pl. a. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. ἧν.

*Εθ', pro ἔτι, *adhuc*, adv.

*Εθακας, Dor. pro ἔθηκας, *reddidisti*: vide ἔθηκα.

*Εθαλον, *virui*: a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo*: f. αλῶ. p. τέθαλκα.

*Εθανον, *mortuus sum*: a. 2. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι, præt. act τέθνηκα· p. m. τέθνα.

*Εθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror*: f. άσω, perf. pass. τεθαύμασμαι· a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.

*Εθαψα, *sepelevi*: et in 3. pl. ἔθαψαν· a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *sepelio*: f. θάψω· p. τέθαφα· a. 2. act. ἔταφον· a 2. pass. ἐτάφην· p. m. τέθηπα.

*Εθεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto*; f. 1. m. θεάσομαι perf. pass. τεθέαμαι.

*Εθεεν, *currebat*: imperf. act. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι seu θευσοῦμαι.

*ΕΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, *coma, cæsaries*: hinc

*Εθειράζω, *comam alo*: f. άσω, p. ακα.

*Εθειρὰς, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

*Εθεὶς, *missus*: a. 1. part. pass. ab ἔθην, quod et εἴθην· a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

*Εθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι· a. 1. inf. ab ἐθέλω, *volo*.

*Εθέλεσκε, *volebat*: pro ἔθελε, 3. sing. imper. (per Epenth. τοῦ σκ.) ejusd. verbi.

*Εθελήμος, ου, *voluntarius*: ab eod. Th.

*Εθέλῃσθα, *velis*: Poët Parag. pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. ejusd. verbi.

*Εθέλησιν, *voluerit*: pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλητον, dual. sub. ejusd. verbi.

*Εθελήσω, f. 1. ind. vel. a. 1. sub. ejusd. verbi.

*Εθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus sponte electus, superstitio*: ab ἐθέλω, *volo*, et θρησκεία, *superstitiosus Deorum cultus*. Th. θρησκεύω, *superstitiosus ceremoniis Deum colo*.

*Εθέλοι, 3. sing. et ἐθέλοιμεν, 1. plur. præs. opt. verbi ἐθέλω, *volo*.

*Εθελοκακεῖν, *rem ultrò ignavitèr gerere*: ab ἐθέλω et κακός.

*Εθελοκωφέω, sum ἐθελόντως, κωφός, *sponte surdus, audire nolo*.

*Εθέλοντ', pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. et ἐθέλοντι, Dor pro ἐθέλουσι, *volunt*: 3. pl. præs. ab ἐθέλω, *volo*.

*Εθελοντὴν, et ἐθελοντηδὸν, *ultrò, suâ sponte*, adv. et

*Εθελοντὴς, οῦ, ἐθελοντὸς, οῦ, et ἐθελούσιος, ου, *voluntarius*: et

*Εθελοντὶ, adv. *voluntariè, ultrò*: ab

*ΕΘΕΛΩ, vel θέλω, *volo, opto, delector*; *possum*, ap. Hom. Il φ. 366. ν. 106. Dem. c. Phil. i. 1. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελήσω· p. τεθέληκα· perf pass τεθέλημαι· undè θέλημα, *voluntas*.

*Εθελοκακέω, ήσω, *rem ultrò ignavitèr gero*.

*Εθεν, per Sync. Ion. pro ἕοθεν, et hoc pro οὗ, *sui*: Iones etiam pro οὗ dicunt ἕο. Attici addunt θεν ita etiam ἐμοῦ et σοῦ se habent. Est et ἔθεν pro ἕ, *se*.

*Εθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, *posui*: verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω· p. τέθεικα· a. 2. ἔθην.

*Εθεράπευε, 3 sing imperf. act. verbi θεραπεύω, *medeor, famulor* Th. θεράπων, *minister*.

*Εθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi τίθημι.

*Εθευ, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. ind. m. pro ἐθεσο, ἔθεο, et ἔθου ab eod. Th.

*Εθηγεν, 3. sing. imperf. à θήγω, f. ξω, *acuo*.

*Εθηεύμεθα, et ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθηεόμεθα, et ἐθηέοντο, ἐθηεῦντο, 1. et 3. pl. imperf. à θηέομαι, quo Iones utuntur pro θεάομαι, *specto*.

*Εθηήσαντο, *inspexerunt*: 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, *specto*.

*Εθηεῖτο, *inspiciebat*: Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ejusd.

*Εθηκα, ας, ε, *posui*: et in 3. pl. ἔθηκαν· a. 1. act verbi τίθημι, *pono*: f θήσω a 2. ἔθην.

*Εθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. sing. a. 1. m. sic ἐθήκατο, 3. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

*Εθηλα, ας, ε, *florui*: a. 1. ind. act verbi θάλλω, *vireo*.

*Εθήμονος, gen. sing. ab

*Εθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *consuetus*. Th. ἔθος.

*Εθην, pro εἴθην, *missus sum* a. 1. ind pass. ab ἵημι, *mitto*.

*Εθιζε, *assuesce*, præs. imp. act. ἐθίζεο, Ion. pro ἐθίζου. præs. imperat. pass. ab

*Εθίζω, *assuefacio, instituo*: (quod pro augmento ι post ε adsciscit) f. ίσω, p. εἴθικα· a. 1. εἴθισα, præs. pass ἐθίζομαι, *assuefio*: p. pass. εἴθισμαι· p. part. εἰθισμένος, a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, *consuetudo*.

*Εθλασε, *comminuit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, *frango*: f. άσω.

*Εθνάρχης, ου, ὁ, *gentis præfectus*: ex ἔθνος, *gens*, et ἀρχός, vel ἄρχων, *princeps*. Th. ἄρχω, *impero*.

*Εθνικὸς, ἡ, όν, *gentilis, ETHNICUS*. Hinc

*Εθνικῶς, adv. *ETHNICE, gentiliter*: ab

*ΕΘΝΟΣ, εος, τὸ, *gens, natio, populus, sexus*.

*Εθοινᾶτο, 3. sing. imperf. pass. q. a. θοινάομαι, *devoro*: a. 1. m ἐθοινησάμην, ω, ατο, à θοινάω, *epulor*. Th. θοίνη, *epulum*.

*Εθοίνων, *depascebant*: 3. pl. imperf. à θοινάω, *epulor*: f. ήσω, p. τεθοίνηκα. ab eod. Th.

*ΕΘΟΣ, εος, τὸ, *ritus, mos, consuetudo* Hinc ἔθω, p. m. εἴωθα, *consuevi*: ἐθίζω, *assuefacio*

*Εθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, et Ion. ἔθεο, et per Crasin. Att. ἔθου, verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην· a. 2. m. ἐθέμην, σο

*Εθόωσα, *excitavi*: a. 1. ind. act. ab inus. Th. θοόω, *acuo*: vel pro ἐθόασα, à θοάζω, *celeritèr moveo*. Th. θοός, *celer*

*Εθραξε, *conturbavit*: per Sync. pro ἐτάραξε· a. 1. ind. act. à ταράσσω, *turbo*. f. ξω.

*Εθρεξα, *cucurri*: a. 1. ind. act. à τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα· a. 2. ἔδραμον p. m. δέδρομα.

*Εθρέφθην, ης, η, *innutrita sum*: a. 1. pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω, p. τέτροφα· a. 1. ἔθρεψα. præt. pass. τέθραμμαι· a. 2. ἐτράφην· p. m. τέτροφα

*Εθρεψα, *alui*: a. 1. ind. act. verbi τρέφω vide ἐθρέφθην.

*Εθρήνευν. Æol. et Dor. pro. ἐθρήνουν, *lugebant*: 3. pl. imperf act. verbi θρηνέω, *lamentor*. Th. θρῆνος, *luctus*.

*Εθύθην, ης, η, *sacrificatus fui*: aor 1 ind. pass à θύω, *macto*: f. θύσω, p. τέθυκα.

*Εθυμώθην, ης, η, *excandui*: a. 2 ind pass. à θυμόω, *irrito*: f. ώσω, p. τεθύμωκα. Th. θύμος, *animus, ira*.

*Εθύνεον, *furebant*, 3. pl. imp. ind. verbi θυνέω, id. q. θύνω, seu θύω. f. θύσω, *cum impetu ruo*.

*Εθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, *sacrifico, macto*: f. θύσω, p τέθυκα, perf. pass. τέθυμαι· a. 1. pass. ἐθύθην.

*Εθω, *ex consuetudine facio, consuesco*: p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, *mos*.

*Εθῶσι, *mittantur*: 3. pl. a. 1. sub. pass. ἔθην, seu εἴθην, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

*ΕΙ, *SI*: conj. connexiva, cum ind. construitur; significat etiam, *an, utrùm, num, utinam*.

Εἶ, εἰς. 2. sing. præs. ab εἰμι, *sum*.

Εἶ vel εἶς, *vadis*: 2. sing. ab εἶμι, *eo*: et imperf. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει, *ibat*: et

Εἶ, ἴ: pro ἴθι, ejusd præs. imperat. et in compos. δίει, ἔξει.

*Εἰ δὲ μὴ, *alioquin, sin*: ἀδεὶς βάλλει—εἰ δὲ μή, Marc. ii. 22. *nemo mittit vinum novum in veteres utres, sin mittat*— εἰ δὲ μὴ, post negativam sententiam habet vim affirmativam. εἰ ἄρα, *si fortè*: εἰ γάρ, pro εἴθε γαρ, *utinam*,

etiam: εἴγε, εἴπερ, εἰ, δὲ, si quidem, si modò: εἴγουν, si saltem: εἰ δὲ ἄγε, agedum: εἰ ἢ, etsi: εἰ μὲν, εἰ δὲ, si, sin: εἰ μὴ, nisi: εἴ τις, siquis: εἴ τῳ, si cujus: εἴ τῳ, si cui.

ΕΙ'Α, vel εἶα, EJA, adv. hortantis.

Εἶα, ἴεσαν, ἴε, ivi, ivisti, p. m. verbi ἴημι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ᾔα, &c.

Εἴα, pro εἴας, sinebat: 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, sino: imperf. εἴων. Est et

Εἴα, ας, ἡ, herba, gramen. Angl. HAY.

'ΕΙΑΜΕΝΗ, ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus, herbosus: pratum.

Εἴανος, ἡ, ὀν, subtilis, λεπτὸς, pro ἑανὸς, Poëtice.

Εἵατο, Poët. metri causâ pro ἕαντο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, 3. pl. imp. verbi ἧμαι, sedeo.

Εἴαον, imp. act. verbi ἐάω, sino: (quod pro augm. recipit ι post ε) a. 1. εἴασα, p. εἴακα.

Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, ver.

Εἰαρινὸς, ἡ, ον, vernus, a, um, dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver.

Εἴας, sinebas, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, sino, (quod aliud non vindicat augmentum quam ι post ε) imperf. εἴων, -ων, ας, -ας, α, -α, perf. εἴακα.

Εἴασε, et Poët. εἴασσε, reliquit, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, sino: f. ἐάσω, a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τῷ σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἴαχ', ob seq. aspirat. pro præced verbo

Εἴαται, et εἴατο, Poët. pro ἕαται, et ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, et ἧντο, quorum aliud est 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, sedeo; hoc 3. imperf. ἥμην, ἧσο.

Εἴβεται, distillat, 3. sing. ind. præs. pass. Ion. et Poët. pro λείβεται sic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, libo, fundo.

Εἴγε, si quidem; si modò; conj. cum ind.

Εἶγμα, ατος, το, IMAGO; ab εἴκω, similis sum.

Εἶδ', eja; adv. hortantis.

Εἰδαίνομαι, et εἰδάλλομαι, assimilor, similis fio; et

Εἰδάλιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, speciosus, formosus, ab εἶδος, species; quod ab εἴδω, video.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, esca, dapes: ab ἔδω, edo.

Εἶδε, scito, a. 2. imperat. et in aliâ significat. pro εἴδησε, per Sync. dici posset ab εἰδέω, scio.

Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, IDEA, forma, species: ab εἴδω, video.

Εἰδείην, viderem, præs. opt. act. verbi εἴδημι, f. εἰδήσω. Hinc præs. infin. εἰδέναι ut τιθείην, et τιθέναι, ex τίθημι. Alii malunt per Sync. esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro εἰδέναι ponant à p. m. οἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. εἶδον, ες, ε, vidi: ab εἴδω, video: a. 2. ἴδον, et ἴδον, 1. fut. m. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel est præs. infin. ab εἴδημι, vel perf. infin. act. per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

Εἴδεος ἐσσαμένοι παῖδες, pueri egregiâ formâ prædili.

Εἴδεσθαι, Ion. et Poët. pro ἐοικέναι, similem esse; et pro δοκεῖν, videri.

Εἴδεται, videtur, 3. sing. præs. ind. ab εἴδομαι.

*Εἰδέχθεια, ας, ἡ, deformitas, quæ nauseam parit. Sap. Sol. xvi 3.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, aspectu deformis, qui odioso aspectu est εἶδος, aspectus, quod ab εἴδω, video, et ἔχθος, odium.

Εἰδέω, scio: f. εἰδήσω, p. εἴδηκα, plusq. p. εἰδήκειν, et per Syncop. εἶδα, et εἴδειν, Atticè verò ᾔδειν, εις, ει, et in 3. pl. ᾔδεισαν· pro quo Poët. ᾔδεν, et Ion. ᾔδεα, ας, εε. contractè ᾔδη, ης, η, perf. infinit. εἰδηκέναι, et per Sync εἰδέναι, perf. part. εἰδηκὼς, et per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. et in f. g. εἰδυῖα, ας, et in n. g. εἰδὸς, εἴδησαι, a 1. inf. Lys. pro milite: vox paulò insolentior præt. m. οἶδα, ab εἴδημι, inus. idem quod εἰδέω, est εἰδείην. Th. εἴδω, idem.

Εἰδῆ, simul, adv. Alii volunt esse ἐπειδὴ, alii εἰ δὴ, scribunt. Homeri. Iliad. α.

Εἰδήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, sciens, peritus. Εἰδημόνως, peritè, Poët. ab εἰδέω, scio.

Εἰδῆς, noveris, 2. sing. præs. sub. ab εἰδέω, -ῶ, scio: f. ήσω.

Εἴδησις, εως, ἡ, scientia, peritia; ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσειν, f. 1. infin. ejusd.

Εἰδῆτε, 2. plur. præs. sub. act. verbi εἰδέω.

Εἰδόθ', pro εἰδότα, peritum, acc. sing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω.

Εἰδοθέα, et Ion. Εἰδοθέεια, ας, ἡ, filia Protei, dei marini.

Εἰδοὶ, αἱ, idus: vox Latina: ab iduo, quod Thuscis est divido.

Εἴδομαι, et ἴδομαι, Poët assimilor: p. εἴδημαι· ab εἴδω, video, q. v.

Εἰδόμενος, et ἐειδόμενος, Poët. similis. ejusd. part. præs.

Εἴδομες, vidimus, Dor. pro ἴδομεν, 1. pl præs. ind. verbi ἴδω, video.

Εἶδον, et ἴδον, a. 2. ind. act. ab eod.

Εἶδος, εος, τὸ, species, præstans formâ, facies. Hesych. εἶδος testatur accipi non solùm pro species, forma, sed etiam ardor æstus. Th. εἴδω, video.

Εἴδοσαν, noverunt, Bœot. pro εἶδον, 3. pl. a. 2. ind. act. ejusd.

Εἰδότε, dual. et εἰδότες, plur. perf. part. act. ab εἰδὼς, ότος, pro εἰδηκὼς, per Crasin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, scio: f. ήσω, p. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, et in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dat. pl. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, IDYLLIUM, parvum poema, εἰδύλλια, qualia Theocriti varia sunt poematum genera: ab εἶδος, quod ab

ΕΙ'ΔΩ, video: f. m. εἴσομαι, et ἴσομαι, Poët. a. 2 ἴδον, et ἴδον, ες, ε, (in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores) a. 2. imperat. ἰδὲ, vel Att. ἰδὲ, a. 2. sub. ἴδω, ῃς, ῃ, a. 2. infin. ἰδεῖν, a. 2. part. ἰδὼν, οῦσα, ὸν, a. 1. m. εἰσάμην, et ἐεισάμην, simulavi, opt. εἰσαίμην, infin. εἴσασθαι, part. εἰσάμενος, a. 2. m. εἰδόμην, imperat. ἰδοῦ.

Εἰδῶ, præs. sub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contractè ut τιθῶ, à τίθημι, sic præs. opt. εἰδείην, præs. infin. εἰδέναι· Alii Syncopen aiunt esse τῦ εἰδήσω, perf. sub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, IDOLEIUM, delubrum: 1 Macc. i. 17. 1 Cor. viii. 10. ab εἴδωλον, idolum, ab εἶδος, species. Th. εἴδω.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, quod idolo immolatur: ab εἴδωλον et θύω, macto, immolo.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, IDOLOLATRIA; idoli cultus: et

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, IDOLOLATRA: ex εἴδωλον, et λάτρις, ιος, ὁ ἢ ἡ, servus.

Εἴδωλον, ου, τὸ, IDOLUM, simulacrum: ab εἶδος, species. Th. εἴδω.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, fictio idoli: ex εἴδωλον et ποιέω, facio.

Εἰδὼς, qui novit, perf. part. act. per Syncop. pro εἰδηκὼς, ότος, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, scio: f. ήσω.

Εἶεν, essent: 3 pl. præs. opt. per Sync. Att. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, sum.

Εἶεν, etiam, age verò, esto, adv. concedentis ab eod.

Εἴην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, mitto: f. ἥσω.

Εἴην, εἴης, εἴη, essem, et in pl. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, et per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præs. opt. verbi εἰμὶ, sum.

Εἶθ', pro εἶτα, deinde: propter aspirationem.

ΕΙ'ΘΑΡ, adv. Poët. statim, confestim.

Εἴθε, utinam. Th. εἰ, si: pro quo εἰ, εἴτε, sive.

Εἴθην, seu ἕθην, missus sum: a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, mitto: f. ἥσω.

Εἰθισμὸς, assuetus, perf. part. act. et

Εἴθισα, assueri, a. 1. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti ι post ε adsciscit: sic perf. εἴθικα, et

Εἴθισμαι, assuetus sum, p. pass. undè εἰθισμένος, p. part. ejusd. Th. ἔθος, mos.

Εἰκε, pro εἰκε vel εἶκεν, siquidem: Th. εἰ, et Particula Poëtica κε vel κεν.

Εἶκα, similis sum, p. m. pro quo Attici ἔοικα, dicunt, repetitâ initiali præsentis literâ, et ε in ο verso: verbi εἴκω. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro ἧξα.

Εἶκα, ας, ε, misi: perf. ind. act. verbi ἵημι, mitto f. ἥσω, a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. sing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus vicenarius: ab εἴκοσι, viginti.

Εἰκάζω, f. άσω, assimilo. Th. εἴκω, similis sum.

Εἰκαὶ, etiamsi, conj. discret. cum. ind. ex εἰ, si, et ἢ, etiam.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus vicenarius.

Εἴκασι, miserunt, 3. pl. perf. ind. verbi ἵημι, mitto, p. part. εἰκώς. Sed

Εἴκασι, videntur: 3. pl. p. m. ab εἴκω

Εἴκασμα, ατος, τὸ, simulacrum; ab εἴκω, similis sum.

Εἰκάσσαις, conjectare poteris, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, conjicio: f. άσω, a 1. infin. εἰκάσαι· Th. εἴκω, similis sum.

Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, *viginti*, quod vide.

Εἶκε, *cede*, et in pl. εἴκετε, *cedite*, præs. imperat. ab εἴκω, *cedo*; f. ξω.

Εἴκειν, et Att. ᾔκειν, *iverum*, plusq. p. à perf. εἶκα, verbi εἶμι, *eo*.

Εἴκελος, ου, *similis*. Th. εἴκω.

ΕΙ'ΚΗ', adv. *frustrà, temerè, sine consilio, casu*; indè εἰκαῖος, ια, ιον, *temerarius*: q. ab εἴκω, *cedo*.

Εἰκονίζω, *assimilo, exprimo*; ab εἰκὼν, *imago*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, *verisimile*; ab εἴκω.

Εἰκοσάκις, adv. *vicies*; ab εἴκοσι.

ΕΙ'ΚΟΣΙ, et Poët. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti*; pl. tantùm et ἄκλιτον. Dor. εἴκατι.

Εἰκοσιέτης, ου, ὁ ξ ἡ, *viginti annorum*; et

Εἰκοσίμετρος, *viginti mensuras capiens*; ab εἴκοσι, *viginti*, et μέτρον, *mensura*.

*Εἰκοσίκλινος οἶκος, *domus viginti lectisterniis instructa*.

Εἰκοσινήριτος, ὁ ξ ἡ, *de quo viginti contendunt*; ab εἴκοσι, *viginti*, et ἐρίζω, *contendo*.

Εἰκοστὸς, *vigesimus*, et in f. g. εἰκοστὴ, n. g. ον· ab εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. *similiter, ut par est*; ab εἰκὸς, ότος, *similis*. Th. εἴκω

Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. præs. ab εἴκω, *cedo*.

Εἴκτην, *similes erant*; pro εἰκέτην, 3. dual. imp. per Sync. et solutâ diphthongo ᾐκέτην, verbi εἴκω. Vel, ut alii volunt, est plusq. p. m. εἴκειν, et in dual. εἰκείτην, per Sync. εἴκτην, et per Dialysin. ἐΐκτην.

'Εἴκτο pro εἴκετο, *assimilatus erat*, 3. sing. imperf. pass. ab εἴκω, *similis sum*. Vel plusq. p. ab εἴγμην, ξο, κτω.

Εἰκυῖαν, *decoram, aptam*, acc. sing. p. part. m. f. g. ab εἶκα, p. m. pro ἔοικα, verbi εἴκω, *similis sum*.

ΕΙ'ΚΩ, *similis sum*; item *cedo, non repugno*; f. ξω, p. m. ἔοικα.

Εἰκὼ, όος, -οῦς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όνος, *imago, effigies*.

Εἴκων, *cedens*; præs. part. ab εἴκω.

Εἰκὼν, ονος, ἡ, *imago*: ab eod.

Εἰκὼν, *decens*, præt. part. m. ab εἶκα.

Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, *membrana cerebrum ambiens*: ab εἰλέω, *involvo*.

Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. *epulor*, et

Εἰλαπινασὴς, οῦ, ὁ, *conviva*: ab

ΕΙ'ΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM*: unius scil. sumptibus; ut ἔρανος, plurium. Hom. Od. ά. 205 dat. pl. εἰλαπίνῃσι· q. ab εἴλη, *congregatio, agmen*, et πίνω, *bibo*.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, (quod et εἶλαρ) *propugnaculum*: ab εἰλέω, *coarcto*.

Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, Poët. *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies*.

Εἷλε, *cepit*, 3. sing. a. 2. act. ab αἱρέω, *capio*.

Εἴλεγμαι, *dictus sum*, Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, *dico*.

ΕΙ'ΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, *Lucina, Dea quæ parturientibus opitulatur*. Sed et pro ipso partu ponitur ab Hesiodo: ab ἐλεύθω, undè et 'Ελεύθω, dicta.

Εἰλεῖται, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω.

Εἰλεὸς, ου, ὁ, *ILEUS, volvulus*, morbus intestinorum; item *vitis*: ab εἰλέω.

Εἰλέσιον, civitas Bœotiæ.

Εἵλετ', et εἵλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. Vide εἷλε ab αἱρέω, *eligo*.

Εἵλευ, *cepisti, eripuisti*. Dor. pro εἵλου, 2. sing. ind. a. 2. med. verbi αἱρέω

Εἰλεῦντο, pro εἰλέοντο, seu εἰλοῦντο, Dor. 3. plur. imperf. pass. verbi εἰλέω, *verso*.

Εἴλεχα, Att. pro λέλεχα, perf. à λέγω.

ΕΙ'ΛΕ'Ω, *cogo, coarcto, concludo, congrego*, εἰλέω, verò, *verso, circumago, involvo*, fut. ήσω, perf. ηκα. Est et εἴλεω, ῶ, f. ήσω, *insolo*.

Εἴλη, ης, ἡ, *agmen, grex*: ab εἰλέω, *congrego*.

Εἵλη, et εἵλη, ης, ἡ, *splendor, calor* ex sole prodiens.

Εἰληθεῖσα, a. 1. part. pass. fœm. *circumdata*: ab εἰλέω.

Εἰληθερὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *à sole calefactus*: ab εἵλη, *splendor*, et θέρω, *calefacio*.

Εἰλήλουθα, ας, ε, *veni*, Poët. pro ἐλήλυθα, p. med. Att. verbi ἔρχομαι, *venio*, p. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Εἰληλούθει, *venerat*, ejusd. 3. sing. plusq. p. med.

Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, *venimus*, 1. plur. ab εἰλήλουθα, p. med.

Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι, et

Εἰλημμένος, pro λελημμένος, p. part. pass. verbi λαμβάνω

Εἴληπται, *assumptus est*, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω.

Εἴληφα, *sumpsi*, perf. Att. pro λέληφα· hinc

Εἰληφὼς, ότος, perf part. act. ejusd.

Εἴληχα, *sortitus sum*, perf. Att. verbi λαγχάνω, *sortior*.

Εἰλιγγος, ου, ὁ, *vortex, gyrus, tormen intestinorum*: eb εἰλέω, *verso*.

Εἴλιγγος, *vertigo capitis*. σκότωσις.

Εἴλιγμα, ατος, τὸ, *involutio*: ab εἱλίττω.

Εἴλιγμαι, *circumvolutus sum*, perf. pass. et part. εἰλιγμένος· ab εἱλίττω· Th. εἰλέω, *verso*.

Εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, *vortex, gyrus*: ab εἱλίσσω.

Εἴλικες, βόες, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *flexiles*, vel à *retortis cornubus*: ab ἕλιξ.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, *sinceritas*: ab

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *distinctus, sincerus, clarus*; in nom. pl. εἰλικρινεῖς ab εἵλη, *splendor solis*, vel potius ἕλη et κρίνομαι, *secerno*.

Εἴλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, *involucrum, gyrus*; item *species hederæ*; sumitur etiam adj. pro *implicito*: ab εἱλίσσω, idem. At Th. εἰλέω, *verso*.

Εἰλίποδας, acc. pl. *curripedes*, vel *curvè gradientes*; dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσι· ab

Εἰλίπους, οδος, ὁ ξ ἡ, *flexipes*: ex εἵλω, pro quo usitatum εἰλέω, *flecto*, et πούς, *pes*.

Εἰλισσόμενος, η, ον, *convolutus, a, um*, præs part. pass. ab

Εἱλίσσω, vel -ττω, *circumvolvo*, pro quo etiam dicitur ἑλίττω, fut. ίξω, perf. εἴλικα, p. pass. εἴλιγμαι Th. εἰλέω, *verso*.

Εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. pass. verbi εἱλίσσω. Th. εἰλέω, *verso*.

Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω, *traho*, et

Εἵλκυσε, *traxit*, a. 1. imperf. εἵλκυον· ab ἑλκύω· quod perindè ac. Th. ἕλκω, ι post ε pro augmento adsciscit.

Εἰλόμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, *arcto, includo*.

Εἱλόμην, *elegi*, indic. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, *accèpi*, a. 2. ind. act. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. med. ab αἱρέω, *eligo*.

Εἷλυ, 2. sing. a. 2. m. ejusd.

Εἰλύαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσί, perf. pass. verbi εἰλύω, seu εἰλύμι, *verso volvo*. Th. εἰλέω, idem

Εἰλὺς, ύος, ἡ, πηλῶδες τοῦ ποταμοῦ, Hesych. id. q. ἰλὺς, *limus*.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, 3. sing. imperf. verbi.

Εἰλύφαζω, vel -άω, f. άσω, *torqueo*. Th. εἰλέω, *verso*.

Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, perf. part nom. plur. ab εἰλύφαω, *verso*. Th. εἰλέω, idem.

Εἰλύω, seu εἰλύμι, fut. ύσω, *verso, volvo*: ab eod.

Εἵλω, seu ἥλω, idem quod εἰλέω, seu εἰλίω.

ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἰλώτης, ου, ὁ, *HELOS*, vel *HELOTA*. Ita apud Lacedæmonios dicebatur *servus, minister*, quoniam totum ferè servitium quo utebantur, erat ex Helotis captis. Et enim quum diu et infestis animis oppugnarent Helos urbem Peloponnesi, ipsis viciniam quoscunque indè caperent, in servitutem sibi redigebant, et retento gentis nomine εἵλωτας vocabant, non δούλους, in majorem ipsorum contumeliam.

Εἰλωτεία, ας, ἡ, *servitus*, et

Εἰλωτεύω, f. εύσω, *servio*, et

Εἴλωτις, ιδος, ἡ, *serva*: ab εἵλως.

Εἶμ', pro εἶμι, *eo, vado*

Εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*, Æol. ἕμμα· ab ἕω, *induo*, vel ἐννύω.

Εἶμαι, εἶσαι, *sedi, sedisti*, seu *indutus sum*, perf. pass. verbi ἕω, *induo*; a. 1. εἶσα· plusq. p. pass. εἵμην, part. perf. εἱμένος. Est et

Εἷμαι, *missus sum*, p. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. pass. et part εἱμαρμένος, *fato decretus, fatalis*, et indè.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum* divinitùs decretum· à μείρω, *divido*, quia suum cuique divisum est.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3 pl. plusq p. pass. ejusd

Εἶμεν, Poët. Dor. et Æol. pro ἐσμέν, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμι, *sum*.

Εἶμεν *simus*, per Sync. pro εἴημεν, præs. opt. 1 pl. ejusd.

Εἶμεναι, Poët. et Dor. pro εἶναι, *esse*, Att. ἔμεναι· Æol. ἔμμεναι, præs. inf verbi εἰμί, *sum*.

Εἱμένος, η, ον, *indutus*. part. ab εἶμαι, perf. pass. ab ἕω, *induo*.

Εἰμὲς, Dor. εἰμὶν, Poët. pro ἐσμὲν, 1. plur. præs. ind. verbi εἰμί, *sum*

Εἰ μὴ, *nisi*, conj. idem pro ἀλλὰ, *sed*.

Εἰμὶ, εἶ, vel εἶς, ἐστί, *SUM, ES, EST*; imperf. ἦν, ἦς, et Æol ἦσθα, ἦ, et Att. in Nov. Test. ἤν, *fui*; a. 2. sub ὦ, *fuero*; plusq. p. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram*; præs. imperat. ἴσθι, vel ἔσθι, vel ἴσω, ἴσω, Att. ἤτω· præs. opt. εἴην,

ϖς, ϖ· præs. sub. ὦ, ἧς, ῇ, *sim; f.* ἔσομαι, η, εται, et per Sync. ἔσαι, præs. infin. εἶναι· fut. 1. infin. ἔσεσθαι· part. præs. ὤν, ὖσα, ὄν. Th. ἔω, inus idem.

Εἶμι, *eo*, et in dual. ἴτον, 3. plur. ἴασι· imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. plur. ἴσαν· a. 2. ind. ἴον, ἴες· præs. imperat. ἴθι, ἴτω· a. 2. imperat. ἴε· perf. med. εἶα (ab εἴω) Att. ᾖα, et solutione facta ἔϊα, ας, ε, plusq. p. ᾔειν, 3. pl. ᾔεσαν, Att. ᾔεσαν. Th. ἴω, inus. pro *EO*.

Εἰν, *in*, pro ἐν, Poët. cum dativo. Est et

Εἶν, *ibam*, imperf. verbi εἶμι, *eo*, et

Εἶν, Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἰνάετες, et εινάετες, adv. *per novem annos*, ab ἐνναετὴς, *novennis:* ab ἐννέα, *novem*, et ἔτος, *annus*.

Εἶναι, *esse*, præs. inf. ab εἰμί, *sum*. Est et

Εἶναι, per Metath. pro ἰέναι, inf. ab εἶμι, *eo:* indè ἀπεῖναι, *abire*, at

Εἶναι, *misisse*, a. 2. infin. ab ἵημι, *mitto*.

Εἰναλίη, ης, ἡ, et εἰνάλιος, α, *maritimus*, pro ἐνάλι· ab ἐν et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Εἰνάνυχες, *per novem noctes*, adv. pro ἐννεάνυχες· ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox*.

Εἰνὰς, αδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus:* Hesiodo est, nona dies mensis. Th. ἐννέα.

ΕἸΝΑΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, *fratria*, id est, *uxor fratris*.

Εἴνατος, η, ον, *nonus*, pro ἔννατος· ab ἐννέα, *novem*.

Εἰνείκαντο, Ion. et Poët. pro ἠνέγκαντο, et ἐνείκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. m. Vide in ἐνείκω, verbi φέρω.

Εἵνεκα, per Ectasin Poët. pro ἕνεκα, *propter, causâ*, regit gen. et εἵνεκεν, Ion.

Εἰνόδιος, ε, *in viâ situs, in viâ habitans:* ab ἐν, *in*, et ὁδὸς, *via*.

Εἰνοσίφυλλος, ε, ὁ ℥ ἡ, *quatiens frondes, frondosus:* à φύλλον, *folium*, et ἔνοσις, pro ἔνοσις, *motus;* ab ἐνόω, *impello, agito*.

Εἶνται, *sederunt*, 3. pl. perf. pass. εἶμαι, et in plusq. p. 3. pl. εἶντο, *sederant:* ab inus. ἕω.

Εἶξα, *similis sum*, et in 1. plur. εἴξαμεν, a. 1. indic. act. verbi εἴκω· εἴξας, *cedens*, a. 1. part. εἶξαν, *cesserunt*, 3. pl. a. 1. act. ejusd.

Εἷο, pro ἕ, Poët. gen. sing. μετὰ εἷο, *secum*.

Εἶπα, ας, ε, *dixi*, et in 3. plur. εἶπαν, a. 1. indic. act. εἶπαι, a. 1. infin. εἶπον, ες, ε, a. 2. Et εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, *dico*, quod post ε, pro augmento, adsciscit ι, idemque in omnibus modis servat.

Εἴπαθ', pro εἴπατε, 2. plur. a. 1. imperat. et

Εἰπὶ, *dic*, Att. pro εἰπὲ, a. 2. imperat. et εἰπεῖν, *dixisse*, a. 2. inf. ejusd.

Εἰπέμεν, infin. Ion. pro εἰπεῖν, ejusd. a. 2. inf.

Εἴπερ, *siquidem, si*, εἴπερ, ἄρα, *si quidem*. Th. εἰ, *si*.

Εἴπεσκε, *dixit*, Ion pro εἶπε, 3 sing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπῃ, *sicubi, siqua, siquo modo:* ab εἰ, *si*.

Εἴπῃς, *dicas*, 2. sing. a. 2. subj hinc Æol. εἴπησθα, 2. sing. ejusd. temporis, verbi ἔπω.

Εἴποθεν, *siquo ex loco*, et

Εἴποι, *si aliquò* Th. εἰ, *si*.

Εἱπόμην, *sequebar*, et in 3. pl. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, *sequor*, f. ἕψομαι, f. εἵμμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. indic. εἰπὸν, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴποτε, *si quandò*, adv. ex εἰ, *si*, et πότε, *quandò:* qu. ab ὅτε, idem. Sic

Εἴπου, adv. *sicubi:* ex εἰ, *si*, et πῶ, *ubi!* ab ὅς, *qui*.

Εἴπω, *dixero*, a. 2. sub. εἰπὼν, ὖσα, ὄν, a. 2. part. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπως, adv. *si quo modo, si quâ ratione, si fortè:* ex εἰ, *si*, et πῶς, *quomodò?*

*Εἶρ, *procella, fulgor*.

Εἰράνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, *pax*.

Εἰραφιώτης, ε, ὁ, Bacchi Epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι, *quia insutus fuit femori*, Scil. Jovis, undè et μηροῤῥαφὴς.

Εἰργάθω, *prohibeo, distraho;* imp εἴργαθον, et dissol Poët. ἐέργαθον· ab ἔργω, vel εἴργω, idem.

Εἰργασάμην, ω, ατο, *exercui*, a. 1. m. εἰργαζόμην, ε, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, *operor, laboro*. Th. ἔργον, *opus*.

Εἰργάσθην, *confeci*, a. 1. ind. pass. et

Εἴργασμαι, σαι, ται, *confectus sum*, p. indic. pass. et part. εἰργασμένος· ab ἐργάζομαι, ab eod.

Εἴργει, *cohibet*, 3 sing præs. ind. act. ἐέργεσθαι, *dimoveri*, præs. inf. pass. ab εἰργω, *arceo*.

Εἶργμαι, *vinctus sum*, perf. indic. pass. et part. εἰργμένος· ab eodem verbo.

Εἰργμὸς, ε, ὁ, *inclusio:* ab eod.

Εἴργομαι, *facesso, abeo, submoveo*.

Εἶργον, *coërcens*, præs. part. neut. g. εἶργε, *abstine*, præs. imperat. pass. εἴργεσι, 3. pl. præs. indic. act. ab εἴργω, f. ξω, *arceo*.

ΕἼΡΓΩ, *includo, in carcerem conjicio*, f. ξω, p. χα· item *arceo, prohibeo, vito:* indè πολιορκέω, *urbem obsideo*.

Εἰρία, ας, vel Ion. εἰρίη, ης, ἡ, *concio, cætus:* ab εἴρω, *dico*.

Εἴρεαι, Ion. pro εἴρῃ, *interrogas*, 2. sing. præs. indic. verbi εἴρομαι, pro ἔρομαι Th. εἴρω, *dico*.

Εἰρέαται, Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. pass. à ῥέω, *dico*. Vide εἴρημένος.

Εἰρέεσθαι, -ῖσθαι, Ion. et Poët. pro ἔρεσθαι, *interrogare, inquirere*.

Εἴρεο, Ion. pro εἴρε, *interroga*, præs. imperat. verbi εἴρομαι· potest esse et imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.

Εἰρερος, ε, ὁ, *captivitas, servitus:* ab εἴρω, *necto*.

Εἴρεσθαι, Ion. pro ἔρεσθαι, *quærere, interrogare*.

Εἰρεσιώνη, ης, η, *ramus oleaginus, lanâ obvolutus;* quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab εἶρος, *lana*.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, Dor. pro ἐροῦσαι, præs. part. pl. num. fœm. g. ab ἐρέω, *dico:* Poët. εἰρέω. Th. ἔρω.

Εἴρηκα, perf. Att. à ῥέω, *dico*, f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, perf. part. Att. εἰρηκὼς, et

Εἰρημένος, η, ον, *dictus*, part. ab εἴρημαι, Att. pro ἔῤῥημαι, perf. pass. à ῥέω. Alii ab ἐρέω, derivari malunt.

Εἰρὴν, ἔνος, ὁ, *puer, qui jam fari potest:* ab εἴρω, *loquor*. Sic dicti sunt tamen εἰρένες à Lacedæmoniis (teste Plutarcho in Lycurgo) qui jam secundum post pueritiam annum attigerant.

Εἰρηναῖος, α, ον, *pacificus:* ab εἰρήνη, *pax*.

Εἰρηνάρχης, ε, ὁ, *IRENARCHA*, magistratus quidam apud Juriscons. ab eod. Th. et ἀρχὴ, *principatus*.

Εἰρηνεύω, *pacem colo, in pace vivo*, f. εύσω, p. εἰρήνευκα· ab

ΕἸΡΗΝΗ, ης, ἡ, *pax;* παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν, (à connectendo.) Hinc

Εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν, *pacificus*, et

Εἰρηνοποιέω, -ῶ, *reconcilio*, f. ήσω, p. εἰρηνοποίηκα· et indè

Εἰρηνοποιὸς, ε, ὁ ℥ ἡ, *pacis studiosus, pacificus:* ex εἰρήνη, *pax*, et ποιέω, *facio*.

Εἰρινεὸς, ε, *laneus:* et pro eod. ἠρίνεος. Th. εἶρος, *lana*.

Εἴριον, id. quod ἔριον. Vide εἶρος.

Εἰροκόμος, ε, ὁ ℥ ἡ, *lanas carpens*, vel *tractans:* ab εἴριον, q. ab εἶρος, *lana*, et κομέω, *curo*.

Εἴρομαι. Vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ε, ὁ ℥ ἡ, *laniger:* à πέκω, vel πέκω, *pecto*, f. ξω· p. p. m. πέποκα· (hinc πόκος, *vellus*,) et εἶρος, *lana*.

ΕἾΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*, ἔριον, ε, τὸ, idem q. ab εἴρω, *necto*, quia nexilis.

Εἵρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, *ibamus*, 1. pl. imperf. ind ab ἕρπω, *repo*.

Εἰρύαται, Ion. pro εἴρυνται, 3 pers. pl. perf. indic. pass. Iones enim et perfecti plusq. p. tertiam pl. à tertiâ sing. formant, ante, ται vel το, α breve inserentes. Sic εἰρύατο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. verbi ἐρύω, Poët. pro ἐρύω, *custodio*.

Εἴρυκα, *sustuli*, perf. act. ejusd. verbi.

Εἰρύμεναι, præs. inf. Dor. pro ἐρύειν· ab ἐρύω, vel ἐρύω, *traho*.

Εἴρυντο, pro ἐρύοντο, 3. plur. imperf. ind. verbi ἔρυμαι, per Sync. pro ἐρύομαι, *custodio, servo:* sic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præs. inf.

Εἰρύσασθαι, *custodire*, a. 1. infin. med. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab eod. Th.

Εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, fut. σω, *traho*.

Εἴρχαται, et ἔρχατο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, et εἰργμένοι ἦσαν. 3. pl. perf. et plusq. p. verbi εἴργνυμι, seu εἴργω, *includo*

Εἷρψα, *erupi*, a. 1. indic. verbi ἕρπω, *serpo*, f. ψω, p. φα.

ἘΙΡΩ. *necto;* item *dico, interrogo, nuntio*. in quâ signif. præs. est inus. ἐρέω, et εἰρέω, Poët fut. ἐρῶ, et in 2. plur. ἐρεῖτε, *dicetis;* præt. εἴρηκα, tanq. ab ἐρέω, quod ι post ε, pro augmento, adsciscit perf. pass. εἴρημαι, paulò post f εἰρήσομαι· præs. m ἔρομαι, ἐρέομαι et εἴρομαι, Poët. *interrogo;* f. ἐρήσομαι· a. 1. ἠρησάμην, et ἠρόμην a. 2 ἠρόμην, et Poët. ἐρόμην

ΕἼΡΩΝ, ωνος, ὁ, *dissimulator in oratione, dissimulatè loquens* qui aliter loquitur ac sentit, ut Cic. Offic. Atque in omni oratione dissimulatorem (quem εἴρωνα Græci nominavérunt) Socratem accepimus.

Εἰρωνεία, ας, ἡ, *IRONIA;* di-

mulatio in oratione. Hinc Angl. IRONY, et

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, *qui dissimulatione in loquendo gaudet:* et indè

Εἰρωνικῶς, *ironicè, fictè,* adv. ab εἴρων, ωνος, ὁ.

Εἰρωτᾶ, 3. sing. præs. indic. et εἰρώτα, et εἰρώτων, 3. sing. et pl. imperf. ab εἰρωτάω.

Εἰρωτᾶν, Ion. pro ἐρωτᾶν, quod pro ἐρώταειν, præs. inf. ab

Εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo;* imperf. ἠρώταον, -ων, -αες, ᾶς, &c.

ΕἸΣ, vel ἐς, *ad, in;* item *erga, contra, super, post, propter, apud, per, inter, de, pro,* acc. soli jungitur, in compos *in, ad, intra, ex;* jungitur et quibusdam adverbiis temporis, ubi ferè vacat. Sic ἐς ἄυριον, pro ἄυριον, *cras,* ἐς ἀεὶ pro ἀεὶ *semper* ἐς ἅπαξ, pro ἅπαξ, *semel,* ἐς τὰ μάλιστα pro μάλιστα, *maximè:* ἐς τί, *quorsum?* Hinc εἴσω, *in, intra.*

Εἶς, *eras,* Poët. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum,* pro quo etiam ἦσθα dicitur.

Εἶς, vel εἶ, *vadis,* 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσ', pro εἶσι, *vadit,* 3. sing. præs. verbi εἶμι, *eo.*

Εἷς, ἕντος, *qui misit,* a. 2. part. ab ἕω, a. 2. verbi ἵημι, *mitto.*

ΕἿΣ, μία, ἕν, *unus, a, um, quidam,* idem quod πρῶτος, Matt. xxviii. 1. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνὸς.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, *scio,* vel εἶμι, *eo:* pro quo ᾔσα, etiam dicitur, a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσα, *sedi,* a. 1. ind. ab ἕννυμι, seu ἕω, *sedeo,* f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco,* f. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, *delatio; accusatio,* et

Εἰσαγγέλλω, f. ελω, p. ελκα, *renuncio, refero;* item *defero, accuso.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Εἴσαγε, *ingreditor,* præs. vel a. 2. imperat. ab

Εἰσάγω, εις, ει, *introduco,* fut. ξω, perf. εἰσῆχα a. 2. εἰσῆγον, et Att. εἰσήγαγον a. 2. imperat. εἰσάγαγε, ετω a. 2 sub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ, a 2. inf. εἰσαγαγεῖν, præs. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον, *initiatus:* ex εἰς, *in,* et ἄγω, *duco.*

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio,* et

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, *introductorius,* et

Εἰσαγώγιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *importatus:* ab εἰσάγω.

Εἰσαεὶ, adv. *semper;* ὁ εἰσαεὶ, *sempiternus:* ab ἀεὶ, *semper.*

Εἵσαθ', pro εἵσατο, *statuâ honoravit,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἕω, *statuo,* f. ἕσω a. 1. εἷσα.

Εἰσακούω, *exaudio,* fut. ούσω, perf. εἰσήκουκα a. 1. pass. εἰσηκούσθην, *exauditus fui;* f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι, cum gen. ex εἰς et ἀκούω, *audio.*

Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, fut. ᾶμαι, *insilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.*

Εἰσάμενοι, Ion. pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, *colloco, fundo;* a. 1. εἷσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, *similis sum, scivi,* a. 1. ind. med. ab εἰδέω, seu εἴδω, *scio,* et

Εἰσάμην, a. 1. ind. med. ab εἴδω, *vado.*

*Εἰσάμην, *penetravi,* Il. δ. 138. ε, 538. διὰ πρὸ δὲ, εἴσατο καὶ τῆς, *perforavit tamen et ipsam,* pro προεἴσατο, a. 1. ex πρὸ et εἶμι, *eo.*

Εἶσαν, *collocârunt,* 3. pl. a. 1. act. εἷσα. et Poët. ἕσσα· ab ἕω, seq. ἕννυμι, idem quod ἵζω, *colloco.*

Εἰσαναβαίνω, *conscendo,* f. βήσομαι, p. βέβηκα a. 2. ἔβην a 2. part. εἰσαναβὰς, a. 2. opt. εἰσαναβαίην· ex εἰς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo.*

Εἰσανιὼν, όντος, *scandens,* a. 2. part. act. ab εἰς, ανα, et εἶμι, *eo.*

Εἰσάπαξ, adv. *semel:* ex εἰς et ἅπαξ, idem.

Εἰσαριθμέω, f. ήσω, *annumerò.*

Εἴσατο, *videbatur,* 3. sing. a. 1. m. ab εἴδω, *video,* f. εἴσομαι· a. 2. εἶδον, et

Εἴσατο, *penetravit,* 3. sing. a. 1. m. verbi εἴω, *eo.*

*Εἰσάττω, *insilio:* ex εἰς et ἄττω.

Εἰσαῦθις, et εἰσαῦτις, *in posterum, posthac:* ab αὖθις, et αὖτις, *rursùs.* Th. αὖ, idem

Εἰσαφίκανε, *reversus est,* 3. sing. imperf. ind. act. ab

Εἰσαφικάνω, *accedo, redeo:* ex εἰς, ἀπὸ, et ἱκάνω, *venio.* Th. ἱκνέομαι, idem fut. ἵξομαι, p. ἷγμαι· a. 2. m. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, *venias,* 2. sing. a. 2. sub. m. Ion. pro εἰσαφίκῃ· ab

Εἰσαφικνέομαι, f. ίξομαι. p. ιγμαι, *accedo, advenio:* ab eod. Th.

Εἰσβάλλω, fut. αλῶ, perf. κα, *injicio, ingredior, invado.* Th. βάλλω, *jacio.*

Εἰσβιάζομαι, *vim infero, vi ingredior:* à βιάζομαι, idem. Th. βία, *vis.*

Εἰσβιβάζω, f. άσω, *ascendere facio:* à βιβάζω, *ineo,* quod à βαίνω, *incedo.*

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, incursus, expeditio militaris:* ab εἰσβάλλω.

Εἰσδέχομαι, *intrò admitto,* fut. 1. med. εἰσδέξομαι· ex εἰς et δέχομαι, *accipio,* perf. δέδεγμαι· a. 1. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, *introcurrens,* a. 2. part. act. fœm. g. Vide εἰσέδραμον.

Εἰσδύνω, *subeo, ingredior.*

Εἶσε, a. 1. indic. act. verbi ἕω, *colloco, induco,* f. ἕσομαι· a. 1. med. εἰσάμην, perf. εἶμαι.

Εἴσεαι, *scies,* pro εἴσῃ, Ion. 2. sing. f. 1. med. verbi εἴδω, *scio,* f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, *introcucurri,* a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω, f. τρέξω, f. εἰσέτρεχα, et εἰσδεδράμηκα, a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, ὸν· ex εἰς et τρέχω, *curro,* f. ξω, p. δεδράμηκα, et τέτρεχα.

Εἰσέδυ, *ingressus est,* 3. sing. a. 2. indic. εἴσδυμι ex εἰς et δῦμι, vel δύνω, *subeo,* f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, *intrò, ingredior;* in 3. pl. ind. præs. εἰσίασιν, Ion. pro εἰσῖσι· ex εἰς, *in,* et εἶμι, vel ἵημι, *eo.*

Εἰσεῖσι, pro εἰσιεῖσι, Ion. εἰσιᾶσι, *immittunt,* 3. plur. præs. indic. ab εἰσίημι. Vide ἵημι.

Εἰσελαύνω, f. άσω, p. κα, *invehor, ingredior, irrumpo:* ab ἐλαύνω, *agito.*

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab εἰσέρχομαι, *ingredior;* a. 2. εἰσελθον, p med. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Εἴσελθε, ἐτω, a. 2. imperat. act. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, *ingrediamur,* 1. plur. a. 2. sub. act. verbi εἰσέρχομαι, q. v.

Εἶσεν, *sedere fecit,* 3. sing. a. 1. act. verbi ἕω, *statuo,* f. ἕσω, a. 1. εἷσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. et in 3 plur. εἰσενέγκωσιν, verbi εἰσφέρω, *ingero,* fut. εἰσοίσω· a. 1. εἰσήνεγκα· a. 2. εἰσήνεγκον· ex εἰς et φέρω, *fero.*

Εἰσεπέρησα, *transivi,* a. 1. indic. act. ab εἰσπεράω, composit. ex εἰς et περάω, *transeo,* f. ήσω et άσω.

Εἰσεπήδησα, *insilii,* a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, *insilio,* f. ήσω, p. εἰσπεπήδηκα· comp. ex εἰς et πηδάω, *salio.*

Εἰσέρχομαι, *ingredior;* in 3. plur. præs. imperat. εἰσερχέσθωσαν· f. 1. εἰσελεύσομαι· a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε· a. 2. imperat. εἴσελθε, perf. med. Att. εἰσελήλυθα· ex εἰς et Th. ἔρχομαι, *venio.*

Εἰσεσπάσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσπάω. Th. σπάω, *traho.*

Εἴσεται, *sciet,* 3. sing. f 1. med. verbi εἴδω, *scio,* f. εἴσομαι· a. 2. εἶδον et ἴδον.

*Εἰσευπορέω, τῇ πόλει χρήματα, *pecunias urbi suppedito.*

Εἰσηγεῖται, 3. sing. ind. ab

Εἰσηγέομαι, *adduco, suadeo:* ex εἰς et ἡγέομαι, *duco,* fut. ήσομαι, perf. ἥγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, *suasio, arbitrium;* dat. pl. εἰσηγήσεσι, et

Εἰσηγητέον, *suadendum,* verbale, et

Εἰσηγητὴς, οῦ, *suasor, monitor, auctor:* ab εἰσηγέομαι.

Εἰσῄει, *introivit,* 3. sing. plusq. p. med. verbi εἴσειμι, *ingredior:* ex εἰς et εἶμι, *eo;* p. m. εἶα· plusq. p. m. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, *exauditus fui,* a. 1. indic. pass. ab εἰσακούω, *exaudio,* f. σω, p. εἰσήκουκα, f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, *audio.*

Εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο· ab εἰσάλλομαι, *insilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.*

Εἰσῆλθον, a. 2. indic. act. verbi εἰσέρχομαι, *ingredior:* ex εἰς et ἔρχομαι, *venio,* f. ἐλεύσομαι· a. 2. ἦλθον.

Εἰσήνεγκα, *intuli,* a. 1. act. et

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εἰσφέρω, *adfero.* Th. φέρω, οἴσω.

Ἐῖσης, gen. sing. f. g. ab ἐΐσος, η, ον, idem quod ἴσος, η, ον, *æqualis.*

Εἶσθα, *is,* Æol. Paragoge pro εἶς, 2. sing. præs. ind. verbi εἶμι, *eo.*

Εἶσθαι, *missum esse,* p. inf. verbi ἵημι, *mitto;* p. pass. εἶμαι. Vel ab ἕννυμι, seu ἕω, *induo.*

Εἶσι, *vadit,* 3. sing. præs. indic. εἶμι, *vado.* Sed εἰσὶ, *sunt,* 3. plur. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἰσίασι, *ingrediuntur,* Ion. pro εἰσεισι, 3. plur. ab εἴσειμι.

Εἰσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi εἴσειμι.

Εἰσιέναι, *intrare,* præs. infin. act. verbi εἴσειμι vel εἰσίημι, *intro.* Th. εἶμι, *eo.*

Εἰσκαλέω, et εἰσκαλέομαι, *intrò voco, advoco;* a. 1. m. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο, part. εἰσκαλεσάμενος· ex εἰς, *in,* et καλέω, *voco,* f. έσω, et ήσω, p. κέκληκα.

Εἰσκεκλημένος, *invitatus*, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Εἰσκωμιδὴ, ῆς, ἡ, *invectio*.

Εἰσκομίζω, f. ίσω, *importo, introduco*; à κομίζω, *porto*, quod à κομέω, *curo*.

Εἰσκομισθεὶς, εῖσα, ἐν, *allatus, illatus*, part. a. 1. pass. verbi εἰσκομίζω.

Εἰσκυκλέω, -ῶ, f. ήσω, p. εἰσκεκύκληκα, *advolvo*

Εἴσκω, *assimilo*, Poët. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, *similis sum*, præs. inf. ἰΐσκειν.

Εἰσόδια, ων, τὰ, *reditus, sumptus*.

Εἰσοδιάζομαι, *redeo, inferor*, et

Εἰσοδιαζόμενον, ἀργύριον, *pecunia quæ infertur à transeuntibus*, et

Εἴσοδος, ου, ἡ, *introitus, adventus*; ut et *ars, studium, disciplina*: ex εἰς et ὁδὸς, *via*.

Εἰσοικίζω, *domum introduco*. Th. οἶκος.

Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. indic. act. verbi εἰσφέρω.

Εἰσόκα, Dor. pro εἰσόκεν, *donec*, adv. ex εἰς, vel ἐς, *ad*, et ὅκεν.

Εἴσομαι, *sciam*, f. 1. med. verbi εἴδω, *scio*: item

Εἴσομαι, *ibo*, fut. 1. med. verbi εἴω, *eo*.

Εἴσομαι, *statuam*, f. 1. med. verbi ἕω, vel εἵω, inus.

Εἰσοράω, *intueor, aspicio*: ex εἰς et ὁράω, *video*, f. άσω, p. ἑώρακα.

Εἰσορόων, *videns*, Poët pro εἰσορῶν, ejusd. præs. part. sic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, f. g. pl. num. part. præs.

Ἐΐσος, η, ον, idem quod ἴσος, *æqualis*.

Εἰστάσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab

Εἰσπάω, et -πάομαι, f. 1. άσω, ασομαι, *traho in*.

Εἰσπέμπω, f. ψω, *immitto, importo*. Th πέμπω, *mitto*.

Εἰσπηδάω, *insilio, irrumpo*, f. ήσω a. 1. εἰσεπήδησα· a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν, gen. εἰσπηδήσαντος præt. εἰσπεπήδηκα· ex εἰς, *in*, et πηδάω, *salio*.

Εἰσπίπτω, *incido in, irruo*: à πίπτω.

Εἰσπλέω, f. εύσω, *adnavigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Εἴσπλοος, contrac. εἴσπλους, ου, *adnavigatio: ingressus navigantis*. Exponitur et, locus per quem introeunt naves in portum. *Thucyd.* ab eod. Th.

Εἰσπνέω, f. πνεύσω, p. εἰσπέπνευκα, *inspiro, spiritum duco, attraho*.

Εἰσπνήλης, ου, et ἴσπνηλος, ου, ὁ, seu Εἴσπνηλος, ου, ὁ, (lingua Laconica) *amator*.

Εἰσποιέω, *adscisco, adopto*, et

Εἰσποίησις, εως, ἡ, *adoptatio, adoptio*, et

Εἰσποιητὸς, η, ον, *adoptatus*: omnia à ποιέω.

Εἰσπορεύομαι, *ingredior*; imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο, fut. εύσομαι, perf. εἰσπεπόρευμαι· ex εἰς, *in*, et πορεύω, *trajicio*. Th. πείρω, *transeo*; præt. m. πέπορα.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, *exactio*: ab

Εἰσπράσσω, seu -ττω, f. άξω, p. αχα, *exigo*: ex εἰς et πράσσω, seu -ττω, *facio*.

*Εἰσρέω, vel εἰσρόω, *influo*.

Εἶσαι, Poët. pro εἷται, *sedit*, 3. sing. perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, *sedi*, seu *indutus sum*: verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo, sedeo*: vel ab ἵημι, *mitto*, et in 3. sing. plusq. p. εἶσο.

Εἰστήκειν, *steteram*, et in 3 plur. εἰστήκεισαν, plusq. p. verbi ἵστημι, *sto*, f. στήσω, p. ἕστηκα· a. 2. ἔστην.

Εἰστία, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Ἑστιάω, *convivio excipio*, (pro augmento ι post ε accipiens) fut. άσω, perf. ἑστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, *focus, lar*.

Εἰστρέχω, *intrò curro*, f. εἰσθρέξω· à δρέμω, vel δραμέω, inus. format. perf. εἰσδεδράμηκα· a. 2. εἰσέδραμον· a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν· ex εἰς, et τρέχω, *curro*.

Εἰσφέρω, *ingero*: f. εἰσοίσω, a. 1. εἰσήνεγκα, *intuli*, a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε, a. 2. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν, præs. pass. εἰσφέρομαι, *inferor*. Th. φέρω.

Εἰσφορὰ, ας, ἡ, *oblatio, collatio, tributum*: ab εἰσφέρω.

*Εἰσφράττω, vel εἰσφράσσω, *obstruo intra*.

Εἰσφρέω, f. ήσω, per Metath. pro εἰσφέρω.

Εἴσω, *sciam*: f. 1. verbi εἴδω, a. 2. εἶδον, et ἴδον.

Εἴσω, et ἔσω, *intra*, pro εἰς, cum accus. apud Poetas, sed in prosâ cum genit. Item sine casu, *intrò, intùs*, cum artic. ὁ εἴσω, *interior*. Th. εἰς, vel ἐς, *ad*.

Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, *ante conspectum aliquid habens*: ex εἰς, et ὤψ, *oculus*: quod ab ὄπτομαι, *video*.

Εἴτ', pro

ΕΙ'ΤΑ, adv. *postea, deinde, tum, annon? itane verò?* Heb xii. 19. *tamen*, Eurip. in Heracl. 816. ἔπειτα, idem.

Εἴτε, seu ΕΙΘ (per Apostroph. seq aspiratâ) *sive* conjunct. ex εἰ, *si*, et τέ, *que*.

Εἴτε, *sitis*: præs. opt. per. Sync. pro εἴητε, 2. pl. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἴτι, *siquid num?*

Εἴτω, *eat*: 3. sing. imperat. præs. ab εἴω, *eo*, imperat. εἶθι, εἴτω.

Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi εἴκω, *cedo*: fut. εἴξω, p. εἶχα.

Εἴχεο, *tenebas*: Ion. pro εἴχου, 2. sing. imperf. ind. pass. ab ἔχω, *habeo*.

Εἶχον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*: (ι post ε pro augmento recipiens.) f. ἕξω et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.

Εἴω, et ἴω, *vado*: Poët. f. εἴσω, p. εἶκα, imperf. ἦον, εἶον, et ἤϊον, imper. ἴτω, contr. εἴτω, a. 1. εἶσα, ἦσα, et ἤϊσα, plusq p. ἤκειν et εἵκειν, f 1. m. εἴσομαι, a. 1. m. εἰσάμην, p. εἷα, ἦα et ἤϊα, plusq. p. εἵειν, et ἠείν ἴτιον, (ἴτιον et ἴτον, Poët. in comp.) *eundem est*: ab εἶμι, inus.

Εἴω, ῃς, ῃ, pro ὦ, ᾗς, ᾗ, præs. sub. ab εἰμι, *sum*.

Εἴω, εἵης, η, *misissem*: a. 2. sub. pro ὦ, ᾗς, ᾗ, ab ἵημι, *mitto*.

Εἷο, Ion. pro οὗ, *sui*.

Εἴωθα, *consuevi*: perf m. (pro εἶθα per Pleonasm. ω) inf. εἰωθέναι, in 1. pl. εἰώθαμεν, et in 3. pl. εἰώθασι, εἰωθότες, *soliti*: præt. m. part. ab εἴωθα, ότος, ab ἔθω, *soleo*.

Εἴων, *sinebam*: 1. sing. imperf. contract. ex εἴαον, ων, verbi ἐάω, *sino*: quod non aliud quam ι post ε vindicat augmentum: sic perf εἴακα.

Εἴως, Poët. et ἕως, *ut, dum, interim*, idem ac ὡς, ex quo fiunt per Proth. Att.

Εἰῶσι, Poët. pro ἐῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. ab ἐάω, *sino*: f. άσω, a. 1. εἴασα, ι recipiens pro augmento.

'ΕΚ, vel ἐξ, *E, EX, a*, vel *ab, de, pro, propter, per, in*: pro περὶ, *per*, vel pro ἐκτὸς, *extra*, Hom. Il. σ. 431. φ. 370. regit gen. ἐκ ante consonantes, ἐξ ante vocales ponitur: pro παρὰ vel ὑπὲρ, cum acc. ad præstantiam indicandam et pro κατὰ In compos, plerumque significat *ex, extrà*, item *ab, in, re, abs*: seorsum *augmentum, ornamentum, contrarium*.

Ἑκάβη, ης, ἡ, *HECUBA*, Priami uxor.

Ἐκάδευον, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, *curam alicujus rei gero*. Th. κῆδος, *cura*.

Ἑκάεργος, ου, ὁ ἡ, *longè jaciens*: ex ἑκὰς, *procul*, et εἴργω, *arceo*. Apollinis epithet. qui sic dictus putatur quasi ἑκὰς, seu ἕκαθεν, εἴργων· quod suis telis seu sagittis procul arceat.

Ἐκάην, a. 2. ind. pass. à καίω· *uro*: f. καύσω, a 2. act. ἔκαον.

Ἐκαθεζόμην, ου, ετο, imperf. à καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζομαι, idem fut. 2. ἑδοῦμαι.

Ἕκαθεν, adv. *procul, eminùs*: id. q. ἑκάς.

Ἐκάθευδον, *dormiebam*: imperf act. à καθεύδω, *dormio*; ex κατα et εὕδω, idem.

Ἐκαθήμην, σο, το, *sedebam*: imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, *sedeo*.

Ἐκάθηρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo*: f. αρῶ, p. αρκα. Et Dor. pro ἐμάστιξεν.

Ἐκάθιζον, imperf. act. verbi καθίζω, *sedeo*: a. 1. ἐκάθισα, ας, ε, p. κεκάθικα· ex κατὰ et ἵζω, seu ἵζομαι, idem quod ἵζομαι, *sedere facio*.

Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.

Ἐκαίνυτο, *vincebat*: imperf. 3. sing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, *supero*. Th. καίνω, *perimo*.

Ἐκάκωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κακόω.

Ἐκάλει, 3. sing. imperf. ab ἐκάλουν, verbi καλέω, -ῶ, *voco*.

Ἐκάλεσσε, Poët. pro ἐκάλεσε, 3. sing. a. 1. act. ab eod. Th.

Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλούμην, q. pro ἐκαλεόμην, imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐκαλλωπίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi καλλωπίζω, propriè *pulchros oculos facio*.

Ἕκαλος, ω, Dor. pro ἕκηλος, ου, *quietus, tranquillus*.

Ἐκάλυψα, ας, ε, et in 3. pl. ἐκάλυψαν, *cooperuerunt*: a. 1. ind. act à καλύπτω, *tego*, f ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐκάμμυον, Poët. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per Sync. pro καταμύω, idem quod μύω, f σω, *claudo*.

Ἔκαμον, et ἐκαμόμην, *laboravi*: a. 2 ind. act. et med. verbi κάμνω, *laboro*: f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.

Ἔκανον, ες, ε, *occidi*: a. 2. verbi καίνω, f. 2. κανῶ.

Ἔκαον, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro*: f. καύσω, a. 2. pass. ἐκάην.

'Εκάρη, *tonsus est*: 3. sing. a. 2. pass. verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα, a. 1. m. ἐκειράμην.

'Εκαρτύναντο, *confirmabant*: 3. pl. a. 1. m verbi καρτύνω, f. υνῶ Th. κράτος, et per Metath. κάρτος, *robur*.

'ΕΚΑ'Σ, adv. *procul, eminùs*: ἔκαθεν, idem.

'Εκασάτω, superl. *longissime*: et compar. ἑκασέρω, *magis procul, ulteriùs*. Th. ἑκάς.

'Εκασαχῆ, *ubique, ubilibet*: et

'Εκασάχοθεν, *undique*; et

'Εκασα, *passim, ubique gentium*.

'Εκασαχόσε, *quocunque quoquo versùm*: et

'Εκασαχῆ, *ubilibet, ubique*: omnia adv. loci, ab

'ΕΚΑΣΤΟΣ, η, ον, *quisque, singuli*: ὁ vel οἱ, καθ' ἕκασον, *singuli*: το vel τὰ καθ' ἕκασα, *singula*: καθ' ἕκασον, *singulatim*: καθ' ἑκάσην, (subaud ἡμέραν) *quotidiè*. Τις, vel τὰς, vel αὐτὸς ἕκασος, etiam, *unusquisque, singuli*.

'Εκασοτε, et ἑκασοτε, *semper* et *ubique*, adv. ab ἕκασος.

'Εκασοτέρω, Poët. adv. pro comp. πορρωτέρω, *longius*: ab ἑκὰς, *procul*.

'Εκάσω, Herodot pro ἑκὰς, *procul*.

'ΕκαταϐόΛος, ε, ὁ, Poët. et Dor. pro ἑκατηϐόλος, *longè jaculans*. Apollinis Epithet. ab ἑκας, *procul*, et βάλλω, *jacio*.

'Εκαταῖος, ε, ὁ ϛ ἡ, *centesimus*: ab ἑκατόν.

'Εκατίατο, *sedebant*: Ion. pro. ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. verbi κάθημαι, quod vide.

'Εκάτερθεν, *utrinque*: Poët. pro ἑκατέρωθεν, per Sync regit gen. ab

'ΕΚΑ'ΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, *alteruter, alter ex duobus, utervis uterque*. Hinc

'Εκατέρωθεν, ἑκατέρωθι, et ἑκατέρωσε, *utrobique, ex utrâ parte*. et

'Εκατέρως, adv. *alterutro*, seu *utroque modo*.

'Εκατη, ης, η. *HECATE*: Luna tanq. soror 'Εκάτε, longè jaculantis Apollinis.

'Εκατηϐελέταο, gen. Ion. vel Æol. pro ε, ab

'Εκατηϐελέτης, ε, ὁ, *longe jaculans*: ab ἑκὰς, *procul*, et βολὴ, *jactus*: quod à βάλλω, *jacio*. Alii à βέλος, εος, τὸ, *telum*, derivari malunt.

'Εκατηϐολέτης, ε, et 'Εκατηϐόλος, ε, ὁ, *longè jaculans*: Apollinis Epith. ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*, p. m βέϐολα.

'Εκατηγόρησα, ας, ε, *accusavi*; a. 1. ind. act à κατηγορέω, *accuso*; f. ήσω, Th. ἀγορὰ.

'Εκατι, Dor. pro ἕκητι, *causâ gratiâ, propter, voluntâte*. Th. ἑκὼν, ὄντος, *voluntarius*

*'Εκάτινος, vel ἑκατικὸς, sub. σφαῖρα, λος, *Hecatica sphæra, rhombus*, vel *turbo* in sacris expiatoriis et magicis usurpata.

'Εκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ε, ὁ, *qui centum capita habet, centiceps*. ab ἑκατὸν, *centum*, et κεφαλὴ, *caput*.

'Εκατόγχειρ, ειρος, et 'Εκατόγχειρος, ε, ὁ, *centum manus habens, centimanus*: ex ἑκατὸν, *centum*, et χεὶρ, ρος, *manus*.

'Εκάτοιο, gen. Ion. ab ἕκατος, *longè jaciens*. Th. ἑκας, *longè*.

'Εκατόμϐη, ης, ἡ, *sacrificium centum boum* seu *pecorum*. Nam in ἑκατόμϐη Homerus complectitur etiam ἄρνας et ἄγας, et inde

'Εκατόμϐοιος, *valens centum boves*, vel *constans centum nummis*, bovis notâ apud Athenienses percussis: ex ἑκατὸν, *centum*, et βῦς, *bos*.

'Εκατόμποδοι κέλευθοι, *viæ centum pedum*, i. e. *latæ*: ab ἑκατὸν et πῦς, *pes*.

'Εκατόμπολις, εως, ἡ, *habens centum* (i. e. multas et præclaras) *urbes*, Cretæ. Epith. ex ἑκατὸν, et πόλις.

'Εκατόμπυλος, ε, ὁ ϛ ἡ, *centum*, i. e. *multas portas habens*: Θῆϐαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ centiportæ*: ex ἑκατὸν et πύλη, *porta*

'ΕΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *CENTUM*: sumitur indefinitè etiam pro *multis* et *magnis*. Capitur interdum pro infinito πολλοὶ, sicut et μύριοι, teste Eust. Sic quoque accipi posse ἑκατόμϐη, ἑκατώχειρ, ἑκατόνζυγος, et similia. Hinc

*'Εκατονδὰς, άδος, ἡ, *centuria*.

'Εκατόνζυγος, ναῦς, *navis centiremis*, &c.

'Εκατονπλασίον, vel ἑκατομπλασίον, ὁ ϛ ἡ, *centuplicatus*.

'Εκατονταέτης, ε, et ἑκατονταέτης, ἐος, ὁ ϛ ἡ, *centenarius*, qui vixit centum annos: ex ἑκατὸν, *centum*, et ἔος, τὸ, *annus*.

'Εκατοντακάρανος, ε, ὁ ϛ ἡ, Poët. et Dor. pro

'Εκατοντακάρηνος, ε, ὁ ϛ ἡ, *qui centum capita habet*: ex ἑκατον, *centum*, et κάρηνον, *caput*.

'Εκατοντάκις, adv. *centies*: et

'Εκατονταπλάσιος, ε, ὁ ϛ ἡ, et

'Εκατονταπλάσιον, ονος, ὁ ϛ ἡ, *centuplus*. Th. ἑκατὸν, *centum*.

'Εκατοντάρχης, ε, ὁ, et ἑκατόνταρχος, ε, ὁ, *centurio*: ex ἑκατὸν, et ἀρχὸς vel ἄρχων, *princeps, præfectus*: quod ἄρχων τῶν 'Εκατὸν.

*'Εκατονταρχία, ας, ἡ, *centuria*.

'Εκατοντὰς, άδος, ἡ, *centuria*. Th. ἑκατὸν.

'Εκατος, Apollinis cognomentum, quòd longè jaculatur. 'Εκάτη, fœm. pro Dianâ. Ab ἑκας, *procul*.

'Εκατοσεύουσα, κριθὴ, *centuplicatum hordeum*. Gen. xxvi. 12. Th ἑκατὸν, *centum*.

'Εκατοσεύω, *centuplus sum*.

'Εκατοσὸς, η, ὸν, *centesimus*: ab ἑκατὸν.

'Εκατοσὺς, ύος, ἡ, *centuria*: ab eod.

'Εκαύθην, *succensus sum*; a. 1. ind. pass. ἔκαυσα, et ἔκηα, *inflammavi*, a. 1. ind. act. verbi καίω, *uro*, f. καύσω.

'Εκϐαίνω, *egredior ex navi*, f. 1. m. ἐκϐήσομαι. Th. βαίω, *eo*: ἐκϐαίνειν, *evenire accidere*.

*'Εκϐακχεύομαι, *vehementer bacchor*.

'Εκϐαλε, pro ἐξέϐαλε, *ejicit*; 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκϐάλετε, 2. pl. a. 2 imperat. ἐκϐάλοι, 3. sing a. 2. opt. act. ἐκϐάλη, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

'Εκϐάλλω, *ejicio*: f. ἐκϐαλῶ p. ἐκϐέϐληκα plusq. p. ἐκϐεϐλήκειν, pro ἐξεϐεϐλήκειν a. 2. ἐξέϐαλον a. 2. imperat. ἔκϐαλε, *dimitte*: a. 2. part. act f g. ἐκϐαλῦσα, perf. pass. ἐκϐέϐλημαι, a. 1. pass. ἐξεϐλήθην, f. 1. pass. ἐκϐληθήσομαι, *ejicior*, perf. m. ἐκϐέϐολα. Th. βάλλω, *jacio*.

'Εκϐαλῃς, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi ejusd.

'Εκϐαρϐαρόω, -ῶ, f. ώσω, *barbarum reddo*. Th. βάρϐαρος.

'Εκϐασις, εος, ἡ, *exitus, evasio*: ab ἐκϐαίνω, *evado*: ab ἐξ et βαίνω, *eo*.

*'Εκϐατήριον, ε, τὸ, *donarium ob prosperam navigationem Deo alicui oblatum*.

'Εκϐέϐληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἐκϐάλλω.

'Εκϐεϐοημένος, *celebris, famosus, divulgatus*, part. perf. pass. Vide ἐκϐοάω, f. ήσω.

'Εκϐήσῃ, *exibis*, 2. sing. f. 1. m. ab ἐκϐαίνω, *exeo*: f. 1. m. ἐκϐήσομαι a. 2. ἐξέϐην, ab ἐκ et βαίνω, *eo*.

'Εκϐιάζομαι, *vim facio, compello, violo*.

'Εκϐλαςάνω, et ἐκϐλαςέω, f. ήσω, p. ἐκϐεϐλάςηκα, *germino*.

'Εκϐληθήσομαι, et in 3. pl. ἐκϐληθήσονται, fut. 1. ind. pass. verbi ἐκϐάλλω, *ejicio*.

'Εκϐλητος, ε, ὁ ϛ ἡ, *ejectitius*.

'Εκϐλύζω, f. ύσω, p. ἐκϐέϐλυκα, *offundo, emano scaturio*.

'Εκϐοάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐκϐεϐόηκα, *proclamo*. Undè perf. pass. ἐκϐεϐοημαι.

'Εκϐοήθειν, ἔς, τινα τόπον, *cum copiis in aliquem locum ad opem ferendam alicundè proficisci*. Th. βοηθέω, -ῶ, *auxilior*.

'Εκϐολὴ, ῆς, ἡ, *ejectio, jactura*: *alicujus loci. ut et fluminis exitus*: ab ἐκϐάλλω, *ejicio*. Th. βάλλω, *jacio*: p. m. βέϐωλα.

'Εκϐράζω, f. άσω, p. κα· *emitto, ejicio*: et

'Εκϐρασμὸς, ῦ, ὁ, *ebullitio, tumultus*: et

'Εκϐράσσειν, *ejicere, expellere*: de mari dicitur, quod à βράσσω, idem quod βράζω, f. σῶ, *ferveo*.

'Εκγαμίζω, *nuptio, colloco*; imperf. ἐξεγάμιζον f. σω· a. 1. ἐξεγάμισα· p. ἐκγεγάμικα.

'Εκγαμίζομαι, et

'Εκγαμίσκομαι, *nuptui collocor*: ab ἐκ et γαμίζω, *nuptui colloco*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

'Εκγεγάμεν, *natum esse*, perf. inf. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαέμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, *nascor*: p. m. γέγαα, indè infin. γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν, et per Sync. γεγάμεν.

'Εκγεγαὼς, ῶτος, et in f. g. γεγαυῖα, ας, *prægnata*, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, *enascor*: f. 2. γενήσομαι a. 1. m. ἐκγεινάμην a. 2. m. ἐκγενόμην. Th. γίνομαι, *nascor*.

'Εκγελάω, f. 1. άσω, *effusè rideo*.

'Εκγενέτης, ε, ὁ, *ortus, oriundus*. Th. γίνομαι.

'Εκγενόμεθα, *nati sumus*, Ion. et Poët. pro ἐξεγενόμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. ab eod. Th.

'Εκγενέσθαι, ἐκγενέσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, *licere*; præs. inf. ἐκγενέσθω, *liceat mihi*, a. 2. imperat. ab

'Εκγίνομαι, vel -γίγνομαι, *enascor, oriundus sum*: ἐκγίνεται, cum inf. *licet*. Th. γίνομαι.

'Εκγονα, ων, τα, *posteri, nepotes*: pl. ab

'Εκγονον, ε, τὸ, *soboles, progenies*: quod et ab

'Εκγονος, ε, ὁ, *filius, nepos*: item adject. *ortus, oriundus*: ab ἐκ et γονὴ, *proles*. Th. γίνομαι, *nascor*.

'Εκδανείζω, f. είσω, idem ac δανίζω, *fænero*. Th. δάνος, *mutuum*.

'Εκδαπανάω, *expendo*: f. ήσω, p. ἐκδεδαπάνηκα, f. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι, *expendar*. Th. δαπάνη, *sumptus*.

'Εκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, *excorio*: ab ἐκ et δέρω, f. ρῶ, a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, *corium*.

'Εκδεδίκηται, *ultio dabatur*, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, *ulciscor*, quod ab ἐκ, et δίκη, *jus*, *pœna*.

'Εκδεδωριεῦνται, *Dorienses effecti sunt*, 3. pl. perf. pass. verbi ἐκδωριεύω. f. εύσω, *Doriensem facio*. Th. Δωριεύς, *Doriensis*.

'Εκδειματόω, -ῶ, f. 1. ώσω, *timore percello*.

*'**Εκδεκατεύω**, *decimas voveo*.

'Εκδέκεσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, *excipere*.

'Εκδέρω, f. ερῶ, p. ἐκδέδαρκα, *excorio*.

'Εκδέχομαι, *expecto*, *excipio*, *succedo*; *spondeo*, Gen. xliv. 32. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο, f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι, ab ἐκ et δέχομαι, *accipio*.

'Εκδέω, *alligo*, *suspendo*.

Ἔκδηλος, ου, ὁ ἡ, *evidens*: ab ἐκ et δῆλος, *manifestus*.

'Εκδηλόω, -ῶ, f. 1. ώσω, idem quod δηλόω, *explico*, *manifesto*: ab eod. Th.

'Εκδημέω, *peregrè absum*, *peregrinor*: f. ήσω, p. ἐκδεδήμηκα· ab ἐκ et δῆμος, *populus*.

'Εκδημία, ας, ἡ, *peregrinatio*, *discessus*: et

Ἔκδημος, ου, ὁ ἡ, *peregrè agens*, *peregrinus*, *longinquus*: ab iisd.

'Εκδίδομαι, f. ώσομαι, a. 2. ἐξεδόμην, ου, το, *eloco*, in mediâ formâ; ab ἐκδίδωμι.

'Εκδιδόναι, *exonerare se*, *dedere*; præs. infin. ab ἐκδίδωμι.

'Εκδιδοῦν, Ion. et Poët. pro ἐκδιδόναι, præs. infin. act.

'Εκδιδρήσκειν, Ion. pro ἐκδιδράσκειν, *effugere*. Th. δράω, *fugio*.

'Εκδίδωμι, *edo*, i. e. extra do, *dedo*; item *eloco*: f. ώσω, p. ωκα, ἐκδίδομαι, *eloco*: f. ἐκδώσομαι, a. 2 m. ἐξεδόμην, ου, το, *elocavi*. Th δίδωμι, *do*.

'Εκδιηγέομαι, οῦμαι, *enarro*: ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ et διηγέομαι, *recenseo*: quod est ex δια et ἡγέομαι, *duco*.

'Εκδικάζω, *judicia exerceo*, *ulciscor*: et

'Εκδικέω, -ῶ, *vindico*, *ulciscor*: f. ήσω, p. ἐκδεδίκηκα, ἐκδίκησον, άτω, a. 1. imperat. a. 1. infin. ἐκδικῆσαι, a. 1. ἐξεδίκησα, ab ἐκ et δίκη, *jus*, *ultio*.

'Εκδίκησις, εως, ἡ, *ultio*, *vindicta*, *vindicatio*: ab eod.

'Εκδικητὴς, ου, ὁ, et **Ἔκδικος**, ου, ὁ, *ultor*, *vindex*: et adj. *injustus*: à δίκη, *ultio*, *pœna*.

'Εκδινεῦντι, Dor. et Æol. pro ἐκδινοῦσι, *moventur*. Th δινέω, *moveo*.

'Εκδιώκω, *expello*: f. ἐκδιώξω, a. 1. ἐξεδίωξα· a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος· ab ἐκ et διώκω, *persequor*.

Ἔκδοσις, ἡ, *deditio*, *editio*, *locutio*: et

Ἔκδοτος, ου, ὁ ἡ, *deditus*, *traditus*: ab ἐκ et δίδωμι, *do*. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

'Εκδοὺς, όντος, *qui tradidit*: a. 2. part. act. ἐκδίδωμι· ab eod. Th.

'Εκδοχὴ, ῆς, ἡ, *expectatio*, *exceptio*, *susceptio*: à δέχομαι, *expecto*: f. ξομαι. p. m. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, *accipio*.

'Εκδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act Vide ἐκτρέχω.

'Εκδρᾶν, ἐκδρῆναι, ἐκδράναι, *effugere*, præs. inf. Th. δράω, *fugio*.

'Εκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. act. ab ἐκ et δῦμι vel δύνω, *subeo*: f. δύσω, aor. 2. ἔδυν.

'Εκδυομένῳ, dat. sing. præs. part. pass. ab ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, *exitus*: ab ἐκδύω.

'Εκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω, p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα, a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exutus fui*: a. 1. m. infin. ἐκδύσασθαι· à δύω, vel δύνω, *subeo*.

'Εκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. m, verbi ἐκδίδωμι, *eloco*. Th. δίδωμι, *do*.

'Εκέδασσε, *dissipavit*; 3. sing. a. 1. act. m. Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *dispergo*.

'Εκεῖ, *illic*, *illuc*, *eò*, οἱ ἐκεῖ, *qui illuc sunt* aut *degunt*. 'Εκεῖ, non solùm de alio loco dicitur, sed et de eo in quo is est quem alloquimur, adv. loci: et

'Εκεῖθεν, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

Ἔκειν, *cedere*: Poët. pro εἴκειν.

'Εκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa*. Vide ἐκεῖνος.

'Εκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum*: gen. pl. ab

'ΕΚΕΙ͂ΝΟΣ, η, ο, *ille*, *a*, *ud*. Dicitur et κεῖνος. Poët. et τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.

'Εκεῖσε, *illic*, *illuc*, *eò*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Ἔκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, *jacio*: f. κείσομαι.

'Εκεκάσμην, et in 3. sing. ἐκέκαστο, *instructus*, *erat*, plusq. p. verbi κάζω, f. σω, *orno*: præt. pass. κέκασμαι.

'Εκέκλετο, *acclamabat*, *jubebat*; 3. sing. imperf. verbi κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epenthes. τοῦ κ: Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*.

'Εκέκλιτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ, p. κέκλικα, a. 1 ἔκλινα, perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται· undè κλίμα, ατος, τὸ, *regio*.

'Εκεκλίφειν, plusq. p. act. Att. verbi κλίπτω, *furor*: f. ψω, p. κέκλεφα, p. m. κέκλοπα.

'Εκεκοσμέατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κοσμέω, *orno*.

'Εκεκράγειτε, 2. pl. plusq. perf. ind. m. Vide κράζω.

'Εκέκτηντο, 3. pl. plusq. p. pass. ind. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

'Εκέκτησο, 2. sing. plusq. p. ind. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

'Εκέλευ, Dor. pro ἐκέλου, *jubebas*: 2. sing. imperf. ind. à κέλομαι.

'Εκελεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἐκελεύθην, ης, η, verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

'Εκέλευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. et in 3. pl. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.

'Εκέρδανον, a. 2. ind. act. à κερδαίνω, *lucror*: f. ανῶ. Th. κέρδος, *lucrum*.

'Εκερδήσα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror*: f. κερδανῶ et κερδήσω, p. κεκέρδηκα, a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, *lucrum*.

Ἔκερσα, *totondi*: a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, p. κέκαρκα.

'Εκεχειρία, ας, ἡ, *induciæ*, ab ἔχειν χεῖρας, id est, *cohibere manus*.

'Εκεχήνειν, *hiaveram*: Att. pro ἐκεχήνειν, plusq. p. m. sic et in tertiâ personâ pro ἐκεχήνει, Att ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hisco*: fut. ανῶ, p. m. κέχηνα.

'Εκζητέω, -ῶ, *requiro*, *exquiro*: fut. ήσω, a. 1. ἐξεζήτησα, a. 1. sub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ, perf. ἐξεζήτηκα, perf. pass. ἐξεζήτημαι, a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η, ab ἐκ et ζητέω, *quæro*. Undè

'Εκζητηθῆ, *reposcatur*: 3. sing. a. 1. sub. pass.

'Εκζητητὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor*.

Ἔκηα, *combussi*: a. 1. act. à f. κήσω, (sublatâ futuri consonante) verbi καίω, *uro*: f. καίσω, κήσω, et καύσω, a. 2. ἔκαον.

'Εκηβολία, ας, ἡ, *peritia jaculandi eminùs*: ab

'Εκηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculator*: quod ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα.

Ἔκηδε, *affligebat*: imperf. à κήδω, *mœrore afficio*. Th. κῆδος, *cura*, *mœror*

'Εκήκιον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum est, à κίω, *eo*.

'ΕΚΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ, *quietus*, *mitis*, *pacificus*: q. ab εἴκω, *cedo*.

'Εκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico*, f. ύξω, p. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

Ἔκητι, dat. Poët. *causa*: ponitur adverbialitèr, pro ἑκόντι, ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

'Εκθαμβέω, f. ήσω, p. ηκα, et

'Εκθαμβέομαι -οῦμαι, *expavesco*, *attonitus sum*: a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην, ab ἐκ, et θάμβος, εος, τὸ, *pavor*.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ ἡ, *expavefactus attonitus*, ab eod. verbo et Th.

*'**Εκθειάζω**, *Deo dedico*.

Ἔκθεμα, ατος, τὸ, *aliquid expositum*, *publicum programma*: ab ἐκτίθημι, *expono* Th. τίθημι, *pono*.

'Εκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, præs. inf. ab ἐκ, et θέω, f. ήσω, *curro*: f. m. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.

*'**Εκθεραπεύω**, *demereor*, *mihi concilio*.

'Εκθερίζω, f. ίσω, *meto*.

'Εκθερμαίνω, *excalefacio*, ἐκθερμαίνομαι, *decalesco*: ab ἐκ et θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -ρῶ, *calefacio*.

'Εκθερμάνασα, ejusd. a. 1. part. f. g.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, *expositio*, acc. sing. ἔκθεσιν, ab ἐκτίθημι, *expono*.

'Εκθέσθαι, a. 2. infin. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

'Εκθέσφατα, ων, τὰ *oracula*, nom. pl. ab

'Εκθέσφατον, ου, τὸ, *scientia divina*: ab ἐκ et θέσφατος, ου, ὁ ἡ, *fatalis*, *divino ore pronuntiatus*: q. a. θεὸς, et φάτος, q. à φημὶ, *dico*.

'Εκθετικὸς, ή, ὸν, *expositus*, *a*, *um*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἔκθετος, ου, ὁ ἡ, *expositus*, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes*, ab eod. verbo, et Th.

'Εκθηλάζω, f. 1. άσω, *exsugo*, ex ἐκ et θηλάζω.

*'**Εκθηλύω**, *effœmino*.

'Εκθλίβω, f. ψω, p. φα, *exprimo*, *eli-*

do; undè ἐκτεθλιμμένος, *qui elisis est testiculis* apud LXX. Th. θλίβω, *premo*.

Ἔκθλιψις, εως, *elisio*; item figura quâ litera aliqua eliditur à præced. verbo.

Ἐκθύειν, ἐκθύεσθαι, *sacrificiis expiare*. Th. θύω, *sacrifico, macto*.

*Ἐκθύμως, adv. *acritèr*.

Ἐκίνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω, f. ήσω.

Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo accurro*: ex ἴκω, per Metath.

Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρνας, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, *misceo*. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχανε, 3 sing. imperf. ἔκιχε, a. 2 verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio, assequor*.

Ἐκκαθαίρω, *expurgo*: f. ἐκκαθαρῶ, a. 1. ἐξεκάθαρα, a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, et in 2. pl. ἐκκαθάρατε, *expurgate*, a. 1. sub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ, ab ἐκ et καθαίρω, *purgo*.

Ἐκκαθάρατε, *expurgate*, ejusd. 2. pl a. 1. imperat. act.

*Ἐκκαίδεκα, *sedecim*.

Ἐκκαίω, *exuro, accendo*: f. ἐκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα, p. ἐκκέκαυκα, p. pass. ἐκκέκαυμαι, a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, *exarsi*: ab ἐκ et καίω, *uro*: f. καίσω, κήσω, et καύσω, a. 2. ἔκαον.

Ἐκκακέω, *segnesco*, *malis succumbo*, *deficio*: f. ήσω, p. ἐκκεκάκηκα, a. 1. ἐξεκάκησα, 2. pl. a. 1. sub. act. ἐκκακήσετε, *ne segnes sitis*: ab ἐκ et κακός, *malus, ignavus*.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. infin. m. ab

Ἐκκαλέω, *evoco*; ab ἐκ et καλέω, *voco*: f. έσω, p. κέκληκα.

Ἐκκαλύπτω, *faciem detego*.

Ἐκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab ἐκ et κατείδω, *conspicor*: quod ex κατὰ et εἴδω, *video*, a. 2. εἶδον et ἴδον.

*Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, *fomes*.

Ἔκκειμαι, *expositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐκκενοῦν θυμὸν, *animo vacuum reddere*, sc. corpus, hoc est, animam efflare: præs. infin. verbi.

Ἐκκενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo, exinanio, exhaurio*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Ἐκκεντέω, seu -άω, (vel -ίζω) *transfigo, transverbero*: f. ήσω, p. ἐκκεκέντηκα, a. 1. ἐξεκέντησα, ab ἐκ et κεντέω, *pungo*.

Ἐκκέχυται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, *effundo*: f. χύσω, præt ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *effundo*.

Ἐκκήρυκτος, ὁ ἡ, *ejectus expulsus*.

Ἐκκηρύττειν, *edicere*: à κηρύσσω, f. 1. ξω, *edico*. Th. κήρυξ, ὁ, *præco*.

Ἐκκλάω, *defringo*. f. άσω, p. ἐκκέκλακα, perf. pass. ἐκκέκλασμαι, a. 1. pass. ἐξεκλάσθην, ab ἐκ et κλάω, *frango*.

Ἐκκλείω, *excludo*: f. κλείσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, a. 1. infin. ἐκκλεῖσαι, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, *exclusus sum*: ab ἐκ et κλείω, *claudo*.

Ἐκκλέπτω, f. 1. ψω, *seduco furtim*.

Ἐκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, *excludi*: infin. pass. ab ἐκκλείω.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, *concio, cœtus, conventus, ECCLESIA*: conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus: ἀγορὰ, verò confusa promiscuaque congregatio: ab ἐκκαλέω, *evoco*, perf. pass ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, *voco*.

Ἐκκλησιάζω, *concinor, conventum celebro, ad concionem voco*: in 3. pl. ἐκκλησιάζουσιν, f. σω, p. κα, ab ἐκκλησία.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator*: et

Ἐκκλησιαστικὸς, ή, ὸν, *ECCLESIASTICUS, ad Ecclesiam pertinens*; item *concionalis*: à 3. pers. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

Ἐκκλητὸς, οῦ, ὁ ἡ, *evocatus*, is ad quem provocatur, is qui appellatur.

*Ἔκκλιμα, τος, τὸ, *inclinatio in fugam*, vel *fuga*.

Ἐκκλίνω, *deflecto*, f. νῶ, p. ἐκκέκλικα, a. 1. ἐξέκλινα, a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω, 2. pl. ἐκκλίνατε, ab ἐκ et κλίνω, *inclino*.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, *declinatio*, à 2. pers. perf. pass. anteced verbi.

Ἐκκλύζω, *eluo, abluo*, ab ἐκ et κλύζω, idem.

Ἐκκναισεῦντι, Æol. et Dor. pro ἐκκναίουσι, *odiosè strident*: 3 pl. præs. ind. ἐκκναισέω, quod à κναίω. Th. κνάω, *rado*, &c.

Ἐκκνᾷν, *eradere*, præs. infin. Th κνάω, *rado*.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, p. ἐκκεκόλαφα, *exscindo, deleo*.

Ἐκκολυμβάω, *enato*: f. ήσω, p. ἐκκεκολύμβηκα, a. 1 ἐξεκολύμβησα, a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ab ἐκ et κολυμβάω, f. ήσω, *nato*.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio, elatio*, ἐκκομιδὴ νεκροῦ, *funus exequiæ*: ab

Ἐκκομίζω, *effero, exporto*: fut. ίσω, p. ἐκκεκόμικα, a. 1. ἐξεκόμισα, imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο, ab ἐκ et κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

Ἐκκομίσαι, *exporta*, ejusd. a. 1. imperat. m.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: ab

Ἐκκόπτω, εις, ει, *excido, exscindo*: f. ψω, p. ἐκκέκοφα, a. 1. ἐξέκοψα, a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω, a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ, a. 2. ἐξέκοπον, perf. pass. ἐκκέκομμαι, a. 2 pass. ἐξεκόπην, f. 2. pass ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται· præt. m. ἐκκέκοπα· ab ἐκ et κόπτω, *scindo*.

Ἐκκορυφόω, *summatim dico*, f. ώσω. Th. κορυφὴ, *vertex*.

Ἔκκοψον, *excide*, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω.

*Ἐκκραιπαλάω, *ebrius sum*.

Ἐκκρεμάννυμαι, et ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo ab aliquo, dependeo*, cum gen. ἐξεκρέματο, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, *suspendo*.

*Ἐκκρεμὴς, εος, ὁ ἡ, *pendulus*.

Ἐκκρίνω, fut νῶ, *EXCERNO, expello, eximo, rejicio*: à κρίνω, *secerno*.

Ἔκκρισις, εως, ἡ, *excretio*: à 2. perf. sing. perf. pass. præced. verbi

Ἔκκριτος, *selectus, eximius*: à 3. perf. sing. perf. ejusd. temp. et verbi.

Ἐκκρούω, fut. σω, *expello, excutio, dimoveo*: à κρούω, *pulso*.

Ἐκκυλίω, *evolvo, devolvo*: ab ἐκ et κυλίω, *volvo*, fut. ίσω, perf. κεκύλικα· a. 1. ἐκύλισα· perf. pass. κεκύλισμαι.

Ἐκκύπτω, *prospicio, appareo, progredior*.

Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλάζω, *clango, strido, sono*, fut. 1. κλάγξω· a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε· perf. act. κέκλαγχα. p. m. κέκληγα.

Ἔκλαγον, *clamavi*, vel *clamârunt*, a. 2. act. ejusd. verbi.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. med. ab ἐκλανθάνω, *obliviscor*, q. v.

Ἐκλαλέω, *effutio*, fut. ήσω, perf. ἐκλελάληκα a. 1. ἐκλάλησα, a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, *loquor*.

Ἐκλαμβάνω, *excipio, percipio*. Th. λαμβάνω· f. med λήψομαι, *capio*.

Ἐκλαμπρὸς, οῦ, ὁ ἡ, *lucidus, fulgidus*.

Ἐκλάμπω, εις, ει, *effulgeo*, fut. ἐκλάμψω· a 1. ἐξέλαμψα· ab ἐκ et λάμπω, *splendeo*.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, *fulgor*.

Ἐκλανθάνω, *oblivionem, induco*, f. ἐκλήσω· a. 2. ἐξέλαθον· præs. med. ἐκλανθάνομαι, *obliviscor*; f. 1. ἐκλήσομαι· perf. med. ἐκλέληθα· p. pass. ἐκλέλησμαι· ab ἐκ et λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλαξεύω, *expolio dolo*.

Ἐκλάπην, ης, η, *furto sum subtractus*, a. 2. indic. pass. ἔκλαπον, *furatus sum*, a. 2. act. ab ἐκ et κλέπτω, *furor*, f. ψω, p κέκλεφα· præt. m. κέκλοπα

Ἐκλατομέω, f. ήσω, *lapides excido*, *lapidibus construo*: ab ἐκ et λατομέω, quod à λᾶς, *lapis*, et τέμνω, *seco*; p. m. τέτομα.

Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. indic. act. verbi κλάω, *frango*, f. κλάσω· a. 1. pass. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλαυσα, *flevi*, a. 1. indic. verbi κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Ἐκλέγω, f. ξω, p. χα, *ELIGO*, et

Ἐκλέγομαι, (in mediâ formâ) *eligo*, imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο, f. ἐκλέξομαι, a. 1. m ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα, pass. *eligor*; præt pass. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω.

Ἐκλειπτικὸς, ή, -ὸν, *defectivus*; τὰ ἐκλειπτικὰ, *ECLIPTICA*: ab

Ἐκλείπω, *deficio, derelinquo*: ἐκλείπῃ, 3. sing. præs. sub. f. ἐκλείψω, p. ἐκλέλειφα· a. 2. ἐξέλιπον· 2. pl. a. 2. sub. act ἐκλίπητε. Th. λείπω, *linquo*

Ἐκλείσθην, *inclusus sum*, et in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. indic. pass. verbi κλείω, *claudo*.

Ἔκλειψις, εως, ἡ, *defectio defectus ECLIPSIS*; multis etiam perperam figura in oratione, quæ Ellipsis dicitur: à perf. pass. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλεκτὸς, ή, ὸν, *electus*: à 3 pers. sing. perf. pass. verbi ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, f. ξω.

Ἐκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, q. v.

Ἐκλέλησθε, 2. plur perf. pass ἐκλέλησμαι, verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*, f. ἐκλήσομαι· a. 2. ἐξέλαθον, Th. λήθω, *lateo*.

Ἐκλελοχισμένος, *selectus*, perf. part. pass. ab ἐκλοχίζω, f. 1. *seligo*. Th. λόχος, *cohors*.

Ἐκλελυμένως, adv. *solutè*: ab ἐκλύω, *dissolvo*, q. v.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. infin. med. ab ἐκλέγομαι.

Ἔκλευκος, ου, ὁ ἡ, *candidissimus, intensè albus, exalbidus*.

Ἐκλευκαίνω, *intensè dealbo*: ex ἐκ et λευκαίνω.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, 3. sing. a. 1. ind. act verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα· p. med. κέκλοφα.

Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. indic. pass. verbi καλέω.

Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω, q. v.

'Εκλῄσαν, *incluserunt*, Ion. pro ἐκλεισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλείω, *claudo*, f. σω.

'Εκλιμάω, -ῶ, *ventilo:* ex ἐκ et λικμάω.

'Εκλιμία, *as*, ἡ, *vehemens fames*. Th. λιμός.

'Εκλιναν, *in fugam verterunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ.

'Εκλινίω, ῶ, f. ήσω, *de retibus evado*, seu *effugio*. Ex ἐκ, et λίνον, *linum*, *rete ex lino factum*.

'Εκλίνθημες, *recubuimus*, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. plur. a. 1. ind pass et

'Εκλίθην, ης, η, *inclinatus sum*, Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, f. νῶ, p κέκλικα, a. 1. act. ἔκλινα p. m. κέκλινα.

'Εκλιπαρέω, *impensè oro:* à λιπαρέω.

'Εκλιπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλιπών, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, *defeceritis:* 2 pl. a. 2. subj. verbi ἐκλείπω, *deficio;* a. 2 ἐξέλιπον. Th. λείπω, *linquo*.

'Εκλιπής, ἐος, ὁ ἡ, *deficiens*, *prætermissus:* ab eod. verbo et Th.

'Εκλογή, ῆς, ἡ, *electio*, ἐκλογαί, in pl. *ECLOGÆ*, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, *eligo*, f. ξομαι p. m. λέλογα. Th. λέγω.

'Εκλογίζομαι, *excuso:* ab eod. Th.

'Εκλογίζομαι, *numero*, *reputo*, *perpendo*, *æstimo*. Vide in λογίζομαι

'Εκλογισμός, ῦ, ὁ, *computatio*, *æstimatio:* ab eod.

'Εκλονέοντο, imperf. pass. à κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Th κλόνος, *motus*

'Εκλοποφόρησα, *as*, ε, a. 1. indic. act. verbi κλοποφορέω, *furto abduco*, fut. ήσω quod ex κλοπή, *furtum*, (hoc à κλέπτω, *furor*) et φέρω.

'Εκλύζετο, *mergeretur*, imperf. pass. à κλύζω, *abluo*, fut. σω, perf κέκλυκα.

'Εκλυθῶσιν, 3. sing a 1 subj. pass. verbi ἐκλύω, *dissipo*, quod vide.

'Εκλυον, ες, *audiebam*, imperf. verbi κλύω, f. σω, *audio*

'Εκλύσασθαι, *abigere*, a. 1. infin med. ab ἐκλύω, *exsolvo*. Th λύω, *solvo*.

'Εκλυσις, εως, ἡ, *liberatio*, *imbecillitas;* acc. sing. ἔκλυσιν ab eod. Th. Unde et

'Εκλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *dissolutus*, *languidus:* ab eod.

'Εκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, *redemptio:* ab eod. Th.

'Εκλύω, *EXSOLVO*, *dirimo*, *dissipo*, *solvo*, *discedo*, f. ύσω, p. ἐκλέλυκα p. pass ἐκλέλυμαι a. 1. pass. ἐξελύθην, ης, η f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, *deficiam* ab ἐκ et λύω.

'Εκμάζω, idem quod ἐκμάσσω, *extergo*.

'Εκμαίνειν, *ad insaniam adigere*. Vide ἐκμαίνω.

'Εκμανθάνω, εις, ει, *perdisco*, *cognosco:* ab ἐκ et μανθάνω, *disco*, fut μαθήσομαι, perf. μεμάθηκα a. 2 ἔμαθον.

'Εκμανῶ, 1. sing a 2. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, *perferro*, *insanio;* a. 2 infin. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, f. μανῦμαι.

'Εκμαρτυρέω, *testor pro re ab aliis enarratâ*, *testimonio meo prodo et effero*, *palam testificor*, &c. item *absens testificor*, Æschin. ab ἐκ et μαρτυρέω.

'Εκμαρτυρία, ων, τὰ, *testificationes*.

'Εκμαρτυρία, *as*, ἡ, et

'Εκμαρτύριον, ῦ, τὸ, *testimonium absentis à judicio*, Dem.

'Εκμάξας, a. 1. part. ab

'Εκμάσσω, vel -ττω, *extergo*, *abstergo*, *exprimo:* imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω, a. 1. ἐξέμαξα a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinso*, *abstergo*.

'Εκμελέτα, *conare*, præs. imperat. act. ab

'Εκμελετάω, *meditor*, *exerceo:* ab ἐκ et μελετάω, *curo*, f. ήσω, p. μεμελέτηκα. Th μέλει, *curæ est*.

'Εκμεμύθηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκμυθέομαι, *edico*, fut. ήσομαι ab ἐκ et μῦθος, ε, ὁ, *verbum*, *oratio*.

'Εκμετρέω, -ῶ, fut. ήσω, *dimetior:* ex ἐκ et μετρέω.

'Εκμιαίνομαι, *polluor:* ab ἐκ et μιαίνομαι

'Εκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, *exivit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐκμολέω, *exeo*. Th. μολέω, seu μόλω, *venio*, *advenio*.

'Εκμυζάω, vel -άω, *exsugo*, *sugo*. Th. μύζω, *musso:* item *sugo*.

'Εκμυκτηρίζω, *irrideo*, *sannis excipio;* imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε fut. ίσω, et Att. ιῶ, ιῶς, ιεῖ, (ut Ψαλμ ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα ab ἐκ et μυκτηρίζω, *subsanno*, *naso suspendo*. Th. μυκτήρ, *naris*.

'Εκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, *enato*, *natando effugio*, fut. ἐκνεύσω Th. νέω, *no*.

'Εκνεύω, *nutu jubeo*. Th. νεύω, *innuo*. Est et

'Εκνεύω, pro ἐκνέω, *enato*, *clam evado*, *subduco*, *diverto*, *discedo*, f. ἐκνεύσω. p. ἐκνένευκα a 1 ἐξένευσα quod à νεύω, *nato*, Gl. Clyr. ἐκνεύω, *diverto;* ἐκνευσις, *diverticulum*.

'Εκνήφω, q. d. *sobrius fio ex*, *evigilo* fut. ψω a. 1. ἐξένηψα a. 1 imperat ἔκνηψον, άτω perf. ἐκνένηφα à νήφω, *sobrius sum*.

'Εκνηψις, εως, ἡ, *vigilia*, *requies:* ab eod.

'Εκνικάω, f. ήσω, p. ηκα, *supero*, *evinco*. Th. νικάω, *vinco*

'Εκνιξε, Dor. prò ἔκνισε, *pungil punxit*, a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ισω, Dor. ξω. Th κνάω, *rado*.

'Εκνίπτω, f. ψω, *eluo*, *expio*, *abstergo:* à νίπτω

'Εκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνίζω, *seco*. Th. κνάω, *rado*.

'Εκνόμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, *exlex*, *inusitatus*, *insolens:* ab ἐκ et νόμος, *lex*. Th. νέμω. Hinc

'Εκνομίως, adv. *enormiter*, *inusitatè?* ab iisd.

'Εκνοστήσαντε, *redeuntes*, dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo*, fut. ήσω.

'Εκοίλαναν, 3 pl. a 1. act. à κοιλαίνω, *cavo*, *cancavum*, *reddo*, f. ανῶ, a 1. ἐκοίλανα Th. κοῖλος, *cavus*.

'Εκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3 pl. a 1 m. verbi κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio;* ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

'Εκοίμισα, *as*, ε, a 1. act. verbi κοιμίζω a. 1. pass ἐκοιμίσθην idem quod κοιμάω, *dormire facio*.

'Εκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio*, f σω a. 1. ἐκόλασα, *as*, ε, perf. κεκόλακα.

'Εκολάφισα, *as*, ε, et in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. indic. act. verbi κολαφίζω, *alapam impingo*, f. ισω, p. κεκολάφικα à κόλαφος, *colaphus*. Th. κολάπτω, *tundo*.

'Εκολοβώθην, ης, η, et in 3. plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, *contraho*, *decurto*, *amputo*, fut ώσω, perf. κεκολόβωκα a. 1. ἐκολόβωσα f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, η, εται quod à κόλοβος, *mancus*, *mutilus*. Th. κολάω, f. σω, *amputo*, *decurto*.

'Εκόμιζον, ες, ε, *duxi*, imperf. act. ἐκομίζετο, ε, ετο, *ferebatur*, imperf. pass. verbi κομίζω, *fero*, et

'Εκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportarunt*, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. act. Th. κομέω.

'Εκομίσαντο, *obtinuerunt*, 3. pl. a. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero*, f. ίσω, p. κεκόμικα. Th. κομέω, *curo*.

'Εκομίσθην, ης, η, *allatus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἐκομίσαντο.

'Εκόμπασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, idem qu. κομπέω, *crepo*, *sonitum edo*. Th. κόμπος, *crepitus*, propriè apri, dentes acuentis.

'Εκόνισσεν, gem. σ, 3. sing. a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fædo*, f. ισω. Th. κονις, *pulvis*.

'Εκοντί, et ἐκόντην, *spontè*, *ultrò*, adv. ab ἑκών, όντος, *voluntarius*.

'Εκόπασα, *as*, ε, a. 1. indic. act. verbi κοπάζω, *quiesco*, *sedor*, f. άσω, p. κεκόπακα. Th. κόπτω, *seco*.

'Εκόπην, ης, η, *scissus sum*, a. 2. ind. pass. verbi κόπτω, *scindo*, f. ψω, p. pa p. m. κέκοπα.

'Εκοπτον, ες, ε, *incidebat*, imperf. ejusd.

'Εκοπώθην, ης, η, *defatigatus fui*, a. 1. ind pass. verbi κοπόομαι, *fatigor*. Th. κόπτω, *seco*, f. ψω.

'Εκορέσθην, ης, η, a. 1. indic. pass. verbi κορέννυμι, fut. κορέσω. Th. κορέω, *satio*

'Εκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3 sing. a. 1. ind, med. verbi κορέω, *satio*, *verro*.

'Εκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing. verbi κορύσσω, *armo*. Th. κορυς, υθος, ἡ, *galea*.

'Εκοσμηθεν, *ornati sunt*, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind pass. verbi κοσμέω, *orno:* a. 1. ἐκόσμησα, *as*, ε. Th. κόσμος, *ordo*.

'Εκοῦσα, ης, *volens*, f. g. ab ἑκών, όντος, *voluntarius*, q. v.

'Εκουσιάζομαι, *sponte offero:* et

'Εκουσιασμὸς, ε, ὁ, *spontanea oblatio:* ab

'Εκούσιος ε, ὁ ἡ ἡ, *spontaneus*, *voluntarius;* τὸ ἑκούσιον, substantivè *liberum arbitrium*. Th. ἑκών, όντος, idem. Undè

'Εκουσίως, adv. *ultrò*, *spontè*.

'Εκπαγλ', pro ἔκπαγλα, et ἔκπαγλον, adv. pro ἐκπάγλως, *vehementissimè:* quod et

'Εκπαγλέομαι, -ῦμαι, Ion. et Poët. pro ἐκπλήττομαι, *terreor*, *stupeo:* ab

'Εκπαγλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *horribilis*, *stupendus*, *vehemens*, per Poët. Met pro ἔκπλαγος, idem, ab ἐκπλήσσω, *percello*, *perterrefacio:* ab ἐκ et πλήσσω, fut. ξω, *percutio:* a. 2 ἔπλαγον

'Εκπαγλότατ, pro ἐκπαγλότατε, *terribilissimè*, voc. sing. superl. grad. ab ἔκπαγλος, q. v.

'Εκπάγλως, *horridè*, *vehementer*, adv. Poët. ab ἔκπαγλος, q. v.

'Εκπαθής, έος, ὁ ἡ ἡ, *illæsus;* item

immodicè affectus: ab ἐκ et πάθος, quod à πάσχω.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, *instituo, erudio*. Th. παῖς.

Ἐκπαιφάσσω, *insanio* seu *fanatico more irruo*: ab ἐκ et παιφάσσω, *oculos undique verto*: et per redupl. ex φάω, quidam dictum volunt alii qu. πάντη τα φαη ἀΐσσω. Th. φάω, *luceo*.

Ἔκπαλαι, adv. *jam, olim*. Th. πάλαι, *olim*.

Ἐκπαύομαι, *quiesco*: ab ἐκ et παύομαι.

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, *tento, experior*; ἐκπειράζωμην, 1. pl. præs. sub. fut. άσω, perf. ἐκπεπείρακα· a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα.

Ἐκπέμπω, *emitto*, f. ψω· a. 1. ἐξέπεμψα p. ἐκπέπεμφα perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, ται· a. 1. pass. ἐξεπέμφθην a. 1. part. pass. ἐκπεμφθεὶς, et in pl. ἐκπεμφθέντες· ab ἐκ et πέμπω, *mitto*, f. ψω.

Ἐκπεπλῆχθαι, perf. inf. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello*.

Ἐκπεπόρευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπορεύω, q. v.

Ἐκπεπότασαι, *evolâsti*, Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι, -ῶμαι, *evolo*, f. ήσομαι, p. πεπότημαι· quod ab ἐκ et πέτομαι, *volo, as*.

Ἐκπεραιόω, -ῶ, *transeo, traduco*: ab ἐκ et περαιόω.

Ἐκπεράω, f. άσω, *exeo, trajicio*: à περάω, *transeo*.

Ἐκπερδικίζω, *decipio, effugio, callidè*, seu πέρδιξ, *aucupem*.

Ἐκπέρθω, *everto, devasto*, f. 1. ἐκπέρσω· ἐκπέρσουσ', in 3. plur. Sic ἐκπέρσωσ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ et πέρθω, *vasto*; f. 2. παρθῶ, et per Metath. πραθῶ· a. 2. ἔπραθον· p. m. πέπορθα.

*Ἐκπεριέρχομαι, *usquequaque circumdo*: ex ἐκ, περὶ, et ἔρχομαι.

Ἐκπεριπορεύομαι, *pertranseo indè, circumeo*. Th. πορεύομαι.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ', pro ἐκπέρσαντι, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.

Ἐκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσεῖν, a. 2. infin. ἐκπεσὼν, όσα, όν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, *excido*, q. v.

Ἐκπέσωσι. Vide in ἐκπίπτω.

Ἐκπετάννυμι, *expando*, f. ἐκπετάσω· a. 1. ἐξεπέτασα, cum acc. ab ἐκ et πετάω, f. 1. άσω, *pando, aperio*.

Ἐκπεφράσαι, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, *eloquor, enarro, edissero*: ab ἐκ et φράζω, fut. σω, *dico, memoro*; a. 2. ἔφραδον· p. m. πέφραδα.

Ἐκπέφυκα, p. med. et ἐκπέφυκα, p. act. *editus sum, natus sum*, et

Ἐκπεφυκὼς, ότος, *enatus, editus*, part. perf. act. et

Ἐκπεφυυῖαι, fœm. g. plur. num. part. præt. med. ἐκπεφυὼς· ab ἐκφύομαι, *enascor*. Th. φύω, *gigno*, quod adeas.

Ἐκπηδάω, *exilio*, f. 1. ήσω. Th. πηδάω, *salio*, f. ήσω.

Ἐκπηδήσας, αντος, *elapsus*, ejusd. a. 1. part.

Ἐκπηνιεῖται, Att. pro ἐκπηνίσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi.

Ἐκπηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *stamen*, seu *filum educo, extrico*: ab ἐκ et πῆνος, *textum*, seu *tela*.

Ἐκπιέζω, f. ίσω, p. ἐκπεπίεκα, *exprimo, deprimo*.

Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, p. ἐκπεπίκραγκα, *exacerbo*: à πικραίνω.

Ἐκπίνω, *ebibo, epoto*: ab ἐκ et πίνω, f. πώσω, *bibo*.

Ἐκπίπτω, *excido, expellor, erumpo*, f. ἐκπτώσω, præt. ἐκπέπτωκα· a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε· a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in pl. ἐκπέσωσι· ab ἐκ et πίπτω, *cado*, f. πτώσω.

Ἐκπιτίζω, f. ίσω, *pitisso, pitissando exhaurio*. Ab ἐκπίνω.

Ἐκπλαγεὶς, έντος, *animò perculsus*, a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, q. v.

Ἐκπλεθρον, ου, τὸ, *plethri*, seu *jugeri mensuram excedens*: et indè

Ἐκπλεθρίζειν, *plethrum*, seu *jugerum cursu metiri*, exercitii genus: ab ἐκ et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

Ἐκπλέω, gen. sing. ab ἔκπλεως, pro ἔκπλεος, ἡ, ὁν, *expletus*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἐκπλέω, *enavigo*; imperf. ἐξέπλεον, -ον, -εες, εις· f. ἐκπλεύσω· a. 1. ἐξέπλευσα; a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, *navigo*, f. εύσω.

Ἐκπληκτικὸς, ἡ, ὁν, *terrorem adferens, horribilis*, et

Ἐκπληκτὸς, ου, ὁ ἡ, *attonitus*: ab ἐκπλήττομαι, *attonitus reddor*, f. ξομαι p. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, *percutio*.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, *stupor, pavor, consternatio*.

Ἐκπληρόω, *impleo*, f. ώσω, p. ἐκπεπλήρωκα· a. 1. ἐξεπλήρωσα· p. pass. ἐκπεπλήρωμαι· ab ἐκ et πληρόω, *repleo*. Th πλέος, *plenus*.

Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à præced.

Ἐκπλήσσεο, *perturbare*, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, *perturbor*. Th. πλήσσω, f. ξω, *percutio*.

Ἐκπλήσσω, vel Att. -ττω, *percello, perterrefacio, stupefacio*, f. ξω, p. ἐκπέπληχα· a. 2. ἐξέπλαγον· imperf. pass. ἐξεπλησσόμεν, ου, ετο, et in 3. plur. ἐξεπλήσσοντο· a. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, *perculsus fui*: ab eod.

*Ἔκπλως, ω, ὁ, pro ἔκπλεος, η, ον, *expletus*.

Ἐκπλύνω, *eluo, abluo*: ab ἐκ et πλύνω, f. υνῶ, *lavo*.

Ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. *extra mentem navigare*, h. e. *de sano mentis statu deturbari*: quod à πλώω, seu πλώμι, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Ἐκπνευσις, εως, ἡ, *expiratio*: ab

Ἐκπνέω, *exspiro, efflo*, f. ἐκπνεύσω, p. ἐκπέπνευκα· a. 1. ἐξέπνευσα· ab ἐκ et πνέω, *spiro*.

Ἐκποδὼν, *eminus, procul*, adv. q. ἐκ ποδῶν, *ex pedibus*.

Ἐκποιέω, *subduco, do adoptandum, alienum efficio*: à ποιέω.

Ἐκποίησις, εως, ἡ, *emancipatio, alienatio*, et

Ἐκποίητος, ου, ὁ ἡ, *adoptatus, emancipatus*: à p. pass. verbi ἐκποιέω.

Ἐκπολεμέω, f. ήσω, *debello, expugno*, et

Ἐκπολεμόω, f. *ad bellum concito*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Ἐκπολιορκέω, -ῶ, f. ήσω, *expugno vi capio*.

Ἐκπονέω, *elaboro, excolo, exerceo, conficio; labores perfero*: à πόνος, *labor*, quod à πένομαι, *facio*.

Ἐκπορεύομαι, *egredior*; imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο· f. ἐκπορεύσομαι, p. ἐκπεπόρευμαι· 3. sing. præs. imperat. ἐκπορευέσθω· ab ἐκ et πορεύομαι, *eo*, quod à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, f. περῶ, *transadigo*: p. m. πέπορα.

Ἐκπορθέω, -ῶ, f. ήσω, *depopulor, devasto, captivos duco*.

Ἐκπορίζω, f. ίσω, p. κα, *excogito, quæro, comparo, suppedito*: à πόρος.

Ἐκπορνεύω, *effusè scortor*, f. εύσω, p. ἐκπεπόρνευκα· a. 1. ἐξεπόρνευσα a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν· ab ἐκ et πορνεύω, *scortor*, quod à πόρνη, *meretrix*. Th. περάω, *vendo*.

Ἐκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, et hoc pro ἐκπέτομαι. *evolo*. Th. πέτομαι, *volo*.

Ἐκπράκτης, ου, ὁ, *tributorum collector*: ab

Ἐκπράττω, seu -σσω, f. ξω, *perficio, exigo*: à πράττω, *facio*.

Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ ἡ, *eximius, elegans, decens*: ab ἐκ et πρέπω, *decorus sum*.

Ἐκπρήξας, *operatus*, a. 1. part. act. Ion. ab ἐκ et πράττω, Ion. πρήττω, *facio*, f. ξω.

Ἐκπρίαμαι, *eximo, pecunia corrumpo*. Th. πρίαμαι, *emo*.

Ἐκπρίασθαι, ejusd. præs. inf.

Ἐκπριόω, -ῶ, *redimo*: ab eod. Th.

Ἐκπρολείπω, *relinquo*: et indè

Ἐκπρολίποις, *dimittas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act ab ἐκ, πρὸ, et λείπω, *linquo*, f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτάω, *evolo*.

*Ἐκπτοέω, *consterno*.

Ἐκπτύω, *respuo, abhorreo*, f. ύσω, p. ἐκπέπτυκα· a. 1. ἐξέπτυσα ab ἐκ et πτύω, *spuo*.

Ἔκπτωσις, εως, ἡ, *delapsio, calamitas*, et

Ἔκπτωτος, ου, ὁ ἡ, *delapsus*: à perf. pass. verbi ἐκπίπτω.

Ἐκπυνθάνομαι, *audio, sciscitor*. Th. πυνθάνομαι, f. πεύσομαι, idem q. v.

Ἐκπυρόω, -ῶ, *incendo*. Th. πῦρ.

Ἔκπυστος, *exauditus, cognitus*: a. 3. pers. perf. pass. ἐκπυνθάνομαι, q. v.

Ἔκπωμα, ατος, τὸ, *poculum*: ab ἐκπίνω, *ebibo*. Th. πίνω, *bibo*.

Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκραάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Vide in ἐκραίαινον.

Ἔκραγα, *clamavi*, p. med. ἐκραγέναι, p. med. inf. pro κεκραγέναι, verbi κράζω, *clamo*; f. 2. κραγῶ· a. 2. ἔκραγον· a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγῆναι, *erumpere*; ἐκραγεὶς, εῖσα, ἐν, *qui erupit*, verbi ἐκρήγνυμι, q. v.

Ἐκράηνα, Dor. pro ἐκρήηνα, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω. Vide in ἐκραίαινον.

Ἐκράθην, *mixtus sum*, per Sync. pro ἐκεράσθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Ἐκραίαινον, *implebam, exsequebar*, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*, f. κρανῶ· a. 1. pass. ἐκράνθην, et per Epenth. ἐκραάνθην.

Ἔκραξα, *clamavi*, et in 3 plur, ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*, f. άσω, p.

κεκραύγασι· à κραυγὴ, *clamor*, ab eod. Th.
'Εκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρεμάμαι, seu κρεμάω, *suspendo*.
'Εκρέμω, *pendebas*, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, et Ion. ἐκρέμαο, deinde Att. contractione, ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι· a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.
'Εκρέω, *effluo, excido*. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.
'Ἐκρηγμα, ατος, τὸ, *abruptum, salebra, eruptio aquarum*: ab
'Εκρήγνυμι, -ύω, f. ἐκρήξω· a. 2. ἐξέῤῥαγον, *effringo, erumpo*. Th. ῥήσσω, *frango*.
'Εκρηνα, pro ἔκρηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*; item *impero*, f. κρανῶ a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, et Pleonas. Poët. ἐκρήηνα. Hinc κρήηνον, άτω, a. 1. imperat.
'Εκριζόω, *eradico, extirpo*, f. ώσω, p. ἐξεῤῥίζωκα· a. 1. ἐξεῤῥίζωσα, a. 1. sub. ἐκριζώσω, ης, ῃ· a. 1. pass. ἐξεῤῥιζώθην. a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, ητω· a. 1. part. pass. ἐκριζωθεὶς, έντος· fut. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι· ab ἐκ et ῥίζα, *radix*.
'Εκρίθην, -ατό, Poët. pro ἀπεκρίθην, *respondi*, a. 1. pass. quod vide.
'Εκρίνατ' pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. med. *interpretatus est*; ἔκρινεν, *eligit*, imperf. act. ἐκρίνοντο, *litigabant*, 3. pl. imperf. pass. verbi κρίνω, *secerno, judico*.
'Εκρίπτω, *projicio*: et indè
'Εκριψις, εως, ἡ, *projectio*: à ῥίπτω, *projicio*.
'Εκροὴ, ης, ἡ, et ἔκρυσις, εως, ἡ, et
'Εκροος, ου, ὁ, *effluxus*: ab ἐκ et ῥέω, *fluo*.
'Εκρούσθην, *expulsus sum*, a. 1. ind. pass. verbi κρούω, *pulso*.
'Εκρούσω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρουσάμην, ω, ατο· ab eod. verbo
'Εκρύβην, *absconditus sum*, a. 2. ind. pass. ἔκρυβον, a. 2. act.
'Εκρυέω, *effluo*, f. ήσω, p. ἐξεῤῥύηκα· ab ἐκ et ῥυέω.
'Εκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω, *abscondo*; f. 2. κρυβῶ.
'Εκρυφα, perf. act. Att. pro κέκρυφα, *occultavi*, et
'Εκρυψα, ας, ε, *abscondi*, a. 1. ind. act. ejusd.
'Εκσαρκίζω, fut. ίσω, *excarnifico, carnem separo*: ab ἐκ et σάρξ.
'Εκσιφονίζω, *per siphonem evacuo*. Th. σίφων, *tubus, canalis*.
'Εκσκευάζομαι, *exporto*, fut. med. άσομαι· p. act. ἐξεσκεύακα
'Εκσοβέω, -ῶ, fut. ήσω, *commoveo, expello*.
'Εκσπάω, f. άσω, p. ακα, *evello*.
'Εκσπερματίζω, fut. ίσω, *semen emitto*: à σπέρμα, *semen*, quod à σπείρω, *sero*.
'Εκσπονδος, ου, ὁ ἡ ἡ, *exclusus* vel *immunis à foedere*; *foedi fragus*. Th. σπένδω, *paciscor*.
'Εκστάδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *sex stadiorum*: à στάδιος, vel ον, *stadium*, quod ab ἵστημι.
'Εκστασις, εως, ἡ, *dimotio rei a statu, in quo erat, ECSTASIS, stupor, admiratio*; item *excessus mentis*: ab ἐξίστημι, *de statu mentis dejicio*, ab ἐκ et ἵστημι, f. στήσω· p. pass. ἕσταμαι, σαι.

'Εκστατικὸς, ἡ, ὸν, *attonitus mente, alienatus, furiosus*; item *dementans*: ab iisd.
'Εκστραγγίζω, f. ίσω, *excolo, stillatim exhaurio*.
'Εκστρατεύω, f. εύσω, *infesto exercitu exeo, invado, prodeo*.
'Εκστρέφω, *inverto, immuto*, f. ψω, p. ἐξέστρεφα· p. pass. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται· ab ἐκ et στρέφω, *verto*; p. m. ἔστροφα.
'Εκσυρίζω, *exsibilo*, f. ίσω· ab ἐκ et συρίζω.
'Εκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη, ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι, fut. κτήσω, perf. ἔκτηκα· p. pass. ἔκταμαι. Th. κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκτακα· a. 2. ἔκτανον, et per Apoc. ἔκταν, et in 3. sing. ἔκτανε, et per Apoc. ἔκτα.
'Εκταγκα, Poët. pro ἔκτακα, perf. act. verbi κτείνω, *occido*.
'Εκτάδην, et ἐκτάδον, adv. *porrectim extensè*, et
'Εκτάδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *extensus*; item *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.
'Εκταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a. 1. infin. pass. ab ἐκτείνω, *extendo*: ab ἐκ et τείνω, *tendo*.
'Εκταθεν, Bœot. pro εκτάθησαν, *occisi sunt*, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, *interficio*.
'Εκτακα, perf. ind. act. verbi κτείνω, *occido*.
'Εκταμένος, et Poët. κτάμενος, retracto augmento, Æol. perf. part. pass verbi κτείνω· p. pass. ἔκταμαι.
'Εκτάμησι, Ion. Paragoge, pro ἐκτάμῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, *excido*: quod ab ἐκ et τέμνω, *seco, scindo*; f. 2. μῶ· a. 2. ἔταμον· perf. τέτμηκα, p. m. τέτομα.
'Εκταμαι, perf. indic. pass. ἐκταμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω, *occido*; fut 2. κτανῶ· perf. ἔκτακα.
'Εκτάμνησι, Ion. pro ἐκτάμνῃ, 3 sing. præs. sub. act. verbi τάμνω, *scindo*, Ion et Dor pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, et Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐκτέμνω, *excido*: ab ἐκ et τέμνω, *seco*; a 2 ἔταμον
'Εκταν, 3. plur a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, *interficio*. Vel pro ἔκτειναν, et per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1 act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, *possideo*; a. 2 ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκταν.
'Εκτανε, 3. sing a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, *occido*: f. 2. κτανῶ· perf ἔκτακα.
'Εκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, *interfectus sum*, a. 1. indic. pass. à κτείνω· perf. pass. ἔκταμαι
'Εκτανον, ες, ε, a. 2 indic. act ejusd
'Εκτανύω, fut. ύσω, idem quod ἐκτείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*.
'Εκταξις, εως, ἡ, *ordinatio, instructio aciei*: ab ἐκτάττω, quod vide.
'Εκτάραξις, εως, ἡ, *perturbatio*: et
'Εκταράσσω, vel -άττω, *perturbo*, fut. ξω, perf. ἐκτετάραχα· a 1 ἐξετάραξα· ab ἐκ et ταράσσω, *commoveo*.
'Εκτας, per Sync. pro ἔκτεινας, *occidisti*, 2. sing. ἔκταν, pro ἔκτειναν, 3. pl. a. 1. verbi κτείνω. Vide ἔκτα.
'Εκτασις, εως, ἡ, *extensio*: item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐκτείνω, *extendo*, quod videas.
'Εκτάσσω, vel -ττω, *instruo aciem*; item *profero, delego*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.
'Εκτάσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.
'Εκτατο, *interfectus fuerat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἐκτάμην, σο· verbi κτείνω, p. ἔκτακα, p. pass. ἔκταμαι.
'Εκτέατο, Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq p. pass. Sic ἐκτέαται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò et ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut et ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf inf. verbi κτάομαι, *possideo*, f. κτήσομαι.
'Εκτεθέντα, a. 1. part. pass. acc. sing. masc. verbi ἐκτίθημι, *expono*.
'Εκτεθραμμένος, acc. pl. perf. masc. part. pass. verbi ἐκτρέφω, *enutrio*: ab ἐκ et τρέφω, *alo*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραφον.
'Εκτείνας, αντος, a. 1. part act. ἔκτεινον, άτω, *extende*, a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.
'Εκτεινε, *occidit*, 3. sing a. 1. act. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. à κτείνω, *occido*; f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον.
'Εκτείνω, *EXTENDO, educo*; ἐκτενῶ, p. ἐκτέτακα, a. 1. ἐξέτεινα, a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω, a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ et τείνω, *tendo*.
'Εκτελοῖτ', pro ἐκτελοῖτε, 2. pl. præs. opt. act ab ἐκτελέω, quod vide.
'Εκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, *qui cum complevisset*. a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.
'Εκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, *efficiet*, 3. sing. f. 1 act. à τελευτάω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.
'Εκτελέω, *perficio*: ἐκτελέειν, præs. inf f. έσω, p. ἐκτετέλεκα, a. 1. ἐξετέλεσα, a. 1. sub. ἐκτελέσω, ης, η, a. 1. inf. ἐκτελέσαι, ab ἐκ et τέλος, *finis*.
'Εκτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *perfectus*: ab iisd
'Εκτέμνω, f. ἐκτεμῶ, p. ἐκτέτμηκα, a. 2 ἐξέταμον, a. 2. inf. ἐκταμεῖν, *excido, amputo, castro*. Th. τέμνω, *scindo*; f. τεμῶ.
'Εκτενεία, ας, ἡ, *perpetuitas*: ἐν ἐκτενεία, *perpetuò*, pro ἐκτενῶς, ab ἐκ et τείνω, *tendo*.
'Εκτενέστερον, adv. *intensiùs, èntxiùs*, comp ab
'Εκτενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *intentus, assiduus, diligens, vehemens*; et hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.
'Εκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*
'Εκτενῶς, *vehementèr, impensè, prolixè*: ab ἐκτείνω, quod videas.
'Εκτέον, *habendum*, adv. positionis, ab ἔχω, *habeo*.
'Εκτη, *SEXTA*, ab ἕκτος, *SEXTUS*. Th. ἕξ, *SEX*.
'Εκτημαι, pro κέκτημαι, *obtinui*, Ion. vel Att. perf. et
'Εκτημένος, ἡ, ὁ, *qui possidet aliquid*, perf. pass. part. verbi κτάομαι, *possideo*.
'Εκτηνται, pro κέκτηνται, *possident*, 3. pl perf. ejusd. verbi.
'Εκ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου, χρόνου, *ex illo tempore*.
'Εκτησάμην, ω, ατο, in 2. pl. ἐκτήσασ-

το, a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτεμαι.

'Εκτῆσθαι per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, *acquiro*.

'Εκτίθεμαι, *expono*: et 1. pl. ἐξετιθέμεθα, imperf. ἐξετιθέμην, σο, τό, a. 2. m. ἐξεθέμην, σο, το, et in 3. pl. ἐξέθεντο ab ἐκ et τίθημι, *pono*.

'Εκτικὴ, ῆς, *HECTICA*, febris: fem. ab

'Εκτικὸς, ἡ, ὸν, *in habitu positus*: item *qui hecticâ febri laborat*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Εκτίκτω, f. ἐκτέξομαι, *pario, in lucem edo*.

'Εκτίλλω, f. λῶ, p. ἐκτέτιλκα, *evello, emoveo*.

'Εκτιμάω, f. ήσω, *valdè honoro, colo, æstimo*: et

'Εκτιμος, ου, ὁ ἡ, *expers honoris*: ab ἐκ et τιμὴ, quod à τίω, *honoro*.

'Εκτιναγμὸς, ῦ, ὁ, *excussio*; et

'Εκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab

'Εκτινάσσω, *excutio*; f. ξω, a. 1. ἐξετίναξα, a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, et in 2. pl. ἐκτινάξατε, a. 1. m. ἐκτιναξάμην, a. 1. part. m ἐκτιναξάμενος, ab ἐκ et τινάσσω, *quatio*.

'Εκτινύω, et

'Εκτίνω, f. ίσω, *exsolvo, luo*. Th. τίω, *punio, solvo*.

'Εκτισε, *creavit*, a. 1. ind. act. verbi κτίζω, f. σω, *condo*: p. ἔκτικα, a. 1. part. κτίσας.

'Εκτισις, εως, ἡ, *persolutio*; et

'Εκτισμα, ατος, τό, *mulcta, judicatum*: à τίω, *solvo, punio*.

'Εκτισαι, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι verbi κτίζω, *creo*: a. 1. pass. ἐκτίσθην.

'Εκτιτρώσκω, f. ώσω, p. ἐκτέτρωκα, *vulnero*: pass. ἐκτέτρωμαι, *pario abortum*.

'Εκτίω, f. ίσω, *punio, luo, solvo, rependo*. Th. τίω, idem.

'Εκτοθεν, et ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν et ἔκτοσθι, *extrà*, regit genit. ab ἐκτὸς, *extrà*. Th. ἐκ, ἐξ.

'Εκτοτε, *ex eo tempore*.

'Εκτοκίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *fænori do*: à τόκος, *usura*, quod à τίκτω, *pario*; p. m. τέτοκα.

'Εκτολμήσας, a. 1 part act. ab ἐκ et τολμάω, *audeo*. Th. τόλμα, *audacia*.

'Εκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi.

'Εκτολυπεύω, *perficio*; f. εύσω, ab ἐκ et τολυπεύω, *glomero*. Th. τολύπη, *lana carpta et operi parata*.

'Εκτομὴ, ῆς, ἡ, *excisio*; et

'Εκτομίας, ου, ὁ, et ἔκτομος, *exsectus, castratus*; ab ἐκ et τέμνω, *seco*: dicitur et Ion. ἐκτομίης, et

'Εκτομὶς, ίδος, ἡ, *sectrix*.

'Εκτονα, præt. m verbi κτείνω, *occido*; f. κτενῶ, perf. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα.

'Εκτοξεύω, f. εύσω, *exhaurio*, propriè *pharetram*. Th. τόξον, *arcus*.

'Εκτοπίζω, f. ίσω, *è loco moveo, peregrè abeo*: ab ἐκ et τόπος, *locus*.

'Εκτόπιος, ὁ ἡ, *peregrinus*; et

'Εκτοπος, ὁ ἡ, *è loco suo emotus, insolitus*: ab iisd.

'Εκτορ', pro 'Εκτορα, acc. sing. ab 'Εκτωρ, quod vide.

'Εκτος, ἡ, ον, *SEXTUS, A, UM*. Th. ἕξ, *SEX*.

'Εκτος, adv. *extrà*, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex, è, à*, ἐκτὸς εἰ μὴ, *in minus*, 1 Cor xv. 2.

'Εκτοσθεν, *extrà*, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

'Εκτοσε, seu ἔκτοσε, *extra*: ab ἐκτὸς, idem, quod ab ἐκ.

'Εκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

'Εκτράπελος, *aversandus*; ab ἐκ et τρέπω, *verto*.

'Εκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab

'Εκτρέπομαι, *diverto, deflecto, aversor*, cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, *deflexi*: f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι ab ἐκ et τρέπω, *verto*.

'Εκτρέπω, f. ψω, p. φα, *deflecto*: ab eod. Them.

'Εκτρέφω, *enutrio*. Th. τρέφω, f. θρέψω, *nutrio*.

'Εκτρέχω, *excurro*. Th. τρέχω, *curro*. quod videas.

'Εκτριβήσομαι, fut. 2. pass ab ἐκτρίβω, *perdo*. Th. τρίβω, *tero*.

'Εκτρίβω, f. ψω, p. φα, *extero*. Th. τρίβω, *tero*.

'Εκτρίψαι, *absumere*: ejusd. a. 1. inf. act.

'Εκτριψις, εως, ἡ, *deletio, obliteratio*.

'Εκτροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio, digressio, diverticulum*: et

'Εκτροπος, ὁ ἡ, *deflexus, malè moratus, dissentaneus*: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, *verto*: p. m. τέτροπα.

'Εκτροφὴ, ῆς, ἡ, *enutritio, educatio*. Th τρέφω, *nutrio* præt. m. τέτροφα

'Εκτρυγάω, f. ήσω, *vindemio*: à τρυγάω, idem: quod à τρύγη, *triticum, vindemia*.

'Εκτρωμα, ατος, τό, *abortus*: ab ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, perf. pass. ἐκτέτρωμαι, ab ἐκ et τιτρώσκω, *vulnero*.

'Εκτυπε, *intonuit*, 3. sing. a. 2. act. verbi κτυπέω, *resono*. Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω.

'Εκτυπος, ου, ὁ ἡ, *expressus ex archetypo*; et

'Εκτυπόω, -ῶ, f. ώσω, *exprimo, effingo, informo*: ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

'Εκτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies, expressio*; et

'Εκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. pass. anteced. verbi.

'Εκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, *excæco*; et indè

'Εκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*: à Them. τυφλὸς, *cæcus*.

'Εκτωρ, ορος, ὁ, *HECTOR*, Trojanorum dux, Priami filius.

'Εκυδάσσαο, 2. sing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, *convicior*. Th κῦδος, ου, ὁ, *convitium*.

'Εκύλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυλλόω, *cingo*, quod vide.

'ΕΚΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SOCER*, vel *SOCERUS*, mariti pater. Et inde Ion. ἑκυρὴ, *socrus*, mariti mater: ut πενθερὸς, et -ρὰ, *socer*, et *socrus*, uxoris pater et mater.

'Εκυρσα, *incidi*, et in 3. pl. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act verbi κύρω, *incido*; f. ρῶ, et Æol. κύρσω.

'Εκυρώθην, ης, η, a. 1 ind. pass. verbi κυρόω, *sancio*. Th. κῦρος, εος, το, *authoritas*.

'Εκυψε, 3 sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me*; f. ψω.

'Εκφαίνω, *profero, evulgo*: ab ἐκ et φαίνω, *in lucem edo*: f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα.

'Εκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. et Bœot. 3 pl. a. 2. pass. ejusd. verbi.

'Εκφανὴς, έος, ὁ ἡ, *manifestus, illustris*: ab eod. verbo.

'Εκφαυλίζω, et ἐκφαυρίζω, f. ίσω, *parvi facio, extenuo, ejicio*: ab ἐκ et φαυλίζω.

'Εκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre*, præs. inf. ab

'Εκφέρω, εις, ει, *EFFERO, promo, profero*; f. ἐξοίσω, a. 1. ἐξήνεγκα, a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 1. ind. act. ἐξήνεγκον, a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν, ab ἐκ et φέρω, *fero*.

'Εκφεύγω, *EFFUGIO*: f. m. ἐκφεύξομαι, η, εται, et ἐκφευξοῦμαι, a. 2. act. ἐξέφυγον, a. 2. sub. ἐκφύγω, ης, η, p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio*.

'Εκφεύξῃ, 2. sing. et ἐκφευξόμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, η, εται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

'Εκφοβέομαι, οῦμαι, *pertimesco*; et

'Εκφοβέω, *terrefacio*, f. ήσω, perf. ἐκπεφόβηκα, a. 2 ἐξεφόβησα, ab ἐκ et φοβέω, *terrefacio*, quod à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *fugio, timeo*, p. m. πέφοβα.

'Εκφοβος, ου, ὁ ἡ, *exterritus, consternatus*: ab eod. Them.

'Εκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio, elatio funeris, divulgatio*: ab ἐκφέρω.

'Εκφορέω, *effero, exporto*, f. ήσω. Th. φέρω.

'Εκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus*; et

'Εκφορος, ου, ὁ ἡ, *exportatitius, divulgatus, percitus*: ab ἐκφέρω, *effero*. Th. φέρω, *fero*.

'Εκφράζω, *eloquor, enarro, edissero*; part. præs ἐκφράζων, οντος, part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον, ab ἐκ et φράζω, *dico*; f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

'Εκφρασις, εως, ἡ, *descriptio*; acc. ἔκφρασιν, gen plur. ἐκφράσεων ab ἐκφράζω, quod vide.

'Εκφραστέον, adject. verbale, ab eod. Th.

'Εκφροντίζω, *excogito, non curo*. Th. φροντὶς, *cogitatio*.

'Εκφυγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio*: ab ἐκ et φεύγω, *fugio*: f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγωσιν, 3. pl. a. 2 sub. πέφυγα, præt. m.

'Εκφύρομαι, *inquinor*.

'Εκφύρω, *inquino, concubitu fœdo*.

'Εκφυσᾶν, *efflare*, pro ἐκφυσάειν, præs. inf. act Th. φυσάω, *inflo*.

'Εκφύω, *enascor, germino*; f. ύσω, p. ἐκπέφυκα, a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, *nascor*.

'Εκφωνέω, f. ήσω, *exclamo, evoco, pronuntio*. Th. φωνὴ, *vox*.

'Εκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio, pronuntiatio, evocatio*: à perf. pass. præc. verbi.

'Εκχέω, *effundo, exhaurio*; f. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχεῶ, a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, et ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω; 2. pl. ἐκχέατε, *effundite*, a. 1. inf act ἐκχέαι, imperf. pass. ἐξεχεόμην, οῦμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο. Th. χέω, *fundo*.

'Εκχρᾶν, *sufficere, satis esse*, præs. inf. à χράω, *do mutuo*.

'Εκχρήσει, *utile erit*; impers. f. 1. q. d. ἐν χρήσει ἔσαι, ab eod.

'Εκχυθεὶς, έντος, *effusus*, a. 1. part. pass. et

'Εκχυθήσομαι, f. 1. ind. pass. et

'Εκχύντο, *effundebantur*, pro ἐξεκέχυντο, 3. pl plusq. p. pass. ab

'Εκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*; f. ἐκχύσω, p. ἐκκέχυκα, a. 1. ἐξέχυσα, præs. pass. ἐκχύνομαι, perf. pass. ἐκκέχυμαι, a. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η, f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι, η, εἶαι, ab ἐκ et χύω, seu χύνω, idem ac Th χέω, *fundo*.

'Εκχωρέω, *excedo, discedo*; ἐκχωρείτωσαν, 3. pl. præs imperat. act. *excedant*; f. ήσω, p. ἐκκεχώρηκα, a. 1. ἐξεχώρησα. Th χωρέω, *proficiscor*.

'Εκψύχω, *animam efflo, expiro*; f. ξω, p. ἐξέψυχα, a. 1. ἐξέψυξα· ab ἐκ et ψύχω, *spiro*.

'Εκώλυσε, *prohibuit*: 3. sing. a. 1. ind. act. à κωλύω, *impedio, veto*; f. σω, p. κα

'ΕΚΩΝ. όν]ος, *voluntarius*: in f. g. ἑκοῦσα, ης et in n. g. ἑκὸν, όν]ος, *volens*. Hinc ἑκούσιος, ȣ, ὁ, ἡ, *spontaneus*, ἑκουσίως, adverb. *ultrò, spontè*, ἄκων, et ἀκούσιος, ἄκων, et ἀκούσιος, *non voluntarius, invitus*.

'Εκων, Dor. pro εἶκων, *celebrans, obtemperans*. Pind. Olymp. xiii. 121.

'Ελάα. ας, ἡ, *OLIVA*, fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea*, arbor.

'Ελάαι, *incitare*, Poët. pro ἐλάειν, ἐλᾶν, præs. inf. ab ἐλάω sic in 3. sing. præs ind. ἐλάει, ἐλᾷ, et Poët. ἐλάα, *currum urit*; verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

'Ελάασκον, ες, ε, *ducebam*, imperf. Ion pro ἤλαον, vel ἤλαυνον. ες, ε, ab ἐλάω, vel ἐλαύνω, a. 1. ἤλασα.

'Ελαβον, ες, ε, et Dor. ἐλάβον, *sumpsi*, a 2. verbi λαμβάνω, *capio*; f. λήψομαι.

'Ελαθεὶς, *transfixus*, a. 1. part. pass ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, perf. pass ἤλαμαι.

'Ελαθον, ες, ε, *latui*; a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo*; f. λήσω, p. m. λέληθα.

'ΕΛΑΙ'Α, ας, ἡ, *OLEA, OLIVA*, arbor: hinc 'Αγριελαία, ας, ἡ, *agrestis oliva, oleaster*; et 'Αγριέλαιος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *oleaster*; *ex agresti oliva confectus*.

'Ελαΐνεος, ια, ιον, et 'Ελαΐνος, ίνη, ινον, *oleaginus*.

'Ελαΐνος, ἡ, όν, (et ἐλαΐνεος, Poët. Epenth: τȣ̃ ε ια, ιον,) *oleaginus*: ab ἐλαία.

'Ελαιον, ȣ, τὸ, *OLEUM*. Th. ἐλαία.

'Ελαίω, Dor. pro ἐλαίῳ, ab ἔλαιον.

'Ελαιών, ῶνος, ὁ, *olivetum*, ἐλαιὼν, idem. Th. ἐλαία, *olea*.

'Ελακον, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, *sonitum do*; præt. m. λέλακα.

'Ελαμίτης, ȣ, ὁ, nomen gentile. Hebr. *latitans*.

'Ελαμψα, ας, ε, *splenduit*, a. 1. act. verbi λάμπω, *luceo*.

'Ελασ', pro ἔλασε, 3. sing. a. 1. act Ion. verbi ἐλαύνω, q. vide.

'Ελάσαι, *compulisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

'Ελασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, a. 1. part. ἐλάσας, αν]ος, et Poët. ἐλάσσας,

'Ελάσασκε, Poët. et Ion. pro ἤλασε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello*.

'Ελάσεια, ας, ε, a. 1. opt. act Æol. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω.

'Ελάσιππος, ȣ, ὁ, *equorum agitator*, ἐλαύνων ἵππȣς.

'Ελασις, εως, ἡ, et 'Ελασία, ας, η, *agitatio, militaris expeditio*: ab ἐλαύνω, *agito*.

'Ελασκε, Ion. et Poët pro ἤλα, seu ἤλαυνε, 3. sing. imperf. verbi ἔλαω, seu ἐλαύνω, f. ἐλάσω.

'Ελασμα, α]ος, τὸ, *lamina ductilis*: ab ἐλαύνω, *agito*.

'Ελασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἤλασσα, ας, ε, a. 1. ind. act. Poët. ab eod. verbo.

'Ελα[illegible], *trajecit*, 3. sing. a. 1. Poët [illegible] ἐλάσσῃ, *abigat*, 3. sing. a 1. sub. ejusd. verbi.

'Ελάσσω, accus. contr. pro ἐλάσσονα, οα, ω, ab

'Ελάσσων, vel Att. ἐλάτ]ων, (et ἐλαχίων) ονος, ὁ ϛ ἡ, *minor*, ἐλάτ]ονες, *pauciores*: compar. à positivo ἐλαχὺς, *parvus*: in superl. ἐλάχιϛος.

'Ελαστρέω, *agito, impello*: ab ἐλαστὴς, ȣ̃, ὁ, *impulsor*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

'Ελάσω, *abigam*, f. 1. verbi ἐλαύνω.

'Ελατεια, ας, ἡ, *Elatia*, nomen propr.

'ΕΛΑ'ΤΗ, ας, ἡ, *abies*: at ἐλάτης, et ἐλάτησι, pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. inde ἐλάτινος, *abiegnus*.

'Ελατὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator, auriga*. Th ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλασω, perf. pass ἤλαμαι, σαι, ται

'Ελατινη, herbæ nomen: et

'Ελάτινος, η, ον, et Poët. εἰλάτινος, *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies*.

'Ελατόμησα, ας, ε, a. 1. ind act verbi λατομέω, *exscindo*; f. ήσω, à λατόμος, ȣ, ὁ, *lapicida*: quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, et τόμος, *frustum*: ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo*.

'Ελαττον, adverbialiter, pro ἐλατ]όνως, *minùs, parum*; et

'Ελαττονάκις, *minus, rariùs*; et

'Ελαττονέω, *minus habeo*; f. ήσω, a. 1. ἠλατ]όνησα· à Them. ἐλαχὺς, *parvus*.

'Ελαττονωθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

'Ελαττόω, vel -σσόω, *minuo, diminuo*; f. ώσω, a. 1. ἐλάτ]ωσα, perf. ἠλάτ]ωκα, præs. inf. pass. ἐλατ]ȣ̃σθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: ἐλασσων vel τ]ων, *minor*.

'Ελάττωμα, vel -σσωμα, α]ος, τὸ, *vitium, defectus*: à præc. verbo.

'Ελάττων, vide ἐλασσων.

'Ελάττωσις, εως, ἡ, *diminutio*: ab ἐλατ]όω, q. vide.

'Ελαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλαύνειν, ἐλαύνειν σκοπὸν, *scopum attingere*, ἔλαυνε, præs. imperat. verbi. ἐλαύνω, *agito*; f. ἠλάσω.

'Ελαύνοι, 3. sing. præs. opt. act et

'Ελαύνοντ', pro ἐλαύνον]ε, *impellentes*, nom. dual part. præs. ab

'ΕΛΑΥ'ΝΩ, Dor. ἐλαύω, *agito, proveho duco*; f. άσω, q. ab ἐλάω, p. ἤλακα, et Attic. ἐλήλακα. Hinc perf. part. act. ἐληλακὼς, ο]ος, imperf. pass. ἠλαυνόμην, ȣ, ε]ο, perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

'Ελάφειος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *cervinus*; et

'Ελάφοιο, gen. Ion. ab

'ΕΛΑΦΟ'Σ, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *cervus, cerva*: quasi ἐλὼν ὄφεις, quod serpentis è cavernis trahat.

'Ελαφρία, ας, ἡ, *levitas*: ab

'ΕΛΑΦΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ ϛ ἡ, *levis et celer*, instar cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος,) item *levis*: hinc

'Ελαφρότερος, α, ον, *levior*: compar. et

'Ελαφρῶς, *leviter, celeriter*: ab ἐλαφρὸς, *levis*.

'Ελαχεν, *sortitus est*, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior*; f. λήξομαι, λάξομαι, et κληρώσομαι, perf. Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, ες, ε, p. m. λέλογχα.

'Ελάχηνε, 3. sing. a. 1. act. verbi λαχαινω, *fodio*.

'Ελάχιϛα, adverbialitèr, *minimè*, ἐν ἐλάχιϛα, *imprimis*: ab

'Ελάχιϛος, η, ον, *minimus, paucissimus, brevissimus*; superl. et compar ἐλάσσων, *minor*: à μικρος, vel Them. ἐλαχὺς, *parvus*.

'Ελαχιϛότερος, *minimo minor*: ab ἐλάχιϛος. Ephes. iii. 8.

'Ελαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχεν.

'Ελαχυπτέρυξ, γος, ὁ ϛ ἡ, *qui alas*, vel *pinnas parvas habet*: μικροπτέρυξ, ab ἐλαχὺς, *parvus*, et πτέρυξ, γος, ἡ, *ala*.

'ΕΛΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *parvus*, ut μικρὸς, comp ἐλάσσων, superl. ἐλάχιϛος, *minimus*.

'Ελάω, *agito, arceo*: Poët. pro Th. ἐλαύνω.

'Ελδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab

'ΕΛΔΟΜΑΙ, η, εἶαι, et per proth. Poët. ἐέλδομαι, *desidero, cupio, appeto*: hinc

'Ελδωρ, et ἐέλδωρ, ορος, τὸ, *desiderium*.

'Ελε, et 'Ελ', *interfecit, rapuit*, 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. inf. ἑλεῖν.

'Ελεαζαρ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *Dei auxilium*.

'Ελεαίρω, f. αρῶ, *misereor*, idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *misericordia*.

'Ελεακείμ, ὁ, nomen viri, indec. Hebr. *Deus restituet*.

'ΕΛΕΑ'Σ, ὁ, avis nomen, Eadem autem forsan avis est quæ à Callimacho ἐλέας, dicitur.

'Ελεγεῖον, ȣ, τὸ, *ELEGIACUM*, *carmen*; ab ἔλεγος, idem.

'Ελεγκτικὸς, όν, *redargutorius*, *reprehensorius*; et

'Ελεγκτὸς, ἡ, όν, *reprehensibilis*; et

'Ελεγμὸς, ȣ̃, ὁ, *redargutio, reprehensio*: omnia ab ἐλέγχω.

'Ελεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. et

'Ελέγξῃς, *spreveris*, 2. sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, άτω, *argue*: a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, *arguo, reprehendo*.

'Ελεγξις, εως, ἡ, *redargutio, reprehensio*: ab eodem Them.

'Ελεγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.

'ΕΛΕΓΟΣ, ȣ, ὁ, *lamentatio, luctus, ELEGIA, carmen lugubre*: q. ab ἐλεέω, vel à ἐλέγω, flentium vox.

'Ελεγχείη, ης, ἡ, *probum*; et

'Ελεγχής, έος, ὁ ϛ ἡ, *vituperabilis*; et

'Ελέγχιϛος, ejusd. superl *probris dignissimus*, vel *notatus*; et

'Ελεγχθῇ, 3. singul. a. 1. subj. pass. ab ἐλέγχω, quod vide.

'Ελεγχεσ, εος, τὸ, *probrum dedecus;* et in pl. ἐλέγχεα et

'Ελεγχος, ȣ ὁ, *ELENCHUS, argumentum, probatio:* ab

'ΕΛΕΓΧΩ, f. ξω, *arguo, argumentis,* (vel *exemplis*) *demonstro, convinco, refuto,* a. 1. ἤλεγξα, a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω, perf. ἤλεγχα, ἐλέγχομαι, *redarguor, reprehendor,* perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἠλέγχθην, a. 1 sub pass ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ.

'ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *ELEDONA,* species quædam polypi.

'Ελέειν, *capere,* Dialys. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *capio:* f. ήσω, p ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'Ελέεινος, ἡ, ὸν, *miserabilis:* ab ἔλεος. ȣ, ὁ, *misericordia.*

'Ελεεῖσθαι, præs inf. ab

'Ελέομαι, *consequor misericordiam:* v d. seq.

'Ελεέω, -ῶ, *misereor,* cum accus. f. ήσω, a. 1. ἠλέησα, a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω, a. 1. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐλεῆσαι, perf. act. ἠλέηκα, præs. pass. ἐλεέομαι, *misericordiam consequor,* perf. ἠλέημαι, part ἐλεημένος, a. 1. ἠλεήθην. a. 1 sub. ἐλεηθῶ, ῇς, ῇ, part. ἐλεηθεὶς, έντος, f. 1. ἐλεηθήσομαι Th. ἔλεος, ȣ, ὁ, *misericordia.*

'Ελεηθῶσιν, *misericordiam consequantur,* 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd verb.

'Ελεήμων, ονος, ὁ ȣ ἡ, *misericors:* ab ἐλεέω.

'Ελεημοσύνη, ης, ἡ, *misericordia,* *ELEEMOSYNA:* donum quod in pauperes erogatur. Angl contractiùs, ALMS, et inde AN ALMONER: ut Lat. Eleemosynarius: ab ἐλεήμων, quod vide.

'Ελέησε, *misertus fuit,* 3. sing. a 1. ind. act. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.

'Ελέησον, άτω, a. 1 imperat. act. ejusdem verbi.

'Ελεητὺς, ύος, ἡ, *commiseratio,* Poët. Th ἔλεος, idem.

'Ελείθυια. ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, *Lucina,* quod vide

'Ελεῖν, *interficere,* a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio, capio;* f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2 εἷλον.

'Ελειὸς ȣ, ὁ, *glis:* ab ἕλος, εος, τὸ, *palus.*

'Ελελείψασιν, *reliqui,* Ion. pro ἔλειψα, a 1. ind. act verbi λείπω, *linquo:* f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον

'Ελέλεκτο, *concubuerat,* Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. verbi λέγομαι, *cubo:* f. ξομαι, p. λέλεγμαι

'ΕΛΕΛΕΥ̃, *acclamatio bellica.*

'Ελελήθεε. pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat,* 3 sing. plusq p m. et in 3 pl ἐλελήθεσαν, correptâ Att. penultimâ: verbi λανθάνω, *lateo:* f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, præt m λέληθα.

'Ελέλιζεν, *torquebat,* 3. sing. imperf. Ion ab

'Ελελίζω, f. ίσω, *quasso, convolvo.* Them. εἰλέω, *verso.*

'Ελελίζω, etiam *clamo:* ab ἐλελεῦ.

'Ελέλικτο, *convolutus erat,* pro ἐλέλικτο, 3 sing. plusq. p pass. ab ἑλίσσω, *volvo:* f ξω, p εἷλιχα, perf. pass εἵλιγμαι, et per redupl. Attic. ἐλήλιγμαι undè plusq. p. ἐλελίγμην, ξω, κτο, sublato utroque augmento remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, *verso.*

'Ελελίξαις, Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part act. ab ἐλελίζω. *pulso, quatio.* Them. εἰλέω, *verso.*

'Ελέλιξεν, *commovit,* a. 1. ind. act. ab

'Ελελίττω, f. ξω, p. χα, *circumago, torqueo, concutio,* quod ab ἑλίσσω, *volvo.* Th. εἰλέω, *verso.*

'Ελέλιχθεν, Bœot pro ἐλελίχθησαν, ejusd. 3. pl. a. 1. pass.

'Ελελόγχει, 3. sing. plusq p. m. verbi λαγχάνω, *sortior,* f. λήξομαι, a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

'Ελελοίπεσαν, *amiserant,* Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3 pl. plusq. p. m. verbi λείπω *linquo,* f. ψω, p. λέλειφα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

'Ελεν, pro εἷλε, *invasit,* 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento) verbi αἱρέω, *capio,* f. ήσω, p. ᾕρεκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'ΕΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. 'Ελένα, *HELENA,* item *vas.* Sed ἑλένη, seu ἑλάνη, *lampas, fax.*

'Ελένιον, ȣ, τὸ, festum in honorem Helenæ. Est et ἑλένιον, herba quædam è lachrymis Helenæ nata.

'Ελέξατο, *dormivit,* 3. sing. a. 1. m. verbi λέγομαι, f. λέξομαι

'Ελεόθρεπτος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *genitus,* seu *nutritus in paludibus:* ab ἕλος, εος, τὸ, *palus,* et τρέφω, *alo.*

'Ελεοῖσιν, *mensis,* dat. pl. Ion. ab ἐλεὸς, quod vide.

'Ελεὸν, *miserè,* per Sync. pro ἐλεεινὸν, ab ἐλεεινὸς, *miser,* quod ab ἐλεέω, *misereor.* Th. ἔλεος, ȣ, ὁ. *misericordia.*

'Ελεος, ȣ, ὁ, *misericordia, commiseratio:* vel εος, ȣς, τὸ. Hinc ἐλεεινὸς, *miserabilis:* ἐλεέω, *misereor:* ἐλεήμων, *misericors:* ἐλεημοσύνη, *eleemosyna, misericordia.*

'ΕΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *sive* ἐλεὸν, ȣ, τὸ, *mensa coquinaria.*

'Ελέπισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, *decortico,* quod vide.

'Ελέσθαι, *instituisse, capere,* a. 2. inf m. verbi αἱρέω, *capio:* f. ήσω p ᾕρηκα, a. 2. m. εἱλόμην

'Ελεσθε, *sumite,* 2. pl. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2 imperat. m ejusd. verbi.

'Ελετὴ, ῆς, ἡ, *quæ capi potest,* ab λετὸς, ὴ, ὸν, quod ab αἱρέω, *capio.*

'Ελέτην, *interfecerunt,* 3. dual. a. 2. act. ἔλετο, pro εἵλετο. *abstulit,* 3. sing. a. 2 m verbi αἱρέω.

'Ελεῦ, *elige,* Dor. pro ἑλοῦ. ἑσθω, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι

'Ελευθερία, ας, ἡ, *libertas;* et

*'Ελευθεριαστὸς. ali s ἐλευθέριος, *liberator;* Jovis epitheton.

'Ελευθεριότης, ητος, ἡ, *ingenuitas, liberalitas;* et

'Ελευθέριος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *liberalis, ingenuus;* ab

'ΕΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, *LIBER;* cui δȣ̃λος, opponitur, ἐλευθέρα, ας, ἡ, *libera* Adjectivè ἐλεύθερος, α, ον, *liber, a, um. immunis.*

'Ελευθεροῦντας. acc. pl. part. præs. ab

'Ελευθερόω, *libero,* f. ώσω, perf. ἠλευθέρωκα, a. 1. ἠλευθέρωσα, a. 1 sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἠλευθέρωμαι, a. 1. pass ἠλευθερώθην, a. 1. part pass ἐλευθερωθεὶς, έντος, f. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, *liber*

'Ελευθέρως, et -ρίως, adv. *liberaliter, ingenue:* ab eod. Th.

'Ελευθέρωσις, εως, ἡ, *liberatio;* et

'Ελευθερωτὴς, ȣ, ὁ, *liberator:* à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus Them. ἐλεύθερος, *liber*

'Ελευθῆρος, et ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœot.

'Ελεύθω, *venio,* inus. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio:* at

'Ελευθὼ. εἰλείθυια, *Lucina,* quod invocetur, ut partus veniat in lucem: ab ἐλεύθω, *venio.*

'Ελευσις, εως, ἡ, *adventus:* ab inusit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, *venio,* f. ἐλεύσομαι.

'Ελεύσομαι, ῃ, εται, *veniam,* et in 3. pl. ἐλεύσονται, f 1 m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχομαι, *venio:* a. 2. m. ἤλυθον, et per Sync ἦλθον, ες, ε.

'ΕΛΕΦΑΙ'ΡΩ, et ἐλεφαίρομαι, *decipio, noceo, lædo:* 3. sing. imperf. m. vel pass ἐλεφαίρετο.

'Ελεφαντάρχης, ȣ, ὁ, *dux eorum qui pugnant ex elephante,* -ταρχαι, *qui sexdecim, elephantis præsunt.*

'Ελεφάντειος, 'Ελεφαντικὸς, et

'Ελεφάντινος, η, ον, *ELEPHANTINUS: eburneus:* ab ἐλέφας.

'Ελεφαντίασις, εως, ἡ, *lepra;* et

*'Ελεφαντομάχοι κυνηγοὶ, *venatores, cum elephantis pugnantes:* ab

'ΕΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS;* item *ebur:* dens elephantis; hinc verbum præcedens.

'Ελέχθην, ης, η, *dictus sum;* a. 1. ind. pass. à λέγω, *dico;* f. ξω, p. λέλεχα, a. 1 ἔλεξα.

'Ελεψε, *decorticavit,* 3. sing. a. 1. indic. act. à λέπω, fut. ψω, a. 2. ἔλαπον.

'ΕΛΗ, vel εἵλη, ης, ἡ, *calor solaris.* Hinc εἵλησις, εως, ἡ, *æstus.* Sed

'Ελῃ, 3 sing a. 2. sub. act. qu ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, *capio;* a. 2. εἷλον, et dempto ι, quod pro augmento accipit ἕλον, in sub ἕλω, ῃς, ῃ.

'Ελεα. pro ἔλησα, Poët. à λάω, λῶ, *volo,* pro θέλω, per Aphæresin syllabæ initialis.

'Εληαι. *ceperis,* 3. sing. a. 2 sub. med. Ion pro ἕλῃ ab αἱρέω, *capio,* f. ήσω, p ᾕρηκα a 2. med. εἱλόμην, et sub. ἕλωμαι, tanquam ab ἕλω, inus.

'Ελήθετο, *oblitus est,* Ion. pro ἐλάθετο, 3. sing a 2. med. verbi λανθάνω, fut. λήσομαι· a. 2. ἔλαθον.

'Ελήλακα, *abegi,* perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, *agito,* fut. ἐλάσω.

'Εληλάκεσαν, *ejecerant,* Att. pro ἠλάκεισαν, 3. pl. plusq. p. ejusd.

'Εληλακότες, *provecti,* perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusd.

'Ελήλαμαι, et ἐληλάμην, perf. et plusq. perf. pass *abactus sum,* et

'Εληλαμένος, *summotus, abactus,* pro ἠλαμένος, perf part pass. Att. ab ἐλαύνω, *abigo.*

'Ελήλαται, Att. pro ἤλαται, ejusd. perf. 3. pers. et ἐλήλατο, *immissus erat,* Att. pro ἤλατο, plusq. p.

'Ελήλεγκται. *redargutus est,* 3. sing. perf. Att. pass. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, *redarguo.*

'Ελήλεγμαι, *convictus sum,* pro ἤλεγμαι, perf indic. pass. Att. ab eod. Th.

'Εληλέδαται, Ion. pro ἐλήλανται, seu ἐληλαμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἐλαύνω.

'Εληλυθὼς, perf. part. med. Att. et

Æol. pro ἐληλυθὼς, verbi ἔρχομαι, venio, fut. ἐλεύσομαι p. med. ἤλυθα, et

'Ελήλυθα, Att. et Æol. ἐλήλυθα, pro ἦλυθα, veni, perf. med ejusd.

'Εληλύθειν, veneram, et in 3. pl. ἐληλύθεσαν, Att. pro ἐληλύθεισαν, plusq. p. med ejusd.

'Εληλυθότες, nom. pl. perf. part. med.

'Εληλυθυῖα, adveniens, præt. part. med fœm. g. à masc. ἐληλυθὼς, quod à præt med ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

'Ελῆξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω cesso, f. ξω.

'Ελήφθης, sumptus es, 2 sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, sumo, f. λήψομαι a 2 ἔλαβον

'Ελθὶ, Att. pro ἐλθὲ, veni, a. 2. imperat et

'Ελθεῖν, a. 2. infin. ἔλθω, 3. sing a. 2. opt. ἔλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, venio.

'Ελθέμεν, Ion. et ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusdem.

'Ελθεῖν. etiam et

'Ελθῆν. Dor. pro ἐλθεῖν, venire, vel venisse, a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον. verbi ἔρχομαι.

'Ελθῃς, ἔλθῃ, 2. et 3. sing. a. 2. sub. act. sic et ἔλθησ', pro ἔλθησι, quod ejusdem verbi Ion. pro ἔλθῃ, 3. sing. a. 2 sub. σι, Paragog.

'Ελθοι, venerit, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, το, a. 2. opt. m ejusd

'Ελθὸν, a. 2. part. neut. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντε nom dual. 'ἐλθόντα, acc. sing. masc. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi præced

'Ελθόντεσσιν, advenientibus, dat. pl. ejusd. part. Ion. et Poët. pro ἐλθοῦσιν.

'Ελθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἐλθοισαν, in Bibliis, pro ἔλθοιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

'Ελθοῦσ', pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. fœm. g. ab eod.

'Ελθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. et

'Ελθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio; a. 2. ἦλθον.

'Ελιγήσομαι, complicabor, fut. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel ττω, a. 2. ἕλιγον a. 2. pass. ἡλίγην Th. εἱλίω, verso.

'Ελιέζερ, ὁ, Eliezer, nomen viri, indecl. Hebr. Deus restituet.

'Ελιθοβόλεον, -ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. indic act. verbi λιθοβολέω, lapidibus ferio: à λίθος, lapis, et βάλλω, jacio; p. med βέβολα

'Ελικας, acc. pl. curvas; ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen: et adj. sumitur pro intortus. Th. εἱλίω, verso

'Ελίκη, ης, η, nomen urbis in Achaiâ, terræ motu sublatæ; item ursa major, inter astra: item ab Arcad. Salix, quod tortilis sit.

'Ελικοβλέφαρος, ε, ὁ ξ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris Epith. ab

'Ελικὸς, ἡ, ὸν, volubilis niger; ab ἑλίσσω, volvo. Th εἱλίω, idem.

'Ελικτος, ἡ, ὸν, involutus, intortus, curvus: quod ab ἑλίσσω, circumvolvo: ab eod. Th.

'Ελικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc

'Ελικωνιάδες, αι, Musæ; dat. pl. 'Ελικωνιάδεσσι, et

'Ελικώνιαι παρθένοι, pro Musis

'Ελίκωπες, nom. pl. ab ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ξ ἡ, cui oculi versatiles, blandi, vel rotundi: ab ἑλικὸς, volubilis, niger, quod ab ἑλίσσω, volvo, (Th. εἱλίω, verso,) et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

'Ελίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ, τῦ ἑλίσσειν τας κώπας, à remis circumvertendis.

'Ελικώπιδα, acc. sing. limis oculis contuentem: ab

'Ελικῶπις, ιδος ἡ, dicitur de puellâ quæ amantium oculos ad se trahit, vel quæ nigris oculis est decora, vel oculi sunt cui volubiles et rotundi: ab iisd. ac ἑλίκωψ, suprà.

'Ελιννὸς, ύος, ὁ ξ ἡ, otiosus, Polyb in Excerp. Ursini.

'ΕΛΙΝΤΩ, et ἐλινύω, quiesco, otior, sedo; qu ab εἵλω concludo; ut sit conclusum velut vivere.

'ΕΛΙΝΟΣ, ε, ὁ, ramus: quod ab ἑλίσσεσθαι, circumagi: agitatur in arbore.

'Ελιξ, et εἷλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum, gyrus, clavicula, armilla, annulus; item species hederæ. Adjectivè etiam pro intorto, implicito, volubili: ab ἑλίσσω Th. εἱλίω, volvo.

'Ελισὸ, ὁ, nomen viri, indecl Hebr. Laus Dei.

'Ελίπανα, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, pinguefacio, f. ανῶ.

'Ελιπον, ες, ε, reliqui, et in 3. pl. ἔλιπον, a 2. act verbi λείπω, linquo, fut. ψω, perf. φα p. med λέλοιπα.

'Ελισάβετ', Elisabetha, nomen mulieris indecl. Hebr. interpr. Deus juravit.

'Ελισσαῖος αίυ, nomen Prophetæ, Hebr. interpret. Lat. à Deo salus.

'Ελισσέμεν, et ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præs infin. verbi ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἱλίω, volvo.

'Ελίσσετο, 3. sing. et ἑλίσσονθ', pro ἑλίσσοντο, 3, pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, supplico.

'Ελισσομένη, præs. part. pass ab

'Ελίσσω, vel -ττω, et εἱλίσσω, seu -ττω, volvo, circumvolvo, complico, f. ξω, p. εἵλικα (pro augmento enim ἑλίσσω, post ε adsciscit ι) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. εἱλίω.

'Ελιφθεν, relicti sunt, Bœot. seu Æol Sync. pro ἐλείφθησαν, 3. pl a. 1. pass. verbi λείπω, linquo, fut. ψω. a. 2 ἔλιπον.

'Ελιχρυσος, vel ἑλειόχρυσος, ε, ὁ, planta agrestis florem aurei coloris habens, εἶδος φυτῦ, ξ τὸ ἄνθος ὅμοιον χρύσῳ, καὶ οἷον χρυσοειδὶς Interpr. Theocr in Idyll. I. Est Gnaphalium Stœchas Linn. Angl. shrubby everlasting. Sic dictus ab ejus flore, qui aureum habet colorem. Vocabatur, teste Dioscoride, χρυσάνθεμον, et ἀμάρανθον, quia non exarescit; atque adeò in usu fuit adornandas statuas deorum

'Ελκε, trahebat, 3. sing. imperf. act. Ion. pro εἷλκον, ες, ε' ἕλκω, Ion. pro ἕλκε, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, traho, f. ἕλξω, q. v.

'Ελκει, ulceri, dat. sing. ab ἕλκος, ulcus

'Ελκέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἕλκειν ab ἕλκω.

'Ελκεο. Vide in ἕλκε.

'Ελκεσίπεπλος, ε, ὁ ξ ἡ, longâ veste induta: ab ἕλκω traho, et πέπλος, ε, ὁ, vestimentum muliebre.

'Ελκετο, trahit, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο ab ἕλκω, traho, q. v.

'Ελκεχίτων, ωνος, ὁ ξ ἡ, cui longa est tunica; ab ἕλκω, traho, et χιτὼν, tunica.

'Ελκέω, -ῶ, f. ήσω, id quod ἕλκω, traho: item dilacero, violo.

'Ελκηδὸν, adv. tractim, luctando, attrahendo, ut suppletantur. Th ἕλκω.

'Ελκηθμὸς, ε, ὁ, violenta tractio: ab ἑλκέω.

'Ελκίζω, fut. ίσω, idem, ac Th. ἕλκω, traho.

'ΕΛΚΟΣ, εος, τὸ, ULCUS: dat. sing. ἕλκεϊ. ἕλκει quod ab ἕλκω, traho: ob distractionem cutis et continui divulsionem: vel quod vitiosos attrabat humores

'Ελκόω, exulcero, fut. ώσω, perf. ἥλκωκα p. pass ἥλκωμαι, undè part. ἡλκωμένος. Th. ἕλκος, ulcus.

'Ελκτικὸς, ἡ, ον, tractorius, attractivus, et

'Ελκτὸς, ἡ, ὸν, tractus, ductilis. Th. ἕλκω, traho.

'Ελκυσις, εως, tractio, et

'Ελκυσμὸς, ε, ὁ, idem.

'Ελκυστάζω, trahendo rapto: ab

'Ελκύω, traho, f. ύσω a. 1. εἵλκυσα, (per ι enim ἑλκύω facit incrementum) a. 1. inf act. ἑλκύσαι a. I. part. ἑλκύσας, αντος, ab

'ΕΛΚΩ, traho, et Metaph. viro cum aliquo; imperf. εἷλκον, (augetur etiam ἕλκω, ι post ε recipiendo,) f. ξω, p. χα hinc ἕλξις, εως, ἡ, tractio; ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem; ὁλκὸς, ε, ὁ, tractus; ἑλκέω, et ἑλκύω, traho; ἑλκυστικὸς, attractivus.

'Ελκώδης, εος, ὁ ξ ἡ, ulcerosus, et

'Ελκωμα, ατος, τὸ, ulceratum, et

'Ελκωματικὸς, ἡ, ὸν, ulcerativus, et

'Ελκωσις, εως, ἡ, ulceratio: omnia à Th. ἕλκος, ulcus.

'Ελλαβε, sumsit, Poët. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, capio, fut λήψομαι, perf. λέληφα, et Att. εἴληφα a. 2. ἔλαβον.

'Ελλάδος, gen sing. ab 'Ελλὰς, q. v.

'Ελλαμβανόμενος, η, ον, captus, apprehendus, pro ἐκλαμβανόμενος. Th. λαμβάνω.

'Ελλάμπω, illustro, et

'Ελλάμψεσθαι, Ion. et Poët. fut. I. inf. m. pro λαμπρὸν, γενήσεσθαι, clarum ac illustrem fore: ex ἐν et λάμπω, splendeo.

'Ελλαν, ανος, ὁ, Dor. pro 'Ελλην Att. etiam pro 'Ελληνικὸς ponitur. Hinc

'Ελλανιος πατὴρ, pro 'Ελλήνιος.

'Ελλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro 'Ελληνοδίκης, ε, ὁ, idem valet ac si dicas, 'Ελλήνων δικαστὴς, Græcorum judex.

'Ελλὰς, άδος, ἡ, Græcia, dat. 'Ελλάδι, acc 'Ελλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνικὴ. Th. 'Ελλην, quod videas.

'Ελλάσαι, Poët. pro ἐλάσαι, abegisse, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

'Ελλάσποντος, α, ὁ, Dor. pro 'Ελλήσποντος, ε, ὁ, HELLESPONTUS.

'Ελλαχον, Poët. pro ἔλαχον, sortitus sum, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω,

fortior; a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ, p. med. λέλογχα.

ἙΛΛΕΒΟΡΟΣ, seu ἐλλέβορος, ου, ὁ, *HELLEBORUS*, *veratrum*; παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quòd capiat seu suffocet esu.

Ἐλλεβανοῖσιν, dat pl. Ion. ab

Ἐλλεβανὸς, ου, ὁ *vinculum*, *restis*: ab ἔλλω, *stringo*. Th. εἰλόω, *coarcto*.

Ἐλλειπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, id quod ἐλλιπὴς ab

Ἐλλείπω, εις, ει, *relinquo prætermitto*, *deficio*: à λείπω, *linquo*, f. ψω, p. λέλοιπα a. 2 ἔλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, *derelictio*; *prætermissio*, *defectus*; item figura grammatica quâ vox eleganter omittitur. à Th. præced.

Ἔλλερα, *mala*: quasi ab ὀλλύω, *perdo*.

Ἔλλεσχος, ὁ ἢ ἡ, *vulgatus*, *qui est in omnium ore et sermone*: ab ἐν et λέσχη, ης, ῃ, *sermocinatio*.

ἙΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELLEN*, filius Deucalionis, à quo Incolæ Phthiotidis primùm Ἕλληνες dicti. quoniam Hellen illius partis Thessaliæ rex erat. Ante hunc Γραικοὶ dicti quod Latini retinuerunt.

Ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*, *Græcos imitor*, *Græcè loquor*, fut. ίσω, perf. ἡλλήνικα· p. pass. ἡλλήνισμαι, undè est ἑλληνισμὸς, ου, ὁ, *Græcismus*. Th. Ἕλλην, *Græcus*.

Ἑλληνικὸς, ἡ, όν, *Græcus*, *a*, *um*; item *Græcanicus*; et *quod ad Græcos attinet*.

Ἑλληνικῶς, adv. *Græcè*, et

Ἑλλήνιος, η, ον, idem, ac Ἑλληνικὸς q. v. et

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, *Græcanica*. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, ου, ὁ, *Græcismus*; proprietas Græcæ linguæ, et

Ἑλληνιστὴς, ου, ὁ, *Græcanicus*, et

Ἑλληνιστὶ, adv. *Græce*: à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.

Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, *præsides ac judices certaminum Græcorum*, qui et ἀγωνοθέται vocabantur. Th. δίκη, *jus*.

Ἔλληξα, Poët. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. à λήγω, *cesso*, f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*, mare, vel potius fretum inter Europam Asiamque. Ex Ἕλλη, *Helle*, et πόντος, *mare*, quasi πόντος τῆς Ἕλλης, *mare Helles*, quæ in ipso periit.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ, ἢ ἡ, et ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deest aliquid*, *imperfectum*: ab ἐλλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐλλογέω, *imputo*, cum dativo: ἐλλόγει, præs. imperat. fut. ἐλλογήσω· a. 1. ἐνελόγησα ab ἔλλογος, *rationis particeps*: ex ἐν et λόγος, *ratio*, quod à λογίζομαι, *reputo*. Th. λέγω, *dico*.

Ἐλλόγιμος, η, ον, idem quod λόγιμος, *celebris*, *nobilis*. Th. λέγω, *dico*.

Ἔλλογος, ου, ὁ ἢ ἡ, *rationis particeps*: ab ἐν et λόγος

Ἔλλοπας, *mutos*, acc. pl. ab ἔλλοψ, q. v.

Ἐλλοπεύω, et ἐλλοπιεύω, *piscor*: ab ἔλλοψ, epitheton piscium. q. v.

ἘΛΛΟΣ, ου, ὁ, *hinnulus*: vertitur etiam *mutus*. quod ab ἴλλω, *contineo*.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus piscis*, *accipenser*: ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, et λείπω, *linquo*.

Ἔλλω, *contineo*, quod ab εἴλλω, *coarcto*.

Ἑλλώτια, ίων, τὰ, *dies festus*, de quo consule Pindari Scholiasten, Olym. Od. 13.

ἙΛΜΙΝΣ, νθὸς, ὁ, *lumbricus*, *tinea*: ab εἵλειν, quia se volvit repens.

Ἐλμωδὰμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. *Deus mensurabit eos*.

Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*, *attractus*; ab ἕλκω, *traho*.

Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, q. v.

Ἐλόευν, *lavabam*, Dor. pro ἐλοόν, verbi λόω, *lavo*; vel à verbo Poët. λοέω· imperf. ἐλόεον, ἐλόουν, et Dor. ἐλόευν.

Ἐλοιδόρει, 3. sing. imperf. act. verbi λοιδορέω, *convicior*, *maledico*. Th. λοίδορος, ου, ὁ, *conviciator*.

Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα· a. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. et

Ἑλοῖσα, ας, α, Dor. pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. et

Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. med. ejusd.

Ἕλον, Ion. pro εἷλον, *cepi*, a. 2. ind. act. ἕλοντ', pro ἕλοντε, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. sing. part. ejusd. temp. ἕλοντο, *sumpserunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inus pro quo αἱρέω, *capio*.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, *palus*: inde ἑλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *palustris*.

Ἑλοῦ, *elige*, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.

Ἐλοῦμεν, *lavabamus*, per Sync. pro ἐλόομεν, ab ἔλοον, imperf. verbi λόω, *lavo*, f. σω.

Ἑλόντες, nom. pl. f. 2. part. verbi αἱρέω· f. 2 ἑλῶ, εῖς, εῖ.

Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a 2. imperat. m. ejusd

Ἐλοχεύθην, ης, η, a 1. ind. pass. verbi λοχεύω, *pario*, f. εύσω, a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, *peperi*. Th. λοχὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *gravida*, vel λόχος, *cohors*.

Ἐλόωσι, Poët. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι, 3. plur. præs. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω, utuntur

Ἔλπεαι, *speras*, pro ἔλπη, 2. sing. præs. ind. ἔλπεσθαι, præs. inf. ab ἔλπομαι, η, εται, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἔλπεο, *spera*, Ion. pro ἔλπου, præs. imperat. vel 2. sing. imperf. Ion. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, *spero*: ab eod. Th.

Ἐλπίζω, *spero*: imperf. ἤλπιζον· fut. 1. ίσω. Att. ιῶ, perf. ἤλπικα· p. part. ἠλπικὼς, ότος· a. 1. act. ἤλπισα· a. 1. part. pass. ἐλπισθεὶς· ab

ἘΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, *spes*, *expectatio*; dat. pl. ἐλπίσι.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. pass. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. fœm g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς.

Ἐλπιστέον, *sperandum*, nomen verbale ab eod.

Ἐλπιῶ, *sperabo*, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. ejusd.

Ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς.

Ἐλπόμενος, *sperans*, ejusd. præs. part.

Ἔλπω, *sperare facio*. p. med. ἔολπα. Att seu Ion. pro ἤλπα, sæpè pro præsenti usurpatur.

Ἔλσαι, *immittere*, per Sync. pro ἐλάσαι. Il. Λ. 401. a. 1. infin. act. Si et ἔλσαν, pro ἔλασαν, 3. plur. Ion. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito*, fut. ἐλάσω.

Ἔλσαι, verò est a. 1 inf. act per Sync. pro ἐλύσαι ab ἐλύω, *traho*, q. v.

Ἔλυμα, et ἔλυμμα, ατος, τὸ, *dentale*, *lignum in quod vomer includitur*, Hes. Op. 430: ab ἔλω, *traho*. Th. εἰλύω, *verso*.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, *vasto*; f. 2. med. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, *exitium*.

Ἔλυμος, *theca citharæ*, *tibiæ genus è buxo*. *arcus*: ab ἔλυω, *intego*; est et ἔλυμος, *panicum*, Etymol. ab ἕλος.

Ἐλύπει, 3. sing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act ἐλυπήθην, ης, η, a. 1 ind. pass. verbi λυπέω, *doleo*, f. ήσω, p. λελύπηκα. Th. λύπη, *dolor*.

Ἔλυσα, ας, ε, *solvi*. a. 1. indic. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a 1. med. verbi λύω, *solvo*, fut. σω, perf. λέλυκα

Ἔλυτρον, ου, τὸ, *involucrum alicujus rei*, *theca*, *alveus aquarum*: ab εἰλύω, *involvo*.

Ἐλυτρόω, *tegmine involvo*, f. ώσω· à præced.

Ἐλυτρώσω, *liberasti*, 2. sing. a. 1. m. verbi λυτρόω, *libero*: à λύτρον, *pretium redemptionis*. Th. λύω, *solvo*, f. σω, p. λέλυκα.

Ἐλύω, vel εἰλύω, f. ύσω, *involvo*, *intego*, *implico*: ab εἴλω, *involvo*.

Ἔλφος, εος, τὸ, *butyrum*, Cypriis.

Ἕλω, *capiam*, a. 2. sub. act. et ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, *capio*, fut. ήσω, perf. ᾕρηκα a. 2. εἷλον· ab ἕλω, inus.

Ἑλώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *palustris*: ab ἕλος, *palus*.

Ἐλωΐ, Syriacè Hebr. אלי, hoc est Θεέ μου, *Deus mi*.

Ἕλωμαι, *auferam*, a. 2. sub. m. verbi αἱρέω, *capio*; a 2. εἷλον.

Ἑλὼν, *capiens*; a. 2. part. act. ejusd.

ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, *captura*; plur. ἕλωρα, et

Ἑλώριον, ου, τὸ, idem: q. ab ἕλω, *capio*, inus pro αἱρέω.

Ἔλωρος, ου, ὁ, fluvii Siculi nomen.

Ἐμ', pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. et

Ἔμαθον, ες, ε, *didici*, a. 2. verbi μανθάνω. f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα a. 2. part. μαθών.

Ἐμάθοσαν, *didicerunt*, 3. pl. a. 2. ind act Bœot. pro ἔμαθον, q. v.

Ἐμαίμασσε, *desideravit*, 3. sing. a. 1. act. Poët. geminato σ, verbi μαιμάω. Th. μάω, *vehementèr capio*.

Ἐμακάριζεν, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*, f. ίσω, p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, *beatus*.

Ἐμαλάχθην, *emollitus sum*, a 1. pass. verbi μαλάσσω, seu -ττω, *mollio*, f. ξω, p. μεμάλαχα.

Ἐμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. act. verbi μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *pomum*, et φέρω, *fero*.

Ἐμάνην, *insanivi*, aor. 2. indic. pass. verbi μαίνομαι, *insanio*, fut. μανοῦμαι.

Ἐμάξατο, *extersit*, 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel -ττω, *abstergo*, fut. ξω· aor. 1. ἔμαξα· p. pass. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, *tabefecit*, 3. sing. a. 1. act. à μαραίνω, undè etiam

'Εμαράνθην, ης, η, *extinctus sum*, et in 3. pl. ἐμαράνθησαν, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcescere facio*, fut. ανῶ, perf. μεμάρακα· perf. pass. μεμάρασμαι.

'Εμαργήναντο, 3. pl. a. 1. m. verbi μαργαίνω, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

'Εμαρνάσθην, 3. dual. imperf. ind. verbi μάρναμαι, *pugno*.

'Εμάς, acc. pl. f. g. ab ἐμός, ή, όν, *meus, a, um*. Th. ἐγώ, *ego*.

'Εμαυτοῦ, *meipsius*, dat. ἐμαυτῷ. caret nom. sing. dual. necnon pl. Quoties vero pluraliter effertur, id fit divisè. ἡμεῖς αὐτοὶ, *nos ipsi*; ὑμεῖς αὐτοί, *vos ipsi*. Sic ἐγὼ αὐτὸς, *ego ipse*; σὺ αὐτὸς, *tu ipse*; ἀπ' ἐμαυτοῦ, *sponte meâ*.

'Εμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. med. à μάχομαι, *pugno*, 3. plur. imperf. ἐμάχοντο, f. μαχήσομαι, et έσομαι· p. pass. μεμάχημαι· aor. 1. pass. ἐμαχέσθην.

'Εμβα, pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *ingredior*; aor. 2. ἐνέβην· ex ἐν et βαίνω, *eo*, fut. βήσομαι.

'Εμβαδὸν, adv. *terrestri itinere*; ab ἐμβαίνω.

'Εμβάθυνος, *sapiens*, i. e. *profundus cogitatione*, Hesych. ab ἐν βάθος, et νόος.

'Εμβαινον, imperf. act. Ion. pro ἐνέβαινον· ab

'Εμβαίνω, *ingredior*, *progredior*, f. ἐμβήσομαι, p. ἐμβέβηκα· a. 2. ἐνέβην· a. 2. part. ἐμβὰς, άντος· ἐς ναῦν, Dem. Th. βαίνω, *eo*.

'Εμβαλεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἐμβάλλω.

'Εμβαλεῖν κώπαις, Poët. *incumbere remis*.

'Εμβαλλε, *conjiciebat*, 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, *irruebat*, et

'Εμβάλλεο, præs. imperat. pass. Ion. ab

'Εμβάλλω, *injicio*, *infero*, *impello*, *ingredior*, *irrumpo*, f. αλῶ, p. ἐμβέβληκα· a. 2. ἐνέβαλον, infin. ἐμβαλεῖν· ab ἐν et βάλλω, *jacio*.

'Εμβάλοι, *conjiceret*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, a. 2. part. f. g. et

'Εμβαλον, pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, q. v.

'Εμβαμμα, ατος, τὸ, *intinctus*: ex ἐμβάπτω.

'Εμβαπτίζω, f. ίσω, et

'Εμβάπτω, *intingo*, *immergo*, fut. ψω, p. ἐμβέβαφα· a. 1. ἐνέβαψα, a. 1. part. act. βαψας, αντος· ex ἐν et βάπτω, *tingo*.

'Εμβὰς, άντος, a. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior*, q. v.

'Εμβασίλευον, ες, ε, imperf. act. Ion. pro ἐνεβασίλευον· ab

'Εμβασιλεύω, *regno in*, f. εύσω, p. ἐμβεβασίλευκα· a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, *rex*.

'Εμβασις, εως, ἡ, *ingressus*; *solium*, in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, q. v.

'Εμβασίχυτρος, ου, ὁ, *in ollas repens*, nomen muris, in Batrachom. Ab ἐμβαίνω, *ingredior*, (Th. βαίνω, *eo*,) et χύτρα, *olla*.

'Εμβατεύω, *fastuosè insedo*, *invado*, *ingero me*: *ingredior in possessionem rei oppignoratæ*, f. εύσω, p. ἐμβεβάτευκα· a. 1. ἐνεβάτευσα· ab ἐν et βατέω, *ineo*: ab eod. Th.

'Εμβατὸ ἡ χώρα ἱππάσιμος ϛ ταῖς συνωρίσιν ἐμβατὴ, *terra equitabilis et bigis pervia*.

'Εμβάφιον, τὸ, *acetabulum*, *vas quod lucernæ usum præstat*, et

'Εμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo*, q. v.

'Εμβέβακεν, Dor. et Poët. pro ἐμβέβηκεν, *insistere fecit*, 3. sing. perf. act. et

'Εμβέβασαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *gradior*, *eo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, Ion. βέβαα. et in 3. pl. plusq. p. act. Ion. ἐβεβάεισαν, per Sync. βέβασαν, *ingressi erant*.

'Εμβεβαὼς, υῖα, *ingressus*, *insistens* et ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejusd.

'Εμβέω, Ion. pro ἐμβῶ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: ex ἐν et βαίνω, *eo*, fut. βήσομαι, a. 2. ἔβην, et in sub. βῶ, βῇς, βῇ, et Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, et Poët. βήω, βείῃς, &c.

'Εμβῇ, Ion. et Poët. pro ἐνέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

'Εμβήῃ, Poët. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut σὴη, pro σαίη,) ejusd. verbi.

'Εμβηθι, *inscende*, a. 2. imperat. act. et

'Εμβῆναι, a. 2. infin. act. verbi ἐμβαίνω.

'Εμβιβάζω, *facio ut inscendat*, *impono*, *impello*, fut. άσω· a. 1. ἐνεβίβασα· ex ἐν et βιβάζω, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*.

'Εμβίωσις, εως, ἡ, *vita*, *victus*, *permansio in vitâ*.

*'Εμβιωτήριον, *habitaculum*.

'Εμβλέπω, *intueor*, cum dativo; imperf. ἐνέβλεπον· f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε· ab ἐν et βλέπω, *video*.

'Εμβληθήσεται, 3. pl. f. 1. pass. et

'Εμβλημα, ατος, τὸ, *EMBLEMA*, *operi alteri insertum*, et

'Εμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio*, *irruptio*, *fluminis ostium*: omnia ab ἐμβάλλω, *immitto*. Th. βάλλω, *jacio*.

'Εμβολιμαῖος, αία, αῖον, *insertus*: sic

'Εμβόλιμος, ου, ὁ ϛ ἡ, *intercalaris*: ab eod. verbo et Th.

'Εμβολα, ων, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interposita*: ab

'Εμβολον, ου, τὸ, q. d. *interjectorium*, *paxillus*, *vectis*, *promontorium*, et

'Εμβολος, ὁ, *navis rostrum*, *acies cuneatur*; et loci nomen Pind. ab iisd.

'Εμβραμαι, *fato destinatus sum*, pro εἵμαρμαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratiâ, et sublato ι perf. ind. pass. et indè

'Εμβραμένη, pro εἱμαρμένη, *fatum*: à μείρω, *divido*, *sortior*; p. med. ἔμμορα, pro μέμορα.

'Εμβριθὴς, ἐος, ὁ ϛ ἡ, *gravis*, *constans*, *firmus*, *ferax*: ab ἐν et βρίθω, *ingravesco*.

'Εμβριθῶς, *severè*, *ferocitèr*, *graviter*.

'Εμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo*, *graviter interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμώμην, -ώμην, f. ήσομαι, a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο· ab ἐν et βριμῶ, *fremo*.

'Εμβρίμημα, ατος, τὸ, *comminatio cum austeritate*, *mugitus*, *indignatio*.

'Εμβρόνιος, μικρὸν, καὶ ἀπέρφορος [illegible] q. ab ἐν et βορὰ, ut in eo cibus capi possit.

'Εμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: undè

'Εμβροντησία, ας, ἡ, *stupor*, *vesania*, et

'Εμβρόντητος, ὁ ϛ ἡ, *attonitus*, *vesanus*: ab ἐν et βροντάω, *tono*. Th. βροντὴ, *tonitru*.

'Εμβρυον, ου, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον) *EMBRYON*, *infans utero conclusus*: *fœtus*. Th. βρύω, *scateo*, *pullulo*.

'Εμβρυος, ὁ ϛ ἡ, *prægnans*, *genitalis*: ab eod.

'Εμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico*, quod vide.

'Εμέγηρα, *invidi*, a. 1. indic. act. verbi μεγαίρω, *invideo*, f. αρῶ.

'Εμεθα, 1. pl. a. 2. m. ἵμην. ἴσω, verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω· p. εἷκα· a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν.

'Εμέθεν, Att. pro ἐμόθεν, Ion. pro ἐμοῦθεν gen. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

'Εμεθύσθην, ης, η, a. 1. pass. et

'Εμεθύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, *inebrio*. Th. μέθυ, *vinum*.

'Εμεινα, ας, ε, *mansi*, a. 1. ind. act. verbi μένω, *maneo*, fut. νῶ, perf. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.

'Εμεῖο, gen. Ion. et Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

'Εμελλε, *curæ erat*, imperf. verbi μέλει, *curæ est*, imperf. f. μελήσει, p. μεμέληκε.

'Εμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. indic. verbi μέλει, *curæ est*, impers.

'Εμελλε, 3. sing. imperf. verbi μέλλω, *futurus sum*.

'Εμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo*: quod infra videas.

'Εμεμίγμην, ξω, κτο, plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα.

'Εμέμνητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μνάομαι, *memini*.

'Εμέμφετο, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuso*, f. ψομαι.

'Εμὲν, *sumus*, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εμεν, *esse*, Ion. pro εἶναι· ab eod.

'Εμεν, et ἔμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. inf. verbi ἵημι, *mitto*. Potest et ἕμεν esse 1. pl. a. 2. act. ἧν, ἧς, in pl. ἕμεν, et ἕμεν.

'Εμενόνα, pro ἐμενόνας, 3. sing. imperf. verbi μενοινάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

'Εμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo*, f. μενῶ· a. 1. ἔμεινα.

'Εμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω· a. 2. ἧν a. 2. med. ἕμην.

'Εμέσας, a. 2. part. act. verbi ἐμέω, *vomo*.

'Εμετείθη, *dimissus fuit*, Ion. pro μεθείθη, 3. sing. a. 1. pass. a. μεθίημι.

'Εμετιάω, *vomiturio*, et

'Εμετικὸς, ἡ, όν, *vomitorius*, et

'Εμετὸς, οῦ, ὁ, *vomitus*; item adj. *vomitu ejectus*: ab ἐμέω, *vomo*.

'Εμεῦ, *mei*, gen. Ion. et Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

'ΕΜΕ'Ω -ῶ, *Vomo*; f. έσω. p. ἥμεκα et Att. redupl. ἐμήμεκα à. 1. ἤμεσα, a. 1. imperat. act. ἔμεσον, ατω, a. 1. inf. ἐμέσαι.

'Εμεῦτο, Ion. pro ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*. Sic in acc. ἐμεωυτόν.

'Εμὴν, acc. sing. f. g. ab ἐμὸς, ή, όν, *meus*, *a*, *um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

'Εμην, *misi*, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. act. ἧν.

'Εμηνα, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*; f. 2. m. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.
'Εμήνιε, 3. sing. imperf. act. verbi μηνιω, f. ίσω, q. v.
'Εμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind. verbi μηνύω, *indico*; f. ύσω, p. μεμήνυκα, a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, ἐν.
'Εμήνυσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
'Εμήσατο, *excogitavit, paravit*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μήδομαι, *delibero, cogito; cum solertiâ quid facio*; f. ήσομαι. Th. μῆδος.
'Εμηχανίαντο, Ion. pro ἐμηχανῶντο, q. pro ἐμηχανάοντο, *moliebantur*, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, -ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina*.
'Εμίανα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.
'Εμιγον, *miscui*, a. 2. ind. act. ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*; f. μιξω, p. μέμιχα.
'Εμίηνα, *maculavi*, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, *inquino, fœdo*.
'Εμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*; f. ξω, p. χα.
'Εμιμήσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi μιμέομαι, *imitor*; f. ήσομαι.
'Εμιμνε, *expectabat*, 3. sing. imperf. verbi μίμνω, *maneo*. Th. μένω, f. νῶ, *maneo*: a. 1. ἔμεινα.
'Εμὶν et ἐμίνε, *mihi*, Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.
'Εμιξε, 3 sing. a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω, a. 2 ἔμιγον.
'Εμίσγετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μίσγομαι, id. quod μίγνυμαι, *misceor*; f. 1. pass. μιχθήσομαι, p. μέμιγμαι, a. 1. pass ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην.
'Εμίσησαν, *oderunt*, 2. pl. a. 1. act. verbi μισέω, *odi*; f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τό.
'Εμισθώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μισθόω, *mercede loco*. Th. μισθὸς, *merces*.
'Εμιχθεν, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3 pl. a. 1. ind. pass. verbi μιγνυμι, *misceo*, f. ξω.
'Εμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusd.
'Εμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*: ab ἕω, *induo*.
'Εμμαθε, Poët. pro ἔμαθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, *disco*; f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.
'Εμμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *furens*: ab
'Εμμαίνομαι, *adversus aliquem insanio*; fut. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, *insanio*.
'Εμμανουὴλ, ὁ, nomen *Salvatoris*, indecl. Hebr. interpret. *nobiscum Deus*.
'Εμμαοὺς, ἡ, nomen villæ indecl. Hebr. interpret. *propugnaculum*.
'Εμμαπέως, adv. *dicto citius*, q. ἅμα τῷ ἔπει· ab ἔπος, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.
'Εμματέω, *attrecto, palpo*: expon. ἐμμάσσειν, ergo ab ἐμμάσσω, q. *intus tango*. Th. μάσσω, *abstergo*.
'Εμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo*, q. v.
'Εμμελετάω, f. ήσω, *meditor*: quod à μελετάω, *curam gero*. Th. μέλει, *cura est*.
'Εμμελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio, exercitatio*: à præced.
'Εμμελετητέον, ejusd. adj. verbale

'Εμμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aptus, concinnus*: ab ἐν et μέλος, *carmen*. Indè
'Εμμελῶς, et ἐμμελέως, *concinnè, aptè*, adv.
'Εμμεμαυῖα, p. part. act. Ion. f. g. verbi ἐμμάω, q. à μάω, *cupio*: f. ήσω, p. μέμηκα, p. part. μεμηκὼς, υῖα, ὸς, et per Crasin μεμαὼς, υῖα, ὸς.
'Εμμεμαὼς, *incitatus*, præt. act part. m. g. genit. αότος, et per Ectasin Poët. μεμαοτῶς, acc. sing. ἐμμεμαῶτα, vide præced.
'Εμμέμηνα, ind. p. m. verbi ἐμμαίνομαι, *insanio*: ab ἐν et μαίνομαι, idem, f. μανοῦμαι.
'Εμμεν, ἔμμεναι, et ἔμεναι, Poët. Æol. et Dor. pro εἶναι, *esse*: ab εἰμὶ, *sum*.
'Εμμενὲς, έος, τὸ, *constantia*; et adverbialiter *constantèr*: n. g. ab ἐμμενὴς et
'Εμμενέως, Poët. et ἐμμενῶς, adv. *constantèr, alacritèr*: ab
'Εμμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *permanens*: ab
'Εμμένω, *permaneo, persevero*: præs. inf. ἐμμένειν, f. ἐμμενῶ, p. ἐμμεμένηκα, a. 1. ἐνέμεινα· ex ἐν et μένω, *maneo*.
'Εμμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intermedius, qui medium habet*. Th. μέσος, *medius*.
'Εμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *servans modus*: ab ἐν et μέτρον, *mensura*.
'Εμμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ et
'Εμμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *menstruus, a, um*; τὰ ἔμμηνα, vel -ια, *menstrua mulierum*: ex ἐν et μὴν, μηνος, ὁ, *mensis*.
'Εμμὶ, *sum*, Dor. et Æol. pro εἰμὶ, *existo*.
'Εμμὸρ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *luculentus*.
'Εμμορα, ας, ε, *sortitus sum*, per Metath. pro μέμορα, ind. p. m. verbi μείρω, *divido, sortior*.
'Εμμύλων, ωνος, ὁ, *mola*: Ald Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι, sed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, *mola*.
'Εμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3 sing. a. 1. ind. m. vide in ἔμνεσα. Sic ἔμνασεν, pro ἔμνησεν, *memoriam renovavit*.
'Εμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per redupl. et pleonasm. pro τοῦ ν, ab ἠμύω, *inclino, cado*.
'Εμνησα, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco*; f. μνήσω, p. μέμνηκα, p. pass. μέμνημαι et
'Εμνήσθην, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.
'Εμνώοντο, pro ἐμνῶντο, q. pro ἐμνάοντο, *memores erant*, Poët. 3. pl imperf. pass. verbi μνάομαι.
'Εμόγησα, ας, ε, *laboravi, defessus fui*; a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, *tolero, laboro*. Th. μόγος, *labor*.
'Εμοιγε, *mihi*, dat. sing. ab ἐγω, *ego*: γε adjectio Att.
'Εμοῖο. Att. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγὼ, et Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.
'Εμολε, *venit*, 3. sing. a 2. act. verbi μολέω, sive, μόλω, *advenio*.
'Εμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, *inquino*.
'Εμὸς, ἡ, ὸν, *MEUS, a, um*: ab ἐμοῦ, *mei*, gen. ἐγὼ, *ego*.
'Εμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, *laboro*: f. ήσω, p μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor*.
'Εμπα, *tamen*, idem quod ἔμπας.
'Εμπαγέντων, gen. pl. ab
'Εμπαγεὶς, *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ex ἐν et πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo*; f. πήξω, p. πέπηχα, a. 1. ἔπηξα, a. 2. ἔπαγον, a. 2. pass. ἐπάγην, p. m. πέπηγα.
'Εμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. ind. ab
'ΕΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo*; f. άσομαι, hinc ἔμπαξ, αχος, ὁ, *curator*.
'Εμπαθὴς, έος, contr. οῦς, ὁ ϗ ἡ, *affectibus deditus*: ex ἐν et πάθος, εος, τὸ, *morbus, affectus* Th. πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπαθον.
'Εμπαθοῦς, ejusd. gen. sing.
'Εμπαιγμα, ατος, τὸ, *illusio*; et
'Εμπαιγμὸς, ου, ὁ, *ludibrium*: ab
'Εμπαίζω, *illudo*; cum dat. imperf. ἐνέπαιζον, f ξω, p. ἐμπέπαιχα, a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, p. pass. ἐμπέπαιγμαι, a. 1. pass. ἐνεπαίχθην, f. 1. pass ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*, f. ξω.
'Εμπαίκτης, ου, ὁ, *irrisor*: à præc.
'Εμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusd. verbi.
'Εμπαλιν, *retrò, contrà, è contrario*, adv. ἔμπαλιν γνώμας, *præter sententiam*: sic ἔμπαλιν τέρψιος, *in contrarium delectationis*. Th. πάλιν, *rursus*.
'Εμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν, *involvere, illaqueare*. Alii per simplex λ scribunt: vide in παλάσσω; *inquino*.
'Εμπαραγίνομαι, *supervenio*: ex ἐν, παρα, et γίνομαι.
'Εμπαροινέω, ήσω, *temulenter aliquid facio*, cum. dat.
'ΕΜΠΑΣ, et Ion. ἔμπης, et Att. vel Dor. ἔμπα et ἔμπαν, *tamen omninò, prorsus*: q. ab ἐν et πᾶς, *omnis*.
'Εμπάσσω, f άσω, *inspergo, intexo*. Th. πάσσω, vel -ττω, *conspergo, variego*.
'Εμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum; tutum et constans*: ab ἐν et πέδον, *solum*.
'Εμπεδάω, -ῶ, vel ἐμπεδέω, Ion. *compedibus constringo*; ex ἐν et πεδάω. Th. πέδη, *pedica*.
'Εμπεδέως, Poët. adv ab ἔμπεδος, *firmitèr, constantèr, assiduè*.
'Εμπεδόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *laboriosus, ærumnosus*: ab ἔμπεδος, *firmus*. (quod à πέδον, *solum*) et μόχθος, *labor*.
'Εμπεδον, Poët. adv. quod et ἐμπέδως, *firmitèr, tutò, perpetuo*: ab ἔμπεδος.
'Εμπεδορκεῖν, -εῖν, *fœdus servare*: ab ἔμπεδος, *firmus*, et ὅρκος, *jusjurandum*.
'Εμπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *stabilis, firmus*: ab ἐν et πέδον, *solum*.
'Εμπεδοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui firmum robur habet*: ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.
'Εμπεδόω, f. ώσω, *stabilio firmitèr, et constantèr servo*, seu *observo*; et
'Εμπέδως, adv. *firmiter, certè*: ab ἔμπεδος, *stabilis*. Th. πέδον.
'Εμπεδῶς, idem, per Crasin, pro ἐμπεδέως, quod vide: ab ἔμπεδος.
'Εμπειρία, ας, ἡ, *peritia, experientia* et indè
'Εμπειρικὸς, οῦ, *EMPIRICUS*: medicus qui ab experimentis solùm medicinam novit et tractat. Angl. AN EMPIRIC Utrumque ab
'Εμπειρος, *peritus*: unde ἐμπείρως, *peritè*, adv. Th. πεῖρα, *conatus*.
'Εμπείρως, quoque adv. *prudentèr*.

'Ἔμπελα, præs. imperat. ab
'Ἐμπελάω, idem quod πελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*.
'Ἐμπελαδὸν, et -άδην, *propè, juxtà*, adv. ab eodem.
'Ἐμπελάζω, et -άω, f. άσω, idem quod πελάζω, et άω, *appropinquo, admoveo*. Th. πέλας, *propè*.
'Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.
'Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo*; f. ρῶ, p. ἐμπέπαρκα· ab ἐν et πείρω, *transfigo*.
'Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, *custodiâ ejus fidei commissâ*; perf. part. pass. ex ἐν et πιστεύω, *credo*. Th. πείθω, *persuadeo*.
'Ἐμπεπρασμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, *vendo*. Th. πιπράσκω, *vendo*, f. σω, p. pass. πέπραμαι. Th. περάω, idem.
'Ἐμπεριπατέω, f. ήσω, *inambulo*; ab ἐν, περὶ, et πατέω, *calco*.
'Ἐμπερόναμα, ατος, τὸ, *vestis fibulis adstricta*: Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à p. pass. verbi περονάω. Th. περόνη, *fibula*.
'Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. et in 3. pl. ἐμπέσωσι, ἐμπεσεῖν· a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, *incido*, q. v.
'Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ejusd.
'Ἐμπετάννύω, f. ύσω, p. κα, *extendo*: ex ἐν et πετάννύω, id.
'Ἔμπετες, Dor. per Sync. et conversionem σ in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. a. 2. ind. act. ab ἐμπίπτω, *incido*. Vel est imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον, et Dor. ἔπετον.
'Ἐμπεφυῖα, *implexa*, perf. act. part. f. g. à φύω, p. πέφυκα, et in m. voce πέφυα, p. part. πεφυὼς, πεφυῖα, et per Sync. πεφῶσα.
'Ἐμπεφύη, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, *innascor*. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per Sync. ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, sed tunc ι subscribi deberet. Th. φύω, *nascor*.
'Ἐμπεφυὼς, et ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, *implexus, affixus*, part. ab ἐμπέφυκα, et in m. voce ἐμπέφυα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.
'Ἐμπήγνυμι, *infigo, et concrescere facio*, et ἐμπήγνυμαι, *concresco*: à πήγνυμι, *figo*, f. πήξω.
'Ἐμπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *insilio, irruo*.
'Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, q. v.
'Ἐμπιμπλάω, vel -πλάω, seu ἐμπίμπλημι, vel ἵπλημι, *impleo, satio*; f. ήσω, p. ἐμπέπληκα· ex ἐν et πιμπλημι, idem quod πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.
'Ἐμπίμπρημι, f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα, *incendo*.
'Ἐμπίπλαντας, 3. pl. præs. ind. pass. et ἐμπίπλασθαι, præs. inf. verbi ἐμπίπλημι, et
'Ἐμπίπλη, *imple*, Att. pro ἐμπίπληθι, seu ἐμπίπλαθι, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι, ab eod.
'Ἐμπιπρασκόμενος, η, præs. part. ab ἐν et πιπράσκω, *vendo*, perf. pass. πέπραμαι, a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo*.
'Ἐμπίπτω, *incido, invado*; *obvius fio*; f. ἐμπεσοῦμαι, p. ἐμπέπτωκα, a. 1. ἐνέπεσον, a. 2. ἐνέπεσον, f. m. ἐμπεσοῦμαι· ab ἐν et πίπτω, *cado*: p. πέπτωκα.
'ΕΜΠΙΣ, ίδος, ἡ, *culicis genus*; q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.
'Ἐμπιστεύω, f. σω, *fido, concredo, fidei committo*: à πιστεύω, idem quod, à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.
'Ἐμπλακεὶς, έντος, *implicatus*, a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico*, q. v.
'Ἐμπλάσσω, vel -ττω, f. άσω, *illino, inspergo, obstruo*; *in massam formo*. Th. πλάσσω, *fingo*.
'Ἐμπλαστὸς, et -αστικὸς, ἡ, όν, *ad illinendum aptus*; et
'Ἔμπλαστρος, (sub. φαρμακεία) vel ἔμπλαστρον, sc. φάρμακον). *EMPLASTRUM*, compositio ex emplasticis, ἔμπλαστρον, compositionem, ἔμπλαστρος, materiam respiciens. Angl. A PLAISTER: ab ἐμπλάσσω.
'Ἐμπλείη, ης, ἡ, *plena*: Ion. ab ἔμπλειος, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex. Th. πλέος, *plenus*.
'Ἐμπλείμην, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπίμπλημι, *impleo*: ut θείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, *plenus*.
'Ἐμπλέκω, *IMPLICO*, *irretio, intexto*: f. ἐμπλέξω, p. ἐμπέπλεχα, a. 1. ἐνέπλεξα, a. 2. ἐνέπλακον· præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι, a. 2. pass. ἐνεπλάκην, a. 2. part. pass. ἐμπλακεὶς, έντος, p. m. ἐμπέπλοκα· undè ἐμπλοκὴ, *nodus*: ab ἐν et πλέκω, *necto*.
'Ἔμπλεος, id. quod πλέος, *plenus*.
'Ἐμπλέω, *innavigo, innato*. Th. πλέω, f. εύσω.
'Ἐμπλήδην, *confertim, plenè*, adv. ab
'Ἐμπλήθω, *impleo, expleo*; f. ήσω, p. ἐμπέπληκα, a. 1. ἐνέπλησα, p. pass. ἐμπέπλησμαι, *impletus fui*: a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ, ab ἐν et πλήθω. Th. πλέος.
'Ἔμπληκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *attonitus, stupidus, vecors*: ab ἐμπλήσσω, q. v.
'Ἐμπλημένος, per Sync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo*. Sunt qui velint dici præs. pass. verbi πλῆμι, à πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημένος, qui præteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, *plenus*.
'Ἔμπλην, *propè*, adv. ab ἐμπλάω, vel -άζω, per Sync. pro ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.
'Ἐμπλήσατο, Ion. pro ἐνεπλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, *impleo*; f. σω. Th. πλέος, *plenus*.
'Ἐμπλησθεὶς, έντος, a. 1. part. pass.
'Ἐμπλησθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd. verbi.
'Ἐμπλήσσω, vel -ττω, *feriendo, irruo, ingruo*; *obstupefacio*. Th. πλήσσω, *percutio*.
'Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *nodus, implicatio*: ab ἐμπλέκω, *implico*. Th. πλέκω, *necto*.
'Ἐμπλόκια, ων, τὰ, *mundi muliebris species crinibus implicata*: *it. festum* Athenis.
'Ἐμπνεύσαις, Æol. pro
'Ἐμπνεύσας, αντος, a. 1. part. act. et
'Ἔμπνευσις, εως, ἡ, *inspiratio*; et
'Ἐμπνευστὸς, ε, *inspiratus*: ab
'Ἐμπνέω, et -είω, Poët. *inspiro, spiro*, cum gen. f. εύσω, perf. ἐμπέπνευκα, a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *spiro*.
'Ἔμπνοος, et ἔμπνους, ε, ὁ ἢ ἡ, *spirans, vivus*: acc. ἔμπνουν· ab ἐμπνέω, *inspiro*: ex eod. Th.
'Ἐμπνύνθη, *respiravit*, pro ἐνεπνύνθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à πνύομαι, *spiro, sapio*; p. πέπνυμαι, p. part. πεπνυμένος, *sapiens*. Th. πνέω, *spiro*; f. εύσω.
'Ἐμποδίζω, f. ίσω, *pedes, implico, impedimento sum*; et
'Ἐμπόδιον, ε, τὸ, *impedimentum*, ex ἐν et ποῦς.
'Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, et -μὸς, ε, ὁ, idem et ab iisd.
'Ἐμποδοστατέω, *impedio*, f. ήσω, p. ἐμπεποδοστάτηκα· à seq. et ἵσταμαι, *sto*: et
'Ἐμποδοστάτης, ε, ὁ, *qui est impedimento*: ab
'Ἐμποδὼν, adv. *ante pedes, impedimento*; ὁ ἐμποδὼν, *obvius*; τὰ ἐμποδὼν, *præsentia*: ab ἐν et ποῦς, *pes*.
'Ἔμποθεν, *coram*, Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conspectu*; ab ἐν et πρὸ, *ante*. Alii pro πόθεν.
'Ἐμποιέω, f. ήσω, *efficio in* aut *extra, infero, induco*. Th. ποιέω, *facio*.
'Ἐμποίησαν, *fecerunt*, pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.
'Ἐμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, *mercatura, negotiatio*. Th. πολέω, *vendo*.
'Ἐμπολάω, et έω, f. ήσω, *vendo, comparo, emo*. Vide ἐμπολόωντο, Hom. Od. O. Th. πολέω, *vendo*.
'Ἐμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, et πολεμικὸς, ὁ ἢ ἡ, *bellicus, ad bellum respiciens*. Th. πόλεμος.
'Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, et
'Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, *emptum, comparatum*: ab ἐμπολάω.
'Ἐμπολιτεύω, et -εύομαι, *versor in republicâ*; *administro rempublicam*; item *versor in*: ab ἐν et πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas*.
'Ἐμπολόωντο, *sibi comparabant*, pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, *vendo*.
'Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. imperat. præs. pass. verbi.
'Ἐμπορεύομαι, *nundinor, mercor, lucror*, f. εύσομαι, a. 1. m. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο· quod ab ἔμπορος, *mercator*: ab ἐν et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.
'Ἐμπορία, ας, ἡ, *mercatura, negotiatio*; acc. sing. Ion. ἐμπορίην· ab iisd.
'Ἐμπορικὸς, ἡ, όν, *mercatorius, negotiatorius*; et
'Ἐμπόριον, ε, τὸ, *EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus*: ab
'Ἔμπορος, ε, ὁ ἢ ἡ, *vector, mercator, viator*: ab ἐν et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.
'Ἐμπορπάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐμπεπόρπηκα, *infibulo, conjungo*. Th. πόρπη, *fibula*.
'ΕΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, *EMPUSA*, *spectrum*.
'Ἔμπρακτος, ε, ὁ ἢ ἡ, dicitur de re *quæ fieri conficique potest, possibilis*: ab ἐν et πράσσω, *facio*.
'Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere*; à πρέπω, *decorus sum*.
'Ἐμπρήθω, *incendo*; f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα, a. 1. ἐνέπρησα, p. pass. ἐμπέπρησμαι, a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro*.
'Ἐμπρῆσαι, *incendisse*, a. 1. inf. act. et
'Ἐμπρήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. et
'Ἐμπρησθεὶς, *incensus*, a. 1. part. pass. ejusd.

'Εμπρησις, ιος, ἡ, et ἐμπρησμὸς, ȣ, ὁ, *incensio, incendium*; et

'Εμπρηστὴς, ȣ, ὁ, *incendiarius*: à perf. pass. verbi ἐμπρήθω, quod adeas.

'Εμπρισθεὶς, sectus, a. 1. part. pass. ab

'Εμπρίω, *serrâ incido*, f. ίσω, p. κα, a. 1. pass. ἐνεπρίσθην, ab ἐν et πρίω, *serrâ seco*.

'Εμπροσθεν, *coram antè*: πρόσθεν, idem, cum gen. Th. πρὸ, *antè, coram*.

'Εμπρόσθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *anterior*: à præced.

*'Εμπεπισσωμένος, *pistus, tunsus*, Pro. xxvii. 22. nusquam libi occurrens Th. πτίσσω, f. πτίσω.

'Εμπτυσμα, ατος, τὸ, *sputum*: à

'Εμπτύω, *inspuo, conspuo*, f. ύσω, p. ἐμπέπτυκα, a. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel seq. εἰς, perf. pass. ἐμπέπτυσμαι, a. 1. pass. ἐνεπτύσθην, f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι, ab ἐν et πτύω, *spuo*.

'Εμπυρίζω, seu -ρόω, vel ρεύω, *incendo*: f. σω· et

'Εμπυρισμὸς, ȣ, ὁ, *incensio*; ab

'Εμπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *igne urens, ignitus, igni admotus*: ἔμπυρον, (sc. θῦμα) *holocaustum*: ab ἐν et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

'Εμυθολόγησα, ας, ε, a. 1. ind act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro*; f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, et λέγω, *dico*.

'Εμυκον, *mugivi*, a. 2. act. verbi μυκάω, *mugio*; f. ήσω.

'Εμφαίνεαι, 3. pl. præs. ind. act. ab

'Εμφαίνω, *represento, illustro*: ex ἐν et φαίνω, *ostendo*, f. φανῶ, a. 1. ἐφηνα, a. 2. ἔφανον, p. πέφαγκα, p. m. πέφανα.

'Εμφανέστατα, *valdè manifestè*: superl. ab

'Εμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conspicuus, manifestus*; et hinc ἐμφανέως, Ion. pro ἐμφανῶς, *apertè*.

'Εμφανίζω, *indico, as, patefacio, ante oculus pono*; f. ίσω, a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω, 2. pl. ἐμφανίσατε, præs. pass. ἐμφανίζομαι, *appareo*: ἐνεφανίσθην, a. 1. ind. pass. ἐμφανισθῆναι, a. 1. infin. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν et φαίνω, *ostendo*.

'Εμφανισμὸς, οῦ, ὁ, *indicium*.

'Εμφανῶς, *aperte*: ab ἐμφαίνω, q. v.

'Εμφασις, εως, ἡ, *representatio, species expressa, simulatio*: Latinis et Angl. quoque *Emphasis*: et

'Εμφατικὸς, seu -αντικὸς, ȣ, *significativus, cum emphasi*: Angl. EMPHATICAL. Undè

'Εμφατικῶς, seu -αντικῶς, adv. *significantèr*; et

'Εμφατικώτερον, et αντικώτερον, compar. *significantius*: ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo*.

'Εμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *similis*; quod *refert ad aliquid*: ab

*'Εμφέρομαι, f. ἐνοίσομαι, p. ἐνήνεγμαι, *deferor, circumferor, similis sum*. Vid. Is. Voss. Resp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν et φέρω, *fero*.

'Εμφιλονεικῶς, adv. *contentiosè*.

'Εμφοβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *perterritus, metu perculsus*: ab ἐν et φόβος, *metus*: à φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.

'Εμφορέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *repleor, satior*; *fruor*: ab

'Εμφορέω, -ῶ, *importo, infligo*. Th. φέρω, *fero*.

'Εμφράσσω, vel -άττω, f. ξω, p. χα, *obturo, obstruo, infarcio*: ἐμφράξαται, 3. sing. a. 1. sub m. à φράττω, *sepio*, quod videas.

'Εμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos, prudens, sapiens*; ab ἐν et φρὴν, *mens*.

'Εμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *naturâ insitus et ingenitus, naturalis*: idem quod ἔμφυλος· q. v.

'Εμφυλος, ȣ, et ἐμφύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tribulis, intestinus*: ex ἐν et φυλὴ, *tribus*.

'Εμφὺς, ῦσα, ὺν, ύντος, *inhærens*: a. 2. part. ab ἐνέφυν, υς, υ, ab ἐμφύω, *innascor* Vide in φὺς.

'Εμφυσάω, *afflo, inspiro*: f. ήσω, a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω, *sufflo*.

'Εμφύσημα, ατος, τὸ, *inflatio*; item *inflation*: à p. pass. præced.

'Εμφυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ· *insitus, innatus*: ab

'Εμφύω, f. σω, p. ἐμπέφυκα, *ingenero*: ab ἐν et φύω, *gigno*.

'Εμψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *animatus, spirans, vivus*: ab ἐν et ψυχὴ, *anima, vita*.

'Εμῶν, vide ἐῶ.

'EN, (pro quo ἐνὶ et εἰν, Poët) *IN*: regit dat. et significat. *quietem*. Vertitur etiam per *cum*, ut ἐν φόβῳ, et *inter*, ut ἐν ὑμῖν· et *propter, ad, apud, de, prè, erga*, pro διὰ, *intra*, etiam et *contra, penes, propè, coram*; imò, verò in sacris literis per Hebraismum vim omnium præpositionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς. In compositione plerumque significat *in*; interdum *ad, contra, inter*; *augmentum* quoque, et *defectum*.

'Εν, pro ἔνθα, *ibi*; et ἐν pro ἔνεστι, *licet*.

'Εν, *unum*, nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, *unus, a, um*.

'Εν ἀμείβοντι, scil. χρόνῳ, id est, *alternatim*; *alternis vicibus*.

'Ενα, ας, ἁ, Dor. pro ἔνη, ης, ἡ, *vesperi, serò*. Th. ἔνος, ȣ, ὁ, *annus*.

'Εναγὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *sacer, piaculo obstrictus*: ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνεχέσθαι, ἐναγέες, εἶς, *mystagogia, initia*.

'Εναγίζειν, *justa persolvere, parentare*. Th. ἄγος, εος, το, *veneratio*: et

*'Ενάγισμα, ατος, τὸ, *parentatio*: et

*'Εναγισμὸς, ȣ, ὁ, *parentatio*: à præced.

'Εναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio, amplector*; f. ίσομαι, a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος· ex ἀγκάλη, *ulna*. Th. ἀγκαὶ, *ulnæ*.

*'Εναγκυλῶντες βέλη, *tela amentantes*: ab ἀγκύλη, *amentum*.

'Εναγωνιεῖς, Att. pro ἐναγωνίσεις, 2. sing. f. 1. ab

'Εναγκωνίζω, *cubito incumbo, inclino*: ex ἐν et ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus*.

'Εναγχος, *nuper*: ab ἐν et ἄγχι, *prope*.

'Ενάγω, f. ξω, p. χα, *impuco, incito*. Th. ἄγω, *duco*.

'Εναγωνίζεσθαί τινι, *adversari*, seu *resistere alicui*: quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

'Εναγώνιος, ȣ, *qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus*: ab eod. Th.

*'Εναθλέω, f. ήσω, *exercito*: ab ἀθλέω.

'Εναιε, *habitabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito*; f. σω, p. νέναικα.

'Εναίρειν, præs. inf. act. ab

'ΕΝΑΙΡΩ, *occido, interficio, spolio*; f. αρῶ, a. 1. ἔνηρα, a. 1. m. ἐνηράμην.

'Εναίσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, &c.* ab ἐν et αἶσα, ης, ἡ, *fatum, parca, sors*.

'Εναλίγκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *similis*: ab ἐν et ἀλίγκιος, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Ενάλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *marinus, maritimus*: q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὢν· ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

'Εναλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, immutatio*.

'Ενάλλαγμα, ατος, τὸ, *permutatio, pretium*; et

'Εναλλὰξ, *alternatim, vice versâ*: adv. ab

'Εναλλάττω, *permuto, alterno*; in 1. pl. ἐναλλάττομεν, f. ξω, p. χα, ab ἐν et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

'Ενάλλομαι, *insilio, pedibus conculco*: ab ἅλλομαι, *salio*.

'Εναλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *varius, diversus*: ἔναλλα, propriè dicuntur ea, *quæ vicissim altera, in alterorum naturam migrant*. Th. ἄλλος, *alius*.

'Εναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω· ab ἐν et ἁλίσκω, *capio*; f. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, a. 2. ἥλων, a. 2. inf. ἁλῶναι, a. 2. part. ἁλὸς, ἁλόντος· quod ab ἅλωμι.

*'Εναμμα, ατος, τὸ, *vitulinum*, ab ἐνάπτω.

'Εναντα, *contra*, vel pro ἐναντίον· ab ἐν et ἀντὶ, *coram, apertè*. Th. ἀντὶ, *pro, &c.*

'Εναντι, *coram, ante*: cum gen. ex ἐν et ἀντὶ. Th. ἀντὶ, *pro, contra, &c.*

'Εναντία, ας, *contraria*: ἐξ ἐναντίας, adverbialitèr, *è regione*: f. g. ab ἐναντίος, q. v.

'Εναντίβιον, adv. *adversus, contra*: ab

'Εναντίβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *adversarius*: q. *vim contrarium habens*: ἐναντίαν βίαν ἔχων· ex ἀντὶ, *contra*, et βία, *vis*.

'Εναντιόομαι, -ȣ̃μαι, f. ώσομαι, *adversor*: ab ἐναντίος, quod vide.

'Εναντίον, adv. idem cum ἐναντὶ· à quo

*'Εναντιογραφέω, *adversarum sum partium, cum hostibus sentio*: ex ἐν et γράσσω.

'Εναντίος, ία, ον, *contrarius, a, um*: ab ἐν et ἀντίος, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

'Εναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*: et

'Εναντίωμα, ατος, τὸ, *adversatio*: ab ἐναντιόομαι, quod vide.

'Εναντίως, adv. *contrariè*: ab ἐναντίος, q. v.

'Εναντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia*: ab ἐναντιόομαι, quod videas.

'Εναξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *æquo* ac *complano*: f. ξω.

'Εναπεδείκνυντο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, *se ostendebant*: 2. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ et δείκνυμι, *ostendo*.

'Εναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, p. ἐναπήρεισμαι, *firmo, innitor*. Vide ἐρείδω.

*'Εναποδείκνυμι, *demonstro*: ex ἐν, ἀπὸ et δείκνυμι.

'Εναποθνήσκω, *morior*: ex ἐν, ἀπὸ et θνήσκω, *morior*: f. θανȣ̃μαι.

*'Εναποπεττεύω, *ludo, ac tesseris committo*. Th. πεττεύω.

**Εναπολαμβάνω, *intercipio*: à λαμβάνω.

**Εναποπνέω, ut ἐναποπνεῦσαι ταῖς ἀνάγκαις, *calamitatibus ultimis*, vel *tormentis immori*.

*Εναποτίθημι, *depono*: ex ἐν, ἀπὸ, et τίθημι.

'Εναρα, τὰ, *spolia, arma*, quia interfectis detrahunter: ab ἐναίρω, *occido, spolio*.

'Ενάργει, Dor. pro ἐνήργει, 3 sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, *operor*, quod vide.

'Εναργέως, *apertè*: adv. ab

'ΕΝΑΡΓΗΣ, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *clarus, evidens*: q. ab ἐν et ἀργὸς, *albus*.

'Ενάργεια, ας, ἡ, *evidentia, illustratio*, ut Cicero et Quintilianus interpretantur.

'Εναργέως, et 'Εναργῶς, adv. *evidenter, perspicuè*.

**Ενάρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *virtutis particeps*: ab ἀρετὴ, *virtus*.

'Εναρὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *execrandus*: ex ἐν et ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *diræ, preces*. Sic ἐναρεῖς, dici videnter, qui ἐναρίες, vocantur.

'Εναρίζω, fut. ίξω, perf. χα, *interficio, spolio*: ab ἐναίρω, idem.

'Εναρίθμιος, et ἐναρίθμητος, et

'Ενάριθμος, *annumeratus*. Th. ἀριθμὸς.

'Εναρίμβροτος, ου, ὁ, *qui cædit mortales, homicida*; ab ἐναίρω, *interficio*, et βροτὸς *mortalis*.

'Ενάριξε, 3. sing. a. 1. indic. act Poët. et Dor. pro ἐνάρισε· ἐναρίξοι, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω.

'Ενάρκησα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ναρκάω, *torpeo*. Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo*, Alii. leg. ἐνάρκησα.

'Εναρμόζω, fut. όσω, perf. ἐνήρμοκα, *admoveo, accommodo*. Th. ἄρω, *apto*.

'Εναρμόνιος, ὁ ϗ ἡ, *concinnus*.

'Εναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, *aptare*, a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω. f. σω, Th. ἄρω, *apto*.

'Εναρξάμενος, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, *incipio*, q. v.

'Εναρον, *interfecerunt*, 3. plur. a. 2. act. pro ἐνῆρον, vel ἤναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido*.

'Εναρηφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος· ab ἔναρα, τὰ, *spolia*, et φέρω, *fero*.

'Ενάρχομαι, *incipio, auspicor*, fut. ἐνάρξομαι· a. 1. med. ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi*: a. 1. med. part. ἐναρξάμενος, ab ἐν et ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

'Ενάσθην, *habitavi*, a. 1. pass. verbi νάω, Inus. pro ναίω, *habito*.

'Ενασσα, *habitandi causâ collocavi*, a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. ind med. Poët. à νάω, pro ναίω, *habito*.

'Ενάτη, *nona*, Poët. pro ἐνάτη· ab ἐννέα, *novem*.

'Εναυδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *voce præditus vocalis: vivus spirans*. Ex ἐν et αὐδὴ, *vox*.

'Εναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diversor*. Th. αὐλὴ, *stabulum, aula*.

'Εναυλισάμενος, *moratus*, ejusd. a. 1. part. m.

'Εναυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tibiis personans*: ab ἐν et αὐλὸς, *tibia*, et

'Εναυλος, ου, ὁ, *stabulum*. Th. αὐλὴ, *aula, atrium, stabulum*.

**Εναυξάνω, *innutrio*.

**Εναυσμα, *scintilla, fomes*: ἀπὸ τοῦ ἐναύειν, *accendere*.

'Εναύω, *accendo*. Th. αὔω, idem.

'Εναφίημι, f. ἐναφήσω, p. ἐναφεῖκα, *inserto, immitto, injicio*.

'Ενδαΐς, ιδος, ἁ, Dor. pro ἐνδηΐς, nom. prop.

'Ενδὲ, Poët. pro ἐνῆν δὲ, vel ἐνῆσαν δὲ, *inerat verò*, vel *inerant*. Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐπὶ δὲ.

'Ενδεδυμένοι, *induti*, perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo*, f. ύσω, p. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα· ab ἐν et δύω, *induo*.

'Ενδεεῖ, ἐνδεῖ, impers. *deest, opus est*.

'Ενδεέστερον, compar ab

'Ενδεὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *indigus, egenus*; ab ἐν et δέω, *opus habeo*.

'Ενδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia*: ab ἐνδεῖ, q. v.

'Ενδειγμα, ατος, το, *manifestum indicium*: ab

'Ενδείκνυμι, *indico*, præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *ostendo*, et in 3. plur. ἐνδείκνυνται· præs. inf. ἐνδείκνυσθαι· f. m ἐνδείξομαι· præt. pass. ἐνδέδειγμαι· a. 1. med. ἐνεδειξάμην, ω, ατο· ab ἐν et δείκνυμι, *ostendo*.

'Ενδεικτο, pro ἐνδέδεικτο, *ostensus erat*. 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

'Ενδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *undecim*: ἄκλιτον· ex ἐν, *unum*, et δέκα, *decem*.

'Ενδεκάκις, adv. *undecies*, et

'Ενδέκατος, ατη, ατον, *undecimus*: ab ἕνδεκα.

'Ενδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere, probare*. Th. δέχομαι.

'Ενδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, assiduitas*: ab

'Ενδελεχέω, *continuus sum*.

'Ενδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, *perfectus*: ab ἐντελὴς, *perfectus, integer*, ab ἐν, τέλος, et ἔχω.

'Ενδελεχίζω, fut. ίσω, *sum assiduus, continuo*, et

'Ενδελεχισμὸς, ου, ὁ, *assiduitas, continuatio*, et

'Ενδελεχῶς, adv. *assiduè*; ab ἐνδελεχὴς, q. v.

'Ενδέξια, adv. *aptè, dextrè*: ab

'Ενδέξιος, α, ον, *qui est ad dextram, prosper, faustus*. Th. δεξιὰ, *dextra*.

'Ενδέομαι, fut. δεήσομαι, *indigeo*; item *illigor; obligor*. Vide ἐνδέω.

'Ενδεσμα, ατος, τὸ, *vinculum*, et

'Ενδεσμέω, -ῶ, *illigo, implico*, et

**Ενδεσμεύω, idem: ab

'Ενδεσμος, ου, ὁ, *illigatio, amentum, vinculum. fasciculus*: eb ἐν et δεσμὸς, *vinculum*, quod à δέω, *ligo*.

'Ενδέχεται, *licet, fieri potest*, imperf. ab

'Ενδέχομαι, η, εται, *admitto, recipio*, f. ἐνδέξομαι, perf. ἐνδέδεγμαι. Hinc ἐνδέχεται, impers. *licet, fieri potest*; ἐνδεχόμενος, *conveniens*. Το ἐνδεχόμενον, *continens*.

'Ενδέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐνδέδηκα, *illigo, implico, adstringo*: item *desum, opus habeo*: ab ἐν et δέω, *ligo, egeo*.

'Ενδημέω, *incolo*, fut. ήσω, perf. ἐνδεδήμηκα· ab ἔνδημος, *manere cum populo suo*: ex ἐν et δῆμος, *populus*.

'Ενδήμιος νόσος, *morbus cuidam populo peculiaris*: ab eod. Th.

'Ενδήμοισι, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab

'Ενδημος, ου, *qui in civitate* vel *domi est, domesticus*: ab eod. Th.

'Ενδιάασκον, Ion. pro ἐνδίαον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbrosa deduco*. Th. ἔνδιος, *meredianus*.

'Ενδιαβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐνδιαβέβληκα, *criminor, adversor*.

'Ενδιάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *internus*: ab ἐν, et διατίθημι, quod adeas.

'Ενδιαθρύπτεσθαι, *ludificari*, et

'Ενδιαθρύπτω, *per delicias illudo*: ex ἐν, διὰ, et θρύπτω, *frango*, fut. ψω, q. v.

**Ενδιαιτάομαι, *immoror*: ab αἰτάομαι.

**Ενδιαπρέπειν γυμνασίαις πολεμικαῖς, *bellicis tyrociniis se probare, ibi decenter et pulchri agere*.

'Ενδιατρίβω, *immoror*: ex ἐν, διὰ, et τρίβω, *tero*, f. ψω.

'Ενδιατριπτέον, *immorandum*, ejusd. verbale.

'Ενδιδάσκω, *doceo, erudio*, f. ξω, p. ἐνδεδίδαχα.

'Ενδιδόναι, *cedere, remittere*, præs. inf. act. ex ἐν et δίδωμι, *do*.

'Ενδιδυσκόμαι, *induor*, cum. accus. imperf. ἐνδιδυσκόμεν, ου, ετο· est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, *induor*: ab ἐν et δύω.

'Ενδιδύσκω, *induo*. Th. δύω.

'Ενδίδωμι, f. ώσω, p. ἐνδέδωκα, *in manus trado, præbeo: cedo, remitto*. Th. δίδωμι, *do*.

'Ενδίεσαν, *incitabant*, pro ἐνδίησαν, 3. pl. imperf. act. ab ἐνδίην, verbi ἐνδίημι, *immitto*. Alii volunt esse a. 2. act. 3. plur. ex ἐν, διὰ, et ἵημι, *mitto*. Alii imperf. pro ἐνεδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι,) pro διώκω, (ut sit *insecuti sunt*) Th. δίω.

'Ενδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro δίκαιος, *justus*: ab ἐν et δίκη, *jus*.

'Ενδινα, τὰ, *intestina*: ab ἔνδον, *intus*.

'ΕΝΔΙΟΣ, α, ον, *meredianus*. Et ἔνδιον substantivè ponitur pro διατριβῇ· hinc ἐνδιάω, *meridior*.

'Ενδογενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *intus genitus*.

'Ενδοθεν, adv. *ex interiori loco*, et

'Ενδοθι, Poët. *intus, in*: ab ἔνδον, idem.

'Ενδοῖ, *INTUS*, Dor. pro ἔνδον. *intus*.

'Ενδοιάζω, f. ασω, *dubito*: et indè.

'Ενδοιασιμὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἐνδοιαστὸς, *dubius, incertus*, et

'Ενδοιασμὸς, 8, ὁ, et ενδοίασις, εως, ἡ, *dubitatio*: ab εν et δοιάζω, *dubito*, à δοιὴ, *dubium*. Th. δύο.

'Ενδομάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro

'Ενδομάχης, 8, ὁ, *intus* vel *domi pugnans*: ab ἔνδον, *intus*, et μάχομαι, *pugno*.

'Ενδομενία, ας, ἡ, *suppellex*; quæ sunt σκεύη, ἔνδον μένοντα.

'Ενδόμησις, εως, ἡ, *pila, moles erecta ad mœnia fulcienda*; ab inus. ενδομέω, Th. δέμω, *struo*.

**Ενδομυχέω, *intus lateo*.

'Ενδόμυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intestinus*: ex ἔνδον, *intus*, et μυχὸς, *penetrale*.

'ΕΝΔΟΝ, *intus*, adv. et pro εν· hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco*: ἔνδοθι, *intus*.

'Ενδοξάζω, *glorifico*, f. άσω, p. ενδεδόξακα· perf. pass. ενδεδόξασμαι· a. 1. pass. ενεδοξάσθην, ες, η· a. 1. sub. pass. ενδοξασθῶ, a. 1. inf. ενδοξασθῆ-

ναι· ab ἐν et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Ἐνδοξασθῆ, 3. sing. sub. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἔνδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, *nobilis, gloriosus, opinabilis*; ἔνδοξα, τὰ, *res gloriosa*; in compar. ἐνδοξότερος· in superl. ἐνδοξότατος· ab iisd.

Ἐνδόξως, adv. *gloriosè*.

Ἐνδόσιμον, ε, τὸ, *carminis, orationis* vel *cantionis exordium; incitatio, occasio*, et

Ἐνδόσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, *gratuitus*, et

Ἔνδοσις, εως, ἡ, *remissio*: ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐνδόταλος, *intimus*, et

Ἐνδοτάτω, adv. *intimè*, superl. ut

Ἐνδότερος, ε, *interior*, et

Ἐνδοτέρως, adv. *interiùs*, compar. ab ἔνδον, *intus*.

Ἔνδρυον, ε, τὸ, *cor et medulla arboris*, et

Ἔνδρυον, seu -ος, *temo, aratrum*: ex ἐν et δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*.

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *nemorosus*: ab εν et δρυώδης, *quernus*. Th. δρῦς, *quercus*.

ἘΝΔΥΚΕΩΣ, *prompto animo, diligentèr*, Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἔδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM, vestimentum*: ab ενδύω, *induo*, q. v.

Ἔνδυμι, idem quod ενδύω· a. 1. ενέδυν, υς, υ.

Ἐνδυναμόω, *corroboro*, f. ώσω, p. ενδεδυνάμωκα· aor. 1. ενδευνάμωσα. præs. pass. ενδυναμῦμαι, *invalesco*; imperf. pass. ενεδυναμούμην, -ῦμην, όου, ῦ, οετο, -ῦτο· a. 1. pass. ενεδυναμώθην· ex εν et δυναμόω, *roboro*. Th. δύναμαι, *possum*.

Ἐνδυναστεύω, f. εύσω, *auctoritate valeo, primas partes, obtineo*. Ex εν et δυναστεύω, *potentatum obtineo*.

Ἐνδύνω, *irrepo, induco*, f. ενδύσω· a. 2. ενέδυν, -υς, υ· ab εν et δύω, δύνω, et δύμι, *subeo*.

ἘΝΔΥΟ, *celeriter, ocyùs*; quasi duobus momentis.

Ἐνδῦσα, *induta*, a. 2. part. f. g. ab ενδὺς, ύντος, verbi ἔνδυμι. Th. δῦμι, vel δύω, *subeo*.

Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ενδύσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ενδύω, *induo*, q. v.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, *amictus*: ab

Ἐνδυσυχέω, ῶ, f. ήσω, *infelix et miser sum in*. Ex εν et δυσυχέω, *infelix sum*.

Ἐνδύω, (ut et ενδύνω, et ενδύομαι,) *INDUO*, cum dupl. acc f. ύσω· a. 1. ενέδυσα· a. 1 imperat. ἔνδυσον, άτω· perf. ενδέδυκα· perf. pass. ενδέδυμαι, part. ενδεδυμένος, *indutus*; a. 1. m. ενεδυσάμην, ω, ατο· imperat. m. a. 1. ενδύσαι, -άσθω· ab εν et δύω, seu δύνω, *subeo, induo*.

Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi εμβάλλω.

Ἐνεβίβασεν, a. 1. indic. act. verbi εμβιβάζω, *impono*, f. άσω· ab εν et βιβάζω. Th. βαίνω, *incendo*.

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, *graviter interminatus sum*, a. 1. med. verbi εμβριμάομαι, *fremo*. Th. βρίμω, idem.

Ἐνεγγυάομαι, *spondeo*, ab εν et εγγύη, *sponsio*.

Ἐνεγγύησα, *spopondi*, ejusd. a. 1. Ion. pro ενεγγύησα.

Ἔνεγγυς, adv. *propè*. Ex εν et εγγὺς.

Ἐνέγκαι, *tulisse*, a. 1. infin. act. ενέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ενέγκαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ενεγκάσθαι, a. 1. inf. m. ενεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἔνεγκον, a. 2. ind. act. ἐνεγκὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. ab inus. ἐνέγκω.

Ἐνέγκω, *inusitatum thema*, à quo φέρω, mutuatur futurum 2. ἐνεγκῶ, unde aorist. 2. ἤνεγκον; mutuatur inde et aorist. 1 ἤνεγκα.

Ἐνεδίδε, 3. sing. imperf. act. quasi à διδόω. Vide ἐδίδων.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, *insidiæ*; et indè

Ἐνεδρεύω, *insidior*, cum. acc. fut. εύσω, p. ἐνήδρευκα· a. 1. ἐνήδρευσα, imperat. ἐνέδρευσον, -άτω· ab ἐνέδρα, q. ex εν et ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔνεδρον, ε, τὸ, idem ac ἐνέδρα, q. v.

Ἔνεδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inquilinus*. Ab ἐν et ἕδρα, *sedes*.

Ἐνέδυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔνδυμι.

Ἐνέδυσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. indic. act. verbi ἐνδύω, *induo*, q. v.

Ἐνέεικα, ας, ε, pro ἔνεικα, seu ἤνεικα, a. 1. ind. act. verbi ἐνίημι, pro ἐνέγκω, inus. Th. φέρω, *fero*.

Ἐνέηκεν, Poët. et Ion. pro ἐνῆκεν, 3. sing. indic. a. 1. vel. perf. act. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν et ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, *mitto, statuo, induco*.

Ἐνεθεὶς, έντος, *dilutus, infusus*, a. 1. part. pass. ἐνεθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνέηκεν.

Ἐνέθηκα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐντίθημι, *impono*, f. θήσω, p. τέθεικα· a. 2. ἔθην.

Ἐνεθίζω, *insuesco*: ab ἐθίζω.

Ἐνεθυμήθη, *pœnituit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι, q. v.

Ἐνείδω, *inspicio*: ab εἴδω, q. v.

Ἐνείην, præs. opt. ab ἔνειμι, *insum*: quod ab ἐν et εἰμὶ, *sum*: vel. a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto*; facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.

Ἔνεικα, Poët. pro ἕνεκα, *propter*, q. v.

Ἔνεικα, ας, ε, *attuli*, a. 1. indic. act. Poët. pro ἤνεγκα· ενεῖκαι, a. 1. inf. act. sed ενείκαι, 3. sing. a. 1. opt. act. ενείκας, a. 1. part. act. ενείκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ενείκω, inus. pro φέρω, *fero*, f. οἴσω· a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκειε, *intulisset*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ενείκοι, *ferat*, 3. sing. a. 1. sub. ab eod. Th.

Ἐνειλέω, -ῶ, *INVOLVO*, f. ήσω, a. 1. ενείλησα· præt. ενείληκα· ex εν et εἰλέω, *VOLVO*.

Ἐνειλινδέω, ῶ, f. ήσω, *volvo, voluto in*. Ex εν et ειλινδέω, *verso*.

Ἔνειμα, ας, ε, et in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt*, a. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo*, f. νεμῶ, p. νενέμηκα. p. m. νένομα.

Ἔνειμεν, 1. pl. præs. ind. Poët. pro ἔνεσμεν· ab

Ἔνειμι, *insum*, ἔνεσι, et per Apoc. Ion. ἔνι, pro ἐσί, *est*; τὰ ἐνόντα, præs. part. neut. g. pl. num. *quæ penes nos sunt*: ab ἐν et εἰμί, *sum*.

Ἐνεὶς, έντος, *qui misit*, et in f. g. ἐνεῖσα, et in neut. g. ἐνὲν, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι. q. ab ἐν et ἵεμι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἷκα· a. 2. ἥν.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, *immitto*; interdum ab ἐνίω, seu ἐνιῦνύμι. Th. ἕω· perf. pass. εἷμαι.

Ἔνεισι, *insunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμι, *sum*.

Ἐνείχεε, Ion. pro ἐνεῖχε. 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, *in animo habeo*.

Ἐνείχθην, *latus sum*, Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. ind. pass. undè part. a. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, *fero*.

ἘΝΕΚΑ, et ἕνεκεν, et Poët. εἵνεκα, et εἵνεκεν, *propter, causâ*, adv. regit gen. ἕνεκα συ, *tui causâ*; interdum subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς· ἕ ἕνεκα, finem significat; ex quibus ὧνεκα, *quia*, ut τὔνεκα, ex τῦ ἕνεκα, *hujus rei causâ, quapropter*.

Ἐνέκειτο, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι· quod ab ἐν et κεῖμαι, *jaceo*, f. κείσομαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐγκολάπτω, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*, f. ψω· perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, πται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, η, *insitus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, *infero*, f. ίσω, perf. ἐγκεκέντρικα, ab ἐν et κέντρον, *stimulus*. Th. κεντέω, *pungo*.

Ἐνεκίσσων, pro ἐνεκίσσαον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐνεκοπτόμην, *impediebar*, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, *impedio*, f. ψω· a. 1. ἐνέκοψα· p. ἐγκέκοφα· ab ἐν et κόπτω, *scindo*.

Ἐνεκότει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, *odio habeo*. Th. κότος, *ira vetus*.

Ἐνέκοψα, ας, ε, a. 1. indic. act. Vide ἐνεκοπτόμην.

Ἐνέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, *condo, intego*, p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, *referendum*, adj. verbale à φέρω, *fero*; perf. pass. ἐνήνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, *incidi*, et in 3. pl. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

Ἐνελαύνε, *agita*, Pind. Pyth. Od. viii. 11. ab ἐν et ελαύνω.

Ἐνελίπανεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ελλιπαίνω, qu. ab εν et λιπαίνω, *pinguefacio*. Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*.

Ἐνέμετο. Vide in ενέμεντο.

Ἐνεμήθη, a. 1. ind. pass. ab εν et νέμω, *tribuo, pasco*, f. νεμῶ, p. νενέμηκα· a. 1. ἔνειμα.

Ἐνέμοντο, *depascebantur*, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐνεμφύομαι, *innascor*. Th. φύω, *nascor*.

Ἐνενήκοντα, pro εννενήκοντα, *nonaginta*: ex εννέα, *novem*

Ἐνενῦτο, *cogitaret*, Ion. pro ενενόητο, per contr. 3. sing. plusq. p. pass. verbi νοέω. Th. νόος, νῦς, *mens*.

Ἐνένιπε, Attic. redupl. pro ἤνιπε, 3. sing. imperf. act. verbi ενίπτω, idem quod ενέπω, *dico*. Th. ἔπω, idem.

'Ἐνενοῦμεν, *cogitabamus*, 1. plur. imperf. act. verbi ἐννοέω, et

'Ἐνενώκασι, per contr. Ion. pro ἐνενοήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ab ἐν et νοέω, *cogito*. Th. νόος.

'Ἐνενῶντο, *cogitaverant*, pro ἐνενόεντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

'Ἐνεξουσιάζομαι, f. άσομαι, p. ἐνεξουσίασμαι, *mihi potestatem assumo*.

'Ἐνεὸς, ἡ, ὸν, *mutus, surdus, stultus*.

'Ἐνεοττοποιήσατο, 3 sing. a. 1. ind. med. à νεοττοποιέομαι, *pullos excludo*: à νεοττὸς, ȣ, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *facio*.

'Ἐνεοχμεν, *innovavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi νεοχμέω, -ῶ, *innovo*: à νεοχμὸς, *novus*. Th. νέος.

'Ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab ἐμπήγνυμι, *infigo*: ab ἐν et πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*, f. ξω.

'Ἐνέπαιζον, *illudebam*, imperf. act. et

'Ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo*, f. ξω, p. ἐμπέπαιχα· ab ἐν et παίζω.

'Ἐνεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.

'Ἐνέπαξεν, *infixit*. Dor. pro ἐνέπηξε, 3. sing. a. 1. indic. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω.

'Ἐνεπεπορπέατο, Ion. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. plur. plusq. p. pass. verbi ἐμπορπάω, vel πορπέω, *fibulis astringo*. Th. πόρπη, *fibula*.

'Ἐνέπεσον, *ceciderunt*, 3. pl. a. 2. indic. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, *cado*.

'Ἐνεπετάννυες, *extendebas*, 2. sing. imperf. act. verbi ἐμπεταννύω.

'Ἐνεπήγνυτο, 3. sing. imperf. act. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ab ἐν et πήγνυμι, f. ξω, *compingo*. Desinentium in νύω, vel νυμι, tempora formantur à finitis in ω.

'Ἐνεπλήσθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἐμπλήθω, *impleo*, f. σω, p. ἐμπέπληκα· a. 1. ἐνέπλησα· ab ἐν et πλήθω, *repleo*. Th. πλέος.

'Ἐνέπνευσαν, 3 plur. a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro*: ab ἐν et πνέω, *spiro*, f. πνεύσω.

'Ἐνεπνεύσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐμπνέομαι, *respiro, revivisco*: ab iisd.

'Ἐνεπόδιζον, *impediebant*, 3. plur. imperf. act. verbi ἐμποδίζω· ex ἐν et πὸς.

'Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, *facio*.

'Ἐνέποισι, Dor. pro ἐνέπουσι, *dicunt*, *narrant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐνέπω, *dico*.

'Ἐνέπρηθον, *incendebant*, 3. pl. imperf. act. et

'Ἐνέπρησα, ας, ε, *incendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo*, f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro*.

'Ἐνέπτυσα, ας, ε, *inspui*, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. pass. ab ἐμπτύω, *inspuo*, f. ύσω, p. ἐμπέπτυκα· ex ἐν et πτύω, *spuo*.

'Ἐνέπω, *insequor*: ab ἕπω, *sequor*, et

'Ἐνέπω, (et Poët. ἐννέπω,) *dico, narro*, item *calumnior*, et

'Ἐνέπων, *alloquens*, ejusd. præs. part. ab ἐν et ἔπω, *dico*; a. 1. ἔνιπα

'Ἐνεργάζομαι, *facio in, ingenero*: ab ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον.

'Ἐνέργεια, ας, ἡ, *actio, efficacia*, et

'Ἐνεργέω, -ῶ, *operor, intus efficio, ago*, f. ήσω, perf. ἐνήργηκα· præt. pass. ἐνήργημαι· a. 1. ἐνήργησα· imperf pass. ἐνηργεόμην, -ούμην, εο, -ου, έετο, -εῖτο· ab ἐνεργὴς, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

'Ἐνεργῆ, pro ἐνεργέα, acc. sing. ab ἐνεργὴς, q. v.

'Ἐνέργημα, ατος, τὸ, *effectus, operatio, facultas*: a. 1. pers. perf. ind. pass. verbi ἐνεργέω, *operor*, q. v.

'Ἐνεργὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

'Ἐνεργητικὸς, ἡ, ὸν, *activus, a, um*: ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.

'Ἐνεργὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *operator, efficax*; qu. εν ἔργῳ ὢν.

'Ἐνεργῶς, *efficacitèr*, adv. ab ἐνεργὴς, q. v.

'Ἐνερθε, et ἔνερθεν, *infrà*, adv. ab ἐν et ἔρα, ας, ἡ, *terra*

*'Ἐνεροὶ, *mortui, manes*, *INFERI*, dat. pl. Ion. ἐνέροισι· ab iisd. et

'Ἐνέρτερος, *inferior*, per Sync. pro ἐνερότερος, compar. ab ἔνερος, *inferus*

'Ἐνέρχεσθαι, Poët. pro εἰσέρχεσθαι et id. pro εἰσερχέσθαι, *intrare, ingredi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

'Ἐνεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι· ab εν et ἵημι, *mitto*; a. 2. ἧν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνειμι, et per Systol. dici pro ἐνῆσαν.

'Ἐνεσία, ας, ἡ, *consilium*: ab

'Ἐνεσις, εως, ἡ, *immissio*: ab ἐνίημι, *immitto*, quod ex ἐν et ἵημι, *mitto*.

'Ἐνέσαι, per Sync. pro ἐνέσεται, 3. sing. f. 1. ind. ab εἰμὶ, *sum*.

'Ἐνέσακτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐνσάζω, *instillo*, f. ξω. Th. σάζω, *stillo*.

'Ἐνεστεῶτος, Ion. pro ἐνεστῶτος, gen. sing. ab ἐνεστὼς, q. v.

'Ἐνεστησάμην, a. 1. ind. m. verbi ἐνίστημι· ab ἐν et ἵστημι, *sto*, f. στήσω· a. 2. ἔστην.

'Ἐνεστι, *inest*. Th. εἰμὶ.

'Ἐνεστὼς, ῶτος, ὁ ξ τὸ, *præsens*: dat. sing. ἐνεστῶτι, p. part. per Crasin pro ἐνεστηκὼς· ab ἐν et ἵστημι, *sto*, f. στήσω· a. 2. ἔστην.

'Ἐνετειλάμην, ω, ατο, a. 1. indic. med. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, cum dativo, f. ἐντελοῦμαι, p. m. ἐντέταλκα· ab ἐν et τέλλω, pro προστάσσω.

'Ἐνέτη, ης, ἡ, *fibula*: ab ἐνίημι, *injicio*; ab ἐν et ἵημι, *mitto*.

'Ἐνετία, ας, ἡ, propr. nomen urbis, *VENETIA*.

*'Ἐντορνεύω, εύσω, *rotundo*: ab ἐν et τορνεύω.

'Ἐνετὸς, ȣ, ὁ, *VENETUS*.

'Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor*: ab ἐν et τυγχάνω, fut. τεύξομαι, *sum*; a. 2. ἔτυχον.

'Ἐνετύλιξε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐντυλίσσω, *involvo*, f. ξω, p. ἐντετύλιχα· ab ἐν et τυλίσσω, *in modum culcitræ convolvo*, quod à τύλη, *culcitra*. Th. τύλος, *callus*.

'Ἐνέτυχον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui, interpello*, fut. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *sum*.

'Ἐνεύδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire*, præs. inf. act. ab ἐν et εὕδω, f. ήσω, *dormio*.

'Ἐνευλογέω, *benedico*, f. ήσω, perf. ἐνευλόγηκα, fut. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι· ex ἐν et εὐλογέω. Th. λέγω, *dico*.

'Ἐνεῦσαν, *natârunt*, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

'Ἐνεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ἐνεφανίσθην, et in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo, indico, ostendo*, f. ίσω· a. 1. ἐνεφάνισα· imperat. ἐμφάνισον, άτω· a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

'Ἐνεφορεῖτο, *satiabatur*, 3. sing. imperf. pass verbi ἐμφορέομαι, *repleor*: quod ab ἐμφορέω, *importo*. Th. φέρω, *fero*.

'Ἐνέφραξαν, *obstruxerunt*, 3 pl. a. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo*, fut. ξω.

'Ἐνέφυν, υς, υ, a. 2. et part. ἐμφὺς, *inhærens*: ab ἔμφυμι, *adhæreo*. Th. φύω.

'Ἐνεφύσησα, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi ἐμφυσάω, *afflo*, fut. ήσω, perf. ἐμπεφύσηκα· ab ἐν et φυσάω, *flo*.

'Ἐνεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirat. *propter, gratiâ*.

'Ἐνεχάραττον, ες, ε, *insculpebam*, imperf. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, *sculpo*.

'Ἐνέχεα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo*; ex ἐν et χέω, *fundo*, f. χέσω, et χεύσω· a. 1. ἔχευσα, et ἔχεα.

'Ἐνεχείρει, 3 sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *molior*, fut. ήσω· a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε· ab ἐν et χεὶρ, *manus*.

'Ἐνέχεσθαι, *detineri, implicari*: ab ἐν et ἔχω.

'Ἐνεχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω· a. 1. ἤνεγκα· a. 1. pass. ἠνέχθην· a. 1. imperat. ἐνέχθητι, in opt. ἐνεχθείην, et in sub. ἐνεχθῶ.

'Ἐνεχθῆναι, aor. 1. infin. pass. ejusd.

'Ἐνέχραε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγχράω, *infligo*: ab ἐν et χράω, *commodo*.

'Ἐνεχυράζω, f. άσω, *pigneror, pignora capio, loco pignoris accipio*, vel *aufero*: *oppignero*: ab ἐνέχυρον, *pignus*, q. v.

'Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, *pignus, oppigneratum*, et

'Ἐνεχυρασμὸς, ȣ, ὁ, *pigneratio, pignus*: à perf. pass. anteced. verbi

'Ἐνέχυρον, ȣ, τὸ, *pignus, arrhabo*, q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἐχυρὸς, *tutus*.

'Ἐνέχω, *immineo, insto*, cum dat. f. ἐνέξω· imperf. ἐνεῖχον, ες, ε· præs. pass. ἐνέχομαι. *teneor, implicor, obstringor, obnoxius sum*: ab ἐν et ἔχω.

*'Ἐνέωρος, *suspensus, animi dubius*.

'Ἐνη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος, ȣ, seu ἕνος, vel ἔνιος, ȣ, ὁ, *annus*.

'Ἐνηβητήριον, ȣ, τὸ, *locus amœnus in quo juvenes voluptatibus indulgent*: ex ἐν et ἡβητήριον, *locus amœnus*. Th. ἥβη, *pubes*.

'Ἐνήδρευον, *insidias collocabam*, imperf. verbi ἐνεδρεύω, *insidior*.

'Ἐνήεια, ας, ἡ, *benignitas, mansuetudo*: ab ἐνηὴς.

'Ἐνῆεν, Poët. pro ἐνῆν, *inerat*, imperf. ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Ἐνέος, *placidæ*, gen. sing. ab

'Ἐνηὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *benignus, placidus, mitis*: ab ἐῢς, ἐῢος, *bonus*.

'Ἐνηθῆναι, *immissum esse*, a. 1. inf. pass. ab ἐνήθην, a. 1. pass. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν et ἵημι, *mitto*.

'Ἐνῆκα, ας, ε, *immisi*, a. 1. indic. act. ejusd.

'Ἐνήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part. ab ἐνῆμαι qu. ex ἐν et ἧμαι, *sedeo*.

*'Ἐνημερεύων, *pluribus inhians*.

'Ἐνημμένος, η, ον, *alligatus, annexus*;

item *indutas*, part. perf. pass. ab ἐ-νάπτομαι. Th. ἅπτω, *necto*.

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *insum*: ab ἐν et εἰμί, *sum*.

Ἐνήνοθα, *florui*, p. m. verbi ἐναν-θέω ex ἐν et ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω· p. m. ἤνθα, et inserto ο, ἤνοθα. Th. ἄν-θος, εος, τὸ, *flos*.

Ἐνήνοχα, *tuli*, perf. med. Att. verbi φέρω, *fero*, fut. οἴσω· a. 1. ἤνεγ-κα· p. med. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, *interfecit*, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐναίρω, *occido*, fut. αρῶ· a. 1. ἔνηρα· ab ἐν et αἴρω, *tollo*.

Ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi*, *inchoavi*, a. 1. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχή, *initium*.

Ἔνησα, *nevi*, a. 1. ind. act. à νέω, *neo*, f. νήσω, p. νένηκα.

Ἐνῆσαν, *inerant*, 3. plur. imperf. verbi ἔνειμι, *insum*; imperf. ἐνῆν. Th. εἰμί, *sum*.

Ἐνήσειν, *jaculatum esse*, fut. inf. ab ἐνίημι, fut. ἐνήσω· ab ἐν et ἵημι, *mitto*.

Ἐνηχέω, -ῶ, *insono*, *inculco*, et pass. ἐνηχοῦμαι, *doceor*: ab

Ἔνηχος, ου, ὁ ἡ, *sonans*, *sonorus*: ab ἐν et ἦχος, *sonus*.

Ἔνθ', pro ἔνθα, *hic*, *illic*, et Dor. ἔνθε, pro ἦλθε, Att. pro ἦλθε, *venit*.

ΕΝΘΑ, adv. *hic*, *ibi*, *illic*, *ubi*, *tum*; ἐνταῦθα, idem; ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hic*, *illic*.

Ἐνθαδὶ, et Att. ἐνθαδί, *hic*, *huc*, *illic*, et

Ἐνθάκεν, *tunc*, *ibi*, et

Ἐνθάλπω, *foveo*. Th. θάλπω, f. ψω, idem.

Ἔνθαπερ, *ubi*: ab ἔνθα.

Ἐνθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hic*, *tunc*, q. v.

Ἐνθεάζειν, *divino spiritu afflatum esse*: ab ἔνθεος, *in quo Deus est*. Th. θεός, *Deus*.

Ἔνθεμα, ατος, τὸ, *insitum*, et

Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. et Dor. pro ἐνθεῖναι, *inserere*, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. med. ab ἐν et τίθημι, *pono*, fut. θήσω· aor. 2. ἔθην.

Ἔνθεν, ἔνθενδε, et ἐντεῦθεν, *hinc*, *illinc*, adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic*, *illic*.

Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο, seu ἐνέθου, *imposuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, *concipio*: ab ἐν et τίθημι, *pono*.

Ἔνθεος, ου, ὁ ἡ, *numine afflatus*, *divinus*: ab ἐν et θεός.

Ἔνθες, *impone*, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, *impono*; a. 2. ἐνέθην.

Ἔνθεσις, εως, ἡ, *impositio manuum*; et

Ἔνθετος, ου, ὁ, *insitus*: ab ἐντίθημι.

Ἐνθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, *illinc*.

Ἔνθῃς, Dor. pro ἔλθῃς, *veneris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, *venio*. Sic ἔνθοι, Ion. pro ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

Ἐνθορέω, *insilio*: ab ἐν et θορέω, seu θορέω, *salio*.

Ἔνθορον, *insilui*, pro ἐνέθορον, a. 2. ejusd. act.

Ἔνθου, vel pro ἐνέθου, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνεθέμην, vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν et τίθημι, *pono*.

Ἔνθους, per contract. pro ἔνθεος.

Ἐνθουσιάζω, seu άω, f. άσω, p. ακα, *fanatico*, seu *divino furore agor*, *numine afflor*: ab ἔνθους.

Ἐνθουσιασμός, ῦ, ὁ, et ἐνθουσίασις, εως, ἡ, *fanaticus*, seu *divinus afflatus*. Angl. ENTHUSIASM; et

Ἐνθουσιαστής, ῦ, ὁ, *numine afflatus*, *fanaticus*. Angl. ENTHUSIAST: et

Ἐνθουσιαστικός, ὁ ἡ, *numine afflatus*, *fanaticus*; item activè *furore corripiens*: à perf. pass. anteced. verbi. Angl. ENTHUSIASTIC.

Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem: ab ἔνθους. Th. θεός.

Ἐνθρέψασθαι, *inserere*, a. 1. inf. m. ἐνθρέψατο, 3. sing. a. 1. m. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, *alo*, f. θρέψω, a. 2. ἔτραφον, præt. m. τέτροφα.

Ἐνθρονίζω, *in throno loco*; et -ίζομαι, *in throno sedeo*: ἐνεθρονίσθην, a. 1. pass. ab ἐν et θρόνος, quod à θράω, *sedeo*.

Ἐνθρύπτω, f. ψω, *imminuo*, *intero*; a. 1. act. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω.

Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, *cogito*, *mente agito et verso*, f. ήσομαι, p. ἐντεθύμημαι, a. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η, ab ἐν θυμὸς, *qui est animo præsenti*. Th. θυμός, *animus*.

Ἐνθυμηθῆναι, a. 1. ind. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub pass. à præced.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, *cogitatio*, *conceptus animi*, *sensum*: *ENTHYMEMA*, syllogismus; et

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio*, *commentatio*: à perf. pass. ejusd.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, *cogitatio*; et

Ἐνθύμιον, ου, τὸ, idem, *et id quod in animo versatur*; et

Ἐνθύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in animo est*, *et de quo cogitamus*; et

Ἐνθυμόομαι, *irascor*: ab ἐνθυμόω.

Ἔνθυμος, ου, ὁ ἡ, *qui est animo præsenti* (cui ἄθυμος oppon.) ab ἐν et θυμός, *animus*.

Ἐνθυμόω, *ad iram provoco*.

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, p. ἐντεθυσίακα, *sacrifico*; ab ἐν et θυσιάζω. Th. θύω.

Ἔνθω, *veniam*, Dor. pro ἔλθω, a. 2 sub. act. Sic ἐνθών, *veniens*, Dor. pro ἐλθών, *profectus*, a. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, *venio*; f. ἐλεύσομαι.

Ἐνθωράκιος, *thorace indutus*, *loricatus*. Th. θώραξ, *lorica*.

Ἔνι, per Apoc. Ion. pro ἔνεστι, *licet*, vel pro ἔνεισι, *insunt*: ab ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμί, *sum*.

Ἐνί, *in*, Poët. pro ἐν.

Ἑνί, *uni*, dat. sing. ab εἷς, μία, ἕν, *unus*, *a*, *um*.

Ἐνιαύσια, adv. *quotannis*; et

Ἐνιαυσιαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *anniculus*, *anniversarius*; et

Ἐνιαύσιος, ου, ὁ ἡ, *annuus*, *anniversarius*: ab

ΕΝΙΑΥΤΟΣ, ῦ, ὁ, *annus*, q. d. ἀπὸ, τῦ ἐν ἑαυτῷ εἶναι, indè ἐνιαυτίζω, *annum alicubi ago*.

Ἐνιαχῆ, adv. *nonnullis in locis*, aut *partibus*, id. q.

Ἐνιαχῦ, adv. *alicubi*. Th. ἔνιοι, *aliqui*.

Ἐνιδεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐνείδω, Th. εἴδω, *video*.

Ἔνιδρις, υος, ἡ, *lutra*; credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aquâ vivat.

Ἐνιδών, a. 2. part. act. verbi ἐνείδω. Th. εἴδω.

Ἐνίει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίημι, tanq. ab ἐνιέω. Th. ἵημι, *mitto*, vel ἴω.

Ἐνίει, *iniit*, 3. sing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἔνειμι· ab ἐν et εἶμι, *eo*.

Ἐνιέναι, præs. inf. ut et ἐνιεὶς, præs. part. et

Ἐνίετε, *immittite*, 2. pl. imperat. præs. ab ἐνίεθι, ἐνίετω· ab

Ἐνίημι, *immitto*, *injicio*. Th. ἵημι vel ἴω, *mitto*; imperf. ἵην, a. 2. ἧν.

Ἐνίκα, pro ἐνίκαε, *vincebat*, 3. sing. imperf. act. et in 3. pl. ἐνίκων, pro ἐνίκαον, verbi νικάω, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα.

Ἐνικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, Poët. et Ion. a. 2. imperat. m. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Ἐνικλάω, *infringo*: ab ἐνὶ Poët. pro ἐν et κλάω, *frango*.

Ἐνικμος, ου, ὁ ἡ, *humidus*. Th. ἰκμάς, *humor*.

Ἐνικνέομαι, οῦμαι, *intro*, *penetro*: ab ἱκνέομαι.

Ἑνικός, ῦ, *singularis*; et

Ἑνικῶς, adv. *singulariter*. Th. εἷς, *unus*.

ΕΝΙΟΙ, ιαι, ια, *aliqui*, *nonnulli*: quasi ἔνι οἳ, *sunt qui*. Hinc

Ἐνίοτε, *interdum*: et ἐνιαχῦ, *alicubi*: ab eod.

Ἐνιπά, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Ἐνιπή, ῆς, ἡ, *increpatio*: ab ἐνίπτω, *objurgo*: quod ab ἐν et ἔπω, *dico*.

Ἐνιπρήθω, Poët. pro ἐμπρήθω, f. σω, *inuro*. Th. πρήθω, *uro*.

Ἐνίπτω, f. ψω, *dico*, *objurgo*: ab ἐν et ἔπω, *dico*; et pro ἐνέπω, *indico*, *declaro*.

Ἐνισκίμπτω, *innitor*, *incumbo*; pro ἐνσκίμπτω, Poët. Th. σκίμπτω, *nitor*, *incumbo*.

Ἐνισπέω, ῶ, f. ήσω, *dico*. Ex ἐνὶ pro ἐν, et ἔπω, *dico*.

Ἐνίσπω, *dico*, *enarro*; *increpo*, *objurgo*.

Ἐνισσέμεν, *terrere*, inf. præs. act. Dor. pro

Ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, *dico*.

Ἐνίσσω, *verbis asperis incesso*, *objurgo*, *injuria adficio*. Ab ἐνίπτω.

Ἐνιστᾶνται, *sustineant*, 3. pl. præs. ind. pass. ab

Ἐνίστημι, *insto*, *impendo*, *immineo*: f. ἐνστήσω, p. ἐνέστηκα, perf. part. ἐνεστηκώς, ότος, et per Crasin. ἐνεστώς, ῶτος, et in f. g. ἐνεστῶσα, et in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præsentia*; a. 2. act. ἐνέστην, f. 1. m. ἐνστήσομαι, ab ἐν et ἵστημι, *sto*.

Ἐνισχεῖν, Ion. pro κατέχειν, *impedire*: ex ἴσχω, pro ἔχω, *teneo*.

Ἐνισχυρίζομαι, f. ίσομαι, p. ἐνισχυρίσμαι, *insto*, *causæ fiduciam in hac colloco*.

Ἐνισχύω, *corroboro*; f. ύσω, p. ἐνίσχυκα, a. 1. ἐνίσχυσα· ab ἐν et ἰσχύω, *possum*. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.

Ἐννάετες, et ἐννάετες, adv. *per novem annos*: ab ἐνναετής, q. v.

Ἐνναετηρίς, ίδος, ἡ, *novem anni*, *novennium*. Item *festum* quod novo quoque anno celebratur, et

Ἐνναέτηρος, ου, (ἐνναετήρω, dual. num.) *novennis*; et

Ἐνναετής, έος, ὁ ἡ, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐνναίρειν, præs. inf. Poët. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, *occido*.

Ἐνναίω, inhabito. Th. ναίω.

Ἐννακόσιοι, αι, α, nongenti; et

Ἐννακοσιαστὸς, η, ον, nongentesimus: ab ἐννέα et κόσοι· vide infrà ἐννενήκοντα.

Ἐνάτη, nonæ, dat. sing. f. g. ab

Ἔνατος, η, ον, nonus, a, um: ab

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, NOVEM: ἄκλιτον.

Ἐννεάβοιος, ε, ὁ ἢ ἡ, novem boum, seu ejus nominis nummûm pretium valens: à βοῦς, bos, et ἐννέα, novem.

Ἐννεακαίδεκα, indecl. novemdecim.

*Ἐννεακαιδεκαετηρὶς, novemdecennalis circuli tabula, à Metone, celeberrimo Atheniensium mathematico, inventa.

Ἐννεακαιδέκατος, ὁ, decimus nonus.

*Ἐννεακλίνος, scil. οἶκος, ab ἐννέα et κλίνη, cœnaculum novem lectorum.

Ἐννεάνυχες et ἐννάνυχες, adv. per novem noctes: ab ἐννέα, novem, et νὺξ, nox.

*Ἐννεάστεγον κατασκεύασμα, structura novem contignationum.

Ἐννεάφωνος, ὁ ἢ ἡ, novem voces habens. Epithet. fistulæ: ex ἐννέα, novem: et φωνὴ, vox.

Ἐννεάχιλοι, pro Ἐννεασχίλιοι, αι, α, novem millia: ex ἐννέα et χίλιοι, mille.

Ἐννενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, novem, et -ήκοντα, vel -άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in linguâ Latinâ -ginta. Sic κόσιοι, est terminatio eorum quæ crescunt per centum, &c.

Ἐννεὸς, η, ον, attonitus, mutus, q. ἄναυος, ex ἐν et αὔω, clamo, in quo vox præ metu et stupore suppressa.

Ἔννεπε, dixit, 3. sing. a. 2. Poët. et Ion. pro ἔνεπε. Sic ἐννέπετε, dicite, Poët. pro ἐνέπετε, 2. pl. præs. imperat. ab ἐνέπω· ab ἐν et ἔπω, dico; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Ἐννέπουσα, ας, ἁ, Dor. et Poët. pro ἐνέπουσα, ης, ἡ, locuta, ejusd. a. 2. part.

Ἐννεσία, ας, ἡ, consilium: ab ἔννεσις, immissio, quod ab ἐνίημι, immitto Th. ἵημι, mitto.

Ἐννεσίῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. et Poët. pro ἐνεσίαις.

Ἐννεύω, INNUO, nutu significo; imperf. ἐνένευον, f. ἐννεύσω, p. ἐννένευκα, a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, innuo.

Ἐννέωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, novennis: ab ἐννέα, novem, et ὥρα, ας, ἡ, annus, hora.

Ἔννη, seu ἔνη, pro ἔνη, vetus, scil. ἡμέρα, dies, Th. ἔνος seu ἔνος, annus.

Ἐννῆμαρ, adv. per novem dies, ab ἐννέα, novem, et ἦμαρ, τὸ, dies, Poët. pro ἡμέρα.

Ἔννηφιν, in perendinum diem, perendiè, perendino die: ab ἔννη· φιν est Paragoge Poët.

Ἐννοέομαι, ῦμαι, et Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, mente concipio, cogito, recordor: ab ἔννοος.

Ἐννόημα, ατος, τὸ, notio, mentis conceptus.

Ἐννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, sensi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio: ab ἔννοος, cordatus: q. ab eod. Th.

Ἔννομα, legitimè; adv. et

Ἔννομος, ε, ὁ ἢ ἡ, legitimus, subjectus legi: ab ἐν et νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo; p. m νένομα.

Ἔννοος et ἔννους, ὁ ἢ ἡ, mentis compos, sapiens, prudens: ab ἐν et νόος, νοῦς, mens.

Ἐννόσαιμεν, Dor. pro ἐννόσαι, a. 1. inf. verbi ἐννόθω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνόθω.

Ἐννοσσεύω, f. εύσω, p. ἐνενόσσευκα, nidifico.

Ἐννοσίγαιος, ε, ὁ, Neptuni Epithet. terræ quassator: ab ἐνόω, moveo: (quod ab ἕν, ἑνὸς, unus) et γαῖα, terra.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. et Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, moveo, et τὴν δᾶν, pro γῆν, terram.

*Ἐννοσσεύω, pullos gigno.

Ἕννυτο, 3. sing. imperf. ab ἕννυμαι. Vide in ἐννύω, induo.

Ἔννυχον, vel -υχιον, adv. noctu, multa nocte: ab

Ἔννυχος, η, ον, seu ἐννύχιος, -ε, nocturnus, a, um: ab ἐν et νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἐννυχώτερον, maturius: compar. ab ἔννυχον.

Ἐννύω, et ἕννυμι, induo. Th. ἕω, idem.

Ἐννώ, ferè Bellona affertur. Sed scribitur potius uno ν.

Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. act. verbi ἐννοέω, mente concipio: ab ἐν et νόος, νοῦς, ὁ.

Ἐνόησα, ας, ε, cognovi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito; f. 1. ήσω, ab eod. Th.

Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id est, motio, agitatio. Hesych. ἐνοσίμεν, ἐκπλήττειν.

*Ἐνοικειῦν, familiarem reddere, instillare.

Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, familiarem reddo: ab ἐν et οἶκος, domus.

Ἐνοικέω, inhabito: f. ήσω, p. ἐνῴκηκα, a. 1. ἐνῴκησα, præs. part. ἐνοικέων, -ῶν, έουσα, ῦσα, έον, -ῦν, ab ἐν et οἰκέω, habito. Th. οἶκος.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio: à p. pass. superioris verbi.

Ἐνοικίζω, f. ίσω, a. 1. ενῴκισα, a. 1. imperat. ενοίκισον, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio: ab ἐν et οἰκίζω. Th. οἶκος.

Ἔνοικος, ε, ὁ ἢ ἡ, incola, inquilinus, domesticus: ab eod. Th.

Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, existimo; f. ίσω, p. νενόμικα, q. à νόμος, lex.

Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine sum alicujus, conversor: ab ἐν et ὅμιλος, cœtus, turba.

Ἐνωμίλησε, usus consuetudine; ejusd. 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐνὸν, quum liceat, quod inest; et

Ἐνόντα, τὰ, quæ penes vos sunt; ubi Ellipsis præp. κατὰ· præs. part. ab ἔνειμι, insum, quod vide.

*Ἐνῦσαν, 2. Reg. xx. 11. pro ἐνῦν, 3. pl. imp. act. cogitabant: ab ἐνοέω.

Ἐνόπη, ης, η, Enope, nom. propr.

Ἐνοπή, ης, η, clamor; ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω.

Ἐνοπλίζομαι, armis, ornor.

Ἐνοπλίζω, armo. Vid. ἐνοπλισθῶμεν.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati: ab ἐν et ὅπλον, arma.

Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, armis ornor; ab ἐν et ὅπλον, arma.

Ἔνοπλος, η, ον, armatus: vide ἐνόπλιοι.

Ἐνορᾷν, pro ἐνοράειν, inspicere, animadvertere, præs. inf. act. ex ἐν et ὁράω, video.

Ἐνόρμιος λόγος, verbum jurejurando firmatum.

Ἐνόρμιος, Poët. pro Ἔνορκος, ε, ὁ ἢ ἡ, juratus, jurejurando obstrictus, vel comprobatus: ab ἐν et ὅρκος, jusjurandum.

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ενόρχης, idem quod ἔνορχος, quod vide.

Ἐνορχίων, gen. pl. Ion pro ἐνορχῶν, ab

Ἐνόρχης, ε, ὁ, ἔνορχος, ε, ὁ, et ἔνορχις, εος, ὁ, testiculos habens, mas: ab ἐν et ὄρχις, εως, ὁ, testiculus.

ΕΝΟΣ, et ἔνος, vel ἔνιος, seu ἔννος, ε, ὁ, ANNUS: hinc

Ἔνος, η, ον, annuus: ἔνη ἢ νέα, ultima dies mensis lunaris: q. vetus et nova.

Ἐνόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, ægroto; f. ήσω, p. νενόσηκα. Th. νόσος, morbus.

Ἔνοσις, εως, ἡ, motus: ab ενόθω, moveo.

Ἐνοσίχθων, terræ quassator: Neptuni Epithet. quod ab ενόθω, quatio, et χθων, terra.

Ἐνόσυν, pro ενόσεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, ægroto. Th. νόσος, morbus.

Ἐνοσφίσθησαν, separati sunt: 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω, p. νενόσφικα. Th. νόσφι, seorsim.

Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas: ab ἕις, ἑνὸς, unus.

Ἐνοχλέω, -ῶ, turbo, molestus sum: f. ήσω, p. ἠνώχληκα, ab ἐν et ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, turba.

Ἐνοχλῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

Ἔνοχος, ε, ὁ ἢ ἡ, obstrictus, obnoxius, reus: ab ἐνέχομαι, obstringor: ex ἐν et ἔχω, habeo.

*Ἔνοχος, vel cum genit, vel cum dat. notat reatum criminis, et reatum pœnæ. Deut. xix. 10. αἵματι ἔνοχος, et Marc. xiv. 64. εἶναι ἔνοχον θανάτου, subaudito ἐπί.

Ἑνόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἥνωκα, quasi unio aduno. Ab εἷς, ἑνὸς, unus.

Ἐνσείω, f. είσω, p. ἐνσέσεικα, incutio, traho, ab ἐν et σείω, quatio.

Ἐνσημαίνω, f. ανῶ, significo, exprimo, imprimo: ab ἐν et σημαίνω. Th. σῆμα, signum.

Ἐνσιτέομαι, convivia agito: ex ἐν et σιτέομαι.

Ἐνσκήπτω, ingruo, irruo: de fulmine propriè. Th. σκήπτω, cado, ruo; f. ψω.

Ἐνσπελεύομαι, f. εύσομαι, laqueis capio.

*Ἐνστάζω, instillo. Th. στάζω, stillo.

Ἔνστασις, εως, ἡ, exordium et auspicatio rei institutæ, instantia litis et causæ, institutum: item figura Oratoria: et

Ἐνστάτης, ε, ὁ, qui in viâ obsistit, adversarius: et

Ἐνστατικὸς, η, ον, instans et urgens: ab ἐνίσταμαι, insto. Th. ἵστημι.

Ἐνστέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, induere, vestire. Th. στέλλω, amicio, orno.

'Ενςρέφομαι, η, εἶαι, *invertor*: f. ψομαι, ex ἐν et ςρέφω, *verto*: f. ψω, a. 2. ἔςραφον.

'Ενσχερῷ, vide σχερῷ. Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, prope*.

'Ενταχεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐντήκω, *liquefactum instillo*: ex ἐν et τήκω, Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω.

'Ενταλθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, *faciendum injungo*: p. pass. ἐντέταλμαι, p. m. ἐντέτολα, ab ἐν et τέλλω, *mando*.

'Εντάλμα, ατ☉, τὸ, *mandatum*: ab ἐντέλλω. Vide præced.

'Εντανύειν, *intendere*: ex ἐν et τανύω, idem quod. Th. τείνω, *tendo*.

'Εντασις, εως, ἡ, *intentio, contentio, productio*: et

'Εντατὸς, η, ον, *intentus*: et

'Εντατικὸς, η, ον, *intendendi vim habens*: omnia ab ἐντείνω. Th. τείνω, *tendo*.

'Ενταῦθα et ἐνταῦθοι, *hic, illic, huc, eò*. Th. ἔνθα, *hic, ibi*.

'Ενταφεὶς, ἐντ☉, *sepultus*: a. 2. pass. ab ἐνθάπτω, idem quod.

'Ενταφιάζω, *funero, ad sepulturam corpus compono*: f. άσω, p. ἐντεταφίακα, p. pass. ἐντεταφίασμαι· ex ἐν et ταφὴ, *sepultura*. Th. θάπτω, *sepelio*.

'Ενταφιάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

'Ενταφιασμὸς, ȣ, ὁ, *funeratio*: à perf. pass. verbi ἐνταφιάζω.

'Ενταφιον, ȣ, τὸ, *sepultorium linteum, exequiæ*: ab

'Ενταφιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *sepulchralis, funebris*: ab ἐν et τάφη, *sepultura*, quod à θάπτω, *sepelio*.

'Εντε', pro

'ENTEA, et per contract. ἔντη, ων, τὰ, *arma, vasa, convivialia*.

'Εντειλάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*.

'Εντείνω, f. ενῶ, p. ἐντέτακα, *INTENDO, cædo, fero*. Th. τείνω, *tendo*.

'Εντειχίδιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui muris se continet, qui muris inclusus est*. Ab ἐντείχιος.

'Εντελεῖται, 3. sing. f. 2. ind. m. ἐντελοῦμαι· vide ἐντέλλομαι.

'Εντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus*: ab

'Εντελεχὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *perfectus, assiduus*: vide in ἐντελέχεια.

'Εντελὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *absolutus, perfectus*: à τέλος, εος, τὸ, *perfectio*.

'Εντέλλομαι, *mando, jubeo*: cum dat. f. 1. m. ἐντελοῦμαι, perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐνετειλάμην, ω, ατο, p. m. ἐντέτολα, ab ἐν et τέλλω, *sum, fio, mando*.

'Εντενὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *intentus, contentus*: et

'Εντενίζω, f. σω, *oculos figo*: ab ἐν et τείνω, *tendo*.

'Εντερον, ȣ, τὸ, *intestinum*: ab ἐντὸς.

'Εντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη τὰ, *arma*.

'Εντεσιεργὸς, Epithet, est mulorum, *subjugalis*: fortè ab εἴργω, *arceo*, et ἔντεα, τὰ, *arma*.

'Εντεσιυργὸς, ȣ, ὁ, *armorum opifex*: ab ἔντεα, *arma*, et ἔργον, *opus*.

'Εντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*: f. ἐντελοῦμαι, p. ἐντέταλμαι, σαι, ται· ex ἐν et τέλλω, *mando*.

'Εντεταμένος, η, ον, *intentus, a, um*; p. pass. verbi ἐντείνω, *intendo*. Vide ἐντέταται.

'Εντεταμένως, adv. *vehementer*: deriv. ab ἐντεταμένος, q. v.

'Εντέταται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντείνω, q. v.

'Εντετύχηκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor, invenio*: ab ἐν et τυγχάνω, *sum*: f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

'Εντεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. loci. Th. ἔνθα, *hic, illic*.

'Εντευξις, εως, ἡ, *interpellatio, preces*: in nom. pl. ἐντεύξεις; ab ἐντυγχάνω, *intercedo*. Th. τυγχάω, *sum*.

'Εντεχνος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *peritus, artificialis*. Th. τέχνη, *ars*.

'Εντήκω, f. ξω, *illiquefacio, instillo, imprimo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

'Εντὶ, *sunt*: Dor. pro εἰσὶ, et ἐςὶ, ab εἰμὶ, *sum*.

'Εντίθημι, et ἐντίθεμαι, *impono, insero, recondo*. Th. τίθημι.

'Εντιμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *pretiosus, honoratus*: compar. ἐντιμότερος, *dignior*: ab ἐν et τιμὴ, *honor, pretium*. Th. τίω, *honoro*.

'Εντίμως, adv. *honorificè*.

'Εντο, *miserunt*: 3. pl. ab ἵεμην, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 2. ἧν.

'Εντολὴ, ῆς, ἡ, *mandatum*: ab ἐντέλλομαι, *mandatum impono*: p. m. ἐντέτολα; ab ἐν et τέλλω, *mando*.

'Εντομα, ων, τὰ, *insecta*; tum *incisiones victimæ*. ex ἐν et τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

*'Εντομὴ, *fauces, angustiæ loci*. Et

'Εντομὶς, ίδος, *incisio*: ab eod.

'Εντομος, ὁ ξ ἡ, *exsectus, castratus*: ab eod.

'Εντονος, ὁ ξ ἡ, *intentus, acer, vehemens*: ex ἐν et τείνω, *tendo*: p. m. τέτονα.

'Εντόπιος, α, ὁ ξ ἡ, *inquilinus*: ejus loci incola q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

'ΕΝΤΟ'Σ, *INTUS, intra*: adv. hinc

'Εντοσθε, et ἐντοσθι, pro eod.

'Εντραπείην, a. 2. opt. pass. ab ἐντρέπομαι, q. v.

'Εντράπελος, ἡ, ὀν, *illiberalis, turpis, quod quilibet adversari debet*. Vide τραπελός. Th. τρέπω.

'Εντραπῇ, *erubescat*: 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντράπηθι, a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, η, εται, f. 2. pass. ejusd. verbi.

'Εντρέπε, *revertere*: præs. imperat. act. Vide ἐντρέπω.

'Εντρέπομαι, *revereor, erubesco, curo*: f. m. ἔψομαι, p. ἐντέτροπα, imperf. ἐνετρεπόμην, ȣ, ετο, a. 2. pass ἐνετράπην, *erubui*: a. 2. sub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. ἐντραπήσομαι, passivè *mutor, flector*: ab

'Εντρέπω, *pudore afficio*: quasi facio, ut quis faciem avertat; f. ἐντρέψω, p. ἐντέτρεφα, a. 2. ἐνέτραπον· ab ἐν et τρέπω, *verto*.

'Εντρέφω, *enutrio*: f. ἐνθρέψω, p. ἐντέθρεφα, præs. pass. ἐντρέφομαι· ab ἐν et τρέφω, *alo*: f. ψω, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

'Εντρέχεια, ας, ἡ, *discursus, diligentia, industria*, ab

'Εντρεχὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *solers, diligens*, ab

'Εντρέχω, *incurro, convenio, quadro, inhæreo*: ab ἐν et τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

'Εντρίβω, f. ψω, p. ιφα, *intero, infrico*; et Metaph. *infligo, incutio, impingo*. Th. τρίβω, *tero*.

'Εντριτος, et -ὸν, *triplex*: ab ἐν et τρίτος, *tertius*: et

'Εντριτος, substant. *mediator inter duos*: Gl. Phil. *sequester*, μεσίτης.

'Εντρόμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *tremefactus*: ex ἐν et τρόμος, *tremor*: à τρέμω, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, *tremo*.

'Εντροπαλίζω, *respecto, reflectens inter eundum*: à τροπαλίζω.

'Εντροπὴ, ῆς, ἡ, *verecundia, pudor*: à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, q. v.

'Εντροφος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *innutritus*: ab ἐντρέφω, q. v.

'Εντρυφάω, -ῶ, *oblecto me, luxuriosè utor, ludificor*: f. ήσω, p. ἐντετρύφηκα, ab ἐν et τρυφὴ, *mollities*. Th. θρύπτω, *frango*.

'Εντρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ, oblectamentum*.

'Εντυγχάνω, *occurro alicui, adeo aliquem precandi causâ, interpello, nanciscor*: f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον· ab ἐν et τυγχάνω, *sum*.

'Εντυε, *parabat*: Ion. pro ἤντυε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐντύω, *armo, instruo*: ab ἔντεα, τὰ, *arma*.

'Εντυλίσσω, *involvo*; f. ίσω, p. ἐντετύλιχα, a. 1. ἐνετύλιξα, perf. pass. ἐντετύλιγμαι· quod ab ἐν et τυλίσσω, *in modum culcitræ involvo*: q. à τύλη, *culcitra, stragulum*.

'Εντύνασθαι, a. 1. inf. m. et

'Εντυνον, *para*: a. 1. imperat. act. ab

'Εντύνω, f. υνῶ, *apparo, instruo*. Th. ἔντεα, τὰ, *arma*.

'Εντυπὰς, adv. *impresso corporis vestigio, obvolutim*: ab

'Εντυπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *impressus*: q. ab

'Εντυπόω, *imprimo, informo, insculpo*: f. ώσω, p. ἐντετύπωκα, p. pass. ἐντετύπωμαι· ab ἐν et τύπος, *vestigium, nota*. Th. τύπτω, *verbero*.

'Εντύω, et ἐντύνω, *instruo, apparo*. Th. ἔντεα.

'Ενυαλίοιο, gen. Ion. ab

'Ενυάλιος, ȣ, *Mars, Martius*. Th. 'Ενυώ, ἡ, *Bellona*.

'Ενυβρίζω, *contumeliâ afficio*: f. ίσω, p. ἐνύβρικα, a. 1. ἐνύβρισα, a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος· ab ἐν et ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.

'Ενύβρισμα, ατος, τὸ, *contumelia, ludibrium*: ab ἐνυβρίζω.

'Ενυγροθηρευτὴς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *piscator*. Ενθηρευτὴς, *venator*: et

'Ενυγρος, α, ὁ ξ ἡ, *humidus, madens*.

'Ενύδριος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *aquatilis, irriguus aquis*. Th. ὕδωρ, *aqua*. Undè et

'Ενυδρος, ὁ ξ ἡ, *aquosus, madidus*.

'Ενυεὺς, ῆος, ὁ, *ENYEUS*, nom. propr. viri.

'Ενυμφοκόμησε, *sponsam ornavit*: a. 1. ind. act. 3. sing. verbi νυμφοκομέω· ex νύμφη, *sponsa*, et κομέω, *orno*.

'Ενυξα, ας, ε, a. 1. ind act. verbi νύττω, vel νύσσω, *fodio, punctim cædo*: f. ξω, p. νένυχα

'Ενυπνιάζω, *somnio*: f. άσω, p. ἐνυπνίακα, f. 1. pass. ἐνυπνιασθήσομαι· et indè à perf. pass.

'Ενυπνιαςὴς, ȣ, ὁ, *insomniator*: ab

'Ενύπνιον, ȣ, τὸ, *insomnium*. Acci-

pitur etiam adv. *per somnum:* ab ἐν et ὕπνος, *somnus.*

'Ενύσταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυστάζω, *nicto, præ somno capite nuto:* fut. ξω, p. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω pro νευστάζω, à νεύω, *nuo.*

'Ενύστρον, ȣ, τὸ, *magnum intestinum:* quia ἐν ὑστέρῳ, *in postremo corporis.* Th. ἀνύω, *perficio.*

'Ενυφαίνω, *intexo:* et

'Ενυφαντὸς, ἡ, ὸν, *intextus:* ex ἐν, *in,* et ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

*'Ενυφάσματα χρυσᾶ, *texturae aureae.*

'ΕΝΥΩ, όος, -ȣς, ἡ, *Bellona, Dea bellica.*

'Ενύω, *perimo:* quod et ἴνω, Etym. pro φίνω, et ex eo fit per Aphæresin.

'Ενχερῶ, Poët. *perpetua serie.* Simpliciter dicitur σχερῷ, q. v.

'Ενώμα, *quatiebat:* pro ἐνώμαε, 3. sing imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, *distribuo.*

'Ενωπῆ, *manifestè, coram:* Dativus adverbialiter usurpatus: ab

'Ενωπὴ, ῆς, ἡ, *aspectus:* ab ἐν et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

'Ενώπια, τὰ, *parietes domûs qui sunt è regione januæ.*

'Ενωπιδίως, adv. *perspicuè:* ab ἐνώπιος.

'Ενώπιον, adv. *in conspectu, coram:* ab

'Ενώπιος, ȣ, *qui in alicujus præsentia quid dicit* aut *facit, adversus:* q. d. ἐν ὠπὶ, ab ἐνωπὴ, *aspectus;* q. vid.

'Ενῶρσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. et

'Ενώρτο, *irruerat:* 3. sing. plusq. p. pass. ἐνώρμην, σο, τὸ, verbi ἐνόρω· ex ἐν et ὄρω, *excito:* f. ὄρω, et Æol. ὄρσω, p. ὦρκα. perf. pass. ὦρμαι.

'Ενὼς, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *homo.*

'Ενωσάμην, ω, ατο, *cogitavi:* per Crasin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, *cogito.* Th. νόος, νȣ̃ς, ὁ, *mens.*

'Ενῶσι, *insint:* 3. pl. præs. sub. verbi ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

'Ενωσις, εως, ἡ, *unitas, unitio:* ab ἑνόω, *unio.* Th. ἓις, *unus.*

'Ενώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, et ab iisd.

'Ενωτίζομαι, *auribus percipio:* f. 1. m. ἐνωτίσομαι, et Att. -ιȣ̃μαι· ab ἐν et ȣ̃ς, ὠτὸς, τὸ, *auris.* Th. ȣ̃ας, ατος, τὸ, idem.

'Ενωτικὸς, ἡ, ὸν, *vim uniendi seu adunandi habens:* ab ἑνόω, *unio.*

'Ενώτιον, ȣ, τὸ, *inauris:* ab iisd.

'Ενωτίσαι, ἐνωτισάσθω, 2. et 3. sing. et

'Ενωτίσασθε, *auribus percipite:* 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, q. v.

'Ενὼχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. interpret. *consecratus.*

'Ενωχλήθην, *molestia sum affectus:* a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, *molestiam exhibeo:* ab ἐν et ὄχλος, ȣ, ὁ, *turba, molestia.*

'Ενωχρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in quo pallor est, pallidus:* ex ἐν et ὠχρὸς, *pallidus.*

'ΕΞ, *EX;* præposit. regit. gen. scribitur ἐκ, sequente conson. quod vide: sed

'ΕΞ, *SEX;* adjectivum numerale, ἄκλιτον. Hinc ἑξάκις, *sexies:* ἕκτος, *sextus.*

'Εξαγ', pro ἐξάγε, *eduxit:* quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. act. Tum ἔξαγε, *educ:* præs. imperat. act. et

'Εξάγαγε, έτω, et in 3. pl. ἐξαγαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, *educo.*

'Εξάγαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *admiratione dignus, admirandus.* Hesych. Ex ἐξ, et ἄγαστος.

'Εξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. act. ejusd. verbi

'Εξαγγέλλω, *prædico, annuntio:* f. ἐξαγγελῶ, p. ἐξήγγελκα, a. 1. ἐξήγγειλα, a. 1. sub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

'Εξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. et Ion. 3. sing. imperf. vel a. 2. vide ἐξαγ'.

'Εξαγινέειν, -εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, *educere:* vide ἐξάγω.

'Εξάγιον, ȣ, τὸ, *sextula:* pondus pendens sex scrupula. Th. ἐξ, *sex,* et ἄγω, *pendo.*

'Εξάγιστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *scelestissimus:* ab ἐξ et ἅγος, vel ἄγος, εος, τὸ, *scelus.*

'Εξάγνυμι, *frango, rumpo:* ab ἐξ et ἄγω, id. f. ἄξω.

'Εξαγοραζόμενοι, *redimentes:* part med. ab

'Εξαγοράζω, et -ζομαι, *redimo;* f. άσω, p. ἐξηγόρακα, a. 1. ἐξηγόρασα, a. 1. sub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ, ab ἐξ et ἀγοράζω, *emo.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

'Εξαγόρευσις, εως, ἡ, *indicatio rei arcanæ; confessio:* ab

'Εξαγορεύω, f. εύσω, *effutio, enarro, confiteor:* ab ἀγορεύω. Th. ἀγορὰ.

'Εξαγριόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξηγρίωκα, *agrestem reddo.*

'Εξάγω, *educo,* f. ἐξάξω, p. ἐξῆχα· a. 2. act. ἐξῆγον, et Att. ἐξήγαγον· sic a. 2. inf. ἐξαγεῖν, et ἐξαγαγεῖν· a. 2. part. ἐξαγων, et ἐξαγαγὼν, όντος. Th. ἄγω, *duco.*

*'Εξαγωγεῖς, τοῖσι, οἱ κατὰ πόλεις ἐξάγοντες φρȣρὰς, *præsidiorum deductores, qui ex urbibus præsidia deducunt.*

'Εξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *eductio, exportatio,* et

'Εξαγώγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exportatus* et hinc τὰ ἐξαγώγιμα, *merces, quæ exportantur:* ab ἐξάγω, *educo.* Th. ἄγω, *duco.*

'Εξαγώνιος, et ἐξαγῶνος, *sexangulus.*

'Εξάδελφος, ȣ, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ.

'Εξάδιος, ȣ, ὁ, nomen proprium viri.

*'Εξαδυνατέω, *elangueo, deficio.* Th. δυνατὸς, *validus.*

'Εξαετὴς, έος, et ἐξαέτης, ȣ, pro quo et ἐξέτης, ȣ, *sexennis,* et

'Εξαετὶς, ίδος, ἡ, et Poët. *sexennis:* et ἐξ, *sex,* et ἔτος, εος, *annus.*

'Εξαθυμέω, ῶ, *penitùs deficior animo, exanimor.* Ex ἐξ et ἀθυμέω.

'Εξαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exsanguis.*

'Εξαίνυτο, *abstulerat,* 3. sing. imperf. pass. verbi ἐξαίνυμαι, *eximo:* ab ἐξ et αἴνυμαι, *capio.*

'Εξαιρέθησαν, *expugnati sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω.

'Εξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab eod. Th.

'Εξαίρετον, Poët. *eximè, supramodum, vehementèr:* ab

'Εξαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eximius, selectus;* et

*'Εξαιρέτως, *maximè, præcipuè.*

'Εξαιρεύμην, Dor. et Ion. pro ἐξῃρούμην, 1. sing. imperf. pass. ab

'Εξαιρέω, *eruo, tollo, evello, seligo, everto;* f. ήσω, p. ἐξῄρηκα, a. 2. act. ἐξεῖλον, a. 2. imperat ἔξελε, a. 2. m. ἐξειλόμην, ȣ, ετο, *eripui, navem exoneravi;* a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι, a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, *capio.*

'Εξαίρω, *tollo, effero;* f. ἐξαρῶ, et in 2. pl. ἐξαρεῖτε, præt. ἐξῆρκα, præt. pass. ἐξῆρμαι, a. 1. pass. ἐξήρθην, a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, *tollatur:* ab ἐξ et αἴρω, *tollo.*

'Εξαίσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iniquus, indecens:* ab ἐξ et αἶσα, *sors.*

'Εξαιτέομαι, -ȣ̃μαι, *expeto, postulo;* et passivè *exposcor ad pœnam,* fut. ήσομαι· a. 1. med. ἐξῃτησάμην, ω, ατο· ab

'Εξαιτέω, *deposco, exposco ad quæstionem:* ab ἐξ et αἰτέω, *peto.*

'Εξαίτησις, εως, ἡ, *postulatio ad quæstionem* vel *pœnam; deprecatio pro reo:* à p. pass. præced.

'Εξαίφνας, Dor. pro

'Εξαίφνης, *repentè,* adv. et Poët. ἐξαπίνης· ab ἐξ et αἴφνης, *subitò* qu. ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, *subitò,* adjecto σ, quod ex α priv. et φαίνω, *ostendo*

'Εξαιφνίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *repentinus:* ab ἐξαίφνης.

'Εξακέσας, a. 1. part. act. ab

'Εξακέω, (quod et ἐξακέομαι,) *medeor,* f. έσω, et ήσω, p. ηκα· ab ἐξ et ἀκέομαι, *sano.*

'Εξάκις, adv. *sexies.* Th. ἐξ, *sex.*

'Εξακισμύριοι, *sexaginta millia:* ab ἑξάκις, et μύριοι, *decem millia.*

'Εξακισχίλιοι, *sex millia:* ab ἐξ, *sex,* et χίλιοι, *mille.*

'Εξακολȣθέω, -ῶ, *sequor,* cum dativo, f. ήσω, p. ἐξηκολȣ́θηκα· ab ἐξ et ἀκόλȣθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pedissequus, comes.*

'Εξακονάω, et ἐξακονέω, *exacuo.*

'Εξακόσιοι, αι, α, *sexcenti.* Th. ἐξ, *sex.*

'Εξακοσιοστὸς, ȣ, *sexcentesimus:* ab eod. Th.

*'Εξάκȣστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè exaudiri potest.*

*'Εξακȣ́ω, *exaudio,* fut. σω· ab ἀκȣ́ω, *audio.*

'Εξαλαπάζω, *diripio, populor,* f. ἐξαλαπάξω, εις, ει· ab ἐκ et λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω.

'Εξαλαπάξαι, *vastare,* a. 1. infin. act. ejusd.

'Εξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, *exiluit,* a. 1. med. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι.

'Εξαλέασθαι, *evitare,* a. 1. inf. m. pro ἐξαλεύσασθαι, per Sync. ab ἐξ et ἀλεύω. Th. ἀλέω, *vito,* f. έσω, p. ἤλεκα.

'Εξάλειπτρον, ȣ, τὸ, *unguentarium vas;* ab ἐξαλείφω, *ungo, deleo.*

'Εξαλειφθῆναι, a. 1. infin. pass. ab

'Εξαλείφω, *unguentum abstergo, deleo, oblitero,* interdum *ungo,* f. ψω, p. ἐξήλειφα· a. 1. pass. ἐξηλείφθην· ab ἐξ et ἀλείφω, *ungo.*

'Εξαλείψεια, ας, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.

'Εξάλλαξεν, Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor pro ἐξήλλαξεν· ab

'Εξαλλάττω, f. ξω, p. χα, *immuto, differo.* Th. ἀλλάσσω, *muto.*

'Εξάλλομαι, ῃ, εται, *exsilio,* fut. ἐξαλȣ̃μαι a. 1. med. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio.*

'Εξαλλος, ὁ ϗ ἡ, *clarus, præstans, è numero exemptus.*

'Εξαλλοτριόω, f. ώσω, p. ἐξηλλοτρίωκα, *alieno*, *vendo*.

'Εξαμαρτάνω, *pecco*, *aberro*; *peccare facio*; a. 2 inf. ἐξαμαρτεῖν· ab ἐξ et ἁμαρτάνω, f. ήσω, p. ἡμάρτηκα· a. 2 ἥμαρτον.

'Εξαμείβετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. ab

'Εξαμείβομαι, *immuto*: ab ἐξ et ἀμείβω, *commuto*, fut. ψω, perf ἤμειφα.

'Εξαμελέω, idem quod ἀμελέω, *negligo*, q. v.

'Εξάμετρος, *HEXAMETER*, *versus sex pedum*: ab ἐξ, *sex*, et μέτρον, *mensura*.

'Εξάμηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *semestris*, -ηνον, *semestre*.

'Εξαναδὺς, *regressus*, a. 2 part. act. ab

'Εξαναδύω, f. ύσω, *emergo*, *detrecto*: quod ab ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δύμι, *subeo*.

'Εξαναλίσκω, *consumo*: ab ἐξ et ἀναλίσκω, *absumo*, quod ab ἀνα et ἁλίσκω, *capio*, fut. ἁλώσω, perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα· aor. 2. ἧλων.

'Εξαναλωθεὶς ejusd. a. 1. part. pass.

'Εξανάστασις, εως, ἡ, *resurrectio*: ab ἐξανίστημι, *excito*.

'Εξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2 part. act. ab eodem verbo.

'Εξαναστήσῃ, 3. sing a. 1. sub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

'Εξανατέλλω, *exorior*, fut. ἐξανατελῶ· ab ἐξ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior*, *sum*.

'Εξανδραποδίζομαι, fut. ίσομαι, *mancipio*, *expugno*: ab ἐξ, ἀνήρ, et ποδίζω.

'Εξανδραποδιεύμενοι, Ion. et Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, *in servitutem abstracturi*, f. 1. part. med. à præced.

'Εξανδραπόδισις, εως, ἡ, *direptio in servitutem*: ab ἐξ et ἀνδραποδίζω, hoc ab ἀνδράποδον, *mancipium*, ex ἀνήρ, *vir*, et πῦς, *pes*.

'Εξανίδυσαν, *egressæ sunt*, 3. plur. a. 2. ind act. ab ἰδύω, vel a. 1. ab ἴδυσα. in ἐξαναδύω.

'Εξανέστην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.

'Εξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω

'Εξανέχω, *emineo*, *assurgo*: ab ἐξ, ἀνὰ, et ἔχω, *habeo*.

'Εξανῆκεν, 3 sing. a. 1. act ab ἐξανίημι, *emitto*: ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto*.

'Εξανθέω, f. ήσω, *effloresco*, *pullulo*, *erumpo*, interdum *defloresco*: ab ἐξ et ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

'Εξανθίζω, f. ίσω, *floridis coloribus tingo*: ab eod.

'Εξανθρωπίζω, ῶ, f. ήσω, *ad humanum cultum traduco*: ab ἐξ ἀνθρώπου.

'Εξανίσταμαι, *exurgo*. Vide ἐξανίστημι unde et

'Εξανιστάναι, *funditus evertere* præs. inf.

'Εξανίστασο, ἄσθω, præs. imperat. pass. ἐξανιστὰς, άντος, a. 2. part. act ab

'Εξανίστημι, *excito*, *surgo*, f. ἐξαναστήσω· aor. 1. ἐξανέστησα· aor. 2. ἐξανέστην ης, η· ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*

*'Εξάντης, ὁ ἡ ἡ, *indemnis*, *integer*. quo ἐξάντης, άντης, Plat. in Phædro.

'Εξαντλέω, ω, *exhaurio*. *EXANTLO*: ab ἀντλέω, *haurio*. Th. ἄντλος, *sentina*.

'Εξανύω, idem quod ἀνύω, *perficio*, f. ύσω perf. ἤνυκα. Dicitur et ἀνύτω, et ἀνύττω.

'Εξάξω, fut. 1. ind. act. verbi ἐξάγω, *educo*.

'Εξαπατᾶν, pro -αειν, præs. inf. act. ab ἐξαπατάω.

'Εξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἐξαπάτη.

'Εξαπατάω, -ῶ, *seduco*, *decipio*; præs. imperat. ἐξαπάτας, -α, αίτω. -άτω· f. ήσω, p. ἐξηπάτηκα· a. 1. ἐξηπάτησα· a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ης, η ab ἐξ et ἀπατάω, *fallo*.

'Εξαπάτη, ης, ἡ, *fallacia*, *deceptio*: ab eod.

'Εξαπατῆσαι, a. 1. infin. act. ἐξαπάτησε, 3. sing. a. 1. indic. act. Ion. ἐξαπατήσειν, f. 1. inf. act.

'Εξαπατίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.

'Εξαπατίσκων, *fallens*, ejusd. præs part.

'Εξαπατῶντι, *decipiunt*, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plur. præs. ind. act. ab ἐξαπατάω, q. v.

'Εξανάφοιτο, 3. sing. præs. opt. med. *imponet*: ab

'Εξαπάφω, *decipio*: ab ἐξ et ἀπάφω, seu ἀπαφῶ, *decipio*, Poët. pro ἀπατάω.

'Εξαπέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαποστέλλω. Vide ἀπέστειλα.

'Εξάπινα, *repentè*, adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης.

'Εξαπιναῖος, ε, ὁ ἡ ἡ, *subitus*, *improvisus*: ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.

'Εξαπιναίως, *repentinò*, adv. à voce superiori.

'Εξαπίνας, Dor. pro

'Εξαπίνης, *ex improviso*, Poët. pro ἐξαίφνης, q. ex α priv. et φαίνω, *in lucem profero*.

'Εξαπλάσιος, α, ον, Ion. pro ἐξαπλάσιος, *sexcuplo major*. Th. ἐξ, *sex*.

'Εξαπλόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. ἐξήπλωκα, *explano*, *explico*.

'Εξαποδιώμαι, *expellam*, præs. sub. ab

'Εξαποδίομαι, quod ab ἐξ, ἀπὸ, et δίω, *expello*.

'Εξαπόλλυμι, *funditùs perdo*, et ἐξαπόλλυμαι, *emorior*, *pereo*: ab ἐξ, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*, f. ολέσω, p. ὤλεκα· præt m. ὤλα.

'Εξαπολοίατ', Ion. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξαπωλόμην, a. 2 m. ejusd. verbi.

'Εξαπορέομαι, ῦμαι, *prorsùs hæreo*, *et quò me vertam nescio*; f. ήσομαι a 1. pass. ἐξηπορήθην· a. 1. infin. ἐξαπορηθῆναι· ab ἐξ, α, et πόρος, *transeo*.

'Εξαπορέω, *destituo*, *ad indigentiam redigo*.

'Εξαποστέλλω, *ablego*, f. λῶ, perf. ἐξαπέσταλκα· a. 1. ἐξαπέστειλα· ab ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto*.

'Εξάπτω, *adnecto*, *appendo*: ab ἐξ et ἅπτω, *necto*, f. ψω, p. ἧφα.

*'Εξάπωλον, ε, (subaudi ζεῦγος, *jugum*,) *à sex equis tractum*.

'Εξαραιρημένος, Ion. et Att. pro ἐξῃρημένος, *emptus*, *eximiè selectus*, perf. part. pass. ab ἐξαιρέω

'Εξαραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

'Εξάρατο, 3. sing a. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo*, *suscipio*, f. αρῶ a. 1. ἦρα Th. αἴρω.

'Εξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo* vel *permuto*: ab ἐξ et ἄργυρος, *argentum*.

'Εξαργυρισάμενος, a. 1. part. med. ejusd.

'Εξαργυρῶν, pro -όειν, *redigere in pecuniam signatam*, præs. infin. act. ab

'Εξαργυρόω, *ære æstimo*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

'Εξαριθμέω, *enumero*, *suppeto*, fut. ήσω· a. 1 part. m. ἐξαριθμησάμενος· ab ἐξ et ἀριθμός.

'Εξαρκεῖν κτεάτεσσιν, *sufficienter abundare fortunis*, i. e. tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit.

'Εξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis subvenire*. Th. ἀρκέω, *sufficio*.

'Εξαρκούντως, *sufficienter*, *satis*: ab ἐξ et ἀρκέω.

'Εξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, *nego*.

'Εξαρνησάμενος, ejusd. a. 1. part. med.

'Εξαρνος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui aliquid negat*. Th. ἀρνέομαι, *nego*.

'Εξαρπάζω, f. άσω, p. ἐξήρπακα, *diripio*, *aufero*.

'Εξαρσις, εως, ἡ, *evulsio*.

'Εξαρτάομαι, *dependeo*: ab

'Εξαρτάω, -ῶ, f ήσω, *suspendo*, *annecto*, *devincio*, *attollo*. Th. ἀρτάω, *appendo*.

'Εξαρτίζω, *absolvo*, *præparo*, fut. ίσω, p. ἐξήρτικα· a. 1. ἐξήρτισα· a. 1. inf. ἐξαρτίσαι· perf. pass. ἐξήρτισμαι, et part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus*: ab ἐξ et αρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus*, *integer*

'Εξαρτυμένοι, *instructi*, Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. ab

'Εξαρτύω, idem quod Th. ἀρτύω, *instruo*, *adorno*, f. ύσω, p. κα.

'Εξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*, idem quod πάλιν, cum quo junctum sæpè legitur.

'Εξαρχος, ε, ὁ, *inceptor*, *princeps*, *præcentor*: undè Angl. EXARCH, et

'Εξάρχω, idem quod simplex ἄρχω, *incipio*, *auspicor*: ab ἐξ et ἀρχὴ, *initium principatus*.

'Εξὰς, άδος, ἡ, *numerus senarius*; *nummus æreus Siculus*. Th. ἐξ, *sex*.

'Εξασθενέω, -ῶ, *viribus deficio*, fut. ήσω· ab ἐξ et ἀσθενέω.

'Εξασθενίζω, *debilito*: ab eod.

'Εξασκέω, f. ήσω, *exerceo*, *exorno*, *perpolio*. Th. ἀσκέω, *exerceo*.

'Εξασίας, villus vocant pannorum textilium: fortè ab ἐξίσθαι, à ξέω, *rado*, *carmino*.

'Εξαστράπτω, *emico*, *refulgeo*, fut. ψω, p. ἐξήστραφα· ab ἐξ et ἀστράπτω, *fulguro*.

'Εξατιμάζω, f. άσω, *infamo*, *patrio facio*: ab

'Εξατιμόω, f. ώσω, *despicio*: ab ἐξ et ἀτιμόω, *dedecoro*.

'Εξαυαίνω, idem quod αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω.

'Εξαύδα, pro -αε, *dic*, præs. imperat. act. ab

'Εξαυδάω, *eloquor*, fut. ήσω, ab ἐξ et αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

'Εξαυτῆς, *eodem momento*, *continuò*, *statim*: quod ab ἐξ et αὐτῆς, (scil. ὥρας.) Th. αὐτὸς, *ipse*.

'Εξαῦτις, pro quo αὖτις, *rursùs denuò*, adv. Th. est αὖ, *rursùs*.

'Εξαφίημι, *omitto*, *dimitto*, *sino*: ab ἐξ, ἀπὸ, et ἵημι.

'Εξαφύω, *exhaurio*. Th. ἀφύω, *haurio*.

Ἐξέβαλον, ες, ε, *profligavi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*.

Ἐξέβαν, per Sync. pro ἐξέβησαν, *exierunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω· ab ἐκ et βαίνω, *eo*: βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐξεβιάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, *vi adigo*. Th. βία, *vis*.

Ἐξεγείρομαι, *exurgo*: et

Ἐξεγείρω, *excito*, *suscito*: f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα, a. 1. ἐξήγειρα, ab ἐξ, et ἐγείρω, *excito*.

Ἐξεγίνοντο, *procreati sunt*, 3 pl. ab ἐξεγενόμην, a. 2. ind. m. verbi ἐκγίνομαι, ab ἐκ et γίνομαι, *nascor*.

Ἐξήγροντο, Ion. et Poët. pro ἐξηγέροντο, 3. pl. imperf. per Sync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξεγείρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, *excito*. Th. ἐγείρω, *excito*.

Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, *exspectabam*, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι, f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι· ab ἐξ et δέχομαι, *capio*, *excipio*.

Ἐξεδίκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, *vindico*: f. ήσω, p. ἐκδεδίκηκα, a. 1. ἐξεδίκησα, a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω, a. 1. inf. ἐκδικῆσαι· ab ἐκ et δίκη, *jus*.

Ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. ind. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavit*: verbi ἐκδίδωμι, f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, *do*; a. 2. ἔδων.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, *EXEDRA*: ab ἐξ, et ἕδρα, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*: unde et

Ἐξέδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *loco suo emotus*, *expulsus*.

Ἐξέδυσαν, *exuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo*: f. ἐκδύσω, a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι· ab ἐκ et δύω, vel δῦμι, *subeo*: a. 2. ἔδυν.

Ἐξέδω, *EXEDO*. Th. ἔδω.

Ἐξεῖν, pro ἔξεεν, *radebat*: 3. sing. imperf. act. verbi ξέω, *rado*: f. ξέσω.

Ἐξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, -οῦμαι, *expavesco*, *attonitus sum*: ab ἐκ et θάμβος, *stupor*, *favor*.

Ἐξέθεντο, *exposuerunt*: 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.

Ἐξέθλιψα, *expressi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, *tero*.

Ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, *prosilio*: ab ἐκ et θόρω, seu θορέω, *salio*.

Ἐξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐξεθρέψατο, *eduxit*: 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκτρέφω, ab ἐκ et τρέφω, f. θρέψω, *alo*, *nutrio*.

Ἔξει, pro ἔξιθι, Att. *EXI*, præs. imperat. ab ἔξειμι, q. ab ἐξίω, *EXEO*, ab ἐξ et ἴμι, *eo*.

Ἕξει, *habebit*: 3. sing. f. 1. act verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2 sub. σχῶ.

Ἑξείης, Poët pro ἑξῆς, *deinceps*, *ordine*, adv. q. ab ἔχω.

Ἐξεικάζω, *similem reddo*: ab εἰκάζω. Th. εἴκω.

Ἐξείκαστο, *assimilis erat*, 3. sing. plus. perf. pass. ab ἐξεικάζω.

Ἐξεικονίζω, f. ίσω, p. ἐξεικόνικα, *fingo*. Ab εἰκονίζω, *assimilo*.

Ἐξεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐξεῖλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω. Vide ἐξειλόμην.

Ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, *explico*, *evolvo*: ex ἐξ et εἰλέω, *volvo*.

Ἐξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, *extraho*. Th. ἕλκω, *traho*.

Ἐξειλόμην, ου, ετο, *exemi*, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, *eximo*: f. ήσω, ab ἐκ et αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἔξειμι, vel ἐξίημι, *exeo*, *egredior*, præs. inf. ἐξιέναι, a 2. act. ἔξιον, ες, ε, a. 2. part. ἐξιών, όντος, a. 1. act. Att. ἐξῄεσα, *egressus sum*: ab ἐξ et ἴημι, vel ἴμι, *eo*.

Ἐξεῖναι, *licere*, *fas esse*, præs. inf. ab ἔξεστι, *licet*, imperf. ab ἐξ et εἰμί, *sum*.

Ἐξείνισα, *hospitio excepi*, a. 1. ind. act. verbi ξεινίζω, pro ξενίζω, f. σω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, et Poët. ξεῖνος, *hospes*.

Ἐξεῖπα, *dixi*, a. 1. act. et

Ἐξεῖπον, a. 2. act. et

Ἐξείπω, *dicam*, a. 1. sub. act. ab ἐξεῖπω, ab ἐξ et ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα.

Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, *elaboro*: f. άσομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, *cohiberi*: ab

Ἐξείργω, f. ξω, p. χα, *cohibeo*, *excludo* Th. εἴργω, *arceo*.

Ἐξειρύσαι, Ion. et Poët. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *traho*: f. σω.

Ἐξείρω, f. ἐξερῶ, *EXERO*. Th. εἴρω, *necto*.

Ἐξεὶς, *qui emisit*, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, *emitto*: a. 2. ἐξῆν, ab ἐξ et ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Ἕξεις, *habebis*, Dor. ἑξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, imperf. εἶχον.

Ἔξεισι, *prodit*, 3. sing. præs. ab ἔξειμι. Th. ἴμι, *eo*: a. 2 ἴον.

Ἐξεκαύθησαν, 3. pl. a 1. ind. pass. ἐξεκαύθην, *exarsi*, verbi ἐκκαίω, *exuro*: f. ἐκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα· ab ἐκ et καίω, *uro*: a. 2. ἔκαον.

Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, *transfigo*: f. ήσω, p. ἐκκεκέντηκα· ab ἐκ et κεντέω, *pungo*.

Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, *exinanio*. Th. κενός, *vacuus*.

Ἐξεκλησιάζω, f. άσω, *concionem ad voco*, *congrego*: ab ἐξ et ἐκκλησιάζω. Th. καλέω, *voco*.

Ἐξεκλάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, *defringo*: f. άσω, p. ἐκκέκλακα, perf. pass. ἐκκέκλασμαι· ab ἐκ et κλάω, *frango*.

Ἐξεκλείσθην, ης, η, *exclusus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, *excludo*: f. είσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, ται, ab ἐκ et κλείω, *claudo*.

Ἐξέκλεψεν, *furatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω· ab ἐκ et κλέπτω, *furor*: f. ψω, p. φα, p. m. κέκλοφα.

Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, *deflecto*.

Ἐξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, *exculpo*, *tundendo eximo*: ab ἐκ et κολάπτω, *tundo*, *excavo*: f. ψω, p. κεκόλαφα.

Ἐξελάαν, Poët. τ8 a Epenthesi pro ἐξελᾶν, præs. inf. act. verbi ἐξελάω, *expello*, hinc 3. pl. præs. ἐξελάουσι ab ἐξ et ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, *agito*.

Ἐξέλαθον, et Poët. ἐκλέλαθον, a. 1. ind. act. verbi ἐκλήθω, et ἐκλανθάνω, *oblivisci facio*. Th. λήθω, *lateo*, f. λήσω.

Ἐξελάλησα, a. 1. ab ἐκλαλέω, *effutio*.

Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐξελάουσι, *expellunt*, 3. pl. præs. ind. verbi ἐξελάω.

Ἐξελάσαι, a. 1 inf. act. ἐξελάσας, *qui abegit*, a. 1. part. act. ἐξέλασε, 3. sing. a 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω.

Ἐξελασία, ας, ἡ, *expeditio*, *profectio*: et

Ἐξέλασις, εος, ἡ, *expulsio*, *discessus*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐξέλασσεν, Poët. et Ion. pro ἐξέλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *expello*: ejusd.

Ἐξελατόμησας, *fodisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. ἐκλατομέω.

Ἐξελαύνουσι, 3. pl. ind. præs. ab

Ἐξελαύνω, *expello*, *conflo*, *facio*. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Ἐξελάω, f. σω, et Att. ἐξελῶ, ἐξήλακα, et Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, *expello*, *abigo*. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Ἔξελε, *erue*, a. 2. imperat act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus et ἔξελε, pro ἐξεῖλε, Ion. et ἔξελον, pro ἐξεῖλον, a. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν, a. 2. part. ab ἐξ et αἱρέω, *capio*.

Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præs. ind. act. et ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἐξελέγχω, *redarguo*, *convinco*, f. γξω, p. ἐξήλεγχα, a. 1. ἐξήλεγξα, a. 2. inf. ἐξελέγξαι, ab ἐξ et ἐλέγχω, *arguo*, f. ξω.

Ἐξέλεθ', *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. Vide ἐξειλόμην.

Ἐξελέξω, *elegeris*. 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, *dico*, *eligo*, f. λέξω, p. λέλεχα.

Ἐξελέσθαι, *eripere*, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω, *eximo*, *tollo*, a. 2. ἐξεῖλον· ab ἐξ et αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἐξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, *liberum facio*, *libertate dono*, *manumitto*: ex ἐξ et ἐλευθερόω, *libero*.

Ἐξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, *egredior*: ab ἐξ et ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2 ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, a 2. inf. ἐλθεῖν, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Ἐξεληλάκεσαν, *expulerunt*, Ion. et Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3 pl. plusq. p. act verbi ἐξελάω. Th ἐλαύνω, *agito*.

Ἐξελήλυθα, *exii*, præt. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, et part. ἐξεληλυθὼς· ab ἐξέρχομαι. Vide ἐξελεύσομαι.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2 inf. act. verbi ἐξέρχομαι: ab ἐξ et ἔρχομαι, *venio*.

Ἐξελθὸν, a. 2 part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo et Th.

Ἐξέλθω, a. 2 sub. et 1. pl. ἐξέλθωμεν· ἐξέλθωσι· 3. pl. ἐξελθὼν, a. 2. part. ejusd.

Ἐξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, *derelinquo*: ab ἐκ et λείπω, *linquo*: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

'Εξελκύω, f. ύσω, et
'Εξέλκω, *abstraho, extraho:* imperf. ἐξεῖλκον, f. ἐξέλξω, præs. part. pass. ἐξελκόμενος, *abstractus:* ab ἐξ et ἕλκω, *traho.*
*'Εξέλκωσις τῶν ὀνύχων, *unguium fodicatio.*
'Εξελομην, *diripui,* pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω, ἐξελόμενος, *absolutè, navem exonerans,* ab ἐξ et αἱρέω, *capio:* f. ήσω, a. 2. εἷλον.
'Εξελον, pro ἐξεῖλον, *eripui,* a. 2. ind. act. Ion. ejusd. verbi ἐξελε, a 2. imperat. m.
'Εξελῶ, *eximam,* f. 2. act. verbi ἐξαιρέω, ἐξέλωμαι, a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, *capio,* a. 2. εἷλον.
'Εξελῶσι, *expellent,* est 3. pl. f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω, vel ἐλαύνω, *abigo.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω.
'Εξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, *abstergo;* imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω, a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.
'Εξέμεν, et ἐξέμεναι, *emisisse,* Ion. et Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἐξειμι, a. 2. ἐξῆν· ab ἐξ et ἵημι, *mitto.*
'Εξέμεν, *servare,* f. 1. inf. Ion pro ἕξειν, verbi ἔχω, *teneo;* f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.
'Εξεμέω, f. έσω, *evomo.* Vide ἐμέω.
'Εξεμπωλημενος, η, ον, *venditus,* Ion. pro ἐξεμπεπωλημένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπολέομαι. Th. πωλέω, *vendo.*
'Εξεμυκτηρίσω, a. 1. sub. act. ἐκμυκτηρίζω, *subsanno, irrideo,* ἐξεμυκτηρίσα, a 1. ind. Th. μυκτὴρ, *naris.*
'Εξεναίρω, f. αρῶ, id. ac. Th. ἐξ ἐναίρω, *interficio*
'Εξεναντίας, adv. et divisim ἐξ ἐναντίας, *ex adverso, adversum:* ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, *adversus,* quod ab ἀντὶ, *pro.*
'Εξεναρίζω, f. ίξω, idem quod simplex ἐναρίζω, et Th. ἐναίρω, *interficio.*
'Εξενάριξε, *interfecit,* ejusd. a. 1. ind.
'Εξενέγκατε, 2. pl a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, *effero, promo,* f. 1. ἐξοίσω, a. 1. ἐξήνεγκα, a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε, ab ἐκ et φέρω, *fero.*
'Εξενῖναι, Poët. pro ἐξενίσαι, a. 1. inf. act. Sic ἐξενίνας, pro ἐξενίσας, a. 1. part. act. ejusd.
'Εξενεύσε, *subduxit,* a. 1. act. ab ἐκνεύω, f. εύσω, *enato, elabor.* Th. νεύω, *innuo.*
'Εξενεχθεὶς, έντος, et Ion ἐξενειχθεὶς, εισα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. ab ἐκφέρω, vide ἐξενέγκατε.
*'Εξενεχυράζω, et ἐξενεχυριάζω, *pignus capio,* Diog. Laërt. in Menipp.
'Εξενηνειγμένος, η, ον, Ion pro ἐξενηνεγμένος, *exportatus,* perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, *effero.* Th. φέρω.
'Εξενήνοχα, ας, ε, et in 1. pl. ἐξενηνόχαμεν, p. ind. m. ejusd.
'Εξένιψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκνίπτω.
'Εξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, *exeas,* 2. sing. a. 2. opt. act. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio.* Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθών.

'Εξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, *hospitio recipio;* f. ίσω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, *hospes.*
'Εξεντο, *exemerunt:* 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι, a. 2. m. ἐξέμην. Th. ἵημι, *mitto.*
'Εξέπαρθον, et per Metath ἐξέπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, *devasto:* f. σω· ab ἐκ et πέρθω, *vasto.*
'Εξέπεσον, a. 2 ind. act. verbi ἐκπίπτω, *excido:* f. ἐκπέσω, p. ἐκπέπτωκα, a. 1 ἐξέπεσα, a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἐκπέσωσι, a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω.
'Εξεπετάσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, *expando:* f. άσω· ab ἐκ et πετάω, seu πετάννυμι, f. σω, *pando, explico.*
'Εξέπιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκπίπτω, *excido.* Th. πίπτω, *cado,* f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.
'Εξεπίσαμαι, σαι, ται, *probè novi, calleo,* præs. ind. ab ἐξ et ἐπίσαμαι, *scio;* f. ἐπισήσομαι, quod ab ἐπὶ et ἵσημι, *scio.*
'Εξεπίσεαι, Ion pro ἐξεπίσασαι, vel ἐξεπίσῃ, *scis;* 2. sing. præs. ejusd
'Εξεπίτηδες, *consultò, datâ operâ,* adv. ab ἐξ et ἐπιτηδὴς, ἐος, ὁ ἡ, *idoneus, aptus.*
'Εξεπλάγην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello:* f. ξω, ab ἐκ et πλήσσω, vel -ττω, *percutio;* f. ξω.
'Εξέπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, *enavigo:* f. εύσω, ab ἐκ et πλέω, *navigo,* a. 1. m. ἐξεπλευσάμην.
'Εξεπλήσσοντο, *percellebantur,* 3. pl. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, *percello,* quod vide.
'Εξεπόνασα. Dor. pro ἐξεπόνησά, *elaboravi,* a. 1. ind. act. verbi πονέω, *laboro.* Th. πένομαι.
'Εξεπράθομεν, *deprædati sumus,* 1. pl. a. 2. ind. act. ἐξέπραθον, per Metath. pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. act verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, *vasto,* f. 2. παρθῶ.
'Εξέπτε, *evolavit:* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημι, f. ἐκπτήσω, a. 2. ἐξέπτην· ab ἐξ et ἵπταμαι, *volo, as.*
*'Εξέρω, *evulgo.* Th. ἔρω, *dico.*
'Εξέραμα, ατος, τὸ, *vomitus,* ab
'Εξεράω, *evacuo, exprimo:* f. άσω, p. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra.*
'Εξεργάζομαι, *absolvo, perficio:* item *everto, occido:* f. άσομαι, p. ἐξείργασμαι· ab ἐξ et ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*
'Εξεργασθὲν, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.
'Εξεργασία, ας, ἡ, *elaboratio, absolutio.*
'Εξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, *factus;* perf. part. ab ἐξεργάζομαι.
'Εξεργασικὸς, ȣ, *ad perficiendum idoneus:* ab ἐργάζομαι, q. v.
'Εξερέεινεν, *interrogabat,* Ion. pro 'Εξηρέεινεν, 3. sing. imperf. act ab
'Εξερεείνω, idem quod ἐξερέω, *eloquor, perquiro;* item *interrogo.* Th. λέγω, *dico.*
'Εξερείπω, *prosterno, everto.* Th. ἐρείπω, *everto.*
'Εξέρειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
'Εξερέομαι, et ἐξέρομαι, pro quo ἐξειρομαι, etiam Ion. *interrogo, sciscitor:* ab ἐξ et ἐρέω, *dico.* Th. λέγω, idem.

'Εξερέοντο, *interrogabant,* ejusd. 3. pl. imperf. med. Ion pro 'Εξηρέοντο.
'Εξερευνάω, *penitùs scrutor;* f. ήσω, p. ἐξερεύνηκα, a. 1. ἐξερεύνησα, ab ἐξ et ἐρευνάω, f. ήσω, *indago, vestigo.*
'Εξερέω, *dico,* vel *eloquor;* item *perquiro:* ab ἐξ et ἐρέω, idem quod. Th. λέγω, *dico.*
'Εξερμηνεύω, f. εύσω, *interpretor:* ex ἐξ, et ἑρμηνεύω.
'Εξερημόω, -ῶ, f. ώσω, *devasto.* Th. ἔρημος.
'Εξεριπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερίπω, idem quod Th. ἐρείπω, *cado, everto:* f. ψω, a. 2. ἤριπον.
'Εξέρπω, f. ψω, p. ἐξῆρφα, *erepo, prorepo; erepere facio.* Ps. civ. 22.
'Εξεῤῥάγη, *erupit,* 3. sing. a. 2 ind. pass. ab ἐκ et ῥήσσω seu ῥήγνυμι, *frango;* f. ξω, a. 2. ἐῤῥάγον.
'Εξέρυσ' pro ἐξέρυσε, *extraxit,* 3. sing. a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab
'Εξερύω, *extraho.* Th. ἐρύω, f. σω, *traho.*
'Εξέρχομαι, *exeo, egredior,* imperf. ἐξηρχόμην, ου, ετο, f. ἐξελεύσομαι, a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω, a. 2. sub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐξελθεῖν, a. 2. part. ἐξελθὼν, οῦσα, όν, p. m. ἐξήλυθα, et Att. ἐξεληλύθα. plusq. p. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio.*
'Εξεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξέω, *rado;* f. έσω, p. ἔξεκα.
'Εξεσία, ας, ἡ, et 'Εξεσίη, ης, ἡ, *legatio:* ab ἐξ et ἵημι, *mitto.*
'Εξέσις, ιος, ἡ, Ion. et Poët. pro ἐξέωσις, *expulsio:* παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, *ejicere.*
'Εξέσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλέω, *exarefacio:* quod ab ἐκ et σκλέω, pro σκελέω, per Sync. idem quod σκέλλω, *exsicco, arefacio.*
'Εξέσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμαον, -ων, verbi ἐκσμάω, *extergo:* ab ἐκ et σμάω, seu σμέω, *abstergo.*
'Εξέσπασε, *retraxit,* 3. sing. a. 1. ind. act ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ et σπάω, *traho;* f. σω, a. 1. ἔσπασα.
'Εξέσαι, pro ἐξέσεσθαι, f. 1. verbi ἔξεσι, *licet.*
'Εξεσηκὼς, υῖα, ὸς, *mente commotus, pavens, mutatus,* part. perf. act ab ἐξίσημι.
'Εξέσην, ης, η, *perculsus fui:* a. 2. ind. act. verbi ἐξίσημι, et ἐξισάω, *obstupefacio:* f. ἐκσήσω, quod ab ἐξ et ἵσημι, *sto.*
'Εξεσι, *licet,* impers. ab ἔξειμι, inus. quod est ab ἐξ et εἰμὶ, *sum;* f. ἐξέσαι, pro ἐξέσεσθαι, ἐξὸν, part. n. g.
'Εξέςραμμαι, ψαι, πται, *eversus fui:* perf. pass. ab ἐκςρέφω, *everto;* f. ψω, p. ἐξέςρεφα. Th. ςρέφω, *verto.*
'Εξεςρατοπεδεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐκςρατοπεδεύω, *castra loco,* seu *pono:* ab ἐκ et ςρατὸς, *exercitus,* et πέδον, *solum.*
'Εξετάζω, *exquiro, examino, exploro, æstimo, comparo:* f. άσω, et Dor. ξω, p. ἐξήτακα, a. 1. ἐξήτασα, a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, *inquiro.*
'Εξέταμον, *secuerant,* 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ, p. ἐκτέτμηκα· ab ἐκ et τέμνω, *seco;* p. m. τέτομα.
'Εξετανύσθη, *extensus est,* 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ et τανύω, idem quod τιταίνω, *tendo.* Th. τείνω.

'Εξέτασαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, -σατο, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.

'Εξέτασις, εως, ἡ, *exquisitio*: ab ἐξετάζω.

'Εξετασμὸς, ȣ, ὁ, *questio*, usit. quoque pro *recensione exercitus*.

'Εξεταςέον, *inquirendum*.

'Εξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

'Εξετέλεσιον, *perfecerunt*, 3. pl. imperf. pro ἐξετέλεσον, Poët.

'Εξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. et Εξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass ab ἐκτελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

'Εξετέλεσσ' pro ἐξετέλεσσε, Poët pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Εξέτης, εος, ὁ ȣ ἡ, *sexennis* pro ἐξαέτης. ab ἕξ, *sex*, et ἔτ☉, *annus*.

'Εξ ἔτι τȣ͂, *ab illo tempore*.

'Εξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, *excido*: ab ἐκ et τέμνω, *seco*; f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον.

'Εξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind pass. ab ἐκτρέπομαι, *aversor*; f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, *deflectum*: a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῃ, ab ἐκ et τρέπω.

'Εξέτρω, *vulnerabatur*; 3. sing. imperf. ab ἐκ et τρῶμι, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω. f. τρώσω, *vulnero*.

'Εξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio*: ab eod Th.

'Εξετύφλȣ, *excæcabat*, 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλόω Th. τυφλὸς, *cæcus*.

'Εξευρεῖν, *invenire*, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, *adinvenio*.

'Εξεύρεσις, εως, ἡ, *inventio*, *lucrum*; ἐκ ἔςιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν, *nihil lucri accrescit ex operibus eorum*, Baruch iii. 18. Malè vers. Angl.

'Εξευρηκότων, gen. pl. ab.

'Εξευρηκὼς, ότος, *qui invenit*, part. perf act. ejusd.

'Εξεύρημα, ατος, τὸ, *inventum*: à perf. pass. verbi seq.

'Εξευρίσκω, *excogito*, *comperio*: ab ἐξ et εὑρίσκω, idem. f. ήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

'Εξευρόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. num. Vide ἐξευρεῖν.

'Εξεφαάνθην, ης, η, *emersi*, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τȣ͂ α, verbi ἐκφαίνω, *emergo*. Th. φαίνω, *ostendo*, f. νῶ. p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα.

'Εξέφαναν, *exorta sunt*, Att. 3. pl. a. 1. act. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν. ab eod. Th.

'Εξέφερον, *exportabant*, 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω, Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

'Εξεφερόμην, Ion. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. præs. ind. act. ab ἐκφρέω, pro ἐκφέρω.

'Εξέφυν, υς, υ, *natus sum*, cum gen. a. 2. act ab ἐκ et inus. φῦμι, (idem quod Th. φύω, *nascor*.) Undè a. 2 ἔφυν.

'Εξέχεε, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo*; f. 1. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχέω, a. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, et ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. ἔκχεον, έτω, 2. pl. ἐκχεῖτε, imperf. pass. ἐξεχεόμην, ȣ͂μην. ab ἐκ et χέω, *fundo*, f. χεύσω.

'Εξέχρησε, *suffecit*, 3. sing. a. 1. act. Vide in ἐκχρᾷν, pro ἐξαρκεῖν, *sufficere*.

'Εξεχύθην, ης, η, *exii*, *penetravi*; a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχύνω, *effundo*; f. ύσω, p. ἐκκέχυκα ab ἐκ et χύω, *fundo*. Th. χέω, χεύσω.

'Εξέχω, f. ἕξω, p. ἐξέσχηκα, *emineo*, *exto*, *exorior*: ab ἐξ et ἔχω.

'Εξέψυξε, *animam efflavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo*; f. ξω, ab ἐκ et ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.

'Εξέψω, *coquo*, *elixo*.

'Εξέωσαν, Att. pro ἔξωσαν, 3. pl. a. 1 act. verbi ἐξωθέω, *impello*: ab ἐκ et ὠθέω, f. ὥσω, *pello*.

'Εξήγαγον, pro ἐξῆγον, *eduxit*; a. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo*.

'Εξήγγειλα, ας, ε, *indicâssem*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*; f. λῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

'Εξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito*, *suscito*; f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

'Εξηγέομαι, ȣ͂μαι, *expono*, *enarro*; *præsumo*, *rego*; *censeo*, *differo*: imperf. ἐξηγεόμην, -ȣ́μην, -έȣ, -ȣ͂, -εῖτο, -ῆτο, f. ἐξηγήσομαι, a. 1. m. ἐξηγησάμην ω, ατο, a 1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐξ et ἡγέομαι, *duco*.

'Εξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. pass ab ἐξεγείρω.

'Εξηγέμενος, η, ον, præs. part. ἐξηγȣ͂νται, 3. pl. præs. verbi ἐξηγέομαι.

'Εξήγημα, αἰος, τὸ, *enarratio*, *quod narratur*; et

'Εξήγησις, εως, ἡ, *enarratio*, *expositio*: propriè divinorum et excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: et

'Εξηγητὴς, ȣ, ὁ, *interpres*, *magus*, *conjector*: ἐξηγηταὶ, Athenis, *sacrorum interpretes*; et

'Εξηγητικὸς, η, ον, *enarrativus*: τὰ ἐξηγητικὰ, *libri Pontificiales*. Omnia à p. pass. verbi ἐξηγέομαι, *expono*.

'Εξηγόρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, *redimo*; f. σω, p. ἐξηγόρακα, a 1. sub. act. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

'Εξηγορία, ιας, ἡ, *accusatio*.

'Εξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγειρόμην, *exsurrexi*, *expergefactus sum*; imperf. pass. ab ἐξ et ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω.

'Εξῄεσαν, *egressi sunt*, 3. pl. a. 1. Att. ἐξῄεσα, verbi ἐξίημι, *exeo*, vel ἐξείμι. ab ἐξ et εἶμι, *eo*: a. 2. ἐξίον, ες, ε, præs. inf. ἐξιέναι.

'Εξήκειν, *exire*, *exitum habere*: ab ἐξ et ἥκω.

'Εξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta*. Th. ἕξ, *sex*.

'Εξηκοντατὴς, ȣ, ὁ, *sexagenarius*.

*'Εξηκοντάκλινος, *domus sexaginta lectulorum*.

'Εξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito*, *expello*. Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα, p. ἤλακα

'Εξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐξάλλομαι, *exilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*; a. 1. m. ἡλάμην, σο, το, et per Sync. ἆλτο.

'Εξήλατος, η, ον, *extensus*, *extrinsecus obductus*: ab ἐλαύνω, *ductile opus facio*.

'Εξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. et

'Εξήλειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, *deleo*.

'Εξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo*.

'Εξῆλθον, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusd.

'Εξηλίασα, *crucifixi*, a. 1. ind. act. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo*, *sole aduro*: ab ἐξ et ἡλιάζω, *soli expono*. Th. ἥλιος, *sol*.

'Εξηλλαγμένος, p. part. pass ab ἐξαλλάττω, *immuto*. Th. ἀλλάττω, *muto*.

'Εξήλυσις, Ion. et Poët. pro ἔξοδος, *exitus*: ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*.

*'Εξήλθοσαν, *exierant*, 3. pl. a. 2. act. pro ἐξῆλθον, Exod. xvi. 27.

*'Εξημέρωσις, εως, ἡ, *circuratio*.

'Εξήμεσε, *evomuit*, a. 1. ind. act. ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω, *vomo*.

'Εξῆν, *licebat*, verbi ἐξεῖναι, *licere*.

'Εξήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero*; f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*; a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

'Εξηπάτησα, ας, ε, *decepi*, *frustratus sum*, *seduxi*; a. 1. ind act. verbi ἐξαπατάω, idem quod Th. ἀπατάω, *decipio*.

'Εξήπαφε, *decepit*, 3. sing. imperf. act. ab

'Εξηπάφω, et ἐξηπαφίσκω, Odyss. λ. ver. 216. Poët. id. quod ἐξαπατάω.

'Εξηπεροπεύω, f. ευσω, *decipio*, *circumvenio falsis verbis*: ex ἐξ. et ἠπεροπεύω, quod idem notat. Est ab ἥμερος, *lenis*, *mansuetus*, *blandus*; et ἡ ὄψ, *vox*, quasi ἡμεροπεύω, *blandis vocibus utor in fraudem alterius*. Damm.

'Εξήπλωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐξαπλόω, *expando*, *explico*: ab ἐξ et ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, et contractè ἁπλȣ͂ς, *simplex*.

'Εξῆρα, *sustuli*, a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero* Th. αἴρω, *tollo*.

'Εξήραμμαι, seu ἐξήρασμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, *sicco*; f. ανῶ, p. ἐξήραγκα. Th. ξηρὸς, *aridus*.

'Εξήρανα, *arefeci*, a. 1. ind. act. ejusd.

'Εξηράνθην, *exarui*, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εξῆρες, 2. sing. imperf. vel a. 2. act. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. αἴρω, *tollo*.

'Εξήρετο, 3 sing. imperf. m. vel pass. verbi ἐξέρομαι, *interrogo*. Th. ἔρω, *dico*. Hinc ἔρομαι et ἔρομαι, idem.

'Εξηρεύνησα, ας, ε, et in 3. pl. ἐξηρεύνησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitùs scrutor*.

'Εξηρεύξατο, 3. sing. ab ἐξηρευξάμην, a. 1. ind. m ab ἐξερεύγω, f. ξω, *eructo*, *ructum effundo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*

'Εξηρτισμένος, *perfectè instructus*; perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, *planè perficio*.

'Εξηρτυμένοι, *instructi*, *muniti*, p. part pass ab ἐξ et ἀρτύω, *instruo*.

'Εξῆρχον, *incipiebant*, *duces erant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω ab ἐξ et ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*, *imperium*.

'Εξηρώησε, Poët. est 3. sing a. 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror*, *celeritèr recedo*. Th. ἐρωέω, *eo*, *fluo*.

'ΕΞΗ͂Σ, adverbialitèr, *deinceps*, *consequenter*: ἐφεξῆς, idem. ὁ ἑ[illegible]

dine sequens: ἡ ἑξῆς, scil. ἡμέρα, *sequens dies*: Poët. ἐξείης· qu. ab ἔχω.

Ἐξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα, a. 1. ind. act. verbi ἐξητάζω, *exanimo, exploro*; f. σω, et Dor. ξω.

Ἐξηχέομαι, -ῦμαι, *persono*: f. ήσομαι, p. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐξ et ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἐξηχέω, *resono*.

Ἐξ εῖν, Ion. pro ἐξιέναι, *exire*, et pro *ejicere* sumitur: vel ab ἐξ et ἵημι, *mitto*: vel ἵημι pro ἴω, ἴημι, *vado*.

Ἐξιέω, seu ἐξίημι, *expando*. Pindar.

Ἐξικέσθαν, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. a. 2. ind. m.

Ἐξίκετ', *pervenit*, 3. sing. a. 2. ind. m. ἐξικόμην, ου, ετο. ab

Ἐξικνέομαι, *pervenio*, ab ἐξ et ἱκνέομαι, *venio*; f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐξικνεῖσθαι, ejusd. præs. inf.

Ἐξικόμην, ου, ετο, *perveni*; ejusd. a. 2. m.

Ἐξιλάομαι, et -άσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, *placatio*; et

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, *placamen*; et

Ἐξιλασμὸς, ῦ, ὁ, *placatio*: à perf. pass. verbi ἐξιλάομαι.

Ἐξιλάσομαι, *placabo*; f. 1. m.

Ἐξίμεναι, *exire*: Dor. pro ἐξιέναι, vel ἐξιέναι, præs. inf. ab ἐξ et ἴμι, *eo*.

Ἐξιόντων, gen pl. part. a. 2. verbi ἔξειμι, *exeo*. Th. ἴημι, *eo*; a. 2. ἴον, a. 2 part. ἰὼν.

Ἐξιππεύομαι, *equitando animi gratiâ exspatior, evagor*.

Ἐξίπτημι, *evolo*: ab ἵπτημι.

Ἕξις, εως, ἡ, *habitus*; in acc. ἕξιν. Th. ἔχω.

Ἐξισάζω, f. άσω, *adæquo et æquiparo*.

Ἐξισῶσθαι, præs. inf pass. ab

Ἐξισόω, *adæquo*: ab ἐξ et ἰσόω, *æquo*, f. ώσω. Th. ἴσος vel ἶσ☉, *par, æqualis*.

Ἐξίσταντο, *percellebantur*, 3. plur. imperf. m. ab

Ἐξίσαμαι, *obstupesco, cedo*; ab

Ἐξίστημι, et ἐξιστάω, *obstupefacio, immuto*, f. ἐκστήσω· a. 1. ἐξέστησα· a. 2. ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui*: imperf. m. ἐξιστάμην, σο, το ab ἐξ et ἵστημι, *sto*.

Ἐξιστορεῖν τι, *exquirere quid*, Ion. et Poët. pro ἐξιστορεῖν, quod ex ἱστορέω, *cognosco*. Th. ἵστωρ, *sciens*.

Ἐξισχύω, *valeo, possum*, f. σω, p. ἐξίσχυκα· a. 1. ἐξίσχυσα a. 1. sub ἐξισχύσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ et ἰσχὺς, *robur, vires*.

Ἐξίτηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *evanidus, exolescens*: ab ἐξιέναι, *exire, evanescere*.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτὸν ἐστι, *quibus non exire licet*: ab ἔξειμι, *exeo*. Th. ἴημι, *eo*.

Ἐξιχνεύω, f. εύσω, *vestigo, pervestigo*.

Ἐξιχνιάζω, f. άσω, p. κα, idem: unde

Ἐξιχνιασμὸς, ῦ, ὁ, *investigatio*.

Ἑξκαίδεκα, indecl. *sexdecim*: ab ἕξ, καὶ, et δέκα.

Ἐξοδεύω, f. εύσω, p. ἐξώδευκα, *excedo, morior*.

Ἐξοδία, ας, ἡ, *egressio, expeditio*: et inde

Ἐξοδιάζω, *exire facio, expendo*: ab ἔξοδ☉, *exitus*, quod ab ἐξ et ὁδὸς, *via*.

Ἐξοδιασθεὶς, ἐντος, *ab eunte illatus*, ejusd. a. 1. part. pass.

Ἐξόδιον, ε, τὸ, *EXODIUM*, *exitus*, et

Ἔξοδ☉, ε, ἡ, *exitus*; item *mors*: ab ἐξ et ὁδὸς, *via*.

Ἐξοικέω, f. ήσω, *emigro*, et

Ἐξοικίζω, f. ίσω, *domo ejicio, expello*: ab

Ἐξοίκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *exul*: ab ἐξ et οἶκος.

Ἐξοίσομεν, *efferemus*, 1. plur. et ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero*, f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*; a. 1. ἤνεγκα· a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνεῦσι, *egrediuntur*, pro ἐξοιχνοῦσιν. Dor. et Ion. 3. plur. præs. ind. act. verbi ἐξοιχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*, fut. οἰχήσομαι, perf. ᾤχημαι.

Ἐξοκέλλω, f. ελῶ· a. 1. ἐξώκειλα, *delabor, impingo*; item *averto*: ab ὀκέλλω. Th. κέλλω.

Ἐξολέσειε, *perdat*, 3. sing. a. 1. optat. act. Æol. ab ἐξ et ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, p. ὤλεκα· p. med. ὤλα.

Ἐξολέσωμεν, *deperdamus*, 1. pl. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐξολισθαίνω, *effugio, elabor, excido, eludo*, f. ανῶ, p. ἐξωλίσθηκα.

Ἐξολλύω, -λλυμι, f. ολέσω, *perdo*. Th. ὀλέω.

Ἐξολόθρευμα, ατος, τὸ, et

Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, *perditio*: ab

Ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo*, fut. εύσω, perf. ἐξωλόθρευκα· præs. pass. ἐξολοθρεύομαι, *disperee*; p. pass. ἐξωλόθρευμαι· a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην· f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι· ab ἐξ et ὄλεθρος, *exitium*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ἐξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, *ululatus edo*. Th. ὀλολύζω, *ululo*, f. ξω, p. χα.

Ἕξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξομβρέω, f. ήσω, p. ἐξώμβρηκα, *pluo, stillo*; ἐξομβρήσει βδέλυγμα, *implebitur maledictione*, Eccl. x. 13. Th. ὄμβρ☉, *pluvia*.

Ἐξόμνυμι, et frequentiùs -μαι, f. όσω, p. ὤμοκα, *abjuro, ejuro*; ab ἐξ et ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.

Ἐξομοιόω, -ῶ, fut. ώσω, p. ἐξωμοίωκα, *assimilo, effingo*; unde

Ἐξομοιοῦμαι, *similitudinem refero*.

Ἐξομολογέομαι, -ῦμαι, *confiteor, gratias ago, celebro, glorifico*, cum dat. f. ήσομαι a. 1. m. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο· ab ἐξ et ὁμὸς, *similis*, et λόγ☉, quod à λέγω, *dico*.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, *confessio, prædicatio, gratiarum actio*: à perf. pass. superioris verbi.

Ἐξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, *licet*.

Ἐξονομάζω, *nomine voco, invoco, loquor*, et

Ἐξονομαίνω, f. ανῶ, *nuncupo*. Th. ὄνομα, *nomen*.

Ἐξόπιθεν, Poët. pro

Ἐξόπισθεν, adv. *à tergo, in posterum, è longinquo*; cui opponitur κατόπιν, *proximè*, et

Ἐξοπίσω, adv. *retrò, in postremum, posteà*. Th. ὀπίσω, *retrorsùm*.

Ἐξοπλίζω, *penitùs armis instruo, instituo*, f. ίσω· p. pass. ἐξώπλισμαι.

Ἐξοπτᾶν, pro ἐξοπτάειν, præs. inf. act. *excoquere*. Th. ὀπτάω, *asso*, f. ήσω.

Ἐξορία, ας, ἡ, *exterminatio, exilium*: ab ἐξ et ὅρ☉, *terminus*.

Ἐξορίζειν, præs. inf. act. *exterminare*, ab ἐξορίζω, *extermino*. Th. ὅρ☉, *terminus*.

Ἐξορκίζω, *adjuro*, f. ίσω, et Att. -ιῶ, perf. ἐξώρκικα· a. 2. ἐξώρκισα· perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκ☉, *jusjurandum*.

Ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ, *adjuratio*: à p. perf. et

Ἐξορκιστὴς, ῦ, ὁ, *EXORCISTA*: à 3. pers. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξορκιῶ, f. Att. ejusd.

Ἔξορκος, ε, ὁ, *eximium jusjurandum*, vel *jusjurandum contrarium aliorum verbis*. Th. ὅρκ☉, *jusjurandum*.

Ἐξορκῦν, pro ἐξορκόειν, præs. inf. act ab

Ἐξορκόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. ωκα, idem quod ἐξορκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκ☉, *jusjurandum*.

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, *jusjurandum*; à 2. pers. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξορμάω, f. ήσω, *erumpo, proficiscor, impello*; ναῦν, *navem ex statione deduco*: ab ἐξ et ὁρμάω, *impetu feror*. Th. ὁρμή.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, *eruptio*: à 2. pers. præt. pass. superioris verbi.

Ἐξορμίζω, pro quo etiam dicitur.

Ἐξορμιῶ, f. ίσω, perf. ἐξώρμικα, *erumpo*.

Ἐξορύω, *exsilio, prosilio*: ex ἐξ et ὀρύω, *irruo*.

** Ἐξόροφος πύργος, *turris sex contignationum*. Vide ὀροφ☉.

Ἔξορπαξ, ακος, ὁ Dor pro ἐξόρπηξ, *ramus*. Th. ὄρπηξ, idem.

Ἐξόρυξις, εως, ἡ, *effossio*: ab

Ἐξορύττω, *effodio, perfodio*, f. ύξω, a. 1. ἐξώρυξα· a. 1 part. ἐξορύξας, αντος. Th ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*, p. ὤρυχα. et Att. ὀρώρυχα.

* Ἐξορχέομαι, *celebro*.

Ἐξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, *oles*. Th. ὄζω, *oleo*, f. ὀζήσω.

Ἐξοστρακίζω, fut. ίσω, *in exilium mitto*, testarum suffragiis: ab ἐξ et ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *testa*.

Ἐξοστρακισμὸς, ῦ, ὁ, *EXOSTRACISMUS, relegatio*, per testarum suffragia, *exilium*: a. 1. pers. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξότε, et ἐξότου, pro ἐξ ὅ, *ex quo*, scil. tempore.

Ἐξουδενέω, -ῶ, idem quod ἐξουδενόω.

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, *contemptus*, et

Ἐξουδενητὴς, ῦ, ὁ, *contemptor*: à perf. pass. verbi ἐξουδενέω.

Ἐξουδενόω, -ῶ, *nihili facio, pro nihilo habeo*. f. ώσω, p. ἐξουδένωκα perf. pass. ἐξουδένωμαι· a. 1. pass. ἐξουδενώθην a. 1. sub. pass. ἐξουδενωθῶ· a. 1. part. pass. ἐξουδενωθεὶς, ἐντος· ab ἐξ et οὐδενόω, qu. ab οὐδεὶς, ενός. Th. εἷς.

Ἐξουδένωμα, ατος, τὸ, *despectio*.

Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, *contemptus*: à perf. pass. verbi ἐξουδενόω.

Ἐξουθενέω, -ῶ, et ἐξουθενίζω, *nihili facio, aspernor*, f. ήσω, p. ἐξουθένηκα· a. 1. ἐξουθένησα, *sprevi*; a. 1. sub. act. ἐξουθενήσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐξουθένημαι. perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, *pro nihilo habitus*; ab ἐξ et οὐθεὶς, ἐνὸς, *nullus*, idem quod οὐδεὶς, qu. ex οὐδὲ et εἷς· οὐθεὶς, verò ex οὔτε, *neque*, (ubi τ, propter sequentem aspiratam mutatur in θ) et εἷς, *unus*.

Ἐξουθένημα, ατος, τὸ, *abjectio*.

Ἐξουθενῶ, *sperno*: Dor. est pro ἐξουθενῶ, al. ἐξουθενίζω.

'Ἐξουσία, ας, ἡ, *licentia, potestas, autoritas, dignitas*; est jus sive facultas moralis: at δύναμις, vis activa, seu facultas naturalis; ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, *potestates, magistratus*; ab ἔξεστι, *licet.*

'Ἐξουσιάζω, *potestatem habeo, dominor, in potestate habeo*, cum gen.; sed cum dat. *potestatem do*: f. άσω, p. ἐξουσίακα, f. 1. pass. ἐξουσιασθήσομαι· ab ἐξουσία.

'Ἐξουσιαστής, ῦ, ὁ, *dominus*: à perf. pass. superioris verbi.

'Ἔξοχα, pro ἔξοχα, et Poët. ἐξόχως, pro ἔξοχον, *eximiè, præter alia, excellentèr*, adv. ab ἐξέχω, *excello.* Th. ἔχω, *habeo.*

'Ἐξοχή, ῆς, ἡ, *eminentia*: κατ' ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregiè*; et

'Ἔξοχον, et ἔξοχα, adv. *eximiè*: n. gen. ab

'Ἔξοχος, ὁ, ὁ ξ ἡ, *eminens, excellens*: ab ἐξέχω, *excello.* Th. ἔχω.

'Ἐξοχώτατος, *excellentissimus*; superl. à superiori verbo.

'Ἐξυλωμένος, η, ον, *ligno stratus*: apud LXXII. Th. ὕλη, *sylva.*

'Ἐξυμνέω, ῶ, f. ήσω, *hymnis prosequor, celebro*: ex ἐξ, et ὑμνέω, *hymnum cano.*

'Ἐξυνῆκα, vel ξυνῆκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. à συνίημι, *intelligo.* Th. ἵημι, *emitto*; a. 1. ἧκα, Att. ἧκα et ξὺν pro σὺν.

'Ἐξυπνίζω, *è somno excito*; f. ίσω, p. ἐξύπνικα, a. 1. ἐξύπνισα, a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ et ὕπνος, *somnus.*

'Ἔξυπνος, ὁ, ὁ ξ ἡ, *expergefactus, qui evigilavit*: ab eod. Th.

'Ἐξύρατο, 3. sing. a. 1. med. ἐξυράμην, -ω, -ατο, verbi ξυράω, *abrado*: quod à ξυρὸς, *acutus.* Th. ξέω, *rado.*

'Ἐξύρημαι, *rasus sum*, perf. pass. verbi ξυράω, *abrado*: ab eod. Th.

'Ἐξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejusd. et ab eod. Th.

'Ἐξυφαίνω, f. ανῶ, *texo, telam absolvo*: ab ἐξ et ὑφαίνω, idem quod Th. ὑφάω, *texo.*

'Ἐξύφηνα, ας, ε, *texui*; ejusd. a. 1. ind. act.

'Ἐξυψόω, f. ώσω, *sublimo.* Th. ὕψος, *altitudo.*

'Ἔξω, adv. *foras, foris, extra*: ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem*: ὁ ἔξω, scil. ὢν, *exterior.* Th. ἐς vel ἐξ, *ex.*

'Ἕξω, *habebo*; f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo.*

'Ἐξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumesco.* Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo.*

'Ἔξωθεν, adv. *extrinsecùs, foris*: cum gen. ab ἔξω. Th. ἐς vel ἐξ, *ex.*

'Ἐξωθέω, -ῶ, *expello, extrudo; impello*; Act. xxvii. 39. f. ἐξώσω, p. ἔξωκα, a. 1. ἔξωσα, a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello.*

'Ἐξῴκισα, *domo ejeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω, f. ίσω, p. ἐξῴκικα, ab ἐξ et οἶκος.

'Ἐξωλέκειν, εις, ει, plusq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditùs perdo.* Th ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, p. m. ὄλωλα. Att. ὄλωλα.

'Ἐξώλης, εος, ὁ ξ ἡ, *perditus, deploratus, perniciosus*: ab eod.

'Ἐξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθαίνω seu ἐξολισθάνω, *illabor, inrido*; ab ἐξ et ὄλισθος, *lapsus.* Hinc ὀλισθέω, *labora.*

'Ἐξωλόθρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo*: quod adj.

'Ἐξωμοιωμένος, η, ον, *assimilatus*; part. ab ἐξωμοίωμαι, præt. ind. pass. verbi ἐξομοιόω.

'Ἐξώμοτος, ου, ὁ ξ ἡ, *abjuratus, expeditus.*

'Ἐξώπιος, ου, ὁ ξ ἡ, *extra conspectum positus*: ab ὤψ, *oculus* vel *aspectus.* Th ὄπτομαι.

'Ἐξώπλισε, *instruxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo*: ab ἐξ et ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, *arma.*

'Ἐξώργισμαι, perf. pass. *iratus* vel *irata sum*: ab ἐξ et ὀργίζω, *irascor.* Th. ὀργή.

'Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obstringo.* Th. ὅρκος, *jusjurandum.*

'Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror, erumpo*: ab ἐξ et ὁρμή, *impetus.*

'Ἔξωρος, ου, ὁ ξ ἡ, *intempestivus, exoletus.* Th. ὥρα, *tempus, vigor, ætatis.*

'Ἐξώρτο, *exiluit*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐξώρμην, σο, verbi ἐξόρω, *excito.* Th. ὄρω, idem f. ρῶ et ὄρσω, ὦρκα.

'Ἐξῶσαι, *expellere*, a. 1. inf. pass. Act. xxvii. 30. ἔξωσον, άτω, a. 1. imperat. ἐξώσας, αντος, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, *pello*; fut. ώσω, a. 1. ὦσα.

'Ἔξωσμα, ατος, τὸ, *expulsio*, ab eod.

'Ἐξώστης, ου, ὁ, *expulsor violentus*: quod ab ἐξωθέω, quod vide.

'Ἐξωστρακισμένος, ου, *per Ostracismum ex aliquo loco pulsus*; perf. part. pass. verbi ἐξοστρακίζω. Vide in ὄστρακον, *testa.*

'Ἐξώτατος, η, ον, *extimus*: undè

'Ἐξωτάτω, adv. *extimè*: utrumque cum

'Ἐξωτερικὸς, η, ον, *externus, trivialis.*

'Ἐξώτερος, η, ον, *exterior, extimus*: ab ἔξω, *foras.*

'Ἐξωτέρω, adv. *exterius*; et

'Ἐξωτικὸς, η, ον, *EXOTICUS, peregrinus*: ab eod. Th. Hinc Angl. EXOTIC.

'Ἐξῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, *exeo.* Th. οἴχομαι, *eo*; fut. οἰχήσομαι, præt. ᾤχημαι.

'Ἔξωχρος, *valdè pallidus.* Th. ὠχρὸς, *pallidus.*

'Ἕο, pro ὗ, *sui*: aliq. αὐτοῦ, Pronom: à quo

'Ἑοῖ, Poët. pro οἱ, seu αὐτῷ, *ipsi.*

'Ἔοι, *sit*, 3. sing. præs. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, Poët. pro εἴη, ης, η, tanq. ab ἔω, verbi εἰμί.

'Ἐοίγμεν, *videbamur*: per Sync. pro ἐοίκαμεν, 1. pl. p. m. Att. ab

'Ἔοικα, ας, ε, *assimilatus sum, visus sum*; præt. med. Attic. pro οἶκα, ab εἴκω, *similis sum*: undè

'Ἔοικε, *decet*, p. m. Att. pro οἶκε, et

'Ἐοίκεσαν, *similes facti erant*: Att. pro ἐοικείσαν, 3 pl plusq. perf. med. verbi εἴκω, *similis sum.*

'Ἐοικότα, *similem*; acc. sing. et

'Ἐοικότες, *similes*: nom. pl. ab ἐοικὼς, q. v.

'Ἐοικότως, *eodem modo*, adv. ab

'Ἐοικὼς, ότος, *similis*; perf. part. m. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *similis sum.*

'Ἔοιμι, *immitterem*: Poët. pro ἱείην, præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*: quasi ab ἕω.

'Ἑοῖο, gen. Ion. pro ἑοῦ, ab ἑὸς, *suus*: Poët. pro ὅς.

'Ἑοῖς et ἑοῖσι, *suis*; dat. plur. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, a, um.* Sed ἑοῖς vide in ἑοῖ.

'Ἔοισα, Dor. pro ἐοῦσα, præs. part. f. g. ab εἰμί, *sum.*

'Ἔολπα, *speravi*; præt. m. Att. pro ὄλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, *spes.*

'Ἔον, *eram*; imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse a. 2. Poët. pro ἦον, verbi εἰμί.

'Ἐὸν, ἐόντος, præs. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν pro ὢν, ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, et in plur. ἐόντες, et

'Ἐόνθ', pro ἐόντα, acc. sing. part. præs. pro ὄντα, Poët. ab ὤν, et

'Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, pl. præs. part. Ion. pro ὄντε et ὄντες, ab εἰμί.

'Ἔοργα, *feci*; præt. m. Att. ἐώργειν, plusq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔργω, præt. m. ἔῤῥογα et ἔρογα, et per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. præt. med.

'Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. p. m. pro ἐόργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tum in perf. act. quam med mutatur Chalcidicè et Bœoticè in ν, ut τέτεφαν pro τετέφασι. Vide in ἔοργα.

'Ἐόργει, Ion. et Poët. pro ἐώργει, 3. sing. plusq. p. m. ab eod.

'Ἑόρτη, ης, ἡ, *tudicula, cochleare*: ab ὀργάω, *appeto impatientèr.*

'Ἑορτάζω, f. άσω, *festum celebro*: et

'Ἑορτάσιμος, ου, ὁ ξ ἡ, *solennis, festus*; unà cum

'Ἑορτασικὸς, *festus*: ab

'ΕΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *festum.*

'Ἑὸς, ἑά, ἑὸν, Poët. pro τεὸς, τεά, τεὸν, communitèr σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um.*

'Ἑὸς, ἑὴ, ἑόν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, a, um.*

'Ἐοῦσα, pro οὖσα, et ἐὼν pro ὢν, præs. part. Ion. ab εἰμί, *sum*: ἐοῦσι pro οὖσι, dat. pl.

'Ἐπ' pro ἐπὶ, *in*, &c. quod vide.

'Ἐπάβολος, ὁ, *compos*, Dor. pro ἐπήβολος, quod vide: ab ἐπιβάλλω, η, pro ε, Poëticâ licentiâ.

'Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. et

'Ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, *adduxisti*; a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco*; per Att. reduplicat. Th. ἄγω.

'Ἐπαγάλλεο, *exulta*, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλου· ex ἐπὶ et ἀγάλλομαι, *ornor, glorior.* Th. ἀγάλλω, *orno.*

'Ἐπαγάλλομαι, *exulto, efferor*: ab eod.

'Ἐπάγαμαι, *admiror, affecto*: ex ἐπὶ et ἄγαμαι, *admiror*: ab inusitat. ἀγάω, idem.

'Ἐπαγανακτέω, *indignor*: ex ἐπὶ et ἀγανακτέω, idem.

'Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. m. quod cum

'Ἐπαγγελία, ας, ἡ, *promissio*, et

'Ἐπαγγέλλεται, 3. sing. præs. ind. pass. et

'Ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior*: simul cum

'Ἐπαγγέλλοντι, *promittunt*, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι· ab

'Ἐπαγγέλλω, *indico, denuntio*; ...

ἐπαγγελῶ, p. ἐπήγγελκα, a. 1. ἐπήγγειλα, præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo*; præt. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi*; a. 1. m. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, ab ἐπὶ et ἀγγέλλω, *nuntio*; f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, *promissum*; ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπάγειν, *inducere*, præs. inf. act. verbi ἐπάγω.

Ἐπαγείρω, *congrego*: quod ex ἐπὶ et ἀγείρω, idem; f. ἀγερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα, a. 1. ἤγειρα.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, *collectio*: à præcedenti.

Ἐπάγεσθαι, *induci*, inf. pass. verbi ἐπάγω.

Ἐπάγην, *concretus sum*, a. 2. pass. ab a. 2. act. ἔπαγον, *fixi*; verbi πήγνυμι, seu πήγνυω, *compingo*: fut. πήξω, f. 2. παγῶ.

Ἐπαγινέειν, *adducere*, Ion. et Poët pro ἐπάγειν.

Ἐπαγλαΐει, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐπαγλαΐζω, *illustro*. Th. ἀγλαὸς, *splendidus*.

Ἐπαγλαΐζειν, Ion. *illustrare, celebrare*: ab eod. verbo et Th.

Ἐπαγλαΐζομαι, *exulto ob aliquid*: ab eodem quod super.

Ἐπαγνέμενος, præs. part. m. *alliciens*, Ion pro ἐπαγινόμενος, vel pro ἐπαγόμενος ab ἐπάγω.

Ἐπάγομαι, *adduco, allicio*, item *cito auctorem*: ab ἐπάγω, *adduco*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἔπαγον, vide in ἐπάγην.

Ἐπαγορεύειν, *dictis adjicere*: ab ἀγορεύω, *orationem habeo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἐπαγριὸς, ὁ ꝣ ἡ, *agrestis, ferox*: ex ἐπὶ et ἄγριος, *agrestis*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ἐπαγριόω, *agrestè reddo, effero*: ab eod.

Ἐπαγρυπνέω, -ῶ, f. ἥσω, p. ηκα, *invigilo*: ab ἐπὶ et ὑπνέω, *dormio*; per Pleonasm. literar. γρ. Th. ὕπνος, *somnus*.

Ἐπάγω, *adduco, induco*; fut. ἐπάξω, perf. ἐπῆχα, a. 1. ἐπῆξα, a. 1. part. ἐπάξας, αντος, a. 2. ἐπῆγον, Att. ἐπήγαγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. Ex ἐπὶ et ἄγω, *duco*, quod vide.

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, inductio, subvectio*, et

Ἐπαγωγὸς, ὁ, ὸν, *blandus, ad persuadendum aptus*; et indè superlat.

Ἐπαγωγότατα, *quæ maximam vim habent suadendi*: ab ἐπάγω, *induco*. Th. ἄγω.

Ἐπαγωνίζομαι, *decerto*: f. ίσομαι, p. ἐπηγώνισμαι, ex ἐπὶ et ἀγὼν, *certamen*.

Ἐπάδω, f. άσω, *accino, incanto*: ex ἐπὶ et ᾄδω, contract. ex ἀείδω, *cano*.

Ἐπαείδειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, *accinere*: ex eod.

Ἐπαίρας, *elevans*, a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo, incito*. Th. ἀίρω, *tollo*, f. ἀερῶ.

Ἐπαίροντι, *extollunt*, Dor. pro ἐπαίρουσι, 3. pl. præs. ind. act. ex iisdem.

Ἐπαίρω, *sollicito, erigo*; ex ἐπὶ et ἀίρω, *tollo*.

Ἔπαθον, *passus sum*, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι, a. 2. inf. παθεῖν, p. m. πέπονθα.

Ἔπαθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*.

Ἐπαθροίζω, *congrego*; f. ίσω, p. ἐπήθροικα, præs. pass. ἐπαθροίζομαι, ex ἐπὶ et ἀθροίζω, *cogo*. Th. ἀθρόος, *confertus*.

Ἐπαιάζω, *illacrymor*: ex ἐπὶ et αἰάζω.

Ἐπαΐγδην, adv. *cum impetu, impetuosè*; item *in superficie, leviter*. Th. ἀΐσσω.

Ἐπαιγίζω, *irruo, impetuosè spiro*: ab ἐπὶ et αἰγὶς, ἡ, *procella*, quod ab ἀΐσσω, *irruo*.

Ἐπαιδέομαι, *erubesco*. Th. αἰδὼς; undè et

Ἐπαιδεσθεὶς, *reveritus*; part. a. 1. præced verbi. Th. αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, *pudor*.

Ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à παιδεύομαι, *erudior, castigor*. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer*.

Ἐπαΐειν, *audire, percipere*. Th. ἀΐω, *audio*.

Ἐπαίκλια et ἐπαίκνια, ων, τὰ, *quæ post cœnam apponuntur, bellaria*: ab ἐπὶ, *post*, et αἶκλον, vel αἶκνον, *cibus, cœna*. Th. αἶκλος, *vespertinus*.

Ἐπαινεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπαινέω, *laudo*: quod vide.

Ἐπαινεῦντι, *laudant*, Dor. pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. ut et

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπαινέσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐπαινέσαι, et

Ἐπαινέσσειε, *probaverit*, a. 1. opt. act. Æol. pro præced. et

Ἐπαινέσσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, omnia ab ἐπαινέω, *laudo*, f. έσω, quod vide.

Ἐπαινετέος, *laudandus*, adject. verb. et

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, *laudator*, et

Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, *laudabilis*, et

Ἐπαίνετος, ου, ὁ, nomen viri Gr. quod interpretatur *laudabilis*: omnia ab

Ἐπαινέω, -ῶ, *laudo*; f. έσω, et Poët. ήσω, p. ἐπῄνεκα, et ηκα, a. 1. ἐπῄνεσα, a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, άτω, idem. Th. αἶνος, *laus*.

Ἐπαινὴ, *dura*: ab ἐπὶ et αἰνὸς, ἡ, ὸν, *gravis, horrendus*.

Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. et

Ἐπαινήσῃ, *laudaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. et

Ἐπαινῆται, pro ἐπαινῆται, *laudetur*, 3 sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινέω, quod vide.

Ἔπαινος, ου, ὁ, *laus*: ex ἐπὶ et αἶνος, *laus*.

Ἐπαινεῦμεν pro ἐπαινέομεν, *laudamus*, 1. pl. ἐπαινεῦσι pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ἐπαινεύμενος, pro -εόμενος, *laudatus*, præs. part. pass. ab ἐπαινέω, *laudo*, q. v.

Ἐπαΐξαι, *irruere*, a. 1. inf. act. et

Ἐπαΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἐπὶ et ἀΐσσω, *ruo*; f. ξω.

Ἐπαίρομαι, *attollo*, et

Ἐπαίρω, *attollo, erigo*: *exigo*, περισσὰ ἐπαίρειν, *plusquam oportebat exigere*; ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. part. ἄρας, αντος.

Ἔπαισε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à παίω, *percutio*; f. ίσω.

Ἐπαισθάνομαι, *sentio*, et

Ἐπαίσθημα, *sensus*: ab αἰσθάνομαι, *sentio*.

Ἐπαΐσσομαι, *irruo*, et

Ἐπαΐσσοντα, *irruentem*, acc. sing. part. præs. act. ab

Ἐπαΐσσω, *irruo*, cum dat. aliquando *occurro*, et cum gen. item *insequor, impero, percutio, invado*; cum acc. aliquando *insurgo*: ex ἐπὶ et ἀΐσσω, *ruo*.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ ꝣ ἡ, *cujus facinora innotuerunt*. Vide ἄϊστος.

Ἐπαισχυνθήσομαι, *erubescam*; f. 1. pass. ab

Ἐπαισχύνομαι, *pudet me, erubesco*, cum acc. a. 1. pass. ἐπησχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τὸ.

Ἐπαιτέω, *mendico*: f. ήσω, p. ἐπήτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, *mendicus*; à præced.

Ἐπαιτιάομαι, *conqueror, &c.* v. αἰτιάομαι.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ ꝣ ἡ, *qui vel quæ est in culpâ*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἐπαίχθη, *lusus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω, *ludo*; f. ξω, et σω.

Ἐπαΐω, *exaudio*: ab ἀΐω, *audio*.

Ἐπαιωρέω, *elevo, suspendo*, et

Ἐπαιωροῦμαι, pro -έομαι, *efferor*, et

Ἐπαιωρούμενος, pro -εόμενος, ου, *erectus*: ab αἰωρέω, *elevo*.

Ἐπακήκοα, ας, ε, perf. m. vide in ἐπακούω.

Ἐπακμάζω, *vigeo*; ex ἐπὶ et ἀκμάζω, *vigeo*. Th. ἀκμὴ, *flos aetatis*.

Ἐπακολουθέω, *subsequor*; f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. act. ἐπηκολούθησα, a. 1. sub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπὶ et ἀκόλουθος, ου, ὁ ꝣ ἡ.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, *consequentia*: à per. part. præced. verbi.

Ἐπάκοος, ου, ὁ ꝣ ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, *auditor*. Th ἀκούω, *audio*.

Ἐπάκυε, *animum adjice*, præs. imperat. act. et

Ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακούω.

Ἐπάκουστος, ου, ὁ ꝣ ἡ, *qui auditur, auscultabilis*: ab

Ἐπακούω, *exaudio, obtempero*: f. ούσω, p. ἐπήκουκα, a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐπήκουσμαι, p. m. ἐπήκοα, et Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐπακριβοῦμαι, pro -όομαι, *accuratè et diligenter curo*: f. ώσομαι. Ex ἐπὶ et ἀκριβόω.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, *exaudio*: imperf. ἐπηκροαόμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, *audio*: f. άσομαι.

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio*: à superiori.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*, et

Ἐπακτικὸς, ἡ, ὸν, *illex, advena*: ab ἐπάγω.

Ἐπακτικῶς, adv. *per inductionem*.

Ἐπακτιὸς, οῦ, ὁ ꝣ ἡ, *littoralis*: ab ἀκτὴ, *littus*.

Ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, *adscititius, peregrinus*: ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuosus imber*: ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello*.

Ἐπακτρεὺς, *venator*, qui canes in feras ἐπάγει, *impellit*, et

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum*, et

Ἐπάκτρον, ου, τὸ, *navigium piscatorium*; ab ἐπάγω, *impello*.

Ἐπάλαιε, *luctabatur*, 3. sing. imp. act. verbi παλαίω, *luctor*.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, p. αχα, *acclamo lætus*: ex ἐπὶ, et ἀλαλάζω, *acclamo*. Th. ἀλάλη.

Ἐπαλάομαι, *pervagor*: ab ἀλάομαι, *vagor*.

Ἐπαλαστέω, *graviter afficior ob mala*: ex ἐπὶ et ἀλαστέω, idem: quod ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, *cujus oblivisci non possumus*. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐπαλαστήσασα, *miserata*, ejusd. a. 1. part. act. fœm. gen.

Ἐπαλείφω, *superillino*: ab ἀλείφω, *ungo*.

Ἐπαλεξήσουσα, *auxiliatura*, f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ et ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *arceo*.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio*, et

Ἐπαλλάττω, f. ξω, *permuto*: ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*; f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro, agito*: Alii poni volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, *insilio*.

Ἐπάλληλος, ου, ὁ ἡ, *alternus*: ex ἐπὶ et ἀλλήλων, *mutuò*: quod ab ἄλλος, *alius*.

Ἐπάλμενος, *insiliens*, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, *propugnaculum muri*: ex ἐπὶ, et ἀλκὴ, *robur*.

Ἐπαλπνος, ου, apud *Pindarum* hoc vocabulum tantum reperitur: et dici puto *de vento secundo nautisque grato*, q. per Sync. pro ἐπίθαλπνος. ex ἐπὶ et θάλπνος, *splendidus*, et per Metaph. *lucis instar gratus*: à θάλπω, *calefacio, foveo*.

Ἔπαλτο, *insiliebat*, imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. p. pass. pro ἐφήλτο· ab ἐφάλλομαι· vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, pro ἐπαμαεῖν, et ἐπαμάσθαι, pro ἐπαμᾶσθαι, *accumulare*: præs. inf. act. ab ἀμάω.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, *permuto, alterno*; f. ψομαι. ab ἐπὶ et ἀμείβω, *muto*, f. ψω, p. ἤμειφα.

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, *EPAMINONDAS*, Thebanorum dux.

Ἐπάμειπτο, *responderat*, Ion. pro ἠπήμειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐπαμείβω.

Ἐπάμερος, ου, ὁ ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, *unius diei, qui durat unum diem*: ab ἐπὶ et ἡμέρα, *dies*.

Ἐπαμησάμενος, *obrutus*, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, *coacervo*: quod ex ἐπὶ, et ἀμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim*: ab ἐπαμείβω, *alterno*.

Ἐπαμοιβὸς, η, ον, *alternus*, ab eod. Th.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, *auxilior*. Vide

Ἐπαμῦναι, *propugnare*, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, *defendo*. Th. ἀμύνω, *auxilior*.

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, *in utramque partem vergo, in ancipiti sum, oratione ambigua utor*, ex ἀμφότερος, *uterque*. Th. ἄμφω, *ambo*.

Ἐπὰν, *postquam*: Conj. ex ἐπὶ et ἄν, v. ἐάν.

Ἐπαναβαίνω, *ascendo super*; ab ἐπὶ, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

Ἐπαναβάλλεσθαι, *differre*, præs. inf. m. Vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβληδὸν, adv. quasi *injectim*, *injiciendo*. Th. βάλλω.

Ἐπαναβοάω, f. ήσω, *acclamo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et βοάω, *clamo*.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, q. v.

Ἐπαναγινώσκω, *relego, is*: ex ἐπὶ et ἀναγινώσκω, *lego*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, *urgeo, compello*: ex ἀναγκάζω, *cogo*. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπάναγκες, adv. *necessè, necessariò*: τὰ ἐπάναγκες, scil. ὄντα, *necessaria*, Act. xv. 28. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπανάγω, *redeo, commoveo*, fut. άξω· a. 2. ἐπανήγαγον· a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, *proveho*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἄγω, *duco*.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi*: ex ἐπὶ et ἀναδίπλωσις, *reduplicatio*. Th. διπλόος, -οῦς.

Ἐπαναζεύγνυμι, f. ξω, *reverto*; ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ζεύγνυμι.

Ἐπαναιρέομαι, *suscipio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἱρέω, *capio*.

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, *occisio, interitus*: ab ἀναιρέω, *occido*. Vide præced.

Ἐπαναίρω, f. αρῶ, *elevo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἴρω, *tollo*.

Ἐπανάκειμαι, *repositus sum*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, *revocatio, restitutio*; ex ἐπὶ, ἀνὰ, et καλέω, *voco*.

Ἐπαναλαμβάνω, *repeto, apprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, *repetitio*: à superiori verbo.

Ἐπαναλογεῖν, præs. inf. act. *altiùs repetendo aperire*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et λογέω, quod à λέγω, *dico*.

Ἐπαναμένω, *exspecto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μένω.

Ἐπαναμιμνήσκω, *commonefacio*, cum acc. f. ήσω, p. ἐπαναμέμνηκα· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Th. μνάομαι, *recordor*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

Ἐπανανεόω, *renovo*, f. ώσω, perf. ωκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et νεόω, idem. Th. νέος, *novus*.

Ἐπαναπαύομαι, *acquiesco*, cum dat. f. αύσομαι, p. ἐπαναπέπαυμαι· a. 1. med. ἐπανεπαυσάμην, ω, ατο· ab ἐπὶ, ἀνὰ, et παύω, *cesso*; a. 2. ἔπαον.

Ἐπαναπλεῖν, *crebrò navigare*: præs. inf. act. Th. πλέω.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, *rebellio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et στάσις. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστέλλω, *cohibeo*. Th. στέλλω, *inhibeo*.

Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, *prominentia*, et

Ἐπαναστήσομαι, fut. 1. med. ab ἐπανίσταμαι, *insurgo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστρέφω, *revertor*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et στρέφω.

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, reflexio*: à præced. p. m.

Ἐπανατίθεσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, *insuper impono, acceptum fero*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.

Ἐπανατρέπω, *subverto*; ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρέπω.

Ἐπανατρυγάομαι, *post vindemiam quæ supersunt colligo*; ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐπαναφέρω, *repeto, crimen in alium rejicio*, et

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, *repetitio*: à φέρω, *fero*.

Ἐπανεθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi ἐπανίημι, *redeo, remitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐπάνειμι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι· ab ἴω.

Ἐπανείρεσθαι, *denuò interrogare*: ab εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *necto, interrogo*.

Ἐπανεὶς, *qui dimisit*, a. 2. part. act. ab ἐπάνην, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, qu. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπανελθὼν, in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. ab

Ἐπανέρχομαι, *redeo, accedo*, f. ἐπανελεύσομαι· a. 2. ἐπανῆλθον, qu. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρχομαι, *venio*.

Ἐπανερωτάω, *interrogo*, f. ήσω· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἐρωτάω, *rogo*.

Ἐπανερωτήσει, ejusd. 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἐπανέχω, *antecello, innitor*; ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω· a. 2. ἔσχον.

Ἐπανήκω, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἥκω, f. ξω.

Ἐπανήρετο, *percunctabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐπανείρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐπανθέω, *superfloreo*, f. ήσω, perf. ἐπήνθηκα· p. med. ἐπήνθα, et per Epenth. τοῦ ο, ἐπήνοθα, et redupl. Att. ἐπενήνοθα· ex ἐπὶ et ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Ἐπανιᾶσι, *remittunt*, 3. pl. præs. ind. Att. ab

Ἐπανίημι, *remitto*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto*, in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱέασι, et per Crasin Att. ἰᾶσι.

Ἐπανιστέατο, Ion. pro ἐπανίσταντο, *insurrexerunt*, 3. plur. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵσταμαι, vel scribendum, ἐπανιστέατο, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι.

Ἐπανίσταμαι, *insurgo*: ab eod.

Ἐπανιστέαται, Ion. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præs. pass. ab

Ἐπανίστημι, *insurgo*, f. ἐπαναστήσω, p. ἐπανέστηκα, f. 1. m. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι.

Ἐπανιτέον, *redeundum*, adv. theticum, ab ἐπάνειμι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι, *eo*

Ἐπανιὼν, *regressus*, a. 2. part. ab. eod.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, *reditus*: ex ἐπὶ et ἄνοδος, ἡ, *ascensus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἐπανορθούμενος, præs. part. pass. et

Ἐπανορθοῦσθαι, præs. infin. pass. ab

Ἐπανορθόω, -ῶ, *corrigo*; ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθὸς

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, et

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, *correctio*, et

Ἐπανορθωτέος, η, ον, *corrigendus*, et

Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector*; à p. pass. verbi ἐπανορθόω, *corrigo*.

Ἐπαντάω, *occurro*, fut. ήσω, perf. ἐπήντηκα· a. 1. ἐπήντησα· ex ἐπὶ et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἐπαντέλλουσα, *oriens*, præs. part. f. g. ab

Ἐπαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, *exorior*; *oriri facio, sublevo*, Eur. Phœn. 105. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior*.

'Επάντησις, εως, ἡ, *occursus:* ab ἀντι.
'Επάνω, *supra*, adv. cum gen. ex ἐπὶ et ἄνω.
'Επάξας, αντος, a. 1 part. act. et
'Επάξειν, f. 1. inf. act. ab ἐπάγω, *induco*, f. άξω, p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, *duco*.
'Επαξε, Dor pro ἔπηξε, *fixisset*, 3. sing. a. 1. ind. act. à πήγνυμι, *figo*, f. ξω.
'Επάξιος, ου, ὁ ἡ, *dignus*, Poët. pro ἀντάξιος, *æquiparandus;* ex ἐπὶ et ἄξιος, idem.
'Επαξόνιος, ου, ὁ ἡ, *qui circum axem volvitur*, Epith. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis*.
'Επάξω, Dor. pro ἔπηξω, *compegisti*, 2. sing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, *compingo*, f. πήξω.
'Επαοιδή, ῆς, η, Ion. pro ἐπῳδή, *incantatio*, et
'Επαοιδὸς, ου, ὁ, Ion. pro ἐπῳδὸς, *incantator*. Th. ἀείδω, *cano*.
'Επαον, *sedavi*, a. 2. indic. act. hinc in aor. 2. pass. ἐπάην, verbi παύω, *cesso*, f. παύσω, p. πέπαυκα.
*'Επαπαλαύω, ταῖς ἡδοναῖς, consumo ætatem voluptatibus.
'Επαπειλέω, *minor*, *-aris*, fut. ήσω, perf. ηκα· ex ἐπὶ et ἀπειλέω, idem.
'Επαποδύομαι, *suscipio;* ex ἐπὶ et ἀποδύομαι, idem. Th. δύνω, vel δύω, *subeo*.
'Επαπόρημα, ατος, το, *quæstio*, qu. et
'Επαπορῶμεν, pro -έωμεν, 1. plur. præs. sub. act. ab ἐπαπορέω, *addubito;* quod ex ἐπὶ et ἀπορέω, hoc ex α priv. et πείρω, *transeo;* p. m. πέπορα.
'Επαποστέλλω, *insuper mitto:* ex ἐπὶ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto*.
'Επάπτηνα, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, *circumspicio:* f. ανῶ, a. 1. part. παπτήνας.
'Επαρὰ, ας, ἡ, *imprecatio:* ex ἐπὶ et ἀρὰ, *preces*.
'Επαράομαι, f. άσομαι et ήσομαι, *imprecor:* ab ἀράομαι. Th. ἀρα, *preces*.
'Επάρας, *attollens*, et
'Επάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo;* f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. ἐπῆρα, a. 1. imperat. ἔπαρον, άτω, a. 1. pass. ἐπήρθην, ab ἐπὶ et αἴρω, *tollo*.
'Επαράσιμος, ου, ὁ ἡ, *execrabilis:* ex ἐπὶ et ἀρὰ, *preces*.
'Επαράσσω, *irruo:* ex ἐπὶ et ἀράσσω, *amputo, pulso;* f. ξω.
'Επάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, άτω. Vide ἐπάρασα.
'Επάρατος, ου, ὁ ἡ, *execrabilis:* ab ἐπαράομαι, quod vide.
'Επαργυρὸς, ου, ὁ ἡ, *inargentatus*, *argento tectus*. Th. ἄργυρος, *argentum*.
'Επαρῆ, *transfixus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi πείρω, *transeo*. At ἐπάρῃ, *sustulerit*, est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω. Vide ἐπάρασα.
'Επαρήγω, *adjuvo*, f. ήξω, p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.
'Επαρήρειν, plusq. p. m. verbi ἐπάρω, *apto;* quod ex ἐπὶ et ἄρω, *apto;* p. m. ἦρα, et Att. ἄρηρα.
'Επαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor:* Th. ἀρὰ, *diræ*.
'Επαρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, *efferri:* et
'Επαρθῆτε, ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε. a. 1. imperat. pass. ab ἐπαίρω, *attollo*.

'Επαρθον, et per Metath. ἔπραθον, *diripui:* a. 2. ind. act. verbi πέρθω, f. 2. πράθω.
'Επάρκεια, ας, ἡ, *auxilium*, et
'Επάρκεσε, *præstitit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε et
'Επαρκέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ab
'Επαρκέω, *subvenio*, cum dat. idem *propulso:* f. ἐπαρκέσω, p. ἐπήρκεκα, a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ et ἀρκέω, *propulso*.
'Επαρμα, ατος, τὸ, *latitudo*, *elatio;* ab ἐπαίρω.
'Επάρμενον, *sufficientem*, *aptum*, præs. part. pass. acc. sing. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, *apto*. Vide ἄρμενον.
'Επαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, *auspicor;* ex ἐπὶ et ἀρχὴ, *initium*.
'Επάρσις, εως, ἡ, *elevatio;* ab ἐπαίρω, *elevo*. Th. αἴρω, *tollo*.
'Επάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, *apto:* a. 1. ἐπῆρσα.
'Επαρτάω, f. ήσω, p. κα, *impendeo*. Th. ἀρτάω, *suspendeo*.
'Επαρυστὴρ, ῆρος, ὁ ἡ, et
'Επαρυστρὶς, ίδος, ἡ, *haustrum*, *emunctorium*. Th. ἀρύω.
'Επαρχία, ας, ἡ, *provincia*, et
'Επαρχος, *præfectus*, *præses:* ex ἐπὶ et ἀρχὴ, *principatus*.
'Επαρωγὸς, ου, ὁ, *auxiliator*, et ἡ, *auxiliatrix:* ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, *auxilior*.
'Επᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπάδω, *inculco*. Th. ἄδω, pro ἀείδω, *cano*.
'Επάσαντο, et gem. σ, ἐπασσάντο, *gustârunt*, 3. pl. a. 1. m. à πάω, vel πάομαι, *possideo*, *vescor*, p. pass. πέπαμαι.
'Επασκέω, Poët. pro κοσμέω, *exorno*. Th. ἀσκέω, *orno*, *exerceo*.
'Επασσύτεροι, *frequentes:* ab ἐπὶ, et ἄσσον, *propè*, seu ἀσσοτέρω, *propius;* ἐπασσύτεροι, dicuntur facere, qui aliud faciunt continuâ serie sequentes.
'Επασχον, *passus fui*, imperf. à πάσχω, *patior;* f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.
'Επάταξε, *percussit*, 3. sing. a 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio;* p. πεπάταχα, a. 1. part. πατάξας.
'Επατήθην, ης, ἡ, *calcatus sum*, a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, *calco*, a. 1. ἐπάτησα.
'Επάτεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
'Επαυλέω, f. ήσω, p. ηκα. *præcino*, *accino;* ex ἐπὶ et αὐλέω, *cano tibiâ;* ab αὐλὸς, *tibia*.
'Επαυλίζομαι, *stabulor*, *in loco immoror;* ab αὐλίζομαι, *stabulor*. Th. αὐλὴ, *aula*.
'Επαυλις, εως, ἡ, *commoratio*, *villa;* ab eod.
'Επαυξάνω, vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω, a. 1. ἐπηύξησα, p. ηκα. *adaugeo*, *amplifico;* ex ἐπὶ et αὐξάνω vel αὔξω, *augeo*. Th. αὔξω.
*'Επαύξησις, εως, ἡ, *amplificatio;* à præced.
'Επαυρεῖ, *fruitur*, 3. sing. ind. et
'Επαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. act. et
'Επαύρεο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρου, *adeptus es;* ab ἐπαυρέω, -ῶ, f. ήσω, a. 2. m. ἐπηυρόμην, ου,

ετο, Dor. ἐπαυρόμην. Alii volunt esse imperf. verbi seq.
'Επαυρίσκω, ἐπαυρίσκω, et ἐπαύρομαι, *fruor*, *consequor;* item *pœnas luo*, ἐπαυρεῖν βασιλῆος, *luere pœnas propter regem*, Il. α, 410. κακορραφίης, *pœnas insidiarum*, Il. ό, 17. sub κακῶν ἐκ vel ἕνεκα, quod exprimitur, Od. σ', 106. Πλεῖον κέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ, *magis autem nocte laborat*, Hes. Op. 419. sub καμάτῳ. Th. αὔρα, *aura*.
'Επαύρηαι, *fruaris*, Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, id. q. præced.
'Επαύριον, *cras*, adv. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, *crastinus dies*. Th. αὔριον, *cras*.
'Επαυρίσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.
'Επαῦροιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. et
'Επαῦρον, Dor. pro ἐπηῦρον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.
'Επαύρωνται, *fruantur*, 3. pl. præs. sub. m. vel pass. verbi ἐπαύρομαι, *fruor;* ab eod.
'Επαυσάμην, αύσω, αύσατο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso;* f. σω, a. 2. ἔπαον.
'Επαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd.
'Επαύσον, *acclama*, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ et αὔω, *clamo*.
'Επαύσω, 2. sing. a. 1. ind. m. vide ἐπαυσάμην.
'Επαΰτειν, *acclamare*, ἐπαΰτεον, *acclamabant*, Ion. pro ἐπηΰτεον, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ et ἀϋτέω, Poët. pro αὔω, *clamo*.
'Επαυτοφώρω, *in flagranti delicto*, *in ipso facto;* ex ἐπὶ, *in*, et αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse*, et φωρὰ, *furtum*. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*.
'Επαυχένιος, ου, ὁ ἡ, Poët. *qui supra cervicem fertur*, *qui cervici imponitur;* ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχὴν.
'Επαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *glorior ob*. Th. αὐχέω.
'Επαφάομαι, -ῶμαι, *contrecto*, *demulceo;* vide in ἀφάω, *palpo*. Th. ἅπτομαι, *tango*.
'Επαφαυάνθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυαίνω, *exsicco;* quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, et αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco*, *accendo*.
'Επάφησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab
'Επαφίημι, *immitto*, f. ἐπαφήσω, p. ἐπαφῆκα, a. 2. sub. ἐπαφῶ· ab ἐπὶ, ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.
'Επαφρᾶς, -ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *spumosus*.
'Επαφρίζω, *despumo*, f. ίσω, p. ἐπήφρικα, ex ἐπὶ et ἀφρὸς, *spuma*.
'Επαφρόδιτος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *venustus*.
'Επαφῶ, *immisero*, a. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.
'Επαχθὴς, εος, ὁ ἡ, *gravis*, *molestus*. Th. ἄχθος, *pondus*.
'Επάχνωσεν, *vexavit*, *constrinxit*, a. 1. ind. verbi παχνόω, f. ώσω. Th. πάχνη, *pruina*.
'Επαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, *crassum reddo*, *pinguefacio*. Th. παχὺς, ἐος, *crassus*.
'Επε', pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.
'Επεὰν, Ion. pro ἐπὰν, *posteaquam*, vel pro ἐπεὶ ἂν ὅταν, *quando*.
'Επέβα, Dor. pro ἐπέβη, 3. sing. a.

2. ind. act. et ἐπέβαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. ἐπέβην· q. ab ἐπίβημι.

'Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Ἐπέβαλλεν, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio*; ex ἐπὶ et βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

'Ἐπέβαλον, a. 2. ind. act. vide præced.

'Ἐπέβασε, Dor. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, *ascendere fecit, imposuit, vestivit*. Th. βαίνω, *eo*.

'Ἐπέβην, ης, η, *peragravi*, a. 2. ind. act. ab ἐπιβαίνω, quasi ἐπίβημι· ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Ἐπέβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. a. 1. act. et

'Ἐπεβήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab eod.

'Ἐπεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono, ascendere facio*; f. άσω, ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

'Ἐπεβίω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιβιόω, *supervivo*: à βιόω, *vivo*; f. ώσομαι, a. 2. ἐβίων, a. 2. imperat. βίωθι, a. 2. opt. βιοίην, a. 2. inf. βιῶναι, a. 2 part. βιοὺς Th. βίος, *vita*.

'Ἐπέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *respicio*; f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα· ex ἐπὶ et βλέπω, *video*.

'Ἐπεβούλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, *insidior*: ex ἐπὶ et βουλεύω, *consulto*: quod à βουλή, *consilium*.

'Ἐπεγγελάω, *ridens insulto*: ex ἐπὶ, ἐν, et γελάω, *rideo*; f. σω, p. ακα.

'Ἐπέγειρε, præs. imperat. act. et

'Ἐπεγείροντες, præs. part. pl. num. ab

'Ἐπεγείρω, *excito*: f. ερῶ, p. ἐπήγερκα, a. 1. ἐπήγειρα· ab ἐπὶ et ἐγείρω, *excito*.

'Ἐπέγεντο, per Sync. pro ἐπεγένετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπεγενόμην, ου, ετο, ex ἐπὶ et γίνομαι, *sum*.

'Ἐπεγκολάπτω, f. ψω, p. αφα, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

'Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. p. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*; f. 1. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα, ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco*.

'Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass. et

'Ἐπέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ab ἐπίγνωμι.

'Ἐπέγρετο, *expergefiebat*, 3. sing. imperf. pass. per Sync. Poët. pro ἐπηγείρετο· ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.

'Ἐπεγχανεῖν, *inhiare*, a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, et χαίνω, *hisco*; a. 2. ἔχανον, inf. χανεῖν.

'Ἐπεδείξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonstro*, a. 1. act. ἐπέδειξα, f. δείξω, p. δέδειχα· ex ἐπὶ et δείκνυμι, *ostendo*.

'Ἐπέδησα, ας, ε, *ligavi* a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*; f. ήσω. Th. πέδη, *pedica*.

'Ἐπεδίδου, pro ἐπεδίδω, 3. sing. imperf. act. q. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do*; f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

'Ἐπέδραμε, *accurrit*. 3. sing. a. 2 act. verbi ἐπιτρέχω· ex ἐπὶ et τρέχω, *curro*; f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

'Ἐπέδρη, ης, η, Ion. pro ἐφέδρα, *mora, obsidio*: vide ἕδρα, *sella*.

'Ἐπέδυν, *exortus sum*, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδύμι, *exorior*: ex ἐπὶ et δύμι, vel δύνω, f. δύσω, p. δέδυκα, *subeo*.

'Ἐπέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et δίδωμι, *do*; f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

'Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἔπεσι, ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

'Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.

'Ἐπέζησα, *superstes fui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo*; f. ήσω, p. ἔζηκα.

'Ἐπεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιζητέω, *requiro*. Th. ζητέω, *quæro*; f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

'Ἐπέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.

'Ἐπέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.

'Ἐπεθύμησα, et in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco*; ex ἐπὶ et θυμέω. Th. θυμὸς, *animus*.

'ΕΠΕΙ', et ἐπειδὴ, *postquam, quoniam, quanquam*; conj. cum indicat. ἐπεὶ ἄρα, *alioquin*, 1 Cor. vii. 14.

*'Ἐπεὶ δὲ, *deinde*.

*'Ἐπειδή τε, *alioqui*, Soph. Elect. 325.

*'Ἐπεὶ τάχιστα, *simul atque*.

'Ἐπείγεαι, Ion. et Dor. pro ἐπείγῃ, *urgeris, properas*, 2. sing. præs. ind. pass. et

'Ἐπείγετο, *festinabat*. 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἠπείγετο· ab

'Ἐπείγομαι, *impellor, urgeor*; quod ab ἐπείγω.

'Ἐπειγομένοιο, *festinantis*, gen. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένου, à præced. et

'ΕΠΕΙ'ΓΩ, *urgeo, impello, festino*; f. ξω, p. ἤπειχα.

'Ἐπειδὰν, *postquam*, pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεί.

'Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.

'Ἐπειδήπερ, *quandoquidem*, cum ind. ab eod.

'Ἐπείδοι, 3. sing. præs. opt. act. ab

'Ἐπείδω, *intueor, respicio*; f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι, a. 2. ἐπεῖδον, a. 2. imperat. ἐπίδε, ex ἐπὶ et ἴδω, *video*.

'Ἐπειὴ, pro ἐπειδὴ, *cum quoniam*. Th. ἐπεί.

'Ἐπειτ' pro ἔπειτα, adv. *deinde, postea*. Th. εἶτα, *postea, tum*.

'Ἐπείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo*; f. σομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

'Ἐπεί κα, Dor. pro Poët. ἐπεί κε, et hoc pro ἐπεὶ ἄν, *quam*.

'Ἐπείκτης, ου, ὁ, *instigator*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

'Ἐπειλημμένη, *tenens*, p. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι. Vide in λαμβάνω.

'Ἔπειμι, *succedo, invado*, a. 2. ἐπῆον, ες, ε, a. 2. part. act. ἐπιὼν, οῦσα, ὀν, *sequens*: hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ ἡ, *jugis*; ex ἐπὶ et εἶμι, *eo*.

'Ἔπειμι, *supersto, immineo*: ab εἰμὶ, *sum*.

'Ἐπεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere, immittere*; a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

'Ἐπείνυσθαι, *indui*, præs. inf. verbi ἐπείνυμι, quod ex ἐπὶ et ἕω, *induo*: hinc Ion. ἐννύω.

'Ἔπειξις, εως, ἡ, *festinatio*. Th. ἐπείγω.

'Ἐπείπερ, *quandoquidem*, conj. cum indicat. ab ἐπεί.

'Ἐπειπὼν, u. 2. part. act. ἐπειπεῖν, *insuper dicere*, a. 2. inf. act. ab ἐπὶ et ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

'Ἔπειρα, ας, ε, et in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo*; f. περῶ, p. πέπαρκα, a. 2. ἔπαρον, p. pass. πέπαρμαι, a. 1. pass. ἐπάρθην.

'Ἐπειράθην, ης, η, et in 1. pl. ἐπειράθημεν, a. 1. ind. pass. et

'Ἐπειράσω, *tentâsti*, 2. sing. a. 1. m. ἐπειρασάμην, ω, ατο à πειράω, f. άσω et ήσω, *conor, tento*. Th. πεῖρα, *conatus*.

'Ἐπειρᾶτο, pro -άετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento*; ab eod.

'Ἐπείρεσθαι, *interrogare*, præs. inf. m. ab ἐπείρω.

'Ἐπείρη, Ion. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf. act. verbi πειράω, *conor*. Vide ἐπειράσω.

'Ἐπειρύεσθαι, *attrahere*; q. ab ἐρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho*.

'Ἐπειρώατο, Ion. pro

'Ἐπειρῶντο, q. pro ἐπειράοντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento*. Th. πεῖρα.

'Ἐπειρωτᾶν, præs. inf. act. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi ἐρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*.

'Ἐπειρώτευν, Ion. pro ἐπηρώτων, imperf. act. et

'Ἐπειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio*: ab eod.

'Ἔπεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, *adeo*: ex εἶμι, *eo*; a. 1. inus. εἶσα. Potest etiam formari à πείθω, *persuadeo*; f. πείσω, undè a. 1. ἔπεισα.

'Ἐπεισάγω, f. ξω, p. ηχα, *superinduco*, et

'Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *superinductio*; ex ἐπὶ, εἰς, et ἄγω, *duco*.

*'Ἐπείσακτος, ὁ ἡ, *adscititius* (*rex*.)

'Ἐπεισέρχεται, *subit*, 3. sing. præs. ind. ab ἐπεισέρχομαι, *ingredior*: quod ex ἐπὶ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*; f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

*'Ἐπεισηγέομαι, *insuper induco*.

'Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, *obedio*. Vide πείθω, *persuadeo*.

'Ἔπεισιν, *adeat*, 3. sing. præs. ab ἔπειμι, addito ν finali: ex ἐπὶ et εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον.

'ΕΠΕΙΣΙΟΝ, ου, τὸ, *aqualiculus, ima ventris pars*, τὸ, αἰδοῖον, an ab ἐπὶ et σίω, *moveo*? an ab ἐπεισιέναι?

'Ἐπεισκωμάζω, *impudentèr et velut temulentèr me infero in alicujus societatem*: ex ἐπὶ, εἰς, et κωμάζω, *comessor*. Th. κῶμος, *comessatio*.

'Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, *pars fabulæ quasi adventitia*. Th. ὁδὸς, *via*.

'Ἐπεισόδιος, *superinductus, adventitius*, et

'Ἐπεισοδιώδης, idem: ab eod. Th.

'Ἐπεισπηδάω, *superinsilio*; f. ήσω, p. ηκα, ex ἐπὶ, εἰς, et πηδάω, *salio*.

'Ἐπεισφέρομεν, 1. pl. præs. ind. act. ab

'Ἐπεισφέρω, *adfero*: ex ἐπὶ, εἰς, et φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

'Ἔπειτα, *deinde*, adv. Th. εἶτα, *postea*.

'Επείχθην, *properavi*, a. 1. ind. pass. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι.

'Επεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, *inhibeo*, *attendo*, q. v.

'Επεκάθισα, ας, ε, et in 3. pl. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, *colloco*; f. ίσω, perf. ἐπικεκάθικα· ex ἐπὶ et καθίζω, *colloco*, *sedere facio*. Th. ἵζω, f. ίσω, idem.

'Επεκαλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐπικαλέω, *advoco*. Th. καλέω, *voco*, fut. έσω, et ήσω, p. κέκληκα.

'Επεκαλύφθησαν, *clausi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καλύπτω, q. v.

'Επεκέατο, Ion. pro ἐπέκειντο, *instabant*, *irruerunt*, 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, q. v.

'Επέκεινα, *trans*, adv. cum gen. pro ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa usque*.

'Επέκειτο, ἐπέκειντο, 3. sing. et pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo super*, *impositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Επεκέκλετ', pro ἐπεκέκλετο, *invocabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐπὶ et καλέω, *voco*; f. έσω et ήσω, p. κέκληκα, perf. pass. κέκλημαι.

'Επεκλώσαντο, *destinârunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπικλώθω, *fatalia stamina duco*: quod ex ἐπὶ et κλώθω, *neo*.

'Επεκράτει, pro ἐπεκράτεε, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*.

'Επεκρέμασα, ας, ε, *appendi*, a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, q. ab ἐπὶ et κρεμάω, *suspendo*: f. άσω, a. 2. ἐκρέμαδον, q. à κρεμάζω.

'Επέκτασις, εως, ἡ, *extensio*, et

'Επεκτείνομαι, η, εται, *contendor*, *nitor*, *extendor*, fut. ἐπεκτενοῦμαι, a. 1. m. ἐπεκτεινάμην, ω, ατο, ab

'Επεκτείνω, *extendo*: quod ab ἐπὶ, ἐκ, et τείνω, *tendo*: f. τενῶ, p. τέτακα.

'Επεκτήσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπικτάομαι, *insuper acquiro*. Th. κτάομαι, q. v.

'Επελάβετο, 3 sing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω. *apprehendo*; f. λήψομαι, a. 2. ἐπέλαβον, ex ἐπὶ et λαμβάνω, *capio*.

'Επελάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*; fut. λήσομαι, a. 2. ἐπελαθον· ex ἐπὶ et λανθάνω, seu λήθω, *lateo*; f. λήσω.

'Επελαύνω, *invado*: ex ἐπὶ et ἐλαύνω, *agito*; f. ήσω, p. ἤλακα.

'Επέλευσις, εως, ἡ, *invasio*, *impetus*. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*.

'Επελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*: quod ex ἐπὶ et ἔρχομαι, *venio*; f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον.

'Επελθὼν, οῦσα, ον, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος. Vide ἐπελθεῖν.

'Επελπίζω, f. σω, *in spem erigo*: ex ἐπὶ et ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

'Επέλυον, ες, ε, a. 2. vel imperf. act verbi ἐπιλύω, *explico*; f. ύσω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. pass. ἐπελύθην. Th. λύω, *solvo*.

'Επεμαίετ', pro ἐπεμαίετο, *instigabat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπιμαίομαι, *incito*: quod ex ἐπὶ et μάω, *vehementer cupio*.

'Επεμάξατο, 3. sing. a. 1. ind m. verbi ἐπιμάσσω, f. ξω, *abstergo*.

'Επεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 1. ἔβην.

'Επέμβαλε, *injecit*, 3. sing. a. 2 ind. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

'Επεμβάλλεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπεμβάλλομαι, *inseror*: ab eod. Th.

'Επεμβάτης, ου, ὁ, *sessor*, *qui equo insidet*, et

'Επεμβεβαὼς, *conscendens*, perf. part. act. Ion. pro ἐπεμβεβηκὼς, ότος, ab ἐπεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo*; fut. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

'Επέμεινα, ας, ε, et in 1. pl. ἐπεμείναμεν, a. 1 ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*; f. ἐπιμενῶ, p. ἐπιμεμένηκα· quod ex ἐπὶ et μένω, *maneo*.

'Επεμελήθην, ης, η, *curavi*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero*; f. ήσομαι. Th. μέλει, *curæ est*.

'Επεμέμφετο, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ, et μέμφομαι, *accuso*; f. ψομαι, p. μέμεμμαι.

'Επέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*. Vide ἐπέμεινα.

'Επεμηνάμην, ω, ατο, *insanivi*, a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, *insanio*; f. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

'Επεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, *mitto*; f. ψω.

'Επέμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύζω, *subsanno*: ex ἐπὶ et μύζω, vel -σσω, *mungo*, *emungo*. Th μύζω, *clausis labris quendam ex naribus sonum emitto*.

'Επεμψα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act verbi πέμπω, *mitto*; f. ψω, p. πέπεμφα, a. 1. imperat. πέμψον.

'Επενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, *supernatabat*: 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

'Επενδύομαι, *superinduo* vel *superinduor*: p. ἐπενδέδυμαι, *indutus sum*, undè part. ἐπενδεδυμένος, *indutus*: et

'Επενδύτης, ου, ὁ, *amiculum*, *indusium*: ab

'Επενδύω, *superinduo*: f. ύσω, p. ἐπενδέδυκα, a. 1. m. ἐπενεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι· ex ἐπὶ, ἐν, et δύω, *induo*.

'Επενεγκεῖν, a. 2. inf. act. et

'Επενέγκῃ, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. act. et

'Επενεγκὼν. a. 2. part. act. ab ἐπιφέρω, q. v.

'Επενείκαντες, nom. pl. part. a. 1. act. ab ἐπὶ et ἔνεικα, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επένειμα, ας, ε, *distribui*: a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, *tribuo*; f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.

'Επενέμετο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, *depascor*: ab eod. Th.

'Επενήνεον, *accumulabam*: imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, *accumulo*: ex ἐπὶ, ἐν, et νέω, *glomero*: imperf. ἔνεον et ἤνεον, undè ἐνήνεον et ἐπενήνεον.

'Επενήνοθα, *florui super*; p. m. pro ἐπήνθα, Epent. τοῦ ο, et redupl. Att ab ἐπανθέω, *superfloreo*; ex ἐπὶ et ἀνθέω, *floreo*. Seu in 3. sing. potius aor. 2. ἐπενήνοθον, ut ostendit Clarkius ad Il. B. 219. ex significatione temporis. Th. ἄνθος, *flos*.

'Επενήχετο, *innatabat*: 3. sing. imperf. m. ab ἐπινήχω, f. ξω. Th. νέω, *nato*.

'Επένθει, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, *lugeo*.

'Επενθὼν, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*. Th. ἔρχομαι.

'Επέξειμι, *erumpo*, *egredior adversus*: ex ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

'Επεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἐπεξέρχομαι, *procedo*: quod ex ἐπὶ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

'Επεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex iisd.

'Επεξεργάζομαι, *elaboro*: ex ἐπὶ, ἐξ, et ἐργάζομαι, *laboro*: f. σομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

'Επεξέρχομαι, Vide ἐπεξελευσόμεθα.

'Επεξεύρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, *invenio*: ex ἐπὶ, ἐξ, et εὑρίσκω, idem, f. ήσω, a. 2. εὗρον.

'Επεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, *deinceps*: id. q. ἑξῆς.

'Επεξιέναι, cum dat. *reum peragere et convincere*: item *erumpere* vel *edisserere*: et

'Επέξιθι, *persequere*, *percense*: præs. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

'Επέοικε, *convenit*: 3. sing. ind. p. m. ex ἐπὶ et εἴκω, *similis sum*. Vide ἔοικα.

'Επεπείθεθ', pro ἐπεπείθετο, *obedivit*: 3. sing. imperf. pass. et

'Επεπείθεσαν, per Syst. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. a. 1. pass. fortè legend. ἐπεποίθεσαν, quod pro ἐπεποίθεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπὶ et πείθω, *persuadeo*: f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα.

'Επέπειν, Ion. pro ἐφέπειν, *insequor*: ex ἐπὶ et ἕπω, *sequor*.

'Επεπειρήατο, Ion. pro ἐπεπείρηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πειράω, *conor*: f. άσω, et Ion. ήσω, p. pass. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, *conatus*.

'Επέπεσον, ες, ε, *incidi*: a. 2. ind. act verbi ἐπιπίπτω, *irruo*: cum dat. f. ἐπιπέσω, p. ἐπιπέπτωκα· ex ἐπὶ et πίπτω, *cado*.

'Επεπήγει, 3. sing. plusq. p. m. quod ex ἐπὶ et πήγνυμι, seu πήσσω, *figo*: f. ξω, p. πέπηχα, p. m. πέπηγα.

'Επέπιθμεν, *persuasimus*: per. Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ion. redupl. primis duab. literis à πείθω, a. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. pers. pl. plusq. p. m. pro ἐπεποίθειμεν, à p. m. πέποιθα.

*'Επέπλας, a. 1. part. act. pro ἐπιπλάσας, idque pro ἐπιπλώσας, et

'Επέπλεον, *adnavigabant*: 3. pl. imperf. act. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

'Επέπληγον, *percussi*; per reduplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio*: f. ξω, a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον, vel est a. 2. verbi compos. ab ἐπιπλήττω, quod vide.

'Επέπληξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel -ττω, fut. ξω, *increpo*, ex ἐπὶ et πλήσσω, *percutio*.

'Επέπλων, ως, ω, *adnavigabam*: imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω, ut ἐδίδων vel ἔδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.

'Επεποίθειν. *confisus fueram*, plusq. perf. m. ex ἐπὶ et πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι, p. m. πέποιθα.

'Επεπόνθη, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη pro ᾔδειν, plusq. perf. m. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

'Επεπράφεισαν, *egerant*: pro ἐπεπρά-φεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπεπράχειν, verbi πράσσω, vel -ττω, fut. ξω, præt. m. πέπραγα.

'Επέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, *insuper sternuto*: ex ἐπὶ et πταίρω, f. αρῶ.

'Επέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. m. *advolavit*. Vide ἐπτάμην.

'Επεπτώκειν, *excideram*: plusq. p. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πτώσω, p. πέπτωκα.

'Επέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι, *audio, interrogo*: f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

'Επεραιώθην, *transgressus sum*: a. 1. ind. pass. verbi περαιόω, *transveho*. Th. πέρα, *ultra*.

'Επεργάζομαι, *colo, aro, subigo*: ex ἐπὶ et ἐργάζομαι, fut. άσομαι, p. ασμαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

'Επερείδω, *fulcio, firmo*: et

'Επέρεισε, *adegit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et ἐρείδω, f. σω, p. κα, *figo, firmo*.

'Επέρεσθαι, *sciscitari*: verbi ἐπέρομαι, *sciscitor*, f. ἐπερήσομαι. Vide ἐπείρεσθαι.

'Επερήρεισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att. Vide in ἐπέρεισε.

'Επέρησα, ας, ε, *transivi, trajeci*: a. 1. ind. act. verbi περάω, f. ήσω et άσω, p. πεπέρακα.

'Επεῤῥάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιῤῥήγνυμι. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω.

'Επεῤῥίφην, ης, η, a. 2. ind. pass. tanq. ab ἐπιῤῥίφω pro ἐπιῤῥίπτω, *injicio*: ex ἐπὶ et ῥίπτω, *projicio*: f. ψω, p. ἔῤῥιφα.

'Επεῤῥώσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

'Επεῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπιῤῥώννυμι, *confirmo, impello, fortitèr moveo*: ex ἐπὶ et ῥώννυμι, fut. ῥώσω, perf. ἔῤῥωκα, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην.

'Επέρχομαι, *supervenio*: f. ἐπελεύσομαι, a. 2. ἐπῆλθον, ex ἐπὶ et ἔρχομαι, *venio*: p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

'Επέρχοντ' pro ἐπέρχονται, 3. pl. præs. ejusd.

'Επερωτάω, *interrogo*: imperf. ἐπηρώταον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α, f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, a. 1. imperat. ἐπερώτησον, -άτω, ex ἐπὶ et ἐρωτάω, *rogo, sciscitor*.

'Επερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio*: et

'Επερωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

'Επερώτησις, εως, ἡ, *interrogatio*: ab eod.

'Επέσαξεν, 3. sing. a. 1. verbi ἐπισάττω, *sterno*: f. ξω. Th. σάττω, *onero*.

'Επεσβολία, ας, ἡ, *convitium*: et

'Επεσβόλος, ὁ ξ ἡ, *verba probrosa in aliquem jaciens*: ex ἐπὶ, εἰς, Att. ἐς, et βάλλω, *jacio*: p. m. βέβολα· vel qu. ἔπεσιν, ὡς, βέλεσι, βάλλων, verbis, tanquam telis, impetens.

'Επεσεν, *cecidit*: 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado*: fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

'Επεσθίω, *insuper edo, post aliud edo*: ex ἐπὶ et ἐσθίω, *edo*. Th. ἔσθω, idem.

'Επέσθω, *sequatur*: 3. sing. præs. imperat. et

'Επέσθων, 3. dual. præs. imperat. verbi ἕπομαι, *sequor*: præs. inf. ἕπεσθαι.

'Επεσιν, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*: a. 2. εἶπον.

'Επίσκαζον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπισκάζω, *claudico*: f. σω.

'Επίσκεπεν, *tegebat*: 3. sing. imperf. act. verbi ἐπισκέπω, f. ψω. Th. σκέπω, *tego*.

'Επεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, *inviso, visito*: f. ψομαι, p. pass. ἐπέσκεμμαι, ex ἐπὶ et σκέπτομαι, *circumspicio*.

'Επεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro*: cum dat. fut. άσω, præt. ἐπεσκίακα, a. 1. sub. ἐπεσκιάζω, ης, η, ex ἐπὶ et σκιὰ, *umbra*.

'Επεσκίρτησε, *insiluit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et σκιρτάω, *salto*. Th. σκαίρω, *salio*.

'Επεσκότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, *obtenebro*: f. ήσω, p. ἐπεσκότηκα, ex ἐπὶ et σκότος, *tenebræ*.

'Επεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.

'Επίσπεσθαι, Ion. et Poët. pro ἐφέπεσθαι, *sequi*: et

'Επίσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν, a. 2. part. ἐπισπών, ab inus. ἐπισπέω, *assequor*: ex ἐπὶ et σπέω, fact. ex ἕπω per transposit. et Pleonasm. τοῦ σ. Th. ἕπω.

'Επίσσεται, gem. σ, pro ἐπίσεται, Poët. 3. sing. f. ἔσομαι. Ex ἐπὶ, et verb. εἰμι, *sum*.

'Επίσσυται, *impetum fecit*, per Metath. pro ἐπισέσυται, 3. sing. perf. pass. et

'Επίσσυτο, pro ἐπεσέσυτο, 3. sing. plusq. p. pass. ex ἐπὶ et σύομαι, *concito*, verbum inus. pro σεύομαι, idem. Th. σείω, *quatio*.

'Επέσταλμαι, *missus sum*: perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, *mitto*: quod vide.

'Επέστειλα, ας, ε, *misi*: a. 1. ind. act. ejusd.

'Επεστενάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, *ingemisco*: ex ἐπὶ et στεναχίζω, *gemo*, f. σω. Th. στενὸς, *angustus*.

'Επέστενε, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. act. ex ἐπὶ et στένω, *gemo*: ab eod. Th.

'Επεστέψαντο, *coronaverunt*: 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, *corono*: f. ψω, p. ἔστεφα.

'Επεστεὼς, ῶτος, per Crasin Ion. pro ἐφεσαὼς et ἐφεσαὼς, perf. part. act. et

'Επέστην, ης, η, *superveni*, a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, *insto*: f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, ex ἐπὶ et ἵστημι, *sto*.

'Επεστήρικτο, 3. sing. plusq. p. pass. vide ἐστήρικται, à στηρίζω, *firmitèr statuo*: f. ξω.

'Επεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, *confirmo*: ab eod. Th.

'Επέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, q. v.

'Επεστι, *imminet*, aliquando, *licet*, 3. sing. præs. verbi ἔπειμι, *supersto, immineo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Επεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε· ex ἐπὶ et στοναχίζω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

'Επεστραμμένα, *perversa et asperiora verba*, perf. part. pass. n. g. pl. Vide seq.

'Επεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass verbi ἐπιστρέφω, *converto*: f. ψω. Th. στρέφω, *verto*, a. 2. ἔστραφον.

'Επέστρεψα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

'Επεσυφέλιζον, *verderabant*: 3. pl. imperf. ex ἐπὶ et συφελίζω, *duritèr tracto*. Th. σύφω, *adstringo*: fut. ψω.

'Επεσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐπέσχον, ab ἐπέχω.

'Επέσχετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

'Επεται, *sequitur*: 3. sing. præs. ind. ab ἕπομαι, *sequor*: a. 1. m. ἐψάμην. Th. ἕπω.

'Επέτας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, *assecla, comes, famulus*: ab eod. Th.

'Επετάσθην, a. 1. ind. pass. à πετάννυμι, seu πετάζω, f. άσω, *pando, velo*. Th. πετάω.

'Επέτειλα, ας, ε, *jussi*: a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω, ex ἐπὶ et τέλλω, inusit.

'Επέτειος, ου, ὁ ξ ἡ, *anniversarius*. Th. ἔτος.

'Επέτελλε, *imperabat*: 3. sing. imperf. act. et

'Επετέλλετ' pro ἐπετέλλετο, 3. sing. imperf. pass. Vide ἐπέτειλα.

'Επετέρπετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω.

'Επετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, *sector studiosè, operam do*: fut. εύσω. Th. ἐπιτήδης, *idoneus*.

'Επετήσιος, ου, ὁ ξ ἡ, vel ια, ιον, *annuus, totum annum durans*. Th. ἔτος, *annus*.

'Επετίθευ, pro ἐπετίθεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. qu. ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, q. v.

'Επετίμα, pro ἐπετίμαε, 3. sing. imperf. act. ab 'Επιτιμάω, *objurgo*: fut. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα, q. v. ex ἐπὶ et τίω, *punio*.

'Επετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.

'Επετίμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπετίμαον, -ων, verbi ἐπιτιμάω, *objurgo*: q. v.

'Επέτοσσα, ας, ε, *incidi in, offendi, nactus sum*: a. 1. Poët. pro ἐπέτοσα, verbi πετόω, -ῶ, f. ώσω, q. à prisco verbo πέτω. Th. πίπτω.

'Επετράπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω, *permitto*: f. ψω, p. ἐπιτέτρεφα, a. 1. ἐπέτρεψα, p. m. ἐπιτέτροφα, ex ἐπὶ et τρέπω.

'Επέτρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

'Επέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιτυγχάνω, *assequor*: ex ἐπὶ et τυγχάνω, *sum*: fut. τεύξομαι.

'Επεύαδον, imperf. vel a. 2. Æol. Pleonasm. τοῦ υ pro ἐπέαδον, ab ἕαδον, resolutione Ion. pro ἧδον, mutato, φ, in π, ab ἐπὶ et ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*: f. ἁδήσω.

'Επευθόμεθα, *intelleximus*: 1. pl. imperf. ex ἐπὶ et πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

'Επευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπευθύμηκα, *æquo animo sum*. Th. θυμός.

'Επευκτὸς, οῦ, *optabilis*: et

'Επευλαβέομαι, *metuo, non audeo*.

'Επευξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, *apprecor*. Th. εὔχομαι, *precor*: fut. εὔξομαι, p. εὖγμαι.

'Επευφημέω, f. ήσω, *laudibus prosequor, benedico*: ex ἐπὶ et εὐφημέω, *lau-*

datus, quod ab εὖ, *benè*, et φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, *laudavi*, et in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, f. ήσω, ex ἐπὶ et εὔφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, *benè*, et φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχȣ, præs. imperat. ab ἐ

Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, *glorior*. Vide ἐπευξάμενος.

Ἐπευωνίζω, fut. ίσω, p. ικα, *vilis pretii facio*. Th ὠνέομαι, *emo*.

Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, *appareo*, fut. φανήσομαι, p. pass. πέφαμμαι, et Att. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, *ostendo*.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, *infero*, fut. ἐποίσω, a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω.

Ἔπεφνεν, *occidit*, 3. sing. imperf. act. verbi πέφνω idem quod φένω, *occido*; p. m. πέφονα. Alii volunt esse ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, et per Sync. ἔπεφνον, *occidi*. Alii à φένω, deducunt, et per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω, unde a. 2 ἔπεφνον. Aut. à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracus. ἐπέφνον, per Sync. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, *induco*, *indico*, f. σω, p. ἐπιπέφρακα, p. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracusanâ reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce superiori: vel potest esse imperf. facto præsenti πεφράδω, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico*.

Ἐπεφράσατ' pro ἐπεφράσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπιφράζομαι, *excogito*: ab eod.

Ἐπεφράσσατο, Poët. pro ἐπεφράσατο. Vide præced.

Ἐπεφύετο. Vide ἐπεφυόμην.

Ἐπέφυκον, ες, ε, *enatus* vel *enata erat*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, *nascor*, f. σω, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφυόμην, ȣ, ετο, *adnascebar*, imperf. ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, *gigno*.

Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. act. ab ἐπεφώνεον, -ȣν, -εες, ει· verbi ἐπιφωνέω, *acclamo*, f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th φωνὴ, *vox*.

Ἐπέχεεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐπιχέω, *infundo*. Vide ἐκχέω.

Ἐπέχειν, *abstinere*, *occupare*, præs. inf. act. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, *arcum intendere in scopum*: ab ἐπέχω, q. v.

Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω, *aggredior*, imperf. ἐπεχείρεον, -ȣν, f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα· ex ἐπὶ et χεὶρ, *manus*.

Ἐπέχειτο, pro ἐπεχέετο, *infundebat*. 3. sing. imperf. m. ex ἐπὶ et χέομαι. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, idem quod πείκω, *pecto*, *tondeo*, f. πέξω.

Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐπιχράω, seu ἐπιχραύω. Th. χράω, *invado furiosè*.

Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, *illino*, f. ίσω, p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, *ungo*.

Ἐπέχω, *inhibeo*, item *attendo*; Job xviii. 2. 1 Tim. iv. 16. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, p. ἐπέσχηκα, a. 2. ἐπέσχον· ex ἐπὶ et ἔχω.

Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω, *coquo*.

Ἐπέων, gen. pl. et

Ἔπη, pro ἔπεα, *carmina*, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *carmen*. Th. ἔπω, *dico*, a. 2. εἶπον.

Ἐπῇ, *insit*, 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, *insum*: ex ἐπὶ et εἰμὶ, *sum*.

Ἐπήβολος, Poët. pro ἐπίβολος, ὁ ϗ ἡ, *compos*, *qui aliquid adeptus est*: ab ἐπιβάλλω, q. v.

Ἐπήγαγε, *adduxit*, Att. pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. pl. imperf. pass. Att. ab ἐπάγομαι, *adducor*, ab eod. Th.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, *promitto*: ex ἐπὶ et ἀγγέλλω, *nuntio*, f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, *excito*, f. ρῶ, p. ἐπήγερκα· ex ἐπὶ et ἐγείρω.

Ἐπηγκενίδες, αἱ, *tabulæ navium à prorâ ad puppim extensæ*, dictæ quasi ἐπενεγκίδος. Th. φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐπηγορεύειν, Ion. pro επηγορεῖν.

Ἐπῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. p. m. verbi ἔπειμι, *accedo*, *adeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, *inerat*, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ et εἰμὶ, *sum*.

Ἐπηετανὸς, ȣ, ον, *annuus*: ex ἐπὶ et ἔτος, *annus*.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθρέω, quod ex ἐπὶ et ἀθρέω, *video*, f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *immiserunt*; ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, *mitto*. Sic

Ἐπῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, 3. sing. ab eod. temp.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, *subsequor*, f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ et ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Ἐπήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *propitius*, *qui rem aliquam audivit*. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐπήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, exaudio, disco.

Ἐπηκροῶντο, pro -οάοντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροαόμην, -ώμην, -άω, -ῶ, -άετο, ᾶτο, ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, *exaudio*: ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, *audio*.

Ἔπηλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πάλλω, *vibro*, f. αλῶ, a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, a. 2, ind. act. verbi ἐπέρχομαι, *accedo*, f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλυγάζω, vel -ίζω, *obumbro*, *veluti umbraculo tego*: ex ἐπὶ et ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, *tenebræ*.

Ἐπήλυδες, οἱ ϗ αἱ, *advenæ*, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος, ab ἐπέρχομαι, vide ἐπῆλθον.

Ἐπήλυθε, 3. sing. p. m. vel a. 2. ind. act. et per Sync. ἐπῆλθε· ab eod. verbo.

Ἔπηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, *advena*, *extraneus*: vid. ἐπήλυδες.

Ἐπηλυσία, et ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. *adventus*; item *incantatio*, *quæ fit veneficiis*. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλύτης, ȣ, et ἐπήλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *advena*: ab eod. Th.

Ἐπήμηναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, *noceo*, *damnum do*, f. ανῶ. Th. πῆμα.

Ἐπημοιβὸς, η, ον, *mutuus*, *alternans*: ab ἀμείβω, *alterno*.

Ἐπῆν, *aderat*, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*. At

Ἐπὴν, *quandoquidem*, Ion. pro ἐπὰν· ab ἐπεὶ, *postquam*, et ἄν, *si*.

Ἐπῄνεον, *laudabam*, et contractè ἐπῄνȣν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, *laudo*, f. ήσω, et έσω, a. 1. ἐπῄνεσα, a. 1. pass ἐπῃνέθην· ex ἐπὶ et αἶνος, *laus*.

Ἐπῄνεσσαν, *approbârunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. σ, pro ἐπῄνεσαν. Vide ἐπῄνεον.

Ἐπῄνησαν, *laudârunt*, 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἐπῄνεσαν· ab ἐπαινέω, vel etiam regularitèr, à f. ήσω.

Ἐπήνθα, p. m. verbi ἐπανθέω, *superfloreo*: ex ἐπὶ et ἀνθέω. Th. ἄνθος, *flos*. Vide ἐπενήνοθα.

Ἐπήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, *occurro*, f. ήσω, p. ἐπήντηκα· ex ἐπὶ et ἀντάω. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἐπηνύθη, *completa erat*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, *expedio*. Th. ἀνύω, *perficio*.

Ἐπήξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, *compingo*, *figo*; p. m. πέπηγα.

Ἔπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπηπείλησε, *minatus fuerat*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, *minor*, f. ήσω.

Ἐπῆρα, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. ind. m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

Ἐπήρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *amabilis*: ex ἐπὶ et ἐράω, f. άσω, *amo*.

ἘΠΗΡΕΑΖΩ, *damno afficio*, *infesto*, *vexo*, *calumnior*, f. άσω, p. ἐπηρέακα· qu. ex ἐπὶ et Ἄρης, *Mars*.

Ἐπηρεασμὸς, ȣ, ὁ, *vexatio*, *malevolentia*, *contumelia*, et

Ἐπηρεαστικὸς, η, ον, *injuriosus*, *infestus*, et

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *damnum injuria*: ab ἐπηρεάζω, q. v.

Ἐπῆρεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*, f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα, a. 1. part. ἐπάρας, αντος, a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo*.

Ἐπήρετμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad remigationem accinctus*, *remis instructus*: ab ἐρετμὸς, *remus*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*.

Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπέρομαι, *interrogo*; ex ἐπὶ et ἔρω, *dico*. At ἐπῄρετο, cum ι subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, *attollor*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐπηρεφέας, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, *tectus*, *coopertus*: ex ἐπὶ et ἐρέφω, *tego*, f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, *attollo*. Vide in ἐπῆρεν.

Ἐπήρεια, ας, ἡ, *damnum*, *injuria*, *calumnia*, *odium*, Diod. Sic.

Ἐπήρκει, 3. sing. imperf. act. ab ἐπαρκέω, *sufficio*, *subvenio*, f. έσω, p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, *propulso*.

Ἐπήρκεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπηρμένος, *elatus*, part. præs. pass. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπῆρεν.

'Επήρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπαίρω, quod ab ἐπὶ et ἄρω, *apto*, f. Æol. ἄρσω, undè infin. ἆρσαι, &c.

'Επηρτημένος, p. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, *immineo*: quod ab ἐπὶ et ἀρτάω, *suspendo*, f. ήσω.

'Επηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώταον, -ων, -αες, -ας, verbi ἐπερωτάω, *interrogo*, f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

'Επηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επῆσαν, *insuper erant*, 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *sum*.

'Επησθεῖεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*: quod ex ἐπί et ἥδω, *delecto*, f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

'Επῄσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio*: ex ἐπὶ et αἰσθάνομαι, idem f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

'Επησκήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπασκέω, *exerceo*. Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

'Επηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἕπομαι, *sequor*, a. 1. m. εἱψάμην.

'Επήτης, ου, vel ἐπητὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *facundus*. Th. ἔπω, *dico*.

'Επήτριμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *densus*: ab ἐπὶ et ἤτριον.

'Επηχέω, -ῶ, *obstrepo*, *insono*; ex ἐπὶ et ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

'Επηχθεσμένος, p. pass. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo sub pondere*; quod ex ἐπὶ et ἄχθομαι, idem, f. ήσομαι et ἔσομαι, a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus*.

'ΕΠΙ', præpositio, cum gen. *in*, *ad*, *supra*, *super*, *coram*; cum dat. *in*, *propter*, *coram*: facit periphrasin adverbii ἐπὶ ἡσυχίᾳ, *quietè*; ἐπ' ἰσχύϊ, pro ἰσχυρῶς, *robustè*, ἐπὶ δὲ τούτων, *interea*, Diod. Sic. ἐπ' ἐξαγωγῇ, *cum conditione avehendi*, τελευτᾶν ἐπὶ παισὶν, *mori post se relinquens pueros*, ἐπὶ πολλοῖς βίβλοις ἐτελεύτησεν, *mortuus est operibus multis relictis*, ἐπὶ τούτοις παράγαγε, *adducito post hos*: ἐφ' ᾧτε, *eâ conditione ut*, ἐπὶ τοῖς σώμασι, *sub nexu obligationis corporis*. Cum accus. ἐπὶ χρόνον, *aliquamdiu*, ἐπὶ δεξίαν, *ad dextram*, ἐφ' σκαιάν, *ad sinistram*. Cum acc. personæ post verba motûs, *contra*, Luc. xiv. 31. Herod. 1. cum accus. rei, *propter*, Matth. iii. 7. cum acc. *super*, *adversus*, *per*: ἐπὶ μᾶλλον, *multò magis*: in compositione significat *in super*, *contra*, *ad*, *post*, *præ prope*, *sub*, *augmentum*, *diminutionem*.

'Επι pro ἔπεστι, *inest*, *instat*, ponitur etiam pro ἔπεισιν, *insunt*: ab ἔπειμι. Th. εἰμὶ.

'Επιάλλω, *immitto*: ab ἰάλλω, *mitto*, f. αλῶ.

'Επιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præs. part. ex ἐπὶ et ἅλλομαι, *salio*, a. 2. m. ἁλόμην, ου, ετο.

'Επίασα, ας, ε, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio*, *prehendo*, f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. pass. ἐπιάσθην, f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, *premo*, *crucio*; Dor. πιάζω.

'Επιάσθην, *prehensus sum*, a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

'Επιαύω, *dormio inter* vel *apud*: ab ἐπὶ et ἰαύω, f. σω, p. κα, *commoror dormiens*.

'Επίαχον, *clamabam*, vel *clamabant*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo*.

'Επίβα, *insulta*, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

'Επίβαθρον, ου, τὸ, *naulum*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

'Επιβαίην, ης, η, *conscendam*, a. 2. opt. act. quasi ab ἐπιβῆμι, ab eod. Th.

'Επιβαινέμεν, *ascendere*, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. ab

'Επιβαίνω, *conscendo*, f. ἐπιβήσομαι, p. ἐπιβέβηκα, (a. 2. ἐπέβην, a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος, à formâ ἐπιβῆμι.) Ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

'Επιβάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio*.

'Επιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβάλλου, præs. imperat. pass. ab

'Επιβάλλω, *injicio*, *immitto*, imperf. ἐπέβαλλον, *erumpebam*, f. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα, a. 2. ἐπέβαλον, a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος, p. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

'Επιβάλουσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω.

'Επιβαλεῦσι, 3. pl. f. 1. act. et

'Επιβαλὼν, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

'Επιβαρέω, *aggravo*, f. ήσω, p. ἐπιβεβάρηκα, a. 1. ἐπιβάρησα, a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ et βαρέω, idem. Th. βάρος.

'Επιβὰς, αντος, *conscendens*, a. 1. part. act. et in f. g. επιβᾶσα· ab ἐπιβαίνω.

'Επίβασις, εως, ἡ, *invasio*, *basis*; ab eod.

'Επιβατεύειν, *occupare*, *usurpare*; ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

'Επιβατήρια, ίων, τὰ, *machinæ ad invadendos muros*, et

'Επιβατήριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *scansorius*, *ad scandendum pertinens*, et

'Επιβάτης, ου, ὁ, *EPIBATA*, *vector*: ab eod. verbo et Th.

'Επιβατὸς, ἡ, ὸν, *de loco dicitur ad quem patet accessus*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

'Επίβδα, ἡ, *festum Apaturiorum Athenis*, *dierum quatuor*. In nuptiarum festo, primus dies vocabatur γάμοι, secundus ἐπίβδα, *tempus*, scil. *sequens* vel *futurum*. Scap. ait, *quartam et ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses*, *quod ἀνατήρια vocabant*, sic dici, cujus prima dicta est δόρπεια, secunda ἀνάῤῥυσις, tertia, κουρεῶτις.

'Επιβεβηκὼς, ότος, p. part. act. verbi ἐπιβαίνω, *conscendo*.

'Επιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. et

'Επιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. infin. act. ejusd.

'Επιβήσεο, *ascende*, præs. imperat. Ion. pro ἐπιβήσου, ab ἐπιβήσομαι, quod à fut. formatur contra regulam. Th. βαίνω, *eo*.

'Επιβησόμενος, f. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω.

'Επιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, *inscensor*, et epithet. *maris fœminam ascendentis*.

'Επιβιβάζω, *impono*, *facio ascendere*, f. άσω, p. ἐπιβεβίβακα, a. 1. ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

'Επιβιόω, *supervivo*.

'Επιβλέπω, *respicio*, f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα, et

'Επιβλέψεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ἐπιβλέπω, *intueor*. Th. βλέπω, *video*, f. ψω, p. φα.

'Επιβλὴ, ῆς, ἡ, *fibula*: ab ἐπιβάλλομαι, quia *immittitur*, ex ἐπὶ et βάλλω, *jacio*.

'Επίβλημα, ατος, τὸ, q. d. *additamentum*, *panniculus*, *ornamentum domûs*: ab iisd.

'Επιβλὴς, ῆτος, ὁ, *obex*, *pessulus*, eò quòd foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

'Επιβοάω, *vociferor*, *invoco*, fut. ήσω, p. ἐπιβεβόηκα· ex ἐπὶ et βοάω, *clamo*.

'Επιβοηθεῖν, præs. inf. act. *suppetias ferre*. Th. βοηθέω, *auxilior*.

'Επιβόητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *celeber*, Thuc. 6. 16; pro *infami*, apud Anacreont. à βοάω, *clamo*, *celebro*.

'Επιβόλαιον, ου, τὸ, *velamen*. idem quod ἐπίβλημα, q. v.

'Επιβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio*, *impositio*, *vectigal*, *applicatio intellectûs*, *impetus*, *inceptatio*: ab ἐπὶ et βάλλω, *impono*. Th. βάλλω, *jacio*.

'Επίβολος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *compos*: ab eod.

'Επιβόσκω, *pasco*, f. βοσκήσω. Th. βόω, -ῶ, f. όσω, et ώσω, idem.

'Επιβουκόλιον, ου, τὸ, idem quod simplex βουκόλιον, ου, τὸ, *boum armentum*; sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, *bubulcus*.

'Επιβούλευμα, *conatus*, *adgressio*, idem quod ἐπιβουλή.

'Επιβουλεύω, *insidias struo*, *animo agito*, f. εύσω, et

'Επιβουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ*; *molimen*; Poët. ἐπιβουλία, et

'Επίβουλος, ου, ὁ, *insidiator*: ex ἐπὶ, *adversus*, et βουλὴ, *consilium*.

'Επιβραδύνω, *cunctor*, *immoror*: ex ἐπὶ et βραδύνω, *tardo*. Th. βραδὺς, *tardus*.

'Επιβραχὺ, *ad breve tempus*. Th. βραχὺς.

'Επιβρέμω, *adfremo*: ex ἐπὶ et βρέμω, f. μῶ, p. μηκα.

'Επιβρέχω, *perfundo*, *irroro*. Th. βρέχω, q. v.

'Επιβρίθειν, præs. inf. act. *ingruere*, et

'Επιβρίσῃ, *ingruerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιβρίθω, *impressionem facio*, f. σω, p. κα. Th. βρίθω, *sum gravis*.

'Επιβρόντητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *attonitus*, *vesanus*, *cui tonitrua mentem perculêre*. Th. βροντὴ, *tonitru*.

'Επιβύω, *obturo*: à βύω, fut. σω idem.

'Επιβώμια, ων, τὰ, *sacrificia*. Th. βωμὸς, *ara*.

'Επιβώσασθαι, Ion. et Poët. pro ἐπιβοήσασθαι, *invocâsse*, a. 1. inf. m. verbi βοάω, *clamo*; sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, *vocaverint*, 3. pl. a. 1. sub. m.

'Επιβωσόμεθα, *invocabimus*, contr. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. à βοάω, *clamo*; sic βώσαντι, pro βοήσαντι.

'Επιβωστρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾷν, *invocare*: ab επιβωστρέω, q. à βοάω.

'Επιβώτωρ, ορος, ὁ, *pastor*: ab ἐπιβόσκω, *pasco*: qu. à βόω, idem.

'Επίγαιος, *humi repens*.

'Επιγαμβρεύω, *affinitatis jure duco*.

fut. εύσω, p. ἐπιγεγάμβρευκα, a. 1. ἐπιγάμβρευσα, ex ἐπὶ et γαμβρὸς, *gener*.

'Επιγαμία, ας, ἡ, *affinitatis jus connubiale*, et

'Επίγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nubilis*: à γάμος, *nuptiæ*. Th. γαμέω.

'Επιγάστριον, ȣ, τὸ, *EPIGASTRIUM*, *venter exterior*. Th. γαστὴρ, *venter*.

'Επιγεγονὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide.

'Επίγεια, ων, τὰ, *funes quibus navis litori alligatur*, et

'Επίγειον, ȣ, τὸ, apud Mathemat. *apsis ima planetarum*, vulgò *auge*: ἀπολείῳ, opponitur, qu. et

'Επίγειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἐπίγαιος, *terrestris*; τὰ ἐπίγεια, *terrena*: ex ἐπὶ et γία, ας, ἡ, et contract. γῆ, idem ac γαῖα, *terra*.

'Επιγελάω, -ῶ, f. άσω, *arrideo*, *illudo insulto*. Th. γελάω, *rideo*.

'Επιγεμίζω, *superimpleo*, *onero*, *super*.

'Επιγενόμενος, ȣ, a. 2. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide.

'Επίγια, ων, τα, *funes quibus puppis à terrâ religatur*: ab ἐπὶ et γία, vel γύα, meliùs igitur ἐπίγεια.

'Επιγίγνομαι, præs. ind. hinc

'Επιγιγνόμενος, præs. part. idem quod

'Επιγίνομαι, η, εται, *supervenio*, *supernascor*, *succedo*. f. ἐπιγενήσομαι, a. 2. m. ἐπεγενόμην, p. med. ἐπιγέγονα, ex ἐπὶ et γίνομαι, *nascor*.

'Επιγινόμενοι, ων, οἱ, *posteri*, ejusd. part. præs.

'Επιγινώσκω, *agnosco*, (ἐπιγνώσω, non est in usu,) f. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα, a. 1. ἐπέγνωσα, sequent. sunt à formâ ἐπιγνῶμι, a. 2. ἐπέγνων, ως, ω, a. 2. imperat. ἐπίγνωθι, a. 2. opt. ἐπιγνοίην, a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. ἐπιγνῶναι, a. 2. part. ἐπιγνὸς, όντος, p. pass. ἐπέγνωσμαι, a. 1. pass. ἐπεγνώσθην, qu. ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco*.

'Επιγλωσσὶς, seu -ωττὶς, ίδος, ἡ, *lingula*, apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, *lingua*.

'Επιγνάμπτω, *inflecto*, f. ψω, p. φα, ἐπέγναμψα, a. 1. Th. γνάμπτω, *flecto*.

'Επιγνάμψας, ασα, ejusd. aor. 1. part. act.

'Επιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐπιγνώσκω.

'Επιγνόντες, nom. pl. ab

'Επιγνὸς, όντος, aor. 2. part. act. verbi præced.

'Επίγνωθι, aor. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

'Επιγνωμοσύνη, ης, ἡ, *arbitrium*, *cognitio*, et

'Επιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *arbiter*, *judex*, *intercessor*, et

'Επιγνῶναι, *cognoscere*, a. 2. infin. act. et

'Επιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιγνῷ, ῷς, ῷ, ἐπιγνωσθήσομαι, η, εται, f. 1. pass. et

'Επιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι, ab ἐπὶ et γίνωσκω, q. v.

'Επίγνωσις, εως, ἡ, *agnitio*.

'Επιγνωστὸς, *cognitus*: ab eodem verbo.

'Επίγονοι, ων, οἱ, *posteri*, *filii*. Th. γίνομαι, *sum*, *fio*; p. m. γέγονα.

'Επιγουνίδιος, *genibus impositus*: ab

'Επιγουνὶς, ίδος, ἡ, *femur*, *genu musculus*; *os quo tegitur genu*: ex ἐπὶ, *super*, et γόνυ, τὸ, *genu*.

'Επιγράβδην, *strictim*, adv. ab ἐπιγράφω.

'Επίγραμμα, ατος, τὸ, *EPIGRAMMA*, *inscriptio*, et

'Επιγραφεὺς, *quæstor*, et

'Επιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*, *titulus*; *indictio*; *descriptio censûs*: omnia ab

'Επιγράφω, *inscribo*, *subscribo*, *acceptum*, *refero*, f. ψω, p. ἐπιγέγραφα, a. 1. ἐπέγραψα, perf. pass. ἐπιγέγραμμαι, plusq. p. ἐπεγεγράμμην, ψω, πτο quod ex ἐπὶ, et γράφω, *scribo*.

'Επιδαίσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *communis*: ab ἐπὶ et δαίω, *partior*.

'Επιδάκνω, *mordeo super*, *pungo*: ab ἐπὶ et δάκνω.

*'Επιδανείζομαι, *pecuniam iterum sub eadem hypothecâ accipio*: ab ἐπὶ et δανείζομαι, Dem. c. Locritum.

'Επιδαψιλεύεσθαι, et -εύειν, præs. inf. act. et m. *liberalitèr exhibere*, verbi ἐπιδαψιλεύω· ὅτι ϗ ἐπιδαψιλεύσῃ τῷ παραδείγματι, Luc. Dial. *quod copiosius exemplum à me productum explices*. Th. δαψιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *largus*, *copiosus*, q. v.

'Επιδε, *respice*, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδῶ, *respicio*, *intueor*, fut. ἐπιδω, a. 2. εἶδον et ἴδον, ab εἴδω, *video*.

'Επιδεδωκότα, accus. sing. perf. part. act. ἐπιδεδωκὼς, ab ἐπιδίδωμι, *insuper do*, *cresco*: ex ἐπὶ et δίδωμι, fut. δώσω, perf. δέδωκα, aor. 2. ἔδων.

'Επιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐπιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigens*, quod vide.

'Επιδείελα, adv. *post meridiem*; malim ἐπὶ δείελα, *circa pomeridianum tempus*: ab

'Επιδείελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pomeridianus*. Th. δείλη, *tempus pomeridianum*, quod à δέω et ἕλη, *quum solis splendor deficere incipit*.

'Επίδειγμα, ατος, τὸ, *indicium*, *specimen*: ab

'Επιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, *ostendo*, *demonstro*; præs. part. ἐπιδεικνὺς, ύντος, f. ἐπιδείξω, p. ἐπιδέδειχα, a. 1. ἐπέδειξα, a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, et 2. pl. ἐπιδείξατε, a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι, præs. part. m. ἐπιδεικνύμενος, ex ἐπὶ et δείκνυμι, *monstro*.

'Επιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, *demonstrativus*, *ostentans*: à super verbo

'Επιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιδείξατε, 2. pl. a. 2. imperat. act. ἐπιδείξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἐπιδείκνυμι. q. v.

'Επίδειξις, εως, ἡ, *demonstratio*, *ostentatio*, *specimen*; acc. sing. ἐπίδειξιν, ab ἐπιδείκνυμι.

'Επιδέκατος, η, ον, *decimus*; τὸ ἐπιδέκατον, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

'Επιδέξιος, α, ον, *sincerus*, *elegans*, *dexter*; ἐπιδέξια χειρὸς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, *ad dextras partes manûs*, *dextrâ manu*: ab ἐπὶ et δεξιὰ, *dextera*.

'Επιδέομαι, *insuper egeo*, *indigeo*. Th. δέω, idem.

'Επιδέρκεται, *inspicit*, 3. sing. præs. ind. m. ab

'Επιδέρκω, *inspicio*: ex ἐπὶ et δέρκω, *video*; fut. 2. δρακῶ, aor. 2. ἔδρακον.

'Επιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *absis*, 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo*: ex ἐπὶ et δεύω, pro δέω, *egeo*.

'Επιδεύῃς, *egeas*, 2. sing. præs. sub. act. ejusd.

'Επιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἐπιδεὴς, *indigens*; nom. plur. ἐπιδευεῖς, contr. ἐπιδευέες· ab ἐπιδεύω, *indigeo*: quod ab

'Επιδεύομαι, idem qu. ἐπιδέομαι, *indigeo*: ab ἐπὶ et δεύω, pro δέω, *egeo*.

'Επιδευόμενος, ejusd. præs. part. med.

'Επιδέχομαι, *excipio*; imperf. ἐπεδεχόμην, ȣ, ετο, fut. ξομαι, perf. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

'Επιδέω, f. ἐσω, et ήσω, *ligo*. Th. δέω.

'Επίδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *manifestus*: ab ἐπὶ et δῆλος.

'Επιδημεύω, Poët. pro

'Επιδημέω, *advena sum*, *advenio peregrè domum*, *domi sum*, *in urbe versor*, f. ήσω, p. ἐπιδεδήμηκα, a. 1. ἐπεδήμησα, a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, et in acc. ἐπιδημήσαντα· ab

*'Επιδημία, ας, ἡ, *adventus*, et

'Επίδημος, et ἐπιδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *versans in populo*, *civilis*, *domesticus*: ex ἐπὶ et δῆμος, *populus*.

'Επιδιαιρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπιδιῄρηκα, *distribuo*, *partior*: ab ἐπὶ et διαιρέω, *divido*.

'Επιδιατάσσομαι, *insuper mando* vel *constituo*: item *insuper addo*, f. ξομαι, a. 1. med. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο, ex ἐπὶ, διὰ, et τασσω, vel -ττω, *ordino*.

*'Επιδιατρίβω, f. ψω, p. φα, *tempus tero*; ex ἐπὶ, διὰ, et τρίβω.

'Επιδίδωμι, *insuper do*, *cresco*: ἐπεδίδε, 3. sing. imperf. act. pro ἐπεδίδω, f. ἐπιδώσω, p. ἐπιδέδωκα, a. 1. ἐπέδωκα, a. 2. ἐπέδον, a. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, *do*.

'Επιδιελόμενοι, *inter se partiti*: ab ἐπιδιαιρέω.

'Επιδίζεσθαι, *inquirere*, verbi ἐπιδίζω, *inquiro*. Th. δίζω, *quæro*.

*'Επιδιετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui biennium excessit*: ἐπιδιετεῖς ἡβήσαντες, *biennium ex ephebis egressi*.

'Επιδικάζομαι, *hæreditatem peto* vel *jure obtineo*; *adjudico*; ab ἐπὶ et δικάζω. Th. δίκη.

'Επίδικος, ὁ ϗ ἡ, *litigiosus*, *controversus*: ab eod. Th.

'Επιδινέω, *in orbem ago*, *verso*: ex ἐπὶ et δινέω, idem. Th. δίνη, *vortex*.

'Επιδινήσας, ejusd. a. 1. part. act.

'Επιδιορθόω, -ῶ, *corrigo*, fut. ώσω, perf. ἐπιδιώρθωκα, aor. 1. act. ἐπιδιώρθωσα, a. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται, ex ἐπὶ, διὰ et ὀρθὸς, *rectus*.

*'Επιδιπλασιάζω, *duplico*. Th. διπλάσιος, *duplex*.

'Επιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *duplico*.

'Επιδιφριὰς, άδος, ἡ, *locus quidam in curru*, *pars currûs*, et

'Επιδίφριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui sedet aut ponitur in curru*; aliquando *otiosus*: ex ἐπὶ et δίφρος.

'Επίδιχα, *seorsùm*, *separatim*. Poët. adv. pro χωρὶς. Th. δὶς, *bis*: hinc δίχα, *seorsùm*.

'Επιδίωξον, aor. 1. imperat. act. verbi διώκω.

'Επιδόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδοῦς. Vide ἐπιδίδωμι.

'Επίδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *de quo est opinio*, *futurum*; ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, *de eo erat opinio*, *fore ut regnaret*, et

'Επίδοξος, pro ἔνδοξος, *celebris*, *gloriosus*: à δόξα, *opinio*, *gloria*. Th. δοκέω.

Ἐπιδόξως, adv. *gloriosè.*

Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, *cœna secundaria:* ab ἐπὶ et δόρπον.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, *aqua ad cœnam:* ex ἐπὶ et δόρπον, *cœna.*

Ἐπίδος, -όντω, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, *accessio, incrementum:* ab eod.

Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδοὺς, a. 2. part. act. ejusd.

Ἐπιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. act. ἐπιδραμοῦσα, nom. f. g. a. 2. part. ab ἐπιτρέχω, *percurro.* Th. τρέχω, fut. θρέξω· a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio,* et

Ἐπίδρομος, ου, ὁ, *accessu facilis, planus:* ab ἐπιτρέχω, *percurro.* Th. τρέχω, *curro,* f. ξω, p. δεδράμηκα· p. m. δέδρομα.

Ἐπιδύω, *occido,* f. ύσω· ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *subeo.*

Ἐπιδῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδώμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. ἐπιδώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. m. ab ἐπιδέω, pro ἐφοράω, *inspicio.*

Ἐπιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.

Ἐπιδώσει, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, q. v.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas:* ab ἐπιεικὴς, *æquus,* q. v.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *similis:* ab εἴκελος, idem. Th. εἴκω, *similis sum.*

Ἐπιεικεύω, f. εύσω, *mitesco, mitis fio.*

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *æquus, decens, consentaneus, qui æquitatem stricto juri præfert; clemens, mansuetus;* ἐπιεικὲς, scil. ἐστὶ, *consentaneum est, decet:* et

Ἐπιεικτὸς, ἡ, όν, *tolerabilis, facilè cedens:* et

Ἐπιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementèr:* ex ἐπὶ et εἴκω, *cedo, similis sum.*

Ἐπιειμένος, *indutus,* pro ἐφειμένος, perf. part. pass. Poët. et in fœm. ἐπιειμένη· ex ἐπὶ et ἕω, vel ἕννυμι, *induo,* f. ἕσω· a. 1. εἷσα.

Ἐπιέιν, Ion. pro ἐφιέιν, et ἐφιέναι. Vide ἐπιέναι.

Ἐπιέλπεο, pro ου, *spera,* præs. imperat. Ion. ab

Ἐπιέλπομαι, quod et simplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero:* f. σω, p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, *spes.*

Ἐπιέναι, præs. inf. ab ἔπειμι, *accedo,* vel ἐπίημι, *admitto:* vel Ion. pro ἐφιέναι, ex ἐπὶ et εἶμι, *eo,* vel ἵημι, *mitto.*

Ἐπιέσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιέσασθαι, Poët. pro ἐφέσασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι, f. ἐπιέσω, quod ab ἐπὶ et ἕννυμι, seu ἕω, *induco:* f. ἕσω, a. 1. m. ἑσάμην.

Ἐπίεσται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιέννυμι, *induo:* f. 1. ἐπιέσω, a. 1. εἷσα, perf. pass. εἷμαι, et assumpto σ, fit ἐπίεσμαι, σαι, ται. Hinc ἐπίεσται.

* Ἐπιζαρέω, ήσω, *gravo, premo,* pro ἐπιβαρέω, Eurip. Phœnis. χ. 45.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vehemens:* et indè

Ἐπιζαφελῶς, adv. *graviter:* ex ἐπὶ et ζαφελὴς, *vehemens, agrestis.*

Ἐπιζάω, -ῶ, f. ήσω, *sum superstes.* Ex ἐπὶ et ζάω.

Ἐπιζεύγνυω, vel -υμι, *conjungo.* Th. ζευγνύω, vel -υμι, *jungo:* f. ξω.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, *conjunctio: EPIZEUXIS,* figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. pass. superioris verbi.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *damnosus, noxius:* ex ἐπὶ et ζημία, *damnum.*

Ἐπιζῆν, præs. et ἐπιζῆσαι, *supervivere,* a. 1. inf. act. Vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, *requiro, efflagito:* f. ήσω, p. ἐπιζήτηκα, a. 1. ἐπεζήτησα, ex ἐπὶ et ζητέω, *quæro.*

Ἐπίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto:* f. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω, a. 2. ἔφιον, et Ion. ἔπιον, hinc a. 2 sub. ἐπιῶ.

Ἐπίηλεν, 3. sing. a. 1. ind. act verbi ἐπιάλλω, *immitto:* quod ex ἐπὶ et ἰάλλω, f. ἰαλῶ, *mitto:* a 1. ἴηλα.

Ἐπιήρα, *amabilia.* Vide

Ἐπιήρανος, quasi ἐπιήρατος, τ in ν mutato, et per Sync. ἐπήρατος et ἐπίηρος, ὁ ϗ ἡ, *amabilis:* ab ἐράω, *amo;* verso ε in η.

Ἐπιησθέντες, Ion. vel Poët. pro ἐφησθέντες, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, *gaudeo super aliquâ re:* ex ἐπὶ et ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuptialis:* τὸ ἐπιθαλάμιον, *EPITHALAMIUM, carmen nuptiale.* Th. θάλαμος, *thalamus.*

Ἐπιθανάτιος, et ἐπιθανάτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *morti destinatus:* ex ἐπὶ et θάνατος, *mors.* Th. θνήσκω, *morior:* f. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, *inducere:* a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part: ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ et τίθημι, *pono:* f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, *additamentum.*

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, *impositio, invasio:* ab ἐπιτίθημι, *impono:* quod vide.

Ἐπίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adjectitius, accessarius, impositus:* ἐπίθετον, scil. ὄνομα, apud Grammat. *EPITHETUM, adjectivum:* ab eod. verbo.

* Ἐπιθέω, *incurro, irruo.* Th. θέω, *curro.*

Ἐπιθῇ, ῃς, 3. et 2. sing. a. 1. sub. act. ἐπιθῶ, ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio, additio:* et

Ἐπίθημα, ατ☉, τὸ, *operculum, tegmen:* ab ἐπιτίθημι, *impono.* Th. τίθημι.

Ἐπιθήσεται, 3. sing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo et Th.

Ἔπιθι, *invade:* præs. imperat. ab ἔπειμι, quod ab ἴμι, *eo:* præs. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 2. ἶον.

Ἐπίθομεν, per Sync. pro ἐπείθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω, *persuadeo:* f. πείσομαι, et

Ἐπίθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, *persuadeo:* p. m. πέποιθα, perf. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, *audacem reddo:* ex ἐπὶ et θράσος, ε☉, τὸ, *audacia:* per Metath. pro θάρσος, ε☉, τὸ, idem.

Ἐπιθρέξας, 2. sing. a. 1. ind. act Ion. ab ἐπιτρέχω, *percurro, incurro.* Th. τρέχω, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens:* præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, *insilio, subsulto.* Th. θρώσκω, *salto.*

Ἐπιθυμέω, *concupisco, desidero:* imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εες, εις, fut. ήσω, p. ἐπιτεθύμηκα, a. 1 ἐπεθύμησα, a. 1. inf. act. ἐθεθυμῆσαι. Hinc

Ἐπιθυμητὴς, οῦ, *cupidus:* ex ἐπὶ et θυμὸς, *animus,* et

Ἐπιθύμεμα, ατος, τὸ, et ἐπιθύμησις, ι☉, ἡ, necnon.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, *concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido.*

Ἐπιθύω, f. ύσω, p. κα, *cum impetu feror in aliquem, immolo:* ex ἐπὶ et θύω, idem.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιτίθημι, *impono:* a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

* Ἐπικάθημαι, *insideo:* τραπέζῃ, *insidens mensæ,* ut mos fuit nummulariorum.

Ἐπικαθίζω, *colloco:* f. ίσω, p. ἐπικεκάθικα, a. 1. ἐπεκάθισα, a. 1. pass. ἐπικαθίσας, αντος· ex ἐπὶ et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, f. ἵσω, idem *sedeo.*

Ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ejusd.

Ἐπικαίριος et ἐπίκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tempestivus, opportunus.* Th. καιρὸς, *tempus.*

Ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, *invoco, appello;* item *cognominor:* f. έσομαι, p. ἐπικέκλημαι, plusq. p. ἐπεκεκλήμην, σο, τὸ, a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. pass. ἐπεκλήθην, a. 1. part. pass. ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν· ex ἐπὶ et καλέω, *voco.*

Ἐπικαλεόμενα χρήματα, *pecuniæ, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur:* ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen:* ab

Ἐπικαλύπτω, *contego, obscuro:* ex ἐπὶ et καλύπτω, *tego:* f. ψω, p. φα, perf. pass. κεκάλυμμαι, a. 1. pass. ἐκαλύφθην.

Ἐπικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, *inflecto, persuadeo:* f. ψω. Th. κάμπτω, *flecto.*

Ἐπικάρσιος, α, ον, idem quod. Th. κάρσιος, *obliquus.*

Ἐπικαταιλῦσαι, a. 1. inf. act. Vide in κατακλύζω, *inundo.*

* Ἐπικαταλαμβάνω, *supervenio, immineo.* Th. λαμβάνω.

* Ἐπικαταπλέω, *adnavigo.* Th. πλέω.

Ἐπικαταράομαι, *maledico,* et

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *execrabilis:* ex ἐπὶ et κατάρατος, *diris devotus.* Th. ἀρὰ, ας, ἡ.

Ἐπίκαυτος, ὁ ϗ ἡ, *præustus.* Th. καίω, *uro:* f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, *incumbo, insto, urgeo:* 3. pl. ἐπίκεινται, imperf. ἐπεκείμην, σο, τὸ, præs. inf. ἐπικεῖσθαι, præs. part. ἐπικείμεν☉, f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

Ἐπικεῖσθαι, præs. inf. ἐπικείσθω, 3. sing. præs. imperat. ἐπίκεισο: verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. verb. ἐπικαλέομαι, *invoco:* quod vide.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæstuosus.* Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*

Ἐπικερτομέουσα, Dor. pro ἐπικερτομοῦσα, præs. part. act. f. g. à sequente verbo.

Ἐπικερτομέω, f. ήσω, p. κα, *verba profero mordacia, ac quasi cor præscindentia.* Vide in κέρτομος.

Ἐπικεύσω, *celabo:* fut. 1. ind. act. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ et κεύθω, *occulto;* fut. κεύσω, præt. κέκευκα.

Ἐπικήδιον, ου, τὸ, EPICEDIUM: ab

Ἐπικήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *funebris:* ab ἐπὶ et κῆδ☉, *cura, funus.*

Ἐπικηρυκεύεσθαι, per præconem aliquid agere. Th. κήρυξ, præco.

Ἐπικήρυσσειν ἀργύριον τινὶ, caput alicujus pecuniâ licitari; ab

Ἐπικηρύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, per præconem denuntio, edicto pronuntio; ex ἐπὶ et κηρύσσω, vel -ττω, promulgo. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Ἐπικίδνημι, f. σω, diffundo super: quod à κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem à σκεδάω, dispergo.

Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ ξ ἡ, periculosus. Th. κίνδυνος, periculum.

Ἐπικινέω, f. ήσω, p. ηκα, commoveo; à κινέω.

Ἐπικίρνασθαι, misceri, præs. inf. act. à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, misceo.

Ἐπικλέπτω, furor; f. ψω. Th. κλέπτω, furor; fut. ψω, p. m. κέκλοφα.

Ἐπικληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, invoco: quod vide.

Ἐπίκληρος, ου, ἡ, ad quam universa hæreditas pertinet, locuples; ex ἐπὶ et κλῆρος, sors.

Ἐπικλήρῳ, ejusd. dat. sing.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, appello; f. έσω, p. ἐπικέκληκα, ex ἐπὶ et καλέω, voco.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognominatio, invocatio; ab eod. verbo. Th. καλέω, voco; p. pass. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, ου, ὁ ξ ἡ, accersitus: ex ἐπὶ et καλέω.

Ἐπίκλινον, acclina, a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

Ἐπίκλοπος, ου, ὁ ξ ἡ, furax; item subdolus; ab ἐπὶ et κλέπτω, f. ψω, furor; p. m. κέκλοφα.

Ἐπικλύζω, proluo, inundo; quod ex ἐπὶ et κλύζω, f. σω, abluo; a. 1. ἔκλυσα, p. κέκλυκα.

*Ἐπίκλυσος, η, ον, aquis irriguus; à præced.

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Ἐπικλώθω, f. ώσω, p. ωκα, neo, fatalia stamina duco; ex ἐπὶ et κλώθω, neo; f. κλώσω.

Ἐπικοιμάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, obdormisco, incubo; à κοιμάω, quod vide.

Ἐπίκοινον, (scil. γένος) EPICOENUM apud Grammat. item adverbialitèr in commune; n. g. ab

Ἐπίκοινος, ου, ὁ ξ ἡ, communis, promiscuus. Th. κοινὸς, communis.

Ἐπικοινωνέω, f. ήσω, communico, sum communis; ab eod.

Ἐπικοσμέω, f. ήσω, p. κα, exorno, excolo: à κοσμέω, q. v.

Ἐπικούρειος, ου, EPICUREUS, nomen Sectæ ab Epicuro. philosopho infami. ab ἐπίκουρος, auxiliator.

Ἐπικουρέω, f. ήσω, auxilior, auxilio venio: f. ήσω, ab eod. Th.

Ἐπικουρῆσαι, auxilium præbere: ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπικουρήσαντα, auxiliantem: acc. sing. a. 1. part. act.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilium, remedium: ab

ἘΠΙ'ΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ξ ἡ, auxiliator, auxiliatrix; ab ἐπὶ et κοῦρος, quod juvenum sit belligerare.

Ἐπικουφίζω, εις, ει, f. σω, p. ἐπικεκούφικα, allevo: præs. ind. ex ἐπὶ et κουφίζω, levo. Th. κοῦφος, ου, levis.

Ἐπικράθην, Poët. pro ἐπικράνθην, quod vide.

Ἐπικραίνω, perficio: f. ανῶ, a. 1. ἐπέκρηνα, q. ex ἐπὶ et κραίνω, f. νῶ, effectum reddo.

Ἐπικρᾶναι, capite annuisse: ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπικράνας, 2. sing. f. 1. ind. act.

Ἐπικράνθην, amarus factus sum: a. 1. ind. pass. à πικραίνω, amarum reddo: fut. ανῶ, p. πεπίκραγκα. Th. πικρὸς, amarus.

Ἐπικραταιόω, -ῶ, f. ώσω, insuper confirmo: ἐπεκραταιώθην, a. 1. ind. pass prævalui, invalui. Th. κράτος.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, continentia: ab eod.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. præs. part. act. ab

Ἐπικρατέω, prævaleo, potior, dominium obtineo, supero, cohibeo: f. ήσω, p. ἐπικεκράτηκα, ex ἐπὶ et κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, validè, adv. ab iisd.

Ἐπικρατήσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἐπικρατέω, vinco. Th. κράτος, vis.

Ἐπικρατίδες, sudaria, lintea sudatoria: quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur: à κράς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, idem.

Ἐπικρέμαμαι, impendo, immineo. Th. κρέμαω.

Ἐπικρήηνον, pro ἐπικρῆνον, perfice: a. 1. imperat. act. per Epenth. τοῦ η, verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ et κραίνω, efficio: f. ανῶ, a. 1. ἔκρηνα.

Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. a. 1. act. sub. ab eod. Th.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. act. Ion. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, admisceo: q. ex ἐπὶ et κεράννυμι, misceo: f. 1. κεράσω, q. v.

Ἐπικρίνω, f. νῶ, decerno, approbo. Th. κρίνω.

Ἐπικροτέω, f. ήσω, p. ἐπικεκρότηκα, applaudo, crepito, hinc

Ἐπικρότησις, εως, ἡ, complosio.

Ἐπικρούω, f. ύσω, p. ἐπικέκρουκα, implaudo. Th. κρούω, pulso.

Ἐπικρύπτω, f. ψω, idem ac Th. κρύπτω, abscondo, celo, dissimulo.

Ἐπίκρυφος, η, ον, Poët. pro quo et κρύφιος, ια, ιον, et κρύπτος, occultus. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ ξ ἡ, acquisitus: ex ἐπὶ et κτάομαι, acquiro: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Ἐπικυέω, -ῶ, f. ήσω, et

Ἐπικυΐσκω, et -ομαι, superfæto: ex ἐπὶ et κύω, in utero gesto.

Ἐπικυλισμὸς, οῦ, ὁ, supervolutio: ab

Ἐπικυλίω, f. ίσω, volvo super.

Ἐπικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσας, a. 1. part ἐπικύρσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, incido.

Ἐπικυρτόοντε, attollentes: dual. præs. part. Poët. ab ἐπικυρτόω, incurvo. Th. κυρτὸς.

Ἐπικώμιον, ου, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, ου, τὸ, encomium, laus: et hinc

Ἐπικώμιος, ια, ιον, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, laudatorius, a, um, laudator. Th. ἐγκώμιον, laus.

Ἐπιλαβέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. m ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, q. v.

Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, q. v.

Ἐπιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd.

Ἐπιλαλέω, f. ήσω, p. κα, superloquor, vocifero: à λαλέω.

Ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo, capio, assumo, cum gen. nanciscor: f. 1. m. ἐπιλήψομαι, a. 2. m. ἐπελαβόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m. ἐπιλαβοῦ, a. 2. sub. m. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται, a 2. inf. m. ἐπιλαβέσθαι, a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος· et

Ἐπιλαμβάνω, insuper accipio, corripio, occupo, retineo: ex ἐπὶ et λαμβάνω, capio: perf. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπτος, ου, ὁ ξ ἡ, manifestus: ex ἐπὶ et λάμπω, luceo: hinc

Ἐπιλάμψαντος ἔαρος, effulgente vere, a. 1. part. act. gen. sing.

Ἐπιλανθανέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. ab

Ἐπιλανθάνομαι, obliviscor: f. ἐπιλήσομαι, p. pass. ἐπιλέλησμαι, a. 2. m. ἐπελαθόμην, ου, ετο, a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι, cum gen. ex ἐπὶ et λανθάνω, idem quod Th. λήθω, lateo; f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m λέληθα.

Ἐπίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, ιος, ἡ, oblivio: ab ἐπιλανθάνομαι, q. v.

Ἐπιλεαίνειν, lævigare, polire: à λεαίνω, idem. Th. λεῖος, lævis.

Ἐπιλέγομαι, nominor, dicor, subjicior, eligo, ratiocinor, præs. pass. ab

Ἐπιλέγω, dictis addo, concludo; item eligo; f. 1. m. ἐπιλέξομαι, a. 1. m. ἐπελεξάμην, ω, ατο, allegi: ex ἐπὶ et λέγω, dico, deligo; f. ξω. p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, deficio, et in 3. pl. λείπουσι, f. ψω, p. ἐπιλέλειφα, a. 2. ἐπέλιπον, p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Ἐπίλεκτος, ου, ὁ, electus: ab ἐπιλέγομαι.

Ἐπιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, oblitus sum, præt. m. et

Ἐπιλελῆσθαι, perf. inf. pass. et ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.

Ἐπιλεύσσω, prospicio, præs. ind. ex ἐπὶ et λεύσσω, video: Poëticum est.

Ἐπιλήθεο, obliviscere, Ion. pro ἐπιλήθου, præs. imperat. ab

Ἐπιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. Th. λήθω.

Ἐπιλήνιοι, ὕμνοι, Hymni qui ad vindemiæ torcularia canuntur. Th. ληνὸς, q. v.

Ἐπιληπτεύομαι, Jer. xlix. 3. in luctu quasi morbo comitiali apprehendor.

Ἐπιληπτίζω, et -ττομαι, morbo comitiali laboro: à sequent. ἐπίληπτος.

Ἐπιληπτικὸς, η, ον, et ἐπίληπτος, ου, ὁ ξ ἡ, comitialis, comitiali morbo laborans: ab ἐπιλαμβάνω, q. v.

Ἐπιλησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio: quod ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor: p. pass. ἐπιλέλησμαι.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, obliviscor; utrum libet videas.

Ἐπιληψία, ας, ἡ, invasio, EPILEPSIA, morbus comitialis: ab ἐπιλαμβάνω, corripio, q. v.

Ἐπιλίγδην, idem quod Th. λίγδην, strictim, levitèr, adv.

Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo. Th. ἴλλος, oculus.

Ἐπίλογος, ου, ὁ, EPILOGUS, conclusio: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. EPILOGUE.

Ἐπίλοιπος, ου, ὁ ξ ἡ, reliquus: ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

*Ἐπιλύπως, adv. *cum magnâ tristitiâ* Th. λύπη, *tristitia.*

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, *explicatio;* item *impetus, egressio,* ἔφοδος: quo primo sensu usurpatur, 2 Pet. i. 20. ab

Ἐπιλύω, *explico, solvo,* f. σω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. ἐπέλυσα, a. 2. ἐπέλυον, p. pass. ἐπιλέλυμαι, a. 1. pass. ἐπελύθην, f. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ et λύω, *solvo.*

Ἐπιμαίνομαι, *insanio:* Metaph. *furiosè amo:* ab ἐπὶ et μαίνομαι, f. 2. m. μανοῦμαι, a. 1. m. ἐμανάμην, Att. ἐμηνάμην.

Ἐπιμαίομαι, *attrecto, instigo, cupio, inquiro:* ab ἐπὶ et μαίομαι, idem ac μάω, *cupio* et *quæro.*

Ἐπιμάρτυρ, ρος, ὁ ἡ, *testis.* Th. μάρτυρ.

Ἐπιμάρτυρα, *testem,* acc. sing. præced.

Ἐπιμαρτυρέω, *testificor,* f. ήσω, p. ἐπιμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, *testis:* hinc et

Ἐπιμάρτυρος, ου, ὁ ἡ, *testis.*

Ἐπιμαρτύρομαι, *testes appello; attestor:* et

Ἐπιμάσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët ab

Ἐπιμάσσομαι, f. άσομαι, *tactu exploro, prehendo, abstergo:* à μάσσω, vel -ττω, *tango,* f. άσω, p. μεμάχα.

Ἐπίμαχος, ὁ ἡ, *expugnabilis.* Th. μάχομαι, *pugno:* hinc superl. ἐπιμαχώτατος.

Ἐπιμεθεὺς, ἑος, ὁ, an Ἐπιμηθεὺς, scribend. *EPIMETHEUS,* nomen viri.

Ἐπιμειδήσας, αντος, a. 1. part. act. m. g. verbi ἐπιμειδάω, *subrideo.* Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo molliter.*

Ἐπιμείλια, ων, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus:* aut *illa dos quæ sponso datur:* quod à μελίσσω, *mellitum reddo,* vel à μέλει, *curæ est.*

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, *cura, diligentia, studium:* ab ἐπιμελὴς. Th. μέλει, *curæ est.*

Ἐπιμελέομαι, οῦμαι, *curam gero, curo:* cum gen. f. ήσομαι perf. ἐπιμεμέλημαι, a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι, ab ἐπιμελὴς. Th. μέλει.

Ἐπιμελέστατα, nom. pl. n. g. superlat. grad. adverbialiter, *diligentissimè:* ab ἐπιμελὴς, *diligens:* compar. ἐπιμελέστερος, ab eod.

Ἐπιμελήθητι, a. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελὴς, έος, ὁ ἡ, *sedulus, diligens, solicitus;* item *quod curæ est:* τὸ ἐπιμελὲς interdum substantivè pro *diligentia:* ab ἐπὶ et μέλει, *curæ est.*

Ἐπιμελητέον, *curandum,* adj. verbale: ab ἐπιμελέομαι, q. v.

Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, *curator,* acc. pl. ἐπιμελητὰς, ab eod.

Ἐπιμελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia.*

Ἐπιμέλομαι, idem ac ἐπιμελέομαι, q. v.

Ἐπιμελοῦ, præs. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι.

Ἐπιμελῶς, adv. *accuratè, solicitè:* ab ἐπιμελὴς, *diligens.* Th. μέλει, *curæ est.*

Ἐπίμεμπτα, nom. pl. n. g. ab

Ἐπίμεμπτος, ου, ὁ ἡ, *culpandus, accusabilis:* ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφῃ, 2. sing. sub. m. ab

Ἐπιμέμφομαι, *incuso, reprehendo:* ex ἐπὶ et μέμφομαι, *conqueror, accuso;* f. ψομαι, p. μεμέμμαι, ψαι, πται.

Ἐπιμένω, *permaneo, persevero;* præs imperat. ἐπίμενε, imperf. ἐπέμενον, f. ἐπιμενῶ, a. 1. ἐπέμεινα, a. 1. imperat. ἐπίμεινον, *perge;* a. 1. sub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι, p. act. ἐπιμεμένηκα. Th. μένω, *maneo.*

*Ἐπιμερισμὸς, οῦ, ὁ, *partitio.* Th. μέρος.

Ἐπιμετρέω, f. ήσω, p. ἐπιμεμετρήκα, *in mensurâ addo, certâ mensurâ mutuum do;* et

Ἐπίμετρον, ου, τὸ, *auctarium, additamentum:* ab ἐπὶ et μέτρον, *mensura.*

Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, *consilium quod initur re peractâ:* cui προμήθεια, oppon. et

Ἐπιμηθεὺς, έως, ὁ ἡ, *serò sapiens:* et

Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ ἡ, *prudens:* ab ἐπὶ et μῆδος, εος, τὸ, *cura.*

*Ἐπιμήκης, εος, *porrecta (acies.)*

Ἐπιμήνια, *menstrua sacra:* ab

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ ἡ, *menstruus:* à μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

Ἐπίμικτος, ου, ὁ ἡ, *permixtus:* ex ἐπὶ et μίγνυμι.

Ἐπιμὶξ, *promiscuè, mixtè;* et

Ἐπιμιξία, ας, ἡ, *commercium:* ab iisd.

Ἐπιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1, part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *misceo.*

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, *congressus:* ab eod. Th.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur,* 3. sing. præs. ind. ab

Ἐπιμίσγομαι, *in consortium venio* aut *sum, accedo,* præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, *misceo;* f. ξω.

Ἐπιμνάομαι, *recordor, mentionem facio;* f. ἐπιμνήσομαι, p. ἐπιμέμνημαι, a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

Ἐπιμνησθεὶς, ένος, *recordatus:* a. 1. part. pass. ejusd.

Ἐπιμοιράομαι, *impertior:* ex ἐπὶ et μοιράω, *partior:* quod à μοῖρα, *pars.* Th μείρω, *divido,* p. m. ἔμμορα.

Ἐπιμοιρᾶσθαι, ejusd. præs. inf. pass. pro ἐπιμοιράεσθαι.

Ἐπιμομφὰ, ᾶς, α, Poët. et Dor. pro

Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, *objurgatio, reprehensio:* ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπίμοχθος, ου, ὁ ἡ, *laboriosus:* à μόχθος, *labor.*

Ἐπιμπλέετο, Ion. pro ἐπιμπλάετο, ᾶτο, et hoc pro ἐπίμπλατο, 3. sing. imperf. et

Ἐπίμπλω, *impletus eras,* pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίμπλαο, et contractè ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. à πίμπλαμαι, *impleor,* quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλέος, *plenus.*

Ἐπίμπρα, *urebat,* 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι, quasi à πιμπράω, *comburo,* imperf. ἐπίμπρασι, ων, ας, ας, α. Th. πρήθω, *incendo.*

Ἐπιμύζω, f. ύσω, p. κα, *submissè, suspiro:* à μύζω, *gemo.*

Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, *affabulatio, quod fabulæ annectitur:* ex ἐπὶ et μῦθος, *fabula, verbum.*

Ἐπιμύλιον, ου, τὸ, *superior mola:* et

Ἐπιμύλιος, ᾠδὴ, *molaris cantilena:* ex ἐπὶ et μύλη, *mola.*

Ἐπιμύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, *subsanno.* Th. μύσσω, vel -ττω, *mungo.*

Ἐπιμώμητος, ἡ, ὀν, *vituperabilis:* ex ἐπὶ et μῶμος, *dedecus.*

Ἐπίνειον, ου, τὸ, *navale emporium:* ex ἐπὶ et νήιος, *navalis.* Th. ναῦς, *navis.*

Ἐπινέμεσθαι, *depasci,* præs. inf. pass. Th. νέμω, *pasco,* f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενησμένος, perf part. pass. ab ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo,* a. 1. part. pass. f. g. ἐπινησθεῖσα, ης, ἡ· ex ἐπὶ et νέω, *neo.*

Ἐπινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, *considero:* ex ἐπὶ et νοέω, *cogito.* Th. νόος.

Ἐπινεύω, *annuo,* f. σω, p. ἐπινένευκα, a. 1. ἐπένευσα, ex ἐπὶ et νεύω, *annuo.*

Ἐπινεφὴς, έος, ὁ ἡ, *nubilus, nubibus tectus.*

*Ἐπινήχομαι, f. ξομαι, *influo, innato:* à νήχομαι, q. v.

Ἐπινήω, vel ἐπινηέω, et ἐπινηνέω, f. ήσω, p. ηκα, *in acervos aggero:* ex ἐπὶ et νήω, vel νηέω, idem quod νέω, *glomero.*

Ἐπινικάω, f. ήσω, *vinco, supero:* ab ἐπὶ et νικάω, *vinco,* f. ήσω. Hinc

Ἐπινίκιον, ου, τὸ, *victoriale.* Est et *hymnus in alicujus victoriam:* ab

Ἐπινίκιος, ου, ὁ ἡ, *ad victoriam pertinens.*

*Ἐπινίσσομαι, *advenio,* Call. Hymn. in Jovem, χ, 13. Theocr. Idyll. viii. 43. Q. Calabr. ii. 561. Apol. iv. 231. 817. Ex ἐπὶ et νίσσομαι, *venio.*

Ἐπινοέω, f. ήσω, *comminiscor, cogito, animadverto, destino;* et

Ἐπίνοια, ας, ἡ, *cogitatio:* ex ἐπὶ et νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*

Ἐπίνομες, Dor pro ἐπίνομεν, *bibebamus,* 1. pl. imperf. act. verbi πίνω, *bibo.*

Ἐπίνομος, ου, ὁ, Poët. ὁ σύννομος, *qui in eodem regionis tractu et pascuis versatur.* Vide νόμος.

Ἔπινον, imperf. act. verbi πίνω, *bibo.* f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Ἐπινύσσω, *admoveo, impello,* idem quod νύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. νένυχα.

Ἐπινυστάζω, f. ξω, p. χα, *dormio, inclino:* à νυστάζω.

Ἐπὶ ξένης, vel conjunctim

Ἐπιξένης, *in terrâ peregrinâ,* et

Ἐπιξενόομαι, οῦμαι, *hospitio excipior, hospitor, peregrinor, peregrè advenio:* à ξενοῦμαι, *hospitio conjungor.* Th. ξένος, *hospes.*

*Ἐπιξένωσις, *actio, quâ quis alium hospitio excipit, vel necessitudo hospitii.*

Ἐπίξυνος, ου, ὁ ἡ, *communis, promiscuus:* à ξυνὸς, οῦ, *communis,* idem quod κοινός.

Ἐποίνιος, an legend. ἐποίνιος, *vinosus:* ex ἐπὶ et οἶνος, ου, ὁ, *vinum.*

Ἔπιον, *bibi* vel *biberunt,* 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἐπίοσαν, Jerem. li. 7. verbi πίνω, *bibo,* f. πώσω, p. πέπωκα.

Ἐπίον, Ion. pro ἔφιον, aor. 2 ab ἐφίημι, *immitto.* Vide ἐπίη.

Ἐπιὸν, τὸ, *accedens, irruens;* τὰ ἐπιόντα, *futura,* et

Ἐπιόντα, *accedentem, contra venientem,* accus. sing. a. 2. part. ab ἔπειμι, *accedo.* Th. εἶμι, *eo;* a. 2. ἴον.

Ἐπιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, *inspicio*

Att. p. ἐπεστήριχα, a. 1. ἐπεστήριξα· ex ἐπὶ et στηρίζω, *firmitèr statuo.*

'Επιστῆ, *scies*: 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίσαμαι, quod vide.

'Επίστιον, Ion. pro ἐφίστιον, *domicilium*: et

'Επίστιος, Ion. pro ἐφίστιος, *domesticus, incola*: ab ἐπὶ et ἱστία, *focus, lar.*

'Επιστοβέεσκον, Ion. pro ἐπεστόβευν, seu ἐπεστόβεον, imperf. act. verbi ἐπιστοβέω, pro ἐπισομέω, f. ήσω, p. κα, *irrideo, contumeliâ afficio*: ex ἐπὶ et στόμα, *os.*

'Επιστόλαδην, adv. *ornatè, succinctè*; ex ἐπὶ et στέλλω, *mitto*; item *orno*; f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα.

'Επιστολάζω, f. άσω. p. ἐπιστόλακα, *infero, cumulo*; ab eod.

'Επιστολὴ, ῆς, ἡ, EPISTOLA: ab ejusd. verbi præt. m.

'Επιστολικὸς, η, ον, vel ὃ, *epistolaris*: à præced.

'Επιστομίζω, *os obturo*; f. ίσω, p. ἐπεστόμικα· ex ἐπὶ et στόμα, *os, oris.*

'Επιστόμιον, ου, τὸ, EPISTOMIUM: ab eod.

'Επιστρατεύω, f. εύσω, p. κα, *expeditionem suscipio adversus*: ex ἐπὶ et στρατεύω, *exercitum educo.* Th. στρατὸς, *exercitus.*

'Επιστρατηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιστρατεία, *militaris expeditio adversus aliquem*: à præced.

'Επιστραφεὶς, εῖσα, ὲν, in gen. ἐπιστραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιστρέφω, *converto.* Th. στρέφω, *verto*: f. ψω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστραφον, p. m. ἔστροφα.

'Επίστρεφε, præs. imperat. act. et

'Επιστρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιστρέφω.

'Επιστρεφέως, Ion. et Poët. *accuratè, fraudulentèr*: adv. ab

*'Επιστρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *industrius, versutus, perversus.*

'Επιστρέφω, *converto*: f. ψω, p. ἐπέστρεφα, a. 1. ἐπέστρεψα, a. 1. imperat. ἐπίστρεψον, άτω, a. 1. sub. ἐπιστρέψω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐπιστρέψαι, a. 1. part. act. ἐπιστρέψας, αντος. a. 2. pass. ἐπεστράφην, ης, η, *converti me*: a. 2. imperat. pass. ἐπιστράφηθι, ήτω, a. 2. sub. pass. ἐπιστραφῶ, a. 2. part. pass. ἐπιστραφεὶς, έντος, p. m. ἐπέστροφα· ἐπιστρέφομαι, Med. *curo*, Anacr. ap Longin. § xxx. Th. στρέφω, *verto.*

'Επιστρέψαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo et Th.

'Επιστρέψαντα, *advertentem*; acc. sing. masc. a. 1. part. act. ejusd. verbi.

'Επιστροφάδην, adv. *huc illuc se convertendo, fortitèr*: et

'Επιστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*: à præt. m. ἐπέστροφα, verbi ἐπιστρέφω, quod vide.

'Επίστροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui versatur inter*; item *flexuosus*; à præced.

'Επιστρωννύω, *insterno*: ex ἐπὶ et στρωννύω, *sterno*; fut. στρώσω, a. 1. ἔστρωσα. Th. στορέω, *sterno.*

'Επίσω, *sciebas*: per contract. pro ἐπίσαο, Ion. ex ἐπίσασο, 2. sing. imperf. ἐπισάμην, σο, ab ἐπίσαμαι, *scio.* Th ἵστημι.

'Επισώσαντο, *pacti sunt*; 3. pl. a. 1. m. verbi πισόω, *fidem exigo*: quod à πίστις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

'Επισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab

'Επισυνάγω, *congrego, cogo*; f. ἐπισυνάξω, p. ἐπισυνῆχα, a. 1. ἐπισυνῆξα, a. 1. inf. ἐπισυνάξαι, a. 2. act. ἐπισυνήγαγον, a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν, præt. pass. ἐπισυνῆγμαι, perf. part. pass. ἐπισυνηγμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπισυνήχθην, a. 1. part. pass. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, ὲν· ex ἐπὶ, σὺν, et ἄγω, *ago.*

'Επισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, *congregatio*; à præced.

'Επισυνάπτω, f. ψω, p. ἐπισυνῆφα, *coagmento, conjugo*; ex ἐπὶ et συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, *necto.*

'Επισυναχθεισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, *cogo*, quod vide.

'Επισυνέχω, *continuo, apto*: undè

'Επισυνέχοντες, part. *ducentes* vel *habentes* uxores alienigenas: ap. 1. iii. Esdræ, ix. 17. Th. ἔχω, *habeo.*

'Επισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, *cogo.*

'Επισυνίσταμαι, *conspiro, insurgo in aliquem*: vide ἐπισύστασις.

*'Επισυνίστημι, *ad seditionem excito.* Th. ἵστημι.

'Επισυντρέχω, *simul occurro*: ex ἐπὶ, σὺν, et τρέχω, *curro*: f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

'Επισύρω, *traho post me*: item *ambage verborum, rem de quâ agitur, implicare, neque cardinem causæ attingere.* Met. ducta ab anguibus, qui super terram reptant, et vestigia solo non imprimunt. Th. σύρω, *traho.*

'Επισύστασις, εως, ἡ, *coitio, agmen*; ex ἐπὶ et συνίστημι, *conflo, ad defectionem solicito.* Th. ἵστημι.

'Επισυστρέφω, f. ψω, *unà converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.*

'Επισφαγήσεται, 3. sing. f. 2. ind. pass. ab

'Επισφάζω, seu -σφάττω, *jugulo, macto*: f. ξω, a. 2. ἐσφάγον, pass. -φάγην.

'Επισφαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *periculosus, lubricus*: ex ἐπὶ et σφάλλω, *supplanto.*

'Επισφαλῶς, adv. *periculosè.*

'Επισφραγίζω, f. ίσω, p. ἐπισφράγικα, *insignio, sigillo*: ab ἐπὶ et σφραγίζω, *signo.*

'Επισφύριον, ου, τὸ, *fibula area*: ex ἐπὶ et σφυρὸν, *malleolus pedis.* Th. σφῦρα, *malleus.*

'Επίσχε, *cohibe*: præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, q. ab ἴσχω pro ἔχω, *habeo.*

'Επισχέειν, Ion. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. Vide in ἐπισχέω.

'Επίσχεο, Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat m. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. (q. à. σχῆμι) ἐπισχόμενος, a. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. verbo et Th.

'Επισχερὼ, adv. *deinceps, ordine*: ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω. *inhibeo.* Th. ἔχω, *habeo.*

'Επισχόμενος, *tenens*: a. 2. part. m. Vide ἐπισχέω.

'Επισχύω, *invalesco, magis ac magis urgeo*; imperf. ἐπίσχυον, ες, ε, f. ύσω, p. ἐπίσχυκα, a. 1. ἐπίσχυσα, ex ἐπὶ et ἰσχύω, *valeo.* Th. ἰσχύς.

'Επισχὼν, *adhibens*: a. 2. part. act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, *habeo*; f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2 ἔσχον, imperf. εἶχον.

'Επισωρεύω, *coacervo*: f. εύσω, p. ἐπισεσώρευκα· ex ἐπὶ et σωρεύω, *cumulo.* Th. σωρὸς, *acervus.*

'Επιταγὴ, ῆς, ἡ, *imperium. præceptum*: ab ἐπιτάσσω, *impero*, qu. vid.

'Επίταγμα, ατος, τὸ, *subsidiaria cohors*; item *mandatum*: ab eod.

'Επίταδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτήδης, *idoneus.*

'Επιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui aliis imperat.*

'Επιτακτὸς, *imperatus*: part. perf. pass. ab ἐπιτάσσω, q. v.

'Επιτάμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, *incidere.* Th. τέμνω, *seco.*

'Επίταξις, εως, ἡ, *imperatum, jussum*: ab ἐπιτάσσω, q. v.

'Επιταράττω, f. ξω, p. χα, *interturbo, interpello.* Th. ταράττω, -σσω, *turbo*: f. ξω.

'Επιτάρροθος, ου, ὁ ἡ ἡ, *adjutor*: pro ἐπίρροθος, idem: ex ἐπὶ et ῥόθος, *undarum strepitus.*

'Επίτασις, εως, ἡ, *intentio, vehementia*, ab ἐπιτείνω, p. pass. ἐπιτέταμαι, -σαι.

'Επιτάσσω, vel -ττω, *colloco, impero*, f. ξω, præs. part. ἐπιτάσσων, οντος· ex ἐπὶ et τάσσω, *ordino*: f. ξω, p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, p. m. τέταγα, undè ἐπιταγὴ, suprà.

'Επιτάφιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *funebris*; ex ἐπὶ et θάπτω, *sepelio*: a. 2. ἔταφον.

'Επιταχύνω, *accelero*: à ταχύνω, idem; f. υνῶ. Th. ταχὺς, *celer.*

'Επιτεῖλαι, a. 1. inf. act.

'Επιτείλας, *qui jussit*: a. 1. part. act. et

'Επίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, *mando, jubeo.* Th. τέλλω, inus.

'Επιτείνω, *intendo*: ex ἐπὶ et τείνω, *tendo*: fut. νῶ, p. ἐπιτέτακα.

'Επιτειχίζω, *muro cingo, excitato muro oppugno*: ex ἐπὶ et τειχίζω, *murum struo*: f. ίσω, p. ικα. Th. τεῖχος, *murus.*

'Επιτείχισμα, ατος, τὸ, *propugnaculum adversus aliquem*: à præced.

'Επίτεκα, acc. ab ἐπίτεξ, q v.

'Επιτελεσθέντα, acc. sing. m. g. a. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐπετελέσθην· ab

'Επιτελέω, -ῶ, έεις, εῖς, *perago, exequor*: fut. έσω, p. ἐπιτετέλεκα, a. 1. ἐπετέλεσα, *absolvo*: ex ἐπὶ et τέλος.

'Επιτελὴς, έος, -οῦς, ὁ ἡ ἡ, *absolutus, perfectus.* Vide ἐπιτελέω.

'Επιτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλου, præs. imperat. pass. ab

'Επιτέλλομαι, ῃ, εται, *exorior*: et Poët. pro ἐντέλλομαι, *impero*, hinc

'Επιτελλομενάων, *exorientium*: gen. pl. Æol. part. præs. m. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inus.

'Επιτέμνω, f. μῶ, p. μηκα, *brevio, reddo, disseco*: à τέμνω, *seco.*

'Επίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, *partui vicina*: ex ἐπὶ et τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, p. med. τέτοκα.

'Επιτερπέστερον, *jucundius*: comp. ab

'Επιτερπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *jucundus.* Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω

'Επιτέρπομαι, *oblector*: ab eod. Th.

'Επιτερπόμενος, præs. part. præc.

'Επιτέταται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτείνω, *intendo, contendo.* Th. τείνω, *tendo.*

'Επιτέτραπται, *commissum est*: 3. sing. p. pass. et

'Επιτετράφαται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, *committo curæ alicujus.* Th τρέπω, *verto*; f. ψω, p. τέτροφα, p. m. τέτροπα.

'Επιτήδεια, et Ion. ἐπιτήδεα, *apta;* nom. pl. n. g. ab

'Επιτήδειος, ου, *idoneus, commodus, opportunus.* Th. ἐπιτηδής, idem.

'Επίτηδες, Ion. adv. *de industria:* ab ἐπιτηδής.

'Επιτήδευμα, ατος, τό, *studium, institutum:* ab

'Επιτηδεύω, εις, ει, *datâ operâ aliquid facio, operam do:* f. εύσω, a. 1. ἐπετήδευσα, quod et

'Επιτηδέων, *accurate;* Ion. pro ἐπιτηδείως· ex ἐπιτήδειος, *aptus:* ab

'ΕΠΙΤΗΔΗ'Σ, έος, ὁ ξ ἡ, *idoneus, aptus.*

'Επιτήκειν, *liquefactum infundere:* præs. inf. act. verbi ἐπιτήκω, f. ξω, *liquefacio.* Th. τήκω, idem.

'Επιτηρέω, *conservo.* Th. τηρέω, *servo:* f. ήσω, p. χα.

'Επιτηρήσας, a. 1. part. act. superioris verbi.

'Επιτίθεισι, Ion. pro ἐπιτιθέασι, 3. pl. præs. ind. act. et

'Επιτίθει pro ἐπιτίθετι, præs. imperat. ab

'Επιτίθημι, *impono:* ἐπιτίθει, præs. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, quasi ab ἐπιτιθέω, fut. ἐπιθήσω, p. ἐπιτέθεικα, a. 1. ἐπέθηκα, a. 2. ἐπέθην, a. 2. imperat. ἐπίθες, θες, a. 1. pass. ἐπετέθην, a. 1 sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ, f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. ἐπεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono.*

'Επιτιθῇς, ῇ, præs. sub. act. Vide suprà.

'Επιτιμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et

'Επιτιμᾷς, 2. sing. præs. sub. ab

'Επιτιμάω, -ῶ, *pretium augeo;* item *objurgo:* cum dat. imperf. ἐπετίμαον, ων, f. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα, a. 1. ἐπετίμησα, a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω, a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι· ex ἐπὶ et τιμάω, *honoro.*

*'Επιτιματός, ου, ὁ, *morosus, reprehensor, qui frequentèr alios carpit et reprehendit.*

'Επιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act præced.

'Επιτιμήσεσι, dat. pl. ab

'Επιτίμησις, εως, ἡ, *increpatio, caritas cibi, caritas annonæ:* et

'Επιτιμία, ας, ἡ, idem: et

'Επιτίμιον, *mulcta, pœna:* ab ἐπιτιμάω, q. v.

*'Επίτιμος, ου, ὁ ξ ἡ, *cui honos suus integer est:* ab eod. Th.

'Επιτιμῶνται, pro -άονται, *reprehenduntur:* 2. pl. præs. ind. pass. et

'Επιτιμῶντας, pro -άοντας, acc. pl. præs. part. act. ab eod.

'Επιτίτθιος, ου, ὁ ξ ἡ, idem ac ὑποτίτθιος, *lactens.* Th. τίτθος, *mamma.*

'Επιτοαυτό, vel divisum ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. *eodem loco, simul, adhæc.* Th. αὐτὸς, ἡ, ὁ, *ipse.*

'Επίτοκος, ου, ὁ ξ ἡ, *partui pro pinqua.* Th. τίκτω, *pario:* p. m. τέτοκα.

'Επιτολή, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολή, *mandatum.* Th. τέλλω, *mando.*

'Επιτολμᾶν, *sustinere;* præs. inf. act. ab

'Επιτολμάω, *audeo:* f. ήσω, p. ηκα. Th. τόλμα, *audacia.*

'Επιτομή, ῆς, ἡ, *amputatio,* EPITOME, *compendium.* Th. τέμνω, *seco:* p. m. τέτομα.

'Επιτοξάζομαι, f. άσομαι, *in aliquem arcum intendo:* ex ἐπὶ et τοξάζομαι, idem. Th. τόξον, *arcus.*

'Επιτοπολὺ, adv. *ut plurimùm,* ex ἐπὶ et πολύς.

'Επιτόσσαις, si codex sanus: part. a. 1. act. ab ἐπιπτόω, f. όσω, a. 1. ἐπίπτοσα, a. 1. part. ἐπιπτόσας, Æol. et gem. σ, et per Sync. ἐπιτόσσαις. Vide πτὸω. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοπίζω, fut. ίσω, a. 1. part. ἐπιτοπίσας, et Æol. et Poët. ἐπιτοπίσσαις, et per Sync. ἐπιτόσσαις· ἐπιτοπίζειν, *alicubi in aliquem incidere, cumque nancisci.*

'Επιτρεπτέα, et -τέον, *permittendum:* verbale ab

'Επιτρέπω, *permitto, committo:* f. ψω, p. ἐπιτέτρεφα, a. 1. ἐπέτρεψα, perf pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται, a. 2. pass. ἐπετράπην, p. m. ἐπιτέτροφα. Th. τρέπω, *verto.*

'Επιτρέψον, άτω, a. 1. imperat. act. et

'Επιτρέψοντι, *permittunt:* Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέπω.

'Επιτρέχω, f. θρέξω, p. ἐπιδεδράμηκα, a. 2. ἐπέδραμον, *accurro, incurro.* Th. τρέχω

'Επιτρίβω, *attero, affligo.* Th. τρίβω, *tero;* f. ψω, p. φα.

*'Επίτριτος, ου, ὁ ξ ἡ, *sesquitertius:* idem quod τρίτος, ἐπὶ τρίτος, *usura quæ tertiam partem sortis singulis annis reddit.*

'Επίτριψις, εως, ἡ, expon. *fluctus.* Psal. xcii. ab ἐπιτρίβω.

'Επιτροπαίη βασιλεΐη, *regnum alicui commissum, ut ab eo administretur, quamdiu quis in ejus tutelâ manet:* ab ἐπιτρέπω.

'Επιτροπεύω, f. εύσω, p. κα, *procurationem festino, administro,* et

*'Επιτροπεύομαι, *educor:* ab

'Επιτροπή, ῆς, ἡ, *procuratio, tutela:* à p. m. verbi ἐπιτρέπω.

*'Επιτροπή, ῆς, ἡ, *ipsa actio procurandi aliquid.*

'Επίτροπος, ου, ὁ, *procurator, tutor:* ab eod.

'Επιτροχάδην, adv. *succinctè, maturè:* à τροχάζω, *curro, festino.* Th. τρέχω, idem.

'Επιτυγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. ab

'Επιτυγχάνω, *assequor,* a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε, ex ἐπὶ et τυγχάνω, *adipiscor;* f. τεύξομαι, p. τέτυχα.

'Επιτυμβίδιος, ου, ὁ ξ ἡ, *cristata:* Epith. quod. alaudis cristatis tribuitur: ex ἐπὶ et τύμβος, *tumulus:* vel quod ut plurimùm circa busta versantur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

'Επιτυχεῖν τινὶ, *incidere in aliquid et invenire,* a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

'Επιτυχία, ας, ἡ, *felix successus.*

'Επιτυχών, οντος, *quilibet, vilis,* a. 2. part. act. ab eod.

'Επιφαίνω, et -ομαι, *appareo:* præs. imperat. ἐπίφαινε, f. ἐπιφανῶ, p. ἐπιπέφαγκα, a. 1. ἐπέφηνα, p. pass. ἐπιπέφαμμαι, et Att. ἐπιπέφασμαι, a. 2. pass. ἐπεφάνην, ῆς, ῆ, ex ἐπὶ et φαίνω, *ostendo.*

'Επιφᾶναι, a. 1. inf. præced.

'Επιφάνεια, ας, ἡ, *apparentia, superficies:* ab ἐπιφανής, έος, ὁ ξ ἡ, *illustris,* quod et

'Επιφανείς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, q. v.

'Επιφανής, *illustris:* vide ἐπιφάνεια.

'Επιφαύω, *illucesco,* f. ἐπιφαύσω, et -ομαι· à φαύω, Æol. pro φάω, *luceo.*

'Επιφέροισα, *afferens,* Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

'Επιφέρομαι, pass. *incumbo, irruo.*

'Επιφέρω, εις, ει, *infero, objicio,* imperf. ἐπέφερον, ες, ε, f. ἐποίσω, p. ἐπενήνοχα, a. 2. ἐπήνεγκον, a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero.*

'Επιφημίζεσθαι, *malè ominari:* præs. inf. pass. ab ἐπιφημίζω, *divulgo.* Th. φάω, *dico.*

'Επιφθάς, *præveniens,* a. 2. part. act. ex ἐπὶ et φθάνω, f. φθάσω, *prævenio;* p. ἔφθακα, a. 2. ἔφθην, qu. φθῆμι.

'Επίφθονος, ου, ὁ ξ ἡ, *invidiosus.*

*'Επιφθόνως, adv. *invidiosè.*

'Επιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, *inspuo, veneficarum more.* Th. πτύω, *spuo.*

'Επιφλέγω, *splendeo, refulgeo:* id quod φλέγω, *incendo;* sed Metaph. *illustro.*

'Επιφορά, ᾶς, ἡ, *impetus, impressio.* Th. φέρω, *fero.*

'Επιφορέω, -ῶ, Ion. id. qu. ἐπιφέρω, *infero.*

'Επιφορήματα, ων, τά, *bellaria:* à præced.

'Επίφορος, ου, ὁ ξ ἡ, *commodus, pronus,* item *uterum ferens.* Th. φέρω, *fero.*

'Επιφράζομαι, *intelligo, considero:* ab ἐπιφράζω, *indico, moneo, dissero, declaro.* Th. φράζω, *dico,* a. 2. ἔφραδον.

'Επίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ ξ ἡ, *prudens:* ab ἐπὶ et φρὴν, *mens.*

'Επιφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia:* ab eod.

'Επιφροσύνῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. ejusd.

'Επιφυάς, άδος, ἡ, *propago;* et in pl. ἐπιφυάδες, et

'Επιφυέσθω, *accrescat, adhæreat;* 3. sing. imperat. præs. ab

'Επιφύομαι, f. ύσομαι, *adnascor, accresco.* Th. φύω, *gigno.*

'Επιφύς, ῦσα, ύν, præs. part. act. ab ἐπίφυμι, *adnascor:* ab eod.

'Επιφωνέω, *acclamo,* imperf. ἐπεφώνεον, -ουν, -εες, εις, -εε, ει, f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνή, *vox.*

'Επιφώνημα, ατος, τό, *exclamatio:* à præced.

'Επιφώνησις, εως, ἡ, *acclamatio:* dat. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

'Επιφώσκω, *illucesco,* imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, *luceo,* unde φάος, et contractè, φῶς, *lux.*

'Επιχαίρω, f. αρῶ, p. ἐπικεχάρηκα, *gaudeo;* item *insulto.* Th. χαίρω, *gaudeo;* f. χαρήσομαι, a. 2. pass. ἐχάρην.

'Επιχαλάω, *laxo.* Th. χαλάω, idem, f. άσω, p. κα.

'Επίχαλκος, ου, ὁ ξ ἡ, *æreus, æratus.* Th. χαλκός.

'Επιχαράττω, *insculpo.* Th. χαράττω, vel -σσω, idem, f. ξω, p. κεχάραχα.

'Επίχαρμα, ατος, τό, *ludibrium, irrisio:* à χάρμα, *gaudium.* Th. χαίρω, *gaudeo.*

'Επιχείρει, pro -ρεε, *aggredere,* præs. imperat. ab

'Επιχειρέω, -ῶ, *aggredior,* imperf.

ἐπιχήρου, -ῶν, *conabar*: f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα, ex ἐπὶ et χεὶρ, *manus*.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, *argumentum*; et

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem et *aggressio, conatus, conspiratio*: ad eod. verbo et Th.

Ἐπιχειροτονέω, *scisco, decerno, suffragiis fero*: ex ἐπὶ et χειροτονέω, idem, f. ήσω, p. ηκα, quod à χεὶρ, *manus*, et Th. τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα.

Ἐπιχέω, *infundo*: vide suprà ἐγχέω.

Ἐπιχθόνιοι, *terrestres, in terris versantes*, gen. pl. ἐπιχθονίων, dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, et in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις, ex ἐπὶ et χθὼν, *terra*.

Ἐπιχολώτατος, η, ον, *amarissimus, a, um*: à χολὴ, *bilis*.

Ἐπιχορηγέω, *suppedito, subministro*, f. ήσω, p. ἐπικεχορήγηκα, a. 1. ἐπεχορήγησα· ex ἐπὶ et χορηγὸς, *dux chori*; quod ex χορὸς, *coetus saltantium*, et ἄγω, *duco*.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, *suppeditatio*: ab iisd.

Ἐπιχράω, *vehementi cum impetu adorior*: ex ἐπὶ et χράω, f. ήσω, p. ηκα, *commodo, invado furiosè*.

Ἐπιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, necessarius*: ex ἐπὶ et χράομαι, *utor*. Th. χράω, idem.

Ἐπιχρίω, *illino*, f. ισω, p. ἐπικέχρικα, a. 1. ἐπέχρισα, ex ἐπὶ et χρίω, *ungo*.

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ ϛ ἡ, *inauratus*. Th. χρυσὸς.

Ἐπιχύνω, *infundo*, f. ύσω, p. ἐπικέχυκα. Hinc

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, *infusio, libatio*.

Ἐπιχωρέω, f. ήσω, p. ἐπικεχώρηκα, *cedo, concedo*, ἐὰν ἐπιχωρηθῇ, *si concederetur*.

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, *permissio*: Esd. iii. 17.

Ἐπιχώρια, *familiaria*, nom. pl. n. g. ab

Ἐπιχώριος, ου, ὁ ϛ ἡ, *indigena, patrius*: ab ἐπὶ et χῶρος, *locus*.

Ἐπιψάλλω, *supersallo*, f. λῶ, p. ἐπέψαλκα: à ψάλλω, *cano*.

Ἐπιψαύων, præs part. act. ab ἐπιψαύω, *contingo*, quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

Ἐπιψεκάζω, f. ασω, p. κα, *irroro, instillo*; ex ἐπὶ et ψεκάζω, *roro, stillo*: quod à ψεκὰς· idem quod Th. ψακὰς, ἡ, *ros*.

Ἐπιψηφίζειν τινὶ, *alicui suffragari*: *suffragio meo confirmo*, à ψηφίζω. Th. ψῆφος, ου, ὁ, *calculus*.

*Ἐπίψογος, ου, ὁ ϛ ἡ, *qui reprehensionem meretur*.

Ἐπιὼν, όντος, *instans, insequens*, a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπλάγην, *stupui*, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio*: f. ξω, a. 2. ἔπλαγον.

Ἐπλάγχθην, *aberravi*: pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, *errare facio*; f. πλάγξω, p. πεπλάγχα, a. 1. ἔπλαγξα.

Ἐπλανᾶτο, pro -άετο, 3. sing. imperf. m. verbi πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

Ἔπλαξε, *finxit*, Dor. pro ἔπλασε. 3. sing. a. 1. et

Ἔπλασ', pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ἐπλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω, vel -ττω, *fingo, formo*: f. πλάσω, p. πέπλακα.

Ἔπλεε, *navigabat*, 3. sing. imperf. act. verbi πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.

Ἔπλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, *sum*.

Ἔπλεο, *eras*, 2. sing. imperf. m. ab ἐπελόμην, ἐπέλου, Ion. ἐπέλεο, et per Sync. ἔπλεο et ἔπλευ, Dor ἔπλευ, à πέλομαι, *sum*. Th. πέλω.

Ἔπλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo*.

Ἐπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo*, f. άσω, p. κα, Th. πολὺς, *multus*; comp. πλείων et πλέων, *amplior*.

Ἔπλετ', pro ἔπλετο, et hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. m. à πέλομαι, *sum*. Vide ἔπλεο.

Ἔπλευ, Dor. per Sync. pro ἐπέλου, ab eod.

Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. *navigavimus*: à πλέω, *navigo*: f. εύσω.

Ἐπλήγην, *ictus sum*, a. 2. pass. ind. verbi πλήσσω vel -ττω, *ferio*; f. ξω, a. 2. ἔπλαγην.

Ἐπλήσθην, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, *impleo*; f. πλήσω, p. pass. πέπλημαι. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπληθύνθην, *crevi*, a. 1. ind. pass. à πληθύνω, *multiplico, cresco*; f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, a. 1. ἐπλήθυνα, p. pass. πεπλήθυμμαι, a. 1. opt. pass πληθυνθείην, à πλήθω, *impleo*: ab eod. Th.

Ἐπλήντο, *impleverant*, pro ἐπέπληντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πίμπλημι, *impleo*, f. πλήσω. Alii malunt esse imp. pass. verbi πλῆμι, *impleo*, imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἔπληξε, *stupefecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à πλήττω, -σσω, f. ξω, a. 2. ἔπλαγον, a. 1. ἔπληξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo*; et

Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*; f. ήσω, p. πέπληκα, a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπλήσθης, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

Ἔπλητο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι· vel plusq. p. per Sync. pro ἐπέπλητο, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

Ἐπλούτησα, ας, ε, *dives evasi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω, f. ήσω, p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἔπνευσα, *spiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro*; f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. sing. imperf. act. et

Ἐπνίγη, *suffocatus est*, 2. sing. a. 2. ind. pass. à πνίγω, *suffoco*; f. ξω, p. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam à πνύω, idem cum πνέω, *flo, spiro*; f. εύσω.

*Ἐπογμεύω, f. εύσω, *sulcum duco*, ab ὄγμος, *sulcus*.

*Ἐπόγμιος Δημήτηρ, *Ceres sulcum ducens*.

Ἐπόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum, commeatus*, et

Ἐποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via*.

Ἐποδύρομαι, *defleo*; ab ὀδύρομαι, f. ῦμαι, *ploro*.

Ἐπόζω, f. ίσω vel ήσω· ab ὄζω, ἐπόζει, *computrescit*, Exod. vii.

Ἐπόθησα, ας, ε, *desideravi*; dicitur et ἐπόθησα, ας, et

Ἐπόθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποθέω, *desidero, amo*; f. ήσω. Th. πόθος, *desiderium*.

Ἐποίει, 3. sing. imperf. et

Ἐποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*; f. ήσω.

Ἐποικοδομέω, *ædifico, superstruo*; f. ήσω, p. ἐπῳκοδόμηκα. et inde

Ἐποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἐπὶ et οἰκοδομέω, *ædifico*; f. ήσω, p. ῳκοδόμηκα, a. 1. pass. ῳκοδομήθην, ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*; p. m. δέδομα.

Ἔποικος, ου, ὁ ϛ ἡ, *advena, domûs dominus*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἐποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*: quod vide.

Ἐποῖσαι, *intulisse*, a. 1. inf. act. et

Ἐποίσει, *inferet*, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Ἐποισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. et

Ἐποιστέον, verbale, *inferendum*: ab ἐπιφέρω, *infero*; f. ἐποίσω, ab inus. ἐποίω. Th. φέρω.

Ἐποίχεο, *accede*, Ion. pro ἐποίχου, præs. imperat. m. ab

Ἐποίχομαι, *eo adversum, adeo, irruo*, imperf. ἐπῳχόμην, ου, ετο, f. ήσομαι, p. ἐπῴχημαι. ex ἐπὶ et οἴχομαι, *abeo*.

Ἐποιχόμενος, præs. part. pass. præced.

*Ἐποίθεσαν, pro imperf. ἐποίεον, *faciebant*, Job. I. 4.

Ἐποκέλλω, *impingo, illido*, f. ἐποκελῶ, a. 1. ἐπώκειλα, p. ἐπόκελκα. ex ἐπὶ et ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello, applico*.

Ἐποκίξατο, vide in ποκίξατο.

Ἐπολιτεύοντο, 3. pl. imperf. pass. à πολιτεύομαι, *administro*; f. εύσομαι. Th. πόλις, *urbs*.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, *imbrium copia*. Th. ὄμβρος.

Ἕπομαι, *sequor*, f. ἕψομαι, imperf. vel. a. 2. m. εἱπόμην. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἑπόμενος, η, ον, præs. part. præced.

Ἐπόμνυθι, *jura*, præs. imperat. act. ab

Ἐπόμνυμι, *juro*, f. ἐπομόσω, p. ἐπόμοκα, a. 1. ἐπώμοσα· ex ἐπὶ et ὄμνυμι, seu ὀμνύω, *juro*; f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπομόσσῃ, Poët. pro ἐπομόσῃ, *juraverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπόμνυμι, suprà.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, *umbo clypei*: ex ἐπὶ et ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, *elaborârunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἐπόνει, 3. sing imperf. act. à πονέω, *laboro*; f. ήσω, p. πεπόνηκα, quod à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

Ἐπονειδίζω, *probro afficio*, f. ίσω, p. ἐπωνείδικα ex ἐπὶ et ὄνειδος, *probrum*.

Ἐπονείδιστος, ου, ὁ ϛ ἡ, *probrosus*: à præced.

Ἐπονήθην, ης, η, *laboravi*, a. 1. ind. pass. à πονέω, *laboro*, f. ήσω. Th. πένομαι, *facio*.

Ἐπονηρεύοντο, *malitiosè faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

Ἐπονομάζω, *cognomino, nuncupo*; *nominatim consecro*; f. σω, p. ἐπωνόμα-

να, præs. pass. ἐπονομάζομαι, ῃ, εται, *cognominor*; ex ἐπὶ et ὄνομα, *nomen*.

Ἐπόνεον, pro -νεον, *laborabant*, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, *laboro*, f. ήσω.

Ἔπονται, *sequuntur*, 3. pl. præs. ind. m. ἕποντο, *sequebantur*, pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω.

Ἐποξύνω, f. υνῶ, p. ἐπώξυγκα, *exacuo*, *accelero*.

Ἐποπτεύω, *inspecto*, f. εύσω, p. ἐπώπτευκα, a. 1. ἐπώπτευσα· quod ex ἐπὶ et ὄπτομαι, *video*, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἐπόπτης, ϐ, ὁ, *testis oculatus*, *inspector*, *præses*: ab eod. Th.

Ἐπόπτομαι, *inspicio*, *viso*, f. ψομαι. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἐπορᾶν, Ion. pro ἐφορᾶν, *inspicere*, præs. infin. act. ab ὁράω, *video*.

Ἐπoργίζομαι, *irascor ad*, *ob*. Th. ὀργὴ, *ira*.

Ἐπορέγομαι, *porrectâ manu capio*; ex ἐπὶ et ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι, *porrigo*, *extendo*, fut. ξω, perf. ὤρεχα.

Ἐπορεξάμενος, *porrectus*, ejusd. a. 1. part. m.

Ἐπορεύετο, 3. sing. et ἐπορευόμεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, *proficiscor*, ἐπορεύθησαν, 3 pl. a. 1. pass. Th. πείρω, *transeo*, p. med. πέπορα· unde πόρος, *transitus*, &c.

Ἐπορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.

Ἐπόρθουν, imperf. act. verbi πορθέω, *vasto*, imperf. ἐπόρθεον, -ουν, f. ήσω, p. πεπόρθηκα, quod à πέρθω, *diruo*, f. πέρσω, a. 2. ἔπραθον, p. m. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi πορίζω, *præbeo viam*; *aperio*, *paro*, f. ίσω. Th. πείρω.

Ἐπορμεῖν, -εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, *in statione stare*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Ἐπορνύμενος, *irruens*, præs. part. ab ἐπόρνυμαι· ex ἐπὶ et ὄρνυμι, idem cum ὄρω, *excito*, f. ρῶ, p. ὦρκα.

Ἐπόρουσε, *irruit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπορούω, *irruo*, f. σω, p. ἐπωρούκα. Th. ὄρω, *concito*, f. ὄρω, et Æol. ὄρσω.

Ἔπορσον, *incita*, a. 1. imperat. act. ab

Ἐπόρω, *concito adversus*. Th. ὄρω, *concito*, f. ὀρῶ. Æol. ὄρσω.

Ἐπορωρέχατο, vide ἐπωρωρέχατο.

Ἔπος, εος, τὸ, *verbum*, *carmen*, *oraculum*: ab ἔπω, *dico*.

Ἐποτᾶτο, *volabat*, 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, *volatus*. Th. πέτομαι, *volo*, -*as*.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω, *potum do*, *rigo*, f. ίσω, p. πεπότικα, a. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, *bibo*.

Ἐποτρύνω, *instigo*: ab ἐπὶ et ὀτρύνω, *incito*, f. υνῶ, p. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *cœlestis*, ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. δώματα, *cœlum*: ex ἐπὶ et ὀρανὸς, *cœlum*.

Ἐποφείλω, *insuper debeo*, 1. pl. ἐποφείλομεν· ex ἐπὶ et ὀφείλω, *debeo*, f. ὀφειλήσω.

Ἐποχέομαι, f. ήσομαι, *invehor*; ab ἔποχος.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, *retentio*, *remora*, EPOCHA, *status cœli*, *positusque siderum*, apud Math. item, *retentio assensûs*, apud Philos. ab ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἔποχον, ϐ, τὸ, *instratum equi*; ab ὄχος.

Ἔποχος, ϐ, ὁ, *compos*, *insidens equo*: ab eod.

Ἐποχυρόω, idem cum simplici ὀχυρόω.

Ἔποψ, τὸ, τῦ ἔποπος, *upupa*.

Ἐπόψιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *spectabilis*, et

Ἔποψις, εως, ἡ, *aspectus*: ab ὄπτομαι, *video*, f. ὄψομαι.

Ἐπράδειν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, plusq. p. m. verbi πέρδω, *pedo*, f. 2. παρδῶ, a. 2. ἔπαρδον, f. 2. pass. παρδήσομαι, p. med. πέπορδα, *pepedi*.

Ἐπράθην, *venditus sum*, a. 1. ind. pass. à πιπράσκω, *vendo*, factum à περάσσω, per Sync. pro περάω, f. περάσω, p. πέπρακα, p. pass. πέπραμαι, a. 1. ἐπράθην Th. περάω, *vendo*.

Ἔπραθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, *populatus sum*, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*, f. 2. πραθῶ, p. m. πέπορθα, a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio*.

Ἔπρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, *vendo*; vide ἐπράθην.

Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πράσσω, *facio*, f. ξω.

Ἔπρεσε pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, *incendo*, f. σω.

Ἔπρηξα, *feci*, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

Ἔπρησε, *incendit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Ἐπρήσθην, *concrematus sum*, a. 1. pass. à πρήθω, *incendo*, f. πρήσω, p. πέπρηκα, p. pass. πέπρησμαι.

Ἐπρησσόμην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, *facio*, f. ξω.

Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, *factus sum*, aor. 1. indic. pass. ejusd.

Ἐπριάμην, *emi*, imperf. verbi πρίαμαι, *emo*, vel est aor. 1. med. ἐπριασάμην, et per Sync. ἐπριάμην.

Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, *disseco*, f. πρίσω, p. πέπρικα, a. 1. ἔπρισα, p. pass. πέπρισμαι, a. 1. pass. ἐπρίσθην.

Ἐπρίω, *emisti*, 2. sing. imperf. Ion. ἐπρίασο, Ion. ἐπρίαο, et Crasi ἐπρίω, ab ἐπριάμην, q. v.

Ἔπρωσεν, pro ἐπεράτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex πρόω pro περατόω, *finio*, *termino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*.

ἘΠΤΑ', οἱ, αἱ, τὰ, SEPTEM.

Ἑπταβόειος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ex septem bubulis pellibus factus*: ex ἑπτὰ, *septem*, et βῦς, *bos*.

Ἑπτάγλωσσος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *septilinguis*. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem chordarum sonos; nam singulæ proprium edunt sonum; ab ἑπτὰ et γλῶσσα, *lingua*.

Ἑπταέτης, et -ετὴς, ῦς, ὁ ϗ ἡ, *septennis*, ἑπταέτις, adv. *septennium*: ab ἑπτὰ et ἔτος.

Ἑπτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ *septendecim*.

Ἑπτακαιδέκατος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *septimus decimus*.

Ἑπτάκις, *septies*, adv. ab ἑπτὰ, *septem*.

Ἑπτακισχίλιοι, αι, α, adv. *septies mille*.

Ἑπτακόσιοι, αι, α, *septingenti*.

Ἑπτάκτυπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *septisonus*: Epith. citharæ septem sonos edentis: ab ἑπτὰ et κτύπος, *sonitus*. Th. τύπτω, *pulso*.

Ἐπτάμην, et in 3. sing. ἔπτατο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, *volo*, -*as*, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην, a. 2. part. m. πτάμενος, a. 2. infin. πτάσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτησάμην, a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod à πτῆμι, a. 2. ἔπτην, undè a. 2. inf. πτῆναι, part. πτάς.

Ἑπτάμηνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *septimestris*; τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) *partus septimestris*. Th μὴν, νὸς, *mensis*.

Ἔπταξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à πτήσσω, f. ξω, *præ metu trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Ἑπταπλάσιος, ϐ, et

Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *septuplus*: et

Ἑπταπλασίως, adv. *septuplò*: ab ἑπτὰ, *septem*, et πλάσιος, terminatio numeralis.

Ἑπταπόδην, *septempedalem*, acc. sing. ab

Ἑπταπόδης, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *septempedalis*: ex ἑπτὰ, *septem*, et πῦς, ποδὸς, *pes*.

Ἑπτάπορος, propr. nomen fluvii; q. *habens septem vias*: à πόρος, *transitus*, q. à πείρω.

Ἑπτάπυλος, ϐ, et Ion. οιο, ὁ ϗ ἡ, *septem portas habens*, Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, *septem*, et πύλη, *porta*.

Ἔπταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, *sternuto*.

Ἑπτάχα, et χῆ, adv. *septempliciter*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἐπτέρνικα, ας, ε, perf. act. *supplantavi*: verbi πτερνάω· vel legend. ἐπτέρνικα, perf. à πτερνίζω, *supplanto*. Th. πτέρνα, *calx*, Gen. xxvi. 36.

Ἐπτερύγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, *alis latera ferio*. Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Ἔπτην, ης, η, *volavi*, in 3. pl. ἔπτησαν, a. 2. ind. act. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι. Vide ἐπτάμην.

Ἐπτοίηται, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *terrefacio*, *attonitum reddo*, item *animo specto attento*.

Ἐπτόμην, quidam dici tradunt, pro ἐπτάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, *volo*, -*as*.

Ἑπτόροφος, *septem tectis vel cameris constans*: ab ὄροφος, *culmen*.

Ἐπτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*, f. πεσῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἔπυδρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἔφυδρος, *udus*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ἐπυθόμην, ϐ, ετο, et in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*, f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι.

Ἐπυνθάνετο, 3. sing. imperf. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*.

Ἐπύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio*, f. ώσω. Th. πύργος, *turris*.

ἘΠΩ, *dico*, inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat) a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα et ἔειπον, et in 3. pl. εἴποσαν, Ruth. iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, et in 3. pl. εἰπάτωσαν, a. 2. imperat. εἰπὲ, a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι, a. 2. sub. εἴπω, ῃς, ῃ, a. 2. inf.

ἰπεῖν, a. 2. part. ἰπὼν, οντος, et in f. g. ἰπῶσα, ης.

*ΕΠΩ, *simul eo; ἕπομαι, sequor.* Hom. Il. δ', 202. indè ἐπέτης, ου, ὁ, *pedissequus.*

Ἐπῳάζω, f. άσω, *incubo, ovis incubo:* ab ᾠὸν, *ovum*, hinc et

Ἐπῳασμὸς, ου, ὁ, *incubatio.*

Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, et Poët. ἐπαοιδὴ, et -ία, EPODA, *incantamentum*, et

Ἐπῴδιον, ου, τὸ, *quod odæ accinitur, versiculus*, et

Ἐπῳδὸς, ου, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator.* Ab ἐπὶ et ᾠδὴ, *carmen:* quod à p. m. verbi ἀείδω, *cano.*

Ἐπώκειλαν, *illiserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, *appello, moveo;* ὀκέλλω, id.

Ἐπώλευν, pro -εον, *vendiderunt*, 3. pl. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo*, f. ήσω.

Ἐπωμὶς, ίος, ἡ, *ea pars jugulorum, quæ cum scapulis opertis connectitur*, vicina humero: it. *chlamys.*

Ἐπωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ὠνόμασα.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum*, gen. pl. ἐπωνυμιῶν· ab ἐπὶ et ὄνομα, *nomen.*

Ἐπώρα, *inspiciebat*, Ion. pro ἐπώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, *video.*

Ἐπωρωρέχατο, Ion. pro ἐπωρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. facta ex tertiâ sing. ἐπωρώρεκτο, inserto α ante το, verbi ὀρέγω, *porrigo, extendo*, f. ξω, p. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

Ἐπῶρσε, *concitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act sic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, *excito*, f. Æol. ὄρσω, a. 1. ὦρσα, p. ὦρκα.

*Ἐπωφελὴς, ίος, ὁ ἡ, *profuturus.*

Ἐπωφίλιμος, ου, *utilis*, dat. pl. ἐπωφελίμοισι· ab ἐπὶ et ὠφελέω, *juvo, prosum.*

Ἐπώχατο, *inclusi erant*, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐπωγμένοι ἦσαν, facta ex tertiâ sing. ἐπῶκτο, inserto α ante το, et tenui versâ in aspiratam, ab ἔγω, *operio:* fut ξω, p. ᾦχα, p. pass. ᾦγμαι, plusq. p. ᾤγμην, ξω, κτο.

Ἐπώχετο, 3. sing. imperf. Vel, ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, *irruo, adeo.* Th. οἴχομαι, *abeo*, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

*ΕΡΑ, ας, ἡ, TERRA, et Angl. EARTH.

Ἔραζ', pro ἔραζε, adv. ad locum *in terram, humi:* in prosâ χαμαί. Th. ἔρα.

Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, *optârim*, 1. sing. præs. opt. ab ἔραμαι, *amo*, q. v.

Ἐραίσθη, 3 sing. a. 1 ind. pass. à ῥαίω, *profligo, corrumpo*, f. σω, p. ἔῤῥαικα.

*Ἔραμαι, σαι, ται, *amo, cupio, gestio*, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

Ἐρᾶν, pro ἐράειν, *amare*, præs. inf. ab ἐράω, -ῶ, άεις, ᾷς, *amo*, f. ἐράσω.

Ἐρανίζω, f. ισω, *stipem confero*, ἐρανίζομαι, med. *stipem peto, colligo, accipio.* Th. ἔρανος, *collecta.*

Ἐραννῆς, *amœnæ*, gen. sing. f. g. ab

Ἐραννὸς, η, ον, *amabilis, jucundus;* ab ἐράω, *amo.*

*ΕΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *collecta, collatitia cœna; collatio, beneficium, gratia.* Est verò etiam ἔρανος, *pecunia, quâ erogatâ, pauper amicus sublevatur.*

Ἔρασδε, Dor. pro ἔραζε, adv. qu. vide.

Ἐράσθην, *amatus sum*, pro ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐράσθαι, Ion. pro ἐρᾶν· ab ἐράω, *amo*, f. άσω.

Ἐρασίμολπος, ου, ὁ ἡ, *amans carminis, cantûs:* ab ἐράω, *amo*, et μολπὴ, *cantilena.* Th. μέλπω, *cano.*

Ἐράσιμος, ου, *amabilis:* ab ἐράω, *amo.*

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ ἡ, *studiosus capillitii;* ab ἐράω, *amo*, et πλόκαμος, *cincinni.* Th. πλέκω, *necto.*

Ἔρασσαι, *amas*, Poët. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, q. v.

Ἐράσσατο, *amavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω.

Ἐραστὴς, ου, ὁ, *amator*, ab eod. Th.

Ἐραστὸς, ου, ὁ, nomen viri, Gr. *amabilis.*

Ἐραστὸς, ου, ὁ, *amabilis*, et

Ἐρατεινὸς, η, ον, *amabilis:* ab ἐράω, *amo.*

Ἐρατὴ, ῆς, *amata:* ab ἐρατός.

Ἐρατίζω, *amo, cupio*, f. ισω. Th. ἐράω.

Ἐρατὸς, η, ον, *amabilis;* ab eod. Th.

Ἐρατὼ, όος, -οῦς, ἡ, ERATO, nomen mulieris, vel musæ; ab ἐράω.

Ἐρατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, *amabilis.*

*ΕΡΑ'Ω, *amo, appeto*, f. άσω, p. κα, ἔραμαι, Poët. idem. Est et ἐράω, *depleo, evacuo.*

Ἐργ' pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, *opus.*

Ἐργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. m. nam sublato σ, ἐργάῃ, undè per Crasin. ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, q. v.

Ἐργάζευ, Dor. pro ἐργάζου, præs. imperat. ab

Ἐργάζομαι, *operor, laboro, lucror:* ἐργάζοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. imperf. εἰργαζόμην, ου, ετο, f. ἐργάσομαι, a. 1. m εἰργασάμην, -ω, ατο, (augetur enim recipiendo ι post ε) p. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*

Ἔργαθεν, Poët. pro εἴργαθεν, imperf. act. Ion. ab ἐργάθω, id. quod εἴργω, *arceo.*

Ἐργαλήϊον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ου, τὸ, *instrumentum:* ab ἔργον, *opus.*

Ἐργαξῆ, *operaberis;* Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi ἐργάζομαι.

Ἐργάσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Ἐργασθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Ἐργασία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *opera, operatio, cultura, lucrum, quæstus:* ab ἔργον, *opus.*

Ἐργάσιμος, ου, ὁ ἡ, *confectus, elaboratus, cultus;* ab ἐργάζομαι, *operor.*

Ἔργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc ἐργασμένος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, q. v.

*Ἐργαστηριακὸς, η, ον, *operarius sedulus:* ab

Ἐργαστήριον, ου, τὸ, *officina, fornix.* Th. ἔργον.

*Ἐργατεύομαι, *opus conficio:* ab

Ἐργάτης, ου, ὁ, *operarius*, acc. pl. ἐργάτας· ab eod.

Ἐργατίνης, ου, ὁ, Poët. pro ἐργάτης, q. v.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, *operatrix, mercenaria:* ab ἔργον, *opus.*

Ἐργάω, -ῶ, et -άομαι, ῶμαι, id. quod ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Ἔργει, *arcet*, 3. sing. præs. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, *arceo, repello.*

Ἔργματι, *operi, facinori:* dat. sing. per Metath. pro ῥέγματι· sic in dat. pl. ἔργμασι, à ῥέζω, f. ξω, et per Metath. ἔρξω.

Ἐργοδιωκτέω, -ῶ, f. ήσω, *exigo opera;* ἐργοδιωκτοῦντες, *operibus præfecti:* ab

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, *exactor operum:* ex διώκω et ἔργον.

Ἐργολαβεῖν, præs. inf. act. ab

Ἐργολαβέω, f. ήσω, *opus faciendum suscipio, quæstum facio:* ab ἔργον, *opus*, et λαμβάνω.

Ἐργολαβία, ίας, ἡ, *merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio.*

Ἐργόμενος, *prohibitus.* Vide ἔργει.

Ἐργόμωκος, ου, ὁ, *illusor*, qui ἔργῳ μωκεύει. Est et *adulator:* indè ἐργομωκία, *adulatio.*

*ΕΡΓΟΝ, ου, τὸ, *opus;* πάρεργον τι, *quod operæ pretium est.*

Ἔργω, Poët. εἴργω, *includo.* Th. εἴργω, idem.

Ἔρδειν, *facere*, præs. inf. act. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, *facio.*

Ἔρδεσκε, *perpetrabat:* pro ἧρδε, Ion. addito σκε, 3. sing. imperf. ab ἔρδω pro ῥέζω, *facio.*

Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, *facientes:* acc. pl. m. g. part præs. ἔρδοντι, dat. sing. ab ἔρδων, οντος, præs. part. act. ab

Ἔρδω, pro ῥέζω, *facio.*

Ἐρεβεννὴ, νὺξ, *obscura nox:* ab.

Ἐρεβεννὸς, η, ον, *obscurus.* Th. ἔρεβος, εος, τὸ, *Erebus.*

Ἐρέβευσφιν pro ἐρέβεσφιν, gen. sing. per Paragog. Poët. ab Ἔρεβος, *Erebus.*

Ἐρεβίνθινος, η, ον, *cicerinus:* ab

*ΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *cicer.*

*ΕΡΕΒΟΣ, ίος, τὸ, *Erebus, orcus, inferi:* q. ab ἔρα, qu. subterraneus, vel ab ἐρέφω, *tego:* ἐρεβόθεν, *ex Erebo:* ἐρεβεννὸς, *obscurus.*

Ἐρέεινω, *interrogo*, imperf. ἐρέεινον, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἴρω, *dico.*

Ἐρέθῃσιν, *irritet*, 3. sing. præs. sub. act. per Parag. Ion. pro ἐρέθῃ· ab ἐρέθω, *lacesso, irrito.*

Ἐρέθιζε, *irrita;* præs. imperat. act. ἐρέθιζεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. act ἐρέθιζον, imperf. Ion. ab

Ἐρεθίζω, f. ίσω, idem quod ἐρέθω, *irrito.*

Ἐρεθίσδεν, *irritare*, Dor. pro ἐρεθίζειν. Vide in ἐρέθιζε.

Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, et

Ἐρεθισμὸς, ου, ὁ, *provocatio, irritatio:* et

Ἐρεθιστὴς, ου, ὁ, *protervus irritator:* ab

*ΕΡΕ'ΘΩ, *irrito, lacesso:* hinc ἐρεθίζω, idem: ἐρέθισμα, τὸ, *irritamentum:* q. ab ἔρις, *lis.*

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. ab ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, idem, et

Ἐρεῖ, *dicet*, 3. sing. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, *dico.*

*ΕΡΕΙ'ΔΩ, *figo, firmiter fulcio, innitor:* et pro ἀντερείδω, *resisto:* f. ἐρείσω, p. ἤρεικα, a. 1. ἤρεισα, a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν, perf. pass. ἤρεισμαι.

Ἐρειπτὸς, ἐριπτὸς, et ἐρειπτὸς, ου, *confractus*, vel *fissus:* ab

'ΕΡΕΙ'ΚΩ, (et ἐρίκω) *frango, contundo*: f. ξω.

'Ἔρειο, *interroga*: præs. imperat. Ion. et Poët. pro ἔρου, et adscito ι, metri gratiâ, verbi ἔρομαι, imperf. ἠρόμην. Th. εἴρω.

'Ἐρέομεν, *rogamus*, Poët. Ectasi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, *dico*.

'Ἐρειὸς, ȣ, Dor. pro ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, *contentiosus*. Th. ἔρις, *lis*.

'Ἐρείπιον, ȣ, τὸ, *rudus*, in pl. *rudera*, παραπτώματα τῶν οἴκων· ab ἐρείπω, *everto*.

'Ἐρειπομένης, gen. sing. præs. part. f. g. ab

'ΕΡΕΙ'ΠΩ, *everto, diruo*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἤριπον, hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, *rupes*.

'Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. et 3. sing. f. 1. verbi εἴρω, *necto* et *dico*: f. ἐρῶ.

'Ἐρείσατο, *hæsit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ἔρεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐρείδω, q. v.

'Ἔρεισμα, ατος, τὸ, *firmamentum, fulcimentum, columen*: à p. pass. verbi ἐρείδω.

'Ἐρείτω, *dicat*: 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, *dico*: p. εἴρηκα.

'Ἐρεμνῆς, gen. sing. f. g. ab

'Ἐρεμνὸς, ὴ, ὸν, *tenebricosus, obscurus, niger*: pro ἐρεβεννὸς. Th. 'Ἔρεβος, *Erebus, inferi*.

'Ἔρεξα, ας, ε, *feci*, et in 2. pl. ἐρέξατε, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω, et per Metath. ἔρξω, perf. ἔῤῥεχα.

'Ἐρέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τȣ ε, pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

'Ἐρέουσα, *dictura*: f. 1. part. act. f. g. ab ἐρέω, *dicam*, per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, *dico*. Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρέω, *dico*.

'ΕΡΕ'ΠΤΩ, *edo*: Poët. *tego, orno, corono*, f. ψω, p. φα· hinc ἐρεπτόμενος, præs. part. m.

'Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. pro ἔῤῥιπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio*, f. ψω, p. ἔῤῥιφα, Poët. ῥέριφα, sic perf. pass. ἔῤῥιμμαι, Poët. ἐρίμμαι, plusq. p. ἐρερίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο dici volunt pro ἐρήριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, *everto*.

'Ἐρεσσέμεναι, *remigare*, Dor. pro ἐρέσσειν, præs. inf. ab

'ΕΡΕ'ΣΣΩ, vel -ττω, *remigo*: et Metaph. *impello*: f. ξω, p. χα.

'ΕΡΕΣΚΕΛΕ'Ω, *cavillor, rixor*, f. ήσω, p. κα.

'Ἐρέτης, ȣ, ὁ, *remex*, acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, *remigo*.

'Ἐρετμοῖς, *remis*, dat. pl. ab

'Ἐρετμὸς, ȣ, ὁ, et ἐρετμὸν, ȣ, ὁ, REMUS; ab

'Ἐρέττω, *remigo*, vide ἐρέσσω.

'Ἐρευγμὸς et ἐρυγμὸς, ȣ, ὁ, *ructatio*: ab ἐρεύγω.

'Ἐρεύγομαι, *erudo, dico*: f. ἐρεύξομαι, p. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

'ΕΡΕΥ'ΓΩ, ERUCTO: f. ἐρεύξω, p. ἤρευχα, a. 2. ἤρυγον.

'ΕΡΕΥ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, et ἐρυθραῖος, idem.

'Ἐρεύθω, f. εύσω, p. ἤρευκα, *rubefacio*: à præced.

'Ἐρεύμενον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potiùs pro ἐρευνώμενον, ab ἐρευνάω, *investigo*: alii verò ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρόμενον, Dor. ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico*.

'Ἔρευνα, ας, ἡ, *indagatio, scrutinium*: et

'Ἔρευνα, pro -α, *quære*, præs. imperat. act. ab

'ΕΡΕΥΝΑ'Ω, -ῶ, *indago, investigo*: f. ήσω, p. ἠρεύνηκα, a. 1. ἠρεύνησα, a. 1. imperat. ἠρεύνησον, άτω.

'Ἐρευνῆ, Dor. pro ἐρευνᾷ, q. pro ἐρευνάει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐρευνάω.

'Ἐρευνῶν, pro -άων, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*: q. v.

'ΕΡΕ'ΦΩ, *tego*; f. ψω, p. φα· hinc ὀροφὴ, *contignatio, tectum*, et ὄροφος, *tectum*.

'Ἐρεχθῆος, gen. Ion. ab 'Ἐρεχθεὺς, έως, ERECTHEUS.

'Ἐρεχθόμενος, *jactatus, molestiâ affectus*, præs. part. ab ἐρέχθομαι, quod ab ἐρέχθω, vel ἐρείκω, *scindo*.

'Ἔρεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*; f. ψω.

'Ἔρεψις, εως, ἡ, *tectura, tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.

'Ἐρέω, *dico, interrogo, nuntio*: præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω, imperf. ἤρεον, (ι post ε pro augmento incipiens,) præs. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι· ab εἴρω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.

'Ἐρῆ, Dor. pro ἐρᾷ, q. pro ἐράει, *amat*; 3. sing. præs. ind. act. ab ἐράω, *amo*.

'Ἐρημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον, ab

'Ἐρημάζω, f. άσω, *solitudine vagor*. Th. ἔρημος.

'Ἐρημαῖος, Poët. idem quod ἔρημος.

'Ἐρημία, ας, ἡ, *desertum, solitudo, penuria*: ab ἔρημος, q. v.

'Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem quod ἐρημὰς, άδος, ἡ, *deserta, solitaria*. Th. ἔρημος.

'Ἐρημικὸς, ὴ, ὸν, *solitarius*: et

'Ἐρημίτης, ȣ, *solitarius*, EREMITA: hinc Angl. HERMITE: quod vulgò HERMIT: ab

'ΕΡΗΜΑΣ, Ion. et Att. ἐρῆμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *desertus, solitarius, destitutus*: ἔρημος, ȣ, ἡ, sc. χώρα, EREMUS, *desertum, solitudo*.

'Ἐρημȣ̃ται, *vastatur*, 3. sing. præs. pass. ab

'Ἐρημόω, *vasto, desertum reddo, derelinquo*: f. ώσω, p. ἠρήμωκα, a. 1. ἠρήμωσα, præs. pass. ἐρημόομαι, et in 3. pl. ἐρημȣ̃νται, perf. pass. ἠρήμωμαι, p. part. pass. ἠρημωμένος, η, ον, *vastatus, a, um*, a. 1. pass. ἠρημώθην, ης, η, præs. inf. ἐρημȣ̃σθαι. Th. ἔρημος.

'Ἐρήμωσις, εος, ἡ, *vastatio, desolatio, destitutio*: et

'Ἐρημώτης, ȣ, ὁ, *vastator, desertor*: à p. pass. præced.

'Ἐρηρέδαται, *fixi sunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω, p. κα, p. pass. ἤρεισμαι, et Att. redupl. ἐρήρεισμαι, p. m. ἤρειδα, et Att. ἐρήρειδα.

'Ἐρήρεικα, *firmavi*: perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, *fixus sum et obfirmatus*, perf. pass. ἐρήρειδα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo*.

'Ἐρηρεισμένος, *firmatus*; part. p. pass. ejusd. verbi: vide ἐρήρεικα.

'Ἐρήρειστο, 3. sing. plusq. p. pass. Att. Vide ἐρηρέδαται.

'Ἐρήρικα, *contendi*; perf. act. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω, perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, *contentio*.

'Ἐρήριμμαι, *dirutus sum*: perf. pass. Att. redupl. pro ἤρειμμαι, plusq. perf. ἐρηρίμμην, ab ἐρείπω, *everto*.

'Ἐρήριφα, *dirui*: p. Att. pro ἤρειφα, ab eod.

'Ἐρηρώτηκα, *interrogavi*: Att. redupl. pro ἠρώτηκα, p. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

'Ἐρήσομαι, *interrogabo*; f. 1. m. verbi ἔρομαι, seu ἐρέομαι. Th. εἴρω, *dico*.

'Ἐρητύετ', pro ἠρητύετο, 3. sing. imperf. pass verbi ἐρητύομαι, η, εται, *prohibeor*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

'Ἐρήτυθεν, *tenuerunt*, Bœot. Sync. pro ἠρητύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἠρητύθην, et

'Ἐρητύσασκε, Ion. pro ἠρήτυσε, *inhibuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐρητύω.

'Ἐρητύσειε, *compesceret*; 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐρητύσαι, ab

'ΕΡΗΤΕΥ'Ω, vel -ΤΥΩ, *inhibeo*: f. ύσω, vel εύσω, a. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

'ΕΡΙ, nihil per se significat, sed est particula augens significationem in compositione.

'Ἔρια, τὰ, *lana*: ab ἔριον, ȣ, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

'Ἐριαύχην, *cervicem elatam habens*: ab ἐρι et αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

'Ἐριβόας, ȣ, ὁ, *clamosus*: ex ἐρι, *valdè*, et βοάω, *clamo*.

'Ἐριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

'Ἐριβρεμέτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *graviter fremens, grandifremus*: ex ἐρι et βρέμω, *fremo*.

'Ἐρίβρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, ab iisdem.

'Ἐριβρυχέω, gen. Ion. pro ἐριβρύχȣ, ab

'Ἐριβρύχης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè mugiens*: ex ἐρι, *valdè*, et βρύχω, *strideo*: f. ξω.

'Ἐριβώλακα, acc. sing. ab

'Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *valdè glebosus, fertilis*: ab ἐρι, *valdè*, et βῶλος, ȣ, ἡ, *gleba*.

'Ἐρίβωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisd.

'Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, *ventriosus*: ab ἐρι et γαστὴρ, *venter*.

'Ἐριγδούποιο, gen. sing. Ion. ab

'Ἐρίγδουπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poet. pro ἐρίδουπος, (γ interposito) *valdè sonans*: ex ἐρι, *valdè*, et δοῦπος, *sonitus*.

'Ἐριγένεια, vide ἠριγένεια.

'Ἐριδαίνετον, *contenditis*, dual. num. præs. ind. ab

'Ἐριδαίνω, *certo, contendo*: f. ανῶ, a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, *contentio*.

'Ἐριδδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab

'Ἐριδδέω, *contendo*, Poët. pro ἐριδέω, quod ex f. 2. ἐριδῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

'Ἐρίδηνα, *contendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, *lis*.

'Ἐριδέω, f. ήσω, p. ἠρίδηκα, idem quod ἐρίζω, *contendo*, ab eod.

'Ἐριδήσασθαι, Poët. pro ἐριδήσασθαι, ejusd. a. 1. inf. m.

'Ἔριδι, dat. sing. ab ἔριν, *contentio*.

'Ἐριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνουσι, 3. plur. præs. ind act. verbi.

'Ἐριδμαίνω, Poët. Pleonasmo τȣ μ, pro ἐριδαίνω, *contendo*, quod videas suâ serie. Th. ἔρις, *contentio*.

'Ἔριζε, *certabat*, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε· potest etiam esse præs im-

perat. ab ἐρίζω, *certo*: f. ίσω, p. ἤρικα, ab eod. Th.

'Εριζέμεν et ἐριζέμεναι, *contendere*, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω, ab eod. Th. ἐρίζουσαι, nom. pl. præs. part. f. g.

'Ερίζοντι, *contendunt*, *certant*, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præs. ind. ab

'Ερίζω, f. ίσω, p. ικα, *contendo*, *certo*: item *exaspero*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*.

'Ερίηρες, Ion. pro ἐρίηροι, ab ἐρίηρος, *amabilis*. Hinc ἐρίηρ, *peramabilis*: ab ἐρι et ἐράω, *amo*. Alii deducunt ab ἄρω, *adapto*.

'ΕΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, ERITHACE, *cibus apum*, vel *gluten ad conficiendos favos*.

'Εριθεια, vel ἐριθεία, ας, ἡ, *contentio*: ab

'Εριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, f. εύσομαι, *litigo*, pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*: item *lanam tracto*, *laboro*, *servio*: ab εἶρος, *lana*.

'Εριθηλέων, gen. pl. ab

'Εριθηλής, έος, ὁ ξ ἡ, *valdè virens*, Ion. pro ἐριθαλής· ab ἐρι, *valdè*, et θάλλω, *germino*.

'Εριθος, ου, ὁ ξ ἡ, *lanificus*, *textrix*, *ancilla*: ab εἶρος, εος, τὸ, *lana*. Est et ἔριθος, ου, ὁ, *agricola*, *messor*: q. ab ἔρα, *terra*, quam colit.

'Εριηλάϊκτας, ου, ὁ, Dor. et Poët. pro

'Εριηλαϊκτής, ου, ὁ ξ ἡ, *valdè strepens*: ex ἐρι et κλάζω, *clamo*, f. γξω.

'Ερίκτυπος, ου, ὁ ξ ἡ, *valdè sonans*: ex ἐρι, *valdè*, et κτύπος pro τύπος, *sonus pulsu factus*. Th. τύπτω, *pulso*.

'Ερικυδής, έος, ὁ ξ ἡ, *valdè illustris*, *admodum gloriosus*: ab ἐρι, *valdè*, et κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

'Ερίμυκος, ου, ὁ ξ ἡ, *valdè mugiens*: ab ἐρι, *valdè*, et μυκάω, *mugio*.

'ΕΡΙΝΕΟ'Σ, seu ἐρινός, οῦ, ὁ, *caprificus* arbor.

'ΕΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, ERINNYS, *furia*, *peccatorum ultrix*: in acc. pl. ἐρίννυας, contrac. ἐριννῦς. Aliquandò ἐριννὺς dicitur, *qui injuriam alicui illatam prosequitur*: *et qui fecit*: hinc

'Εριννύειν, *indignari*: quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

'Ερινον, ου, τὸ, *lana*: ab εἶρος, εος, τὸ, idem q. ab εἴρω, *necto*.

'Εριούνης, seu ἐριούνιος, ου, *valdè utilis*. Epithet. Mercurii, sic dicti quasi ἐρι ὀνήϊος· ab ὀνίνημι, *prosum*.

'Εριουργέω, *lanificium exerceo*: ab ἔριον, *lana*, quod vide.

'Εριπ' pro ἤριπε, *cecidit*, *interfectus est*: 3. sing. a. 2 Ion. pro ἤριπε, ἐριπεῖν, a. 2. inf. act. ἐριπών, οῦσα, όν, a. 2. part. act ab ἐρείπω, *everto*, f. ψω.

'Εριπνη, ης, ἡ, *cacumen*: ab ἐριπνεῖσθαι, quia *valdè perflatur*.

'ΕΡΙΣ, ιδος, ἡ, *lis*, *contentio*: acc. sing. τὴν ἔριδα, et ἔριν.

'Ερίσαντε, *contendentes*, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, *contendo*. Th ἔρις, *lis*.

'Ερίσδειν, Dor. pro ἐρίζειν, et

'Ερίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. act. Vide ἐρίσαντε.

'Ερισθενής, έος, ὁ ξ ἡ, *valdè potens*: ab ἐρι, *valdè*, et σθένος, εος, τὸ, *robur*. Th σθένω.

'Ερισμα, ατος, τὸ, *contentio*, *certamen*: à p. pass. verbi ἐρίζω.

'Ερισμαράγοιο, gen. Ion. ab

'Ερισμάραγος, ου, ὁ ξ ἡ, *valdè tonans*: ab ἐρι et σμαραγέω, *magnus strepitus*.

'Ερισσοαράδοιο, gen. Ion. ab

'Ερισσάραδος, ου, *grandifremus*. Th. ἄραδος, *strepitus*, seu *cordis pulsus vehemens post exercitium*.

'Εριστάφυλος, ου, ὁ ξ ἡ, *magnas ferens uvas*.

'Εριστής, οῦ, ὁ, *litigator*: et

'Εριστικός, η, ον, *contentiosus*: à 3. pers. p. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

'Ερίσχηλος, ου, *promptus ad convitia*: ab ἔρις, *lis*, et χεῖλος, εος, τὸ, *labrum*.

'Ερίτιμος, ου, ὁ ξ ἡ, *pretiosus*, *valdè honoratus* ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἐρι, *valdè*, et τιμή, *pretium*. Th. τίω, *honoro*.

'Ερίφιον, ου, τὸ, *parvus hædus*: dim. ab

'ΕΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *hædus*: et ἐρίφως, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους, q. ἔαρι φαινόμενος, quòd *vere nasci soleat*.

'Εριχθόνιος, ου, ὁ, ERICTHONIUS, filius Vulcani et Minervæ.

'Ερκιον, ου, τὸ, et

'Ερκος, εος, τὸ, *septum*: pl. τὰ ἕρκεα· ab εἴργω, *includo*.

'Ερκτή, ῆς, Ion. pro εἱρκτή, ῆς, ἡ, *carcer*: ab ἔργω, Poët. pro εἴργω, *includo*.

'ΕΡΜΑ, ατος, τὸ, *fulcrum*, *stabilimentum*, *saburra*, *scopulus*, *inauris*: q. ab εἴρω, *necto*: vel per Syncop. pro ἔρεισμα· ab ἐρείδω, *figo*.

'Ερμαγόρας, HERMAGORAS, nomen propr.

'Ερμάζω, f. άσω, *fulcio*, *saburro*. Th. ἕρμα.

'Ερμαιον, ου, τὸ, *lucrum insperatum*: ab

'Ερμαιος, ου, ὁ ξ ἡ, vel 'Ερμαῖος, αία, αῖον, *Mercurialis* Hinc τὰ 'Ερμαῖα, ων, *Mercurii festum*. Ab 'Ερμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*.

'Ερμᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri, Dor. pro 'Ερμῆς. Sed

'Ερμᾶς, *scopulus in mari occultus*: ab ἕρμα, idem.

'Ερμάων, άωνος, Poët. pro 'Ερμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*.

'Ερμείας et ἑρμίας, ου, ὁ, Poët. pro 'Ερμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*. Hinc

'Ερμείην, acc. sing. Ion. pro 'Ερμείαν.

'Ερμῇ, dat. sing. ab 'Ερμῆς, οῦ, *Mercurius*.

'Ερμηνεία, ας, ἡ, *interpretatio*, *elocutio*: ab

'ΕΡΜΗΝΕΥ'Σ, έος, et Att. -έως, ὁ, *interpres*; q. ab 'Ερμῆς.

'Ερμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἑρμηνεύω.

'Ερμηνευτής, οῦ, ὁ, *interpres*: ab

'Ερμηνεύω, *interpretor*, *explicor*: f. εύσω, p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεύς, *interpres*.

'ΕΡΜΗ'Σ, οῦ, ὁ, *Mercurius*: et Poët. ἑρμίας et -είας, idem. Hinc ἕρμαιος seu -αῖος, et ἑρμαϊκός, *Mercurialis*, q. ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico*.

'Ερμιν, vel ἑρμίς, ῖνος, ὁ, *fulcrum tori*: ab ἕρμα.

'Ερμογένης, εος, ὁ, nom. viri. Gr. *ex Mercurio genitus*.

'ΕΡΝΟΣ, εος, τὸ, *planta*, *germen*, *ramus*.

'Ερξαι, *facere*: a. 1. inf. act. et

'Ερξαν, *fecerunt*: Ion. pro εἶρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐρδω, pro ῥέζω, *facio*: per Metath. et f. ῥέξω, εις, ει, et per Metath. ἔρξω, ἔρξον, *fac*: a. 1. imperat. ἔρξας, αντος, a. 1. part. ἔρξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ἔρξαι pro ῥέξαι, a. 1. inf.

'Ερξει, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

'Ερξω, εις, ει, f. 1. ejusd.

'Εροργα, per Metath. pro ἔοργα, p. m. ejusd.

'Ερόεις, όεσσα, εν, -έντος, *amabilis*: ab ἔρως, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

'Εροίμην, Att. pro ἐροῖμι, ut ποιοίην pro ποιοῖμι· ab ἐρέω, *dico*, *interrogo*. Th. εἴρω, *loquor*.

'Ερομαι, *interrogo*: a. 2. m. ἠρόμην, ab eod. verbo et Th.

'Ερον, acc. sing. ab

'Ερος, ου, ὁ, *amor*: Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo*.

'Ερῦμεν, 1. pl. f. act. verbi εἴρω, *dico*: f. ἐρῶ.

'Ερῦσιν, *dicent*: 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejusd.

'Ερπετός, οῦ, *reptilis*: ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia*, *serpentes*, &c. ab ἕρπω, *repo*: f. ἕρψω, a. 1. εἷρψα, ας, ε.

'Ερπην, *serpere*: Dor. pro ἕρπειν, ab eod.

'Ερπης, ητος, ὁ, *morbus*: à serpendo sic dictus, quòd per corpus serpat, estque tumor è bile puriore ortus, cum exulceratione.

'Ερπηστής, οῦ, ὁ, *reptator*: et

'Ερπηστικός, ή, όν, *reptilis*, à 3. pers. p. pass. verbi ἕρπω.

'Ερπις, *vinum*; Ægyptiorum linguâ, ab eod. repit enim vitis, nisi pedamentis religatur.

'Ερπύζω, idem quod ἕρπω.

'Ερπυλλος, ου, ὁ, seu ἕρπυλλον, ου, τὸ, *SERPYLLUM*: ab

'ΕΡΠΩ, f. ψω, *SERPO*, *REPO*, *vado*: imperf. εἷρπον, a. 1. εἷρψα, (nam ι loco augmenti post ε adsciscit) indè ἑρπετός, *reptilis*.

'Ερπωμες, *eamus*: Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. præs. sub. ind. verbi præced.

'Ερραβδίσθην, ης, η, a. 2. ind. pass. à ῥαβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. Th. ῥάβδος.

'Ερράγην, *rupi*: et in 3. pl. ἐρράγησαν, a. 2. ind. pass. ab

'Ερραγον, *rupi*: a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*, *rumpo*: f. ξω, p. ἔρρηχα· a. 1. ἔρρηξα, a. 1. part. act. ῥήξας.

'Ερράδαται, *aspersi sunt*, 3. pl. Ion. p. pass. pro ἐρρασμένοι εἰσί. Sic ἐρράδατο, pro ἐρρασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. factum ex 3. sing. ἔρρασται, correptâ penultimâ, deindè ante ται et το inserto δα. Sunt qui ex p. m. ἔρραδα formant, abjecto ται et το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo*, *aspergo*: f. ανῶ.

'Ερραμμένος, *consutus*: p. part. pass. à ῥάπτω, *consuo*: f. ψω, p. φα, p. pass. ἔρραμμαι.

'Ερραντισμένος, *conspersus*: p. part. pass. à ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

'Ερράος, ἐρρὰς, et ἄριξ, *ARIES*.

'Ερράπισαν, 3. pl a. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cædo*, *percutio*: f. ίσω, p. ἐρράπικα. Th. ῥαπίς, *virga*.

'Ερράσθην, *inspersus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, *perfundo*.

'Ερράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. et

Ἔῤῥαψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo*: f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Ἔῤῥε, 2. sing. *peri* præs. imperat. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo*: f. σω.

Ἔῤῥει, *fluebat*: 3. sing. imperf. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, sive ἐῤῥήθην, *dictus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico*: perf. pass. ἔῤῥημαι, quod et εἴρημαι, a. 1. part. pass. ῥηθείς.

Ἔῤῥεξε, *fecit*, *sacrificavit*: 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*: præs. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.

Ἔῤῥευν, Ion. et Dor. pro ἔῤῥεον, ex ἔῤῥεον, *fluebant*, 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἔῤῥευσε, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, *declaratus est*: 3. sing. a. 1. pass. Vide ἐῤῥέθην, à ῥέω, *dico*.

Ἔῤῥηξαν, *fregerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε, a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥωγα.

Ἔῤῥιγα, præt. m. verbi ῥιγέω, *horreo*: f. ήσω, p. ἐῤῥίγηκα, a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥίγος, εος, τὸ, *rigor*, *frigus*.

Ἐῤῥίγῃσι, Ion. Paragoge pro ἐῤῥίγῃ, 3. sing. præs. sub. act. et

Ἐῤῥίγοντι, *formidanti*: dat. sing. præs. part. act. ab

Ἐῤῥίγω, *horreo*, fact. ex præt. m. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo*. Th. ῥίγος, εος, τὸ, *horror*.

Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus sum*, perf. pass. ἐῤῥιζωμένος, ένη, ον, *stabilitus*, part. perf. pass. verbi ῥιζόω, *radico*: a. 1. pass. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix*.

Ἔῤῥιμμαι, *projectus sum*, perf. ind. pass. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἐῤῥίφην.

Ἔῤῥινον, ου, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infusum*: à ῥὶν, *nasus*.

Ἔῤῥιπτον, *projiciebam*, imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ἐῤῥίφθων, *projiciantur illi duo*: 2. dual. perf. imperat. pass. ἔῤῥιψο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio*: f. ψω, a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε, a. 1. part. ῥίψας, αντος, a. 2. pass. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥύηκα, *fluxi*: perf. act. q. à ῥύω, pro ῥέω, *fluo*: a. 2. pass. ἐῤῥύην, undè inf. ῥυῆναι, part. ῥυείς, à Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Ἐῤῥύπανα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *sordidum reddo*, *maculo*, *in famem reddo*. Th. ῥύπος, *sordes*.

Ἐῤῥυσάμην, -ω, ατο, *arripui*: a. 1. m. verbi ῥύω, *traho*: f. ῥύσω, p. ἔῤῥυχα, a. 1. pass. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην. Vide in ἐῤῥυσάμην.

ἘΡ'ῬΩ, f. ἔρσω, *ægrè eo*, *dolens et afflictus eo*, *pereo*: dicuntque Æolicè dici pro ἔρω, idem quod φθείρω, pro quo et φθέῤῥω, Æol. vel ut alii ab ἔρα, et ῥέω, ut sit, *ad terram fluo*.

Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, *ruptus sum*, p. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango*: f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἔῤῥωμαι, *confirmatus sum*, perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω, f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενέστερως, *fortiùs*, *robustiùs*, adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, *vehementior*, compar. ab

Ἐῤῥωμένως, *robustè* adv. à perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *qui animo est forti*; item *validus*: comp. ἐῤῥωμενέστερος, superl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, *corroboro*; f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥών, præs. part. act. verbi ἔῤῥω, *ægrè eo*.

Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. pass. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, *roboro*: vel est 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro ἔῤῥωντο, ejusd. verbi ῥώννυμι, f. ῥώσω.

ἘΡ'ῬΩΟΣ, ου, ὁ, *aper*, vel *aries*: q. ab ἐρι *valde*, et ῥώω, *roboro*.

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω, a. 1. act. ἔῤῥωσα, tanquam à ῥώσω.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. pass. ἐῤῥώσθην, *convaluit*, a. 1. ind. pass. ἔῤῥωσθε, 2. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔῤῥωσο, ώσθω, *vale*: et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete*, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔρσα, a. 1. act. Ion. ab ἔῤῥω, f. σω, *ægrè* vel *dolens eo*.

ἘΡΣΗ, seu ἔρση, ης, ἡ, *ros*. Hinc ἐρσήεις, εντος, et ἐρσαῖος, α, ον, *roscidus*.

Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas*: q. v.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, *afflictus eo*.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω, a. 2. ἤρυγον.

Ἐρύγμηλος pro ἐρύγηλος, *graviter boans*: vel *eructans cibos*: ab ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐρύεσθαι, *liberare*, præs. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *custodio*.

Ἐρυθαίνετο, *rudebat*, 3. sing. imperf. pass. ab

Ἐρυθαίνω, *rubefacio*, f. ανῶ, a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *robur*.

Ἐρύθεια, ας, et dat. Ion. η, ἡ, *ERYTHEA*, insula: nomen propr. loci.

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, *radix quâ mulieres faciem pingunt*: ab ἐρυθαίνω.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω.

Ἐρυθιάω, *rubefio*. Th. ἔρυθος, εος, τὸ, *rubor*.

Ἐρυθιόωσαν, *rubefactum*, ejusd. præs. part. acc. sing. f. g. Poët. pro ἐρυθιῶσαν, q. pro ἐρυθιάουσαν; à præced.

Ἐρυθραίνω, *rubefacio*.

Ἐρυθραῖος, αῖα, αῖον, *ERYTHRÆUS*, *ruber*: ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθραῖοι, incolæ urbis, cui nomen ἐρυθρά, ᾶς, ἡ. Fortè scribendum ἐρυθραίων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν, ab ἐρυθραί.

Ἐρυθρός, ρα, ρον, *RUBER*: ab ἔρευθος, *rubor*.

Ἐρυκακέειν, *coercere*, præs. inf. ab

Ἐρυκακέω, et ἐρυκάνω, idem quod. Th. ἐρύκω, *inhibeo*; f. ξω.

Ἐρυκέμεν, et ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præs. inf. et

Ἐρύκοι, 3. sing. præs. opt. act. ab

ἘΡΥ'ΚΩ, *inhibeo*, *contineo*, *impedio*: f. ξω, p. χα.

Ἔρυμ', pro ἔρυμα, ατος, τὸ, *tutamen*, *præsidium*, *munitio*; ab ἐρύω, *servo*, *traho*.

Ἔρυμαι, per Syncop. pro ἐρύομαι.

Ἐρυμνός, ἡ, όν, *munitus*, *tutus*. Th. ἐρύω.

Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, *munitio*.

Ἐρύομαι, *custodio*, *servo*: f. ύσομαι, p. ἠρύσμαι.

Ἐρῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio*.

Ἐρυσαίατο, *eriperet*, pro ἐρύσαιτο, Ion. inserto α, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσαιο, 2. sing. a. 1. opt. ab eod.

Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐρύω, *traho*.

Ἔρυσαν, Ion. pro εἴρυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic et ἐρύσαντο, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.

Ἐρυσάρματας, per Metaplasm. pro ἐρυσαρμάτας, *currum trahentes*: ab

Ἐρυσάρματος, *currum trahens*: ab ἐρύω, *traho*, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

Ἐρύσασ', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἔρυσθαι pro ἐρύεσθαι. Vide ἔρυμαι.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, *rubigo*: *vitium segetis*, quo speciæ fiunt marcidæ, et in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἔρευθος, εος, τὸ.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, *herbæ et seminis genus*: ab ἐρύω, *traho*.

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *custos urbis*: ab ἐρύω, *custodio*, et πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs*. Potest etiam exponi *qui urbes vastat*, nam ἐρύω tam significat ἑλκύειν quàm φυλάττειν.

Ἐρυσσάμενος, *extrahens*: a. 1. part. m. gen. σ. sic ἔρυσσαν pro ἔρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσσομεν, *trahemus*: 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ; vel per Systol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἔρυτ' pro ἔρυτο, *eripuit*: quod pro εἴρυτο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *custodio*. Th. ἐρύω, *traho*. Sunt qui velint esse a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejusd.

ἘΡΥ'Ω, *traho*, *custodio*, *servo*: imperf. εἴρυον, (pro augmento ι post ε recipiens) f. ύσω, a. 1. εἴρυσα, p. εἴρυκα, perf. pass. εἴρυμαι, a. 1. pass. ἠρύσθην, a. 1. m. εἰρυσάμην, inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

Ἕρφ', pro ἕρπε, *veni*: præs. imperat. ab ἕρπω, *serpo*.

Ἔρφος, ου, ὁ, *pellis*: ab ἐρέφω, *tego*. Est etiam σέρφος.

Ἔρχαται, *compressi sunt*: Ion. pro εἰργμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. Sic ἔρχατο pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. verbi ἔργω, *arceo*: f. ξω, p. ἔρχα, perf. pass. ἔργμαι.

Ἐρχατόωντο, *prohibeantur*: 3. pl. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατόω, *obsepio*, *concludo*: quod ab ἔρχατος, *sepes*, *septum*. Th. εἴργω, *includo*.

Ἔρχεο, Ion. pro ἔρχου, *decede*: in pl. ἔρχεσθε, et in dual. ἔρχεσθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio*.

Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχου, præs. imperat. Vide ἔρχεο.

Ἔρχομ', pro ἔρχομαι.

ἘΡΧΟΜΑΙ, *venio*, *eo*: sub. ἔρχωμαι, imperf. ἠρχόμην, ου, ετο, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε,

ἴτω et ἄτω, &c. α pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. sub. ἔλθω, ης, ῃ, a. 2. inf. ἐλθεῖν, a. 2. part. ἐλθὼν, ὄσα, ὂν, p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα et εἰλήλουθα, ab inus. ἐλεύθω, inf. ἐληλύθεναι, part. ἐληλυθὼς et εἰληλουθὼς, plusq. p. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio*: ἔπηλυς, υδος, ὁ ἢ ἡ, *advena, extraneus*: προσήλυτος, idem.

'Ερψῶμες, Dor. pro ἑρψόμεν, *ibimus*: 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo*.

'Ερψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejusd. verbi.

'Ερῶ, *dicam*: f. 1. vel 2. verbi εἴρω, hinc et ἐρέω, contractè ἐρῶ.

'ΕΡΩΔΙΟ'Σ, ὄδος, et ἐρώδιος, ου, ὁ, *ARDEA*, avis species: q. ab ἔρως, *amor*: quia venerea avis.

'Ερώει, *quiesce*: præs. imperat. ab

'ΕΡΩΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocedo, inhibeo, repello*.

'Ερωὴ, ῆς, ἡ, *impetus, remissio, cessatio*: à verbo præced.

'Ερωήσει, *fluet*: 3. sing. f. 1. act. ab eod.

'Ερωμανέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. ἐρωμανέων, gen. pl. ab

'Ερωμανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *amatorius*: ab ἔρως, *amor*, quod ab ἐράω, *amo*, et μανία, ας, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*: p. m. μέμηνα

'Ερῶν, ῶντος, et in pl. ἐρῶντες, præs. part. act. et

'Ερως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

'ΕΡΩΤΑ'Ω, *interrogo, oro*: f. ήσω, p. ἠρώτηκα, a. 1. ἠρώτησα, perf. pass. ἠρώτημαι. Hinc

'Ερωτεῖν, *interrogare*: Ion. pro ἐρωτᾷν: q. pro ἀειν, præs. inf. act. et

'Ερωτηθεὶς, έντος, *interrogatus*: a. 1. part. pass. et in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, a. 1. part. act et

'Ερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio, quæstio*: et

'Ερωτηματικὸς, η, ον, *interrogativus*: et indè

'Ερωτηματικῶς, *interrogativè*: adv. et

'Ερώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipsa interrogandi actio*: omnia à perf. pass. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

'Ερωτιδεῖς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*: et

'Ερωτικὸς, η, ον, *amatorius*: et

'Ερωτικῶς, adv. *amatoriè*: et

'Ερωτὶς, ιδος, ἡ, *amicula, scortillum*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

'Ερωτοτόκος, ου, ὁ ἢ ἡ, *amorem pariens*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* (quod ab ἐράω, *amo*) et τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

'Ερωτύλος, ου, *amatorculus, parvus amator, amatorius*. Th. ἐράω.

'Ερωτῶν, ῶντος, et in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, pro -άων, -αόντων, &c. præs. part. act. et

'Ερωτῴο, *interrogeris*: 2. sing. præs. opt. pass. ἐρωταοίμην, ῴμην, ἐρωτάοιο, ῷο, ab ἐρωτάω.

'Ες, *mittito*: a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν.

'Ες, Poët. et Att. pro εἰς, *in*, quod vide; ἐς φάος, *in lucem*: ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auspicari*.

'Εσαγγελεὺς, έος, ὁ, *internuncius*: ab ἐς, et ἀγγέλλω, *nuncio*.

'Εσαειράμενος, *tollens*: a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, et ἀείρω, f. ἀερῶ, a. 1. ἤειρα, indè ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo*.

'Εσαθρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐσηθρήκα, *conspicio*: ex εἰς et Th. ἀθρέω, :. ήσω, *video*.

'Εσαθρήσειεν, *videret*: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd.

'Εσακοντίζω, f. ισω, p. ικα, *jacula in aliquem jaculor*, ab ἀκοντίζω, *jaculor*. Th. ἄκων, οντος, ὁ.

'Εσακούειν, *morem gerere, obtemperare*, præs. inf. act. verb. ἐσακούω. Th. ἀκούω, *audio*.

'Εσάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλοῦμαι, a. 1. m. ἡλάμην.

'Εσάλπιζον, *clangebant*: 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tubâ cano*: f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba*.

'Εσᾶλτο, *insilierat*: Dor. pro ἐσήλτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.

'Εσαν, per Systolen pro ἦσαν, *erant*: 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσαν, *miserant*: 3. pl. a. 2. ἡν, verbi ἵημι, *mitto*. Vide ἐς.

'Εσαιε, 3. sing. a. 1. ind. act. à σαίνω, f. ανῶ, idem quod σείω, *moveo*.

'Εσαντο, Ion. pro εἴσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα.

'Εσάπην, *putrefactus sum*: a. 1. pass. à σήπω, *putrefacio*: f. σήψω, a. 2. ἐσαπον et ἐσηπον, p. m. σέσηπα.

'Εσαράσσειν, *impressionem in aliquem facere*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

'Εσαώθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem quod σαόω, quod à σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

'Εσάωσα, *servavi*: a. 1. ind. act. ejusd.

'Εσβάλλειν, *immittere, irrumpere*: præs. inf. act. verbi ἐσβάλλω. Th. βάλλω.

'Εσβάντες pro εἰσβάντες, a. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βάς.

'Εσβεσεν, *extinxit*: 3. sing. a. 1. act. et ἐσβέσθην, *extinctus sum*: a. 1. pass. verbi σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω, p. ἔσβεκα, et

'Εσβην, *incendi*: a. 2. act. à σβῆμι, quod ad σβέννυμι, refertur. Alii dicunt esse a. 2. act. verbi σβέω. Th σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβεσα, a. 1. pass. ἐσβέσθην, f. 1. pass. σβεσθήσομαι.

'Εσβιβάζειν, præs. inf. act. *interponere in, introducere*: quod à βιβάζω, *admitto*. Th βαίνω, *eo*.

'Εσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus*. Th. βάλλω, *jacio*: p. βέβολα.

'Εσδιδοῦν, Ion. et Poët. pro ἐσδιδόναι, *influere*. Th. δίδωμι, *do*.

'Εσδόμενοι, *sedentes*: Dor. pro ἑζόμενοι, præs. part. ab ἕζομαι.

'Εσδώμεθα, *sedeamus*: Dor. pro ἑζώμεθα, 1. pl. præs sub. m. ab ἕζομαι, *sedeo*. Dor. ἑσδομαι, f 2. m. ἑδοῦμαι.

'Εσεαι, *eris*: Ion. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum*: f. ἔσομαι, η, εται.

'Εσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐσεβάσθην, *colui*: verbi σεβάζομαι, *colo*: f. άσομαι, p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, idem.

'Εσει, *eris*: Att. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσειμι, *ingredior*: præs. ind. ab ἐς pro εἰς, et εἶμι, *eo*.

'Εσείσατο, *excussit*: 3. sing. a. 1. ind. m. à σείω, *quatio*; f. σείσω, p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα.

'Εσεισθην, ης, η, a. 1. ind. pass. perf. pass. σέσεισμαι, ab eod. Th.

'Εσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. verbi εἰμὶ, *sum*. Dores enim circumflectunt f. act. et m. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῇ ἐσεῖται.

'Εσελθεῖν, *subire, in mentem venire*: a. 2. inf. act. ex εἰς, Att. ἐς, et Th. ἔρχομαι, *venio*: a. 2. ἦλθον.

'Εσενειχθεὶς, εῖσα, ἐν, *illatus, a, um*: a. 1. part. pass. et

'Εσενηνέχθαι, perf. inf. pass. ab ἐς et ἐνείκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inus. *fero*: f. ξω, p. ἤνειχα, præt. pass. ἤνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, in inf. ἐνενέχθαι. Vide ἐνείχθην, a. 1. pass. à φέρω, f. οἴσω, *fero*: a. 1. act. ἤνεγκα.

'Εσέπτατο, *advolavit*: 3. sing. a. 1. m. Vide ἐπτάμην, ω, ατο.

'Εσεργνύναι, *includere*: ab ἐς et ἔργνυμι, idem quod ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

'Εσεσάχατο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σάττω, *onero*: f. ξω, p. χα, fit enim Ion. ex 3. sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, et tenui, quæ præcedit, conversâ in aspiratam.

'Εσεσήρει, 3. sing. plusq. p. m. à σέσηρα, præt m. *sum apertus, hio, rideo*. Th. σαίρω, *scopis purgo*: f. αρῶ.

'Εσεσθαι, f. inf. et

'Εσεσθε, 2. pl. f. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσέτους φανέντος ἄλλε, *redeunte donec anno*. Forte legend. ἐς' ἔτους, q. ἐς τε ἄλλε ἔτες, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωντα, ἀντὶ τοῦ, ἐς νέον ἔτος, *in sequentem ac novum annum*.

'Εσευα, *concitavi*: a. 1 ind. pro ἔσευσα, à σεύω, *moveo, agito*. Th. σείω, *quatio*: f. σείσω.

'Εσεῦμαι, *ero*: Dor. pro ἔσομαι, f. verbi εἰμὶ, *sum*. Vide ἐσεῖται.

'Εσεφθην, a. 1. ind. pass. à σέβομαι, seu σέβω, *colo*.

'Εσέχειν, *effluere, exire, ingredi*. Th. ἔχω.

'Εσεχύντο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ex εἰς vel ἐς, et χέω, fut. χεύσω, *fundo*: tanquam à χύνω.

'Εσῃ, *eris*: 2. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3 pl. a. 1. ind. pass. à σηκάζω, *stabulo, includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

'Εσῆκε, *immisit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐσίημι, pro εἰσίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a 1. ἧκα.

'Εσήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐσάλλομαι, *insilio*: ex εἰς et ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλοῦμαι, a. 1. m. ἡλάμην.

'Εσήμανα, ας, ε, *indicavi*: a. 1. ind. act. à σημαίνω, *significo*: f. ανῶ, p. γκα, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, *signum*.

'Εσθ' pro ἐστὶ, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσθαι, *misisse*: a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν, a. 2. m. ἕμην, ἕσο.

'Εσθὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

'Εσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*.

'Εσθημένος, *indutus*: perf. part. tan-

quam ab ἐσθίομαι, quod ab ἐσθὴς, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*: in acc. ἐσθῆτα: et

Ἔσθησις, εως, ἡ, *vestitus*: ab eod. Th.

Ἔσθιε, *ede*, præs. imperat. act. et

Ἐσθίειν, *edere*: præs. inf. ab

Ἐσθίω, *edo*: præs. sub ἐσθίω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἐσθίωσι, imperf. ἤσθιον, ες, ε, f. ἐσθίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

ἘΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὀν, *bonus, a, um*; dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.

Ἐσθλότης, ητος, ἡ, *bonitas*: à præced.

Ἔσθορε, Poët. et Ion. pro εἰσέθορε, *insiluit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐσθορέω, *insilio*. Th. θόρω, seu -έω, *salio*.

Ἔσθοτε, pro ἐστὶ ὅτε, *est quandò*.

ἘΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo*: f. ίσω, p. ικα.

Ἔσθω, a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*. a. 2. ἥν, a. 2. m. ἕμην.

Ἐσιδέω, *inspicio*: ab εἰς et εἴδω, *video*: a. 2. ἶδον et ἴδον.

Ἐσιγάθη, Dor. pro ἐσιγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à σιγάω, *sileo, taceo*: f. ήσω.

Ἐσιδεῖν pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. et

Ἐσιδῃ, *inspexerit*: Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Ἐσιδὼν, a. 2. part. ab ἐσιίδω, quod vide.

Ἐσίεναι, *immittere, instare*: præs. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto*: vel ἵημι, pro ἴμι, *eo*.

Ἐσίναντο, 3. pl. a. 1. ind. m. à σίνομαι, seu σίνω, *noceo, lædo*.

Ἔσις, εως, ἡ, *desiderium, cupiditas*: ab ἵεμαι.

Ἐσιτήρια, sive εἰσιτήρια, *Calendæ Januarii*, seu *dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis*; item *Sacra quæ initio anni fiebant ut felix anni auspicium foret*: ab εἴσειμι, *ingredior*. Th. εἶμι, vel ἴμι, *eo*.

Ἐσιώπα, 3. sing. imperf. act. à σιωπάω, *sileo*: f. ήσω, p. σεσιώπηκα.

Ἔσκαμμαι, *fossus sum*, perf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω, p. ἔσκαφα, a. 2. act. ἔσκαφον, a. 1. pass. ἐσκάφθην.

Ἐσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. ind. verbi εἰσκατατίθημι, ex εἰς, κατὰ, et τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Ἔσκαφα, *fodi*: perf. act. et

Ἔσκαφον, a. 2. pass. à σκάπτω, *fodio*. Vide ἔσκαμμαι.

Ἔσκε, *erat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἦ, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐσκέδασ', pro ἐσκέδασε, *dispersit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκεδάω, *dissipo*: f. άσω.

Ἔσκεμμαι, *consideravi*, perf. pass. verbi σκέπτομαι.

Ἐσκεμμένως, adv. *considerate, circumspectè*, à præced.

Ἐσκευάδαται, *instructi sunt*, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. et

Ἐσκευάδατο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi σκευάζω, *paro, instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. pass. ab eod. verbo et Th.

Ἐσκευώρημαι, perf. pass. à σκευωρέομαι, *vasa custodio*; item *struo, molior*: à σκεῦος, *vas*, et ὦρος, *custos, inspector*.

Ἐσκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκηνόω, *commoror, habito*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

Ἐσκίδναντο, *dispergebantur*, 3. pl. imperf. pass. à σκίδνημι, in pass. σκίδναμαι, imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκεδάω, *dissipo*.

Ἐσκίρτα, pro -αε, 3. sing. imperf. act. et

Ἐσκίρτων, pro -αον, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *salio*. Th. σκαίρω, idem.

Ἐσκλην, ης, η, *exarui, mortuus sum*, a. 2. ind. act. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω, p. ἐσκληκα, part. ἐσκληκὼς, et ἐσκλεὼς, *aridus*. Th. σκέλλω, *exsicco*.

Ἐσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf act. ab ἐς, *in*, pro εἰς, et κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

Ἔσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram*: verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσκορόδισας με, *me irritâsti*, veluti comesto allio; vel *ad lacrymas coegisti*, tanquam intrito, à σκοροδίζω, *allio pasco*. Th. σκόροδον, *allium*.

Ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à σκοτίζω, f. ίσω, p. ἐσκότικα, perf. pass. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebræ*.

Ἐσκύπτω, *intueor, in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput*: f. ψω.

Ἐσκώπτεν, 3. sing. imperf. act. verbi σκώπτω, *cavillor*: f. ψω, p. ἔσκωφα, a. 1. ἔσκωψα.

Ἐσλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *princeps*.

Ἐσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum*: ab ἐσθλὸς.

Ἐσλὼς pro ἐσθλὸς, *bonos*, Dor. Vide præced.

Ἐσμαράγησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*: hinc σμαραγίζω, idem.

Ἐσμάσσω, *imprimo*. Th. μάσσω, *abstergo, tango*.

Ἐσμὲν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔσμηγμαι, *extersus sum*, perf. pass. à σμήχω, f. ξω, idem quod σμάω, *abstergo*.

Ἑσμὸς, ὃ, ὁ, *examen apum*: ab ἕω, *mitto*. Est enim agmen quod emittitur natali sede.

Ἔσο, *esto tu*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔσοδος, vel εἴσοδος, ὃ, ἡ, *ingressus, vectigal*, ab εἰς, *in*, et ὁδὸς, *via*.

Ἐσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἔσοιντο, 3. pl. f. opt. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejusd. verbi.

Ἔσομαι, *ero*, et

Ἐσόμεθα, 1. pl. f. *erimus*: et

Ἔσοντ', pro

Ἔσονται, *erunt*: 3. pl. f. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐσόπτομαι, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἔσοπτρον, ὃ, τὸ, *speculum*: à præced.

Ἐσορᾶν, præs. inf. ab

Ἐσοράω, *aspicio*. Th. ὁράω, *video*.

Ἐσορῇς et ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷς et ἐσορᾷ, quæ pro ἐσοράεις et ἐσοράει, 2. et 3. sing. præs. ind. act. et

Ἐσορῆτε pro ἐσοράετε, 2. pl. præs. ind. act. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ὁράω, *video*.

Ἐσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aspicimus*: 1. pl. ejusd. temp. et verbi.

Ἐσορῶν, præs. part. act. in pl. ἐσορῶντες· et

Ἐσορῶσιν, pro -άουσι, 3. pl. ind. act. ab eod. verbo.

Ἐσσῦμαι, ῆ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσοφίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. à σοφίζομαι, *comminiscor, doceor, cognosco*: f. ίσομαι, p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Ἐσόψομαι, *videbo*: f. 1. m. ab εἰς et ὄπτομαι, *video*.

Ἐσπάθημαι, perf. pass. à σπαθάω, *texo, dilapido*. Th. σπάθη, *textorium instrumentum*; item *spathula*, &c.

Ἐσπαθημένος, *cumulatus*; præced. part. pass.

Ἐσπάθων, pro -αον, *accumulabam*: 1. sing. imperf. act. à σπαθάω.

Ἔσπακα, *attraxi*: perf. act. verbi σπάω, *traho*: f. άσω.

Ἐσπάραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπαράσσω, *lacero*: f. ξω, p. ἐσπάραχα.

Ἐσπάρθαι, *satum esse*; perf. inf. pass. à σπείρω, *sero*. f. ρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, perf. pass. ἔσπαρμαι.

Ἐσπαρμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd.

Ἐσπάσαν' pro ἐσπάσαντο, *evulsit*: 3. sing. a. 1. ind. m. et

Ἔσπε, *evulsit*: 3. sing. 2. ind. act. ἔσπον, ες, à σπάω, *traho*.

Ἔσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω, *sero*: f. ερῶ.

Ἔσπεισα, *libavi*: a. 1. act. et

Ἐσπείσθην, ης, η, *sacrificio placatus sum*: a. 1. pass. et ἐσπεῖσαι, 3. sing. perf. pass. ἔσπεισμαι, à σπένδω, *libo*.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, *VESPERA*. Th. ἕσπερος.

Ἑσπέρας, adverbialiter, *vesperi*: à præced.

Ἑσπερίδες, ων, αἱ, *HESPERIDES*: et

Ἑσπέριος, ὃ, *vespertinus, occidentalis*: ab

ἙΣΠΕΡΟΣ, ὃ, ὁ, *VESPER*: quasi ἕω πέρας, *diei finis*.

Ἕσπεσθαι, *sequi*: Poët. pro ἕπεσθαι, præs. inf. m. verbi ἕπομαι, *sequor*.

Ἔσπετε, *dicite*: 2. pl. imperat. præs. act. ab ἔσπω, *dico*: Poët. pro εἴπω, a. 1. εἶπα.

Ἕσπετο, *sequebatur*: Poët. pro εἵπετο, 3. pers. sing. imperf. verbi ἕπομαι pro ἕπομαι, *sequor*.

Ἔσπευδον, *festinabant*: 3. pl. imperf. act. à σπεύδω, *festino*: f. σω, a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ὀν, perf. part. pass. à σπιλόω, *maculo*: f. ώσω, p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula*.

Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, *misericordiâ tactus fui*: a. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ moveor*: f. ίσομαι, p. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, *viscus, commiseratio*.

Ἐσποιέω, idem quod εἰσποιέω, *adsisco, adopto*. Th. ποιέω, *facio*: f. ήσω, p. ηκα.

Ἑσπόμεθ', pro ἑσπόμεθα, *consequimur*: 1. pl. præs ind. Poët. ab

Ἕσπομαι, *sequor*: pro ἕπομαι, in opt. ἑσποίμην, part. ἑσπόμενος. Th. ἕπω, idem.

Ἔσπον, ες, ε, *evulsi*: a. 2. verbi

σπάω, *traho*: hinc a. 2. inf. σπῖν, part. σπὼν, et in a. 2. m. ἐσπόμην, a. 2. inf. σπέσθαι, part. σπόμενος.

Ἔσπυδα, p. m. à σπεύδω, *festino*: quod vide.

Ἐσπούδασα, a. 1. act. verbi σπουδάζω, *studeo*: f. άσω, ab eod. Th.

Ἔσπω, *loquor*: Poët. pro ἔπω.

Ἐσρώμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. *sagitta exultationis.*

Ἕσσα, ας, ε, *indui, sedere feci*: a. 1. Poët. pro ἕσα, ab ἕω, vel ἕννυμι, *induo*. Vel ab ἕω seu ἕζω, *sedere facio*.

Ἕσσαι, pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω, vel ἕζω, *sedere facio*: vel 2. sing. perf. pro ἕσαι, ab ἧμαι, perf. pass. verbi ἕω, *induo* vel *sedeo*. Sunt qui velint ἕσσαι pro ἧσσαι, *indutus, es*, poni quasi ab ἧσμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἑσσαμένη, *involuta*: a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poët. verbi ἕω seu ἕννυμι, *induo*, ἑσσαμένοι χροΐ χαλκὸν, med. *cum nosmet ipsi armaverimus.*

Ἕσσαν, Poët. Systole pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἕσσας, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσας· et

Ἕσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, *induo*, vel *sedeo*.

Ἕσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide Ἕσσα.

Ἔσσεαι, *eris*, Ion. et Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἕσσεαι, *sedisti* seu *indutus es*: Poët. pro ἧσαι, 2. pers. sing. perf. pass. ἧμαι ab ἕω, *sedeo, induo*.

Ἐσσεῖται, Poët et Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἔσσεται, *erit*: 3. sing. fut. pro ἔσεται, ejusd.

Ἔσσευα, Poët. pro ἔσευσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσευαν, et

Ἐσσεύαντο, pro ἐσσεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σείω, *agito, cieo*.

Ἔσσευμαι, perf. pass. pro ἔσευμαι, Ion. pro σέσευμαι· et

Ἐσσεύοντο, *exciverunt*: pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σείω, *agito*.

Ἐσσὴν, ῆνος, ὁ, *rex*, præcipuè apum. παρὰ τὸ ἕσαι, id est, *stabilire*, scil. subditos.

Ἐσσὶ, *es*: Poët. pro εἶ seu εἶς, 2. sing. et

Ἔσσο, *esto tu*: Poët. pro ἴσο, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἕσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro ἧσο, 2. sing. plusq. p. pass. verbi ἕω, seu ἕννυμι, *induo*: fut. ἕσω, p. εἶκα, perf. pass. εἷμαι, plusq. p. εἵμην

Ἐσσόμενα, *futura*: f. part. n. pl. ab

Ἐσσόμενος, η, ον, *futurus a, um*: pro ἐσόμενος, in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἕσσον pro ἕσον, *indue*: a. 1. imperat. act. verbi ἕω, *induo*.

Ἑσσόομαι, *vincor*: Ion. pro ἡσσῶμαι· ab ἡσσάομαι, -ῶμαι, ab ἡσσάω, *vinco*. Th. ἥσσων, *minor, inferior*.

Ἑσσῦν, Ion. pro ἡσσῦν, sed usitatiùs ἡσσᾶν, præs. inf. ab ἡσσάω.

Ἔσσυθεν, *eruperunt*: Bœot. et gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poët. et per Metathes. pro σέσυμαι, perf. pass. et

Ἐσσυμένος, pro σεσυμένος, p. part. pass. ejusd.

Ἐσσυμένως, adv. *incitate*: à præced.

Ἔσσυτ' pro ἔσσυται, et hoc pro σέσυται, *irruit*: 3. sing. perf. pass. et

Ἔσσυτο pro σέσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à σύω, quod pro σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.

Ἕσσω, Poët. pro ἕσω, f. 1. act. verbi ἕω, *sedere facio*: a. 1. ἕσα.

Ἑσσῶμαι, Ion. pro ἡσσῶμαι, *victus sum*: perf. verbi ἑσσόομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, *vincor*. γυναικὸς ἡσσώμενος, *ab uxore victus.* Eurip. Alcest. 697. Hecub. 1252. δεξιῷ, *à dextro cornu victus*, Supplic. 205. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἑσσών, ονος, ὁ ἡ, Ion. pro ἥσσων, *inferior*.

Ἔσ' pro ἐστὶ, *est*: 3. sing. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἑστάκει, *steti*: Ion. Sync. pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἕσταθεν, *steterunt*: Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, 3 pl. seq.

Ἐστάθην, *statutus sum*: a. 1. ind. pass. ab ἵστημι, *sto*.

Ἔσταζε, *stillabat*: 3. sing. imperf. act. verbi στάζω, f. ξω, *stillo*.

Ἑσταὶ, *erit*: per Sync. pro ἔσεται, 3. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἑσταίην, præs. opt. act. verbi ἵστημι pro ἵστημι, *sto*: undè imperat. ἕσταθι, inf. ἑστάναι, part. ἑστάς.

Ἕστακα, *steti*: pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, *sto*: a. 2. ἔστην.

Ἔστακτο, *stillabatur*: Ion. pro ἧστακτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἐστάγμην à στάζω, *stillo*: f. ξω, p. ἔσταχα.

Ἐσταλάδατο, Ion. Pleonasmo syllabæ δα, pro ἐστάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi στέλλω, *orno; instruo*: f. λῶ, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα.

Ἐστάλατ', *succincti erant*: pro ἐστάλαται, quod Ion. pro ἐσταλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. et

Ἐστάλατο, Ion. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass.

Ἐστάλην, *missus sum*: a. 2. pass. ab ἔσταλον, a. 2. act.

Ἔσταλκα, p. act. à στέλλω, *mitto, orno*: f. 2. σταλῶ, p. pass. ἔσταλμαι, a. 1. pass. ἐστάλθην.

Ἕσταμεν, *stamus*; Ion. pro ἕσταμεν, 1. pl. præs. verbi ἵστημι, Poët. pro ἵστημι, *sto*; undè et ἕστατε, ἑστᾶσι, ἑστάναι, infin. ἑσταίην, opt. Sunt qui velint ἕσταμεν per Sync. dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. verbi ἵστημι.

Ἑστάμεν, Ion. pro ἑστάναι, quod pro ἑστάναι, præs. inf. act. verbi ejusd.

Ἕσταν, *steterunt*: Bœot. Sync. pro ἔστησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔστην, ab eod. verbo.

Ἑστάναι, *stetisse*; per Sync. pro ἑστηκέναι, perf. inf. ab ἵστημι. Alii volunt esse præs. inf. ab ἵστημι, ut ἱστάναι, ex ἵστημι.

Ἑσταότ' pro ἑσταότα, acc. sing. vel ἑσταότε, *stantes*: nom. dual. à nom. ἑστὼς, per Sync. pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἕστασαν, *steterunt*; et Dor. ἑστάσαν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 1. ejusdem verbi. Mutat spiritum in aoristis, vel si aspiretur, ἕστασαν, per Sync. ponitur pro ἑστήκεισαν, vel ἑστάκεισαν, 3. pl. plusq. p. ab ἵστημι. Vel est 3. pl. imperf. act. pro ἵστασαν, ab ἵστημι, pro ἵστημι, *sto*.

Ἑστάσαντο, Dor. pro ἐστήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. et

Ἑστάσατο, Dor. pro ἐστήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἑστᾶσι, *stant*; 3. pl. præs. ind. act. ab ἕστημι, Poët. pro ἵστημι, *sto*. Vel ἑστᾶσι per Sync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἑστάτω, 3. sing. imperat. act. ἕσταθι, -άτω, ab eod. verbo.

Ἑστὼς, contractè pro ἑσταὼς, perf. part. act. verbi præced.

Ἐστὲ, *estis*; 2. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum*. Sed

Ἔστε, *estote*; 2. pl. præs. imperat. ἴσω, ἴσω, ejusd. verbi. Est et

Ἔστε, *donec*; ab ἐς pro εἰς et τέ.

Ἔστειλα, *misi*: a. 1. ind. act. verbi στέλλω, *mitto, orno*; f. λῶ, p. ἔσταλκα.

Ἐστειλάμεν, -ω, ατο, a. 1. m. ejusd.

Ἔστειχον, *ibant*; 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *ordine eo*; f. ξω, p. ἔστιχα.

Ἔστενεν, 3. sing. imperf. act. verbi στένω, *gemo*; f. νῶ. Th. στενὸς, *angustus*.

Ἐστερεώθησαν, *confirmati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi στερεόω, *firmo*; f. ώσω, a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεὸς, *solidus*.

Ἐστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi στερέω, *privo*; f. ήσω, a. 1. pass. ἐστερήθην, a. 1. inf. στερηθῆναι.

Ἐστεφάνιξα, Dor. pro ἐστεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, fut. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, *corono*.

Ἐστεφανῶτο, pro -οῦτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐστεφανώσατο, 3. sing. a. 1. inf. m. et

Ἐστεφάνωται, *cinctum est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται à στεφανόω, *corono*. Th. στέφω, idem.

Ἔστεφε, 3. sing. imperf. act. ejusd. Th.

Ἑστεὼς, ῶτος, per Epenth. Poët. τοῦ ε, pro ἑστὼς, *stans*; per Crasin pro ἑστακὼς, p. part. act. verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω, p. ἕστακα, a. 2. ἔστην.

Ἔστη, *stetit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd.

Ἕστηκ', pro ἕστηκα, ας, ε, perf. act. et

Ἑστήκαντι, Dor. pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

Ἑστήκω, *sto*; præsens ortum à perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι, præt. m. ἕστηκα, plusq. p. εἱστήκειν, et in 3. pl. ἑστήκεσαν, Att.

Ἑστηκὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

Ἔστην, a. 2. ind. act. Vide ἕστη.

Ἑστήξει, et ἑστήξεται, 3. sing. f. 1. ind. act. et m. verbi ἑστήκω, *sto*, facti more Syracusano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἐστηριγμένος, perf. part. et

Ἐστήρικται, 3. sing. perf. pass. à στηρίζω, *statuo*; f. ξω, p. χα, perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, plusq. p. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. et

Ἔστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔστην, ab ἵστημι, *sto*.

Ἑστὼς, *qui stetit*; per Sync. pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.

Ἐστὶ, 3 sing. præs. εἰμὶ, *sum*.

ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, *focus, lar, domus*: item VESTA.

Ἑστιάθην, Ion. pro ἑστιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑστιάω, *domo accipio*; quod à præced.

Ἑστιὰς, άδος, ἡ, *Vestalis*: ab ἑστία.

Ἑστίασις, εως, ἡ, *cœna*.

Ἑστιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑστιάω, *convivio excipio*: ab ἑστία, *domus, lar*.

Ἑστιατορία, ας, ἡ, *epulatio*: et

Ἑστιατόριον, ου, τὸ, *cœnaculum*: et

Ἑστιάω, *convivio excipio*: f. άσω, perf. εἱστίακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑστία, *lar*.

Ἔστιξεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à στίζω, *calco*: f. ψω.

Ἐστιχέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. à στείχω, *ordine eo*: f. ξω, a. 2. ἔστιχον.

Ἐστιχόωντο, *ordine ibant*: 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἐστιχῶντο, q. pro ἐστιχάοντο, verbi στιχάω, ab eod. Th.

Ἕστο, *sederat*, seu *indutus erat*: Poët. seu Ion. pro ἧστο, vel ἕστο, 3. sing. plusq. p. pass. ἥμην, verbi ἕω seu ἕννυμι, *sedeo, induo*; f. ἕσω, perf. pass. εἷμαι.

Ἐστόβεον, imperf. act. verbi στοβέω, *maledico*: Æol. pro στομέω. Th. στόμα, ος.

Ἐστομώθην, *apertus sum*; a. 1. pass. verbi στομόω, f. ώσω, *adaperio*: ab eod. Th.

Ἔστον, est 2. dual. num. imperat. ἴσθι, ἔστω. A verbi εἰμὶ, *sum*. Ponitur et pro ἦτον, 2. dual. num. imperf. ejusd.

Ἐστονάχιζεν, *suspirabat*, 3. sing. imperf. act. verbi στοναχίζω, fut. ίσω, p. ἐστονάχικα. Th. στενὸς, *angustus*.

Ἔστοργα, *amavi*, perf. m. verbi στέργω, f. ξω, *amo, acquiesco*.

Ἐστοργὼς, ότος, part. præt. med. superioris verbi.

Ἐστόρεσα, *stravi*, a. 1. ind. act. verbi στορέω, *sterno*: f. έσω et ήσω, a. 1. pass. ἐστορέσθην.

Ἐστόρεται, *stratus est*; Dor. pro ἐστόρεσται, 3. sing. perf. pass. à στορέω, *sterno*. Alii volunt ἐστόρηται, Dor. dici pro ἔστρωται, 3. pers. à στρωννύω, f. στρώσω, id. q. στορέω.

Ἔστραμμαι, ψαι, πται, *versus sum*: perf. pass. verbi στρέφω, *verto*: f. ψω.

Ἐστρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, *castra metor*: quod à στρατὸς, *exercitus*, et πέδον, *solum*.

Ἐστρατόωντο, Poët. pro ἐστρατῶντο, q. pro -όοντο, 3. pl. imperf. verbi στρατάομαι, *castra pono*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Ἐστράφατο, *eversi erant*, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbi στρέφω, *verto*: f. ψω, p. φα, perf. pass. ἔστραμμαι.

Ἐστράφην, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐστρέφθην, *versus sum*; a. 1. pass. et

Ἔστρεφον, ες, ε, imperf. act. à στρέφω, *verto*; fut. ψω.

Ἐστρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρηνιάζω, *dissolutè vivo*: f. άσω, p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, *luxus*.

Ἐστρηνιάζω, f. άσω, p. ἐστρηνίακα, *dissolutè vivo*. Th. στρῆνος.

Ἔστροφα, *verti*; præt. m. verbi στρέφω.

Ἔστρωμαι, *constratus sum*, perf. pass. et

Ἐστρωμένος, perf. part. pass. verbi στρώννυμι, f. στρώσω, idem quod στορέω, *sterno*.

Ἔστρωσα, a. 1. act. et

Ἔστρωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab eod.

Ἔστυγον, a. 2. ind. act. verbi στυγέω, vel inusitat. στύγω, *odio prosequor*: f. στύξω.

Ἐστυφέλιξεν, *dispulit*, 3 sing. a 1. ind. act. à στυφελίζω, f. ξω, *duritèr tracto*. Th. στύφω, *adstringo*: f. ψω.

Ἔστω, ESTO, 3. sing. imperat. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐστωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi στωμύλλω, idem quod στωμυλέω, *loquax sum*. Th. στόμα, ος.

Ἔστων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἔστωρ, ορος, ὁ, *clavus temonis*: ab ἕω, *mitto*: melius ἕστωρ, ab ἔχω, quia continet.

Ἑστὼς, ῶτος, *stans*: in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑστηκὼς, per Sync. ἑσταὼς, et per Crasin ἑστὼς, ῶτος, in gen. pl. ἑστώτων, ab ἵστημι, *sto*.

Ἔστωσαν, *sint*, vel *sunto*, 3. pl. imperat. præs. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἑστῶτες, nom. pl. ab ἑστὼς, quod vide.

Ἐσύθην, *commotus sum*, a. 1. pass. à σύω pro σεύω, *moveo*. Th. σείω, *agito*.

Ἐσύλα, *spoliabat*, 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σύλη, *præda*.

Ἐσύλευον, *prædati sunt*, imperf. act. verbi συλεύω, *spolio*: ab eod. Th.

Ἐσυνῆκα, ας, ε, *intellexi*: a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, *intelligo*; f. συνήσω· ex σὺν et ἵημι, *mitto*, &c.

Ἐσύστερον, *posteà*: ex ἐς et ὕστερος, *posterior*.

Ἐσφάγην, ης, η, *jugulatus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω seu σφάζω, f. ξω, *jugulo*; perf. pass. ἔσφαγμαι.

Ἐσφαγμένος, ejusd. perf. part. pass.

Ἔσφαζον, *mactabant*, 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, *macto*: f. ξω.

Ἐσφαιροῦτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio*; f. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus*.

Ἐσφάλην, ης, η, *deceptus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2 ind. act. verbi σφάλλω, *decipio*; f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.

Ἔσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejusd.

Ἔσφαξαν, *trucidârunt*, 3 pl. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo*; f. άξω, p. m. ἔσφαγα.

Ἐσφαράγιζον, *sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, *sonus*.

Ἔσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.

Ἔσφιγγεν, *stringebat*, 3. sing. imperf. act. et

Ἔσφιγξε, *adstrinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σφίγγω, *stringo*; f. γξω.

Ἐσφράγισεν, *obsignabat*, 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*; f. ίσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, *sigillum*.

Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass et

Ἐσφραγισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo et Th.

ἘΣΧΑΡΑ, ας, ἡ, *focus, ara, crustæ ex adustione vulneri adhærens*: undè Angl. A SCAR.

Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ἡ, Poët. idem.

Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, *focus, craticula*. Th. ἐσχάρα.

Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, *extremitas*; et

Ἐσχατιὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro eod. Theocr. in Hylua, xiii. 25. Angl. THE DOWNS, *extremitas agri incultior*.

Ἐσχατογήρως, ω, ὁ, *decrepitus, defectus ætate*.

Ἔσχατον, ου, τὸ, *extremitas*; item adv. *ultimè*: ab

ἘΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus, ultimus*; ἐσχάτη τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, *post filios mortua est mater*, Maccab. vii. 41. subintellige ἀπὸ, et

Ἐσχατόωσα, pro ἐσχατόεσσα, f. g. ab ἐσχατόεις, *extremus*.

Ἐσχάτως, adv. *extremè, ad extremum*, ἐσχάτως ἔχει, Marc. v. 23. Diod. Sic. Exc. de Virt. et Vit. 554. ed. Wess. Non igitur barbaricè, ut Salm. de ling. Hellen. p. 109. Th. ἔσχατος, *extremus*.

Ἔσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, *habeo*; f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ, perf. pass. ἔσχημαι.

Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Ἔσχηκα, perf. act. ab ἔχω· vide ἔσχε.

Ἐσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, *effingo*; à σχῆμα, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἔσχικα, perf. act. verbi σχίζω, *findo*; fut. ίσω, perf. pass. ἔσχισμαι.

Ἐσχίσθη, ης, η, et in 3. pl. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐσχόμην, a. 2. m. et

Ἔσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. Vide ἔσχε.

Ἑσῶ, f. 1. verbi ἕζω, *sedere facio*; vel ἕω, *induo*.

Ἔσω, *intrà*, adv. cum gen. et

Ἔσωθεν, *intrinsecus*; ab ἐς, *in*.

Ἐσώθην, *servatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo*; f. σω, perf. pass. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐσώτερος, α, ον, *interior, -us, intimus*.

Ἐσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere facio*; f. ίσω, p. σεσωφρόνικα, à σώφρων, *temperans*; q. ex σόος, seu σάος, contractè σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.

Ἔτ' pro ἔτι, *adhuc, etiam*.

Ἐτάγην, *constitutus sum*, a. 2. ind. pass. à τάσσω, vel ·ττω, *ordino*; f. ξω, p. χα, a. 1. ἔταγον.

Ἐτάζω, *examino, inquiro, scrutor, castigo*: Sap. Salom. i. 9. vi. 3. xi. 10. f. άσω, et Dor. ξω, ab ἔτεος, *verus*.

Ἐτάθην, *extensus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα, perf. pass. τέταμαι.

Ἔται, *familiares*, nom. pl. ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*.

Ἑταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix*; et

Ἑταιρεία, ας, ἡ, *societas*; et

ω, *prostituo me:* f. ήσω, ab

ήτη, ης, ή, Ion. pro ἑταιρεία, *m;* et

ῆϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος. Jovis *ui sodalitiis præest;* ab eod.

ησις, εως, ή, *impudicitia;* ab

ία, ας, ή, *sodalitium:* et

ζω, f. ίσω, *sodalis fio, opitu-*

ικός, ϐ, *sodalitius, meretricius;*

Ι΄ΡΟΣ, ϐ, ό, *sodalis.*

ι, Dor. pro ἐτήκω, *tabescebat:* ..er f. ἀ τήκομαι, *liquesco;* et ν, *liquefactus sum,* a. 2 ind. rbi τήκω, et Dor. τάκω, *lique-* ξω, a. 2. ἔτακον.

ινιζεν, 3. sing. imperf. act. λανίζω, *miserum et ærumno* ι; f. σω, ἀ τάλας, ανος, *miser.* ιω, f. άσω, *suffero.*

ον, *scidi,* a. 2. act. verbi τέμ- *lo;* f. 1 ταμῶ.

σθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. νύω, *tendo.* Th. τείνω, idem. α, ας, ε, a. 1. ind. act. et άμην, ω, ατο, a. 1. m à τάσ- -ττω, *ordino:* f. ξω, p χα. αξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ver- ττω, *conturbo;* f. ξω, p. τετά- ..et pass. τετάραγμαι, a. 2. ράχθην.

άχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.

ζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod

σσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. à præced.

.ς, ϐ, ό Poët. pro ἑταῖρος, *so-* gen. pl ἑτάρων.

μος, ϐ, ό, *inquisitio, tormen- gra;* 2 Mac. vii. 37. ab ἐτά- *uro;* f. άσω.

ον, ατω, a. 1. imperat. verbi

ην, *sepultus sum,* a. 2. ind. rbi θάπτω, *sepelio;* f. ψω. ον, *stupui, admiratus sum;* a. ιct. et τέθηπα, p. m. idem, *vel dmiror:* ab eod. verbo. Vi- *ne.*

υνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύ- ..ω Th. ταχύς, *celer.*

, nom. vel acc. pl. ab ἔτος, εος, ις.

λει, 3 sing plusq. p. m. ver- ω, *vireo;* f. αλῶ, p m. τέθηλα. ην, *positus sum;* a. 1. ind. pass. θημι, *pono;* f. θήσω, a. 2. 1-

πτε, Ion. pro ἐτεθήπει, 3. sing.). m. verbi θάπτω, *sepelio.* Alii , *stupeo,* vel θήπω, f. ψω, p. p. m. τέθηπα.

νήκειν, *obieram;* 1. sing. plusq act. verbi θνήσκω, *morior;* f ανῦμαι, p. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον, θναα, hinc inf. τεθνάναι.

λαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *erficio. facio;* a. 1 ἔτειλα.

α, *extendi,* a. 1. act. verbi τεί- *lo;* f. τενῶ, p. τέτακα.

ος, εία, ειον, *annuus, a, um.* ς, τό, *annus.*

εν, *affligebat,* 3. sing. imp. act.

ηλο, *confectus erat,* 3. sing. im- perf pass. à τείρω, *affligo, vexo;* f. τε- ρῶ, p. τέτορκα, a. 1. ἔτειρα.

'Ετεκ' pro ἔτεκε, *peperit,* 3. sing. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, *pario:* fut. τέξομαι, p m. τέτοκα.

'Ετεκνοποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo;* ἐτεκνοποίει, 3 sing. imperf. act. à τέκ- νον, *fœtus.* (quod à τίκτω, *pario*) et ποιέω, *facio.*

'Ετέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo, gigno.*

'Ετελεῖτο, *perficiebatur:* 3. sing. imperf. pass. Ion et Poët. pro ἐτελεῖ- το, per Pleonasm. τϐ ι, verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος, *finis.*

'Ετέλεσαν, *perfecerunt:* pro ἐτέλεον, 3 pl imperf. act. ab eod. verbo et Th.

'Ετελείωσα, ας, ε, *consummavi:* a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio;* f. ώσω, ejusd. Th.

'Ετέλεσα, ας, ε, *perfeci:* a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis.*

'Ετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod Th.

'Ετέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q v.

'Ετελεύτα, pro -αε, 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco, de- sino:* f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε Th τέλος, *finis.*

'Ετελλε, imperf. act. à τέλλω, *man- do:* a 1. ἔτειλα.

'Ετεμον, *incidi:* a. 2. act. verbi τέμ- νω, vel τάμνω, *seco:* f. τεμῶ et ταμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον et ἔτεμον, p. m. τέτομα.

'Ετεόκλειοι χάριτες, sic appellatæ ab Eteocle Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

'Ετεόν, adverbialitèr, *verum, verè:* n. g. ab

'Ετεός, η, ον, Poët. idem quod ἐτός, ϐ, *verus:* undè etiam formatur per interposit. τϐ ε. Th. εἰμί, *sum.*

'Ετεραλκής, έος, ό ϛ ή, *dubius,* quasi *anceps robur.* Et sic dicitur *victoria,* quia alteri semper tribuit ἀλκήν, ab ἕτερος, *alter,* et ἀλκή, *robur.*

'Ετέρηφι, *aliter:* Poët. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, *alter.*

'Ετερόγλωσσοι, ϐ, *qui diversæ linguæ est:* ab ἕτερος, *alter,* et γλῶσσα, ας, ή, *lingua.*

'Ετεροδιδασκαλέω, -ῶ, *diversam doc- trinam doceo.* f. ήσω, ab ἕτερος, *alius,* et διδάσκω, *doceo.*

'Ετεροδοξέω, -ῶ, *alterius sum opinio- nis, orthodoxis non assentior:* et

'Ετεροδοξία, ας, ή, *opinio diversa,* vel *prava:* et

'Ετερόδοξ☉, ϐ, ό ϛ ή, *qui alterius est opinionis,* vel *sectæ:* Angl. HETERO- DOX, omnia ab ἕτερος, *alter,* et δόξα, *opinio:* q. à δοκέω, *censeo.*

'Ετεροζήλως, adv. *iniquè:* ab ἑτερό- ζηλος, *qui alio zelo ducitur:* ab ἕτερ☉, *alius,* et ζῆλ☉, *æmulatio.*

'Ετεροζυγέω, -ῶ, *alteram jugi partem traho:* et

'Ετερόζυγ☉, *altera libræ pars:* ex ἕτερος, *alius,* et ζεῦγος, *jugum.* Th. ζεύγνυμι, *jungo.*

'Ετεροῖος, α, ον, *diversus à reliquis:* et indè

'Ετεροιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἡτεροίωκα, *altero, immuto:* ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter.*

'Ετερόκλιτος, ϐ, ό ϛ ή, *alitèr declina- tus;* sc. ὄνομα, HETEROCLITON. Th. κλίνω, *inflecto.*

'Ετερωκωφῶν, Syrach. xix. 27. Sed rectiùs opinor, ἐθελοκωφῶν, *qui ne- dum se simulat.*

*'Ετερόπλοος, contr. ἑτερόπλϐς, ό ϛ ή, *ab altera parte navigationem præbens,* ἑτερόπλϐς δάνεισμα, *usuram periculo creditoris navi trans mare vehunt.*

'ΕΤΕΡΟ'Σ, α, ον, *alter, alius,* ἀμφό- τερος, et ϐδέτερος, *neuter:* ἐν ἑτέρῳ, sc. τόπῳ, *alibi,* ἑτέρᾳ λαβεῖν, *sinistrâ manu capere,* i. e. nullo negotio, sub. χειρί.

'Ετερότης, ητος, ή, *diversitas:* et

'Ετερόω, f. ώσω, *altero:* et

'Ετέρωσις, εως, ή, *alteratio:* ab ἕτερος.

'Ετερπεν, *delectabat:* 3. sing. imperf. act. à τέρπω, *delecto:* f. ψω

'Ετερσε, 3. sing. a. 1. act. Æol. à τείρω, *affligo, vexo.* Vel ut alii volunt à τέρσω, *exsicco:* undè τερσαίνω, idem.

'Ετέρῳ, dat. Vide ἕτερος.

'Ετέρωθε et -θεν, adv. *ex alterâ parte.* Th. ἕτερος, *alter.*

'Ετέρως, adv. *aliter:* ab eod.

'Ετετάλμην, σο, τό, *jussus eram:* plusq. p. pass verbi τέλλω, *mando,* perf. τέταλκα, a. 1. ἔτειλα.

'Ετεταπείνωτο, 3 sing. plusq. p. pass. verbi ταπεινόω, *humilio:* f. ώσω, p. τε- ταπείνωκα. Th. ταπεινός, *humilis.*

'Ετετάχατο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α antè τό, et κ verso in aspirat. χ, verbi τάσσω, *ordino:* f. ξω, p τέταχα, perf. pass. τέταγμαι.

'Ετετεύχατο, Ion. pro ἐτετευγμένοι ἦ- σαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi τεύχω, *fabricor:* f. ξω, p. τέτευχα, p. pass. τέτευγμαι et τέτυγμαι.

'Ετετμεν, 3. sing. imperf act. verbi τέτμω, *invenio:* quod derivatur à τέμ- νω, *seco, scindo:* f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτεμον, ες, ε, et hinc per Pleonasm. τϐ τ', ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

'Ετετρήχειν, εις, ει, plusq. p. verbi τρήχω, *asper* et *salebrosus sum:* f. ξω, p. τέτρηχα. Th. τραχύς, έος, *asper, scaber.*

'Ετέτυκτο, *factus erat:* 3. sing. plusq. p. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, *fabricor,* quod vide.

'Ετετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, 1. sing. et ἐτετύφεε, pro ἐτετύφει, 3. sing. plusq. p. act. à τύπτω, *verbero:* f. ψω.

'Ετετύχοντο, 3. pl. a 2. m. verbi τυγ- χάνω, *assequor:* f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυ- χον, a. 2. m. ἐτυχόμην, et per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ϐ, ετο.

'Ετεχ' pro ἔτεκε, ob sequent. aspi- rat. 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, *pario:* f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

'Ετέχθην, *natus sum:* a. 1. ind. pass. à τίκτω, *pario.*

'Ετη, nom. et acc. pl. et contract. ab ἔτος, εος, το, *annus.*

'Ετήκετο, *liquescebat,* 3. sing. imperf. m. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefa- cio:* f. ξω, p. m. τέτηκα.

'Ετήρϐν, *servabam,* imperf. act. à τηρέω, *servo:* imperf. ἐτήρεον, ες, f. ήσω, p. τετήρηκα.

'ΕΤΗΣ, ϐ, ό, *socius, amicus:* ὦ 'τᾶν pro ὦ ἔτᾶν, *O amice,* vel *amici:* q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἔτος, ut sit coætaneus, vel ἐτός, ut sit verus amicus.

'Ετήσιος, ϐ, ό ϛ ή, *annuus, anniver- sarius:* ab ἔτος, *annus.*

'Ετητύμωκα, vel ἐτητοίμακα, perf. Att.

pro ἡτοίμασα, *praeparavi*, verbi ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus* et *paratus*.

Ἐτήτυμος, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ε, ὁ ξ ἡ, *verus*: ἔτυμον et ἐτήτυμον, adv. *verè*.

ΕΤΙ, *adhuc*, *insuper*, *amplius*, *posthac*.

Ἐτίθει, *ponebat*, 3. sing. imperf. act. q. à τιθέω, imperf. ἐτίθεον, ειν, εες, εις. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2 ἔθην, a. 2. opt. θείην, a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο, τὸ, a. 2. inf. m. θέσθαι.

Ἐτίθευ, Dor. pro

Ἐτίθεο, *poneberis*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο· ab ἐτιθέμην, σο, imperf. ejusd.

Ἔτικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 2. sub. τέκω, a. 1. pass. ἐτέχθην, p. m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Ἐτινάσσετο, *concutiebatur*: 3. sing. imperf. pass. à τινάσσω, *quatio*: f. ξω, p. τετίναχα.

Ἐτίομεν, *honorabamus*, *solvebamus*: 1. pl. imperf. act. verbi τίω.

Ἔτισα, ας, ε, *colui*: a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro*, *solvo*: f. σω, p. τέτικα.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*: 3. sing. imperf. pass. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*.

Ἔτλην, ης, η, *sustinui*: a. 2. ind. act. ab τλῆμι, *tolero*: f. τλήσω, p. τέτληκα. Th. ταλάω, idem: hinc per Sync. τλάω et τλῆμι.

Ἔτμαγεν, *dissecti sunt*: Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω, f. 2. τμαγῶ, a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco*.

Ἔτμηγον, a. 2. ut et ἔτμαγον, ejusd.

Ἐτμήθην, *excisus sum*: a. 1. ind. pass. verbi τέμνω, *seco*: f. μῶ, p. τέτμηκα.

Ἔτμηξα, *scidi*: a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, *seco*: f. ξω. Th. τέμνω, idem.

ΕΤΝΟΣ, εος, τὸ, *puls ex leguminibus*: q. ab ἔδω, *edo*.

Ἕτοιμα, *parata*, nom. pl. n. g. Vide ἕτοιμος.

Ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμακα, a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι, a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, et in 2. pl. ἑτοιμάσατε, perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι, et inde

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, *praeparatio*: ab

ΕΤΟΙΜΟΣ, ε, ὁ ξ ἡ, sive ἑτοῖμος, Att. *promptus*, *paratus*: hinc

Ἑτοίμως, *promptè*, adv.

Ἑτοίμως ἔχειν, *paratum esse*.

Ἐτόλμα, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, *audeo*, imperf. ἐτόλμαον, ων, αες, ας, αε, α, f. ήσω, p. τετόλμηκα, a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Ἔτον, ἔτην, dual. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.

ΕΤΟΣ, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτὸς, et ἐτεὸς, α, ον, *verus*, *bonus*: et

Ἐτὸς, adv. *frustrà*, *temerè*: ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔτραπον, a. 2. ind. act. verbi τρέπω, *rodo*: f. τρέξομαι.

Ἔτραπ' pro ἔτραπε, *evertit*: 3. sing. ab ἔτραπον, a. 2. ind. act. verbi τρέπω, *verto*: f. ψω, p. φα, a. 2. pass. ἐτράπην, p. m. τέτροπα, a. 2. m. ἐτραπόμην, et in 3. pl. ἐτράποντο.

Ἐτράπεον, *uvas calcabant*; 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, *verto*.

Ἐτράπετ' pro ἐτράπετο, 3. sing. a. 2. ind. m. Vide ἔτραπον.

Ἐτράπην, ης, η, a. 2. pass. à τρέπω, *verto*: vide ἔτραπον.

Ἐτραπόμην, ε, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. Vide ἔτραπον.

Ἐτράφην, *educatus sum*, et in 3. pl. ἐτράφησαν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω, p. τέτροφα, f. 1. pass. τρεφθήσομαι, p. τέθραμμαι.

Ἔτραφον, ες, ε, ejusd. a. 2. act. Vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, *tremebat*: 3. sing. imperf. act. à τρέμω, *tremo*: quod à τρέω, idem.

Ἔτρεσα, ας, ε, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo*, *trepido*: f. τρέσω.

Ἔτρεφετ' pro ἐτρέφετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

Ἔτρησε, *perforavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τετράω seu τέτρημι, *terebro*: f. τρήσω, tanq. à τράω.

Ἔτριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, *strideo*: p. m. τέτριγα.

Ἐτρύγων, *vindemiabant*: 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, et hoc Ion. pro ἐτρύπαε, 3. sing. imperf. act. verbi τρυπάω, *perforo*. Th. τρύπα, *foramen*.

Ἐτρύφην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi θρύπτω, *frango*, *frango luxu*: f. ψω, p. φα, perf. pass. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo*: f. ήσω, p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, *frango luxu*.

Ἔτρωσα, *vulneravi*: a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero*, *laedo*: f. ώσω, q. à τρώω.

Ἐτύθην, *immolatus sum*, euphoniae gratiâ, pro ἐθύθην, a. 1. ind. pass. à θύω, f. σω, *macto*, *sacrifico*.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, *involvo*, *perscrutor*: f. ξω. Th. τύλος, *callus*.

Ἔτυμα, *vera*, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, *verus*.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, ΕΤΥΜΟLOGIA, *originis verborum indicatio*: ab ἔτυμος, *verus*, et λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*.

Ἔτυμον, ε, τὸ, ΕΤΥΜUM, *vera origo alicujus vocabuli*, *ejusque originis ratio*: item

Ἔτυμον, necnon ἐτήτυμον, adverbial. *verè*: n. g. ab

ΕΤΥΜΟΣ, ε, ὁ ξ ἡ, *verus*: dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν, ἐτήτυμος, ε, ὁ ξ ἡ, per Epenth. idem ἔτυμος, *verè*: adv.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τυμπανίζω, *distendo*: f. ίσω, p. τετυμπάνικα. à τύμπανον, seu τύμπανος, instrumentum, quo pulsato, sonus cietur.

Ἐτύπαν, Dor. pro ἐτύπην, *sauciatus sum*, a. 2. ind. pass. à τύπτω, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθην, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τύπτω, *verbero*.

Ἔτυχε, 3 sing. a. 2. act. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, *nanciscor*: f. τεύξομαι, perf. pass. τέτυγμαι

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. pro ἐτεύχθην à perf. pass. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, *fabricor*.

Ἔτυχον, ες, ε, vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτώσια, *inania*, acc. pl. item adverbialitèr, *frustrà*: ab ἐτώσιος, *iners*, *vanus*.

Ἐτωσιεργὸς, *qui incassùm laborat*: ab ἐτώσιον, *inane*: et ἔργον, *opus*.

Ἐτώσιος, ε, ὁ ξ ἡ, *iners*, *vanus*: ab ἐτὸς, adv. *frustra*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Εὖ, *benè*, *bellè*, *feliciter*, adv. in compos. plerumquè, *facilè*: item *benè*, *feliciter*, *valdè*. Th. εὖς, *bonus*.

Εὗ, Æol. et εὑ, Dor. pro ἕ, *sui*.

Εὔα, ας, ἡ, EVA, nom. primae matris. Heb. interp. *vivificans*.

Εὐαγγελία, ας, ἡ, *nunciatio*. Vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, EVANGELIZO, *laeta annuncio*: f. ίσω, et Att. εὐαγγελιῶ, p. εὐηγγέλικα, a. 1. εὐηγγέλισα, a. 1. inf. εὐαγγελίσαι, perf. pass. εὐηγγέλισμαι, a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η, a. 1. part. pass εὐαγγελισθεὶς, imperf. pass εὐηγγελιζόμην, ε, ετο, f. 1. m. εὐαγγελίσομαι, a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ et ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελικὸς, η, ον, EVANGELICUS: et

Εὐαγγέλιον, ε, τὸ, EVANGELIUM: *faustus* ac *laetus nuncius*: ab εὖ et ἀγγελία, *nuncium*. Th. ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελιστὴς, ε, ὁ, EVANGELISTA, *Evangelii praeco*: à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω. Hinc Angl. EVANGELIST.

Εὐάγγελος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui fausta nunciat*: ab εὖ et ἄγγελος, *nuncius*.

Εὐαγέω, -ῶ, *sanctè ago*, *purus sum*: ab

Εὐαγὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *sanctus*, *purus*: ab ἄγος, *veneratio*; item *agilis*, prout

Εὐάγητος, ε, ὁ ξ ἡ, *mobilis*: ab ἄγω, *duco*.

Εὐαγόρα, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐαγρία, et εὐαγρεσία, *prospera venatio*: ab εὖ ex ἄγρα, *venatio*.

Εὐάγρων τιμὰ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina praeclarè certata*: ex εὖ et ἀγὼν, ωνος, quod ab ἄγω, f. ἄξω. Alii rectiùs putant hoc εὐάγων esse gen. pl. qui cum πατρῴων jungendus: et duct. ab εὐαγὸς, ε, ὁ ξ ἡ, pro *rectè instituto in re aliquâ*: hinc

Εὐαγωγία, *recta educatio et institutio*; παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. pro ἕαδε, Pleonasm. Æol. τῷ υ, et mutato simul spiritu, ἕαδε verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἁδέω, *placeo*. Alii volunt esse praet. m. verbi ἄδω, *placeo*; p. med. ἧδα, et solutione ἕαδα· part. m. ἑαδὼς.

Εὐαεῖ, dat. sing. ab

Εὐαὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *salubritèr spirans*, *qui benè à ventis perflatur*: ex εὖ, *benè* et ἄω, vel ἄημι, *spiro*.

Εὐαιμονίδης, EUÆMONIDES, nomen propr.

Εὐαίνητος, ε, ὁ ξ ἡ, Poët. *benè* vel *valdè laudatus:* ex εὖ, *bene*, et αἰνέω, *laudo*.

Εὐαίρετος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui facilè capi potest:* ex εὖ et αἱρέω, *capio*.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *sensuum vigor:* ex εὖ, *benè*, et αἰσθάνομαι, *sentio*, p. ἤσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ ξ ἡ, *beatus, felicis ævi*, EUÆON; accus. sing. Εὐαιωνα.

Εὐαλάκατος, Dor. pro εὐηλάκατος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui bonam* vel *pulchram colum habet:* ex εὖ et ἠλακάτη, *colus*.

Εὐάλωτος, ε, ὁ ξ ἡ, *captu facilis:* ab εὖ et ἁλίσκομαι, *capio*.

Εὐαμερία, ας, ἁ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *diei bonitas et serenitas;* et pro *secundarum rerum statu et tranquillitate:* ex εὖ et ἡμέρα, *dies*.

Εὐάνεμος, Poët. et Dor. pro εὐήνεμος, ε, ὁ ξ ἡ, *secundus ventus:* ex εὖ et ἄνεμος, *ventus*.

Εὐανθεῖς, *florentes*, nom. plur. ab εὐανθής, έος, ὁ ξ ἡ, pro εὐθαλής, *florens*, et τὸ εὐανθὲς· ab εὖ et ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Εὐάνθεμος, ε, ὁ ξ ἡ, *floridus*. Vide εὐανθεῖς.

Εὐανορία, ας, ἁ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ας, ἡ, *strenuitas, fortitudo*, et

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. et Dor. pro Ion. εὐήνωρ· ex εὖ, *benè*, et ἀνὴρ, ὁ, *vir*.

Εὐαπάντητος, ε, ὁ καὶ ἡ, *obvius, comis*.

Εὐαπάτητοι, *qui facilè decipiuntur:* ex εὖ et ἀπατάω, f. ήσω, *decipio*.

Εὐαπήγητος, ὁ ξ ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu:* ex εὖ, ἀπὸ, et ἡγέομαι, *duco, narro*.

Εὐαρεστέω, -ῶ, *placeo*, f. ήσω, perf. εὐηρέστηκα· a. 1. εὐηρέστησα, a. 1. infin. act. εὐαρεστῆσαι· præs. pass. εὐαρεστέομαι, *delector:* ab

Εὐάρεστος, ε, ὁ ξ ἡ, *acceptus:* ex εὖ, *benè*, et ἀρεστὸς, *placitus*. Th. ἀρέσκω, *placeo*.

Εὐαρέστως, adv. *ad placitum:* ab eodem.

Εὐάρματος, ε, ὁ ξ ἡ, *bonum habens currum:* ab ἅρμα, *currus*.

*Εὐαρχοι, *qui nundinationis prima dat munera*.

Εὐαχὴς, έος, ὁ ξ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐηχὴς, *qui bonum habet sonum, canorus*.

Εὔβοια, ας, ἡ, EUBOEA, est nomen insulæ: ex εὖ et βόω, *pasco*.

Εὔβοτος, ε, ὁ ξ ἡ, *benè pastus:* ex iisd.

*Εὐβουλεὺς, Jovis epitheton διὰ τὴν ἐν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς σύνεσιν, *propter eximiam in bene consulendo prudentiam*.

Εὐβουλία, ας, ἡ, *bonum consilium:* ex εὖ, *benè*, et βουλὴ, *consilium*.

Εὔβουλος, ε, ὁ ξ ἡ, *consultus, prudens: qui benè consulit alteri;* item propr. nomen EUBULUS: ex iisd.

*Εὐβούλως, adv. *prudenter*.

Εὖγε, Lat. EUGE, laudantis et exultantis, adv.

Εὐγένεια, et Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, *nobilitas*, et

Εὐγενὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *nobili genere ortus, generosus;* ex εὖ, *benè*, et γένος, εος, τὸ, *genus*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Εὔγεως, -ω, ὁ ξ ἡ, Atticè, et

Εὔγεων, -ω, τὸ, pro εὔγειος, *fertilis*, Th. γῆ.

Εὖγμαι, p. pass. ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *æquus, candidus:* ex εὖ et γνώμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *cognitor*, quod à γνώμη, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Εὔγνωστος, et εὐγνωτος, ε, ὁ ξ ἡ, *benè notus, nobilis, cognitu facilis*.

Εὐδαιμονέστατα, adverbialitèr, *felicissimè*, neut. g. ab

Εὐδαιμονέστατος, *felicissimus*, superl. et

Εὐδαιμονέστερος, *felicior*, comp. ab εὐδαίμων, *felix*, q. v.

Εὐδαιμονέω, *beatus sum, beatè vivo*, f. ήσω, et

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, *felicitas:* ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, *beatum judico:* ab εὐδαίμων, quod ex εὖ et δαίμων, *deus, fortuna*.

Εὐδαιμονικὸς, ἡ, ὸν, *ad felicitatem idoneus* vel *pertinens, beatus*, et

Εὐδαιμονικῶς, adv. *beatè:* ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas*, et

Εὐδαιμονισμὸς, ε, ὁ, *beatitudinis existimatio* vel *prædicatio:* à perf. pass. verbi εὐδαιμονίζω.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè, feliciter:* ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *beatus:* ab εὖ et δαίμων, *deus, fortuna*.

Εὗδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ηὗδον, ες, ε, εὕδει, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio*.

*Εὔδενδρος, ε, ὁ ξ ἡ, (*sylva*) *arboribus densa*.

Εὔδῃσι, *cessat*, Ion. pro εὔδῃ, 3. sing. præs. sub. act. ab εὕδω.

ΕΥ'ΔΙΑ, ας, ἡ, *serenitas:* ex εὖ et δία, quod *aërem* significat. à Ζεὺς, *Jupiter, aër:* genit. διὸς.

Εὐδιανὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Εὔδιος, ε, ὁ ξ ἡ, *serenus, tranquillus, tepidus*. Th. εὐδία, *serenitas*.

Εὔδματος, ε, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, q. v.

Εὔδμητος, ε, ὁ ξ ἡ, *benè ædificatus:* ex εὖ, *benè*, et δέμω, *struo*, f. μῶ, p. δέδμημαι.

Εὐδοκέω, -ῶ, *acquiesco, aliquo oblector; benè alicui cupio, volo, bonâ existimatione sum*, f. ήσω, p. εὐδόκηκα· a. 1. εὐδόκησα, et Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor*, f. ήσω, et δόξω· hinc

*Εὐδόκησις, εως, ἡ, *approbatio*.

Εὐδόκητος, ε, ὁ ξ ἡ, *placens, gratus*, et

Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum:* ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, *benè exploro*, fut. άσω· a. 1. part. εὐδοκιμάσας· ex εὖ et δοκιμάζω, *exploro*. Th. δοκέω, *videor*.

Εὐδοκιμέω, *benè audio, clarus sum*, f. ήσω, perf. ηκα· ex εὖ et δόκιμος, *probatus:* ab eod. Th.

Εὐδοκιμηκότες, plur. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. infin. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.

Εὐδόκιμος, ε, ὁ ξ ἡ, *probatus*, et *laudatus:* ab eod.

Εὕδοντ' pro εὕδοντα, *dormientem*, accus. sing. part. præs. ab εὕδω, *dormio*, f. ήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas:* ab εὖ et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Εὐδρανεία, vel -νία, ίας, ἡ, *vis potentia:* ex εὖ, *bene*, et δράω, *facio*.

ΕΥ'ΔΩ, *dormio*, f. εὑδήσω, p. ηκα· hinc καθεύδω, idem.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐέανος, ε, ὁ ξ ἡ, *decentèr velatus:* ex εὖ et ἑανὸς, q. v.

Εὔει, *torret*, 3. sing. præs. indic. verbi εὔω, vel εὕω, ὕω, f. σω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *speciosus:* ab εὖ et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Εὐειδότος, *benè scientis*, gen. sing. p. part. ab

Εὐειδὼς, ότος, per Crasin pro εὐειδηκὼς· ab εὖ et εἰδέω, *scio*, fut. ήσω.

Εὐεκτέω, -ῶ, f. ήσω, *valeo, sanus sum, benè me habeo:* ab εὖ et ἔχω, *habeo*.

Εὔελπις, ιδος, ὁ ξ ἡ, et εὐέλπιστος, *benè sperans*, et

Εὐελπιστία, ας, ἡ, *bona spes:* ab εὖ et ἐλπὶς, *spes*.

Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo;* ab εὖ et ἔχω, *habeo*.

Εὐεπὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *facundus*, et

Εὐεπία, et εὐέπεια, ας, ἡ, *facundia;* ab εὖ et ἔπος, *verbum*, quod ab ἔπω, *dico*.

Εὐεπίην, *facundiam*, ejusd. accus. sing. Ion.

Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ε, q. v.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, neut. g. ab εὐεργὴς, q. v.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia;* ab εὖ et ἔργον.

Εὐεργεσιάων, ejusd. gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργετέω, f. ήσω, p. εὐηργέτηκα, *benefacio*. Th. ἔργον.

Εὐεργετηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass. et εὐεργέτηται, 3. sing. præs. sub. pass.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, *beneficium*, à perf. pass. verbi εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, ε, ὁ, *benificus*, gen. pl. εὐεργετῶν, acc. pl. εὐεργέτας· ab εὖ et ἔργον, *opus*.

Εὐεργετικὸς, ἡ, ὸν, *beneficus*.

Εὐεργὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *benè fabricatus*, et

Εὐεργὸς, ε, ὁ ξ ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benè factus;* ab iisd.

Εὐερίστησα, credo scribend. εὐηρίστησα, q. v.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *benè septus, benè munitus;* ab εὖ, *benè*, et ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, *cohibeo*.

Εὐέφοδος, ε, ὁ ξ ἡ, *aditu facilis;* ex εὖ, ἐπὶ, et ὁδὸς.

Εὐζωὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, *bona* et *beata vita;* ab εὖ et ζωὴ, *vita*. Th. ζάω.

Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

Εὔζωνος, ε, ὁ ξ ἡ, *bene cinctus, formosus, expeditus;* ex εὖ et ζωννύω, *cingo*, fut. ζώσω· hinc ζώνη, *zona*.

Εὐηγγέλιην, *nunciatus sum*, a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω· ex εὖ *benè*, et ἀγγέλλω, *nuntio*, fut. λῶ, a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *læta nuncia*, q. v.

Εὐηγγελισάμην, -ω, ατο, a. 1. med. ejusd.

Εὐηγενὴς, έος, ὁ ξ ἡ, per Pleonasm. τῦ η, pro εὐγενὴς, *generosus;* ex εὖ et γίνομαι, *nascor*.

Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia, stultitia,* et

Εὐήθης, εος, ὁ ϛ ἡ, *bonis moribus præditus, simplex;* item *stultus:* ex εὖ et ἦθος, εος, τό.

Εὐήθως, *simpliciter*, adv. ab eod.

Εὐήκης, εος, ὁ ϛ ἡ, *valdè acutus:* ex εὖ et ἀκή.

Εὐήκοος, ου, ὁ ϛ ἡ, *benè audiens, quod benè auditur.*

*Εὐηκοΐα, ας, ἡ, *facilitas audiendi.*

Εὐήνεον, imperf. act. verbi εὐεκτέω, *benè corporis habitudine sum,* ab εὐήνεης, ex εὖ et ἔχω.

Εὐήλιος, ου, ὁ ϛ ἡ, *apricus:* ex εὖ, *benè,* et ἥλιος, ου, ὁ, *Sol.*

Εὐημερέω, -ῶ, f. ήσω, *feliciter dego, pleusus fero.* Th. ἡμέρα.

Εὐημέρημα, ατος, τό, *prosperitas diei*

Εὐημερία, ίας, ἡ, idem, *serenitas diei.*

Εὐηνίνη, ης, ἡ, *Eueni filia,* nomen propr.

Εὔηνον, nomen fluvii.

Εὐήρατος, ου, ὁ ϛ ἡ, Poët. *valdè amabilis:* ab εὖ, *bene,* et ἐράω, *amo.*

Εὐηρέστησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, *libens acquiesco, placeo:* ex εὖ et ἀρεστός, *gratus.* Th. ἀρέσκω, f. έσω, *placeo.*

Εὔηχος, ου, ὁ ϛ ἡ, *benè sonans, canorus.*

Εὐθαλής, έος, ὁ ϛ ἡ, Poët. pro εὖ θάλλω, *benè florens, floridus.* Th. θάλλω, *vireo.*

Εὐθανασία, ας, ἡ, *bona et facilis mors:* ex εὖ, *benè,* et θάνατος, *mors.* Th θνήσκω, *morior.*

Εὐθαρσής, έος, ὁ ϛ ἡ, *confidens, audax.* Th. θάρσος, *audacia:* hinc et

Εὐθαρσῶς, adv. *confidentèr.*

Εὐθείη, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐθεῖα, ας, *recta:* ab εὐθὺς, *rectus.*

Εὐθενέω. Vide εὐθηνέω.

Εὐθεράπευτος, *quibus facilè mederi licet:* ab εὖ et θεραπεύω.

Εὔαδε, ἁν, *illud placebat.* Vide εὐάδω.

Εὐθετέω, -ῶ, fut. ήσω, *aptus sum,* et idem quod.

Εὐθετίζω, f. ίσω, *concinnè dispono:* ex εὖ et τίθημι, *pono.*

Εὐθετίσας, αντος, ejusd. a. 1. part. act.

Εὔθετος, ου, ὁ ϛ ἡ, *appositus, aptus,* ex εὖ, *bene,* et θετός, *positus.* Th. τίθημι, *pono.*

*Εὐθεώρητος, ου, ὁ ϛ ἡ, *facilis spectatu.* Th. θεωρέω, *specto.*

Εὐθέως, adv. *statim.* Th. εὐθύς, *rectus.*

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, *concinna rerum dispositio:* ab

Εὐθήμων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *concinnus, aptè dispositus:* quod à τίθημι, *pono.*

Εὐθηνέω, -ῶ, *prospero successu utor:* ab εὖ et θὴν, idem qu. θὶν, θινός, *cumulus, acervus.*

Εὐθηνία, ας, ἡ, *prosper successus:* ab iisd.

Εὐθηνοῦντα, *affluentem,* acc. sing. m. g. part. præs. act. ab εὐθηνέω, q. v.

Εὐθής, έος, ὁ ϛ ἡ, *placens.*

Εὔθικτος, ου, ὁ ϛ ἡ, *tactu facilis:* item *facetus, dicax:* à θίγω, *tango:* hinc

Εὐθίκτως, *aptè, congruè,* adv.

Εὔθραυστος, ου, ὁ ϛ ἡ, *facilis contusu, friabilis:* ab εὖ, *benè,* et θραύω, *frango.*

Εὔθρονος, ου, ὁ ϛ ἡ, *pulchrum thronum habens:* ex εὖ et θρόνος, *thronus.* Th. θράω, *sedeo,* f. θρήσω.

Εὐθὺ, adv. *rectà,* vel pro εὐθὺς, *statim;* ab εὐθὺς, q. v.

Εὐθύγλωσσος, ου, ὁ ϛ ἡ, Poët. *qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus:* ab εὐθὺς et γλῶσσα, *lingua.*

Εὐθυδρομέω, -ῶ, *rectum cursum teneo,* f. ήσω, p. εὐθυδεδρόμηκα· ab

Εὐθύδρομος, *qui recto cursu pergit:* quod ex εὖ et δρόμος, *cursus.* Th. τρέχω, *curro;* a. 2. ἔδραμον, præt. m. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poët. et. Dor. pro εὐθυμάχης, ου, ὁ. *qui rectà ad prælium tendit, vir, fortis;* ab εὐθὺς et μάχομαι, *pugno.*

Εὐθυμέω, -ῶ, *bono animo sum,* fut. ήσω, p. εὐθύμηκα· a. 1. εὐθύμησα· ex εὖ et θυμός.

Εὐθυμία, ας, *lætitia, alacritas,* et εὐθυμοσύνη, ης, ἡ, idem, et

Εὔθυμος, ου, ὁ ϛ ἡ, *qui est bono et hilari animo,* et

Εὐθύμως, adv. *alacritèr;* εὐθυμότερον, *alacrius,* comp. ab iisd.

Εὐθύνατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, *disquisitio, inquisitio, pœna, crimen,* et

Εὐθύπορος, ὁδός, *directa via:* et

Εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, et εὐθυντής, et εὔθυμος, ου, ὁ, *director, corrector:* omnia ab

Εὐθύνω, *complano, erigo, dirigo:* item *rectus sum:* εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, *rectè administrare jura populis:* f. υνῶ, p. εὔθυγκα, a. 1. εὔθυνα, a. 1. imperat. εὔθυνον, άτω, a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, *rectus.*

Εὐθύποιο, Ζεφύροιο πομπαὶ, *rectè spirantis seu secundi Zephyri flatus:* ab εὐθὺς, *rectus,* et πνέω, *spiro.*

Εὐθύπομπος αἰών, *rectè ducens ævum:* ab εὐθὺς et πέμπω, *mitto.*

Εὐθυπορεῖν, Poët. pro εὐθύνειν, *dirigere:* hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, *rectè viam ire.*

Εὐθὺ πορεύεσθαι, *rectà ire:* ab εὐθὺς et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo.*

ΕΥΘΥΣ, εῖα, ύ, -έος, *rectus, a, um:* ἐπὶ εὐθεῖαν, *ad rectam viam.*

Εὐθὺς, etiam adv. *statim,* cum gen. εὐθὺ τοῦ Διὸς, *rectà ad Jovem,* Aristoph. in Pace 67.

Εὐθύτερος, *rectior:* compar. ab εὐθύς, q. v.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, *rectitudo,* et Metath. *ætas:* ab eod. Th.

Εὐθύτονος, ου, Poët. *in rectitudinem extensus:* ab εὐθὺς et τείνω, *tendo:* p. m. τέτονα.

Εὐΐλαος, ου, ὁ ϛ ἡ, *propitius:* ex εὖ, *benè,* et ἱλάω, *propitius sum.*

Εὐϊλατεύω, *propitius sum:* f. εύσω, p. κα, à præced.

*Εὐιχθὺς θάλασσα, *mare piscosum.*

Εὐκαιρέω, *opportunitatem nanciscor, vacat mihi:* imperf. Att. ηὐκαίρεον, -ουν, f. ήσω, p. ηὐκαίρηκα, a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρός, *occasio.*

Εὐκαιρία, ας, ἡ, *opportunitas:* et

Εὔκαιρος, ου, ὁ ϛ ἡ, *opportunus;* et

Εὐκαίρως, *opportunè:* adv. ex εὖ et καιρός, *temporis opportunitas.*

Εὐκάρδιος, et Poët. εὐκραδίος, ου, ὁ ϛ ἡ, *magnanimus, stomacho conveniens.* Th. καρδία.

Εὐκαταγώνιστος, ου, ὁ ϛ ἡ, *expugnatu facilis.*

Εὐκαταφρόνητος, ου, ὁ ϛ ἡ, *despiciendus,* -φρονητότερος, *contemptior,* compar.

Εὐκίαλος, ου, ὁ ϛ ἡ, Poet. pro εὐκίαστος, *qui facilè scindi secarique potest:* ex εὖ et κεάζω, *findo.* Th. κίω, idem.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, *placatrix:* ex εὖ et κηλέω, *mulceo.*

Εὔκηλος, ου, ὁ ϛ ἡ. Æolico Pleonasmo dicitur pro ἕκηλος, *quietus, mitis.*

*Εὐκίνητος, *facilè motu s* ab

Εὐκίνητος, ου, ὁ ϛ ἡ, *facilè mobilis, agilis.* Th. κινέω.

*Εὐκινησία, *facile motus, mobilitas:* ab eod.

Εὐκλέα, *inclytum:* acc. sing. per Sync. pro εὐκλεέα, dat. εὐκλεῖ, Poët. pro εὐκλεεῖ· ab

Εὐκλεής, έος, ὁ ϛ ἡ, *gloriosus.* Th. κλέω, *celebro.*

Εὔκλεια, *splendor nominis, gloria:* ex εὖ et κλέος seu κλεῖος, τό, *gloria:* ab eod. Th.

Εὐκλείη, *splendor nominis, gloria:* ex εὖ et κλέος seu κλεῖος, τό, *gloria:* Th κλέω.

Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. act. Dor. pro κλεῖσαι· Vide κλεῖξαι.

*Εὐκλήρημα, ατος, τό, *prospera fortuna.* Th. κλῆρος.

Εὐκνήμις, ῖδος, ὁ ϛ ἡ, *benè ocreatus,* vel *armatus:* ex εὖ, *benè,* et κνήμη, *tibia.*

Εὐκολία, ας, ἡ, *facilitas:* et

Εὔκολος, ου, ὁ ϛ ἡ, *facilis, qui non est stomacho fastidioso, simplex:* ex εὖ et κόλον, *cibus.*

Εὐκόλως, adv. *expeditè:* ab εὔκολος, q. v.

Εὐκομισασθαι, *benè recondere:* a. 1. inf. m. ex εὖ et κομίζω, *curo.* Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ου, ὁ ϛ ἡ, *benè vel pulchrè comatus,* ex εὖ et κόμη, *coma.*

Εὐκοπία, ας, ἡ, *facilitas:* et

Εὔκοπος, ου, ὁ ϛ ἡ, *facilis:* ex εὖ et κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *scindo:* f. ψω, p. m· κέκοπα.

Εὐκοσμέω, -ῶ, *modestè me gero, officio fungor:* et

Εὐκοσμία, ας, ἡ, *decentia, modestia, mores compositi:* et

Εὔκοσμος, ου, ὁ ϛ ἡ, *benè ordinatus, concinnus:* et

Εὐκοσμότατα, *ornatissimè,* superl. neut. pl. adv. loco sumitur: et

Εὐκόσμως, adv. *concinnè, rectè:* omnia ex εὖ et κόσμος, *ordo.*

Εὐκραέος, gen sing. ab

Εὐκραής, έος, ὁ ϛ ἡ, *temperatus.* Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo:* vel εὐκραής, per Sync. pro εὐκρατής.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐκρινέες, nom. pl. sunt *venti Etesii,* q. p. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab

Εὐκρινής, έος, ὁ ϛ ἡ, *purus, liquidus, ordine collocatus.* Th. κρίνω, *discerno.*

*Εὐκταῖος, αία, αῖον, *optabilis:* et

Εὐκτικός, ἡ, όν, *optativus:* ab εὔχομαι, *precor:* f. εὔξομαι, p. εὖγμαι.

Εὐκτικῶς, *optative;* adv. ab εὐκτικός

Εὐκτιμένη, vel Poët. εὐκτιμένη, *benè ædificata:* perf. part. pass. f. g. pro ἐϋεκτισμένη, detracto augmento Ion. et abjecto σ verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt εὐκτιμένος dici Æol. pro ἐκ-

τισμένος, vel per Syncop. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, *fabricor*: f. σω, p. κα

Εὔκτιτος, η, ον, *benè structus*: ex εὖ et κτίζω, *condo*.

Εὐκτὸς, η, ον, *optabilis, votivus*: ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔκυκλος, ου, ὁ ἡ, *rotundus*: ex εὖ *benè*, et κύκλος, *circulus*.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, *metus, reverentia, circumspectio*: ab εὐλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ, *qui benè res capessit, circumspectus*, ab εὖ et λαμβάνω, *capio*; f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, -οῦμαι, *vereor, caveo, vito*: ηὐλαβεῖτο, *metuebat*: 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι, p. εὐλάβημαι, a. 1. pass. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβήθην, ης, η, a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, ἐντος, *veritus* Th. λαμβάνω.

Εὐλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ, *circumspectus, timidus, religiosus, verecundus*. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, *cavendum est*: verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor*.

Εὐλαβίης, *cautionis*: gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβοῦ, præs. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, q. v.

Εὐλαβῶς, adv. *timidè, cautè, religiosè*: ab εὐλαβὴς, qu. ab εὖ et λαμβάνω, *capio*.

Εὐλαβῶς ἔχειν, *vereri*: ab εὐλαβής.

ΕΥ'ΛΑΙ, ῶν, αἱ, *vermes*, propriè qui in corpore nascuntur

ΕΥ'ΛΑ'ΚΑ, ης, ἡ, *vomer, bidens, ligo*: qu. ab εὖ et λαχαίνω, *fodio*: vel potius ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*. Thucyd. I. 5.

Εὔλαλος, ου, ὁ ἡ, *benè loquens, facundus*: ab εὖ et λαλέω, *loquor*.

'Εὐληπτότατα, *facillimum captu, commodissimè*: neut. superl. pl. ab Εὔληπτος, *facilis captu*. Th. λαμβάνω.

ΕΥ'ΛΗΡΑ, ων, τὰ, *lora, habenæ*.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nom. mulieris, q. *bonus portus*.

Εὐλογέω, *benedico*; cum. acc. *felicia precor, præsto*; item *celebro, laudo, gratias ago*; f. ήσω, p. εὐλόγηκα, a. 1. Att. ηὐλόγησα, perf. pass. εὐλόγημαι, part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus*: ex εὖ et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*: f. ξω, p. m. λέλογα.

Εὐλογήσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. et

Εὐλόγημαι, p. pass. εὐλογημένος, p. part et

Εὐλογητὸς, ἡ, ὸν, *benedictus, a, um*: a. 3. pers. sing. perf. pass. verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, *benedictio, gratiarum actio, laus*: ἐπ' εὐλογίαις, *benignè*: et

Εὔλογος, ου, *blandus sermo*; item *rationabilis*: ab εὖ et λόγος, *sermo, ratio*; à λέγω, præt. m. λέλογα.

*Εὐλόγως, *honestum specie (respondere:)* à præced.

*Εὐλύτως, *nexu facilè solubili*: à λύω, *solvo*.

Εὐμαθὴς, ἐος, ὁ ἡ, *docilis, ingeniosus*; item *intellectu facilis*: ay εὖ et μανθάνω, *disco*.

Εὐμαθῶς, *facilè discendo, cum docilitate*.

Εὐμάκης, ἐος, ὁ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus*, &c. quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ ἡ, *pecorosus, bonas habens oves*: ex εὖ et μῆλα, *oves*. Th. μηλία, ας, ἡ, *malus*, arbor.

Εὐμάρεια, seu -ρία, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὐμαρέως, et -ρῶς, adv. *facilè*: ab

Εὐμαρὴς, ἐος, ὁ ἡ, *facilis*: ex εὖ et μάρη *manus*, q. *tractabilis*.

*Εὐμαρῶς, *facile*.

Εὐμαρία, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur: q. d. *Commoditates*. Vide εὐμαρής.

Εὐμεγέθης, ἐος, ὁ ἡ, *ingens*. Th. μέγας.

Εὐμεθόδως, et εὐμεθοδικῶς, *compendiosè*: ex εὖ et μέθοδος, ου, ἡ, *via, compendium*: q. ex μετὰ et ὁδὸς ου, ἡ, *via*.

Εὐμελὴς μουσικὴ, *musica quæ versatur in melodiâ*.

Εὐμελίης, ου, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus*, i. e. fraxineæ hastæ. Th. μελία, *fraxinus*.

Εὐμένεια, ας, ἡ, *benevolentia*. Vide εὐμενέω.

Εὐμενεστέρως, *benignius*: adv. comp. ab εὐμενής

Εὐμενέω, *benevolus sum*: εὐμενέοντος, gen. sing. part. præs. ab εὖ et μένος, εος, τὸ, *animus*.

Εὐμενὴς, ἐος, ὁ ἡ, *benevolus, benignus*: comparat. εὐμενέστερος, ab isd Et hinc

Εὐμενῶς, adv. *benignè, benevolè*.

Εὐμετάβλητος, ου, ὁ ἡ, et

Εὐμετάβολος, ου, ὁ ἡ, *facilè mutabilis*: ex εὖ *benè*, μετὰ, et βάλλω, *jacio*: f. λῶ, p. m βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ου, ὁ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, et vertitur, *facilis ad impertiendum*: ex εὖ et μεταδίδωμι, *impertior*. Th. δίδωμι, *do*.

Εὐμήκεις, nom. pl. ab

Εὐμήκης, εος, ὁ ἡ, *benè longus*: ex εὖ et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Εὔμηλος, ου, ὁ ἡ, *ovibus abundans, pecorosus*: à μῆλον, *ovis*.

Εὐμνημόνευτος, *memoratu facilis*: adj. verbale ab εὖ et μνημονευτὸς, *qui memoriâ tenetur*. quod à μνημονεύω, *memoria teneo*. Th. μνάομαι, *recordor*: f μνήσομαι, p. μέμνημαι.

*Εὐμοιρία, ἡ, *bona sors*

Εὔμολπος, ου, ὁ, EUMOLPUS: nom. propr.

Εὐμορφία, ίας, ἡ, *elegans forma*; ab

Εὔμορφος, ου, ὁ ἡ, *formosus*: ab εὖ et μορφὴ, *forma*.

Εὔναζε, præs. imperat. act. εὐνάζη, *cubitum ieris*, 2. sing. præs. sub. pass. ab

Εὐνάζω, *sopio, dormio*: f. άσω, p. εὔνακα. Th. εὐνὴ, *cubile*.

Εὐναί, nom. pl. ab εὐνή. Th.

Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus, a, um*, præs. part. pass. ab εὖ et ναίω, *habito*.

Εὐνάτειρα, ας, ἁ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *conjux*: ab εὐνὴ, ης, ἡ, *cubile*.

Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, p. εὔνηκα, *sopio*: ab eod. Th.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nom. mulieris, *bene litigans*.

ΕΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *cubile*.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*: a. 1 part. pass. f. g. ab εὐνάω, *sopio*: f. ήσω. Th. εὐνή.

Εὐνοέστερος, Ion. pro εὐνούστερος, *benevolentior*: comp. Vide in εὐνούστατος.

Εὐνίκη, ἡ, et Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. *bona victoria*.

Εὖνις, ιος, ὁ ἡ, *orbus, privatus*: acc. εὖνιν, ab ἶς, *unus*.

Εὐνοέω, *benevolus*, vel *benè affectus sum*: f. ήσω, p. εὐνόηκα· et

Εὔνοια, ας, ἡ, *benevolentia*: ab εὔνοος, ου, ὁ ἡ, *benevolus*: ex εὖ, et νόος, οῦς, ὁ, *mens*.

Εὐνοϊκὸς, ἡ, ὸν, *benevolus*: et

Εὐνοϊκῶς, adv. *benevolè*: compar. εὐνοϊκώτερως, superl. εὐνοϊκώτατα, ab iisd.

Εὐνομεῖν, præs. inf. act. *bonis legibus instituere*: hinc

Εὐνομεῖσθαι, præs. inf. pass. *bonis legibus uti*: εὐνομήθησαν, 3 pl. a. 1. pass et

Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur*: ex εὖ et νόμος, *lex*.

Εὐνομίην, acc. sing. ab. εὐνομίης, ἡ, nomen mulieris, *legitima*: ab iisd

Εὔνοος, et εὔνους, ου, ὁ ἡ, *benevolus*: εὐνούστερος, compar. et εὐνούστατος, superl. et

Εὔνουν, *amicum*: acc. sing. ab εὔνοος, -ους, *benevolus*: ab εὖ et νόος, *mens*.

Εὐνούστατος, η, ον, *benevolentissimus*: superl. ab εὔνοος, *benevolus*.

Εὐνούστερος, α, ον, *benevolentior*: comp. ab eod.

Εὐνουχίας, ου, ὁ, *spado*: et

Εὐνουχίζω, *castro*: f. ίσω, p. εὐνούχικα, p. pass. εὐνούχισμαι, a. 1. pass. εὐνουχίσθην· ab

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, EUNUCHUS; item *dynasta*: à gynæceis custodiendis sic dictus, ab εὐνὴ, *cubile, lectus*, et ἔχω, *habeo, servo*.

Εὖντα, Dor. et per Crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing part. præs. ab ὢν, verbi εἰμὶ, *sum*.

Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, *oro*: f. ξομαι, a. 1. m. ξάμην, ω, ατο.

Εὐξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. ab eod. Th.

Εὔξενος, vel -εινος, ου, *hospitalis*: et

Εὐξείνως, adv *hospitaliter, amicè*: ab εὖ et ξένος, *hospes*.

Εὔξεστος, ου, ὁ ἡ, *benè rasus, politus*. Th. ξέω, *rado*.

Εὔξῃ, *oraveris*: 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξωμαι, η, ηται· ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔξοον, *benè rasum, politum*: acc. sing. ab

Εὔξοος, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω.

Εὐοδέω, f. ήσω, p. εὐώδηκα, *prosperè progredior*; et *prosperum iter præbeo*: et

Εὐοδία, ας, ἡ, *prosperum iter*; item propr. nom. mulieris. Gr. *prosperè agens*: ab εὖ et ὁδὸς, *via*.

Εὔοδμος, ου, ὁ, Poët. Ion. et Dor. pro εὔοσμος, *odoratus*: ex εὖ et ὄζω, *oleo*.

Εὔοδος, ου, ὁ ἡ, *pervius, prosperum* vel *expeditum habens iter*: ex εὖ et ὁδὸς, *via*.

Εὐοδόω, -ῶ, *prosperum iter præbeo*: f. ώσω, p. εὐώδωκα, præs. pass. εὐοδόομαι, -οῦμαι, *prosperum iter habeo, prosperor*: perf. pass. εὐώδωμαι, a. 1. pass. εὐωδώθην, ης, η, f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι· ab εὔοδος, ου, ὁ ἡ, *iter expeditum habens*: ex εὖ et ὁδὸς, *via*.

Εὐόδωκα, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐώδωκα.

Εὐόδως, adv. *prospero itinere*.

Εὔδυσον, a. 1. imperat. act. præced. verbi.

ΕΥΟΙ', EVOE, vox quâ Baccho acclamabatur: inde Εὔιος, ου, Bacchi cognomen.

*Εὐοιώνιστον, ου, τὸ, *bonum augurium, omen.*

Εὐόμενοι, *assati:* præs part. pass. verbi εὔω, seu εὕω, f. σω, *uro.*

Εὔοπλος, ου, ὁ, *benè armatus,* seu *felix in armis:* hinc superl. pl.

Εὐοπλότατοι, *armis instructissimi.* Th. ὅπλον.

Εὔοπτος, ου, ὁ, *conspicuus.* Th. ὄπτομαι.

Εὐορκέω, *religiosè juro,* f. ήσω, a. εὐωρκήκα· præs. inf. εὐορκεῖν. Vide εὔορκος.

Εὐορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides:* ab

Εὔορκος, ου, ὁ ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit:* ab εὖ et ὅρκος, *jusjurandum.*

Εὔορμος, ου, ὁ ἡ, *tutus:* ab εὖ et ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium:* qu. ab εἴρω, *figo.*

Εὐπαγής, ἐος, ὁ ἡ, *benè compactus:* ex εὖ et πήγνυμι, seu πήγνυω, *compingo.*

Εὐπάθεια, et -θία, ας, ἡ, pro quo Ion. -θίη, et -θίη, *natura quæ facilè affici potest, voluptas, beneficium,* et

Εὐπαθέω, -ῶ, f. ήσω, *indulgeo voluptatibus, facilè afficior,* seu *beneficio afficior.* Th. πάσχω, *patior,* f. πείσομαι· a. 2. ἔπαθον.

*Εὐπάθημα, ατος, τὸ, *majestas, spiritus.*

Εὐπαθής, ἐος, ὁ ἡ, *qui facilè afficitur, injuriæ obnoxius:* ab eodem Th.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, *felicitas quam boni liberi adferunt,* et

Εὔπαις, αιδος, ὁ ἡ, *felix multâ prole* seu *bonos habens liberos.* Th. παῖς, *puer.*

Εὔπακτος, ὁ ἡ, Dor. pro εὔπηκτος.

Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ ἡ, *intellectu facilis;* item *perspicax:* ab εὖ et παρακολουθέω, *assequor.* Th. ἀκόλουθος, *pedissequus.*

Εὐπάραος, ου, ὁ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐπάρειος, ὁ ἡ, *habens pulchras genas:* ex εὖ et παρεία, ἡ, *gena.*

Εὐπάρυφος, ου, ὁ ἡ, *eleganter textus*

Εὐπατέρειος, εια, ειον, *claro patre natus, generosus;* ab εὐπάτης, vel εὐπάτωρ, *nobilis.* Th. πατήρ, ερος, ὁ, *pater.*

ΕΥΠΑΤΟ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, EUPATORIUM, herba quædam: ab εὐπάτωρ, vel potiùs ab ἧπαρ, dicitur enim et ἡπατόριον.

Εὐπειθεῖν, *obtemperare,* præs. inf. act. ab εὖ et πείθω.

*Εὐπατρίδης, ου, ὁ, *homo Rom. patricii generis, nobilis.*

Εὐπειθής, ἐος, ὁ ἡ, *obsequens:* ex εὖ et πείθω, *persuadeo.*

Εὐπειθῶς, *obsequiosè,* et

Εὔπεισος, ου, ὁ ἡ, *facilè cedens, moriger:* ab iisd.

Εὐπένθερος, *qui nobilem socerum habet.* Th. πενθερός, οῦ, ὁ, *socer.*

Εὔπεπλος, seu ἐύπεπλος, ου, ὁ ἡ, *pulchrum habens peplum;* ab εὖ et πέπλος, *peplum.*

Εὐπερίσπαστος, ου, ὁ ἡ, *ad circumcingendum proclivis;* ex εὖ et περιΐσταμαι, *circumsto, tango,* quod ex περί et ἵσημι, *sto.*

Εὐπέτεια, ας, ἡ, et

Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas,* et

Εὐπετής, ἐος, ὁ ἡ, *facilis;* comp. εὐπετέστερος, *facilius,* adv. ab εὐπετέστερος· ex εὖ et πίπτω, *cado.*

Εὐπετῶς, et -έως, adv. *facilè:* ab eod. Th.

Εὔπηκτος, ου, ὁ ἡ, *benè ædificatus:* ex εὖ et πήγνυμι, *compingo, ædifico.*

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab

Εὐπλεκής, ἐος, ὁ ἡ, *benè junctus, flexibilis, nexilis:* ex εὖ et πλέκω, *plecto, necto,* f. ξω.

Εὐπλεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, *uti prosperâ navigatione.* Th. πλέω, *navigo.*

Εὔπλοια, ας, ἡ, et

Εὐπλοΐη, ης, ἡ, *bona navigatio:* ex εὖ et πλέω, *navigo,* f. πλεύσω.

Εὐπλόκαμις, ίδος, ἡ, et

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ ἡ, *pulchros cincinnos* vel *cirros habens:* ex εὖ et πλόκαμος, *cincinni,* q. à πλοκή, *implicatio.* Th. πλέκω, *plecto,* f. ξω· p. m. πέπλοκα.

Εὐπλυνής, ἐος, ὁ ἡ, *benè lotus, mundus:* ab εὖ et πλύνω, *lavo.*

Εὔπνοος, et εὔπνους, *bene spirans, perflabilis.* Th. πνέω, *spiro.*

Εὐποιεῖ, 3 sing. præs. ind. act verbi εὐποιέω, *benefacio.* Th. ποιέω, *facio.*

Εὐποιέω, -ῶ, f. ήσω, p. εὐπεποίηκα, *benefacio,* et

Εὐποίητος, ου, ὁ ἡ, *benefactus, elegans:* ab eod.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, *beneficentia:* à præced.

Εὔπολις, EUPOLIS, nomen proprium.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, -ῶ, *abundè possum, est mihi facultas;* item simpl. *possum,* f. ήσω, p. εὐπόρηκα, et in 3. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο· ex εὖ et πόρος *transitus.* Th. πείρω, *transeo;* p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas, copia,* et

Εὔπορος, ου, ὁ ἡ, *expeditus:* ab eod. Th.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία, à p. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio.*

Εὐπραξία, ας, ἡ, *res secundæ, prosperitas, pulchrum facinus.* Th. πράττω, *facio,* f. ξω.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximius, ornatus:* ab

Εὐπρεπής, ἐος, ὁ ἡ, *decor eximius, excellens:* ex εὖ et πρέπω, *decorus sum.*

Εὐπρεπῶς, adv. *decorè, eleganter:* ab eod.

Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία.

Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ ἡ, *acceptus:* à εὖ, προσδέχομαι, *suscipio, probo,* ex εὖ, πρός, et δέχομαι, *capio,* fut. δέξομαι.

Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ ἡ, *aptè adhærescens,* et *assidus in aliquo negotio:* ex εὖ et προσεδρος, *assiduè occupatus:* item *assessor,* quod ex πρός et ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, f. ἐδοῦμαι. *sedeo.*

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas:* ex εὖ et προσηγορέω, *compello,* qu. ex πρός et ἀγορέω. Th. ἀγορά, *forum.*

Εὐπροσήγορος, ου, *affabilis:* ab iisd.

Εὐπρόσιτα, *accessu facilia:* ab

Εὐπρόσιτος, ου, ὁ ἡ, *accessibilis,* ex εὖ, πρός, et εἶμι, *eo.*

Εὐπρόσοδος, ου, ὁ ἡ, idem. Th. ὁδός, *via.*

*Εὐπροσόρμιστος, η, ον, *appulsu* et *aditu facilis:* ab εὖ et προσορμίζομαι, *pervenio.*

*Εὐπρόσφορος, ου, ὁ ἡ, *facundus in sermone.*

Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosus appareo,* et

Εὐπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, *speciosus, pulcher:* ex εὖ et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video;* p. m. ὦπα.

Εὐπροσώπων, ejusd. gen. pl.

Εὔπρυμνος, ου, ὁ ἡ, *pulchram puppim habens:* ex εὖ et πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρύμνος, *extremus.*

Εὔπυργος, ου, ὁ ἡ, *pulchras turres habens.* Th. πύργος, *turris.*

Εὔπωλος, ου, ὁ ἡ, *producens bonos equos:* ex εὖ et πῶλος, *pullus.*

Εὐραί, ῶν, αἱ, *ferramenta axi infixa,* adeò ut à rotâ non atteratur. Th. εὐρύς, *latus.*

Εὑράμην, *inveni,* per. Sync. pro εὑρησάμην, -ῶ, ατο, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio.*

Εὐρὰξ, *ex obliquo,* positâ re in εὖρος, εος, i. e. *latitudinem.* Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ per Aphær. à πλευρά, ᾶς, ἡ, *latus, costa.*

Εὑρέ, aor. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε, ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε· ab εὑρίσκω, *invenio.*

Εὗρε, *invenito, tu,* aor. 2. imperat. act. Vide præced. vel *invenit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ab eod.

Εὐρέα, Ion. pro εὐρεῖα, *lata.*

Εὑρέθην, *inventus sum,* a 1. ind. pass. et

Εὑρεθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. et

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, q. v.

Εὐρεῖα, *lata,* f. g. ab εὐρύς, έος.

Εὕρεμα, ατος, τὸ, *inventum,* et

Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio,* et

Εὑρετής, οῦ, ὁ, *inventor:* ab εὑρίσκω, *invenio.*

*Εὑρετίς, ίος, ἡ, *inventrix:* ab eod.

Εὕρετο, 3. sing. a. 2. ind. m. et

*Εὑρέτρια, ας, ἡ, *inventrix,* et

Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab eod. Th.

Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum:* ab eod. Th.

Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν.

Εὑρήσεις, 2. sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. εὕρησα· ab εὑρίσκω, *invenio,* q. v.

Εὑρησιεπής, έος, ὁ ἡ, Poët. pro εὑρεσιεπής, *verborum inventor:* ab εὑρίσκω, *invenio,* et ἔπος, τὸ, *verbum,* q. ab ἔπω, *dico.*

Εὕρητε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εὑρίσκω.

Εὔριζος, ου, ὁ ἡ, *benè radicatus.* Th. ῥίζα.

Εὔριν, ινος, ὁ ἡ, *sagax:* ex εὖ, *benè,* et ῥίν, *nasus.*

ΕΥΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, EURIPUS, *fretum reciprocum,* i. e. sæpè undas absorbens et revomens: Hesych certè εὔριπος interpr. δοχὰς ὑδάτων, et Eust. τόπους πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ὑδάτων.

Εὔριπος, ου, ὁ ἡ, proverbialitèr ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος, εὔριπος τύχη, ob inconstantiam.

ΕΥΡΙΣΚΩ, *invenio, deprehendo,* f. εὑρήσω, p. εὕρηκα· a. 1 εὕρησα· a. 2. εὗρον· a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι· a. 2. sub. εὕρω, ῃς, ῃ· a. 2. infin. εὑρεῖν· a. 2. part. εὑρών, οῦσα· perf. pass εὕρημαι· a. 1. pass. εὑρέθην, ης, η, *inventus sum;* fut. 1. pass. εὑρεθήσομαι· a. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquisivi:* εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, Mat. i. 18. idem quod ἦν, *erat,* at Luc.

xvii. 18. 1. Pet. ii. 22. Gal. ii. 17. absque Hebraismo, quem deprehendisse Olearius putavit Obj. in Matt. p. 40. sic Jos. Ant. vii. 7 Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antonin. l. ix. p. 289.

Εὔῤοια, ας, ἡ, *facilis fluxus*, Metath. *affluentia, prosperitas*. Th. ῥέω, *fluo*.

Εὑροίμην, *invenerer*, a. 2. opt. m. et

Εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. et

Εὑροῖσα, ας, ἁ, Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. fœm. g. ab εὑρίσκω, *invenio*.

Ευροκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroclydon*, ventus quidam procellosus, Act. xxvii. 14 ex ευρὺς, *latus*, et κλύδων, *fluctus*. Th. κλύζω, *lavo*.

Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. εὑρίσκω, *invenio*.

Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, οντος, a. 2. part. ab eod.

*Εὕροσαο, 3. plur. imp. act. pro εὗρον, Ps. cxvi. 3.

Εὖρος, ου, ὁ, EURUS. Th. ῥέω, *fluo*.

Εὕροσα, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω.

Ἐϋῤῥείτης, ου, ὁ ἢ ἡ, *pulchre fluens*: ἐϋῤῥείταο, gen. Æol. pro εὐῤῥείτου· ex εὖ et ῥέω, *fluo*.

Ευρυάγυια, ας, ἡ, *latas vias habens*: ab ευρὺς et ἀγυιὰ, *via*.

Ευρυάλη, ης, ἡ, EURYALE, *una Gorgonum*, et Soror ejus ἡ Σθενὼ, ambæ immortales; tertia ἡ Μέδουσα, *mortalis*.

Ευρυάλως, ωος, ὁ ἢ ἡ, *latus, amplus*: ex ευρὺς, et ἅλως, *area*.

Ευρυβάτης, ου, ὁ, EURYBATES, nomen propr.

Ευρυβίης, Ion. pro ευρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis se latè extendit, latè patens*; ex ευρὺς, *latus*, et βία, *vis*.

Ευρυδάμας, αντος, ὁ, EURYDAMAS, nomen propr.

Εὔρυθμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *numerosus, concinnus*; ex εὖ et ῥυθμὸς, *rythmus, concinnitas*.

*Ευρύθμως, *concinnè*.

Ευρυκρείων, *latè dominans*; ex ευρὺς, *latus*, et κρείων, οντος, ὁ, *regnator*. Th. κραίνω.

Ευρυλείμων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, *qui lata prata habet, spatiosus, amplus*; ab ευρὺς, *latus*, et λειμὼν, *pratum*.

Ευρυμέτωπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *latam frontem habens*; ab ευρὺς et μέτωπον. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ευρυνόμη, ης, ἡ, EURYNOME, nomen mulieris.

Εὔρυναν, 3. plur. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, et

Ευρύνοντι, *dilatant*, Dor. pro ευρύνουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ευρύνω, *dilato*, f. υνῶ. Th. ευρὺς, *latus*.

Ευρυοδείης, gen. Ion. ab ευρυόδεια, ας, ἡ, *spatiosa*, et

Ευρυόδειος, ὁ ἢ ἡ, *habens latas vias*; ab ευρὺς, *latus*, et ὁδὸς, ἡ, *via*.

Ευρύοπα, voc. sing. ab ευρυόπης, ου, ὁ, *latè sonans*, vel *latè perspicuus*; ab ευρὺς, *latus*, et Th. ὄψ, *vox*; vel ut alii volunt ab ὢψ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*. Tum etiam ευρύοπα, potest esse accus. casus ab ευρύωψ, οπος, et -ωπος, *latum oculum habens*; ab eod. ὤψ, *oculus*.

Ευρύπυλος, ου, ὁ, EURYPYLUS, nomen propr.

ΕΥ'ΡΥ'Σ, έος, et in f. g. ευρεῖα, *latus, a, um*.

Ευρυσθενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *potens*; ab ευρὺς, *latus*, et σθένος, *robur*.

Ευρυσθεὺς, έος, ὁ, EURYSTHEUS, Rex Mycænorum.

Ευρυσθέως, gen. præced. Att. pro -έος.

Ευρυσθῆα, Poët. pro ευρυσθέα, acc. sing. ejusd.

Ευρύστερνος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui habet latum pectus*; ab ευρὺς et στέρνον, *pectus*.

Ευρυτίων, ωνος, ὁ, EURYTION, nomen propr.

Ευρυχαίτας, α, ὁ, Dor pro ευρυχαίτης, ου, *latam comam habens, laticomus*: ab ευρὺς et χαίτη, *juba, coma*.

Ευρυχόροιο, *spatiosæ*, gen. Ion. ab ευρύχωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *in quâ ampli chori duci possunt*: ex ευρὺς et χορὸς, *chorus, chorea*; vel Poët. ponitur pro ευρυχώρου· ab

Ευρύχωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *latus, amplus*: ab ευρὺ, *latè*, et χῶρος, ου, *locus*.

Εὔρω. Vide in εὕρωμεν.

Ευρώδης, εως, ὁ ἢ ἡ, *putris*; item *situ obsitus*, et

Ευρώεις, -εσσα, εν, *putris, obscurus*: item *amplus*; accus. sing. ευρώεντα· ab ευρὼς.

Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a. 2. sub. act. εὕρω, ης, ab ευρίσκω, *invenio*, q. v.

Εὑρὼν, ὄσα, ὂν, a. 2. part. act. ab eod.

Ευρωπεὺς, έος, ὁ, et Ευρωπαῖος, ου, ὁ, EUROPÆUS: ex Europâ.

Ευρώπη, ης, ἡ, EUROPA, ex quâ Jupiter genuit τὸν Μίνωα ϗ Ῥαδάμανθυν. Habet nomen à magnis oculis. Pars telluris sic dicta.

ΕΥ'ΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, *situs, mucor, caries*.

Εὔρωστος, ου, ὁ, *robustus, sanus*: ab εὖ et ῥώννυμι.

Ευρώστως, adv. *robustè*: ab iisd.

Ευρώτας, ου, ὁ, EUROTAS, nomen propr. fluvii Laconiæ.

Ευρωτιάω, fut. άσω, *cariem sentio, situ sum obsitus*: ab ευρὼς.

ἘΥ'Σ, ἐέος, ὁ, *bonus*; dicitur et ἠΰς

Εὖσα, ας, ε, et in 3. pl. εὖσαν, a 1. ind. act. verbi εὕω, seu εὔω, *uro, ustulo*, f. εὕσω· at

Εὖσα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro εὖσα, vel οὖσα, ης, ἡ, *existens*, præs. part. f. g. verbi εἰμί.

Ευσέβει, 2. sing. præs imperat. vel 3. sing. imperf. ind. act. verbi ευσεβέω, -ῶ, *colo*, f. ήσω, p. ηκα· ex εὖ et σέβω, *colo*.

Ευσέβεια, ας, ἡ, *pietas*, et

Ευσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia*, et

Ευσεβὶς, ίος, τὸ, *pietas*, et

Ευσεβέω, *colo*, cum acc. item *in pietate instituo, informo*, f. ήσω, p. ευσέβηκα· a. 1. ευσέβησα ab iisd.

Ευσεβέως, *piè*, adv. et

Ευσεβὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *pius*: et

Ευσεβῶς, *piè*, adv. contractè pro ευσεβέως, ab eod. Th.

Εὔσελμος, vide in ἐΰσσελμος.

Εὔσημος, ου, ὁ ἢ ἡ, *benè significans*: ex εὖ et σῆμα, *signum*.

Ευσθένεια, ας, ἡ, *virium integritas, robur*; et

Ευσθενέω, *viribus polleo*; f. ήσω, p. ευσθένηκα, et

Ευσθενὴς, έος, -ὲς, ὁ ἢ ἡ, *validus*: ex εὖ et σθένω.

Εὔσκιος, ου, ὁ, *opacus, qui facilè adumbratur*. Th. σκία.

Εὐσκαρθμος, *benè saltans, agilis*; ex εὖ et σκαρθμὸς, *saltus*. Th. σκαίρω, *salto*.

Ἐΰσκοπος, ου, ὁ ἢ ἡ, per Dyalysin. pro εὔσκοπος, *qui scopum peritè assequitur*: *providus, opportunus*: ex εὖ et σκοπὸς, *finis*. Th. σκέπτομαι.

Εὔσοος, ου, ὁ ἢ ἡ, *benè salvus, incolumis*; ex εὖ et σόος, *integer*.

Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ ἢ ἡ, *misericors*: ex εὖ et σπλάγχνον, *viscus, cor*.

Ἐΰσσελμος, seu Ἐΰσελμος, Poët. pro εὔσελμος, *benè tabulatus*; ex εὖ et σέλμα, τὸ, *transtrum*. Th. σελὶς, *spatium inter lineas*, vel *inter tabulata navis*.

Ευστάθεια, ας, ἡ, *constantia, columen*; et

Ευσταθέω, -ῶ, f. ήσω, *consto, stabilio*; et

Ευσταθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *stabilis*; ab εὖ et ἵστημι.

*Ευσταθῶς, *facilè, primò* (*rebellare*:) ab eod.

*Ευσταλὴς, *expeditus*: ab εὖ et στέλλω.

*Ευσταλῶς, *expeditè* (*currere*;) ab eod.

*Ευστέφανος, ου, ὁ ἢ ἡ, *formosus, benè coronatus*; ex εὖ et στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*; f. ψω.

Εὔστομος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui pulchro ore est, disertus*: ex εὖ et στόμα, τὸ, *os*.

Ευστοχέω, f. ήσω, *jaculandi peritus sum, solertèr conjicio*: et

Ευστοχία, ας, ἡ, *dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo*: et

Εὔστοχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *felix in jaculando, solers*: à Th. στοχάζομαι, *collineo*.

Ευστόχως, adv. *cautè*.

Ευστρεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, et Poët. ἐϋστρεφὴς, *pulchrè tortus, flexilis*: ex εὖ et στρέφω, *flecto*.

Ευστροφία, ας, ἡ, *facilitas ad se vertendum*.

Ευσύμβλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *quod per conjecturas facile cognosci potest*: ex εὖ et συμβάλλω, *conjicio*. Th. βάλλω, *jacio*.

Εὔσφυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *cui est elegans pedum forma*: ex εὖ et σφυρὸν, *malleolus pedis, pes*. Th. σφύρα, *malleus*.

Ευσφύροιο, pro ευσφύρου, gen. Dor. præced.

Ευσχημόνως, *decentèr*, adv. et

Ευσχημοσύνη, ης, ἡ, *decor*: ab

Ευσχήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *decens, spectabilis, honoratus*: ex εὖ et σχῆμα, τὸ, *gestus, habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐΰσωτρος, ου, ὁ ἢ ἡ, vel εὔσσωτρος, *bonus habens rotæ curvaturas ligneas*: ex εὖ et σῶτρον, *lignea circumferentia rotæ*. Th. σείω, *quatio*.

Εὖτ' εὖτε, *quandò*, adv.

Ευτακτέω, *ordinem et disciplinam servo*: et

Εὔτακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ordinem servans*: et

*Ευτάκτως, *decenti ordine*: et

Ευταξία, ας, ἡ, *bonus ordo*; ex εὖ et τάσσω, *ordino*; f. ξω, p. χα.

ΕΥ'ΤΕ, *quandò, quum, sicut*, adv. ἠΰτε, Ion. et Poët. Dialysi, *sicut*.

Ευτείχεα, *benè munitam*: acc. sing. ab ευτειχὴς.

Ευτείχεος, ου, ὁ ἢ ἡ, *benè munitus*: ab

Ευτειχὴς, εος, ὁ ἢ ἡ, id. ex εὖ et τεῖχος.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, *felicitas sobolis:* ex εὖ et τέκνον, *filius.* Th. τίκτω, *pario.*

Εὔτεκνος, ου, ὁ ϰ ἡ, *prole felix, fœcundus:* ab iisd.

Εὐτελέστατα, ων, τὰ, superl. grad. ab

Εὐτελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *frugalis:* ab εὖ et τέλος.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, EUTERPE, nom. Musæ: et

Εὐτερπὴς, έος, ὃς, ὁ ϰ ἡ, *valdè jucundus;* ab εὖ et τέρπω, *delecto.*

Εὔτηκτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui facilè colliquescit.*

Εὔτμητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *benè sectus et paratus:* ex εὖ et τέμνω, *seco.*

Εὐτοκία, ας, ἡ, *fœcunditas:* ab

Εὔτοκος, ου, ὁ ϰ ἡ, *fœcundus:* ab εὖ et τίκτω, *pario:* p. m. τέτοκα.

Εὐτολμία, ιας, ἡ, *animi præsentia.* ex εὖ et τολμάω.

*Εὔτολμος, ου, *audax.*

Εὐτονία, ας, ἡ, *firmitas tenoris:* et

Εὔτονος, ου, ὁ ϰ ἡ, *validus, firmus, intensus:* et

Εὐτόνως, adv. *acritèr, magnâ contentione:* ex εὖ et τείνω, *tendo.*

*Εὐτοξία, ας, ἡ, *scientia benè jaculandi arcu.*

*Εὐτραπελεύομαι, *lepidè jocor:* et

Εὐτραπελία, ας, ἡ, *urbanitas;* item *scurrilitas:* ab

Εὐτράπελος, ου, ὁ ϰ ἡ, *lepidus, urbanus,* qui sua verba potest εὖ τρέπειν, *scitè vertere.* Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.

Εὐτρεπὴς, εος, ὁ ϰ ἡ, *paratus, æquus:* qui facilè ad aliquid τρέπεται, *vertitur:* et

Εὐτρεπίζω, *paro:* ab eod. Th.

Εὔτρητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *benè perforatus:* Poët. εὔτρητος accipitur et pro εὐρύτρητος, *lato ore hians.* Th. τετράω, *perforo:* f. τρήσω.

Εὐτρίαιναν, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ου, ὁ, *inclytus tridente:* ex εὖ et τρίαινα, *tridens.* Th. τρεῖς, *tres.*

Εὐτρόχαλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *rotundus, planus:* et

Εὔτροχος, ου, ὁ ϰ ἡ, Poët. ἐΰτροχος, *benè currens, volubilis, agilis:* ex εὖ et τρέχω, *curro:* f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Εὔτυκος, ου, ὁ ϰ ἡ, metri gratiâ pro

Εὔτυκτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *bene fabricatus:* ab εὖ et τεύχω, *fabricor:* a. 2. ἔτυχον, p. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχεῖν, *secundâ fortunâ uti,* præs. inf. act ab

Εὐτυχέω, *felix sum;* f. ήσω, p. εὐτυχήκα. Ex εὖ, *bene,* et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *assequor.*

Εὐτυχέως, Ion. et Poët. pro εὐτυχῶς, adv. *prosperè:* ab iisd.

Εὐτύχηκα, *benè cessit mihi:* p. act. ab εὐτυχέω.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, *felicitas:* ab eod. Th.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *fortunatus:* ab εὖ, *benè,* et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *assequor.*

Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, *felix sum;* quod et

Εὐτυχία, ας, ἡ, *secunda fortuna:* ab εὐτυχής.

Εὔτυχος, ου, ὁ, EUTYCHUS, nomen propr. q. à præced.

Εὔυδρος, ου, ὁ ϰ ἡ, *aquâ abundans:* ex εὖ et ὕδωρ, *aqua.*

Εὐφαμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fausta,* vel *læta acclamatio;* et

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo:* vide εὐφημέω.

Εὐφαρέτρας, ου, et Dor. -α, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens;* ex εὖ et φαρέτρα, *pharetra.*

Εὐφημέω, -ῶ, έεις, -εῖς, *celebro, laudo, gratulor;* f. ήσω. Ex εὖ et φήμη, *fama,* quod à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Εὐφημῆσαι, *fausta precari,* a. 1. inf. act. præced.

Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama, laus, bonum omen;* et

Εὔφημος, ου, ὁ ϰ ἡ, *boni nominis, boni ominis;* et

*Εὐφημίζω, *votis excipio et acclamatione;* vide εὐφημέω.

Εὐφημοσύνα, ας, ἁ, Poët. et Dor. pro

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio, mandatum;* vide εὐφημέω.

Εὔφθογγος, ου, ὁ ϰ ἡ, *bene sonans:* ex εὖ et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *sono;* f. γξομαι. p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, *exubero, fertilis sum;* f. ήσω, p. εὐφόρηκα, a. 1. εὐφόρησα ab

Εὔφορος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ferax, qui facilè ferri toleraríque potest.* Th. φέρω, *fero;* f. οἴσω.

Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto;* f. εὐφρανῶ, p. εὔφραγκα, a. 1. εὔφρανα, Att. ηνα, præs. pass. εὐφραίνομαι, *lætor, genio indulgeo:* a. 1 pass. εὐφράνθην, ης, η, a. 1. imperat. εὐφράνθητι, f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, *lætabor;* ex εὖ et φρὴν, *mens.*

Εὐφρανέαι, Ion. pro εὐφρανῇ, 2. sing. f. 1. m. εὐφρανοῦμαι, à præc.

Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab eod.

Εὐφράνθην, ης, η, Att. ηὐφράνθη, Psal. xvi. 9. a. 1. pass. εὐφράνθητι, ήτω, a. 1. imperat. εὐφρανθείην, a. 2. opt. in 3. pl. θεῖησαν, εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro.*

Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *hilaris.* Th. φρὴν, *mens.*

Εὐφρόναι, *noctes,* nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox:* παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, quia nox ad considerationem et consilia multùm conferre putatur: ab eod

Εὐφρονέω, *sapio:* f. ήσω, p. ηκα. Ex εὖ et φρὴν, *mens.*

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, et Dor. εὐφροσύνα, ας, ἁ, *lætitia:* ab

Εὔφρων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *hilaris.* Ex εὖ et φρὴν, *mens.*

Εὐφυὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *habilis, ingeniosus:* acc. sing. εὐφυέα· dual. εὐφυέε. Ex εὖ, *benè,* et φύω, *nascor.*

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas:* et

Εὐφυῶς, adv. *ingeniosè, scitè:* ab εὐφυής.

Εὔφωνος, *benè sonans, canorus:* ex εὖ et φωνή.

*Εὐφωνία, ας, ἡ, *vocum (in scribendo) suavis compositio.*

*Εὐχαίτης, ου, ὁ ϰ ἡ, *benè seu pulchrè jubatus.*

Εὐχαριστέω, -ῶ, *gratias ago,* cum dat. f. ήσω, p. εὐχαρίστηκα, a. 1. εὐχαρίστησα, præs. pass. εὐχαριστέομαι, οῦμαι, *gratiarum actione celebror:* a. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, *gratia.*

Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio:* et

Εὐχάριστος, ου, ὁ ϰ ἡ, *gratus:* et

Εὐχαρίστως, adv. *placidè:* ab eod. Th

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio.* Th. εὔχομαι, *precor.*

Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor:* fut. εὔξομαι, p. εὖγμαι.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ϰ ἡ, *manu præstans, fortis:* ab εὖ et χεὶρ, *manus.*

Εὐχειρία, ας, ἡ, *artificium, dexteritas:* à præced.

Εὔχεο, Ion. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, *precor.*

Εὐχέρεια, ας, ἡ, *facilitas:* et

Εὐχερὴς, έος. ὁ ϰ ἡ, *facilis:* et

Εὐχερῶς, *facilè;* ex εὖ et χεὶρ, *manus.*

Εὐχέσθω, *precetur:* 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι.

Εὐχετάασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab

Εὐχετάομαι, *preces fundo.* Th. εὔχομαι.

Εὐχετοῴμην, Poët. pro εὐχετῴμην, præs. opt. pass. εὐχεταοίμην, ῴμην, à præced.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, *votum;* ab εὔχομαι, *precor.*

Εὔχθω, *dedicet;* 3. sing. perf. imperat. pass. εὖξο, εὔχθω· ab

ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, *glorior, dico, precor, opto,* imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην, f. εὔξομαι, p. εὖγμαι, a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο, a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.

Εὖχος, εος, το, *gloria, honor, decus;* à præced.

Εὐχρηστέομαι, *commodè tractor;* et

Εὔχρηστος, ου, ὁ ϰ ἡ, *utilis, valdè utilis:* ex εὖ et χράω, *commodo, utendum do:* χρήσω.

Εὔχροος, *benè coloratus;* ex εὖ et χρόα, *color.*

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum,* Poët. pro εὐχὴ Th. εὔχομαι, *precor.*

Εὐχωλιμαῖος, ου, ὁ, *qui vota facit, vel facta exequi conatur;* à præc.

Εὐψυχέω, f. ήσω, p. εὐψύχηκα, *bono sum animo;* ab εὖ et ψυχή.

Εὐψυχὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *jucundo et salubri expositus frigori.*

Εὐψυχία, ας, ἡ, *lætitia, magnanimitas;* et

Εὔψυχος, ου, ὁ, *lætus, magnanimus;* et

Εὐψύχως, adv. *lætè, magnanimè:* ab εὖ et ψυχή.

ΕΥ'Ω, seu εὕω, f. σω, p. εὖκα, *uro, ustulo.*

Εὐώδη, acc. sing. ab

Εὐώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *benè olens:* ab εὖ et ὄζω, *oleo;* f. ήσω, et έσω, p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, *fragrantia;* à præced.

Εὐωδιάζω, *sum boni odoris;* ab eod.

Εὔωνος, ου. ὁ ϰ ἡ, *qui boni pretii est; vili pretio exponitur: qui facilè emi potest* Th. ὠνέομαι, *emo.*

Εὐώνυμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *fausti nominis ac ominis, clarus, sinister:* quod sinistra certis in rebus felicia habebantur: ex εὖ et ὄνομα, *nomen.*

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, *quæ pulchram vultum, aut oculos habet;* ab εὖ et ὤψ, *vultus, oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Εὐωχέω, f. ήσω, p. εὐώχηκα, *convivio accipio;* et

Εὐωχίων, *convivans, lætus;* præs. part. act. præced. ab

ΕΥ'ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, *convivium, epulum;* q. ab εὖ et ὀχὴ, *cibus.*

Ἐφ', pro ἐπὶ, *in, super,* cum gen. et acc. Att.

Ἔφ', *dixit,* pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, *dico.*

Ἔφα, *dixit,* Dor. pro ἔφη, a. 2. ejusd.

Ἐφαάνθην, *apparui,* Poët. pro ἐφάνθην, a. 2. ind. pass. verbi φαίνω, f. ανῶ, præt. pass. πέφασμαι.

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, η, ον, *puerilis.* Th. ἥβη, *pubes.*

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, *adolescens:* ab eod. Th.

Ἔφαγον, ες, ε, et Dor. ἐφάγον, a. 2. verbi φάγω, *comedo:* pro quo in 3. pl. ἐφάγοσαν, Psal. lxxviii. 29. f. 2. m. φάγομαι, pro φαγοῦμαι, a. 2. inf. act. φαγεῖν.

Ἔφαθ' pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφαίνεο, *videreris,* 2 sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, *appareo:* f. ανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, f. 2. pass. φανήσομαι.

Ἔφαινον, *ostendebant,* 3. pl. imperf. act. ejusd. pro quo ἐφαίνοσαν, 1. Mac. iv. 50.

Ἐφάλλομαι, *insilio,* imperf. ἐφαλλόμην, ου, ετο, f. ἐφαλοῦμαι, a. 1. m. ἐφηλάμην, -ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio.*

Ἔφαλος, ου, ὁ ξ ἡ, *maritimus:* ab ἐπὶ et ἅλς.

Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, ● pro -λόων. præs. part. act. ab ἐφηλόω, *clavo affigo:* ex ἐπὶ et ἧλος, *clavus.*

Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, q. v.

Ἐφαμαρτάνω, *ad peccandum induco.*

Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφαμέριος, *ία, ον,* Poët. et Dor. pro ἐφημέριος, *diurnus, temporarius.* Th. ἡμέρα, *dies.*

Ἐφάμην, a. 2. m. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφάμιλλος, ου, ὁ ξ ἡ, *par, æqualis, æmulus.* Th. ἅμιλλα, *certamen.*

Ἔφαν, *dicebant,* Bœot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἔφην, *dixi,* a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico.*

Ἐφάνη, *apparuit,* 3. sing. a. 2. ind. act. et

Ἐφάνην, ης, η, *emersi,* a. 2. ind. pass. à φαίνω, *appareo,* f. ανῶ, a. 2. ἔφανον, perf. pass. πέφασμαι, p. m. πέφηνα.

Ἐφάνθην, *apparui,* a. 2. ind. pass. ejusd.

Ἐφανίσθησαν, *apparuerunt,* 3. pl. a. 1. pass. verbi φανίζω, f. ίσω, perf. pass. πεφάνισμαι, a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.

Ἐφάπαξ, *semel,* adv. ex ἐπὶ et ἅπαξ.

Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poët. q. d *alligare alicui mortem,* pro θάνατον τινὶ ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre.* Th. ἅπτω, *tango.*

Ἐφάπτομαι, *attingo, capesso:* ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango,* f. ἅψω, p. ἧφα.

Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia, cohærentia:* ab

Ἐφαρμόζω, *accommodo,* vel ἐφαρμόττω.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare.*

Ἐφαρμόττω, *accommodo, quadro:* ex ἐπὶ et ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, p. ἥρμοκα, *congruo.* Th. ἄρω, *apto.*

Ἐφάρξαντο, *obstruebantur,* 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel -ττω, *sepio, obstruo,* f. ξω, p. χα, a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐφράξαντο, et per Metath. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν et ἐφάσαν, *dixerunt,* Dor. pro ἔφησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico;* vel ἔφασαν, est 3. pl. imperf. Dor. ἐφάσαν.

Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio.* Th. φαῦλος, *vilis.*

Ἐφαψαμένη, ης, *amplexata,* a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι· ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango,* f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod. verbo et Th.

Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. verbi φέβομαι, *timeo, effugio,* p. m. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω, *insideo, insideor,* f. εύσω, p. κα. ab

Ἔφεδρος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui in sellâ sedet, assessor. adversarius:* ex ἐπὶ et ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι.

Ἐφέζετο, *insidebat,* 3. sing. imperf. et

Ἐφεζόμενος, *insidens,* præs. part. ab ἐφέζομαι, qu. ab ἕζομαι, *sedeo,* f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἐφέηκα, ας, ε, Poët. seu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ε, *immisi:* ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto.*

Ἐφεθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐφίημι, *immitto:* ab eod. Th.

Ἐφείδετο, *parcebat,* 3. sing. imperf. pass. à φείδομαι, *parco,* f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, *indutus,* p. part. pass. Poët. pro ἐπειμένος, ab ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ et ἕω, *induo.* Sed

Ἐφιέμενος, *immissus,* est a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto,* assumpto ι. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto.*

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto;* ex ἐπὶ et ἵημι, f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ἐφεῖντο, *irruerant,* 3. pl. plusq. p. pass. ἐφείμην, σο, το, ab iisd.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi φείδομαι, *parco,* f. σομαι, p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. sing. p. imperat. pass. ab ἐφίημι.

Ἐφειστήκειν, per Pleonasm. literæ ι, pro ἐφεστήκειν, plusq. p. verbi ἐφίστημι, *insto.*

Ἐφείσω. *pepercisti,* 2. sing. a. 1. ind. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφείω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto;* vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, *extrahor:* ex ἐπὶ et ἕλκω, *traho;* f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat. sing. part. præs. præced.

Ἐφελκύω et ἐφέλκω, *attraho, elicio.*

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto.* Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto,* a. 2. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. *deinceps;* ab ἑξῆς, idem.

Ἐφέξω, *prohibebo, continebo,* f. 1. act. ab ἐπέχω, *cohibeo.* Th. ἔχω, *habeo,* f. ἕξω.

Ἐφέπειν κρατεροῦ ἔγχος, *tractare validam hastam.* Et pro *regere, gubernare.* Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *sequor.*

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπον, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, *persequor.* Th. ἕπω, *sequor,* a. 2. εἶπον.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam,* imperf. verbi φέρω, *fero,* pro quo in 3. pl. ἐφέροσαν, 1 Chron. xxii. 4. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi φέρω, *fero,* f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, *immitte,* a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἴω, *mitto.*

Ἔφεσις, εως, ἡ, *desiderium, appetitus;* item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio;* ab iisd.

Ἔφεσος, ου, ὁ, EPHESUS, nomen urbis.

Ἐφέσπετο, *sequebatur,* 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, *sequor.*

Ἔφεσσαι, *colloca,* Poët. pro ἔφεσαι, a. 1. imperat. m. verbi ἐφίζω, vel ἐφέω, f. 1. ἐφέσω, a. 1. m. ἐφεισάμην, et Poët. ἐφεσσάμην, indè ἐφεσσάμενος. a. 1. part. m. Th. ἴω, *colloco.*

Ἐφέσσεσθαι, *imponere,* gem. σ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. m. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, *instabant,* 3. pl. imperf. act. ab ἐφίστημι pro ἐφίστημι, *insto;* alii volunt dici pro ἐφεστάκεισαν, per Sync. 3. pl. plusq p. ab ἵστημι, *sto.*

Ἐφέστηκα, ας, ε, p. act verbi ἐφίστημι, *insto.*

Ἐφέστιος, ου, ὁ ξ ἡ, *domesticus, civis, indigena; qui domi est,* vel *qui domum redit;* ab ἐπὶ et ἑστία, *focus, domus.*

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, *sagum, chlamys, vestimentum.* Th. ἕω, vel ἕννυμι, *induo.*

Ἐφεστῶτα, per Crasin. pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verb. ἐφίστημι, *insto.*

Ἐφετμέων, *mandatorum,* gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum:* ab ἐφίημι, *immitto.* Th. ἴω, *mitto.*

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor:* ab

Ἐφευρίσκω, *invenio,* vide in ἐφεύροι.

Ἐφεύροι, *inveniret,* 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω, ex ἐπὶ et εὑρίσκω, *invenio,* f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2 εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο. q. pro -ιαοντό, 3 pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, *illudo:* ex ἐπὶ et ἑψιάομαι, *colloquor, ludo:* q. ab ἑψία, *colloquium, lusus.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐφεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφοράω, *intueor:* ex ἐπὶ et ὁράω, *video,* imperf. ἑώραον, ων, f. άσω, p. ἑώρακα.

Ἔφη, *dixit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφηβία, ίας, ἡ, *pubertas,* et

Ἐφηβικὸν, οῦ, τὸ, *pubes, puberum multitudo:* ab

Ἔφηβος, ου, ὁ, EPHEBUS, *puber, adolescens.* Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes, pubertas.*

Ἐφήδομαι, *delector,* vel *gaudeo aliquâ re:* ex ἐπὶ et ἥδομαι, *gaudeo.*

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto,* f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto,*

Ἐφήλατο, 3. sing. 1. ind. m. verbi ἐφάλλομαι, *insilio.* Th. ἅλλομαι, *salio.*

'Εφηλις, ιδος, ἡ, *fibula*: ab ἐπὶ et ἧλος, *clavus*.

'Εφηλις, ιδος, et ιως, ἡ, *vitium faciei asperæ*: ex inflammatione vel ustione Solis: ab ἐπὶ et ἥλιος, *Sol*.

'Εφηλος, ου, ὁ, *clavis affixus*: ab ἧλος, *clavus*; item *maculis solaribus affectus*; vel *Soli expositus*: ex iisd.

'Εφήμενος, *insidens*, præs. part. ab ἐφῆμαι, *insideo*: ex ἐπὶ et ἧμαι, *sedeo*.

* 'Εφημερεύειν τοῖς κινδύνοις, *totum diem periculis immorari*, *pericula sustinere*, et

'Εφημερία, ας, ἡ, *series*, *classis*, et

'Εφημερίαι, αἱ, *vices*: ab ἐφήμερος, *unicum diem durans*: ex ἐπὶ et ἡμέρα, *dies*.

'Εφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines*, *qui*, scil. *brevissimum vitæ tempus vivunt*: ab

'Εφημέριος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἐφήμερος.

'Εφημερὶς, ίδος, ἡ, EPHEMERIS, libellus in quo acta quotidiana continentur, et

'Εφήμερος, ου, ὁ ἡ, *quotidianus*, *diurnus*. Th. ἡμέρα, *dies*.

'Εφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum*: ex ἐπὶ et ἵω, *mitto*.

'Εφην, ης, η, *dixi*, a. 2. vel imperf. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

'Εφηνάμην, -ω, ατο, a. 1. m. verbi φαίνω, *ostendo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα.

'Εφηψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Εφῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, ab ἐφάπτομαι, *attingo*, *assequor*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

'Εφήρμοσε, *adaptavit*, 3 sing. a. 1 ind. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ et ἁρμόζω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.

'Εφησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

'Εφήσεις, *impelles*, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐφίημι. Th ἵημι, *mitto*.

'Εφησθα, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. act. verbi φημὶ, *dico*.

'Εφησθεῖεν, per Sync. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*: ex ἐπὶ et ἥδομαι, *delector*. Th ἡδὺς, *suavis*.

'Εφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*, quod ab ἥδομαι, *delector*, f. ἡσομαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

'Εφθακα, *præveni*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio*, f. φθάσω a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι, idem.

'Εφθαξα, Dor. pro ἔφθασα, a. 1. act. ab eod.

'Εφθάρην, *perii*, a. 2. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*, f. ερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα.

'Εφθαρκα, *corrupi*, vide præced.

'Εφθαρμένος, *interemptus*, part. præt. perf. pass. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.

'Εφθασα, ας, ε, *præveni*, *perveni*, a. 1. ind. act. à φθάνω, f. φθάσω, tanq. à φθάω.

'Εφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor*, f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

'Εφθέγξαο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2 sing. a. 1. m. et

'Εφθέγξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd. verbi.

'Εφθην, *præveni*, a. 2. ind. act. verbi φθάνω, f. φθάσω, q. à φθῆμι.

'Εφθίατο, pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το, facto ex 3. sing. inserto α ante τὸ, à φθίομαι, *corrumpor*, f. φθίσομαι, p. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

'Εφθίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, *pereo*; perf. pass. ἔφθισμαι. Th. φθίω.

'Εφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το· à φθίομαι, ab eod. Th.

'Εφθορα, *corrupi*, p. m. verbi φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, idem.

'Εφθὸς, οῦ, ὁ, *coctus*, *elixus*: ab ἕψω, *coquo*, f. ἑψήσω.

'Εφιάλλω, seu ἐπιάλλω, f. λῶ, p. λκα, *emitto*: ab ἐπὶ et ἰάλλω, *mitto*.

'Εφιάλτης, ου, ὁ, EPHIALTES, nom. proprium: item significat. *malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi, invadique ab alio credit*; *incubus*: ex ἐπὶ et ἅλλομαι, *salio*.

'Εφιᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

'Εφιγμένος, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo*, *assequor*: ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην.

'Εφίει, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*.

'ΕΦΙΕΛΓΣ, ιδος, ἡ, *caliculus*, vel *simile quid in corona*.

'Εφίεμαι, *desidero*, imperf. ἐφιέμην, præs. part. ἐφιέμενος· ex ἐπὶ et ἵημαι, pass. ab ἵημι, *mitto*, et

'Εφίεμεν, et ἐφιέμεναι, Dor. pro

'Εφιέναι, præs. infin. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

'Εφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. act. ejusd.

'Εφιζάνω, *insideo*, *instituo*: ex ἐπὶ et ἱζάνω, *sedeo*. Th. ἵζω, idem.

'Εφίζοισα, ας, ά, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, *insidens*: ab eod. Th.

'Εφίημι, *immitto*, *remitto*, *permitto*, f. ήσω, p. ηκα, ab ἐπὶ et ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, id.

'Εφίησι, 3. sing. præs. ind. act. et

'Εφίησι, 3. sing. præs. sub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.

'Εφίητι, Dor. pro ἐφίησι, *permittit*, 3. sing. præs. ind. act. ab eod. Th.

'Εφικέσθαι, a. 1. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*, f. ἐφίξομαι, a. 2. m. ἐφικόμην, ου, ετο· ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, *venio*.

'Εφίκετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab

'Εφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*. Vide ἐφικέσθαι.

'Εφίκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. præced.

'Εφικτὸς, οῦ, ὁ, *quam assequi possumus*: ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.

'Εφίλαθεν, Dor. pro ἐφίληθεν.

'Εφίλασα, ας, ε, et in 3. pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε, et ἐφίλησαν· à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*

'Εφίλατο, 3. sing. a. 1. m. q. à φιλῶ, *diligo*, a. 1. imperat. med. φίλαι, a. 1. part. φιλάμενος. Etiam potest esse imperf. pass. à φίλημι. Vel per Sync. potest dici à regulari a. 1. m ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

'Εφίλετο, *amabatur*, 3. sing. imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo*.

'Εφίλευν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. pl. imperf. act. verbi φιλέω. Th. φίλος.

'Εφίληθεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi et Th.

'Εφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab iisd.

'Εφιλονείκουν, pro κίον, 3. pl. imperf. act. verbi φιλονεικέω, *rixor*, *contendo*, f. ήσω· ex φίλος, *amicus*, et νεῖκος, εος, τὸ, *rixa*, *jurgium*.

'Εφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philosophor*: ex φίλος, et σοφός.

'Εφιμείρω, id. q. simplex ἱμείρω, *desidero*, f. ρῶ, p. ρκα, a. 1. pass. ἱμέρθην, ης, η.

'Εφίμερος, ου, ὁ ἡ, *amabilis*: ab ἵμερος, *desiderium*: ab eod. Th.

'Εφίππος, ου, ὁ, *equo insidens*, *eques*. Th. ἵππος, *equus*.

* 'Εφιπποτοξόται, ων, οἱ, *equestres sagittarii*: à τόξον, *arcus*, et præced.

'Εφίπταμαι, *advolo*, *involo*: ab ἐπὶ et ἵπταμαι.

'Εφίσδει, *insidet*, *incubat*: Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἵζω, *sedeo*.

'Εφίστη, 3. sing. imperf. act. Sunt qui velint dici pro ἐφίστασο, *præfice*: præs. imperat. ab

'Εφίστημι, *insto*, *supervenio*, *sisto*, *præficio*, f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, perf. part. ἐφεστηκὼς, ότος, et per Crasin. ἐφεστὼς, a. 2. ind. act. ἐπέστην, ης, η, *supervenit*: cum dat a. 2. imperat. ἐπίστηθι, ήτω, a. 2. sub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. ἐπιστὰς, άντος, et in f. g. ἐπιστάσα, ης, ex ἐπὶ et ἵστημι, *sto*.

'Εφιῶσιν, 3. pl. præs. sub. act. Vide ἐφίημι.

'Εφλαδον, *obstrepui*, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *inarticulatè loquor*.

'Εφλεξα, ας, ε, *exussi*: a. 1. ind. verbi φλέγω, *uro*; f. ξω, p. χα, perf. pass. πέφλεγμαι, a. 1. pass. ἐφλέχθην.

'Εφλέχθη, *flagravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εφόβηθεν, *territi fuerunt*, Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio*; f. ήσω, p. πεφόβηκα. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

'Εφόβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Εφοδεύσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

'Εφοδεύω, *iter facio*, f. εύσω, ex ἐπὶ et ὁδὸς.

'Εφοδιάζω, f. άσω, *viaticum do*, *instruo*: ab

'Εφόδιον, ου, τὸ, *viaticum*: quod ab

'Εφοδος, ου, ἡ, *via*, seu *ratio*, *apparatus*, *aditus*, *accessus*, *impetus*: ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via*.

'Εφοίτα, pro ἐφοίταε, *ibat*, 3. sing. imperf. act. φοιτάω, f. ήσω, ω.

'Εφοιτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. sing. imperf. à φοίτημι.

'Εφόνευσε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φονεύω. Th. φένω, *occido*: p. m. πέφονα.

'Εφοπλίζω, *armo*, *apparo*, f. σω, p. ἐφώπλικα, a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε, a. 1. infin. act. ἐφοπλίσαι, et

'Εφοπλισόμεθα, *præparabimus*, ejusd. 1. pl. f. 1. ind. m. Poët. ex ἐπὶ et ὅπλον, *arma*.

'Εφοράω, f. ἐφοράσω, p. ἐφεώρακα, intueor, observo, visito: ex ἐπὶ et ὁράω, video.

'Εφορεία, ας, ἡ, inspectio, ephororum magistratus: ab eod. Th.

'Εφέρεις, ferebas: imperf. act. verbi φορέω, gesto Th. φέρω, fero.

'Εφόρευν, ferebant. Dor. pro ἐφόρουν verbi φορέω, ab eod. Th.

'Εφορμαθεὶς, ἕντος, Dor. pro ἐφορμηθεὶς. a. 1. part. pass. ab

'Εφορμάω· f. ήσω, p. ἐφώρμηκα, a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι, ruo in, impetum facio: ex ἐπὶ et ὁρμάω, irruo. Th. ὁρμὴ, impetus. Unde

'Εφορμήσασθαι, aggredi, ejusd. a. 1. infin. m.

'Εφορος, ου, ὁ, inspector, patronus: ἔφοροι, EPHORI, magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, intueor, observo: ex ἐπὶ et ὁράω, video.

'Εφοσον, pro ἐφ' ὅσον, in quantum, quoad.

'Εφραδον, dixi: a. 2. ind. act. verbi φράζω, dico: f. σω, 3. sing. a. 1. ind. m. ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο.

'Εφραθα, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. fructifera.

'Εφραίμ, ὁ, nomen filii secundi Josephi: idem nomen urbis indeclin. Hebr. et interpret. Lat. sese propagans.

'Εφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, fut. ξω, sepio, occludo.

'Εφράσαθ', pro ἐφράσατο, cogitavit: 3. sing. a. 1. m. verbi φράζω, cogito: f. σω, a 2. ἔφραδον.

'Εφρασε. 3 sing. a. 1. ind. act. et

'Εφράσσαντο, consultaverunt: 3. pl. a. 1. ind. m. Poët. gem. σ, ejusd. verbi.

'Εφρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, fremo.

'Εφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, f. ξω, torreo.

'Εφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φῦμι. Th. φύω, nascor, sum.

'Εφυβρίζω, contumeliâ afficio: f. ίσω, p. ἐφύβρικα· ex ἐπὶ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

'Εφύβριστος, ου, ὁ ἡ, contumeliosus, probrosus.

'Εφυγον, ες, ε, fugi: a. 2. ind. act. pro quo in 3 pl. ἐφύγοσαν, Nehem. xiii. 10. verbi φεύγω, fugio: f. ξω, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

'Εφύγοσαν, 3. pl a. 2. ind. act Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejusd.

'Εφύη, enatus est; 3. sing. a. 2. ind. pass. à φύω, vel φῦμι, nascor.

'Εφύλαξα, ας, ε, a. 1 ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, custodio: f. ξω, p. πεφύλαχα.

*'Εφυμνέω, decanto, celebro: ex ἐπὶ et ὑμνέω.

'Εφυν, υς, υ, a 2. et ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl a. 2. ind. act. verbi φῦμι, à φύω, nascor.

'Εφύπερθε, et -θεν, desuper, quod ex ἐπὶ et ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, super.

'Εφυρον, rigabant, 3. pl. imperf. act. verbi φύρω, rigo; f. ρῶ, et Æol. φύρσω.

'Εφυσα, pro ἔφυσαε, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω, sufflo, inflo.

'Εφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φυσιόω, influo; f. ώσω, p. πεφυσίωκα, ab eod. Th

'Εφύσση, Dor. pro ἐφύσσα, 3. sing. imperf. à φυσσάω, pro quo et φυσάω. Vide in ἔφυσα.

'Εφυτε, 2 pl. imperf. act. Vide φῦμι, nascor.

'Εφύτευσ', pro ἐφύτευσε, plantavit, 3. sing. a. 1 ind. act. verbi φυτεύω, planto. Th. φύω.

'Εφφαθα, Syriacum verbum, vertitur aperitor, Marc. vii. 34.

'Εφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, illumino; f. ίσω, p. πεφώτικα, q à φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

'Εφώνεεν, 3. sing imperf. act. verbi φωνέω, loquor. Th. φωνὴ, vox.

'Εχ', pro ἔχε, contine, præs. imperat. ab ἔχω, habeo.

'Εχαδον, ες, ε, hiavi, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, hio.

'Εχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, gaudeo; f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 1. m. ἐχηράμην.

'Εχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω, dimitto; f. άσω, p. κεχάλακα.

'Εχαλέπηνα, difficilem me præbui, a. 1. ind act. verbi χαλεπαίνω, irascor: quod à χαλεπὸς, difficilis, gravis. Th. χαλέπτω, lædo.

'Εχανον, hiavi, a. 2. ind. act. verbi χαίνω, hisco; f. ανῶ, a. 1. ἔχηνα, p. m. κέχηνα.

'Εχαράκου, pro ἐχαράκουε, 3. sing. imperf. act. verbi χαρακόω, vallum circumduco: quod ex χάραξ, ακος, ὁ, vallum, seu agger quo castra muniri solent. Th. χαράσσω, f. ξω, sculpo.

'Εχάρασσον, infrendebant, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

'Εχάρην, ης, η, et in 3. pl. ἐχάρησαν, gavisi sunt, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω, q. v.

'Εχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, gratificor; f. ίσομαι. Th. χάρις.

'Εχε, præbe, præs imperat. act. Ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. act. verbi ἔχω, habeo.

'Εχεα, effudi, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo, f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα et ἔχεα.

*'Εχέγγυος, ου, ὁ ἡ, fide dignus, ab ἔχω et ἐγγυὴ, sponsio.

'Εχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφί τε βουλαῖς, habere se in operibus et circa concilia, id est, in factis et consiliis occupatum esse. Et ἔχειν, pro εἶναι, esse, versari. Et pro διοικεῖν, administrare.

'Εχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi χειροτονέω, per suffragia creo: ex χεὶρ et τείνω.

'Εχέμεν, Ion. et Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, præs. infin. act. ab ἔχω, habeo.

'Εχέμονα, acc. sing. ab 'Εχέμων, ονος, ὁ, nom. propr.

'Εχεν, habebat, Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. act. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

'Εχενηΐς, ΐδος, ἡ, ECHENEIS, pisciculus, qui et remora, appellatur: ab ἔχω, detineo, et ναῦς, navis.

'Εχεο, præs, imperat. pass. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.

'Εχεπευκὴς, έος ὁ ἡ, et τὸ ἐχεπευκὲς, amarus, mortifer: ab ἔχω et πεύκη, ης, ἡ, amaritudo picea: quasi lacryma p.ceæ.

'Εχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

'Εχέστονος, ου, ὁ ἡ, qui gemitus ac suspiria effert, perniciosus: quod ab ἔχω, habeo, et στόνος, gemitus; quod à στένω, gemo. Th. στενός.

'Εχετ', pro εἴχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἔχω, teneo, habeo. Vel ἔχετ' pro εἶχε, et τε, enclit.

'Εχέτην, tenebant, pro εἰχέτην, 3. dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

'Εχέτης, ου, ὁ, dives: ab ἔχω, habeo.

'Εχέτλη, ης, ἡ, stiva. Th. ἔχω, teneo.

'Εχετος, ου, ὁ, nomen propr.

'Εχευα, effudi, et in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo, f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

'Εχεύατο, effudit, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἔχευα, a. 1. act.

'Εχέφρονες, nom. pl. οἱ ἡ αἱ, et

*'Εχεφρόνως, adv. prudenter: ab

'Εχέφρων, ονος, ὁ ἡ, cordatus: ex ἔχω, habeo, et φρὴν, mens.

'Εχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, gaudeo, f. ρῶ.

'Εχῃς, habeas: 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.

'Εχθαιρ', pro ἔχθαιρε, odio persequere: præs. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, odium.

'Εχθαίρῃ, oderit: 3. sing. præs. sub. act. ejusd.

'Εχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, odio persequuntur, 3. pl. præs. ind. act. ab

'Εχθαίρω, f. αρῶ, a. 1. ἤχθηρα, odio persequor. Th. ἔχθος, odium.

'Εχθει, oderit: 3. sing. præs. ind. act. ab ἔχθω, odio persequor, quod ab eod. Th.

'Εχθὲς, idem quod χθὲς, heri: adv.

'Εχθήρειε, inimicus sit: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω.

'Εχθήρω, odio habeam: a. 1. sub. act. ejusd.

'Εχθήσομαι, inimicus ero: f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι, tanq. ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος.

'Εχθιστος, ίστη, ιστον, inimicissimus: superlat. grad. ab ἐχθρὸς, invisus, comp. ἐχθίων, superl. ἔχθιστος, ab eod. Th.

'Εχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, altercor, invisus fio, sum odio: ab

'Εχθοδοπὸς, ου, odiosus, invisus: quasi ἐχθοοπὸς, Pleonasm. τοῦ δ, ab ἔχθος, odium, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, visus, seu vox, quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum. Th. ὄπτομαι, video Quid si ab ἔχθος et δουπέω, ut sit odium resonans, abiens in convitia?

'ΕΧΘΟΣ, εος, τὸ, odium, inimicitia.

'Εχθρα, ας, ἡ, inimicitia: et

'Εχθραίνω, odi, odio persequor, invisum reddo: et

'Εχθρινόω, inimicus sum: et

'Εχθρὸς, ὰ, ὸν, inimicus, a, um: ab ἔχθος, εος, τὸ, odium.

'Εχθρότατος, ου, ὁ, inimicissimus: Poët. pro ἔχθιστος, superl. à præced.

'Εχιδνα, ης, ἡ, vipera, fœmina: ab ἔχις. Est et nomen mulieris.

'Εχίδνιον, ου, τὸ, viperula, seu catulus viperæ: dimin. ab ἔχις.

'ΕΧΙ͂ΝΟΣ, ου, ἡ, echinus, qui vel marinus est, vel terrestris; erinaceus; testa echini marini; ollæ species; capsa vel scrinium forense in quod acta conjiciebantur. Est et venter medius in animalibus ruminantibus, ob asperitatem echino similem.

'Εχιδόδηκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *morsus* (vel *ictus*) à *viperâ*: ab ἔχις et δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

'ΕΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, ANGUIS, *vipera* mas. hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera* fœmina. ἐχίδνιον, ε, τὸ, *viperula*.

'Εχμα, ατος, τὸ, *retinaculum, junctura*, idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, *teneo*.

'Εχοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω. *habeo*.

'Εχοισα Dor. pro ἔχεσα, *habens*, præs. part. act. f. g. ab ἔχω.

'Εχόλωσε, *ad iram commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis*.

'Εχομεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*.

'Εχομένη, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi ἔχομαι, *prehendo*, subaudi ἡμέρα, *perendinus dies*.

'Εχόμενος, *hesternus, proximus, contiguus*, ἐχόμεναι κωμοπόλεις, Marc. 1. 38. *vici vicini*, Hebraismus sc. Ham. At sic Xenoph. ad fact. et dict. Socr. 1 iii. Exped. Cyri, l. 1. Isocr. de permutatione. Plato, ἐχόμενον ἐςι, *proxi mum est; sequitur deinceps*. Hinc adv. ἐχομένως, *proximè; contiguè*.

'Εχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ab ἔχω, *habeo*.

'Εχονθ', pro ἔχοντα, acc. sing. m. g. part. præs. act. ejusd. verbi ἔχοντι, Dor. pro ἔχεσι, *habent*.

'Εχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.

'Εχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω. *herbis pasco, saturo*, f. άσω, p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen*.

'Εχεσ', pro ἔχεσι, *habent*, 3. pl. præs. act. ab ἔχω.

'Εχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *leviter saucio*: ut ταύω, ἔταον. Alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo, commodo, vaticinor*. Vel per Tmesin. pro ἐξέχραον.

'Εχρην, imperf. à χρὴ, *oportet*, impersonale, infin. χρῆναι.

'Εχρησάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

'Εχρήσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχρήσθησαν, a. 1. ind. pass verbi χράω, *oracula edo*.

'Εχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἐχρησάμεθα.

'Εχριεν, *unxit*, 3. sing. imperf. act. à χρίω, *ungo*, f. ίσω, p. κέχρικα.

'Εχρῖσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Εχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror*.

'Εχρῶντο, Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*. Th. χράω.

'Εχύη, 3. sing. a. 2. indic. pass. verbi χύω, vel χέω, *fundo*.

'Εχύθην, ης, η, *effusus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εχύμην, et in 3. plur. ἐχύντο, 1. sing. et 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, et ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι.

ΕΧΥΡΟ'Σ, ε, *munitus, firmus, tutus*; ὀχυρὸς, ε, idem.

'Εχυρόω, -ῶ, *munio, firmo*, et

'Εχυρῶς, adv. *tutò, firmè*; ab ἐχυρὸς

'ΕΧΩ, *habeo; possum; ago; impetro; administro, guberno; effectus sum*; præs. opt. ἔχοιμι, et in 3. pl. ἔχοιεν imperf. εἶχον, ες, ε (ι recipiens loco augmenti) f ἕξω. et σχήσω. al inus. σχέω p. ἔσχηκα f. 1. pass. σχεθήσομαι p. pass. ἔσχημαι a 2 ἔσχον, ες, ε a. 2. imperat σχὲς a. 2 sub σχῶ, ῇς, ῇ, cum adv. adject. vel participio pro verb. καλῶς ἔχειν, *gaudere*: τὸν δ' ἀτιμώσας ἔχει, *contumelia alterum affecit*; εἶχον ἥσυχος, *tacui*, Eurip. Supplic. 305. ἐχόμενα σωτηρίας. Heb. vi. 1 *saluti vicina*; παῤῥησίαν ἔχειν, Soph. Aj. 540. *adesse*. 'Εχω ἐπιμέλειαν, *curo*; ἡσυχίαν ἔχω, *quiesco*; σύγγνώμην ἔχω, *ignosco*; ἀγανάκτησιν ἔχω, *indignor*, κατάμεμψιν ἔχω, *reprehendo*; ἔχω δέος, *metuo*; ἔχω δρόμον, *curro*. Hinc δᾳδῆχος, *facem habens*.

'Εχωντι, Dor. pro ἔχωσι, *habeant*, 3. pl. præs. sub. ab ἔχω.

'Εχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, *capio, accedo, eo*.

'Εχώσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi χώομαι, f. χώσομαι, a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χωλὴ, *bilis*.

'Εχώσθην, ης, η, *aggestus fui*, a. 1. ind. pass. verbi χόω unde χωννύω, vel χώννυμι, fut. χώσω. Th. χέω, *terrâ aggestâ extruo*.

'Εψαφάλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ψαφάλλω, *tracto, contrecto turpitèr*, q. à ψάω, *tango*.

'Εψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι, εισὶ, 3. plur. perf. ind. pass. verbi ψάλλω, *psallo. tango lenitèr*, f. -λῶ, p. ἔψαλκα.

'Εψατο, *tetigit*, 3 sing. a. 1. ind. m. verbi ἕπω, *tracto*.

'Εψεαι, prō ἕψῃ, 2. sing. fut. 1. ind. m. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.

'Εψειν, et Ion. et Poët. ἡψεῖν, præs. inf. act. ab ἕψω, *coquo*.

'Εψεται, 3 sing. f. 1. ind. med. et ἕψεσθαι, f. 1. infin med. verbi ἕπομαι, *sequor*.

'Εψεύδετο, 3. sing. imperf. pass. à ψεύδομαι. Th ψεύδω, *fallo*.

'Εψεύσθησαν, 3. pl. a. 1 ind. pass. à ψεύδω, *fallo*, f σω a. 1. ἔψευσα hinc ἐψεύσω, 2. sing a. 1. ind. m.

'Εψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto*.

'Εψημα, ατος, τὸ, *pulmentum*, et

'Εψησις, εως, ἡ, *coctio, elixatio*;

'Εψητὴς, ε, ὁ, *coctor*, et

'Εψητὸς, ε, *coctus*; item subst. *pisciculus quidam*: omnia à p. pass. verbi ἕψω, *coquo*.

'Εψια, ας, ἡ, *colloquium*. Th ἕπω, *dico*

'Εψιάασθαι, Poët. Pleonasm. pro ἐψιᾶσθαι, *dixisse*, verbi ἐψιάω quod formant ab ἕψω, fut. verbi ἕπω, *dico*.

'Εψιθυρίσδομες, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act verbi ψιθυρίζω, *susurro*. Th. ψίθυρος, *susurrus*.

'Εψιόωντο, Poët et Ion. pro ἐψιῶντο, qu pro ἐψιάοντο, 3 pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, *colloquor*. Th. ἕπω, *dico*.

'Εψυχαγώγει, 3. sing. imperf act. verbi ψυχαγωγέω, *animum flecto* seu *allicio*: ex ψυχὴ, *anima*, et ἄγω, *duco*.

'Εψυχον, imperf. act. à ψύχω, *refrigero*, f. ξω.

'ΕΨΩ, *coquo*, f ἑψήσω, p. κα.

'ΕΩ, fut. ἕσω, *induo*; item *mitto*, *colloco* undè ἀμφιέννυμι, *circùminduo*.

'ΕΩ, f. ἔσομαι, *sum, eo*.

'Εω, ῇς, *miserim*, a 2. sub. Poët. pro ὦ, ῇς, ab ἵημι, *mitto*, f. ἥσω a. 2. ἦν

'Εω, acc. sing. ab ἕως, *aurora*.

'Εω. ῇς, ῇ, *sim, sis, sit*, Poët. pro ὦ, ῇς, ῇ. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εῷ, *suo*, dat. sing. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um*. Th. ὃς, *qui*.

'Εῶ, contractè pro ἐάω, *sino*, fut. ἐάσω, p. εἴακα.

'Εωγα, *aperui*, p. med. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω.

'Εωγμαι, *patefactus sum*, perf. ind. pass. Att. ἐωγμένος, perf. part. pass. ejusd.

'Εωγυῖα, *aperta*, perf. part. m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ὦγα, præt. med. verbi οἴγω, p. m. part. Att. ἐωγὼς.

'Εώη, Att. pro ἐῷ, q. pro ἐάοι, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἐάω, -ῶ, *sino*.

'Εωθα, p. med. Æol. et Ion. pro εἴωθα, *solitus sum*, ab ἔθω, *soleo*, p. m. part. εἰωθὼς, υια, ὸς, et Ion. ἐωθὼς, ότος. Th. ἔθος, *mos*.

'Εωθεν, adv. *manè, diluculò*: ab ἕως, *aurora*.

'Εωθινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus*, ἐξ ἑωθινῦ, *à mane*.

'Εώθυν, *pellebant*, imperf. act Att. pro ὤθεον, -ῦν, verbi ὠθέω, f. ὠθήσω, et ὤσω, tanquam ab ὤθω.

'Εῴκειν, *similis eram*, plusq. p. m. Poët. et Att. p. m. ἔοικα, verbi εἴκω p. m. οἶκα, et ἔοικα.

'ΕΩΛΟΣ, ε, ὁ ἢ ἡ, *hesternus, pridianus*: q. ex ἕως et ὀλλύω, quod est *perditæ* seu *præteritæ diei*: propriè dicitur de cibis relictis per Metaph. pro *marcido* et *obsoleto*.

'Εώλπειν, *speraveram*, plusq. p. m. Poët et Att. pro ἤλπειν, verbi ἔλπω, *sperare facio*; p. m. ἔολπα.

'Εῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ab ἵημι, pro ἕω, significante πληρόω, *impleo*.

'Εῷμι. *sinerem*, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, *sino*, f. ἐάσω, p. ἔακα.

'Εὼν, *qui est*, Poët. vel Ion. pro ὢν, præs. part verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εων, contractè pro ἔαον, vel pro ἔων, Ion. *sinebam*, imperf. act. verbi ἐάω, *sino*; a. 1. ἔασα.

'Εώνημαι, *emi*, perf. Att. pro ὤνημαι hinc ἐωνήθην, a. 1. indic. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*

'Εωνούμην, *emebam*, Att. pro ὠνέμην, et ἐωνἔντο, 1. sing. et 3. plur. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*, f. ὠνήσομαι.

'Εῳνοχόυν, *vinum fundebam*, Att. pro ᾠνοχόυν, imperf. act. verbi οἰνοχοέω, f. ήσω ex οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo*, f. χεύσω.

'Εῷος, ε, EOUS, *matutinus, orientalis*; ἑῴα *oriens*: ab ἕως, *aurora*.

'Εωξα, *aperui*, Att. pro ᾦξα, a. 1. act verbi οἴγω, *aperio*.

'Εώρα, *intuebatur*, 3. sing. imperf. act Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, *video*; sic ἑώρακα, pro ὥρακα, perf. Att. ἑωρα-

κως, p. part. ἑωρακαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

'Εωρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, *suspendium; vas pensile.* Th. αἰωρέω, *suspendo.*

'Εώργειν, *feceram*, plusq. p. med. Poët. et Att. à p. m. ἔοργα, verbi ἔργω, seu potiùs ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω· p. m. ἔοργα, et per Metath. ἔοργα

'Εώρταζον, *celebrabam festum*, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, *festum.*

'Εώρων, pro ὥρων, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

*Εως, et Poët. ἕιως, idem quod ὡς· ex quo factum est per Att. Pleonasm. τῦ ε, *ut, dum, usque, interim*, cum genitivo; item sine casu, rarius cum subjunct. non addatur ἄν.

*Εως, -ω, ὁ, Apollo, eous Apollo qui in Thyniade insulâ colebatur, quòd sub diluculum in eam Argonautæ appulissent, *aurora;* in acc. ἕω, apud oratores pro ἠῶς, -όος, et contractè -ῦς, idem. Æolice αὐῶς.

'Εωσα, *repuli*, Att. pro ὦσα, a. 1. act. et

'Εωσάμην, et in 3. plur. ἐώσαντο, a. 1. ind. Att. verbi ὠθέω, *pello*, f. ὤσω.

'Εώσθην, *rejectus sum*, a. 1. indic. pass. Att. pro ὤσθην· ἔωσμαι, perf Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, fut. ὤσω.

*Εωσι, et ἔωσιν, Ion. pro ὦσι, *sint*, 3. pl. præs. sub. ab εἰμί, *sum.*

*Εωσαι, Att. pro ὦσαι, 3. sing. p. pass. Vide ἐώσθην.

*Εωσε, pro ὥστε, *ut, ita ut:* ab ὡς et τε.

'Εωσφόρος, ε, *lucifer:* ab ἕως, pro ἠώς, *aurora*, et φέρω, f. οἴσω.

'Εαυτῦ, *sui ipsius.* Ion. pro ἑαυτῦ, vel pro σεαυτῦ, *tui ipsius*, et

'Εαυτῷ, pro ἑαυτῷ· sic ἑαυτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *sibi.*

Z.

Z, SEXTA apud Græcos litera, in numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε et ζ interponitur ς, pro senario. Septenarium millenarium denotat ι subscriptô.

Z, Dor. in plerisque nominibus ac verbis, in σδ resolvitur; ut μελισδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in compos. ἐπίτασιν significat, ut ἐρι, et ἄγαν, *valdè admodum:* Æolicè etiam ponitur pro διά, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν et διάβολος. Est etiam ζᾶ, pro ζᾷ, 3. sing. præs. act. à ζάω, *vivo.*

Ζαβαρεῖον, *repositorium*, est id ἐν ᾧ αἱ ζάβαι ἀνάκεινται.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica.*

Ζαβὸς. *currus*, ἀγκύλος. στρεβλὸς.

Ζαβελὼν ὁ, nomen viri, indecl. Heb. interpr. Lat. *cohabitatio.*

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est *falx*, per Sync. dici volunt q. ζάγκυλον, à ζα et ἀγκύλον Indè Angl. SICKLE.

Ζαὴς, præs part. act. à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἄω, *flo, spiro.* Th ἄω, idem.

Ζαὴς, ἔος, ὁ ϗ ἡ, *vehementèr flans:* Hesych. affert et ζαὶς pro μέγα, πολὺ, ἰσχυρὸν, λαμπρὸν· ab ἄω, ἄημι, *flo, spiro*, et ζα, in composit. *valdè.*

Ζαθέοιν, gen. et dat. dual. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, ε, ὁ ϗ ἡ, *valdè divinus;* in acc. fœm. g. ζαθέην, plur. ζαθέας· ex ζα, et Θεὸς, *Deus.*

Ζαῖεν, *vivissent*, per Sync. pro ζαιοιεν, 3. plur. præs. opt. ζαίην, ης, η· à ζῆμι, pro ζάω, *vivo;* inf. ζῆν, pro ζᾶν.

Ζάκαιον, *adscriptio dati in lateris*, Suid.

Ζακελτίδες, vel ζεκελτίδες, *rapæ* vel *cucurbitæ;* etiam ζακυθίδες, ab insulâ Zacyntho.

Ζάκοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *furiosus, valdè iracundus:* ex ζα et κότος, *ira vetus.*

Ζακχαῖος, αιε, ὁ ϗ ἡ, nomen viri. Syriac. *justus.*

Ζαχαρίας, ε, ὁ, nomen viri, Heb. interpr. Lat. *memoria Domini.*

Ζάκχος, ε, ὁ, *gazophylacium;* an γαζάκχος, legend. vox ab Hebraico ganzach?

ΖΑ'ΛΕΙΑ, ας, ἡ, ZALIA, *laurus Alexandrina;* an à θάλλω.

Ζαλεῦ, Dor. pro ζήλευ, præs. imperat. pass. à ζηλόω, *æmulor.* Th. ζῆλος, *æmulatio.*

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *turbo, procella:* à ζα et ἅλλα, vel à ζέω.

Ζάλος, ε, ὁ, *agitata aqua et fluctuans.* à præced.

Ζαλόω, Dor. pro ζηλόω, *æmulor, beatum prædico.* Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus.*

Ζαμβακίλαιον, ε, τὸ, *oleum è baccis olivarum;* an à *samsa*, qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, *magnâ vi ago, vires intendo:* à

Ζαμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vehemens, validus;* ὁ μέγα μένος ἔχων, *magnanimus, valdè iracundus:* ex ζα et μένος, τὸ, *mens robur.*

Ζαμένησε, *vires intendit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω.

Ζὰν, ζάνος, Dor. pro ζὴν, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*, gen. Διὸς, quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ, όος, -ῦς, ἡ, JUNO: à præced.

Ζάπλυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *prodives:* à ζα et πλῦτος, *divitiæ.*

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *ortus.*

Ζαργάνη. Vide σαργάνη.

Ζαροβοτάνα, ης, ἡ, *machina quædam bellica.*

Σατεῦσα, Dor. pro ζητεῦσα, præs. part. act. f. g. verbi ζητέω, *quæro*, f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζατρέω, *in pristino torqueo:* ex ζα et τρέω, *timeo*, vel τείρω, *tero.*

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *saginatus, pinguis:* ex ζα et τρέφω, *nutrio*, f. θρέψω, a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ε, τὸ, *genus lusus;* ζατρικίζειν, *ludere zatricium;* an ludos sacchorum qui tremendam militiam pingit? quod à ζα et τρέειν.

ΖΑΦΕΛΗ'Σ, ὁ ϗ ἡ, *simplex; durus, agrestis, vehemens:* qu. ex ζα et ἀφελὴς, *simplex.*

Ζαφελῶς, adv. *valdè simpliciter, iracundè:* à præced.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè urens, florens:* ex ζα et φλέγω, *uro.*

Ζαχρειὴς, et ζαχρηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè utilis, vehemens, acris*, gen. pl. ζαχρειῶν· ex ζα, *valdè*, et χράω, *invado furiosè;* vel ut alii volunt à χρεία, *necessitas, utilitas.*

Ζαχρεῖος, ε, *qui est valdè agens:* ex ζα et χρεία, *necessitas.*

Ζάχρυσος, ε, ὁ ϗ ἡ, *dives auri:* à ζα et χρυσὸς, *aurum.*

Ζάψ, *mare*, fortasse à fervore, aquæ: à ζέειν.

ΖΑ'Ω, *vivo, vigeo, revivisco, lætus sum;* imperf. ἔζαον· præs. part. ζάων, ζῶν, ζάεσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν· f. ζήσομαι, ῆ, εται· a. 1. ἔζησα, ας, ε· a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ· a. 1. part. ζήσας, ασα, αν.

ΖΕ'Α, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, ZEA, *far, frumenti species, spelta.*

Ζεβεδαῖος, ε, ὁ, nomen viri, Heb. δῶς, *dos.*

Ζεγέρεις. nomen Lybiæ. quod Græcè sonat. βενοὶ, id est, *colles.* Sic autem apud Lybias quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *fertilis*, pro ζήδειρος, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam: à ζῆν et δῶρον, *munus.*

Ζἑισα, pro ζέσσα, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo*, f. έσω· a. 1. part. ζεσθεὶς.

ΖΕΙΡΑ', ᾶς, et Ion. ζειρὴ, ἡ, *vestis genus, catena.*

Ζειρόω, *aromata facio:* puto à ζειρὸς.

Ζειρὸς, ποικίλος, *varius;* an à ζα et εἴρω, *necto?* ut sit valdè nexus.

Ζέω, pro ζέω, *ferveo.*

Ζέλκια. *olera*, Phrygib. q. à ζάω, quod indè sit victus.

Ζέλλω, *jacio*, Hesych.

Ζέμα, ατος, τὸ, *decoctum:* à

Ζεννόω, et ζέννυμι, *ferve-facio:* à ζέω, *ferveo.*

Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ζεσθεὶς, έντος, *fervefactus*, a 1. part. pass. à ζέω· a. 1. pass. ἐζέσθην.

Ζέσις, εως, ἡ, *fervor*, et

Ζεστὸς, ἡ, όν, *fervidus, a, um:* à ζέω, *ferveo.*

*Ζευγηλάτης, ε, ὁ, *qui agit boum jugum.*

*Ζευγίππαι, *bigæ, è quibus olim pugnabatur;* sive ζευγη πολεμιστήρια.

Ζευγίτης, ε, ὁ, *jugalis, jugo astrictus*, et

Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum:* à ζεῦγος. Th. ζευγνύω, *jungo.*

Ζεῦγμα, ατος, τὸ. *junctura, conjunctio;* item ZEUGMA figura apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum significans: à 1. perf. p. pass. verbi ζευγνύω, *jungo.*

Ζευγνύασι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ζεύγνυτι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. sing. præs. ind. act. à ζεύγνυμι.

ΖΕΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo, copulo*, fut. ζεύξω, perf. ἔζευχα· p. pass. ἔζευγμαι· hinc compos. ὑποζευγνύω, *subjungo:* ὑπόζευξις, *subjunctio:* ὑποζύγιος, *subjugis:* δίζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, *bijugis:* δίζυγος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ζεῦγος, εος, τὸ, *jugum, par, bigæ, vehiculum.* Th. ζευγνύω, *jungo.*

Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*, et

Ζευκτὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *conjugatus, junctus:* à perf. pass. verbi ζευγνύω, *jungo.*

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμενος, *jungens*, a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio*; à 2. pers. perf. pass. ejusd.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.

Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *conjugans*: à ζεύγνυμι.

Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, *gusto*, apud Hesych. Th. γεύω· sic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι.

ΖΕΥΣ, *Jupiter; deus*: gen. Διὸς, dat. Διὶ, acc. Δία, voc. Ζεῦ· ponitur etiam pro *aëre*; hinc δῖος, α, ον, *divinus*.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ȣ, et Ion. οῖο, ὁ, ZEPHYRUS, *Favonius*; q. ζωηφόρος, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent*; hinc ζεφυρίη πνοὴ, *Zephyrius flatus*.

ΖΕ'Ω, *ferveo, bullio, scateo*, fut. ζέσω, perf. ἔζεκα, verbum fictitium à sono. Hinc Angl. TO SEETHE.

Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζᾶ, contr. pro ζάε, præs. imperat. à ζάω, *vivo*: vel ζῆ, *vivit*, Dor. pro ζᾷ, contr. pro ζάει, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, à ζῆμι.

Ζῆθι, *vive*, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut στῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζάε, ζᾶ, formant præs. imperat ζῆ, indèque ζῆθι, adjectâ syllabâ θι, à ζάω, *vivo*.

Ζῆλος, idem quod ζῦθος.

Ζηλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *invidus, zelotypus*: q. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

Ζηλοῖ, pro ζηλόει, 3. sing. præs. ind. act. à ζηλόω, *æmulor*: ab eod. Th.

ΖΗ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *æmulatio, invidia*, ZELUS, *amor cultus divini*: q. à ζέω, *ferveo*. Est enim fervidus affectus. Hinc Angl. ZEAL, ZEALOUS.

Ζηλοτυπέω, f. ήσω, *zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo*, et

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, ZELOTYPIA, *æmulatio*: à

Ζηλότυπος, ȣ, ὁ ἡ ἡ. ZELOTYPUS, *invidiâ percussus*: qu. ζηλῶτυπεις, ex ζῆλος, et τύπτω, *percutio*.

Ζηλόω, *æmulor, ambio, probo, invideo*; item *depereo*, cum acc. fut. ώσω, p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio, zelotypia*: à perf. pass. præced.

Ζηλώσουσιν, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.

Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor*: ab eod. Th.

Ζηλωτὴς, ȣ, ὁ, *æmulator, accensus zelo*. Angl. A ZEALOT: quod et

Ζηλωτὸς, ȣ, *æmulandus*; in comp. ζηλωτότερος, (et in pl. f. g. ζηλωτότεραι,) à perf. pass. verbi ζηλόω, *æmulor*.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, *damnum, pœna, mulcta*: hinc

Ζημιόω, *damnum affero, mulcto*, f. ώσω, perf. ἐζημίωκα· a. 1. pass. ἐζημιώθην· à præced.

Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. ind. pass. ejusd.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, *mulcta, damnum*, et

Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio*: à p. pass. verbi ζημιόω.

Ζῆν, Dor. pro ζᾶν, contr. pro ζάειν, præs. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζὴν, ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter*; acc. Ζῆν, pro Ζῆνα· item Ζὰν, Ζανὸς, et Dor. Δὴν, Δὰν.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Jurisperiti Gr. Lat. *Jovius*.

Ζῆς, Dor. pro Ζᾷς, contr. pro ζάεις, *vivis*, 2 sing. præs. ind. act. à ζάω· a. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζήσῃ. Vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, ῃ, εται, *vivam*, f. 1. m. ejusd verbi ζάω.

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτει, -ει, *quære*, præs. imperat. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζητεύης, *quæras*, 2. sing. præs. sub. act. à

Ζητεύω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, q. v.

ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, *quæro, studeo, requiro*; imperf. ἐζήτουν· f. ήσω, p. ἐζήτηκα· præs. pass. ζητέομαι, *quæror*; imperf. ἐζητεόμην, -ούμην, -ȣ̃, -εῖτο, -εῖτο· hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, *quæstio, quæsitum*, et

Ζήτησις, εως, ἡ, *inquisitio, quæstio*, et

Ζητητικὸς, ȣ, *inquisitivus*: omnia à perf. pass verbi ζητέω, *quæro*.

Ζητήσωμεν, *inquiramus*, 1. pl. a. 1. sub. act. et

Ζητοῦσιν, *quærunt*, 3. plur. præs. ind. act. à ζητέω.

Ζητρεῖον, ȣ, τὸ, *locus in quo servi puniantur*; à ζα et τρέω, *timeo*.

Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat*, præs. imperat. act. à ζάω.

Ζητῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζιβύνη, ης, ἡ, idem quod σιβύνη, *jaculum seu spiculum ferreum*. Vide in Lat. Etym. *Sibyna*.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, ZINGIBERIS, planta. Vide in Lat. Etymol. Angl. GINGER.

Ζίγγος, ȣ, ὁ, *sonus apum*: Hesychio est ὁ τῶν μελισσῶν ἢ τῶν ὁμοίων ἦχος, *sonus seu bombus* quem apes et similia insecta reddunt.

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, ZIZANIUM, *lolium*; corruptela σίτȣ.

Ζίω, *quæro*.

Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, *vita*.

Ζορκάδες, ων, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.

Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis, Heb. interpr. Lat. *exulans in Babel*.

Ζόσθω, præs. imperat. pass. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo*.

Ζοφεροῖο, gen. Ion. à

Ζοφερὸς, ȣ, *caliginosus*. Th. ζόφος, *caligo*.

Ζοφόεις, εντος, *tenebrosus*, Poëticum est à

ΖΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, *caligo, tenebræ, occasus*.

Ζοφόω, -ῶ, fut. ώσω, *obtenebro*: à ζόφος.

Ζοφώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, et ζόφερος, ȣ, idem quod ζοφόεις· ab eod. Th.

Ζόφωσις, εως, ἡ, *obscuratio, tenebræ, obscuritas*. à perf. pass. verbi ζοφόω.

Ζύγαστρον, ȣ, τὸ, et τὸ ζυγάστριον, *arca, casa*, Xenoph.

Ζυγέντες, nom. plur. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, fut. ζεύξω, *jungo*.

Ζυγίη, ης, ἡ, *conjugium*: ab eod. Th.

Ζύγιος, ȣ, *jugalis*: à

Ζυγὸς, ȣ, ὁ, et ζυγὸν, τὸ, JUGUM, in pl. ζυγοί, et ζυγὰ, *statera*; αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζυγόω, -ῶ, f. ώσω, *jungo, submitto*, JUNGO: à ζυγός.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, *jugamentum*: à perf. pass. præced. verbi.

ΖΥ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, ZYTHUS, *potus ex hordeo; cerevisia*; quia fit ζέσει αἴθȣς, *fervore ignis*. Est enim ζέθος, ζεμα, *quoddam*, id est *potus coctus*.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum*: qu. à ζέω, qui massam *fervere* facit.

Ζυμόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐζύμωκα, *fermento*: à ζύμη.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, *fermentum*, et

Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio*: à perf. pass. verbi ζυμόω.

Ζωαγράφω, et ζωαγραφέω, *depingo*: à ζῶα et γράφω.

Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. med. ejusd.

Ζωάγριον, ȣ, τὸ, *præmium pro vitâ servatâ*: à ζωγρέω, *vivum capio, è cæde conservo*: à ζωὴ, *vita*, (quod à ζάω, *vivo*,) et ἄγρα, *captura*.

Ζωγραφέω, f. ήσω, *pingo*, et

Ζωγραφία, ας, ἡ, *pictura*, et

Ζωγράφος, ȣ, ὁ, *pictor*; propriè qui ζῶα γράφει.

Ζώγρει, -ει, *vivum cape*, præs. imperat. à

Ζωγρέω, -ῶ, quasi ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio, vitæ parco*; item *vivifico*, fut. ήσω, perf. ἐζώγρηκα· perf. pass. ἐζώγρημαι· quod ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω, *vivo*,) et ἄγρα, *captura*.

Ζωγρία, et εια, ας, ἡ, idem quod ζωγρίη.

Ζωγρίας, ȣ, ὁ, *vivus*; in acc. ζωγρίαν· et hinc

Ζωγρίη, ης, ἡ, q. d. *viva captio*: ab iisd. Vide in ζωγρέω

Ζωδιακὸς, ȣ, ὁ, ZODIACUS; in quo ζώδια· à

Ζώδιον, ȣ, τὸ, *animalculum, signum celeste*, in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώε, *vivebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. ζώειν, præs. infin. act. verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*.

Ζώειν, Ion. et Poët. pro ζῆν.

Ζώεσκον, imperf. Ion. et Poët. pro ἔζωον, verbi præced.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*; item *sumptus ad vitam sustentandam*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώῃ, *vivat*, 3. sing. præs. sub. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζώην, *viverem*, præs. opt. Att. pro ζῷμι, contractè ex ζάοιμι, verbi ζάω.

Ζωῇσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὴ, *vita*: ab eod. Th.

Ζωθάλμιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *viridus, almus*; quia ζωὴν θάλπει, *vitam fovet*.

Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ης, ἡ, *vita*.

Ζωϊκὸς, ȣ, *animalis*: à ζῶον, *animal*. Th. ζάω.

Ζῶμα, ατος, τὸ, *lorica, vestimentum quo cingimur*; idem quod ζωστὴρ. Th. ζωννύω, *cingo*.

Ζῶμεν, pro ζάομεν, *vivimus*, 1. pl. præs. ind. act. verbi ζάω.

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, *trulla ad hauriendum jusculum*: ex ζωμὸς, *jus*, et ἀρύω, *haurio*.

ΖΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *jus, jus esculentum*: indè ζωμίδιον, *jusculum*.

Ζῶν, præs. part. à ζάω.

Ζώνη, ης, ZONA, *cingulum, pera*; dat. plur. ζώνῃσι, pro ζώναις, Ion. Ζῶναι, etiam dicuntur circuli qui ban

lati cœlum terramque veluti cingula quædam ambientes; quos cingula Cicero quoque appellat in somn. Scip. Th. ζωνύω, cingo.

Ζώννυμι, idem quod ζωννύω.

Ζωννύσκετο, cingebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, cingo. Alii volunt esse imperf. à ζωννύσκομαι.

ΖΩΝΝΥΩ, ζώννυμι, et ζωννύσκω, cingo; imperf. ἐζώννυον, ες, ε· fut. ζώσω, p. ἔζωκα· perf. pass. ἔζωσμαι· a. 1. med. ἐζωσάμην, -ω, ατο· hinc ζωστὴρ et ζώνη, zona, cingulum; περίζωμα, ventrale.

Ζώντειον, vel ζώντιον, ου, τὸ, mola; quia ibi esca ad ζωὴν, id est, vitam paratur: vel qu. ζεώντειον, à ζία, spelta.

Ζωογονέω, vivifico, f. ήσω, p. ἐζωογόνηκα· à

Ζωογόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, vitalis: ex ζωὴ, vita, et γόνος, generatio, qu. à γίνομαι, nascor.

Ζωογράφος, ου, ὁ, idem quod ζωγράφος.

Ζώοιμι, vivam, præs. opt. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζώοισι, animalibus, dat. plur. Ion. à

Ζῶον, ου, τὸ, animal: qu. à ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζώοντε, vivus, dual. num. Poët. pro ζῶντε· sic ζώοντες, in pl. pro ζῶντες, præs. part. ζώοντι, Dor. pro ζῶσι, verbi ejusd.

Ζωοποιέω, vivifico, f. ήσω, p. ἐζωοποίηκα· a. 1. pass. ἐζωοποιήθην· a. 1. part ζωοποιηθεὶς, vivificatus: ex ζωὸς, vivus, (qu. à ζάω,) et ποιέω, facio.

Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus, a, um. Th. ζάω.

Ζωότης, ex Cic. interpr. animabilis, spirabilisque facultas. Th. ζάω.

Ζωοτοκέω, -ῶ, animal genero, seu pario, et

Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio: à

Ζωοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, vivipara: ex ζωὸς, vivus, et τίκτω, pario.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ sunt naturæ inter plantam et animal. Th. φύω, nascor.

Ζωόω, vivum reddo: à ζωὸς, vivus, quod à ζάω, vivo.

Ζωπυρέω, fut. ήσω, ignem sopitum accendo, suscito, ad vigorem pristinum revoco, refocillo, inaugeo: à

Ζώπυρον, ου, τὸ, reliquiæ ignis cineribus sopiti; σπέρμα πυρὸς, undè ex mortuo, quasi vivus fieri potest: à ζῶν πῦρ, 1. ignis vivens; 2. suscitabulum; 3. suscitandi vim habens, ut follis, flabellum.

ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, όν, merus, efficax; ut ζωρὸς οἶνος, frequentiùs in compar. ζωρότερος, meracior: qu. à ζέω.

Ζωρότερος. Vide ζωρός.

Ζῶς, vivus, pro, ζωὸς· à ζάω, vivo.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. med. à ζώννυμι, f. ζώσω, cingo. Potest et ζῶσαι, esse præs. part. act. fœm. g. pl. num. verbi præced. ζάω, vivo.

Ζωσάμην, -ω, ατο, a. 1. med. Ion. pro ἐζωσάμην· à ζωννύω, cingo.

Ζώσει, 3. sing. fut. 1. act. ejusd. verbi.

Ζώσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi præced.

Ζωσθεῖσα, cincta, a. 1. part. pass. fœm. g. à ζώννυμι, cingo, f. ζώσω· perf. pass. ἔζωσμαι, a. 1. pass. ἐζώσθην, part. ζωσθεὶς.

Ζωσθῆναι, cinctum esse, a. 1. infin. pass. ejusd.

Ζῶσι, vivunt, 3 plur. præs. ind. act. verbi ζώω.

Ζώσιμος, ὁ ἡ ἡ, vitalis, qui vivere potest: ab eod.

Ζῶσις, εως, ἡ, cinctura, et

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus: accus. sing. ζωστῆρα· à ζώννυμι, cingo.

Ζωστρον, ου, τὸ, cinctus, vestis ad præcingendum idonea: ab eod. Th

Ζώσω, cingam, fut. 1. act. ejusd. verbi.

Ζωτικὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, vivificus, vitalis, vegetabilis.

Ζώω, Poët. pro ζάω, vivo; sed ζωῷ, dat. sing. à ζωὸς, ῦ, vivus: ab eod. Th.

H.

H, septima litera apud Græcos sonat ē, et est in numeris octonarius. Declarat octo millia hoc modo, ͵η, seu η.

'Η, hæc, artic. præpos. ἣ, quæ, artic. postpos. ἢ, vel, an; et Poët. -ἠέ. Tum ἢ, ἤ, ha, hu, vox desistere jubentis; item ᾗ, miseret, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἵημι, mitto; et ᾗ, dat. sing. ab ἥ, artic. postpos. ᾖ, sit, 3. sing. sub. ab εἰμί, sum; ἦ, dixit, 3. sing. per Aphær. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, a. 2. ind. act. à φημί, dico. Tunc etiam ἦ, est adv. sanè, profectò: et ἦ, erat, 3. sing. imperf. ab εἰμί, interrogat. Il. 1. 533. ἡ, cum superl. quam; ᾗ μάλιστα, quam maximè.

'Η, qua, quomodo, quâ ratione, quâ via, dat. sing. f. ab ὃς, ἥ, ὅν, (quasi ᾗ ὁδῷ,) qua via.

'Η, quàm, postponitur comparativis et adjectivis indè formatis, ὑστεραῖος, προτεραῖος, ut, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν, Plat. Symp. init. ἢ post comparativa nonnunquam subintelligitur: μείζονα ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα, Joan. xv. 13. 3 Ep. Joan. 4. Mat. xviii. 2 subintelligitur aliquandò ὥστε δύνασθαι; ut νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, Sophoc. Oedip. 1316. Xenoph. Memorabilia, iii. ed. Wol. Subintelligitur μᾶλλον, ὁ χρείαν ἔχει· ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, Joan. xiii. 10. non opus est ut plusquam pedes lavet. Βέλομ' ἐγὼ σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι, Il. λ, 177. vel pro εἰ μὴ εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα—ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, Act. xxvi. 20. In extrema parte propositionis nonne: οὐκῦν ἦν τις ἀπολλύῃ τινα ἔτος ὅπως ποιῇ ὃ δοκεῖ αὐτῷ, ἢ γὰρ; Plat. Georg.

'Ηα, eram; imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμί, sum; imperf. ἦν, Ion. ἔα, ectasi Poët. ἦα.

'Ηα, ἦας, ε, ἴσι; perf m. Att. pro εἶα, ας, ε, et solutione ἤϊα, verbi εἶμι, eo.

'Ηα, leguminum stipula: ab αὖος, aridus, Th. αὔω, sicco.

'Ηατο, Ion. pro ἧντο, 3. plur imperf. verbi ἧμαι, sedeo: quod in 3. pl. ἧνται, et Ion. ἕαται. Th. ἕω, sedeo.

'Ηβα, ας, α, Dor. pro ἥβη, quod vide.

'Ηβαιὸς, parvus: à βαιὸς, idem et

'Ηβαιὸν, paululum: οὐδ' ἠβαιὸν, ne tantillum quidem. Pleonasm. τῆς η.

'Ηβάω, vel ἡβάσκω, adolesco, pubesco; f. ἡβήσω, p. ἥβηκα, ab ἥβη, pubes; pubertas, juventa.

'ΗΒΗ, ης, ἡ, PUBES, pubertatis Dea, juventus: et etiam, vigor ætatis, in sene licet.

'Ηβηδὸν, adv. juveniliter; viritim.

'Ηβηκὼς, adultus; perf. part. act. verbi ἡβάω, pubesco; et

'Ηβήσαντε, pubescentes; num. dual. a. 1. part. act. et

'Ηβήσειε, annos pubertatis attigisset; 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi; et

'Ηβητήριον, ου, τὸ, locus exercitii literarii adolescentum. Sumitur et pro loco amœno et conviviorum: omnia ab ἥβη, pubes.

'Ηβυλήθην, volui: Att. pro ἐβυλήθην, a. 1. ind. verbi βέλομαι, volo; f. βυλήσομαι. Sic in imperf. ἠβυλόμην, Att. pro ἐβυλόμην.

'Ηβῷεν, ης, η, pubescerem; Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præs. opt. act. verbi ἡβάω, pubesco.

'Ηβώοιμι, ἡβώοις, pubescerem, es, præs. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβάω

'Ηβώωσα, Poët. pro ἡβῶσα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.

'Ηγ', pro ἦγε, duxit; 3. sing. a. 2. vel. imperf. act. verbi ἄγω, duco; f. ἄξω, p. ἦχα.

'Ηγάγετ' pro ἠγάγετο, duxit; 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.

'Ηγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. pro quo ἠγάγοσαν, 3. Ezr. i. 19. ejusdem verbi.

'Ηγάθέη, dat. sing. f. g. ab

'Ηγάθεος, ῦ, valdè divinus; Ion. pro ἀγαθεος, qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεός, Deus.

'Ηγαλλιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Th. ἀγάλλω, orno.

'Ηγάμην, admirabar; imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἄγαω vel ἀγάομαι, admiror.

'Ηγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor, doleo; f. ήσω, p. ηκα.

'Ηγάπα, pro ἠγάπαε, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

'Ηγάπευν, Dor et Æol. pro ἠγάπων, amabant: 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω, pro ἀγαπάω, diligo.

'Ηγάπησε, dilexit; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγαπάω, diligo; f. ήσω, p. ἠγάπηκα.

'Ηγασάμην, -ω, ατο, admiratus sum; a. 1. m. verbi ἀγάζωμαι, f. άσομαι, p. ἤγασμαι. Th. ἄγαω, admiror.

'Ηγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi et Th.

'Ηγάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ἀγάζομαι, vide ἠγασάμην.

'Ηγγάρευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, cogo; f. εύσω, p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, tabellarius regius.

'Ηγγειλάμην, nuntiavi; a. 1. m. verbi ἀγγέλλω, nuntio; f. ελῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα,

'Ηγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi

'Ηγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἀγγέλλω, a. 2. ind. pass. ἠγγέλμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, nuntio; f. ελῶ, a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.
Ἤγγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγισα, a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*; f. ίσω. Th. ἐγγὺς, *propè*.
Ἠγγυᾶτο, *sponsores accipiebat*; 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, *sponsio*.
Ἦγε, *abduxit*; 3. sing. a. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, ἄξω, *duco*.
Ἤγειρα, *excitavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, f. ερῶ, perf. ἤγερκα, a. 1. pass. ἠγέρθην.
Ἡγεῖσθαι, *cogitare*, præs. inf. ab ἡγέομαι, *duco*, *arbitror*; f. ἡγήσομαι.
Ἡγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, *ducebat*, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.
Ἡγεμονεύω, f. εύσω, p. κα, *sum dux*: imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε· et
Ἡγεμονέω, ῶ, *principatum teneo*, ut Cic. apud Plat. vertit.
Ἡγεμονῆα, *ducem*, acc. sing. ab ἡγεμονεὺς, *dux*; et
Ἡγεμονία, ας, ἡ, *imperium*, et
Ἡγεμονίδης, ου, ὁ, *dux*, *princeps*: et
Ἡγεμονίη, Ion. pro ἡγεμονία, idem, et
Ἡγεμονικὸς, ὴ, ὸ, ὁ ἢ ἡ, *imperatorius*; et substant. τὸ.
Ἡγεμονικὸν, *principatus animi*; et
Ἡγεμὼν, όνος, ὁ ἢ ἡ, *dux*, *præses*, *rector*; gen. pl. ἡγεμόνων, dat. pl. ἡγεμόσι· ab
ἩΓΕΌΜΑΙ, -οῦμαι, *duco*, *dux sum*, *existimo*; imperf. ἡγεόμην, f. ήσομαι, p. ημαι, q. ab ἄγω, *duco*.
Ἠγερέθοντο, *coibant*, 3. pl. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, *congregor*: hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, *congrego*; f. ερῶ, p. ἤγερκα.
Ἤγερθεν, *convenerunt*; Bœot. Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, *congrego*; vel ut alii, ab ἐγείρω, *excito*.
Ἠγέρθην, *sum excitatus*; et in 3. pl. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω, sin vero *collectus sum*: ab ἀγείρω.
Ἤγερκα, *collegi*, perf. ind. act. ab ἀγείρω, sin *excitavi*: ab ἐγείρω.
Ἤγεσθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγάγεσθε, verbi ἄγω, *duco*: ἤγετο, 3. sing. a. 2. m.
Ἡγετὴς, ου, ὁ, idem ac ἡγεμών.
Ἤγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.
Ἠγηγέρκειν, *excitaveram*: plusq. p. act. Att. verbi ἐγείρω, *incito*: f. ερῶ, p. ἤγερκα.
Ἡγηλάζω, f. άσω, *duco*, *præeo*; ab ἄγειν et ἐλᾶν, ἀγηλᾶν, ex quo ἡγηλάζειν, formari vult Eustath.
Ἥγημα, ατος, τὸ, *consilium*, *voluntas*. Th. ἡγέομαι.
Ἤγην, et Att. ἐάγην, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*; f. ἄξω, a. 1. ἦξα et ἔαξα.
Ἥγησαι, *ducito*, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.
Ἡγησάμην, ω, ατο, *præivi*; a. 1. m. et
Ἡγησάσθω, *dux sit*, 3. sing. a. 1. imperat. ejusd. verbi.
Ἡγήσατ', pro ἡγήσατο, 3. sing. a. 1. m. ἡγησάμην.
Ἡγησίας, ου, ὁ, *HEGESIAS*, nomen Philosophi.
Ἥγησις, εως, ἡ, *principatus*.

Ἥγητ', pro ἥγηται, *redeat*; 3. sing. præs. sub. m. verbi ἡγέομαι, *duco*.
Ἡγητέον, *putandum est*.
Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, *ductor*. Th. ἡγέομαι.
Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, idem in pl. ἡγήτορες.
Ἡγιασμένος, *sanctificatus*, perf. part. pass ab ἁγιάζω, *sanctifico*; f. άσω. Th. ἅγιος.
Ἦγμαι, *actus sum*; perf. pass. verbi ἄγω, *ago*; f. ἄξω, perf. ἦχα, perf. part. pass. ἠγμένος.
Ἡγνικότες, nom. pl. ab
Ἡγνικὼς, ότος, perf. part. act. et
Ἡγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, *purifico*, *expio*; f. ίσω, perf. ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, *castus*.
Ἠγνόηκα, *ignoravi*, perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω· ex α priv. et νόος, *mens*.
Ἠγνοίησε, *ignoravit*: Poët. et Dor. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἠγνόουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, *ignoro*; f. ήσω, p. ἠγνόηκα, ex α priv. et νόος, *mens*.
Ἦγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. et ἦγχα, perf. act. ab ἄγχω, *strangulo*, *suffoco*.
Ἤγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην, est 1. sing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco*.
Ἦγον, *ducebam*, imperf. vel a. 2. act ejusd.
Ἦγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*, 3. pl. imperf. vel a. 2. m. ejusd.
Ἠγόρασας, *emisti*: 2. sing. et ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, *emo*; f. άσω, p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Ἠγοράσθητε, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
Ἠγορασμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.
Ἠγορεύθησαν, *renuntiati sunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, *verba facio*: ab eod. Th
Ἠγορόωντο, *concionabantur*: Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγοράομαι ab eod Th
Ἡγούμενος, ου, ὁ, *dux*, *imperator*; substantivè à præs. part. verbi ἡγέομαι, -οῦμαι, *duco*; in 3. pl. ἡγοῦνται, f. ἡγήσομαι.
Ἤγουν, adv. idem quod ἤτοι, *sive*, item *videlicet*; ab ἢ, *sive*.
Ἤγρετο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγείρω, *excito*.
Ἠγρεύθην, a. 1. ind. pass. et
Ἤγρευκα, perf. act. et ἤγρευσα, ας, ε, a. 1 act. ab ἀγρεύω, f. εύσω, *capto*, *venor*. Th ἄγρα, *captura*.
Ἤγρευσαν, a. 1. vide in ἤγρευκα.
Ἠγρίωσαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγριόω, *effero*, *efferatum reddo*; f. ώσω, p. ἠγρίωκα, perf pass. ἠγρίωμαι, perf. inf. pass. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus*, *ager*.
Ἠγριῶσθαι, perf. inf. pass. Vide ἠγρίωσαι.
Ἠγροικισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀγροικίζω, ab ἄγροικος, *rusticus*, *qui in agro vivit*. Th. ἀγρὸς, *rus*, et οἶκος, *domus*.
Ἦγχα, ας, ε, *strangulavi*, *suffocavi*; præt. ind. act. verbi ἄγχω.
Ἠγωνίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*; f. ίσομαι, perf. ἠγώνισμαι, perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγών.
Ἠγώνισμαι, *certavi*: vide ἠγωνίζετο.
Ἦδ', pro ἠδὲ, et
Ἧδα et ἕαδα, Att. seu Ion. præt. m. verbi ἁνδάνω, seu ἅδω, *placeo*.
Ἠδάφωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐδαφόω, f. ώσω, p. κα, quod ab ἐδαφίζω, *solo æquo*: quod ab ἔδαφος, *solum*. Th ἕζομαι, *sedeo*.
ἨΔΕ', Poët. *et*: at ἥδε, *hæc*.
Ἤδεα et ᾔδη, *cognoveram*: Att. et Ion. pro ᾔδειν, seu εἴδειν, plusq. perf. act. verbi εἴδω, *scio*; perf. εἴδηκα, et per Syncop. εἶδα, in plusq perf. εἰδεῖν, Att. ᾔδειν, et Ion. ᾔδεα, -εας, -εε.
Ἡδέα, *suavitèr*, adv. ab ἡδὺς, qu: vide: et in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.
Ἡδεῖα, ας, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.
Ἤδειμεν, pro εἰδεῖμεν, 1. pl. plus q perf. act. Vide ᾔδειν.
Ἤδειν, εις, ει, *noveram*, et εἴδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, 1. sing. perf. act. et ᾔδειν, *noverat*, 3. sing. plusq. p. Arist. Vesp. 362. verbi εἰδέω, *scio*; f. ήσω, præt. med. οἶδα.
Ἤδεισαν, ejusd. 3. pl. plusq. perf. act. Vide ᾔδειν.
Ἤδεισθα, *noveras*: Æol. paragoge pro ᾔδεις, 2. sing. plusq. p. act. Vide ᾔδειν.
Ἤδεκα, *comedi*, perf act. Att. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω, formari volunt, et in perf. Att. dici ἐδήδοκα.
Ἡδέος, *jucundi*, gen. sing. ab ἡδὺς vel ἡδύ, *suavis*, *e*.
Ἤδεσαν, *noverant*, 3. pl. plusq. perf act. pro ᾔδεισαν. Atticè correptâ penultimâ. Vide ᾔδειν.
Ἠδέσθην, *veritus sum*, a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, *vereor*; f. έσομαι et ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, -όος, -οῦς, ἡ, *pudor*.
Ἥδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδετο, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς.
Ἡδέως, *libentèr*, adv. ab ἡδὺς, *suavis*; comp. ἥδιον, superl. ἥδιστα, *libentissimè*.
ἨΔΗ, adv. *jam*, *mox*, *protinus*: ἤδη ἐκ πολλοῦ, *jamdudum*.
Ἤδη, *nôram et noverat*: Att. pro ᾔδειν, q. v. Aristoph. in Av. 511.
Ἠδίκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀδικέω, *lædo*, *injuriâ afficio*; perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex α priv. et δίκη, *jus*.
Ἥδιον, *libentius*, *jucundius*; compar. n g. ab ἡδὺς.
Ἥδιστα, adv. *suavissimè*, *libentissimè*: ab
Ἥδιστος, ου, *suavissimus*: superl. ab ἡδὺς, έος, *suavis*.
Ἡδίων, ονος, *suavior*, *libentior*: compar. ab eod. Th.
Ἥδομαι, f. ἡσθήσομαι, p. ἧσμαι, *delector*: *lætor*: ab eod. Th.
Ἡδομένη, ης, præs. part. f. g. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. ab eod. Th.
Ἧδον, et Dor. ἅδον, imperf. vel a. 2. verbi ἅδω, contractè pro ἀείδω, *cano*: ἧδον, a. 2. verbi ἁνδάνω, *placeo*; ἁδήσω.
Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*, *jucunditas*: ab ἥδω, *delecto*; et
Ἧδος, εος, τὸ, *suavitas*: sed ἕδος, *sedem*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἥδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἱδράζω, *stabilio*: f. άσω, perf. pass. ἥδρασμαι, ab ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἡδρηκὼς, ότ☉, *adultus*: perf. part. act. ab ἀδρέω. Th. ἁδρ☉, *multus, magnus*.

Ἡδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀδρύνω, *crassum reddo*. Th. ἁδρὸς, *crassus*

Ἡδὺ, *suavitèr*, adv. est et n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *suavis, e*: compar. ἡδύτερον et ἥδιον, *suavius*.

Ἡδυέπειαι, *suaviloquæ*, nom. pl. f. g. ab ἡδυεπὴς, *suaviloquus*: quod ab ἡδὺς et ἔπω, *dico*.

Ἡδυεπὴς, vide ἡδυέπειαι.

Ἡδύναιτο, Ion. pro δύναιντο, 3. pl. opt. Alii legendum censent ἠδύναντο, pro ἠδύναντο, *poterant*, 3. pl. imperf. à δύναμαι.

Ἡδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, *poteram*; imperf. m. verbi δύναμαι, *possum*; f. δυνήσομαι, a. 1. pass. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, et ἠδυνάσθην, quasi à δυνάζω.

Ἡδυνήθην, *potui*; et in 3. pl. ἠδυνήθησαν a. 1. pass. Vide ἠδυνάμην.

Ἡδύνομαι, *jucundus sum*, f. 1. m ἡδυνθῆμαι.

Ἥδυνται, *edulcatus est*, 3. sing. perf. pass. ab

Ἡδύνω, *suave reddo*; f. υνῶ, perf. pass. ἥδυμμαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδυοσμὸν, ου, τὸ, *menta*: herba quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, *suavis odor*.

ἩΔΥΣ, ε☉, ὁ, et in f. g. ἡδεῖα, et Ion. ἡδέη, et in n. g. ἡδὺ, *SUAVIS, jucundus, lætus*: q. ab ἥδω, *delecto*: compar. ἡδίων, superl. ἥδιςτ☉, et ἡδύτερ☉, ἡδύτατ☉ hinc

Ἥδυσμα, ατος, τὸ, *suavitas, condimentum*.

Ἡδυσμὸς, ου, ὁ, idem; *dulcedo*.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, *vocis suavitas*; ab ἡδὺς, *suavis*, et φωνὴ, *vox*.

Ἥδω, f. ἥσω, a. 1. act ἦσα, *delecto*. Th. ἡδὺς, *suavis*

Ἡδὼ, Hesych. ἡδὼ, Ἶρις ἥλιον τόξον. Legitur ea vox Jobi xxxvi. 30.

Ἠὲ, Poët. pro ἢ, *quam, aut*.

Ἦε, *erat*, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*; imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἦεα, ας, ε.

Ἤε, *ivit*, 3. sing. præt. m. ᾖα, pro ἦα, verbi εἶμι, *eo*

Ἤεα, *iveram*: Ion. pro ᾔειν, plusq. p. m. verbi ejusd.

Ἤει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.

Ἠείδειν, εις, ει, Pleonasmo τοῦ η, pro εἰδεῖν, pl. perf. ab εἰδέω vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, plusq. p. et per Crasin εἴδειν, verbi εἰδέω.

Ἠείδης, pro εἰδῆς, plusq. p. m. Pleonasm. τοῦ η, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pl. perf. m. verbi supradict.

Ἤειν, ᾔεις, ᾔει, plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

Ἤειρα, Pleonasmo τοῦ η, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, *necto*: vel est a. 1. act. verbi ἀείρω, *effero, attollo*.

Ἠέλιος, ου, ὁ, *Sol*, Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

Ἦεν, *erat*, pro ἦν vel ἦ, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*. Vide ἦε.

Ἤεν, 3. sing. perf. med. verbi εἶμι, *eo*: vide ἤε.

Ἠέξευ, pro ηὔξου, *crescebas*, 2. sing. imperf. ab ἀέξομαι, Callim. Hymn. in Jovem.

Ἠέος, et per Metath. ἑῆς, pro gen sing. ab ἐὺς, *bonus, fortis*; et per Poët. Ectasin. ἐῆς.

Ἠέπερ, *quam*; idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἠέ.

Ἠέρα, *nebulam*, acc. sing. ab ἀὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo*. Vide ἠέρι.

Ἠερέθονται, 3. pl. præs. ind. et ἠερέθοντο, 3 pl. imperf. pass. verbi ἀερέθομαι, *attollor, suspensus sum*: Reperitur et ἠερέθομαι. Th. ἀείρω, *attollo*.

Ἠέρθην, et in 3. pl. ἠέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ἠέρι, dat. sing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἠερίη, ἡ, *matutina*.

Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Ἤερσα, ας, ε, *sustuli*, præt. ind. act. et

Ἤερμαι, σαι, ται, *sublatus sum*: præt. pass. ἠέρμην, σο, το, *sublatus, eram*; plusq. perf ind. pass. ab ἀείρω, *attollo*

Ἠεροειδεῖ, *obscuro*, dat. sing. ab

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*: ab ἀὴρ, ἔρος, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo*; et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ἤερτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, *attollo*.

Ἠερόεις, εντος, *tenebrosus*: ab ἀὴρ, ἔρος, pro ἀὴρ, *aër*.

Ἠεροφοῖτις, *per aërem means, vaga*, vel *quæ in tenebris vagatur*: ab

Ἠερόφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aëreus*, vel *aërea*, quod ab ἀὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, et φοιτάω, *eo*.

Ἤεσαν, *iverant*: Att. pro ᾔεισαν, 3. pl. plusq. p. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἠετίων, ωνος, ὁ, *EETION*, nomen propr.

Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, *sicco*.

Ἦην, *eram*, seu *erat*: Poët. ἔην, et Att. ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἠὴρ, ἔρος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo*.

Ἤθα, *consueri*: Att. pro εἴωθα, seu εἶθα, p. m. verbi ἔθω, *soleo*.

Ἠθάδα, *consuetam*, acc. sing. ab ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

Ἤθαιος, ου, ὁ, Poët. pro συνήθης, εος, ὁ, *familiaris*: ab eod Th.

Ἠθάνιον, ου, τὸ, *poculi* quoddam *genus*.

Ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *familiaris, assuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

Ἤθε', pro ἤθεα, *mores, sedes, domicilia*: nom. vel acc. pl. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, *domicilium, indoles*.

Ἠθεῖ, pro ἠθεῖε, *venerande*: vox junioris ad seniorem, vocat. usit. ab

Ἤθειος, per Proth. pro θεῖος, *venerandus, colendus, patruus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Ἠθεῖν, vide ἤθω.

Ἤθελε, 3. sing. imperf. verbi ἐθέλω, *volo*.

Ἠθέλησα, ας, ε, *volui*: et in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.

Ἤθελον, ες, ε, imperf. ejusd. verbi.

Ἠθέω, f. ήσω. Vide in ἤθω.

Ἤθη, ων, τὰ, *mores*, pl. ab ἦθος.

Ἤθηκα, *colui*: perf. act. ab ἠθέω, seu ἤθω, *colo*: f. ἠθήσω, perf. part. pass. ἠθημένος.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, *ETHICUS, moralis*: ab ἦθος.

Ἠθιμὸς, οἶνος, *vinum colatum*: ab ἤθω, *colo, as*.

Ἠθικῶς, adv. *moralitèr, honestè*: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, *colum, cribrum*: ab ἤθω, *colo, -as*.

Ἠθοποιέω, ῶ, *mores formo*, vel *fingo*; et

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, *morum fictio, affectuum expressio*, gen. pl. ἠθοποιϊῶν ab ἦθος, *mos*, et ποιέω, *facio*.

Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ, *mores instituens*, vel *exprimens*, ab iisdem.

ἮΘΟΣ, εος, τὸ, *domicilium, consueta sedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores*, καὶ ἤθεα, *oppidatim*. Hes. Opp. 137. *benignitas*, Plut. *intens*. p. 709.

Ἤθυμεν, Att. pro ἐθύμευν, contr. pro -εον, imperf. act. verbi θυμέω, *ad iram provoco*. Th. θυμὸς, *ira*.

ἨΘΩ, f. ἥσω, p. ἦκα, seu ἠθέω, f. ἠθήσω, *colo, per colum mitto*: hinc ἠθμὸς, οῦ, ὁ, *colum*.

Ἤϊ', pro ἤϊε, *ivit*, 3. sing. ab ᾔϊα, perf. med Ion et

Ἠΐειν, per solutionem pro ᾔειν, plusq. p. m. ab εἶμι, *eo*.

ἨΙΘΕΟΣ, ου, ὁ, *adolescens, juvenis, cælebs*; q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis: vel ab ἀΐσσω, *impetuosè ruo*.

Ἤϊκτο, *similis erat*: 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴκω, *similis sum*; f. εἴξω, p. εἶκα, perf. pass. εἶγμαι, εἶξαι, et per solutionem, versoque ε in η, ἤϊξαι. Sic in plusq. perf. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀΐσσω, *ruo*, f. ἀΐξω.

Ἤϊμεν, per solutionem diphthongi pro ᾖμεν, q. per Sync. pro ᾔειμεν, 1. pl. plusq. p. m. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἤϊξα, *irrui*; et in 3. pl. ἤϊξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, *irruo*: f. ξω, p. ἦϊχα.

Ἤϊξαι, *similis factus es*, 2. sing. perf. ind. pass. Vide ἤϊκτο.

Ἠϊόεις, εντος, per Sync. pro ἠϊονόεις, *habens magnas ripas*: in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊὼν, όνος, ἡ, *ripa, littus*.

Ἤϊον, ου, τὸ, *viaticum, esca*: ab ἴω, seu εἶμι, *eo*.

Ἤϊον, imperf. vel a. 2. ab εἴω, vel ἴω, inusit. *vado*.

Ἠϊόν', pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠϊὼν, ἠϊόνος, ἡ, *littus, ripa*.

Ἠϊόνεσσι, dat. pl. Ion. ejusd. Th.

Ἠϊόνη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Ἠϊονῆσαι, per solutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf act. verbi αἰονάω, *aspergo, perfundo*.

Ἤϊος, ου, ὁ, per aphæresin dictum volunt pro ἰήϊος. Est autem modò Apollinis epitheton, ex eo quòd ipsi acclamatur ἰὴ παιὰν, vel quoniam jaculorum mittendorum peritus est παρὰ τὸ ἱέναι. Modo Bacchi epitheton est hoc ἤϊος et ἴωος, παρὰ τὸ ἵεσθαι, à quo μεθίεσθαι

Ἧϊς, pro ἧς, et hoc pro αἷς, dat. pl. f. g. ab ὃς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*.

Ἤϊσαν, *iverunt*: per Pleonasm. τοῦ η, pro ἴσαν, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo*. Alii formant ab a. 1. εἶσα, et in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi et ε verso in η, quasi ab εἴω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. perf. m.

dempto ε pro ᾔεισαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἴσην, Ion. ἴσαν, et Att. εἴσαν, et ε in η mutato, ᾔσαν, sciebam: ab ἴσημι, cognosco.

Ἤϊσκεν, assimilabat, 3. sing. imperf. verbi ἠΐσκω, assimilo. Th. εἴκω, similis sum.

Ἤϊσωσα, ας, ε, everti, a. 1. ind. act. verbi ἀϊσόω, memoriam alicujus aboleo, deleo: ab ἄϊσος, ε, ὁ ϗ ἡ, de quo nihil scire potes: ex α priv. et εἴδω, scio

Ἠΐχθην, ης, η, excurri, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω, irruo; f. ξω. p. ᾖϊχα.

Ἧιχι, ubi, pro ᾗχι, quod vide.

ἨΙΩ'Ν, ονος, ἡ, littus, ripa; q. ab αἰονάω, aspergo. Alii ab ἀΐω, audio, quod resonet fluctibus.

Ἧκ', pro ἧκε, misit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Ἦκα, et ut alii etiam legunt, ἦκα, adv. leniter, quiete, sensim: quod ab ἀκὴν, quiete.

Ἦκα, perf. act. verbi ἔδω, comedo, pro quo etiam ἔδηκα, dicitur, et verbi ἔθω, soleo: necnon verbi ἥθω, colo: ᾖκα, perf. act. ab ᾄδω, cano.

Ἧκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto: et perf. ab ἥδω, f. ἥσω, delecto: necnon perf. m. ab ἥκω, venio.

Ἤκαζον, assimilabam; imperf. Att. η, pro ει, verbi εἰκάζω, assimilo. Th. εἴκω, similis sum.

Ἠκαλὸς, quietus. Th. ἦκα, sensim, leniter.

Ἤκαχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἤχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, doleo. Th. ἄχος, dolor.

Ἧκε, immisit, 3. sing a. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto; f. ἥσω, p. εἶκα. a. 2. ἧν. Potest etiam esse 3. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, venio.

Ἤκειν, εις, ει, plusq. p. pass. Att. pro εἴκειν, ab ἔικω, similis sum. Vel ut alii ab εἶμι, eo: perf. inus. εἶκα.

Ἦκεν vel ἦ κεν, adv. pro ἤ, aut, an; et

Ἦκεν vel ἦ κεν, adv. certe.

Ἠκεσάμην, ω, ατο, medicinam adhibui: ἐθεράπευσα, Hesych. a. 1. m. ab ἀκέομαι, sano; f. ἀκέσομαι

Ἠκηκόειν, audieram, pro ἀκηκόειν, et in 3. pl. ἀκηκόεσαν, Att pro ἠκηκόεισαν, plusq. p. m. ab ἀκήκοα, perf. m. Att. verbi ἀκόω, audio; f. όσω, p. ἤκοκα, p. m. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰκίζω, contumeliose tracto, pulso; f. ίσω, p. ᾔκικα, perf. part. pass. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, verbera, pulsatio.

Ἧκιστα, adv. minime: ab

Ἧκιστος, η, ον, minimus. Th. ἦκα, sensim.

Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, sequor: f. ήσω, p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, pedissequus.

Ἥκομεν, 1. plur præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, venio; f. ξω.

Ἠκόνημαι, sum acutus, perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ήσω, acuo. Th. ἀκόνη, cos.

Ἧκς, Ion. pro ἧκα, certe.

Ἤκουκα, perf. act. verbi ἀκόω, audio; f. σω. p. m. ἤκοα. Att. ἀκήκοα.

Ἤκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, audivi; a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. pass. ejusd.

Ἠκριβωμένος, η, ον, accuratus; perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, plane cognosco. Th. ἀκριβὴς, diligens, accuratus.

Ἠκριβωμένως, adv. idem cum. ἀκριβῶς, accurate: à præced.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, p. ἠκρίβωκα, exquiro. Th. ἀκριβὴς, exquisitus.

Ἠκροάσατο, 3. sing. a. 1. ind m. verbi ἀκροάομαι, f. σομαι, idem quod ἀκούω, audio

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτηριάομαι, audior: ab eod.

Ἦκτο, 3. sing. plusq.p. pass. ἦκται, 3. sing perf. pass. verbi ἄγω, ago; f. ἄξω, p. ἦχα, perf. pass. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 3. pl. a. 1. ind. act verbi ἀκυρόω, antiquo, irritum facio: ex α priv. et κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

ἭΚΩ, venio, pertineo, adsum, Eurip. Med. 932. Hecub. 1. imperf. ἧκον, ες, ε, f. ἥξω, p. m. ἧκα, ας, ε, a. 1. ἧξα, a. 1. sub. ἥξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἥξωσι.

Ἠλάθην, ejectus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, agito; f. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, stultesco, insanio: ab ἠλεός.

Ἤλακα, expuli, perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.

ἨΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, colus, in pl. τὰ ἠλάκατα, funus, fila, flamina, q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, moveo; vel ἠλάσκω, vagor, circumeo.

Ἠλακατὴν, ῆνος, ὁ, piscis quidam, à similitudine coli.

Ἠλάλαξα, ας, ε, et in 3 pl. ἠλάλαξαν, clamavi, aor. 1. indic. act. verbi ἀλαλάζω, clamo alala. Th. ἀλαλὴ, vox militum ante pugnam.

Ἡλάμην, ω, ατο, exilui, et in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, salio.

Ἤλασ', pro ἤλασε, percussit, 3. sing. a. 1. ind. act verbi ἐλαύνω.

ἨΛΑ'ΣΚΩ, et ἠλασκάζω, vagor, erro, devito: q. ab ἄλη, error, vel ἐλάω, agito.

Ἠλάστεον, -ων, imperf. act. verbi ἀλαστέω, indignor, mœrore afficior: ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, cujus memoria erit perpetua: ex α priv. et λήθω, lateo.

Ἠλάστρεις, agebas, 2. sing. imperf. act. verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

Ἥλατο, saltavit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, salio; f. m. ἁλοῦμαι.

Ἠλαττοῦτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττόω, diminuo. Th. ἐλαχὺς, parvus: comp. ἐλάττων, vel -σσων· superl. ἐλάχιστος.

Ἠλάττωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, minuo, f. ώσω, perf. ἠλάττωκα· ab eod. Th.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, doleo, f ήσω· perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, dolor.

Ἤλγευν, pro ἤλγεον, 1. sing. vel 3 pl. imperf. act. præced. verbi.

Ἤλεγξα, ας, ε, argui, argumentis vel exemplis demonstravi, a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo, f. ξω.

Ἤλειμμαι, unctus sum, perf. pass. verbi ἀλείφω, ungo, f. ψω, p. φα· a. 2. ἤλιφον· a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, unxi, perf. act. et

Ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. Vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, q. v.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, ELECTRA, filia Agamemnonis.

Ἤλεκτρος, ε, ἡ, et τὸ ἤλεκτρον, ELECTRUM, succinum, et μίγμα τι χρυσοῦ ϗ ἀργύρε· à λέκτρον, lectus; vel ab ἠλέκτωρ, Sol, quod referat fulgorem Solis. Th. λέγομαι, cubo.

Ἠλεκτρύων, ωνος, ὁ, ELECTRYON, rex Argi, et filius Persei.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, ELECTRYONE, nomen mulieris.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, Sol, quia homines ἀλέκτρους, facit, i. e. non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera; aut quia ipse est ἄλεκτρος, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, lectus. Th. λέγω, cubare facio.

Ἠλέματος, ε, ὁ, vanus: ex ἠλεὸς, stultus, et μάταιος, vanus.

ἨΛΕΟ'Σ, ὰ, ὸν, stultus, stolidus: q. ab ἄλη, error.

Ἤλευα, Poët. et Æol. pro ἤλευσα, effugi, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. υ, pro ἀλέω, vito; ἠλευάμην, ω, ατο, a. 1. med. à præced.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, liberavi, a. 1. ind. act. verbi ἐλευθερόω, libero, f. ώσω. Th ἐλεύθερος.

Ἠλήλατο, transfixus est, &c. pro ἐλήλατο, 3. sing. plusq. p Att. in 3. pl. ἠλήλαντο· ab ἐλαύνω, agito, fut. ἐλάσω, perf. ἤλακα· p. pass. ἤλαμαι, et Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλατο, simili redupl. ab ἄλημι, erro, vagor. Th. ἀλάομαι, ῶμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, plusq. p. pass. Att. redupl. et Syst. diphthongi: ab ἀλείφω, ungo, f. ψω, p. ἄλειφα, p. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ' pro ἦλθε, venit, 3. sing. ab

Ἦλθον, ες, ε, veni, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, venerunt, 3. pl a. 2. ind. act. Bœot. pro ἦλθον, Ex. xvi. 27. Ps. xlviii. 4.

Ἠλὶ, vox Hebraica, et interpret. Lat. Deus mi; item ELI, nomen viri indeclinabile, Hebraic. interp. Lat. ascensus.

Ἡλιάζομαι, apricor; item in Heliæa judico; ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, HELIÆA, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, Sol.

Ἠλίας, ε, ὁ, ELIAS, nomen Prophetæ, Hebr. interpr. Lat. Deus meus.

Ἠλίβατος, ε, et Ion. ἠλιβάτειος, ὁ ϗ ἡ, tam altus ut Soli uni sit pervius: ab ἥλιος, Sol, Æol. ἥλιος, et βαίνω, eo. Alii formant ab ἀλιτεῖν, aberrare, et βαίνω.

Ἡλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, piscor: ab ἁλιεὺς, piscator. Th. ἅλς, mare.

Ἤλιθα, adv. frustra, copiose, et

Ἠλιθιάζω, stulte ago: ab

ἨΛΙ'ΘΙΟΣ, [illegible] ϗ ἡ, stultus, vecors.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas: à præced.

ἩΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, statura, ætas, adolescentia, vigor; quod ab ἧλιξ, quan-

bus; ἐν ἡλικίᾳ τῇ σῇ, *in tuis tempori-bus*, Eurip. Suppl. p. 283.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, et Dor. ἡλικιώτας, *coætaneus*: à præced.

ἩΛΙ'ΚΟΣ, η, ον, *quantus*: sed ἥλικος, gen. sing. ab ἧλιξ, infra.

Ἡλινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω, idem quod ἀλίῳ, *volvo*.

Ἧλιξ, ικος, ὁ ꝟ ἡ, *coætaneus*, *æqua-lis*: ab ἡλικία, *statura*.

ἩΛΙΟΣ, ου, ὁ, *Sol*: quod ab ἕλη, *splendor*.

Ἡλιοῦσθαι, *Sole aduri* vel *illustrari*: à præcedente.

Ἡλίσκοντο, 3. plur. imperf. pass. ab ἁλίσκω, *capio*, f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα· a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

Ἤλιτεν, *peccavit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω, vel ἀλίτω, *pecco*; a. 2. ἤλιτον.

Ἡλιτόμηνος, et ἀλιτόμηνος, ου, ὁ ꝟ ἡ, *natus ante completos menses*: ab ἀλιτέω, *aberro*, et μὴν, *mensis*.

ἩΛΙΨ, ἴπος, ἡ, *calceus*: quod ab ἀλείφω, *ungo*, quia ex corio est, quod ungi solet.

Ἡλιωθεὶς ἔντος, *Sole æstuans*, a. 1. part. pass. ab

Ἡλιώθην, a. 1. pass. verbi ἡλιόω, *insolo*. Th. ἥλι⊙, *Sol*.

Ἡλιῶσαι κόμαι, *aureæ et flavæ comæ*, nom. pl. part. præs. fœm. g. ab ἡλιάω, f. άσω, *calore radios Solis refero*: ab eod. Th.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, *traho*.

Ἡλκωμένος, perf part. pass. ab ἑλκόω, *exulcero*, f. ώσω. Th. ἕλκος, *sulcus*.

Ἠλλάγησαν, *mutati sunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass verbi ἀλλάσσω, vel -ττω, f. ξω· a. 2. ἤλλαγον· p. pass. ἤλλαγμαι· a. 1. pass. ἠλλάχθην· a. 1. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, p. part. pass. et

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. et

Ἠλλάχθαι, perf. indic. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*. Vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοήθην, *contusus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω, *trituro*, *comminuo*, f. άσω, et ήσω.

Ἠλλοίωμαι, *mutatus sum*, perf. pass. verbi ἀλλοιόω, *abalieno*, fut. ώσω. perf. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, *alius*.

Ἠλλοτρίωνται, *alienati sunt*, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτριόω, *abalieno*, f. ώσω, p. ἠλλοτρίωκα· ab ἀλλότριος, *alienus* Th. ἄλλος.

Ἠλοίησεν, *amputavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, *trituro*, f. ήσω.

Ἠλός, ἡ, ὀν, per Sync. pro ἠλεός, *stolidus*, q. v.

Ἧλος, ου, ὁ, *clavus*: quod ab ἕω, *mitto*, quia immittitur: indè fort. Angl. AN AWL.

Ἤλπικα, p. ind. act. et

Ἤλπισα, a. 1. indic. act. verbi ἐλπίζω, *spero*, fut. ίσω. Th. ἐλπίς, *spes*.

Ἧλτο, *saltavit*, per Sync. pro ἥλατο, 3. sing. a. 1. med. mutato etiam spiritu: ab ἅλλομαι, *salio*

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγή, ῆς, ἡ, *tenebræ*, *umbra*. Th. λύγη, idem.

Ἤλυθ', pro ἤλυθε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἤλυθον, q. v.

Ἤλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, perf. ind. m. verbi ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι· a. 2. ἤλθον.

Ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, *evito*, *effugio*, fut. ξω, tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, *vito*.

Ἦλφον, ες, ε, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω, vel ἄλφω. Th. ἄλφω.

Ἥλωκα, *captus sum*, Att. ἑάλωκα, p. ind. act. verbi ἁλίσκω, *capio*, f. ἁλώσω, tanq. ab ἁλόω, vel ἅλωμι· a. 2. ἥλων, et Att. ἑάλων

Ἠλώμην, *vagabar*, imperf. ind. m. verbi ἀλάομαι, *vagor*, *erro*.

Ἥλων, Att. ἑάλων, a. 2. ind. act. et

Ἥλωσαν, 3. plur. a. 1. indic. act. ἥλων, q. v. in ἥλωκα.

Ἧμα, ατος, τὸ, *telum missile*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἠμάθηνεν, Att. pro ἠμάθανεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαθαίνω, *in ignorantiâ versor*: ab ἀμαθὴς, *indoctus*, ex α priv. et μανθάνω, *disco*, fut. μαθήσω· aor. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ονος, *EMATHION*, rex Macedoniæ.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, *arenosus*, Ion. pro ἀμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, idem quod Th. ψάμμος, *arena*.

Ἧμαι, σαι, ται, *sedeo*, qu. ab ἕω, *colloco*.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, *dies*; in pl. ἤματα. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἥμαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. ἥμαρτον, et

Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. et

Ἡμαρτηκότα, accus. sing perf. part. ab ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ἁμαρτήσω.

Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. indic. act. præced. pro quo in 3. pl. ἡμάρτοσαν, Deut. xxxvi. 5.

Ἠμάτιος, ια, ιον, *diurnus*: ab ἦμαρ, *dies*. Th. ἡμέρα, idem.

Ἠμάτωμαι, *cruentatus sum*, perf. ind. pass. verbi αἱματόω, *cruento*, f. ώσω. Th. αἷμα, *sanguis*.

Ἤμβλακον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi Poët. ἀμβλακίω, fortè ἀμπλακίω, *pecco*: quod à πλανία, *error*. Th. πλάζω, *errare facio*, f. γξω.

Ἠμβλύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύω, f. σω. Th. ἀμβλὺς, *obtusus*.

Ἤμβροτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poët. tanq. ab ἀμβροτίσκω, pro ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἦμε παρῆμεν, Dor. pro ὥστε με παρεῖναι, *ut ego præsens adessem*.

Ἡμέας, accus. plur. Ion. pro ἡμᾶς· ab ἐγὼ· nom. pl. ἡμέες, pro ἡμεῖς.

*Ἡμεδαπὸς, ἡ, ὸν, *qui est è nostro solo*, *nostras*: ab ἡμεῖς et δάπεδον, *pavimentum*, *solum*.

Ἥμεθα, *fuimus*, 1. plur. imperf. ind m. ἤμην, vel pl. perf. vel a. 2. m. ab εἰμί, *sum*.

Ἠμείβετο, *respondit*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀμείβω, *permuto*, f. ψω, p. ἤμειφα.

Ἡμείδηκα, ας, ε, perf. indic. act. et

Ἡμειδηκὼς, perf. part. act. ab ἀμειδάω· quod ex α priv. et μειδάω, *rideo*, f. ήσω.

Ἡμεῖς, *nos*, nom. plur. ab ἐγὼ.

Ἡμείων, *nostrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. pl. ejusd.

ἩΜΕΚΤΕ'Ω, *ægrè fero*, *indignor*: fortè ab ἐμέω, et ἔχω, quasi vomitum et fastidium habeo.

Ἠμέληκα, *neglexi*, *contempsi*, perf. ind. act. et

Ἠμελημένος, *neglectus*, p. part. pass. ab ἀμελέω, *negligo*. Vide ἠμέλησα.

Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. ind act. Att. verbi μέλλω, *futurus sum*, f. μελλήσω.

Ἠμέλευν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀμελέω, *negligo*, f. ήσω, perf. ἠμέληκα· qu. ex α priv. et μέλει, *curæ est*, impersonale.

ἩΜΕ'Ν, Poët. et conjunct. copulat. cui respondet ἠδὲ, Att. ἦ μὲν, *sanè*, *profectò*.

Ἦμεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ind. act. verbi εἰμί, *sum*. Est et ἦμεν, præs. infin. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi. Est et ἦμεν, per Sync. pro ᾔειμεν, *iveramus*, 1. pl. imperf. ind. Att. verbi εἶμι, *eo*.

Ἥμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. ab ἧμαι, *sedeo*.

ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, et Ion. ἡμέρη, *dies*, *lux*; veteres ἱμέραν, ἱμέραν, vocabant, ab ἱμείρω, *appeto*, quod appetibilis ob lucem: ἡμέρα κυριακὴ, *dies dominicus*.

Ἡμερεύω, f. σω, *diem transigo*: à præced.

Ἡμερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ ꝟ ἡ, *unius diei*, et

Ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, *diurnus*, et

Ἡμέριος, ου, ὁ ꝟ ἡ, idem: ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, *mansueta*, *cicur*. Th. ἥμερος, *mansuetus*. Est et species *roboris*; item *vitis*.

Ἡμερόβιος, ου, ὁ ꝟ ἡ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes; peculiaritèr sic dictus est Diogenes, qui *quotidie victum* mendicat; item insecti genus *unicum diem vivens*, ἐφήμερον, etiam dict.

*Ἡμεροδανειστὴς, οῦ, ὁ, *fœnus diarium*, Diog. Laërt. vit. Menippi Cynici.

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, *diurnus cursor*, *tabellarius*: ab ἡμέρα, *dies*, et τρέχω, *curro*; p. ind. med. δέδρομα.

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ ꝟ ἡ, *qui totâ die dormit*: ab ἡμέρα, *dies*, et κοίτη, *lectus*.

Ἡμερολογέω, -ῶ, *dies numero*: ab ἡμέρα et λέγω, *lego*, *numero*.

Ἡμερόομαι, -οῦμαι, *cicuro*, *mansuefio*: ab

ἩΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ꝟ ἡ, *mansuetus*, *cicur*: ab ἡμέρα, quia *dies* jucundus.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, *speculator diurnus*: ab ἡμέρα et σκοπὸς, *speculator*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἡμερόω, f. ώσω, perf. ωκα, *mansuefacio*: ab ἥμερος, *cicur*, quod vide.

Ἦμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, *esse*, ab εἰμί, *sum*, vel *eramus*, Dor. pro ἦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. ejusd.

Ἡμετέρης, g. sing. Ion. f. g. ab

Ἡμέτερος, α, ον, *noster*: ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἠμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, *meto*, *colligo*, f. ήσω,

Ἦμην, adv. *certè*, Heb. vi. 14. Vide ἦ μὴν, *profectò*, *sanè*.

Ἤμην, ἦσο, *fueram*, vel *eram*, plusq. p. vel potiùs imperf. ind. m. vel a. 2. m. verbi εἰμί, *sum*.

Ἥμην, *sedebam*, imperf. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἤμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *meto*, fut. ήσω, perf. ἤμηκα.

Ἦμι, *loquor*, Att. Aphæresi pro φημί.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, *semivir*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et ἀνήρ, *vir*.

Ἡμιάῤῥην, νος, ὁ ξ ἡ, *semivir*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ἄῤῥην, *mas*.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ξ ἡ, *semesus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et βρωτός, *edulis*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ ξ ἡ, *semibarbatus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et γένειον, *barba*.

*Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ξ ἡ, *seminudus*.

Ἡμίεφθος, ου, ὁ ξ ἡ, *semicoctus*. Th. ἕψω.

Ἡμιθανής, έος, ὁ ξ ἡ, *seminex, semimortuus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ἔθανον, a. 2. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*.

Ἡμίθεοι, *SEMIDEI*, et in gen. pl. ἡμιθέων· ab ἥμισυς, *dimidius*, et θεός, *Deus*.

Ἡμίθνητος, ου, ὁ ξ ἡ, *semimortalis*. Th. θνήσκω.

Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA*, *dimidium sextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.

*Ἡμιολία, *usura fragum*, ita ut ad duos modios tertius usuræ nomine adjiciatur. Salm. de m. usur. p. 313. de fœn. trap. p. 43.

Ἡμίονος, ου, ὁ ξ ἡ, *mulus, a*, quasi *semiasinus*, dat. pl. Ion. ἡμιόνοισι· ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὄνος, *asinus*.

Ἡμιπέλεκον, ου, τό, *securicula, dimidiata securis*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et πέλεκυς, *securis*.

Ἡμίπλεθρον, ου, τό, *dimidium jugeri*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

Ἡμιπλίνθιον, ου, τό, *dimidiatus later*: ab ἥμισυς, *dimidus*, et πλίνθος, *later*.

Ἡμίπνοος, contr. ἡμίπνους, ου, ὁ ξ ἡ, *semivivus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et πνέω, *spiro*.

Ἡμίσεια, είας, ἡ, *dimidia*, Ion. ἡμίσεα.

Ἡμίσευμα, ατος, τό, *dimidia pars*: ab ἥμισυς.

Ἡμίση, τά, contractè pro ἡμίσεα, nom. pl. n. g. et

Ἡμίσους, gen. contract. pro ἡμίσεος. ab ἥμισυς.

Ἡμιστίχιον, ου, τό, *HEMISTICHIUM*, dimidium versûs, ex ἥμισυς, *dimidium*, et στίχος, *versus*. Th. στίχω, *eo*.

ἩΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius, a, um*, *SEMI* vel *SEMIS*.

Ἡμιτάλαντον, ου, τό, *SEMITALENTUM*: ex ἥμισυς et τάλαντον, *talentum*.

Ἡμιτελής, έος, ὁ ξ ἡ, *imperfectus, semiperfectus*; ab ἥμισυς, *dimidius*, et τέλος, *finis*.

Ἡμίτομον, ου, τό, *dimidiata pars*: et

Ἡμίτομος, ου, ὁ ξ ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς, et τέμνω, *seco*: p. ind. m. τέτομα.

* Ἡμιώριον, ου, τό, *SEMIHORA*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὥρα, *hora*.

Ἧμμαι, *accensus sum*, p. pass. ind. et

Ἡμμένος, *incensus*, p. part. pass. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango, accendo*.

Ἤμοιβα, ας, ε, *commutavi, permutavi, vices reddidi*, p. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

Ἠμοιρηκώς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *exors* et *expers sum*: ab ἄμοιρος, *expers*, quod ex α priv. et μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

ἮΜΟΣ, adv. *quando, cum*, sine interrogatione: cui respondet τῆμος, *tum*.

Ἠμπειχόμην, *induebar*, cum duplici augmento scil. præter commune ει pro ε, habens etiam π pro α, pro ἀμπειχόμεν, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίχομαι vel ἀμπίχω, pro ἀμφιέχω, f. ἀμφιέξω, *circumdo, induo*, ex ἀμφί, *circum*, et ἔχω, *habeo*: imperf. ind. εἶχον, a. 2. ind. ἔσχον.

Ἠμπεσχόμην, itidem pro ἀμπεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀμπίχω. Vide præced.

Ἠμπισχόμην, *induebar*, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίσχω, idem quod ἀμπίχω, vide ἠμπειχόμην.

Ἠμπόλησε, *vendidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*. Th. πολέω, *vendo*.

Ἤμυν' pro ἤμυνε, *ultus est*, 3. sing. imperf. vel a. 1. vel a. 2. ind. act. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciscor*, f. νῶ, a. 1. ind. act. ἤμυνα.

Ἠμύνατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd.

Ἤμυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

ἩΜΥΩ, *inclino, cado*: f. ύσω, p. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα.

Ἠμφαγνόουν, imperf. ind. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*, ex ἀμφί et ἀγνοέω, *ignoro*: ex α priv. et νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω vel ἀμφίσω, perf. ind. pass. ἠμφίεσμαι, utrinque assumpto augmento η pro α, et ει pro ε, ex ἀμφί, *circum*, et ἕω, *induo*.

Ἠμφίβαλλον, *dubitabam*, imperf. ind. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφίγνουν, pro ἠμφιγνόουν, *dubitabam*, imperf. ind. act. foris etiam sumpto augmento, ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognosco, dubito*. undè ètiam a. 1. ind. act. ἠμφιγνόησα· ex ἀμφί, *circum*, et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. ind. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι· ex ἀμφί et ἔννυμι seu ἕω, *induo*, f. ἕσω, Poët. ἕσσω, a. 1. εἶσα.

Ἠμφίεσα, *vestivi*, pro ἀμφίεσα, a 1. ind. act. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

Ἠμφίεσμαι, *indutus sum*, perf. pass. ind. ab ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι seu ἕω, *induo*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, part. præced perf. pass. Pro eo suprà habuimus ἠμφειμένος.

Ἠμφισβήτουν, contractè pro ἠμφισβήτεον, *contendebam*, imperf. ind. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

Ἥμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *jaculator*: ab ἵημι seu ἕω, *mitto*. Sed

Ἡμῶν, *nostrûm*, gen. pl. ab ἐγώ, *ego*.

ἮΝ, *si*, cum. subj. ἢν μή, *nisi*.

ἭΝ, *quam*, acc. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.

Ἦν, *eram* vel *erat*, 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ejusdem ab εἰμί, *sum*; item pro ἐξῆν, *licebat*: at

Ἦν, ῆς, ῆ, Att. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi φημί, *dico*. Sed

Ἧν, ἧς, ἧ, *misi*: est a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἠνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἠναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, *cogo*, imperf. ind. act ἠνάγκαζον, f. άσω, p. pass. ἠνάγκασμαι, p. part. pass. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. p. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens sum*: ab ἀναιδής, *impudens*: ex α priv. et αἰδώς, *pudor*.

Ἠνάλωκα pro ἀνήλωκα, perf. ind. act. verbi ἀναλίσκω, *absumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα.

Ἠνάλωσα, *consumpsi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced q. v.

Ἠναντιώθην, *adversatus sum*; a. 1. ind. pass. et

Ἠναντίωμαι, perf. ind. pass undè

Ἠναντιωμένος, p. part. ab ἐναντιόομαι, *adversor*, quod ab ἐναντίος, *adversus, oppositus*. Th. ἀντί, *contra*.

Ἤναξα, ας, ε, *imperavi*: a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno*: f. ξω, p. χα. Th. ἄναξ, *rex*.

Ἤναρα, *interfeci*: a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *occido*: f. αρῶ.

Ἤνασσεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνάσσω, *impero*: vide ἤναξα.

Ἥνδανον, ες, ε, *placebam*: imperf. ind. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago*: ab ἀνδρός, *vir*, et ἀγαθός, *bonus*.

Ἠνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*: a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνήρ, *vir*.

Ἤνεγκα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind act. et

Ἠνεγκάμεν, ω, ατο, *tuli*, a. 1. ind. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνέγκω, undè etiam.

Ἤνεγκον, a. 2. ind. act. ἠνεγκόμην, a. 2. ind. m. et

Ἤνεγμαι, perf. ind pass. et

Ἠνεγμένος, perf. part. pass. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

Ἠνέθην, *laudatus sum*, a. 1. ind. pass. ab αἰνέω, *laudo*: f. έσω et ήσω, p. ᾔνεκα, p. pass. ᾔνημαι. Th. αἶνος, *laus*.

Ἤνεικα, ας, ε *tuli*, et in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi φέρω, f. οἴσω, et

Ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. pro ἠνέγκαντο, vide præced.

Ἠνίπτε, *edixit, vetuit*: 3. sing. a. 1. vel 2. pro ἐνίπτε, pro quo etiam ἀνίπαπε dicitur Poëtis, per Anadiplasiasmum. Th. ἔπω, *dico*: a. 1. ἔπα, ας, ε, a. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. Ion pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, *sustinebam*, pro ἀνειχόμην, 1. sing. imperf. ind. m. duplici augmento; et

Ἠνέσχοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, *tolero*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. ind. act. εἶχον.

ἨΝΕΚΗΣ, έος, ὁ ξ ἡ, *porrectus, continuus, perennis*.

Ἠνεμόεις, εσσα, εν, *ventosus, ventis expositus*: ab ἄνεμος, Poët pro ἄνεμος, *ventus*.

Ἤνεπον, *dixi, allocutus sum*; a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpositione

sumente augmentum: ex ἐν et ἔπω, *dico*.

Ἤνεσα, *laudavi*: a. 1. verbi αἰνέω. f. έσω, vel ήσω, p. ᾔνεκα.

Ἠνεσχέθην, *sustinui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, *attollo*: f. ἀνέξω. et ἀνασχήσω, tanq. à σχέω, a. 2. ἀνέσχον, p. ἀνέσχηκα, perf. pass. ἀνέσχημαι, a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, et auctâ præpositione ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἠνεσχόμην, *sustinui*: itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Ἠνέχθην, ης, η, *delatus sum*: a. 1. ind. pass. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ind. act. ἤνεγκα, qu. ab ἐνέγκω, perf. ind. pass. ἤνεγμαι.

Ἠνέῳγα, *aperui*: pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἀνῷγα, p. ind. m. et

Ἠνέῳγμαι, perf. ind. pass. Att. et.

Ἠνεῴχθην, a. 1. ind. pass. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*: f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, 3. pl. præced.

Ἠνήλωμαι, *consumptus sum*: cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνηλωμένος, perf. part. pass. pro ἀνηλωμένος, in a. 1. ind. pass. ἠνηλώθην pro ἀναλώθην· itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω, *consumo*. Th. ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω. p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

Ἠνηνάμην, ω, ατο, *renui*: a. 1. ind. m. et

Ἠνήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. ab ἀναίνομαι, *recuso*.

Ἦνθε, seu ἦνθεν, Dor. pro ἦλθε· vide ἦνθον.

Ἠνθισμένος, *tinctus*: perf. part. pass. à perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, *floridum reddo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, et in 1. pl. ἤνθομες, pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι.

ἬΝΙ, *ecce*: pro quo et ἠνίδε,

ἩΝΙ'Α, ας, ἡ, *habena*: ἀφ' ἡνίαν, *ad sinistram*. q. ab ἑνόω, *calligo*.

Ἡνιάζω, f. σω, *fræno*: à præced.

Ἤνιγμαι, *obscurè dixi*: perf. ind. pass. undè ἠνιγμένος, perf. part. ἠνιξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi αἰνίττομαι. *obscure innuo*: f. ξομαι. Th. αἶνος, *apologus, dictum fabulosum*.

Ἠνίδε, *ecce*: pro ἠνί, idem.

Ἠνίησαι, *mærore confectus es*: 2 sing. perf. ind. pass. verbi ἀνιάω, f. ήσω, p. ind. pass. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mæror*.

Ἤνιχ', per apostrophen pro

ἩΝΙ'ΚΑ, *quum, quando*; 2 Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem: in interrogatione verò est πηνίκα, *quando*; ap. Atticos de horâ diei, *quâ horâ?*

Ἤνιον, ου, το, *habena*: ab ἡνία, idem.

Ἡνιοποιέω, *rego, moderor*: ab ἡνία, *habena*, et ποιέω, *facio*.

*Ἡνιοχεία, ας, ἡ, *aurigatio*.

Ἡνιοχεῶ, *aurigo, auriga sum*: ex ἡνία, *habena*, et ἔχω, *habeo*.

Ἡνιοχεύς, ὁ, *auriga*. Vide ἡνιοχῆες.

Ἡνιόχη, ης, ἡ, *HENIOCHE*, nomen mulieris: q. *agitatrix*.

Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεύς, *auriga*, gen. έως, Att. et ῆος, Ion. ex ἡνία, *habena*, at ἔχω, *teneo*.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: ab iisd.

Ἠνίπαπε, *dixit*: Pleonasm. Poët. pro

Ἠνίπτεν, 3. sing. perf. ind. m. vel a. 2. ind. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω, idem quod ἐνίπω, *dico minitabundus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἦνις, ιος, ἡ, *annicula*: ab ἔνος, *annus*.

Ἠνισσάμην, ω, ατο, *obscurè dixi*: pro ᾐνιξάμην, a. 1. ind. m. verbi αἰνίσσω, f. ξω, p. ᾔνικα. Th. αἶνος, *apologus*: at

Ἠνισσάμην., *maledixi*: sine ι subscriptio, est a. 1. ind. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίπω, *objurgo*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἠνίσσετο, *obscurè dicebat*: 3. sing. ab

Ἠνισσόμην, imperf. ind. m. verbi αἰνίσσομαι, *occultè innuo*. Th. αἶνος, *apologus*.

Ἠνίχθω, *ænigmaticè dicta sint*: 3. sing. perf. imperat. pass. ᾔνιξο, χθω, ab eod. verbo et Th.

Ἤνοθα, *florui*: p. ind. m. interposito ο, pro ἦνθα, ab ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἠνοίγην, ης, η, *apertus sum*: a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium vel pro ἀνοίγην· ab ἀνοίγω, *aperio*; f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἤνοιξα, ας, ε, *aperui*: a. 1. ind. act. ejusd. quod vide.

Ἠνοίσαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inusit. themate οἴω, aucto extrinsecus.

Ἦνον, *perficiebam*: imperf. ind. act. verbi ἄνω, Poët pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. ind. act. verbi ἀνύω, f. ύσω, *perficio*.

Ἠνορία, ας, vel Ion. ἠνορίη, ης, ἡ, *virilitas, fortitudo*. Th. ἀνήρ, *vir*.

Ἦνοχα, et Att. ἐνήνοχα, p. ind. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἤνοψ, οπος, ὁ ξ ἡ, *sonorus, vocalis*: item *perspicuus*. Th. ὄψ, *vox*.

Ἧνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἤντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντέω. Ion. pro ἀντάω, *occurro, obvius fio*. Th. ἀντί, *contrà*.

Ἠντετο, *occurrebat*, 3. sing. imperf. ind m. verbi ἄντομαι pro ἀντάω, *occurro*. Th. idem.

Ἤντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

Ἠντιβόλουν, *occurrebam*, imperf. ind. act. verbi ἀντιβολέω, *occurro, supplico*: ab ἀντιβάλλω, *contrà jacio* Th. βάλλω, *jacio*; perf ind. m. βέβολα.

Ἠντιδίκουν, *contradicebam*, imperf. ind. act. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adversarius*: ex ἀντί, *contrà*, et δίκη, *jus*.

Ἥντιν', pro ἥντινα, *quam?* acc. sing. ab ἥτις, ἧστινος, *quæ?* Vid. ὅστις. Th. ὅς, *qui*, et τίς, *quis?*

Ἠντιώθην, ης, η, *adversatus sum*, a. 1 ind pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντί, *contrà*.

Ἧντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. ind. verbi ἧμαι.

Ἠνύθην, ης, η, *perfectus fui*: a. 1. ind. pass. et

Ἤνυον, ες, ε, *perficiebam*, imperf. vel a. 2. ind. act et

Ἤνυσα, a. 1. ind. act. ab ἀνύω, *perficio*, f. ύσω. p. ὕκα.

Ἤνυστρον, ου, τό, *ventriculus secundus*.

Ἤνωγα, *mandavi*, p. ind. m. et

Ἠνώγειν, εις, ει, *mandaveram*, plusq. p. ind. m. verbi ἀνώγω, *jubeo*, f. ξω, p. ἤνωχα.

Ἤνωγον, *jubebam*, imperf. ind. ejusd. verbi

Ἥνωμαι, *unitus sum* perf. ind. pass. verbi ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*, gen. ἑνός.

Ἡνωμένος, η, ον, *continuus*: ab ἑνόω.

Ἤνωξα, ας, ε, *jussi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.

Ἠνώρθουν, *corrigebam*, imperf. ind. act. verbi ἀνορθόω, *corrigo*: ex ἀνά, et ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθός, *rectus*.

Ἠνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠνώχλουν, imperf. ind. act. cum duplici augmento, ab ἐνοχλέω, *turbo*; f. ήσω, a. 1. ἠνώχλησα, p. ἠνώχληκα, ab ἐν et ὄχλος, *turba*.

Ἦξα, ας, ε, *veni*, a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio*; f. ξω.

Ἦξα, ας, ε, *duxi*, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω, *duco*: et

Ἦξα, *fregi*: Att. ἔαξα, a. 1. ind. act. verbi ἄγω seu ἄγνυμι, *frango*: f. ξω· at

Ἦξα, *impetum feci*, a. 1. ind. act. verbi αἴσσω pro ἀΐσσω, *irruo*.

Ἠξίε, 3. sing. imperf. ind. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.

Ἠξιώθην, a. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, -οῦμαι, *dignus habeor*: quod ab iisd.

Ἠξίωσα, a. 1. ind. act. verbi ἀξιόω, *dignum censeo*: ab eod. Th.

Ἠξίωται, *dignus habitus est*, 3. sing. perf. ind. pass à præced. verbo.

Ἥξουσι, *venient*, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἥκω, *venio*; f. ἥξω.

Ἥξω, *veniam*: Dor. pro, ἥξω, à verbo præcedenti.

Ἠοῖ, *auroræ*, dat. sing. ab ἠώς, gen. ἠόος, contract. ἠοῦς, dat. ἠόϊ, contract. ἠοῖ.

Ἤοιδα, *cecini*, perf. ind. m. verbi ἀείδω. f. σω, *cano*.

Ἠῷος, οία, ῷον, *orientalis, matutinus*: ab ἠώς, *aurora*.

Ἤομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἦον, ες, ε, Att. pro εἶον, ες, ε, vulgariter ἴον, ες, ε, ab εἶμι, *eo*.

Ἦον, ες, ε, vide præced.

Ἠόνα, acc. sing ab ἠών, όνος, ἡ, *ripa*, pro ἠϊών, όνος, ἡ, *littus*.

Ἠονημένος, vide seq.

Ἠόνησας, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi αἰονάω, *aspergo, perfundo*: fut. ήσω, perf. part pass. ᾐονημένος.

Ἠόος, gen. sing. ab. ἠώς, όος, et contractè ἠοῦς, ἡ, *aurora*.

Ἠπαλύνθην, a. 1. ind. pass. ab ἀπαλύνω, *emollio*. Th. ἁπαλός, *mollis*.

Ἠπανία, ας, ἡ, *inopia*, et ἠπανεῖ, *eget*. Hesych. fortè ab ἀπό et ἀνίημι, *remitto, desino*.

ἩΠΑΡ, ατος, τό, *HEPAR, jecur*; in pl, τὰ, ἥπατα: quasi ab ἠπύω, *operor*, et ἔαρ, *sanguis, ver*.

Ἠπατήθην, ης, η, *deceptus eram*; a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, *fallo*; f. ήσω.

Ἡπατοσκοπήσασθαι, *exta considerare*, a. 1. inf. m. ex ἧπαρ, *hepar*, et σκοπέω, *exploro*. Th. σκέπτομαι, *video*.

*Ἡπατοσκοπία, ίας, ἡ, *jecinoris inspectio*.

*Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ ξ ἡ, *aruspex*.

*Ἡπατορρώξ, ὁ ξ ἡ, *hepatis disruptio*.

Ἥπαφε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἀπα-

φον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, *decipio*, verb. Poët. deduct. ab ἀπατῶ, idem.

'Ηπάω, *perforo*, *sarcio*: hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ, *foramen*.

'Ηπεδανὸς, ἡ, ὸν, q. ἀπεδανὸς, *claudus*, *infirmus*, *stolidus*: ab α priv. et πεδανὸς, *humilis*, *firmus*: à πέδον, *solum*.

'Ηπείγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπείγω, f. ξω, *urgeo*, *festino*.

'Ηπειγμαι, *acceleratus sum*, perf. ind. pass. et

'Ηπειγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

'Ηπείθησα, ας, ε, et in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo*, *incredulus sum*, fut. ήσω, ex α priv. et πείθω, *persuadeo*.

'Ηπείθουν, imperf. ind. act. verbi ἀπειθέω· vide præced.

'Ηπείλησεν, *minatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *minor*; f. ήσω.

'Ηπείροιο, gen. Ion. pro ἠπείρου, ab

ΗΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea*: quasi ἄπειρος, ex α priv. et πέρας, *finis*; item *EPIRUS*, regio sic dicta, pars Græciæ.

'Ηπειρώτης, ου, ὁ, *EPIROTA*, *in continente natus*: à præced. quod vide.

'Ηπειρωτῶν, gen. pl. præcedentis nom.

'Ηπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde*: ex ἐπὶ et εἶτα, *postea*.

'Ηπερ, *aut*, conj. disjunct. Th. ἤ, *aut*.

'Ηπεροπεύσας, *qui decepit*, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω.

'Ηπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, *deceptor*: ab eodem.

'Ηπεροπεύω, f. εύσω, *decipio*, *fallo*. Th. ὄψ, *vox*.

'Ηπεχθάνοντο, *offensi fuerunt*, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι, *invisus sum*: ex ἀπὸ et ἔχθος, *odium*.

'Ηπήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἠπάω, *sarcio*, q. v.

'Ηπητὴς, οῦ, ὁ, *sartor*: ab eod. Th.

ΗΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, *EPIALUS*, *febris quotidianæ species*: q. ἤπιος, per Antiphrasin.

'Ηπιάω, *mitigo*, *placo*; f. άσω, et ιάσω. Th. ἤπιος, *lenis*.

'Ηπιήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi præced.

'Ηπιόδωρος, ου, ὁ ἡ, *lenis*, *qui mitia dat*: ex ἤπιος, *mitis*, et δῶρον, *donum*.

'ΗΠΙΟΣ, ία, ιον, *clemens*, *placidus*, *mitis sermone*; quasi ab ἔπος, *verbum*.

'Ηπιότης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

'Ηπίσατο, Ion. et Att. pro ἠπίστατο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἐπίσαμαι, idem quod simplex ἴσημι, *scio*.

'Ηπίσατο, Ion. pro ἠπίσαντο, 3. pl. ejusd. imperf.

'Ηπιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, *diffido*, *non credo*; f. ήσω, p. ἠπίστηκα, a. 1 ἠπίστησα, et in 3. pl. ἠπίστησαν, ex α priv. et πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Att. dici pro ἠπιστήθην· ab ἐπίσαμαι, *scio*.

'Ηπίστησαν, 3. pl. a. 1. ind act. verbi ἀπιστέω. Vide ἠπιστήθην.

'Ηπίστουν, imperf. ind. act. ejusd. verbi

*'Ηπίως, adv. *leniter*; *æquo animo*, *humaniter*, à ἤπιος.

'Ηπόμην, et εἱπόμην, imperf. ind. m. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.

'Ηπορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. et

'Ηπόρων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπορέω, *dubito*; ab α priv. et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*. p. ind. m. πέπορα.

'Ηπου, *aut*, *profecto*: ab ἤ, *aut*, et που, *alicubi*: q. ab ὅς, *qui*, sed

'Ηπου, *utrum? an? certe*: ab ἤ, idem. Th. ἤ, *vel*; vide præced.

'Ηπται, *tactus est*, 3 sing. perf. ind. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, *tango*; f. ψω, p. ἧφα.

'Ηπυον, *clamabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπύω vel ἠπύω, *sono*; fut. ύσω, quasi ab ἔπω, *loquor*.

'Ηπύτα, vocat. sing. ab

'Ηπύτης, ου, ὁ, *vociferator*; ab

'Ηπύω, pro ἀπύω, *clamo*: vide ἤπυον.

'Ηρ', pro ἆρα, *numquid?* ex ἤ, *certè*, item *an?* et ῥα, enclit. particula, vel explet.

'Ηρ, ἦρος, τὸ, *VER*; contract. ex Th. ἔαρ, idem.

'Ηρα, ας, et Ion. Ἥρη, ης, ἡ, *Juno*: Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀὴρ. Vel q. ab ἐράω, *amo*.

'Ηρα, *tuli*, a. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ, p. ἦρκα, at

'Ηρα, sine ι subscripto, est perf. ind. med. verbi ἄρω, *apto*: sed perf. ind. med. Att. ἄρηρα, est usitatius.

'Ηρα, *amabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*; f. άσω.

'Ηραθ', pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀράομαι, *imprecor*, imperf. ἠραόμην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces*, *imprecatio*.

'Ηρακλέης, et contractè 'Ηρακλῆς, *HERCULES*: gen. -έος, dat. ῆι, acc. ῆα, ab ἥρως et κλέος, qu. *heroum gloria*, vel ἥρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro*.

'Ηρακλείδης, ου, ὁ, *HERACLIDES*: nomen propr.

'Ηράκλεια, τὰ, *Herculis festa* vel *sacrificia*; et

'Ηρακλεία, ας, *Herculea*; et

'Ηρακλῆς, *HERCLE*, *papæ*: adv. jurantis per Herculem.

'Ηρακλῆς, *HERCULES*; vide 'Ηρακλέης.

'Ηραμαι, *amatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἐράω, *amo*.

'Ηράμην, ω, ατο, *extuli*, a. 1. ind. m. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ηρα.

'Ηραν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἦρα ejusd. verbi.

'Ηρανος, ου, ὁ, *rex*. Th. ἐράω, *amo*.

'Ηραρα, *accommodavi*, pro ἄρηρα, p. ind. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto*. Vide ἠρήρειν.

*'Ηραρον, ες, ε, *aptaveram*, aor. 2. ind. act. Il. Δ. 110. quod alii falsò perfecto ascribunt. Clarke in loc.

'Ηρας, *amabas*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*.

'Ηρασάμην, *devovi*, a. 1. ind. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*. Alii volunt esse ab ἐράομαι, *amor*, vel ἐράζομαι, idem à Th. præced.

'Ηράσθην, *adamatus sum*, a. 1. ind. pass. ab eod.

'Ηράσσαο, Ion. et Dor. pro ἠράσω, *amâsti*; 2. sing. a. 1. ind. m. verbi præced.

'Ηρᾶτο, *execrabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio*

'Ηρατο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo*; vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. ind. m.

'Ηρατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab αἴρω, *tollo*.

'Ηργάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀργαίνω, *albico*; f. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus*.

'Ηργαζόμην, Dor. pro ἠργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor*: quod vide.

'Ηργμαι, *orsus sum*, perf. ind. pass. et part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio*; f. ξω, p. ἦρχα, a. 1. part. pass. ἀρχθείς.

'Ηρεαι, *interrogas*, 2. sing. Ion. pro ἔρη, verbi ἔρομαι: dicitur et εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

'Ηρέθην, *electus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, *eligo*; f. ήσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἷλον, ἥρημαι, perf. indic. pass. *elegi*.

'Ηρεθον, 3. pl. imperf. ind. verbi ἐρέθω, *lacesso*.

'Ηρει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἱρέω, *eligo*.

'Ηρείκει, 3. sing. plusq. p. verbi ἐρείδω, *firmo*, *fulcio*; f. σω, p. ἤρεικα, et in part. ἠρεικὼς, a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

'Ηρεικον, ες, ε, *proscindebam*, imperf. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*; f. ξω.

'Ηρείσατο, *sustinuit se*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐρείδω, *fulcio*; f. σω.

'Ηρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, *capio*, *eligo*; a. 1. ind. pass. ἡρέθην.

'Ηρείψαντο, *corripuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med verbi ἐρείπω, *everto*; f. ψω, a. 1. ἤρειψα, a. 2 ἤριπον.

'Ηρέμα, *tacitè*, *sensim*, *paulatim*, adv. ab ἤρεμος.

'Ηρεμάζω, f. άσω, *mæreo*.

'Ηρεμαίως, idem ac ἠρέμα.

'Ηρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quiesco*; et

'Ηρεμία, ας, ἡ, *quies*; ab

'ΗΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, *quietus*, *mitis*, *placidus*: ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel q. ab ἦρος, *amabilis*; quod ab ἐράω.

'Ηρεν, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦρα.

'Ηρεον, *capiebam*, imperf. ind. act. verbi αἱρέω, *capio*; a. 2. ind. act. εἷλον.

'Ηρεπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐρέπτω, *tego*; f. ψω.

'Ηρεσα, ας, ε, *placui*: a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo*, et *placeo*.

'Ηρέτισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠρετισάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi αἱρετίζω, *eligo*; f. ίσω, p. ἠρέτικα. Th. αἱρέω, *capio*.

'Ηρετο, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo*; imperf. ind. Ion. ἠρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint esse a. 2. ind. m. ἠρόμην. Tum ἠρόμην, ι subscripto, imperf. ind. pass. est verbi αἴρω, *tollo*.

'Ηρευν, *venebantur*, imp. ind. act. Dor. pro ἐθήρων, verbi θηρεύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*.

'Ηρευν, imperf. ind. act. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ηκα, a. 2. εἷλον.

'Ηρεύνησα, *scrutatus sum*, a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago*, *scrutor*.

ʹΗϱη, Ion. pro ʹΗϱα, ας, ἡ, *Juno.*

ʹΗϱημαι, Dem. Ol. I. 56. *elegi* vel *electus sum.* Aristoph. Eccel. perf. ind. pass. ἡϱημένος, *qui delegit,* ejusd. part. ab αἱϱέω, *eligo, capio;* f. ήσω, p. ᾕϱηκα, et in 3. pl. ᾑϱήκασι.

ʹΗϱημεν, Varin. per Sync. dici tradit. pro ᾑϱήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. ᾕϱηκα, verbi præcedentis.

ʹΗϱημώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐϱημόω, *vasto:* f. ώσω, perf. ἠϱήμωκα. Th. ἔϱημος, *solitudo.*

ʹΗϱημωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ʹΗϱήϱειν, *accommodaveram,* plusq. p. ind. med. Att. verbi ἄϱω, *apto;* f. ἀϱῶ, p. ἦϱκα, p m. ἦϱα, Att. ἄϱηϱα, et cum adhuc novo augmento ἠϱήϱα· hinc plusq. p. ἠϱήϱειν.

ʹΗϱήϱειϛο, *inhæserat:* 3. sing. plusq. p. ind. pass. ἐϱεϱείσμην, σο, ϛο, verbi ἐϱείδω, *figo;* f. σω, perf. pass. ἤϱεισμαι, et Att. ἐϱήϱεισμαι, et cum novo augmento ἠϱήϱεισμαι.

ʹΗϱήσαντο, *elegerunt,* 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αἱϱέω, *seligo;* f. ήσω, a. 1. ind. act. ᾕϱησα· inde a. 1. ind. m. ᾑϱησάμην.

ʹΗϱήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Ion. pro ἠϱήσαϛο, verbi ἀϱάομαι, *precor.* Th. ἀϱὰ, ἡ, *preces.*

ʹΗϱθην, *sublatus sum,* a. 1. ind. pass. verbi αἴϱω, *tollo;* perf. ἦϱκα.

ʹΗϱθϱωσας, 2. sing. a. 1. ind. verbi ἀϱθϱόω, *formo, fingo;* f. ώσω. Th. ἄϱθϱον, *artus.*

ʹΗϱι, *manè,* adv. vel *vere:* ab ἦϱ, ἦϱος, τό, *ver:* factum ex ἔαϱ, ἔαϱος.

ʹΗϱιγένεια, ας, ἡ, *Aurora:* quia ἦϱι γίνεται, i. e. *manè, existit,* oriente Sole: et

ʹΗϱιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vernus, matutinus:* ab ἔαϱ, et contractè ἦϱ, *ver,* vel ἀὴϱ, pro ἀὴϱ, *aër,* et γίνομαι, *sum.*

ʹΗϱιδανὸς, ȣ, et Ion. οῖο, ὁ, *ERIDANUS:* nomen fluvii.

ʹΗϱιζον, imperf. ind. act. verbi ἐϱίζω, *contendo;* f. ίσω, p. ἤϱικα. Th. ἔϱις, *lis.*

ʹΗϱιθμημέναι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀϱιθμέω, *numero;* f. ήσω, perf. ἠϱίθμηκα, a. 1. ind. act. ἠϱίθμησα, ας, ε. perf. part. pass. ἠϱιθμημένος, η, ον. Th. ἀϱιθμὸς, *numerus.*

ʹΗϱίκει, 3. sing. plusq. p ind. act. verbi ἐϱίζω, *contendo, litigo;* f. ίσω, p. ἤϱικα. Th. ἔϱις, *lis.*

ʹΗϱιπον, ες, ε, *secui,* a. 2. ind. act. verbi ἐϱείκω, *frango;* f. ξω.

ʹΗϱίνεος, α, ον, vel potiùs ἠϱίνεος, *laneus:* pro ἐϱίνεος. Th. ἔϱιος, εος, τό, *lana.*

ʹΗϱινὸς, ἡ, ὸν, per Crasin pro ἐαϱινὸς, *vernus.* Th. ἔαϱ, -ϱος, τό, *ver;* et contractè ἦϱ.

ʹΗΡΙΟΝ, ȣ, τό, *monumentum, sepulchrum;* q. ab ἔϱα, in terrâ enim humantur mortui.

ʹΗϱιπον, ες, ε, *cecidi, lapsus sum;* a. 2. ind. act. ἠϱιπόμην, *dirutus sum;* a. 2. ind. m. verbi ἐϱείπω, *everto;* f. ψω.

ʹΗϱιπώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐϱιπόω, ab eod. Th.

ʹΗϱισα, ας, ε, *contendi;* a. 1. ind. act. verbi ἐϱίζω, *contendo.* Th. ἔϱις, *contentio.*

ʹΗϱκα, *tuli;* perf. ind. act. verbi αἴϱω, *tollo:* f. ἀϱῶ, a. 1. ἦϱα.

ʹΗϱκει, *sufficiebat;* 3. sing. imperf. act. ἠϱκεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀϱκέω, *auxilior, sufficio.*

ʹΗϱκεσα, ας, ε, *suffeci;* a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ʹΗϱκται, *incepit:* 3. sing. perf. ind. pass. ἦϱγμαι, ξαι, verbi ἄϱχομαι, *incipio;* seu ἄϱχω, idem. Th. ἀϱχὴ, *initium.*

ʹΗϱκὼς, perf part. act. verbi αἴϱω, *tollo:* p. ἦϱκα.

ʹΗϱμαι, *sublatus sum;* perf. ind. pass. verbi αἴϱω, *tollo;* a. 1. ind. pass. ἤϱθην, a. 1. part. pass. ἀϱθεὶς.

ʹΗϱμοζε, 3 sing. imperf. ind. act. ἥϱμοσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἁϱμόζω, *apto;* f. όσω. Th. ἄϱω, *apto.*

ʹΗϱμοσμένως, *aptè, congruentèr.*

ʹΗϱνεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. ἠϱνεόμην, ȣμεν, verbi ἀϱνέομαι, *recuso;* f. ήσομαι, a. 1. m. ἠϱνησάμην, ω, αἴο.

ʹΗϱνυντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi ἄϱνυμαι, *capio, consequor.*

ʹΗϱξάμην, ω, αἴο, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἤϱξανϛο, verbi ἄϱχομαι, *incipio;* f. ἄϱξομαι. Th. ἀϱχὴ, *initium, imperium*

ʹΗϱξαντο et ἤϱξαϛο. Vide in ἠϱξάμην.

ʹΗϱξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄϱχω, *incipio, impero:* f. ξω. Th. ἀϱχὴ, *imperium.*

ʹΗϱόδοτος, ȣ, ὁ, *HERODOTUS:* historicus Græc. vetustissimus.

ʹΗϱομαι, *aratro conscissus sum:* perf. ind. pass. verbi ἀϱόω, *aro:* f. όσω, p. ἤϱοκα.

ʹΗϱόμην, *interrogavi:* imperf. vel a. 2. ind. m. verbi Poët. ἔϱομαι, *interrogo.*

ʹΗϱόμην, imperf. ind. pass. verbi αἴϱω, *tollo.*

ʹΗϱος, α, ον, *amabilis, jucundus:* ἦϱα τὰ, *grata;* ab ἐϱάω, *amo:* ἔκλασιν habens τȣ ε.

ʹΗϱοσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀϱόω, *aro:* f. όσω, p. ἤϱοκα.

ʹΗϱοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἦϱον, *sustulerunt:* ab αἴϱω, *tollo,* Joa. iii. 14.

ʹΗϱȣ, *interrogâsti:* 2. sing. imperf. vel a. 2 ind. m. verbi ἔϱομαι, *interrogo.*

ʹΗϱȣ, 2. sing. imperf. ind. pass. ἠϱόμην, ab αἴϱω, *tollo.*

ʹΗϱȣ, 2. sing. imperf. ind. pass. et

ʹΗϱȣντο, 3 pl. imperf. ind. pass. ἠϱȣμην, verbi αἱϱέω, *capio.*

ʹΗϱȣς, gen. sing. ab ʹΗϱὼ, gen. όος, contract. -ȣς, ἡ, *Ero,* nom. propr. virginis.

ʹΗϱȣς, gen. sing. ab

ʹΗϱως, ὁ, nomen propr. viri.

ʹΗϱȣτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀϱόω, *aro.*

ʹΗϱπασεν, *rapuit;* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἁϱπάζω, *rapio:* f. σω et ξω, p. ἥϱπακα, a. 2. pass. ἡϱπάγην, p. m. ἥϱπαγα.

ʹΗϱσα, a. 1. ind. act. Æol. verbi ἄϱω, *apto, congruo;* f. ἀϱῶ, et Æol. ἄϱσω.

ʹΗϱσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἀϱδω, *humecto.*

ʹΗϱται, 3. sing. perf. ἦϱμαι, verbi αἴϱω, *tollo.*

ʹΗϱτημαι, *appensus sum:* perf. ind. pass. verbi ἀϱτάω, *appendo;* f. ήσω, hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠϱτήσθω.

ʹΗϱτο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ex ἤϱμην, verbi αἴϱω, *tollo.*

ʹΗΡΥΓΓΙΟΝ, ȣ, τό, *ERYNGIUM, herba, quædam aculeata.*

ʹΗϱυγγος, *villus dependens ex mento hircorum* aut *caprorum,* quasi ab ἔϱιον, *lanugo.*

ʹΗϱυγε, *eructavit:* 3. sing. a. 2. ind. act. ἤϱυγον, verbi ἐϱεύγω, *ructo;* f. ξω.

ʹΗϱύκακε, *inhibuit;* 3. sing. imperf. act. verbi ἐϱυκάκω, id. quod ἐϱύκω, *inhibeo.*

ʹΗϱύκεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐϱύκω, *inhibeo, impedio:* f. ξω.

ʹΗϱυον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἀϱύω, *haurio;* f. ύσω.

ʹΗϱυτο, plusq. p. ind. pass. 3. sing. verbi ἐϱύω, *traho, custodio.* An pro ἐϱύσαϛο, 3. sing. a. 1. ind. m.

ʹΗϱχ' pro ἦϱχε, *incepit;* 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄϱχω, *incipio.*

ʹΗϱχατο, Ion. pro ἠϱγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi ἔϱγω, idem quod εἴϱγω, *coërceo.* Vel ab ἄϱχω, *incipio, impero.* Th. ἀϱχὴ, *imperium, initium.*

ʹΗϱχε, *præibat;* 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄϱχω, *incipio.*

ʹΗϱχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄϱχομαι, ab ἄϱχω, *incipio, impero.* Th. ἀϱχὴ.

ʹΗϱχόμην, ȣ, ετο, imperf. ind. ab ἔϱχομαι, *venio.*

ʹΗϱω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἠϱάμην, ω, αἴο, verbi αἴϱω, *tollo.*

ʹΗϱω, contrac. pro ἥϱωα, acc. sing. et ἥϱῳ, dat. pro ἥϱωϊ, ab ἥϱως, *heros.*

ʹΗϱὼ, όΘ·, contrac. -ȣς, ἡ, *ERO,* nom. propr. virginis.

ʹΗϱωας, et ἥϱωες, acc. et nom. pl. ab ἥϱως, ωΘ·, ὁ, *heros.*

ʹΗϱώδης, ȣ, ὁ, *HERODES,* nomen regis, qu. ab *heroe,* oriundus. Undè

ʹΗϱωδιανοὶ, οἱ, *Herodis ministri.*

ʹΗϱωδιὰς, άδΘ·, ἡ, *HERODIAS,* nomen Herodis concubinæ

ʹΗϱωδίων, ωνΘ·, ἡ, nomen viri, qu. ab ἥϱως, et δίων, *heroas profligans.*

ʹΗϱώησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐϱωέω, *fluo.*

ʹΗϱωϊκὸς, ἡ, ὸν, *HEROICUS.* Th. ἥϱως.

ʹΗϱῷΘ·, ία, ιον, et κατὰ συναίϱεσιν, ἥϱῷος, ώα, ῷον, idem.

ʹΗϱων, *amabam,* imperf. ind. act. verbi ἐϱάω, *amo;* contrac. pro ἤϱαον.

ʹΗΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS;* nom. pl. ἥϱωες, inde ἡϱωΐνη, ης, ἡ, *heroina.*

ʹΗϱώτα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐϱωτάω, *interrogo;* f. ήσω.

ʹΗϱώτων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejusd.

ʹΗς, *sua,* gen. ab ἥ, *sua,* quod ab ὅς.

ʹΗς, et ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, *suus.*

ʹΗς, *eras;* 2. sing. imperf. ind. et Dor. pro ἦ, 3. sing. Sed ᾖς, *sis,* 2. sing. sub. ab εἰμὶ.

ʹΗς, *dixisti,* 2. imperf. ind. act. ab ἠμὶ pro φημὶ. Vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico.*

ʹΗσα, et ᾖσαν, 2. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contrac. pro ἀείδω, *cano.*

ʽΗσαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, sedeo.

ʼΗσαΐας, ου, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. salus à Domino.

ʽΗσαν, erant, 3. pl. imperf. ind. verbi εἰμί, sum.

ʽΗσαν, Att. pro ᾖσαν, iverunt, 3. pl. a. 1 ind. act. verbi εἶμι, vel ἴω, eo. Vel per Synær. pro ᾔεισαν, vel ᾖσαν, 3. pl. imperf. ind. act. Potest etiam ᾖσαν, esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, cano. Sunt qui volunt ᾖσαν, etiam dici pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. ind. act. per Crasin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, scio; Eurip. Rhes. 854. f. ήσω, p. εἴδηκα.

ʽΗσας, 2. sing. a. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, delecto; f. ἥσω. Th. ἡδύς, suavis.

ʽΗσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἥδομαι, delector.

ʼΗσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ᾄδω, cano.

ʼΗσαῦ, nomen viri indecl. Hebr. factus.

ʼΗσέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, impiè ago; f. ήσω, a. 1. ἠσέβησα, ex α priv. et σέβω, colo.

ʽΗσει, mittet; 3. sing. f. ind. act. verbi ἵημι, mitto, f. ἥσω, p. εἶκα. Potest etiam esse f 1. verbi ἥσω, delecto.

ʼΗσέλγημαι, petulans fui; perf. ind. pass. verbi ἀσελγέω, petulantèr ago; f. ήσω. Th. ἀσελγής, petulans, insolens.

ʼΗσέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, petulantèr ago, id. qu. ἀσελγέω, q. v.

ʽΗσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕω seu ἕζω, sedeo.

ʽΗσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ᾄδω, cano.

ʽΗσθα, eras, Paragoge Æol. τῷ θα pro ἦς, 2. sing. imperf. ind. Sed ἦσθα, sis, Æol etiam pro ᾖς, 2. sing. præs. sub. verbi εἰμί, sum. Sunt etiam qui ἦσθα, per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, noveras, et hoc pro ᾔδεις, θα, Æol. Paragogè, quod est 2. sing. plusq. p. ind. act. ᾔδειν pro εἰδήκειν, verbi εἴδω vel εἰδέω, scio, f. ήσω, p. m. εἶδα.

ʽΗσθαι, sedere, præs. inf. ab ἧμαι, sedeo.

ʽΗσθείην, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, suavis.

ʼΗσθένηκα, elangui, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω, sum infirmis viribus, fut. ήσω· ab ἀσθενής, invalidus, qu. ex α priv. et σθένω, valeo.

ʼΗσθένουν, languebam, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

ʽΗσθέντες, gavisi, nom pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, suavis.

ʼΗσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, sentio; f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι.

ʽΗσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, suavis.

ʼΗσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ᾄδω, cano.

ʼΗσθημαι, sensi, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq p ind. ᾔσθετο, et in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, sentio, a. 2. ind. m. ᾐσθόμην.

ʽΗσθην, ης, η, lætatus sum: et in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, delector. Th. ἡδύς, suavis.

ʼΗσθησάμην, ω, ατο, sensi, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ᾔσθετο.

ʼΗσθῆσθαι, sensisse, perf. inf. pass. ejusd. verbi. Vide ᾔσθημαι.

ʽΗσθήσομαι, lætabor, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector, a. 1. ind. pass. ἥσθην. Th. ἡδύς, suavis.

ʽΗσθητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi inusit. ἐσθέομαι pro ἕννυμαι, induor, perf. part. pass. ἠσθημένος, ab ἐσθής, ῆτος, ἡ, vestis. Th. ἕω seu ἕννυμι, induo.

ʼΗσθητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi αἰσθάνομαι, sentio. Vide ᾔσθημαι.

ʼΗσθιον, ες, ε, devorabam, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω, edo, f. ίσω, p. ἤσθικα. Th ἔσθω, idem

ʼΗσθμηνα, ας, ε, anhelavi, a. 1 ind. act. verbi ἀσθμαίνω, anhelo: f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα. Th. ἆσθμα, flatus.

ʼΗσθόμην, et in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. ind. m. verbi αἰσθάνομαι, sentio: f. αἰσθήσομαι.

ʽΗσι, sit, Ion. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμί.

ʼΗσί, per Apoc pro φησί, 3. sing. præs. ind. act. à φημί.

ʽΗσιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμί, sum. Sed

ʽΗσιν, suis, dat. pl. Ion. pro αἷς, suis, vel quibus; ab ὅς, ἥ, ὅν, suus, a, um; vel ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

ʽΗσίοδος, ου, ὁ, HESIODUS: Poëta Græc. antiquissimus, Ascræus vulgo dictus, ab Ascrâ Bœotiæ vico; ex ἧσις, delectatio; et ὁδὸς, via.

ʽΗσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio, ab ἥδω, delecto. Hinc Angl. EASE.

ʼΗσίτουν, inediâ premebar, imperf. ind. act. verbi ἀσιτέω quod ex α priv. et σῖτος, frumentum.

ʼΗσκειν, Ion vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκει, exercebat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀσκέω, exerceo, elaboro, orno: f. ήσω, p. ἤσκηκα, p. pass ἤσκημαι, σαι, ται.

ʼΗσκήθην, exercitatus sum, a. 1. ind. pass. et

ʼΗσκηκα, exercui, perf. ind. act ejusd.

ʼΗσκησαν, exercuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. et

ʼΗσκουν, exercebam, imperf. ind. act. ejusd. verbi ἀσκέω.

ʼΗσμαι, decantatus sum, perf. ind. pass. verbi ᾄδω, cano.

ʽΗσμαι, lætatus sum, perf. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, suavis. Sunt qui ἧσμαι, sedi, velint esse perf. ind. pass. verbi ἕζω, sedeo, perf. ἧκα.

ʽΗσμεν, sciveramus, per Syncop pro ᾔδειμεν, 1. pl. plusq. p. ind. act. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio.

ʽΗσο, eras vel fueras, 2. sing. imperf. ind. med ἤμην· verbi εἰμί, sum.

ʽΗσο, 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, sedeo.

ʼΗσπάζοντο, 3. pl. imperf. ind pass. verbi ἀσπάζομαι, amplector, f. άσομαι, p. ἤσπασμαι.

ʼΗσπικα, tutatus sum, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες· verbi ἀσπίζω, defendo. Th ἀσπὶς, clypeus.

ʽΗσσα seu ἧττα, ες, ἡ, inferiores partes, clades: et

ʽΗσσάομαι vel ἡττάομαι, contracti -ῶμαι, f. ἡσσομαι, inferior evado, vincor, superor, succumbo, frangor, ἡσσῶντο, 3. plur. imperf. ind. Eurip. Th. ἥσσων, minor.

ʽΗσσε, pro ᾖσε, cecinit, 3. sing. a. 1. ind. act. ἧσα, verbi ᾄδω, cano.

ʽΗσσήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, superor. Th. ἥσσων, minor.

ʽΗσσον, minus, n. g. ab

ʽΗΣΣΩΝ, et ἥττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor, inferior, et in n. g. ἧσσον, vel ἧττον, minus, inde ἡσσάομαι, superor.

ʽΗσαι, 3. sing. perf. ab ἧμαι, sedi, quod vide.

ʽΗσάν, vide in ἧσε.

ʼΗστατουν, imperf. ind. act. verbi ἀστατέω, instabilis sum, vacillo: ex α priv. et ἵστημι, sto.

ʽΗστε, sciebatis, per Sync. pro ᾔδειτε, 2. pl. plusq. p. ind. act. ᾔδειν, per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω. Sic ᾖσαν, pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. et

ʽΗστην, sciverant, 3. dual. plusq. p. ind. act. per Sync. pro ᾐδείτην, ejusd. verbi.

ʽΗστην, erant, 3. dual. imperf. ind. Poët. pro ἤτην, et in 2. pl. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμί, sum.

ʽΗστην pro ἥσθην, sedebant, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, sedeo.

ʽΗστινοσοῦν, ex particulâ expletivâ, ου, et ὅστις, ἥτις, ὅτι. quod facit in gen. f. g. ἧστινος, cujuscunque supple ποιότητος, qualitatis, vel aliquid simile.

ʽΗστο, sedebat, Poët. pro ἧτο, 3. sing imperf ind. verbi ἧμαι, sedeo: vel est plusq. p. ind. pass. ab ἕζω.

ʽΗστον, ἥστην, eratis, erant, Poët. pro ἦτον, ἤτην, dualis imperf. ind. verbi εἰμί, sum.

ʼΗστραπτε, illuminabat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀστράπτω, fulguro: f. ψω, p. φα.

ʼΗσυνθέτηκα, perf. ind. act. verbi ἀσυνθετέω, non sto pactis; quod ex α priv. et συντίθημι, compono. Th. τίθημι, pono.

ʽΗσυχάζω, quiesco, taceo, f. άσω, p. ἡσύχακα· à Thucydide, lib. 8. ἡσυχάζειν, dicuntur qui tumultuari desinunt. Apud eundem plurimis in locis (sicut et apud cæteros historicos) dicuntur ἡσυχάζειν, qui bellum non movent. Th. ἥσυχος, quietus.

ʽΗσυχαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod Th ἥσυχος.

ʽΗσυχῆ, adv. quietè, tacitè: ab eod.

ʽΗσυχία, ας, et Ion. ίη, ης, ἡ, tranquillitas, otium, silentium: ab eod. Th.

ʽΗσύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

ʽΗΣΥΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, quietus: qu. ἧσιν ἔχων, Gall. qui est a son aise: ab ἥδω, delecto.

ʽΗσύχως, adv. quietè.

ʼΗσφαλίσαντο, muniverunt, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω, firmo, f. ίσω, p. κα, quod ab ἀσφαλὴς, tutus: hoc ex α priv. et σφάλλω, everto.

ʼΗσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω, molestè fero.

ʼΗσχολήθησαν, operam dederunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, occupatus sum, quod ab ἄσχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui otium non est: quod ex α priv. et σχολὴ, otium.

ʼΗσχύνετο, erubescebat, et in 3. pl. ᾐσχύνοντο, imperf. ind. pass. verbi

αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.

Ἥσω, *mittam*, f. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*; a. 2. ind. act. ἧν.

Ἥσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι· ab ἴω, inus. *eo*.

Ἤτασεν, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἐτάζω, *examino*, f. άσω.

Ἠτ', pro ἦτε, *hæcque*, articulus præpos. habetque accentum ob sequentem dict. encliticam τέ.

Ἤτεε, et ᾔτεεν, sequente vocali, et contractè ᾔτει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω, *peto*, f. ήσω, p. ᾔτηκα.

Ἦτι, κε, *certè*, *nimirùm*, adv. Th. ἦ, *certè*.

Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω, a. 1. ind. act. ἠτέκνωσα, ας, ε, *sterilem efficio*: ex α priv. et τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἤτηκα, ας, ε, *petii*, perf. ind. act. et

Ἠτήκειν, *accusaveram*, plusq. p. verbi αἰτέω, *peto*.

Ἦτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμί, *sum*.

Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab αἰτέω, f. ήσω, a. 1. ᾔτησα.

Ἦτι, *verè*, *certè*, adv. Th. ἦ, *certè*.

Ἠτιᾶτο, *objurgabat*, 3. sing. imperf. ind. m. ab αἰτιάομαι, *accuso*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἠτιμάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω. Vide seq.

Ἠτίμησ', pro ἠτίμησε, *inhonoravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀτιμάω· quod ex α priv. et τιμή, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ἤτοι, *sive*, *seu*, *vel*, *certè*. Th. ἤ, *aut*.

Ἡτοίμηζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἡτοίμασα, ας, ε, et in 3. pl. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμακα: perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.

Ἡτοίμασαι, 3. sing. perf. ind. pass. ἡτοίμασμαι, vide præced.

Ἦτον, *eratis*, 2. dual. imperf. ind. ab εἰμί, *sum*.

Ἦτορ, ορος, τό, *cor*, *animus*. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus*.

Ἠτεῦντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi αἰτέω, *peto*, f. ήσω, p. ᾔτηκα.

Ἠτραῖος, αία, αῖον, *qui ad imum ventrem pertinet*. Ab ἦτρον.

ΗΤΡΙΟΝ, ου, τό, *stamen*, *textura*. Schol. Nicandri etiam ἤτριον, affert pro *hepate*: An à texturâ venarum?

ΗΤΡΟΝ, ου, τό, *imus venter*, *pars umbilico subjecta*: ubi scil. ἤτριον *intestinorum*; aut ab ἴδω, quia ibi vasa cibaria.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades*. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἡττάομαι, contract. -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *superor*, *inferior evado*, perf. ind. pass. ἥττημαι· ἡττᾶσθαι τινι, *ab aliquo vinci*, 2 Pet. ii. 19. Rarior constructio: a. 1. ind. pass. ἡττήθην, ης, η. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἡττάω, f. ήσω, *vinco*, *supero*.

Ἥττημα, ατος, τό, *diminutio*, *defectus*, *clades*: à 1. pers. sing perf. ind. pass. superioris verbi: ab eod. Th.

Ἧττον, ονος, τό, *minus*; item *damnum*; εἰς τὸ ἧττον, *cum detrimento*: ab ἥσσων, vel ἥττων, *minor*.

Ἠτύχει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀτυχέω, *adversâ fortunâ utor*: quod ex α priv. et τύχη, *fortuna*.

Ἤτω, *sit* vel *esto*, pro ἴσω, 3. sing. imperat. ab εἰμί, *sum*: ab inus. ἔω, quod in imperat. ἔε, ἐέτω, et Crasi ἤτω.

Ἠϋγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multum barbatus*, *pulchrè barbatus*. Ex ἠΰ, pro εὖ, et γένειον, *barba*.

Ηὔγει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ηὔχεε· ab αὐγέω, pro αὐχέω, *glorior*.

Ηὔδα, et ηὔδα, 3. sing. imperf. ind. act. ηὔδαον, *dicebam*, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδή, *vox*.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*, idem quod αὐδάω. Th. αὐδή, *vox*.

Ηὐδηκώς, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, *vocem edo*: ab eod. Th.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. ind. act. verbi εὐδοκέω, *volo*.

Ηὗδον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi εὕδω, *dormio*, fut. εὑδήσω.

Ηὔηνα, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco*.

Ηὐθύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi εὐθύνω, *dirigo*, f. υνῶ, p. υγκα. Th. εὐθύς, *rectus*.

Ηὐκαίρεν, imperf. ind. act. Att. pro εὐκαίρεον, -ουν, verbi εὐκαιρέω, *vacat mihi*, f. ήσω· quod ex εὖ, *benè*, et καιρός, *occasio*, *tempus*.

Ἠΰκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens pulchros crines*, Poët. Diæresi pro εὔκομος. gen. Ion. ἠϋκόμοιο· ex εὖ et κόμη, *coma*.

Ηὔλει, pro ηὔλεε, 3. sing. imperf. ind. act. ηὔλεον, -ουν, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλός, *tibia*.

Ηὐλήσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*, f. ήσω, p. ηὔληκα. Th. αὐλός, *tibia*.

Ηὐλίσθην, ης, η, et in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, *stabulor*, *pernocto*, *excubo*, perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλή, *aula*.

Ηὐλόγει, 2. sing. imperf. ind. act. Att. verbi εὐλογέω, *benedico*, f. ήσω, p. εὐλόγηκα· ex εὖ et λόγος, *verbum*; quod à λέγω, *dico*; p. ind. m. λέλογα.

Ἠΰν, *bonum*, acc. sing. ab ἠΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, έος, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αὐξάνω, *augeo*, *invalesco*, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.

Ηὔξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Att. verbi εὔχομαι, *oro*.

Ἤϋξεν, *ingemuit*, a. 1. ind. act. verbi αὔω, et per Dialysin ἀΰω, f. ἀΰσω. Hinc præsens, geminato, σ, ἀΰσσω, f. ξω· a. 1. ἤϋξα. Vel à comm. fut. αὔσω, Dor. αὔξω.

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*; f. 1. ind. m. αὐξήσομαι. Th. αὔξω· idem.

Ηὐξήθην, *auctus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω, f. ήσω· a. 1. ind. act. ηὔξησα· perf. pass. ηὔξημαι, et

Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejusd. Vide ηὐξήθην. Th. αὔξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. verbi εὐπορέω, *abundè possum*, *est mihi facultas*, f. ήσω, p. εὐπόρηκα· quod ab εὔπορος, *pervius*. Th. πείρω, *transeo*; p. ind. med. πέπορα

Ηὑράμην, ω, ατο, *inveni*, per Sync. Att. et Æol. pro εὑρησάμην, a. 1. ind. med. verbi εὑρίσκω, *invenio*.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. pass. Att. ejusd.

Ηὔρω, 2. sing. a. 1. ind. med. ηὑράμην, q. v.

Ἠΰς, Poëticâ Ectasi pro ἐΰς, *bonus*, *fortis*; gen. ἠέος.

Ἤϋσα, ας, ε, *clamavi*, dissolut. diphthong. pro ἦυσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, *clamo*.

Ἠΰτ' pro ἠΰτε, *sicut*, *tanquam*; per Ectasin et Dialysin. Ion. pro εὖτε, adv.

Ηὔφρανα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα, et

Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. ind. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro*; quod ab εὖ et φρήν, *mens*.

Ἧφα, perf. ind. act. ab ἅπτω, *necto*, f. ψω· a. 2. ἧφον· p. pass. ἧμμαι· a. 1. pass. ἥφθην.

Ἡφαίστειος, εία, ειον, *Vulcanius*; τὸ Ἡφαίστειον, scil. ἱερόν, *Vulcani templum*, et τὰ Ἡφαίστεια, *Vulcanalia*: ab

ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, *Vulcanus*, *ignis*: quod ab ἅπτω, *accendo*, et ἀϊστόω, *destruo*.

Ἠφανίσθην, ης, η, *disapparui*, a. 1. ind. pass. et

Ἠφάνισμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. ab ἀφανίζω, f. ίσω, *extinguo*, *obscuro*: ab ἀφανής, *obscurus*; quod ab α priv. et φαίνω, *appareo*.

Ἤφασα, *contrectavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, *tracto*: quod ab ἀφή, *tactus*. Th ἅπτομαι, *tango*.

Ἠφειδήκεισαν, 3. plur. plusq. p. ind. act. ab ἀφειδέω, *non parco*, *contemno*: ab ἀφειδής, *qui non parcit*: ab α priv. et φείδομαι, *parco*.

Ἠφείθην, *concessi*, pro ἀφείθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, *dimitto*, *permitto*: quod ex ἀπό et ἵημι, *mitto*. Th. ἴω, idem.

Ἠφηνιακώς, auctâ præposit. pro ἀφηνιακώς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, *habenas detracto*: ex ἀπό, et ἡνία, ας, ἡ, *habena*.

Ἧφθα, Dor. pro ἥφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. et

Ἧφθαι, *attigisse*, perf. ind. pass. ab ἅπτω, *tango*, f. ψω, ἧφα· p. pass. ἧμμαι.

Ἠφίε, *permisit*, a. 2. ind. act. verbi ἀφέω, seu ἀφίημι, *permitto*: cujus a. 2. ἄφιον, et cum augmento præpositionis ἤφιον, ες, ε. Vel potiùs dicendum esse a. 2. ind. act. verbi ἀφιέω, *dimitto*; f. 2. ἀφιῶ· a. 2. ἤφιον. Rarissimè in usu. Pro quo

Ἠφίειν, *emittebat*, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠφίη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἀφίημι. Th. ἴω, *mitto*.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, *haurio*, f. σω, p. ἤφυκα.

Ἠφωρίσθαι, perf. infin. pass. Att. ab ἀφορίζω, *termino*, *definio*, f. ίσω, p. ἠφώρικα· quod ex ἀπό et ὅρος, *terminus*, *limes*.

Ἦχε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἄγω, *duco*.

Ἤχει, 3. sing. indic. præs. verbi ἠχέω, *sono*, fut. ἠχήσω. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἠχέτα, pro ἠχέτα, voc. sing. ab ἠχέτης, ου, ὁ, *sonator, canorus*: ab eod. Th.

Ἠχετικὸς, et Ἠχητικὸς, ἡ, ὀν, *sonorus, canorus*. Ab ἠχέτης, *sonator*.

Ἠχέω, -ῶ, f. ήσω, *sono*: ab eod.

Ἠχὴ, ἡ, idem quod ἦχος.

Ἠχήεις, et in fœm. g. ἠχήεσσα, *resonans*, adj. ab ἠχὴ, idem ac. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἠχθέσθην, *ægrè tuli*, a. 1. indic. pass. verbi ἄχθομαι *ægrè fero*, fut. ἤσομαι, vel έσομαι, quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*

Ἤχθημαι, *inimicus fui*, perf. ind pass. verbi ἐχθάνομαι, quasi ab ἐχθέομαι· f. 1. ind. med. ἐχθήσομαι· a. 2. ind. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. Sunt qui velint ab ἄχθομαι, derivari. Tum Th. est ἄχθος, *onus*.

Ἤχθην, ης, η, *ductus sum*, a. 1. indic. pass. verbi ἄγω, *duco*.

Ἤχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, *odio prosequor*, f. αρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἠχθόμην, *odio fui*, et in 3. plur. ἤχθοντο, a. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, *odio sum*: qu. ab ἐχθέομαι. Vide ἤχθημαι. Vel est imperf. ind. verbi ἄχθομαι, *succenseo*, f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ἦχι, pro ᾗ, *ubi*, adv. Th. ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*.

Ἤχλυσε, 3 sing. a. 1. indic. act. verbi ἀχλύω, *caligo*, f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ, *tenebræ*.

Ἠχμαλώτευται, 3. sing. p. indic. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*; a. 1. act. ᾐχμαλώτευσα, ας, ε. Vide in αἰχμαλωτος.

Ἦχον, Dor. pro εἶχεν, imperf. ind. act. ab ἔχω, *habeo*, f. ἕξω.

Ἠχόπους, οδος, ὁ ἡ, *sonipes*, pedibus sonitum edens. Ex ἦχος et πούς, *pes*.

ἮΧΟΣ, ου, ὁ, *sonus, sonitus, clamor*.

Ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρειόω, *inutilem reddo*, f. ώσω, p. ἠχρείωκα· ex α priv. et χρεία, ας, ἡ.

Ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ECHO, sonus reciprocus, vox repercussa*. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἠχώδης, εος, ὁ ἡ, *sonorus, resonabilis, sonans*; ab ἦχος.

Ἥψησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἕψω, *coquo*, f. ἑψήσω· indè ἕψημα, *pulmentum*.

Ἠώθ', pro ἠῶ τε. Vide ἠώς.

Ἠῶθεν, *manè*: est et ἕωθεν, *diluculò*. Th. ἠὼς, *aurora*.

Ἠῶθι, adv. *in aurorâ*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus ripa*. Ab ἠϊών.

Ἠωνίκει, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi αἰωνίζω, *æterno*. Th. αἰὼν, *ævum*.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, *EOUS, matutinus, orientalis*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἠωρεῖτο, 3. sing. imperf. indic. verbi αἰωρέομαι, *attollor, evehor*. Th. αἰωρέω, *sursùm tollo*.

Ἠώρουν, imperf. ind. act. verbi αἰωρέω, *in sublime attollo*.

ἨΩ'Σ, όος, -οῦς, ἡ, *aurora, diluculum, dies, Sol*; acc. ἠόα, ἠῶ, et ἠώθ, pro ἠῶ τε, vel ἠῶ τε, q. ab αὔω, *splendeo*.

Θ.

Θ, Octava apud Græcos litera, in numeris novem denotat. Θ, ϑ, cum puncto sive lineolâ infra positâ novies mille? sonùm habet τοῦ, τ, addita aspiratione, Θ Ion. pro τ, δ in ϑ, θ in φ, Æol. ut φὴρ· interdum πλεονάζει, ut ϑαμὰ, pro ἅμα.

Θ' pro τε, *et* sequente aspiratione.

Θάασσεν, *sedebat*, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. verbi ϑάασσω, idem quod ϑοάζω, *sedeo, celeritèr moveor*. Th. ϑοὸς, α, ον, *celer, velox*.

Θαγῆ, 2. sing. fut. 2. ind. med. ϑαγῆμαι, verbi ϑάσσω, *propero*, pro ϑάασσω. Vide ϑάασσεν.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, *THADDÆUS*, nomen Apostoli, Syr. interpret. Lat. *uber*.

Θαεῖτο, Dor. pro ϑηεῖτο, et hoc Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. ind. verbi ϑεάομαι, et Ind. ϑηέομαι, οῦμαι, *specto*.

Θάεο, Ion. pro ϑάου, *vide*, præs. imperat. pass. verbi ϑάομαι, pro ϑεάομαι, *specto*, f. ϑεάσομαι.

Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro ϑέαμα, τὸ, *spectaculum*: ab eod. Th.

Θαητὸς, ἡ, ὀν, *mirus, admirandus, conspicuus*, Dor. pro ϑεατὸς· ab eod.

Θαίβω, *agito, impello*, Hesych. pro ἐλαύνω.

Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, Hesych. an corruptum à δόμος.

ΘΑΙΡΟ'Σ, ου, ὁ, *cardo, axis*: à ϑύρα, *janua*, Hesych.

Θακέω, f. ήσω, *sedeo*, et

Θακεύω, f. εύσω, idem: à

Θᾶκος, ου, ὁ, *sedes*.

Θαλαμεύομαι, *intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo versor*. A ϑάλαμος.

Θαλάμη, ης, ἡ, *cubile, piscium latibulum*. Th. ϑάλαμος, *cubile*.

Θαλαμήϊα δῶρα, *ligna thalamo struendo apta*: ab eod. Th.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ ἡ, *cubicularius, circa cubiculum versans*: ex ϑάλαμος, *cubiculum*, et πολέω, *verso*.

Θαλαμιὰ, ᾶς, ἡ, Ion. ϑαλαμίη, ης, *navis foramen, per quod remus in aquas exsertus exstat*. Th. ϑάλαμος, q. v.

Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, *THALAMUS, cubiculum, nidus; thesaurus, ubi reponuntur pecuniæ et alia pretiosa; pars sanctior templi; cava capitis, in quibus oculi sunt; pars navis inferior; nuptiarum locus et dies*.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, seu -ττα, ης, ἡ, *mare*.

Θαλασσεὺς, έως, ὁ, *piscator*: à ϑάλασσα.

Θαλασσεύω, f. εύσω, *in mari versor, mare frequento*: ab eod.

Θαλάσσιος, ου, ὁ ἡ, *marinus*: à præced.

Θαλασσοβίωτος, ου, ὁ ἡ, *è mare victum parans*. Ex ϑάλασσα, et βίος, *victus*.

Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ ἡ, *maris speciem referens, qui est coloris marini*. Ex ϑάλασσα, et εἶδος.

Θαλασσοκρατέω, *maris imperium teneo, obtineo*, et

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, *qui maris imperio potitur*: ex ϑάλασσα, *mare*, et κρατέω, *fortitèr impero*.

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ ἡ, *per mare iter faciens*: à ϑάλασσα, *mare*, et πόρος, *transitus*.

Θαλάττιος, ου, ὁ ἡ, *marinus*: à ϑάλαττα, ης, ἡ, *mare*.

Θαλέει, 3. sing. præs. ind. act. verbi ϑαλέω, Poët. pro ϑάλλω, *floreo*.

Θαλέθοντες, *florentes*, præs. part. act. verbi ϑαλέθω, idem quod ϑάλλω, *floreo*.

Θάλεια, ας, ἡ, *THALIA*, nomen Musæ. Est et

Θαλεία, sed pro ϑαλία, ας, ἡ, *epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia*. Th. ϑάλλω, *floreo*.

Θάλειος, εια, ον, *virens, floridus*, et

Θαλερὸς, ὰ, ὸν, *in flore existens, floridus*: ab eod. Th.

Θαλέω, -ῶ, f. ήσω, Poët. *floreo, vireo*; Metath. *decoror, ornor*: ab eod. Th.

Θαλῆς, οῦ, ὁ, et Θάλης, ητος, *THALES*, nomen propr. Philosophi, civis Milesii.

Θαλία, ας, Ion. ϑαλίη, ης, ἡ, *convivium*: vide ϑαλλία· item *frons oleagina*. Vide ϑαλλία. Est etiam

Θαλία, Ion. ϑαλίη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Θαλιάζω, f. άσω, *convivia florida ago; sertis virentibus redimitus convivor*: à ϑαλία.

Θαλίαι, ῶν, αἱ, *convivia, solennitates*, et

Θαλλία, seu ϑαλία, ας, ἡ, *ramus, virens, germen*: ab eod. Th.

Θάλλοισα, ας, Dor. pro ϑάλλουσα, ης, ἡ, *florens*, præs. part. fœm. g. à ϑάλλω.

Θαλλὸς, οῦ, ὁ, *oleæ termes, omnis frons virens*.

Θαλλοφορέω, -ῶ, *oleaginem frondem gesto*: à φορέειν, *gestare*.

ΘΑ'ΛΛΩ, fut. λῶ, *vireo, pullulo, floreo*, perf. τέθαλκα.

Θάλος, εος, τὸ, *germen, proles, filius*; et pro τιμὴ, δόξα, *honor, gloria, decus*: à præced.

Θάλπεαι, Ion. et Dor. pro ϑάλπῃ, *cremaris*, 2. sing. præs. sub. pass. à ϑάλπω, *foveo*.

Θάλπιος, ου, ὁ, *THALPIUS*, nomen propr. quod ab eod. Th.

Θαλπιόων, pro ϑαλπιῶν, præs. part. Poët. à ϑαλπιάω, *calesco*. Th. ϑάλπω, *foveo*, f. ψω.

Θαλπϊώθ, Cantic. iv. 4. lis ϑαλπιώθ· ubi aquila lis ἐπάλξεις. Hieron *in propugnacula*; Junius, *in armaria*. Alii *turres præaltas* vertunt.

Θαλπνὸς, ἡ, ὀν, et ϑαλπρὸς, ὰ, ὸν, ότερος, ότατος, *calidus, fervidus*; item *splendidus*, et

Θάλπος, εος, τὸ, *calor, æstus*; à

ΘΑ'ΛΠΩ, fut. ψω, *foveo, calefacio*.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum*; item *solamen, spes*; quia calefacit: ut contrà metus frigefacit: à præced.

Θαλύσια, ίων, τὰ, *festum post comportatas fruges; primitiæ frugum*. Th. ϑάλλω, *vireo*.

Θαλύσιος, α, ον, *ex novis fructibus factus*; ut panis ϑαλύσιοι. Vide præced.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. et

Θαλφθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ϑάλπω, f. ψω, *foveo*.

Θάλψις, εως, ἡ, *calefactio, calor, tempor fomentum*: ab eod. Th.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi θάλλω, *floreo*. ὰ

ΘΑΜΑ', adv. *crebrò, frequentèr*: q. ab ἅμα.

Θάμαρ, ἡ, *THAMAR*, nomen mulieris indecl. Hebr. interpret. Lat. *palma*.

Θάμβεε, *obstupuit*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, *obstupefacio, expavesco*. f. ήσω, p. τεθάμβηκα· præs. ind. pass. θαμβέομαι, *expavesco, obstupefio*; imperf. ind. pass. ἐθαμβεόμην, -ούμην, et in 3. pl. ἐθαμβέοντο, οῦντο· a. 1. ind. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, *stupor*.

Θάμβησεν, *expavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

Θάμβησις, εως, ἡ, *pavor*: ab eod.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, *stupor, attonita admiratio*.

Θαμειὸς, ειὰ, ειὸν, *frequens*: quod et

Θαμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *frequens, creber*; in nom. pl. θαμέες· à θαμὰ, *crebrò*.

Θαμίζω, *frequento, frequens sum*: ab eod. Th.

Θαμιμασάδης, Scythicè *Neptunus* appellatur.

Θαμινὰ, *frequentèr, crebrò*, Poët. adv. à

Θαμινὸς, ἡ, ὸν, *creber, frequens*: à θαμὰ, *crebrò*.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, *DUMUS, frutex, fruticetum*, quasi *creber ramis*: à θαμινὸς, suprà.

Θαμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fruticosus*: à præced.

Θάμυρις, *solennis cœtus*; qui θαμὰ, id est, cum frequentiâ congregatur.

Θανάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lethalis, mortifer*: à θνήσκω, *morior*, quod vide.

Θανατάω, -ῶ, *mori cupio, mortem mihi opto*: ab Θανάσιμος.

Θανατηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lethifer*; à θάνατος, *mors*; quod à θνήσκω, *morior*, et φέρω, *fero*.

Θάνατος, ου, ὁ, *mors*; gen. Ion. θανάτοιο· à θνήσκω, *morior*; θανάτῳ πόρειν, *dare letho*.

Θανατοῦν, præs. inf. act. à

Θανατόω, -ῶ, *occido*, f. ώσω, p. τεθανάτωκα· a. 1. ind. act. ἐθανάτωσα· a. 1. sub. act. θανατώσω, ης, η· a. 1. infin. act. θανατῶσαι· a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η· a. 1. part. pass. θανατωθεὶς, έντος· à θάνατος, *mors*, q. v.

Θανατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lethalis*: ab eod.

Θανάτωσις, εως, ἡ, *cædes, mors*: ab eod.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, q. v.

Θανέειν, a. 2. inf. act. Ion. et

Θανέμεν, a. 2. inf. act. Ion. et Dor. pro

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. act. verbi θνήσκω, *morior*; a. 2. ind. act. ἔθανον.

Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejusdem verbi.

Θανοίσας, *mortuæ*, gen. Dor. pro θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à θνήσκω, *morior*, et

Θανόντ', pro θανόντα, acc. sing. m. g.

Θάοντα, Dor. pro θεάοντα acc. sing. part. præsentis activi, verbi θεάω, pro θεάομαι, *specto*.

Θάπτεν, 3. sing. imperf. ind. act. I. à

ΘΑ'ΠΤΩ, *igne, vel quovis modo condo, sepelio*, f. ψω, p. τέταφα· a. 1. ind. act. ἔθαψα· a. 2. ind. act. ἔταφον· a. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, *sepultus fui*; a. 2. inf. pass. ταφῆναι· fut. 2. ind. pass. ταφήσομαι, perf. ind. m. τέθηπα. Apud Eurip. Cic. θάπτειν, humandi verbo reddidit. Sciendum est autem inveniri etiam θάπτειν πυρὶ apud Plut. Sic autem Philostrat. quoque dixit θάπτεσθαι πυρί. Habet et significationem obscœnam θάπτειν apud Aristophanem, sicut θάπτεσθαι apud Theocritum.

Θάρα, ὁ, *THARA*, nomen viri, indeclinabile. Hebr. *spirans*.

ΘΑΡΓΗΛΙ'Α, ας, ἡ, scil. ἑορτή. Vel θαργήλια, τά, scil. ἱερὰ, *festum et sacra in honorem Apollinis et Dianæ*, cùm pro primitiis sacra facerent, q. à θέρω, *calefacio*, et γῆ, *terra*, nam indè frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, -ῶνος, ὁ, *undecimus, mensis Atheniensium*; quia θέρει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit: Aprili enim respondet.

Θαῤῥάλεος, έα, έον, idem quod θαρσαλέος, *fidens*. Th. θάρσος, *fiducia*: undè

Θαῤῥαλέως, *audactèr, confidentèr*, adv.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. act. à

Θαῤῥέω, -ῶ, *confido, bono animo sum*, f. ήσω, p. τεθάῤῥηκα· a. 1. ind. act. ἐθάῤῥησα. à θάῤῥος, idem qu. θάρσος, *fiducia*. Hinc Angl. TO DARE.

Θαῤῥητικὸς, η, ον, *fiducia fretus, animosus*: à θαῤῥέω.

Θάῤῥος, εος, τὸ, *audacia*. Vide θάρσος.

Θαῤῥύνω, *fiduciam affero, animum addo*.

Θαρσαλέος, έα, έον, *fidens, audax*; compar. θαρσαλεώτερος, *audacior, animosior*. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσαλέως, *audactèr*, adv. à præced.

Θάρσει, *confide*, præs. imperat. act. à θαρσέω, *fiduciam habeo*; præs. part. act. θαρσῶν, οῦσα· θαρσήσας, a. 1. part. act. τεθάρσηκα, perf. act. Th. supradict.

Θαρσεὺς, έος, ὁ, *Tharsensis*: à Θάρσος, ου, ἡ.

Θαρσεῦσα, ας, part. præs. fœm. gen. Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, *confidens*. Vide in θάρσει, *confide*.

Θαρσέω, f. ήσω, p. ηκα, *confido, præditus sum fiduciâ, animum sumo*: ab eod. Th.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, et per Metathesin θράσος, εος, τὸ, *fiducia, audacia*.

Θάρσος, ου, ἡ, *THARSUS*, nomen urbis, Apostoli Pauli patria, teste Jos. Ant. 1. vi. 1. ut ab origine scriptum. Actor ix. 11. xxi. 39. Ponitur et pro *Oceano*, 1 Reg. xxii. 48.

Θαρσυνίσκω, imperf. act. ἐθαρσύνεσκον, Poët. pro

Θαρσύνω, *fiduciam affero*, f. υνῶ. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσὺς, εῖα, ὺ, *audax*: à θάρσος, τό.

Θάσαι, Dor. pro θέασαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. med. verbi θεάομαι, *specto*, pro quo Poëtæ θώομαι

Θασεὺς, έως, Dor. pro Θησεὺς, *Theseus*.

Θάσομαι, *ponam*, Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θασόμενος, Dor. et per Crasin pro θεασόμενος, fut. 1. med part. à θεάομαι, *specto*. Vide præced.

ΘΑ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *THASUS*, insula quædam maris Ægei.

Θᾶσσον, *celeriùs, citiùs*, compar. pro τάχιον ex ταχὺς, *celer*.

Θάσσω, *sedeo*, contractè pro θαάσσω, id. q. θοάζω, *celeritèr moveo*; item *sedeo*; propriè *celeritèr in sedile insilio*. Th. θοὸς, *celer*.

Θάσσων, *celerior*: comparativus ex ταχὺς, *celer*, ταχίων, θάσσων, vel θάττων.

Θάτερος, *alteruter*: à τὸς, pro ὁ, et ἕτερος, *alter*. Sic θατέρου, pro τοῦ ἑτέρου, et sic porrò θάτεραι, Dor. pro αἱ ἕτεραι· ἐπὶ θάτερα, *in diversum, in alteram partem*.

Θάττων, *celerior*. Vide θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, *res miræ, admiratio, miraculum*, et

Θαυμάζομεν, 1. pl. præs. ind. act. θαυμασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, *miror, admiror, colo*; *observo cum approbatione*, Luc ix. 43. *cum indignatione*, Joan. vii. 21. Mar. vi. 3. cum διὰ, Diod. Sic. iv. p. 193. et sic construend. Joan. vii. 21. Strab. l. xvii. p. 1138. Ælian. V. H. xii. c. 6. cum acc. rarò Dem. Ol. # ver. 4. ed. Monten. p. τεθαύμακα· perf. ind. pass. τεθαύμασμαι· a. 1. ind. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η· a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, *admirationi esse*; f. 1. ind. med. θαυμάσομαι, η, εται.

Θαυμαίνω, *admiror*: à θαυμάζω· indè θαυμανοῦντες, fut. 1. part. pl.

Θαύμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen proprium.

Θαυμάσιος, α, ον, *admiratione dignus*, et

Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, *admiratio*, et

Θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, *admirator, laudator*; ab θαυμάζω.

Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *admirabilis*; οὐ θαυμαστὸν, *non est mirum*: à θαυμάζω.

Θαυμαστόω, -ῶ, f. ώσω, *admirabilem reddo*; à θαυμαστός.

Θαυμαστῶς, adv. *sapientèr*.

Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, *rei admirabilitate obstupefio*: à θαῦμα.

Θαυματουργέω, -ῶ, f. ήσω, *miracula edo, præstigiis utor*: à θαυματουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui miracula edit*. Ex θαῦμα, et ἔργον, *opus*.

Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *sepultus, a, um*: in dat. plur θαφθεῖσι, a. 1. part. pass. à θάπτω, *sepelio*.

Θαψία, ας, ἡ, *herba quædam ferulacea*· à Thapso insula sic dicta.

ΘΑΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythium vel herba, ad tingendum apta*: quia lanam rubefacit: à Thapso flumine ubi nascitur.

Θάω, *video*, scilicet, cum stupore, contrac. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *specto*. Est et θάω, *nutrio*.

Θέα, ᾶς, ἡ, DEA; θεᾶν, gen. pl. Dor. et θεάων, Æol. pro θεῶν Th. θεὸς, *Deus*.

Θέα, ας, ἡ, *spectaculum, spectandi locus quævis res jucunda spectatu*; acc. sing. θέαν. Th. θεάομαι, *specto*. Potest θέα, etiam dici in præs. imperat. act. à θεάω, *specta*.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, *specto*, q. v.

Θέαινα, idem quod θεὰ, *dea*.

Θέαμα, ατος, τὸ, *spectaculum.* Th. θεάομαι.

Θεανὼ, όΘ, -οῦς, ἡ, *THEANO.*

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *specto, contemplor*: f. 1. ind. m. άσομαι, perf. ind. pass τεθέαμαι, a. 1. ind. pass. ἐθεάθην, a. 1. inf. pass. θεαθῆναι, a. 1. ind. m. ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. θεάσασθαι, a. 1. part. m. θεασάμενος.

Θεάριον, ε, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo*: vide in θεωρός.

Θεαρχία, ας, ἡ, *supremæ divinitas. Deus supremus, divinum et æternum principium omnium rerum.* Ex θεός et ἀρχὴ, *principium.*

Θεασάμενος, a. 1. part. m. verbi θεάομαι.

Θεατὴς, οῦ, *spectator*: acc. pl. θεατὰς. Th. θεάομαι, *specto.*

Θεατὸς, ἡ, ὸν, *spectabilis, dignus spectatu*, ab eod. Th.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus spectandum produco*: f. ίσω, p. τεθεάτρικα, perf. ind. pass. τεθεάτρισμαι.

*Θεατροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *theatri formam habens.*

Θέατρον, ε, τὸ, *THEATRUM, locus in quo spectantur ludi, spectaculum.* Th. θεάομαι, *specto.*

Θέε, *discurrebat*, pro ἔθεε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι.

Θεὶ, legitur I. Reg. xiv. 20. Ezech. iv. pro *thalamo.* Symmachus vertit οὐδὸς, Aquila πρόθυρον.

Θέϊον, Poët. et Ion. pro θεῖον, ε, τὸ, *sulphur*: q. θεῖον τι, *divinum quid.* Th. θεὸς, *Deus*, inde θεειόω, *sulphure fumigo.*

Θέϊος, Poët. pro θεῖος, α, ον, *divinus.*

Θεειόμενος, Ion. pro θεώμενος, præs. part. m. à θεάομαι, ῶμαι, *specto.*

Θεήϊος, Poët. pro θέϊος, quod pro θεῖος, *divinus.* Th. θεὸς, *Deus.*

Θεῆς, *deabus*, Ion. pro θεαῖς, à θεὰ, *dea*: ab eod. Th.

Θεήσασθαι, *contemplari*: Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. et

Θεήσεαι, Ion. pro θεήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto*: f. θεάσομαι, et Ion. θεήσομαι, ῃ.

Θεητὸς, ἡ, ὸν, Ion. pro θεατὸς, *cum admiratione spectandus*: à θέω, verbi *cum admiratione specto*: ab eod Th.

Θεῖα, ἡ, nom. mul. Sed θείην, *divinam*, Ion. pro θεῖαν, à θεῖος, *divinus.* Th θεὸς, *Deus.*

Θέιει, Ion. vel Poët. pro θεῖ, *currit*: 3. sing. præs. ind. act. à θέω, *curro*: f. θεύσομαι. Sic θέιειν, pro θεῖν.

Θείην, ης, η, a. 2. opt. act. Sed θείῃ, cum ι subscripto *ponat*: est 3. sing præs. sub. act. à θέω, *pono*: pro quo Poëtæ θείω, vel est a. 2. sub. act. Poët. pro θῇ, à τίθημι, *pono*, a. 2 ind. act. ἔθην.

Θειλοπεδεύω, *in loco Solis calori exposito exsicco, insolo*: à

Θειλόπεδον, ε, τὸ, fact. ex artic. τὸ et εἰλόπεδον, *locus Solis calori expositus, et apricus*; ex εἵλη, idem quod ἕλη, *calor solaris*, et πέδον, *solum.*

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono.*

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio*: Poët. f. θενῶ, præs. ind. pass. θείνομαι, *percutior, vapulo.*

Θείοιο, gen. Ion. pro θείου, à θεῖος, *divinus.*

Θείομεν, *ponamus*: 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro θῶμεν, verbi τίθημι, f. θήσω, a. 2. ind. act. ἔθην, a 2. sub. act. θῶ, Poët. θέω et θείω, in pl. θείωμεν, et metri gratiâ θείωμεν, et Systole θείομεν.

Θεῖον, ε, τὸ, *sulphur*: quod à Deo sit tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus*: et

Θεῖον, ε, τὸ, *divinitas, numen*: et

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um*: Poët. θέϊος, et

Θειοτέρως et θειότερον, *divinitùs*, adv. compar. et

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas*: omnia à θεὸς, *Deus.*

Θεῖτε, per Sync. pro θείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono.*

Θείω, Poët. pro θέω, *curro*; f. θεύσομαι, item Poët. pro θῶ, a. 2. sub. act. verbi τίθημι, *pono.*

Θειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sulphureus*: à θεῖον, *sulphur.*

Θείωσα, *consecravi*: Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, *Deo consecro.* Th. θεὸς.

Θέλ', pro θέλε, præs. imperat. act. à θέλω, *volo*: f. θελήσω, a. 1. part. act. θελήσας.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, *veneficus*: à θέλγω, *decipio.*

Θελγομένη, *gestiens*; præs. part. pass. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *ulceo, delineo, decipio*: f ξω, qu. εἰς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque velim.*

Θέλεις, *vis*: 2. sing. præs. ind. act. à θέλω, *volo.*

Θέλεμον, ε, τὸ, *fundamentum*: à θέω, *pono.* Th. θέμηλον, idem.

Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas.*

Θέλησις, εως, ἡ, idem: à θέλω, *volo.*

Θελήσω, *volam*: f. 1. ind. act. ejusd.

Θελητὴς, ᾶ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit*: ab eod. Th.

Θελητὸς, ἡ, ὸν, *expeditus, cupitus*: ab eod. Th.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor*: et

Θελκτήριον, ε, τὸ, *illecebra*: à θέλγω, *mulceo.*

Θελξινόων, *permulcentium*: gen. pl. à θελξίνοος, *mentem demulcens*: à θέλγω, f. ξω, *mulceo*, et νόΘ, *mens.*

Θέλοισα, Dor. pro θέλεσα, *volens*: præs. part. fœm. gen. et

Θέλοντι, Dor. pro θέλεσι, *volunt*: 3. pl. præs. ind. act. et

Θέλεσα, *volens*; præs. part. act. f. g à θέλω, *volo*; f. θελήσω.

Θέλυμνον, ε, τὸ, *fundamentum*: q. à θέω, *pono.* Th. θέμηλον, *fundamentum.*

Θέλω, seu ἐθέλω, *volo, delector, opto*; item *possum*; Att. imperf ind. act. ἤθελον, ες, ε, f. θελήσω, perf. ind. act. τεθέληκα, a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, et Atticè ἠθέλησα. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur*: *legio provinciæ alicui imposita*: *ipsa provincia, pecunia in mensam posita*, Cebes in tabula, Tobit. iv. 9. 40. et passim. à τίθημι, *pono.* Est et θέμα, *sidus natalitium*, et *horoscopum.* Hinc Angl. A THEME. Ab Hesych. exponitur ἕξις, τόπος, στάσις, μνῆμα.

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, positivus provincialis, primitivus apud Grammaticos; θεματικοὶ ἀγῶνες, *certamina*, in quibus deposito præmio certabatur; θεματικὸν ῥῆμα, verbum primitivum: à τίθημι, *pono*

Θέμεθλον, ε, τὸ, idem quod θέμηλον, q. v.

Θεμείλιον, Poët. pro θεμέλιον, ε, τὸ, *fundamentum*: ab eod. Th.

Θεμέλιον, ε, τὸ, *fundamentum.* Vide præcedent.

Θεμελιόω, *fundamentum jacio*: f. ώσω, p. τεθεμελίωκα, perf. pass. ind. τεθεμελίωμαι, plusq. p. ind. pass. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. sing. à præced.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundamenti substructio.*

Θέμεν, Ion. et θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, *ponere*; a. 2. inf. act. θέμεν, σπεδὴν ἄπασαν ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne studium circa rem aliquam.* Th. τίθημι.

Θέμενος, ἡ, ὸν, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θέμερος, ά, ὸν, *gravis, venerandus.* Th. θέμις, *jus.*

Θεμέσθλον, Poët. idem quod θεμέθλον, ε, τὸ, *fundamentum*: quod à

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ε, τὸ, *fundamentum*: q à θέω, *pono*: θεμέλιον, ε, τὸ, idem.

Θεμίπλεκτος, ον, Poët. à *Themide contextus*, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, à πλέκω, *plico, necto*, et Θέμις.

Θέμις, ιτος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, fas, dea juris.* Plat. in Tim ὃ μηδ' εἰπεῖν τινὶ θέμις, *quod ne dictum quidem fas est*, ut Cicero interpretatur. Θέμιστες dicuntur etiam *tributa* et *vectigalia* quæ principi populum persolvere jus imperat.

Θεμισκέρων, οντος, *juris studiosus, qui jura colit*, et *justitiam exercet*: ex θέμις, *jus*, et κέρω, pro κεράω, vel κεράννυμι, *misceo.*

Θεμίσκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *juris inspector et præses*: à θέμις, *jus*, et σκέπτομαι, *video.*

Θεμίσσω, f. ίσομαι, a. 1. ind. m. ἐθεμισσάμεν, Poët. *justè judico, guberno*: et

Θέμιστα, *justitiam*: acc. sing θέμιστες, nom pl. *vectigalia, oracula*: à θέμις.

Θεμιστεῖος, α, ον, *justus*: et

Θεμιστεύω, f. εύσω, *do jura et leges*, *vaticinor*: et

Θεμιστέων, gen. pl. Ion. à θεμιστὴ, ῆς, ἡ, quod à θεμιστὸς, *legibus consentaneus*: omnia à θέμις, *jus.*

Θεμιστοκλῆς, ῆς, ὁ, gen. -έεος, έες, *THEMISTOCLES*, nomen proprium viri.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nom. mul. qu. *quæ sapit ex legibus.*

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, *legibus consentaneus*: à θέμις, *lex.*

Θεμιστὼ, όος, -οῦς, ἡ, nomen mulieris

Θεμιτὸν, οῦ, τὸ, *consentaneum*, θεμιδι, *licitum.* Th. θέμις.

Θεμὸς, *dispositio, monitio*; θεμοὺς, Hesych. affert pro διαθέσεις, παραινέσεις Th. τίθημι, *pono*

Θεμόω, *appropinquare facio, accedere cogo*: qu. à θέω, *pono*: ut sit ponere in conspectu. Alii à θέμις, quatenus est δυνατὸν.

Θεν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, *vola, cavum manus et pedis.*

Θείνω, *cedo, pulso, tundo*; ut θείνω, f. ενῶ. a. 2 ind. act. ἔθανον. Hinc θάνατος.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, *læsio deorum, impietas, dira stoliditas*: et

Θεοβλαβὴς, έος, ῦς, ὁ ϗ ἡ, *cui Deus mentem eripuit*: ex θεός et βλάπτω, *noceo*: f. ψω, a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, *THEOGNIS*, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo doctus*: ex θεὸς, *Deus*, et διδάσκω, *doceo*.

Θεόδματος, Dor. pro θεόδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs ædificatus, tributus*. Sic θεοδμάταν. Dor. pro θεοδμήταν, *divinitùs conditam*, ex θεός, *Deus*, et δέμω, *struo*: perf. ind. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ου, ὁ, *THEODORUS*, nomen proprium viri.

Θεόδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs et à Deo datus*: idem ac θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, έος, ῦς, ὁ ϗ ἡ, *formâ Deum referens*: ex θεος et εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Θεοείκελ', pro θεοείκελε, voc. sing. à

Θεοείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Deo similis*: ex θεὸς, *Deus*, et εἴκελος, *similis*. Th. εἴκω, *assimilo*.

Θεόθεν, *divinitùs, à Deo*, adv. à θεὸς, *Deus*.

Θεοῖο, gen. Ion. pro θεοῦ, à θεὸς, *Deus*.

Θέουσα, Dor. pro θέουσα, ας, ἡ, *currens*, præs. part. act. f. g. à θέω, *curro*.

Θεῖτο, θεῖτο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à θέω, -ῶ, pro commun. θείμην, θεῖο, θεῖτο, à τίθημι, *pono*.

Θεοκλυτέω, f. ήσω, *Deum invoco*, sc. *ut preces meas audiat, Deum audio, Deo obedio*: à Θεός, *Deus*, et κλύω, *audio*.

Θεόκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divino judicio electus*; item *deorum judex*, Periphras. Paradis; à θεος et κρίνω, *judico*.

Θεόκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo conditus*: à θεός et κτίζω, *condo, creo*.

Θεολογία, ας, ἡ, *THEOLOGIA, dissertatio de Deo*; à θεός et λέγω, *dico*. Angl. THEOLOGY.

Θεολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *THEOLOGUS, qui de Deo disserit*, Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ' ἐξοχήν· à θεός, *Deus*, et λέγω, *dico*: p. ind. m. λέλογα.

Θεομαχέω, *Deo repugno*: f. ήσω, p. ind. act. τεθεομάχηκα· et

Θεομαχία, ας, ἡ, *Deorum pugna*: et

Θεομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Deo repugnans*: ex θεός et μάχομαι, *pugno*.

Θέομεν, Poët. pro θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. a. τίθημι, *pono*.

Θεομισὴς, εας, -ῦς, ὁ ϗ ἡ, *Deo invisus*: à θεὸς et μῖσος, τό, *odium*: at

Θεομίσης, έος, -ῦς, ὁ ϗ ἡ, *qui Deum odit*: ab iisd.

Θεόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, *qui sortem divinitùs est adeptus*, et hinc *præstantissimus*. Ex θεὸς, *Deus*, et μοῖρα, *fatum*. Th. μείρω, *divido, sortior*.

Θεόντων, gen. pl. part. præs. act. à θέω, *curro*: f. θεύσομαι· ὀδόντων λεῦκα θεόντων, pro ὀδόντων λευκῶν, Hes. in Scut. 146.

Θεόπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs inspiratus*: ex θεὸς et πνέω, f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, *THEOPOMPUS*, nomen propr. viri.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Deo conveniens, divinum quid præ se ferens*: et neutro genere τὸ θεοπρεπὲς, *divinum decus, divina majestas*. Unde θεοπρεπῶς, *divine*.

Θεοπροπέω, *vaticinor*, f. ήσω, p. ηκα· et

Θεοπροπία, ας, ἡ, *vaticinatio*: et

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vaticinium*: et

Θεοπρόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vates*: à θεός, *Deus*, et πρέπω, *excello, qui loco dei prædicit*. Qui oraculum consulit.

Θεόρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët *à Deo excitatus*: ex θεὸς et ὄρω, *excito*.

ΘΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *Deus*, et aliquando etiam f. g. pro *dea*: q. à θέω, *pono, facio*: hinc ἀθεότης, ητος, ἡ, *impietas*. *&c.*

Θεόσδοτα, *divinitùs data*: n. g. pl. à

Θεόσδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo datus*: ex θεὸς et δίδωμι, *do*.

Θεοσέβεια, ας, *cultus Dei*: et

Θεοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dei cultor, religiosus*: ex θεός, *Deus*, et σέβω, *colo*.

Θεοσεβῶς, adv. *piè*: à præced.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dei osor*: ex θεὸς et στυγέω, *odi*.

Θεόταυρος, ου, ὁ, *deus taurus*: Epithet. Jovis: ex θεὸς et ταῦρος, *taurus*.

Θεότης, ητος, ἡ, *Divinitas*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θεότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *THEOTIMUS*, nom. propr. Vel *divinitùs honoratus*: ex θεὸς et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Θεοφανίη, ης, η, Ion. *Dei apparitio*: ex θεὸς et φαίνω, *appareo*.

Θεόφιλε, voc. à Θεόφιλος, *Theophilus*, nomen propr. idem valet quod.

Θεοφιλὴς, έος, -ῦς, ὁ ϗ ἡ, *pius, amans deorum, Deo gratus*: à θεὸς et φίλος, *amicus*.

Θεόφιν, *divinitùs*, adv. interdum et dat. pl. pro θεοῖς, à θεός.

Θεόφραστος, ου, ὁ, *THEOPHRASTUS*, nom. propr.

Θεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *divina mente præditus, vates, propheta*: ex φρὴν, *mens*, et θεὸς.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo servatus, qui est in Dei tutela*: à θεὸς et φυλάσσω, *custodio*: f. ξω.

Θεράπαινα, ης, ἡ, *ancilla*: et

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *servus*.

Θεραπεία, ας, ἡ, *sanatio, famulatus*: à θεραπεύω.

Θεραπευθεῖσῃ, dat. sing. a. 1. part. pass. f. g. et

Θεραπεύσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à θεραπεύω, *servio*.

Θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, *minister, medicus*: et

Θεραπευτικὸς, ἡ, όν, *obsequiosus, sanandi vim habens, ad gerendam curam alicujus rei aptus*, et

Θεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sanabilis*: à

Θεραπεύω, *famulor, servio, curo, sano*, cum acc. f. εύσω, p. τεθεράπευκα, a. 1. imperat. act. θεράπευσον, ἀλλὰ imperf. ind. pass. ἐθεραπευόμην, ου, ετο, p. ind. pass. τεθεράπευμαι, p. part. pass. τεθεραπευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐθεραπεύθην, ης, η. Th. θεράπων, *minister, servus*.

Θεραπνίη, Ion. pro θεραπεία, *ministerium, famulatus*; *sanatio*. à præced.

Θεράπνα, ας, α, Dor. pro Θεράπνη, ης, η, nomen urbis, et *ancilla*, pro θεράπαινα. Item θεραπνίδιον, *ancillula* pro θεραπαινίδιον.

Θεράποντα, acc. sing. θεράποντε, nom. dual. θεράπουσι, dat. pl. à

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus*: q. à θέρω, *curo*.

Θεραφίμ, Hebr. *imagines, idola*: Angl. TERAPHIM.

Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro θέρεια, vel θερεία, id. quod θέρος, *æstas*.

Θέρειος, εια, ειον, *æstivus*.

Θερειτάτη, per Syncop. pro θερειοτάτη, *fervidissima*, superl. f. g. præced. Th. θέρος, *æstas*.

Θέρευς, Dor. pro θέρους, gen. sing. à θέρος, εος, τὸ, *æstas*.

Θερέω, idem quod θέρω, *calefacio*.

Θερίζω, *æstatem traduco, meto*, cum accusat. sæpè absolutè ponitur, f. ίσω, p. τεθέρικα, a. 1. part. act. θερίσας, ασα, αν. perf. ind. pass. τεθέρισμαι, a. 1. ind. pass. ἐθερίσθην, à θέρος, *messis*.

Θερινὸς, ἡ, όν, *æstivus*: ab eod. Th.

Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, præs. infin. act. à θερίζω, *meto*.

Θερισμὸς, οῦ, ὁ, *messis*: et

Θεριστήριον, ου, τὸ, *falx messoria*: et

Θεριστὴς, οῦ, ὁ, *messor*: et

Θέριστρον, seu θερίστριον, ου, τὸ, *vestis æstiva*. Th. θέρω, *calefacio*.

Θερμὰ, nom. pl. n. g. à θερμὸς, *calidus*. Th. θέρω, *calefacio*.

Θερμαὶ, ῶν, αἱ, *thermæ, balnea*, ab eod.

Θερμαίνω, *calefacio*, f. ανῶ, a. 1. ἐθέρμανα, p. τεθέρμαγκα, præs. pass. perf. ind. pass. τεθέρμασμαι, a. 1. ind. pass. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, *calefacio*.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi Poët. θέρμομαι. pro θερμαίνομαι, *calefacio*, ejusd. Th.

Θέρμη, ης, ἡ, *calor, æstus*. Th. θέρω, *calefacio*.

Θερμολουτέω, f. ήσω, *lavor calidâ, calidâ perfundor*: à θερμὸς, *calidus*, et λούω, *lavo*.

Θερμοπύλαι, ων, αἱ, quasi dicas, *calidæ portæ, THERMOPYLÆ*, locus quidam Græciæ, sic dictus quòd prope eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *calidus, a, um*, in superl. θερμότατος, à Th. θέρω, *calefacio*.

Θερμότης, ητος, ἡ, *calor*.

Θέρμω, *calefacio*. Poeticum tantùm est.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *messis, æstas*.

Θερσίτης, ου, τὸ, *THERSITES*, nomen propr.

Θέρσος, Æol. pro θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Θέρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro θέρω et θερσόμενος, f. 1 part. m. à

ΘΕ'ΡΩ, *calefacio, medeor, curo*: f. θερῶ, et Æol. θέρσω.

Θὲς, pro θέτι, *pone*, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Θέσαν, *posuerunt*, Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔθην, ejusd. verbi.

Θέσθαι, a. 2. infin. m. θέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. à τίθημι, *pono*.

Θέσις, εως, ἡ, *THESIS, positio, depositio, sors pecuniæ*, Dem. c. Apat. θέσις ἐπέων, *carminum compositio*. Th. τίθημι, *pono*.

Θέσκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro θεοείκελος, sic in pl. n. g. θέσκελα, *divina, Deo similia*: ex θεὸς, *Deus*, et

ἰκελός, *similis*, quod ab εἴκω, *similis sum*.

Θέσμιος, ία, ιον, *legitimus*: à θεσμὸς, *lex*.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, *legislator*: à θεσμὸς, *lex*, et τίθημι, *pono*.

ΘΕΣΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *lex, strues lignorum*.

Θεσμοφόριον, ȣ, τὸ, *sacrum Cereris*: et

Θεσμοφορία, *festa in Cereris honorem*: ex θεσμὸς, *lex*, et φέρω, *fero*.

Θεσπεσία, ας, ἡ, et Ion. θεσπεσίη, f. g. à

Θεσπέσιος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *divinus*, gen. Ion. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, *vaticinus*.

Θεσπιδαὴς, εος, ὁ ϛ ἡ, *divinitùs ardens*: à θέσπις, *divinus*, et δαίω, *uro*.

Θεσπίζασα, Dor. pro θεσπίσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Θεσπίζω, *vaticinor*; f. ίσω, à

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ϛ ἡ, *vates, divinus*.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, *oraculum*: à præced.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, *Thessalonicensis*: à

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, *THESSALONICA*, nom. urbis; sic dict. Gr. à *victoriâ Thessalis reportatâ per Philippum*.

Θέσσαν, Ion. et Poet. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, *pono*.

Θεστίης, ȣ, ὁ, *THESTIES*, nomen propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, *THESTOR*, Ænopis filius: hinc Θεστορίδης.

Θέσφατα, τὰ, *responsa divina*: à

Θέσφατος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *à Deo dictus; fatalis*: ex θεὸς et φημὶ, *dico*.

Θετέον, *ponendum*, nomen verbale: à τίθημι, *pono*.

Θετικὸς, ἡ, ὸν, *positivus, a, um*: in pl. n. g. θετικὰ, ab eod. Th.

Θετικῶς, adv. *affirmativè*, cui opponitur ἀρνητικῶς, *negativè*: à præced.

Θέτις, ἡ, *THETIS*, nomen propr. Deæ.

Θέτο, *reposuit*, Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θετὸς, ἡ, ὸν, *positus, adoptivus*: ab eod. Th.

Θετταλία, ας, ἡ, *THESSALIA*: nomen regionis: hinc Θετταλοὶ, οἱ, *Thessali*.

Θεῦ, Dor. pro θοῦ vel θέου, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Θευγενὶς, ίδος, ἡ, per Crasin pro θεογενὶς, *à Deo nata*.

Θεύγεσθαι, Cretensium dialecto pro θέλγεσθαι. Hesych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. decl. *THEUDAS*: nomen pseudoprophetæ, Lat. *torrens*.

Θευμεροῖ, Dor. pro θεομερεῖ, quod Att. θευμερεῖ, dat. sing. à θευμερὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, Att. pro θεομερὴς, *divinus*: q. ὑπὸ θεȣ̃ μεμερισμένη, à θεὸς, *Deus*, et μερίζω, *partior*. Th. μείρω, *divido*.

Θεύμορος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, per Crasin et Dor. pro θεόμορος, *à Deo datus, seu per distributionem alicui à Deo datus*: ex θεὸς et μείρω, *partior*, p. ind. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.

Θεύσεαι, Ion. pro θεύσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. et

Θεύσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι.

Θευσόμενος, Dor. pro θευσόμενος, f. 1. part. m. ejusd.

Θευχαρίλα, Dor. pro Θεοχαρίλα, fœminæ nomen..

ΘΕ'Ω, f. θεύσομαι, *curro, cursu contendo*. Sed ΘΕ'Ω, f. θήσω, *pono*: undè τίθημι.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*.

Θεώντων, gen. pl. part. præs. act. contrac. pro θεαόντων, *spectantium*, à θεάω, *specto*.

Θεωρία, seu ία, ας, ἡ, *speculatio, contemplatio*. Th. θεωρὸς, *spectator*.

Θεωρέω, *specto*: f. ήσω, p. τεθεώρηκα. a. 1. sub. act. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρός. Undè et

Θεώρημα, ατος, τὸ, *quod contemplamur*: *præceptum*.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *contemplativus*.

Θεωρικὸς, *ad spectationem ludorum pertinens*; à θεωρία.

Θεωρίζω, f. ίσω, *aspicio, specto*.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ quâ Athenienses suos θεωροὺς, et sacrorum publicos ministros, ad oraculum Deliacum consulendum mittebant*.

ΘΕΩΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, *spectator, contemplator*: qu. à θεάομαι, *specto*: signif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit*: à θεὸς et ὤρα, *cura*.

Θήβα, Dor. pro Θήβησι, seu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis*.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *ex urbe Thebanorum oriundus*: ex Θήβη et γείνομαι, *nascor*.

Θήβαζε, *Thebas*: adv. à Θήβη.

Θηβαῖος, αια, αῖον, *Thebanus*: et in pl. Θηβαῖοι, οἱ, *Thebani*.

Θήβη, ης, ἡ, *THEBÆ*: nomen urbis: hinc

Θήβηθεν, *Thebis*: adv.

Θήγανη, ης, ἡ, *cos*. Th. θήγω, *acuo*.

ΘΗ'ΓΩ, *acuo, incito, instigo*: f. ξω, p. ind. act. τέθηχα, a. 1. ἔθηξα.

Θηεῖσθαι, Ion. pro θεᾶσθαι, præs. inf. med. et

Θηεῖτο, *contemplabatur*: Ion. pro ἐθηεῖτο, et hoc pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. à

Θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto*: q. v.

Θηεύμενος, *spectans*: Ion. et Dor. pro θεώμενος, præs. part. med. à θεάομαι.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Ion. pro ἐθεῶντο, *intuebantur*: 3. pl. imperf. ind. med. et

Θηήσαντο, *contemplati sunt*: Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi θηέομαι, Ion. pro θεάομαι.

Θηήσασθαι, Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Θηητὸς, ἡ, ον, *mirandus*: verbale: à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto*.

Θῆϊον, Ion. pro θεῖον, τὸ, *sulphur*: q. v.

Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ destinatus ad aliquid condendum vel recipiendum*; à θήκη.

Θηκάμενος, *ponens*: a. 1. part. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Θήκατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et

Θῆκε, *posuit*; Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, p. τέθεικα.

Θήκη, ης, ἡ, *THECA, ubi aliquid reponitur, sepulchrum*; ab eod. Th.

Θηκίον, τὸ, *conditorium, entaphium, sepulchrum*; à θήκη.

Θηλάζω, f. άσω, p. ακα, *papillam sugendam præbeo*. Th. θηλὴ, *papilla*.

Θηλάζω, *lacto, lac præbeo*; item *sugo*; f. σω, p. τεθήλακα. Th. θηλὴ, *papilla*.

Θηλαμὼν, ὁ ϛ ἡ, *nutritor, nutrix*: à præced.

Θηλάσεια, ας, ε, *suxerim*: aor. Æol. opt. act. ab eod.

Θηλέα et θηλέη, Ion. pro θήλεια, *fæmina*: à θῆλυς.

Θηλέω, Ion. pro θαλέω, idem quod θάλλω, *germino, pubesco*.

Θήλεως, gen. Att. à θῆλυς, q. v.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, ruma*.

Θηλητὴρ, κυνηγὸς, apud Hesych. fortè legen. θηρητὴρ, *venator*: à θὴρ, *fera*.

*Θηλυγονία, ιας, *maternæ generatio stirpis*.

Θηλυδρίας, ȣ, ὁ, *mollis, effæminatus*: q. à θῆλυς et δράω, ut sit *fæminam ago*.

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, *fœmininus*.

Θηλυμανὴς, εος, ὁ ϛ ἡ, *insaniens mulierum amore*: ex θῆλυς, *fæmina*, et μάνια.

Θηλύνω, *effæmino, fæminarum more lascivio*: hinc θηλύνεσθαι, præs. inf. med.

*Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *fæminis conveniens*: ex θῆλυς et πρέπει.

ΘΗ'ΛΥΣ, εος, ὁ ϛ ἡ, vel υς, εια, υ, *fœmineus, a, um*; vel *fæmina*, *vim habens fovendi*: θῆλυς ἐέρση, *ros herbas vegetans*, Hes. Scut. Herc. ver. 396. ποιοῦσα θάλλειν, vel à θάω, *nutrio*: τὸ θῆλυ, sub. γένος, *fœmininum genus*; item τὸ θῆλυ, *ingenium muliebre*. Plato in Cratylo, τὸ θῆλυ, denominatum videri ait, ἀπὸ τῆς θηλῆς, à mamma fæminea.

Θηλυτεράων, *mulierum*: gen. pl. Æol. à θηλύτεραι, compar. f. g. à θηλύτερος, *effæminatior, mollior*: à præced.

Θηλυτόκος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *fæminei sexus partum edens, habilis fæminæ procreandæ*; ex θῆλυς, *fæmina*, et τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Θηλὼ, οῦς, contrac. ȣς, ἡ, Hesych. τροφὸς, τιθὴ, *altrix, nutrix*: à θηλὴ, *mamma*.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus*: à τίθημι, *pono*.

Θημωνία, ας, ἡ, *acervus, tumulus*.

Θὴν, νὸς, ὁ, *acervus*: idem quod θὶν. Est et

Θὴν, expletiva particula: et pro *quidem*, sumitur, et *certè*.

Θήνιον, *lac*: γάλα, Hesych. à θάω, *nutrio, lacto*.

Θῆξις, εως, ἡ, *punctum, momentum, celeritas*; *curatio in vulneribus per suturæ commissionem*.

Θηοῖο, 2. sing. opt. præs. pass. à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto, video*.

Θήπω, *stupeo, cum stupore admiror*: q. à θηέω, *miror*.

ΘΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA*; item *leo*, gen. pl. θηρῶν, dat. pl. θηρσὶ, qu. à θέω, *curro*. Hinc

Θήρα, ας, ἡ, *venatio*, item *præda venatu capta*. Est et

Θήρα, ἡ, *THERA*, *insula*.

*Θηραγρῦντες, οἱ, *belluarum ductores*.

Θήραιον ἔπος, *vaticinium in insulâ Therâ redditum.* Th. Θήρα.

Θήραμα, ατος, τὸ, *venatio, captura.* à

Θηρᾶν, præs. infin. à θηράω, *venor.* Th. θὴρ.

Θηράομαι, f. άσομαι, *venor, capto:* et

Θηρατὴς, ȣ, ὁ, *venator, sectator:* et

Θηρατικὸς, ὴ, ὸν, *venaticus:* à θὴρ, *fera.*

Θηράω, *venor, sector.* Th. θὴρ.

Θήρεον, πέπλον ποικίλον, Atticis, inquit Hesych. q. à θὴρ, *bellua:* alii à Θήρα, *Thera insula.*

Θήρευε, præs. imperat. act. et

Θηρεύειν, præs. infin. act. θηρεῦσαι, a. 1. infin. act. à θηρεύω, *feras venor* Th. θὴρ, *fera.*

Θηρευέμεν, *venari, assectari:* præs. infin. act. Ion. pro θηρεύειν.

Θήρευμα, ατος, τὸ, *venatio:* à θηρεύω.

Θηρευτὴς, ȣ, ὁ, ac θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator,* et

Θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, *venaticus:* undè θηρευτικὴ, *venandi scientia, venatio:* à

Θηρεύω, *feras venor, insidiosè observo, capto,* f. εύσω, p. τεθήρευκα· à θὴρ, *fera.*

Θήρης, gen. sing. Ion. à θήρα, ας, ἡ, *fera capta;* ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator:* idem quod, θηρευτὴρ, à θηράω, *venor,* quod à Th. præced.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator:* ab eod. verbo et Th.

Θηριακὰ, τὰ, scil. φάρμακα, *medicamenta, quibus venenatorum animalium morsus sanantur,* et

Θηριακὴ, scil. ἀντίδοτος, *THERIACA, antidotus adversus venena.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηριάλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à feris captus:* à θηρίον, *fera,* et ἁλίσκω, *capio.*

Θεριόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à feris comestus:* à θηρίον et βρώσκω, *comedo.*

Θηριομαχέω, *cum belluis pugno,* f. ήσω, p. τεθηριομάχηκα· a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε· à θηριομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui cum feris pugnat,* compos. ex θηρίον, idem quod θὴρ, *fera,* et μάχομαι, *pugno.*

Θηριομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui cum feris pugnat.*

Θηρίον, ȣ, τὸ, *fera, bestia;* apud medicos, *bestia venenata.* Th. θὴρ, idem.

Θήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ferinus.*

Θηριόω, *in naturam ferinam converto, irrito.*

Θηριωδέσατα, *feris refertissima,* n. gen. pl. superl. à

Θηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus, a, um; ferinus.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηριωδῶς, adv. *ferino more:* à præced.

Θηροφόνη, ης, ἡ, *fericida:* ex θὴρ, *fera,* et φένω, *occido;* p. med. πέφονα.

Θηρώμενος, præs. part. pass. à θηράω, *venor.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηρῶν, *captans,* præs. part. act. ab eod. verbo et Th.

ΘΗ'Σ, τὸς, τὸ, *operarius, servus mercenarius.*

Θῆσαι, *lactâsse,* a. 1. inf. act. verbi θάω, *nutrio, lacto,* vel per Sync. pro θηλάσαι. Sic θήσατο, *suxit,* à θάω vel pro θηλάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. à θηλάζω, *lacto.* Th. θηλὴ, *papilla.*

Θησαίατο, 3. pl. a. 1. opt. med. *contemplati sint,* Ion. pro θεάσαιντο, εα in η coalescentibus, et ν in α verso: à θεάομαι, *specto,* f. άσομαι· a. 1. ind. med. ἐθεασάμην· a. 1. opt. med. θεασαίμεν.

Θησαυρίζω, *thesauros extruo, congero,* fut. ίσω, perf. τεθησαύρικα· perf. ind. pass. τεθησαύρισμαι· à θησαυρός.

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, *repositorium, thesaurus:* à præced.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, *THESAURUS:* à τίθημι, εἰς αὔριον, *in crastinum repono.* Vel ab ἀφρὸς, *dives,* ut sit *divitiarum repositio.*

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *thesauri custos.*

Θησέα, acc. sing. à Θησεὺς, εος, ὁ, *Theseus,* nomen propr.

Θήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Θήσειν, f. 1. inf. act. et

Θησέμεν, Dor. pro præced. et

Θησεύμεσθα, Dor. et Æol. pro θησόμεθα, *ponemus,* 1. pl. f. 1. ind. med. verbi τίθημι, *pono,* f. θήσω· a. 2. ἔθην.

Θησεὺς, εος, ὁ, *THESEUS,* nomen propr.

Θῆσθαι, *lactare,* Ion. pro θᾶσθαι, quod contractè pro θάεσθαι, præs. inf. med. verbi θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præs. inf. med. à θηλάζω, *lacto.* Th. θηλὴ, *papilla.*

Θήσομαι, f. 1. ind. med. θήσω, f. 1. ind. act. in pl. θήσομεν, et

Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono.*

Θῆσσα, ης, ἡ, et θῆττα, ης, ἡ, *ancilla mercenaria.* Th. θὴς, *servus mercenarius.*

Θήσω, (Dor. θησῶ,) f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono.*

Θῆτα, acc. sing. à θὴς, *servus.*

Θητεία, ας, ἡ, *servitus.*

Θητεύω, *mercede servio,* f. εύσω.

Θητικὸς, ὴ, ὸν, *mercenarius.* Omnia à Θὴς.

Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla,* v. θῆσσα.

Θιαγὼν, ονος, *panis qui Diis proponebatur.*

Θιάζω, *choros duco, tripudio:* à

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ȣ, ὁ, *cœtus et multitudo tripudiantium;* παρὰ τὸ θεῖα ᾄδουσι, quod *divina canant.* Sunt qui legunt θέασος, et si ad Bacchum respicias, θυάζω, est *Bacchica orgia celebro:* à θεὰς, Cret. et Æol. pro θεὸς· unde Lacon. Σιὸς.

Θιασῶται, τῶν, οἱ, *Sodales, qui simul choros exercent;* frequentiùs dicitur de iis *qui sacrificiorum et cultûs divini prætextu, veluti sodales, coibant festis diebus, epulisque indulgebant:* à præced.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, *fiscella è vimine plexa in modum arculæ.*

ΘΙΒΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tostus sub carbonibus;* item *tener, venerabilis.*

Θιγεῖν, a. 2. inf. act. et

Θιγέμεν, Ion. pro θιγεῖν, præs. inf. à θίγω, *tango.*

Θίγοισα, Dor. pro θίγουσα, *tangens,* præs. part. act. f. g. et

Θίγον, *tange,* Dor. pro θίγε, a. 2 imperat. act. à

ΘΙ'ΓΩ, *TANGO, attingo,* f. ξω, p. τέθικα· a. 1. ἔθιξα· a. 2. ἔθιγον. Hinc

Θίξις, εως, ὁ, *tactus.*

ΘΙ'Ν, aut θὶς, θινὸς, ὁ vel ἡ, *acervus, cumulus;* item *littus.* Est et

Θῖν, acc. sing. pro θῖνα· à θὶν, *littus.*

Θιὸς, *Deus;* Cretens. à θεὸς.

Θινοβρωτος, *malus,* pro θριπόβρωτος, comestus à vermibus vel tineis, quod à θρῖπες, pl. à θρὶψ et βρώσκω, *comedo.*

Θισπόω, *conjicio,* Hesych. puto à θίσπις, ut sit *vatis instar divinare.*

Θλαδίας, ȣ, ὁ, *eunuchus;* propriè cui *testes contusi:* à θλάω, *frango.*

Θλασίας, ȣ, ὁ, pro eodem.

Θλάσμα, ατος, τὸ, *fractura, collisio:* à θλάω.

Θλάσπι, ιος, τὸ, *THLASPI,* herba: à θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θλάσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθλασε· à

ΘΛΑ'Ω, *elido, frango,* f. σω, p. κα.

Θλιβίας, idem ac θλαδίας, *spado;* cui testes τεθλιμμένοι, seu *elisi:* à

ΘΛΙ'ΒΩ, *premo, elido, affligo,* f. ψω, p. φα· perf. ind. pass. τέθλιμμαι part. p. pass. τεθλιμμένος, *pressus,* pro θλίβω, Æol. φλίγω· undè *FLIGO.*

Θλῖψις, εως, ἡ, *afflictio, anxietas:* à præced.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, *morior,* θνάσκομεν, Dor. pro θνήσκομεν, et θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, *mortalis.* Th. θνήσκω.

Θνατὰ μέλη, *mortalia membra,* nom. vel acc. pl. neut. gen. à θνατὸς. Vide præced.

Θνήξομαι, f. 1. ind. med. et

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, *morticinus.* Hinc τὸ θνησιμαῖον, ȣ, *cadaver.*

Θνῆσις, εως, ἡ, *mors,* et

Θνῆσκον, *moriebantur,* pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. ind. act. et

Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. act. omnia à

ΘΝΗ'ΣΚΩ, *morior,* f. θνήξομαι, η, εται· f. 2. ind. m. θανῦμαι· p. τέθνηκα· q. à θνάω, plusq. p. ind. act. ἐτεθνήκειν, εις, ει· a. 2. ἔθανον, ες, ε, q. à θάνω, *percutio;* p. med. τέθνακα. inf. p. med. τεθνάναι, contractè pro τεθναίναι. Hinc θνητὸς, *mortalis.*

Θνητογαμία, ας, ἡ, *nuptiæ mortalium,* vel à *dea* cum *mortali* contractæ: ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali: à θνητὸς et γάμος.

Θνητοῖο, gen. Ion. à

Θνητὸς, ὴ, ὸν, *mortalis;* dat. pl. θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à θνητὸς.

Θοάζω, f. άσω, *celeriter moveor;* in *sedem insilio; sedeo:* à θοὸς, *celer.*

Θοῆσι, *velocibus,* dat. pl. fœm. g. Ion pro θοαῖς· à θοὸς.

Θοιμάτιον, ȣ, τὸ, Att. pro τὸ, ἱμάτιον, *vestis, pallium.* Th. ἕω, *induo.*

Θοίμην, οῖο, οῖτο, a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο· à τίθημι, *pono.*

Θοινάω, f. ήσω, p. ηκα, *convivor, epulor, vescor, devoro:* à

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *epulum, convivium;* item *cibus;* tanquam à θύω, *epuler:* vel potiùs ab οἶνος, *vinum:* aut ex utroque.

Θοινητικὸς, ὴ, ὸν, *ad epulationem idoneus,* et

Θοινητὸς, ὴ, ὸν, idem, et

Θοινίζω, Ion. *convivio excipio:* à θοίνη.

Θοῖτο. Vide in θίοιτο, et in θοίμην.

Θολάω, f. ήσω, *turbo*.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, *turbidus, sordidus*: à θολὸς, *sordes*.

Θολερῶς, *turbidè*, adv. θολερῶς προβαίνειν, *titubanter incedere*: à præced.

Θολία, ας, ἡ, *pileus fastigiatus, umbella*: αθόλος, *testudo*.

ΘΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *sordes, fæx, atramentum sepiæ*; et adjectivè θολὸς, ὰ, ὸν, *turbidus*.

Θόλος, υ, ὁ, vel ἡ, *tholus, testudo, camera fastigiata*: hinc θολία, *pileus acutus*.

Θολῦντα, acc. sing. part. præs. à

Θολόω, f. ώσω, p. ωκα, *turbo cœno fæculento excitato, turbo, perturbo animum*. Th. θολὸς, *fæx*.

ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, *celer, velox*: q. à θέω, *celeritèr eo*.

Θόρε, *desiliit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορέω, vel θόρω, *salio*, f. ήσω· a. 2. ἔθορον. Hinc

Θορνύω, et θόρνυμι, *libidine agitor, coitum appeto*; πρὸς τὴν θορὴν ὀρνύεσθαι, *ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri*.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. indic. act. vel a. 2. indic. act. verbi θόρω.

Θόρος, υ, ὁ, et θορὴ, ῆς, ἡ, *semen genitale*. Th. θόρω, *salio*.

Θορυβεῦσιν, Dor. pro θορυβοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. *tumultuantur*: à

Θορυβέω, *tumultuor, perturbo; applaudo*, Dem. Phil. ii. f. ήσω, p. τεθορύβηκα· imperf. ind. act. ἐθορύβεον, -ῦν. Th. θόρυβος, *tumultus*.

Θορυβήσῃ, *obstrepat*, 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.

Θόρυβος, υ, ὁ, *tumultus, turba*: à θροὸς, *tumultus*, et βοὴ, *clamor*. Hinc θορυβέω, *tumultuor*.

Θορυβῦντες, *tumultuantes*, præs. part. act. pl. num. masc. gen. ab eod. Th.

ΘΟ'ΡΩ, sive θορέω, *salio*: q. à θέω ῥᾷον· præs. part. θόρων.

Θῦ ἢ θέσω, θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono*; a. 2. ind. m. ἐθέμην.

Θυκυδίδης, υ, ὁ, THUCYDIDES, in dat. Θυκυδίδῃ.

Θύριδος, *impetuosæ*, gen. sing. à θῦρις, ἡ. Th. θόρω, *salio*.

Θῦρος, υ, ὁ, *impetuosæ*; in. f. g. θῦρις· ab eod. Th.

Θῦρος, Συβαρίτης, THURUS, *Sybarita*, nomen viri.

Θόωκος, Poët. pro θῶκος, *sedile, solium*: à θοάζω, *sedeo*.

Θόωνα, acc. sing. à θόων, *Thoon*, nomen propr.

Θοῶς, adv. *celeritèr*. Th. θοὸς, *celer*.

Θράκη, ης, ἡ, THRACIA.

Θρᾴκισι, *Thracum more*. Th. Θρὰξ, *Thrax*.

Θράμις, *aries*: Hesych. hinc verisimile per Aphær. Angl. RAM.

Θράνος, υ, ὁ, *sella*. Th. θράω, *sedeo*.

ΘΡΑ'Ξ, ακὸς, et Poët. θρῆξ, -ηκος, ὁ, THRAX. Hinc

Θρᾴκιος, et θραΐκιος, Ion. θρηΐκιος, ία, ιον, *Thracius*.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. gen. à θρασὺς, *audax*.

Θρασέως, adv. *audactèr*: à θρασὺς.

Θράσος, εος, τὸ, *audacia*, per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, *perturbo, vellico*, Poët. pro ταράσσω, *turbo*, per Sync.

Θρασύγυιος, υ, ὁ ἢ ἡ, Poët. *qui audacia habet membra*; ὁ θρασεῖα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, υ, ὁ ἢ ἡ, *audaci præditus corde*: à θρασὺς, *audax*, et καρδία, *cor*.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων· à θρασύμαχος, υ, ὁ ἢ ἡ, *audax in pugnâ*, q. v.

Θρασυμάχανος, υ, ὁ ἢ ἡ. Poët. et Dor. pro θρασυμήχανος, υ, ὁ ἢ ἡ, *audax machinator, qui consilium init audax*: ex θρασὺς, *audax*, et μηχανὴ, *machina*.

Θρασύμαχος, et Θρασύμαχος, υ, ὁ, *audax in pugnâ*; item THRASYMACHUS, nomen proprium: q. *audax in bello*: ex θρασὺς et μάχη, *pugna*.

Θρασυμέμνονα, acc. sing. à

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *audax, qui audactèr hostem irruentem sustinet*: ex θρασὺς, *audax*, et μένω, *maneo, expecto*.

Θρασυμήδεα, act. sing. à

Θρασυμήδης, εΘ, THRASYMEDES, nomen propr.

Θρασύνω, *audacem reddo*. Hinc θρασύνομαι, *meipsum audacem reddo*, vel *audax fio*; item *audactèr loquor*. Th. θρασὺς, *audax*.

Θρασύπονος, υ, ὁ ἢ ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, *qui labores audacter adit, et tolerat*.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *audax*. Th. θαρσὸς, *fiducia*.

Θραυσὸς, ἡ, ὸν, *fragilis*: à

ΘΡΑΥ'Ω, *frango, ferio*: q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, *sedeo*, f. ήσω· a. 1. ind. med. ἐθρησάμην· a. 1. infin. med. θρήσασθαι.

Θρᾷσσα, ας, ἡ, Dor. pro θρῇσσα· legit. et θρᾷσσα, vel -ττα, *Threissa*.

Θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus, omne quod alitur*, pro θρᾶμμα· à τρέφω, *alo*, fut. θρέψω· perf. ind. pass. τέθραμμαι.

*Θρεμματροφέω, *pecora alo* vel *habeo*.

Θρέξασκον, *cucurri*, vel *cucurrerunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, *curro*, fut. θρέξω, perf. ind. act. δέδρομα· a. 2. ind. act. ἔδραμον· p. med. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. ind. act. verbi θρέξασκω, idem quod τρέχω, *curro*.

Θρέξω, fut. 1. ind. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεοκάρδιος, υ, ὁ ἢ ἡ, Poët. *cui prænetu cor in pectore trepidat et salit*: à θορέω, et per Sync. θρέω, *salio*, et καρδία, *cor*.

Θρέπτα, τὰ, per Sync. pro sequ.

Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia*. Th. τρέφω, *alo*, f. θρέψω.

Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, *altilis, nutritus*, et

Θρέπτρια, ας, ἡ, *nutrix*, ab eod. Th.

Θρέφθη, 3. sing. a. 1. indic. pass. Ion. ἐτρέφθη.

Θρέψαι, a. 1. inf. act. θρέψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρεψάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρέψε pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Θρέψον, *nutri*, a. 1. imperat. act. et

Θρέψω, *alam*, fut. 1. ind. act. à τρέφω, *alo*.

ΘΡΕ'Ω vel θρέομαι, *tumultuando clamo* seu *loquor*. Hinc θρόος, *clamor*.

Θρήκιος, ία, ιον, *Thracius*: à θρῆξ, ηκὸς, Ion. pro θρᾷξ.

Θρῆξ, Ion. pro θρῆξ, quod pro θρᾷξ, *Thrax*.

Θρήκη, ης, ἡ, THRACIA, nomen regionis.

Θρήκηθεν, adv. *ex Thraciâ*.

Θρηκῶν, gen. pl. Ion. pro θρᾳκῶν· à θρᾷξ, *Thrax*.

Θρήνει, præs. imperat. act. à

Θρηνέω, *lamentor, odas lugubres cano*; imperf. ἐθρήνεον, -υν· f. ήσω, perf. τεθρήνηκα· a. 1. imperat. act. θρήνησον, ἀλα, *plange*: à

ΘΡΗ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *luctus, planctus*; q. à θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor*. Alii παρὰ τὸ θραύειν τὸ νῦν, quod luctus animum frangat.

Θρηνεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à θρηνέω, q. v.

Θρῆνυς, υος, ὁ, *scabellum pedum*. Th. θράω, *sedeo*, f. ήσω.

*Θρηνώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *ad lamentandum propensus, flebilis, querulus*; ex θρῆνος et ᾠδὴ.

*Θρησκεία Θεῦ, *cultus Dei præstandus*, Jos. Ant. iv. 4. iv 8. 44. i. 25. et passim, quod negant Suicerus, Elsnerus, et Wolfius dici: gen. scil. object.

Θρησκεία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *religiosus, superstitiosus cultus Deorum*; à

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, *superstitiosè Deum colo, veneror*, q. θεῷ ἀρεσκεύειν. Hinc

Θρῆσκος, υ, *religiosus*; à præced.

Θρήτταιον, υ, τὸ, *ea pars currûs cui onera imponuntur*; an à θρῆσαι, *sedere*?

Θριαὶ, αἱ, *calculi, quos sortilegi in urnam mittunt*; an à θραύω, *frango*? quia *fragmenta* lapidum.

Θριαμβεύω, TRIUMPHO *de aliquo, triumphare facio*: cum acc. f. εύσω· a. 1. part. act. θριαμβεύσας, αντος, et

Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, *triumphalis*; à

ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, υ, ὁ, TRIUMPHUS; ex θρῖον, *folium*, et ἐμβαίνω, *incedo*; enim triumphantes solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum *foliis*, seu *festâ fronde incedere*.

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, seu θρίγχος, υ, ὁ, *pinna seu corona murorum, vallum, septum, maceria, templum*; à θρὶξ, quia ut *capillus* muri.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, ακος, ἡ, *lactuca*; herba nota.

Θριμμὸς, idem, ac ψιθυρισμὸς, *murmur, fremitus*, Hesych. an à τρίζω, *strido*?

Θρῖναξ, ακος, ὁ, *vannus, vannulus*. Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus, seta, villus*; dat. pl. θριξὶ, hinc τριχώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *pilosus*; τριχωτὸς, ἡ, ὸν, idem.

Θρῖον, vel θρῖον, υ, τὸ, *folium ficûs, frons ficulnea*; qu. à θρέω, *sono*.

Θρῖος, υ, ὁ, *extremus rudens*, qui laxatur primum in prorâ, vento favente: ab eod. Th.

Θρὶψ, θριπὸς, ὁ, *vermis, qui lignis innascitur*. Th. τρίβω, *tero*.

Θροέω, *turbo, tumultuando clamo;* item *loquor,* fut. ήσω, perf. τεθρόηκα· à θροὸς, *clamor tumultuantium,* quod à perf. med. τέθροα, verbi θρέω, vel θρέομαι, *tumultuando clamo.*

Θροηθῆναι, *turbatum esse,* a. 1. inf. pass. θροηθεὶς, a. 1. part. pass. à θροέω, *turbo.*

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, *grumus,* v. gr. *sanguinis concreti.*

Θρομβόομαι, *in grumos concresco,* infin. præs. med. θρόμβεσθαι, a. 1. part. pass. θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, *concretus:* à præced.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, τὸ, *flos, pigmentum, rosa.*

Θρόνος, ȣ, ὁ, THRONUS, *solium, regnum:* q. θράνος à θράω, *sedeo.*

Θρόος, contr. θρȣ̃ς, ȣ̃, ὁ, *tumultuantium clamor, rumor, fama, sonus:* à θρέω, *clamo.*

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia.*

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, *frico, scalpo.*

Θρυλέω, idem quod θρυλλίζω. Vide in θρύλλος, *susurrus.*

Θρύλλημα, ατος, τὸ, *murmur:* à præced.

Θρυλλίζω et θρυλλίσσω, *susurro, murmuro:* à

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, *susurrus, murmur, tumultus:* qu. à θρέω, *sono.* Hinc θρυλλέω et θρυλλίζω, *susurro, murmuro;* πολυθρύλλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omnium sermone celebratus.*

Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum:* à θρύπτω, *frango.* Hinc Angl. THRUMS.

ΘΡΥ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva:* qu. à θρύπτω, quia *fragilis.*

Θρυπτόμενος, *contritus,* præs. part. pass. à

ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio, frango luxu,* f. 1. ψω· f. 2. τρυφῶ pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergò; perf. ind. act. τέθρυφα· perf. indic. pass. τέθρυμμαι.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, *salio, insilio.* Hinc θρωσμὸς, ȣ̃, ὁ, *tumulus, locus eminens:* q. à θορέω, *salio.*

Θρωσμὸς, ȣ̃, ὁ, in præced.

Θύα, arbor quædam odora, THYA, dicta, à θύω, *suffio.*

Θυάζω, *orgia celebro.* Th. θύω, *sacrifico.*

Θυαί, ῶν, οἱ, *haruspices,* qui è sectis victimis divinant.

Θυάραξ, αἶος, ὁ, *sacrilegus:* Hesych. legendum credo θυάρπαξ.

Θύαρος, *lolium:* Diosc. an quod cum impetu nascitur, et veluti currit inter fruges? à θύω vel θέω.

Θυὰς, άδος, ἡ, *quæ furore percita fertur.* Scribitur etiam θυιὰς et θοϊὰς· qu. à θύω· item

Θοὰς, *solennis;* qu. à θύω, *sacrifico:* at

Θύας, quod est Dan. ii. 27. τὸ μυστήριον ἐκ ἔστι σοφῶν γαζαρηνῶν. Symmachus vertit θυῶν.

Θύασος. Sic alibi scriptum pro θίασος.

Θυάτειρα, ων, τὰ, THYATIRA, nomen urbis. Gr. *victimas absumens.*

Θυάω, *subeo:* à θύω.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, *filia, nata,* gen. έρος, per Syncop. τρὸς, acc. θυγατέρα, τρα, voc. ὦ θύγατερ, dat. plur. θυγατράσι.

Θυγατρίον, ȣ, τὸ, *filiola,* Dim. à θυγάτηρ.

Θῦε, *æstuabat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔθυε· à θύω, *macto, impetu feror,* f. θύσω, p. τέθυκα.

Θυέεσσι, *suffimentis,* dat. pl. Poët. à θύος, εος, τὸ· ab eod. Th.

Θύει, *insanit,* 3. sing. præs. ind. act. ab eod.

Θυεία, ας, ἡ, *mortarium, pila,* ἴγδη. Puto à θύω, *vehementèr moveo,* aut ab odore aromatum, nam θύος, τὸ, est *odoramentum.*

ΘΥΕ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *procella:* qu. à θύειν et εἴλειν· vel ex θύω et ἄελλα, *procella;* an à θύω, *impetuosè ruo?*

Θυελλοφορέω, *pro impetu fero:* ex hinc

Θυελλοφορέομαι, ind. præs. med. *cum procellâ ruo, feror.*

Θύεσσι, dat. pl. Poët. pro θύεσι· à θύος, θύεος, τὸ *victima, suffimentum:* ab eod. Th.

Θύεσ', pro θύεστα, voc. sing. à θυέστης, ȣ, ὁ, *Thyestes*

Θυέτω, *sacrificet,* præs. imperat. act. à θύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, ὁ, *redolens suffimentis:* à θύος, εος, τὸ, *victima, suffimentum;* quod ab eod. Th.

Θυηκόος, ȣ, ὁ, *qui thura adolet, sacrificus:* à θύος, εος, τὸ, *suffimentum* et κέω, id est, καίω, *uro.*

Θυηλὰ, an potius θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta, primitiæ sacrorum?* à θύω, *sacrifico.*

Θυηλαῖς, dat. pl. à

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *aruspicium, libamenta, sacrificium:* à θύος, εος, τὸ, *victima.* Th θύω, *sacrifico.*

Θυηπολέω, f. ήσω, *sacrifico, macto,* et

Θυηπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus:* ex θύος, εος, τὸ, *victima,* et πολέω, *versor.*

Θύϊνος, η, ον, THYINUS: à θύα, *thya,* arbor quædam odora. Th. θύω, *suffio.*

Θυίσκη, ης, ἡ, *thuribulum, mortariolum:* ab eod. Th.

Θύκος, ȣ̃, ὁ, *vas, in quod conjiciuntur* θύη, id est, *suffimenta.*

Θυλάκιον, ȣ, τὸ, et θυλακίσκος, ȣ, ὁ, idem quod.

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ȣ, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, *saccus, siliqua, folliculus, vagina seminis:* qu. φύλακος.

Θυλακοτρὼξ, τρῶγος, ὁ, *mus,* vel *locusta,* qui saccos escarios τρώγει, id est, *rodit.* Vid. præced.

Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, *farina quæ diis* θύεται, irrorata vino et oleo

Θῦμα, ατος, τὸ, *odoramentum, sacrificium, victima;* hinc deducitur θυμιάω, *suffio;* θυμίαμα, *suffimentum;* θυμιατήριον, *thuribulum* Th. θύω.

Θυμαίνω, *succenseo, irascor.* Vide in θυμήνας.

Θυμαλγία, acc. sing. à θυμαλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *afferens dolorem animo:* ex θυμὸς, *animus,* et ἄλγος, τὸ, *dolor.*

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, *titio ambustus:* à τύφω, *incendo,* f. θύψω· unde θύψις, *ustio.*

Θυμαρία, *gratam,* acc. sing. à

Θυμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gratus, placidus:* hinc θυμαρέω, *alicujus animo placeo:* ex θυμὸς, *animus,* et ἄρω, *apto.*

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, THYMBRA, herba odorata: fortè ἀπὸ τȣ̃ θύειν, ob fragrantiam: hinc θυμβροφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *thymbrâ victitans, parcus, frugalis.*

Θύμβρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis.* Hinc

Θυμβρεὰς, αὐδὴ, *Romana vox.*

Θυμέλη, ης, ἡ, *altare,* ubi θύεται· specialitèr *ara Bacchi post orchestram;* tum *farina quæ in arâ offertur; scena, theatrum.*

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus.* Isidor. 18. orig. cap. 44.

Θυμέομαι, f. ήσομαι, *irascor.* Th. θυμὸς, *ira.*

Θυμηγερέω, *animum recolligo;* qu. θυμὸν ἀγείρω.

Θυμηδέω, -ῶ, f. ήσω, *animo sum læto et hilari;* ex θυμὸς, *animus,* et ἥδομαι, *delector.*

Θυμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animo gratus;* ex iisd.

Θύμημα, ατος, τὸ, *ira;* à verbo θυμέω.

Θυμήνας, et in f. g. θυμήνασα, a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, *irascor,* f. θυμανῶ· a. 1. act. ἐθύμηνα· à θυμὸς, *animus, ira.*

Θυμήρης, et θυμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animo conveniens, gratus;* qu. θυμῷ ἄρων· ab ἄρω, *apto.*

Θυμιάζω, *suffitum facio, odores incendo,* f. άσω, p. ind. act. τεθυμίακα· perf. ind. pass. τεθυμίαμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *suffitus;* ab eod. Th.

Θυμίασμα, ατος, τὸ, idem.

Θυμιατήριον, ȣ, τὸ, *thuribulum, acerra;* item *altare, suffitus:* à

ΘΥΜΙΑ'Ω, *suffio, odores incendo;* à θῦμα.

Θυμιῆται, Ion. et Dor. pro θυμιᾶται, 3. sing. præs. indic. pass. à præced.

Θυμοβορέω, *animum exedo tristitiâ:* ex θυμὸς, *animus, ira,* et βορὰ, *pabulum.*

Θυμοβόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *animum vorans:* ex iisd.

Θυμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *molestus, animum mordens:* ex θυμὸς, *animus,* et δάκνω, *mordeo:* a. 2. ind. act. ἔδακον.

*Θυμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *iracundus.*

*Θυμοειδῶς, *ferociter,* (*res gerere.*)

Θυμολέοντα, acc. sing. à

Θυμολέων, οντος, ἡ, *leonino animo præditus:* ex θυμὸς, *animus:* et λέων, *leo.*

Θυμομαχέω, *infenso animo bellum gero;* cum dat. fut. ήσω, perf. ind. act. τεθυμομάχηκα· ex θυμὸς, *ira,* et μάχομαι, *pugno.*

Θυμοξάλμη. Vide ὀξάλμη.

Θυμοραιστὴς, et Poët. Dialysi, θυμοραϊστὴς, ȣ̃, ὁ, *animum destruens;* scribitur etiam θυμοῤῥαίστης· ex θυμὸς, et ῥαίω, *destruo.*

ΘΥΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *animus, mens, ira, venenum,* Deut. xxii. 22. Job. xx. 16. 21. Apoc. xiv. 8. ut exponi debet, de quo vide Jos. Med. Op. p. 910. qu. à θύω, *cum impetu fero.*

Θύμος, ὁ, sive θυμὸν, ȣ, τὸ, THYMUS sive THYMUM, herba: q. à θύω, *suffio,* quia odorata. Th. θυμὸς, Angl. THYME.

Θυμȣμένοις, dat. pl. præs. part. pass. à θυμόω, q. v.

Θυμοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *animum labefaciens:* ex θυμὸς, *animus,* et φθείρω, q. à φθίω, *corrumpo.*

Θυμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito*, fut. ώσω, perf. ind. act. τεθύμωκα· præs. ind. pass. θυμόομαι, -ῦμαι, *excandesco*; præs. part. pass. θυμούμενος· perf. ind. pass. τεθύμωμαι· a. 1. ind. pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, *ira, animus.*

Θυμώδης, εος, ὁ ἡ, *animosus.*

Θυμωθεὶς, a. 1. part. pass. et

Θυμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμόω, q. v.

Θυμωθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Θύνε, imperf. ind. act. Ion. pro ἔθυνε, *currebat*; potest etiam esse præs. imperat. act. à θύνω, idem quod θύω, *cum impetu feror.*

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, THYNNUS, piscis, in fœm. gen. θύννη, et θυνὶς, et θυννὰς, αδος, et θύνια, ης.

Θυννώδης, εος, ὁ ἡ, *thynnum referens, crassus et ineptus*: à præced.

Θύνοντ', pro θύνοντα, acc. sing. præs. part. à

Θύνω, *cum impetu feror, propero, festino.* Th. θύω, idem.

Θυόεις, όεσσα, όεν, *odorus*: ab eod. Th.

Θύοισα, Dor. pro θύȣσα, *ruens, ferens*, præs. part. fœm. gen. à θύω.

Θύομαι, *sacrifico*, vel *sacrificor, mactor*: ab eod. Th.

Θῦον, *furens*, præs. part. neut. g. à Th. præced.

Θύοντι, Dor. pro θύȣσι, *sacrificant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi θύω.

Θύος, εος, τὸ, *sacrificium, suffimentum*: indè THUS: à θύω, *sacrifico.*

Θυοσκόος, ȣ, ὁ, *aruspex, qui intelligit ea quæ per ignita sacrificia significantur*: à θύος, τὸ, *sacrificium*, et κοέω, Ion. pro νοέω, *intelligo*; vel ut alii à καίω, *uro.*

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *janua, ostium*: q. à θύω, *irruo.*

Θύραζε, adv. *foras*, et θύρηφι· à præced.

Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα.

Θυράσσω, *extra fores ago*: ab eod. Th.

Θυραυλέω, f. ήσω, *excubo, ad fores pernocto*, et

Θυραυλία, ας, ἡ, *ante fores pernoctatio*: à θύρα, *janua*, et αὐλὴ, *atrium, stabulum.*

Θυράων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν· à θύρα, *janua.*

Θυργανάω, Hesych. κρίνω, *judico.*

Θυρεὸς, ȣ̃, ὁ, *scutum*: à similitudine januæ. Est et *saxum claudens speluncæ ingressum*: apud LXX. Psal. xlvi. 2. videtur poni pro *curru*. Th. θύρα. Hinc

Θυρεοφόρος, ȣ, ὁ ἡ, *scutifer.*

Θύρετρον, ȣ, τὸ, *janua*: Poët.

Θυρήσσω, *thorace munio, armo.*

Θύρηφι, adv. vel dat. adverbialitèr positus, additâ particulâ φι, Poët. *foris, extra.* Th. θύρα, *janua.*

Θύριον, ȣ, τὸ, et θυρὶς, ίδος, ἡ, *ostiolum*: item *fenestra*: ab eodem Th.

Θυρόω, -ῶ, f. ώσω, *januis munio.*

Θύρσος, ȣ, ὁ, THYRSUS, *hastula frondibus vestita, baculus Bacchicus*: à θύω, quia agitur à vento, à manibus; in pl. θύρσα, Poët. pro θύρσοι· at

Θυρσὸς, ȣ, ὁ, *nuptialis corona.*

*Θυρσόω, *hastam hederâ cingo*, ut *thyrsus fiat.*

Θύρωμα, ατος, τὸ, *janua*; item *tabula ad januas faciendas*: à θύρα.

Θυρωρὸς, ȣ, ὁ ἡ, *januæ custos, janitor*, pro θυρȣρὸς· ex θύρα et ȣ̃ρος, *custos*: Dor. ȣ mutat in ω, vel ab ὤρα, ας, ἡ, *cura*, et θύρα, *janua.*

Θύσαι, *sacrificare*: a. 1. infin. act. à θύω.

Θυσανόεις, sive θυσσανόεις, όεσσα, όεν, *fimbriatus*: à

ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi* seu *nodi*, à crumenis dependentes.

Θύσειν, f. 1. infin. act. à θύω, *macto.*

Θύσθλα, ων, τὰ, *sacra liba, thyrsi* vel *rami*: à θύω.

Θυσία, ίας, ἡ, *victima, sacrificium.* Undè

Θυσιάζω, f. άσω, *sacrifico, immolo.*

Θυσίασμα, ατος, τὸ, idem ac θυσία· et

Θυσιαστήριον, ȣ, τὸ, *altare*: ab eod. Th.

Θυσιάων, gen. pl. Æol. pro θυσιῶν, à θυσία, ας, ἡ, *sacrificium.* Th. θύω, *sacrifico.*

Θύσιμος, ȣ, ὁ ἡ, *qui sacrificare potest* aut *solet*: ab eod.

Θύσκη, ης, ἡ, *scapha* recipiens τὰ θύματα, quæ Diis offeruntur: sed θυΐσκη, *acerra, mortariolum.*

Θυσσανόεις, et in f. g. θυσσανόεσσα, *fimbriatus, a, um.* Th. θύσσανοι, *fimbriæ.*

Θύσσω, *quatio, moveo*: à θύω.

Θυσὰς, άδος, ἡ, *sacrifica, sacrificalis*: et

Θύτης, ȣ, ὁ, *sacerdos, sacrificus*: et

Θυτικὸς, η, ον, *sacrificus*: à

ΘΥ'Ω, *suffio, thura adoleo, odores accendo*; *sacrificando celebro, macto, sacrifico*: At in med. *exta inspicio*, de Harusp. qu. à θέω, *facio*; item *impetu feror, furo*; *ferveo, æstuo*: qu. à θέω, *curro*: f. θύσω, p. τέθυκα, a. 1. imperat. act. θῦσον, άτω, perf. ind. pass. τεθύμαι, a. 1. ind. pass. ἐθύθην, ης, η. Hinc

Θύων, præs. part. act à præced.

Θυώνα, ας, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ *Semele.* Vide Suidam.

Θυωρὸς, ȣ, ὁ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, *mensa, quæ sacris usibus dicatur*: quia θύη ὠρεῖ, id est, φυλάττει.

ΘΩ', contractum ex θέω, *pono, colloco*; undè τίθημι, item *curro.* Contractum ex θάω, significat *nutrio, lacto*; item *cœno, epulor.*

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*: a. 2. ind. act. ἔθην.

ΘΩΗ, ῆς, ἡ, *mulcta, damnum*, alicui impositum: q. à θῶ, *pono*: hinc ἀθῶος, ȣ, ὁ ἡ, *impunis.*

Θῶκος, idem quod θᾶκος, ȣ, ὁ, *sedile, officina, taberna.* Hes. Op. 491.

Θωμᾶς, ȣ̃, ὁ, THOMAS, nom. pr. Apostoli. Hebr. *geminus.* Est et θωμᾶς, ἄβυσσος.

Θῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. θῶ, à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Θώμιγξ, γος, ὁ, *funiculis tenuis*: à

ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμισσω, *funiculis ligo, flagris cædo.*

Θώμισσος, Hesych. idem ac μισθὸς, *merces, præmium laborum*: à

Θωμὸς, ȣ, ὁ, *acervus.*

Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, *dimidium*; ut θώτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θωπεία, ας, ἡ, *assentatio*; à θωπεύω, *assentor.*

Θωπεύοντες, nom. pl. præs. part. à

Θωπεύω, *adulor, assentor*: quod à

ΘΩ'ΠΤΩ, *assentor, colo*; item *cavillor, irrideo.*

Θωρακίζω, *thorace munio, armo.*

Θωράκιον ȣ, τὸ, *lorica, propugnaculum, pars mali nautici.*

Θωρακίτης, ȣ, ὁ, *miles thoracatus.*

ΘΩ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, THORAX, *pectus, vestis quâ tegitur pectus lorica.*

Θωρηκόφορος, ȣ, ὁ ἡ, Ion. pro θωρακοφόρος, *thoracem ferens*: ex θώρηξ et φέρω, *fero.*

Θώρηξ, Ion. pro θώραξ, *pectus*: acc. sing. θώρηκα.

Θωρήξας, a. 1. part. act. à θωρήσσω, f. ξω, *pectus loricâ munio.* Th. θώραξ.

Θωρήσσετο, *armabatur*, 3. sing. imperf. ind pass. Ion à

Θωρήσσω, *armo*: f. ξω, p. τεθώρηχα, a. 1. ind. pass. ἐθωρήχθην, ab eod. Th.

Θωρηχθεὶς, a. 1. part. pass. et

Θωρηχθῆναι, *armari*, a. 1. inf. pass. à θωρήσσω.

Θῶς, θωὸς, *animal lupo simile, lynx*, à θέω, *curro*: vel à θοὸς, *celer.*

Θώτερον, Att. pro τὸ ἕτερον, *alterum.*

Θῶυμα, ατος, τὸ, *miraculum*, Ion. pro θαῦμα. Hinc

Θωϋμάζω, *miror*, et

Θωϋμάσιος, ία, ιον, pro θαυμάσιος, ία, ιον, *admirandus*, et

Θωϋμαστὴς, ȣ̃, ὁ, pro θαυμαστὴς, et

Θωϋμαστὸς, ἡ, ὀν, pro θαυμαστὸς, ἡν, ὀν, *admirandus.*

ΘΩΫ'ΣΣΩ, f. ξω, *clamo, vociferor, latro, impetu belluino feror*: q. à θύσσω, quod à θύω, *impetu feror.*

Θωϋτὸς, ἡ, ὀν, *mirabilis*, Ion. pro θαυμαστὸς, ἡ, ὀν, à θῶυμα pro θαῦμα. Th. θαυμάζω, *miror.*

I

I est nona apud Græcos litera; in numeris valet *decem*, et cum lineolâ infrà additâ ι, *decem millia*: dicitur ἰῶτα, et idem est ac minimum quid, velut punctum.

Ἴα, *vox*: quasi ab αὔω, *clamo*: Ἶα, *vis*, ex ἴς, *robur.* Ἴα, *sola*, ex οἴα, vide οἶος, et ἴος. Tum et Ἴα ex μία, esse possit abjecto μ. Est et Ἰα, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait. Heb. *Jah.*

*Ἰαβοῖ, et αἰβοῖ, dolentis interjectio.

Ἰάειρος, ȣ, ὁ, JAIRUS, nom. viri, Heb. *illuminabit.*

Ἰάθην, ης, η, *sanatus fui*: a. 1. ind. pass. et

Ἰαθήσομαι, η, εται, fut. 1. ind. pass. ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰαίνεται, *gaudet*, 3. sing. præs. ind. med. verbi seq.

ἸΑΙ'ΝΩ, *calefacio, liquefacio, perfundo lætitiâ, exhilaro, fureo*; item *ad iram concito.* Hesych.

Ἰακὸς, ἡ, ὀν, *Ionicus*, ab Ἴων.

Ἴακχος, ȣ, ὁ, IACCHUS, BACCHUS: ab ἰάχω, *clamo.* Hinc ἰακχάζειν, *Bacchari.*

Ἰακὼβ, ὁ, JACOB, nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *plantam tenens.*

ἸΑ'ΛΕΜΟΣ, ȣ, ὁ, IALEMUS, *vir in carmine ineptus ac frigidus*: *carmen lugubre*: adj *miser.*

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. ind. ac

'ΙΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, *mitto, emitto, volo, -as, appeto.*

'Ιάλμενος, ε, ὁ, IALMENUS, nom. propr. viri.

'ΙΑΜΑ, ατος, τὸ, *sanatio, remedium, medicamentum:* ab ἰάομαι, *sano.*

'Ιαμβίζω, *proscindo, maledictis et conviliis insector:* ab

'ΙΑΜΒΟΣ, ε, ὁ, IAMBUS, *pes metricus,* vel *carmen.*

'Ιαμβρῆς, ε, ὁ, alias Μαμβρῆς, JAMBRES, nomen Magi Ægyptii, q. *rebellans.*

'Ιαμενὴ, et ἰαμενος, idem quod ἰαμίνη, *locus irriguus et herbosus; pratum, viretum.*

'Ιαμιδέων, Ion. pro ἰαμιδῶν, gen. pl. ab

'Ιαμίδαι, ῶν, *oi. Iamidæ.*

Ἰᾶνθη, ης, ἡ, nom. mul. ab ἰαίνω, *exhilaro.*

'Ιάνθην, ης, ἡ, *florui:* a. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω, *floreo, exhilaro.*

'Ιάνθινος, ίνη, ινον, *violaceus.*

'Ιανθον, ε, τὸ, *flos quidam; color purpureus:* q. ab ἴον.

'Ιαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.

'Ιαννῆς, ε, ὁ, JANNES, nom. Magi Ægyptii: q. *responsans,* 2 Tim. iii. 8.

'Ιαολκὸς, οῦ, ἡ, et per Crasin 'Ιωλκὸς, IOLCUS, nom. urbis Thessalicæ.

'ΙΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. άσομαι, *medeor, sano, curo:* cum acc. imperf. ind. ἰαόμην, ώμην, ᾶς, -ῶ, ᾶτο, ᾶτο, p. ind. ἴαμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η, f. 1. ind. pass. ἰαθήσομαι, a. 1. ind. m. ἰασάμην, -ω, ατο, a. 1. sub. m. ἰάσωμαι, η, εται. Hinc ἰάσιμος, ε, ὁ ϛ ἡ, *sanabilis:* ἰατρεύω, *medeor.*

'Ιαπετοῖο, gen. pl. Ion. ab

'Ιαπετὸς, IAPETUS, nom. viri, Cœli et Terræ filii: ab ἰάπτω, *mitto, maledictis lacesso.* Hinc 'Ιαπετιονίδης, ε, ὁ, *Iapeti filius:* voc. 'Ιαπετιονίδη

'ΙΑ'ΠΤΩ, *mitto;* item *noceo.*

'ΙΑ'ΠΥΞ, υγος, ὁ, IAPYX, *ventus ex Apuliâ flans,* cujus pars iapygia.

'Ιαρδανίη νύμφη, *Omphales,* periphrasis.

'Ιαρὶδ, nomen viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. *dominabitur.*

'Ιασάσθαι, a. 1. inf. m. ἰάση, 2. sing. f. 1. ind. m. ἰασάμην, -ω, ατο, a. 1. ind. m. ab ἰάομαι, *medeor.*

'Ιᾶσθαι, præs. infin. pass. ejusd.

'Ιασι, *eunt,* 3. pl. præs. ind. Ion. pro ἴσι, verbi εἶμι, *eo.*

'Ιᾶσι, *mittunt,* Att. contractè pro ἱίασι, et hoc Ion. pro ἱεῖσι, 3. pl. ind. præs. act. verbi ἵημι *mitto:* a. 2. ind. act. ἧν.

'Ιάσιμος, ε, ὁ ϛ ἡ, *sanabilis:* ab ἰάομαι.

'Ιασις, εως, ἡ, *sanatio:* ab ἰάομαι, *sano, medeor.*

'Ιασίῳ, dat. sing. ab 'Ιάσιος, ε, ὁ, nomen viri: qu. ab ἰάομαι.

'Ιασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

'ΙΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, IASIONE, *olus quoddam sylvestre.*

'ΙΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, IASPIS, *gemma.*

'Ιασὼ, όος, ὄς, ἡ, Dea ἰάσεως, i. e. *sanationis.*

'Ιάσων, ονος, ὁ, JASON, nomen viri. Gr. *sanaturus.*

'Ιατέον, *curandum,* adj. verbale: ab ἰάομαι, *sano.*

'Ιατὴρ, et Ion. 'Ιητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus:* ab ἰάομαι, *sano.*

'Ιατρεύω, f. εύσω, *medeor, curo.*

'Ιατρεύομαι, *sum medicus.*

'Ιατρικὸς, ἡ, ὸν, *ad medicos,* vel *ad medicinam pertinens.* Hinc 'Ιατρικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *ars medica, medicina:* ab

'Ιατρὸς, ε, ὁ, *medicus.* Th. ἰάομαι, *sano.*

'ΙΑΤΤΑΤΑΙ', *heu,* adv. et ἰατταταιάξ, idem.

'ΙΑΥ', interjectio indignantis.

'Ιαυον, *traduai,* imperf. ind. act. ab

'ΙΑΥ'Ω, *commoror, tempus tero, dormio:* f. σω.

'Ιαφέτης, ε, ὁ, *qui sagittas emittit:* ab ἰὸς et ἀφίημι.

'Ιαφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, *mitto:* f. ψω.

'Ιαχαῖσι, dat. pl. Ion. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. ἰάχω, *clamo.*

'Ιαχε, *resonabat,* 3. sing. imperf. ind. act. ἴαχον, verbi ἰάχω, *clamo:* p. ind. act. ἴαχα.

'Ιαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor, fremitus:* ab eod.

'Ιάχημα, ατος, τὸ, *vociferatio, clamor.*

'Ιαχον, ες, ε, imperf. ind. act. ἰάχεσα, præs. part. act. f. g. et

'Ιαχυῖα, *resonans,* p. part. act. f. g. ab

'ΙΑ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *vociferor, clamo:* qu. ab ἴα, *vox,* et χέω, *fundo.*

'Ιαχὼς, p. part. act. præced.

'Ιαὼ, nomen Dei.

'Ιαωλκὸς, ε, ἡ, nomen urbis.

'Ιάων, ονος, ὁ, Poët. pro 'Ιων, q. v.

'Ιβανίζω, *haurio:* ex ἱμάω, μ in β commutando. Hinc ἱβανατρὶς, *funis haustorius.*

'ΙΒΔΗΣ, ε, ὁ, *clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit.*

'ΙΒΗΡ, ηρος, ὁ, IBERUS, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua quæ Hispania.

'ΙΒΗΡΙΣ, ἡ, IBERIS, herba; quæ et καρδαμαντική.

'ΙΒΙΣ, ιδος, seu ιος, ἡ, IBIS, avis Ægyptia serpentes devorans.

'ΙΒΙ'ΣΚΟΣ, ε, ὁ, HIBISCUS, species malvæ sylvestris, *althæa.*

'Ιβυ, Ion. adv. significans *multum* et *magnum.*

'Ιβύω, *verbero, clamo:* q. à præc.

'Ιγδη, ης, ἡ, *mortarium, pila:* an ab ἄγω, *frango?*

'Ιγμένος, *profectus,* p. part. pass. ab ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι, p. ἷγμαι.

'Ιγνύα, ας, ἡ, INGUEN, *poples,* quod ibi sit ἴα γόνυ, *vis genu:* à γόνυ, *genu.*

'Ιδ' pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, *et, atque.*

'ΙΔΑ, ης, ἡ, IDA, *mons in Phrygia et Creta,* hinc 'Ιδαῖος, αία, αῖον, IDÆUS.

'Ιδάλιμος, ε, ὁ ϛ ἡ, *æstuosus, sudorificus:* à Th. ἴδος, εος, τὸ, *sudor.*

'Ιδανὸς, ε, ὁ ϛ ἡ, JUCUNDUS, Hesych.

'Ιδε, et Att. ἰδὲ, *aspice,* item *ecce,* adverbialitèr: a. 2. imperat. act. Est et ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video:* f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον, ες, ε. Sed

'Ιδὲ, *et, atque,* ex ἠδὲ. Illud Ion. hoc Att. ab ἢ, *vel.*

'Ιδέα, ας, ἡ, *visus, species.* IDEA, *forma, vultus.* Matt. xxviii. 3. quod non esse Græcè asserit Thom. Magister, pro quo ὄψιν vel εἶδος usurpat. Sic tamen Dem. de falsâ legat. ἐι δὲ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας τὴν ἰδέαν ἐτέρε, βελτίων, *Si quis vero adolescens aliis formâ præstantior,* in pl. ἰδέαι, ab εἴδω, *video.*

'Ιδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidisse:* ab a. 2. ind. act. ἴδον, verbi εἴδω, *video,* vide ἴδε.

'Ιδέιν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video,* vide ἴδε.

'Ιδέμεν, Ion. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. et

'Ιδῆν, a. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, q. v.

'Ιδέρως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν, *qui simul ac vidit, amat.* Suid.

'Ιδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἴδω, *video,* f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, et ἴδον, unde ἰδόμην, a. 2. ind. m.

'Ιδεσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε, *vidit:* 3. sing. a. 2. ἴδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἴδω, *video.*

'Ιδεχθὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *deformis, fœdus:* ab ἰδέα et ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

'Ιδέω pro εἴδω, *video.* Sed 'Ιδεω, gen. Ion. pro 'Ιδε, ab 'Ιδης, ὁ, *Ida,* nom. propr.

'Ιδη, Ion. pro 'Ιδα, q. v.

'Ιδῃ, *viderit,* 3. sing. a. 2 sub. act. ab εἴδω, *video,* a. 2. ind. act. ἴδον.

'Ιδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. sing. a. 2. sub. m verbi εἴδω, *video,* a. 2. ind. act. ἴδον.

'Ιδῆν, Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. qu. vid.

'Ιδῃς, *videris,* 2. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo: sed

'Ιδης, gen. sing. ab 'Ιδα, ης, ἡ, *mons Cretæ.*

'Ιδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, f. 1. ab ἰδέω, *video,* q. v.

'Ιδητε, *videritis,* 2. pl. a. 2. sub. act. verbi εἴδω, *video,* a. 2. ind. act. ἴδον.

'Ιδίᾳ, adv. *privatim,* cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *proprius.*

'Ιδιάζω, f. σω, *sum seorsum ab aliis, in secessu dego:* ab eod. Th.

'Ιδίη, Ion. idem quod ἰδίᾳ, q. v.

'Ιδιοβουλεύω, *meo consilio utor:* ab ἴδιος, *proprius,* et βελὴ, *consilium.*

'ΙΔΙΟΣ, ἁ, ὸν, *proprius, a, um, privatus, suus, suæ speciei:* qu. ab ἰδέα, *species,* κατ' ἰδίαν, *privatim.* Sæpè ponitur pro ἑαυτῦ, -ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτῦ, sic. ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, i. e. ἀφ' ἑαυτῦ, *à se ipso.* οἱ ἴδιοι, *familiares.* Hinc

'Ιδιότης, ητος, ἡ, *proprietas.*

'Ιδιότητα, acc. sing. præc.

'Ιδίω, f. ισω, SUDO. Th. ἴδος, εος, τὸ, *sudor.*

'Ιδίωμα, ατος, τὸ, IDIOMA, *proprietas linguæ.* Th. ἴδιος, *proprius.*

'Ιδίων, gen. pl. ab ἴδιος, *proprius.*

'Ιδίως, *propriè,* adv. ab eod.

'Ιδιωτευόντων, gen. pl. m. vel n. gen. præs. part. ab

'Ιδιωτεύω, f. σω, *privatam vitam ago.* Th. ἴδιος, *privatus.*

'Ιδιώτης, ε, ὁ, IDIOTA, *privatus.*

'Ιδιωτικὸς, ἡ, ον, *privatus:* et

'Ιδιωτισμὸς, ε, ὁ, *loquendi genus à vulgo sumptum:* ab ἰδιώτης, *privatus.* Th. ἴδιος, idem.

'Ιδμεν, *scimus,* Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio.* Hinc ἴδμων, *peritus,* et ἰδμοσύνη, *peritia.* Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἴδον, verbi ἴδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἴδμεν, Ion. seu

Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἴδω.

Ἰδμέναι, *scire*, per Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. et Att. ut ἴδμεν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἴδω, *video*, f. ἴσομαι, a. 2. ind. act. ἴδον, et ἶδον.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia*: et

Ἴδμων, *sciens*, vide ἴδμεν· ab ἴσημι.

ἸΔΝΟΏ, f. ώσω, *incurvo*, *inflecto*, qu. ab ἴς, ἰνός, *nervus*. Vel ab ἴς et νεύειν, nervorum enim virtute fit ut flectamur, nutamus, &c.

Ἰδοίατο, *visi fuissent*, 3 pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο, ab ἴδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἴδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejusd.

Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. act. f. g. ab ἴδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἰδόμην, a. 2. ind. m. ejusd.

Ἴδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act. et

Ἰδόντες, nom. pl. m. vel n. g. a. 2. part. act. ab ἴδω, *video*, a. 2. ἶδον et ἴδον.

Ἰδόντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd.

ἼΔΟΣ, εος, τὸ, *sudor*.

Ἴδοσαν, Bœot. pro ἶδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἴδω, *video*, Deut. vii. 19.

Ἰδὸ, *ecce*, adv. distinguitur accentu ab ἰδοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ἴδω.

Ἰδουμαία, ας, ἡ, IDUMÆA, nomen regionis Syr. interpret. Lat. *rufa*.

Ἰδοῦσα, *intuita*; a. 2. part. f. g. ab ἴδω, *video*, f. ἴσομαι, a. 2. ind. act. ἶδον et ἴδον, a. 2. part. ἰδών.

Ἰδρεία et ἰδρία, ας, ἡ, *peritia*: ab ἴσημι, *scio*.

Ἴδριες, *periti*, nom. pl. ab ἴδρις, εως, ὁ ξ ἡ, et

Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, *peritia*: ab ἴσημι, *scio*.

Ἴδρις, εως, ὁ ξ ἡ, *peritus*, *providus*: unde *formica* sic dicta, Hes. Op. 778. ab eod.

Ἰδρόω, Poët. ἰδρώω, f. ώσω, p. ωκα, *sudo*: ab ἰδρῶς, *sudor*. Th. ἴδος, εος, τὸ, idem.

Ἴδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum*.

Ἰδρύμενος, *fundatus*, part. perf. pass. ab

Ἴδρυμι, seu ἰδρύω, id. quod ἰδρύω, q. v.

Ἰδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *collocatus*, a. 1. part. pass. pro ἰδρυθεὶς, et

Ἰδρυνθῆναι pro ἰδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἰδρύω. Thuc. l. iv. Plut. in Rom. p. 18.

Ἴδρυσις, εως, ἡ, *constitutio fundatio*.

ἸΔΡΎΩ, seu ἴδρυμι, f. ύσω, *sedere facio*, *statuo*, *colloco*, q. ab ἵζω.

Ἰδρῶ, per Apoc. pro ἰδρῶτι, vel ἰδρῶτα, dat. vel acc. ab

Ἰδρὼς, ῶτος, ὁ, *sudor*: ab ἴδος, εος, τὸ, idem.

Ἰδρώω, f. ώσω, *sudo*. Poët. vel Att. pro ἰδρόω ab ἰδρὼς, *sudor*. Th. ἴδος, idem.

Ἰδυῖα, *docta*: *sciens*: p. m. part. f. g. ex p. ind. m. ἴδα, verbi ἴδω, *scio*. Alii formari posse credunt ex p. part. act. ἰδὼς, in f. g. ἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα per Crasin. pro ἰδηκώς, υῖα, ος, ejusd. verbi. Est et Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. ἰδυῖα, *gnara*.

Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab ἴδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἰδὼν, οῦσα, *intuens*: a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Ἴδωσιν, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἴδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἴε, *vade*; a. 2. imperat. act. verbi ἶμι, *eo*; a. 2. ἴον, ες.

Ἰεζαβελ, ἡ, JEZABEL, nomen reginæ, indecl. Syr. *in insulâ habitans*, Lat.

Ἵεθι, ἱέτω, *mitte*, *mittat*; præs. imperat. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἵει, *mittebat*: 3. sing. imperf. ind. act. pro ἵη, tanq. ab ἱέω, verbi ἵημι, *mitto*.

Ἱείην, ης, η, *mittam*; præs. opt. act verbi ἵημι, *mitto*.

Ἵεις, ἵει, *mittebas*, *-bat*; 2. et 3. sing. imperf. ind. act. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, *mitto*.

Ἱεὶς, ἱέντος, *mittens*; præs. part. act. et

Ἱεῖσαι, *mittentes*: nom. pl. ejusd. f. g. ab ἵημι, *mitto*.

Ἱεῖσι, et Ion. ἱεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

Ἵεμαι et ἵημι, *eo*: ab ἴω, idem: pro quo jam ἶμι.

Ἵεμαι, *mittor*, *cupio*: ab ἵημι, *mitto*.

Ἵεμεν, Ion. sed ἱέμεναι, Att. et Dor. pro ἱέναι, *mittere*: præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto*, præs. part. ἱέμενος.

Ἵεμεν et ἱέμεναι, itidem Ion. et Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, *eo*.

Ἵεν, *mittebant*: Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto*: sed

Ἴεν, 3. sing. a. 2. ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, *eo*: ν additur ob sequentem vocalem.

Ἱέναι, *mittere*; præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto*; at

Ἰέναι, *ire*; præs. inf. act. verbi ἵημι vel εἶμι, *eo*: διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης ἰέναι, *loqui*. Eurip. Troad. 916. Medea, 262.

Ἵενται, 3. pl. præs. ind. pass. et

Ἱέντες, nom. pl. præs. part. act. ab ἱεὶς, et

Ἵεντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἵημι, *mitto*.

Ἱερὰ, τὰ, *sacra*: ab ἱερὸς, *sacer*. Est et

Ἱερὰ, ας, ἡ, *medicamenti compositio*, et *serpentis* nomen: item *major anchora*, *tutiorque utpote extremum navis subsidium*, ἱερὰ νόσος, *epilepsia*, *morbus comitialis*.

Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, *sacer*.

ἹΈΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter*: quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id est, *fertur in ære velociter*, vel quia *ales*, ἱερός.

Ἱεράομαι, *sacerdos sum*. Vide in ἱερῶμαι.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, HIERAPOLIS, nomen urbis. Gr. *sancta civitas*, Lat.

Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. med. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, *sacerdotio fungor*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερατεία, ας, ἡ, *functio sacerdotalis*, *sacerdotium*, ab eod. Th.

Ἱερατεύω, *sacerdotio fungor*, f. σω, p. ἱεράτευκα, p. ind. pass. ἱεράτευμαι, undè

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, *sacerdotium*, ejusd. Th.

Ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, *sacerdotalis*.

Ἱεράων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱέρεια, ας, ἡ, et Ion. ἱερείη, *sacerdos*, in pl. ἱέρειαι, ab eod.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, *victima*: ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, HIEREMIAS, nomen Prophetæ. Hebr. *exaltans Dominum*.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, *sacerdos*, *pontifex maximus*, 1 Mac. xv. 1, 2. Heb. v. 6. qui τὰ ἱερὰ curat. hinc et ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus*, *summus sacerdos*: ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερεύω, f. εύσω, *sacrifico*, *macto*, *dico*, *consecro*, ab eod.

Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερὸς.

Ἱερήϊον, ου, τὸ, *victima*: Ion. Dialysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερὶς, ίδος, ἡ, *sacerdos*: ab eod. Th.

Ἱεριχὼ, HIERICHO, nomen urbis.

Ἱερογλυφικὰ, τὰ, *sacra quædam monumenta apud Ægyptios*, *non literis*, *sed variis figuris animalium*, *aliarumque rerum exarata*: ex ἱερὸς, *sacer*, et γλύφω, *sculpo*.

Ἱερόδουλος, ου, ὁ ξ ἡ, *sacris inserviens*, *sacer servus*.

Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, *sacer*.

*Ἱεροκαυτόω, *adoleo*, pass. *holocausti et victimæ loco adoleor*. D. S.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, *sacer festus*, *sacer mensis*. Vel *totus ille mensis in quo Nemea celebrabantur*: ex ἱερὸς, *sacer*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Ἱερὸν, ου, τὸ, scil. δῶμα, *sacra ædes*, *templum*. It. *sacrificium*, *victima*.

Ἱερονίκης, ου, ὁ, *victor in sacris Græcorum*.

Ἱεροποιέω, f. ήσω, *dico*, *consecro*: ex ἱερὸς, *sacer*, et ποιέω, *facio*.

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *sanctimoniam decens*: ex ἱερὸς, *sanctus*, et πρέπω, *convenio*.

ἹΕΡΌΣ, ὰ, ὸν, *sacer*, *a*, *um*, *præstans*, *magnus*: τὰ ἱερὰ, *res sacræ*.

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, et Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, Matt. ii. 2. Raro in fœm. Ita tamen, Jos. c. App. et Bell Jud. vii. 8.

*Ἱεροσύλησις, εως, ἡ, *sacrilegium*.

Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. HIEROSOLYMA, Hebr. et interpret. *terribilis*, *Schalem*.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, *Hierosolymitanus*.

Ἱεροσυλέω, *sacrilegium committo*: f. ήσω, p. ἱεροσύληκα· et

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *sacrilegium*: ab

Ἱερόσυλος, ου, ὁ ξ ἡ, *sacrilegus*, *a*, *um*: ex ἱερὸν, *sacrum*, et συλάω, *spolio*.

Ἱερουργέω, *sacra celebro*, *celebror sacris*: cum accus. f. ήσω, p. ἱερούργηκα ex ἱερὸν, τὸ, *sacrum*, et ἔργον, *opus*.

*Ἱερουργία, ας, ἡ, *sacrificium*, ex ἱερὸς et ἔργον, *opus*.

Ἱεροφαντέω, f. ήσω, *sacrorum antistes sum*, *sacra doceo*: et

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, *qui sacra et ceremonias docet*, *sacrorum antistes*: et

Ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, *sacerdotalis*: ab ἱερὸς, *sacer*, et φαίνω, *ostendo*.

Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, *qui sacra canit* ab ἱερὸς et ψάλλω, *cano*.

Ἱερόω, -ῶ, *sacro*, *dedico*.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *sacerdotium*. Th. ἱερός.

Ἵεσαι, 3. pl. imperf. ind. act. ἵην ex ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. act. ἧν.

Ἵεσθεν, 3. dual. ἵεσθε, 2. pl. imperf. ind. pass. verbi ἵεμαι, *cupio*

Ἰεσσαί, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *senex*.

Ἵετο, *cupiebat*: 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἵεμαι, *desidero*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἰέττα, *pater*, et *sylvestris caper*: q. ab ἄττα.

ΙΕΥ, HUI, adv. irridendi.

Ἰεφάς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. *apertor*, Lat.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino*, Lat.

Ἴιω, *mitto*: ab ἴω. Sed ἴω et ἵημι, Ion. pro εἶμι, *eo*.

Ἱζάνω, f. ήσω, q. ab ἵζω, idem quod ἵζω, *sedere facio*.

Ἵζε, *sede*: præs. imperat. act. et

Ἵζεο, Ion. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ab eod. Th.

Ἵζευ, *sede*: Dor. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἵζημα, ατος, τὸ, *sedile*, *vallis*.

Ἱζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, *sedere facio*, *instituo*, *sedeo*.

Ἵζοισα, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, *sedens*: præs. part. f. g. et

Ἶζον, ες, ε, *sedebam*: imperf. ind. act. ab

ἹΖΩ, f. ἵσω, *sedere facio*, *sedeo*, *colloco*: q. ab ἕω, *colloco*. Hinc καθίζω, idem.

ἸΗ, adv. seu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιών, &c. Est et ἰή, *vox*. Vide ἴα.

Ἰῇ, *æquali*: dat. sing. ab ἴος, qu. in gen. et dat. circumflecti dicitur ab Aristarcho; sed fortasse Ion. ponitur pro μιᾷ, à μία, μιᾶς, *una*. Vide ἴος.

Ἰήϊος, ου, ὁ, *Apollo*, qu. ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰήπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *doloribus medens*: ab ἰάομαι, *medeor*, et πόνος, *labor*. Th. πόνω, *seco*, *tundo*: f. ψω, p. m. κέκοπα.

Ἰῆλα, *injeci*: a. 2. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto*; f. αλῶ.

Ἵημι, *mitto*: imperf. ind. act. ἵην, ης, η, vel ἵεον, -ουν, -εες, εις, fut. ἥσω, perf. ἧκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præs. pass. ἵεμαι, *mittor*, *desidero*, imperf. ἱέμην, σο, το, perf. εἷμαι, a. 1. pass. ἕθην, a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο, a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἴω, *mitto*. Sed

Ἵημι, *eo*, *vado*: ut ἵημι, ex ἴω, id.

Ἰήσασθαι, *curare*: Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, *curo*: f. άσομαι. Sic

Ἰήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. ab eod. verbo.

Ἵησι, *mittit*: 3. sing. præs. ind. act. verbi ἵημι. Sed

Ἵησι, *vadit*: 3. sing. verbi ἵημι, *eo*, ab εἶμι seu ἴω, *eo*: at

Ἴῃσι, *eas*: Ion. Paragoge pro ἴῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi εἶμι, *eo*: a. 2. ind. act. ἴον, vel Ion. et Poët. pro ἴῃ, *eat*: 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Ἰήσονι, dat. sing. ab Ἰήσων, ὁ, nomen viri.

Ἰησοῦς, ου, ὁ, JESUS: nomen Salvatoris, Hebr. quod interpret. Lat *Salvator*.

Ἰῆσαι, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἴον νῆσον οἰκοῦντες.

Ἰητήρ, Ion. pro ἰατήρ, ὁ, *Medicus*: ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰθαγενής, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *originalis*, *indigena*, *rectè et legitimè natus*: ab ἰθύ, *rectè*, et γείνομαι, *nascor*.

Ἰθάκη, ης, ἡ, ITHACA: nomen insulæ, Ulyssis patriæ.

Ἰθαρ, *celeritèr*: ab ἰθύ, *statim*.

Ἰθεῖα, Ion. pro ἰθεῖα. Vide ἰθύς.

Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta*: ἰθεῖην νέμειν, *jus reddere*. Hes. Op. 224. sub. δίκην nom. sing. f. g. et

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθύς, εῖα, ύ, *rectus*, *a*, *um*, dat. pl. Ion. ἰθείῃσι, ab ἰθείη, Ion. pro ἰθεῖα.

Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, *celeritèr*.

Ἴθι, *vade*: præs. imperat. ab εἶμι, *eo*.

Ἴθμαθ' pro ἴθματι, dat. sing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, *gressus passus*; ab ἴω vel εἶμι, *vado*.

Ἴθορος, *vox incitantis* et *adhortantis*: qu. ab ἴθαρ, *celeritèr*, vel ἴθι, *vade*, et ὀρούω, *ruo*, vel ὄρω, *excito*.

Ἴθρις, *spado*: cui ἴς τέθερισαι, *vis demessa est*. Th. θέρος, *æstas*.

Ἰθύ, adv. *rectè*, *obviam*, *statim*. Th. ἰθύς, *pectus*.

Ἰθυδίκαισι, dat. pl. Ion. ab

Ἰθυδίκης, ου, ὁ, *cujus judicia sunt recta*: ab ἰθύς, *rectus*, et δίκη, *jus*.

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, *qui rectos capillos habet*: ab ἰθύς, *rectus*, et θρίξ, ἡ, *capillus*.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, *legitima pugna*, *quæ aperto Marte fit*: ex ἰθύς, *rectus*, et μάχομαι, *pugno*.

ἸΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, *genus carminis et saltationis ridiculæ*, *in honorem Liberi patris*: q. ab ἰθύειν βοῇ, *prorumpere clamore*.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθύς, *rectus*.

Ἴθυνεν, *direxit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Ἰθύνω, *dirigo*, f. υνῶ· præs. indic. pass. ἰθύνομαι, *rego*, *dirigo*. Th. præced.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *recta volans*, *qui recto cursu fertur*: ab ἰθύς, *rectus*, et πέτομαι, *volo*, *as*.

ἸΘΥΣ, ἰθεῖα, ἰθύ, *rectus*, *non obliquus*, *verus*: sed

Ἰθύς, ύος, ἡ, *impetus*: ab ἰθύω, *rectà feror*, q. à præced.

Ἰθύτεραι, *rectiores*, nom. pl. fœm g. ab

Ἰθύτερος, comparat. ab ἰθύς, *rectus*.

Ἰθύω, *rectà feror*, *impetu feror*. Th. id.

Ἰΐζω, *æruginosus reddor*: ab ἰός, *ærugo*.

Ἵκανε, vel ἵκανεν, *pervenit*, 3. sing. imperf. et

Ἱκάνετον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi ἱκάνω· imperf. ἵκανον· opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, *venio*.

Ἱκανόομαι, -οῦμαι, *idoneus et aptus fio*: f. 1. ώσομαι· perf. indic. pass. ἱκάνωμαι· ab

ἹΚΑΝΟ'Σ, η, ὸν, *idoneus*, *sufficiens*, *congruus*; λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος, *cum accepissent Jasonis satisfactionem*, Act xvii. 9. indè

Ἱκανότης, ητος, ἡ, *habilitas*, *sufficientia*: à præced.

Ἱκανούσθω, *sufficiat*, *satis sit*, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἱκανόω, *idoneum* vel *sufficientem reddo*, fut. ώσω, perf. ἱκάνωκα. Th. ἱκανὸς, *idoneus*.

Ἱκάνω, *convenio*, *adeo*, *assequor*, *supplico*, Hesych. Th. ἵκω, *venio*.

Ἱκανῶς, adv. *sufficientèr*, *abundè*, *affatim*, *admodum*, *valdè*. Th. ἱκανός, *sufficiens*.

Ἱκανώτατος, superl. ab ἱκανός.

Ἴκελος, ἐλη, ελον, *similis*: ab εἴκω, *similis sum*.

Ἷκεν, *ibat*, imperf. ind. act. verbi ἵκω, *venio*, f. ἵξω· a. 1. ἷξα.

Ἵκεο, *veni*, Ion. pro ἵκου, præs. imperat. pass. verbi ἱκνέομαι, vel 2. sing. a. 2. ind. med ἱκόμην, ου, et Ion. εο, ελο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio*.

Ἱκέσθαι, a. 2. infin. med. verbi ejusd

Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. ind. med. verbi ejusd.

Ἱκεσία, ας, ἡ, *supplicatio*, *preces*: ab ἱκέτης, *supplex*.

Ἱκέσιος, ια, ιον, *supplex*; ἱκέσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter*; per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. Th

Ἵκετ' pro ἵκετο, *pervenit*, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἱκνέομαι, *venio*, q v.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*, q. v.

Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, *supplicatio*, et

Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἱκετεύω, *supplico*, fut. εύσω. Th. ἱκέτης.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, *supplicatio*: ab

Ἱκέτηρις, ίδος, ἡ, *supplex*: à

ἹΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *supplex*: à ἵκω, vel ἱκνέομαι. Hinc

Ἱκετήσιος, ία, ιον, *supplex*; Ἱκετήσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter*.

Ἵκηαι, *venias*, Ion. pro ἵκῃ, 2 sing. a. 2 sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*; f. m. ἵξομαι· p. pass. ἷγμαι· a. 2. med. ἱκόμην, ου, ελο· a. 2. sub. med. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, *veniat*, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Ἱκμάζω, *humecto*, et

Ἱκμαῖος, *humidus*: à

ἸΚΜΑ'Σ, vel ἰκμὰς, άδος, ἡ, *humor*, *vapor*: indè

Ἴκμενος, *fluens*, *secundus*, dè vento, per Sync. pro ἱκόμενος. Euphoniæ causâ spiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος scribunt. Estque vel præs. part. m. verbi ἵκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*, fut. ἵξομαι· a. 2. m. ἱκόμην. Sut qui

Ἴκμενος, expon. *humidus*. Th. ἰκμὰς, *humor*.

ἹΚΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *venio*, *advenio*, *supplico*, *pertineo*, *invado*; f. m. ἵξομαι, p. pass. ἷγμαι· a. 2. m. ἱκόμην, ου, ελο.

Ἱκνεόμενον, Ion. pro τὸ ἵκανον, *id quod sufficit et decorum est*, et

Ἱκνομένως, sive ἱκνεομένως, *ritè*, *congruè*, adv. à verbo ἱκνέομαι, *venio*.

Ἱκνευμένῳ χρόνῳ, *temporis progressu*, Ion. et Dor. pro ἱκνουμένῳ.

Ἱκνεῦνται, Ion. et Dor. pro ἱκνοῦνται, *veniunt*, 3. pl. præs. ind. med. verbi ἱκνέομαι.

Ἱκνεύμενος, *veniens*, *congruens*, *justus*, ut ἱκνεύμενον μέγεθος, *justa magnitudo*, part. præs. m. ejusd.

Ἵκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. opt. m. verbi ejusd.

Ἵκομαι, *venio*: ab ἵκω, idem: quod usitatius.

Ἱκόμην, ου, ετο, *veni*, a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

Ἰκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, ICONIUM, nomen urbis. Gr. *imaguncula*.

Ἵκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκόμην, q. v.

Ἵκου, præs. imperat. med. verbi ἵκω. ἵκομαι. Th. ἵκω, *venio*. Vel 2. sing. a. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι sed.

Ἱκοῦ, est a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*; a. 2. ἱκόμην, ου, ετο.

ἸΚΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *tabula*, *tabulatum*; quasi ἀκρίον, quod ἐπ' ἄκρα factum, vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire*; super tabulatus enim itur. Eustath. scribit ἴκριον.

Ἰκριόφιν, nom. Poët. indecl. pro præced.

Ἴκταρ, adv. *propè*, *celerrimè*: ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι.

Ἰκτερικός, ἡ, ὸν, ICTERICUS: ab

ἼΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *morbus regius*, ICTERUS, et pro ave *galbula*. Scribitur et ἰκτερός.

Ἱκτήρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, *supplex*: ab ἱκέτης, idem.

Ἰκτίδεος, et per Aphær. κτίδεος, ὲ *mustelâ confectus*: ab ἰκτὶς, *mustela*; per Aphær. κτὶς, ίδος, ἡ.

ἸΚΤΙ'Ν, ῖνος, ου, ὁ, *milvus*.

ἸΚΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *mustela sylvestris*.

Ἵκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἱκνέομαι, *venio*, f. m. ἵξομαι, a. 2. m ἱκόμην· p. pass. ἷγμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἵκετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

ἽΚΩ, *venio*, fut. ἵξω· a. 1. ἷξα. Hinc ἱκάνω, Poët. idem.

Ἵκωμαι, a 2. sub. med. verbi ἱκνέομαι, *venio*; a. 2. ἱκόμην.

Ἱκώντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἵκω, *venio*.

Ἰλαδὸν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen*, *turma*, quod et εἴλη. Th. εἰλέω, *congrego*.

Ἵλαθι, *propitius esto*, præs. imperat. ab ἵλημι, undè et part. ἵλας. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo*; f. m. ἀσομαι· perf. pass. ἀσμαι, σαι, ται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι, f. ήσω, *propitius sum*.

Ἵλαος, ου, ὁ ϗ ἡ, et Att. ἵλεως, -ω, *propitius*, *hilaris*: q. ab ἴλη, *splendor*; qui se serenum exhibet. Th. ἱλάω.

Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, HILARIS, *lætus*, et

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, HILARITAS: ab eod. Th.

Ἱλαρόω, -ῶ, f. ώσω, *exhilaro*.

Ἱλαρύνω, f. υνῶ, p. act. ἱλάρυγκα, *lætifico*, *exhilaro*.

Ἴλας, Dor. et per Sync. pro Ἰόλας, ου, ὁ, viri nomen.

Ἱλάσθητι, *propitius esto*, et per Sync. ἵλαθι, et Poët. Ectasi ἵληθι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *placo*; f. m. άσομαι· perf. pass. ἵλασμαι a. 1. pass. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, *placo*; ἱλάσκοντο, 3. pl. imperf. ind fut. ἱλάσομαι præs. part. m. fœm. g. ἱλασκομένη ab eod. Th.

Ἱλάσκομαι, *propitius fio*, *exhilaro*; fut med. ἱλάσομαι, reperitur et ἱλάξομαι· perf. pass. ἵλασμαι, a. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dat.

Ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, *propitiatio*.

Ἱλάσομαι, *placabo*, f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι· a. 1. med. ἱλασάμην.

Ἱλασσάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. m. gem. σ.

Ἱλάσσεαι, *places*, Ion. pro ἱλάσῃ, a. 1. sub. m. in. 2. sing. ab ἱλάσκομαι, *placo*.

Ἱλασσώμεθα, *placemus*, gem. σ, 1. pl. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Ἱλαστήριον, ου, τὸ, *piaculum*; sic Christus et verè ἱλαστήριον, quia sua oblatione nobis placavit Deum, et

Ἱλαστήριος, ια, ιον, *piacularis*; habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι, et

Ἱλαστὴς, οῦ, ὁ, *qui placat*, *reconciliator*; omnia ab

ἹΛΑ'Ω, et ἵλημι, *propitius sum*, f. ήσω, p. κα· præs. imperat. ἵλαθι, et per Ectasin ἵληθι.

ἹΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *foramen*, *ubi latet serpens*; aut *alicujus feræ cubile*. Est et ἰλεὸς, ILEUS, *convolvulus*, *morbus intestinorum*: ab εἰλέω, *verso*, *involvo*.

Ἱλέω, *placo*, *propitium reddo*: ab

Ἵλεως, -ω, ὁ ϗ ἡ, Att. pro ἵλαος, *propitius*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, *agmen*. Th εἰλέω, *congrego*.

Ἵληθι, pro ἵλαθι, q. v.

Ἱλήκησι, Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ, 3. sing. perf. subj. act. verbi ἵλημι seu ἱλάω, *propitius sum*.

Ἰλιάδης, ου, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ου, ὁ, quod per Aphæresin pro Ὀιλιάδας, ου, ὁ, *Ajax Oïlëi filius*, ὁ τοῦ Ὀϊλέως παῖς.

ἸΛΙΑ'Σ, άδος, ἡ, ILIAS, *Poëma Homeri de rebus Iliacis*; item *turdi species*; et *congeries*, ut ἰλιὰς κακῶν, *ilias malorum*.

Ἰλιὰς μάχη, Poët. pro Ἰλιακὴ μάχη, *Iliacum prælium*.

Ἰλιγγιάω, *vertigine laboro*: ab

Ἴλιγξ, γγος, ἡ, *vortex*: quod ab εἰλιγγος, ου, ὁ, *vortex*. Th. εἰλέω, *verso*.

Ἴλιον, ILIUM, *Troja*: ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοπαῖσὰς, ου, ὁ, *Ilii populator*: ab Ἴλιον et ῥαίω, *destruo*.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, *vinculum contortum*: ab ἴλλω, *volvo*.

ἼΛΛΟΣ, ου, ὁ, *oculus*: q. ab εἰλέω, *verso*; quia oculi volubiles: indè

Ἴλλω, *oculis conniveo*, *volvo*.

Ἰλλυρικὸν, οῦ, τὸ, ILLYRICUM, nomen regionis: indè

Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Illyrii*.

ἼΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *limus*, *cœnum*: qu. ab ἴλος, *palus*, vel ἰλύω, pro εἰλύω, *involvo*.

Ἰλύω, *oblimo*, *limo obduco*: à præced.

Ἰμαῖος, αία, αῖον, *molaris*; hinc habemus Ἱμαῖον ᾆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, sive *quæ cani solebat ab iis qui molas versabant*, *aut aquam è puteis hauriebant*. Eadem cantio et ἱμαντεῖος dicta. Th. ἱμὰς, *lorum*, *loreus funis*.

Ἱμαλία, *cumulata farinæ mensura*: ab eod.

Ἱμάλιος, ία, ιον, *abundans*, *copiosus*: à præced.

Ἱμαλὶς, *Dea farinæ*, *Ceres*.

Ἵμασ', pro ἵμασε, *verberavit*, 3. sing. a. 1. ind act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*, f. άσω· ab

ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, *lorum*, *funiculus ex loris bubulis*: inde ἱμάω, f. ήσω, *loreo fune extraho*, *haurio*.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, *scutica*, *flagellum*: à præced.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*, q. v.

Ἱμάσσαι, Poët. pro ἱμάσαι, a. 1. part. act. ab

Ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*, fut. άσω. Th. ἱμὰς, *lorum*.

Ἱματίζω, *vestio*, f. ίσω, p. ἱμάτικα· perf. pass. ἱμάτισμαι, perf. part. pass. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus*: ab ἷμα, ατος, τὸ, *vestis*. Th. ἕω, seu ἕννυμι, *induo*.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum*; pro εἱμάτιον· ab εἷμα. Vide ἱματίζω.

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *custos vestium*.

Ἱματισμένος, *vestitus*, *indutus*. Vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, *vestis*, *vestitus*: ab eod. Th.

Ἱμάω, *loreo fune extraho*, *haurio*, f. ήσω· ἱμαῖον μέλος, *cantilena*, *quam canit ὁ ἱμῶν*, ὁ ὑδατηγός. Vide ἱμαῖος.

Ἱμείρομαι, idem quod

ἹΜΕΙ'ΡΩ, *desidero*, *cupio*, cum gen. quod ab ἵεμαι, *cupio*, et ἐράω, *amo*.

Ἴμεν, ἴτε, *imus*, *itis*, 1. et 2. plur. præs. indic. εἶμι, *eo*. Dicitur et ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi et

Ἴμεν, *ire*, Ion. sed. pro ἴμεναι, pro ἰέναι, ἴναι, et εἶναι, præs. infin. ab εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Ἱμέρα, ας, ἡ, fluvii nomen, ut et Ἱμέρας, ου, ὁ, *Siciliæ fluvius*.

Ἱμερόεις, εντος, ὁ, et in fœm. gen. ἱμερόεσσα, *desiderabilis*; in superl. ἱμεροέστατος· ab

Ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium*. Th. ἱμείρω.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem*: ab ἱμείρω, *desidero*, et φωνή.

Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis*: ab ἱμείρω.

Ἵμπτω, *lædo*, *pungo*, *terreo*: ex ἵπτω. Th. ἵμπτω, *jungo*: q. ab ἐν, pro ἐν, et ἅπτω, *alligo*.

ἸΝ, mensuræ nomen; item *fibra*. Vide ἴς. Tum ἶν, *ipsum*, vel *ipsam*, pro quo Poëtæ μὶν dicunt. Latinis olim etiam *im* et *em* pro *eum*: Ἰν, IN, præpositio; etiam pro ἐν, et in compositione.

Ἶν, pro ἶνα, *fortitudinem*, acc. sing. ab ἴς, ἰνός, ἡ, *nervus*, *fibra*.

Ἵν' pro ἵνα, *ut*.

ἽΝΑ, *ut*, conjunct. causalis regit. subjunct. ἐν αὐτῇ στήλῃ ἵνα περ Θρασύβουλον, Lysias, 259 ed. Tayl. *in iis-dem tabulis quibus*, &c. Cum gen. ut *ubi gentium* apud Latinos; οὐ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ, Soph. Oed. Tyr. 421. *non vides quò mali es redactus*. Vide Mark. Eurip. Suppl. 1012. Regit indic. cum pro ὅτε usurpatur 3 Joan. 4. Cum indic aliquando, præsertim in temporibus imperfectis et præteritis; Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω, Il. A. 363. *dic*, *ne celes animo*, *ut sciamus ambo*; ἵνα ἐπιμορίττ, ἵνα I-σθειν, &c. Lys. 1. 435. 1. ubi vide not. Marklandi; ἵνα ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνίδω, Xen. Cyrop. i. 73. 8vo. ed. Hutch. *ut illapsus in ea lepus ipse se in retia in luceret*, 1 Cor. iv. 6. ix. 28. Apocal. xxi. 14. Pro ὥστε, *ita*, *ut*, Odyss. i. 136. Cum subjunctivo idem valet quod

imperativus; ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς, Mar. v. 23. *veniens impone*; ἵνα παραγγείλῃς, 1 Tim. i. 3. *fac ut præcipias*. Frequens cum ὅπως, quod loquendi genus haud facilè reperias cùm ἵνα apud antiquos. Sæpe indicat quod fieri debet; ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, Ep. v. 33. *revereri debet virum*; ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσι, 1 Joan. ii. 19. *et manifestari debebant*. Arrian. Diss. Epict. l. 1. c. 29. Σωκράτης ἐκ ἵνα πάθῃ ταῦτα ὑπ' Ἀθηναίων, *Socrates non debuit hæc pati ab Atheniensibus*; ἵνα μὴ, *nisi*; ἵνα τί, vel ἱνατί, *ut quid, propter quid, quare?*

Ἰναι, *ire*, præs. inf. verbi ἴημι, *eo*. Dicimus, et ἴναι, et ἰέναι.

Ἰνάω, idem quod ἰνέω, *inanio, vacuo, expurgo*. Hesych.

Ἰνδάλλομαι, *similis videor, videor, appareo*; idem quod ἰδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem: ab εἶδος, *facies, forma*. Th. ἰδῶ, *video*.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *simulacrum, species*; à præced.

ἸΝΔΙΚΟ'Ν, ȣ, τὸ, INDICUM, *piper*, vel *zingiber Indicum*.

Ἶνες. Vide in ἶς, ἡ, *fibra*.

Ἰνεύω, *tendo*; Hesych. ab ἶς, in acc. ἶν, *nervus*, qui tendit organum.

ἸΝΕ'Ω, *vacuo, expurgo*.

Ἰνίον, ȣ, τὸ, *occipitium, posterior colli pars*; ab ἶς, ἰνὸς, *nervus*.

Ἶνις, ιος, ὁ ϛ ἡ, *filius*.

Ἴννη, *filia*, ut et ἴννος, ȣ, ὁ, *filius*; ab ἶνις, Hesych. Vide præced.

Ἰννύομαι, *fleo*; ab ἰνάω.

Ἰνόω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio, consumo, absorbeo*.

Ἰνὼ, όος, ἡ, INO, nomen mulieris, q. *valida*: ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*.

ἸΞ, ἰκὸς, ὁ, *vermiculus vites arrodens*.

Ἴξαλος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui saltu progreditur, impetuosus, libidinosus*; Hesych. ab ἰξὺς, *lumbus*, et ἅλλομαι, *salio*, capræ Epith.

Ἶξε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἵκω, *venio*, f. ἵξω· a. 1. ἶξα, ας, ε.

Ἴξεαι, *pervenies*, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro ἴξῃ, verbi ἱκνέομαι, *venio*; f. m. ἵξομαι perf. pass. ἷγμαι· a. 2. m. ἱκόμην, ȣ, ετο.

Ἰξεύτης, ȣ, ὁ, *qui visco aves capiat, auceps*: ab ἰξεύω.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, *quæ visco aves capiat*: ab eodem.

Ἰξεύω, *visco aves capio, aucupor*; ab ἰξὸς.

Ἰξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

Ἰξιόεις, όεσσα, όεν, *viscosus, lethalis*.

Ἶξις, εως, ἡ, *adventus*. Th. ἱκνέομαι, *venio*; f. m. ἵξομαι p. pass. ἷγμαι.

Ἰξίων, ονος, ὁ, IXION; quis iste fuerit, et cur apud inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 204, &c. Adam Class. Biog.

Ἴξομαι, f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.

Ἶξον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. pro ἶκον, Bœot. solent enim κ in ξ mutare; vel a. 1. imper. act. verbi ἵκω, *venio*, f. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod à fut. ἵξω, verbi ἵκω, formatum afferunt.

Ἰξὸν, *viscum*, acc. sing. ab

ἸΞΟ'Σ ȣ, ὁ, Æol. βισκὸς, VISCUM, *arundo aucupatoria, pedica passerum*; item *varix*; adj. *parcus, tenax*.

ἸΞΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, dorsum*; q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.

Ἰξώδης, εος, ὁ ϛ ἡ, *viscosus, visci modo lentus et tenax*.

Ἰοβόλος, ȣ, ὁ ϛ ἡ *qui sagittas jaculatur, venenum jaculans*.

Ἰοδνεφὴς, ἐος, ὁ ϛ ἡ, *purpureus*: ab ἴον, *viola*, et δνόφος, *tenebræ*.

Ἰοδόκος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *sagittarum receptrix*, epithet. *pharetræ*. Dicitur enim ἰοδόκη, ἡ, substantivè, *pharetra, sagittarum receptaculum*; ab ἰὸς, *jaculum*, et δέχομαι, *capio*.

Ἰοειδὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *niger, rubiginosus*; ab ἰὸς, ȣ, ὁ, *telum, rubigo cujusque metalli*, vel cum sign. *purpureus, violacei coloris*; ab ἴον, *viola*, et εἶδος, *forma*.

*Ἰόεις, όεσσα, όεν, *rubigini obnoxius, accommodus ad sagittas conficiendas, niger, subfuscus*.

Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi ἴημι, *eo*; a. 2. ἰὸν.

Ἰοῖσα, Dor. pro ἰȣ͂σα, *profecta*, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Ἰόλαος, ȣ, ὁ, *Iphicli filius*: sed quis fuerit, quando ex mortuis resurrexit, et cur, vide Pind. Pythior. Od. 9. p. 304, 305.

Ἴομεν, *eamus*, 1. pl. a. 2. ind. ἴον, verbi ἴημι, *eo*. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.

Ἰόμωρος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *pallidâ facie stultus*, Iliad. Δ. 242. ab ἰὸν, *viola*, item *jaculis mortem inferens, jaculator*; ex ἰὸς, *jaculum*, et μόρος, à μείρω.

Ἴον, ȣ, τὸ, *viola*; item *solum*, n. g. ab ἴος.

Ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ἴημι, *eo*.

Ἰόνθ' pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi ἴημι, *eo*.

Ἰονθὰς, άδος, ἡ, *lanuginosa, villosa, varis laborans*; exponitur et *velox*; ab

ἸΟΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *lanugo, primi pili*; qu. ab ἄνθος, quia flos juventæ; item *varus* in facie.

Ἰόντα, *euntem*, ob sequentem aspiratam ἰόνθα, acc. sing. a. 2. part. verbi ἴημι, *eo*; ἰὸν, a. 2. part. ἰὼν, όντος, et in f. g. ἰȣ͂σα.

Ἰοπλόκαμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *violaceus* vel *nigros capillos habens*; ex ἴον, *viola*, et πλόκαμος, *cincinni*, à πλέκω, *necto*.

Ἰόππη, ης, ἡ, nomen urbis *Joppa*. Hebr. *pulchritudo*.

Ἰορδάνης, ȣ, ὁ, nomen fluvii, *Jordan* Hebr. *orientis* ex *Jor* et *Dan*, qui sunt quo fontes ad radices Libani.

ἸΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus; q. δόρκοι, à visûs acuminè, à δέρκω, *video*.

ἸΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *missile, jaculum, sagitta*; qu. ab ἵημι, *mitto*; item *venenum, rubigo, ærugo*; ἰόω, *rubigine obduco*; ἰώδης, *rubiginosus*; sed

Ἴος, ἴα, ἴον, *solus, a, um*; item *unus*.

Ἰοστέφανος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *coronam è violis gestans*; ab ἴον, *viola*, et στέφανος, *corona*, à στέφω, *corono*.

Ἰότης, ητος, ἡ, *consilium, voluntas*: ab ἴω, vel ἵημι, *mitto*.

ἸΟΥ' adv. dolentis *hei*, HEU; hinc ἰύζω, *lamentor*. Est et exultantis adv.

Ἰȣδαΐζω, JUDAIZO, *fio Judæus, Judaicè vivo*, f. ἴσω, p. ἰȣδάϊκα· ab Ἰȣδαῖος, *Judæus*. Th. Ἰȣ́δας, ȣ, ὁ, *Judas*.

Ἰȣδαϊκὸς, ἡ, ὸν, JUDAICUS, *a, um*: hinc

Ἰȣδαϊκῶς, adv. *Judaicè*.

Ἰȣδαῖος, ȣ, ὁ, JUDÆUS; item *Judaicus, a, um*, ut γῆ, Ἰȣδαία.

Ἰȣδαϊσμὸς, ȣ, ὁ, JUDAISMUS.

Ἰȣδαϊστὶ, adv. *Judaicè, Judaico more*.

Ἰȣ́δας, ȣ, ὁ, nomen viri *Judas*, Hebr. interpret. Lat. *celebrationis filius*.

Ἰȣλίας, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

Ἰȣ́λιος, ȣ, ὁ, JULIUS, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

Ἴȣλος, ȣ, ὁ, *lanugo*, quæ, ἴεται ἔλη, *exit mollis et crispa*. Th. ἔλος, *mollis, crispus*.

Ἴȣν, *mittebam*, imperf. contr. ex ἴεον, -ȣν, q. ab ἱέω. Th. ἴω, vel ἵημι, *mitto*.

Ἰȣ͂σα, ης, ἡ, et in acc. pl. ἰȣ́σας, *accedentes*, a. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab ἴημι, *eo*; a. 2. indic. act. ἴον.

Ἰȣ͂στος, ȣ, ὁ, nomen viri. Lat. JUSTUS.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit sagittas*, vel *quæ sagittis gaudet*; ex ἰὸς, *sagitta*, et χέω, *fundo*, vel χαίρω, *gaudeo*. Epithet. Dianæ.

*Ἰπνὸς, vel ἶπνος, ȣ, ὁ, *furnus, caminus, culina, sterquilinium*; ἶπνος ἐλεφάντινος, Aristoph. Plut. 816. *sella familiarica*. Angl. AN IVORY CLOSE-STOOL. Th. ἴπτω.

Ἶπος, ȣ, ὁ, *muscipula*, quæ ἴπτει id est *opprimit*, murem: sed ἶπος, *pressura*; ab

Ἰπόω, *premo*, πιέζω· ut ἰπȣ͂σθαι συμφοραῖς, *premi calamitatibus*. Th. ἴπτω, *noceo*.

Ἱππαγωγὸς, ȣ, ὁ ϛ ἡ, q. d. *equorum ductorius*, seu Epithet. navis *quâ equi trajiciuntur*; ex ἵππος et ἄγω, *duco*.

Ἱππάζω, et ἱππάζομαι, *equito*; ab ἵππος, *equus*.

Ἱππαιχμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, Poët. *qui hastâ vel lanceâ ex equo pugnat*; ex ἵππος et αἰχμὴ, *cuspis*.

Ἱππαλίδας, ȣ, ὁ, Dor. pro ἱππαλίδης, idem quod ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*.

Ἱππαρχέω, fut. ήσω, *sum magister equitum, præsum equitatui*, et

Ἱππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum*: ex ἵππος et ἀρχὴ, *imperium*.

Ἱππαρχικὸς, ἡ, ὸν, *ad magistrum equitum pertinens*: ex iisd.

Ἵππαρχος, ȣ, ὁ, HIPPARCHUS, nomen viri. Est et *Equitum præfectus, Magister equitum*; et sic vocatur Neptunus; ex ἵππος et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, Ion. pro ἱππική, *equestris*; hinc

Ἱππάσιμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *equitabilis, equis idoneus*; ab ἵππος, *equus*.

Ἱππασία, ας, ἡ, *equitatus, equitatio*.

Ἱππεὺς, έος, *eques*, et in pl. ἱππεῖς, ejusd. Th.

Ἱππευτὴς, ȣ͂, ὁ, *equestris* vel *equitandi peritus*; ab

Ἱππεύω, *equito*, f. εύσω, p. ἵππευκα. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱππῆεσσι, dat. plur. Ion. pro ἱππεῦσι· ab ἱππεὺς, *eques*.

Ἱππηλασία, scil. ὁδὸς, *equestris via*, quâ equi aguntur: ab

Ἱππηλάσιος, ια, ιον, *equestris, equitabilis, per quem equi agitantur*; ab ἵππος, *equus*, et ἐλαύνω, *impello*, f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, voc. sing. ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, *equitator, agitator equorum;* ex ἵππος et ἐλαύνω, *agito.*

Ἱππήλατος, ου, ὁ ἢ ἡ, *equitabilis, per quem equi agi possunt, amplus, spatiosus;* ex iisd.

Ἱππικὸν, οῦ, τὸ, *equitatus;* ab

Ἱππικὸς, ἡ, ὸν, *equestris.* Th. ἵππος, *equus.*

Ἱπποβότοιο, gen. Ion. ab.

Ἱππόβοτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *equus nutriens;* ex ἵππος et βόσκω, *pasco.*

Ἱπποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόδαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *equorum domitor;* ex ἵππος et δαμάω, *domo;* a. 2. ind. act. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, εια, υ, *densus, instar equi hirsutus;* ex ἵππος et δασὺς, *densus, pilosus.*

Ἱπποδιώκτας, ου, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, *equorum agitator, eques;* ex ἵππος, *equus,* et διώκω, *persequor.*

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, *cursus equestris,* et

Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, *Neptunus equestrium certaminum præses:* ex ἵππος, *equus,* et δρόμος *cursus.* Th. τρέχω, *curro;* p. ind. m. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ *HIPPODROMUS, circus;* ex iisd.

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer instar equi, valdè celer;* ex ἵππος et θόω, *impetu feror.*

Ἱπποῖιν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. plur. Ion. ab ἵππος, *equus.*

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *HIPPOCENTAURUS;* ex ἵππος, *equus,* et κένταυρος, *centaurus,* quod à κεντέω, *pungo,* et ταῦρος, *taurus.*

Ἱπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, *galeatus, eques bellicosus;* ex ἵππος, *equus,* et κορύσσω, *galeâ armo.* Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*

Ἱππόκροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *equus perstrepens;* ex ἵππος, *equus,* et κρότος, *sonus.*

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτεια, *Hippolyti filia.*

Ἱππομανὲς, εος, τὸ, *herba quædam equis lethalis, virus ex equarum inguinibus, defluens, equina cupido coitus.*

Ἱππομανέω, -ῶ, *libidinis furore, equarum more, exstimulor;* ab

Ἱππομανὴς, εος, ὁ ἢ ἡ, *equino more libidinis furiis exstimulatus, valdè insanus;* ex ἵππος et μαίνομαι, *insanio.*

Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equestre prælium;* ex ἵππος et μάχομαι, *pugno.*

Ἱππόμητις, ιος, ὁ ἢ ἡ, *rei equestris peritus;* ex ἵππος et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium.*

Ἱππόνικος, ου, ὁ, *HIPPONICUS,* nomen viri: qu. ex ἵππος, *equus,* et νίκη, *victoria.*

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Valde intelligens,* Lat.

Ἱππονίπερης, ου, ὁ, Poët. ὁ τοῦ ἵππου καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ ταύτης ἔμπειρος, *qui equi ac artis equestris periculum fecit.*

ἹΠΠΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *equus,* in f. g. *equa et equitatus;* sed ἵππος, Dor. pro ἵππυς· q. ab ἵεσθαι, seu ἵπτασθαι, ποσὶν, est enim celerrimum animal. Vel quia humum ἱποῖ ποσὶ, *prodit pedibus,* admodum undè *sonipes.* Hinc ἱφίππιον, ου, τὸ, *sellina equina.* Sed ἵππος, ἡ, *substantia,* Gen. xiv. 21.

Ἱπποσία, ας, ἡ, *equorum agitatrix;* ἡ, τοὺς ἵππους σόουσα, τουτέστι σείουσα, ὃ κινοῦσα· quod ab ἵππος et σεύω, *agito.* Hinc et

Ἱπποσόας, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, *qui equos agitat.* Vide præced.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia,* gen. plur. Æol. ἱπποσυνάων· ab ἵππος, *equus.*

Ἱππότα, voc. sing. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques;* ab ἵππος, *equus.*

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, *equus sagittarius;* ex ἵππος et τόξον, *arcus.*

Ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo,* et

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio, sumptus in equis alendis factus;* ex ἵππος et τρέφω, *alo.*

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ *qui equos alit:* ex iisd.

Ἱππουκρήνη, q. *equi fons,* nomen fontis in Bœot. ex ἵππος et κρήνη, *fons.*

Ἵππουρις, ιδος, ἡ Epith. *galeæ cristam ex setis equinis habentis;* ex ἵππος et οὐρὰ, *cauda.*

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, *locus pascendis equis;* ex ἵππος et φέρβω, *pasco;* p. ind. med. πέφορβα.

Ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, *equorum pastor;* ab iisd.

Ἱπποχάρμας, ου, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ου, ὁ, *equis gaudens;* ab ἵππος et χαίρω, *gaudeo.*

Ἱππωνέω, *equos emo;* ex ἵππος et ὠνέομαι, *emo.*

Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio;* à præced.

ἼΠΤΑΜΑΙ, *volo, as,* præs. infin. med. ἵπτασθαι, f. med. ἱπτήσομαι· q. à πτάω· a. 2 ind. m. ἱπτόμην, vel ἱπτάμην.

Ἱπτήσομαι, *volabo,* f. 1. ind. m. verbi ἵπτομαι.

Ἵπτω, contr. pro ἵπτασο, *volabas,* 2. sing. imperf. ind. ejusd. verbi.

ἼΠΤΩ, vel ἴπτω, *noceo, lædo;* indè ἴψ, ἰπὸς, ἡ, *vermis cornua corrodens;* ἰπνὸς, seu ἴπνος, ου, ὁ, *furnus:* ἶπος, ου, ὁ, *muscipula.*

Ἱρὰ, *sacra;* ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *sacrum, sacrificium;* at

Ἱρὰ, ας, ἡ, *concio:* quod ab εἴρω, *loquor.*

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. m. ἱεράομαι, *sacerdos sum,* inf. m. ἱρᾶσθαι. Sic ἱράσθω, pro ἱεράσθω, 3. sing. imperat. Th. ἱερὸς, *sacer.*

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *sacerdos:* ab eod. Th.

Ἱρέω, pro εἰρέω, *loquor,* Hesych.

Ἱρὴ, ῆς, ἡ, *HIRA,* nomen regionis.

Ἱρῆται, Ion. pro ἱέρειαι, *sacerdotes,* et

Ἱρήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hostia, victima.* Th. ἱερὸς, *sacer.*

Ἴρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter.*

ἹΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, *arteriæ,* Hippocrat.

ἾΡΙΣ, ιδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœlestis, IRIS, Dea;* in acc. ἶριν· q. ab εἴρω, *dico, prædico, nuntio.*

Ἴρισσιν, pro ἴρισι, dat. pl. ab ἶρις, q. v.

Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, *sacer:* sed

Ἶρος, ου, ὁ, *IRUS,* nomen propr. cujusdam mendici apud Hom.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *sacra, ceremoniæ:* ex ἱρὸς, pro ἱερὸς, *sacer,* et ἔργον, *opus.*

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui et ἱεροφύλαξ, aliàs vocatur; *sacerdos, sacrorum antistes:* ex ἱερὸς, *sacer,* et φαίνω, *in lucem edo.*

Ἱρῶν, Ion. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸν, *sacrum.*

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Ion pro ἱερωσύνη, *sacerdotium,* q. v.

ἾΣ, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur, VIS.*

Ἶσ', pro ἶσα, *equè,* adv. ab ἶσος, vel ἶσος, *æqualis.*

Ἰσαὰκ, ὁ, nomen viri. Hebr. *ridebit.*

Ἰσάγγελος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui est ἶσος τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis.*

Ἰσάζω, *adæquo.* Th. ἶσος, *æqualis.*

Ἰσαΐας. Vide suprà Ἡσαΐας.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, *ISÆUS,* nomen propr.

Ἴσαις, *paribus,* dat. plur. f. g. ab ἶσος, *par.*

ἸΣΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprinâ:* rectiùs ἰξάλη, vel ἰξαλῆ. Vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, *scio,* Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, *ibant,* 3. pl. imperf. indic. verbi ἶμι, *eo.*

Ἴσαν, *sciebant,* per Sync. dicitur pro ἴσασαν. ab ἴσην, imperf. ind. act verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *sciunt,* q. vide.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *par numero:* ex ἶσος, *æqualis, par,* et ἀριθμὸς, *numerus.*

Ἴσασ', pro ἴσασι, 3. plur. indic. præs. at

Ἴσας, αντος, præs. part. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴσασαι, pro quo et ἴση, 2. sing. præs. med. ἴσαμαι, *scio.*

Ἴσασι, et ἴσασιν, *sciunt,* 3. plur. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴσατι, *scit,* Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. ind. act. ejusdem.

ἸΣΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba *glastum.*

Ἰσαυδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *cognominis:* ex ἶσος, *æqualis,* et αὐδὴ, *vox.*

Ἴση, *sciebat,* 3. sing. imperf. ind. ab ἴσημι, *scio:* sed

Ἴσῃ, *scis,* Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. med.

Ἰσηγορέω, -ῶ, et ἰσηγορέομαι, -οῦμαι, *æquè et liberè loquor:* ex ἶσος, *æqualis,* et ἀγορεύω, *loquor.*

Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas, æqualitas:* à præced.

Ἰσημερία, ας, ἡ, *aequinoctium;* ἰσημερία μετοπωρινὴ, *Æquin autumnale;* ἐαρινὴ, *vernum:* ex ἶσος, *aequalis,* et ἡμέρα, *dies:* q. d. *aequidiarium.*

Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, *aequinoctialis,* q. d. *aequidialis:* ex iisd.

ἼΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, *scio.*

Ἰσήρης, εος, ὁ ἢ ἡ, *aequalis, par:* ab ἶσος, idem et ἄρω, *apto.*

Ἴσθι, *scias,* per Sync. pro ἴσαθι, præs. imperat. act. ab ἴσημι, *scio:* sed

Ἴσθι, *sis, esto,* præs imperat. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἰσθλὴ, corruptè pro ἰξάλη, *pellis capræ.*

Ἴσθμια, τὰ, scilicet ἱερὰ, *sacra, ISTHMIA in honorem Neptuni, ludi Isthmii.* Th. ἰσθμὸς, *isthmus.*

Ἰσθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI,* et

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, *Isthmiaca;* ut Ἰσθμιὰς νίκη, *Isthmiaca victoria:* ab ἰσθμὸς, q. v.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, *quod circa fauces est, colli ornamentum:* ab ἰσθμὸς, q. vide

Ἰσθμιός, ία, ιον, *in isthmo habitans*, *Isthmius*, Epith. *Neptuni*. Ἴσθμια, *sacra Isthmia in honorem Neptuni*.

Ἰσθμοῖ, adv. *in Isthmo; apud Isthmum*.

ΙΣΘΜΟΣ, ȣ, ὁ, ISTHMUS, *terra angusta duplici mari interclusa*; item aliquid isthmo simile, ut *fauces*, *pars inter os et gulam; collum clepsydræ, imbrex narium*.

Ἴσι, *eunt*, 3. plur. ind. præs. pro ἴισι, et Ion. ἴασι ab ἴιμι, *eo*.

ΙΣΙΚΟΣ, ȣ, ὁ, et ἰσίκιον, ȣ, τὸ, *lucanica*: edulii genus, è carne minutissimè incisâ.

Ἶσις, ιδος, ἡ, ISIS, nomen propr. Deæ Egyptiacæ.

Ἰσκαριώτης, ȣ, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæstor ærarii*.

Ἴσκον, ες, ε, imperf. ab

Ἴσκω, *scio, fingo, assimilo, comparo*, pro ἴσσω, idem. Th. ἴδω, *scio, video*; vel ἴσκω, *similis sum*.

Ἴσμεν, *scimus*, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. plur. indic. præs ab ἴσημι, *scio*.

Ἰσμήνιον μαντεῖον, ISMENIUM *oraculum*.

Ἰσόθεος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *Deo similis*: ab ἴσος, *similis*, et θεὸς, *Deus*.

Ἰσοκράτης, εος, -ȣς, ὁ, ISOCRATES, *orator Atheniensis*: *pater eloquentiæ* à Tullio vocatur: Item

Ἰσοκρατης, εος, ὁ ξ ἡ, *pari potestate præditus*: ex ἴσος, *æqualis*, et κράτος, *robur*; Hinc

Ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Ion. pro -ία, -ιας, *æqualis potentiæ*.

*Ἰσολογία, ας, ἡ, *honoris æqualitas*

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ ξ ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, *æqualis matri*: ex ἴσος et μήτηρ, *mater*.

*Ἰσομιλήσιον ἱμάτιον, *vestis Milesiæ par*, id est, *mollis et delicata*.

Ἰσομοιρέω, fut. ήσω, *æquam portionem capio*: ex ἴσος, *par*, et μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

Ἰσόμοιρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *æqualem partem habens, qui idem juris habet*.

Ἶσον, adv. *æqualiter*: ab ἴσος, *par*.

Ἰσόνται, *ibunt*, Poët. pro ἴξονται. 3. pl. fut. 1. med. verbi ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι.

Ἰσοπαλὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, Ion. et ἰσόπαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *in luctâ seu pugnâ æqualis*: ex ἴσος et πάλη, *lucta*.

Ἰσόπεδον, ȣ, τὸ, *planities*: ab

Ἰσόπεδος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *planus*: ex ἴσος, *æqualis*, et πέδον, *solum*.

*Ἰσόπετρος, η, ον, *durus*.

*Ἰσόπλευρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *æquilaterus*.

*Ἰσοπληθὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *æquè plenus*.

*Ἰσόπρεσβυς, ὁ, *pari ætate*.

Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, *æquilibrium*, et

Ἰσόῤῥοπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *par, æquilibris*: ex ἴσος, *par*, et ῥέπω, *propensus sum*.

ΙΣΟΣ, vel ἶσος, η, ον, *æqualis, par*: q. ab ἴδω, *assimilo*. Hinc τὸ ἴσον, ȣ, *æqualitas, æqualis, portio*; ἴσα ξ, *perinde ac*; ἴσοις, *totidem*.

Ἰσότης, ητος, ἡ, *par conditio, æqualitas*: à præced.

Ἰσότιμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *æquè pretiosus*: ex ἴσος, *par*, et τιμὴ, *pretium*.

Ἰσȣ̃σθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. inf. m. vel pass. ab ἰσόω, *æquo*. Th. ἴσος, *par*.

Ἰσοφαρίζω, *adæquo, æquiparo*: qu. ἰσοφερίζω ab ἴσος, *æqualis*, et φέρω, *fero*: hinc ἰσοφόροι, *boves æquali ferendo oneri apti*: vel ἰσοφαρίζω, *indu*-*tus sum paribus indumentis*: à φᾶρος, εος, τὸ, *pallium*.

Ἰσοφαρίσδεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, inf. act. præced.

*Ἰσόψηφος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui par est in suffragiis ferendis, parem auctoritatem habens*. Versus ἰσόψηφοι, dicuntur, in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eundem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Antho. epigr. 1. vi. p. 12. et 563. quod fefellit H. Stephanum in Thes.

Ἰσόψυχος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *unanimis, eodem vel pari animo præditus*: ex ἴσος, *par*, et ψυχὴ, *anima*.

Ἰσόω, *adæquo*, f. ώσω· hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par*.

Ἴσπω, *dico*, tempora sumit ab ἐνέπω, idem.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indecl. Hebr. *princeps Dei*, Lat. Hinc

Ἰσραηλίτης, ȣ, ὁ, *Israelita*, et

Ἰσραηλῖτις, fœm. g. *Israelitis*: à præced.

Ἰσσάχαρ, *Issachar*, nomen viri, Hebr. *est merces*, Lat.

Ἴσα, *statue*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἵσημι, Att. contractè pro ἵσαθι, vel pro ἵσαε, verbi ἱσάω. Vel 3. sing. imperf. ind. act. ἴσαον, -ων, ας, ας, ας, -α, verbi ἵσαω, seu ἵσημι, *statuo*: sed

Ἰσᾷ, est 3. sing. præs. sub ab ἵσημι, *sto*.

Ἵσαμαι, σαι, ται, sæpè pro ἵσαμαι, *sto*; in composit. ut ἐπίσαμαι, idem. Th. ἵσημι, *scio*.

*Ἱσάμενος, η, ον, *stans*; gen. Ion ἱσαμένοιο. Τȣ̃ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τȣ̃ δ' ἱσαμένοιο, Od. Ξ, 162. *Hoc quidem exeunte mense, isto autem instante*; ἱσάμενος μὴν, ad primam solum decadem mensis porrigebatur posterioribus temporibus; at Hesiodi ævo ad diem vigesimum, ut Op. 797 ab ἵσημι, *statuo*; in pass. ἵσαμαι, *sto*.

Ἱσάνη, Dor. pro ἱσᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἵσημι, *sto*.

Ἵσαο, Ion. pro ἵσασο, *statuebas*, 2. sing. imperf. ind. pass. ἱσάμην, verbi ἵσαμαι.

Ἵσασο, 2. sing. præs. imperat. pass. verbi ἵσημι, *sto*.

Ἵσατο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd.

Ἴστε, *scitis*, per Sync. pro ἴσατε, 2. plur. præs. indic. act. ab ἴσημι, *scio*. Et per Sync. dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴσω, et in pl. ἴστε.

Ἰστέον, *sciendum*, verbale pro εἰστέον ab εἴδω, *scio*; p. pass. εἶσμαι, εἶσαι, εἶσαι.

Ἵση, *siste*, pro ἵσαθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. sing. imperf. ab ἱσάω, pro ἵσημι, *statuo*. Vel cum ι subscripto est 2. sing præs. pass. Att. pro ἵσασαι sed

Ἱσῇ, dicitur pro ἱσᾷ, 3. sing. præs. sub. act. ab.

ΙΣΤΗΜΙ, *statuo, erigo, colloco, cohibeo*, SISTO; *appendo*; (*fœneror*, idem quod δανείζω, Heysch. Salm. de usur. c. 15. &c.) q. à στάω, fut. στήσω, perf. ἕστακα· perf. part. ἑσταὼς, et per Sync. ἑστῶς, per Crasin. ἑστῶς. Sic perf. inf. ἑσᾶναι, pro ἑστακέναι, (sed ἱστάναι est præs. inf. ab ἵσημι, pro ἵσημι·) a. 2. ἔστην, ης, η· perf. pass. ἕσταμαι, a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η· a. 1. inf. pass. σταθῆναι· a. 1. part. pass. σταθεὶς· f. 1. pass. σταθήσομαι, η, εται.

Ἱσίην, Ion. pro ἱσίαν, acc. sing. ab ἱσία, *Vesta, focus, domus*.

Ἱσιητόριον, ȣ, τὸ, Ion. pro ἱσιατόριον, *cœnaculum*: ab eod. Th.

Ἱσίον, ȣ, τὸ, *navis velum*; in plur. τὰ ἱσία ab ἱσὸς, *malus navis*. Th. ἵσημι, *sto*.

Ἱσοβοῖ, *temoni*, dat. sing. Att. ἱσοβοεὺς, εος, ὁ, *temo, stiva*, Hes. Op. 431. ab ἱσὸς, (quod ab ἵσημι, *sto*,) et βȣ̃ς, *bos*.

Ἱσοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali*: ab ἱσὸς, *malus navis*, et δέχομαι, *capio*.

Ἵσορα, acc. sing. ab ἵσωρ, ορος, ὁ, *sciens*.

Ἱσορέω, fut. ήσω, perf. κα, *inquiro, sciscitor, lustro, memoriæ trado*: à præced.

Ἱσορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, lustratio locorum, inquisitio, rerum gestarum expositio*, HISTORIA.

Ἱσορικὸς, ἡ, ὀν, HISTORICUS: à Th. ἵσωρ, ορος, ὁ ξ ἡ, *sciens*.

Ἱσορȣ̃σι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἱσορέω, *cognosco, memoriæ trado*: perf. ἱσόρημαι· præs. part. pass. ἱσορȣ́μενος, η, ον. Th. ἵσωρ.

Ἱσὸς, ȣ̃, ὁ, *malus navis*: [**instrumentum textorium*, è quo stamina ducuntur, Hes. Op. 779.] ab ἵσασθαι, quia *erigitur*. Th. ἵσημι, *sisto*.

Ἴσρον, acc. sing. ab Ἴσρος, ȣ, ὁ, nomen fluvii Germanici, *Danubius*, *Ister*.

Ἴσω, *scito ille*, per Sync. pro ἰσάτω, præs. imperat. sic ἴσων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἴσημι, *scio*: sed

Ἵσω, contr. pro ἵσαο, quod Ion. pro ἵσασο, 2. sing. imperf. ind. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵσημι, *sto*.

Ἵσων, *stabam*, imperf. indic. act. qu. ab ἱσάω, *sto*.

Ἴσων, per Sync. pro ἰσάτων, vel pro ἰσάτωσαν.

ΙΣΤΩΡ, ορος, ὁ ξ ἡ, *sciens, peritus, testis, arbiter*; q. à ἴσημι, *scio*.

Ἴσχ' pro ἴσχε, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανάα, Poët. pro ἰσχανᾷ, *cupit* 3. sing. præs. ind. act. ab

Ἰσχανάω, *appeto, detineo*: ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχάνει, *detinet*, 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo*: quod ab ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præs. part. act. fœm. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo*, quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσιν, Poët. pro ἰσχανῶσι, *reprimunt*, 3. plur. præs. sub. act. ejusd.

Ἰσχάνω, *comprimo, cohibeo*. Vide in ἰσχάνει.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, *carica*: quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνός.

Ἴσχει, *cohibet*, 3. sing. ind. et

Ἴσχειν, præs. inf. act. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cohibeo*.

Ἰσχέμεν, et ἰσχέμεναι, Ion. et Dor. pro præced.

Ἴσχεο, Ion. pro ἴσχȣ, *contine*, præs. imperat. med. ejusd.

Ἴσχευ, Dor. pro præced.

Ἰσχίον, ου, τὸ, vel ἴσχιον, *coxa, coxendix*; τὰ ἰσχία, *clunes*: ab

ἸΣΧΙΣ, εως, ἡ, *lumbus*: q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim est *robur*. Vel lumbis nos ἴσχομεν, *sustinemus*.

ἸΣΧΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *macer, gracilis*, propriè et metaphoricè.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, *macies gracilitas*: à præced.

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui gracilem et exilem vocem habet*: ex φωνὴ, *vox*, et ἰσχνὸς, *gracilis*.

Ἴσχονται, *cohibent*, 3. plur. præs. indic. med. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *contineo*.

Ἰσχυρίζομαι, fut. ίσομαι, *contendo viribus, nitor*; item *assevero, affirmo*: ab

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *robustus, a, um*; in compar. ἰσχυρότερος· superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Ἰσχυρόω, -ῶ, *firmo, corroboro*, fut. ώσω, p. ἰσχύρωκα· imperf. ind. act. ἰσχυρόον, -ουν, -οες, -οῦς, -οε, -οῦ.

Ἰσχυρῶς, adv. *validè, vehementèr, enixè*: à præced.

ἸΣΧΥ'Σ, ύος, ἡ, *robur, vires*, dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχὺν.

Ἰσχύσει, 3. sing. f. 1. act. ab

Ἰσχύω, *possum*, f. ύσω, p. ἴσχυκα. Th. ἰσχὺς.

Ἴσχω, εις, ει, *retineo, occupo, detineo*. Th. ἔχω, *habeo, contineo*.

Ἴσχωσ', pro ἴσχωσι, 3. pl. præs. sub. act. à præced.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui idem nomen habet, cognominis*: ab ἴσος, *par, æqualis*, et ὄνομα, *nomen*.

Ἴσως, adv. *æqualitèr, fortassè*.

Ἴσωσι, *norunt*, 3. plur. a. 1. sub. act ab ἰδέω, *scio*, f. ἰδήσω, vel ἴσω· nisi sit pro ἴσασι, 3. pl. præs. ind act. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA*.

Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, *Italicus, Latinus*.

Ἰταλιώτης, ου, ὁ, *Italus*.

Ἰταλιῶτις, ιδος, ἡ, *Itala*.

Ἰταλὸς, ου, ὁ, *Italus*

Ἰταλὸς, ου, ὁ, *taurus, bos*: qu. ab ἴτης, quia *animosus*.

Ἰταμία, ίας, ἡ, *temeritas, imprudentia*.

Ἰταμὸς, ἡ, ὸν, *temerarius, audax, animosus, magnanimus*. Th. ἴτης, ου, ὁ, idem.

Ἴτε, *accedite*, 2. plur. præs. imperat. ἴθι, ἴτω ab ἴημι, *eo*.

ἸΤΕ'Α, ας, et ἰτέη, ης, ἡ, *salix, hasta saligna*: q. ab ἱέναι, quia celeritèr in altum excrescit.

Ἰτέον, *eundum*, verbale ab εἶμι, *vado*.

Ἴτην, *iverunt*, 3. dual. imperf. ind. verbi ἴημι, *eo*.

ἸΤΗΣ, ου, ὁ, *temerarius, audax, animosus*; ἰταμὸς, idem.

Ἴτον, dual. præs. et 2. dual. imperf. ind. verbi ἴημι, *eo*.

Ἰτουραία, ας, ἡ, nomen regionis, *Ituræa*, Syr. interpret. Lat. *montosa*.

Ἴτριον, ου, τὸ, à quo ἴτρια, ων, τὰ, *ima pars ventris, sumen, bellaria*.

Ἴτριον, *iterum*, Lat. Gr. barbar.

Ἰτρὸς, *virus*, Gl. Cyr. Leg. ἰὸς.

Ἴττω, apud Aristoph. pro ἴστω, *sciat*, q. v.

Ἴτυν, acc. sing. ab

ἸΤΥΣ, υος, ἡ, *circumferentia et curvatura rotæ*. Homerus ἴτυν, vocat, quæ ἀψῖδα. Tum ἴτυς, est *omnis extremitas rotunda rei*. Est item *umbo*.

Ἴτω, *ito ille*, 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi ἴημι, *eo*.

Ἰϋγὴ, ῆς, ἡ, *sibilus, clamor*, et

Ἰϋγμὸς, οῦ, ὁ, *clamor*: ab ἰΰζω, *sibilum edo, clamo*.

Ἴϋγξ, γγος, ἡ, *motacilla, avicula in veneficiis usa, illecebræ amoris, illecebra quævis*.

Ἰΰζω, *sibilum edo*; item *fistulâ cano, clamo*. Th. ἰὼ, adv. *exultantis*.

Ἰϋκτὰ, pro

Ἰϋκτὴς, οῦ, ὁ, *sibilator*; ab ἰΰζω, *clamo*.

Ἶφα, *læsi*, perf. ind. act. verbi ἴπτω, seu ἴπω, *noceo*, f. ψω.

Ἰφθιμος, ου, ὁ ξ ἡ, *robustus, animosus*: ab ἶφι, *fortitèr*. Th. ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*. Alii componi malunt ab ἶφι, *fortitèr*, et θυμὸς, *animus*.

Ἶφι, *fortitèr*, adv. et ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*.

Ἴφιον, *pingue*: hinc ἴφια μῆλα, Il. E. ver. 556. item *magnum, speciosum*.

Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, *IPHIANASSA*, nomen mulieris.

Ἰφικλείδης, ου, ὁ, nomen viri.

Ἴφικλος, Ἰφικλῆς, οῦ, ὁ, nomen viri, q. d. *valde honoratus*.

Ἶφις, ἡ, *IPHIS*, nomen propr. mulieris.

Ἰχθυάοντες, *piscibus inhiantes*, nom. pl. part. præs. act. ab

Ἰχθυάω, *piscor*. Th. ἰχθὺς, *piscis*.

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, *pisciculus*: Dim. ab ἰχθὺς.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, *aptus ad pisces captandos, piscarius*.

Ἰχθυϊκὸς, ἡ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, *piscaria porta*.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, *pisceus*: ab ἰχθὺς.

Ἰχθυρὸς, id. q. ἰχθυηρὸς· ab

ἸΧΘΥ'Σ, ύος, ὁ, *piscis*; [*locus ubi pisces veneunt*, Aristoph. in Vesp. Vide plura in Græv. ad Hes. Scut. Herc. ver. 312.]

Ἴχνεσιν, dat. pl. ab ἴχνος εος, τὸ, q. v.

Ἰχνεύμων, *ICHNEUMON*: qui et χνευτὴς, tanq. *vestigator*, crocodili, et

Ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ, *indagator*: ab

Ἰχνεύω, f. σω, *vestigo, per vestigia sequor*: ab ἴχνος.

Ἰχνέω, -ῶ, *eo, accedo*; ab eod.

Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνηλατέω, f. ήσω, *indago, investigo*; ex ἴχνος, *vestigium*, et ἐλαύνω, *persequor*.

Ἴχνιον, ου, τὸ, *vestigium*: ab

ἸΧΝΟΣ, εος, τὸ, *vestigium, ima pedis pars, gressus*.

ἸΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies tabum*. Sumitur et pro *sero*, et pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit*.

Ἴψ, ἰπὸς, *vermis qua ligna* vel *cornua corrodit*. Th. ἴπτω, *noceo*.

Ἴψαο, *læsisti*, Ion. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω, seu ἴπω, *noceo*.

ἸΨΟΣ, *suber*, arbor, ἰψὸς, verò *hedera*

ἸΩ', *heu, eheu*, adv. dolentis et exclamantis; sed

Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *sagitta*; item adject. *unus*; ut ἰῷ ἤματι, *uni die*. Vide ἰὸς at

Ἰῶ, ἰῇς, *mittam, -as*, præs. sub act. verbi ἴημι, *mitto*, et

Ἰὼ, pro εἰῶ, Scholiast. Aristoph.

Ἰωάβαμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *à Deo perfectus*.

Ἰωακὶμ, nomen viri, indecl. Hebr. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipsum*.

Ἰωὰν, nomen viri, indecl. Aliàs Ἰωνὰν.

Ἰωάννα, ης, ἡ, Hebr. *gratiosa*.

Ἰωαννᾶς, α, ὁ, idem. Vel Ἰωαννᾶ, est indecl.

Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. *gratiosus*.

Ἰὼβ, nomen viri, indecl. Hebr. *ejulans*.

Ἰώγα, Poët. pro ἐγὼ, *ego*.

ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, *tegmen, diversorium, littus, clamor*.

Ἰωγμὸς, per Aphær. τῶ δ', pro διωγμὸς, *persecutio, tumultus bellicus*. Th. διώκω, *persequor*.

ἸΩΗ', ῆς, ἡ, *clamor, vox, status*, q. ab ἴημι, *mitto*.

Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. *acquiescit*.

Ἰωκὰς, acc. pl. ab

Ἰωκὴ, per Aphær. pro διωκὴ, id. quod δίωξις, *persecutio*. Th. διώκω, *persequor*.

Ἰωλκὸς, οῦ, ἡ, *urbs Thessaliæ*.

Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi ἴημι, *eo*.

ἸΩΝ, ωνος, ὁ, *ION*, à quo Iones dicti: sed

Ἰὼν, *eho, heus*: ex ἰώ. Est et

Ἰὼν, ἰοῦσα, *profectus, -a, prodiens, iturus*, part. verbi ἴημι, *eo*.

Ἰὼν, Bœot. pro ἐγών.

Ἰωνᾶς, α, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus*.

Ἰωνία, *violetum*, ubi ἴα, nascuntur. Th. ἴον, *viola*: sed

Ἰωνία, ας, ἡ, *IONIA*, regio. Th. Ἴων, *Ion*.

Ἰωνικὸς, ἡ, ὸν. *IONICUS*, *Ionum proprius*: ab eod. Th.

Ἰωνικῶς, adv. *Ionicè*, item *mollitèr et delicatè*: à præced.

Ἰὼξ, ωκὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, q. v.

Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *ex Domino excelsus*.

Ἰωρὴμ, ὁ, nomen viri, indecl.

Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *Dominus judicabit*.

Ἰωσὴ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *senex*.

Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *addat*.

Ἰωσίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. qu. interpret. Lat. *qui est à Domino*.

Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos, indecl.

Ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, *persecutio*; idem quod ἰωγμὸς. Th. διώκω.

ἸΩΨ, ἰωπὸς, ὁ, piscis nomen.

K.

K, DECIMÆ literæ Græcæ signum, *viginti* in numeris valet, et cum lineolâ infrà positâ (,κ) *viginti millia*.

KABA'ΛΛΗΣ, ου, ὁ, *CABALLUS*, *equus clitellarius*.

Κάββαλε, et κάβαλλε, *prostravit*,

Dor. seu Poët. pro κατέβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. Sic

Κάββαλλειν, pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act et

Κάββαλλε, 3. sing. a. 2. ind. m. pro κατέβαλε à καταβάλλω, dejicio. Th. βάλλω, jacio, fut. λῶ, perf. βέβληκα a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

Καββὰς, αντος, ὁ, descendens, Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, q. v.

Κάβη, ης, ἡ, cibus: qu. à κάπτω, edo: à

ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, frumentaceæ mensuræ genus.

Καγγονυ, pro κατὰ γόνυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, lachryma Arabici ligni.

Κάγκανος, seu κάγχανος, aridus, siccus: à καγχαίνω, calefacio.

ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, fut. άσω, perf. ακα, CACHINNOR, convitior: indè καγχασμὸς, cachinnus.

ΚΑΓΚΑΙ'ΝΩ, calefacio, arefacio.

Καγχαλάω, cachinnor, rideo, exulto, gaudeo: à καγχάζω.

Καγχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. plur. præs. sub. act. præced.

Κακλάζω, f. άσω, tristor, laboro, infeliciter ago.

Κα' γὼ, pro καὶ ἐγὼ, et ego.

Κάδδ', pro κατὰ δὲ, κάδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα

Κάδδ' ἔβαλε, pro κατέβαλε δὲ. Sic κάδδ' ἔθορε, pro κατέθορε δὲ.

Καδδὲ, Poët. pro κατὰ δὲ.

Καδδίπεσε, Poët. pro κάππεσε δὲ, 3. sing. a. 2. ind. à καταπίπτω.

Καδδραθέτην, Dor. et Æol pro καταδραθέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi καταδαρθάνω, seu καταδρήθω, dormio. Th. δαρθάνω, idem; a. 2. ind. act. ἔδαρθον, et per Metath. ἔδραθον, f. med. δαρθήσομαι.

Καδδύναμιν, pro κατὰ δύναμιν, pro viribus

Καδδῦσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. infin. act. verbi καταδύω, subeo, penitus ingredior. Th. δύνω, et δύω, idem.

Καδίον, ου, ὁ, pera, parvus cadus.

Καδμεῖος, εία, εῖον, CADMÆUS: à κάδμος, q. v.

Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, Cadmiensis, et

Καδμηΐαν ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμηΐων ἀπὸ Θηβῶν, Cadmæis à Thebis, et

Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, Cadmæa: à

Κάδμος, ου, ὁ, CADMUS, filius Agenoris, regis Phœniciæ.

Κᾶδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, funus et ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa, affinitas; ac

ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, CADUS, vas vinarium; et situla pro suffragiis, colligendis.

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca.

Καεὶς, deustus, crematus, a. 2. part. pass. à καίω, uro, f. καύσω a. 2. ind. pass. ἐκάην.

ΚΑ'ΖΩ, orno, fut. σω p. pass. κέκασμαι hinc ἐκέκαστο, 3. sing plusq p. pass.

Καῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Καῆναι, a. 2. inf. pass. à καίω, uro, fut. καύσω a. 2. ἔκαον a. 2. pass. ἐκάην, et Ion. κάην.

Καήσομαι, ardebo, f. 2. ind. pass. verbi καίω, uro. Vide præced.

Καθὰ, adv. sicut; ex κατὰ et ἃ, secundum quæ.

Καθαγίζω, consecro; item solvo justa, perago exequias, adoleo, cremo: ex κατὰ et ἁγίζω, consecro. Th. ἅγος, τὸ, veneratio, item purificatio, lustratio.

Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, consecratio; item parentalia: à præced.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, destructio, subversio, cæde: à

Καθαιρέω, detraho, everto, destruo, [*de imperio dejicio: vid. Spon. ad Julian. p. 212. Freinsh. ad Curtium iii 1. 20.] f. ήσω f. 2. καθελῶ p. καθῄρηκα a. 2. καθεῖλον, ες, ε a. 2. part. act. καθελὼν, οντος, comp. ex κατὰ et αἱρέω, eligo; a. 2 εἷλον ex ἕλω, inus. [*Voce mediâ non reperitur, inquit Budæus, sed occurrit passive destrui, Act. xix. 27. et cum acc. Eurip. Supplic. 748.]

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, purgo, mundo, lustro, flagris cædo, f. καθαρῶ, p. κεκάθαρκα p. pass. κεκάθαρμαι perf. part. pass. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum: καθαρὸς, ὰ, ὸν, purus; καθάριος, ου, ὁ καὶ ἡ idem.

Καθάλλομαι, desilio. Th. ἅλλομαι, salio, f. αλοῦμαι.

Καθάπαξ, omninò, adv ex κατὰ et ἅπαξ, semel.

Καθάπερ, sicut: ex κατὰ et ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, invectivus, mordax, à

Καθάπτομαι, fut. ψομαι, attingo, tango, lacesso, incesso, mordeo, manus injicio, invado; καθαπτόμενος, præs. part ex κατὰ et ἅπτομαι, tango, f. ψομαι.

Καθάπτω, apto, annecto, alligo, f. ψω, p. καθῆφα a. 1. καθῆψα ex κατὰ et ἅπτω, tango

Καθάρειος, seu καθάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, mundus. Th. καθαίρω, purgo.

Καθαρεύω, purgo, purus sum: ab eod.

Καθάρθαι, purum factum esse, Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. infin. pass. et

Καθαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, purgo, f. αρῶ p. ind. pass. κεκάθαρμαι.

Καθαρίζω, purgo, f. ίσω a. 1. ind ἐκαθάρισα a. 1. imperat. καθάρισον, άτω a. 1 sub. καθαρίσω, ῃς, ῃ a. 1. inf καθαρίσαι perf. act. κεκαθάρικα perf. pass. κεκαθάρισμαι a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην, a. 1. imperat. pass. καθαρίσθητι, [*ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα, Matth. viii. 3. expurgata est ejus lepra, de Joan. xv. 2 quod damnat Heumannus in Com. immeritò. Vide Hom. Od. Z. 93.] Th. καθαίρω, purgo.

Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio: ab eod.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum: hinc

Καθάρματα, τὰ, dicuntur homines viles et abjecti; item sacri vel piaculares, scil. quia ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, purgo.

*Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, purgatio, vibex: ut καθαίρω, flagris cædo.

Καθαρὸς, ὰ, ὸν, purus, nitidus, sincerus, candidus, simplex, qui se non contaminavit scelere, expeditus, præstans; à καθαίρω, purgo.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas: ab eod.

Καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio. à

Καθάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, purificus; καθάρσιον ὕδωρ, aqua lustralis. Th. καθαίρω, purgo.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio, expiatio: ab eod.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαροῦ, gen. à καθαρὸς, purus; item f. 1. ind act. verbi καθαίρω, purgo.

Καθαρῶς, adv. purè: à καθαρός.

Καθαρώτερος, purior, comparat. à καθαρός.

Καθεδοῦμαι, ῇ, εῖται, sedebo, f. 2. ind. med. verbi καθέζομαι, sedeo. Th. ἕζω, seu ἕω, colloco.

Καθέδρα, ας, ἡ, suggestum, CATHEDRA, sella, sessio: à

Καθέζομαι, sedeo, præs. part. m. καθεζόμενος, imperf. m. ἐκαθεζόμην, f. 2. m. καθεδοῦμαι ex κατὰ et ἕζω, colloco.

Καθέζω, sedere facio.

Καθεικέναι, perf. infin. act. à καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto, perf. εἷκα.

*Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Καθειμένος, demissus, perf. part. pass. verbi καθίημι, dimitto, Th. ἵει, mitto.

Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, demitto, q. v.

Καθεῖντο, 3. pl. plusq. p. pass. à καθίημι, demitto, perf. pass. καθεῖμαι ex κατὰ et ἵημι, mitto, f. ἥσω a. 1. ἧκα p. εἷκα.

Καθείργνυμι, idem quod καθείργω. Vide in sequente.

Καθείργω, concludo, coerceo: quod ex κατὰ et εἵργω, includo, f. ξω.

Καθεῖρκται, et καθεῖρκτο, 3. sing. perf. et plusq. p. pass. præced.

Καθεὶς, a. 2. part. act. à καθίημι, demitto; a. 2. ind. act. κάθην. Th. ἵημι, mitto; sed

Καθεῖς, unusquisque sigillatim, unus post alium: ex κατὰ et εἷς, unus.

Καθεῖσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθίζω, sedere facio: ex κατὰ et ἵζω a. 1. ἷσα.

Καθειστήκεισαν, 3. plur. plusq. p. indic. act. verbi καθίστημι, constituo.

Καθεῖτο, 3. sing. plusq. p. indic. pass. à καθίημι. Vide καθεῖντο.

Καθέκαστος, η, ον, unusquisque; ex κατὰ et ἕκαστος, quisque: hinc καθεκάστην, scil. ἡμέραν, quotidie, indies; èt καθέκαστον, in unoquoque loco, singulatim.

Καθεκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, voluntarius: ex κατὰ et ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, voluntarius.

Καθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui detineri potest, qui potest ferri: à κατέχω, detineo. Th. ἔχω, habeo.

Καθέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. à καθαιρέω, q. v.

Καθελκύω, f. ύσω, detraho.

Καθέλκω, f. ξω, idem.

Καθελῶ, εῖς, εῖ, fut. 2. indic. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Κάθεμα, ατος, τὸ, monile ex variis gemmis in pectora mulierum descendens, ornamentum collare, Isa. iii. 18. Ezech. xvi. 11. à καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Καθέμενος, a. 2. part. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto; a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Καθεξῆς, adv. ordine, deinceps: ex κατὰ et ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, detineo, retineo. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω.

Κάθεο, demittito, Ion. pro κάθεσο vel

κάθες, a. 2. imperat. m. verbi καθίημι. Th. ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν· a. 2. ind. m. ἵμην.

Κάθες, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Κάθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. κάθην, verbi καθίημι, *demitto*.

Καθίσσαντο, Ion. et Poët pro καθίσαντο, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi καθίζω, *colloco*: ex κατὰ et ἵζω· a. 1. ἵσα.

Καθεσαμένος, p. part. pass. verbi καθίστημι, *constituo*, *statuo*; p. ind. pass. καθίσαμαι· ex κατὰ et ἵστημι, *sto*.

Καθίστηκα, ας, ε, perf. indic. act. in 3. pl. καθεστήκασι· et hinc

Καθεστηκὼς, perf. part. à καθίστημι, *constituo*, q. v.

Καθεστὼς, per Sync. pro καθεστηκὼς, p. part. ejusd. verbi.

Κάθετος, ε, ἡ, *perpendiculum*, *linea perpendicularis*: à καθίεμαι, quia *deorsùm mittitur*.

Κάθευδε, *dormivit*, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. ind. Ion. vel præs. imperat. act. verbi καθεύδω.

Καθεύδω, *dormio*. Th. εὕδω, *dormio*.

Καθεύρεμα, vel -ρημα, ατος, τὸ, *lucrum*, *inventum*: ex κατὰ et εὑρίσκω, *invenio*.

Καθεψέω, *decoquo*, *mollio*, *frango*. Th. ἕψω.

Καθέψησις, εως, ἡ, *decoctio*: à præced.

Καθεώρων, *despiciebant*, 3. pl. imperf. Att. à καθοράω, est et 1. sing Th. ὁράω, *video*.

Κάθη, *sedes*, Att. pro κάθησαι, et Ion. κάθηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, *sedeo*.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ ἢ ἡ, *dux viæ*, *suasor*, *præceptor*: à

Καθηγέομαι, -ῦμαι, *dux sum viæ*, *duco*, *præeo*; ex κατὰ et ἡγέομαι, *duco*.

Καθηγητὴς, ῦ, ὁ, *dux viæ*; item *institutor*, *præceptor*: à præced.

Καθηδυπαθέω, -ῶ, fut. ήσω, *per luxum et voluptatem absumo*: ex κατα, et ἡδὺς, *suavis*, et πάσχω, *patior*.

Καθῆκα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi καθίημι, *demitto*.

Καθῆκον, οντος, τὸ, *decorum*, *officium quod decet* vel *convenit alicui*.

Καθήκω, *convenio*, *pertineo*; καθήκει, *convenit*, *officii est*, cum dat. Hinc

Καθήκων, ουσα, ῆκον, *conveniens*, *decens*.

Καθηλόω, *clavo defigo* vel *configo*: ab ἧλος, *clavus*.

Καθήλωσις, εως, ἡ, *confixio*.

Κάθημαι, *sedeo*, imperat. κάθησο· imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part. à præced. [ὗ ἦσαν καθήμενοι, Act. ii. 1. *ubi commorabantur*. Inter Hebraismos recensent Vorstius et Heumannus ad Luc. xxiv. 49. At sic Xenoph. l. iv. p. 74. ed. Basil. et l. 1. p. 177. ubi cum διατρίβων jungitur.]

Καθημέραν, *quotidiè*; ponitur adverbialitèr, et sæpè proponitur τὸ et

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, *quotidianus*: ex κατὰ et ἡμέρα, *dies*.

Κάθηρε, *abstersit*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo*, f. αρῶ.

Καθηρέθην, per Systolen pro καθηρέθην, a. 1. indic. pass. verbi καθαιρέω, *destruo*, q. v.

Καθήρητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd.

Καθῆσθαι, *sedisse*, præs. infin. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Κάθησο, *sede*, præs. imperat. ejusdem.

Καθήσομαι, *sedebo*, f. 1. ind. m. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Καθῆστο, *sedebat*, Poët pro καθῆτο, penultimâ circumflexâ, Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt esse 3. sing. plusq. ind. pass. ab ἵζω· p. pass. ἧσμαι· plusq. p. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi καθάπτω. Th. ἅπτω, *necto*, f. ψω, p. ἧφα.

Κάθιδρος, ε, ὁ ἢ ἡ, *lassus et fessus ad sudorem usque*: ex κατὰ et ἱδρῶς, *sudor*.

Καθιδρυνθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à

Καθιδρύνω, pro καθιδρύω, *sedeo*, *colloco*. Th. ἱδρύω, *sedere facio*.

Καθιδρύω, f. ύσω, p. υκα, *colloco*, *construo*: ab eod. Th.

Καθίει, *demittebat*, 3 sing. imperf. indic. act. quod à καθιέω, verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Καθιερέω, -ῶ, f. ώσω, *consecro*, *dedico*, *demoveo*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. καθίην· à καθίημι, q. v.

Καθιζάνω, *sedeo*, *insideo*: ex κατὰ et ἱζάνω, idem quod ἵζω, *sedere facio*, *sedeo*.

Καθίζεο, *sede*, Dor. pro καθίζου, præs. imperat. m. à καθίζω.

Καθίζουσαν, acc. sing. præs. part. fœm. g. à

Καθίζω, εις, ει, *sedeo*, *colloco*, fut. ίσω, a. 1. ἐκάθισα. Hinc a. 1. imperat. κάθισον, άτω, et in plur. καθίσατε· a. 1. part. act. καθίσας· a. 1. sub. καθίσω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. καθίσαι· perf. act. κεκάθικα· præs. m. καθίζομαι· a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, ατο· a. 1. sub. m. καθίσωμαι· ῃ, ηται, et in 2. plur. καθίσασθε· [*elegantur cum participio vel adjectivo *efficio*; ut κλαίοντα καθίζειν, *efficere ut aliquis fleat*, Plato in Ione. Is. Casaub. Lect. Theoc. i. ver. 50.] ex κατὰ et ἵζω, *sedere facio*.

Καθίημι. *demitto*, [*per Metaph. *exploro*; γνώμας καθῖναι τῆς πόλεως, Aristoph. Concion. *sententiam civitatis tentare et explorare*, ut nautæ, demissâ bolide, maris altitudinem tentant.] f. ήσω, p. καθῆκα· a. 1. κάθην· præs. pass. καθίεμαι, *demittor*; præs. part. pass. καθιέμενος, η, ον· ex κατὰ et ἵημι, *mitto*.

Καθίκεο, Ion. pro καθίκου, 2. sing. a. 2. med. verbi καθικνέομαι, *contingo*, *pervenio*, *assequor*: ex κατὰ, et ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Καθικέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. à

Καθικετεύω, fut. εύσω, perf. ευκα, idem quod ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.

Καθικνέομαι, *contingo*, *assequor*: ab ἱκνέομαι, *venio*, fut. ἵξομαι· a. 2. m. ἱκόμην.

Καθίξας, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας à καθίζω, f. ίσω, *sedeo*.

Καθίξῃ, forte scribendum καθίζῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω, *sedeo*, vel legend. καθιξεῖ, 3 sing. f. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθίσω, εις, ει.

Καθίξω, Dor. pro καθίσω, fut. 1. verbi καθίζω, q. v.

Καθιῦμαι, *sedebo*, Att. pro καθίσομαι, f. 1. ind. m. ejusd. verbi.

*Καθιππεύω, *obequito*: ex κατὰ et ἱππεύω.

Καθίπταμαι, *devolo*, f. m. πτήσομαι· a. 2. sub. καταπτῶ, *devolaverim*; a. 2. part. καταπτὰς, *devolans*; a. 2. m. κατεπτάμην.

Καθίσας, a. 1. part. act. et

Καθίσατε, *considete*, 2. plur. a. 1. imperat. act. et

Καθίσει, 3. sing. f. 1. act. et

Καθίσεσθε, 2 pl. f. 1. m. et

Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω.

Κάθισις, εως, ἡ, *sessio*, et

Κάθισμα, ατος, τὸ, *sessio*, *sedile*: à καθίζω.

Κάθιστα, *appone*, per Apocopen pro καθίσταθι, præs. imperat. act. verbi καθίστημι.

Καθίσαμαι, *constituo*; item *instituo*, et pass. *constituor*, *collocor*, *componor*; item *venio*, *sum*, *fio*. Th. ἵστημι, *statuo*, *sisto*.

Καθιστάναι, præs. inf. act. verbi καθίστημι.

Καθίστη, 3. sing. imperf. act. à

Καθίστημι, vel καθιστάω, *constituo*, f. καταστήσω, p. καθέστηκα· plusq. p. καθειστήκειν· a. 1. κατέστησα· a. 2 ind. act. κατέστην, ης, η· præs. pass. καθίσταμαι, σαι, ται· a. 1. ind. pass. κατεστάθην, ης, η· [*καθίσαμαι πόλεμον, voc. Med. rarâ locutione, pro *instituo* vel *committo bellum*, Eurip. Suppl. 523.] ex κατὰ et ἵστημι, *statuo*.

Καθίστησι, 3 sing. præs. ind. act à præcedente verbo.

Καθιστῶσα, Att. pro καθιστᾶσα, præs. part. fœm. g. q. à καθιστάω, ab eodem verbo.

Καθὸ, *sicut*, *quòd*, *in quantum*, *in hoc*, adv. ex κατα et ὃ, *quod*.

Καθοδηγέω, -ῶ, *in viam reduco*, f. ήσω, p. καθωδήγηκα· ex κατὰ et ὁδηγέω, *dux viæ sum*.

Κάθοδος, ε, ἡ, *reditus*, *regressus*. Th. ὁδὸς.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, *generalis*: ex κατὰ et ὁλικὸς, *universalis*. Th. ὅλος, *totus*.

Καθόλε, adv. *prorsùs*, *in universum*, *in summâ*, *in genere*: ab eod. Th.

Καθομαλίζω, fut. ίσω, *complano*, et Metaph. à *ferociâ in mansuetudinem redigo*. Th. ὁμαλὸς, *planus*.

Καθομολογέω, *confiteor*; item *paciscor*, *despondeo*; præs. pass καθομολογῦμαι, *despondeo*; item pass. *desponderor*, *promittor*: ex κατὰ et ὁμολογέω.

Καθοπλίζω, fut. ίσω, *armo*; præs. pass. καθοπλίζομαι, *armor*; præs. infin. καθοπλίζεσθαι, perf. pass. καθώπλισμαι perf. part. καθωπλισμένος, η, ον· ex κατὰ et ὁπλίζω, *armo*. Th. ὅπλον, *arma*.

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. sing. ind. act. seq.

Καθοράω, f άσω, p. καθώρακα, Att. καθεώρακα. Th. ὁράω, *video*.

Καθορμίζω, f. ίσω, *stationem subeo*, *in portum appello*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Καθόρμιον, ε, τὸ, *monile*, Hos. ii. 13. ex κατὰ et ὅρμος, idem.

Καθοσιόω, f. ώσω, *sanctum reddo. expio, dico, devoveo, despondeo* : ex κατὰ et ὁσιόω.

Καθόσον, et καθ' ὅσον, *quantum* ; *quemadmodum*, pro καθὼς, Heb. ix. 27. ex κατὰ et ὅσος, *quantus*.

Καθότι, *eo quòd* : ex κατὰ et ὅτι.

Κάθεε, *demitte*, a. 2. imperat. m. κάθεσο, κάθεο, et κάθε, verbi καθίημι· item.

Κάθε, *sede*, pro κάθησο, undè κάθεο, et per Systol. κάθεο, sublato σ, et Crasi factâ κάθε· à κάθημαι, *sedeo* : quod ex κατὰ et ἧμαι, idem.

Καθυβρίζω, fut. ίσω, *insolentèr officio injuriis, injuriâ lacesso, dedecore afficio* : ex κατὰ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria*.

Κάθυγρος, ε, ὁ ξ ἡ, *aquosus* ; ex κατὰ et ὑγρὸς, *humidus*.

Καθυμνέω, -ῶ, *hymnum cano, laudo*, f. ήσω.

Καθύπερθεν, *in summo loco, suprà*, adv. ex κατὰ et ὕπερθεν, *suprà*, Th. ὑπὲρ, *super*.

Καθυπνόω, -ῶ, *obdormio* : ex ὑπνόω, *dormio*.

*Καθυποκρίνομαι, *assimulo*, Diod. Sic. ex κατὰ et ὑποκρίνομαι.

Καθυστερέω, -ῶ, f. ήσω, p. καθυστέρηκα, *sum posterior, tardiùs advenio* : ex κατὰ et ὑστερέω.

Καθυφαίνω, f. φανῶ, p. καθύφαγκα, *contexo* : ex κατὰ et ὑφαίνω.

Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, *subtraho* : hinc

Καθυφίεσθαι, a. 2. inf. m. ejusd. verbi.

Καθυφίημι, *submitto, cedo, prodo causam adversariis, prævaricor, subtraho* : ex κατὰ et ὑφίημι.

Καθὼς, *sicut, quum* : ex κατὰ et ὡς, idem.

ΚΑΙ', *et, etiam, atquè, nam, igitur, aut*, conj. copul. καίπερ, *quamvis* : [**cum*, ἤξουσι ξ παραβαλῶσι, Luc. xix. 43. Grot. ad Matt. xv. 25. et Beza ad Mar. xv. 38. Hebraismum fingunt. Sic tamen Hom. Odyss. E. 262. Τέτρατον ἦμαρ ἔην, ξ τῷ τετέλεστο ἅπαντα, *quartus dies erat, cum illi omnia absoluta sunt* ; *sed*, ξ ὁ, πάντως τοῖς πόρνοις, 1 Cor. v. 10. ξ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδὲν ποιῶ, Joan. viii. 28. ξ ὃ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα, Matt. xv. 5, *redundat*, et Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. 54. Act. xiv. 22. Rom. v. 22. Jac. ii. 4 ; *etsi*, ξ μέγα δῷη, *etsi multum dederit*, Hes. Op. 375. ξ τοι σμικρὸν ἴον, *etsi sit exiguum*, ibid. 360 ; exponendi vim habet, *hoc est*, κακῶς ἔπραττεν ξ πένης ἦν, *malè egit, hoc est, pauper erat*, Arist. Plut. v. Græv. ad Hes. Op. 328.]

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ε, ὁ, *carcer subterraneus, in quem sontes conjiciebant Spartani ; barathrum seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerat affecti, projiciebantur*. Lacon. vox. Alitèr καιάτας, Hesych.

Καϊάφας, ε, ὁ, nomen pontificis, Hebr. q. d. *circuitor* vel *blasphemus*.

Καίγε, *et quidem* : ex καὶ, *et*, et γε.

Καῖε, pro ἔκαιε, *adolebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi καίω, *uro*, f. καύσω· a. 2. ind. act. ἔκαον.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ε, ὁ, *CÆCIAS, ventus ab ortu æstivo spirans* : à Caico. fl. Mysiæ, sic dictus.

Καΐν, *Kain*, vel *Cain*, nomen primi fratricide, indecl. Hebr. *acquistus*.

Καϊνὰν, nomen viri, indecl. Hebr. *possessor*.

Καινία, acc. sing. à

Καινεὺς, έος, ὁ, nomen propr. regis.

Καινὶς, ίδος, ἡ, mors. v. in καίνω.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *novus, a, um* ; quasi à ξ νῦν· compar. καινότερος, α, ον· superl. καινότατος.

Καινοτέραις, *novis*, dat. pl. fœm. g. compar. grad. à præced. quod vide.

Καινότης, ητος, ἡ, *novitas*. Th. καινὸς, *novus*.

Καινοτομέω, fut. ήσω, *innovo, res novas molior* : ex καινὸς, *novus*, et τέμνω, *seco* ; perf. ind. m. τέτομα.

*Καινοτομία, ας, ἡ, *novitas*.

Καινουργέω, *rebus novis studeo, res novas molior* : ex καινὸς et ἔργον, *opus*.

Καινοφωνία, ας, ἡ, *novitas vocum* : ex καινὸς, *novus*, et φωνὴ, *vox*.

Καίνυμι, *vinco* : undè καινία, ας, ἡ, *victoria*, Hesych. à

ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo, occido* : qu. à κίω, *fundo*, vel à κνάω, *seco* : indè καινὶς, ίδος, ἡ, *mors*.

Καιόμενοι, *incensis*, dat. plur. Ion. fœm. g. præs. part. pass. à καίω, *uro*.

Καίοντο, *incendebantur*, Ion. pro ἐκαίοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. ejusd. verbi.

Καίπερ, *etsi, quamvis* : ex καὶ et πέρ.

Καίριος, ε, ὁ ξ ἡ, *tempestivus, opportunus, lethalis* : à καιρὸς.

Καιρόεις, όεσσα, όεν, *benè textus* : à καῖρος.

ΚΑΙΡΟ'Σ, ε, ὁ, *occasio, opportunitas temporis, loci, quæcunque opportunitas* (in primis *vitæ tuendæ*, undè) *victus* ; ut καιρὸς ὄψων. pro *gramine* ; *tempus, status rerum, calamitas* ; ἐν, καιρὸν, ἐν καιρῷ, *in tempore, opportunè* : qu. à κυρεῖν, *accidere* ; at

ΚΑΙ'ΡΟΣ, ε, ὁ, *licium* : qu. à κείρω, *tondeo* : hinc καιρόω, *stamen connecto*.

*Καιροτηρέω, fut. ήσω, *temporis opportunitatem observo*. D. S.

Καιροσέων, gen. pl. fœm. g. per Metath. pro καιροεσσῶν· à καιρόεις, *benè textus*.

Καιρόω, -ῶ, *stamen connecto*.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, *CÆSAR*, nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè *à cædendo*.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA*.

*Καίτοι, *imo vero*, H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1230.

Καίτοιγε, *quanquam*, conjunc. cum ind. ex καὶ, τοι, et γε.

ΚΑΙ'Ω, *uro, accendo, cremo*, pass. *uror* ; item *amo* ; cum genitivo ; f. καύσω, perf. κέκαυκα· perf. pass. κέκαυμαι· a. 1. ind. pass. ἐκαύθην· a. 2. pass. ἐκάην· f. 1. pass. καυθήσομαι· a. 1. sub. pass. καυθήσωμαι, ῃ, ηται, 1 Cor. xiii. 3.

Κάκ', pro κακὰ, nom. vel accus. pl. n. g. et κακὰ, ᾶς, ὰ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, *improba* : à κακὸς, *malus*.

Κακάγγελος, ε, ὁ ξ ἡ, *malus nuntius, mala nuntians* : ex κακὸς et ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, idem *maledicentia*. Vide in κακηγορέω. Sic et κακάγορος, Dor. pro κακήγορος.

Κακανίω, *excito, acuo*, Lacon. vox ab ἀκονάω, idem.

Κἀκεῖ, *et illic* : ex ξ et ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Κἀκεῖθεν, *et illinc* : ex ξ et ἐκεῖθεν ab eod. Th.

Κἀκεῖνος, *et ille*, ex καὶ et ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, ex ξ et ἐκεῖσε, *illuc, eo* : ab eod. Th.

Κακέμφατος, ε, ὁ ξ ἡ, *de quo malè fasin, inglorius, ignobilis* : τὸ κακέμφατον, apud Hesych. est figura, quæ cum juncturâ vocum insuavitèr sonat, quod et κακέμφατον.

Κακηγορέω, *maledico* : hinc κακήγορος, ε, ὁ ξ ἡ, *maledicus* ; κακηγορία, ας, ἡ, *maledicentia* : ex κακὸς, *malus*, et ἀγορεύω, *dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Κακηπελέω, *malè affectus sum, malè valeo*, κακῶς πέλω.

Κακῆς, dat. plur. fœm. g. Ion. pro κακαῖς· à κακὸς, ἡ, ὸν, *malus, a, um*.

Κακία, ας, ἡ, *malitia, vitium, ignavia, molestia*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακίζω. Vide in κακίσαι.

Κάκιον, *pejus*, neut. g. et κακίων, *pejor*, ὁ ξ ἡ, comparat. à κακὸς, *malus*.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, *vitupero, labefacto, improbo* ; præs. pass. κακίζομαι· *vituperor* ; item *ignavè me gero, ignavus fio* ; præs. part. pass. κακιζόμενος. Th. κακὸς.

Κάκιστος, *pessimus*, superlat. ab eod.

Κακίων, ίονος, ὁ ξ ἡ, *deterior*.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, *perdix* ; κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem : à *sono*.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS, olla testacea*.

Κακκείειν, præs. infin. act. Æol. Sync. pro κατακείειν, *dormitare*, et

Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præs. part à κατακείω, *dormito* : quod ex κατὰ et κείω, *cubare cupio*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Κακκεφαλῆς, pro ξ ἐκ κεφαλῆς, *et ex capite*.

Κακκῆαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro κατακῆαι, seu κατακαῦσαι, nam καίω, *uro*, facit. a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, *in galeam* : à κόρυς, υθος, ἡ, *galea* ; in acc. κόρυθα et κόρυν.

Κακκορυφὴν, id est, κατὰ κορυφὴν, *in vertice*.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præs. part. act. verbi κατακρύπτω, *occulto, dissimulo*. Th. κρύπτω, *abscondo*, fut. κρύψω· a. 2. act ἔκρυβον.

Κακοδοξέω, -ῶ, *sum pravæ opinionis* ; item *infamiâ laboro*, et

Κακόδοξος, ε, ὁ ξ ἡ, *ignobilis* : à κακὸς, *malus*, et δόξα, *opinio, fama*. Th. δοκέω, *videor*.

Κακοεργὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *maleficus* : ex κακὸς et ἔργον, *opus*.

Κακοζηλία, ας, ἡ, *mala et infelix æmulatio*.

Κακόζηλος, ε, ὁ ξ ἡ, *malus et infelix æmulator*.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, *misera vita*.

Κακοήθεια, ας, ἡ, *prava consuetudo, malignitas* : à

Κακοήθης, εος, ὁ ξ ἡ, *malignus, a, um* : ex κακὸς, *malus*, et ἦθος, τὸ, *mos, consuetudo*.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, *ignavia, propriè cum res malè geruntur et dispenuntur* : à

Κακοθήμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *ignavus* : ex κακὸς et θήμων, ονος, ὁ, *acervus rerum simul congestarum*.

ΚακοΐΛιον, *infelix Ilium* : ex κακὸς et Ἴλιον.

Κακοῖς, gen. Ion. et κακοῖσι, dat. pl. Vide κακός.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, *turpis quæstus*: à κακός, *malus*, et κέρδος, τό, *lucrum*.

Κακοκερδείῃσιν, Ion. et Poët. pro κακοκερδείαις, dat. pl. præced.

Κακόκναμος, Dor. pro κακόκνημος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui crura habet exilia*: ex κακός, et κνήμη, *tibia*.

Κακολογέω, -ῶ, *maledico*, cum. acc. à κακολόγος, ου, ὁ ξ ἡ, *maledicus*; fut. ήσω, perf. κεκακολόγηκα· a. 1. ἐκακολόγησα· a. 1. inf. act. κακολογῆσαι ex κακός, *malus*, et λόγος. Th. λέγω, *dico*; p. ind. m. λέλογα· undè λογός.

Κακομήχανος, ου, ὁ ξ ἡ, *malorum machinator*: ex κακός et μηχανή, *machina*.

*Κακομιλία, ας, ἡ, *mala conversatio*, Diod. Sic.

Κακόν, οῦ, τό, *detrimentum malum*.

Κακόνομος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui malis legibus utitur*; à κακός et νόμος, *lex*.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, *vexatio, molestia*: à κακοπαθής, έος, ὁ ξ ἡ, *ærumnosus*, quod ex κακός et πάθος, τό, *passio*. Th. πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπαθον· undè πάθος.

Κακοπαθέω, *patior mala, æger sum animo, tolero adversa*, f. ήσω, perf. κεκακοπάθηκα· a. 1. ἐκακοπάθησα· a. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω· ex iisd.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ ξ ἡ, *malo patre ortus, qui obscuris est natalibus, cui mala est patria*; in acc. κακόπατριν· ex κακός et πατήρ, *pater*; vel πατριά, *familia*, vel πατρίς, *patria*.

Κακοποΐα, ας, ἡ, *maleficium*: ex κακοποιός.

Κακοποιέω, *malefacio*, f. ήσω, p. κεκακοποίηκα· a. 1. ἐκακοποίησα· a. 1. inf act. κακοποιῆσαι· ab eod.

Κακοποίησις, εως, ἡ, *maleficium*.

Κακοποιός, οῦ, ὁ ξ ἡ, *maleficus, a, um*: ex κακός et ποιέω.

Κακόπους, οδος, ὁ ξ ἡ, *qui infirmis est pedibus*: ex κακός et πούς, *pes*.

Κακοπραγέω, -ῶ, *conflictor malis, infelix sum*: ex κακός et πράσσω, *facio*, f. ξω· p. m. πέπραγα.

Κακοπραγία, ιας, ἡ, *jactura, infelicitas*.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *malè res agens, improbè vivens*: ex iisd. Th.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, *malorum machinatio, insidiæ*: ex κακός et ῥάπτω, *consuo*, f. ψω, p. act. ἔῤῥαφα· a. 2 pass. ἐῤῥάφην.

ΚΑΚΟ'Σ, ἡ, όν, *malus, perniciosus, infestus, pauper, improbus, ignobilis, imperitus, ignavus, timidus*.

Κακότας, ατος, ἡ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, *calamitas, malum*, à præced.

Κακοτεχνέω, *malis artibus utor et maleficio, malis artibus depravo*, et

Κακοτεχνία, ας, ἡ, *mala ars maleficium*: à

Κακότεχνος, ου, ὁ ξ ἡ, *malis artibus deditus, malignus*: ex κακός et τέχνη, *ars*.

Κακότητι, dat. sing. κακότητα, acc. sing. à

Κακότης, ητος, ἡ, *improbitas, malitia, vitium*. Th. κακός, *malus*.

Κακουργέω, -ῶ, *maleficus sum et fraudulentus, damno afficio*, et

Κακουργία, ας, ἡ, *improbitas*: à

Κακοῦργος, ου, ὁ ξ ἡ, contractè pro κακοεργός, *maleficus, improbus*: ex κακός, *malus*, et ἔργον, *opus*.

Κακουχέω, -ῶ, *malè tracto, malè habeo aliquem*, f. ήσω, p. κεκακούχηκα· ex κακῶς et ἔχω, *habeo*: hinc κακουχοῦμαι, *malè vexor*.

Κακοφραδής, έος, ὁ ξ ἡ, *malum cogitans* aut *machinans*: ex κακός et φράζω, *dico, meditor*; a. 2. ἔφραδον.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, *mala cogitatio, insania*.

Κακόφρων, φρονος, ὁ ξ ἡ, *malevolus, insanus*: ex κακός et φρήν.

Κακόχαρτος, ου, ὁ ξ ἡ, *alienis malis gaudens*: ex κακόν, *malum*, et χαίρω, *gaudeo*.

Κακοχράσμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *improbus*: ex κακός et χράομαι, *utor*.

Κακοχυμία, ας, ἡ, *redundantia vitiosorum humorum*: ex κακός et χυμός, *succus*.

Κακόψογος, ου, ὁ ξ ἡ, *maledicus*: ex κακός et ψέγω, f. ξω, *reprehendo, vitupero*; p. m. ἔψογα.

Κακόψυχος, ου, ὁ ξ ἡ, *pusillanimis*; *qui animo est malo sive demisso*.

Κακόω, -ῶ, *affligo, vexo*, propriè; *vitiosum reddo, malo* seu *damno afficio, infesto, vasto, malè tracto*: [*καὶ ἐπήγειραν, καὶ ἐκάκωσαν, κατὰ τῶν ἀδελφῶν, Act. xiv. 2. *malè affectos reddiderunt animos contra fratres*; ἅπαξ λεγόμενον, inquit Beza, ἐκακοῦντο δὲ κατὰ πάντα ἐπίστευσε, Jos. Antiq. xvi. 1, 2. *exasperabantur,—omnibus credebant*. At κακοῦν τινὰ κατά τινος forsan non reperitur, et accus. Act. xvi. 2. cum remotiori verbo ἐπήγειραν, in constructione fortè jungendum.]

Κακτάμεναι, *occidere*, Dor. pro κατακτάμεναι, et hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω, *occido*. Th. κτείνω, idem f. κτενῶ, p. ἔκτανκα· a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, Sync. Dor. pro κατέκτανε, a. 2. imperat. act. vel pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.

Κάκτεινε, per Sync. pro κατέτεινε, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ου, ἡ, *spinosa quædam planta, carduus*.

Καττούτω, Dor. pro καὶ ἐκ τούτου, scil. χρόνου, *ex hoc tempore*.

Κακχεῦσαι, *effudisse*, per Sync. Æol. pro καταχεῦσαι, a. 1. infin. act. verbi καταχέω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Κακῶς, *malè, improbè, perperam*, [*infeliciter*, κακῶς πράσσοντες, Eurip. Orest. 1591, *qui sunt in rebus adversis*. At κακῶς ποιεῖν τινα, Dem. Phil. 1. 8. *aliquem malè afficere*; κακῶς εἰδότες ὡς, Isoc. Panath. *ignari quod*, Angl. ILL AWARE THAT.] adv. à κακός, *malus*.

*Κάκωσις, εως, ἡ, *clades*.

Κακώσουσιν, 3. pl. fut. 1. ind. act. verbi κακόω.

Κακώτερος, Poët. pro κακίων, *pejor*.

Κακωτικός, ἡ, όν, *infestus, noxius*: à κακόω.

Κᾶλα, *ligna*: à nom. τὸ κᾶλον, ου, *lignum*: sed

Καλά, *opportunè*, adv. à καλός, *pulcher*.

Καλαβάς, et καλαβώτης, ου, ὁ, *piscis lacerto similis*.

Καλαβρίζω, *Calabros imitor*, Hesych.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, *CALATHUS, quasillum*: q. à καλόν et θέειν, quod in ejus structurâ *ligna* in orbem *currunt*.

ΚΑ'ΛΑΙΣ, ὁ, nomen *lapidis cujusdam*, item *velum*, Hesych. qu. à κάλως, *funis nauticus*, eo enim et *velum* tenditur.

Καλαμαία, αἱ, ἡ, alii καλαμαῖον, ου, τό, *cicada minima*; ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter *calamos* stipulasque versatur.

Καλαμάομαι, -ῶμαι, *stipulas lego*: item *spicas colligo post messores*, item *racemo*, inus. et Metaph. *spolio post alium*. Th. κάλαμος, *arundo*.

Καλαμευτάς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Καλαμευτής, οῦ, ὁ, *messor*. à

Καλαμεύω, f. σω, *meto*: à κάλαμος.

Καλάμη, ης, et Dor. καλάμα, ας, ἡ, *stipula*; item Metaph. *corpus senectute confectum. et quasi arescens*: expon. etiam *cadaver hominis interempti*.: ab eod.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, *CALAMINTHA, nepta*: similis menthæ agresti. Th. μίνθα, *mentha*.

Καλαμίνθιος, *nomen ranæ*: à καλαμίνθη, q. v. vel à κάλαμος.

Καλάμινος, η, ον, *arundineus*.

Καλαμίς, ίδος, ἡ, *arundo piscatoria*; item *calamaria theca*.

Καλαμίσκος, ου, ὁ, *parva arundo*.

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, *CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica*: hinc

Καλαμοστεφέων, gen. pl. à

Καλαμοστεφής, έος, ὁ ξ ἡ, *calamis circumdatus*: ex κάλαμος et στέφω, *corono*.

Καλαμώτης, ου, ὁ, *stellio*.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, *vestis linea ad talos demissa*, Ægyptiis et Persis in usu: qu. à χαλάω, *demitto*: aut à καλόν et σύρμα, quod *elegans syrmate*, est enim fimbriata.

ΚΑΛΑΥΤΡΙ'ΤΙΣ, *spuma argenti*: à Calauriâ sive Calabriâ.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, *pedum in summo repandum*; quasi κᾶλον ξ ῥόπτρον.

Καλέεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τοῦ ισκ, pro ἐκάλεον, εες, εε, imperf. ind. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλήμεναι, *vocare*, inf. Poët. pro καλέμεναι, quod Ion. pro

Καλεῖν, *vocare*, præs. inf. act. à καλέω, quod vide.

Καλεοίμην, præs. opt. pass. et

Καλέουσι, Dor. pro καλοῦσι, *vocant*; 3. pl. præs. ind. act. ab eod. Th.

Κάλεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Καλιοντές, οντων, οἱ, *recta ligna quæ telas sustinent, telas jugum*.

Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, -οῦσι, *vocant*, 3. pl. præs. ind. act. et

Καλέσαντο, *vocârunt*: Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. et

Καλέσασ', pro καλέσασα, a. 1. part. act. fœm. gen. et

Καλέσσατο, *vocavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, et Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σ, et

Καλεῦνται, *dicuntur*: Dor. pro καλοῦνται, 3. pl. præs. pass. et

Καλεῦντο, Dor. pro ἐκαλοῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι; καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα, à

ΚΑΛΕ'Ω, *voco, accerso, imploro, nomino*; f. έσω et ήσω, p. κέκληκα, a. 1. ἐκάλεσα, a. 1. imperat. κάλεσον, άτω,

a. 1. inf. καλίσαι, a. 1. part. καλίσας, perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. ἐκλήθην, f. 1. pass. κληθήσομαι, η, ἔλαι. Hinc fort. Angl. TO CALL.

Καλήμεναι, Dor. et Poët. pro καλήναι, præs. inf. act. quod à κάλημι, idem quod καλέω, *voco*.

Καλήμενος, Æol. pro καλούμενος, q. est præs. part. pass. à καλέω, vel præs. part. pass. à κάλημι.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, *vocalis, canorus*; Epithet. præconis, à Th. eod.

Καλιά, ᾶς, ἡ, *nidus*; acc. Ion. καλιήν, hinc καλιαί, *horrea*. Th. κᾶλον, *lignum*.

Καλιάς, άδος, ἡ, *tugurium, domuncula, sacellum*: à præced.

Καλιῆς, gen. sing. Ion. καλιήν, acc. sing. à καλιά, *nidus*: quod vide.

Καλινδέω, *volvo, verso*: à κυλίω, idem.

Κάλλαιον, τό, *barba galli gallinacei*. Hesych.

Κάλλεα, nom. pl. à κάλλος, εος, τό, *pulchritudo*. Th. καλός, *pulcher*.

Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω, *relinquo*; fut. καλλείψω, pro καταλείψω· ex κατα et λείπω, *linquo*; f. ψω.

Καλλία, ας, ἡ, nom. propr.

Καλλιβόας, ε, ὁ, *qui pulchram et suavem vocem habet*, ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων· ex καλός, *pulcher*, et βοή, *vox*.

Καλλιγύναικα, acc. sing. à

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ξ ἡ, *pulchris mulieribus abundans*: ex καλός, *pulcher*, et γυνή, *mulier*.

Καλλιέλαιος, ε, ὁ, *frugifera olea*: q. καλὴ ἐλαία, *pulchra olea*. Ei opponitur ἀγριέλαιος, *oleaster*.

Καλλιεπέω, f. ήσω, *ornatè et eleganter dico*: ex κάλλος, τό, *pulchritudo*, vel καλός, *pulcher*, et ἔπω, *dico*.

*Καλλιεργέω, f. ήσω, *pulchrè fabricor*: ex καλὸς et ἔργον, *opus*.

Καλλιερέω, *lito*, qu. *felici eventu sacrifico*, καλῶς ἱερεύω. Th. ἱερός, *sacer*.

Καλλιθέμεθλος, ε, ὁ ξ ἡ, *pulchrè fundatus*: ex καλός, *pulcher*, et θέμεθλον, idem quod θέμελον, ε, τό, *fundamentum*.

Καλλίθριξ, καλλίτριχος, *habens pulchros capillos*: ex καλὸς et θρίξ, τριχός.

Καλλίκαρπος, ε, ὁ ξ ἡ, *fructuosus, bonum fructum ferens*: ex καλὸς et καρπός.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, *locus quidam amœnissimus*, propriè *pulcher collis* aut *tumulus*: ex καλὸς et κολωνός, *tumulus*.

Καλλικόμος, ε, ὁ ξ ἡ, *pulchram comam habens*: ex καλός, *pulcher*, et κόμη, *coma*.

Κάλλιμος, ε, ὁ ξ ἡ, apud Poët. pro καλός, *pulcher*.

Καλλίνικον, ε, τό, Poët. *præclara victoria*, ἡ καλὴ νίκη. Et inter *saltationum* genera ponit Pollux: item *carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat*: ex καλὸς et νικάω, *vinco*.

Καλλίνικος, ε, ὁ ξ ἡ, *victor egregius*: ex iisd.

Κάλλιον, *melius*: compar. n. g. vel adv. à καλός, *pulcher*.

Καλλιόπη, ης, et Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, *CALLIOPE*, nomen Musæ: ex κάλλος, τό, *pulchritudo*, quod à καλός, *pulcher*, et ὄψ, ὀπός, ἡ, *vox*.

Καλλιόω, -ῶ, f. ώσω, *venusto, pulchrum facio* vel *reddo*.

Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλιπάρειος, *pulchras genas habens*: ex καλός, *pulcher*, et παρειά, Æol. παρῃά, ᾶς, ἡ, *mala, gena*.

Καλλίπεπλος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui pulchrum peplum* vel *vestem habet*: ὁ ἔχον καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.

Καλλιπλόκαμος, ε, ὁ ξ ἡ, *pulchricomus, pulchras comas* vel *cincinnos habens*: ex καλὸς et πλόκαμος, *cincinnus*. Th. πλέκω, *necto*.

Καλλίπλουτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui præclaras opes habet*: ex καλὸς et πλοῦτος, *divitiæ*.

Κάλλιπον, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*, fut. ψω· a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui pulchros equos habet*: ex καλὸς et πῶλος, *pullus equinus*.

Καλλιρέεθρον, *pulchrè fluens*: ex καλός, *pulcher*, et ῥέεθρον, Poët. *fluentum*, q. à ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔῤῥυκα.

Καλλιῤῥόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE* nomen mulieris.

Καλλιῤῥοήεθρος, ε, ὁ ξ ἡ, Epith fontis, *liquidus, pulchrè fluens*.

Καλλίῤῥοος, et καλλίῤῥους, ε, ὁ ξ ἡ, idem: ex καλός, *pulcher*, et ῥέω, *fluo*.

Καλλίστα, ας, ά, Dor. pro καλλίστη, *pulcherrima*: sed κάλλιστα, adv. superl. *pulcherrimè, optimè*; καλλίστη νῆσος, sic dicta *Thera* insula: à καλός, *pulcher*, et καλλίων, κάλλιστος.

Καλλιστεύω, f. εύσω, *pulchritudine excello*; *fortissimè rem gero*, idem quod ἀριστεύω. Th. καλός.

*Καλλιστεῖα, αἱος, τό, *præmium pulchritudinis*, Eurip. Orest. 1677.

Κάλλιστος, η, ον, superl. à καλός, *pulcher*; compar. καλλίων.

Καλλίσφυρος, ε, ὁ ξ ἡ, *pulchros talos habens*: ex καλὸς et σφυρόν, *malleolus pedis*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Καλλίτριχας, *pulchricomas* acc. plur. à καλλίθριξ, τριχός, *pulchros crines habens*: ex καλὸς et θρίξ, τριχός, ἡ, *pilus*.

Κάλλιφ', ob sequentem aspiratam, pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*, f. ψω· a. 2. ἔλιπον· p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ε, ὁ ξ ἡ, Poët. pro καλλίχωρος, *qui pulchram regionem* aut *locum habet*; ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονή, ῆς, ἡ, Eccles. xxii. 22, 23. idem quod

Κάλλος, εος, τό, et contractè κάλλευς, τό, *pulchritudo*. Th. καλός, *pulcher*.

Κάλλυντρον, ε, τό, *id quo aliquid ornatur*; *scopæ*; à

Καλλύνω, f. υνῶ, *pulchrum reddo, como, orno*; item *verro*; præs. pass. καλλύνομαι, *ornor, pulcher reddor*; item *eleganter me habeo, glorior, mihique ipsi placeo*; à κάλλος, τό, *pulchritudo*. Th. καλός, *pulcher*.

Καλλωπίζω, *decoro*; propriè *pulchras oculos facio*; præs. pass. καλλωπίζομαι, *efferor*: à καλός, *pulcher*, et ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

*Καλλώπισμα, αἱος, τό, *ornamentum*.

Καλλωπιστής, ε, ὁ, *nimis pulchritudini et elegantiæ addictus*: ex iisd.

Καλοδιδάσκαλος, ε, ὁ, *honestatis magister, honesta docens*: ex καλός, *pulcher*, et διδάσκαλος, *magister*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, *probitas, integritas et honestas*: à voce sequente.

Καλοκἀγαθὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *probus, integer*: καλὸς ξ ἀγαθός.

ΚΑ'ΛΟΝ, ε, τό, *lignum*. Sed Καλόν, à καλός, quod vide.

Καλοπέδιλον, ε, τό, et in pl. τά, *ligneæ compedes*: τὰ ἐκ κάλων, τουτέστι ξύλων, πέδιλα. Th. πέδιλον, τό, *calceus*.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, *benefacio*: ex καλὸς et ποιέω, *facio*.

Καλόπους, οδος, ὁ ξ ἡ, *pulchros pedes habens, pulcher*: à καλὸς et πούς, ποδός, *pes*; item *ligneum pedem habens*: *ipse pes ligneus*: à κᾶλον, *lignum*. Est et nomen animalis Indici.

Κάλος, ε, ὁ, *funis, rudens*.

ΚΑΛΟ'Σ, ἡ, όν, *pulcher, honestus, bonus, decens, probus, strenuus, jucundus, suavis*, compar. καλλίων, superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλόν, substantivè, *decus, commodum, honestas*. [*Pro πρεπεί, eleganter. Theocr. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 18.]

Καλεῦμαι, præs. ind. pass. καλούμενος, η, ον, præs. part. pass. καλεῦμεν, 1. pl. præs. act. καλεῦσι, 3. pl. præs. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζω, *equum in gressum exultantem urgeo, summis pedibus et molliter incedo*. Vide καλπις.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *urna, fistula, hydria*: q. à κόλπος, quod sit *sinuosa*: aut à καλύπτω, quod *occultet liquorem*.

Κάλπις, ιδος, et ιος, ἡ, *urna*: à præced. item *equus tolutarius, tolutim currens, cursor, cursûs species*. Hesych. hinc καλπάζειν, *equum ad gressum exultantem urgere*. Hinc fort. Angl. TO GALLOP.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *abscondo*.

Καλυδών, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, nomen urbis.

Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, υκος, ἡ, *thecæ*.

Κάλυμμα, αἱος, τό, *velamen*: à καλύπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *CALYX, flos, rosæ nondum apertus, id quo aliquid includitur*, ut *folliculus, putamen, &c.* numeratur etiam in *mundo muliebri*.

Καλυπτήρ, ῆρος, ὁ, *tegmen operculum*; ab eod.

Καλυπτήριον, ε, τό, *operimentum*.

Καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, *tego, velo, operior*, f. ψω, a. 1. ἐκάλυψα, a. 1. imperat. κάλυψον, ἄλω, et in 2. pl. καλύψατε, perf. act. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον, p. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται, perf. part. pass. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψη, 3. sing. a. 1. sub. act. à καλύπτω, *tego*.

Καλυψοῖ, dat. sing. à

Καλυψώ, όος, -οῦς, ἡ, *CALYPSO*, Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis, proprium: à

Καλχαίνω, *purpureo colore tingo, altâ mente cogito*, quod à

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, η, *flos* vel *animal, quo tingitur purpura*.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, *voco*.

Καλώδιον, ε, τό, *funiculus nauticus*:

ΚΑ'ΛΩΣ, -ῶ, vel -ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus.*
Καλῶς, adv. *pulchrè, rectè:* à καλός.
ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vitis pedamentum, palus, pertica, lignum hastæ.*
ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA, fornix, testudo, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen.*
ΚΑΜΑΣΙ'ΝΕΣ, οἱ, *pisces quidam marini.* Alii καμασῆνες.
Καμάσσω, *moveo.* Hesych.
Καμετηρὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus, defessus, ærumnarum plenus.* Th. κάμνω, *lassesco.*
Κάματος, ȣ, ὁ, *labor:* καμάω, pro καμάτȣς, acc. pl. Th. κάμνω.
Καματώδης, εος, ὁ ȣ ἡ, *gravis, laboriosus.*
Καμβαίνω, Æol. pro καταβαίνω, *descendo.*
Κάμβαλον, *deposui*, pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi κατεμβάλλω, ex κατὰ, ἐν, et βάλλω, *jacio;* f. λῶ, p. βέβληκα, a. 1. ἔβαλον.
Καμβρίζω, *cessator sum:* Æol. Sync. pro καταβρίζω. Hesych.
Καμβύσης, ȣ, ὁ, *CAMBYSES*, nomen proprium.
Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit, afflictabatur*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor;* f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.
Καμεῖται, 3. sing. f. 2. m. καμῦμαι· καμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis: ab eod.
Καμηλαύκιον, vel καμελαύκιον, ȣ, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἐλαύνει, *æstum abigit.*
Καμηλίτης, ȣ, ὁ, *cameli agitator* vel *curator:* à κάμηλος, *camelus.*
Καμηλοπάρδαλις, εος, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere Camelorum: à κάμηλος et πάρδαλις. Th. πάρδος.
ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *CAMELUS*, Angl. CAMEL: παρὰ τὸ κάμνειν, quod sit animal ferendis *laboribus* idoneum.
Κάμητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.
Κάμιλος, ȣ, ὁ, *funis crassus.*
Καμιναῖος, αία, αῖον, *ad caminum pertinens;* et
Καμινευτὴς, ȣ, ὁ, *in camino excoquens, ad fornacem laborans.*
Καμινευτὴρ, ῆρος, idem à seq.
Καμινεύω, f. εύσω, *in camino excoquo:* à
ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *CAMINUS, fornax, ignis, flamma, ardor:* q. καίμινος, ab inusit. καίω, pro καίω, *uro.*
Καμινὼ, ὅς, ἡ, ut γρηῦς καμινὼ, *anus, camini fuligine oppleta:* à præced.
Καμμάρψαι, per Sync. pro καταμάρψαι. Hesych.
Καμμὶν, pro κατὰ μὶν, *utique.*
Καμμίνειν, præs. inf. act. pro καταμίνειν.
Κάμμες, Æol. pro ȣ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.
Καμμονίη, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perseverantia, victoria*, à καταμένω, *constantèr permaneo.* Th. μένω, *maneo.*
Κάμμορος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *infelix:* Poet. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος, *malum fatum.*
Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *conniveo, claudo oculos;* f. ύσω, a. 1. ἐκάμμυσα, p. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ et μύω, *claudo;* f. σω, p. μέμυκα.
Κάμνε, *elaborabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à
ΚΑ'ΜΝΩ, *lassesco, fatigor, deficio, laboro, ægroto;* f. καμῶ, vel καμῦμαι, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον, a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.
Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. act. et
Καμόντες, *mortui*, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto.*
Καμȣ̃σα, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.
Καμπανὸς, *statera*, Gl. Cyr.
Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura;* item *articulus:* à κάμπτω, *flecto.* Sed
Κάμπη, ης, ἡ, *eruca.* Gl. Cyr. Sub. eod. Th.
Καμπτὸς, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *flexibilis, flexilis:* et
Κάμπτρα, ας, ἡ, *capsa*, quæ fiebat ex ignis flexis: à
ΚΑ'ΜΠΤΩ, *flecto, inflecto:* f. ψω, p. κέκαμφα. [*κάμψαι κακὰ, *declinare mala.* Eurip. Suppl. 748.] Hinc fort. Angl. HAMMOCK.
Καμπύλος, ύλη ύλον, *curvus, inflexus.* Th. κάμπτω.
Κἀμφιστειλαμένα, Dor. pro ȣ ἀμφιστελαμένη, *superinduta.* Th. στέλλω, *orno.*
Κάμψα, ας, ἡ, *theca, CAPSA:* καμψάκης, ȣ, ὁ, *vas olearium.* Th. κάμπτω.
Καμὼν, ȣ̃σα, ὸν, *fatigatus, a, um, mortuus:* a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor;* f. μῶ, a. 2. ἔκαμον.
Κἂν, *etsi, quamvis*, [*saltem, tantum non, ac si.* Anacr. vii. 8 pro ȣ ἄν.]
*Κα'ν, *sine accentu*, pro ȣ ἐν.
Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Heb. q. interpret. Lat. *possessio:* at
Κανᾶ, *canistra*, Gen. xl. 16. pro κάνεα, vide κάνεον.
ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *lignum tenue, cui pictores ceram vel limum circumlinunt:* q. à κάννη, *arundo.* Κάναβοι, οἱ, *fontes rivo multiplici sparsi.*
Κάναθρον, ȣ, ὁ, *currus ex storeâ;* à κάννη, *storea.*
Κανανίτης, ȣ, ὁ, *Cananita*, nomen gentile. Hebr. q. interpret. Lat. *æmulator.*
Κανασρον, ȣ, τὸ, *CANISTRUM:* scribitur et κάνισρον. Th. κάνης, idem.
Καναφόρος, Dor. pro κανηφόρος.
Καναχέω, f. ήσω, *resono, strepitum,* seu *crepitum edo:* à seq.
Καναχὴ, ῆς, ἡ, *crepitatio, sonitus:* ab ἦχος, *sonus.*
Καναχηδὰ et καναχηδὸν, adv. *cum strepitu:* à præced.
Κανάχιζε, *substrepebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à
Καναχίζω, f ίσω, idem quod καναχέω, *resono.* Th. ἦχος, *sonus.*
ΚΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *nomen commune omnibus Æthiopum reginis.*
Κανδαύλης, ȣ, ὁ, *CANDAULES*, nomen propr.
ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, *edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, melle.*
ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, *indumentum Persicum.*
Κανεῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, *perimo;* a. 2. part. κανών.
Κανέοιο, gen. Ion. pro κανέȣ, à κάνεον, contractè κανȣ̃ν, τὸ, *canistrum.* Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.
Κάνεον, -ȣ̃ν, τὸ, *canistrum*, ejusd. Th.
Κανῆν, Dor. et Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo*, f. κανῶ, a. 2 ἔκανον.
ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTRUM, calathus*, q. ex κάννη, *canna*, ex quâ plectitur. Vide κάνασρον.
ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, *scarabæus.* Est et κάνθαρος, *poculum, CANTHARUS;* item *navigii* cujusdam genus.
Κανθήλια, *clitellæ:* à seq.
Κανθήλιος, ȣ, ὁ, *asinus:* à κάνθων.
ΚΑΝΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, *oculi angulus, hirquus. CANTHUS, ferrum quo rotæ vinciuntur.*
ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus*, καθήλιος, ȣ, ὁ, idem. κανθήλια, ων, τὰ, *clitellæ.*
ΚΑ'ΝΝΑ, seu κάννη, ης, ἡ, *florea, CANNA.* Hinc Angl. A CANE, A CAN.
Καννάβινος, ίνη, ινον, *ex cannabe factus;* à
ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, et κάναβος, *CANNABIS.*
Καννεύσας, pro κατανεύσας, *annuens*, a. 1. part. act. verbi κατανεύω.
Κάννη, vide κάννα.
Κἄννομος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, per Crasin pro ȣ ἔννομος, quod vide.
Καννονικὸς, ἡ, ὸν, *regularis:* à κανών.
Καννȣ̃ν, *canistrum*, vide κανέοιο.
Καννόω, f. ώσω, *fumo denigro*, Eurip. Suppl. 497. Troad. 585.
Κἀνυπόδατος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, Dor. pro ȣ ἀνυπόδητος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *discalceatus, et nudis pedibus:* ex α priv. et ὑποδέω, *subligo.*
ΚΑ'ΝΩΝ, όνος, ὁ, *CANON, regula*, in librâ, mensurâ et aliis, qu. à κάννη.
ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ȣ, τὸ, *samburi flos.*
Κἄξ, Dor. et per Crasin. pro ȣ ἐξ.
Κἀξήγειρε, *excitavit quoque*, Dor. et Att. per Crasin. pro ȣ ἐξήγειρε, 3. sing. a. 1 ind. act. verbi ἐξεγείρω. Th. ἐγείρω, *excito.*
Καπανὰξ, *nomen partis in curru:* à
Καπάνη, ης, ἡ, *præsepe, rheda, pars quædam currûs, galea è pilis:* à κάπη.
Κἄπειτα, pro ȣ ἔπειτα, *et deinde.*
Καπερναὺμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vicus consolationis.*
Κάπετος, ȣ, ὁ, *fossa*, per Aphæresin pro σκάπετος· à σκάπτω, *fodio.*
*Κἀνταῦθα, pro ȣ ἐνταῦθα, *et hic quoque.*
Κάπη, ης, ἡ, *præsepe:* item *pabulum equis in præsepi appositum:* à κάπτω, *avidè comedo.*
*Καπηλίια, ης, ἡ, *ars cauponaria, omnis negotiatio, quæ non navigat, ars institoria.*
Καπηλεύω, f. σω, *cauponor, cauponarium exerceo:* sæpè etiam ponitur Metaph. 2 Cor. ii. 17. καπηλεύοντες, i. e. *callidè, avarè, fraudulentèr tractantes:* à κάπηλος. [*Moras nectere* Æschyl. de Parthenopæo. Vid. Sal de usur. c. xii. p. 346.]
Καπηλεῖον, ȣ, τὸ, *caupona.*
ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, *CAUPO, institor, cujusque rei propola.*
Κἀπὶ, pro ȣ ἐπὶ.
Κάπνη, ης, ἡ, *caminus, fumarium:* et
Καπνία, ας, ἡ, *fuligo:* à καπνός.
Καπνιζόμενος, *fumans*, præs. part. pass. à

Καπνίζω, f. σω, *fumo denigro, fumum excito.* Apud Hom. *ignem succendo* convitii gratiâ. Th. καπνός, *fumus.*

Καπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium, caminus:* παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

ΚΑΠΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fumus,* et pro *igne* Poët. q. à κάπτω, *spiro.*

Καπνοῦχος, ου, ὁ, *tabulus, per quem fumus exit:* à καπνὸν ἔχειν.

Καπνώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, *fumosus, fumidus.*

Κᾶπος, ου, ὁ, Dor. pro κῆπος, ου, *hortus.*

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis ab amne Cappadoce.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, *CAPPARIS, frutex spinosus.*

Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, *sedat.* Vide καταπαύω.

Καππέδιον, pro κατὰ πεδίον, *per campum.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Κάππεσε, *decidit,* Sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. in 3. dual. καππεσέτην, et

Κάππεσον, pro κατέπεσον, 1. sing. vel 3. pl a. 2. ind act verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, *cado:* f. m. πεσοῦμαι, perf. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Καππαφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Lucian. equi Epith. *ferens* κάππα *literam inustam vel quocumque modo impressam,* quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.

Καππυρίσασα, Dor. et Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo;* f. σω, a. 1. κατεπύρισα Ex κατὰ et πυρίζω, à πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Κάπριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aprugnus;* item *qui apri instar rostrum habet;* et pro *navi rostratâ;* à

ΚΑ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, *APER, verres:* qu. à

ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, spiro, flo:* f. ψω, p. φα.

Καπυρίζω, *clarè et sonorè rideo, gulæ, indulgeo et ventri servio:* à

Καπυρὸς, ά, ὸν, *torridus, adustus, efflans, exspirans:* à

Καπύω, *flo, expiro:* fut. σω, a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε. Th. κάπτω, idem.

Καπφάλαρ', pro κατα φάλαρα, Æol. et Poët. Sync. quæ sunt *ornamenta equorum.* Th. φαλὸς, *splendidus.*

Κάπω, *spiro,* pro κάπτω.

Κάπων, ωνος, ὁ, *capo, gallus castratus.*

ΚΑ'Ρ, *CAR,* gentile nomen, *homo nihili.* Nam Cares serviles et barbari: at

Κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput.* Sumitur etiam pro κὴρ, *mors.*

Κάρα, τὸ, et κάρη, *caput, vertex:* q. à κείρω, *tondeo;* vel à κραίνω, *impero,* quia est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem: hinc Angl. GARRET.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, *CARABUS, animal marinum è cancrorum genere.* Hinc Angl. CRAB.

Καραδοκέω, f. ήσω, p. ηκα, *expecto;* q. capite exserto ad videndum: à κάρα et δοκέω, *video.*

Καρακάλλιον, *cucullu.*

*Καρατομέω, -ῶ, f. ήσω, *caput amputo,* Eur. Rhes. 586.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile et rusticum calceamentum.*

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, *nasturtium.* Angl. CRESSES.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymol.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, *CARDAMOMUM:* ex κάρδαμον et ἄμωμον, quia utrique simile.

ΚΑΡΔΙΑ, ας, ἡ, *cor, animus, os ventriculi.* qu. à κέαρ· indè

Καρδιακὸς, ή, όν, *ad cor pertinens, cardiacus.*

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, *cordium cognitor:* ex καρδία et γνώστης, *cognitor.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Καρδιελκέω, f. ήσω, *cor evello:* ex καρδία et ἕλκω, *traho.*

Καρδιόω, *cordis dolorem sentio, vulnero.* Th. καρδία.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, *mactra, alveus, in quo farina subigitur.*

Κάρη, τὸ, indecl *caput:* per Apoc. pro Th. κάρηνον et κάρηαρ, ατος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.

Καρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, fut. κερῶ, *tondeo:* a. 2. act. ἔκαρον, a. 2. pass. ἐκάρην.

Καρήατι, dat. sing. à κάρηαρ, *caput.* Vide κάρη.

Καρηκομόωντες, *comati:* Poët. pro καρηκομῶντες, nom. pl. præs. part. à

Καρηκομάω, ῶ, *caput comatum habeo;* f. ήσω. ex κάρη vel κάρηνον, *caput,* et κόμη, *coma.*

Καρῆναι, *detonsum esse:* a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo:* a. 2. ἔκαρον, f. 2. καρῶ, a. 2. pass. ἐκάρην.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, *caput, vertex;* κάρη, τὸ, indecl. item κρανίον, ου, τὸ, *cranium,* sedes cerebri: ἡμικράνιον, ου, τὸ, *dimidia capitis pars.*

Κάρητος, per Sync. pro καρήατος, gen. sing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput:* idem quod κάρηνον.

Καρικοὶ, *Carici,* nom. pl. à

Καρικὸς, οῦ, ὁ, *CARICUS.* Th. Κὰρ, *CAR,* gentile nomen.

Καρίναι, αἱ, *præficæ:* à κὴρ, *mors,* vel quod è Cariâ esse solent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, *squilla,* piscis genus: q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* est. Th. κάρηνον, *caput.*

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo.*

ΚΑΡΚΙ'ΝΩΣ, seu καρκῖνος, ου, ὁ *CANCER;* piscis, signum cœleste, et morbus.

Καρκινόω, *cancro assimilo, obliquè moveo:* καρκινοῦσθαι, dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar *divaricatis, et in latera dispersis fibris, terram apprehendunt:* à Th. præced.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, *CARCRINOMA, cancer morbus.* Th. καρκίνος, idem.

Καρμήλιον, ου, τὸ, *mons Carmelus.*

Κάρνος, εος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus.* Hesych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *sopor cum gravedine, marcor.*

Καρὸς, Dor. pro κηρὸς, gen. à κὴρ, *parca, mors;* vel καρὸς, ὁ, Dor. pro κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera.*

Καρόχιον, ου, τὸ, *rheda.* Angl. CAROCHE.

Καρόω, ῶ, f. ώσω, p. κεκάρωκα, *soporem cum gravedine adfero,* et in pass. -οῦμαι, *gravedine soporis adgravor.* Th. καρὸς.

ΚΑΡΠΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes, qui oleis innascuntur.*

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, *saltationis quoddam genus:* ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις.

Καρπάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celer;* quasi ἁρπάλιμος. Hinc

Καρπαλίμως, *citò, raptim:* qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio.*

Καρπάσινος, η, ον, *carbasinus.*

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum, carbasus.*

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARPESIUM,* festuca tenuis, q. à κάρφος, *festuca.*

*Καρπίζομαι, *in libertatem assero:* à κάρφος, *virgula.* Salm. de modo usur. c. ult. p. 880.

Καρπίζω, *fructum decerpo:* à καρπὸς, *fructus.*

Καρπὶς, ίδος, ἡ, *vindicta, assertio.*

Καρπιστὴς, ου, ὁ, *assertor, vindex.*

Καρπιστία, *assertio in libertatem;* quòd manûs brachiale caperetur; quod *carpus* dicitur, apud Gellium, lib. xx. cap. 9.

Κάρπιμος, ίμη, ιμον, *ferax frugum, ad fructus edendos aptus.* Th. καρπὸς, *fructus.*

Καρπόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructum exesum habens:* ex καρπὸς et βρώσκω, *comedo.*

Καρποῖσιν, dat. pl. Ion. à καρπὸς.

Καρπόομαι, -οῦμαι, *fructum percipio, fruor, consequor;* item *exhaurio, consumo.*

ΚΑΡΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas:* καρπος φρενῶν, *fructus mentis,* i. e. *prudentia* Est et *pars manûs ubi pulsum explorant, CARPUS.* Hinc ἄκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infructuosus:* εὔκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructibus abundans.* Est et

Καρπὸς, ου, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero,* f. ήσω, p. κεκαρποφόρηκα, a. 1. ἐκαρποφόρησα· à

Καρποφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frugifer, a:* ex καρπὸς et φέρω, *fero.*

Καρπόω, *fructum colligo, CARPO ad fruendum, sacrificio;* a. 1. ἐκάρπωσα. Th. καρπὸς.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus, quæstus;* item *victima, oblatio, hostia;* et

Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio, usus reifructuosus:* à præced.

Καρπωτὸς, ή, ὸν, q. *fructibus affectus,* vel *variorum fructuum figuras habens intextus:* vel ut H. Steph. exponit, *manuleatus:* Epith. vestis, ab eod. Th.

Κάῤῥα, *Carrha,* urbs Arabiæ.

Καῤῥίζειν, Æol. Sync. pro καταῤῥίζειν, præs. inf. et

Καῤῥίζοισα, *demulcens,* præs. part. f. g. pro καταῤῥίζουσα· ex κατὰ et ῥίζω.

Κάῤῥον, ου, τὸ, *rheda, carrus.* Angl. A CAR OR CART.

Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, *fortior, melior;* q. κάρτων, à κάρτος, pro κράτος, *robur*

Κάῤῥωτος, ου, ὁ, quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus:* undè ἐγκάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè:* à κάρτος, pro κράτος, *robur:* ἦ κάρτα, *maximè,* affirmandi modus.

Καρταλάμιον, *parvus.*

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, *cophinus,* seu *corbis in angustum desinens:* Ducamus à καρτὸς, *tensus, scissus:* quia ex *scissis* virgulis contexi solet.

Καρτεῖ, dat. sin. è κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, *robur.*

Καρτεραίχμας, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, *bellator fortis, qui bellicis armis est potens*: ex καρτερὸς, *robustus*, q. v. et αἰχμὴ, *cuspis*.

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo sum, persevero, tolero, patienter fero, duro*, fut. ήσω, perf. κεκαρτέρηκα· a. 1. ἐκαρτέρησα· a. 1. opt. Æol. καρτερήσεια, ας, ε, à καρτερὸς, *validus*, quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Καρτερία, ας, ἡ, *tolerantia, patientia*, et

Καρτερικὸς, ὴ, ὸν, *qui patientiâ præditus est*: à καρτερὸς, q. v.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ ξ ἡ, *pertinax, qui toleranti animo est*: ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*, et θυμὸς, *animus*.

Καρτερὸν, ἔιναι τινὸς, pro κρατεῖν τινος, *vincere aliquem*: à καρτερὸς.

Καρτερὸν, pro καρτερῶς, *fortitèr*.

Καρτεροπλὴξ, ῆγος, ὁ ξ ἡ, *validos ictus inferens*.

Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, *robustus, potens, vehemens, qui re aliquâ potiri* vel *illam retinere potest*. *tolerans; magnanimus*: à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Καρτερόφρονα, acc. sing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ξ ἡ, *perfractus, magnanimus*: à καρτερὸς, q. v. et φρὴν, *mens*.

Κάρτιστος, *præstantissimus*, per Metath. pro κράτιστος, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*: compar. κρείσσων. Th. κράτος, *robur*.

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, *vires, robur*.

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτύνω, pro κρατύνω, *firmum reddo, corroboro*. Th. κράτος, *robur*.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, *nux juglans*: arbor; κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans*, fructus: quod à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Καρύϊνος, ίνη, ινον, *nuceus, amygdalinus*; à præced.

Καρυΐσκος, *speciem nucis* vel *amygdalæ referens*; et substan. ου, ὁ, *scyphus in nucis modum factus*.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *intritum quoddam seu condimentum Lydorum*.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, *præco*.

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, *quum præconio promulgâsset*, a. 1. part. act. fœm. g. verbi κηρύσσω, *prædico*. Th. κήρυξ, *præco*.

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, qu. Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κάρυον, ου, τὸ, *nux juglans*, fructus. Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, q. v.

Καρυωτὰ, Exod. xxxviii. plur. à

Καρυωτὸν, ου, τὸ, *scyphus in nucis modum factus*: à κάρυον.

Καρφαλέος, έα, έον, *siccus, aridus*. Th. κάρφω, *sicco*.

Κάρφος, εος, τὸ, *palea, festuca, surculus, tabella, tessera, nidus è festucis, &c.* à

ΚΑ'ΡΦΩ, *sicco, arefacio*, f. ψω, p. κέκαρφα· hinc κάρφος, τὸ, *palea*.

Καρχαλέος, apud Homerum pro καρφαλέος, q. v.

Καρχαρόδοντα, *dentibus asperum*, acc. sing. à

Καρχαρόδους, δοντος, ὁ ξ ἡ· ex κάρχαρος, *asper*, et ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens*.

Καρχάρος, ου, ὁ ξ ἡ, *asper*. Th. χαράσσω, *sculpo*.

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον, q. v.

Καρχηδόνιος, *Carthageniensis*: à

Καρχηδὼν, όνος, *CARTHAGO*.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARCHESIUM, summa pars mali nautici, navis; poculum quoddam oblongum*.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. à κηρὸς, οῦ, ὁ, *cera*.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, et κασαλβὰς, άδος, ἡ, *meretrix, scortum*.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, *tapes utrâque parte villosus*.

Κασαύρα, et κασωρὶς, πόρνη, Hesych. ex κάσσα et ὥρα, *cura*.

Κασθλοῖσιν, *et in bones*. dat. plur. Ion. à κασθλὸς, pro ξ ἐσθλὸς, *et bonus*.

Κασία, ας, ἡ, *CASIA*, frutex lauro similis.

Κασια μέλαινα, *casia fistularis*.

Κασίγνητος, ου, et Ion. οιο, ὁ, *frater*, et

Κασιγνήτη, ης, ἡ, *soror*: ex κάσις, ιος, ὁ ξ ἡ, *frater, soror*, et γίνομαι, *nascor*.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ξ ἡ, *frater* vel *soror, ætate æqualis*; qu. γασις· à γάω, *genero*.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, *meretrix*: quæ se illecebrosè κάζει, id est, *ornat et fucat*.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, *CASSIA*, frutex aromaticus. Vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, et Att. καττίτερος, *stannum*: qu. à κάσσα, *meretrix*, videtur enim argentum, nec est.

ΚΑΣΣΥ'Ω, et Att. καττύω, fut. ύσω, *suppingo, consuo*; ut ea, quæ subtus suuntur, usu conterenda: undè κάττυμα, *solea*.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *CASTANA*, urbs Thessaliæ et Ponti; undè et

Κασαναϊκὸν, κάρυον, *nux castanea*, Angl. CASTAN-NUT, or CHESNUT; quæ et

Κάστανον, ου, τὸ, *CASTANEA*: à præcedente.

Κασόρειον μέλος, κασόρειος ὕμνος. Vide Pindar. Isthmior. Od. i. p. 437. 5. erat. cantilena, quâ utebantur in prœliis Spartani, ut fortitèr agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, *CASTOR, fiber*, animal ventricosum: ideò ducunt à γαστὴρ, *venter*.

Κάσχεθε, *detinebat*, 3. sing. imperf. indic. act. Æol. Sync. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατίσχω, *inhibeo*. Sic et

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. sing. a. 2. med. verbi κατασχέω, vel κατίσχω, *contineo*. Th. ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω· a. 2. ἴσχον.

ΚΑΤΑ', [*Præp. cum genitivo, (1) *adversus*; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τὶς καθ' ἡμῶν, Rom. viii. 31. *si Deus est pro nobis, quis contra nos?* (2) *De*; ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, 1 Cor. xv. 15. *quoniam de Deo testificati sumus*. (3) *Super*; κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. xiv. 3. *effudit super caput ejus*. (4) *Per*; ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, Matt. xxvi. 63. *adjuro te per Deum*. (5) *In*, ἡ κατὰ βάθους πτωχεία, 2 Cor. viii. 2. *profunda paupertas*. (6) *In*, ἐπ' οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, Joan. xix. 11. *non haberes potestatem in me*.

Κατὰ, cum accusativo, (1) *secundum*; κατ' εἰκόνα ἡμῶν, Gen. i. 26. *secundum imaginem nostri*. (2) *In*; κατ' ὄναρ, Matt. i. 20. *in somnio*: κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, Luc. xv. 14. *in illa regione*. (3) *Ad*; ἦλθε κατ' αὐτὸν, Luc. x 33. *venit ad eum*. (4) *Versus*; κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. xvi 7. *Bithyniam versus proficisci*. (5) *Juxta*; κατ' Ἄργος, Eurip. Supplic. 366. *circa Argos sita*, Beza ad Act. Apost. xxvii. 4. (6) *Ob*, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς προεγράφη, Gal. 3. iii. *quibus ob oculos prius fuerat depictus*. (7) *Cum*; κατὰ σεαυτὸν ἔχε, Rom. xiv. 22. *tecum habe*. (8) *Inter*; τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας, Act. xxi. 21. *omnes qui sunt inter gentes*. (9) *Apud*; πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν, Act. xxvi. 3. *omnium qui apud Judæos sunt rituum*. (10) *Ex*, vel *propter*; κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, Matt. xix. 3. *quavis ex causa*; κατὰ χάριν. Rom. iv. 4. *ex gratiâ*. (11) *Usque ad*; ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, Joan. xxi. 25. *quæ si scribantur usque ad unum*; hoc est *singula*. (12) *Distributivum*; ὑμεῖς καθ' ἕνα, Eph. v. 33. *vos singuli*.

Inservit Periphrasi Nominum; οἱ κατὰ πόλιν, Luc. viii. 4. *civitatum incolæ*, κατὰ λόγον, Act. xix. 14. *quatenus æquum est*; κατὰ κράτος, ver. 20. *fortitèr*; ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, *qui nostra ætate vel memoria vixerunt*; ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος, *nostra doctrina, aut secta*. Κατὰ per ellipsin omittitur, ξ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 Pet. i. 5. *in hoc omni studio incumbite*. Eurip. in Androm. 906. τὰ αὐτὰ ξ νοσοῦμεν, *hæc ipsa in relanguemus*. Et cum gen. κατὰ πέτρων σπείρειν, *seminare super petras*; κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ κεφαλῆς, *effudit super caput ejus*, Marc. xiv. 3. ὀμνύειν κατ' ἐξωλείας, *cum devotione capitis sui jurare*, Dem. Mid. 5. 20.]

In compositione notat, (α) oppositum τῷ ἄνω, *de*, vel *deorsum*, ut καταβαίνω, *deorsum scando, discendo*; (β) *contra*, ut καταυχάομαι, *contra gloriari*; (γ) *valdè*, cum intendit significationem, ut κατείδωλος, *refertus idolis*; vel (δ) retinet significationem *simplicis*, ut καταθνήσκω, *morior*.

Κατάβα, *descende*, per Apoc. pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, *descendo*; imperf. κατέβαινον· f. m. καταβήσομαι· p. καταβέβηκα· a 2. κατέβην, ης, η· a. 2. imperat. κατάβηθι, et κατάβαθι, 3. sing. -άτω, et per Apoc. κατάβα· a. 2. sub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ· a. 2. inf. καταβῆναι· a. 2. part. καταβὰς, άντος· ex κατὰ in compos. *deorsum*, et βαίνω, *eo*.

Καταβάλλω, *dejicio, everto, conjicio, prosterno*, f. αλῶ, perf. καταβέβληκα· præs. m. καταβάλλομαι, *fundamentum jacio*; perf. pass. καταβέβλημαι· a. 1. pass. κατεβλήθην· perf. med. καταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Καταβαπτίζομαι, *immergor*: f. m. ίσομαι· p. pass. καταβεβάπτισμαι, a. 1. pass. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo*.

Καταβαρέω, *degravo, onero*, f. ήσω, p. καταβεβάρηκα· a. 1. κατεβάρησα Th. βάρος, τό, *pondus*.
Καταβαρύνω, idem, et ab eod.
Καταβὰς, άντος, et in fœm. g. καταβᾶσα, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *descendo*, q. v.
Καταβάσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *descendens*.
Κατάβασις, εως, ἡ, *descensus*: ab eod. verbo.
Κατάβατω, *descendat*, 3. sing. a. 2. imperat. act. κατάβαθι· ab eod. Th.
Καταβαυκαλάω, *jucundâ cantillatione sopio*, ut solent nutrices, idem quod βαυκαλάω· à βαυκὸς, *jucundus*, vel βαυβάω, *dormio*.
Καταβεβαιόομαι, -οῦμαι, *affirmo, assevero*. Th. βέβαιος, *firmus, stabilis*.
Καταβεβλημένας, acc. plur. perf. part. pass. fœm. g. à καταβάλλω, q. v.
Καταβεβρίθασι, *onustæ sunt*. 3. pl. perf. ind. med. verbi καταβρίθω, *onero, gravis sum*, f. σω, p. κα.
Καταβῆ, *descenderit*, 3 sing. a 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide.
Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusd.
Καταβήσεο, *descende*, Ion. pro καταβήσου, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à fut. 1. m. verbi καταβαίνω, *descendo*. Th. βαίνω, *eo*.
Καταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. m. verbi ejusd. et in ab eod. Th.
Καταβιβάζομαι, *superor, urgeor, opprimor*; fut. med. σομαι· p. pass. βεβίβασμαι· a. 1. pass. κατεβιβάσθην.
Καταβιβάζω, *facio descendere, deturbo, dejicio, deprimo*, f. άσω, a. 1. act. κατεβίβασα· a. 1. pass. κατεβιβάσθην· f. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, η, εται· ex κατὰ et βιβάζω.
Καταβιβρώσκω, *comedo*; præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι· ex κατὰ et βιβρώσκω, idem q. βρώσκω, *comedo*, f. βρώσω.
Καταβίου, *vive*, præs. imperat. et
Καταβιώσας, *vitâ defunctus*, a. 1. part. à
Καταβιόω, f. ώσω, *vitam transigo, finio*. Th. βίος, *vita*.
Καταβίωσις, εως, ἡ, *vita, vitæ finis*.
Καταβλέπω, *despicio*, q. d. *deorsum aspicio*, f ψω, p. βέβλεφα
Καταβληχάομαι, -ῶμαι, *balo*. Th. βληχάομαι, idem.
Καταβοάω, -ῶ, f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore persequor*; καταβοάσθαι, præs. inf. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem*. Th. βοάω, *clamo*.
Καταβόησις, εως, ἡ, *clamor, vociferatio*
Καταβολὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro
Καταβολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum*: à καταβάλλω.
Καταβόσκω, et καταβόσκομαι, *depasco*. Th. βόσκω, *pasco*.
Καταβοσκομενάων, *depascentium*, gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs part pass. præced.
Καταβραβεύω, *debito præmio privo, imperiosè ago*, fut. εύσω a. 1. κατεβράβευσα· ex κατὰ et βραβεύω, *præmium do*. Th. βραβεὺς, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis*.
Καταβραχὺ, adv. *paulatim, non longè post*
Καταβρέχω, *perfundo, irrigo, mergo*; Metaph. *laudo*; καταβρέχειν σιγῇ, *rigare silentio*, pro *silentio premere, tegere*. Th. βρέχω, *irrigo*.
Καταβρίθω, fut. ίσω, *onero, onustus sum, copiâ supero*. Th. βρίθω, *gravis sum*.
Καταβροχὴ, ῆς, ἡ, *irrigatio, madefactio*.
Κατάβρωμα, ατος, τὸ, *esca, cibus*.
Καταβρώξαι, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, *devoro*. Th βρώσκω, *comedo*.
Κατάβρωσις, εως, ἡ, *cibatio, derosio*: à
Καταβρώσκω, *devoro*. Th. βρώσκω.
Καταβυθίζω, *demergo*, f. ίσω, perf. καταβεβύθικα ex βυθίζω.
Καταβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. ind. med. καταβοᾶσθαι τινὸς, *magnis clamoribus in aliquem invehi*. Th βοάω.
Καταγάγω, ης, η, a. 2. sub. Att. à κατάγω, *deduco*, q. v.
Κατάγαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, et κατάγειος, α, ον, *subterraneus*. Th. γαῖα, *terra*.
Καταγγελεὺς, έος, ὁ, *annuntiator*: à
Καταγγέλλω, *annuntio, celebro*, fut. ελῶ, perf. κατήγγελκα· a. 1. κατήγγειλα· aor. 2. κατήγγελον· hinc a. 2. pass. κατηγγέλην, ης, η· p. m. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.
Κατάγειν, *deducere*, præs. inf. à κατάγω, q. v.
Καταγελασθήσῃ, *irrideberis*, 2. sing. f. 1. ind. pass. verbi καταγελάω.
Καταγέλαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ridiculus*, adj. verbale à
Καταγελάω, -ῶ, *derideo*, cum gen. imperf. ind. act. κατεγέλαον, -ων, αες, -ας, αε, -α f. άσω, p. καταγεγέλακα· a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω.
Κατάγελως, ωτος, ὁ, *irrisio, risio*: à præcedente.
Καταγηράσκουσι, 3. pl. præs. ind. à
Καταγηράσκω, *senesco*, fut. άσω. Th. γῆρας, αος, τὸ, *senectus*.
Καταγίζω, *consecro*, Ion. pro καθαγίζω· ab ἁγίζω, idem. Th. ἅγος, εος, τὸ, *veneratio*.
Καταγινέειν, Ion. pro κατάγειν, *deducere, reducere*.
Καταγινώσκω, *decerno adversus aliquem, condemno*; f. m. καταγνώσομαι· p. κατέγνωκα· a. 2. κατέγνων, ῶς, ω· perf. pass. κατέγνωσμαι· perf. part. pass. κατεγνωσμένος, *damnandus*. Th. γινώσκω, *nosco*.
Καταγνάπτω, ψω, *carmino, lanam carminatam repono, recondo, repono*; μήπο τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοι κατέγναψε βίᾳ, Eurip. Troad 1252. γνάπτω verò rariùs in compositione occurrit.
Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, *damno*, q. v. a. 2. sub. καταγνῶ· a. 2. imperat. κατάγνωθι.
Καταγνύω, *frango*. Vide κατάγω.
Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. verbi καταγινώσκω
Κατάγνωσις, εως, ἡ, *damnatio*.
Καταγογγύζω, *obmurmuro*, f. ύσω, p. καταγεγόγγυκα.
Καταγοητεύω, *præstigiis decipio*. Th. γοης.
Καταγορασμὸς, οῦ, ὁ, *emptio*; καταγορασμὸς τοῦ σίτου, *coëmptio frumenti*, D. S.
Καταγορεύω, fut. εύσω, *accuso*, vel *expono*. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Καταγόρευσις, εως, ἡ, *expositio*: à præced.
Καταγράφω, *describo, delineo*. Th. γράφω, *scribo*, f. ψω.
Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, *confrango*, fut. κατάξω, legitur etiam Att. κατεάξω· a. 1. Att. κατέαξα· præs. pass. κατάγνυμαι, *confringor*; a. 2. pass. κατεάγην, ης, η· a. 2. sub. pass. καταγῶ, ῇς, ῇ, et in 3. plur. καταγῶσιν· ex κατὰ et ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango*.
Κατάγω, *deduco*, [*restituo*, τὸν υἱὸν, Isoc. Panath. *filium in regnum restituere*, ἀνάγεσθαι, dicuntur nautæ, quando *oram solvunt*; κατάγεσθαι, *quando portum subeunt*, Act. xxvii. 2, 3.] κατάγομαι, *deducor, diversor, hospitor*; f. κατάξω, p. Att. κατάγηοχα· Att. a. 2. κατήγαγον· Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. Att. καταγαγεῖν· a. 2. part. act. καταγαγὼν, ῦσα, όν· perf. act. κατῆχα· perf. pass. κατῆγμαι, ῆξαι, ῆκται· a. 1. pass. κατήχθην, ης, η, *devectus fui*: ex κατὰ, *deorsum*, et ἄγω, *duco*.
Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, et καταγώγιον, ου, τὸ, *diversorium*: à κατάγομαι, *diversor*. Th. ἄγω, *duco*.
Καταγωνίζομαι, *debello*; f. med. ίσομαι, perf. pass. κατηγώνισμαι· a. 1. med. κατηγωνισάμην, ω, ατο· ex κατὰ et ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.
Καταδαίομαι, *devoro, comedo*: à δαίω, *epulum præbeo*
Καταδάκνω, *mordeo*: ex κατὰ et δάκνω, idem; f. m. δήξομαι· a. 2. ἔδακον.
Καταδαμάζω, *domo, perdomo*, fut. άσω, perf. δεδάμακα· perf. pass. δεδάμασμαι.
Καταδαπανάω, -ῶ, *consumo*. Th. δαπανάω.
Καταδάπτω, fut. ψω, *dilanio, lacero*: ex κατὰ et δάπτω, *voro, dilanio*.
Καταδεέστερος, α, ον, *minor, inferior*, compar. à
Καταδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus*. Th. δέω, vel δέομαι, *egeo*.
Καταδεῖ, pro δεῖ, *indiget*: ab eod. Th.
Καταδείκνυμι, -ύω, *ostendo, demonstro*.
*Καταδειλιάω, -ῶ, f. άσω, *expavesco*.
Καταδέξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, *ostendere*, a. 1. infin. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, *ostendo*, f. δείξω.
Καταδέομαι, *deprecor*: fut. m. δεήσομαι· p. ind. pass. δεδέημαι· a. 1. pass. κατεδεήθην. Th. δέομαι.
Καταδεσμεύω, *alligo*, f. εύσω, p. καταδεδέσμευκα.
Καταδεσμὴ, ῆς, ἡ, *fasciculus*: ex δέσμη.
Καταδεύῃ, scil. ὁ ὑετὸς, apud Hes. 3. sing. præs. sub. act. à
Καταδεύω, *madefacio*. Th. δεύω, *rigo*.
Καταδέχομαι, *recipio*; item *patior*.
Καταδέω, *deligo, devincio, prohibeo*, f. ήσω· a 1. κατέδησα· p. καταδέδεκα, et -ηκα Th. δέω, *ligo*.
Κατάδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *valdè manifestus*: ex κατὰ et δῆλος, *manifestus*.
Καταδημαγωγέω, f. ήσω, *blandè et populariter loquor, populum demulceo*: ex κατὰ et δημαγωγέω, idem, quod ex δῆμος, *populus*, et ἄγω, *duco*.
Καταδημοβορέω, *populum devoro*, quo

sunt republicæ devoro: ex δῆμος, et βορά, *esca.*

Καταδιαιρέω, -ῶ, *divido*, fut. ήσω, p. καταδιῄρηκα· a. 2. καταδιεῖλον. Th. αἱρέω.

Καταδιαιτάω, *condemno.* Th. δίαιτα, *vivendi mos.*

Καταδιδῦν, Ion. pro καταδιδόναι, *influere*, præs. inf. à

Καταδίδωμι, f. καταδώσω, *distribuo;* item *influo.* Th. δίδωμι, *do.*

Καταδικάζω, *judico contra aliquem, condemno*, f. άσω· a. 1. pass. κατεδικάσθην· f. 1. pass. καταδικασθήσομαι, η, εται· ex κατὰ et δικάζω, *judico.* Th. δίκη, *jus.*

Καταδίκη, ης, ἡ, *mulcta, condemnatio.*

Καταδιώκω, *persequor*, f. ξω· a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, idem.

Καταδοκέω, -ῶ, fut. ήσω, *arbitror, existimo.* Th. δοκέω, *video.*

Καταδολεσχέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor, deblatero.*

Κατᾴδομαι, *cantu aures meæ feriuntur et personant:* ab ᾄδω, *cano.* Th. ἀείδω, idem.

Καταδουλόω, *in servitutem redigo*, f. ώσω, p. καταδεδούλωκα· a. 1. m. κατεδουλωσάμην, ω, ατο· a. 1. sub. m. καταδουλώσωμαι, η, ηται, et in 3. pl. καταδουλώσωνται· præs. part. pass. καταδουλώμενος· ex κατὰ et δουλόω, à δοῦλος, *servus.*

Καταδράω, et -διδράσκω, *defugio, decurro*, f. καταδιδράσω, vel καταδράσω.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, *decerpo.*

Καταδρομή, ῆς, ἡ, *incursio*, vel *incursus, decursus:* à κατατρέχω, *curro*, quod à τρέχω, *curro:* a. 2. ἔδραμον.

Καταδρύπτω, f. ψω, *dilanio.* Th. δρύπτω, *lanio.*

Καταδῦναι, *ingredi*, a. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel καταδυμι, *demergo.*

Καταδυναστεία, ας, ἡ, *oppressio.*

Καταδυναστεύω, *sub potestatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo*, fut. εύσω, perf. καταδεδυνάστευκα· ex κατὰ et δυναστεύω, *sum princeps.* Th. δύναμαι, *possum.*

Καταδύνειν, præs. inf. act. verbi καταδύνω, vel -υμι.

Καταδύντα, *occidentem*, acc. sing. a. 2. part. act. à καταδὺς, ύντος, à καταδυμι· a. 2. κατέδυν.

Καταδύνω, vel κατάδυμι, *subeo in penitiorem locum, abdo me, verecundor, demergo, occido, induo.* Th. δύνω, *subeo.*

Καταδὺς, ύντος, a. 2. part. Vide præced.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσου, præs. imperat. pass. à καταδύσομαι, *submergor, abdo me*, quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ et δύσομαι, Poët. δύσσομαι, *mergor.* Th. δύνω, *subeo.*

Κατάδυσις, εως, ἡ, q. *demersio, latibulum, specus:* à

Καταδύω, idem ac καταδύνω, fut. ύσω, a. 2. κατέδυν, υς, υ.

Καταείδω, vel κατᾴδω, *occino, cantu obstrepo, incanto.* Th. ἀείδω, *cano.*

Καταειμένος, *tectus, densus.* Poët. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθέννυμι, seu καθέω· quod ex κατὰ et ἕω, *induo;* a. 1. ἕσα· perf. pass. εἷμαι.

Καταείνυον, *tegebant*, 3. pl. imperf. act. ex

Καταεινύω, vel καταείνυμι, *induo, vestio:* qu. ex κατὰ et εἰνύω, idem quod ἕω, *induo.*

Καταείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατάειμι, pro κάτειμι, *descendo, proficiscor.* Th. εἶμι, seu ἴω, *eo.*

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, *demiror cum stupore:* ex κατὰ et θαμβέω, *admiratione attonitus stupeo.* Th. θάμβος, τὸ, *stupor.*

*Καταθάπτω, *sepelio, inhumo.*

Καταθαρσέω, -ῶ, fut. ήσω, *confido.* Th. θαρσέω.

Καταθεῖναι, *deponere, persolvere*, a. 2. inf. act. et

Καταθεῖο, *poneres*, 2. sing. a. 2. med. opt. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono.* f. θήσω· a. 2. ἔθην· a. 2. med. ἐθέμην· a. 2. opt. med. θείμην, θεῖο.

*Καταθεματίζω, fut. ίσω, *mihi anathema imprecor*, Matt. xxvi. 74. Iren. i. 13. 2 Just. M. et Oecumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quosdam codd. malè legitur, καταναθεματίζειν, quæ vox nusquam aliâs occurrit. Beng. in Gnom.

Καταθέσθαι, *reponere*, a. 2. inf. m. et

Κατάθεσο, *reconde*, Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. med. verbi κατατίθημι.

Καταθῆαι, *deposueris*, Ion. pro καταθῇ, 2. sing. a. 2. sub. med. à κατατίθημι· a. 2. κατέθην.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, *repones*, 2. sing. f. 1. med. ejusd. verbi.

Καταθλάω, -ῶ, f. άσω, *confringo.* Th. θλάω, *frango.*

Καταθλέω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do;* item *vinco:* ex κατὰ et ἀθλέω, *certo.* Th. ἄεθλος, *certamen.*

Καταθνητός, ἡ, όν, *mortalis;* dat. pl. καταθνητοῖς· ex κατὰ et θνητός, quod à θνήσκω, *morior.*

Καταθραύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Καταθραύω, *effringo.* Th. θραύω, *frango*, f. σω.

*Καταθρηνέω, *multis lacrymis deploro*, D. S.

Καταθύμιον, ου, τὸ, *desiderium*, et

Καταθύμιος, α, ον, *gratus, a, um:* ex κατὰ et θυμός, *animus.*

Καταθυμοβορήσῃς, *animi affectibus devores*, 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ et θυμοβορέω, *animum exedo tristitiâ*, quod à θυμός, *animus*, et βορά, *pabulum, esca.*

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, *sacrifico, immolo, occido.* Th. θύω, *macto*, f. θύσω.

Καταθώμεθα, *deponamus*, 1. plur. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono;* a. 2. ἔθην· a. 2. med. ἐθέμην.

Καταιγίζομαι, *tumultuor, sum impetuosus;* f. med. ίσομαι· p. καταιγίσμαι, à

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, *procella:* ex κατὰ et αἰγὶς, idem, quod ab ἀΐσσω, *ruo.*

Καταιδέω, -ῶ, *pudore perfundo;* καταιδέομαι, -οῦμαι, *revereor:* ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδώς, ἡ, *pudor.*

Καταιθύσσω, Poët. *cum splendore eniteo:* ab αἰθύσσω, *splendeo.* Th. αἴθω, *uro, fulgeo.*

Καταίθω, Poët. *comburo.* Th. αἴθω, *accendo.*

Καταινέω, -ῶ, fut. έσω, *comprobo, collaudo; annuo:* ab αἰνέω, *laudo.* Th. αἶνος, *laus.*

Καταιρεθεῖσα, *eversa*, a. 1. part. pass. fœm. et

Καταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρούμενος, præs. part. pass. à

Καταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, *everto, feliciter conficio.* Th. αἱρέω, *capio.*

Καταίρω, (de navigantibus) *appello, applico, deferor, descendo, advenio.* Th. αἴρω, *tollo*, f. αρῶ, p. ἦρκα.

Καταΐσσω, *cum impetu delabor, deferor, irruo:* ex κατὰ et ἀΐσσω, *ruo.*

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act à

Καταισχύνω, *pudefacio, dedecoro*, f. καταισχυνῶ, p. κατήσχυγκα, a. 1. κατήσχυνα· præs. pass. καταισχύνομαι, *pudefio, erubesco;* imperf. κατησχυνόμην, ου, ετο· a. 1. ind. pass. κατησχύνθην, ης, η· a. 1. imperat. pass. καταισχύνθητι· a. 1. opt pass. καταισχυνθείην· a. 1. sub. pass. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. pass. καταισχυνθήσομαι, η, εται· ex κατὰ et αἰσχύνω, *pudefacio.* Th. αἶσχος, τὸ, *turpitudo.*

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. à

Καταιτιάω, f. άσω, *accuso, criminor.* Th. αἰτία, *crimen, causa.*

ΚΑΤΑΙ῍ΤΥΞ, υγος, ἡ, *cassis, galea sine cristâ*, et *depressa*, παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, -οῦμαι, *dependeo, vagor huc illuc sublimis, fluctuo.* Th. αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo.*

Κατακαεὶς, εῖσα, εν, a. 2. part. pass. et

Κατακαήσομαι, η, εται, f. 2. pass. à κατακαίω, *exuro*, q. v.

*Κατακαίνω, *occido, perimo.*

Κατακαίριος, ου, ὁ ἡ, *lethalis, lethifer:* à καιρός, *occasio.*

Κατακαίω *exuro;* imperf. κατέκαιον· fut. κατακαύσω· a. 1 κατέκαυσα· a. 1. inf. κατακαῦσαι, a. 2 κατέκαον· perf. κατακέκαυκα· a. 1. ind pass. κατεκαύθην, *exustus fui;* fut. 1. pass. κατακαυθήσομαι· a. 2. ind. pass. κατεκάην, ης, η· fut. 2. pass. κατακαήσομαι, ex κατὰ et καίω, *uro.*

Κατακαλέω, f. ήσω, et έσω, *advoco, accerso, exquiro, invoco, imploro;* κατακαλέομαι, -οῦμαι, idem. Th. καλέω, -ῶ, *voco.*

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen:* à

Κατακαλύπτω, *obtego*, f. ψω, p. κατακεκάλυφα· a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, *tego.*

Κατακάμπτω, *deflecto, detorqueo.*

*Κατακάρδιος, ου, ὁ ἡ, *in cor adactus (vulneribus.)* Th. καρδία.

Κατακαρπὸς, ου, ὁ ἡ, *dives.* Th. καρπός.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, *adustio*, et

Κατακαύσει, *exuret*, f. 1. ind. act. verbi κατακαίω, q. v.

Κατακαυχάομαι, -ῶμαι, *glorior adversus aliquem.* Th. καυχάομαι, *glorior;* f. m. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, *jaceo, decumbo, accumbo;* imperf. κατεκείμην, σο, το· præs. inf. m. κατακεῖσθαι· præs. part. med. κατακείμενος, η, ον· f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Κατακείρω, *detondeo*, Metaph. *absumo.* Th. κείρω, f. κερῶ, *tondeo.*

Κατάκεισ', pro κατάκεισο, *recumbe*, præs. imperat. verbi κατάκειμαι, q. v.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass.

verbi κατακλίνομαι, *inclinor*. Th. κλίνω, *inclino*, f. νῶ, p. κέκλικα.

Κατακέκριται, *condemnatus est*, 3. sing. perf. pass. à κατακρίνω, *condemno judicio*, f. νω· a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, *judico*.

Κατακενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo*, *effundo*.

Κατακεντέω, f. ίσω, *pungo*, *vulnero*.

*Κατακεντρόω, *stimulis pungo*, *perforo*. D. S.

Κατακερτομέω, *verbis mordacibus insecto*. Vide in κέρτομα.

Κατακεχύαται, *effusi sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro κατακέχυνται à καταχέω.

Κατακῆαι, Iliad. H. ver. 408. *cremare*, Ion pro κατακαῦσαι, a. 1 inf. act. verbi κατακαίω, *cremo*: quod à καίω, idem, f. καύσω, a. 1. ἔκαυσα, et ἔκηα

Κατακήομεν, Iliad. H. ver. 333. *comburemus*.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi.

Κατακηρόω, *cerâ tego*: ex κατὰ et κηρόω, à κηρὸς, *cera*.

Κατακλάω, *frango*, f. άσω· a. 1. κατέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, *frango*.

Κατακλειστὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *occlusus*, *incarceratus*: à

Κατακλείω, *includo*, f. είσω· a. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Th. κλείω, *claudo*.

Κατακληροδοτέω, *sorte distribuo*, à κληροδότης, ȣ, ὁ, *testator*: quod ex κλῆρος, *sors*, et δότης, *dator*.

Κατακληρονομέω, f. ήσω, *hæreditatem adeo*, *hæres fio*; item *hæredem facio*, et *sorte distribuo*: à κληρόνομος, *hæres*. quod à κλῆρος, *sors*, et νέμω, *distribuo*.

Κατακληρῦμαι, *sortitò accipio*, *sortior*: ex κατὰ et κληρόω, *sorte lego*. Th. κλῆρος, *sors*.

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Κατακλῖναι, a. 1. inf. act à

Κατακλίνω, *facio discumbere*, *discumbo*; fut. νῶ, p. κατακέκλικα, aor. 1. κατέκλινα, aor. 1. imperat. κατάκλινον, άτω, aor. 1. ind. pass. κατεκλίθην, a. 1. sub. pass. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass κατακλιθῆναι. Ex κατὰ et κλίνω, *reclino*.

Κατακλύζω, *inundo*, *submergo*; f. ύσω, p. κατακέκλυκα, perf. pass. κατακέκλυσμαι, a. 1. pass. κατεκλύσθην, a. 1. part. pass. κατακλυσθεὶς, *submersus*; ex κατὰ et κλύζω, *lavo*.

Κατακλυσμὸς, ȣ, ὁ, *diluvium*: à præced.

Κατακλώθω, *fila deduco*, *deduco stamina*; peculiaritèr *fatalia stamina duco*. Th. κλώθω, *neo*.

Κατακνίζω, *concido*; item *carpo*, *obtrecto*; item *titillo*, *pruritum excito*; ex κατὰ et κνίζω, *rado*. Th. κνάω, idem.

Κατακοιμάω, f. ήσω, *sopio*; κατακοιμάομαι, ῶμαι, *dormio*. Th. κοιμάω, *cubare facio*.

Κατακοιμηθήτω, *cubet*, a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω.

*Κατακοιμιστὴς, ȣ, ὁ, *cubicularius*.

Κατακοιρανέω, ῶ, *dominor*, *rego*, *administro*: ex κατὰ et κοιρανέω, *impero*. Th. κοίρανος, *princeps*.

Κατάκοιτος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui in cubili est*, *jacet*, *aut dormit*: ex κατὰ et κοίτη, *cubile*.

Κατακολουθέω, -ῶ, *subsequor*: cum dat. f. ήσω, a. 1. κατηκολούθησα, a. 1. part. act. κατακολουθήσας, αντος, in f. g. ασα, perf. act. κατηκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *comes*.

Κατακολούω, *mutilo*. Th. κολούω, id.

*Κατακομίζω, f. ίσω, *defero*, *comporto*; κατακομίζομαι, *domum redeo*.

Κατακονδυλίζω, f. ίσω, *pugnis percutio*. Th. κόνδυλ☉.

Κατακοντίζω, *telis confodio*. Th. ἄκων, οντ☉, ὁ, *jaculum*.

Κατακοπεὶς, εῖσα, ἐν, *concisus*, *a*, *um*: à κατακόπτω, *scindo*, a. 2. ἔκοπον, p. m. κέκοπα.

Κατάκοπ☉, ȣ, ὁ ξ ἡ, *furiosus*, *insanus*; item *defessus*, *labore confectus*: ab eod. Th.

Κατακόπτω, *concido*, *trucido*, *percutio*, f. ψω, p. κατακέκοφα. Th. κόπτω

Κατακόρ☉, ȣ, ὁ ξ ἡ, *satur*; et

Κατακόρως, adv. *abundè*, *crebriùs*. Th. κορέω.

Κατακοσμέω, f. ήσω, *compono*, *orno*, *digero in ordinem*, *colo*: ex κατὰ et κοσμέω, *orno*, *ordino*. Th. κόσμος, *ordo*, *ornatus*.

Κατακούω, *exaudio*, *ausculto*, *dicto sum audiens*, *oblempero*. Th. ἀκούω, *audio*.

Κατακρατέω, f. ήσω, *vinco*, *supero* Th. κράτ☉, τὸ, *robur*.

Κατακράτ☉ νικᾶν, *per vim vincere*: legitur etiam disjunctè κατὰ κράτ☉.

Κατακρεουργέω, ῶ, f. ήσω, *laniorum more concido*: ex κατὰ, κρέας, ατ☉, τὸ, *caro*, et ἔργον, *opus*.

Κατακρῆθεν, Iliad. Π. ver. 546. id. q. κατὰ κρατὸς, *ex capite*, *prorsus*, *funditùs*.

Κατακρημνίζω, *præcipitem deorsum ago*, *præcipito*; f. ίσω, a. 1. κατεκρήμνισα, a. 1. inf. κατακρημνίσαι, p. act. κατακεκρήμνικα, p. pass. κατακεκρήμνισμαι, ex κατὰ et κρημνίζω, à κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατάκρημν☉, ȣ, ὁ ξ ἡ, *præceps*: à κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατακριδεύω, *loquacitate obtundo*, f. σω, p. κα, à κατὰ et ἀκρὶς, *locusta*.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, *condemnatio*: à

Κατακρίνω, *judico*, *fero sententiam contra aliquem*, *condemno*. f. νῶ, a. 1. κατέκρινα, ας, ε, p. act. κατακέκρικα, p pass. κατακέκριμαι, σαι, ται, a. 1. pass. κατεκρίθην, ης, η, a 1. sub. pass. κατακριθῶ, ῇς, ῇ, et in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσι, f. 1. pass. κατακριθήσομαι, ῃ, εται. Th. κρίνω, *judico*, *secerno*.

Κατάκρισις, εως, ἡ, *condemnatio*; à præced.

Κατακροτέω, -ῶ, *valdè laudo*, *celebro*, *applaudo*, f. ήσω, p. κεκρότηκα: ex κατα et κροτέω, à κρότ☉, *plausus*.

Κατακρύπτω, *occulto*, *tego*. Th. κρύπτω, *abscondo*, f. ψω, a. 2. ἔκρυβον.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. et

Κατακρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, *occulto*.

Κατακτάμεναι, *interficere*, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι.

Κατακτανέεσθαι, Ion. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανῦμαι, verbi κατακτείνω, *occido*.

Κατακτὰς, άντ☉, *qui interfecit*, a. 2. part. act. à κατάκτημι, a. 2. κατέκτην.

Κατακτείνω, f. ενῶ, *interficio*, *occido*: ex κατὰ et κτείνω, *occido*.

Κατακτημι, idem quod præced.

Κατακυκλόω, -ῶ, *claudo*, *circumcingo*, f. ώσω, p. κεκύκλωκα.

Κατακυλίσαι, αντος, a. 1. part. act. à

Κατακυλίω, *devolvo*, f. ίσω. Th. κυλίω.

Κατακύψασαν, acc. sing. part. præs. act. f. g à

Κατακύπτω, *incurvo me*, *decumbo*. Th. κύπτω, *pronus sum*, f. ψω.

Κατακυριεύω, *dominor*, cum gen. f. εύσω, a. 1. κατεκυρίευσα, a. 1. part. κατακυριεύσας, αντος à κυριεύω, à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. m. καταλάβητε, 2. pl. a. 2. sub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. m. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*, q. v.

Καταλαβέω, pro καταλαμβάνω, infra.

Καταλαβόμενος, a. 2. part m. καταλαβῦσα, ης, a. 2. part. act. f. g. à καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλαζονεύομαι, f. m. εύσομαι, *jactabundè aliquid dico vel facio*; *arrogantèr et vanè commemoro*: ex κατὰ et ἀλαζονεύομαι, *me vendito*, *glorior*. Th. ἀλαζὼν, *ostentator*.

Καταλαλέω, *obloquor*, *loquacitate obruo*, *certo*, *detraho*, cum gen. f. ήσω, p. καταλελάληκα. Th. λαλέω, *loquor*.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, *obtrectatio*, *obloquutio*; et

Κατάλαλος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *obloquutor*, *maledicus*: ab eod. Th.

Καταλαμβάνω, *deprehendo*, [*offendo*, *comprehendo*, *assequor*, *comperio*, *invado*, *occupo*, *præsidia impono*; pass. dicitur etiam de iis qui ʹΕνθεοι vocantur et à Deo quodam incitantur.] f. m. καταλήψομαι, p. κατείληφα, perf. inf. κατειληφέναι, a. 2. act. κατέλαβον, a. 2. part. καταλαβὼν, ȣσα, ὸν, p. pass. κατείλημμαι, perf. part. pass κατειλημμένος, η, ον, a. 1 pass. κατελήφθην, ης, η, a. 2. m. κατελαβόμην, ȣ, ετο, *assecutus sum*, a 2 inf. m. καταλαβέσθαι, a. 2. part. m. καταλαβόμενος· ex κατὰ et λαμβάνω, *capio*.

Καταλαμπτέος, Ion. pro καταληπτέος, *deprehendendus*: à præced.

Καταλάμπω, f. ψω, *illustro*, *splendere facio*.

Καταλέγω, *deligo*, *adscribo*, *existimo*, *enumero*, *dico*, [*accuso*, Deut. xix. 16.] f. ξω, p. καταλέλεχα, præs. pass. καταλέγομαι, *allegor*, *cubo*. Th. λέγω, *lego*, *colligo*.

Καταλείβω, *effundo*, *destillo*; pass. *defluo*: f. m. ψομαι, p. pass. λέλειμμαι. Th. λείβω, *libo*; f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ*: à

Καταλείπω, εις, ει, *relinquo*: f. ψω, p. καταλέλειφα, a. 1. κατέλειψα, a. 2. κατέλιπον, a. 2. part. act. καταλιπὼν, όντος, perf. pass. καταλέλειμμαι, perf. part. pass. καταλελειμμένος, p. m. καταλέλοιπα, ex κατὰ et λείπω, *linquo*.

Κατάλειψις, εως, ἡ, *reliquiæ*; et

Καταλελειμμένος, perf. part. pass. à præced.

Καταλέλοιπα, p. m. verbi καταλείπω, q. v.

Καταλέξεται, *cubat*, f. 1. m. 3. sing. à καταλέγομαι.

Καταλέξω, Dor. pro καταλέξω, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλεύω, *lapidibus obruo*, a. 1. κατέλευσα· ex κατὰ et λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, λᾶος, ὁ, *lapis*.

Καταλίω, ex κατὰ et ἀλίω, *molo*; f. ίσω et ήσω.

Καταλήγω, f. ήξω, *termino, desino*.

Κατάληψις, εως, ἡ, *deprehensio, occupatio*: à καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, *lapido*, cum acc. f. άσω, perf. καταλελίθακα, a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ, vel ἡ, *lapis*.

Καταλιθοβολέω, -ῶ, f. ήσω, *lapido*, p. -λελιθοβόληκα.

Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere*.

Καταλιπαρέω, -ῶ, f ήσω, *impensè rogo, obtestor*: ex κατὰ et λιπαρέω, *assiduus sum, assiduè rogo, efflagito, oro*. Th. λιπαρής, *assiduus*.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλιποιμι, οις, οι, a. 2. opt. καταλιπών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo*.

Καταλιπών, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλαγείς, ἐντος, a. 2. part. pass. καταλλάγηθι, ήτω, et in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, quod vide.

Καταλλαγή, ῆς, ἡ, *commutatio, reconciliatio*: à

Καταλλάσσω, *permuto, commuto, reconcilio*, f. ξω, a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. καταλλάξας, αντος a. 2. ind. pass. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

Καταλοάω, -ῶ, *trituro, confringo, vulnero*: ex κατὰ et ἀλοάω.

Καταλογάδην, adv. *prosâ oratione*: à καταλέγω, *sigillatim enarro*. Th. λέγω, *dico*.

Καταλογία, ας, ἡ, *recensio*.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, *computo, annumero, ascribo*; et

Καταλογισμός, οῦ, ὁ, *computatio, numeratio*: à

Κατάλογος, ου, ὁ, *CATALOGUS, enumeratio*: à καταλέγω, *enumero*. Th. λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ ἡ, *reliquus*: à καταλείπω.

Καταλοφάδια, adv. *supra cervicem, super humeros*. Th. λόφος, *cervix*.

Καταλοχίζω, f. ίσω, *decurio, in decurias* vel *cohortes distribuo, distribuo in classes*. Th. λόχος, *cohors*.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, *diversorium*: à καταλύω, *diverto, hospitium capio*. Th. λύω, *solvo*.

Καταλύουσι, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, q. v.

Κατάλυσις, εως, ἡ, *destructio*: à

Καταλύω, *dissolvo, destruo*; item *diversor*: f. ύσω, a. 1. κατέλυσα, a. 1. sub. καταλύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καταλῦσαι, a. 1. ind. pass. κατελύθην, a. 1. sub. pass. καταλυθῶ, f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *solvo*.

Καταμάθετε, *discite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. κατάμαθε· à

Καταμανθάνω, *disco, cognosco, animadverto, considero*, [*Matt. vi. 28. nusquam aliâs in N. T.] f. καταμαθήσω, p. καταμεμάθηκα, a. 2. κατέμαθον, a. 2. imperat. act. κατάμαθε, et in 2. pl. καταμάθετε, a. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθών· ex κατὰ et μανθάνω, *disco*.

Καταμαρπτέω, pro καταμάρπτω, f. ψω, *comprehendo, manu tango*. Th. μάρπτω, *capio*; f. ψω.

Καταμαρτυρέω, *testor, contra aliquem*, f. ήσω, p. καταμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ ἡ, *testis*.

Καταμάρψασα, Dor. pro καταμάρψασα, *corripiens*, a. 1. act. f. g. à καταμάρψας.

Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. et

Καταμάρψη, *opprimat*, 3. sing. a. 1. sub act. à καταμάρπτω, *comprehendo*. Th. μάρπτω, *capio*, f. ψω.

Καταμάω, *accumulo*, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, *qui metunt*, [*καταμωμένοι τῆς κεφαλῆς κόνιν, Jos. B. Jud. ll. xv. 4. *capita pulvere conspersa*.] Th. ἀμάω, *meto*.

*Καταμεθύω, καταμεθύσκω, vide μεθύσκω, *ebrium reddo*.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror*. Th. μένω, *maneo*, a. 1. ἔμεινα.

Καταμελέω, f. ήσω, *negligo, contemno*: ex κατὰ et μέλει, *curæ est*, impersonale.

Καταμελοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi præced.

Καταμέμφομαι, f. m. ψομαι, *increpo, conqueror, accuso, reprehendo*. Th. μέμφομαι, *expostulor*, f. m. μέμψομαι, perf. pass. μέμεμμαι, a. 1. m. ἐμεμψάμην.

Καταμεμφόμεθα, 1. pl. præs. ind. præced

Καταμένω, *commoror*, f. νῶ, p. καταμεμένηκα, a. 1. κατέμεινα, a. 1. imperat. κατάμεινον. Th. μένω, *maneo*.

Καταμερίζω, f. ίσω, *distribuo, dispartior*: ex κατὰ et μερίζω.

Καταμετρέω, f. ήσω, *metior, demetior*.

Καταμήκης, εος, ὁ ἡ, *longus*. Th. μῆκος, τὸ, *longitudo*.

Καταμιαίνω, *polluo*. Th. μιαίνω, *inquino*.

Καταμιάναις, *polluens*, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ, a. 1 κατεμίανα.

Καταμίγνυμι, *immisceo*, f. μίξω, p. μέμιχα· à μίγνυμι.

Καταμιμνήσκω, *in memoriam revoco*; f. μνήσω, p μέμνηκα à μιμνήσκω.

Καταμόνας, adv. *privatim*: ex κατὰ et μόνος, *unus, solus*.

Καταμονομαχέω, f. ήσω, *singulari certamine devinco*: ex κατὰ, μόνος, *solus*, et μάχομαι, *pugno*.

Καταμύξατο, *laceravit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω.

Καταμῦσαι, *nictare*, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo*, f. σω.

Καταμύσσω, vel -ττω, f. ξω, *lacero, perstringo*. Th. ἀμύσσω, f. ξω, p. ἤμυχα, vide in καταμύξατο.

Καταμύω, 1. f. μύσω, *nicto*. Th. μύω.

Καταμωκάομαι, -ῶμαι, *derideo*, f. m. κήσομαι. Vide μωκάω.

Καταναγκάζω, εις, ει, *cogo, adigo*, idem quod ἀναγκάζω, f. σω. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, *anathema adversus quempiam, maledictum*: ex κατὰ et ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, *sepono*; undè et

Καταναθεματίζω, *devoveo*; f. ίσω.

Καταναλείχω, *lambendo consumo*, ut *ignis*; Sap. xvi. 16.

Καταναλίσκω, *consumo*; f. καταναλώσω, a. 1. κατανήλωσα, p. κατανήλωκα. Ex κατὰ et ἀναλίσκω, *absumo*: quod ex ἀνὰ et ἁλίσκω, *capio*; f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἥλων.

Καταναρκάω, -ῶ, *obtorpeo, torpidum reddo*: f. ήσω, a. 1. κατενάρκησα, cum gen. ex κατὰ et ναρκάω, *torpore afficio*. Th. νάρκη, *torpor, veternus*.

Καταναίω, inusitat. undè a. 1. κατένασσα, *habitare feci, habitandum dedi*; ex κατὰ et νάω, quod pro ναίω, *habito*.

Κατανέμω, *distribuo, partior*; item *centurio, decurio, in numeros militares refero*. Th. νέμω, f. μῶ, a. 1. ἔνειμα, p. νενέμηκα.

Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. et

Κατάνευσον, *annue*, a. 1. imperat. act. à

Κατανεύω, *annuo*, a. 1. κατένευσα, p. κατανένευκα. Th. νεύω, *annuo*.

*Κατανθίζω, *floribus exorno*. D. S.

Κατανίστημι, *contra aliquem insurgo*; ex κατὰ, ἀνὰ, et ἵστημι a. 2. κατανέστην.

Κατανοεῖν, præs. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. à

Κατανοέω, *animadverto, considero, intelligo*; imperf. κατενόεον, ουν, f. ήσω, p. κατανενόηκα, a. 1. κατενόησα, a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω, a. 1. inf. κατανοῆσαι, a. 1 part. act. κατανοήσας, αντος. Ex κατὰ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Κάτανος, *CATINUS*.

Κάταντα, ων, τὰ, *declivia*, Poët. pro κατάντη, à κατάντης, εος, ὁ ἡ, *declivis*, Iliad. ψ, ver. 116. Est et κάταντα, adv. *sursum, deorsum*; ex κατὰ et ἀντὶ, *pro, contra*.

Καταντάω, *pervenio*: f. ήσω, p. κατήντηκα. Ex κατὰ et ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατάντημα, ατος, τὸ, *occursus, fastigium ædificii*; item *finis, terminus*: à præced.

Καταντίον, Ion. et καταντίπερας, *è regione*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατανυγῇς, 2 sing a. 2. sub. pass. κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.

Κατανύγητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. ejusd.

Κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio, molestia, dolor*; item *sopor, stupor*; à

Κατανύσσω, *compungo*; f. ξω, a. 1. κατένυξα, a. 2. act. κατένυγον, a. 2. pass. κατενύγην, ης, η, *compunctus fui*, et in 3. pl. κατενύγησαν, a. 2. inf. pass. κατανυγῆναι, perf. pass. κατανένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ et νύσσω, *pungo*.

Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. præced.

Κατανύω, *conficio, perago*, [*consequor, obtineor*, φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν. Soph. Electra. 1478. *amicâ enim potiti sunt hospitâ*.] Th. ἀνύω, f. σω.

Καταξαίνω, *lacero, percutio*, f. -ξανῶ, p. κατέξαγκα.

Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, *deduco, reduco*. Th. ἄγω, *duco*; f ξω.

Καταξέω, *derado, radendò et scalpendo polio*. Th. ξέω, f. ξέσω.

Κατάξηρος, ου, ὁ ἡ, *peraridus, siccus* Th. ξηρός.

Καταξιόω, -ῶ, *dignum judico, in honore habeo*; *rogo, imploro*; f. ώσω, p. κατηξίωκα, a. 1. pass. κατηξιώθην, ης, η *dignus habitus fui*; a. 1. sub. pass. καταξιωθῶ, a. 1. inf. pass. καταξιωθῆναι, a. 1. part. pass. καταξιωθείς, έντος. Ex κατὰ et ἀξιόω, ab ἄξιος, *dignus*.

Καταξύω, *derado, abrado*; item *i*-

cido, et *scarifico:* ex κατὰ et ξίω, f. ξίσω, quod idem ac ξέω, *rado*.

Καταπαίζω, *illudo*, f. ξω, p. καταπέπαιχα.

Καταπακτὸς, ἡ, ὸν, **compactus**: à πηγνύω, **compingo**.

Καταπάομαι, *conspergo*.

Καταπάσσω, f. ξω, p. χα, *spargo*, *conspergo*.

Καταπατέω, *conculco*, f. ήσω, p. καταπεπάτηκα, a. 1. κατεπάτησα, a. 1. part. καταπατήσαι, αντος, a. 1. ind. pass. κατεπατήθην, ης, η. Th. πατέω, *calco*.

Καταπάτημα, ατος, τὸ, **conculcatio**: ab eod.

Καταπάτησις, εως, ἡ, idem.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, idem quod.

Κατάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: à καταπαύω.

Καταπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à

Καταπαύω, *compesco*, *requiesco*; f. αύσω, a. 1. κατέπαυσα, a. 2. κατέπαυον, p. καταπέπαυκα, p. pass. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, *cesso*.

Καταπειράζω, f. σω, *tento*, *conor*, à πειράζω.

Καταπειρητηρία, ας, ἡ, **nauticum instrumentum**, quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπείρω, *tento*. Th. πεῖρα.

Καταπιλματόω, -ῶ, **pittaciis consuo**, **resarcio**, f. ώσω, p. -πεπιλμάτωκα. Th. πίλμα, *planta pedis*.

Καταπέλτης, ου, ὁ, *CATAPULTA*, machina bellica: ex κατὰ et πέλτη, *scutum*. Vel ut alii à πάλλω, *vibro*.

*Καταπέμπω, *mitto literas*.

Καταπενθέω, -ῶ, f. ήσω, *defleo*, *lugeo*. Th. πένθος.

Καταπεπτηυῖα, *exterrita*, p. part. act. f. g. per Sync. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπτάω, idem quod καταπτήσσω, *perterrefio*. Th. πτοέω, *exterreo*.

Κατάπερ, Ion. pro καθάπερ, *quemadmodum*.

Καταπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. à καταπίπτω, *decido*.

Καταπετάζω, καταπεταννύω, vel καταπετάννυμι, f. άσω, *expando*, *explico*, *extendo*; item *obtego*, *velo*. Th. πετάω, *pando*.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, *velum*, *velum quod rei cuipiam obtenditur*: à καταπετάννυμι, *expando*; quod à πετάω, seu πετάννυμι, *pando*; f. άσω.

Καταπέτομαι, *pervolo*, *devolo*. Vide πέτομαι.

*Καταπετροκοπέω, *ad petras allisa confringo*, *lapidibus jaciendis frango*. D. S.

Καταπεφεύγασι, 3. pl. perf. m. verbi.

Καταφεύγω, *fugio*. Th. φεύγω, idem f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα pro πέφυγα.

Καταπέφνω, *occido*: ex κατὰ et πέφνω, idem: quod est verbum Poët. Th. φένω, *occido*.

*Καταπεφρονημένως, **contemptim**. D. S.

Καταπέψη, Iliad. A. ver. 81. 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταπέπτω, idem quod πέπτω, *coquo*; f. πέψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, *coquere magnam felicitatem*, id est, *frui magnâ felicitate, ita ut in officio contineamur*.

Καταπήγνυμι, -γνύω, *defigo*: f. πήξω, vel πήσσω, p. πέπηχα.

Καταπηδάω, -δῶ, *desilio*; ex πηδάω, *salio*, f. ήσω, p. καταπεπήδηκα.

Καταπημήνειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. καταπημήνεια, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, *noceo*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.

Κατάπικρος, α, ὸν, *amarus*: ex πικρός.

Καταπίμπρημι, f. ήσω, *incendo*, *inflammo*, *comburo*; ex κατὰ et πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Κατάπινε, *deglutiebat*, 3. sing. imperf. Ion. act. à

Καταπίνω, *deglutio*, f. m. καταπίομαι, pro -πιοῦμαι, a. 2. act. κατέπιον, a. 2. sub. act. καταπίω, ῃς, ῃ, perf. act. καταπέπωκα, a. 1. pass. κατεπόθην, ης, η, a. 1. sub. pass. καταποθῶ, a. 1. inf. pass. καταποθῆναι· ex κατὰ et πίνω, *bibo*.

Καταπίομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd.

Καταπίπτω, *decido*; inf. præs. καταπίπτειν, a. 2. act. κατέπεσον, a. 2. part. καταπεσών. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. m. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Καταπιστεύω, f. εύσω, *committo*, *trado*; ex πιστεύω.

Καταπλαγεὶς, a. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, *percello*. Th. πλήσσω, *percutio*, f. πλήξω, a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον, p. m. πέπληγα.

Καταπλάσσω, -ττω, *cataplasmate curo*, *medeor*, f. άσω, a. 1. κατέπλασα, p. καταπέπλακα· ex πλάσσω, *fingo*.

Καταπλέκω, f. ξω, *complico*, *necto*; καταπλέκειν τὴν ζωὴν, *vitam finere* Th. πλέκω, *complico*. Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, *concionem habere*.

Καταπλέω, *navigo*, f. εύσω, a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπληκτικὸς, ἡ, ὸν, *terribilis*, *stuporem adferens*, *admirabilis*; et

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ, *perculsus*, *consternatus*, *pavidus*, *attonitus*, *stolidus*; à καταπλήσσω.

Καταπλῆξαι, a. 1. inf. à

Καταπλήσσω, *percello*, *obstupefacio*; f. ξω. Th. πλήσσω, q. v.

*Κατάπλοος, ου, ὁ, *tutus navis reditus*, χρήματα χρωννύειν ἐπὶ πλοῖς καθ' ἑτερόπλουν ἢ κατάπλουν, *pecuniam mutuam dare sub usuris, ea conditione ut navis portum destinatum peregrè tangat, vel ut tutò commeat et redeat*. Lex Rhodia. Salm. de usur. c. 9. p. 366. ἐπειδὴ Σικελικὸς κατάπλους ἐγένετο, Dem. c. Dionys. *cum naves ex Sicilia redirent onustæ frumento*.

*Καταπλουτομαχέω, ήσω, *opibus vinco*, *divitiis contra aliquem pugno*.

Καταπλώω, Ion. pro καταπλέω, *navigo*.

Καταπνοὰ, ας, ἡ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*. Th. πνέω, *spiro*.

Καταπόδας, Xen. adv. *è vestigio*.

Καταποθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπίνω, *deglutio*.

Καταπονέω, *labore conficio*, *fatigo*: f. ήσω, p. καταπεπόνηκα, præs. ind pass. καταπονέομαι, *opprimor*; ex κατὰ et πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

Καταποντίζω, *demergo*; f. ίσω, p. καταπεπόντικα, præs. pass. καταποντίζομαι, *demergor*; a. 1. pass. κατεποντίσθην, a. 1. sub. pass. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος.

Καταποντισμὸς, ου, ὁ, *demersio*; à præced.

Καταπορεύομαι, *vado*, f. εύσομαι, p. pass. πεπόρευμαι, a. 1. pass. κατεπορεύθην· ex κατὰ et πορεύομαι, *eo*.

Καταπορνεύω, f. εύσω, *prostituo*; à πορνεύω, *scortor*.

Κατάποσις, εως, ἡ, *devoratio*, *vorago*: ex καταπίνω.

Καταπότιον, ου, τὸ, *CATAPOTIUM*, *medicamentum quod deglutiendo sumitur*: à καταπίνω, *deglutio*.

*Καταπρίω, ίσω, *serrâ deseco*.

Καταπραΰνω, *mitigo*, *lenio*, *demulceo*, *compesco*: ex κατὰ et πραΰνω, *mitigo*. Th. πρᾶος, *lenis*.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ ἡ, *pronus*.

Καταπρησθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπρήθω, *comburo*, *incendo*. Th. πρήθω, f. σω.

Καταπροδιδόναι, *prodere*, præs. inf. verbi.

Καταπροδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Καταπροήσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi.

Καταπροΐημι, *projicio*, *elabi sino*; a. 2. inf. m. καταπροέσθαι· ex κατὰ πρὸ, et ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, id.

*Καταπροΐκομαι, *progredior longiùs*; ex κατὰ, πρὸ, et ἵκομαι.

Καταπροϊξάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi.

Καταπροΐξομαι, *impunè relinquo*: f. ίξομαι· ex κατὰ et προΐξ, ικος, ἡ, *dos*.

Καταπρονομεύω, *in partem prædæ abduco*.

Καταπτὰς, άντος, a. 2. part. act.

Καταπτέσθαι, præs. inf. m. verbi καθάπτομαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, *perstingere*, *leviter attingere*; *tango*.

Καταπτέω, -ῶ, *terreo*, *consterno*; f. πτήσω, p. κατέπτηκα.

Καταπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi καθίπτημι, *devolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*.

Καταπτήξας, Iliad. X. ver. 191. *metu perculsus*: à καταπτήσσω.

Καταπτήσομαι, *devolabo*; f. med. verbi καθίπταμαι. Vide καταπτήτην.

Καταπτήσσω, *terreo*, *perterrefio*; f. ξω, p. χα.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, *devolo*: quod ex κατὰ et ἵπτημι, seu ἵπταμαι, *volo*, *-as*; f. m. πτήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. ἐπτάμην.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ ἡ, *sinuosus et multas plicas habens*; ex κατὰ et πτύσσω, *plico*.

Καταπτύω, *despuo*, *respuo*, *rejicio*. Th. πτύω.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, *ruina*, *lapsus*; ex καταπίπτω.

Καταπτώσσειν, *timere*, præs. inf. act. καταπτώσσουσι, 3. pl. præs. act. à

Καταπτώσσω, *metu concido*, *trepido*, *expavesco*: ex κατὰ et πτώσσω· à πτοέω, *exterreo*.

Καταπύγων, *obscœnus*: ex κατὰ et πυγὴ, *nates*.

*Καταπώγων, *barbatus*. D. S.

Κατάρα, ας, ἡ, *execratio*: ex κατὰ et ἀρὰ, *diræ*, *preces*.

Καταράκτης, ου, ὁ, *CATARACTA*, *locus abruptus et præceps in flumine, undè aqua ruit potiùs quàm fluit*; item *vectis*, *porta*. Est etiam nomen *avis* cujusdam à καταρράσσω, *impetuosè deturbo*. Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido*, *dejicio*.

Καταράομαι, -ῶμαι, *execror*, *devoveo*: p. pass. κατήραμαι, p. part. κατηραμένος, a. 1. m. κατηρασάμην, ω, ατο, καταράσ-

θαι, præs. infin. pass. Th. ἀρὰ, *preces, diræ.*

Κατάρασις, εως, ἡ, *execratio.*

Καταράσσω, vel -ττω, vel καταῤῥάσσω, *frango, rumpo, impetuosè delurbo, erumpo, defluo.* Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido.*

Κατάρατος, ε, ὁ ξ ἡ, *maledictus.*

Καταργέω, *inanem et inutilem reddo, aboleo, facio cessare;* f. ήσω, p. κατήργηκα, a. 1. act. κατήργησα, præs. ind. pass. καταργέομαι, *destruor aboleor;* p. pass. κατήργημαι, a. 1. pass. κατηργήθην, *evanui, liberatus sum;* f. 1. pass. καταργηθήσομαι, η, εται· ex κατὰ et ἀργέω, *cesso;* hoc ab ἀργὸς, per Crasin pro ἀεργὸς, *otiosus:* quod ab α priv. et ἔργον, *opus.* [*Non facilè apud alium Scriptorem invenias præter sacros, inquit. Beza. ad Rom. iii. 31. At apud Eurip. in Phœniss. i. 760. Ἀλλ' ἴμ' ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα, *sed vado ne otiosam faciamus manum.*]

Καταργυρόω, -ῶ, f. ώσω, *argento obduco,* vel *tego, pecuniâ corrumpo,* ab ἀργυρόω, *argento obduco.* Th. ἄργυρος, *argentum.*

Καταρίζω, *demulceo, manibus tracto;* f. ξω, pro quo et καῤῥίζω. Th. ῥίζω, *facio*

Καταρθεὶς, Ion. pro καθαρθεὶς, ἰσος. *purgatus;* a. 1. part. pass. à καθαίρω, *purgo.*

Καταριθμέω, *annumero;* f. ήσω, p. κατηρίθμηκα, p. pass. κατηρίθμημαι, p. part. κατηριθμημένος, η, ον, *annumeratus;* a. 1. m. κατηριθμησάμην, a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, et in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμὸς, *numerus.*

Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, *sufficio*

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι, *cum impetu defero.*

Καταῤῥάκτης, ε, ὁ, *Cataracta,* vide καταράκτης.

Καταῤῥέον, *defluens;* præs. part. n. g. et

Καταῤῥεῦσαν, *defluens:* a 1. part. act. n. g. verbi καταῤῥέω, *defluo.*

Καταῤῥεμβεύω, *circumduco, vago errore.*

Καταρέω, f. εύσω, *defluo, decido, collabor.*

Καταῤῥήγνυμι, *confringo, decide re facio, delabor, ruo cum impetu:* ex κατὰ et ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, *frango.*

Καταῤῥίπτω, *projicio,* f. ψω, a. 1. κατέῤῥιψα· p. κατέῤῥιφα· p. pass. κατέῤῥιμμαι. ψαι. Th. ῥίπτω.

Κατάῤῥο℘, ε, ὁ, contractè κατάῤῥες, *defluxus, distillatio, CATARRHUS,* et

Καταῤῥύεω, -ῶ, *defluo,* f. ῥυήσω, p. κατεῤῥύηκα Th. ῥέω, *fluo.*

Κατάῤῥυτον, ε, τὸ, *locus in quem defluit humor; copia, affluentia.*

Κατάῤῥυτος, ε, ὁ ξ ἡ, *irriguus;* à καταῤῥέω, *defluo.* Th. ῥέω, *fluo,* f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, *non metuo:* ex κατὰ et ἀῤῥωδέω, idem, cum α priv. vel pro ὀῤῥωδέω, ut Herodot. tum καταῤῥωδέω *extimesco, metu consternor, metuo.*

Καταρτάω, *appendo, apto:* ab ἀρτάω, *appendo.*

Καταρτίζω, propriè *luxata membra in locum suum repono;* item *perficio, sarcio, coagmento,* fut. ίσω, a. 1. indic. act. κατήρτισα, ας, ε· a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι, a. 1. inf. καταρτίσαι· perf. pass. κατήρτισμαι. perf. inf. pass. κατηρτίσθαι· perf. part. κατηρτισμένος, η, ον, *coagmentatus;* a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, *aptavi:* ex κατὰ et ἀρτίζω.

Κατάρτισις, εως, ἡ, *instauratio,* et

Καταρτισμὸς, ε, ὁ, *coagmentatio:* à καταρτίζω.

Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, *compositor, moderator:* ab eod.

Κατάρχεσα, præs. part. f. g. à

Κατάρχω, *primus facio, imperito,* f. ξω. Th. ἀρχὴ, *principatus, initium.*

Καταρώμενος, *execrans,* præs. part. med. et

Καταρῶνται, *imprecantur,* 3. plur. ind. m. vel pass. à καταράομαι

Κατασβεννύω,-βέννυμι, *extinguo, compesco,* fut. σβέσω· ex σβέννυμι, idem.

Κατασείω, *decutio, quasso, terreo, manu deorsum commotâ silentium præcipio, signum do manu,* fut. είσω. perf. κατασέσεικα a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε a. 1. part. act. κατασείσας, αντος, ex κατὰ et σείω, *quatio.*

Κατασημαίνω, *annoto, observo,* item *obsigno, sigillo;* ex κατὰ et σημαίνω, fut. ανῶ, *significo.* Th. σῆμα, τὸ, *signum.*

Κατασιγάω, -ῶ, *conticesco,* f. ήσω, perf. σεσίγηκα, ex σιγάω, *sileo,* et κατὰ.

*Κατασιδηρόω, *ferro obduco,* D. S.

Κατασιωπᾶτε, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, *conticesco.* Th. σιωπάω, *sileo.*

Κατασκάμμενα, τὰ, plur. *ruinæ.* Th. σκάπτω.

Κατασκάπτω, *diruo,* fut. ψω· a. 1. κατέσκαψα· p. κατέσκαφα· perf. pass. κατέσκαμμαι· perf. part. pass κατεσκαμμένος, *dirutus.* Th. σκάπτω, *fodio.*

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, *eversio:* à κατασκάπτω.

Κατασκεδάζω, fut. άσω, *dispergo, dissipo:* à σκεδάζω, idem.

Κατασκελετεύω, *exsicco;* pass. -λεύομαι, *aridus sum.*

Κατασκελλω, idem. Th. σκέλλω.

Κατασκέπτομαι, fut. ψομαι, *speculor, provideo* Th. σκέπτομαι, *video.*

Κατασκευάζω, *præparo, armis instruo, exædifico, probo argumentis, molior efficio, fabricor, immitto, ut exploratorem,* fut. άσω, perf. κατεσκεύακα, a. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε· a. 1. inf. act. κατασκευάσαι, a. 1. part. act. κατασκευάσας, αντος, perf. pass. κατεσκεύασμαι, perf. part. pass. κατεσκευασμένος, a. 1. ind. pass. κατεσκευάσθην, ης, η, ex κατὰ et σκευάζω. Th. σκεῦος, τὸ, *vas.*

Κατασκευαῖς, dat. plur. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, apparatus:* à præced. verbo.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, *præparatio:* ab eod.

Κατασκευαστικὰ. τὰ, *ad assertionem facientia,* nom. pl. n. g. à

Κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum,* et

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *exstructio, apparatus, descriptio;* gen. plur. κατασκευῶν· à κατασκευάζω, q. v.

Κατασκηνόω, *nidulor, nidum struo, habito,* f. ώσω, a. 1. κατεσκήνωσα.

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, *nidus:* à præced. Th. σκηνη, *tabernaculum*

Κατασκήπτω, f. ψω, *ingruo, impetuosè irruo, invado.* Th. σκήπτω, *ruo,* f. ψω

Κατασκιάζω, *obumbro,* f. άσω, p. κατεσκίακα· hinc

Κατάσκιος, ε, ὁ ξ ἡ, *opacus, obscurus.* Th. σκιὰ.

Κατασκοπέω, -ῶ, et κατασκοπεύω, *exploro,* f. ήσω, p. κατεσκόπηκα· a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι· ex κατὰ et σκοπέω.

Κατάσκοπος, ε, ὁ ξ ἡ, *explorator:* à κατασκοπέω.

*Κατασκορπίζω, *dissipo, disjicio,* D. S.

Κατασκώπτω, *cavillor:* ex κατὰ et σκώπτω.

Κατασμικρύνω, *imminuo, deprimo,* fut. υνῶ, perf. κατεσμίκρυγκα· ex σμικρύνω.

Κατασμύξαι, Iliad. I. ver. 649. 3. sing. a 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κατασμύχω, *comburo,* f. ξω. Th. σμύχω, *paulatim rem consumo ut ignis latens,* et *sine flammâ.*

Κατασοφίζω, *sophismatis* et *argutis fallaciis utor adversus aliquem,* fut. ίσω, p. κατασεσόφικα præs. part pass. κατασοφιζόμενος· a. 1. med. κατεσοφισάμην, ω, ατο a. 1. part. med. κατασοφισάμενος· ex κατὰ et σοφίζω, à σοφὸς, *sapiens.*

Κατασπαταλάω, -ῶ, *delicior, delicatè vivo,* f. άσω, p. κα.

Κατασπάω, -ῶ, *distraho, divello,* f. άσω, p. κατέσπακα· ex κατὰ et σπάω, *traho.*

Κατασπείρω, *spargo:* ex κατὰ et σπείρω.

Κατασπεύδω, *accelero, urgeo.* Th. σπεύδω.

Κατάσπευσις, εως, ἡ, *festinatio, accelerutio.*

Κατασπουδάζω, f. άσω, *rebus seriis operam do:* à σπουδάζω, *seduld ago,* ab eod. Th.

Καταστάζω, *distillo, instillo.* Th. στάζω, f. ξω.

Κατασταθεὶς, a. 1. part. pass. et

Κατασταθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, *constituo,* quod vide.

Καταστάντος, gen. sing. à

Καταστὰς, a. 2. part. f. g. καταστᾶσα· neut. g. -ὰν, à καθίστημι, *constituo,* fut. καταστήσω· a. 1. inf. act. καταστῆσαι· a. 2. inf. act. καταστῆναι. Th. ἵστημι, *sto.*

Καταστασιάζω, fut. άσω, *seditione opprimo* et *affligo, seditione circumvenio:* præs. pass. καταστασιάζομαι, *factione vincor, seditionibus premor:* à στασιάζω, quod à στάσις, *factio,* quod autem ab ἵστημι, *sto.*

Κατάστασιν, acc. sing. à

Κατάστασις, εως, ἡ, *constitutio:* à καθίστημι.

Καταστεγάζω, idem qu. Th. στέγω, *tego.*

Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. et

Καταστείλας, *quum repressisset,* a. 1. part. act. à

Καταστέλλω, *reprimo, sedeo, compono, vestio. amicio, orno,* cum acc. f. 1. καταστελῶ· f. 2. κατασταλῶ· a. 1. κατέστειλα· a. 1. part. καταστείλας· p. κατέσταλκα· perf. pass. κατέσταλμαι· perf. part. pass. κατεσταλμένος, *sedatus;* p. m. κατέσταλκα, *demisi, ornavi.* Th. στέλλω.

Καταστενάζω, *ingemisco:* f. άξω, p. ἐστέναχα· ex κατὰ et στενάζω, idem.

Κατάστημα, ατος, τὸ, *habitus, status, constitutio:* à καθίστημι, *constituo,* quod vide.

Καταστῆναι, *evadere, exitum habere,*

fierî, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 1. inf. act ejusd. verbi.

Καταστηρίζω, *confirmo*, fut ίξω, p. κατεστήριχα, ex κατὰ et στηρίζω, *firmo*.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus*, *amictus*, propriè verò *actus* τοῦ καταστέλλειν, id est, *demittendi*, *sedandi*, *cohibendi* Tum *modestia in vestitu*. à καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, *amicio*; perf. m. κατέστολα.

*Καταστολίζω, εις, ει, *vestio*, *induo*; ex κατὰ et στολίζω, *vestio*.

Καταστορέω, *sterno humi*; item *obfirmo*; a. 1. κατεστόρεσα. Th. στορέω, *sterno*. f. έσω et ήσω

Καταστραγγίζω, *distillare facio*, *guttatim perfluo*, fut. ίσω, perf. ικα, ex κατὰ et στραγγίζω.

Καταστρατηγέω, fut. ήσω, *stratagemate supero*, *bellicâ astutiâ decipio*: ex κατὰ στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Καταστρατοπεδεύομαι, vel -δεύω, *castra meto*; a. 1. m. κατεστρατοπεδευσάμην, ω, ατο, ex στρατοπεδεύω.

Καταστρέφω, *subverto*, f. ψω, perf. κατέστρεφα, a. 1. κατέστρεψα· p. m. κατέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.

Καταστρεψάμενος, a. 1. part. med. et

Καταστρέψασθαι, a. 1. inf. med. à καταστρέφω.

Καταστρέψοντι, Dor. pro καταστρέψουσι, 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.

Καταστρηνιάζω, *lascivio*, fut. άσω, perf. κατεστρηνίακα, a. 1. sub. act. καταστρηνιάσω, ῃς ῃ Th. στρῆνος, τὸ, *luxus*, *deliciæ*: indè στρηνιάω, *luxurior*.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, *CATASTROPHE*, *subversio*, à καταστρέφω, q. vide.

Καταστρώννυμι, *prosterno*. fut. στρώσω, perf. κατέστρωκα a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. Th. στορέω, *sterno*.

Καταστυγέω, *aversor*, *odio prosequor*; a. 2. κατέστυγον. Th. στυγέω, *odi*, f. ξω, q. à στύζω.

Κατασύφελος, ὁ ἡ, *valdè durus*: à σύφελος, *durus*, *asper*. Th. σύφω, *adstringo*, f. ψω.

Κατασύρω, *pertraho*, f. συρῶ, perf. κατασέσυρκα. Th. σύρω, *traho*.

Κατασφαλίζω, *munio*, *roboro*, fut. ίσω, perf. κατεσφάλικα· p. pass. -εσφάλισμαι, part. -εσφαλισμένος.

Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κατασφάττω, *jugulo*, fut. ξω, a. 1. κατέσφαξα, a. 1. imperat. act. κατάσφαξ ον, άτω Th. σφάζω, seu σφάττω, *jugulo*, *macto*.

Κατασφραγίζω, *obsigno*, f. ίσω, p. κατεσφράγικα· perf. pass. κατεσφράγισμαι, perf. part. pass. κατεσφραγισμένος, *obsignatus*. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *sigillum*.

Κατασχεθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχεῖν, *occupare*, *appellere*, a. 2. inf. verbi κατέχω, q. v. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, *possessio*, *occupatio*: ab eod.

Κατάσχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ, et

Κατασχοῖσα, ας, Dor. pro κατασχοῦσα, ης, *quæ cohibuit* et *retinuit*, a. 2. part. act. f. g. et

Κατασχόμενος, a. 2. part. m. et

Κατάσχωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act et

Κατασχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Κατατάξεις, Dor. pro κατατήξεις, *extabefacies*, 2. sing. fut. 1. act. verbi κατατήκω. Th τήκω. *liquefacio*.

Κατατάττω, *in ordinem refero*, *colloco*, *deligo*, *comparo*, *instruo*. Th. τάττω, *ordino*, fut. ξω, aor 2. ἔταγον.

Κατατείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*, f. νῶ.

Κατατέμνω, *concido*, *seco*. Th. τέμνω, idem.

Κατατέρπω, *gaudio afficio*.

Κατατήκω, fut. ξω, *colliquefacio*, *emacio*, *extabefacio*.

Κατατίθεσθαι κλέος, *gloriam adipisci*, Herodot. à

Κατατίθημι, *depono*, *repono*, *constituo*, *comparo*, *consequor*, *suscipio* (*inimicitias*,) *ineo* (*gratiam*,) *tribuo*, fut. θήσω, perf. κατατέθεικα, a. 1. κατέθηκα, a. 2 m. κατεθέμην, σο, το, a. 2. inf. m. καταθέσθαι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Κατατολμάω, -ῶ, *audeo*, *aggredior*, f. ήσω, p. τετόλμηκα.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, *concisio*: à p. m. κατατέτομα, verbi κατατέμνω, *occido*. Th. τέμνω, *seco*.

Κατατοξεύω, *sagittâ trajicio*, *telo configo*, f εύσω, p. κατατετόξευκα, f. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus*.

Κατατρέχω, *incurro*, *insector*; a. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω, perf. δεδράμηκα· p. med. δέδρομα.

Κατατρίβω, *tero*, *attero*, *consumo*. Th. τρίβω, *tero*, f. ψω, p. φα.

Κατατρίψεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi præced.

Κατατρύχω, *exhaurio*, *affligo*. Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero*, *attero*.

Καταυλέω, f. ήσω, *tibiâ modulor*: ex κατὰ et αὐλέω, idem. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Καταυτίκα, pro αὐτίκα, *statim*.

Καταφάγω, *devoro*: f. 2. med. καταφάγομαι, pro καταφάγουμαι, a. 2. act. κατέφαγον, a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo*.

Καταφαίνομαι, ῃ, εται, *videor esse*: καταφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, *ostendo*.

Καταφαμίζω, et καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, *divulgo*, *celebro*, fut. ίσω, et ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, acc. sing. à καταφανὴς, *conspicuus*, vel ι subscripto, est 3 sing. a. 2. sub. pass. à καταφαίνομαι, q. v.

Καταφανὴς, εος, ὁ ἡ, *conspicuus*, *apertus*, in nom. pl. καταφανεῖς, ex κατὰ et φαίνω.

Καταφερὴς, ἐος, ὁ ἡ, *proclivis*, *declivis*: à

Καταφέρω, fut. 1. κατοίσω, a. 1. κατήνεγκα, *tuli*; præs. pass. καταφέρομαι, *deorsum feror*, *mergor*; a. 1. indic. pass. κατηνέχθην, a. 1. part. pass. κατηνεχθεὶς Th. φέρω, *fero*.

Καταφεύγω, *perfugio*, *aufugio*, *perfugium habeo ad aliquem*: f. m. φεύξομαι, a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε, a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Κατάφευξις, εως, ἡ, *perfugium*; à præced.

Καταφθάνω, *prævenio*, f. φθάσω, p. κατέφθακα, ex φθάω.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Καταφθείρω, *corrumpo*, *depravo*, f. καταφθερῶ. perf. κατέφθαρκα, a. 2. κατέφθαρον, perf. pass. κατέφθαρμαι, a. 2. pass. κατεφθάρην, f. 1. pass. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, *corrumpar*; καταφθεῖραι, a. 1. inf. act. compos. ex κατὰ et φθείρω, *corrumpo*.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi.

Καταφθίω, f. ίσω, *perdo*, *interficio*: à φθίω, *corrumpo*, fut. ισω, perf. ἔφθικα· perf. pass. ἔφθιμαι· hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος, vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro φθιόμενος, sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι, Ion. vel per Sync. pro φθίεσθαι, à φθίω, ab eod Th.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*; ex καταφθείρω, p. m. κατέφθορα.

Καταφιλέω, *deosculor*; imperf. κατεφίλεον, -ουν, εες, -εις, præs. part. καταφιλέων, ῶν, έουσα, -οῦσα, f. καταφιλήσω, a. 1. ind. act. κατεφίλησα, perf. act. καταπεφίληκα, quod à φιλέω, idem. Th. φίλος, *amicus*.

Καταφλέγω, f. ξω, p. εχα, *comburo*: ex κατὰ et φλέγω, *uro*.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Κατάφλεξις, εως, ἡ, *conflagratio*: à perf. pass. ejusd. Th.

Καταφλογίζω, f. ίσω, a. 1. κατεφλόγισα, *comburo*: à φλογίζω, *uro*. Th. φλέγω.

Κατάφοβος, ου, ὁ ἡ, *timidus*, *formidolosus*. Th. φόβος.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, *venio*, *descendo*: ex κατὰ et φοιτάω.

Καταφοιτέειν, εῖν, Ion. pro καταφοιτᾶν, præs. inf. præced.

Καταφονεύω, *trucido*; idem cum φονεύω. Th. φένω, *occido*.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, *lapsus*, *ictus*, *gravis somnolentia*; *invectiva*: ex κατὰ et φέρω.

Καταφορέειν, Ion. pro καταφέρειν, *deferre*: q. v.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. pass. à

Καταφράζομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico*; f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

*Κατάφρακτος, ὁ ἡ, *cataphractus*.

Καταφράσσω, vel -ττω, *munio*, *tego*, *operior*; f. ξω, p πέφραχα, p. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται.

Καταφρονέω, propriè *sentio contra aliquem*; item *despicio*, *sperno*: [**insidias struo*, Gen. xxvii. 12. *dolosè affecto*, Herodot. de Pisistrato] cum gen. præs. imperat. καταφρόνεε, ει, et in 3. pl. είτωσαν, ίτωσαν, f. ήσω, a. 1. act. κατεφρόνησα. a. 1. sub. καταφρονήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καταφρονῆσαι, perf. act. καταπεφρόνηκα. Th. φρὴν, *mens*.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, *contemptus*; et

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, *contemptor*; et

Καταφρονοῦντας, acc. pl. præs. part. act. à καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, *refugium*. Th. φεύγω, *fugio*.

Καταφυγοῦσαν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, *perfugio*: quod vide.

Καταφυλλοροέω, vel καταφυλορροέω, f. ήσω, propriè *de arboribus quarum folia humi fluunt*, i. e. *cadunt*, et delapsa marcescunt: ex κατὰ et φύλλον, *folium*, et ῥέω, *fluo*.

Καταφυτεύω, *planto*, f. εύσω, p. -πεφύτευκα.

Καταχαίνω, *hisco*, *derideo*. Th. χαίνω.

Καταχαλάζω, idem quod
Καταχαλάω, f. άσω, *demitto per funem.* Th. χαλάω, *laxo.*
Κατάχαλκος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *æratus;* et
Καταχαλκȣ̃ν, *ære* vel *ferro tegere;* præs. inf. verbi
*Καταχαλκόω, ώσω, *ære obduco:* ex κατὰ et χαλκὸς, *æs.*
Κατάχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium:* à χάρμα, *gaudium.* Th. χαίρω, *gaudeo.*
Καταχεύτ', pro καταχεύετο, 3. sing. imperf. Ion. à
Καταχεύομαι, *effundo.* Th. χέω, *fundo.*
Καταχέω, *effundo;* f. εύσω, a. 1. act. κατέχευα, ας, ε, ab eod. Th.
Καταχήνῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, *hisco, derideo*
Καταχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *resonans:* ex κατὰ et ἦχος, *sonus.*
Κατάχθομαι, *rei alicujus molestiâ afficior:* quod ab ἄχθομαι, *ægrè fero.* Th. ἄχθος, *pondus.*
Καταχθόνιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *subterraneus, infernus:* à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*
Καταχορδεύω, *rescindo, lanio.* Th. χορδὴ, *intestinum, chorda.*
Καταχȣ̃ν, præs. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. *humo congestâ tegere:* verbi
Καταχώννυμι, vel καταχώννυω, f. καταχώσω, ab inus. καταχόω, *aggerem duco, terrâ obruo.*
Καταχρᾶν, *satis esse alicui.* Vide ἀποχρᾶν.
Καταχράομαι, -ῶμαι, *abutor; morte afficio:* f. ήσομαι, a. 1 m. κατεχρησάμην, ῶ, ατο, a. 1. inf. m. καταχρήσασθαι, *abuti,* cum dat. Th. χράομαι seu χράω, *commodo.*
Καταχρῆσθαι, *interficere,* præs. inf. med. contract. pro καταχράεσθαι. Sic καταχρήσασθαι, *interfecisse;* a. 1. inf. m. à καταχράομαι, q. v. καταχρησθῆναι, a. 1. infin. pass.
Κατάχρησις εως, ἡ, *abusio, abusus;* item *CATACHRESIS,* figura: et
Καταχρηστικὸς, ἡ, όν, *abusivus;* et
Καταχρηστικῶς, adv. *abusivè:* à καταχράομαι, quod vide.
Κατάχρισις, εως, ἡ, *inunctio;* et
Κατάχρισμα, ατος, τὸ, *unguentum.*
Κατάχριστος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *inunctus;* et
Καταχρίω, *inungo, illino.* Th. χρίω, *ungo.*
Κατάχρυσος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *inauratus;* et
Καταχρυσόω, -ῶ, *inauro, auro obduco* vel *tego:* à χρυσόω. Th. χρυσὸς, *aurum.*
Κατάχυσις, εως, ἡ, *effusio, diffusio.*
Καταχωρίζω, *divido, dispono.*
Καταχῶσαι. Vide in χῶσαι.
Καταψάω, f. ήσω, *tergendo siccandove demulceo.* Th. ψάω, *leniter tango.*
Καταψεύδομαι, ῃ, εται, *mentior;* f. m. σομαι, p. pass. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo.*
Καταψευσμὸς, ȣ̃, ὁ, *mendacium.*
Καταψηφίζομαι, f. m. ίσομαι, p. pass. ισμαι, *damno, censeo, sententiam fero negativam:* ex κατὰ et ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus.*
Καταψύξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. καταψύξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à
Καταψύχω, *refrigero;* f. ύξω, p. κατέψυχα, a. 1. κατέψυξα, a. 1. sub. καταψύξω, ῃς, ῃ. Th. ψύχω, *refrigero.*

Καταγεὶς, a. 2. part. pass. et
Καταγῆναι, perf. ind. m. à κατάγνυμι, *frango.* Th. ἄγνυμι vel ἄγω, idem. f. ἄξω, p. m. ἦγα, et per solut. ἔαγα. Sic a. 1. ἦξα et ἔαξα, a. 2. pass. ἤγην et ἐάγην. Hinc καταγεὶς, part.
Κατεαγὼς, υῖα, -ὸς, -ότος, *fractus:* part. perf. m. ejusd. verbi.
Κατέαξα, ας, ε, a. 1. ind. et
Κατεάξω, εις, ει, f. 1. ind. act. Att. solut. pro κατάξω, à κατάγω, quod vide; vel in κατεαγῆναι.
Κατέαται, *sedent:* Ion. pro κάθηνται, 3. pl. à κάθημαι, *sedeo.*
Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. sing. a. 2. act. verbi καταβαίνω, *descendo,* quod vide.
Κατεβάλλευ, Dor. pro κατεβάλλȣ, *conjiciebaris;* 2. sing. imperf. pass. à Th. βάλλω, *jacio,* quod vide.
Κατέβην, ης, η, *descendi,* a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *descendo;* f. m. -βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. imperat κατάβηθι, a. 2. part. act. καταβὰς, ἀντος· ex κατὰ, *deorsum,* et βαίνω, *eo.*
Κατεβιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καταβιάζω.
Κατεβλήθην, ης, η, a. 1 ind. pass. verbi καταβάλλω, *dejicio;* f. αλῶ, p. βέβληκα, p. m. βέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*
Κατεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *vadimonio,* vel *sponsione,* vel *satisdatione obstringo.* [*Quidvis in manus trado,* τὴν κατεγγυῶ καὶ τὰς παῖδας, Dem c. Apaturium. *pueros tradidi ut venderentur.* malè in edd. *sponsione obstrinxi.* Salm. de m. usur. p. 712.] Th. ἐγγύη, *sponsio.*
Καταγελῶν, præs. part. imperf act. κατεγέλαον, -ων, -ας, -α. à καταγελάω, *derideo,* f. άσω, quod vide.
Κατέγνωσαν, 3. pl. a. 2. act. et
Κατεγνώσθην, ης, η, *damnatus sum,* a. 1. ind. pass. κατεγνῶσθαι, perf. inf. pass. à καταγινώσκω, *condemno.* Th. γινώσκω, *cognosco;* f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, perf. pass. ἔγνωσμαι.
Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταδαίω, *divido, disco.*
Κατεδαίσατο, 3. sing. a. 1. m. à καταδαίομαι, quod vide.
Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, *obdormio.* Th. δαρθάνω, *dormio.*
Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταδεικνύμι, *ostendo;* f. δείξω, p. δέδειχα.
Κατέδευσας, *irrigasti,* 2. sing. a. 1. ind. act verbi καταδεύω. Th. δεύω, *rigo;* f. δεύσω.
Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro κατέδοκα, perf. act. à κατέδομαι.
Κατεδηδοκὼς, ότος, part. act. et
Κατεδηδομένος, part. pass. ejusd. Th. ἔδω, *edo.*
Κατεδιώκετο, 3. sing. imperf. pass à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *persequor.*
Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi
Καταδιώκω, *persequor,* ab eod. Th.
Κατεδόκȣν, imperf. verbi καταδοκέω, *videor.*
Κατέδομαι, *comedo, consumo,* f. m. ἔδȣμαι, p. κατέδηκα, vel κατέδηδα, et per Epenth. κατεδήδοκα.
Κατεδȣλȣ̃το, 3. sing. imperf pass. à καταδȣλόω, idem quod δȣλόω, *in servitutem redigo.* Th. δȣ̃λος, *servus.*

Κατέδραθες, 2. sing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide κατέδαρθον.
Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro:* quod vide.
Κατέδυ, *occidit,* 3 sing. a. 2. act. κατέδυνεν, 3. sing. imperf. ind. verbi καταδύνω, δῦμι, vel δύω, *subeo;* f. δύσω, a. 2. ἔδυν, υς, υ.
Κατεηγὼς, ότος, *fractus:* Ion. pro κατεαγὼς, perf. part. m. Vide in κατεαγῆναι.
Καταθαῤῥέω, *fidenti animo sum;* f. ήσω. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*
Κατεθάῤῥησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.
Κατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi κατατίθημι, *depono,* quod vide.
Καταθοινάω, *absumo, comedo.* Th. θοίνη, *epulum.*
Κατείβω, Æol. et Ion. pro καταλείβω, *effundo.* Th. λείβω, *libo, fundo;* f. ψω.
Κατεῖδε, *vidit,* 3. sing. a. 2. ind. act. à
Κατείδω, *video:* ab εἴδω, f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.
Κατείδωλος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *idolis refertus;* ab εἴδωλον, *idolum,* quod ab εἶδος, εος, τὸ, *species.* Th. εἴδω, *video.*
Κατῄειν, *descendebat,* 3. sing. perf. m. κατῄα, ας, ε· à κάτειμι, quod ex κατὰ pro κάτω, *deorsum,* et εἶμι, *eo;* a. 2. ἴον, p. m. ἦα.
Κατεικάζω, idem quod εἰκάζω, *conjecturis assequor.* Th. εἴκω, *similis sum.*
Κατειλέω, idem ferè quod εἰλέω, *involvo.*
Κατειλημμένος, η, ον, *deprehensus,* perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo;* f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, p. εἴληφα. indè κατειληφέναι, perf. infin. act.
Κατειλίσσω, Ion. et Æol. pro καθελίσσω, *involvo:* ab ἑλίσσω, vel -ττω, idem ac εἰλέω.
Κατειλίχατο, Ion. pro καθειλίχατο. Vide in εἰλίχατο.
Κατείλοχε, *recensuit:* Att. pro καταλέλεχε, 3. sing. perf. act. verbi καταλέγω
Κάτειμι, *descendo, revertor.* Th. εἶμι, *eo*
Κατεῖναι, *demisisse:* Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.
Κατειπεῖν, *accusare;* a. 1. inf. κατερεῖν, *denuntiare;* a. 2. infin. verbi κατείπω, *contra aliquem loquor.*
Κατειπῶν, όντος, ὁ, *qui refragatur,* Hesych.
Κατειργάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, *operor;* f. m. άσομαι, a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, *opus.*
Κατειργνύναι, *coercere, concludere,* præs. inf. verbi
Κατείργνυμι, *concludo.* Th. εἴργω, *arceo.*
Κατήρειπον, *rescindebant,* imperf. verbi
Κατερείπω, f. ψω, *frango, scindo.* Th. ἐρείπω, *frango.*
Κατείρυσε, *deduxit,* a. 1. ind. et
Κατειρύσθαι, *deduci.* à κατερύω, *deduco.* Th. ἐρύω, *traho.*
*Κατειρωνεύομαι, εύσομαι, *deludo,* cum gen. κατειρωνεύετο τȣ̃ πατρὸς, Jos.

B. Jud. ii. 3. vid. et ii. 12. viii. 30. &c.

Κάτεισιν, 3. sing. vel pl. ind. præs. à κάτειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*.

Κατεκάην, ης, η, *exustus fui*; a. 2 pass. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατέκανε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo*, *occido*.

Κατέκαυσα, ας, ε, *exussi*; a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατεκείμην, *jacebam*: imperf. ex κατάκειμαι, *jaceo*.

Κατέκηε, 3. sing. a. 1. act. à κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*; f. καύσω, a. 1. ἔκηα

Κατέκνιζε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακνίζω, idem quod κνίζω, *permulceo*; f. ήσω.

Κατεκλάξατο, *conclusit*: Dor. pro κατεκλείσατο, a. 1 m. et

Κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. sing. a. 1. pass. et

Κατεκλασθῇς, Dor. pro κατεκλεισθῇς, *inclusus eras*; 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, *claudo*.

Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Κατέκοψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, *ampulo*, *concido*. Th. κόπτω.

Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω, *judico*.

Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

Κατεκρύβην, ης, η, *absconditus est*; a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, *abscondo*; a. 2. ἔκρυβον

Κατέκτα, 3. sing. a. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, *interficio*, à κτῆμι, a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor ἔκταν, ας, α, a 2. m. ἐκτάμην, part κτάμενος. Th. κτείνω, *interficio*. Alii dicunt per Apoc dici pro κατέκτανε, 3 sing. a. 2. ejusd. verbi.

Κατέκταθεν, Iliad. E. ver. 558 *interfecti sunt*. Ion. seu Bœot. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl a. 1 pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, *occido*; f. νῶ. p. ἔκτακα, et Poët. ἔκταγκα, a. 2. ἔκτανον.

Κατέκταινθεν, Bœot. Sync. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl. aor. 1 pass. ex κατὰ et κτείνω, *occido*; a. 1. pass. ἐκτάνθην.

Κατέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind act. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, p. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Κατελάλεις, 3. sing imperf. act. à καταλαλέω, *obloquor*; imperf. -εον, -ουν, &c. Th. λαλέω, *loquor*.

Κατελαύνω, *depello*, *comminuo*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

Κατελεγχέτω, *redarguat*, 3. sing. imperat. act. à

Κατελέγχω, *redarguo*, *convinco*. Th. ἐλέγχω, *arguo*; f. ξω

*Κατελεέω, ήσω, *misereor*.

Κατελεῖν, *demoliri*: Ion. pro καθελεῖν, a. 2. infin. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: a 2. εἷλον

Κατελείφθην, ης, η, *relictus sum*: a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, *linquo*.

Κατέλεκτο, Ion. pro κατελέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλέγομαι. Th. λέγω.

Κατελέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*; f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Κατελεξάμην, ω, ατο, *cubui*; a. 1. m. à καταλέγομαι, κατέλεξας, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, *dico*.

Κατέλεξε, *recensuit*; 3. sing. a. 1. act à καταλέγω, ab eod. Th.

Κατελήφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. καταλαμβάνω, *deprehendo*; quod vide.

Κάτελθε, *descende*: a. 2. imperat. et

Κατελθέμεν, *descendere*: a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et

Κατελθών, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. [*κατελίποσαν pro κατέλιπον, 3. pl. a. 2 Exod. xvi. 24.] verbi καταλείπω, *relinquo*: f. ψω. Th. λείπω, *linquo*; a. 2 ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.

Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, *qui detraxit*: a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Κατελοῦσι, Ion. pro καθελοῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.

Κατελπίζω, id. q. ἐλπίζω, *spero*; q. v.

Κατέλυεν, 3. sing. imperf. κατέλυσε, *dissolvit*; 3. sing. a. 1. act. verbi καταλύω. Th. λύω, *solvo*.

Κατελύθησαν, *corruerunt*: 3. pl. a. 1. pass. ejusd verbi.

Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. à καταμανθάνω, *disco*.

Κατέμαρπτε, *cepit*, 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. à καταμάρπτω, *capio*; f. ψω, a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, *excogitavit*; 3 sing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι, fut. m. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, το, *cura*. Alii exponunt pro *accumulabat*: et volunt esse a. 1. m. verbi καταμάομαι, *accumulo*. Th. ἀμάω, fut. ήσω, *meto*.

Κατεμματέω, *manum immitto in gultur*, *vomitus ciendi causâ*; tanquam ab ἐμέω, *vomo*.

Κατέναντι, κατεναντία, et κατεναντίον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum. gen. *ex adverso*, *è regione*, *coram*, *in conspectu*, *adversus*; ex κατὰ, εν, et ἀντὶ, necnon ab ἐναντίος, pro ἀντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Κατένασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. pro κατένασε, ab inusit. verbo καταναίω, *habitandum do*. Th ναίω, *habito*.

Κατένεικε, *detulit*; 3. sing. aorist. 1. activ. Poët. et Ion. pro κατήνεγκε, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, *annuit*; 3. sing. a. 1. ind act. à κατανεύω. Th. νεύω, *innuo*; f νεύσω.

Κατενεχθείς, έντος, a. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενήνεκται, 3. sing. perf. pass. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται ab eodem.

Κατενήνοθεν, *constraverat*; 3. sing. perf. med. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνέθω, perf. med. ἔνοθα, et per redupl. Att. ἐνήνοθα.

Κατενήρατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, *occido*.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, *descendere*; a. 2 infin. à κατέρχομαι.

Κατεντευκτης, ᾶ, ὁ, *oblocutor*, *accusator*.

Κατενύγην, ης, η, *compunctus sum*; et in pl.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, *compungo*; fut. ξω. Th. νύσσω, *pungo*; a. 2. ἔνυγον.

Κατένωπα, vel κατένωπα, per Sync. pro κατενώπια, à

Κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον, *in conspectu*, *coram*; ex κατὰ, ἐν, et ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι. *video*.

Κατεξουσιάζω, cum gen. *potestatem exerceo in aliquem*; quod ab ἐξουσία, *potestas*; hoc ab ἔξεστι, *licet*. Th. εἰμί, *sum*.

Κατεπαγγέλλομαι, *promitto*; ex κατὰ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, *nuntio*; f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Κατεπαίρομαι, *insurgo*, *extollor*, a. 1. m. -επηράμην, p. pass. -επῆρμαι, a. 1. pass. επήρθην, ex ἐπαίρω. Th αἴρω.

Κατεπάλμενος, *insiliens*; ex κατὰ et ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ et ἅλλομαι, *salio*.

Κατεπατήθην, ης, η, *conculcatus sum*; a 1. pass. et

Κατεπάτησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπατέω, *conculco*; f. ήσω. Th. πατέω, *calco*.

Κατέπαυσε, *diremit*, *sedavit*; 3. sing. a. 1. act verbi καταπαύω. Th. παύω, *cesso*, f. σω, a. 2. ἔπαον.

Κατεπείγοντα, τὰ, *negotia*, *urgentia*; et

Κατεπείγοντος, gen. sing. part præs. à

Κατεπείγω, f. ξω, *urgeo*, *incito*, *festino*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, *decido*. Th. πίπτω, *cado*; fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act verbi κατεφίστημι, *insurgo*; ex κατὰ, ἐπὶ, et ἵστημι, *sto*, fut. στήσω, a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνε, *occidit*: per Syncop. pro κατεπέφονε, 3. sing. a. 2. ind. act. et κατὰ et ἐπιφονέω. Alii formant à φένω, *occido*, fit φένω, per reduplic. πεφένω, et per Sync. πέφνω, inde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω, est aor. 2. ἔφενον, et per Syncop. ἔφνον, per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, id. quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταπηδάω, *salio*.

Κατέπηξεν, *defixit*; 3. sing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι, f ξω, p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*, *struo*.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, id. quod πιαίνω, *pinguefacio*; f. ανῶ. Th. πίων, ονος, *pinguis*.

Κατεπίθυμος, ου, ὁ ἡ, *concupiscens*; ex κατὰ et ἐπιθυμία.

Κατεπιλαμβάνω, *accipio*; a. 2. κατεπέλαβον ex λαμβάνω, *capio*.

*Κατεπιφεύγω, *confugio*. D. S.

Κατέπλευσα, ας, ε, et in 3. pl. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, *navigo*; f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπλήγη, *perculsus est;* Iliad. Γ. ver. 31.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, *deglutio;* perf. -πέπωκα, a. 2. -έπιον. Th. πίνω, *bibo.*

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, *demulceo.* Th. πρᾶος, *mitis.*

*Κατέρω, *contra aliquem loquor, detego.*

Κατεράσαι, *defundere;* ab ἐράω, *depleo.* Th. ἔρα, *terra.*

Κατεργάζομαι, *efficio, operor, confero, interficio;* f. άσομαι, a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. κατεργάσασθαι, a. 1. part. m. κατεργασάμενος, qui *confecit, superavit;* a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η, ex κατὰ et ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Κατεργασία, ας, ἡ, *confectio, opificium, cultura, concoctio;* à præced. verbo.

Κατεργασμένοι, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, *confectus, paratus;* perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Ion. pro κατείργειν, *coercere, concludere.* Th. εἴργω, *includo.*

Κάτεργον, ου, τὸ, *opus affectum;* et

Κάτεργος, ου, ὁ ἡ, *excultus;* ab ἔργον, *opus.*

*Κατερειπόω, ώσω, *everto, diruo.* D. S.

*Κατερείπω, *diruo.*

Κατέρεξεν, Iliad. A. ver. 361. *demulcebat;* a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, *facio,* perf. ἔῤῥεχα.

Κατερέφω, idem quod. Th. ἐρέφω, *tego;* f. ψω.

Κατερέω, -ῶ, *obloquor, accuso, dico;* ab ἐρέω, quod ab ἔρω, *necto, dico.*

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. à

Κατερητύω, *detineo.* Th. ἐρητύω, *inhibeo.*

Κατεῤῥέω, pro κατερύω, *detraho.* Th. ἐρύω, *traho,* f. ύσω.

Κατεῤῥωγὼς, ότος, *raptus;* part. perf. med. à καταῤῥήγνυμι, *confringo;* p. m. κατέῤῥωγα. Th. ῥήσσω, *frango.*

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. ex κατερύκω, *inhibeo, contineo;* f. ξω.

Κατέρχομαι, *descendo:* f. m. κατελεύσομαι, a. 2. κατῆλθον, ες, ε, a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Κατέσβη, 3. sing. a. 2. act. verbi κατασβέννυμι, *extinguo.* Th. σβέννυμι, idem, f. σβήσω, a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῆμι.

Κατέσειε, 3 sing. imperf. act. verbi κατασείω, *decutio.* Th. σείω, *moveo.*

Κατεσθίω, *devoro:* imperf. κατήσθιον, ες, ε, hinc κατεσθίοντα, acc. sing. præs. part. Th. ἐσθίω, *edo.*

Κατεσκαμμένα, *ruinæ;* perf. part. pass. neut. gen. pl. et

Κατέσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, *diruo.* Th. σκάπτω, *fodio.*

Κατεσκέδασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part pass. verbi κατασκευάζω, *instruo;* f. άσω, p. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Κατέσταθεν, *oppositi sunt,* pro κατεστάθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, *constituo.* Th. ἵστημι, *sto;* f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 1 ind. pass. ἐστάθην.

Κατεστάθησαν, vide in κατέσταθεν.

Κατέστασαν, Ion. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. vide κατέστην.

Κατεστεὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, *qui constitit;* perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

Κατεστήκει, Ion. pro καθεστήκει, *institutus est,* 3. sing. plusq. perf. act. et

Κατεστηκέναι, Ion. pro καθεστηκέναι; *constituisse;* perf. inf. et

Κατέστην, ης, η, et in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, *constituo.* Th. ἵστημι.

Κατεστόρησαν, Iliad. Ω. ver. 798. *straverunt:* 3. pl. a. 1. act. à καταστορέω.

Κατεστράφατο, Ion. pro κατεστραμμένοι, ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi καταστρέφω, *subigo.* Th. στρέφω, *verto.*

Κατεστρέφετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd. verbi et ab eod. Th.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κατεστρώθησαν, *prostrati fuerunt;* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταστρώννυμι, *prosterno;* f. ώσω, p. κατέστρωκα, a. 1. pass κατεστρώθην, ης, η, ex κατὰ et στρώννυμι, *sterno.* Th. στορέω.

Κατέστυγε, Iliad. P. ver. 694. 3. sing. a. 2. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, *horresco, odio prosequor:* f. ήσω et ξω, tanq. à στύγω.

Κατέσχεθε, *tenebat;* 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασχέθω, pro κατέχω, q. v. et

Κάτεσχεν, 3. sing. a. 2. act. verbi κατέχω, *retineo.* Th. ἔχω, *teneo:* f. ἕξω, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

*Κατέσχοσαν pro κατέσχον, 3. pl. a. 2. ind. med. *se retinuerunt,* Nehem. iii. 5.

Κατετάκετο, *contabescebat:* Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf ind. med. à κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio.*

Κατετόξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, *sagittâ trajicio.* f. εύσω, p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, *arcus.*

Κατέτριβον, *atterebant:* 3. pl. imperf. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, *tero:* fut. ψω, p. τέτριφα.

Κατέτριζε, *stridebat* 3 sing. imperf. à κατατρίζω. Th. τρίζω, *strideo*

Κατέτρωξαν, *comederunt:* 3. pl. a. 1. ind. act. à τρώγω, *comedo;* f. med. ξομαι, a. 2. act. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κατατιτρώσκω, *vulnero.* Th. τιτρώσκω, idem fut. τρώσω.

*Κατευδοκιμέω, f. ήσω, *præclarè rem administro.* D. S.

Κατευθικτέω, -ῶ, *certo ictu vulnus infero.*

Κατευθὺ, vel κατ' εὐθὺ, adv. *rectà.*

Κατευθύνω, *dirigo, rego, condituo, mulcto:* f. νῶ, a. 1. κατεύθυνα, a. 1. opt. act. κατευθύναιμι, a. 1. inf. act. κατευθῦναι ex κατὰ et εὐθύνω, *dirigo, corrigo.* Th. εὐθὺς, *rectus.*

Κατευλογέω, -ῶ, *prædico, extollo;* f. ήσω, p. -γηκα, p. pass. -γημαι. Ex εὐλογέω.

Κατευοδοῖ, *prospere succedat:* 3. sing. præs. opt. act. à

Κατευοδόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, *prosperor:* ex κατὰ et εὐοδοῦμαι, quod ab εὖ et ὁδοῦμαι. Th. ὁδὸς, *via.*

*Κατευπορέω, ήσω, *copiâ abundo.* D. S.

Κατευτρεπίζω, *compono:* ex κατὰ et εὐτρεπίζω.

*Κατευτυχέω, ήσω, *feliciter expedio.* D. S.

Κατεύχομαι, *imprecor, precor, opto, glorior, me jacto.* Th. εὔχομαι, q. v.

Κατευωχεῖσθαι, *epulari;* præs. inf. m. à κατευωχέομαι. Th. εὐωχία, *convivium.*

Κατέφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, *devoro,* q. v.

Κατεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφαίνομαι, *videor;* a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, η, ex κατὰ et φαίνω, *ostendo.*

Κατεφάμιξεν, Dor. pro κατεφήμιξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταφημίζω, q. v.

Κατεφάνην, ης, η, a. 2. ind. pass. Vide κατεφαίνετο.

Κατεφθαρμένοι, perf. part. pass. à καταφθείρω, *corrumpo;* f. ερῶ, p. κατέφθαρκα, a. 2. κατέφθαρον, perf. pass. κατέφθαρμαι ex κατὰ et φθείρω. Th. φθίω, *corrumpo.*

Κατέφθειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κατεφίστημι, *insurgo;* f. κατεπιστήσω, p. κατεφέστηκα, a. 2. act. κατεπέστην, ης, η, ex κατὰ, ἐπὶ, et ἵστημι, *sto.*

Κατεφόνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταφονεύω, *trucido;* f. εύσω, p. καταπεφόνευκα. Th. φένω, *occido.*

Κατέφυγον, ες, ε, a. 2. ind. act verbi καταφεύγω, *perfugio;* f. m. -εύξομαι, a. 2. part. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio.*

Κατεχε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi κατέχω, *detineo,* hinc κατέχη, 3. sing. præs. sub. act. Th. ἔχω, *habeo.*

Κατέχεεν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατέχεα, verbi καταχέω, *effundo.* Th. χέω, *fundo;* fut. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Κατέχευα, ας, ε, a. 1. act. Vide super.

Κατέχευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Κατεχόμενος, præs. part. pass. à

Κατέχω, *detineo, retineo, teneo, occupo, possideo, sustineo (impetum,) contineo, cohibeo, accedo;* cum subst. varias accipit significationes, ut *fama* κατέχειν dic. *quæ pervulgata est;* imperf. κατεῖχον, f. καθέξω, p. κατέσχηκα, a. 2. act. κατέσχον, ες, ε, a. 2. sub. κατάσχω, et in 1. pl. κατασχῶμεν, imperf. pass. κατειχόμην, ου, ετο. Th: ἔχω, *habeo.*

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, *reduco.* Th. ἄγω, *duco;* f. ξω, a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.

Κατηγεμὼν, όνος, ὁ ἡ, *dux viæ, auctor, præceptor:* Ion. pro καθηγεμὼν, à

Κατηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι, *viæ dux sum, narro.* Th. ἡγέομαι, *duco.*

Κατηγορεῖν, præs. inf. act. κατηγορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. à

Κατηγορέω, -ῶ, *recuso, reprehendo:* cum gen. item *indico, arguo, dico,* vel *prædico;* f. ήσω, perf. κατηγόρηκα, imperf. act. κατηγόρεον, -ουν, a. 1. inf. κατηγορῆσαι ex κατὰ, *contrà,* et ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Κατηγορηθεὶν, a. 1. part. pass. n. g. ab eod. verbo.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, *accusatio, prædicatum:* à 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Κατηγορία, ας, ἡ, *accusatio, prædicamentum:* gen. pl. κατηγοριῶν, ab eod. verbo.

Κατηγορικὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *accusatorius:* item *delator:* et

Κατήγορος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *accusator:* à κατηγορέω

Κατηγορέμενος, præs. part. pass. ejusd.

Κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, *debello;* f. m. ισομαι, quod ab ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγών, ῶνος, ὁ, *certamen.*

Κατῄδεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταιδέω, *erubescere facio:* ex κατὰ et αἰδώς, *pudor.*

Κατηθαλωμένη, perf. part. pass. f. g. à καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, *uro;* fut. ώσω. Th αἴθω, *incendo.*

Κατῆεν, *descendit,* 3. sing. perf. med. Att. pro κατῇε, ab εἶμι, *eo:* p. m. ἦα. ας.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, *convenit:* à καθήκω, *pertineo;* et

Κατῆκον, οντος, Ion. pro καθῆκον, *id quod ad nos pertinet.*

Κατῄκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, *contumeliosè fœdo.* Th. αἰκία, *indigna verbera, injuria.*

Κατήκοος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *moriger, attentus; explorator; subditus:* ex κατὰ et ἀκόω, *audio;* p. m. ἤκοα.

Κατήκω, *pertineo:* Ion. pro καθήκω· ab ἥκω.

Κατήλασα, *subegi, percussi;* a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, *agito.*

Κατῆλθον, ες, ε, a. 2. act. verbi κατέρχομαι, *descendo.* Th. ἔρχομαι, *venio;* f. m. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗΛΙΨ, ιπος, vel φος, ἡ, *tabulatum, trabs scalæ.*

Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταλλάσσω, *reconcilio;* f. ξω, a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος, ex κατὰ et ἀλλάσσω, seu -ττω, *muto.*

Κατηλογέω, *contemno, nihili facio:* in compos. α in η vertitur, ut in κατηγορέω· ex κατὰ et ἀλογέω, *contemno.*

Κατηλοκίζω, f ίσω, idem quod ὁλοκίζω, seu αὐλακίζω, *sulco.* Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus.*

Κατηλόηται, 3. sing. perf. pass. præced. verbi.

Κατηλωκυῖα, Ion. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθαλίσκω, quod ex κατὰ et ἁλίσκω, *capio;* f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἧλων, qu. ab ἅλωμι.

Κατημύχθη, 3 sing. a. 1. pass. verbi καταμύσσω, *lacero.* Th. μύσσω, f. ξω, *emungo.*

*Κατηναγκασμένως, adv. *coactè, fatali quâdam necessitate.* D. S.

Κατηναλωμένα, perf. part. pass. n. g. pl. à καταναλίσκω, *absumo:* ex κατὰ et ἀναλίσκω, idem, f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα et ἠνάλωκα, hinc perf. pass. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, *capio;* f. ἁλώσω.

Κατήναρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, *interficio;* f. ἐναρῶ, a. 1. ἤναρα.

Κατήνεγκα, ας, ε, *detuli;* a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, perf. m. Att. ἐνήνοχα

Κατήνοχα, perf. m. verbi καταφέρω. Vide præced.

Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, *pervenio:* f. ήσω, ex κατὰ et ἀντάω, *obviam venio.* Th. ἀντί, *contrà.*

Κατηξιώθησαν, *digni sunt habiti;* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω, f. ώσω, p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, *dignus.*

Κατῄονον imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod. Th. αἰονάω, *aspergo, perfundo.*

Κατηπιάω, *mitigo, placo;* f. άσω vel ήσω. Th. ἤπιος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *clemens, mitis.*

Κατηπιόωντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi Poët. pro κατηπιῶντο.

Κατηρασάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *preces, diræ.*

Κατηρᾶτο, *imprecatus est,* 3. sing. imperf. ind. med. verbi καταράομαι.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, *inanem reddo, aboleo;* f. ήσω, p. κατήργηκα· ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, *otiosus.* Th. ἔργον, *opus.*

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταίρω, *appello, advenio.* Th. αἴρω, *tollo;* f. ἀρῶ, p. ἦρκα.

Κατήρεε, Ionicè pro καθήρεε, 3. sing. imperf. ind. verbi καθαιρέω, *dejicio, everto* Th. αἱρέω, *capio;* f. ήσω, perf. ᾕρηκα, aorist. 2. εἷλον.

Κατηρίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi κατερίθω. Th. ἐρίθω, *irrito, lacesso.*

Κατηρεφί', pro κατηρεφία, acc. sing. κατηρεφίεσσι, dat. pl. Ion. à

Κατηρεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *tectus.* Th. ἐρέφω, fut. ψω, *tego.*

*Κατήρης, *suspensus, instructus;* ex κατὰ et ἄρω, *apto,* vel ἐρέσσω, *remigo.* Eurip. in Suppl. ver. 110. ed. Markl.

Κατήριπε, *diruit,* 3. sing. a. 2. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, *everto;* f. ψω.

Κατήρραξαν, *compulerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταρράσσω, *impetuosè dejicio:* ex κατὰ et ῥάσσω, seu ἀράσσω, *dejicio;* f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. et

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, *luxata membra in suum locum repono, perficio;* f. ισω, perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *par:* propriè de numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, part. perf. pass. et

Κατηρτίσω, 2. sing. aor 1. m. verbi καταρτίζω· vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, *comedo.* Th. ἐσθίω, *edo,* hinc ἐσθίω, idem: fut. ίσω.

Κατησχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, *pudefacio;* f. υνῶ, p. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo.*

Κατῄσχυνον, ες, ε, imperf. act. ejusd. verbi.

Κατήφεια, ας, ἡ, et Ion. κατηφείη, *vultus demissus* seu *pudor cum mærore:* à

Κατηφέω, *sum vultu demisso præ pudore:* à

Κατηφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *subtristis, qui est vultu demisso ex pudore;* ἀπὸ τῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, *luceo.*

Κατηφήσας, Iliad. X. ver. 293. *mæstus,* a. 1 part. act. à κατηφέω, *sum vultu demisso.*

Κατηφόνες, *infames,* Iliad. Ω. ver. 253. à verbo καταφάω, *increpo, taxo.*

Κατηχέω, *sono, insono, vivâ voce doceo aliquem;* item *doceo,* simpl. *doceo prima artis alicujus rudimenta, instituo, doceo, prima elementa Christianismi,* fut. ήσω, perf. κατήχηκα· perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum accusativo: ex κατὰ et ἦχος, *sonus.* [*Apud profanos vox rara; occurrit in Plut. de fluminibus.]

Κατηχῶν, ῶν, ῦντος, -ῶντος, *qui tradit elementa religionis;* κατηχούμενος, -ύμενος, *qui ea discit, CATECHUMENUS,* part. præs. superioris verbi.

Κατήχησις, εως, ἡ, *CATECHESIS, institutio, quâ prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur:* à 2. pers. perf. pass. verbi κατηχέω, *instituo.*

Κατήχθην, ης, η, et in 1. plur. κατήχθημεν, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, *deduco,* f. ξω, p. κατῆχα, a. 2. ind. act. Att. κατήγαγον· a. 2. inf. καταγαγεῖν· perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, *duco.*

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, et ab iisdem, fut. ίσω· perf. pass. κατήχισμαι. Angl. TO CATECHISE.

Κατηχισμὸς, ῦ, ὁ, *CATECHISMUS,* idem qu. κατήχησις. Angl. CATECHISM.

Κατηχιστὴς, ῦ, ὁ, *CATECHISTA,* idem quod κατηχῶν· à perf. pass. verbi κατηχίζω.

Κατηχέμενος, ῦ, ὁ, *qui prima elementa discit.*

Κατηωρεῦντο, *suspensi erant,* 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηωρεῖτο, verbi καταιωρέομαι, *dependeo:* ex κατὰ et αἰωρέω, *in sublime tollo,* f. ήσω.

Κάτθαν, et κάτθανε, *mortuus est,* per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. sing. a. 2. indic. act. verbi καταθνήσκω. Th. θνήσκω, *morior;* fut. 2. m. θανῦμαι· perf. act. τέθνηκα· a 2 ἔθανον.

Κατθέμεν, per Æol. Sync. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, *depono.* Th. τίθημι, *pono,* fut. θήσω, perf. τέθεικα· a. 2. ἔθην· a. 2 m. ἐθέμην.

Κάτθεο, *depone,* itidem pro κατάθεο, Ion. pro κατάθεσο, vel κατάθυ, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Κατίασι, *descendunt,* 3. plur. ind. præs. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, *eo,* at καθιᾶσι, *dimittunt,* 3 pl. ind. à καθίημι· ab ἵημι, *mitto.* Th. ἕω.

Κατιδεῖν, a. 2 inf. act. à καθιδω, *perspicio.* Th. εἴδω, *scio;* f. m. εἴσομαι· a. 2. εἶδον, et ἴδον.

Κατιδόντες, nom. plur. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κατιέναι, *redire,* præs. infin. ex κατὰ et ἰέναι, pro ἰέναι, *eo.*

Κατίζειν, Ion. pro καθίζειν, *collocare.* Th. ἵζω, *sedere facio:* hinc κατισεν, *collocavit,* a. 1. ind. act. Ion.

Κατιθὺ, *rectà, è regione.* Th. ἰθὺς, *rectus,* qu. ab εὐθὺς, εῖα, ύ, idem.

Κατιθύνω, *dirigo:* ex κατὰ et ἰθύνω. ab eod. Th.

Κατικετεύω, Ion. pro καθικετεύω, idem quod ἱκετεύω, *supplico.* Th. ἱκέτης, *supplex.*

Κατιμαίνω, *humecto, mollio*, pro καθιμαίνω, ex κατὰ et ἰκμαίνω, idem.

*Κατιλλώπτω, *contortis oculis intueor*, Comicus ap. Clem. Alex. Pæd. iii. c. xi.

Κατιόντα, acc. sing. vel pl. neut. g. part. 1. act ab Ἶμι, *eo*; a. 2. Ἰον.

Κατιόω, *rubigine et vitio consumo*, f. ώσω, perf. κατίωκα, perf. pass. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰός, ῦ, ὁ, *rubigo*.

Κατιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, *perequitare*. Th. ἵππος, *equus*.

Κατιρῶν, Ion. pro καθιερῶν, *consecrare*: ab ἱερόω, idem. Th. ἱερός, *sacer*.

Κατίσασθαι, Ion. pro καθίσασθαι, *constitutus esse*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Κατίσταντο, Ion. pro καθίσταντο, 3. plur. imperf. pass verbi καθίστημι.

Κατίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, *appellare*, q. v.

Κατισχύουσι, 3. pl. f. 1. act à

Κατισχύω, *invalesco, prævaleo*, [*opprimo, Sapien. Sol. x. 11.] imperf. κατίσχυον, ες, ε, fut. ύσω, perf. κατίσχυκα. Th. ἰσχύς, ύος, ἡ, *robur*.

Κατιών, όντος, *descendens, revertens*, part. a. 2. act. verbi κάτειμι, *descendo, redeo, reverto*; ab Ἶμι, *eo*; a. 2. Ἰον.

Κατιῶται, 3. sing. præs. pass. verbi κατιόω, q. v.

Κάτοδος, ου, ἡ, Ion. pro κάθοδος, *reditus*. Th. ὁδός, ἡ, *via*.

Κατοικεσία, ιας, ἡ, *habitatio*: ex

Κατοικέω, *habito, commoror*, fut. ήσω, p. κατῴκηκα a. 1. κατῴκησα a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum acc. vel seq. ἐν, ἐπὶ κατοικησάτω, 3. sing a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.

Κατοικῆν, Dor. pro κατοικεῖν, *incolere*, ejusd. præs. inf.

Κατοίκησις, εως, ἡ, *domicilium*: à κατοικέω.

Κατοικητήριον, ου, τό, idem, et

Κατοικία, ας, ἡ, *habitatio*: ab eodem.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *domesticus*: ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, *in domo colloco, habitatum mitto, condo, ædifico, incolis frequento*: ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, *domus*.

Κάτοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *habitator, incola*: ab eod.

Κατοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, *misereor*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Κατοικτίζω, et κατοικτίζομαι, *commisereor, conditionem meam amarè defleo*: ex κατα et οἰκτίζω.

Κατοίκτισις, εως, ἡ, *misericordia*.

Κατοίομαι, *arroganter de me sentio*. Th. οἴω.

Κατοίχομαι, *morior*. Th. οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι p. pass. ᾤχημαι.

Κατοιχόμενος, *mortuus*, ejusd. præs. part. med.

Κατόκνει, præs. imperat. act. à

Κατοκνέω, *piget me, timeo, non possum*. Th. ὄκνος, *pigritia*.

Κατόμνυμι, *dejuro, jurejurando confirmo*. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Κατοπάζω, *à tergo premo, persequor, expello*, [*vinco, Hes. Op. 324.] ab ὀπάζω, *persequor*, f. σω.

Κατόπιν, adv. *in posterum, à tergo, post*. Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

Κατόπισθεν, et -ισθε, *à tergo, post*: ab eod Th.

Κατοπτεύω, *aspicio, animadverto*, et

Κατόπτης, ου, ὁ, *speculator, explorator*: ab ὄπτομαι, *video*.

Κατοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conspicuus*: ab eod. Th. sed *perlostus*, ab ὀπτός, *assus*, cujus Th. ὀπτάω, *torreo*.

Κατοπτρίζω, *imagines seu reflectiones facio in modum speculi*, f. ίσω, p. κατώπτρικα præs. m. κατοπτρίζομαι, *intueor tanquam in speculo*, cum acc. [*2 Cor. iii. 18] et

Κατοπτρικός, ή, όν, *specularis*; κατοπτρική, (scil. τέχνη,) *CATOPTRICA*, pars optices, quæ reflectiones deprehendit: à

Κάτοπτρον, ου, τό, *speculum*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κατορθῦσαν, acc. sing. f. g. part. præs. act. κατορθῶν, præs. inf. act. κατορθοῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. à

Κατορθόω, *erigo, cum virtute aliquid gero, bene constituo, ordino*, v. gr. *civitatem, corrigo*; f. ώσω, p. κατώρθωκα. Th. ὀρθός.

Κατόρθωμα, ατος, τό, *præclarum aliquid facinus*, κατορθώματα, *fortia facta, res feliciter gestæ, status rerum* (inpr. *bellicarum*) *prosper,-victoriæ*.

Κατορθωσις, εως, ἡ, *rei felix gestio, prosper successus, recta effectio, correctio*: à p. pass. verbi κατορθόω.

Κατορρωδέω, *vehementer timeo*: ab ὀρρωδέω, *metuo*.

Κατορύττω, *perfodio, defodio, terrâ obruo*. Th. ὀρύσσω, *fodio*, f. ξω, p. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα, a. 2. ὤρυγον.

Κατορωρύχθαι, ejusd. p. inf. pass Att.

Κατοχεύω, *fanaticus sum, numine sum afflatus*, f. εύσω, p. ώχευκα.

Κατοχή, ῆς, ἡ, *detentio, afflatus numinis*: à κατέχω.

Κατόχιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *numine afflatus*.

Κατόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, id. *retentus*.

Καττίτερος, ου, ὁ. Att. pro κασσίτερος, *stannum*: à κάσσα, *meretrix*, argentum enim videtur et non est.

Καττύπτεσθαι, *plungere, et præ mærore corpus percutere*. Poët. per Sync pro καταΐπτεσθαι. Th. τύπτω, *verbero, pulso*.

Καττῶ, Dor. pro κατὰ τῶ, *contrà*, &c.

Κατύπερθε, Ion. pro καθύπερθε, *super, supra*, quod vide, hinc κατυπέρτερος, Ion. pro καθυπέρτερος, *superior*.

Κατυπνῶσαι, *obdormivisse*, a 1. inf. verbi κατυπνόω, Ion. pro καθυπνόω. Th. ὕπνος.

ΚΑ'ΤΩ, adv. *infra, deorsum, inferne*: cum articulo per nomen exponitur, ut ἡ κάτω, *inferior*: compar. κατωτέρω, *inferiùs*.

Κατωδυνάω, -ῶ, *dolere*, vel *tristitiâ afficio*, f. ήσω.

Κατώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dolore affectus tristis*. Th ὀδύνη, *dolor*.

Κάτωθεν, *ab imo*. Th. κάτω.

Κατώκαρα, adv. *in caput*.

Κατῴκει, 3. sing. imperf. κατῴκησεν, 3. sing. a. 1. ind. act κατῴκουν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατοικέω, *habito*, quod vide, et

Κατῳκίσθεν, Bœot. Sync. pro κατῳκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατοικίζω, *condo*, f. σω, p. ῴκικα. Th. οἶκος, *domus*.

Κατῳκοδομημέναις, dat. pl. fem. g perf. part. pass. verbi κατοικοδομέω vide οἰκοδομέω.

Κατωμαδὸν, Iliad. O. ver. 352. adv. *humeris*, q. κατὰ τὸν ὦμον, ab ὦμος, *humerus*.

Κατώμνυσθαι, vel κατόμνυσθαι, *dejurare*: à κατόμνυμι, *juro*.

Κατωμοσία, ἡ, *jusjurandum*: ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, *vestis servilis, cui assutus erat limbus è pelle ovillâ*: à κάτω et νάκος, *ovilla pellis*.

Κατώνοντο, 3 pl. imperf. ind. med. verbi κατονόω, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*, &c. q. v.

Κατώρα, *aspiciebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro καθώρα, verbi ὁράω, *video*.

Κατώρυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi κατορύσσω, *terrâ obruo*; f. ξω, p. χα. Th. ὀρύσσω, *fodio*.

Κατωρχέοντο, *saltabant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ὀρχέομαι, *salto*.

Κατώτατος, *infirmus*: superl. et

Κατώτερος, *inferior*; et

Κατωτέρω, adv. *inferius*, comparat. à κάτω, quod vide.

Καύαξ, vel καύηξ, *larix*. Est et κάθεξ.

Καυάξαις, *confregeris*, 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, sublato τ, et adjecto υ, Æol. (ut in αὐὴρ pro ἀὴρ) verbi κατάγνυμι, f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*. Alii à καυάζω, *contero*, formant.

Καυθήσομαι, η, εται, f. 1 pass. verbi καίω, *uro*, f. καύσω, perf. pass. κέκαυμαι, a. 1. pass. ἐκαύθην, a. 2. pass. ἐκάην, f. 1. pass καυθήσομαι.

Καυκάλιον, *vas quoddam*: q à καυκίον.

ΚΑΥΚΑ΄ΛΙΣ, ιδος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus sylvestris*. An ergò quasi δαυκαλίς.

Καυκίον, ου, τό, *calix*.

Καυκίζεσθαι, *saltare indutum καυκίσιν*.

ΚΑΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, *calceamenti genus*, alitèr βαυκίς.

ΚΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *CAULIS*, scapus *in herba*: *hastæ extremitas, quæ cuspidi immittitur*, Iliad. N. ver. 162. et ensis pars quæ manubrio inditur; item *penis*, et *ostium uteri muliebris*.

Καῦμα, ατος, τό, *æstus, incendium*: à καίω, f. καύσω, *uro*.

Καυματίζω, *torrefacio*, f. ίσω, a. 1. ἐκαυμάτισα, a. 1. inf. act. καυματίσαι, a. 1. ind. pass. ἐκαυματίσθην, ης, η, *torrefactus sum*. Th. καίω, *uro*.

Καυνάκη, ης, ἡ, *vestis stragula*, vel *vestimentum ab alterâ parte villosum*. Alii leg. καυνάκη. Th. νάκος, *pellis cum suo villo*.

ΚΑ'ΥΝΟΣ, ου, ὁ, *sors*: κλῆρος sed

Καυνός, *malus*: q. à κενός, *vanus*.

Καυρός, ῦ, ὁ, *malus*: q. à καυνός.

Καυσία, ας, ἡ. *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum: et

Καῦσις, εως, ἡ, *exustio*. Th. καίω, *uro*, f. καύσω.

Καῦσος, ου, ὁ, *æstus, febris ardens*: et indè

Καυσόω, -ῶ, *inflammo*; f. ώσω, perf. κεκαύσωκα, præs. pass. καυσόομαι, -ῦμαι. Th καίω, *uro*.

Καύστης, et Dor. καύστας, ου, ὁ, *combustor*, ab eodem. Th.

Καυστειρός, *ardens, fervens*: ab eod. Iliad. Δ ver. 342.

Καυστικός, ή, όν, *urendi vim habens*, *CAUSTICUS*, Plin. et

Καυςὸς, ἡ, ὸν, *cremabilis, crematus*: ab eod.

Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à καίω, *uro*.

Καύσων, ωνος, ὁ, *æstus*: ab eod. et

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER*, instrumentum ad inurendum; *cremator*.

Καυτηριάζω, *cauterio ampulo, reseco*: f. άσω, p. κεκαυτηρίακα, p. pass. κεκαυτηρίασμαι, perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, *cauterio resectus*: à

Καυτήριον, ου, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. καίω, f. καύσω, *uro*.

Κᾀυτὸς, pro καὶ αὐτὸς, *et ipse*.

Καύχα, ας, ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia, gloriatio*. Th. καυχάομαι.

Καυχάεσαι, ᾶσαι, *gloriaris*, pro καυχάῃ, καυχᾷ, 2 sing. præs. pass. seq.

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior, me jacto, exulto, jactanter prædico*: καυχᾶσαι, 2. sing præs. ad formam ἵσαμαι, σαι, f. 1. med. καυχήσομαι, a. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. καυχήσωμαι, η, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. med. præced.

Καυχίομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Κᾀυχένα, *cervicem*, acc. sing pro καὶ αὐχένα· ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*; et

Καύχησις, εως, ἡ, *gloriatio, ostentatio*: à perf. pass. verbi καυχάομαι.

Καφέω, *spiro, anhelo, expiro*: f. ήσω· à κάπτω, *flo*; f. ψω, p. κέκαφα, indè καφέω, perf. part. κεκαφηὼς, et per Crasin κεκαφηὼς, ότος, *spirans*. Iliad. E ver. 698. Indè Angl. TO GAPE.

Καφήσιος, ου, ὁ, Dor. pro Καφήσιος. ὁ, *CEPHESIUS*: à Κηφισὸς, τῆς Ὀρχομενοῦ ποταμὸς.

Καφισὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro Κηφισὸς, ου, ὁ, *Bœotiæ fluvius*.

Κάφουρα, ας, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgò *camphora*: ab Heb. כפר idem.

Καχάζω, f. σω, et Dor. ξω, *CACHINNOR*: idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro καγχάξω, *cachinnos edam*; f. 1. ejusd.

Καχεκτέω, *malo corporis habitu laboro*; et

Καχέκτης, ου, ὁ, et κάχεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malè habitus, tabidus*; et

Καχεξία, ας, ἡ, *mala corporis habitudo*: à κακὸς, *malus*, et ἕξις, *habitus*, cujus Th. ἔχω, *habeo*.

Καχεταιρεία, ας, ἡ, *malum consortium*: ex κακὸς, *malus*, et ἑταιρεία, *sodalitas*. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Καχεταιρείης, ejusd. sing. gen. Ion.

Καχλάζοισα, ας, ἡ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, *bulliens*, præs. part. f. g. à

Καχλάζω, *strepito, resono, tumeo, affervio, ebullio*: undè Angl. TO CACKLE: à

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus*.

ΚΑ'ΧΡΥΣ, seu κάχρυς, υος, ἡ, *hordeum in furno tostum*; item *roris marini semen*: quasi ex κάω et χροὰ, *ob ustum colorem*. Est et κάχρυς, *quiddam*, quod *pilulæ ferè formâ, in quibusdam nascitur arboribus*, ut robore, nuce, abiete, &c.

Κάψα, ης, ἡ, *capsa*, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat.

Καψάκη, ης, ἡ, idem.

Κάω, (undè a. 1. ἔκηα, et a. 2. pass ἐκάην, et f. 2. καήσομαι) idem quod καίω, *uro*.

ΚΕ', et sequente conson. κεν in carmine idem valet quod in prosâ ἂν potentiale.

Κεάζω, *findo*; f. άσω. hinc κέασσε, 3. sing. a. 1. Ion. et Poët. pro ἐκέασε, Th. κέω, *findo*

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, *spina quædam*.

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *cor, animus*: contractè κῆρ, quasi à καίω, quia cor fons caloris.

Κέασσε, Iliad. Π. ver. 347. Ion. pro ἐκέασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo*; hinc κέασσαι, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.

Κέαται, seu κείαται, *jacent*: Ion. pro κεῖνται, 3 pl. præs. verbi κεῖμαι.

Κέατο, *jacebant, erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, *jaceo*: sic κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*: 3. sing. præs.

Κέβλη, ης, ἡ, *caput*: Maced. pro κεφαλή.

Κεβλήπυρις, *avis quædam*.

ΚΕΒΡΙΟΝΗΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est et nomen gigantis.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. κέγχρος, *milium*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, *milium, serpens, quiddam adamantis genus, ornamentum vestis*: dat. pl. Ion. κέγχροισι, κεγχρώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, *milio similis*: q. à κέρχνος.

Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. pl. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, *dispergo*.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturnâ ex defluxione affectus*.

Κεδνῇ, *castæ, prudenti*, dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ον, *dignus, cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, *venerandus, prudens, probus, pudicus, temperans, inclytus*: superl. κεδνότατος, Iliad. I. ver. 582. Th. κῆδος.

Κέδρινος, ίνη, ινον, *CEDRINUS*: à

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, *CEDRUS*: masc. *fructus cedri*: qu. à κάω, *uro* et ἱδρὼς, *sudor*: quod inter urendum sudet.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, indecl. Hebr. Lat. *opacus*.

Κέδρωσις, εως, ἡ, *vitis alba*, quæ *bryonia*.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*.

Κέηται, 3. sing. præs. sub κέωμαι, κέῃ, à κέομαι, inus. pro quo κεῖμαι, *jaceo*.

Κέαντες, a. 1. part. act. pl. pro καύσαντες, quidam dici volunt: ut et κεάμενος, pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro*.

Κείαται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. ind. præs. κείατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.

Κεῖ, Dor. pro καὶ εἰ.

Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.

Κεῖθι, Iliad. Γ. ver. 402. *illic*, et κεῖσε *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.

ΚΕΙ'ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo, positus sum, sepultus sum, pendeo, dedeo, nihil ago, dicitur etiam de rebus deo consecratis*. [*pro ὑπόκειμαι, *pignori obligari*, Dem. c. Euergum ap. Salm. de mod. us. p. 501. κεῖται ἔχων, Eurip. Suppl. *est habens*, i. e. *habet*: nam verba gestûs sæpe nihil volunt præter *esse* vel *existere*.] f. m. κείσομαι, imperf. m. ἐκείμην, σο, το, præs. part. κείμενος, η, ον.

Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενα, τὰ, pl. n. g. à præced.

Κειμηλιόδεχιον, ου, τὸ, *locus in quo res pretiosæ reconduntur*: à

Κειμήλιον, ου, τὸ, Iliad. Z. ver. 47. *supellex deposita, pretiosa supellex*. Th. κεῖμαι.

Κείνῃ, Poët. adv. *illo modo*, pro ἐκείνῃ, *illic*.

Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*, in dat. pl. κείνοισι. Sic κείνῳ pro ἐκείνῳ, dat. sing.

Κεινὸς, Poët. pro κενὸς, *vacuus*.

Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖνος.

Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, *illo modo*.

Κειράδας, acc. pl. ex κειρὰς, *tonsæ*.

Κειράμεναι, *detonsæ*, nom. pl. f. g. a. 1. part. med. à κείρω, *tondeo*; f. ερῶ, p. κέκαρκα, a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, άδος, Jerem. xlvii. 36. ed. Cant. ἀνθρώπους κειράδας, *viros tonsos*.

Κεῖρε, *tonde*, præs. imperat. act. κείρεν, Dor. pro κείρειν, *tondere*, præs. inf. κείρεται, 3. sing. præs. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κειρία, ας, ἡ, *fascia, quâ mortuus involvitur*; *fascia sepulchralis*. Est et κηρεία, à κὴρ, *mors, fatum*

ΚΕΙ'ΡΩ, *tondeo, abscindo, vasto, diripio, insatiabili edacitate voro*, præs. part. κείρων, *tondens, tonsor*; f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα, hinc a. 1. inf. act. κεῖραι, a. 1. m. ἐκειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. κεῖραι, άσθω, a. 1. inf. m. κείρασθαι, *tondere*: κεκάρθαι, perf. inf. pass.

Κεῖς, Dor. pro καὶ εἰς

Κεῖσε, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.

Κεῖσθαι, præs. inf. à κεῖμαι, *jaceo*.

Κεισεῦμαι et κεισεῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ' et κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, *jacet*: 3. sing. præs. ejusd.

Κείω, *jacere*, seu *cubare cupio*: ex κέω, undè κεῖμαι. Iliad. Ξ. ver. 340.

Κεκαδήσομαι, et in 1. pl. κεκαδησόμεθα, Iliad. Θ. ver. 353. f. 2. pass. Ion. et Poët. pro καδήσομαι, pro χαδήσομαι, à χάζω, *concedo, capio, etiè solicitus sum*: f. σω, a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, et Ion. κέκαδον, *privavi*, a. 2. part. κεκαδὼν, *privans*, Iliad. Λ. ver. 334. a. 2 m. κεκαδόμην. Alii dici volunt: κεκαδήσομαι pro κεκηδήσομαι, *curabo*, paulo post fut. verbi κήδομαι, *curo*. Sunt qui per reduplicat pro κηδήσομαι, positam dicunt, et correptâ prima syllabâ κεκαδήσομαι, q. à καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, *exornatum*, Dor. pro κεκασμένον, part. perf. pass. à κάζω, *orno*: f. σῶ.

Κέκαδον, *privavi*, a. 2. Ion. pro ἔχαδον, et

Κεκάδοντο pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, *recedo*, Iliad. Δ. ver. 497.

Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. pass. à καθαρίζω, *purgo*: et

Κεκαθαρμένος. part. perf. pass. à Th. καθαίρω, *purgo*.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω,

colloco, quod vide. Th. ἵζω, *sedere facio.*

Κεκάλυμμαι, *tectus sum*, perf. pass. ind. et κεκαλυμμένος, η, ον, ejusd. perf. part. pass. verbi καλύπτω, *operio, tego*; f. ψω, p. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον.

Κεκάμω, *laboraverim*, Iliad A. ver. 168. per redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω, f. μῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. pass. a. κείρω, *tondeo.*

Κέκαρκα, *totondi*, p. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. sing. plusq. p. à κείρω, f. κερῶ, p. pass. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi καρόω, *veternum induco*: f. ώσω. Th. κάρος, *sopor profundus.*

Κεκάσθαι, Iliad Ω. ver. 546. perf. inf. pass. à κάζω, *orno*: f. σω, perf. pass. κέκασμαι, perf. part. pass. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦθαι, perf. inf. pass. verbi καίω, *uro*; f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. ejusd.

Κεκαφηὼς, ότος, Iliad E. ver. 698. *qui expiravit*, Ion. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. à καφέω. Th. κάπτω, *spiro*. f. ψω, p. κέκαφα.

Κεκέρακα, *miscui*: perf. act. et

Κεκερασμένος, *mixtus*: part. perf. pass. à κεράννυμι, *misceo.*

Κέκευθα, ας, ε, Iliad X. ver. 118. *texi*, perf. m. Sic κεκεύθει, *occultabat*, 3. sing. plusq. m. Ion. verbi κεύθω, *occulto*, f. σω, perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθε, a. 2. esse velint pro ἔκευθε, Ion. redupl.

Κέκηα, *accendi*, p. m. verbi καίω, *uro*, f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. sing. perf. pass. verbi κηρύσσω, *prædico*, f. ξω, p. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, *facinus cum periculo*, perf. part. pass. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, *periculum.*

Κεκινέαται, *moti sunt*, Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. pass. verbi κινέω, *moveo*, f. ήσω, p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo*, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα.

Κέκλαμμαι, *furto sumablatus*, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. φα.

Κεκλαμμένον, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi κλάω, *frango.*

Κέκλασο, *fractus erat*, Ion. pro ἐκέκλαστο, 3. sing. plusq. p. ejusd.

Κεκλειμένος, *clausus*, pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, *claudo*, f. σω, p. κα, perf. pass. κέκλειμαι et κέκλεισμαι.

Κεκλεμμένον, *furto ablatum*, perf. part. pass. n. g. verbi κλέπτω.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλου, præs. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor.*

Κεκλήαται et κεκλήατο, Ion. pro κέκληνται, et κέκληντο, quorum illud. 3. pl. perf. pass. hoc 3. pl. plusq. p. verbi καλέω, *voco*, p. κέκληκα, p. pass. κέκλημαι.

Κέκληγα, *clanxi*, p. m. verbi κλάζω, *clango*, f. γξω, a. 2. ἔκλαγον hinc κεκληγῶτα, perf. part. m. g.

Κεκληγόντες, *clamantes.* Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, *clamo.* Alii verò statuunt esse præs. part. act. à

Κεκλήγω, *clamo, clango, fremo*, ex perf. m. κέκληγα, verbi κλάζω, *clamo.* Sed κεκληγὼς, ότος, *vociferans*, part. perf. m. à κέκληγα.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. pass. et hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*, perf. part. pass. et

Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. inf. pass. à καλέω.

Κεκλήσομαι, paulo post fut. ind. ejusd. verbi.

Κεκλίαται, *inclinati sunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino.* Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi. Vel κεκλίαται, *inclusi sunt*, per Systol. pro κεκλείαται, idque Ion. pro κεκλεῖνται, 3. pl. perf. pass. verbi κλείω, *claudo.* Sic et κεκλιμένος, pro κεκλειμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. p. pass. f. g. à κλίνω, *inclino*, f. νῶ, p. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *jubeo, hortor, invoco*, indè κεκλόμενος, præs. part

Κέκλοφα, *furatus sum*, (undè κεκλοφὼς, part. *furatus*:) Att. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, perf. pass κέκλεμμαι, p. m. κέκλοφα.

Κέκλυθι, Dor vel Poët. pro κλῦθι, *audi*, præs. imperat. act. à κλῦμι, seu κλύω, *audio.* Sunt qui velint perf. imperat. esse pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, *collutus, oblitus*, perf. pass. part. à κλύζω, *eluo.*

Κέκλυτε, *audite*, Poët. redupl. pro κλῦτε, 2. pl. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, seu κλύω, *audio.*

Κέκλωσμαι, *fato destinatus sum*, perf. pass. verbi κλώθω, *neo*, f. σω.

Κεκμηὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, *defessus, defunctus*, perf part. act. verbi κάμνω, *laboro, ægroto*, f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, *lasso*, Poët. metri gratiâ pro κεκμηότι, dat. sing. Ion. perf part. κεκμηκὼς, et sublato κ. Ion. κεκμηὼς, ότος, verbi κάμνω, *laboro.*

Κέκναισμαι, *excitatus sum*, perf. pass. verbi κναίω, idem quod κνάω, *scindo.*

Κεκοίμηται, 3. sing. perf. pass. verbi κοιμάω, *sopio*: f. ήσω, p. κεκοίμηκα.

Κεκολάσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, *punio*, f. άσω, p. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*, f. ψω, p. κέκοφα, p. m κέκοπα.

Κέκονα, *occidi*, Poët. pro ἔκτονα, perf. m. sublato primùm τ, et præposito κ' à κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. m. ἔκτονα, ἔκονα, et κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. pass. à κονιάω, *dealbo*, f άσω, à κονία, *calx.* Th κόνις, εως, ἡ, *pulvis.*

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo*; ab eod. Th.

Κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo.* Th. κόνις, *pulveris.*

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, *quiesco.*

Κεκοπανισμένος, *tusus*, part. perf. pass. Vide κοπανίζω.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro*, f. άσω. Th. κόπτω, *scindo.*

Κεκοπὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo, scindo*, f. ψω, p. κέκοφα, perf. m. κέκοπα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, *satio*, f. έσω et ήσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part. pass. à κορέω, *satio*, f. έσω et ήσω, p. κεκόρηκα.

Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejusd.

Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, per Sync. pro κεκορυθωμένος, verbi κορυθόω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea.* Vel pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. Th.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, *irascor*, f. ήσω, p. κεκότηκα hinc p. part κεκοτηκὼς, ότος, et Ion. κεκοτηὼς. Th. κότος, *simultas, ira vetus.*

Κεκόφθαι, *scissum esse*, perf. inf. pass. à κόπτω, *scindo*, f. ψω, p. pass. κέκομμαι

Κεκράαντο, *absoluti fuerunt*, Poët. et Ion. pro ἐκέκραντο, 3 pl. plusq. p. pass. verbi κραίνω, *efficio.* f. ανῶ, p. κέκρανκα, perf. pass. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, *clamavi*, perf. m. verbi κράζω, f ξω, *clamo.*

Κεκράγω, *clamo*, f. ξω, a. 1. ἐκέκραξα, quod formant à κέκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κέκρακα, *miscui*, per Sync. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, *misceo*, f. κεράσω, et per Sync. κράσω, p. pass. κέκραμαι, perf. part. pass. κεκραμένος, a. 1. part. pass. κραθεὶς.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo post. fut. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω, p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ejusd.

Κέκραχθι, *clamato*, 2. sing. perf. imperat. pro κέκραχε, verbi κράζω.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, perf. m. verbi κράζω, *clamo.*

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq. p. verbi κεράω, *misceo*, f. κεράσω, p. κεκέρακα.

Κεκριγότες, *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *strido*, f. ξω, p. m. κέκριγα, hinc κεκριγυῖαι, p. m. part. pl. num. f. g. et in a. 2. act. ἔκρικον pro ἔκριγον.

Κεκριμένην, *diversam*, acc. sing. perf. part. pass. f. g. à κρίνω, *secerno*, f. νῶ, p. κέκρικα

Κέκριται, *judicatum est*, 3. sing. perf. pass. ejusd

Κεκροταμένος, Dor. pro κεκροτημένος, p. part. pass. verbi κροτέω, *pulso*, f. ήσω. Th κρότος, *pulsus*

Κέκροψ, οπος, ὁ, *impostor*; aut *simia*, per Metaph. à κέκρωψ, quod vide.

Κέκρυβα, p. m. verbi κρύπτω, *occulto*: f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. pass. ejusd.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, *reticulum, quo mulieres crines revinciunt*, aut simile quid à κρύπτω, cujus perf. κέκρυφα.

Κεκρύφαται, *latent*, Ion. pro κεκρυμ-

μένοι ἰεσί, 3. pl. perf. pass. verbi κρύπτω, abscondo.

Κίκρωψ, οπος, ὁ, impostor.

Κέκτημαι, possedi, perf. pass. κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. et

Κεκτημένος, perf. part. pass. à κτάομαι, acquiro: f. ήσομαι, a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Ion. et Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi κεύθω, occulto, f. σω.

Κελαδεινός, ἡ, όν, obstreperus, tumultuosus. Th. κέλαδος, strepitus.

Κελαδεννός, canorus, clamus: Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεννᾶν, Dor. pro κελαδεινῶν.

Κελαδέοντι, resonant, Dor. pro κελαδέουσι, 3. pl. præs. act. à

Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, strepo, tumultuor, sono, insono, resono; et pro ὑμνέω, celebro. Th. κέλαδος, strepitus

Κελαδῆτις, ήτιδος, ἡ, quæ celebrat, à præced.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου· à

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, strepitus, tumultus, clamor, sonus musicus: q. à καλέω, vel κέλω ᾄδην.

Κελάδων, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, præs. particip. à κελαδέω, strepo: quod à præced.

Κελαινεγχής, έος, ὁ ἡ, qui nigram ac funestam hastam habet: ex κελαινός, niger, idem quod μέλας, et ἔγχος, τό, hasta.

Κελαινεφέϊ, dat. sing. à

Κελαινεφής, έος, ὁ ἡ, nubes atras reddens, vel cogens: ex κελαινός, niger, idem quod μέλας, et νέφος, τό, nubes.

Κελαινῇ, nigra, dat. sing. f. g. à

Κελαινός, ή, όν, niger: qu. μελαινός, ή, όν. Th μέλας, niger.

Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo: à præced.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, qui nigrum vultum, vel corpus habet, vel formidabilem aspectum. Ex κελαινός, niger, et ὤψ, vultus. Th ὄπτομαι, video.

ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ, cum strepitu fluo, murmuro, strepito, f. σω, p. κα, q. à κέλαδος, strepitus, et ῥύω, seu ῥέω, fluo: hinc

Κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, strepitatio.

Κελαρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν, murmurare, præs. inf. à κελαρύζω.

Κέλεαι, jubes, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. præs. ind. med. à κέλομαι, hortor, f. ήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, et Dor. κέλεβα, poculum.

ΚΕΛΕΟ'Σ, ου, ὁ, avis pernicissima, galgulus: quod à κέλλω, celeritèr curro.

Κέλεσθε, jubete, 2. plur. præs. imperat. m. verbi κέλομαι.

Κέλευ', pro κέλευε, jube, 2. sing. præs. imperat. act vel 3. sing. imperf. Ion. verbi κελεύω, q. v.

Κέλευθα, in pl. pro κέλευθοι, viæ, Poët. per Metaplasin à

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via: qu. ab ἐλεύθω.

Κέλευσε, 3. sing. a. 1. act. Ion, à κελεύω.

Κέλευσμα, ατος, τό, CELEUSMA, clamor, adhortatorius nautarum, mandatum, et

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, mandatum: à κελεύω, q. v.

Κελευστής, οῦ, ὁ, hortator, peculiaritèr qui κέλευσμα canit, proreta, proræ præfectus: ab eod. verbo.

Κελευτιάω, Poët. pro κελευστιάω, idem quod

Κελεύω, jubeo, hortor, f. εύσω, p. κεκέλευκα· a. 1. ἐκέλευσα· a. 1. imperat. κέλευσον, ἄλω· a. 1. part. act κελεύσας, αντος. Th. κέλω, hortor.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ. (scil. ἵππος,) CELES, equus desultorius: est et navis minoris generis quam CELOCEM vocant: utrumque qu. à κέλλω, celeritèr moveo.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi inus. κέλομαι, idem quod κέλω

Κελήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd.

Κελητίζω, equito, celere equo vehor, equum desultorium ago. Th. κέλης, ητος, ὁ.

ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, moveo, celeritèr curro, appello, pervenio ad portum; a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκειλα· sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι.

Κελοίμην, hortarer, præs. opt m. et

Κελόμην, imperf. med. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, hortor.

Κέλοντ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Κέλσαι, appulisse, a. 1. infin. act. Æol. verbi κέλλω, q. v.

Κελύφη, τά, nom. pl. à

Κέλυφος, εος, τό, putamen, cortex. Th. καλύπτω, tego.

ΚΕ'ΛΩ, seu κέλομαι, jubeo, hortor; fut. med. κελήσομαι· ab inus. κελέομαι.

Κεμάς, άδος, ἡ, hinnulus cervi: qu. ἀπὸ τοῦ κοιμᾶσθαι, quod adhuc in speluncâ dormiat.

ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ. incurva securis ad naves-fabricandas: qu. à κέειν, secare.

Κενεαυχής, έος, ὁ ἡ, vana jactans; ex κενός, vacuus, et αὐχέω, glorior.

Κενεήν, Poët. pro κενήν, acc. sing. f. g. à

Κενεός, Poët. et Dor. pro κενός, inanis: κενεὰ πνεῖν, inania spirare; id est, inanem et gloriâ vacuam vitam degere.

Κενεόφρονι, dat. sing. à

Κενεόφρων, ονος, ὁ ἡ, stultus: ex κενός, inanis, et φρήν, mens.

Κενεών, ῶνος, ὁ, venter. Th. κενός, vacuus.

Κενεώτερον, vaniùs, compar. à κενεός, vanus.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana gloria; et

Κενόδοξος, ου, ὁ ἡ, inanis gloriæ cupidus: ex κενός, inanis, et δόξα, gloria. Th. δοκέω.

Κενολογέω, -ῶ, garrio, inaniter loquor, f. ήσω, p. κεκενολόγηκα.

ΚΕΝΟ'Σ, ή, όν, vacuus, inanis; εἰς κενόν, frustra.

Κενοτάφιον, ου, τό, CENOTAPHIUM, inane sive honorarium sepulchrum: expon. etiam simulachrum seu imago, 1 Reg. xix. 13. Ex κενός, inanis, et τάφος, sepulchrum. Th. θάπτω, sepelio: f. ψω, a. 2. ἔταφον.

Κενότης, ητος, ἡ, inanitas, vanitas: à κενός.

Κενόφρων, ονος, ὁ ἡ, Poët. vana cogitans, ὁ κενὰ φρονῶν. Th φρήν, mens

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus: ex κενός, vanus, et φωνή, vox.

Κενόω, -ῶ, exinanio, evacuo, deprimo, ad humilitatem redigo, inutilem reddo, exhaurio, consumo, f. ώσω, a. 1. ἐκένωσα, perf. pass. κεκένωμαι, a. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενός, inanis.

Κένσαι, stimula, per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic et κένσαι, stimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κεντίσαι, pon... a. 1. imperat. m. à κεντίζω, idem quod κεντέω

Κένταισε, Dor. et Ion. pro ἐκέντησε, pupugit. Th. κεντέω, pungo: f. ήσω.

Κένταυρος, ου, ὁ ἡ, CENTAURUS; item signum cæleste: ex κεντέω, et ταῦρος, taurus.

ΚΕΝΤΕ'Ω, pungo, stimulo: f. ήσω, p. κεκέντηκα. Dicitur et κεντόω q. à κέω, findo, et ἐντὸς, intus.

Κέντορες, stimulatores: à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.

Κεντρηνεκέας, acc. pl. à

Κεντρηνεκής, έος, ὁ ἡ, stimulis agitatus; ex κέντρον, stimulus, quod à κεντέω, pungo, et εἴκω, cedo.

Κέντρον, ου, τό, stimulus, calcar: item CENTRUM. Th. κεντέω, pungo.

Κέντρων, ωνος, ὁ, CENTO, vestis è variis panniculis ac diversis coloribus consarcinata: ab eod. Th.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox origine Lat. à centum ducta.

Κεντῶν, pungens, præs. part. act. à κεντέω.

Κένωμα, ατος, τό, evacuatio, exinanitio: à κενόω.

Κέονται, jacent, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. Sic κέοντο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. et κέοιτο, 3. sing. opt. quasi à κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

ΚΕΠΦΟΣ, ου, ὁ, avis quædam marina levissima, quæ à quovis vento facilè circumagitur; item homo levis, stolidus.

Κεπφωθείς, leviter efferri et circumagi in modum, τοῦ κέπφου, undè κεπφωθεὶς, a. 1. part. pass. elatus, agitatus, incitatus.

Κεράατα, τά, Ion. pro κέρατα, cornua. Th. κέρας, ατος, τό, cornu.

Κεράεσσιν, cornibus, dat. pl. Ion. pro κέρασι, à κέρας.

Κεραία, ας, ἡ, cornu, antenna: item virgula inflexa: tum punctulum suprà literam: κεραίαι, etiam sunt apices eminentes in aliquâ re. Th. κέρας, cornu.

Κεραΐζετον, scindebant, 2. dual. imperf. Ion. à

Κεραΐζω, f. ίσω, cornibus dissipo; item vasto; exscindo, deleo. Th. κέρας, quod vide.

Κέραιρε, misce, præs. imperat. à

Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide.

Κεραΐς, ΐδος, ἡ, vastatrix: peculiaritèr verò vermis cornua infestans: à κεραΐζω.

Κεραμεῖ, dat. sing. à κεραμεύς, quod vide.

Κεραμεία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, ars figuli, figulina. Th. κεραμεύς, quod vide.

Κεραμεῖον, ου, τό, figuli officina: et

Κεράμειος, εία, ειον, figulinus: et

Κεραμεύς, έος, et Att. έως, ὁ, figulus. Th. κέραμος.

Κεραμεύω, f. εύσω, *fingo, figulinam exerceo*: ab eod.

Κεραμήϊος, Ion. pro κεράμειΘ-, *figulinus*: ab eod.

Κεραμικὸς, ὴ, ὸν, *fictilis, e*: et

Κεράμιον, ου, τὸ, *amphora, urceus fictilis*: et

Κεραμὶς, ίδος, ἡ, *tegula*: à

ΚΕΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *terra figularis; testa, tegula; vas fictile vel aliud; crater lapideus*: qu. à κέω, *uro* et ἔρα, *terra*.

Κεράμῳ, dat. sing. à præced.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, seu κεραννύω et κεράω, *misceo*: f. άσω, præs. part. κεραννὺς, ύΘ-, p. κεκέρακα, a. 1. ἐκέρασα, a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω, p. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, a. 1. pass. ἐκεράσθην et ἐκράθην, f. 1. pass. κερασθήσομαι, et κραθήσομαι. Hinc ἄκρατος, ου, ὁ ἡ, *purus, impermixtus*: εὐκρασία, ας, ἡ, *bona temperies*. Eust. à κέρας, derivat.

Κεραοὶ, *cornuti*, et *æ*, nom. pl. à

Κεραὸς, ὃ, ὁ ἡ, *cornutus*: à

ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *cornu*: qu. à κάρα, *caput*, cujus est ornamentum. Hinc βούκερως, -ῳ, ἡ -ῶτος, ὁ ἡ, *bubulis cornibus præditus*.

Κέρασμα, ατος, τὸ, *mixtura*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

ΚΕΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, *CERASUS, arbor*, à Cerasunte urbe: τὰ κεράσια, *fructus cerasi*. Hinc Angl. CHERRIES.

Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES, serpentis, genus*: à *cornibus* dictum; item *vermiculus ficos infestans*. Th. κέρας, *cornu*.

*Κερασφόρος, ου, ὁ ἡ, *corniger*, ex κέρας, *cornu*, et φέρω, *fero*.

Κεράσω, *miscebo*, et per Sync. κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, *misceo*.

Κερατίζω, *cornu peto*, f. ίσω, p. κεκεράτικα.

Κερατίνη, ης, ἡ, *buccina*.

Κεράτιον, ου, τὸ, *siliqua, corniculum*: à κέρας, quia est *corniculata*. Sic κεράτια, ων, τὰ, *siliquæ*, seu *folliculi fabarum, &c.*

Κεράτινος, ου, ὁ ἡ, *corneus, ex cornu factus*.

Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, *cornu peto*: f. ίσω. Th. κέρας, *cornu*.

Κερατοειδὴς, έος, ὁ ἡ, *cornutus*.

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.

*Κεραύνειος, ου, ὁ ἡ, *fulmineus*, à κεραυνὸς, *fulmen*.

*Κεραυνίας, ου, ὁ, *fulmine ictus*. Hes. et ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν.

ΚεραυνόβλητΘ-, ου, ὁ ἡ, *fulmine ictus*: ex κεραυνὸς, *fulmen*, et βλητὸς, quod à βάλλω.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, *fulmen*: q. à κέρας ἡ αὔειν, quia *vastat et urit*.

Κεραυνόω, f. ώσω, *fulmino*.

ΚεραυνωθέντΘ-, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.

*Κεραυνοσκοπία, ίας, ἡ, *fulminum consideratio*. D. S.

Κεράω, *misceo*, Poët. vide κεράννυμι.

Κέρβερος, ου, ὁ, *CERBERUS, canis infernus*: q. κρεοβόρος, ex κρέας, *caro*, et βορὸς, *vorax*.

Κερδαίνω, *lucror, quæstum facio, lucrifacio*, [**to SAVE a loss*, Act. xxvii. 21. i. e. *evitare*.] præs. part. κερδαίνων, οντος, f. κερδανῶ et κερδήσομαι, perf. κεκέρδηκα, a. 1. ἐκέρδησα, a. 1. inf. act. κερδῆσαι, a. 1 ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η, f. 1. pass. κερδηθήσομαι. [*Perquam insolenti significatu, Jos. Ant. vii. 8. 1. ἐξ ἧ ὀνειδος ἡ κακοδοξίαν ὅσηνΘ- ἡμῶν κερδανεῖ, *ex quâ opprobrium et infamia in nostram familiam redundabit*.] Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδαλέη, ης, contract ἡ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis*: à κερδὼ, *vulpes*, quod vide.

Κερδαλέος, έα, έον, *lucrosus, quæstuosus, utilis, astutus*. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδαλεόφρον, ονος, ὁ ἡ, *vulpinâ mente præditus*: à κερδαλέος, *astutus*, et φρὴν. Vel à κερδὼ, ὃς, ἡ, *vulpes*, et λέων, *leo*, et φρὴν, *mens*.

Κερδαλεώτερον, *quæstuosius, utilius*. compar. à κερδαλέος.

Κερδανίομεν, Ion. pro κερδανῶμεν, *quæstum faciemus*, 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, *lucror*; f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Κερδήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, *lucror*, quod vide.

Κέρδιον, *utilius*: à

Κερδίων, ονος, ὁ ἡ, *quæstuosior, utilior*; item *versutior*: et

Κέρδιστος, superlat. *utilissimus*; item *versutissimus*: à

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, *lucrum quæstus, utilitas*: q. κέαρ ἥδει, *cor oblectat*; item *astutia, versutia*.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, *astutia, calliditas, dolus*: et

Κερδὼ, ὃς, ἡ, *vulpes*: à κέρδΘ-, *astutia*.

Κέρεα, Ion. pro κέρατα, vel κέραα, *cornua*: et

Κέρεος, Ion. pro κέραΘ-, gen. à κέρας, ατος, -άος, -ως, τὸ, *cornu*.

Κερθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα.

Κερκεΐς, nomen mulieris.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *radius textorius*, vel *tela*; quia ad *pulsandum* idonea; q. à κρέκω.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, *CERCOPITHECUS, simia caudata*: πίθηκος κέρκον ἔχων, *caudam habens simia*: à clunibus tritis sic dicta.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, *cauda*; it. *membrum virile*.

ΚερκυραῖΘ-, αια, αιον, *CORCYRÆUS*

ΚέρκουρΘ-, ου, ὁ, *genus navigii brevioris*; dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à *Corcyrâ* insula: vel pro κέρκουρΘ-, ut potiùs scribitur; q. d. *caudata navis*: ex κέρκος, et οὐρὰ, *cauda*.

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ὁ, *fera ingentem caudam habens, homo vernutus* et *fraudulentus*. Th. κέρκος, *cauda*.

Κέρμα, ατος, τὸ, *segmentum æris, nummulus*: à κείρω, *seco*.

*Κερματιστὴς, ου, ὁ, *nummularius, collybista*: à præced.

Κέρνος, *vas fictile*: multos cotyliscos in se continens quos festo die fructibus omne genus implebant, et ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant: quosque ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος, dici potuit à κεραννύω, quod varia in eo *miscerentur*.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, *antennæ extremitas, antennæ cornu*: ex κέρας, *cornu*, et οἴαξ, *temo navis*.

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, *cornigera*; ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερούχος, et κεράουχος, ὁ ἡ, *cornua habens, corniger*.

Κερόωντο, *miscebant*, Ion. et Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, *misceo*: f. άσω.

Κέρσαι, *totondisse*: a. 1. inf. Æol. à κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, et Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, et Æol. ἔκερσα, p. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.

Κέρτομα, *convitia*, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ου, ὁ ἡ, *mordax, cavillatorius*: et

Κερτομέω, f. ήσω, *convitior*: ex κείρω, *tondeo*, vel potiùs κέαρ, *cor*, et τέμνω, *scindo*: p. m. τέτομα.

Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à

Κερτόμιος, et κερτόμος, ου, ὁ ἡ, *corscindens, mordax, cavillatorius, jocularis*: vide κερτομέω.

Κέγχνος, ου, ὁ, *asperitas quædam gutturis, quæ instar granorum milii sentitur*: item apud Ion. *milium*: vide κέγχρος. At

Κερχνὸς, ὴ, ὸν, *durus, asper*: qu. à

ΚΕ'ΡΧΩ, *exaspero*: κέρχομαι, *exasperor, et quidam ita ut vocem seu sonum edam raucum*.

Κερῶ, *tondebo*: f. verbi κείρω, unde, inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.

Κέσκετο, Ion. et Poët. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, *jaceo*.

Κεστὸς, *acu pictus*: à κεντέω, *pungo*.

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, est *genus teli militaris, sudes*: qu. à κέω, *uro*; item *sudes*: piscis. Sunt qui exponunt *malleum*.

Κεστρεὺς, *mugil*: à κέστρα.

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *herba quædam, betonica*.

Κεστρωτὸν, ξύλον, *lignum urendo acuminatum sine ferreâ cuspide*. Th. κέστρα, *teli genus*.

Κευθάνω, idem quod κεύθω, *occulto, tego*: in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθε, præs. imperat. κεύθει, 3. sing. præs. à κεύθω, *occulto*.

Κεύθεα, acc pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda, penetrale*: ab eod.

Κεύθῃς, 2. sing. præs. sub. à κεύθω, *occulto*.

Κεύθμασι, *latebris*, dat. pl. à

Κεῦθμα, ατος, τὸ, ejusd. Th.

Κευθμὸς, ὁ, Iliad. N. ver. 28. *latebra, latibulum*.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*: *latibulum, latibula, penetrale, recessus*; et

Κεῦθος, τὸ, *latebra, latibulum*: à

ΚΕΥ'ΘΩ, *occulto, abscondo*: f. σω, p. κέκευκα: quod à κέω, *jaceo*.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, *caput*, [**summa in re arithmeticâ*. Theoph. Caract. c. xiv. 2. *Summa pecuniæ credita, sors*. 3. *Qualibet summa pecuniæ* πολλῷ κεφαλαίῳ. Act xxii. 28. Num. v. 7. &c. Novè, inquit Beza. At sic Lysias. Or. xviii. p. 310. ed Hanov. 3. Dem. in Euerg. p. 617. ed. Wolf. 4. *Summa libri seu sermonis*, κεφάλαιον ἐπὶ, τοῖς, λεγομένοις, Heb. viii. 1.] Th. κεφαλὴ, *caput*.

Κεφαλαιόω, -ῶ, *summas redigo, summatim repeto* vel *attingo*; item *caput ferio, vulnero*: f. ώσω, p. κεκεφαλαίωκα, a. 1. ἐκεφαλαίωσα.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ϟ ἡ, *summarius, capitalis.*

Κεφαλαιωδῶς, *summatim.*

Κεφαλαίωμα, ατος, το, *summa:* à κεφαλαιόω.

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, *caput, homo, princeps, qui primas tenet, in aliquâ re principium; item summa et conclusio:* gen. pl. Ion. κεφαλέων, dat. pl. κεφαλῆσι Hinc Βουκέφαλος, ου, ὁ, *equus Alexandri Magni.*

*Κεφαλικῶς, adv. *capitaliter.*

Κεφαλὶς, ιδος, idem quod εἴλημα, ατος, το, *volumen:* à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, *CEPHALUS,* piscis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Κεφαλῷ, dat. sing. à κέφαλος, ω, ὁ, nom. viri.

Κέχαδα, ας, ε, p. m. verbi χάζω, *recedo;* item *kio, capax sum:* a. 2. ἔχαδον, f. 2. χαδῶν.

Κεχάδοντο, Ion Diaplasias. pro ἐχάδοντο, 3. pl a. 2 m. ejusd.

Κεχανδότα, *hiantem, capientem,* acc. sing. perf. part. med. Poët. Pleonasm. à κέχανδα· p. m. pro κέχαδα· p. m. part. Κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω, q. v.

Κέχαρα, *gavisus sum,* perf. med verbi χαίρω, *gaudeo,* f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, *insculptus,* perf. part. pass. à χαράσσω, *sculpo,* fut. ξω, p. χα.

Κεχάρηκα, *gavisus sum,* perf. act. nam à χαιρῶ, f. χαρῶ, fit præsens χαρέω, f. ήσω, perf. part. pass. κεχαρημένος, *lætus.*

Κεχαρηκότα, *gavisum,* quod à χαρέω, f. ήσω, p. κεχάρηκα· unde fit part. κεχαρηκὼς, et per Crasin. Ion. κεχαρηὼς, ότος, refertur ad χαίρω.

Κεχαρησέμεν, Ion. Diplasiasm. pro χαρήσειν· fut. 1. inf. act. à χαρέω, pro χαίρω, *gaudeo.*

Κεχάρητο, *lætatus est,* 3. sing. plusq. p. Ion ab ἐκεχαρήμην, σο, το· ab eod.

Κεχαρηὼς, οτος, *gavisus.* Vide κεχαρηότα.

Κεχαρισμένε, ου, perf. part. pass. undè κεχαρισμένε, *charissime,* voc. sing. à χαρίζομαι, *gratificor;* f. m. ίσομαι· perf. pass. κεχάρισμαι. Th χάρις, *gratia.*

Κεχαρισμένως, adv. *gratè, acceptè, jucundè,* vel *ad gratiam,* vel *ad voluptatem* · à præced.

Κεχάρισαι, 3. sing. perf. pass. Vide κεχαρισμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiâ donatus, gratiâ ornatus:* à χαριτόομαι, *gratiâ afficior, gratiam accipio.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*

Κεχάροιατο, *gavisi fuissent,* 3. pl. a. 2. opt. med. Ion. pro χάροιντο, Cum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipuè tribuunt, ut formant Iones 3. pl. à 3. sing. ante το, vel ται, α inserentes, estque à χαίρω, *gaudeo,* f. ρῶ· a. 2. ἔχαρον, a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχαρόμην, *gavisus sum,* a. 2. m. Ion, pro ἐχαρόμην Vide præced.

Κεχείμανται, *fluctuat,* 3. sing. perf. pass. verbi χειμαίνω, *fluctibus agito, jacto,* f. ανῶ, p. κεχείμαγκα· perf. pass. κεχείμαμμαι, νσαι, νται.

Κέχηνα, *hiavi,* perf. med. ind. et hinc

Κεχηνὼς, ότος, part. perf. med. *hians, hiscens. os, aperiens,* in nom. pl. κεχηνότες, *hiantes,* sive *stulti,* qui frequenter *hiare* solent: à χαίνω, *hisco,* q. v.

Κέχλαδα, perf. m. et

Κεχλαδὼν, όντος, a. 2. part. act. à χλάζω, *sibilo,* f. σω· a. 2. ἔχλαδον, ϟ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. ind. act. verbi χλιαίνω, *tepefacio,* f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ότος, *deliciis abundans,* perf. part. m. verbi χλιδάω, *luxui deditus sum.* Th. χλιω, *deliciis frango.* Angl. το στον.

Κεχολωμένος, *iratus,* perf. part. pass. Vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, *mox succensebis,* Ion. pro κεχολώσῃ, 2 sing paulò post fut et

Κεχολώσεται, *mox succensebit,* 3 sing. paulò post fut verbi χολόω, *irascor,* f. ώσω, p. κεχόλωκα· perf. pass. κεχόλωμαι· σαι. Th χολὴ, *bilis.*

Κεχολῶσθαι, perf. inf. pass. ejusd.

*Κέχρηκα, perf. act. *utendum dedi,* à χράω, *da utendum.*

*Κέχρημαι, perf. pass. κεχρημένος, part. ejusd. *indigens,* à χρήζω, *egeo,* non à χράω, quæ distinctio multos fefellit, ut notat Salm. demo do usur. p. 191. at

Κέχρημαι, σαι, ται, *mutuatus sum,* perf. ind. pass. χράομαι.

Κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitus promissus,* p. part. pass. à χρηματίζω, *Dei nomine loquor, divinitus admoneo,* f. ίσω· à 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, *nominatus fui;* à 1. inf act. χρηματίσαι· perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται· a. 1. ind pass ἐχρηματίσθην, ης, η· a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, εντ⊕. Th. χρῆμα, τὸ, *res, negotium, oraculum.*

Κεχρημένος, perf. part. pass. *ab oraculo prædictus; egens:* à χράομαι, -ῶμαι, f. m. χρήσομαι, *utor oraculum consulo.* Th. χραω, *commodo, oraculum edo.*

Κεχρήσεται, 3. sing. paulo post fut. à χρήζω, *indigeo,* f. σω, perf. pass. κέχρημαι, σαι. Th. χρεία, *indigentia.*

Κέχρησθε, 2. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Κέχρισμαι, perf. pass. à χρίω, *ungo,* f. ίσω, p. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. sing. et κέχυνται, *confunduntur,* 3. plur. perf. pass. κέχυντο, Ion pro ἐκέχυντο, 3. pl. plosq p. pass. κεχυμένος, *effusus,* perf. part. pass. à χύνω, vel χύω, *fundo.* Th. χέω, idem.

Κέχυτ', pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel pro

Κέχυται, 3. sing. perf. pass. Vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεσαν, *cesserant,* Att. pro κεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi χωρέω, *cedo, eo,* f. ήσω, perf. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, *sejuncti sunt,* Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass à κεχώρισμαι. verbi χωρίζω, *separo.* Th. χωρὶς, *seorsum.*

Κεχωρισμένος, η, ον, *separatus distans,* perf. part. pass. ejusd verbi.

Κεχωσμένος, η, ον, *aggestus, defossus,* part. perf. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕ'Ω. Thema inus. et per Epenth. κείω, *findo, jacio, cupio* unde et κεῖμαι, *jaceo;* est et κέω, *uro.* Vide καίω.

Κῇ, Ion. pro πῇ, *qua.*

Κῆαι, *accendisse,* a. 1 inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, *uro,* quod vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κήας, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejusd verbi.

ΚΗ'ΟΣ, ου, ὁ, animal e simiarum genere.

Κἠγὼ, ut et κἤγον, Dor. pro ϟ ἐγὼ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ desertâ, ubi *Cedar,* Ismaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε *torquebat,* 3. sing. imperf. Ion. verbi κήδω q. v.

Κῆδε, pro κήδεα, κήδη, nom pl. à κῆδος, *cura.*

Κήδει. *lædit,* 3 sing præs. act. à κήδω, *ango;* præs. inf. κήδειν. Th. κῆδ⊕, τὸ, *cura.*

Κηδεία, ας, ἡ, *funeratio, sepultura: affinitas:* à κηδεύω.

Κήδειος, *cujus curam gerimus, charus, amicus:* ab eod. Th.

Κηδεμόνας, acc. pl à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, *curator, solicitus:* ab eod.

Κηδεὸς, idem quod κήδειος, quod vide

Κήδεσθε, 2 pl. præs med. à κήδομαι, *curam gero,* κήδετο. pro ἐκήδετο, 3. sing imperf. m. ejusd.

Κήδεσφι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Κηδεστὴς, et κηδευτὴς, ȣ, ὁ, *qui curam alicujus gerit;* item *gener, socer, frater uxoris:* ab eod

Κηδεύω, f. εύσω, *curo, funero, affinitatem contraho, affinis sum,* et

Κηδέω, *curam gero,* [*solicito, Hes. Op 364.] f. ίσω, et ήσω. Th. κῆδος, *cura, exequiæ.*

Κήδιστος, ου, *familiarissimus,* superl. ab eod.

Κήδομαι, f. m. ήσομαι, *curo, solicitus sum de aliquâ re, satago,* item *mæreo, molestiâ afficior;* item *exequias alicujus curo:* à κῆδος.

Κηδομένη, *curans,* præs. part. m. f. g verbi præced.

ΚΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, solicitudo, mæror, luctus, ærumna, damnum, exequiæ, funus, affinitas, nuptiæ:* hinc superl. κήδιστος, ίστη, ιστον, *charissimus.*

Κήδω, *mærore afficio, ango, lædo,* inde κήδων, præs. part à præced.

Κἤδωκ', *et dedit:* pro ϟ ἔδωκε.

Κηδωλὸς, ἡ, όν. *solicitus, anxius.*

Κήδων, *affligens:* præs. part. à κήδω.

ΚΗ'ΘΙΟΝ et κηθάριον, ου, τό, *vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur,* Ion. pro χήτιον, à χεῖσθαι, sic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergo à χῶ, *capio.*

Κἠν', Dor. pro. ϟ ἐν.

Κἤνα μανθάνω, Dor. pro ϟ εἰ μὴ ἀποθάνω, *etsi non moriar.*

Κήνε, Poët. Anadiplasiasmo pro κῖνε, et hoc pro ἔκιε, verbi κίω vel κίω, a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. Ion à κηκίω, *salio.*

Κηκὶς, ίδος, ἡ, *nidor,* in altum velut saliens; item *galla,* quæ e quercu subitè κηκίει, i. e. *prosilit;* ab eod. Th.

Κηκίω, f. ίσω, *cum impetu erumpo, saltu sursum feror:* à κίω, *eo, vado.*

Κῆλα, nom. pl. à κῆλον, ου, το, *telum:* Ion. pro κᾶλον, *lignum.*

Κηλὰς, *hyberna dies nubes, capra, vulpes.*

ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, *arbor, ex iis quæ*

tardissimè suos fructus perficiunt, ut *Juniperus*, *Ilex*, &c. κηλάδαι, *arbores quædam agrestes*; item *vasa pastoralia*.

Κήλεος et κήλαος, *urens*, *splendens*: q. à καίω.

ΚΗΛΕΩ, *mulcio*, *decipio*: f. ήσω, Sed

Κηλέω, dat. sing. à κήλεος.

ΚΗΛΗ, ης, ἡ, *tumor in quâcunque parte corporis*, *tumor scroti*, *ramex*.

Κηλιδόω, -ῶ, f. ώσω, *maculo*, *conspurco*, à

ΚΗΛΙΣ, ίδος, ἡ, *macula*, *nævus*, *ulcus*, *probrum*, *ignominia*: quasi *ustione facta macula*, à καίω, *uro*.

Κῆλον, ου, τὸ, *jaculum è ligno*: Ion. pro κᾶλον.

Κηλος, ἡ, όν, *siccus*, *aridus*, *tostus*; à κίω, *uro*.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, *comburo*, *decipio*, *precor*; puto Poëticum esse pro κηλέω, ut sit Deum *mulcere precibus*.

Κηλώνιον, ου, τὸ, *instrumentum quo aqua è puteis hauritur*.

Κημαυτὸν, Dorice ponitur pro ϗ ἐμαυτὸν, *et meipsum*.

Κήμὶ, Dor. pro ϗ ἐμὶ.

ΚΗΜΟΣ, οῦ, ὁ, *CAMUS*, *freni genus*, *fiscella è viminibus plexa*. Haud male à κάμπτω, quia est *flexilis*.

Κῆν, Dor. pro ϗ ἐν. [*Sed κ' ἦν, Dor. pro ϗ ἦν, *elsi*.

Κῆνσος, ου, ὁ, *census*, hoc est *æstimatio bonorum*: vox origine Lat.

ΚΗΞ vel κήϋξ, *avis quædam*, *larus*: quidam κηφον exponunt.

Κηξαπίνης, Ion. et Dor. ex ϗ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, *repentè*.

Κηπε, Dor. pro ϗ ἐπε.

Κῆπει, Dor. pro ϗ ἐπει, *et postquam*.

Κηπειτα, Dor. pro ϗ ἔπειτα, *et postea*.

*Κηπεύματα, idem quod κῆποι, *horti*, *fructus hortensis*, D. S.

ΚΗΠΟΣ, ου, *hortus*, *pecten*, *pubes muliebris*; est et *animal simile simiæ*: hinc

Κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, *hortum colo*, et

Κηπουρικὸς, ἡ, όν, *ad hortulanum pertinens*.

Κηπουρὸς, *hortulanus*: ex οὖρος, *custos*, et κῆπος, *hortus*.

ΚΗΡ, ρὸς, ἡ, *sors*, *fatum*, *mors fatalis*, at

Κῆρ, contractè pro κέαρ, ατος, τὸ, *COR*.

Κῆρα, acc. sing. et

Κῆρας, acc. pl. à κήρ, *sors*.

Κηρία, ας, ἡ, *fascia*, propriè *sepulchralis*, quæ et κειρία, et κηρία. Th. κήρ, *mors*.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatis agitatus* vel *advectus*: à φορέω, *agito*, *fero*, et κήρ, *sors*.

Κήρινος, ίνη, ινον, *cereus*, et

Κηρίον, ου, τὸ, *favus*: à κηρὸς, *cera*.

Κηριτρεφέων, gen. pl. à

Κηριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *morti obnoxius*; q. d. *fato nutritus*: à κήρ, *fatum*, et τρέφω, *alo*.

Κηρόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cerâ ligatus* et *compactus*: ex κηρὸς, *cera*, et δέω, *ligo*.

Κηροδομέω, *cellas cereas struo*: ex κηρὸς, *cera*, et δομέω, idem quod. Th. δέμω, *struo*.

Κηρόθι, *ex corde*, adv. à κέαρ, contractè κῆρ.

ΚΗΡΟΣ, ȣ, ὁ, *CERA*: hinc

Κηρόω, *cerâ obduco*.

ΚΗΡΥΒΓΑ, ων, τὰ, *folliculi fabarum*.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, *præconium*, *hoc est*, *actio præconis*, *et id quod per præconem pronunciatur*, *edicitur*; *in sacris est*, *doctrina*, *institutio*: a. 1. pers. perf. pass. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco*.

Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. pl. Ion. et

Κηρύκειος, εία, ειον, *ad præconem pertinens*. Th. κήρυξ, *præco*.

Κηρυκεῖα, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, *præconis munus*: à præced.

Κήρυνθος, *CERYNTHUS*, nomen propr.

Κῆρυς. Vide Markl. Eurip. Mul 398, et

ΚΗΡΥΞ, υκος, ὁ, *præco*, nomen ministri sacrorum apud Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; in Lib. sacris *Doctor religionis Christianæ*: quod à γαρύζω, *clamo*: vel à γῆρυς, *vox*: hinc

Κηρύσσω, *prædico*, *publico*, *celebro*, in Lib. Sacris, *doceo*; imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε, f. ύξω, p. κεκήρυχα· a. 1. ἐκήρυξα· perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται· a. 1. pass. ἐκηρύχθην a. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, έντος· f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, η, εται. Th. κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Κηρυχθῆναι, a. 1. infin. pass. à κηρύσσω, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηρȣ̃· à κηρὸς, ὁ, *cera*.

Κηρωτὸς, ἡ, όν, *ceratus*.

Κήτειος, εια, ειον, *cetaceus*; exponitur et *magnus*: qu. à

ΚΗΤΟΣ, εος, τὸ, *CETUS*, *balæna*; κητεία, *locus ubi tales pisces capiebantur*.

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Κητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cetaceus*, *è cetorum genere*; à κῆτος.

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, idem quod præced. κητώεσσα, Lacedæmonis Epith. ob magnitudinem. Hom. Il. B. 581.

Κηῦ, Dor. pro ϗ εὖ, *et benè*.

Κήϋκα, acc. sing. à

Κήϋξ, υκος, ὁ, nomen regis.

Κηφ' ὅτι, Dor. pro ϗ ἴφ' ὅτι, et ἴφ, pro ἔπε, *dixit*.

Κῆφα, Dor. pro ϗ ἔφη.

Κηφᾶς, ὁ, nomen Apostoli. Syr. Petrus.

ΚΗΦΗΝ, ῆνος, ὁ, *fucus*: ex apum genere dat. plur. κηφήνεσσι, pro κηφῆσι.

Κῆφθα, Dor. Ion. et Æol. pro ϗ ἔφθη, *arόrnsa est*, 3. sing. a. 1. pass. verbi ἅπτω, *accendo*, quod vide.

Κηφισσίδι, dat. sing. à Κηφισσὶς, ίδος, ἡ, *Cephisis*, lacus.

Κηχος, Dor. pro πῆχος· à πῆ, *quo?*

Κηώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, et

Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, *benè olens*, *fragrans*: à καίω, *uro*.

ΚΙΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui scoria immixta est*. Metaph. *non sincerus*, *fucatus*: q. à κίβδης, q. v. superl. κιβδηλότατος· ἀκίβδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *purus*, *sincerus*.

Κίβδης, *lutum*, nempe *metallorum scoria*: item *improbus*.

ΚΙΒΙΣΙΣ, ιος, ἡ, *pera*, *sarculus*.

ΚΙΒΩΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ* et *genus poculi*, quod ex illo fructu fieri solitum.

ΚΙΒΩΤΟΣ, ȣ, ἡ, *arca*, *cista*, *capsa*.

Κιγκλίζευ, 2. sing. imperf. med. Dor. pro ἐκιγκλίζȣ, *movebaris*: à

Κιγκλίζω, *imitor*, *crebro motu agito*, *muto sæpe*, *de inconstantia*, Dor. pro κινέω· à κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΙΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam*, quæ et κιγκαλος, quia crebrò caudam κινεῖ, *movet*.

ΚΙΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius*; [*propriè *fascia*, quâ tiara cingebatur, undè *tiara* sive *pileus*;] scribitur et κίταρις.

ΚΙΔΑΦΗ, ης, ἡ, *vulpes*; aliter κίδαφος, et κινάδος.

Κίε, Ion. pro ἔιε, imperf. vel a. 2. verbi κίω, *eo*, *accurro*, per Metath. pro ἔκιε.

ΚΙΘΑΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA*, κίθαρις, εως, ἡ, idem, *lyra*: κιθαρίζω, *citharâ ludo*; κιθαριστὴς, ȣ̃, ὁ, *citharista*, et hinc Angl. GITTERN et CITTERN.

Κιθάριζεν, 3. sing. imperf. Ion. à

Κιθαρίζω, *citharâ cano*, f. ίσω· a. 1. imperat. κιθάρισον. Th. κιθάρα, *cithara*.

Κίθαρις. Vide in κιθάρα.

Κιθαριστὴς, ȣ̃, ὁ, *CITHARISTA*, in pl. οἱ κιθαρισταὶ, et

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, *ars pulsandi citharam*: à κιθαρίζω.

Κίθαρος, ου, ὁ, *piscis citharus*, Apollini sacer: à κιθάρα, quod vide.

Κιθαρῳδὸς, ου, ὁ, *CITHAROEDUS*: quod ex κιθάρα et ᾠδὸς, *cantor*. Th. ᾄδω, *cano*.

Κιθάω, *citharœdum facio*; comicè ficta vox: à κιθάρα.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, q. v.

ΚΙΚΙ, εως, τὸ, *CICI*, plantæ nomen. Lat. *ricinus*.

ΚΙΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, *CINCINNUS*, *cirrus*.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ, *vox noctuarum*.

Κικκαβᾶ, κόραξ, *noctua*, *CICUMA*: à præced.

Κικκὸς, ȣ̃, ὁ, *gallus*: videtur à sono ita dici, et Angl. CHICK.

Κικλήσκουσ', pro κικλήσκουσα, *vocans*, præs. part. f. g. à

Κικλήσκω, Poët. pro καλέω, *voco*.

ΚΙΚΥΣ, υος, ἡ, *vires*, *robur*: qu. à κίω, *moveo*.

Κιλικία, ας, ἡ, *regio Asiæ Minoris*, à *Cilice*, filio Phœnicis.

Κιλίκιον, ου, τὸ, *CILICIUM*, *vestis ex hirtis Ciliciæ villosioribus*; à

ΚΙΛΙΞ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *Ciliciâ oriundus*.

Κίλλα, ης, ἡ, *urbs Æoliæ*, *Troadis*, et *Africæ Propriæ*.

ΚΙΛΛΙΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, *ligna tribus suffulta cruribus*, *quibus clypei imponebantur ab iis*, *qui quiescere volebant à belli laboribus*; *tripodes*.

ΚΙΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, *asinus*, apud Dores.

Κίλυφος, εος, τὸ, *cortex*.

ΚΙΜΒΕΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vel ut alii κιμβάρικον, et κιμβερικὸν, *vestimenti pretiosi genus*; an à *Cimbris*, vel *Cimmerio*, oppido Asiæ.

ΚΙΜΒΗΞ, seu κιμβὶξ, ικος, ὁ, *avi*

malculum è vespârum vel apum genere; item *parcus, sordidus*.

KIMΩΛΙ'A, ας, ἡ, *CIMOLIA, terra*, ex insula Cimole.

KINA'BPA, ας, ἡ, *caprum cibus*; item *fœtor quem caprarum alæ reddunt*, et generalitèr *fœtor*.

Κιναβράω. *oleo, fœteo*; à præced.

KI'NAΔOΣ. εος, τὸ, et ȣ, ὁ, *vulpes*, apud Siculos, *homo vafer et versutus*; est et κίνδαπος, *vulpes*, et κιδάφη, et κίδαφος.

Κινάμωμον, ȣ, ὁ, *cinnamomum*. Vide κιννάμωμον.

KI'NΔAΛOΣ, ȣ, ὁ, *clavus, paxillus*.

Κίνδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *agilis, mobilis*; à κινέω, *moveo*.

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, *periculum, facinus audax*; à perf. pass. seq.

Κινδυνεύω, *in periculum conjicio, periclitor capite, reus sum, parum absum quin*, fut. εύσω, perf. κεκινδύνευκα· à

KI'NΔΥNOΣ, ȣ, ὁ, *periculum*: quod à κινῶ et δέος, *movet*, enim *metum*, vel ἀπὸ τȣ̃ κινεῖν τὰς ὀδύνας, *dolores*, scil. *excitans*.

Κινδυνώδης, εος, ὁ, ϗ ἡ, *periculosus*.

Κινείσθω, *moveatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Κινεῦ, Dor. et Æol. pro κινȣ̃, *move*, præs. imperat. pass. à

KINE'Ω, *moveo*, f. ήσω, p. κεκίνηκα, a. 1. ἐκίνησα· a. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η· hinc

Κινέων, ȣ̃σα, ὀν, *movens*, præs. part. et

Κινηθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass.

Κινηθμὸς, ȣ̃, ὁ, *motus*, Poët. pro κίνησις· ab eod Th.

Κίνημα, ατος, τὸ, *motus*. Th. κινέω.

Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd.

Κίνησις, εως, ἡ, *motus*: à κινέω.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, *motor*; κινητὴρ γᾶς, *quassator terræ*, Periphrasis Neptuni.

Κινητὴς, ȣ̃, ὁ, *motor*: à κινέω, undè et

Κινητικὸς, ἡ, ὸν, *movendi vi præditus*.

Κινητικώτατα, pl. num. neut. g. superl. grad. à κινητικος. Th. κινέω.

KI'NNA, ης, ἡ, *genus graminis in Cilicia*.

KI'NNA'BAPI, εως, τὸ, *CINNABARI*; item *coloris genus*, vulgò κοκκινον, *rubin*

KI'NNABOΣ, ȣ, ὁ, *exemplar, quod plastes sibi proponit, proplasma recèns editum*.

KINNA'MΩMON, ȣ, τὸ, *CINNAMOMUM*.

Κινȣ̃σης, gen. sing. fœm. g. præs part. à κινέω.

Κίνυμι, idem quod κινέω, *moveo, agito*, in præs. pass. κίνυμαι, *moveor*: undè κίνυντο, in 3. plur. imperf. med. Ion.

KINΥ'PA, ας, ἡ, *instrumentum musicum Phœnicium et Syrium, soni queruli*: hinc

Κινύρομαι, *voce querulâ lamentor, lugubri voce queror*, et

Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis, querulus funestus*.

Κιοίτην, *irent*, 2. dual. opt. à κίω, *vado*.

Κιον', pro κίονα, acc. sing. et

Κίοσιν, *columnis*, dat. plur. à κίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *columna*.

Κιȣ̃σαι, *euntes*, nom. plur. præs. part. fœm. g. à κίω, *eo*. Sunt qui à. 2. esse velint pro ἰὼν, ἰȣ̃σα, ab ἴημι, *eo*.

KIPKAI'A, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, et Dor. Κίρκα, *CIRCE*, nomen sagæ.

KI'PKOΣ, ȣ, ὁ, *CIRCUS, CIRCULUS, locus in orbem, radiens*; est et *species accipitrum*.

Κίρνα, Ion pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. à

Κιρνάω, *misceo*, f. ήσω. Th. κεράννυμι, seu κεράω, idem.

Κίρνη, pro ἐκίρνη, 3. sing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbi præced.

Κίρνων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. Ion. et cont. verbi κιρνάω, q. v.

Κιῤῥαθεν, ἐκ τῆς Κιῤῥας, è, *Cirrha*,

Κιῤῥὶς, *species accipitris et piscis*: à Κιῤῥῷ, *colore*.

KI'PPO'Σ, *fulvus*, seu *gilvus*: qu. à καίω, *uro*.

KIPΣO'Σ, ȣ̃, ὁ, *varix*, cum vena à multo sanguine dilatatur: qu. à κιῤῥῷ *colore*; dicitur et κρισσὸς.

KI'Σ, κιος, ὁ, *vermis, qui in ligno frumentove nascitur*: hinc ἄκιος, *non corrosus à vermibus*; est et

Κὶς, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *durus*.

KI'ΣΣA, et Att. κιττα, ης, ἡ, *pica, avis garrula, gulosa, &c.* et sumitur pro *fastidio ciborum et appetitu absurdorum*, et pro *malacio*.

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro, cupio, libidinosus sum*: à præced.

Κισσήρης, *hederâ redimitus*.

Κίσσηρις, εως, ἡ, *pumex* lapis tanquam à verme perrosus. Th. κὶς, *vermis*: hinc

Κισσηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pumicosus, pumici similis*.

Κισσητὸς, ἡ, ὸν, *hederaceus, hederâ vinctus*, velut à κισσάω, pro κισσόω.

KIΣΣO'Σ, et Att. -τος, ȣ̃, ὁ, *hedera*.

Κισσοφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui capite gestat hederam*.

Κισσόω, et κιττόω, -ῶ, *hederâ orno, hederâ corono*.

Κισσύβιον, ȣ, τὸ, *poculum è ligno hederaceo*: ab eod. Th.

KI'ΣTH, ης, ἡ, *CISTA, capsa ex vimine propriè*.

KIΣTOΣ, ȣ, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus*.

KITPI'A ας, ἡ, *CITRIA, arbor*, seu *malus Medica*.

Κίτριον, scil. μῆλον, *pomum citrium*: à præced.

Κιττὸς, *hedera*. Vide κισσὸς· at

Κιττὸς, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*, Laconicè.

Κιτῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα. à χιτών. q. v.

Κιχάνω, idem quod κιχέω. *invenio, assequor*.

Κιχείη, *deprehendat*, 3. sing. præs opt. à κίχημι, ut τιθείη, à τίθημι, undè et κιχεὶς. Sunt qui velint esse. 3. sing. sub. à κιχέω, Poët pro κιχέω, *deprehendo*, sed tum ι deberet subscribi.

Κιχεῖμεν, εῖτε, εῖεν, in plur. præs. opt. per Sync. Att. pro κιχείημεν. είητε, είησαν, verbi κίχημι, *assequor*.

KIXE'Ω, κιχάνω, et κίχημι, *invenio, assequor, comprehendo*: q. à χῶ, *capio*, et κίω, *eo*, f. ήσω, perf. ηκα· a. 2. ἔκιχον· a. 2 inf. κιχεῖν· hinc

Κίχῃ, *apprehendat*, 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. Dor. pro κιχῆν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio*, f. ήσω· a. 2. ἔκιχον· a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι, et Ectasi Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας, *assecutus*, a. 1. part. act. et

Κιχήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *assequor*.

Κιχήσομαι, *assequor, deprehendam*, f. 1. m. à κιχέω.

Κιχήτην, per Sync. et Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. aor. 1. act. verbi κιχέω.

KI'XΛH, ης, η, *turdus, avis*, Dor. κιχήλα.

Κιχλίζω, *pinguibus*, κίχλαις, seu *turdis vescor*: hinc *delicior, immoderatè rideo*; affine est καχλάζω.

Κιχράω, et κίχρημι *commodo, utendum do*: à χράω, idem.

Κιχὼν *assecutus, nactus* a. 2. part. act. à κιχέω, *assequor, deprehendo*; a. 2. ἔκιχον.

KIXΩ'PH, ης, ἡ, vel

Κιχώριον, ȣ, τὸ, *intubum*, *CICHORIUM*: qu à κίειν et χωρίον, quod *per agros serpit*.

KI'Ω, *vado, eo*: qu. ab ἴω, quod ex ἴω, seu ἴημι, *eo*.

KI'ΩN, ονος, ὁ ϗ ἡ, *columna, columella*: dict. quod in altum κίει, at

Κιὼν, ȣ̃σα, *vadens*. dicitur præs. part. licet in ultimâ acuatur; à κίω, vel aor. 2. pro ἰων, ab ἴημι, *eo*.

Κλαγγεῦντι, Dor et Æol. pro κλαγγȣ̃σι, 3. plur præs. quod à κλαγγέω, -ῶ. Th. κλάζω, *clamo*, f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR*: ab eod. Th.

Κλάγξω, f. 1. ejusd. verbi.

Κλάδα, et Æol. κλάβα, *CLAVA*.

Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας.

Κλαδὶ, per Metaplasmum pro κλάδω, dat. sing. à

KΛA'ΔOΣ, ȣ, ὁ, *ramus tener, progenies*: Poët. qu. à κλάω, *frango*.

Κλάειν, Att. et Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro*, f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. part. præs. à

KΛAZΩ, *CLAMO, clango*, de anseribus, gruibus, &c. f. κλάγξω· a. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκλαγγα· hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*; dicitur et

Κλάζω, pro κλάω, *frango*, et

Κλᾴζω, *claudo*, Dor. pro κλῃΐζω· à κλαὶς, id est, κλεὶς, *clavis*.

Κλαῖ', pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. et

Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Κλαίοντα, *flentem*, acc. sing. præs. part. act. et

Κλαίȣσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi κλαίω.

Κλαῒς, ῖδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS*, nom. hinc Ion. κληῗς· undè κλαῒς.

Κλαῗθρον, ȣ, τὸ, Dor. et Æol. pro

κλεῖθρον, ου, τὸ, *CLAUSTRUM*. Th. κλείω, *claudo*

ΚΛΑΙ'Ω, *lachrymor, ploro, fleo, do pœnas, vapulo, pœnitentiâ facti ducor*; imperf. ἔκλαιον f. κλαύσω, p. κέκλαυκα· qu à κλάω, *frango*, luctu enim et lachrymis *frangitur* animus, [*ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ. Luc. xix. 41. Jac. v. 1. κλαίειν ἐπί τινα, cum acc. Luc. xxiii. 28. Num. xi. 13. Jud. xi. 37, 38. xiv. 7. Josh. vii. 87. ceteri verò rarò posteriori constructione.]

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *mutilatus*: q. à κλάω.

Κλάνιον, ου, τὸ, *armilla*.

Κλᾶξ, ακος, ἡ, *clavis*, vox Dorica à κλείω.

Κλάξω, vel ut alii κλαξῶ, fut. 1. Dor. pro κλῄσω, ex κληΐζω, *claudo*, f. κλῄσω, et Dor. κλάξω, ηῖ, verso in α· hinc a. 1. ἔκλαξα· sic κλᾶξον, Dor. pro κλῆσον, a. 1. imperat.

Κλάοισα, Dor. pro κλαίουσα, præs. part. f. g. verbi κλαίω, *fleo*.

Κλαπεὶς, ἐντος, a. 2. part. pass verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, a. 2. ἔκλαπον.

Κλαρονόμως, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, *hæredes*.

Κλᾶρος, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, *sors, hæreditas*.

Κλάρωσε, *conciliavit*, Ion. et Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κλαρόω, pro κληρόω. Th. κλῆρος, *sors*.

Κλάσας, αντος, a. 1. part. act. et κλάσαι, a. 1. inf. et

Κλασθείσης, gen. sing. a. 1. part. pass. f. g. à κλάω, *frango*, f. άσω· a. 1. pass. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, *fractio*, et

Κλάσμα, ατος, τὸ, *fragmentum, frustum defractum*: à perf. pass. verbi κλάω, *frango*.

Κλασῶ, *claudam*, Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, *claudo*.

Κλαύδη, ης, ἡ, nomen insulæ, Græcè *pes fracta*.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris, Latinè quasi *clauda*.

Κλαυθμὸς, ου, ὁ, *fletus, ploratus*: à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, f. ίσω, *fleo, vagio*, et *in fletum adduco*: ab eodem. Th.

Κλαυθμυρισμὸς, ου, ὁ, *ejulatus*: à præced.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, *fletus, locus flentium*. Th. κλαίω, *fleo*, fut. κλαύσω.

Κλαυσεῖται, 3. sing. fut. 1. med. Dor. verbi κλαίω, *fleo*, f κλαύσω, Dor. κλαυσῶ· f. 1. m. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. plur. f. 1. ind. act. verbi præced.

Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω. Vide κλαυσεῖται.

ΚΛΑ'Ω, *frango, mutilo*, fut. 1. κλάσω, p. κέκλακα· a. 1. ἔκλασα· a. 1. inf. κλάσαι· a. 1. part. κλάσας, αντος· perf. pass. κέκλασμαι· a. 1 pass. ἐκλάσθην· præs. part. pass. κλώμενος, η, ον.

Κλεάριστε, voc. sing. à

Κλεάριστος, ου, ὁ, nomen proprium.

Κλεεννὸς, pro κλεινὸς, *inclytus, celeber*. Th. κλείω, *celebro*

Κλεηδὼν, όνος, ἡ. Vide in κληδών.

Κλεθήσεται, 3 sing. fut. 1. pass. per Sync. pro καλεθήσεται, à καλέω.

Κλέα, *res præclarè gesta*, nom. plur. κλέεα, et contr. κλέα· à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλέω, *celebro*.

Κλείδω, *CLAUDO*, *obsero*: à κλεὶς, δὸς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

Κλείετε, *celebrate*, 2. plur. præs. imperat. act. verbi κλείω, *celebro*.

Κλειθρία, ας, ἡ, *rima*, et

Κλεῖθρον, ου, τὸ, *claustrum, sera*; *CLATHRUM*: à κλείω, *claudo*.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, *celebris*: à κλείω, *celebro*.

Κλεῖξαι, Dor. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. à κλείω, *celebro*.

Κλείουσαι, *celebres*, nom. pl. part. præs. fœm. g. à κλείω, *celebro*.

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *CLAVIS*, acc. plur. κλεῖδας, et per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, *claudo*.

Κλεῖσαι, a. 1. inf act. et

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à κλείω.

Κλειστὸς, ἡ, ὸν, *clausus, qui claudi solet*.

Κλειτὰς, acc. plur. κλειτὴν, acc. sing. fœm. g. à κλειτὸς, *celebris*.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, *myrtus*, in naturâ muliebri: à κλείω, *claudo*.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, *celebris, inclytus*: à

ΚΛΕΙ'Ω, *claudo*; item *celebro, memoro*, fut. σω, perf. κέκλεικα· a. 1. ἔκλεισα· a. 1. sub. κλείσω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. κλεῖσαι· perf. pass. κέκλεισμαι, et κέκλειμαι· perf. part. pass. κεκλεισμένος, η, ον· a. 1. pass. ἐκλείσθην, ης, η· a. 1. sub. pass. κλεισθῶ, ῇς, ῇ.

Κλειὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, *Clio*, una musarum: à κλειὸς.

Κλέμμα, ατος, τὸ, *furtum, stratagema*: à κλέπτω, *furor*, perf. pass. κέκλεμμαι.

Κλεμμὺς, χελώνη, *testudo*, quia se sub testâ veluti κλέπτει, id est, *occultat*.

Κλέοβις, juvenis *filius Cydippes*; acc. Κλέοβιν.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror*. Th. κλείω, idem.

Κλεόπας, ου, ὁ, *CLEOPAS*, nomen viri, Gr. qu. interpret. *omnis gloria*.

Κλεοπάτρῃ, dat. sing. Ion. à Κλεόπατρα, ας, ἡ, nom. reginæ Ægypt. et plur. mul.

Κλέος, et κλεῖος, εος, τὸ, *gloria, celebritas; fama, rumor*. Th κλείω, *celebro*.

Κλέπτας, ου, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, *fur*.

Κλέπτε, *falle*, præs. imperat. et

Κλέπτειν, *furari*, præs. inf. à κλέπτω, q. v.

Κλέπτης, ου, ὁ, *fur*: ab eodem Th.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, *ars furandi*: à

Κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, *furax, furtis deditus*: à κλέπτω.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, *celans, occultans*, præs. part. fœm. g. ab eod.

Κλεπτόμενος, præs. part. pass. à κλέπτω.

Κλεπτρία, ας, ἡ, *fur*. Th. κλέπτω.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, *furor*, *CLEPO*, *occulo, clam facio aut dico, fallo, decipio*, f. ψω, p. κέκλεφα· a. 1. ἔκλεψα· a 1. sub. κλέψω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. κλέψωσι, a. 2. ἔκλαπον· perf. pass. κέκλεμμαι· p med. κέκλοφα· quidam à καλύπτω, κλέπτω, dict. volunt. Hinc Angl. TO CLIP, id est, *numismata*, &c. quidpiam præcidendo, *suffurari*.

Κλέτας, τὸ, *rupes*, quod à κλίνω, quia scil. acclivis.

Κλεόνικος, Dor. pro κλεόνικος· ex κλέος, *gloria*, et νίκη, *victoria*.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part act. et

Κλέψεις, 2 sing. f. 1. κλέψωσι, 3. plur. a. 1. sub. verbi κλέπτω, *furor*, q. v.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, *CLEPSYDRA*, instrumentum horologicum; *fons quidam Athenis*: ex. κλέπτω, *furor*, et ὕδωρ, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON*, dux Atheniensium.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *helenium*, herba.

Κλῄδην, *nominatim*, adv. à καλέω, *voco*

Κληδονίζομαι, *vaticinor*, *vates consulo*; f. med. ίσομαι· peculiariter κληδονίζεσθαι, *de augurio* dicitur *hariolari*: hinc

Κληδονισμὸς, ου, ὁ, *vaticinium*.

Κλῇθος, εος, τὸ, *sepes*: à κλείω.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona, gloria, omen bonum*, Poët. κλεηδὼν· ex κληΐζω. Th. κλείω, *celebro*; at

Κληδὼν, 2 Reg. i. 10. exponitur *armilla*; sed pro τὴν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.

Κληΐειν, præs. inf. Ion. pro κλείειν, *claudere*.

Κληΐζω, pro κληΐζω, *claudo*.

Κληθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. et

Κληθήσομαι, η, εται, fut. 1. pass. et

Κληθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à καλέω, *voco*.

Κλήθρα, ας, ἡ, *alnus*: quod à κλάω, *frango*.

Κλῇθρον, ου, τὸ, *claustrum, sera, repagulum*: à κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ου, ἡ, *alnus*: q. à κλάω, *frango*.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. sub. pass. verbi καλέω, *voco*.

Κληΐζω, fut. ίσω, *claudo*; item *celebro*. Th κλείω, idem.

Κληῒς, ίδος, ἡ, *clavis*, ut κλεὶς, vel *aliquid clavi simile, sedes nautica, transtrum*: ab eod. Th.

Κληῖσαι, a. 1. infin. act. verbi κληΐζω, vel

Κλῄσω, pro κλείω, *claudo, celebro*.

ΚΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *palmes, virga vitea*, quia fragilis: à κλάω, *frango*, et κλῆμα est ὑπόδημα, Hesych hinc

Κληματὶς, ίδος, ἡ, et

Κληματίον, το, *viticula, parvum sarmentum*, dim. à præced.

Κληματόομαι, *pampinis* et *sarmentis opacor* et *sylvesco*.

Κλήμης, ὁ, εντος. *CLEMENS*, nom. viri.

Κληροδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis divisio*: à

Κληροδοτέω, f. ήσω, *sorte divido, hæredem scribo*.

Κληροδότης, ου, ὁ, *testator, qui per sortem dat*: à præced.

Κληρονομέω, -ῶ, *hæreditatem adeo, hæreditatem jure obtineo, possideo*, f. ήσω, p. κεκληρονόμηκα· a. 1. sub. act. κληρονομήσω, ῃς, ῃ· a. 1. infin. act. κληρονομῆσαι· ex κλῆρος, *sors*, et νέμω, *tribuo*.

Κληρονομησάτω, 3. sing. a. 1 imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas*: actio κληρονόμου· ab eod.

Κληρονόμος, ου, ὁ, *hæres*, qui κλῆρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗ'ΡΟΣ, ε, ὁ, *sors, patrimonium, sortitio, portio agri colono data*; [*quia olim hæreditas sorte dividebatur: mox omnia bona quacunque ratione parta φθείρον τῶν Συρίων τὰς κλήρους. Herodot. Melpomene, *Syrorum agros vastans*. Sic et Hes. Op. 341 vid. ibi Græv.] Est et κλῆρ☉, *vermiculus qui in favo nascitur*. Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληρουχία, *hæreditatis aditio*: à

Κληρῦχ☉, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui κλῆρον ἔχει, *qui aliquid sorte sibi attributum tenet*.

Κληρόω, *sorte lego, sorte deligo*: f. ώσω, p. κεκλήρωκα, præs. pass. κληρόομαι, -ῦμαι, *in sortem adsciscor*: a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum*. Th. κλῆρος, *sors*.

Κληρώσσομαι, *sortior*: f. 1. m. præced.

Κληρωτὶ, *sortitò, in sorte*, adverb. Th. κλῆρ☉, *sors*.

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio, officium*. Th. καλέω, *voco*.

Κλῆσον pro κλήϊσον, a. 1. imperat. act. verbi κληΐζω, *claudo, celebro*. Th. κλείω, idem. At

Κλῆσον, sine ι subscripto, per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco*: a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητὶ☉, ία, ίον, adj. verbal. *vocandus*: à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Κλητεύω, *in jus voco testimonii dicendi causâ, sum κλητήρ*, ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, *apparitor, qui in jus vocat*: ab eod.

Κλητικῆς, gen. sing. f. g. à

Κλητικὸς, ή, όν, *appellativus, a, um*; à καλέω.

Κλητὸς ή, όν, *vocatus, a, um*; ab eod. Th.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, *vocator, accersitor, præco, nuncius, minister magistratûs jus dicentis, testis*: à καλέω.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ε, τὸ, *herbæ genus*.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ε, ὁ, *CLIBANUS*; qui et κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κρίθη, *hordeum*, et βαῦνος, *fornax*.

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio, plaga, tractus, CLIMA, declivitas, inclinatio*: à κλίνω, *clino*.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus*; *annus scansilis*: à

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala, gradus, CLIMAX*: qu. à κλίνω. Hinc Angl. TO CLIMB.

Κλιματὶς, ίδος, ἡ, *vitis*. Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, et Dor. κλίνα, *lectus*: à κλίνω, *reclino*.

Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ε, τὸ, *lectulus*: ab eod. Th.

Κλινικὸς, ή, όν, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus*: à κλίνη.

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Κλινόμενος, *inclinans*: præs. part. pass. à κλίνω.

Κλινοποιὸς, ε, ὁ ᾗ ἡ, *lectorum faber*; à κλίνη, *lectus*.

Κλινῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, currus clausus*: à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino, reclino, reflecto, averto*: fut. νῶ, perf. κέκλικα, aor. 1. ἔκλινα, perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται· unde est κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cœli inclinatio, tractus*: perf. med. κέκλινα, undè κλίνη, ης, ἡ, *lectus*.

*Κλισία, ας, ἡ locus ubi *discumbitur, discubitus, tabernaculum, tentorium, casa*: et

Κλισιάδες, αἱ, *januæ bifores*. Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide, et

Κλισίηθεν, *ex tentorio*: adv. de loco: κλισίηνδὲ, *ad tentorium*: à præced.

Κλίσιον, ε, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, stabulum*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio*: acc. κλίσιν· ab eod.

Κλισμὸς, ε, ὁ, *torus discubitorius, sella recubitoria*, dat. pl. Ion. κλισμοῖσι, et

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas*: latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλίτυς, υος, ἡ *vallis, montis declivitas*, à præced. Th.

Κλοιὸς, ε, ὁ, *collare, vinculum*, quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo*.

Κλονέοντο, *turbabantur*: 3. pl. imperf. med. Ion.

Κλονέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio, turbulentum reddo*: à κλόνος. Undè

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus agitatio*.

Κλόνιον, *spina dorsi, coxendix*, q. à

Κλόνις, εος, ἡ, *venter*.

Κλονιστὴς, *gladiolus ad femora suspensus*: à præced.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ε, ὁ, *tumultus strepitus, perturbatio*. Hinc Angl. A CLOWN.

*Κλοπεύω, f. εύσω, *furor*.

Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem: à

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: à p. m. κέκλοφα verbi κλέπτω, *furor*.

Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um, furto ablatus*: ab eod. Th.

Κλοπίμως, adv. *furtim*: à præced.

Κλοτοπεύω, f. ευσω, *verba do, decipio, latenter furor et subduco tempus, subterfugio, tergiversor*.

Κλύβδον, *sigillum*. Hinc περικλυβίζω.

Κλύβατις, *herba quæ et ἰλξίνη Latinis perietaria dicitur*.

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æstus*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor fluctuo*: f. m. ίσομαι, a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, η, ab eod.

Κλύεν, *audivit*: 3 sing. imperf. ind. act. Ion. à κλύω, *audio*.

Κλύζεσκεν, *abluebat*: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλυζε.

Κλυζομένῳ, *inundanti*; dat. sing. part. præs. pass. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, clydere, perluo, purgo, inundo; sonum, ut fluctus, edo*; hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, *diluvium, inundatio*.

Κλῦθι, *audi*; præs. imperat. à κλῦμι, vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio*.

Κλυμένη, ης, ἡ, *uxor Japeti*; item *ancilla Helenæ*; à

Κλυμένος, *clarus*.

Κλύοιμι, *audirem*; præs. opt. à κλύω, q. v.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt*; 3. pl. imperf. ejusd. verbi

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur*, item *ipsum instrumentum quo medicamentum injicitur*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus*. Th. κλύω, *audio*

Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, *CLYTÆMNESTRA, uxor Agamemnonis, quem trucidavit*.

Κλυτόκαρπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui fert inclytum fructum*; ex κλυτὸς, *inclytus*, et καρπὸς, *fructus*.

Κλυτόπωλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *inclytus equis*; à κλυτὸς, *inclytus*, et πῶλος, *pullus equinus*.

Κλυτὸς, ἡ, όν, vel κλυτὸς, ε, ὁ ᾗ ἡ, *vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, inclytus, clarus*; κλυτὴ, *alma*; à κλύω, *audio*.

Κλυτοτέχνης, ε, ὁ, *inclytus artifex*; ex κλυτὸς, *inclytus*, et τέχνη, *artificium*.

Κλυτότοξος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *arcu et jaculis insignis*.

ΚΛΥ'Ω, *audio, morem gero, percipio, sentio*.

ΚΛΩΒΟ'Σ, ε, ἡ, *cavea avium*.

ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum*; item *explodo è theatro, sibilo*. Hinc Angl. TO CLUCK, sive CLOCK, gallinarum vox.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo, torqueo, glomero*; et *fataliter destineo*; undè κεκλωσμένα dicuntur *fato destinata*. Hinc Angl. TO CLOTHE, &c.

Κλωθὼ, όος, ἡ, Parcarum natu minima, à κλώθω, quia filum vitæ *net*.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, *asper, clivosus*; locus in quo sunt κλώμακες, à κλώμαξ, ακος, ὁ, *asperitas*, quod à κλίμαξ, quasi κλιμακόεις, *scalâ egens, ascensu difficilis*; vel ut alii à κλάω, *frango*.

ΚΛΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *ramus*, vel *surculus*, qui deputari solet: accus. singul κλῶνα, accus. plur. κλῶνας Hinc

Κλωνίον, ε, τὸ, *ramulus*: qu à κλάω, *frango*.

Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri contract. ex Κλεόπας, *gloria patris*.

Κλῶπες, *fures*, nom. pl. à κλώψ, ωπὸς, ὁ, *fur* Th κλέπτω, *furor*.

Κλωπεύω, f. εύσω, *furor*, ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus*: ex κλὼψ, *fur*, et πατὴρ, *pater*.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, *filum*: à κλώθω, *neo*.

Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, *fusus*: ab eod.

Κλωστὴς, ε, ὁ, *qui fila deducit*: ab eod.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur*: vide κλῶπες.

Κμέλεθρα, τὰ, *trabes*: αἱ δοκοί.

Κμητὸς, ή, όν, *elaboratus, factus*: à κάμνω, *laboro, facio*.

Κναίω, *scindo*: vide κνάω.

Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, *flavus, albus*. Th. κνῆκος, ε, ἡ, *species seminis*.

Κνάκων, *caper*: à colore, κνάκῳ.

Κνάμα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, *crus*.

Κνάμπτω, *flecto, robore vinco*: κάμπτομαι, *malis frangor, succumbo*: à κάμπτω, *flecto*.

Κναμὸς, acc. pl. Dor. pro κνημοὺς, *colles*, vide κνημός.

ΚΝΑ'ΜΠΤΩ seu γνάπτω, f. ψω, p. φα, *carmino, carpo*, ut fullones, *pecto, polio*: undè Angl. THE NAP OF CLOTH, et TO KNAP.

Κνᾶσαι, Dor pro κνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi κνάω, *scindo, rado*.

Κναφεὺς, έος, ὁ, *fullo*: à κνάπτω.

Κνάφος, ε, ὁ, *carduus fullonicus*: ab eod.

Κναφήϊον, ου, τὸ, Ion. pro κνάφειον, *officina fullonica.*

ΚΝΑ'Ω, κναιω, κνίω, item κνήθω, *scindo, rado, scalpo, pruritum excito.* Hinc Angl. GNAW et GNASH.

Κνεφαῖος, αία, αῖον, *tenebrosus, obscurus* : à

ΚΝΕ'ΦΑΣ, ατος, τὸ, *caligo, tenebræ, crepusculum.*

Κνέωρον, herba quædam, quæ et κνέωρον, dicitur Plin. lib. 13. 21. qu. à κνίω, *rado* : quòd linguam mordet.

Κνῆ, *scalpsit,* Ion. pro ἔκνη, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, *scindo.*

Κνήθω, *scalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo, irrito, ad iram provoco;* f. κνήσω. p. κέκνησμαι, præs. pass. κνήθομαι, *prurio* : [*κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν, 2 Tim. iv. 3. *auribus prurientibus.*] Th. κνάω, *scindo.*

Κνηκίας, ου, ὁ, *lupus* : à κνηκὸς, *flavus;* quia tali colore sunt lupi.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, *parva nubecula;* quia κνηκὴ, vide κνηκός.

ΚΝΗ'ΚΟΣ, ου, ἡ, *species quædam seminis,* vel *herba croco similis.* Hinc

Κνηκὸς, ἡ, όν, *flavus, inclinans in candidum.*

Κνῆμα, ατος, τὸ, *ramentum* : item *pruritus.* Th. κνάω, *rado.*

Κνήμαργος, ου, ὁ ξ ἡ, *cruribus albis præditus* : ex κνήμη, *tibia,* et ἀργὸς, *albus.*

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, η, *tibia, crus.* Hinc Angl. KNEE. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον. Et *rotæ radius.*

Κνήμησι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia.*

Κνημία, ας, ἡ, *radius rotæ.* Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. plur. à κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea* : ab eod. Th.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ ξ ἡ, *ocreis armatus* : ex κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea,* et φέρω, *fero.*

Κνημὶς, ίδος, ἡ, *tibiale, ocrea* : à κνήμη.

Κνημὸς, ου, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipsius ascendit* : ab eod.

Κνησίρα, ας, ἡ, *pannus rarus, per quem aliquid colatur,* et qu. raditur; à κνάω, *rado.*

Κνησθείην, a. 1. opt. pass. verbi κνήθω, *scalpo, frico;* f. σω, p. κα. Th. κνάω, *scindo.*

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui radit, occisor; radula* : ab eod. Th.

Κνηστήριον et κνῆστρον, *instrumentum quo raditur, radula,* ab eod.

Κνηστὶς, ίδος, ἡ, *lancinula, fistula, acus* : ab eod.

Κνῆσις, εως, ἡ, *culter,* ab eod.

Κνηστὸς, ἡ, όν, *rasus, sectus, concisus;* ab eod.

Κνήφη, ης, ἡ, *pruritus,* item *urtica* : quia κνᾷ. Vide κνίδη.

Κνίδειος κόκκος, *granum* CNIDIUM : fructus thymelæ, Theophrast. l. 9. c. 22. Th. κνίδιον, ου, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, *urtica* : quia κνίζει, *cum pruritu,* qu. *mordet.* Th. κνάω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *grani species.*

Κνίδος, *oppid. Doridis in Caria* : et nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ἁ, part. præs. pass. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta* : à

Κνίζω, *seco, rado, pruritum excito,* *urticæ in modum pungo* vel *uro, molestus sum, perdo.* Th. κνάω, *ardo.*

Κνιπολόγος, avis quæ κνῖπας λέγει, id est, *colligit et edit vermes qui ligna erodunt.* Alii scribunt κνιπολόχος, quòd iis *insidietur* : à λοχεύειν, *insidiari.*

Κνιπὸς, *parcus* : qui de necessariis quoque aliquid κνάει, et

Κνιπότης, ητος, ἡ, *pruritus* : à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, *urtica,* à κνίζω.

Κνισᾶνλι, Dor. per Crasin. ex κνισάεντι, pro κνισήεντι, à κνισήεις, εντος, *nidore plenus.*

Κνίσδειν, Doricè pro κνίζειν, *pungere* : vide κνίζω.

Κνισμὸς, οῦ, ὁ, *pruritus, prurigo* : à κνίζω, *pruritum excito.* Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, seu κνίσα, ης, ἡ, *nidor, pinguedinis incensæ fumus;* quia naris κνίζει, i. e. *pruritum excitat.*

Κνίσσαι, *pupugisse* : Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, fut. ίσω. Th. κνάω, *scindo.*

Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio,* seu *repleo;* item *vaporo, suffio,* de sacrificantibus; *fumo corrumpo.* Th. κνίσσα, *nidor.*

Κνισσήεις, vel κνισήεις ήεσσα, ῆεν, *nidore plenus, nidorem referens.*

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, *qui nidorem sectatur, parasitus* : ex κνίσσα, *nidor,* et διώκω, *persequor.*

Κνισσος, ου, ὁ, *catillo,* qui κνίσσαν sectatur.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, *culex, vermiculus, ex iis qui lignum vorant,* quia illud κνᾷ.

Κνὸς, contractè pro κνόος, ὁ, *gemitus axis in rotâ* : quum scil. κνάεται.

Κνόφος, idem quod γνόφος et κνέφας, quæ vid.

Κνῦ, *res minima* : q. κενόν τι.

Κνύζα, ης, ἡ, *scabies, prurigo* : à κνύζα, idem qu. κνάω, *scapo, scalpo, rado.*

Κνύζομαι, ῶμαι, *gannio* : à κνύω, idem quod. Th. κνάω, *rado.*

Κνυζεῦνται, Dor. pro κνυζοῦνται, 3. plur. præs. pass à

Κνυζάω et κνυζέω, *gannio;* f. ήσω, dict. de canibus. Th. κνάω, *scindo.*

Κνύζω, et κνύω, *rado, scalpo* : ab eod. Th.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, *bestia, animans* : Pind. Pyth. X.

*Κνώδαξ, ακος, *fibula ferrea capitibus avium affixa*

Κνώδων, vel κνώδους, οντος, ὁ, *mucro,* seu *acies gladii, dentale in venabulo quod hominem ab apro tuetur.* Th. ὀδοὺς, *dens.*

Κνώσσω, *profundè dormio, sterto* : qu. à κενὰ et ὄσσε, *quum vacui sunt oculi, nec occupati de videndo* : derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπλομαι, *video.*

Κνὼψ, *cæcus* : qu. κενὸς ὠπὶ, *vacuus visu* : ponitur per Pleonasm. τὸ κ, pro νὼψ, quod ex νη particulâ negativâ, et ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, *stolidus, amens.*

ΚΟ'ΑΞ, *rana* : à sono κοάξ, *quæ vox ranæ.*

Κοάω, *audio* : quod ex ἀκόω aut à κοίω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vafer, maledicus, loquax, adulator* : qu. à κακόβαλος.

Κοβῖηρος, *ridiculus.*

ΚΟΒΥΛΙΣ, εως, ἡ, *radula, quâ caseus raditur.*

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, CONCHA, κόγχος, ου, ὁ ξ ἡ, idem, κογχύλιον, ου, τὸ, idem, κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura.*

Κογχίτης, ου, ὁ, *lapis albus et mollis,* in quo κόγχοι, à præced.

Κόγχος, ου, ὁ ξ ἡ, *concha,* propriè *turbinata;* item *quod κόγχῳ simile sit; ut umbo clypei, cavitas, oculi, &c.*

Κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura;* et

Κογχύλιον, ου, τὸ, CONCHYLIUM, *conchylii cruor, qui expeditur, ad infecturas* : et *ipsa lana aut vestis eo cruore infecta.* Th. κόγχη.

Κόδαλον, *piscis, mugil,* κεφαλίς.

ΚΟΔΟΜΕΥΩ, *hordeum frigo,* seu *torreo* : qu. à κοῶ, *uro.*

Κοδράντης, à *quadrante* Latino factum est, *quarta pars assis.*

Κοέω, *intelligo, sentio,* pro νοέω aut ex κοάω, pro καίω, quod vide.

ΚΟΘΟ'ΡΝΟΣ, ου, ὁ, COTHURNUS, *calceus utrique pedi et utrique sexui aptus;* inde *homo inconstans, &c.*

Κοθθρις, *vulpes* : et

Κοθθόρος, ου, ὁ ξ ἡ, *caudem abscondens,* et hinc *fucus,* quia aculeum non exerit; inde *iners, fur;* ex κεύθω et οὐρά.

ΚΟΙ', κοΐ, *vox porcellorum.*

Κοίῃ, Ion. pro ποίᾳ, scil. ὁδῷ, *quâ viâ, quâ ratione?* Sic et κοῖος, η, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*

Κοικύλλω, *circumspicio,* ut sit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. sing. à κοιλὰς, quod vide.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, *cavo, exentero, detraho,* a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*

Κοιλὰς, άδος, ἡ, *vallis, caverna;* item *mare;* ab eod. Th.

Κοίλη, ης, η, *concavum, pars navis;* ab eod. Hinc Angl. A KEEL.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo.*

Κοίλῃς et κοίλῃσιν, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, *cavus.*

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, *venter, alvus* : qu. à κοῖλος, *cavus.* Tum et *canalis, per quem aqua ducitur.*

Κοιλιακὸς, ἡ, όν, *laborans morbo fluidæ* κοιλίας, COELIACUS : à præced.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *parasitus,* qui κοιλίᾳ servit ut δαίμονι, cujus *venter Deus* est

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, *ventrale* : qu. *vinculum ventris;* quod supra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ ξ ἡ, Epithetum loci *qui cavam planitiem habet* : ὁ κοῖλον πέδον ἔχων.

ΚΟΙ'ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, *cavus, concavus, depressus* : κοῖλος ἄργυρος, *argentum vivum,* quia tangenti se aperit et *cavum* exhibet; nisi potiùs sit *urgentum excavatum sive cœlatum* : κοῖλον, *vola, cavum pedis;* τὰ κοῖλα, ων, *ilia, cava lateris.* Hinc COELUM, apud Lat. à concavitate : et hinc Angl. TO COIL UP, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis et anguibus convolutis videre est.

Κοιλοσταθμέω, *facio* κοιλόσταθμον : *for-*

nico, camero: f. ήσω, a. 1. ἐκοιλοσάθμησα, ας, ε: à

Κοιλόσαθμος, ε, ὁ ξ ἡ, *cava habens stabula, laqueatus, contignatus*: ex κοῖλος, *cavus*, et σάθμος, *stabulum*.

Κοιλοσομία, ας, ἡ, *vitium illud quo vox in ore quasi in specu obscuratur, et velut in recessu auditur*. Quint. l. 1. c. 9. à

Κοιλόσομος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui quasi cavo ore loquitur*: ex κοῖλον, *cavum*, et σόμα, τό, ος.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, *COELOSYRIA*, regio sic dicta, Syriæ pars.

Κοιλότης, ητος, ὁ, *cavum*: à κοῖλος.

Κοιλόω, f. ώσω, *cavo*: à κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τό, *cavum, ulcus in corneâ tunicâ oculi, mare*; item *alveus fluminis*; à præced.

Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

ΚΟΙΜΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω. p. ηκα, *sopio, in lecto colloco*: præs. pass. κοιμάομαι, -ῶμαι, *dormio, obdormio, morior*: præs. part. κοιμαόμενος, -ώμενος, perf. pass. κεκοίμημαι, perf. part. pass. κεκοιμημένος, η, ον, *mortuus*: a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η, f. 1. pass. κοιμηθήσομαι. Hinc

Κοιμηθεὶς, εῖσα, ὲν, *sopitus*, a. 1. part. pass. et

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Κοιμηθήτω, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κοιμήσασθε, *cubate* 2. pl. a. 1. imperat. m. ejusd.

Κοίμησις, εως, ἡ, *somnus, mors*: et

Κοιμητήριον, ε, τό, *COEMETERIUM, locus in quo dormitur* vel *sepelitur*: à κοιμάω.

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, q. v.

Κοινάομαι, -ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινός, *communis*.

*Κοινὰ 'Ασίας, *certamini communiter Asiæ* proconsularis, urbium impensis et communi earum concursu celebrata, modo Smyrnæ, Ephesi, Pergami, &c. habitæ. Quæ inter regiones Ioniam, Lydiam, Cariam, Phrygiam, Mysiam, Æoliam, continebatur, iis præsidebat Asiarcha, et victores civicâ coronabantur, ut ex eorum superstitibus nummis patet. Vid. Vaill. de Num. Græcis, p. 337. Spanh. de Præst. Num. Diss. ix. l. iv. p. 610. Ed. fol.

*Κοινὸν 'Ασίας, *commune Asiæ*, sic dictum corpus fœderatum civitatum quæ supradictam societatem inibant. V. Reines. Insc. v. 22.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινώσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, vel κοινόω, *communico*: f. ώσω, ab eod. Th.

Κοινῇ, *communiter*: adv. à κοινός.

Κοινοῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. contract. pro κοινόει: et in 3. sing. præs. sub. act. contr. pro κοινόῃ: et in 3. sing. præs. opt. act. contr. pro κοινόοι. Et in 2. sing. præs. ind. et sub. med. et pass. contr. pro κοινόῃ: à κοινόω, quod vide.

Κοινολογέομαι, vel κοινολογίομαι, *aliquid cum aliquo communico*: ex κοινός et λέγω, *dico*.

Κοινολογία, ας, ἡ, *collocutio, consultatio*: expon. et *conjuratio*; ex iisd.

Κοινολογίζομαι, *colloquor*.

*Κοινόμυια, ας, ἡ, *cœnomia*, Hieron. *omne genus muscarum*. Exod. viii. 21. in lxx. Ps. lxxviii. 45. idem quod παμμυιὰ apud Aquilam, ex κοινός, et μυῖα. Rectiùs tamen forsan ut in Editt. legitur κυνόμυια.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, *communis, publicus, vulgaris, societate gaudens; profanus, impurus, immundus*, per Hebr. *facilis, comis*, ut Lat. *communis*; *æquus, justus*, de judice. Hinc τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, *respublica, commune commodum*.

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas, consortium, societas, lenitas, facilitas*: à præced.

Κοινόω, -ῶ, *communico, commune reddo, impertio, confero cum aliquo*; item *polluo, inquino, pro impuro habeo*, f. ώσω, perf. κεκοίνωκα· a. 1. ἐκοίνωσα· a. 1. inf. act. κοινῶσαι· ab eod. Th.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνός, *socius*, q. v.

Κοινωνέω, -ῶ, *communico, impertio, particeps sum*, f. ήσω, perf. κεκοινώνηκα· a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινός, *communis*.

Κοινωνήσασι, dat. plur. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.

Κοινωνία, ας, ἡ, *communio; beneficentia: eleemosyna*. Th. κοινός.

Κοινωνικός, ἡ, όν, *sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis convictûs*: à

Κοινωνὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *socius, particeps*, in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνῶσιν, 3. pl. præs. ind. verbi κοινωνέω.

Κοινῶς, adv. *communitèr, uno animo*.

Κοινότερος, comp. grad. à κοινός.

*Κοινωφέλεια, ας, ἡ, *publica utilitas*; ex κοινὸς et ὠφελέω, *prosum*. D. S.

ΚΟΙ'ΞΞ, ῖκος, ὁ, *palmæ arboris quædam species*.

Κοιόλης, *sacerdos*, qui et κοίης.

Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος· et

Κοῖος, ε, ὁ, *COEUS, filius Coeli et Terræ: pater Latonæ*. Hes. Th. 135. et 405.

Κοιοφόρος, *gravida*, quia κοῖος, id est κῦος φέρει.

Κοιρανέοντα, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανέεσι, *regunt, gubernant*, à

Κοιρανέω, *impero, princeps sum*, f. ήσω, p. κεκοιράνηκα· à

ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ε, ὁ, *princeps, dominus*: quod à κῦρος, *auctoritas*, quam dominator habet in subditos: hinc κοιρανέω, *dominor, impero*: est et

Κοίρανος, ε, ὁ, COERANUS, auriga Merionæ. Hom. Il. 17.

ΚΟΙΣΥΡΑ, *uxor Alcmæonis Atheniensis, nobilis et opulenta, sed luxuriosa*.

Κοιταῖος, αία, αῖον, *qui it cubitum, qui lectum petit*; κοιταῖον γίνεσθαι, *cubare, noctu jacere*. Th. κοίτη, *lectus*

Κοιτάζω, et κοιτάω, *in lecto colloco*; et præs. med. κοιτάζομαι, *jaceo, in lecto cubo*: à κοίτη.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio*, f. σω, et ξω· hinc a. 1. ἐκοίταξα.

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *cubile, lectus*; κοῖται, ῶν, αἱ, *libidines*; qu. à κεῖμαι, *cubo*; hinc

Κοιτίον, ε, τό, *dormitorium, cubiculum*.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, *parva κοίτη, lectulus*, specialitèr *capsula in quâ mundus muliebris servatur*: à præced.

Κοῖτον, acc. sing. à

Κοῖτος, ε, ὁ, *cubile*; *somnus in cubili*. Th. κοίτη· item

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*, et

Κοιτωνίτης, ε, ὁ, *cubicularius*: ab eod.

Κόκαλον, ου; corona pretiosa κόκαλα ὅσια.

Κόκκινος, η, ον, COCCINUS *coccotinctus*: à

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ε, ὁ, *granum, bacca*, COCCUS, *color* ex cocco factus *puniceus*, undè etiam pro *purpura* sumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, et κοκύαι, ῶν, οἱ ξ αἱ, *avi, majores*.

Κοκκύζει, *canit*, 3. sing. præs. ind. à

Κοκκύζω, COCCUZO; *canto ut cuculus* vel *gallus*: à κόκκυξ, q. v.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox, malum quod coccygis vocant*: ex κόκκυξ, q. v. et μῆλον, *malum*. Th. μηλέα, *malus arbor*.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, CUCULUS à sono, Angl. CUCKOO: *piscis quidam grossus, galea, herba quædam, os in imo sacri ossis*.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν.

Κοκῶ, *celeritèr*, Att. undè fortasse Angl. QUICK.

Κόλα, ἡ, *venter*; Suid. sive quia κόλον, id est, *escam* capit, sive quia κοίλη.

Κόλαβος, *offula, buccea parva*; à κόλον, *cibus*.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, *lascivi salto*: indè genus saltationis petulantis et lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job v. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur καταλάσθησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβρος, ε, ἡ, *porcellus, obscœna cantio*.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, *punio, castigo*, [**reprimo*; ἄρχει τε ἅρματος ξ κολάζει τὰς τῶν ἵππων ὁρμάς, *currum regit, et impetum reprimit equorum*,] f. σω, perf. κεκόλακα. præs. pass. κολάζομαι, *punior, pœnas do*; a. 1. med. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 2. sub. m. κολάσωμαι, η, ηται p. pass. κεκόλασμαι, σαι, σαι.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator*.

Κολακεία, ας, ἡ, *adulatio, assentatio*; à κολακεύω, *adulor*. Th. κόλαξ.

Κολακεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, έα, έον, *cui blandiendum est*, adj. verbale; à

Κολακεύω, *adulor, assentor*, f. εύσω, p. κεκολάκευκα· a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, *assentatrix*.

Κολακρέται, vel κωλακρέται, et κωλαγρέται, *civilium pecuniarum quæstores*.

ΚΟ'ΛΑΞ, ακος, ὁ, *adulator, parasitus*; à κόλον, *cibus*, quem quærit.

ΚΟ'ΛΑΠΤΩ, f. ψω, *tundo, tundendo excavo, scalpo, sculpo*: quod à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, *animal ululis inimicum*.

Κόλασις, εως, ἡ, *supplicium cruciatus, punitio*, [**amputatio arborum*

luxuriantium, obstaculum, 1 Joan. iv. 18. ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, *timor habet obstaculum*, ubi Grot. legi vult κώλυσιν, Male. Ὁ δὲ Ἄππιος ἀδημονῶν ἐπὶ τῇ παρ' ἐλπίδας τῆς κολάσεως. Halic. Ant 1. xi. p. 497. *Appius insperatò isto obstaculo perturbatus*, Sylburgius contra fidem Codd. legi vult κωλύσεως, V. Bos. Exerc. Phil.] à κολάζω, *punio*.

Κόλασμα, ατος, τὸ, *animadversio, cruciatus, pœna*, et

Κολασμὸς, ȣ, ὁ, *pœna, punitio*, et

Κολαστήριον, ȣ, τὸ, *carcer, locus supplicii, tormentum*: à κολάζω, *punio*.

Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, *punio*.

Κολαφίζω, *alapam alicui infringo, colaphum infligo*, f. ίσω, p. κεκολάφικα, hinc præs. pass. κολαφίζομαι, *colaphis cædor*: à seq. Th κολάπτω, *tundo*.

Κόλαφος, ȣ, ὁ, *COLAPHUS, alapa*. Th. κολάπτω, q. v.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεὸς, ȣ, ὁ, *vagina*.

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, et Ion. κȣλεὸς, ȣ, ὁ, *vagina, CULEUS*: qu. κοιλεὸς, à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *glaber*: hinc

Κολεραὶ, ὄϊες, *oves glabræ* seu *brevem lanam habentes*, apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω. *proculco*.

Κολία, *saltatio quædam*.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ȣ, ὁ, *piscis quidam*.

Κολιάω, *salto*, Hesych.

ΚΟ'ΛΛΑ, et κόλλη. ης, ἡ, *gluten*; quasi à κλείω, *claudo*.

Κόλλαβος, ȣ, ὁ, *epitonium chordarum; verticillus citharæ, lyræ, &c.* à κόλλοψ· est et

Κόλλαβος, ȣ, ὁ, *panis genus*. Th idem.

Κολλάω, *glutino*: f. ήσω, p. κεκόλληκα, præs. pass. κολλάομαι, -ῶμαι, *agglutinor, adhæreo*, cum dat. a. 1. pass. ἐκολλήθην, ης, η, a. 1. part. pass. κολληθεὶς, ἕντος. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλέψης, qui κόλλαν ἕψει, *glutinum coquit*.

Κόλλη, ης, ἡ, *gluten*. Vide κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, *glutinatus*. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλήθητι, *adjunge*, a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις, εως, ἡ, *glutinatio, concinnatura, applicatio cucurbitulæ, Figura Rhetorica*, à κόλλα.

Κόλλιξος, *panis Ægyptius*.

Κολλητὴς, ȣ, ὁ, *glutinator*, et

Κολλητὸς, ή, όν, *conglutinatus, benè compactus*: à κολλάω, *glutino*.

Κόλλιξ, quod et κόλιξ, *panis rotundus, pastillus*: à κόλον, *esca*.

Κολλύριον, ȣ, τὸ, *collyrium*, idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, *corium durius in cervicibus et dorsis boum*, &c. in pl. κόλλοπες, dicuntur *verticilli citharæ*, quibus chordæ intenduntur. Hinc Anglicè forsan COLLOPS.

Κολλυβιστὴς, ȣ, ὁ, *nummularius, trapezita*: à

ΚΟΛΛΥ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *COLLYBUS, species numismatis*; bos in numismate parvo sculptus quasi κολλώμενος βȣς. Sumitur et pro *permutatione*: hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ης, ἡ, *panis parvus, crustum, COLLYRA*.

Κολλυρίζω, f. ίσω, *opus pistorium facio, placentas pinso*, à præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, sive κολλύριον, ȣ, τὸ, *COLLYRIUM, genus medicamenti oculorum, quodvis medicamentum oculorum: quod adhibebatur ad resignandas literas, ne fraus sentiretur*.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, *avis nomen*

Κολόβιον, ȣ, τὸ, *COLOBIUM, subucula*: quia κολοβὸν, *sine manicis*.

Κολοβόκερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *caudâ truncatus*: ex κολοβὸς, *mutilus*, et κέρκος, ȣ, ἡ, *cauda*.

Κολοβὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus, truncus*. Th. κολύω, *amputo*. Hinc

Κολοβόω, -ῶ, *decurto, mutilo, trunco, contraho*; f. ώσω, p. κεκολόβωκα, a. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, η, f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, η, εἶαι.

Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. verbi præced.

Κολοιάω, *graculorum modo vocem edo*: à

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, *graculus, monedula*.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, et

Κολοκάσιον, ȣ, τὸ, *fabæ Ægyptiæ radix*.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive κολοκύνθη, ης, ἡ, *cucurbita*.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, *cucurbita caprina*, vel *Alexandrina*, vel *cucumer amarus*: à præced.

Κολοκύντη, ης, idem quod κολοκύνθη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ȣ, τὸ, *cibus, intestinum*, pro κῶλον.

Κόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus, truncatus*: à κολύω, *amputo*.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, *Colossæ*, urbs Phrygiæ, in Asiâ min.

*Κολοσσαῖος, αια, αῖον, *Colosso magnitudine æqualis*. D. S. à

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ȣ, COLOSSUS, Rhodi, *statua immensæ magnitudinis*.

Κολοσυρτὸς, ȣ, ὁ, *strepitus sarmentorum quum per terram trahuntur, strepitus, turba, tumultus*: ex συρω, *traho*, et κολὸς, antiq. *strepitus*.

Κόλουροι, οἱ, COLURI, sic in sphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores, quorum alter transit puncta Æquinoxiorum, alter Solstitiorum, mutuò se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos*: ita dicti quod semper altera eorum pars sub horizonte lateat: à

Κόλουρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *caudâ mutilus, truncus*: qu. κόλος ȣρὰν.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, COLUTEA, *arbor*; si quis eam *mutilet*, ipsa moritur: ergo à

ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo, decurto, imminuo, debilito*, f. ώσω, p. κα, hinc κόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutilus*; κολοβὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem; κολοβόω, *mutilo*; κολόβιον, ȣ, τὸ, *tunica*.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *fastigium, summa manus, finis*: hinc

Κολοφῶνα ἐπιθεῖναι, COLOPHONEM, seu *ultimam manum imponere*.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ȣ, ὁ, *sinus, gremium*: à κοῖλος, quia *cavus*. Hinc Angl. GULF, de mare sinu.

Κολπόω, -ῶ, f. ώσω, *in sinus contraho, sinum efficio*: à præced.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, *loculus sinuosus, vestis sinuosa*: à præced verbo.

*Κόλπωσις, εως, ἡ, *sinuatio*: ab eod.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato, aquas subeo*, f. ήσω, p. κεκολύμβηκα· qu. κολυμφάω, à κολὸς, *mutilus*, et φάω, *appareo*; nantes enim *mutili apparent*: hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina, locus ubi natare possumus*: à præced.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*, diversa à κολȣτέα, de quâ suprà.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ȣ, τὸ, COLCHICUM, *herba quædam venenata* à regione *Colchorum*.

Κόλχοι, ῶν, οἱ, *Colchi*, Asiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *Colonia*.

*Κολωνία, ας, ἡ, *colonia*, Act. xvi. 12. quâ voce Ptolemæus utitur.

Κολώνη, ης, ἡ. idem quod.

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ȣ, ὁ, *tumultus, collis*: qu. κωλυωνὸς, à κωλύω, qui celerem progressum itinerantium *impedit*.

Κολωὸς, ȣ, ὁ, *strepitus, tumultus*; à κολοιὸς, *graculus*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *arbutus*; est et κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμαρος, *piscis*.

Κομάσαι, Dor. pro κομῆσαι, *comam ferat*, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

Κομάω, -ῶ, *comatus sum, comam alo*, f. ήσω, p. κεκόμηκα hinc κομᾶν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare*, Herod. Th. κόμη.

Κομβέω, *somam edo*, puto crepitu malarum.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, *nodus* in culmis et arundine, in vestitu *ad ornâtum, marsupium, crumena*: hinc

Κομβόω, -ῶ, f. ώσω, *nodum necto*: à præced.

Κομεῖν, præs. inf. verbi κομέω.

Κομεῖτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à

ΚΟΜΕ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *curam gero, nutrio, alo*: κομέεσκε, *curabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόμεε, ἐκόμει.

ΚΟ'ΜΗ, ης, et Dor. κόμα, ἡ, COMA, *cæsaries culta*; quod à κόπτω, *seco*, ut *cæsaries* dicitur à *cædendo*; vel à κομέω, *curam gero, alo, orno*: [*κόμη τριχῶν, *coma capilli*, Epicharm. de Monichis crinitis, et Num. vi. 5. ut debuit legi, non τρέφων κόμην τρίχα, Salm. de Cæsarie, p. 243.] Hinc Angl. A COMB, TO COMB, &c.

Κόμης, *comes, præfectus*: à Lat. *comes*.

Κομήτης, ȣ, ὁ, *comatus, crinitus*; dicitur κομήτης, subaud. ἀστὴρ, *stella crinita*, COMETA. Th κόμη, *coma*.

*Κομιδῆ, *admodùm, vehementèr*.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, *actio*, τȣ κομίζονλος, *cura, diligentia, advectio*; *receptio*: à κομίζω, q v.

Κομιεύμεθα, Ion. et Dor. pro κομιούμεθα, 1. plur fut. 1. med. Att. verbi.

Κομίζω, *curo, fero, porto, adporto, adveho, duco, effero sepeliendi causâ*: præs. imperat. κόμιζε· fut. ίσω, p. κεκόμικα· a. 1. ἐκόμισα· præs. med. κομίζομαι, *accipio, recipio, revertor, proficiscor*; imperf. ind pass. ἐκομιζόμην, ȣ, -ίlo. *ferebar, -aris, -atur*: f. 1. m. κομίσομαι, et Att. κομιοῦμαι, a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ato, *obtinui*: a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομέω, *curo*.

Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, *reducere*: a. 1. inf. act. et

Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.

Κομιοῦμαι, ῇ, εῖται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, et κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi ejusd.

Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν· et

Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω.

Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.

Κομισθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusd.

Κόμμα, ατος, τὸ, *segmen, pars minima*, et *orationis fragmentum*; accipitur et pro *moneta*: à κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, GUMMI, *lacryma arborum quarumdam siccata*.

ΚΟΜΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *ornatus nimis accuratus et supervacaneus, nitor fucatus, fucus*.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, *planctus*: sed κόμμος, *dens molaris*: utrúmque à κόπτω.

Κομμόω, -ῶ, f. ώσω, *fuco*, propriè et tropicè. Th. κομμός.

Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, *comptor, mango*,

Κομόωντι, *comam habent*: Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præs. verbi κομάω.

Κομπάζω, *crepito, glorior, jacto*: et

Κομπασμὸς, ȣ, ὁ, *jactantia*: et

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, *jactator*, à κομπάζω, et

Κομπέω, *crepito, glorior, jacto*: à

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, *crepitus*, propriè *apri dentes acuentis, sonitus, jactantia*.

Κόμψευμα, ατος, τὸ, *scitamentum, speciosus sermo*: à

Κομψεύω, seu potius κομψεύομαι, *scitè dico* aut *facio, scitè cavillor*: à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ἡ, ὸν, *scitus; elegans; bellus, facetus, loquaculus; vafer*: compar. κομψότερος, α, ον, *elegantior*. [*Hinc Lat. COMIS, quæ vox ab origine fuit COMS. Markl. Q. Gram. p. 134. ed. 2.]

Κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia*; à præced.

Κοναβέω, -ῶ, f. ήσω. et κοναβίζω, f. ίσω, *resono, sonum edo*. Th. κόναβος, *sonitus*.

Κονάβησε, *edidit fragorem*; a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, *resono*.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *sonitus, strepitus*.

Κονδὸς, *curtus, parvus*. Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Persicum*, vel *Asiaticum*.

Κονδύλη, ης, ἡ, *tuber, vibex, ictus*.

Κονδυλίζω, *cædo pugno*, vel *nodo digiti percutio*. Th κόνδυλος.

Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, *plaga pugno incussa*; à κεκονδύλισμαι, perf. pass. verbi κονδυλίζω

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, *digiti articulus et junctura, pugnus, ictus qui fit pugno*.

Κονδύλω, *cædo*.

ΚΟΝΕ'Ω, *festino, curro; ministro famulor*.

Κονία, ας, ἡ, *pulvis, arena, cinis, calx*; à κόνις.

Κονιακὸς, ἡ, ὸν, *pulverulentus*; ab eod.

Κονιάω, -ῶ, *dealbo, pulvere impleo* vel *aspergo*; f. άσω, p. κεκονίακα, p. pass. κεκονίαμαι, p. part. pass. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία.

Κονίζω, seu κονίω, f. σω, *pulvere impleo, respergo, fœdo*; ab eod.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, CUNILA, *herba thymbra*.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*; præs part. act. à κονίω. Th. κόνις.

Κονίπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, *calceamentum, multifidum*; quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur, ex κόνις et ποῦς.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, *pulvis excitatus et in aërem elevatus, pulvis, homo squallidus*; ex κόνις, idem, et ὄρω, *excito*.

Κονιορτώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *pulverulentus*, à præced.

Κονίπυς, idem quod κονίπους.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis, cinis*; sed Κόνις, ιδος, ἡ, *lens, ovum pediculorum*.

Κονίσαλος, ȣ, ὁ, *pulvis motus*; κόνις σαλευομένη· vel ab ἅλλομαι, *salio*.

*Κονίστρα, ας, ἡ, *arena in quâ exercebant athletæ, exercitium in pulvere*, Æl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κονίω, *pulvere impleo, pulvere fœdo, pulverem moveo* vel *excito*. Th. κόνις, *pulvis*. Undè et

Κονιώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *pulverulentus*.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, *arbor apud Alexandrinos*. Athen. l. xiv. c. 16.

Κόννις, ὁ, CONNIS, nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *barba*; hinc

Κοννοφορῶν, qui *villosam barbam* φορεῖ. Sic

Κοννόφρων, *qui barbâ tenus sapiens est, stolidus, vanus*.

ΚΟΝΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, CONTUS, *nautica hasta longa et robusta*: qu. à κεντέω, *pungo*. [*Hinc si diminutivæ formæ κόνταξ, indè Lat. conder, postea codex, propriè idem quod *truncus rami* vel *arboris*; dein translatum ad librum sive volumen instar rami. Salm. ad Vopisci Firmum, c. 3. inter Hist. August. Script. vol. ii.]

Κόνυζα et κνύζα, ης, ἡ, *herba quædam coronaria*. Plin. lib. xxi. cap. 9, 10.

Κόνων, ωνος, ὁ, CONON, Atheniensis.

Κοπάζω, *desino, quiesco*; f. άσω, p. κεκόπακα· à κόπος, *labor, lassitudo*. Th. κόπτω, *scindo, &c.* f. ψω, p. m. κέκοπα.

Κοπανίζω, *tundo*, f. ίσω, p. pass. κεκοπάνισμαι, part. -πανισμένος, *tusus*.

Κόπανον, ȣ, τὸ, *pistillum*, quo aliquid κόπτομεν, id est, *tundimus* in mortario. Th κόπτω, *pulso*.

Κοπῆν, a. 2. inf. act. à κόπτω, *scindo*; f. ψω, a. 2. ἔκοπον. a. 2. part. pass. κοπείς, *cæsus*; p. m. κέκοπα.

Κόπεον vel κόπαιον, ȣ, τὸ, *frustum ab aliquo integro desectum*; et

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, *planctus*: à κόπτομαι, *plango*; et

Κοπεὺς, έος, ὁ, *calum*, quo lapides et similia cælamus: à κόπτω.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *sectio, incisio, cædes, strages*; à p. m. κέκοπα, à κόπτω, *cædo*.

Κοπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω.

Κοπιάω, *laboro, fatigor, molestè fero, fastidio*; f. άσω, p. κεκοπίακα, perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus*; à κόπος, *labor*: ab eod. Th.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius*, seu *culter aptus ad cædendum*; item *securis*, ab eod.

Κοπιῶντες, præs. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. pl. ex κοπιάω.

Κόπος, ȣ, ὁ, *labor, negotium, molestia, lassitudo*. Th. κόπτω.

Κοπόω, -ῶ, f. ώσω, *lasso, fatigo*.

Κοπρεύω, *stercoro*, Eust. à κόπρος.

Κοπρέω, -ῶ, f. ήσω, *stercoro*; ab eodem.

Κοπρία, ας, ἡ, *stercus*. Th. κόπρος, ἡ, idem.

Κοπρίζω, f. ίσω, *stercoro, stercore saturo*.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, *stercoreus*.

Κόπριος, ία, ιον, *stercoreus, vilis*; undè κόπριος ἀνὴρ, *plebeius homo*.

Κόπρισις, εως, ἡ, et

Κοπρισμὸς, ȣ, ὁ, *stercoratio*.

Κοπριώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *stercorosus*.

Κοπρίων, ωνος, ὁ, *scarabæus quidam*; ita dictus quia stercoreas pilas provolvit, à

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ȣ, ἡ, *stercus, fimus, lutum, cœnum*, hinc

Κοπρόω, εύω, et κοπρίζω, *stercoro*.

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, *sterquilinium*.

Κοπρώνης, ȣ, ὁ, *sterquilinarius*, homo ultimæ sortis: à κοπρών.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, COPTA, *placenta*, tundendo facta, et

Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, *cædens, tundens*, part. f. g. et

Κοπτομένη, *excitata*; præs. part. pass. f. g. à

ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, scindo, vulnero; pulso, tundo*, imperf. ἔκοπτον, ες, ε, f. κόψω, p. κέκοφα, præs. m. κόπτομαι, *plango, cædor, &c.* a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο, p. m. κέκοπα· hinc Angl. A copse, id est, *sylva cædua*.

Κόπωσις, εως, ἡ, *lassitudo, defatigatio*; à κοπόω.

Κόρα, ας, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella*.

Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus*.

Κόρακι, dat. sing. ab eod.

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, seu κυράλιον, τὸ, CORALLIUM seu CURALIUM, lapis marinus rubens.

Κοράμβλη, ης, ἡ, *brassica*.

ΚΟ'ΡΑΞ, κος, ὁ, CORVUS; dat. plur. κόραξι, et Ion. κοράκεσσι. Hinc Angl. A CROW, TO CROAK, &c. item *signum cæleste, machina bellica, malleus quo fores pulsantur, rostrum gallinaceum, repagulum*.

Κοράξαι, *efflagitasse*; a. 1. inf. act. verbi

Κοράσσω, vel -ττω, *precibus insto*; f. ξω, à κόραξ, *malleus*.

Κοράσιον, ȣ, τὸ, *puella*; à κόρος, *juvenculus*. [*Matt. ix. 24. vocem non bonæ notæ damnant Phrynicus, et Tho. Magister, et Jul. Pollux. l. ii. p. 83. Τὸ κοράσιον, occurrit apud Luc. in Asino. et Diog. Laert. l. vi. c. 2. τὸ κορασίδιον, ap. Arrian. Diss. Epist. series.] Th. κορέω, *verro, purgo*.

Κορβᾶν, Hebraicè, *oblatio, donum* Syriacè κορβανᾶν.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, κος, ὁ. *saltatio quædam ridicula*, q. à χορέω, *salio*.

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ ης, ἡ, *clavæ caput*, quæ crassior pars, *ipsa clava*, et quicquid simile, *tuber*; κορδύλος, piscis nomen.

Κορὲ, ὁ, nomen viri, ψιλὸν, Hebr. *Calvus*.

Κορεῖ, 3. sing. f. 1. pro κορέσει, per Sync. à κορέω.

Κορέννυμι, f. κορέσω, *saturo*; idem quod κορέω, *satio*.

Κορέσασθαι, a. 1. inf. m. à præcedente verbo.

Κορέξειεν, *saturaverit*; 3. sing. a. 1. opt. Æol. ab eod.

Κορεσθεὶς, *satiatus*; a. 1. part. pass. et

Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. indic. pass. ἐκορέσθην, à

ΚΟΡΕ'Ω, κορεννύω, κορεννύμι, f. ἔσω, et ήσω, *satio, saturo*.

Κορέω, f. ήσω, *verro, purgo*, et hinc *orno*.

Κόρη, ης, ἡ, *pupa, pupilla oculi, puella, pulchra mulier*.

Κόρηθρον, ου, τό, *scopæ*; à κορέω.

Κορθύεται, *attollitur*; 3. sing. med. verbi κορθύω, *in acervum colligo*.

Κόρθυνεν, *collegit*; 3. pers. sing. imperf. act. Ion. à

Κορθύνω, vel κορθύω, *coacervo, colligo*; à

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus, agger, tumulus*.

Κορθύω, *accumulo, elevo*, vide κορθύνω.

Κορίαννον, ου, τό, *CORIANDRUM*. Idem et κορίανον et κόριον. Th. κόρις, *cimex*.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, *blandior, blandè appello* κόρον aut κόρην.

Κορινναῖος, ου, *è clanculario concubitu conceptus*; ex eâ scilicet quæ κόρη seu *virgo* esse putabatur.

Κορίνθιος, ία, ιον, *CORINTHIUS*; à

Κόρινθος, ου, ἡ, *CORINTHUS*; urbs Achaiæ. Habet nomen ab ἥρωϊ ὁμωνύμῳ antiquo. Antea vocabatur ἡ Ἐφύρα, ἀπὸ Ἐφύρης τινὸς ἡρωΐνης. Nonnunquam etiam Ἡλιόπολις, διὰ τὸ ξηρὰ εἶναι.

Κόριον, ου, τό, *parva* κόρη, *puellula*; item *sacrificium* pro κόροις, *pueris*; et

Κόριον, ου, τό, est *Coriandrum*. Vide κορίαννον.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ vel ἡ, *cimex*, herbæ [illegible]fruticis nomen.

Κορμὸς, οῦ, ὁ, *truncus, caudex, stipes*; à κείρω.

Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri, Latinè à *cornu* dictus.

Κορνοπίων, *cognomentum Herculis*; quod à fugatis locustis accepit: à

ΚΟ'ΡΝΩΨ, οπος, ὁ, *locusta*.

Κόροιβος, ου, ὁ, *stultus*; à quodam *Corœbo, stulto* viro.

Κόροιο, *satietatis*; gen. Ion. à κόρος.

Κοροπλάθος, ου, ὁ ϛ ἡ, *qui pupas effingit*; ex κόρος, et πλάσσω, *fingo*.

Κόρος, ου, ὁ, [*idem quod κοῦρος, *infans nondum editus*, Callim. Hymn. in Del ver. 212. et 214. atque ita forsan intelligendus. Hom. Il. vi. 59.] *puer, pullus*; *scopæ, satietas*, et *insolentia* et *petulantia*, quæ à satietate: item *CORUS, mensura aridorum*. Th. κορέω, *purgo, curo* et *satio*

Κόῤῥα, et κόρσα, ας, Dor. pro

Κόρση, et Att. κόῤῥη, ης, ἡ, *crinis*; item *caput, tempus*, pars capitis, *maxilla, gena*. Th. κείρω, *tondeo*.

Κορυβαντιάω, -ῶ, f. άσω, *insanio more Corybantum*; à κορύβας.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, *Corybantum sacris initio*; ab eod. Hinc

Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, *lustratio*, seu *expiatio, quæ fit à Corybante ære canoro*; *insanus furor*.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS, sacerdos Rheæ seu Vestæ*; ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς.

Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, *herba, fumaria bulbosa*; *alauda*; et

Κορυδαλὸς, κορυδαλλὸς, οῦ, ὁ, *alauda*, à

Κορυδὸς, οῦ, ὁ, *alauda*, avis *galerita, cassita*; à κόρυς, *galea*; item *galerita*.

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor à capite fluens*; [*superbia, fastus*, Luc. Dial. Menip. et Æaci.] *mucus*; qu. ex κάρα, et ζέω, quia velut *è capite ebulliat*.

Κορυθαΐξ, ῖκος, ὁ, *qui* κόρυθα ἀΐσσει, *galeam movet*: *bellator*.

Κορυθαίολος, ου, ὁ ϛ ἡ, *qui habet galeam variegatam*: lege κορυθαιολος, ex κόρυς, υθος, ἡ, *galea*, et αἰόλος, *varius*.

Κόρυθος, gen. sing. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Est et

Κόρυθος, *frustum massæ*: qu. à κορεῖν, *satiare*.

Κόρυκος, ου, ὁ, vide in κώρυκος.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, et κόρυμβον, ου, τό, *vertex, cacumen, cincinnus, rostrum, caulis, racemus, ramus, CORYMBUS, bacca, rostra*.

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava*.

Κορυνήτης, ου, ὁ, *qui clavâ pugnat*; à præcedente.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ ϛ ἡ, *satelles clavam gestans*: ex κορύνη, et φέρω, *fero*.

Κορυπτίλος, ου, *cornupeta*: à

Κορύπτω, *caput jacto, cornu ferio*. Th. κόρης.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, *galea, cassis*; acc. sing. κόρυθα et κόρυν; est et *galerita*, alaudæ genus.

Κορυσσέμεν, Ion. et Dor. pro κορύσσειν, præs. inf. à

Κορύσσω, *galeâ armo*; *armo, orno, urgeo, augeo*. Th. κόρυς, *galea*.

Κορυστὴς, οῦ, ὁ, *armiger*.

Κορυστὸς, ἡ, όν, *auctus*, à κορύσσω, *augeo*.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, *verticalis, supremus, præcipuus, CORYPHÆUS*.

ΚΟΡΥΦΗ', ης, ἡ, *vertex, summum in quâvis re*: hinc

Κορυφόω, -ῶ, f. ώσω, *erigo, attollo, consummo*.

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, *olus quoddam sylvestre vile*: Scribitur et κόρκορος.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX*: Angl. A CROW; item *malleus ferreus quo fores pulsantur*, vel *annulus quo fores attrahuntur*: item *summitas in curvamine arcûs*, et generaliter quævis *summitas, corona*. Hinc

Κορωνιάω, -ῶ, *servicem* vel *cornua effero, incurvus et lunatus sum*.

Κορωνίζω, *cornicis stipem colligo*.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *navis rostrata*: dat. pl. κορωνίσι· item *fastigium, summitas et apex in re aliquâ, finis*.

Κορωνόπους, οδος, ὁ ϛ ἡ, *herba*: quæ et κορωνόπους, à *cornicis pede* sic dicta. Th. ποῦς, *pes*.

Κορωνὸς, οῦ, *altus, cervicem attollens, elatus*. Th. κορώνη, *summitas*.

Κόσιοι, αι, α, est μετάληψις, seu *finis, numeri post centum usque ad mille*: ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἑκατὸν, &c. et videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, ιος, ὁ ϛ ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum*. Ex κόσκινον, *cribrum*, et μάντις, εως, ὁ, *vates*.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τό, *cribrum*.

Κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ ϛ ἡ, *cribrarius*.

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, τά, *corii minuta præsegmina*, quæ abjiciuntur. An à κῶς, *pellis*, et κολούω, *mutilo*?

Κοσμέω, *orno, ordino, compono, instruo, fungor magistratu*: f. ήσω, p. κεκόσμηκα, a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, et Ion. κόσμησα, ας, ε, a. 1. part. κοσμήσας, αντος, perf. pass. κεκόσμημαι, a. 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo*.

Κόσμηθεν, *ornati sunt*: Bœot. per Sync. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατος, τό, *ornamentum, insigne*: à κοσμέω.

Κοσμῆν, præs. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, instruere*: vide κοσμέω.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Κόσμησε, 3. sing. a. 1. Ion. ejusd. verbi.

Κοσμήτειρα, ας, ἡ, *ornatrix*: à seq.

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, *ornator, moderator, ordinator*: à κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ἡ, όν, *ornandi peritus*: ab eod.

Κοσμητὸς, ἡ, όν, *ornatus, excultus*: ab eod.

Κοσμήτορε, *principes duo*, nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux, princeps, qui aciem instruit*: ab eod.

Κοσμικὸς, ἡ, όν, *mundanus, a, um*, ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ϛ ἡ, *benè compositus, moderatus, modestus*: undè κόσμιον, ου, τό, *dignitas, æquitas, modestia*, et κόσμιοι, οἱ, *magistratus quidam* apud Cretenses.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, venustas*. Th. κόσμος, *ordo, ornatus*.

Κοσμίως, adv. *compositè, decenter, ritè*; *modestè*: à κόσμιος, *ornatus*. Th. κόσμος, *ornamentum*.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi*, pro Satana. item *rex, magistratus*. Ex κόσμος, *mundus*, et κρατέω, *imperium obtineo*.

Κόσμοι, *jumentum*, Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, *ordo, ornatus, disciplina, decus, laus, magistratus quidam apud Cretenses*; item *tota compages rerum omnium*, ob ordinis pulchritudinem; undè et Latini vocavere, *mundum*; *homines universi, homines impii*; [*imperium Romanum*: terra Judaica, licet non uni subjecta. Matt. iv. 8 populus Judaicus, Coloss. ii. 20. Gal. iv. 3.]

Κόσμῳ φέρειν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως ϛ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderatè ferre*.

Κόσος, *quantus*, pro πόσος, Ionicè.

ΚΟΣΣΥ'ΦΟΣ, et Att. κόττυφος, ου, ὁ, *merula*.

Κόστη, ἀκόστη, *hordeum*.

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, *COSTUS, planta aromatica*, cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος, ου, ὁ, *nodus*: qu. à κόμβος. Legitur et κοσύμβη et κοσσύμβη.

Κοσυμβωτὸς, ου, *fimbriatus, nodatus*.

Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam, interdum*: κότερα, Ion. pro πότερα.

Κοτέει, 3. sing. præs. à κοτέω, -ῶ, *irascor*. Th. κότος, *ira vetus*.

Κοτέσσεται, *irascetur*, f. 1. m. gem. σ. à

Κοτέω, *irascor*, *simultates exerceo*; item *invideo*; f. έσω et ήσω, p. κεκότηκα, et -ηκα. Th. κότ☉, *ira vetus*.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, *iratus*: ab eod. Th.

Κοτινηφόρος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui fert oleastros*: ex κότινος, et φέρω, *fero*.

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ε, ὁ vel ἡ, *oleaster*: et *corona ex oleastro*.

Κοτὶς, ίδος, ἡ, *occiput*, *vertex capitis*: à κόττη, *caput*, at κοτὶς, apud Hes. *ira*: à κότος.

ΚΟ'ΤΟΣ, ε, ὁ, et κότον, τὸ, *vetus ira*, *simultas*, *invidia*.

Κοττάβισις, εος, ἡ, *lusus cottabi*, *actio ludendi cottabo*: à

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, et κόσσαβος, ε, ὁ, *genus lusûs convivalis*, reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio.

Κοττεῖν, *vehementèr verberare*, pro κόπτειν.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput*.

Κοττίζω, *aleâ ludo*. Hinc

Κοττιστὴς, ε, ὁ, *aleator*: à

Κόττος, ε, ὁ, *alea*, fortè à κοττεῖν, *jacere*. Est et κόττος, *gallus*; item *nomen viri seu gigantis*.

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *cavum*, *cavitas*: *cavitas coxæ*, *vola* sive *cavitas manus* vel *pedis*, *sinus* in quo caput femoris volvitur, quævis *cavitas* profundior ossis, in quâ aliud volvitur, *vasculum* quoddam *concavum*, *mensura liquidorum*, *hemina*, *coryla*, *cyathus*, *mensura aridorum*, *unciarum novem capax*.

Κοτυληδὼν, όνος, ὁ, idem quod κοτύλη, hinc κοτυληδονόφιν, idem: indeclinab.

Κοτυλήρυτος, ε, ὁ ξ ἡ, *in poculum fluens*: ex κοτύλη, *poculum*, et ῥέω, *fluo*.

Κότυλ☉, ε, ὁ, *poculum capiens quantum* κοτύλη, mensura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, ἡ, *COTYS*, *dæmon*, *turpitudinis præses*. Hinc *sacra turpia*, κοτύττια.

Κοῦ, Ion. pro ποῦ.

Κούαρτος, ε, ὁ, nomen viri Lat. *Quartus*. Sic κοαίστωρ, ωρος, ὁ, *quæstor*.

Κυβαρὶς, *asellus*, *qui sub aquariis vasis stabulatur*, *cutio*: animalculi genus.

Κὺκ pro ξ ἄν, *et non*.

Κὐκέτ' pro ξ ἀκέτι, *nec jam*.

Κῦκι, τὸ, *Cuci*, arbor; *fructus* seu *pomum arboris Cuci*.

Κυλεὸς, *vagina*, Ion. pro κολεός.

Κῦμι, est verbum Hebræum. Marc. v. 41. *surge*.

Κυρὰ, ᾶς, ἡ, *tonsura*: q. à κείρω, *tondeo*. Hinc

Κυρεὺς, έως, ὁ, *tonsor*: et

Κυρευτρία, ας, ἡ, *tonstrix*: et

Κυρεύω, f. εύσω, *tondeo*.

Κύρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη.

Κυρῆτες, ων, οἱ, *CURETES*, *Corybantes*: dat. pl. Ion. κουρήτεσσιν.

Κυρίας, ε, ὁ, *tonsus*. Th. κείρω, *tondeo*.

Κυριδία, ας, ἡ, *quæ virum duxit* seu *quæ viro nupsit*: à κῦρος pro κόρ☉, *juvenculus*.

Κυρίδι☉, ε, ὁ, *qui juvenili ætate uxorem duxit*: ab eod.

Κυρίζεσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præs. act. à

Κυρίζω, *juvenilem ætatem ago*, *juvenilia sapio*; item *à puerili ætate educo*: à κῦρ☉.

Κυρικὸς, ἡ, ὸν, *tonsorius*, *ad tonsorem pertinens*: à κυρά.

Κυρὶξ, adv. *percomam*, *comâ*, ab eod.

Κύριον, ε, τὸ, *tonstrina*; ab eodem.

ΚΟΥ'ΡΜΙ, *CURMI*, *potionis genus*, ut *cerevisia*.

Κῦρος, Ion. pro κόρος, *juvenculus*: ut et κύρη pro κόρη, *juvencula*.

Κυρότερος, *junior*: à κῦρ☉ pro κόρος, *juvenculus*.

Κυροτρόφ☉, ε, ὁ ξ ἡ, *juvenculorum nutritor*: ex κύρη, pro κόρη, *juvencula*, et τρέφω, *alo*.

Κυστωδία, ας, ἡ, *custodia*: vox origine Latina.

Κῦφα pro κῦφως, *levitèr*, adv. à κῦφος, *levis*.

Κυφίζυσαν, acc. sing. f. g. præs. part. act. à

Κυφίζω, *levo*, *allevo*, *sublevo*, *adjuvo*, *origo afflictum et consolor*, *levis sum*: imperf. ἐκύφιζον, f. ίσω, p. κεκύφικα, a. 1. ἐκύφισα; à

ΚΟΥ'ΦΟΣ, η, ον, *levis*, *exiguus*, *ventosus*, *inconstans*, *vacuus*, *facilis*.

Κυφότερος, compar. *levior*.

*Κυφότης, ητ☉, ἡ, *levitas*.

Κυφόω, et κυφίζω, *levo*, *sublevo*.

Κύφως, *levitèr*, adv.

ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ε, ὁ, *COPHINUS*, *corbis*, *qualus*, *mensura* apud Bœotos cum liquidorum tum aridorum. Hinc fortè Angl. COFFIN.

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, *calculus*, *lapillus*.

Κοχλιάριον, ε, τὸ, *COCHLEARE*: à κόχλος.

Κοχλίας, ε, ὁ, *COCHLEA*, ab eod. Th.

Κόχλος, ε, ὁ, *concha*, hinc Angl. A COCKLE: à

ΚΟ'ΧΛΩ, *gyro*, *roto*, *torqueo*.

ΚΟ'ΧΟΣ, ε, ὁ, *humor abundè fluens*.

Κοχύδεσκον, Ion. pro ἐκοχύδεον, imperf. verbi.

Κοχυδέω, *magnâ copiâ abundè fluo*: à κοχύω, idem.

Κοχύδεσκεν, *stillabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόχυε, per Parag. τε σκεν à

Κοχύω, *magnâ cum copiâ defluo*. Th. κόχος, quod vide.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, et

Κόχωνον, ε, τὸ, *coxendicis commissura cum femore aut podice*; item *femur ipsum*.

Κόψας, αντος, a. 1. part. et

Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, *scindo*: f. ψω.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ε, ἡ, *arbor mespilo similis*.

ΚΟΨΙΚΟΣ, seu κόψυχος, ε, ὁ, *avis quædam*, *merula*; idem quod κόσσυφος.

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio*; f. κρανῶ, a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα: hinc a. 1. imperat. κρῆνον et κρήηνον.

Κράατ' pro κράατα, nom. pl. à κράας, ατος, τὸ, *caput*.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, seu κράββατος, ε, ὁ, *GRABATUS*, *lectus humilis*.

Κράγγη, ης, ἡ, κράγγων, vel κράγων, ονος, ὁ, *piscis è squillarum genere*.

Κραγὶς, *clamatus*: a. 2. part. pass. κραγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κράζω, *clamo*: f. ξω, a. 2. act. ἔκραγον, a. 2. pass. ἐκράγην.

Κραγέτης, ε, ὁ, *vociferator*, *clamator*. Th. κράζω, *clamo*: p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, seu κραδάω, *vibro*, *crispo*, *quasso*: à

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulnus*, *quodvis folium*; *ficus sylvestris*, *machina theatralis*.

Κραδηφορία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*, propriè *ficulnerum*: ex κράδη, et φέρω, *fero*.

Κραδία, ας, ἡ, *cor*: pro καρδία, per Metath.

Κραδίη, ης, ἡ, *cor*: Ion. pro præced.

Κράδος, ε, ἡ, *ramus ficulnus*, *ficus sylvestris*.

ΚΡΑ'ΖΩ, *clamo*, *CROCITO*: imperf. ἔκραζον, f. 1. κράξω, a. 2. ἔκραξα, et per redupl. ἐκέκραξα, paulo post f. κεκράξομαι, p. m. κέκραγα. hinc Angl. CRACK et CRASH.

Κραθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι, *misceo*: f. κεράσω, et per Sync. κράσω, perf. pass. κέκραμαι, a. 1. pass. ἐκράθην.

Κραθῆναι, *vinci*: per Sync. pro κρατηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κρατέω, f. ήσω, *vinco*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, *perficio*, *affectum reddo*: *CREO*; *impero*, *regno*, f. ανῶ.

*Κραιπαλάω, ήσω, *ebrius sum*.

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *crapula*, *comessatio*, *obtenebratio mentis*, à potu.

Κραιπαλίζω, f. ίσω, *crapulor*: à præced.

Κραιπνὰ, *velocitèr*: adv. pro κραιπνῶς, à

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *velox*, *celer*.

ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *caput*: qu. à κάρα, et aliquandò idem est quod κεραία, *antenna*.

Κράλης, ε, ὁ, *rex*: κράλαινα, ης, ἡ, *regina*.

Κρᾶμα, ατος, τὸ, *mixtura*, *mixtum*: peculiaritèr *vinum aquâ mixtum*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, *brassica*, *caulis*, *CRAMBE*, gen. pl. κραμβῶν.

Κράμβος, η, ον, *aridus*, *torridus*; et Subst. *vitium in uvis ex adustione*.

Κραμβοφάγος, ε, ὁ ξ ἡ, nom. ranæ: ex κράμβη, *brassica*, et φάγω, *comedo*.

Κράνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, *fons*: hinc κρανιάδες, ων, αἱ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ et *Naiades*, et *Nymphæ* vocantur; etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, ὰ, ὸν, *asper*, *sterilis*, *montanus*: à κάρηνον, *vertex*, *caput*.

Κρανέεσθαι, pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, *perficio*; f. κρανῶ, f. 2. m. κρανοῦμαι, f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, et Dialysi Poët. seu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, *CORNUS*, *arbor*: à κράνον, quia *capitatum* fructum fert.

Κρανιάδων, Dor. pro κρηνιάδων, gen. pl. à

Κρανιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*; à κρήνη, *fons*: vide κράνα.

Κράνειον, ε, τὸ, *galea*: à κράνον, quia *capitis* tegumentum.

Κρανίον, ε, τὸ, *CRANIUM*, *calvaria*, *caput*, item *poculi genus*. Th. κάρηνον, *caput*.

Κράνον, ε, τὸ, *caput*: et

Κράνος, εος, τὸ, *galea*: ab eod. Th.
Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector*: et
Κράντωρ, ορος, ὁ, *rex, princeps*. Th. κραίνω.
Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, *clamo*: f. κράξω, a. 1. ἔκραξα.
Κρὰς, κρατὸς, vel κράας, κράατος, τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.
Κρᾶς, ᾶτος, τὸ, contract. pro κρέας, *caro*.
Κρᾶσις, εως, ἡ, *CRASIS, mixtura, temperamentum*. Th. κεράννυμι, *misceo*.
Κράσπεδον, ου, τὸ, *fimbria, margo retis, margo littoris, montis radix, vestis sacerdotis*: qu. à κράσει πέδου, quia *miscetur* velut *solo*, deorsum pendens, vel à κρέμαμαι, *pendeo*, et τὸ πέδον, *solum*. Hinc ducamus Angl. TO GRASP, i. e. circuire ut *fimbria*: à præced.
ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *gramen, fænum*: idem quod γράσις. Hinc Angl. GRASS.
ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, *arboris species*.
Κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, idem quod κράταιγος.
Κραταιγύαλος, ου, ὁ ϗ ἡ *firmus, fortis*: ex κραταιὸς, *fortis*, et γύαλον, *cavum, vola*.
Κραταιὸς, ὰ, ὸν, *potens, fortis, robustus*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.
Κραταιότης, ητος, ἡ, *vis, robur, fortitudo*: à præced.
Κραταιόω, -ῶ, *corroboro*: f. ώσω, perf. κεκραταίωκα, imperf. pass. ἐκραταιούμην, -όμην, -όυ, ου, -όετο, -οῦτο, præs. imperat. pass. 2. pl. κραταιοῦσθε, *fortes estote*: a. 1. ind. pass. ἐκραταιώθην, inf. ejusdem κραταιωθῆναι. Th. κράτος, *robur*.
Κραταίποδες, ων, οἱ, *qui pedes robustos habent*, nom. pl. à
Κραταίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, Epithet. *tauri*, qui *validus* et *firmos pedes habet*: ex κραταιὸς, *validus*, et πᾶς, *pes*.
Κραταίωμα, ατος, τὸ, *robur*: à κραταιόω.
Κραταιῶς, adv. *potentèr, fortitèr*.
Κραταίωσις, εως, ἡ, *corroboratio*.
Κρατέει, *dominatur*: 3. sing. præs. ind. verbi κρατέω.
Κράτεϊ, *imperio*: dat. sing. à κράτος, εος, τὸ, *robur*.
Κράτει, 2. sing. præs. imperat. Sed
Κρατεῖ, 2. sing. præs. ind. verbi κρατέω.
Κρατεράων, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à
Κρατερὸς, ὰ, ὸν, *fortis, validus, acer*. Th. κράτος, *robur*.
Κρατερόφρον', dat. vel acc. sing. à
Κρατερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *invictus animo, magnanimus*: ex κρατερὸς, *validus*, et φρὴν, *animus*.
Κρατερώνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, *solidos, firmos et robustos ungues habens, solidas ungulas habens*. Ex κρατερὸς, *fortis*, et ὄνυξ, *unguis*.
Κρατερῶς, adv. *validè, fortitèr, strenuè, totis viribus*; à κρατερὸς, *validus*.
Κρατευταὶ, ῶν, αἱ, *verutum fulcra*: ab eod.
Κρατευτάων, gen. pl. Æol. præced. pro κρατευτῶν.
Κρατέω, -ῶ, *imperium obtineo, impero, possideo, potior, vinco, præsto invalesco, contineo, retineo, memoriâ teneo, apprehendo*: f. ήσω, a. 1. ἐκράτησα, a. 1. imperat. κράτησον, άτω, a. 1. sub κρατήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κρατῆσαι, a. 1. part. κρατήσας, αντος, perf. act. κεκράτηκα, perf. inf. act. κεκρατηκέναι, imperf. pass. ἐκρατέμην, όμην, 3 pl. έοντο, ὄντο, perf. pass. κεκράτημαι, et in 3. plur. κεκράτηνται. Th. κράτος, *robur*.
Κρατηθεὶς, a. 1. part. pass. præced
Κρατὴρ, et Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *CRATER*: à κεράννυμι, *misceo*.
Κρατῇς, κρατῇ, 2. et 3. sing. præs. sub. verbi κρατέω.
Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.
Κρατησίμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui victoriam in præliis obtinet*: ex κρατέω, et μάχομαι, *pugno*.
Κρατησίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *qui pedibus cursuque pedum vicit*: ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.
Κρατησίππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vicit equis*: ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.
Κράτησις, εως, ἡ, *potentia, retentio*, [*vox Alexandrina, quæ occurrit in Ægyptiis seu Alexandrinis nummis Galbæ et Othonis, ut notat Spanhem. de Usu Num. Diss. III. p. 146. ed. fol. quo interprete significatur VIRTUS: sed Moyleus post Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κόμμοδος ἐπὶ, τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν, *Commodus imperium adeptus, persecutioni finem imponit*. Vid. Moyl. Op. vol. ii. p. 264.] à κρατέω.
Κρατὶ, *capiti*, dat. sing. à κρὰς, κρατὸς, το. Th. κάρηνον, idem.
Κράτιστα, adv. *optime*: à
Κράτιστος, η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus*, superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.
ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *robur, potentia, imperium. victoria; CARPUS*, in quâ manûs robur.
Κρατὸς, *capitis*, gen. sing. à κρὰς, κρατὸς, τὸ, *caput*.
Κρατοῦντες, nom. pl. præs. part. v. Κρατέω. [*Absque articulo Iphig. Taur. 1301. quod rarum. Usitatiùs cum articulo, ut Cic. ad. Attic. ii. 25. Τὰς τῶν κρατούντων, ex Phœniss. 406. *qui rerum potiuntur* non *victores*, prout vertitur. vid. Markl. ad Eurip. Supplic. Mul. 18. Κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Marc. vii. 3. *memoriâ tenentes*. Ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο, Luc. xxiv. 16. *oculi eorum cohibiti sunt*, per Hebraismum, ut censet Heumannus. Sic tamen Eurip. in Helenâ, 1403. σιγητέον μοι, ϗ σὲ προσποιούμεθα εὔνουν, κρατεῖν τε τοῦ στόματος, *tacendum est, mihi et te etiam præsumimus benevolum, os cohibiturum esse*.] Th. κρατέω.
Κρατύνω, *confirmo, munio, impero*: à
Κρατὺς, ῦια, ὺ, *fortis*: à κράτος, *robur*.
Κραυγάζω, *vociferor; vagio*; f. άσω, p. κεκραύγακα, à κραυγὴ, *clamor*. Th. κράζω, *clamo*: f. ξω.
Κραυγάνω, idem.
Κραυγασίδης, ου, ὁ, nom. ranæ: à
Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. κράζω, perf. m. κέκραγα· undè per Epenth. τοῦ υ sit κραυγή.
ΚΡΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, *aridus, siccus*: et subst. *struma, morbus boum*.
Κρέα, nom. vel acc, pl. contract. pro κρέατα· à κρέας.
Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuscina, harpago*: ex κρέας et ἄγρα, *captura*.
Κρεανομέω, -ῶ, *carnes distribuo, aliorum carnes disseco, coquo ac voro*; f. ήσω, ex νέμω et κρέας.
ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέαος, et Att. κρέως,) τὸ, *CARO*: in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα, gen. pl κρεάτων et κρεῶν.
Κρείουσα, Dor. pro κρείσσα, *regina*, præs. part. à κρείω, *impero*: Poët. κρείω.
Κρεῖον, ου, τὸ, *vas carnarium, ahenum*: à κρέας, *caro*. Est et κρεῖον, acc. sing. à
Κρεῖος, ου, nom. viri
Κρείοντα, acc. sing. à κρείων, οντος, ὁ.
Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. et f. g. et
Κρείσσοσιν, et κρείττοσιν, *præstantioribus*, dat. pl. à
Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ ϗ ἡ, *præstantior, potentior, melior, invictus ab aliquâ re*, et τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, *bonus*. [*Κατ' ἐξοχὴν, in pl. *Dii*, ἐδέξεντο ὄντινα τῶν κρειττόνων, *Deorum quempiam exceperunt*, Luc. Epist. Saturnal. et passim Ælian. V. H. iii. 1.] Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.
Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero*: hinc
Κρείων, οντος, *regnator*. Est et
Κρέων, οντος, ὁ, nom. propr.
Κρειῶν, Poët pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro*.
ΚΡΕ'ΚΩ, *pectine seu radio pulso; pulso*; item *strepitum*, seu *stridulum edo sonum*: f. ξω, p. χα, qu. à κρέω, *pulso*: vel à sono factum, κρέκειν ἱστὸν, *texere telam*; hinc Angl. TO CREAK, SCREAK, et A CREEK; ibi quippe aquæ strepitum faciunt.
Κρεμάσασθαι, a. 1 inf. m. à κρεμάω. Th. κρεμάω, *suspendo*: à 1. part. κρεμάσας, αντος.
Κρεμασθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. κρεμασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. pass. à κρεμάω.
Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui suspendit*: ab eod. Hinc
Κρεμαστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pensilis*.
Κρεμαστὸς, ἡ, ὸν, idem: à seq.
ΚΡΕΜΑ'Ω, -ῶ, κρεμαννύω et κρεμάννυμι, *suspendo*: f. άσω, a. 1. ἐκρέμασα, præs. pass. κρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo, suspendor*: part. ejusd κρεμάμενος, *pendens*: a. 1. pass. ἐκρεμάσθην, a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ, a. 1. part. pass. κρεμασθείς.
ΚΡΕΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *crembalum, crepitaculum*, quod digitis agitatum strepitum edit.
ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ὁ, quidam piscis: vide Athen. lib. vii. cap. 15.
Κρὲξ, κος, ἡ, *CREX, avis pugnax, rostrum acutum ac serratum habens, nuptiisque inauspicata*, quæ et κρέκας à κρέκω, *sono*: Est et κρὲξ, *capillus*.
Κρέουσα, ας, ἁ, Dor. pro κρείσσα. ης, ἡ. Nymphæ nom. proprium: *CREUSA* vel *Regina*.
Κρεουργέω, *lanius sum, carnes lanii more concido*: à κρεουργὸς, *lanius*.
Κρεουργηδὸν, adv. *in parva frusta dissecando*.
Κρεουργία, ας, ἡ, *carnium dissectio, concisio, laniatus, visceratio*: à κρεουργός.
Κρεουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *lanius*, *lanio* ex κρέας, et ἔργον, *opus*.

Κρεσσοιτς, *præstantiores*, nom. pl. à

Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præstantior*. Th. κράτος, *robur*.

Κρίω, *impero*, *regno*; Poët. κρίω.

*Κρεωβροτέω, ήσω, *carnibus vescor*. D. S.

Κρίων, οντος, ὁ, *Rex*: à κρίω, *impero*: hinc κρίουσα, *Regina*.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, *lanio*, *macellarius*: et

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, *macellum*, *lanina*: ex κρέας, *caro*, et πωλέω, *vendo*.

Κρεωφάγος, ου, ὁ ἡ, *qui carnes edit*: ex κρέας, *caro*, et φάγω, *edo*.

ΚΡΕΓΓΟΣ, ου, *bonus*, *placidus*, *jucundus*: q. κηρὶ ἡδὺ, *cordi jucundum*, undè κηρήδυος, et per Sync. κρήδυος, et δ in γ mutato κρήγυος.

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, *capitis ligamentum*, *vitta*; item *pinnæ murorum*; item *vasis operculum*; qu. καρήδεμνον ex κάρα, *caput*, et δέω, *ligo*.

Κρήηνατε, *perficite*, 2. pl. et

Κρήηνον, *perfice*; 2. sing. a. 1. imperat. act. κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio*, f. κρανῶ, a. 1. ἔκρηνα, à quo a. 1. imperat. κρήηνον, Poët. Pleonasm. tanq. à κραιαίνω.

Κρηθείδας, ου, ὁ, Dor. pro κρηθείδης, ου, ὁ, τοῦ, Κρηθέως παῖς, Αἴσων, *Crethei filius*, *Æson*.

Κρῆθεν, adv. *à capite*: ex κρὰς, ατος, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗΘΜΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus*.

Κρῆθων, ὁ, *CRETHON*, nomen propr.

Κρῆϊον, ου, τὸ, *placenta quæ carnes immistas habet*: à κρέας vel κρῆς.

Κρημνάω vel κρήμνημι, *præcipito*: κρημνάομαι, *pendeo*, *suspensus sum*: præs. inf. act. κρημνάναι part. præs. act. κρημνὰς, αντος. Th. κρημνὸς, *præcipitium*.

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρήμνηθι, præs. imperat. præced. At imperf. ἐκρήμνην, ης, η, ita ut κρήμνη possit esse imperf. Ion.

Κρημνίζω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΟΣ, οῦ, ὁ, *præcipitium*, *omne excelsum et prominens*, ut *alta ripa*, et Metaph. *labrum ulceris*; quasi κρεμάμενος, id est, *pendens locus*, à κρεμάω, *suspendo*.

Κρημνότης, ου, ὁ, *fons*.

Κρημνώδης, εος, ὁ ἡ, *præruptus*, *arduus*: à κρημνός.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν à

ΚΡΗΝΗ, ης, ἡ, *fons*, *vas aquarium*.

Κρηπιδόω, -ῶ, propriè *crepidas* seu *calceos induo*; item *fundo*, f. ώσω. Hinc

Κρηπίδωμα, ατος, τὸ, propriè *crepidarum indutus*; item *fundamentum*. Th.

ΚΡΗΠΙΣ, ῖδος, ἡ, CREPIDA, *basis*, *fundamentum*.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

Κρὴς, ητὸς, CRES, *Cretensis*, *oi*, Κρῆτες, *Cretenses*: et

Κρῆσσα, ης, ἡ, *Cretensis foem.*

ΚΡΗΣΕΡΑ, ας, ἡ, *cribrum* seu *pannus rarus per quem aliquid colatur*.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nom. viri, Lat. *Crescens*.

Κρησφύγετον, ου, τὸ, *asylum*, *refugium*; qu. à Κρὴς, *Cretensis*, sc. Minos, et φεύγω.

Κρήτη, ης, CRETA, nomen insulæ. Indè Κρῆτες.

Κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Κρητίζω, *cretizo*, *Cretenses imitor*.

Κρὶ, τὸ, *hordeum*; contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, idem, per Apoc.

Κριαδίω, RIDEO, Hesych. qu. κηρὶ ἁδεῖν, *cordi placere*.

Κρίγε, Ion. pro ἔκριγε, 3. sing. a. 2. verbi κρίζω, *strideo*.

Κριγμὸς, οῦ, ὁ, et κρίγη, ης, ἡ, *stridor*; à

ΚΡΙΖΩ, *strideo*, *stridorem edo*: f. ξω, p. χα, p. m. κέκριγα, à sono factum.

Κρίθεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω.

ΚΡΙΘΗ, ῆς, ἡ, *hordeum*.

Κριθῆναι, a. 1. inf. pass. κριθήσομαι, f. 1. ind. pass. à κρίνω.

Κρίθινος, ίνη, ινον, *hordeaceus*: à κριθὴ, *hordeum*.

Κριθώδης, εος, ὁ ἡ, idem, et ab eod. Th.

Κριθῶν, gen. pl. à κριθή.

Κρίκεν, *resonuit*, *stridebat*, est vel 3. sing. perf. Ion. pro κέκρικε, vel a. 2. Ion. et Poët. pro ἔκριγε, verbi κρίζω, *strideo*. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse 3. sing. perf. Ion. verbi κρίνω.

Κρίκος, ου, ὁ, idem quod κίρκος, *circulus*, *annulus*.

Κρίμα vel κρῖμα, ατος. τὸ, *judicium*, *pœna*, *damnatio*, *vindicta*, *decretum*: τὰ κρίματα, *lites*; indè Lat. CRIMEN, et Angl. A CRIME: quia ob crimen aliquis judicatur et damnatur. Th. κρίνω, *judico*.

ΚΡΙΜΝΟΝ, ου, τὸ, *farina crassior*, *mica*.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρινάμενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρίναντο, 3. pl. a. 1. m. Ion.

Κρίνε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκρινε· κρίνετε, 2. pl. imperat. præs ejusd. verbi.

Κρινέωσι, Poët. pro κρίνωσι, 3. pl. præs. sub. verbi κρίνω.

ΚΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium*, *cucurbita*, *pauper*, *genus saltationis*. Dicitur et κρίνος, εος, τὸ, *lilium*. Est et

Κρῖνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico*.

ΚΡΙΝΩ, CERNO, *secerno*, *discerno*, *seligo*, *discepto*, *judico*, *adjudico*, *æstimo*, *sentio*, *accuso*, *culpo*, *condemno*, *exploro*, [*κρίνεσθαι τιμάων, *certare de honoribus*, sub ἵνεκα, Theogon. 882.] f. κρινῶ, a. 1. ἔκρινα, [*ἐκρίνοσαν, 3. pl. a. 2. pro ἔκρινον. Exod. xviii. 26.] a. 1. imperat. κρῖνον, άτω, a. 1. inf. act. κρῖναι, a. 1. part. κρίνας, αντος, perf. act. κέκρικα, præs. pass. κρίνομαι, *in judicium vocor*, perf. pass. κέκριμαι, a. 1. pass. ἐκρίθην, a. 1. sub. pass. κριθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. pass. κριθήσομαι.

ΚΡΙΟΣ, οῦ, ὁ, *aries*, q. à κέρας, quia *cornutus*.

Κριοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, *arietis vultu præditus*.

Κρισίη, ἡ, nomen mulieris.

*Κρίσιμος, ου, ὁ ἡ, *judicabilis*, dies sic dictus, in quo judicatur de ægro vel de morbo, Salm. de annis clim. p. 7, 8.

Κρίσις, εως, ἡ, *judicatio*, *sententia*, *æstimatio alicujus rei*, *damnatio*, *accusatio*, *disceptatio*, *judicium*, *eventus bellis morbi* in melius deteriusve: à κρίνω.

Κρίσπανα, ων, τα, *regis scrinia*, Ctesias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri, Lat. origine *Crispus*.

Κριτήριον, ου, τὸ, *vis et instrumentum judicandi*; *tribunal*, *controversia*, *judices ipsi*; *nota ex quâ judicium facimus*: Angl. CRITERION, à κρίνω, *judico*.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, *judex*: et

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, CRITICUS, *solers ad judicandum*; item *qui judicat*, hinc Angl. CRITIC: *decretorius*.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, *selectus*, *delectus*, *eximius*; à 3. sing. perf. pass. verbi κρίνω, *selego*.

Κριώ, ἡ, nomen mulieris.

Κροαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *pulso pedibus*, *cum strepitu cano*, q. κρουαίνω. Th. κρούω, *pulso*.

Κρόβυλος, idem quod κρώβυλος.

Κροῖσος, ου, ὁ CROESUS, *Lydorum rex*.

Κρόκα, *tramam*, per Syncop. pro κροκίδα, acc. sing. à κροκὶς, ίδος, ἡ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*.

ΚΡΟΚΗ, ης, ἡ, *trama*, *subtegmen*, *id quod stamini inseritur* τῷ κρέκειν, *pulsando*. Est et κρόκη, *littus*, quod κρέκει vel κρούει *fluctibus*.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, id. q. κρόκη, *trama*.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, CROCODILUS, qui κρόκον δειλιᾷ, *crocum metuit*. Vel quia est animal timidum, δειλὸν, et colore κρόκον imitatur. Hinc Angl. CROCODILE.

Κροκόεις, όεσσα, όεν, *croceus*, *a*, *um*: à κρόκος.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ ἡ, *croceo peplo velatus*; ex κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, et πέπλον, ου, τὸ, *vestis muliebris*.

ΚΡΟΚΟΣ, ου, ὁ et κρόκον, ου, τὸ, CROCUS vel CROCUM.

Κρόμμυον, et Poët. κρόμυον, ου, τὸ, *cepa*: à κάρα, *caput*.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, seu *Saturni*, *Jupiter*, gen. Ion. Κρονίδεω, voc. ὦ Κρονίδη.

Κρονικὸς, ἡ, ὸν, *Saturnius*, *præ senio delirus*; et

Κρόνιος, ία, ιον, idem: à Κρόνος.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης, à

ΚΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus*, *senex morosus et maleficus*.

Κρόσσαι, αἱ, *sunt pinnæ murorum et turrium*. Alii pro *scalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria*.

ΚΡΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, *extrema vestis ora*, *fimbria*, *limbus*, *villus*.

Κροσσωτὸς, οῦ, (sub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, seu *villis prætexta*: à præced.

ΚΡΟΣΦΟΣ, ου, ὁ, *cuspis ferrea*, *pilum*: vide γρόσφος.

Κροταλίζω, f. ίσω, *pulso*, *crepitare facio*: à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, *pulsus*.

Κρόταλον, ου, τὸ, CROTALUM, *crepitaculum*, quod et

Κρόταλος, ου, ὁ, *homo garrulus*: ab eod.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus*, *pars capitis*, dat. pl. κροτάφοισιν, κροτάφοις, acc. pl. Dor.

Κροτέω, *pulso*, *verbero*, *plaudo*, f. ήσω, p. ηκα, à seq.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *pulsus, plausus:* q. à κρόω.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus, musca canina.*

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, η, *vitium in oleâ arbore,* tanq. κρότων.

Κρῦμα, ατος, τὸ, *sonitus ex pulsatione instrumentorum.* Th. κρόω.

Κρουνηδὸν, *instar scatebræ, ad modum fontis salientis:* à κρήνη.

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, ου, ὁ, *scatebra, saliens fons.*

Κρούπαλα, ων, τὰ, *lignei calcei,* quasi à κρόω et πάλλω, quòd *vibrent* quæ illis *pulsantur* calcata. Eadem ac κρούπεζαι, ῶν, αἱ, et κρούπεζια, ῶν, τὰ, ex κρόω et πέζα.

Κρούσας, a. 1. part. act. à κρούω, *pulso.*

Κροῦσις, εως, ἡ, *pulsatio,* a. 2. pers. perf. pass. seq.

ΚΡΟΥ'Ω, *pulso, ferio, collido:* f. κρούσω, p. κέκρουκα, a. 1. ἔκρουσα.

Κρύβδα et κρύβδην, et Dor κρυβδὰν, *clàm,* adv. à κρύπτω, *occulto.*

Κρυβεὶς, εντος, *absconditus,* a. 2. part. pass. κρυβῆναι, a. 2. inf pass. verbi κρύπτω, *abscondo,* f. ψω, a. 2. ἐκρυβὸν, f. 2 pass. κρυβήσομαι, a. 2. pass. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, et Ion. κρυεροῖος, οία, οῖον, *frigidus.* Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus.*

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, *frigus, glacies, rigor hiemis.* Th. κρύος.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, *frigidus:* à

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *frigus, gelu.*

Κρυπτάδιος, ία, ιον, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus:* à κρύπτω, *abscondo.*

*Κρυπτάζω, -σω, *cooperio, occulto.* D. S.

Κρυπτάσκω, *cooperio,* à κρύπτω, idem.

Κρύπτε, 3. sing. imperf. Ion. vel 2. sing. præs. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo.*

Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, CRYPTICUS, *celandi peritus;* et

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *occultus, abditus.* Th. κρύπτω.

Κρύπτουσ' pro κρύπτουσι, *occultant,* 3 pl. ind. præs. verbi κρύπτω.

ΚΡΥ'ΠΤΩ, *abscondo; occulto, tego; celo;* [*semper cum duplici accusativo. Vid. Markl. Eurip. Supplic. 296.] f. ψω, a. 1. ἔκρυψα, hinc κρύψῃς, 2. sing. a. 1. sub. κρύψας, a. 1. part. act. p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον, perf. pass. κέκρυμμαι, a. 1. pass. ἐκρύφθην, a. 2. pass. ἐκρύβην, a. 2. inf. pass. κρυβῆναι, a. 2. part. pass. κρυβεὶς. Hinc

Κρυπτῶς, adv. *occultè, clàm, abditè.*

Κρυσταλλίζω, *instar crystalli splendeo;* à κρύσταλλος.

Κρυστάλλινος, ίνη, ινον, CRYSTALLINUS; à

Κρυσταλλόομαι, οῦμαι, *glacior, gelo,* κρυσταλλωθεὶς, a. 1. pass. *conglaciatus, gelu concretus.*

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *glacies, gelu;* item CRYSTALLUS, *lapis pellucidus.*

Κρυφᾷ, *latentèr, clam;* Dor. pro κρυφῇ.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, idem quod κρύφιος, -ία, -ιον, *occultus, a, um,* à κρύπτω.

Κρυφῆ, *occultè,* adv. à κρύφιος, *occultus.*

Κρυφηδὸν, idem, et ab eod.

Κρύφιος, ία, ιον, et κρύφιος, ου, ὁ ξ ἡ, *occultus:* dat. pl. Ion. κρυφίοισι· κρύφιον, κρυφίως, *occultè, clàm.* Th. κρύπτω, *abscondo:* f. ψω.

Κρύφος, ου, ὁ, *latebra;* ab eod.

Κρύψαι, *celare:* a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, et in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. et

Κρύψε, 3. sing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε, κρύψῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. act. sub. verbi κρύπτω, *occulto.*

Κρύψις, εως, ἡ, *occultatio:* a. 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΚΡΩΒΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *crinis retortus, cincinni puerorum.* Scribitur et κρώβυλος.

Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, *crocitatio:* et

ΚΡΩ'ΖΩ, *crocito, garrio:* κρώζῃ, 3. sing. præs. sub. qu. à κρά̣ζω, vel à sono corvi factum.

•ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, *acervus lapidum:* alitèr κλώμαξ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ου, τὸ, *falx.*

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hydria, urceus.*

Κτὰ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἔκτανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τροπῇ τοῦ η, (ut ἔβα pro ἔβη) verbi κτείνω, *occido,* vel κτῆμι.

Κτάμεν, Ion. et Dor. κτάμεναι, pro κτάναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, *occido:* vel κτάμεν, Ion. et Dor. κτάμεναι pro κτάναι, à κτῆμι, idem quod κτείνω.

Κταμένοιο, gen Ion. à

Κτάμενος, *qui interemit, aut interemptus est:* a. 2. part. m. verbi κτῆμι, idem quod κτείνω, *interficio;* a. 2. ἐκτήν, a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος, dici pro κτεινάμενος· sic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτὰν, *possederunt:* 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, *possideo;* a. 2. ἔκτην, et in 3. pl. ἔκτησαν, et per Sync. ἔκταν, et deposito augmento κτάν. Th. κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, *occido;* a. 2. ἔκτην.

Κτάνε, Ion. pro ἔκτανε, *interfecisset:* 3. sing. a. 2 ind act. verbi κτείνω, f. κτενῶ. p. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον.

Κτανέσθαι, per Dialysin pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, *interficio,* f. 2. m. κτανοῦμαι.

Κτανέοντες, Ion. Dialysi pro κτανοῦντες, nom. pl. fut. 2. part. act. ejusd.

Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. act. ejusd. verbi.

Κτάνθεν, Bœot. Syncop. et simul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, *interficio.*

Κτάντας, ου, ὁ, Dor. pro κτάντης, ου, ὁ, *interfector.* Th. κτείνω.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, -ῶμαι, *acquiro, comparo, possideo,* [*gigno, Soph. Œdip. Tyr. 1512.] fut. med. κτήσομαι perf. pass. κέκτημαι, (pro quo et ἔκτημαι) part. κεκτημένος, *possessor, dominus;* et -μένη, *domina;* a. 1 pass. ἐκτήθην, ης, η, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc

Κτᾶσθαι, præs. inf. med. verbi præced. At

Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κτείνω, *interficio;* a. 2. ἔκτην, a. 2, m. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. sing. imperf. med. verbi κτάομαι, *possideo:* sed

Κτάτο, Ion. pro ἔκτατο, 3. sing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, *interficio.*

Κτάω, *cædo, occido;* sic et κτάω, pro κτάομαι, *possideo.*

Κτέανον, ου, τὸ, *possessio, facultates, opes:* idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, et ab eod.

Κτέαρ, ατος, τὸ, idem, et ab eod.

Κτεάτεσσι, *possessionibus:* dat. pl. Ion. et Poët. pro κτέασσιν pro κτέασι, à κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, *possideo.*

Κτεατίζω, *acquiro, possideo:* fut. ίσω. Poëticum. à κτέατος, genit à κτέαρ· ab eod. Th.

Κτεάτισσε, Ion. et Poët. pro ἐκτεάτισε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. et

Κτείνας, ασα, αν, -αντος, et in acc. m. g. κτείναντα. a. 1. part. act. verbi κτείνω, *occido:* f. κτενῶ, a. 1. ἔκτεινα, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præs. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præs. inf κτείνεσθαι, præs. inf. pass ejusd.

Κτεινόμενος, *qui occiditur;* præs. part. pass. ejusd. verbi.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, *interficio, occido;* f. κτενῶ. p. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον, p. pass ἔκταμαι, a. 1. pass. ἐκτάνθην, f. 1. pass. κτανθήσομαι, perf. med. ἔκτονα. Legitur et κτίννω, κτεννύω, κτίννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, *pecten:* hinc

Κτενίζω, *pecto;* f. ίσω.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ατος, τὸ, *res possessa, donum.* Th. κτάομαι, *possideo.*

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *exsequiæ, inferiæ, justa:* q. à κτάω, *occido,* hinc

Κτερετίζω et κτερίζω, *exsequias, justa facio.*

Κτερίσειαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. præced.

Κτέρισμα, ατος, τὸ, *parentatio, funus, justa,* quicquid in honorem mortui fit: à κτερίζω.

Κτεριοῦσι pro κτερίσουσι, Att. 3. pl. f. 1. ejusdem verbi κτερίζω.

Κτέω, idem quod κτάω.

Κτέωμεν, *possideamus;* Ion. pro κτῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι pro κτείνω, *occido,* eodem tempore et modo.

Κτηδὼν, όνος, ὁ, propriè *pecten,* deinde *quicquid simile pectini,* ut, *venarum cursus in arboribus, filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano.* Th. κτείς, *pecten.*

Κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio, fundus.* Et in pl.

Κτήματα, των, τὰ, *bona, facultates, opes.* Th. κτάομαι, *possideo.*

Κτῆμι, *occido;* inus. cujus fut. κτήσω, perf. ἔκτηκα, a. 2. ἔκτην, a. 2. part. κτὰς. Th. κτάω, vel κτάω, idem.

Κτήνη, κτηνῶν, nom. et gen. pl. à

ΚΤΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *jumentum, pecus;* hinc κτηνηδὸν, *pecudum more,* adv.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ξ ἡ, *jumentorum, pastor;* ex κτῆνος et τρέφω, *alo.*

Κτηνώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *jumentarius, belluinus, brutus, stolidus:* ex εἶδος, *species,* et κτῆνος.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, a. 1. inf. med. κτήσασθε, 2. pl. a. 1 imperat. med. sed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, CTESIAS, nomen propr.

Κτῆσις, εως, ἡ, *possessio, res quæ pos-*

sidetur, *facultates*, *opes*; [*καθ' ἰσχὺν κτῆσιν, *pro rerum naturâ*, *prout se res habet*, Soph. Trach. 234.]

Κτήσομαι, η, εἶαι, f. 1. m. verbi κτάομαι.

Κτητά, n. g. nom. pl. à κτητός, *acquisibilis*.

Κτητή, ῆς, ἡ, *famula empta*; à κτητός, ab eod. Th.

Κτητικός, ή, όν, *acquirendi peritus*; *possessivus*. Hinc κτητική, ῆς, scil. τέχνη, *ars quæstuaria*; et

Κτητός, ή, όν, *acquisibilis*, *acquisitus*, *emptus*: et

Κτήτωρ, ορος, ὁ, *possessor*; à 3. pers. perf. pass verbi κτάομαι.

Κτίδεος, ὁ, per Aphær. pro ἰκτίδεος, *viverræ sylvestris pelle confectus*; à κτὶς, ἴδος, ἡ, *mustela*.

ΚΤΙ'ΖΩ, *condo*, *creo*, *fabricor*; f. κτίσω, a. 1. ἔκτισα, a. 1. imperat. κτίσον, άτω, a. 1. inf. κτίσαι, a. 1. part. κτίσας, αντος. p. ἔκτικα, perf. pass. ἔκτισμαι, a. 1. pass. ἐκτίσθην, et part. κτισθεὶς, έντος, *conditus*.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *aries*, *dux ovium*: [*quivis dux*, *princeps*; ἱερέα κτίλον 'Αφροδίτης, *principem sacerdotem Veneris*; Pind. Od. ii. ver. 211.] adj. *cicur*, *mansuetus*.

Κτιλόω, *mansuefacio*, *demulceo*; à præced.

Κτιμένος, Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, *condo*, *creo*.

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, *viverra*; quæ est è mustelis sylvestribus.

Κτισσάσθαν, Dor. et Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, *condo*; f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, *creatio*, *fabrica*, *regeneratio*, *res condita*, *creata*, *rerum creatarum universitas*, *totum genus humanum*; *magistratus*; et

Κτίσμα, ατος, τό, *creatura*, *opus*, *structura*; à perf. pass. verbi κτίζω, *condo*.

Κτίσον, *crea*; a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, *creator*; [*incola*, Eurip. Orest. 1659.] et κτίτης, ου, ὁ, idem, extrito σ, et retracto accentu: quod et

Κτιστὸς, ή, όν, *creatus*, *conditus*; et

Κτιστὺς, ύος, ἡ, *ædificatio*; à 3. pers. perf. pass. verbi κτίζω, *creo*.

Κτυπέω, *strepo*, *strepito*, [*tundo* cum gen. accus. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλάτᾳ, Eurip. Orest. 1486. *inflixit capiti tristem plagam*,] f. ήσω. Th. τύπτω, *pulso*.

Κτύπημα, ατος, τό, et

Κτύπος, ου, ὁ, *sonitus*, *strepitus*: à κτυπέω, cujus. Th τύπτω.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, CYATHUS, *cotula*: quod à χύω, *fundo*.

Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, *qui fabis eligit*; *sortilegus*, et

Κυαμευτὸς, ή, όν, *fabis* vel *sorte electus*; à perf pass. seq.

Κυαμεύω, *fabis eligo*, *sortior*: à Th. κύαμος.

Κυαμόβολος, *judex*: à

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, *faba*; *calculus*, *sors*, *quæ alicui obtingit*: hinc

Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, *fabarum vorator*, *qui in suffragiis ferendis quæstui faciendo studet*: ex κύαμος et τρώγω, *edo*.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem gestans*: ex κυανὸς, *cæruleus*, et αἰγίς.

Κυανεᾶν, Dor. pro κυανεῶν, scil. νήσων, CYANEÆ *insulæ*.

Κυανέη, ης, ἡ, *nigra*: dat. pl. Ion. κυανέησι· gen. pl. Æol κυανεάων· à

Κυάνεος, έα et έη, εον, idem (excepto ι) quod

Κυάνειος, εια, ειον, CYANEUS, *cæruleus*, *niger*. Th. κύανος, seu κυανὸς, *color cæruleus*.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ ἡ, *cæruleos habens pilos*: ex κυανὸς et θρίξ.

Κυανόπεζα, de mensa: et κυανόπεζος, *nigros pedes habens*: ex κύανος, *niger*, et πῶς, *pes*.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ἡ, *cæruleo peplo utens*: ex κύανος, *cæruleus*, et πέπλον, *peplum*.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ ἡ, *cæruleam habens proram*: ex κύανος et πρῶρα, ας, ἡ, *anterior pars navis*.

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ου, et κυανὸς, οῦ, ὁ, *color cæruleus*: hinc

Κυανόφρυς, υος, ὁ ἡ, *nigrum habens supercilium*; ex κύανος et ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, *qui est nigris setis*, *cujus crines* κύανον *referunt*; ex κύανος et χαίτη, *coma*.

Κυανῶπιν, *nigroculam*, acc. sing. à

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, *cæruleo aspectu*; ex κύανος et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*; p. m. ὦπα.

ΚΥΑΡ, ατος, τό, *foramen acûs*; item *pars auris interna*.

Κύββα, *poculum*, CUPPA, quia κυφόν. Hinc Angl. CUP.

Κύβδα, *inclinato capite*; à κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, *lusus aleæ*; item *astutia* et *fraus*; à κύβος, *tessera*.

Κυβέλη, ης, ἡ, CYBELE, mater Deûm.

Κυβέρνασις, ἡ, Dores legunt pro κυβέρνησις.

Κυβερνάτας, Dor. pro κυβερνήτης.

Κυβερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης.

ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ, GUBERNO; propriè *navem rego*, f. ήσω, quasi κῦμα ἐρευνῶ, *fluctus scrutor*, vel à כבר *prævalere*, *gubernare*. Hinc Angl. TO GOVERN.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, *gubernatio*. Th. κυβερνάω.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, *gubernatrix*, et

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernator*.

Κυβερνητικός, ή, όν, *ad gubernatorem pertinens*: κυβερνητική, (sub τέχνη,) *gubernandi facultas*: à præced.

Κυβερνισμὸς, οῦ, ὁ, *gubernatio*.

Κυβευτὴς, οῦ, ὁ, *aleator*, et

Κυβευτικὸς, ή, όν, *aleatorius*, *peritus aleæ*: à perf. pass. seq.

Κυβεύω, f. εύσω, *aleâ* seu *tesseris ludo*, *periclitor*. Th. κύβος, *tessera*.

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, *caput*, quia κυφὴ, *curva*; à κύπτω.

Κυβήβη, ης, ἡ, *Cybele*, quæ suos ministros facit κυβήβειν, id est, κύπτειν, vel κυβιστᾶν.

Κυβηλίζω, *securi percutio*: à

ΚΥΒΗΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *securis*, *bipennis*.

Κυβικὸς, ή, όν, CUBICUS: à κύβος.

Κυβιστάω, f. ήσω, *in caput me conjicio*, *in caput salto*: à κύβη, *caput*.

Κυβίστημα, ατος, τό, et κυβίστησις, εως, ἡ, *saltatio in caput*, et

Κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator*, *qui se in caput dejicit*: à κυβιστάω.

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ου, τό, CUBITUS, *nodus brachii*: à κύπτω, *inclino*.

ΚΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, CUBUS, *tessera*; vel *aliquid habens figuram quartam*.

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *cruter magnus*. Martinius ex Galeno probat esse *parvum calicem et doliolum medicum*.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, CYNCHRAMUS, *dux coturnicum*.

Κυδάζω, f. άσω, *convitior*, *maledico*: à κύδος, ὁ, *convitium*.

Κυδαίνω, *celebro*, *decoro*, *laudo*, fut. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τό, *gloria*, *decus*.

Κυδάλιμος, ου, ὁ ἡ, *gloriosus*: ab eod. Th.

Κύδαρις, CYDARUS, *corona*.

Κυδάω, -ῶ, *glorior*, *veneror*: à κῦδος.

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, *gloriosus*.

Κυδηθῆναι, *decoratum esse*, a. 1 inf. pass. ab ἐκυδήθην, a. 1. indic. pass. verbi κυδάω.

Κυδιάνειρος, α, ον, *honestans viros*, *claros viros continens*: ex κῦδος et ἀνὴρ, *vir*.

Κυδιάω, *glorior*, *jactito*. Th. κῦδος, *gloria*.

Κύδιμος, ου, ὁ ἡ, *gloriosus*: ab eod.

Κυδιόων, *exultans*, Poët. pro κυδιῶν, præs. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιστος, η, ον, *gloriosissimus*, *a*, *um*: superl. et

Κυδίων, ονος, ὁ ἡ, κυδρότερος, ρά, ρόν, *gloriosior*, comparat. à κῦδος, *gloria*.

Κυδνὸς, ή, όν, *inclytus*, [*vox nihili*: lege κυδρὸς, ubique Græv. ad Hes. Op. 257.]

Κυδοιδοπάω, -ῶ, *tumultuor*; qu. ex κυδοιμὸς et δουπεῖν.

Κυδοιμέω, -ῶ, *turbas excito*; à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *turba*, *tumultus*.

ΚΥ'ΔΟΣ, εος, τό, *gloria*, *decus*. At

Κύδος, ου, ὁ, *convitium*, *probrum*.

Κυδρὸς, ρά, ρόν, *gloriosus*; [*Hom. Il. Σ. 184. Od. Λ. 579. Hes. Op. 257.] à κῦδος, τό.

Κύδων, ωνος, ἡ, CYDON, urbs Cretæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, *cotonea malus*; κυδώνιον μῆλον, ου, τό, *coloneum* seu CYDONEUM *malum*; à Κύδων, undè istius modi mala.

Κύει, *in utero fert*, 3. sing. præs. verbi κύω.

Κυεὶς, *conceptus*, a. 2. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. verbi κύω, f. σω, *in utero gesto*.

Κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κύημα, ατος, τό, *quod in utero gestatur*, *fœtus*, et

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas*, *prægnatio*, *conceptus*; à perf. pass. verbi κυέω, idem quod κύω, *in utero gesto*.

Κυθέρεια, CYTHEREA, *Venus*; ab insula Cytherâ.

Κυθήρα, urbs Cypri.

ΚΥΙ'Ξ, κὸς, ἡ, CYIX, *bulbosa quædam planta*. Theophrast. lib. vii. 13.

ΚΥΚΑΣ, *Æthiopicæ palmæ genus*. Theophrast. lib. ii. 8.

ΚΥΚΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *misceo*; propriè de liquoribus: *perturbo*; hinc

Κυκεία, ας, ἡ, κύκημα, ατος, τὸ, permixtio; confusio; à præced.

Κυκεῶ, per Apoc. pro κυκεῶνα, acc. sing. à

Κυκεὼν, ῶνος, ἡ, miscellanea potio. Th. κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκηθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κυκάω, misceo.

Κύκλα, per Metaplasm. pro κύκλοι, rotæ: à κύκλος, quod vide

Κυκλὰς, άδος, ἡ, CYCLAS, vestis genus; item adj. orbiculata. Th. κύκλος.

Κυκλεύω, idem quod κυκλόω.

Κυκλέω, verso, roto, agito, in omnes partes pello: à κύκλος, circulus.

Κυκληδὸν, adv. instar circuli, undequaque, et

Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, et κύκλιος, ία, ιον, idem ac

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, circularis, orbiculatus, rotundus, et

Κυκλόθεν, adv. in circuitu: omnia à

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, circulus, orbis; item corona hominum; argumentatio circularis; locus ubi vendebantur homines; ambitus verborum seu periodus; mœnia urbis; κύκλοι προσώπου, malæ hominis: κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipsæ; κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, circa, undique.

Κυκλότε, adv. circulatim: à præced.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ἡ, tornando rotundus factus: ex κύκλος, circulus, et τερέω, torno.

Κυκλόω, cingo, circumdo; in orbem ago, fut. ώσω, perf. κεκύκλωκα, a. 1. pass ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος.

Κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, circa, in orbem, in circuitu, undique.

Κυκλωτὸς, ἡ, ὸν, rotundus: à κυκλόω.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ Κύκλωπες, CYCLOPES: ex κύκλος, orbis, circulus, et ὤψ. Th. ὄπτομαι, video.

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, CYCNUS, olor; est et nomen propr.

Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, miscenti, dat. sing. part. præs. à κυκάω, f. ήσω, misceo.

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, cava oculorum.

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Th. κυλίω, volo.

Κυλίνδεται, 3. sing. præs. pass. κυλίνδετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, volvo.

Κύλινδρος, ου, ὁ, CYLINDRUS, corpus quodlibet teres; à

Κυλίνδω, idem ac Th. κυλίω, volvo.

Κύλιξ, ικος, ἡ, CALIX; ab eod. Th.

Κύλισις, εως, ἡ, volutatio, et

Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum; à perf. pass. verbi κυλίω.

Κυλισμὸς, οῦ, ὁ, volutatio: à κυλίω.

Κυλιστὸς, ἡ, ὸν, volutatus; ab eod.

Κυλίχναι, αἱ, caliculi, seu parva vasa potoria oris compressioris; item cucurbitulæ, pl. à

Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, pyxis; à κύλιξ.

Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem: Dim. à præced.

Κυλίχνος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, volvo, voluto, f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, et καλινδέω, idem.

*Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ἡ, qui distortis pedibus est, loripes; Vulcani Epith ex κυλλὸς, claudus, et πούς.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, claudus; curvus; mancus; quod à κολὸς, mutilus.

Κυλοιδιάω, -ῶ, sum oculis tumentibus; ex κῦλον, pro κοῖλον, cavum oculi, et οἰδάω, tumeo.

Κυλοιδιῶντες, nom. pl. part. præs. à κυλοιδιάω, q. v.

Κύλων, ωνος, CYLO, Atheniensis.

Κυλώνειον, CYLONIUM.

ΚΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda; Metaph. magna multitudo malarum rerum, ut magna lues; qu. κύκημα, à κυκάω. Est et κῦμα, pro κύημα, τὸ, fœtus uteri; à κύω, in utero gesto.

Κυμαίνοντος, gen. sing. part. præs. act. κυμαίνων, et in f. g. κυμαίνουσα à

Κυμαίνω, fluctuo, æstuo, ferveo, turgeo, f. ανῶ, p. γκα. Th. κῦμα.

Κυματίη, ης, ἡ, tempestas, et

Κυματίας, ου, Ion. κυματίης, ου, ὁ, -iens fluctus, impetuosus; ab eod. Th.

Κυματίζω, fut. ίσω, undis agito, fluctuare facio. Th. præced.

Κυμάτιον, ου, τὸ, parvus fluctus, pars columnæ, cymatium; Dim. à κῦμα.

Κυματόω, -ῶ, idem ac κυματίζω.

Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ, undis seu fluctibus pulsatus, jactatus; ex κῦμα et πλήσσω, frango.

Κυματώγη, ης, ἡ, et legitur κυματωγὴ, ῆς, littus; ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κῦμα et ἄγω, seu ἄγνυμι, frango

Κυματώδης, εος, ὁ ἡ, fluctuosus; ab eod. Th

Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. à κυματόω. Th. κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.

Κυμβαλίζω, fut. ίσω, cymbalum pulso: à

Κύμβαλον, ου, τὸ, CYMBALUM; à κύμβος.

Κύμβαχος, ου, ὁ ἡ, pronus in caput: à

Κύμβη, ης, ἡ, CYMBA; item poculi genus, et caput; à κύμβος.

Κυμβίον, ου, τὸ, et

Κύμβον, ου, τὸ, acetabulum; à

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus, recessus; item ollæ fundum; quod à κυφὸς, curvus.

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis Æol.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, εως, vel ιδος, ἡ, avis quædam nocturna.

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, CYMIMUM, herba et semen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, una Nereidum.

Κυμοθόη, ης, ἡ, una Nereidum.

Κυμοπώλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμὼ, una Nereidum.

Κυναγίτας, Dor. pro κυνηγίτης, q. v.

Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, canum suffocatio; angina. Hinc

Κυναγχικὸς, ἡ, ὸν, anginâ laborans.

*Κυναγχικὸν πάθος, ipsum est κυνάγχον, vel κυνάγχη, morbi inflammantis species, de quo vide Steph. in Thes. D. S.

Κυναγὸς, Dor. pro κυνηγὸς, οῦ, venator; ex κύων, canis, et ἄγω, duco.

Κυνάδες, ων, αἱ, canum pili; quasi à κύων, canis.

Κυνάμυια. Vide κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ ἡ, versipellis, impudens, qu. canis: ex κύων, canis, et ἄνθρωπος.

Κυνάριον, ου, τὸ, catellus; Dim. à κύων.

Κύνας, acc. pl. κύνες, nom. pl. à præced. Th.

Κυνέη, ης, contr. κυνῆ, ῆς, ἡ, pellis canina, galea, pileus; ab eodem Th.

Κύνειος, εία, ειον, vel κύνειος, ου, ὁ ἡ, caninus; ab eod. Th.

Κύνεος, έα, εον, idem, et ab eod.

Κυνέον, Ion. et Poët. Epenth. τοῦ ε, pro ἐκύνουν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, osculor.

Κύνες, nom. pl. κύνεσσιν, canibus, dat. plur. Ion. pro κυσὶν· à κύων, κυνὸς, canis.

Κυνέω, osculor, blandior, adoro; προσκυνέω, idem. Th. κύω.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, canes venatores, et instrumenta venationis; à κυνηγός.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator; à

Κυνηγέω, venor, f. ήσω· à

Κυνηγὸς, οῦ, ὁ, venator; ex κύων et ἄγω.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Th. κύων, κυνὸς, ὁ ἡ, canis.

Κυνικὸς, ἡ, ὸν, caninus, CYNICUS: ab eod. Th.

Κυνόδους, οντος, ὁ, dens caninus: ex κύων, κυνὸς, canis, et ὀδοὺς, dens.

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ ἡ, et κυνοθαρσὴς, εῖα, ὺ, impudens: ex κύων, canis, et θάρσος, fiducia.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina, [*Exod. viii. 21. Ps. lxxvii. 45. et Philo Vit. Mos. i. p. 401. ed Mang. qui disertè ducit, ex μυίας ἡ κυνός. Hinc de imprudente dicitur, Athen. Deipnos. iii. 37. et, ut scribi debet, iv. 14.] Alii legunt κυνάμυια.

Κυνοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, qui canina facie est; ex κύων, canis, et πρόσωπον, vultus.

Κυνόσουρα, CYNOSURA: quod κυνὸς, οὐρὰ, cauda canis, pro astro sumitur.

Κύντερος, ου, impudentior; superl. κύντατος. Th. κύων, canis.

Κυνῶπα, voc. sing. à

Κυνώπης, ου, ὁ, habens canis vultum; item impudens: quod ex κύων, canis, et ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κυνώπιδος, gen. sing. à

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, inverecunda: à κυνώπης.

Κύος, εος, τὸ, fœtus. Th. κύω, in utero gesto.

Κυόμενα, nom. plur. n. g. part. præs. pass. à κυέω, idem quod κύω, q. v.

Κυοφορέω, fut. ήσω, in utero fero, prægnans sum: à κύος, fœtus, et φορέω, idem quod φέρω, fero.

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cypressinus, è cupresso factus: à

ΚΥΠΑ'ΡΙΣΣΟΣ, κυπάριττος, ου, ἡ, CYPRESSUS, arbor.

ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, vas magnum, concavum et capax.

ΚΥΠΑ'Σ, άδος, et κυπασσὶς, εως, ἡ, pallium et lecti stragulum; [*vestis ποδήρης, quam delicatiores tum viri, tum fœminæ gestabant, Anthol. Reiskii, p. 22. V. Toup. ii p. 121.]

ΚΥ'ΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, Cyperus, herba è juncorum genere.

ΚΥ'ΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, poculi genus deflexum à κυφελλον, quia cavum.

Κυπριάρχης, ου, ὁ, CYPRI, præfectus.

Κύπριδα, acc. sing. à Κύπρις, *Venus.*

Κυπρίζω, *germino, venustè floreo.* Th. Κύπρος.

Κύπρινον, ε, τὸ, *unguentum Cyprinum*, et

Κυπρῖνος, CYPRINUS, et

Κύπριος, ε, CYPRIUS: ab eod. Th.

Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus;* accus. Κύπριδα, et Κύπριν. Th. Κύπρος, *Cyprus.*

Κυπρισμὸς, ȣ, ὁ, *germinatio:* à κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epith. *Veneris*, quæ *nata* dicitur in insulâ *Cypro.* Dicitur et

Κυπρογενὴς, ἑος, ὁ ȣ ἡ, idem: ex Κύπρος et γίνομαι, *nascor.*

ΚΥ'ΠΡΟΣ, CYPRUS, arbor et insula.

Κυπτάζω, fut. άσω, *pronus specto, immoror, cunctor, tempus tero:* à κύπτω.

Κυπτὸς, ἡ, ὸν, *inclinatus; supplex.* Th.

ΚΥ'ΠΤΩ, *pronus sum, incurvo me ad videndum*, f. ψω· a. 1. ἔκυψα· a. 1. part. κύψας, ασα, αν.

Κυράνα, ας, Dor. pro Κυρήνη, ης, ἡ, CYRENE. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.

Κυρβαῖος, αία, αῖον, *sublimis, -e:* à κύρβις, q. v.

ΚΥΡΒΑΣΙ'Α, ας, ἡ, *crista gallinacei; tiara:* ex κάρα et βαίνω.

ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula, cui leges inscribebantur.*

Κῦρε, Ion. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, *incido, nanciscor.*

Κυρίεια, ας, ἡ, (per Sync. pro κυριεία,) *dominatio.* Th. κῦρος.

Κυρέω, f. ήσω, *incido, assequor, evenio, sum.* Th. κύρω, idem.

Κύρη, ἡ, *Ceres;* sic dicta, quia κυρία τȣ ζῆν, *domina vitæ.*

ΚΥΡΗΒΑ'Ω, *cornibus pugno*, fut. ἁσω· qu. à κέρας, *cornu.*

ΚΥΡΗΒΙ'Α, ων, τὰ, *acera* et *glumæ hordei.* Vide κηρύβια.

Κύρημα, et per Sync. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit, præda.* Th. κύρω, *incido.*

Κυρήνη, ἡ, CYRENE, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ε, ὁ, *Quirinus*, nomen Martis, Romuli, &c.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. et

Κυρήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido.*

Κυρθεὶς, *adeptus*, a. 1. part. pass. verbi κύρω· a. 1. indic. pass. ἐκύρθην.

Κυρία, ας, ἡ, *domina*, et

Κυριακὸς, ἡ, ὸν, *dominicus, a, um.* Th. κῦρος, τὸ, *auctoritas.*

Κυριεύω, *dominor, potior, in potestatem redigo*, cum gen. κυριεύω σȣ, *dominor tibi; σι, dominum te facio;* fut. εύσω, perf. κεκυρίευκα, à κύριος, *dominus.* Th. κῦρος.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto:* qu. à κέρας, *cornu.*

Κύριος, ε, ὁ, *dominus, herus;* adj. κύριος, ια, ιον, *qui auctoritate valet, præstans, præcipuus*, item *proprius.* Th. κῦρος, *auctoritas.*

Κυριότης, ητος, ἡ, *dominatio:* à κῦρος.

Κυρίσσω. Vide κυρίζω.

Κυρκανᾶν, *miscere:* qu. à κυκανᾶν, ρ interjecto.

Κύρμα, ατος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit, præda:* à κυρέω, vel κύρω, quod vide.

Κύρν', pro κύρνε, vocat. à

Κύρνος, ε, ὁ, CYRNUS, nom. pr.

ΚΥ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *auctoritas, edictum, cardo rei.* Est et

Κῦρος, ε, ὁ, CYRUS, Persarum rex. Cyrus *Major*, cujus institutio vocatur Κυρȣπαιδεία: Cyrus *Minor*, cujus expeditionis historia inscribitur Ἀνάβασις.

Κυρȣν, præs. inf. act. et

Κυρȣσα, præs. part. f. g. à

Κυρόω, -ῶ, *sancio, auctoritatem do, ratum facio*, f. ώσω, p. κεκύρωκα· perf. pass. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Κύρσαι, *incidere*, a. 1. inf. et

Κύρσας, a. 1. part. act. à κύρω, *incido*, f. Æol. κύρσω.

Κύρσω, *adipiscar.* V. in præced.

ΚΥΡΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, Æol. κυρτὸς, CURVUS, *gibbosus, convexus:* at

Κύρτος, ε, ὁ, *sagena, nassa;* dicitur et κύρτη, et κύρτις, quia *cava* seu *gibbosa.* Th. præced.

Κυρτόω, -ῶ, *curvo, incurvum reddo.* Th. κυρτός.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, *quod est incurvatum, gibbus;* item *tumor omnis præter naturam.* Th. κυρτὸς, *curvus.*

ΚΥ'ΡΩ, *incido, consequor, impingo, sum*, f. 1 Æol. κύρσω· κυρέω, idem quod κύρω.

Κύσας, αντος, *osculatus*, a. 1. part. act. à κύω, *osculor.*

Κῦσε, seu κῦσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. sing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi inf. κῦσαι. Undè Angl. TO KISS.

ΚΥ'ΣΘΟΣ, et κύσος, ε, ὁ, et κυσὸς, ε, ὁ, *nates, podex;* item *pro muliebri pudendo.*

Κύσι, dat pl. à κύων, *canis*, q. v.

Κυσσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit*, verbi κύω· q. v.

Κύσσε, Ion. et Poët. pro ἔκυσε, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.

ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *vesica:* accus. κύστιν

ΚΥ'ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici.*

ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ε, ὁ, CYTISUS, nomen herbæ.

ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *cavum, sinus;* ubi aliquid κεῖται· *corpus.*

Κύτραν, Dor. pro χύτρην, accus. sing. à χύτρα, *olla;* idem quod χύτρος, q. v.

Κύτταρος, ε, ὁ, *loculamentum apum et vesparum:* à κύτος, *cavum.*

Κύφελλα, ων, τὰ, *nubes*, et *omnia cava:* q. à κυφὸς, *incurvus.*

ΚΥ'ΦΙ, *suffimenti genus.*

Κυφὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, gibbosus;* q. à κύπτω, *flecto.*

Κύφος, εος, τὸ, *gibbus.* Th. κύπτω.

Κύφων, ωνος, ὁ, *locus testudinatus, baculus incurvus, stiva;* item *instrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur; catasta, numella:* à κυφὸς, *curvus.* Th. κύπτω, *pronus sum.*

Κύφων', pro κύφωνα, accus. sing. præced.

Κύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, *incurvo me;* κύψαι, a. 1. inf.

ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *alveare apum:* hinc κυψελὶς, ἰδος, ἡ, *alveus.* Est et κυψέλη, *auris foramen, ejusque sordes.*

Κυψελλίζων, nomen propr.

Κυψελλος, ε, ὁ, GYPSELUS, hirundinum species, sic dicta ἀπὸ τῶν κυψελίδων, *ab alveolis*, quos è luto sibi construit. Item nomen propr. Eëtionis filii ἀπὸ τῆς κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaserat.

ΚΥ'Ω, *in utero gesto, osculor*, f. σω, p. κα. Κυέω, idem.

ΚΥ'ΩΝ, κυνὸς, ὁ vel ἡ, CANIS; acc. κύνα· dat. pl. κυσί.

Κώας, et κῶας, τὸ, *pellis ovina.* Vide κώς.

ΚΩΒΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, GOBIUS, seu GOBIO, piscis. Et Angl. GUDGEON.

ΚΩ'ΔΕΙΑ, et κωδία, ας, ἡ, *caput papaveris, globulus;* κώδη, *fructus papaveris.*

Κώδιον, ε, τὸ, CORIUM, *ovium vellus*, contr. pro κωΐδιον. Th. κὼς, τὸ, *pellis ovina villosa.*

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, *tintinnabulum, nola, tuba;* Metaph. *homo garrulus.*

Κώεα, nom. plur. à κὼς, εος, τὸ, *pellis agnina, stragulum.*

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *poculum quoddam; compotatio largior.*

Κωθωνίζω, f. ίσω, *largius poto, compoto:* à præced.

*Κωθωνιστήριον, ε, τὸ, verbale τȣ κωθωνίζεσθαι, quod exstat. 3. Esdr. iv. 63. *locus compotationibus destinatus*, D. S.

ΚΩΚΑ'ΛΙΑ, ων, τὰ, *animalia quædam testis tecta.* Antiq. κογχάλια.

Κωκαλὸς, ȣ, ὁ, Rex Sicanorum.

ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, *fleo, ploro:* hinc κώκυμα, ατος, τὸ, et κωκυτὸς, ȣ, ὁ, *fletus, ululatus.*

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, *quæ ex sacrificiis supererant, sacerdotibus distribuebant; quæstores.*

Κωλεὰ, ᾶς, ἡ, *fæni fasciculus;* item *perna.*

Κώλεως, idem quod κῶλον, quod vide.

Κώληψ, ηπος, ἡ, *talus, sura.* Th. κῶλον.

Κωλικὸς, ἡ, ὸν, COLICUS, *ad coli dolorem pertinens:* à

ΚΩ'ΛΟΝ, ε, τὸ, *membrum, periodi pars; intestinum crassum*, COLON, seu COLUM.

Κωλυέτω, *castiget*, 3. sing. imperat. act. à κωλύω, q. v.

Κώλυμα, ατος, τὸ, [*et κωλύμη, ης, ἡ,] *impedimentum, prohibitio*, et

Κώλυσις, εως, ἡ, idem, et

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui impedit*, et

ΚΩΛΥ'Ω, *prohibeo, impedio; veto, inhibeo.* fut. ύσω, perf. κεκώλυκα· a. 1. inf. act. κωλῦσαι· a. 1. pass. ἐκωλύθην.

ΚΩΛΩΤΗ'Σ, ε, ὁ, *stellio.*

ΚΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, *somnus profundus. veternus.*

Κώμαζον, imperf. Ion. et

Κωμάζοντα, acc. sing. part. præs. à

Κωμάζω, COMISSOR, *hymnis celebro;* item *salto, choreas ago;* κωμάζειν εἴς τινα, *hymnum in alicujus laudem canere.* Th. κῶμος, *comissatio.*

ΚΩΜΑΚΟ'Ν, ȣ, τὸ, *fructus quidam aromaticus*

Κώμαξ, ακος, ὁ, *petulans nugator:* à κῶμος.

Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, *hym-*

ne celebrate, 2. pl. a. 1. imperat. act à κωμάζω, q. v.

Κωμάρχης, ου, ὁ, *pagi* vel *vici præfectus* : ex κώμη et ἄρχω.

Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, *commissari*, inf. verbi κωμάζω.

Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμος, *commissatio*.

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus*, *vicus*. Hinc

Κωμηδὸν, *vicatim*.

Κωμήτης, ου, ὁ, *paganus ; κωμῆται, vicini*.

Κωμόπολις, εως, ἡ, *oppidulum* : ex κώμη et πόλις, *urbs*. [*Mar. i. 38. nusquam alibi reperta.]

ΚΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, COMMISSATIO, *lascivium convivium, lascivia* ; qu. *luxuria soporifera* : à κῶμα, *somnus* ; item *Genius, comissationum præses* ; [*cœtus Baccho ministrantium, cœtus virorum qualiscunque*, sed in isto sensu rarò Eurip. Hippol. 44. et Ion. 1196.] κῶμος δεσπότης appellatur is, *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus*.

ΚΩΜΥ͂Σ, υθος, ἡ, *laurus quæ ante fores statuitur ; fasciculus fœni*.

Κώμῳ, dat. sing. à κῶμος.

Κωμῳδία, COMŒDIA, Satira : à κωμῳδός.

*Κωμῳδιογράφος, ου, ὁ, *Comoediarum scriptor* : ex κωμῳδία et γράφω, *scribo*, D. S.

Κωμῳδὸς, ου, ὁ, COMŒDUS, qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, *per vicos canit* : ex κώμη, *pagus*, et ἀείδω, *cano*.

Κώνειον, ου, τὸ, *cicuta*.

ΚΩ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, CONUS, *turbo, nux pini piceæque, involucrum quorundam fructuum, apex galeæ*.

Κωνωπεῖον, ου, ὁ, CONŒPEUM, *velamen ad culices arcendos, velum tentorii militaris*. Th. κώνωψ, *culex*, vel κῶνος, ob similitudinem figuræ. Angl. CANOPY.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ vel ἡ, *culex*.

Κῶας, εος, τὸ, *vellus, stragulum è pelle villosâ* : q. à κέω, *jaceo*. Vide κῶς.

Κωπῆες, οἱ, *remiges*, nom. pl. à

Κωπεὺς, έως, ὁ, *remex* : à

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus, manubrium* : qu. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *scalmus, cui alligantur remi*.

Κωπίον, ου, τὸ, *parvus remus* : Dim. à κώπη.

Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κώρη, ης, ἡ, sive κόρη, *puella, oculi pupilla*.

Κῶρον, Dor. pro κοῦρον, q. v.

Κωροσύνα, ας, Dor. pro κουροσύνη, ης, ἡ, *pueritia* : à κόρος.

Κωρύκιον, ου, τὸ, *crumena, sacculus, folliculus* : Dim. à

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, *pera, saccus coriaceus*.

ΚΩ͂Σ, ῶος, τὸ, *ovium pellis villosa, stragulum*.

Κῶς, -ῶ, ἡ, COS, nomen insulæ.

Κῶς, *quomodo*, Ion. pro πῶς.

Κωσὰμ, ὁ, nomen viri. Hebr. *divinans*.

Κώταλις, hodiè κοτάλι, *tudicula, cochleare majus*. An à κοτύλη, quia *cava* ?

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, fut. ιλῶ, perf. ιλκα, *fabulor, garrio, blandis et fallacibus verbis decipio* : hinc κωτίλλοντα, acc. sing. part. præs. κωτίλλουσα, præs. part. f. g.

Κωτίλος, ίλη, ιλον, *loquax, garrulus, blandus, fallax, astutus* : à κωτίλλω.

Κωφεύω, (pro κωφεύω,) *allevo* ; item *quiesco*.

ΚΩΦΟ'Σ, ἡ, όν, *hebes, obtusus*, proprie ; atque hinc, *sensu aliquo captus* impr. *auditu* ; *surdus, tacitus, stolidus, iners, invalidus, irritus, obscurus* de oratione : [*κωφὸν βέλος, *telum obtusum*, κωφὸν κῦμα, *fluctus qui non exauditur*.] hinc

Κωφόω, -όω, et ὑω, *exsurdo, surdum reddo, surdesco*.

Κῴχεθ', pro ᾤχετο, *et abiit*, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo*.

Κωχεύω, *attollo, sustineo* : Hesych.

Λ.

Λ, UNDECIMA litera Græcorum, in numeris *triginta* designat ; et cum lineolâ infrà positâ, (͵λ,) *triginta millia*

Λα, *particula*, augens significationem vocum cum quibus componitur.

ΛΑ͂ΑΣ, λάαος, ὁ, LAPIS, *saxum* ; qu. ex λα et ἄζω, *sicco* : λᾶς, λαὸς, idem quod λᾶας.

Λάβα, Dor. pro Λάβου, gen. à Λάβας pro Λάβης, viri nomen.

Λάβε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. At

Λαβὲ, *cape*, et in pl. λάβετε, est a 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio* : f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, a. 2. inf λαβεῖν, perf. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. f. m. λαβέσθαι.

Λαβεῖν, Dor. pro λαβεῖν, vide in præced.

Λάβη, ης, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium, occasio, prætextus*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβέ.

Λάβῃς, 2. sing. et λάβῃσι, Ion. Paragoge pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. à λαμβάνω, *capio* ; a. 2. ἔλαβον.

Λάβιρος, *fovea*. Hesych.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, *ansa, manubrium, forceps, fibula* : à λαβή.

Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, verbi λαμβάνω, a. 2. ἔλαβον.

Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Λαβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. λαβόμενος, a. 2. part. m. à λαμβάνω, *capio* ; a. 2. ἔλαβον.

Λάβον, Dor. pro λαβὲ, a. 2. imperat. act. et

• Λαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λάβρα, *lupus piscis* : à λάβρος, q. v.

Λαβραγόρης, ου, ὁ, *procacitèr loquax* ; ex λάβρος, *vorax*, et ἀγορέω, *loquor*. Th. ἀγορά, *forum*.

Λαβρεύομαι, *præceps sum in loquendo* ; à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ρα, ρον, *valdè vorax, avidus* : q. ex λα vel λία, et βόρος, *vorax*. Hinc

Λαβρότης, ητος, ἡ, *voracitas*.

Λαβρώνιον, ου, τὸ, *poculum quoddam latum* : q. à λάβρος.

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, LABYRINTHUS, *locus multis viarum ambagibus inflexus*.

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ ἡ, *labyrintheus, tortuosus, flexuosus* : à præced.

ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, LAGANUM, *placentæ genus*.

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *laxus, non distentus, non plenus* ; in quo sc. est λαγὼν seu κενότης, hinc λαγαροὶ, *homines graciles, non ventricosi*.

Λαγγεύω, *fugio* ; περιφεύγω.

Λαγγάζω, *pigror* ex fatigatione. Hinc Latinè LANGUEO, Angl. TO LAG OR TIRE.

Λαγέτας, Dor. pro

Λαγέτης, ου, ὁ, *dux, ductor populi* ; q. λαοῦ ἡγέτης.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, LAGENA, poculi genus : *sextarius*, genus mensuræ. Scribitur et Λάγυνος.

Λαγίδης, εως, ὁ, *foetus leporinus, cuniculus* : à λαγωός.

Λαγνεία, ας, Ion. ης, ἡ, *salacitas*. Th. λάγνης, *libidinosus*.

ΛΑ'ΓΝΗΣ, sive λάγνος, ου, ὁ, *homo libidinosus, lascivus* : superl. λαγνίστατος· quasi λάγνος, *valdè mulierosus* ; ex λα, et γύνη vel à λέγω, *cubo*.

Λαγόνεσσιν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγὼν, όνος, *ilia*.

Λάγος, ου, ὁ, LAGUS, Macedo, nom. propr.

Λαγὸς, ῶ, ὁ, Ion. pro λαγῶς· à λαγωὸς, ῶ, ὁ, *lepus*, Atticè λαγὼς, -ῶ. Ex λα et οὖς, *auris*.

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, *sortior, sorte accipio, consequor, tribuo actionem, litem intendo* ; cum gen. et acc. f. m. λήξομαι, p. εἴληχα, pro λέληχα, part. εἰληχὼς et λελογχὼς, a. 2. ἔλαχον, a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ, a. 2. part. λαχὼν, όντος, p. m. λέλογχα, a. 1. med. inf. λήξασθαι, p. pass. εἴληγμαι, part. εἰληγμένος.

Λαγῶ, *leporem*, acc. sing. à λαγώς.

ΛΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *ilia, lateris cavum laxius et exossis*. Hinc λαγαρὸς, *laxus*.

ΛΑΓΩΟ'Σ, ῶ, Att. λαγὼς, -ῶ, Ion. λαγὸς, ῶ, ὁ, *lepus*, ex λα et οὖς, *auris* : alii ex λα et γοάω, *multum gemere*.

Λαγῷος, ῴα, ῷον, *leporinus* : à præced.

Λαγὼς, -ῶ, ὁ, *lepus*, vide λαγωός.

Λάδων, ωνος, ὁ, *pater Daphnes* : acc. Λάδωνα. Est et nom. fluvii.

Λαέρτης, ου, ὁ, LAERTES, pater Ulyssis.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, LAERTIADES, nomen proprium, filius vel nepos Laërtis.

Λᾶες, ων, οἱ, *lapides* : à λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας, ὁ, *lapis*.

Λάζαρος, ου, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο, Ion. et λάζευ, Dor. pro λάζου, præs. imperat. pass. λάζετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio*.

Λάζευ, Dor. pro λάζου, vide λάζεο.

Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. ejusd.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio, prehendo* : q. λαβῶ ut λαβάζομαι. Dicitur et λάζυμαι.

Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, *mendax, vanus, superbus*.

Λαήμεναι, Dor. pro λάειν. Hesych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε, Ion. ἔλαε, verbi λάω, quod tamen et alias habet significationes.

Λάθα, ας, Dor. pro λήθη, ης, *oblivio*.

Λάθαργος, ου, ὁ ἡ, *clam mordens, clandestinus* : ex præc. et ἀργός.

Λάθε, 2. sing. a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λάθεσθε, 2. pl. a. 2. imp. m. verbi λανθάνω, obliviscor, seu λήθω, f. m. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον, a. 2. inf. λαθεῖν, perf. pass. λέλησμαι, p. m. λέληθα.

Λαθέμεν, Ion. et Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. verbi λανθάνω.

Λάθετο, 3. sing. a. 2. m. Ion ejusd.

Λαθήβως, ου, ὁ, immemor juventæ, senex. ex λήθω, cujus a. 2. ἔλαθον, et ἥβη, juventus.

Λάθητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi λήθω seu λανθάνω, obliviscor, a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ ἡ, curas oblivioni tradens: ex λήθω, et κῆδος, εος, τὸ, cura.

Λαθιφθόγγοιο, gen. Ion. à

Λαθίφθογγος, ου, ὁ ἡ, vocis oblivionem inducens: ex λήθω, lateo, et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Λαθόμεθα, obliviscimur, Dor. pro ληθόμεθα, 1 pl. præs. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, lateo.

Λᾶθος, εος, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem quod λήθη, oblivio.

Λάθρα, adv. clam, latenter: et

Λαθραῖος, αία, αῖον, clandestinus: à præced. et

Λαθραίως, clam, adv. à præced. à Th. λήθω, Dor. λάθω, lateo.

Λάθρη, Ion. pro λάθρα, clam, quod vide.

Λαθριδίοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαθρίδιος, ία, ιον occultus. Th. λήθω, lateo.

Λάθριος, ία, ιον, occultus: ab eod.

Λαθυρις, herba è genere tithymallorum. Plin. 27. 11.

ΛΑΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicerula, genus leguminis.

Λαθὼν, qui latuit, a. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo, obliviscor, f. m. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον.

Λαιὰ, ας, ἡ, LÆVA: à λαιὸς, quod vide.

Λαῖγξ, ῖγγος, ἡ, lapillus, calculus: à λᾶας, lapis.

ΛΑΙΔΡΟΣ, ρά, ρὸν, sinister, impudens, procax.

Λαικάζω, f. άσω, decipio, scortor: ex λα et κάζω, orno.

Λαιλαπίζω, -ῶ, f. ήσω, et λαιλαπίζω, per procellam aufero: ex

ΛΑΙΛΑΨ, απος, ἡ, LÆLAPS, turbo, ventus procellosus, ex λαι, vel λα, et λάπτω, lambendo bibo.

Λαίμαργος, ου, ὁ ἡ gulosus, vorax, insatiabilis: ex λαὶ et μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suidas, à λαιμὸς.

ΛΑΙΜΟΣ, ου, ὁ, guttur, gula, jugulus.

Λαιμοτομέω, -ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido seu seco, à λαιμὸς, jugulus, et τέμνω, scindo.

Λαιμόσχατον, ου, τὸ, præmium ob λαιμοῦ σχάσιν, merces athletici homicidii.

Λαΐνεος, έα, εον, et λάϊνος, ίνη, ινον, lapideus. Th λᾶς, lapis.

Λαῖον, ου, τὸ, seges, quâ frui possumus, à λαύω, sic fruges, à fruendo. Vide λεῖον et λήϊον.

ΛΑΙΟΣ, ά, ὸν, LÆVUS, sinister.

Λαιοτομέω, -ῶ, segetem seco, meto: ex λαῖον, ου, τὸ, seges, et τέμνω, seco.

Λαῖκος, salax, impudicus. An ex λαὶ et κῖος.

Λαισήϊον, ου, τὸ, breve scutum, parmula: à λάσιος, hirsutus, quia ex crudo corio: vel à λαιὸς, sinister, quia in sinistrâ gestabatur.

ΛΑΙΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo.

Λαισὸν, onerosum, molestum: an à λα et οἰσὸν, quòd in eo ferendo valdè laborandum?

Λαῖτμα, ατος, τὸ, trajectus, latitudo, æquor. Poëticum ex λα et ἰέναι, quòd in amplum eat seu extenuatur.

ΛΑΙΦΟΣ, εος, τὸ, vestis, velum. Dicitur et λαίφη, q. λεῖον ὕφος.

Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ ἡ, velox rapidus. ex λαιψηρὸς, et κέλευθος, ου, ἡ, via.

Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valdè mobilis, admodum velox: ex λα et αἰψηρὸς, celer, rapidus, velox. Th. αἶψα, statim.

ΛΑΚΑΘΗ, ης, ἡ, LACATHA, arbor campestris.

Λάκαινα, LACÆNA, nomen mulieris Lacedæmoniensis.

ΛΑΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, species quædam aromatis.

Λάκε, crepitabat, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi ληκέω, crepitum dco, a. 2. ἔλακον, p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, LACEDÆMON, urbs Peloponnesi. Hinc

Λακεδαιμόνιοι, ὤν, οἱ, LACEDÆMONII.

ΛΑΚΕΡΥΖΑ, ης, ἡ, loquax garrula, maledica: q. ex λα et κράζω, clamo: hinc

Λακερύζομαι, garrio, convitior.

Λακέω, [*apud Tragicos, Eurip. Orest. 162. ἀδὼ ξ πον' ἄρ' ἔλακεν.] vide in ληκέω, LOQUOR.

Λακίζω, discindo, lacero: à

Λακὶς, ίδος, ἡ, fissura, propriè cum crepitu facta: à ληκέω, crepo

ΛΑΚΚΟΣ, ου, ὁ fossa, fovea, cisterna, puteus, LACUS.

Λακτίζοισα, Dor. pro λακτίζουσα, præs. part. f. g. à

Λακτίζω, calcitro, f. ίσω, p. λελάκτικα, præs. pass λακτίζομαι, calcibus petor. Th. λὰξ, adv. calce: hinc

Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, calcitro.

ΛΑΚΩΝ, LACO, incola Lacedæmonis, seu agri Spartani.

Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor, brevis sum in loquendo, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, regio Peloponnesi: à

Λακωνικὸς, ἡ, ὸν, LACONICUS: à Λάκων.

Λακωνικῶς, adv. Laconicè, breviter, à præced.

Λακωνισμὸς, ου, ὁ, LACONISMUS, breviloquentia: à λακωνίζω.

Λάλα, LALA, unde lallare dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.

Λαλαγεῦντες, canentes, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι pro λαλαγοῦσι, garriunt, 3. pl. præs. à

Λαλαγέω, resono, vociferor, canto, tumultuor verbis: à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω. Hinc

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, garritus.

Λαλάζω, vociferor: à λαλέω.

Λάλαξ, αγος, clamor, sonitus, λαλαγή. Th. λαλέω.

Λαλεῦντι. Dor. pro λαλοῦσι, loquuntur: à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. pl. ab eod.

Λαλεῦνη, Dor. pro λαλοῦσι, 3. pl. præs. ab eod.

ΛΑΛΕΩ, -ῶ, sonum edo, loquor, garrio, f. ήσω, p. λελάληκα, a. 1. ἐλάλησα, a. 1. sub. act. λαλήσω, perf. pass. λελάλημαι, dictus fui, aor. 1. pass. ἐλαλήθην, f. 1. pass. λαληθήσομαι.

Λάλημα, ατος, τὸ, sermo, loquacitas: à 1. pers. perf. pass. præced.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, sermo, rumor, fama, sermo de re aliquâ, colloquium. Th. λαλέω.

Λαλίστερος, compar. loquacior: à λάλος.

Λαλίστατος, loquacissimus, superl. à

Λάλος, ου, ὁ ἡ, loquax, verbosus, argutus: à λαλέω.

Λάμα, adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἱνατί. Lat. quare?

ΛΑΜΒΑΝΩ, accipio, capio, consequor, capesso, emo, prendo, convinco, concipio, de fœm. accipio aliquid in bonam malamve partem, cum πρὸς, vel εἰς: in med. sæpè activè dicitur, et cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nancisci: et pass. capior, corripior, prehendor: f. m. λήψομαι, perf. λέληφα, Att. εἴληφα, cujus inf. εἰληφέναι, et part perf. λεληφὼς, υῖα, ὸς, et Att. εἰληφὼς, a. 2. ind. ἔλαβον, aor. 2. imperat. λάβε, et Att. λαβὲ, et in 2. pl. λάβετε; a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, a. 2. sub λάβω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. λαβεῖν, a. 2. part. λαβὼν, οντος, perf. pass. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, et part. εἰλημμένος, apud Poët. λελημμένος, a. 1. pass. ἐλήφθην, ης, η, inf. ληφθῆναι, et part. ληφθεὶς [*ἐλαμβάνωσαν, pro ἐλάμβανον, acceperunt, 3. pl. imperf. Ezek. xxii. 12. ἐλάβοσαν, pro ἔλαβον, 3 pl. a. 2 Deut. i. 25. λαμβάνειν μεταμέλειαν, pœnitere, Eurip. Iphig. in Taur. 366. αἰδῶ, vereri, Soph. Aj. 348.] ποτὸν, poti; τὶ ὀβολοῦ, emere; λαμβάνεσθαι νόσῳ, corripi.

Λάμεχ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. pauper.

ΛΑΜΙΑ, seu λαμία, ας, ἡ, piscis quidam galeorum maximus: dictus à λαιμὸς, id est, gulæ amplitudine; LAMIA, bèstea quædam; monstrum. Lamiæ, saga incantrices; significat et dæmonium alios vorare existimatum.

Λάμα, lamella: ex Lat. lamina.

Λαμνιὰς, άδος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, Lemniaca, Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν. ex Lemno.

Λαμπαδηφορία, ας, et Ion. ίη, ίης, ἡ, lampadum gestatio: ex λαμπὰς, fax, (quod à λάμπω, luceo) et φέρω, fero.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, facula, instrumentum seu vinculum quo in vulnere curando utuntur; tænia fascia, lacinia quoque; dimin. à

Λαμπὰς, ἡ, LAMPAS, fax: à λάμπω, luceo. Angl. A LAMP.

Λάμπεν, collucebat, imperf. Ion. act. λάμπετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi λάμπω, luceo.

Λαμπετάω, -ῶ, idem quod Th. λάμπω, luceo.

Λαμπετόωντα, fulgentia, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντι, Poët. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. verbi præced.

Λαμπήνη, ης, ἡ, vehiculi genus regium et περιφανὲς, qu. à λάμπω, splendeo.

Λαμπηνικὸς, *ad currum aut lecticam pertinens.*

Λαμπόμενοισι, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, *luceo.*

Λαμπριάδα, gen. Dor. à Λαμπριάδης, ου, ὁ, nom. propr.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *splendidus, clarus,* de *magno vento* dicitur. *benignus, perspicuus:* compar. λαμπρότερος, superl. λαμπρότατος. Th. λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, *splendor.* ab eod.

Λαμπρύνω, f. υνῶ, *clarum reddo,* à λαμπρὸς.

Λαμπρῶς, *splendidè, clarè,* adv. ab eod.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ἡ, *fax fulgens:* à 3. pers. perf. pass. verbi.

ΛΑ'ΜΠΩ, *luceo, splendeo, niteo, mico; item splendeo, splendesco,* Metaph. q. à λιαν φῶ, fut. λάμψω, p. φα, a. 1. ἔλαμψα, a. 1. imperat. λάμψον, ἀτω, a. 1. inf. λαμψαι.

Λαμυρία, ας, ἡ, *facundia, lepos: loquacitas, impudentia; limpiditas:* à

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, vel λάμυρος, *disertus, facetus, scurrilis.*

Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, a. 1. part. pass. Ion. à λαμβάνω, *capio,* f. m. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψακος, LAMPSACUM, urbs Asiæ Min.

Λάμψις, εως, ἡ, *splendor:* a. 2. pers. perf. pass. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψομαι, η, εται, Ion. et Dor λαμψεῦμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio.*

Λανθάνεμος ὥρα, *anni tempestas tranquilla, quâ latet sileique ventus* Ex seq. et ἄνεμος, *ventus.*

Λανθάνω, LATEO, *delitesco, ignotus sum:* [*cum participio junctum redditur imprudenter inscius;* participium autem convertendum in suum verbum ejusdem temporis et modi, cujus est λανθάνω, ἔλαθον τινες ξενίσαντες ἀγγέλους, Heb. xiii. 22. *in scii quidem angelos hospitio exceperunt,* et Aristoph. Nub. 137.] λανθάνομαι, *obliviscor:* sumit tempora à λήθω, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, perfecto activ. caret: sed format. pass. λέλεσμαι, a. 1. pass. ἐλήσθην et ἐλήθην, p. m. λέληθα, videas Th. λήθω.

Λανὸς, ῶ, ὁ, Doricè pro ληνὸς, ῦ, ὁ, *torcular.*

ΛΑ'Ξ, adv. *calce* seu *calcibus* Hinc Lat. CALX.

Λάξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. m. ab inusit. λήχω pro quo λαγχάνω, *sortior,* a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, *ascia, cælum.*

Λαξευτὴς, *lapicida:* et

Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, *in saxo incisus;* à

Λαξεύω, *lapides polio:* ex λᾶς, λαὸς, *lapis,* et ξέω, *polio sculpo.*

*Λαξίωσις, εως, ἡ, *lapidis poliendi ars.* D. S.

Λᾶξις, ιος, ἡ, *sors, portio,* pro λῆξις, vel à λάχεσις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *sortior.*

Λαοδίκεια, ας, ἡ, LAODICEA, nomen urbis Gr. *jus populi.* Hinc

Λαοδικεὺς, εὸς, ὁ, *Laodicensis:* à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, *Laodice,* nomen virginis.

Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, q. v.

Λαοκατάρατος, *maledictus à populo, invisus populo.*

Λαομίδεια, nom. propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, ου, ὁ, *filius Laomedontis.*

Λαομέδων, οντος, ὁ, LAOMEDON, nomen propr.

ΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, Att. λεὼς, -ῶ, ὁ, *populus, turba.*

Λαοσεβὴς, ιος, ὁ ϗ ἡ, *à populo cultus:* ex λαὸς, *populus,* et σέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populum servans, populorum defensor* vel *servator:* ex λαὸς, *populus,* et σόω, *servo.* Item, *qui populum agitat, seu concitat;* ex λαὸς et σείω, *moveo.*

Λαοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui populum alit:* et

Λαότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à populo nutritus:* ex λαὸς et τρέφω, *alo:* f. ψω, p. m. τέτροφα.

Λαοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populum corrumpens:* ex λαὸς, *populus,* et φθείρω, *corrumpo,* p. m. ἔφθορα.

Λαοφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populum occidens;* ex λαὸς et φένω, *occido.*

ΛΑΠΑ'ΖΩ, et λαπάσσω, sive -άττω, f. ξω, *evacuo, mollio, perdo:* hinc

Λάπαθος, ου, ἡ, at λάπαθον, ου, τὸ, *fossa terræ, sulcus,* item LAPATHUM herba, à præced.

Λαπάρα, ἡ, et λάπαρον, ου, τὸ, *pars infra costas,* quia λαπαρὰ, i. e. *caret costis; abdomen, ilia;* à

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, *vacuus, inanis.* Th. λαπάζω, *evacuo.*

ΛΑΠΗ', ης, ἡ, *pituita:* quæ λαπάζεται è corpore.

Λαφῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω, f. ψω, *lambendo, bibo.*

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, *insolentiùs me effero, jacto me,* q. ex λα et ἵππος.

Λαπιθάων, gen. pl. Dor pro Λαπιθῶν. à

Λαπίθης, ου, ὁ, LAPITHA: qui cum Centaurus congressus est

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia:* a. 1. pers. perf. pass. verbi λαπίζω.

Λαπιστὴς, ῦ, ὁ, *temerarius, mendax, voluptuosus; jactator, nugax:* à λαπίζω.

ΛΑΠΤΩ, f. ψω, p. φα, *lambendo bibo, more canum bibo, exinanio, consumo:* undè per Apocopen fit Angl. TO LAP.

Λάρδος, *lardus.*

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *saginatus, pinguis.*

ΛΑΡΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *corbis è vimine plexus.*

Λαρνακίδιος, ου, ὁ, quid significet. et ut Pani tribuatur vide notas in Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, *capsa, loculus,* in qua λαρινὰ seu *pingua* reponuntur.

ΛΑΡΟ'Σ, ου, ὁ, LAURUS. avis vorax, qu. à λάω, *appeto.* Sed

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, *hilaris, jucundus, gratus,* compar. λαρώτερος superl. λαρώτατος· παρὰ τὸ ἱλαρὸν.

Λαρυγγίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *vocem dilato, clamito:* à

ΛΑ'ΡΥΓΞ, γος, ὁ, *guttur, gula.*

Λαρύζω, *clamo:* à λάρυγξ.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis,* contractè à λάας.

Λασαία, ας, ἡ, nom. urbis Gr. *hirsuta, herbida.*

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, *oblitus, a, um,* a. 1 part. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo,* f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, LASANUM, *vasculum, olla;* item *cloaca, sella familiaris*

Λάσδεο, *accipe,* Dor. pro λάζου, præs. imperat. à λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio.* quod vide.

Λασεύμεθ', Dor. pro λησόμεθα, 1. pl f. 1. m. verbi λανθάνω, f. 1. m. λήσομαι, et Dor. λασεῦμαι, et λασεῦμαι, ῆ, εῖται.

Λασθῆμεν, a. 1. inf pass. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, et Dor. λάθω, *lateo;* p. pass. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. pass. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *sanna, contumelia.*

Λασιόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui surdus ex hirsutiâ,* κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *hirsutus, hispidus, pilosus, setosus villosus; herbidus.*

ΛΑ'ΣΘΩ, *loquor:* q. à λαλῶ.

Λάστυρος, ου, ὁ, *hirsutus in parte virili:* cujus ταῦρος est λάσιος.

Λασῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήθω, *lateo.*

ΛΑ'ΤΑΞ, αγος, ἡ, *humor excidens è poculo,* et *strepitus ille.* Est et *nomen animalis quadrupedis.*

Λατῖνος, ὁ, LATINUS, nomen viri.

Λατοΐδας, α, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ου, ὁ, LATOIDES, *Apollo, Latonæ filius:* à Λητώ.

Λατομέω, *saxa cædo, exscindo, excido,* cum acc. f. ήσω, a. 1. ἐλατόμησα, perf. λελατόμηκα, perf. pass. λελατόμημαι, perf. part. pass. λελατομημένος, η, ον, à λατόμος.

*Λατόμημα, *lapis excisus,* à præced. D. S.

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, *incisus in lapides, excisus, excavatus è lapide:* ab eod.

Λατόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapicida:* ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis,* et τέμνω, *scindo.*

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, LATOS, nom *piscis delicati.*

Λατρεία, ας, ἡ, *servitus, cultus; item cultus religiosus.* Et pro δούλη, *serva,* à λατρεύω. Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, ῦ, ὁ, *cultor:* à 3. pers. perf. pass. seq

Λατρεύω, *servio, famulor, religiosè colo, sacrifico,* cum dat. f. σω, p. λελάτρευκα, a. 1. ἐλάτρευσα, à λάτρις· alii à λα partic. intens. et τρέω, *tremo.*

Λάτριν, acc. sing. λάτρισι, dat. pl. à λάτρις, ιος, *servus.*

Λάτριος, α, ον, *famularis.* Th.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *servus famulus.* [*quos uxor secum afferebat, cum in viri sui potestatem se dedit. Vox à λαὸς, *populus, plebs inferior.* Hinc nata distinctio inter *douliam,* cultum ministerialem; et *latriam,* cultum divinum.]

Λάτρον, ου, τὸ, *merces,* quæ servienti datur à λάτρος.

Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen montis.

ΛΑΥΚΑΝΙΑ, vel λευκανία, ας, ἡ, *guttur, gula:* q. à λαύω, *fruor.*

Λαύρα, ας, ἡ, *platea, lata, vicus:* q. λαύρα ὁδὸς· à

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, LARGUS, *latus, multus, copiosus:* q. ex λα et εὐρὺς, *latus.*

Λαῦρως, adv. *latè, abundè*: à præced.

Λαύω, *fruor*: undè usitatum ἀπολαύω· vid. λάω, *volo*.

Λάφυρα, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur*. Th. λαφύσσω.

Λαφυρέω, -ῶ, f. ήσω, *spolio*.

ΛΑΦΥΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, *avidè deglutio, helluor, evacuo*: qu. à λάπτω.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, *fodio*: f. ανῶ, p. αἶκα.

Λαχανεία, ας, ἡ, *olerum collectio*: à

Λαχανεύομαι, f. m. εύσομαι, *olera produco*: à

Λάχανον, ου, τὸ, *olus*: à λαχαίνω.

Λάχεια, ας, ἡ, *fossu facilis*: it. nomen insulæ: à λαχαίνω, *fodio*.

Λαχεῖν, *sortiri*, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. λήξω, p. εἴληχα, et Att. λέλογχα, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα, λαχεῖν ἀΐδαν, *mori*. Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, LACHESIS: una Parcarum, à λαγχάνω, *sortior*.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, *sors*: ex eod.

Λαχήνας, a. 1. part. act. à λαχαίνω, *fodio*; f. ανῶ, a. 1. ἐλάχανα, et Att. ἐλάχηνα.

ΛΑ'ΧΜΟΣ, ου, ὁ, *pilorum densitas*.

Λαχμὸς, ου, ὁ, *micatio, sors*: à λαγχάνω, *sortior, mico digitis*.

Λαχνάεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, *villosus, hispidus*: à

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo*: ex λα et χνοῦς· hinc

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pilosus*: à præced.

Λαχοίην, ης, η, *sortiar*, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον:

Λάχος, εος, τὸ, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*; a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, *sortita*, a. 2. part. act. f. g. à

Λαχὼν, οῦσα, όν, *sortitus, sortis particeps*; a. 2. part verbi λαγχάνω, *sortior*, quod vide, a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, LAPSANA, sylvestris brassicæ genus: à λάπτω.

Λαψεῦμαι, seu λαψοῦμαι, ῆ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, η, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, *sumes*, Dor. pro λήψῃ, 2. sing. f. 1. m. vide λαψεῦμαι.

Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ'Ω, *video, volo, fruor*, [*λῶ, Doricè, Markl. Eurip. Supl. 221.] Hinc λαύω, Epenth. τοῦ υ, unde usitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.

Λαώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *popularis*: à λαὸς, *populus*.

Λέα, ας, ἡ, *lapis, quem textor stamini inter texendum appendit*; à λᾶς, contractè pro λάος, ὁ, *lapis*.

Λέαινα, ας, ἡ, LEÆNA: à λέων, *leo*.

Λεαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo*; item *comminuo*: f. ανῶ, a. 1. ἐλέανα. Th. λεῖος, *lævis, non asper*.

Λεᾶναι, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Λέανδρος, ου, ὁ, LEANDER, nomen proprium.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. *cordatus*.

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *exuviæ, pellis deposita*: qu. à λέπω, *exuo*.

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, LEBES, *pelvis*: qu. à λείβω, *fundo, libo*.

Λεβωνά, nom. oppidi. Jud. xxi. 19.

Λέγειν, præs. inf. à λέγω, *dico*.

Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, *legio*: à Latinis sumpta vox.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, seu λέγνη, ης, ἡ, *fimbria, quæ assuitur extremæ vestis oræ*.

Λεγόμεθεν, *dicimur*, Æol. pro λεγόμεθα, 1. pl. præs. pass. verbi λέγω, *dico*.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus*, 1. pl. præs. et

Λέγοντι, *dicunt*, Dor. pro λέγουσι, 3. pl. ejusd. à

ΛΕ'ΓΩ, LEGO, *colligo*: *numero*; *dico, loquor*; *cubare facio, jaceo, dormio*, [*λέγειν τὴν ἐμὴν χάριν, Eurip. Orest. 1547. *dicere in meam gratiam*. sub. εἰς· ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν, Joan. vi. 17. *loquebatur de Juda*. Sic Theocr. Idyl. xv.] f. λέξω, p. λέλεχα, a. 1. ἔλεξα, a. 2. ἔλεγον, perf. pass. λέλεγμαι, p. m. λέλογα.

Λεηλασία, ας, ἡ, *prædatio*: actio ejus qui λεηλατεῖ, id est, *prædam agit*, qu. λείαν ἐλαύνει· item *præda*.

Λεηλατέω, -ῶ, f. ήσω, *prædem ago, depopulor, prædor*; ex λεία et ἐλαύνω.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, *præda*: sed λεία, *lævis*. Vide in λεῖος.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris: *suaviloqua*, ex λεῖος, *lævis*, et ἀγοράομαι, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Λειαίνω, LINO, *lævigo, polio*, f. ανῶ· a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, *lævis*.

Λείβεται, *stillat*, 3. sing. præs. pass. ab

ΛΕΙ'ΒΩ, LIBO, *fundo*, f. ψω, p. λέλειφα. Dicitur et εἴβω, Ion. et Æol.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præs. pass. verbi λειόω, *lævigo*.

Λειῆναν, *explanarunt*, pro ἐλείηναν, 3. pl. Att. et Ion. a. 1. act. verbi λειαίνω.

Λῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, *ventilabrum*: hinc λεκνίζω, *vanno*.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, *reservatio, reliquiæ*, idem quod λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, *linquo*.

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *pratum*: hinc

Λειμώνιος, ία, ιον, *pratensis*, et

Λειμωνόθε, *ex prato*: à λειμών.

Λειογένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, *læves malas habens*: ex λεῖος, *lævis*, et γένειον, *mentum*.

Λειόγλωσσος, *lævis linguâ, subdolè blandiens*: ex λεῖος, *lævis*, et γλῶσσα, *lingua*.

ΛΕΙ'ΟΣ, εία, εῖον, LÆVIS, *non asper*; item *planus, lubricus*; *lenis, perfectus*: hinc

Λειότης, ητος, ἡ, *lævitas*; à præced

Λειόω, f. ώσω, *lævigo*. Th. λεῖος.

Λείουσιν, *leonibus*, pro λέουσιν, per Ectasin. Poët. dat. pl. à λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λεῖπε, præs. imperat. verbi λείπω, vel Ion. pro ἔλειπε, 3. sing. imperf. ejusd.

Λείπετο, Ion. pro ἐλείπετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

*Λειποθυμία, ας, ἡ, *animi deliquium repentè superveniens*.

Λείπομαι, η, εται, præs. ind. pass. λειπόμενος, part. ejusd. à λείπω.

Λειποτακτία, ας, ἡ, vel -ιον, ου, τὸ, *militiæ desertio*: à seq.

Λειποστράτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui militiam deserit*: ex λείπω et στρατὸς, *exercitus*.

Λειποψυχέω, *animam linquo*, f. ήσω, ex λείπω et ψυχὴ, ἡ, *anima*.

Λειποψυχοῦντα, acc. sing. part. præs. præced. verbi.

ΛΕΙ'ΠΩ, LINQUO, *relinquo*; *desum, deficio*, f. ψω, p. λέλειφα· a. 1. ἔλειψα· a. 2. ἔλιπον· perf. pass. λέλειμμαι· perf. med. λέλοιπα. Hinc Angl. TO LEAVE. [*Cum genitivo significat *minùs quàm*; ut ἐπέβραχυ λείποντα τῶν μυρίων ἡ ὀκτακισχιλίων, Diod Sic. l. 1. *anni paulo minùs quàm* xviii. *millia*. Defectus si exprimitur, ponitur in dativo; ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοῖν λείποντα τῶν τριακοσίων ἡ τριακοντα, Diod. Sic. l. i. p. 4. *duobus minùs quàm* cccxxx. *annis*; οὐκ ἀπολείποντο τῶν πόλεων αἱ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Πίσης, Philostr. l. viii. c. 15. *tamen non seciùs adventabant quàm civitates quæ propinquæ sunt Pisæ*.]

Λείποισα, Dor. pro λείπουσα, præs. part. fœm. g. à λείπω, *linquo*.

Λείρινος, ίνη, ινον, necnon λίρινος, ίνη, ινον, idem quod sequens.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, *liliaceus*; *floridus, suavis, tener*. Th. λείριον, *lilium*.

Λειριόεσσῃ, dat. sing. fœm. g. à λειριόεις.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, LILIUM, pro quo et λίριον.

Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, *gracilis, pallidus*: q. à λῖος, *minutus*.

Λεϊστὸς, ἡ, ὸν, *prædabilis*: à λεία, ας, ἡ, *præda*.

Λειτὸς, ἡ, ὸν, *publicus, a, um*: à λαὸς, Att. λεὼς, *populus*. Ion. resolut. ληϊτος.

Λειτουργέω, -ῶ, *ministro, munus publicum obeo*; tropicè *reip. quocunque modum prosum*, f. ήσω. p. λελειτούργηκα· a. 1. ἐλειτούργησα· a. 1. infin. act. λειτουργῆσαι· à λειτουργὸς,

Λειτουργία, ας, ἡ, *servitus, ministerium publicum*, LITURGIA; et hinc Angl. LITURGY, et

Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, *ad ministerium pertinens*: à

Λειτουργὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui munus publicum obit, minister publicus*: ex λειτὸς, *publicus*, et ἔργον, *opus*.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ὁ, LICHEN, *summæ cutis asperitas*; *callus* in equorum genibus; *herbæ species*; *lichenas sanans*. Angl. LIVERWORT.

Λειχηνιάω, -ῶ, *lichene*, seu *impetigene laboro*.

Λειχήνωρ, nomen muris: ex λείχω et ἀνήρ.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris: ex λείχω, *lambo*, et μύλη, *mola frumentaria*.

Λειχοπίναξ, nomen muris: à λείχω, *lambo*, et πίναξ, *tabula*.

ΛΕΙ'ΧΩ, *lambo*, LINGO, f. ξω, p. χα.

Λεῖψαν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo*, f. ψω.

Λείψαν', pro λείψανα, τὰ, *reliquiæ*, nom. pl. à

Λείψανον, ου, τὸ, *reliquiæ*. Th. λείπω, *linquo*.

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λείων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λείωσις, εως, ἡ, *levigatio*: à 2. pers.

perf. pass. verbi λειόω. Th. λεῖος, *lævis*.

ΛΕΚΑΝΗ, ης, ἡ, *pelvis, catinus, patina*.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis*: dim. à præced.

Λεκανὶς, ίδος, ἡ, idem et ab eod.

ΛΕΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, *vitellus, ovi luteum*; at fœm. gen. *pisum*.

Λεκὶς, ου, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, *scutella*: indè λεκὶς, et dim. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum*, adj. verbale: à λέγω, *lego*.

Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, *eloquens*: undè

Λεκτικώτατος, superl.

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, ἡ, ὸν, *dicendus, dictus, selectus*: à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Λέκτρον, ου, τὸ, *LECTUS*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λέκυθος, idem ac λήκυθος.

Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι· a. 2. ἔλαβον.

Λελάβησι, Ion. Anadiplasiasmo et Paragoge τῶ σι, pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελαβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα, perf. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, f. λήσω a. 2. ἔλαθον.

Λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. et

Λελάθῃ, pro λάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. et

Λέλαθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. et

Λελαθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλακα, ας, ε, *strepo*, perf. med. sed præsentis significationem habet: hinc λελακυῖα, perf. part. m. fœm. g. verbi ληκέω, vel λακέω, *resono, crepo*; a. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα. Vide in λέλακα. Alii formant ab λαλέω, *vociferor*; perf. part. λελαληκὼς, υῖα, et per Sync. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. indic. act. verbi λαλέω, *loquor*.

Λελάμπρυνται, *resplenduit*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω, f. υνῶ, p. λελάμπρυγκα· p. pass. λελάμπρυμμαι· ab λαμπρὸς, *splendidus*. Th. λάμπω, *luceo*.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. sic

Λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω, *lateo*.

Λέλασαι, *oblitus est*, Dor. pro λέλησται, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω

Λελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2. opt. et

Λελάχωσι, *sortiti fuerint*, Ion. Anadiplas. pro λάχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior*, a. 2. ἔλαχον.

Λελειμμένος, perf. part. pass. verbi λείπω.

Λέλειπται, *relictus est*, 3. sing. perf. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται à λείπω, *linquo*. fut. ψω· a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, *lambentes*, perf. part. act. verbi λείχω, *lingo*, f. ξω, p. λέλειχα.

Λελίχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico*.

Λέληθα, ας, ε, *latui*, perf. med. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λεληθότως, adv. *furtim, latentèr*: ab eod.

Λέληκα, *locutus sum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω, p. λελάληκα, et per Sync. λέληκα.

Λεληκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. perf. part.

Λέλημμαι, *captus sum*, perf. part. verbi λαμβάνω, *capio*.

Λελημμένος, ejusd. perf. part.

Λελῆσθαι, *oblitum esse*, perf. infin. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*; perf. pass. λέλησμαι· sed

Λελῇσθαι, cum ι subscripto, est à verbo ληΐζομαι, seu λῄζομαι, *prædor*. Th. λεία, *præda*.

Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*.

Λελιημένος, *charus, promptus*, perf. part. pass. verbi λιλαίω, -ῶ, *volo*, perf. λελίληκα· perf. pass. λελίλημαι, et Euphoniæ gratiâ λελιημαι.

Λέλεγα, p. m. verbi λέγω, *dico*.

Λελογίσμεθα, 1. plur. perf. pass. verbi λογίζομαι.

Λελογισμένως, *prudentèr*, adv. ab eod.

Λέλογχα, ας, ε, *sortitus sum*, p. m. et

Λελογχὼς, p. part. med. verbi λαγχάνω, *sortior*.

Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui*, p. m. et

Λελοιπὼς, υῖα, ος, p. med. part. verbi λείπω, *linquo*.

Λελουμένος, *lotus*, perf. part. pass. verbi λούω, *lavo*, fut. λούσω, perf. λέλουκα.

Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. indic. act. Att. pro λέλεχα hinc

Λελοχυῖα, *enixa*, part. fœm. g. verbi λέγω, *dico*. Alii perf. part. m. verbi λέχω, vel λεχόμαι, esse volunt.

Λέλυκα, ας, ε, *solvi*, perf. indic. act. verbi λύω.

Λελύμασμαι, perf. pass. Att. pro λελύμαμμαι et hinc

Λελυμασμένος, *labefactus*, p. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, fut. ανῶ, perf. λελύμαγκα. Th. λύμη, *lues, noxa*.

Λελυμένος, η, ον, *solutus*, p. part pass. et

Λέλυται, 3. sing. perf. pass. λέλυντο, 3. plur. plusq. p. pass. Ion. verbi λύω, *solvo*, fut. σω, perf. λέλυκα· p. pass. λέλυμαι· p. inf. pass. λελύσθαι

ΛΕΜΒΟΣ, ου, ὁ, *LEMBUS, parvum navigium*.

Λέμμα, ατος, τὸ, *cortex*. Th. λέπω.

Λέμφος, ου, ὁ, *mucus concretus*; sed

Λεμφὸς, adj. *mucosus, stultus*.

Λέντιον, ου, τὸ, *linteum*, vox Lat. Gr. ὀθόνιον, ου, τὸ.

Λέξατο, *recensuit, numeravit*, Ion. pro ἐλέξατο· 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω.

Λέξεο, *cubato*, Ion. pro λέξαι, præs imperat. pass. verbi λέξομαι, quod formatur à fut. verbi λέγω, f. ξω.

Λεξίδιον, ου, τὸ, *dictio parva, brevis*: dim. à λέξις. Th. λέγω.

Λεξικὸν, ῦ, τὸ, (sub. βιβλίον,) *LEXICON, dictionarium*: ab eod. nom. et Th.

Λέξις, εως, ἡ, *dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus, verbum*; acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico*.

Λέξουσι, *dicunt*, Dor. pro λέξουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*; in pl. λέοντες· dat. pl. λέουσι.

Λεοντέη, et contr. λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*: à λέων.

Λεόντειος, εία, ειον, vel -ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *leoninus*: ab eod.

Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.

Λεπάδνον, ου, τὸ, *lorum latum jumentarium, capistrum*; in plur. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *albus*, Eustath. q. ex λεπὶς, et ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, *rupes, promontorium*. Th. λέπω.

Λεπὰς, αδος, ἡ, *LEPAS, concha petræ adhærens*: à præced.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA, genus calicis instar conchæ*: à præced.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parva λεπίς.

Λεπίζω, f. ίσω, *decortico*: à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *squama, cortex*, et

Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; et *decorticatio*, et

Λέπος, εος, τὸ, *cortex, squama*. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA, vitiligo*; asperitas cutis profundior cum pruritu eam in squamas resolvens. Th. λεπρὸς, *scaber*.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, *aspera*; petræ Epith. et

Λεπρὰς, acc. pl. f. g. ab λεπρὸς, *scaber*.

Λεπράω, ῶ, fut. ήσω, *scaber*, seu *leprosus fio*: ab eod.

Λεπρὸν, ῦ, τὸ, *lepra*.

Λεπρόομαι, -ῦμαι, *leprosus sum*.

ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *scaber*; item *leprosus*.

Λεπταλέος, έα, έον, idem quod λεπτὸς, *tenuis, subtilis*.

Λεπτῇ, dat. sing. f. g. à λεπτός.

Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis et inanis sermo*: ex λεπτὸς, *tenuis*, et λόγος.

Λεπτὸν, ῦ, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*, neut. g. à.

ΛΕΠΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tenuis, subtilis, gracilis, rarus, acutus, ingenuosus*.

Λεπτότης, ητος, ἡ, *tenuitas*: à λεπτός.

Λεπτύνω, f. υνῶ, *attenuo, extenuo*: à λεπτός.

Λεπύριον, *parvus cortex, squamula*: dim. à seq.

Λεπυρὸν, ῦ, τὸ, *cortex, putamen ovi, testa*. Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticosus, squamâ tectus*.

ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, *decortico, exuo*.

Λερία, *LERIA*, insula: cujus incolæ Λέριοι, ii malè audiebant ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen *hydræ*: à Λέρνῃ, *palude*, in quâ versata fuerat.

ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam sordes omnis generis confluebant. Hinc

Λέρνη κακῶν, *LERNA malorum*.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ίδος, ὁ, *Lesbis*.

Λεσβίζω, et Λεσβιάζω, *Lesbios imitor*, obscœnis moribus, et

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbia fœmina*, et

Λεσβόθεν, adv. *è Lesbo*: à

ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula maris Ægei

Λεσχάζοντες, *garrientes*, nom. pres. part. verbi.

Λεσχάζω, f. άσω, *garrio* : à seq.

ΛΕΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio, crebra confabulatio* : hinc

Λεσχηνεύω, fut. εύσω, *sermocinor, confabulor.*

Λευγαλέῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις, et

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. masc. g. pro λευγαλέοις· à

Λευγαλέος, έα, έον, *perniciosus, gravis, tristis; invalidus; tenuis;* quasi λοιγαλέος· à Th. λοιγὸς, *pernicies.*

Λευΐ, et Λευΐς, ὁ, *Levi*, nomen viri, gen. τοῦ Λευΐ, acc. Λευΐν. Heb. *additus.*

Λευΐτης, ου, ὁ, *Levita*, et

Λευϊτικὸς, ή, όν, *Leviticus* : à Λευΐ.

Λευκ', pro λευκή, *alba* : à λευκός

Λευκαίνω, *dealbo*, fut. ανῶ· a. 1. Att. ἐλεύκηνα a. 1. inf. λευκᾶναι· a 1. indic. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκός, *albus.*

Λευκᾶναι, a. 1. inf act. et

Λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo.*

Λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω.

Λευκανθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *florem album habens* : ex λευκὸς et ἄνθος, *flos*

Λευκανθίζω, *albico, candidus sum* Th. λευκὸς, *albus.*

Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba; item vitiligo alba* : ab eod. Th.

Λεύκιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui candidos equos habet* : qu. λεύχιππος· ex λευκὸς, *albus*, et ἵππος, *equus.*

Λευκίτης, ου, ὁ, *candidus*, apud Theoc *hircus* dicitur λευκίτας, Dor. à *colore* : à λευκός

Λευκίτη, *creta*, ejusd. Th.

Λευκόγειος, ου, vel Att. λευκόγεως, ω, ὁ ἡ ἡ, *cretosus, cujus terra alba est* : ex λευκὸς, *albus*, et γῆ, *terra.*

Λευκοθέα, *LEUCOTHEA, Albunea mater, Matuta* : q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.

Λευκόΐον, *caltha, viola* : q. λευκὸν ἴον, *viola alba.* Angl SNOW DROP.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus.*

Λευκόλινον, ου, τὸ, *album linum* : ex λευκὸς et λίνον, *linum.*

Λευκομέτωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *candidus, habens frontem albam* : ex λευκὸς et μέτωπον, *frons.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Λευκοπάρῃος, ου, ὁ ἡ ἡ, *candidas habens genas* : ex λευκὸς, *albus*, et παρεια, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *gena.*

Λευκόπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui albis equis utitur et vehitur* : ex λευκὸς, *albus*, et πῶλος, *pullus equinus.*

ΛΕΥΚΟΣ, ή, όν, *albus, candidus, serenus, purus, integer.*

Λευκότης, ητος, ἡ, *albor* : à præced.

Λευκότερος, έρα, ον, *candidior*, compar. à λευκὸς, *albus.*

Λεύκοφρυς ὀργὴ, *cana fori facies* : ex λευκὸς et ὀφρὺς, *supercilium.*

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, *candidam tunicam gerens* : ex λευκὸς et χιτὼν, *tunica.*

Λευκόχροος, contr. λευκόχρους, ὁ ἡ ἡ, *albicans, albo colore* : ex λευκὸς et χρόα, *color.*

Λευκόχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, *candidam habens cutem* : ex λευκὸς et χρὼς, χρωτὸς, ὁ, *cutis.* Th. χρόα, *color.*

Λευκόω, idem quod λευκαίνω.

Λεῦκτρα, pl. tantùm, *LEUCTRA*, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ου, ὁ ἡ ἡ, *candidas habens lacertos* : ex λευκὸς et ὠλένη, *ulna.*

Λεύκωμα, ατος, τὸ, *tabula albo colore inducta, album* Th. λευκός.

Λευρὸς, ρὰ, ρὸν, *levis, æquus, planus de loco* : à λεῖος.

Λεύσσετε, *videtis*, 2. pl. præs. ind. act. à

ΛΕΥΣΣΩ, *video, aspicio.*

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, *lapidator, dignus, qui lapidibus obruatur* : [*λευστῆρα δήμου μόρον, Æsch. i. 78. *mors ex lapidatione illata.*] à λεύω, *lapido*, q. v.

Λευχειμονέω, -ῶ, fut. ήσω, *albis induor* : à

Λευχείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *candidatus; qui λευκὸν εἷμα, gestat.*

Λεύω, fut. εύσω, *lapido* : à λᾶς, *lapis.*

Λεχέεσσιν, dat. pl. Ion. à λέχος, εος, τὸ, *lectus*, q. v.

Λεχεποίης, ου, ὁ, *ferens herbas lectis idoneas* : ex πόα, Ion. *nom. herba*, et λέχος, εος, τὸ, *lectus.* Th. λέγω, *cubo*

Λεχθὲν, *dictum*, a. 1. part. pass. neut. g. à λέγω, *dico*, fut. ξω, a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus, cubile; nuptiæ, uxor*, Poët. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo, cubare facio.*

ΛΕΧΡΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus.*

Λεχὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, *puerpera* : à λέχος, εος, τὸ, *lectus* : quo decumbit. Th. λέγω, *cubare facio.*

Λέχω, vel λέχομαι, *pario.* Vide præced

Λεωδάμας, αντος, ὁ, *LEODAMAS*, nomen Philosophi.

Λεῷμι, *vellem*, præs. opt. act. contr. pro λεάοιμι· à λεάω, pro λάω.

ΛΕΩΝ, οντος, ὁ, *LEO; λέαινα, ης, ἡ, LEÆNA* : q. à λάω, quia *visu valet*

Λεωπέτρα, vel λειοπέτρα, et λειοπετρία, ας, ἡ, *larris*, seu *plana petra*

Λεωργὸς, οῦ, *hominum fabricator; audax, temerarius* : ex λεὼς, et ἔργον.

Λεώσφιτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, *quem sua civitatis jure donant, civemque faciunt* : ex λαὸς, Att. λεὼς, ὁ, *populus*, et σφίτερος, *suus*, à σφεῖς.

Λεωφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ὁδὸς, *via publica* : ex λεὼς, pro λαος, *populus*, et φέρω, *fero.*

Λῇ, *velit*, Dor. pro θέλῃ, 3 sing. præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω deducere: in sub. λάω, λάῃς. λάῃ. Crasin. λῶ, λᾷς, λᾷ, et Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim, -is, -it.*

Λήβω, inusit. pro quo λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι

Λῆγ', pro λῆγε, *quiesce*, præs. imperat. et

Ληγέμεναι, Dor pro λήγειν, præs inf verbi λήγω, *cesso.*

Λήγοιμεν, 1. pl. præs. opt. à

ΛΗΓΩ, εις, ει, *cesso, desino, quiesco.*

ΛΗΔΟΝ, ου, τὸ, *frutex*, cisti species.

ΛΗΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis ex panno raro ac detrito.*

Ληθαῖος, αία, αῖον, et ληθαῖος, αία αῖον, *LETHÆUS, oblivionem inducens*, adj. à λήθη, *oblivio.* Th. λήθω. *lateo*

Λήθαργος, ου, ὁ, *LETHARGUS, veternus morbus, marcor*; sed. adj. ὁ ἡ ἡ, *obliviosus* : ex λήθη, *oblivio*, et ἀργὸς, *ignavus.* Th. ἐργάζομαι, *operor.*

Λήθεαι, *oblivisceris*, Ion. pro λήθῃ, 2. sing. præs. med. verbi λήθω.

Λήθει, *latet*, 3. sing. præs. act. ejusdem verbi.

Λήθετ' et λήθετο, *oblitus est*, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.

Λήθη, ης, ἡ, *oblivio* : hinc Lat. *LETHUM.* Th. λήθω, *lateo.*

Λήθουσα, præs. part. f. g. à

ΛΗΘΩ, Dor λάθω, *LATEO*, f. λήσω· a 2. ἔλαθον· p. m. λέληθα [*Med. λήθομαι, *lateo meipsum, obliviscor*]

Ληΐδ', pro ληΐδα, accus. sing. à ληΐς, ΐδος, ἡ, *pecus.* Th. λεία, *præda.*

Ληΐζετ', pro ληΐζετο, 3. sing. imperf med Ion. verbi ληΐζω.

Ληΐζω, *prædor, eripio, sortior, nanciscor*, f. ίσω· p. pass. λελήϊσμαι. Th. λεία.

Ληΐη, ης, ἡ, Ion. Dialysi pro λεία, *præda*

ΛΗΪΟΝ, ου, τὸ, *seges*; in plur. τὰ λήϊα.

Ληΐς, ΐδος, ἡ, *præda, magna pecoris copia*; à λεία

Ληΐσσατο, Poët. et Ion. pro ἐληΐσατο, 3 sing. a. 1. m. et

Ληΐσσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ληΐζω, *nanciscor*, f. ίσω.

Ληϊστὸς, ἡ, όν, *prædando captus* : à ληΐζω Th. λεία, ας, ἡ, *præda.*

Ληΐστωρ, ορος, ὁ, *prædator, prædafurtivus, prædatorius* : ab eodem verbo et Th.

Ληΐτις, *prædatrix.* Epith. Minervæ. Significat etiam *captivam mulierem* : à præced. Th.

Λήϊτος, *publicus*, Ion. Dialysi pro λεῖτος· hinc λήϊτον, ου, τὸ, *curia.*

ΛΗΚΕΩ, vel Dor. λακέω, *sono, crepo, LACERO, LOQUOR*, fut. ήσω a. 1. ἐλάκησα· a. 2. ἔλακον, ες, ε· p. med. λέλακα, et λέληκα· hinc λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura* seu *scissura cum crepitu*; λακίζω, *lacero.*

ΛΗΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, *LECYTHUS ampulla olearia.*

Λήλαντος, ου, ὁ, nomen propr.

ΛΗΜΑ, ατος, τὸ, *propositum animi, virilis fortisque animus, dignitas, lucrum.*

Λημαλέος, έα, έον, *gramiosus, lippus.* Th λήμη, *gramia.*

Λημάω, -ῶ, *lippio, gramiosos oculos habeo* : à

ΛΗΜΗ, ης, ἡ, *gramia, lippientes oculi, sordes oculorum*; cum lacrima è pituitâ concrescit: idem quod γλάμη

Λῆμμα, ατος, τὸ, *res quæ accipitur; item munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, sumptio, assumptio, argumentum.* Th. λαμβάνω, *sumo.*

Λήμνιος, ια ιον, *Lemnius* : à Λῆμνος.

ΛΗΜΝΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, *LEMNISCUS, fasciola è coronis dependens.*

Λῆμνος, ου, ἡ, *LEMNUS*, insula Vulcano sacra.

Ληναὶ, ῶν, αἱ, *Bacchæ, mulieres bacchantes.* Alii scribunt Λῆναι, quas dicunt esse *Nymphas torcularium præsides.* Vide ληνός.

Ληναῖος, ου, ὁ, *LENÆUS*, cognomen *Bacchi* : ab eod. Th.

Ληναιῶνα, acc sing. à

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, *Januarius*; quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, *lacus torcularii preli.*

ΛΗΝΟΣ, οῦ, ὁ, *lacus preli torcularii*,

ubi uvæ prelo exprimuntur, *lacus seu concavus locus in prato;* qu. à λεαίνω, *comminuo;* sed

Λῆνος, εος, τὸ, *lana*, quia λεῖον, i. e. *molle*.

Λῆξαν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. m. et

Λήξεια, ας, ε, a. 1. opt. act. *Æol.* verbi λήγω, *cesso*, f. ξω.

Λῆξις, εως, ἡ, *cessatio*. Th. λήγω.

Λῆξις, εως, ἡ, *sortitio, sors, conditio, hæreditas:* à λήχω pro quo λαγχάνω, *sortior*.

Ληρέω, *nugor:* quod à λα et ῥέω.

ΛΗ'ΡΟΣ, ε, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, *nugæ, ineptiæ, tricæ:* hinc

Ληρώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *nugax*.

Λῆς, Dor. pro θέλῃς, *velis*. Vide in λῶ.

Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. et

Λήσεσθε, 2. plur. fut. 1. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, f. λήσω· a. 2. ἔλαθον.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *qui ludi oblivionem inducit*, Epith. *Bacchi:* ex λήθω, *lateo*, et παῖγμα. Sunt qui legunt λυσιπαίγμων· ex λύω, *solvo*, et τὸ παῖγμα, *ludus*.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*, et

Λήσομαι, *obliviscar*, f. 1. m. et

Λήσομεν, 1. pl. f. act. à λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, f. λήσω.

Ληστεύω, fut. εύσω, *latrocinor:* à λῃστής.

Ληστήριον, ε, τὸ, *agmen latronum, latrocinium:* à præced.

Ληστὴς, ε, ὁ, pro ληϊστὴς, *latro*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Ληστικὸς, ἡ, ὸν, et

Ληστρικὸς, ἡ, ὸν, *prædatorius, è prædâ vivens*.

Ληστρὶς, ίδος, ἡ, *prædatrix*.

Ληστρων, *latrina;* ubi scil. latent λῃσαί.

Λησῶ, Dor pro λήσω, fut. 1. act. à λάω, -ῶ, *volo*, vel à λήθω, *lateo*.

Λητοΐδης, ε, ὁ, *Latonæ filius:* à

ΛΗΤΩ', όος, -ῦς, ἡ, *LATONA*, mater Apollinis, acc. Λητόα, -ῶ.

Ληφθεὶς, εῖσα, ὲν, *captus*, a. 1. part. pass. et

Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, *capio;* f. m. λήψομαι· a. 2. ἔλαβον· a. 1 ind. pass. ἐλήφθην, a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.

Λήχω, inusit. pro quo jam λαγχάνω, *sortior*.

Λῆψις, εως, ἡ, *acceptum acceptio;* à λαμβάνω.

Λήψομαι, ῃ, εται, et in 1. plur. λειψόμεθα· fut. 1. med. verbi λαμβάνω, f. 1. med inf. λήψεσθαι.

Λία, pro λεία, *præda*, Gl. Cyr.

ΛΙΑ'ΖΩ, *agito, jacto, turbo, propero:* λιάζομαι, *separo me, secedo, abeo, eo, demitto me, claudo*, fut. σω, perf. κα· q. à λίαν.

ΛΙ'ΑΝ, adv. *valdè, admodùm*.

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, *trepidus*, pro χλιαρός.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ε, ὁ, *LIBANUS*, nomen montis in Syriâ; *thus*.

Λιβανωτὸς, ε, ὁ, et λιβανωτὸν, ε, τὸ, *thus, thuribulum:* à præced.

Λιβὰς, άδος, ἡ, *gutta*. Th. λείβω, *fundo*.

Λιβερτῖνος, ε, ὁ, *Libertinus*, nomen sectæ.

Λιβόνοτος, ε, ὁ, *LIBONOTUS*, ventus qui spirat inter Africum et Austrum: ex λὶψ, βὸς, ὁ, *libs*, et νότος, *notus*.

Λιβύαθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης, Dor, pro λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA*.

Λιβυρνον, ε, τὸ, *Liburnum* species navigioli: à *Liburnis*, Illyridis populo.

Λίβυς, υος, ὁ, ἀνὴρ, *vir è Lybiâ, Afer, Pœnus*.

Λιβυσσα. *LIBYSSA*.

Λίγα, *stridulè argutè*, pro λιγέα, Hesych.

Λιγαίνω, *oblecto:* propriè arguto sono, *vocis acutem edo sonum*. Th. λιγύς.

ΛΙΓΓΩ, *strideo, stridorum edo*, f. ξω.

Λίγδα, *cos; pulvis:* quod à λεῖος, *glaber*.

ΛΙΓΔΗΝ, *strictim, leviter*.

ΛΙ'ΓΔΟΣ, ε, ὁ, *pila, mortarium;* item *fornacula, in quâ conflantur metalla*.

Λιγέα, acc. pl. neut. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ.

Λιγεᾶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. et

Λιγείῃ, *canoræ*, dat. sing. fœm. g. à λιγὺς, *stridulus*.

Λιγέως, *stridulè*, adv. ab eod.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *fuligo, fumus, flamma*.

ΛΙΓΝΩΤΟ'Σ, ε, ὁ, *pingui similis*.

Λίγξε, *sonuit*, pro ἔλιγξε, 3 sing. a. 1. act. verbi λίγγω, *strideo*, fut. ξω.

Λίγυρ', pro λιγυρῇ, *suavi*, dat. sing. f. g. et

Λιγυρῇσι, dat. pl. fœm. g. Ion. à λιγυρός.

Λιγύριον, et λίγυρον, ε, τὸ, *lapis ligurius aut lyncurius*.

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *stridulus*.

ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ ξ ἡ, *Ligur, qui è Liguriâ:* sed

Λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus sonorus, canorus, suavis*. Th. λίγγω, *strideo*.

Λιγυστικὸς, ἡ, ὸν, *Ligusticus:* à λίγυς, *Ligur*.

Λιγυφθόγγοισι, *sonorâ voce præditis*, dat. pl. Ion. à

Λιγυφθογγος, ε, ὁ ξ ἡ, *stridulam* vel *suavem vocem habens, argutus:* ex λιγὺς, *stridulus*, (quod ex λίγγω, *strideo*) et φθόγγη, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor:* p. m. ἔφθογγα.

Λιγύφωνος, ε, ὁ ξ ἡ, *argutus:* ex λιγὺς et φωνὴ, *vox*.

Λιην, Ion. pro λίαν, *valdè*, adv.

Λιθάζω, cum acc. *lapido*, f. άσω· a. 1 ἐλίθασα· a. 1. sub. λιθάσω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. λιθάσαι· perf. act. λελίθακα perf. pass. λελίθασμαι· a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis*.

Λίθαξ, ακος, ὁ vel ἡ, *lapillus, petra aspera;* item adj. *lapidosus*.

Λιθὰς, άδος, ἡ, *lapillus, lapis*. Th. λίθος,

Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. et

Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω.

Λιθάσωσιν, 3. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Λιθεία, vel λιθία, *copia lapidum, massa auri*, et

Λιθεία, *luxus, luxuries, ubertas:* q. ex λίαν et θὶς, *acervus*.

Λιθίνος, η, ὸν, *lapideus, a, um*. Th. λίθος, *lapis*.

Λιθοβολέω, *lapido*, cum acc. imperf. ἐλιθοβόλεον, ευν· f. ήσω· a. 1. ἐλιθοβόλησα· a. 1. inf. λιθοβολῆσαι a. 1. part. act. λιθοβολήσας, perf. act. λελιθοβόληκα. f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι· à λιθοβόλος.

*Λιθοβολία, ας, ἡ, *lapidum jactus*, D S.

Λιθοβόλος, ε, ὁ ξ ἡ, *lapidibus jaculans:* ex λίθος et βάλλω, *jacio*.

Λιθόλευσος, ε, ὁ ξ ἡ, *lapidibus obrutus:* à

Λιθολεύω, *lapido*. Th. λᾶας, *lapis*.

Λιθοξόος, ε, ὁ, *lapicida, statuarius, qui lapides polit:* ex λίθος et ξέω, *rado, polio*.

Λίθος, ε, ὁ, vel ἡ, *lapis saxum;* dat. pl. Ion. λιθοισι.

Λιθόστρωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *lapidibus stratus:* ex λίθος, *lapis*, et στρωτος, *stratus:* quod à στρώννυμι Th. στορέω, *sterno*.

Λιθοτομίαι, αἱ, *lapicidinæ:* ex λίθος, et τέμνω, *secô;* p m. τέτομα.

Λιθουργίζω, f. ίσω, *lapidem scindo, incido*.

Λιθόω, ῶ, f. -ώσω, *in lapidem verto:* à λίθος.

Λιθώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *lapidosus*.

Λιθωμότης, ε, ὁ, *qui ad lapidem jurat:* ex λίθος, et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*.

Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam saxeam:* à λιθόω, *in lapidem verto*. Th. λίθος.

Λικεριζω, *salto immodestè:* ex λίαν et σκιρτῶ.

ΛΙΚΙ'ΓΞ, *minima et exilissima avis vox*

Λικμάω, *ventilo, dissipo;* f. ήσω, p. λελίκμηκα. Th. λικμος, *ventilabrum*.

Λικμήσει, 3. sing f. 1. verbi præced.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, et λικμητὴς, ε, ὁ, *ventilator:* ab eod.

ΛΙΚΜΟ'Σ, ε, ὁ, *ventilabrum, vannus*.

Λικμώντων, gen. pl præs. part. act. verbi λικμάω.

Λίκνον, ε, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus:* qu. λεῖον, κανὸν, *plana corbis:* vel à λίαν κινεῖν, *quia valdè agitatur*.

Λικριφὶς, adv. *obliquè:* à λέχριος, *obliquus*.

Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum:* qu. ex λὶξ et κέρας.

Λίκτης, ε, ὁ, *qui lingit:* qu. λείκτης, à λείχω, *lingo*.

ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, Poët. *cupio, appeto, desidero* λιλαίεαι, Ion. pro λίλαιῃ.

Λιλάω, -ῶ, *volo*, f. ήσω, perf. ηκα.

Λιμαγχίω, ῶ, et λιμαγχονάω, ῶ, *fame neco, ango et affligo fame:* ex λιμὸς, *fames*, et ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *strangulo*.

Λιμαίνω, f. ανῶ, *fame laboro*. Th. λιμὸς, *fames*.

ΛΙΜΕ'Ν, ένος, ὁ, *portus;* acc. λίμενα hinc λιμενάρχης, ε, ὁ, *portitor, qui portui præest*.

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *famelicus*. Th. λιμὸς, *fames*.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, et λιμνῆτις, ιδος, ἡ, *lacustris, palustris*. Th λίμνη, *palus*.

Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις, vide præced.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *stagnum, palus, mare*. At Λίμναι, *locus Atticæ*.

Λιμνότιος, ε, ὁ, nomen ranæ; à λίμνη, *lacus*.

Λιμοδορίτις, *qui fame adacti aliquò demigrant*: ut *Dorienses è Peloponneso, qui Rhodum et Cnidum incoluerunt*: à λιμὸς, et Δωριεὺς.

Λιμνόχαρις, nomen ranæ, ex λίμνη et χαίρω *gaudeo*.

Λιμοκτονέω, ῶ, *fame neco*; ex κτείνω, *occido*. et seq.

ΛΙΜΟΣ, ε, ὁ, *fames*; *homo sordidus*, hinc βούλιμος, ε, ὁ, et βουλιμία, ας, ἡ, *ingens fames*.

Λιμπάνω, *linquo*, à λείπω, idem.

Λ... f. εύσω *decipio*: à

ΛΙΜΦΟΣ, ε, ὁ, *sycophanta*.

Λιμώττω, f. ώξω, p. ωχα, *esurio*. Th. λιμὸς.

Λιμώττων, οντος, præs. part. præced.

Λίνεος, ἕς, λινέη, ἡ, λίνεον, ἕν, *LINEUS*.

Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ξ ἡ, *thoracem habens lineum*: ex λίνον et θώρηξ, Ion. pro θώραξ.

Λινοκαλάμη, *lini stipula*, λίνε καλάμη Jos. ii. 6.

ΛΙΝΟΝ, ε, τὸ, *LINUM*, *filum lineum*, *chorda*, *rete linea piscatoria*, *linteum velum*: hinc Angl. LINE et LINEN.

Λῖνος, ε, ὁ, *LINUS*, nomen viri.

Λίξ, *obliquus*; Hesych. à λίγω.

Λίπα, indeclinabile *pingue*. Th. λίπος, *adeps*.

Λίπ', pro λίπε, 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*; a. 2. ἔλιπον.

Λιπαίνω, f. ανῶ, *pinguefacio*; a. 1. ἐλίπηνα, et apud LXX. ἐλίπανα, ας, ε, Th. λίπος, *pinguedo*.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ξ ἡ, *qui splendidis vittis est ornatus*: qu. à λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.

Λιπαρὰς, acc. pl. f. g. ab λιπαρὸς, ὰ, ὸν.

Λιπαρέω, f. ήσω, *assiduus sum*, *præsto*, *persevero*; item *assiduè et instanter rogo*. à λιπαρής.

Λιπαρέως, et contract. -ῶς, *assiduè*, *jugiter*: ab eod.

Λιπαρῇ, Ion. pro λιπαρᾷ, λιπαρῇσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς.

ΛΙΠΑΡΗΣ, έος, ὁ, ἡ, *assiduus*, *sedulus*.

Λιπαρία, ας, ἡ, *assiduitas*, à præced. q. à λίαν παρεῖναι, *valdè adesse*.

Λιπαρία, ας, ἡ, *pinguedo*: à λιπαρὸς.

Λιπαροκρήδεμνος, ε, ὁ ξ ἡ, *pulchram habens vittam*: ex λιπαρὸς, *splendidus*, et κρήδεμνον, *vitta*.

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *pinguis*, *obesus*, *nitidus*, *pulcher*, *beatus*. Th. λίπος, τὸ, *pinguedo*.

Λιπαρόχροος, -ες, όε, -ε, ὁ ξ ἡ, *nitido corpore præditus*, λιπαρόχρων, acc. Dor. à λιπαρόχρως, pro λιπαρόχρους, quod ex λιπαρὸς, *pinguis*, et χρόος, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

Λίπασμα, ατος, τὸ, *pinguefactio*, *saginatio*; à λιπαίνω.

Λιπάω, *pinguis sum*. Th. λίπος.

Λίπε Ion. pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2 ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo*; f. λείψω, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Λιπεῖν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Λιπέρνης, ητος, ὁ ξ ἡ, *qui ex agro in urbem fugit*; ὁ λιπὼν τὰ ἔρνη.

Λιπεσήνωρ, ορος, ἡ, *maritum deserens*: ex λίπω et ἀνὴρ. Stesichorus, τὰς νεογάμες παῖδας, τὰς λιπούσας τὰς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, *puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant*, λιπεσήνορας vocat.

Λιπέσθαι, a. 2 inf. m. verbi λείπω, *linquo*. f. ψω, a. 2 ἔλιπον.

Λίποι, 3. sing. a. 2 opt. act. λιποίμην, a. 2 opt. m. λιποῖσα, Dor. pro λιπῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λίποιεν, 3. pl a. 2. opt. act. λίποιμι, ejusd. verbi.

Λίπον, pro ἔλιπον, a. 2 act. Ion. ab eod. verbo.

Λιποναύτης, Dor. pro λειποναύτης, ε, ὁ, *navis desertor*: ex λίπω, *linquo*, et ναῦς, *navis*.

ΛΙΠΟΣ, εος, τὸ, *pinguedo adeps*.

Λιποφεγγία, acc. sing. à

Λιποφεγγὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *linquens lucem*: ex λίπω, et φέγγος, τὸ, *lumen*.

Λιπόων, Poët. pro λιπῶν, præs part. verbi λιπάω, *pinguis sum*. Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*.

Λιπὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi λείπω, f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

ΛΙΠΤΩ, *cupio*, *desidero*. Th. λάω, *volo*.

ΛΙΡΟΣ, seu λιρὸς, ε, *impudens*, *audax*: qu. à λίαν, ὁρᾶν, *valdè videre*.

ΛΙΣ, λιτὸς, ὁ, *tenue et subtile linteum*. Est etiam.

Λῖς, *leo*: Poët. cujus acc. λῖν. Th. λέων, *leo*. Est et

Λὶς, per Apoc. pro λισσὴ, *lævis*.

Λίσαι, *precare*; a 1. imperat. m verbi λίσσομαι, *supplico*; f. m. λίσομαι.

ΛΙΣΠΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile*: qu. à λὶς pro λισσὴ.

Λίσπος, ε, f. λίσπη, ης, *attritus usu*, *gracilis*. Th. λίσπη.

Λισσέσθαι, præs. inf. m. et

Λισσέσκετο, *supplicabant*, 3. sing. imperf. m Ion. pro ἐλίσσετο, et

Λισσέσκεσθαι, præs. infin. m. verbi λίσσομαι.

Λίσσομ', pro λίσσομαι, *precor*; præs. ind. m. vel f. 1. m. Poët. pro λίσομαι.

ΛΙΣΣΟΜΑΙ, *supplico precor*, *oro*; part. m. λισσόμενος. Dicitur etiam λίτομαι.

ΛΙΣΣΟΣ, ἡ, ὸν, *lævis*, *glaber*: qu. à λίαν ἴσος.

*Λιστραίνω, *compleno*, *fodio*, à λίστρον.

*Λιστρεύω, f. εύσω, idem. Odyss. Ω. 231.

ΛΙΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, *scaphula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum*.

Λιτὰ, acc. sing. à λὶς, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum*.

Λιτάζομαι, *supplico*, *supplex oro*. Hes. à λιτή.

Λιταὶ, αἱ, *preces*, *Deæ præsides supplicationum*. Th. λίσσομαι, *precor*.

Λιταίνω, *suplico* Eurip. ab eod.

Λιταῖσι, *frugalibus*; dat. pl. f. g. à λιτὸς, *vilis tenuis*.

Λιτανεία, ας, ἡ, *supplicatio*, *supplices preces*; *preces*: à λίτομαι pro λίσσομαι, *precor*. Hinc Angl. LITANY.

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Ion. et

Λιτάνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. a

Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor oro*.

Λιτάων, *precum*; gen. pl. Æol. pro λιτῶν à

Λιτή, ῆς, ἡ, *preces*. Hinc λιτεύω à λίτομαι.

Λιτοίμην, 1 sing præs. opt. med. à

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, ere.

ΛΙΤΟΣ, ἡ, ὸν, *simplex nudus*, *vilis tenuis*, *incultus*; et

Λιτὸς, ἡ, ὸν, *supplex*: qu. à λίσσομαι, *supplico*.

ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, *LIBRA*, *mensuræ et ponderis nomen*. [*nummismatis Siculi genus, exigui pretii, æstimatum vulgò obolo Æginetico decima pars Λεπτῶν, sive Denarii. Vid. Salm. de m. usur. c. vi. p. 245.]

*Λιτρισμὸς, ap. Epiphan. *pondus centenarium mercatorium*.

Λίτρον, pro νιτρὸν, Att.

ΛΙΧΑΝΟΣ, εῦ, ὁ, *index digitus*: hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem et indicem distentos.

Λιχμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo lambo*. Th. λείχω, idem; f. ξω.

Λιχμάομαι, -ῶμαι, *lingo*: ab eod. Th.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio*. Th. λείχω.

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, *petra*, undè aqua stillat: à λείβω, *stillo*. Est et *venti* nomen masc. gen. *LIBS*.

Λιῶ, *promptus sum*, *cupio*.

ΛΟΒΟΣ, ε, ὁ, *ima auris pars*; *extrema pars hepatis*; *siliqua*, *leguminum integumentum*, quo plura simul involvuntur.

Λογὰς, άδος, ὁ ξ ἡ, *electus*; οἱ λογάδες, *delecti*: à λέγω, *eligo*. Est et *album in oculo*.

Λογίων, ε, τὸ, *oraculum*: à λόγος.

Λογία, ας, ἡ, *collectio*, *collecta*: [*1 Cor. xvi. 1. 2 nova vox.] à λέγω, *colligo*: p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. med à.

Λογίζομαι, *colligo*, *statuo*, *cogito*; imperf. m. ἐλογιζόμην, fut. m ίσομαι, p. pass. λελόγισμαι, a. 1. pass. ἐλογίσθην, f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico*.

Λογικὸς, ἡ, ὸν, *rationalis*, *verbalis*, *eloquens*, *doctus*. Hinc τὸ, λογικὸν, ε, *ratio*, et ἡ λογικὴ, sc. τέχνη, *logica*: ab eod. Th.

Λόγιμος, ιμη, ιμον, vel λόγιμος, ε, ὁ ξ ἡ, idem quod λόγιος.

Λόγιοι, *scriptores historici*; et

Λόγιον, ε, τὸ, *oraculum*, *responsum divinum*, τὰ λόγια, *eloquia*: à

Λόγιος, ία, ιον, *disertus*, *facundus*, *eloquens*, et *orationis solutæ scriptor*; item *vates*: à λόγος.

Λόγισαι, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι.

Λογισμὸς, ε, ὁ, *ratiocinatio*, *cogitatio*, *ipsa ratio et mens*, *Syllogismus*: ab eod. verb. et Th.

Λογογραφέω, f. ήσω, *scribo orationes forenses*, *scribo historiam*: ex λόγος et γράφω.

Λογογράφος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui orationes conscribit*, *orator*: item *tabula*: ex iisd.

Λόγοισι, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum*.

Λογομαχέω, *verbis pugno*; f. ήσω, p. λελογομάχηκα: ex λόγος, *verbum* (quod à λέγω,) et μάχομαι, *pugno*.

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna*: à

Λογομάχος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui verbis pugnat*: ex iisd.

Λογοποιέω, f. ήσω, *fabulas fingo*, seu *scribo*, *perhibeo*, *dissero*: à

Λογοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fabularum et historiarum conditor*; ex λόγος et ποιέω, *facio*.
Λόγος, ȣ, ὁ, *verbum, sermo, oratio, rumor; opinio; cogitatio; fabula; verbum essentiale Dei*, sive *Christus*: λόγοι, *studia artium liberalium*. [*species, λόγον ἔχοντα σοφίας, Col. ii. 23 *habentia speciem, sapientiæ*: *causa*. ἐκ τίνι λόγῳ. Act. *quam ob causam*: quod non satis Græcum esse asserit Heumannus. At sic Eurip. Androm. 548 ἐκ τινὸς λόγȣ νοσεῖ δόμος, *quam ob causam laborat domus*. Idem in Iphig. in Taur. 1358. ἐκ τίνι λόγῳ πορθμεύετε: *quam ob causam mare trajecistis?*] κατὰ λόγον, *quantum equum est*, à p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico*.
Λόγχαισι, dat. pl. Ion à
Λόγχη, ης, ἡ, *sors*. *LANCEA*: à λαγχάνω, *sortior*, et *assequor*; aor. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.
Λογχόω, *cuspide munio*: qu. à λόγχη.
Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, *mucronatus*: à præced
Λόγω, Dor. pro λόγȣ, gen. sing. *vid.* λόγος.
Λοεσσάμενος, η, ον, *lotus*; a. 1. part m. Poët pro λȣσάμενος, qu. à λοέω, pro λόω. Dialysi ȣ in οε. Hinc λόεσσαν, à 1. Ind. act. Ion. abjecto augmento, et Poët. gem. σ. a. 1. inf. act. λόεσσαι, et sic porrò.
Λοετρὸν, pro λȣτρὸν, ȣ, τὸ, *lavacrum; balneum*: à λόω, *lavo*.
Λοετροχόος, ȣς, -όȣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aptus ad lavacrum*: ex præced. et χέω, *fundo*.
Λοέω, Poët. pro λόω, *lavo*.
Λοιβῇ, *libationi*, dat. sing. à
Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio*. Th. λείβω, *libo, stillo*.
Λοιγήεις, εσσα, εν, idem quod λοίγιος, et ab eod.
Λοίγια, nom. pl. n. g. à
Λοίγιος, ία, ιον, *exitialis, perniciosus*: quod à
ΛΟΙΓΟΣ ȣ, ὁ, *pernicies*. *exitium*.
Λοιδορέω, -ῶ, *convitior, maledico*: f. ήσω, p. λελοιδόρηκα, præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι, aor. 1. part. pass λοιδορηθεὶς, præs. part. pass. λοιδορȣμενος. Th. λοίδορος, *convitiator*.
Λοιδόρημα, ατος, τὸ, *probrum convitium*: à præced.
Λοιδόρησις, εως, ἡ, idem.
Λοιδορία, ας, ἡ. *convitium*: à
ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *convitiator, maledicus*.
Λοιμοῖο, gen. Ion. à
ΛΟΙΜΟΣ, ȣ, ὁ, *pestis, contagium*: per Metaph. de re aut homine pestilente et exitiali dicitur.
Λοιμώττω, *peste laboro, peste infestor*: à præced.
Λοιπὸς, ἡ, ὸν, *reliquus, a, um*. τὸ λοιπὸν, *quod superest*; λοιπὸν, *alioquin*; τȣ̃ λοιπȣ̃, *de cætero*. Th. λείπω, *linquo*: p m. λέλοιπα.
ΛΟΙΣΘΙΟΣ, ία, ιον et λοῖσθος, ἡ, ὸν, *ultimus, postremus*: quasi à λείπω, *relinquo*. Hinc λοισθήϊα, *præmia quæ ultimo dantur*, τὰ λοῖσθια, *postremò, tandem*.
Λοισθοτάτην, *postremam*, acc sing. f. g superl. ab λοῖσθος, *postremus*.
Λοκροὶ, *LOCRI*, nom. nationis.
Λοξὰ, *obliquè*, adv. à. Λοξός.
Λοξίης, Ion. pro Λοξίας, ȣ, ὁ, *APOLLO*: ab eod. Th.

Λοξοβάται, *obliquè ingredientes*: nom. pl à
Λοξοβάτης, ȣ, ὁ, *obliquè incidens*: ex λοξὸς, *obliquus*, et βαίνω, *eo*.
ΛΟΞΟΣ, ἡ, ὸν, *obliquus, ambiguus, dubius*.
Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas*: à præced.
Λοπὰς, άδος, ἡ, *patella, patina*; qu. à λέπω.
Λόπιμος, η, ον. qui potest λέπεσθαι, id est, *decorticari*.
Λοπὸς, ȣ, ὁ, *cortex*: à λέπω, *decortico*.
ΛΟΡΔΟΣ, ȣ, *curvus, cernuus, incurvus in anteriora*. Hinc
Λορδόω, ῶ, *incurvo*; undè λόρδωσις, εως, ἡ, *incurvatio, inclinatio in anteriora*; cùm scil. quis, vitiatâ dorsi spinâ, capite semper prono est et cernuo.
Λȣδοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lanista*: qu. λȣ́δον τρέφων, *ludum alens*.
Λȣκᾶς, ȣ, *LUCAS*, nom viri et
Λȣ́κιος, ȣ, ὁ, *Lucius*, nomen Prophetæ. à luce sic dictum.
Λȣ̃μαι, Att. Sync. pro λȣ́ομαι, *lavor*; imperf. ἐλȣ́μην pro ἐλȣόμην, præs. pass λȣ̃σθαι pro λȣ́εσθαι. Th. λόω.
Λȣνὸς, ἡ, ὸν, *splendidus, a, um*. Hesych.
Λȣ̃σεν. pro ἔλȣσεν, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi λόω. *lavo*, f σω
ΛΟΥΣΣΟΝ, *LUSSUM*, *album quiddam in abiete nascens*.
Λȣσῶ, *lavabo*. Dor. pro λȣ́σω, fut. 1 à λόω.
Λȣτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum*. ab eod. Th.
Λȣτρὸν, ȣ̃, τὸ, *balneum, lavacrum*. Sed.
Λȣ̃τρον, ȣ, τὸ, *aqua sordida, quâ nos lavimus*: à præced. Th. λόω, *lavo*.
Λȣτρῷ, dat. sing. à λȣτρὸν, *balneum*.
Λȣτρὼν, ῶνος, ὁ. *balneum*: à
ΛΟΥΩ. *LAVO*: f. σω, p. λέλȣκα, a. 1. ἔλȣσα, a. 1 part. act. λȣ́σας, perf part. pass. λελȣμένος, η, ον, a 1. m. ἐλȣσάμην, ω, ατο.
Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix dorsum, juba, seta, summitas, cucumen*. Th. λόφοι, idem.
Λοφνία, ας, ἡ, et λοφνὶς, ίδος, ἡ, *fax*; tanq sit *fax ex arboreo cacumine*: ab
ΛΟΦΟΣ, ȣ, ὁ, *cervix in jumentis, collum*; item *crista galeæ*; item λόφοι, *colles, tumuli*; *quicquid editum*: hinc Angl. LOFT.
Λόφȣρα, ων. τὰ, *animalia, quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ*: ex λόφος et ȣ̓ρὰ. *cauda*.
Λόφυρος, *cristâ insignis, superbus*. Th. λόφος.
Λοχαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, *ductor*, λόχȣ, i. e. *turmæ*. Th. ἄγω, *duco*.
Λοχάω, -ῶ, f. ήσω, *insidior, insidias pono*: à λόχος, ὁ, *insidiæ*.
Λοχεοῖο, gen. Ion. à
Λοχεὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ*.
Λοχεύω, *parturio*; λοχεύομαι, *partu edor*. Th. λοχὸς, ἡ, *gravida*.
Λοχηγετέω. -ῶ, pro λοχαγέω, -ῶ. f. ήσω, *cohortem duco*: ex λόχος, *cohors*, et ἄγω, *duco*.
Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάω.
Λοχίζω, f. ίσω, *in cohortes dispono*; *insidias pono*: à λόχος.
*Λόχμη, ης, *locus virgultis plenus*; (*aptus ad insidias*.)

ΛΟΧΟΣ, ȣ, ὁ, *cohors agmen*; item *insidiæ*: qu. à λέγομαι, *cubo*, *insideo*, hinc λοχάω et λοχάζω, *insidior*.
Λοχὸς, ȣ, ἡ, *puerpera, gravida*: à λέγω. Th.
Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *seditio, pugna, LUES*: à λύω, *solvo*.
Λυγαῖος, αία, αῖον, *tenebrosus, obscurus*: à λύγη.
Λυγγάνω, *singultio*: à λύζω.
Λυγγῆος, gen. Ion. ab Λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.
Λύγδινος, ινη, ινον, *lævis, politus, candidusque marmoris Parii instar*: à
ΛΥΓΔΟΣ, ȣ. ἡ, lapidis genus, candoris eximii; *Parium marmor*.
ΛΥΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas, tenebræ*.
Λυγίζω, f. ίσω, Dor ξω, *flecto, torqueo, vinco*, in med. *in omnes partes me flecto, elabi conor*. Th λύγος.
Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS*. Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse: à
ΛΥΓΞ, λυγκὸς, ὁ, vel ἡ, *LYNX*, *acutissimi visûs*. Sed
Λύγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus*: λυγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem: à λύζω.
ΛΥΓΟΣ, ȣ, ἡ, *vitex, virga, bacillus*. Hinc λυγόω, et λυγίζω, *flecto*. Sed
Λυγὸς, ȣ, ὁ, *prelum quoddam*: quia λυγίζεσθαι, seu *torqueri* potest.
Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro. λυγρὰ, *tristis, odiosa*: à
ΛΥΓΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, *gravis difficilis, funestus*.
Λυγρῶς, adv. *graviter*: à præced.
Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.
Λυδία, ας, ἡ, *Lydia*, regio Asiæ Min. *Mæonia*. Item nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.
Λυδοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui Lydodorum more deliciis et voluptatibus indulget*.
Λυδὸς, ȣ, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοί.
Λύειν, *solvere*, præs. inf. à λύω.
ΛΥΖΩ, *singultio*: f. ξω, hinc λυγμὸς, *singultus*, et λύγξ, γγὸς, ἡ, idem.
Λύθεν, *soluti sunt*; Bœot. Sync et Ion. pro ἐλύθησαν, 3 pl. a. 1 pass. verbi λύω, *solvo*; f. λύσω, a. 1. pass. ἐλύθην
Λύθη, Ion. pro. ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. Vide λύθεν.
ΛΥΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, *cruor, sanguis pulvere mixtus*.
Λυθρόω, f. ώσω, p. ωκα, *cruento sanguine cum pulvere permisto fœdo*: à præced.
Λυθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *saniosus*.
ΛΥΚΑΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*: ex λύκη, id est, *solis*, et βάσει, id est *progressu*.
Λυκαίȣ Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara*.
Λυκαονία, ας, ἡ, nom. regionis in Asia. Lat. interpret. *lupina*.
Λυκαυγὴς, έος, τὸ, *crepusculum matutinum*. Th. αὐγὴ, *splendor*.
Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nom. propr.
Λύκειος, εία, ειον, vel λύκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lupinus*. Est et Epith. Apollinis: à λύκος.
Λύκη, ης, ἡ, *LUX*, quia *lux* λευκὴ, id est, *alba*.
Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli*. λύκος, *lupus*.

Λυκιεργὴς, έος, ὁ ἡ, *in Lyciâ factus*: ex Λυκία et ἔργον.

Λυκιηθεν, adv. *è Lyciâ*: à λυκία, *Lycia*.

Λύκιοι, LYCII, acc. pl. Λυκίας ab eod. Th.

Λυκομήδης, εος, ὁ, LYCOMEDES, nomen viri.

ΛΥΚΟΣ, ου, ὁ, LUPUS, est et λύκος, acc. pl. Dor. Est et λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux*.

Λυκοῦργος, ου, ὁ, LYCURGUS, nomen viri.

Λυκόφρον, ονος, ὁ, *qui est lupini animi*: ex λύκος, *lupus*, et φρὴν, *animus*.

Λυκόφως, τὸ, *crepusculum*: à λύκη

Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Cretâ.

ΛΥΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum*, *sordes*.

Λυμαίνω, *purgo*: à λύμα, item *perniciem affero*, *vasto*, *corrumpo*; f. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα, præs. pass λυμαίνομαι, f. pass. λυμανθῆμαι, a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ω, ατο, cum acc. Th λύμη, ης, ἡ, *exitium*

ΛΥΜΗ, ης, ἡ, *lues*, *noxa*, *exitium*

Λύμην, λῦο, λῦτο, *redimerer*: Poët. pro λελυμένος, εἴην, plusq. p. opt. pass. à λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. à λῦμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, *purgo*, *vasto*.

Λῦντο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi λύω *solvo*.

Λύομαι, *solvor*, præs. pass. à λύω.

Λυπέω, *tristem reddo*, *dolore afficio*, f. ήσω, p. λελύπηκα, a. 1. ἐλύπησα, præt. pass λυπέομαι, *tristor*: a. 1. pass ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. λυπηθῆναι, a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor*.

ΛΥΠΗ, ης, ἡ, *dolor*, *ægritudo*.

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, *molestus*, *tristis*: compar λυπηρότερος, et superl. λυπηρότατος et indè

Λυπηρῶς, adv. *molestè*: à λύπη.

Λύπῃς, *molestus sis*, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, q. v. f. λυπήσω, εις, ει.

Λυπῶ, *ange*, præs. imperat. pass. λυπάμενοις, dat pl præs. part. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor*.

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *molestus*, *a*, *um* Est et *gracilis*, *jejunus*, *tenuis*, opp. *copioso et sufficienti*; ab eod. Th.

ΛΥΡΑ, ας, et Ion. ης, ἡ, LYRA, indè

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano* et *ludo*.

Λυρικὸς, ἡ, όν, LYRICUS: à λύρα.

Λυριστὴς, οῦ, ὁ, *qui lyrâ canit*: à λυρίζω.

Λυροκτυπὴς, οῦ, ὁ, *Lyricus*, *qui lyram pulsat*; λυροκτύπος, ὁ ἡ, usitatiùs. Est ex λύρα, *lyra*, et τύπτω, *pulso*.

Λῦσαι, a 1 inf. act. λῦσασ', pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσαν, pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1 ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1 opt. act λύσατο, 3. sing. aor 1. m Ion. verbi λύω, *solvo*, undè fortè Angl. TO LOOSE.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui solvit*, *liberavit*: a. 1. part. act. m. g. ab eod Th.

Λυσανίας, ου, ὁ, *qui solvit dolores*: ex λύω, et ἀνία, ας, ἡ, *mæror*. Est et nomen Præfecti Romani

Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω

Λύσει, dat. sing. à λύσις.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, LYSIAS, nom. viri, Gr. *dissolvens*: à λύω.

Λυσίζωνος, ου, ὁ ἡ, *qui* vel *quæ solvit zonam*: ex λύω, *solvo*, et ζώνη, *zona*.

Λυσίκακος, ου, ὁ ἡ, *solutor malorum*: ex λύω, *solvo*, et κακὸν, *malum*.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ἡ, *solvens membra*, somni Epith. est. Hinc Λυσιμίλεια, palus in Ciliciâ: ex λύω, *solvo*, et μέλος, εος, τὸ, *membrum*.

Λύσιν, *solutionem*: acc. sing. à λύσις, εως, ἡ.

Λύσιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ἡ, *solvendi vim habens*; Epith. Bacchi qui solvit curas: à λύω.

*Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, *jocus tribuens*. [Epith. Bacchi. apud Anacreontem.] Vox corrupta est et contra analogiam, ex quâ est *finiens ludos*: ex λύω et παίγμα.

Λυσίπονος, ου, ὁ ἡ. *solvens labores*. Λυσίπονοι θεράποντες, *famuli*. *qui labores dominorum absolvunt*. *hisque dominos liberant*: ex λύω et πόνος, *labor*; quod à πένομαι, *laboro*; p m. πέπονα

Λύσις, εως, ἡ, *solutio*, *dissolutio*: acc λύσιν. Th. λύω, *solvo*.

Λυσιτέλεια, ας, *utilitas*.

Λυσιτελέω, f. ήσω, *utilis sum*, *prosum*; cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit*: à seq.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ ἡ, *utilis*, *frugi fer*; in compar. λυσιτελέστερος, superlat. λυσιτελέστατος ex λύω, *solvo*, et τέλος, *vectigal*.

*Λυσιτελῶς, adv. *utiliter*.

Λῦσον, άτω, aor. 1 imperat. act. λύσονται, 3. pl. fut. 1. m. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω.

ΛΥΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, *rabies*, propriè canum: qu. à λύω. Hinc

Λυσσάω, seu -ττάω, *furo*; λυσσόω, Poët. *in rabiem ago*: à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾷν, præs. inf. act verbi λυσσάω, *furo*: ab eod. Th.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus*, *rabiosus*: à præced. Th.

Λυσσόων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præs. part. act. verbi λυσσάω.

Λυσσώδης, εος, ὁ ἡ, *rabidus*, *rabiosus*. Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabiosus fias*: 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσόω, q. v. in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω. *furo*. Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, LYSTRA, nomen urbis.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. Hinc

Λυστρὸς, α, ον, *Lystrensis*.

Λυτήριον, ου, τὸ, *remedium*, *quod aliquo malo nos liberat*: n. g à

Λυτήριος, ου, ὁ ἡ, *solvendi seu liberandi vim habens*, *expiatorius*: à λύω, *solvo*.

Λύτο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Λυτὸν, *justitium*: quum λύεται, dictio juris.

Λύτρον, ου, τὸ, *redemptionis seu solutionis pretium*. Angl. RANSOM. Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo*: f. ώσω, p. λελύτρωκα, p. pass. λελύτρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η, a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται, ab eod. Th.

Λυτρώδης, vide λυθρώδης, *saniosus*.

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio*, et

Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, *redemptor*: à perf. pass. verbi λυτρόω.

Λυττάω, vide λυσσάω.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, et λύχνιον, necnon

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum*; ab λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, *lucernula*; ab λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem: ab eod. Th.

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, dies festus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur: ex λύχνος et καίω, *uro*.

ΛΥΧΝΟΣ, ου, ὁ, LYCHNUS, *lucerna*: q à λύειν νύχος, *solvere noctem*. Hinc Angl. A LINK.

ΛΥΩ, SOLVO, [**dimitto*, pass. *dimittor*. Med. *redimo*, οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ, Joan. *non potest irrita reddi Scriptura*. Heumannus ait nusquam alibi hoc sensu reperiri: at sic Eurip. Iphig. in Aulide, 1269. Θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς, *si oracula Deæ falsa deprehendi effecero*; λύειν νόμον, *abrogare legem*, ἐντολὴν, Matt. v. 9. *violare legem*; at non apud exteros, λύειν pro ἐπιλύειν, Jos. Ant. viii. 6. *explicare difficultatem*, αἴνιγμα, *ænigma*, χρησμὸν, *oraculum*. Plut. Symp.] imperf. ἔλυον, ες, ε, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα, a. 1. sub. λύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. λῦσαι, imperf. pass. ἐλυόμην, ου, ετο, p. pass. λέλυμαι a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η f. 1. pass. λυθήσομαι.

ΛΩ, λῇς λῇ, vel λῇς, λῇ, *volo*, *vis*, *vult*, Dor. pro ἐθέλω hinc λωΐων, *melior*, quem magis volumus; λωΐτερος, et λῷστος, *optimus*.

Λωβάομαι, *injuriam infero*, *contumeliâ afficio*, *mutilo*; f. m. λωβήσομαι indè λωβάσησθε, Dor. pro λωβήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. m. ἐλωβήθην, a. 1. pass. Th. λώβη, *injuria*.

Λωβεύω, f. εύσω, idem, et ab eod. Th.

ΛΩΒΗ, ης, ἡ, *injuria*, *contumelia*, *dedecus*, *jactura*, *mutilatio*.

Λωβηθεὶς, *læsus*, a. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, q v.

Λωβήσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med. λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, *injuriam affero*. Th λώβη.

Λωβητὴς, οῦ, ὁ, et λωβητὴρ, ῆρος, et λωβητωρ, όρος, ὁ, *contumeliosus*, et

Λωβητὸς, ἡ, όν, *injuriâ seu contumeliâ affectus*; *mancus*, *mutilatus*: à 3. pers. perf. pass. ejusd. verbi et ab eod. Th.

Λωῒς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. *melior*.

Λώϊστος, et contractè λῷστος, *optimus*. Vide in λωΐων.

Λωΐτερος, idem ac λωΐων, et ab eod. Th.

Λωΐων, contr. λῴων, ονος, ὁ ἡ, *melior*, *quem magis volumus*, comp. et λώϊστος, vel λῷστος, superl pos. ἀγαθὸς, *bonus*. Th. λῶ, *volo*.

Λωλὸς, *stultus*, Græcis barbarus.

ΛΩΜΑ, ατος, τὸ, *fimbria*, *instita*.

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo*; præs. part. f. g. λῶσα.

Λῷονα, acc. pl. à λῴων, contractè pro λωΐων.

ΛΩΟΣ, vel λῷος, ου, ὁ, *Lous*, men-

ais apud Macedonas, cujus primo die solstitium æstivum incidit.

Λωποδυτέω, fut. ήσω, *vestimenta furor, veste exuo:* quod ex λῶπος et δύω, *induo.*

Λωποδύτης, ȣ, ὁ, *fur vestium, grassator* : à præced.

Λῶπος, εος, τὸ, et λώπη, ης, ἡ, et λωπὰς, άδος, ἡ, *vestimentum tenue* : à λοπὸς, *cortex,* quod per Ectasin factum vult Eustath. Th. λέπω, *decortico.*

Λῷστα, *optima,* superl. neut. g. pl. num. Vide in λώϊων.

Λὼτ, ὁ, nomen viri, indecl. *absconditus.*

Λωτεῦντα πεδία, *campi loto abundantes,* Iliad. Μ. 283. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτȣ̃ντα, à λωτόεις, όεσσα, όεν, *loto abundans.* Th. λωτὸς, *lotus.*

Λωτίζω, *lotum carpo, decerpo* : à

ΛΩΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, *LOTUS,* arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi eo degustato patriæ suæ obliviscantur; undè proverb. λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur *qui regionem externam præponunt suæ.* Est etiam herbæ genus, *trifolium.*

Λώφαγ, λώφημα, ατος, τὸ, *laxamentum* : à

ΛΩΦΑ'Ω, -ῶ, *respiro, interquiesco, cesso* ; item transitivè *sedeo,* f. ήσω qu. à λόφος, *collum,* propriè de jumentis, è quorum collo jugum deponitur

Λώφησις, εως, ἡ, *quies, respiratio* : à perf. pass. verbi λωφάω.

Λωΐων, ονος, ὁ ȣ ἡ, contractè pro λωΐων, *melior.*

M.

M, est duodecima litera, μῦ dicta. In numeris *quadraginta,* et cum lineolâ subjectâ (μ,) *quadraginta millia,* denotat.

MA', *jurandi,* adv. ferè negare solet; nonnunquam affirmat: undè ναὶ et οὐ, adv jungitur.

Μαὰθ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *vacillans.*

Μάγαδις, ἡ, et μάγαδος, ȣ, ὁ, *instrumentum musicum quoddam* : à

ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *tabulatum citharæ* vel *testudinis chordas sustinens* hinc μαγάζω, *fides pulso.*

Μαγγανεία, ας, ἡ, *veneficium, præstigiæ* : à

Μαγγανεύω, f. εύσω, *præstigiis utor* : à

ΜΑΓΓΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, *machinamentum, pessulus, seræ vectis* ; *venenum,* quo quis mortem machinatur : Ph. μάγγανον πολεμικὸν, *balista* ; μάγγανα πολεμικὰ, *tormenta.*

Μαγδαλὰ, nomen loci. Hebr. *turris.*

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris. Syr. *magnifica.*

Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, è *Magdalâ, Magdalensis.*

Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA, ars magica* ; *incantatrix* : à μαγεύω.

Μαγειρεῖον, ȣ, τὸ, *culina* : à μάγειρος.

Μαγειρεύω, *coquo, artem coquinariam exerceo,* f. εύσω.

Μαγείρισσα, ης, ἡ, *coqua.*

ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, *coquus,* quì cibos μάσσει. [**lanius.* Vide Davis et Markl. ad. Max. Tyr. xxv. 2.]

Μαγεύω, *artem magicam exerceo, sum magus,* f. εύσω, p. μεμάγευκα. Th. μάγος.

Μαγικὸς, ἡ, ὸν, *MAGICUS, veneficus* : ab eod. Th.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, *vas subigendæ farinæ, lanx* : à μάσσω, *subigo.*

ΜΑ'ΓΝΗΣ, ητος, ὁ, *MAGNES.* Est et *Magnes, Magnesiæ habitator,* quæ est urbs Asiæ ad Mæandrum. Hinc

Μαγνησία, ας, ἡ, *Magnesia.*

Μάγνητας, acc. plur. à μάγνης.

ΜΑ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, *Magus, sapiens, præstigiator,* vocabulum Persicum.

ΜΑΓΥΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *radix laserpitii.*

Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium. Hebr. *munimentum.*

Μαδαρόω, -ῶ, *glabrum* et *calvum facio,* f. ώσω, p. ωκα.

Μαδάω, -ῶ, *debilem reddo, glaber sum,* f. ήσω.

Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis, indecl. Hebr. *judicium.*

Μαδίζω, *glabrum reddo, vello,* f. σω.

Μαδμαρεὶμ, *ad desertum,* Jos. xviii. 12. Alii legunt Μαβδαρεὶμ.

ΜΑΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, *lævis, glaber* ; μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, idem : hinc μαδάω, et μαδίζω, *debilem reddo.*

Μαελὶθ, *instrumentum pneumaticum,* Psal. liii. 1.

ΜΑ'ΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, *MAZA, libum* : [**polenta farinâ conspersa, et subacta aquâ vel oleo* Hes. Op. 590.] quod à μάσσω, *subigo* : hinc Lat. *massa.*

ΜΑΖΟ'Σ, ȣ, ὁ, *mamma, nutrix.*

Μαζȣρὼθ, *signa cælestia,* Job. xxxviii. 32.

Μάθε, ετω, 2. sing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. infin. verbi μανθάνω, *disco* ; f. m. μαθήσομαι· a. 2. ἔμαθον.

Μαθεῦμαι, f. 2. m. Dor. pro μαθȣ̃μαι, verbi μανθάνω.

Μάθημα, ατος, τὸ, *disciplina, documentum* : τὰ μαθήματα, *doctrinæ mathematicorum, theoremata,* et

Μαθηματικὸς, ἡ, ὸν, *ad disciplinas pertinens* seu *aptus* ; *MATHEMATICUS* ; item

Μάθησις, εως, ἡ, ipsa *discendi actio, cognitio, disciplina* : à perf. pass. verbi μανθάνω, *disco.*

Μαθήσεαι, *disces,* Ion. pro μαθήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μανθάνω· f. 1. m. μαθήσομαι.

Μαθητεύω, *doceo,* cum acc. *sum discipulus,* f. εύσω, p. μεμαθήτευκα· a. 1. part. pass μαθητευθεὶς, ένος· à

Μαθητὴς, οῦ, ὁ, *discipulus.* Th. μανθάνω, *disco.*

Μαθητιάω, -ῶ, *discipulus esse, discere cupio* : à præced.

Μαθοῖσα, Dor. pro μαθȣ̃σα, *quæ didicit,* a. 2 part. act. verbi μανθάνω· a 2. ἔμαθον.

Μαθȣσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, indecl. Hebr. *mortem pellens.*

Μάθυια, ας, ἡ, *maxilla,* Hesych. μάθυιας legendum censet pro ματαίας, Psal. iii. sub finem.

Μαθὼν, όντος, et in nom. plur. μάθοντες, a. 2. part act verbi μανθάνω, *disco* ; a. 2. ἔμαθον· [*τὶ μαθὼν, pro simplici τι, ut notat Causab. ad Athen. xiii. 9.]

ΜΑΙ'Α, ας, ἡ, *obstetrix, nutrix, avia* : hinc μαιόω, *obstetricem ago* : μαιόομαι, idem.

ΜΑΙΑ'ΝΔΡΟΣ, ȣ, ὁ, *MÆANDER,* vel *MÆANDRUS, Phrygiæ fluvius sinuosus* : *flexus.*

Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Est et *soror Atlantis.*

Μαιμάζω, *palpito, salio, fluctuor,* f. άσω· à μάω.

Μαιμάσσω, *pinso, abstergo,* fut. ξω, p. χα, à μάσσω.

Μαιμάω, *vehementer cupio,* f. ήσω, pro quo Poët. μαιμώω. Th. μάω, idem

Μαίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

Μαιμώωσα, *prompta,* præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω.

Μαϊνὰν, nomen viri, indecl. Heb. *præparatus.*

Μαινὰς, άδος, ἡ, *furiosa, insana,* vel *quæ facit alios insanire.* Th. μαίνομαι.

Μαινόλης, qu. ὁ μαινόμενος, ὅλος, *qui totus insanit ac furit.*

ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *insanio, furo* ; f. m. μανȣ̃μαι· præs. part. med. μαινόμενος, ȣ· perf. med. μέμηνα· hinc μανία, ας, ἡ, *furor* ; ἱππομανὲς, έος, τὸ, *equina cupido coitûs.*

Μαίομαι, *cupio, quæro* ; præs. part. μαιόμενος, *inquirens* : à μάω, idem.

Μαῖρα, *canicula, sidus* ; *æstus intensissimus* : à

Μαίρω, *luceo* : undè μαρμαίρω.

ΜΑ'ΚΑΡ, αρος, ὁ, ἡ, τὸ, et μάκαιρα, ἡ, Poët. *beatus, felix* ; in nom. pl. μάκαρες, οἱ ȣ αἱ· dat. pl μάκαρσι, et Ion. μακάρεσσι.

Μακαρίζω, *beatum prædico,* fut. ίσω, et Att. μακαριῶ, perf. μεμακάρικα· perf. pass. μεμακάρισμαι· undè μακαρισμὸς, *beatitudo.* Th. μάκαρ.

Μακάριος, ια, ιον, *beatus, a, um* : hinc μακαρία, ας, ἡ, *locus beatorum post mortem* ; comp. μακαριώτερος. Th. μάκαρ, *beatus.*

Μακαριότης, ητος, ἡ, *beatitudo* : à præced.

Μακαρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *beatitudo* : à μακαρίζω.

Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, *beatus* : à perf. pass. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.

Μακαρίτης, ȣ, ὁ, et ἡ, μακαρῖτις, *felix,* de vitâ functis, qu. beatis : ab eod.

Μακαριῶ, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico.* Th. μάκαρ, *beatus.*

Μακαρτάτη, ης, ἡ, *felicissima,* f. g. à

Μακάρτατος, *beatissimus,* superl. à μάκαρ, *felix* ; comp. μακαρώτερος, et μακάρτερος.

Μακεδονία, ας, ἡ, nomen regionis, *Macedonia.*

Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, *MACEDONICUS* : à

Μακεδὼν, όνος, ὁ, *MACEDO* ; in plur. Μακεδόνες, q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, *longitudo,* et ἕδος, εος, -ȣς, τὸ, *sedes,* quòd regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, *ligo,* Poët. et Ion. pro μάκελλα, seu μάκελλα.

Μάκελλα, ης, ἡ, *ligo*: ex μία, et κέλλω, *moveo*.

Μάκελλον, ου, τό, *macellum*; vox Lat Græcè κρεωπώλιον, ου, τό.

ΜΑ'ΚΕΡ, *cortex, qui ex Indiâ advehitur*.

ΜΑΚΚΟΑ'Ν, *desipere, fatuè* et *stultè se gerere*.

Μᾶκος, Dor. pro μῆκος· abverbialitèr positum, pro *in longitudinem, longè, procul*.

Μακράγορία, Dor. pro μακρηγορία, ας, ἡ, *prolixitas orationis*: ex μακρός, *longus*, (quod à μῆκος, *longitudo*,) et ἀγορὰ, *forum, concio*.

Μακρὰν, adv. *longè procul*: à μακρός. Th. μῆκος, εος, τό, *longitudo*.

*Μακρηγορέω, -ῶ, f. ήσω, *multis verbis uti*: ex μακρός, *longus*, et ἀγορέω, *dico*.

Μακρὴν, acc. Ion. pro μακρὰν· μακρῇσι, dat. pl. Ion. pro μακραῖς· à μακρός.

Μακρόβιος, ου, ὁ ἡ, *longævus, vivax*: ex μακρὸς, *longus*, et βίος, *vita*.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, *vivacitas, longævitas, vita longa*.

*Μακροβίωσις, εως, ἡ, *vitæ longævitas*, Baruc. iii. 14.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, *diei prolongatio*: à ἡμερεύομαι, *diem duco*.

Μακρόθεν, adv. *eminùs, procul*: à μακρὸς, cujus Th. μῆκος, ἀπὸ μακρόθεν, *è longinquo*, Apoc. xvii. 17, et apud LXX. Psal. xxxvii. 12, vel xxxviii. 11. Ita vix reperiatur apud profanos antiquiores, præterquam Constantini Porphyrogen. Tracticis, p. 3. 4. 6. bis. 16. 17.

Μακροθυμέω, -ῶ, *iram differo, patientèr fero*, f. ήσω, p. μεμακροθύμηκα, a. 1. ἐμακροθύμησα· a. 1. imperat. act. μακροθύμησον, et

Μακροθυμία, ας, ἡ, *lenitas*: à

Μακρόθυμος, ου, ὁ ἡ, *longanimis, lenis, patiens*: ex μακρὸς, *longus*, et θυμὸς, *animus*.

Μακροθύμως, adv. *patientèr*: à præced.

Μακρολογέω, f. ήσω, *prolixè loquor*: hinc μακρολογῶμεν, 1 plur. præs. sub. et

Μακρολογία, ας, ἡ, *sermonis prolixitas*: à

Μακρολόγος, ου, ὁ ἡ, *prolixus in sermonibus*; ex μακρὸς, et λέγω, *dico*.

Μακροπτόλεμος, ου, ὁ ἡ, *è longinquo pugnans*.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, *longus, a, um*; sed μακρὸν, et μακρῷ, dat. et μακρὰ, neut. g. pl. num. sæpè sumuntur adverbialitèr pro *longè, multò*; comp. μακρότερ☉, α, ον, [*οὐ διὰ μακροῦ, *brevi, citò*, subint χρόνου, Polyæn. i 17.] Th. μῆκος, Dor. μᾶκ☉, εος, τό, *longitudo*.

Μακρονίζω, maximè *inveterasco, in longum tempus differo*.

Μακρότης, ητ☉, ἡ, *longitudo*.

Μακροχρόνι☉, ου, ὁ ἡ, *longævus*: ex μακρὸς, *longus*, et χρόνος, *tempus*.

Μακρύμμα, ατ☉, τὸ, *elongatio*: à

Μακρύνω, f. υνῶ, p. κα, *longè summoveo, in longum differo, extendo, porrigo*: à μακρὸς, *longus*.

Μακρῷ, *longè*. Vide in μακρός.

Μακρῶς, adv. *longè, prolixè*: à μακρος.

Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, *produco*: à μῆκ☉.

Μακὼν, *in longum protensus, vociferatus*, a. 2. part. act. à μηκάω, vel μηκέω. Th μῆκος, Dor. μᾶκ☉, εος, τό, *longitudo*.

Μάκων, ωνος, Dor pro μήκων, ἡ, *papaver*.

ΜΑ'ΛΑ, adv. *valdè, multùm, admodum*; compar. μᾶλλον· superl. μάλισα.

Μάλαγμα, ατ☉. Vide in μαλάσσω.

Μαλακαίπους, οδος, ὁ ἡ, *molles et teneros pedes habens*. Metri causâ pro μαλακόπους ex μαλακὸς, *mollis*, et πούς, *pes*.

Μαλακῇ, dat. sing. μαλακῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, ἡ, ὸν, *mollis*

Μαλακία, ας, ἡ, *mollities, languor corporis* Sumitur et pro κίττα, ης, ἡ, *pica*, stomachi ignavia: à μαλακός.

Μαλακίζω, f. ίσω, *mollio*, et med. *langueo, ægroto*: ab eod.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. pass. præced.

Μαλακὸς, ἡ, ὸν, *MOLLIS, effeminatus, languidus, remissus, tranquillus*, comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, *mollio*.

Μαλακοτης, ητος, ἡ, *mollities*: ab eod.

Μαλακόχειρ, ρος, ὁ ἡ, Poët. *qui mollem habet, vel admovet manum*: ex μαλακὸς, *mollis*, et χεὶρ, ἡ, *manus*.

Μαλακύνω, *emollio, molle facio*; f. υνῶ.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.

Μαλακῶς, adv. *mollitèr, lenitèr, placidè. effeminatè, remissè*.

Μάλαγε, adv. *quantumlibet*. Th. μάλα, *valdè*.

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ. seu μαλάττω, *mollio, placo, lenio*; f. άξω, p. χα, perf. pass. μεμάλαγμαι, hinc μάλαγμα, ατος, τό, *quod ad molliendum adhibetur*, μαλακὸς, *mollis*, μαλακια, *mollities*; et

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA*. Th. μαλασσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri, Hebr. *laudans Deum*.

Μαλερὸς, -ρὰ, ρὸν, *ustivus, consumens; ignis* Epith. Th. μαλὸς, *tener*. idem quod ἀμαλός.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla*: vide μασχάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita*. Th μαλάσσω.

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, *mollis, lentus, effeminatus*: à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ἡ, *qui mollem et suavem habet vocem*: ex μαλθακὸς et φωνὴ, *vox*.

Μαλθάσσω, f. ξω, idem quod μαλάσσω.

Μάλιμνον, ου, τό, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons pomis refurtus. Sed Portus legendum censet, σομάλιμον· ex σόμα et λίμνη.

ΜΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, et μαλὴ, ης, ἡ, *morbus jumentorum*.

Μαλὶς, ιδος, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod et μηλία, ας, *MALUS, arbor*, Est et

Μαλὶς, ιδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλισα, *maximè* adv superl. grad. à μάλα, *valdè*: comp. μᾶλλον, [*ἐν τοῖς μαλισα, *cum primis, maximè*; νόμος ἐν τοῖς μάλισα φυλαττόμενος, Ælian. V. H. ii. 38. *apud Romanos hæc lex maximè valebat*, μάλισα τρία τάλαντα, Dem. i. c. Aphobum, *tria talenta et quod excurrit* τὸ δὲ ὕψος, ἡμίσυ μάλισα ἐτελέσθη, ὧ διανοεῖτο, Thuc. l. 1. *Ea altitudine* [maris] *quæ duplò major esset quàm ille in animo habuerat*, ὅμοια τα μάλισα, Herodot. passim. pro ἐν τοῖς μάλισα, ἀνὴρ δοκιμος ὅμοια τὰ μάλισα, *vir quam maximè probatus*, l. vii. 118. et 141.

Μαλκιάω, -ῶ, et μαλκείω, Ion et Poët. *frigore contrahor*: à

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumve contractio et torpor ex frigore*.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl. à μαλλὸς, *vellus*.

Μᾶλλον, *magis*, comp. à μάλα, *valdè*; superl. μάλισα, [*μᾶλλον ἢ μᾶλλον, Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Taur. 1406.]

ΜΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, *vellus, lana promissa*.

Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, *villosus*: à præced.

Μᾶλον, ω, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *ovis*; et

Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, τό. *MALUM, pomum*.

Μαλοπάρῃος, ου, ὁ ἡ, *teneras ac molliculas genas habens*: ex μαλὸς, ὁ, *tener*, et παρειὰ, *gena* Vel derives ex μᾶλον, pro μῆλον, τό, *pomum*, et παρειὰ, *gena*, quod de rotunditate et de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tener*, q. ἀμαλὸς, et pro μαλλωτὸς, *villosus*.

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *malum*, et φέρω, *fero*

Μάλχος, ου, ὁ, nom. servi. Hebr. *regius*.

ΜΑΜΗΡΑ', seu μαμηρὰ, ᾶς, ἡ, aut μαμηρὰς, *medicamenti genus*.

Μαμία, ας, ἡ, *mater et avia*: à

ΜΑ'ΜΜΑ, et μάμμη, ης, ἡ, et μαμμαία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem*; *avia*.

Μαμμάκυθος, ου, ὁ ἡ, *stultus*: q. à μάμμη, *avia*, et κεύθω, *occulto*.

ΜΑΜΜΑ'Ν, vox est pueruli significans *panem*: hinc μαμμάω, *panem peto*.

Μαμμῶνα, *Mammona*, τό, indecl. vox Syr. *substantia, divitiæ*

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*; et

Μὰν, pro μάννα, *manna*: et

Μὰν, Dor. pro μὴν, *tamen, certè*; ut ἀλλὰ μὰν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nom. viri indecl. Syr.

Μανασσῆς, filius promogenitus Josephi. Hebr. *faciens oblivisci*.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium, pellis*.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, οῦ, τό, *osculi genus immodestum*

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *stabulum, caula*.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, *planta, cui inest vis somnifica*.

Μανδύας, ου, ὁ, aut μανδύη, ης, ἡ, *vestimenti militaris genus apud Persas*.

Μανεῖσα, *furore percita*, a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι, *insanio*; f. m. μανοῦμαι, a. 2 pass. ἐμάνην. Hinc μανεὶς, part

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, *disco, intelligo, animadverto, cognosco, doceo*; f. m. μαθήσομαι, a 2. ἔμαθον, a 2. imperat. μάθε, ετω, et 2. pl. μάθετε, a. 2. part. act. μαθὼν, όντ☉, Att. τί μαθὼν; *quare?* perf. ind act. μεμάθηκα, perf. pass. μεμάθημαι. indè μάθημα, *disciplina*: μαθητὴς, *discipulus*: μάθησις, *cognitio, discendi actio*,

Μανιᾶ, ας, et Ion. μανίη, ης, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*.

Μανιάκης, ȣ, ὁ *torques*. Gl. Cyr. μανιάξ, *circulus*, Dan. v. 7. 29. qu. à μήνη, *Luna*, Dor. μάνα.

Μᾶνις, ιδος, Dor. pro μῆνις, ιδ☉, ἡ, *ira permanens et diuturna*.

ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, *manna*, indecl. vox Hebr. q. d. *cibus paratus*.

ΜΑ'ΝΝΟΣ, seu μάν☉, ȣ, ὁ, *ornamentum colli vel manuum*.

ΜΑΝΟ'Σ, ἡ, ὀν, *rarus, laxus, fungosus, mollis*.

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas*: à præced.

Μανȣ̃μαι, f. 1. med. verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio, vaticinium*: à μαντεύομαι.

Μαντεῖον, ȣ, τὸ, *vaticinium; locus ubi editur oraculum*: à

Μαντεῖος, εία, εῖον, *ad vaticinationem pertinens, fatidicus*: à Th. μάντις, *vates*.

Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. à μάντις, εως, ὁ.

Μαντεύομαι, *vaticinor, auguror; conjicio: oraculum consulo*: præs. inf. m. μαντεύεσθαι, f. med. μαντεύσομαι, a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Th μάντις, *vatis*.

Μαντήϊον, ȣ, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum*. Sic μαντήϊος, pro μαντεῖ☉. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (sub. τέχνη) *ars divinandi*: ab eod. Th.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, *vates, hariolus*, q. à μαίνομαι. [*vel fortè à μανεύειν, i. e. μηνύειν, *interpretari*. Is. Vos.]

Μαντιχώρας, ȣ, ὁ, *mantichora*, bestia horrenda; de qua vide Aristot. Histor. anim. lib. 2. cap. 1.: Elianum lib. 4. cap. 20.: Plin. lib. 8. cap. 21. et 30. Apud Ctesiam in Indicis scriptum μαρτιχώρας, ut et apud Philostr. in vitâ Apollonii; apud Pausaniam verò in Bœticis μαρτιώρας, sine χ.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium*. Th. μάντις.

Μάνυε, Ion. et Dor. pro ἐμήνυε, 3. sing. imperf. sic μανύει, Dor. pro μηνύει, 3. sing. præs. verbi μηνύω, *indico*.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. ejusdem. verbi.

Μανυτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, ȣ̃, ὁ, *index qui rem aliquam indicat*. Th. μηνύω, *indico*.

Μαπέειν, *apprehendere*, per Syncop. τȣ̃ ρ, pro μαρπέειν, et hoc Poët. et Ion. pro μάρπειν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *capio*.

Μὰ 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω, præstaret scribere μ' ἀποθάνω.

ΕΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ȣ, ὁ *gemma*, quæ et σμάραγδος, appellatur.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ ης, ἡ, *flagellum, scutica*.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ȣ, τὸ *MARATHRUM, foeniculum*.

Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta*.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *marcescere facio, flaccidum reddo*: p. αγκα, μαραίνομαι, *marcesco*, perf. pass. μεμάραμμαι, νσαι, νται, Att. μεμάρασμαι, a. 1. pass. ἐμαράνθην, f. 1. pass. μαρανθήσομαι.

Μαρὰν, ἀθὰ, hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύρι☉ ἐλεύσεται. *Dominus veniet* ad judicium.

Μαρανθῆναι, *labefactum esse*, a. 1. inf. pass. μαρανθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω.

Μάρανσις, εως, ἡ, *marcor tabes*; et

Μαρασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem: à μαραίνω. Angl. MURRAIN.

Μαργαίνω, f. ανῶ, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

Μαργαρίτης, ȣ, ὁ *MARGARITA, unio*: à

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, *unio*; pl. τὰ μάργαρα, *margaritae*.

Μαργίλλη, *coralum*, species anagallidis, *lapis corallium*.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ὀν, vel μάργος, ȣ, ὁ ἡ, *insanus, stolidus, vecors*; q. ab. ἀργὸς, *otiosus*.

Μαργοσύνη, ης, ἡ, *insania, petulantia, procacitas*: à præced.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ. vel pl. μάραι, antiqua voce *manus*: quibus dividimus et componimus: q. à μείρω· hinc δυσμαρὴς, εος, ὁ ἡ, *difficilis*: εὐμαρὴς, ἐος, ὁ ἡ, *facilis*.

Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Heb. *magistra*.

Μαρία, ας, ἡ, *MARIA*, B. V. nomen: et

Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Hebr. *amara*.

Μαριανδυνοὶ, *mancipia*, à gente subactâ.

ΜΑΡΙ'ΛΑ, seu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum, favilla*: qu. à μαραίνω.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ὁ, *MARIS, mensura quaedam cotylarum sex capax*.

Μάρκος, ȣ, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, *rutilo, splendeo, vibranti splendore corusco*: à μαίρω.

Μαρμάρειος, εία, ειον, necnon μαρμάρεος, έα, Ion. έη, εον, *MARMOREUS; et marmoris more candens*; item.

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, et μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, idem, à μάρμαρος.

Μάρμαρον, ȣ, τὸ, vide seq.

Μάρμαρος, ȣ, ὁ ἡ, *albus, candidus*; et substantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR*, à μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*: ejusd. Th.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno, prælio decerno*, de eventu belli.

Μαρναμένοιϊν, *depugnantium*, Ion. pro μαρναμένοιν, gen. dual. part. præs. med. μαρνάμενος, verbi μάρναμαι.

Μάρναν θ', Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. med. μάρνασθαι, præs. inf. ejusd.

Μαρνώμεσθ', seu μαρνώμεσθα, Ion. pro μαρνώμεθα, 1. pl. præs. sub. med. verbi μάρναμαι, *pugno*.

Μάρον, *MARUM*, herba: ab Heb. מר *amarus*.

Μαρπέειν, Ion. resol. pro μαρπεῖν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo*.

Μαρπίσση, ης, ἡ, nomen mulieris.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, assequor, attingo scopum*, f. ψω, p. φα· a. 2. ἔμαρπον. p. med, μέμαρπα, μάρπτειν σθένος, *vires assumere*.

Μαρσίπιον, ȣ, τὸ, et

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, μάρσιππος, et μάρσυπος, ȣ, ὁ, item μαρσίπιον, et -ύπιον, ȣ, τὸ *MARSUPIUM, crumena*.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ ἡ, *testis, MARTYR*.

Μαρτυρέω, -ῶ, *testor, prohibeo, significo, declaro, laudo, probo*: imperf. ἐμαρτύρεον, ȣ̃ν, f. ήσω, p. μεμαρτύρηκα· perf. pass. μεμαρτύρημαι. Th. μάρτυρ, *testis*.

Μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*: ejusd. Th.

Μαρτυρίῃσι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, et Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *testimonium*.

Μαρτύριον, ȣ, τὸ, *testimonium, MARTYRIUM*, Th. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, *testor, obtestor*, ejusd. Th.

Μάρτυρος, ȣ, ὁ, idem quod Th. μάρτυρ, *testis*.

Μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, idem quod præced. (ex quo per Sync. fit) acc. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μηρύεται, 3. sing. præs. pass. verbi μηρύω.

Μαρυκᾶται, *ruminat*, Dor. pro μηρυκᾶται, 3 sing. à μηρυκάομαι. Vide μηρύω.

Μάρψαις, *corripiens*, a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω.

Μάρψῃς, *corripueris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρπτω.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, seu μασσάομαι, -ῶμαι, *mando, manduco*: imperf. ἐμασσαόμην, -ώμην, et in 3. pl. -άοντο, -ῶντο.

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta*.

Μασδὸς, ῶ, Dor. pro μαζὸς, ȣ̃, ὁ. *mamma, sinus*.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum, pellis; homo mollis et in improbitate exercitatus*.

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, *prima silphii folia*.

Μασσαγέτης, *Massagetis*, nomen propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, p. χα, *pinso, subigo, abstergo*; item *tango, quæro*, in quâ signif. format. f. in σω.

Μάσσων, -ονος, ὁ ἡ, idem quod μακρότερος, *longior, major*: (et μάσσων, *plus*, Hesych.) q. à μακρὸς, *longus*, compar. μακρότερος, μάκιων et μάσσων, superl. μακρότατος et μάκιστος· hinc μῆκος. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μάσαx', pro μάσακα, *escam*, acc. sing. à

Μάσαξ, ακος, ἡ, *mandibula, os: esca, cibus*. Th. μασάομαι, *mando*.

Μασεύτης, *inquisitor*: à

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, *quæro, indago, vestigo, desidero, cupio*. à μάω.

Μαστὴρ, ῆρος, et μάστωρ, ορος, ὁ, idem quod μαστευτὴς.

Μαστίγευ, Ion. pro μαστιγᾶν, præs. inf. verbi μαστιγόω.

Μαστιγεὺς, εως, ὁ, *flagellator*: à μάστιξ.

Μαστιγίας, ȣ, ὁ, *MASTIGIA, flagrio*· Th. μάστιξ.

Μαστιγούσθω, *flagellator*, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Μαστιγόω, *flagello*, f. ώσω, p. μεμαστίγωκα, a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαστίετην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαστίω, Poët. pro μαστιγόω, *flagello*: hinc μαστιόων, per Sync. pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, *flagellum*.

Μαστίζω, *flagello*: f. ξω, p. μεμάστιχα· hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præs. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ιγος, ἡ, *flagrum, flagellum, scutica*, et per Metaph. *pœna divina*, item *morbus*; hinc μαστιγίας, *flagrio*: μαστιγόω, *flagello*; μαστιγεὺς, εος, ὁ

flagellator. 'Ομηρομάστιξ, *sic dictus fuit* Zoilus, *quòd Homeri carmina reprehenderet.*

Μάστιξεν, *flagellavit:* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μαστίζω, f. ξω.

Μαστίσδειν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιεν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. pl. præs. opt. ejusd. verbi.

ΜΑΣΤΙ'ΧΕ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiscina resina.

Μαστιχόωντι, *mandenti*, Poët. pro μαστιχῶντι, dat. sing. part. præs. verbi μαστιχάω, -ῶ [vox μαστιχῶντι, ap Hesiod. in Scuto 387.]

Μαστὸς, ȣ, ὁ, *uber, mamma, rama, tumulus*. Th. μαζὸς, ȣ, ὁ, *mamma.*

Μαστρωπεία, ας, ἡ, *lenocinium ;* à

Μαστρωπεύω, seu -ονεύω, f. εύσω, *lenocinor, prostituo:* à

ΜΑΣΤΡΩΠΗΣ, ȣ, ὁ, seu μαστρωπὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *leno, lena.*

ΜΑΣΧΑΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla.*

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ματαία, *vana*, à μάταιος.

Ματαιοβȣλία, ας, ἡ, *inane consilium:* ex μάταιος, *vanus*, et βȣλὴ, *consilium.*

Ματαιολογία, ας, ἡ, *vaniloquentia:* à

Ματαιολογὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *vaniloquus;* ex μάταιος, *vanus*, (quod à μάτην, *frustrà*) et λέγω, *dico ;* p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, et μάταιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui frustrà sit, vanus, inanis, ineptus, mendax.* Th. μάτην.

Ματαιοτάτη, ἡ, *vanissima*, superl. a. μάταιος, *vanus*. compar. ματαιότερος, superl. ματαιότατος.

Ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas ;* ab eod

Ματαιόω, *vanum, irritum reddo ;* f. ώσω, p. μεματαίωκα, præs. pass. ματαιόομαι, -ȣμαι, *ineptè et stultè ago, vanus fio:* a. 1. pass. ἐματαιώθην. ab eod. Th. μάτην, *frustrà.*

Μάταν, Dor. pro μάτην, *frustrà.*

Ματάω, *torpesco, vanè tempus contero ;* f. ματήσω. Th. ματήν.

Ματεύω, f. εύσω, *quæro, indago ;* per Ellipsin pro μαστεύω, idem.

ΜΑ'ΤΗΝ, adv. *frustrà, incassùm, temerè, nequicquam.*

Μάτηρ, ἐρος, Dor. pro μήτηρ, *mater.*

Ματῆς, Æol. et Dor. pro ματεῖς, 2. sing. præs. verbi ματέω, undè Poët. inserto υ, ματεύω, et inserto σ, μαστεύω, *quæro, investigo.*

Ματήσετον, 3. dual. f. 1. verbi ματάω.

Ματθαῖος, ȣ, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. quod interpret. Lat. *à Deo datus.*

Ματθὰν, ὁ. nomen viri, indecl. Hebr. *donum.*

Ματθίας, ȣ, ὁ, nomen Apostoli, Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei.*

Ματία, ας, ἡ, *vanitas*. Th. μάτην.

Μάτος, *inquisitio*. Th. μάω, *quaero.*

Ματραδελφεὸς, ȣ, ὁ, Poët. et Dor. pro μητράδελφος, ὁ, τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *matris frater, avunculus.*

Ματροδόχος, ȣ, ὁ, et ἡ, Poët. et Dor. pro μητροδόχος, pro *semine quod mater a viro in matricem recipit.* Vel *qui matrem suam recipit ac fovet:* ex μήτηρ, et δέχομαι, *accipio.*

Ματρομάτωρ, ορος, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ, μητρὸς μήτηρ, *mater matris, avia.*

Ματρόπολις, εως, Dor. pro μητρόπολις, *Metropolis*, i. e. *mater urbs*. Th. πόλις, *urbs.*

Ματροπόλος, ȣ, Dor. pro μητροπόλις.

ΜΑΤΡΥΛΛΗ, ης, ἡ, *lena*, quæ se *matrem* fingit: à μήτηρ· hinc ματρυλλεῖον, *lupanar*, et Angl. per Aphær. TRULL.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, *matris fratres, avunculi:* item *majores:* nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus, maternus avus.*

Ματταβος, ȣ, *stultus, fatuus:* ex μάτην, et βοᾶν, *inaniter clamare.*

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *donum Dei.*

Ματταθίας, ȣ, ὁ, idem.

Ματτύα, ας, vel -η, ης, ἡ, *deliciae ciborum, lautitiae, omnis generis*, quæ in eduliis adhiberi solent: à μάττω, pro μάσσω.

Μάττω, *pinso, subigo:* id. q. μάσσω, q. v.

ΜΑΤΥΓΑ, *gladius.*

Μαυλίζω, *mercede prostituo*, à seq.

Μαυλὶς, ίδος, ἡ, *culter ;* q. à μαυλία. item *quae mercede aliquid facit.*

Μαυρȣσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. act. per Aphæres. pro ἀμαυρȣσι, Sic μαυρȣσθαι, præs. inf. ab ἀμαυρόω, *obscuro*. Th. ἀμαυρὸς, *obscurus.*

Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna*. Th. μάχομαι.

Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA, gladius, sica culter*, et

Μαχαιρίδιον, ȣ, τὸ, *gladiolus:* Dim à

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, *novacula, culter tonsorius:* ab eod. Th.

Μαχανὰ. ᾶς, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, MACHINE, *molimen ; res, opus: facultas, vires.*

Μαχατὰς, ᾶ, Dor. pro μαχητὴς, ȣ, *pugnax, bellicosus*. Th. μαχομαι.

Μαχειόμενος, ȣ, præs. part. med. verbi.

Μαχειομαι, Poët. Epenthesi pro μαχίομαι, idem quod μάχαομαι, *pugna.*

Μαχέοιτο, præs. opt. med. in 3. pl. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχομαι, *pugno.*

"Μαχέομαι τινὶ, *pugno alicui*, i. e. *adversus aliquem.* Aristoph. In Ranis, 348.

Μαχεσαίμην, a. 1. opt. m. et

Μάχεσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι seu μαχίομαι, f. 1. med. μαχίσομαι et ήσομαι.

Μάχεσθαι, præs. inf. med. μαχίσθην, 3. dual. imperf. med. Ion. μάχεσθε, 2. pl. præs. imperat. med. verbi μάχομαι, *pugno.*

Μαχίσομαι, et ήσομαι, f. 1. m. ejusdem.

Μαχίσσασθαι, *pugnare ;* a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi

Μάχη, ης, ἡ, *pugna ;* item *lis, rixa, jurgium:* in pl. μάχαι. Th. μάχομαι, *pugno*, indè fortè Angl. MATCH.

Μαχήμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *pugnax:* à præced

Μαχήσομαι, fut. 1. m. verbi μάχομαι.

Μαχησόμενος, fut. 1. part. m. verbi μάχομαι, *pugno:* f. m. μαχήσομαι vel ίσομαι, tanquam ex μαχίομαι.

Μαχητὴς, ȣ, ὁ, *pugnator, bellator*. Th. μάχομαι.

Μαχητικὸς, ἡ, ὸν, *pugnax, ad pugnam aptus, fortis:* et

Μαχητὸς, ἡ, ὸν, *expugnabilis:* et

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, idem quod μάχητικος: ab eod.

ΜΑ'ΧΛΟΣ, ȣ, ὁ ξ ἡ, *libidinosus.*

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *lascivia:* à præced.

Μαχλόταται, nom. pl. f. g. superl. à μάχλος.

Μάχοιτο, 3. sing præs. opt. med. à

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, *pugno, rixor, litigo;* f. 1. med. μαχήσομαι et ίσομαι. f. 2. m. μαχȣμαι, imperf. med. ἐμαχόμην, ȣ, ετο, perf. pass. μεμάχημαι, a. 1. m. ἐμαχησάμην, ω, ατο.

Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. med. Ion. μαχόμεσθα, Poët. pro μαχόμεθα, 1. pl. præs. ind. med. verbi præced.

Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος.

Μαχȣμαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.

ΜΑ'Ψ, *frustrà, incassùm.*

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, *leves venti, aurae leves:* ex μάψ, et αὖρα, *aura*. Hes. Theogon. 872.

Μαψίδιος, ία, ιον, *inanis, vanus:* et hinc

Μαψιδίως, *incassùm, vanè, temerè*. Th μάψ.

Μαψιλάκας, seu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ȣ, ὁ, *garrulus, qui magus effutit, qui frustrà garrit:* ex μάψ, et λακέω, Dor. pro ληκέω, *sono, crepo.*

ΜΑ'Ω, ῶ, *vehementèr cupio, quaero ;* perf. μέμαα, pro μέμαικα, in part. ejusdem temporis, μεμαως, pro μεμαικὼς, μεμαυῖα, pro μεμαικυῖα, in fœm.

Μὲ, acc. ab ἐγὼ, *ego.*

Μέγα, vel n. g. à μέγας, *magnus ;* vel Ion. adv. *valdè, vehementèr, magnoperè, multum*, pro μεγάλως.

Μεγαθαρσὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *magnâ fiduciâ praeditus, magnanimus:* ex μέγας, θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Μεγάθεες, Ion. pro μεγάλοι, *magni.*

Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος.

Μεγάθυμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *magnanimus:* ex μέγας, et θυμὸς, *animus.*

Μεγαίρα, ας, ἡ, MEGÆRA, una ex Furiis, à

ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, *invideo ;* item *curo, respecto.*

Μεγακήτης, εος, ὁ ξ ἡ, *magnus instar ceti*, acc. sing. μεγακήτεα, ex μέγας, et κῆτος, τὸ, *cetas* vel *cete.*

Μεγάλα, adverbialiter, *abundè valdè:* vel *magna*, nom. pl. n. g. à μέγας, μεγάλη, μέγα.

Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλων· ab eod.

Μεγαλανορία, ας, Dor. pro μεγαληνορία, *superbia*, et

Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, *magnâ fortitudine praeditus, arrogans;* ex μέγας, *magnus*, et ἀνὴρ, *vir.*

Μεγαλαυχέω, -ῶ, *magnificè me effero, jactito me:* à

Μεγαλαυχὴς, εος, ὁ ξ ἡ, vel μεγάλαυχος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui valdè gloriatur: ostentator ;* ex μέγα, in pl. μεγάλα, et αὐχέω, *glorior.*

Μεγαλεῖα, τὰ, *magnifica, gloria, laudes:* n. g. pl. à

Μεγαλεῖος, εια, ειον, *magnificus*, à μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, *majestas, magnifica Dei virtus:* à præced.

Μεγαλεῖωμα, ατος, τὸ, *magnificentia:* ab eod. Th.

*Μεγαλεπίβολος, ου, ὁ ἡ, *qui magna molitur*, ut Hercules, ex μέγας et ἐπιβολὴ, *impetus*. D. S.

*Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, *magnificis verbis extollo*: et

Μεγαληγορία, ας, ἡ, Ion. μεγαληγορίη, ης, ἡ, *magniloquentia*: à seq.

Μεγαληγόρος, ου, ὁ ἡ, *grandiloquus, jactabundus*: ex μέγας, et ἀγορέω.

Μεγαλήτορα, acc. sing. à

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἡ, *magnanimus, superbus*: ex μέγας, et ἦτορ, *cor, animus*.

Μεγαλίζεο, pro -ου, præs. imperat. pass Ion. verbi.

Μεγαλίζω, f. ίσω, *magnificè effero*. Th. μέγας, *magnus*.

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ ἡ, *magnam habens* vel *efferens gloriam*; ex μέγας, et δόξα, *gloria*.

Μεγαλοδωρεὰ, ας, ἡ, *magnifica donatio; largitio*; à seq.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ ἡ, *qui magna donat, munificus*: ex μέγας, et δῶρον.

Μεγαλόθυμος, ου, ὁ ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et θυμὸς, *animus*.

Μεγάλοιτος, ου, ὁ ἡ, *valdè miser, infelix*: ex μέγας, et οἶτος, *ærumna*.

Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ ἡ, *qui magna penetralia seu latibula habet*: ex μέγας, et κεῦθος, τὸ, *latibulum*.

Μεγαλόμισθος, ου, ὁ ἡ, *magnâ conductus mercede*: ex μέγας, et μισθὸς, *merces*.

Μεγαλόμματος, ου, ὁ ἡ, *magnos oculos habens*: ex μέγας, et ὄμμα, *oculus*.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, *mentis præstantia, magnitudo animi, superbia*; ex μέγας, et νόος, νοῦς, *animus*.

Μεγαλώνυμος, ου, ὁ ἡ, *celebris, magni nominis*: ex μέγας, et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.

Μεγαλοποιέω, ῶ, *magnifico, magnifacio*: f. ήσω, p. μεμεγαλοποίηκα.

Μεγαλοπόλιες Συράκοσαι, *grandes urbes Syracusæ*: ex μέγας, et πόλις, *urbs*.

Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ, *magnificus*: hinc

Μεγαλοπρέπεια, *magnificentia*; ex μέγας, et πρέπω, *convenio*.

Μεγαλοπρεπῶς, adv. *magnificè*.

Μεγαλοπτέρυγος, ου, ὁ ἡ, *magnis alis præditus*; ex μέγας, et πτέρυξ.

Μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ ἡ, *magniloquus*: ex μέγας, et ῥέω, *loquor*.

Μεγαλλοῤῥημονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *magna loquor, jacto*.

Μεγαλόσαρκος, ου, ὁ ἡ, *corpulentus, carnosus*: ex μέγας, et σάρξ.

Μεγάλους, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus*.

Μεγαλοφρόνως, adv. *fortitèr, magnanimitèr*: et

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, *animi magnitudo*: à seq.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et φρὴν, *mens*.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, *magnanimitas*: à seq.

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et ψυχὴ, *anima*.

Μεγαλυνθήτω, vide in seq.

Μεγαλύνω, *prædico, verbis extollo, magnifico*; imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε, f. μεγαλυνῶ, a. 1. ἐμεγάλυνα, p. μεμεγάλυκα, p. pass. μεμεγάλυμμαι, a. 1. pass. ἐμεγαλύνθην, et imperat. μεγαλύνθητι, ήτω, f. 1. pass. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.

Μεγάλως, *magnopere*: adv. et

Μεγαλωστὶ, Ion. pro μεγάλως, *valdè*; ab eod. Th.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, *majestas*: ab eod.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, *superbus*: ex μέγας, et ἀνὴρ, *vir*.

Μεγάρεσσιν pro Μεγάροισιν, dat. pl. à

Μέγαρα, ων, τὰ, *Megara* urbs, ἡ, filia Creontis, regis Thebarum, conjux Herculis, qui ex eâ suscepit liberos tres. De hac Megarâ loquitur Pindarus, Isth. 4. 100. Eurip. in Herc Fur. toto.

Μεγαρεὺς, pl. Μεγαρεῖς, *Megarenses*.

Μεγάροισιν, *domibus*: dat. pl. à

Μέγαρον, ου, τὸ, *domus, domicilium, ædificium magnum*.

ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *MAGNUS, grandis, vehemens*; gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα, in compar. μείζων, et μάσσων, *major*; in superl. μέγιστος, *maximus*; [**natu grandiusculus*, Odyss. ii. 313. μέγας πνέων, *vehementèr spirans*, Eurip. fab. Rhesi. 322.]

Μεγασθενὴς, έ⊙, ὁ ἡ, *qui magnam potentiam habet, præpotens*; ex μέγας, et σθένος, τὸ, *robur, potentia*.

Μεγαφρονέω seu μεγαλοφρονέω, *magnificè de me sentio*; ex μέγας, et φρὴν, *mens*.

Μέγεθος, ε⊙, ους, τὸ, *magnitudo, magnitudo animi, vehementia, majestas, dignitas*. Th. μέγας.

Μεγίρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, *Megara*, Creontis filia, Attica, ubi τὰ Διόκλεια celebrabantur, et ubi mos erat, victorum nomina in lapides incidere. Vide Theocr. Id. 12. 27. seq. ubi τὰ Διόκλεια enarrantur.

Μεγήρατος, ου, ὁ ἡ, *perquam amabilis*, ex μέγα, *valdè*, et ἐράω, *amo*. Sunt qui legunt μεγήριτος.

Μέγης, ητος, ὁ, Megis, filius Phylei. Mater ejus ἡ Κτιμένη, soror Ulyssis. Princeps Dulichius, fortissimus.

Μεγιστᾶνες, ων, οἱ, *proceres*: dat. pl. μεγιστᾶσι, à μέγιστος.

Μεγιστόπολις, εως, ὁ ἡ, *pax, quæ reddit urbes maximas*.

Μέγιστος, η, ον, *maximus, a, um*: superl. ex μέγας.

Μέδουσα, præs. part. f. g. verbi μεδέω, à μέδω, *impero*.

Μεδέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, *curam gero, impero*.

Μεδέω, *rego, curo*: à μέδω.

Μεδήσομαι, *curabo*; f. 1. m. verbi præced.

ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, *MEDIMNUS*, mensuræ genus.

Μεδοίατο, Ion. pro

Μέδοιντο, *curarent*: 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδω, *curo, impero*.

Μέδοισα, ας, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, *Medusa*.

Μέδοντες, *principes*; pl. part. præs. act. à μέδω, *impero*.

Μέδουσα, ης, ἡ, *MEDUSA*, Gorgonum una, mortalis: ab eod. Th.

ΜΕΔΩ, *impero, curam gero*: μεδέω, idem.

Μέδων, οντος, ὁ. Oïlei filius ex pellice, hinc νόθος Ὀϊλιάδης dictus. Dux Methonensium, loco Philoctetæ ægri. Occisus est ab Æneâ.

Μέζεα, ων, τὰ, *genitalia in bestiis*.

Μεζόνως, *prolixiùs, majorem in modum*: à

Μέζων, Ion. pro μείζων, *major*.

Μεθ' sequente aspiratâ, et μετ' sequente leni pro μετὰ, *trans, cum, post*.

Μεθαιρέω, ῶ, *accipio*: ex μετὰ, et αἱρέω.

Μεθαρμόζω vel μεθαρμόττω, f. σω, *commuto, apto, accommodo, transfero*; item *emendo*: ex μετὰ et ἁρμόζω vel -ττω, *apto*. Th. ἄρω, *apto*.

Μεθέηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. sing. a. 1. verbi μεθίημι, *dimitto*.

Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθειμένος, perf. part. pass. verbi μεθίημι, *dimitto*: perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. et

Μεθεὶς, a. 2. part. act. verbi μεθίημι.

Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Μεθείω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, quod ex μετὰ, et αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Μεθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθήμεναι, verbi μεθίημι.

Μεθέξομαι, *partem capiam*: f. 1 m. verbi μετέχω, *particeps sum*: f. μεθέξω. Th. ἔχω, *habeo*.

Μέθεπε, *investigabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro μέθειπε, à

Μεθέπω, *sequi facio, investigo*: ex μετὰ, et ἕπω, seu ἕπομαι, *sequor*.

Μεθερμηνεύω, *interpretor*; f. εύσω, p. μεθηρμήνευκα· ex μετὰ, et ἑρμηνεύω.

Μέθες, et in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperat act. verbi μεθίημι.

Μεθεστάναι, per Sync. pro μεθεστακέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι.

Μεθέστηκα, perf. ind act. et

Μεθεστηκὼς, per Crasin μεθεστὼς, perf. part. act. ejusdem verbi.

Μέθη, ης, ἡ, *vinolentia*. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.

Μεθῆκα, *dimisi*: a. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω.

Μεθημερινος, ἡ, ὸν, *diurnus*: ex μετὰ, et ἡμέρα, *dies*.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *remissio, negligentia*: à

Μεθήμων, ονος, ὁ ἡ, *remissus, negligens*: à μεθίημι.

Μεθηρινᾶν, gen. pl. Dor. pro μεθηρινῶν· à μεθηρινὸς pro μεθημερινός.

Μεθῇς, 2. sing. a. 2 sub. act. μεθήσω, εις, ει, *dimittam*: f. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

Μεθήσεμεν, Ion. pro μεθήσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίει, pro μεθίη, 3. sing. imperf. (q. à μεθιέω,) verbi μεθίημι, quod vide.

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίεν, Bœot. Sync. pro μεθίεσαν, 3. pl. imperf. μεθίη· à

Μεθίημι, *dimitto, depono, negligo, permitto, remitto, condono*: f. μεθήσω· ex μετὰ, et ἵημι seu ἕω, *mitto*: p. εἷκα, a. 2. ἧν.

Μεθιστάνω, *transfero, loco moveo, traduco*: f. μεταστήσω, p. μεθέστηκα, a. 1. μετέστησα, a. 1. pass. μετεστάθην, ης, η, a. 1. sub pass. μετασταθῶ, ab ἱστάω, idem quod ἵστημι, *sto*.

Μεθίστημι, *statuo aliud pro alio, mu-*

ίσ, transfero, submoveo, expello, migrare cogo, in exilium mitto; μεθίσαμαι, *muto me, degenero, migro, decedo, morior, dedo me:* f. μεταςήσω, p. μεθίςηκα, a. 1. μετέςησα, a. 2. μετέςην, a. 1. ind. pass. μετεςάθην, ex μετὰ, et ἵςημι, *sto.*

Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio, insidiæ:* à

Μεθοδεύω, *machinor, circumvenio:* f. εύσω, p. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. deriv. à

Μέθοδος, ȣ, ἡ, *METHODUS, via, compendium, ratio et via docendi et discendi, ratio tractandi de re aliquâ:* ex μετὰ, et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*

Μεθωμίλεον, ȣν, *conversabar:* imperf. act. Ion. à

Μεθομιλέω, f. ήσω, *conversor, commercium habeo cum:* ex μετὰ, et ὅμιλος, *turba.*

Μεθόριος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *conterminus, qui duas res, velut terminus, dirimit:* μεθόριον, ȣ, τὸ, *confinium:* et in pl. μεθόρια, ων, τὰ, *confinia:* ex μετὰ, et ὅρος, *terminus.*

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, *vinum,* hinc μέθη, ης, ἡ, *ebrietas:* μεθύω, *ebrius sum:* μεθύσκω, *ebrium reddo, inebrio.*

Μεθυδότας, α, Dor. pro μεθυδότης, ȣ, ὁ, *vini dator:* Bacchi Epithet. Ex μέθυ, τὸ, *vinum,* et δίδωμι, *do.*

Μεθυμναῖος, dictus est *Bacchus* à nomine μέθυ vel à Methymnâ insulâ in Lesbo, apud Plut. et Athen.

Μεθύουσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. verbi μεθύω, *ebrius sum.* Th. μέθυ, *vinum.*

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. pass. à

Μέθυσις, εως, ἡ, *inebriatio:* : à seq.

Μεθύσκω, vel μεθύω, *ebrium reddo:* f. ύσω, a. 1. ἐμέθυσα, præs. pass. μεθύσκομαι, *inebrior:* a. 1. pass. ἐμεθύσθην, a. 1. sub. pass. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, *vinum.*

Μέθυσος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *ebrius:* [*Attici dicunt, ἡ μέθυσος, vel ἡ μεθύση. Barbari verò de viro etiam utuntur μεθύσου. V. Græv. not. in Luc. Solœc. c. xviii.]

Μεθύω, *ebrius sum:* à μέθυ.

ΜΕΙΔΑ'Ω seu μειδιάω, *rideo, subrideo:* ήσω, a. 1. ἐμείδησα, p. μεμείδηκα, hinc μεδιάω seu μειδιόω, Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, et in pl. μειδήματα, *risus.* Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ε, et in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. et

Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, *rideo.*

Μειδιάω, -ῶ, f. άσω seu μειδιόω, Poët. *rideo, subrideo.* Th. μειδάω.

Μεῖζον, n. g. à μείζων, *major.*

Μειζότερος, έρα, ον, idem quod μείζων, 3. Ep. Joh. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω.

Μείζων, ονος, ὁ ξ ἡ, et τὸ μεῖζον, *MAJOR* et *majus:* comparat. à positivo μέγας, *magnus.*

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen proprium.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum, placamentum.* Th. μειλίσσω, *verbis demulceo*

Μείλινος, ἡ, ὀν, *fraxineus,* Poët. pro μέλινος: à μελία, *fraxinus.*

Μειλισσέμεν, præs. inf. Ion. pro μειλίσσειν, et

Μειλίσσεο, præs. imperat. pass. Ion. pro μειλίσσȣ.

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, f. ξω, *verbis factove demulceo* seu *delineo, concilio mihi, placo;* qu. ex μέλι, *mel.*

Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à

Μειλίχιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, idem quod μείλιχος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *blandus, mellifluus, suavis, jucundus,* à verbo præced.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. et

Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi μένω, *maneo:* f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. et

Μείνατο, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo:* f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, *maneas, -eat:* 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Μείονα, acc. à μείων, ονος, ὁ ξ ἡ, *minor:* et τὸ μεῖον, comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus.*

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, *minus habeo, deteriore sum conditione, inferior sum:* qu. ex μείων et ἔχω, *habeo.*

Μειονεξία, ίας, ἡ, *diminutio, deterior conditio, contemptus, injuria.*

Μείȣς, pro μείονες, aut μείονας, pl. à μείων, *minor.*

Μειοῦσθαι, *minus fieri,* inf. pass. seq.

Μειόω, -ῶ, *minuo:* f. ώσω, p. κα, perf. pass. μεμείωμαι. Th. μείων.

Μειράκιον, ȣ, τὸ, *adolescens:* à

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ ξ ἡ, *puella, juvencula:* in masc. exoletus, nisi ubi de *molli* et *effeminato* sermo est.

Μείρεο, *sortire, accipe:* præs. imperat. med. Ion. pro μείρȣ, verbi μείρω.

Μείρεται, 3. sing. præs. med. verbi μείρω, dicitur et

Μείρεται, *desideratur:* per Apher. pro ἱμείρεται, 3. sing. præs. med. verbi ἱμείρω. *desidero.*

Μειρόμεναι, pl. num. fœm. gen. part. præs. pass. à

ΜΕΙ'ΡΩ, *divido, partior;* μείρομαι, *sortior,* in imperat. perf. pass. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. med. ἔμμορα.

Μεὶς, μεινὸς, ὁ, *mensis:* Æol. pro μὴν, idem.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ξ ἡ, *MINOR,* comparat irregularis à μικρὸς, *parvus.* Hinc Angl. MEAN.

Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio, extenuatio:* ab eod. Th.

Μελάγγαιος, μελάγγειος, et μελάγγεως, ὁ ξ ἡ, *cujus solum nigrum est:* ex μέλας, *niger,* et γαῖα seu γῆ, *terra.*

Μελαγχαίτην, acc. sing. à

Μελαγχαίτης, ȣ, ὁ ξ ἡ, *nigram cæsariem habens;* ex μέλας, μέλαινα, *niger, -gra,* et χαίτη, *juba, cæsaries.*

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA, furor, seu desipientia ex atræ bilis abundantiâ:* ex μέλας, *niger,* et χολὴ, *bilis.*

Μελάγχροος, ει, ου, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui nigri coloris est:* ex μέλας, et χρόα, *color.*

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, *domus,* Poët. et *medium tecti lignum.*

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra;* gen. pl. Æol. μελαινάων, dat. pl. μελαίνῃσι, Ion. in m. g. μέλας.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi seq.

Μελαίνω, f. ανῶ, *nigrum reddo;* μελαίνομαι, *nigresco.* Th. μέλας, *niger.*

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger,* et sumitur pro *atramento.*

Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro Μελάμπους, οδος, ὁ, nom propr. viri.

*Μελαμφανὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *atri et fœdi aspectus.* D S.

Μελάμφυλλος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui nigra folia habet:* ex μέλας, et φύλλον, *folium.*

Μελάνδετον, ȣ, τὸ, *vaginâ inclusum nigrâ:* ex μέλας, et δέω, *ligo.*

Μελάνθησαν, *nigrescebant:* 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, f. ανῶ.

Μελάνθιον, ȣ, τὸ, *papaver nigrum:* ex μέλας, *niger,* et ἄνθος, *flos.*

Μελανόχρως, ωτος, vel μελανοχρῶς, ῶτος, ὁ ξ ἡ, *nigrum habens corpus,* vel potiùs *fusco colore præditus: niger:* ex μέλας, et χρὼς, ὁ, *corpus.* Th. χρόα, *color.*

Μελανότης, ητος, ἡ, *nigredo:* et

Μελανόω, ῶ, *infusco:* à μέλας.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *qui nigrum murum habet:* ex μέλας, et τεῖχος, τὸ, *murus.*

Μελάνυδρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *profundus:* ex μέλας, et ὕδωρ, τὸ, *aqua.*

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, *niger, ater;* Metaph. *MALUS,* in f. g. μέλαινα, n. g. μέλαν.

Μελδόμενος, *tabescens:* præs. part. pass. à

ΜΕ'ΛΔΩ, *liquefacio, macero, elixo, coquo:* undè Angl. TO MELT.

Μελεὰ, ὁ, nomen viri indecl. interpret. Lat. *plenus*

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, *MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus.*

Μελέαγρος, ȣ, ὁ, *MELEAGER,* nomen propr. viri.

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, εις, ει, *curo, desidero:* Undè

Μελέδημα, ατος, τὸ, *cura:* et

Μελεδὼν, όνος, ὁ, *curator, rex, præfectus:* et

Μελεδώνη, ης, ἡ, *cura, meditatio, solicitudo.*

Μελέεσσιν, et μέλεσσιν, *membris:* dat. pl. Ion. et Poët. à μέλος, εος, τὸ, *membrum.*

ΜΕΛΕ'ΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, *pedica, funis:* quo ligantur artus.

ΜΕ'ΛΕΙ, (imperson.) *curæ est:* imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε, præs. imperat. μελέτω, f. μελήσει, perf. act. μεμέληκε, perf. m. μέμηλε.

Μελεϊςὶ, *membratim:* adv. à μέλος, τὸ, *membrum.*

ΜΕ'ΛΕΟΣ, έα, εον, *inanis, stultus, nihil efficiens, infelix.*

Μέλεται, idem est quod μέλει, à μέλομαι, *curo.* Th. μέλει, *curæ est.*

Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. à

Μελετάω, *curo, meditor, exerceo me, declamo:* præs. imperat. μελέτας, α, p. μεμελέτηκα, a. 1. ἐμελέτησα, à

Μελέτη, ης, η, *meditatio, cura:* à μέλει.

Μελέτημα, ατος, τὸ, *exercitatio, opus elaboratum curâ:* à μελετάω.

Μελετηκὸς, ἡ, ὸν, *meditationis studiosus.*

Μελέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est.*

Μελετῶσαι, *curantes,* nom. pl. fœm. præs. part. à μελετάω.

Μέλημα, ατος, τὸ, *cura, solicitudo:* à Th. μέλει.

Μελήσει, *curæ erit*: f. 1. impers. ab eod.

Μελήσεται, f. 1. m. μελήσουσι, *curæ erunt*, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui curæ est mortalibus*: à f. μελήσει, verbi μέλει, *curæ est*, et βροτός, *mortalis*, quod vide.

Μέληται, *curæ est*, Poët. pro μέλει, vel est 3. sub. med. verbi μέλομαι.

ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τὸ, *MEL*. De naturâ et usu mellis vide Plin. lib. 22. cap. 24.

ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, *fraxinus; hasta fraxinea*: hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδής, ίος, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro μεληδής.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus*.

Μελίγαρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, Poët. et Dor. *qui mellis instar vocem fundit*: ex μέλι, *mel*, et γῆρυς, υος, ἡ, *vox*: Dor. γᾶρυς. Hinc μελίγαρυες ὕμνοι, *suaviloqui hymni*.

Μελίδουπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *suavitèr sonans*: ex μέλι, *mel*, et δοῦπος, *strepitus*.

Μελίγηρυς, υός, ὁ ἢ ἡ, *suaviloquus*: vide μελίγαρυς.

Μελιδὼν, όνος, ὁ, Poët. pro μελεδὼν, q. v.

Μελίζεμεν, Ion. et Dor. pro μελίζειν, *modulari*: præs. inf. seq.

Μελίζω, *modulor*, f. ίσω, p. μεμέλικα. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. sing. et

Μελιηδέϊ, dat. sing. à

Μελιηδής, έος, ὁ ἢ ἡ, *dulcis instar mellis*: ex μέλι, *mel*, et ἡδὺς, *suavis*.

Μελίκηρον, ου, τὸ, *favus*: ex μέλι, *mel*, et κηρὸς, *cera*.

Μελίκομπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui mellis instar suavem vocem habet*, vel *qui voce mellis instar dulci gloriatur*: ex μέλι, το, *mel*, et κόμπος, *crepitus, jactantia*.

Μελικὸς, ὃ, *qui cantilenas scribit*, Epith. Poët. præsertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μελικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Μελικτὴς, οῦ, ὁ, *suavis cantor*. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μελίνη, ης, ἡ, *panicum*: à μέλι, *mel*.

Μελίπνοος, -ους, ου, ὁ ἢ ἡ, *suaviter spirans*: ex μέλι, *mel*, et πνέω, *spiro*.

Μελίσδεις, 2. sing. præs. ind. Dor. pro μελίζεις· μελίσδεο, 2. sing. imperf. Dor. et Ion. pro ἐμελίζου· μελίσδεται, *modulatur*, pro μελίζεται, à μελίζω, *modulor*.

Μέλισμα, ατος, τὸ, *cantus*: à μελίζω.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, seu μέλιττα, ης, ἡ, *apis*, gen. plur. μελισσάων, Æol. μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν.

Μελισσαῖος, epith. Jovis. A μέλισσα.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, *apiarius*.

Μελίσσιος, α, ον, *ab apibus factus*.

Μελιστὴς, οῦ, ὁ, Poët. *Cantor*, vel *Lyricus Poëta*: à μελίζω, *modulor*.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ: et mulieris. Lat. interpret. *mellifiua*.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, *melleus, mellitus; serenus, placidus*: à μέλι.

Μέλιτος, gen. sing. à μέλι, τὸ, *mel*.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, *alveare*: ex ἔργον, et μέλι, *mel*.

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *mellarius*, ex iisd.

Μελιτώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *mellis instar dulcis, melleus*: à μέλι

Μελίτωμα, ατος, τὸ, *dulciarium*. Th. μέλι.

Μελίφθογγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *suaves sonos edens, dulcia verba fundens*: ex μέλι, *mel*, et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *qui melleâ dulcedine animum perfundit*: ex μέλι, *mel*, et φρὴν, *animus*.

Μελίχλωρος, [illegible] ὁ ἢ ἡ, *flavus instar mellis*: ex μέλι, et χλωρὸς, *viridis*, in *pallorem vergens*.

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *mellis instar flavus*: ex μέλι, *mel*, et χρόα, *color*.

Μέλκα, ης, ἡ, *lac*: q. ab ἀμέλγω, *mulgeo*. Hinc fortasse Angl. MILK.

Μέλλησα, a. 1. indic. Ion. pro ἐμέλλησα, à μελλέω, pro quo μέλλω.

*Μέλλησις, εως, ἡ, *mora*.

Μελλήσω, f. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui* vel *quæ brevi nuptias contrahet*: ex μέλλω, et γαμέω, *uxorem duco*.

Μέλλοντα Vide in μέλλω.

ΜΕ'ΛΛΩ, *futurus sum, cunctor*: imperf. ἔμελλον· f. μελλήσω, vel σομαι· præs. part. μέλλων, ουσα, ον· τὰ μέλλοντα, *futura*; [*post μέλλω sæpe subintelligendum verbum quod præcesserat; ὧν τοὺς μὲν ἀνῄρηκε, τοὺς δὲ ἐμέλλησεν, Julian. Orat. i. *quorum nonnullos occidit, nonnullos interfecturus erat*; σεαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δὲ ἢ ἡμᾶς, scil. φονεύειν, Luc. Dial. Ajacis et Agamemn. ubi frustrà emendat. Græv.]

Μέλομαι, *curo*. Th. μέλει.

Μελόντων, *curæ sint*, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est*.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *membrum*; item *MELOS, carmen modulatum*.

Μέλουσι, *curæ sunt*, 3. pl. præs. ind. verbi μέλει.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, *ludibrium*: à μέλπω, *ludo, tripudio*.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen musæ; hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. præs. part. à μέλπομαι, *cano*.

*Μέλποντι, dat. sing. part. præs. à μέλπω, *canto*; sed et

Μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, *canunt*, præs. ind. act.

ΜΕ'ΛΠΩ, *canto cantu celebro*; μέλπομαι, *canto, ludo, tripudio*, fut. ψω, perf. φα· p. med. μέμολπα.

Μελύδριον, ου, τὸ, dimin. à μέλος, *carmen*.

Μέλχι, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpr. Lat. *rex meus*.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen proprium, indecl. Hebr. q. interpr. Lat. *rex justitiæ*.

Μελῳδέω, -ῶ, fut. ήσω, *modulor, cano*: à μελῳδὸς.

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA, harmonia, modulatio*. Angl. MELODY à seq.

Μελῳδὸς, οῦ. ὁ ἢ ἡ, *modulator*: ex μέλος, et ᾠδὴ.

Μέμαα, perf. act. Ion. et per Sync. pro μέμηκα. Sic μέμαμεν, pro μεμήκαμεν, 1. plur. perf. act. et in 3. plur. μεμάασι, verbi μάω, *cupio*.

Μεμάθηκα, *didici*, perf. act. verbi μανθάνω, *disco*, fut. μαθήσω· a. 2. ἔμαθον.

Μεμακῖα, Dor. pro μεμηκυῖα, part. perf. med. f. g. à μηκάομαι. Vide μέμηκα.

Μεμαλὼς, Dor. pro μεμηλώς. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, *cupimus*, 1. plur. perf. act. per Sync. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, *cupio*.

Μεμάνημαι, perf. pass. à μανέομαι, *insanio*; f. m. ήσομαι. Th μαίνομαι, idem.

Μεμάποιεν, *corripuissent*, 3. pl. a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro μάποιεν, et hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω.

Μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, *divido*.

Μέμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 2. act. et

Μεμαρπὼς, υῖα, ὸς, p. med. part. verbi μάρπτω, *corripio*

Μέμασαν, per Sync. et Ion. pro ἐμεμήκεισαν, 3. plur. plusq. p. act. verbi μάω, *cupio*. Vide μέμαα.

Μεμαυῖ', pro μεμαυῖα, ας, ἡ, et in m. g. μεμαὼς, ότος, et ῶτος, perf. part. act. Ion. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω. Vide μέμαα.

Μεμαὼς, ότος, contr. ῶτος, et in dual. μεμαῶτε. Vide in præced.

Μέματον, per Sync. pro μεμήκατον, dual. perf. act. μέμηκα, verbi μάω.

Μέμβλεται, pro μεμέληται, et

Μέμβλετο, pro μεμέλητο, per Sync. et Pleonasm τοῦ β, aut ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, *curo*.

Μέμβλωκα, ας, ε, per Sync. et Euph. pro μεμόληκα, *veni, cucurri*, perf. act. à μολέω, vel pro μεμέλωκα, *curavi*, à μέλοω, idem quod μέλω, *curam gero*.

Μεμβράνα, ης, ἡ, *membrana*; ex Lat.

Μεμβρὰς, άδος, ἡ, *apuæ species quædam*.

Μεμέληκε, *curæ fuit*, 3. sing. perf. act. à μέλει, *curæ est*; qu. à μελέω, inus.

Μεμένηκα, *mansi*, perf. act. et

Μεμενήκεισαν, 3. pl. plusq. p. Ion. verbi μένω, *maneo*, fut. μενῶ· a. 1. ἔμεινα.

Μεμερισμένως, adv. *partitè, divisè*. A μεμερισμένος, quod est à μερίζω, *divido*.

Μεμεστωμένοι, *pleni sunt*, perf. part. pass. verbi μεστόω, *impleo*. Th. μεστὸς, *plenus*.

Μεμετιμένος, ου, Ion. pro μεθειμένος, *dimissus*, à μεθίεμαι, Ion. pro μεθίεμαι, *dimittor*, à μεθίημι, *dimitto*.

Μεμετρέαται, *mensi sunt*, 3. plur. perf. pass. Ion. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω, f. ήσω, p. μεμέτρηκα. Th. μέτρον, *mensura*.

Μέμηκα, ας, ε, perf. m. verbi μηκάομαι, *balo*, perf. part. m. μεμηκὼς, et μεμακὼς.

Μέμηλε, vel μέμηλεν, *curæ fuit*, perf. act. per Sync. pro μεμέληκε. Alii volunt esse perf. m. μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, part. ejusdem temporis: à μέλει, *curæ est*.

Μεμήλῃ, *curæ fuerit*, 3. sing. perf. sub. act. ab eod.

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκώς. Vide μέμηλε.

ας, ε, perf. m. verbi μαί-
nio.
νημένος, η, ον, perf. part.
μηχανάω, molior, struo,
h. μηχανή, artificium.
αι, conspurcatus sum, perf.
μιαίνω, conspurco, fœdo, f.
part. pass. μεμιασμένος.
ι, mixtus sum, perf. ind.
νος, ου, perf. part. pass. ver-
nisceo, f. μίξω, p. χα.
ένος, effictus sum, perf.
verbi μιμέομαι, imitor, f.
p. pass. μεμίμημαι.
ι, 3. sing. paulo post f.
μι, misceo, f. ξω, p. pass.
ι, κλαι.
μαι, perf. ind. pass. verbi
rcede loco, hinc μεμισθω-
part. pass. Th. μισθὸς,
ένος, invisus, exosus; perf.
à μισέω, odio, f. ήσω.
ι, perf. ind. pass. à μέμνη-
ξω, p. χα.
ι, Dor. pro μέμνημαι, perf.
ομαι, recordor, f. m. μνή-
pass. μέμνημαι.
νος, memor. Dor. pro μεμ-
ιrt. præced. perf pass.
gen. Dor.
αι, meminerunt, Dor. pro
3. pl. perf. pass. Vide μέμ-
ι, Dor. pro μέμνησαι, 2.
pass. ejusd.
ο, memor esset, pro μεμνέοι-
asin: hoc autem per Dia-
μνοῖτο, quod pro μεμνῆτο,
f. opt. pass. pro quo eti-
μεμνῷτο, et Dor. μεμναία-
άομαι, recordor, f. m. μνή-
pass. μέμνημαι· hinc perf.
ην, μεμνῆο, μεμνῆτο.
meministi, 2. sing. perf.
pro μέμνησαι, et Ion. μέμ
εαι, à μνάομαι, recordor,
ομαι, p. pass. μέμνημαι, a.
ήσθην.
, mansi, per. Sync. pro
erf. act. verbi μένω, ma-
ο.
ι, σαι, ται, perf. pass. hinc
erf. imperat. pass. μεμνη-
part. pass. verbi μνάομαι.
ῆτο, memor esses, esset:
g. p. opt. pass. μεμνῇμην,
ι.
, recordare, perf. impe-
verbi μνάομαι, perf. inf.
σθαι.
μένη, perf. part. pass. f.
à μνησεύω.
, acc. sing. à Μέμνων, no-
Est et μέμνων, almus, q. à
eo.
, aves quædam, circa Mem-
hrum quotannis in Troade
læ.
on. pro μέμνησο, q. v.
vide in Μέμνονα.
, Att. pro μεμνῆτο, memor
opt. pass. vide μεμνῆο.
ται, 3. sing perf. pass. ver-
ι, sortitò partem capio, hinc
pass. μεμοιραμένος· à μοῖρα,
h. μείρω, divido.
pro μέμονα, mansi, p. m.

verbi μένω, maneo, f. μενῶ, p. μεμένη-
κα, a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, partitus sum, p. m. verbi μείρω, divido, f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέ-μαρμαι, σαι, ται, sortitus sum, perf. ind. pass. verbi μείρω, partior, f. ρῶ.

Μεμπτὸς, ἡ, όν, incusandus, reprehendendus; pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, accuso, f. m. ψομαι, p. pass. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. pl. perf. part. act. verbi μυθολογέω, fabulor, f. ήσω· ex μῦθος, fabula, et λέγω, dico.

Μέμυκα, ας, ε, mugii, p. m. verbi μυκάω, -ῶ, mugio; a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, accusas, 2. sing. Ion. pro μέμφῃ, verbi seq.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, conqueror, expostulo, incuso, vitupero, cum dat. f. m. μέμψομαι, perf. pass. μέμεμμαι, ψαι, πται, a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο.

Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, questus, querela; à præced.

Μεμψάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et

Μέμψῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de sorte meâ, conqueror: à seq.

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ ξ ἡ, qui de sorte suâ queritur, querulus. Ex

Μέμψις, εως, ἡ, querela, et μοῖρα, sors.

Μεμὼς, per Sync. pro μεμηκὼς, et Ion. μεμαὼς, perf. part. act. verbi μάω, promptus sum.

ΜΕ'Ν, conj. cum δὲ sequente facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam: sine δὲ, ponitur pro δὴ, sanè, profectò, quidem.

Μένανδρος, ου, ὁ, MENANDER, nomen Poëtæ.

Μέγαρ, enim. Ex μὲν, quidem, et γὰρ, enim.

ΜΕ'ΝΔΗΣ, hirrus, seu caper, Ægyptiorum linguâ. Et capripes Pan.

Μενεαινέμεν, Ion. pro μενεαίνειν, præs. inf. à

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor, iratus sum: f. ανῶ, a. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, τὸ, animus.

Μενεδήϊος, ου, ὁ ξ ἡ, audax, bellicosus: qu. μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugnâ perseverans. Vel ex μένος, εος, τὸ, animus, et δηΐς, pugna.

Μενέηνα, et in 1. pl. μενεήναμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαίνω.

Μένει, 3. sing. ind. præs. μένειν, præs. inf. μένῃ, 3. sing. præs. sub. verbi μένω, maneo: f. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μενέλας, α, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ, Menelaus.

Μενέμεν, Ion. pro μένειν, præs. inf. verbi μένω.

Μένεος, gen. sing. à μένος, τὸ, animus, ira.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ ξ ἡ, qui in pugnâ firmus stat, nec cedit loco. Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, nobilis Græcus ποδάρκης. Il. N. l. 693. ubi quidem et ποδάρκης, posset esse nomen proprium, et alterum illud appellativum: sed præstat tamen, ut posuimus. Fuit filius Ἴφικλος, τοῦ Φυλακίδαο. DAMM. Ex μένος, εος, τὸ, animus, et πόλεμος, bellum.

Μενέσθην, acc. sing. à

Μενέσθης, ου, ὁ, nom. propr.

Μενεσθὼ, όος, ὁ, nom. mulieris.

Μενεχάρμαι, pugnaces, nom. pl. à

Μενεχάρμης, ου, ὁ, et μενέχαρμος, ου, ὁ ξ ἡ, promptus in bello. Ex μένος, εος, τὸ, animus, et χαίρω, gaudeo: f. αρῶ, perf. pass. κέχαρμαι, undè χάρμα, gaudium.

Μενέω, Ion. Dialysi pro μενῶ, f. verbi μένω, maneo.

Μενίππη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Μενοεικέα, acc. sing. à

Μενοεικὴς, έος, ὁ ξ ἡ, animo gratus: ex μένος, εος, τὸ, animus, et εἴκω, cedo.

Μενοινάω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ, impetu quodam animi concitatus cupio, f. ήσω· μενοίνα, præs. imperat. act. Dicitur et μενοινέω, ῶ, f. ήσω, et -όω, ῶ, f. ώσω, à

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus animi, alacritas. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Μενοιτιάδης, ου, ὁ, MENŒTIADES: à

Μενοίτιος, ου, ὁ, nom. propr.

Μένοντε, nom. dual. part. præs. à μένω, maneo: præs. part. μένων, οντος.

Μένοντι, Dor. pro μένουσι, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs. verbi μένω.

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, animus, ardor, animi, ira; item vis, robur: periphrasi servit: ut μένος πυρὸς, ignis.

Μενοῦν, imò, verò: [*celeriùs, certè quidem:] ex μὲν, quidem, et οὖν, igitur.

Μενοῦνγε, imo, verò: ex iisd· et γε.

Μένουσα, præs. part. f. g. à μένω, maneo: in 3. pl præs. ind. μένουσι.

Μέντοι, certè quidem, tamen.

ΜΕ'ΝΩ, MANEO, permaneo, expecto, [*superstes sum; ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, Joan. xxi. 22. D. Heinsius Syriacismum voci inesse censet. At Sophoc. in Triclin. ἐὰν με χρὴ μένειν, πάντων ἄριστε φωτὸς ἐρημωθέντα, si me oporteat superstitem esse, omnium præstantissimo viro orbatum, et Xenoph. Cyrop. l. viii.] imperf. ἔμενον, ες, ε, f. μενῶ, p. μεμένηκα, plusq. p. ἐμεμενήκειν, et in 3. pl. Ion. μελενήκεσαν, a. 1. ἔμεινα, ας, ε, a. 1. imperat. μεῖνον, άτω, a. 1. sub. μείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. μεῖναι, a. 1. part. μείνας, ασα, αν, p. m. μέμονα.

Μεράρχης, ου, ὁ, qui parti imperat: μέρους ἄρχει· præfectus, seu dux, μεραρχίας.

Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris, Æl.

ΜΕ'ΡΔΩ, f. σω, privo, noceo; item intueor, video.

Μερίδα, acc. sing. à μερίς.

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ ξ ἡ, nomen muris: ex μερίς, ίδος, ἡ, pars, ferculum, et ἅρπαξ, rapax.

Μεριδάρχης, ου, ὁ, qui particeps est principatus: ex μερίς, ίδος, ἡ, pars, et ἀρχὴ, imperium.

Μεριδαρχία, ας, ἡ, societas principatûs, præfectura, provincia: à præced.

Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν. at μερίζειν, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐμέριζε· à

Μερίζω, partior, divido, f. ίσω, p. μεμέρικα, a. 1. ἐμέρισα, præs. pass. μερίζομαι, dissideo, dissentio, perf. pass. μεμέρισμαι, a. 1. pass. ἐμερίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. μερισθεὶς, θεῖσα, ἐν,

ῶ. 1. m. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

Μερικὸς, η, ὀν, particularis, quod ex parte est, partialis. A μέρος.

Μερικῶς, adv. particulatim, particulariter, partitè. A μερικὸς.

ΜΕΡΙ'ΜΝΑ, ης, ἡ, cura, solicitudo: gen. pl. Æol. μεριμνάων.

Μεριμνάω, curo, solicitè cogito, solicitus sum: f. ήσω, p. μεμερίμνηκα, a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε, a. 1. sub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ, à præced.

Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi μεριμνάω.

Μερὶς, ίδος, ἡ, pars, particula, ferculum. Th. μείρω, divido.

Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, divido.

Μερισμὸς, ȣ, ὁ, divisio, distributio, portio, pars, Figura rhetorica, à μερίζω, f. ίσω, perf. pass. μεμέρισμαι.

Μεριστὴς, ȣ, ὁ, partitor: ab eod. verbo.

ΜΕΡΜΑΙΡΩ, μερμαίρω, et μερμηρίζω, anxiè cogito, curo.

Μέρμερα, quæ solicitum reddunt, acc. pl. à

Μέρμερος, curiosus, difficilis et arduus, anxius percontator. Th. μερμαίρω, curo.

Μέρμηρα, ἡ, solicitudo, cura solicita et anxia; it. somnus levis, qui occupat. hominem sub Auroram: Schol. Aristoph.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, cura. Th. μερμαίρω.

Μερμηρίζω, f. ξω, anxiè cogito, ab eod.

Μερμήριξεν, cogitavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi præced.

ΜΕΡΜΙΣ, ίθος, ἡ, funis, funiculus, filum.

Μερόπεσσιν, dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, divisam vocem habens: gen. pl. μερόπων, ex μέρος, pars, et ὤψ, vox: Hominum Epith. homines.

Μερόπων, vide in præced.

Μέρος, εος, τὸ, pars, adjumentum, [*pro κατὰ μέρος, partim, Eurip. Iphig. in Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077. ubi vide Markl. ἐν μέρει, vicissim, BY TURNS. Gronov. ad Arrian. l. iii. 26. Ὀνῶν ἐν μέρει, ἑκάτερ⊕ ὑπάτω, Luc. Dial. Mort. ergo vicissim uterque dicat. Hemsterhusius ἀπὸ μέρους, ex parte,] ἐκ μέρους, 1 Cor. xii. 27. singulatim, aliquatenus; ἀπὸ μέρους, partim, 2 Cor. ii 5. τὸ σὸν μέρος, quantum in te est. Th. μείρω, divido.

Μέροψ, οπος, ὁ, homo: à μείρω, divido. et ὤψ, vox quia vocem habet in diversos articulatos et significantes sonos divisam.

Μέσαβον, ȣ, τὸ, [*lorum quo boves alligantur temoni:] dat. sing. μεσάβῳ ex μέσος, medius, et βȣ̃ς, bos.

*Μεσάζω, f. άσω, sum in medio.

Μεσαιπόλιος, ȣ, ὁ ἡ, semicanus, qui medium canæ ætatis attigit: ex μέσος, medius, et πολιὸς, canus.

Μεσαίτατος, η, ον, maximè medius, superl. pro inusitato μεσώτατος. Th. μέσος.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, et hoc pro μεσημβρινὸς, meridianus.

Μεσάραιον, ȣ, τὸ, menteriam: à μέση, media, et ἀραιὰ, venter.

Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσώτατος, superl. à μέσος, medius.

Μέσαυλος, ȣ, ὁ, vel μέσαυλον, ȣ, τὸ, locus in medio stabulo vel caulâ, locus in mediâ casa: janua media inter duas aulas: ex μέσος, et αὐλὴ, aula, stabulum.

Μεσεγγυάομαι, -ῶμαι, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor; vel contendo: item pass. apud sequestrem deponor: ex μέσος, et ἐγγύη, sponsio.

Μεσηγὺς, et μεσηγὺ, adv. in medio, inter, interea, medio spatio vel tempore: à μέσος, medius.

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris: ab eod. Th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies; q. medius dies: ex μέση, et ἡμέρα: item ἀκμὴ, ut ætatis, gloriæ.

Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, meridianus: à præced.

Μεσιτεύω, sum mediator, intervenio, sequestro: f. εύσω, p. μεμεσίτευκα, à

Μεσίτης, ȣ, ὁ, mediator, internuntius. Th. μέσος, medius.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea: ex μέσος, et γαῖα, terra.

Μεσόγειος, α, ὀν, mediterraneus, a, um: μεσόγειον, mediterraneum mare: 2 Mac. viii. 55. mendosè legitur μεσόδειον: ex iisdem cum præcedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs per mediam domum trajecta: accipitur etiam pro foramine in mediâ navi, cui malus inseritur, aut potiùs trabs transversa pertusa, per quam demittitur, et à quâ retinetur: ex μέσος, et δόμος, domus, quod à δέμω, struo.

Μεσόμφαλος, ȣ, ὁ ἡ, umbilicum in medio habens, in medio umbilico situs: ex μέσος, medius, et ὀμφαλὸς, umbilicus.

Μεσονύκτιον, ȣ, τὸ, media nox: q. d. μέση νὺξ.

Μεσοπορέω, ῶ; f. ήσω, medium iter teneo: ex μέσος, medius, et πόρος, transitus.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, MESOPOTAMIA, nomen regionis. Gr. inter amnes. Spatium inter duo flumina apud Strab.

ΜΕ'ΣΟΣ, η, ὀν, MEDIUS, praesens: τὰ ἐν μέσῳ intermedia, præsentia, impedimenta: compar. μεσαίτερος, superl. μεσαίτατος.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interjectum, modus, qualitas.

Μεσότοιχον, ȣ, τὸ, intergerinus paries: ex μέσος, medius, et τοῖχος, paries.

Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, sum in medio caelo: ex μέσος, et ὀρανὸς, caelum.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cæli.

Μεσȣ̃σαν, gen. sing. præs. part. f. g. à

Μεσόω, -ῶ, f. ώσω, sum in medio: præs. part. μεσόων, ῶν, -όωσα, -ȣ̃σα, -όον, -ȣ̃ν. Th μέσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, MESPILUS, arbor.

Μέσπιλον, ȣ, τὸ, MESPILUM, fructus mespili: à præced.

Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ȣ, ὁ, Messenius.

Μέσσατος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, medius

Μεσσηγὺς, vel μεσσηγὺ, inter. Th. μέσος.

Μεσσίας, ȣ, ὁ, Messias: vox Hebr. qu. interpret. Lat. unctus, Gr. Χριστὸς. Angl. CHRIST.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μέσσος, Poët. pro μέσος, ȣ, medius: dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μεσῆ, dat. sing. f. g. à

ΜΕΣΤΟ'Σ, ἡ, ὀν, plenus, refertus, cum gen.

Μεστόω, -ῶ, repleo, refercio: f. ώσω, p. μεμέστωκα, præs. pass. μεστόομαι, -ȣ̃μαι, plenus sum impleor: p. pass. μεμέστωμαι, perf. part. pass. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, plenus.

ΜΕΣΦΑ, dum, donec, usque ad.

Μέσως, adv. mediocriter, intra, modum. Th. μεσὸς, medius.

Μετ' pro

ΜΕΤΑ', præpositio, cum gen. unà, unà cum, cum, cum dat. cum, in, per: cum accus. post, trans, in, inter, ad, adversus, propter. In compositione cum, post, trans, inter, in quâ tamen nonnunquam etiam abundat, sed sæpius mutationem infert. Periphrasi servit, ut οἱ μετ' αὐτȣ̃, socii ejus, οἱ μεθ' ὑμᾶς, posteri.

Μέτα, retracto, accentu, est μέτεστι, simul est.

Μεταβαίνω, transeo, migro, digredior: f. med. μεταβήσομαι, perf. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην, ης, η, a. 2. imperat. μετάβηθι, a. 2. sub. μεταβῶ, ῆς, ῆ, a. 2. part. μεταβὰς ex μετὰ, et βαίνω, eo.

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf act. à

Μεταβάλλω, muto, inverto, migro, transeo; concoquo, corrumpo; perdo, amitto: in med. muto, transfero, transeo, perfuga sum: degenero; poenitet me; vendo, et permuto, f. μεταβαλῶ, p. μεταβέβληκα, a. 2. μετέβαλον, p. m. μεταβέβολα.

Μεταβὰς, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, a. 1. inf. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβῇ 3. sing. a. 2. sub. act. et

Μετάβηθι, a. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd.

Μεταβλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ, damnosus: à βλάπτω, noceo: f. ψω.

Μεταβολεὺς, ἐως, ὁ, qui merces mercibus vel pecuniâ commutat, propola, interpres. A μεταβάλλω.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio: Figura quædam per quam res diversæ conjunguntur; ut vult Quintilianus, lib. 9. cap. 3. ubi et exemplum vide, à μεταβάλλω, muto: p. m. μεταβέβολα Th. βάλλω, jaceo.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi μεταβάλλω.

Μεταβολία, ας, ἡ, trajectio, permutatio, et

Μετάβολος, ȣ, ὁ ἡ, mutabilis; ὁ, negotiator, propola, ab eod.

Μεταβουλεύομαι, consilium vel sententiam muto: ex μετὰ, et βουλεύω, consulto. Th. βουλὴ.

Μετάγγελος, ȣ, ὁ ἡ, internuntius, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, mensis secundus Atheniensium, in quo Apollini με-

ταγωνιῶνα sacrificabant *γειτνία est vicinitas*.

Μεταγενὴς, έος, ὁ ϟ ἡ, *posterior ;* à

Μετάγίνομαι, *posterior sum :* ex μετὰ, et γίνομαι.

Μεταγινώσκω, *pænitet me ;* et *sententiam muto :* ex μετὰ, et γινώσκω, *cognosco :* f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pænitentia :* à præced.

Μεταγράφω, *muto scriptum : describo, transcribo :* ex μετὰ, et γράφω, *scribo*, f. ψω, p. φα.

Μετάγω, *transfero, circumago :* f. μετάξω, præs. pass. μετάγομαι, η, εται. Th. ἄγω, *duco*.

Μεταδήμιος, ε, ὁ ϟ ἡ, *qui in populo versatur, præsens in populo*. Th. δῆμος, *populus*.

Μεταδίδωμι, *impertio :* f. μεταδώσω, p. μεταδέδωκα, a. 2. μετέδων, ως, ω, a. 2. imperat. μετάδος, ότω, a. 2. sub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. μεταδῆναι, a. 2. part. μεταδὲς, όντος, præs. inf. μεταδιδόναι, præs. part. act. μεταδιδὲς, όντος. Th. δίδωμι, *do*.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. præced. verbi.

Μεταδοκεῖν, *sententiam mutare*. Th. δοκέω, *censeo*.

Μεταδοῦν' pro μεταδῆναι, *participem facere :* a. 1. inf. act. verbi μεταδίδωμι.

Μετάδουπος, ε, ὁ ϟ ἡ, *intercidens*, i. e. inter alios medios cadens, *intermedius, incertus :* ex μετὰ, et δῦπος, *sonus*.

Μεταδρομάδην, *cursim*, adv. et

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursio, transcursus*: à μετατρέχω, *transcurro*. Th. τρέχω, *curro :* f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταίσεσθαι, Poët. pro μετιέσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *intersum*.

Μεταθεῖν, *currere post*, inf. à μεταθέω.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio, translatio, amotio, METATHESIS*, seu *transpositio*, Figura Gram. cum literæ transponuntur ; ab eod.

Μεταθέω, -ῶ, *transcurro, cursu insequor*.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. à μεταΐσσω.

Μεταίρω, *solvo, navi proficiscor :* f. μεταρῶ, a 1. act. μετῆρα, ας, ε, ex μετὰ, et αἴρω, *tollo*.

Μεταΐσσω, fut. ξω, *irruo :* ex μετὰ, et ἀΐσσω, *ruo*.

Μεταιτέω, ῶ, fut. ήσω, *partem rei peto, stipem peto, mendico :* ex μετὰ, et αἰτέω, *peto*.

Μεταίτιος, ε, ὁ ϟ ἡ, *ejusdem causæ, culpæve particeps*, vel *actor :* ex μετὰ, et αἰτία, *causa*.

Μεταίχμιον, ε, τὸ, *campus*, seu *spatium inter duas acies*. Th. αἰχμὴ, *cuspis, bellum*.

Μετακαλέομαι, -οῦμαι, *accerso :* cum acc. f. 1. m. -καλέσομαι, η, εται, a. 1. m. μετακαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μετακάλεσαι, *accerse :* ex μετὰ, et καλέω, *voco*.

Μετακιάθω, *abeo indè ad, transeo :* imperf. μετεκίαθον, ες, ε, ex μετὰ, et κίω, *eo*.

Μετακινέω, *dimoveo :* f. ήσω, p. μεταкεκίνηκα, a. 1. μετεκίνησα, ex μετὰ, et κινέω, *moveo*.

Μετακίνησις, εως, ἡ, *dimotio, transpositio*.

Μετακιρνάομαι, -ῶμαι, *mixtione tempero*.

Μετακλαίω, *lacrymis et fletu prosequor :* f. 1. inf. m. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, vide in præced.

Μετακομίζω, f. ίσω, *trajicio, transfero :* ex μετὰ, et κομίζω.

Μετακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, *de loco in locum volvo :* ex μετὰ et κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo*.

Μεταλαβεῖν, a. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. seq.

Μεταλαμβάνω, *capio, percipio, particeps sum, commuto*, med. imperf. μετελάμβανον, ες, ε, f. 1. m. μεταλήψομαι, *interpretor verbum*, a. 2. μετέλαβον, ες, ε, ex μετὰ, et λαμβάνω, *capio*.

Μεταλήγω, fut. ξω, *desino, desisto, cesso :* ex μετὰ, et λήγω, *cesso*.

Μεταλήξαντι, *cessanti*, dat. sing. a. 1. part. act. verbi præced.

Μεταληπτὸς, ἡ, ὸν, *cujus aliquis potest fieri particeps, qui potest exponi*. A μεταλαμβάνω.

Μετάληψις, εως, ἡ, *participatio, commutatio, sumptio ;* item *METALEPSIS* Figura : à μεταλαμβάνω.

Μετάλλα, *perscrutare*, præs. imperat. act. verbi μεταλλάω.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, et

Μετάλλαξις, εως, ἡ, *mutatio, immutatio :* à μεταλλάττω.

Μεταλλάσοντας, Dor. pro μεταλλήσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi μεταλλάω.

Μεταλλατὸς, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari potest ;* à μεταλλάω.

Μεταλλάττω, *transmuto, inverso ordine quid facio :* f. ξω. p. μετήλλαχα, a. 1. μετήλλαξα, ας, ε, ex μετὰ, et ἀλλάσσω vel -ττω, *muto :* f. ξω.

Μεταλλάω, ῶ, *scrutor, diligentèr inquiro :* f. ήσω, μετάλλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτικὸς, ἡ, ὸν, *metallicus*. Hinc μεταλλευτικὴ, scil. τέχνη, *ars metallica :* ab eod.

Μεταλλεύω, f. εύσω, *metalla curo :* et per Metaph. *scrutor :* item *cuniculos ago*, in obsidione : ab eod.

Μεταλλικὸς, ἡ, ὸν, *METALLICUS :* à

ΜΕΤΑΛΛΟΝ, ε, τὸ, *METALLUM : fodina :* item μέταλλα, *cuniculi ad evertendas urbes :* ex μετὰ, et ἀλλὰ, *quia aliud post aliud eruitur*.

Μετάλμενος, *transiliens*, per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præs. part. m. ex μετὰ, et ἅλλομαι, *salio*.

Μεταμάζιος, ε, ὁ ϟ ἡ, *medius intermamillas :* μεταμάζιον, n. g. *pectus :* ex μετὰ, *inter*, et μαζὸς, ε, ὁ, *mamilla*.

Μεταμαίεσθαι. Vide simplex μαίομαι, *quæro, vestigo*.

Μεταμανθάνω, *addisco*, vel *relicto priore aliud disco ;* præs. part. μεταμανθάνω, οντος, ex μετὰ, et μανθάνω, *disco :* μαθήσω, p. μεμάθηκα, a. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, *pænitet*, imperf. à μέλει, *curæ est*.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, *pænitentia, mutatio consilii :* à præced.

Μεταμεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *pænitentiâ ductus*, a. 1. part. pass. μεταμεληθῆναι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι.

Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, *pænitentia*.

Μεταμέλομαι, et -έομαι, -οῦμαι, *pænitentiâ ducor, pænitet me ;* imperf. m. μετεμελόμην, et -όμεν, όμην, perf. pass. μεταμεμέλημαι, a. 1. pass. μετεμελήθην, a. 1. part. pass. μεταμεληθεὶς, f. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, η, εται, *pænitebit me :* ex μετὰ, *post*, et μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curae est*.

Μετάμελος, ε, ὁ, *paenitens ;* item *paenitentia*.

Μεταμορφόω, *transformo :* f. ώσω, p. μεταμεμόρφωκα, a. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετά, *trans*, et μορφὴ, *forma*.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *METAMORPHOSIS, transformatio :* à 2. pers. p. pass. præced.

*Μεταμφιέννυμαι, f. med. μεταμφιέσομαι, *vestem muto :* ex μετὰ, et ἀμφιέννυμι.

Μεταμώλιος, ε, ὁ ϟ ἡ, Att. pro

Μεταμώνιος, ε, ὁ ϟ ἡ, *vanus, irritus :* q. ab ἄνεμος, *ventus :* vel à μετὰ, μὴ, et ὀνῶ, *juvo*.

Μεταναίτης, ε, ὁ, *colonus ;* idem quod μετανάστης, ex μετὰ, et ναίτης.

Μεταναστεύω, f. εύσω, *migro, migrare facio :* à

Μετανάστης, ε, ὁ, quod et μετανάστιος, ὁ ϟ ἡ, *pulsus patriâ, exul, peregrinus :* ex μετὰ, et νάω, seu ναίω, *habito*.

Μετανείσσομαι, *mutato loco vado, transeo :* ex μετὰ, et νείσομαι seu νίσομαι, idem quod νίομαι, *eo, redeo*.

Μετανίομαι, *adeo, accedo :* ex μετὰ, et νίομαι, seu νίω, *eo, redeo*.

Μετανεύμενος, Dor. pro μετανοούμενος, *accedens :* præs. part. m. verbi præced.

Μετανίσσεαι, Ion. pro μετανίσσῃ, *adis, persequeris*, 2. sing. præs. ind. med. à

Μετανίσσομαι, idem quod μετανείσσομαι.

Μετανίστημι, *sedibus pello, migrare facio :* ex μετὰ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Μετανοέω, *post factum sapio, resipisco :* f. ήσω, p. μετανενόηκα, a. 1. μετενόησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. μετανόησον, ατω, a. 1. sub. μετανοήσω, ης, η, et in 3. pl. μετανοήσωσι, ex μετὰ, et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Μετάνοια, ας, ἡ, *resipiscentia, pænitentia :* à præced.

Μετανοῦντας, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω.

ΜΕΤΑΞΑ, ας, ἡ, *sericum*. Voc. barbarum.

Μεταξὺ, adv. *inter, in medio ; interim, interea :* interpret. interdum, *postea*, sed ea sig. dubia est; cum ὁ, ἡ, τὸ, *medius, intermedius, a, um :* à μετὰ.

Μεταξυλογέω, ῶ, f. ήσω, *inter dicendum multa interpono :* ex μεταξὺ, et λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, *interlocutio ;* à præced.

Μεταπείθω, *traduco in aliam sententiam :* μεταπείθομαι, *in diversam sententiam traducor :* ex μετὰ, et πείθω, *persuadeo :* f. med. πείσομαι, a. 2. ἔπιθον, p. pass. πέπεισμαι, p. m. πέποιθα.

Μεταπέμπομαι, *accerso :* cum acc. f. m. ψομαι, a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι, a. 1. sub. m. μεταπέμψωμαι, η, ηται, a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι, a. 1. ind. pass.

μετεπέμφθην, a. 1. part. pass. μεταπεμφθεὶς, *accersitus*: ex μετὰ, et πέμπω, *mitto*.

Μετάπεμπτος, ε, ὁ ξ ἡ, *accersitus*: à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *transilio*: ex μετὰ, et πηδάω, *salio*.

Μεταπίπτω, *recido*; *dilabor*; *transeo*; ex μετὰ, et πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *cado*.

Μεταπλασμὸς, ε, ὁ, *transformatio*, *METAPLASMUS*, Figura gram. à 1. pers. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, *transformo*: præs. part. μεταπλάσσων, οντος, ex μετὰ, et πλάσσω, seu -ττω, *fingo*: f. ξω, p. χα.

Μεταπρέπει, *eminet*: 3. sing. præs. à

Μεταπρέπω, *decorus sum inter*, *præ aliis excello*: μετέπρεπον, imperf. ex μετὰ, et πρέπω, *decorus sum*.

Μεταρρυθμίζω, f. ίσω, *apto*, *corrigo*, *commuto*, *immuto*: ex μετὰ, et ρυθμίζω.

Μετάρσιος, ε, ὁ ξ ἡ, *sublimis*, *altus*; *superbus*: à μέτάρσις: et hinc

Μεταρσιόω, *in altum tollo*; à præced.

Μέταρσις, εως, ἡ, *translatio*, *mutatio*, *elevatio*: à μεταίρω.

Μετασκευάζω, *transmuto*, f. άσω, p. μετεσκεύακα, ex μετὰ, et σκευάζω.

*Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, *transformatio*; *orationis ornatus*. Dionys. de structurâ orat. § ix. à præced.

*Μετασκηνόω, *tabernacula alio transfero*. D. S. ex μετὰ, et σκηνόω.

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio*, *migratio*, *exilium*, *mors*. Fig. rhetorica: à μεθίστημι.

Μεταστένω, f. νῶ, *ingemisco*; ex μετὰ, et στένω, *gemo*.

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo*: f. μεταστήσω.

Μεταστοναχίζετο, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. m. Ion. à

Μεταστοναχίζω, idem quod μεταστένω, *ingemisco*, ex μετὰ, et στοναχίζω.

Μεταστραφεὶς, *conversus*, a. 2. part. pass. verbi

Μεταστρέφω, *retorqueo*, *converto*, *inverto*, *perverto*, *muto*: f. ψω, p. μετέστρεφα, a. 1. μετέστρεψα, a. 2. μετέστραφον, a. 2. pass. μετεστράφην, ης, η, a. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι, ήτω, f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ, et στρέφω, *verto*. Undè

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*, *mutatio*

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, *particeps sum*; f. μεθέξω, a. 2. μετέσχον.

Μετασχηματίζω, *transfiguro*; f. ίσω, a. 1. μετεσχημάτισα, p. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ, et σχηματίζω, *effingo*, quod à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*.

Μετασχηματισμὸς, ε, ὁ, *transfiguratio*: à præced.

Μετατίθημι, *transpono*, *transfero*: præs. part. μετατιθεὶς, εντος, f. 1. μεταθήσω, p. μετατέθεικα, a. 1. μετέθηκα, a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, *translatus fui*. Th. τίθημι.

Μετατρέπεται, *commovetur*, 2. et 3. sing præs. pass. à

Μετατρέπω, *converto*: μετατρέπομαι, *convertor*, *curam habeo*: ex μετὰ, et τρέπω, *verto*.

Μετατροπαλίζω, *converto*: ex μετὰ, et τροπαλίζω, *verto*.

Μετατροπία, ας, ἡ, *mutatio*: vide μετάτροπος.

Μετάτροπος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui potest converti*, *mutabilis*: hinc μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum restituunt*: à μετατρέπω, *converto*.

Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor*, *alloquor*; ex μετὰ, et αὐδάω, *loquor*.

Μεταύριον, adv. *perendiè*: ex μετὰ et αὔριον, *cras*.

Μεταυτίκα, idem quod αὐτίκα, *statim*; *post*; ex μετὰ, et αὐτίκα.

Μεταῦτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, *posteà*.

Μεταφερόμενος, *transpositus*, præs. part. m. vel pass. à

Μεταφέρω, εις, ει, *transfero*, *traduco*: f. μετοίσω, a. 1. μετήνεγκα, ex μετὰ, et φέρω, *fero*.

Μετάφημι, *interloquor*, *inter alios loquor*. Ex μετὰ et φημὶ, *loquor*.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio*, METAPHORA, tropus Rhetor: à præced.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, METAPHORICUS, *translatitius*: à præced.

Μεταφορικῶς, adv. METAPHORICE: à præced.

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero*, *interpretor*: μεταφράζομαι, *post delibero*: ex μετὰ, et φράζω, *dico*.

Μετάφρασις, εως, ἡ, METAPHRASIS, *translatio*, *interpretatio*: à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταφρασομεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστὴς, ε, ὁ, *interpres*: à 3. pers. p. pass. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, *qui habet metaphrasin*: à præced.

Μετάφρενον, ε, τὸ, *tergum*, *interstitium quod est inter lumbos et scapulas*. Ex μετὰ, *post*, et φρένες, *præcordia*.

Μεταφυτεύω, f. εύσω, *transplanto*: ex μετὰ, et φυτεύω.

Μεταφωνέω, *interloquor*, *compello*: ex μετὰ, et φωνέω, *loquor*.

Μεταχειρίζω, et μεταχειρίζομαι, f. med. ίσομαι, p. pass. ισμαι, *administro*, *gero*, *rego*: ex μετὰ, et χειρίζω, *tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.

Μεταχρονίαι, *in cœlo degentes*, nom. pl. f. g. à

Μεταχρόνιος, ία, ιον, *sublimis*, *in cœlo degens*; apud Script. Eccles. *immortalia cogitans*: ex μετὰ, *trans*, et χρόνος, *tempus*.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto*: f. μεταβαλῶ, p. μεταβέβληκα.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*.

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, *interlocutus est*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, *inter*, et ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Μετέησι, Ion. et Poët. pro μετῇσι, *interfuerit*, Poët. Paragog. pro μετῇ, 3. sing. præs. sub. verbi μέτειμι.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *transpono*.

Μετείην, ης, η, *interessem*, præs. vel imperf. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Μετείληφα, *accepi*, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, *eo post*; *persequor*; *sector*; *transeo*; *redeo*; ex μετὰ, et εἶμι, *eo*.

Μέτειμι, *intersum*: ex μετὰ, et εἰμὶ, *sum*.

Μετεῖναι, *interesse*, præs. inf. μέτεστι, *adest*, 3. sing. verbi præced.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετεῖχες, *adeptus est*, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω, q. v.

Μετεκίαθεν, *adibat*, 3. sing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετὰ, et κίω, *vado*.

Μετελάμβανεν, 3. sing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps sum*; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μέτελθε, *persequere*, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, seu -έομαι, *pœnitet me*, imperf. med. μετεμελόμην: quod ex μετὰ, et μέλομαι, *curo*.

Μετέμμεναι, Ion. et Dor. pro μετεῖναι, præs. inf. à μέτειμι, *intersum*.

Μετεμόρφωσε, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω.

Μετεμψυχόω, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco*: ex μετὰ, ἐν, et ψυχόω, *animo*. Th. ψυχή.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *animæ ex uno corpore in aliud transmigratio*: à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. m. verbi μεταφέρω, *traduco*.

Μετεξέτεροι, αι, α, *nonnulli*: ex μετὰ, ἐξ, et ἕτερος, *alter*.

Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, ὄντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi μέτειμι.

Μετέπειτ' et μετέπειτα, *posteà*, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, et εἶτα, *deindè*.

Μετέρχεο, præs. imperat. med. Ion. pro μετέρχου à

Μετέρχομαι, *adeo*: *transeo*; *insequor*, *quæro*, *investigo*; *obsecro*, *alloquor*; *ulciscor*; *consector*, ex μετὰ, et ἔρχομαι, *venio*: f. med. ἐλεύσομαι, a. 2 ἦλθον.

Μετεσεώσης, *conversæ*, Ion. pro μεθεσώσης, gen. sing. p. part. act. f. g. à μεθίστημι.

Μέτεστι, *adest*; μέτεστι μοι τῶδε, *particeps hujus sum*: 3. sing. à μέτειμι.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, f. μεθέξω, a. 2 μετέσχον, ες, ε.

Μετετέθην, ης, η, et in 3. pl. μετετέθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, *transfero*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. sing. imperf. qu. à τιθέω, pro μετετίθην, verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, *interloquor*: ex μετὰ et φημὶ, *dico*.

Μετεφώνεεν, *allocutus est*, 3. sing. imperf. act. verbi μεταφωνέω.

Μέτεχε, præs. imperat. μετέχειν, præs. inf. à.

Μετέχω, *particeps sum*, cum genitivo. f. μεθέξω, p. μετέσχηκα a. 2. μετέσχον, ες, ε ex μετὰ et ἔχω, *habeo*.

Μετέωρα, ων, τὰ, METEORA, *quæ in aëre fiunt*: à μετέωρος.

Μετεωρίζω, f. ίσω, *in sublime tollo*, *attollo*, *in spem erigo*, *animum addo*, [*μετεωρίζομαι, *animi tumore efferor*, Luc. xii. 29, nusquam alibi in sacris literis.] Th. μετέωρος, *sublimis*.

Μετεωρισμὸς, ε, ὁ, *elevatio in altum*, *animorum elatio*: à 1. perf. p. pass. præced.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ε, ὁ ξ ἡ, *sublimis*, *excelsus*, *pendulus*, *vagus*, *fluctuans in alto mari*: quod ex μετὰ et αἴρω, *tollo*; q. d. ἐις ἄερα αἴρω, *in aërem tollo*.

Μετῆϊσαν, Ion. pro μετῆσαν, *prosecuti sunt*, 3. plur. a. 1. act. ex μέτειμι, *eo*; a. 1. ἤισα, Att. ᾔσα, Ion. ἤϊσα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *transmuto*.

Μετήλυθεν, *adivit*, 3. sing. a. 2. verbi μετέρχομαι, *adeo*; fut. med. ἐλεύσομαι· a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μετέωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταίρω, *solvo*, *navi proficiscor*, fut. αρῶ· ex μετὰ et αἴρω, *tollo*.

Μετήσεσθαι, Ion. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, *dimitto*.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. verbi μεταυδάω.

Μετιέιν, Ion. pro μεθιέιν, et hoc pro μεθιέναι, *remittere*, *emittere*, *relinquere*, præs. inf. à μεθίημι.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ut et

Μετιέσθαι, pro μεθιέσθαι, præs. inf. med. à

Μετίημι, pro μεθίημι, *dimitto*, *permitto*; *emitto*: ex μετὰ et ἵημι, *mitto*.

Μέτιθι, præs. imperat. à μέτειμι, *persequor*, *transeo*; quod ex μετὰ et εἶμι, *eo*, præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετισχεῖν, pro μετέχειν.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio*, *transmigratio*: [*vox biblica, Jud. xviii. 30. 1. Par. v. 22. Mat. i. 17.] à seq.

Μετοικέω, -ῶ, f. ήσω, *migro*, *transmigro*, *incola sum et inquilinus*: ex μετὰ et οἰκέω, *habito*.

Μετοίκησις, εως, ἡ, *migratio*, *incolatus*: à p. pass. præced.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia*; à μέτοικος.

Μετοικίζω, *transfero incolas*, fut. ίσω, et Att. μετοικιῶ· a. 1. ind. μετῴκισα· p. μετῴκικα· ex μετὰ et οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto*.

Μέτοικος, ου, ὁ ἡ, *inquilinus*, *advena*; item μέτοικοι, *qui poenæ causâ in aliam civitatem deportantur*: ex μετὰ et οἶκος.

Μετοκλάζω, *flexis genibus succumbo*: ex μετὰ et ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Μετονομάζω, *nomen alicujus muto*; μετονομάζομαι, *mutato nomine priori, alio nomine nominor*: ex μετὰ et ὀνομάζω, ab ὄνομα, *nomen*.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, *ultio*.

Μετόπισθε, et -σθεν, *posteà*, *ponè*, *post*, adv. ex μετὰ et ὄπισθε, *retrorsùm*.

Μετοπωρινὸν, adv. *in autumno*: à seq.

Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis*: à seq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, *ultima pars autumni*: ex μετὰ et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

Μετουσία, *communicatio*, *consortium*; à μέτειμι.

Μετοχετεύω, *derivo*, *per canales deduco*; ex μετὰ et ὀχετεύω.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio*, *consortium*, et *participium*, apud Grammat. à μέτοχος, *particeps*.

Μετοχλίζω, *vecte transmoveo*, *transmoveo*, *transfero*: ex μετὰ et ὀχλίζω.

Μέτοχος, ου, ὁ ἡ, *socius*, *consors*: à μετέχω, *particeps sum*.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. sing. præs. ind. act.

Μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Μετρέω, -ῶ, METIOR, *emetior*; μετρέομαι, -οῦμαι, *dimensum accipio*; f. ήσω, p. μεμέτρηκα· a. 1. ἐμέτρησα· a. 1. imperat. act. μέτρησον, -άτω· perf. pass. μεμέτρημαι· a. 1. pass. ἐμετρήθην, ης, η· fut. 1. pass. μετρηθήσομαι. Th. μέτρον, *mensura*.

Μέτρημα, ατος, τὸ, *dimensum*, et

Μέτρησις, εως, ἡ, *mensio*, et

Μετρητὴς, ου, ὁ, *mensor*; item *amphora Attica*, continens tres urnas: à perf. pass. verbi μετρέω.

Μετριάζω, fut. άσω, *sum* μέτριος. Th. μέτρον.

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, *pertinens ad mensuram*, METRICUS: ab eod. Th.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, *mediocritas perturbationum s. adfectuum*, *moderatio*. A μετριοπαθὴς.

Μετριοπαθέω, -ῶ, idem quod συμπαθέω, *condoleo*, vel *condoleo quantum satis est*, f. ήσω, p. μεμετριοπάθηκα· à

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ ἡ, *modum tenens in affectibus*, *moderatus*: ex μέτριος et πάθος, εος, τὸ, *affectus*.

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ου, ὁ ἡ, *mediocris*, *moderatus*, *non nimius*, *æquus*, *justus*; μετριώτερος reperitur *minor*. Th. μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, *moderatio*, *modestia*, *mediocritas*: à præced.

Μετριοφρονέω, *modestè sentio*: ex μέτριος, *moderatus*, et φρονέω, *sentio*. Th. φρὴν, *mens*.

Μετρίως, *medicè*, *ita ut satis sit*: à μέτριος.

ΜΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, *mensura*, *modus*, METRUM; inservit periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, *mare*. Hinc Angl. METRE.

Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, *nominis permutatio*; METONYMIA, Tropus Rhetor. ex μετὰ et ὄνομα.

Μετωνυμικὸς, ἡ, ὸν, *ad Metonymiam pertinens*: à præced.

Μετωνυμικῶς, adv. METONYMICE: à præced.

Μετωπηδὸν, adv. *adversâ fronte*; à seq.

Μέτωπον, seu μετώπιον, ου, τὸ, *frons*, *pars faciei quæ post* seu *supra oculos*, *prora navis*, *frons aciei militaris*, μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετὰ et ὤψ, *oculus*.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ ἡ, *frontis inspector*, indèque futura augurans, METOPOSCOPUS: ex μέτωπον et σκοπὸς, qu. à σκέπτομαι, *video*; p. m. ἔσκοπα.

Μετῴχετο, *cursu petebat*, 3. sing. imperf. μετῳχόμην, ου, ετο· ex μετὰ et οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι.

Μεῦ, pro μου, *mei*, gen. Dor. ab ἐγώ.

ΜΕΧΡΙ, seu μέχρις, sequente vocali, adv. cum gen. *usque ad*, de termino ad quem: *quoad*, *per*, de tempore per quod. Hinc μέχρις ἂν, *quamdiu*; μέχρις οὗ, *quatenus*; μέχρις ἂν, *quoad*; μέχρι τινος, *quousque?* μέχρι τινὸς, *aliquatenus*; μέχρι τοῦδε, *hactenus*; μέχρι πολλοῦ, *diu*; μέχρι ζωῆς, *quoad vivam*; μέχρι παντὸς, *in perpetuum*. Th. Ἄχρι, seu ἄχρις, idem.

ΜΗ', *ne*, *non*, *nisi*, *numquid?* οὐ μὴ, *nequaquam*; εἰ μὴ, *nisi*: [*ὅπως μὴ πίσῃς, cum aor. 1. subjunct. Soph. Aj. 1108. cum fut. indic. ὅπως τοῦτο μὴ πεισόμεθα, Dem. c. Leptin. p. 28. Hæc contra Dawes, p. 222, 223, ὅπως καλῶς λήψεται, Isocr. ad Evag. p. 81. ed. Battie, ubi malè Wolfius corrigit λήψηται. Μὴ pro οὐ in rectâ enunciatione rarius ponitur, ut Arist. de Avibus: μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσα. Interrogat: μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Rom. ix. 14. *num injustitia est apud Deum?* ὅσον μὴ, *tantum non*: ὅτι μὴ, *præterquam*: μὴ οὐ, μὴ οὐκ, *ne non*: μὴ γὰρ, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, *absit enim*: εἰ δὲ μήγε, *cæterequin*, *sin minus*.]

Μήγε, *alioquin*: ex μὴ, *non*, et γε, *quidem*.

Μηδαμῆ, et Dor. μηδαμᾶ, *nusquam*, et indè μηδαμήγε, idem: item

Μηδαμόθεν, adv. *nullâ ex parte*; et

Μηδαμοῦθι et μηδαμόσε, *nusquam*: à seq.

Μηδαμὸς, ἡ, ὸν, *ne unus quidem*, *nullus*: ex μὴ, *non*, δὲ, et ἀμὸς, *aliquis*.

Μηδαμοῦ, adv. *nusquam*, et

Μηδαμῶς, adv. *nullo modo*, *nequaquam*: à μηδαμὸς.

Μηδ', μηδὲ, *neque*, *ne quidem*, conjunct. Ex μὴ, *non*, et δὲ.

Μήδεα, *consilia*; *genitalia*: à μῆδος, εος, τὸ.

Μήδεια, ας, ἡ, MEDEA, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, MEDI.

Μήδειος, ου, ὁ, MEDEUS, filius Jasonis et Medeæ.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, *nemo*: μηδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*: μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*, *nihil*: qu. μηδὲ εἷς, ex μὴ, δὲ, et εἷς, *unus*.

Μηδεμία, ᾶς, et Ion. -ῆς, ἡ, *nulla*. Vide in μηδεὶς.

Μηδὲν, n. g. à μηδεὶς, q. v. μηδὲν ἀλλὰ, *duntaxat*: μηδὲν ἧττον, *nihilo minus*: μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*: μηδὲν ὅτι, *nihil nisi*.

Μήδεο, Ion. pro μήδου, præs. imperat. m. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέποτ' et μηδέποτε, adv. *nunquam*: ex μηδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquandò*. Th ὅτε, *quandò*.

Μηδέπω, *necdum*, *nondum*: ex μὴ, *non*, et πω, enclitic. *aliquatenus*. Th. ὅς, *qui*.

Μηδέτερος, ρα, ρον, *neuter*, *a*, *um*, q. μηδὲ ἕτερος, ex μὴ, δὲ, et ἕτερος, *alter*.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, *curo*; f. m. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *nequaquam*. Th. ὅλος.

Μήδομαι, *curam gero*, *delibero*, *meditor*, *consulo*, *molior*; f. m. μήσομαι, a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poët. *provideo*, *prospicio*: à

ΜΗ῀ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura*, *consilium*, in plur. μήδεα, *consilia*: *pudenda*.

Μῆδος, ου, ὁ, MEDUS, nomen gentile. Hebr. *dimensio*.

Μηδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam*, *nullo pacto*: ex μηδὲ, ὅτις, n. g. à ὅστις et οὖν.

Μήθ' pro μήτε, neque. Th. μή.
Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, nullus, et μηθὲν, ενος, τὸ, nihil quidquam: ex μήτε et εἷς, unus.
Μηκάζω, balo: à
ΜΗΚΑΌΜΑΙ, idem; propriè est caprarum: à sono
Μηκὰς, άδος, ἡ, capra; à præced.
Μηκέτι, non amplius; ne posthac; ex μὴ, non, et ἔτι, adhuc.
Μήκιστα, longissimè, tandem: à
Μήκιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, longissimus, procerissimus: superl. à μῆκος.
ΜΗ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, statura, spatium. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, remedium. Hinc
Μηκύνω, prolongo, produco; f. υνῶ, a. 1. ἐμήκυνα, præs. pass. μηκύνομαι, prolongor, succresco: à præced.
ΜΗ΄ΚΩΝ, ωνος, ἡ, papaver.
Μῆλα, oves, mala; item genæ: etiam mammæ puellarum: nom. pl. à μῆλον, ου, το.
Μηλανθη, ης, ἡ, scarabæorum genus ex floribus mali arboris nasci solitum. Ex μηλέα et ἄνθος, flos.
ΜΗΛΕ΄Α, ας, ἡ, malus, arbor.
ΜΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum
Μηλόω, specillum demitto, specilli demissione tento, demergo, insero, vel tentandi vel tingendi causa: à μήλη
Μήλιος, ου, ὁ, MELIUS; qui est ex insulâ quæ Μῆλος dicitur, quod vide: et Ion. pro προβάλειος, ovillus.
Μηλόβοσις, ἡ, nomen mulieris, q. d. ovium custos.
Μηλοβοτέω, -ῶ, f. ήσω, oves pasco: à seq.
Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, et μηλοβότης, ου, ὁ, ovium pastor, opilio: ex μῆλον, ovis, et βόσκω, pasco.
Μηλόβοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ab ovibus depastus; incultus, hostibusque vastatus, et pecoribus pascendis relictus: ex iisdem.
Μηλόδοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui oves recipit: ex μῆλον, pecus, et δέχομαι, capio.
Μῆλον, ου, τό, Dor. μᾶλον, MALUM, pomum; item ovis, pecus, [*opes, facultates, quæ apud veteres erant oves, Hes. Op. 162.] Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.
ΜΗ͂ΛΟΣ, ου, ἡ, MELUS, insula, una ex Cycladibus.
Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, scil. ovina pellis: à μῆλον, ovis.
Μηλωτρὶς, auriscalpium: Gl. Cyr.
Μήλωψ, οπος, ὁ ἡ ἡ, pomacei coloris: ex μῆλον, pomum, et ὤψ.
ΜΗ΄Ν, autem, tamen, quidem; aliis particulis jungitur.
ΜΗ΄Ν, μηνὸς, ὁ, mensis: à μήνη, quæ mensem describit cursu suo.
Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, insanio: f. m. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.
ΜΗΝΗ, ης, ἡ, Luna: Dor. μάνα. Hinc fortè Angl MOON, MONTH, &c.
Μήνι', pro μηνίε, irascere; præs. imperf. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, ira.
ΜΗ΄ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, membrana, maximè quæ cerebrum ambit, dicta pia mater.
Μηνιθμὸς, ου, ἡ, ira divina, ira. Th. μῆνις, idem.
Μήνιμα, ατος, τὸ, idem: à
ΜΗ͂ΝΙΣ, ιος, ἡ, ira permanens: acc. sing. μῆνιν, q. à μένω, maneo.
Μηνίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à μηνίω, irascor. Th. μῆνις.
Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula, ornamentum. Dim. à μήνη, luna.
Μηνίω, irascor, iram exerceo; f. ίσω, p. κα. Th. μῆνις.
Μηνοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, lunæ similis, lunatus: ex μήνη, luna, et εἶδος, species.
Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio; et
Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, index: à
ΜΗΝΥ΄Ω, indico, significo, nuncio, certiorem facio, declaro; f. ύσω, p. μεμήνυκα, a. 1. ἐμήνυσα, a. 1. sub act. μηνύσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. μηνύσας, ασα, αν, a. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1 part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, ἐν.
Μὴ 'πιβάλῃς, pro μὴ ἐπιβάλῃς, ne injicias
Μὴ 'πιλάμψῃς, pro μὴ ἐπιλάμψῃς, ne incidas; 2. sing. a. 2. sub. act. à τέμνω, seco.
Μηπότε, ne quandò, si fortè, fortasse: ex μὴ, ne, et ποτὲ, aliquandò. Th. δῆτε.
Μήπω, nondum: μήπως, ne quo modo, ne forte, [*non, ἀλλὰ μήπω τοῦτο, Dem, c. Mid 17. sed pæne non ita fuisse, scil. Midiam statum reverâ ignorâsse, qui locus fefellit Wolfium. Vid. Markl.] ex μὴ, ne, et πῶς, aliquo modo?
Μηρὰ, nom. pl. à μηρὸς.
Μηρί', pro μηρία, nom. pl. à μηρίον, femur. Th. μηρὸς, idem.
ΜΗΡΙ΄ΝΘΟΣ, ου, ἡ, funiculus, filum: qu. à μηρύω, glomero.
Μηρίον, ου, τὸ, idem quod. Th. μηρὸς.
Μηριόνης, ου, ὁ, MERIONES, nom. propr.
ΜΗΡΟ΄Σ, οῦ, ὁ, femur, semen: in pl. μηροὶ, et τὰ μηρά.
Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, ruminatio.
Μηρύκω, μηρυκάζω, et μηρυκάομαι, rumino: qu. à μηρύω, quia ruminare est revolvere cibum.
Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen, filum glomeratum. Th. μηρύω.
Μηρύσασθαι, a. 1. inf m. verbi.
ΜΗΡΥ΄Ω, revolvo, glomero, et filum deduco, f. ύσω, p. κα.
Μήσαο, Ion. pro ἐμήσω, 2. sing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, et Ion. μησάμην, μήσω, μήσατο, verbi μήδομαι.
Μήσεαι, Ion. pro μήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusdem.
Μῆσι, Dor. pro μὴ ἐστί.
Μήσο, Ion. pro μέμηστο, seu ἐμέμηστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μήδομαι.
Μήστωρ, ωρος, ὁ, consultor, consiliarius; peritus. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Hinc Angl. MASTER.
Μήστωρε, ejusd. nom. dual.
Μήτ', et μήτε, neque: conjunct. ex μὴ, non, et τὶ, què.
ΜΗ΄ΤΗΡ, et Dor. μάτηρ MATER, item matrix; et apud Scrip. Eccles. baptisterium: gen. έρος, et per Sync. -τρος, acc. μήτερα tantùm, dat. pl. μητράσι, voc. sing. ὦ μῆτερ.
Μήτι, nequid, num? [*nedum, multo minùs, non modò, multo magis, pro ratione argumenti, ἀλλ' οὐδὲ καθ' ἑαυτὸν στρατιώτης οὗτος οὐδενος, ἐστ' ἄξιος, μήτιγε τῶν ἄλλων ἡγεμὼν, Demost. si per se miles quidem non habendus est, multo minùs dignus qui aliis imperet. Εἶδὼ δὲ ἡ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι δὲ ὑπό γε τῶν φίλων, Plato Dionysio, video luctatores in palæstrâ à pueris excitatos, non modò [vel multo magis] ab amicis. In μήτι, transponuntur particulæ: τοὺς τῶν δεόντων τι μὴ ποιοῦντες, quæ conveniunt neutiquàm faciunt, Isocr. ad Nicholem, p. 75. μήτιγε, non solùm. Æl. V. H xii. 2. μήτιγε, quanto magis, nedum, multo magis, 1 Cor. vi. 3] ex μὴ, non, et τὶ, aliquid.
Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à seq.
Μητιάω, consulto, delibero, molior rem quampiam machinor: verb. Poët. Th. μῆτις, ἡ, consilium.
Μητίετα, voc. sing. à
Μητιέτης, ου, ὁ, consiliarius, prudens, consultor: à μητιάω.
Μητίζομαι et μητίομαι, consilia agito, machinor, concito: ab eod. Th.
Μῆτιν, acc. sing. à μῆτις, consilium.
Μητιόεις, όεσσα, όεν, consilio abundans. Th. μῆτις.
Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præs. act. verbi μητιάω.
ΜΗ΄ΤΙΣ, ιδος, ἡ, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.
Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva. Th. μήτηρ, mater.
Μητραλοίας, ου, ὁ, Att. μητραλῴας, ου, ὁ, matris percussor, matricida: ex μήτηρ, mater, et ἀλοιάω, -ῶ, percutio.
Μητρόθεν, adv. à matre. Th. μήτηρ.
Μητροκτονέω, -ῶ, f. ήσω, matrem occido: et
Μητροκτονία, ας, ἡ, matris cædes: à
Μητροκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, matricida: ex μήτηρ et κτείνω, occido: p. m. ἔκτονα.
Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus: ex μήτηρ, et πατήρ.
Μητρόπολις, εως, ἡ, METROPOLIS: q. d μήτηρ τῶν πόλεων, mater urbium: quia sic se habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.
Μητροπολίτης, ου, ὁ, qui ex matrice urbe est, et METROPOLITANUS: à præced.
Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, à matre abjectus, de Paride dicitur: ex μήτηρ, et ῥίπτω, projicio.
Μητρυιά, ᾶς, et Ion. μητρυιὴ, ἡ, noverca, altera patria, hoc est, ubi quis civit, et tamen non ibi natus est. Th. μήτηρ.
Μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus: ab eod.
Μήτρως, -ωος, ὁ, avunculus maternus: ab eod.
Μηχανάαται, Poët. pro μηχανᾶται, machinatur: 3. sing. ind. pass. à μηχανάω.
*Μηχανόῤῥαφος, ου, ὁ, dolorum consutor. Eurip. ex μηχάνη et ῥάπτω, suo.
Μηχανάω, -ῶ, f. ήσω, usitatius μηχανάομαι, ῶμαι, f. m. ήσομαι, machinor, molior, struo, agito: à μηχανή.
Μηχανεύω, f. εύσω, excogito, machinor: f. 1. m. εύσομαι, p. pass. μεμηχάνευμαι. Th μηχανή
ΜΗΧΑΝΗ΄, ῆς, ἡ, MACHINA: artificium, solertia, molitio. consilium, [*dubium: μηχανὴ οὐδεμία ἐστὶ τὸ μη-

των ἐπιβουλεύειν ἐμοί, *nulla dubitatio quin in nobis insidietur*, Herod. Clio. c. 209.] πάσῃ μηχανῇ, *quovis modo:* οὐδεμία μηχανὴ dicitur *de re impossibili.*

Μηχάνημα, ατος, τό, *machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema;* à μηχανάω.

Μηχανικός, ἡ, ὄν, *fabricandi machinas peritus,* MECHANICUS, à μηχανή.

Μηχανικῶς, adv. *ad mechanici morem:* à præced.

Μηχανώμενος, præs. part. pass. verbi μηχανάομαι, *machinor:* ab eod. Th

Μῆχαρ, ατος, τό, *artificium, commentum, conamen, adjumentum, remedium:* à

Μῆχος, εος, τό, *concilium, commentum, dolus, fraus:* à μηχανή.

Μήων, ονος, ὁ ξ ἡ, Dor. et Æol. pro μείων, *minor:* quod vide.

Μήων, ωνος, ὁ, nom. propr. viri.

Μία, ᾶς, ἡ, *una:* dat. μιᾷ, et Ion. μιῇ, à masc. εἷς, *unus.*

ΜΙΑΙ'ΝΩ, *inquino, polluo, conspurco, infirio, conscelero:* f. ανῶ, a. 1. ἐμίηνα, p. μεμίαγκα, p. pass. μεμίαμμαι, et Att. μεμίασμαι, p. part pass. μεμιασμένος, a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ.

Μιαιφονέω, *cæde me polluo:* f. ήσω, à

Μιαιφόνος, ε, ὁ ξ ἡ, *homicida:* qui cæde se polluit: in voc. ὦ μιαίφονε· ex μιαίνω, *polluo,* et φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido,* p. m. πέφονα.

Μιάνθεν, Poët. pro ἐμιάνθην, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per Sync. pro μιανθεῖτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, *polluo:* hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ, et in 3. pl. μιανθῶσι.

Μίανσις, εως, ἡ, *pollutio:* à μιαίνω.

Μιανῶ, f. 1. act. ejusd. verbi.

Μιαρός, ρὰ, ρόν, *pollutus, scelestus, dirus, flagitiosus, obscænus:* ab eod. Th.

Μίασμα, ατος, τό, *inquinamentum, contagium, piaculum, stuprum:* et

Μιασμός, ε, ὁ, idem, et

Μιάστωρ, ορος, ὁ, *contaminator, cæde vel alio celere contaminatus:* à p. pass. verbi μιαίνω.

Μίγας, άδος, ὁ ξ ἡ, *mistus, promiscuus:* à μίγνυμι.

Μίγδα, adv. *mistim, promiscuè:* à præced.

Μίγδην, idem, ab eod.

Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. et μιγεὶς, εῖσα, in fœm. gen. μιγεῖσα, a. 2. part. pass. ab ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ejusd.

Μιγέωσι, per Ectasin. Ion. pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. et

Μιγῇ, pro ἐμίγη, 3, sing. a. 2. pass. Ion. et

Μιγήμεναι, Att. et Dor. pro μιγῆναι, a. 2. inf. pass. et

Μιγήσομαι, f. 2. pass. et

Μίγμα, ατος, τό, *mistura farrago:* a. 1. pers. perf. pass. omnia à

ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, seu μιγνύω, *misceo, permisceo:* pass. *prope accedo, consuesco,* de concubitu: f. ξω, p. μέμιχα, a. 1. ἔμιξα, perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται, p. part. μεμιγμένος, η, ον, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. inf. pass. μιγῆναι, Dor. μιγήμεναι, a. 1. pass. ἐμίχθην, paulò post f. μεμίξομαι.

Μιγνῦναι, præs. inf. act. à præced.

Μίδας, *bestiola, quæ fabas peredit:* q. à μίω, *edo:* est et *jactus tesserarii.* Fuit et rex Phrygiæ ditiss. istius nominis.

Μιζραμὼθ, *crater,* Jer. lii. 19. μασμαρὼθ, legend. ex nonnullis editionibus.

Μιθριδάτης, ε, ὁ, MITHRIDATES, Ponti et Bithyniæ rex: à quo excogitatum est, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur MITHRIDATE.

Μικκός, ὰ, όν, Dor. pro μικρός, ὰ, όν, hinc μικκύλος, diminut. à μικκός, *parvulus.*

Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.

Μικροθυμέω, -ῶ, f. ήσω, *animo sum pusillo:* à μικρόθυμος.

Μικροθυμία, ας, ἡ, *pusillanimitas:* ab eod.

Μικρόθυμος, ε, ὁ ξ ἡ, *pusillanimus:* ex μικρὸς et θυμὸς, *animus.*

Μικρολογία, ίας, ἡ, *oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus tanquam magnis; sordes, avaritia:* à seq.

Μικρολόγος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet; sordidus, præparcus:* ex μικρὸς, et λόγος, *verbum, ratio.*

ΜΙΚΡΟ'Σ, ὰ, όν, et Att. σμικρός, *parvus, qui parvi pretii est, paucus:* compar. μικρότερος, superlat. μικρότατος· vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιστος· μετὰ μικρὸν, *paulò post:* μικρὸν, *parum:* μικρῦ, *fere:* μικρῦ δεῖν, *paulò minus, penè.*

Μικρότης, vel σμικρότης, ητος, ἡ, *parvitas:* à præced.

Μικρόψυχος, ε, ὁ ξ ἡ, *pusillanimus.* Ex μικρὸς et ψυχή.

Μικρῶς, adv. *parùm:* à μικρός.

Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo.*

Μικτός, ἡ, όν, *mistus:* ab eod. verbo.

Μίλητον, ε, τό, et -ος, ἡ, nomen urbis, interp. Lat. *coccinea:* à μίλτος, *minium.*

ΜΙ'ΛΗΔΟΣ, ε, ὁ, *instrumentum quoddam artis plasticæ.*

Μίλιον, ε, τό, *milliare;* spatium mille passuum: vox Lat. Matt. v. 42.

Μιλτηλιφής, έος, ὁ ξ ἡ, *minio illitus,* vel *tectus, miniatus:* ex μίλτος, ε, ὁ, *minium,* et ἀλείφω, *ungo.*

Μιλτοπάρῃος, ε, ὁ ξ ἡ, *rubras habens genas,* vel *proras:* ex μίλτος, *minium,* et παρηὰ pro παρειά, ᾶς, ἡ, *gena,* Poët. *prora navis.*

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ε, ἡ, *minium; rubrica, rubigo segetum.*

Μιλτόω, -ῶ, f. ώσω, *minio inficio:* à præced.

ΜΙΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, et μίλφωσις, *defluvium pilorum palpebræ.*

Μίλω, Dor. per Apocopen pro Μίλωνι, *Miloni.*

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ε, τό, *fructus arbuti.*

Μίμαντα, acc. sing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, vel μίμαρκυς, ος, ἡ, *farciminis genus.*

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, -ῦμαι, *imitor:* cum acc. præs. inf. pass. μιμεῖσθαι, f. med. μιμήσομαι, p. pass. μεμίμημαι, σαι, ται.

Μιμήσαιντο, *imitentur:* 3. pl. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi præced.

Μίμημα, ατος, τό, *imitamentum:* et

Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio:* et

Μιμητής, ε, ὁ, *imitator:* à perf. pass. μιμέομαι.

Μιμητικός, ἡ, όν, *imitandi peritus:* à præced.

Μιμητός, ἡ, όν, *imitabilis:* à p. pass. verbi μιμέομαι.

Μιμνάζω, *permaneo, præstolor, expecto:* à μίνω.

Μιμνάσκετο, Dor. et Ion. pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur:* 3. sing. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, *manet:* 3. sing. præs. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, *maneo.*

Μιμνήσκω, *facio recordari, moneo:* præs. imperat. μίμνησκε· mutuatur sua tempora à Th. μνάομαι, f. μνήσω, p. μέμνηκα, præs. med. μιμνήσκομαι, *recordor, memini:* perf. pass. μέμνημαι, *memini:* a. 1. pass. ἐμνήσθην, et in 1. pl. ἐμνήσθημεν, a. 1. m. ἐμνησάμην, ω, ατο.

Μίμνον, *manebant:* 3. pl. imperf. act. Ion. μίμνοντι, Dor. pro μίμνεσι, 3. pl. præs. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo:* præs. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro μίμνεσι· præs. part. μίμνων, ὄντος, à

Μίμνω, *maneo, permaneo, expecto, sustineo:* à μένω.

Μῖμος, ε, ὁ, MIMUS, *imitator, histrio.* Th. μιμέομαι, *imitor.* Angl. MIMIC.

Μιμὼ, όΘ, contract. ῦς, ἡ, *simia:* quia μιμεῖται actiones hominum.

ΜΙ'Ν, *ipsum, ipsam:* alicubi et *ipsos, ipsas:* quasi ab ἵς, inusit. cujus accus. ἵν, ν, Ionice præpos. νιν, facit; μ autem Dor. μιν.

ΜΙ'ΝΘΑ, seu μίνθη, ης, ἡ, MENTHA, herba.

Μίνθος, ε, ὁ, *stercus.*

Μινυᾶν, gen. Dor. pro Μινυῶν, à Μινύα, nom. propr. *urbis Thessaliæ.* Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur.

Μινύεια, ας, ἡ, eadem quæ et Μινύα· vide præced.

Μινύθει, *minuit:* 3. sing. ind. præs. et

Μινύθη, 3. sing. sub. præs. à

Μινύθω, *minuo, marcesco.* Th. μινὸς, *parvus.* Angl. TO MINCE.

Μίνυνθα, adv. *paululùm:* et hinc

Μινυνθάδιος, ε, ὁ ξ ἡ, *brevi tempore durans:* à

ΜΙΝΥΟ'Σ, ὰ, όν, Eustath. Att. dici vult pro μικρὸς, *parvus, exilis.*

Μινύριζε, præs. imperat. act. à

Μινυρίζω, *exili voce lamentor:* à μινυρὸς, idem quod Th. μινυὸς, *parvus.*

Μινύρομαι, *querulâ voce loquor* vel *cantillo:* ab eod.

Μινύωριος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui brevis est temporis, fluxus:* ex μινυὸς et ὥρα, *tempus.*

Μίνως, ωος, ὁ, MINOS, nomen viri.

Μῖξις, εως, ἡ, *mistio, temperatura, concubitus.* Th. μίγνυμι, *misceo.*

*Μιξοβάρβαρος, ε, ὁ ξ ἡ, *semibarbarus.*

Μιξοπάρθενος, ε, ὁ ξ ἡ, *naturam habens virginis et animalis:* à μίγνυμι, *misceo,* et παρθένος, ἡ, *virgo.*

Μίξω, *miscebo*; f. 1. act. verbi μίγνυμι, q. v.

Μισάνθρωπος, ε, ὁ ξ ἡ, *osor hominum, inhumanus*: ex μισέω, *odi*, et ἄνθρωπος, *homo*.

*Μισαργυρία, ας, ἡ, *odium atque contemptus pecuniæ*.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle, in quo fit mistio aquarum ex montibus confluentium*: ex μίσγω, seu μίγνυμι, et ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*.

Μίσγεαι, Ion. pro μίσγη, 2. sing. præs. sub. pass. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.

Μίσγειν, præs. inf. à μίσγω, *tempero*.

Μίσγετο, *miscebatur*: 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi ejusdem.

Μίσγοισαι, Dor. pro μιγνῦσαι, *miscentes*; præs. part. pl. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.

Μισγόμενος, η, ον, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Μίσγω, *misceo, tempero*: f. ξω. p. μέμιχα, (tanquam à μίγω,) μίσγομαι, *coëo, concumbo, congredior*.

Μίσει, 3. sing. præs. act. Sed

Μισεῖ, præs. imperat. act. à

Μισέω, -ῶ, *odi, minus amo*: imperf. ἐμίσεον, ουν, f. ήσω, p. μεμίσηκα, a. 1. act. ἐμίσησα, a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μισήσωσι, præs. pass. μισέομαι, *odio habeor*: perf. pass. μεμίσημαι, perf. part. μεμισημένος, η, ον, *exosus, a, um*. Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium*.

Μισηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. præced.

Μισήσῃ, *oderit*: 3. sing. a. 1. sub. act. ejusdem.

Μισητὴς, ε, ὁ, *osor*: ab eod.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus*: à μισέω.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis persolutio, præmii retributio, pœna*: et

Μισθαποδότης, ε, ὁ, *qui mercedem persolvit, præmiorum largitor*, ex μισθὸς, *merces*, et ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*.

Μισθαρνέω, -ῶ, *quæstum facio*: ex μισθὸς, et ἄρνυμαι, *capio*.

Μίσθιος, ία, ιον, vel μίσθιος, ε, ὁ ξ ἡ, *mercenarius*. Th. μισθὸς.

Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro

Μισθοδοτέω, -ῶ, f. ήσω, *do mercedem*; à

Μισθοδότης, ε, ὁ, *mercedis dator*: ex μισθὸς, et δίδωμι, *do*.

ΜΙΣΘΟ'Σ, ε, ὁ, *merces præmium laborum, salarium, stipendium militum*: [**pœna*, Callim. Vicissim, ποινὴ pro μισθὸς, Salm. de usur. c. ii. p. 22.]

Μισθοφόρος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui mercede aliquid facit, miles*: ex μισθὸς, et φέρω, *fero*.

Μισθόω, -ῶ, f. ώσω, *mercede loco*, Med. μισθόομαι, ἔμαι, *mercede conduco*. [Pass. *mercede conducor*.] Th. μισθὸς, *merces*.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces, sumptus, quæstus*: à μισθόω.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *mercede, conductus, mercenarius*: ab eod.

Μισκίλος, ε, ὁ, sc. οἶνος, *vile et nigrum, vinum*: et

Μίσκελος, *sordidus, præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit*: à

ΜΙΣΚΟΙ, ων, οἱ, *frusta et rejectamenta cœnarum, quæ everri solent*.

Μισολογέω, *bonas literas odi, imperitus sum*: et

Μισολογία, ας, ἡ, *odium literarum*: à seq.

Μισολόγος, ε, ὁ ξ ἡ, *bonarum literarum osor*: per conseq. *indoctus, imperitus*: ex μῖσος, τὸ, *odium*, et λόγος, in pl. λόγοι, *studia literarum*.

Μισοξενία, ίας, ἡ, *inhospitalitas*: à

Μισόξενος, ε, ὁ ξ ἡ, *inhospitalis*: ex μῖσος, et ξένος.

Μισοποιέω, -ῶ, *inimica, seu hostilia facio; quæ alius odit facio*: ex μῖσος, et ποιέω.

Μισοποιὸς, ε, ὁ, *inimicus, infestus, hostilia faciens*: ex iisdem.

Μισοπονηρέω, -ῶ, *malos odi et detestor*, f. ήσω, et

Μισοπονηρία, ίας, ἡ, *odium in sceleratos*: à

Μισοπόνηρος, ε, ὁ ξ ἡ, *malorum osor*: ex μῖσος, et πονηρός.

ΜΙ'ΣΟΣ, εος, ε, τὸ, *odium*.

Μισύλλον, ες, ε, imperf. Ion. à

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, *in parvas partes seco*.

ΜΙ'ΣΥ, *succus in metallis concretus*.

ΜΙ'ΣΧΟΣ, ε, ὁ, *pediculus, cui fructus et folia plantæ appenduntur*: qu. ab ἴσχω, *teneo*.

ΜΙ'ΤΟΣ, ε, ὁ, *licium, filum quod stamini implicatur*.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, MITRA, *cingulum, balteus*: acc. Ion. μίτρην.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ξ ἡ, *mitra tunicam cingens*; ex μίτρα, et χίτων, *tunica*.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ et μύτιλος, λη, λον, MUTILUS, *cornibus carens*.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μίτυλος, *mutilus*.

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *purgamentum ceræ*: vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, indecl. item viri.

Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, *misceo*: qu. vide.

ΜΝΑ˜, ᾶς, ἡ, MINA, *libra*: varii ponderis, apud diversos.

Μνάᾳ, *spondes*: Poët. Pleonasm. τε α pro μνᾷ, 2. pers. sing. ind. m. verbi μνάομαι, *memoro, recordor*.

Μναμεῖον, ε, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμευεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, *memini*. Th. μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

Μνάομαι, ῶμαι, *memoro, mentionem facio, recordor, memor sum*; item *curo, operam do*; et *nuptias ambio*: f. 1. med. μνήσομαι, a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο, perf. pass. μέμνημαι. a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μιμνήσκομαι, *recordor*: ἀναμιμνήσκομαι, idem: à μνάω.

Μνάσειεν, *in memoriam reduceret*: 3. sing. a. 1. opt. Æol. et Dor. pro μνήσειεν, et hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω seu μνάομαι, *recordor*.

Μνάσῃς, *memores*; 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃς. à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, præs. inf. med. contract. pro μνάεσθαι à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, *pronuba*: à μνηστὴρ, *monitor*. Th. μνάομαι.

Μναστεύω, Dor. pro μνήστευω, quod pro μνηστεύω, quod vide.

Μναστήσας, ασα, αν, a. 1. part. Dor. pro μνηστήσας à μναστέω.

Μνᾶστις, ιος, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, *memoria*.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

ΜΝΑ'Ω, *aliquid menti suggero*: *aliquid menti revoco*: vide μνάομαι.

Μνέσθαι, Ion. pro μνάεσθαι, *commemorare*: μνεώμενος, *ambiens*: præs. part. m. Ion. ab eod. verbo.

Μνεία, ας, ἡ, *mentio, memoria*: à μνάω.

Μνῆμα, ατος, τὸ, *monumentum, sepulchrum*: à perf. pass. ejusd. verbi.

Μνημεῖον, ε, τὸ, idem quod μνῆμα: à

Μνήμη, ης, ἡ, *memoria, mentio*: à perf. pass. μνάω.

Μνημονεύω, *memoriâ teneo, memini, memoro*: f. εύσω. μνημονεύομαι, *memoror, celebror*; et

Μνημονικὸς, ἡ, ὸν, *memoriâ valens*; it. *ad memoriam pertinens, memorabilis*: à μνήμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, *memoria*. Est et nom. Deæ mater Musarum: et

Μνημόσυνον, ε, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monumentum, memoria*: à seq.

Μνήμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *memor*: item *bonâ memoriâ præditus*: à μνάω.

Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. et

Μνήσασα, *recordata*: a. 1. part. act. f. g. et

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. à μνάω.

Μνήσεαι, *memineris*: Ion. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusdem.

Μνησθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi ejusdem.

Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνήσθητι, et in 2. pl. μνήσθητε, a. 1. imperat. pass. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. pass. verbi ejusd.

Μνησικακέω, -ῶ, *mali vel injuriarum acceptarum memor sum*: et

Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoria*: à

Μνησικάκος, ε, ὁ ξ ἡ, *injuriæ acceptæ memor*: ex μνῆσις, et κακὸς, *malus*.

Μνήσομαι, *memor ero*: f. 1. m. et

Μνησόμεθ' pro μνησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνηστεύω, *nuptias ambio, sum procus, concilio, comparo*: f. εύσω, p. μεμνήστευκα, præs. pass. μνηστεύομαι, *despondeor*, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μεμνήστευμαι, perf. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, *desponsata*, a. 1. pass. ἐμνηστεύθην, a. 1. part. pass. μνηστευθεὶς, εῖσα, εν, à μνηστὸς, *sponsus*.

Μνηστέω, -ῶ, f. ήσω, idem ac præced.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, *sponsa, nupta*: à μνηστὸς.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *procus, candidatus, qui aliquid ambit*: à μνάομαι.

Μνῆστις, ιος, et εος, ἡ, *memoria, recordatio, mentio*: ab eod.

Μνηστὸς, ἡ, ὸν, *desponsatus*: ab eod.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, *conciliatio seu petitio uxoris*: ab eod.

*Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *muscosus*, μνιάρειο, τάπητος, *tapetis musci instar mollis*. Epig. ap. Suid. à

ΜΝΙ'ΟΝ, ε, τὸ, *muscus, alga*.

Μνίω, vel μίω, *edo*.

ΜΝΟΥ'Σ, μνε, ὁ, *prima lanugo, pilus tener*: à μνίον, quia est ut muscus.

Μνώεο, Ion. pro μνώου, præs. imperat. pass. à

Μνώομαι, Poët. pro μνῶμαι, *recordor, mulieris nuptias ambio.*

Μνώοντο, 3. pl. imperf. verbi præced. Ion. et Poët. pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΓΟΣ, ȣ, *qui obtusâ est voce.*

Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus, ærumnosus.*

Μογεῦμες, Dor. pro μογοῦμεν, *laboramus*: 1. pl. præs. à

Μογέω, -ῶ, *ærumnas, patior laboro, labore fessus sum, doleo*: fut. ήσω. Th. μόγος, *labor.*

Μογήσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογιλαλία, ας, ἡ, *hæsitantia in verbis, difficultas loquendi*: à

Μογιλάλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *difficultèr loquens, hæsitans, cui est lingua impedita*: ex μόγις, *agrè*; et λαλέω, *loquor.*

Μογις, adv. *vix, ægre*; à

ΜΟΓΟΣ, ȣ, ὁ, *labor, ærumna*, Poët.

Μογοστόκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *partûs laborem suspiciens, circa partum laborans*: Epit. Lucinæ, circa τόκȣς μογȣ̃σα, *ut quæ parturientibus adsit*: ex μόγος, et τίκτω, *pario.*

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ȣ, ὁ, MODIUS: mensura aridorum: Migravit vox à Græcia in Latinum.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, *verna.*

ΜΟ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, *labor*; item *bellum, pugna, tumultus, terror.*

Μόθων, ονος, ὁ, *verna*; *vilis*; *nugator, garrulus*; *superbus*, à μόθαξ.

Μοθωνικὸς, ἡ, ὸν, *insolens, superbus*: à præced.

Μοι, *mihi*: dat. sing. ab ἐγὼ, *ego.*

Μοιμυάω, et μοιμύλλω, *contraho labia*: à μύω.

Μοῖρα, ας, ἡ, *pars, portio*; *gradus*, seu *pars circuli in cælo*; certa militum portio, velut *decuria, cohors, manipulus*; *sors, conditio*; *officium, munus*; *honor*; *pretium*; *oraculum, aut alius monitus divinus*; *fatum, secundum æquè ac adversum*; *fatum, lethum*: Μοῖραι, *Parcæ.* Th. μείρω, *divido, sortior*: p. m. μέμορα.

Μοιράω, fut. ήσω, *distribuo, partior*: à præced.

Μοιρηγενὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *felici fato natus*: ex μοῖρα, *fatum secundum*, et γίνομαι, *nascor.*

Μοιρίδιος, ία, ιον, Poët. *fatalis*: à μοῖρα.

Μοῖσα, ας, Dor. pro μȣ̃σα, ης, ἡ, *Musa.*

Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μȣσῶν.

Μοισαῖος, αία, αῖον, Poët. et Dor. pro Μȣσαῖος, *à Musis factus et paratus.*

Μοιχάγρια, ων, τὰ, *quæ persolvit qui in adulterio comprehensus est*, vel *quæ in comprehensione mœchorum persolvuntur*: ex μοιχὸς, et ἄγρα, *captura.*

Μοιχαλὶς, ἰδος, ἡ, *adultera, adulterium.* Th. μοιχὸς.

Μοιχάομαι, ῶμαι, *sum adulter, adulterium committo*: [*μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν, Mar. x. 11. *adulterium committit in illam*, ut J. C. Latini loquuntur.] f. med. ήσομαι, p. pass. μεμοίχημαι, ab eod. Th.

Μοιχὰς, ἀδος, ἡ, *adultera*: à μοιχὸς.

Μοιχεία, ας, ἡ, *adulterium*: à μοιχεύω.

Μοιχευθεὶς, εῖσα, ὲν, *adulteratus*: a. 1. part. pass. à seq.

Μοιχεύω, *stupro vitior, adulter sum, mœchor*: f. ευσω, p. μεμοίχευκα. a. 1. ἐμοίχευσα. à μοιχὸς.

Μοιχίδιος, ία, ιον, *ex adulterio procreatus, adulterinus.* et

Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, *adulterinus, in adulterium pronus*: à

ΜΟΙΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, MOECHUS, *adulter*: q. a. μὴ, et εἴκω.

ΜΟΛΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, Æol. βολγὸς, *saccus coriaceus, culeus* item; *depeculator.*

ΜΟΛΕ'Ω, seu μόλω, *venio, vado, curro*: hinc μολὼν, a. 2. part. act.

Μολίβδαινα, seu μολύβδαινα, ης, ἡ, *pila* seu *massa plumbea.*

Μολίβδεος, ία, εον, contract. μολιβδοῦς, ῆ, οῦν, et μολίβδινος seu μολύβδινος, ίνη, ινον, *plumbeus*: à

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ seu μόλυβδος, ȣ, ὁ, *plumbum*, q. à μόλις ἐς βάθος.

Μόλιβος seu μόλυβος, ȣ, ὁ, idem quod μόλυβδος, Hom. Il. Λ. 237.

Μόλις, adv. *vix*; idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor.*

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vorax, gulosus*: qu. μολὼν ἐπὶ βορὰν.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen.

Μολοῖσα, *profecta*: Dor. pro μολȣ̃σα, a. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *labor, pugna, fremitus.*

ΜΟΛΟ'ΣΣΟΣ, ȣ, MOLOSSUS: pes metricus, tribus syllabis longis constans: *incola Molossidis*, regionis Epiri.

Μολὸχ, ὁ, nomen Idoli, indecl. Hebr. *regnans.*

Μολπῇ, ῆς, ἡ, *cantilena*: dat. sing. μολπῆ, à μέλπω, *cano*: p. m. μέμολπα.

Μολύβδαινα et μολυβδὸς, vide in μολίβδαινα.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino, contamino, polluo*, dicitur et de coloribus, *inficio, tingo*: f. υνῶ, a. 1. ἐμόλυνα, p. μεμόλυγκα, p. pass. μεμόλυμμαι, et Att. μεμόλυσμαι, a. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, η.

Μόλυνσις, ἡ, et

Μολυσμὸς, ȣ̃, ὁ, *contaminatio*: à μολύνω.

Μόλω, *venio*, à μολέω.

Μολὼν, a. 2. part. act. præced.

Μομφὰ, ᾶς, Dor. pro

Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela, reprehensio*: à p. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso*

Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poët. *ars desultoris, seu agitatio equorum quæ fit uno fræno*: ex μόνος, *solus*, et ἄμπυξ, υκος.

Μοναρχέω, *monarchiam obtineo, regno*: et

Μονάρχης, ȣ, ὁ, *monarcha, rex*, à μοναρχὸς.

Μοναρχία, ας, ἡ, MONARCHIA, *unius dominatus*: à μοναρχέω.

Μοναρχικὸς, ἡ, ὸν, *ad monarcham seu monarchiam pertinens, monarchiæ favens*: à præced.

Μοναρχὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui solus imperat.* ex μόνος, *solus*, et ἀρχὴ, *imperium.*

Μόνας, αδος, ἡ, *unitas*: à μόνος.

Μοναστήριον, ȣ, τὸ, *monasterium*: Angl. MONASTERY.

Μοναχὸς, ἡ, ὸν, *solitarius, unicus*: MONACHUS: Angl. contractè MONK. Th. μόνος, *solus.*

Μονὴ, ῆς, ἡ, et Dor. μόνα, *mansio, habitatio.* Th. μένω. Sed

Μόνη, ης, ἡ, *sola*: à μόνος.

Μόνιμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *stabilis*: à μένω, *maneo*: p. m. μέμονα.

Μονιὸς, οῦ, *solitarius, solitudines captans*: et sumitur pro *porco agresti.* Th. μόνος, *solus.*

Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβήμων, ὁ καὶ ἡ, *qui singularem habet incessum*: ex μόνος, et βαίνω, *eo.*

Μονογενὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *unigenitus*: ex μόνος, *solus*, et γένος, *progenies.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Μονόδρεπον φυτὸν, *planta unicum habens truncum*: ex μόνος, et δρέπω, *decerpo.*

Μονοειδὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *uniformis unius modi*: ex μόνος, et εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Μονόζωνος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *unam zonam habens, excellens bello, turmarius.*

Μονοήμερος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui unius est diei*: ex μόνος, et ἡμέρα, *dies.*

Μονοκέρως, ωτος, ὁ ξ ἡ, *unicornis, animal unius cornu.*

Μονοκρηπὶς, ἴδος, ὁ ξ ἡ, *qui unicam crepidam* seu *calceum habet*: ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων, ex μόνος, et κρηπὶς, ἡ, *basis, pes, &c.*

Μονομαχέω, fut ήσω, *singulari certamine pugno*: à μονομάχος.

Μονομαχία, ας, ἡ, *singulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congressus*, à μονομαχέω.

Μονομάχος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *singulari certamine pugnans, gladiator*: ex μόνος et μάχη.

Μόνον, adv. [*antè verbum *attamen*:] *solùm, solummodo*, à

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *solus, unus, desertus, separatus, cælebs, viduus.*

Μονότροπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *unius modi, solitarius, cælebs, austerus, contumax*: ex μόνος, et τρόπος.

Μονόφθαλμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *luscus, altero oculo captus*: ex μόνος, et ὀφθαλμὸς, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

*Μονοχίτων, ωνος, ὁ ξ ἡ, *unam tunicam habens*, D. S. ex μόνος, et χιτὼν.

Μονόψαφος, Dor. pro μονόψηφος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet.* Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, *calculus, suffragium.*

Μονόω, *solum relinquo, destituo, ad unum redigo*: f. ώσω, p. μεμόνωκα, perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta*, a. 1 pass. ἐμονώθην. Th. μόνος.

Μονωθεὶς, εῖσα, ὲν, *solus relictus*: a. 1. part. pass. et

Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονόω.

Μονώνυξ, sive μώνυξ, χος, ὁ ξ ἡ, *solidas habens ungulas*: ex μόνος, *solus*, et ὄνυξ, *unguis, ungula.*

Μονώτατος, η, ὸν, *maximè solus*: superlat. à μόνος, *solus.*

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, MORUS, *arbor.*

Μορέω, f. ήσω, Poët. *interficio*: à μόρος, *mors*, quod vide.

Μόριμος, idem quod μόρσιμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *fatalis*, quod vide.

Μόριον, ȣ, τὸ, *particula, portiuncula*; item *membrum genitale*; seu *pars quæpiam corporis*: Dim. à μόρος, *portio.*

Μορμολύκειον, vel -ιον, ȣ, τὸ, *larva.* Th. μορμὼ, ȣ̃ς, ἡ, *mulier horrenda.*

Μορμολύττομαι, *terreo*: à μορμὼ.

Μορμὸς, *terrificus, terror inanis.* Hesych.

Μορμύροντα, *fervescentem*: acc. sing. part. præs. à

ΜΟΡΜΥΡΩ, MURMURO, *inundo*: qu. à μύρω, *fluo*.

ΜΟΡΜΩ', ȣ̃ς, ἡ, *strix, mulier horrendâ facie, larva*. Est etiam

Μορμὼ, adv. pro φεῦ.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. et

Μόρξω, *abstergam*: f. 1. act. verbi μοργνύω seu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abstergo*.

Μορόεις, όεσσα, όεν, *fatalis, exitiosus*, à μόρος.

Μόρον, ȣ, τὸ, *morum*, fructus quidam.

Μόρος, ȣ, ὁ, *portio, fatum*, MORS. Th. μείρω, *divido, sortior*; p. m. μέμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, *necem alicui inferre*.

ΜΟΡΟΧΘΟΣ, ȣ, ὁ, *lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas*.

Μόρσιμος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *fatalis*: legitur et μόριμος· à μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *sortior*.

ΜΟΡΥΣΣΩ, *inquino, fœdo*: f. ξω. p. χα.

Μορφὰ, ᾶς, Dor. pro μορφὴ, et

Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, ενlος, *formosus*.

ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, et Dor. μορφὰ, ᾶς, FORMA, *species, statura corporis*.

Μορφνοῖο gen. Ion. à

Μορφνὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀρφνὸς, *obscurus, tenebrosus; flavus, fulvus*. Th. ὄρφνη, *tenebræ, obscuritas*.

Μορφόω, -ῶ, FORMO: fut. ώσω, perf. μεμόρφωκα, perf. pass. μεμόρφωμαι, a. 1. pass. ἐμορφώθην, a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῆς, ῆ. Th. μορφή.

Μόρφωμα, αlος, τὸ, *forma, species, somnium, spectrum*.

Μόρφωσις, εως, ἡ, *formatio, figuratio, species*: a. 1 pass. verbi μορφόω.

ΜΟΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris, propugnaculum*.

Μοσχάριον, ȣ, τὸ, *vitulus*: et

Μόσχειος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *vitulinus*: à μόσχος.

Μόσχευμα, αlος, τὸ, *surculus qui ex arbore demptus plantatur, tenella planta*, à p. pass. seq.

Μοσχεύω, f. εύσω, *surculis ex arbore demptis planto*: à μόσχος.

Μοσχίον, ȣ, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus*.

Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum facio, conflo*: f. ήσω, p. μεμοσχοποίηκα, a. 1. ἐμοσχοποίησα, ex μόσχος, et ποιέω, *facio*.

ΜΟΣΧΟΣ, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *vitulus*: item *ramus novellus*; item MOSCHUS, vel MUSCUS, odoramenti genus, μόσχω, Dor. pro μόσχȣ, et μόσχως, Dor. pro μοσχος. Est et

Μόσχος, ȣ, ὁ, MOSCHUS, nomen propr.

ΜΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur*.

Μοτόω, *immitto linamentum in vulnera*: à præced.

Μότωσις, εως, ἡ, *linamentorum in vulnera impositio*: à præced. p. pass.

Μȣνὰξ, adv. *seorsum, singulatim, solum*: à μȣ̃νος pro μόνος, *solus*.

Μούναρχος pro μόναρχος, *qui solus imperat*.

Μȣναρχία, et Ion. -η, pro μοναρχία *monarchia*.

Μȣνογενὴς, έος, ὁ ȣ ἡ, *unicus, unigenitus*: pro μονογενής.

Μȣνόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis*: ex μȣ̃νος et κῶλον, *membrum*.

Μȣνόλιθος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *ex unico saxo factus*, vel *ex lapide solùm constans*: ex μȣ̃νος et λίθος, *lapis*.

Μȣνομαχέω, *singulari prœlio dimico*: idem ac μονομαχέω.

Μȣ̃νος, Poët. pro μονος, *solus*: nom. pl. μȣ̃νοι.

Μȣνοφυὴς, έος, -οῦς, ὁ ȣ ἡ, *qui unius est naturæ, simplex*: ex μȣ̃νος, quod vide, et φύω, *nascor*.

Μȣνόω, -ῶ, f. ώσω, pro μονόω.

ΜΟΥΝΥΧΙ'Α, ας, ἡ, MUNYCHIA: *portus Atheniensium*, à Monychiâ, quod Dianæ cognomen.

Μȣνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus vernus Atheniensibus*; quia in eo sacra fiebant Dianæ: à præced.

ΜΟΥ'ΣΑ, ης, ἡ, MUSA: μȣσᾶων, gen. pl. Æol. et μȣσᾶν, Dor. pro μȣσῶν. Hinc

Μȣσεῖον, ȣ, τὸ, MUSÆUM, *locus Musis et studiis destinatus*: a præced.

Μȣσίζω, *canta contendo*: ab eod.

Μȣσικὴ, ῆς, ἡ, MUSICA, sc. τέχνη, *ars*: à

Μȣσικὸς, ἡ, ὸν, MUSICUS. Th. μοῦσα.

Μȣσικῶς, *musicè, elegantèr*: à præced.

Μȣσίσδειν, Poët. et Dor. pro μȣσίζειν, *canere*.

Μȣ̃σιν, Attici dicunt pro μȣ̃ εἰπεῖν.

Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦνlας, acc. pl. part. præs. à

Μοχθέω, -ῶ, *laboro*: f. ήσω, præs. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος, *labor*.

Μοχθηρὰ, pl. num. n. g. à μοχθηρός.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia, improbitas*: à μοχθηρός.

Μοχθηρόομαι, ȣ̃μαι, *laboro*; ab eod.

Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus*; à μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro*.

Μοχθίζοντι, *laborant*; Dor. pro μοχθίζȣσι, 3. pl. præs. ind. à

Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro*; à

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ȣ, ὁ, *labor, molestia*.

Μοχλέω, μοχλεύω et -όω, *vecte avello*, vel *moveo*; à

Μοχλὸς, ȣ̃, ὁ, *vectis*: idem quod ὀχλεὺς. Th. ὀχλεύω, *moveo*.

Μόψος, ȣ, ὁ, nomen viri.

ΜΥ', *flebilis vocula*.

Μύαξ, ακος, *mytilus*; à μύω, *claudo*.

Μύας, acc. pl. à μῦς.

Μυγαλῆ, vel μυγαλὴ, vel μυοΓάλη, ἡ, *mus araneus*; qui ἐκ μυὸς ȣ γαλῆς γίνεlαι. Th. γαλέη, vel γαλὴ, *felis*, item *mustela*.

Μυγμὸς, ȣ̃, ὁ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur*. Th. μύζω.

ΜΥΔΑ'ΖΟΜΑΙ, *aversor, abhorreo*; qu. claudendo oculos: à μύω.

Μυδαλέος, έα, έον, *madidus, nimio madore vitiatus*: à

ΜΥΔΑ'Ω, MADEO, *nimio madore et uligine vitior, putresco*; f. ήσω, p. κα. Hinc per Apocopen fit Angl. MUD.

Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*, à præced.

Μύδος, MUTUS; ὁ μύων, *labris claudo*.

Μύδος, ȣ, ὁ, *virus, virosus humor*.

Μυδῶσαν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi μυδάω, q. v.

ΜΥΔΡΙ'ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium*; ducamus à μυδᾶν.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, ȣ, ὁ, *ferrum ignitum*.

ΜΥΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso*; à μυδᾶν, *putrescere*. Sed

Μύδων, ωνος, ὁ, MYDON, nomen propr. acc. Μύδωνα.

ΜΥΕΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, MEDULLA; hinc

Μυελόεις, όεσσα, όεν, *medullosus*.

Μυελόω, -ῶ, f. ώσω, *medullâ impleo*.

Μύες, nom. pl. à μῦς, -ὸς, ὁ, *mus*; voc. ὦ μῦ, gen. pl. μυῶν, dat. pl. μύεσσιν.

ΜΥΕ'Ω, *instituo in sacris, initio, doceo quæ ad sacra pertinent*; f. ήσω, p. κα.

Μυζάω et μυζέω, *sugo, exprimo*; à μύζω.

ΜΥ'ΖΩ, f. ύσα, propriè *premo, compressum teneo*, MUSSO, *clausis labris sonum à naribus emitto*; item *sugo*.

Μύθεαι, Ion. pro μύθῃ, 2. sing. præs. sub. med. verbi μύθομαι, pro μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖlαι, 3. sing. præs. med. μυθεῖσθαι, præs. inf. à

Μυθέομαι, *dico, loquor, narro, confabulor*. Th. μῦθος, *sermo*.

Μυθεύω, f. εύσω, *fabulosè narro, fingo*; ab eod. Th.

Μυθησαίμην, *dixero*; a. 1. opt. m. et

Μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. et

Μυθήσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, αlο, verbi μυθέομαι, *loquor*.

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζȣσα, *dicens*; præs. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico*; item *mussito*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, *fabulosus, a, um*; ab eod. Th.

Μυθόγραφος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *fabulæ auctor*; ex μῦθος et γράφω, *scribo*.

Μυθολογεύω, f. εύσω, *fabulor, loquor*; et

Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro, fabulosè narro, fabulosè celebro*. Ex μῦθος, *fabula*, et λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Μυθολογία, ας, ἡ, *fabularum narratio, fabulosa narratio*: à præced. Hinc Angl. MYTHOLOGY.

Μυθοποιὸς, ȣ̃, ὁ ȣ ἡ, *fabulæ conditor*; ex μῦθος, *fabula*, et ποιέω, *facio*.

ΜΥ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, *verbum, oratio, sermo*: *fabula*.

Μυθωδέσlατος, superl. à

Μυθώδης, εος, ὁ ȣ ἡ, *fabulosus*: à μῦθος.

ΜΥΙ'Α, ας, ἡ, MUSCA; qu. à μύζω, *murmuro*; gen. pl. μυιάων, Dor. pro μυιῶν.

ΜΥΚΑ'Ω, MUGIO, *boo*; f. άσω et ήσω, a. 2. ἔμυκον, et Ion. μύκον, à sono boum factum, qui est μῦ.

Μύκε pro ἔμυκε, Ion. 3. sing. a. 2. præced.

Μύκημα, αlος, τὸ, *mugitus*; à μυκάω, *mugio*.

Μυκήνηθεν, adv. *ex Mycenis*.

Μυκηθμὸς, *mugitus*; à μυκάω.

Μύκηρος, vel μάκηρος, ȣ, ὁ, *amygdala*.

ΜΥ'ΚΗΣ, ηlος, vel ȣ, ὁ, *fungus*;

item *summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio.*

Μύκησις, ἡ, *mugitus:* à μυκάω.

Μυκητᾶν, *mugientium;* gen. pl. Dor. pro μυκητῶν· à

Μυκητὴς, ȣ, ὁ, *mugiens:* à μυκάω.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, ων, αἱ, seu μυκλοι, οἱ, *lineæ nigræ, quæ in asinorum collis et pedibus sunt.*

Μύκον, Ion. pro ἔμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω.

ΜΥΚΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *naris, nasus, proboscis;* q. à μύσσω, *emungo.*

Μυκτηρίζω, *naso suspendo, irrideo, contemno;* f. ίσω, p. μεμυκτήρικα, a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *nasus.*

Μυκτηρισμὸς, ȣ, ὁ, *subsannatio, irrisio;* à μυκτηρίζω.

Μυκτηριστὴς, ȣ, ὁ, *subsanator, irrisor:* ab eod.

Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris.* Th. μύλη.

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, MOLA: hinc Angl. MILL.

Μυλιάω, *dentes cancutio præ frigore, strido dentibus;* à præced.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, *molaris, -e.* Th. μύλη, *mola.*

Μυλιόωντες, Poët. pro μυλιῶντες, nom. pl. præs. part. act. verbi μυλιάω, q. v.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, *meretrix;* qu. à μυλλω, *permolo.*

ΜΥ'ΛΛΟΣ, ȣ, *curvus, tortuosus;* qu. à κυλλὸς. Est verò.

Μύλλος, ȣ, ὁ, MULLUS, piscis qui et τρίγλα.

Μύλλω, *ore aliquid significo* et velut *innuo:* et Poët. pro *molo* et *subagito* sumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *similis lapidi molari;* ex μύλος vel μύλη, *mola*, et εἶδος, τὸ, *species.* Th. ἰδω, *video.*

Μύλος, ȣ, ὁ, idem quod μύλη, *mola;* in pl. μύλοι, *dentes molares.*

Μύλων, ωνος, et μυλὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum.* Th. μύλη.

Μύμα, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus et sanguine.*

Μῦν, *murem*, acc. sing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus.*

Μυνδὸς, ὴ, ὸν, *mutus;* ὁ μὴ αὐδῶν, Etym. malim. à μύω.

Μύνη, ης, η, πρόφασις, *excusatio, prætextus, mora;* à

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, *prætexto, prætendo.*

ΜΥ'ΞΑ, ης, η, MUCUS, MUCOR: quia μύσσεται, è naribus.

Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, *nasus.*

Μυοκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *murium occisor;* ex μῦς, *mus*, et κτείνω, *interficio.*

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens;* à μύρω, *stillo, fundo.*

Μύραινα, ης, ἡ, MURÆNA, piscis. Th. μύρος, q. v.

Μύρετο, *lugebat;* 3. sing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo.* Th. μύρω.

Μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, *unguentarius, ad unguentarios pertinens;* à

Μυρεψὸς, ȣ, ὁ, *unguentorum coctor;* ex μύρον, et ἕψω, *coquo.*

Μυρί' pro μυρία, nom. vel acc. pl. n. g. à μυρίος, *innumerus, infinitus.*

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus*, à μύριοι.

Μυριάκις, *sæpius.* Th. μυρίος.

Μυρίζω, *ungo*, f. ίσω, p. μεμύρικα, a. 1. ἐμύρισα, a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον.

ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, MYRICA, arbor.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, MYRICINUS; à præced.

Μυριοπλάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infinitè, multiplicatus.*

Μυρίος, ία, ίον, *infinitus, innumerus, summus, extremus, maximus;* μυρίοι, ίαι, ία, *infiniti, innumeri*, ut Lat. *sexcenti, sexcenta.* At μύριοι, ιαι, ια, *decies mille*, vel *decem millia.* Unde et *composita* cum μυρίος vel μύριοι, reddenda, sunt vel per *infinitus* sive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex *hoc*, vel ex *illo* composita existimat; nihilque prohibet, quo minus Synecdochicè etiam τὸ μύριοι, per *multos* vel *plurimos* reddatur.

Μυριοστὺς, ύος, ἡ, *infinitus numeris.* Th. μυρίος.

Μυρισμὸς, ȣ, ὁ, *aspersio unguentorum, unguentorum illitus;* à μυρίζω.

Μύρμαξ, Dor. Æol. βύρμαξ, pro

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μῦρμος.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. Ion. et Poët. à

Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, undè plùr. Μυρμιδόνες, MYRMIDONES, nom. propr. militum Achill. gen. pl. Μυρμιδόνων.

ΜΥ'ΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, et μύρμηξ, ηκος, ὁ, *formica;* μυρμηδὼν, όνος, ὁ, *formicarum contubernium.*

Μῦρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, *fluo, stillo.*

ΜΥ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *unguentum;* q. à μύρω, *fluo.*

ΜΥ'ΡΟΝ, ȣ, ὁ, piscis similis *murænæ.*

Μύῤῥα, ας, ἡ, MYRRHA. Th. μύρον, *unguentum.*

Μυρσίνη, ης, idem quod

ΜΥ'ΡΤΟΣ, ȣ, ὁ, MYRTUS.

ΜΥ'ΡΩ, *fluo, stillo, fundo;* μύρομαι, *fleo, ploro.*

ΜΥ'Σ, μυὸς, ὁ, MUS, *sorex, musculus.*

Μῦσαν, *clauserunt*, Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *claudo.*

*Μυσάρχης, ȣ, ὁ, *detestabilis præfectus;* 2 Macchab. v. 24. Ex μῦσος, et ἀρχὴ.

Μυσαρὸς, ρα, ρὸν, *scelestus, detestandus;* et

Μυσάττομαι, *abominor, aversor:* f. m. ξομαι, p. pass. μεμύσαγμαι, à μῦσος.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis, Gr. à

ΜΥ'ΣΟΣ, εος, τὸ, *scelus.*

Μυσὸς, ȣ, ὁ, *detestandus, abominandus.*

ΜΥ'ΣΣΩ vel -ττω, Att. MUNGO, *emungo.*

Μύσαξ, ακος, ἡ, *superius labrum, et in eo nati pili.* Angl. MUSTACHES, à μύω.

Μυστήριον, ȣ, τὸ, MYSTERIUM, *res arcana:* à

Μύστης, ȣ, ὁ, *sacris initiatus*, MYSTA. Th. μύω, *instituo in sacris.*

Μυστικὸς, ἡ, ὸν, *mysticus, cui subest mysterium.*

ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata quâ pulmentum aut jus hauritur; cochlear.*

Μυστίλλω, *in parva seco:* qu. μεῖον στίλλω, vide μιστύλλω.

Μύστρον, ȣ, τὸ, *cochlear:* à μυστίλη.

ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *nasus*, propriè de magnis piscibus.

Μυττὸς, ȣ, quod et μύτης, *mutus:* q. à μύω, quia *os ei clausum.*

Μύττω, idem quod μύσσω.

Μυττωτὸν, ȣ, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, allialum.*

Μύχατος, η, ον, Poët. idem quod μύχιος, *abstrusus.* Th. μυχὸς, *penetrale.*

Μυχθίζω, *suspiro, ingemisco, irrideo:* à μύζω.

Μύχιος, ία, ιον, *intimus, abstrusus:* à

ΜΥΧΟ'Σ, ȣ, ὁ, *penetrale, locus intimus, recessus, sinus maris, adytum.*

ΜΥ'Ω, propriè *premo, comprimendo claudo, teneo, occludo;* hinc *conniveo, oculos claudo, labia comprimo;* f. σω, a. 1. ἔμυσα.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, *musculus;* item *pars quæ præcipuè habet musculos.* Th. μῦς, *mus.*

Μυωπάζω, f. άσω, *nihil procul cerno:* à

Μύωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, *connivens:* q. d. μύων ὦπα, *claudens oculos, luscio-sus*

Μωκάομαι et ῶμαι, *irrideo, illudo.* Th. μῶκος.

Μωκάω, -ῶ, f. ήσω, et μωκίζω, f. ίσω, idem: à

ΜΩ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *fatuus, irrisor:* q. à μῶ, *quæro*, quòd in aliena semper *inquirat.* Hinc Angl. MOCK.

Μωλέω, -ῶ, *pugno:* à

ΜΩ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *bellum, pugna, tumultus; ædificium in fluctibus extructum, portus manu factus.*

ΜΩ'ΛΥ, υος, τὸ, MOLY, herbæ nomen.

ΜΩ'ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii, genus allii.*

ΜΩ'ΛΥΣ, υος, seu μώλυξ, υκος, *indoctus, ignavus, tardus, remissus, hebes.*

Μωλύω, seu μωλύνω, *hebeto:* à μώλυς.

ΜΩ'ΛΩΨ, ωπος ὁ, *vibex*, verberum in cute vestigium.

Μωμάσατο, Dor. et Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. m. seq.

Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero, reprehendo, derideo:* f. m. ήσομαι, a. 1. m. ἐμωμησάμην, a. 1. inf. m. μωμήσασθαι, a. 1. pass. ἐμωμήθην, a. 1. sub. pass. μωμηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, η, ηται. Th. μῶμος, *dedecus.*

Μωμεύμενος, præs. part. pass. Dor. pro μωμούμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι, q. v.

Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo:* idem cum μωμέομαι, et ab eod. Th.

Μώμημα, ατος, τὸ, *dictum, quo aliquem reprehendimus* seu *irridemus; reprehensio, irrisio:* à 1. pers. perf. pass. verbi μωμέομαι.

Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμησασθαι, a. 1. inf. m. μωμήσωμαι, η, ηται, a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Μωμητὴς, ȣ, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor:* et

Μωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis:* à 3. pers. perf. pass. ejusd.

ΜΩ'ΜΟΣ, ȣ, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item MOMUS, deus quidam reliquorum deorum irrisor: et hinc *irrisor, vituperator.*

ΜΩ͂Ν, *num, nunquid, an, utrum*: et sequente μὴ vel ȣ͂, *nonne, annon.*

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, *solus.*

Μώνυξ, υχος, per Sync. pro μονώνυξ, *solidas ungulas habens*: ex μονος, *solus*, et ὄνυξ, υχος, ὁ, *ungula.* Μώνυχας, ejusd. acc. pl.

Μωραίνω, *infatuo, stultè ago*: f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα, Att. ἐμώρηνα, p. μεμώρακα, præs. pass. μωραίνομαι, *infatuor, stultus fio*; p. pass. μεμώραμμαι, a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η, et in sub. μωρανθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. μωρανθεὶς· à μωρός.

Μωρανθῇς, a. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

*Μωρὲ, Mat. v. 22. *contumax*, vox Syriaca.

Μωρία, ας, ἡ, *stultitia.* Th. μωρός, *stultus.*

Μωρολογία, ας, ἡ, *stultiloquium*: à

Μωρολόγος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *stultiloquus*: ex μωρός, et λόγος, à λέγω, *dico.*

Μωρόν, τό, substantivè, *stultitia*: à

ΜΩΡΟ'Σ, ὰ, όν, vel μῶρος. Att. *stultus, fatuus*: q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns.*

Μωρῶς, adv. *stulte*: à μωρός.

Μωσα, ας, Dor. pro Μȣ͂σα, ης, ἡ, *Musa.*

Μωσῆς, ȣ͂, ὁ, et Μωσεὺς, εως, ὁ, nom. Prophetæ.

Μῶσθαι, per Sync. pro μώσασθαι, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν· à μάω, *quæro.*

Μῶυ, τό, ὕδωρ, *aqua*, Hesych.

Μωϋσῆς, ȣ͂, et Μωϋσεὺς, έος, ὁ, idem quod Μωσῆς, *Moses*, nomen Prophetæ.

N.

N, litera decima tertia apud Græcos; in numeris est *quinquaginta*, et cum lineolâ infrà positâ (ν,) *quinquaginta millia.*

Νaασσὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*

Ναβὶν, ὁ, *cubiculum, thalamus*: indecl.

ΝΑ'ΒΛΑ, ων, τὰ, NABLIA, instrumenta musica.

Ναβλὴ, ῆς, ἡ, *navis.*

Ναγγαὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*

Νᾶες, Dor. et Ion. pro νῆες, nom. pl. à ναῦς, ναός, ἡ, *navis.*

Ναίτης, seu ναιέτης, ȣ, ὁ, *incola.* Th. ναίω, *habito.*

Ναζαραῖος, αία, αῖον, et Ναζαρηνός, ἡ, όν, NAZARENUS: item Ναζωραῖος, ȣ, Act. xxvi. 9.

Ναζαρὲτ, vel Ναζαρὲθ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *surculus.*

Ναζωραῖος, αία, αῖον, NAZARÆUS.

Ναθὰν, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *dedit.*

Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit.*

ΝΑΙ', adv. NÆ, *profectò, imò, etiam*: ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per*, &c.

Ναῖε, pro ἔναιε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναίει, *incolit*, 3. sing. ind. præs. verbi ναίω, quod vide.

Ναίεσκε, *habitabat*, Poët. vel Ion. Epenth. τοῦ εσκ, pro ἔναιε, 3. sing. imperf. act verbi ναίω, *habito.*

Ναιετάεσκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*

Ναιετάωσα, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Sic ναιετάωσ' pro ναιετάωσι, 3. pl. ind. præs. act.

Ναιετάω, idem quod ναίω, *habito, incolo.*

Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præs. ind. vel, ut alii, Dor. pro ναιετάȣσι, ejusd. verbi.

Ναῒν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *amœni*, sc. *agri.*

Ναίοισα, Dor. pro ναίȣσα, *habitans*, præs. part. f. g. à ναίω· ναίοισι, Dor. et Æol. pro ναίȣσι, *habitant*, 3. pl. præs.

Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant*, 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.

ΝΑΙ͂ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *odoramentum quoddam*, quod immiscent unguentis.

ΝΑΙ'Ω, *habito, incolo*, ναιετάω, -ῶ, idem.

Νάπη, ης, ἡ, idem cum

ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum suo villo, vellus*: qu. à νάσσω, quia est aliquid ναστὸν, id est, *densè compactum.*

Νᾶμα, ατος, τὸ, *fluentum, latex*: dat. pl. νάμασι à νάω, *fluo.*

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem.*

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matrisve soror.* Angl NAUNT pro AUNT.

ΝΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, NANUS, *pumilio*: hinc

Νανώδης, εος, ὁ ϛ ἡ, *pumilionis formam habens*: à præced.

Ναοὶ, nom. pl. à ναός, οῦ, ὁ, *templum.*

ΝΑΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, et Att. νεὼς, ὁ, propriè *domicilium; templum*: q. à ναίω, *habito*: hinc πρόναος, ȣ, ὁ, *templi vestibulum.*

Ναοὺμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majestatis*

ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ, *saltus, clivus montis, locus cavernosus, vallis nemorosa*: q. ex νὴ et φάος, quòd *locus tenebricosus sit.* Vel à νάω, *fluo.*

ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, *sinapi.*

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ȣ, ἡ, NARDUS, frutex.

Ναρθήκιον, ȣ, τὸ, NARTHECIUM, *liber medicamentarius, vas medicamentarium*: à νάρθηξ.

Ναρθηκοφόρος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *ferulam ferens*: ex φέρω, et seq.

ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula.*

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, *odoramenti genus*, q. ex νάρδος, et καίω.

Ναρκάω, et -έω, f. ήσω, *torpeo, obtorpesco*: à

ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo*, piscis genus: item *torpor, veternus.*

Νάρκημα, ατος, τὸ, et

Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor*: à p. pass. verbi ναρκάω, quod videas.

Νάρκισσος, ȣ, ὁ, nom. viri. Gr NARCISSUS: et in f. g. pro *flore* sumitur: à νάρκη, i. e. *torpore*, quem suo odore affert.

Ναρκόω, f. ώσω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor.*

Ναρκώδης, εος, ὁ ϛ ἡ, *torpidus*: ab eod.

Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpefactio*: et

Ναρκωτικὸς, ἡ, όν, *torpefaciendi vim habens*: à p. pass. verbi ναρκόω, quod vide.

ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *vasis genus.*

ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, NARTA, *planta odorata*: an à νάρδῳ?

Νάσατο, Ion. et νάσσατο, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habito*, a. 1. infin. m. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθην, ης, ἡ, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, *habito.*

Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ȣ, ὁ, *insulanus, insulæ incola.* Th. νῆσος, ȣ, ἡ, *insula.*

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ȣ, ἡ, *insula.*

Νάσσα, Ion. et Poët. pro ἔνασα, a. 1. ind. act. verbi νάω, pro ναίω, *habito.*

Νάσσατο, vide in νάσατο.

ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσω et νάξω, *premo, comprimo, farcio*: νενασμένος, *refertus, plenus.*

Ναστὸς, ἡ, όν, *confertus, densus; firmus*, ut turris: à præced.

Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγω, *navem frango, naufragium facio*: f. ήσω, p. νεναυάγηκα, a. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγήσασι, dat pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium*: et

Ναυάγιον, ȣ, τὸ, idem, et *fragmentum navis, tabulæ ex naufragio*: à

Ναυαγός, ȣ͂, ὁ, *naufragus*: ex ναῦς, *navis*, et ἄγω, *frango.*

Ναυαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *classi præsum*; à ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, *præfectura classis*; ab eod.

Ναύαρχος, ȣ, ὁ, NAVARCHUS: ex ναῦς, et ἀρχή.

Ναυάτης, ȣ, ὁ, NAVITA, corruptè legit. pro

Ναυβάτης, ȣ, ὁ, *qui navem scandit, nauta*: ex ναῦς, et βαίνω, *scando.*

Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, et

Ναυηγίη Ion. pro ναυαγία, *naufragium, calamitas*: et

Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον, et

Ναυηγός, Ion. pro ναυαγός, *naufragus.*

*Ναυκληρία, ας, ἡ, *navicularia*, sive *navis locatio ad merces vehendas.* Vide Salm. de usur. c. 17. p. 516. *navium gubernatio, nautica vita*: à seq.

Ναύκληρος, ȣ, ὁ, NAUCLERUS, *navis dominus*: ex ναῦς, *navis*, et κλῆρος, *sors, hæreditas.*

Ναύκραροι, ων, οἱ, *magistratus quidam Athenienses, Reipub. principes magistratus.*

Ναυκράτης, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui*, scil. *classe pollens, maris imperium obtinet, qui classis præsidio locum aliquem tenet, vel occupat*: ex ναῦς, et κρατέω.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, *qui navibus præest, gubernator*: ex iisdem.

Ναύλη, idem quod νάβλα.

Ναῦλον, ȣ, τὸ, NAULUM, *merces quæ pro navigatione persolvitur.* Th. ναῦς.

Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo*: à

Ναύλοχος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *naves continens*

subst. *statio navium, portus*, ex ναῦς, *navis*, et λέχος, *lectus*; vel λόχος, *insidiæ*.

Ναυμαχέω, *navale prælium committo*: à ναυμάχος.

Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium*: ab eod.

Ναύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navali prælio aptus*; ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno*.

Ναυμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navale prælium committens*: ex iisdem.

Ναῦν, *navem*, acc. sing. et Poët. νηῦν, νῆα vel νέα, à ναῦς, *navis*.

Ναύπακτος, ου, ἡ, NAUPACTUS, urbis nomen.

Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præs. part. pass à

Ναυπηγέω, f. ήσω, *naves fabricor*: à ναυπηγός.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fabricandis navibus aptus*: ab eod.

Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio*: à ναυπηγός.

Ναυπηγικός, ή, όν, *ad navium fabricationem pertinens*: à præced.

Ναυπήγιον, ου, τό, *locus ubi naves compinguntur*: ab eod.

Ναυπηγός, ῦ, ὁ, *navium fabricator*: ex ναῦς, *navis*, et πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo*, p. m. πέπηγα.

ΝΑΥ͂Σ, ναός, ἡ, NAVIS, Ion. νηῦς, νηός, dat. νηΐ, q. à νάω, *fluo*.

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nom. viri, q. *qui navi currit*: ex ναῦς, et θέω, *curro*.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus*: ex ναῦς, *navis*, et νόος, *mens*.

Ναυσίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navibus pervius, navigabilis*; ex ναῦς, et πόρος.

Ναυσίστονος, ὕβρις, *ignominia quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum adfert*: ex ναῦς, *navis*, et στόνος, *gemitus*.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Pind. *qui navibus vehitur*: ex ναῦς, et φέρω, *fero*.

Ναύσταθμον, ου, τό, necnon

Ναύσταθμος, ου, ὁ, *navium statio, navale; navales copiæ*: ex ναῦς, *navis*, et σταθμός, *statio*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

Ναυστολέω, -ῶ, f. ήσω, *navem mitto, duco, rego, guberno, navi veho, permeo, proficiscor*: ex ναῦς, et στέλλω, *mitto*.

Ναύτης, ου, ὁ, NAUTA: pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυάτης, ῦ, ὁ, NAVITA. Th. ναῦς, ἡ, *navis*.

Ναυτία, et Ion. ναυσία, ας, ἡ, NAUSEA: ναυτίασις et ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -όω, NAUSEO, metaph. *respuo, quasi nauseans*, à ναυτία.

Ναυτικός, ή, όν, NAUTICUS: *rei nauticæ peritus*: τὸ ναυτικόν, *res nautica, copiæ navales, classis*: à ναῦς, *navis*.

Ναυτιλία, ας, et Ion. ης, ἡ, *navigatio*: et

Ναυτίλλομαι, *navigo*, à seq.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικός, ῦ. ὁ, *nauticus* vel *nauta*: item NAUTILUS, piscis. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *nauseam faciens, fastidiosus*. Th. ναῦς.

ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, NAPHTHA, *oleum Medeæ, bitumen*.

Νάω, *habitare facio*; a. 1. ἔνασα, et Poët. ἔνασσα, *habitare feci, collocavi*, a. 1. pass. ἐνάσθην, a. 1. m. ἐνασσάμην, *habitavi*.

Νάω, *fluo; mano, scaturio*.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.

Νε, in compositione negat. NE, brevis Lat.

Νέα, et νῆα, Ion. et Poët. pro ναῦν, acc. sing. à ναῦς, ναός, ἡ, *navis*. Est etiam.

Νέα, f. g. à νέος, quod vide.

Νεάζει, *juvenis est*, 3. sing. ind. præs. à

Νεάζω, f. άσω, *juvenesco*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεάν, ᾶνος, ὁ: item

Νεανίας, ου, ὁ, *adolescens, audax, validus*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεανικός, ή, όν, *juvenilis; strenuus; audax; vehemens*: comp. νεανικώτερος, superl. -ώτατος: à præced.

Νεανικῶς, adv. *juveniliter; strenuè*: à præced.

Νεανισκεύω, *juvenesco*: à νεανίσκος.

Νεᾶνις, seu νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula*: et

Νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis, adolescentulus*: à νεάν.

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis; Gr. quod interpret. Lat. *nova urbs*.

Νεαρός, ρά, ρόν, *novus, recens, juvenis, juvenilis*. Th. νέος, *novus*.

Νέας, *naves*, pro νῆας, accusativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νεάσις, εως, ἡ, *novatio, renovatio*: à νεάω.

Νέαται, *habitantur, structa sunt*, detracto augmento pro νενέαται, Ion. pro νένηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νέω, *struo*: vel à νέω, Ion. pro νάω vel ναίω, *habito*.

Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νεατός, ή, όν, *novatus, novalis*, subst. *tempus renovandi agrum*: à seq.

Νεάω, -ῶ, *novo*, in primis *agrum*: à νέος.

Νέβελ, *uter, amphora*. Vox Hebræa retenta à LXX. 1 Sam. i. 24.

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, NEBRIS, *hinnuli* aut *cervi pellis*: et indè

Νέβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum: à præced. Th.

Νεβρὸς, ῦ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi*: νεβρῶ, Dor. pro νεβρῦ, et νεβρῶς pro νεβρὰς. Νεβρώδης, Bacchi Epithet.

Νεέλασσα, *exultat, læta est*: vox Hebr. Job. xxix. 13.

Νεεμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus*.

Νέεσθαι, *redire*, præs. inf. à νέομαι vel νέω, *eo, redeo*.

Νέεαι, Ion. pro νέῃ, *eas*, 2. sing. præs. sub. m. verbi νέομαι vel νέω, *eo, redeo*.

Νεήκεσσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *recentèr acutus*: ex νέος, *novus*, et ἀκή, *cuspis*.

Νέηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, *qui nuper advenit*: ex νέος, *novus*, et ἐλεύθω, pro quo in præs. ἔρχομαι, *venio*: f. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον.

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis*, et

Νεῆνις, Ion. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula*.

Νεῖ, *net*; 3. sing. ind. præs. verbi νέω, *neo*: f. ήσω

Νειαίρη, ης, Ion. pro νειαίρα, ας, ἡ, *pars ima ventris*.

Νειαρὸς vel νεαρὸς, *novus, ultimus*. Th. νέος, idem.

Νείατος, *infimus, ultimus*: per Syncopen pro νειότατος, superl. à νέος pro νέος, *novus, recens*.

Νείκεα, ut et νείκε', acc. pl. à νεῖκος, εος, τό, *rixa*.

Νεικεῖ, *contendit*: 3. sing. præs. ind. à νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικείεσκεν, Ion. Epenth. τῦ ε ει, Paragogeque τῦ ν pro ἐνείκει, 3. sing. imperf. act. verbi νεικέω, Poët. pro νεικέω, *rixor*: ab eod. Th.

Νεικείῃ, et Ion. Paragoge τῦ σι νεικείῃσι, *vincat, probris affecerit*: 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, *objurgator, conviciator*: à 3. pers. perf. pass. verbi.

Νεικέω, et Poët. νεικείω, *rixor, objurgo*: f. ήσω, et έσω. Th. νεῖκος.

Νείκησεν, et νίκησεν, Ion. pro ἐνίκησε, ἐνείκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΙ͂ΚΟΣ, εος, τό, *rixa, jurgium, contentio; bellum*: q. à νε, et [illegible].

*Νειλομέτριον, ου, τό, Strabo, et Νειλοσκοπεῖον, ου, τό. *Nili specula, cum in finem prope Memphim extructa, ut incrementa et decrementa fluvii observentur, incolisque maturè significentur*. D. S.

Νεῖλος, ου, ὁ, NILUS, *Ægypti fluvius*.

Νείμας, αντος, *qui tribuit*: a. 1. part. act. νείματο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo*: a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμεν vel νεῖμε, *tribuit*: 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔνειμε, ejusd. verbi.

Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adv. *ex imo*: et

Νειόθι, adv. per Sync. pro νειατόθι, *in imo fundo*: à νέος et

Νειὸν, ου, τό, Ion. pro νέον, ου, τὸ, *novalè*; item adv. pro *nuper*: et

Νειὸς, ῦ, ὁ, idem quod νεὸς, *ager renovatus, novalis, novale*: à

Νεῖος, idem ac νέος, *recens, novellus*: superl. νειότατος, *novissimus, infimus*.

Νίσσεαι, Ion. pro νίσσῃ, 2. sing. præs. sub. med. νίσσεο, Ion. pro νίσσου, præs. imperat. med. à

Νίσσομαι, *eo, proficiscor*: à νέω, *eo*.

Νίσσονται, 3. pl. præs. ind. med. præced. verbi.

Νῖται, *redit*; 3. sing. præs. med. verbi νέομαι, à νέω, *eo, redeo*.

Νίφω, *ningo*, perf. med. νένοφα, à νίφω.

Νειχθεὶς, a. 1. part. pass. à νίσσομαι, *redeo*.

Νεκάδεσσιν, *mortuis*, dat. pl. Ion. à

Νεκὰς, άδος, ἡ, *cadaverum acervus*: νεκάδες, *mortui*. Th. νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκρικὸς, ή, όν, *funebris*: ab eodem.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinatio, quæ fit evocatis mortuis*, NECROMANTIA, barbarè *nigromantia*, quo vocabulo nos perindè ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus BLACK ART, ex νεκρὸς, *mortuus*, et μάντις, *vates*.

Νεκρομαντεῖον, ου, τό, *vaticinium ex evocatis mortuis*: ex iisd.

ΝΕΚΡΟ'Σ, ὰ, όν, *mortuus, cadaver ipsum*.

Νεκρόω, *occido, interimo*: f. ώσω, p. νενέκρωκα, a. 1. ἐνέκρωσα, a 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω, p. pass. νενέκρωμαι, perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρός.

Νεκρωθεὶς, έντος, *neci datus*: a. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην, a. 1. pass. verbi præced.

Νέκρωσις, εως, ἡ, *occisio*: à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, *NECTAR*, *potus Deorum*.

Νεκτάρεος, ρέα, Ion. ρέη, ρεον, NECTAREUS, *nectaris suavitatem referens*: à præced.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, *insectum quoddam*.

Νέκυες, *defuncti*, *manes*; νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, id. ac νεκρομαντεία, et

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, et

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον, *oraculum, in quo mortui de re aliquâ consuluntur*: ex νέκυς, et μάντις, *vates*.

Νέκυς, υος, ὁ, *defunctus*, *cadaver*: gen. pl. νεκύων. Th. νεκρός.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Poët. pro Νεμεαία, NEMEÆA.

Νέμει, *tribuit*; 3. sing. præs. νέμειν, præs. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, NEMÆUS; à Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμέη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis: à νέμος, εος, τὸ, *nemus*.

Νέμειον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum*.

Νεμεσᾶσαι, Dor. pro νεμεσῆσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, -ῶ, *indignor*, *irascor*: *invideo*; *indignationem formido*, *timeo*; *irritum facio hostis consilium*, *spem*: f. ήσω, p. νενεμέσηκα, a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην.

Νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, *ad indignationem propensus*: et

Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehensibilis*, Poët. νεμεσσητός; à νεμεσάω, *irascor*.

Νέμεσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco*.

Νεμεσίζῃ, 2. sing. præs. subj. pass. à

Νεμεσίζω vel -ομαι, *reprehendo*, *indignor*, *revereor*. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*, *reprehensio*; *cum quâdam invidiâ indignatio*; *indignatio ob sceleratum facinus*; *ultio Divina*, *vindicta*: item NEMESIS, nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis. Th. præced.

Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert*: 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, quod vide.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθην, Ion. pro ἐνεμεσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσητὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehendendus*, *a*, *um*: ab eod.

Νεμηθεὶς, *tributus*: a. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ, perf. pass. νενέμημαι, a. 1. pass. ἐνεμήθην.

Νέμονται, *fruuntur*: 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι, verbi νέμω.

Νέμος, εος, τὸ, NEMUS, *locus arboribus densus*: à

ΝΕ'ΜΩ, *tribuo*, *distribuo*: νέμομαι, *tribuor*, *dividor*, interdum *divido*, *portior*: νέμω et frequentius νέμομαι, *possideo*, *habeo*, *colo*; νέμω, *pasco*; νέμομαι, *pascor*; νέμω, *administro*, *guberno*: dicitur et Lat. *tribuo*, pro *concedo*, *largior*: f. νεμῶ, p. νενέμηκα, a. 1. ἔνεμα, p. m. νένομα.

Νενᾶσαι, Dor. pro νένησαι, perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio*.

Νένεαται, Ion. pro νένηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω vel νάω.

Νενέμηκα, *distribui*; perf. act. verbi νέμω, quod vide.

Νένηκα, *nevi*; perf. act. verbi νήθω, *neo*; f. νήσω, perf. pass. νένημαι et νένησμαι, p. part. pass. νενημένος et νενησμένος. Th. νέω, *neo*.

ΝΕΝΙΗΛΟΣ, *cæcus*, *attonitus*, *vecors*.

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται, 3 pl. perf. pass. verbi νικάω, *vinco*.

Νενίκημαι, part. pass. νενικημένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *patruus*, *avunculus*.

Νεννὸς, ἡ, ὸν, *stolidus*; quasi ex νὴ, et νόος, *mens*.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. et

Νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto*, *moribus instituo*. Th. νόμος, *lex*.

Νενοσσευμένα, legendum νενεοσσευμένα, perf. part. pass. à νεοσσεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, *excogitatum est*: 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*.

Νένοφα, perf. m. verbi inus. νέφω pro quo νίφω.

Νενώμεθα, per Synæresin Ion. pro νενοήμεθα, et νένωται, pro νενόηται, 1. pl. et 3. singul. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ ἡ, *nuper irrigatus*: ex νέος, *novus*, et ἄρδω, *irrigo*: f. σω.

Νεόγαμος, ου, ὁ ἡ, *qui recèns uxorem duxit*, vel *recèns nupta*, ex νέος, et γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογενὴς, έος, ὁ ἡ, *nuper natus*; ex νέος, et γίνομαι, *nascor*.

Νεογιλὴς, έος, ὁ ἡ, *infans modò natus*; à præced.

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, idem, et ab eod.

Νεόγραπτος, ου, ὁ ἡ, *nuper pictus*, ex νέος, et γράφω, *scribo*.

Νεόγυιος, ου, ὁ ἡ, *qui juvenilia membra habet*, *juvenis*: ex νέος, *juvenis*, et γυῖον, ου, τὸ, *membrum*.

Νεοδμάτος, ω, ὁ, Dor. pro

Νεόδμητος, ου, ὁ ἡ, *recèns exstructus*; item *nuper domitus*, *recèns nupta*, i. e. νεοδάματος· ex νέος, *novus*, et δέμω, *struo*; vel δαμάω, *domo*.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ ἡ, *recèns decerptus*: ex νέος, et δρέπω, *decerpo*: f. ψω.

Νεοθαλὴς et νεοθηλὴς, έος, ὁ ἡ, *nuper virens et pullulans*; item *recens*: ex νέος, et θάλλω, *floreo*.

Νεοίη, ης, ἡ, *juvenilis ætas*: à νέος, *juvenis*.

Νέοικος, ου, ὁ ἡ, *recèns conditus et habitatus*; item, *qui recèns alicubi ædes habere cœpit*; *in novâ urbe domum habens*: ex νέος, et οἶκος, *domus*.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ ἡ, *recentum dolorem habens*; dat. sing. νεοκηδέϊ, ex νέος, *novus*, et κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Νεόκλωστος, ου, ὁ ἡ, *recèns contextus*; ex νέος, et κλώθω, *neo*.

Νεόκτιστος, ου, ὁ ἡ, *recèns conditus*; ex νέος, et κτίζω, *condo*, *creo*.

Νεόκτονος, ου, ὁ ἡ, Poët. *recens interfectus*; ex νέος, *novus*, et κτείνω, *interficio*: perf. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cætus*, *juventus*. Th. νέος, *juvenis*.

Νέομαι, *neo*, *nato*, *vado*. Th. νέω, idem.

Νεομηνία, et contractè νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*, vel *novus mensis*, aut *prima dies mensis*, *calendæ*: ex νέος, *novus*, et μήνη, *luna*; item à μὴν, *mensis*.

Νέον, *nuper*, adv. νεωστὶ, Att. idem. Th. νέος, *novus*.

Νεόπηκτος, ου, ὁ ἡ, *nuper compactus*; ex νέος, et πήγνυμι, *compingo*.

Νεόπλυτος et νεοπλύντος, ου, ὁ ἡ, *recens lotus*; ex νέος, *novus*, et πλύνω, *lavo*.

ΝΕ'ΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS*, *novellus*, *recens*, *juvenis*; qu. à νῦν, *nunc*; comp. νεώτερος, α, ον, *junior*; pl. num. αἱ νεώτεραι, *juvenculæ*, *minores natu*.

Νεοσίγαλος, ου, ὁ, *propter novitatem et excellentiam admirandus*; adeò ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus talem σιγαλόεντα appellaret. Ex νέος, et σιγάω, *sileo*.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ ἡ, *nuper tersus* vel *politus*; ex νέος, et σμάω vel σμήχω, *abstergo*, *purgo*.

Νεοσσεύω, et Att. νεοττεύω, *nidulor*, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, ου, ὁ, *pullus*.

Νεοσσιὰ, ας, ἡ, *nidus avium*; à νεοσσός.

Νεοσσίον, ου, τὸ, *parvus pullus*; dimin. à

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, et Att. νεοττὸς, ου, ὁ, *pullus*, *avicula*, *vitellus*; *nidus*.

Νεοσσὼς, Dor. pro νεοσσοὺς.

Νεότας, ατος, Dor. leg. pro νεότης, q. v.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ἡ, *nuper factus*; ex νέος, et τεύχω, *fabrico*.

Νεότης, ητος, ἡ, *juventus*. Th. νέος, *juvenis*.

Νεοτήσιος, ου, ὁ ἡ, *juvenilis*: ab eod. Th.

Νεότμητος, ου, ὁ ἡ, *recens sectus*; ex νέος, et τέμνω, *seco*; perf. pass. τέτμημαι.

Νεοτριβὴς, έος, ὁ ἡ, *recens tritus*; ex νέος, et τρίβω, *tero*.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία.

Νεοττίον, ου, τὸ, id. q[uod] νεοσσίον, q. v.

Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, *pullos gigno*; f. med. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος· ex νεοσσὸς seu -ττὸς, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, οῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, *pullus*.

Νεουρέω, *secundo vento utor*; ex ναῦς, et οὖρος, *ventus secundus*.

Νεούτατος, ου, ὁ ἡ, *recèns vulneratus*: ex νέος, et οὐτάω, f. ήσω, *vulnero*.

Νεόφυτος, ου, ὁ ἡ, *nuper consitus* seu *plantatus*: apud Script. Eccl. νεόφυτος de eo dicitur, *qui nuper ad fidem Christianam accessit*: ex νέος, et φύω.

Νεοχμέω, -ῶ, *res novas molior*: à seq.

Νεοχμὸς, οῦ, *novus*, *qui integris est viribus*, à νέος.

*Νεόχριστος οἶκος, *domus nuper incrustata*, *nuper calce arenâque perpolita*: ex νέος, et χρίω, *ungo*. D. S.

Νεόω, ῶ, fut. ώσω, *novo*, *innovo*: νέος.

ΝΕΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, *filii*, *progen*[ies], *NEPOTES*.

Νίποδες, ων, οἱ, *carentes pedibus*, *e-untes ut pisces*, *pisces*: ex νὶ et πᾶς, *pes*.

Νίρθε et νίρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, *infra*, adv. et hinc

Νίρτερος, ερα, ερον, *inferior*: pro ἐνέρτερ⊕.

Νίσορα, acc. sing. à Νίσωρ.

Νεσορίδης, ε, ὁ, NESTORIDES: patronym. à

Νίσωρ, ορος, ὁ, NESTOR, nomen propr.

Νεῦμα, ατος, τὸ, *nutus*: à νεύω, *innuo*.

Νεῦμαι, Dor. pro νέομαι, -ῦμαι, vel Ion. pro fut. m. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus*: à νέω, *redeo*.

Νεύοιεν, *nutabunt*, *vergent*: 3. pl. opt. præs. à νεύω, *innuo*: præs. part. νεύων, εσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, et Ion. ῆς, *nervus*, *arcus*. Th. νεῦρον, ε, τὸ, *nervus*.

Νευρειὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro præced.

Νευρῆς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, idem cum νεῦρον, *nervus*.

Νευροκοπέω, -ῶ, *enervo*, *nervis præcido*: ex νεῦρον, et κόπτω, *scindo*.

ΝΕΥ'ΡΟΝ, ε, τὸ, *NERVUS in corpore animalium; chorda in arcu; νεῦρα, nervi; vires; fides*.

Νευρόσπασος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui nervorum artificialium tractu movetur*; ex νεῦρον, *nervus*, et σπάω, *traho*.

Νεῦσ' et νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, *annuit*; 3. sing. a 1. act. verbi νεύω, *innuo*; f. σω, p. νένευκα, a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσις, εως, ἡ, *nutus*; à 2. pers. perf. pass. verbi præced.

Νευσάζω, fut. άσω, *nuto*, *caput concutio*; ab eodem Th.

Νευςικὸς, ἡ, ὸν, idem cum

Νευςὸς, ἡ, ὸν, *natans*. Th. νέω, f. νεύσω, *nato*.

ΝΕΥ'Ω, *NUO*, *innuo*, *annuo*; *promitto*; *vergo*; f. σω, p. κα.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Νεφέλη, ης, ἡ, et Dor. νεφέλα, *NEBULA*, *nubes*; ab eod. Th.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à

Νεφεληγερέτης, ε, ὁ, *nubes excitans*, *vel cogens*; Jovis Epithet. voc. ὦ νεφεληγερέτα· ex νέφος, et ἐγείρω, *excito*, vel ἀγείρω, *colligo*.

Νεφέλιον, ε, τὸ, *nubecula*; dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφέλῃσιν, dat. pl. Ion. à νεφέλη, *nubes*.

Νεφθαλίμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *lucta*.

ΝΕ'ΦΟΣ, ε⊕, τὸ, *NUBES*, *nebula*; per Metaph. *magna multitudo*.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus* seu *affectus renum*; à sequentè.

ΝΕΦΡΟ'Σ, ε, ὁ, *ren*; *vota et sensa animi* in Sacris.

ΝΕ'Ω, εο, *redeo*; usitatum νέομαι, f. m. νεῦμαι, *redibo*; inf. med. νέεσθαι, *redire*.

ΝΕ'Ω, f. νεύσω, *nato*.

ΝΕ'Ω, νεῖς, νεῖ, *neo*, *filum duco*, seu *torqueo*; inf. νεῖν, *nere*; f. νήσω.

ΝΕ'Ω, *glomero*, *acervo*, *cumulo*. Ab hujus f. νήσω, habemus a. 1. ἔνησα, 3. pl. ἔνησαν, *cumularunt*, inf. νῆσαι, *cumulare*, perf. part. pass. νενημένος, *cumulatus*.

Νεωκόρος, ε, ὁ, *æditus*; ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, *templum*, et κορέω, *scopis purgo*.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, *redeamus*; 1. pl. sub. pass. νέομαι, seu νέω, *redeo*.

Νεωμένη, præs. part. pass. f. g. à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*.

Νέως, adv. *nuper*; ab eod. Th.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att pro ναὸς, ε, ὁ, *templum*; hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν

Νεώσοικοι, οἱ, *navalia*, q. d. *navium ædes*; ex ναῦς, *navis*, gen. Ion. νηὸς, Att. νεὼς, et οἶκος, ε, *domus*.

Νεωςὶ, adv. *nuper*. Th. νέος, *novus*.

Νεωτερίζεσθαι, præs. inf. pass. à

Νεωτερίζω, *res novas molior*; *immuto*; *novam rationem ineo*; *juniorum mores sequor*. Th. νέος.

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis*; à seq.

Νεώτερος, ε, *junior*, *minor natu*; superl. νεώτατος, à νέος.

ΝΗ', *per*: adv. affirmandi et jurandi, cum acc. νὴ Δία, *per Jovem*, in compos. *priv* interdum *intendit*.

Νῆ', pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, *navem*; à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθος, ε, ὁ, *NEÆTHUS*: nom. fluvii.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ε, ὁ ξ ἡ, *novus*, *nuper factus*.

Νήγρετος, ε, ὁ, *ex quo quis excitari nequit*: ex νὴ, et ἐγείρω, *excito*.

Νηδύϊα, τὰ, *intestina*: à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

Νήδυμος, ε, ὁ, *suavis*: per Pleonasm. τε ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Νηδυόφιν, Poët. adv. *ex utero*. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

ΝΗΔΥ'Σ, ύος, ἡ, *venter*, *uterus*.

Νήεσσ', pro νήεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à ναῦς, et Ion. νηῦς, *navis*.

Νηέω, -ῶ, f. ήσω, *glomero*, *acervo*, *cumulo*.

Νηήσας, a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med νηησάσθω, a. 1. imperat. med. verbi νηέω.

Νήθω, *neo*, *filum è colu duco*; f. νήσω, p. νένηκα perf. pass. νένησμαι. Th. νέω, *neo*.

Νηΐ, dat. sing. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis*.

Νήϊα, τὰ, *navalia*; à

Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ε, ὁ ξ ἡ, *navalis*; à νηῦς.

Νῆϊς, ιδος, ὁ ξ ἡ, *inscius*, *rudis*, *timidus*; ex νὴ, priv. et εἴδω, *scio*.

*Νηῒς, *Naïs*, *una Nympharum Naïdum*; Κυλλήνην Νηΐδα, νύμφην, Dion. Hal. Ant. i. 13. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. V. 21.

Νήκεςον, *insanabiliter*; adv. ex νὴ, negandi particulâ, et ἀκέομαι, *sano*

Νηκουςέω, -ῶ, f. ήσω, *non audio*; ex νὴ, et ἀκέω, *audio*.

Νηκτὸς, ἡ, ὸν, *natans*; à νέω, *nato*.

Νηλεγὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *sævus*; q. ex νὴ, et ἀλέγω, *curo*.

Νηλεὴς, έος, ὁ ξ ἡ, et τὸ νηλεὲς, *crudelis*, *-le*, *sævus*, *immisericors*. Dicitur et νηλειὴς, et νηλὴς, έος dat. singul. νηλῖι, ex νὴ, priv. et ἔλεος.

Νηλῖϊ, dat. sing. à νηλὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *immitis*; vel per Sync. pro νηλεΐϊ, dat. à νηλεὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, quod vide.

Νηλεόποινος, ε, ὁ ξ ἡ, *crudeli supplicio puniens*: ex νηλεὴς, *immitis*, et ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*.

Νηλεύδὸς, ε, ὁ ξ ἡ, pro νηλεύσας, *invisibilis*; ex νὴ, et λεύσσω, *video*.

Νηλήϊος, possessivum à Νηλεύς. Vide Πηληϊδης.

Νηλὴς, έος, ὁ ξ ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, ε, ὁ ξ ἡ, *discalceatus*: ex νὴ, et ἄλιψ, *calceus*.

Νηλιτὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *peccati expers*; ex νὴ, et ἀλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ατος, τὸ, *filum*; à νέω, *neo*.

Νημερτὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *verus*; ex νὴ, et ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ήσω, a. 2. ἥμαρτον. Est et

Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμία, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum*; à

Νήνεμος, ε, ὁ ξ ἡ, *venti vacuus*, *serenus*, *tranquillus*: ex νὴ, et ἄνεμος, *ventus*.

Νήξει, dat. sing. νήξεις, acc. pl. à

Νῆξις, εως, ἡ, *natatio*: à νήχω, *nato*.

Νήξομαι, *navigabo*: f. 1. m. verbi νήχω.

Νηοῖς, *templis*: Ion. pro ναοῖς, à ναὸς, ε, ὁ, *templum*. Sic νηὸν, pro ναόν.

Νηοπόλος, ε, ὁ, *æditus*, *qui circa templum versatur*; ex νηὸς pro ναὸς, et πολέω, *versor*.

Νηὸς, *navis*: gen. Ion. pro ναὸς à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηῦσι, et

Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, *templum*.

Νηπεδανὸς, ἡ, ὸν, *firmus*: ex νὴ, et ἠπεδανὸς, *debilis*, *infirmus*: q. ἀπεδανὸς· ex α priv. et πέδον, ε, τὸ, *solum*, *terra*.

*Νηπευθὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *non sciscitandus*, Orpheus apud Macrob. Saturn. i. 18 ex νὴ, et πεύθομαι, *sciscitor*.

Νηπιάα, ας, ἡ, *infantia*, *stultitia*; et

Νηπιάζω, *pueriliter ago*, *infans sum*: f. άσω, p. νενηπίακα, a. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infans*.

Νηπιαχεύω, *pueriliter me gero*, *instar vagientis doleo*: ex νήπιος, et ἀχεύω, *doleo*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*.

Νηπίαχος, ε, ὁ, idem quod νήπιος, *infans*.

Νήπιε, voc. sing. à νήπιος.

Νηπιέη, ης, ἡ, *infantia*: vid. Hom. Il. ι. etiam Il. υ.

Νήπιον, ε, τὸ, *infans*, *infantia*: à

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ε. ὁ, *infans*, per Metaph. *imprudens*, *stultus*: ex νὴ, priv. et ἔπος, *verbum*.

Νηπιότης, ητος, ἡ, *infantia*; à præced.

Νήπλεκτος, ε, ὁ ξ ἡ, *incomptus*, *innatus*: ex νὴ, et πλεκτὸς, *nexus*.

Νήποινος, ε, ὁ ξ ἡ, *impunitus*: ex νὴ, et ποινὴ, *pœna*.

Νηπύτιος, ία, ιον, *stultus*, *infans*. Th. νήπιος, idem.

Νηρεὺς, ῆος et έος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, *humidus*.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *lucerna*.

Νήριθμος, ε, ὁ ξ ἡ, *innumerabilis*: ex νὴ, et ἀριθμὸς, ε, ὁ, *numerus*.

ΝΗ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, *fruticis species*; circa amnes nascens, q. à νηρὸς, *humidus*.

Νηρίτης, ὁ, *NERITA*, *concha*, *quædam natans*: à νέω, *no*. Vid. Ἀναρίτης.

Νήριτος, vel νήριςος, ε, ὁ ξ ἡ, *de quo non est contentio*: quod ex νὴ, et ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*.

ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus*, *cavus*. Est et

Νηρὸς, pro νεαρὸς, *recens*; à νέος, *novus*.

Νῆσαι, *cumulare*; a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion verbi νέω, *glomero*.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, *insula*.

Νησίον, ε, τὸ, *parva insula*; ab eod.

ΝΗ῀ΣΟΣ, ε, ἡ, *insula*; q. à νέω, *no*.

*Νησοφύλακες, *insulæ custodes*, ex νῆσος et φύλαξ, *custos*. D. S.

ΝΗ῀ΣΣΑ, seu νῆττα, ας, ἡ, ANAS: q. à νέω· *quia* natare amat.

Νηστεία, ας, ἡ, *jejunium, inedia*; à seq.

Νηστεύω, *jejuno*: f. εύσω, p. νενήστευκα, aor. 1. ἐνήστευσα, a. 1. part. νηστεύσας, ασα, αν. Th. νῆστις.

ΝΗ῀ΣΤΙΣ, εως, ὁ ϛ ἡ, *jejunus*; qu. ex νη, priv. et ἐσθίω, *edo*.

Νησώ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτην, adv. *frustra, inutiliter*.

Νῆτος, *ultimus*; contractè à νέατος, ε, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νητρεκὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *verus, certus*; ex νη, *valdè*, et ἀτρεκὴς, *verus*.

Νηῦν, acc. sing. Ion. pro ναῦν, *navem*. à ναῦς, ἡ, *navis*.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. ab eod.

Νήϋτμος, ε, ὁ ϛ ἡ, *halitûs et spiritûs expers*: ex νη, priv. et ἀϋτμή.

Νηφαίνω, *sobrius sum*. Th. νήφω.

Νηφάλεος et νηφάλιος, ε, ὁ ϛ ἡ, *sobrius, vigilans*. Th. νήφω.

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, *sobrietas*, à præced.

Νήφεσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. à

ΝΗ'ΦΩ, *sobrius sum, vigilo*; f. ψω, p. νένηφα, a. 1. ἔνηψα, a. 1. imperat. νῆψον, άτω, et in 2. pl. νήψατε, q. ex νη, *non*, et πίω, *bibo*.

Νήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νήχω.

Νῆχον, *natabat*, 3. pl. imperf. act. Ion. verbi νήχω, *nato*, νηχόμενος, præs. part. m.

Νήχυτος, ε, ὁ ϛ ἡ, *latè fluens, effusus*; ex νη, *intendente*, et χέω, seu χύω, *fundo*.

Νήχω, f. νήξω, usitatius νήχομαι, *no, nato*: à νέω.

Νήω, *accumulo*. Th. νέω, idem.

Νηὼς, Dor. et Ion. ναοὺς, pro ναὸς, acc. pl. à ναὸς, *templum*.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger*.

ΝΙΓΛΑΡΟ'Σ, *musici modulaminis genus*.

Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo*, propriè de manibus.

Νικᾷ, 3. sing. præs. Sed

Νίκα, *vince*, præs. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶν, præs. inf. ab eod.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ*.

Νικάξῶ, εις, ει, Dor. pro νικασῶ, et hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νικάσας, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit, victor*. Sic et

Νικάσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶσεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusd.

Νικάτω, *vincat*, 3. sing. præs. imperat. act. ejusdem.

Νικάφορία, ας, Dor. pro νικηφορία, ας, ἡ, *victoriæ adeptio*. Sic

Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ε, ὁ ϛ ἡ, *qui victoriam reportat*. Ex νίκη et φέρω, *fero*.

ΝΙΚΑ'Ω, -ῶ, VINCO, *supero, antecello*: q. ex νη et εἴκω, *cedo*; f. ήσω, p. νενίκηκα· a. 1. ἐνίκησα, a. 1. sub. νικήσω, ης, η, a. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, *victoria*: à præced.

Νικῇ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*, 3. sing. præs. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, εῖσα, ὲν, *victus*; a. 1. part. pass. ejusd.

Νίκημα, ατος, τὸ, *victoria*; à νικάω.

Νίκημι, pro νικάω, *vinco*.

Νικήσας, νικήσασα, *superans*, a. 1. part. act. m. et f. g. à νικάω.

Νικητήριον, ε, τὸ, *victoriæ præmium, palma*: à

Νικητήριος, ία, ιον, *ad victoriam pertinens*: à

Νικητὴς, ε, ὁ, *victor*: à νικάω.

Νικητικὸς, ἡ, όν, *vincendi peritus*: *cui sæpè contingit vincere*; *qui magni est ad victoriam momenti*, à præced.

Νικηφόρος, ε, ὁ ϛ ἡ, *qui victoriam reportat*: ex νίκη et φέρω, *fero*.

Νικόδημος, ε, ὁ, nom. viri, Gr. *populi domitor*.

Νικόκλης, εος, ὁ, nom. propr.

Νικολαΐτης, ε, ὁ, NICOLAITA, assecla Nicolai: à

Νικόλαος, ε, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri, Gr. *populi victor*.

Νικοποιέω, -ῶ, *victoriam facio*; ex νίκη et ποιέω.

Νικοποιὸς, ε, ὁ ϛ ἡ, *victoriam faciens*; ex iisdem.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. *civitas victrix*: ex νίκη et πόλις.

Νῖκος, εος, τὸ, *victoria*: *finis*, LXX. εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικῷεν, Att. Contract. pro νικάοιεν, 2. pl. præs. opt. à νικάω, *vinco*.

Νὶν, *ipsum, am, um*; vide μίν.

Νινευὶ, ἡ, *Nineve*, nom. urbis, indecl. Hebr. *amæna habitatio*.

Νινευΐτης, ε, ὁ, et in pl. Νινευῖται, οἱ, *Ninevitæ*: à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, NIOBE, nom. mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, malluvium*: à

ΝΙ'ΠΤΩ, act. *lavo, abluo*; propriè *de manibus*, f. ψω, p. νένιφα, a. 1. ἔνιψα, a. 1. sub. νίψω, ης, η, præs. m. νίπτομαι, *abluo*, f. 1. m. νίψομαι, a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο· a. 1. imperat. m. νίψαι, ασθω, a. 1. sub. m. νίψωμαι, η, ηται, a. 1. inf. med. νίψασθαι, a. 1. part. m. νιψάμενος, *qui se lavit, lotus*.

Νίσσομαι, vel νείσσομαι, *eo, vado, redeo*. Th. νέω, *eo*.

Νισσομένης, gen. sing. part. præs. m. f. g. à præced.

Νίσσοντ', pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verbi νίσσομαι, quod vide.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, ε, τὸ, NITRUM, sali simile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, acc. sing. et

Νιφάδεσσι, dat. pl. Ion. pro νιφάσι, à

Νιφὰς, άδος, ἡ, *nix confertim et cum vehementi impetu decidens*; Metaph. *multitudo*, [*ab obsoleto νὶψ, νιφὸς, undè Lat. *nix*, et νίφω, *ningo*, Græv. ad Hes. Op. 535.]

Νιφετὸς, ε, ὁ, idem quod præced.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, *nivosus*: à

ΝΙ'ΦΩ et νείφω, NINGO, *madefacio*: νίφομαι, *nive conspergor*.

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*; f. ψω.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Νοεῖ, νοῇ, *sapit*, 3. sing. præs. sub. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Νόει, *cogita*, præs. imperat. act. à νοέω.

Νόεις, præs. part. pro νοῶν, Æolicè retracto accentu à νόημι, pro νοέω, *cogito*.

Νοέοντι, Dor. pro νοέουσι, *cogitant*; vide νοέω.

Νοεῦσ', pro νοέουσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοέω, *cogito*.

Νοεύσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. à νοέω, *cogito*, præs. part. νοέων, ῶν, νοέουσα, ῦσα.

Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, *intelligens, rationis capax*.

Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitantes*, nom. pl. præs. part. act. à

Νοέω, *intelligo, cogito*; *scio*: *sapio*; *video, cerno*; præs. imperat. νόεε, νόει; νοείτω, νοείτω, f. νοήσω, p. νενόηκα, a. 1. ἐνόησα, a. 1. sub. νοήσω, ης, η, a. 1. inf. act. νοῆσαι, p. pass. νενόημαι. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νοηθὲν, έντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημα, ατος, τὸ, *intellectus*; *cogitatio*; *consilium, inventum, machinatio*; *mens, ingenium*: à νοέω.

Νοήμων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *mentis compos, prudens*; item nom. propr.

Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω.

Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω.

Νόησις εως, ἡ, *ipsa actio cogitandi*; *cogitatio*; *intelligentia*: à νοέω.

Νοητικὸς, ἡ, όν, *intelligendi facultate*, seu *vi, præditus*; à seq.

Νοητὸς, ἡ, όν, *intelligibilis*; *qui mente percipitur, nec sub sensum cadit*: à νοέω.

Νοητῶς, adv. *prudenter*; à præced.

Νοθεία, ας, ἡ, qu. dic. *spuritas, degeneratio*; à

Νοθεύω, *adultero, corrumpo, alieno, decipio*; à

ΝΟ'ΘΟΣ, ε, ὁ, NOTHUS: *non legitimus*.

Νομαδικὸς, ἡ, όν, *pascuis vivens, pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.

Νόμαιον, ε, τὸ, à νόμος, *mos, ritus, institutum*.

Νομαῖος, αία, αῖον, *in pascuis degens*; *veniens ab armento*; à νομή.

Νομάρχης, ε, ὁ, *provinciæ præfectus*: ex νομὸς, *præfectura*, et ἀρχή.

Νομάδες, *Nomades, populi Scythiæ et Libyæ, Numidæ*.

Νομὰς, άδος, ὁ ϛ ἡ, *in pascuis degens*: à νομή.

Νομέες, έων, οἱ, pro *navium costis*; Herodot.

Νομεύομαι, ομαι, *dilanio*.

Νομεὺς, έος, ὁ, *pastor*; *dator*; *tribu*-

tor. Th. νέμω, p. m. νένομα, *pasco*, *tribuo*.

Νομεύω, f. εύσω, *pasco*. Th. νέμω.

Νομέω, *possideo*, *acquiro*; ab eod.

Νομὴ, ῆς, ἡ, *distributio*; *possessio*; *pabulum*, *pastus*; à νέμω.

Νομίζω, *lege sancio*; item *existimo*; [*habeo in usu*;] *justa facio*; imperf. ἐνόμιζον, ες, ε, f. ίσω, perf νενόμικα, a. 1. ἐνόμισα, a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. act. νομίσας· νομίζομαι, *soleo*; à νόμος.

Νομικὸς, ἡ, ὸν, *ad leges pertinens*; *jurisperitus*, *jurisconsultus*; et

Νόμιμον, ου, τὸ, *consuetum jus*: à

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel ου, ὁ ἡ, *legitimus*, *ad leges pertinens*; *æquus*; *peritus*, de Historicis et Philosophis: à νόμος, *lex*.

Νομίμως, adv. *legitimè*; à præced.

Νομιῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. vide νομιῶ.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. et

Νομίσας, αντος, a. 1. part et

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo*, quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, NUMISMA, *nummus legitimus*, cujus *pretium* νενόμισται, hoc est *lege sancitus est*, [*νόμισμα, ἐν τοῖς μέτροις, *recepta ad usita tam mensuram*, τὸ νομιζόμενον μέτρον. Salm. de usur. c. xv. p. 437. Sub imperatoribus Byzantinis, *solidus aureus*; si de nummo argenteo dicitur, addunt ἀργυροῦν. Gul. Clarke de Nummis, p. 180] *mos receptus*, *consuetudo*, à νομίζω. Th. νόμος, *lex*.

Νομιστέος, *existimandus*, verb. à νομίζω, *puto*.

Νομιῶ, f. Att. pro νομίσω, verbi νομίζω.

Νομογραφέω, -ῶ, *leges scribo*; à νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, *legum scriptio*, ab eod.

Νομογράφος, ου, ὁ ἡ, *legum scriptor*, *legislator*; ex νόμος et γράφω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor*, *professor juris*; ex νόμος et διδάσκαλος.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio*; *legislatio*, *sanctio*; ex νόμος et θέσις, *positio*.

Νομοθετέω, *legem fero*, *sancio*, *promulgo*; f. ήσω, p. νενομοθέτηκα, a. 1. ἐνομοθέτησα, perf. pass. νενομοθέτημαι, *sancitus fui*; plusq. p. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, σο, το· à seq.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator*; ex νόμος et τίθημι, *pono*.

Νομοθετήσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio*, quod vide.

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia suum cuique νέμει· *consuetudo*, *mos*, *institutum*; *cantilena*; at

Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum*; *sedes*, *quam quis incolit*: *regio*, *præfectura*, *provincia*.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, *legum custos*; in pl. νομοφύλακες, *legum custodes*, seu *præsides*; ex νόμος, *lex*, et φύλαξ, *custos*.

ΝΟ'ΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens*; *cogitatio*; *prudentia*: gen. νόου, νοῦ, dat. νόῳ, νῷ, acc. νόον, νοῦν, voc. νόε, νοῦ.

Νοσέοντι, *laborant*, *ægrotant*, Dor pro νοσοῦσι, 3. pl. à νοσέω.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *morbidus*, *morbosus*. Th. νόσος.

Νοσέω, *ægroto*, *insanio*: præs. inf. νοσεῖν, f. ήσω, p. νενόσηκα, a. 1. part. νοσήσας, ασα, αν· à νόσος.

Νοσηλεία, ας, ἡ, *cura ægri*; et

Νοσηλεῖα, ων, τὰ, *officia et remedia quæ ægroto præstantur*: à seq.

Νοσηλεύω, f. εύσω, *ægrotantem curo*: à νόσος, *morbus*.

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo*; à νοσέω.

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, *valetudinarius*, *morbosus*; à præced.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur*; à seq.

Νοσοκομέω, -ῶ, *ægrotos curo*; à

Νοσοκόμος, ου, ὁ ἡ, *qui vel quæ ægrotos curat*; ex νόσος et κομέω.

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus*, *vitium*, *pestis*: qu. νὴ, et σόος, *sanus*.

Νοσσάδας, ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. Vide νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor*.

Νοσσιὰ, ας, ἡ, *nidus*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullus*: à νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσοποιέω, -ῶ, f. ήσω, *nidum struo*: ex νοσσὸς et ποιέω.

Νοσσὸς, pro νεοσσὸς, *pullus*.

ΝΟΣΤΕ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *redeo*, *eo*, *proficiscor*.

Νοστήσω, *redibo*, f. 1. à νοστέω, *redeo*, hinc νοστήσας, a. 1 part. act

Νόστιμος, ου, ὁ ἡ, *rediturus*, vel *qui redire potest*: *suavis*, *dulcis*, [*νοσ μότερον ὕδωρ, *aqua dulcior*. Jos. B. J.] νόστιμον ἦμαρ, *dies reditûs*, à νοστέω.

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*; item *dulcedo*: ab eod. Th. [*νόστος, πάλιν, *retrorsum reditus*, Eurip. Supplic. 1269.]

ΝΟ'ΣΦΙ, *seorsum*, *sine*: νόσφι θεῶν, *exceptis Diis*

Νοσφίζομαι, *subduco*; *depeculor*; *prævaricor*: f. med ίσομαι, a. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι, à

Νοσφίζω, *separo*, *segrego*: à νόσφι.

Νοσφισθεὶς, εῖσα, ὲν, *separatus*, a. 1. part. pass. præcedentis.

Νοσῶν, *ægrotans*, præs. part. act à νοσέω.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*: à νότις.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νότις, ιδος.

Νοτίζω, *humecto*, item *humore madeo*: à νότις, *humor*.

Νότιος, *humidus*: à νότις, *humiditas*; item *australis*, *austrinus*: à νότος, *auster*.

ΝΟ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *humor*, *humiditas*

Νότοιο, gen. Ion. à

ΝΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, NOTUS: *auster*.

Νουβυστικὸς, ἡ, ὸν, *prudens*, *mentis plenus*; vox jocularis: ex νοῦς, *mens*, et βύζω, seu βύω, *impleo*.

Νουθεσία, ας, ἡ, *admonitio*: ex νοῦς, *mens*, et θέσις, *positio*.

Νουθετέω, *admoneo*, *castigo*: f. ήσω, p. νενουθέτηκα, a. 1 ἐνουθέτησα, a. 1. inf. act. νουθετῆσαι, ex νοῦς et τίθημι.

Νουθέτημα, ατος, τὸ, *admonitio*, *commonitio*: à præced.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, *admotionem pertinens*: à νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*, qu. νεομηνία Ex νέος, *novus*, et μήνη, *luna*.

Νοῦμμος, ου, ὁ, *nummus*: à νόμος.

Νουνεχὴς, εος, ὁ ἡ, *cordatus*, *intelligens*: ex νοῦς et ἔχω.

Νουνεχῶς, adv. *cordatè*, *sapienter*; νουνηχόντως, idem; à præced.

Νοῦς, vide νόος.

Νοῦσος, Poët. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus*, *pestis*.

Νὺ, expletiva particula, Poët.

Νυγεὶς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, *pungo*: f. ξω, a. 1. ἔνυξα, a. 2. pass. ἐνύγην.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, et

Νυγμὸς, οῦ, ὁ, *punctus*, *stimulus*.

Νύκτ', pro νύκτα, *noctem*, acc. sing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, *nocturnus*: à νὺξ.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, *vespertilio*: ab eod.

Νύκτερος, ου, ὁ ἡ, *nocturnus*: à νὺξ.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, *nycticorax*, *corvus nocturnus*.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ἡ, *qui noctu lucet*: ex νὺξ, *nox*, et λάμπω, *luceo*.

Νυκτίνομος et νυκτινόμος, ου, ὁ ἡ, *qui noctu pascitur*: ex νὺξ et νόμος, à νέμω, *pasco*.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, *prælium nocturnum*. ex νὺξ et μάχομαι, *pugno*.

Νύκτωρ, adv. *noctu*. Th. νὺξ.

Νυμφαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ, *dux sponsæ*: ex νύμφη, *sponsa*, et ἄγω, *duco*.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, *ad nymphas pertinens*.

Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Gr. *sponsus*.

Νυμφεῖος, ου, ὁ ἡ, *nuptialis*, *ad sponsam pertinens*. Th. νύμφη.

Νύμφευσις, εως, ἡ, *elocatio puellæ*: à seq.

Νυμφεύω, f. εύσω, *nuptum*, seu *nuptui do*: à seq

ΝΥ'ΜΦΗ, ης, ἡ, *sponsa*, *nova nupta*, NYMPHA; gen pl. νυμφέων, Ion. pro νυμφῶν.

Νυμφίδιος, ία, ιον, Poët. *ad sponsam pertinens*, *nuptialis*: à præced.

Νυμφικὸς, η, ον, idem: ab eod.

Νύμφιος, ου, ὁ ἡ, *qui vel quæ nuptui datur*, ab eod.

Νυμφίος, ου, ὁ, *sponsus*, *maritus*: ab eod.

Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à

Νυμφοκόμος, ου, ὁ ἡ, *sponsam ornans*: ex νύμφη, *sponsa*, et κομέω, *orno*, *curam gero*.

Νυμφόληπτος, ου, ὁ ἡ, *lymphatus*, *nympharum spiritu correptus*, *fanaticus*: qu. qui speciem nymphæ in fonte viderit: ex νυμφη et λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι.

Νυμφοστόλος, ου, ὁ ἡ, *sponsam ornans*: ex νύμφη, *sponsa*, et στέλλω, *orno*.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus*, *cubile sponsi* Th. νύμφη.

ΝΥ'Ν, vel Att. νυνὶ, NUNC; ὁ, ἡ, τὸ νῦν, sc. ὢν οὖσα, ὄν, *præsens*: ἄχρι τοῦ νῦν, sc. καιροῦ, *ad hoc usque tempus*: ἀπὸ τοῦ νῦν, sc. χρόνου, *ab hoc tempore*, *post hoc tempus*, at

Νὺν, *igitur*, enclit. idem quod νὺ.

ΝΥ'Ξ, νυκτὸς, ἡ, NOX: acc. νύκτα. Et Metaph. pro *tempore ignorantiæ*. Aliquando pro *morte* ap. Hom. at

Νύξ', pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3. sing. a. 1 act. verbi νύσσω, *pungo*, *vulnero*, f. ξω, p. νένυχα, a. inf. νύξαι, part. νύξας.

Νύξω, *pungam*, f. 1. act. ejusd.

ΝΥΟ'Σ, οῦ, ἡ, NURUS, *sponsa*: à νέος, qu. *nova filia*.

Νύσος, *claudus*: χωλὸς, Syracus.

Νύσσα, ης, ἡ, *meta*, ad quam νύσσονται equi.

Νύσσοντες, nom. pl. præs. part. act. à

ΝΥΣΣΩ, seu -ττω, *pungo, fodico, punctim cædo, vulnero*: f. ξω, p. νένυχα, a. 1. ἔνυξα, perf. pass. νένυγμαι.

Νύσαγμα, ατος, τὸ, et

Νυσαγμὸς, οῦ, ὁ, *dormitatio*: à

ΝΥΣΤΑ'ΖΩ, *dormito, præ somno capite nuto*: f. ξω, p. νενύσταχα, a. 1. ἐνύσταξα, Dicitur νυςάζω, pro νευςάζω, et νευςάω, à νεύω, *nuo*.

Νύττω, vide in νύσσω, *pungo*.

Νύχα, adv. *noctu*. Th. νὺξ.

Νυχία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, *spatium 24 horarum, ex die et nocte*: ex νὺξ, *nox*, et ἡμέρα, *dies*: κτ mutantur in χθ, ob sequentem aspirationem.

Νύχιος, ία, ιον, [*et νύχυτος, Callim.] *nocturnus, a, um*. Th. νὺξ.

Νύχος, εος, τὸ, *nox, tenebræ*. Th. νὺξ.

ΝΩ'ΓΑΛΑ, ων, τὰ, *edulia, suavia et delicata*: qu. νέον γάλα.

Νωδὸς, ἡ, ὸν, *edentulus*: ex νὴ, et ὀδοὺς, *dens*.

Νώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expers doloris*; ex νὴ, et ὀδύνη, *dolor*. Hinc νωδυνία, *vacuitas doloris*.

Νῶε, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *requiescere*.

Νῶθ' pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*; in pl. τὰ νῶτα.

Νωθία, ας, ἡ, et Ion. νωθίη, *tarditas, segnities*: à

ΝΩΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *tardus, piger*; *stupidus*: q. ex νὼ, part. priv. et θέω, *curro*.

Νώθηαι, Synæresi Ion. pro νοήθητι, a. 1. imperat pass. à νοέω, *cogito*.

Νωθροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excors, stupidus*: ex νωθρὸς, et καρδία, *cor*.

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *tardus, piger*. Th. νωθής.

Νωθρότης, ητος, ἡ, *pigritia, tarditas, segnities*: à præced.

Νῶϊ, νῶ, NOS: et νῶϊν, νῷν, nom. et dat. dual. ab ἐγὼ, *ego*.

Νώκαρ, ρος, τὸ, *torpor*, adj. *admodum piger*: ex νὼ pro νὴ, et σκαίρω, *salio*.

Νωλεμέως, *indesinenter*, adv. à

ΝΩΛΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ νωλεμὲς, *indesinens, assiduus*: qu. ex νὴ λείπω, p. pass. λέλειμμαι.

Νωμᾶν, præs. inf. act. à νωμάω. Hinc

Νωμᾶσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. et

Νωμάσοισιν, Dor. pro νωμήσουσιν, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Νωμάω, *distribuo, moveo, vibro*: *observo, considero*. Th. νέμω, *divido, pasco*.

Νώμησαν, *distribuerant*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. act. à νωμάω, quod vide.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Νώνυμος et νώνυμνος, Poët. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obscurus, ignobilis, nomine carens*, ex νη, et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Νῶροψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *splendidus*: quod *obscuret visum*, ex νὼ pro νὴ, et ὄψις, εως, *visus*, hoc ab ὄπτομαι, *video*.

Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νώσατο, *excogitavit*, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νοησάσθαι, a. 1. inf. m. et sic in aliis à νοέω, *cogito*.

Νῶτ' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*.

Νωτάκμονες, nom. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *incudum gerens in tergo*: ex νῶτος, *tergum*, et ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*.

Νωτοκοπέω, -ῶ, *terga ferio, cervicem amputo*: ex seq. et κόπτω.

ΝΩ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *dorsum, tergum*: *superficies*, ut νῶτα θαλάσσης, in pl. τὰ νῶτα, dat. pl. νώτοισι, gen. pl. νώτων.

*Νωτοφορέω, *onera dorso fero*; dicitur de camelis D. S. ex præced. et φορέω.

Νωτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *humeris seu tergo gerens*: ex νῶτος, et φέρω, *porto*.

Νωχελεύομαι, *piger et tardus sum in opere*: à

Νωχελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tardus, segnis*; *invalidus*; *inutilis*: ex νὴ, et κέλλω, *moveo, curro*.

Νωχελία, ας, ἡ, *segnities, socordia tarditas*: à præced.

Ξ.

Ξ, DECIMA quarta litera apud Græcos; in numeris *sexaginta*, et cum lineolâ infra additâ (ξ,) *sexaginta millia* denotat. ξ pro σ. Dor. in fut. et a. 1.

ΞΑ'ΙΝΩ, *carmino*; *carpo*; *cædo, percutio*: f. ξανῶ, p. ἔξαγκα.

Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.

Ξανθῆσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo*, seu *fulvum*: item *flaveo, flavus sum*. Th ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, *flavos pilos habens*: ex ξανθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à

Ξανθοκόμης, ου, ὁ, *flavam comam habens*.

Ξανθόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ex ξανθὸς, et κόμη, *coma*.

ΞΑΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *flavus, fulvus, rubeus, ruber*. Est et

Ξάνθος, ου, ὁ, nom. propr. fluvii.

Ξανθόχροος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui flavam cutem habet*: ex ξανθὸς, et χρόος, *cutis*.

Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθοῦ, à ξανθὸς.

Ξανῶ, f. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξεινήϊα, *hospitalia*: nom. pl. à

Ξεινήϊον vel ξείνιον, Poët. pro ξένιον, ου, τὸ, *munus quod datur hospiti*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξεινίζω, *hospitem excipio*; à ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.

Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus*; Ion. pro ξενικὸς, ab eod. Th.

Ξείνιος, pro ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, ad hospites pertinens*: ab eod. Th.

Ξεινοδόκος, et ξεινοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hospitium præbens*; at

Ξεινόδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui hospitium præbetur*; ex ξεῖνος pro ξένος, *hospes*, et δέχομαι, *accipio*.

Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio, hospitem, vel hospites, occido*: ex ξένος, et κτείνω, *interficio*.

Ξεῖνος, η, ον, Ion. pro ξένος, *hospes*.

Ξεναγέτης, ου, ὁ, *qui est hospitum dux et acceptor*; à seq.

Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt*; *hospitio excipio*; *peregrinos moribus patriis instituo*; *milites mercenarios alo, et eloco*: ex ξένος, et ἄγω, *duco*.

Ξεναγωγέω, -ῶ, idem quod præced. et ex iisdem.

Ξεναπάτας, α, ὁ, Dor. pro

Ξεναπάτης, ου, ὁ, *hospitum deceptor*; ex ξένος, et ἀπατάω, *decipio*.

Ξεναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hospitibus æquus*. Sic vocatur ἡ δίκη, ἡ τοῖς ξένοις ἀρκοῦσα ϗ βοηθοῦσα, ϗ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα, id est, *justitia, quæ peregrinis et hospitibus opem fert*, &c.

Ξενία, ας, et Ion. ιη, ἡ, *hospitium*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξενίζω, *hospitio accipio*; *peregrinè sapio, et loquor*; item *novitate quasi peregrinâ turbo*; hinc part. præs. pl. neut. τὰ ξενίζοντα, *peregrina, à vulgi sententiâ abhorrentia*: f. ίσω, p. ἐξένικα, a. 1. ἐξένισα, præs. pass. ξενίζομαι, η, εται, *diversor*; item *re peregrinâ percellor*; a. 1. pass. ἐξενίσθην, a. 1. sub. pass. ξενισθῶ, à præced. Th.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus. externus*: item *hospitalis*; ab eod. Th.

Ξένιον, ου, τὸ, *munus quod hospiti datur, xenium*: *quodlibet munus*.

Ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, hospitio accipiens*.

Ξενισθεὶς, *hospitio exceptus*; a. 1. part. pass. et

Ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. à ξενίζω.

Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, *hospitum susceptio*; *mutatio, quæ sit rerum novitate*: à ξενίζω.

Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio, hospitium*: à

Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè dego, peregrinor*: præs. med. ξενιτεύομαι, idem: exponitur et *in alieno solo mercede milito*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξενοδοχέω, -ῶ, *hospitalis sum*: *hospitio alios accipio*; ex ξένος, et δέχομαι, *recipio*: p. med. δέδοχα.

Ξενολογέω, -ῶ, *externos milites cogo*, seu *conscribo*; f. ήσω, p. ἐξενολόγηκα: à

Ξενόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui milites externos colligit*; item *Xenologus*; nom. propr. ex ξένος, et λέγω.

ΞΕ'ΝΟΣ, et Poët. ξεῖνος, ου, *hospes, peregrinus*.

Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos et hospites alo*; ex ξένος, et τρέφω, *nutrio*.

Ξενόομαι, et Ξενοῦμαι, *hospitio* sive *hospitii necessitudine jungor*: à ξενόω.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, XENOPHON.

Ξενόω, -ῶ, f. ώσω, id ac ξενίζω, q. v.

Ξένως, adv. *peregrinè, peregrinorum more*; à ξένος, *peregrinus*.

Ξέρξης, *Xerxes*; Persicum est nomen. Gr. Ἀρήϊος, *Martius*.

Ξεσθεὶς, *rasus*; a. 1. part. pass. à ξέω, *rado*, quod vide.

Ξέσις, εως, ἡ, *rasura, sculptura*: à ξέω.

Ξέστης, ου, ὁ, *sextarius*, nomen mensuræ: gen. pl. ξεστῶν; ex Latinâ voce *sextus*.

Ξεςὸς, ἡ, ὸν, *rasus, sculptus, dolando politus;* à ξέω.

*Ξεςυργία, ας, ἡ, *sculptura.* D. S.

ΞΕ'Ω, *rado, polio, scalpo, dolo;* f. έσω, p. pass. ἔξεσμαι, a. 1. pass. ἐξέσθην.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra continens;* item *terra:* à ξηρὸς, *aridus.*

Ξηραίνω, *arefacio, sicco;* f. ανῶ, p. ἐξήραγκα, a. 1. ἐξήρανα, perf. pass. ἐξήραμμαι, perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, η, f. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus.*

Ξηρανθεὶς, *siccatus;* a. 1. part. pass. et

Ξηρανθῶ, a. 1. sub. pass. à ξηραίνω, quod vide.

Ξηρασία, ας, ἡ, *arriditas, siccitas;* à

Ξήρασις, εως, ἡ, idem, à ξηραίνω.

ΞΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, *aridus, siccus: inanis, vacuus,* scil. *cibo, potu; pallidus, exanimis.*

Ξηρότης, ητος, ἡ, *siccitas;* à præced.

ΞΙ'ΡΙΣ, seu ξύρις, *herba quædam.*

*Ξιφηρὴς, εὸς, ὁ ξ ἡ, *ensem tenens,* ex ξίφος, et ἄρω, seu ἀίρω.

*Ξιφηφορέω, *gladium gero;* ex ξίφος, et φορέω.

*Ξιφηφόρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *gladium gestans;* ex ξίφος, et φέρω.

Ξιφίας, ȣ, ὁ, piscis nomen: THE SWORD FISH: à ξίφος, *gladius.*

Ξιφίδιον, ȣ, τὸ, *gladiolus, pugio;* dimin. à ξίφος.

Ξιφιςὴρ, ῆρος, ὁ, *balteus;* item *vagina;* à

ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *ensis, gladius;* dat. τῷ ξίφει, hinc Angl. KNIFE

Ξουθὸς, ἡ, ὸν, *flavus, albus, rufus, celer, suavis;* à ξανθὸς.

Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro συγκατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex συν, κατὰ, et θνήσκω, *morior;* a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξυήλη, ης, ἡ, *dolabra, radula,* à ξύω.

Ξύλα, τὰ, *ligna:* pl. à ξύλον.

Ξυλάριον, ȣ, τὸ, *surculus, parvum lignum.*

*Ξυλεία, ας, ἡ, *lignatio;* à

Ξυλεύομαι, *lignor, ligna conveho;* à

Ξυλεὺς, εως, ὁ, *lignator:* à ξύλον.

Ξύλινος, ίνη, ινον, *ligneus, a, um;* ab eod

*Ξυλίφιον, ȣ, τὸ, *parvum lignum, tabella.* D. S.

Ξυλλαμβάνω, *corripio;* item *opem fero;* pro συλλαμβάνω.

Ξυλοκόπος, ȣ, ὁ, *lignarius,* et *lignator;* ex κοπτῶ, *scindo,* et

ΞΥ'ΛΟΝ, ȣ, τὸ, *lignum, fustis;* de variis rebus dicitur è ligno factis, ut *de mensâ, furcâ, cruce, materiâ ligneâ ædificantium, arbore,* per Hebr. à ξύω, Eustath.

Ξυλουργέω, *faber lignarius sum;* ex ξύλον, et ἔργον, *opus.*

Ξυλεργικὸς, η, ὸν, *ad fabrum lignarium pertinens:* à præced.

*Ξυλοφανὴς, ἐς, *lignum habens nudum:* τὸ ξυλοφανὲς, *est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce:* ex ξύλον, et φαίνομαι. D. S.

Ξυλοφορέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna fero:* ex ξύλον, et φορέω.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, *portatio ligni:* à seq.

Ξυλοφόρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui ligna fert, calo:* ex ξύλον, *lignum,* et φέρω, *porto.*

Ξυλοχίζομαι, et Dor. ίσδομαι, idem ferè quod ξυλεύομαι, *ligna seco et findo,* vel *collige,* &c. à

Ξύλοχος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *ligna habens;* subst. *locus arboribus consitus, sylva;* ex ξύλον, *lignum, materia,* et ἔχω, *habeo.*

Ξυμβαίη, *contingat;* Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

Ξυμβάλλειν, *obviam ire:* præs. inf. Att. pro συμβάλλειν.

Ξύμβλητο, Ion. et Att. pro συνεβέβλητο, *occurrebat:* 3. sing. plusq. perf. pass. verbi συμβάλλω, *conjicio, committo.*

Ξύμπαντας, *universos:* accus. plur. masc. gen. Att. et

Ξύμπασα, f. g. Att. à σύμπας.

Ξὺν, Att. et Ion. pro σὺν, *cum:* præposit. regens dat.

Ξύναγον, *coegerunt:* 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. et Att. à

Ξυνάγω, *congrego, committo, ineo:* Att. pro συνάγω, ξυνάγοντες, nom. pl. part. præs.

Ξυνάειδε, præs. imperat. act. Att. à συναείδω.

Ξυνᾶν, πανηγυρίων, Dor. pro ξυνῶν πανηγυρίων.

Ξυνάων, ονος, ὁ ξ ἡ, Poët. q. d. ξυνὼν, όντος, *qui cum aliquo est et versatur, socius alicujus, particeps.*

Ξυνδεδίατο, Ion. et Att. pro συνδέδεντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συνδέω, *colligo.*

Ξυνδῆσαι, *colligare:* a. 1. inf. Att. ejusdem verbi.

Ξυνεείκοσι, *simul viginti:* ex ξὺν pro σὺν, Att. et ἐείκοσι, Poët. per Pleonasm. pro εἴκοσι, *viginti.*

Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. dissolutione et Att. pro συνῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνίημι, *committo, intelligo.*

Ξύνεργε, *contrahebat:* 3. sing. imperf. Ion. et Att. pro συνέεργε, verbi συνείργω· ex σὺν, et εἴργω, *includo:* f. ξω.

Ξύνες, *intellige:* a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξύνετο, 3. sing. a. 2. m. Att.

Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, *intelligibilis:* Att. pro συνετός.

Ξυνεῦνα, ης, ἡ, σὺν τινὶ εὐνωμένη, *quæ cum aliquo dormit,* ἢ συνευνέτις, ιδος, ἡ, ἄκοιτις, ἄλοχος, *ejusdem cubilis et lecti consors et uxor.*

Ξυνήϊος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *communis;* et

Ξυνήων, ονος, ὁ ξ ἡ, *particeps,* à ξυνὸς, *communis.*

Ξυνίασι, 3. pl. præs. ind. à ξύνειμι, Att. *convenio, congredior:* ex σὺν, et ἴημι, *eo.*

Ξύνιον pro ξυνίεν, quod pro ξυνίεσαν, pro συνίεσαν, 3. pl. imperf. Att. verbi συνιέω, vel συνίημι, *intelligo.*

Ξυνιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξύνειμι, *congredior:* ex σὺν et ἴημι vel ἴιμι, *eo.*

Ξυννενοφυῖαν, acc. sing. perf. part. acc. f. g. pro συννενοφυῖαν: Attica mutatione ε in ο à συννεφέω.

Ξυνοίσεις, pro συνοίσεις, 2 sing. f. 1. act. verbi συμφέρω, *simul fero, confero:* ex σὺν, et φέρω, *fero,* f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομήλικι, *æquali;* dat. sing. à

Ξυνομήλιξ, ικος, ὁ ξ ἡ, Att. pro συνομήλιξ.

ΞΥΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *communis.*

*Ξυνοτάφιον, pro συνοτάφιον, ȣ, τὸ, *commune sepulchrum,* ut legi debet pro ξενοτάφιον: ap. Suid. voce Πολυάνδριον. Toup.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, *coarctatio, in angustiam contractio:* à συνέχω, *constringo.*

Ξυνόω, -ῶ, *conjungo, consocio:* à ξυνὸς.

Ξυνὼν, præs. part. act. pro συνὼν, όντος, à σύνειμι, *sum cum alio.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ξυνωρὶς, Att. pro συνωρὶς, ίδος, ἡ, *biga;* [**par, gemini,* ξυνωρὶς τέκνων, *par filiorum,* Soph. Oed. Col. 443.] à συνείρω, *connecto.*

Ξυομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo.*

Ξυράω, seu έω, *rado, tondeo ad cutem:* præs. pass. ξυράομαι, -ῶμαι, *tondeor:* præs. inf. m. ξυρᾶσθαι, perf. pass. ἐξύρημαι· unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonsus, a, um,* a. 1. m. ἐξυρησάμην, -ω, ατο, a. 1. m. sub. ξυρήσωμαι, η, ηται, et in 3. pl. ξυρήσωνται· à ξυρὸς, *novacula,* qu. à ξύω, *rado.*

Ξύρησις, εως, ἡ, *rasura, tonsura:* à 2. sing. p. pass. præced. abjecto ε, et -αι in -ις, mutato.

Ξύρομαι, *rador,* vel *me rado:* propriè *novaculâ:* à

Ξυρὸν, ȣ, τὸ, idem quod

Ξυρὸς, ȣ, ὁ, *novacula:* à ξύω.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, *acutus, a, um.* Substantivè pro *novaculâ:* à Th. præced.

Ξυσθεὶς, *rasus:* a. 1. part. pass. verbi ξύω, *rado, novaculâ.*

Ξυςὸς, ἡ, ὸν, *rasus, politus,* ξυςὰ, τὰ, *hastilia radendo polita,* est et

Ξυςὸς, ȣ, ὁ, seu ξυςὸν, ȣ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur:* à ξύω, quia *rasus et planus.*

Ξύςρα, vel

Ξυςρὸν, *pala ferrea ad radendum:* qu. à

Ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo, radendo polio:* f. ύσω, p. ἔξυκα, p. pass. ἔξυσμαι.

O

O, DECIMA quinta apud Græcos litera, in numeris est *septuaginta,* et cum lineolâ infernâ appositâ (ο,) *septuaginta millia.* Veteres autem ȣ pro o dicebant. Doricè vertitur in ε, Æolicè in υ, ut 'Απέλλων pro 'Απόλλων, ὄνυμα, pro ὄνομα.

'O, ἡ, το, Articulus præpositivus; (α) notat *certum quid* et *notum cujusque jam facta mentio:* (β) cum genit. positus *omissum* παῖς, υἱὸς, μήτηρ, aut *simile quidpiam* inuit ut 'Αλέξανδρος ὁ Φιλίππȣ, *Alexander Philippi,* scil. *filius.* (γ) cum *Adverbio* pro *Adjective* ponitur ut ὁ σήμερον, subin. ὢν, *hodiernus;* (δ) cum *Participio* idem est quod *qui* relativus cum *Verbo* ut, ὁ λέγων, pro ὃς λέγει *qui legit:* (ε) cum μὲν et δὲ adhibitur in *divisionibus,* ut ὁ μὲν γελᾷ ὁ δὲ κλαίει, HIC *quidem ridet,* ILLE *vero plorat:* (ϛ) pro ὃς, *qui,* usurpatur: (ζ) cum *præpositionibus* periphrasi inservit, ut οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum sociis:* (η) in genere neutro cum infinitivo, *Gerund.* vel *Sup.* apud Lat. refert, ut καιρὸς τȣ μάχεσθαι, *tempus pugnandi,* ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum:* (θ) τȣ, ali-

quando τινος, *cujus?* quandoque τινός, *alicujus*, redditur: (ι) τῇ exponitur, *huc, illuc, illac, eâ ratione, eâ parte, eo loco, ubi.*

*Οα, ας, ἡ, *pellis ovilla*: ab ὄϊς, *ovis.* Est et

*Οα, ας, ἡ, *sorbus*: q. ab ἰάω, *linquo*, quod ob insuavitatem *relinquitur.*

*ΟΑΡ, αρος, ἡ, *uxor*: in pl. ὄαρες, et contract. ὦρες, gen. pl. ὀάρων, dat. pl. ὄρεσσι, Poët. pro ὤρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ἐμοῦ ἄρεν, quod *conveniat* viro. Hinc

'Οαρίζω, *colloquor familiariter, sicut cum conjuge.*

'Οαριστής, *confabulator, familiaris.*

'Οαριστὺς, ἡ, *confabulatio, commercium.*

'Οαρισμὸς, ȣ, ὁ, *confabulatio, colloquium*, ab eodem.

'Οάρος, ȣ, ὁ, *confabulatio.*

'Οβελίζω, *obelo noto.* Th. ὀβελός.

'Οβελίσκος, ȣ, ὁ, OBELISCUS, *lapis pyramidis formâ, veruculum.* Th. ὀβελός.

'Οβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

'ΟΒΕΛΟ'Σ, ȣ, *veru*; item *nota, certis scriptorum locis apponi solita*; q. βέλος, *telum.*

'ΟΒΟΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, OBOLUS, *sexta pars drachmæ*: hinc τριώβολον, ȣ, τὸ, *tres oboli.*

*'Οβολοστατέω, -ῶ, *fæneror*, ex ὀβολὸς, et ἵστημι.

*'Οβολοστάτης, ȣ, ὁ, *fænerator*: à præced.

*'Οβολοστατική, ῆς, ἡ, *ars fæneratoria*, quia nummus non signatus rependi solebat: à præced.

*'Οβρια et ὀβρίκαλα, *leonum, luporum*, &c. *catuli*: fort. quia ὄβριμα, ex ὄβριμος nata. i. e. *fortibus.*

'Οβριμοεργὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans*: ex ὄβριμος, *robustus, potens*, et ἔργον, *opus.*

'Οβριμόθυμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *forti animo præditus*: ex ὄβριμος *fortis*, et θυμὸς, *animus.*

'Οβριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre nata*: ex ὄβριμος *fortis*, et πατὴρ, *pater.*

'Οβριμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *fortis, potens.* Th. βριάω, *robustum reddo.*

'ΟΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ȣ, τὸ, *aurum* OBRYZUM, *purum.*

'Ογδοὰς, άδος, ἡ, *numerus octonarius.* Th. ὀκτὼ, *octo.*

'Ογδοάτῃ, dat. sing. f. g. ab

'Ογδοάτος, ατηφατον, Poët. pro

'Ογδοος, όη, ον, OCTAVUS. Th. ὀκτὼ, *octo.* Undè

'Ογδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta*: et

'Ογδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, *octogesimus*; et

'Ογδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, OCTOGINTA, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.

'Ογε, ἥγε, τόγε, *hic, hæc, hoc.*

'ΟΓΚΑ'ΟΜΑΙ, *rudo*: propriè de asinis ὀγκωμένου, gen. sing. præs. part. m. Hinc

'Ογκηθμὸς, ȣ, ὁ, *ruditus.*

'Ογκηρὸς, ρὰ, ρὸν, *tumidus*: ab ὄγκος.

*'Ογκησις, εως, ἡ, idem quod ὀγκηθμὸς, Ælian. de Animal. v. 51.

'Ογκίον, ὀγκεῖον, ȣ, τὸ, *vas in quo aliqua ponuntur*, ab

'ΟΓΚΟΣ, ȣ, ὁ, *tumor, fastus*; item *gravitas, pondus, moles, eminentia.* Hinc

'Ογκόω, *tumidum reddo*: f. ώσω, p. ὤγκωκα.

*'Ογμεύω, f. εύσω, *sulcum duco*, et per Metaph. *ordine procedo* ὤγμευον αὐτῷ, *ante ipsum ordine procedebant*, Xenoph. Cyropæd. Soph. Philoct. ab

'ΟΓΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *sulcus*; *via.*

'Ογχήστιος, ία, ιον, nomen adject. à Substantivo 'Ογχηστὸς, ȣ, ὁ, *Onchesti urbis incola.* Apud. Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur 'Ορχηστίαις pro 'Ογχηστίαις.

'ΟΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrus* et *pyrum.*

'Οδ' pro ὅδε, *hic*, q. v.

'Οδαγμὸς, ȣ, ὁ, *morsus tenax*, ab ὀδάξω.

'Οδαῖος, αία, αῖον, *venalis*; item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*

'Οδὰξ, adv. *mordicus.* Th. ὀδὰς, *dens.*

*'Οδαξάσθαι, et

*'Οδαξῆσθαι, vid. sequ.

*'Οδαξέω, -ῶ, et ὀδαξάω, -ῶ, *doleo ex morsu dentium.*

*'Οδάω, seu ὀδέω, *viatico instruo*: à ὁδός.

'Οδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc*: ex ὁ, et δὲ.

'Οδελὸς, Dor. pro ὀβελός.

'Οδεύω, *iter facio, eo*; præs. part. ὁδεύων, οντος, fut. εύσω, p. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, *via.*

'Οδήγει, *in viam duc*: præs. imperat. act. ab

'Οδηγέω, *sum dux itineris; duco, dirigo*: f. ήσω, p. ὡδήγηκα ab ὁδηγός.

*'Οδηγητὴρ, ῆρος, idem quod 'Οδηγὸς, Inscript. Jovis Urii.

'Οδηγὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *dux viæ*: ex ὁδὸς, *via*, et ἄγω, *duco.*

'Οδίος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.

'Οδίτας, α, ὁ, Dor. pro

'Οδίτης, ȣ, ὁ, *viator.* Th. ὁδός.

'Οδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*

'Οδοιπορέω, -ῶ, *iter facio, viam emetior*: à ὁδοιπόρος.

'Οδοιπορία, ας, ἡ, *iter*: ab eod.

*'Οδοιπορικὸν, τὸ, *itinerarium*, (*vestimentum.*)

'Οδοιπόρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *viator*: ex ὁδὸς, et πόρος.

'Οδόντα, *dentum*: acc. sing. ab ὀδὰς, όντος, ὁ, *dens.*

'Οδοποιέω, f. ήσω, *viam facio* seu *munio*; *viam* seu *aditum patefacio*: item *ad methodum redigo*: ex ὁδὸς, et ποιέω.

'Οδοποιὸς, ȣ, ὁ, *qui facit viam*: ex iisd.

'ΟΔΟ'Σ, ȣ, ἡ, *via*: *auxilium*: *insidiæ.*

'Οδῶν, *viam ostendere, ducere*: præs. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδός.

'ΟΔΟΥΣ, όντος, ὁ, DENS, accus. sing. ὀδόντα, dat. pl. ὀδοῦσι.

'Οδοφύλαξ, ακος, ὁ ξ ἡ, vel ὁδοφυλακος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *viarum custos*: ex ὁδὸς, et φύλαξ, *custos.*

'Οδυνάομαι, ῶμαι, *crucior.* Th. ὀδύνη.

'Οδυναρὸς, pro ὀδυνηρός.

'Οδυνᾶσαι, *cruciaris*: contractum pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾶ, 2. pers. sing. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, *crucior.*

'Οδυνάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν, ab

'ΟΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *dolor*: gen. pl. Æol. ὀδυνάων, dat. pl. Ion. ὀδύνῃσιν.

'Οδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *dolorem afferens*: à præced.

'Οδυνήφατος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *dolorem mitigans*: in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα, ex ὀδύνη, et φάω, *occido.*

'Οδύρεο, *luge*: Ion. pro ὀδύρȣ, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.

'Οδυρμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio*: et

'Οδυρμα, ατος, τὸ, *luctus, lamentum*: Angl. A DIRGE, et

'Οδυρμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio*: ab

'ΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ploro*: ὀδύρωνται, 3. pl. sub. præs. ὀδυρόμενος, præs. part. med. f. med. ὀδυροῦμαι, p. pass. ὠδυρμαι.

'Οδυσῆϊ, dat. sing. Ion. ab 'Οδυσσεὺς, ῆος, ὁ, *Ulysses.*

'Οδυσσάμενος, *iratus*: a. 1. part. med. ...

'Οδύσσατο, *iratus fuit*: 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύσσω, *irascor.*

'Οδυσσεια, ας, ἡ, ODYSSEA: ab

'Οδυσσεὺς, έος, ὁ, et Æol. 'Υδύσσης, ULYSSES, acc. sing. 'Οδυσσέα vel -ῆα.

'ΟΔΥ'ΣΣΩ, f. ὀδύσω, *irascor, succenseo*: qu. ab ὀδύνη, *dolor.*

'Οδωδα, Att. pro ὦδα, *olui*: perf. m. verbi ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι, perf. part. m. ὀδωδώς.

'Οδώδη, *oluerat*; Att. et Ion. pro ὠδώδει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.

'Οδώδυσαι, Att. redupl. pro ὤδυσαι, 3. sing. perf. pass. verbi ὀδύσσω, *irascor*: f. ύσω.

'Οεσσι, Ion. et Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contractè οἶς, *ovis*: gen. οἰὸς, vel ὄϊος.

'Οζειν, *olere*: præs. inf. ab ὄζω.

'Οζη, ης, ἡ, *fœtor pedis.*

'Οζήσω, *oleo*: f. 1. verbi ὄζω.

'Οζίας, ȣ, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino.*

'ΟΖΟΣ, ȣ, ὁ, *nodus arboris, ramus.* Metaph. *homo bellicosus.*

'ΟΖΩ, OLEO: f. ὀζήσω et -έσω, p. ὤζηκα, p. m. ὦδα, et Att. ὄδωδα, hinc

'Οζώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *olidus, fœtidus*: *ramosus, nodosus*: ab ὄζω, vel ὄζος.

'Οθ' pro ὅτε, *quando, quum.*

'Οθεν, *unde*: *ex quâ causâ*: pro ὅπȣ, *ubi*, adverb. ab ὃς, *qui.*

*'Οθ' ἕνεκα, *eo quod* Eurip. Acest. 306. Soph. Elect. 86.

'Οθετ' pro ὄθετο, *curabat*: 3. sing. imperf. Ion. verbi ὄθομαι, ab

'ΟΘΗ, ης, ἡ, *cura, ratio*: q. cura consueta: ab ἔθω, *consuevi.*

'Οθι, *ubi*; adv. ab ὅς.

'Οθνεῖος, εία, εῖον, *alienigena, peregrinus*: quasi per Metath. pro νόθειος, à νόθος.

'Οθομαι, *curo, moveor.* Th. ὄθη, *cura.*

'ΟΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *linteum*; item *velum nauticum.*

'Οθόνιον, ȣ, τὸ, *linteolum*; diminutiv. à præcedente.

'Οθόννα, ης, ἡ, *herba quædam, et succus oculis conveniens.*

'Οθριξ, ὄτριχος, ὁ ξ ἡ, per Sync. pro ὁμοιόθριξ, *qui est ejusdem capilli*: ex ὁμος, *similis*: et θρίξ.

'Οθρὺς, ύος, ἡ, nomen montis.

'Οθω, *moveo*: vide ὠθέω.

'ΟΙ, *hei, heu*, lamentandi vocula, hinc οἰμώζω, f. ξω, *ploro, ejulo.*

Oἱ, *hi;* artic. præposit. Vide ὁ, At.

Oἵ, *qui:* vide in ὅς.

Oἷ, adv. *qui, ubi;* ab eod. Th.

Oἷ, pronomen, dat. cas. Vide οὗ, *sui:* οἷ pro ἑαυτῷ.

Oἷ' pro οἷα, *qualia:* ab οἷος, *qualis:* et οἷα, adv. *ceu, tanquam:* ab eod.

Oἰακίζω, f. ίσω, *guberno, rego,* proprie *navem:* ab

OἸΑΞ, ακος, ὁ, *gubernaculum, clavus navis:* q. ab οἴω, *fero.*

Oἶγε, *aperi:* præs. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Oἰγήσομαι, *aperior:* f. 2. pass. ab

OἼΓΩ, seu οἰγνύω et οἴγνυμι, *aperio:* f. οἴξω, p. ᾦχα et ἔῳχα, p. m. ἔῳγα.

Oἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide seq.

Oἶδα, ας, ε, *novi:* et in pl. οἴδαμεν, -δατε, δασι, p. m verbi εἴδω, *scio.*

Oἰδαίνω, seu οἰδάνω et οἰδαίω, *tumefacio:* præs. pass. οἰδάνομαι, η, εται, *tumefio.* Th. οἰδέω.

Oἶδασθα, *nôsti:* Æol. Paragoge τῷ θα, pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, *scio.*

'OἹΔΕ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *tumeo, turgeo:* perf. ᾤδηκα; perf. part. ᾠδηκὼς, *tumidus, inflatus.*

Oἴδημα, ατος, τὸ, *tumor:* et

Oἴδησις, εως, ἡ, *tumor, inflatio:* à præced.

Oἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro

Oἰδίπoδης, ȣ, ὁ, OEDIPUS, *Thebarum rex.* Dicimus et Oἰδίπȣς, οδος, ὁ, et Oἴδιπος, ȣ, ὁ, idem.

Oἰδίσκω, *tumefacio, intumesco:* ab οἰδέω.

Oἶδμα, ατος, τὸ, per Sync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor.* Th. οἰδέω, *tumeo.*

Oἴεαι, Ion. pro οἴῃ, *putas:* 2. sing. præs. m. verbi οἴομαι, *puto:* f. med. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι. Th. οἴω seu οἴω, *puto.*

Oἴει, *putas:* Att. pro οἴῃ, 2. sing. præs. med. ind. et

Oἴεσθαι, præs. inf. m. verbi ejusd.

'Oΐεσσι, dat. pl. Ion. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ἡ, *ovis.*

'Oἰέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem ætatis:* pro ὁμοιέτης, ex ὅμοιος, *similis,* et ἔτος, *annus*

'Oϊζυρὸς. ȣ, ὁ ϗ ἡ, *miser, calamitosus,* ab ὀϊζύς.

'Oϊζυρῃ, dat. sing. Ion. f. g. ab

'Oϊζυρὸς, ὰ, ὸν, *calamitosus:* ab

'OΙ'ΖΥ'Σ, ύος, ἡ, *ærumna, miseria:* acc. sing. ὀϊζὺν, q ab οἶ, *hei.*

'Oϊζύω, f. ύσω, *ærumnas et miserias perpetior;* à præced.

Oἴῃ, *soli:* dat sing. fœm. gen. ab οἶος, *solus.*

Oἰηθῆναι, *putâsse:* a. 1. inf. pass. ab οἴω seu οἴομαι, *puto:* f. med. οἰήσομαι, perf. pass. ᾤημαι, a. 1 pass. ᾠήθην.

Oἰήϊον, ȣ, τὸ, *gubernaculum, clavus navis;* pro οἰήιον, quod pro οἰάκιον, Dim. ab οἴαξ, idem.

Oἴηκες, vide οἴηξ

Oἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *regere gubernaculum, regere:* ab

Oἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum;* οἴηκες etiam dicuntur *annuli. per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.*

Oἴησις, εως, ἡ, *opinio,* ab οἴομαι.

Oἰήσομαι, *putabo:* f. 1. m. verbi οἴομαι seu οἶμαι. Th. οἴω, *puto.*

Oἴϊδα, acc. sing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἶϊς. οἰΐδος, *ovicula.* Th. ὄϊς, *ovis.*

'Oἶκα, perf. m. verbi εἴκω, *cedo; similis sum:* sed frequentiùs pro eo usurpatur ἔοικα.

Oἴκαδ' pro οἴκαδε, et Dor. οἴκαδες, *domum:* adv. ad locum: ab οἶκος, ȣ, ὁ, *domus.*

Oἴκασι, et Atticè ἐοίκασι, *videntur:* 3. pl. perf. m. Sic οἴκατε, Att. ἐοίκατε, verbi εἴκω, *similis sum.*

Oἶκε, et Att. ἔοικε, *videbatur,* 3. sing. perf. m. ejusd. verbi.

Oἰκεῖν, *vivere:* perf. inf. act. verbi οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος.

Oἰκεῖος, εία, εῖον, *domesticus, a, um:* item *proprius:* οἱ οἰκεῖοι, *domestici:* in superl. οἰκειότατος, *familiarissimus:* ab eod. Th.

Oἰκειότης, ητος, ἡ, *domesticus usus et consuetudo; familiaritas, amicitia;* item *propinquitas, cognatio,* à præced.

Oἰκειοφώνως, *sua voce:* ex οἰκεῖος, *proprius,* et φωνὴ, *vox.*

Oἰκειόω, *familiarem reddo; concilio; mihi vindico,* ab οἰκεῖος.

Oἰκείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito.*

Oἰκέων, *habitans:* Poët. pro οἰκῶν, præs. part. act. verbi ejusd.

Oἰκείως, adv. *domesticè, propriè;* ab οἰκεῖος.

Oἴκεντι, *habitant:* Æol. pro οἰκοῦσι, 3. pl. præs. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito.*

Oἰκέοισι, Dor et Æol. pro οἰκοῦσι, *habitant:* 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

Oἰκέοιτο, Ion. pro οἰκοῖτο, 3. sing. præs. opt. pass. ejusd. verbi.

Oἰκέτης, ȣ, ὁ, *domesticus;* item *servus;* gen. pl. οἰκετῶν, in nom. pl. οἰκέται, et

Oἰκέτις, ιδος, ἡ, *domestica.* Th. οἶκος, *domus.*

Oἰκεῦντες, *habitantes:* Dor. pro οἰκοῦντες, præs. part. pass. οἰκέω.

Oἰκεὺς, εος, ὁ, *domesticus servus:* acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus.*

Oἰκέω, -ῶ, *habito;* [*administro, absolutè ἀσφαλῶς οἰκεῖν, securè regere,* Dem. in Aristoc. p. 223. ed. Taylor. Eurip. Sup. 1231.] f. ήσω, perf. ᾤκηκα, a. 1. ᾤκησα, præs. pass. οἰκέομαι, ȣ̃μαι, *incolor:* præs. part. pass. οἰκεόμενος, -ȣ́μενος, in f. g. οἰκεομένη, -ȣμένη, sc. γῆ, *terra quæ incolitur:* subst. *orbis terrarum; Rom. imperium; terra Judæa.* Th. οἶκος.

Oἰκῆας, acc. pl. ab οἰκεὺς, quod vide.

Oἰκήϊα, τὰ, *res domesticæ:* ab οἰκήϊος.

Oἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, *domesticus.* Th. οἶκος.

Oἰκηϊȣ̃σθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *suum facere;* ab οἰκειόω, q. v.

Oἴκημα, ατος, τὸ, *habitatio; carcer; quidquid structum:* ab οἰκέω.

Oἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, ȣ, perf. part. pass. et

Oἰκῆσαι, *habitâsse,* a. 1 inf. act. οἴκησον, a. 1. imperat. verbi οἰκέω, f. ήσω, a. 1. ᾤκησα, et

Oἴκησις, εως, ἡ, *sedes, habitatio;* ab οἰκέω, *habito;* quod et

Oἰκητήριον, ȣ, τὸ, *domicilium:* et

Oἰκητὸς, ἡ, ὸν, *habitabilis:* et

Oἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator:* omnia ab οἰκέω.

Oἰκία, ας, ἡ, *domus:* ab οἶκος.

Oἰκιακὸς, ἡ, ὸν, *domesticus, a, um;* à præced. Th.

Oἰκίδιον, ȣ, τὸ, *ædicula:* ab eod.

Oἰκίζω, f. ίσω, *ædifico; in ædibus colloco; coloniam in locum mitto:* ab οἶκος.

Oἰκίον, ȣ, τὸ, *domicilium,* Dim. ab οἶκος.

Oἰκίσαι, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω.

Oἰκίσκος, ȣ, ὁ, *parva domus, cellula, ovium cavea.*

Oἶκισαί, nom. pl. ab οἰκιστὴς, quod vide.

Oἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Oἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator, conditor. coloniæ conductor,* ab οἰκίζω.

Oἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Oἰκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *domi natus: vernaculus:* ex οἶκος, *domus,* et γείνομαι, *nascor.*

Oἰκοδεσποτέω, *domum administro:* f. ήσω, p. ᾠκοδεσπότηκα; ab

Oἰκοδεσπότης, ȣ, ὁ, *herus, paterfamilias:* ex οἶκος, et δεσπότης, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, *hera, materfamilias:* ex οἶκος, et δέσποινα.

Oἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico; doceo, emendo:* f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, a. 1. ᾠκοδόμησα, perf. pass. ᾠκοδόμημαι, plusq. p. pass. ᾠκοδομήμην, σο, το, a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ης, η, f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι, ab οἰκοδόμος.

Oἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, structura;* item *emendatio:* ab eod.

Oἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem: ab οἰκοδομέω.

Oἰκοδομία, ας, ἡ, *ædificatio; incrementum in cognitione Dei:* à seq.

Oἰκοδόμος, ȣ, ὁ, *ædificator:* ex οἶκος, et δέμω.

Oἴκοθεν, οἴκαδε, *de domo in domum.* et

Oἴκοθι, *domi:* οἴκοι, idem. Th. οἶκος.

Oἴκοισιν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ȣ, ὁ, *domus.*

Oἰκόνδε, *domum,* adv. ab οἶκος.

Oἰκονομέω, *sum dispensator, rem familiarem administro: rego, guberno:* f. ήσω, p. ᾠκονόμηκα; ab οἰκονόμος.

Oἰκονομητικὸς, ἡ, όν, *ad privatam administrationem pertinens, oeconomiæ peritus:* à præced.

Oἰκονομητικώτερος, τέρα, τερον, Xenoph. p. 28. 40. *ad privatam administrationem magis idoneus:* comparat. ab οἰκονομητικὸς.

Oἰκονομία, ας, ἡ, *dispensatio rei familiaris: administratio:* ab

Oἰκονόμος, ȣ, ὁ, *dispensator rei familiaris; administrator:* ex οἶκος, et νέμω, *tribuo, rego.*

OἾΚΟΣ, ȣ, ὁ, *domus, familia; bona seu facultates.*

Oἰκόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui suo cibo vescitur,* et *ex suis facultatibus vivit;* ex οἶκος, *domus,* et σῖτος, *frumentum.*

Oἰκοτρίβης, ȣ, ὁ, *verna, servus vernaculus, diu domi nostræ versatus, aut ex parentibus servis natus;* ex οἶκος, et τρίβω, *tero.*

Oἰκουμένη, ης, ἡ, scil. γῆ, *terra habitabilis.* Vid. οἰκέω.

Oἰκουρέω, f. ήσω, *domum custodio, domi me contineo:* item *domi latito, vel desideo:* ex οἶκος, *domus,* et οὖρος, *custos.*

Oἰκουριῶν, gen pl. pro οἰκουριῶν, ab

Οἰκούριος, ία, ιον, ὁ, τοῦ οἴκου οὖρος ἢ φύλαξ, *domûs custos; domesticus.*

Οἰκουρὸς, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, *domi manens, domûs custos:* q. d. οὖρος τοῦ οἴκου.

Οἰκοφθορέω, -ῶ. f. ήσω, *rem familiarem perdo:* ex οἶκος, et φθείρω, *corrumpo.*

Οἰκοφυλακέω, *domum custodio:* ex οἶκος, et φύλασσω, *custodio:* f. ξω.

Οἰκτείρας, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *miseror,* quod vide.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, *miseratio, commiseratio,* à 1. sing. perf. pass. ejusd. abject. augment. et

Οἰκτειρήσω, f. 1. ind. act. ab

Οἰκτείρω, *miseror, commiseror:* f. οἰκτερῶ, et οἰκτειρήσω, a. 1 ᾤκτειρα, a. 1. imperat. act. οἴκτειρον, *miserere.* Th. οἶκτος, *misericordia.*

Οἰκτίζω, *miserationem excito, lamentor.*

Οἰκτιρμὸς, ᾶ, ὁ, *commiseratio:* ab οἰκτείρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *misericors:* ab eod.

Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, οῦ.

Οἴκτιςος, ίςη, ιςον, superl. *valdè miserabilis, miserrimus* Vide οἰκτρὸς.

Οἰκτιῶ, f 1. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω.

ΟἿΚΤΟΣ, ιυ, ὁ, *misericordia, commiseratio.*

Οἰκτότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior,* compar. ab

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, *miserabilis:* in superl.

Οἰκτρότατος et οἴκτιςος. Th. οἶκτος.

Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro οἰκέω *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Οἰκὼς, ότος, et Att. ἐοικὼς, *similis:* perf. part. m. ab εἴκω.

Οἰκωφελὴς, ἑος, ὁ ἢ ἡ, *qui domum et rem domesticam juvat;* ex οἶκος, *domus,* et ὠφελέω, *juvo.*

Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελίη, *frugalitas, toti familiæ utilitatem afferens:* à præced.

Οἶμα, ατος, τὸ, *impetus:* per Sync. pro οἴμημα, ab οἰμάω, *impetu feror.* Th. οἴμη, *via.*

Οἶμαι, *puto,* contract. ex οἴομαι, f. m. οἰήσομαι, p. ᾤημαι.

Οἰμάω, f. ήσω, *impetum do, irruo,* propriè *rectâ viâ.* Th. οἴμη, *via.*

Οἰμεῖν, Ion. *venire.*

ΟἼΜΗ, ης, ἡ, *via, semita; cantus, vox:* q. ab οἴω, *fero:* quia via *fert* euntes.

Οἴμοι, et ὤμοι, *heu mihi,* adv. dolentis.

Οἶμος, ᾶ, ὁ vel ἡ, *semita; virga; versus; circulus, tibia vel radius rotæ.* Th. οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus:* ab

Οἰμώζω, *ploro, ejulo;* f. ξω. Th. οἶ, *hei, heu,* adv. ægrè ferentium.

Οἰμώξας, *plorans,* a. 1. part. act. à præced.

Οἰμωχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab eod. verbo.

Οἶν, *ovem,* acc. sing. ab οἶς, ἡ, *ovis.*

Οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens; uva germinans: œnanthe herba; avis quædam:* ex οἶνος, et ἄνθος, *flos.*

Οἰνάρεον, ε, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo et οἰναρὶς, ίδος, ἡ, *vitis, pampinus.* Th. οἶνος.

Οἰνάρεος, ία, εον, *pampineus:* ab eod.

Οἰνεΐδαο, gen. Ion. pro Οἰνείδου, ab

Οἰνείδης, ε, ὁ, nomen propr. Patronymic. ab

Οἰνεὺς, έος, ὁ, *Oeneus.*

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν, ab

Οἴνη, ης, ἡ, *vitis.* Th. οἶνος, *vinum.*

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *vinosus, vinarius:* ab eod.

Οἰνήρυσις, εος, ἡ, *vasculum quo vinum hauritur:* ex οἶνος, et ἀρύω, *haurio.*

Οἰνεΐδαι, ῶν, οἱ, *Oenidæ:* τοκεῦσιν οἱ τῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, fit Οἰνείδης, et inserto ι, Οἰνιίδης, ε, ὁ.

Οἰνίζω, *vinum emo,* vel *vinosum saporem refero:* ab οἶνος, *vinum.*

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *vino gravis* in vocat. sing. οἰνοβαρὲς; ex οἶνος, *vinum,* et βαρὺς, *gravis.*

Οἰνοδόκος, ε, ὁ ἢ ἡ, *vinum capiens:* Ion. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰνοδότης, ε, ὁ, *vini dator.* Bacchi Epithet ex οἶνος, *vinum,* et δίδωμι, *do.*

Οἰνόμαος, ε, ὁ, nom. propr. viri.

Οἴνοπα, acc. sing. οἴνοπι, dat. sing. ab οἶνοψ, quod vide.

Οἰνοπίδαο, gen. Ion. ab

Οἰνόπεδος, ε, ὁ ἢ ἡ, *vini ferax;* ex οἶνος, et πέδον, *solum terræ.*

Οἰνοπίδης, ε, ὁ, nom. propr.

Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *vino plenus; vini ferax:* ex οἶνος, et πλήθω, *impleo.*

*Οἰνοποιέω, *vinum facio:* ab οἰνοποιός.

*Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, *vini confectio:* ab eod.

*Οἰνοποιὸς, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui vinum conficit:* ex οἶνος, et ποιέω.

*Οἰνοποσία, ας, ἡ, *vini potio:* ex οἶνος, et πόσις.

Οἰνοποτάζω, idem quod

Οἰνοποτέω, *vinum bibo;* ex οἶνος, *vinum,* et πίνω, *bibo.*

Οἰνοπότης, ε, ὁ, *vini potor;* ex οἶνος, et πότης.

ΟἾΝΟΣ, ε, ὁ, VINUM: q. ab ὀνῶ, *juvo.*

Οἰνοφλυγέω, -ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior:* ab οἰνόφλυξ.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio,* à seq.

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ἢ ἡ, *vinosus:* qu. οἴνῳ φλύζει, *vino fervet.*

Οἰνοφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, *vinum ferens,* vel *vino ferendo aptus:* ex οἶνος, et φέρω.

Οἰνοχοεύω, f. εύσω, seu οἰνοχοέω, -ῶ, f. ήσω, *infundo vinum, potum ministro, sum pincerna:* et

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *vas, ex quo vinum in pocula infunditur:* ab οἰνοχόος.

Οἰνοχόος, ε, ὁ, *pincerna, pocillator;* ex οἶνος, *vinum,* et χέω, *fundo.*

Οἰνοχοῶν, όντος, ὁ, *pocillator, pincerna.*

Οἴνοψ, οπος, ὁ ἢ ἡ, *niger, vini coloris,* dat. pl. οἴνοψι ex οἶνος, *vinum,* et ὄψις, *visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Οἰνόω, -ῶ, *ebrio, inebrio:* ab οἶνος.

Οἰνώνη, ης, ἡ, νῆσος Αἴγινα πρότερον ἕτως ἐκαλεῖτο.

Οἶξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio,* f. ξω.

Οἴοθεν, adv. *seorsum,* οἴοθεν οἶος, *cum solo solus.* Th. οἶος, *solus.*

Οἴομαι vel οἶμαι, *opinor, existimo:* præs. imperat. med. οἴυ, οἴεσθω, f. med. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι, a. 1. pass. ᾠήθην, q. ab οἴομαι. Th. οἴω, *puto.*

Οἶον, adv. *solùm;* vide in οἶος.

Οἷον, adv. *sicut, ferme:* ab οἷος.

Οἰονόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, Poët. ὁ οἶος ἢ μόνος νεμόμενος, *qui solus pascitur.* Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, τοτέστιν ὁ ποιμὴν, id est, *qui oves pascit.*

Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *possibile;* ab οἷος, quod vide.

Οἰοπόλος, ε, ὁ ἢ ἡ, Poët. ὁ οἶος, ἢ μόνος πολῶν, ἤτοι πολέμενος ἔν τινι τόπῳ, *qui solus vagatur, et in aliquo loco versatur:* item *qui circa oves versatur;* ab ὄϊς, *ovis.* Th. πολέω, *verso.*

ΟἿΟΣ, ε, *solus,* in f. g. οἴη, neut. οἶον, *solum,* quod et adverbialiter sumitur.

ΟἿΟΣ, οἵα, οἷον, *qualis: promptus, paratus expeditus; idoneus, valens. Qui potest; cupit, studet.*

Οἰὸς, vel ὄϊος, gen. sing. ab οἶς vel ὄϊς, ἡ, *ovis.*

Οἰοχίτων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, *indutus unicâ tunicâ,* vel *qui tunicam ex ovis lanâ gestat;* ex οἶος, *solus,* vel οἶς, οἰὸς, ἡ, et χιτὼν, *tunica.*

Οἰόω, *desolo, vasto; solum facio.* Th. οἶος, *solus.*

ΟἿΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, OVIS, vel ὁ, *aries.*

*Οἶς, ιδος, ἡ, *ovicula;* à præced.

Οἴσατο et ὀΐσσατο, *putavit:* 3. sing. a. 1. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope et rejecto augmento, verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto,* f. med. οἰήσομαι, a. 1. m. ᾠησάμην, -ω, ατο.

Οἶσε, *ferto,* præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω, pro quo in præs. φέρω, *fero,* f. οἴσω.

Οἴσεσθαι, f. 1. inf. m. ab inus. οἴω· vide φέρω, *fero.*

*Οἰσπώτη, ης, ἡ, *sordes ovium,* ut legend. ap. Dion. Cassium, c. xlvi. p. 337.

Οἰσῦμες, *feremus,* Dor. et Æol. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, *fero,* f. οἴσω.

Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi φέρω, *fero,* f. οἴσομαι.

Οἶσθα, *nôsti,* per Sync. pro οἴδασθα, 3. sing. perf. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *scio,* p. m. οἶδα, ας, ε.

Ὀϊσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi οἴομαι, a. 1. pass. ὀΐσθην.

Οἰσία, ὁ, ἡ, *salix;* q. ab ἴω, *eo,* quia *it* celeritèr crescendo.

Οἴσομαι, et Dor. οἰσῦμαι, f. 1. m. verbi φέρω, *fero,* f. οἴσω, [*unde οἰσθήσομαι, ἡ, ψῆφος οἰσθήσεται, *feretur.* In comp. ἐξοισθήσεται, *efferetur,* Eurip. Supplic. 561.] a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. Vide οἴσομαι.

Οἶσον, ε, τὸ, *funis,* q. ab οἴω, quæ sit ab *ferendum* aliquid.

Οἴσυσι, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω.

Οἰσάμενος, *ratus:* a. 1. part. m. et

Ὀΐσσατο, 3 sing. a. 1. m gem. σ, Poët. verbi ὄϊομαι, *puto,* f. ὀΐσομαι, per dialysin format ab οἴομαι.

Οἰστέον, *ferendum:* verbale à φέρω, *fero,* f. οἴσω.

Ὀϊστεύω, *sagittâ peto:* ab

Ὀϊστὸς, ᾶ, ὁ, *sagitta:* in pl ὀϊστοὶ; ab οἴω, *fero,* f. οἴσω.

Οἰστράω, et -έω, -ῶ, f. ήσω, *astro agito*: ab οἶστρος

Οἰστρηθεὶς, *furens, æstro incitatus*: a. 1. part. pass. à verbo οἰστρέω, f. ήσω, *astro agito*.

Οἴστρημα, ατος, τὸ, *stimulus*: ab eod.

Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, *furiosus, æstro percitus*: ab

ΟΙ'ΣΤΡΟΣ, ε, ὁ, OESTRUS, *tabanus; stimulus; furor, insania; cupiditas vehemens.*

ΟΙ'ΣΥ'Α, αἱ, ἡ, *salix*. Vide οἰσία, hinc Angl. osier.

Οἴσυπος, ε, ὁ, *sordes ovium*: q. ex οἶς, *ovis*, et σήπω, *putrefacio*.

Οἴσω, *feram*, f. 1. act. verbi φέρω, *fero*, a. 1 ἤνεγκα.

Οἰσῶ, *ferum*, Dor. pro præced.

Οἰσῶν, Dor pro οἴσων, *allaturus*, [*alteri*: οἰσόμενος, *sibi relaturus*.] f. 1. part. verbi φέρω.

Οἷτ' pro οἵτε, *qui*, nom. pl. ab ὅς et τε.

Οἴτη, ης, ἡ, OETA, *mons Thessaliæ*.

Οἵτινες, *quicunque*, nom. pl. ab ὅστις, genit. ἕτινος, et in f. g. ἥτις, neut. ὅ, τι.

ΟΙ'ΤΟΣ, ε, ὁ, *ærumna, calamitas*: q. ab οἶ.

Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo*.

ΟΙ'ΦΕΩ, seu -άω, *coëo*.

Οἰφὶ, *Ephi mensura*.

Οἰχίοντι, Dor. pro οἰχίεσι, ἔσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχίω, *veho*, *fero*: pro usitat. ὀχέω.

Οἴχεσθαι, *abire*: præs. inf. m. ab οἴχομαι.

Οἴχηνται, Ion. pro ᾤχηνται, 3. pl. p. pass et

Οἰχήσομαι, *abibo*, f. 1. m. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, *apertus*, a. 1. part. pass. verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω, a. 1. pass. ᾤχθην.

Οἰχνέεσκον, Ion. inserto σκ pro ᾤχνε ον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *aceo*. Alii ab οἰχνίσκω pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχνεῦσι, Dor. pro οἰχνεῦσι, 3. pl. præs. ind. ab

Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*.

Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. pl. præs opt med. ab

ΟΙ'ΧΟΜΑΙ, ῃ, εται, *abeo, discedo, proficiscor; pereo, dissipor*: f med. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι, a. 1. pass. ᾠχήθην, præs. part. med. οἰχόμενος.

Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Attic. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo*.

Οἰχώκει, *ivit*, Ion. Dialysi et Att. pro ᾠχώκει, 3. sing. plusq. p. act. et

Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part Attic. verbi οἴχομαι, *abeo*: vide οἴχωκα

ΟΙ'Ω seu οἴω, *puto, existimo*: f. οἴσω. Sic οἴομαι et οἶμαι, *puto*.

*Οἴω, *fero alteri*; οἴομαι, med. *affero mihi*. Il. N. 168.

Οἴων, *ovium*, gen pl. ab ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis*.

Οἰωνίζομαι *auguror*, f. med. ίσομαι, a. 1. med. ᾠωνισάμην. Th. οἰωνὸς, *avis*

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, *augurium*, et

Οἰωνισμὸς, ε, ὁ, *auspicium*, et

Οἰωνιστὴς, ε, ὁ, *augur*: ab οἰωνίζω.

Οἰωνοπόλος, ε, ὁ ξ ἡ, *vates per cantum avium*: ex οἰωνὸς, *avis*, et πολέω, *versor*.

ΟΙ'ΩΝΟ'Σ, ε, ὁ, *avis, volucris; propriè vultur*, vel *avis carnivora*; item *augurium, omen*.

Ὀκὼς, adv. *quemadmodùm, quomodo*. Th. οἷος, *qualis*.

Ὄκα, Dor. pro ὅτε, *quando*.

Ὀκέλλαντες, *appellantes*, nom. pl. a. 1. part. act. ab

Ὀκέλλω, *appello, accedo*, f. ελῶ, a. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.

Ὄκκα, Dor pro ὅτε, *quando*, et

Ὄκκα, pro ὁπότε, Dor.

Ὄκκος, OCULUS, Dor. ab ὄπτομαι.

ΟΚΛΑ'ΖΩ, *in genua succumbo; labasco, deficio*; q. à κλάω, genua *frango*.

Ὀκναλέως, *pigrè*, adv. ab ὄκνος, *pigritia*.

Ὀκνέω, idem quod ὀκνέω.

Ὀκνέω, *piger, et segnis sum, cunctor, non audeo, timeo, tergiversor*: f ήσω, p. ὤκνηκα, a. 1. ὤκνησα, a. 1. inf. ὀκνῆσαι, f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος.

Ὀκνηρία, ας, ἡ, *pigritia*: à seq.

Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *segnis, piger, timidus, cujus aliquem piget*: ab

ΌΚΝΟΣ, ε, ὁ, *pigritia, metus, ignavia*: q. ab ὁ κινεῖν, *non movere*.

Ὀκνεῦσιν, 3. plur. præs. indic. et

Ὀκνῶσιν, 3. pl. præs. sub. verbi ὀκνέω, quod vide.

Ὁκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia*: vide ὁποῖος.

Ὄκριας, *summa cacumina*: acc. plur. à nom. ὄκρις, quod vide.

ΌΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *pulpitum, scala*: q. ex ἄκρον, et βάω.

Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, *longas prominentias habens*: ab

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem quod ἄκρις, *summum montis cacumen*. Th. ἄκρος, *summus*.

Ὀκρυόεις, όεσσα, όεν, *horrendus, dirus*: pro κρυόεις, Poët. idem quod κρυερὸς, *frigidus, horrendus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.

Ὀκρυοέσσης, gen. sing. f. g. ab adject. præced.

Ὀκτάβλωμος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui octo est bucellarum*, ex ὀκτὼ, *octo*, et βλωμὸς, *bucella*.

Ὀκταήμερος, ε, ὁ ξ ἡ, *octo dies natus; qui sit octavo die*: ex ὀκτὼ, et ἡμέρα, *dies*.

Ὀκτάκις, *octies*, adv. ab ὀκτὼ, *octo*.

Ὀκτακισχίλιοι, λιαι, λια, *octo millia*: ex ὀκτάκις, et χίλιοι.

Ὀκτάκνημος, ε, ὁ ξ ἡ, *octo radios habens*, proprium rotæ: ex ὀκτὼ, et κνήμη, *radius rotæ*.

Ὀκτακόσιοι, σιαι, σια, *octingenti*.

*Ὀκταμηναῖος, αία, αῖον, *octavum mensem agens*: ex ὀκτὼ, et μήν.

Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ ξ ἡ, *qui octo cubitorum est*: ex ὀκτὼ, et πῆχυς, *cubitus*.

Ὀκταπόδην, acc. sing. ab

Ὀκταπόδης, ε, ὁ, *octipes*: ex ὀκτὼ, *octo*, et πὺς, *pes*.

Ὀκτάπους, οδος, ὁ ξ ἡ, *octo pedes habens*: ex iisd.

ΌΚΤΩ', OCTO, οἱ, αἱ, τὰ, indecl.

Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *octodecim*, ex ὀκτὼ, ξ, et δέκα.

Ὀκτωκαιδέκατος, ατη, ατον, *decimus octavus*: à præced.

Ὄκχ', ἁ, Dor. pro ὅτε, ἡ, *quum*, &c. ὄκχ pro ὄκκα, quod vide.

Ὄκχος, ε, ἡ, Poët. metri gratiâ pro ὄχος, *vehiculum, currus*.

Ὄκως, *ut, postquam*, pro ὅπως, Dor.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *felix*: ex ὄλβιος, *felix, dives*, et δαίμων.

Ὄλβιος, ε, ὁ ξ ἡ, *beatus, dives, locuples*: ab

ΌΛΒΟΣ, ε, ὁ, *felicitas, opes*.

Ὀλέεσκον, pro ὤλεσκον, Pleonasmo τῦ ε, imperf. act verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, *perdo*. Th. ὄλλυμι, idem.

Ὀλέθριος, ε, ὁ ξ ἡ. *exitialis, perniciosus, lethalis*: ab ὄλεθρος.

*Ὀλεθρίως, *perniciosè*: à præced.

Ὄλεθρος, ε, ὁ, *pernicies, interitus, pestis, mors*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλεῖται, *peribit*: 3. sing. f. 2 m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. ὀλῦμαι, ὀλῇ, ὀλεῖται.

Ὄλεκον, *peribam*, imperf. act. Ion. et

Ὀλέκοντας, acc. pl. part. præs. act. et

Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. ab

Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλέσειε, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ ξ ἡ, *viros perdens*: ex ὄλλυμι, *perdo*, et ἀνὴρ, *vir*.

Ὀλέσῃς, *perdas*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

Ὄλεσσα, ας, ε, *perdidi*, a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ὤλεσα· et

Ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poët. et

Ὀλέσσας, αντος, *qui destruxit*, a. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, *perditrix*: et

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, *perditor, interfector*: ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ὄληαι, *pereas*, Ion. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὄλα.

Ὀλίγα, pl. n. g. et

Ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, *paucus*.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, *paucitas, raritasque hominum, hominum infrequentia*: ab

Ὀλιγάνθρωπος, ε, ὁ ξ ἡ, *paucos homines habens, non frequens hominibus*: ex ὀλίγος, *paucus*, et ἄνθρωπος.

Ὀλιγαρχέω, -ῶ, undè ὀλιγαρχῆντες, *pauci dominatum obtinentes*; ὀλιγαρχῖσθαι, *dominatu paucorum regi*: ὀλιγαρχέμενος, μένη, μένον, *paucorum dominatui subditus*. Ex ὀλίγος, *paucus*, et ἀρχὴ, *imperium*.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, OLIGARCHIA, *paucorum potentia*; gen. pl. ὀλιγαρχιῶν· ex ὀλίγος, *paucus*, et ἀρχὴ, *imperium*.

Ὀλιγαρχόμενος, μενη, μενον, vide ὀλιγαρχέω.

Ὀλιγαχόθεν, adv. *ex paucis locis*: ex ὀλίγος, et θεν.

Ὀλιγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, quod vide.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *virium defectus, imbecillitas*, Poët. pro ὀλιγοπελία· ex ὀλίγος, *parvus*, et πέλω, *sum*.

Ὀλίγιστος, η, ον, *paucissimus*, superl. ab ὀλίγος, *paucus*.

Ὀλιγόβιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *parumpèr vivens, minùs durabilis*; ex ὀλίγος, et βίος.

Ὀλιγόγονος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui parùm est facundus*: ex ὀλίγος, *paucus*, et γόνος, *soboles*. Th. γίνομαι, *nascor*; p. m. γέγονα.

Ὀλιγοδρανέω, *langueo*: ab

Ὀλιγοδρανής, έος, ὁ ξ ἡ, *faciendi facultate destitutus, infirmus, imbecillis*. Ex ὀλίγος, et δραίνω, *facio*.

Ὀλίγον, adv. *parum, propemodum*. Th. ὀλίγος.

Ὀλιγοπελέω et ὀλιγηπελέω, *parva res sum; infirmus sum et ferè mortuus*: ex ὀλίγος, et πέλω, *sum*.

Ὀλιγόπιστος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *exiguâ fide præditus*: ex ὀλίγος, et πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ὀλιγοποιέω, -ῶ, *ad paucitatem redigo*: ex ποιέω, et

ὈΛΙΓΟΣ, ίγη, ίγον, *paucus, parvus*: Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, *optimates, pauci illi penes quos imperium est*: ὀλίγον, *paulùm, parùm, modicum*: ὀλίγον χρόνον, *paulisper*: ὀλίγȣ δεῖν, *penè, fermè*: δι' ὀλίγȣ, ἐξ ὀλίγȣ, *brevi temporis spatio, subitò ex propinquo*: δι' ὀλίγων, *paucis, scil. verbis*: κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, *sensim, paulatim*: ἐν ὀλίγῳ, *leviter*.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, *paucitas, parvitas*. Th. ὀλίγος.

Ὀλίγȣ, adverbialitèr, *ferè, propemodum*: ab eod. Th.

Ὀλιγοχρόνιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *brevis temporis, exiguo temporis spatio durans*: ex ὀλίγος, et χρόνος, *tempus*.

Ὀλιγοψυχέω, -ῶ, f. ήσω, *pusillanimis sum*: ab ὀλιγόψυχος.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: à seq.

Ὀλιγόψυχος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *pusillanimis*: ex ὀλίγος, *exiguus*, et ψυχή, *anima*.

Ὀλιγωρέω, *parvi pendo, negligo*; cum gen. præs inf. ὀλιγωρεῖν ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ ξ ἡ, *negligens*: ab ὀλίγος, ὥρα, id est, *parva cura*.

Ὀλιγώρως, adv. *negligentèr, contemptim*: à præced.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ξ ἡ, *minor*: ab ὀλίγος.

ὈΛΙΣΒΟΣ, ȣ, ὁ, *penis coriaceus*.

Ὀλισθαίνει, *delabitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὀλισθαίνω vel -άνω, *labor, prolabor, cado*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Ὀλισθέω, -ῶ, f. ήσω, *cado, labor*. Hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, et Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus, casus*.

Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, *casus, lapsus*: à præced.

Ὀλισθηρᾶς, gen. sing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ὰ, ον, *proclivis, lubricus*: ab eod. Th.

Ὀλισθήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

ὈΛΙΣΘΟΣ, ȣ, ὁ, *lapsus in lubrico, casus*.

Ὁλκὰς, άδος, ἡ, *navis oneraria*: hinc Angl. HULK: ab

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, *tractus; inclinatio; pondus*: item *drachma*. Th. ἕλκω, *traho*.

Ὁλκιον, ȣ, τὸ, *pelvis, vas æneum*.

Ὁλκοὶ, οἱ, *instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur*, et ex *terrâ in mare deducuntur*: ab ἕλκω, *traho*.

Ὁλκὸς, ȣ, ὁ, *tractus*, SULCUS; *fluctus*, omninoque *aquæ maris*: *aquæductus; moles, pondus; syrma serpentium, vestium*, &c. *totum corpus*, ad eod. Th.

Ὄλλυμι, Ion. et ὀλλῆναι, Ion. et Poët. pro ὀλῇ, a. 2. sub. m. ab ὄλλυμι, quod vide.

Ὀλλυμένοιο, *pereuntis*: gen. sing. Ion. part præs. pass. ab

ὈΛΛΥΜΙ, seu ὀλλύω, *perdo; perimo*: f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, f. 2. ὀλῶ, p. m. ὤλα, et Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

Ὀλμειὸς, ȣ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ*: ab *Holmeio* Sisyphi filio sic dictus.

ὍΛΜΟΣ, ȣ, ὁ, *mortarium; tripus; truncus corporis*; Metaph. *stupidus*.

Ὁλογραφέω, f. ήσω, *integrum scribo*; ex ὅλος, et γράφω, *scribo*.

Ὀλοῇ, ῆς, ἡ, *perniciosa*; dat. pl. Ion. ὀλοῇσι, ab ὀλοὸς, ἡ, όν.

ὈΛΟΘΟΥΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *species marinorum piscium*.

Ὀλοθρευσις, εως, ἡ, *exterminatio*; et

Ὀλοθρευτὴς, ȣ, ὁ, *exterminator*; ab

Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide: f. εύσω, *exitium affero, vasto, perdo*: p. ὠλόθρευκα, perf. pass. ὠλόθρευμαι σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλοίατο, *pereant*; Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο, p. m. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

Ὀλοίτροχος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *omni ex parte rotundus*; ex ὅλος, et τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*.

Ὁλοκαρπόω, -ῶ, *totum adoleo*; ex ὅλος, et καρπόω. Hinc

Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, *sacrificium, holocaustum*; à præced.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum*; ab eod.

Ὁλόκαυστον, ȣ, τὸ, *holocaustum*, genus sacrificii ubi tota victima cremabatur; ex ὅλος, et καυστὸν, à καίω. Hinc

Ὁλόκαυτος pro ὁλόκαυστος, *totus combustus*, seu sacrificii genus quo tota victima cremabatur, et

Ὁλοκαυτόω pro ὁλοκαυστόω, -ῶ, *totum comburo, cremo*; f. ώσω, p. ὡλοκαύτωκα, perf. pass. ὡλοκαύτωμαι undè

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, *victima* seu *hostia quæ tota comburebatur, holocaustum*; à præced.

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, *sacrificium, in quo victima tota crematur*; ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, *integritas omnium partium alicujus rei*; ab

Ὁλόκληρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, propriè, *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ fortuitò et obligerunt*; item *integer, totus*: ex ὅλος, *totus*, et κλῆρος, *sors, sortitio*.

ὈΛΟΚΩΝΙΤΙΣ, ιδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre*.

Ὀλολυγὴ, ῆς, *ejulatus*, et

Ὀλολυγμὸς, ȣ, ὁ, idem, ab

ὈΛΟΛΥΖΩ, ULULO, *ejulo, ploro*: f. ξω, a. 1. ὠλόλυξα, a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -άτω, perf. ὠλόλυχα, p. pass. ὠλόλυγμαι.

Ὁλομελὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *qui membris est integris*: ex ὅλος, et μέλος.

Ὄλοντο, *perierunt*: 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, a. 2. m. ὠλόμην.

Ὁλοοίτροχος, Poët. pro ὁλοίτροχος, *omni ex parte rotundus*: ex ὅλος, et τρόχος, *rota*. Th. τρέχω, *curro*: aut ὀλοοίτροχος, *perniciosus currenti*: à sequ.

Ὀλοὸς, ἡ, όν, *perniciosus, a, um*; ab ὄλλυμι.

Ὀλοόφρονα, *perniciosum*: acc. sing. ab

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ ξ ἡ, *cui mens est perniciosa, perniciosus*: ex ὀλοὸς, et φρὴν, *mens*.

Ὁλοπόρφυρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *totus purpureus*: ex ὅλος, *totus*, et πορφύρα, *purpurea*.

ὈΛΟΠΤΩ, f. ψω, *vello, decortico*; qu. à λέπω, idem. Hinc fort Angl. TO LOP.

Ὁλόῤῥιζος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *cum toto radice*; ex ὅλος, et ῥίζα, *radix*.

ὍΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, *totus, solidus, universus*: Angl. WHOLE.

Ὄλος, ȣ, ὁ, idem quod θόλος, *atramentum sepiæ*.

Ὁλοσίδηρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui totus è ferro est*. D. S.

Ὁλοσφύρατος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *malleo ductus, seu fabricatus, solidus*; ex ὅλος, et σφύρα.

Ὁλοσχερὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *integer, perfectus; summus*; q. ὅλῃ χειρὶ, *toto manu factus*; ex ὅλος, et χεὶρ, ἡ, *manus*.

Ὁλοσχερῶς, adv. *omnino, planè, integrè*; à præced.

ὈΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum*.

Ὁλοτελὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *prorsus finitus, perfectus*; ex ὅλος, *totus*, et τέλος, τὸ, *finis*.

Ὄλȣμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*, q. v.

Ὁλοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, *pustula*; ex ὅλος, et φλύζω, *ferveo*.

Ὀλοφύδνος, ἡ, όν, *luctuosus, lugubris*.

ὈΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo, deploro*; præs. part. med. ὀλοφυρόμενος, μένη, μενον. Hinc

Ὀλοφυρμὸς, ȣ, ὁ, et

Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus*.

Ὀλοφώϊος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *exitialis; versutus*; ex ὄλλυμι, et φὼς, *homo*.

ὈΛΠΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄλπα, *lecythus, ampulla olearia, vas*; q. ab ἐλαίȣ ὀπῷ, *olei succo*; ὀλπὶς, ίδος, ἡ. idem.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, OLYMPIA; nomen urbis, in quâ celebrantur.

Ὀλυμπία, ων, τὰ, *Olympiaca certamina, in honorem* Jovis Olympii *celebrari solita*; ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, *Musæ, tanquam Olympias domos inhabitantes*. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, *Olympiacas oleas*.

Ὀλυμπιὰς ἄδος, ἡ, OLYMPIAS, *quadriennium, quatuor annorum spatium*, vel *Olympici certaminis victoria*; in plur. Ὀλυμπιάδες, ab Ὀλυμπία.

Ὀλυμπικὸς, ή, όν, OLYMPICUS. Th. Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀλυμπιονίκης, ȣ, ὁ, *victor in Olympicis ludis*; et

Ὀλυμπιόνικος, ȣ, ὁ ξ ἡ, idem: ex Ὀλύμπια, et νικάω, *vinco*.

ὌΛΥΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, OLYMPUS. *Thessaliæ* vel *Macedoniæ mons altissimus*; item *cælum*: q. ab ὅλος, et λάμπω, *luceo*.

ὈΛΥΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *grossus, ficus immatura*; item *Maced. opp.*

*ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, *species frumenti, affinis zeæ.*

Ὀλυρίτης, ȣ, ὁ, *panis ex olyrâ.*

Ὀλώϊος ία, ιον, *perniciosus, exitialis, noxius* Th. ὄλλυμι.

Ὄλωλα, ας, ε, *perdidi;* Att. pro ὦλα, p. m. Hinc.

Ὀλώλῃ, 3. sing. sub. p. m. verbi ὄλλυμι, *perdo;* f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην.

Ὅλως, adv. *omninò, in summâ;* item *sanè.* Th. ὅλος.

Ὁμὰ, *similia:* nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, *similis.*

Ὁμάγυρις, ιος, Dor. pro ὁμήγυρις, *congregatio, concilium;* quod vide.

Ὁμαδεύω, *in unum cogo;* ab ὁμὰς.

Ὁμαδέω, f. ήσω, *tumultuor:* ab

Ὅμαδος ȣ, ὁ, *multitudo, tumultus;* ab ὁμὰς.

Ὁμαίμιος, seu ὁμαίμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, et

Ὁμαίμων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *qui est ejusdem sanguinis, consanguineus:* ex ὁμὸς, et αἷμα, τὸ *sanguis.*

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *belli societas;* ex ὁμὸς, et αἰχμὴ, *cuspis.*

Ὁμαλὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, idem acc. ὁμαλὸς, quod vide.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo,* ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor:* ab

ὉΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *planus;* item SIMILIS, *æqualis, æquabilis,* ἀνώμαλος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *asper, inæqualis,* ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, idem.

Ὁμάρτει, *sequere;* præs. imperat. act. ab

Ὁμαρτέω, *sequor, eo unà cum;* f. ήσω· ab

ὉΜΑΡΤΗ*, Poët. idem quod ὁμȣ̃, *simul, unà,* qu. ex ὁμȣ̃, et ἄρω.

Ὁμαρτήσας, αντος, *secutus;* a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, *sequor:* quod vide.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, *universitas, multitudo, omnes simul;* ab ὁμȣ̃.

Ὀμβρέω, *pluo;* vide in ὄμβρος.

Ὀμβρημα, ατος, τὸ, *imber:* à præced.

Ὀμβρηνὸς, ἡ, ὸν, seu.

Ὀμβρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *pluviosus:* ab eod. Th. ὄμβρος.

Ὀμβρήσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab ὀμβρέω, *pluo.* Th. ὄμβρος, *imber.*

Ὀμβριμόπατρος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, item in f. g. ὀμβριμοπάτρη, *forti patre genitus:* ex ὄμβριμ☉, pro ὄβριμος, *robustus,* (quod vide,) et πατὴρ, *pater.*

Ὄμβριμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *robustus:* ab ὄβριμος, idem.

Ὄμβριος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *pluvius, pluvialis:* ab

ὈΜΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, IMBER, *pluvia:* qu. ab ὁμȣ̃ ῥεῖν, *simul fluere.* Hinc ὀμβρέω, *pluo;* a. 1. part. ὀμβρήσας, αντος.

Ὀμεῖται, *jurabit:* 3 sing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro;* f. ὀμόσω, p. ὤμοκα, f. 2. m. ὀμȣ̃μαι, ῇ, εῖται.

Ὀμευνέτης, ȣ, ὁ, *maritus:* et

Ὀμευνέτις, ιδος, ἡ, *uxor:* et

Ὀμευνέτης ἢ ὁμευναῖος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *conjux, eodem cubili utens:* ex ὁμὸς, et εὐνὴ.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *simul congregatus:* in nom. pl. ὁμηγερέες. ex ὁμȣ̃, *simul,* et ἀγείρω, *congrego.*

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, Poët. et Æol. præced.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, *cœtus, multitudo hominum congregatorum:* ex ὁμȣ̃, *simul,* et ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus.*

Ὁμηλικία, ας, et Ion. ης, ἡ, *ætatis æqualitas:* à seq.

Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ ϛ ἡ, *qui ejusdem ætatis:* ex ὁμὸς, *similis,* et ἡλικία, *statura.*

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, *pignus, obses;* ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεῦσαι, nom pl. præs part. f. g. ab

Ὁμηρεύω, *sum obses:* ab ὅμηρ☉.

Ὁμηρέω, -ῶ, f. ήσω, *in unum convenio, occurro: comitor;* ab eod.

Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, HOMERIDÆ. *Homeri imitatores, vel poëmatum Homericorum recitatores et actores.*

Ὅμηρον, ȣ, τὸ, *pignus quod est ob sidis vice.* Polyb. 3. et.

ὉΜΗΡΟΣ, ȣ, ὁ, *obses:* qu. ab ὁμȣ̃ εἴρειν, *simul nectere.* Thuc. 8. 31.

Ὅμηρος, ȣ, ὁ, HOMERUS, nomen Poëtæ celeberrimi Græci.

Ὁμίλεε, præs. imperat. act. ab

Ὁμιλέω, -ῶ, *in cœtu aliquorum versor; in colloquium venio, colloquor, sermocinor; consuesco; alicui rei valdè deditus sum,* ut *studiis,* &c. ὁμιλεῖν τισὶ τύχαις, *in aliquos casus incidere, variam fortunam experiri:* cum dat. imperf. ὡμίλεον, ȣν, 3. sing. opt. præs. ὁμιλέοι, f. ήσω, p. ὡμίληκα, a. 1. ὡμίλησα, a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος, præs. part. act ὁμιλῶν, ab ὅμιλος, *turba, cœtus.*

Ὁμιληδὸν, adv. *turmatim:* ab eod. Th.

Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, *qui dextrè versatur cum hominibus, elegans, humanus, comis:* ab ὁμιλέω.

Ὁμιλία, ας, ἡ, *commercium, conversatio, colloquium* Hinc. Angl. HOMILY, ab ὁμιλέω.

ὉΜΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, *cœtus, turba; turma; plebs; tumultus:* qu. ab ὁμȣ̃ ἰλεῖσθαι, *quod unà cogatur.*

ὈΜΙΧΕΩ, *meio, mingo;* qu. ὁμȣ̃ χέω, *simul fundo.*

ὈΜΙ'ΧΛΗ, et Ion. ὀμίχλη, ης, ἡ, *nebula, caligo.* Arist. et Hom.

Ὄμμα, ατος, τὸ, *visum; oculus; aspectus, facies:* nom. pl. ὄμματα, dat pl. ὄμμασι· ab ὄπτομαι, *video:* f. med. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι.

Ὄμματ' pro ὄμματα· vide præced.

*Ὀμματόω, *oculatum et vigilem reddo:* ab ὦμμαι.

Ὄμνυ, *jura:* præs. imperat. act. pro ὄμνυθι, et

Ὀμνύεις, 2. sing. præs. ind. ab

ὈΜΝΥΜΙ seu ὀμνύω, *juro:* f. ὀμόσω, perf. ὤμοκα, et Att. ὀμώμοκα, a. 1. ὤμοσα, a. 1. sub ὀμόσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. ὀμόσας, αντος.

Ὁμογάστριος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *frater qui vel soror quæ, ex eodem ventre prodiit, uterinus:* ex ὁμȣ̃, *simul,* (Th ὁμὸς) et γαστὴρ, *uterus.*

Ὁμογενὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *qui ejusdem generis est, propinquus.*

Ὁμόγλωσσος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur:* ex ὁμὸς, et γλῶσσα, *lingua.*

Ὁμογνωμονέω, -ῶ, f. ήσω, *ejusdem sum sententiæ:* ex ὁμὸς, et γνώμη, *sententia.* Xen. et Aris.

Ὁμογνωμόνως, adv. *æquè, uno animo.*

Ὁμογνώμων, -μων, *idem sentiens.*

Ὁμογόνος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, idem quod ὁμογενὴς, *consanguineus, cognatus, germanus:* ex ὁμὸς, *similis,* et γίνομαι, *nascor.*

Ὁμόδαμος, ω, ὁ ϛ ἡ, Dor. pro

Ὁμόδημος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, q. d ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ δήμȣ ὢν, *qui est ex eodem populo:* ex ὁμὸς, et δῆμος, *populus.*

Ὁμοδίαιτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui eodem victu, seu vitæ genere utitur:* item *convictor, contubernalis, sodalis:* ex ὁμȣ̃, et ὁ αιτα, *vivendi mos, victus.*

Ὁμοδρομέω, -ῶ, *simul curro, concurro:* ex ὁμȣ̃, *simul,* et δρόμος.

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *qui est ejusdem generis, seu nationis:* ex ὁμὸς, *similis,* et ἔθνος, *gens.*

*Ὁμοεθνέω, *ejusdem gentis sum.* D. S.

Ὁμοθάλαμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, ὁμȣ̃ ϛ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui simul et in eodem thalamo habitat.*

Ὁμόθεν, *simul:* ab ὁμȣ̃, idem. Th. ὁμὸς, *similis.*

Ὁμόθρονος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui eidem solio insidet, et ejusdem particeps est:* ex ὁμὸς, et θρόνος, *thronus,* quod vide.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. *uno animo:* ab

Ὁμόθυμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *unanimis, concors:* ex ὁμὸς, et θυμὸς, *animus.*

Ὅμοια, pl. num n. g ὁμοίας, gen. sing. f. g ab ὅμοιος, *similis.*

Ὁμοιάζω, *similis sum:* f. άσω, p. ὡμοίακα, ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς.

Ὁμοίην, acc. sing. Ion f. g. pro ὁμοίαν ab ὅμοιος.

Ὁμοῖος, Poet. pro ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

*Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, *adfectuum similitudo.* D. S. à

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *iisdem affectibus obnoxius:* ex ὅμοιος, et πάθος, τὸ, *affectus.*

Ὅμοιος, οία, οιον, *similis, par: æqualis:* [*tantundem est, nil refert,* οὐ δ' αἰνεῖν, εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον, *tu verò sive me laudare, seu vituperare velis, tantundem est* Æsch. Agam. 143. Vid. Markl. ad Eurip. Sup. 1060.] Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo:* à præced. Plat. Aristot.

Ὁμοιόω, -ῶ, *assimilo, comparo:* f. ώσω, perf. ὡμοίωκα, a. 1. ὡμοίωσα, a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. ὁμοιώσωμεν, p. pass. ὡμοίωμαι, a. 1. pass. ὡμοιώθην, a. 1. sub pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ, a. inf. ὁμοιωθῆναι, a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος· ab ὅμοιος, *similis.*

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. et

Ὁμοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοιόω, *assimilo,* quod vide.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *similitudo, simulachrum:* à 1. sing. p. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὁμοίως, adv. *similitèr, perindè;* ab ὅμοιος.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipsa assimilatio, similitudo:* à 2. sing. p. pass. verbi ὁμοιόω

Ὁμόκλαρος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejusdem sortis cum aliquo est, particeps, consors:* ex ὁμȣ̃, et κλῆρος.

Ὁμοκλάω, seu -έω, *hortor, vociferando, increpo:* ab ὁμοκλή.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum, increpatio et comminatio:* ex ὁμȣ̃, *simul,* et κέλομαι, idem quod κέλομαι, seu κέλω, *hortor.*

'Ομοκλητὴς, ῆρος, ὁ, *increpator, objurgator:* à 3. sing. perf. pass. verbi ὁμοκλάω.

'Ομοκλήσας, αντος, *minans:* a. 1. part. act. ab eod. verbo.

'Ομοκλινὴς, ἐος, et ὁμόκλινος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui est in eodem lecto*, vel *toro;* item *simul accumbens mensæ;* ex ὁμὸς, et κλίνη.

'Ομολογέω, -ῶ, *consentio, assentior, confiteor, profiteor; spondeo; pros fio, conditiones accipio;* v. gr. *pracis: affirmo, testor: similis sum, respondeo: laudo:* [*gratias ago:* in Hebraismi censet Vorsitius. Philot. S. P. c. 5 p. 137.] f. ήσω, perf. ὡμολόγηκα, a 1. ὡμολόγησα, ab ὁμολόγος.

'Ομολογηθέντα, acc. sing. a. 1. part pass. et

'Ομολογήσας, αντος, a. 1. part. act verbi ὁμολογέω, quod vide.

*'Ομολόγησις, *confessio, concessio* D. S. à verbo præced.

'Ομολογητέον, *confitendum est:* nomen verbale ab eod.

'Ομολογία, ας, ἡ, *confessio; consensus, assensus;* item *convenientia; pactum, pactio, compositio:* ab

'Ομολόγος, ε, ὁ ξ ἡ, *iisdem verbis utens; consentiens:* τὸ ὁμόλογον, *pactum* ex ὁμὸς, *similis*, et λόγος, *verbum*. Th λέγω, *dico*, perf. med. λέλογα.

'Ομολογεμένως, adv. *ex confesso, sine controversiâ*, à præs. part. pass. ὁμολογεόμενος, ὅμενος, verbi ὁμολογέω quod vide.

'Ομολόγως, adv. *congruenter;* item *apertè, sine ullâ dubitatione:* ab ὁμολόγος, quod vide.

'Ομομήτριος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui est ex eâdem matre natus:* ex ὁμὸς, et μήτηρ, *mater*.

'Ομὸν, *eundem, similem:* acc. sing. ab ὁμὸς.

'Ομονοέω, -ῶ, f. ήσω, p. ὡμονόηκα, *consentio:* ex ὁμὸς, *similis*, et νόος, *mens*.

'Ομόνοια, ας, ἡ, *concordia, consensus:* à præced.

'Ομοούσιος, seu ὁμόυσιος, *ejusdem essentiæ, consubstantialis:* ex ὁμὸς, et οὐσία, *essentia;* ab ὢν, ἔσα, ὄν, verbi εἰμι, *sum*.

'Ομοπάτριος, ε, ὁ, *eodem patre genitus*, vel *eundem patrem habens*.

'Ομόργνυ, *abstersit*, 3. sing. imperf. act Ion. pro ὡμόργνυ, ab

'ΟΜΟΡΓΝΥΜΙ et μόργνυμι, *abstergo, imprimo, inuro:* f. ὁμόρξω, a 1. ind. act. ὤμορξα, a. 1. ind. med ὠμορξάμην, perf. ὤμορχα.

'Ομορέω, -ῶ, f. ήσω, *confinis sum:* ab ὅμορος.

'Ομόρξω, *tergam;* f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι.

'Ομορος, ε, ὁ ξ ἡ, *finitimus, confinis; affinis, amicus;* gen. pl. ὁμόρων, ex ὁμὸς, et ὅρος, *terminus*.

'ΟΜΟ'Σ, ἡ, ον, *similis par; idem*

'Ομόσαι, *jurare;* a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro;* f. ὀμόσω, p. ὤμοκα, ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

'Ομόσε, adv. *eundem in locum, eodem*, à præced. At.

'Ομοσε, 3. sing. a. 1. Ion. ab ὁμόω, *unio;* f. ὁμόσω.

*'Ομοσεχωρήσας πράγματι, *efferens se periculo*.

'Ομόσης, ῃ, 2 et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄ[illegible]

'Ομοσιτέω, *simul edo;* à seq.

'Ομόσιτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui cum aliquo edit:* ex ὁμὸς, et σῖτος, *frumentum*.

'Ομοσκηνία, ίας, ἡ, *contubernium;* item *tentorium:* et

'Ομοσκηνέω, ῶ, *in eodem sum tabernaculo:* ex ὁμὸς, et σκηνὴ, ῆς, ἡ, *tabernaculum*.

'Ομόσπορος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui est ex eodem semine et genere:* ex ὁμὸς, et σπείρω, *semino*.

'Ομόσσῃ, *juraverit:* 3. sing. a. 1. sub act. Poët. gem. σ, ut et ὁμόσσας, pro ὁμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. ὀμόσω.

'Ομόσσον, *jurato*, a. 1. imperat. act. gem. σ, ejusd. verbi.

'Ομοστιχάω, seu -έω, *simul procedo, unà eo; comitor:* ex ὁμὸς, et στείχω, *eo*.

'Ομόστοιχος, ε, ὁ ξ ἡ, *in eodem versu* seu *ordine locatus; comes:* ex ὁμὸς, et στοῖχος, *ordo, versus:* Th. στείχω, *eo, vado*.

'Ομόσω, *jurabo:* f. 1. ind act. verbi ὀμόω, seu ὄμνυμι, a. 1. ὤμοσα.

*'Ομοτέλευτον, pro ὁμοιοτέλευτον, *quod similem habet finem*. D. S.

'Ομότεχνος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui eandem artem exercet:* ex ὁμὸς, et τέχνη, *ars*.

'Ομότιμος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui in habi habetur honore:* ex ὁμὸς, et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

'Ομοτράπεζος, ε, ὁ ξ ἡ, *eâdem utens mensâ:* ex ὁμὸς, et τράπεζα, *mensa*.

'Ομότροπος, ε, ὁ ξ ἡ, *similis*, tam de *ingenio*, quàm *moribus;* item *consentaneus:* ex ὁμὸς, et τρόπος, *mores, ingenium* Th. τρέπω, *verto*.

'Ομῦ, *unà simul, pariter, in eundem locum; in eodem loco; propè; ferè, circiter:* ab ὁμὸς.

'Ομῦμαι, *jurabo:* f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. ὀμόσω.

'Ομουρέω, *finitimus sum:* ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

'Ομόφοιτος, ε, ὁ ξ ἡ, *comes, qui cum aliquo it:* ex ὁμῦ, et φοιτάω, *eo*.

'Ομόφρονα et ὁμόφρονας, acc. sing. et pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

'Ομοφρονέω, *consentio, concors sum* ab

'Ομόφρων, ονος, ὁ ξ ἡ, *unanimis, idem sentiens, concors:* ex ὁμὸς, et φρὴν, *mens, animus*.

'Ομόφυλος, ε, ὁ ξ ἡ, Xen. *ejusdem speciei, ejusdem generis, ex eâdem tribu:* ex ὁμὸς, et φυλὴ, *tribus*.

'Ομοφωνέω, *eâdem voce* vel *linguâ utor:* ex ὁμὸς, et φωνέω.

'Ομόφωνος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur; cujus eadem vox est* seu *idem sonus; consonus consentiens:* ex ὁμὸς, et φωνὴ, *vox*.

'Ομοχροίη, Ion. pro ὁμόχροια, *coloris similitudo:* ex ὁμὸς, et χρόα, *color*.

'Ομόψηφος, ε, ὁ ξ ἡ, *cujus idem suffragium est; eandem fovens sententiam; idem jus suffragii ferendi habens:* ex ὁμὸς, et ψῆφος, *calculus*.

'Ομόω, *in unum redigo, coire facio:* ab ὁμὸς, *similis, par:* sed

'Ομόω, idem quod ὄμνυμι, *juro*.

'Ομφακες, *uvæ acerbæ*, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

'Ομφακίας, ε, ὁ, *acerbus, acerbitate suâ uvas immaturas referens*, seu *ex uvis immaturis confectus:* ab ὄμφαξ.

'Ομφακίζω, *sum acerbus*, f. ίσω, p. ὠμφάκικα. ab ο[illegible]

'Ομφάκιον, ε, τὸ, *omphacium, succus uvæ acerbæ*. Diosc. 5. 7.

'Ομφαλόεις, όεσσα, όεν, *umbilicatus, a, um*. Epith. *scuti:* ab

'ΟΜΦΑΛΟ'Σ, ε, ὁ, UMBILICUS, *umbo; media pars agminis:* q. ab ἀμφιελίσσω, *circumvolvo*.

'ΟΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *uva acerba, necdum matura*, [*vel *quivis fructus immaturus*,] quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum*.

'ΟΜΦΗ', ῆς, ἡ, *vox divina, responsum à Deo datum*.

'Ομωθῆναι, *similem factum esse* vel *unitum:* a. 1 inf. pass. ab ὁμόω. Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio:* quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.

'Ομώμοκα, Att. pro ὤμοκα, *juravi:* perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*.

'Ομώνυμος, ε, ὁ ξ ἡ, *idem nomen habens, cognominis:* ex ὁμῶς, et ὄνομα, *nomen*.

'Ομως, *tamen:* conjunct. discret. ὅμως μὲν τὸ, *veruntamen:* sed

'Ομῶς, *similitèr, æquè, paritèr, simul, unà:* Poët. pro ὁμῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis*.

'Ον, ὄντε, *quem:* acc. sing. ab ὅς, *qui*.

'Ον, præs. part. neut. g. ab ὢν, ἔσα, ὄν, ab εἰμὶ, *sum*.

'Ονάγρος, ε, ὁ ξ ἡ, ὄν⊕ ἄγρι⊕ ONAGER. Th. ἀγρὸς, *ager*.

'Οναίμην, αιο, αιτο, *adjutus fuerim;* per Sync. pro ὀνησαίμην, a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo, prosum;* f. ὀνήσω, a. 1. med. ὠνησάμην.

'Ονάμαι, *fruor;* item *vitupero*. Vide ὄνημι.

'Ονάμενος, ε, *qui fructum percepit;* per Sync. pro ὀνησάμεν⊕, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo*. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι, præced.

'ΟΝΑΡ, τὸ, *somnium;* indecl. κατ' ὄναρ, *in somnio:* [*Matt. i. 20. Attici omittunt præpositionem, uti notat Phrynicus.]

'Ονάριον, ε, τὸ, *asellus*, dimin. ab ὄνος, *asinus*.

'Ονασεῖ, *juvabit:* Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, f. ὀνησῶ· deinde Æol. seu Dor. ὀνασῶ, verbi ὄνημι, *prosum*.

'Ονασθαι, *frui:* præs inf. ab ὄναμαι, quod vide: vel a. 1. inf. m. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo*.

'Ονασις, ιος, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *usus utilitas;* ab eod.

'Ονάσσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. sing. a. 1. sub act ab ὄνημι.

'Ονέαθ' quod pro ὀνέατα, τὰ, *cibaria, commoda:* ab

'Ονεαρ, ατος, τὸ, *utilitas, emolumentum:* ab ὄνημι.

'Ονείδεα, et contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

'Ονείδειος, vel ὀνείδιος, ια, ιον, *probrosus, contumeliosus:* ab ὄνειδος.

'Ονειδίζω, *exprobro, vitupero, reprehendo, accuso*, imperf ὠνείδιζον, f. 1. ίσω, p. ὠνείδικα, a. 1. ὠνείδισα, a. 1. sub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ, præs pass. ὀνειδίζομαι, *conviciis lacessor;* perf. pass. ὠνείδισμαι ab ὄνειδος.

'Ονειδίσας, αντος, a. 1. part. act. At

'Ονειδίσαι, 2. sing. a. 1. ind. act.

Ion. ὀνείδισον, a. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.
Ὀνειδίσεις, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.
Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, *contumelia, probrum*: et
Ὀνειδισμὸς, ὃ, ὁ, *convicium*: ab ὀνειδίζω, *exprobro*.
Ὀνειδίσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. et
Ὀνειδιῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, *exprobro*: f. ίσω· ab
ὈΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum, dedecus*; item *gloria, laus, decus*.
Ὄνειος, εια, τον, *utilis*: ab ὄνημι.
Ὀνείρατα, ων, τὰ, in prosâ pro ὄνειρα, ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *somnium*.
Ὀνείρειος, εία, ειον, ut ὀνειρείαι πύλαι, *somni* vel *insomniorum portæ*; ab ὄνειρος, quod vide.
Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro
Ὀνειροκρίτης, ε, ὁ, *somniorum interpres*: ex ὄνειρος, *somnium*, et κρίνω, *judico*.
Ὀνειροπόλος, ε, ὁ ꞔ ἡ, *somniorum interpres*: ex ὄνειρος, *somnus*, et πολίω, *versor*.
Ὄνειρος, ε, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ, idem.
Ὀνείρῳ, dat. sing. ὀνειρων, gen. pl. præced.
Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi
Ὄνημαι, idem quod ὄναμαι.
Ὀνήμενος, ε, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab
ὈΝΗΜΙ, et ὀνίνημι, *juvo, prosum*; f. ὀνήσω, ab ὀνέω, a. 1. ὤνησα, p. ὤνηκα, præs. part. ὄνημαι, ὄναμαι, et ὀνίναμαι, *utilitatem et fructum percipio, fruor*: f. 1. med. ὀνήσομαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, et contract. ὀναίμην. Item.
Ὄνημι, *vitupero*: ὄναμαι, *vitupero*.
Ὄνησα, Ion. pro ὤνησα, a 1. ind. act. et
Ὀνῆσαι, *frui*, a. 1. imperat. act. verbi ὄνημι.
Ὀνήσεαι, *juvaberis*, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusdem.
Ὀνήσει, *erit emolumento*, 3. sing. f. 1. act. ὄνημι.
Ὀνήσιμος, ε, ὁ ꞔ ἡ, *utilis*: item prop. nom. ab ὄνημι.
Ὄνησις, εως, ἡ, *fructus, utilitas*. Th. ὄνημι, *juvo*.
Ὀνησιφόρος, ε, ὁ ꞔ ἡ, *utilitatem afferens*: item nomen propr. *ferens opem, opitulator*.
Ὄνησο, præs. imp. pass. ab ὄνημαι, *fruor*.
Ὀνητὸς, ἡ, ὸν, *utilis*: *vituperabilis*: ab ὄνημι.
Ὀνήτωρ, όρος, ὁ, *utilis*; item ONETOR, nom. propr.
Ὀνθηλεύω, et ὀνθυλεύω, *stercore bovino inquino*; *fimo jumentorum aspergo agrum*; et inde *cibos condio exquisitè*, quia ut *fimo agri fæcundiores*, sic *cibi condimentis delicatiores* fiunt: ab
ὈΝΘΟΣ, ε, ὁ, *stercus*, seu *fimus jumentorum*
Ὀνικὸς, η, ὸν, *asinarius, a, um*: ab ὄνος, *asinus*.
Ὀνίνησιν, *juvat*: 3. sing. præs. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι, f. ὀνήσω.
Ὄνιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ὄνομαι, quod vide: vel ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi ὀνόομαι, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*.
Ὀνοκένταυρος, ε, ὁ, *onocentaurus*.
Ὄνομ', pro ὄνομα, quod vide.
ὈΝΟΜΑ, Poët. ὄνυμα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, NOMEN; *fama, celebritas*; *prætextus*; κατ' ὄνομα, *nominatim*, adv.
Ὀνόμαζε, *nominabat*, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. act. ab
Ὀνομάζω, *nomino, appello*; *celebro, decanto*: 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι, præs. inf. ὀνομάζειν, f. άσω, p. ὠνόμακα, præs. pass. ὀνομάζομαι, *nominor*, p. pass. ὠνόμασμαι, a. 1. pass. ὠνομάσθην, ης, η, præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.
Ὄνομαι, *reprehendo, carpo, vitupero*: f. m. ὀνόσομαι, a. 1. m. ὠνοσάμην, ab ὀνόω, idem.
Ὀνομαίνω, *nomino, nomine voco, nominatim recenseo*: f. ανῶ, a. 1. ὠνόμηνα, a. 1. sub. act. ὀνομήνω. Th. ὄνομα, *nomen*.
Ὀνομάκριτος, ε, ὁ, nom. propr.
Ὀνόμασθεν, Æol. et Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ὀνομάζω, quod vide.
Ὀνόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.
Ὀνομασία, ίας, ἡ, *nominatio, appellatio*: ab ὀνομάζω.
Ὀνομαστὶ, adv. *nominatim*.
Ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, *nominativus*: et
Ὀνομαστὸς, ἡ, ὸν, *celebris, clarus*: in pl. ὀνομαστοὶ, ab ὀνομάζω.
Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. et
Ὀνομήνω, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.
ὌΝΟΣ, ε, ὁ, vel ἡ, *asinus, a*: q. ab ὄνημι, *juvo*; item bestiola multipes, dicta *multipeda, porcellio*: item *superior molæ lapis*; *axis*; *fusus*.
Ὀνόσσεται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.
Ὀνοστὸς, ἡ, ὸν, *vituperandus*; in pl. n. g. ὀνοστὰ, ab ὄνομαι, *vitupero*.
Ὀνοτάζω, *carpo, incuso*; ab ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.
Ὀνοτὸς, ἡ, ὸν, Poët. *vituperabilis*, ab eod.
Ὀνοφορβὸς, ὃ, ὁ ꞔ ἡ, *qui asinos pascit ac nutrit*: ex ὄνος, et φέρβω, *pasco*: p. m. πέφορβα.
Ὀνόω, f. όσω, usitatiùs ὄνομαι, idem quod ὄνημι, *vitupero*.
Ὄντα, *existentem*, acc. sing. part. præs. m. g. ὢν, ὄντος· ab εἰμὶ, *sum*.
Ὅντινα, *quemcunque*, acc. sing. ab ὅστις.
Ὄντως, *verè*, adv. ab ὢν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ὄντων, 3. pl. imperf. Atticè pro ἦσαν, ab εἰμὶ, δικασαὶ τὸ ὄντων, Plat. ix. de leg. pro quo Ionicè dicitur, ἐόντων, Herodot p. 364. 67.
Ὄνυμα, ατος, το, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.
Ὀνύμαξα, ας, ε, Æol. et Poët. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*, quod vide.
Ὀνυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.
ὈΝΥΞ, υχος, ὁ, UNGUIS; *uncus*; ONYX gemma: in dat. pl. ὄνυξι. Hinc
Ὄνυχες, *ungues*, nom. pl. et
Ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*.
Ὀνυχίζω, *ungues facio*; *divido ungulam penitus*; *ungues reseco*; *ad unguem exigo*: f. ίσω, p. ὠνύχικα· ab ὄνυξ, *unguis*.
Ὀνύχιον, ε, τὸ, *unguiculus*: item pro *lapide onychite*. Th. ὄνυξ.
Ὀνυχισμὸς, ε, ὁ, *unguium resectio*: *diligens et acerba rei examinatio*: ab ὀνυχίζω.
ὈΝΩΝΙΣ, ίδος, ἡ, *herbæ genus*.
Ὀξάλμη, ης, ἡ, *muria acida*, ὀξὺ ἅλμη.
Ὀξῖα, ας, ἡ, *acuta*, nom. f. g. ab ὀξὺς. At
Ὀξεῖα, exponitur per *acutè*, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέως, ab eod.
Ὀξεῖ, dat. sing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus*.
Ὀξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν· et
Ὀξείῃσι, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus*.
Ὀξέως, adv *acutè*; *celeritèr*; *velociter*: ab eod.
Ὄξος, εος, τὸ, *acetum*: et pro *viro iracundo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.
Ὀξὺ, substantivè *acumen*, *mucro*, *acies*; item *celeritas*: adv. etiam *acutè*; *celeritèr*. Th. ὀξὺς.
Ὀξυβελικὸς, adjectivum nominis ὀξυβελὴς, *acutum habens*, *vel emittens celeriter*, *jaculum*, ab ὀξὺς, et βέλος. D. S.
Ὀξυβελὴς, έος, ὁ ꞔ ἡ, *acutam cuspidem habens*; *qui celeritèr jaculum emittit*: ex ὀξὺς, *acutus*, et βέλος, τὸ, *telum*.
Ὀξύγαρον, ε, το, *garum aceto conditum*: ex ὀξὺς, et γάρον.
Ὀξύγγιον, ε, τὸ, *axungia*, *arvina*, Græc. à Lat.
Ὀξυγράφος, ε, ὁ ꞔ ἡ, *celeritèr scribens*: ex ὀξὺς, et γράφω, *scribo*.
Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, *audiûs acumen*: ex ὀξὺς, *acutus*, et ἀκοὴ, *auditus*. Th. ἀκόω, *audio*.
Ὀξύθυμος, ε, ὁ ꞔ ἡ, *qui acerbo est animo iracundus*. Hinc ὀξυθυμία, *animi acerbitas*; *sordes*: ex ὀξὺς, et θυμὸς, *animus*.
Ὀξυκίνητος, ε, ὁ ꞔ ἡ, *ad motum subitus et præceps*, *qui subitò vel celeritèr movetur*; item ὀργίλος, *qui subitò irâ commovetur*: ex ὀξὺς, et κινέω, *moveo*.
Ὀξυντὴρ, ῆρος, ὁ, *scalprum*: ab
Ὀξύνω, *acuo*; item *acidum reddo* f. υνῶ, p. ὤξυγκα, a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξὺς.
Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, *acutus*; *spinosus*. Th. ὀξὺς.
Ὀξυπεντὴς, έος, ὁ ꞔ ἡ, vel ὀξυρρεπὴς, et
Ὀξύῤῥοπος, ε, ὁ ꞔ ἡ, *qui celeritèr repit* ac *movetur*: *celer*, *velox*: ex ὀξὺς, *velox*, et ῥέπω, *repo*, *vergo*.
ὈΞΥΣ, εῖα, ὺ, *acutus*; *acidus*; *velox*; *expeditus ad aliquid aggrediendum*.
Ὀξύσχοινος, ε, ὁ ꞔ ἡ, *acutus juncus*: ex ὀξὺς, *acutus*, et σχοῖνος, ε, ὁ ꞔ ἡ, *juncus*.
Ὀξύτερος, ε, et in f. g. Ion. ὀξυτέρη, *acutior*, comparat. ab ὀξὺς, *acutus*.
Ὀξύτης, ητος, ἡ, *acumen*, *acies*: *acrimonia*: item *celeritas*. Th. ὀξὺς.
Ὀξύτομος, ε, ὁ ꞔ ἡ, *acutè secans*;

acutus: ex ὀξὺς, et τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

Ὅυ, Poët. pro οὗ, *cujus*: ab ὅς, *quis*.

Ὄπ', pro ὄπα, *vocem, sonum*: acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Ὅπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, *ubi*, quod vide.

Ὀπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, *sequor; adsum, procedo, opitulor*: ab seq.

Ὀπαδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *assecla, comes*: quod et ὀπηδὸς: ab ὀπάζω.

Ὀπαζόμενος, ȣ, præs. part. pass. ab

ΟΠΑ'ΖΩ. f. άσω. *persequor, sequi jubeo, comitem do: præbeo*; ὀπάζομαι, med. *comitem accipio; à persequente premor*.

Ὀπαῖον, ȣ, τὸ, *foramen ollæ*; item *foramen per quod fumus è furno aut camino exit*. Th. ὀπὴ, *foramen*.

Ὀπανίκα, Dor. pro ὀπηνίκα, q. v.

Ὄπασα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. et

Ὀπάσαι, a. 1. inf. act et

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω.

Ὀπάσσαις, *præbeas*, a. 1. opt act gem. σ, sic ὀπάσσει, 3. sing f 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ὀπάζω.

Ὄπατρος, ȣ. ὁ ϗ ἡ, per Syncop. pro ὁμόπατρος, *eodem patre genitus*: ex ὁμὸς, *idem*, et πατήρ.

Ὀπάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minister, comes*. Th. ὀπάζω, *sequi jubeo*. Alii ὀπάων, legunt q. ab ἕπω, *sequor*.

Ὅπερ, *quod*: ex ὅ, et πέρ.

Ὀπίων, ωνος, ὁ. Ion. pro ὀπάων, quod vide.

ΟΠΗ', ῆς, ἡ, *foramen*, per quod *videri* potest: q. ab ὄπτομαι, *video*.

ὍΠΗ, *ubi; quo; quà, quà viâ; quâ ratione, quo modo*: q. ab ὅς, *qui*.

Ὀπηδέω, *comitor, comes sum, assector*. Th ὀπάζω, *comitem do*.

Ὀπηνίκα, *quando*: ex ὅπη, et ἡνίκα, *quum, quando*.

Ὀπήτιον, ȣ, τὸ, *fabula*. Th. ὀπή.

Ὀπὶ, *voci*, dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Ὀπιδνὸς, ἡ, ὸν, *reverendus, cavendus*. Th. ὄπις.

Ὀπίζετο, *curabit*: 3. sing. imperf. Ion. ab

Ὀπίζομαι, *curo, reveror*; item *caveo; rependo, ulciscor*. Hinc

Ὀπιζόμενος, præs. part. med. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura*.

Ὄπιθεν, *retrò, pòst, à tergo*, Ion. et Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsùm*.

Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*.

Ὄπιον, ȣ, τὸ, OPIUM, *succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat*. Th. ὀπὸς, *succus*.

Ὀπιπτεύοντ' pro ὀπιπτεύοντα, *spectantem*, acc. sing. part. præs. ab

Ὀπιπτεύω, *inspicio, circumspicio*, per reduplic ab inusitat ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, *video*.

ὌΠΙΣ, ιδος, ἡ, *ultio, vindicta divina; cura, respectus*: q. ab ἕπομαι, *sequor*.

Ὀπισαμβὼ, *itio, retrograda*: ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est ἀναβαίνειν.

Ὄπισθεν, *ponè, à tergo*: adv. Th. ὀπίσω, *retro*.

Ὀπίσθιος, ία, ιον, *posterior, à tergo sequens*.

Ὀπισθίως, adv. *pòst, retrorsùm*.

Ὀπισθόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à tergo revinctus*: ex ὄπισθεν, et δέω, *ligo*.

Ὀπισθόμβροτον αὔχημα δόξης, *retrò mortales sequens gloriatio laudis*. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, *boves præposterè pascentes*: ex ὄπισθεν, et νέμω, *pasco*.

Ὀπισθότονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in aversum tendens, aut tentus*: subst. *vinculum quo manus post tergum religantur*: ex ὄπισθεν et τείνω.

Ὀπισθοφανῶς, *retrorsum*, adv. ex ὄπισθεν, et φαίνω.

Ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrò*.

Ὀπίστερος, *posterior*: ὀπίστατος, *postremus*: ab

ΟΠΙ'ΣΩ, *retrorsùm, retrò, pòst*, adv. cum gen. item sine casu τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, *quæ retrò sunt*.

Ὅπλα τὰ, *instrumenta*: ab ὅπλον, ȣ, τὸ, *arma*.

Ὀπλέα, acc. sing. ab Ὀπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὅπλεσθαι, præs. inf. ab ὅπλομαι, *armor*. Th. ὅπλον, *arma*.

Ὀπλέω, vide ὁπλίζω, q. idem est

Ὀπλέων, Ion. pro ὅπλων, gen. pl ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula* Th. ὅπλον.

Ὁπλίζω, *armo*: f. ίσω, p. ὥπλικα, præs. pass. ὁπλίζομαι. *armor*; item activè *instruo, paro*; præs. inf. ὁπλίζεσθαι, a. 1. m. ὡπλισάμην, ω, ατο, a. 1 imperativ m. ὅπλισαι, άσθω, et in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, *armatura*: et

Ὁπλισμὸς, ȣ, ὁ, id. ab ὁπλίζω.

Ὁπλισόμεθα, *armabimur*, 1. pl. f. 1. m Poët. à præced.

Ὁπλιστὴς, ȣ, ὁ, *armator*: à 3. sing perf. pass. verbi ὁπλίζω.

Ὁπλιτεύω, f. ευσω, *sum miles gravis armaturæ; armatis præsum*: ab

Ὁπλίτης, ȣ, ὁ, *armatus, miles armaturæ gravis*; ab ὅπλον.

Ὁπλιτικὸς, ἡ, ὸν, *ad milites gravis armaturæ pertinens*; τὸ ὁπλιτικὸν, *gravis armaturæ milites*: à præced.

Ὁπλοδοτέω, -ῶ, *arma distribuo*: ex ὅπλον, et δίδωμι.

Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, *armamentarium* ex ὅπλον, *arma*, et θήκη, *loculus*.

Ὁπλολογέω, -ῶ, *arma lego, colligo*.

Ὁπλομαχέω, f. ήσω, *armis decerto* vel *pugno*; et

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, *pugna* seu *certamen quo armis decertatur*: ab

Ὁπλομάχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui armis pugnat*; ex ὅπλον, et μάχομαι *pugno*.

ὍΠΛΟΝ, ȣ, τὸ, *telum; scutum; instrumentum*: τὰ ὅπλα, *arma; instrumenta quævis*.

Ὁπλοτεράων, *juvenum*, gen. plur. f. g. Æol pro ὁπλοτέρων.

Ὁπλότερος, έρα, ερον, *junior, unus è posteris*: ὁπλότατος, *minimus natu*. Dicitur de iis qui *arma* ferre possunt. Th. ὅπλον, *arma*

Ὁπλοφορέω, *arma gesto*; item *armatus, stipo alicujus latus*: in pass. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis stipor*: à

Ὁπλοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui arma gestat, armiger*: ex ὅπλον, et φέρω.

Ὁποδαπὸς, ȣ, *cujus, ex quâ regione*: ex ὅπȣ, *ubi*, et δάπεδον, *solum*.

Ὁπόθεν, et Poët. ὁππόθεν, *unde*: à πόθεν, idem. Th. ὅς, *qui*.

Ὅποι, *ubi, quo*: vide ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, *qualis, e*: idem quod οἷος, citra interrogationem.

ΟΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *succus, humor; coagulum*: qu. ab ὀπὴ, undè fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans*: χυλὸς, *expressus succus*.

Ὁπόσην, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

Ὁποσονῦν, adverb. *aliquantulum, quantumcunque*: ex ὁπόσος, et οὖν.

Ὁπόσος, et Poet. ὁππόσος, όση, όσον, *quantus*.: à πόσος, et hoc ab ὅσος, *quantus*.

Ὁπόταν, adv. *quum, ubi*: conj. *quandoquidem*: pro ὁπότε, et ἄν.

Ὁπότε, et Poët. ὁππότε, *aliquando, olim, donec*: à ποτέ.

Ὁπότερος, έρα, ερον, *uter, utervis, alteruter*: à πότερος, *uter*:

Ὅπȣ, *ubi*, indefinitè idem quod πȣ̃, *ubi, quo, quum*.

Ὅππα, Dor. pro ὅππη, et hoc pro ὁπόθεν, *unde*. Th ὅτε, *quando*.

Ὅππη, Poët. pro ὅπη ϗ ὅπȣ, *quo*, Vide præced.

Ὁππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando*, quod vide

Ὁππόσε. adv. *quocunque*.

Ὁππότ' pro ὁππότε, vide ὁπότε.

Ὁπποτέρην, *utram*. acc. sing. f. g. Ion. et

Ὁπποτέροισι, dat. pl. Ion. et Poët. ab

Ὁππότερος, *uter*; Poët. pro ὁπότερος.

Ὀπτάζομαι. *videor*: à seq.

Ὀπτάζω, *video*: ab ὄπτομαι.

Ὀπταλέος, έα, έον, *assus, tostus*: ab ὀπτάω, *asso*.

Ὀπτανόμενος, *visus, versans in conspectu*, part. præs. pass. ab

Ὀπτάνω, *video*: ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, *apparitio, visio*; ab ὀπτάζω.

ΟΠΤΑ'Ω, *torreo, asso*: f. ήσω, p. ὤπτηκα. p. pass. ὤπτημαι, σαι.

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτόμενος, q. ab ὀπτέομαι, pro ὀπτάομαι, præs. part. m. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτῆ, Dor. pro ὀπτᾷ, 3. sing. præs. ind. act. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator, explorator*. Th. ὄπτομαι.

Ὄπτησις, εως, ἡ, *ipsa torrendi actio*; ab ὀπτάω.

Ὀπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.

Ὀπτικὸς, ἡ, ὸν, *visorius* Th. ὄπτομαι. Hinc ἡ ὀπτικὴ, scil. τέχνη, *Optica*, Angl. OPTICKS.

Ὀπτίλος, ȣ, ὁ, *oculus*: ab

ΟΠΤΟΜΑΙ. *video*: f. med ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι, ψαι, πται, a. 1. pass ὤφθην. ης, η, f. 1. pass. ὀφθήσομαι, a. 1. m. ὠψάμην, a. 1. sub. m. ὄψωμαι.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, *assus*, a[illegible]; *tostus*. Th. ὀπτάω, *asso*.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. sing. ab ὀπτός.

ΟΠΥ'Ω, *ineo* [illegible]; *uxorem habeo, nubo*, imperfect ὤπυιον, ες, ε, præs. pass. ὀπυίομαι, *in matrimonio habeor*.

Ὄπωπα, *vidi*, p. m. Att. pro ὦπα, Hinc ὀπώπειν, εις, ει, plusq. p. m. ab ὄπτομαι, *video*.

'Οπώπει, Ion. pro ὀπώπει, 3. sing. plusq. p. m. Vide præced.

'Οπώπεσαν, Ion. pro ὀπώπεισαν, 3. pl. plusq. p. m. ὀπώπειν. Vide in ὀπώπα.

'Οπωπή, ῆς, ἡ, *conspectus, aspectus, visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

'Οπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator:* à præced. quod vide.

'ΟΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus; fructus arborei; poma; ætas maturior.*

'Οπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. sing. f. 1. ab ὀπωρίζω.

'Οπωριεῦντες Dor. seu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum est pro ὀπωρίσοντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi

'Οπωρίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *fructus autumnales,* seu *poma, decerpo et colligo; pomis vescor,* seu *fructibus autumnalibus.* Th. ὀπώρα, *fructus autumnales; autumnus.*

'Οπωρινὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis:* ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus.*

"Οπως, *ut, quomodo:* conjunct. ex themate πῶς, adv. *quomodo?*

*"Οπως ἂν, *ut, adeò ut,* Mat. vi. 5. Luc. ii 35. ὅπως, ἀλλὰ, *non solùm, non sed, tantum abest ut.*

'Οπωσοῦν, *quomodocunque:* à præced.

'Ορᾶ, *videt,* 3. sing. præs. ab ὁράω. Sed

"Ορα, præs imperat. act. ὁρᾶν, præs. infin. ὁρᾶσθαι, præs. infin. pass. ab eod.

"Οραμα, ατος, τὸ, *visio, visus:* quæ fieri solet καθ' ὄναρ: *spectaculum:* ab ὁράω, *video.*

"Ορaμνος *frons,* RAMUS, qu. contractè pro ὀρόδαμνος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, *spinosus frutex.*

'Ορᾶν ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἄγαν βλέπειν ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem.* Pro quo in prosâ diceretur πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare.*

'Ορανὸς, ῦ, ὁ, Æol. pro οὐρανὸς, ῦ, ὁ, *cælum.*

'Ορᾶται, *spectat,* 3. sing. præs. m. et

'Ορᾶτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, *video.*

'Ορατὴς, ῦ, ὁ, *spectator:* et

'Ορατικὸς, ἡ, ὸν, *videndi potentia præditus:* et

'Ορατὸς, ἡ, ὸν, *visibilis, e,* ab

'ΟΡΑ'Ω, *video, cerno; intelligo,* præs. imperat ὅραε, ὅρα, imperf. Att. ἑώραον, ἑώρων, f. άσω, p. ὥρακα, et Att. ἑώρακα, perf. inf. ἑωρακέναι, plusq. p. ind. act. ἑωράκειν, εις, ει, perf. pass. ἑώραμαι, σαι, ται.

'Οργὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.

'Οργάζω, vide in ὀργάω.

'Οργάνη, ης, ἡ, *Minerva,* quæ et ἐργάνη, ab ἔργον, *opus,* quia *textrix.*

'Οργανικὸς, ἡ, ὸν, *instrumentalis:* ab

'ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *instrumentum,* vel *opus,* ORGANUM: qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus,* seu ab ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, *facio,* Hinc Angl. ORGAN.

'ΟΡΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *terra pinguis; lucus,* vel *lucus Deo sacer.*

'ΟΡΓΑ'Ω, *appeto impatientèr:* f. ήσω, qu. ab ὀργὴ, *impetus.* Hinc ὀργάζω, *instigo, incito;* item *subigo, mollio.*

'ΟΡΓΗ', ῆς, ἡ, *ira; animi inclinatio, studium; impetus et ardor vehementior;* qu. ab ὄρω, *incito,* et ἄγω, *impello,* quia est *impulsus* quidam animi: vel ab ὀρέγω.

'Οργὴ, etiam Ionibus significat *picem.*

"ΟΡΓΙΑ, ων, τὰ, *sacra Liberi,* et *cujusvis Dei,* ORGIA, qu. ab ὀργὴ, *impetus.*

'Οργιάζω, *orgia celebro:* à præced.

'Οργίζομαι, pass. ab

'Οργίζω, *ad iram incito, lacesso, facio irasci:* f. ίσω, p. ὤργικα, præs. pass. ὀργίζομαι, *irascor,* cum dat. præs. inf. ὀργίζεσθαι, a. 1. pass. ὀργίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. ὀργισθεὶς, έντος, f. 1. pass. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira.*

'Οργιζώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. à præced.

'Οργίλος, ίλη, ιλον, *iracundus,* ab ὀργή.

'Οργιλότης, ητος, ἡ, *iracundia:* à præced

'Οργισθῇς, *iratus fueris;* 2. sing. a. 1. sub. pass. ab ὀργίζομαι, *irascor:* p. pass. ὤργισμαι, ab eod. Th.

'Οργυιὰ, ᾶς, ἡ, *mensura sex pedum, passus, ulna.* Est etiam *extensorum pedum* mensura: qu. ex ὀρέγω, perf. med ὤρογα, *extendo,* et γυῖον, *pes.*

'Ορέγεσθαι, præs. inf. pass. ὀρεγόμενος, præs. part. pass. ab ὀρέγω, *extendo.*

'Ορεγμα, ατος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur;* item *passus:* ab eod.

'Ορεγνὺς, ύντος, *porrigens:* præs. part. act. ab ὀρέγνυμι, *porrigo.*

'ΟΡΕ'ΓΩ, seu ὀρέγνυμι, vel *pedes* vel *manus extendo: porrigo, extendo:* f. ξω, p. ὤρεχα, a. 1. ὤρεξα, præs. m ὀρέγομαι, *appeto,* cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι, a. 1. pass. ὠρέχθην, ης, η, a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο, Hinc Angl. TO REACH, STRETCH.

'Ορειᾶν, Dor. pro ὀρείων, gen. pl. ab ὄρειος, *montanus:* ab ὄρος, εος, το, *mons.*

'Ορειβατέω, *montes scando,* vel *perrero:* ab

'Ορειβάτης, ου, ὁ, *montes scandens:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons,* et βαίνω, *eo.*

'ΟΡΕΙ'ΓΑΝΟΝ, seu ὀρίγανον, ου, τὸ, ORIGANUM, herbæ nomen. quod ex ὄρος, *mons,* et γάνος, *gaudium.*

'Ορεινὸς, ἡ, ὸν, *montanus, montosus:* hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *montana regio.* Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

'Ορειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὄρειος, εια, ειον, idem quod ὀρεινὸς, et ab eod.

'Ορεῖται, 3 sing. f. 2. m. ὄρομαι, ab ὄρω, *excito:* f. ὀρῶ, et Æol. ὀρσω.

'Ορείτης, ου, et ὀρείτωρ, *monticola.*

'Ορειχάλκοιο, gen. Ion. ab

'Ορείχαλκος, ου, ὁ, ORICHALCUM, *æs montanum:* interdum adjectivè significat, ὁ ϗ ἡ, *confectus ex orichalco;* qu. ex ὄρειος, et χάλκος, *æs.*

'Ορεκτὸς, ἡ, ὸν, *porrectus in longum; qui appetitur seu appeti solet:* ab ὀρέγω.

'Ορέξαι, *porrigere:* a. 1. inf. act. et

'Ορέξασθαι, a. 1. inf. m. ὀρεξάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. et

'Ορέξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. omnia ab ὀρέγω, *porrigo.*

"Ορεξις, εως, ἡ, *libido, appetentia, appetitus,* OREXIS. Th. ὀρέξομαι, seu ὀρέγω, quod vide.

'Ορέοντο, *ruebant,* Ion. et Poët. Pleonasm. τοῦ ε, pro ὤροντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὄρω, *excito.*

'Ορεοπολέω, -ῶ, *in montibus versor* vel *erro:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons,* et πολέω, *verso.*

'Ορεος, gen. sing. ab ὄρος.

'Ορεσκῴοισι, *montanis:* dat. pl. Poët. ab

'Ορεσκῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus degens:* ex ὄρος, et κέω, seu κεῖμαι, *jaceo.*

'Ορεσσι, *montibus:* dat. pl. Poet. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

'Ορεσσίνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus pascens, monticola:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons,* et νέμω, *pasco:* p. m. νένομα.

'Ορέστης, ου, ὁ, ORESTES: acc. sing. 'Ορέστην etiam idem q. ὀρέστης.

'Ορεστιὰς, άδος, ἡ, *montana, monticola.* Th. ὄρος, *mons.*

'Ορεὺς, Ion. οὐρεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulus mula:* ab ὄρος, *mons,* quod ad opera montana sit idoneus. Sed

'Ορευς, Dor. pro ὄρυς, gen. sing. ab ὄρος, *mons.*

*'Ορεχθέω, -ῶ, f. ήσω, *cupio, commoveor.* Aristoph. Nub. *ad littus allido,* Theocr. xi. 43. *extendor,* Il. ψ. 23.

'Ορέω, Ion. pro ὁράω, *video: sic* ὁρέει pro ὁρᾷ, 3 sing. ind. præs.

'Ορη, Dor. pro ὅρα, *vide:* præs. imperat. ab ὁράω.

"Ορηαι, *movearis:* Ion. pro ὄρῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi ὄρομαι, in sub. ὄρωμαι, ῃ. Th. ὄρω, *excito.*

'Ορῇς, Dor. pro ὁρᾷς, sic ὁρῆτε, pro ὁρᾶτε, 2. pers. sing. et pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video.*

"Ορηται, *orta fuerit:* 3. sing. sub. pass. vel ut alii a. 2. sub. m. verbi ὄρομαι. Th ὄρω, *excito.*

'Ορῆτε, *videtis:* Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præs. ind. verbi ὁράω, *video.*

'Ορθαι, *motum esse:* per Systolen Ion. pro ὦρθαι, perf. inf. pass. verbi ὄρω, *excito:* f. ὀρῶ, p. pass. ὤρμαι, σαι, ται. At

'Ορθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, *rectus, a, um.*

'Ορθεῦν, Dor seu Æol. pro ὀρθοῦν, præs. act. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*

'Ορθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, gen. pl. ab

"Ορθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rectè in altum tendens, arduus:* hinc ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamare.* Th. ὀρθὸς.

'Ορθόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rectum consilium suppeditat:* ex ὀρθὸς, et βουλὴ, *consilium.*

'Ορθογραφέω, -ῶ, *rectè scribo,* et

'Ορθογραφία, ας, ἡ, ORTHOGRAPHIA, *recta scriptura,* seu *rectè scribendi scientia:* ex ὀρθὸς, et γράφω, *scribo.*

'Ορθογώνιος, *rectangulus:* ex ὀρθὸς, et γωνία.

'Ορθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro

'Ορθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans, veridicus:* ex ὀρθὸς, et δίκη, *jus.*

'Ορθόθριξ, ὁ ϗ ἡ, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines,* ex ὀρθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus.*

Ὀρθοκραιράων, gen. pl. fœm. gen. Dor. ab

Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens, cornua erecta habens: ex ὀρθός, rectus, et κραῖρα, ας, ἡ, caput, antenna, cornu.

Ὀρθολογέω, -ῶ, rectè loquor et propriè: ex ὀρθός, et λέγω.

Ὀρθόμαντις, εως. ὁ ξ ἡ, qui vera vaticinatur, veridicus vates: ex ὀρθός, et μάντις, vates.

Ὀρθοποδέω, -ῶ, recto pede incedo, non claudico: ab ὀρθόπους.

Ὀρθόπολις, εος, ὁ ξ ἡ, erigens urbes, vel erectus incolumesque conservans: Epithet. boni Principis, quia suâ sapientiâ servat civitates: ex ὀρθός, et πόλις, civitas.

Ὀρθόπους, οδος, ὁ ξ ἡ, recto pede progrediens: ex ὀρθός, et πούς, pes.

ὈΡΘΟ'Σ, ἡ, ὄν, rectus, erectus, porrectus; sincerus, æquus.

Ὀρθοτομέω, -ῶ, rectè seco, divido, distribuo; f. ήσω, p. ὠρθοτόμηκα, ab

Ὀρθοτόμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, rectè secans; ex ὀρθός, et τέμνω, seco; p. m. τέτομα.

Ὀρθοτριχέω, -ῶ, crines erectos habeo; et

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, affectio quâ quis erectos habet crines; ex ὀρθός, et θρίξ, τριχός, ἡ, capillus.

Ὀρθοῦν ὕμνον, erigere hymnum; pro carmen in alicujus laudem componere, quòd altâ voce canatur.

Ὀρθόω, f. ώσω, erigo, dirigo; rectum facio; ὀρθόομαι, ȣμαι, erigor; dirigor; benè rem gero, prospero successu utor. Th. ὀρθός.

Ὀρθρεύω, mane surgo; ab ὄρθρος, diluculum; ὀρθρευοισα, Dor. pro ὀρθρευούσῃ, mane vigilanti; dat. sing. part. præs. f. g.

Ὀρθρίζω, diluculo venio, vigilo; imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα, a. 1. ὤρθρισα, a. 1. imperat. ὄρθρισον, surge manè. Th. ὄρθρος.

Ὀρθρινός, ἡ, ὄν, matutinus, a, um. Th. ὄρθρος.

Ὄρθριος, ία, ιον, matutinus, summo mane veniens; ab eod.

Ὀρθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide.

Ὀρθριῶ, vigilabo: Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, mane garriens: de hirundine: ex ὄρθρος, tempus matutinum, et γοάω, f. ήσω, gemo.

ὌΡΘΡΟΣ, ȣ, ὁ, tempus matutinum diluculum: ὄρθρȣ, ante lucem.

Ὄρθῳ, dat. sing. ab Ὄρθ-, ȣ, ὁ, nom. propr. v. Hes. Theog. 310.

Ὀρθωθῇ, feliciter succedat: 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω, quod vide.

Ὀρθῶς, adv. rectè, ut par est et decet. Th. ὀρθός, rectus

Ὀρθώσαις, Æol. pro

Ὀρθώσας, αντ-, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. præced.

Ὀρθωτήρ, ῆρος, ὁ, Poët. erector: qui jacentem erigit: ab ὀρθόω, erigo, ejusd. Th.

Ὀριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγομαι, desidero; item pugno, decerto. Th. ὀρέγω, porrigo.

Ὁρίζω, termino, definio; constituo, instituo, censeo, cerno: præs. pass. ὁρίζομαι, p. pass. ὥρισμαι, perf. part. pass. ὡρισμένος, η, ον, definitus, decretus; a. 1. pass. ὡρίσθην, a. 1. part. pass. ὁρισθείς, έντος, statutus. Th. ὅρος, terminus.

Ὀρίκτιτος, ȣ, ὁ ξ ἡ, pro ὀρείκτιτος, in monte constructus; sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, in montibus enutritus: ex ὄρος, εος, τό, mons, et κτίζω, condo.

Ὀριμαλίδης, ων, αἱ, montana poma, ex ὄρος, et μᾶλα, Dor. pro μῆλα, poma. Th μηλέα, malus.

Ὀρίναις, moveres; 2. sing. a. 1. opt. act. et

Ὀρίνετον, commovent: dual. præs. ind. act. ab

Ὀρίνω, excito, commoveo: f. νῶ, præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, excito: f. ὀρῶ, et ὄρσω, Æol.

Ὅριον, ȣ, τό, finis, terminus: in pl. τὰ ὅρια, ων, fines. Th. ὅρος, terminus.

Ὅριος, ȣ, terminalis: ab eod. Th.

Ὁρίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, quod vide.

Ὁρισμός, ȣ, ὁ, finitio, definitio. et

Ὁριστής, ȣ, ὁ, finitor; constituor, juris et arbiter conditionum; ab ὁρίζω, termino, definio. Th. ὅρος.

Ὀριχάομαι, appeto: ab ὀρέγομαι.

Ὁριῶ, definiam: Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω; quod vide.

Ὁρίων, gen. pl. ab ὅριον, finis, quod vide.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, septum: ab εἴργω, includo.

Ὄρκη, ης, ἡ, vas olearium: ab eod.

Ὁρκίζω, jurejurando obstringo, adjuro: f. ίσω, p. ὥρικα, a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, juramentum.

Ὅρκιον, ȣ, τό, fœdus juramento sancitum: ab ὅρκος.

Ὁρκισμός, ȣ, ὁ, juramentum: ab ὁρκίζω.

ὍΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, jusjurandum: [*Deus inferorum perjurii vindex. Hes. Op. 804. Theogon. 231, sepulchrum, Menand. ap. Varronem Græv. ad Hes. Op. 804.] ab εἴργω. coerceo.

Ὁρκόω, f. ώσω, p. ωκα, ad jusjurandum adigo, jusjurandum exigo. Th. ὅρκος.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum: qu. ὅρκȣ ὄμοσις, juramenti juratio: ex ὅρκος, et ὄμνυμι, juro.

Ὁρκωμότης, ȣ, ὁ, jurejurando adstrictus: vide præced.

Ὁρκωτής, ȣ, ὁ, qui jurejurando aliquem adstringit: ὁρκωταί, dicebantur legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt: ab ὁρκόω.

ὉΡΜΑΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, ordo, series, catena; latibulum: ab ἁρμόζω, apto.

Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; in animo verso, cogito, f. ανῶ, p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμή, impetus.

Ὁρμᾶν ποτὶ πελώριον κλέος Θεοῦ σὺν παλάμᾳ, evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio. Pindari loquendi genus.

Ὁρμάομαι, idem ferè quod ὁρμάω, et significat proficiscor.

Ὅρμασαι, adaptatum est: 3. sing. p. pass. per Metath. pro ἅρμοσαι, Ion. pro ἥρμοσαι, verbi ἁρμόζω, f. σω, quadro, convenio, apto: perf. ἥρμοκα, p. pass. ἥρμοσμαι, σαι, σαι. Th. ἄρω, apto.

Ὁρμάω, -ῶ, incito, concito; ruo, irruo, impetu feror, prorumpo: f. ήσω, p. ὥρμηκα, a. 1. ὥρμησα, p. pass. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.

Ὁρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμάω, q. v.

Ὁρμενίδαο, gen. Æol. pro -ȣ, ab

Ὁρμενίδης, ȣ, ὁ, nomen viri.

Ὅρμενος, per Sync. pro ὀρόμενος, qui citato impetu fertur, concitatus: præs. part. pass. verbi ὄρω, excito.

Ὅρμενος, ȣ, asparagus sylvestris.

Ὁρμέω, -ῶ, stationem habeo; item appello, scil. navem ad terram. Th. ὅρμος.

Ὁρμεώμενος, ruens, Ion. pro ὁρμώμενος, præs. part pass. ab ὁρμάω.

ὉΡΜΗ, ῆς, ἡ, impetus, appetitus animi: qu. ab ὄρομαι, cum impetu feror.

Ὁρμηθείς, έντος, a. 1. part. pass. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ὁρμάω.

Ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. pass. præced. verbi.

Ὅρμημα, ατος, τό, impetus: ab ὁρμάω.

Ὁρμήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror; f. ήσω, a. 1. ὥρμησα.

Ὁρμητήριον, ȣ, τό, incitamentum, suscitabulum; item locus è quo prodimus ad bellum inferendum et quem pro perfugio habemus; sedes belli: ab ὁρμάω.

ὉΡΜΙΑ', ᾶς, ἡ, tenuis funiculus; linum, hamus, arundo piscatoria.

Ὁρμίζω, naves in stationem subduco: ab ὅρμος, statio navium; monile.

ὉΡΜΙΝΟΝ, ȣ, τό, herba porro similis.

Ὅρμισις, εως, ἡ, quies in portu. Vide in ὁρμίζω.

Ὁρμίσκος, ȣ, ὁ, parvum monile: ab

ὉΡΜΟΣ, ȣ, ὁ, monile, colli ornamentum; item statio navium: qu. ab εἴρω, necto, vel ab ὅρμα, stabilimentum.

Ὀρνέον, ȣ, τό, volucris, avicula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ vel ἡ.

*Ὀρνιθάριον, ȣ, τό, avicula.

Ὄρνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ vel ἡ, avis; acc. sing. ὄρνιθα.

Ὀρνίθιον, ȣ, τό, avicula.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium, venatio avium: ex ὄρνις, et θήρα, venatio. Th. θήρ, fera.

Ὀρνιθοσκοπέω, -ῶ, ex avibus auguror; f. ήσω, p. ὠρνιθοσκόπηκα; ex ὄρνις, et σκοπέω.

Ὄρνιξ, χος, ὁ vel ἡ, Dor. pro

ὈΡΝΙΣ, ιθος, ὁ vel ἡ, avis, ales, gallina; item augurium.

Ὄρνισι, dat. pl. à superiori.

Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. sing. ab ὄρνιξ, q. v.

Ὀρνιχολόχος, ȣ, ὁ ξ ἡ, Poët. et Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus insidias struit, ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἵζων, ex ὄρνις, et λόχος, insidia.

Ὄρνυμαι, excitor, surgo: ab ὀρνύω vel ὄρνυμι, id. quod ὄρω, excito.

Ὀρνύμεν, et ὀρνύμεναι, movere: Dor. pro ὀρνύναι, præs. inf. act. et

Ὀρνυμένοιο pro -ȣ, gen. Ion. part. præs. pass. et

Ὄρνυσθε, concitamini; 2. pl. præs. imperat. pass. ὀρνύω, verbi.

Ὀρνύω et ὄρνυμι, moveo, incito, impello; idem quod ὄρω.

ὈΡΟΒΟΣ, ȣ, ὁ, ERVUM, leguminis genus; qu. ab ἐρέπτω, edo.

'Ορογυῖα, *quæ porrexit;* perf. part. m. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo;* perf. med. ὤρογα, perf. part. med ὠρογὼς, υῖα. et per Systol. Ion. ὀρογυῖα

'Οροδαμνὶς, ιδος, idem quod ὀρόδαμνος, *surculus.*

'Οροδεμνιάδες. *nymphæ, et apes:* quia ἐν ὄρει δέμνιον, habent: aut ab ὀροδαμνὶς.

'ΟΡΟΔΑΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, *surculus, ramusculus.*

'Οροθέσια, ας, ἡ, *terminus positus:* q. d. θέσις τȣ̃ ὄρȣ, *positio termini.*

'Ορoθύνω, idem quod ὄρω, *excito.*

'Ορ μαλίδες, Dor pro ὄρεια μῆλα.

'ΟΡΟΝΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, herbæ nomen. An quod amet ὄρη, *montes?*

'ΟΡΟΣ, εος, τὸ, *mons:* ab ὄρω, *excito, erigo:* est enim *erecta* in tumorem *terra.* At

'ΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *terminus, limes, meta, titulus* ab ὁρῶ, *video.* Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί.

'Ορὸς, ȣ̃, ὁ. *serum lactis.*

'Οροσάγγαι, Persarum linguâ vocantur *homines de rege bene meriti*

'Ορουσαν, *irruerunt;* 3. pl. a. 1. ind. act Ion. pro ὤρουσαν. Sed ὀρȣ̃σα, *præcipitans,* pro ὀρȣ́σασα, a. 1 part. act. f. g. ab

'Ορȣ́ω, IRRUO, *gradu concitato feror:* f. ύσω, p. ὤρȣκα. Th. ὄρω, *concito.*

'Οροφὴ, ῆς, ἡ, *fastigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum.* Hinc Angl. ROOF, ab ἐρέφω.

'Οροφος. ȣ, ὁ, *tectum.* Th. ἐρέφω, *tego,* f. ψω.

'Οροφόω, -ῶ, *concamero, tego;* f. ώσω, p. ωκα.

'Ορόφωμα, ατος, τὸ, *tectum:* à præced.

'Ορόων Poët. pro ὁρῶν, et in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω *video;* f. άσω, p. ὥρακα, et Att. ἑώρακα.

'Ορόωντι, Dor pro ὁρῶσι seu ὁρῶσι, *vident:* 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi

'Ορόωτε, *videretis:* Poët. pro ὁρῷτε, 2. pl. præs. opt. act. præced. verbi.

'Ορπετον, ȣ, τὸ, idem ac ὄρνεον, *avis.*

Ορπηκα, *stimulum,* acc. sing. ab

'ΟΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus; jaculum è ramo tereti et recto:* qu. ab ἕρπω, quia ex arbore *proserpit.*

'Ορρ', οἱ, Poët pro ȣ̃ ῥα αὐτῷ.

'Ορροπύγιον, vel ὀρσοπύγιον, vel ὀροπύγιον, ȣ, τὸ, *ultima pars spinæ:* ex ὄῤῥὸς, q v. et πυγὴ, *nates.*

'ΟΡΡΟ'Σ ȣ̃, *serum lactis.* Dicitur et ὀρὸς. ȣ̃, ὁ, qu. ab ἔῤῥοιω, seu ῥέω, *fluo.* Sed

'ΟΡΡΟΣ. ȣ, ὁ, *linea quæ scrotum medium intersecat;* et *sacri ossis extremum:* scribitur et ὄρος.

'Ορρωδέω, *timeo, metuo:* sumpta Metaph ab animalibus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th ὄῤῥος, q v. Scribitur et ὀρωδέω.

'Ορρωδία, ας, ἡ, *timor, metus:* vid. in præced.

'Ορσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito.*

'Ορσεο, *surge;* Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. m. verbi ὄρσομαι, quod Poëtæ finxerunt, à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito*

'Ορσης. *provoces;* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

'Ορσίκτυπος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, Poët. *horrisonus,* vel *qui strepitum excitat,* ὁ ὄρων κτύπον· ex ὄρω, et κτύπος, *sonitus.* Th. κτυπέω.

'Ορσίλοχος, ȣ, ὁ, ORSILOCHUS: Idomenei filius.

'Ορσινεφὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *excitator nubium:* Jovis Epithet. ex ὄρω, *excito;* f. Æol. ὄρσω, et νέφος, *nubes.*

'Ορσίπεδος. ȣ, ὁ ϛ ἡ. *quatiens solum:* ex ὄρω, et πέδον, *solum.*

'Ορσο, per Sync. pro ὄρσεο, et hoc Ion. pro ὄρσου, præs imperat. pass. verbi ὄρσω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito.*

'Ορσοθύρα, ας, ἡ. et Ion. ὀρσοθύρη, *magna et alta janua:* ex ὄρω, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, et θύρα, *janua.*

'Ορσοτρίαινα, nom. Æol. pro Dor. ὀρσοτριαίνας, gen. ὀρσοτριαίνα, pro comm. ὀρσοτριαίνης, ȣ, ὁ, *agitator tridentis,* Epithet. Neptuni. ex ὄρω, et τρίαινα, ης, ἡ, *tridens.*

'Ορσω, *concitabo:* fut. Æol. verbi ὄρω, fut. ὀρῶ.

'Ορσω, ὄρσομαι, *surgo, propero:* verbum formatum à præced. futuro verbi ὄρω.

'Ορτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, *diem festum celebro.* Th. ἑορτή.

'Ορταλίζω, *incipio alas quatere et volatum tentare:* ab

'ΟΡΤΑΛΙΣ, ιδος ἡ, *pullastra, gallina:* qu. ab ὄρω, *in altum erigo.* Hinc

'Ορτάλιχος, ȣ, ὁ, *avis pullus.*

'Ορτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies festus.*

'Ορτυγία, ας, ἡ, olim insula maris Ægæi, postea facta continens.

'Ορτυγομήτρα, ας, ἡ, *coturnicum matrix coturnicum maxima, seu dux:* ex μήτρα, et

'ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ. COTURNIX: qu. ab ὄρω, quod facilè ad pugnam *concitetur.*

'Ορυγμα, ατος, τὸ, *fossa, fovea:* ab ὀρύσσω.

'ΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, ORIZA, Angl. RICE.

'Ορυκτὸς, ἡ, ὸν, *fossus, fossilis:* ab ὀρύσσω, *fodio.*

'ΟΡΥΜΑΓΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus.*

'Ορυξ, *capra quædam sylvestris:* ab ὀρύσσω, *fodio,* quia pedibus prioribus terram *effodit.*

'Ορυξις, εως, ἡ, *fossio, fossura:* ab

'ΟΡΥΣΣΩ seu ὀρύττω, *fodio:* fut. ξω, perf. ὤρυχα, a. 1 ὤρυξα, a. 2. ὤρυγον, perf. pass. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc

'Ορυχὴ, ῆς, ἡ, *fossio, fossura:* et

'Ορυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor.*

'Ορφανία, ας, *orbitas liberorum:* et

'Ορφανίζω, *orbo, privo:* cum gen. ὀρφανίζεσθαι. *parentibus orbari, orbum esse.* Th. ὀρφανός.

'Ορφανικὸς, ἡ, ὸν, *pupillaris:* ab

'ΟΡΦΑΝΟ'Σ. ἡ, ὸν, ORPHANUS: *pupillus; orbus parentibus; desertus, privatus:* qu. ab ὄρφνος, *obscurus:* negligitur enim et veluti in tenebris versatur. Hinc Angl. ORPHAN.

'Ορφεὺς, εως, ὁ, ORPHEUS, Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. iv. 253.

'Ορφναία, seu αἰη, substantivè pro ὄρφνη, f. g. à seq.

'Ορφναῖος, αία, αῖον, item ὀρφνινος, ίνη, ινον, et ὄρφνιος, ἡ, ὸν, *tenebrosus, a, um, obscurus, ater:* à seq. Th.

'ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄρφνα, *tenebræ, obscuritas; nox:* qu. ab

'ΟΡΦΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *lucis expers:* *orbus aliis quoque rebus.* Est et

'Ορφος, vel Att. ὀρφῶς, ὁ, ORPHUS, piscis.

'Ορχαμος, *princeps:* pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, *principatus.*

'Ορχατος, ȣ, idem quod ὄρχος, ȣ, ὁ, *ordo:* hortus.

'ΟΡΧΕ'ΟΜΑΙ, *salto, tripudio:* f. m. ἤσομαι, a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, η, ον, qu. ab ἔρχομαι, *incedo.*

'Ορχεῦνται, *tripudiant:* Dor. pro ὀρχȣ̃νται, 3. pl. præs. ind. med. verbi præced.

'Ορχηδὸν vel ὀρχειδὸν, *viritim:* adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus.*

'Ορχηθμὸς, ȣ̃, ὁ, *saltatio:* gen. Ion. ὀρχηθμοῖο, et

'Ορχησις, εως, ἡ, idem ab ὀρχέομαι.

'Ορχήσομαι, f. 1. m. verbi ὀρχέομαι.

'Ορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator:* et

'Ορχηστὴς, ȣ̃, ὁ, *saltator:* ab ὀρχέομαι.

'Ορχηστικὸς, ἡ, ὸν, *saltatorius;* ab ὀρχηστής.

'Ορχήστρα, ας, ἡ, ORCHESTRA, *locus in theatro ubi chorus saltabat,* vel *senatorum erant subsellia:* et

'Ορχηστὺς, ύος, ἡ, *saltandi ars;* ab ὀρχέομαι, *salto.*

'ΟΡΧΙΣ, εως, ὁ, *testis, testiculus;* item nomen herbæ, et piscis: q. ab ὀρέγομαι, *appeto.*

'Ορχόμενος, ȣ, ὁ, nomen viri: etiam urbs Bœotiæ.

'ΟΡΧΟΣ, ȣ. ὁ, *plantarum series, vitium ordo, antes; hortus.* Angl. ORCHARD.

'ΟΡΩ, *excito, concito,* et in pass. *excitor; surgor; cum impetu ruo:* f. ὀρῶ, et ὄρσω, p. ὦρκα, p. m. Att. ὄρωρα.

'Ορῶ, contract. ex ὁράω, *video.*

'Ορῴατο, Ion. pro ὁρῷντο, 3. pl. opt. m. ab ὁράομαι, *video.*

'Ορῴην. ῴης, ῴη, *videam;* præs. opt. Att. pro ὁράοιμι, ῷμι, verbi ὁράω, qu. vide.

'Ορῶμαι, contractè ab ὁράομαι· sic in pl ὁρώμεθα, præs. ind. pass. ὁρώντες, pl. part. præs. act.

'Ορῶμεν, 1. pers. pl. ind. act. verbi ὁράω, *video.*

'Ορῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons* Sed

'Ορῶν, præs. part. ab ὁράω.

'Ορωρα, Att pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, *excito;* plusq. p. m. ὀρώρειν, et ὠρώρειν, εις, ει.

'Ορωρέχατο, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro

'Ορωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo, extendo:* f. ξω, p. ὤρεχα. et Att. ὀρώρεχα.

'Ορώρη, *moveatur:* 3. sing. perf. sub. m vide ὄρωρα.

'Ορώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρηκα, verbi ὀρέω, -ῶ, f. ήσω, undè p. pass. ὀρώρημαι.

'Ορωρον, *extuli:* Att. pro ὦρον, a. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω.

'Ορώρυχα, *fodi*: Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio*: f. ξω.
'Ορῶσαι, *videntes*, præs. part. f. g. pl. n. contract. verbi ὁράω, *video*
"Ος, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*: Artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅσδὶ, ὅσπερ ὅσε, ὅσγε, interdum usurpatur pro τίς, *quis?* et pro τὶς, *aliquis*: item pro οὗτος, vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille*
"Οσα, *quanta*: nom pl. n. g. ab ὅσος, *quantus*, adverbialiter *quantum*.
'Οσάκις, et ὁσάκι, *quoties*: adv. citra interrog. Th. ὅσος.
'Οσαπλάσιος, ία, ιον, et ὁσαπλασίων, ονος, ὁ ξ ἡ, *quotuplex*, (indefin.) ab eod.
'Οσαχοῦ, adv. *ubicunque*: à præced. Th.
"Οσγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem, quæ quidem*, &c. ab ὅς, *qui*, et γε.
"Οσδοντι, *olent*: Dor. pro ὄζουσι, 3. pl. præs. ind verbi ὀσδῶ pro ὄζω, *oleo, spiro odorem*.
'Οσημέραι, *quotidie*: pro ὅσαι ἡμέραι.
"Οσια, ων, τὰ, *justa, parentalia*: item *beneficentiæ*: et
'Οσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas, expiatio, justa funebria*: et
'Οσίην, acc. sing. Ion. f. g. ab
"ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, *sanctus, justus, pius*: τὸ ὅσιον, ου, *quicquid legibus divinis et humanis, sed maximè illis, convenit*: hinc
'Οσιότης, ητος, ἡ, *sanctitas, pietas*: et
'Οσιόω, -ῶ, f. ώσω, *sanctum reddo*; item *pio, expio*: ab ὅσιος, *sanctus*
'Οσίως, adv. *sanctè*: ab eod. Th.
"Οσκεν, *quicunque*: Poët. pro ὅς, ἄν.
'Οσμὴ, ῆς, ἡ, *odor*: ab ὄζω, Dor. ὀσδῶ, *oleo*.
"Οσον, adverbialitèr, *quantum, quatenus*: [*ὅσον μὴ, *tantum non*, ὅσον οὐδέπω, et ὅσον οὐκ ἤδη, *parum est*, οὐδ' ὅσον, et μηδ' ὅσον, *ne minimum quidem*, μικρὸν ὅσον, ὅσον, *brevi tempore*, Heb. x. 37. Esa. xxvi. 20.]
"Οσονπερ, idem ac ὅσοντε, *circitèr, fermè*; quod et
'Οσονῶν, Ion. pro ὁσονοῦν, *tantum non, ferè, fermè*: ab
"ΟΣΟΣ, η, ον, et Poët. ὅσσος, *quantus, a, um*, citrà interrog. in pl. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque*, &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu*, καθ' ὅσον, *quatenus*.
"Οσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod*. Th. ὅς.
"ΟΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, *legumen*: quod à σπείρω, *semino*.
"Οσσ', *oculos*: dual. num. pro ὄσσε vel ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*: aut ab ὄσσος, ου: v. ὄσσε. Th. ὄπτομαι.
'Οσσ' pro ὅσσα, *quæcunque*: ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus*.
"ΟΣΣΑ, ης, ἡ, *vox fama, rumor, omen*: qu. ab ὄψ, *vox*.
"Οσσα, Poët. pro ὁσάκις, *quoties*.
"Οσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot*: pl. num. f. g. ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus*.
'Οσσάτιον, pro ὅσον, *quantum*.
"Οσσε, τὼ, *oculos*, dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τοῦ ε, vel per metaplasm prò ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, *oculus*: alii ab ὄσσος, εος, v. ὄσσ'. Th. ὄσσομαι, pro ὄπτομαι.
'Οσσετο, *prævidebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι, f. med. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.
"Οσσα, ης, ἡ, OSSA, mons Thessaliæ.
'Οσσίχον, Dor. pro ὅσον, *quantum*.
"Οσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque*: ab ὅσος.
"Οσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι, hinc ὀσσόμενος, præs. part. med. Est et ὄσσομαι, *prædico, auguror, vaticinor*: ab ὄσσα, *omen*.
"Οσσον et ὅσσοντα pro ὅσον, *quantum*
"Οσσος, ου, ὁ, et ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*: ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, *video*.
'Οστὰ, pl. ab ὀστὸν, ου, τὸ, *testa*. Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, *ossa*, pl. num ab ὀστέον, -οῦν, *os*.
'Οστακὸς, *cancer marinus*, idem quod ἀστακός.
'Οστάριον, ου, το, *ossiculum*.
'Οστέα, -ᾶ, OSSA, pl. num. ab ὀστέον, *os, ossis*.
'Οστεῖνος, εἴνη, εῖνον, et ὀστινός, ου, item ὀστώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *osseus*.
'Οστεογενὴς, εος, ὁ ξ ἡ, *ossa procreans*.
'ΟΣΤΕ'ΟΝ, -οῦν, gen. -έου, -οῦ, τὸ, *os, ossis*; *costa*.
"Οστις, ἥτις, ὅτι, gen. οὗτινος, ἧστινος, &c. *quis, quisnam, quicunque*; [*Mat. xxv. 1. pro ὅς, Joan. viii. 53 Act. xiii. 43. et passim.] ex ὅς, *qui*, et τὶς.
'ΟΣΤΛΙΓΞ, γος, ἡ, *scintilla*; item *cirrus, cincinnus*.
*'Οστολογία, *ossium investigatio vel collectio*: ex ὀστοῦν, et λέγω.
'Οστὸν, ου, τὸ, *testa*.
'Οστοῦν, οῦ, τὸ, *os, ossis*.
'Οστοφυΐς, nom. vel acc. pl. ab
'Οστοφυὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *osseus naturâ*: ex ὀστέον, -οῦν, τὸ, *os*, et φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.
'Οστρακίζειν, inf. ab
'Οστρακίζω, *testulis in urnam conjectis damno, relego*: ab ὄστρακον.
'Οστράκινος, ίνη, ινον, *testaceus, a, um*: ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa*.
'Οστρακισμὸς, οῦ, ὁ, OSTRACISMUS, *relegatio per testulas in urnam missas*: ab eod. Th.
'Οστρακόδερμος, ου, ὁ, *tectus testâ, cui testa loco cutis seu pellis est*: ex ὄστρακον, ου, τὸ, *testa*, et δέρμα, ατος, τὸ, *pellis*, quod à δέρω, *excorio*.
'ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *testa*, etiam *ea, quæ de pisce dicitur*: *testula in suffragiis ferendis adhiberi solita*.
'ΟΣΤΡΕΟΝ seu ὄστρειον, ου, τὸ, OSTREUM; et OSTRUM, color ostrinus: qu. ab ὀστέον, *os*.
'ΟΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, OSTRYA vel OSTRYS, arbor.
'ΟΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. med. ὀσφρήσομαι, *odoror, olfacio*, ὀσφράομαι, idem f. m. ὀσφρήσομαι, perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται.
'Οσφρασία, ας, ἡ, *odor*: et
'Οσφρησις, εως, ἡ, *odoratus*; à præced ὀσφραίνομαι.
'Οσφρόμενος, *qui odoratur*, per Syncop. pro ὀσφραινόμενος, præs. part. med. ab ὀσφραίνομαι, quod vide.
'ΟΣΦΥΣ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia*: accus. ὀσφὺν. Alii ὀσφύος, ὀσφῦν.
"Οσχος, ου. et ὄσχεος, ου, ὁ, et ὄσχεον, ου, τὸ, item ὀσχέα, ας, ἡ, necnon ὄσχη, ης, ἡ, *ramus, novellus, palmes*: et pro *scroto* sumitur. Th. μόσχος, *vitulus, ramulus*.
"Οτ' aut ὅθ' pro ὅτε, *quando*.
"Οταν seu ὅτ' ἄν, *quum*, [*ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, Marc. iii. 11. cum indicativo vix alibi repertum.] item *quamdiù*; ὅταν θᾶττον, *cùm primùm*: ex ὅτε, et ἄν.
"ΟΤΕ, *quando, quum*; *quandoque*; *quoniam*. Poët. ὅττε, Dor. ὅκα.
"Οτεο, Ion. et Dor. pro ὅτευ pro ὅτινος, quod vide.
"Οτεῳ τρόπῳ, Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, *quo modo*.
'Οτεῳδὴ, Ion pro ᾡτινιδὴ, *cuicunque*. Sed ὅτεων pro ὧν τινων, *quorum*
"ΟΤΙ, et Poët. ὅττι, conj. *quòd, quia, eo quòd, propterea quòd, quàm* cum superlat. ut ὅτι πλεῖστοι, *quàm plurimi*.
"Ο, τι, *quod*: ὅ, τι ἄν, *quodquod, quidquid*; ab ὅστις.
'Οτιοῦν, *quidlibet, quidvis, quodvis*; ex ὅ, τι, et οὖν.
'Οτλεύω, f εύσω, et ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero sustineo*: à seq. ὄτλος. Indè nonnulli Angl. TOIL ortum ducunt.
"Οτλος, ου, ὁ, *ærumna*: à τλάω, per Pleonasm. τοῦ ο, quod à ταλάω, *suffero*: ex quo per Syncop. fit τλάω.
'Οτοβέω, et ὀττοβέω, -ῶ, *strepito*: ab
"ΟΤΟΒΟΣ, et ὄττοβος, ου, ὁ, *strepitus, tumultus, sonitus*: qu. ab ὠθέω, *moveo*, et βοὴ, *clamor*.
"Οτου, Att. pro οὗτινος, gen. sing. ab ὅστις, *qui*: quod ex ὅς, et τὶς.
'Οτραλέως, *celeritèr, accuratè*: adv. Th. ὀτρύνω, f υνῶ, *incito*.
'Οτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer, citatus, impiger, diligens*: In nom. dual. ὀτρηρὼ: ab ὀτρύνω, *incito, hortor*.
"Οτριχες, pro ὁμότριχες, *ejusdem pili*: à ὁμόθριξ.
'Οτρύνομεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ὀτρύνω, *incito*.
'Οτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio, instigatio*. Th. ὀτρύνω.
'ΟΤΡΥΝΩ, *incito, instigo, adhortor*; fut. υνῶ, et Ion. ὀτρυνέω, in pass. ὀτρύνομαι, *incitor*.
"Οττα, vide ὄσσα.
"Οττι, *quia, quoniam*, Poët. pro ὅτι.
"Οττικεν, Poët. pro ὅ, τι et κὲν, *quicunque*.
"Οττοβος, vide in ὄτοβος.
'Οττοτοῖ, *hei! heu! ah!* hinc
'Οττοτύζω, *dico* ὀττοτοῖ; *fleo*.
"Οτῳ, Att. pro ᾧτινι, *cui*; ab ὅστις, *quicunque*.
'ΟΥ, adv. seq. conson. οὐκ, seq. vocali tenui, et οὐχ seq. vocal. aspirat. Att. οὐχὶ, *non*. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, et vertitur *nequaquam* οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως, *non solùm*.
Οὗ, adv *ubi, quo*: ἔστιν οὗ, *est alicubi*.
Οὗ, *sui*, gen. ab ὅς, ἕ, HE, Anglicè. [*οὗ, οἷ, ἕ, *sui, sibi, se*, aliquando, sed rariùs *illi, illum*.]
Οὗ, *misisti*, pro ἕσο vel ἕο, contract. ἕ, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat m ab ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, a. 2. ἧν.
Οὐὰ, *vah!* interject. irridentis. Marc. xv 29.
Οὐαὶ, VÆ, interj. dolentis, imprecantis, comminantis, cum dat. ἡ οὐαὶ, *miseria*.
ΟΥ'ΑΣ, ατος, τὸ, *auris*: dat. pl. οὔασιν.
Οὔατα, *aures*; *vasorum ansæ*: nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris*.
Οὐγγία vel οὐγκία, UNCIA, *pars una assis*; vox Latina.
Οὐδαμῆ, et Dor. οὐδαμᾶ, *nusquam, nullatenus*: adv. ab οὐδαμός.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, *humilis, terrestris*: ab ὖδας, *solum*.

Οὐδαμινὸς, ή, ὸν, *qui nullius est pretii, contemptibilis*: ab

Οὐδαμὸς, ή, ὸν, *nullus*; quod ex οὐδὲ, *neque*, et ἀμὸς, *unus, aliquis*: q. d. οὐδ᾽ ἀμὸς, *ne unus quidem*.

Οὐδαμῶς, *nequaquam*, adv. à præced.

Οὖδας, ατος, τὸ, *pavimentum, humus, terra*, idem quod ὖδος, εος, τὸ, *solum*.

Οὐδὲ, *neque*, conjunct. ex οὐ, *non*, et δὲ, *verò*.

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, οὐδεμία, ας, ἡ, *nulla*, οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*; ex οὐδὲ, *neque*, et εἷς, *unus*.

Οὐδέποτε, Ion. pro οὐδέποτε.

Οὐδεμιᾷ, dat. sing. ab οὐδεμία. Vide in οὐδεὶς.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil*; οὐδὲν ἧττον, *nihilominus*; οὐδὲν, μᾶλλον, *nihilo magis*. Vide οὐδεὶς.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ ἡ, *nullâ curâ dignus, contemnendus*: ex οὐδεὶς, et ὤρα, *cura*. Vel *qui ne momento quidem durat*: ex eod. et ὥρα, *tempus*.

Οὐδέποτ᾽ pro οὐδέποτε, *nunquam*, adv. ex οὐδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*.

Οὐδέπω, *nondum, nunquam*, adv.

Οὐδέτερος, έρα, ερον, *neuter*: ex οὐδὲ, et ἕτερος, *alter*.

Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte*: et

Οὐδετέρωσε, *neutram in partem*: ab

Οὐδετέρως, *neutro modo*: quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter, neque alter*.

Οὐδέτι, *neque ullum*: ex οὐ, *non*, et τὶ, *quid*.

ΟΥ῍ΔΟΣ, εος, τὸ, *solum, pavimentum, humus, terra*: q. ab ὁδὸς, ἡ, *via*. Sed

Οὐδὸς, ου, ὁ, *limen*. Est et

Οὐδὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter*.

Οὐδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam, nequaquam*: ex οὐδεὶς, *nullus*, et οὖν, *igitur*.

ΟΥ῍ΘΑΡ, ατος, τὸ, UBER, *mamma: abundantia, ubertas*: hinc Angl. UDDER.

Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, *nullus, a, um*: ex οὔτε, et εἷς, *unus*.

Οὔθην, *non quidem*. Th. οὐ, *non*.

Οὐκ, *non*, sequente tenui. Vide οὐ.

Οὐκέτι, *non amplius*: ex οὐκ, *non*, et ἔτι, *adhuc*.

Οὐκὶ, Poët. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐκ.

Οὐκοῦν, *nonne igitur*: *atqui*: *profectò*: *itaque, igitur*: ex οὐκ, et οὖν, *ergo*.

Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum*: οὐκῶν, Ion. pro οὐκ vel οὔκουν, *non igitur*.

Οὔκως, Ion. pro οὔπως, *nullo modo*.

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ *hordeum*: [*undè Islandicum OL, GROL, et YULE, convivium ex cerevisia et molis salsis. Gul. Bowyer, Præf. ad Conject. in Nov. Test. p. xliv. Ed. 1772.]

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, *confertum agmen, cohors*: q. ab οὖλος, *integer*: vel ex ὁμοῦ et ἰλλέσθαι, *simul cogi*.

Οὐλαφὸς, *mortuus*: ex οὖλον, seu ὀλοὸν, et ἀφὴ, q. dic. *quem res mortifera tetigit*.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix*. Th. οὖλος, *integer*.

Οὔλιος, ία, ιον, οὔλιμος, ίμη, ιμον, et ὀλοὸς, οῦ, ὁ ἡ, idem quod ὀλοὸς, *perniciosus*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ου, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, *merges, fasciculus hordei collecti*: ex οὖλος, et δέω, *ligo*: vel ab οὐλαὶ, *hordea*. Hinc

Οὐλόδετον, ου, τὸ, *funis*, quo οὖλος δεῖται, id est, *fasciculus colligatur*.

Οὐλόθριξ, τριχος, ὁ ἡ, *qui crispos habet capillos*: ex οὖλος, *crispus*, et θρὶξ, *capillus*.

Οὐλοθυτέω, *immolo*, q. οὐλὰς θύω.

Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ ἡ, *crispo capite*. ex οὖλος, *contortus*, (q. ab εἴλω, *contorqueo*) et κάρηνον, *caput*.

Οὐλομένη, ης, *perniciosa*, Poët. pro ὀλομένη, a. 2. part. m. f. g. et

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejusd. part. verbi ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, p. m. Att. ὄλωλα, a. 2 m. ὠλόμην, hinc a. 2 part. m. ὀλόμενος, η, ον.

Οὖλον, ου, τὸ, *gingiva*: ab οὖλος, *tener*.

Οὐλόπους, *integer pedibus*; ab οὖλος, *integer*, et πους, ποδὸς, ὁ, *pes*.

ΟΥ῍ΛΟΣ, η, ον, *integer, sanus perfectus: mollis, tener: crispus*: item subst. ου, ὁ, *manipulorum collectorum fascis*. Tum etiam οὖλος, pro ὀλοὸς, *perniciosus*. Ab οὖλος, *tener*, est οὖλον, *gingiva*, ἴουλος, *prima lanugo ex puberum genis efflorescens*: οὖλος, per Epenth. Ion. τοῦ υ, pro ὅλος, undè Angl. WHOLE, pro *integro* et *sano* manâsse videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab

Οὐλοχύτης, ου, ὁ, *malo, canistrum, à quo olim malæ adfundebantur*; [*Il. A. 449.] ex οὖλος, et χέω, seu χύω, *fundo*.

Οὐλύμπιος, ου, Poët. pro ὀλύμπιος, OLYMPUS: *cælestis*, à seq.

Οὔλυμπος, ου, et gen. Ion. οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro ὄλυμπος, OLYMPUS: q. ὁλόλαμπος, *totus lucens*. Οὐλυμπόνδε, *ad Olympum*, qu. ἐς οὔλυμπον.

Οὐλῶ, VALEO, *sum sanus*. Th οὖλος, *integer*. Inde Angl. TO AVAIL.

*Οὔμενουν, *nihil equidem, veruntamen*.

*Οὐ μὴν ἀλλὰ, *verùm*, Isoc. Panath.

Οὑμὸς, per Synæresin pro ὁ ἐμὸς, *meus*. Sic τοὐμὸν pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ῍Ν, conj. *igitur, itaque, ergo*.

Οὕνεκα et οὕνεκ᾽, οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratiâ: propter, quoniam*. Sic τοὕνεκα, pro τοῦ, ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὄνοω, *vitupero*. Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, *nomen*: et

Οὐνομάζω, pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare*.

Οὐνομάκλυτος, ου, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus, inclytus*.

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*; Ion. pro ὁ νομάρχης· ex νόμος, (à νέμω, *rego*,) et ἀρχὴ, *imperium*.

Οὐνομαστὸς, *celebris*, Ion. pro ὀνομαστὸς, q. v.

Οὔξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὕπερ, gen. sing. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod*.

Οὔποτε, *nunquam*; ex οὐ, et ποτὲ, et hoc ab ὅτε, *quando*.

Οὔπω, *nondum*; ex οὐ, et πω, (enclit.) *quodammodo*; hoc ab ὅς.

ΟΥ῍ΡΑ', ᾶς, ἡ, *cauda*; *extremum agmen*; *puppis*: q. ab ὅρος, *terminus*.

Οὐραγία, ας, ἡ, *extremum agmen*; ab

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, *extremi agminis dux*: ex οὐρὰ, et ἄγω, *duco*.

Οὐραῖος, αία, αῖον, *caudatus ad caudam pertinens*; *postremus*: ab οὐρὰ.

Οὐράνη, ης, ἡ, et οὐρήθρα, ας, ἡ, *meatus, per quem urina defertur è renibus in vesicam*; ab οὖρον, *urina*.

Οὐρανία, ας, ἡ, et Ion. οὐρανίη, ης, ἡ, URANIA, una ex Musis. ab οὐρανὸς.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ οὐρανοῦ παῖς, *Cœli filius*

Οὐρανίδης, ου, ὁ, *coelestis, cælicola*; in nom. pl. οὐρανίδαι. Th. οὐρανὸς, *coelum*.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel οὐράνιος, ου, ὁ ἡ, *coelestis, sublimis, magnus*; ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, *coelicola, coelestis*; in nom. pl. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *coelum*.

Οὐρανόθεν, adv. *è coelo, coelitus*; et

Οὐρανόθι, adv. *in coelo*. Th οὐρανὸς, *coelum*.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ ἡ, *coelum altitudine tangens, altissimus*; ex οὐρανὸς, *coelum*, et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

ΟΥ῍ΡΑΝΟ'Σ, οῦ, et Dor. ὤρανος, οῦ, ὁ, *coelum, aerusque ad nubes*: *palatum*; q. ab ὅρος, *terminus*, vel ὁράω, *video*.

Οὐρανόσε, *in coelum*, adv. à præced. Th

Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ ἡ, *coeli contemplator*: item piscis sic dictus ab oculo in capite, quem, dum natat, sursum tollit. Ex οὐρανὸς, et σκοπὸς, quod à p. m. verbi σκέπτομαι.

Οὐρανῶ, gen. Dor. et Æol. pro οὐρανοῦ, ab οὐρανὸς, *coelum*.

Οὐρὰς, acc. pl. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρβανὸς, οῦ, ὁ, *Urbanus*, nomen viri Lat.

Οὔρεα, Ion. pro ὄρεα, vide ὄρεος.

Οὐρεῖν, præs. inf. ab οὐρέω, *urinam reddo*. Th. οὖρον, *urina*.

Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, *montis*, gen. sing. Sic οὔρεα pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. pl. ab ὄρος, εος, *mons*.

Οὐρεὺς, ῆος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, *mulus*, q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Est et

Οὐρεὺς, *custos*, ab οὖρος.

Οὐρέω, f. ήσω, *urinam reddo, meio*. Th. οὖρον, *urina*.

Οὐρῆ, Ion pro οὐρᾷ, dat. sing. ab οὐρὰ, ας, ἡ, *cauda*.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. Ion. ab οὐρεὺς, ῆος, et Ion. ῆος, ὁ, *mulus*.

Οὐρήθρα, vide in οὐράνη.

Οὔρημα, ατος, τὸ, *urina*; a. 1. pers. perf. pass. verbi οὐρέω, *meio*.

Οὐρὴν, acc. sing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρήσῃς, *meias*, 2 sing. a. 1. sub. act. verbi οὐρέω, *meio*, f. ήσω. Th. οὖρον, *urina*

Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus*; *urina*: et

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, URETER, *meatus urinarius*. Hinc Angl. URETER. et

Οὐρητικὸς, ή, ὸν, *urinarius, urinam ciens*; *meiendi facultatem habens*; omnia à perf. pass. verbi οὐρέω, *meio*.

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. *lux Domini*.

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus sum, fino*. Sic οὔρισμα, Ion. pro ὅρισμα.

Οὐρία, f. g. ab οὔριος.

Οὔριος, ία, ιον, vel οὔριος, ου, ὁ ϛ ἡ, *secundus, prosper:* ab οὖρος.

Οὔριος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, URINA, quia ῥούει ex vesicâ.

ΟΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *ventus secundus: prosper successus;* item *custos, inspector:* q. ab ὄρω, *incito,* vel ὁράω, *video.*

Οὖρος, Ion. pro. ὅρος, *finis, terminus.*

Οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons.*

Οὐρός, ου, ὁ, *alveus* seu *fossa per quam deducitur navis in mare:* à præced. Est et

Οὐρὸς, *serum lactis* et *sanguinis:* ab ὀῤῥός.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris,* in pl. τὰ, ὦτα *aures.* Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὓς, *quos,* acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅν. At οὓς est et *suos,* ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὖσαν, acc. sing. ab οὖσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum.*

Οὐσία, ας, ἡ, *essentia, natura, substantia; facultates:* ab ὤν, οὖσα, *ens,* præs. part. ab εἰμὶ, *sum.*

Οὐσιωδῶς, adv. *substantialitèr, essentialitèr;* à præced.

Οὔτ' ἄρ' pro οὔτι ἄρα, *neque.*

Οὖτα, *vulneravit,* per Apoc. pro οὔτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, *vulnero* f. άσω. Alii volunt esse 3. sing imperf. act. verbi οὐτάω, imperf. οὔταον, ων, -αες, -ας, -αε, -α.

Οὐτάζω, f. άσω, idem cum Th. οὐτάω, *vulnero.*

Οὐτᾶμεν, Ion. pro οὐτᾶναι, Dor. οὐτάμεναι, præs. inf. act. verbi οὔταμαι, idem quod οὐτάω, *vulnero.*

Οὐτάμενος, *vulneratus,* præs. part. pass. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι pro οὐτάω, vel per Sync. pro οὐτασάμενος, a. 1. part. m. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασ' pro οὔτασε, *vulneravit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, *vulnero.*

ΟΥ'ΤΑ'Ω, *vulnero, vulnus infligo:* f. ήσω, p. ηκα Hinc οὐτάζω, αὐτάσκω, et οὔτημι, idem.

Οὔτε, et οὔτ' ut et οὔθ' *neque:* ex οὐ, et τὶ, *que.* [*οὔτε, τὶ, *non omnino,* Il. A. 115.]

Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter.*

Οὔτησις, ιος, ἡ, *vulneratio:* a. 2. pers. perf. pass. verbi οὐτάω.

Οὔτιγε, *minimè, nedum.*

Οὐτιδανὸς, ου, *vilis, homo nullius pretii:* q. ab οὔτινος, gen. ab οὔτις, per Pleonasm. δα, vel ab οὔτις, *nullus,* et δάνος, εος, τὸ, *munus.*

Οὔτιν' pro οὔτινα, acc. sing. ab οὔτις, *nullus:* gen. οὔτινος, ex οὐ, *non,* et τὶς, *aliquis.*

Οὔτινος, gen. sing. ab ὅστις, *quicunque:* pro οὕτινος, Attici dicunt ὅτυ, Ion. ὅτεο, Dor. ὅτευ. Pro ᾧτινι, Atticè ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Atticè ὅτων, Ion. ὅτεων. Pro οἷστισι, Atticè ὅτοις, Ion. ὅτεοις et ὀτέοισι.

Οὔπω, *nullo modo, nondum;* ex οὔτι, et πω.

Οὔτις, *nullus,* gen. οὔτινος, acc. οὔτινα· ex οὐ, *non,* et τὶς, *aliquis.*

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc,* gen. τούτου, ταύτης, nom. pl. οὗτοι. αὗται, ταῦτα. gen. τούτων· qu. ex ὁ et αὐτός. Sic οὗτος, in voc. casu pro *heus tu,* [*τοῦτο μὲν — τοῦτο δὲ, Heb. x. 33. *partim vero, partim autem.* —τοῦτο μὲν τὸ λεῖς ἐπολιόρκει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατέτρεχε, Diod. Sic Ecl. i. l. 36 *partim urbes obsidione cingebat; partim totam regionem vastabat.* Εἶτα δὲ ταῦτα, *et quod magis est,* formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 13. pro καίτοι, *tametsi, quamquam,* Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, ϛ ταῦτα. παρὰ 'Αριαίου ὤν, Xenoph. Anab. ii. p. 147. 8vo. ed. Hutch. *Menonem non quærebat, quamquam, ab Ariæo missum*]

Οὕτω et οὕτως, seq. vocali, Att οὑτωσὶ, adv. *ita, sic, perinde; negligentur, ut erat: tum demum:* à præced.

Οὐχ, ante asperum; οὐκ, ante lenem; οὐ, ante consonantem, *non.*

Οὐχὶ, *nonne?* adv. interrogandi: item Attice, *non* adv. negandi. Th. οὐ.

'Οφειλέτης, ου, ὁ, *debitor,* acc. pl. ὀφειλέτας· ab ὀφείλω, *debeo.*

'Οφείλη, ης, η, et

'Οφείλημα, ατος, τὸ, *debitum;* ab

'ΟΦΕΙ'ΛΩ, *debeo, mulctor, oportet me;* [*fænero,* οὐκ ὠφείλησα, οὔτε ὠφείλησέ με, Jer. xv. 10. *non fæneravi, non fæneravit me quisquam.*] imperf. ὤφειλον, f. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα, a. 2. ὤφελον, ὄφελον et ὄφελον, *debetum:* item *utinam,* scil. (subintelleg. εἴθε.) *O si debuerim.* præs. pass. ὀφείλομαι, præs. part. pass. ὀφειλόμενος, μένη, μενον, *debitus, a, um,* perf. pass. ὠφείλημαι.

'Οφελες, vide. in ὄφελον, *utinam.*

'Οφελλεν, Poët. pro ὄφελεν, quod Ion. pro ὤφελεν, 3. sing. a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.*

'ΟΦΕ'ΛΛΩ, εις, ει, *augeo, adjuvo,* (usurpatur et pro ὀφείλω, *debeo,*) f. ὀφελῶ, p. ὤφελκα, a. 2. ὤφελον.

'Οφέλλωσιν, *augeant,* 2. pl. præs. sub. verbi ὀφέλλω, *augeo.*

'Οφελον, ες, ε, a. 2 verbi ὀφείλω, *debeo.* Et usurpatur ut adverb optandi *utinam,* in primâ secundâ, et tertiâ personâ. Vide ὀφείλω.

'Οφελος, εος, τὸ, *utilitas, usus:* ab ὀφέλλω. *juvo.*

'Οφεως, gen. Ion. vel Att. ab ὄφις, ιος, ὁ, *anguis.*

'Οφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus:* et inde.

'Οφθαλμιάω, *oculorum morbo laboro:* ab ὀφθαλμὸς, quod vide.

*'Οφθαλμιαμενως, ἄνθραξι, *inoculatus carbunculis,* Suid. voce ὠφθαλμισμένος.

'Οφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, *obsequium* (vel *servitus*) *ad oculos heri præsentis exhibitum.* ab

'Οφθαλμόδουλος, ου, ὁ ϛ ἡ, *servus, qui inspectante hero se gnavum præstat:* ex ὀφθαλμὸς, *oculus,* et δοῦλος, *servus.*

'Οφθαλμὸς, ου, ὁ, *oculus,* per Metaph. *vir illustris,* vel *qui res futuras suâ prudentiâ prævidere potest:* dat. pl Ion. ὀφθαλμοῖσιν, ὀφθαλμῶν, Dor. pro ὀφθαλμοὺς. Th. ὄπτομαι, *video.*

'Οφθαλμοφανῶς, adv. *ad oculum, liquidè.*

'Οφθεὶς, ἐντος, *visus,* a. 1. part. pass ὀφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὀφθήσῃ, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, *video.*

'Οφθῆναι, ὀφθήσῃ, vide in præced.

'Οφιν, acc. sing ab ὄφις.

'Οφιόδηκτος, ου, ὁ ϛ ἡ, *à serpente morsus:* ex ὄφις, et δηκτὸς, quod a. 3 sing perf. ind. pass. verbi δάκνω.

'Οφιομάχης, ου, ὁ, *qui cum anguibus dimicat, lacerta, locustæ species:* ex μάχομαι, *pugno,* et ὄφις, *serpens.*

'Οφιος, gen. sing. ab ὄφις, ἡ *serpens:* acc. ὄφιν.

'Οφιρ, indecl. *Ophir,* nomen regionis.

'ΟΦΙΣ, ιος, et εως, ὁ, *serpens, coluber, sideris nomen, ornamentum brachii.*

'Οφιώδης, εος, ὁ ϛ ἡ, *anguinus, anguibus abundans,* à præced.

'Οφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφελεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo,* et per Syncop. ὄφλω, f, ὀφειλήσω, et per Syncop. ὀφλήσω, p. ὤφληκα, a. 2. ὦφλον

'Οφλημα, ατος, τὸ, *mulcta imposita; debitum,* et

'Οφλησις, εως, ἡ, *debitum, quod publico ærario debetur* . ab ὀφείλω, *debeo.*

'Οφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

'Οφλω, f, ήσω, idem quod ὀφείλω, (ex quo per Syncop. fit.) *debeo, mulctor, damnor: crimini obnoxius sum,*

'ΟΦΡΑ, *ut, quò, donec, quamdiu, interea, dum:* ei respondet τόφρα.

'Οφρύη, id quod ὀφρύς.

'Οφρυόεις, εντος, et inf. g. ὀφρυόεσσα, ης, *excelsus, superciliosus:* à seq. Th.

'ΟΦΡΥΣ, ύος, ἡ, *supercilium; fastus: tumulus,* dat. pl. ὀφρύσι. [*ὀφρῦν συνάγειν, *contrahere supercilia.*]

'Οχ' pro ὄχα, *valde, præ cæteris, longè,* ponitur pro superl. ab ἔχω, *habeo,* usitatiùs est ἔξοχον, et ἔξοχα, ab ἐξέχω, *emineo.*

'Οχάνη, ης, ἡ, et

'Οχανον, ου, τὸ, *ansa clypei,* quâ ille tenetur: ab ἔχω, *teneo.*

'Οχεία, ας, ἡ, *coitus; admissio:* ab ὀχεύω.

'Οχέσκον, Ion. pro ὤχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto,* f. ήσω.

'Οχεσφι, *curribus,* dat. pl. Ion. pro ὄχεσιν; dicitur et ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ, *currus.*

'Οχετηγὸς, ου, ὁ ϛ ἡ, *rivos ducens:* ex ὀχετὸς, et ἄγω.

'Οχετεύω, f. εύσω, *rivos duco; quatio: loco moveo:* ab

'ΟΧΕΤΟΣ, ου, ὁ, *canalis, aquæ ductus, rivus:* item *cloaca:* q. ab ὀχέω, *veho,* ὀχετὸς ἄτης, *canalis calamitatis* pro *perpetuâ calamitate.*

'Οχεὺς, έος, ὁ, *retinaculum; vectis:* in pl. ὀχῆες, ab ἔχω, *teneo.*

'ΟΧΕΥ'Ω, *admissarium admitto: coeo:* f. εύσω, p. ὤχευκα.

'Οχέω, f. ήσω, *veho, porto, sustineo, suffero,* ὀχέομαι, οῦμαι, *vehor, equito:* item *equitor, currui subdor:* ab ὄχος, *currus.*

'Οχὴ, ῆς, ἡ, *cibus:* ab ἔχω.

'Οχημα, ατος, τὸ, *vehiculum:* à 1. pers. perf. pass. verbi ὀχέω, *veho.*

'Οχήσιος, ου, ὁ, OCHESIUS, nom. propr.

'Οχθάομαι, *ingemo.* Hesych.

'Οχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa:* dat. pl. ὄχθαις, et Ion. ὄχθῃσιν, et ὄχθαισα. Poët.

'ΟΧΘΕ'Ω, fut. ήσω, *indignor, graviter fero.*

'ΟΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa:* intra quam ἴσχεται, seu ὀχεῖται, *aqua.*

'Οχθήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *graviter fero.*

'Οχθῃσιν, dat. pl. Ion. et cum ν, pro ὄχθαις, ab ὄχθη.

Ὀχθοῖβος, ου, ὁ, *limbus, fimbria:* Suidæ est ὀχθοίβος, ου, ab

Ὄχθος, *ripa; locus editus; labra ulcerum prætumida:* ab ὄχθη.

Ὀχλαγωγέω, -ῶ, *turbam* seu *plebem duco,* f. ήσω, perf. ὠχλαγώγηκα: ex ὄχλος, et ἄγω.

Ὀχλεῦνται, *turbantur;* Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, *turbo.* Th. ὄχλος, *turba.*

Ὀχλεύς, έος, ὁ, *vectis; cardo; vinculum:* ab

ὈΧΛΕΥ΄Ω, *moveo;* f. εύσω.

Ὀχλέω, *turbo, commoveo; molestiâ afficio:* fut. ήσω, p. ὤχληκα, præs. pass. ὀχλέομαι, -οῦμαι, *vexor.*

Ὀχληρία, ας, ἡ, *molestia, turbulentia:* ab

Ὀχληρός, ά, όν, *turbulentus, molestus:* et

Ὄχλησις, εως, ἡ, *molestia, perturbatio:* ab ὀχλέω.

Ὀχλικός, ή, όν, *popularis, turbulentus:* ab eod.

Ὀχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam;* f. ήσω, p. ὠχλοποίηκα, a. 1. ὠχλοποίησα, ex ὄχλος, et ποιέω, *facio.*

ὌΧΛΟΣ, ου, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus; molestia.* [*Æol Fόλχος, literis trajectis et Digammate præposito, alias φολγός, VULGUS; Cretenses, Πολχός, Anglicè FOLK, ut notant Salm. de linguâ Hellen. p. 66 et Chishull. Antiq. Asiat. p 127.]

Ὄχμα, ατος, τό, *retinaculum,* ab ἔχω, *retineo,* hinc

Ὀχμάζω, *inhibeo;* f. άσω, à præced.

Ὄχμος, *series, ordo:* ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, *adhæret alii.*

Ὀχοῖσα, ας, Poët. et Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, *vehens, ferens:* præs. part. f. g. ab ὀχέω, *veho, sustineo.*

ὌΧΟΣ, ου, ὁ, et εος, τό, *currus, vehiculum;* item *fluxus aquæ:* ab ἔχω, *contineo,* vel ἄγω, *impello.*

Ὀχερός, ρά, ρόν, idem quod ἐχυρός, *munitus, firmus.*

Ὀχυρόω, f. ώσω, *munio, firmum reddo, facio;* ab ὀχυρός, *munitus.*

Ὀχύρωμα, ατος, τό, *munitio, castellum, arx, præsidium,* à 1. pers. p. pass. verbi præced.

Ὀχυρωμάτιον, ου, τό, *parvum munimentum:* Dim. à præced.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, *munitio:* ab ὀχυρόω.

ὌΨ, ὀπός, ἡ, *vox, cantus:* ab ἔπω, *loquor.* Sed ὤψ, *oculus,* ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀψαμάτης, ου, ὁ, *qui serò metit:* ex ὀψὲ, *serò,* et ἀμάω, *meto.*

Ὀψάομαι, *obsonium comedo, vescor cum pane:* ab ὄψον, q. v.

Ὀψάριον, ου, τό, *pisciculus.* Th. ὄψον, ου, τό, *quicquid cum pane comeditur,* per Synecdoch. generis, *piscis.*

Ὀψαρότης, ου, ὁ, *qui serò arat:* ex ὀψὲ, *serò.* et ἀρόω, *aro.*

ὈΨΕ', *serò; vesperi, post:* [*Matt. xxviii. 1. ὀψὲ τῶν Τρωϊκῶν, *post bellum Trojanorum,* Philostrat.] ab ὄπισω, *post:* in compositione ε in ι mutatur.

Ὄψεαι, *videbis;* Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video,* f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι, a. 1. pass. ὤφθην.

Ὄψει, *videbis:* Atticè pro ὄψῃ. 2. sing. fut. 1. med. ejusdem verbi. Est et ὄψει, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὀψείω, *videre cupio, desidero:* ab eod. Th.

Ὄψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ejusd.

Ὄψεαι, *videbis,* Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video,* f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι, a. 1. pass. ὤφθην.

Ὀψία, ας, ἡ, *vespera, serum diei.* Them. ὀψὲ.

Ὀψίγονος, ου, *serò natus,* ὀψίγονοι, *posteri:* ex ὀψὲ, et γείνομαι, *nascor:* p. m. γέγονα.

Ὀψίζω, f. ίσω, *serò aliquid facio,* vel *sub vesperam facio.* Th. ὀψὲ.

Ὀψιμαθῆ, acc. sing. ab

Ὀψιμαθής, έος, ὁ ꝫ ἡ, *serò doctus:* ex ὀψὲ, et μανθάνω, *disco.*

Ὄψιμος, ου, ὁ ꝫ ἡ, *serotinus, serus.* Th. ὀψὲ.

Ὀψίνοος, ου, ὁ ꝫ ἡ, *qui serò sapit:* ex ὀψὲ, et νόος, *mens.*

Ὄψις, εος, ἡ, *vultus, facies, species, visus:* à 2. pers. sing. perf. pass. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, *video.*

Ὀψίσῃ, 3 sing a. 1. sub. act. verbi ὀψίζω. Th ὀψὲ.

Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ ꝫ ἡ, *serò perficiendus, imperfectus:* ex ὀψὲ, et τελέω, *perficio.*

Ὄψομαι, ῃ, εται, fut. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video,* quod vide.

ὈΨΟΝ, ου, τό, *obsonium, quicquid cum pane comedimus, piscis.* Alii ducunt ab ἕψω, *coquo,* ut *sit coctum quid cum pane.* Alii ab ὀπτάω, *asso.* Alii ab ὀψὲ, *serò,* quod non manè sed vesperi ea alimenta sumerent.

*Ὀψοποιός, οῦ, ὁ ꝫ ἡ, *obsonium apparans:* ex ὄψον, et ποιέω.

Ὀψοφάγος, ου, *gulosus, edax;* ex ὄψον, et φάγω, *comedo.*

Ὀψώνης, ου, ὁ, *obsonator,* ex ὄψον, ου, τό, *quicquid cum pane comeditur,* et ὠνέομαι, οῦμαι, *emo.*

Ὀψώνιον, ου, τό, OBSONIUM, *stipendium:* ab ὀψώνης.

Π.

Π, seu π, decima sexta Græcorum litera, *octoginta,* et cum lineolâ, appositâ (π,) *octoginta millia,* denotat.

Πα, nullo accentu notata, Enclitica est.

Πᾳ, Dor. pro πῇ, *quà; quem in locum.*

Παγὰν, Dor. pro πηγὴν, acc. sing. sed παγᾶν, gen. pl. Dor. pro πηγῶν· à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons;* παγαῖσι, Dor. dat. pl.

Πάγασω, gen. sing. Dor. pro Πηγάσου· à

Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, PEGASUS, *alatus Persei equus.*

Παγγλωσσία, ας, ἡ, *nimia loquacitas,* παρὰ τὸ πᾶν ꝫ τὴν γλῶσσαν.

Παγεὶς, έντος, *concretus:* a. 2. part. pass. παγείην, a. 2. opt. pass. à πήγνυμι seu πηγνύω, *compingo, concrescere facio:* f. ξω, p. πέπηχα, a. 2. pass. ἐπάγην, f. 2. pass. παγήσομαι, perf. m. πέπηγα.

Πάγεν, Ion. pro ἔπαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo.*

Παγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies,* compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo.*

Πάγη, *defixum est:* Ion. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc παγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præced.

Πάγη, ης, ἡ, *laqueus, decipulum:* ab eodem. Th.

Παγιδεύω, *illaqueo, irretio;* f. εύσω, p. πεπαγίδευκα· à παγὶς, q. v.

Πάγιος, ία, ιον, *fixus, firmus, stabilis:* à πηγνύω, *compingo.*

Παγὶς, ίδος, ἡ, *laqueus in terram depactus, decipulum;* acc. sing. παγίδα, ab eod.

Πάγκακος, ου, ὁ ꝫ ἡ, *omninò malus, infaustissimus;* ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, e,* et κακός, *malus.*

Πάγκαλος, ου, ὁ ꝫ ἡ, *perpulcher, honestissimus;* ex πᾶς, et καλὸς, *bonus, pulcher.*

Παγκάλως, adv. *pulchrè, honestissimè;* à præced.

Πάγκαρπος, ου, ὁ ꝫ ἡ, *qui fructuum omne genus fert;* ex πᾶς, et καρπὸς, *fructus.*

Πάγκοινος, ου, ὁ ꝫ ἡ, *omnibus communis;* ex πᾶς, et κοινος, *communis.*

Παγκρατὴς, έος, ὁ ꝫ ἡ, *omnipotens;* ut παγκρατὲς πῦρ, *ignis omnia vincens et absumens;* ex πᾶς, et κρατέω, *vinco.* Th. κράτος, τό, *robur.*

Παγκράτιον, ου, τό, *athletici certaminis genus,* ad quod πᾶν κράτος, adhibendum erat: *pugilatus et lucta.*

Πάγος, ου, ὁ, *tumulus, collis; glacies; sal.* Th. πηγνύω.

Παγχάλκεος, ου, ὁ ꝫ ἡ, *totus æneus, ex solido ære;* ex πᾶς, et χαλκὸς, *æs.*

Παγχρύσεος, ου, ὁ ꝫ ἡ, *totus aureus;* ex πᾶς, et χρυσὸς, *aurum.*

Πάγχυ, *penitùs;* adv. Poët. pro πάνυ· à πᾶς, *omnis.*

Παδῆτε, *saltatis;* Dor. pro πηδᾶτε, 2. pl. præs. verbi πηδάω, *salio.*

Πάθα, ας, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, *casus, clades;* à πάθος, τό, *passio.* Th. πάσχω, *patior.*

Παθαίνομαι, *afficior vehementèr, et concitor;* item *afficior morbis animi;* à πάθος, q. v.

Πάθε, a. 2. imperat. act. vel 3 sing. a. 2. ind Ion. pro ἔπαθε, et

Παθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior,* f. med. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Πάθει, dat sing. à πάθος, εος, τό, *affectus, passio.*

Παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω· vide παθέειν.

Πάθεσιν, dat. pl. à πάθος, εος, τό, *affectus.*

Πάθη, ης, ἡ, *calamitas, clades, casus, cædes, morbus:* à πάσχω.

Πάθη, *passiones;* nom. pl. à πάθος, εος.

Πάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. sing. a. 2. sub. act. verbi πάσχω, *patior;* a. 2. ἔπαθον.

Πάθημα, ατος, τό, *quod quis passus est, seu patitur, afflictio, vitiosus affectus;* in pl. τὰ παθήματα, *passiones;* et

Παθητικὸς, ή, όν, *passivus, passioni obnoxius; animi affectus commovens;* à πάθος. Th. πάσχω, *patior.* Angl. PATHETIC.

Παθητὸς, ή, όν, *passibilis, qui pati potest;* ab eod. Th.

Πάθοιτε, 2. pl. a. 2. opt. et

Πάθον, *passus sum;* Ion. pro ἔπαθον, a. 2 ind. act. et

Παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, *patior,* [*τὶ παθόντες, Ατ-

tica loquendi formula, *quare*, idem quod τί simplex. ut notat Casaub. ad Athen. xiii. c. 6. Bos. Anim. c. xxv.]

Παθοποιΐα, ας, ἡ, *commotio affectuum*: ex πάθος, εος, τὸ, *affectus*, q. v. et ποιέω, *facio*.

Πάθος, εος, ους, τὸ, *affectus*, *passio*, *morbus*, *clades*; dat. pl. πάθησι· à πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπαθον.

Παθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. à

Παθὼν, όντος, aor. 2. part act. à πάσχω.

Παῖ, voc. sing. à παῖς, *puer*.

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, PÆAN, *hymnus in laudem Apollinis, vel cujuslibet Dei*; *pes metricus*; *Apollo* ipse, sic dictus à παύω, quia mala *sedat*; vel à παίω, *ferio*. Hinc

Παιανιεὺς δῆμος, *Pæaniensis populus*.

Παιανίζω, fut. ίσω, *pæanem seu pæanos cano*; à παιὰν.

Παιᾶνων, gen. pl. à παιὰν, q. v.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, *lusus oblectatio*. Th. παίζω, *ludo*.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vir qui jocis delectatur*, *jocosus*; et

Παίγνιον, ου, τὸ, et παιγνίη, ης, ἡ, Ionicè gen. pl. παιγνιῶν, *ludus*, *res ludicra*: à παίζω, *ludo*.

Παῖδ' pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer*.

Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, *schola*, *ludus literarius*: et

Παιδαγωγέω, f. ήσω, *instituo pueros*, vel *tanquam puerum*; *moderor*, *rego*, à

Παιδαγωγὸς, ου, ὁ, PÆDAGOGUS, *puerorum custos et informator*; ex παῖς et ἀγωγὸς, *dux*. Angl. PEDAGOGUE.

Παιδάριον, ου, τὸ, *puerulus*: dim. à παῖς, *puer*.

Παιδαριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *puerilis*, *puerum decens*; à præced.

Παιδεία, ας, ἡ, *institutio*, *doctrina*, *eruditio*, *disciplina*, *vitæ ratio*; à παιδεύω, *erudio*.

Παίδειος ὕμνος, *hymnus pueris conveniens*, vel *qui inter pueros canitur*; ab eod.

Παιδεραστὴς, ου, ὁ, *amator puerorum*; ex παῖς et ἐράω.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, ἄκανθος, *acanthus sativus*; q. παίδων ἔρως.

Παιδεύετο, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω, q. v.

Παίδευμα, ατος, τὸ, *quod docetur*, *disciplina*; et

Παίδευσις, εως, ἡ, *institutio*, *disciplina*, *ipsa actio docendi*; et

Παιδευτὴς, ου, ὁ, *eruditor*, *præceptor*, *magister*, *castigator*; à

Παιδεύω, *erudio*, *doceo*; *admoneo*, *reprehendo*, *castigo*; imperf. ἐπαίδευον, f. εύσω, perf. πεπαίδευκα, a. 1. ἐπαίδευσα, p. pass. πεπαίδευμαι, hinc p. part. πεπαιδευμένος, *institutus*, a. 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, *lusus*; item *jocus*. Dicitur *de rebus quas contemnimus*. Th. παίζω, *ludo*. At

Παιδία, ας, ἡ, *pueritia*, *puerilis ætas*. Th. παῖς.

Παιδικὸς, ἡ, ὸν, *puerilis*: à παιδία.

Παιδιόθεν, adv. *ab incunabulis*, *ab ineunte ætate*, vel *à pueritiâ*: ab eod. Th.

Παιδίον, ου, τὸ, *infans*, *puerulus*: diminut. à παιδία.

Παιδίσκη, ης, ἡ, *puella*, *ancilla*. [*Matth. xxvi. 69. Damnat Phrynicus ut non satis Atticum. At ita Lysias Orat. I. et Orat. II. c. Agorat.] à

Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus*: diminut. à παῖς.

*Παιδογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: à

Παιδογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberorum procreator*: ex παῖς et γίνομαι, *gignor*.

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τοῦ vel ἐκ παιδὸς, *à puero*, *à pueritiâ*. Th. παῖς.

Παιδοποιέω, *liberos procreo*, hinc παιδοποιητέον, verbale, ex παῖς et ποιέω, *facio*.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: ex iisd. Th.

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *liberos procreans*: vide παιδοποιέω.

Παιδὸς, gen. sing. à παῖς, *puer*; dat. pl. παισί.

Παιδοτριβέω, *pueros exerceo*, vel *instituo*: à

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, *qui pueros exercet*, *ludimagister*: ex παῖς et τρίβω, *tero*.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. pl. παῖς, παιδὸς.

Παίζω, contracte pro παιδίζω, *more puerorum lusito*, *ludo*; *joco*, *salto*; [*Odyss. Ψ. 147. Hes. Scut Herc. 277.] f. ξω et σω, p. πέπαιχα, a. 1. ἔπαιξα.

Παιῆονα, *hymnum*: acc. sing. à

Παιήων, ονος, ὁ, idem cum παιὼν, ῶνος, ὁ, q. v.

Παίονες, οἱ, *Macedones*.

ΠΑΙΠΑ'ΛΑ, ων, τὰ, *loca prærupta et salebrosa*; ob παιπάλην, i. e. *pulverem in rupibus*.

Παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuissima*; *pulvis*: q. à παιπάλλω, *concutio*. Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem; à seq.

Παιπάλλω, fut. αλῶ, *quatio*; idem quod σείω, q. v.

Παιπαλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπαλόεσσα, *præruptus*, *salebrosus*, *asper*; à παιπαλα, τὰ, q. v. expon. et *pulverulentus*; à παιπάλη, *pulvis*, *flos*, *farina*.

Παιπαλοέσσῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις, à præced.

ΠΑΙ'Σ, παιδὸς, ὁ ϗ ἡ, *puer*, vel *puella*; *servus*; *filius*, [*et sensu inhonesto. Aristoph. Plut. 154. et puro. Eurip. Supplic. 1088. Παίδων ἐραστὴς, pro τέκνων, *cupiens liberos*, *et* pro *insciente* Bentleius in Phal. p. 420.] pro παῖς Cret. et Lacon. legunt πόϊρ, unde PUER.

Παίσας, αντος, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi παίω, *percutio*; f. παίσω, p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, *ludo*; fut. ξω et σω, a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, *puer*.

Παίσδα, Dor. pro παίδα, accus. sing. ejusd. Th.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. sing. præs sub. act. verbi.

Παίσδω, pro παίζω, *ludo*.

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παισὸς, ου, ἡ, dat. Παισῷ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumfero*; *impetum facio*; *declaro*, *illustro*, qu. à παίω φάη, *quatio seu vibro oculos*.

Παιχθεὶς, ένος, *illusus*, a. 1. part. pass. παίζω, *ludo*; fut. ξω, p. pass. πέπαιγμαι, a. pass. ἐπαίχθην.

ΠΑΙ'Ω, f. αἰσω, occurrit et παιήσα, p. αικα, *percutio*, *ferio*, *pulso*; item *raptim comedo*. Hinc Angl. TO PAY, id est, *ferire*.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, *Deus medicinæ*, i. e. *Apollo*; *medicus*; *hymnus*. Th. παιὰν, ανος, ὁ, *hymnus*.

Πακτὶς, ίδος, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, *pecten*; musicum instrumentum: à πήγνυμι.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, *compactus*; ab eod. Th.

Πακτόω, -ῶ, f. ώσω, *compingo*; *obsero*, *claudo*: à πακτὸς.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *massa ficorum* aut *caricarum*.

ΠΑ'ΛΑΙ, adv. *olim*, *quondam*, *pridem*.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *senex*, *annosus*, *vetulus*, *olim genitus*: gen. pl. παλαιγενέων· ex παλαὶ et γίνομαι, *nascor*.

Παλαίγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ac παλαιγενὴς· in pl. παλαιγόνοι, *majores*. At παλαιγόνος, *qui olim genuit*. Παλαιγόνος, ergo accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit et procreavit*. Παλαίγονος, verò pro eo, *qui olim est genitus*, *et qui est antiquus*; ex πάλαι et γείνομαι, *nascor*.

Παλαίει, *luctatur*; 3. sing. præs. ind. act. à παλαίω, *luctor*. Sic παλαίειν, φόνῳ, *cum cæde luctari*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, *luctari*, *certare*; vide præced.

Παλαίμων, PALÆMON, *Portumnus*.

Παλαιομάλωψ, *veterator*, *verbero*.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus*, *vetus*, *priscus*; in compar.

Παλαιότερος, έρα, ερον, *antiquior*. Th. πάλαι, *olim*, adv.

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas*, *antiquitas*: à παλαιὸς, *antiquus*.

Παλαιόω, -ῶ, *antiquo*, *aboleo*; f. ώσω, p. πεπαλαίωκα, præs. pass. παλαιόομαι, -οῦμαι, *veterasco*; fut. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται, ab eod. Th.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, *lucta*; *callidum consilium*, *artificium*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præcod.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta*.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ῆς, ἡ, *palmus*, *mensura quatuor digitorum*.

Παλαιστὴς, οῦ, ὁ, *luctator*: à παλαίω.

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, *unius palmi longitudinem*, vel *crassitiem habens*; à παλαιστὴ.

Παλαίστρα, ας, ἡ, PALÆSTRA, *lucta*, *luctæ locus*: à παλαίω.

Παλαίτερος, Ion. et Att. pro παλαιότερος, ου, *antiquior*; vide παλαιὸς, [*nusquam παλαιότερος, Toup. in Suid. I. p. 106.]

Παλαίφατον, Poët. pro παλαιφάτως, *secundùm priscam famam*; à seq.

Παλαίφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *olim celebratus*, *priscus*, *antiquus*: nomen propr. PALÆPHATUS, *Peripateticus*. Ex πάλαι, *olim*, et φάτος, à φάω, seu φημὶ, *dico*.

Παλαίω, f. αίσω, *luctor*; à πάλη, *lucta*.

Παλαίωμα, ατος, τὸ, et
Παλαίωσις, εως, ἡ, *vetustas*; à παλαιόω.
Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν· à παλάμη.
Παλαμάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *manu tracto; struo, molior*: à
ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, et Dor. παλάμα, *manus*, PALMA; *ars*; quia palmâ *exercetur*; q. à πάλλω, *vibro, agito*, παλάμησι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις.
Παλαμήδης, ε, ἡ, PALAMEDES, filius Nauplii.
Παλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. et
Παλάσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à
Παλάσσω, *sortior*; item *inquino, fœdo, contamino*; *contundo*: f. ξω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro, quatio*.
ΠΑΛΕΥ'Ω, *alicio, fallo, pertraho in retia*; f. σω.
ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit τῷ πάλλειν, item POLLEN.
Παλήσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. à verbo inusit. si non planè mendoso. παλέω, *luctor*.
Πάλι, pro πάλιν, adv. *rursus*.
Παλία, *secundus nuptiarum dies, repotia*: qu. à πάλιν ἰέναι, quod tunc *redeant* ad convivium.
Παλιγγενεσία, ας, ε, quasi *secundus ortus, instauratio, reditus ad vitam, regeneratio*; ex πάλιν et γένεσις, *generatio*.
Παλίγγλωσσος, ε, ὁ ξ ἡ, *diversâ linguâ utens*, παλίγγλωσσος πόλις, *urbs quæ linguâ contrariâ utitur*: ex πάλιν, *rursus, è diverso, è contrario*; et γλῶσσα, *lingua*.
Παλίγκοτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui vicissim alicui irascitur, iracundus*; ex πάλιν, *iterùm*, et κότος, *ira vetus*.
Παλιγκότως, adv. *animo vicissim irato, iracundè*; à præced.
Παλιλλογέω, *idem iterum dico*; à seq.
Παλίλλογος, ε, ὁ ξ ἡ, *rursùs numeratus*, vel *collectus*: ex πάλιν et λέγω.
Παλίμβαμος, ε, ὁ ξ ἡ, Dor. pro παλίμβημος, *retrogradus, reciprocus*, ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ, πάλιν βαίνεσα, ξ πορευομένη. Est et *itus reditusque manuum et textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur*: ex πάλιν et βαίνω, *eo*.
Παλιμπετὲς, adv. *retrò*: à seq.
Παλιμπετὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *relapsus*: ex πάλιν et πίπτω, *cado*.
Παλιμπήγος, ε, ὁ ξ ἡ, *iterùm compactus*; ex πάλιν et πήγνυμι.
Παλιμπλαγχθεὶς, ένλος, *errans*: a. 1. part. pass. à
Παλιμπλάζομαι, *aberro, vagis erroribus retrò agor*: ex πάλιν et πλάζω, *errare facio, seduco*, f. γξω.
ΠΑ'ΛΙΝ, adv. *iterum, rursùs, denuò; vice versâ, è contrario; retrò, seu retrorsum*, [*πάλιν, αὖθις, rursus*, passim.]
Παλινάγρετος, ε, ὁ ξ, ἡ, *rursus congregatus, rursus congregans*; ex πάλιν et ἀγείρω, *congrego*.
*Παλινδικία, ας, *defendendi iterum potestas*.
Παλινδρομεῖν, *recurrere*; ex πάλιν, *rursùs*, et τρέχω, *curro*; f. θρέξω, perf. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ε, ὁ ξ ἡ, *retrogradus, resiliens*; ex πάλιν, *rursùs*, et ὄρω, *excito*: fut. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.
Παλίντιτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui rependitur, retributus*; ex πάλιν et τίω, *punio*.
Παλίντονος, ε, ὁ ξ ἡ, *reflexus*: ex πάλιν et τείνω, *tendo*.
Παλινῳδέω, -ῶ, *recanto, retexo orationem, muto sententiam*; et
Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio*, PALINODIA; ex πάλιν et ᾠδὴ, *cantus*.
Πάλιν, ε, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Thessaliæ mons*.
Παλιρρόθιος, ε, ὁ ξ ἡ, *refluentes* seu *reciprocantes habens fluctus*: *resiliens*. Κῦμα παλιρρόθιον, *unda refluа*: ex πάλιν, *rursus, vicissim*, et ῥόθος, *undarum strepitus*.
Παλίουρος, PALIURUS, frutex spinosus.
*Παλισσυτέω, *retrogradus feror*.
Παλίωξις, legitur pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *insecutio*; ex πάλιν, *rursùs*, et διώκω, *persequor*.
Πάλλα, PILA, idem quod σφαῖρα. Hinc fort. Angl. A BALL.
Παλλάδ' pro Παλλάδα, acc. sing à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva*.
Παλλάδιον, ε, τὸ, *simulachrum Palladis*.
Παλλάθη, idem quod παλάθη.
Παλλακεύομαι, *suum concubina*: *pellicem habeo*: à
Παλλακὴ, ῆς, ἡ, PELLEX, *puella, concubina*. Th. πάλλαξ, quod vide.
Παλλακίδεσσι, dat. pl. Ion. à
Παλλάκιον, ε, τὸ, *adolescentulus*: Dim. à πάλλαξ.
Παλλακὶς, ἴδος, ὁ, idem quod παλλακή.
ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adolescens*; q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν hastam. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ἴδος, ἡ, *puella, pellex, concubina*.
Παλλὰς, άδος, ἡ, PALLAS, sapientiæ Dea quæ et *Minerva* dicitur: à πάλλω, quod scil. hastam *vibret* ut bellicosa.
Πάλλε, *jactabat*; Ion. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. act. et
Πάλλετ' pro ἐπάλλετο, 3. sing. imperfect. pass. Ion. verbi πάλλω, *vibro*.
Παλλήνη, ης, ἡ, PALLENE, nomen propr.
Παλλομένων, gen. pl. part. præs. pass. à πάλλομαι, *sortior, moveo sortes*: quod à
ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio*, PELLO; PALPITO, *sortior*: f. αλῶ, p. ἄλκα, perf. pass. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc fort. Angl. TO PELT.
Πάλμα, ατος, τὸ, *vibratio, agitatio*: à præced.
Παλμώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *palpitationibus, obnoxius*: à præced.
Πάλος, *concussio; sors*: à πάλλω, *sortior*.
Παλτὸν, οῦ, τὸ, *telum*, quod πάλλεται.
Πάλτο, *impactus fuerat*: 3. sing. plusq. perf. pass. ἐπεπάλμην, σο, το, et Ion. sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, *agito*: f. αλῶ, p. ἄλκα, perf. pass. πέπαλμαι.
Παλυνὴ, et Æol. πολυνὴ, ῆς, ἡ, POLENTA: à

Παλύνω, *aspergo albefacio*: propriè de *farinâ*: à πάλη, *tenuissima farina*.
Παμβασιλεὺς, ἐος, ὁ, *omnium rex*: ex πᾶς, *omnis*, et βασιλεὺς, *rex*.
Παμβίας, ε, ὁ, Poët. *qui vim adversus omnia habet, adversus omnia violentus*. Ex πᾶς, *omnis*, et β.α, *vis*.
Παμβότανον τοῦ ἀγροῦ, expon. *herba agri*: ex πᾶς et βοτάνη, *herba*. Th βόω, *pasco*.
Πάμμα, ατος, τὸ, *possessio*: à πάω, *possideo*.
Παμμεγέθης, εος, ὁ ξ ἡ, *omnino magnus*, in pl. n. g. παμμεγέθη, ex πᾶς, *omnis*, et μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας, μεγάλη, *magnus*
Παμμιγὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *mixtus, ex omnibus compositus*, ex πᾶς et μίγνυμι, *misceo*.
*Παμμυῖα, ας, ἡ, Exod. viii. 21. *omne genus muscarum*, ex πᾶς et μυῖα, Aquilæ versio Exod. viii. 21. Ps. lxxviii. 47.
Πάμπαν, adv. *prorsus*: q. d. πάντως. Th. πᾶς, *omnis*, gen. παντός.
Παμπειθὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *qui omnia persuadet*. Ex πᾶς, *omnis*, et πείθω, *persuadeo*.
Παμπήδην, *funditùs, omninò, prorsus, ut nihil fiat reliqui*: Poët. adv. et
Παμπησία, ας, ἡ, *universa possessio*. Ex πᾶς, *omnis*, et πάω, seu πάομαι, *possideo*: perf πέπαμαι.
Πάμπλειστος, (*numerus*) *quàm plurimus*.
Παμπληθεὶ, adv. *quod fit à toto populo*: à seq.
Παμπληθεὶς, vel πάμπληθες, *totâ multitudine*: ex πᾶς, *omnis*, et πλῆθος, τὸ, *multitudo*.
Παμπληθὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *permultus, confertus, quàm plurimus*: ex πᾶς et πλῆθος.
Παμποίκιλος, ε, ὁ ξ ἡ, *variè pictus*: ex πᾶς, *omnis*, et ποικίλος, *varius*.
Πάμπολλα, pl. n. g. et
Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à
Πάμπολυς, gen. παμπόλλε, *omninò multus, permultus*; ex πᾶς, *omnis*, et πολὺς, *multus*.
Παμπόρφυρος, ε, ὁ ξ ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, *omnino purpureus*; ex πᾶς, *omnis*, et πορφύρα, *purpura*.
Πάμπρωτος, ε, ὁ ξ ἡ, *omnium primus*; ex πᾶς, *omnis*, et πρῶτος, *primus*.
Παμφαίνησι, *totus splendeat*, 3. sing. præs. sub. act. Ion. à
Παμφαίνω, id. quod seq.
Παμφανάω, *undecunque appareo, totus luceo*; hinc παμφανόωντα, pro παμφανῶντα, pl. n. g. præs. part. act. ut et παμφανόωσαν pro παμφανῶσαν, acc. sing part. præs. f. g. Ex πᾶς, *omnis*, et φαίνω, *appareo*; f. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον.
Παμφανόωντα et παμφανόωσαν, vide in præced.
Παμφάρμακος, ε, ὁ ξ ἡ, πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus*. Ex πᾶς et φαρμάκων, *venenum*.
Παμφόρος, ε, ὁ ξ ἡ, *omnia rapiens ac trahens*; ex πᾶς, *omnis*, et φέρω, *fero*.
Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. *societas omnium gentium et nationum*: à seq.
Πάμφυλος, ε, ὁ ξ ἡ, *omnis generis*

gentes habens: ex πᾶς, et φῦλον, *gens, natio.*

ΠΑ'Ν, Πανὸς, ὁ, *PAN*, *Pastorum Deus*, q. à πάω, *pasco*. At

Πᾶν, *omne*; n. g. à πᾶς, πᾶσα, q. v. et τὸ πᾶν, *vulgus*.

Πανάγριος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *ferax*: ex πάνυ, *omninò*, (quod à πᾶς, *omnis*,) et ἄγριος, *ferus*. Th. ἀγρός, *rus*.

Πάναγρον, ȣ, τὸ, *rete*, quod *omnia capiat*: ex πᾶς, *omnis*, et ἄγρα, *præda*

Πανάγυρις, εος, Dor. pro πανήγυρις, q. v.

Πανάθλιος, ȣ, *omninò miser*, *miserrimus*; ex πᾶς, *omnis*, et ἄθλιος, *miser*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Πάναιθος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *totus lucidus*, *splendidus*; ex πᾶς, *omnis*, et αἴθω, *luceo*, *uro*.

Παναίολος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *omninò varius*: ex πᾶς, et αἰόλος, *varius*.

Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio*; item *PANACEA*, nomen filiæ Æsculapii; *herba quadam*, sic dicta qu. *omnia sanans*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀκέομαι, *sano*.

Πανάκης, εος, ὁ ξ ἡ, *omnia sanans*, *omnibus morbis medens*; ex iisd.

Πανάπαλος, *totus tener*; ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἁπαλὸς, *tener*.

Πανατήμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *prorsus innoxius*: ex πᾶς, et ἀπήμων, *illæsus*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.

Πανάποτμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *miserrimus*: ex πᾶς, *omnis*, et ἄποτμ☉, *miser*: quod ex α, et πότμ☉, *sors*, *fatum*.

Πανάριϛος, ȣ, *longè præstantissimus*; ex πᾶς, et ἄριϛ☉, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. Ἄρης, *Mars*.

Πανομῆλιξ, ικος, ὁ ξ ἡ, *qui caret æqualibus et sociis*; ex πᾶν, et ὁμῆλιξ.

Πανάωρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *omninò intempestivus*; *qui immaturâ morte moriturus est*, ex πᾶς, et ἀώριος, idem quod ἄωρος, *intempestivus*, *præcox*: quod ex α priv. et ὥρα, *tempus*.

Πανδαισία, ας, ἡ, *lautum convivium*; ex πᾶς, et δαὶς, ἡ, *epulum*. Th. δαΐω, *epulum præbeo*.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ ξ ἡ, *omnia domans*: ex πᾶς, et δαμάω, *domo*.

Πάνδαρ☉, ȣ, ὁ, *PANDARUS*, Lycaonis filius.

Πάνδεινος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *omninò* seu *omnibus modis gravis*, *gravissimus*; ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et δεινὸς, *gravis*.

ΠΑΝΔΕΛΕΤΕΙΟΣ, ȣ, ὁ ξ ἡ, *improbus*, *veteratorius*: à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεὶ, adv. *cum omni populi totius frequentiâ*: à πάνδημ☉.

Πανδήμιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *popularis*, *publicus*: ex πᾶς, *omnis*, et δῆμος, *populus*, *plebs*.

Πάνδημος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *ad universum populum pertinens*, *publicus*: ex iisd.

Πάνδια, ων, τὰ, *Jovialia*, festum Atheniensium in honorem Jovis: ex πᾶς, et Διός.

Πανδοκεύω, *cauponor*: q. d. *omnes excipio*: à πανδοκεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, *caupo*: et

Πάνδοκος, seu πανδόκος, ȣ, ὁ ξ ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens*: ex πᾶς, et δέχομαι, *capio*.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ, ας, ἡ, seu πανδουρὶς, ἴδος, ἡ, *PANDURA*, musicum instrumentum. Hinc Angl. A BANDORE.

Πανδοχεῖον, ȣ, τὸ, *diversiorum*, *publicum hospitium*; ex πᾶς, *omnis*, et δέχομαι, *excipio*: perf. m. δέδοχα: (quod tamen inusitat.) undè δοχεῖον, *receptaculum*.

Πανδοχεὺς, έος, ὁ, *publicus hospes*: ex iisd.

Πανδώρα, ας, ἡ, mulier ex luto facta, et *omni dono* donata; videtur etiam Epitheton telluris: *quæ omnis generis fruges profert*: ex πᾶν, et δῶρον.

Πανέλληνες, ων, οἱ, Dor. Πανέλλανες, *omnes Græci*: ex πᾶς, et Ἕλλην, ηνος, ὁ, *Græcus*.

Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis*, dat. pl. Ion. præced.

Πανεπίσκοπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *omnia oculis suis lustrans*: ex πᾶς, et ἐπισκόπος.

Πανέϛιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *cum totâ domo* seu *familiâ*: ex πᾶς, et ἑϛία, *focus*.

Πανέτες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum*.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *omni ex parte beatus*, *felicissimus*: ex πᾶς, n. g. πᾶν, et εὐδαίμων, *felix*. Th. δαίμων, *Deus*.

Πανέφθος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *omni ex parte coctus*. [*πανέφθος κασσίτερος, *plumbum bene purgatum*. Herodot.] ex πᾶς, et ἕψω, *coquo*, *elixo*.

Πανηγυρίζω, -ῶ, *exulto*, *celebro*.

Πανηγυρίζω, f. ίσω, *festam* πανήγυριν, *agito*. *festum ludosve panegyricos celebro*, *ferior*; *panegyricâ oratione laudo*, *in celebri cœtu prædico*: à πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, *PANEGYRICUS*, *celebris*, *festus*; et inde

Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè*, *pompose*, *splendidè*: à

Πανήγυρις, εως, ἡ, *conventus universales*; *solemnitas*; *cœtus*: ex πᾶς, et ἄγυρις, *cœtus*.

Πανηγυρισμὸς, ȣ, ὁ, *festi panegyrici celebratio*; *panegyrica pompa*: à πανηγυρίζω.

Πανῆμαρ, *totâ die*. Vide seq.

Πανημέριος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *per totam diem*, *toto die*; ex πᾶς, et ἡμέρα, *dies*.

Πανημερὸν, seu πανήμερον, idem quod πανῆμαρ, et ex iisdem.

Πανθὴρ, ῆρος, ὁ, *panthera*.

Πανίζεται, Dor pro πηνίζεται, *conglomerat*, 3. sing. fut. 1. m. verbi πηνίζω. Th. πῆνος, seu πήνη, *tela*.

Πανιώνιον, τὸ, *locus erat*, *in quem omnes Iones communitèr de rebus communibus consultaturi conveniebant*, *PANIONIUM*. Fanum erat à 12 Ioniæ civitat, exstructum et denominatum: ex πᾶς, et Ἴων, nomen propr. v ri, à quo Ἴωνες dicti.

Παννυχίζω, f. ίσω, *pernocto*, *pervigilo*, *lucubro*: à παννυχίς.

Παννύχι☉, ία, ιον, et πάννυχ☉, ȣ, ὁ ξ ἡ, *per totam noctem*; *pernox*: et

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur*; *vigiliæ*; ex πᾶς, *omnis*, et νὺξ, *nox*.

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo*. Scribitur et πανοικεί.

Πανοικία, ας, ἡ, *tota familia*, *tota domus*.

*Πανοίκι☉, adjectivum à πανοικία, *cum omni familiâ*, *omni familiâ comitatus*.

Πανόλβιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *ex omni parte beatus*: ex πᾶς, *omnis*, et ὄλβιος, *beatus*. Th. ὄλβος, *beatitudo*.

Πανόλεθρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *prorsus exitialis*: ex πᾶς, et ὄλεθρ☉.

Πανομφαῖ☉, ȣ, ὁ, *PANOMPHÆUS*, epithet Jovis: ex πᾶς, *omnis*, et ὀμφὴ, *divina vox*, *responsum à Deo datum*: vel sic dictus, quod *omni voce* et linguâ colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, una Nereidum: etiam Phocidis urbs: q. d. *pro omnibus loquens*.

Πανοπλία, ας, ἡ, *armatura totum corpus tegens*: à seq.

Πάνοπλ☉, ȣ, ὁ ξ ἡ, *omni ex parte armatus*: ex πᾶν, *omne*, et ὅπλα, *arma*.

Πανὸς, *PANIS*, Messapiis: qu. à πάω, *pasco*. Est et

Πανὸς, ȣ, ὁ, *lucerna*, pro φανὸς, à φαίνω· et

Πᾶνος, *FAUNUS*, pro Πὰν, Æol.

Πανούργευμα, ατος, το, *calliditas*: à

Πανουργεύομαι, f. med εύσομαι, *dolosus sum*, *callidè ago*: et

Πανουργέω, -ῶ, *callidè ago*; à πανοῦργος.

Πανούργημα, ατ☉, τὸ, *vafrum factum*: à præced.

Πανουργία, ας, ἡ, *calliditas*: à

Πανοῦργος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *callidus*, *vafer*, *astutus*: q. d. παντόεργ☉, per Sync. τȣ̃ τ, πανόεργος, et factâ Crasin πανοῦργος· ex πᾶν, *omne*, et ἔργον, *opus*.

Πανούργως, adv. *versutè*, *dolosè*, *callidè*: à præced.

Πανόψιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui omnium oculis cernitur*; ex πᾶς, et ὄψις, *aspectus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Πανσέληνος, ȣ, ἡ, sub. σελήνη· q. d. *plenilunis luna*, *cum est in plenilunio*; ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et σελήνη, *luna*.

Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria seminum mixtio*, *semina omnia generis permixta*; ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et σπέρμα, *semen*.

Πανϛρατὶ, adv. *toto exercitu*, *omnibus copiis*; et

Πανϛρατιᾷ, et Ion. πανϛρατιῇ, idem: ex πᾶς, *omnis*, et ϛρατὸς, *exercitus*.

Πανσυδεὶ, et πανσυδὶ, adv. idem πανσυδίῃ, quasi à πανσυδία, *omni impetu*, *festinantissimè*; vel *cum toto exercitu*; ex πᾶν, et σύδην, *celeriter*.

Πάντ', pro παντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*; gen. παντός.

Παντᾷ, Dor. παντῇ, *in omnes partes*, *ubique*. Th. πᾶς, *omnis*.

Πανταχῆ, Ion. pro πανταχῆ, adv. *ubique*, *quoquoversus*. Th. πᾶς.

*Παντάπασι, *omninò*, *planè*; à πᾶς.

Παντάπασιν, dat. pl. à πάνταπας, *universus*. Th. πᾶς, *omnis*.

Πανταχῆ, adv. *ubique*.

Πανταχόθεν, adv. *undique*, *ex omnibus partibus*; et

Πανταχόσε, adv. *quoquoversus*; et

Πανταχȣ̃, *ubique*, *ubivis terrarum*, adv. Th. πᾶς, *omnis*.

Παντελὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *ad finem perductus*; *plenus*, *universus*, *is*, τὸ παντελὲς, *in perpetuum*, *prorsus*; q. d. πᾶς τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem*.

Παντελῶς, et παντελέως, Ion. *omninò*, *prorsus*; adv. à præced.

Πάντεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis*, gen. παντός.

Πάντη, adv. *prorsus semper*; à πᾶς, *omnis*; At

Παντῆ, *ubique*; ab eod.

Παντοδαπὴ, ἡ, *omnis generis*, nom. sing. fœm. gen. et

Παντοδαποῖσι, *omnigenis*, dat. pl. m. g. à

Παντοδαπὸς, ἡ, ὸν, *qui est ex omni solo, omnigenus;* ex πᾶς, et δάπεδον, *solum.*

Παντοδαπῶς, adv. *omnifariàm*: à præced.

Παντοδύναμος, ῳ, ὁ ξ ἡ, *omnipotens*: ex πᾶς, et δύναμαι.

Πάντοθεν, *ubique, undiquaque*, adv. à πᾶς, *omnis.*

Παντοίην, acc. sing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, οία, οῖον, *omnigenus, varius.* Th. πᾶς, *omnis.*

*Παντοίως, adv. *omnibus modis*: à præced.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ ξ ἡ, *omnipotens*: ex πᾶς, *omnis*, et κράτος, τὸ, *robur, potentia.*

Παντορέκτης, ῳ, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiscit*: ex πᾶς, *omnis*, et ὀρέγω, *porrigo.*

Παντὸς, παντὶ, gen. et dat. à πᾶς, *omnis.*

Πάντοσ' pro πάντοσε, *undique*, adv. et

Πάντοτε, adv. *semper.* [*Luc. xviii. 1. Nusquam apud lxx. rarissimè apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l i. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laert. l. iv. c. 3. 84 Jos. Bel. Jud. l. vii. c. 2.] Th. πᾶς, *omnis.*

Παντοτρόφος, ῳ, ὁ ξ ἡ, *omnium nutritor*: ex πᾶς, et τρέφω.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis.*

Πάντως, adv. *omnino*: et

Πάνυ, adv. *omnino, prorsus, valdè*; ὁ πανυ, *celebris ille, illustris ille*: à πᾶς.

Πάνυσσα, *nutrix*, Hesych. Puto à πάω, *pasco.*

Πανώδυνος, ῳ, ὁ ξ ἡ, *omninò dolorem adferens*: ex πᾶν, et ὀδύνη, *dolor.*

Πανωλέθρια, ας, ἡ, *internecio, exitium, quo res aliqua prorsùs perit*: à

Πανώλεθρος, ῳ, ὁ ξ ἡ, *planè perditùs, prorsùs exitialis et perniciosus*: ex πᾶν, et ὄλεθρος, *exitium.*

Πανωλέθρως, adv. *omnino, prorsùs*: q. dicas, *penitùs cum pernicie*: à præced.

Πανώλης, εος, ὁ ξ ἡ, *qui prorsùs periit, omninò perniciosus*: ex πᾶν, et ὄλλυμι, *perdo.*

Πανωπήεις, ὁ, πανωπήεσσα, ἡ, *omnibus conspicuus*: ex πᾶν, et ὤψ, *oculus.*

Πανωρος, ῳ, ὁ ξ ἡ, *omni tempore crescens*: ex πᾶν, et ὥρα, *tempus.*

Πὰξ, *mirantis et interpellantis*, adv.

Πᾶξαι, Dor. pro πῆξαι, a 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πάξε, Dor. et Ion. pro ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo*: f. ξω.

Πάξαιτο, Dor. pro πήξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. Vide præced.

Πάομαι, seu πάω, *possideo; gusto; vescor.*

Παὸς, ῦ, ὁ, *affinis, acquisitus affinitate*: à πάομαι, *acquiro.*

Παπαὶ, PAPÆ *atat!* an à πάππος?

Παπαῖος, Scythicè *Jupiter* appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πώποτε ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, *unquam omninò.*

Παππάζουσιν, *patrem appellant*, 3. pl. præs. ind. à

Παππάζω, *adblandior patri, vocando pappam.* Th. πάππας, ῳ, ὁ, *pater.*

ΠΑΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum.*

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ῳ, ὁ, PAPPA, *pater; vox liberorum.*

Πάππος, ῳ, ὁ, *avus*; item *flos lanuginosus*: à præced.

Παππφόνος, ῳ, ὁ ξ ἡ, *avi interfector*: ex πάππος, *avus*, quod vide, et φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

Παππῷος, ῴα, ῷον, *avitus*: à πάππος, *avus.* Th. πάππας, *pater.*

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præs. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΊΝΩ, *circumspicio, oculis lustro*: f. ανῶ, a. 1. ἐπάπτηνα, a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ῳ, ὁ ξ ἡ, PAPYRUS, *charta*, res et vox Ægyptiaca.

Παρ', vel πὰρ, per Apoc. Poët. pro παρὰ, alicubi pro πάρεστι, *adest.*

ΠΑΡΑ', præposit. cum gen. à, *ab*: cum dat. *apud, juxta, penes*: cum acc. *præter, contra, supra, juxta.* In compositione valet *trans, præter, apud.* Sæpeque depravationem significat, et peccatum seu errorem et vertitur *perperam, vitiosè, malè*: [*οἱ παρὰ αὐτῦ, Marc. iii. 21. *sui ipsius propinqui.* Polyb. v. 85.]

Πάρα, pro πάρεστι vel πάρεισιν, *adest*, vel *adsunt*: à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

Παραβαίνω, *transgredior, transcendo, prætereo; prævaricor*: Metaph. *violo leges*, aut *jusjurandum*, præs. part. act. παραβαίνων, ῳσα, f. m. παραβήσομαι, p. παραβέβηκα, a. 2. παρέβην, perf. pass. παραβέβημαι, σαι, ται. Ex παρὰ, et βαίνω, *eo.*

Παραβαλεῖ, 3. sing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, præs. part. pass. à

Παραβάλλω, *objicio, projicio, trado; appello navem; trajicio; accedo; assimilo, confero, comparo; flecto, detorqueo*, ut oculos; *depono apud aliquem*, f. παραβαλῶ, p. παραβέβληκα, a. 2. παρέβαλον, a. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ, p m. παραβέβολα. Ex παρὰ, et βάλλω, *jacio.*

Παραβαλόμενος, ῳ, a. 2. part. m. à præcedente.

Παράβασις, εως, ἡ, *transgressio*: à παραβαίνω, q. v.

Παραβάσω, *pugno ex curru*, pro παραβάτης, εἰμὶ. Ex παρὰ, et βάσω, idem quod βαίνω, *eo.*

Παραβάτης, ῳ, ὁ, *transgressor, violator legis*; item *qui è curru pugnat*: pro quo legitur et παραιβάτης. A παραβαίνω, quod vide.

Παραβῇς, *transilias*, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Παραβιάζομαι, *adigo, cogo*: f. med. άσομαι, a. 1. m. παρεβιασάμην, ω, ατο, Ex παρὰ, et βιάζω, *vim affero.* Th. βία, *vis.*

Παραβιβάζω, f. άσω, *abire facio*: *aufero.*

Παραβλέπω, *limis oculis intueor*, straborum more; item *negligenter aspicio*: ex παρὰ, et βλέπω, *video.*

Παραβλήδην, adv. *per comparationem; simultà; dolosè; situ parallelo*, à παραβάλλω, *comparo*, quod vide.

Παράβλημα, ατος, το, *quod comedendum objicitur, pabulum*: ab eod. verbo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ ξ ἡ, *strabus*: in pl. παραβλῶπες: à παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio.* Th. βλέπω, *video.*

Παραβολεύομαι, a. 1. inf. med. παραβολεύσασθαι, *periculo se exponere, pericula adire*: à παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, PARABOLA; *obscura sententia, typus, exemplar, adagium; similitudo.* Hinc Angl. PARABLE.

Παράβολος, ῳ, ὁ ξ ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit, præceps, incautus*: à παραβάλλω, q. v.

Παραβυλεύομαι, *perperam consulo*: a. 1. part. m. παραβυλευσάμενος, *non habità ratione*: ex παρὰ, et βυλεύω, *delibero.* Th. βυλὴ, *consilium.*

Παραβώμιος, ῳ, ὁ ξ ἡ, *qui apud aram est, qui a latere aræ est*: ex παρὰ, et βωμὸς, *ara.*

Παραγαγεῖν, *producere*, a. 2. inf. Att. et

Παραγαγῦσα, Att. a. 2. part. f. g. à

Παραγαγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, *mandatum; ambitus; denunciatio, interdictio*: à

Παραγγέλλω, *præcipio, denuncio, nuncio; invito; veto, interdico*: imperf. παρήγγελλο, f. παραγγελῶ, p. παρήγγελκα, a. 1. ind. act. παρήγγειλα, a. 1. part. παραγγείλας, αντος: ex παρὰ, et ἀγγέλλω, *nuntio.*

Παράγγελμα, ατος, τὸ, *præceptum*: à præced.

Παράγγελσις, εως, ἡ, *præceptum, mandatum, præceptio*: ab eod.

Παραγεγονα, ας, ε, p. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παράγει, 3. sing. præs. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγενόμενος, ῳ, a. 2. part. m. et

Παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παραγεύω, *gustum præbeo, obiter gustare facio*: ex παρὰ, et γεύω, *gustum præbeo.*

Παραγήραμα, ατος, τὸ, *silicernium, delirium*: à seq.

Παραγηράω, *deliro præ senectute*; ex παρὰ, et γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*

Παραγίνομαι, ῃ, εται, *advenio, pergo, adsum*: imperf. m. παρεγινόμην, ῳ, ετο, f. 1. pass. παραγενήσομαι, a. 2. m. παρεγενόμην, ῳ, ετο, a. 2. m. sub. παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον ex παρὰ, et γίνομαι, *sum, fio.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Παραγινώσκω, *præter jus et æquum statuo, perperam judico*: ex παρὰ, et γινώσκω, *cognosco.*

Παραγκιστρόω, *hamum addo*: παρηγκιστρωμένος, *hamatus*: ab ἄγκιστρον.

Παράγοισα, ας, Dor. pro παράγουσα, ης, præs. part. f. g. à παράγω, quod vide.

Παραγορῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, *consolabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, quod vide.

*Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, *exceptio litis*, Isocr. c. Callimach. *adscriptio in margine; præscriptio*: à seq.

Παραγράφω, f. ψω, *adscribo, juxta scribo; perperam scribo; circumscribo*, scil. ut tollatur è libro, &c. unde *tollo de lectione; exceptione actionis non rectè institutæ submoveo*; hinc in-

duco, et abrogo; tollo, libero, præscribo: ex παρὰ, et γράφω, *scribo.*

Παραγυμνόω, -ῶ, f. ώσω, *denudo, patefacio:* ex παρὰ, et γυμνόω.

Παράγω, *produco, profero, in medium adduco; proveho, traduco; deduco;* item *disserendo fallo, à proposito subdolâ oratione abduco, perverto; transeo; nautæ dicuntur* παράγειν, *cum non rectà sed per ambages navigant cedentes ventis; produco in concionem:* f. παράξω, p. παρῆχα, a. 2. act. παρήγαγον, ες, ε, et Att. παρήγαγον, cujus. part. παραγαγὼν, οῦσα, ex παρὰ, et ἄγω, *duco.*

Παραγωνίζω, *desino in angulum:* ex παρὰ, et γωνία, *angulus.*

Παραδαρθάνω, *juxta dormio:* ex παρὰ, et δαρθάνω, *dormio:* a. 2. ἔδαρθον pro quo ἔδραθον undè fut. 2. δραθῶ, per Metathes. lit. qu. à δραθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. et

Παραδεδῶμαι, perf. sub. pass. à παραδίδωμι, *trado,* quod vide.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, *exemplar, documentum:* in dat. pl. παραδείγμασι: à παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, *publicæ ignominiæ expono; in triumpho duco:* f. ίσω, p. παραδεδειγμάτικα, à præced.

Παραδείκνυμι, *manifesto, ostendo; attribuo; efficio:* ex παρὰ, et δείκνυμι, *ostendo,* f. ξω, p. χα.

ΠΑΡΆΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, *hortus, viridarium; PARADISUS: locus beatorum:* à פרדס *pomarium, hortus irriguus.* Angl. PARADISE.

Παραδέχομαι, *excipio, recipio,* [**comprobo,* Justin. M. Apol. I. *i.*] f. med. παραδέξομαι, p. pass. παραδέδεγμαι· ex παρὰ, et δέχομαι, *capio.*

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, *præposterum studium, exercitatio et litigium, in* quibus tempus, *præposterè teritur; inanis disputatio:* ex παρὰ, *perperam,* et διατριβὴ, *opera, quæ alicui rei impenditur;* à διατρίβω, *versor.* Th. τρίβω, *tero.*

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. et

Παραδιδοὺς, όντος, præs. part. act. à

Παραδίδωμι, *trado; dedo, alicui in potestatem prodo; relinquo liberis, posteris;* dicuntur de *accusatore:* imperf. παρεδίδουν, tanq. à παραδιδόω, f. παραδώσω, f. 1. part. act. παραδώσων, a. 1. ind. act. παρέδωκα, a. 2. παρέδων, ως, ω, a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. παραδοῦναι, a. 2. part. παραδοὺς, όντος, perf. act. παραδέδωκα, a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η, f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος, verbi præced.

Παραδοξάζω, fut. άσω, *honore privo, infamo;* item contr. sensu, *valdè honoro, illustro, mirabile reddo; falsam opinionem concipio, seu teneo.*

Παραδοξολογέω, παράδοξα, *loquor.*

Παράδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod est παρὰ δόξαν, *præter, seu contra omnem opinionem, inopinatus;* item *admirabilis, incredibilis,* ex παρὰ, et δόξα.

Παράδοσις, εως, ἡ, *deditio, traditio, doctrina quæ ore traditur; quod, à majoribus institutum, traditum est:* à παραδίδωμι.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. et

Παραδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδράω, *administro;* ex παρὰ, et δράω, *famulor.*

Παραδύω, et παραδύομαι, *irrepo, obrepo:* ex παρὰ, et δύω, *subeo.*

Παραδῷ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. et

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραείδω, *cano propè* vel *apud aliquem,* ex παρὰ, et ἀείδω, *cano.*

*Παραζάω, -ῶ, *vivo secus quam licet,* ὅστις πίνης ὢν ζῇ, παρὰ ζῆν, βούλεται. Menand. Reliq. 293. *quicunque in egestate vivit, vitâ abuti ad res malas vult.*

Παραζεύγνυμι, *adjungo, adnecto:* ex παρὰ, et ζεύγνυμι.

Παραζηλόω, -ῶ, *ad æmulationem provoco:* f. ώσω, p. παρεζήλωκα, ex παρὰ, et ζηλόω.

Παραζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio:* à præced.

Παραζώνη, ης, ἡ, *balteus;* ex παρὰ, et ζώνη, *cingulum.*

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maritimus,* et ἡ παραθαλασσία ex παρὰ, et θάλασσα, vel -ττα, *mare.*

Παραθαρρύνω, et παραθαρσύνω, *fiduciam addo, confirmo:* ex παρὰ, et θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, *animum addo.* Th. θάρσος, τὸ, *fiducia.*

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono.*

Παράθεμα, ατος, τὸ, *depositorium, repositorium;* à παρατίθημι, *appono.*

Παραθέμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. à παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, *calefacio,* f. ανῶ, p. παρατεθέρμαγκα.

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appositio, conjunctio; depositio; commendatio; compositio, collatio; apparatus thesauri, copia rerum, auxilium; citatio locorum è scriptoribus; præceptio:* et

Παραθέτης, ου, ὁ, *structor, qui dapes apponit:* à παρατίθημι.

Παραθέω, *juxta curro, cominùs sequor;* item *prætercurro:* ex παρὰ, et θέω, *curro.*

Παραθεωρέω, -ῶ, *juxta specto, comparo, despicio:* fut. ήσω, perf. παρατεθεώρηκα, imperf. pass. παρεθεωρεόμην, -ούμην· ex παρὰ, et θεωρέω, *specto.*

Παραθήγω, f. ξω, *acuo, exacuo, instigo:* ex παρὰ, et θήγω, *instigo.*

Παραθήκη, ης, ἡ, *depositum, additamentum:* à παρατίθημι, *appono.*

Παραθήσει, 3. sing. f. 1. act. et

Παραθήσομαι, f. 1. m. et

Παραθησόμενος, ου, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono,* quod vide.

Παραθλίβω, *premo, opprimo,* f. ψω, p. τέθλιφα.

*Παραθρασύνω, *adhortor, fiduciam et alacritatem addo:* vide παραθαῤῥύνω.

Παραθύρα, ας, ἡ, *posticum,* qu. *falsa* θύρα, *janua;* ita ut παρὰ notet *perversionem.*

Παραὶ, per Ectasin. Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραιβασία, ας, ἡ, *delictum, transgressio:* idem quod παράβασις· à παραβαίνω, *transgredior.* Th. βαίνω, *eo.*

Παραιβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτης, *transgressor legis.* Tum *qui è curru pugnat:* in pl. παραιβάται· ab eod.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, *curulis pugnatrix:* item *mulier mercede conducta:* ab eod.

Παραιθύσσω, *incendo, excito, moveo: prorumpo:* ex παρὰ, et αἰθύσσω, *moveo, quasso.* Th. αἴθω, *uro.*

Παραίνεσις, εως, ἡ, *adhortatio, admonitio; consolatio:* et

Παραινετικὸς, ἡ, όν, *monitorius, adhortatorius, suasorius:* à

Παραινέω, -ῶ, *admoneo:* imperf. παρῄνεον, ουν, εες, εις, f. έσω, p. παρῄνεκα, a. 1. παρῄνεσα, ex παρὰ, et αἰνέω, *laudo.* Th. αἶνος, *laus.*

Παραινοῦντος, gen. sing. παραινοῦντας, acc. pl. part. præs. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Παραιρέω, -ῶ, *adimo, aufero, diruo;* ex παρὰ, et αἱρέω, *capio:* f. ήσω, p. ῄρηκα, a. 2. εἷλον.

Παραισθάνομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensûs;* item *percipio:* ex παρὰ, *perperam,* et αἰσθάνομαι, *sentio.*

Παραίσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dirus, a, um, infaustus:* ex παρὰ, et αἴσιος.

Παραΐσσω, *prætereo, proripio me raptim:* ex παρὰ, et ἀΐσσω, *ruo:* f. ξω, p. ῆχα.

Παραιτεῖσθαι, præs. inf. m. à

Παραιτέομαι, οῦμαι, *deprecor, evito, recuso, excuso;* item *precor, rogo:* f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρῃτησάμην, -ω, ατο, a. 1. part. m. παραιτησάμενος, perf. pass. παρῄτημαι, undè part. παρῃτημένος· ex παρὰ, et αἰτέομαι, seu αἰτέω, *peto.*

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio, veniæ petitio, venia, excusatio;* à præced.

Παραιτητέον, *fugiendum:* verbale ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ex parte in causâ est:* ex παρὰ, et αἴτιος.

Παραιτούμεθα, 1. pl. præs. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, *admonens, appellans:* a. 2. part. med per Epenth. Poët. à παράφημι, *hortor.* Th. φημὶ seu φάω, *dico.*

Παραίφασις, εως, ἡ, *admonitio, consilium, adhortatio, consolatio:* ab eod. verbo et Th.

Παραιφρονέω, -ῶ, *exanimatus sum, vel motu, vel vulneris dolore:* idem quod παραφρονέω.

Παραιωρεύμενος, Dor. pro παραιωρούμενος, ου, *juxta pendens:* præs. part. med. à

Παραιωροῦμαι, *juxta pendeo:* ex παρὰ, et αἰωρέω, *sursùm tollo.*

Παρακαθεύδω, *dormio apud, accubo.*

Παρακαθίζω, *sedeo, assideo:* præs. part. παρακαθίζων, ουσα, ον, f. ίσω, p. παρακεκάθικα ex παρὰ, et καθίζω, *sedere facio:* q. ex κατὰ, et ἵζω, idem. f. ἵσω.

Παρακαθίστημι, *juxtà colloco; altrinsecus colloco:* ex παρὰ, et καθίστημι, quod ex κατὰ, et ἵστημι, *colloco.*

Παράκαιρος, seu παράκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intempestivus:* ex παρὰ, et καιρὸς, *opportunitas temporis, occasio.*

Παρακαίρως, adv. *intempestivè:* à præced.

Παρακαλέω, -ῶ, *advoco, evoco; rogo precor; hortor, consolor;* [*παρακαλεῖς ἐς φόβον, Eurip. Orest. 1621, *incutis mihi terrorem.*] imperf. παρεκάλεον, ουν,

εις, εις, ει, εῖ· f. ίσω, p. παρακέκληκα, a. 1. ind. act. παρεκάλεσα, præs. pass παρακαλέομαι, ῦμαι, *consolatione erigor, fruor*, a. 1. pass. παρεκλήθην, a. 1. inf. pass. παρακληθῆναι, f 1. pass. παρακληθήσομαι, η, εται, ex παρά, et καλέω, *voco*.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendum ς velum, aulæum*; item Metaph. *obtentus, prætextus*: à

Παρακαλύπτω, *velo, occulto*: f. ψω, p. παρακεκάλυφα, p. pass παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται: ex παρά, et καλύπτω, idem.

Παρακαταβαίνω, *descendo*, v. gr. in acie *ex equo, de navi*: ex παρά, et καταβαίνω.

Παρακαταθήκη, ης, η, *depositum*: à παρακατατίθημι.

Παρακαταλέγομαι, *cubo apud, ad latus alicujus accubo*: ex παρα, κατὰ, et λέγομαι, *cubo*.

Παρακατατίθημι, *depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado; depono tanquam apud sequestrem*: ex παρὰ, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Παρακαταθώμεθα, *committamus*: 1. pl. præs. sub. pass. verbi præced.

Παρακατέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

*Παρακατέχω, *retineo, complector; coërceo, moror*: ex παρά, et κατέχω.

Παράκειμαι, σαι, ται, *adjaceo*: f. med. ἔσομαι: ex παρά, et κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, p., pass. verbi παρακαλέω, *hortor*, q. v.

Παρακεκριμένος, p. part. pass. verbi παρακρίνω, *comparo*; item *perperam judico*: ex παρά, et κρίνω, *judico*.

Παρακεκρόαται, *insaniverunt*: 3. pl. p. pass. Ion. pro παρακεκρουσμένοι εἰσί, verbi παρακρούω.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, *adhortatio*: acc. sing. παρακέλευσιν· à

Παρακελεύω, *adhortor*: f. εύσω, παρακελεύομαι, idem ex παρά, et κελεύω, *jubeo, hortor*. Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. sing. p. part. act. verbi παραχειμάζω idem quod χειμάζω, *hiberno*; f. άσω. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hiems*.

Παρακεώμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi παρακέομαι, *adjaceo, accubo*: ex παρά, et κέομαι, pro κεῖμαι, *jaceo*.

Παρακλαίοντι, dat. sing. part. præs. à

Παρακλαίω, *sine causâ fleo, frustra fleo*: ex παρά, et κλαίω, *ploro*.

Παρακλείω, *includo*; item *excludo*, f. είσω, p. κέκλεικα. ex παρά, et κλείω, *claudo*.

Παρακληΐειν, *excludere*: Ion. pro παρακλείειν, præs. inf verbi præced.

Παρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à παρακαλέω.

Παράκλησις, εως, ἡ, *consolatio, exhortatio*: à παρακαλέω, quod vide.

Παρακλητικὸς, ἡ, ὸν, *consolatorius, adhortatorius*: et

Παράκλητος, ου, ὁ ϛ ἡ, *accersitus, ut faveat in judicio aut consilium det in re dubiâ; advocatus*; item *consolator*; sic vocatur *Christus* et *Spiritus Sanctus*: et

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, *exhortator, deprecator, consolator*: ab eod.

Παρακλῶν, præs. part. act. verbi παρακλάω, *confringo*: ex παρὰ, et κλάω, *frango*.

Παρακμάζω, *senesco, florere desino*; f. άσω, p. παρήκμακα· ex παρά, et ἀκμάζω, *floreo*.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, *contemptus inobedientia*: à παρακούω, quod vide.

Παρακοίτης, ου, ὁ, *maritus*: et

Παράκοιτις, ιδος, ἡ, *uxor*: ex παρά, *juxta*, et κοίτη, *cubile, lectus*.

Παρακολουθέω, ῶ, εῖς, εῖ, *sequor, comitor*: cum dat. fut. ήσω, perf. παρηκολούθηκα, ας, ε, *sectatus sum, perscrutatus sum*: ex παρά, et ἀκολουθέω, *sequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus, comes*.

Παρακολουθηκότι, *assecuto*, dat. p. part. præced. detract. aug. dat.

*Παρακομίζω *prætervcho, transveho; importo; deduco, comitor; seduco*: f. ίσω, p. παρακεκόμικα· ex παρά, et κομίζω, *fero*.

Παρακονάω, -ῶ, f. ήσω, *acuo; incito*: *permulceo*: ex παρά, et ἀκονάω, idem. Th. ἀκόνη, *cos*.

Παρακούσας, ἀντος, a. 1. part. act à

Παρακούω, *perperam audio; oscitanter* seu *negligentèr audio*, qu. *non audierim*; item *dicto audiens non sum*; et *clam audio*: f. ύσω, p. παρήκουκα, a. 1. παρήκουσα, a. 1 sub. act. παρακούσω, ης, η, p. m. παρήκοα· ex παρά, et ἀκούω, *audio*.

Παρακρούω, *repello, rejicio, repudio; decipio*; παρακρούομαι, *defraudo*: item *erro, deliro*: f. -ούσω, p. -κέκρουκα; ex παρά, et κρούω.

Παρακτάομαι, -ῶμαι, *insuper acquiro, possideo; in propinquo prædia habeo*: ex παρὰ, et κτάομαι, *possideo*.

Παρακύπτω, *incurvo me ut videam accuratè, diligenter inspicio; leviter aliquid attingo, tracto*: f. ψω, p. παρακέκυφα, a. 1. παρέκυψα, a. 1. inf. act. παρακύψαι, a. 1. part. act. παρακύψας, αντος· ex παρά et κύπτω, *pronus sum, inclino me*.

Παρακύψας, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παράλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, *assumo*, quod vide.

Παραλαβὼν, οντος, a. 2. part. act. verbi.

Παραλαμβάνω, *accipio, assumo*, [**jure hæreditario possideo*, Plat. Pol. B. 1.] *adduco*: f. m. παραλήψομαι, p. παρείληφα, a. 2. παρέλαβον, ες, ε, *accepi*: a. 2. part. act. παραλαβὼν, όντος, a. 1. ind pass. παρελήφθην, f. 1. pass παραληφθήσομαι: ex παρά, et λαμβάνω, *capio*.

*Παραλανθάνω, *lateo*.

Παραλέγεσθαι, præs. inf. med. verbi.

Παραλέγομαι, *cubo ad latus alicujus*: *lego littus*: imperf. m. παρελεγόμην, ου, ετο· ex παρά, et λέγω, *lego, colligo*.

Παραλείπω, *prætermitto, omitto, silentio prætereo*; cum acc. Hinc τὰ παραλειπόμενα, *prætermissa*: ex παρά, et λείπω, *linquo*: f. ψω, p. λέλειφα, a. 2 ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Παραλελειμμένος, μένη, μενον, p. part. pass. παραλέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. παραλελεῖφθαι, p. inf. pass. verbi sup.

Παραλία, ίας, ἡ, *regio maritima*: à

Παράλιος, ου, ὁ ϛ ἡ, *marinus, mariadjacens*: ex παρὰ, *apud*, et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπη, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi παραλείπω, q. v.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, transmutatio*: et

Παραλλὰξ, *vicissim, alternatim*: et

Παράλλαξις, εως, ἡ, *differentia, mutatio, alternatio*: à

Παραλλάττω, f. ξω, *transmuto; differo; prætereo; declino, fugio; aberro; vinco, supero*, p. med. παρήλλαγα ex παρά, et ἀλλάττω, *muto*.

Παράλληλα, *inter se ex adverso posita*: n. g. pl. num à

Παράλληλος, ου, ὁ ϛ ἡ, *mutuum, æqui distans*: ex παρὰ, et ἀλλήλων, *invicem*. Th. ἄλλος, *alius*.

Παραλογίζομαι, *argumentando subdolâ supputatione fallo*: fut. med. ίσομαι, aor. 1. med. παρελογισάμην, -ω, ατο, perf. pass. παραλελόγισμαι, ex παρὰ, *perperam*, et λογίζομαι. Th. λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Παραλογισμὸς, ου, ὁ, *falsa ratiocinatio*: et

Παραλογιστὴς, ου, ὁ, *fallax ratiocinator, deceptor*: à perf. pass. verbi παραλογίζομαι.

Παραλογιστικὸς, ἡ, ὸν, *fallacibus ratiocinationibus decipiendi peritus, captiosus*: à præced.

Παράλογος, ου, ὁ ϛ ἡ, *inopinatus, inexpectatus, absurdus*: ex παρὰ, et λόγος. Th. λέγω, p. m. λέλογα.

Πάραλοι, οἱ, *qui maritimam incolunt oram*: à

Πάραλος, ου, ὁ ϛ ἡ, *marinus, maritimus*: ex παρά, et ἅλς, *mare*.

Παράλυσις, εως, ἡ, *resolutio*: *laxatio*; PARALYSIS, seu *resolutio nervorum*: et

Παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, PARALYTICUS: à p. pass. v. παραλύω. Hinc Angl. PARALYTIC.

Παράλυτος, ου, ὁ ϛ ἡ, *fractus, debilis, imbellis*: à seq.

Παραλύω, *resolvo; dissuo; debilito; libero*: f. ύσω, p. παραλέλυκα, p. pass παραλέλυμαι, unde p. part. pass παραλελυμένος, η, ον, propriè *resolutus*: item *laborans paralysi*: ex παρά, et λύω.

Παραμείβηται, *prætereat*: 3. sing. præs. sub. pass. à

Παραμείβω, *permuto; prætereo, transeo, præterfluo, præterveho*: ex παρὰ, et ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Παραμείψεται, *transierit*: 3. sing. f. 1. m. præced. verbi.

Παραμελέω, *negligo, contemno*: ex παρά, et ἀμελέω, *curam non habeo*: quod ex α priv. et μέλει, *curæ est*.

Παραμίμνημαι, vide in μίμνημαι.

Παραμένω, *permaneo*; [*παραμένειν ἀγωνιζομένων, *adsidere dimicantibus, ita ut præsto sint suis laborantibus succurrere*, Herodot. l. 1. § 33. fut -μενῶ, perf. -μεμένηκα, a. 1. παρέμεινα· ex παρά, et μένω, *maneo*.

Παράμερος, ου, ὁ, Dor. pro παρήμερος, *quotidianus*; ut τὰ παράμερα πράγματα, *res quæ singulis diebus geruntur*; ex παρά, et ἡμέρα, *dies*.

Παραμεύομαι, Poët. *prætereo, supero*, ex παρά, et ἀμεύω, *vado, vinco*.

Παραμικρὸν, *propemodum, ferè*: ex παρά, et μικρός.

Παραμυθέομαι, ῦμαι, *consolor, hor*-

tòr; verbis, vel *quâcunque re mulceo et sedo, medeor; compenso, sarcio*: f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρεμυθησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. παραμυθήσωμαι, η, ηται, et in 3. pl. παραμυθήσωνται, ex παρὰ, et μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Παραμυθησαίμην, *consolatus fuero*: a. 1. opt. m. παραμυθήσασθαι, aor. 1. infin. med. à παραμυθέομαι, *consolor*

Παραμυθητικὸς, ή, όν, *consolationem adferens*: à παραμυθέομαι, quod vide.

Παραμυθία, ας, ἡ, *consolatio, exhortatio*: ab eod.

Παραμύθιον, ε, τὸ, *consolatio, solamen*; ab eod.

Παραμυθέμενοις, dat. pl. part. præs. pass. παραμυθῶνται, 3. pl. præs. ind. m. verbi παραμυθέομαι, quod vide.

Παραναχλίνω, *reclinare facio ad, inclino*; ex παρὰ, et ἀνακλίνω.

Παραναλίσκω, *abiter impendo, perperam consumo*; item *consumo* simpliciter: f. -αλώσω, p. -ήλωκα. Th. ἁλίσκω.

Παρανομέω, -ῶ, *contra leges, seu contra jus et æquum facio; legem legibus contrarium fero*: f. ήσω, p. παρανενόμηκα· ex παρὰ, et νόμος, *lex*.

Παρανομία, ας, ἡ, *transgressio*: à

Παράνομος, ε, ὁ ξ ἡ, *contra leges faciens; violator legis*: ex παρὰ, *contra*, et νόμος, *lex*.

Παρανόμως, adv. *contra leges, præter jus et æquum*: à præced.

Παρανοχλέω, *obturbo, molestiam adhibeo*.

Παράνυμφος, ε, ἡ, *pronubus*.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, *pugio, sica*.

Παραπειράω, -ῶ, vel -άομαι, *periculum alicujus rei leniter facio, exploro aliquid*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Παραπέμπω, f. ψω, *prætermitto; transmitto; deduco; comitor; importo; sperno*; ex παρὰ, et πέμπω, *mitto*.

Παραπεπήχασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι.

Παραπεσόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor*, quod vide.

Παραπῆγμα, ατος, τὸ, propriè, *tabula affixa columnæ*, &c. ut *legum; tabula, in quâ descripta erat cœli ratio, et siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio*, &c. *tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens*; à seq.

Παραπήγνυμι, *configo, præcipio*; f. ξω, ex παρὰ, et πήγνυμι, *figo*.

Παραπικραίνω, *exacerbo*; fut. ανῶ, a. 1. παρεπίκρανα· ex παρὰ, et πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Παραπικρασμὸς, ε, ὁ, *exacerbatio*; à 1. pers. perf. pass. sup. verbi.

Παραπίπτω, *prolabor; incido; accido; pecco*; fut. παραπτώσω, perf. παραπέπτωκα, a. 2. παρέπεσον, a. 2 part. παραπεσὼν, όντος, *prolapsus*; ex παρὰ, et πίπτω, *cado*.

Παραπλάζω, *seduco*; hinc a. 1. part. act. παραπλάξας, in 3. sing. opt. præs. pass. παραπλάζοιτο· ex παρὰ et πλάζω, *errare facio*; f. πλάγξω.

Παραπλέοντες, et in acc. pl. παραπλέοντας, præs. part. act. verbi.

Παραπλέω, *præternavigo*: f. πλεύσω, a. 1. παρέπλευσα, a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι, ex παρὰ, et πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.

Παράπληκτος, ε, ὁ ξ ἡ, *vecors, stupidus, insanus*.

Παραπληξία, ας, ἡ, *insania*.

Παραπλήσιον, adverbialitèr, *proximè, tantundem*: à seq.

Παραπλήσιος, ε, ὁ ξ ἡ, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis*: in pl. n. g. παραπλήσια, *similia*: ex παρὰ, et πλησίος, *propinquus*. Th. πέλας, *propè*.

Παραπλησίως, adv. *similitèr*: à præced.

Παραποιέω, *falso assimulo, adultero*: ex παρὰ, et ποιέω.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, *importatio, advectio, pompa*.

Παραπορεύομαι, *transeo, prætereo, ad latus incedo*: imperf. m. παρεπορευόμην, ε, ετο, f. m. εύσομαι: ex παρὰ, et πορεύομαι, *eo, proficiscor*. Th. πόρω, *transeo*: p. m. πέπορα.

*Παραπόρφυρες, *purpuratus*. D. S.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè gesta legatio*: à seq.

Παραπρεσβεύω, et -εύομαι, *legationem malâ fide gero*: ex παρὰ, *perperam*, et πρεσβεύω, quod à πρέσβυς, υος, *senex, legatus*.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, *dissimulatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi.

Παραπροσποιέομαι, *dissimulo, cohibeo*: ex παρὰ, πρὸς, et ποιέω, *facio*.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, *lapsus, offensio, delictum*: à παραπίπτω, *offendo*, quod vide.

Παραπύλιον, ε, τὸ, *portella*: q. portula juxtà portam. à πύλη, *porta*.

*Παραραθυμεῖν, τῆς, φυλακῆς, *excubias negligenter agere*. D. S.

Πάραρος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui non est mentis compos; inutilis*: ex παρὰ, quæ et vim privationis habet, et ἄρω, *apto*.

Παραῤῥέοντος, gen. sing. præs. part. act à

Παραῤῥέω, *præterfluo*; ex παρὰ, et ῥέω, *fluo*: fut. ῥεύσω, p. ἐῤῥευκα.

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, *qui verbis flecti potest, adhortatorius*: ex παρὰ, et ῥέω, *dico*: fut. ῥήσω, perf. ἐῤῥηκα.

Παραῤῥύω vel παραῤῥέω, *præterfluo, prætereo*: a. 2. act. παρέῤῥυον, et hinc a. 2. pass. παραῤῥύην, ης, η, a. 2. sub. pass. παραῤῥυῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. παραῤῥυῶμεν: ex παρὰ, et ῥέω. Th. ῥέω, *fluo*.

Παραρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo è cingulo, vel succingo ut ensem*: ex παρὰ, et ἀρτάω, *suspendo*, vel ἀρτίομαι, *paro*.

Παράρτημα, ατος, τὸ, *quicquid è cingulo suspensum gestatur, quicquid ab alio dependet, appendix quælibet*: à præced.

Παράρυμα, ατος, τὸ, *funis*.

ΠΑΡΑΣΑΓΓΑΣ, seu παρασάγγης, ε, ὁ, PARASANGA, *apud Persas mensura est viarum, triginti stadia continens*.

Παρασείω, f. είσω, *quatio, manus expando ac moveo, ut cursus adjuvem*.

Παρασημαίνω, fut. ανῶ, *falsum signum imprimo, obsigno, adnoto, adscribo*: ex παρὰ, et σημαίνω.

Παράσημον, ε, τὸ, *nota, insigne*: à seq.

Παράσημος, ε, ὁ ξ ἡ, *insigniter notatus*: ex παρὰ, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Παράσιτος, ε, ὁ, PARASITUS Th. σῖτος, *frumentum*. Angl. PARASITE.

Παρασιωπάω, fut. ήσω, *reticeo*: ex παρὰ, et σιωπάω, *sileo*.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, *reticentia*; à 2. pers. perf. pass. verbi præced.

Παρασκευάζω, *præparo, apparo, compono*: f. άσω, perf. παρεσκεύακα, p. pass. παρεσκεύασμαι, *paratus sum*: f. 1. m. παρασκευάσομαι· ex παρὰ et σκευάζω, *paro*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

*Παρασκεύασις pro παρασκευὴ, *apparatus*. D. S. à præced.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, *præparatio*, PARASCEUE: ab eod. Th.

Παρασπονδέω, *fœdus frango*: fut. ήσω, perf. παρεσπόνδηκα, ex παρὰ, *contra*, et σπονδαὶ, *fœdera*. Th. σπένδω, *libo*: fut. σπείσω, p. pass ἔσπεισμαι, a. 1. pass. ἐσπείσθην, perf. med. ἔσπονδα.

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. pass. παρασπονδηθέντες, nom. pl. part. præs. act. verbi super.

Παραστάδὸν, *adstando à latere*; verbale à παρίστημι, *sisto prope*; quod ex παρὰ, et ἵστημι, *sto*.

Παρασταθμίζω, *perpendo, prapendero*: quod ex παρὰ, et σταθμὸς, ε, ὁ, *statera, libra*. Th. ἵστημι, *appendo, sto*.

Παραστὰς, άδος, ἡ, *postis, porticus*: et

Παράστασις, εως, ἡ, *repræsentatio; animi præsentia; exilium et fuga, extorris; sententia, opinio sensus aut indicium mentis de re aliquâ perceptioni oblatâ*; à παρίστημι, quod ex παρὰ, et ἵστημι, *statuo*.

Παραστατέω, f. ήσω, *adsisto, adsum, auxilior*: à

Παραστάτης, ε, ὁ, *qui à latere stat, auxiliarius; opitulator socius*: ex iisd.

*Παράστημα, ατος, τὸ, *animi præsentia, præstantia; auxilium, subsidium; documentum*; à παρίστημι.

Παραστῆναι, *adesse, opem ferre, se dedere*; a. 2. inf. à παρίστημι.

Παραστῆσαι, a. 1. inf. act. et

Παραστησάμενος, a. 1. part. m. et

Παραστήσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi παρίστημι, *adsto*; quod vide.

Παραστήσασθαι, *adstare, opitulari, adstipulari*; a. 1. inf. m. à παρίστημι, quod vide.

Παραστῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. παραστῶ, ῇς, ῇ, ejusdem verbi.

Παραστρέφω, *distorqueo, depravo; παραστρέφειν ἱμάτιον, vestem ex parte invertere*, ἐκστρέφειν, *eam quasi de integro reficere*; f. ψω. Ex παρὰ, et στρέφω, *verto*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔστραφον.

Παρασυμβάλλω, *assimilo, comparo*.

Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα) ε, τὸ, *verbum ductum à composito*; item, *compositum quod à Verbo ducitur*; ex παρὰ, σὺν, et τίθημι.

Παρασύρω, f. υρῶ, *præposterè traho; distorqueo; perverto; corrumpo*: ex παρὰ, et σύρω, *traho*.

Παρασφαλίζω, *munio, confirmo*; f. ίσω, p. παρεσφάλικα

Παρασφάλλω, *errare facio, diverto*; ex παρὰ, et σφάλλω, *everto, supplanto*; f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, *præsigno; adulterino signo noto*: ex παρὰ, et σφραγὶς, ίδος, ἡ, *signum*.

Παρασχεῖν, *effecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse*; a. 2. inf. à παρέχω, παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ, et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Παράσχῃς, *præbueris*, 2. sing. a. 2.

opt. act. παράσχε, exhibe, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Παράσχε, vide in παράσχου.

Παρασχὼν, όντος, qui præbuit, vel præstitit, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.

Παράταξις, εως, ἡ, instructio aciei; instructio acies; prælium; contentio: à παρατάσσω, aciem instruo.

Παράτασις, εως, ἡ, extensio, productio; à παρατείνω, protendo. Th. τείνω, tendo, f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα.

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, extendendi vim habens: παρατατικὸς, sc. χρόνος, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur, in futurum. Th. τείνω, tendo.

Παρατατικῶς, adv. extensivè; laxè; solutè: à præced.

Παρατάττω, vel άσσω, in acie colloco, aciem instruo; ex παρὰ et τάσσω, vel -ττω, ordino.

Παρατείνω, protendo, extendo; prorogo; detineo; conficio, eneco: f. ενῶ, p. παρατέτακα, a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, tendo.

Παρατηρέω, -ῶ, observo, imperf. παρετήρεον, -ουν, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, a. 1. παρετήρησα, a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, et in f. g. παρατηρήσασα, præs. m. παρατηρέομαι, idem. Ex παρὰ et τηρέω, servo.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, observatio: ab eodem verbo.

*Παρατηρητὴς, ου, ὁ, observator: ab eod.

Παρατίθημι, appono; præbeo; confero, comparo; propono; commendo: f. παραθήσω, a. 1. παρέθηκα, a. 2. act. παρέθην, ης, η, a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. παραθεῖναι, perf. παρατέθεικα, præs. pass. παρατίθεμαι, apponor; item in mediâ formâ, appono, (cibum;) depono aliquid apud aliquem; commendo; adhibeo in auxilium; cito aliùs testimonium; periculis affero me; recundo in futuros usus meos: f. 1. m. παραθήσομαι, a. 2. m. παρεθέμην, σο, το· ex παρὰ et τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, volsellâ pilos extraho.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, ancilla, quæ vulsellis glabrat: à præced.

Παρατράγωδος, ου, ὁ ξ ἡ, tragicus: ex παρὰ et τραγῳδὸς, quod idem significat.

Παρατρέπω, diverto, deflecto: ex παρὰ et τρέπω, f. ψω, verto.

Παρατρέχω, à latere curro; prætercurro; prætereo, præterlabor, ex παρὰ et τρέχω, curro, a. 2. ἔδραμον.

Παρατρίβω, tero, attero; παρατρίβομαι, infensus sum alicui, rixor: ex παρὰ et τρίβω, tero, f. ψω, p. τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio: et

Παράτροπος, ου, ὁ ξ ἡ, deflexus, aversus; alienus à recto; avertendi vim habens; à παρατρέπω, diverto.

Παρατροπάω, diverto, deflecto: ex παρὰ et τροπάω, quod à τρέπω, verto

Παρατρωπῶσ᾽ pro παρατρωπῶσι, convertant, 3. pl. præs. ind. vel sub. superior. verbi.

Παρατυγχάνω, obvius fio; adsum, intervenio: f. med. παρατεύξομαι, a. 2. παρέτυχον, a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος, ex παρὰ et τυγχάνω, sum.

Παρατυχὼν, n. g. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. à παρατυγχάνω, obvius fio, quod vide.

Πάραυλος, ου, ὁ ξ ἡ, malè sonans ad tibiam: ex παρὰ, malè, et αὐλὸς, tibia.

Παραυτίκα, adv. confestim, in præsentia: ex παρὰ et αὐτίκα, statim.

Παραφέρω, profero; huc illuc fero, abripio, supero: f. παροίσω, a. 2. παρήνεγκον, a. 2 imperat. act. παρένεγκε, a. 2. inf. παρενεγκεῖν [*σημαίνει δὲ τὰς ὥρας παρηνέχθαι τῆς θυσίας, Dem. c. Midiam. 1. 12. oraculum significat sacrum non tempore esse factum,] ex παρὰ et φέρω, fero.

Παράφημι, persuadeo, hortor, ex παρὰ et φημὶ seu φάω, dico.

Παραφθαίησι, superet, prævertat, 3. sing. a. 2. opt. act. per Paragogen, σι, pro παραφθαίη· à

Παραφθάνω, παραφθάω et παράφθημι, præcurro, prævenio; f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

*Παραφθέγγομαι, sono.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, translatio; fraus, error.

Παραφορέω, -ῶ, f. ήσω, affero, colligo: à παραφέρω.

Παραφράζω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, et velut orationis ejus vestigiis insisto: quod ex παρὰ et φράζω, dico, f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, PARAPHRASIS, circumlocutio, interpretatio, quâ aliquis eodem sermone utens aliud latiùs eloquitur. Angl. PARAPHRASE: à verbo præced.

Παραφραστὴς, ου, ὁ, PARAPHRASTES: interpres: ab eod.

Παραφραστικὸς, ἡ, ὸν, expositorius: à præced.

*Παραφράττω, obsepio; ex παρὰ et φράττω.

Παραφρονέω, -ῶ, demens sum, deficio; f. ήσω, p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, contra, et φρονέω.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia, à

Παράφρων, ονος, ὁ ξ ἡ, amens; q. d. παρὰ τὴν φρένα, contra mentem.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, propago, stirps: nom. pl. παραφυάδες· à παράφυμι· Th. φύω.

Παραφυλακτέον, cavendum, verbale à

Παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάσσω, custodio, observo: f. ξω, p. χα.

*Παραχαὶ, tumultus, turbæ. D. S.

Παραχειμάζω, hiberno; f. άσω. p. παρακεχείμακα, a. 1. παρεχείμασα, a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hiems.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hibernatio, hiematio: à παραχειμάζω, q. v.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. à seq.

Παραχορδίζω, à chordâ aberro, pecco, discrepo. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, chorda, fides.

Παραχρῆμα, adv. extempore, illicò, q. d. in ipsâ re: ex παρὰ et χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Παραχράομαι, ῶμαι, f. m. ήσομαι, abutor, contemno: cum dat. gen. et acc. παρὰ, et χράω vel χράομαι, utor.

Παραχύτης, ου, ὁ, perfusor. Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit, à χέω, fundo.

Παραχωρέω, f. ήσω, cedo, concedo, ex παρὰ, et χωρέω, eo.

*Παραχώρησις, ἡ, cessio: à præced.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, consolor. Th. ψυχὴ, anima.

ΠΑΡΔΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, humidus, uvidus: q. ab ἄρδω, irrigo, aut potiùs ex παρὰ, et δεύω.

Παρδαλῆ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, pantherina pellis, à

Παρδάλειος, quod et παρδάλεος, ία, εον, pantherinus: à πάρδαλις, pardalis seu panthera. Th. πάρδος, pardus, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, PARDUS, fera Sed πάρδαλις, εως, ἡ, PARDALIS, fœmina πανθήρ, PANTHERA.

Πάρεισι, adsunt, Ion. pro πάρεισι, 3. plur. præs. ind. verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρεβάλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, confero, adjicio. Th. βάλλω, jacio, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, transgredior: ex παρὰ, et βάσκω, Poët. pro βαίνω, eo.

Παρέβην, transgressus sum, a. 2 ind. act. verbi παραβαίνω, transgredior, f. med. βήσομαι. Th. βαίνω, eo; a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, vi adigo, f. med. άσομαι. Ex παρὰ, et βιάζω, vim adfero. Th. βία, vis.

Παρέγγραπτος, ου, ὁ ξ ἡ, et παρέγγραφος, ου, ὁ ξ ἡ, falsò inscriptus vel adscriptus, adscriptitius: à seq.

Παρεγγράφω, f. ψω, falsò inscribo, vel adscribo: ex παρὰ, et ἐγγράφω, ex ἐν et γράφω.

Παρεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, per manus trado; adhortor; jubeo; nuntio: ex παρὰ, et ἐγγυάω, in manus trado. Th. ἐγγύη, sponsio.

*Παρεγκλίνω, aliquâ ex parte inclino.

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, trado, q. v.

Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, prætereo, quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, assideo, assiduus sum in aliquâ re; à πάρεδρος.

Πάρεδρος, ου, ὁ ξ ἡ, assessor: ex παρὰ, et ἕδρα, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo; f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, trado; a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, do; f. δώσω.

Παρέζεσθαι, sedere, præs. inf. m. et

Παρέζεο, asside, Ion. pro παρέζου, præs. imperat. m. et

Παρέζετο, 3. sing. imperf. m. à seq.

Παρέζομαι, assideo; ex παρὰ, et ἕζομαι, sedeo; f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Παρεζόμενος, præs. part. med. ejusd. verbi.

Παρεθέμην, σο, το, et in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, appono; quod vide.

Παρεθεὶς, εῖσα, a. 1. part. pass. à

παρέθην seu παρείθην, a. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἵω, mitto.

Παρεθεωρῦντο, despiciebantur, 3. pl. imperf. pass. à παραθεωρέομαι, -ῦμαι, despicio; quod ex παρὰ, et θεωρέω, specto. Th. θεωρὸς, spectator.

Παρέθην, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, appono; vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρεθεὶς.

Παρέθρισαν, per Sync. pro παρεθέρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, demeto, amputo; ex παρὰ, et θερίζω.

Πάρει, adsis, præs. imperat. Est et πάρει, 2. sing. præs. et 3. sing. Poëtice pro παρῆ, imperf. verbi πάρειμι.

ΠΑΡΕΙΑ', et Æol. παρηΐα, ας, ἡ, gena, maxilla: gen. pl. παρειῶν.

Παρείατο, assidebant, Ion. pro παρεῖντο, 3. pl. plusq. p. ex perf. παρεῖμαι. Th. ἕω, sedeo, induo; perf. pass. εἷμαι.

Παρείδω, negligo; qu. videndo prætereo.

Παρείθην, ης, η, dimissus sum; a. 1. ind. pass. à παρίημι, quod vide in παρεθεὶς.

Παρεῖκα, dimisi, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Παρείκω, cedo, concedo; ab εἴκω, cedo.

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. act. et

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi παραιρέω, diruo, adimo. Th. αἱρέω, capio: f. ήσω, a. 2. εἷλον, p. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, id. quod λαμβάνω, accipio: f. med. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Παρειληφὼς, ότος, part. perf. act. ejusdem verbi.

Παρεῖμαι, perf. pass. à παρίημι, f. med. παρήσομαι. Th. ἵημι, mitto.

Παρειμένος, η, ον, remissus, dimissus; perf. part. pass. Hinc παρειμένας, acc. pl. f. g. ejusd. temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρειμι, adsum, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι, præs. inf. παρεῖναι, part. παρὼν, όντος, præsens; imperf. παρῆν, aderam; f. med. παρέσομαι, η, εται, et πάρεσται. Ex παρὰ, et εἰμὶ, sum.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior; in 2. et 3. sing. πάρεις, πάρεισι: ex παρὰ, et εἶμι, vado, eo.

Παρεῖναι, præs. inf. à πάρειμι, adsum; quod vide.

Παρείπη, persuadeat, seducat; 3. sing. a. 2. vel a. 1. sub. act. à παρείπω, moneo, seduco. Th. εἴπω, dico; quod videas.

Παρεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi παρίημι, omitto; quod vide.

*Παρεὶς, a. 2. part. à παρίημι, projicio, ἀπὸ λύπης παρεὶς ἑαυτὸν, Dion. Hal. Ant. i. § 87. præ mærore humi se projiciens.

Παρεισάγω, introduco; f. άξω, p. παρεισῆχα, perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς, et ἄγω, duco.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio; à παρεισάγω, quod vide.

Παρεῖσαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, quod vide.

Παρείσακτος, ε, ὁ ξ ἡ, clam se insinuans, adventitius: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, subrepo: f. ύσω, a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς, et δύνω, vel δύω, subeo: f. δύσω.

Παρεισενέγκαντες, conferentes: a. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, irrepo, præterea, introëo: f. med. παρεισελεύσομαι, a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, et ἔρχομαι, venio.

Παρείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, omitto: quod vide.

Πάρεισι, 3. sing. à πάρειμι, advenio; quod ab εἶμι, eo: et 3. plur. à πάρειμι, adsum; quod ab εἰμὶ, sum.

*Παρεισπίπτω, irrumpo; ex παρὰ, et εἰσπίπτω, ingruo.

Παρεισπορεύομαι, clanculum ingredior.

Παρεισφέρω, confero: f. παρεισοίσω, a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα, a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος: ex παρα, εἰς, et φέρω, fero: f. οἴσω.

*Παρεισφθείρομαι, perniciosè obrepo, Jos. B. J. iv. c. 8. vid. Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329. Bos. Animadv. c. xxiii.

Παρεῖχε, 3. sing. imperf. act. verbi παρέχω, exhibeo. Th. ἔχω, habeo: imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον, f. ἕξω, et σχήσω.

Παρὲκ, vel παρὲξ, extrà, foris: ex παρὰ, et ἐκ vel ἐξ regit. gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. med. verbi παρακάθημαι, assideo: ex παρὰ, et κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, hortor, consolor: f. έσω, p. κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Παρεκάλει, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejusd.

Παρεκβαίνωσι, 3. plur. præs. ind. à

Παρεκβαίνω, digredior, transgredior; unde et violo: ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, et βαίνω, eo; f. med. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2 ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, digressio, transgressio: dat. plural. παρεκβάσεσι, à præced.

Παρεκελεύετο, admonebat, 3. sing. imperf. m. Ex παρὰ, et κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Παρεκλείπω, deficio. Th. λείπω.

Παρεκλήθην, ης, η, a. 1. ind pass. verbi παρακαλέω, rogo, hortor, consolor. Th. καλέω, voco: f. έσω, p. κέκληκα, perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω, discerno.

Παρεκρούσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi παρακρούω, decipio.

Παρεκτείνω, extendo, produco: f. -τενῶ, p. -τέτακα, a. 1. παρεξέτεινα, ex παρὰ, ἐκ, et τείνω.

Παρεκτέον, exhibendum, præbendum, verbale: à παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, suppeditans, adj. verbale à παρέχω, præbeo: quod ex παρὰ, et ἔχω, habeo.

Παρέκτοπος, devius; ex παρα, ἐκ, et τόπος, locus.

Παρεκτὸς, extra, extrinsecus, præter, præterquam: cum genit. ex παρὰ, et ἐκτὸς, extra. Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurvo me. Th. κύπτω, pronus sum, inclino me: f. ψω, p. κέκυφα.

*Παρεκχέω, effundo, stagno. D. S.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio: f. med. λήψομαι, p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, aveho, prætervehor. Ex παρὰ, et ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω, p. ἤλακα.

Παρελέγχω, -ῶ, arguo, probo, argumentor: f. -ήσω, p. -ηλέγχηκα, ex παρὰ, et ἐλέγχω, arguo.

Παρελέξατο, concubuit, 3. sing. a. 1. m. à παραλέγομαι, cubo.

Παρελεύσεαι, præteribis, Ion. resolut. pro παρελεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio; f. m. ἐλεύσομαι.

Παρεληλυθέναι, infin. perf. m. et

Παρεληλυθὼς, ότος, et in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. m. Att. Hinc παρεληλυθότα, accus. singul. m. g. ejusd. temporis, part. verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. et

Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejusd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, accus. singul. f. g. ejusdem. temp. à

Παρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. sing. part. præs. à παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, traho: f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio: et

Παρελκυστὴς, ῦ, ὁ, procrastinator: et in f. g. παρελκύστρια, à

Παρελκύω, idem quod.

Παρέλκω, protraho, prorogo, differo, remoror; et freq. abundo, supervacaneus sum, vaco: ex παρὰ, et ἕλκω, f. ξω, traho.

Παρελογίσω, 2 sing. a. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, immitto, clàm immisceo; ordine vel in acie colloco: castra loco: perf. παρεμβέβληκα, a. 2. παρενέβαλον, p. m παρεμβέβολα. Ex παρὰ, ἐν, et βάλλω, jacio: p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβάλλωμεν, 1. pl. præs. subj. verbi præced.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. sing. f. g. perf. part. act. ejusdem verbi.

Παρέμβλησις, εως, ἡ, et

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, interjectio; castra; item exercitus: à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρεμπίπτω, intercido, interlabor, f. 1. m. παρεμπεσῦμαι. Th. πίπτω.

Παρενέβαλον, ες, ε, a 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, quod vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. et

Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. à παραφέρω, transfero. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 2 ἤνεγκον

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, a. 2. infin. et παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, prætereas, a. 2. sub. act. à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, insertio; PARENTHESIS: et

Παρενθήκη, ης, ἡ, interjectio; additamentum: à παρεντίθημι, ex παρὰ, ἐν, et τίθημι, pono.

Παρενοχλέω, turbo, obstrepo: cum dat. f. ήσω, p. παρενώχληκα. Ex παρὰ, ἐν, et ὀχλέω, turbo. Th. ὄχλος, turba.

Παρεντίθημι, *intersero, interpono*: ex παρὰ. ἐν, et τίθημι.

Παρὲξ vel παρεκ, *extrà, foris; præter*: ex παρὰ, et ἐξ vel ἐκ.

*Παρέξει, Luc. vii. 4. ut censent Beza, Pasor, Castel Vulg. Lat. Markl. Quæst. Gram. fut. 1. med. Attic. pro παρέξῃ, *præstabis*, et

Παρέξειν, f. 1. infin. act. à παρέχω, *præbeo*: f. ξω.

Παρεξελαύνω, *ultra progredior; prætereo; in aciem progredior, in hostem impetum facio*: ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, et ἐλαύνω.

Παρεξεληλάκεε, Ion. Att. παρεξεληλάκει, pro παρεξηλάκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi præced.

Παρεξῆϊε, 3. sing. perf. m. Ion. verbi παρέξειμι, *prætereo*. Th. εἶμι, *eo*.

Παρεξῆκε, *supersedit*: 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, et ἵημι, *mitto*.

Παρεξίεναι, *præterire*; præs. infin. verbi παρέξειμι, *eo*.

Παρεξίστημι, *de statu suo dimoveo; degenero, corrumpo, immuto*: f. παρεκστήσω, a. 2. παρεξέστην, p. ἐξέστηκα.

Παρέξομεν, *dabimus*, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῖσα, Dor. pro παρεοῦσα, Ion. pro παροῦσα, *præsens*, præs. part. f. g. à πάρειμι.

Παρεόντα, acc. sing. part. præs. à παρεών, όντος, Ion. pro παρὼν, verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρέουσι, *præsentibus*, dat. pl. part. præs. pro παροῦσι, Ion. à παρεὼν Vide παρεόντα.

Παρέπεισεν, *persuasit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *persuadeo*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον.

*Παρεπιβοηθέω, *auxilium fero, opitulor*. D. S. ex παρὰ, ἐπὶ, et βοηθέω.

Παρεπιδείκνυμι, *ostendo, demonstro*: f. ξω, p. παρεπιδέδειχα· ex παρὰ, ἐπὶ, et δείκνυμι, idem.

Παρεπίδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *advena, hospes*: ex παρὰ et ἐπίδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *versans in populo*; quod ex ἐπὶ et δῆμος, *populus*.

Παρεπίκρανα, a. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, *exacerbo*: f. ανῶ. Ex παρὰ et πικραίνω, idem quod πικρόω, *exacerbo, amarum reddo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

*Παρεπινοέω, *nova excogito*, ex παρὰ, ἐπὶ, et νοέω. D. S.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, *in errorem impulerunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi παραπλήττω, f. ξω. Vide πλήττω, *percutio*.

*Παρέπομαι, *consequor, assequor*, ex παρὰ et ἕπομαι.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπτημι, *prætervolo*: ex παρὰ et ἵπταμαι, *volo*: f. med. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτάμην.

*Παρεργάτης, λόγων, qui præter ἔργον, (*ministerium* suum) etiam oratoriam et facundiam ἐν παρέργῳ, *exercet*, Eurip. Suppl. 426. et Markl. ibid.

Παρεργὸν, ου, τὸ, *accessio, appendix; perfunctoriè functum*: à seq.

Πάρεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens*: ex παρὰ et ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Παρερεθίζομαι, *malè irritor, ad invidiam accendor*: ab act.

Παρερεθίζω, *irrito, lacesso*: ex παρὰ et ἐρεθίζω.

Παρέρπειν, *dolosè subire*. Th. ἕρπω, *serpo*.

Παρέῤῥευκα, ας, ε, perf. ind. act. à seq.

Παραῤῥέω, *præterfluo*: ex παρὰ et ῥέω, *fluo*; f. ῥεύσω, p. ἐῤῥευκα.

Παρέρχομαι, *prætereo, prodeo; progredior*: f. m. παρελεύσομαι, a. 2. παρῆλθον, a. 2. imperat. πάρελθε, a. 2. sub. παρέλθω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. παρέλθωσι, a. 2. infin. act. παρελθεῖν, a 2. part. παρελθὼν, όντος, *adveniens*: perf. m. παρελήλυθα. Hinc παρεληλυθὼς χρόνος, *tempus præterlapsum*.

Πάρες, *remitte, dimitte, permitte*: a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, *annoto*: ex παρὰ et σημειόω, *noto*: f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum, nota*.

Πάρεσις, εως, ἡ, *remissio*: à παρίημι, *prætermitto*: ex παρὰ et ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. act verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, *sileo*.

Παρεσκευάδατο, Ion. pro παρεσκευασμένοι, ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. et

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. pass à παρασκευάζω, *præparo*: f. άσω, a 1. παρεσκεύασα, ας, ε.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind pass. ab eod. verbo.

Παρέσπαρται, 3. sing. perf. pass à παρασπείρω, *semino juxta*. Th. σπείρω, *sero, semino*: f. ερῶ, a. 1. ἔσπειρα, p. ἔσπαρκα, p. m. ἔσπορα.

Παρέσσῃ, *aderis*, Poët. pro παρέσῃ, 2. sing. f. 1. m. Sic παρέσσεται pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ et εἰμὶ, *sum*: f. m. ἔσομαι, ῃ, εται, et per Sync. ἔσαι.

Παρέσται, *aderit*: 3. sing. f. m. ejusd. verbi.

Παρεστάμεν, *adesse, adstare*, Ion. pro παρεστάναι, præs. infin. act. à παρίστημι pro παρ' ἵστημι. Ex παρὰ et ἵστημι, seu ἵστημι, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, *adstiterunt*, Poët. Sync pro παρέστησαν, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *adsto*. Th. ἵστημι, *sto*.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *sisto*, quod vide.

Παρεστήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Πάρεστιν, *adest*; et cum infin. *licet*, 3. sing. à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρεστὼς, ῶτος, *adstans, qui præsto est*, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, *adstantes*, ejusd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, *obtineo*.

Παρέσχεθεν, *apposuit*, 3 sing. imperf. act. à παρασχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρατάσσω, *aciem instruo*. Th. τάσσω, *ordino*.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco*: f. ενῶ, p. παρατέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρέτραπε, *deflexit*; 3. sing. a. 2 ind. act. à παρατρέπω, *diverto*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραπον, p. med. τέτροφα. Th. τρέπω, *verto*.

Παρέτρεσσαν, *trepidârunt*: 3. pl a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω. *tremo*, fut. τρέσω.

Παρευρίσκω, *reperio, excogito*: ex παρὰ et εὑρίσκω, *invenio*.

Παρεύσας, Dor. pro παρεούσης, gen. sing. præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum*.

Παρεχάλκευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, *sum faber ferrarius, cudo*: quod à χαλκεύω, *ærariam artem exerceo*. Th. χαλκὸς, *æs*

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, *exhibeo*, quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, *permittunt, præbent*: 3. pl. præs. verbi ejusd.

Παρέχου, *præbe*: præs. imperat. pass. à verbo sequenti.

Παρέχω, *exhibeo, præbeo*: imperf. παρεῖχον, f. παρέξω, p. παρέσχηκα, a. 2 παρέσχον, a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος, præs. m. παρέχομαι, *præbeo* imperf. m. παρειχόμην, ου, ετο, ex παρὰ et ἔχω, *habeo*.

Παρεὼν, *præsens*: Poët. vel Ion. pro παρὼν, præs. part. à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρῇ, 3. sing. præs. sub. ab eodem verbo et Th.

Παρήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio*: fut. ελῶ, perf. παρήγγελκα, a. 1. παρήγγειλα, ας, ε, a. 2. παρήγγελον, ες, ε, p. m. παρήγγελα· ex παρὰ et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Παρηγορέεσκε, *conciliabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει à

Παρηγορέω, *consolor; hortor; lenio*; præs. part. παρηγορέων· παρηγορέομεν, 1. pl. præs. ind. παρηγορέετο, Ion. pro παρηγόρητο, 3. sing. plusq. p. pass. Ex παρὰ et ἀγορέω, f. ήσω, idem cum ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Παρηγορία, ας, ἡ, *solatium*: et

Παρήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consolator, consolatorius*: à παρηγορέω.

Παρηέρθη, *suspensum est*: 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραείρομαι· ex παρὰ et ἀείρω, *attollo*: f. ἀερῶ, p. ἤερκα, a. 1. pass. ἠέρθην, a. 1. sub. pass. ἀερθῶ.

Παρήϊξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, *prætereo*. Th. ἀΐσσω, *ruo*: fut. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, *gena*: à παρειὰ, ᾶς, ἡ, idem: et

Παρήϊον, ου, τὸ, *ornamentum equorum, maxillis opponi solitum*: à

Παρήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad genam pertinens*: à præcedente Th.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, *omitto*, quod vide.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, *secutus sum*: perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, f. ήσω, *sequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Παρήκω, f. ήξω, p. ἧχα, *pertineo, pertranseo, pervenio*. Th. ἥκω, *venio*.

Παρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide, et

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον,

3 pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, *prætereo:* quod vide.

Παρήλιος, ου, ὁ, *sol geminatus, gemini soles.* Th. ἥλιος, *sol*

Παρηλλαγμένως, *insolenter, inusitato more.* D. S. *aliter*, cum dat.

Πάρημαι, *assideo?* ex παρὰ et ἧμαι; *sedeo.*

Παρημελήκει, Ion. pro παρημελήκει, *neglexit:* 3. sing. plusq. perf. act. verbi παραμελέω, quod vide.

Παρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, *adesse:* præs inf. à πάρειμι, *adsum.*

Παρήμενος, *assidens:* præs. part. m. v. πάρημαι.

Παρῄνει, 3 sing. imperf act. verbi παραινέω, *admoneo:* p. ᾔνεκα, f. ήσω. et ίσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, *laus.*

Παρηορία, ας, ἡ, *lorum exterius:* παρηορίαι, *habenæ:* à

Παρήορος, ου, ὁ ꞩ ἡ, *extensus: ad jugum devinctus:* ex παρὰ et εἴρω, *ligo*, vel ἀείρω, *attollo.* Item *stolidus:* ex παρὰ, *malè*, et ἄρω, *congruo.*

Παρήπαφες, 2. sing. a. 2. ind. act. à παραπάφω, *decipio:* ex παρὰ et ἀπάφω, Poët. idem quod ἀπατάω.

Παρῃρημένα, nom. pl. perf. part. pass. neut. g. verbi παραιρέω, *adimo, aufero.* Th. αἱρέω, *capio.*

Παρήρτητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀρτάω, *suspendo;* vel ἀρτέομαι, *apparo.*

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμί.

Παρῄσθευ, *sensisti*, Dor. pro παρῄσθου, 2. sing. a. 2. m. ex παρὰ et αἰσθάνομαι, *sentio:* f. m. αἰσθήσομαι, a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Παρήσονται, 3. pl. fut. 1. m. verbi παρίημι, *omitto.* Alii legunt παρέσονται, *aderunt:* à πάρειμι, *adsum.*

Παρήσωσι, si codex mendo caret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi παρίημι, *permitto* ut intrent. f. παρήσω. Fortè legendum παρήσωσι, 3. pl fut. ejusd.

Παρῃτημένος, *excusatus:* p. part. pass. à παραιτέομαι, οῦμαι, *excuso:* quod à Th. αἰτέω, *peto.*

Παρθέμενος, *apponens:* Poët. seu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, *appono:* f. παραθήσω, a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, *pono.*

Παρθενεία, ας, ἡ, *virginitas:* à παρθενεύω,

Παρθένια, τὰ, *status virginitatis:* à

Παρθένειος, ου, ὁ ꞩ ἡ, *virgineus:* à παρθένος.

Παρθενεύω, παρθενεύομαι, *in virginitate dego, virginitatem custodio:* ab eod.

Παρθενεῶν, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενὼν, *conclave virginum:* et

Παρθένια, τὰ, *signa virginitatis:* et

Παρθενία, ας, ἡ, *virginitas;* à παρθένος, ου, ἡ, *virgo.*

Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. f. g. Ion. παρθενικῇσιν, à

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, *virgineus, a, um.* Th. παρθένος, ου, ἡ, *virgo.*

Παρθενὼν, ῶνος, vel παρθενεὼν, Ion. pro παρθενὼν, ῶνος, ὁ, *conclave virginum:* ab eod. Th.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, *virginum nimis avidus inspectator*, aut *observator:* ex παρθένος, ου, ἡ, *virgo*, et ὀπιπεύω, quod ab inusit. ὀπτεύω, *inspicio, observo.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ΠΑΡΘΕΝΟΣ, ου, ἡ, *virgo:* interdum adject. ὁ ꞩ ἡ.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, vide παρθενεών.

Πάρθος, ου, ὁ, *Parthus:* nomen gentile.

Παριαύων, *juxtà dormiens:* præs. part. à παριαύω. Th. ἰαύω, *commoror, diversor.*

Παριέναι, *transire, introire, permittere, exporrigere:* præs. inf. ex παρὰ et ἵημι, *eo:* vel ἵημι, *mitto.*

Παρίεσαν, *præteribant:* 3. pl. imperf. à παρίημι, quod ab ἵημι, pro εἶμι, *eo:* imperf. ἴην, ης, η.

Παρίζω, f. ίσω, *juxta colloco, assidere facio, assideo:* ex παρὰ et ἵζω, *sedere facio.*

Παρίημι, *omitto, prætermitto; admitto, permitto; dimitto, remitto, laxo; languidum reddo:* f. παρήσω, p. παρεῖκα, præs. pass. παρίεμαι, *remissus fio:* [*et med. *obsecro*, Plat Apol. Socr. τοῦτο ὑμῶν δέομαι ꞩ παρίεμαι, *hoc oro et obsecto*, et Id. i. de Rep.] perf. pass. παρεῖμαι, σαι, ται, p. part. παρειμένος, η, ον, *remissus:* ex παρὰ et ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Πάρινος, id quod

ΠΑ'ΡΙΟΣ, ία, ιον, PARIUS, *lapis;* à *Paro* insulâ.

*Παριππεύω, *præterequito.* D. S.

Πάρις Σιμιχίδας, PARIS, *Simichidæ filius.*

Παρισόω, *adæquo, æquiparo;* ex παρὰ et ἰσόω, *æquo.* Th. ἴσος, *par, æqualis.*

Παριστάνω, seu παρίστημι, *sisto;* f. παραστήσω. Th. ἵστημι, *sto.*

Παριστὰς, ᾶντος, præs. part. act. et

Παρίστασο, præs. imperat. pass. et

Παρίστατο, 3. sing. imperf. pass. à

Παρίστημι, *sisto; in medium produco, exhibeo; demonstro, doceo; confero res inter se; concilio, admoneo;* fut. παραστήσω, p. παρέστηκα, perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, et contractè παρεστὼς, ῶτος, *adstans;* plusq. perf. ind. act. παρειστήκειν, a. 1. act. παρέστησα, *stiti;* a. 1. imperat. act. παράστησον, et in 2. pl. παραστήσατε, *sistite;* a. 1 inf. act. παραστῆσαι, *probare;* a. 1. παρέστην, ης, η, *adstiti;* f. 1. m. παραστήσομαι, *sistar;* ex παρὰ et ἵστημι, *sto.*

Παρίσχειν, præs. inf. pro παρέχειν, et

Παρίσχομεν, 1. pl. præs. ind. à παρίσχω, *præbeo;* idem quod παρέχω, q. ex παρὰ et ἔχω, *habeo.*

Παριὼν, όντος, et in acc. pl. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, *prætereo, pervenio;* ex παρὰ et εἶμι, *eo;* a. 2. ἴον, ες, ε, a. 2. part. ἰών.

Παρκατέλεκτο, *accubabat*, 2. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι qu. ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, seu λέγω, *cubare facio.*

Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, *adjacens, vicinus:* vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præs. ind. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, *reclino;* f. νῶ, p. κα.

Παρκύπτοισα, *procumbens;* Dor. et Poët. pro παρακύπτουσα, præs. part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, *incurvo me.*

Παρμέμβλωκε, Æol. per Sync. pro παραμέμβλωκε, *curavit, advenit, adstitit;* 3. sing. perf. act. ex παρὰ et μέμβλωκε, factum ex μεμόληκε, 3. sing. perf per Sync. τοῦ ο, et euphoniæ gratiâ inserto β et η verso in ω à Th. μολέω, *venio, advenio;* f. ήσω, p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, apud Paul.

Παρμονώτερος, ου, Poët. Sync. pro παραμονιμώτερος, *durabilior*, et *constantior:* quod à positivo παραμόνιμος, deductum: hoc à παραμένω, *persevero, constans sum.* Th. μένω, *maneo.*

Παρνήσσοιο, gen. Ion. et Poët. à

Πάρνησσος, ὁ, nomen montis in Delphis

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, *genus locustarum.*

Παροδεύω, fut. εύσω, *prætereo, prætergredior:* à

Πάροδος, ου, ἡ, *aditus, ingressus, transitus:* ὡν ἐν παρόδῳ, *velut in transitu:* proverb. ex παρὰ et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*

Πάροιθε et πάροιθεν, *ante, antea, coram:* cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante.*

Παροικεσία, ας, ἡ, *incolatus:* à

Παροικέω, -ῶ, *habito, incola sum, peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ;* f. ήσω, p. παρῴκηκα, a. 1. παρῴκησα, a. 1. inf. act. παροικῆσαι ex παρὰ et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco:* à præced.

Παροικίζω, *habitationis causâ migro:* f. ίσω, p. ῴκικα à seq.

Πάροικος, ου, ὁ ꞩ ἡ, *accola, advena;* ex παρὰ et οἶκος.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium;* ex παρὰ et οἴμη, seu οἶμος, ου, ὁ ꞩ ἡ, *via.*

Παροιμιάζω, *proverbio utor;* f. -άσω, p. -ῴμιακα à præced.

Παροιμιώδης, εος, ὁ ꞩ ἡ, *proverbialis:* ab eod.

Παροινέω, *ebrius ago, dicove quæ dedecent; pecco per vinolentiam;* à πάροινος.

Παροινία, ας, ἡ, *abusus vini, petulantia quæ abusum vini comitatur;* ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ ꞩ ἡ, *vinosus, ebrius, petulans è temulentiâ;* ex παρὰ et οἶνος, *vinum.*

Παροινούμενος, ου, præs. part. pass. à παροινέω.

Παροισθέντι, dat. sing. a. 1. part. pass. verbi παραφέρω, *transfero;* fut. 1. παροίσω. Th. οἴω, inus. *fero.*

Παροιστρέω, *insanio, erro*, f. ήσω, a. 1. παρῴστρησα, p. -ῴστρηκα. Th. οἶστρος, *stimulus.*

Παροίτερος, έρα, ερον, *prior*, ratione *temporis* vel *loci:* à πάρος, *ante.*

Παροίχομαι, *prætereo:* imperf. m. παρῳχόμην, ου, ετο, f. m. παροιχήσομαι, p. pass. παρῴχημαι, *præterivi:* p. part. pass. παρῳχημένος, η, ον, *præteritus:* ex παρὰ, *præter*, et οἴχομαι, *eo, abeo:* f. m. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, *præteritis:* dat. pl. part. præs. et

Παροιχώκεε, Ion. et Poët. pro παρῳχώκει, *præterierat:* 3. sing. plusq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, *prolabor, lubricè aberro:* ex παρὰ et ὀλισθαίνω, *labor.* Th. ὄλισθος, *lapsus.*

Παρομαρτέω, *comitor, assequor:* ex παρὰ et ὁμαρτέω, *unà eo cum, sequor.* Th. ὁμαρτῆ, adv. *simul.*

Παρομαρτεῦντα, acc. sing. part. præs. à præced.

Παρομοιάζω, *similis sum, assimilo*: f. άσω, p. παρωμοίακα· à

Παρόμοιος, ε, ὁ ἡ, *similis*: ex παρὰ et ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. et

Παροξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à

Παροξύνω, εις, ει, *acuo; ad iram concito, exacerbo*: f. υνῶ, a. 1. παρώξυνα· p. παρώξυκα, imperf. pass. παρωξυνόμην, ε, ετο, p. pass. παρώξυμαι, et Att. παρώξυσμαι· ex παρὰ et ὀξύνω, *acuo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

Παροξυσμὸς, ε, ὁ, *exacerbatio, incitamentum*: à præced.

*Παροπτάω, *asso, torreo*. D. S.

Παρόρασις, εως, ἡ, *aspectus, obliquus; contemptus*: à verbo.

Παροράω, *limis oculis aspicio, transversim intueor*; item *videre me dissimulo; negligo, contemno; perperam video*: ex παρὰ, *perperam*, et ὁράω, *video*: perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, *ad iram provoco*: f. ίσω, et Att. ιῶ, p. παρώργικα, p. pass. παρώργισμαι· ex παρὰ et ὀργίζω, *ad iram incito*.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, et

Παροργισμὸς, ε, ὁ, *concitatio ad iram, iracundia*: à παροργίζω, quod vide.

*Παρορμάω, *vehementer adhortor*.

ΠΑ'ΡΟΣ, *ante, priusquam, antequam*: adv. cum gen. Hinc πάροιθε et προπάροιθε, idem.

Παρατρύνω, *acerbo, incito, stimulo*: f. υνῶ, p. παρώτρυκα, a. 1. παρώτρυνα, ex παρὰ et ὀτρύνω, *instigo, incito*.

Παρέσης, gen. sing. à παρεσα, præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum*: q. ex παρὰ et εἰμι, *sum*: præs. part. ὤν, εσα, ὄν.

Παρεσι vel παρεσιν, *præsentibus*. dat. pl. præs. part. παρὼν, ὄντος, ejusdem verbi.

Παρεσία, ας, ἡ, *adventus, præsentia*: à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παροχετεύω, *per alios canales deduco, mutatis canalibus derivo*: ex παρὰ et ὀχετεύω, *derivo*. Th. ὀχετὸς, *canalis*.

Πάροχος, ε, ὁ, *prabitor*: à παρέχω vel *qui à latere alicujus vehitur*, seu *in curru alteri assidet*: ex παρὰ et ὄχος.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, PAROPSIS, *patina* in quâ *opsonia ponuntur*: ex παρὰ et ὄψον, *opsonium*.

Παρπεπιθεῖν, et παρπεπιθὼν, per Sync. pro παραπεπιθεῖν, et παραπεπιθὼν, quæ Anadiplasiasmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν, et παραπιθὼν, a. 2. inf. et part. verbi παραπείθω, *persuadeo, arte pellicio, fallo*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. ίσω, a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ον, vel ίε, ὁ ἡ, *ante pedes existens*: ex παρὰ et πὰς, *pes*.

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas, loquendi fiducia*: hinc παῤῥησίᾳ, *apertè, palam*: ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celeber esse, et in omnium ore versari*: q. d. πανρησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, *dico*.

Παῤῥησιάζομαι, *liberè loquor, palam et liberè ago*: imperf. m. ἐπαῤῥησιαζόμην, ε, ετο, f. m. άσομαι, f. inf. m. παῤῥησιάζεσθαι, a. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο, à præced.

*Παῤῥησιαστὴς, ε, ὁ, *qui liberè loquitur*.

Παρτιθεῖ, *apponit*: Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 3. sing. præs. qu. à παρατιθέω pro παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ejusd.

Παρυφαίνω, *attexo*: ex παρὰ et ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, *attexo*: ex παρὰ et ὑφάω, *texo*.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava, prætexta*: à præcedente.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. et

Παρφάμενος, pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη, et

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. à παράφημι, *suadeo, hortor*: ex παρὰ et φημὶ, *dico*; a. 2. act. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Πάρφασις, εως, ἡ, Sync. pro παραίφασις, *oratio quâ quis decipitur, impostura, fraus*, ab eod. verbo.

Πάρφυκτον, ε, τὸ, Poët. Sync. pro παράφευκτον, *quod vitari potest*: ex παρὰ et φεύγω, *fugio*.

*Παρῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *canticum ad alterius imitationem compono*, ex παρὰ et ᾠδὴ, ab ᾄδω.

Παρωθέω, *expello, ejicio, domo expello*; item *rejicior, aspernor, negligo; procrastino*; ex παρὰ et ὠθέω, *pello*.

*Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, *ora Oceani*.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror*; fut. ήσω, perf. παρῴκηκα· ex παρὰ et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παρῴκισμαι, p. ind. pass. verbi παροικίζω, *juxtà habitare facio*: f. ίσω, ex παρὰ et οἰκίζω, *condo, loco*: ab eod. Th.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxta*: ex παρὰ et οἰκοδομέω, *ædifico*. fut. ήσω, perf. ᾠκοδόμηκα, ex οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*: p. med. δέδομα.

Παρώνυμος, ε, ὁ ἡ, *denominativus*: *ab alio denominationem habens*: ex παρὰ et ὄνυμα, pro ὄνομα.

Πάρωπος, ε, ὁ ἡ, *præditus colore inter cinereum et rufum medio*, qu. à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi παρόπτομαι, *negligo*. Th. ὄπτομαι, *video*: f. m. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum sub auribus*: quia παρὰ ὦσι.

Παρώτρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act verbi παροτρύνω, *extimulo*; f. υνῶ, p. παρώτρυκα, ex παρὰ et ὀτρύνω, *instigo*.

Παρῴχηκε, *præteriit*; p. ind. a. et

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus*, part. perf. act. et

Παρῳχημένος, η, ον, p. part. pass. verbi παροίχομαι, *prætereo*; f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo*; p. act. ᾤχηκα.

ΠΑ˜Σ, πᾶσα, πᾶν, gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis*: *quivis, totus*; dicitur de maximâ parte, *plerique, reliqui omnes*; in N. T. *summus, maximus*, ut πᾶσα χαρὰ, *summum gaudium*; [*merus, nil nisi*, τὸ πᾶν λίθος, ὁ *puella tota saxea*, Theocr. Idyl. xv. 20. Sophocl. Philoct. 631.] in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. f. gen. Ion. πασέων, pro πασῶν, dat. pl. πᾶσιν, et Ion. πάντεσσιν, et in f. g. Ion. πάσῃσιν, pro πάσαις. Est et

Πᾶς, *pater*: vocula infactum: qu. à πάω, *pasco*.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium*: gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *gustâsse*; a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, gusto*: hinc πασάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, seu 'Αγλαΐα, una *Gratiarum*: Paus. ix. 35. Etiam una *Nereïdum*: Hesiod.

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit*.

Πάσσαλα, acc. sing. à πάσσαλξ.

Πασσαλίσκος, ε, ὁ, *paxillus*. Dim. à seq.

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, et Att. πάτταλος, ε, ὁ. PESSULUS, *clavus, ligneus*, PAXILLUS: à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo, infigo*.

Πασσάμενος, ε, *adeptus*: a. 1. part. m. gem. σ, à πάομαι, *possideo*; perf. pass. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσυξ, κος, ὁ, *paxillus*: idem quod πασσαλίσκος.

Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conspergebat*; 3. sing. imperf. act. verbi πάσσω· est et præs. imperat.

Πασσυδὶη, idem quod πανσυδὶῃ, *omni impetu, catervatim*: adv. invenitur et πασσυδεὶ, *omnibus copiis, funditùs*: ex πᾶς, *omnis*, et σεύομαι, *ruo*, idem quod. Th. σείω, *quatio*.

ΠΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *inspergo, conspergor; superinjicio*; item *variego*; f. άσω, p. ακα. Dicitur et

Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo*.

Παστὰς, άδος, ἡ, *thalamus*: à πάσσω, *varicgo* quia *variegatus*, et artificiosè factus: exponitur etiam *porticus, atrium, locus convivii*, qu. à πάομαι. *edo*.

Παστὸς, ἡ, ὀν, *conspersus*; item subst. *thalamus*; Psal. xix. 5. à πάσσω. *conspergo*.

Παστοφόριον, ε, τὸ, *locus ubi est thalamus*; ex παστὸς et φέρω.

Πάσχα, τὸ, indecl. *pascha*; vox origine Hebræa, Lat. *transitus*.

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν, præs. inf. à

ΠΑ'ΣΧΩ, εις, ει, PATIOR, *afficior*; Att. *facio*; [*vel addito εὖ vel absque, εὖ ὅσα παθόντες ἐξ αὐλῆ, Jos. Ant. iii. 13. *quantis bonis ab ipso acceptis*; et sic forte intelligendus Gal. iii. 4.] f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, a. 2. inf. παθεῖν, a. 2. part. παθὼν, p. act. πεπάθηκα, p. m. πέπονθα, hinc πάθημα, ατος, τὸ, *casus, afflictio*, πάθος, εος, τὸ, *animi perturbatio, affectus concitatus*, ἀντιπάθεια, ας, ἡ, *repugnantia, contraria affectio*, συμπάθεια, ας, ἡ, *convenientia affectuum*; item *commiseratio*.

Πατα, Scythicè, quod Græcè, κτείνειν, *interficere*.

Παταγέω, -ῶ, f. ήσω, *strepo, strepitum, fragorem edo*; à

Πάταγος, ε, ὁ, *strider, fragor*; à πατάσσω, quod vide.

Πάταικοι, *simulacra Deorum in puppibus navium Phœnicum*.

Πατάνη, ης, ἡ, PATINA, *patella*: à πετάω, *pando, aperio*.

Πατάξαι, a. 1. inf. act. et

Πατάξας, αντος, *percutiens*; aor. part. act. et

Πατάξεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi

παιάσσω, *percutio*; πατάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.

Πάταρα, ων, τα, *nomen urbis Lyciæ in Asiâ*; à *Pataro* conditore sic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito*: *percutio*; f. ξω, p. πεπάταχα, a. 1. ἐπάταξα· hinc πάταγος *fragor*, *strepitus*.

Πατέσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustâsse*. Herodot. à πάομαι, *gusto*.

Πατέοντι, Dor. pro πατέουσι, *calcant*, 3. pl. præs. ind. à πατέω.

Πάτερ, vocat. sing. sed

Πατέρ', pro πατέρα, acc. sing. à πατήρ, quod vide.

ΠΑΤΕ'Ω, *calco*, *conculco*, *protero*: f. ήσω, p. πεπάτηκα, a. 1. pass. ἐπατήθην.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, et per Syncop. πατρὸς, ὁ, PATER, *genitor*, *auctor*, qu. à πάω.

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πατησεῖς, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. fut. 1. à πατέω, *calco*.

Πάτμος, ε, ἡ, nomen insulæ in Ægeo mari: hodie *Palmosa*.

Πάτος, ε, ὁ, *calcata*, seu *trita via*, *callis*. Angl. A PATH, à πατέω, *calco*.

Πάτρα, ας, et Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*, idem quod πατρὶς, *patria*. Th πατὴρ, *pater*.

Πατραδελφεὸς, ε, ὁ, Poët. pro

Πατραδελφὸς, ε, ὁ, *patris frater*, *patruus*: ὁ τε πατρὸς ἀδελφος.

Πάτραθε, *ex familiâ*: ἐκ τῆς πάτρας. Vide πάτρα.

Πατραλοίας, ε, ὁ, vel

Πατραλῴας, ε, ὁ, *patris percussor*, *parricida*: ex πατὴρ, et ἀλοάω, seu ἀλοιάω, -ῶ, *trituro*, *multis ictibus contundo*, *verbero*.

Πατράσι, dat. pl à πατήρ.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia*, *tribus*, *progenies*, *gentis origo*. Th. πατήρ.

Πατριάρχης, ε, ὁ, PATRIARCHA: q. τῆς πατριᾶς ἀρχων, *familiæ princeps*. Hinc Angl. PATRIARCH.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, *paternus*, *a*, *um*; et

Πάτριος, ε, ὁ ξ ἡ, PATRIUS, *hæreditarius*, *à patre* vel *patribus traditus*. Th πατὴρ, *pater*.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, PATRIA; in acc. πατρίδα. [*Poëtice usurpatur pro πόλις, sive *urbs patria*, Pind. Od. v. 112. et alibi.] ab eod. Th.

Πατριώτης, ε, ὁ, *qui ejusdem est patriæ*, *conterraneus*, *popularis*. Hinc Angl. PATRIOT, et

Πατριῶτις, in f. gen. idem, à πατρὶς, *patria*.

Πατροβόας, ε, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ε, ὁ, *patruus*, et πατὴρ, et κασίγνητος, *frater*: quod ex κάσις, idem, et γίνομαι, *nascor*.

Πατροκλέης, ῆς, gen. έεος, έος, ἔς, dat. έεϊ, εῖ, ει, accus. έεα, έα, ῆ, voc. εες, εις. Dicitur et

Πάτροκλος, ε, ὁ, PATROCLUS: ex πατὴρ, et κλέος, εος, τὸ, *gloria*: quod à κλείω, *celebro*.

Πατροκλόνος, ε, ὁ ξ ἡ, *parricida*, *patris interfector*: ex πατὴρ, et κτείνω, *neco*.

Πατροπαράδοτος, ε, ὁ ξ ἡ, *parentibus traditus*: ex πατὴρ, *pater*, παρα, et δίδωμι, *do*.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater*, *patris*, *paternus avus*.

Πατροτύπτης, ε, ὁ, *qui patrem verberat*: ex πατὴρ, et τύπτω, *verbero*.

Πατρῦχος, ε, ὁ ξ ἡ, *patris bona possidens*: ut πατρῦχος παρθένος, *virgo pupilla*, *ad quam solam patris hæreditas pertinet*: ex πατὴρ, et ἔχω, *habeo*.

Πατροφονεὺς, έος, ὁ, *parricida*; item *qui alterius patrem occidit*: ex πατὴρ, et φονεὺς, *homicida*. Th. φένω, *interficio*.

Πατρῴα, ας, ἡ, *paterna*. Th. πατρῷος.

*Πατρῴζω, *paternis vestigiis insisto*.

Πατρῷος, ε, ὁ ξ ἡ, seu

Πατρῷος, ῴα, ῷον, *patrius*, *a*, *um*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πάτταλος, ε, ὁ, vide in πάσσαλος.

Πάττω, Atticè pro πάσσω, *infigo*.

Παῦε, *cessa*, *desiste*: præs. imperat. act. et

Παῦθε, *remisit*: 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθη, verbi παύω, *cesso*; quod vide.

Παῦλος, ε, ὁ, nomen propr. Apostoli Gentilium, et interpret. Lat. *pusillus*.

Παυρίδιος, ε, *pauxillus*, *paucubus*, et

Παῦρον, adv. PARUM: et

Παυρόνπερ, PARUMPER: à

Παῦρος, ε, Poët. *paucus non multus*, PARVUS: in compar. παυρότερος. Th. παύω, *cesso*.

Παῦσαι, a. 1. inf. act. et

Παυσάμενος, a. 1. part m. παύσασθαι, a. 1. inf m. παύσασθε, 2 pl. a. 1. imperat. m. et

Παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *cesso*: f. σω.

Παύσειεν, *sedaret*: 3 sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

Παῦσις, εως, ἡ, *cessatio*, *quies*: à παύω.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio*: et

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a 1. sub. m. à

ΠΑΥ'Ω, *facio cessare*, *finio*; *coërceo*, *sedo*; *cesso*: Angl. TO PAUSE, fut. σω, p. πέπαυκα, a. 1. ἔπαυσα, a. 1. imperat. παῦσον, άτω, a. 2. ἔπαον, a. 2. pass ἐπάην, præs. med. παύομαι, *cesso*, *desisto*, *quiesco*, imperf. m. ἐπαυόμην, ε, ετο, et in 3. pl. ἐπαύοντο, a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο, p. pass. πέπαυμαι.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon*: nom. propr. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.

Πάφλαζεν, *fervebat*; 3. pers. sing. imperf. Ion. et

Παφλάζοιτο, 3. sing. opt. à

Παφλάζω, *ferveo*, *æstuo*: à Th. πλάζω, *ferveo*.

Πάφος, ε, ἡ, *urbs insulæ Cypri*, vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *densa*: nom. sing. f. g. et

Παχείῃ, dat. f. g. Ion. à παχὺς, *crassus*.

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo*, quod vide.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina*, *ros glaciatus*.

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pruinosus*. Th. πάχνη.

Πάχνος, εος, τὸ, *crassities*, *pinguedo*.

Παχνόω, *congelo*, *gelu constringo*, expon. et *contristo*.

Παχύδερμος, ε, ὁ ξ ἡ, *crassam*, *pellem*, seu *cutem habens*; item *fatuus*, *rudis*: ex παχὺς, *crassus*, et δέρμα, *cutis*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.

Παχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus*; a. 1. part. pass. à

Παχύνω, *crassum reddo*, *pinguefacio*: f. υνῶ, p. πεπάχυγκα, p. pass. πεπάχυμμαι, a. 1. pass. ἐπαχύνθην, *pinguefactus sum*: à

ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, *crassus*, *spissus*, *densus*; PINGUIS; *stupidus*, *hebes*, *tardus*, *rudis*, *vilis*, de veste et supellectili; *dives*, *gravis*, *robustus*: in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, et in n. g. παχὺ; quasi à πήσσω, *compingo*.

Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities*: à præced.

ΠΑ'Ω, vel πάομαι, *gustare facio*, *vescor*, PASCO: item *possideo*, *acquiro*: f. m. άσομαι, p. pass. πέπαμαι.

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, *post*; acc. regit. qu. à πεδ.

Πεδάα, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et

Πεδάαν pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio*, *compedibus adstringo*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδάασκον, *impediebant*: Ion. pro ἐπέδαον, -ῶν, 3. pl imperf. act. verbi ejusd.

Πεδάγρετος, ε, ὁ ξ ἡ, *reprehensus ex fugâ*, à persequentibus: qu. ex πέδα, q. p. pro μετὰ, et ἀγρέω, *venor*, vel ἀγείρω, *congrego*.

Πεδαίρω, *è solo in sublime tollo*: à πέδα, Æol. pro μετὰ, et αἴρω, *tollo*.

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν ex πέδα, pro μετὰ, et ἀμείβειν, *mutare*.

Πεδανὸς, ἡ, ὸν, *firmus*, *humilis*. Th. πέδον, *solum*, *terra*.

Πεδάρσιος, ε, ὁ ξ ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *sublimis*, quod vide: sc. Æol. πέδα, pro μετα.

Πέδας, acc. pl. à πέδη, ης, ἡ, *pedica*.

Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πέδασον, Dor pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio*, *vincio pedicis*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδάφρον, ονος, ὁ ξ ἡ, *mentem victam habens*, *mente captus*, *stultus*; ex πέδη, *pedica*, et φρὴν, *mens*.

Πεδάω, *pedicis vincio*, *illigo*, *irretio*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι ex πέδα, Æol. pro μετὰ, et ἔρχομαι, *accedo*.

Πεδέω, -ῶ, *pedicis vincio*: f. ήσω, p. πεπέδηκα: à

ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *pedica*, *compes*; quasi à πὲς, *pes*.

Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω, vel πεδέω.

ΠΕ'ΔΙΚΟΝ, ε, τὸ, *calceus*, *talare*: qu. ex ποῦς, et εἰλέω, quia circa *pedem volvitur*.

Πεδινὸς, ἡ, ὸν, *campestris*, *planus*. Th. πέδον, *solum*, *terra*

Πεδίον, ε, τὸ, *campus*, *planities*; gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed

Πέδιον, ε, τὸ, *parvum vinculum*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδόθεν, adv. *ex fundo*, *è terrâ*: à

ΠΕ'ΔΟΝ, ε, τὸ, *solum*, *terra*, *humus*; qu. à πὲς, quia *pede* calcatur.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, *malleolus*, seu *planta pedis*; *fimbria*; aliarum rerum *extremitas*, ut *ripa*, *littus*, &c.

Πεζεύω, *pedibus iter facio*; f. εύσω, p. πεπέζευκα. Th πέζα.

Πεζῆ, *pedibus; πεζῆ*, sc. ὁδῷ, *pedestri itinere*; ab eod. Th.
Πεζικὸν, ȣ, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris*; à .
Πεζικὸς, ἡ, ὸν, *pedestris*, πεζικὴ δύναμις, *peditatus, pedestris exercitus*. Th πέζα, *planta pedis*.
Πεζοβόας, ȣ, ὁ, *qui pedestrem pugnam committit*; *pedes*: Poët. ex πεζὸς. *pedestris*, et βοὴ, *clamor, bellum*.
Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ȣ, ὁ, et πεζομάχοι, ȣ, ὁ ἡ, *qui pedestre prælium committit*: ex πέζα, *planta pedis*, et μάχομαι, *pugno*.
Πεζομαχέω. *pedestre prælium committo*: à præced.
Πεζομαχία, ας, ἡ, *pedestre prælium* ab eod.
Πεζὸς, ȣ, ὁ, *pes*; item adjectivè *pedestris*, vel *pedibus iter faciens*. Th. πέζα, *planta pedis*.
Πεῖ, Dor. pro πȣ, *ubi*.
Πεῖθ' pro ἔπειθε. *persuasit*, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, *persuadeo*.
Πειθαρχέω, *principi obedio, obtempero, pareo*: f. ήσω, p. πεπειθάρχηκα, a. 2. ἐπειθάρχησα, q. d. πείθομαι ἄρχοντι.
Πειθαρχία, ας, ἡ, *obtemperatio magistratui*: à præced.
Πειθέμεν, *persuadere*, Ion. et Dor. pro πείθειν, præs. inf. act. verbi πείθω, quod vide.
Πείθεο, *obtempera*, Ion. pro πείθȣ, præs. imperat m. et pass. et
Πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθεται, 3. sing. præs. sub. m. et pass. à πείθω, *persuadeo*.
Πειθέω, -ῶ, Poët. et Att. pro quo et πιθέω, pro πείθω, q. v.
*Πειθήνιος, ὁ ἡ, *obsequens*, ex πείθομαι, et ἡνία.
Πείθομαι, *pareo, morem gero*: præs. m. et pass.
Πειθόμενος, ȣ, præs. part. pass. à πείθω.
Πείθοντο, 3 pl. imperf. pass. Ion. à πείθω, *persuadeo*.
Πειθὸς, ἡ, ὸν, pro πιθανὸς, *persuasorius*: [*πειθοῖς λόγοις, 1 Cor. ii 4. quæ vox nusquam alias occurrit adjectivè sumpta.] Th. πείθω, *persuadeo*.
Πείθȣ, præs. imperat. m. et pass. à πείθω.
Πειθοῖς, *persuasionis*, gen. sing. à
Πειθὼ, όος, -ȣς, ἡ, *suada, suadela*: *oratio ad persuadendum composita; persuasio; obedientia*: à
ΠΕΙΘΩ, *primitiva significatio* verbi (secundum Ern. qui ad probandam sententiam πεῖσα, et πεῖσμα, adducit) est *vincio, astringo ad aliquid*, et sic *fune religatum, quò volo, duco*; hinc *persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam; placo aliquem*, impr. *concilio mihi*; unde et pro *corrumpo* dicitur cum scil. *aliquis aliquem sibi etiam malis artibus conciliare conatur*: imperf. ἔπειθον, f. πείσω, a. 1. ἔπεισα, a. 2. ἔπιθον, perf. πέπεικα, præs. m. πείθομαι, *assentior*: it. cum dat. *obedio, pareo, credo*, imperf. m. ἐπειθόμην, ȣ, ετο, perf. pass. πέπεισμαι, perf. part. pass. πεπεισμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, f. 1. pass. πεισθήσομαι, p. m. πέποιθα, p. inf. m. πεποιθέναι, perf. part. m. πεποιθὼς, ότος, *fretus*, plusq. p. m. ἐπεποίθειν, εις, ει.
Πειθώμεθα, *pareamus*, 1. pl. præs sub. m. à πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, vel πέκω, PECTO, *carmino, carpo*: f. ξω, p. πέπεχα, a. 1. pass. ἐπέχθην, p. m. πέποκα.
ΠΕΙ'ΝΑ, et Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames, esuritio*, q. à πένομαι, *pauper sum*. Hinc Angl. TO PINE.
Πειναλέος, έα, έον, *famelicus, qui esurit*. Th. πεῖνα.
Πεινᾶντι, *esurienti*, Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part. præs. et
Πεινᾶσαι, a. 1. inf. act. à
Πεινάω, -ῶ, f. ήσω, *esurio, fame premor; appeto, desidero*: à πεῖνα.
Πεινέω, -ῶ, f ήσω, idem et ab eod.
Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, *esurio*; et πεινήμεναι, Dor. et Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆναι, qu. à πείνημι, idem quod πεινάω, quod vide.
ΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *conatus, inceptum tentatio, experientia, dolus*: qu. à πείρω, *transeo*.
ΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *cuspis*, vel *acies gladii*.
Πειράζω, *tento, exploro*, f. άσω, p πεπείρακα, a. 1. ἐπείρασα, a. 1. inf. πειρᾶσαι, præs. pass. πειράζομαι, *tentor, ad peccandum solicitor*, perf. pass. πεπείρασμαι, a. 1. pass. ἐπειράσθην, a. 1. sub. pass. πειρασθῶ, a. 1. infin. pass πειρασθῆναι, *tentari*. Th. πεῖρα.
Πειραθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. et
Πειραθῶ, in 3. pl. πειραθῶσιν, a. 1. sub. pass. verbi πειράω, quod vide.
Πειραίνω, *finio, necto*: à περαίνω, quod à περάω, *supero*.
Πεῖραρ, seu πεῖρας, ατος, τὸ, *finis*. Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.
Πείρας, αντος, a. 1. part. act. à πείρω, *transadigo, transfigo*; f. περῶ, a. 1. ἔπειρα.
Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. et
Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. et
Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, *tento*. Th. πεῖρα.
Πειρασθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.
Πείρασις, εως, ἡ, *tentatio, solicitatio*. et
Πειρασμὸς, ȣ, ὁ, *tentatio*: à πειράζω, quod vide.
Πειραστὴς, ȣ, ὁ, *tentator*; ab eod.
Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, *tentandi peritus*: item *qui inani conatu utitur*: à πειράζω.
Πεῖρατ' pro πείρατα, nom. plur. à πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis*.
Πειρατέον, *tentandum*, nomen verbalè à πειράω, *conor*. Th. πεῖρα.
Πειρατεύω, f. εύσω, *piraticum exerceo; naves in mari capio, vasto, prædo*: Gen. xlix. expon. *apprehendo*: à πειρατὴς, q. v.
Πειρατήριον, ȣ, τὸ, *sedes piratarum, locus piratis infestus*: à
Πειρατὴς, ȣ, ὁ, *prædo marinus*, PIRATA: Angl. PIRATE, dat. pl. πειραταῖς, à πειράω.
Πειράτω, *tentet*, 3. sing. præs. imperat. act. à
Πειράω, -ῶ, *conor, nitor, periculum facio*; item *tento*; f. άσω, vel ήσω, p. πεπείρακα, imperf. m. ἐπειρώμην, -ῶμην, -ᾶȣ, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, 3 pl. -όωντο -ῶντο. Th. πεῖρα, *experientia, conatus*.
Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. 1. inf. pass. et
Πείρησαι, *experire*, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειρητίζω, *experior, periculum facio*: à πειράω, idem. Th. πεῖρα.
Πειρίθοος, ȣ, ὁ, *Rex Lapitharum*.
ΠΕΙ'ΡΙΝΣ, ινθος, ἡ, *crates*, vel *alveus ex viminibus in curru*.
ΠΕΙ'ΡΩ, *transadigo, transfodio, infigo, adfigo*; item *transeo*, f. περῶ, p. κα, a. 1. ἔπειρα, a. 2 ἔπαρον, perf. pass. πέπαρμαι, a. 1. pass. ἐπάρθην, p. m. πέπορα.
Πειρῶ, *tenta*, præs. imperat. pass. πειράȣ, -ῶ, et
Πειρῴατο, Ion. pro πειρῷντο, 3. pl. opt. pass. à πειράω, *conor*. Th. πεῖρα, *conatus*.
Πειρώμεθα, *experimur*: 1. plur. præs. indic. m. et
Πειρώμενος, præs part. m. vel pass. verbi πειράω, *conor, periculum facio*.
Πεῖσα, ας, ἡ, *funis anchoralis*: à πείθω.
Πεῖσαι, pro πίσαι, *irrigare*, a. 1. inf. act. à πίω, *potum do*, inusit.
Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, et
Πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω.
Πείσας, αντος, *persuadens*, a. 1. part. act à πείθω, *persuadeo*: f. σω.
Πεισαχάλινος, ȣ, ὁ ἡ, *frenis obediens*: πεισαχάλινα ἅρματα, *currus habenis obedientes*: τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virg. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas*: ex πείθω, et χαλινὸς, ȣ, ὁ, *frænum*.
Πείσεαι, *obedies*, Ion. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. m. et
Πείσεις, 2. sing. f. 1. act. et
Πεισέμεν, *persuasurum esse*, Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, *persuadeo*.
Πείσεσθαι, f. 1. inf. m. et
Πείσῃ, 3 sing. a. 1. sub. act vel 2. sing. f. 1. m. à πείθω, *persuadeo*: f. σω.
Πεισθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à πεισθεὶς, έντος, έντι, ab eod. verbo.
Πεισθῆναι, a. 1. infin. pass. et
Πεισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.
Πεῖσμα, ατος, τὸ, *fiducia adgrediendi aliquid, persuasio; funis nauticus, quo navis religatur, ut pareat gubernatori; retinaculum*: à πείθω.
Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, *persuasio*, [*Gal. v. 8. et Eustath. ad Od. x xvi. alibi.] ab eod. Th.
Πείσομαι, *patiar*, vel *parebo*: f. 1. m. à πάσχω, *patior*, vel πείθω, *pareo*.
Πεῖσος, vel πῖσος, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum*; qu. qui possit πίσαι, i. e. *potum præbere*: à πιπίσκω, *potum præbeo*.
Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, *obediens, suasor*: à πείθω.
Πείω, idem quod πείκω, quod vide.
Πελάγεσσιν, dat. pl. Ion. à πέλαγος.
Πελαγίζω, *inundo, restagno*: à
ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, PELAGUS, *mare*, in nom. plur. πελάγη, qu. πλοῖα ἄγων, *naves ducens*.
Πελάγων, *Pelagon*, nomen viri.
Πελάζω, *appropinquo, accedo*: item *appropinquare facio, admoveo, pertingo*: f. άσω, p. κα, præs. infin. πελάζειν.
Πελάζειν κράτει, *admovere victoriæ, dare victoriam*. Sic κράτει πέλασσον, *victoriam mihi largire*, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πέλας, *propè*.
ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, *liban è pollina*

farinæ, q. à πάλη, *farina tenuis*, vel παλύνω, *misceo*.

ΠΕΛΑΡΓΟΣ, ȣ, ὁ, *ciconia*: q. ex πελὸς, et ἀργὸς, quia *nigris* et *albis* pennis.

ΠΕΛΑΣ, adv. *propè*, q. à πέλω, *appropinquare facio*: comp. πλησίον; superlat. πελασάτω. Hinc ὁ πέλας, *vicinus*, *propinquus*, *alius*.

Πέλασαν, *applicarunt*, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. act. et

Πελάσας, αντος, *accidens*, a. 1. part. act. πέλασαι, a. 1. infin. à πελάζω, *admoveo*, f. σω, p. πεπέλακα. Th. πέλας, *propè*.

*Πελασγοὶ, Iones dicti sunt *Pelasgi Ægialenses*, Πελασγοὶ Αἰγιαλέες, antequam Danaus et Xuthus in Peloponnesum transierunt. Herodot. vii. 94. sic dicti ab Ægialeo rege.

Πελασθεὶς, έντος, *accedens*, a. 1. part. pass. et

Πελάσθη, *infixa est*, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

Πελάσσαις, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ȣ, ὁ, *qui appropinquat*; *item incola*, *cliens*: [*vicinus, mercenarius*, qui Θῆς Atticis, πένεστης Thessalis, πελάτης reliquis Græcis, Salm. de m. usur. p. 871. à πελάω.]

Πελάτις, ιδος, ἡ, *cliens*, *famula*, à præced.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ȣ, τὸ, *jugerum*.

Πέλει, *est*, *contigit*, [*ab inusit. πέλω, *sum* In Stobæo vox poëtica habetur: sed sæpe eâ utuntur Tragici in Iambis Markl. in Eurip. Suppl. 178.]

Πέλεια, ας, ἡ, et

Πελειὰς, άδος, ἡ, *columbarum quædam species*, *columba*: à πελὸς, *niger*, quia *nigro* erant colore.

Πελειάσιν, *columbis*, dat. pl. à πελειάς.

Πελεκὰν, PELICANUS, Gl. V. πελεκάνος, *marina avis*, *fulica*. Dicitur πελεκὰν, ᾶνος, et -αντος, et πελεκᾶς, à πελεκάω, *seco*, quòd rostrum habeat magnum et latum, *dolando* aptum. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκάω, -ῶ, f. ήσω, *seco*, *securi incido*: à πέλεκυς.

Πελέκημα, ατος, τὸ, *fomes*, *id quod inter dolandum excidit*, *scobs*, *ramentum*, quod pro fomite esse potest. à præced.

Πελεκίζω, *securi ferio*: f. ίσω, p. πεπέλεκικα, perf. pass. πεπελέκισμαι, perf. part. pass. πεπελεκισμένος, η, ον, *securi percussus*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκῖνος, ȣ, ὁ, *securidaca*, herba, cujus semen est ut πέλεκυς, *securis*.

Πελέκκησεν, Ion. et Poët. pro ἐπελέκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *seco*, quod vide.

Πέλεκκον, ȣ, τὸ, *manubrium* seu *capulus bipennis*, *bipennis ipsa*: à

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, *securis*, *bipennis*: in acc. πέλεκυν.

Πελεμίζετ', Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit*, *quassatus fuit*: 3. sing. imperf. pass. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo*, *commoveo*, *quasso*: f. ξω, p. πεπέλιμχα, perf. pass. πεπέλιμγμαι, a. 1. pass. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. præced.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *exstabat*, 3. singul. imperf. et

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. sing. imperf. verbi Poët. πέλω, *sum*.

Πέλευ, Dor. pro πέλȣ, præs. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *sum*.

Πελιδνὸς, ἡ, ὸν, *nigrorem plumbeum habens*, *sanguine suffusus*, *lividus*: à Th. πελὸς, *niger*.

Πελιδνόω, -ῶ, *lividum reddo*, *sugillo*, à præced.

Πέλιος, ία, ιον, *niger*, *lividus*: à πελὸς.

Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *sum*: à πέλω, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, Ion. πέλλη, ης, ἡ, *mulctra*, πελλὶς, ίδος, ἡ, idem; q. à πλέος, *plenus*, quòd sæpè lacte *impleri* soleat. Indè Angl. A PAIL, i. e. mulctrale. Item *vas potarium*.

Πέλλη, ης, ἡ, PELLA, urbs Macedoniæ: unde Alexander Magnus, *Pellæus* dictus.

Πελλὸς, η, ον, sive πελλὸς, ἡ, ὸν, idem quod πελὸς, *niger*.

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *planta pedis*; item *solea*, qu. à πελὸς, quia *nigra*; aut à πηλὸς, *lutum*, quod eâ calcamus.

Πέλομαι, *sum*: idem quod πέλω.

Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. pl. præs. ind. m. præc. verbi.

Πελοπηϊάδαι, Ion. Dor. et Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom. pl. à

Πελοπίδης, ȣ, ὁ, *Pelopis filius*: à Πέλοψ, πος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ἡ, ὸν, *Peloponnesiacus*: et

Πελοποννησιακῶς, adv. *Peloponnesiacè*: à

Πελοπόννησος, ȣ, ἡ, *Peloponnesus*, regio Græciæ, infra mare Ionium et Ægæum: ex Πέλοψ et νῆσος.

Πέλοπος, gen. sing. à Πέλοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, *filius Tantali*, *regis Phrygiæ*.

ΠΕΛΟΣ, ἡ, ὸν, *colorem nigricantem et subfuscum habens*; item *niger*, *fuscus*.

Πελταστὴς, ȣ, ὁ, PELTASTA, *peltatus*, *cetratus*: et

Πελταστικὸς, ἡ, ὸν, *ad peltastam pertinens*; item *qui peltâ se tueri in pugnâ novit*: à

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, PELTA, *scutum brevius*: q. παλτὸν, quod *vibrari* possit.

Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, εως, ἡ, *securis*; PELVIS, propriè *lignea*: facta τῷ πελέκει.

ΠΕ'ΛΩ, et πέλομαι, *sum*; *venio*; *verto*; *admoveo*, *appropinquare facio*.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, *monstrum*.

Πελώρη, *vasta*, f. g. Ion. à πέλωρος.

Πελώριος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *monstrosus*; item *admirandus*, *suspiciendus*, *mirus*; et *immanis*, *ingens*. Th. πέλωρ.

Πέλωρος, ώρα, ωρον, *monstrosus*, *portentosus*; item *ingens*, *immanis*: ab eod.

Πέμμα, ατος, τὸ, *coctum aliquid*, peculiaritèr *genus quoddam placentæ*: à πέπτω, *coquo*.

Πεμπάδαρχος, *quincurio*; idem quod πεντάδαρχος.

Πεμπάζω, seu πεμπάζομαι, f. άσω, et m. άσομαι, perf. πεπεμπάκα, *per digitos numero*, præsertim *quinos*; *numero*; *cogito*: à

Πεμπὰς, άδος, ἡ, idem quod πεντὰς, άδος, *numerus quinarius*, *quinque*: à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*. Est et

Πέμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. sing. imperf. verbi πέμπω, *mitto*.

Πέμπελος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *senex*: q. jam *mittendus* in sepulchrum: à πέμπω.

Πέμποισα, ας, ἁ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ, *mittens*, præs. part. f. g. à πέμπω, *mitto*, f. ψω.

Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, *quintanus*, *quinque dies natus*, *quod quinto die fit*, *venit*, *redit*, &c. à πέμπτος, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*.

Πεμπτάμερος, ȣ, ὁ ξ ἡ, Ion. et Dor. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans*, seu à *quinque diebus*: ex πέμπτος, ȣ, *quintus*, et ἡμέρα, *dies*.

Πέμπτης, η, gen. et dat. sing. f. g. à

Πέμπτος, η, ον, *quintus*, *a*, *um*, dat. plural. πέμπτοισι: à πέμπτε, Æol. pro πέντε, *quinque*.

Πεμπτὸς, ἡ, ὸν, *missus*, *a*, *um*: à

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto*, *dimitto*, *emitto*, *immitto*, *procul amando*; *veho*, *trajicio*; *mitto legatos*; [*πέμπειν μαντεῖα σεμνὰ, Eurip. in Phœniss 223; *mittere ad oraculum venerandum*,] f. ψω, p. πέπεμφα, a. 1. ἔπεμψα, a. 1. imperat. act. πέμψον, άτω, a. 1. sub. πέμψω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. πέμψαι, a. 1. part. πέμψας, αντος, præs. part. πέμπομαι, *mittor*, a. 1. pass. ἐπέμφθην, f. 1. pass. πεμφθήσομαι, p. m. πέπομφα. [*πέμπομαι, med. *curo aliquem deducendum*. Eurip. Hecub. 372. Orest. 107. 111.]

Πεμπώβολον, ȣ, τὸ, *veru cum quinque cuspidibus*: ex πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*, et ὀβελὸς, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, *flatus*; item *gutta*, *nubes*, *bulla*: qu. à πέμπω, ut sit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *insecti è vesparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. et

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέμψει, 3. sing. et

Πέμψουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, fut. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, præs. infin. m. à πένομαι, *laboro*, *ago*, quod vide.

Πενέστης, ȣ, ὁ, *servus*, *famulus*: à πένομαι, *laboro*. [*idem qui Θῆς Atticorum.]

Πένηαι, Ion. pro πένῃ, 2. sing. sub. m. verbi πένομαι, *laboro*, *pauper sum*.

Πένης, ητος, ὁ ξ ἡ, *qui labore victum quærit*, *pauper*, *egens*; dat. pl. πένησι: à πένομαι, *laboro*, *egeo*.

Πένθει, *luge*, præs. imperat. à πενθέω, *lugeo*: Sed

Πένθεϊ, dat. sing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, *socer*, *uxoris pater*; πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *socrus*, *uxoris mater*; ut ἑκυρὸς, et -ρὰ, *socer*, et *socrus*, mariti pater et mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo*: f. ήσω, p. πεπένθηκα, a. 1. ἐπένθησα, a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆναι, præs. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præs. infin. verbi πενθέω, *lugeo*. Th. πένθος.

Πένθιμος, ου, ὁ ξ ἡ, et πένθιμος, ιμη, ιμον, *lugubris*: à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus, mæror*: item *funus*: q. πόνθος, à p. m. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior*. Hinc πενθέω, *lugeo*.

Πενία, ας, ἡ, et Ion. -η, ης, *paupertas*: à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *laboro, inops sum*.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauper, pauperculus, inops*: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio, efficio, ago, paro, curo, struo; pauper sum*: πενόμενος, præs. part. m. πέπονα, p. m.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. m. verbi præced.

Πεντάδαρχος, ου, ὁ, *qui quinque viris præest*: ex πέντε, *quinque*, et ἀρχὴ, *principium*.

Πεντάεθλον, ου, τὸ, *quinquertium*: et

Πεντάεθλος, ου, ὁ, *quinquertio*: ex πέντε, *quinque*, et ἄεθλος, *certamen*.

Πενταετηρικὸς, ἡ, ὸν, *quinquennalis; lustralis*: à

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium, lustrum*. Sed. Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo, πενταέτηρικὴ A.

Πενταέτηρος, ου, ὁ ξ ἡ, *quinquennis, quinquennalis*: à

Πενταέτης sive πενταέτης, εος, ὁ ξ ἡ, idem: ex πέντε, *quinque*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πένταθλον, ου, τὸ, *quinquertium, quinque certamina*: et

Πένταθλος, ου, ὁ, *quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit*: ex πέντε, *quinque*, et ἆθλος, *certamen*. Th. ἄεθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquies*, adv. à πέντε.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, *quinquies mille*: ex præced. et χίλιοι.

Πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti, æ, a*: ex πέντε, *quinque*, et κόσιοι.

Πεντάπηχυς, υος, ὁ ξ ἡ, *qui est quinque cubitorum*: ex πέντε, et πῆχυς.

Πενταπλάσιος, ια, ιον, Ion. πενταπλήσιος, *quinquies major*. Th. πέντε, *quinque*.

Πενταπλεισίως, adv. *quintupliciter, quinque modis*: à præced.

Πενταπλόος, ῦς, ὁ ξ ἡ, et πενταπλόος, ῦς, πλόη, ῆ, πλόον, ῦν, *quintuplex*; à πέντε.

Πένταχα, et πενταχῆ, *quinquefariàm, quinque modis*: à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque*.

Πεντεκαίδεκα, *quindecim*.

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus quintus*: ex πέντε, et δέκατος, *decimus*.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta*: à πέντε, *quinque*.

Πεντηκονταέτης, εος, ὁ, *quinquaginta annos habens*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, *quinquaginta anni*: à præced.

*Πεντηκοντάλιτρον, ου, τὸ, *quinquaginta librarum nummus Siculus*, ita à pondere dictus, quia scil. quinquaginta libras valebat. D. S.

Πεντηκόνταρχος, ου, ὁ, *qui quinquaginta militibus præest*.

Πεντηκόντερος, ἡ, *navis, quæ quinquaginta remis agitur*: πεντηκόντορος, ἡ, idem.

Πεντηκοντόγυος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui quinquaginta jugerum est*: ex πεντήκοντα, quod vide, et γύα, seu γυία, *arvum, juger*.

Πεντηκοντακάρηνος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui habet quinquaginta capita*: ex πεντήκοντα, quod vide, et κάρηνον, ου, τὸ, *caput*.

Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, *quinquagesimus, a, um*. Hinc πεντηκοστὴ, scil. ἡμέρα, *dies quinquagesimus*, à resurrectione Domini. Angl. PENTECOST. Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui in quinos ramos dispergitur*. Sic vocatur etiam *manus*: ex πέντε, et ὄζος, *ramus*. Digiti sunt velut *quinque* ramusculi.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *tondeatur*: 3. sing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, seu πείκω, *pecto*, f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *penis*.

Πεπάγασι, Dor. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. m. verbi πήγνυμι, *compingo*: f. ξω, a. 2. ἔπαγον, p. m. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, *passa*; per Sync. pro πεπαθηκυῖα, p. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίδευνται, 3. pl. p. pass. et

Πεπαίδευται, 3. sing. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, *excoquo, et ad maturitatem perduco; maturo, mitigo, lenio*; à πέπτω.

Πεπαισμένος, p. part. pass. à παίζω, *ludo, illudo*; vel à παίω, *percutio*; fut. αίσω, p. pass. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, έρα, ερον, *maturior, mitior*; compar. Est πέπων, *maturus*, quod vide.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*; perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino fœdo*; f. ξω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro*; f. αλῶ. Alii à πηλὸς, *lutum*.

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab eod.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à παλάσσω, *sortior*; quod à πάλος, *sors*; item *agitatio*. Th. πάλλω, *agito*.

Πεπαλὼν, *qui vibravit*; Ion. redupl. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro*; f. αλῶ, a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. verbi πάομαι, f. m. άσομαι, *possideo*.

Πεπάναι, a. 2. infin. act. verbi πεπαίνω, *coquo*; a. 1. part. pass. πεπανθεὶς, εῖσα, ὲν, *coctus*; nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπαρεῖν, per Anadiplas. pro παρεῖν, a. 2. infin. verbi πείρω, *transeo*: f. ερῶ, a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel πορέω, *do, præbeo*.

Πεπάρθαι, perf. infin. pass. à

Πέπαρμαι, perf. ind. pass. et

Πεπαρμένος, η, ον, *trajectus, confixus*; p. part. pass. verbi πείρω, *transadigo*; f. περῶ, p. πέπαρκα, p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, p. act. Att. pro παρῴνηκα, et

Πεπαρῳνημένος, p. part. pass. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, *pecco per vinolentiam*. Th. οἶνος, *vinum*.

Πέπασαι, *acquisivit*; Poët. pro

Πέπαται, 3. sing. p. pass. verbi πάομαι, *possideo*; f. m. άσομαι, p. pass. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, p. ind. pass. et

Πεπαυμένοις, dat. pl. perf. part pass. et

Πέπαυσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi παύω, *cesso*; fut. παύσω, p. πέπαυκα, a. 2. ἔπαον.

Πεπείθαται, *persuasi sunt*: Ion. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*; fut. σω, a. 2. ἔπιθον, perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπίθοντο, *paruerunt*: Ion. redupl. pro ἐπείθοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Πεπείρημαι, *expertus sum*; Dor. pro πεπείρημαι, p. ind. ἐπειράσθην, a. 1. pass. à πειράω, *tento*; f. άσω et ήσω. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Πέπειρος, ου, ὁ ξ ἡ, *maturus, mitis*; à Th. πέπτω.

Πεπείσθω, *persuasum habeat*; 3. sing. perf. imperat. pass. et

Πέπεισμαι, p. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*; f. σω.

Πεπελεκισμένος, ου, *decollatus, securi percussus*; p. part. pass. verbi πελεκίζω, *securi ferio*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πεπερανκέναι, p. infin. act. verbi περαίνω, f. ανῶ, p. πεπέραγκα, idem quod περατόω, *finio*. Th. πέρας, τὸ, *finis*.

Πεπερημένος, ου, *advectus et venditus*; à περάω, *vendo*; f. άσω et ήσω, p. πεπέρηκα, p. pass. πεπέρημαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, ιος, vel εως, τὸ, PIPER; Angl. PEPPER. à πέπω, quòd calore suo *coctionem* juvet.

Πέπηγα, ας, ε, p. m. et

Πεπηγὼς, ότος, p. part. m. verbi πήγνυμι, seu πήγω, *compingo*.

Πεπηδηκέναι, perf infin. act. verbi πηδάω, *salto*.

Πεπιεσμένος, η, ον, *pressus*; p. part. pass. verbi πιέζω, *premo*; f. σω, p. κα, p. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, *inducere*; Ion. redupl. pro πιθεῖν, a. 2. infin. verbi πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, η, ον, p. part. pass. et

Πεπιθήσω, *persuadebo*; Ion. redupl. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον, unde πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. redupl. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω.

Πεπίθοιμεν, et in 3. pl. πεπίθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν, et πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. et

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, verbi πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. p. ind. act. verbi πιστεύω, *credo*; f. ευσω· à πίστις, εως, ἡ, *fides*.

Πεπιστεύκεισαν, *crediderant*; 3. pl. plusq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεισαν, ab eod. verbo.

Πεπιστευκυῖαν, acc. sing f. g. part. p. pass. verbi πιστεύω: vide in πεπιστεύκαμεν.

Πεπλανημένως, adv. *vagabundè*; à πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

Πέπλασαι, 3. sing. perf. pass. πεπλάσθαι, p. inf. pass. πεπλασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πλάσσω, *fingo*; f. σω, p. κα.

Πεπλάτυνται, 3. sing. p. pass. verbi πλατύνω, *dilato*; f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα. Th. πλατὺς, έος, *latus, amplus*.

Πέπληγα, *percussi*; p. m. verbi πλήσσω, f. ξω, a. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, et πεπληγέμεναι, Ion. et Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, *percutio*; quod à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præsens abiit. undè et imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον, nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω, a. 2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, *pertussi*; vide in præced.

Πεπλήθυνται, 3. sing. p. pass. verbi πληθύνω, quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, *plenus, a, um*; perf. part. m. verbi πλήθω, *impleo*: f. πλήσω, p. m. πέπληθα.

Πέπληντο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*; f. πλήσω, p. pass. πέπλημαι.

Πεπληροφορημένων, *eorum quæ impleta sunt*: gen. pl. perf. part. pass. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, et in 3. pl. πεπλήρωνται, p. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo*: f. ώσω, p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, *plenus*.

Πεπλησιακὼς, ότος, p. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, sector, accedo familiaritèr ad aliquem*: f. άσω, p. κα, à πλησίον, *propè*. Th. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ȣ, et Ion. πέπλοιο, ὁ, et πέπλον, ȣ, τὸ, PEPLUS, -UM, *vestis muliebris*.

Πεπλύσθαι, Poët. p. infin. pass. verbi inus. πλύω, *lavo*; f. ύσω, p. pass. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπίπλων, ως, ω, et

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλους. Th. πέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens, sapiens*; perf. part. pass. et in dual, πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνῦμι, seu πνύω, f. σω, *spiro*; in pass. πνῦμαι, *sapio*. Th. πνέω, *spiro*.

Πέπνυσο, *sapito*; p. imperat. pass. verbi πνῦμαι, *sapio*; à πνῦμι, vel πνύω, id quod præced. Th. πνέω, *spiro*.

Πεποίηκα, ας, ε, et in 3. pl πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, p. ind. act. et

Πεποίημαι, et in 3. pl. πεποίηνται, p. ind. pass. πεποιῆσθαι, p. inf. pass. et

Πεποιημένος, η, ον, p. part. pass. verbi ποιέω, f. ήσω, *facio*

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confidit*; 3. sing. p. m. πέποιθα, ας, ε, hinc πεποίθης, 2. sing. p. m. sub. et

Πεποιθέναι, p. inf. m. πεποιθὼς, ότος, in pl. πεποιθότες, p. part. m. verbi πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον, πεποίθει, 3. sing. plusq. p m. Ion.

Πεποίθησις, εως, ἡ, *persuasio, fiducia*; à p. m. πέποιθα, verbi ejusd.

Πεποίθομεν, 1. pl. præs. ind. verbi πεποίθω, qu. Siculo more factum à p. m. πέποιθα, verbi πείθω.

Πεποιθότως, adv. *confidentèr, cum fiduciâ*: à

Πεποιθὼς, ότος, *fretus, confisus*: vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*: perf. part. pass. verbi ποικίλλω, f. λῶ, *variego*. Th. ποικίλος, *varii coloris*.

Πέπομφα, *misi*: p. ind. med. verbi πέμπω, *mitto*; f. ψω.

Πέπον, *mollis, ignave*, voc à nom. πέπων, ωνος, ὁ ʒ ἡ, *mitis, maturus*.

Πέπονα, p. m. à πένομαι, *laboro*.

Πεπονάμενος, Dor pro πεπονημένος, ȣ, *elaboratus*; quod vide.

Πέπονες, όνων, οἱ ʒ αἱ, *pepones*, nom. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, η, ον, *elaboratus*; p. part. pass. verbi πονέω, *excolo, instruo*.

Πεπονηρευμένος, p. part. pass verbi πονηρεύω, *improbus sum, improbè ago*: à πονηρὸς, *malus*.

Πέπονθα, *passus sum*: p. m. ind. et

Πεπονθὼς, υῖα, ὸς, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*: f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, *pepedi*: p. med. verbi πέρδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *transadigo*; p. m. πέπορα.

Πεπόρευσο, perf. imperat. pass. verbi πορεύομαι, *eo*.

Πεπόσθαι, p. infin. pass. à πίνω, *bibo*; f. πώσω, p. πέπωκα, p. pass. πέπομαι, a. 1. pass. ἐπόθην, a. 1. part. ποθεὶς.

Πέποσθε, *laborâstis*; per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. p. ind. pass. verbi πονέω, *laboro*; f. ήσω, p. πεπόνηκα, p. pass. πεπόνημαι. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonasm. inserto σ, p. m verbi πάσχω, *patior*; fut. m. πείσομαι.

Πεποτήαται, *volârunt*; Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. p. pass. verbi ποτάομαι, *volo*; f. m. ήσομαι, p. πεπότημαι. Th. πέτομαι vel πετάομαι, idem.

Πεπότητο, *volabat*: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω, vide πέπραχα.

Πέπρακα, *terminavi*: per Sync. pro πεπέρακα, p. ind. act. verbi περάω, *transeo*: f. άσω, et ήσω. Alii à πράσσω, formant quod vide. Est et

Πέπρακα, perf. verbi πιπράσκω, *vendo*: fut. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, p. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*; f. πράσω, f. 1. pass. πραθήσομαι, a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, *vendo*.

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio*; fut. ξω, perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. pass. πέπραγμαι, a. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, η, ον, *incensus*; perf. part. pass. verbi πρήθω, *incendo*; perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*; per Sync. pro πεπεράτωμαι, p. ind. pass. et

Πεπρωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi περατόω, per Sync. πρόω, et πρόω, *destino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis*.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. sing. p. pass. et

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτωτο, 3. sing. plusq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, sic in 3. pl. πέπτανται, *expansa sunt*; pro πεπέτανται, p. pass. verbi πετάζω, vel πετάω, *expando*.

Πεπτεῶτα, *lapsum*: acc. sing. p. part. act. à πεπτεὼς, quod Pleonasm. τȣ ε, pro πεπτὼς, et hoc per Sync. pro πεπτωκὼς, gen. -ῶτος vel -ότος, p. part. act. à πίπτω, *cado*: f. πτώσω, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ῶτος, p. part. act. verbi πτήσσω, *metu consterno, attonitum reddo*: f. ξω, p. πέπτηχα, et sublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηὼς, et in acc. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα, quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, *coquo, maturo, pinso*: f. ψω, p. πέπεφα, Æol. πέσσω, Att. πέττω.

Πέπτωκα, *cecidi*: p act. et

Πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*; fut. πτώσω, a. 2. ἔπεσον, f. 2. m. πεσȣ̃μαι

Πεπτῶτα, per Sync. pro πεπτωκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, *audiat, intelligat*: 3. sing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. et

Πεπύθωνται, Ion. Anadiplas. pro πύθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: fut. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, ον, perf. p. pass. verbi πυκάζω, *denso*. [*πεπυκασμένος νόον, *animo sapiens*, eâdem ratione quâ Latinis *callidus* cujus animus rerum usu occaluit. Græv. in Hes. Op. 793.] Th. πύκα, adv. *densè*.

Πεπυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo*; f. ώσω, p. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, *interrogavi*: p. pass. et

Πέπυσο, Ion. pro ἐπέπυσο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Πέπωκα, *bibi*; p. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ ʒ ἡ, *coctus à sole, maturus*, de *fructibus* dicitur; item PEPO: et *mollis, ignavus*: à πέπτω, *coquo*.

ΠΕΡ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; et plerumque significat *quanquam, tametsi*; interdum respondet particulæ *cunque*. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ est περὶ.

ΠΕ'ΡΑ, *ultrà, ultra modum, ultra quàm, suprà, præter*.

Περάαν, *penetrare*; Ion. pro περᾶν, præs. inf. verbi περάω.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, scil. γῆ vel χώρα, *terra quæ est ultra aliquem locum, ultra mare; oriens et occidens*: à περαῖος.

Περαίνω, f. ανῶ, p. άγκα, *finio, perficio, efficio*; item *ex concessis aliquid*

efficio, i. e. *infero*, vel *concludo syllogisticè; prædico.* Th. πέρας, *finis.*

Περαῖος, αία, αῖον, *ulterior, in ulteriore parte situs:* à πέρα.

Περαιόω, -ῶ, f. ώσω, *in ulteriorem partem transveho, trajicio, transeo: finio, perficio:* à præced.

Περαίτερος, έρα, ερον, *ulterior:* à πέρα.

Περαιτέρω et περαίτερον, *ulterius, amplius:* à præced.

Πέραν, adv. *trans:* cum gen. item *cis, secus:* idem quod πέρα, *ultrà.* Sed

Περᾶν, præs. inf. à περάω, *transeo.*

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, et πεῖρας, τὸ, *finis, terminus;* item adv. *denique.*

Περάσαις, Æol. pro

Περάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, *transeo.*

Πέρασις, εος, ἡ, et

Περασμὸς, ȣ̃, ὁ, *transitus:* à περάω.

Πέρατα, τὰ, *fines:* nom. vel acc pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis,* [*ἐκ περάτων τῆς γῆς, Mat. xii. 42. pro *è regione longè remotâ.* Vorstius, c. xxiii. hîc Hebraismum quærit. Sic tamen Themistius, xiii. Jos. l. vi. c. 1. l. iv. 8. Philo. Legat. ad Caium.]

Περάτη, ης, ἡ, *finis;* expon. etiam *extremitas horizontis orientem versus.* Th. πέρας.

Περατὸς, ἡ, ὸν, *per quem transitus patet:* à περάω.

Περατόω, *finio, termino:* f. ώσω, p. κα, præs. pass. περατȣ̃μαι, *finor, terminor;* p. ind πεπεράτωμαι, per Sync. πέπρωμαι, *fato destinatus sum:* cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis, fato destinatus:* à præced.

ΠΕΡΑ'Ω, *transeo, supero, transporto, vendo:* f. άσω, et ήσω.

Περγαμία, ας, ἡ, Poët. pro

Πέργαμος, ȣ, ἡ, *urbs Asiæ insignis; Troja,* ita dicta, quod *editâ in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loco editiora* olim appellabantur.

Περγασίδην, *Pergasidem,* accus. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, *Perga:* nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum.*

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ ξ ἡ, PERDIX, avis; Metaph. *astutus, libidinosus:* quod à περιέδω, *circumedo.*

ΠΕ'ΡΔΩ, PEDO, *crepitum ventris edo:* f. σω, p. κα, a. 2. ἔπαρδον, p med. πέπορδα.

Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultra:* idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. et

Περήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi περάω, f. ήσω vel άσω, *transeo.*

Περητὸς, Ion. pro περατὸς, ȣ̃, *qui transiri potest:* ab eod. verbo.

Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, p. inf. pass. à

ΠΕ'ΡΘΩ, *privo, vasto, perimo:* PERDO, *trucido:* f. σω, p. κα, a. 2. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.

ΠΕΡΙ', præpos. cum gen. *de, pro, propter, præ. ultra.* Cum dat. *circum, circa.* Cum acc. *circa, circum, circiter, erga.* Inservit sæpe Periphrasi (α) *personæ,* ut οἱ περὶ Σωκράτην, *Socratici:* οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum suis:* (β) *rei,* ut τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, *cupiditas:* (γ) *Genitivi,* ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, *virtus ejus.* *Intendit,* ut περίλυπος *pertristis:* interdum *nihil* vel *paululum* significationi addit.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poët. pro ὑπὸ φόβȣ φεύγειν, *præ metu fugere.*

Πέρι pro περίεσι, sicut. ἔνι pro ἔνεστι. Vide περίειμι.

Περιάγω, *circumeo, circumago, circumduco:* in 3. pl. sub. περιάγωσιν, imperf. act. περιῆγον, f. περιάξω, a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον ex περὶ, *circum,* et ἄγω, *duco.*

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus, circumductio, conversio:* à præced.

Περιαιρέω, -ῶ, *aufero, amputo, circumcido:* f. ήσω, p. περιῄρηκα. a. 2. περιεῖλον, ες, ε, a. 2. inf. περιελεῖν, præs. pass. περιαιρέομαι, ȣ̃μαι, *tollor:* imperf. περιῃρεόμην, -ȣ́μην, -έȣ, -ȣ̃, -έετο, εῖτο. Th. αἱρέω, *capio.*

Περιαρθεῖσα, præs. part. f. g. verbi præcedentis.

Περίαλλος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *aliis præstans, eximius:* περίαλλα vel περιάλλως, *eximiè, supra modum:* ex περὶ, *suprà,* et ἄλλος, *alius.*

Περιάπτω, f. ψω, *adnecto, appendo, pro amuleto appendo;* item *comparo, acquiro; impono, injungo;* ex περὶ, et ἅπτω, *necto.*

Περιάργυρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *argento obductus, argenteus:* ex περὶ, et ἄργυρος, *argentum,* hinc

Περιαργυρόω, -ῶ, *argento obduco:* f. ώσω, p. -ηργύρωκα.

Περιαστράπτω, *circumfulgeo, splendore circumdo:* f. ψω, p. περιήστραφα, a. 1. περιήστραψα: ex περὶ, *circum,* et ἀστράπτω, *fulguro.*

Περιαυγὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *splendens, pellucidus.* Th. αὐγὴ, *splendor.*

Περίαυγος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *undequaque splendidus:* ab eod. Th.

Περιαυτολογέω, -ῶ, *de me ipso loquor jactabundus, ostento me:* ex περὶ, αὐτὸς, et λέγω, *dico:* p. m. λέλογα.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, *sui ipsius prædicatio, ostentatio:* à præced.

Περιαύω, *pernocto.* Th. ἰαύω, *commoror;* f. σω.

Περιαύων, *dormiens:* præs. part. act. à præcedente.

Περίαχε, *insonuit;* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, *circumsono;* f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus.*

Περιβαίνω, *circumeo;* item *circumeundo protego, defendo;* f. m. -βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. inf. act. -βῆναι ex περὶ, et βαίνω, *eo.*

Περιβάλεσθαι, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, *circumdo, cingo, amicio; ambio, amplector; afficio:* f. -βαλῶ, a. 2. -έβαλον, *amicui:* perf. -βέβληκα, præs. pass. περιβάλλομαι, *vestior,* perf. pass. -βέβλημαι, perf. part. pass. βεβλημένος, η, ον, *amictus, a, um;* fut. 2. med. βαλȣ̃μαι, a. 2 m. ἐβαλόμην, ȣ, ετο, *vestitus fui;* a. 2. imperat. m. βαλȣ̃, ἔσθω, p. m. βέβολα, ex περὶ, *circum,* et βάλλω, *jacio.*

Περίβαρα, *genus calceamenti.* Suid περίβαλλα, an à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur?*

Περιβῆναι, *protegere;* a. 2. infin. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περιβιόω, *supervivo, superstes sum;* f. ώσω, p. -βεβίωκα.

Περίβλεπτος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis;* à περιβλέπω.

*Περιβλέπτως ἀγωνίζεσθαι, *ita pugnare, ut omnibus sit spectaculo,* id est, *egregiè pugnare.* D. S.

Περιβλέπω, *circumspicio;* item *affecto, admiror:* f. ψω, p. -βέβλεφα, præs. m. περιβλέπομαι, idem: imperf. m. -εβλεπόμην, ȣ, ετο, a. 1. m. -εβλεψάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. -βλεψάμενος, η, ον, ex περὶ et Th. βλέπω, *video.*

Περίβλημα, ατος, τὸ, *pallium:* à περιβάλλω.

Περιβόητος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *clarus, celebris:* à βοάω, *clamo.*

Περιβόλαιον, ȣ, τὸ, *amictus, velamen:* et

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus, amplexus, ambitus, periodus orationis;* à p m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, *circumdo, amicio..*

Περιβραχιόνιον, ȣ, τὸ, *armilla:* ex περὶ, et βραχίων, ονος.

Περιβώμιον, ȣ, τὸ, *simulachrum, statua:* ex περὶ, et βωμὸς, *ara.*

Περίβωτος, *celebris, famosus:* pro περιβόητος, quod vide.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, *supersum; supero, vinco, salvus evado; contingo; potior, adipiscor:* præs. part. m. vel pass. περιγιγνόμενος, ȣ, *superstes:* a. 2. m. περιεγενόμην, a. 2. part. m. -γενόμενος, a. 2. infin. -γενέσθαι: ex περὶ, et γίγνομαι, *sum, fio, nascor.*

Περιγλαγὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *lacte plenus, lacte abundans:* ex περὶ, et γλάγος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, *lac.*

Περιγληνάομαι, ῶμαι, *oculorum pupillis lustro, circumspicio.* Th. γλήνη, *pupilla oculi.*

Περιγληνώμενος, *circumspiciens:* à præced.

Περίγλωσσος, ȣ, ὁ ξ ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, *qui linguâ est eximius, disertus, eloquens.*

Περιγογγύζω, f. ύσω, *obmurmuro:* ex περὶ, et γογγύζω, *murmuro.*

Περιγογγύζωσι, *murmurent:* 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Περίγρα, ας, ἡ, *circinus,* quo rotarum περιγυρὶς, id est *circumferentia* perficitur.

Περιγράφω, f. ψω, *circumscribo: definio; finio, seu claudo,* ut librum, orationem; *leviter, non exactè describo; deleo, aufero è numero; coërceo:* ex περὶ, et γράφω.

Περιδδήσασα, *verita:* Ectasi Poët. pro περιδείσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω.

Περιδεὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *meticulosus:* ex περὶ, et δέος, εος, τὸ, *metus.*

Περιδείδια, p. m. à

Περιδείδω, *undiquaque metuo, pertimesco:* ex περὶ, et δείδω, *timeo:* f. ίσω, a. 1. ἔδεισα, a. 1. part. δείσας, δείσασα, p. m. δέδια.

Περιδέξια, τὰ, *dextralia, armillæ:* à

Περιδέξιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *ambidexter:* ex περὶ, et δεξιὸς, *dexter.* Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra*

Περιδειπνέω, -ῶ, ήσω, *epulum funebre celebro:* à

Περίδειπνον, ȣ, τὸ, *epulum funebre, parentalia:* ex περὶ, et δεῖπνον, *convivium.*

Περιδέραιον, ȣ, τὸ, *collare, armilla;* frequentiùs verò pro *ornatu collari* seu *monili:* à

Περιδέραιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *collaris:* ex περὶ, *circum,* et δέραιον, *collare.* Th. δέρη, *cervix, collum.*

Περιδέω, *circumligo:* fut. ήσω, p. πε-

ριδίδεκα, præs. pass. περιδέομαι, p. pass. -δέδεμαι, plusq. p. pass. -εδεδέμην, σο, το· ex περὶ, *circum*, et δέω, *ligo*.

Περιδιπλόω, -ῶ, q. dic. *circumduplico; involvo*, i. e. *oblego*.

Περιδραμόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, *circumcurro, percurro*: f. -θρέξω, a. 2. -έδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. περιδραμὼν, οντος, p. ind. act. περιδεδράμηκα, ex περὶ, et τρέχω, *curro*.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, *circuitus, ambitus*: à

Περίδρομος, ου, ὁ ξ ἡ, *circumcurrens; rotundus, velox*, à περιτρέχω.

Περιδύω, *circumvestio*. Apud Hom. περίδυσε exponitur *spoliavit*: pro ἀπέδυσε. Th. δύνω vel δύω, *subeo, induco*.

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι, *depono*, seu *deposito pignore certo, paciscor*: ex περὶ, et δίδωμι, *do*.

Περιεβάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. et

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, *amicio*, q. v.

Περιεγίνετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιγίνομαι.

Περιέδραμον, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, η, ον, *præcinctus*, perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, *præcingo*, quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*: f. -θήσω, a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono*.

Περιείδω, *circumspicio, speculor; probè novi; negligo, sino*. Th. εἴδω.

Περιειλέω, *circumplico, circumvolvo*: ex περὶ, et εἰλέω.

Περιειληθεὶς, έντος, *involutus, indutus*: a. 1. part. pass. à præced.

Περιείλησις, εως, ἡ, *circumvolutio*: ab eod.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector*: quod ex περὶ, et λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, *circumvolventes*: nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ, et εἱλίσσω vel -ττω, *volvo*. Th. εἱλέω, idem.

Περίειμι, *superior sum, supero, antecello*. [*τοὺς γονεῖς ἔχοντες περίοντας, Zosim. l. ii. *qui ambos parentes habent eminentiores*. Malè Leuncl. *superstites*.] item *supersum, abundo, resto*: ex περὶ, et εἰμὶ, *sum*.

Περιεῖναι, præs. infin. à præced.

Περιείχετο, 3. sing. imperf. pass. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto*: f. -ψω, p. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Περιελαι, a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, *aufero*: qu. vide, f. 1. ελῶ ex inus. Th. περιέλω, undè a. 1. -ειλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, *circumactio*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Περιέλειχε, 3. sing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo*. Th. λείχω, *lambo*.

Περιελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. περιελεῖν, a. 2. infin. act. et

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιέπεσον, ες, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπτώσω, p. περιπέπτωκα· ex περὶ, et πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. sing. imperf. act. verbi περιπλέκω, f. ξω, *circumplector*; item *sensum animi verbis obumbro* vel *contego*: ex περὶ, et πλέκω, *necto*.

Περιέπω, περιέπομαι, *observantiâ prosequor, curo; colo, ambio; tracto*: ab ἕπω, *tracto, sequor*.

Περιεργάζομαι, *curiosè agor, inaniter satago, et laboro*: f. m. άσομαι, a. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ, et ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Περιεργία, ας, ἡ, *curiositas, nimis accurata diligentia*: à

Περίεργος, ου, ὁ ξ ἡ, *curiosus*; item *nimis exquisitus, supervacaneus*. Th. ἔργον, *opus*.

Περιέρχομαι, *circumeo, lustro, oberro, obambulo; circumvenio*, i. e. *decipio; venio; ulciscor, punio*: f. m. περιελεύσομαι, a. 2. περιῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Περιέσπασα, ας, ε, *distraxi*, p. ind. act. et

Περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, -ῶ, *distraho*, q. v.

Περίεσπε, 3. sing. a. 2. Ion. verbi περισπάω, *avello, distraho*, a. 2. περίεσπον. Th. σπάω, *traho*. Alii à περιέπω, *obeo, prosequor*, deductum volunt: quod ex περὶ, et ἕπω, *sequor*: a. 2. ἔσπον, ες, ε, Poët.

Περιέσσασθαι, a. 1. infin. m. gem. σ, verbi περιέννυμι, *circuminduo*. Th. ἕω, *induo*, f. ἕσω, a. 1. εἷσα, a. 1. m. ἑσσάμην, Ion. et Poët. pro ἑσάμην.

Περιεσταλμένος, η, ον, *obvolutus, circumcirca indutus*: part. p. pass. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno*, f. λῶ, p. ἔσταλκα, perf. pass. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιΐστημι, *circumsto*. Th. ἵστημι, *sto*: f. στήσω, p. ἕστακα, a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιΐστημι, quod vide.

Περιέστιν, 3. sing. præs. ind. verbi περίειμι, *superior sum, abundo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιέστραψεν pro περιήστραψεν, *circumfulsit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιεστῶτα, acc. sing. perf. part. act. περιεστὼς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, *circumsto*, quod vide.

Περιέσχατος, άτη, ατον, *extremus*. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέταμον, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido*, f. περιτεμῶ, p. περιτέτμηκα, perf. m. περιτέτομα. Th. τέμνω, *seco*.

Περιετέτμητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Th. τυγχάνω, *sum*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθησαν, Ion. pro περιείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi περιέπω, *prosequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Περιέχω, et in med. *comprehendo, occupo; contineo*; *circumdo, cingo, obsideo*, undè *premo, affligo*; *superior, major sum*; *consertis manibus retineo*: hinc *complector, foveo, amo, curo, defendo*: a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Περιεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Th. ὁράω, *video*, imperf. Att. ἑώραον· et perf. ἑώρακα.

Περίζωμα, ατος, τὸ, *fascia, cingulum, ventrale, lumbare*.

Περιζώννυμι, *præcingo*, f. περιζώσω, p. περιέζωκα, a. 1. περιέζωσα, perf. pass. περιέζωσμαι, perf. part. pass. περιεζωσμένος, *præcinctus*; a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. περίζωσαι, άσθω, a. 1. part. m. περιζωσάμενος. Ex περί, et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*, f. ζώσω.

Περίζωσαι, *præcingere*, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Περιζώστρα, ας, ἡ, *fascia, cingulum*: à περιζώννυμι, quod vide.

Περιηγέομαι, -οῦμαι, *circumduco; enarro*; ex περὶ, *circum*, et ἡγέομαι, *duco*, f. m. ήσομαι.

Περιηγηματικὸς, ἡ, όν, *circumductus*, adject. verbale, à præced.

*Περιηγὴς, *in orbem jacens*, κυκλάδας περιηγέας, Callim. Hymn. in Del. 198. *cyclades in orbem jacentes*, ut legi debet.

Περιήγησις, εως, ἡ, *circumductio*; item *expositio* vel *commemoratio rei alicujus quæ fit sigillatim et quasi per singula ducendo*: à περιηγέομαι.

Περίηγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.

Περιήειν, εις, ει, plusq. p. m. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*, p. m. εἶα, plusq. p. ᾔειν, in pl. ᾔεισαν, et Att. ᾔεσαν: vel est imperf. ind. Att. ejusdem verbi. Nam, ut ab ἴω, sit ἵημι, ita, per eandem anologiam, ab antiquiore εἴω, fiet εἴειμι: et in imperfecto, ut ab ἵημι fit ἵειν, ita ab εἴειμι fiet ᾔειν; et cum Att. augmento ᾔειν. Vid. Moor Elem. Ling. Græc. 114. 115.

Περιήκω, de illis dicitur, *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἥκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncopen ἦλθον.

Περιηλυτεύω, *circumeo*: hinc 2. pl. præs. imperat. m. περιηλυτεύεσθε, *circuite*: ex περὶ, et ἐλεύθω pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιημεκτέω, *iniquo animo fero*. Th. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιήνεικα, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, *argento obduco*: ex περὶ, et ἀργυρόω.

Περιῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιήστραφα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*, f. ψω, p. ἤστραφα.

Περιθάλπω, *circumfoveo*: ex περὶ, et θάλπω, *foveo, calefacio*, f. ψω.

Περιθὲις, ἐντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθην.

Περίθεμα, ατος, τὸ, *quod circumponitur. tectorium*: à περιτίθημι.

Περίθεσις, εως, ἡ, *circumpositio*: à περιτίθημι. *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*.

*Περιθέω, *in orbem curro*, ex περὶ, et θέω, *curro*.

Περιθρηνέομαι, ῦμαι, *lamentis circumsono*: ex περὶ, et θρηνέω, *lugeo*. Th. θρῆνος, ου, ὁ, *luctus*.

Περιθριγκόω, -ῶ, *circummunio loricâ aut septo*: ex περὶ, et θριγκόω, *loricâ aut septo munio, aut vallo*. Th. θριγκὸς, *pinna murorum*.

Περίθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *irâ valdè accensus*. Th. θυμὸς, *ira*.

Περιΐδμεναι, et per Syncop. περιΐδμεναι, (Dor. et Att. pro περιϊδεῖν, a. 2. inf. verbi περιειδω) *circumspicere*; *scire probè*; item *contemnere, negligere*.

Περιΐδῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi περιειδω.

Περιϊέναι, *circumire, devenire*, præs. inf. et

Περιϊοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊστάμενοι, μένη, μενον, præs. part. pass. à

Περιΐστημι, *circumsisto, circumpono, circumdo, cingo*; *redigo*; *muto in contrarium*: f. περιστήσω, p περιέστηκα, a. 1. περιέστησα, perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, et contracte περιεστῶς, ῶτος, *circumstans*: præs pass. περιΐσταμαι, *cohibeo*, [*med. *fugio, vito*, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 9. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. not. in Luc. Solæc. § xxv. Gat. ad Antonin. l. ili. 4. 92.] περιΐστασο, *obsiste, cohibe, fuge*, præs. imperat. pass. cum acc. ex περὶ, et ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2 ἔστην, a. 2. inf. act. στῆναι, part. στὰς.

Περικαθαίρω, f. αρῶ, *circumquoque purgo, perpurgo*; exponitur etiam *circumcido*: ex περὶ, et καθαίρω, *purgo*.

Περικαθαριεῖ, 3. sing. f 1. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, et Att. -ιῶ, *circumcirca purifico*: ex περὶ, et καθαρίζω, *purifico*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes undique collectæ*: à περικαθαίρω, quod vide.

Περικάθημα, ατος, τὸ, *obsessio*: à

Περικάθημαι, *obsideo*: ex περὶ, et κάθημαι.

Περικαθίζω, *hostilitèr circumsideo, obsideo*: ex περὶ, et καθίζω, *colloco, sedeo*. Th. ἵζω, idem, f. ἴσω.

Περικαλλέα, acc. sing. à

Περικαλλὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *perpulcher*, in nom. pl περικαλλέες. Ex περὶ, et καλὸς, *pulcher*.

Περικαλύπτω, *obvolvo, circumtego*, f. ψω, a. 1. περιεκάλυψα, p. περικεκάλυφα, perf. pass. περικεκάλυμμαι, perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, *circumtectus, a, um*: ex περὶ, et καλύπτω, *abscondo*.

Περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. *festucatio, quum gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat*; *purificatio*: ex περὶ, et κάρφος, εος, τὸ, *festuca, palea*. Th. κάρφω, *sicco*.

Περικατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comprehensus, occupatus*. Th. λαμβάνω.

Περικαταῤῥήγνυμι, *dilacero*: ex περὶ, et καταῤῥήγνυμι. Th. ῥήσσω.

Περικατεῤῥήξατο, 3. sing. a. 1. m. præced.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. infin. m. Sic περικατημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing. part. præs. m. verbi περικάθημαι, *sedeo circùm, obsideo*.

Περίκειμαι, *circumjaceo, circumponor, circumdor*: *cinctus sum amictu, malis*, &c. περίκειται, 3. sing. m. *superest, restat*, imperf. m. περιεκείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, *jaceo*, f. m. είσομαι.

Περικεντέω, -ῶ, f. ήσω, *pungo, stimulo*: ex περὶ, et κεντέω.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, *galea*, qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη.

Περικήδεο, Ion. pro περικήδου, præs. imperat. pass à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, *curam gero*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Περίκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè aridus, ambustus*; item *circumquoque fissus*: ex περὶ, et κήλεος, *calidus*. Th. καίω, *uro*.

*Περίκηπος, *hortus vicinus*. D. S.

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. περικλασθεὶς, à

Περικλάω, *undique frango*. Th. κλάω, *frango*.

Περικλειόμενος, ου, *circumclusus*, præs. part. pass. à

Περικλείω, *circumcludo*. Th. κλείω, *claudo*

Περικλῄειν, Ion. pro περικλείειν, infin. præced.

Περικλῆς, έος, ὁ, PERICLES, nomen proprium.

Περικλύζω, ύσω, *circumluo, undique alluo*: ex περὶ, et κλύζω.

Περικλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *valdè inclytus, celebris*: ex περὶ, et κλυτός. Th. κλύω, *audio*.

Περικνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea, tibialia*: ex περὶ, et κνήμη, *tibia*.

Περικνίδιος, ον, *asper, multis et parvis aculeis*, ut *folia urticæ, thymi*, &c. à

Περικνίζω, f ίσω, *scalpo, pungo, rado*: ex περὶ, et κνίζω, idem quod Th. κνάω, *rado*.

Περικομπέω, -ῶ, f. ήσω, *increpo, circumstrepo*: ex περὶ, et κομπέω, *strepo*.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio, circumcisura*; item quævis *mutilatio*; et *lineamentum*, seu *corporis descriptio*; *apparatus, ornatus*; *facultates, opes*: à

Περικόπτω, *circumcido*; item Metaph. *accido*, i. e. *vires alicujus et potentiam imminuo*: ex περὶ, *circum*, et κόπτω, f. ψω, *seco*.

Περικοσμέω, -ῶ, f. ήσω, *exorno*.

Περικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *compos*, cum gen. item *superior*. Ex περὶ, et κρατέω, *teneo*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Περικρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. περικέκρυφα, a. 2. περιέκρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, *circumvicinus, finitimus*, in plur. περικτῖται. Ex περὶ, et κτίζω, *ædifico, struo*

Περικτίων, ίονος, ὁ, *finitimus habitator*, vide in seq

Περικτύονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ίονος, *qui circum aliquem locum ædificia exstruit*: ex περὶ, *circum*, et κτίζω, *ædifico*.

Περικυκλόω, -ῶ, *circumdo, cingo*: f. ώσω, perf. περικεκύκλωκα, a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, *circulus*.

Περικύκλῳ, adv. *circùm, circumcirca*.

Περικωνέω, *circumcirca illino*, propriè *pice*: ex περὶ, et κῶνος, *conus*; *turbo*; *nux pini piceæque*.

Περιλαμβάνω, *complector, comprehendo*; item *patior*; item *cogor*: ex περὶ, et λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι.

Περιλάμπω, *circumfulgeo, undique illustro*: f. ψω, a. 1. περιέλαμψα, a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, *luceo*.

Περιλείπω, *relinquo, relinquum facio*, f. ψω, perf. περιλέλειφα, præs. pass. περιλείπομαι, *reliquus sum, supersum*, perf part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, *relictus, residuus, a, um*. Ex περὶ, et λείπω, *linquo*; a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, *circumlambo*, *circumcirca lingo*: ex περὶ, *circum*, et λείχω, *lingo*, f. ξω.

Περιλέπω, f. ψω, *delibero, decortico*. Th. λέπω, *decortico*.

Περιλεσχήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris*, ex περὶ, et λεσχηνεύω, *sermocinor*. Th. λέσχη, *sermocinatio*.

Περίληψιμα, ατος, τὸ, *captio, res capta*: à περιλαμβάνω.

Περιληπτὸς, ἡ, ὁ, *qui comprehendi potest*; *qui percipi potest*: à περιλαμβάνω, *comprehendo*. Th λαμβάνω, *capio*.

Περιλιχμάζω et περιλιχμάω vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περίλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *relictus, residuus*.

Περιλούω, f. ύσω, *abluo*.

Περίλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè tristis*. Th. λύπη, *dolor*.

Περιμαίνομαι, *valdè furo*: ex περὶ, et μαίνομαι, *furo, insanio*: f. m. μανῦμαι.

Περιμένῃς, 3 sing. præs. sub. à

Περιμένω, *præstolor, exspecto, maneo*: cum acc. f. περιμενῶ, perf. περιμεμένηκα, a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo*.

*Περίμεσος, ον, *valdè plenus, refertus*: Plut. in Cæs 7. 709. D.

Περίμετρον, ου, τὸ, *ambitus, circumferentia*: à

Περίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *orbicularis, rotundus*: ἡ περιμέτρος, sc. γραμμὴ, *linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur*, PERIMETER. Th. μέτρον, *mensura*.

Περιμήδεα, acc. sing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεες, nom. pl. à

Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *prælongus*: ex περὶ, intens. et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Περιναιετάωσι, *circum habitant*, 3. pl. præs. sub. verbi περιναιετάω, *accolo*: ex περὶ, et ναιετάω, idem quod Th. ναίω, *habito*.

*Περιναύτιος, ἀπὸ τῦ περὶ et ναυτία, *nauseabundus, nauseâ plenus*.

Περίνεον vel περίναιον, ου, τὸ, PERINÆUM, pars inter πρωκτὸν ϗ αἰδοῖον, puto, quod humore soleat περινεῖν, id est, *circumnatare*.

Περίνεως, ω, ὁ, *superfluus in navi vector*: ex περὶ, *suprà*, et ναῦς, *navis*.

Περινίσσομαι, *circumeo*: ex περὶ, et νίσσομαι, idem quod Th. νέω, *eo, redeo*.

Περινισσομενάων, gen. pl. Æol. part. præs. m. à præced.

Περινοέω, -ῶ, *maximè cognosco*; *mente complector et concipio, excogito*: f. ήσω, p. -νενόηκα.

Περινοσέω, -ῶ, f. ήσω, *circumeo, peragro, lustro*: ex περὶ, et νοσέω.

Περινοσήσας, περινοσήσασα, a. 1. part. act. m. et f. g. à præced.

Πέριξ, *circumcirca*. Th. περὶ, *circum*.

Περιξέω, et περιξύω, f. ύσω, *circumquaque rado*, vel *polio*.

Περιοδεύω, *circumeo, lustro periodum facio*, f. -εύσω, p. -ώδευκα; à

Περίοδος, ου, ἡ, *circuitus, ambitus*, PERIODUS: ex περὶ, et ὁδὸς, ἡ, *via*.

Περιοικέω, -ῶ, *accola sum*; f. ήσω, perf. περιῴκηκα. Ex περὶ, et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, *circa urbem sita, vicina*: à περίοικος.

Περιοικοδομέω, -ῶ, *in orbem struo, domi includo*, f. ήσω, p. ῳκοδόμηκα.

Περίοικος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *accola, qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus*: ex περὶ, et οἶκος.

Περιοπτέος, έα, έον, *despiciendus, negligendus*, adj. verbale: à

Περιόπτομαι, *circumspicio*: item *contemno*. Th. ὄπτομαι, *video*.

*Περίοπτος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *conspicuus, negligens*; à περιόπτομαι.

Περιορᾷν, præs inf. act. à

Περιοράω, *circumspicio; negligo*. Th. ὁράω, *video*.

*Περιόρθριον, ου. τὸ, *diluculum*; à

*Περίορθρον, ου, τὸ idem: ex περὶ, et ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, *suis finibus limitibusque circumscribo*, item *extermino*: ex περὶ, et ὁρίζω, *termino*. Th. ὅρος, *terminus*.

Περιορισμὸς, ου, ὁ, *circumscriptio quæ sit limitibus*; item *ipsi limites agrorum*; et *exilium*: à præced.

Περιουσία, ας, ἡ, *abundantia, præsentia*: à περίειμι, *abundo*. Th. εἰμὶ, *sum*: part. ὢν, οὖσα.

Περιουσιάζω, f. άσω, *suppetunt mihi opes et copiæ*: à præced.

Περιουσιασμὸς, ου, ὁ, *possessio opum; peculium*: qu. actus τοῦ περιουσιάζοντος; à præced.

Περιούσιος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *peculiaris, abundans, eximius*: à περιὼν, οὖσα, verbi περίειμι, *excello*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, *argumentum, complexio*: à περιέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. pass. περιπαρεὶς, έντος, *trajectus*, a. 2. part. pass. verbi περιπείρω, *circumcirca transfigo*: ex περὶ, *circum*, et πείρω, *transfigo*: f. περῶ, aor. 1. ἔπειρα, a. 2. pass. ἐπάρην.

Περιπατέω, *obambulo, deambulo*. Metaph. *vitam dego, vivo*: f. ήσω, p. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, *circum*, et πατέω, *calco*.

Περιπατητικὸς, ἡ, όν, *ambulator*: hinc περιπατητικὸς, ου, ὁ, PERIPATETICUS, qui profitetur sectam Aristotelis: Hinc Angl. PERIPATETIC: à præced.

Περιπατοίην, Attic. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. à περιπατέω, quod vide.

Περίπατος, ου, ὁ, *ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus*; it. *disputatio Philosophica quæ fit inter deambulandum*, seu *disputatio ambulatoria*: item *locus in quo Philosophi ambulantes disputabant*, peculiaritèr *schola*, seu *secta Aristotelis*: à περιπατέω, quod vide.

Περιπέζιος, ία, ιον, *terræ propinquus*: Hinc ἡ περιπεζία, ας, *humilitas*: ex περὶ, et πέζα.

Περιπείρω, *transfigo*: f. περιπερῶ, a. 1. περιέπειρα, ας, ε, in pass. περιπείρομαι, η, εται, *transfigor*: ex περὶ, et πείρω, *transfigo*.

Περιπέπταμαι, vide πίπταμαι.

Περιπεπτωκέναι, p. inf. act. verbi περιπίπτω, *incido, culo super*: ex περὶ, et πίπτω, *cado*, f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a 2. ἔπεσον.

Περιπεσῶν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi

Περιπετὴς ἐος, ὁ ᵹ ἡ, *qui incidit*. Res verò περιπετεῖς dicuntur *quæ in contrarium statum sunt lapsæ*: ex περὶ, et πέτω, inus. pro quo fit πίπτω, *cado*.

Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλεύω, pro περιφλύω, *amburo*, quod à φλύω, *ferveo*. Th. φλέω, *nugor*, &c.

Περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπτώσω, p. περιπέπτωκα, a. 2. περιέπεσον, a. 2. inf. περιπεσεῖν, ex περὶ, et πίπτω, *cado*.

Περίπλεκτος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *implicitus, connexus*: verbale à

Περιπλέκω, *circumligo, complector*: item *involvo orationem verbis, et sensum obumbro*: ex περὶ, et πλέκω, f. ξω, *necto*.

Περιπλόμενος, per Syncop. pro περιπελόμενος, *circumvolutus*, in gen. pl. περιπλομένων, hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus*: à περιπέλω, *circumverto*. Th. πέλω, *sum*, et *verto*.

Περίπλοος, -ους, -όου, -ου, ὁ, *circumvectio, circum aliquem locum navigatio*: item adject. *qui circum navigari potest*; ex περὶ, *circum*, et πλέω, *navigo*, undè πλόος, οῦς, ὁ, *navigatio*.

Περιπνιγὴς, έος, ὁ ᵹ ἡ, *suffocatus*; ex περὶ, et πνίγω.

Περιποιέω, *tueor, servo; gigno, offero*: in med. *acquiro, comparo*; *vindico mihi*: f. ήσω, p. περιπεποίηκα, præs. m. περιποιέομαι, -οῦμαι, a. 1. m. περιεποιησάμην, ω, ατο, hinc περιποιησώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. ex περὶ, et ποιέω, *facio*.

Περιποίησις, εως, ἡ, *tutatio, acquisitio, vindicatio*: à præced.

Περιπολέω, *in orbem ago* seu *versor*, *obeo, circumeo*: ex περὶ, *circum*, et πολέω, *versor*.

Περιπόλια, ων, τὰ, *civitates vicinæ*.

Περιπόρφυρον, ου, τὸ, *prætexta, vestis purpurea*.

Περιπρὸ, *ultrà*, qu. *circum et antè*: ex περὶ, et πρό.

*Περιπταίω, *incido*, cum dat. ὀλίβῳ, Tryph. 383. Vid. not. Merric.

Περίπτερος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *undique pinnatus*, vel *tectus*: ex περὶ, et πτερόν.

Περιπτύξασα, *complexa*: a. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, *complector*: f. ξω. Ex περὶ, *circum*, et πτύσσω, *plico*.

Περίπτωμα, -ατὸς, τὸ, *casus, prolapsus*; à περιπίπτω.

Περίπυστος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *celebris, famâ notus*: ex περὶ, et πυνθάνομαι, *audio*, *cognosco*, f. m. πεύσομαι, perf. pass πέπυσμαι.

Περιῤῥαίνω, *circum aspergo*; f. ῥανῶ, p. περιέῤῥαγκα, ex περὶ, et ῥαίνω, *aspergo*.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, *aspergillum, instrumentum ad aspergendum*; *vas aquarium*: à περιῤῥαίνω, *circum aspergo*: ex περὶ, et ῥαίνω, *aspergo*.

Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ίσω, p. περιεῤῥάντικα.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *suo*: f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo*; ex περὶ, *circum*, et ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*.

Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo*; περιῤῥήξω, perf. περιέῤῥηχα, a. 1. περιέῤῥηξα, a. 1. part. act. περιῤῥήξας, αντος. Ex περὶ, et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Περίῤῥοος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *circumfluus*; et

Περίῤῥυτος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *circumfluus*; à περιῤῥέω, quod vide.

Περισιαλόω, -ῶ, *variego; includo*; f. ώσω, p. περισεσιάλωκα.

*Περισίδηρος, ον, *ferro obductus*. D. S.

Περισκελὴς, έος, ὁ ᵹ ἡ, *perdurus, pertinax, præfractus, asper, molestus*; ex περὶ, et σκέλλω, *exsicco*.

Περισκελὴς, έος, ὁ ᵹ ἡ, *crura ambiens*: ex περὶ, et σκέλος, *crus*; hinc

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale, caliga, bracca*.

Περίσκεπτος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *excelsus, altus*; à περισκέπτομαι, *circumspicio*: Th. σκέπτομαι, *video*; f. m. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *lustro* per σκύλακα. Veteres se lustrare et expiare solebant, *catulo* circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλακισμὸν, à σκύλαξ, ακος, ὁ ᵹ ἡ, *canis catulus*. Th. ὑλάω, *latro*.

Περισκυθίζω, *cutem detraho, excorio*: fut ίσω, p. -εσκύθικα.

Περισπασμὸς, ου, ὁ, *distractio, circumactio; contentio, bellum; circumflexio*, Vox Gram. à

Περισπάω, -ῶ, *detraho, distraho*; f. άσω, p. περιέσπακα, imperf. pass. περιεσπαόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο. Th. σπάω, *traho*, f. άσω, p. ἔσπακα.

Περισπέρχω, et Att. vel Ion. περισπερχέω, *studiosè propero, graviter fero*, vel *infensus sum*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

Περισπόριον, ου, τὸ, *suburbium*.

Περισπούδαστος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *studiosè expetitus*: ex περὶ, et σπουδάζω, *sedulo ago, enitor*. Th. σπεύδω, *festino*.

Περισπωμένη, ης, (sc. προσῳδία) *circumflexus* accentus part. præs. m. f. g. à περισπάω, -ῶ, quod vide suprà.

Περισσὰ, *eximia*, nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, q. v.

Περισσεία, ας, ἡ, *abundantia*: à περισσεύω, scil. εύω in ία mutato.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, *abundantia, reliquiæ*: à

Περισσεύω, vel περιττεύω, *abundo, supersum; excello*: f. εύσω, a. 1. ἐπερίσσευσα, *feci exuberare*. [*2 Cor. ix. 8, 12. Eph. i. 8. 1 Thess. iii. 12.] περισσεύσαιμι, a. 1. opt. act περισσεῦον, οντος, τὸ, *quod superest reliquiæ*, præs. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, a. 1. part. act. n. g. à περισσὸς, *eximius*. Th. περὶ, *suprà*.

Περισσολόγος, ου, ὁ ᵹ ἡ, *multo sermone utens*.

Περισσὸν, ου, τὸ, *præstantia, excellentia, copia*:

Περισσὸς, et Att. περιττὸς, ἡ, όν, *excellens*; item *nimius, redundans*; q. d. περὶ ἄλλω ὢν, *aliis præstans*: ἐκ περισσοῦ, *multò magis*: εἴκοσι περιττὰ, *viginti et ampliùs*. Th. περὶ, *suprà*

Περισσότερος, ου, *præstantior*, compar. à περισσός.

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs, magìs*, à præced.

Περισσῶς, adv. *copiosè, eximiè, valdè, abundè:* à περισσός.

Περισαδὸν, adv. *circumstando, circumcirca:* à περιΐστημι.

Περισαίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi περιΐστημι, *circumsto:* et

Περίσαντας, acc. pl. à

Περισὰς, αντος, *circumstans:* part. aor. 2 ejusd. verbi, quod ex περὶ, et ἵστημι, *sto:* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, *statio; circumstantia; circumstantium corona; necessitas; vicissitudo; occasio; apparatus, instrumentum; magna rerum agendarum turba circumstans et urgens:* acc. περίστασιν, à περιΐστημι.

Περίστατος, ου, ὁ ξ ἡ, *coronâ circumstantium cinctus:* item Subst. ὁ, *locus altus:* ab eod.

Περιστέωσι, *circumstent:* Poët. pro περιστῶσι, et hoc Ion. pro περιστῶσι, 3. plur. a. 2. sub act. verbi περιΐστημι, *circumsto.* Th. ἵστημι, *sto:* f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, p. αλκα, *protego; diligentèr observo; orno:* περιστέλλειν ἀοιδὰν, *carmen concinnare* et *componere.* Th. στέλλω, *orno.*

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ας, ἡ, *columba:* q. à περίσσως ἐρᾶν. Sæpiùs enim parit anno: ideo Veneri sacrabant eam. Vel à περισσῶς τρεῖν, est enim *pavere valdè.*

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, *columbarium:* item herba sic dicta: à super.

Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin. *pullus columbinus.*

Περιστεροειδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *columbinæ speciei.*

Περιστεφανόω, *coronâ cingo;* vide στεφανόω.

Περιστέφεται, *coronatur:* 3. sing. præs. ind. pass. à

Περιστέφω, *coronâ cingo.* Th. στέφω, *corono:* f. ψω.

Περιστήθιον, ου, τὸ, *pectorale:* ex περὶ, et στῆθος, *pectus.*

Περιστόμιον, ου, τὸ, *lingulæ locus in gutture, pinguedo; ora seu limbus;* item *puteal.* Th. στόμα, ος.

Περιστονάχιζε, *circumquaque ingemiscebat:* 3 sing. imperf. act. Ion. à

Περιστοναχίζω, idem quod περιστένω, *circumcirca gemo.* Th. στενὸς, οῦ, ὁ, *angustus.*

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, *circumfulgeo.* Th. ἀστράπτω, *fulguro.*

Περιστρέφοντα, acc. sing. præs part. act. verbi.

Περιστρέφω, *circumago, in orbem verto.* Th. στρέφω, *verto:* fut. ψω.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio, rotatio:* à præced.

Περίστρωμα, ατος, τὸ, *tapes, aulæum;* qu. *circumstratum:* ex

Περιστρώννυμι, *prosterno:* f. στρώσω, p. περιέστρωκα.

Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.

Περιστύλιον, ου, τὸ, et περίστυλον, et

Περίστυλος, ου, ὁ ξ ἡ, *locus columnis cinctus.* Th. στῦλος, *columna.*

Περισύρω, *circumcirca traho, distraho, divello; vexo, diripio, probris lædo.* Th. σύρω, f. ρῶ, *traho.*

Περισφύριον, ου, τὸ, *fimbria, talaria, fascia circa talos:* ex περὶ, et σφύρα, *malleus.*

Περισχεο, *auxiliare:* Ion. pro περίσχου, a. 2. imp. m. ex περὶ, et ἔχω, *habeo:* f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον, a. 2. m. ἐσχόμην.

Περισχίζω, *circumcido; dirimo:* ex περὶ, et σχίζω, *findo.*

Περιταμέμεν, *incidere:* Ion. pro περιτάμνειν, præs. inf. act. à

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, *circumcido.* Th. τεμνω, *seco:* f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα, hinc perf. infin. med. περιτετομέναι.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, *attribuo.* Th. τίθημι, *pono;* fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

Περιτειχίζω, *circumvallo, muro includo:* f. ίσω. Th. τεῖχος, *murus.*

Περιτείχισις, ιος, ἡ, item.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, et

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *circumvallatio:* à περιτειχίζω, *murum struo.* Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus.*

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, *orior, exorior:* med. à

Περιτέλλω, f. ελῶ, *circumvolvo, perficio:* ex περὶ, et τέλλω.

Περιτεμεῖν, a. 2. infin. act. à

Περιτέμνω, *circumcido, amputo:* f. τεμῶ, p. περιτέτμηκα, a. 2. περιέτεμον, et -έταμον, a. 2. inf. act. περιτεμεῖν, p pass. περιτέτμημαι, p. part. pass. περιτετμημένος, a. 1. pass. περιετμήθην, p. m. περιτέτομα: ex περὶ, et τέμνω, *seco.*

Περιτετμήνται, 3 pl. p. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθεμι, *circumpono, appono,* ut *personam; addo,* ut *formam, vestem,* &c. 3. pl. περιτιθέασιν, Ion. pro περιτιθεῖσι, f. περιθήσω, p. περιτέθεικα, a. 1. περιέθηκα, a. 2. περιέθην, ης, η, a. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, *pono.*

Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Περιτμηθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητος, *circumcisus,* unde ἀπερίτμητος, ου, ὁ ξ ἡ, *incircumcisus;* à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio:* p. m. verbi ejusd.

Περιτραπέντος, gen. sing. f. g. aor. 2. part. pass. verbi

Περιτρέπω, *circumago, converto, redigo, impello;* f. ψω, p. περιτέτρεφα, a. 1. περιέτρεψα, a. 2. περιέτραπον, ex περὶ, et τρέπω, *verto,* f. ψω, p. m. τέτροφα.

Περιτρέχω, *circumcurro, percurro:* f. περιθρέξω, a. 2. περιέδραμον, ες, ε, aor. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, p. περιδεδράμηκα, quasi à δραμέω. Th. τρέχω, *curro.*

Περιτροπέων, *revertens;* Ion. pro περιτροπῶν, à περιτροπάω, *circumeo.* Th. τρέπω, *verto.*

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, *vicissitudo, quâ aliquid per vices* fit et *in orbem:* ab eod. Th.

Περιττεύω, vide in περισσεύω.

Περιττὸς, οῦ, &c. vide in περισσός.

Περιτυγχάνω, *incido, fortè reperio.* Th. τυγχάνω, *sum,* f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιτυχὼν, οντος, et in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi præced.

Περιφαίνομαι, *undique conspicuus sum.* Th. φαίνω, *in lucem profero, ostendo:* fut. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον.

Περιφάνεια, ας, ἡ, *prospectus, evidentia, splendor:* à

Περιφανὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *conspicuus, splendidus.* Th. φαίνω.

Περιφανῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à περιφαίνομαι, quod vide.

Περιφανῶς, adv. *apertè, evidentèr, clarè, splendidè:* à περιφανής.

Περίφαντα, acc. sing. à Περίφας, αντος, ὁ, PERIPHAS, nom. proprium.

Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia, rotunditas, convexitas:* et περιφέρεια θαλλάσσης, *margo:* à

Περιφερὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *rotundus, teres:* à

Περιφέρω, *circumfero; in comitatu meo fero; redigo in* vel *ad; perturbo; in errorem induco:* f. περιοίσω, a. 2. περιήνεγκον, præs. pass. περιφέρομαι, *circumferor vagor:* præs. part. pass. περιφερόμενος, μένη, μένον, *circumactus.* Th. φέρω, *fero;* fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περιφθημι, pro quo usurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio, anteverto:* fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην, tanquam à φθῆμι.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio, circumactio; ferculorum missus; conturbatio, error, vagatio;* à περιφέρω, quod vide.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, *vagus, clarus, sapiens:* à περιφέρω, quod vide.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, *septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum,* &c. à περιφράσσω.

Περιφραδέως, adv. *accuratè, peritè:* à

Περιφραδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *sciens, peritus:* à

Περιφράζω, *circumloquor, considero.* Th. φράζω, *dico:* fut. σω, a. 2 ἔφραδον, p. med. πέφραδα.

Περίφρακτος, ου, ὁ ξ ἡ, *circummunitus.*

Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio,* PERIPHRASIS Figura. Th. φράζω, *dico.*

Περιφράσσω, -ττω, *circumsepio, circumvallo,* f. άξω, p. πέφραχα, perf. pass. πέφραγμαι à φράσσω.

Περιφρονέω, *despicio; accuratè cogito:* f. ήσω, p. περιπεφρόνηκα: quod à περίφρων, ονος, ὁ ξ ἡ, *valdè prudens; superbus, contemptor:* ex περὶ, et φρὴν, *mens.*

Περιφρονος, gen. sing. à

Περίφρων, ονος, vide in περιφρονέω.

Περιφύομαι, *adnascor, adhæreo:* f. m. ύσομαι, p. pass. περιπέφυμαι.

Περιχαίρω, *summoperè lætor.* Th. χαίρω, *lætor:* f. χαρῶ et χαιρήσω, a. 2. ἔχαρον, perf. pass. κέχαρμαι.

Περιχαλκόω, -ῶ, f. ώσω, *ære, obduco.*

Περιχαρακόω, -ῶ, *vallo, circummunio:* f. ώσω, p. περικεχαράκωκα. Th. χάραξ, *sulcus.*

Περιχαρὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *supra modum lætus:* à περιχαίρω.

Περίχωρος, ου, ὁ ξ ἡ, *circumjacens regio:* ex περὶ, et χώρα, ας, ἡ, *regio.* Th. χῶρος, ου, ὁ, *locus.*

Περιψάω, *circumquaque abstergo, defrico:* ex περὶ, et ψάω, *tergo:* f. ψήσω, p. ἔψηκα.

Περίψημα, ατος, τὸ, *sordes:* à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

*Περίψησις τȣ͂ μύλȣ, *molæ contritio.* Suid.

Περιψιλόω, *circumcirca nudo, spolio:* ex περὶ, et ψιλόω, *nudo.* Th. ψιλὸς, ȣ, *nudus.*

Περιωθέω, -ῶ, *indignè trudo, pulso,* aut *vexo.* Th. ὠθέω, f. ήσω, et ώσω, *trudo.*

Περιωπὴ, ης, ἡ, *specula; ipsa circumspiciendi actio:* ex περὶ, et ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Περιώσιον, adv. *magnoperè, supra modum, supra cætera:* à

Περιώσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *admodum sanctus; eximius; numerosus:* ex περὶ, et ὅσιος, *sanctus.* Vel quasi περιαύσιος, *qui facilè exaudiri potest:* quod à περιαύω, *admodùm clamo.*

Περκάζω, *nigresco, vario,* f. άσω, p. πεπέρκακα. Th. πέρκος.

ΠΕ'ΡΚΟΣ, seu περκνὸς, ἡ, ὀν, *niger, nigris maculis variegatus.*

Περμησσὸς, ȣ, et Ion. οῖο, ὁ, *fluvius Bœotiæ ex Helicone,* Phœbo et Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, PERNA, πτέρνα, ης, ἡ, *calx;* ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.

Πέρνας, præs. part. act. à πέρνημι, *vendo.*

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, *vendo:* à περάω, idem.

Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, *opus:* sed propriè *opus acu factum,* à περονάω.

Περονατρὶς, ίδος, ἡ, *peplum, vestis quæ fibulâ succingebatur.* Th. περόνη.

Περονάω, fut. ήσω, *fibulâ subnecto, fibulo:* à seq.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *fibula, sura, acicula:* q. à πείρω, *transadigo, figo.*

Περπορεύομαι, *perperàm ago, temerè ago, præceps sum;* f. m. εύσομαι. Th. πέρπερος.

Περπερία, ας, ἡ, *temeritas:* à

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ȣ, PERPERUS, *levis, vanus, temerarius:* qu. περφόρος, ἀπὸ τȣ͂ περιφέρεσθαι, *circumferri.*

Περρέθήκατο, metri gratiâ, pro περιεθήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, *circumpono.* Th. τίθημι, *pono,* f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Περρέχειν, pro περιέχειν: hinc verbale περίοχος, et per Sync. Poët. πέρροχος.

Πέρροχος, ȣ, ὁ, *excellens, eminens:* vide præced.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, *vasto:* f. σω. Est et Πέρσαι, nom. plur. à Πέρσης, ȣ, ὁ, PERSA.

Περσεὺς, έος, vel έως, ἡ, PERSEUS, nomen viri.

Περσεφόνεια, ας, ἡ, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, PROSERPINA, filia *Jovis* et *Cereris;* à πέρθω, *vasto,* et φόνος.

Περσήϊος, ȣ, Poët. pro Περσεῖος, PERSEIUS, *ex Perseo natus:* quod à Περσεὺς, έος, ὁ, *Perseus.*

Περσηῒς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ȣ, ὁ, PERSA: nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit et frater Hesiodi ita appellatus.

Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ: Heb. q. d. *ungula.*

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *anno præterito; ante hoc tempus:* quod à περάω, *transeo.*

Περυσινὸς, ἡ, ὸν, *qui est anni superioris:* à præced.

Περῶ, f. verbi πείρω, *transfigo:* p. πέπαρκα, a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπαρον, p. m. πέπορα, hinc πόρος, *meatus.*

Περῶν, *transiens:* præs. part. act. à περάω, *transeo;* f. άσω, et ήσω.

Πέσε, seu πέσεν, *cecidit:* Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado:* f. m. πεσȣ͂μαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, hinc a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. act. πεσὼν, ȣ͂σα, ὸν, et in accus. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, *casurum:* dipthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado:* vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. et

Πεσεῖται, 3. sing. f. 2. m. πεσεῖσθαι, f. 2. infin. m. ejusd. verbi.

Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πεσέτωσαν, *decidant:* 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado;* a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, ἐτω.

Πεσεῦμαι, *cadam:* Dor. pro πεσȣ͂μαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Πέσησι, Ion. Paragoge pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi præced.

Πέσκος, εος, τὸ, idem quod πόκος, *pellis tondenda, vellus:* à πέκω, *tondeo.*

Πέσον, Ion. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. sing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado.*

Πέσος, εος, τὸ, *cadaver,* à πίπτω.

Πεσȣ͂μαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσȣ͂νται, verbi ejusd.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præs. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *concoquo, digero.*

ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεττὸς, ȣ, ὁ, *calculus,* vel *scrupulus lusorius; ipse ludus.* Est et

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia:* an à πίσσω, *mollio?* an à πέσκος, *pellis lanata?*

Πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo?* hinc præs. part. πέσσων, *demulcens.*

Πεσὼν, όντος, *qui cecidit:* a. 2. part. act. verbi πίπτω, *cado;* f. m. πεσȣ͂μαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo, explico;* idem quod πετάω.

Πέταλ' pro πέταλα, *folia;* nom. pl. à πέταλον, quod vide.

*Πεταλισμὸς, ȣ, ὁ, *ostracismus per folia.*

Πέταλοι, *vituli;* qui cornua habent instar πετάλων, id est, *foliorum* seu *ramorum.*

Πέταλον, et Ion. πέτηλον, ȣ, τὸ, *folium; item lamina, bractea;* dat. pl. Ion. πεταλοισι. Th. πετάω, *extendo.*

Πέταμαι, *volo,* vide πέτομαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω, *pando.*

Πετανὸς, ὰ, ὸν, Poët. et Dor. pro πετεινὸς, *volatilis, volucris.* Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετάομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτασαν, et gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel -άζω, f. άσω, *expando.*

Πετασθήσομαι, η, εται, f. 1. pass. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo;* ubi videas.

Πέτασος, ȣ, ὁ, PETASUS, *pileus latior galerus;* à πετάω, *expando.*

Πετάσω, *extendam,* f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, *explico.*

Πετασὼν, PETASO, *coxa cum costis:* à πετάω, *extendo.*

ΠΕΤΑΥΡΟΝ, *pertica, in quâ gallinæ dormiunt, gallinarium; genus laquei; profunditas:* παρὰ τὸ ἐν αὔραις πετάσθαι.

Πετάχνον, vel πέδαχνον, ȣ, τὸ, *poculum amplum in modum folii expressum,* à

ΠΕΤΑ'Ω πετάννυμι, -ύω, *pando, explico; aperio:* f. άσω.

Πετεεινοῖς, *volucribus:* per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, ȣ, ὁ, *volucris,* et

Πετεηνὸς, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis:* nam Poëtæ sæpissimè ει in duplex εε, mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετεινὸν, ȣ, τὸ, *volatile, avis:* πετεινὰ, τὰ, *volucres:* ab eod.

Πετεινὸς, ἡ, ὸν, *volucer:* ab eod. Th.

Πετέσθην, *volabant:* Ion. pro ἐπετέσθην, 2. dual. imperf. m. verbi πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτευ, Dor. pro πέτȣ, præs. imperat. m. ab eod.

Πέτευρον, ȣ, τὸ, *trabs, lignum; scandula; locus ubi gallinæ, aut aliæ aves, dormire solent:* Dictum quasi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur et πέταυρον, q. v.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præs. sub. m. verbi.

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -αμαι, et πετάομαι, *volo, -as:* q. à πετάω; volatus enim fit expansis alis: præs. part. med. πετάομενος, -ώμενος, a. 1. pass. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi.*

Πετόντεσσιν, Ion. et Poët. pro πεσȣ͂σιν, dat. pl. part. præs. act. vel, ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado.*

Πετοῦν, præs. inf. act. idem valet ac ἐπιπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid, nancisci:* à verbo.

Πετόω, f. ώσω, *incido in aliquid, nanciscor:* à πέτω, inus. pro quo πίπτω, *cado.*

Πέτρα, ας, ἡ, PETRA, *saxum grande, rupes,* [*antrum in rupe.* Il. B. et passim. Vid. Græv. ad Hesiod. Op. 589.] Th. πέτρος, ȣ, ὁ, *lapis, saxum.*

Πετράεσσα, ας, ά, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, *saxosa,* vide πετρήεις.

Πετραῖος, αία, αῖον, *saxatilis, inter petras seu saxa versans; in petrosis et saxosis locis nascens.* Th. πέτρος, *lapis,* item.

Πετραῖος, Ποσειδῶν, Cur et apud quos Neptunus PETRÆUS, vocaretur et coleretur, consule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετράπις, ὁ, gemma quædam, à πέτρα.

Πέτρῃ, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα, dat. pl. Ion. πέτρῃσι.

Πετρήεις, εντος, *saxeus, petrosus, lapidosus:* f. g. πετρήεσσα, et in n. g. πετρῆεν. Th. πέτρος.

Πετρηέσσῃ, dat. sing. f. g. præced.

*Πετροβατέω, -ῶ, f. ήσω, *petras scando:* ex βαίνω, et

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ȣ, ὁ, *lapis, saxum,* undè PETRUS, nomen Apostoli: hinc etiam.

Πετροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *saxis adhærens,* ex πέτρος, et φύω.

Πετρόω, -ῶ, ώσω, *in saxum verto, lapido.*

Πετρώδης, εος, ὁ ϛ ἡ, *petrosus, lapidosus*, à πέτρος, *lapis*.

Πεττὸς, *calculus*: vide in πεσσός.

Πετώμενος, ου, contract. à πετάομενος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτω, *cado*: inus. pro quo πίπτω, idem, qu. à πέδον, *solum*; est enim *ad solum moveor*.

Πεύθετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίατο, *audirent*: Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præs. m. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo*: f. m. πεύσομαι, a. 3. m. ἐπυθόμην.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, *amarus*; *prudens, cautus*. Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*, vel *larix* arbor. Vel qu. à πύκα, nam et πυκνὸς est συνετός.

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, *amarus*. Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*; cujus lachryma amara.

Πευκίδας, acc. sing. à Πευκίδης, ου, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΥΚΗ, ης, ἡ, *pinus, picea, larix*; *quicquid ex ligno tali fit*, ut *tæda, fax*, &c. *lignum ex Ophir allatum*, sic Joseph.

Πεύκινος, ίνη, ινον, *pineus*; à præced.

Πευσεῖσθε, *audietis*: Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, *audio*.

Πευσόμενος, part. f. m. verbi ejusd.

Πέφαμαι, *interii*: p. pass. pro πέφημαι· à φάω, *occido*. Alii volunt esse præs. pass. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3 sing. perf. πέφαται, et in 3. pl. πέφανται, infin. πεφάσθαι, paulo post f. πεφήσομαι

Πέφασμαι, *apparui*: et in 3. pl. πέφανται, p. pass. verbi φαίνω, *appareo*: f. φανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφαργμένος, *obstructus*: per Metathesin pro πεφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι idem quod φράσσω, *sepio*: f. ξω, p. χα.

Πέφασμαι, *apparui*: perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide.

Πεφειδήσεαι, *parces*: Ion. pro πεφειδήσῃ, 2 sing. paulo post f. verbi φείδομαι, *parco, remitto pœnam*; f. m. φείσομαι et φειδήσομαι, p. pass. πεφείδημαι

Πεφήσεται, 3. sing. paulo post f. verbi ejusdem.

Πεφεισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Πεφευγέναι, p. infin. m. à φεύγω, *fugio*: f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα.

Πεφευγοίην, Att. Metaplasm pro πεφεύγοιμι, perf. opt. m. verbi ejusd.

Πέφηνα, *visus sum*; p. m. verbi φαίνω, *ostendo*: f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, *occido*: f. φήσω, paulo post f. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, *apparebit*: 3. sing. paulo post f. verbi φάω, quod est idem cum φαίνω, *appareo*.

Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplasiasm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, *parco*.

Πεφιδήσεται, *parcet*: 3. sing. paulo post f. verbi φιδέω, f. ήσω, perf. pass. πεφίδημαι, σαι. Vel est f. med. verbi πεφιδέω, factum ex p. med πέφιδα, quod à præced. verbo.

Πεφίδοιτο, *parcat*: Ion. Anadiplas. pro φίδοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. verbi φίδω vel φείδομαι, *parco*: a. 2. ἔφιδον, et Ion. Anadiplas. πέφιδον.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, ἡ, όν, *amatus*: perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφίμωσο, ώσθω, *obmutesce*; perf. imperat. pass. verbi φιμόω, *os occludo, ad silentium adigo*; f. ώσω, p. πεφίμωκα Th. φιμός, ὃ, vel φίμος, ου, ὁ, *camus, fiscella*.

Πέφνε, *interemit*, 3. sing. imperf. vel a. 2. Ion. à

Πέφνω, *occido, interficio*; à φένω.

Πεφοβήατο, *territi erant*: Ectasi Poët. pro πεφόβηατο. quod Ion. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi φοβέω, *terreo*; f. ήσω, p. πεφόβηκα, plusq. p. pass. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, *timeo*; p. m. πέφεβα.

Πεφόρητο, *ferebatur*: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi φορέω, *fero*; f. ήσω, p. πεφόρηκα. Th. φέρω, *fero*: f. οίσω.

Πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus sum*; p. part. pass verbi φορτίζω, *onero*; f. ίσω, p πεφόρτικα· ab eod. Th.

Πέφραδα, p. m. verbi φράζω, *loquor*: f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον, perf. pass. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, *locuti sunt*; Ion. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi φράζω, *loquor*.

Πεφράδατο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Πέφραδε. Ion. Anadiplasiasmo pro ἔφραδε, 3. sing. a. 2. act. Hinc

Πεφραδέμεν, a. 2. infin. act. pro πεφραδεῖν, per Anadiplasm. pro φραδεῖν; à φράζω.

Πεφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην· ab eod.

Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, p. pass. verbi φράζω, *loquor*; f. σω, p. πέφρακα.

Πεφρηδὼ, οος, ἡ, nomen mulieris: à πέφραδα. p. m. verbi præced.

Πέφρικα, *horrui*: perf. act. Ion. pro -χα, vel perf. med. verbi φρίσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα. Hinc

Πέφρικαν, Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3. pl. perf. act. Th. φρίξ, ικὸς, ἡ, *fluctuum fremitus*.

Πεφρικὼν, οντος, præs. part. à πεφρίκω, *horreo*. Quod præs. à perf. formatum, ut et alia multa verba. Vide πέφρικα.

*Πεφροντισμένως, *prudentèr, diligenter, accuratè*: à φροντίζω. D. S.

Πέφυα, *natus sum*: p. m. verbi φύω, *nascor*; a. 2. ἔφυον vel ἔφυν· vel perf. act. dicitur pro πέφυκα. Poët.

Πεφύασι pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.

Πεφυγμένος, *qui fugit*; perf. part. pass. à φεύγω.

Πεφύγω, *fugio*, præs. à p. m. πέφυγα, factum more Syracusano. Alioquin est p. med. sub verbi φεύγω.

Πέφυζα, Ion. pro πέφυγα, p. m. et πεφυζὼς, itidem pro πεφυγώς: πεφυζότες, *fugitivi*, pro πεφυγότες, p. part. m. verbi φεύγω, *fugio*. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut et πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, -ῶ, f. ήσω, à φύζα, factum.

Πέφυκα, ας, ε *extiti naturâ comparatus sum*: et in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, *sum, nascor*: f. φύσω.

Πεφύκει, *natus erat* 3. sing. plusq. p. act. Ion. ab eod. verbo.

Πεφυκέν, 3. sing. p. act. πεφυκέναι, p. infin. act. ejusd. verbi.

Πεφυκὼς, *innatus*: p. part. act. verbi ejusd.

Πεφυλαγμένος, *observans*: p. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *custodio, servo*: p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πεφωρακὼς, ότος, p. part. act. verbi φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*.

Πεφώρημαι, perf. pass. et

Πεφωρημένος, p. part. pass. à φωράω, *in furto deprehendo*: f. άσω, p. πεφώρακα, et Ion. πεφώρηκα.

Πεφωτισμένος, p. part. pass à φωτίζω, *illumino*: f. ίσω, p. πεφώτικα· à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.

Πέψις, εως, ἡ, *coctio*: à πέπτω.

Πη, sine accentu encliticum est pro πως; εἴ πη, *sicubi*, δή πη, *ubique, igitur*: at

Πῆ, extrà interrog. *aliquatenus, quodammodo*: πῆ; interrog. *quâ ratione? quonam modo?* ab inusit. pron. interrog. πὸς, πὴ, πὸ.

Πηγάζω, f. άσω, *scaturio*. Th. πηγὴ, *fons*.

Πηγαὶ, pl. num. ejusd. Th.

Πηγαῖος, αια, αιον, *fontanus*: ab eod. Th.

Πηγανίζω, f. ίσω, *rutam imitor* vel *refero*: à

Πήγανον, ου, τὸ, *ruta* herba, quia σπέρμα πηγνύει suo calore et siccitate. Ideò castitatis herba. Th. πηγνύω, *compingo, concrescere facio*.

Πηγὰς, άδος, ἡ, *glacies*; quia concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ου, ἡ, PEGASUS, equus Persei alatus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ ϛ ἡ, *villosus*; vel *habens vellus densum*, vel *nigrum*, vel *album*: à πηγὸς, *compactus, albus, niger*, et μαλλὸς, *vellus*.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, *fons, scatebra*: quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compactum*, PEGMA: à

ΠΗΓΝΥΏ, -υμι, et πήσσω, seu ττω, *compingo, cogo, concrescere facio, figo*, f. ξω.

Πηγὸς, ἡ, ὸν, *benè compactus, immobilis*; *niger*; *albus*, seu *niveus*, *qualis est glaciei color*: à præced.

Πηγριόω, -ῶ, *sylvestre reddo, exaspero*, f. ώσω, p. πεπηγρίωκα.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, *glacialis, glacies*: ex p. m. πέπηγε, *compactum est*. Th. πηγνύω.

Πήδαιος, ου, ὁ, PEDÆUS: nomen propr.

Πηδάλιον, ου, ὁ, *gubernaculum, clavus navis*. Th. πηδὸν, ου, τὸ, *remus*: vel πῆδος, ου, ὁ, *ligni species*.

Πήδασος, ου, ὁ ϛ ἡ, *locus uliginosus, et fonticulis scatens*, unde aqua πηδᾷ, item PEDASUS, nomen propr. regionis; est et equus Achillis sic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *salio, salto scaturio*: f. ήσω, p. πεπήδηκα.

Πήδημα, ατος, τὸ, *saltus*; à præced.

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πηδήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω, *salto*.

ΠΗ'ΔΟΣ, ου, ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, *ligni species*: πηδὸν, vertitur etiam *palmula remi ex eo ligno*; item *remus*, præsertim ex eo ligno.

Πηδύω, f. ύσω, *aquis scateo, aquas salire facio*, πηδυλὶς πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει, apud Hesych.

Πήθω, inusit. *patior*.

Πηκτὶς, exponitur (α) *gelu factitium*: à πήγω, *compingo*: (β) *culter ad scindendas carnes*; qu. à πέκω, *vello, carpo*: (γ) *instrumentum musicum, magadis*, quia è lignis πηκτόν.

Πηκτίδες, αἱ, *fides, -ium*; vel aliud musicum instrumentum.

Πηκτὸς, ἡ, ὀν, *compactus, concretus, congelatus*. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πηλακίζω, f. ίσω, propriè *luto conspergo*: *probro afficio*: à πηλὸς, οῦ ὁ, *lutum*.

Πηλακισμὸς, οῦ, ὁ, *contumeliosa injuria*: à præced.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, PELAMIS, genus piscis: quia ἐν πηλῷ μύει. Th. πηλὸς, *lutum*.

Πῆλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. et

Πῆλε, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλε, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro*: f. αλῶ, a. 1. infin. πῆλαι.

Πηλεῖ, dat. sing. à Πηλεὺς, έος, ὁ, PELEUS, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, *Pelida*, nom. propr. Est et ranæ nomen, à luto sic dicta.

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per dissolut. ηϊ pro ει, et εω pro ου, et insert. α, pro Πηλείδου, à Πηλείδης.

Πηληϊάδης, ου, Ion. εω, pro Πηληΐδης, pro Πηλεΐδης, patronymicum à Πηλεὺς, έος, et Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus*.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *galea, cassis*: q. à πάλλεσθαι, id est κινεῖσθαι, quòd *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um?* Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος, πόσος, οἷος, ποῖος, *qualis?* ὅτε, πότε, *quando?* οὗ, ποῦ, *ubi?* ὅθεν, πόθεν, *unde?* ὡς, πῶς, *quomodo?* &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas*: à præced.

Πήλινος, ίνη, ινον, *luteus, è luto factus*: à πηλός.

Πήλιον, ου, τὸ, PELION, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, et βαίνω, *eo*.

Πῆλον, *vibravi*, a. 2 ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro*.

ΠΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lutum, cœnum*; item *mortarium*. Est et

Πηλὸς, *vinum*, Ion. propriè *feculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλούσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ˜ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum, exitium, clades*. Hinc ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ, *illæsus*: et

Πημαίνω, *noceo, lædo, pecco*: f. ανῶ, a. 1. ἐπήμανα. Att. ἐπήμηνα, a. 1. pass. ἐπημάνθην, a. 1. infin. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusd.

Πῆμος, Dor. pro πηνίκα, *quando?* ab ἦμος, *quando?*

Πῆνα, pro ἀπήνη, *rheda*.

Πηνειὸς, οῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius PENEUS.

Πηνελόπη, ης, ἡ, PENELOPE, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela*: vide in πῆνος.

Πηνίκη, vel πηνίκη, *fucus*: à φενάκη.

Πηνίκα, *quando?* ab ἡνίκα, idem.

*Πηνικαῦτα, idem ac πηνίκ' εἶτα, *quando igitur*. Sic enim legend. ap. Aristoph. Av. 1513. Toup. in Suid. Par. ii. p. 52.

Πήνιον, ου, τὸ, *radius*, vel *fusus, cui filum involvitur, stamen*, seu *filum quod è colu deducitur, tela ipsa*; item *infectum ex erucarum genere*. Th. πῆνος, *tela*.

ΠΗ˜ΝΟΣ, ου, ὁ, et πήνη, ης, ἡ, *tela, textum*: qu. à πένομαι, *operor*.

Πηξάμενος, ου, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα, a. 1. part. act. πήξας, a. 1. infin. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio, congelatio*: à πηγνύω, *compingo*.

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel ύμι, *compingo*.

Πηὸς, οῦ, Ion. pro παὸς, οῦ, *affinis, cognat's*: in pl. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΗ'ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. PERA, *saccus*: qu. à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ, *perula*, dim præced.

Πηρὶν, ῖνος, *testiculus*: quia ἴσχεον est, ceu πήρα.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὀν, *mutilus, mancus, mutus, cæcus*.

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo*: à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio*: à perf. pass. præced. verbi.

Πησόμενος, η, ον, *passurus*: à πήθω, f. πήσω, *patior*: a. 2. ἔπαθον, pro quo magis usitat πάσχω.

Πήσσω, vel -ττω, idem quod πηγνύω, *cogo, coagulo, gelo*.

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum*: à præced.

Πήχεε, *lacerti*, nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Πῆχθεν, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel -υμι, f. πήξω, p. πέπηχα, perf. pass. πέπηγμαι, a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, et πηχύϊος, α, ον, *cubitalis, qui unius cubiti est*: à

ΠΗ˜ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus, ulna, mensura à cubito usque ad summum medii digiti: norma* fabrilis; *testudinis manubria, quæ transtillo conjunguntur*; *pars arcus media*: gen. pl. πηχέων, -ῶν.

Πιάζω, *capio, prehendo*; f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. ἐπίασα, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 2. sub. πιάσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf act. πιάσαι, a. 1. part. πιάσας, αντος, a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui*: f. 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar*.

Πιαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ, a. 1. ἐπίανα, a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere*. Th. πίων, ονος, ὁ ἡ, *pinguis*.

Πιανάτω, 2. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πῖαρ, αρος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ἡ, *pinguis*.

Πιάσαι, a. 1. infin. act. et

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. et

Πιάσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκέρνης, *pocillator*. Gl. Cyr.

*Πιδάκιον, ου, τὸ, *fons*, à πίδαξ, idem. Suidas. vid. Toup. in voce.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, *aquis salientibus scatens*: à seq.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ἡ, *fons, scatebra*.

Πιδήεσσης, *scatebris abundantis*, gen. sing. à πιδήεσσα, ης, f. g. à

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, *aquis salientibus scatens*: per Syncop. à πιδακόεις. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, *fons*.

Πίε, *bibe*, a. 2. imperat. ut et πῖθι: à πίνω, *bibo*, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. sing. Ion.

Πιέειν, *bibere*, Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. infin. verbi ejusd.

Πιέζευν, *premebant*, Ion. seu Dor. pro ἐπιέζον, 3. pl. imperf. act. verbi πιέζέω, idem quod πιέζω, *premo*.

ΠΙΕ'ΖΩ, *prehendo, premo*; item *crucio, urgeo quid*, v. gr. *in demonstrando*, &c. fut. έσω, p. πεπίεκα, perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur et πιάζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a. 2. infin. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, ου, ὁ, et ἡ πίειρα, *pinguis, opulentus*. Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, et Ion. Πιερίη, ης, ἡ, PIERIA, regio Macedoniæ: quæ credita fuit Musarum sedes: hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ*, adv. è loco: et

Πιερὶς, ίδος, ἡ, et in pl. Πιερίδες, PIERIDES, Musæ, à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. xvii. a. 2. sing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2 imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίῃσθα, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum*, et *poculum* instar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθανολογέω, -ῶ, f. ήσω, *dico ad persuadendum idonea*: ex πιθανὸς, *persuasorius*, (quod à πείθω, *persuadeo*,) et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*.

Πιθανολογία, ας, ἡ, *oratio ad persuadendum apta*: à præced.

Πιθανὸς, ἡ, όν, *persuasorius; probabilis, verisimilis; gratus, acceptus, elegans*, impr. *de oratore, qui placet, popularis*, item *de eo qui specie probabili utitur; speciosus; aptus ad aliquid: qui naturam et formam vel ipsius optè imitatur et exprimit*: in compar. πιθανώτερος, superl. πιθανώτατος et hinc

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas, persuasio*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθ' pro πίθεσθε, *persuademini*, 2. pl. a. 2. imperat. m. πίθε, verbi πείθω, fut. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Πιθέω, f. ήσω, *confido, obsequor*. Th. πείθω.

*Πιθεών, ῶνος, ὁ, *cella, vinaria*. D. S. à πίθος.

Πίθηαι, *persuasus sis*, Ion. pro πίθῃ. 2 sing. a. 2 sub. m. à πείθω.

Πιθηκος, ε, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγέω, *simiis vescor*: ex πίθηξ, *simia*, et φάγω, *edo*.

ΠΙΘΗΞ, ηκος, ὁ, et πίθηκος, ε, ὁ, *simia*; item *pumilio*.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. sub. m. πιθωμαι, η, ηται, verbi ejusd.

Πῖθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, undè πίεθι, et per Crasin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credant*, Ion. pro πιθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτω. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πίθοιο, Ion. pro πίθε, gen. sing. à πίθος, ε, ὁ, *dolium*.

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo*.

ΠΙ'ΘΟΣ, ε, ὁ, *dolium*: qu. ubi τὸ πιεῖν θέσις. Hinc πιθεών, *torcular*, *cella vinaria*.

Πίθω, Dor. pro πίθε, gen. sing. à πίθος, ε, ὁ, *dolium*.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia*.

Πιθών, part. a. 2. à πείθω, a. 2. ἔπιθον.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, *butyrum*.

Πικράζω, *amarore afficio*: à πικρός.

Πικραίνομαι, *exacerbo*, *sum amarulentus*: a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης, η, à

Πικραίνω, *amarum reddo*, *exacerbo*: f. ανῶ, a. 1. ἐπίκρανα, a. 1. infin. πικρᾶναι. Th. πικρός, *amarus*.

Πικράν, acc. sing. f. g. à πικρός, *amarus*.

Πικρασμός, ε, ὁ, *amaritudo*, *simultas*, *odium*: à πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, *amaritudo*, *acredo*. Th. πικρός.

ΠΙΚΡΟΣ, ὰ, ὸν, *amarus*, *acerbus*; *tristis*, *severus*.

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo*: à præced.

Πικρόω, -ῶ, f. ώσω, *amarum reddo*, *exacerbo*. Th πικρός.

Πικρῶς, adv. *amarè*, *acerbè*; *pressè*; *inimicè*: à πικρός.

Πιλάτος, ε, ὁ, nomen præsidis Romani: interpret. Lat. *telo armatus*. Angl. PILATE.

Πιλέω, -ῶ, et πιλόω, -ῶ, *lanam cogo*: *cogo*, *coarcto*, *constipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. TO PILE.

Πίλημα, ατος, τὸ, *lana coacta*: *quævis res constipata in modum lanæ coactæ*: à præced.

Πιλνᾷ, 3 sing. præs. ind. act. verbi πιλνάω, idem quod πελάω, *appropinquo*.

Πίλναμαι, pass. à πίλνημι, *appropinquo*, idem quod πιλνάω.

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. sing. imperf. pass. à πίλναμαι, quod vide.

Πιλνάω, -ῶ, idem quod πελάω, seu πελάζω, *admoveo*, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

Πίλνημι, idem.

ΠΙ'ΛΟΣ, ε, ὁ, [**fasciæ pedum ex lanâ confectæ*. Hes. Op. 542. PILEUS seu *pileum* indumentum capitis: *tegumentum ex lanâ coactum*, sub quibus hyeme habitabant Scythæ. Justin. Herodot. iv. 23.] PILA, strues: Angl. A PILE.

Πιλόω, -ῶ, f. ώσω, et πιλέω, *lanas cogo*: *coarcto*, *constipo*: à præced.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, *pinguedo*: et hinc

Πιμελής, έος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*, *obesus*.

Πιμπλάνεται, *impletur*, 3. sing. præs. pass. verbi πιμπλάνω, perf. pass. πέπλημαι, a. 1. pass. ἐπλήσθην.

Πίμπλαντ', *plena erant*, Ion pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πιμπλάνω, f. πλήσω.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, et πίμπλημι, f. πλήσω, *impleo*: à πλήθω. Th. πλέος.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, Æol pro πιμπλᾶσαι, nom. pl part. præs. f g. verbi πίμπλημι, f πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλη, *imple*, Att. pro πίμπλαθι, præs. imperat.

Πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Vide πιμπλάω.

Πιμπράς, ᾶσα, ὰν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Πιμπράω, πίμπρημι, πιπράω, et πίπρημι, *incendo*: *uro*, *inflo*: f. πρήσω, p. πέπρηκα, a. 1. ἔπρησα, præs. pass. πίμπραμαι, *incendor*: *intumesco*: præs infin. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, fut. 1 à πίμπρημι, quod vide.

Πίν' pro πίνε, præs. imperat. à πίνω, *bibo*.

Πινακίδιον, ε, τὸ, *tabella*. Th. πίναξ.

Πινάκιον, ε, τὸ, *tabella*; et

Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem, à seq.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ἡ, *tabula*, *asser*; *libellus*, *index*. Est et πίναξ, *discus*, *quadra*

Πίνεθ' pro πίνεται, ob seq. aspirat. 3. sing. præs. pass. verbi πίνω, *bibo*; præs. imperat. act. πίνε, *bibe*.

Πινέμεν, Ion. et πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. infin. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, p. πέπωκα, a 2. ἔπιον.

Πίνετο, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.

ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, PINNA, genus conchæ. Scribitur et πίνα. Hinc

Πίννινον, *marinum*, propriè ad πίναν pertinens.

Πίνον, ε, τὸ, *vinum hordeaceum*: à πίνω.

Πίνοντ' pro πίνοντα, *bibentem*, acc. sing. part. præs. verbi πίνω.

ΠΙ'ΝΟΣ, ε, ὁ, *sordes*. Sed.

Πῖνος, ε, ἡ, *pinus*: qu. à πίων, *pinguis*, quia abundat resinâ.

Πίνεσ' pro πίνεσι, *bibunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω.

Πινύσσω seu πινύσσω, *moneo*, *sapere facio*; à πνῦμαι, *sapio*; quod à πνέω, *spiro*.

Πινυτή, ῆς, ἡ, *sapientia*, *prudentia*; à πινυτός, *prudens*.

Πινυτός, ἡ, ὸν, *sapiens*, *prudens*; à πινύω, vel πινύσσω, *moneo*, *et ad sanam mentem reduco*: quod à πνῦμαι, *sapio*.

Πινυτότης, ητος, ἡ, *sapientia*, *prudentia*: à præced.

Πινυτῶς, adv. *prudenter*: ab eod.

ΠΙ'ΝΩ, *bibo*; imperf. ἔπινον, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πίε, et πῖθι, a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πιεῖν, a. 2. part. πιών, ῦσα, όν, f. 2. m πίομαι, εσαι, pro πιῦμαι, ῇ, ῖται.

Πίνωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Πίνωσις, εως, ἡ, *potio*.

Πίομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro πιῦμαι. Sunt qui velint esse præsens à πίω, f. πίσω, pro πίνω, *bibo*.

Πίονος, gen. sing. à πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*; acc. πίονα, *pinguem*: hinc compar. πιότερος, superl. πιότατος.

Πῖος, εος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*.

Πιότερος et πιότατος, compar. et superl à πίων, *pinguis*.

Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo*. Th. πίων.

Πιῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον, a. 2. part. πιών, ῦσα, όν.

Πιπίσκω, *potum præbeo*; à πίω, pro πίνω, *bibo*.

Πίπλημι, et πίμπλημι, *impleo*, idem quod πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

Πίπος, ε, ὁ, PIPUS, *avis marina*; qu. à πίω, quod frequentiùs *bibat*.

Πιππίζω, f. ίσω, *pipio*, *avium pullos voce imitor*: à

Πίππος, ε, ὁ, *pullus avis*, *pipio*; à πίπος.

Πιπράσκω, *vendo*, *venundo*; imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε, f. πράσω, (qu. à πράω pro περάω) p. πέπρακα, perf. pass. πέπραμαι, perf. part. πεπραμένος, *venditus*: a. 1. pass. ἐπράθην, a. 1. inf. pass. πραθῆναι, a. 1. part πραθεὶς, εῖσα, ὲν, f. 1. pass. πραθήσομαι, *vendor*. Th. περάω, *vendo*

Πίπρημι, f. πρήσω, vide πίμπρημι.

Πίπτε, *cadebat*, imperf. Ion. verbi πίπτω.

Πίπτεσαι, *incidentes*, pl. num. f. g. part præs. seq. verbi

ΠΙ'ΠΤΩ, *cado*, *ruo*; *incido*; f. πίσω, et Dor. πεσῶ, f. m. πεσῦμαι, Dor. pro πέσομαι, p. act. πέπτωκα, a. 1. ἔπεσα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, ἔπω, et in 2. pl. πέσετε, a. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. πεσών, ῦσα, όν.

Πίπτωσι, 3. pl. præs. sub. à πίπτω.

Πίσαγας, ὁ, nomen Persicum quod *leprosum* significat.

Πίσαι, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω, f. πίσω, quod à πίω pro πίνω, *bibo*.

Πισιδία, ας, ἡ, PISIDIA, nomen regionis.

Πίσον, ε, τὸ, PISUM: à πτίσσω, *tendo*.

Πίσος, et πῖσος, εος, τὸ, *locus humectus*, *hortus*, *pratum*: qu. à πίσαι, *irrigare*, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ seu πίττα, ης, ἡ, PIX: Angl. PITCH, qu. à πίτυς, *pinus*.

Πισσόω seu πιττόω, -ῶ, *pice oblino*: à præced.

Πιστά, *pignora beneficentiæ*, nom. pl n. g. à πιστός, ἡ, όν, *fidus*, *a*, *um*: quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, PISTACIA, *muculæ pineis nucibus similes*.

Πίσεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à seq.

Πιστεύω, *credo*; *fido*; *committo*; fut. εύσω, p. πεπίστευκα, plusq. p. Att. πεπισ-

ϊεύειν, pro ἐπεπιςεύκειν, part. p. act. πεπιςευκὼς, υῖα, ὸς, a. 1. ind. act. ἐπίσ]ευσα, a. 1. imperat. πίςευσον, άτω, et in 2. pl. πιςεύσαlε, a. 1. sub. πιςεύσω, ης, η, a. 1. inf. πιςεῦσαι, a. 1. part. πιςεύσας, ασα, αν, præs. pass. πιςεύομαι, *credor*, perf. pass. πεπίςευμαι, a. 1. pass. ἐπιςεύθην, ης, η, à πίςις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιςικὸς, ἡ, ὸν, *fidelis*, *probabilis*: à πίςις, *fides*. Est et

Πιςικὸς, ἡ, ὸν, *potabilis*: à πιπίσκω

Πίςιος pro ὀπιςικὸς, per Aphær τ8 ὀ, ab Ὄπις, ιςος, ἡ, nomen urbis prope Babylonem, undè optima nardus

Πίςις, εως, ἡ, *fides*, vario sensu ut Latina vox: *assensio*: *fiducia in fide alicujus*: *argumentum* quod fidem facit: *testimonium*; *promissio*; *opinio insignis aliquo*: à πείθω.

Πιςὸν, τὸ, *pignus*, τὰ πιςά, *pignora*, *fœdus*: adv. *fideliter*: à

Πιςὸς, ἡ, ον, *fidelis*; *fidus*; *fide dignus*. Est et

Πιςὸς, *Christianus*, *credens in Christum*; οἱ πιςοὶ, *credentes*; à πείθω. At

Πιςός, ἡ, ὸν, *potui aptus*, *potabilis*: à πίω, *poto*. Th. πίνω, *bibo*.

Πιςότερος, compar. et πιςόταlος, superl. à πιςὸς, *fidelis*.

Πιςῦται, 3. sing. pass. verbi.

Πιςόω, *fidem facio*, et *exigo*, *confirmo*, *stabilio*; f. ώσω, p. πεπίςωκα, p. pass. πεπίςωμαι, a. 1. pass. ἐπιςώθην à πιςὸς, *fidelis*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιςωθεὶς, ένlος, *cui fides habita est*: a. 1. part. pass. πιςώθηlον, dual. num. πιςώθηlι, a. 1. imperat. pass. verbi πιςόω, *fidem facio*.

Πιςῶς, adv. *fideliter*: à πιςὸς.

ΠΙ'ΣΤΓΓΟΣ, ȣ, ὁ, *sutor*, *cerdo*. Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, *quia picem humidam* tractat.

Πίσυνος, *fretus*, *fidens*. Th. πείθω, *persuadeo*: f σω, p κα, a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες et πίσσαρες, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor*.

Πίσω, *potabo*; f. 1. verbi πίω. Vide πίσαι.

ΠΙ'ΤΑΝΑ, ης, ἡ, *turma*, *cohors*; *tribus quædam*: ab urbe Æolidis Πιτάνη· indè

Πιτανάτης λόχος, *cohors Pitanetes*.

Πίτνα, *cadebat*: imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel à πίτνημι, τροπῇ τȣ η εἰς α, ut ἴςα pro ἴςη hinc πιτνὰς, præs. part. Th πίτlω, *cado*.

Πίτναν, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν· à πίτνημι.

Πιτνάω, seu πίτνημι, *expando*, *extendo*; *concutio*, *projicio*; à πιτlω.

Πιτνέω, vel πίτνημι, *cado*, *laboro*. Th. πίτlω.

Πιττάκιον, ȣ, τὸ, *tabula*, *pugillare*; PITTACIUM. Th. πίlla, vel πίσσα, *pix*.

Πιττακὸς Μιλυλεναῖος, ὁ, PITTACUS MITTYLENÆUS: unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιττόω, vide in πισσόω.

Πιτύϊνος, ίνη, ῖνον, *pineus*: à πίτυς.

ΠΙ'ΤΤΛΟΣ, ȣ, ὁ, *strepitus aquæ remo percussa*, *remigium*.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, *pinis abundans*: à πίτυς.

ΠΙ'ΤΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *furfur*; q. à πίτlω. Est enim id quod πίπlει, id est, excidit à frumento cum molitur.

ΠΙ'ΤΤΣ, υος, ἡ, *picea*, PINUS: qu. à πίος, quia pingui abundat.

Πιτυώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *piceis abundans*, *piceus*: à πίτυς.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*: 2. sing. præs. sub. m. à

Πιφάσκομαι et πιφάσκω, *dico*, *commemoro*, *jactito*. Th. φάω vel φημι, *dico*.

Πιφαύσκεο, Ion. pro πιφαύσκυ, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, qu. per redupl. pro φάσκω, idem quod φημὶ, *dico*, *loquor*. Th. φάω, idem. Est etiam πιφαύσκω, *in lucem profero*; à φάω, idem.

Πίω, inusit. pro πίνω, BIBO. Est et a. 2. sub. act. à πίνω, f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ξ ἡ, *pinguis obesus*, *opimus*.

Πιὼν, *qui bibit*: a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον

Πλαγά, ᾶς, ἡ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, PLAGA, quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, *iruncula cerea*, *quasillus*: à πλάσσω, *fingo*. Sunt qui πλαγγὼν, exponunt *vagus*, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω, f. 2. πλαγῶ, a. 2. ἔπλαγον, et Pleonasmo τȣ γ, ἔπλαγγον, undè a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verùm contrà morum participiorum flectitur per όνος, ut apud Hesych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, *reticula muliebria*.

Πλαγιάζω, *obliquo*, *decipio*, *obliquè nuntio*: f. άσω, p. πεπλαγίακα, à πλάγιος.

Πλαγιάριος, ȣ, ὁ, *plagiarius*, *fragana*. Gloss. Cyr.

Πλαγίαυλος, ȣ, ὁ, *obliqua tibia*: ex πλάγιος, *obliquus*, et αὐλὸς, ȣ, ὁ, *tibia*.

Πλάγιον, adv. *obliquè*: à

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ȣ, ὁ ξ ἡ, et πλαγίως, ία, ιον, *obliquus*, *transversus*; *ambiguus*; *timidus*; *dolosus*: q. à πλάζομαι, *erro*.

*Πλαγιοφύλαξ, άκος, ὁ, *qui obliqua*, seu *latera aciei*, *custodit*: ex præced. et φύλαξ.

*Πλαγίως, adv. *obliquè*; *obscurè*; *dolosè*: à πλάγιος.

Πλαγχθέντες, *errantes*; nom. pl. a. 1. part. pass. ab 1. ind. pass. ἐπλάχθην, euphoniæ gratià interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi*; verbi πλάζω, *errare facio*; f. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.

Πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, *præhumidus*, *uvidus*, *flaccidus*; et

Πλαδάω, -ῶ et -έω, -ῶ, *humore nimio abundo*: à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ȣ, τὸ, et πλάδος, ȣ, ὁ, *humor superfluus*.

Πλάζομαι, *vagabundus jactor*, *erro*; part. præs. m. πλαζόμενος· à

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio*; *amoveo*: *disturbo*; fut. πλάγξω, a. 1. ἔπλαγξα, p. χα, a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur et πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo*, *accedo*.

Πλάθαι, ῶν, αἱ, *statuæ*: à πλάσσω.

Πλάθανον, seu πλαθανὸν, ȣ, τὸ, *orbis super quo panes formantur*; ab eod.

Πλάθω, f. άσω, *appropinquo*, *admoveo*: à πελάω. Th. πέλας, *propè*.

Πλαίσιον, ȣ, τὸ, *lateris forma*, vel *forma in quâ lateres formantur*: à πλάσσω, *formo*.

Πλάκα, acc. sing. à πλὰξ, ἡ, *tabula lata*, &c. quod vide.

Πλακεὶς, *involutus*; a. 2. part. pass. à πλέκω, *plecto*, *necto*; f. ξω, a. 2. pass. ἐπλάκην, a. 2. inf. pass. πλακῆναι.

Πλακία, ας, ἡ, *error*: à πλάζω.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, *latus* et *tenuis*; à πλάξ.

Πλακοῦς, ȣ̃ντος, ὁ, PLACENTA; contract. à πλακόεις, εντος, ὁ, *panis latus et tenuis crustæ speciem referens*.

Πλᾶκτρον, ȣ, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum*, *instrumentum quo citharæ fides pulsantur*; à πλήσσω, *percutio*.

Πλακῶ, aor. 2. sub. pass. verbi πλέκω, *plecto*; quod vide.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, *nisi*, *præterquam quod*; item *præter*, *seorsum*.

Πλανάω, *facio errare*, *fallo*, *seduco*; f. ήσω, p. πεπλάνηκα, a. 1. ἐπλάνησα, præs. pass. πλανάομαι, *seducor*, *erro*: perf. pass. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, *seductus*, *a*, *um*; a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, ἡ, *seductus fui*; à

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *error*, *vagatio*; πλάναι, *ambages*.

Πλάνης, ητος, ἡ, *erro*, *vagabundus*; à præcedente.

Πλανήσας, αντος, *decipiens*; a. 1. part. act. à πλανάω, quod vide.

Πλανήτης, ȣ, ὁ, *erro*, *-onis*, *erraticus*: et subaudito ἀςὴρ, *stella erratica*, PLANETA; Angl. A PLANET, à πλανάω.

Πλανητικὸς, ἡ, ὸν, *erraticus*, *vagabundus*; à præcedente.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, *vagabunda*, *erratica*: ab eod.

Πλάνος, ȣ, ὁ, *seductor*, *impostor*; item *error*; Sed

Πλανὸς, η, ον, *fallax*, *fraudulentus*, BLANDUS. Th. πλάνη, *error*.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula lata*; *æquor*; *planities*; *crusta*. Th. πλαlὺς, έος, ὁ, *latùs*. (seu à πλάσσω, Ern.)

Πλάξεν, Dor. et Ion. pro ἐπλήξεν, *percussit*: 3. sing. a. 1. verbi πλήσσω vel πλήσσω, *percutio*; f. ξω.

Πλάξιππος, ȣ, ὁ ξ ἡ, Dor. pro Πλήξιππος, *equorum agitator*: παρὰ τὸ πλήσσειν τοὺς ἵππους.

Πλάσσαντι, dat. sing. à

Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo*; f. σω.

*Πλάσις, εως, ἡ, *fictio*, à πλάσσω, *fingo*.

Πλάσμα, αlος, τὸ, *figmentum*: ab eodem Th.

Πλασματίας, ȣ, ὁ, *fictus*, *fictitius*; item *fictor*, *fabulator*: à præced.

Πλάσσε, *finxit*: Ion. et Poët. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

ΠΛΑ'ΣΣΩ, et Att. -ττω, *fingo*: *comminiscor*, *simulo*; f. πλάσω, p. πέπλακα, p. pass. πέπλασμαι· hinc

Πλάςης, ȣ, ὁ, *formator*, *fictor*.

Πλάςιγξ, ιγγος, ἡ, *lanx è jugo suspensa*, *cui pondus imponitur*; tum *tabula*, *in quâ cottabis ludebatur*. Th. πλαlὺς, έος, ὁ, *latus*. Est et

Πλάςιγξ, Dor. pro πλήςιγξ, ιγγος, ἡ, *ferula*, *flagellum*: à πλήσσω, *percutio*.

Πλαςικὴ, sub. τέχνη, *fingendi*, seu *fictorum ars*, PLASTICE, à

Πλαςικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus*; item *fingendi arte valens*. Th. πλάσσω, *fingo*.

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus, a, um*: ab eod.

Πλαταγέω, -ῶ, f. ήσω, *crepito, crepitaculo sonitum edo, manu pulsam edo*: à

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, *crepitaculum; fremitus maris*; item *homo garrulus*: à πλαταγέω.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, *strepitus, sonus*: à πλαταγέω.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, PLATÆÆ: hinc

Πλαταιεὺς, έως, ὁ, *Plataensis*: dat. plur. Πλαταιεῦσι.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod.

Πλάτανος, ου, ἡ, PLATANUS: arbor, quia *latè diffusa ramis*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατάσσω, *ex ictu et collisione sonum edo*. Th. πλατὺς.

Πλατεῖ' pro πλατεῖα, acc. sing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλατέων, gen. plur. ab eodem Th.

Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, PLATEA: ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, *palmula*, extrema et latior pars remi, vel ipse *remus* [*ἐμ οἱ navigatio ἐρίῳ πλάτῃ κατηγόμην, Soph. Philoct. 358. *Sigeum cursu secundo appuli*.] Th. πλατὺς.

Πλατίον, Dor. leg. pro πλησίον, *propè*

Πλάτος, εος, τὸ, *latitudo*. Th. πλατύς.

Πλάττω, *fingo*, Att. pro πλάσσω, idem.

Πλατυάσδοισαι, Dor. pro πλατυάζουσαι, *ore diducto pronuntiantes*: nom. pl. part. præs. fœm. gen. à πλατυάζω. Alii πλατειάσδοισαι legunt à πλατειάσδω, Dor. pro πλατειάζω. *ore in latum diducto loquor*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλάτυγξ, sive potiùs πλάτιγξ, γγος, ἡ, *summa et lata pars remi, quâ percutitur aqua*. Th. præced.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ ξ ἡ, *qui latis cornibus est*: nom. propr. *animalis, quod cervorum generi* annumeratur. Gall. *Chamois*. Ex πλατὺς et κέρας, τὸ, *cornu*.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. à

Πλατύνω, *dilato, amplum et spatiosum reddo*: f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα, a. 1. ἐπλάτυνα, p. pass. πεπλάτυμμαι, aor. 1. pass. ἐπλατύνθην, a. 1. imperat. pass. πλατύνθητι, ήτω. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατύνωτος, ου, ὁ ξ ἡ, *latum dorsum habens*: quod ex πλατὺς, *latus*, et νῶτος, ου, ὁ, *tergum*.

ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, LATUS, *amplus*: in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ: in n. g. πλατὺ, Hinc Angl. PLATE, PLAT, PLATTER.

Πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, *latitudo; ostentatio, jactantia*: à πλατύνω.

Πλατύψυχος, ου, ὁ ξ ἡ, *lato animo, insatiabilis, avarus*.

Πλάτων, ωνος, ὁ, PLATO, magister Aristotelis.

Πλάω, per Sync. pro πελάω, *appropinquo*.

Πλέας, per Sync. pro πλέονας, acc. pl. et sic πλέες, pro πλέονες, nom. pl. compr. à πολὺς. *multus*: compr. πλέων et πλείων, superlat. πλεῖστος.

Πλέγμα, ατος, τὸ, *omne id quod nexum seu contextum est; opus vitile, calathus, canistrum; textura*: πλέγματα, *crates*; item *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, *plethrum seu jugerum æquans*. à

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, [*plethrum, teste Suida, spatium centum pedum; jugerum*, 240 pedum Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inst. l. vii.] apud Poët. πέλεθρον.

Πλεῖ, *naviga*: pro πλέε, præs. imperat. act. vel 3. sing. præs. ind. à πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, *Pleias*, sidus est quod Latini *Vergilias*, vocant. Proclus πλειάδα nominari scribit stellas in tergore tauri sitas, numero sex; Plin. verò in caudâ tauri eas collocat, et septem esse scribit. Quidam τὰς πλειάδας vocarunt etiam πελειάδας. A Poëtis eædem πλειάδες dicuntur πληϊάδες, Ionicè resolutâ diphthongo.

Πλείειν, Ion. seu Poët. Epenthesi pro πλεῖν, præs. inf. verbi πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλεῖθι, per Pleonasmum syllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præs. imperat. act. ejusd. verbi.

Πλείη, Ion pro πλέα, ας, ἡ, *plena*: à masculino πλέος, *plenus*: Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. infin. à πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, *plus*: compar. n. g. gen. sing. πλείονος: gen. pl. πλειόνων: acc. sing. m. et f. nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλείοα, πλείω, *plura*. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων et πλέων, sup. πλεῖστος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, *plenus*.

Πλείους, *plures*, acc. pl. m. g. pro πλείονες, compar. à πολύς.

Πλεῖστα, adv. Vide πλεῖστον.

Πλείστη, *plurima*: nom. sing. f. g. et πλείσταις, dat. pl. f. g. à πλεῖστος.

Πλειστηριάζω, *pluris licear, quàm cæteri*: à πλεῖστος, superl. à πολὺς, *multus*.

Πλειστηριασμὸς, οῦ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quàm cæteri*: à præced.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, *celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt*: πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστον et πλεῖστα, adv. *plurimùm, maximè, longissimè*, τὸ πλεῖστον, *maximâ ex parte, ad summum, et plurimum*. à

Πλεῖστος, είστη, εῖστον, *plurimus, a, um*: superl. à πολὺς, *multus*, comp. πλείων et πλέων.

Πλείω, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro πλείονα: alicubi adverbii more usurpari videtur. [*Παραγενομένων δικαστῶν πλείω τῶν τετταράκοντα. D. Sic. i. 92.] Adverbialitèr pro πλέον. Ῥώμη ἄνευ φρονήσεως πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε. Isocr. Parænes. *Robur sine prudentiâ ipsis possidentibus magis*, vel *plerumque, nocuit*.

Πλείων, ονος, ὁ ξ ἡ, *major, amplior*: n. g. πλεῖον, *plus*, compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um*.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus*: sic dictus quasi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *compleantur tempora*.

Πλεκόω, *implicor, cocto*; à πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, *plexus; cirrus; rete, laqueus; undosus flammarum vertex*.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*: dat. pl. Ion à

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, PLEXUS: à

ΠΛΕ'ΚΩ, PLICO, PLECTO; *necto, texo*; Metaph. *struo*: f. ξω, p. πέπλεχα, p. pass. πέπλεγμαι, a. 1. pass. ἐπλέχθην, p. m. πέπλοκα.

Πλέννα, seu βλέννα, *mucus*.

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω.

Πλέξῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Πλέον, ονος, τὸ, Poët. pro πλεῖον, PLUS: [*Πλέον ποιεῖν et πλέον εἶναι, *proficere*: Τί δὴ ποιεῖς πλέον; οὐδέν. *Quid autem proficis* (lacrymando?) *Nihil*. Menan. CCLXXIV.] et

Πλέονα pro πλείονα, vide πλεῖον.

Πλεονάζω, *copiosior aut major sum, quàm necesse est; plus habeo, abundo*; item *facio abundare, augeo*: fut. άσω, a. 1. ἐπλεόνασα. Th. πολὺς.

Πλεονάκις, adverb. *sæpiùs*: à πλέον.

Πλεονάσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. infin. à πλεονάζω.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, *redundantia; abundantia, copia*; à πλεονάζω.

Πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, *abundatio, cumulatio; Figura sermonis; latior rei explicatio*: à πλεονάζω.

Πλεονεκτέω, -ῶ, *quæstui* vel *plus habeo; superior sum; plus appeto, quàm par, aut satis est*: fut. ήσω, a. 1. ἐπλεονέκτησα, perf. πεπλεονέκτηκα, aor. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην, aor. 1. sub. pass. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *superemur*: ex πλέον, pro πλεῖον, *plus*, et ἔχω, *habeo*: [*qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον dicitur; at si simpliciter sine cujusquam damno superior sum illo, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου, dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei sua auferat, πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον, non ἐκείνου ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, *ut non circumveniamur à diabolo*, non verò, *ne expugnemur violentèr à Santâ*. Salm. de Trapezit. fœnore, p. 168. et seq.]

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes superiores, major potentia, gloria*. &c. *victoria; id quo circumvenitur aliquis*: à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus, fraudator*: ab eod.

Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia*; omninoque *inexhausta cujuscunque rei aviditas*, v. gr. *voluptatis, laudis, &c.* Ex πλέον, et ἔχω, f. ἕξω, *habeo*.

Πλέονες, *plures*: nom. pl. et

Πλεόνεσσ' pro πλεόνεσσι, *pluribus*: dat. pl. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major*: compar. in gen. à πολὺς, *multus*, superlat. πλεῖστος, *plurimus*.

ΠΛΕ'ΟΣ, έα, έον, PLENUS: Poët. πλεῖος, et Att. πλέως.

Πλεούσας, *navigantes*: acc. pl. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. m. verbi πέλομαι, *sum*.

Πλεῦν, Dor. pro πλέον, *plus*, et

Πλεῦνα pro πλέονα, acc. sing. m. g. et

Πλεῦνας, pro πλέονας, acc. pl. m. et

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures*, et

Πλευνων, pro πλεόνων, et

Πλεύνως pro πλεόνως, *plus, admodùm, valdè, præter modum*: hæc omnia à πλέων pro πλείων, q. v.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas: latus, costa.*

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus lateris*, PLEURITIS. Angl. PLEURISY, à præced.

Πλευρόν, τό, idem quod πλευρά.

Πλεύσεαι, Ion. pro πλευσῇ, 2. sing. à

Πλευσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, f. l. m. verbi.

ΠΛΕ'Ω, *navigo*: f. πλεύσω, p. πέπλευκα.

Πλέω, *plura*: per Sync. et Crasin pro πλέονα, οα, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλέονα, compar. à πολύς, *multus*, compar. πλείων, et Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, τό.

Πλέῳ, *pleno*: dat. singul. à πλέος, *plenus*: est et

Πλέῳ, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως.

Πλέων, Poët. pro πλείων, q. v.

Πλέως, Att. pro πλέος, *plenus*:

Πληγεὶς, έντος, *percussus*: et in fœm. g. πληγεῖσα, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio*: fut. ξω, a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον.

Πληγή, ῆς, ἡ, et Dor. πλαγά, PLAGA, *ictus, vulnus*: à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληγῆναι, *percussum esse*: a. 2. inf. pass. verbi ejusd.

Πληγῶν, gen. pl. à πληγή.

Πλήθει, dat. sing. à πλῆθος, εος, τό.

Πλῆθεν, *impleti erant*: Bœot. per Sync. pro ἐπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, à verbo πίμπλημι, *impleo* f. πλήσω, ab inusit. πλάω.

Πλήθεντι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω.

Πλήθεντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, *cùm frequens esset turba in foro*. Quod alias dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τό, *multitudo, numerus, copia, abundantia; populus, plebs, vulgus, frequentia, plenitudo*, interdum *magnitudo*, πλήθω.

Πληθυνθείησαν, ης, η, a. 1. opt. pass. et

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à

Πληθύνω, *multiplico, cresco*: f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα: præs. pass. πληθύνομαι, *cresco*: p. pass. πεπλήθυμμαι, υνσαι, υνται, a. 1. ἐπληθύνθην. à πληθύς. Th. πλέος, *plenus*.

Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*: accus. πληθὺν· idem quod πλῆθος, εος, τό, ab eod. Th.

Πληθύω, *plenus sum, abundo, frequens sum*: præs. pass. πληθύομαι, idem: à præced.

Πλήθω, *impleo, inundo*: f. πλήσω, a. 1. ἔπλησα, p. act. πέπληκα, a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, *impletus fui*, a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. πλησθεὶς, εῖσα, ἐν: à πλέος. (A πλάω, vel πλῆμι. Ern.)

Πληθώρα, ας, ἡ, et Ion. πληθώρη, *omnium humorum æquabilis redundantia*. Galen. Apud Herodotum de *impletione fori* usurpatur. à præced.

Πλήθωσι, 3. pers. pl. præs. sub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poët. pro πλειάδες, *vergiliæ*; à πλειὰς, άδος.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percussor*; item *pugnax*: à perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληκτίζομαι, *pugno usque ad plagas, digladior; ad miserationem induco*, scil. *plangendo*: à præced.

Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, *qui percutiendi*, vel *pungendi vim habet*; ab eod.

Πλῆκτρον, ου, τό, PLECTRUM, *scutica, flagellum quo fides pulsantur*; item *calcar galli gallinacei*: à πλήσσω.

Πλήμη, ης, ἡ, vel πλήμμη, *æstus maris accedens*: à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆμι, *appropinquo; impleo*: à πλάω, per Sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, *propè*.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas, improbitas, peccatum, erratum*, et

Πλημμελέω, -ῶ, *incompositè immoderatè me gero*, sive *improbè delinquo*

Πλημμέλημα, ατος, τό, *peccatum delictum*, item *quod pro peccato penditur* à præced.

Πλημμελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *inconcinnus, immoderatus, vitiosus*; ex πλὴν, et μέλος, qu. *sine modulatione*: aut. à πλέον, μέλος, *cum membrum abundat*.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, *delictum*.

Πλημμύρα, ας, ἡ, *maris æstuantis accessus, inundatio*: à πλήμη, vel πλήμμη, *æstus maris*, et μύρω, *fluo*: cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æstuantis recessus*: pro ἀνάπωσις, ab ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

ΠΛΗ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *modiolus rotæ*; πλῆμναι sunt *fistulæ quibus axis inseritur*.

Πλημνόδετον, ου, τό, *ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur*: ex πλήμνη, et δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas fictile*, ad turbinis figuram accedens, ex πλήθω, *impleo*, et χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *sed, sed tantùm, tamen, quinetiam, cæterùm, itaque, tantùm, maximè*. [*πλὴν τῶν ἀποστόλων, Act. viii. 1. *præter apostolos*.]

Πλῆντο, *implebantur*: 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλήξας, αντος, et in nominat. dual. πλήξαντε, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *quæ multiloquio aerem verberat*.

Πλῆξεν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω.

Πλήξιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, *equorum domitor*, et *stimulator*: ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, et ἵππος, *equus*.

Πλῆξις, εως, ἡ, *percussio, consternatio*: à πλήσσω.

Πλήρη, acc. sing. à

Πλήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, et πλῆρες, τό, *plenus*, cum gen. *perfectus* seu *integer*. Th. πλέος.

Πληροῖ, 3. sing. præs. ind. et opt. act. verbi πληρόω, *impleo*.

Πληροῦσθε, 2. pl. imperat. pass. à

Πληρόομαι, οῦμαι, *impleor*; vide πληρόω.

Πληροφορέω, -ῶ, *justum pondus, justam mensuram do; certiorem facio; satisfacio, dando, argumentis, testimoniis; planè probo*: f. ήσω, p. πεπληροφόρηκα, a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. πληροφόρησον; præs. med. πληροφορέομαι, -οῦμαι, *justum pondus*, &c. *accipio; certior fio; persuasum habeo, certò scio*, p. pass. πεπληροφόρημαι, p. part. pass. πεπληροφορημένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η, a. 1. part. pass. πληροφορηθεὶς. ex πλήρης, *plenus*, et φορέω, seu φέρω, *fero*.

Πληροφορία, ας, ἡ, *plena assensio, plena persuasio, certa fides*: à præced.

Πληρόω, -ῶ, *impleo; instruo; prægnantem reddo; suppleo*; item *absolvo, finio; satio*, propriè et tropicè; *solvo quod debeo*: f. ώσω, p. πεπλήρωκα, a. 1. ἐπλήρωσα, a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι, a. 1. sub. act. πληρώσω, ης, η, p. pass. πεπλήρωμαι, aor. 1. pass. ἐπληρώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ, p. part. pass. πεπληρωμένος, *impletus, consummatus*: à πλήρης, idem quod. Th. πλέος, *plenus*.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήρωμα, ατος, τό, *supplementum, plenitudo, impletio*. [*πληρώματα, *classiarii, remiges et milites navales*, Ælian.] à præced. verbo.

Πληρώσας, αντος, aor. 1. part. act. ejusdem verbi.

Πλήρωσις, εως, ἡ, *repletio cujuslibet rei, et quacunque in parte; plenitudo; perfectio et absolutio; solutio ejus quod debeas*: à præced. πληρόω.

Πλησάμενος, *cum implevisset*: a. 1. part. m. et

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi. πλήθω, *impleo*, f. σω, a. 1. ἔπλησα.

Πλησθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. ejusd. verbi et Th.

Πλησίαζε, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, *appropinquo; familiariter utor; sector*: [*οἱ πλησιάζοντες, *discipuli alicujus*, Isocr.] f. άσω, acc. pl. part. præs. πλησιάζοντας· à πλησίον.

Πλησιαίτερος, *propinquior propior*: à πλησίος, q. v.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. ἐγγύτερον, *propiùs*: à præced.

Πλησιέστερος, idem quod πλησιαίτερος.

Πλησίον, adv. *propè*; sed ὁ πλησίον, *propinquus*, [*quod et absque articulo Luc. x. 29. 36. Vix usquam alibi. ut notat Markl. Eurip. Suppl. ver. 110.]

Πλησίος, ία, ίον, *propinquus, proximus, vicinus*. Th. πέλας, *propè*.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *alicujus agro vicinus*: ex πλησίος, et χῶρος, *ager, locus*.

Πλησίστιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *velum implens*; item *qui prospero cursu navigat, vento implente velum*: ex πλήθω, et ἱστίον, ου, τό, *velum*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Πλήσμιος, ία, ιον, *implens, replens*, de cibo dicitur; item *delicatus, fastidiosus*, τὸ πλήσμιον, *fastidium, satietas*: à πλήθω, f. σω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *satietas; intemperantia in cibo; plenitudo*: acc. pl. πλησμονὰς, ab eod. Th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, seu -ττω, *percutio, frango, percello, terreo*: f. ξω, p. πέπληχα, a. 1. ἔπληξα, a. 1. part. πλήξας, αντος, a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet; et ἔπλαγον, quod ad consternationem animi; sic et in a. 2.

pass. ἐπλήγην et ἐπλάγην, perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*, f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. p. pass. et Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπληντο. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. et

Πλήττετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω.

Πλήων, ονος, ὁ ξ ἡ, Dor. et Æol. pro πλείων.

Πλινθεία, ας, ἡ, *laterum fictio; lateritium opus*; item *agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet*: à πλινθεύω. Th. πλίνθος.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *lateres fingo; item ex lateribus ædifico*: à πλίνθος.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, *lateritius*: à πλίνθος.

Πλινθίον, ου, τό, *laterculus*, dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου, ἡ, *later, imbrex*.

Πλινθουργία, ας, ἡ, *confectio laterum*.

Πλὶξ, *gradus, gressus, passus*; item *spatium inter pollicem et medium digitum*: à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, seu σσομαι, *volutim incedo, gressus glomero, gradior*.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina et femur, cutis, quæ pudendis subest. à præced.

Πλοιάριον, τό, *navicula, cimba*: dim. à

Πλοῖον, ου, τό, *navis*, impr. *oneraria*: à perf. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: et

Πλόκαμος, ου, ὁ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi et intorti; complicatio, connectio*: à πλοκή.

Πλοκερὸς, ά, όν, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.

Πλοκή, ῆς, ἡ, *nexus, implicatio, contextus, compositio*; item *dolus*: et

Πλόκιον, ου, τό, *cirrus, coma plexilis; genus quoddam monilis collaris*: à

Πλόκιμος, ια, ιον, *nexilis, texilis*; item *perplexus, intricatus*: à seq.

Πλόκος, ου, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis*; à πλέκω, *necto*.

Πλόος, ου, ὁ, gen. όου, ου, *navigatio, cursus navis*. Item πλοῦς, πλοός, πλοῖ. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω, a. 2. ἔπλεον, p. m. πέπλοα.

Πλοῦ, gen. contract. à πλόΘ, πλοῦς, q. v.

Πλουμάκιον, ου, τό, *plumacium*. Gloss. Est. *cervical*, à pluma.

Πλουσιάζω, idem quod πλουτίζω.

Πλούσιος, ία, ιον, *dives, locuples*. πλουσία, πόλις, *urbs opulenta*, in comparat. πλουσιώτερος, έρα, ερον. Th. πλοῦτος, *divitiæ*, quod vide.

Πλοῦτε, voc. sing. à πλοῦτΘ, ου, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præses.

Πλουτεῖν, præs. inf. act. à πλουτέω, q. v.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. sing. præs. part. act. à

Πλουτέω, -ῶ, *dives sum, divitias possideo*: f. ήσω, p. πεπλούτηκα, a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*, f. ίσω, p. πεπλούτικα, a. 1. ἐπλούτισα, a. 1. pass. ἐπλουτίσθην. ab eod. Th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλοῦτΘ, et δότειρα, *datrix*: et

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitiæ*, et δοτήρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλούτοιο, gen. Ion. pro πλούτου, à

ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ὁ, *divitiæ, opulentia, copia*, PLUTUS, deus divitiarum.

Πλουτοῦντι, dat. sing. præs. part. act. et

Πλουτοῦσι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλουτέω, *dives sum*, q. v.

Πλουτὼ, όΘ, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.

Πλούτων, ωνος, ὁ, PLUTO; Deus thesaurorum sub terrâ latentium in metallis: qui idem dicitur ὁ πλουτεύς apud Mosch. Th. πλοῦτος, *divitiæ*

Πλοχμὸς, ου, ὁ, *crinis plexus, et intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλυθεὶς, εῖσα, έν, *lotus*, a. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo*; perf. pass. πέπλυμαι.

Πλύνεσκε, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.

Πλυνὸς, -οῦ, ὁ, *labrum, ubi lavatur*: πλυνὸν ποιεῖν τινὰ, *omnibus conviciis proscindere aliquem*. Th. πλύνω, *lavo*.

Πλύντης, ου, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo*: à

ΠΛΥ'ΝΩ, *lavo*, propriè *vestimenta*: ut λούω, *corpus*; νίπτω, *manus et pedes*. Significat et *maledictis proscindo, objurgo*; f. πλυνῶ, a. 1. ἔπλυνα, a. 1. imperat. πλῦνον, άτω, p. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. TO PLUNGE? Gal. *plonger*?

Πλῶε, *navigabat*: 3. sing. imperf. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. sing. imperf. Ion. et

Πλώειν, præs. inf. act. verbi πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Πλωεύσας, pro πλωούσας, acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλεούσας, à πλώω pro πλέω, *navigo*.

Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλώϊζε à

Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, idem.

Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλώουσα, *natans*, præs. part. f. g. à πλώω. Vide præced.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, *natator, navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωτικὸς, ἡ, όν, *navigationi* vel *natationi aptus; qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: et

Πλωτὸς, ἡ, όν, *navigabilis, natatilis, natans in aquis*; à πλῶμι.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτήρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνείοντες, *anhelantes*, nom. pl. part. præs. act. à

Πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*, fut. πνεύσω.

Πνείουσα, ας, ἁ, Dor. pro

Πνέουσα, ας, ἡ, *spirans*, præs. part. f. g. à πνέω, *spiro*

Πνεῦμα, ατος, τό, *spiritus, flatus, flamen; nota aspirationis*. In Scrip. S. *Spiritus Sanctus; spiritus propheticus; divina natura Christi; sanctitas animi, et studium pietatis; religio Christiana; omnia effecta virtutis divinæ*, ut miracula, &c. *Mens humana; sensus animi*: à πνέω, *spiro*.

Πνευματικὸς, ἡ, όν, *spiritualis; ventosus; inflatus; inflans*: in Scrip. S. *divinus, sanctus, purus, vi et efficaciâ præditus*; item *quod S. S. continet, quod cum eâ convenit*. Hinc Angl. PNEUMATIC, et

Πνευματικῶς, adv. *spiritualiter*, &c. à præced.

Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, *spiritu portor, ducor*: p. pass. πεπνευματοφόρημαι à

Πνευματοφόρος, ου, ὁ, *spiritu ductus, afflatus*.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, PULMO, *caro mollissima et laxissima, respirationis et vocis instrumentum*. Nulla enim in toto corpore caro rarior, laxior, molliorque est, et quæ spongiæ similior sit, spumamque sanguinis magis referat. A πνέω.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro*; f. πνεύσω, a. 1. ἔπνευσα, a. 1. part. πνεύσας.

Πνεύσειεν, *spiraret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

ΠΝΕ'Ω, *flo, spiro, anhelo; odorem spiro*: f. πνεύσω, p. πέπνευκα, perf. pass. πέπνευμαι.

Πνιγεὶς, εῖσα, έν, *suffocatus*: a. 2. part. pass. et

Πνιγήσομαι, *suffocabor*: f. 2. pass. à πνίγω.

Πνιγμὸς, οῦ, ὁ *suffocatio*: et

Πνῖγος, εος, τό, idem: à

ΠΝΙ'ΓΩ, *suffoco, ango, neco; coquo, vel asso in aheno contecto, ne quid vaporis exeat*: f ξω, imperf. ἔπνιγον, perf. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον, imperf. pass. ἐπνιγόμην, ου, ετο, perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται, a. 2. ind. pass. ἐπνίγην, f. 2. pass. πνιγήσομαι.

*Πνιγώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *æstu suffocans, æstu molestus, fervens; suffocans*.

Πνικτὸς, η, όν, *suffocatus, a, um*: à Th. πνίγω.

Πνίξαντες, *suffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, spiritus, aura*: à πνέω, *spiro*: p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, *flatus*: acc. plur. à

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. τοῦ ι, Dor. pro πνοή.

Πνῦμι, et πνῦμαι, *spiro, vivo: sapio, intelligo*: perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Πνὺξ, υκὸς, ὁ, *locus Athenis, ubi concio habebatur*.

Πνύτο, *spirabat: intelligebat*: 3. sing. imperf. Ion. verbi πνῦμαι.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba, pabulum*: q. à πάω, vel πάομαι, *gusto, edo*.

Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδαβρὸς, οῦ, *pedibus mollibus præditus*: ex ποῦς, *pes*, et ἁβρὸς, *mollis*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tendicula*: item *articularis morbus*, PODAGRA, q. d. πόδες ἀγρεῦνται, *pedes capiuntur*. Ex ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, et ἄγρα, ας, ἡ, *captura*.

Ποδαγρικὸς, ἡ, όν, vel ποδαγρός, PODAGER, *qui podagrâ tentatur*, PODAGRICUS: τὰ ποδαγρικὰ, subintel. πάθη, *podagrici dolores*: à præced.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*: ex ποῦς, *pes*, et νίπτω, *lavo*.

Ποδάνιπτρον, ου, τό, vel ποδόνιπτρον, *aqua, quâ pedes abluuntur*: ex iisd. Th.

Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, *cujas, ex quâ regione*: q. ποίε δαπίδυ.

Πόδαργε, voc. sing. à

Πόδαργος, ε, ὁ ξ ἡ, *albos* vel *celeres pedes habens*: ex πῦς, *pes*, et ἀργὸς ε, *albus, celer.*

Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, *pedibus valere, pedum velocitate præditum esse.* Vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ ξ ἡ, *pedibus celer*: ex πῦς, *pes*, et ἀρκέω, *sufficio, par sum.*

Ποδεκμάγιον, ε, τὸ, *pedale*: in quo πόδες ἐκμάσσονται, *pedes absterguntur.* Th. μάσσω, *abstergo.*

Πόδες, nom. pl. et

Πόδεσσιν, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens*: et accipitur pro *rei alicujus figurâ in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem*; necnon *calceamenti rustici genus.* Th. πῦς, *pes.*

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *usque ad pedes dependens*: ex πῦς, *pes*, et ἠνεκὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *porrectus in longitudinem*; item *perpetuus.*

Ποδήνεμος, ε, ὁ ξ ἡ, *pedibus velox, ventipes*: ex πῦς, *pes*, et ἄνεμος, *ventus.*

Ποδήρης, έος, ὁ ξ ἡ, (scil. ἐσθὴς) *vestis talaris*, sive *ad pedes usque dependens*: ex πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, et ἄρω, *apto.*

Ποδίζω, vide in ποδιῶ.

Ποδίσκος, ε, ὁ, μικρὸς πῦς, *pediculus, parvus pes.*

Ποδιστῆρες, expon. *lebetes, cacabi.* Th. πῦς.

Ποδιῶ, *compede vinciam*: Att. pro ποδίσω, f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *metior pede*; item *pede ligo, pedicis obligo*; f. ίσω. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδοῖιν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδόκοιλον, ε, τὸ, *vola pedis*, ποδὸς κοῖλον.

Ποδόρριον, ε, τὸ, *vestis ad pedes demissa.* Ex πῦς, et ἄρω, vel ὁρίζω, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à πῦς, *pes.*

Ποδοστράβη, ης, ἡ, *instrumentum tortorium*, quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus. Item *instrumentum medicum quo luxati artus reponuntur*; et *tendicula, quâ cervi capiuntur.* Ex πῦς, et στρέφω.

Ποδόψελον, *pediculum.* Gl. Cyr. puto, ποδῶν ψέλλιον, *pedicula.*

Ποδόψοφοι, sunt *qui pede strepitum excitant*, ποδὶ ψοφῶσι.

Ποδωκεα, acc. sing. à

Ποδώκης, εος, ὁ ξ ἡ, *pedibus celer*: ex πῦς, ποδὸς, *pes*, et ὠκὺς, *celer.*

•Πόδωμα, *pulpitum*, tanquam res *pedata*, pedibus fulta, qu. à πῦς, ποδὸς.

Πόει, Att. pro ποίει, præs. imperat. act. à

Ποιῶ, Att. pro ποιέω, *facio.*

Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὲ, *aliquandò.*

Πόθεσκε, *desiderabat*, Ion. pro ἐπόθεε, ει, 3. sing. imperat. verbi ποθέω, *desidero.* Th. πόθος, *desiderium.*

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis.* Th. πόθος, *desiderium.*

Πόθεν, *undè?* interrogativum ab ὅθεν, *undè*: indefinit. Th. ὅς, *qui.*

Ποθέοισαι, Dor. pro ποθέυσαι, *desiderantes*; nom. pl. part. præs. f. g. et

Ποθέοντε, *desiderantes*, nominativ. dual. præs. part. à ποθέω, *desidero*; præs. part. ποθέων, εσα. Th. πόθος, *desiderium*; ποθέοντι, Dor. pro ποθέυσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθέρπω, Dor. pro προσέρπω, *serpendo accedo*: ex πρὸς, et ἕρπω, *serpo.*

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *desidero.*

Ποθέσπερα, *vesper*, Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, *vesper.*

Ποθεῦντες, *amantes*, Dor. pro ποθῦντες, nom. pl. part. præs. et

Ποθεῦντι, Dor. pro ποθῦσι, 3. pl. præs. ind.

Ποθέω, *desidero, expeto, amo*: f. ήσω, et έσω, a. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, ε, ὁ, *desiderium.*

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium*: ab eod. Th.

Ποθήμεναι, per Ectasin pro ποθέμεναι, *desiderare*: Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. à ποθέω.

Πόθι, *ubi? qui?* sed

Ποθὶ, *alicubi, aliquandò*: ab ὅθι, *ubi*, indefin. Th. ὅς, *qui.*

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, *aspiciens*; præs. part. f. g. et

Ποθορῆ, Dor. pro προσορᾷ, *aspicit*: 3. sing. præs. ind. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, *aspicio*; ex ποτὶ pro πρὸς, et ὁράω, *video.*

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, *aspicio.*

Ποθορῆσθα, Dor et Æol. pro προσορᾷς, *aspicis*: 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῆ.

Ποθορῶσα, ας, ἁ, Dor pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aspiciens*: præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟ´ΘΟΣ, ε, ὁ, *desiderium*: q. à πόθω, *desidero*, inusit. alii à p. m. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo.*

Ποθῦμεν, *desideramus*: 1. pl. præs. ind. verbi ποθέω, q. v.

Ποῖ, *quò? quorsùm? ubi? quousque? quamdiu?* ab indefinit. οἶ, *quò.*

Ποὶ, *aliquò; alicubi; quodammodò*: ab eod.

Ποία, ας, ἡ, *qualis*: in m. g. ποῖος.

Ποιᾶεις, άεσσα, ᾶεν, *herbosus, a, um*: Dor. pro ποιήεις.

Ποιεῖ, *facit*: 3. sing. præs. ind. sed

Ποίει, 3. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦ, *fac*, Dor. pro ποιῦ, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, *facienti*; Dor. pro ποιῦντι. dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεύμην, Dor. et Ion pro ἐποιέμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Dor. et Ion. pro ἐποιῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ´Ω, *facio, efficio, fabricor*; *carmina compono*: f. ήσω, p. πεποίηκα, perf part. πεποιηκὼς, a. 1 ἐποίησα, a. 1. part ποιήσας, præs. pass. ποιέομαι, ῦμαι, *fio*; *statuo*, ut *poenam*; *simulo*; perf. pass. πεποίημαι, a. 1. pass. ἐποιήθην, a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Ποιεῖν τὸν νόμον, *servare legem*: Θυσίας, *sacrificare*; ἑορτὴν, *diem festum celebrare*; πρός τι, *valere ad aliquid*; λέγοντα, *inducere loquentem*; cum ἐπὶ, *colloco, pono, &c.* Ποιεῖν ἐκκλησίαν, *cogere*: χρόνον, *commorari*; ἀργύριον τινὶ, *acquirere*; τινὰ κακῶς, *affligere*; ἔξω, *emittere.* Ποιεῖσθαι νόμον, *legem sancire*; λόγον, *dicere*; ἀρχὴν, *incipere*; παῖδα, *adoptare*; περὶ πολλῦ, *magnifacere*; περὶ πλείονος, *pluris facere*; περὶ ὀλίγυ, *contemnere*: ἐφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, *redigere*: ἐν Θαύματι, *admirari, &c.*

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba.*

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, *herbosus*: à præced.

Ποιηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποίημα, ατος, τὸ, *opus*: POEMA, opus Poëtæ; ποιήματα, ων, *res conditæ*, à 1. sing. perf. pass. verbi ποιέω, *facio, versus facio.*

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, η, ον, *factus*: perf. part. pass. à ποιέω, *facio.*

Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. et

Ποίησε, *fecit*: Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio.*

Ποιήσῃ, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, *factura, instructio, modus rei agendæ*: item POESIS: Angl. POESY: à 2. sing. perf. pass. verbi ποιέω, *facio*: *carmina compono.*

Ποιήσομ', *faciam*, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale: à ποιέω

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, POETA; item *effector, conditor, factor*: dat. pl. ποιηταῖς: fit. à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina*, POETICA.

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, *faciendi vim habens*: POETICUS; Angl. POETIC, in pl. n. g. ποιητικὰ, à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, *factus*: *factitius*; *adscititius*; adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, POETRIA: Angl. POETRY, ab eod verbo.

Ποιηφαγέω, -ῶ, *herbas comedo*: ex ποίη seu πόα, *herba*, et φάγω, *edo.*

Ποιμλάνιος, -ω, Dor. pro

Ποικιλήνιος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui variegatas habenas habet*; ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius.*

Ποικίλλω, *variego, variè distinguo*; *vafrè fingo*: f. λῶ, præs. infin. ποικίλλειν, præs. part. ποικίλλων. Th. ποικίλος, *varius.*

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*: à præced.

Ποικιλόβυλος, ε, ὁ ξ ἡ, *versutus, qui animo suo agitat varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, et βυλὴ, *consilium.*

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ξ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ξ ἡ, *variam vocem sonumque habens*; ὁ ποικίλην γῆρυν ξ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, ε, ὁ ξ ἡ, *varium habens collum*; *versicolor*; expon. et *canorus, varians vocem*: ex ποικίλος, *varius*, et δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, et per Metonym. causæ, *vox.*

Ποικιλομήτης, ε, ὁ, et

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ξ ἡ, *varia et multiplicia habens consilia*; *versipellis*: ex ποικίλος, *varius*, et μῆτις, *consilium.*

Ποικιλόνωτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, et νῶτος, *dorsum.*

ΠΟΙΚΙ´ΛΟΣ, η, ον, *varius, macula-*

tus. Item *qui varias artes callet, versutus.*

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, Epith. carminis *quod vario citharæ sono canitur:* ex ποικίλος, *varius,* et φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara.*

Ποικιλτὴς, ȣ, ὁ, *qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat:* à ποικίλλω.

Ποικίλως, *variè, multis modis,* à ποικίλος.

Ποιμαίνονθ', pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. et

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, *pascunt;* 3. pl. præs. ind. à

Ποιμαίνω, *pasco; rego; curo; doceo;* f. ανῶ, a. 1. ἐποίμανα, a. 1. imperat. ποίμανον, άτω, et in 2. pl. ποιμάνατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor.*

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν.

Ποιμάνατε, 2 pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco.*

Ποιμαντέον, *pascendum,* verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, *pastorius:* à ποιμαίνω.

Ποιμανῶ, *pascam;* f. 1. verbi ποιμαίνω.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμὴν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis:* à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *pastor;* propriè *ovium pastor, opilio,* οἰῶν ἐπιμελητὴς, ideoque et ab ὄϊς, derivatum putant; dictumque quasi οἰμὴν. Parabolicè autem Christus ποιμὴν in Evang. vocatur, sicut πρόβατα *singuli fideles.* Necnon Christi ministri et vicarii eodem nomine appellantur, *rector, ductor.* Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex;* Dor. ποίμνα· et

Ποιμνήϊος, ία, ϊον, *ad ovium gregem pertinens.*

Ποίμνιον, ȣ, τὸ, *grex:* dimin. à ποίμνη.

Ποινάω, -ῶ, PUNIO, *pœnas exigo:* à

ΠΟΙΝΗ', ης, ἡ, Dor. ποινα, PŒNA, *ultio injuriæ seu peccati; pretium quo injuria pensatur; furia* [*pretium, δῶχ' ἕνεκα ποινὴν Γανυμήδεος, Il. E. 266. Ab Antiq. ποῖνος fit Lat. PŒNUS. Salm. de usur. p. 22.]

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, *spicas lego:* ex ποίη, *herba,* pro πόα, Ion. et λέγω, *colligo.*

Ποῖος, οία, οῖον, *qualis, -e,* [*semper interrogativum, ὁποῖος, nunquam.] Th. οἷος, *qualis,* citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem,* acc. sing. à

Ποιότης, ητος, *qualitas:* à ποῖος.

Ποιȣ̃, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præs. act. ejusdem verbi.

Ποιούντων, *faciant,* Att. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio.*

Ποιπνυὸς, ȣ, ὁ, *sedulus minister:* à

Ποιπνύω, seu ποιπνεύω, *aliquid sedulò ago, satago, expedio, ministro:* ἀπὸ τȣ̃ ποιεῖν et πνεῖν, seu πνέειν, *spirare,* nam qui *satagit,* et properantèr opus *facit, anhelat.*

Ποσθίν, ῖνος, ὁ, *scrotum, mentula.* Etym. à σπέρω. Vide πσθίν.

Ποίτιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *remunerator, qui gratiam refert;* per Syncop. ἐκ τȣ̃ ποινήτιμος. Ex ποινή, et τίνω.

Ποιοῖην, Att. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio.*

Πόκα, Dor. pro ποτὶ, *quandò.*

Ποκίζω, vide in seq.

Ποκίξατο, Dor. et Ion. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ποκίζω, *vello, tondeo:* f. ίσω, à

Πόκος, ȣ, ὁ, *vellus.* Th. πέκω, vel πείκω, *tondeo.*

Πόκως, Dor. pro πόκους, acc. pl. à πόκος.

Πολέας, Poët. pro πολλοὺς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus:* sed

Πόλεας, *urbes,* acc. pl. à πόλις, εως, ἡ, *urbs.*

Πολέες, Ion. seu Poët. pro πολλοὶ, et

Πολέεσσ' pro πολέεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro πολλοῖς à πολὺς, *multus.*

Πόλει, dat. sing. à πόλις, εως, ἡ, *urbs.*

Πολεῖν, præs. infin. act. à πολέω, *verto.*

Πολέμαρχος, ȣ, ὁ, *dux belli:* ex πόλεμος, *bellum,* et ἀρχὸς, *dux.* Th. ἀρχὴ, *principium,* item *principatus.*

Πολεμέω, -ῶ, *bello, prælior;* f. ήσω, p. πεπολέμηκα, a. 1. ἐπολέμησα, a. 1. infin. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολεμήϊος, Ion. Dialysi pro πολέμειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bellicus;* ab eod.

Πολεμήσει, *prœliabitur:* 3. sing. f. 1. act. verbi πολεμέω.

Πολεμία, ας, ἡ, (sc. χώρα) *solum hostile* seu *hosticum:* à πολέμιος.

Πολεμιζέμεν, et πολεμιζέμεναι, *pugnare:* præs inf. Ion. et Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω.

Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. imperf. act. à

Πολεμίζω, *pugno, belligero;* f. ίσω, perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, *bellicus, militaris, bellicosus.* Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, *ars militaris;* et τὸ πολεμικὸν, ȣ, *classicum bellum;* et Angl. POLEMIC. Th. πόλεμος.

Πολεμικῶς, adv. *bellicosè:* à præced.

Πολέμιος, ία, ιον, *hostis, inimicus, infestus;* item *militaris:* à πόλεμος.

Πολεμιστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus:* à

Πολεμιστὴς, ȣ, ὁ, *bellicosus, bellator;* acc. sing. πολεμιστὴν à πολεμίζω.

Πολεμοδόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *bellum excipiens;* ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολέμοισι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, *bellum.*

Πολεμόκλονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tumultuosus:* ex πόλεμος, et κλόνος, *tumultus.*

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ȣ, et Ion. οιο, ὁ, *bellum,* item peculiaritèr *pugna,* utroque enim modo accipitur apud Homerum.

Πολεμοτροφέω, -ῶ, *belligero, bellum nutrio* seu *foveo:* ex præced. et τρέφω.

Πολεμόω, -ῶ, *ad bellum excito:* à πόλεμος.

Πολέος, gen. sing. Poët. pro πολλȣ̃, sic in gen. pl. πολέων pro πολλῶν à πολὺς, *multus.*

Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολεῖτο, -εῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, *verto.* Nisi ex πολέσκω derivari malis, idem quod πολέω.

Πόλεως, gen. sing. Dor. pro πόλεος, à πόλις, ἡ, *urbs.*

Πολεύω, f. εύσω, *versor; nutrio, ministro, contineo:* à

ΠΟΛΕ'Ω, *verto, verso; versor; aro; pasco:* f. ήσω, p. πεπόληκα· undè forte Angl. TO PLOW. Πολεῖν Hesychius exponit νέμειν, βόσκειν.

Πόληας, et Poët. πόληος, gen. sing. à πόλις, ἡ, *urbs.*

Πολήων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium:* ab eod.

Πολιανομέω, -ῶ, f. ήσω, *præfectus urbis sum:* à

Πολιανόμος, ȣ, ὁ, *ædilis, præfectus urbis:* ex πόλις, et νέμω, *rego.*

Πολιάοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et per Crasin. πολιȣ̃χος, *urbium conservator,* vel *præses,* παρὰ τὸ τὰς πόλεις ἔχειν ϗ φυλάσσειν.

Πολίαρχος, ȣ, ὁ, *patriæ princeps,* τῆς πόλεως ἀρχὸς, εἴτε ἄρχων ϗ ἡγέμων.

Πολιὰς, άδος, ἡ, *urbana:* Palladis Epithet. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης.

Πολίζω, *urbem condo, urbem statuo:* f. ίσω, perf. πεπόλικα, a. 1. ἐπόλισα. Th πόλις, *urbs.*

Πολιῆς, gen. sing. f. g. à πολιὸς, ὰ, ὸν, *canus, a, um.*

Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à

Πολιήτης, ȣ, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis:* à πόλις.

Πολιοκρόταφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cana habens tempora:* ex πολιὸς, et κρόταφος, *tempus.*

Πολιορκέω, *urbem obsideo, et cingo obsidione, machinis et tormentis urbem oppugno:* πολιορκεῖ, *vastat; bello peto,* de regione: *vexo, affligo:* præs. part. pass. πολιορκούμενος· ex πόλις, et ἕρκος, εος, τὸ, *septum.* Th. εἴργω, fut. ξω, *includo.*

Πολιορκητὴς, ȣ, ὁ, *urbium obsessor:* à præced.

Πολιορκία, ας, ἡ, *obsessio:* *obsidio:* ab eod.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ιὰ, ιὸν, *canus, albus.*

Πολιȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide πολιάοχος.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs, civitas.* Interdum pro ipsâ urbe muris cinctâ vicisque et ædificiorum serie distinctâ, interdum pro ipsis civibus.

Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs:* à πολίζω.

Πολισμάτιον, ȣ, τὸ, *oppidulum:* dimin. à præced.

Πολίσσαμεν, Ion. et Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω.

Πολιτάρχης, ȣ, ὁ, *gubernator civium, urbis præfectus:* ex πολίτης, et ἀρχὴ, *principatus.*

Πολιτεία, ας, ἡ, et Ion. πολιτηΐη, *civitas, respubl. jus civitatis; reipublicæ status et administratio; vitæ institutum et ratio:* Angl. POLITY, à πολιτεύω. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιτεύεσθαι, præs. infin. pass. à πολιτεύω.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis;* item idem quod πολιτεία, in pl. τὰ πολιτεύματα, et

Πολιτευτὴς, ȣ, ὁ, *magistratus:* à

Πολιτεύω, *rempubl. administro:* C

τεύω, p. πεπολίτευκα, praes. m. πολιτεύομαι, idem, item *me gero*: p. pass. πεπολίτευμαι, *servivi*: cum dat. à

Πολίτης, ε, ὁ, *civis*: in nom. pl. πολῖται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτικὸς, ὴ, ὸν, POLITICUS, *civilis; qui in administratione reip versatur: comis, urbanus, elegans; popularis, ad sensum populi accomodatus* Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ratio seu ars benè instruendæ vel administrandæ reip.* et Angl. POLITIC.

Πολιτικώτερος, έρα, ερον, et superlat. πολιτικώτατος, ε, à precedente πολιτικός.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, *civis fœmina*: à πολίτης.

*Πολιτογραφία, *novus civium census*: ex πόλις, et γράφω, *scribo*. D. S.

Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum*. Th. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multum*: aliquandò pro πολλάκις, *sæpè*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλάκι, Poët. pro

Πολλάκις, adv. *sæpè, frequenter*: et

Πολλαπλάσιος, ε. et

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ξ ἡ, *multiplex; item multò copiosor*, ab eod. Th.

Πολλαχῆ, adv. *multis in locis, passim, sæpè*: ab eod. Th.

Πολλαχῦ, adv. *multis in locis*: ab eod.

Πολλαχῶς, adv. *multifariàm*: ab eod.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa*: f. g. ejusd. Th.

Πολλαπλήσιος, Ion. pro πολλαπλάσι☉.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multùm, longè*: à

ΠΟΛΛΟ'Σ, ε, Poët. pro πολὺς, *multus, fortis, vehemens, magnus*.

Πολλοστημόριον, ε, τὸ, *pars multesima; minima pars*: à

Πολλοστημόριος, ε, ὁ ξ ἡ, *multesimus, unum ex multis partibus habens*; item *minimus*: ex πολλοστὸς, et μόριον, *particula*. Th. μείρω, *divido*.

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, *multesimus, unus à multis*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλῦ, πολλῷ, gen. et dat. sing. πολλοῖς, dat. pl ejusd. Th.

Πόλος, ε, ὁ, *terra arratro versa*; POLUS, *vertex seu cardo mundi, cælum*. Angl. POLE, à πολέω, *verto*.

ΠΟΛΤΟ'Σ, ε, ὁ, PULS, *pulmentum* Angl PULSE.

Πολὺ, *multum*: n. g. adverbial. sumitur et vertitur *valdè*, ἐπὶ πολὺ, *diu*. Sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè*: à πολύς.

Πολυάῖκ☉, gen. sing. à πολυάϊξ.

Πολυάιν' pro πολύαινε, voc. à

Πολύαινος, ε, ὁ ξ ἡ, *multùm laudatus, laudatissimus*: ex πολὺς, et αἶν☉, *laus*. Est et nomen propr.

Πολυάϊξ, κ☉, ὁ ξ ἡ, *impetuosus*: ex πολὺς, et ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror*.

Πολυάνδριον, ε, τὸ, *cœmeterium*, quod *multos viros* capiat: ex πολὺς, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*.

Πολυάνθεμος, ε, ὁ ξ ἡ, Poët. idem quod.

Πολυανθὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *multos habens flores, floribus abundans*; ex πολὺς, et ἄνθ☉, ε☉, τὸ, *flos*.

Πολυάνθρωπος, ε, ὁ ξ ἡ, *frequens hominibus*: ex πολὺ, et ἄνθρωπος.

Πολυάρητος, ε, ὁ ξ ἡ, *multis votis exoptatus*: ex πολὺ, et ἀρητὸς, *precibus expetitus*. Th. ἀρὰ, *preces*.

*Πολυάριθμος, ε, ὁ ξ ἡ, *infinitus, innumerabilis* D. S.

Πολυαρκέστατος, *copiosissimus, longè sufficientissimus*: superl. à

Πολυαρκὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *ad multa sufficiens*, vel *multùm sufficiens*: item *diu durans*: ex πολὺς, et ἀρκέω, *sufficio*.

Πολύαρς, ρνος, ὁ ξ ἡ, *multos agnos habens*, et per conseq. *dives*: ex πολὺς, et ἀρς, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, *agnus* vel *agna*.

Πολύαρχος, ε, ὁ, *multorum princeps*, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολιαρχὸς, quod vide.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *valdè profundus*; ex πολὺ, et βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, το, *profunditas*.

Πολύβοσκος, ε, ὁ ξ ἡ, Epith. telluris, *quæ multos pascit*: ex πολὺς, et βόσκω, *pasco*. Th. βόω, idem

Πολυβότειρα, ας, ἡ, et Poët. πουλυβότειρα, *multorum altrix, quæ multos pascit*; ex πολὺς, et βόω, *pasco*.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ ξ ἡ, *multos habens uvas*. ex πολὺς, et βότρυς, *uva*.

Πολύβουλος, ε, ὁ ξ ἡ, *valdè prudens*; ex πολὺς, et βυλὴ, *consilium*.

Πολυβῦται, nom. pl à

Πολυβύτης, ε, ὁ, *multos boves habens*; ex πολὺς, et βῦς, *bos*.

Πολυβώτα, Dor. pro πολυβύτε, à praeced

Πολυγαθὴς, έος, ὁ ξ ἡ, Dor. pro

Πολυγηθὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *multum lætitiæ afferens*: ex πολὺ, et γηθέω, *lætor*.

Πολύγναμπτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus*: ex πολὺς, et γναμπτὸς, *inflexus*: quod à γνάμπτω, pro κάμπτω, *flecto*.

Πολύγνωτος, ε, ὁ ξ ἡ, *valdè notus, celeberrimus*: ex πολὺ, et γνωτὸς, *cognitus*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Πολύγομφος, ε, ὁ ξ ἡ, *multos clavos habens*; ex πολὺς, et γόμφος, *cuneus, clavus*.

Πολύγονος, ε, ὁ ξ ἡ, *abundans, fœtu fœcundus*: ex πολὺ, et γονὸς, *proles*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Πολυδαίδαλος, ε, ὁ ξ ἡ, *multo artificio elaboratus*; ex πολὺς, et Δαίδαλος, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ ξ ἡ, *multùm lacrymans, lacrymosus*; acc. sing. πολύδακρυν· ex πολὺς, et δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*.

*Πολυδαπάνως, *sumptuosissimè, multis impensis*. D. S.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ξ ἡ, *cacuminosus*; ex πολὺς, et δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*. Th. δέρη, et δειρὴ, *cervix, jugum montis*.

Πολυδένδρεος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui multas arbores habet*; ex πολὺς, et δένδρον, *arbor*.

Πολυδερκὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *multa cernens*; ex πολὺς, et δέρκω, *video*.

Πολυδεύκης, POLLUX: *frater Castoris*, alter τῶν Διοσκόρων, ἄριστος πύκτης. Nimirum hi διόσκυροι ἢ διόσκοροι, alter ex divino Jovis semine, alter, Castor, ex mortali semine Tyndarei, prognati erant. Sed fraterno singulari amore Pollux suam immortalitatem sic cum fratre divisit, ut ambo unum diem essent mortui, alterum viverent ambo unà.

Πολυδίψιος, ε, ὁ ξ ἡ, *multùm siticulosus*; expon. et *multum desideratus*; ex πολὺς, et δίψα, *sitis*.

Πολυδώρη, ης, ἡ, *filia Pelei*, soror Achillis. Ex fluvio Spercheo peperit filium.

Πολύδωρος, ε, ὁ ξ ἡ, *multa donans*; et *qui ingentem dotem attulit*; ex πολὺ, et δῶρον, *donum*. Est et

Πολύδωρος, ε, ὁ, nomen propr.

Πολυειδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *multiplex; diversas habens species*; ex πολὺ, et εἶδος, εος, τὸ, *species*.

Πολύειδος, ε, ὁ, nom. propr.

Πολυέλεος, ε, ὁ ξ ἡ, *valdè misericors*.

*Πολυέραστος, άστη, αστον, *valdè amabilis*.

Πολυεργὴς, vel πολύεργος, ε, ὁ ξ ἡ, *multi operis homo, operosus*: ex πολὺ, et ἔργον, *opus*.

Πολυετὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *annosus*. Ex πολὺ, et ἔτος, *annus*.

Πολύευκτος, *multis votis expetitus*: ex πολὺ, et εὔχομαι, *opto*.

Πολύζυγος, ε, ὁ ξ ἡ, *habens multa transtra*: ex πολὺς, et ζυγὸς, *jugum*: in pl. ζυγὰ, *transtra*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Πολυήμερος, ε, ὁ ξ ἡ, *multos dies habens*: ex πολὺ, ἡμέρα, *dies*.

Πολυήρατος, ε, ὁ ξ ἡ, *optabilis*: ex πολὺ, et ἐράω, -ῶ, *amo*: f. άσω.

Πολυηχὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *multisonus*: acc. sing. πολυηχέα· ex πολὺς, et ἦχος, *sonus*.

Πολυθρύλλητος, ε, ὁ ξ ἡ, *multùm celebratus*. Th. θρύλλος, *susurrus*.

Πολύθυτος, ε, ὁ ξ ἡ, Epith. quod et convivio tribuitur et epulo, *multis victimis mactatis instructo*: ex πολὺς, et θύω, *macto*.

Πολύϊδριν, *multa scientem*: acc. sing. à

Πολύϊδρις, εως, ὁ ξ ἡ, *multa sciens*: ex πολὺ, et ἴδρις, εως, ὁ ξ ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*.

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ξ ἡ, *multiplici doctrinâ præditus*.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *multùm aridus*: ex πολὺ, et κάγκανος. Th. καγκαίνω, *arefacio*.

*Πολυκάλαμος, ε, ὁ ξ ἡ, *multicalamus*.

Πολυκάρανος, Dor. pro πολυκάρηνος, ε, ὁ, *multiceps, qui multa capita habet*: ex πολὺ, et κάρηνον, ε, τὸ, *caput*.

Πολύκαρπος, ε, ὁ ξ ἡ, *fructuosus*, et

Πολυκαρπότατος, ε, *fructibus abundantissimus*: ex πολὺς, et καρπὸς, *fructus*.

Πολυκερδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *quæstuosus; astutus*. Th. κερδὸς, *lucrum*.

Πολύκεστος, ε, *multùm acu pictus et ornatus*: ex πολὺ, et κεστὸς, *acu pictus*. Th. κεντέω, *pungo*.

Πολυκήτης, εος, ὁ ξ ἡ, *magnis piscibus abundans*: ex πολὺ, et κῆτ☉, ε☉, τὸ, *cete, balæna*.

Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à

Πολύκλαυτ☉, seu πολύκλαυσ☉, ε, ὁ ξ ἡ, *multùm defletus*: ex πολὺ, et κλαίω, *fleo*, fut. κλαύσω.

Πολύκλειστος, ε, ὁ ξ ἡ, *benè clausus*: ex πολὺ, et κλείω, *claudo*.

Πολυκλῆϊδα, acc. sing. à

Πολυκλήϊς, ήϊδος, ὁ ἡ ἡ, *multis transtris instructus: multâ compage junctus*: ex πολύ, et κληῒς, *sedes nautica*: vel à κληῒς pro κλεὶς, δὸς, *clavis*.

Πολύκλητος, ὁ ἡ ἡ, *è multis locis convocatus, multis vocatus*: ex πολὺ, et καλέω, *voco*.

Πολύκλυστος, ὁ ἡ ἡ, *multùm ablutus; undis agitatus*: ex πολύ, et κλύζω, *abluo*: f. σω.

Πολύκμητος, ὁ, *multùm elaboratus*: ex πολὺ, et κάματος, *labor*. Th. κάμνω, *laboro*.

Πολύκνημος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multos habens colles, saltuosus*: ex πολὺ, et κνημὸς, *pars montis*, &c. Th. κνήμη, *tibia*.

Πολυκοιρανία, ας, ἡ, et Ion. ίη, ης, ἡ, *multorum imperium*: à

Πολυκοίρανος, ὁ, *multorum dominus et rex*: ex πολὺς, et κοίρανος, ὁ, ὁ, *rex, princeps*.

Πολυκτέανος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multarum possessionem dominus*: in gen. pl. πολυκτεάνων· ex πολὺ, et κτέανον, ὁ, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *res, possessio*, et

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *dives*: ex πολὺ, et κτάομαι, *possideo*: fut. med. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Πολυκώκυτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *luctuosus*: ex πολὺ, *multùm*, et κωκυτὸς, *fletus*. Th. κωκύω, *fleo*.

Πολύλαλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *garrulus, multiloquus, loquax*: ex πολὺ, et λαλέω, -ῶ, *loquor*.

Πολυλήϊος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *habens multas segetes; locuples*: ex πολὺ, et λήϊον, ὁ, τὸ, *campus, seges*.

Πολυλογία, ας, ἡ, *multiloquium, loquacitas*: à

Πολυλόγος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multiloquus*: ex πολὺς, et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*: p. med. λέλογα.

Πολυμαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui multa didicit, multiscius, eruditus*: ex πολὺ, et μανθάνω, *disco*; fut. med. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *multis partibus constans, multifarius*: ex πολὺ, et μέρος, εος, τὸ, *pars*. Th. μείρω, *divido*.

Πολυμερῶς, adv. *multifariàm; variè*: à præced.

Πολύμηλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multas oves habens; pomifer*: ex πολὺ, et μῆλον.

Πολυμήτις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *valdè prudens* vel *sapiens*: ex πολὺ, et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.

Πολυμηχαν', pro πολυμήχανε, voc. à

Πολυμήχανος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multis artibus ac dolis instructus, industrius, astutus*: ex πολὺ, et μηχανὴ, ῆς, ἡ, *artificium*.

Πολυμόρφος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multiformis, qui multarum formarum est*: ex πολὺ, et μορφή.

Πολύμοχθος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *laboriosus, ærumnosus*: πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ου ex πολὺ, et μόχθος, ὁ, ὁ, *labor*.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ὁ, ὁ, *qui multas habet nubes*: ὁ πολλὰς ἔχων, νεφέλας.

Πολύξενος, vel εινος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multorum hospes*: ex πολὺς, et ξένος, Poët. pro ξένος, *hospes*.

Πολυξείνα, ας, ἡ, Dor. pro πολυξείνη, ης, ἡ, pro quo dicitur aliàs πολύξεινος, *quæ multos habet hospites*: ex πολὺς, *multus*, et ξένος, *hospes*.

Πολυοδία, ας, ἡ, *multa itinera*: ex πολὺ, et ὁδὸς, *via*.

Πολύολβος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *perbeatus*: ex πολὺς, et ὄλβος, *beatitudo*.

Πολύορκος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multùm jurans*. Th. ὅρκος, *juramentum*.

Πολυοχλία, ας, ἡ, *multitudo turbulenta, multa turba*: ex πολὺ, et ὄχλος, *turba*.

Πολυπαίδης, ὁ, ὁ, POLIPÆDA, nomen proprium.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *dives*: ex πολὺ, et πάμμα, ατος, τὸ, *possessio*. Th. πάω, *possideo*.

Πολυπειρία, ας, ἡ, *multa experientia*: à

Πολύπειρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multa expertus*: ex πολὺ, et πεῖρα, *experientia*.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *luctuosus*: ex πολὺ, et πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *qui multa mala et damna dat, qui multas clades infert*, ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Th. πῆμα, ατος, τὸ, *damnum*.

Πολυπίδαξ, ακος, *fontibus scatens*: ex πολὺς, *multus*, et πίδαξ, ακος, ὁ vel ἡ, *fons, scatebra*.

Πολύπλαγκτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multivagus*: gen. pl. πολυπλάγκτων· ex πολὺ, et πλάζω, fut. πλάγξω, *errare facio*.

Πολυπλανέων, gen. pl. à πολυπλανής, *multivagus*.

Πολυπλάνητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *qui multùm vagatur*: et

Πολυπλανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *multivagus plenus erroris*: ex πολὺ, et πλανάω.

Πολυπλασιάζω, *multiplico*, f. άσω, p. πεπολυπλασίακα: à

Πολυπλάσιος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *multiplex*.

Πολύπλεθρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *qui multorum jugerum est*: ex πολὺς, et πλέθρον, *jugerum*.

Πολυπληθέω, ῶ, *multus numero sum, cresco numero*: à

Πολυπληθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *multus numero*: ex πολὺς, et πλῆθος, *multitudo*.

Πολυπλήθεια, et πολυπληθία, ας, ἡ, *magna multitudo, frequentia*; item *copia*; à præced.

Πολυπληθύνω, *summoperè multiplico*: ex πολὺ, et πληθύνω, *multiplico*.

Πολυπλήθω, f. πλήσω, *largitèr impleo*.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, *versutia*: à

Πολύπλοκος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *implicitus; in quo multæ sunt* πλοκαὶ, seu *nexus; vafer*; ex πολὺ, et πλέκω, *necto*.

Πολυποίκιλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multiformis*: ex πολὺς, et ποικίλος, *varius*.

Πολύπους, οδος, *multipes*: item POLYPUS piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολὺς, et ποῦς, ποδὸς, *pes*.

Πολυπραγμονέω, *multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; curiosè perscrutor*; habet et significationem *appetendæ rei alienæ*, impr. *imperii*: præs. inf. πολυπραγμονεῖν: à πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas, solicitudo inanis*; tribuitur *privatis res publicas curantibus*; *accurata rei tractatio, cognitio; studia literarum*, impr. *historiæ*: à

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *negotiosus, curiosus; variarum doctrinarum studiosus*: ex πολὺ, et πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res*: quod à πράσσω, seu πράττω, *facio*: f. p. pass. πέπραγμαι.

Πολυπρόβατος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *pecoris abundans*: ex πολὺ, et πρόβατον, ου, τὸ, *pecus*.

*Πολυπρόσωπος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multiformis*, πολυπρόσωπος γενεὰ, Jos. B. J. i. 17. *numerosa progenies*.

Πολύπτυχος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multiplicitèr duplicatus*; ex πολὺ, et πτύσσω, *duplico*; f. ξω.

*Πολύπτολις, εως, ἡ, *multarum urbium potens*, Call. Hymn. in Delum, 166.

Πολύπτωτον, ὁ, τὸ, POLYPTOTON, Figura Rhetorica: à

Πολύπτωτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multos habens casus*; ex πολὺς, et πτωτὸς, quod à πτόω, inus. idem ac Th. πίπτω, *cado*.

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *multiloquus, loquax*; ex πολὺ, et ῥῆμα.

Πολύῤῥηνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ ἡ ἡ, *multos agnos habens, dives*; ex πολὺ, et ἄρς, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, *agnus* vel *agna*.

ΠΟΛΥΣ, πολλὴ, πολὺ, *multus, frequens; amplus; præstans; vehemens*. Hinc ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Att. pro πολλὴ γῆ: τί μοι πολὺ; *quid mihi prodest?* In pl. οἱ πολλοὶ, *plerique, bona pars, multitudo, plebs*; in Scrip. S. interdum pro πάντες: interdum de *perpaucis* reperitur: gen. πολλοῦ, ῆς, ὁ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, hinc in comparat. πλείων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *amplior, copiosior*; superlat. πλεῖστος, ὁ, *plurimus*.

Πολύσκαρθμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multùm agilis in saltu*; ex πολὺ, *multùm*, et σκαίρω, *salio*.

Πολυσπερέες, *dispersæ*, nom. pl. à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *multùm sparsus*. Th. σπείρω, *dissemino*.

Πολύσπλαγχνος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *intimâ misericordiâ abundans*; ex πολὺ, et σπλάγχνον, *viscus*.

Πολυσπέρχων, ὁ, POLYSPERCHON, nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *uvis abundans*; ex πολὺ, et σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*; Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva passa*.

Πολύστονος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multùm gemens*; item *luctuosus*; ex πολὺ, et στένω, *gemo*.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, *verticosus, multùm volutatus*; ex πολὺ, et στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *conversio, vortex*. Th. στρέφω, *verto*.

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. (ἀσυνδέτῳ contraria) quæ fit per conjunctionum multiplicationem: ex πολὺς, et σύνδετος, *colligatus*; quod ex σὺν, et δέω, *ligo*.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas pullorum*, vel *liberorum*; ex πολὺ, et τέκνον, *fœtus, proles*. Th. τίκτω, *pario*; f. τέξω, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificentia*; πολυτελειῶν, gen. pl. à

Πολυτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *sumptuosus; pretiosus; exquisitus*; ex πολὺ, *multùm*, et τέλος, εος, τὸ, *impensa, sumptus*.

Πολυτελῶς, adv. *sumptuosè, magnificè, abundè*: à præced.

Πολυτίμητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *multo honore dignus; pretiosus*; et

Πολύτιμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *valdè pretiosus; multo honore dignus*; ex πολὺ, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor*. Th. τίω, *æstimo, honoro*.

Πολύτλας, αντος, ὁ ἡ ἡ, *multa passus; nobilis*; ex πολὺ, et τλάω, seu ταλάω, *tolero*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ἡ, *multùm patiens; multùm miser:* ex iisd. Th.

Πολυτόκος, ου, ὁ ἡ, *partu fœcundus.* Th. τίκτω, *pario:* p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ ἡ, *columbis abundans:* ex πολὺ, et τρήρων, ωνος, ἡ, *columba.* Th. τρέω, *tremo.*

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. *varietas; versutia:* à

Πολύτροπος, ου, ὁ ἡ, *varius, cujus sunt multi modi; versutus:* ex πολὺς, et τρόπος, *modus.* Th. τρέπω, *verto,* f. ψω, p. m. τέτροφα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis:* à præced.

Πολυύμνητος, ου, ὁ ἡ, *valdè celebratus.* Ex πολὺς, *multus,* et ὕμνος, ου, ὁ, *hymnus, carmen.*

Πολυμνία, ας, ἡ, POLYHYMNIA, POLYMNIA, nomen Musæ: ex πολὺς, et ὕμνος, *hymnus, cantus.*

Πολυφάρμακος, ου, ὁ ἡ, *multorum venenorum peritus.* Ex πολὺ, et φάρμακον.

Πολύφημος, ου, ὁ ἡ, *celebris:* ex πολὺ, *multùm,* et φημὶ, seu φάω, *dico;* et

Πολύφημος, ου, ὁ, nomen proprium.

Πολύφθορος, ου, ὁ ἡ, *qui multos perdit, et auctor est multorum interitûum:* ὁ πολλοὺς φθείρων.

Πολύφιλος, ου, ὁ ἡ, *multos habens amicos.* Th. φίλος.

Πολύφιλτρος, ου, ὁ ἡ, *valdè amans:* ex πολὺς, et φίλτρον, ου, τὸ, *amoris illecebra.* Th. φίλος, *amicus.*

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro -ου, à

Πολύφλοισβος, ου, ὁ ἡ, *multo strepitu resonans, magnum strepitum faciens;* ex πολὺς, et φλοίσβος, *fremitus undarum.*

Πολύφοιτος, ου, ὁ ἡ, *profusus, vagus:* ex πολὺ, et φοιτάω, *venio, ventito.*

Πολυφόρβη, ης, *multos pascens:* f. g. à

Πολύφορβος, ου, ὁ ἡ, et πολυφόρβας, ης, ον, *multos nutriens:* ex πολὺς, et φέρβω, *pasco;* f. ψω, p. m. πέφορβα.

Πολύφορτος, ου, ὁ ἡ, *qui multas habet sarcinas; onustus;* ex πολὺς, et φόρτος, ου, ὁ, *onus.*

Πολυφραδέεσσι, *astutis,* dat. pl. à

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ἡ, *valdè consultus.* Th. φράζω, *dico;* a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντις, ιδος, ὁ ἡ, *multis curis plenus;* ex πολὺ, et φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura.*

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia;* in dat. pl. πολυφροσύναις. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Πολύφωνος, ου, nomen ranæ, à multo clamore sic dictæ.

Πολύχαλκος, *multum habens æris; dives æris; firmus, validus.* Ex πολὺ, et χαλκὸς, οῦ, ὁ, *æs.*

Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo;* à

Πολύχορδος, ου, ὁ ἡ, *multas habens chordas;* ex πολὺς, et χορδὴ, ἡ, *chorda, fides.*

Πολυχρόνιος, ου, ὁ ἡ, *diuturnus, antiquus;* ex πολὺς, et χρόνος, *tempus.*

Πολυχρονιώτερος, έρα, ερον, *diuturnior, us;* comparat. et πολυχρονιώτατος, superlat. à præced.

Πολύχρυσος, ου, ὁ ἡ, *affluens auro;* ex πολὺ, et χρυσὸς, *aurum.*

Πολυψηφὶς, ίδος, ὁ ἡ, *multis calculis seu lapillis abundans;* ex πολὺ, et ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus.*

Πολυώδυνος, ου, ὁ ἡ, *qui multos dolores affert:* ex πολὺ, et ὀδύνη, *dolor.*

Πολυώνυμος, ου, ὁ ἡ, *multa habens nomina, celebris.* Ex πολὺ, et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Πολυωρέω, -ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero; honoro; laudè et accuratè accipio;* ex πολὺ, *multum,* et ὠρέω, *curo,* quod ab ὥρα, *cura.*

Πόμα, ατος, τὸ, *potus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πομπαῖος, ου, *ventus secundus, qui naves deducit, quò nautæ pervenire cupiunt.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπεία, ας, ἡ, *pompa;* à πομπεύω.

Πομπεύμεν, Dor. pro πομπεύειν, *in pompâ duci;* quod à πομπὴ, *pompa.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπεὺς, *dux,* in pl. πομπῆς, *pomporum ductores;* et

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho; cum pompâ incedo, pompam duco; superbio, contumeliâ afficio;* à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio;* POMPA; *impulsus ac afflatus divinus: solenne spectaculum in modum triumphi.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, *pompis conveniens; ad pompas pertinens; magnificus; ad ostentandum ingenium,* &c. *aptus,* et *factus;* à præced.

Πομπὸς, οῦ, ὁ, *comes, dux viæ;* à πέμπω.

Πομφόλυξ, γος, ἡ, *bulla; favilla æris:* à πομφὸς, quod videas.

Πομφολύζω, f. ξω, *bullarum instar eo, mano.* Hinc πομφολύζαν, 3. pl. a. 1. act. Ion. Vide πομφὸς.

Πομφὸς, οῦ, ὁ, *eminentia cutis tumida, et simul humore abundans,* qu. emissum aliquid, à πέμπω, aut à πεμφὶξ, *flatus,* hinc et πομφόλυξ, *bulla.*

Πονᾱθῆ, Dor. pro πονηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro.*

Πονεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro; vexo, fatigo;* f. ήσω

Πονεῖτο, *laborabat:* Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. m. verbi πονέω.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant,* 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Πονεῦμες, *laboramus,* Dor. pro πονοῦμεν. 1. pl. à πονέω, quod vide.

Πονεῦντας, Dor. pro πονοῦντας, acc. pl. part. præs act. à seq.

Πονέω, -ῶ, *laboro; facio; tolero, fatigo, lassesco; ægroto, doleo;* [**dolere facio,* ἰς τὸ κέντρον Πονεῖ τὸ τῆς μελίττης, Anacr. XL. 14. *Apis si acumen tantum facit dolorem;*] f. ήσω, cùm ad *animum* refertur; et έσω, cùm ad *corpus,* ut volunt nonnulli. à πόνος, quod à Th. πένομαι, *facio,* p. m. πέπονα.

Πονηρεύομαι, η, εται, præs. ind. m. πονηρεύωμαι, præs. sub. m. à

Πονηρεύω, *improbè ago;* f. εύσω, à πονηρὸς, *improbus,* quod à πόνος, *labor.*

Πονηρία, ας, ἡ, *misera et laboriosa vitæ conditio; nequitia, malitia, vitium.*

Πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, et οῦ, ὁ ἡ, *de industriâ malus, malignus, improbus, scelestus, vitiosus, malus,* i. e. malè se habens; πονηρὸς, ὁ, *diabolus,* κατ' ἐξοχήν: in compar. πονηρότερος, έρα, ερον, superl. πονηρότατος, à πονέω, *laboro,* quod à πόνος. Th. πένομαι, *efficio;* p. m. πέπονα.

Πόνηρος, ρα, ρον, *laboriosus, miser, infelix:* ab eod.

Πονηρότατος, superl. à πονηρὸς, ὁ, *malignus, scelestus.*

Πονηρῶς, adv. *improbè, scelestè:* à πονηρὸς, et

Πονήρως, adv. *miserè;* à πόνηρος, quod videas.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro.*

Πονησάμενος, *laborans;* a. 1. part. m. et

Πονήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro;* f. ήσω.

Πονητέον, *laborandum est,* verbale: et

Πονητικὸς, ἡ, ὸν, *laboriosus;* ab eod. verbo.

Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à seq.

Πόνος, ου, ὁ, *labor; dolor, molestia,* [**injustitia, iniquitas,* LXX. Ps. x. 7, 14. cxxxix. 24. iv. 10, &c.] gen. pl. πόνων, à p. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*

Ποντοπορεύω, *mare trajicio;* f. εύσω, p. πεποντοπόρευκα.

Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à πόντιος, ια, ιον, *marinus:* ut ποντιᾶν Νηρηΐδων. Th. πόντος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina.* Th. πόντος, *mare.*

Ποντικὸς, ἡ, ὸν, *marinus;* item PONTICUS, incola Ponti: ab eod.

Πόντιος, ια, ιον, *marinus;* item prænomen præsidis Romani, qui Πιλᾶτος, dictus: ab eod.

Ποντόθεν, *ex mari;* adv. è loco: à πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epithet. Neptuni, *qui maris est rex,* seu *dominator.* Ex πόντος, *mare,* et μέδω, *impero.*

Ποντοπορεύω, *per pontum gradior, mare pervado,* seu *pererro;* et

Ποντοπορέω, idem: à ποντοπόρος, quod vide.

Ποντοπόροιο, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ου, ὁ ἡ, *mare seu pontum trajiciens:* ex πόντος, *mare,* et πόρος, *iter.* Th. πείρω, *transeo,* p. m. πέπορα.

ΠΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, PONTUS, *mare.* Est et

Πόντος, nomen regionis, Asiæ minoris.

Πόπανον, ου, τὸ, POPANUM, *placenta lata, tenuis et rotunda:* à πέπτω, *coquo.* Gl. Cyr. πόπανα, *liba.*

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. *Publicus.*

ΠΟΠΟΙ, *proh Dii!* Dryopum enim linguâ, *Dii* dicebantur πόποι, quasi πάντα ὀπτεύοντες. Est et vox *admirantis,* vel *indignantis.*

ΠΟΠΠΥΖΩ, f. υσω, *sibilo; blandè attrecto;* à sono.

Ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *sibilare.*

Ποππύσδειν, Dor. pro ποππύζειν.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, *sibilus; palpum, adulatio, blanditiæ;* et

Ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, idem, à ποππύζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis,* à πάρδος, ὁ, *pardus.*

Πόρε, *præbuit,* 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔπορε, et

Πόρε, *da,* a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, *suppedito:* et πόρεν pro ἔπορεν, et πόροι, 3. sing. a.

2. opt. act. ejusd. verbi: *πόρεν θανάτῳ, dare morti*: Th. *πείρω, transadigo*: f. *περῶ*, p. m *πέπορα*.

Πορεία, ας, ἡ, *profectio, iter, gressus, agmen*: à *πορεύω, trajicio*. Th. *πείρω, transeo*; p m *πέπορα*.

Πορεῖον, ου, τὸ, *cujus ope iter facimus; quod legalis datur pro libertate commeandi*, ab eod.

Πορευθῆναι, a. 1. inf. pass et

Πορευθῶ, a. 1. sub. seq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, eo, *proficiscor*, [*de iis dicitur qui *equo* vel *curru* vehuntur, Act. viii. 36. 39. αὐτὸς ἠθέλει πορεύεσθαι, *equo, vehi*, Xen. Cyrop p. 7 *navigationi* opponitur. Exp. Cyri. v. p. 273.] item in sacrâ paginâ *versor*. imperf. m. ἐπορευόμην, ου, ετο, præs. inf. m. πορεύεσθαι, fut m. πορεύσομαι, perf. pass. πεπόρευμαι, a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi*; a. 1. imperat. pass. πορεύθητι, a. 1. subj. πορευθῶ: med. à πορεύω, quod à πόρος, *transitus*

Πορεύσῃ, *ibis*, 2. sing. f. 1. m. verbi præced.

Πόρευσις, εως, ἡ, *iter, via*: et

Πορευτός, ἡ, όν, *qui transiri potest, permeabilis*: à

Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo; facio ire; mitto*: f εύσω, p. πεπόρευκα: à πόρος *transitus*. Th. *πείρω, transeo*, p. m. *πέπορα*.

Πορέω, seu *πόρω, do, præbo*, Poët. pro *πορίζω, aditum facio, comparo*; item *do*. Th. *πείρω*.

Πορθέω, *vasto, depopulor* imperf. ἐπόρθεον, -ουν. f. ήσω, p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα, a. 1. part. act πορθήσας, αντος. Th. *πέρθω, diruo, depopulor*: f. σω, a. 2. ἔπραθον, p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πόρθησις, εως, ἡ, *vastatio, depopulatio*: à 2. pers. sing. perf. pass. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum*, et *navis quâ fretum trajicitur*: à πορθμός.

Πορθμεύς, έως, ὁ, *portitor, qui aliquem lintre per fretum transportat*: et

Πορθμεύω, f. εύσω, *transfreto, trajicio fretum; moveo, fero*: à πορθμός, quod vide.

Πορθμήϊον, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμός, ȣ, ὁ, *fretum, trajectus*: à *πείρω, transeo*.

Πορθουμένη, ης, ἡ, *devastata*: præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, quod vide.

Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. à seq.

Πορίζω, *transitum patefacio; invenio; paro, suppedito*: f. ίσω, p. πεπόρικα, perf. pass. πεπόρισμαι à πόρος, *transitus*. Th. *πείρω, transeo*, p. m. *πέπορα*.

Πόριμα, *pervia*, nom pl. n. g. à

Πόριμος, ȣ, ὁ ϛ ἡ *pervius; transiens; abundans, quæstuosus*; à πόρος, *transitus*. Th. *πείρω*.

ΠΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ ϛ ἡ, *vitulus*, vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, *quæstus; corollarium, theorema à demonstratis obiter resultans*; item

Πορισμός, ȣ, ὁ, *suppeditatio, reditus*: et

Ποριστής, ȣ, ὁ, *suppeditator, quæstor*: omnia à perf. pass. verbi πορίζω, quod vide.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ȣ, ὁ, *annulus*, seu *fibula, cujus complexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur*.

Πόρκιος, ȣ, ὁ, nomen viri, Gr. *piscator*.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, *rete piscatorium; circulus quivis*.

Πορνεία, ας, ἡ, *scortatio*: [**adulterium*, Matt xix. 9. *incestus*, 1 Cor. v. 1.] à seq.

Πορνεύω, *scortor*, f. εύσω, a. 1. ἐπόρνευσα, p. πεπόρνευκα, à seq.

Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix*, quæ corpus suum περνᾷ, id est, *vendit*, ac *prostituit*, quod à περνάω seu πέρνημι, *vendo*, p. m. πέπορνα. Th. περάω, idem.

Πορνικός, ἡ, όν, *meretricius*: à πόρνη.

Πορνοκόπος, ȣ, ὁ, *lenocinator, fornicarius*.

Πόρνος, ȣ, ὁ, *scortator*. [*propriè *virile scortum*, publicè se prostituens, *fornicarius*, 1. Cor. v. 9, 10] Vide πόρνη

Πόρος, ȣ, ὁ, *transitus, meatus, via; ora maritima ubi sc. est trajectus; vectigal, quæstus; via et ratio aliquid efficiendi* undè πορίζω, *acquiro*. Th. *πείρω, transadigo*, p. m. *πέπορα*. [*Hinc fortè Angl. A PORE]

Πόρπαξ, κος, ὁ, idem ac ejus th. πόρπη.

Πορπάω, vel -έω, *fibulis astringo*: à

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula, annulus clypei*

Πόῤῥω, adv. PORRO, *procul, longè, antè, in anteriorem partem*. Th. πρό, *antè*. Est autem idem πρόσω, πόρσω, et his opponitur ὀπίσω, πρόσω, ϛ ὀπίσω, *antè et retrò*. Hinc comparat. πορρώτερος, superl. πορρώτατος.

Πόῤῥωθεν, adv. *eminùs, procul*: à πόῤῥω, quod vide.

Πορρώτατος, superl. *longissimè distans, maximè procùl dissitus*: et

Πορρωτάτω, adv. superl. *longissimè*: et

Πορρώτερον, adv. *longiùs*: et

Πορρώτερος, *longiùs dissitus, magis procùl remotus*: et

Πορρωτέρω, adv. compar. *longiùs*. à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω vel πορσύνω, *præbeo paro; curo; molior*, &c. à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω p. m πέπορα

Πόρσιον, Poët adv. pro πορρώτερον, *longiùs, remotiùs*. Quod à πρόσω. adv. *longè*, &c. et per Metath. litt. πόρσω, hinc comparat. πόρσιον, et superl. πόρσιστα, *longissimè*. Th. πρό, *antè*.

Πόρσιστα, vide in præced.

Πορσύνουσα, Ion. pro πορσυνοῦσα, fut. part f. g. verbi πορσύνω.

Πορσύνω, *præbeo; paro; ago, administro; colo, in pretio habeo, honoro; delector*: à πόρω.

Πόρσω, *longè*, compar. πόρσιον, *longiùs*. Vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ακος, ὁ ϛ ἡ, idem quod seq. ejus. Th.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ὁ ϛ ἡ, *vitulus, juvencus*, aut *vitula, juvenca*: idem et πόρις.

ΠΟΡΦΥΡΑ, ας, ἡ, PURPURA, *genus conchæ nobilis*; item *pannus purpuræ liquore tinctus, vestis purpurea*.

Πορφύρεος, έα, εον, contract. πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, PURPUREUS, *splendidus, venustus; niger; versicolor*. Th. πορφύρα.

*Πορφυρὶς βασίλειος, *purpura imperatoria*.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, *Porphyrio*, nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore rostri et pedum.

Πορφυρόεις, εσσα, εν, idem ac πορφύρεος.

Πορφυρόπωλις, εως, ἡ, *quæ purpuram vendit*: ex πορφύρα, et πωλέω, *vendo*.

Πορφύρω, f. υρῶ, *purpureo colore perfundo, rubeo*. Et *mare fluctuans* πορφύρειν dicitur. Hinc et *animus* dicitur πορφύρειν, *cum æstuat, sed leniter*. Th. πορφύρα.

Πόρω, f. πόρσω, *suppedito, præbeo, do*. Poët. idem quod πορίζω. Th. πείρω.

Πόσ' pro ποσί, *pedibus*, sic et ποσσ' pro ποσσί, Poët. dat. pl. à ποῦς, *pes*.

Ποσάκις, *quoties*: adv. interrogandi quod à πόσος, *quantus*? Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, et ποσαπλασίων, ὁ ϛ ἡ, *quotuplex*? et

Ποσαπλῶς, adv. *quot modis*: à πόσος.

Ποσαχῶς, adv. *quotnam modis*: ab eod.

Πόσε, *quò? quem in locum*? à πόσος.

Πόσει, dat. sing. à πόσις, εως, ὁ, *maritus*.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, *Neptunus*. Hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius, a, um*: et

Ποσειδάων, ἀωνος, et -άονος, ὁ, pro Ποσειδῶν. ὁ, accus. Ποσειδάωνα; in vocat. Ποσείδαον.

ΠΟΣΕΙΔΩ'Ν, gen. ῶνος, et Ion.

Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus. Deus maris*.

Ποσειδώνιον, ου, τὸ, *Neptuni templum*: à Ποσειδῶν, *Neptunus*.

Πόσεως, gen. sing. à πόσις, ἡ, *potus*; idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo*

ΠΟ΄ΣΘΗ, ης, ἡ, *pellis quâ glans virilis tegitur*, qu. πρόσθη, à προσθέσθαι [*Hinc Lat PRÆPUTIUM, quasi προσθέσθιον, extrito σ.]

Πόσις, εως, ἡ. *potus*, idem quod πόμα, ατος, τό. Th. πίνω, *bibo*.

Πόσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus*.

Πόσ☉, η, ον, *quantus, a, um? quotus? πόσοι, quanti? ποσοί, quot?* Th. ὅσ☉, *quantus*, citra interrog.

Ποσός, ή, όν, *aliquantus; quidam*: τὸ ποσόν, *quantitas*: et

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas*: ab eod. Th.

Ποσσίκροτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *Terræ* Epithet. quòd *pedibus pulsatur*: ex πούς, *pes*. et κρότος, *pulsus*.

Ποσσίν, *pedibus*; dat. plur. Poët. pro ποσίν, à ποῦς, ποδός, ὁ, *pes*.

Πόσσω, Dor. pro πόσου, *quanti pretii*? à πόσος; et gem. σ, πόσσος.

Ποστός, η ον, *quotus? quantus*? qu. πόσατος. A πόσος. Th. ὅσος, *quantus*.

Ποσῶς, *aliquantulùm*; à præced.

Ποτ' et ποθ' pro ποτὶ, *aliquando.* [*πόσι ποτὶ λόγοις ἔπεισαν*, Xen. Apom. Socr. I. I. *quibus tandem argumentis persuaserint.* Ernesti.]

Πόταγε, *admove*, Dores dicunt pro πρόσαγε, *age;* præs imperat. act. à Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω. Th. ἄγω, *duco.*

Ποτάγχυμεν, *appropinquamus*, Dor. pro προσάγχυμεν, 1. pl. præs. indic. verbi προσαγχυμι, ex πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, et ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. *propè, juxta.*

Ποταείδω, *accino*, Dor. pro προσαείδω, f. m. ποταείσομαι.

Ποταίνιος, ία, ιον, *recens, novus; peregrinus; primus, antiquus:* à Dor. ποτὶ, *ad propè.* Th. πρός.

Ποταινός, ὴ, όν, idem: ab eod.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, *respondere.*

Ποταμέλξομαι, η, εῖαι, Dor. pro προσαμέλξομαι, f. 1. med. verbi προσαμέλγω, *mulgeo.*

Ποτάμειος, εία, ειον; et

Ποτάμιος, ία, ιον, *fluvialis.* Th. ποταμὸς.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ, à

ΠΟΤΑΜΟΣ, οῦ, ὁ, *fluvius;* q. à πότος, quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ à flumine aufertur sive rapitur:* ex ποταμὸς, *fluvius*, et φορητὸς, *qui gestari potest;* quod à φορέω, idem quod φέρω, f. οἴσω, [*Apoc. xii. 15. nusquam alibi. nisi apud Hesychium.]

*Ποταμόχωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *limo arenâve à fluveo deversâ opertus.*

Ποτανὸς, *volucer, qui volat, volatilis,* Dor. pro ποτηνὸς, οῦ, à ποτάομαι, *volo;* quod vide.

Ποτάομαι, *volo*, f. m. ποτήσομαι, p. pass. πεπότημαι, hinc 3. pl Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Ποταπὸς, ὴ, όν, *qualis, e?* à Th δάπεδον, ου, τό, *solum pavimentum;* hinc enim ποδαπὸς, *cujas?* undè ποταπὸς, mutato δ in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, τουτέστι προσορᾶν, *aspicere, intueri:* ex Dor. præposit. ποτὶ pro πρὸς, et αὐγάζομαι, *video.* Th. αὐγὴ, ἡ, *splendor, lux.*

Ποταύλει, *accinebat*, Dor pro προσαύλει, 3. sing imperf. act. verbi αὐλέω, *tibiâ cano.* Th. αὐλὸς, οῦ, *tibia.*

Ποτᾷος, Dor. pro προσηῷος, *orientalis.* Th ἠώς.

Πότε, *quando?* adv. interrogandi; ἕως πότε, *quousque?* Sed

Ποτὶ, *aliquando*, est dictio encliticа, quæ particulis δὴ, μη, μηδὲ, οὐδὲ, &c. annectitur, ut οὔποτε, μηδέποτε, *nunquam.* Th. ὅτε, *quando*, citra interrog.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, 3. sing. a. 2. à τρέχω, *curro.*

Ποτεκλεπτόμην, Doricè pro προσεκλεπτόμην, imperf. præs. verbi προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor.* Th. κλέπτω, *furor.*

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο. a. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. m. ποτήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo, -as.*

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. m. Ion. præced. verbi.

Ποτερίσδεν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliquo certare.* Ex ποτὶ, pro πρὸς, et ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*

Ποτέροισι, dat. pl. à πότερος, quod vide.

Πότερον, et πότερα, adv. *utrùm, an:* à

ΠΟΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, *uter, utra, utrum*, et interrogativè ut πόσος.

Ποτέρχευ, Dor. et Æol. pro προσέρχου, *accede*, præs. imperat. m. ab ἔρχομαι, *venio.*

Ποτεφύετο, *adhærebat* Dor pro προσεφύετο, 3. sing. imperf. m. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, *nascor.*

Πότεχ' et πότεχε, *adhibe*, Dor. pro πρόσεχε, præs. imperat. act. à προσέχω, quod vide.

Πότημα, ατος, τὸ, *potus.*

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, præs. infin. verbi πρόσειμι.

Ποτηνὸς, ὴ, όν, *volucris, alatus;* à ποτάομαι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, *poculum:* à 3. pers. perf. pass. verbi πίνω, *bibo.*

*Ποτηρίδιον, ου, τὸ, *pocillum:* à

Ποτήριον, ου, τὸ, *poculum, calix:* à ποτὴρ.

*Ποτηροθήκη, ης, ἡ, *calicidarium, abacus.*

*Ποτηροπλύτης, ου, τὸ, *cratera:* ex ποτήριον, et πλύνω, *lavo.*

Πότης, ου, ὁ, *potor, bibax:* et

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, *potus, potio:* à πίνω.

*Ποτητὸς, ὴ, όν, *volucris:* à ποτάομαι.

Ποτὶ et ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad.*

*Ποτιάπτω, *alligo.*

Ποτίβλεπεν, Dor. pro προσβλέπειν, *aspicere*, præs infin. Th. βλέπω.

Ποτίδαια, ας, ἡ, POTIDÆA, urbs Macedoniæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. vel potiùs pro προσδεδεγμέναι, nom. pl perf. pass. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto:* ex πρὸς, *ad*, et δέχομαι. *capio:* f. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, et

Ποτιδέγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *adspexisse:* a. 2. infin. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind verbi προσδέρκομαι, *aspicio.* Th. δέρκω, *video*

Ποτιδεύομαι, *indigeo:* Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 2. sing. a. 2. opt. ab ἴδω, *video*

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad cœnam utilis:* Dor. dro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cæna.*

Ποτιδῶ, Dor. pro προσίδω, a. 2. sub. act. verbi προσίδω. Th. εἴδω, *video.*

Ποτίζω, *do potum; duco aquatum; rigo:* imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε, f. ίσω, et Att. -ιῶ, p. πεπότικα, a. 1. ἐπότισα, a. 1. sub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ, a. 2. ind. act. ἐπότιδον, præs. pass. ποτίζομαι, a. 1. ind. pass. ἐποτίσθην, ης, η, ποτιζομένη, *irrigua.* Th πίνω, *bibo.*

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προσίθει, *appone:* et hoc pro προσίθετι, præs. imperat. à προσίθημι.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, *qui est in corde.* Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, Dor. pro προσκεκλιμένος, *inclinatus:* quod ex πρὸς, et κλίνω, *inclino.*

*Ποτικὸς, ἡ, όν, *bibax:* à πότος.

Ποτίκρανον, ου, τὸ, Dor. *pulvinar;* ex ποτὶ pro πρὸς et κάρηνον, *caput.*

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, *alloqui*, præs. inf. act. verb. προσλέγω· hinc

Ποτιλέξατο, pro προσελέξατο, 3. pers. sing. a. 1. m.

Ποτιμάξατο, Dor. et Ion. pro προσεμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσμάττω, *attingo:* ex πρὸς, et μάσσω, *tango:* f. ξω.

Πότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *potabilis.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτιμυθίσθαι, *alloqui:* Dor. pro προσμυθίσθαι. Th. μῦθος, *verbum.*

Ποτινίσσομαι, η, εται, *accedo, advehor:* Dor. pro προσνίσσομαι, *advenio:* præs. ind. ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, et νίσσομαι, *eo, venio.* Th. νέω, *eo.*

Ποτίολοι, ων, οἱ, nom. urbis Campaniæ. Lat. *puteus*, hod. *Puteoli.*

Ποτιόσσεται *aspicit;* 3. sing. præs. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, *video:* Æol. pro ὄπτομαι, perf. pass. ὦμμαι, p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιρρίπτειν, Dor. et Att. pro προσρίπτειν, *projicere.* Th. ῥίπτω, idem.

*Πότις, ιδος, ἡ, *potrix:* à πότης.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, *potum præbere:* à ποτίζω

Ποτίσῃ, *bibendum dederit;* 3. sing. a. 1. sub. act. et in 1. pl. ποτίσωμεν; πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

*Πότισις, *adaquatio.*

Ποτισμὸς, οῦ, ὁ, *potio;* à ποτίζω.

Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, *adstillo, instillo:* ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, *ad*, et στάζω. *stillo:* f. ξω.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, *canalis:* à 3. pers. perf. pass. verbi ποτίζω, quod vide.

*Ποτίστρα, ας, ἡ, *ubi animalia aquantur.*

Ποτίφορος, ου, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, *accommodatus, conveniens, aptus.*

Ποτιῶ, fut 1. Att. et in 1. pl. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟΤΜΟΣ, ου, ὁ, *sors fatum; mors;* quod à πίπτω, *cado:* πότμῳ, Doricè genit. pro πότμου.

Πότνα, ας, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνιος pro πότνιος.

Πότνι, pro

Πότνια, ας, ἡ, et contractè πότνα, *veneranda:* ex πότνιος, quod vide.

Ποτνιάνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dominatu venerandus:* ex πότνιος, et ἄναξ. *rex.*

ΠΟΤΝΙΟΣ, ία, ιον, *venerandus, honorandus:* qu. à πίπτω, *cado:* quod coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidere.

Ποτοῖο, gen. Ion. à

Ποτὸν, -οῦ, τὸ, *potio, potus: quod bibitur:* quod et

Πότος, ου, ὁ, *potatio, compotatio:* POTUS: à

Ποτὸς, ἡ, όν, *potulentus:* à πίνω, *bibo.*

Ποτόσδον, præs part. n. g. à ποτόσδω, quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod simplex ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω, et -έσω. p. ὤζηκα, p. m. ὦδα, et ὄδωδα, Att.

Ποτοῦ, gen. sing. à ποτὸν, quod vide.

Ποτὰν, vel ποτ' τὰν, pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τὴν. Sic ποττὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, et hoc pro πρὸς τόν.

Ποτιῶ, Dor. pro ποτὶ τῷ, vel ποτ' τῷ, et hoc pro πρὸς, τῷ.

Πῦ, adv. *ubi? quo in loco:* πῦ 'ςί; *ubi est?* ab ὅ. Th. ὅς, *qui.*

*Πυ, adv. *alicubi, uspiam, usquam; ferè, circiter,* ἑκατονταέτης πυ ὑπάρχων, Rom. iv. 19. *nonaginta ferè novem annis,* ἐτεσί, πυ εἴκοσι, *viginti circiter annis,* Put. in Numa.

Πυγγὰ, πυγγίον, *sacculus.*

Πυγγια, τὰ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpantur.

Πύδης, εντος, ὁ, nomen viri quod interpret. Lat. *pudens.*

Πυλυβότειρα, ας, ἡ, *multorum alumna:* Epith. terræ: ex πυλὺς, Poët. pro πολὺς, et βόσκω, *pasco.* Th. βόω, idem.

Πυλὺς, Poët. pro πολὺς, *multus:* quod vid. acc. πολύν.

ΠΟΥ'Σ, ποδὸς, ὁ, SES; *mensura; radix seu ima pars montis: pes metricus; funis nauticus,* πόδες, *pedes, quibus extremi anguli veli versus puppim adducuntur; clavus, temo.* Ἀνὰ πόδα, *retrò;* ἐκ ποδὸς, *è vestigio;* ἐν ποσὶ, *præsentia, obvia, vulgaria;* ἐπὶ πόδα *cessim pede referendo;* κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item *cursu;* περὶ πόδα, *aptè.*

Ποχ' ἁ, Dor. pro ποτὶ ἡ.

Πόω, inusit. *bibo.*

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, *negotium, res: administratio reipubl.* οἱ ἐν πράγματι, *magistratus, principes reip.* it. *ipse status reip. conditio hominis:* à πέπραγμαι, p. pass. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio:* f. ξω.

Πραγματεία, ας, ἡ, *studium; intentio animi; tractatus; negotiatio, mercatura:* à seq.

Πραγματεύομαι, ῦ, εῖαι, *negotior: studeo, laboro, quæro:* f. m. εύσομαι, a. 1. m. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πραγμάτευσαι, ἀσθω, et in plur. πραγματεύσασθε, à πρᾶγμα. Th. πράσσω, *facio.*

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, *strenuus, solers in rebus tractandis.* Hinc. Angl. PRAGMATIC, ab eod.

Πραίσι, dat. pl. à πραῦς, ἰος, idem qu. πρᾶος, *lenis, mitis, mansuetus.*

Πραθέειν, Ion. pro πραθεῖν, *vastare:* a. 2. inf. act. verbi πέρθω, *vasto,* f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, et per Metath. πραθῶ, hinc a. 2. ἔπραθον.

Πραθεὶς, εῖσα, ἐν, *venditus:* a. 1. part. pass. et

Πραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo:* f. πράσω. Ex πράω, per Sync. pro περάω.

Πράθον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto:* fut. σω, aor. 2. ἔπαρθον, et per Metath. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium:* [*castrense; ubi tendebat prætoria cohors; ædes habitationi præsidum in provinciis destinata.* Mar. Regum aulæ à provincialibus imperio Romano subjectis, Act. xxiii. 35. Villa voluptati Cæsaris destinata, prætorium Palatinum, seu Cæsareum, Suet. Tib. 39. coll. cum. Tacit, Annal. iv. 59. *Cohors prætoria in urbe,* Phil. i. 13. Petizon.] à nomine Latino *prætor,* sic dictus quasi *præitor:* à præeundo.

Πρακτέον, *faciendum,* verbale à πράσσω, *facio.*

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, et Ion. πρηκτὴρ, *actor; mercator; coactor tributorum:* ab eod.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad agendum; efficax, strenuus, expeditus de milite; qui consequitur quod petit;* ab eod.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *perpetrator: exactor:* ab eod.

Πραμνεῖος, seu πράμνιος οἶνος, *vini genus;* sic dictum à Pramniâ rupe vel vite.

Πρὰν, Dor pro πρόνη, *super:* quod vide.

Πρανὴς, ἑος, ὁ ἡ ἡ, idem quod. Th. πρηνὴς, *pronus.*

Πρανιχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, *præcipito:* quod à præced. Th.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. πράξας, αντος, et in n. g. πρᾶξαν, ab eod.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum, actio; successus rerum;* pl. *res gestæ, historia:* acc. sing. πρᾶξιν, nom. pl. πράξεις, dat. pl. πράξεσι, ab eod.

Πράξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πράσσω.

Πρᾶον, adv. *leniter, mansuetè;* item *lene, mansuetum:* n. g. à

ΠΡΑ'ΟΣ, et πρᾶος, ὂ, *lenis, mitis, mansuetus:* comparat. πραότερος, *mitior,* superl. πραότατος, *mitissimus.*

Πραότης, ητος, ἡ, *lenitas,* et *mansuetudo:* à præced.

ΠΡΑΠΙΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia:* dat. pl. πραπίδεσι.

ΠΡΑΣΙΑ', ᾶς, ἡ, *areola in horto.* Fortè primò sic dicta est, areola porrorum: quasi à πράσον.

Πράσινος, ου, ὁ ἡ ἡ, *porraceus, viridus:* à πράσον, ου, τὸ, *porrum.*

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio:* à πιπράσκω, *vendo.* Th. περάω, idem.

ΠΡΑΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum.* Angl. LEEK.

Πρασσαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πράσον, *porrum,* in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs. et

Πράσσοντι, Dor pro πράσσουσι, *exigunt:* 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, nomen ranæ: ex πράσον, *porrum,* et φάγω, *comedo.*

ΠΡΑ'ΣΣΩ, et -ττω, *facio, ago: administro, tracto, curo; vitam ago, &c. patior,* ut contrà πάσχω, *facio; exigo; operam do; prodo; per clandestinas consultationes aliquid facio:* πράττομαι, *paciscor, stipulor, exigo:* f. ξω, p. χα, perf. pass. πέπραγμαι, πράττειν κλέος, *gloriam sibi parare.*

Πράσσω, *vendo:* quod et πιπράσκω à περάω, *transeo,* seu *circumeo,* vendendi aut emendi causâ. Hinc πράτης, *venditor.*

Πράσω, *vendam:* f. 1. verbi πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, *venditor:* et

Πράτης, ου, ὁ, idem.

Πρατήριον, ου, τὸ, *locus in quo venalia exponuntur:* à πρατὴρ.

Πράτιστος, ω, ὁ, Dor pro πρώτιστος, *primus:* superl. à πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus.* Th. πρό. Sed

Πρατὸς, ἡ, ὸν, *vendendus, vendibilis.*

Πράττω, *facio:* vide πράσσω.

Πραΰθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *mitis, leni animo:* ex πραῦς, et θυμὸς, *animus.*

Πραΰμητις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *qui mite consilium habet, mitis:* ex πραῦς, idem quod πρᾶος, *lenis,* et μῆτις ιδος, ἡ, *consilium.*

Πραΰνω, *mitigo lenio,* f. υνῶ, p. πεπραΰγκα, à

Πραῦς, εῖα, ῦ, idem. quod Th. πρᾶος, *mitis:* gen. πραέος.

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas:* à præced.

Πράω, inusit. *vendo;* vide πιπράσκω. Th. περάω, *vendo.*

Πράως, *leniter:* adv. à πρᾶος, *lenis.*

ΠΡΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, *stipes, stirps:* αὐτόπρεμνος, *radicitus per se, nativus:* πρεμνίζω, *unà cum radice evello.*

Πρέπει, *decet;* cum dat. imperf. ἔπρεπε, part. præs. n. g. τὸ πρέπον, *decorum.*

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. infin. à πρέπω, vel πρέπει, *decet.*

Πρέποι, 3. sing. opt præs. πρέπωσι, 3. pl. præs. ind. πρέποντος, gen. sing. part præs. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *quod decet et convenit, decorum,* et Att. adv. *decenter:* part. præs. n. gen. à πρέπω.

Πρεπόντως, adv. *convenienter, ut decet:* à præced.

ΠΡΕ'ΠΩ, *decorus sum, conspicuus sum; excello.*

Πρέσβα, *antiqua, veneranda;* per Sync. pro πρέσβεια, f. g. à πρέσβυς, *senex;* et in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio; postulatio; honos augustior;* à πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβεῖα.

Πρέσβεις, nom. et acc. pl. contract. à πρέσβυς, εως.

Πρεσβεὺς, έως, ὁ idem ac. Th πρέσβυς. quod vide.

Πρεσβευτὴς, ὂ, ὁ, *legatus, orator;* à πρεσβεύω.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, *ad legatum vel legationem pertinens:* à præced.

Πρεσβεύω, *legatione fungor:* item *senior sum; in honore ut senex sum: honore afficio ut grandævum;* f. εύσω, p. πεπρέσβευκα, a. 1. ἐπρέσβευσα: à πρέσβυς, *senex, legatus.*

Πρέσβης, *seniores;* nom. pl. Ion. à πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊος, Ion pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium; quod meretur is qui maximus est natu;* vel in genere, *quo aliquis honoratur, veluti major natu.* Th. πρέσβυς, υος, vel Att. -εως, ὁ, *legatus, senex.*

Πρεσβηΐς, ΐδος, ἡ, *antiqua;* acc. sing. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς.

Πρέσβις, εως, ὁ, *legatus;* à πρέσβυς, *senex.*

Πρέσβιςος, et πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, *senex.*

Πρεσβυγενεῖν, Ion. pro πρεσβυγένεια, *primogenitura;* à

Πρεσβυγενὴς, ἑος, ὁ ἡ ἡ, *maximus natu;* ex πρέσβυς, et γίνομαι, *nascor.*

Πρέσβυν, acc. sing. m. g. à

ΠΡΕΣΒΥΣ, εια, υ, gen. υος, et Att. εως, &c. *senex:* item *legatus:* Æol. dicitur πρέσγυς, PRISCUS; quasi, quia πέρας, βίυ, *terminum vitæ,* attigit.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, *maximus natu, antiquissimus:* superl. à πρέσβυς, *senex;* comp. πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, *natu grandior*; f. g. à πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, *Senatus Judaicus: presbyterium; senatus ecclesiasticus*: à

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *natu grandior*. PRESBYTER. Hinc Angl. PRESBYTER: *senior; antiquior*; οἱ πρεσβύτεροι, *seniores*, specialiter, *qui Ecclesiæ præsunt*; item *legati*: compar. à πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, *senex*: à Th. πρέσβυς, idem.

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν, *senilis: antiquus*: à præced.

Πρεσβῦτιν, acc sing. à

Πρέσβυτις, ιδος, ἡ, *anus*; acc. sing. πρεσβύτιδα, et -ύτιν. Th. πρέσβυς, *senex*.

Πρευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placidus*; à πρᾶος, et εὐμενὴς, *benevolus*.

Πρέψας, αντος, *qui convenit*: a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus sum*.

Πρῆγμ' pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, pretium*, πρήγματα ἔχειν, *molestias habere*, dat. plur. πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio*, f. ξω.

Πρηγορεὼν, pro προηγορεὼν, *gula, guttur*.

Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuisse*: vide πραθεὶς.

ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo, inflammo, inflo*; f. σω, p. πέπρηκα.

Πρηκτῆρα, acc. sing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor*. Th. πράσσω, *facio*.

Πρημαίνω, *furenti impetu spiro*; ex πρήθω, *spiro*, et μαίνομαι, *furo*.

Πρηνηδὸν, adv. *deorsum*; à

ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, PRONUS, *præceps*.

Πρῆξαι, *egisse*; a. 1. infin. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*; f. ξω.

Πρήξεις, *facies*; 2. sing. f. 1. ind. act. πρήξῃς. 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω.

Πρήξεις, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, *utilitas, res*: acc. sing. πρῆξιν.

Πρῆσαι, *incendisse*: a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo*, f. σω.

Πρῆσε, *incendit*: Ion. pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρῆσις, *venditio*; Ion. pro πρᾶσις, quod vide. Est et

Πρῆσις, εως, ἡ, *inflatio*; apud Hippocr. à πρήθω.

Πρῆσσε, præs. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: fut ξω. Est et

Πρήσσω, *transeo*; Odyss. O. 47. à περάω.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηστήρων, et acc. πρηστῆρας, *qui incendit et inflammat*; *serpens quidam, ab ardore* dictus: *turbo igneus à nubibus prorumpens*; *exterior pars gutturis faucibus subjecta*: à πέπρησαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Πρήσω, f. 1. act. verbi πρήθω.

Πρήτην, *agnus*, vel *hædus*, *agniculus*.

Πρητήριον, ου, τὸ, Ion. pro πρατήριον, *mercatus*, à πρῆσις, *venditio*.

Πρηΰνει, *mitigat*: Ion. pro. πραΰνει, 3. sing. præs. ind. verbi πραΰνω, Th. πραῦς, vel. πρᾶος, *lenis, mitis*.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*. Dicimus et πρὼν et πρώων· ex πρὸ, et εἰμί.

Πρίαιτο, 3 sing. præs. opt. pass. à πρίαμαι, *emo*.

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo, redimo*; seu *opus faciendum conduco*: qu. à περάω, hinc

Πριάμενος, præs. part. m. πρίασθαι, præs. inf. ejusd.

Πριαμίδης, ου, ὁ, PRIAMIDES, à

Πρίαμος, ου, ὁ. PRIAMUS: nomen proprium.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ου, ὁ, et Ion. πρίηπος, PRIAPUS. *hortorum custos, idolum hortorum*; item *membrum virile*.

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf. med. à πρίαμαι, quod vide.

Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco*: quod vide.

ΠΡΙ'Ν, *priusquam*: et pro πρὸ, cum gen. *ante*, adv regit. inf. et ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, *antequàm cecinerit*. Eleganter postponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequam habitaret*. Cum aliis etiam particulis, ἂν, δὲ, γε, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *pristinus, anteactus*.

Πρινὴ, *priusquam*: pro quo sæpius πρὶν ἤ.

Πρίνινον, *iligneum*: n. g. à

Πρίνινος, ίνη, ινον, *iligneus*; *robustus*: à

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex*, arbor.

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω, vel πρίζω, *serrâ seco*: f. σω, p. πέπρικα, p. pass. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, εῖσα, ὲν, *sectus*: a. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Πρίσκος, ὁ, nomen viri origine Latinum q. d. *Priscus*.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, q. d. *Prisca*.

Πριστηροειδὴς, -έος, ὁ ϗ ἡ, *habens formam serræ similem*: ex πριστὴρ, et εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq. item *serra*.

Πρίστης, ου, ὁ, *qui serrâ aliquid secat et findit*: item PRISTIS piscis: et *genus poculi* et *navigii*: et

Πριστὸς, ἡ, ὸν, *serrâ dissectus*: à 3. sing. perf. pass. à

ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, *serro, serrâ seco*; *stringo*; *frendeo*; *emo*: f. σω, p. πέπρικα, perf. pass. πέπρισμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐπρίσθην. Est et

Πρίω, Att. et Ion. pro ἐπρίασο, 2. sing. imperf. vel est πρίω, *eme*, pro πρίασο, præs. imperat. ut ἴσω, pro ἴσασο, verbi πρίημι, *emo*.

Πρίων, ονος, ὁ, *serra*: à πρίω, *serro*.

ΠΡΟ', *ante, coram*, PRO, *præ*, *propter*: gen. regit. In compositis *præ*, modo *tempus* notans, modo *ordinem*; item *pro, ante, ex, ad*, et *augmentum*: interdum pro παρὰ ponitur.

Προάγῃ, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, *prænuntia*: nom. pl. n. g. à προάγγελος, *prænuntius*; ex πρὸ, et ἄγγελος, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

*Προαγόρευσις, εως, ἡ, *prædictio, denunciatio, qualis illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos*. Salm. de m. usur. p. 771. à

Προαγορεύω, f. εύσω, *prædico, prænuntio*; *præcipio, denuncio*; *testor*: ex πρὸ, et ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προάγω, *præeo, præcedo, præcello*; *deduco, impello, educo*; *adeo, vado*; *perduco*; *ad honores proveho*: f. ἄξω, a. 2. part. Att. προαγαγὼν, όντος· ex πρὸ, et ἄγω, *duco*.

Προαγωγεύσῃς, *prostituas*: 2. sing. a. 1. sub. act. verbi.

Προαγωγεύω, propriè *produco*: *prostituo*: à προαγωγὸς, *perductor*.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio, institutio*: à προάγω.

Προαγωγὸς, ου, ὁ. *productor*; *leno, prostitutor*: ab eod.

*Προαγωνίζομαι, *antè alium pugno, pugno*.

Προαδικέω, -ῶ, *injuriâ lacesso*: f. ήσω, p. προηδίκηκα.

Προαδικέομαι, οῦμαι, *lacessor*: p. part. pass. προηδικημένος, *lacessitus*.

Προαιδεῖσθαι τινὰ, *alicui reverentiam ante alios debere*; ab αἰδέομαι, *revereor*. Th. αἰδὼς, *pudor*.

Προαιρέομαι, -οῦμαι, *præfero, constituo, consulto*: f. med. ήσομαι, a. 2 m. προειλόμην, ου, ετο, perf. pass. προῄρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, *eligo*: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, *propositum, institutum, voluntas, consilium*; *benevolentia*; *factio, partes in rep.* ἐκ προαιρέσεως, *consultò*, et

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, *qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur*: in neut. *quod eligitur, liberum, arbitrarium*. à seq.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, *arbitrarius*: à perf. pass. verbi προαιρέομαι.

Προαιρούμενοι, dat. pl. part. præs. pass. ejusd. verbi

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, *antè criminor*; fut. med. άσομαι, a. 1. med. προῃτιασάμην, ω, ατο, *antè evici et demonstravi*: ab αἰτιάομαι, verbum forense, id est, *causor*. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προακηκουία, perf. part. m. f. g. Att. à

Προακούω, *prior audio, ante audio*: f. ούσω, p. προήκουκα, a. 1. προήκουσα, p. m. προήκοα· et Att. προακήκοα· hinc perf. part. m. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἀκούω, *audio*.

Προαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *promptus, declivis*: à προάλλομαι, *prosilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Προαμαρτάνω, *antè pecco*, f. προαμαρτήσω, p. προημάρτηκα, perf. part. act. προημαρτηκὼς, υῖα, ὸς. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*, fut ήσω, a. 2. ἥμαρτον.

*Προαναλίσκω, *consumo*.

Προαναμέλπω, *præcino, antè decanto*: f. ψω, p. προαναμέμελφα. Th. μέλπω, *cano*.

*Προανασείω, *priùs concutio*. D. S.

Προανατάττω, *prætexto*. Th. τάττω.

Προανατέλλω, *priùs orior*. Th. τέλλω, *orior*.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπαγγέλλω, *prænuntio, palàm nuntio*. Ex πρὸ, ἀπὸ, et ἀγγέλλω.

Προαπελθεῖν, a. 2. infin. act. verbi.

Προαπέρχομαι, *prior abeo, seu disce-*

do : ex πρὸ, ἀπὸ, et ἔρχομαι, *venio*, fut. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, et per Sync. ἦλθον, aor. 2. infin. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμι, *priùs demonstro* : ex πρὸ, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo* : f. ξω, p. δέδειχα, perf. pass. δέδειγμαι, aor. 1. pass. ἐδείχθην, a. 1. part. pass. δειχθεὶς, εῖσα, ἐν.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

*Προαπόλλυμι, *priùs perdo*.

*Προασπίζω, *clypeo objecto protego, propugno*.

Προαστεῖον, ου, τὸ, vel ut alii leg προάστειον, *suburbium* : ex πρὸ, et ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*.

Προαύλιον, et πρόαυλον, ου, τὸ, *aulæ vestibulum*, πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante aulam* Th. αὐλὴ, *aula*, et

Προαύλιον, ου, τὸ, *præludium tibiarum cantu*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Πρόβα, *progredere* : a 2. imperat. à προβαίνω, ex πρὸ, et βαίνω, a. 2. ἔβην, a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, et βᾶθι.

Προβάδην, adv. *in progrediendo* : à προβαίνω, *progredior*.

Πρόβαινε, *progredere* ; præs. imperat act. à

Προβαίνω, *progredior* ; *præcedo, prosum* ; *antegredior*, seu *antecello* ; *succedo feliciter* ; f. m. προβήσομαι, p. προβέβηκα, p. part act. προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a 2 ind. act. προὔβην, ης, η, a. 2. part. προβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo* ; f. m βήσομαι.

Προβάλλω, *projicio* ; *emitto, profero, propello* ; *propono, promitto* ; προβάλλομαι, *produco*, v gr *testes* ; *projicio clypeum*, vel *scutum defendendi causâ*, unde, *munio me aliquâ re* ; *defendo* ; *prætendo* ; *publici criminis accuso* ; *aversor* ; *h̃mores pello*, unde in pass. *creor, designor* ; *commemoro* ; *supero* ; *interrogo* ; f. προβαλῶ, p. προβέβληκα, aor 2. προὔβαλον, a. 2. sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προβάλωσι, præs. part. pass. προβαλλόμενος, p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, *mitto, jacio*.

Προβάλοιτο, *proponat* : 3. sing. a. 2. opt. m. verbi super.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, *projecerunt* ; 3. pl. a. 2. ind. m verbi ejusd.

Προβάλωσι, 3. pl. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Προβὰς, ᾶσα, ἀν, a. 2 part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Πρόβασις, εως, ἡ, *progressio*, actio τοῦ προβαίνοντος· tum *ipsa res quæ* προβαίνει, ut *pecus, proventus ex pecudibus* ; à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ὴ, ὸν, *ad oves seu pecudes pertinens* ; à seq.

ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, *ovis, pecus* : in plur. πρόβατα, dat pl προβάτεσι ; à προβαίνω, quia προβαίνειν, *procedere*, solet pascendo.

Προβιβῆκε, *antistat* ; 3. sing. ind. perf. act. et hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, p. part act verbi προβαίνω, *anteëo, supero*, quod vide.

Προβεβλημένος, η, ον, p. part. pass. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβέβουλα, *prætuli, malui* ; perf med. verbi προβούλομαι, inusit. à βούλομαι, *volo* ; f. m. βουλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur* : 3. sing f. 1. m. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, *produco* ; item *prius edoceo, admoneo, persuadeo* ; *proveho, adjuvo, proficio* : f. άσω, a. 1. προεβίβασα, aor. 1. ind. pass. προεβιβάσθην, a. 1. part. pass προβιβασθεὶς, εῖσα ἐν. Th. βαίνω, *eo*

*Προβίοομαι, *antè vivo*.

Προβλέπομαι, *provideo* ; f. m. ψομαι, a. 1. m. προεβλεψάμην, ω, ατο, a. 1. part m προβλεψάμενος, ου, à

Προβλέπω, *provideo, prospicio*. Th. βλέπω, *video* : f. ψω, p. φα.

Προβλεψάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, *propositio* ; PROBLEMA, unde Angl. PROBLEM. *propugnaculum* ; *quicquid prominet, eminet* : à προβάλλω, *propono*, f. λῶ, perf. pass. προβέβλημαι.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *projectus, prominens* : dat. sing. προβλῆτι ab eod. verbo.

Πρόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem : ab eodem.

Προβοηθεῖν, *priùs opem ferre* ; à βοηθέω, *auxilior*.

Προβόλαιον, ου, τὸ, seu πρόβολος, ου, ὁ, *propugnaculum*, vel *scopulus eminens qui æstum maris frangit*, à

Προβόλαιος, α, ον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *objectus, exporrectus* ; à προβάλλω.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, *objectus, actio quæ intenditur* ; *propugnaculum, tutela* ; *prætextus* ; *pergula* ; *emissio jaculi* : impr. et propriè προβολὴ, dicitur *projectio scuti, defendendi sui causâ* ; unde milites dicuntur esse ἐν προβολῇ, *cùm scutis protentis magno gradu vim hostium excipiunt* ; ab eod.

Πρόβολος, vide προβόλαιον.

Προβοσκὸς, ου, ὁ, qu. d. *vicarius pastoris* ; à βόσκω, *pasco*, q v.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, *senatûs consultum* : à p pass. verbi.

Προβουλεύω, f. εύσω, *consulo, prospicio, provideo* ; *deliberatione populum prævenio*, qu. dic. *prædelibero* : ex πρὸ, et βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Πρόβουλος, ου, ὁ, *senator, princeps* : ab eod. Th.

Προγεγεννημένος, η, ον, p. part. pass. verbi προγεννάω, *antegenero* ; à γεννάω, f. ήσω, *genero*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγονὼς, υῖα, ὸς, p. part m. verbi προγίνομαι, *antecedo*, quod vide.

Προγένειος, ου, *qui barbam habet promissam* : à γένειον, ου, τὸ, *mentum, barba*, quod vide.

Προγενέστερος, έρα, ερον, *major natu, antiquior* : comp. à προγενὴς, quod à προγίγνομαι : *sum antè, præcedo*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγίνοντ', pro προγίνοντο, *procedebant* ; Ion. pro προεγίνοντο, 3 pl. a. 2. m. verbi.

Προγίνομαι, *antecedo, sum ante* ; f. m. προγενήσομαι, p. pass. προγεγένημαι, a. 2. m. προεγενόμην, a. 2 part. m. προγενόμενος, p. m. προγέγονα. Th. γίνομαι, *nascor*, quod vide.

Προγινώσκω, *præscio* ; *antè decerno* ; f. m. προγνώσομαι, p. προέγνωκα, a. 2.

προέγνων, ως, ω, perf. pass. προέγνωσμαι, p. part. pass. προεγνωσμένος. Th. γινώσκω, *cognosco* : fut. m. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, *præscientia* ; *decretum*, à præced.

Προγνώστης, ου, ὁ, *futurorum prescius, vates*, à 3 sing. p. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προγνωστικὸς, ὴ, ὸν, *præscius* ; τὸ προγνωστικὸν, ου, PROGNOSTICUM, *rei futuræ signum* ; unde Angl. PROGNOSTIC ; à præced.

Προγονικὸς, ὴ, ὸν, *avitus, primitivus* : et seq.

Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores*, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι· οἱ ἔγγονοι, *posteri*, à

Πρόγονος, ου, ὁ, *antè genitus, progenitor, auctor* ; item adject. *avitus*. Est et πρόγονος, *privignus*, quod sit loco filii ubi πρὸ usurpatur pro ἀντὶ. Ex πρὸ, et γόνος, ου, ὁ, *generatio*, a. p. m. γέγονα. Th. γίνομαι, *nascor*.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, PROGRAMMA, *scriptum publicè propositum* ; *edictum* : à p. pass. verbi.

Προγράφω, *antè scribo, prascribo* ; *præscribo* ; *publicè scriptum propono* ; *scribo* : f ψω, p. προγέγραφα, a. 1. προέγραψα, a. 2. pass. προεγράφην, ης, η, p. pass. προγέγραμμαι, p. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον, *priùs descriptus, prædecretus*. Th. γράφω, *scribo, decerno*.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præparatio, præexercitatio* : dat. pl. προγυμνάσμασι, à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Προδαῆναι, vide in

Προδέδαε, 3. sing. p. m. verbi προδαίω, *prænosco*. Ex πρὸ, et δαίω, *disco* ; f. m. δαήσομαι, a. 2. ἐδάην, indè δαῆναι, et δαήμεναι, p. m. δέδαα, pro δίδηκα, *novi*.

Προδεδομένος, η, ον, p. part. pass. et

Προδεδωκέναι, p. inf. act. et

Προδεδωκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προδίδωμι, *prior do*, quod vide.

Προδείελος, *ante vesperam*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, *protector, patronus*. Th. δέχομαι, *capio*.

Προδηλέομαι, *antè lædo, auctor sum cladis*.

Πρόδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod δῆλος, *manifestus, perspicuus*, πρὸ, augmentum significans.

Προδήλως, adv. *perspicuè* : à præced.

*Προδιαβάλλω, *antè criminor*.

Προδιδοῦς, οῦσα, ὸν, præs. part. act. et

Προδιδόασι, *produnt*, 3. plur. præs. ind. à

Προδίδωμι, *do prior* ; *prodo, desero, deficio* ; *dedo*, ut urbem : f. δώσω, p. προδέδωκα, a. 1. προέδωκα, a. 2. [illegible] ως, ω. Th. δίδωμι, *do*.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, *qui vel ante, vel loco alterius judicat*. Th. δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Προδοκάζω, f. άσω, *expecto, observo* : et hinc

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, *locus insidiis aptus, insidiæ*. Th. δοκάζω, *observo*.

Πρόδομος, ου, ὁ, *vestibulum, anterior domus pars*, ex πρὸ, et δόμος, *domus*. Th. δέμω, *struo*.

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio* : à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προδότης, ου, ὁ, *proditor* : dat. προ-

δότη, accus. pl. προδότας, ab eod. verbo et Th.

Προδῦναι, a. 2. infin. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδραμέω, -ῶ, procurro, præcurro: f. ήσω, προδεδράμηκα.

Πρόδρομος, ου, ὁ ἢ ἡ, præcursor, anteambulator; excursor; præcox: subst. processio; ex πρὸ, et τρέχω, curro; f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Προδυντὸς ἡλίου, ante Solis occasum Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. sing. a. 2. part. à δύνω, subeo; a. 2. ἔδυν.

*Προήγημαι, antepositus sum alicubi.

Προέγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Προεγνωσμένος, η, ον, prædecretus, perf. part. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2 ind. pass. verbi προγράφω, antescribo, quod vide.

Προέγραψα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, præcurro. Th. τρέχω, curro: f θρέξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα.

Προεδρία, ας, ἡ, et

Προεδρίη, ης, ἡ, Ion. prior, vel principalis sedes; à seq.

Πρόεδρος, ου, ὁ, qui sedet in primâ sede, præses, præsul, antistes: apud Athen. qui præest senatui quingentorum, seu concionibus populi; ex πρὸ, et ἕδρα.

Προέηκε, præmisit, 3. sing. a. 1. Att. pro προῆκε, verbi προΐημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto: f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2 ἧν.

Προειδέναι, præsensisse, perf. infin. act. per Sync. pro προειδηκέναι, verbi εἰδέω, scio, f. ήσω. Th. εἴδω, scio, video.

Προειδῶ, prospicio, provideo, præscio: f. m. εἴσομαι, a. 2. προεῖδον, ες, ε, a. 2. part. προϊδὼν, οῦσα, όν. Th. εἰδέω, scio.

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, præopto. Th. αἱρέω, capio; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. infin. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, procedo, proficiscor. Th. εἶμι, eo.

Προεῖπα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προειπεῖν, a. 2. infin. et.

Προεῖπον, ες, ε, et in 1. pl. προείπομεν, a. 2. ind. act. verbi προείπω, prædico, quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, prædixi, perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. προειρημένος, η, ον, prædictus, a, um, verbi προρρέω, f. ήσω, p. προέρρηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. à προρρέω, -ῶ, prædico; vide præced.

Προεισιν, 3. pl. præs. verbi πρόειμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προεισπέμψας, a. 1. part. act. à

Προεισπέμπω, præmitto. Th. πέμπω.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, prætendo, prætexto, promineo, præsto. Th. ἔχω, habeo; f. ἕξω, et σχήσω, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, priùs emitto, antè ejicio: ex πρὸ, et ἐκβάλλω, jacio.

Προεκμανθάνω, antè edisco. Ex πρὸ, ἐκ, et μανθάνω, disco: f. m. μαθήσομαι, aor. 2. ἔμαθον.

Προεκπέμπω, priùs emitto.

Προεκκρίνω, antè excerno. Th. κρίνω, secerno, judico; f. νῶ, p. κέκρικα.

Προεκφέρω, antè profero; f. προεξοίσω. Th. φέρω, fero.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προελήλατο, processisset, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. et Att. à προελαύνω, f. άσω, p. προήλακα, et Att. προελήλακα, et in perf. pass. προελήλαμαι. Th ἐλαύνω, agito.

Προελεύσομαι, f. 1. et

Προελήλυθεν, 3. sing. p. m. ind. Att. et

Προελθεῖν, a. 2. infin. et

Προέλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον, p. m. ἤλυθα, et Atticè ἐλήλυθα.

Προελθὼν, οῦσα, όν, prodiens, progressus, part. a. 2. præced. verbi.

Προελοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, a. 2. εἷλον, a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior spero, antè spero: f. ίσω, p. προήλπικα. Ex πρὸ, et ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, spes.

Προεμαντεύου, 2. sing. imperf. ind. med. Ion. et Att. verbi προμαντεύομαι, antè vaticinor, quod à μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προέμεν, promisisse, Ion. seu Dor. pro προεῖναι, a. 2. infin. act. verbi προΐημι. Th ἵημι, mitto, a. 2. ἧν.

*Προεμπίπτω, antè incido, antè occurro, seu obvius fio.

Προενάρχομαι, antè incipio; f. m. ξομαι, a. 1. m. προενηρξάμην, ω, ατο; ex πρὸ, ἐν, et ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προενεγκεῖν, a. 2. infin. act. verbi προφέρω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero, f. οἴσω, a 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον, perf. pass. ἤνεγμαι, a. 1. pass. ἠνέχθην, a. 1. part. pass. ἐνεχθείς.

Προενεγκὼν, part. a. 2. ejusd. verbi.

Προενέχομαι, jam antè implicatum teneor: ex πρὸ, et ἐνέχομαι. Th. ἔχω, habeo.

Προεξαΐσσω, proruo. Ex πρὸ, ἐξ, et ἀΐσσω, ruo.

Προεξέδρα, ας, ἡ, sedes prominens. Th. ἕδρα, sella.

Προεξανίσταμαι, ante alios surgo; item citiùs justo exurgo, v. gr. ex insidiis: ex πρὸ, ἐξ, et ἵστημι, sto.

*Προεορτάζω, priùs festum celebro.

Προεπαγγέλλομαι, antè promitto, aor. 1. m. προεπηγγειλάμην, ω, ατο, ex πρὸ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, nuntio.

*Προείπω, ante dico.

Προερέω, -ῶ, prædico vel prænuntio: ab ἐρέω, idem ac Th. εἴρω, f. ἐρῶ, dico.

Προερύσσον, deduxit, Ion. et Poët. gem. σ, pro προείρυσε, 3. sing. a. 1. act. verbi προερύω, traho. Th. ἐρύω, traho.

Προερύσσω, deduxero, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo et Th

Προέρχομαι, prævenio, progredior, præeo, præcurro, cum gen. imperf. m. προηρχόμην, ου, ετο, f. med. προελεύσομαι, præcedam, a. 2. προῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. προέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. part. προελθὼν, οῦσα, όν. Th. ἔρχομαι, venio

Πρόες, ἵεσ, præmitte, a 2. imperat. act. verbi προΐημι, præmitto. Th. ἵημι, mitto: f. ἥσω. p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, et in 3. pl. ἧσαν.

Πρόεσαν, præmiserunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. Vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion pro προεσήξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi προεσάγω, priùs importo. Th. ἄγω, f. ξω, duco.

*Προΐεσθαι, a. 2. inf. med. à προΐεμαι, projicio, frequentèr ap. Demosth.

Προεστάναι, præesse, præs. infin. à προΐστημι pro προΐστημι.

Προεστᾶτε, præestis, per Syncop. Ion. pro προεστήκατε, 2. plur. perfect. activ. Vide προεστῶτες.

Προεστὼς, ῶτος, præses, part. perf. per Sync. pro προεστηκὼς, et

Προεστῶτες, præfecti, ejusd. nom. pl. perf. part. Att pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, præsum. Th. ἵστημι, statuo, sisto, f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2 ἔστην.

Πρόεσχον, ες, ε, a. 2. verbi προέχω, antecello. Th. ἔχω, habeo.

Προετοιμάζω, antè præparo: f. άσω, a. 1. προητοίμασα: ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, doctrinam Christianam propono; antè promitto; rem lætam pronuncio; a. 1. m. προευηγγελισάμην, ω, ατο: ex πρὸ, εὖ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, vaticinor, prophetas expono, quod à προφήτης. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, prævenio: f. προφθάσω, p. προέφθακα. Th. φθάω, prævenio; a. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, et in 3. pl. προέχουσι, ante me teneo seu habeo, prætendo, præcello, præsto: f. προέξω. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo, f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, præcedo, produco, f. ξω, a. 2. προήγον. Th. ἄγω, duco.

Προῆγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προηγέομαι, οῦμαι, praëo, præcipuus sum; cum accus. in 3. sing. m. προηγεῖται, f. m. προηγήσομαι, p. pass. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, gula, vesica eminentior in avibus, quâ esca προαγείρεται, id est, præcolligitur.

Προήγορος, ου, ὁ, qui primus causam dicit, patronus: à προαγορεύω, prædico, quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Προηγούμενος, μένη, μενον, antecedens, part. præs. m. verbi προηγέομαι, προηγουμένη, (sc. αἰτία) causa interna, ut προκαταρκτικὴ, externa, dicitur undè

Προηγουμένως, adv. ex antecedente; præcipuè; ex professo.

Προηδονθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi.

Προηδύνω, delecto antè; quod ex πρὸ, et ἡδύνω, lætitiâ afficio. Th. ἡδὺς, έος, suavis.

Προῄειν, εις, ει, progrediebar, plusq. p. m. vel imperf. Att. à

ἶμι, *eo*; perf. m. ἶα, plusq. p. m. ᾔειν.

Προῆκαν, 2. pl. a. 1. ind. act. et

Προήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προΐημι, *præmitto*.

Προήκω, *procedo, progredior, antecello*: προήκων, part. *provectus*. Th. ἥκω, fut. ξω, *venio*.

Προῆλθε, 3 sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, *prævenio*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. pl. m. g. perf. part. act. verbi προελπίζω, *prior spero*, f. ίσω, p. προήλπικα, quod ab ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπίς, *spes*.

Προῆμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, *antè diem*.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, f. ήσω, *pecco*.

Προῆν, *processi*, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Προήνεγκα, ας, ε, *excellui*, a. 1. ind. act. verbi προφέρω, *excello*. Th. φέρω, *fero*; fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, *præfero, constituo*. Th. αἱρέω, *capio, eligo*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Προηρόσιος, ια, ιον, *arationem præcedens*. Undè προηροσία Δημήτηρ, *Ceres ante arationem invocata*: ex πρὸ, et ἀρόω, *aro*.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi προέρχομαι, *prævenio*, cum gen. imperf. m. προηρχόμην, ου, ετο. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, *antè exerceo*. Th. ἀσκέω, *exerceo*; f. ήσω.

Προήσομαι, η, εται, *profundam*, f. 1. m. verbi προΐημι, *projicio*. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*: f. ήσω.

Προῃτιασάμεθα, 1. pl. aor. 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, *antè criminor*; f. m. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προήχθην, ης, η, *adductus sum, processi*, a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω, *duco*.

Προθέλυμνα, *funditus, radicitus*, adv. à

Προθέλυμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *è radice erutus, qui radicitus extirpatur*. Ex πρὸ, et θέλυμνον, τὸ, *fundamentum*.

Προθέντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. part. θεὶς, εῖσα, ἐν.

Προθέουσιν, *permittunt*, 3. pl. ind. præs. verbi προθέω.

Πρόθεσις, εως, ἡ, *propositum, propositio*: à προτίθημι. Th. τίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, *tempus præstitutum*: ab adject. seq.

Προθέσμιος, ια, ιον, *præstitutus, antè constitutus*: à προτίθημι, *antè constituo*.

Προθέω, *propono, permitto, concedo*: vide τίθημι. Sed

Προθέω, *procurro accurro*: à θέω.

Προθήκη, ης, ἡ, *propositio, res proposita*, ab eod. verbo.

Προθορών, *prosiliens*, a. 2. part. act. verbi προθρώσκω. Th. θόρω, seu θορέω, vido.

Προβεβλημένος, ... *alacri sum animo* ... verbi προβάλλω, quod ... *studeo, magno*

Προβέβουλα, *prætuli*, ... med. verbi προβούλομαι, ... λομαι, *volo*; f. m. βουλήσομαι

Προθυμηθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. à præced.

Προθυμία, ας, ἡ, *alacritas, animi promptitudo*, à seq.

Πρόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *animum alacrem habens, promptus*. Th. θυμός.

Προθύμως, adv. *promptè, alacri animo, impigrè, enixè*: à præced.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύραιον, *vestibulum quod est ante januam*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua, ostium*.

Προϊάπτω, *præmitto, procul mitto*: f. ψω, a. 1. προΐαψα, ας, ε, a. 1. infin. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, *mitto*, f. ψω, undè

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προϊάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. infin. act. et

Προϊδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προείδω, *prævideo*. Th. εἴδω, *video*: f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Προϊδών, ῦσα, όν, a. 2. part. act. verbi προείδω.

Προΐει, contract. ex προΐεε, 2. sing. imperf. act. inus. verbi προϊέω, idem quod προΐημι, *præmitto*.

Προΐμεν, Ion. et προϊέμεναι, Dor. pro προϊέναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, *præmitto, negligo*. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Προϊέμενος, *emittens*: præs. part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi ejusd.

Προϊέναι, *projicere, dejicere; permittere, sinere*; præs. inf. à προΐημι.

Προΐζεσθαι, *antè alios sedere*: ex πρὸ, et ἵζομαι. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Προΐηλε, *permisit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Th. ἰάλλω, *mitto*, fut. ἰαλῶ.

Προΐημι, *dimitto, immitto; projicio abjicio; negligo, prætereo, prætermitto*; [*concedo arbitrio alicujus*, τήνδε Θεῷ πρόες, Il. A. 127. *hanc Deo permitte*, i. e. *Dei arbitrio trade*,] et interdum ut Th. ἵημι, *mitto*.

Προΐησι, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Προῖκα, adv. *gratis, sine mercede*. Th. προίξ, *donum*.

Προΐκτης, ου, ὁ, *mendicus*: ex πρὸ, et ἱκέτης, vel quia προῖκα, petit.

ΠΡΟΙ'Ξ, et προὶξ, κός, ἡ, *donum; dos; gratis*: acc. προῖκα, sed adverbialitèr etiam usurpatur pro *gratis, sine mercede*, [*προικὸς δίκη, actio qua dos repetitur*, Dem. c. Neæram.] qu. à προ, et ἵκω, *venio*, quia est donum quo quis alium *prævenit* ultrò. Aut à πρόεσις, *largitio*, quod à προΐεμαι, *effundo largiter*.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, *advenio*, quod ex πρὸ, et ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, *equito antè*: ex πρὸ, et ἱππεύω, *equito*. Th. ἵππος, *equus*.

*Προΐσσομαι, *stipem peto, manum* scil. *extendendo*. Archilocus, ap. Suidam, voc. Καταπροΐξεσθαι. Th. ἵκομαι, *venio*.

Προΐστημι, f. προστήσω, *antepono, propono*; προΐσταμαι, σαι, ται, *præpono; prætendo, prætexo; præficio; prostituo; operam do alicui rei*: At in a. 2. et perf. act. et in pass. est *antisto, excello*, item *præsum; defendo, tueor: prosto; magistratum gero*. Th. ἵστημι, *sto*.

Προΐσχω et προΐσχομαι, *prætendo, porrigo, prætendo*. Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo*.

Προϊών, όντος, in f. g. προϊοῦσα, aor. 2. part. verbi πρόειμι, *procedo*. Th. εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecutio*, per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, *persequor*; f. ξω, p. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. *subitò, statim*: ut puto, more προικὸς, i. e. *hinnuli*, qui velox.

Προκαθιστώτας, gen. sing. f. g. perf. part. act. à προκαθίστημι, *antè constituo*.

Προκαθηγέομαι, *ducem me præbeo, ducatum præsto*, f. m. ήσομαι, p. pass. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, -ῦμαι, *dux sum*.

Προκάθημαι, *præsideo, antè sedeo*; imperf. med. προεκαθήμην· ex πρὸ, et κάθημαι, *sedeo*.

*Προκαθίζω, *præsideo, consideo*.

Προκαθίστημι, *antè constituo*; ex πρὸ, κατὰ, et ἵστημι, *statuo*: f. στήσω, p. ἕστηκα, seu ἕστακα, a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, *evoco, provoco, lacesso; in jus voco*; item *hortor*. Th. καλέω, *voco*.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

Προκαλίζομαι, *provoco, lacesso*. Th. καλέω, *voco*.

Προκαμών, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, *laboro*. Th. κάμνω, *laboro*: fut. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *præceps*. Th. κάρηνον, *caput*.

Προκαταγγέλλω, *prænuncio, antè denuncio*: f. ελῶ, p. προκατήγγελκα, a. 1. προκατήγγειλα, perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκαταλαμβάνω, *præoccupo, anticipio, anteverto*: ex πρὸ, κατὰ, et λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, p. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, *antè dissolvo, antè everto, antè finio*: ex πρὸ, κατὰ, et λύω, *solvo*.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, *principalis, primarius*: ex πρὸ, κατὰ, et ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προκαταρτίζω, *priùs absolvo*; f. ίσω, a. 1. προκατήρτισα, a. 1. subj. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus*.

Προκατασκευάζω, *præparo*: ex πρὸ, et κατασκευάζω, *struo, paro*.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

*Προκατέρχομαι, *prior descendo; præcedo, priùs eo seu venio*.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, *antè sedens*, præs. part. med. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, *sedeo*: quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν.

Προκατοψόμεναι, νῆες, *naves quæ exploratum præmittuntur*, f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄπτομαι, *video*.

Πρόκειμαι, σαι, ται, *præponor; exponor; projicior*: Hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, *propositus*: f. m. προκείσομαι, præs. inf. m. προκεῖσθαι. Ex πρὸ, et κεῖμαι, *jaceo*, [*πρόκειται, dici-

tur vel de versione quæ originali adjacet: idem quod παράκειται. Hesych. vel de libro quæ omnibus oculis exponitur. Is. Vos. adi, et P. S. Obs. resp. p. 364.]

Προκεκηρυγμένον, *prænuntiatum*, perf. part. pass. à προκηρύσσω, quod vide.

*Προκενόω, *ante exhaurio.*

Προκεχειροτονημένοις, *priùs designatis*, dat. pl. perf. part. pass. à προχειροτονέω, quod ex πρό, et χειροτονέω, *decerno, creo*, elatis *manibus*; ex χείρ, et τείνω, *tendo*.

Προκηρύσσω, vel Att. ὑττω, *ante prædico*, f. ξω, a. 1. προεκήρυξα, perf. προκεκήρυχα, perf. pass. προκεκήρυγμαι· ex πρό, et κηρύσσω, *prædico*. Th. κήρυξ, *præco*.

Προκινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor pro; propugno periclitando*: ex πρό, et κινδυνεύω, *periclitor*. Th. κίνδυν⊙, *periculum*.

Προκλῆς, ἐε⊙, ὁ, PROCLES, nom. propr.

Προκληθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. à προκαλέομαι.

Πρόκλησις, εως, ἡ, *provocatio*: item *conditio lata*: ab eod. verbo.

Προκλυτὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *prœauditus, præcognitus, dudum notus, antiquus*. Th. κλύω, *audio*.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, *processus, progressus; profectus, incrementum; proventus*: à seq.

Προκόπτω, *proficio, incrementum capio, procedo*: imperf. προέκοπτον, f. ψω, perf. act. προκέκοφα, perf. m. προκέκοπα, undè προκοπὴ, ῆς, ἡ, *profectus*. Th. κόπτω, *scindo*.

Πρόκριμα, ατ⊙, τὸ, propriè *prælatio*, quâ alii alium *anteponimus*: à

Προκρίνω, εις, ει, *antefero, antepono*; præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, *antè*, et κρίνω, *judico*.

*Πρόκρισις, εως, ἡ, *prælatio; præjudicatio*.

Πρόκροσσαι, νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias*, seu *super alias in continuâ serie*: à κροσσός, ἕ, ἡ, *fimbria*; vel κροσσαὶ, *scalæ*. Vide Eustath. et Suidam.

Προκυρόω, -ῶ, *antè sancio*: f. ώσω, perf. προκεκύρωκα, perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, *priùs sancitus*: ex πρὸ, et κυρόω, *ratum habeo, auctoritatem do*. Th. κῦρ⊙, ε⊙, τὸ, *auctoritas*.

Προκύων, PROCYON, sive *Antecanis*: sidus quod *ante* majorem *canem* oritur: ex πρὸ, et κύων, *canis*.

*Προκωμάζω, *profero*.

Προκώμιον, ε, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ πρὸ τῦ κώμυ γραφόμενον, quod ante κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur, *hymni prœmium*.

Πρόκωπ⊙, ε, ὁ ξ ἡ, *remex, qui est ad remum*. Th. κώπη, *remus*.

*Προλαλέω, *garrio*, Epigr. Stratonicis ap. D'Orville ad Chariton, p. 348.

Προλαμβάνω, *occupo, anteverto*: f. προλήψομαι, p. προείληφα, a. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προλέγω, *antè dico, prædico*; item *antè deligo*: imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico*: f. ξω, p. χα.

Προλείπω, *relinquo*. Vide in προλελοιπότες.

Προλελεγμένος, η, ον, *antè delectus*, perf. part. pass. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοίποτες, *relicti*, nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, *relinquo*; f. ψω, a. 2. προέλιπον, a. 2. m. προελιπόμην, p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

Προλεσχηνεύω. Vide λεσχηνεύω.

Προλήνιον, ε, τὸ, *antetorcular*: ex πρὸ, et ληνὸς, *torcular*.

Πρόληψις, εως, ἡ, *anticipatio: occupatio; anticipata opinio; suspicio, præsumptio*: à προλαμβάνω, q. v.

Προλιπόνθ' et προλιπόντ' pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, *relinquo*: quod vide in προλελοιπότες.

Προλιπὼν, *relinquens*: in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ε, ὁ, nomen viri, qu. d. *primus insultator*.

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθεῖν, *prædidicisse*, a. 2 inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεὺς, εως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Πρόμαλ⊙, ε, ἡ, *plantæ species, vitex; myrica*. Th. μαλὸς, idem quod ἁπαλὸς, *tener*.

Προμανθάνω, *antè disco*: ex πρὸ, et μανθάνω, *disco*; f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτύρομαι, *antè testor, prœmuntio*; f. m. ῦμαι, a. 1. m. προεμαρτυράμεν, -ω, -ατο à μαρτύρομαι, *testor*. Th. μάρτυρ, *testis*.

Προμαχέω, -ῶ, *propugno*, f. ήσω, p. προμεμάχηκα.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμαχίζω, *in primâ acie pugno*: f. ίσω. Th. μάχομαι, *pugno*: f. μαχήσομαι.

Προμάχοις, et Ion. προμάχοισι, *propugnatoribus*, dat. pl. à πρόμαχος.

*Προμάχομαι, *in primâ acie pugno, propugno*.

Πρόμαχος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui pugnat in primâ acie, antesignanus, propugnator*; contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμάχων, gen. pl. præced. et

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμελετάω, *antè meditor*: f. ήσω, perf. προμεμελέτηκα, a. 1. προεμελέτησα· ex πρὸ, et μελετάω, *curo, meditor*. Th. μέλει, *curæ est*.

Προμεριμνάω, -ῶ, *priùs sum solicitus*; f. ήσω, p. προμεμερίμνηκα; ex πρὸ, et μεριμνάω, *anxiè cogito*. Th. μέριμνα, ης, ἡ, *cura*.

Προμετωπίδιον, ε, τὸ, *frontale*: ex πρὸ, et μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, *providentia, prudentia, cura, respectus*: à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθείη et -ίη, Ion. pro præced.

Προμηθέομαι, *provideo, curam alicujus gero, rationem habeo*: à προμηθής.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, PROMETHEUS, nomen viri: qu. à

Προμηθὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *providus, circumspectus*: ex πρὸ, *antè*, et μῆθ⊙, εος, τὸ, *cura*.

Προμηνύω, *antè significo, indico*: f. ύσω, προμεμήνυκα· ex πρὸ, et μηνύω.

Προμιγῆναι, *misceri*, a. 2. inf. pass. verbi.

Προμίγνυμι, *priùs misceo*. Th. μίγνυμι, *misceo*: f. ξω, p. χα, a. 1. pass. ἐμίχθην, a. 2. pass. ἐμίγην.

Προμολέω, *progredior*: ex πρὸ, et μελέω, seu μόλω, *venio, eo*.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *vestibulum*; quia προμολῶμεν, id est *prodimus* per illud.

Πρόμος, ε, ὁ ξ ἡ, *antesignanus*, contract. ex πρόμαχος. Th. μάχομαι, *pugno*. Nisi ex πρὸ, et μάω, ut sit *qui antè ruit* in hostem.

Προναυμαχέω, *ante aliquem prœlio navali dimico*: ex πρὸ, et ναυμαχέω, *navale prœlium ineo*: ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno*.

Πρόναον, ε, τὸ, et Ion. προνήϊον, *templi vestibulum*. Th. ναὸς, *templum*.

Προνέμω, seu προνέμω, *tribuo; progredior*, propriè *pascendo*. Th. νέμω, idem.

Προνοέω, -ῶ, et έομαι, -ῦμαι, *antè mente percipio; provideo; procurro*: f. ήσω, perf. προνενόηκα, præs. inf. act. προνοεῖν, præs. inf. pass. προνοεῖσθαι, à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, *mens*.

Προνοὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, *providendi solertiam habens, providus*; ab eod.

Πρόνοια, ας, ἡ, et Ion. προνοίη, *cura, prudentia*; ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior; prædationibus infesto, captivum abduco*: præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt*: à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio*; item *direptio*; et *præda ipsa*: à νομὴ, *pastus*. Th. νέμω, *distribuo, pasco*.

Προνοῦσι, 3. pl. præs. ind. προνοῦντος, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.

Προνεομηνία, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam*.

Προνὺξ, Poët. adv. idem valet ac πρὸ νυκτὸς, *ante noctem*.

ΠΡΟΞ, προκὸς, ὁ vel ἡ, *hinnulus, dama*.

Προξενέω, -ῶ, *sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis; sum interpres et conciliator versurarum, aliorumque contractuum*: à πρόξενος.

Προξενητὴς, ε, ὁ, *proxeneta, pararius, conciliator*: à præced. verbo.

Πρόξενος, ε, ὁ ξ ἡ, *hospes publicus civitatis; privatus quocum civitas aliquis publicè hospitium fecit; qui aliquid civitatis nomine procurat*, seu *procurat alicui; conciliator*, v. gr. *nuptiarum socius*. Lys. Th. ξένος, *hospes*.

Προοδηγὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *dux viæ*: ex πρὸ et ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, *viam præstruo, viam patefacio, præparo*; item *auctor et adjutor sum, exemplum præbeo*: ex πρὸ, ὁδὸς, ὃ, ἡ, *via*, et ποιέω.

*Πρόοδος, *progressus, incrementum*.

Προοιμιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior*; f. m. άσομαι, præs. part. m. προοιμιαζόμενος, μένον· à

Προοίμιον, ε, τὸ, *exordium*, PRŒMIUM. Th. οἴμη, *via*, *semita*.

Προοπτέον, *prospiciendum*: et

Πρόοπτος, ε, ὁ ξ ἡ, *prævisus, manifestus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προοράω, -ῶ, *ante me video, prospicio*: imperf. m. προωραόμην, -ώμην, p. act. προεώρακα, p. part. act. προεωρακὼς, υῖα, ὸς, *qui anteà vidit*. Th. ὁράω, *video*.

Προορίζω, *priùs definio*: f. ίσω, p. προώρικα, a. 1. προώρισα, *praedestinavi, decrevi*, a. 1. part. act. προορίσας, ασα, αν, *qui praedestinavit*: ex πρὸ, et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Προου, *projice*: a. 2. imperat. m. πρόεσο, πρόεο, πρόου, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Προοφειλόμενος, μένη, μενον, *antè debitus*, præs. part pass. à

Προοφείλω, *prior debeo*; item *debeo*. Th. ὀφείλω, *debeo*.

Πρόπαν, n. g. et πρόπας, m. g. *universum, us*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e*.

*Πρόπαππος, *proavus*.

Πρόπαρ, per Apoc. pro

Προπάροιθε, *antè, è regionè*, à πάροιθε, idem quod Th πάρος, *antè*, adv.

Προπάσχω, *antè patior*, a. 2 προέπαθον, a. 2. part. act. προπαθὼν, ῦσα, όν. Th. πάσχω, *patior*; f. m. πείσομαι, p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, *secundus auctor*, qui *vice patris* seu *auctoris* est: propriè *avus, progenitor, generis auctor*: ex πρὸ, et πατὴρ, *pater*.

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum*; *quod de re aliquâ fit, antequam aliquid aggrediamur*: ex πρὸ, *antè*, et Th πεῖρα, *conatus*.

Προπέμπω, *mitto antè*; item *deduco, prosequor, comitor*; f. ψω, a. 1 προέπεμψα, a. 1. imperat act. πρόπεμψον, άτω, a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *prosequar*; a. 1. pass προεπέμφθην, ης, η, a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι, a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, εῖσα, ἐν: ex πρὸ, et Th. πέμπω, *mitto*.

Προπεπευσμένος, vel προπεπυσμένος, η, ον, *qui ante aliquid intellexit*; p. part. pass. verbi προπυνθάνομαι, quod à πυνθάνομαι, *audio*; f. m. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, υῖα, ὸς, *qui propinavit*; p. part. act. verbi προπίνω, quod vide.

Προπεσόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à προπίπτω, *procido*. Th. πίπτω, *cado*; f. med. πεσῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, *petulantia, praecipitantia, temeritas, protervia*; item *proclivitas, propensio*; à προπετὴς, quod vide.

Προπετῆ, acc. sing. à

Προπετὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *praeceps, pronus; petulans, protervus, procax*. προπετὲς, *praecipitantèr*, adverbialiter. Ex πρὸ, et πέτω, pro quo in usu est πίπτω, *cado*.

Προπετῶς, adv. *praecipitantèr, temerè*; à præced.

Προπεφραδμένα, [**per praecones indicata, praedicta*. Hes. op. 655.] Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. pl. n. g. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, *praedicor, praenuntior*. Th. φράζω, *dico*; f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. pass. πέφρασμαι, p. m. πέφραδα.

*Προπηδάω, *exilio, prosilio*.

Προπηλακίζω, vide in seq.

Προπηλακισθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, propriè *luto, seu fuligine inquino; probro et ignominiâ afficio; stupro per vim et licentiam*; ex πρὸ, et πηλακίζω, *contumeliâ afficio*; propriè per aspersionem *luti*; à Th. πηλὸς, *lutum*.

Προπίνω, PROPINO; item *poculo provoco*; per Metaph. *in gratiam alicujus alium prodo, concedo, largior*; ex πρὸ, et πίνω, *bibo*; f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, *incidentes*; nom. pl. præs part. à

Προπίπτω, *procido*; f. πτώσω, p. πέπτωκα, à πίπτω.

Προποδίζω, *procedo, progredior*; à ποδίζω, *gradior*; f. ίσω. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Προποιέω, *antè vel priùs facio*; ex πρὸ, et ποιέω.

Πρόπολος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui circa dominum suum versatur, minister, servus*. Th. πολέω.

*Προπομπεύω, f. εύσω, *procedo, in solemni pompâ praeëo, vel praefero*.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *praemissio, deductio*; et

Προπομπὸς, ου, ὁ ἢ ἡ, *anteambulo, praevius, deductor*; à προπέμπω, quod vide.

Προπορεύομαι, *praecedo, praeëo*; f. m. εύσομαι, p. pass. προπεπόρευμαι· ex πρὸ, et πορεύομαι.

Προπράττω, *antè facio*; ex πρὸ, et πράττω.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, *promptus, benevolus*; qu. πρόθυμος. Videtur compos. ex πρὸ, et πρηὼν, ὁ, *cacumen montis*; et per Systol. πρεὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *praeceps, pronus, proclivis; paratus, propensus*. Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratiâ pro προκυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more supplicis*; à κυλίνδω, idem quod Th. κυλίω, *volvo*.

Προπτύω, *antè exspuo*; ex πρὸ, et πτύω, *exspuo*.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, *procidentia, prolapsio*; à προπίπτω.

Προπύλαιον, et πρόπυλον, ου, τὸ, *vestibulum*. Th. πύλη, *porta*.

Προπώλης, ου, ὁ, PROPOLA; *venditor primarius*. Th. πωλέω, *vendo*.

Προρέει, *profluit*; 3. sing. præs. ind. et

Προρέοντι, *profluenti*; dat. sing. præs. part. à

Προρέω, vel προῤῥέω, *profluo*: ex πρὸ, et ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα et

Προῤῥέω, *praedico*; f. ήσω, p. προείρηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico*. Hesych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, *vaticinium*, [**oraculi septum*. Luc. de Sacrif. p. 368.] dat. pl. προῤῥήσεσι· à præced.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ ἢ ἡ, vel πρόῤῥιξος, *unà cum radice, radicitùs*. Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

ΠΡΟ'Σ, præp. cum gen. *à, ab, ex, erga, cum*, cum dat. *ad, apud, usque*; cum acc. *in, apud, inter; ad, contra, propter, juxta, circiter*; [**de*, πρὸς ἀγγέλυς λέγει, Heb. i. 7. λέγειν τὺς Θεὺς πρὸς αὐτόν. Ælian. V. H. xii. 64. *Deos declarare de ipso* (Alexandro;) ubi vid. Perizon.] Absolutè πρὸς, est προσέτι, *praeterea*, πρὸς δὲ, *ad haec verò*.

Προσάββατον, ου, τὸ, *dies qui sabbatum antecedit*.

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. et

Προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσαγγέλλω, *annuntio*, f. -γελῶ, p. προσήγγελκα. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, ὸν, *salutatorius*: à

Προσαγορεύω, *compello, saluto, cognomino*: f. εύσω, p. προσηγόρευκα, præs. pass. προσαγορεύομαι, ῃ, εται, *cognominor*: a. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, η, ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προσάγω, *adduco*; item *accedo, appropinquo*. In med. *ad me adduco, allicio, concilio; in potestatem redigo; cogo, vel manere in partibus, vel redire ad partes; accedo; sumo*, v. gr. *cibum*: f. ξω, p. προσῆχα, a. 2. προσήγαγον, a. 2. sub. προσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. προσαγαγών. Th. ἄγω, *duco*.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus, accessus; deductio*: à præced.

Προσαιτέω, -ῶ, *mendico*: f. ήσω, p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.

Προσαίτης, ου, ὁ, *mendicus*. Vide præced.

Προσακτέον, *adducendum*: verbale à προσάγω.

Προσαλείφω, *allino, illino*: ex πρὸς, et ἀλείφω, *ungo*.

Προσαμύνει, *tutatur*: 3. sing. præs. ind. act. verbi.

Προσαμύνω, *insupèr auxilior*. Th. ἀμύνω, *auxilior*, f. υνῶ, p. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, *ascendo*: a. 2. προσανέβην, ης, η, a. 2. imperat. προσανάβηθι, et Atticè προσανάβαθι, per Apoc. προσανάβα. Ex πρὸς ἀνὰ, et βαίνω, *eo, vado*, f m. βήσομαι, p. βέβηκα.

Προσανάβασις, εως, ἡ. *ascensio*.

*Προσαναιρέω, *contrucido; tollo; insuper suscipio*.

Προσαναλέγομαι, *praterea commemoro*.

Προσαναλίσκω, *impendo*: fut. προσαναλώσω, perf. προσανήλωκα, a. 1. act. προσανήλωσα, a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν· ex πρὸς, et ἀναλίσκω, *consumo*. Th. ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, a. 2 ἥλων.

Προσαναπαύομαι, *acquiesco, requiesco*; f m. -αύσομαι, p. pass. -πέπαυμαι.

*Προσαναπίμπλημι, *repleo, refercio*.

Προσαναπληρόω, -ῶ, *suppleo*: f. ώσω, a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα· ex πρὸς, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Προσανατίθεμαι, *confero*, præs. ind. med. προσανεθέμην, σο, το, a. 2 ind. m. ex πρὸς, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.

Προσανατρέπω, *praterea subverto*.

Προσαναφέρω, *offero; refero*.

Προσανέρπω, *adrepo, irrepo, perrepo*: ex πρὸς, ἀνὰ, et ἕρπω, *serpo*.

Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt*: 3. pl. a. 1 ind. pass. verbi προσανασπάω ex πρὸς, ἀνὰ, et σπάω, *traho*: f. άσω, perf. pass. ἔσπασμαι.

Προσανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, Dor pro προσηνὴς, qu. vide dat. προσανεῖ.

Προσανοίγω, *adaperio*: ex πρὸς, et ἀνοίγω.

Προσανοικοδομέω, -ῶ, *in adversum ædifico*: ex πρὸς, ἀνὰ, et οἰκοδομέω.

Προσάντης, έος, ὁ ἢ ἡ, *acclivis*, κατάντης, *declivis*, ab ἄντα, *coram*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Προσάπαξ, *semel, duntaxat*. Th. ἅπαξ, *semel omninò*.

Προσαπειλέομαι, -οῦμαι, *addo minas* f. m. ήσομαι, a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, *addidi minas*, aor. 1. part. m. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, *minor, minitor*.

Προσαπέκτεινα, *interfeci*, a. 1. verbi προσαποκτείνω.

Προσαποθνήσκω, *prætereà morior, etiam morior*. Th. θνήσκω.

Προσαποκτείνω, *occido, interficio*: ex πρὸς, ἀπὸ, et κτείνω, idem.

Προσαπολῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi.

Προσαπόλλυμι, *prætereà vel simul pereo*. vel *perdo*: ex πρὸς, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, qu. ab ὀλέω, p. ὤλεκα. et Att. ὀλώλεκα, f. 2. ὀλῶ, inde f. 2. part. act. ὀλῶν. ῶσα, ῶν.

Προσαποστέλλω, *prætereà, ablego*.

Προσάπτω, *alligo, appendo, affigo, attribuo*. Th. ἅπτω, *necto*, f. ψω.

*Προσαράττω, *impingo*.

Προσαρήρεται, *adjungit, aptat*: 3 sing. præs. ind. m. à

Προσαρήρομαι, *adjungo, apto*. A præterito medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto, congruo*: f. ἀρῶ, p. m. ἦρα, et Att. ἄρηρα, undè præsens, ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. p. part. à προσάρω, *apto*. Th. ἄρω, *apto*; fut. ρῶ, p. m. ἦρα, et Att. redupl. ἄρηρα, unde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος.

Προσαρμόζω, *adapto, accommodo*: ab ἁρμόζω, *congruo*. Th. ἄρω, *apto*.

Προσαρτάω, *appendo*. Th. ἀρτάω, fut. ήσω, idem.

Προσάρω, *adapto*: vide in προσαρηρότα.

Προσαυδάω, -ῶ, *alloquor, compellor*: ex πρὸς, et αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προσαφοδεύω, *alvi profluvium rejicio*.

Προσβαίνω, *ascendo, conscendo*: item *accedo*. Th βαίνω, *eo*, fut. m. βήσομαι, perf. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Προσβάλλω, *adjicio*. Th. βάλλω, *jacio, mitto*, quod vide.

Προσβὰς, *adiens*: a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσβασις, εως, ἡ, *accessus*: à προσβαίνω.

Προσβιβάζω, *promoveo, impello*: f. άσω, p. βεβίβακα· ex προς, et βιβάζω·

Προσβλέπω, *obtueor, intueor*: ex πρὸς, et βλέπω, fut. ψω, idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, *adjectus; impetus, concursus in prælio, oppugnatio*, v. gr. *urbis; appulsus navium ad terram; aditus*, cum ad locum aliquem acceditur: à προσβάλλω, *adjicio*: p. m βέβολα.

Προσβόλωσις, εως, ἡ, *impetus, vis*.

Προσγελάω, *arrideo*: ex πρὸς, et γελάω, *rideo*.

Προσγίνομαι, vel προσγίγνομαι, *accedo ad aliquem; adnascor*: ex πρὸς, et γίνομαι, *sum*: f. m. γενήσομαι, a. 2. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, *nascor*.

Προσδαπανάω, -ῶ, *insuper insumo*: f. ήσω, a. 1. προσεδαπάνησα, a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ· ex πρὸς, et δαπανάω, *consumo*.

Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, *susceptio*: à προσδέχομαι.

Προσδεὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *qui insuper eget, indigus*: à προσδέομαι.

Προσδεῖ, *insupèr opus est*: ex πρὸς, et δεῖ, *opus est*.

Προσδείκνυμι, *insuper ostendo*: f. δείξω, p. δέδειχα· ex πρὸς, et δείκνυμι.

Προσδέκομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, et ε, ὁ ἢ ἡ, *acceptus, gratus*: à προσδέχομαι.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέομαι, *egeo*, cum gen. -δεῖσθαι, præs. inf. m. δεόμενος, præs. part. m. vide προσδεῖ.

Προσδέχομαι, *admitto; expecto; excipio, sustineo impetum*: præs. imperat. m. προσδέχε, f. m. ξομαι, p. pass. προσδέδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πρόσδεξαι, άσθω, et in pl. προσδέξασθε, a. 1. med. part. προσδεξάμενος· ex πρὸς, et Th. δέχομαι, *capio*.

Προσδίδωμι, *addo, impertio*: f. ώσω, a. 1. ἔδωκα· ex πρὸς, et δίδωμι, *do*.

Προσδοκάω, -ῶ, *expecto*: imp. προσεδόκαον, -ων, fut. ήσω, a. 1. προσεδόκησα· ex πρὸς, et δοκάω, idem quod Th. δοκάζω, *observo, expecto*.

Προσδοκέω, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, *expectatio*: et

Προσδόκιμος, ὁ ἢ ἡ, *qui expectatur*: à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοκώμεν☉, ε, præs. part pass. ab eod.

Προσδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προσδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προσδραμέω, *accurro*, f. ήσω, a. 1. -εδράμησα, p. προσδεδράμηκα.

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, *accurro*: ex πρὸς, et Th. τρέχω, *curro*: fut. θρέξω, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Προσεάω, -ῶ, *permitto*: f. άσω, aor. 1. προσείασα. Th. ἐάω, *sino, permitto*: f. ἐάσω, p. εἴακα.

Προσεβήσατο, *accessit*: 3. sing. a. 1. m. verbi προσβαίνω, quod vide.

Προσεγγελῶσιν, 3 pl. præs. act. verbi προσεγγελάω, *arrideo*: quod ex πρὸς, ἐν, et γελάω, fut. άσω, *rideo*.

Προσεγγίζω, *appropinquo*: fut. ίσω, p. προσήγγικα, aor. 1. προσήγγισα, aor. 1. inf. act. προσεγγίσαι· ex πρὸς, et ἐγγίζω, *appropinquo*. Th. ἐγγὺς, *propè*.

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. med. verbi προσδέχομαι.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, -ων, verbi ejusd.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. verbi προστρέχω, quod vide.

Προσεδρεύω, *assideo, curo; obsideo*; f. εύσω, à.

Πρόσεδρος, ε, ὁ ἢ ἡ, *assessor, assiduus in aliquâ re*: ab ἕδρα, ας, ἡ, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Προσέειπε, *alloquebatur*: Att. vel Poët. Pleonasmo pro προσεῖπε, 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσείπω. Th. ἔπω, *dico*, quod vide.

Προσέθηκα, ας, ε, *admovi*; a. 1. ind. act. προσεθέμην, σο, το, a. 2. ind. m. à προστίθημι, *appono*.

Προσεθίζω, *assuefacio*: ex πρὸς, et ἐθίζω, idem.

Προσέθες, 2. sing. a. 2. ind. m. à προστίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, ἔθεσο, Ion. ἔθεο, et per Crasin. Att. ἔθε.

Προσείδω, *video, aspicio*; f. 1. m. προσείσομαι, vide εἴδω, idem.

Προσεικάζω, *assimilo, comparo*; ex πρὸς, et εἰκάζω, f. σω, idem. Th. εἴκω, *similis sum*.

Προσείκελ☉, ε, ὁ ἢ ἡ, *assimilis*: ex πρὸς, et εἴκελ☉, *similis*, Poët. ab eod. Th.

Προσείκω, *assimilis sum, videor*: ex πρὸς, et εἴκω.

Προσειλήφει, 3. sing. plusq. p. act. Att. verbi προσλαμβάνω, *assumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, p. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Προσείλε, 2 sing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, οῦμαι, *allego*. Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. m. εἱλόμην, ε, ετο.

Πρόσειμι, *accedo*: ab εἶμι, *eo*; item *insum, adsum*; ab εἰμὶ, *sum*. Th. ἔω.

Προσεῖναι, *adesse, juvare*: præs. inf. à πρόσειμι, vide præced.

Προσειπεῖν, *alloqui, affari*: a. 2. inf. act. verbi προσείπω. Th. ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. sing. præs. ind. à πρόσειμι, *adeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, *animum adverto, caveo*; f. προσέξω. Th. ἔχω, *habeo*; a. 2. ἔσχον.

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. m. et

Προσέκειτο, *instabat*; 3. sing. imperf. m. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Προσεκκαίω, *accendo, insupèr exuro*; fut. -καύσω, a. 1. -εξέκαυσα, p. -εκκέκαυκα. Vide ἐκκαίω.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω, *agglutino*: f. ήσω, p. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*.

Προσέκοψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à προσκόπτω, *offendo, impingo*: f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ, p. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, *scindo*.

Προσεκτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, *acquiro*. Th. κτάομαι, *possideo*; f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, *advolvo*. Th. κυλίω, *volvo*; fut. ίσω, p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, *osculor; adoro*; f. ήσω, p. προσκεκύνηκα, a. 1. προσεκύνησα· ex πρὸς, et κυνέω, id. quod κύω, *osculor*.

Προσέκυρσε, *appulit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, *appropinquo*. Th. κύρω, *incido*; f. Æol. κύρσω.

Προσεκχέω, *effundo, insupèr effundo*; f. -εύσω, a. 1. -εξέχευσα, p. -εκκέχευκα· ex πρὸς, ἐκ, et Th. χέω, *fundo*.

Προσελαύνω, *advehor*: ex πρὸς, et Th. ἐλαύνω, *agito*; f ἐλάσω.

*Προσελεῖν, *contumeliâ afficere*. προσελοῦμεν, *injuriâ afficimus*.

Προσελέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass.

Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγω Th. λέγω, *dico*; f. ξω, p. χα.

Προσελέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Προσελεύσεται, 3. sing. f. 1. m. et

Προσελήλυθα, 1. sing. p. m et

Προσελθών, a. 2. part act. verbi προσέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, μένη, μενον, *attrahens*; præs. part. m. verbi προσέλκω, *attraho*, *illicio*, scil. *in fraudem*: ex πρός, et Th. ἕλκω, *traho*; f. ξω.

Προσεμβαίνω, *ingredior*; *insulto*: ex πρός, ἐν, et βαίνω, *eo*, *vado*: f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προσεμβριμάομαι, -ῶμαι, *præterea infremo in aliquem*: ex πρός, ἐν, et βριμάομαι.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, *permaneo*. Th. μένω, *maneo*; fut. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, *admiscuit*: 3 sing. aor. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, *insupèr acerbor in aliquâ re*: ex πρός, ἐν, et πικραίνω, *exacerbo*. Th. πικρός, *amarus*.

Προσεμπρήθω, *insuper incendo*, *præterea accendo*: ex πρός, ἐν, et πρήθω.

Προσεμφερής, έος, ὁ ἡ, id quod ἐμφερής, *similis*. Th. φέρω, *fero*.

Προσέναχε, Dor. pro προσένηχε, 3. sing. imperf. à προσνήχω, *adnato*; f ξω· ex πρός, et νήχω, idem quod Th. νέω, *nato*.

Προσενεγκάτω, 3 sing. aor. 1. imperat. act. προσένεγκον, ατω: προσενέγκας, a. 1. part. act. et

Προσενεχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. à προσφέρω, *affero*, *offero* Th. φέρω, *fero*; f, οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα. ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω· vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. à

Προσενθυμέω, *intelligo*: f. ήσω, p. προσεντεθύμηκα· ex πρός, ἐν, et θυμός, *animus*.

Προσεντείνω, *magìs intendo*; *magìs cædo*: ex πρός, ἐν, et τείνω, *tendo*, quod vide.

Προσεξαποστέλλω, *præterea dimitto*, *exire jubeo*: ex πρός, ἐξ, ἀπό, et στέλλω, *mitto*.

Προσεξηγέομαι, *præterea narro*: ex πρός, ἐξ, et Th. ἡγέομαι.

Προσέοικα, *assimilis sum*, *videor*, p. m. à προσείκω.

Προσεοικότα, acc. sing. à

Προσεοικώς, υῖα, ός, *assimilis*, *decens*: p. part. med. verbi προσείκω.

Προσέπαισε, Att. pro προσέπαιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, *jocor*. Th. παίζω, *ludo jocor*: f. ξω et σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, *accido ad pedes*: f. προσπτώσω, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a. 2. part act. προσπεσών, ὄντα, όν. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. m. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, *insupèr ostendo*: ex πρός, ἐπί et δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*. fut. ξω, perf. δέδειχα.

Προσεπιμετρέω, *ultra justum subindè admetior*, *ad cumulum addo*, *largior*: ex πρός, ἐπί, et μετρέω, *metior*. Th. μέτρον, *mensura*.

Προσεπιτιμάω, *insuper increpo*, *increpo*; ex πρός, ἐπί, et τιμάω.

Προσεπιφύομαι, *insupèr adnascor*: ex πρός, ἐπί, et φύομαι. Vide ἐπιφύω.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, *annecto*. Th. πλέκω, *necto*: f. ξω, a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, *fingo*, *simulo*. Th. ποιέω, *facio*.

Προσέπταισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπταίω.

Προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. à προσπτύσσομαι, *applicor*, *circumplicor*; item *amicè saluto*: f. m. ξομαι, p. pass. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus*, vel *adplicitus fui*: ex πρός, et πτύσσω, *plico*.

*Προσείπω, *saluto*.

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo*, *præterea efficio*, *lucrifacio*: f. m. άσομαι, a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο ex πρός, et ἐργάζομαι, *operor*: p. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Προσερεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi προσερέω, *alloquor*: quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Προσερείδω, f. είσω, *affigo*, *alligo*; *obsideo*: med. *adnitor*, *confido*; *studiosè rem consector*. Th. ἐρείδω, *figo*; *firmo*.

Προσερεύγω, *cum ructu adsto*; de mari, *fluctus aspergo*: ex πρός, et Th. ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω, a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, *adeo*, *accedo*: *propinquitate conjunctus sum cum aliquo*: imperf. m. προσηρχόμην, ου, ετο, f. m. προσελεύσομαι, a. 2. προσῆλθον, ες, ε, aor. 2. imperat. πρόσελθε, aor. 2. part. act. προσελθών, ὄντα, όν, p m. προσελήλυθα. Ex πρός, et Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προσέσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, *admitto*: qu. ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 1. ἧκα, a. 2. ἦν, a. 2. m. ἕμην. Th. ἔω, *mitto*.

Πρόσεστι, *adest*, *additur*, *accedit*: 3. sing. præs. verbi πρόσειμι, ab εἰμί, *sum*.

Προσέσχηκα, ας, ε, p. ind act. verbi προσέχω, *adhibeo*; quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι, ἑαυτῷ τινα, *aliquem sibi socium adjungere*: præs. infin. m. à

Προσεταιρίζομαι, *sodalem adscisco*: ex πρός, et ἑταιρίζω, fut. ίσω. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel -ττω, *mando*, *præcipio*, *ordino*: f. ξω, p. προστέταχα, perf. pass. προστέταγμαι, p. part. pass. προστεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, *ordino*.

Προσετίθην, ης, η, imperf. ind. verbi προστίθημι, *appono*, quod vide.

Προσέτι, adv, *adhùc*, *insupèr*, *præterà*. Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. sing. imperf. act. à προστιθέω pro προστίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξομαι, f. 1. m. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχή, ῆς, ἡ, *precatio*, *petitio*; item *locus precationis*, extra urbem *Synagoga*, intra.

Προσεύχομαι, *precor*: imperf. m. Att. προσηυχόμην, ου, ετο, fut. m. προσεύξομαι, a. 1. m. προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, άσθω, a. 1. sub. m. προσεύξωμαι, ῃ, ηται, a. 1. infin. m. προσεύξασθαι. Ex πρός, et Th. εὔχομαι, *precor*.

Προσέφερεν, 3. sing. imperf, act verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2 ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημί, seu φάω, *dico*.

Προσεφώνεον, *alloquebantur*: 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνή, *vox*.

Προσεχής, έος, ὁ ἡ, *attentus*; item *contiguus*, *cohærens*, *proximus*, *vicinus*: à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσέχω, quod vide.

Προσεχόντως, adv. *attentè*: à

Προσέχω, *adhibeo*: scil. τὸν νοῦν, *animum adverto*, *caveo*; item *ausculto*, *obtempero*; *applico*, *appellor*; *permaneo*, *adhæreo*: imperf. προσεῖχον, ες, ε, præs. infin. προσέχειν, f. προσέξω, p. προσέσχηκα, a. 1. sub. act. προσέξω, ῃς, ῃ, [*μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, 1. Tim. iii. 8. *non nimis vino deditos*. quæ significatio rarior.] Ex πρός, et Th. ἔχω, *habeo*.

Προσεῶντος, gen. part. præs. verbi προσεάω, *permitto*. Th. ἐάω, *sino*, fut. άσω, p. εἴακα, a. 1. εἴασα.

Προσέωξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, *aperio*.

Προσῇ, 3 sing. sub. verbi πρόσειμι.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act verbi προσεγγίζω, quod vide.

Προσῆγε *accersivit*, 3. sing. a. 2 ind. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act et προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, *cognomino*, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, *allocutio*, *appellatio*; ab eod. verbo.

Προσήϊκται, *similis est*, 3. sing. perf. pass. Ion. dialysi pro προσεῖκται, verbi προσείκω, *similis sum*: in perf. pass. προσείγμαι, ξαι, κται, et solutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσήϊγμαι, ήϊξαι, ήϊκται. Th. εἴκω, *similis sum*, p. m. ἔοικα.

Προσήκατο, *admisit*: 3. sing. a. 1. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Προσήκει, *pertinet*, *decet*: 3. sing. præs. vel impersonale, à

Προσήκω, *pertineo*, *convenio*, *cognatus*, *seu conjunctus sum*: f. ήξω, p. m. προσῆκα. Th. ἥκω, *venio*.

Προσήκων, οντος, et τὸ προσῆκον, *pertinens*: κατὰ τὸ προσῆκον, *ut decet*: τὰ προσήκοντα, pl. n. g. à præced.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*, quod vide.

Προσήλιος, ου, ὁ ἡ, *soli expositus*, *apricus*: ex πρός, et ἥλιος.

Πρόσηλος, ὁ ἡ, idem: et ex iisd. Them.

Προσηλόω, -ῶ, *clavis affigo*: f. ώσω, p. προσήλωκα, a. 1. προσήλωσα. ex πρός, et ἡλόω, *clavis affigo*. Th. ἧλος, *clavus*.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, *habitatio in gente cui insitus sis*: à

Προσηλυτεύω, *in gente cui insitus sum habito, sum advena*: à

Προσήλυτος, ου, ὁ ϛ ἡ, *advena*; PROSELYTUS, Angl. Proselyte; [*sic dictus, adventitius ad religionem Judaicam, quique distinguitur à Judæo nato; nam proselyti, quasi dicantur *accessorii*] à προσέρχομαι, *accedo*, p. m. προσελήλυθα.

Προσημαίνω, *antè significo*: vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, *adsum*, ab εἰμί, *sum*.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. inf. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo*: vide ἀνδραποδίζω.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *affero*, quod vide.

Προσήνεπε, vide simplex ἤνεπον, *dixi*.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, perf. pass. ἐνήνεγμαι.

Προσηνής, έ⊝, ὁ ϛ ἡ, *benignus*: ex πρὸς, et ἠνὴς, *bonus*. Th. ἐΰς, idem.

Προσηρτημένος, η, ον, *appensus*, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Προσηύδα, *alloquebatur*: 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω, ab αὐδάω, *loquor*, imperf. ηὔδαον, -ων, -αες, -ας, αε, -α. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor*, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*. Th. ἄγω, f. ξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, *antè*: à πρὸ, πρόσθε βαλὼν, *superans*.

Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. et

Προσθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. act. et

Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προσίθημι, *addo*, quod vide.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, *additamentum*, *id, quod apponitur; penis; clunis*: ab eod.

Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *antea*, et Poët. πρόσθε, Th. πρὸ, *ante*.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, *appositio, additio, additamentum, augmentum*: à προσίθημι, quod vide.

Προσθετὸς, ἡ, ὸν, et πρόσθετος, ου, ὁ ϛ ἡ, *appositius, additius: addictus et deditus suâ sponte in servitutem*: ab eod verbo.

Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum*: à προσίθημι, *addo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Προσθλίβω, *opprimo, attero*; f. ψω, p. -θλιφα, ex πρὸς, et Th. θλίβω.

Προσιέναι, præs. infin. act. à

Προσίημι, *aggredior*: *admitto*; ex πρὸς, et ἴημι, *eo*, seu ἵημι, *mitto*. Th. ἴω, *eo*, seu ἵω, *mitto*.

Προσίησαν, per. Ectasin Poët. pro προσίεσαν, 3. pl. imperf. verbi πρόσειμι, *accedo*: qu. ab ἴημι, *eo*. Th. ἴω.

Προσιόντι, dat. sing. à προσιὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi πρόσειμι, *accedo*, a. 2. πρόσιον, ες, ε, *adibi*: ab εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον. Th. ἴω, *eo*.

Προσίσταμαι, *adsum*, *adsto*, *obvenio*, *proximus sum*; *obsisto, adversor*; *offendo*: à

Προσίστημι, *sisto, appono*: item *appendo, pondero*: ex πρὸς, et Th. ἵστημι, *sisto*: f. στήσω.

Προσίσχω, *adhibeo, adverto*; *appello aliquid*; *attendo*: ex προς, et Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo*.

Προσιὼν, όντος, *accedens*: vide προσιόντι.

Προσκαθήκω, *pertineo, advenio*: f. ήξω, a. 1. -κάθηξα, p. -κάθηχα, ex πρὸς, κατά, et ἥκω, *venio*.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ ϛ ἡ, *temporarius*: q. d. *ad tempus durans*. Th. καιρός, *opportunitas*.

*Προσκαιρὼς, *ad tempus*: à præced.

Προσκαίω, *aduro*, f. -καύσω, p. -κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, *advoco*: f. m ἔσομαι, a. 1. m. προσεκαλεσάμην, a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, άσθω, a. 1. sub. m. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται, perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc. à

Προσκαλέω, -ῶ, *advoco, accerso, advoco in auxilium*; item *in jus voco*. Th. καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, -ῶ, cum dat. *semper sum præstò, perduro*: f. ήσω, a. 1. προσεκαρτέρησα: à καρτερέω, *tolero*: hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, *perseverantia*: à præcedente.

Προσκαταλείπω, *dimitto, cesso*: f. λείψω, p. λέλειφα. Th. λείπω, *linquo*.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, *adustio*; à προσκαίω.

Προσκέεται, Ion. pro πρόσκειται· à

Πρόσκειμαι, *adjaceo*; *addor, adsto*; *addictus sum alicui, faveo*: *insto, urgeo*; *incumbo*: præs. part. m. προσκείμενος, ου, ον, ex πρὸς, et Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Προσκελευσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, *adhortor*. Th. κέλω, seu κέλομαι, *jubeo, hortor*: f. m. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, *cervical, pulvinar*; ex πρὸς, et κεφάλαιον, *caput*. Th. κεφαλή, idem.

Προσκεφαλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Προσκηδὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *curam gerens*; *qui est affinis alicui*: ex πρὸς, et κῆδος, εος, τὸ, *affinitas*; *cura*.

Προσκήνιον, ου, τὸ, PROSCENIUM, *vestibulum et aulæum scenæ*: ex πρὸ, et σκηνή.

*Προσκηρύττω, *edico*: ex πρὸς, et κηρύττω.

Προσκληρόω, -ῶ, *sorte allego*, seu *sorte lectum adjungo*: *adjungo*: *consocio*; f. ώσω, p. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, *sors*.

*Πρόσκλησις, *citatio*, in jus *vocatio*: à προσκαλέω, *in jus voco*.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem, favor, benevolentia*, Metaph. à librâ. Ex πρὸς, et κλίσις.

Προσκολλάω, -ῶ, *agglutino*: f. ήσω, p. προσκεκόλληκα, a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η, f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, *adhæreo*. Ex πρὸς, et κολλάω, *glutino*. Th. κόλλη, *gluten*.

Προσκομίζω, *apporto, affero, adveho*: ex πρὸς, et κομίζω, *porto*: f. ίσω.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, *obstaculum in viâ, offendiculum*; *vulnus, tuber in pedibus ex offensione*; *damnum*: à προσκόπτω, *offendo*, quod vide.

Προσκοπέω, -ῶ, *provideo, prospicio*.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, *offensio*: a. p. m. verbi προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ. *contemplatio*, *prospectio*: à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, *offendo, impingo*; cum dat. vel seq. πρὸς, cum acc. f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. προσέκοψα, a. 2. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ, perf. pass. προσκέκομμαι, p. m. προσκέκοπα: ex πρὸς, et Th. κόπτω, *scindo*; *ferio*.

Προσκρουσάσης, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. à προσκρούω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, *offensio, offensa*; à seq.

Προσκρούω, *impingo, offendo*: [*infensus sum alicui*, Dem. c. Mid. § 13.] ex πρὸς, et Th. κρούω, *pulso*, f. σω, a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτάομαι, *acquiro, adjungo*; ex πρὸς, et κτάομαι, *possideo*: f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

*Προσκτητὸς, ου, ὁ ϛ ἡ, *acquisitus* D. S.

Προσκυλίσας, ασα, αν, a. 1. part. act à

Προσκυλίω, *advolvo*: f. ίσω, p. προσκεκύλικα, a. 1. προσεκύλισα; ex πρὸς, et Th. κυλίω, *volvo*.

Προσκυνέω, propriè *osculor*; *adoro, veneror*: cum acc. et sæpè dat. f. ήσω, a. 1. προσεκύνησα, p. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς, et κυνέω, idem quod Th. κύω, *osculor*.

Προσκύνημα, ατος, τὸ, et

Προσκύνησις, εως, ἡ, *adoratio, osculatio*: et

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, *adorator*: à præced.

Προσκύπτω, *inclino me ad aliquid*: ex προς, et Th. κύπτω, f. ψω, *inclino me*.

Πρόσκωπος, ου, ὁ ϛ ἡ, *qui est ad remum remex*: ex πρὸς, et Th. κώπη, *remus*.

Προσλαβόμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. et

Προσλαβὼν, οῦσα, ὸν, *addens*, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, *alloquor*, cum dat. f. ήσω, p. προσλελάληκα, a. 1. προσελάλησα, a. 1. infin. act. προσλαλῆσαι· ex πρὸς, et λαλέω, *loquor*.

Προσλαμβάνω, *accipio præterea, assumo, adscisco, adjungo mihi*: cum. acc. f m. προσλήψομαι, a. 2 προσέλαβον, a. 2. infin. act. προσλαβεῖν, a. 2. m. προσελαβόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m. προσλαβοῦ, έσθω, *recipe*; a. 2 part. m. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προσλέγω, *insuper dico*; f. ξω. præs. med. προσλέγομαι, *alloquor*, [*animo verso, cogito*. Hes. Op.] Th. λέγω, *dico*.

Πρόσληψις, εως, ἡ, *assumptio*: à προσλαμβάνω.

Προσλογίζομαι, *adnumero, computo, recenseo*: f. m. ίσομαι, p. pass. -λελόγισμαι, σαι, ται· ex πρὸς, et λογίζω.

Προσλογιστέος, έα, έον, *adnumerandus*: à præced.

Προσμῖξαι, a. 1. infin. et

Προσμίξας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Προσμενέτω, *expectet*, 3. sing. imperat. præs. act. à

Προσμένω, *permaneo, sustineo, persevero; expecto*: cum dat. f. προσμενῶ, a. 1. ind. act. προσέμεινα ex πρὸς, et Th. μένω, *maneo*.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, *admisceo in; appello; adeo quem; confligo*; a. 1. infin. προσμῖξαι, *appellere aliquò*, προσμιγνύναι τινὰ κράτει, *aliquem victoriæ compotem efficere*: præs. infin. act. ex πρὸς, et Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, *tribuo, attribuo*; προσνέμω ἐμαυτὸν, *permitto me, adjungo me*, cum dat. præs. pass. προσνέμομαι, *tribuor, attribuor*; item *adscribor*. Th. νέμω, *tribuo*: f. μῶ, p. νενέμηκα.

Πρόσοδοι, *supplicationes ad Deorum templa*: n. pl. à

Πρόσοδος, ου, ὁ, vel ἡ, *accessus, aditus; proventus; fructus ex re quâvis, præmium; coitus*: ex πρὸς, et Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.

Προσοδύρομαι, *lamentor ob aliquid*: cum dat. ex πρὸς, et ὀδύρομαι, *lugeo*.

Προσόζω, *oleo*: Theocrit. προσόσδω. Th. ὄζω, idem.

Προσοίγω, *adaperio*, f. οἴξω, p. προσέῳχα, Atticè.

Προσοίσειν, f. 1. infin. act. verbi προσφέρω, *adfero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσησθε, 2. pl. aor. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, *accedo, adeo*. Th. οἴχομαι, *abeo*: f. m. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, *appello, applico*; it. *impingo*, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello*.

Προσομαρτέω, *comitor*: ex πρὸς, et ὁμαρτέω, f. ήσω, *sequor*. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, *simul*.

Προσομαρτῇ, *comitetur*, 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Προσομίλει, *conversare*: præs. imperat. act. à

Προσομιλέω, f. ήσω, *conversor*. Th. ὅμιλος, *turba*.

Προσομολογέω, *insupèr fateor*, vel *spondeo; fateor*, ab ὁμολογέω, *consentio, spondeo*. Th. λέγω, *dico*.

Προσόμουρος, ου, ὁ ἡ, *vicinus, confinis*: ex πρὸς, ὁμὸς, et οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Προσὸν, όντος, τὸ, *quod superest*; præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, *ad sum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Προσονομάζω, *cognomino*, f. άσω, p. -ωνόμακα· ex πρὸς, et ὀνομάζω, *nomino*.

Προσορμίζομαι, *appello*, vel *pervenio in portum*: f. m. ίσομαι, p. pass. προσώρμισμαι, a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η: ex πρὸς, et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Πρόσου, pro πρόσεσο, *admitte*, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*; f. ἥσω, a. 2. ἧν, a. 2. imperat. m. ἕσο, ἕο et οὗ.

Προσουδίζω, *humo allido*. Th. οὖδος, εος, τὸ, *solum*.

Πρόσουρος, ου, ὁ ἡ *vicinus*: ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Προσοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*: præs. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, *insuper debeo*: f. ήσω, p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, *debeo*; f. ήσω.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, *attentio, consideratio; prudentia*.

Προσοχθέω, idem quod seq.

Προσοχθίζω, *infensus sum*; cum dat. f. ίσω, p. προσώχθικα, a. 1. προσώχθισα, ας, ε, ex πρὸς, et ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, *indignor*.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, et

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, *offendiculum, offensio*; à præced. verbo.

Προσοχυρόω, -ῶ, *insuper vel amplius munio*.

Πρόσοψις, εως, ἡ, *facies; vultus*; item *color, species*; ex πρὸς, et ὄψις, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσπαίζω, ut προσπαίζω, σοὶ, *jocor tecum*. Th. παίζω, *jocor, ludo*, f. ξω, et σω.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ἡ, *recens, subitus*.

Προσπαρακαλέω, -ῶ, *adhortor*, f. έσω, p. -κέκληκα. Th. καλέω, *voco*.

Προσπασσαλεύω, *paxillis affigo*. Th πάσσαλος, *paxillus, clavus ligneus*.

Προσπάσσω, *inspergo, adspergo*, f. άσω, p. προσπέπακα. Th. πάσσω vel -ττω.

Πρόσπεινος, ου, ὁ ἡ, *qui valdè esurit, famelicus*: à πεῖνα, ης, ἡ, *fames*.

*Προσπελάζω, *appropinquo, succedo, appello*.

Προσπέμπω, *insupèr mitto*, f. ψω, p. προσπέπεμφα, perf. pass. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, *circumdo, circumplector*; item *ultra modum amplector*: ex πρὸς, περὶ, et βάλλω, *jacio*.

*Προσπερονάω, *fibulâ adnecto*. Xen. Cyrop.

Προσπεσοῦσαν, acc. sing. f. g. à

Προσπεσὼν, οῦσα, ὸν, *qui irruit, adortus*; a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, *affigo*; f. ήξω, p. προσπέπηχα, a. 1. προσέπηξα, a. 1. part. act. προσπήξας ex πρὸς, et Th. πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo*; f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act verbi præced.

Προσπίλναμαι, *appellor, admoveor*, à πιλνάω, vel πίλνημι, *admoveo*. Th. πέλας, *propè*, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præs. à

Προσπίπτω, *accido: accido ad pedes*, undè *supplex fio*, item *aduler: adorior; occurro; incido*, cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε, f. προσπτώσω, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, *cado*.

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, idem quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo*. Th. πέλας.

Προσπλωτὸς, ὁ, ὸν, *navigabilis, -e*, à πλώω, idem ac πλέω, *navigo*.

Προσποιέομαι, -οῦμαι, *vindico mihi; acquiro, in potestatem redigo; simulo*; imperf. m. προσεποιεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, έετο, -εῖτο: med. à

Προσποιέω, -ῶ, idem: item *addo, adjungo*: ex πρὸς, et Th. ποιέω.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. vel pass. verbi præced.

Προσποίησις, εως, ἡ, *vindicatio: acquisitio; simulatio*: à verbo præced.

Προσποίητος, ου, ὁ ἡ, et προσποιητὸς, ἡ, ὸν, *simulatus*: ab eod.

Πρόσπολος, ου, ὁ ἡ, *famulus, -a*. Th. πολέω, *verso*.

Προσπορεύομαι, *proficiscor ad, accedo, advenio*: cum dat. f. m. εύσομαι, p. pass. προσπεπόρευμαι, ex πρὸς, et πορεύομαι, εω, *proficiscor*; hoc à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*; f. ρῶ, p. κα, p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod Th. πταίω, *offendo*.

Προσπτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, *advolvo*, quod ab ἵπτημι, *volo*, -ας; f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, a. 2. ἴπτην, a. 2. m. ἐπτάμην et ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, f. ξω, *applico*; item *complector*, in med. προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor*; item *amicè saluto, blandè compello, amicè excipio et amplector*. Th. πτύσσω, *plico*.

Προσπυρόω, -ῶ, *magis accendo*: ex πρὸς, et πυρόω.

Προσραίνω, *adspergo, inspergo, adjicio*, f. ρανῶ, a. 1. -έῤῥανα, p. προσέῤῥαγμα· ex πρὸς, et ῥαίνω.

Προσρέω, *affluo*. Th. ῥέω, *fluo*. Est et

Προσρέω, *alloquor*. Th. ῥέω, *dico, loquor*.

Προσρήγνυμι, *allido, illido*, f. ήξω, p. προσέῤῥηχα, a. 1. προσέῤῥηξα, ας, ε, ex πρὸς, et Th. ῥήσσω seu ῥήγνυμι, *frango*.

Πρόσσω, adv. *ante se, in anteriorem partem*. Poët. gem. σ pro πρόσω. Th. πρὸ, *antè*.

Πρόσταγμα, ατος, τὸ, *præceptum, mandatum*, à προστάσσω, quod vide.

Προστάξαι, a. 1. infin. act. et

Προστάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προστάσσω, quod vide.

Πρόσταξις, εως, ἡ, *ordinatio, mandatum*, ab eod. verbo.

Προστάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προστάσσω, quod vide.

Προσταράττω, *præterea turbo*. Th. ταράσσω, vel -ττω.

Προστὰς, άδος, ἡ, *porticus, postes ostii, antes*: et

Προστασία, ας, ἡ, *præfectura dignitas*; item *cura, tutela, patrocinium, auxilium*; et *cultus, externus, comitatus*: à προΐστημι.

Προστάσσω, vel -ττω, *mando, præcipio*; f. ξω, p. προστέταχα, a. 1 προσέταξα, ας, ε, perf. pass. προστέταγμαι, perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον, in pl. n. g. τὰ προστεταγμένα, *quæ præcepta sunt*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Προστατεία, ας, ἡ, *præfectura, procuratio*; item *patrocinium, defensio*: à

Προστατεύω, f. εύσω, vel

Προστατέω, f. ήσω, *præsum, præsideo*; item *patrocinor, defendo*: à

Προστάτης, ου, ὁ, *patronus, dux, quicumque est in aliquo genere primus*: in acc. sing. προστάτην, à προΐστημι, *præpono, præficio*.

Προστάτις, ιδος, ἡ, *patrona, hospita*: sic vocatur *Phoebe*, Rom. xvi. 2. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit à præced.

Προστατοῦντι, dat. sing. part. præs. à προστατέω, *præsum*, quod vide.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προστεθεὶς, εῖσα, έν, a. 1. part. pass. et

Προστεθήσομαι, η, εται, *apponar*, fut. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προστεταγμένος, η, ον, perf. part.

pass. verbi προστάσσω, *mando*, quod vide

Προσήκω, f. ξω, *liquefactum affundo*: hinc Metaph. *adhæreo, insideo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Προσθῆναι, a. 2. infin. act. à προΐστημι, *præpono, præficio*. Th. ἵστημι, *statuo*; f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Προσιθεὶς, εῖσα, ἐν, præs. part. act. προσιθέναι, præs. infin. act. et

Προσίθεμεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Προσιθέμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. à

Προστίθημι, *appono, addo, adjicio; adjungo: adaugeo; addico*: [*propono.*] imperf. act. προσετίθην, et in 3. sing. προσετίθη, et προσετίθει, tanquam à προσιθέω, f. προσθήσω, p. προστέθεικα, a. 1. προσέθηκα, a. 2. προσέθην, ης, η, a. 2. imperat. act. πρόσθες, a. 2. inf. προσθεῖναι, a. 2. part. act. προσθεὶς, εῖσα, ἐν. Προστίθεμαι, *addor, adjungo me, assentior, faveo*: imperf. med. προσετιθέμην, σο, το, a. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η, f. 1. pass. προστεθήσομαι, η, εται, a. 2. m. προσεθέμην, σο, το: ex πρὸς, et Th. τίθημι, *pono*.

Προστιμάω, -ῶ, f. ήσω, *mulcto*. Undè

Προστίμημα, ατὸς, τὸ, et

Πρόστιμον, ου, τὸ, *mulcta, pæna*.

Προσρανὼν, ᾶσα, όν, *qui evertit aliquid, et in suam potestatem redegit*, a. 2. part. act. verbi sequ.

Προσρίπτω, *oro, obsecro, ad genua provolutus precor*; expon. et *everto*. Th. ῥίπτω, *verto*, a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροφα.

Προστρέχω, *accurro; gratiam capto alicujus*: in 3. pl. προστρέχουσιν, f. θρέξω, perf. προσδεδράμηκα, a. 2. προσέδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. προσδραμὼν, ᾶσα, ὸν, p. m. προσδέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

Προστρίβω, *attero, affrico, infrico*: præs. pass. προστρίβομαι, *mihi affricatur* vel *infricatur*; item *affrico, incutio, infligo, impingo*; item *cupidiùs adjungo me alteri*. Th. τρίβω, *tero*, f. ψω.

Προσυγχάνοντες, nom. pl. præs. part. à

Προσυγχάνω, *occurro, offero, me; consequor aliquid; alicui rei deditus sum*: ex πρὸς, et τυγχάνω.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. à

Προσυποδείκνυμι, *ostendo*: ex πρὸς, ὑπὸ, et δείκνυμι, *monstro*.

Προσυπομιμνήσκω, *præterea in memoriam revoco; admoneo*: ex πρὸς, ὑπὸ, et μιμνήσκω.

Προσυψόω, -ῶ, *attollo, insuper extollo*, f. -υψώσω· ex πρὸς, et ὑψόω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον,) *quicquid cum pane comeditur*: ex πρὸς, et φάγω, *edo*.

Πρόσφατος, ου, ὁ ἡ, propriè *recens dictus*, vel *occisus*, et in genere *recens*, πρόσφατον. adv. pro νεωστὶ, *modò, nuper*. Th. φάω, *loquor*, vel *occido*: p. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adv. *nuper*, à præced.

Προσφερὴς, έος, ὁ ἡ, *similis*: à

Προσφέρω, *affero, offero, apporto, adhibeo*. Προσφέρομαι, *afferor*, &c. *irruo*: in med. *sumo*, v. gr. *cibum*: *tracto aliquam*: *manus consero; adjungo me alicui, assentior*: præs. imperat. act. πρόσφερε, ετω, imperf. προσέφερον, f. προσοίσω, a. 1. προσήνεγκα, a. 2. προσήνεγκον, a. 1. pass. προσηνέχθην, ης, η, p. med. προσενήνοχα, ας, ε, Att. pro προσήνοχα: ex πρὸς, et Th. φέρω, *fero*.

Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio*. Th. φεύγω, *fugio*, f. m. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον.

*Προσφθείρω, et προσφθείρομαι, *adrepo*, à φθεὶρ, *serpens*, Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329.

Προσφιλὴς, έος, ὁ ἡ, *amabilis, gratus, amicus*: ex πρὸς, et Th. φίλος, *amicus*.

Προσφιλῶς, adv. *amicè, benevolè*: à præced.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio, sumptio cibi, cibus ipse; exprobatio, crimen*: et

Πρόσφορος, ου, ὁ ἡ, pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus*: item *accommodatus, aptus, conveniens*: à προσφέρω.

Προσφυῆ, acc. sing. à

Προσφυὴς, έος, ὁ ἡ, *ingenitus, innatus; naturâ accommodatus; adhærens*, à προσφύω.

Προσφυλακὴ, ῆς, ἡ, *cautio, excubiæ, munitio*.

*Πρόσφυξ, γος, ὁ ἡ, *qui confugit ad aliquem cujus patrocinium expetit; cliens; perfuga*. Th. φεύγω.

Προσφὺς, ῦσα, *adhærens*, a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod à

Προσφύω, *agnasci facio*, f. σω, p. προσπέφυκα, *agnatus sum*; item *annexus sum, adhæreo*. Th. φύω, *nascor*, a. 2. ἔφυν, a. 2. part. φὺς, ab inusit. φῦμι.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor*; f. ήσω, p. προσπεφώνηκα, a. 1. ind. act. προσεφώνησα, ex πρὸς, et φωνέω, *vocem emitto*. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσχέομαι, *prætendo*, idem quod προίσχομαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Πρόσχειρος, ου, ὁ ἡ, *ad manum situs*: ex πρὸς, *ad*, et χεὶρ, χειρὸς, *manus*.

Προσχέω, *affundo, perfundo*. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, *prætextus, color, species; dignitas, decus*: *status rei*: ex πρὸς, et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma*. Th. ἔχω.

Πρόσχης, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. infin. act. προσχέσθαι, a. 2. infin. m. προσχὼν, a. 2. part. act. verbi προέχω, *obtendo, objicio*. Th. ἔχω, *habeo*, fut. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. à προσχὼν, όντος, quod vide in præced.

Προσχόω, προσχωννύω, προσχώννυμι, *aggero*, seu *terrâ aggestâ munio*.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affusio*: à

Προσχέω, *affundo*, f. εύσω, p. προσκέχυκα, perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται· ex πρὸς, et χέω, idem quod χύω, *fundo*.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, *agger; terra et limus à fluvio aggestus*: à προσχόω.

Προσχωρέω, *concedo*, sive *me confero; vicinus sum*; item *dedo me, venio in fidem*; et *attribuo*. Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo*.

Πρόσχωρος, ου, ὁ ἡ, *vicinus, finitimus*. Th. χῶρος, *locus*.

Προσψαύω, *attingo*, cum dat. f. αύσω, p. προσέψαυκα· ex πρὸς, et ψαύω, idem quod ψάω, *contingo*.

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem; ultrà, longè, procùl*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσώδης, εος, ὁ ἡ, *fœtidus*: ab ὄζω, *oleo*, f. ὀζήσω, p. m. ὄδα. Sed

Προσῴδης, εος, ὁ ἡ, *inflatus*: ab οἰδέω, *tumeo*.

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus*, PROSODIA: hinc Angl. PROSODY: ex πρὸς, et ᾠδὴ, *cantus*. Th. ἀείδω, *cano*.

Προσωθέω, *impello*: f. ήσω, p. -ώθηκα, a. 1. -ώθησα, ab ὠθέω, *pello*.

Προσώπασι, per Metaplasm. pro προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ, *vultus*, quod vide.

*Προσωπεῖον, ου, τὸ, *larva, persona; prætextus*: à πρόσωπον.

Προσωποληπτέω, -ῶ, *faciem respicio, personæ rationem habeo*; f. ήσω, et

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, *qui accipit faciem*, id est movetur rebus externis, *qui respectum habet personarum*, ex πρόσωπον, et λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι.

Προσωποληψία, ας, ἡ, *faciei acceptio, personæ respectus*. Vide προσωποληπτέω.

Πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*, q. d. quod est circa oculus; item *persona*. Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem*; πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1 Cor. xiii. 12 à *facie ad faciem*, hoc est, *coram*; ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων, 2 Cor. i. 11. à *multis personis*, i. e. *hominibus*: πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, Act. xiii. 24. *ante faciem ingressûs ejus*, i. e. *ante ingressum ejus*. Rt sumitur pro *ædificii fronte*. Ex πρὸς, et ὢψ, *oculus*. Th ὄπτομαι, *video*.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, *fictio personæ*, PROSOPOPEIA, Figura, ex πρόσωπον, *persona, facies*, quod vide, et ποιέω, *facio*.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum*; f. m. ίσομαι, p. pass. προσώρμισμαι, a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η· ex πρὸς, et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Προσώτατα, adverbialiter, *longissimè*, superl. et

Προσώτατος, ατη, ατον, *longissimè progressus*; superl. à πρόσω, *ante se*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσωτάτω, adv. *longissimè*, vide præced.

Προσώτερος, έρα, ερον, *qui longiùs antè est*; comp. à πρόσω, *ante se, longè*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσωτέρω, adv. *longiùs ante, ulteriùs*: à præced.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infensus sum*; f. ίσω, p. προσώχθικα, Th. ὀχθέω, *indignor*.

Προταμοίμην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præscindo*. Th. τέμνω, *seco, scindo*, f. 2. ταμῶ, a. 1. ἔτεμον, p. m. τέτομα.

Προταμὼν, *præcidens*, a. 2. part. act. ejusd.

Πρότασις, εως, ἡ, *propositio, initium dramatis*, à προτείνω, *prætendo, præpono*. Th. τείνω, *tendo*.

Προτάσσω, vel -ττω, *præstituo*: f. ξω, p. προτέταχα, p. pass. προτέταγμαι, p. part. pass. προτεταγμένος, η, ον: ex πρὸ, et Th. τάσσω, *ordino*; f. ξω.

Προτεθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass.

verbi προτίθημι *prepono*, προτίθεικα pro προτέθεικα, p. act. Th. τίθημι, *pono*.

Προτείνω, *protendo, distendo, propono*: [*τοῖς ἱμᾶσι, Act. xxii 25. *astringo loris*, idem quod προσβάλλω.] f. νῶ, a. 1. προέτεινα, a. 1. part. προτείνας, ασα, αν, p. προτέταμαι. Th. τείνω, *tendo*.

Προτειχίζω, *muro præmunio*, f. ίσω, p. pass. προτετείχισμαι.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, *antemurale, propugnaculum, præmunitio*; à perf. pass. verbi præced.

*Προτελευτάω, *priùs morior*.

Προτέμνω, *proscindo*: *ut sulco, agrum reseco*: ex πρὸ, et τέμνω.

Προτέρα, (sc. ἡμέρα,) *pridiè*: à πρότερος.

Προτεραῖος, αία, αῖον, *prior*.

Προτερεῖ, 3. sing. præs. ind. à

Προτερέω, *loco, tempore, dignitate, prior sum*: à πρότερος.

Προτέρημα, ατος, τὸ, *priores partes; privilegium, prærogativa; victoria*: à præced.

Προτέροισιν, dat. pl. Ion. à πρότερος.

Πρότερον, adv. *priùs, potiùs*: à

Πρότερος, έρα, ερον, *prior, superior*: dat. pl. Ion. προτέροισι. Th. πρὸ, *antè*.

Προτέρω, -ῶς, et -ωσε, adv. *antè, ulteriùs*; à præced.

Προτὶ, idem quod πρὸς, Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, *alligo, appello, affigo*; item *attribuo*: ex πρὸς, et ἅπτω, *necto*.

Προτιβάλλεαι, Dor. et Ion. pro προσβάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi προσβάλλω, *aggredior, coërceo*: quod ex πρὸς, et βάλλω, *jacio*; f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

Προτιδέγμενος, Dor. et Æol. pro προσδεδεγμένος, p. part. pass. verbi προσδέχομαι, *admitto, expecto*. Th. δέχομαι, *capio*: f. m. ξομαι. Vide et simplex δέγμενος.

Προτιιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *aspicere*; præs. inf. act. à προσίδω.

Προτιειλεῖν, præs. inf. Dor. verbi προτιειλέω pro προσειλέω. Th. εἰλέω, *verso*.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ῄρηκα, a. 2 εἷλον.

Προτίθημι, *prepono; objicio: suadeo; indico*; in med. *statuo; constituo, decreto vel edicto; cibum appono; spectandum propono; prætextu utor*; item *destino*; f. προθήσω, p. προτέθεικα, a. 2. m. προεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono*.

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, *attingo*. Th. μάσσω vel -ττω, *pinso; subigo; tango*; f. ξω.

Προτιμάω, -ῶ, f. ήσω, *pluris facio, prœfero; curo*. Th. τίω, *honoro*.

Προτιμῶν, præs. part. act. verbi præced.

Προτίομαι, *antè honoror*: à προτίω, *antè honoro*: qu. à τίω.

Προτιόσσομαι, *aspicio, præsagio*; Dor. pro προσόσσομαι, quod Æol. esse ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, *video*; f. m. ψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, *auguror*. Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox, omen*.

Προτμησις, εως, ἡ, *ipsa actio præscindendi; id quod præscinditur*; undè et *umbilicus*; quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet: à προτέμνω.

Προτολμάω, -ῶ, f. ήσω, *priùs audeo*: ex πρὸ, et τολμάω.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, *effigies animalis*, ut canis, &c. *species, persona, imago; effigies solida hominem usque ad umbilicum exhibens*: à προτέμνω.

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότονος, ου, ὁ, vel -ον, τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram*. Th. τείνω, *tendo*: p. m. τέτονα, undè τόνος, *tensio*.

Προτοῦ, *priùs, antè*, q. d. πρὸ τούτου τοῦ χρόνου.

Προτρέποντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à προτρέπω.

Προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, *adhortatorius*: à

Προτρέπω, *antè verto; subsistentem et cunctantem urgeo; adhortor*: f. ψω, p. -τέτρεφα, a. 1. m. -ετρεψάμην, ω, ατο, ex πρὸ, et τρέπω, *verto*.

Προτρέχω, *præcurro*; f. m. -θρέξομαι, f. 2. m. -δραμοῦμαι, a. 2. -έδραμον, p. act. -δεδράμηκα, p. m. -δέδρομα. Th. τρέχω, *curro*; f. θρέξω.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι, dicuntur, *qui cum maximâ celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes*: à προτρέπω, q. v.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio*: à προτρέπω, *adhortator*. Th. τρέπω, *verto, verso*, p. m. τέτροπα.

Προτυχὸν, όντος, τὸ, pro παρατυχὸν, *quicquid se nobis fortuitò offert*, vel *obvium est*. Th. τυγχάνω.

Προὔβαλεν, Atticâ Synæresi pro προέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προὔγραφε, Att. Synær. pro προέγραφε, 3. sing. imperf. act. verbi προγράφω, *antè scribo*. Th. γράφω, *scribo*: f. ψω.

Προὐδιδάξατο, Att. pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προδιδάσκω, *priùs doceo*. Th. διδάσκω, *doceo*: f. ξω.

Προὔδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προὔθετο, itidem pro προέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi προτίθημι. Vide in

Προὔθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.

Προὔκειτο, *propositus erat*; Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. m. à πρόκειμαι: ex πρὸ, et κεῖμαι, *jaceo*, f. m. κείσομαι.

Προὐκεχωρήκεισαν, Att. pro προεκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. p. verbi προχωρέω, *abeo*.

Προὐκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. act. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

ΠΡΟΥΝΗ, ης, ἡ, PRUNUS, arbor.

Προὔνικος, ου, ὁ, *mercenarius*; *homo turbulentus*: ex πρὸ, et ἐνείκω, *fero*; vel à νεῖκος, *rixa*.

Προὐξένησεν, Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *sum hospes publicus*, &c. Th. ξένος, *peregrinus, hospes*.

Προϋπαρξις, εως, ἡ, *præexistentia*: à

Προϋπάρχω, *antè existo*; item *liberalitate prævenio*; item *prior incipio*: imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε, f. ξω, p. προϋπῆρχα, ex πρὸ, et ὑπάρχω, *sum, existo*: quod ex ὑπὸ, et ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προὐπειλήφασιν, 3. pl. perf. ind. Att. ex πρὸ, ἐπὶ, et λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, p. Att. εἴληφα, a. 2 ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Att. Synæres. pro προέπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind act. verbi προπέμπω, *mitto, antè, deduco*. Th. πέμπω, *mitto*.

Προϋπηργμένα, τὰ, *beneficia in quempiam priùs collata*; n. g. p. part. pass. et

Προϋπῆρκται, 3. sing. p. ind. pass. et

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, q. v.

Πρόϋπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ante oculos positus*; *manifestus*; ex πρὸ, et ὄπτομαι, *video*.

Προὐργιαίτερον, *melius, utilius, antiquius*: à προὔργου, pro πρὸ ἔργου, *quod operæ pretium est*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Προὔργου, vide præced.

Προὐτίθει, Att. pro προετίθει, 3. sing. imperf. act. verbi προτιθέω, *propono*, pro προτίθημι, imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono*.

Προὐτρέπετο, Att. Synæres. pro προετρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, *impello, adhortor*. Th. τρέπω, *verto*.

Προὔτυψαν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω.

Προὐφείλες, Att. pro προὠφείλες, *debebas*; Ion. pro προώφειλες, 3. sing. imperf. à προοφείλω, *debeo*; f. ήσω.

Προϋφίσαμαι, idem ac

Προϋφίστημι, *antecedo, prior sum*; f. προϋποστήσω, ex προ, ὑπὸ, et ἵστημι.

Προὔχειν, itidem pro προέχειν, præs. infin. verbi προέχω, *emineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προὔχοντο, similitèr pro προείχοντο à

Προὔχω, contractè pro προέχω, *præcello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προφαγεῖν, *præcomedere*; ex πρὸ, et φαγεῖν, *edere*.

Προφαίνω, *præluceo, præmonstro, ostento*. Th. φαίνω, *appareo*; f. ανῶ, a. 1. ἔφανα.

Προφανῇ, 3. pers. sing. a. 2. sub. pass. præced.

Προφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *perspicuus*; ἐκ τοῦ προφανοῦς, *manifestè*: à προφαίνω.

Προφανία, ας, ἡ, *conspicuitas*; à προφανὴς, *perspicuus*.

Πρόφαντον, ου, τὸ, *oraculum*: à

Πρόφαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod προφανὴς, *manifestus, præmonstratus, prædictus*; à προφαίνω, *ostendo*.

Προφανῶς, adv. *apertè, perspicuè*; à προφανής.

Προφασίζομαι, *fingo causas, causæ loco affero, prætendo, excuso*: f. m. ίσομαι, à

Προφασίζω, *causas fingo, capio occasionem*: à

Πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus, occasio:* à προφημι.

Προφασιϛικὸς, ἡ, ὸν, *ad excusandum, excogitatus, dictus,* &c. à præced.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ȣ, ὁ. *Propheta.*

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, *promovet,* 3. sing. præs. ind. act. verbi προφέρω, q. v.

Προφερὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *qui est provectâ ætate; præstans:* in compar. προφερέϛερος, in superl. προφερέϛατος· à προφέρω, *præsto.*

Προφέρησι, *adferat;* 3. pers. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per Paragogen τȣ σι, quod à

Προφέρω, *PROFERO, promo, exhibeo, propono; objicio, exprobro; enuncio; præsto, antecedo; promoveo;* [**mando, impero.* Herodot. p. 269. 301. 527.] ex πρὸ, et Th. φέρω, *fero;* fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Πρόφημι, *prædico, -cis:* a. 2. προἔφην, ex πρὸ, et φημὶ, *dico.*

Προφητεία, ας, ἡ, *prædictio futurorum, vaticinium; munus prophetæ:* à

Προφητεύω, *futura prædico, vaticinor;* in N. T. *interpretor vaticinia, et alia S. dicta;* imperf. προεφήτευον, ες, ε, f. εύσω, a. 1. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. imperat. act. προφήτευσον, ατω· à

Προφήτης, ȣ, ὁ, *PROPHETA:* Angl. PROPHET: in N. T. etiam de *Poëta; doctor divinitùs missus et afflatus;* ex πρὸ, *antè,* et Th. φημὶ vel φάω, *dico.*

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, *PROPHETICUS:* Angl. PROPHETIC: à præced.

Προφῆτις, ιδ☉, ἡ, *quæ futura prædicit:* ab eod.

Προφθάνω, *prævenio:* f. προφθάσω, perf. προέφθακα, a. 1. προέφθασα, *prævenio.* Th. φθάνω, *prævenio;* fut. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, *prolatio; vox; verbum; exprobatio:* à προφέρω, *profero,* q. v.

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, *enunciativus:* à præced.

Προφράζω, *prædico.* Th. φράζω, *dico.*

Πρόφρασσα, ης, ἡ, *propensa, benevolens:* à πρόφρων, *propensus.* Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Προφρόνως, *animo prompto, lubenter:* ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *prudens; propensus, promptus.*

Προφυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφεύγω, *effugio.* Th. φεύγω, *fugio;* f. φεύξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα.

Προφύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Προφύλαξ, ακος, ἡ, *qui antè excubat, præd̄iarius:* à

Προφυλάσσω vel -ττω, *ante aliquem locum excubias ago, custodio, præservo;* f. ξω, p. προπεφύλαχα· ex πρὸ, et φυλάττω, *custodio.*

Προχεῖν, *infundere;* præs. inf. act. à προχέω, *infundo.* Th. χέω, *fundo;* f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα et ἔχεα.

Προχειρίζομαι, propriè *manum admoveo operi antequam fiat, sumo ad aliquid faciendum, destino; instituo, paro, inchoo: promo; omnibus notum facio:* in pass. *deligor;* f. m. ίσομαι, a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. προχειρίσασθαι· ex πρὸ, et χειρίζω, *manu tracto.*

Πρόχειρος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui est in promptu, expeditus.*

Προχειροτονέω, *priùs designo, præ cæteris designo;* fut. ήσω, p. προκεχειροτόνηκα, perf. pass. προκεχειροτόνημαι, perf. part. pass. προκεχειροτονημένος, η, ον, *priùs designatus, a, um,* ex πρὸ, et χειροτονέω, *manum protendo:* hoc ex χεὶρ, *manus,* et τείνω, *tendo;* f. τενῶ, p. τέτακα, p. m. τέτονα.

Προχείρως, adv. *promptè,* à πρόχειρος.

Προχέοντι, Dor. pro προχέȣσι, *profundunt;* 3. pl. præs. ind. act. Th. χέω, *fundo;* f. χεύσω.

Πρόχευσις, εως, ἡ, *profusio.* Th. χέω, *fundo.*

Προχέω, f. εύσω, *profundo, effundo.*

Πρόχνυ, *in genua, funditus:* adv. ex πρὸ, et Th. γόνυ, γόνατ☉, τὸ, *genu.*

Προχοὴ, ῆς, ἡ, *fluxus aquæ; diluvium, inundatio, gurges; ostium, quo fluvius in mare effunditur:* à προχέω, fut. χεύσω, *fundo.*

Πρόχο☉, ȣ, ἡ, *aqualis, vas quo aqua manibus datur;* ab eod.

Προχωρέω, f. ήσω, *procedo, succedo;* sæpè etiam impersonalitèr usurpatur. Th. χωρέω. Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, *stercus.*

Προῶμαι, vel προώμαι, *deseram, remittam;* et in 1. pl. προώμεθα, a. 2. sub. m. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto.*

Προώρισα, ας, ε, *prædestinavi, decrevi;* a. 1. ind. act. verbi προορίζω, *priùs definio;* f. ίσω, p. προώρικα, perf. pass. προώρισμαι, a. 1. pass. προωρίσθην.

Προωρώμην, imperf. m. verbi προοράω, -ῶ, *prospicio;* imperf. m. προωράομην, -ώμην. Th. ὁράω, *video.*

ΠΡΥΛΕΈΣ, ων, οἱ, *propugnatores, pedites; multitudo in unum congregata.*

Πρύλις, εως, ἡ, *saltatio armata, quam pedites saltant.* Th. πρυλέες.

Πρύμνα, Ion. -η, ης, ἡ, *puppis, posterior pars navis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*

Πρυμνήσι' pro πρυμνήσια, *retinacula,* nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ȣ, τὸ, *funis, quo navis religatur ad terram:* à

Πρυμνήσιος, ία, ιον, ad πρύμναν, *pertinens:* à πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *extremus, ultimus;* qu. à πέρας, *finis, extremitas.* Estque quod ad πέρας μένει.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nom. mulier. qu. *ultima.*

*Πρυμνώρεια, ας, ἡ, *extrema pars montis:* ex πρυμνὸς, *extremus,* et ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

Πρυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor et reus disceptaturi reponebant:* à

Πρυτανεῖον, ȣ, τὸ, *locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo alebantur publicè benè de republ. meriti; item ampla et magnifica domus:* à

Πρυτανεύω, *senator sum, aut aliud quod denotat πρύτανις· rego, moderor, administro:* à

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *Athenis senator ex numero 500, quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat: præfectus, administrator; princeps in aliquâ re, custos:* in nom. pl. πρυτάνεις, acc. sing. πρύτανιν· et est nom. propr. qu. πυρόταμις, ut sit propriè *frumentorum præfectus;* vel à πρῶτος.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, q. v.

Πρώην, adv. *paulò antè, nuper, quondam:* à πρωῒ, *manè.*

Πρωθήϐης, ȣ, ὁ, et Πρώθηϐ☉, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui primos pubertatis annos agit: puber:* ex πρῶτος, et ἥϐη, *puber.*

Πρωθύϛερος, ȣ, *præposterus,* et πρωθύϛερον, figura quæ ὑϛερόπρωτον, sive ὕϛερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΐ, *manè,* adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, *vesperi,* ἅμα πρωῒ, *summo diluculo; tempestivè; ante tempus.*

Πρῶΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα, *matutinum tempus.* Th. πρωῒ, *manè.*

Πρωΐζα, vel πρωϊζὰ, *non ita dudum; prœmaturè:* adv. à πρωῒ.

Πρώϊζον, vel πρωϊζὸν, idem; *nudius tertius.*

Πρωΐθεν, adv. *de mane:* ab eod.

Πρώϊμ☉, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *matutinus, a, um.* Th. πρωῒ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um:* ab eod.

Πρώϊος, ία, ϊον, *matutinus, a, um.* Th. πρωῒ.

ΠΡΩ'ΚΤΟΣ, ȣ, ὁ, *podex, nates.*

Πρὼν, ωνὸς, et πρώων, ονος, ὁ, pro πρηὼν, ῶν☉, ὁ, *cacumen montis.*

Πρώονες, οἱ, *montium vertices:* à πρώων. Vide præced.

Πρὼξ, κὸς, ὁ, *gutta,* propriè *roris.* Th. πρωῒ.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *PRORA, frons navis:* qu. ex πρὸ, et ῥέω, *fluo;* vel, ut alii volunt, ab ὁράω, *video.*

Πρώραθεν, adv. *è prorâ.* Th. πρῶρα, *prora.*

Πρωρατεύω, *proreta sum:* à

Πρωράτης, ȣ, ὁ, et πρωρεὺς, έως, ὁ, *PRORETA.* Th. πρῶρα.

Πρῶτα, *primùm,* adv. à πρῶτ☉, *primus.* Th. πρὸ.

*Πρῶται, vulgo Græcis dictæ, quæ Romanis metropoles, seu Gentis Capita. Sic ΕΦΕCΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ACIAC in nummo Gallieni et el Spanh. Τὰ πρῶτα pro οἱ πρῶτοι. 'Εφεσίων τὰ πρῶτα γεγονότες, Hellodor. l. i. p. 24. εὐγενείας τὰ πρῶτα ὄντες, idem, viii. 350.

Πρωταγωνιϛὴς, ȣ, ὁ, *qui primas partes agit.*

Πρώταρχος, ȣ, ὁ, *militiæ princeps:* ex πρῶτ☉, et ἀρχὴ.

Πρωτεῖον, ȣ, τὸ, *principatus, primatus,* τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes;* à πρῶτ☉, *primus.* Th. πρὸ, *antè.*

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ȣ, ὁ, *PROTESILAUS.*

Πρωτεὺς, έος, ὁ, *PROTEUS, deus marinus.*

Πρωτεύω, *primas partes teneo, sum primus:* f. εύσω, p. πεπρώτευκα, à πρῶτ☉, *primus.*

Πρώτη, ης, ἡ, *prima,* f. g. à πρῶτ☉, q. v.

Πρωτηρότῃ, dat. sing. à

Πρωτηρότης, ȣ, ὁ, *qui primus arat:* ex πρῶτος, *qui primus,* et ἀρόω, *aro;* f. όσω.

Πρώτης' pro πρώτιϛα, quod et πρώτιϛον, *primùm in primis,* adv. superl. à πρῶτον. Sic

Πρώτιϛος, ίϛη, ϛον, superl. à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *antè.*

Πρωτοβαθρέω, -ῶ, *in primis subsellis, aut in subsellis primum colloco*: fut. ήσω, a. 1. ἐπρωτοβάθρησα, p. πεπρωτοβάθρηκα, imperf. ἐπρωτοβάθρεον, -ουν, ex πρῶτος, et βάθρον.

Πρωτοβολέω, -ῶ, *primus emitto*; f. ήσω· a. 1. ἐπρωτοβόλησα, p. πεπρωτοβόληκα.

Πρωτογένης, εος, ους, ὁ, *PROTOGENES*, nom. propr. Sed

Πρωτογενὴς, έος, ὁ ἡ, *primogenitus.*

Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, *quod primum enatum est*: ex πρῶτος, et γέννημα.

Πρωτόγονος, ου, ὁ ἡ, *primogenitus*: Sed

Πρωτογόνος, *primùm pariens*: ex πρῶτος, *primus*, et γίνομαι, *nascor*, p. m. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος, vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus consessus*, q. d. ἡ πρώτη καθέδρα, qu. ab ἕδρα, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus*: ex πρώτη, et κλισία, ας, *locus in quo accumbitur.* Th. κλίνω, *reclino.*

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, *prima tonsura*, quâ sacrorum ordinum Candidati primò initiantur, et vocantur *Clerici* more Romano.

Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus sermo, primæ partes dicendi*: ex πρῶτος, et λόγος, *sermo.*

Πρωτομήδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat.*

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. *primùm.* Th. πρὸ, *antè.*

Πρωτοπαγεῖς, nom. pl. à

Πρωτοπαγὴς, έος, οῦς, ὁ ἡ, *recens compactus*, ex πρῶτος, et πήγνυμι, *compingo*, f. ξω.

Πρωτόπειρος, ου, ὁ ἡ, *qui rei alicujus primus periculum fecit.*

Πρωτοπλάστης, ου, ὁ, *primus fictor*; et

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, *qui primus formatus est*, ut Adam: ex πρῶτος, et πλάσσω seu -ττω, *fingo.*

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, *primus*; item pro comp. *prior, superior*; *primus*, i.e. *primum locum obtinens*: πρῶτοι, *primates*: τὴν πρώτην, *primum*: contractè ex πρόατος pro πρότατος, superl. à πρὸ, *antè.*

Πρωτοστασία, ας, ἡ, *principatus*: ex πρῶτος, et στάσις, *statio.*

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, *qui primus stat in acie*; item *princeps, dux*: ex πρῶτος, *primus*, et ἵστημι, *sto.*

Πρωτοτοκεύω, *primogenitum edo*; *primogenituræ jura tribuo*: f. εύσω, p. πεπρωτοτόκευκα. à πρωτότοκος.

Πρωτοτοκέω, -ῶ, *primùm pario*; f. ήσω, p. πεπρωτοτόκηκα. ab eodem.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, *jura primogeniti.*

Πρωτοτόκος, ου, ἡ, *primipara.* Sed

Πρωτότοκος, ου, ὁ ἡ, *primogenitus*: q. d. πρῶτον τίκος, *prima proles*: à τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα, *peperi.*

Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, ἡ πρωτεύουσα.

Πρώτως, adv. *primò, primariè*: à πρῶτος. Th. πρὸ, *ante.*

Πταίην, *volem*; a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo, -as*; a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, idem.

Πταίουσα, *offendens*; Dor. pro πταίουσα, præs. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ et πταίρω, *sternuto*: a. 2. ἔπταρον. Est *aliquid cadere facio, sterno*: ut possit esse à πτόω.

Πταίσειν, f. 1. inf. act. πταίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi πταίω, *impingo.*

Πταῖσμα, ατος, τὸ, *offensio, lapsus*; à p. pass. seq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo, titubo, labor*; *pecco, erro*; *cladem accipio*; (q. à πίπω, *cado.*) f. πταίσω, a. 1. ἔπταισα, a. 1. sub. act. πταίσω, ῃς, ῃ.

Πτάμενος, μένη, μενον, *volans*: præs. part. med. verbi πτῆμι, et in pass πτάμαι. Alii malunt esse, a. 2. part. m. verbi ἵπταμαι, *volo*; f. m. πτήσομαι, a. 1. m. ἐπτάμην.

Πταρμὸς, οῦ, ὁ, *sternulamentum*: à πταίρω, *sternuto.*

Πτάτο, *volabat*: Ion. pro ἔπτατο, 3. sing. imperf. med. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dict. in πτάμενος.

Πτὲ, particula Poët. à ποτέ.

ΠΤΕΛΕΑ, ας, ἡ, *ulmus*; qu. πεταλία, à πέταλον, *folium.* Est ab imo ramosa et foliosa.

Πτερὰ, nom. vel acc. pl. à πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*, πτερὰ νίκης, *alæ victoriæ*, id est, *victoria, quam quis celeritèr adipiscitur.*

Πτέρις, ιδος, ἡ, *filix*, Angl. FERN, *or* BRAKES: à πτερὸν, *ala*, quia folia habet incisa et explicata.

ΠΤΕΡΝΑ, ης, ἡ, *calx*; *cujusvis rei extremitas.* Hinc

Πτερνίζω, f. ισω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto*: à præced.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, *calx pedis*; item *fundum et basis pelvis*: à πτέρνα, *calx.*

Πτερνισμὸς, οῦ, ὁ, *calcitratio*; *dolus*: à πτερνίζω.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, nomen muris; ex πτέρνα, et γλύφω, *scalpo.* Th. γλάφω, *cavo.*

Πτερνοτρώκτου, gen. sing. à πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et τρώγω, *rodo, comedo.*

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris; ex πτέρνα, et φάγω, *comedo*: a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, *alatus, celer*: acc. sing. πτερόεντα, *velocem.* Aliquando *sagittis* tribuitur; aliquando etiam *verbis*, quòd emissa ex ore revocari nequeant; à

ΠΤΕΡΟ'Ν, οῦ, τὸ, *ala*; item *penna, pinna*: qu. per Sync. pro πετερὸν, à πέταμαι, *volo.*

Πτεροφυέω, *alas gigno.*

Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, *alatum facio, alas addo.* à πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala.*

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*; dat. sing. πτέρυγι.

Πτερύγιον, ου, τὸ, *alula, pinna*, in piscibus: et *pinna* ædificii; *summa auricula*; *extremitas*: dim. à πτέρυξ, υγος, *ala.*

Πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*; item *pinna* sive *penna*: à πτερὸν.

Πτερύσσομαι, *alarum plausu latera ferio*; ut galli gallinacei ante cantum; item *gestio*: f. m. ύξομαι: à πτέρυξ.

Πτερωτὸς, ἡ, όν, *alatus, pennatus*: à πτερόω.

Πτέσθαι, *volasse*: pro πτάσθαι, a. 2 inf. m. à πτῶ pro quo ἵπταμαι, *volo, -as*; f. m. πτήσομαι, a. 2. act. ἔπτην, a. 2. med. ἐπτάμην, a. 2. inf. m. πτάσθαι.

Πτῆμα, ατος, τὸ, *volatus.*

Πτῆμι, (pro πτάω) *volo*, f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, p. πέπτηκα.

Πτηνὰ, ῶν, τὰ, *aves.*

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, *volo, -as*, quod vide.

Πτηνὸν, οῦ, τὸ, *volatile, avis*: à

Πτηνὸς, ἡ, όν, *volucris*: à πτῆμι.

Πτῆξαι, *consternare*: a. 1. inf. act. à

Πτήσσω, *metu contrahor, expavesco*; *fugio*; *me abscondo*; item activè *perterrefacio.* Th. πτόω, *terrefacio.*

Πτήσω, *volabo*, f. 1. act. verbi πτῆμι seu ἵπτημι, *volo, -as.*

Πτίλον, ου, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo*; à seq.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *cui ex ciliis pili periere*; *calvus.*

ΠΤΙ'ΣΣΩ, seu -ττω, f. ίσω, PISO, PINSO; *tundo*; *decortico*; convenit cum παλάσσω, *percutio.*

ΠΤΟΕ'Ω, *terrefacio, terreo*; item *obstupefacio*; *amore, vel aliquâ cupiditate vehementi incendo*: f. ήσω, p. ἐπτόηκα, a. 1. pass. ἐπτοήθην, a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. πτοηθῆτε, a 1. part. pass. πτοηθεὶς, εῖσα, έν, *consternatus, attonitus.*

Πτοηθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi πτοέω.

Πτοιημένος, *attonitus, admirans*, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. ejusd.

Πτόησις, εως, ἡ, *consternatio*, ab eod.

Πτοίμην, οῖο, οῖτο, *volem, es, et*, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, a. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo*; f. m. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην.

Πτοιῶμαι, *consternor, paveo*, præs. pass. à πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *exterreo.*

Πτολεμαῒς, ίδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *bellatrix.*

Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, *bello, belligero.* Th. πόλεμος, *bellum.*

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poët. pro πόλεμος, *bellum.*

Πτολίεθρον, ου, τὸ, *oppidulum*, dimin. à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs.*

Πτολίεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à πτόλις, εως, ἡ, *urbs*, Poët. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθιος, et πτολίπορθος, ου, ὁ, *urbium eversor*: ex πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*, et πέρθω, *vasto*; p. m. πέπορθα.

Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs.*

Πτόρθοιο, gen. Ion. à

Πτόρθος, ου, ὁ, *ramus.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*

Πτύγμ' pro πτύγμα, ατος, τὸ, *plicatura, sinus*: a. 1. pers. perf. pass. verbi πτύσσω, *plico*, f. ξω.

ΠΤΥ'ΓΞ, γὸς, ὁ, *avis genus.* Eadem censetur quæ ὕβρις.

Πτύελον, ου, τὸ, *saliva*: à πτύω, *spuo.*

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus, complicatus*: à πτύσσω, *complico*, f. ξω.

Πτὺξ, υχὸς, ἡ, *plica*; *valva*: *cacumen montis*, [*lamina.] Th. πτύσσω.

Πτύξας, a. 1. part. act. à πτύσσω, *complico*, f. ξω.

Πτύξις, εως, ἡ, *plica, plicatura*: ab eod.

Πτύον, ου, ὁ, *ventilabrum*, quo sordes à frumentis veluti πτύονται, seu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, *expuo.*

Πτυόφι, abjecto ν, cum *ventilabro*: Poët. à πτύον, *ventilabrum*, quod vide.

Πτύρω, *terreo*: f. πτυρῶ, p. ἔπτυρκα, præs. pass. πτύρομαι, *trepido*. Th. πτοίω, *terreo*.

Πτύσμα, ατος, τὸ, *sputum*: à πτύω, *spuo*.

ΠΤΥΣΣΩ, *complico, plico; in rugas et sinus contraho*: f. ξω, p. πέπτυχα, a. 1. ἔπτυξα.

Πτύχες, *plicæ; januæ valvæ*: nom. pl. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, *plica*, Th. πτύσσω, *plico*, f. ξω.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, *plica*; pl. *vestes*: ab eod.

Πτυχθεὶς, εῖσα, ὲν, *plicatus*, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, *plico*: f. ξω, a. 1. pass. ἐπτύχθην.

ΠΤΥΩ, f. ύσω, SPUO, *expuo; contemno*.

Πτωκάζεμεν, Ion. seu Dor. pro πτωκάζειν, præs. inf. act. verbi.

Πτωκάζω, idem cum πτώσσω, *trepido*, à πτὼξ.

Πτῶμα, ατος, τὸ, *casus, lapsus; clades; delictum; cadaver*: à πίπτω, *cado*: f. πτώσω.

Πτὼξ, κὸς, ὁ ἢ ἡ, *timidus*; item substantivè pro *lepore*: à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοίω, *terrefacio*.

Πτῶσις, εως, ἡ, *casus, ruina, plaga*; à πίπτω, *cado*: f. πτώσω, quasi à πτόω, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πτώσσῃς, 2. sing. præs. sub. à πτώσσω, præs. inf. πτώσσειν.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, *trepidant, formidant*, 3. pl. præs. act. à

Πτώσσω, *trepido*: *trepidè oberro mendicans*; fut. ξω. Th. πτοίω, *terrefacio*.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, *cado*, qu. à πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, *mendicitas, inopia*: à

Πτωχεύω, *pauper sum, mendico*: f. εύσω, p. πεπτώχευκα, a. 1. ἐπτώχευσα, et

Πτωχίζω, *pauperem facio, depaupero*, f. ίσω, p. πεπτώχικα, à

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, propriè *timidus*; *mendicus, pauper*, à πτώσσω, *trepido*.

Πυανέψια, ας, ἡ, *festum quoddam Athenis*: ex seq. et ἕψω.

Πύανον, ου, τὸ, *faba*: aliter κύαμος, et πύαμον.

ΠΥΑΡ, *coagulum*, fortè quia est crassum ut πύον.

Πυγαῖα, τὰ, dicuntur *clunes*. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes*.

ΠΥΓΗ, ῆς, ἡ, et πὺξ, πυγὸς, ἡ, *nates, clunes*, qu. à πύκα, quia densa ibi caro.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii, ut sit *ferire nates alicujus*, hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, pro *præposterâ Venere*. Vel pro *plagis, quas quis natibus alicujus infligit*. Th. πυγὴ, *clunes*.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, PYGMÆUS: Anglic. PIGMY, à πυγμὴ, *mensura, spatium continens quod est à cubito ad digitos clausos*.

Πύγμαλος, ἴσχαλος, Hesych. pro πύμαλος.

Πυγμαχέω, -ῶ, *pugilatu decerto*: et

Πυγμαχία, ας, ἡ, *pugilatus, pugilum certamen*: à

Πυγμάχος, ου, ὁ, *pugil, luctator*, ex πυγμὴ, *pugnus*, et μάχομαι, *pugno*.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus, manus in pugnum contracta; pugilatus*, παλάσσειν πυγμῇ, *pugno percutere*, πυγμῇ, adverbialitèr, *crebrò, enixè*. Sumitur et pro *mensura à cubito ad pugnum*; undè dicti sunt *Pygmæi*, πυγμαῖοι, q. d. *cubitales*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυγοστόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui vel quæ nates vestibus ornat*: ex πυγὴ, *nates*, et στέλλω, *orno*, p. m. ἔστολα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, *mensura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυδαρίζω, *salio, resilio, calcitro*: qu. à πηδάω, *salio*.

ΠΥΕΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, *solium balneorum*, seu *sella*; *alveus*: qu. ex πῦς, et λούω, *lavo*. Dicitur et πύαλος.

Πυθαγόρας, ὁ, PYTHAGORAS, philosophus.

Πυθαγόρειος, ου, ὁ ἢ ἡ, PYTHAGOREUS, et

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, PYTHAGORICUS, et

Πυθαγοριστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, οῦ, ὁ, *Pythagoricus*.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, *putredo*: à πύθω.

Πυθέσθαι, a. 2 inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo, quæro*, f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, perf. pass. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, *putresco*. Th. πύθω, f. πύσω, *putrefacio*.

Πύθευ, Dor. pro πύθου, a. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, *putrefacio*. Est et 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι.

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio, intelligo, quæro*: f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πύθια, ων, PYTHIA, *orum*, i. e. *Pythii ludi*, vel *tempus ipsum* τῶν Πυθίων à Πύθιος.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem, et *sacerdos Pythia*.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, PYTHICUS: à Πύθιος.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Πυθιονίκης, ου, ὁ, *in ludis Pythiis victor*: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας: et

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον, ὕμνων θησαυρὸν vocat. Pind. *thesaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ*, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à

Πύθιος, ία, ιον, PYTHIUS; cognomen Apollinis, à serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisse fertur.

ΠΥΘΜΗΝ, ένος, ὁ, *fundum, ima pars*: [**propago, palmes, vimen, ramus*;] dat. sing. πυθμένι, acc. πυθμένα.

Πυθόθεν, *ex Pythone*.

Πυθοῖ, *in Pytho*, dat. sing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, *Pythum versus*. Hic δὲ postponitur dativo; postponi quoque solet accusativo, ut οἶκόνδε, &c.

Πυθοίατο, *rogavissent*, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro; audio*, f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, a. 2. opt. m. πυθοίμην, et in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυθόμενος, a. 2. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*.

Πύθοντο, *audiverunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Πυθὼ, όος, ἡ, PYTHO, urbs Phocidis.

ΠΥΘΩ, *putrefacio*: f. πύσω, qu. in πύον, *pus*, redigo: hinc πύθομαι, *putresco*.

Πύθων, ωνος, ἡ, idem ac Πυθὼ, at

Πύθων, ωνος, ὁ, PYTHO, *draco*, vel *serpens quem Apollo interemit*, unde et *Pythius cognominatus fuit*: à πύθω, *putrefacio*, quia ex *terræ putredine* ortus credebatur.

Πυθωνόθεν, *ex Pythone*.

ΠΥΚΑ, *densè, spissè; accuratè, prudentèr*, qu. à πήγω, *compingo, cogo*.

Πυκάζω, *denso, stipo; tego, orno*: f. άσω. Th. πύκα, *densè*.

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare*. Sic πυκάσδῃ, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris*.

Πυκνῆς, gen. sing. f. g. à seq.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, idem quod πυκνὸς, *creber, densus, spissus; prudens, elegans*: à Th. πύκα, *densè*, adv.

Πυκνὰ, *crebrò; prudentèr*, et

Πυκνὸν, adverbialitèr, idem, à seq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro πυκινὸς.

*Πυκνότης, *densitas, crebitas; prudentia*: à præced.

Πυκνῶς, adv. *densè, crebrò*, in compar. πυκνότερον, ab eod.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago*, f. εύσω, p. πεπύκτευκα, à

Πύκτης, ου, ὁ, *pugil, qui pugno certat*. Th. πὺξ, adv. *pugnò*.

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus*; pro πτυκτὸς: à πτύσσω.

Πυλαγόραι, et Πυλαγόροι, ων, οἱ, dicebantur *legati*, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de republ. acturi, mittebantur, ex πύλη, *porta*, in pl. πύλαι, quod vide, et ἀγορὰ, *forum, cœtus*. Vide πυλαία, apud Suidam et alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ*; item πύλαι sive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμόπυλαι, PYLÆ; locus in Tauri montis parte, sic dict. quòd ivi *portæ*, et fauces essent è Ciliciâ Syriam petentibus: gen. pl. Æol. πυλάων, pro πυλῶν, à πύλη, ης, ἡ, *porta*.

Πυλαίη, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium, quod ad Pylas*, sive *Thermopylas, haberi solebat*, vide præced.

Πυλάρτης, ου, ὁ, *habens portas validas vel bene compactas*: ex πύλη, *porta*, et ἄρω, *apto*.

Πυλαωρὸς, vide πυλωρὸς.

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, à

ΠΥΛΗ, ης, ἡ, vel πυλὶς, ίδος, ἡ, *porta*, qu. πόλη, à πόλις, quam claudit, vel à πολέω.

Πύλῃσ' pro πύλῃσι, dat. pl. Ion. à præced.

Πύλιγγες, *pili qui in sede corporis nascuntur*, ubi πύλη περίνεωμα....

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ου, ὁ, PYLIUS, nom. propr. à

Πύλος, ου, ἡ, PYLUS, nomen oppidi in Peloponneso. Est et

Πύλος, ου, ὁ, idem quod πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, πυλωρὸς, et πυλαωρὸς, ὁ, ὁ, ἢ ἡ, *custos, urbis portarum custodiæ præfectus*: ex πύλη, *porta*, et οὖρος, *custos*, vel ὥρα, *cura*.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum*; item *ipsa porta, janua*. Th. πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, ου, ὁ ἢ ἡ, *janitor*. Vide πυλωρός.

Πυμάτη, *ultimæ*; dat. sing. f. g. à

Πύματος, άτη, ατον, Poët. *extremus, ultimus*, à πύθμην, ενος, ὁ, *fundum*.

ΠΥΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundum, manubrium gladii*.

ΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙ, seu πεύθομαι, *audio, intelligo, cognosco*: *percontor, quæro*, præs. part. m. πυνθανόμενος, ου, f. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, ου, ετο, a. 2. inf. m. πυθέσθαι, a. 2. part. m. πυθόμενος.

ΠΥΞ, adv. *pugno* vel *pugnis*. Est et

Πύξ, *assiduè, frequenter*, qu. contracte à πύκα.

Πύξινος, ίνη, ινον, *buxeus*, et

Πυξίον, ου, τό, *tabella, scriptoria*, quæ olim è *buxo* fuit. item *parva pyxis*, dim. à

Πυξίς, ίδος, ἡ, PYXIS, *vasculum è buxo*, aut etiam *è quâvis materiâ*: à

ΠΥΞΟΣ, ου, ἡ, BUXUS. Angl. BOX.

Πύον, ου, τὸ, *pus, sanguis corruptus*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πύος, ου, ὁ, et πυὸς, ου, ὁ, *colostrum*. Sed.

Πῦος, εος, τὸ, PUS, ab eod.

ΠΥΠΠΑΞ, *vox poppysmatis*.

ΠΥΡ, πυρὸς, τὸ, *ignis*; *febris*: qu. à πράω, inusit. *uro*, vel πρήθω, *incendo*.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*, PYRA, à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps*, quo πῦρ, ἀγρεύομεν· ab ἀγρεύω, *capio*. Th. ἄγρα, *captura*.

Πυραίθουσα, præs. part. f. g. à

Πυραίθω, *ignem facio*: ex πῦρ, et αἴθω, *uro*.

Πυράμινος, ία, ιον, *rufus*, idem quod πυῤῥάκης, quod vide, ex πῦρ, *ignis*, et ἄγω.

Πυραυλέω et έω, *in igne verso, candefacio*: ex πῦρ, et ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, *falx*, quâ πυρὸς demetitur: ex πυρὸς, *triticum*, et ἀμη, *falx*.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, PYRAMIS, *figura in conum, velut flamma ignis, attenuata*: Angl. A PYRAMID. Th. πῦρ, *ignis*.

Πύραυνον, ου, τὸ, *igniarium*, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur: ex πῦρ, et αὔω, *accendo*.

Πυργηδὸν, *in modum turris*: à πύργος.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, *turris munita, propugnaculum*: ex πυργὸς, et βάρις, *domus turrita*.

ΠΥΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris, arx, mœnia quæ ferè turribus extructa*; et inde *urbs munita, seu cum arce*; *propugnaculum*; *acies quadrata, phalanx*; *fritillus*, Ern.

Πυργόω, *turris instar erigo, turri instruo et munio*: à præced.

Πυραία, ας, ἡ, *fornix, caminus*.

Πυραῖον, ου, τὸ, *igniarium, thuribulum*: quia in id πῦρ, imponitur. Ion. πυρήϊον.

Πυρίσσω, vel -ττω, *febricito, febri laboro*: præs. part. πυρίσσων, f. ξω, p. πεπύρεχα, a. 1. ἐπύρεξα, à

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, *febris, igneus calor*. Th. πῦρ, *ignis*.

ΠΥΡΗΝ, ῆνος, ὁ, *nucleus*.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ferens triticum*; ex πυρὸς, et φέρω, *fero*.

Πυρία, ας, ἡ, *sudatio sicca*, quia πυρὶ, elicitur: tum *ipsum vas in quo πυρία, peragitur, caldarium*, et

Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in quo sudantes foventur, hypocaustum*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρίεφθος, et πύρεφθος, ου, ὁ ἢ ἡ, *igni coctus*: ex πῦρ, et ἕψω, *coquo*.

Πύρινος, η, ον, *igneus, a, um*. Th. πῦρ, *ignis*. At

Πύρινος, ου, *triticeus, a, um*. Th. πυρός.

*Πύριον, ου, τὸ, *fax, tæda*, Æl. de Anim. xii. c. 43.

Πυριπνείοντας, *ignitas*: acc. pl. part. præs act. à

Πυριπνείω, metri gratiâ pro πυριπνέω, *ignem spiro*: ex πῦρ, et πνέω, *flo*.

Πυριπνεύσοισι, dat. pl. à

Πυρίπνευστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ardens*: ex iisd.

Πυρισφάραγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit*: ex πῦρ, *ignis*, et σφάραγος, *sonus*

Πυρίτης, ου, ὁ, *lapis ignem emittens, silex*.

*Πυριτρεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *igni nutritus*: ex πῦρ, et τρέφω.

*Πυριφεγγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *igni fulgens*: ex πῦρ, et φέγγος.

Πυριφλεγέθης, εος, ὁ ἢ ἡ, *igneo ardore afflictus*: ex πῦρ, et φλεγέθω.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, *igne ardens*; *fluvius infernalis, igne ardens*: ex iisdem.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*: ex πῦρ, et καίω, *incendo*.

Πυρναῖος, αία, αῖον, *maturus, edulis*: à

Πύρνος, η, ον, per Sync. pro πύρινος, *triticeus*; item subst. *fragmentum panis*: ab eod.

*Πυροειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *igni similis*.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, *igneus, ignitus*: à πῦρ.

Πυρόπνοος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ignem spirans*: ex πῦρ, et πνέω.

Πυροῖο, gen. Ion. pro πυροῦ, à

ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ, *triticum, frumentum*: qu. σπυρὸς, pro σπορὸς· à σπείρω, *semino*: p. m. ἔσπορα.

Πυροφλεγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *igne ardens*, vel *ustus*: ex πῦρ, et φλέγω, *uro*.

Πυροφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ignem ferens*: pro quo et πυρφόρος· ex πῦρ, et φέρω et

Πυροφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum*, et φέρω.

Πυρόω, -ῶ, *accendo, cremo*: fut. ώσω, p. πεπύρωκα, præs. pass. πυρόομαι, οῦμαι, *uror*; præs. inf. pass. πυρόεσθαι, οῦσθαι, perf. pass. πεπύρωμαι, præs. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a, um*; item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen* à Pindaro dicitur, quòd Jovis *manu* tractetur: à

Πυρπάλαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ignem pretrudens*: ex πῦρ, et Th. παλάμη, *manus*.

Πυρπολεῖν, et εῖσθαι, *circa ignem versari*; *incendere, flammis vastare*: ex πῦρ, et πολέω.

Πυῤῥάζω, *rubeo*: f. άσω, p. πεπύῤῥακα à πυῤῥὸς, *rufus*.

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, *rufus*: idem quod πυῤῥός.

Πυῤῥίχη, sub. ὄρχησις, PYRRHICA, *saltatio in armis*: à Πύῤῥος, *Pyrrhus*, hujus saltationis auctor.

Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicam salto*, seu *armatus salto*.

Πυῤῥίχιος, ποῦς, *Pyrrhichius, pes duabus syllabis brevibus constans*: à πυῤῥίχη.

Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, *Pyrrhicæ saltator*: à πυῤῥιχίζω.

Πυῤῥίχος, Dor. idem quod πυῤῥὸς, *rufus*.

Πυῤῥόομαι, -οῦμαι, *rufesco*: ex

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *rufus, a, um*; colorem τοῦ πυρὸς, *habens*. Sed

Πύῤῥος, ου, ὁ, PYRRHUS, fuit rex Epirotarum.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυῤῥὸς, *rufus*. (Th. πῦρ, *ignis*,) et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου à Πύῤῥος, *Pyrrhus*.

Πυρσεύω, *face accensâ signum do*: f. εύσω, p. πεπύρσευκα: à seq.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui ignem fert*, *sacrificulus*: ex πῦρ, et φέρω.

Πυρώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *igneus, ignitus*: à πῦρ.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρόω, *incendo*, quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, *coctio ad ignem*; *usus ignarius*; *probatio per ignem*; *incendium*; *uredo*: ab eod.

Πυρώτης, ου, ὁ, *qui igne excoquit et purgat*: ab eod.

Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio*: f. πύσω, a. 1. pass. ἐπύσθην.

Πυσθεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus*: a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πύσμα, ατος, τὸ, *quæstio, sciscitatio*: et

Πυσματικὸς, ὴ, ὸν, *interrogativus, rationalis*: à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo*: f. m. πεύσομαι.

Πύσω, *putrefaciam*: f. 1. act. à verbo πύθω.

ΠΥΤΙΝΗ, ης, ἡ, *lagena vimine obducta*; *vas vinarium*, seu πίθος, quidam.

ΠΩ, *quomodo?* Dor. pro ποῦ, *ubi!* et

Πω, enclit. *quodammodò, alicubi*. Th. ὅς, *qui*.

ΠΩ, *bibe*; præs. imperat. verbi πῶμι; in imperat. πῶθι, et per Ectasin. πῶθι, hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo*.

ΠΩΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba*.

Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus*: à præced.

Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio*, seu *alo*: ex πώγων, et τρέφω, *alo*.

Πῶεα, acc. pl. à πῶϋ, εος, τὸ, *grex*, quod vide.

Πωλέαι, Ion. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass. et

Πωλέεσκε, Ion. pro ἐπώλει, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo*.

Πωλέσκετο, *versabatur*, 3. sing. imperf. med. Ion. pro ἐπωλεῖτο, *o verso*

in ω: quod à πωλέω, *versor, dego*; nam πωλέω, cum ω, est *vendo*. Vel est imperf. med. verbi πωλέσκομαι, idem quod πωλέω, Poët. pro πολέω, *verso*.

Πωλεύμην, Ion. et Dor. pro ἐπωλεύμην, imperf. pass. à

ΠΩΛΕ'Ω, *vendo*; imperf. ἐπώλεον, -ουν, f. ήσω, p. πεπώληκα.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πωλήσας, ασα, αν, a. 1. part. act.

πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέομαι, *vendor*. Th. πωλέω, *vendo*.

Πωλικός, ή, όν, *pullinus*; à

ΠΩ˜ΛΟΣ, ου, ὁ ξ ἡ, PULLUS, plerumque *equinus*.

Πώλυψ, υπος, ὁ, *polypus*: ex πολύς, et πούς.

Πῶμ', pro

ΠΩ˜ΜΑ, ατος, τὸ, *operculum*: at

Πῶμα, ατος, τὸ, *potus, poculum*: à πίνω, seu πόω, *bibo*.

Πώμαλα, *haudquaquam*: ex πῶ, et μάλα.

Πωμενικός, ὰ, όν, Dor. pro ποιμενικός, ή, όν, *pastoralis*. Th. ποιμὴν, *pastor*.

Πώποτε, pro ποτε, *unquam*, adv. ab ὅτε, *quandò*.

ΠΩ˜ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus; callus; tophus*, seu PORUS: At

ΠΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *cæcus*.

Πωρόω, *facio occalescere, callum induco; sensum adimo*: f. ώσω, p. πεπώρωκα, *obduravi*; præs. pass. πωρόομαι, οῦμαι, *occalesco*; p. pass. πεπώρωμαι, a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obdurui, occalui*. Th. πῶρος, *callus*.

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio*: à præced.

ΠΩ˜Σ, adv. *quo modo? quo pacto? qui? quâ ratione? quàm?* Hinc πῶς, ποῖ; *quonam tandem modo? cur nam?* πῶς δὴ τοῦτο; *qui fieri istud potest?* πῶς γάρ, ap. Dem. *nullo modo, qui potest fieri?* πῶς γὰρ οὐ; *quidni?*

Πῶς, extra interrog. enclitic. *quodammodo, aliquo modo*; cum particulis εἰ, μὴ, ut εἴπως, *si fortè*; μήπως, *ne fortè*.

Πώσω, *bibam*: f. 1. act. verbi πίνω, *bibo*: a. 2. ἔπιον, p. πέπωκα, à πόω.

Πωτάομαι, Poët. pro ποτάομαι, *volo, -as, volito*; quod à πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πίνω.

Πῶϋ, εος, τὸ, *grex*; in nom. pl. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΩΥΓΞ, γος, ἡ, *mergus, fulica*. Scribitur et πώϋξ.

P.

P, LITERA decima septima apud Græcos in numerorum notis *centum*, et cum lineolâ infernè additâ (ρ,) *centum millia* designat. Attici communitèr ρ, σ, efferunt per duplex ρ: e. gr. pro ἄρσην, legunt ἄρρην, &c.

'P' pro ῥα, vide

'Ρα, (enclitica Partic. sicut. ἄρ, ex quâ facta est per Metathesin.) *certè, utique, omnino*. Sed ῥᾶ, *quidem*.

'Ρὰ, vel potiùs ῥᾶ, pro ῥᾴδιον, *facilè*.

'ΡΑ˜, τὸ, apud Medicos usit. *genus radicis, RHA*.

'Ραὰβ, vel 'Ραχὰβ, nomen hospitæ, indecl. Hebr. *latitudo*.

'Ραβάττω, *sursum ac deorsum curro*; an ex ῥὰ, et βαίνω.

'Ραββὶ, vox Syriacâ, ex Hebræo רב *rab, multus*; item *magister*; sic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet: ῥαββονὶ, et ῥαββουνὶ, eodem sensu dicuntur.

'Ραβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω, p. ἐῤῥάβδικα, a. 1. ἐῤῥάβδισα, perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι, a. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η· à

'ΡΑ'ΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga, bacillus, sceptrum, hastile, fasces; vena metallica*; hinc Lat. RUDIS, RADIUS, et Angl. A ROD.

'Ραβδουχέω, -ῶ, *virgas gesto* seu *fasces; antecèo gestans fasces*; exp. *anteèo*; et

'Ραβδουχία, ας, ἡ, *munus gestandi fasces*: à

'Ραβδοῦχος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui virgas gestat*, aut *fasces; lictor, viator*, παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quòd gestaret bacillum*; iis magistratus utebatur vocandi et nuntiandi causâ.

'Ραβδοφόρος, ου, ὁ ξ ἡ, *lictor, viator*: ex ῥάβδος, *virga, fasces*, et φέρω, *fero*.

'Ράγα, ης, ἡ, *vigor, vis, impetus*; qu. à ῥαΐα.

'Ραγὰς, άδος, ἡ, *ruptura*: à ῥηγνύω, *rumpo*. Th. ῥήσσω, idem.

'Ραγαῦ, nom. viri, indecl. Hebr. *proximus*.

'Ραγδαῖος, αία, αῖον, *impetuosus, vi perrumpens*; à

'Ράγδην, adv. *abrupte*; à ῥήσσω.

'Ραγεὶς, εῖσα, ὲν, *ruptus*: a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω vel ῥηγνύω, *frango*; f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον, a. 2. pass. ἐῤῥάγην, fut. 2. pass. ῥαγήσομαι.

'Ραγήσεσθαι, *rupturum esse*: f. 2. ind. pass. ejusd.

'Ραγίζω, *uvæ grana*, vel *uvas colligo*. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*.

'Ραδαλὸς, ἡ, όν, *tener, mollis, delicatus*; à ῥᾴδιος, *facilis*.

'Ραδάμανθυς, υος, ὁ, RHADAMANTHUS, judex inferorum: in acc. Dor. 'Ραδάμανθα, pro -υν.

'Ράδαμνος, ου, ὁ, *germen, ramus tener*.

'Ραδίαι, *calcei quidam*, quòd ῥᾳδίως, *induebantur, sandalia*.

'Ραδινάκην, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸν ἔλαιον.

'Ραδινῇς, *agilibus*; dat. pl. Ion. f. g. pro ῥαδιναῖς· à

'Ραδινὸς, ή, όν, *gracilis, tenuis; agilis, mobilis*: qu. ἀπὸ τοῦ ῥᾷον δινεῖσθαι, à δινέομαι, *versor, circumagor*. Th. δίνη, *vortex*.

'ΡΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus*. Hinc Lat. RADIX.

'ΡΑ'ΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥᾴδιος, ὁ ξ ἡ, *facilis*; in comparat. et superl. ῥαΐων, ῥαΐστος, vel, subscripto ι, ῥᾴων, ῥᾷστος: ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος. Hinc Angl. READY.

'Ραδιουργέω, -ῶ, *facilè ad scelus perpetrandum prorumpo; malâ fide ago, negligenter ago*: f. ήσω, p. ἐῤῥᾳδιούργηκα· à ῥᾳδιουργός.

'Ραδιούργημα, ατος, τὸ, *veteratorium facinus; otium, mollities, incuria; fallacia*: à præced.

'Ραδιουργία, ας, ἡ, *scelus, maleficentia*: à

'Ραδιουργὸς, οῦ, ὁ ξ ἡ, *maleficus, falsarius, cui non est religio turpe quid patrare*: ex ῥᾴδιος, et ἔργον, *opus*.

'Ραδίως, adv. *facilè*: à ῥᾴδιος.

'Ράζω, idem quod ῥαίνω, *adspergo*. Est et

'Ράζω, *latro*; puto *fractâ voce*; qu. à ῥήσσω, *frango*.

'ΡΑΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, propriè *ex aquâ concussâ, sonitus, tumultus*: q. ex ῥόθος, et ἄγω.

'ΡΑ'ΘΑΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta*: in pl ῥαθάμιγγες, qu. à ῥαίνω.

'Ραθυμέω, -ῶ, *remissio sum animo, desès sum*; item *quiesco, otio et quieti me trado*; et

'Ραθυμία, ας, ἡ, *remissio animi, desidia, negligentia*: à

'Ράθυμος, ου, ὁ ξ ἡ, *remissus, piger, negligens*: cujus θυμὸς τὸ ῥᾴδιον consectatur; *piger* enim *difficilia fugit*.

'Ραθυμοῦντες, *segniter agentes*: nom. pl. part. præs. à ῥαθυμέω.

'Ραθύμως, adv. *segniter*: à ῥάθυμος, quod vide.

'Ραῖα, ας, ἡ, *sanitas*: à ῥόω, *roboro*.

'ΡΑΙΒΟ'Σ, ἡ, όν, *incurvus, intortus*: qu. ex ῥαίειν βάσιν, *corrumpere gressum*.

'Ραικάνη, ης, ἡ, *flagellum*: à ῥαίω, *disperdo*.

'ΡΑΙ'ΝΩ, *perfundo, aspergo*; f. ανῶ, p. ἔῤῥαγκα. 'Ραίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conspergere aliquem hymno*, pro *laudare*. Sic et ῥαίνειν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare*, hinc Angl. TO RAIN.

'Ραΐστα, idem ac ῥᾷστα, *facillimè*, quod vide.

'Ραιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *destruo*.

'Ραΐτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius*: comp. à ῥᾴδιος, *facilis*.

'ΡΑΙ'Ω, *profligo, corrumpo, destruo, disperdo*: fut. σω, p. κα. Hinc Angl. TO RASE.

'ΡΑΚΑ, vox convitii, Syr. sed Lat. *vanus, cerebro vacuus, stultus*.

'Ραπὶς, ίδος, ἡ, *surculus, ramus*, quia facilè ῥήγνυται.

'Ρακόεις, εσσα, εν, *pannosus, a, um*: à

'Ράκος, εος, τὸ, *lacera vestis, panniculus, linteolum*; item *ruga oris senilis*. Hinc Angl. RAG. Th. ῥήσσω, *frango*, f. ξω.

'Ράκτος, ου, ὁ, *vallis, petra; præcipitium; collis*; ab eod. Th. Sic *rupes*, à *ruptura*.

'Ρακώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *fractus, attritus*.

'Ραμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celsa*.

'Ράμμα, ατος, τὸ, *sutura*, à ῥάπτω, *suo*: f. ψω, perfect. ἔῤῥαφα, perfect. pass. ἔῤῥαμμαι.

'ΡΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, *spina alba*: spinosus frutex.

'Ραμνουσία, ας, ἡ, RAMNUSIA, *Nemesis*: à Rhamnute, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.

'ΡΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *rostrum*, propriè *avium*.

'Ρανθεὶς, εῖσα, ὲν, *rigatus*: a. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *perfundo*, quod vide.

'Ρανθὸς, οῦ, *aspersus*: et

'Ρανὶς, ίδος, ἡ, *stilla, gutta*. Angl. RAIN: à ῥαίνω.

'Ραντίζω, *aspergo*: f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. ἐῤῥάντικα, a. 1. ἐῤῥάντισα, p. pass. ἐῤῥάντισμαι, p. part. pass. ἐῤῥαν-

τισμένος, *conspersus*; à ῥαντὸς, *aspersus*.

Ῥαντισμὸς, ȣ, ὁ, *aspersio*: à præced.

Ῥαντὸς, ἡ, ὸν, *aspersus*: à Th. ῥαίνω, *perfundo*.

ῬΑ'Ξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*: q. à ῥήσσω.

Ῥᾷον, adv. *faciliùs*: à ῥᾴων, compar. à ῥᾴδιος.

Ῥαπάλαυλος, ȣ, ὁ ξ ἡ, et ῥαπαλαύλης, vel ῥαπλαύλης, ȣ, ὁ, *calamum* vel *tibiam compingens* aut *inflans*: ex ῥάπτω, *suo*, et αὐλὸς, *tibia*.

Ῥαπίζω, *virgâ cædo*, seu *percutio*, *aut etiam fuste*; *alapam infligo*; [*palmis cædo*:] Hinc Angl. TO RAP: f. ίσω, p. ἐῤῥάπικα, a. 1. ἐῤῥάπισα, perf. pass. ἐῤῥάπισμαι· à

ῬΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *virga*: idem quod ῥάβδος.

Ῥαπίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, *alapa*, et *ictus qui virgâ incutitur*: ab eod.

Ῥαπιστὸς, ἡ, ὸν, *alapâ percussus*: ab eod.

Ῥάπτης, ȣ, ὁ, *sutor*, *consutor*: et

Ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, *sutus*, *consutus*: à

ῬΑ'ΠΤΩ, *suo*, *consuo*, *sarcino*; *machinor*: f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

• Ῥάπυς, et ῥάφυς, υος, ἡ, RAPA, Angl. RAPE, inter radices.

Ῥαριὰς, άδος, ἡ, *Ceres*: quia alimoniâ *roborat* mortales: à ῥώω.

Ῥάριον, τὸ, *infans*, cui solus *venter* adhuc curatur: à

ῬΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *venter*; *robustus*: à ῥάω.

Ῥάσατε, 2 pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω pro ῥαίνω, *aspergo*, quod vide.

Ῥασιμ, *Rhasim*: vox Hebræa quæ interpretatur. Lat. *cursores*, *satellites*.

ῬΑΣΣΩ, *allido*, *dejicio*; idem quod ἀράσσω, f. ξω, p. χα. Angl. TO RASE.

Ῥᾷστα, adv. *facillimè*: vel nom. pl. neut. g. et superl. gr. à ῥᾴδιος, *facilis*: compar. n. g. ῥᾷον.

Ῥαστώνη, ης, ἡ, *facilitas*, *res secundæ*; *desidia*: à ῥᾷστος, *facillimus*. Th. ῥᾴδιος.

Ῥάσωρ, *poculum*, *crater*: à ῥάω, *irrigo*.

ῬΑ'ΦΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, *radix*, seu *radicula*, RAPHANUS: dicitur et ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, et ῥαφάνη, ης, ἡ, qu. à ῥάπυς seu ῥάφυς.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, *satura*. Th. ῥάπτω, *suo*, f. ψω, p. φα.

Ῥαφιδεὺς, *sutor*: et

Ῥαφιδευτὴς, ȣ, ὁ, idem: et

Ῥαφιδευτὸς, ἡ, ὸν, *sutus*, *consutus*; item *acu pictus*: à

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, *acus*, *subula*: à ῥάπτω, *suo*, *consuo*, f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Ῥαχαὶ, *flagella*, *in vitibus*, quia fragilia: à ῥήσσω, *frango*.

Ῥαχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis*, qu. quæ instar oviculæ tenella.

Ῥαχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, *allido*, *dejicio*, f. ξω.

Ῥαχία, ας, ἡ, *rupes in mare procurrens*. Angl. A CRAG, quia ibi fluctus ῥήσσονται: *crepido littoris petrosa*, *littus petrosum*; *restagnatio maris in oceani littore*; *strepitus*,

Ῥαχίζω, *disseco per spinam dorsi*, *disseco*: à

Ῥάχις, εως, ἡ, *spina dorsi*, *lumbus*; *dorsum montis*: ac ῥάχιν, à ῥήσσω, *frango*; qu. *rupta* multis vertebris.

*Ῥαχίστης, quod et ῥαχιστὴς, ȣ, ὁ, *dissector*; *jaculator*; à ῥαχίζω.

Ῥαψῳδέω, -ῶ, *versus contexto*, *carminibus decanto*, *rhapsodias recito*; et

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, *contextura carminum*, præsertim *heroicorum*. Angl. RHAPSODY: à

Ῥαψῳδὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *carminum contextor*, et quasi *consutor*; *rhapsodiarum recitator*: ex ῥάπτω, *texto*, et ᾠδὴ, *canticum*. Th. ᾄδω, *cano*.

Ῥᾴων, *facilior*; compar. à ῥᾴδιος, *facilis*.

Ῥέα, *facilè*: qu. ῥέδα, à ῥέζω, ut *facilè* à *facio*.

Ῥεβέκκα, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *saginata*, *crassa*.

ῬΕΓΧΩ, vel ῥέγκω, *sterto*: f. ξω.

ῬΕ'ΔΗ, ης, ἡ, RHEDA, [*quam vocem apud neminem qui Græcè ante Joannem scripserit reperias.]

Ῥέδω, *facio*: à ῥέζω, idem.

Ῥέε, et ῥέεν, *fluebat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ῥέεθρα, *fluenta*; nom. pl. à

Ῥέεθρον, ȣ, τὸ, *fluentum*, à præced. verb. Dicitur et ῥεῖθρον.

Ῥέει, ῥεῖ, 3. sing. præs. ind. ejusd. Th.

Ῥέζεσκε, *sacrificabat*; Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. sing. imperf. act. et

Ῥέζουσαν, *facientem*; acc. sing. præs. part. act. f. g. à

ῬΕ'ΖΩ, *facio*; *sacrifico*; in 3. pl. ῥέζουσι, fut. ῥέξω, et ἔρξω, p. χα, hinc pass. ῥέζομαι, *fio*; p. m. ἔροργα. et per Metath. ἔοργα. Dicitur et ἔρδω pro ῥέζω.

Ῥέη, ης, ἡ, *Rhea*, nom. propr. acc. Ῥέην.

Ῥεθομαλίδαι, *qui delicatâ sunt cute*; quibus ῥέθη μαλά.

ῬΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum*, *quævis corporis pars*, *facies*.

Ῥεῖα, Poët. pro ῥέα, *facilè*; q. v.

Ῥεία, ας, ἡ, *Rhea*, nom. mulier. Vide Ῥέη.

Ῥέῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi ῥείω, Poët. pro ῥέω, *fluo*.

Ῥεῖθρον, ȣ, τὸ, *alveus*, *flumen*, *fluentum*; à ῥέω.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *efficax in agendo*, *strenuus*; à ῥέζω, *facio*; f. ξω.

Ῥεμβάζω, f. άσω, *vagor mente*, seu *animo sum districto*; à ῥέμβω.

Ῥεμβασμὸς, ȣ, ὁ, *circumagitatio*, *inconstantia*; à præced.

Ῥεμβεύω, *circumdo*, *fluctuo*, *vagor*; f. εύσω, p. ἐῤῥέμβευκα.

ῬΕ'ΜΒΩ, *in gyrum circumago*; *circumago*; *vagor*.

Ῥεμβώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *vagus*; *animo districto*.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen Idoli, indecl. qu. interpret. Lat. *Saturnus*. Gr. Κρόνος.

Ῥέξ, pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔῤῥεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, f. ξω.

Ῥέξαι, a. 1. inf. act. et

Ῥέξας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Ῥέξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio*; f. ξω.

Ῥέξω, f. 1. verbi ejusd.

Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ῥέω, *fluo*; f. εύσω, præs. part. ῥέον.

Ῥέοντε, *fluentes*, dual. num. præs. part. act. et

Ῥέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ῥέω. Vide ῥέον.

Ῥεόμενοι, *fluentes*: nom. pl. præs. part. m. ejusd. verbi.

ῬΕ'ΠΩ, f. ψω, *vergo*, *propendo*; Metaph. *inclino*, *propensus sum*; *benevolus sum*.

Ῥέριφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, *projectus sum*, pro ἔῤῥιμμαι, perf. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*; f. ψω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*, *fluctus*: expon. et *fluvius*, *fluvii impetus*: apud Medic. *fluxio*, *fluxus*. Angl. RHEUM: in dat. pl. ῥεύμασιν· à Th. ῥέω, *fluo*.

Ῥεύσεται, *fluet*; 3. sing. f. 1. m. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ῥεύσῃς, *diffluas*; 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ῥεύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*.

Ῥεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. verbi ῥέζω, *facio*; f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐῤῥέχθην, a. 1. part. pass. ῥεχθεὶς, εῖσα, ἐν.

ῬΕ'Ω, *fluo*, *mano*; *decido*, de fructibus, &c. Metaph. *evanesco*, *intereo*, *solvor*, *labor*, *defluo*: [*manare facio*. Eurip. Hecub. 528.] f. ῥεύσω, a. 1. ἔῤῥευσα, p. ἐῤῥευκα, perf. pass. ἐῤῥευμαι. Est et

Ῥέω, *dico*: ab ἐρέω· nisi à ῥέω, *fluo*; quod sermo sit veluti *fluentum* è pulmonibus per os. f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, et Att. εἴρηκα, perf. part. act. εἰρηκὼς, υῖα, ὸς, plusq. p. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει, perf. pass. εἴρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. εἰρημένος, η, ον· κατὰ τὸ εἰρημένον, *secundum quod dictum erat*; a. 1. ind pass. ἐῤῥέθην, ης, η, scribitur et ἐῤῥήθην, sed rariùs; a. 1. part. pass. ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, nunquam ῥεθεὶς, f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, *dicar*.

Ῥηγῆναι, pro ῥαγῆναι, *ruptum esse*; a. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω seu ῥήγνυμι, *frango*; f. ξω, a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.

Ῥήγιον, ȣ, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulsæ. Gr. *ruptura*.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, *ruptio*, *rima*: à ῥήγνυμι.

Ῥηγμὶν, ῖνος, *scissura*; *littus*, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*.

Ῥήγνυνται, *refringuntur*; 3. pl. ind. pass. à

Ῥηγνύω, ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*, *rumpo*, *scindo*; f. ῥήξω, a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. imperat. act. ῥῆξον, άτω, a. 1. sub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ῥήξωσιν, a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα, præs. pass. ῥήγνυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ῥήγνυνται, perf. pass. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vid. ῥήσσω.

Ῥῆγος, εος, τὸ, *culcita*, *stragulum*: à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Ῥηιδίη, pro ῥηιδία, *facilis*: f. g. à ῥηΐδιος, q. v.

Ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, *dictus*, *a*, *um*; a. 1. part. pass. verbi ῥέω, *dico*, q. v.

Ῥητέον, *dicendum*, verbale, à ῥέω, *dico*.

Ῥηϊδία, ας, ἡ, *facilis*; f. g. à

'Ρηΐδίος, ία, ιον, Poët. pro ῥᾴδιος, *facilis.*
'Ρηΐδίως, *facile* : à præced.
'Ρήϊστος, ε, *facillimus*, in seq.
'Ρηΐτερος, ε, *facilior*, ῥήϊστος, *facillimus*, compar. et superl. à ῥηΐδιος, q. v.
'Ρῆμα, ατος, τὸ, *verbum, carmen, mandatum, sermo; res, factum.* Th. ῥέω, *dico.*
'Ρήμασι. dat. pl. à præced.
'ΡΗ'ΜΟΣ, ε, ὁ, *instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.*
'Ρὴν, ηνος, ὁ, *ovis* : ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*
'Ρῆξαι, a. 1. inf. act. et
'Ρήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. et
'Ρηξάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, p. ἔῤῥηχα. a 1. ἔῤῥηξα.
'Ρῆξε, *rupit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε, ejusd.
'Ρηξήνορα, acc. sing. à ῥηξήνωρ, q. vide.
'Ρηξηνορία, ας, ἡ, et Ion. ῥηξηνορίη, *fortitudo in perrumpendis hostium copiis* : à
'Ρηξήνωρ, ορος, ὁ, *qui viros frangere potest; strenuus, bellicosus*; ex ῥήσσω, *frango*, f. ξω, et ἀνὴρ, *vir.*
'Ρήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. et
'Ρήξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.
'ΡΗΠΑΙ, ων. αἱ, *sublicæ, tigilla ad substructiones apta.*
'Ρησὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. quod interpret. Lat. *aspersus.*
'Ρήσαντο, *dixerunt*; Ion. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, *dico*; f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.
'Ρησίδιον, ε, τὸ, idem ac
'Ρησίδιον, ε, τὸ, βραχὺς λόγος, *breve dictum* : à
'Ρῆσις, εως, ἡ, *dictum, sententia, oratio, dictio; locus certus in libro* : à ῥέω, *dico.*
'Ρῆσος, ε, nomen fluvii.
'ΡΗ'ΣΣΩ, ῥηγνύω, seu ῥήγνυμι, *frango, rumpo; erumpo; vehementer ferio; proclamo* : f. ξω, p. ἔῤῥηχα, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 2. ἔῤῥαγον.
'Ρητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. sing. à
'Ρητὴρ, ῆρος, ὁ, RHETOR, *orator* : à ῥέω, *dico.*
'Ρητίνη, ης, ἡ, *resina* : à ῥέω.
'Ρητοὶ, *clari*; ἄῤῥητοι, *ignobiles* : à ῥέω, *dico.*
'Ρητορεία, ας, ἡ, *actio dicendi; amplificatio oratoria* : à seq.
'Ρητορεύω, *rhetoricam exerceo; orationem habeo; oratorum modo extollo, augeo; garrio* : f. εύσω, à ῥήτωρ.
'Ρητορικὸς, ἡ, ὸν, *ad rhetorem seu artem oratoriam pertinens; eloquens.* Hinc ἡ, ῥητορικὴ, ῆς, (scil. τέχνη, *ars*) RHETORICA : ab eod.
'Ρητορσι, dat. pl. ejusd. Th.
'Ρητὸς, ἡ, ὸν, *dictus, certus, ratus; celebris* : à ῥέω, *dico.*
'Ρήτρα, ας, ἡ, *dicendi potestas, accepta à senatu*, &c. *oratio ipsa oratoris; item pactum, pactio; decretum, lex.* propriè Lycurgi : ab eod. Th.
'Ρήτωρ, όρος, ὁ, RHETOR, *orator* : à ῥέω, *dico.*
'Ρητῶς, adv. *certis verbis, expressè, plane* : à ῥητὸς.

'Ρηχὸς, ε, ὁ, *sepes, vallum.* Th. ῥήσσω, *frango.*
'Ριγεδανὸς, ἡ, ὸν, *horribilis, quem omnes exhorrent.* Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor.*
'Ριγέω, RIGEO, FRIGEO, *horreo, obstupesco*, [*ad animum refertur, ut ῥιγόω, *frigeo*, ad corpus. Eustath. ad Il. Γ.] ab eod.
'Ριγηλὸς, ἡ, ὸν, *horrendus, horrificus* : ab eod.
'Ριγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, q. v.
'Ρίγιον, vide in
'Ρίγιστα, *maximè horrenda* : superl. n. g. pl. compar. ῥίγιον, *magis horrendum, acerbius, deterius, durius* : à
'ΡΙ'ΓΟΣ, εος, τὸ, RIGOR, FRIGUS *vehemens.*
'Ριγόω, -ῶ, *rigeo, frigeo* : à præc.
'ΡΙ'ΖΑ, ης, ἡ, *radix surculus.*
'Ρίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à præced.
'Ριζόω, -ῶ, *radico, radicibus munio; stabilio*; f. ώσω, perf. ἐῤῥίζωκα, a. 1. ἐῤῥίζωσα, præs. pass. ῥιζόομαι, ὅμαι; p. pass. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται, p. part pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον. Hinc
'Ρίζωμα, ατος, τὸ, *radix.*
'Ρικάω, *decipio*; quod fit inanitate propositâ pro veritate
'Ρικνόομαι, *distrahor et omnibus modis distorqueor; indecenter me flecto* : à seq.
'ΡΙΚΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *rugosus, curvus; tenuis.*
'Ρικνώσεαι, Ion. pro
'Ρικνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ῥικνόομαι.
'Ρίμφα, adv. *celeritèr, facilè.* Th. ῥίπτω, *projicio.*
'Ριμφάρματος, ε, ὁ ἡ, *qui celeritèr curru fertur* : ex ῥίμφα, *celeritèr*, q. v. et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*
'ΡΙ'Ν, et ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *nasus*; in pl. *nares* : qu. à ῥῖν, quia per eum *fluit* humor è capite. Hinc fortè Angl. TO GRIN.
'Ρινάω, *decipio*, propriè *nares*, ut cum canes falluntur *olfactu*, [*limo, τὴν ἕξιν ῥινᾷ. Ælian H. Anim. vi 3. *habitum corporis extenuat.*] à præced.
'Ρινέω, *limâ polio* : à
'ΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lima.* Est et ῥίνη, *squatina* piscis : squatinæ enim cutis pro *limâ* esse potest.
*'Ρίνημα, ατος, τὸ, *ramentum* : à ῥινέω.
'Ρινοπύλη, ης, ἡ, *portula, posticum*; q. ex ῥινάω, et πύλη. *ostiolum.*
'ΡΙΝΟ'Σ, ε, ὁ vel ἡ, *pellis, cutis; scutum.*
'Ρινοτόρος, ε, ὁ ἡ, *scuta perforans*; item *aciem dirumpens.* Est Martis Epithet. ex ῥινὸς, ε. ὁ vel ἡ, *pellis*, et per Synecd. *clypeus*, et τερέω, *perforo, terebro.*
'Ρινῶν, *narium* : gen. pl. à ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, *nasus.*
'ΡΙ'ΟΝ, ε, τὸ, *montis cacumen, promontorium.*
'Ριπὴ, ῆς, ἡ, *impetus ejus quod projicitur; impetus venti; ictus*, vel *jactus teli missi sicut fulminis; incitamentum.* Th ῥίπτω, *projicio.*
'Ριπίζω, *flabello, ventilo* : à
'Ριπὶς, ίδος, ἡ, *flabellum* : à ῥίπτω.
'Ριπιστὸς, ἡ, ὸν, *qui ventilari potest, aut qui ventilatur; perflabilis et vento expositus* : à ῥιπίζω.
'Ρῖπος, εος, τὸ, et ε, ὁ, *crates è viminibus*; à ῥὶψ, idem.
'Ριπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do*; f. άσω. Th ῥίπτω, *projicio.*
'Ρίπτει, 3. sing. præs. verbi ῥίπτω. At
'Ριπτεῖ, 3. sing. præs. contr. verbi ῥιπτέω.
'Ριπτεῦμαι. Atticè pro ῥίπτομαι, vel à præced.
'ΡΙ'ΠΤΩ, fut. ψω, et ῥιπτέω, fut. ήσω, *jacio, dejicio, projicio, præcipito.*
'ΡΙ'ΣΚΟΣ, ε, ὁ, RISCUS, *cista pelle contecta.*
'Ριφθεὶς, έντος, aor. 1. part pass. verbi ῥίπτω, *projicio*; f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον, a. 1. pass. ἐῤῥίφθην.
'ΡΙ'Ψ, ῥιπὸς, ὁ, *vimen flexile, ramus salignus* : *crates viminea* : ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, *magno se periculo committere.*
'Ρῖψαι, a 1. inf. act. et
'Ρίψαις, Æol. pro
'Ρίψας, a. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio*, f. ψω.
'Ρῖψε, Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind act. ejusd.
'Ριψοκίνδυνος, ε, ὁ ἡ, *qui se in pericula præcipitat*, seu *ad audendum projectus* : ex ῥίπτω, *præcipito*, et κίνδυνος, *periculum.*
'Ριψοκινδύνως, adv. *more eorum qui se in pericula præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter* : à præ ed.
'Ρίψω, ης, ῃ, a. 1. sub. act. verbi ῥίπτω.
'ΡΟΑ', vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, *malus Punica*, vel *malum Punicum.*
'Ροαῖσι, dat. pl. et
'Ροὰς, acc. pl. à ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum.* Th. ῥέω, *fluo.*
'Ροβοὰμ, ὁ, nomen filii Solomonis, indecl Hebr. qu. interpret. Lat. *angustus.*
'Ρόγχος, ε, ὁ, *ronchus* Th. ῥέγχω.
'Ρόδα, *rosæ*; nom. pl. à ῥόδον, q. v.
'Ρόδαμνος, *germen.* Vide ῥάδαμνος.
'ΡΟΔΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *trama, subtemen.*
'ΡΟΔΑ'ΝΟΣ, η, ὸν, *valde rapidus*; subst. RHODANUS, fluvius in Galliâ; sic dictus ob velocitatem motûs. Quum *roseus* notat, est à ῥόδον.
'Ροδαρὸς, ὰ, ὸν, *roseus* : *bonum colorem habens.* Th. ῥόδον, *rosa.*
'Ρόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. *rosa.*
'Ρόδιος, ε, ὁ, nomen fluvii, à ῥόδον, *rosa.*
'Ροδοδάκτυλος, ε, ὁ ἡ, *habens roseos digitos* : ex ῥόδον, et δάκτυλος, *digitus.*
'Ροδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirps, quam Apuleius *rosam lauream* appellant.
'Ροδοειδὴς, έος, ὁ ἡ, *roseus* : ex ῥόδον, *rosa*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*
'Ροδόεις, όεσσα, όεν, *rosaceus.* Th. ῥόδον, *rosa.*
'Ροδόμαλον, Dor. pro
'Ροδόμηλον, ε, τὸ. *rosea gena*; item *confectio ex rosis et malis cotoneis* : ex ῥόδον, et μῆλον, *malum*, in pl. *genæ.*
'ΡΟ'ΔΟΝ, ε, τὸ, *rosa.* Angl. A ROSE.
'Ροδόπαχυς, Dor. pro
'Ροδόπηχυς, εος, ὁ ἡ, *qui*, vel *quæ habet roseos cubitos*; ex ῥόδον, *rosa*, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*

'Ρόδος, ου, ἡ, RHODUS, nomen Nymphæ, et Insulæ; olim dicta videtur 'Ρόθος, ου, ἡ, ab *undarum strepitu*.
'Ροδόχρως, ου, ὁ ἡ, *rosei coloris*: ex ῥόδον, τὸ, *rosa*, et χρόα, ἡ, *color*.
'Ροδόχρως, ωτος, ὁ ἡ, idem et ex iisd.
'Ρόζω, *latro; sterto*; potiùs ῥοίζω, à ῥοῖζος, *stridor*.
'Ροὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus*: à ῥέω, *fluo*.
'Ρόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum*; à
'ΡΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum strepitus; tumultus, impetus*: [**aspera semita*, τῆς δίκης ῥόθος, Hes. Op. 219. *justitia aspera semita*, ut interpr. Schol.]
'Ροιὰ, ᾶς, ἡ, vide ῥοά.
'Ροίζασχ' pro ῥοίζασκε, *stridebat*; ob seq. aspirat. 3. sing. imperf. act. verbi ῥοιζέω, *stridea*: imperf ἐῤῥοίζεον, et Poët. ἐῤῥοίζεσκον, et pro ε, α.
'Ροιζέω, -ῶ, *stridorem edo, strido; latro; sibilo*; à ῥοῖζος.
'Ροιζηδὸν, adv. *cum stridore*: à
'ΡΟΙ'ΖΟΣ, ου, ὁ, *stridor, impetus*: à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis*.
'Ροίη, ης, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum*.
'Ροικὸς, ἡ, ὸν, *incurvus*: à ῥικνὸς, item *qui fluctione laborat; fluidus, fluentus*, à ῥέω.
'Ροίσκος, qu parva ῥοα, figura referens *malum Punicum*.
'Ρομάσρα, ας, ἡ, *hasta*.
'Ρόμβος, ου, ὁ, RHOMBUS; *turbo, -inis; impetus*: à ῥέμβω, *circumago*.
'Ρόμυξ, υκος, ὁ, *vermis ligna corrodens*.
'Ρομφαία, ας, ἡ, ROMPHÆA, *gladius; framea*: à ῥέμβω, *in gyrum circumago*.
'Ρομφεῖς, ῶν, οἱ, *lora*, quibus consuuntur calcei: an quia ῥέμβονται.
'Ρόον, acc. sing. à
'Ρόος, ου, ὁ, *fluxus*: à p. m. ἔῤῥοα, vide ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.
'Ροπαία, id ac ῥομφαία, q. v.
'Ρόπαλον, ου, τὸ, *clava; sceptrum: virga, baculus*: à ῥέπω, *flecto*.
*'Ροπαλωτὸς, ἡ, ὸν, *in clavæ speciem formatus*; Epith. *poculi*. Dion. C. à præced
'Ροπὴ, ῆς, ἡ, *libramentum, inclinatio lancis, momentum*: à ῥέπω.
'Ρουβὴν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *filius visionis*.
'Ρούθ, ἡ, nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *tremor*.
'Ρούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Lat. est; aut à ῥοὰ, cujus granum rubet.
'Ροῦφος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus*.
'ΡΟΦΕ'Ω, et -άω, *sorbeo, haurio*: f. ήσω, p. ἐῤῥόφηκα.
'Ροχθέω, *sonum edo*: f. ήσω.
'Ρόχθος, ου, ὁ, *fluctuum strepitus, fluctus*: quasi ex seq. et ὄχθος, *ripa*.
'Ρόω, *moveo, ruo*: à ῥέω.
'Ρύαξ, ακος, ὁ, *rivus, fluctus*; à ῥύω, *fluo*.
'ΡΥ'ΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum, rictus*.
'Ρυδὴν, vel ῥυδὸν, adv. *fuse, affatim, abundè, impetuose*: à ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo*.
'Ρυεὶς, *qui fluit*; a. 2. part. pass. verbi ejusd.

'Ρύεο, *libera*, Ionicè pro ῥύου, est præs. imperat. et
'Ρύεται, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι.
'Ρυέω, -ῶ, *fluo*: f. ήσω, p. ἐῤῥύηκα.
'Ρύζην, adv. *fluentèr, affluentèr*.
'Ρύηθι, a. 2. imperat. pass. à verbo præced.
'Ρυήσομαι, ῃ, εται, *fluam*: fut. 2. pass. ejusd.
'Ρυσθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero*.
'Ρυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo; tempero, moderor*: f. ίσω, p. ἐῤῥύθμικα, à
'ΡΥΘΜΟ'Σ, ου, ὁ, RYTHMUS, Angl. RIME seu RHYTHM; *concinnitas; quicquid certo modo et ratione fit*.
'Ρῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*: pro ῥεῦμα. Th. ῥέω. Est et
'Ρῦμα, ατος, τὸ, *tractus; tutamen, munimentum, defensio*: à ῥύω, *traho*.
'Ρῦμαι, *liberari*: Ion. dempto augmento pro ἐῤῥῦμαι, p. ind. pass. verbi ῥύομαι, *libero*.
'Ρύματα, nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.
'Ρύμβος, *rotula; turbo, impetus, vertigo*: à ῥέμβω, *circumago*.
'Ρύμη, ης, ἡ, *impetus; vicus, tractus in urbe*: à ῥύω, *traho*.
'Ρυμνὸς, 2 Macc. xi. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, al. et rect. ἐρυμνῷ, i. e. *forti, munito*: vet. interp. *angusto*: qu. ad ῥύμην, *plateam*, retulerit.
'Ρυμὸς, οῦ, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos, quo currus* ῥύεται, i. e. *trahitur*. Th. ῥύω, *traho*.
'Ρύομαι, *libero, eripio*: fut. m. ῥύσομαι, in 1. pl. ῥυσόμεθα. Th. ῥύω.
'Ρύονται, *tuentur*: 3. pl. ind. præs. m. verbi præced.
'Ρύοντο, *servabant*, Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3 pl. imperf. m. ejusd. verbi.
'Ρυπαπαὶ, *nautica acclamatio*.
'Ρυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à
'Ρυπαρεύω, *sum sordidus*: f. εύσω. Th. ῥύπος, *sordes*.
'Ρυπαρία, ας, ἡ, *sordes, illuvies*, et
'Ρυπαρὸς, ὰ, ὸν, *sordidus, squalidus; avarus*: à
'ΡΥ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *sordes*: et per Metaph. *avaritia*.
'Ρυπόω, -ῶ, *sordeo*: præs. part. ῥυπόων, -ῶν, f. ώσω, p. ἐῤῥύπωκα, a. 1. ἐῤῥύπωσα, a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Th. ῥύπος.
'Ρύπτω, *sordes eluo, purgo*. Th. ῥύπος.
'Ρυσὰ, ἡ, γῆρας, *senectus*; quum quis fit *rugosus* ob *senectam*, à ῥυσὸς, vel ῥυσσὸς, *rugosus*; cùm cutis veluti in sulcos ῥύεται, id est *trahitur*. *Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *traho*.
'Ρυσαὶ, nom. pl. à ῥυσὰ, quod vide.
'Ρῦσαι, ἄσθω, a. 1. imperat. m. et
'Ρύσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. et
'Ρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, *libero*: f. m. ῥύσομαι, a. 1. m. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο,
'Ρυσάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.
'Ρῦσθαι, Ion. pro ἐῤῥῦσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero*. Vel, ut alii volunt, ῥῦσθαι, per Sync. vel Synæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. m. verbi ῥύομαι.

'Ρυσθῶ, *liberer*, et in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusd.
'Ρυσίδιφρος, ου, ὁ ἡ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo, currum regit*: ex ῥύω, *traho*, et δίφρος, *currus*.
'Ρύσιμον, ου, τὸ, *ruta*; quod à veneni ῥύεται, *liberet*. Vide ῥυτή.
'Ρύσιον, ου, τὸ, *quod pro* ῥύσει, *liberatione*, datur; item *pignus, spolium*, [**sacrificium* ut quidam exponunt, Il. Λ. 673 ap. Masson. Hist. Crit. tom i. p. 212.] Th ῥύω, *traho*.
'Ρύσις, εως, ἡ, *liberatio, redemptio*. Th. ῥύω, vel ῥύομαι, *libero*. Est et
'Ρύσις, εως, ἡ, *fluxio, fluxus*; à ῥύω, pro Th. ῥέω, *fluo*; f. ῥεύσω.
'Ρύσκω, seu ῥύσκομαι, *custodio, tueor*: et idem quod ῥύω.
'Ρυσμὸς, οῦ, ὁ, Poët. *rerum aliquarum series, tractus*. Th. ῥύω, *traho*.
'Ρυσὸς, vel ῥυσσὸς, ἡ, όν, *rugosus*: à Th. ῥύω, *traho*.
'Ρυσσότης, ητος, ἡ, *rugositas*: à præced.
'Ρυστάζω, f. ξω, *trahendo rapto, traho*. Th. ῥύω, *traho*.
'Ρύστης, ου, ὁ, *liberator*: à ῥύω, *libero*.
'Ρυτὰ, τὰ, *fræna*: à ῥύω, *traho*.
'Ρυταίνω, *convitior, detraho*: ab eod.
'Ρυτὴ, ῆς, ἡ, RUTA: Angl. RUE: scrib. et ῥύτη· à ῥύω, *conservo*: quia valetudinem contra venena, &c. *conservat*.
'Ρυτίνη, ἡ, *resina*. Genes. xxxvii. 25.
'Ρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos*, [**habenæ*: σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, *effusis habenis currere*. Oedip. Col. 893. al. 955.] à ῥύομαι, *custodio*. Est et *tractor*, à ῥύω, *traho*.
'Ρυτιδόω, f. ώσω, *corrugo, in rugas contraho*: præs. pass. ῥυτιδόομαι, *in rugas contrahor*: à
'Ρυτὶς, ίδος, ἡ, RUGA: à ῥύω, *traho*. Vide ῥυσά.
'Ρύτο, Ion. seu Poët. pro ἔῤῥυτο, 3 sing. plusq. p. pass. verbi ῥύομαι, *libero, tueor*, vel ῥύω, *traho*.
'Ρυτὸν, οῦ, τὸ, *poculi genus*, è quo potus tenuissimè fluit, et velut *trahendo* bibitur. Est et ῥυτὸν, *habena*, quia eâ equus ῥύεται, *trahitur*.
'Ρυτὸς, ἡ, ὸν, *tractus*. Th. ῥύω, *traho*.
'Ρυφὸς, ἡ, ὸν, *incurvus*; Æol. à ῥέπω, *inclino, curvo*.
'ΡΥ'Ω, vel potiùs ῥύομαι, *traho; libero, tueor*: ut ἐρύω. Est et
'Ρύω, *fluo*: à ῥέω, idem.
'Ρωβικώτερος, ου, ὁ ἡ, *qui vix literam* ῥῶ *pronunciare potest*.
'Ρωγαλέος, έα, έον, *fissus, fractus*: et
'Ρωγὴ, ῆς, ἡ, *fissura*: à ῥὼξ. Th. ῥήσσω, *frango*.
'Ρωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima*: ab eod.
'ΡΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *naris*, frequentiùs plur ῥώθωνες, *nares*: quasi à ῥίς, vel ῥέω, *fluo*.
'Ρωμαῖος, αία, αῖον, *Romanus, a, um*: à 'Ρώμη, *Roma*.
'Ρωμαλέος, έα, έον, *fortis, robustus*: à ῥώμη.
'Ρωμαλέως, adv. *fortiter*: à præced.
'Ρώμη, ης, ἡ, *robur, vires*: à ῥώννυμι. Est et
'Ρώμη, ης, ἡ, ROMA, Gr. *robur*.
'Ρώννυσι, 3. sing. præs. ind. à
'ΡΩΝΝΥ'Ω, seu ῥώννυμι, *confirmo, roboro*; f. ῥώσω, qu. à ῥόω, p. ἔῤῥω-

να, a. 1. ἔῤῥωσα, præs. pass. ῥώννυμαι σαι, ται, corroboror; valesco; perf. pass. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, valeo; perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, corroboratus; qui animo est forti; robustus, validus; plusq. p. ἐῤῥώμην, σω, το, valebam; perf. imperat. pass ἔῤῥωσο, -ώσθω, vale; et in 2. pl. ἔῤῥωσθε valete.

'Ρὼξ, ωγὸς, ἡ, vel ὁ, RUPES; fissura; scala; acinus, bacca: pro ῥὰξ à ῥήσσω, frango, f. ξω. Hinc Angl. A ROCK.

'Ρώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. m. vel pass. Ion. ab inusit. ῥώομαι, agitor, cum impetu feror: à ῥώω, roboro.

'Ρωπήϊον, ε, τὸ, locus virgultis plenus: à ῥὼψ, virgultum. Th. ῥέπω, vergeo, propendeo.

'Ρῶπος, ε, ὁ, et ῥῶπον, ε, τὸ, merx parvi momenti; sarcina omnifaria: à ῥὼψ.

'Ρωποπώλης, εος, ὁ, venditor rerum minutarum: qu. dicas, ῥῶπον πωλῶν, viles et minutas merces vendens.

'Ρωϱὸς, ϱὰ, ϱὸν, vehemens: à ῥώω, seu ῥώννυμι, roboro.

'Ρὼς, caput, vertex, 2 Sam. xvi. 16.

'Ρωσθεὶς, vide in ῥώσω.

'Ρώσω, roborabo; f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην, a. 1. part. pass. ῥωσθεὶς, εῖσα, ὲν.

'Ρωτάζω, literam ῥῶ sæpè itero.

'Ρωχμὸς, ε, ὁ, scissura, rima, hiatus: à ῥωγη, fissura; quod à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango.

'ΡΩ'ΧΩ, dentibus fremo: qù. eos inter se ῥήσσων.

'Ρὼψ, ωπὸς, ὁ, merx non magni momenti; virgultum: à ῥέπω, vergeo, propendeo.

'ΡΩ'Ω, ROBORO; sed pro eo usurpatur ῥωννύω, vel ῥώννυμι, roboro, q. v. ῥώομαι, agitor: et med. ruo, irruo, festino.

Σ.

Σ, DECIMA OCTAVA Græcorum litera, in numeris denotat ducenta, et cum lineolâ infrà appositâ (σ,) ducenta millia. Multarum vocum initio impunè σ adest, etiam abest: ut σμικρὸς, μικρὸς, &c. Attici interdum pro eo habent ξ, item τ: et Dor. et Æol. in δ mutant.

Σὰ. tua; à σὸς, σὴ, σὸν, tuus. Th. σύ. Sed

Σᾶ, salva, contract. ex σάα, qu. à σάος, idem quod σόος. salvus.

Σαβάζειν, bacchari; motu indecoro persulto: à σαβοῖ.

Σαβάζιος, ε, ὁ, Bacchus: à σαβάζειν.

ΣΑ'ΒΑΝΟΝ, ε, τὸ, pannus asperior siccandis corporibus aptus.

Σαβάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, dereliquisti me.

Σαβαὼθ, exercitur. Legitur et Σαββαὼθ.

Σαββατίζω, septimo die requiesco, Sabbatum servo: f. ίσω, et Att. ιῶ, a. 1. ἐσαββάτισα· à σάββατον.

Σαββατισμὸς, ε, ὁ, SABBATISMUS; à præced.

Σαββατον, ε, τὸ, SABBATUM, quies. Synecd. hebdomada, in pl. n. est quintæ declin. simplicium, σάββατα, ων, σάββασι.

Σαββαὼθ, idem quod Σαβαὼθ.

ΣΑΒΟΙ", vox Bacchantium. Est et

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati; Bacchi sacerdotes; loca Baccho consecrata: à præced.

ΣΑ'ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, securis Amazonum; gladius Persicus; securis.

Σαγγάριος, ε, ὁ, nomen viri.

Σάγη, ης, ἡ, tegmen, stratum: vestis militaris, vel quivis habitus externus; à σάττω.

Σαγηνεύω, capio, diripio: à

Σαγήνη, ης, ἡ, SAGENA, verriculum, genus retis piscatorii: qu. à σάττω, onero.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti sarcinarii. Th. σάττω, onero.

Σάγος, εος, τὸ, vel ε, ὁ, SAGUM. Vox Lat.

Σαδδουκαῖος, ε, ὁ, SADDUCÆUS: sic dictus, à sectæ illius auctore, Zadoko.

Σαδημὼθ, campestria, 4. Reg. xxiii. 4.

Σαδὼκ, nomen viri, indecl. Heb. justus.

ΣΑΘΗ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, animal quadrupes, ex mari victum quærens.

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, pudendum virile.

Σαθρὸς, ϱὰ, ϱὸν, idem quod σαπρὸς, flaccidus, marcidus, putris; item debilis, futilis: à σήπω, putrefacio.

Σαθρόω, f. ώσω, debilito, marcidum seu flaccidum reddo: à præced.

Σαΐν, acc. sing. à Σαΐς, ϊος, ἡ, Sais, urbs Ægypti.

Σαίνει, adulatur; 3. sing. præs. ind. à σαίνω.

Σαίνουρος, ε, ὁ ϗ ἡ, caudâ blandiens; ex σαίνω, et οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Σαίνω, idem quod σείω, propriè moveo, quatio: blandior, propriè de canibus, qui caudam movent blandientes: f. σανῶ, a. 1. ἔσηνα, præs. pass. σαίνομαι, commoveor.

ΣΑΙ'ΡΩ, scopis purgo, verro; ore sum hianti; f. αρῶ, p. σέσαρκα, p. pass. σέσαρμαι.

Σακέσπαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, scuti vibrator: ex σάκος, εος, τὸ, scutum, (qu. à σάττω, onero,) et πάλλω, vibro.

Σακεσφόρος, scutifer: ex σάκος, et φέρω.

Σακίταν, stabularium; acc. sing. à σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ε, ὁ. Th. σηκὸς, ε, ὁ, stabulum.

Σακελίζω, f. ίσω, idem quod.

Σακεύω, vel

Σακκίω, vel

Σακκίζω, f. ίσω, per saccum transmitto, colo, are: à

Σάκκος, ε, ὁ, SACCUS, cilicium; colum, ab Hebr. שׂק, quod à nobis Anglis A SACK, etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, scutum, clypeus, σάκευς, Dor. pro σάκους, et σάκεος. Dores enim mutant gen. ε in ευ. Th. σάττω, onero, f. ξω. Sed

Σακὸς. -ῶ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, q. v.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, vel σάκχαρον, ε, τὸ, SACCARUM.

Σακῶν, gen. pl. à Σακαὶ, Sacæ; Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri, indecl. Heb. jaculum.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Heb. petivi à Deo.

Σαλαΐζω, lamentor: à σάλος.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pauper qui opulentiam simulat, jactabundus: qu. à σαλεύω, jacto.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, animal lacerti figurâ.

Σαλάμβη, foramen per quod σέλας βαίνει, Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ, σάλε ἀμὶς, matula sali.

Σαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium: impleo largitèr, ut diffluat: à σαλεύω.

Σαλάω, -ῶ, idem.

Σαλὴμ, τὸ, nomen loci, indecl. Heb. quod interpret. Lat. pupillus.

Σαλεύω, agito, fluctuo; propriè de mari, ventorum vi agitato: per Synecd. concutio, commoveo, concito; dicitur et neutraliter, ut bello, periculo jactari: f. εύσω, p. σεσάλευκα, a. 1. ἐσάλευσα, a. 1. inf. act. σαλεῦσαι, præs. part. pass. σαλευόμενος, qui agitatur; τὰ σαλευόμενα, res instabiles, p. pass. σεσάλευμαι, perf. part. pass. σεσαλευμένος, agitatus; a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, concussus fui: a 1. inf pass. σαλευθῆναι, f 1. ind. pass. σαλευθήσομαι, ῃ, εται. Th. σάλος, ε, ὁ, salum.

Σαλὴμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Heb. quod interpret. Lat. pax.

Σαλμὼν, ὁ, nomen atavi Davidis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. pacificus.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nom. mulieris, Heb. quod interpret. Lat. perfecta, pacifica.

ΣΑ'ΛΟΣ, ε, ὁ, SALUM, maris profundus locus; item jactatio ejus qui navigat, fluctuatio: Metaph. cura, dubitatio, &c. quasi ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, SALPA, piscis: qu. ex σέλας, splendor, et φάω, appareo.

Σαλπίγγω, f. ξω, tubâ cano, buccino, resono: à σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, ε, ὁ, tubicen, buccinator: à præced.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina: acc. pl. σάλπιγγας.

Σαλπίζω, tubâ cano, buccino, f. ίσω, et Att. ιῶ, a. 1. ἐσάλπισα, a. 1. sub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, ε, ὁ, tubicen: à σαλπίζω.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, signum, monumentum, quod vide: etiam pro σῶμα, corpus.

Σαμαίνεται, Dor pro σημαίνεται, 3. sing præs. pass. verbi σημαίνω, significo. Th σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nom. urbis, montis, et regionis. A viro Schemer, Lat. fax. Hinc

Σαμαρείτης, ε, ὁ, Samaritanus: à Σαμάρεια.

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, Samaritana: à præced.

Σάμβαλον, ε, τὸ, idem quod σάνδαλον· indè ἀσάμβαλος, qui sandalis caret.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, SAMBUCA, instrumentum musicum: item machina bellica.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, hodiè. Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σαμοθράκη, ης, ἡ, nomen insulæ:

sic dictæ à *Samiis*, tractum illum occupantibus.

Σάμος, urbis et insulæ nomen.

Σαμουήλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *exauditus à Deo*.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑΜΨΥΧΟΝ, ου, τὸ, SAMPSUCHUS. Angl. MARJORAM, vel *amaracus*.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Heb. *Sol*

Σὰν, nom. lit. σ, ex Phœnicio, *schin*, factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, SANDALIUM, *calceamentum muliebre*; dicitur et σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus*, SANDARACHA.

ΣΑ'ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, *cerusa usta et rufa*, SANDYX.

Σανίδες, αἱ, *tabulæ, in quibus leges et similia inscribebantur*; item *valvæ*: et

Σανίδιον, ου, τὸ, *tabella*: et

Σανιδωτὸς, ἡ, ὸν, *asseribus tectus*: à

ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula, asser*, qu. τανὶς, à τείνω, *extendo*.

Σάννας, vel σάννος, ου, ὁ, *fatuus*.

Σάνταλον, ου, τὸ, SANTALUM, arbor.

Σάοι, *servet*, 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, *servo*. Th σόος, *salvus*.

Σάος, SANUS, idem quod σόος, *salvus*; et contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαῦλ, ὁ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *petitus*. Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ου, ὁ, Act. viii.

Σαόφροσιν, *prudentibus*, dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων, et σώφρων, ονος, ὁ ϛ ἡ, cui *mens salva est*; item *prudens*; et σάος, seu σόος, *salvus*, et φρὴν, *mens*.

Σάπαξ, *tinea*, quia σήπει vestes. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σαπείσης, *putrefactæ*, gen. sing. f g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, *putrefacio*, f. ψω, a. 2. ἔσαπον.

Σαπεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus*, a. 2. part. pass. præc. verbi.

ΣΑΠΕΡ'ΔΗΣ, ου, ὁ, SAPERDA, piscis; accipitur etiam pro *homine sapienti et astuto*. Varro *Saperdam* pro *sapiente* ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.

Σαπρία, ας, ἡ, *caries, putredo*; et

Σαπρίζω, *putresco*, f. ίσω, p. σεσάπρισμαι à

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris, rancidus; fœdus, obscœnus*: *nugax*, à σήπω, *putrefactio*.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nom. mulieris. Gr. *Sapphirus*, gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, SAPPHIRUS, gemma.

Σαπφικὸς, ἡ, ὸν, SAPPHICUS: à

Σάπφω, εος, ἡ, *poetria lyrica*.

Σαπφὼθ', *pelvis, limen*. Jerem. iii. 19. legend. puto σαφώθ.

Σαπὼν, ῶσα, ὸν, *qui putrefecit*, a. 2 part. act. verbi σήπω, *putrefacio*: a. 2. ἔσαπον. Sed σάπων, ονος, ὁ, *sapo*.

Σαράβαρα, SARABARA, *braccæ*.

ΣΑ'ΡΑΒΟΣ, αἰδοῖον γυναικεῖον, *generatio, familia*.

ΣΑΡΓΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *sporta, cista*; *vinculum*: idem quod σπυρὶς, ίδος, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, SARGUS, *piscis è mugilum genere*.

Σάρδεις, αἱ, *Sardes*, urbs Lydiæ princeps; pl. num. tantum. Syr. *clypei*.

Σάρδινος, ου, ὁ, et σάρδιος, ου, ὁ, subaudi λίθος, SARDUS, nomen *gemmæ*, sic dictæ à Sardiniâ insulâ, ubi laudatiss. nascitur. Rabbini *rubinum* F. J. *pyropum* vocat.

Σάρδιον, ου, τὸ, et

Σάρδιος, ου, ὁ, idem ac σάρδινος.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, SARDONYX, nomen gemmæ, compos. ex σάρδιος, ου, ὁ, *sardius*, et ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*: quod colore suo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ', et Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia*, insula.

Σαροῖ, *verret*, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro, scopis purgo*; f. αρῶ. Sed σαροῖ, est. 3. sing. præs. optat. pass. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro*.

Σάρεπτα, nom. urbis. Hebr *officina aurifabri*. Vel est pl. n. g. indecl. vel sing. f. ἡ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, SARISSA, *Macedonica hasta*.

Σαρκάζω, *carnes detraho*: it. *diducto rictu irrideo*: à σάρξ.

Σαρκασμὸς, ȣ, ὁ, SARCASMUS, *irritio amarulenta*: Hinc Angl. SARCASM: à p. pass præced.

Σαρκίζειν, seu σαρκάζειν, inf. a. σαρκάζω, quod vide, *carnes carpere ac vellere; irrideo*. Th σάρξ, *caro*.

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *carnalis carneus, corporeus*. In S. S. *imperfectus, debilis*: *corruptus, pravus, impius*: ab eod.

Σάρκινος, ίνη, ινον, *carneus, qui est crasso corpore*: ab eod. Th.

Σαρκοφάγος, ου, ὁ ϛ ἡ, *carnivorus*; it. subst. *sepulchrum*. indè

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium esus*: ex σάρξ, et φάγω.

Σαρκόω, f. ώσω, *carneum reddo, incarno*; indè

Σάρκωσις, εως, ὁ, *carnis generatio*: à præced. Th. σάρξ, *caro*.

Σάρμα, ατος, το, *hiatus; sordes purgando collectæ*.

ΣΑ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caro, pulpa*; [*in S. S. *homo*, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. Joan. i. 14. Mat. xxiv. 22. Joan. xvii. 2. Rom. iii. 20. 1 Pet. i. 24.] *ejus imperfectio, imbecillitas, corrupta*, &c. item *lex Mosis*.

Σαρȣχι, ὁ, nom. viri, indecl. Heb. *palmes*.

Σαρπηδὼν, SARPEDON, nomen propr. viri.

Σαρος, ȣ, ὁ, *scopæ*; *res*, vel *homo nullius pretii*: à σαίρω.

ΣΑ'ΡΠΟΣ, ου, ὁ, *arca, domus lignea*.

Σαρόω, *verro*; f. ώσω, p. part. pass. σεσαρωμένος à σαρὸς.

Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami. Hebr. *princeps*.

Σάρωθρον, ου, ὁ, *scopæ*: à σαρόω.

Σάρων, ωνος, ὁ, nomen regionis, Hebr. *lorica*. Est et

Σάρων, *natura muliebris*; it. *rete*, et *deus nauticus*.

Σαρωνὶς, ίδος, ἡ, *quercus cava*: quia σίσηρε.

Σὰς, *tuas*; acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Th. σύ, *tu*.

Σατᾶν, ὁ, nom. principis malorum Angelorum, indecl. Hebr. *adversarius*.

Σατανᾶς, ᾷ, ὁ, idem, 2 Cor. xi. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, et σάτινον, ου, τὸ, *plaustrum, vehiculum*: à σάττω, *onero*.

Σάτον, ου, τὸ, *frumenti mensura, tertia pars ephæ, et respondet sesquimodio*: Et *sesquimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24 ova. Vox Syr.

Σατραπεῖα, ας, et Ion. -ηΐη, -ηΐης, ἡ, *Satrapiæ principatus*, à

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ου, ὁ, SATRAPA, *provinciæ præses*, vox Persica.

ΣΑ'ΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, constipo, subigo*: f. ξω, p. σέσαχα, p. pass. σέσαγμαι.

*Σατυρικὸν, *Satyricum*, scil. subintelligitur, δρᾶμα, Æl. ii. 8.

Σατυρικὸς, ἡ, ον, SATYRICUS: *dicax, mordax*: et

Σατύριον, ου, τὸ, *herba ad Venerem incitans*: à

ΣΑ'ΤΥΡΟΣ ου, ὁ, SATYRUS: qu. à σάθη, [*σατυροὶ, *fabula Satyrica*. Athen. x. p. 420. Λυκόφρων γράψας Σατυρὸς, Μενέδημον, *qui scripsit fabulam, cui tit. Menedemum*.]

Σαυκὸς, ἡ, ὸν, *siccus, aridus*.

Σαυλὰ, adverbialitèr, *tarde*: à

ΣΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *delicatus, mollis: fluxus, levis, tardus, quietus*. Est et

Σαῦλος, ου, ὁ, nom. propr.

Σαυνιάζω, *saunio percutio*: à seq.

Σαύνιον, ου, τὸ, *hasta*: à σαίνω, *quatio*.

Σαυνὸς, ἁπαλὸς, *mollis, tener*; fortasse pro σαυλὸς.

ΣΑΥ'ΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, *lacerta*.

Σαυρίδιον, τὸ, *nasturtium*.

Σαῦρος, ου, ὁ, *lacertus*. Est et nom. piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuspis in imâ hastâ transversâ*: seu *ferramentum concavum mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta, efficit ut erigatur, et solo infigatur*: qu. σαυρωτὴρ, à σαυρὸς, *pilum depango*.

ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *linguæ hæsitatio*.

Σαυσαρὸς, ȣ, ὁ, SUSURRUS: Vox fictitia.

Σαυτῆς, per Crasin pro σεαυτῆς sic σαυτȣ̃ pro σεαυτȣ̃, et σαυτὸν pro σεαυτὸν, *te ipsum*: ex σύ, et αὐτὸς, *ipse*.

Σάφα, adv. *perspicuè, certò, verè*: à σαφὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *manifestus*.

Σαφανὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, Dor. pro σαφηνὴς, *perspicuus, clarus, certus*.

Σαφὲς, Poët. n. g. loco adv. σαφῶς, *apertè, perspicuè*, quod vide.

Σαφέστατος, superl. et

Σαφέστερος, έρα, ον, comp. à σαφὴς, *manifestus*.

Σαφέω, vide σαφηνίζω.

Σαφέως, et σαφηνέως, Ion. pro σαφῶς, *apertè, palam*, quod vide.

Σαφῆ, acc. sing. à σαφὴς, q. v.

Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas*; ab eod.

Σαφηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *explano, exprimo, declaro*. Th. σαφὴς, *manifestus*.

Σαφηνιῶ, Att. pro σαφηνίσω, f. 1. verbi præced.

Σαφηνῶς, idem quod σαφῶς, quod vide.

ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ ϛ ἡ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus*.

Σαφῶς, adv. *manifestè, perspicuè*: à præced.

Σαχθεὶς, ἔισα, ἐν, *constipatus*; a. 1. part. pass. à σάττω, *onero*; f. ξω, a. 1. pass. ἐσάχθην.

Σάω, όος, -ῦς, ἡ, nom mulier *salva*.

Σάω, *servavit, servabat*: pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act rejecto augmento et Apocope Poët σάω. Sumitur et pro σάωσον, *serva*: a. 1. imperat. act. per eand. Apoc. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro ἐσάωζε, vel præs. imperat. pro σάωζε, verbi σάωζω. Sunt qui σάω, Doricè dici docent pro σάυ, verbi.

Σάω, vel σάομαι, *servo*, propriè (secund Ern.) *eripiendo è periculo vi alterius*: à σάος Poët. pro σόος. *salvus.*

Σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*, ab eod. Th.

Σάωσε, *servavit*; Ion. pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*, ab eod. Th.

Σαώσει, *servabit*; 3. sing. f. 1. ejusd verbi et Th.

Σαώσεμεν, *servaturum esse*; Ion. pro σαώσειν, f. 1. infin. verbi σαώζω, vid. σάωσε.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejusd.

Σαώτερος, *magis salvus*: comp. à σάος, idem quod σόος, *salvus*.

Σβεννυμενάων, Æol. pro σβεννυμένων. gen pl part. præs. pass. verbi.

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, sive σβεννύω, *extinguo, restinguo*: *comprimo*: præs. imperat σβέννυθι, ύω, et in 2. pl. σβέννυτε, f. σβέσω, ab inus. σβέω, a. 1. ἔσβεσα, a. 1. inf. act. σβέσαι, p. ἔσβεκα et -ηκα, præs. pass. σβέννυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. σβεννύνται, perf. pass. ἔσβεσμαι, a. 1. pass. ἐσβέσθην, et in infin. σβεσθῆναι, f. 1. pass. σβεσθήσομαι, η, εται, f. 2 pass. σβήσομαι.

Σβέσα, ας, ε, Ion pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi super.

Σβέσις, εως, ἡ, *extinctio*: à 2. pers. p. pass. ejusdem.

Σβέσσαι, gem. σ. Poët. pro σβέσαι, a. 1. infin. act. verbi σβέννυμι.

Σβεστικὸς, ἡ, όν, *habens vim extinguendi*: à σβέννυμι.

Σβέσω, εις, ει, *extinguam*; f. 1. act. ejusd.

Σὲ, *te*: acc. sing. à σὺ, *tu*, σὲ φρένας, Att. pro σοῦ φρένας, vel potiùs pro κατὰ φρένας, der Syneed.

Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contractè σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *tui ipsius*, caret nom. compositum ex σέο pro σοῦ, *tui*, et αὐτοῦ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, *colo, veneror*; item *vereor*. f m. άσομαι, p. pass. σεσέβασμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, *colo*

Σέβας, τὸ, indecl. *reverentia, veneratio, pudor*: *res sacra*: ab eod Th.

Σεβάσθησαν, Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σεβάζομαι, q. vide.

Σέβασμα, ατος, τὸ, *veneratio*, *signum dei*: σεβάσματα, ων, τὰ, *sacra*: ab eod.

Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, *veneratio*; *cultus*; *religio*: ab eod.

Σεβάσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, id. quod σεβαστὸς, ab eod.

Σεβάσσατο, Ion. et Poët. gem. σ Pro ἐσεβάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi σεβάζομαι.

Σεβαστὸς, ἡ, όν, *venerandus, colendus, adorandus*: *Augustus*, q. d. *veneratione dignus*, cognomen Rom. Imperatorum. Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, *Augusta*, Cæsaris uxor. à p. pass. verbi σεβάζομαι, idem ac Th. σέβω, *colo*.

Σέβε, *cole*: præs. imperat. act. à σέβω.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *palmæ involucrum*.

Σεβίζω, Poët. idem quod σεβάζομαι, *colo, veneror*.

Σέβομαι, *colo, veneror*, cum acc. item pass. *color*: est et *pudet me, revereor*. præs. imperat. m. σέβου, præs infin. m. σέβεσθαι, part. præs. m. σεβόμενος, μένη, μενον. Th. σέβω, *colo*.

Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. pl. præs. act à

ΣΕ'ΒΩ, *veneror, adoro, colo*.

Σέθεν, per Sync. pro σέοθεν, Poët. Dor. seu Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*.

Σεῖο et σέο, Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*.

Σειόμενος, ου, præs. part. pass. à σείω, *moveo, ruo*, f. σω, p. σέσεικα.

Σείοντες, nom. pl. præs. part. act ejusd.

Σεῖος, Laconicè pro Θεῖος, *divinus*. Th. Θεός, *Deus*.

Σεὶρ, ρὸς, ὁ, *Sol*, à σείρω, *desicco*.

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, *catena, funis, linea, SERA et obex*. σειραὶ quoque *bulborum et olerum fasciculi*: ab εἴρω, *necto*.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, SIREN, monstri marini genus; item *insectum api haud dissimile*. [**Scarabeus*, genus crabronum vivens in eremo, Arist. et LXX. Vid. Voss. de Sibyllis, p. 262.] Alii ab εἴρω, *necto*: alii à σύρω, *traho*. Alii autem à σειρὰ, quod audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, et veluti alligati traherentur.

Σειριάω, f. άσω, *fulguro*; *inflammatione capitis laboro*: à σείρω, *desicco*.

Σείριον, ου, τὸ, *astrum*: et

Σείριος, ου, τὸ, SIRIUS, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, a σαίρω, *hio*: vel, ut alii, à præced. Th.

Σειρομάστης, ου, ὁ, *hasta*, II. Reg.

Σειρόω, -ῶ, *evacuo, inanio*, f. ώσω, p. σεσείρωκα.

ΣΕΙ'ΡΩ, *desicco*: hinc σεὶρ, *sol*.

*Σεισάχθεια, *onerum allevatio*, Diog. Laert. in Solone, ex σείω et ἄχθος.

Σεισαμίνας, Dor. pro σεισαμένης, a. 1. part. m. f. g. à σείω.

Σεισθεὶς, *commotus*: a. 1. part. pass. verbi σείω, *moveo*; f. σείσω, a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐσείσθησαν.

Σεῖσμα, ατος, τὸ, *concussio*; et

Σεισμὸς, οῦ, ὁ, *agitatio, concussio*; *terræ motus*; à 1. pers p. pass verbi.

ΣΕΙ'Ω, *quatio, moveo, vibro, agito*; *calumnior, criminor*; item *vexo*; fut. σείσω, p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα, p. pass. σέσεισμαι.

Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Secundus*.

Σέλα, *jubari*, dat. sing. à σέλας, αος, τὸ dat. σέλαϊ, ejecto τ, σέλαϊ, contract. σέλα.

Σελαγέω, f. ήσω, *splendeo, fulgeo*: qu. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγος, ου, ὁ, nomen proprium.

Σελαναία, ας, Doricè, et σελαναίη, ης, ἡ, Ion. *Luna*.

Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. sing. à σελήνη, *Luna*.

ΣΕ'ΛΑΣ, αος, τὸ, *fulgor, lumen, jubar, fulgur*: qu. ex σείω et ἕλη, *splendor*.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piscium cartilaginosum*, an à σέλας, cutis scil. splendore?

Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis à *Seleuco Nicanore* sic dictæ.

ΣΕΛΕΤΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *poculi, navis, et vestis quoddam genus*.

Σεληναῖος, αια, αῖον, *lunaris*: Hinc subst. in f. g. σεληναία, *luna*: à

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*; q. d σέλας νέον, *lumen novum*. Sic dictum quod subinde novas accipiat phases, à σέλας.

Σεληνιάζομαι, σεληνιακὸς εἰμὶ, *lunaticus sum*; *conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*, f. m. άσομαι. a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο, præs. part. m. σεληνιαζόμενος, μένη, μενον, *lunaticus, a, um*, à præced

Σεληνιακὸς, ἡ, όν, *lunaris*; *lunaticus, morbi comitiali laborans*, à σελήνη.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *apium*, herba. Angl. PARSLY.

ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *spatium inter lineas, pagina*.

Σέλλα, *sella*: Vox Lat.

Σελλιστερνισις, *sellisternium*; Gl. Cyr. σελλῶν, στρῶσις.

ΣΕΛΛΟΣ, οῦ, ὁ, SELLUS, *pauper qui dives haberi volebat*. Hinc *jactator*.

Σέλμα, *spatium inter tabulata navis, transtrum*: à σέλις.

Σεμεΐ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *attonitus*.

Σεμέλη, ης, ἡ, SEMELE, mater Liberi, Cadmi filia Ducunt ex σέλας et μέλειν, quod Jovi voluit jungi cum fulgore et tonitru.

Σεμιάμιθος, *exiguus lacertus*, apud Italos *tarantula*: veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, SIMILA, *similago, flos farinæ triticeæ*.

Σεμίραμις, ἡ, *Semiramis*. Nini uxor.

Σεμνολογέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosè et graviter loquor, glorior, jacto*: à

Σεμνολόγος, *qui graviter de re quapiam disserit, ostentator*: ex σεμνὸς et λόγος, qu. à λέγω, *dico*, p. m. λέλογα.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, όν, *venerandus, castus*; *augustus, honestus, gravis*: qu. à σέβω, *veneror*. Hinc compar.

Σεμνότερος, *præstantior*.

Σεμνόω, *illustro, exorno, magnificè prædico*: à σεμνός.

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas, majestas*: *reverentia, honestas*; [**pudicitia*] à Th. σεμνός.

Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero, jactito me*: à

Σεμνύνω, fut. υνῶ, *venerandum et augustum reddo, orno, extollo*, à σεμνός.

Σεμνῶς, adv. *honestè, decenter, graviter*, ab eod.

Σένα. *sena*; planta inter purgantes maximè excellens.

Σέο, Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*.

Σεοὶ, *Dii*: Dor. pro Θεοί.

Σεπτὸς, ἡ, όν, *venerabilis*; à σέβω, *colo*.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, άδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφεὶμ, *Seraphim*, indecl.

Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *cichorii genus*: Anglicè ENDIVE.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σίριφον, ου, τὸ, *absinthium marinum*.

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ, γραῦς, ἡ, *anus, quæ in virginitate consenuit*.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, insecti genus, *culex*.

Σέσαγμαι, p. pass. verbi σάττω, *onero*; f. ξω, p. σέσαχα, p. pass. infin. σεσάχθαι, p. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, *ridens, dentes stridens*: f. g. à σεσαρὼς, p. part m. verbi σαίρω, *sum ore hiante* seu *diducto*, prout illi faciunt qui cachinnantur, undè pro *ridente*, accipitur, f. αρῶ, perf. σέσαρκα, p. m. σέσηρα et σέσαρα.

Σεσεῖσθαι, perf. infin. pass. verbi σείω, *quatio, moveo*.

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, et σέσελις, ἡ, herbæ nomen.

Σέσηπα, *putrefactus sum*; p. m. verbi σήπω, *putrefacio*: f. ψω.

Σέσηρα, *sum ore aperto*: p. m. à σαίρω.

Σεσηρὼς, υῖα, ὸς, ejusd. part.

Σέσθεν et σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. sing. vel acc. sing. à σὺ, *tu*.

Σεσιγαμένος, Dor. pro σεσιγημένος, perf. part. pass. à σιγάω, *sileo*: f. ήσω.

Σεσιωπαμένος, α, ον, *tacitus, qui silentio premitur*: Dor. pro σεσιωπημένος, p. part. pass verbi σιωπάω, *sileo*.

Σεσοφισμένος, η, ον, *peritus*: p. part. pass. verbi σοφίζω, *reddo sapientem*; f. ίσω, p. σεσόφικα. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σεσοφισμένως, adv. *scitè, callidè*; à præced.

Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu*.

Σεῦα, *fugavi*; a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, *cieo, agito*. Th. σείω, *quatio*.

Σεύατο, Ion. pro ἐσεύατο, 3 sing. a. 1. ind. m. ejusd. [*σευάμενος, *ruens*. Il. X. 22.]

Σεῦθω, *concitetur*; per Sync. pro σευάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. σεῦαι, ἀσθω, verbi ejusd.

Σευτλαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ, à

Σεῦτλον vel τεῦτλον, *beta* in quâ versatur.

Σεύω, f εύσω, *agito, concito, persequor, fugo*; σεύομαι, *concitor, prorumpo, ruo*. Th. σείω, *quatio*.

Σεφθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi σέβω, *veneror, colo*.

Σεψάσθαι, a. 1. infin. m. ejusd.

Σεωυτοῦ, Ion. pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*.

Σὴθ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *repositus*.

Σήθω, *excutio, cribro*; à σείω, *moveo*.

Σηκάζω, f. άσω, *stabulo, includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

Σήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced. verbi.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, *ancilla*; à

ΣΗΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, propriè *septum*; undè *stabulum*; *templum, fanum*; *loculi avium*; *domus cujusque*; *sacra olea*, ap. Ath. Est etiàm *pondus* vel *statera*; unde

Σηκόω, -ῶ, *pondero*; à præced. Th.

Σήκωμα, ατος, τὸ, *libramentum*; item *libratio jaculi, ut momentum accipiat*; à σηκόω. Th. σηκὸς.

Σὴμ, ὁ, nomen vir, indecl. Hebr. *denominatus*.

Σῆμ', pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ~ΜΑ, ατος, τὸ, *signum, nota*; *vexillum, insigne* nobilitatis; *portentum, augurium*: *monumentum, sepulchrum*; σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum, cohors*; *simulacrum*; *insigne* familiæ.

Σήμαιν' pro σήμαινε, præs. imperat. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, *significans*: præs. part. f. g. ejusd. verbi.

Σημαίνω, *signo, signum do, significo, præcipio, nuncio*; *portendo*; *impero, præsum*; f. ανῶ, a. 1. ἐσήμανα, et ἐσήμηνα, a. 1. infin. act. σημῆναι, p. σεσήμαγκα, præs. pass. σημαίνομαι, perf. pass. σεσήμασμαι, et Att. σεσήμασμαι, p. part. pass. σεσημασμένος, η, ον, à Th. σῆμα, *signum*.

Σημῆναι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σημανέω, Ion. pro σημανῶ, f. 1. ind. act verbi ejusdem.

* Σημαντέον, *significandum*; verbale à σημαίνω.

Σημαντικὸς, ἡ, ὸν, *significandi vim habens*: ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *qui aliquid significat*; *præfectus, dux, qui signum dat classicum canendo*: ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, *significatio, signi datio*; à σῆμα.

Σήματα, *literæ*: n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημεῖον, ου, τὸ, *nota, punctum* apud Mathem. *signum quodlibet militare, vexillum*; *miraculum*; *argumentum*: ab eod.

Σημειόομαι, -οῦμαι, *noto, signo*; præs. imperat. m. σημειόου, -οῦ, -ούσθω, -ούσθω, et in 2. pl. -όεσθε, -οῦσθε, f. m. ώσομαι, perf. pass. σεσημείωμαι· à

Σημειόω, -ῶ, *noto, signo*: à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio, designatio, observatio*: à 2. pers. perf. pass. præced.

Σημερινὸς, *hodiernus*: à

Σήμερον, et Att. τήμερον, *hodiè*: adv. qu. *dicatur*, τῇδε ἡμέρᾳ, *hoc die*, ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, *hodiernus dies*.

Σημήϊον pro σημεῖον, ου, τὸ, *signum*, quod vide.

Σημήνῃ, *significaverit*: 3. sing. a. 1. sub. act. verbi σημαίνω, *significo*: f. ανῶ, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημικίνθιον et σιμικίνθιον, ου, τὸ, sunt Lat. origine, *semicinctium*, quod et *succinctorium* aut *subligaculum* dicitur. Græcè περίζωμα, ατος. τὸ.

Σὴν, *tuam*, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν. Th. σὺ, *tu*.

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo, putredo, caries*: à σήπω, *putrefacio*.

Σηπία, ας, ἡ, SEPIA, nomen piscis atrum liquorem emittentis; accipitur et pro *atramento*, Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σηπτικὸν, οῦ, τὸ, *unguentum, putrefaciens*: à

Σηπτικὸς, ἡ, ὸν, *putrefaciens*: quod et

Σηπτὸς, ἡ, ὸν, idem; it. *putridus*; à sequente.

ΣΗ'ΠΩ, *putrefacio*: f. ψω, p. act. σέσηφα, p. m. σέσηπα, et Dor. σέσαπα, σήπομαι, *putrefio, putresco*; *marceo*: a. 2. pass. ἐσάπην, ης, η.

Σήραγξ, γγὸς, ἡ, *rima et fissura terræ, antrum, caverna, specus*: à σέσηρα, verbi σαίρω.

ΣΗ~ΡΕΣ, ων, οἱ, SERES, populus: sing. est σὴρ, ρὸς, ὁ, quòd est etiam *bombyx, vermiculus qui nat sericum*. Seres quippe arbores habent undè sericum conficiunt.

Σηρικὸς, ἡ, ὸν, *SERICUS, a, um*: à σὴρ, ρὸς, ὁ, *bombyx*.

Σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*: à σήπω, *putrefacio*: nascitur enim ex putredine.

Σῇς, et σῇσι, Ion. pro σαῖς, dat. pl. Vid. σὴν.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ἧς, ἡ, seu σήσαμον, ου, τὸ, SESAMA, vel SESAMUM, frumenti indici genus.

Σηστιὰς, άδος, ἡ, *Sesta puella*: à Σηστὸς, οῦ, nomen insulæ.

ΣΗ~ΤΕΣ, adv. *hoc anno*: Att. τῆτες quasi τῷ ἔτει τούτῳ. [*Sed, inquit Dup. in Theophr. Charact. c. iii. p. 219. exemplum desidero ubi σῆτες hoc sensu legatur.] Hinc

Σητινὸς, ἡ, ὸν, *hornus*.

Σητόβρωτος, ου, ὁ ἡ, *à tineis consumptus*: ex σὴς, *tinea*, et βρωτὸς, *voratus*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Σητόκοπος, à *tineis cæsus*, seu *pertusus*: quòd ex σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*, et κόπτω, *scindo*: p. m. κέκοφα.

Σῆψ, πος, ὁ ἡ, serpentis nomen à putrefaciendo sic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, *putrefactio, putredo*: ab eod.

Σθενὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, *robusta*, qu. à σθένος, *robur*.

Σθενερὸς, ρὰ, ρὸν, *robustus, validus*: à σθένος.

Σθενελαΐδες, *Sthenelaides*: à

Σθένελος, ου, ὁ, nom. propr. vir.

Σθένος, εος, τὸ, *robur, vis, potentia*: à Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo*: f. ώσω, p. ἐσθένωκα, a. 1. ἐσθένωσα, a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι· à præced.

ΣΘΕ'ΝΩ, *valeo, possum*.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, *pars maxillæ*: à

ΣΙΑΓΩ'Ν, όνος, ὁ vel ἡ, *mala, maxilla*.

Σιαίνομαι, *tædio afficior*, Gloss. Cyr.

ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, seu σίαλος, ου, ὁ, SALIVA. Dicitur et σίελον, quasi à σείω, quia in ore movetur.

Σίαλος, ου, ὁ, est etiam *porcus saginatus*, gen. Ion. σιάλοιο, qu. ex σιτίον, et ἅλις, quia admodum pastus.

ΣΙΒΥ'ΛΛΑ, ης, ἡ, SIBYLLA, *vaticinatrix*; q. d. σιοῦ βουλὴ, σιὸς pro θεὸς, Æol. vel Dor.

Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum*, propriè quo sues figuntur. Dicitur et συβήνη· à σῦς, *sus*.

Σῖγα, adv. *tacitè*, ut σιγῇ vide σιγή. At

Σίγα, *tace*, præs. imperat. à σιγάω.

Σιγαλέος, εα, εον, *tacitus*: à σιγάω, *sileo*.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, *qui pulchritudine sua admirationem et silentium inducit, splendidus, elegans*: in acc. sing. σιγαλόεντα. Th. σιγάω, *sileo*.

Σιγαλὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro σιγηλός.

Σιγᾷν, *tacere*, præs. infin. act. à σιγάω, quod vide.

ΣΙΓΑ'Ω, -ῶ, *taceo, sileo*, f. ήσω, p. σεσίγηκα.

*Σιγεὺς, έος, *Sigeensis*. Dion. Hal. i. p. 58. ed. Sylb.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas*.

σιγῆ, dat. *tacitè, clam;* adverbialitèr sumitur. Th. σιγάω, *sileo.*

Σιγηθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *sileo,* a. 1. pass. ἐσιγήθην.

Σιγηλὸς, ἡ, ὀν, *tacitus, taciturnus.* Th. σιγάω, *taceo.*

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, *silere,* præs. infin. ejusd. verbi.

ΣΙΓΛΑΙ, ῶν, αἱ, *inaures.* Sed

Σιγλαὶ, ῶν, αἱ, *cifræ, notæ compendiariæ in scribendo;* quòd per eas aliquid σιγῶμεν.

Σιγνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *manipularius, signifer.* Ex σίγνον, *signum,* quod Lat. et φέρω, *fero.*

Σιγύνης, ȣ, ὁ, *jaculum è ferro:* ut σιβύνη, Oppian. l.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *silent,* 3. pl. præs. à σιγάω.

Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος.

Σιδαρόδετ-, ȣ, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος.

Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum.*

Σιδαροχάρμας, α, ὁ. Dor. *qui ferro, vel ferreis armis gaudet, bellicosus,* ὁ σιδήρῳ χαίρων, σιδηροχαρμᾶν, Dor. gen. pl. Ex σίδηρος, *ferrum,* et χαίρω, *gaudeo.*

ΣΙ´ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica,* et *fructus:* à Sidâ Bœotiæ oppido.

Σιδήρεος, -ȣ, -ία, -ἡ, (et Dor. -ία, -ᾶ) ἐον, -ȣν, *ferreus, a, um.* Th. σίδηρος, *ferrum.*

*Σιδηρικὸς, ἡ, ὀν, idem.

Σιδηρεύω, f. εύσω, *ferrum tracto:* et

Σιδήριον, ȣ, τὸ, *ferrum, ferramentum:* à σίδηρος.

Σιδηρίτας, et σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro

Σιδηρίτης, ȣ, ὁ, *ferrarius;* it. *magnes:* et

Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, *fabrilis:* γῆ, *terra, ubi ferrum effoditur;* λίθος, *magnes;* item herba sic dicta.

Σιδηρόδετος, *ferro ligatus;* ex σίδηρος, *ferrum,* et δέω, *ligo.*

ΣΙ´ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum; ex ferro confectum, ut ensis, telum, thorax ferreus.*

Σιδηρόω, -ῶ, *ferro obduco, præfigo, ferro munio.* Th. σίδηρος, *ferrum.*

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, SIDON. Hebr. *venatio.* Hinc

Σιδώνιος, SIDONIUS.

Σίελον, ȣ, τὸ, et σίελος, ȣ, ὁ, *saliva:* vide σίαλος.

ΣΙ´ΖΩ, f. σίσω, vel σίξω, *strido, sibilo:* dicitur de ferro candente, quum in aquâ restinguitur, à sono.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, SICANI, gens.

Σικάριος, ȣ, ὁ, *sicarius,* vox origine Lat. à *sica,* qu. *seca,* à secando, Gr. δόλων, ωνος, ὁ, *pugio.*

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia,* regio.

Σικελὸς, ἡ, ὀν, *Siculus, a, um;* in pl. Σικελοί.

Σίκερα, τὸ, SICERA, indecl. et sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum; ut *cerevisia, &c.*

Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem,* urbs et regio urbis circumvicina.

ΣΙ´ΚΙΝΝΙΣ, *saltatio quædam militaris:* ex σείω, et κινέω. Exercent eam σειόμενοι ϗ κινȣ́μενοι.

Σίκλος, SICLUS, *didrachmum.*

Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita,* κολοκύνθη qui similis est τῷ σικυῷ. Th. σίκυος, *cucumis.*

Σικυήρατον, ȣ, τὸ, *cucumerarium.* Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικυήρατον, quod σίκυας ἐρατόν.

ΣΙ´ΚΥΟΣ, ȣ, vel σικυὸς, ȣ, ὁ, et veteris Græci κίκυς, CUCUMIS. Hinc σικύα, ας, ἡ, *cucurbita.*

Σικυωνόθεν, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone.*

Σικχαίνω, *fastidio:* f. ανῶ, p. σεσίκχαγκα, præs. med. σικχαίνομαι, *tædet me:* et

Σικχασία, ας, ἡ, *tædium:* à

ΣΙΚΧΟ´Σ, ἡ, ὀν, *injucundus, molestus, derisor; imbecillus, fastidiosus.* Hinc Angl. SICK.

Σίλας, ȣ, ὁ, nom. viri, Lat. *taciturnus.*

ΣΙ´ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, *siligo.* Gr. à Lat.

Σιλλικύπριον, ȣ, τὸ, *planta quædam.*

Σίλλοι, ων, οἱ. *dicacitates, convitia:* qu. à σείειν ἴλλȣς, *movere oculos.* Hesych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Est et σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id est, *recalvaster.*

Σίλλυβον, ἀκάνθιον τί ἁδρὸν ϗ ἰσώδιμον, Diosc. l. iv. *Est spina lata, foliis chamæleontis.* Est et

Σίλλυβον, τῶν βιβλίων τὸ δέρμα· qu. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλȣανὸς, ȣ̃, ὁ, *Silvanus,* nomen viri, Lat.

Σίλȣρος, ȣ, ὁ, SILURUS, piscis; quia σίει τὴν ȣ̓ρὰν.

ΣΙ´ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta.*

ΣΙ´ΛΦΙΟΝ, ȣ, τὸ, *laserpitium,* frutex.

Σιλωὰμ, ὁ, nom. piscinæ, indecl. Hebr. *missus.*

Σίμαι, *citharæ partes summæ,* et in quibus quædam ponuntur continenda. Sed

Σιμαὶ sunt *apes;* qu. à σιμὸς.

ΣΙ´ΜΒΛΟΝ, ȣ, τὸ, vel σίμβλος, ȣ, ὁ, et σίμβλη, ης, ἡ, *alveare:* qu. σιμόβολον, nempè ubi σιμαὶ βάλλȣσι μέλι.

Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *exauditus.*

Σιμὴ, ῆς, ἡ, et in nom. pl. σιμαὶ, αἱ, *apes.*

Σιμικίνθιον, vide σημικίνθιον.

Σιμόεις, εντος, SIMOIS, nomen fluv. et viri.

ΣΙΜΟ´Σ, ἡ, ὀν, SIMUS, *qui depressis est naribus.* Est et σιμὸς, *arduus, acclivis.* Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, *loca ardua et acclivia.*

Σιμότης, ητος, ἡ, *simitas:* à præced.

Σιμȣ̃ντα, pro Σιμόεντα, acc. sing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri vel fluvii.

Σίμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Σιμωνίδης, ȣ, ὁ, *Simonides.*

Σινᾶ, τὸ, nom. montis, indecl. Heb. *robur.*

Σιναμωρέω, *noceo, vasto; subigo fœminam,* Aristoph. Nub. à

Σινάμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui quasi in fatis est nocere aliis, ad alios lædendos natus:* ex σίνω, et μόρος, *fatum.*

Σιναπίζω, *vultum adduco,* ut qui sinapi edunt.

Σίναπι, vide in σίνηπι, *sinapi.*

Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, læsus:* à σίνω.

ΣΙΝΔΩ´Ν, όνος, ἡ, SINDON, *amictus ex lino, linteum tenue.*

Σίνεται, 3. sing. præs. ind. verbi σίνομαι, *lædo, noceo.*

ΣΙ´ΝΗΠΙ, et σίναπι, εως, τὸ, SINAPI.

Σινιάζω, *ventilo, vanno, cribro, concutio,* [*vox rara apud auctores Græcos: Is. Cas.] f. άσω, p. σεσινίακα, a. 1. ἐσινίασα, a. 1. inf. act. σινιάσαι.

ΣΙ´ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, *cribrum:* à σίνω.

Σινώπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti.*

Σῖνος, εος, τὸ, *noxa, damnum, clades:* à σίνω, *noceo.*

Σίντης, ȣ, ὁ, *noxius.*

ΣΙ´ΝΩ, et σίνομαι, propriè *movendo agito,* deindè *noceo, lædo.*

Σινωπίζειν, *lascivire more scorti:* à *Sinope,* impudicâ muliere.

ΣΙ´ΟΝ, ȣ, τὸ, SIUM, seu *laver,* herba aquatica.

Σιὸς, *Deus,* Dor. quia omnia σίει, vel à Θεὸς.

ΣΙ´ΠΑΛΟΣ, *deformis, impurus.*

Σιπαχόρα, nom. Indicum fluvii.

ΣΙΠΥ´Η, ης, ἡ, *arca,* propriè *panarium.* Suidæ quasi σιτοβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Respicit, opinor, ad σῖτος, et βύω, *impleo.*

Σιρὰ, vide σειρὰ, et in Lat. Etymol. *sira.*

ΣΙΡΑΙΟΝ, ȣ, τὸ, *defrutum, sapa.*

Σιρὸς, vel σειρὸς, ȣ, ὁ, SIRUS, *fovea in usum granarii cavata:* qu. σωρὸς.

Σισαμὶς, ίδος, ἡ, *sesamum,* species frugum. Vide σησάμη.

ΣΙ´ΣΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, SISER, olus.

ΣΙΣΟ´Η, ης, ἡ, Suid. [*cincinnus in vertice intonsus relictus.*] *tonsuræ genus.*

ΣΙ´ΣΥΒΟΣ, *fimbria.*

ΣΙΣΥ´ΜΒΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *serpyllum sylvestre,* SISYMBRIUM.

ΣΙΣΥ´ΡΑ, ας, ἡ, *sagum pelliceum, vestis è pellibus caprinis, penula.*

Σίσυς βαίτη, *pellis capræ, vile vestimentum:* à σίσυρα.

Σίσυφος, ȣ, ὁ, SISYPHUS, nomen propr.

ΣΙ´ΣΩΝ, vel σίσων, ονος, ὁ, *semen exiguum, apio simile.*

Σιτάθην, Dor. et Ion. pro ἐσιτάθην, *comedi;* a. 1. pass. à σιτέω. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σιτανίας, ȣ, ὁ, species σίτȣ.

Σιτέομαι, ȣ̃μαι, *comedo, vescor:* med. à σιτέω.

Σιτευτὸς, ἡ, ὀν, *saginatus, a, um:* à

Σιτεύω, *frugibus sagino,* f. εύσω, p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum.*

Σιτέω, -ῶ, *alo, nutrio, pasco, sagino:* à σῖτος.

Σιτηγὸς, ὁ ϗ ἡ, *frumentarius:* ex σῖτος, et ἄγω.

Σιτηρέσιον, ȣ, τὸ, *annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur; frumentatio, frumentum, stipendium, commeatus, annona:* ex σῖτος, *frumentum,* et αἱρέω, *aufero.*

Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio:* f. ίσω, p. σεσίτικα, p. pass. σεσίτισμαι, σαι, σαι. Th. σῖτος.

Σιτίον, ȣ, τὸ, *cibus:* à Th. σῖτος.

Σίτισις, εως, ἡ, id. quòd

Σιτισμὸς, ȣ̃, ὁ, *ipsa actio præbendi cibum:* à 1. pers. perf. pass. verbi σιτίζω, *nutrio.*

Σιτιστὸς, ἡ, ὀν, *saginatus, altilis:* à σιτίζω.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum:* ex σῖτος, et βάλλω, *jacio.*

Σιτοβολῶνας, *horrea,* acc. pl. præced.

Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδηΐη, ης, ἡ, *annonæ caritas*: ex σῖτος, et δέομαι, *indigeo*.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio*: ex σῖτος, et δίδωμι.

Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior*, f. ήσω, p. σεσιτομέτρηκα, ex σῖτος, et μετρέω, *metior*.

*Σιτομετρία, ας, ἡ, *frumenti dimensio*, D. S. p. 89. A. ed. Rhodom.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτόμετρον, *cibarium dimensum*, q. d. μέτρον τοῦ σίτου, mensura cibi.

Σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento*. Th. σῖτος.

Σιτοποιεῖσθαι, infin m. verbi.

Σιτοποιέω, *panem conficio, ad panificium utor; alo, cibum subministro*: et σιτοποιέομαι, *in panificio occupatus sum: frumentum mihi comparo, frumentatum eo; vescor, pro cibo utor*: ex σῖτος, et ποιέω.

Σιτοποιός, οῦ, *pistor*: ex σῖτος, et ποιέω *facio*.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor*: ex σῖτος, et πωλέω, *vendo*.

ΣΙ῀ΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus; cœna seu actus edendi*, [*δίκη σίτου, actio de alimentis, scil. ut si dotem vir non redderet, cùm uxorem dimitteret, alimenta præstaret.]

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: ex σῖτος, et φάγω, *comedo*.

Σιτοφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui frumentum portat*: ex σῖτος, et φέρω.

ΣΙ´ΤΤΑ, *vox pastorum, ut festinet grex*.

Σιττύβη, ης, ἡ, *vestis pellicea*.

ΣΙΤΤΥ´ΒΟΣ, ου, ὁ, *genus vasis*: an quod in eo σῖτος, ponitur?

Σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται, *frumenti emptor*: ex σῖτος, et ὠνέομαι.

Σιφλός, ή, όν, *deformis, debilis*, per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutato: hinc

Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam offero, debilito*: à præcedente.

ΣΙΦΝΟ´Σ, ή, όν, *vacuus*.

ΣΙ´ΦΩΝ, ωνος, ὁ, SIPHON, *tubus, canalis*.

Σιών, τὸ, nomen montis, indecl. Hebr. *ariditas*.

Σιώπα, præs. imperat. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑ´Ω, *sileo, taceo, silentio prætereo*: imperf. ἐσιώπαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α, præs. imperat. act. σιώπαε, -α, f. ήσω, p. σεσιώπηκα, a. 1. ἐσιώπησα, a. 1. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ, hinc

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas*: σιωπῇ, dat. adverbialiter usurpatur: *silentio, tacitè*: à σιωπάω.

Σιώπησις, εως, ἡ, *silentium*: à 3. pers. perf. pass. verbi σιωπάω.

ΣΚΑ´ΖΩ, *claudico*, f. άσω, p. ἔσκακα.

Σκαιὰς, πύλας, *Scævas portas*, quod in sinistrâ parte urbis: acc. pl. Vide σκαιός.

Σκαιῇ, dat. sing. Ion. à

Σκαιός, ά, όν, *sinister*, SCÆVUS, *vanus, stupidus, durus, rusticus, inhumanus, pravus*: à Th. σκάζω, *claudico*.

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, et

Σκαιότης, ητος, ἡ, *ineptum et stupidum ingenium, rusticitas*: à σκαιός.

ΣΚΑΙ´ΡΩ, *salio, tripudio*, f. αρῶ.

Σκαιῶς, adv. *sinistrè*: à σκαιός.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio*. Vide ἀσκάλαβος.

Σκαλεύω, f. εύσω, *fodio*: à Th. σκάλλω, *fodio*.

Σκαληνός, ή, όν, *obliquus et inæqualis; inæqualia crura habens; impar, de numero*: à σκάζω.

Σκαλίζω, f. ίσω, idem quod σκαλεύω, et ab eod.

Σκαλὶς ίδος, ἡ, et σκαλιστήριον, ου, τὸ, *instrumentum*, τοῦ σκάλλειν, *sarculum*.

ΣΚΑ´ΛΛΩ, *fodio, sarrio, findo; scrutor*, LXX. Hinc σκαλεύω, et σκαλίζω, idem.

Σκαλμός, οῦ, ὁ, SCALMUS, *paxillus, ad quem alligatur remus, ordo remigum*. Accipitur etiam pro *navi*. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa*: ab eod.

Σκαμάνδριος, ου, à seq.

Σκάμανδρος, ου, ὁ, SCAMANDER, fluv.

Σκαμβὸς, οῦ, *qui obliquus in latus procedit; incurvus, distortus*: à σκάζω.

ΣΚΑΜΜΩ´ΝΙΑ, ας, ἡ, vel -ον, ου, τὸ, SCAMMONIUM, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς, ἡ, *taberna, tentorium*.

Σκανδαλίζω, *offendere vel impingere facio, sum scandalo, scandalum præbeo*: [*Vox non extra Biblia occurrens.] f. ίσω, a. 1. ἐσκανδάλισα, a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. -ωμεν, perf. act. ἐσκανδάλικα, a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. σκανδαλισθῆτε, f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται, à

Σκάνδαλον, ου, τὸ, SCANDALUM, *offendiculum*, in via positum. Th. σκάζω, *claudico*.

ΣΚΑ´ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, *genus oleris silvestris*.

Σκανθαρίζω, vel potiùs σκινθαρίζω, *medio digito nasum ferio*: σκαρίζω, pro eodem apud Hesych.

Σκάνθης, κράββατον, *grabbatum*. Vide ἀσκάνθης.

Σκάνος, αἰτία, κώλυμα, Hesych. *culpa, impedimentum*: tanquam aliquid σκαιῶς, factum.

Σκαπάνη, et Dor. -α, ἡ, *fossio; ligo*: à σκάπτω, *fodio*.

Σκαπέρδα, *ludi genus*, Poll. l. ix. c. 7.

Σκάπετος, ου, ὁ, *fossa*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor*: à σκάπτω.

Σκαπτησύλη, ης, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοιτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, *sceptrum*. Th. σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΑ´ΠΤΩ, *fodio, excavo*, f. ψω, a. 1. ἔσκαψα, a. 1. sub. act. σκάψω, ῃς, ῃ, perf. ἔσκαφα.

Σκαρδαμύσσω, σκαρδαμύττω, *oculis salientibus crebrò conniveo*: ex σκαίρω, *salio*, et μύω, *conniveo*.

Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, *saltus*: à σκαίρω, *salio*.

Σκαρίζω, *salio, palpito, bullio*: à σκαίρω.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac σκάρος, q. v.

Σκαριφεύω, *leviter delineo; SCARIFICO*. Angl. TO SCARIFY: à

ΣΚΑ´ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *stylus, penicillus*: item *stipula, festuca*: qu. à κάρφος, *festuca*.

Σκάρος, ου, ὁ, SCARUS, *piscis*. Th. σκαίρω, *salio*.

Σκαῦρος, SCAURUS, quia difficulter σκαίνει, i. e. *salit; qui tales tumentes et porrectos habet*.

Σκαφεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, *fodio*.

Σκάφη, ης, ἡ, SCALPA, *vas oblongum; et species navium*, Act. Angl. SKIFF: à σκάπτω, quia excavatum lignum: Sed

Σκαφη, ῆς, ἡ, *fossa*. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, *effossum esse*; a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*, f. ψω, a. 1. pass. ἐσκάφθην, a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τὸ, *scaphula; vas impr. in quod aqua distillat; ligo*, quo σκάπτεται; *genus tonsuræ, ventilabrum; caput*, Aristoph. à σκάφη.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, *scaphula: alveus; mulctra; vas melli servando destinatum*. Th. σκάπτω.

Σκάφος, εος, τὸ, *fossa, fossio*. Th. idem.

Σκεδᾷ, *dissipabis*, Bœot. pro σκεδάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi σκεδάω, seu -άζω, f. 1. m. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, et sublato σ, σκεδάῃ, undè per Crasin σκεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, *dissipo*.

Σκεδάσεις, 2. sing. f. 1. act. à

ΣΚΕΔΑ´Ω, -άζω, et σκεδάννυμι, *dissipo, dispergo*; f. άσω, p. ἐσκέδακα. Hinc fortè Angl. TO SCATTER.

ΣΚΕΙΘΡΟ´Σ, ρὰ, ρὸν, *exactus, exquisitus*.

ΣΚΕΙ´ΡΩΝ, ωνος, *Caurus*, ventus è Scironiis saxis spirans, à Scirone latrone habitatis.

Σκέλετον, τὸ, scil. σῶμα, *cadaver aridum*. Angl. SKELETON: à

Σκελετός, ή, όν, *exsiccatus, aridus*: à Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκελέω, idem quod σκέλλω, q. v.

Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, *crus*.

Σκελιαγὶς, *cruris fractio*: ex σκέλος, et ἄγω, *frango*.

Σκελίζω, *debilito, subverto, vario*; f. ίσω, p. ἐσκέλικα: à σκέλος, *crus*.

Σκελὶς, ίδος, ἡ, *perna*: ab eod. Th.

Σκελλὸς, ή, όν, *aridus*; item *distortus*: à

ΣΚΕ´ΛΛΩ, *exsicco, arefacio, attenuo*: hinc σκελετὸς, *exsiccatus*; item *defunctus*.

ΣΚΕ´ΛΟΣ, εος, τὸ, *crus, pes*.

Σκέπα, *tecta*: acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.

Σκεπάζω, *tego, operio, protego, obnubo, velo*; f. άσω. Th. σκέπω.

ΣΚΕ´ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, *ascia, dolabra*.

Σκεπάσας, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

Σκέπασις, εως, ἡ, *protectio, operimentum*: et

Σκέπασμα, ατος, τὸ, *tegumentum, velamen*: ab eod.

Σκεπαστὴς, οῦ, ὁ, *qui tegit, protector*: et

Σκεπαστὸς, ή, όν, *tectus*: et

Σκέπαστρον, ου, τὸ, *tegumen*: à σκεπάζω.

Σκεπάω, idem cum σκεπάζω, quod vide.

Σκέπη, ης, ἡ, *tegmen, protectio*: à σκέπω, *tego*.

Σκεπνὸς, ή, όν, *munitus, tectus*: à σκέπω.

Σκέπτεο, Ion. pro σκέπτου, præs. imper. m. verbi σκέπτομαι, *considero*; f. m. σκέψομαι.

Σκεπτέον, *considerandum*: adject. verbale, à σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, *circumspicio; inviso, viso; speculor; delibero*; præs. part. m. σκεπτόμενος, f. m. ψομαι, p. pass. ἐσκεμμαι, ψαι, πται, p m. ἔσκοπα.

ΣΚΕΠΩ, *tego, velo, operio*.

Σκερβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *conviciator*: qu. ex κέαρ, et βάλλω, ut sit cor *petens verbis*.

Σκευαγωγέω, -ῶ, *vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho*: à

Σκευαγωγὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, *vasa* seu *instrumenta vehens, qui vasa castrensia bajulat; lixa, calo*: ex σκεῦος, τὸ, et ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, *instruo, paro, orno, molior, struo*: à σκεῦος.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen pontificis, Heb. *æqualor*.

Σκευασία, ας, ἡ, *apparatus, compositio, conditura*: et

Σκεύασμα, ατος, τὸ, *id quod confectum seu compositum est*: et

Σκευαστὸς, ἡ, ὸν, *paratus, factus, confectus, factitius*: à σκευάζω.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus, omnia, gestaminum genera, supellex, arma, ornatus*: à

ΣΚΕΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *vas, vasis; utensile, instrumentum*: [**velum*, rariùs, Act. xxvii. 17.] σκεύη, *vasa, sarcinæ, impedimenta*.

Σκευοφορέω, -ῶ, *vasa et instrumenta fero*, seu *bajulo*: à

Σκευοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui sarcinas fert, lixa, calo*; ex σκεῦος, et φέρω.

Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *armarii* seu *vasorum custos*: ex σκεῦος, et φύλαξ, *custos*.

Σκευωρέω, sive σκευωρέομαι, *vasa et utensilia, custodio; struo, molior, capto, insidior; satago, perscrutor*: à

Σκευωρὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, *vasorum custos*: ex σκεῦος, et ὤρα.

Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκέψάμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio, inspectio; consideratio et cogitatio*, qualis est Scepticorum; *tractatio; deliberatio, consilium, meditatio*: à σκέπτομαι.

Σκήλη, *arefecerit*: 3. sing. a. 1. sub. verbi σκέλλω, *arefacio*, vel σκάλλω, *fodio, findo*; f. σκαλῶ, a 1. ἔσκαλα, et ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλεια, ας, ε, a. 1. sub. act. σκήλω, ης, η, *arefecerim*, a. 1. inf. σκῆλαι.

Σκηνάω, -ῶ, *tentorium figo, habito*; à σκηνή.

Σκηνέω, idem quod præced. et ab eod.

Σκηνητὴς, ε, ὁ, *in tentoriis habitans*; à præced.

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, SCENA. Angl. A SCENE: *tabernaculum, tentorium; compotatio; actio scenica*.

Σκηνικὸς, ε, SCENICUS: à σκηνή.

Σκηνίπτω, idem quod σκορπίζω, q. σκῆνος ἴπτειν, id est, *corpus lædere*: σκῆνος, *corpus* est in quo σκηνεῖ, anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, *tentoriorum fixio*: sic vocatur *festum apud Hebræos à figendis tentoriis dictum*; quod ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ, quam in tabernaculis egerant. Zech. xiv. 16. Joh. vii. 2. Dicitur et σκηνοπήγια, τὰ. Ex σκηνὴ, *tentorium*, et πήγνυμι, *figo, compingo*.

*Σκηνοποιέω, *tabernacula conficio*: ex σκηνὴ et ποιέω.

Σκηνοποιὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, *tabernaculorum confector*: ex eod.

Σκῆνος, εος, τὸ, *tabernaculum, tentorium*; *corpus* in S. S. à Th. σκηνή.

Σκηνόω, *tentorium figo, habito, commoror*: f. ώσω, εις, ει, p. ἐσκήνωκα, a. 1. ἐσκήνωσα, *habitavi*: ab eodem.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, *tabernaculum*; Metaph. pro *corpore humano*, 2 Pet. i. 13, 14. à 1. pers. perf. pass. σκηνόω, q. v.

Σκηπάνιον, ε, τὸ, et Ion. σκηπάνιον, et Dor. σκαπάνιον, *scipio, sceptrum*: à σκήπτω, *innitor*.

Σκήπτομαι, *fulcio me, fulcior; fingo, simulo*: med. à Th. σκήπτω.

Σκηπτὸς, ε, ὁ, *fulmen, procella*. Th. σκήπτω.

Σκηπτοῦχος, ε, ὁ ἡ ἡ, *sceptrifer*: ex σκῆπτρον, et ἔχω, *teneo, habeo*.

Σκῆπτρον, ε, τὸ, SCEPTRUM: Angl. A SCEPTRE: propriè *scipio, baculus*: super quo quis σκήπτεται, à

ΣΚΗ'ΠΤΩ, propriè *immitto cum impetu; innitor, incumbo; cudo, ruo*.

Σκήπων, ωνος, ὁ, *scipio*: à præced.

Σκηρίπτω, *fulcio*: ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, *speciosa causa, prætextus; impotus*; à Th. σκήπτω.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; item *socius, conviva*: dict. qu. κία, à κίω, quia nos *comitatur*.

Σκιαγραφέω, *adumbro*; ex σκιὰ, et γράφω, *scribo*.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *delineatio, adumbratio*: à præced.

Σκιάδιον, ε, τὸ, *umbella, umbraculum*.

Σκιάζω, *obumbro, umbrâ tego*; f. άσω, p. ἐσκίακα à σκιά.

Σκιαμαχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ*, per conseq. *inanitèr laboro*: ex σκιὰ et μάχομαι, *pugno*.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, sive *non repugnante adversario*: à præced.

Σκιαρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιαρῶν πηγῶν, *umbrosorum fontium*: vide seq.

Σκιαρὸς, et σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, *umbrosus, opacus*: à Th. σκιά.

Σκιὰς, άδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium*.

Σκιατροφέω, *in umbrâ nutrio, in umbrâ vitam dego*: ex σκιὰ, et τρέφω, *alo*.

Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbrâ opacâ obtego*: à Th. σκιὰ, *umbra*.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ε, ὁ, *crocodilus terrestris*, SCINCUS.

Σκιδναμένη, *dispersa*; præs. part. pass. f. g. à

Σκίδνημι, et σκιδνῶ, *dispergo, dissipo*; in med. σκίδναμαι, item *dissentio*, sed de pluribus, in 3. pl. imperf. pass ἐσκίδναντο. Th. σκεδάω, *dissipo*.

Σκιερὸς, *umbrosus*, vide in σκιαρὸς.

Σκιῇ, dat. Ion à σκιὰ, ας, ἡ, *umbra*

Σκιητροφέειν, Ion. pro σκιατροφεῖν.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, SQUILLA, herba bulbum insignem *habens*: Angl. SQUILL.

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΖΩ, *digitum infamem ostendo, contemptùs et ignominiæ causâ*; propriè (ut putetur) *digito pertento, an gallina ovum conceperit*.

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, *claudus*: qui σκίμπτει, in fulcro: vel à σκαμβὸς.

*Σκιμπόδιον, ε, τὸ, *lectulus discubitorius*.

*Σκίμπους, οδος, ὁ, idem: ex σκίμπτω, et πῦς.

Σκίμπτω, et σκήμπτω, *nitor, incumbo; ingruo, irruo; ferio; vicinus sum*. Hinc σκίμφθη, *fixa est*, Ion. Th. σκήπτω, *innitor*.

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη, 3. sing. 1. ind. pass. præced.

Σκίναξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, τὸ, *agilis ad subsiliendum*; qu. à κινεῖν.

Σκίναρ, αρος, τὸ, *fatus*; qu. à σκηνόω.

Σκινδαλμὸς, ε, ὁ, *assula, scindula, festuca*: in pl. *subtiles nugæ*: vide σχινδαλμός.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, ε, ὁ, *planta quædam hederæ similis*; item *musicum instrumentum*.

ΣΚΙΝΘΟΣ, ὁ, ὸν, *naufragus*; subst. ὁ, *urinator*.

Σκιόεις, όεσσα, όεν, *umbrosus*; in acc. σκιόεντα. Th. σκιὰ, *umbra*.

Σκίουρος, SCIURUS, animalculum caudâ sibi umbram faciens: Angl. A SQUIRREL: ex σκιὰ, *umbra*, et οὐρὰ, *cauda*.

Σκιογράφος, ε, ὁ ἡ ἡ, *umbræ pictor*.

Σκιόωντο, Ion. et Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σκιάω, *obumbro*, f. άσω. Th. σκιά.

Σκιπωναῖος, αία, αῖον, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit*. Th. σκήπτω, *innitor*.

Σκίρον, ε, τὸ, *umbraculum*: à σκιά. See σκίρα, ρᾶ, *festum* quoddam *Athenis*; unde σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ε, ὁ, *marmoris fragmentum; cæmentum; gypsus*: puto à σκέω, pro ξέω, *scalpo*; et hinc

Σκίῤῥος, ε, ὁ, SCHIRRUS, *tumor quidam durus*; ut in hepate, liene, quia similis σκίρω, vide præced.

Σκιρτάσητε, *salletis*: an legendum σκιρτάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε, à

Σκιρτάω, *salio, saltu lascivio*; f. ήσω, ἐσκίρτηκα, a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, ut in 2. pl. σκιρτήσατε. Th. σκαίρω, *salio*.

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σκιρτοποιέω, -ῶ, *exultare facio*: ex Σκιρτάω, -ῶ, *salio*, et ποιέω.

Σκιρτῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi σκιρτάω.

ΣΚΙΤΑ'ΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles et improbi*: à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *umbrosus, opacus, obscurus*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Σκλέω, et σκλῆμι, *durus sum ex nimiâ ariditate*: per Syncop. pro σκελέω. Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκλῆναι, a. 2. inf. verbi σκλῆμι, (quod à σκλέω, q. v.) p. ἔσκληκα, a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληραγωγέω, -ῶ, *durè tracto, minimè indulgenter educo*: ex σκληρὸς, q. v. et ἄγω, *duco*.

Σκληρία, ας, ἡ, *durities, rigor*: à σκληρός.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis*; quasi dicas σκληρὰ καρδία, *durum cor*, Matth. xix. 8.

Σκληροκάρδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui duro est corde*.

Σκληροκέφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui durâ*

esl facie, *impudens*; ex πρόσωπον, *facies*, et

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus*, *a*, *um*. Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκληρότης, ητος, ὁ, *durities*: à præced.

Σκληροτράχηλος, ε, ὁ ξ ἡ, *duræ cervicis homo*, *pertinax*; est Metaph ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus*, q. v. et τράχηλος, ε, ὁ, *collum*.

Σκληρύνω, *induro*, f. υνῶ, a. 1. ἐσκλήρυνα, a. 1. sub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ, imperf. pass. ἐσκληρυνόμην, ε, ετο, a. 1. ind pass. ἐσκληρύνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ, à σκληρὸς. Th. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληρȣ͂ gen. à σκληρὸς, q v.

Σκληρῶς, adv. *duriter*; à σκληρὸς.

Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, *parcus*, *a*, *um*; qu. à σκνὶψ, *culex*, quia μικρόβορος, *parvi cibi*, est

Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, *hebes visu*, Att. est σκότος, nempè κνίφας.

Σκνὶψ, idem quod κνὶψ.

Σκοιὸς, ὰ, ὸν, *densus*, *umbrosus*.

Σκολιάζω, *obliquo*, *ago perversè*, et *tortuosè*; à σκολιὸς.

Σκολιῆσι, dat. pl. Ion. f. g. pro σκολιαῖς, quod à

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tortuosus*, *a*, *um*, *obliquus*, et per Metaph. *pravus*, *versutus*.

Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuositas*, *obliquitas*; *inæqualitas*; *pravitas*, et

Σκολιόω, *tortuosum reddo*, *perverto*; à σκολιὸς.

Σκολιῶς, adv. *tortuosè*, *obliquè*: ab eodem Them

Σκόλλυς, ὁ, *villus*; quia σκολιὸς, *intortus*.

ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ακος, ὁ, *gallinago avis*; vel *piscis quidam*, à rostro extenso, instar σκόλοπος.

Σκόλοπας, *palos*, acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, SCOLOPENDRA, animal ex genere multipedum.

Σκόλος, *spinæ species*; quia σκύλλει, id est, *offendit*.

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus præacutus*, *vallus*; *crux*; *veru*: *spina*.

Σκόλυθρος, ε, *humilis*, *parcus*; an à σκελλὸς, *aridus*; quia *parci* se *aridos* gerunt.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ε, SCOLYMUS, *cardui species*: qu. à σκόλος, aut à ΣΚΟΛΥΠΤΩ, *lacero*, *evello*.

Σκόλοφρος, *tetricus*; qu. σκολιὸν φρονῶν.

ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, ε, ὁ, SCOMBRUS, piscis marinus.

Σκοπαῖος, vel potiùs σκωπαῖος, ε, ὁ, *nanus*.

Σκοπάρχης, ε, ὁ, *speculatorum præfectus*.

Σκοπεῖ, 3. sing. præs. ind. et

Σκόπει, præs. imperat. et

Σκοπεῖν, præs. inf. verbi σκοπέω, q. v.

Σκόπελον, ε, τὸ, *scopulus*, *statua*, *signum*.

Σκόπελος, ε, ὁ, SCOPULUS, *locus altus*; undè σκοπεῖν licet. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Σκοπεύω, f. εύσω, *speculor*, *contemplor*: à

Σκοπέω, -ῶ, *speculor*, *exploro*, *quæro*; *observo*; *considero*; præs. imperat. σκόπεε, ει, et in 2. pl. σκοπέετε, εῖτε, præs. part. σκοπέων, -ῶν, f. ήσω, p. ἐσκόπηκα, à σκοπός.

Σκοπῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, *specula*, *speculatio*; et

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, idem: ab eodem verbo.

Σκοπιαζέμεν, Ion. seu Dor. pro σκοπιάζειν, præs. inf. act. à

Σκοπιάζω, *speculor*; à σκοπιὰ, q. vide.

Σκοπιῇ, ῆς, dat. et gen. Ion. à σκοπία.

Σκοπὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *speculator*, *inspector*; *præfectus*; *præses*: qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. Est et

Σκοπὸς, ȣ, ὁ, SCOPUS, *finis*; id quod acturus σκοπεῖ. Angl. SCOPE. Th. σκέπτομαι, q. v.

Σκοπȣ͂ντα, acc. sing. m. g. et

Σκοπȣ͂ντες, nom. pl. præs. part. verbi σκοπέω, q. v.

Σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo*; à κόραξ, tum *maledictis*, *persequor*, *contumeliosè repello*, Unde

Σκορακισμὸς, ȣ, ὁ, *contumelia*.

ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, *pandiculor*: quod est *extendere membra cum oscitatione*, ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρος, et δινεῖσθαι; accedit enim ille *motus ex satietate* et fastidio.

Σκόρδιον, SCORDIUM; herba quæ *allii* odorem *exhalat*, in malignis morbis efficax: à σκόροδον.

Σκοροδίζω, *alliis pasco*; à

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ε, τὸ, *allium*; qu. σκῶρ ὄζειν, quod *fædè oleat*. Hinc

Σκοροδὼν, ῶνος, ὁ, *plantarium allii*.

Σκορπίδιον, ε, τὸ, *parvus scorpio*; *machina bellica*.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *dissipo*, *spargo*; f. ίσω, p. ἐσκόρπικα, a. 1. pass. ἐσκορπίσθην, a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ, qu. à σκαίρω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ε, ὁ, SCORPIUS, *serpens*. Angl. SCORPION. παρὰ το σκορπίζειν τον ἰον à *spargendo veneno*.

Σκορπισθέντε, 2. pl. aor. 1. sub pass. verbi σκορπίζω, *dispergo*.

Σκοτάζω, *obscuro*, f. άσω, p. ἐσκότακα, et

Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus*, *a*, *um*; nom. pl. n. g. σκοτεινὰ. Th. σκότος, εος, τὸ, *caligo*.

Σκοτίζω, *tenebras obduco*, *obscuro*; fut. ίσω, perf. ἐσκότικα, perf. pass. ἐσκότισμαι, perf. part. pass. ἐσκοτισμένος, η, ον, aor. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, ήτω, et in 3. pl. σκοτισθήτωσαν, a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. pass. σκοτισθήσομαι. Th. σκότος, *tenebræ*.

Σκότιος, ία, ιον, *tenebrosus*, *tenebricosus*; item *obscuris natalibus ortus*, *spurius*; ab eod. Th.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. à

Σκοτοδινιάω, *tenebricosâ vertigine laboro*: ex σκότος, et δίνη, *vortex*.

Σκοτόεις, όεσσα, όεν, *tenebrosus*, *tenebricosus*. Th. σκότος, *tenebræ*.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebrosa* vel *illunis nox*; et

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem: et

Σκοτομήνιος, ε, ὁ ξ ἡ, *illunis*. Epith. noctis; ex σκότος, et μήνη, *luna*.

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ε, ὁ, vel ἰος, τὸ, *tenebræ*, *caligo*: quasi à σκιὰ, *umbra*.

Σκοτόω, *obscuro*, *tenebras induco*: fut. ώσω, p. ἐσκότωκα, præs. pass. σκοτόομαι, ȣ͂μαι, *tenebrosus fio*; *vertiginis æstupor*: p. pass. ἐσκότωμαι, p. part. pass. ἐσκοτωμένος, η, ον, à præced.

Σκότωμα, ατος, τὸ, *vertigo*: à σκοτόω.

Σκουτάριον, *cetra*, Gl. Cyr. ex Lat. qu. *parvum scutum*.

Σκυβαλίζω, *rejicio*, *vilipendo*, f. ίσω, p. ἐσκυβάλικα, præs. pass. σκυβαλίζομαι, *contemnor*; a. 1. m. ἐσκυβαλισάμην, à σκύβαλον.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, *res*, *quæ rejicitur*: à præced.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ε, τὸ, *stercus*, *fimus*, *quisquiliæ*: qu. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.

Σκυδμαίνω, *irascor*, *tristi vultu sum*: à σκύζω, *ad iram concito*.

Σκυζάω, *catulio*: de canibus appetentibus catellos: ab eod.

Σκυζομένῳ, *irato*: dat. sing. præs. part. pass. verbi seq.

Σκύζω, *placidè admurmuro*: ut canis: item *irrito*: pr[æs]. pass. σκύζομαι, *placidè admurmuro*; item *ad iram provocor*, *irascor*: à κύων.

Σκύθα, voc. sing. et

Σκύθαι, nom. pl. à

ΣΚΥΘΗ'Σ, ε, ὁ, SCYTHA, qui est è *Scythia*. Accipitur et pro *fero*. Hinc

Σκυθικὸς, ἡ, ὸν, *Scythicus*.

Σκυθιστὶ, adv. *Scythicè*: à σκύθης, q. v.

Σκυθοπολῖται, ων, οἱ, *cives urbis Scythopolis*.

Σκυθρὸς, ρὰ, ρὸν, *vultum præferens iratum et tetricum*. Th. σκυδμαίνω, *irascor*.

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, *vultu tetrico sum*, *contristor*, *mæstus sum*: à

Σκυθρωπὸς, ε, ὁ ξ ἡ, vel ἡ, ὸν, *qui est vultu tetrico*, *mæsto*, *torvo*: ex σκυθρὸς, et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*.

Σκύλακας, acc. pl. et

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, q. v.

Σκυλάκιον, ε, τὸ, *catellus*, dimin. à

Σκύλαξ, ακος, ὁ ξ ἡ, *catulus*, propriè *canis*. Th. ὑλάω, *latro*.

Σκυλάω, -ῶ, *spolio*: legitur pro σκυλάω, q. v.

Σκυλεία, ας, ἡ, *prædatio*: à σκυλεύω.

Σκυλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à σκυλεύω.

Σκύλευσις, εως, ἡ, *prædatio*: et

Σκυλευτὴς, ȣ, ὁ, *spoliator*, *prædo*; à

Σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel σκυλάω, -ῶ, *spolio*, f. εύσω. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium*.

Σκυλῆναι, a. 2. inf. pass. et

Σκύλλȣ, præs. imperat. pass. à

ΣΚΥ'ΛΛΩ, *fatigo*, *vexo*, *jacto*: fut. υλῶ, præs. pass. σκύλλομαι, *vexor*, *jactor*.

Σκυλμανεῖς, 2. sing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, *irascor*; f. ανῶ, idem quod σκυδμαίνω.

Σκῦλον, ε, τὸ, *præda*, SPOLIUM: Angl. SPOIL. Est idem quod σύλον, ε, τὸ. Th. σύλη, idem.

Σκύμνος, ε, ὁ, *catulus leonis*; item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis*.

Σκύμνως, accus. pl. Dor. pro σκύμνους, à præced.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ε, τὸ, *summa palpebra*, *cilium*.

Σκῦρον, SCYRUM, nomen urbis.

Σκυρόω, ω, *in lapidem verto*.

Σκυρωτὴ, ὁδὸς, *aspera*, *petricosa*: v. ap. Pind. Pyth. et Od. v. 277. 9. in Gr. Schol.

Σκυτάλη, ης, ἡ, et Dor. α, et Poet.

σκυταλον, τὸ, *scutica*; *fustis*; *clava*, apud Lacedæmon. *genus secretæ epistolæ*, σκυτάλη, vocantur etiam *vectes*, seu *phalangæ*. Th. σκῦτος, *corium*.

Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτεὺς, έος, ὁ, *cerdo*, *qui artem sutoriam exercet*, accus. plur. σκυτέας: à Th. præced.

Σκυτεύω, f. εύσω, *artem coriariam*, seu *sutoriam exerceo*; *cerdo sum*: ab eod. Th.

Σκύτινος, ίνη, ινον, *è corio factus*: à seq.

ΣΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, *corium*, *pellis*, CUTIS, SCUTICA: qu. à ξύω, quod olim scribebant σκύω.

Σκυτοτόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos, &c. sutor*: ex σκῦτος, et τέμνω, *scindo*, *seco*: p. med. τέτομα.

ΣΚΥΦΟΣ, ε, ὁ, et εος, τὸ, SCYPHUS, quia κυφὸν, aut à σκάπτω, quia excavatus.

Σκωληκόβρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *à vermibus exesus seu erosus*: ex σκώληξ, et βρωτὸς, quod à βρώσκω, *comedo*.

ΣΚΩΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis*.

Σκῶλον, ε, τὸ, *offendiculum*. An à σκάζω, quia claudicare facit? Vide seq.

ΣΚΩΛΟΣ, ε, ὁ, *spinæ genus*; *palus præacutus et præustus*.

Σκωλύπτω, pro σκολύπτω, Poët. *lacero*.

Σκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum*, *sales*, *dicterium*. Th. σκώπτω, quod vide.

Σκώπτης, ε, ὁ, *cavillator*; à

ΣΚΩΠΤΩ, *cavillor*, *contumelioso gestu subsanno*: qu. σκαιῶς ἴπω, vel ὄπτομαι. Angl. TO SCOFF: fut. σκώψω, perf. ἔσκωφα, perf. pass. ἔσκωμμαι.

ΣΚΩΡ, gen. σκατὸς, τὸ, *stercus*, *oletum*.

Σκωρία, ας, ἡ, SCORIA, *fæx*, seu *sordes metalli*, *stercus*: à præced.

Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, *ulula*, *bubo*: ex σκιὰ, et ὤψ.

Σμᾶνος, εος, τὸ, Dor. pro σμῆνος, q. vide.

Σμαράγδινος, ίνη, ινον, *smaragdinus*, *a*, *um*: et

Σμαραγδίτης, ε, ὁ, *lapis smaragdinus*: à

Σμάραγδος, ε, ὁ, SMARAGDUS, gemma, idem quod μάραγδος.

ΣΜΑΡΑΓΕΩ, *resono*, *strepo*, f. ήσω.

Σμαραγίζω, f. ίσω, *resono*; à præced.

Σμαράγνα, quæ et μαράγνα, *flagellum*.

Σμαράσσω, quod et μαράσσω, *splendeo*; à μαίρω, *luceo*.

ΣΜΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, *piscis quidam pusillus*, *mana candida*, qu. à μαίρω, *splendeo*.

ΣΜΑΩ, et σμέω, *abstergo*, *detergo*, *purgo*.

Σμερδαλέα, et έον, adv. *truculenter*: à

Σμερδαλέος, έα, έον, *terribilis visu*: idem cum σμερδνὸς, quod à σμέρδω, *intueor*. Th. μέρδω, *intueor*.

Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, *terribilis*. Vide in præced.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, SMEGMA, quo in abstergendo aliquid utimur, à σμήχω, idem quod Th. σμάω, *abstergo*.

Σμήνεσι et σμήνεσσι, dat. plur. Ion. et Poët. à

ΣΜΗΝΟΣ, εος, τὸ, *examen apum*; *alveare*; *sermonis suavitas*.

Σμῆξις, εως, ἡ, *abstersio*: à

Σμήχω, idem quod σμάω, *abstergo*.

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, *parvus*, *a*, *um*: Att. pro μικρὸς.

Σμικρύνω, (pro μικρύνω) *imminuo*, f. υνῶ, p. ἐσμικρυγκα: à præced.

ΣΜΙΛΑΞ, ακος, ἡ, *taxus*; *frutex hortensis*; *herba quædam*.

Σμιλεύω, *scalpello reseco*: à

ΣΜΙΛΗ, ης, ἡ, *scalprum*.

Σμίλιον, ε, τὸ, *scalpellum*: Dim. à præced.

Σμίνθα, *mus domesticus*, quia vasa escaria σμᾷ.

Σμινθεῦ, voc. sing. à

Σμινθεὺς, *Apollo*, sic dictus, *quia cùm Smintham urbem mures infestarent, ista animalia infesta confecit; cujus memores beneficii, templum et simulachrum Apollini Sminthæo posuerunt, et figuram muris ad statuæ pedes expressam*, à σμίνθα.

Σμυχεὶς, εῖσα, ὲν, *exustus*: a. 2. part. pass. verbi σμύχω, fut. ξω, perf. ἔσμυχα, a. 2 pass. ἐσμύγην.

Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, *ærumnosus*: qui σμύχεται, *atteritur malis*. Th. σμύχω.

Σμῦξαι, *incendere*; a. 1. inf. act. ejusd. verbi.

ΣΜΥΡΙΣ, et σμύρις, SMYRIS, *lapis quo annularii gemmas ad expoliendas utuntur*.

Σμύρνα, ης, ἡ, *myrrha*. Est et nomen urbis, sic dicta à *Smyrnâ* Amazone.

Σμυρνίζω, *myrrhâ imbuo*; f. ίσω, p. ἐσμύρνικα, perf. pass. ἐσμύρνισμαι, perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus*: à præced.

ΣΜΥΧΩ, propriè *de igne latente sine flammâ et paulatim rem consumente*, *attero*, *consumo*, *inflammo*: f. ξω. Hinc fortè Angl. TO SMOKE.

ΣΜΩΔΙΞ, ικος, et σμώδιγξ, γγος, ἡ, *vibex*, *livor ex percussione*.

ΣΜΩΧΩ, *mando*, *-ere*, et *conviti-or*: Ion. et *percutio*: à σμάω.

Σοβαρὸν, Poët. pro σοβαρῶς.

Σοβαρὸς, ρὰ, ρὸν, *severus*, *truculentus*, *concitatus*, *petulans*: à σοβέω.

Σοβαρῶς, adv. *concitatè*, *magno impetu*; *insolentèr*, *superbè*: à σοβαρὸς.

Σόβας, άδος, ἡ, *insolens*, ut meretrix; à

ΣΟΒΕΩ, *abigo*, *expello*, *ago*; *insolenter incedo*: f. ήσω, p. σεσόβηκα, [*σοβεῦνται πάρεξ Τιβερηνίδα γαῖαν, Apoll. Rhod. *acti sunt præter Tiberinida terram*.]

Σόβη, ης, ἡ, *muscarium*.

ΣΟΓΧΟΣ, ε, ὁ, *cucurbita*, *lactuca leporina*.

Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis; Heb. qu. interpret. Lat. *secretum*.

Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

Σόῃ, σοῖ, 3. sing. præs. sub. verbi ejusd.

Σοὶ, *tibi*: dat. sing. à σὺ, *tu*.

Σοῖο, gen. Ion. pro σε, vel à σὺ, *tu*, vel σὸς, *tuus*.

Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis*; à σὸς, *tuus*. Th. σὺ, *tu*.

Σολοικίζω, f. ίσω, *refero Solæcos in loquendo*, *non loquor ut probatus loquendi mos fert*, à Σόλοικοι, quod vide.

Σολοικισμὸς, ε, ὁ, SOLOECISMUS; Angl. A SOLECISM: *quicquid non rectè*, *sed perperam fit*: à præced.

Σόλοικοι, οἱ, *qui Solis* (*Ciliciæ urbe*) *habitârunt*; peculiariter sic appellati sunt ii, *qui*, *cùm Attici essent*, *Solis tamen habitantes*, *aliquantùm ab elegantiâ et venustate sermonis Attici discesserant*, *et linguam ex Atticâ et Solicâ mixtam loquebantur*: generaliter *barbari omnes*, i. e. *barbarè et vitiosè loquentes*. Th. οἶκος, *domus*.

Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nom. regis, Heb. qu. interpret. Lat. *pacificus*.

ΣΟΛΟΣ, ε, ὁ, *massa ferri solidi*, *quævis massa*; *discus*.

ΣΟΜΦΟΣ, ἡ, ὸν, *inanis*, *fungosus*, *spongiosus*.

Σόοις, *serves*: 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω.

Σόομαι, σεῦμαι, med. à σόω.

ΣΟΟΣ, *salvus*, *incolumis*, *perfectus*; *salutaris*. Sed

Σόος, σε, est *motus corporum*, *quæ sursum feruntur*, Aristot. l. iv. de Cœlo, cap. ult. à σείω.

Σορδισμὸς, ε, ὁ, *solæcismus in Græco sermone*. An à Lat. *sordes*?

ΣΟΡΟΣ, ε, ἡ, *loculus*, *sepulchrum*, *capulum*, *arca funebris*.

Σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*, *a*, *um*: à σὺ, *tu*.

Σε, gen. sing. à σὺ, *tu*. Est et

Σε, contract. ex σόε, præs. imperat. pass. à σόομαι, vel σόω, *servo*. Est et vox abigentis aves, *curre*, à σοω, *in fugam conjicio*.

Σεβλίον, *subula*. Gl. Cyr.

Σεβος, *animal terrestre marinis infestum*. Oppian. lib. ii. Cyneg.

Σεδάριον, ε, τὸ, *sudarium*: nomen origine Lat. à *sudor*, qu. à Gr. ὕδωρ.

Σεσάννα, ης, ἡ, *Susanna*: nomen fœm. Heb. interpret. Lat. *lilium*.

Σεσθω, et σεσθε, *vadat*; *ruito*, *ite*: 3. sing. et 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σόω, *vado*, *irruo*.

ΣΟΥΣΟΝ, ε, τὸ, *lilium*: linguâ Phœnicum.

Σεαυτε pro σεαυτε, *sui ipsius*: ex σὺ, et αὐτὸς, *ipse*.

Σοφία, ας, et Ion. ης, ἡ, *sapientia*. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. à

Σοφίζω, *sapientem reddo*, *doceo sapientiam*: fut. ίσω, p. σεσόφικα, a. 1. ἐσόφισα, a. 1. inf. act. σοφίσαι, præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, εται, *doceor sapientiam*, *percipio sapientiam*; *doceor*, i. e. *intelligo*; item *argutè aliquid comminiscor vel confingo*; *artem in aliquâ re expromo*; *dolosè et fraudulenter dico*; *cavillor*; in malam partem *vafrè comminiscor*: perf. pass. σεσόφισμαι, perf. part. pass. σεσοφισμένος. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σόφισμα, ατος, τὸ, *inventum quodcunque*, etiam in bonam partem: sed maximè *inventum callidum*; *consilium*, *aut facinus astutum*; *commentum*: à σοφίζω. Hinc Angl. SOPHISM.

Σοφιστεὺς, *philosophor*.

Σοφιστὴς, ε, ὁ, SOPHISTA, *doctus et peritus artifex*, impr. *in dicendo*; unde *Orator*; *doctus et sapiens*: *qui tantùm ostentationis causâ philosophatur*, *vel dicit*; *deceptor*, *qui verbis de-*

lesis circumvenit: Angl. SOPHIST, gen. pl. σοφιστῶν, ab eod. verbo.

Σοφοκλεῖ, dat. sing. à

Σοφοκλῆς, έος, ὁ, SOPHOCLES; nomen proprium.

ΣΟΦΟ'Σ, ἡ, όν, *sapiens*, cui est σῶον φάος, scil. mentis; *peritus alicujus rei vel artis; prudens, callidus, eruditus.* Hinc

Σοφόω, -ῶ, *sapientem reddo*; it. *illumino*: f. ώσω, p. σεσόφωκα· et

Σοφῶς, *sapienter*: adv.

Σοφωτέρῳ, *sapientiori*: dat. sing. à σοφώτερος, compar. à σοφὸς, ὃ, *sapiens*: in superlat. σοφώτατος.

Σόω, ap. Poët. pro σώζω, σόω, vel σάω, *servo*, f. ώσω, in 3. pl. sub. σόωσι· à σόος, *salvus*. Sed

Σόω, *moveo, incito; in fugam conjicio*: σόομαι, *in fugam vertor, fugio, incitato cursu feror, curro, ruo, irruo*: à σίω, *agito*.

Σπαδίζω, *detraho*; f. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, *traho*.

Σπάδων, ωνος, et όντος, ὁ, SPADO, *cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est.* Th. σπάω, *traho, evello*.

*Σπαδωνίζω, ίσω, *castro*. Dionys. Hal.

Σπαθαλάω, quod à σπαθάω, *prodigo*, quod vide.

Σπαθάρισμος, Gen. cap. xxviii. 14. θέριστρον, Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάθῃ.

Σπαθάω, *licium inculco*, τῇ σπάθῃ, vel simp. *texo*, expon. et *prodigè licia telæ addo*. Hinc per Metaph. *profusè consumo, prodigo, luxurior*: à

ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *rudis* seu *rudicula*, SPATHA, *gladius, instrumentum textorium, palma*.

Σπαθῶσι, *dissipant*: 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, *palpito, vibro, tremo*. Idem et ἀσπαίρω. Est et σπαίρω, ἐκπνέω, SPIRO, nempe *expiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.

Σπάλαξ, ακος, ὁ, TALPA, quæ et ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *traho*

Σπαλεὶς, Æol. pro σταλεὶς, a. 2. part. pass. à στέλλω, *mitto*: f. 2. σταλῶ.

Σπαλάσσομαι, *laceror, turbor*; qu. à σπαράσσω, *turbo*.

Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria*: à σπανὸς, *rarus*.

Σπανία, ας, ἡ, *Hispania*.

Σπανίζω, *penuriâ laboro*: f. ίσω, p. ἐσπάνικα, p. pass. ἐσπάνισμαι, a. 1. pass. ἐσπανίσθην· à σπανός.

Σπάνιος, ία, ον, *rarus*: à

Σπάνις, εως, ἡ, *raritas, penuria*. Th. σπανὸς, *rarus*.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω.

*Σπανίως, *rarò*; adv. à σπάνιος.

ΣΠΑΝΟ'Σ, *rarus, infrequens*: qu. à πένω, *laboro*.

ΣΠΑ'Ξ, σπακὸς, ὁ ξ ἡ, *canis*. Vox Pers.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, *frustum rei dilaceratæ*: et

Σπαραγμὸς, ȣ, ὁ, *laceratio*: à

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ττω, *lacero, lanio, vellico*: (qu. ex σπάω, *traho*, et ἀράσσω, *seco*) f. ξω, p. χα, a. 1. ἐσπάραξα, a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν, perf. pass. ἐσπάραγμαι.

Σπαργανίζω, *fasciis involvo*: f. ίσω, p. ἐσπαργάνικα· à σπάργανον.

Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω.

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, *fascia, quâ infans involvitur, pannus oblongus*.

Σπαργανόω, *fasciis involvo*, f. ώσω, p. ἐσπαργάνωκα, a. 1. ἐσπαργάνωσα, perf. pass. ἐσπαργάνωμαι, perf. part. pass ἐσπαργανωμένος, *fasciis involutus*. Th. σπάργανον

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, *tumeo, distentus sum*: ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc

Σπάργη, *libido*: propriè *appetitus exonerandi mamillas lacte distentas*.

Σπαρέδρα, ας, ἡ, *Sparedra*, Amoci Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, *satus*, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, *semino, sero*, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, *palpito*: à σπαίρω.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, *infrequens, rarus, paucus*; à σπανός.

Σπάρος, ἰχθὺς, *cammarus*, SPARUS, Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, SPARTA, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτίον, vel σπάρτιον, ȣ, τὸ, *funiculus sparteus, funiculus*: à

Σπάρτον, ȣ, τὸ, SPARTAM, *vitile, funis sparteus*. Etiam ὁ σπάρτος· à σπάω, quia *flecti* et *trahi* potest, vel potiùs à σπείρω.

Σπαρτοπόλιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani*: ex σπαρτὸς, *seminatus*, et πολιὸς, *canus*.

Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, *seminatus, sparnus; satu editus*.

Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus, Thebani* sic dicti, quod ex draconis dentibus à Cadmo *satis* nati credantur. Th. σπείρω, *semino*.

Σπασάμενος, a. 1. part. m. à σπάω, *traho*.

Σπάσεν, *traxit*, Ion. pro ἔσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σπάσμα, ατος, τὸ, *acies nuda gladii*: in corpore humano, *quod convulsum est, distensio, convulsio*, SPASMA. Th. σπάω, *traho*: Σπάσμα, θαλάσσης, *maris æstus*.

Σπασμὸς, ȣ, ὁ, SPASMUS, idem quod præced.

ΣΠΑΤΑ'ΓΓΟΣ, ȣ, ὁ, SPATANGUS, *echinorum* species.

Σπαταλάω, -ῶ, *lascivio*: præs. part. σπαταλάων, -ῶν, -άωσα, -ῶσα, -άον, -ῶν, f. ήσω, perf. ἐσπατάληκα, a. 1. ἐσπατάλησα, à

Σπατάλη, ης, ἡ, *luxus, deliciæ*; à σπαθάω, *prodigo*. Th. σπάθη.

Σπάτειος, εία, ειον, *pelliceus*: et

Σπατίλη, ης, ἡ, *stercus humanum humidum*. Alii expon. *coriorum resegmina*: à

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis*, Bœot. à σπάω, quia *contrahi* potest vel quia detrahitur. Hinc

Σπατόω, *opus ex corio facio*.

ΣΠΑ'Ω, *traho, extraho, vello; sugo, bibo*: f. σπάσω, perf. ἔσπακα, præs. m. σπάομαι, *stringo*; a. 1. m. ἐσπασάμην, -ω, ατο, a. 1. part. m. σπασάμενος.

Σπεῖο, *sequere*, per Ectasin. Poët. pro σπέο, quod Ion. pro σπῶ, præs. imperat. m. verbi σπόμαι, Poët. pro ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Σπεῖος, Poët. pro σπέος, εος, τὸ, *specus*.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, SPIRA, *funis*; item *cohors, legio*. Hinc Angl. SPIRE.

Σπεῖρον, ȣ, τὸ, *fascia, vestis lacera*; σπεῖρα, *panni, velum navis*: *funis nauticus in orbem convolutus*, à σπεῖρα.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, SERO, *semino*, SPARGO; f. 1. σπερῶ, f. 2. σπαρῶ, perf. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. act. σπεῖραι, a. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν, a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε, præs. pass. σπείρομαι, perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται, perf. part. pass ἐσπαρμένος, η, ον, a. 2. ind. pass ἐσπάρην, ης, η, a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. σπαρεὶς, p. m. ἔσπορα.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, a. 1. part. act. σπείσασθαι, a. 1. inf. m. σπεισάμενος, a. 1. part. m. verbi σπένδω, *libo*; f. σπείσω.

Σπείσαντ', *libaverunt*: Ion. pro ἐσπείσαντο, 3 pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo*; f. σπείσω.

Σπείσω, *libabo*. Vide præced.

Σπεὼ, όος, ἡ, SPEO, nomen mulier. q. d. *specu latitans*.

Σπέκλον, *speculum*. Gl. Cyr. ex Lat.

Σπεκλοποιὸς, *specularius*.

Σπεκυλάτωρ, ωρος, ὁ, *speculator*, vox Lat. Alii tamen *spiculatorem* dictum volunt; sed eâ ratione per i scribi debet à spiculo quod gestabat δορυφόρος, seu δεξιολάβος, *satelles*.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, et πέλεθος, ȣ, ὁ, *stercus, excrementum*.

Σπένδεσκε, *libabat*, Ion. pro ἔσπενδε, 3. sing. imp. act. v. σπένδω.

Σπενδόμενος, præs. part. pass. à

ΣΠΕ'ΝΔΩ, *gutlatim defundo, libo*; σπένδω et pr. m. σπένδομαι, *mutuò libo*: quod fieri solebat in fœderis incundis: hinc *fœdus ineo, ico, paciscor*: pr. pass. σπένδομαι, *mactor, immolor, sacrificor*: f. σπείσω, a. 1. ἔσπεισα, p. m. ἔσπονδα. Hinc Angl. TO SPEND.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, SPECUS, *spelunca*, Poët. σπεῖος. Ion σπέος, dat. pl. σπέσι, Poët. et Ion. σπέεσσι.

Σπέραδος, εος, τὸ, *semen*: à σπείρω, *semino*.

Σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*, SPERMA: In S. S. *genus, posteri, filius*: in plur. σπέρματα, dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, *semino*.

Σπερμαίνω, idem quod σπείρω, *semino*.

Σπερματίζω, *semento, semen sero*: et

Σπερματικὸς, ἡ, όν, *seminalis, genitalis*: à σπερμα. Hinc Angl. SPERMATIC.

Σπερμολόγος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui semina colligit*, ut aves; *garrulus, nugator, blaterator*: ex σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*, et λέγω.

Σπερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *irritatus*: a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, *urgeo*, a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ἡ, όν, *celer, festinus; cum impetu ruens; assiduus*: à seq.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, *vehementer cupio; urgeo, propello; festino*: σπέρχομαι, *fugor, irâ concitor, irascor*: a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, f. 1. act. verbi σπείρω, *semino*, quod vide.

Σπὶς, dic, pro σπὶ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι. à σπέω, vel σπῶ; dico: f. σπήσω, a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἔσπω, Poët. pro ἔπω, dico.

Σπέσθαι, sequi, præs. inf. m. verbi Poëtici σπομαι pro ἕπομαι.

Σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. σπὶς, quod vide.

Σπεύδει, festinat, 3. sing. præs. ind. verbi σπεύδω, festino.

Σπεύδοι, 3. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Σπεύδοντ' pro σπεύδοντα, acc. sing. et

Σπεύδοντες, nom. pl. part. præs. et

Σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, properant, 3. pl. præs. à

ΣΠΕΥ'ΔΩ, studeo, valdè cupio: festino: σπεύδειν βίον ἀθάνατον, immortalem vitam affectare: præs. imperat. σπεῦδε, ἔτω, imperf. ἔσπευδον, f. σπεύσω, a. 1. ἔσπευσα, a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω, a. 1. part. act. σπεύσας, p. m. ἔσπευδα.

Σπεύδωμες, properemus: Dor. pro σπεύδωμεν, 1. pl. præs. sub. et

Σπεύσας, a. 1. part. act. verbi σπεύδω, f. σω, festino.

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Σπῆϊ, alii legunt σπῆϊ, dat. sing. à σπῆος, pro σπέος, εος, τὸ, antrum, Ion. σπῆος.

Σπήλαιον, ȣ, τὸ, spelunca, SPELÆUM. Th. σπέος, εος, τὸ, specus, antrum.

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, SPELUNCA: ab eod. Th.

Σπήλωνες, lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco: à σπιλὰς, saxum.

Σπιδὴς, ὲος, ὁ ϗ ἡ, amplus, spissus: à σπίζω, e tendo.

Σπιδνὸς, ἡ, ον, densus, SPISSUS: ab eod. Th.

Σπίζα, ης, ἡ, avis, sono similis est passeri: à σπίζω, pipio.

ΣΠΙ'ΖΩ, extendo, expando, qu. à σπάω, traho; etiam pipio, sonus quarundiam avium.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, vide σπιθαμώδης, quod idem significat.

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, SPITHAMA, spatium inter pollicem et minimum digitum expansos; palmus major, dodrans: dicta vox παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τὰς δακτύλȣς, à digitis extensis.

Σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem ac

Σπιθαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, spithamæ seu dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis.

Σπιλάδεσσιν, procellis, dat. pl. Ion. à

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, scopulus maris. Est et σπιλὰς, procella: à

ΣΠΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, macula, labes: vitiligo; item saxum: undè

Σπιλόω, maculo; f. ώσω, p. ἐσπίλωκα et

Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula, labes.

ΣΠΙ'ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria. Plin. an. à σπινθὴρ? q. v.

Σπινθαρίδες, scintillæ. Th. σπινθὴρ.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, scintilla.

Σπινθράκες, ων, οἱ, flammæ.

Σπίνος, fringilla avis à σπίζειν.

Σπλαγχνίζω, sacrifico; σπλαγχνίζομαι, misericordiâ (ex ipso corde profœtâ) moveor: a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. σπλαγχνισθὶς, ἑντος· à σπλάγχνον.

Σπλαγχνισμὸς, ȣ, ὁ, sacrificium; misericordia, commisseratio: à præced.

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ȣ, τὸ, viscus, τὰ σπλάγχνα, viscera, cor, jecur, pulmones; affectus maternus, commisseratio. Σπλάγχνον frequenter de corde dicitur, ut liquet etiam in compositis: ἄσπλαγχνος, non habens cor, et εὔσπλαγχνος, animosus, misericors. Eustath. ducit à Dor. σπλὰν pro σπλὴν, splen, unum ex visceribus.

Σπλαγχνοφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, viscera edens: ex σπλάγχνον, et φάγω.

Σπληδὸς, ȣ, ὁ, cinis: à σποδὸς, ȣ, ὁ, idem.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, SPLEN, lien. Angl. SPLEEN.

Σπογγία, ας, ἡ, SPONGIA: Angl. A SPONGE: à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ȣ, ὁ, spongia: qu. σπᾶ ὑγρά. Hinc

Σπογγιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, spongiosus.

Σποδεύνας, ᾶ, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ȣ, ὁ, qui in cinere jacet ac dormit. Ex σποδὸς, et εὐνὴ, ἡ, cubile.

Σποδέω, ferventi cinere obruo; percutio; purgo: item subagito. Th. σποδὸς, ȣ, ὁ, cinis.

Σποδιὰ, ας, ἡ, cinis: à

Σποδίζω, f. ίσω, sub cinere coquo; comburo velut in cinere; in cinereum colorem vergo, coëo. Th. σποδὸς.

Σποδοειδὴς, ὲος, ὁ ϗ ἡ, cinereus: ex σποδὸς, ȣ, ὁ, cinis, et εἶδος, species.

ΣΠΟΔΟ'Σ, ȣ, ὁ, cinis: qu. σβεδὸς, à σβέω, quia extinctis et consumptis lignis remanet.

Σποδόω, ῶ, cinere obruo, in cinerem redigo; f. ώσω, p. ἐσπόδωκα: à præced.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, vestis coriacea.

Σπολὴ, stola. Hesychius pro ϛολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur: à σπάω, traho, evello.

Σπόμενος pro ἑπόμενος, sic σπομένα, pro ἑπομένη, ης, ἡ. Vide in σπῆο.

Σπονδὰς, acc. pl. à σπονδὴ, quod vide.

Σπονδεῖον, ȣ, τὸ, calix, crater, vas ad libandum vinum: à

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio, libamen: σπονδῆσι, dat. pl. Ion. pro σπονδαῖς. Peculiaritèr σπονδαὶ dicuntur libationes quæ in sanciendis fœderibus adhibentur: et sæpè etiam ipsa fœdera: à σπένδω, libo, f. σπείσω, p. m. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui libationes fert, sacerdos. Ex σπονδὴ, libatio, et φέρω, fero. p. med. πέφορα.

ΣΠΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, SPONDYLUS, vertebra spinæ dorsi.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, semen, satio; genus, proles, fœtus, semen genitale: à p. m. ἔσπορα, verbi σπείρω, semino.

Σποράς, άδος, ὁ ϗ ἡ, sparsus, dispersus: et

Σπορεὺς, έος, ὁ, sator, seminator: ab eod.

Σπόριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui seminari potest, σπόριμα, ων, τὰ, sata: ab eod. Th.

Σπόρος, ȣ, ὁ, satio, semen: ab eod.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρȣ.

Σπȣ̃, pro quo et σπῆο, Ion. et Poët. præs. imperat. m. verbi σπόμαι, Poët. pro ἕπομαι, sequor. Vide in σπῆο. Et

Σπȣ̃, Sythicè oculum significat.

Σπȣδάζω, festino, propero; studeo, operam do, affecto; seriò ago, loquor. Cum præp. περὶ, significat studium pertinens ad utilitatem nostram, cum πρὸς ad alienam. Σπȣδάζομαι, color, æstimor, diligor: fut. άσω, perf. ἐσπȣ́δακα, à σπȣδὴ.

Σπȣδαῖος, αία, αῖον, diligens, probus, honestus, serius: comp. σπȣδαιότερος, et Att. σπȣδαίτερος, majori studio utens: à σπȣδὴ, studium.

Σπȣδαιότατοι, nom. plur. superlat. grad. à σπȣδαῖος, quod vide.

Σπȣδαιοτέρως, et σπȣδαιοτέρω, diligentiùs, adv. compar. grad. à σπȣδαῖος, studiosus.

Σπȣδαίως, adv. studiosè, diligentèr, serio: à σπȣδαῖος, quod vide.

Σπȣδὴ, ῆς, ἡ, et Dor. σπȣδὰ, propriè festinatio, deinde per Metaph. animi intentio, sedulitas, ardor, STUDIUM, instantia, industria, studium partium, factio. Th. σπεύδω, festino; p. m. ἔσπȣδα.

Σπȣδῇ, dat. præced. adverbialiter, festinantèr; studiosè, summâ diligentiâ, enixè, magno laboro; ægrè, vix, seriò.

ΣΠΥΡΑΘΙ'Α, ας, ἡ, et σπύραθος, ȣ, ὁ, vel ἡ: tum σπυρὰς, άδος, ἡ, caprarum stercus.

ΣΠΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, SPORTA, corbis, fiscella, seu vas vimineum aut junceum.

Σταγετὸς, ȣ, ὁ, stilla: à ϛάζω.

Στάγιον, ȣ, τὸ, ἑξάγιον, nota senarii, ϛ'.

Σταγὼν, ονος, ἡ, stilla, gutta: à ϛάζω.

Σταδιοδρομέω, cursu contendo; f. ήσω· à

Σταδιοδρόμος, qui in stadio cursu certat: quod ex ϛάδιος, seu ·ον, stadium, (quod ab ἵϛημι, sto) et δρόμος, cursus.

Στάδιον, STADIUM, curriculum. Æol. σπάδιον, SPATIUM: à ϛάδιος.

Στάδιος, ȣ, ὁ, idem. Et

Στάδιος, ία, ιον, stabilis, firmus; benè compactus; longus et rectus: ab ἵϛαμαι, sto.

Στάζοντα, stillantem, acc. sing. præs. part. à ϛάζω, stillo.

ΣΤΑ'ΖΩ, stillo; f. ξω.

Σταθεὶς, ἑντος, status, positus: a. 1. part. pass. verbi ἵϛημι, sto: f. ϛήσω, aor. 1. pass. ἐϛάθην.

Στάθεν, Bœot. Sync. pro ἐϛάθησαν, steterunt, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἵϛημι, sto.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, stabilis, firmus, constans: de die est meridianus: à ϛάω, seu ἵϛημι, sto.

Σταθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Σταθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Σταθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi ἵϛημι.

Στᾶθι, Dor. pro ϛῆθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Στάθμα, ας, ἁ, Dor. pro ϛάθμη, ἡ, meta, quod vide.

Σταθμάω, et usitatiùs ϛαθμάομαι, ῶμαι, ad amussim exigo, pondero, æstimo; conjecturam facio, pensito, expendo: à ϛάθμη, amussis.

Σταθμεύμενος, Dor. pro ϛαθμώμενος, conjiciens: à ϛαθμάομαι, pro ϛαθμόομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amussis, regula ad quam aliquid exæquatur; meta; perpendiculum:* ab ἵστημι.

Σταθμίζω, f. ίσω, *pondero, appendo, libro, pensilo, trutino:* à præced.

Στάθμιον, ου, τὸ, *statera, libra, pondus:* à

Σταθμὸς, ου, ὁ, *stabulum; statio; postis; statera, libra, pondus:* dicitur et de *magnis locorum intervallis.* dat. sing. σαθμῷ, dat. pl. Ion. σαθμοῖσι ab eod. Th.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, εος, τὸ, *pectus.*

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Att. Sync. pro σταίημεν, ητε, ησαν, pl. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙ͂Σ, et σταὶς, αιτὸς, τὸ, *farina triticea aquâ subacta; adeps.*

Σταχτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, lixivia, aloë:* à

Σταχτὸς, ἡ, ὸν, *stillatitius.* Th. στάζω, fut. ξω, *stillo.*

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro στήλη, ἡ, *columna.*

Σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, *distillatio.*

Σταλάζω, fut. ξω, STILLO. Th. στάζω, idem.

Σταλάω, idem ac præced.

Σταλῆναι, *missum esse,* a. 2. infin. pass. verbi στέλλω, *mitto;* a. 2. pass. ἐστάλην.

Στάμιξ, κος, *varrus, paxillus,* qui facit imposita στάειν.

Στάμεν, Poët. pro στῆναι, a. 2. infin. act. verbi ἵστημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, *lignum in navi erectum:* à στάω, seu ἵστημι, quia stat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *urna, hydria, amphora;* ut puto à στάω, quòd erecta stet.

Στὰν, Ion. pro ἔσταν; hoc verò Bœot. Sync. pro ἔστησαν, *steterunt,* 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto,* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Σταξεῦμες, Dor. et Æol. pro στάξομεν, *stillabimus,* 1. pl. f. 1. et

Σταξοῖσι, Æol. et Dor. pro στάξουσι, 2. pers. pl. f. 1. verbi στάζω, *stillo:* f. ξω.

Σταότα, Ion. pro ἑσταότα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, *sto,* perf. part. ἑστακὼς, ότος, et Ion. Crasi ἑστὼς ότος, et per Aphæresin σαότος, &c.

Στὰς, *qui stetit,* a. 2. part. act. Sed στᾶσ' pro στᾶσα, a. 2. part. f. g. ab ἵστημι, *sto.*

Στάσῃ, *consistas,* 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, *sto.*

Στασιάζω, f. άσω, *seditionem excito, dissideo, contendo, insurgo;* vide in στάσις.

Στασιασμὸς, οῦ, ὁ, *seditio, seditionis concitatio:* à præced.

Στάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *stativus, stabilis, constans, firmus, quietus:* Gl. Cyr. [*ἀργύριον στάσιμον εἶναι, Leg. Solon. ap. Lysiam, *pecuniam fænori dari licere,*] à seq.

Στάσις, εως, ἡ, *status, statio, ipse standi actus, quies; factio, seditio; ventus vehementior; agger;* ab ἵστημι.

Στασιώδης, εος, et σασιώτης, ου, ὁ, *seditiosus.* Th. ἵστημι, *sto, erigo;* cum multitudo se erigit adversus præstites.

Στάσκον, Ion. et Poët. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto.*

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut. 1. med. verbi ejusd.

Στάσω, Dor. pro στήσω, f. 1. ejusd.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, STATER, [*nummus quatuor drachmas valens, Mat. xxvii. 27.] Sub Atheniensium republicâ nummus aureus unciæ ponderis: sub Byzantinis imperatoribus nummus sexta pars unciæ. *Debitor qui pecuniam mutuatur,* πολλοὶ στατῆρες, ἀποδοτῆρες δ' οὐδ' εἷς, Epicharmus: *multi sunt qui pecunias fœnore accipiunt, ne unus quidem qui reddat.*]

Στατὸς, ἡ, ὸν, *stans, qui stat; stabilis, firmus, constans:* ab ἵστημι.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *vallus, palus ligneus, crux.*

Σταυρόω, -ῶ, *palum seu vallum figo, palo seu cruci adfigo:* per Metaph. *impetum carnis, ne in me regnet, frango; virtute* scil. *Spiritus S. precibus,* &c. f. ώσω, p. ἐσταύρωκα, a. 1. ἐσταύρωσα, aor. 1. imperat. act. σταύρωσον, άτω, et in 1. pl. σταυρώσατε, a. 1. sub. act. σταυρώσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. σταυρώσωσι, a. 1. inf. act. σταυρῶσαι, a. 1. part. act. σταυρώσας, ασα, αν, perf. pass. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, *sum contemptui et horrori:* p. part. pass. ἐσταυρωμένος, η, ον, *crucifixus:* a. 1. pass. ἐσταυρώθην, ης, η, aor. 1. imperat. pass. σταυρώθητι, ήτω, a. 1. sub. pass. σταυρωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. infin. pass. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς, *crux.*

Σταυρώσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ad crucifixionem pertinens:* à seq.

Σταύρωσις, εως, ἡ, *crucifixio:* à 2. pers. sing. perf. pass. verbi σταυρόω.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, *uva passa.* Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva:* qu. à στάζω, quia stillat liquorem: hinc et σταφυλὴ ἀνθρώπου, *columella uvæ:* sed σταφυλὴ, ης, est *perpendiculum; funiculus rubricâ illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam.*

Σταφυλῆ, et σταφύλη, vide in σταφίς. σταφυλῇσι dat. pl. Ion. à σταφυλή, *uva.*

Σταχάνη, ης, ἡ, *trutina,* Dor. ab ἵστημι, *pondero.*

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, *spica;* in nom. pl. στάχυες, qu. à στίξ, *ordo;* quia certos habet ordines granorum; item *stella* quæ *spica* virginis dicitur: et *herba,* marrubio similis. Est et

Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Στάω, στῶ, *STO, maneo;* ab hoc inusitat. est ἵστημι, *statuo.*

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *sebum seu sevum;* item *farina aquâ subacta.*

Στεατόομαι, οῦμαι, *pinguesco, pinguefio;* f. 1. m. ώσομαι: à præced.

Στεγάζω, *tego, sustineo, fulcio,* f. άσω, p. ἐστέγακα: à στέγω.

Στεγανὸς, et per Sync. στεγνὸς, ἡ, ὸν, *tectus, opertus; qui secreta in pectore retinet; densus, firmus:* à στέγω, *tego, sustineo.*

Στεγασρίδες, *ad aliquid tegendum aptæ.* Th. στέγω, *tego.*

Στέγη, ης, ἡ, *tectum, ædificium, contignatio;* undè Angl. STAGE. Th. στέγω.

Στέγος, vel τέγος, εος, τὸ, idem et ab eod. Th.

ΣΤΕ'ΓΩ, TEGO, *operio;* item *tolero, sustineo, impedio,* [*contineo; ὡς ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι.* Eurip. ap. Plut. de Garrul. p. 504. *Implere te nequeo continentem nihil*] f. ξω, p. ἔστεχα, p. m. ἔστεγα.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, STIPO, *calco;* qu. ex στάω, et βάω, quod enim calcat *stat,* et *it,* quodammodo; quia stando *movet pedes.*

Στείλαντο, *collegerunt,* Ion. pro ἐστείλαντο, 3 pl. a. 1. ind. m. verbi στέλλω, *mitto, contraho,* quod vide.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, *foramen securis, in quod στέλλεται,* id est *immittitur* lignum: et

Στειλεὸν, et Poët. στειλειὸν, οῦ, τὸ, et στειλεὸς, vel στελεὸς, οῦ, ὁ, *securis manubrium;* quod στειλειᾷ immittitur.

Στεινομένη, Ion. pro στενουμένη, præs. part. pass. f. g. verbi στείνω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus, arctus:* Ion. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, Ion. pro ἐστείνοντο, 3. pl. imperf. à στείνω.

Στεινὸς, Ion. idem quòd στενὸς, *angustus:* sed

Στεῖνος, εος, τὸ, *via angusta; anxietas.* Th. στενὸς.

Στεινόω, Ion. pro στενόω et

Στείνω, Ion. pro στένω. Th. στενὸς.

Στεινωπὸς, Ion. pro στενωπὸς, hoc autem Poët. pro στενὸς, *arcta,* seu *angusta via:* ex στεινὸς, *angustus,* et ὀπὴ, *foramen.*

Στείομεν, *steterimus,* Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω in εο resoluto, στέωμεν, et Ectasi Poët. στείομεν, verbi ἵστημι, *sto:* f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. sub. στῶ.

Στεῖρα, ας, et Ion. στείρη, ης, ἡ, *carina navis,* quasi στερρὰ, *firma:* à στερρὸς, *solidus,* pro στερεὸς, idem; *quod carina sit solidissima asserum, quippe in quam, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis.* Est etiam

Στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis:* à

Στεῖρος, ου, ὁ, *sterilis vir:* στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis fœmina:* tamen et στεῖρα, de fœminâ. Th. στερέω, *privo.*

Στειρόω, -ῶ, *sterilem reddo:* m. *sterilis sum,* f. ώσω, p. ἐστείρωκα.

Στεῖχον, Ion. pro ἔστειχον, *incedebant,* 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *eo, vado.*

ΣΤΕΙ'ΧΩ, *vado, ordine incedo,* [*στείχειν πέδον, χθόνα, &c. superambulo,* ap Poët. Græc. frequenter, v. Salm. de m usur. p. 518.] f. ξω, p. ἔστειχα, a. 2. ἔστιχον.

Στελγὶς, ίδος, ἡ, et

Στλέγγις, ἡ, *strigilis:* item *ornamenti genus, lamina:* à στέλλειν ῥέα, *ornare membra.* Vide στλεγγίς.

Στελεὸν, et -ὸς, vide in στειλεὸν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, *truncus, caudex:* qu. ex radice στέλλεται.

ΣΤΕ'ΛΓΙΣ, ιδος, ἡ, *viscum, quod arbori innascitur.*

Στέλλεν, *ornare,* Dor. pro στέλλειν, præs. inf. act. v. στέλλω

ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto; instruo, apparo, orno, amicio;* [*contraho,*] *reprimo, inhibeo, sisto:* in v. med. στέλλομαι, *mitto meipsum:* i. e. *eo, proficiscor, venio, expeditionem suscipio, contendo; timeo, caveo; lateo, fallo, minuo verbis:* f. στελῶ, f. 2. σταλῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα.

Στελμονίαι, *fasciæ quibus canum latera præmuniuntur:* à στέλλω, *instruo.*

Στελῶ, *mittam,* f. 1. verbi στέλλω, *mitto*

ΣΤΕ'ΜΒΩ, *contumeliâ, seu injuriâ afficio.* Est et

Στέμβω, *assiduè moveo:* vide στέμφω.

Στέμμα, ατος, τὸ, *sertum, corona; vitta; lana;* STEMMA *nobilitatis:* à 1. pers. perf. pass. verbi στέφω, *corono.*

no: f. ψω, p. ἔστεφα, perf. pass. ἔστεμμαι. Angl. A STEM.

Στέμφυλα, τὰ, *vinacea, fraces*. Sunt folliculi σαφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, *moveo*: undè ἀστεμφὴς, et ἀστεμφὴς, *immotus*. Martin. refert. ad σείβω, *calco*.

Στέναγμα, ατος, τὸ, et

Στεναγμὸς, ϋ, ὁ, *suspirium, gemitus*: à στενάζω, *ingemisco*. Th. στενος, *angustus*.

Στενάζω, *gemo, ingemisco, suspiro*: præs. imperat. act. στέναζε, ἵνα, et in 2. pl. στενάζετε, f. άζω, a. 1. ἐστέναξα, *ingemui*: à στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus, gemitus enim fit angusto corde*.

Στενακτος, ἡ, ὸν, *gemebundus, lamentabilis*: à præced.

Στενάχιζε, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. Ion. à

Στεναχίζω, f. ίσω, *gemo*: Poët. à

Στενάχω, f. ξω, Poët. et στοναχέω, idem ac. στενάζω, et ab eod. Th.

Στενόεις, όεσσα, όεν, *gemebundus*. Th. στενὸς, *arctus*.

Στενόεντα, præced. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχέω, *de rebus frivolis et subtilibus garrio*: ex στενὸς, *angustus*, et λέσχη, *sermocinatio*.

ΣΤΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *angustus, arctus*.

Στενόσημον, ϋ, τὸ, *angusticlavium*: ex στενὸς, *angustus*, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum*; ita πλατύσημον, *laticlavium*.

Στενότης, ητος, ἡ, *angustia*: à στενὸς.

Στενοχωρέω, -ῶ, *arcto, angusto*: f. ήσω, p. ἐστενοχώρηκα, præs. pass. στενοχωρέομαι, -ῦμαι, *coarctor*; ex στενὸς, et χωρέω.

Στενοχωρία, ας, ἡ, *angustus locus*: *angor; inopia pecuniæ*: ex στενὸς, et χῶρος.

Στενόω, f. ώσω, *angusto, coarcto; in angustias redigo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στέντωρ, ορος, ὁ, STENTOR, præco, qui tantùm vociferabatur, quantùm alii quinquaginta: dat. sing. Στέντορι.

Στένω, f. ενω, *gemo, suspiro; deploro, lugeo*: ex angusto corde. Th. στενὸς, *angustus*.

Στενωπὸς, Poët. pro στενωπὸς, *angustus, in quo visus contrahitur, arcta*, seu *angusta via*: ex στενὸς, *angustus*; et ὀπὴ, *foramen*.

Στενῶς, adv. *contractè, angustè*: à στενὸς.

Στένωσις, εως, ἡ, *angustia, coarctatio*: à στενόω.

Στέωμεν, *stetissemus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. à στέργω, *diligo*.

ΣΤΕ'ΡΓΩ, *naturali charitate complector*; item *acquiesco, sum contentus; oro, desidero*: f. ξω, p. ἔστερχα, p. m. ἔστοργα.

Στέργωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Στερεθεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part pass. à στερέω: et etiam στερηθεῖσαι.

Στερεοκάρδιος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *firmus et constans animo, duro corde*; ex καρδία, *cor*: et

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, εὰ, εὸν, *solidus, rigidus, durus, firmus: sterilis ob duritiem*: (qu. à σάω,) *firmitèr stans*. Hinc.

Στερεόω, -ῶ, *confirmo, solidum reddo, corroboro*; f. ώσω, p. ἐστερέωκα, imperf. pass. ἐστερεόμην, -ύμην, et in 3. pl. ἐστερέοντο, -ῦντο, p. pass. ἐστερέωμαι, a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεὸς.

Στερέσαι, pro στερῆσαι, a. 1. infin. act. verbi στερέω, *privo*.

Στερεῖται, *privatur*, 3. sing. præs. pass. à στέρομαι, idem ac. στερέομαι, -ῦμαι.

ΣΤΕΡΕ'Ω, *privo, orbo*: f. ήσω, et έσω, perf. ηκα, et ἐκα, a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερέωμα, ατος, τὸ, *firmamentum, robur*: à στερεόω, *solido*. Th. στερεὸς, *solidus*.

Στερεῶς, adv. *solidè, firmitèr, constantèr*: à στερεὸς, quod vide.

Στερέωσις, εως, ἡ, *firmatio, solidatio*: a. 2. sing. perf. pass. verbi στερεόω.

Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. στερέω, *privo*.

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio, fraus, orbitas*: apud Philos. quum *quid de re aliquâ negatur*: [*commissio vel *omissio mercimonii*. Aristot. Oecon. l. ii v. Salm. de m. usur p. 616] et

Στερητικὸς, ἡ, ὸν, *privativus*: à perf. pass. verbi στερέω, *privo*.

Στερῆθμεν, *privatum esse*, per Sync. pro στερηθῆμεν, seu στερηθήμεναι, Ion. et Dor. pro στερηθῆναι. l. inf. pass. verbi στερέω, *privo*: f. ήσω, a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, *privantur*; 3. pl. ind pass. à

Στερίσκω, idem quod στερέω, *privo*.

Στέριφος, εος, τὸ, *pectus*, quia στερρὸν, *solidum*. Et στέριφος, ίφη, ιφον, *sterilis; firmus*; vide στερεὸς, *solidus*.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ϋ, τὸ, *pectus*, quia στερεὸν, ossibus firmitèr munitum.

*Στερνῦχος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *pectore suo continens, cavus*. Epith. terræ. Ex præced. et ἔχω.

Στέρξαι, *amavisse*, a. 1. infin. act verbi στέργω, *naturali charitate complector*; f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac. στερέομαι, -ῦμαι, *privo*.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor, splendor, fulgur*: per Aphæresin pro ἀστεροπὴ, Poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro*, f. ψω.

Στερόπης, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, voc. sing à

Στεροπηγερέτης, ϋ. ὁ, *qui fulgur suscitat*, Jovis Epithet. ex στεροπὴ, et ἐγείρω, *excito*.

Στέροψ, πος, ἡ. idem quod στεροπὴ.

Στερρὸς, ὰ, ὸν, idem ac. στερεὸς, *solidus*: et

Στερρότης, ητος, ἡ, idem quod στερεότης.

Στέρφος, εος, τὸ, *pellis*: à στέφω, *tego*, per Pleonasm τῦ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, et Dor. στέρφος, qu. à τρέφω.

Στερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *dilectus*, a. 1 part. pass. verbi στέργω, f. ξω. Vide in στέρξαι.

Στεῦομαι, *promitto, firmo, præ me fero*.

Στεῦτ', pro ἐστεύετο, vide in

Στεῦται, *firmatur*, per Sync. pro στεύεται, 3. sing. præs. m. verbi στεῦομαι: sic στεῦτ', pro στεῦτο, *firmabatur*, Ion. et per Sync. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf m. ejusd.

Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Gr. *sertum*.

Στεφάνη, ης, ἡ, *cujusque rei fastigium, aut circuitus; corona; orbis; cribri ambitus; montis culmen; galeæ species; ungula*. Th. στέφω, *corono*.

Στεφανηφορέω, -ῶ, *coronam fero*, f. ήσω, p. ἐστεφανηφόρηκα· à

Στεφανηφόρος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *coronam gestans*: στεφανηφόρος ἀγὼν, *certamen, in quo victori corona datur ferendo*. [*Στεφανηφόρος, ϋ, ὁ, fuit is qui eligebatur quolibet anno à sacerdotibus, ut curam haberet sacrorum, quæ ad Deos spectabant; tanquam summi pontifices in aliis urbibus. Apud Athenæum, Stephanephorus Tarsi tunicam purpuream indutus, albo distinctam, coronam lauream ferebat, quam Plato de Legg. semper gerere ait, cum alii sacerdotes non nisi inter sacra illam portarent. *Vaill de Num. Græc.* p 318.] Ex στεφάνη, quod à στέφω, *corono*, et φέρω, *fero*.

Στεφανίζω, f. ξω, *corono*; à στέφανος, quod à στέφω.

Στέφανος, ϋ, ὁ, *corona*: Metaph *decus, honos*: στεφάνως, Dor pro στεφάνους. Th. στέφω.

Στεφανῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, quod vide.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, *coronæ gestatio*: à

Στεφανοφόρος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *coronatus, coronam gestans*. Ex στέφανος, *corona*, et φέρω, *fero*.

Στεφανόω, -ῶ, *corono*; item *honoro, orno, decoro*: f. ώσω, p. ἐστεφάνωκα, præs. pass. στεφανόομαι, -ῦμαι, -οη, -οῖ, -όεται, -ῦται, p. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστεφανωμένος, *coronatus*: à στέφανος.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, *corona*, et Metaph. pro *ornamento*: à I. pers. sing. p. pass. præced.

Στέφον, *coronabant*, Ion. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, εος, τὸ, *corona* seu *corolla*: à seq.

ΣΤΕ'ΦΩ, *corono, redimio, orno; cingo, circumdo, tego; impleo*, de poculis: f. ψω, p. φα, perf. pass. ἔστεμμαι.

Στέψας, αντος, *qui coronavit*, aor. 1. part. act. verbi præced.

Στέωμεν, Ion. pro στῶμεν, 1. pl a. 2. sub. act. verbi. ἵστημι, *sto*: a. 2 ἔστην.

Στῆ, *stetit*, Ion. pro ἔστη, 3. sing. aor. 2. ind. act. et

Στῇ, 3. sing a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*; f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στήῃ, vel στήῃ, et στῇη, Poët. pro στείη, et hoc pro στῇ, quod Ion. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. Vel στήῃ, Pleonasmo τῦ η, pro στῇ, 3. sing. Ion. a. 2. ἔστην: ad eod. verbo.

Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro στήθεσι, à στῆθος, εος, τὸ, *pectus*.

Στήθεσφιν, dat. plur. ejusd.

Στῆθι, *sta*, a. 2 imperat. act. verbi ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, *fascia pectoralis*: et

Στηθόδεσμον, ϋ, τὸ, *pectorale*: ex δέω, *ligo*, et

ΣΤΗ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus*; τὰ στήθη, *aggeres arenæ*, vel *saxa in mari latentia*.

Στήκετε, 2 pl. præs. à

Στήκω, (ab ἵστημι) *firmiter sto*, legitur verò in præsenti solo, dicitur vero στήκω, pro ἑστήκω, per Aphæresin, f.

ξω, persto, constanter sto. Formatur à præt. ἕςηκα, verbi ἵςημι.

ΣΤΗ'ΛΗ, ης, ἡ, lapis è terrâ extans, munitionis vel signi gratiâ, sæpe pro cippo, vel columnâ, qu. ab ἵςημι, statuo.

Στηλίδιον, ου, τὸ, et

Στηλὶς, ἴδος, ἡ, parvus cippus, seu columella; acc. pl. ςηλῖδας. Th. ςήλη.

Στηλίτης, ου, ὁ, in cippum inscriptus; ob crimina notatus; columnaris: ab eod. Th.

Στηλογραφία, ας, ἡ, tituli inscriptio; ex γράφω, scribo, et ςήλη, titulus.

Στηλόω, f. ώσω, erigo ut cippum; et stabilio ut cippum, statuo. Th. ςήλη, cippus.

Στήλωμα, ατος, τὸ, columna, cippus

Στῆμα, ατος, τὸ, stamen, impr. in herbis: ab ἵςημι.

Στήμονα, acc. sing. à

Στήμων, ονος, ὁ, stamen, dat. ςήμονι. Th. ἵςημι, sto.

Στῆναι, posuisse, a. 2. inf. act. ab eod. Th

ΣΤΗΝΙ'Α, ας, ἡ, festum erat Athenis, quo se mutuò dicteriis perstringebant.

ΣΤΗ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, pectus: à ςῆναι, firmum stare.

Στηνιόω, unde ςηνιῶσαι, conviciis incessere: à ςηνία.

Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum; item temo, vel furca currûs: et

Στηριγμὸς, ου, ὁ, ipsa actio stabiliendi firmitas; à 1. pers. p. pass. seq.

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, firmiter figo, statuo, confirmo, stabilio, figo, sto, constituo, f. ξω, a. 1. ἐςήριξα, a. 1. imperat. act. ςήριξον, άτω, a. 1. opt. ςηρίξαιμι, αις, αι, p. ἐςήριχα, p. pass. ἐςήριγμαι, ξαι, κται, perf. part. pass ἐςηριγμένος, η, ον, stabilitus, a. 1. pass. ἐςηρίχθην, aor. 1. infin. pass. ςηριχθῆναι, confirmari.

Στήριξε, firmiter fixit: Ion. pro ἐςήριξε, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.

Στῆς, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἵςημι, sto.

Στῆσαι, statuisse, a. 1. infin. act. et

Στήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἵςημι, f. ςήσω.

Στήσαντ' pro ςήσαντο, erexerunt, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐςήσαντο, verbi ejusd.

Στήσας, et in f. g. ςήσασα, a. 1. part act. et

Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Στήσομεν, constituemus, 1. pl. f. 1. act verbi ἵςημι, quod vide.

Στῆτε, ςήτωσαν, 2. et 3. pl. a. 2. imperat. act. ςῆθι, ςήτω, verbi ejusd.

ΣΤΗΤΗ, vel ςῆτα, ης, ἡ, fœmina, mulier, qu. à ςῆθη, mamma.

Στήτην, Ion. pro ἐςήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵςημι.

Στήωσιν, steterint, 3. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro ςῶσιν, verbi ἵςημι, a. 2. sub. ςῶ, et Pleonasmo ςέω, deinde Ectasi ςείω, et Att. η pro ει, ςήω, et in 3. pl. ςηωσι.

ΣΤΙ'Α, ας, et ςῖα, ας, ἡ, et ςίον, ου, τὸ, lapillus, calculus.

Στιβαρὸς, ρὰ, ρὸν, densus, crassus, firmus; ponderosus, dat pl. Ion. ςιβαροῖσι à ςείβω, calco, denso.

Στιβαρῶς, adv. densè, firmiter: à præced.

Στιβὰς, άδος, ἡ, stratum calcatum, torus ex herbis aut foliis humi stratis.

Στοιβὰς, idem, et ab eod Th. ςείβω.

Στιβεύω, vestigo, indago; Gl. Cyr. propriè est calco: à ςείβω.

Στίβη, ης, ἡ, pruina: à ςείβω, condenso.

Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, trames: ab eod.

Στίγμα, ατος, τὸ, STIGMA. signum alicui inustum, aut impressum, pl. τὰ ςίγματα, etiam macula: et hinc

Στιγματίας, ου, ὁ, stigmate notatus: et

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum, ςιγμὴ, χρόνου, punctum temporis; momentum, à 1. pers. p. pass. verbi.

ΣΤΙ'ΖΩ, pungo, notis distinguo, stigmata inuro, Metaph. incesso, infamo, f. ξω, p. ἔςιχα, perf. pass. ἔςιγμαι: hinc

Στικτὸς, ἡ, ὸν, signatus, punctus, punctis signatus vel distinctus: à 3. pers. p. pass præced.

Στίλβη, ης, ἡ, nitor, splendor: et

Στιλβὸς, ἡ, ὸν, fulgidus, lucidus: et indè

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, splendidum reddo: à

ΣΤΙ'ΛΒΩ, splendeo, luceo, corusco, illustro, f. ςίλψω, p. ἔςιλφα.

Στίλβωσις, εως, ἡ, nitor, splendor: à ςιλβόω.

ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, nummulus minimi pretii, minimum quid, qu. punctum.

Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, lucens: à ςίλβω, splendeo.

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, stibium.

*Στίμμισμα, ατος, τὸ, pigmentum.

Στὶξ, ςιχὸς, ἡ, ordo; versus; agmen: in pl. αἱ ςίχες, acc. pl. ςίχας. Th. ςείχω, ordine eo, vado.

*Στίξις, εως, ἡ, compunctio.

*Στίον, ου, τὸ, lapillus.

Στιππύϊνος, è stuppâ confectus: à

Στίππυον, ου, τὸ, stuppa, id. quod ςυππίον.

Στίφος, εος, τὸ, turma, globus militum: à ςείβω, denso.

Στιφρόω, denso, solido: à

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, densus, firmus, rigidus, aridus, contractus, qu. calcatus, à ςείβω, condenso.

*Στίχαοιδὸς, ου, ὁ, poëta: ex ςὶξ, et ἀοιδὸς.

*Στιχάριον, ου, τὸ, tunica, vestis episcoporum undulata.

Στίχας, acc. pl. à ςὶξ, ςιχὸς, ἡ, ordo, turma. Th. ςείχω, ordine eo: sed

Στιχὰς, άδος, ἡ, herbæ nomen: ab eod.

Στιχάω, et -άομαι, ordine eo, vado. Th. ςείχω, eo, vado: a. 2. ἔςιχον.

Στίχε, discede, a. 2 imperat. act. à ςείχω.

*Στιχηρὴς, έος, ὁ ξ ἡ, per versus scriptus: et

*Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem, à ςίχος, ordo; versus.

Στιχθεὶς, εῖσα, ὲν, notatus, a. 1. part. pass. verbi ςίζω, pungo, f. ξω, a. 1. pass. ἐςίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, versus, ordo, idem quod ςὶξ. Th. ςείχω, eo, vado.

*Στιώδης, εος, ὁ ξ ἡ, durus, asper: à ςία.

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, strigil, idem quod ςελεγγὶς, et ςλεγὶς. Balnearis strigilis erat incurvo cum manubrio. Tum ab ejus similitudine ςλεγγὶς, pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quædam ταινίδιον, lamina, quâ pro coronâ utebantur. Hinc

Στλεγγίζω, f. ίσω, destringo, strigili rado.

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, porticus: ςοαὶ, loca, in quibus frumenta reponuntur.

Στόβος. convicium: à ςείβω, contumeliâ afficio.

Στοιβάζω, stipo, compono, struo: à ςοιβή.

Στοιβάσιμος, ου, ὁ ξ ἡ, stipabilis.

Στοιβάςης, ου, ὁ, stipator: à 3. sing. perf. pass. verbi ςοιβάζω.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons, -dis, idem quod βαΐον, ου, το.

Στοιβὴ, ῆς, ἡ, stipatio; compositio; acervus; res exigua quæ ad explendum aliquid adhibetur; herba quædam. à ςείβω, calco, f. ψω, p ἔςειφα, p. m. ἔςοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, [*(α) Elementum, ex quo aliquid componitur, aut in quod resolvitur; definiente Zenone apud Laertium, l. vii. § 136 (β) Στοιχεῖα, literæ ex quibus sermo componitur, vid. Dionys. de collocat. verborum. Priscian. de accentibus, p. 832. (γ) Prima disciplinarum rudimenta, Gal iv. 3 Heb. v. 12. (δ) De partibus mundi, astris, &c. dicitur Στοιχεῖα, imagines signorum Zodiaci lapidulis annulisque insculptæ ad averruncanda quæ nocitura essent, ut docet Salmas. de Annis climactericis. (ε) Umbra Solarii ex quâ signum capiebatur temporis ad cœnam eundi, testante Jul. Polluce Onomast. l. vi. c. 8. (ς) Signa Zodiaci, ut occurrit apud Epiphanium et Eusebium, notante Menagio ad Laertii Menedemum. l. vi. § 102.] à ςοῖχος, ordo. Th. ςείχω, ordine eo, f. ξω, p. ἔςειχα, p. m. ἔςοιχα.

Στοιχειόω, rudimenta artis trado: à præced.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, elementorum traditio: à præced.

Στοιχέω, -ῶ, incedo, ordine procedo; in versus rectos porrigor; fut. ήσω, p. ἐςοίχηκα· à ςοῖχος.

Στοιχηδὸν, adv. ordine, ordinatim: ab eod. Th.

*Στοίχημα, ατος, τὸ, consentio, pactum, conventum. Artemid. Oneir. c. xxxii.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, versus. Th. ςείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, STOLA, vestis, amictus, ornatus. Th. ςέλλω, orno, amicio.

Στολιςὴς, ου, ὁ, vestiarius, vestiarii præses, 2 Reg. x.

Στολίζω, f. ίσω, vestio, apparo: à ςολὴ, quod vide.

Στολίσας, aor. 1. part. act. ςόλισον, orna, a. 1. imperat. act. Poët. verbi ςολίζω.

Στολισμὸς, ου, ὁ, vestitus, ornamentum: à ςολίζω.

Στολιςὴς, ου, ὁ, vestiarius: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Στόλος, ου, ὁ, militaris expeditio, classis, copiæ quæ aliquò mittuntur; profectio, iter; amictus, apparatus: à ςέλλω, mitto.

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, os, oris; sermo; acies gladii, ςόμα πρὸς ςόμα λαλῆσαι, loqui cum præsentibus.

Στόμαργος, ου, ὁ, rabula, Gl. Cyr.

Στόματεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à ςόμα, ατος, τὸ, os, oris.

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, STOMACHUS, *ventriculus*, à στόμα. Hinc Angl. STOMACH.

Στόμϐος, *qui ore dilatato sonum edit convicium faciens*; à στέμϐω.

Στόμος, *garrulitas, convicium*: à στόμα.

Στομόω, στόμα ἔχειν ποιῶ, *ore afficio. os facio, ferrum acuo et induro; disertum reddo*; item *os claudo*; *frontes in exercitu instruo*. Th. στόμα, *os, oris*.

Στόμωμα, ατος, τὸ, *chalybs*; item *vis, robur*: et

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum*; item *acies, acumen, robur*; à perf. pass. verbi. στομόω.

Στομφάζω, f. άσω, *utor grandibus verbis*: à στόμϐος.

Στοναχεῦντι, Dor. et Æol. pro στοναχοῦσι, 3. pl. ind. præs. vel Dor. pro στοναχοῦντι, dat. sing. part. præs. à

Στοναχέω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro*; à

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus, suspirium*: à στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στοναχίζετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Στοναχίζω, seu -ομαι, f. m. σομαι, idem quod στένω, *gemo, ingemisco*: à στοναχὴ. Th. στενὸς, *angustus*.

Στονόεις, ἐντος, ὁ, et in f. g. στονόεσσα, ης, ἡ, *gemebundus, -a*: à στόνος, *gemitus*. Th. στενὸς, *arctus*.

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, actus τοῦ στέργοντος, *amor ingenitus*; *affectus naturalis*, quo Parentes et Liberi se mutuò prosequuntur. Th. στέργω, *amo*.

Στορέννυμι. Vide in στορέω, *sterno*.

Στορέσαι, *sternere*: a. 1. inf. act. στόρεσαν, Ion. pro ἐστόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. στορέσας, στορέσασα, a. 1. part. act. verbi στορέω, *sterno*, f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. et Æol. pro στορέσουσι, *sternent*: 3. pl. f. 1. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, et hinc στορέννυμι, seu στορέννυμι, et στρωννύω, seu στρώννυμι, STERNO.

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γγος, ἡ, *cuspis hastæ*.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad scopum tendo, conjecturam facio*; *satisfacio alicui*, seu *facio quæ aliquis velle videtur*: *studeo alicui rei vel personæ*, et hinc *misereor, parco, consulo*: f. m. άσομαι, p. pass. ἐστόχασμαι.

Στοχασάμενος, a. 1. part. m. verbi præced.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, *collineatio ad scopum, conjectura*: et

Στοχαστὴς, οῦ, ὁ, *conjector, qui rectè ad scopum tendit*: à p. pass. verbi στοχάζομαι.

Στοχαστικὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis*; *ad scopum tendens*: à præced.

Στοχαστικῶς, *conjectando*: adv. à στοχαστικός.

Στραϐαλὸς, *qui est tereti corpore*; *tortuosus*: qu. à

Στραϐὸς, ἡ, ὸν, *qui est oculis distortis, luscus*: à στρεϐλὸς, *tortus*. Th. στρέφω, *verto, distorqueo*.

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus*; *strangulatio*: et

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod

Στραγγαλὶς, ἴδος, ἡ, *tortuosus laqueus*; *dolosum consilium*. Th. στραγγὸς, *tortus*.

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *tortuosus*: à στραγγαλιά.

Στραγγαλόω, -ῶ, f. ώσω, STRANGULO, *torqueo, stringo*. Angl. TO STRANGLE.

Στραγγεύομαι, *cunctor, tempus tero*: à

Στραγγεύω, *torqueo*, STRINGO: à στραγγὸς; item *guttatim exprimo*. Metaph. *premo*: à στράγξ, ἡ, *gutta, stilla*.

Στραγγίας, *species tritici*: an à rotunditate guttæ?

Στραγγίζω, *guttatim exprimo, colo, torqueo*: à

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tortuosus, obliquus*; *impudens*: qu. à στρέφω, *verto*.

Στραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium*. Angl. THE STRANGURY, ex στράγξ, γγος, ἡ, *gutta*; et οὖρον, ου, τὸ, *urina*.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, *gutta, stilla*: quasi à στάζω, *stillo*; f. στάξω, undè Epenth. τοῦ γ et ρ fit στράγξ.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo*; *fulguro*.

Στρατάομαι, *exercitum colloco, castra pono*: hinc στρατόωντο, Ion. et Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. m. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod στρατηγὸς, *dux*: ex στρατὸς, et ἀρχή.

Στράταρχος, ου, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitûs dux, imperator*: ex iisdem.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio*; *stipendium*; *copiæ et agmen*: [*ἐποιήσαντο τὴν στρατείαν. Isocr. Archid. *expeditionem susceperunt*.] à στρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus*: à στρατεύω. Th. idem.

Στρατεύω, *milito*; *exercitum in expeditionem educo, bello invado*: f. εύσω, p. ἐστράτευκα, a. 1. ἐστράτευσα, præs. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατός.

Στρατηγέω, *præsum exercitui*; *stratagemate vinco*: ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, STRATAGEMA, *gestum militare, consilium militare*. Angl. STRATAGEM, à στρατηγέω.

Στρατηγία, ας, ἡ, *imperium rei militaris, peritia ducendi exercitum*: à στρατηγός.

Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, *rei militaris peritus*: οἱ στρατηγικοὶ, [**milites prætoriani*, δωρεὰν ὑπέσχετο τοῖς αὐλικοῖς ϗ στρατηγικοῖς προσαγορευομένοις, Plut in Galba. *Donativum promisit militibus aulicis, qui Prætoris appellantur*. Vid. plura ap. Perizonium de Prætorio. p. 124. 125. &c.] à

*Στρατήγιον, ου, τὸ, *prætorium*; *cohors prætoria*, in urbe sub Augusto, Dio. l. iii. vix alibi repertum, nisi apud Suidam. Vid. Perizon, de Prætorio. p. 224. &c. 624. 628.

*Στρατηγὶς, ἴδος, ἡ, *imperatoria, prætoria*, App. V. B. Civ. p. 672. στρατηγίδα σπεῖραν, *cohortem prætoriam* dicit idem Ap. l. iv. p. 656.

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor*: [*στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων, *præfectus armorum*, Marm. Oxon. XXV. στρατηγοὶ τοῦ ἱεροῦ, Luc. xxii. 52. &c. ὕπατος στρατηγὸς, *conjunctim, duumviri in provinciis*, sic dicti, Reines. Insc. cl. 1. LXX. p. 430.] ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Στρατιῆτα, Ion. pro στρατεία, ἡ, *militaris expeditio*.

Στρατηλασίη, ἡ, *eductio exercitûs, expeditio*: ex Th. στρατὸς, et ἐλαύνω.

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, quod vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem, ac Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατιώτης, ου, ὁ, et Dor. στρατιώτας, *miles*.

Στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, *militaris*; *militiæ peritus*; τὰ στρατιωτικὰ, *res militares*: à præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militariter*: à præced.

Στρατοκήρυξ, κος, ὁ, *belli præco*: qu. d. στρατοῦ κήρυξ, *exercitus præco*.

Στρατολογέω, -ῶ, *delectum ago*; et

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs*: à

Στρατολόγος, *qui exercitum colligit*: ex στρατὸς, et λέγω.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui castris præest, exercituum præfectus, imperator belli*; qu. d. ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, *princeps castrorum*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et στρατόπεδον, q. v.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *castrametatio, castra ipsa, dispositio exercitûs*: à seq.

Στρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ἐστρατοπέδευκα, *castra metor*: à

Στρατόπεδον, ου, τὸ, [**prætoria*, Herodot. iv. 4.] propriè *castra*, hoc est, *locus*, ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. *exercitus*: ex στρατὸς, et πέδον, *solum, campus*.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *exercitus, copiæ militares*, sive *terrestres*, sive *navales*.

Στρατόωντο, Ion. et Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. m. verbi στρατάομαι, quod vide.

Στραφθεὶς, ἐντος, et στρεφθεὶς, *conversus*: a. 1. part. pass. à στρέφω, *verto*.

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto*, f. ψω, a. 2. ἔστραφον.

Στρέϐλευμα, ατος, τὸ, *tormentum*; *clavus navus*.

Στρέϐλη, ης, ἡ, *tormentum prælum*.

Στρεϐλοκάρδιος, *cordis perversi homo*; ex καρδία, *cor*, et

Στρεϐλὸς, ἡ, ὸν, *tortuosus*; *callidus perversus*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρεϐλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto*, f. ώσω, p. ἐστρέϐλωκα à præced.

Στρέμμα, ατος, τὸ, *tortum*; *luxatum*; *opus pistorium*, à perf. pass. verbi στρέφω.

Στρεπτὸν, οῦ, τὸ, *torques*; et

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à στρεπτὸς, οῦ, ὁ, *torques*: à

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, *flexibilis, versatilis*; *tortus*. Est et

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, substant. *torques*: à στρέφω, *verto*.

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *torquatus*; ex φέρω, et στρεπτὸς *torques*.

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso*, στρεύγομαι, *paulatim deficio, tabesco*: qu. στραγγεύομαι. Th. στράγξ, γος, ἡ, *gutta*.

Στρεφεδινέω, *in gyrum verto*; ex στρέφω, et δινέω, *circumago*. Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex*.

Στρεφθὲν, ἐντος, a. 1. part. pass. n. g. Vide

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. sing. à στρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, *verto*, f. ψω, a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, flecto*; *torqueo*: *verso, cogito*; *revertor*: f. στρέψω, p. ἔστροφα, a. 1. imperat act. στρέψον, ἀνω, a. 2. ἔστραφον, præs. m. στρέφομαι, con-

vertor, converto me, mutor; contorqueor; contorquendo luxor; versor, occupatus sum, perf. pass. ἔστραμμαι, a. 1. pass. ἐστρέφθην, a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η, a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. στρεφθεὶς, εῖσα, ὲν, p. m. ἔστροφα.

Στρηνὲς, adv. *asperè, horribiliter*: à στρηνὴς, *asper*.

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *asper; indomitus moribus*.

Στρηνιάω, *luxuriosè vivo, lascivio*: f. άσω, p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, εος, τὸ, *luxus*.

ΣΤΡΗ῀ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus, deliciæ; asperitas morum, fastus*; quasi à στρηνος, *asper*.

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, *exilis et tenuis vox avis*; à στρίζω pro τρίζω, *strideo*.

Στριγμὸς, ȣ, ὁ, *stridor quidam*: à στρίζω pro τρίζω.

Στριφνὸς, *strigosus*. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus*, STRIX.

Στριφνὸς, ὁ, ὸν, *strigosus*: à στρίφω, *stringo*.

Στροβεὺς, *instrumentum quoddam fullonicum*.

Στροβέω, f. ήσω, *circumago, torqueo, perturbo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρόβιλος, *vortex, procella, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; pinus*; item *cochlea et murex marinus*.

Στρόβος, ȣ, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus*: à στροβέω.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, η, ον, *rotundus, globosus; teres instar cylindri*: qu. ex στραγγὸς, *tortuosus*, et γογγύλος, idem quod στρογγύλος.

Στρογγυλόω, -ῶ, *rotundo*, f. ώσω, p. ἐστρογγύλωκα.

Στρογγύλωσις, εως, ἡ, *rotundatio*, item *acies exercitûs*.

Στρομβιχίδης, *Strombichides*, nom. propr.

Στρόμβος, ȣ, ὁ, *turbo*, idem quod στρόβιλος: à στροβέω, *torqueo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρυθίζω, f. ίσω, *strideo*.

Στρȣθίον, ȣ, τὸ, *passerculus*, diminut. à στρȣθὸς, quod vide.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, *passer, parva avis*, STRUTHIO: *herba quadam*.

Στρȣ̃ς, *passer*. Hesych. contractum ex στρȣθὸς.

Στροφάλιγξ, ἡ, *conversio, vertigo, gyrus; rotula, orbis; caseus*: à

Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, *verto, verso*.

Στροφάω, -ῶ, *verso*: Ion. hinc στροφώμεναι, *versantes*, à στρέφω, *verto*.

Στροφεὺς, έως, ὁ, *cardo ostii*: ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus*, STROPHA; *callida tergiversatio*: unde Angl. STRIFE, à p. m. ἔστροφα, verbi στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ὁ, *vertebra, cardo; versura, flexio, versio*: ab eod.

Στροφίοιο, gen Ion. à Στρόφιος, ȣ, ὁ, nomen propr.

Στρόφις, ἰδος, ἡ, *conversio, volumen*: à στροφή.

Στρόφος, ȣ, ὁ, *aliquid tortum et torquens; funis, fascia*. Est et *tormen* morbus. Hinc Angl. A ROPE, à στρέφω, *verto*: p. m. ἔστροφα.

Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, *versatilis*.

Στρύμαργος, *furiosè libidinosus*. Refer ad στροῦς, quia ὀχευτικός.

Στρυμόνα, acc. sing. à

Στρυμὼν, ονος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, *acerbus*: idem quod τρυφνὸς, undè et factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad στρίφω, *constringo*.

ΣΤΡΥ'ΧΝΟΣ, ȣ, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, *stratum, stragulum*: à στρώννυμι, *sterno*, quod vide ab inus. στρόω.

Στρωματεὺς, εως, ὁ, *pulvinar, vestis aliqua sutilis*. Th. στορέω, *sterno*.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem, à

Στρώννυμι, vel στρωννύω, *sterno*; imperf. ἐστρώννυον, f. στρώσω, a. 1. ἔστρωσα, a. 1. imperat. act. στρῶσον, άτω, p. ἔστρωκα, p. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται, p. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, *stratus*. Hinc Angl. TO STROW. Th. στορέω, idem.

Στρῶσις, εως, ἡ, *stratio, stratura*; item *lecti structura*: à. 2. pers. sing. p. pass. præced. verbi.

Στρῶσον, *sterne*: a. 1. imperat. act. et

Στρώσω, *sternam*: f. 1. act. verbi στρώννυμι, *sterno*.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator; trabs parva, asser, crates*.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, *stratus*: à 3. sing. p. pass. verbi στρώννυμι.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. à

Στρωφάω, -ῶ, idem quod στρωφάω, *versor, circumago*: f. 1. m. στρωφήσομαι· à στροφὴ, *versio, flexus*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à στορέω, *sterno*.

Στυγεῖ, *odit*: 3. sing. ind. præs. στυγῇ, *timeat*: 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, *odio persequor*, q. v.

Στυγερὴ, Ion. pro στυγερὰ, ᾶς, ᾷ, *horribilis, odiosa*: dat. pl. στυγεραῖς· à

Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, *terribilis, tristis, gravis*. Th. στυγέω.

Στυγερώπης, εος, ὁ ϗ ἡ, *invisus*; ex στυγερὸς, *horribilis*, et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Στυγερῶς, adv. *horribiliter*: à στυγερός.

ΣΤΥΓΕ'Ω, *odio persequor, reformido*: fut. -ήσω, et στύξω, ab inusit. στύγω, a. 1. ἔστυξα, a. 2. ἔστυγον.

Στύγημα, ατος, τὸ, *odium*, et

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, a, um*: perf. pass. Th. στυγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum, contristor*: f. άσω, a. 1. ἐστύγνασα, a. 1. part. act. στυγνάσας, à στυγνὸς, q. v.

Στυγνάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi super.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus, tristis*; à

Στύγος, εος, τὸ, *odium*. Th. στυγέω, *odio persequor*.

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *columna*; item *graphium*, STYLUS: Angl. STYLE.

Στὺξ, γὸς, ἡ, STYX: nomen fluvii infernalis: à στυγέω, *exhorresco*.

Στύξαιμι, *odissem*: a. 1. opt. act. verbi στυγέω.

Στυππεῖον, ȣ, τὸ, et στύππιον, et στυππίον, *linum, stupa*: à

ΣΤΥΠΠΗ, et στύππη, ης, ἡ, STUPA. Est et

Στύπη, *stipis, truncus*: quasi à στύφω, quia eâ utimur ad stipandum.

Στύπινος, η, ον, *stupis confectus*: à στύπη.

Στύπος, εος, τὸ, idem quod præced.

Στύππη. Vide στύπη.

Στυπτηρία, ας, ἡ, *alumen*: quia valdè στύφει, id est, *adstringit*.

Στυπτικὸς, ἡ, ὸν, *adstringendi vim habens*. Hinc Angl. STYPTIC. Th. στύφω.

Στυρακίνη, *populea*. Gen. xxx.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ἡ, STYRAX arbor. In mas. g. ὁ, *lignum jaculi, hastile*; item *jaculum ipsum*.

Στυφελίζω, *asperè tracto, everto, quatio*: f. ξω.

Στυφελίξαι, *quatere*; a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω. Th. στύφω, *adstringo*.

Στυφελὸς, ἡ, ὸν, *durus, asper*; et

Στυφνὸς, *adstringendi vim habens*. Th. στύφω.

Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, *durus, rigidus*, qu. ab eod. Th.

ΣΤΥ'ΦΩ, *adstringo*, de iis quæ gustantur; *spisso*; f. ψω. Hinc

Στύψις, εως, ἡ, *adstrictio, spissatio*.

ΣΤΥ'Ω, f. ύσω, *adstringo, durum reddo, denso; tristitiâ afficio*: In med. *tentigine laboro*.

Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, STOICUS, a, um. Angl. STOIC, ἀπὸ τῆς στοᾶς, à porticu sic dicti, ubi disputabant.

Στωμυλέω, -ῶ, *loquax sum, garrio*. Th. στόμα.

Στωμυλία, ας, ἡ, *loquacitas, nugæ*, à στωμύλος.

Στωμύλλω, idem ac στωμυλέω.

Στώμυλμα, ατος, τὸ, *loquacitas, nugæ*, à præced.

Στωμύλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *garrulus, lepidus, dicax*. Th. στόμα, ος, *oris*.

ΣΥ, et Dor. τὺ, TU, in genit. σȣ̃, &c. hinc σὸς, ἡ, ὸν, *tuus*.

Σύαγρος, ȣ, ὁ, *aper*: σῦς ἄγριος.

ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, et ιος, ἡ, SYBARIS, *urbs magna Græciæ*, et, ut alii volunt, *Italiæ*; item *luxus*.

Συβαρίτης, ȣ, ὁ, SYBARITA, *qui est è Sybari*, et

Συβαριτικὸς, ἡ, ὸν, SYBARITICUS, *mollis*. Th. Σύβαρις.

Συβαρῖτις, ιδος, ἡ, *mulier Sybaritica*.

Συβήνη, vel συβίνη, ης, ἡ, *theca e corio*, propriè *suillo*; etiam *venabulum*: à σῦς.

Συβόσιον, ȣ, τὸ, *grex suum qui pascuntur*: ex σῦς, et βόσις, ἡ, *pastus*. Th. βόω, *pasco*.

Συβώτης, ȣ, ὁ, *subulcus*: qui σύας βοσεῖ, *pascit*.

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. pl. à

Συγγεγραφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συγγράφω, *conscribo*. Th. γράφω, *scribo*; f. ψω, p. γέγραφα.

Συγγελάω, -ῶ, *unà rideo*.

Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio, generis et sanguinis communio*: à συγγενής.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίνομαι, *simul sum, conversor*.

Συγγενέσιν, *cognatis*: dat. pl. à

Συγγενὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *consanguineus*: ex σὺν, et γένος, εος, τὸ, *genus*. Th. γείνομαι, *nascor, sum*: a. 2. m. ἐγενόμην.

Συγγενώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. à συγγίγνομαι.

Συγγηράσκω, εις, ει, *consenesco*: ex σὺν, et γηράσκω, f. άσω, *senesco*. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*.

Συγγίνεσθαι, præs. infin. m. à

Συγγίνομαι, *simul sum, conversor*;

convenio, coëo; adsum, auxilior; simul gigno: ex σὺν, et γίγνομαι.

Συγγινώσκω, cognosco, mihi conscius sum; agnosco; consentio; ignosco: ex σὺν, et Th. γινώσκω, cognosco: f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, ως, -ω, a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoscentia, venia, permissio: ex σὺν, et γνώμη.

Συγγνωμονικὸς, ἡ, όν, proclivis ad ignoscendum, indulgens; veniâ dignus: à

Συγγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, facilis in dandâ veniâ, mitis; consentiens: à συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, veniam consequi: a. 1. infin. pass. verbi συγγινώσκω, ignosco: f. m. συγγνώσομαι, a. 2. συνέγνων.

Συγγνωστὸς, ἡ, όν, ignoscendus, cui danda venia esset.

Σύγγονος, ου, ὁ & ἡ, cognatus: Poet. idem quod συγγενὴς, quod vide.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, scriptum, liber, opus: dat. pl. συγγράμμασι, à συγγράφω.

Συγγραφεὺς, έος, ὁ, scriptor, auctor; ab eod.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, scriptio, historia; scriptum; SYNGRAPHA; ab eod.

Συγγράφω, conscribo, scriptis mando; stipulor; f. ψω, hinc συγγράψαι. a. 1. inf. act. ex σὺν, et γράφω.

Συγγυμνασία, ας, ἡ, exercitatio communis; ex σὺν, cum, et γυμνασία, exercitatio.

Συγκαθαιρέω, -ῶ, unà everto, tollenti onus auxilior, juvo; ex σὺν, et καθαιρέω, quod ex κατὰ, et αἱρέω, capio.

*Συγκαθείργω, unà cum alio concludo; ex σὺν, et καθείργω.

*Συγκαθέλκω, Συγκαθελκύω, deorsum traho; ex σὺν, et καθέλκω.

*Συγκαθεύδησις, εως, ἡ, concubitus: à

*Συγκαθεύδω, simul dormio, concumbo; ex σὺν, et καθεύδω.

*Συγκαθεψέω, -ῶ, simul decoquo.

Συγκάθημαι, consideo; ex σὺν, et κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, unà colloco; item unà sedeo; a. 1. ind. act. συνεκάθισα, a. 1. part. act. συγκαθίσας· ex σὺν, et καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, idem.

Συγκαθυφαίνω, unà intexo.

Συγκαίω, aduro, comburo, f. καύσω, p. συγκέκαυκα: ex σὺν, et Th. καίω, uro.

Συγκακοπαθέω, -ῶ, sum particeps afflictionum, unà patior; f. ήσω, p. συγκεκακοπάθηκα· ex σὺν, et κακοπαθέω, malis afflictor, quod ex κακὸς, malus, et πάσχω, patior: a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Συγκακουχέω, -ῶ, una malis vexo, f. ήσω, p. συγκεκακούχηκα, præs. pass. συγκακουχέομαι, -οῦμαι, unà malè vexor, conflictor: ex σὺν, et κακουχέω, malè tracto, hoc ex κακὸς, et ἔχω, habeo: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, -ῶ, seu -έομαι, -οῦμαι, convoco: f. έσω, perf. act. συγκέκληκα, a. 1. συνεκάλεσα, a. 1. m. συνεκαλεσάμην, -ω, ατο· ex σὺν, et Th. καλέω, voco.

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, tegumen, operculum; à p. pass. verbi seq.

Συγκαλύπτω, cooperio, occulto, abruo; f. ψω, p. συγκεκάλυφα, p. pass. συγκεκάλυμμαι, a. 1. pass. συνεκαλύφθην, a. 2. pass. συνεκαλύβην, perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus: ex σὺν, et Th. καλύπτω, occulto, tego: f. ψω, a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκαλύψειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, quod vide.

Συγκάμπτω, incurvo: f. ψω, p. συγκέκαμφα, a. 1. συνέκαμψα, a. 1. imperat. act. σύγκαμψον, άτω, incurva: ex σὺν, et κάμπτω, flecto: f. ψω.

Συγκαταβαίνω, unà descendo; descendo; ad alterius captum me accommodo, seu conditionem probo: a. 2. ind. act. συγκατέβην, ης, η, a. 2. part. act. συγκαταβάς· ex σὺν, κατὰ, et βαίνω, eo; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi præced.

Συγκαταγηράω, -ῶ, unà consenesco: ex σὺν, κατὰ, et γηράω.

Συγκατάγω, unà reduco, in reducendo adjuvo: ex σὺν, κατὰ, et ἄγω, duco.

Συγκαταζεύγνυμι, conjungo. Th. ζεύγνυμι.

Συγκαταθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi συγκατατίθημι, unà depono.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, consensio, comprobatio, suffragium: ab eod. verbo.

Συγκατακαλύπτω, unà tego, à καλύπτω.

Συγκατακληρονομέω, -ῶ, simul possideo: à κληρονομέω.

Συγκαταμίγνυμι, commisceo: ex σὺν, κατὰ, et μίγνυμι.

*Συγκατασήπω, putrefacio: à σήπω.

*Συγκατασκάπτης, ου, ὁ, vastator: à

*Συγκατασκάπτω, diruo, perdo: à σκάπτω.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, una instruo et adorno, ex σὺν, κατὰ, et σκευάζω, instruo, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Συγκατασκευάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. præced. verbi.

Συγκατασκηνόω, in eodem tabernaculo versor; f. ώσω· ex σὺν, κατὰ, et σκηνόω.

Συγκατασπάω, convello; f. άσω· ex σὺν, κατὰ, et σπάω.

Συγκαταστρεψαμένων, gen. pl. a. 1. part. m. verbi.

Συγκαταστρέφω, simul everto: ex σὺν, κατὰ, et στρέφω.

Συγκατατάττω, unà cum aliis colloco.

Συγκατατίθημι, unà depono: συγκατατίθημαι, assentior, consentio, comprobo, [*subaudi ψῆφον, ut apud Lat. post concedo. Bos. de Ellipsi. voce ψῆφος.] p. pass. συγκατατέθειμαι, p. part. pass. συγκατατεθειμένος, assensus fuerat; ex σὺν, κατὰ, et τίθημι, pono.

Συγκατωφαγόντα, acc. sing. a. 1. part. act. à

Συγκαταφάγω, unà comedo; ex σὺν, κατὰ, et φάγω, edo: a. 2. ἔφαγον, a. 1. infin. φαγεῖν.

*Συγκαταφλέγω, comburo.

Συγκαταψηφίζω, unà damno; item unà eligo; f. ίσω, p. συγκατεψήφικα, præs. pass. συγκαταψηφίζομαι, communibus calculis allegor: a. 1. pass. συγκατεψηφίσθην, ης, η, communibus calculis allectus fui: ex σὺν, κατὰ, et ψηφίζω. calculis computo: item decerno, statuo. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi συγκατέρχομαι, infra accedo, ex σὺν, et κατέρχομαι, descendo: hoc ex κατὰ, et ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, a. 1. ἦλθον.

Συγκατεργάζομαι, unà conficio, aliquem in aliqua re conficiendâ adjuvo: ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατορύξαι, a. 1. infin. act. à

Συγκατορύσσω, vel -ττω, confodio unà; ex σὺν, κατὰ, et ὀρύσσω, vel -ττω, fodio: f. ξω, p. χα.

Σύγκειμαι, simul positus sum, compositus sum; dicitur de rebus confictis, de quibus inter aliquos convenit: Undè

Συγκείμενον, ου, τὸ, pactum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Σύγκειται, certum est, constat. Vide præced.

Συγκεκομμένος, p. part. pass. verbi συγκόπτω, quod vide.

Συγκεντέω, compungo, conficio: à κεντέω.

Συγκεράννυμι, tempero, commisceo: f. συγκεράσω, a. 1. συνεκέρασα, ας, ε, p. συγκεκέρακα, p. pass. per Sync. συγκέκραμμαι, p. part. pass. συγκεκραμμένος, η, ον, temperatus, unà permistus: ex σὺν, et κεράννυμι, misceo: f. κεράσω.

Συγκερατίζω, -ίζομαι, cornibus confligo cum aliquo.

Συγκεφαλαιόω, summatim recenseo: et -όομαι, -οῦμαι, in summam colligo vel colligor; consummo: ex σὺν, et κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ, caput.

Συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um: p. part. pass. verbi συγχύνω, vel -έω, f. ύσω, confundo, quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. plusq. p. imperat. pass. verbi συγχωρέω, concedo indulgeo: quod à χωρέω, eo, accedo; capio: f. ήσω, p. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένα, humo congestâ tecta: p. part. pass. à συγχόω, quod vide.

Συγκινέω, -ῶ, commoveo: f. ήσω, p. συγκεκίνηκα, a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo.

Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio: à præced.

Σύγκλασις, εως, ἡ, confractio: et

Συγκλασμὸς, οῦ, ὁ, idem: à verbo.

Συγκλάω, confringo, f. άσω. Vide κλάω.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, et

Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, et

Συγκλεισμὸς, ου, ὁ, conclusio; à p. pas. seq.

Συγκλείω, concludo: f. είσω, p. συγκέκλεικα, a. 1. συνέκλεισα, p. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, ται, p. part. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, claudo: f. σω.

Συγκληρονομέω, -ῶ, cohæres sum: f. ήσω, p. συγκεκληρονόμηκα, à

Συγκληρονόμος, ου, ὁ & ἡ, cohæres; ex σὺν, et κληρονόμος, hæres; hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, sors, et νέμω, tribuo, possideo; f. νεμῶ, a. 1. ἔνειμα, p. νενέμηκα, p. m. νένομα.

Σύγκλητος, ου, ὁ & ἡ, convocatus; indictus; Subst. ἡ, scil. βουλὴ, senatus, impr. Romanus; à συγκαλέω.

Συγκλύζω, inundo, f. ύσω, p. υκα: à κλύζω.

Σύγκλυς, υδος, collectitius, convena; à præced.

Συγκοιμάομαι, -ῶμαι, unà dormio, unà cubo; f. m. ήσομαι· ex σὺν, et κοιμάω.

Συγκοινωνέω, unà sum particeps, unà communico, commercium habeo; cum dat. nom. pl. part. præs. συγκοινωνοῦντες, f. ήσω, p. συγκεκοινώνηκα, a. 1. συνεκοινώνησα, a. 1. part. act. συγκοινωνήσας, ασα, αν· ex σὺν, et κοινωνέω,

participes sum; hoc à κοινωνὸς, ȣ, ὁ ϛ ἡ, consors, particeps. Th. κοινὸς, communis.

Συγκοινωνὸς, ȣ̃, ὁ ϛ ἡ, particeps, consors; ex σὺν, et κοινωνός.

Σύγκοιτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat et dormit; ex σὺν, cum, et κοίτη, cubile.

Συγκολλάω, -ῶ, conglutino, f. ήσω, p. συγκεκόλληκα. Th. κολλάω.

Συγκολυμβήσει, 3. sing. f. 1. act. verbi συγκολυμβάω, simul nato. Th. κολυμβάω, nato; f. ήσω.

*Συγκομιδὴ, (historiæ) collectio; à

Συγκομίζω, unà affero; f. ίσω, p. συγκεκόμικα, a. 1. συνεκόμισα; ex σὺν, et κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, præceps lapsus omnium facultatum seu virium in corpore humano; item SYNCOPE, fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, concido; contundo; contraho; ex σὺν, et κόπτω, scindo.

Συγκοσμέω, -ῶ, simul orno, f. ήσω, f. 1. infin. συγκοσμήσειν· ex σὺν, et κοσμέω.

Σύγκρασις, εως, ἡ, commixtio. Th. κεράννυμι.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagmentum, concretum; interpretatio, LXX. edictum à συγκρίνω.

Συγκρῖναι, a. 1. infin. act. et

Συγκρίνας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, commisceo, coagmento; comparo; contendo, concerto; intepretor, LXX. f. νῶ, a. 1. συνέκρινα, a. 1. infin. act. συγκρῖναι. Th. κρίνω, judico.

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio; comparatio, [*ritus, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν, Num. xxix. ritè, juxta ritum.] à præced.

Συγκροτέω, complodo, collido; compono, apparo, colligo; incito: ex σὺν, et κροτέω, pulso. Th. κρότος, pulsus.

Συγκρουσμὸς, ȣ̃, ὁ, collisio: à

Συγκρούω, collido, committo; vi aut arte efficio ut aliquis confiteatur ea quæ celabat. Th. κρούω, pulso.

Συγκρύπτω, idem ferè quod κρύπτω, celo, abscondo; f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Συγκτίζω, simul condo, concreo; coloniam deduco, f. ίσω, p. συνέκτικα· à κτίζω.

Συγκτίστης, ȣ, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius: à præced.

Συγκύπτω, deorsùm aspicio, simul inclinor; consentio: f. ψω, p. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsùm.

Συγκυρέω, invenio, contingo, occurro alicui.

Συγκυρία, ας, ἡ, casus, [*κατὰ συγκυρίαν, fortè, fortunâ.] à

Συγκύρω, concido, accido, evenio; ex σὺν, et κύρω, incido, f. κύρσω, a. 1. ἔκυρσα, vel à συγκυρέω.

Συγκύφω, contraho.

Συγκωμάζατε, Dor. pro συγκωμάσατε, choream unà instituite, 2. pl. a. 1. imperat. verbi.

Συγκωμάζω, (quod ex σὺν, et κωμάζω) unà commissor, f. άσω. Th. κῶμος, hymnus, commissatio.

Συγχαίρω, unà gaudeo: cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε, a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, gratulatus sum, a. 2. imperat. pass. συγχάρηθι, ήτω, et in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, gaudeo: f. αρῶ, p. κέχαρκα.

Συγχαρεῖται, 3. sing. f. 2. m. et

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, gratulor.

Σύγχει, turba, præs. imperat. act. à

Συγχέω, confundo, consterno: item concito turbam, ubi omnis generis homines promiscuè confluunt: f. συγχεύσω, a. 1. συνέχεα, a. 2. συνέχεον, ες, ε. Th. χέω, et χεύω, fundo: f. χέσω, χεύσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα et ἔχεα.

*Συγχορεύω, f. εύσω, unà salto, Anacr. v. 11.

Συγχόω, humo congestâ tego, f. ώσω· à χόω, aggerem duco. Th. χέω.

Συγχράομαι, -ῶμαι, commercium habeo cum aliquo: cum dat. [*cum præp. commodato accipio, συγχρησάμενοι παρὰ Λοκρῶν τριήρεις, Polyb. 1. 20. à Locris triremes commodato accipientes.] f. m. ήσομαι, p. pass. συγκέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Συγχρονίζω, æqualis ætate sum: item commoror: f. ίσω, p. συγκεχρόνικα· et σὺν, et χρονίζω. Th. χρόνος, tempus.

Συγχύνω, et συγχέω, confundo: f. ύσω, p. συγκέχυκα, a. 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, disputando pudefeci, superavi: p. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus fui: p. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um: a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν, et χύω, vel χύνω, fundo. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confusio: à præced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

*Συγχωνεύω, conflo.

*Συγχώννυμι, vel συγχωννύω, aggere communio: terrâ aggestâ obruo.

Σύγχωρα, ας, ἡ, ejusdem regionis: ex σὺν, et χῶρα, locus. Th. χῶρος, idem.

Συγχωρέω, concedo, assentior: indulgeo; condo, ignosco; do veniam: f. ήσω, præs. part. pass. συγχωρούμενος. Ex σὺν, et χωρέω, eo, accedo.

Συγχωρητέον, concedendum est, adj. verbale, à præced.

Συγχῶσαι, a. 1. infin. verbi συγχόω.

Σύδην, adv. celeriter, impetuosè: à σύω, concito. Th. σείω, agito.

Σύες, sues, nom. pl. à σὺς, σύος, ὁ ϛ ἡ, sus, pro quo usitatiùs ὗς, ὑός, ὁ ϛ ἡ.

Σύετο, concitatus est, 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, concito. Th. σείω, agito.

Συζάω, -ῶ, unà vivo; præs. inf. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω, p. συνέζηκα· ex σὺν, et ζάω, vivo.

Συζευγνύω, vel συζεύγνυμι, conjungo: f. συζεύξω, a. 1. συνέζευξα, perf. συνέζευκα, p. pass. συνέζευγμαι, p. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον, ex σὺν, et ζευγνύω, jungo.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, à συζάω, q. v.

Συζητέω, -ῶ, mutuò quæro, disceptο, disputo; imperf. συνεζήτεον, -ουν, -εες, -εις, εε, ει, f. ήσω, p. συνεζήτηκα, a. 1. συνεζήτησα· ex σὺν, et ζητέω, quæro.

Συζήτησις, εως, ἡ, disputatio, disceptatio: et

Συζητητὴς, ȣ̃, ὁ, disputator, philosophus, doctus: à συζητέω.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio; conjugium; in Gramm. conjugatio; à

Σύζυγος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, conjunctus, copulatus; conjux; à ζυγὸς, jugum. Th. ζευγνύω, jungo.

Συζῶν, ῶντος, præs. part. act. à συζάω, unà vivo, q. v.

Συζωννύω, unà cingo.

Συζωοποιέω, unà vitam reddo, unà ad vitam revoco: f. ήσω, p. συνεζωοποίηκα, a. 1. συνεζωοποίησα· ex σὺν, et ζωὸς, vivus, (quod à ζώω, Poët. pro ζάω, vivo,) et ποιέω, facio.

Συηνὸς, ἡ, ὸν, qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus: hinc συηνία, porcini mores. Th. σῦς, sus.

Συθεὶς, concitatus, a. 1. part. pass. verbi σεύω vel σύω, concito: perf. pass. σέσυμαι, et ἔσσυμαι, per Epenthes. a. 1. pass. ἐσύθην. Th. σείω, agito.

Σύθεν, impetum fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. pas. Ion. et Bœot. Sync. pro ἐσύθησαν, verbi ejusd.

Σύθι, per Sync. pro σύθητι, festina, a. 1. imperat. pass. verbi σύω, vide συθεὶς. Vel est præsens, vel a. 2. imperat. act. verbi σῦμι, pro σύω, concito. Th. σείω.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula; quia ficu pinguescit. Th. συκῆ.

Συκάμινος, ȣ, ὁ, SYCAMINUS, sycomorus, nomen arboris. Pro fructu est συκάμινον, volunt dici quòd fructum ferat σύκων ἀμείνονα, qui ficubus meliùs sapit.

ΣΥΚΕΉ, -ῆ, -ῆς, -ῆς, ἡ, ficus, arbor. σῦκον, ȣ, τὸ, ficus, fructus.

Σύκινος, ίνη, ινον, ficulnus; imbecillus, fragilis, inutilis, ut lignum ficulnum: à præced.

Συκομορία, ας, ἡ, ficus, Ægyptia arbor sycomorus: ex σῦκον, ficus, et μορέα, ας, ἡ, morus.

Συκόμορος, SYCOMORUS; Angl. SYCAMORE: ex iisd.

Σῦκον, ȣ, τὸ, ficus. Vide συκέα.

Συκοφαντέω, -ῶ, propriè indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant absque vectigali expenso: per Synec. speciei, calumnior: f. ήσω, p. σεσυκοφάντηκα, a. 1. ἐσυκοφάντησα· à

Συκοφάντης, ȣ, ὁ, SYCOPHANTA, calumniosus delator: Angl. SYCOPHANT. ex σῦκον, ȣ, τὸ, ficus, (Th. συκῆ) et φαίνω, in lucem profero, indico.

Συκοφαντία, calumnia, calumniosa delatio: et

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, ad sycophantam pertinens, calumniosus: à præced.

Σύκχοι, calceamenta Phrygia.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, ficetum.

Συλαγωγέω, -ῶ, prædos ago et abduco, deprædor: ex σύλη, præda, et ἄγω, duco.

Συλαθεὶς, έντος, Dor. pro συληθεὶς, quod vide.

Συλάσκε, vi spoliabat, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐσύλα· à

Συλάω, vel -έω, spolio, adimo, eripio; f. ήσω, p. σεσύληκα, a. 1. ἐσύλησα. Th. σύλη, præda.

Συλεύμενος, -ȣ, Dor. pro συλώμενος, ȣ, prædans: præs. part. m. verbi συλάω. Th. σύλη, præda.

Συλεύω, spolio, deprædor: à

ΣΥΛΗ, ης, ἡ, *præda, spolium; prædatio, direptio.*

Συληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. et

Συλήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi συλάω, *deprædor*, q. v.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. et

Συλλαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. v.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, SYLLABA, qu. quæ literas *comprehendit*; Angl. SYLLABLE: à συλλαμβάνω, *comprehendo*, a. 2. συνέλαβον.

Συλλαβȣ̃σα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαλέω, -ῶ, *colloquor*; cum dat. f. ήσω, p. συλλελάληκα, a. 1. ind. act. συνελάλησα, a. 1. part. συλλαλήσας, ασα, αν, ex σὺν, et λαλέω, *loquor.*

Συλλαμβάνω, *complector, prehendo; intelligo*; item *conscius sum; concipio*, de fœminâ; *adjuvo*; f. m. συλλήψομαι, p. Att. συνείληφα, perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. συνέλαβον, præs. m. συλλάμβανομαι, *conjicio; opitulor, auxilior*, cum dat. a. 1. pass. συνελήφθην, a. 2. m. συνελαβόμην, ȣ, ετο. Th. λαμβάνω, *capio.*

Συλλέγω, *colligo*; f. συλλέξω, p. συλλέλεχα, a. 1. συνέλεξα, a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω, a. 1. sub. συλλέξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. συλλέξωσι, præs. pass. συλλέγομαι, *colligor*, [*convenio.] ex σὺν, et Th. λέγω, *lego*; f. ξω.

Συλλέξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. præced.

Συλλήβδην, *comprehensim, summatim*: adv. συλλαμβάνω.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. pass. συλλήφθητι, a. 1. imperat. pass. συλληφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συλλαμβάνω.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. sing. f. 1. m. ejusd.

Σύλληψις, εως, ἡ, *comprensio; auxilium; conceptio; Syllepsis*, fig. Gram. ab eod.

Συλλογίζω, *delectum habeo*; συλλογίζομαι, *ratiocinor; ratiocinando colligo; computo*; f. 1. m. ίσομαι, et Att. ιῦμαι, a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο, perf. pass. συλλελόγισμαι. Ex σὺν, et λογίζομαι, quod à λόγος, *ratio.* Th. λέγω, *dico*; f. ξω, p. m. λέλογα.

Συλλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, *computatio, collectio quæ ratiocinando fit*, SYLLOGISMUS: Angl. SYLLOGISM: à præced.

Σύλλογος, ȣ, ὁ, *concio, conventio, cœtus, concilium, collegium*: à συλλέγω, quod vide.

Συλλοιδορέω, -ῶ, *unà convicior*, f. ήσω, p. συλλελοιδόρηκα· ex σὺν, et λοιδορέω.

Συλλοχάω, -ῶ, *copias congrego.*

Συλλοχίτης, ȣ, ὁ, *ejusdem cohortis socius.* Th. λόχος, *cohors.*

Συλλυπέομαι, -ȣ̃μαι, *condoleo, condolesco*: ex σὺν, et λυπέω, *dolore afficio, contristo.* Th. λύπη, *dolor.*

Συλλύω, *lites dirimo, consentio, reconcilio*, f. ύσω, a. 1. pass. συνελύθην, ex σὺν, et λύω.

Συλώμενος, præs. part. pass. verbi συλέω, idem quod συλάω.

Συλῶν, præs. part. act. verbi συλάω, vel -έω, *spolio*: præs. part. pass. συλώμενος.

Συμβαίη, *eveniat*, 3. sing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει, *evenio, contingo; transigo; paciscor, fœdus ineo; consentio*: imperf. act. συνέβαινον, f. m. συμβήσομαι, p. συμβέβηκα, perf. part. act. συμβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η, a. 2. sub. συμβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. act. συμβὰς, ᾶσα, ὰν: ex σὺν, et Th. βαίνω, *eo.*

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλλεόμενος, *conjiciens*, Ion. et Att. pro συμβαλλόμενος, præs part. m. Sic συμβαλεόμενος, pro σὺμβαλόμενος, a. 2. part. m. ejusd. verbi.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον· à

Συμβάλλω, *confero, congero; comparo; colligo conjecturâ; congredior cum aliquo; paciscor; pecuniam mutuam do; contexo*, ut mendacia. Συμβάλλομαι, *conjecturâ assequor; rationem ineo, supputo; confero aliquid de meo*: unde *largior; adjuvo, prosum in aliquâ re comparandâ*, &c. f. συμβαλῶ, a. 2. συνέβαλον, a. 2 inf. act. συμβαλεῖν, *confligere*: perf. συμβέβληκα, a. 2 m. συνεβαλόμην, ȣ, ετο, p. m. συμβέβολα· ex σὺν, et Th. βάλλω, *jacio.*

Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβάντα, acc. sing. m. g. à

Συμβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi συμβαίνω.

Συμβασιλεύω, *unà regno*; f. εύσω, p. συμβεβασίλευκα, a. 1. συνεβασίλευσα, a. 1. sub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Ex σὺν, et βασιλεύω, *regno.* Th. βασιλεὺς, *rex.*

Σύμβασις, εως, ἡ, *conventio, conpositio, fœdus, pactum*: à συμβαίνω, quod vide.

Συμβασάζω, f. άσω, *confero, comparo*: ex σὺν, et βασάζω.

Συμβεβάναι, Ion. pro συμβεβηκέναι, p. infin. act. et

Συμβέβηλα, ας, ε, perf. ind. act. et

Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, *evenio*, quod vide.

Συμβιβάζω, *concilio; coagmento; accommodo; doceo, instruo, collatis scripturæ locis probo*: f. άσω, εις, ει, a. 1. ind. act. συνεβίβασα, a. 1. ind. pass. συνεβιβάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συμβιβασθεὶς, εῖσα, ὲν, *compactus*: ex σὺν, et βιβάζω, *facio ascendere.* Th. βαίνω, *scando, eo.*

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi præced.

Συμβιβῶ, *instruam*, contract. pro -άω, Att. pro συμβιβάσω, f. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.

Συμβιόω, f. ώσω, *convivo*: ex σὺν, et βιόω, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Συμβίωσις, εως, ἡ, *convictus*: et

Συμβιωτὴς, ȣ̃, ὁ, *convictor, contubernalis*: à præced.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, *commissura*: à συμβάλλω.

Σύμβλησις, εως, ἡ, *commissio, compago*: ab eod.

Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, *conferendus, comparabilis*; verbale ab eod.

Συμβοηθὸς, ȣ̃, ὁ, *qui ad suppetias ferendas unà cum aliis convenit, auxiliaris*; ex σὺν, et βοηθὸς, idem.

*Συμβολαιεύω, idem quod συμβάλλω, *contraho.*

Συμβόλαιον, ȣ, τὸ, *pactum, conventum; syngrapha; æs alienum; pecunia credita; negotium quodcunque pecuniarium; necessitudo*, ap. Lys. et

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, *conjectura, congressus, conflictus, commissura*: à συμβάλλω, quod vide.

Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis; ænigmaticus*: à συμβάλλω, *conjicio.*

Συμβολικῶς, adv. *conjecturaliter*: à præced.

Συμβολοκοπέω, -ῶ, *symbolas do in convivia, frequento commessationes*: ex σύμβολον, et κόπος, *labor.*

Σύμβολον, ȣ, τὸ, *signum, tessera militaris*, SYMBOLUM; *pactum*: à συμβάλλω.

Συμβȣλευτὴς, ȣ̃, ὁ, *senator, consiliarius*: à συμβȣλεύω. Hinc

Συμβȣλευτικὸς, ἡ, ὸν, idem: *suasorius.*

Συμβȣλεύω, *consulo, consulto, suadeo, consilium do*; f. εύσω, p. συμβεβȣ́λευκα, a. 1. συνεβȣ́λευσα, ας, ε, a. 1. part. act. συμβȣλεύσας, a. 1. m. συνεβȣλευσάμην, ω, ατο. Ex σὺν, et βȣλεύω, *consulto.* Th. βȣλὴ, *consilium.*

Συμβȣλὴ, ῆς, ἡ, *consilium, consultatio, suasio*: et

Συμβȣλία, ας, et Ion. ης, ἡ, idem: et

Συμβȣ́λιον, ȣ, τὸ, *consilium.* Th. βȣλὴ, *consilium.*

Σύμβȣλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est è consilio, consiliarius*, [*σύμβȣλος δήμȣ, *rhetor qui populo, quid faciendum sit, suadet.* Fragm. Menandri ut notat Bos, Anim. c. iii. quod malè intellexit Bentl. p. 34.]

Συμβραβεύω, *unà operor, adjuvo.*

Συμβράζομαι, *unà trudor, pellor.*

Συμμαθητὸς, ȣ̃, ὁ, *condiscipulus*: à

Συμμανθάνω, *unà disco.* Th. μανθάνω, *disco*, f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà testimonium reddo, unà testor*, f. ήσω, p. συμμεμαρτύρηκα, a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex σὺν, et μαρτυρέω, *testor.* Th. μάρτυρ, *testis.*

Συμμαχέω, -ῶ, *in bello sum socius, sum socius pugnæ; sto à partibus alicujus, defendo, tueor*; ex σὺν, et μάχομαι, *pugno.*

Συμμαχία, ας, et Ion. ης, ἡ, *societas in bello, auxilium*: à præced.

Συμμαχίδα, acc. sing. à συμμαχὶς.

Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, *socialis, auxiliaris*: à σύμμαχος.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, *socia*; à σύμμαχος.

Συμμάχομαι, *simul pugno*: à

Σύμμαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *commilito, socius pugnæ.* Th. μάχομαι, *pugno.*

Συμμένω, *consisto, permaneo, duro.* Th. μένω, *maneo.*

Συμμερίζομαι, *unà partem capio, participor*: cum dat. Ex σὺν, et μερίζω, *partior, distribuo*: f. ίσω, p. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido.*

Συμμετασχηματίζω, *transfiguro*, Hinc præs. part. m. συμμετασχηματιζόμενοι· ex σὺν, et μετασχηματίζω, *transformo.* Hoc ex μετὰ, *trans*, et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus.* Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, p. pass. ἔσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à

Συμμετέχω, *unà particeps sum*: ex σὺν, et μετέχω, *particeps sum*: f. μεθέξω. Hoc ex μετὰ, et ἔχω, *habeo*, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *consors, unà particeps*: à præced.

Συμμετρία, *apta compositio membrorum; modus*, seu *proportio : moderatio* : Angl. SYMMETRY, à

Σύμμετρος, ου, ὁ ἡ, quasi dic. *commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ ; qui justæ magnitudinis est ; modicus ; accommodatus, aptus* : ex σὺν, et μέτρον.

Συμμέτρως, adv. *moderatè, modicè, satis, congruenter* : à præced.

Συμμηχανᾶσθαι, præs. infin. m. verbi

Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, *simul excogito, comminiscor* : ex σὺν, et μηχανάομαι.

Σύμμιγα, *promiscuè, unà, cum* : à

Συμμίγνυμι, *commisceo, permisceo ; consero manus*. Th. μίγνυμι, *misceo* ; f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ ἡ, *permixtus, promiscuus* : à præced.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, *ejusdem rei imitator*. Ex σὺν, et μιμητὴς, *imitator*. Th. μιμέομαι, -οῦμαι, *imitor* : f. m. ήσομαι.

Συμμίξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμίξαι, a. 1. infin. act. verbi συμμίγνυμι, *commisceo* ; f. ξω. Th. μίγνυμι, *misceo*.

Σύμμιξις, εως, ἡ, *commixtio, consortium* : ab eod.

Σύμμισγε, præs. imperat. act. à

Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι.

Συμμισοπονηρέω, -ῶ, *unà improbitatem odi* : ex σὺν, et μισοπονηρέω.

Συμμιχθῇς, *commiscearis*, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, quod vide.

Σύμμορφος, ου, ὁ ἡ, *conformis* : σύμμορφα, nom. pl. n. g. Ex σὺν, et μορφὴ, *forma*.

Συμμορφόω, -ῶ, *conformem facio* : f. ώσω, p. συμμεμόρφωκα, præs. pass. συμμορφόομαι, -οῦμαι, *conformis fio* : à præced.

Συμπάθεια, ας, ἡ, *consensus in affectibus, convenientia et conjunctio naturæ*, SYMPATHIA, Angl. SYMPATHY : et

Συμπαθέω, -ῶ, *condoleo, unà patior ; assentior eidem opinioni, placito* : f. ήσω, a. 1. συνεπάθησα, a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω, a. 1. infin. act. συμπαθῆσαι.

Συμπαθὴς, έος, ὁ ἡ, *qui simul cum alio afficitur et angitur ejus malo* : ex σὺν, et πάθος, quod à πάσχω, *patior* ; f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, *collusor* : à συμπαίζω.

Συμπαίσδειν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere*. Th. παίζω, *ludo*.

Συμπαίζειν, *colludere*, inf. à

Συμπαίζω, *simul ludo* ; (Th. παίζω) f. ξω, p. συμπέπαιχα.

*Συμπανηγυρίζω, *unà festum celebro*.

Συμπάντων. Vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, *unà accedo, unà adsum* ; etiam *reo in judicio* : fut. m. συμπαραγενήσομαι, a. 2. m. συμπαρεγενόμην, ου, ετο, ex σὺν, παρὰ, et γίνομαι, *sum*.

Συμπαράγω, *simul prætereo, unà, transeo* : f. άξω, p. συμπαρῆχα.

Συμπαρακαλέομαι, -οῦμαι, *communem consolationem percipio* : a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, *mutuâ erigi consolatione* : ex σὺν, παρὰ, et καλέω, *voco*.

Συμπαρακληθῆναι, vide in præced.

Συμπαραλαμβάνω, *unà accipio, simul assumo* : f. m. συμπαραλήψομαι, a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε, a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν, a. 2. part. συμπαραλαβὼν, οῦσα, όν ; ex σὺν, παρὰ, et λαμβάνω, *capio* ; p. pass. εἴλημμαι, a. 1. pass. ἐλήφθην.

Συμπαραληφθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Συμπαραμένω, *unà permaneo* ; f. νῶ, p. συμπαραμεμένηκα, a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα· ex σὺν, παρὰ, et μένω, *maneo* ; f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Συμπάρειμι, *unà adsum*, quod ex σὺν, παρὰ, et εἰμὶ, *sum*, præs. part. ὢν. Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρείποντο, 3. pl. imperf. m. à

Συμπαρέπομαι, *unà consequor*. Th. ἕπομαι, *sequor*.

Συμπαρεόντες, *qui cum iis sunt*, nom. pl. præs. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, *unà adsum*.

Συμπαρίστασεν, Dor. pro

Συμπαρίστησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίστημι, *adsto, adjuvo* : ex σὺν, παρὰ, et ἵστημι, *sto, statuo*.

Συμπαρομαρτέω, -ῶ, *comitor, adsequor* : ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτῆ, *simul*.

Σύμπας, ασα, αν, *universus, totus, simul omnis* : gen. plur. m. et n. g. συμπάντων· ex σὺν, et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e*.

Συμπάσχω, *simul patior* : a. 2. συνέπαθον, p. m. συμπέπονθα, ex συν, et πάσχω, *patior* : f. m. πείσομαι.

Συμπατέω, -ῶ, *conculco, utroque pede calco* ; f. ήσω, ex σὺν, et πατέω, *calco*.

Συμπείθω, *unà persuadeo, persuadeo*. Th. πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Σύμπειρος, ου, ὁ ἡ, *qui idem cum aliquo experitur*. Ex σὺν, et πεῖρα.

Συμπέμπω, *unà mitto* : f. ψω, a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto*.

Συμπεραίνω, *concludo, termino* ; f. -περανῶ, p. συμπεπέραγκα· ex σὺν, et περαίνω.

Συμπεριαιρετέον, *undique tollendum* : verbale à

Συμπεριαιρέω, *undique tollo* : ex συν, περὶ, et αἱρέω, *capio* ; f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, *simul comprehendo, circumdo*, velut veste : f. m. συμπεριλήψομαι, a. 2. συμπεριέλαβον, a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, οῦσα, όν, *complexus* : ex σὺν, περὶ, et λαμβάνω, *capio* ; p. λέληφα, et Att. εἴληφα.

Συμπεριφέρω, *unà circumfero* ; et συμπεριφέρομαι, *unà circumfero meipsum* ; *comitor* ; *unà versor* ; *familiariter utor* ; *obsequor, unà ploro, gaudeo*, &c. *tracto*, seu *versor in aliquâ re* : ex σὺν, περὶ, et φέρω.

Συμπήγνυμι, συμπηγνύω, vel συμπήσσω, *compingo, coagmento, coalescere facio*. Th. πηγνύω, *compingo* ; f. ξω.

*Σύμπηξις, *compactio* (*lignorum*.)

Συμπίνω, *bibo cum aliquo*, cum dat. f. συμπώσω, p. συμπέπωκα, a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo*.

Συμπίπτοντα, acc. sing. part. præs. à

Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo*, &c. Th. πίπτω, *cado*, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῃ, εται, vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσσω.

Σύμπλασσε, *conformavit* : Ion. et Poët. pro συνέπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσσω, *fingo, accommodo* : f. συμπλάσω, ex σὺν, et πλάσσω, vel -ττω, *fingo* ; f. πλάσω.

Συμπλαταγέω, *manibus complosis strepitum edo* : à πλαταγὴ, *crepitaculum* ; quod à πλατάσσω, *ex ictu sonitum excito*.

Συμπλεκτὴς, έος, ὁ ἡ, *connexus* : à

Συμπλέκω, *connecto, consero manus* ; f. ξω, a. 2. συνέπλακον, f. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι, a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι, a. 2. part. pass. συμπλακεὶς, εῖσα, έν· ex σὺν, et πλέκω, *necto* : f. ξω.

Συμπλήγδην, adv. *collisim* : à συμπλήττω.

Συμπληθύω, *impleo* : à πληθύω, vel -θύνω.

Συμπληροῦνται, 3. plur. ind. pass. à

Συμπληρόω, -ῶ, *compleo, expleo* ; f. ώσω, p. συμπεπλήρωκα, præs. pass. συμπληρόομαι, -οῦμαι, imperf. pass. συνεπληρούμην, -οῦμην, -όυ, -οῦ, όετο, -οῦτο, et in 3. pl. -όοντο, -οῦντο, præs. inf. pass. συμπληροῦσθαι· ex σὺν, et πληρόω, *impleo*, quod à πλήρης, εος, ὁ ἡ, *plenus*. Th. πλέος, idem.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, *ipsa actio complendi* ; *perfectio* : ab eod.

Συμπλήττω, vel -σσω, f. ξω, *collido, concutio*. Th. πλήσσω, vel -ττω, *percutio*.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio, amplexus* ; *manuum consertio in prælio* ; *figura oratoria* ; à συμπλέκω.

Σύμπλοος, et -ους, ὁ ἡ, *navigationis socius*. Th. πλέω, *navigo*.

Συμπνέω, -ῶ, *conspiro* ; *consentio*. Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro*.

Συμπνίγω, *suffoco, strangulo, coarcto* : imperf. act. συνέπνιγον, f. ίξω, p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα· ex σὺν, et πνίγω, *suffoco*.

*Σύμπνοια, *consensus*.

Συμποδίζω, f. ίσω, a. 1. συνεπόδισας, ε, *pedes obligo, impedio, cohibeo, coerceo* ; ex σὺν, et ποδίζω, *pedes ligo*. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Συμποδίσας, *quum ligâsset* ; a. 1. part. act. præced.

Συμποθὲν, *absorptum*, a. 1. part. pass. n. g. verbi συμπίνω, *unà bibo* ; a. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω, *bibo*.

Συμποιέω, -ῶ, *unà facio* ; *adjuvo, auxilior* ; *societatem cum aliquo jungo* ; in med. est etiam *cogo, veluti exercitum* ; fut. ήσω· ex σὺν, et ποιέω, *facio*.

Συμπολεμέω, -ω, *simul bellum gero* ; fut. ήσω, p. συμπεπολέμηκα· ex σὺν, et πολεμέω.

*Συμπολιτεία, ας, ἡ, *jus unà rempadministrandi* ; *communia reip. jura et instituta* ; à

Συμπολιτεύω, et -εύομαι, *unà rempadministro, in eâdem republ. cum aliis versor* ; ex σὺν, et πολιτεύω, *rempub. administro* ; hoc à πολίτης, ου, ὁ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.

Συμπολίτης, ου, ὁ, *concivis*.

*Συμπονέω, *una laboro* : à πονέω.

*Συμπονηρεύομαι, *simul cum aliis malè ago*.

Συμπορεύομαι, *unà proficiscor* : cum dat. item *convenio* : imperf. m. συνεπορευόμην, ου, ετο, f. m. συμπορεύσομαι, a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η, a. 1. part. pass. συμπορευθεὶς, εῖσα, έν, a. 1. part. pass. ex σὺν, et πορεύομαι, *eo, proficiscor*. Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα inde πόρος, *transitus*, &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poët. idem quod

Συμπόσιον, ου, τὸ, *convivium, compotatio; distinctio ordinum eorum qui accubarent*; ex σὺν, et πίνω, *bibo*; f. πώσω, p. πίπωκα, a. 2. ἔπιον.

Συμπότης, ου, ὁ, *compotator, conviva*: ex iisd.

Συμποτικὸς, ἡ, ὸν, *compotatorius, convivialis*; à præced.

Συμπράσσω, vel -ττω, *socius sum et adjutor; adjuvo, opitulor*: ex σὺν, et πράσσω, vel -ττω, *facio*, f. ξω.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, *una presbyter*. Ex σὺν, et πρέσβυς, υος, et Att. εως, ὁ, *senex*, comparat. πρεσβύτερος, *senior*.

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor*; à συμπράσσω, quod vide.

*Συμπρόειμι, *simul procedo*.

Συμπροπέμπω, *unà deduco*. Ex σὺν, πρὸ, et πέμπω, *mitto*.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συμπρόσειμι, *simul adsum, adhæreo*; f. m. συμπροσέσομαι, imperf. συμπροσῆν. Vide εἰμί.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, *casus accidens*: Hinc Angl. SYMPTOM: à συμπίπτωμαι, p. pass. verbi συμπίπτω.

Συμφάγω, *comedo*, f. 2. m. συμφάγομαι, pro -φαγοῦμαι, a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, *edo*.

Συμφέρει, *conducit*, 3. sing. ind. præs. verbi συμφέρω, q. v.

Συμφέρον, τὸ, *commodum, utilitas*; et

Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, *collatus, congestus; solidus*; à

Συμφέρω, εις, ει, *simul fero, conveho*; συμφέρειν, *convenire, conferre, prodesse*; συμφέρομαι, *unà moveor; convenio, congruo, alicui, consentio, acquiesco in re aliquâ; congredior cum aliquo; coeo; pugno, manus confero; evenio, accido*; f. συνοίσω, a. 1. συνήνεγκα, a. 1. part. act. συνενέγκας, ασα, αν· ex σὺν, et φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Συμφεύγω, *unà fugio*; f. 1. m. -φεύξομαι, a. 2. act. συνέφυγον. Th. φεύγω.

Σύμφημι propriè *unà loquor*, et per Metonym. *consentio*, cum dat. a. 2. συνέφην, ης, ἡ. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Συμφλέγω, *comburo*, f. ξω, p. m. -πέφλογα, à φλέγω, *uro*.

Συμφλογίζω, *simul inflammo*: f. ίσω, p. -πεφλόγικα· à φλογίζω, *inflammo*.

*Συμφοιτητὴς, *condiscipulus*.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio, congestio*; item *casus, eventus*. Plerumque *fortuna adversa, calamitas*. Vide συμφορή.

Συμφοραίνω, *calamitatem alicujus deploro*: à præced.

Συμφοράω, -ῶ, *condoleo*: à συμφορά.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, *comporto*. Hinc συμφορήσαντες, a. 1. part. act. pl.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio; calamitas, casus*: et τὰ συμφορὰ, idem. à συμφέρω.

Σύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilis, aptus*: idem *comes*: ab eod.

Συμφόρως, adv. *commodè, utiliter*; à præc.

Συμφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui unà consilia agitat, consiliarius*; item *unanimis*: à

Συμφράζομαι, *simul delibero*; f. m. άσομαι, et Poët. συμφράσσομαι. Th. φράζω, *dico*, σω, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. et

Συμφράσσαιτο, *contulerat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. et Poet. pro συμφράσαιτο, verbi συμφράζομαι.

Συμφράσσω, vel.

Συμφράττω, *concludo, consepio, munio*; f. ξω, p. -πέφραχα· ex σὺν, et φράσσω, *sepio*.

Συμφρονέω, *eâdem sum mente, consentio, assentior, communi consilio delibero*; item *intelligo, concipio*: ex σὺν, et φρονέω, fut. ήσω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Συμφρύγω, *torrefacio, unà frigo*; f. ξω.

Συμφῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, quod vide.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, *contribulis, qui est ex eâdem tribu*: ex σὺν, et φυλέτης, *tribulis*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Συμφύομαι, *unà enascor: coalesco, cohæresco*: a. 2. pass. συνεφύην, ης, η, a. 2. part. pass. συμφυεὶς, εῖσα, ὲν, à συμφύω.

Συμφυρμὸς, ου, ὁ, *mixtura*: à p. pass. verbi

Συμφύρω, *commisceo*, f. φυρῶ, p. -πέφυρκα, perf. pass. πέφυρμαι.

Σύμφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà plantatus, simul genitus innatus; arboribus consitus, opacus; sociabilis; similis; consentaneus*: à

Συμφύω, f. ύσω, *unà planto, coalescere facio; augmento*: vide suprà συμφύομαι, Th. φύω, *nascor*.

Συμφωνέω, qu. *ex diversis vocibus unum efficio concentum; concino*. Per Metaph. *consentio, communi consensu paciscor*; f. ήσω, p. σύμπεφώνηκα, a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, *pactus sum*: a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η, συνεφωνήθη ὑμῖν, *convenit inter vos*. Ex σὺν, et φωνέω, *vocem emitto*. Th. φωνή.

Συμφωνηθεὶς, a. 1. part. pass. præced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, *concordia*: à συμφωνέω.

Συμφωνία, ας, ἡ, *convenientia vocum inter se, consonantia, concentus; consensus; conventum*: et

*Σύμφωνον, ου, τὸ, *pactum, conventum*: et

Σύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consonus*: per Metaph. *concors, consentiens, conveniens*: ex σὺν, et φωνὴ, *vox*.

Συμψάω, -ῶ, *contero, vestigia alicujus ita conturbo, ut non ampliùs appareant*: a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, *comminuo*.

Συμψηφίζω, *computo*: f. ίσω, a. 1. συνεψήφισα, ας, ε, perf. συνεψήφικα, ex σὺν, et ψηφίζω, *calculis computo*. Th. ψῆφος, ου, ὁ, *calculus*.

*Σύμψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus idem est suffragium, consentiens*.

Σύμψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis*: ex σὺν, et ψυχὴ, *anima*.

ΣΥΝ, Cum, præpos. regens dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, *cum Christo esse*: [*cum acc. contra morem Græcorum LXX. Eccles.] In compos. *unà pariter, eodem tempore*.

Σὸν, *suum*, acc. à σὸς, σοῦ, *sus*.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. et

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *legationis socius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Συναγείρω, *colligo me*. Th. ἀγείρω, *colligo*.

Συνάγερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi præced.

Συναγορεύσας, αντος, a. 2. part. act. à

Συναγορεύω, *colloquor, adstipulor, eandem causam defendo; tueor, patrocinor*; f. εύσω· ex σὺν, et ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι, *concionor, dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Συναγρόμενος, præs. part. m. verbi συνάγρομαι, *congrego*: quod ex σὺν, et ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego*.

*Συναγυρμὸς, οῦ, ὁ, *collectio*: τῆς συναγυρμῶν φρονήσεως, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272. *ad colligendam prudentiam*, ab ἀγύρω, *congrego*, unde et

Συνάγυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simul collectus*.

Συνάγω, εις, ει, *colligo, congrego*, [*de uno dicitur, Matt. ξένος ἤμην, ϗ συνηγάγετέ με, et LXX. apud Jud. οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων, με εἰς τὴν οἰκίαν· et 2. Sam. Grotius inter Hebraismos refert, nec dum suppetit quicquam quo illum confutem. Kypke.] f. συνάξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον: in 2. pl. συνηγάγετε, *hospitio excepistis*, a. 2. imperat. συνάγαγε, *collige*, in 2. pl. συναγάγετε, a. 2. sub. act. συναγάγω, ης, η, a. 2 part. act. συναγαγὼν, οῦσα, ὸν, p. ind. act. συνῆχα, p. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. συνηγμένος, η, ον, *congregatus*; a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναχθεὶς, f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι, p. m. συνήγαγα, ex σὺν, et ἄγω, *duco*.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, SYNAGOGA, *conventus, collectio, schola*. Hinc Angl. SYNAGOGUE: à præced.

Συναγωνίζομαι, *unà certo*, f. m. ίσομαι, p. pass. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι· ex σὺν, et ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui unà certat*: in acc. pl. συναγωνιστὰς. Ex σὺν, et ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator, athleta*, quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*.

Συνᾴδουσι, 3. pl. præs. à

Συνᾴδω, *consono; consentio*. Th. ἀείδω, et contr. ᾄδω, *cano*, f. ᾄσω, p. ᾖκα.

Συναθλέω, -ῶ, *unà certo*, f. ήσω, p. συνήθληκα, a. 1. συνήθλησα, ας, ε, ab ἀθλέω, pro ἀθλεύω, *certo*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Συναθροίζω, *congrego, congero, conglobo, glomero*: f. οίσω, p. συνήθροικα, a. 1. συνήθροισα, a. 1. part. act. συναθροίσας, perf. pass. συνήθροισμαι, perf. part. pass. συνηθροισμένος, η, ον, *congregatus*, ex σὺν, et ἀθροίζω, *colligo*. Th. ἀθρόος, *confertus, in unum collectus*.

Συναΐγδην, adv. *simul uno impetu*. Th. ἀΐσσω, *cum impetu ruo*.

Συναΐχτην, *impetum pariter faciebant*, Ion. pro συνηΐχτην, 3. dual. plusq. p. pass. verbi συναΐσσω.

Συναίμοις, dat. pl, à

Σύναιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consanguineus*; ex σὺν, et αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*.

Συμμετρία, *apta compositio membrorum; modus*, seu *proportio: moderatio*: Angl. SYMMETRY, à

Σύμμετρος, ου, ὁ ἡ ἡ, quasi dic. *commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; qui justæ magnitudinis est; modicus; accommodatus, aptus*: ex σὺν, et μέτρον.

Συμμέτρως, adv. *moderatè, modicè, satis, congruenter*: à præced.

Συμμηχανᾶσθαι, præs. infin. m. verbi

Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, *simul excogito, comminiscor*: ex σὺν, et μηχανάομαι.

Σύμμιγα, *promiscuè, unà, cùm*: à

Συμμίγνυμι, *commisceo, permisceo; consero manus.* Th. μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *permixtus, promiscuus*: à præced.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, *ejusdem rei imitator.* Ex σὺν, et μιμητὴς, *imitator.* Th. μιμέομαι, -οῦμαι, *imitor*: f. m. ήσομαι.

Συμμίξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμῖξαι, a. 1. infin. act. verbi συμμίγνυμι, *commisceo*; f. ξω. Th. μίγνυμι, *misceo.*

Σύμμιξις, εως, ἡ, *commixtio, consortium*: ab eod.

Σύμμισγε, præs. imperat. act. à

Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι.

Συμμισοπονηρέω, -ῶ, *unà improbitatem odi*: ex σὺν, et μισοπονηρέω.

Συμμιχθῇς, *commiscearis*, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, quod vide.

Σύμμορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *conformis*: σύμμορφα, nom. pl. n. g. Ex σὺν, et μορφὴ, *forma.*

Συμμορφόω, -ῶ, *conformem facio*: f. ώσω, p. συμμεμόρφωκα, præs. pass. συμμορφόομαι, -οῦμαι, *conformis fio*: à præcod.

Συμπάθεια, ας, ἡ, *consensus in affectibus, convenientia et conjunctio naturæ*, SYMPATHIA, Angl. SYMPATHY: et

Συμπαθέω, -ῶ, *condoleo, unà patior; assentior eidem opinioni, placito*: f. ήσω, a. 1. συνεπάθησα, a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω, a. 1. infin. act. συμπαθῆσαι.

Συμπαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui simul cum alio afficitur et angitur ejus malo*: ex σὺν, et πάθος, quod à πάσχω, *patior*; f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, *collusor*: à συμπαίζω.

Συμπαίσδειν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere.* Th. παίζω, *ludo.*

Συμπαίζειν, *colludere*, inf. à

Συμπαίζω, *simul ludo*; (Th. παίζω) f. ξω, p. συμπέπαιχα.

*Συμπανηγυρίζω, *unà festum celebro.*

Συμπάντων. Vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, *unà accedo, unà adsum*; etiam *reo in judicio*: fut. m. συμπαραγενήσομαι, a. 2. m. συμπαρεγενόμην, ου, ετο, ex σὺν, παρα, et γίνομαι, *sum.*

Συμπαράγω, *simul prætereo, unà, transeo*: f. άξω, p. συμπαρῆχα.

Συμπαρακαλέομαι, -οῦμαι, *communem consolationem percipio*: a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, *mutuâ erigi consolatione*: ex σὺν, παρὰ, et καλέω, *voco.*

Συμπαραληφθῆναι, vide in præced.

Συμπαραλαμβάνω, *unà accipio, simul assumo*: f. m. συμπαραλήψομαι, a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε, a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν, a. 2. part. συμπαραλαβών, οῦσα, όν; ex σὺν, παρὰ, et λαμβάνω, *capio*; p. pass. εἴλημμαι, a. 1. pass. εἰλήφθην.

Συμπαραληφθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Συμπαραμένω, *unà permaneo*; f. νῶ, p. συμπαραμεμένηκα, a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα· ex σὺν, παρὰ, et μένω, *maneo*; f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Συμπάρειμι, *unà adsum*, quod ex σὺν, παρὰ, et εἰμὶ, *sum*, præs. part. ὢν. Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρείποντο, 3. pl. imperf. m. à

Συμπαρέπομαι, *unà consequor.* Th. ἕπομαι, *sequor.*

Συμπαρεόντες, *qui cum iis sunt*, nom. pl. præs. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, *unà adsum.*

Συμπαρίστασεν, Dor. pro

Συμπαρίστησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίστημι, *adsto, adjuvo*: ex σὺν, παρὰ, et ἵστημι, *sto, statuo.*

Συμπαρομαρτέω, -ῶ, *comitor, adsequor*: ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτῆ, *simul.*

Σύμπας, ασα, αν, *universus, totus, simul omnis*: gen. plur. m. et n. g. συμπάντων· ex σὺν, et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e.*

Συμπάσχω, *simul patior*: a. 2. συνέπαθον, p. m. συμπέπονθα, ex συν, et πάσχω, *patior*: f. m. πείσομαι.

Συμπατέω, -ῶ, *conculco, utroque pede calco*; f. ήσω, ex σὺν, et πατέω, *calco.*

Συμπείθω, *unà persuadeo, persuadeo.* Th. πείθω, f. σω, *persuadeo.*

Σύμπειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui idem cum aliquo experitur.* Ex σὺν, et πεῖρα.

Συμπέμπω, *unà mitto*: f. ψω, a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto.*

Συμπεραίνω, *concludo, termino*; f. -περανῶ, p. συμπεπέραγκα· ex σὺν, et περαίνω.

Συμπεριαιρετέον, *undique tollendum*: verbale à

Συμπεριαιρέω, *undique tollo*: ex συν, περὶ, et αἱρέω, *capio*; f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, *simul comprehendo, circumdo*, velut veste: f. m. συμπεριλήψομαι, a. 2. συμπεριέλαβον, a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, οῦσα, όν, *complexus*: ex σὺν, περὶ, et λαμβάνω, *capio*; p. λέληφα, et Att. εἴληφα.

Συμπεριφέρω, *unà circumfero*; et συμπεριφέρομαι, *unà circumfero meipsum; comitor; unà versor; familiariter utor; obsequor, unà ploro, gaudeo*, &c. *tracto*, seu *versor in aliquâ re*: ex συν, περὶ, et φέρω.

Συμπήγνυμι, συμπηγνύω, vel συμπήσσω, *compingo, coagmento, coalescere facio.* Th. πηγνύω, *compingo*; f. ξω.

*Σύμπηξις, *compactio (lignorum.)*

Συμπίνω, *bibo cum aliquo*, cum dat. f. συμπώσω, p. συμπέπωκα, a. 2 συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo.*

Συμπίπτοντα, acc. sing. part. præs. à

Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo*, &c. Th. πίπτω, *cado*, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῃ, εται, vide in συμπλέκω.

Συμπλάσαι, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσσω.

Σύμπλασσε, *conformavit*: Ion. et Poët. pro συνέπλασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσσω, *fingo, accommodo*: f. συμπλάσω, ex σὺν, et πλάσσω, vel -ττω, *fingo*; f. πλάσω.

Συμπλαταγέω, *manibus complosis strepitum edo*: à πλαταγὴ, *crepitaculum*; quod à πλατάσσω, *ex ictu sonitum excito.*

Συμπλεκτὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *connexus*: à

Συμπλέκω, *connecto, consero manus*; f. ξω, a. 2. συνέπλακον, f. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι, a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι, a. 2. part. pass. συμπλακεὶς, εῖσα, έν· ex σὺν, et πλέκω, *necto*: f. ξω.

Συμπληγδὴν, adv. *collisim*: à συμπλήττω.

Συμπληθύω, *impleo*: à πληθύω, vel -ύνω.

Συμπληροῦνται, 3. plur. ind. pass. à

Συμπληρόω, -ῶ, *compleo, expleo*; f. ώσω, p. συμπεπλήρωκα, præs. pass. συμπληρόομαι, -οῦμαι, imperf. pass. συνεπληρόμην, -ούμην, -όου, -οῦ, όετο, -οῦτο, et in 3. pl. -όοντο, -οῦντο, præs. inf. pass. συμπληροῦσθαι· ex σὺν, et πληρόω, *impleo*, quod à πλήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, *plenus.* Th. πλέος, idem.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, *ipsa actio complendi; perfectio*: ab eod.

Συμπλήττω, vel -σσω, f. ξω, *collido, concutio.* Th. πλήσσω, vel -ττω, *percutio.*

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio, amplexus: manuum consertio in prælio; figura oratoria*; à συμπλέκω.

Σύμπλοος, et -ους, ὁ ἡ ἡ, *navigationis socius.* Th. πλέω, *navigo.*

Συμπνέω, -ῶ, *conspiro; consentio.* Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro.*

Συμπνίγω, *suffoco, strangulo, coarcto*: imperf. act. συνέπνιγον, f. ίξω, p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα· ex σὺν, et πνίγω, *suffoco.*

*Σύμπνοια, *consensus.*

Συμποδίζω, f. ίσω, a. 1. συνεπόδισα, ας, ε, *pedes obligo, impedio, cohibeo, coerceo*; ex σὺν, et ποδίζω, *pedes ligo.* Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Συμποδίσας, *quum ligâsset*; a. 1. part. act. præced.

Συμποθὲν, *absorptum*, a. 1. part. pass. n. g. verbi συμπίνω, *unà bibo*; a. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω, *bibo.*

Συμποιέω, -ῶ, *unà facio; adjuvo, auxilior; societatem cum aliquo jungo*; in med. est etiam *cogo, veluti exercitum*; fut. ήσω· ex σὺν, et ποιέω, *facio.*

Συμπολεμέω, -ῶ, *simul bellum gero*; fut. ήσω, p. συμπεπολέμηκα· ex σὺν, et πολεμέω.

*Συμπολιτεία, ας, ἡ, *jus unà remp. administrandi; communia reip. jura et instituta*; à

Συμπολιτεύω, et -εύομαι, *unà remp. administro, in eâdem republ. cum aliis versor*; ex σὺν, et πολιτεύω, *rempub. administro*; hoc à πολίτης, ου, ὁ, *civis.* Th. πόλις, *urbs.*

Συμπολίτης, ου, ὁ, *concivis.*

*Συμπονέω, *una laboro*: à πονέω.

*Συμπονηρεύομαι, *simul cum alio malè ago.*

Συμπορεύομαι, *unà proficiscor*: cum dat. item *convenio*: imperf. m. συνεπορευόμην, ου, ετο, f. m. συμπορεύσομαι, a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η, a. 1. part. pass. συμπορευθεὶς, εῖσα, ὲν, ex σὺν, et πορεύομαι, *eo, proficiscor.* Th. πείρω, *transeo*: p. m. πέπορα· inde πόρος, *transitus*, &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poët. idem quod

Συμπόσιον, ου, τὸ, *convivium*, *compotatio*; *distinctio ordinum eorum qui accubarent*; ex σὺν, et πίνω, *bibo*; f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Συμπότης, ου, ὁ, *compotator*, *conviva*: ex iisd.

Συμποτικὸς, ἡ, ὸν, *compotatorius*, *convivialis*; à præced.

Συμπράσσω, vel -ττω, *socius sum et adjutor*; *adjuvo*, *opitulor*: ex σὺν, et πράσσω, vel -ττω, *facio*, f. ξω.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, *una presbyter*. Ex σὺν, et πρέσβυς, υος, et Att. εως, ὁ, *senex*, comparat. πρεσβύτερος, *senior*.

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor*; à συμπράσσω, quod vide.

*Συμπρόειμι, *simul procedo*.

Συμπροπέμπω, *unà deduco*. Ex σὺν, πρὸ, et πέμπω, *mitto*.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συμπρόσειμι, *simul adsum*, *adhæreo*; f. m. συμπροσέσομαι, imperf. συμπροσῆν. Vide εἰμί.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, *casus accidens*: Hinc. Angl. SYMPTOM: à συμπέπτωμαι, p. pass. verbi συμπίπτω.

Συμφάγω, *comedo*, f. 2. m. συμφάγομαι, pro -φαγοῦμαι, a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, *edo*.

Συμφέρει, *conducit*, 3. sing. ind. præs. verbi συμφέρω, q. v.

Συμφέρον, τὸ, *commodum*, *utilitas*; et

Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, *collatus*, *congestus*; *solidus*; à

Συμφέρω, εις, ει, *simul fero*, *conveho*; συμφέρειν, *convenire*, *conferre*, *prodesse*; συμφέρομαι, *unà moveor*; *convenio*, *congruo*, *alicui*, *consentio*, *acquiesco in re aliquâ*; *congredior cum aliquo*; *coeo*; *pugno*, *manus confero*; *evenio*, *accido*; f. συνοίσω, a. 1. συνήνεγκα, a. 1. part. act. συνενέγκας, ασα, αν· ex σὺν, et φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Συμφεύγω, *unà fugio*; f. 1. m. -φεύξομαι, a. 2. act. συνέφυγον. Th. φεύγω.

Σύμφημι propriè *unà loquor*, et per Metonym. *consentio*, cum dat. a. 2. συνέφην, ης, ἡ. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Συμφλέγω, *comburo*, f. ξω, p. m. -πέφλογα, à φλέγω, *uro*.

Συμφλογίζω, *simul inflammo*: f. ίσω, p. -πεφλόγικα· à φλογίζω, *inflammo*.

*Συμφοιτητής, *condiscipulus*.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio*, *congestio*; item *casus*, *eventus*. Plerumque *fortuna adversa*, *calamitas*. Vide συμφορή.

Συμφοραίνω, *calamitatem alicujus deploro*: à præced.

Συμφοράω, -ῶ, *condoleo*: à συμφορά.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, *comporto*. Hinc συμφορήσαντες, a. 1. part. act. pl.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio*; *calamitas*, *casus*: et τὰ συμφορὰ, idem. à συμφέρω.

Σύμφορος, ου, ὁ ξ ἡ, *utilis*, *aptus*: idem *comes*: ab eod.

Συμφόρως, adv. *commodè*, *utiliter*; à præc.

Συμφράδμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *qui unà consilia agitat*, *consiliarius*; item *unanimis*: à

Συμφράζομαι, *simul delibero*; f. m. ἄσομαι, et Poët. συμφράσσομαι. Th. φράζω, *dico*, σω, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. et

Συμφράσσαιτο, *contulerat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. et Poet. pro συμφράσαιτο, verbi συμφράζομαι.

Συμφράσσω, vel.

Συμφράττω, *concludo*, *concipio*, *munio*; f. ξω, p. -πέφραχα· ex συν, et φράσσω, *sepio*.

Συμφρονέω, *eâdem sum mente*, *consentio*, *assentior*, *communi consilio delibero*; item *intelligo*, *concipio*: ex σὺν, et φρονέω, fut. ήσω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Συμφρύγω, *torrefacio*, *unà frigo*; f. ξω.

Συμφυῆσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, quod vide.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, *contribulis*, *qui est ex eâdem tribu*: ex σὺν, et φυλέτης, *tribulis*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Συμφύομαι, *unà enascor*: *coalesco*, *cohæresco*: a. 2. pass. συνεφύην, ης, η, a. 2. part. pass. συμφυεὶς, εῖσα, ὲν, à συμφύω.

Συμφυρμὸς, οῦ, ὁ, *mixtura*: à p. pass. verbi

Συμφύρω, *commisceo*, f. φυρῶ, p. -πέφυρκα, perf. pass. πέφυρμαι.

Σύμφυτος, ου, ὁ ξ ἡ, *unà plantatus*, *simul genitus innatus*; *arboribus consitus*, *opacus*; *sociabilis*; *similis*; *consentaneus*: à

Συμφύω, f. ύσω, *unà planto*, *coalescere facio*; *coagmento*: vide suprà συμφύομαι, Th. φύω, *nascor*.

Συμφωνέω, qu. *ex diversis vocibus unum efficio concentum*; *concino*. Per Metaph. *consentio*, *communi consensu paciscor*, f. ήσω, p. σύμπεφώνηκα, a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, *pactus sum*: a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η, συνεφωνήθη ὑμῖν, *convenit inter vos*. Ex σὺν, et φωνέω, *vocem emitto*. Th. φωνή.

Συμφωνηθεὶς, a. 1. part. pass. præced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, *concordia*: à συμφωνέω.

Συμφωνία, ας, ἡ, *convenientia vocum inter se*, *consonantia*, *concentus*; *consensus*; *conventum*: et

*Σύμφωνον, ου, τὸ, *pactum*, *conventum*: et

Σύμφωνος, ου, ὁ ξ ἡ, *consonus*: per Metaph. *concors*, *consentiens*, *conveniens*: ex σὺν, et φωνὴ, *vox*.

Συμψάω, -ῶ, *contero*, *vestigia alicujus ita conturbo*, *ut non ampliùs appareant*: a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, *comminuo*.

Συμψηφίζω, *computo*: f. ίσω, a. 1. συνεψήφισα, ας, ε, perf. συνεψήφικα, ex σὺν, et ψηφίζω, *calculis computo*. Th. ψῆφος, ου, ὁ, *calculus*.

*Σύμψηφος, ου, ὁ ξ ἡ, *cujus idem est suffragium*, *consentiens*.

Σύμψυχος, ου, ὁ ξ ἡ, *unanimis*: ex σὺν, et ψυχὴ, *anima*.

ΣΥΝ, Cum, præpos. regens dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, *cum Christo esse*: [*cum acc. contra morem Græcorum LXX. Eccles.] In compos. *unà pariter*, *eodem tempore*.

Σὸν, *suum*, acc. à σὸς, σοῦ, *sus*.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. et

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγγελος, ου, ὁ ξ ἡ, *legationis socius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Συναγείρω, *colligo me*. Th. ἀγείρω, *colligo*.

Συνάγερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi præced.

Συναγορεύσας, αντος, a. 2. part. act. à

Συναγορεύω, *colloquor*, *adstipulor*, *eandem causam defendo*; *tueor*, *patrocinor*; f. εύσω· ex σὺν, et ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι, *concionor*, *dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Συναγρόμενος, præs. part. m. verbi συνάγρομαι, *congrego*: quod ex σὺν, et ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego*.

*Συναγυρμὸς, οῦ, ὁ, *collectio*: εἰς συνάγυρμων φρονήσεως, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272. *ad colligendam prudentiam*, ab ἀγύρω, *congrego*, undè et

Συνάγυρτος, ου, ὁ ξ ἡ, *simul collectus*.

Συνάγω, εις, ει, *colligo*, *congrego*, [*de uno dicitur, Matt. ξένος ἤμην, ξ συνηγάγετέ με, et LXX. apud Jud. εἰ ἐστιν ἀνὴρ συνάγων, με εἰς τὴν οἰκίαν· et 2. Sam. Grotius inter Hebraismos refert, nec dum suppetit quicquam quo illum confutem. Kypke.] f. συνάξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον: in 2. pl. συνεγάγετε, *hospitio excepistis*, a. 2. imperat. συνάγαγε, *collige*, in 2. pl. συναγάγετε, a. 2. sub. act. συναγάγω, ης, η, a. 2 part. act. συναγάγων, οῦσα, ὸν, p. ind. act. συνῆχα, p. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. συνηγμένος, η, ον, *congregatus*; a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναχθεὶς, f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι, p. m. συνήγαγα, ex σὺν, et ἄγω, *duco*.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, SYNAGOGA, *conventus*, *collectio*, *schola*. Hinc Angl. SYNAGOGUE: à præced.

Συναγωνίζομαι, *unà certo*, f. m. ίσομαι, p. pass. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι· ex σὺν, et ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui unà certat*: in acc. pl. συναγωνιστάς. Ex σὺν, et ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator*, *athleta*, quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*.

Συνᾴδουσι, 3. pl. præs. à

Συνᾴδω, *consono*; *consentio*. Th. ἀείδω, et contr. ᾄδω, *cano*, f. ᾄσω, p. ᾖκα.

Συναθλέω, -ῶ, *unà certo*, f. ήσω, p. συνήθληκα, a. 1. συνήθλησα, ας, ε, ab ἀθλέω, pro ἀεθλέω, *certo*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Συναθροίζω, *congrego*, *congero*, *conglobo*, *glomero*: f. οίσω, p. συνήθροικα, a. 1. συνήθροισα, a. 1. part. act. συναθροίσας, perf. pass. συνήθροισμαι, perf. part. pass. συνηθροισμένος, η, ον, *congregatus*, ex σὺν, et ἀθροίζω, *colligo*. Th. ἀθρόος, *confertus*, *in unum collectus*.

Συναΐγδην, adv. *simul uno impetu*. Th. ἀΐσσω, *cum impetu ruo*.

Συναΐχτην, *impetum pariter faciebant*, Ion. pro συνηΐχτην, 3. dual. plusq. p. pass. verbi συναΐσσω.

Συναίμοις, dat. pl, à

Σύναιμος, ου, ὁ ξ ἡ, *consanguineus*; ex σὺν, et αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*.

Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναιρέω, quod vide.

Συναιρέω, simul profligo; item simul complector, contraho in unum: ex σὺν, et αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ηκα, quod vide.

Συναίρω, simul tollo, confero, opitulor: fut. συναρῶ, p. συνῆρκα, a. 1. συνῆρα, a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. αἴρω, tollo.

Συναΐσσω, simul irruo; f. ξω, f. 1. m. συναΐξομαι, p. pass. συνήϊγμαι, plusq. p. συνηΐγμην, ξω, ξο. Th. ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror; f. ξω.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ ξ ἡ, captivitatis socius: ex σὺν, et αἰχμάλωτος, ου, ὁ ξ ἡ, captivus.

Συνακολουθέω, -ῶ, unà sequor, f. ήσω, p. συνηκολούθηκα, a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ξ ἡ, comes.

Συναλγέω, unà doleo, f. ήσω, p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Συναλίζω, congrego, f. σω, p. συνήλικα, præs. part. m. συναλιζόμενος, conveniens, veniens in cœtum, a. 1. part. pass. συναλισθεὶς, ab ἀλίζω, congrego. Th. ἅλις, satis, adv.

*Συναλίσκω, unà consumo.

Συνάλλαγμα, ατος. τὸ, commercium, contractus, impr. de pecuniâ: à p. pass. verbi.

Συναλλάττω, paciscor cum aliquo: item congredior cum aliquo: concilio; ab ἀλλάττω, muto, f. ξω, p. χα.

Συνάμ' pro σύναμα, adv. simul cum uno: ab ἅμα, simul.

Συνάμορος, vel συνάμμορος, ου, ὁ ξ ἡ, vastator, maleficus. Vide συναμορέω.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, utrumque. Th. ἄμφω, ambo vel ambæ.

Συναμωρέω, lædo, vasto. Alii malunt σιναμωρέω legere; quod à σινάμωρος, ου, ὁ ξ ἡ, cui in fatis est nocere alii; qui ad id natus est ut alios lædat. Scribitur et σινάμορος, ex σίνω, lædo, et μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Συναναβαίνω, unà ascendo, f. m. βήσομαι, a. 2. συνανέβην, ης, η, a. 2 part. act. συναναβὰς, in f. g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, et in pl. συναναβᾶσαι, quæ simul ascenderant: ex σὺν, ἀνὰ, et βαίνω, eo.

Συναναβᾶσι, dat. pl. m. et n. g. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ἡ, a. 2. part. f. g. à præced.

Συναναιρέω, simul tollo: ex σὺν, ἀνὰ, et αἱρέω, capio: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, simul accumbo, imperf. m. συνανεκείμην, σο, τὸ, et in 3. pl. συνανέκειντο, præs. part. m. συνανακείμενος, η, ον, ex σὺν, ἀνὰ, et κεῖμαι, jaceo: f. m. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, simul commisceo, f. συναναμίξω, a. 1. συνανέμιξα, præs. inf. pass. συναναμίγνυσθαι: ex σὺν, ἀνὰ, et μίγνυμι, misceo; f. μίξω, p. μέμιχα. Hinc

Συνανάμιξις, εως, ἡ, commixtio; commercium.

Συναναπαύομαι, simul quiesco, unà refocillor: f. m. αύσομαι, ex σὺν, ἀνὰ, et παύω, cesso; a. 2. ἔπαον.

Συναναπλέκω, implico, f. πλέξω, p. πέπλεχα· ex σὺν, ἀνὰ, et πλέκω, necto.

Συναναστρέφω, unà revertor: συναναστρέφομαι, converso cum aliquo; ex σὺν, ἀνὰ, et στρέφω, verto, f. ψω. Hinc

Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio, conversatio.

Συναναφέρω, simul eveho, f. συνανοίσω, a. 1. συνανήνεγκα, ex σὺν, ἀνὰ, et φέρω.

*Συναναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio vel respectus ad aliquid, ἐπὶ τὰ θεῖα, ad res divinas. Antonin. iii. § 13. à præced.

Συνανεστράφην, a. 2. ind. pass. verbi συναναστρέφω.

Συναντάω, -ῶ, occurro: cum dat. f. ήσω, f. 1. part. act. συναντήσων, οντος, a. 1. ind. act. συνήντησα, a. 1. part. συναντήσας, ex σὺν, et ἀντάω, obvius fio. Th. ἀντὶ.

Συνάντημα, ατος, τὸ, occursus, eventus, exitus; à præced.

Συνάντησις, εως, ἡ, occursus: ab eod.

Συναντιλαμβάνω, vicissim juvo, opem fero: cum dat. a. 2. m. συναντελαβόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται, ex σὺν, ἀντὶ, et λαμβάνω, capio: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, occurro, obviam eo: Poët. pro συναντάω, quod vide.

Συναντώντων, gen. pl. part. præs. præced.

Συναντῶσιν, occurrent: 3. pl. præs. sub. verbi ejusd.

Συνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάορος, ου, ὁ ξ ἡ, conjunctus, socius, comes. Th. ἀείρω, erigo, f. 2. ἀερῶ, p. m. ἤορα, et Ion. ἄορα.

Συναπάγω, simul abripio: f. ξω, p. συναπῆχα, præs. part. m. συναπαγόμενος, ου, obsecundans, obtemperans: a. 1. ind. pass. συναπήχθην, ης, η, simul abreptus fui, a. 1. part. pass. συναπαχθεὶς, έντος, simul abreptus: ex σὺν, ἀπὸ, et ἄγω, duco.

Συνάπας, ασα, αν, simul omnis: ex σὺν; et ἅπας, universus. Th. πᾶς, omnis.

Συναπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω.

*Συναπέρχομαι, unà cum aliquo abeo.

Συναπιστέατο, Ion. pro συναφίσαντο, 3. pl. imperf. m. vel pass. verbi συναφίστημι, vide ἀφίστημι. Alii legend. censent. συναπισταίατο.

*Συναποδράω, -ῶ, unà aufugio.

Συναποθνήσκω, simul morior; cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε. a. 2. inf. συναποθανεῖν· ex σὺν, ἀπὸ, et θνήσκω, morior: f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα.

Συναποκρύπτω, occulto: ex σὺν, ἀπὸ, et κρύπτω, abscondo: f. ψω, a. 2. ἔκρυβον.

Συναπολέσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. et

Συναπόλῃ, simul pereas: 2. sing. a. 2. sub. med. à

Συναπόλλυμι, unà perdo, συναπόλλυμαι, unà pereo: a. 2. m. συναπωλόμην, ου, ετο· ex σὺν, ἀπὸ, et ὄλλυμι, perdo; f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, simul mitto, ablego: f. συναποστελῶ, p. συναπέσταλκα, a. 1. συναπέστειλα, ex σὺν, ἀπὸ, et στέλλω, mitto.

Συνάπτω, adnecto, copulo, conjungo, ferrumino, continuo; attingo, advenio, adsum: f. ψω, p. συνῆφα, συνάπτει ὥρα, tempus instat et urget. Th. ἅπτω, necto: f. ψω, p. ἧφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. act. verbi συναίρω, confero. Th. αἴρω, tollo: f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. m. ejusd.

Συναρήρανται, Att. redupl. pro συνήρανται, 3. sing. p. pass. à

Συναράσσω, collido, confligo. Th. ἀράσσω, pulso.

Συναριθμέω, -ῶ, connumero, computo: f. ήσω, p. -ηρίθμηκα· ex σὺν, et ἀριθμέω, numero.

*Συναρκέομαι, cum dat. sufficio, patienter aliquem fero. Theoph. Charact. c. iii. ex σὺν, et ἀρκέομαι, contentus sum.

Συναρμόζω, coapto, concinno; congruo, convenio, quadro: f. σω. Ex σὺν, et ἁρμόζω, apto. Th. ἄρω, idem.

Συναρμολογέω, -ῶ, congruenter coagmento, aptè concinno: f. ήσω, p. συνηρμολόγηκα, part. præs. pass. συναρμολογούμενος, -ούμενος, -ουμένη, -ούμενον, congruenter coagmentatus, -a: ex σὺν, et ἁρμολογέω, -ῶ, aptè concinno, compingo, et hoc ab ἁρμὸς, (pro ἁρμὸς, ὁ, ἡ, compages, ab ἄρω, apto, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, p. pass. ἦρμαι,) et λέγω, dico.

Συνάρμοξεν, Dor. et Ion. pro συνήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω, adapto, f. σω, et ξω. Ex σὺν, et ἁρμόζω, apto. Th. ἄρω, idem.

Συναρμοσθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, abreptio, correptio, rapina: à

Συναρπάζω, simul abripio, abripio: f. άσω, p. συνήρπακα, plusq. p. συνηρπάκειν, εις, ει, a. 1. ind. act. συνήρπασα, a. 1. part. συναρπάσας, a. 1. ind. pass. συνηρπάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναρπασθεὶς, εῖσα, ὲν, abreptus. Th. ἁρπάζω, rapio: f. σω, et Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, vide in præced.

Συνασπίζω, confertis clypeis pugno, testudine factâ pugno: ab ἀσπίζω, clypeo protego. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Συνασπισμὸς, οῦ, ὁ, mutua defensio, cum milites mutuo scuta et hastas obtendunt capiti: à præcedente.

*Συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio.

Συναυλίζομαι, unà commoror, conversor, f. m. ίσομαι, p. pass. συνηύλισμαι. Th. αὐλὴ, stabulum.

Συναυξάνω, simul augeo, facio crescere: f. συναυξήσω, p. συνηύξηκα, præs. m. συναυξάνομαι, simul cresco: præs. infin. m. συναυξάνεσθαι, ex σὺν, et αὐξάνω, augeo: f. ήσω,. Th. αὔξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συνάγω, congrego: f. άξω, p. συνῆχα. Th. ἄγω, duco.

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ejusd. verbi

Συνάχθομαι, condolesco: in 3. pl. συναχθόνται, ab ἄχθομαι, gravor, ægrè feror. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus.

Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio: à συνάπτω.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, connecto. Th. ἅπτω, necto: f. ψω.

Συνδάκνω, commordeo, compungo. Vide δάκνω, mordeo,

Συνδειπνέω, cum alio cœno: à δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, cœna.

Συνδείπνησον, άτω, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, nexus, vinculum; à συνδέω, quod vide.

Συνδεύμενος, Ion. pro συνδεόμενος, -ούμενος, qui vinctus est cum aliquo: à

Συνδέω, simul vincio, colligo, connecto, consocio, concilio: f. ήσω, p. συνδέδε-

κα, p. pass. συνδέδεμαι, p. part. pass. συνδεδεμένος, *simul vinctus:* ex σὺν, et δέω, *ligo*.

Συνδιακινδυνεύω, *cum aliquo periculum subeo:* ex σὺν, διὰ, et κινδυνεύω, *periclitor*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Συνδιατρίβω, *commoror apud* vel *cum, consuetudinem habeo cum; versor in, operam et studium pono:* imperf. συνδιέτριβον, ες, ε, ex σὺν, διὰ, et τρίβω, *tero:* f. ψω, p. τέτριφα, p. pass. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρω, *cum alio perfero aut sustineo, aliquem in re aliquâ tolerandâ adjuvo*.

Συνδιαχειρίζω, f. ίσω, *contrucido*. Vide in διαχειρίζω.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω.

Συνδιῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, *cohabito, contubernalis sum:* à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, ης, ἡ, *vivendi mos*.

Σύνδικος, ε, ὁ ϗ ἡ, *testis, comes, adjutor;* propriè σύνδικοι vocantur *plures patroni, qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt*. Th. δίκη, *jus*.

Συνδιώκω, *una persequor*.

Συνδοκεῖν, *dicitur de quo inter multos convenit, quod communitèr placet*. Th. δοκέω, *censeo*.

Συνδοκιμάζω, *simul exploro seu probo:* à δοκιμάζω, *probo, exploro*.

Συνδοκιμάσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi præced.

Συνδοξάζω, *simul glorifico:* f. άσω, p. συνδεδόξασμαι, a. 1. ind. pass. συνεδοξάσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. συνδοξασθῶμεν: à δοξάζω, et hoc à δόξα, ης, ἡ, *opinio*. Th. δοκέω, *videor*.

Σύνδουλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *conservus, a*. Th. δοῦλος, *servus*.

Συνδραμέω, -ῶ, *concurro*, f. ήσω, p. m. δέδρομα.

Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω, *concurro*. Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Συνδρομάδες, ων, *concurrentes:* Epithet. insularum, quæ et συμπληγάδες appellantur. Vide præced.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, *concursus:* à συντρέχω: vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *concurrens; conveniens; currûs socius*.

Συνδυάζω, *copulo, communico, conjungo:* f. άσω, p. -δεδίακα.

Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, Poët. *duo simul conjuncti, bini;* ex σὺν, et δύο, *duo*.

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω.

Συνέβη, et Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, *evenio*. Th. βαίνω, *eo;* f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβόσκω, *unà pasco;* quod à βόσκω, *pasco*. Th. βόω, *pasco;* f. βόσω et ώσω.

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, *consulto, hortor:* quod à βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, *consilium*.

Συνεβουλεύσατο, et συνεβουλεύσαντο, 3. sing. et pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνέγειρον, a. 1. imperat. act. à Συνεγείρω, *simul excito*. Th. ἐγείρω, *excito;* f. -ερῶ, a. 1. ἤγειρα, a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η.

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Συνεδρεύω, *consideo;* f. εύσω, ab ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo;* f. 2. m. ἑδοῦμαι.

*Συνεδρία, ἡ, *assessio:* à præced.

Συνέδριον, τὸ, *concessus*, sc. *judicum:* à

Σύνεδρος, ε, ὁ, *concessor, assessor, consiliarius:* ex σὺν, et ἕδρα.

Συνείργω, Poët. pro συνείργω, quod pro συνέργω, *simul includo, colligo, constringo*. Th. εἴργω, *includo*.

Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus, a, um*, perf. part. pass. verbi συζευγνύω, vel -υμι, *conjungo;* quod ex σὺν, et ζευγνύω, seu -υμι, *jungo;* f. ζεύξω.

Συνεζευγμένως, *conjunctim;* adv. à præced.

Συνέζευξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζευγνύω, *conjungo*, quod vide.

Συνεζήτει, 3. sing. imperf act. verbi συζητέω, *disceptο*, quod vide.

Συνεζωοποίησε, 3. sing a 1. ind. act. verbi συζωοποιέω, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, f. συνήσω· ex σὺν, et ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *constituo;* f. συνθήσω, p. συντέθεικα, a. 2. m. συνεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono*.

Συνέθεντο, *componebant;* 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Συνέθευ, Dor. pro συνέθεσο. -θεο, vel -θου, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, a. 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, *pono*.

Συνεθίζω, f. ίσω, *consuefacio:* quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, τὸ, *mos, consuetudo*.

Συνεθισθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνεθίζω.

Συνειδέω, f. ήσω, *sum conscius;* ab εἰδέω, *scio*. Th. εἴδω, idem.

Συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia, intelligentia:* in pl. συνειδήσεις à præced.

Συνεῖδον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. et in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conscius;* et in n. g. συνειδὸς, ότος, τὸ, *conscientia:* contractè pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συνειδέω, q v.

Συνείδω, *scio, perspicio;* a. 2. inf. συνιδεῖν, a. 2. part. συνιδὼν, όντος, p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἴδω, *scio; video:* f. m. εἴσομαι.

Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, p. part. pass. verbi συλλέγω, *colligo*.

Συνειλέω, *convolvo, cogo, impello, includo:* vide εἰλέω.

Συνείληφα, perf ind. act. Att. undè συνειληφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. v.

Συνειληφυῖα, et συνειληφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, p. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *simul sortior*. Th. λαγχάνω, *sortior:* a. 2. ἔλαχον, tanquam à λήχω, inusitat. p. m. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, *collegisse;* p. infin. Att et

Συνειλοχὼς, υῖα, ὸς, p. part. Att. verbi συλλέγω, *collige*. Th. λέγω, *lego;* f. ξω, p. λέλεχα, et Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, *sum cum alio, consuetudinem habeo; sermocinor, in conventu discepto:* cum dat. imperf. συνῆν, f. m. συνέσομαι, præs. infin. συνεῖναι, præs. part. συνὼν, *conversans;* οἱ συνόντες, τῷ Σωκράτει, *Socratis familiares, discipuli:* ex σὺν, et εἰμὶ, *sum*.

Συνειπεῖν, *alicui assentire, alicui patrocinari*. Th. ἔπω, *dico*.

Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Συνείρω, *connecto, perpetuâ oratione declamo*, item *cohæreo*. Th. εἴρω, *necto*.

Συνεὶς, *conscius:* a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo*, q. v.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. à

Συνεισέρχομαι, *simul ingredior;* cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε, ex σὺν, εἰς, et ἔρχομαι, *venio:* f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Συνεισέφρησε, Att. Sync. pro συνεισεφόρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, *simul induco:* quod à φορέω, *gesto*. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω, derivari, *intus admitto*.

Συνεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.

Συνεῖχε, *continebat;* 3. sing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo;* imperf. εἶχον, f. σχήσω.

Συνείχετο, *angebatur;* 3. sing. imperf. pass. συνέχω, *constringo*. Vide præced.

Συνεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *unà colloco et sedeo*, q. v.

Συνεκαίετο, *coardebat;* 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σὺν, et καίω, *uro;* f. καύσω, a. 2. ἔκαον, a. 2. pass. ἐκάην.

*Συνεκβοάω, *unà cum aliis proclamo*.

Συνέκδημος, ε, ὁ ϗ ἡ, *socius peregrinationis:* ab ἔκδημος, *absens à popularibus suis*. Th. δῆμος, *populus*.

Συνεκέκρατο, (per Syncop. pro συνεκέκρατο) 3. sing. plusq. perf. pass. et

Συνεκέρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *tempero;* f. συγκεράσω, p. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *misceo*.

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκινέω, -ῶ, *commoveo;* f. ήσω: ex σὺν, et κινέω, *moveo*.

Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio, occido:* ex σὺν, et ἐκκεντέω, *effodio*.

Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*, q. v.

Συνεκλεκτὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *unà electus;* ex σὺν, et ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, f. ξω.

Συνεκπολεμέω, -ῶ, *unà debello, simul vinco;* f. ήσω. Vide πολεμέω.

Συνεκπράσσω, *simul exigo;* in med. *unà ulciscor:* ex σὺν, ἐκ, et πράσσω.

Συνεκρότησε, 3. sing a. 1. ind. act. verbi συγκροτέω, *complodo*.

Συνεκτάττω, *simul instruo:* à verbo τάττω, seu -σσω, *ordino*.

Συνεκτικὸς, ἡ, ὸν, *cohibendi seu continendi vim habens; continens et in suo statu conservans; compactus:* à συνέχω.

Συνεκτρέφω, *unà enutrio. simul alo:* f. ψω, à verbo τρέφω, *nutrio*.

*Συνεκτρέχω, *unà excurro, evenio, adjuvo*. Th. τρέχω.

Συνεκτρίβω, f. ψω, *contero*. Th. τρίβω.

Συνέκτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simul nutriens*: à συνεκτρέφω.

Συνέλαβεν, 3 sing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. vide.

Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab eod.

Συνελάλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, -ῶ, *colloquor*, q. v.

Συνελαύνω, *compello, -is*: f. συνελάσω, a. 1. συνήλασα, *compuli*. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνέλευσις, εως, ἡ, *conventus*; à συνέρχομαι *convenio*.

Συνεληλυθότας, acc. pl. p. part. m. verbi συνέρχομαι, *convenio*, q. v.

Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui*: et in 3 pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. v.

Συνελθεῖν, a 2 inf. act. et

Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, q. v.

Συνελκύω, *contraho*: ex σὺν, et ἑλκύω, f. ύσω, *traho*. Th. ἕλκω, idem.

Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζω, q. v.

Συνελόντι, dat. sing. a. 2. part. act verbi συναιρέω, *simul everto, contraho in unum*. Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. part. ἑλών, όντος.

Συνεμάχησας, 2. sing. a. 1. ind. act verbi συμμαχέω, *pugnæ sum socius, sto à partibus alicujus*; f. ήσω. Th. μάχομαι, *pugno*.

Συνέμεν, a. 1. inf. act. Dor. et Æol. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, *percipio, intelligo*, q. v.

Συνενείκαμεν, Ion. et Æol. 3. pl. a. 1 opt act verbi συμφέρω, *confero*. Vide ἐνεικεῖν.

Συνενείκεται, *confertur*: 3 sing. præs. ind. pass. ab συνενείκω, Poët. pro συμφέρω.

*Συνενήνοχα, ας, ε, p. m. ejusd. οὐδὲ τοῦτο συνενήνοχεν αὐτῷ, Dem. de Rhod. lib. *nihil hoc ei profuit*.

Συνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *unà diripio*.

Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, *unà erro* vel *delinquo*: in 3. pl. συνεξαμαρτάνουσι, ex σὺν, et ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω, a. 2. ἥμαρτον.

Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro συνεξεπράξαντο, à συνεκπράσσω.

Συνεξέρχομαι, *convenio, unà exeo*: f. 1. m. -ελεύσομαι, p. m. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.

Συνεξετάζονται, 3. pl. ind. pass. à Συνεξετάζω, *exquiro*: ex σὺν, ἐξ, et ἐτάζω, *examino*; f. σω.

Συνεξετάττον, imperf. verbi συνεκτάττω, *simul ordino*.

Συνεξοκέλλω, *pertraho*: ex σὺν, ἐξ, et ὀκέλλω, *appello*; f λῶ, idem.

Συνεξομοιοῦμαι, *assimilor*: ex συν, ἐξ, et ὁμοιόω, *assimilo*: et hoc ab ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμός, idem.

Συνεξομοιοῦσθαι, præs. infin. pass. verbi præced.

Συνεξορμάω, *unà irrumpo*: ex σὺν, ἐξ, et ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Συνεξώκειλεν, *pertraxit*; *devenit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω.

*Συνεορτάζω, *unà festum celebro*.

Συνεοχμός, Att. pro συνοχμός, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, *junctura, commissura*: à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, *condoleo*, quod vide.

Συνέπαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consentiens, comprobans*: ex σὺν, ἐπὶ, et αἶνος, *laus*.

Συνεπακολουθέω, -ῶ, f. ήσω, *unà subsequor, simul sector*: ex σὺν, et ἐπακολουθέω, *sequor*.

Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα, quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεφάψασθαι, *simul attingere et aggredi*: a. 1. inf. m. verbi συνεφάπτομαι, ex σὺν, ἐπὶ, et ἅπτομαι, *tango*.

Συνεπελαφρύνω, *simul allevo*: ex σὺν, ἐπὶ, et ἐλαφρύνω, *allevo*. Th. ἐλαφρός, *levis, celer*.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, *unà mitto*. Th. πέμπω, *mitto*; f. ψω, p. πέπεμφα.

Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, *unà præficio*: ex σὺν, ἐπὶ, et ἵστημι, *sto*; f. στήσω.

Συνέπηξεν, *condensavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι, *compingo*. Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, idem: f. ξω, p. χα, p. m. πέπηγα.

Συνεπιθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συνεπιτίθημι.

Συνεπιμέλομαι, *unà curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Συνεπιμαρτυρέω, -ῶ, *testimonium insuper præbeo, adstipulor*; f. ήσω, p. συνεπιμεμαρτύρηκα, ex σὺν, ἐπὶ, et μαρτυρέω, *testor*. Th. μάρτυς, υρος, ὁ vel ἡ, *testis*.

Συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, *bibo cum aliquo*: cum dat fut. συμπίσω, p. συμπέπωκα, a. 2. ind. act. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo*.

Συνεπιπονέω, *unà laboro*: ex σὺν, ἐπὶ, et πονέω, *laboro*.

Συνεπισκέπτομαι, *unà inspicio, unà considero*; f. 1. m. ψομαι, à σκέπτομαι, *considero*.

Συνεπισπᾶσθαι, præs. inf. verbi.

Συνεπισπάω, -ῶ, *simul attraho*. Th. σπάω.

Συνεπισπόμενος, *simul sequens*. Vide in σπεῖο, *sequere*.

Συνεπίσταμαι, *conscius sum mihi, simul scio*. Th. ἵστημι.

Συνεπισχύω, *adjuvo, auxilior, suppetias fero*; f. ύσω, p. συνεπίσχυκα.

Συνεπιτίθημι, *simul impono, impulo*: συνεπιτίθεμαι, *simul adorior et invado, insurgo, aggredior*; *infestus sum*; *utor, obutor*, ut tempore, &c. ex σὺν, ἐπὶ, et τίθημι.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, *suffoco*; f. ξω, p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Συνεπόδισα, ας, ε, a. 1. act. à συμποδίζω.

Συνέπομαι, *consequor, comitor*: cum dat. imperf. m. συνεπόμην, ου, ετο. ex σὺν, et ἕπω, *sequor*.

Συνεπτώκει * inciderat*: Ion. legitur pro συνεπεπτώκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*, quod vide.

*Συνερανίζω, f. ίσω, *colligo, in fasciculum congero*; *contribuo, opitulor ad aliquid efficiendum*, Isoc. ad. Philippum: ex σὺν, et ἐρανός.

*Συνεράω, -ῶ, *simul amo*, Mosch. ult. ex σὺν, et ἐράω. Item *confero aliquid, contribuo*, ἐρανοὶ δὲ ἦσαν ἀπὸ τοῦ συνερᾶν ϗ συμφέρειν ἕκαστον, Athen. l. viii.

Συνεργέω, -ῶ, *unà operor, adjuvo*: imperf. συνήργεον, -ουν, -εες, εις, εε, ει, f. ήσω, p. συνήργηκα: à συνεργός.

Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi præced.

Συνεργός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor, administer, collega*: ex σὺν, et ἔργον.

Συνερείδω, *defigo, impingo, fortiter comprimo*: in med *incumbo, impressionem facio*: f. είσω, ab ἐρείδω, *figo*.

Συνέριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *socius laboris*; propriè *qui* vel *quæ lanificium simul exercet*: ex σὺν, et ἔριθος.

Συνέρχομαι, *convenio, unà venio*, *in unum eundemque consilium venio*; *matrimonium ineo*: pro συμβαίνω, *accidere*: imperf. m. συνηρχόμην, ου, ετο, f m. συνελεύσομαι, a. 2. συνῆλθον, ες, ε, a. 2. inf. act. συνελθεῖν, a. 2. part. συνελθὼν, οῦσα, όν, p. med. συνελήλυθα, ας, ε, p. part. med. συνεληλυθώς, υῖα, ός, plusq. p. ind. med. συνεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Σύνες, *intellige*: et in 2. pl. σύνετε, a. 2. imperat. act. verbi συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*.

Συνέσει, dat. sing. à σύνεσις, *intelligentia*: acc. σύνεσιν, verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνεσθίω, *vescor cum aliquo*: imperf. συνήσθιον, ες, ε: ab ἐσθίω, f. ίσω, idem quod ἔσθω, *edo, comedo*.

Σύνεσις, εως, ἡ, *intellectus, prudentia, sapientia, conscientia*; *coitio*: à συνίημι.

Συνεσκυθρωπάσαμεν, 1. pl. a. 1. verbi συσκυθρωπάζω, *simul contristor*; f. άσω.

Συνεσπαραξαν, 3. pl. aor. 1. ind act. à συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo*; f. ξω, p. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συνεσταλμένος, *contractus*: p. part. pass. à συστέλλω, *contraho*, q. v.

Συνέστασαν, *constituti erant*; Poët. pro συνειστήκεσαν, 3. pl. a. 2. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνεσταυρώθην, ης, η, *simul crucifixus sum*: a. 1. ind. pass. et

Συνεσταυρωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi συσταυρόω, f. ώσω, p. συνεσταύρωκα. Th. σταυρός, οῦ, ὁ, *crux*, seu *palus erectus*.

Συνέστειλαν, *composuerunt ad sepulturam*, 3. pl a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, f. συστελῶ, a. 1. συνέστειλα.

Συνεστῶσα μάχη, *prælium quod adhuc committitur*: perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. τοῦ ε pro συνεστῶσα, quod per Crasin dicitur pro συνεσταῦσα, verbi συνίστημι.

Συνέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Συνέστηκε, 3. pers. p. ind. act. et

Συνεστήκει, Ion. pro συνειστήκει, *perstitit, duravit*: 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστῶσαι, *firmæ*: nom. pl. p. part. f. g. verbi ejusd

Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, *constituo*: f. στήσω, p. συνέστακα, p. part. συνεστακὼς, υῖα, ός. et per Crasin. συνεστὼς, υῖα, ός. Th. ἵστημι, *statuo*.

*Συνεστιάω, vel συνεστιάομαι, *convivio seu epulo excipio*.

Συνεστίη, ας, ἡ, *convivium*. Th. ἑστία, *focus*.

Συνεστῶτας, acc. pl. p. part. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*; f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Συνεταιρίς, ίδος, ἡ, *socia, amica; concubina*.

Συνέταιρος, ου, ὁ, *sodalis, adjutor*.

Συνέταξα, ας, ε, *præcepi*; a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, *constituo*: f. ξω. Th. τάσσω, -ττω, *ordino*; p. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, *unà sepelio*. Th. θάπτω, *sepelio*; f. ψω, p. τέθαφα, a. 2. ἔταφον.

Σύνετε, *intelligite*; 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, *intelligo*.

Συνετέθειντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συντίθημι, *constituo*, q. v.

Συνετέλεσα, ας, ε, *finivi*: a. 1. ind. act. à συντελέω, quod vide.

Συνετήρει, 3. sing. imperf. act. verbi συντηρέω, *observo*, quod vide.

Συνετίζω, *intelligentem reddo*: à συνετός, et hoc à συνίημι, *intelligo*: quod ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Συνετιῶ, f. 1. Att. pro ίσω, præced. verbi.

Σύνετο, *intellexit*: 3. sing. a. 2 ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Συνετός, ή, όν, *qui intelligi potest; intelligens, sciens; prudens, solers; compactus, coagmentatus*: à συνίημι, *intelligo*.

Συνετρίβη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, *contero*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτριβον.

Συνετῶς, adv. *intelligenter*: à συνετός.

Συνεύαδον, *complacuerunt*: 3. pl. imperf. vel a. 2. Pleonasmo Æol. pro -ἕαδον, et hoc pro ἧδον, quod et detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε, ab ἅδω, *placeo*. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω, p. m. ἧδα, et ἕαδα.

Συνευδοκέω, *consentio, comprobo*; f. ήσω, perf. συνευδόκηκα, ex σύν, εὖ, et δοκέω, *videor*.

Συνευνάζω, *cum aliquo sopio*; συνευνάζεσθαι verò *concumbere, cubare cum aliquo*: ab εὐνάζω, *sopio*. Th. εὐνή, ῆς, ἡ, *cubile*.

Συνευνάσθην, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præced.

Σύνευνος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui vel quæ eodem cubili utitur; maritus, vel uxor*: ex σύν, et εὐνή, ῆς, ἡ, *lectus*.

Συνευπορέω, -ῶ, *unà comparo, operam suppedito*: ex σύν, εὖ, et πείρω, *transadigo*.

*Συνευφραίνω, *collætor*.

Συνευωχέω, -ῶ, f. ήσω, *unà convivio excipio*; et συνευωχέομαι, οῦμαι, *unà epulor*; cum dat. ex σύν, et εὐωχέω, *convivio excipo*. Th. εὐωχία, ας, ἡ, *convivium, epulum*: qu. ex εὖ, et ἔχειν, *benè habere, lætus esse*.

Συνεφίστημι, *unà præficio; attendo animum*; a. 2. ind. act. συνεπέστην, p. part. act. συνεφεστὼς, ῶσα, ός, *unà præfectus*, præs. m. συνεφίσταμαι, *unà prosum, unà insurgo*: ex σύν, ἐπί, et ἵστημι, *sto, statuo*; f. στήσω.

Συνεφώνησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, *consentio*; f. ήσω, p. συμπεφώνηκα. Th. φωνή, *vox*.

Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω. *confundo; concito*: f. συγχεύσω, a. 1. συνέχεα. Th. χέω, *fundo*.

*Συνέχεια, ας, ἡ, *continuitas, perpetuitas, assiduitas, crebitas*: à συνεχής.

Συνεχέως, Ion. pro συνεχῶς, *assiduè, frequenter*: adv. à

Συνεχής, έος, ὁ ἡ ἡ, *continuus, conjunctus, creber, frequens, assiduus*: et

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. act. f. g. à

Συνέχω, *unà teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; conservo, tueor; comprehendo, colligo; mecum retineo*; f. συνέξω, p. συνέσχηκα, a. 2. συνέσχον, ες, ε, præs. pass. συνέχομαι, imperf. pass. συνειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνεχῶς, adv. *continenter, crebro, frequenter, assiduè*: à συνεχής.

Συνεψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, *computo*: f. ίσω, p. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.

Συνηγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, *congrego*; f. ξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω

Συνῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Συνήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, *unà excito*; f. συνεγερῶ, a. 1. pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito*: a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2 pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συνηγμένος, η, ον, *congregatus*: perf. part. pass. verbi συνάγω, quod vide.

Συνηγόρει, 3. sing. imperf. act. à

Συνηγορέω, *patrocinor; assentior, adstipulor*: ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor, dico*. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, *forum*.

Συνηγορία, ας, ἡ, *patrocinium*: à

Συνήγορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *advocatus, patronus*: ab eod. Th.

Συνηγοροῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγορέω.

Συνηδίασι, *cognovit*, 3. sing. p. pass. verbi συνειδέω, f. ήσω, p. pass. συνείδημαι, σαι, ται, et 3. sing. Att. συνήδηται, et Ion. dissolut. συνηδίαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, *scio*.

Συνήδει, *conscius erat*: 3. sing. plusq. p. ind. Att. verbi συνείδω, vel -ειδέω, *scio*; f. ήσω, p. -ηκα plusq. p. -ειδήκειν, et per Syncop. -ειδειν, Att. -ήδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, f. m. ήσομαι, *pari voluptate et gaudio afficior, gratulor*: ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδύς, *suavis*.

Συνήθεας, acc. pl. à συνήθης.

Συνήθεια, ας, ἡ, *consuetudo, familiaritas*; et

Συνήθη, nom. pl. n. g. à

Συνήθης, εος, ὁ ἡ ἡ, *consuetus, familiaris*: ex σύν, et ἦθος, εος, τό, *consuetudo*.

Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act verbi συναθλέω, -ῶ, *unà certo*; f. ήσω, p. συνήθληκα.

Συνήθους, gen. sing. à συνήθης, -εος, -ους, ὁ ἡ ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, εος, τό, *mos*.

Συνηθροισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi συναθροίζω, *congrego*, quod vide.

Συνηθῶν, gen. plur. à συνήθης, εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, *pro more*: adv. ab eod.

Συνῆκα, ας, ε, *intellexi*: et in 3. pl. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, *compuli*: a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, *compello, -is*. Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, p. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, *convenio*, quod vide.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, *coætaneus, æqualis*: ex σύν, et ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, *coætaneus*. Th. ἡλικία, ας, ἡ, *statura*.

Συνήλικος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Dan. i. 10.

Συνηλοίησε, 3. sing. a. 1. act. verbi συναλοιάω, -ῶ, *contundo*: f. ήσω. Th. ἀλοάω, *comminuo*: dicitur et ἀλοιάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, *societatis aut fœderis sanctio, pactum*: à seq.

Συνήμων, *socius*: à συνίημι.

Συνηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à συμφέρω, *conduco*, Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, *occurro*; f. ήσω, ab ἀντάω, *obvius fio*; p. ἤντηκα. Th. ἀντί, *pro, contra*.

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, -ῶ, *unà operor*: imperf. συνήργεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει, f. ήσω. Th. ἔργον, *opus*.

Συνηρεφής, έος, ὁ ἡ ἡ, *tectus umbrâ, umbrosus, consitus, refertus, densus*. Th. ἐρέφω, *tego*.

Συνήρχετο, 3. sing imperf. m. verbi συνέρχομαι, *convenio*; imperf. m. συνηρχόμην, ου, ετο, f. m. συνελεύσομαι, a. 2. συνῆλθον Th. ἔρχομαι, *venio*.

Συνήσθιον, imperf. act. verbi συνεσθίω, *vescor cum aliquo*: f. ίσω. Th. ἐσθίω, *edo*.

Συνῆτε, *intelligatis*; 2. pl. a. 2. sub. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνήφθην, a. 1. ind. pass. Vide in συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, et in 3 pl. συνήχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συνάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*; f. ἄξω, p. pass. ἦγμαι, a. 1. pass. ἤχθην, f. 1. pass. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, *conjungo*; f. ψω, a. 1. pass. συνήφθην. Th. ἅπτω, *necto*.

Συνθάπτω, *unà sepelio*; f. ψω, p. συντέθαφα, a. 2. -έταφον, a. 2. ind. pass. -ετάφην, ης, η, *consepultus fui*: a. 2. part. pass. -ταφείς, εῖσα, έν Th. θάπτω, *sepelio*.

Συνθέλω, *simul volo, consentio*; ex σύν, et θέλω, f. θελήσω, *volo*.

Σύνθεμα, ατος, τό, *signum, quod ex composito datur, tessera; pactum, fœdus*: à συντίθημι.

Συνθέμενος, *conjungens, ruminans, perpendens*: a. 2 part m. verbi συντίθημι, *conjungo*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, aor. 2. imperat. m. θέσο, (θέο, θοῦ,) θέσθω.

Σύνθεο, et σύνθου, *compone, animadverte*: a. 2. imperat. m. ab eod. verbo

Συνθεσία, ας, ἡ, *compositio, pactum*: gen. pl. Æol. συνθεσιάων à συντίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

Σύνθεσις, εως, ἡ, *compositio, commissura cujuslibet rei*. *SYNTHESIS* figura Gram. acc. sing. σύνθεσιν, ab eod.

Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi συντίθημι.

Σύνθετος, ε, ὁ ξ ἡ, et συνθετός, ἡ, όν, *compositus, coagmentatus*: et

Συνθέτως, à præced. *compositè*: à συντίθημι

*Συνθέω, *concurro, unà curro*: ex σὺν, et θέω.

Συνθῆκαι, nom. pl. à

Συνθήκη, ης, ἡ, *compositio, acervus; pactum, fœdus, consensus*; acc. pl. συνθήκας à συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Σύνθημα, ατος, τὸ, *compositum, constitutum, signum*; ab eod.

Συνθηρευτὴς, ε, ὁ, *venationis socius*: ex σὺν, et θηρευτὴς, *venator*.

Συνθήσει, *componet*: 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi συντίθημι.

Συνθλάσαι, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω, quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi sequentis.

Συνθλάω, *confringo; contundo, collido*: f -άσω, a. 1. ἔθλασα, p. -τέθλακα, p. pass. -τέθλασμαι, a. 1. ind. pass. -εθλάσθην, fut 1 pass. -θλασθήσομαι, ῃ, εται, à Th. θλάω, *frango*.

Συνθλίβω, *comprimo*; f. ψω, imperf. -έθλιβον, ες, ε; perf. -τέθλιφα. Th. θλίβω, *premo*: f. ψω.

Συνθνήσκουσι, 3. pl. præs. ind. act à

Συνθνήσκω, *commorior*. Th. θνήσκω, *morior*; fut. 2. m. θανῦμαι, perf. τέθνηκα, a 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè *deliciis frango, effæmino, enervo, affligo*; item *comminuo, confringo*; f. ψω, a. 1. -έθρυψα p. -τέτρυφα. Th. θρύπτω, f. ψω, *frango*.

Συνιδεῖν, *perspicere, considerare*: a. 2 infin. act. verbi συνείδω, p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἴδω, *video*; f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, et ἴδον.

Συνιεῖν, præs. infin pro συνιέναι à συνιέω, pro συνίημι, *intelligo*; a. 2. σύνην. Th. ἕω, *mitto*.

Συνιεὶς, εῖσα, ἐν, *intelligens*; præs. part. act. verbi συνίημι.

Συνίεμαι, *paciscor, convenio*: præs. med. et

Συνιέμεν, Ion. pro συνιέναι, præs. infin. act. et

Συνίετε, *intelligite*: 2. plur. imperat. præs. act. verbi συνίημι.

Συνίζω, *consido, devergo, declino, ut caput in pectus*: ex σὺν, et ἵζω, *sedere facio*.

Συνίημι, propriè *committo*; item *intelligo*; *gusto, edo* vel *bibo*: 3 pl. συνιᾶσι, pro -ιεῖσι: sic ad Rom. iii. 11. συνιῶν, pro συνιεὶς, ἐντος, præs. part. ad formam ποιῶν, à συνιέω, præs. imperat. act. συνεθι, ἔτω, et in 2. pl. συνίετε, *intelligite*; præs. sub. συνιῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. ῶσι, præs. inf. συνιέναι, f. συνήσω, εις, ει, et in 3. pl συνήσουσι, perf. συνεῖκα, a 1. συνῆκα, a. 2 σύνην, ης, η, a. 2 imperat σύνες, συνέτω, et in 2. pers. pl. σύνετε, a. 2. sub. συνῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. συνῆτε· ex σὺν, et ἵημι vel ἕω, *mitto*.

Συνίμεν, Ion. Æol. et Dor. pro συνιέναι, præs. infin. act. et

Συνιόντες, nom. pl. a. 2 part. verbi σύνειμι, *simul eo*, ab ἵημι, *eo*, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ὄντος. Th. ἴω, *eo*.

Συνίσαν, pro συνίεσαν, *intelligebant*, 3. pl imperf. act. quod à συνιέω, pro συνίημι, q. v.

Συνίσασι, *intelligunt*: 3. pl. ind. præs. ab eod.

Συνίσαν, *concurrerunt, unà iverunt*; 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, *unà eo*: quod ab εἶμι, *eo*; imperf. ἦιν, ἦις, ἦι, in dual. ἦτον, &c. Th ἴω, *eo*.

Συνισασι, *sciunt*: 3. pl. ind. præs. verbi συνίσημι, *scio*.

Συνιστάμενος, μένη, μενον, præs. part. m. συνίςασθαι, præs. infin. m. verbi συνίςημι, *constituo*, quod vide.

Συνίςαται, 3. pers. sing. præs. m. verbi συνίςημι.

Συνιςάντος, gen. part. præs. act. verbi ejusd.

Συνιςάνω, vel συνιςάω, *commendo*; idem quod συνίςημι, 2 Cor. iii. 1.

Συνίςημι, *constituo, compono, creo, molior; firmo, stabilio; commendo; demonstro, doceo; contraho*: [*Πασίωνα αὐτῷ συνίςησα, Isocr. Trap. p. 468 *Pasionem sponsorem ei dedi*. Τὴν παρασκευὴν αὐτῶν συνιςαμένην, ᾐσθάνετο, Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. *Cum apparatum adversus se conflatum videret*.] f. συςήσω, p. συνέςακα, seu συνίςηκα, p. part. act. συνεςακὼς, et per Crasin, συνεςὼς, *consistens*: et per Epenth. συνεςεὼς, a. 1. ind. act. συνέςησα, præs. inf. m συνίςασθαι. Th ἵςημι.

Συνιςῶν, et in nom. pl. συνιςῶντες, præs. part. act. à συνιςάω, *commendo*, idem quod συνίςημι, q. v.

Συνίςωρ, ορος, ὁ, *cognitor, testis*; ex σὺν, et ἴςωρ, *sciens*.

Συνισχυρίζειν, f. 1. infin. verbi.

Συνισχυρίζω, *corroboro*, f. ίσω et ιῶ, (nam polysyllaba in ίζω habent fut. in ισω, vel ιῶ) ex σὺν, et ἰσχυρίζω.

Συνιῶν (pro συνιεὶς) præs. part. act. verbi συνιέω, idem quod συνίημι, *intelligo, committo*. Sed

Συνιὼν, όντος, (pro συνιὼς) a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Συνιῶσι, 3. plur. sub. præs. act. ab eod. verbo.

Συγκωμάζατε, Dor. pro συγκωμάσατε, *choream unà institute*: 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω· ex σὺν, et κωμάζω, *comissor*. Th. κῶμος, ε, ὁ, *hymnus, commissatio*.

Συνναίεσκε, Ion. pro συνῄναιε, 3. sing. imperf. act. verbi

Συνναίω, *cohabito*. Th. ναίω, *habito*; f. σω.

Συννενίαται, *in acervum congesti sunt*; Ion pro συννένηνται, 3. pl. p. pass. verbi συννέω.

Συννέφεια, ας, ἡ, *congregatio nubium*: et

Συννεφέω, *nubes cogo*: à

Συννεφὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *nubilus, nube obductus, obscurus*. Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Συννεχὴς, adv. *assiduè, continenter*: à συνεχὴς.

Συννέω, vel συννήω, *in unum acervum congero*: ex σὺν, et νέω, *glomero*.

Συννῆσαι, *coacervare*, a. 1. infin. act. à præced.

Συννοέω, f. ήσω, *cogito, intelligo*; ex σὺν, et νοέω, *mente agito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Σύννοια, ας, ἡ, *cogitatio diligens et seria, consideratio*; unde et *tristitia oris*; *intelligentia*: à σύννεος.

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. præced.

Σύννομος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui cum aliquo pascitur; unà educatus, unà habitans; ejusdem ordinis homo; conjunctus, cognatus*; ex σὺν, et νομὴ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*: p. m. νένομα.

Σύννοος, ὁ ξ ἡ, *cogitabundus, meditabundus*: ex σὺν, et νόος, *mens*.

*Συννυμφοκόμος, ε, ὁ, *qui cum aliquo sponsam comitatur et curat*, Eurip Iphig. in Aul.

Σύννυμφος, ε, ἡ, *connupta*: ex σὺν, et νύμφη.

Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo*; f. εύσω, p. συνώδευκα· ex σὺν, et ὁδεύω, ab ὁδὸς, ε, ἡ, *via*.

Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus, iter commune*: ex iisd.

Συνόδιον, ε, τὸ, *conjunctio*, seu *coitus lunæ cum sole*: ex iisd

Συνοδοιπόρος, ε, ὁ ξ ἡ, *comes in itinere*: ex σὺν, ὁδὸς, et πόρος, *transitus*. Th πείρω, *transeo*; p. m. πέπορα.

Σύνοδος, ε, ὁ, *congressus, concio, conventus*, seu *SYNODUS*; item *conjunctio, coitus*; etiam *proventus, redditus*: ex σὺν, et ὁδὸς, *via*.

Συνοδυνάομαι, -ῶμαι, *condoleo*.

Σύνοιδα; *conscius mihi sum*, p. m. συνειδέναι, p. infin. m. à συνείδω. Th. εἴδω, *scio*.

Συνοικέω, *unà versor, unà habito, matrimonium contraho*; f. ήσω, p. συνῴκηκα. Th. οἶκος.

Συνοίκησις, εως, ἡ, *cohabitatio, contubernium consortium, connubium*: et

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, *qui cum aliquo habitat, contubernalis*: à συνοικέω.

Συνοικία, ας, ἡ, propriè *plures domus eodem loco conjunctæ*; est et *una domus*, sed *in quâ plures habitant*, unde vertitur et *contubernium*: à σύνοικος.

Συνοικίζω, f. ίσω, *unà habitare facio; connubio jungo; nuptum do; marito; coloniam deduco*: ex σὺν, et οἰκίζω.

Συνοικιςὴς, ε, ὁ, *qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe, &c.* ex σὺν, et οἰκιςὴς, ε, ὁ, *ædificator*. Th. οἶκος, ε, ὁ, *domus*.

Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico*, f. ήσω, p. συνῳκοδόμηκα, præs pass. συνοικοδόμεομαι, ῦμαι, *unà ædificor*; ex σὺν, οἶκος, et δέμω, *struo*.

Σύνοικος, ε, ὁ ξ ἡ, *simul habitans, consors, contubernalis*; ex σὺν, et Th. οἶκος, *domus*.

Συνοισόμεθα, *congrediemur*; 1. pl. f. 1. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, f. m. οἴσομαι, a. 1 ἤνεγκα, *fero*.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio*: ab ὁλκὴ, *tractio*.

Σύνολον, adv. *omninò, in universum*: à

Σύνολος, *integer, universus*. Th. ὅλ⊕.

Συνολοφύρομαι, *unà lamentor*. Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo*; f. m. -ῦμαι.

Συνόλως, adv. *prorsus, omninò*: à σύνολος.

Συνομάλιξ, κος, ὁ ξ ἡ, Dor. pro συνομῆλιξ, *ætate par, æqualis*. Vide ὁμῆλιξ.

Συνομιλέω, -ῶ, *versor cum aliquo, unà colloquor*: cum dat. f. ήσω, p. συνωμίληκα. Th. ὅμιλος, *cœtus, turba*.

Συνόμνυμι, *conjuro, conspiro*. Vide ὄμνυμι, *juro*.

Συνομολογέομαι, -ῦμαι, *assentior*: et

Συνομολογέω, -ῶ, *assentior, consentio, comprobo: confiteor; paciscor*: ex σὺν, ὁμὸς, et λόγος. Th. λέγω, *dico*.

Συνομορέω, -ῶ, confinis sum; f. ήσω, p. συνωμόρηκα· ex σὺν et ὅμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus: ex ὁμοῦ, una, adv. et ὅρος, terminus.

Συνομοσία, ας, ἡ, conjuratio: à συνόμνυμι, conjuro.

Συνοπαδὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, comes: ex σὺν et ὀπάζω, persequor, comitem do; f. άσω.

Συνοράω, -ῶ, perspicio, intelligo: f. άσω, p. συνώρακα, et -εώρακα. Th ὁράω, video.

Συνούλωσις, εως, ἡ cicatricis contractio: ab οὐλη, cicatrix

Συνουσία, ας, ἡ, consuetudo, conversatio, concubitus: à σύνειμι. unà sum, conversor. Th. εἰμὶ, seu ἴω, sum.

Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, congressus: à συνουσιάζω, coeo; f. άσω.

Σύνοφρυς, εος, ὁ ϗ ἡ, juncta supercilia habens; tristis, trux, arrogans. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio; compressio, coarctatio; angustia et anxietas; conflictus in prælio: [*ambitus, quod aliquid undique circumdatur, Jos. Ant. viii. 3. 2.] à συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo.

Συνοχωκότε, correlati in angustum coeuntes: nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχηκότε· Atticorum enim est η vertere in ω, et Ion. rejicitur augmentum, à verbo συνοχέω, f. ήσω, p. συνώχηκα· quod à συνοχὴ, coarctatio, angustia, hoc à συνέχω. Th. ἔχω, habeo.

Σύνοψις, εως, ἡ, conspectus, compendium, seu SYNOPSIS: æstimatio: ex σὺν, et ὄψις, ab ὄπτομαι, video.

Συνταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum: et

Σύνταγμα, ατος, τὸ, res ordinata; seu ordinatio, agmen, exercitus; volumen, seu SYNTAGMA: à συντάσσω, vel -ττω, q. v.

Συντάμνω, Ion. pro συντέμνω, concido; breve facio. Th: τέμνω, seco.

Συνταιύσαις, Æol. pro συντανύσας, aor. 1. part. act. verbi

Συντανύω, idem quod συντείνω, tendo, vergo. Th. τείνω, idem.

Σύνταξις, εως, ἡ, constructio, seu SYNTAXIS, hinc Angl. SYNTAX, apud Gram. item ordo, classis; series; volumen; stipendium; quicquid certo modo præscriptum, imperatum est: à συντάσσω.

Συνταράσσω, conturbo, f. άξω, p. συντετάραχα· ex σὺν et ταράσσω, turbo.

Συντάσσω, vel -ττω, unà cum aliis ordino, colloco, constituo [*præs. pass. συντάσσομαι, vel συντάττομαι, accingor, paratus sum, ὁ συντέταγμαι. Dem. non sum paratus, instructus. Luc in Asin. Vide Grævii not. in Luc. Solœc. xxiv.] f. ξω, a. 1. συνέταξα, ας, ε, præcepi, p. συντέταχα, perf pass. συντέταγμαι, ξαι, κται. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino, f. ξω.

Συνταττόμενος, præs. part. m. vel pass. à συντάττω. Vide συντάσσω.

Συνταχύνω, propero, accelero. Th. ταχὺς.

Συντεθραμμένος, simul educatus, p. part. pass. à συντρέφω.

Συντείνω, contendo, incito, pergo, studiosè laboro, festino. Th. τείνω

Συντελέθειν, præs. inf. Poët. pro συντελεῖν, conficere efficere, parare. Vide τελέθω.

Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, pensio, tributum; consummatio, finis; impietas, improbitas, LXX. à συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. Th. τέλος.

Συντέλεσμα, ατος, τὸ, consummatio, perfectio: à p. pass. verbi.

Συντελέω, -ῶ, finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo; item sacra facio cum aliis: f. έσω, a. 1. συνετέλεσα, ας, ε, p. συντετέλεκα, præs. inf. pass. συντελέεσθαι, -εῖσθαι, consummari, p. pass. συντετέλεσμαι, a. 1. ind. pass. συνετελέσθην, ης, η, a. 1. part. συντελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, exactus, ad finem perductus: ex σὺν et τελέω.

Συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, utilis, qui tributum confert. Th. τέλος.

Συντελοῦντα, acc. sing. part præs. act. verbi συντελέω, quod vide.

Συντέμνω, concido, præcido, diminuo; f. εμῶ, p. συντέτμηκα, p. pass. συντέτμημαι, p. part. pass. συντετμημένος, η, ον, concisus, a, um, p. m. συντέτομα. Th. τέμνω, seco.

Συντέτακται, 3 sing. præs. ind. pass. verbi συντάσσω, constituo. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino; f. ξω.

Συντετριμμένος, η, ον, contritus, a, um, perf. part. pass. verbi συντρίβω, contero, q. v.

Συντηρέω, conservo, observo, revereor, imperf. συνετήρεον. -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει, f. ήσω, p. συντετήρηκα, præs pass. συντηρέομαι, -οῦμαι, conservor. Th. τηρέω, servo.

Συντήρησις, εως, ἡ, conservatio, observatio, et SYNTERESIS, conscientiæ: à 2. pers. sing. p. pass. verbi præced.

*Συντήριος, ίου, ὁ, idem.

Συντιθεῖσι, præs. inf. act. συντιθέαται, 3. pers. pl. præs. indic. m. vel pass. verbi.

Συντίθημι, compono, concinno, constituo; f. συνθήσω, p. συντέθεικα, a. 2 συνέθην, præs. med. συντίθεμαι, paciscor, consentio, p. pass. συντέθειμαι, plusq. p. pass. συνετεθείμην, σο, το, a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, pactus sum Th. τίθημι, pono.

Συντιμάω, magni æstimo: συντιμῶμαι, æstimor: ex σὺν et τιμάω. Th. τίω, honoro.

Συντίμησις, εως, ἡ, æstimatio, indicatio pretii, pretium: à præced.

Συντομία, ας, ἡ, brevitas: à συντέμνω, concido. Th. τέμνω, seco: perf. m. τέτομα.

Σύντομος, ου, ὁ ϗ ἡ, concisus: ab eod. Th.

Συντόμως, concisè, breviter: adv. et

Συντομώτατα, brevissimè: superl. à σύντομος.

Σύντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, contentus, concitatus: à συντείνω, contendo. Th. τείνω, tendo; fut. τενῶ, p. τέτακα, p. m. τέτονα.

Συντόνως, adv. vehementer: à præced.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, tres simul, terni. Th. τρεῖς, tres.

Συντρέφω, simul educo, alo: f. -θρέψω, p. pass. -τέθραμμαι ex σὺν et τρέφω, q. v.

Συντρέχω, concurro, convenio, advenio; consentio; adjuvo: fut. m. συνθρέξομαι, a. 2. συνέδραμον, p. m. συνδέδρομα. Th. τρέχω, curro.

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, contritio: à

Συντρίβω, contero, comminuo, attero, crucio; labore, dolore, et tristitiâ veluti contero; præs. part. συντρίβων, ουσα, ον, f. ψω, p. συντέτριφα, a. 1. συνέτριψα, a. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν, a. 2. ind. act. συνέτριβον, præs. pass. συντρίβομαι, contero, p. pass. συντέτριμμαι, p. infin. pass. συντετρίφθαι, p. part. pass. συντετριμμένος, η, ον, a. 2. ind pass. συνετρίβην, ης, η, f. 2. pass. συντριβήσομαι, η, εται. Ex σὺν et Th. τρίβω, tero. Hinc

Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio: et

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem: à 1. pers. p. pass. verbi præced.

Συντρίψαι, a 1. infin. ejusd.

Σύντριψις, εως, ἡ, contritio: ab eod.

Σύντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, unà educatus: à συντρέφω, simul educo. Th. τρέφω, nutrio, alo; f. ψω, p. m. τέτροφα.

Συντροχάζω, concurro, simul curro: ex σὺν et τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, concurro, convenio: incido in aliquem; colloquor, commercium et consuetudinem habeo; contingo: cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε, a. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, sum, f. m. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulier. Gr affabilis.

Συντυχία, ας, ἡ, occursus, colloquium; casus; à συντυγχάνω.

Συντυχίην, præcedentis acc. sing. Ion.

Συνυμνέω, -ῶ, unà cano, unà celebro: ex σὺν et ὑμνέω, celebro.

Συνυπακούεσθαι, præs. infin. m. vel pass. à

Συνυπακούω, unà subausculto: ex σὺν, ὑπὸ, et ἀκούω, audio: f. σω, p. ήκουκα.

Συνυποκρίνομαι, unà simulo; a. 1. ind. pass συνυπεκρίθην, ης, η, ex σὺν, ὑπὸ, et κρίνω, secerno

Συνυπουργέω, -ῶ, unà operam, confero, f. ήσω, p. συνυπούργηκα· ex σὺν et ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, adjutor: quod ex ὑπὸ et ἔργον, opus.

Συνυφαίνω, vide ὑφάω, texo.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, tela: ex σὺν et ὑφὴ, textura.

Συνυψόω, -ῶ, simul extollo, f. ώσω, p. -ύψωκα· ab ὑψόω, extollo.

Συνωδίνω, unà instar puerperæ doloribus afficior. Ex σὺν et ὠδίνω, parturio. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Συνῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, non absonus, consentaneus: ex σὺν et ᾠδὸς, ab ἀείδω, cano.

*Συνωθέω, simul detrudo, cogo, coarcto, compello.

Συνῳκηκυῖα, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, unà versor. Th. οἶκος.

Συνώμεθα, 1 pl. a. 3. sub. m. verbi συνίεμαι, paciscor, convenio.

Συνωμοσία, ας, ἡ, conjuratio; et

Συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, confœderatus: à συνόμνυμι, conjuro, f. συνομόσω, p. συνομώμοκα Th. ὄμνυμι, juro.

Συνωνέομαι, coëmo: vide ὠνέομαι.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in significatione communio: à

Συνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nomen commune habens; idem significans; ex σὺν et ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, par equorum aut mulorum currum trahentium, bigæ; item par quodcunque: qu. συναορὶς, à συναείρω, connecto.

Συνωχαδὸν, confertim, continenter: adv. à συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Συὸς, *suis*, gen. sing. à σῦς, Dor. pro ὗς, *sus*.

ΣΥΡΑΙ, ῶν, αἱ, *parvæ vilesque lacernæ*. Vide σισύρα.

Συράκοσσαι, ῶν, αἱ, Dor. et Poët. pro

Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, et Συράκουσαι, SYRACUSÆ, nom. urbis. Gr. *trahentes invitum*.

ΣΥΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus*; Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc τυρβάζω, *turbus* seu *tumultum excito*: qu. à σύω, *moveo*, *turbo*.

Σύργαστρος, *operarius*, expon. et *subulcus*: ex σῦς et ἐργάζομαι. Item *serpens*, in Theocr. ex σύρω et γαστὴρ, *qui ventrem trahit*.

Συρέντες, *tracti*, nom. pl. a. 2. part. pass. à σύρω, *traho*, f. ρῶ, a. 2. pass. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, *pinguis tunica*, item herbæ nomen.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est *progressus*, qui fuit filius Semi.

Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*.

Συριγμὸς, ȣ, ὁ, *sibilus*, *stridor*: a. 1. sing. perf. pass. verbi συρίσσω.

Σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*; *quicquid fistulosum est*, ut *in rotâ cavum cui axis inseritur*, *colli et pedis venæ grandiores*, *caverna*; sed impr. σύριγγες, *sunt cuniculi in opere militari*; *viæ tectæ*. Th. συρίσσω, *sibilo*.

Συρίζω, *fistulâ cano*, *sibilo*, f. ίσω, p. σεσύρικα, perf. pass. σεσύρισμαι· à συρίσσω.

Συριηγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *genere Syrius*.

Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Συρικτὴς, ȣ, ὁ, *fistulator*.

Συρίξας, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, *sibilo*, *fistulo*.

Συρίσδεν, et συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, *fistulâ ludere*, verbi συρίζω, idem quod. Th. συρίσσω, *sibilo*.

Συρισμὸς, ȣ, ὁ, *sibilus*: à συρίζω.

ΣΥΡΙΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, *sibilo*, *fistulâ cano*; hinc σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*.

Συριστὶ, adv. *Syriacè*, *linguâ Syriacâ*.

Σύρμα, SYRMA, *quod trahitur*: et *vestis caudata mulierum*; *tractus*, *impetus*, ut *venti imbris*, &c. à σύρω.

Συρμαΐζειν, *purgare portione ex aquâ et sale*.

Συρμὸς, ȣ, ὁ, *tractus*: à σύρω.

Σύροισα, *trahens*, Dor. pro σύρουσα, præs. part. f. g. à σύρω, *traho*.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, SYROPHŒNISSA, *ex Syriâ*, *Phœnicibus* conterminâ, *oriunda mulier*.

Συῤῥάπτω, *consuo*; ex συν et ῥάπτω, *suo*; f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Συῤῥάσσω, f. ξω, p. συνέῤῥαχα, a. 1. συνέῤῥαξα, idem quod.

Συῤῥάττω, f. ξω, *confligo*. Th. ῥάσσω, vel -ττω, *allido*.

Συῤῥέμβομαι, *unà vagor*: ex σὺν et ῥέμβω, *in gyrum ago*.

Συῤῥέουσι, 3. pl. præs. ind. à

Συῤῥέω, *confluo*: ex σὺν et ῥέω, *fluo*: fut. ῥεύσω.

Συῤῥήγνυμι, vel συῤῥηγνύω, *confringo*; *bellum concito*; *confligo*. Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*; f. ξω.

Σύρτης, ȣ, ὁ, *tractor*: à σύρω.

Σύρτις, εως, ἡ, SYRTIS, in pl. αἱ σύρτεις, sunt duo sinus in mediterraneo periculosissimi: à σύρω, *traho*, quòd naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *incompositus*: item *vilis multitudo* undecunque *tracta*: à σύρω, *traho*.

Συρφετὸς, ȣ, ὁ, *sordes*, qu. contractæ, *vilis plebecula*, seu *fæx plebis*, à

ΣΥΡΩ, *traho*, per pavimentum: f. συρῶ, p. σέσυρκα, p. pass. σέσυρμαι.

ΣΥΣ, συὸς, ȣ, ὁ ἡ ἡ, SUS, *porcus*, *aper*: dat. pl. συσὶ· ὗς, idem.

*Συσκέπτομαι, *consulto cum alio*.

Συσκευάζω, f. άσω, *in fasciculum colligo*, *compilo*, *apparo*, *subdolè struo*: ex σὺν et σκευάζω. Th. σκεῦος, *vas*.

*Συσκευὴ, ῆς, ἡ, *fraudulenta molitio*, *consilium*.

Συσκηνέω, -ῶ, *contubernalis sum*, *in eodem sum tabernaculo*: ex σὺν et σκηνέω.

Συσκηνοῖεν, 3. pl. præs. opt. à præced.

Σύσκηνος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *contubernalis*: à σκῆνος, εος, τὸ, idem quod σκηνή.

Συσκηνόω, -ῶ, *contubernalis sum*: ex σὺν et σκηνόω

Συσκιάζω, *obumbro*, *occulto*; f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*.

Συσκιάσαι, a. 1. infin. act. præced.

Σύσκιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *umbrosus*, *opacus*: ex σὺν et σκιά.

Συσκοτάζω, *obnubilo*, -άζει, *advesperascit*: ex σὺν et σκοτάζω. Th. σκότος.

Συσκυθρωπάζω, *pariter tristi vultu sum*, *simul contristor*, *condoleo*; f. άσω· ex σὺν et σκυθρωπὸς, *mœstus*, *vultu tetrico*; quod ex σκυθρὸς, *tetricus*, et ὤψ, *vultus*.

Συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo*, *lacero*; f. ξω, p. συνεσπάραχα, a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συσπεύδω, *studiosè et impensè alicui faveo*. Th. σπεύδω, *festino*.

Συσσεισμὸς, ȣ, ὁ, *concussio*; à perf. pass. verbi.

Συσσείω, *concutio*, f. είσω, p. συσσέσεικα, p. pass. συσσέσεισμαι. Th. σείω.

Σύσσημον, ȣ, τὸ, *commune signum*: à

Σύσσημος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *unà significans*: ex σὺν et σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Συσσίτοισιν, *sodalibus*, dat. pl. Ion. à

Σύσσιτος, ȣ, ὁ, *sodalis*: ex σὺν et σῖτος, ȣ, ὁ, *frumentum*.

Συσσύρω, *unà violenter traho*: à σύρω.

Σύσσωμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *ejusdem corporis particeps*: ex σὺν et σῶμα, *corpus*.

Συστάδες, ων, αἱ, ut συστάδες ἄμπελοι, *viles ordine plantatæ*: à συνίστημι.

*Συσταδὴν, adv. *cominùs*; et

*Συσταδὸν, idem; ab eod.

Συσταθεὶς, a. 1. part. pass. verbi συνίστημι, quod vide.

Συστάσαν, acc. sing. fœm. g. a. 2. part. verbi συνίστημι, a. 2. συνέστην, et part. συστὰς, -άντος, -ᾶσα, -ᾶν, ἄν.

Συστάσεις, nom. pl. à σύστασις.

Συστασιάζω, f. άσω, *seditionis socius sum*: à σύστασις.

Συστασιαστὴς, ȣ, ὁ, *socius seditionis*: à 3. sing. perf. pass. præced.

Σύστασις, εως, ἡ, *constitutio*; *compositio*, *coagmentum*, *crassitudo*, *concretio*, *substantia*; *natura rei*: *origo rei*, *ortus*, *initium*, Polyb. *confirmatio per argumenta*; *conciliatio animorum ad concordiam*, *amicitia*, *et concordia ipsa*; *coitio*, *conjuratio*; *cœtus*; *commendatio*; à συνίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Συστασιώτης, ȣ, ὁ, *qui ejusdem est factionis*.

Συστατικὸς, ἡ, ὸν, *commendatitius*, *a*, *um*: à συνίστημι, *commendo*.

Συσταυρόω, -ῶ, *unà crucifigo*; f. ώσω, p συνεσταύρωκα, perf. pass. συνεσταύρωμαι, a. 1. ind. pass. συνεσταυρώθην, ης, η, a. 1. part. pass. συσταυρωθεὶς, εῖσα, ἐν. Th. σταυρὸς, *crux*, seu *palus erectus*.

Συστεγάζω, *unà contego*: ex σὺν et στεγάζω, à στέγω, *tego*, p. m. ἔστεγα.

Συστέλλω, propriè *contraho*, *compono*: item *consterno*, *compono*, *ad sepulturam*, *vestibus sepulchralibus obvolvo*; *corripio*: f. συστελῶ, f. 2. συσταλῶ, p. συνέσταλκα, a. 1. ind. act. συνέστειλα, præs. infin. pass. συστέλλεσθαι, perf. part. pass. συνεσταλμένος, η, ον, *contractus*, *a*, *um*: ex σὺν et στέλλω, *mitto*, *contraho*.

Συστενάζω, *unà suspiro*, *congemisco*; f. ξω, ex σὺν et στενάζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Σύστημα, ατος, τὸ, *compages*, *collectio*, SYSTEMA, Angl. SYSTEM; *acervus*, *conventus*, *turma*, *multitudo*; *opus quodlibet arte compositum*: à συνίστημι

Συστῆναι, a. 2. infin. act. συστήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίστημι, *constituo*, *in unum congrego*. Th. ἵστημι, *sto*.

Συστοιχέω, -ῶ, *ejusdem ordinis sum*, *in eâdem serie seu eodem versu sum collocatus*, *conjunctus*; *respondeo*, *congruo*, *similis sum*; fut. ήσω, p. συνεστοίχηκα, ex σὺν et στοιχέω, *ordine procedo*, hoc à στοῖχος, ȣ, ὁ, *ordo*.

Συστοιχία, ας, ἡ, *ordo*, *rerum convenientia*; et

Σύστοιχος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *ejusdem ordinis*: σύστοιχα, dicuntur, *quæ inter se sunt affinia*: à στοῖχος.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio*: item SYSTOLE, figura Gram. à συστέλλω, *contraho*. Th. στέλλω, idem, f. λῶ, p. ἔσταλκα, p. m. ἔστολα.

Συστρατιώτης, ȣ, ὁ, *commilito*: ex σὺν et στρατιώτης, ȣ, ὁ, *miles*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Σύστρεμμα, ατος, τὸ, *tumultus*; item *collectio*: à

Συστρέφω, *convolvo in fascem*, *contorqueo*, *colligo*, *conglobo*, *cogo*; f. ψω, a. 1. συνέστρεψα, a. 1. part. act. συστρέψας, ασα, αν, perf. m. συνέστροφα, ex σὺν et στρέφω, *verto*, *torqueo*.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio et involutio in orbem*; *tumultuosa et seditiosa concio*; *concursus*: à perf. m. συνέστροφα, verbi συστρέφω, quod vide.

Συστῶ, ῇς, ῇ, *constituerim*: a. 2. sub. act. verbi συνίστημι, *constituo*, a. 2. συνέστην.

Συσφίγγω, *constringo*, *cogo et contraho*: f. ξω, a. 1. συνέσφιγξα, à σφίγγω, *stringo*. Hinc

Σύσφιγξις, εως, ἡ, *coartio*, *constrictio*.

Συσχεθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. et

Συσχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνέχω, *contineo*; f. συσχήσω. perf. pass. συνέσχημαι, a. 1. pass. συνεσχέθην, ex σὺν et ἔχω, *habeo*.

Συσχηματίζω, *configuro*, *conformo*; f. ίσω, p. συνεσχημάτικα, præs. pass. συσχηματίζομαι, *configuror*, cum dat. ex σὺν et σχηματίζω, à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Σέσο, *concitatus est, ruit*: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσσυτο, verbi σεύω, vel σύω, *concito*: vel est 3. sing. a. 2. m. ἐσυόμην, ου, ετο, et per Sync. et Ion. σύτο, ejusd. verbi.

ΣΤΦΑΡ, *exuvium anguis et cicadæ: pellicula rugosa; senectus.*

Συφορβός, ου, ὁ, *subulcus*, pro συοφορβὸς: ex σῦς et φορβὴ, *pabulum*. Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφεὸς, ου, et συφεὼν, ῶνος, ὁ, *hara, suile*, ubi *sues*.

Συχὰρ, ἡ, nom. urbis indecl. Heb quod interpret. Lat. *mercenaria.*

Συχὲμ, ἡ, nom. urbis indecl. Heb. quod interpret. Lat. *humerus.*

Συχνὰ, et συχνὸν, adverbialitèr, *assidue*: à

Συχνὸς, ἡ, ὸν, *frequens, creber, multus, spissus, confertus*: à συνεχὴς.

Συχνῶς, *crebrò, assiduè*: à præced.

Σύω, *quatio, concutio, moveo*: σύομαι, *moveor, incitor*: à σεύω.

Σύῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, συὸς, ὁ ἢ ἡ.

Σφ', pro σφὶ, nom. et acc. dual. ab ὅς, ἥ, οἷ, HE.

Σφάγανον, ου, τὸ, *ensis*: à σφάζω, *jugulo.*

Σφαγεὶς, εῖσα, ὲν, *trucidatus*, a. 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, *jugulo*; f. ξω, a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, *occisor, jugulator*; item *gladius*. Th. σφάζω, *jugulo.*

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio, epulum, jugulatio, jugulum*: ab eod. Th.

Σφάγιαζομαι, *hostias macto*: à

Σφάγιον, ου, τὸ, *victima, hostia*; item *locus aut vas quo victimarum sanguis excipitur*: à σφαγὴ.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω, *pedes jacto; palpito, de morientibus; difficulter morior*; item *indignor, graviter irasco*, propriè *cum plosione pedum.*

Σφαδασμὸς, ου, ὁ, *petum jactatio, palpitatio, ira vehementior*: à præced.

ΣΦΑ'ΖΩ, seu σφάττω, *jugulo, macto*: fut. άξω, p. χα, a. 2. ἔσφαγον.

ΣΦΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, SPHÆRA, *globus, pila*; qu. à σπεῖρα.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ, instar globi*: et

Σφαιρίζω, f. ίσω, *pilâ ludo*: et

Σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, *ad sphæram pertinens, globosus*; et

Σφαιρίον et -ίδιον, ου, τὸ, *globulus, pitula*: à σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, *ludus pilæ*; à σφαιρίζω.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, SPHÆRISTERIUM, *locus in quo pilâ luditur*; ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *globosus*; ex σφαῖρα, *sphæra*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma, species*. Th. εἴδω, *video.*

Σφαιρόω, *in globi vel pilæ modum rotundum facio, pilam gladii*, vel *hastæ cuspidi præfigo*: à Th. σφαῖρα.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ἡ, *lorum, corrigia calceamenti*: à præced.

Σφακελίζω, f. ίσω, *sphacelo laboro*, f. ίσω, p. ἐσφακέλικα, à

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, *gangrena, mortificatio partis alicujus inflammatæ*; puto à σφάζειν, quia necata ferè et mortua est pars illa affecta. Est et

Σφάκελος, *medius digitus.*

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *salvia*, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, *sphacteria.*

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *titubans, lubricus instabilis; periculosus, noxius*; à σφάλλω.

Σφαλῆναι, *lapsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præs. act. à

ΣΦΑ'ΛΛΩ, *supplanto, everto*, FALLO, *circumvenio*; f. αλῶ, p. ἔσφαλκα, a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus, error, delictum, infortunium*. Th. σφάλλω.

Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, *vespa.*

Σφάξαι, *trucidàsse*: a. 1. inf. act. et

Σφάξας, ασα, αν, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo*, f. ξω.

Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd.

Σφαραγεῦντο, Dor. et Ion. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. pass. à

Σφαραγέω, -ῶ, f. ήσω, *gulture sonum edo*. Th. σφάραγος.

Σφαραγίζω, f. ίσω, *cum strepitu excito*: à

ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, et σφάραγγος, ου, ὁ, *sonus qui gutture emittitur*: item *guttur.*

Σφας, acc. pl. ab ὅς, HE.

Σφάττω, seu σφάζω, quod vide.

Σφὲ et σφωὶ, nom. durl. ab ὅς, HE, item *seipsum*, vel *seipsam*, acc. sing. Poët. pro ἓ, item *se*, vel *ipsos, ipsas, ipsa*, acc. pl. Æol. pro σφᾶς.

Σφέας, *illos*, Ion. pro σφᾶς, quod vide.

ΣΦΕΔΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vehemens, intensus, acer, durus, festinus*; qu. à σπεύδω, *festino.*

Σφεῖς, nom. pl. ab ὅς, HE, et pro αὐτοὶ, *ipsi.*

Σφέων, Ion. et Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab eod.

Σφέλας, ατος, τὸ, *scabellum, lignum cavum*. Th. σφάλλω.

Σφέλμα, ατος, τὸ, *flos lentisci*, vel *ilicis.*

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, *acernus*; item *durus, firmus*: à

ΣΦΕΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, *acer*, arbor.

Σφενδονάω et -έω, *fundum torqueo*: à

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, ης, ἡ, FUNDA; quâ lapides violentèr jaci queunt. Est et *ornamentum muliebre*: qu. à σφεδανὸς.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω. Th. σφενδόνη.

Σφενδονίτης et σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor*; ab eod. Th.

Σφέτερ, pro σφέτερα. nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. pl. Æol. pro σφετερῶν, et

Σφετέρην, acc. sing. Ion. f. g. à σφέτερος, ρα, ον, *suus, a, um*: dat. pl. σφετέροισι.

Σφετερίζω, *meum facio, usurpo*; à σφέτερος.

Σφετερισμὸς, ου, ὁ, *usurpatio*: à præced.

Σφέτερος, α, ον, *suus, a, um*: *proprius*; item pro ὑμέτερος, *vester*: à σφεῖς, pl. ab ὅς, HE.

Σφέων, Ion. pro σφῶν, *ipsorum.*

Σφηκόω, -ῶ, f. ώσω, *in angustum ex lato contraho; cuneo, cingo; fulcio, firmo*: ἐσφηκώντο, Dor. et Æol. pro ἐσφήκωντο, 3. pl. imperf. pass. Th. σφὴξ, ὁ, *vespa.*

Σφῆλα, pro ἔσφηλα, *fefelli*: a. 1. ind. et

Σφῆλαι, a. 1. inf. act. et

Σφήλας, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, f. λῶ, a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὴς, *facilè mobilis, obliquus, densus*: à σφάλλω, *supplanto.*

ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, *cuneus.*

Σφηνόω, -ῶ, *cuneo findo; obstruo cuneo*, vel *obturo et obfirmo velut dacto cuneo, condenso, stipo*; f. ώσω, p. ἐσφήνωκα, à σφὴν, *cuneus.*

ΣΦΗ'Ξ, ηκὸς, ὁ, *vespa, crabro.*

ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, ου, *acer.*

Σφὶ et σφὶν, pro σφίσι, et pro αὐτοῖς, *ipsis*. Nam Poëtæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur dual. σφιν, per Apoc. σφὶ, et per Aphæresin, φὶν.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. sing. à σφὶγξ.

Σφιγγία, ας, ἡ, *parsimonia*: à verbo.

ΣΦΙΓΓΩ, *stringo, constringo*, f. ξω. Hinc σφιγγία, ας, ἡ, *parsimonia*. Angl. TO PINCH.

Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, SPHINX; *nomen vatis cujusdam alata, virgineâ facie, reliquo corpore leoni similis, ænigma hominibus proponens, nescioque illud solvere dilanians*; item *qui ænigmaticè loquitur*; à præced.

Σφίγξαι, *constringisse*; a. 1. infin. act. verbi σφίγγω, f. γξω, a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, *ipsis*; dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab ὅς.

Σφόδρα, *valdè, vehementer*: adv. à

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vehemens, acer, alacer, validus.*

Σφοδρῶς, *vehementer*, adv. à præced.

Σφονδύλη, ης, seu σπονδύλη, ης, ἡ, *radix silphio similis*; item *insectum quoddam de blattarum genere*. Th. σφόνδυλος.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, *verticullus nentium fœminarum; vertebra, spina dorsi.*

Σφὸς, ου, Dor. pro σφέτερος, *suus.*

Σφοῦ, gen. sing. à præced.

Σφραγίζω, *signo, sigillo*; in S. S. *confirmo, conservo*; item *occulto*; f. ίσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. ἐσφράγισα, a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω, a. 1. sub. act. σφραγίσω, ης, η, perf. pass. ἐσφράγισμαι, a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η, a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. seq.

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *figura ex alio expressa, sigillum, signum*. Hinc σφραγίζω, *signo, obsigno*; f. ίσω.

Σφραγίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*, quod vide.

Σφράγισμα, ατος, τὸ, *signum, sigillum*: a. 1. pers. perf. pass. verbi σφραγίζω. Th. σφραγὶς.

Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide.

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *turgeo, sum vegetus et corpore benè habito*: *lascivio; insolesco, efferor, de animo.*

Σφυγμὸς, ου, ὁ, *pulsus, motus cordis et arteriarum, dilatione et contractione factus*: à seq.

ΣΦΥ'ΖΩ, f. ύξω, *salio, pulso, mico, palpito; desiderio æstuo.*

Σφύξις, εως, ἡ, *pulsus; micatio arteriarum; cordis palpitatio:* à præced.

ΣΦΥΡΑ, ας, ἡ, *malleus.*

Σφυροκοπία, ας, ἡ, *ars fabrilis:* à

Σφυροκόπος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *malleator:* à σφύρα, *malleus*, et κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *seco;* fut. -ψω, p. m. κέκοφα.

Σφυρὸν, ȣ, τὸ, *malleolus pedis; extremitas ima*, ut montis; *pes ipse:* à σφύρα.

Σφυρωτὴρ, (ὑποδήματος,) *corrigia* calceamenti. Th. σφύρα.

Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, q. v.

Σφὼ, nom. et acc. dual. à σύ.

Σφωὶ, pro σφὲ, nom. et acc. dual. ab ὅς.

Σφῶϊ nom. et acc. dual. σφῶϊν, gen. et dat. dual. à σύ, *tu.* Sed σφωῖν, gen. dual. ab ὅς.

Σφωΐτερος, *suus;* aliquandò *tuus* et *vester:* à σφῶϊ.

ΣΧΑΔΟ'Ν, ονος, ὁ, *animal pennis et pedibus carens; cella*, vel *soboles apum.* σχαδόνες, οἱ, *favi.*

Σχάζω, f. άσω, *sacrifico; demitto, deduco; relinquo; inhibeo, cohibeo:* à σχάω.

ΣΧΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, *varus, paxillus. furcula attollendis retibus:* idem quod σάλιξ.

Σχάσαις, Æol. pro σχάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, f. άσω, a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείην, a. 1. opt. pass. verbi σχάω, vel σχάζω, fut. άσω, a. 1. pass. ἐσχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, -ῶ, fut. άσω, *sacrifico, scalpo; laxo, demitto; deduco, transfero.*

Σχὲ, *habe;* a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, SCHEDA, *tabula in quâ scribimus*, propriè *ex tempore:* à σχέδον, *illicò.* [*Hinc Angl. A SHEET.]

Σχέδην, *cum lenitudine quâdam decorâ, modestè, compositè;* qu. *retento gressu;* ab ἔχω, *retineo*, vel à σχεδόν.

Σχεδία, ας, ἡ, (sc. ναῦς, *navis*) *ratis, navis subitò facta:* à σχέδην.

Σχεδιάζω, fut. άσω, *extempore*, vel *tumultuariè facio, inconsideratè ago;* item *extempore dico:* à σχέδιος, quod vide.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus extempore factum:* à præced. verbo.

Σχεδὶην, adv. *cominus:* à σχέδιος.

Σχεδίον, ȣ, τὸ, *assula.* Th. σχίζω.

Σχέδιος, ία, ιον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui propè est; subitò factus.* Th. σχεδόν.

Σχεδόθεν, adv *propè;* à σχεδόν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè, propemodum, ferè, fermè, penè; cominùs.*

Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *habeo;* à σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω et σχήσω, a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. et Dor. pro σχέθειν, *habere*, præs. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, *habeo, teneo, inhibeo, reprimo, detineo:* à σχέω, pro ἔχω.

Σχελὶς, ίδος, ἡ, *segmentum carnis.*

Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro σχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἔχω, *habeo.*

Σχέο, Ion. pro σχȣ͂, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχερῷ. Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, propè, juxta.* Formant à σχέδιος, quod vide. Hinc in dat. σχεδίῳ, et per Sync. σχίδῳ, et κατὰ τρόπην τȣ͂ δ ἐις ρ, et accentu mutato, factum σχερῷ.

Σχὲς, *habeto, mane:* per Pleonasm. τȣ͂, σ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo.*

Σχέσις, εως, ἡ, *habitudo seu constitutio corporis;* dicitur etiam de *cultu externo:* à σχέω.

Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror:* à

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, *infelix, miserabilis;* item *durus, sævus, intractabilis; acer, audax, laborum patiens: scelestus, nefarius; importunus:* quasi ex σχέω, et τάλας, *qui miseriam habet.*

Σχέτο, *tenebatur:* Ion. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.

Σχέω, fut. ήσω, p. ἔσχηκα, *habeo, teneo*, inusit. Hinc σχέσις, *habitudo;* et

Σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, gestus, figura, cultus*, SCHEMA; item *decus, dignitas;* etiam *prætextus;* à præced. Hinc

Σχηματίζω, *formo, figuro;* in med. *simulo.*

Σχηματισμὸς, ȣ, ὁ, *figuratio, figura, cultus; corporis*, item *orationis*, et *gestûs compositio in certum modum; prætextus;* à præced. perf. pass.

Σχήσειν, fut. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fut. 1. inf. m. verbi σχέω, inusit. pro quo ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω.

Σχίδαξ, ακος, ὁ, *fragmentum, assula:* et

Σχίδος, *assula;* à σχίζω, *findo.*

Σχίζα, et σχίζη, *fissura:* et

Σχίζῃς, dat. pl. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *scissura.* Th. σχίζω, *findo.*

ΣΧΙ'ΖΩ, *findo*, SCINDO, *disseco;* fut. ίσω, p ἔσχικα, perf. pass. ἔσχισμαι.

Σχινδαλμὸς, ȣ, ὁ, *assula; frustum* τῷ σχίζειν, *ablatum.*

Σχῖνος, ȣ, ἡ, *lentiscus*, arbor. Th. σχίζω, *findo.*

Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo.*

Σχισθῆναι, *scissum esse:* a. 2. inf. pass. verbi σχίζω, *scindo*, f. ίσω, a. 1. pass. ἐσχίσθην.

Σχίσμα, ατος, τὸ, *fissura, dissidium*, SCHISMA; à σχίζω.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *scissura, fissura:* ab eod.

Σχίσσας, gem. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo.*

Σχιστὸς, ὴ, ὸν, *fissus, fissilis:* à 3. pers. perf. pass. verbi σχίζω.

Σχοίατο, *continerent:* Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, a 2. ἔσχον.

Σχοίην, *haberem;* Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Σχοινίζω, *fune metior, circumscribo*, et *finio;* à Th. σχοῖνος.

Σχοινίον, ȣ, τὸ, *funiculus è junco plexus;* à

ΣΧΟΙ͂ΝΟΣ, ȣ, ὁ, et aliquando ἡ. *juncus, funis è junco;* est idoneus ad τὸ σχεῖν, id est *retinendum, ligandum.*

Σχοῖνος, *pro mensurâ 60 stadiorum:* Est vox Ægyptiaca; nempe *duplex parasanga.*

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *funibus extensus, longus;* ex σχοῖνος, et τείνω, *tendo.*

Σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχολάζοι, *otiosus esset;* 3. sing. præs. opt. verbi.

Σχολάζω, *otior, vaco*, cum dat. f. άσω, p. ἐσχόλακα, perf pass ἐσχόλασμαι, σαι, σαι. Th. σχολὴ, *otium.*

*Σχολαῖος, αία, αῖον, *lentus, segnis, tardus;* ab eod.

*Σχολαιότης, ητος, ἡ, *tarditas:* à præced.

Σχολαίτερα, seu -ον, adv. *tardiùs, segniùs:* ab eod.

*Σχολαίως, adv. *per otium, tardè;* ab eod.

*Σχολαρχέω, -ῶ, *scholæ præsum;* et σχολὴ, et ἄρχω.

Σχολαστὴς, ȣ, ὁ, et σχολαστικὸς, ȣ, ὁ, *otiosus;* à σχολάζω.

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium, vacatio, lucubratio;* SCHOLA: Angl. A SCHOOL.

Σχολῇ, dat. sing. præced. adverbialiter sumpt. *otiosè, lentè, tardè, vix; ægre; haudquaquam; nullatenus; multò minùs.*

Σχόλιον, ȣ, τὸ, *glossa; brevis explicatio:* à præced.

Σχόμενος, *qui tenuit;* a. 2. part. m. verbi ἔχω, *habeo;* a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχȣ͂, *habe:* a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse fut. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Σῶαν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς. Th. σόος, ȣ, *salvus.*

Σωγένης, εος, ὁ, nom. propr. *Sogenes.*

Σώεσκε, Ion. pro ἔσωε, *servabat;* 3. sing. imperf. act. verbi σώω, id quod σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*

Σώζει, 3. sing. ind. act. σώζοι, *servet*, 3. sing. opt. præs. verbi σώζω, q. v.

Σωζόμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. ejusd verbi.

Σώζω, *salvo, servo, sospito;* item *è periculo munio, in futurum præsto tutum:* f. ώσω, p. σέσωκα, a. 1. ἔσωσα, a. 1. imperat. act. σῶσον, *salvum fac;* a. 1. sub. σώσω, ης, η, perf. pass. σέσωμαι, aor. 1. pass. ἐσώθην [*σωθεὶς ἐις Σόλȣς τῆς Κιλικίας, Isoc. Evag. p. 32. Batt. *in Solos Ciliciæ urbem incolumis receptus.* Et in activo cum ἐις juncta occurrit, ut σώσει ἐις τὴν βασιλείαν αὐτȣ͂, 2 Tim. iv. 18 *incolumem producet in regnum suum.* Σῶσσ' ἐις Ἑλλάδ'. Eurip. Iphig. in Tauris, 1068. *salvam producet in Græciam.* Ἐις πατρίδα σῶσαι, Soph. Philoct. 381. *Incolumem in patriam producere.*] Th. σόος, *salvus.*

Σωθεὶς, εῖσα, ὲν, *salvus, servatus:* a. 1. part. pass. verbi præced.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Σωθησόμεθα, 1. pl. et

Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Σωκέω, *possum, valeo:* à σῶκος.

Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro

Σῶκος, *servator*, Epith. Mercurii: à σώζω, in perf. σέσωκα.

Σωκράτης, εος, -ȣς, ὁ, SOCRATES: voc. ὦ Σώκρατες.

Σωκρατικὸς, ὴ, ὸν, SOCRATICUS: à præced

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis, tubus.*

Σῶμ', pro

ΣΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, *corpus*, [**corpus vivum, pecus*, λέων ἐπὶ σώματι κύρσας, Hom. Il. Γ. 23. Hes. Scut. 420. *ut leo, qui magnum in corpus inciderit, quævis persona*, σώματα ἄδικα, Eurip. Suppl. 223. *personæ sontes.*] dat. σώματι, n. pl. σώματα, *corpora, servi.*

Σωμασκέω, -ῶ, *corpus exerceo:* Xenoph. à præced.

Σωματικὸς, ἡ, ὸν, *corporeus, a, um:* ab eod.

Σωματικῶς, adv. *corporaliter:* à præced.

Σωμάτιον, ȣ, τὸ, *corpusculum; hominis defuncti cadaver; codex, liber:* à σῶμα.

Σωματοποιέω, -ῶ, *corpoream figuram tribuo, in unum corpus redigo, corpulentum reddo; reficio*, item *de animo; augeo, validiorem reddo:* f. ήσω, p. σεσωματοποίηκα. Th. σῶμα.

Σωματοφύλαξ, ακὸς, ὁ, *custos corporis, satelles.*

Σῶος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel σῶος, ώα, ῶον, *salvus, sospes:* à σόος.

Σώπατρος, ȣ, ὁ, nom. viri, Gr. *salvus pater.*

Σώρακος, *vasis genus:* à σωρὸς, quia in id. quædam σωρεύονται, *acervantur.*

Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Σωρεύω, *cumulo, acervo;* f. εύσω, p. σεσώρευκα, p. pass. σεσώρευμαι, p. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus, a, um.* Th. σωρὸς.

Σωρηδὸν, *acervatim, cumulatim:* adv. à

ΣΩΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, *acervus, cumulus.*

Σῶς, *salvus, incolumis, integer:* à σάος, idem quod σόος, et contractè σῶς, ὁ ϗ ἡ.

Σῶσαι, *servare;* a. 1. inf. act. et

Σώσασα, a. 1. part. act. f. g. et

Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, q. v.

Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Gr. quod interpret. Lat. *cui vires sunt integræ.*

Σῶσι, per Crasin pro σώζουσι, vel σώουσι, à σώζω, vel σώω. Th. σόος, *salvus.*

Σωσίπατρος, ȣ, ὁ, nomen viri, Gr. *conservatio patris.*

Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσων, fut. 1. part. act. verbi σώζω, q. v.

Σῶστρον, ȣ, τὸ, *merces;* quæ datur Medico ob sanationem; [**donarium Deo alicui oblatum ob valetudinem recuperatam.*] item, *quod datur ei qui fugitivum retraxit;* item *quod datur pro libertate;* à σώζω, *servo.*

Σώτειρα, ας, ἡ, *servatrix, liberatrix:* et

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *servator, salvator;* à σόω vel σώζω.

Σωτηρία, ας, ἡ, *conservatio, salus;* et

Σωτήριον, ȣ, τὸ, idem: *expiatio*, LXX, à

Σωτήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *salutaris, prosper, saluber, sospitalis:* à σωτὴρ.

Σῶτρον, ȣ, τὸ, *lignum orbiculare rotæ;* quod radios in se σώζει.

Σώφρον', pro σώφρονα, acc. sing. à σώφρων, q. v.

Σωφρονέω, -ῶ, *sanâ mente sum prædi-tus, prudens sum; modestus sum; castus sum et pudicus;* f. ήσω, p. σεσωφρόνηκα, a. 1. ἐσωφρόνησα, a. 1. imperat. σωφρόνησον, άτω, à σώφρων, q. v.

Σωφρόνη, ης, ἡ, SOPHRONE, nomen propr.

Σωφρονίζω, *ad sanam mentem reduco, facio ut quis sapiat; castigo, reprimo, emendo, tempero, moderor;* f. ίσω, perf. σεσωφρόνικα, perf. pass. σεσωφρόνισμαι· à σώφρων.

Σωφρόνισκος, ȣ, ὁ, SOPHRONISCUS.

Σωφρονισμὸς, ȣ, ὁ, *castigatio, emendatio:* à σωφρονίζω.

Σωφρόνως, adv. *temperanter:* à σώφρων.

Σώφροσι, *temperantibus;* dat. pl. à σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, *temperantia, pudicitia, modestia;* item *mentis sanitas:* à seq.

Σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens est salva; prudens, sapiens; modestus, temperans, sobrius; honestus, probus, castus:* ex σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens.*

ΣΩ'ΧΩ, *tero, lævigo.*

Σώω, *incito, moveo:* à σεύω.

Σώω, *servo, sospito:* à σωὸς.

T.

T, ταῦ decima nona litera apud Græcos, et in numeris *trecentorum*, et cum lineolâ subjectâ (ͅτ,) *trecentorum millium* est signum. Attici eâ pro σ utuntur: Ion. pro θ: Dor. pro κ.

Τὰ, *hæc:* τάδε, τάδ' τάγε, cum Enclitic. nom. pl. n g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.* Et τὰ, Dor. pro τί. Tum τᾷ, Dor. pro τῇ; τᾷδε pro τῇδε.

Ταβιθὰ, ἡ, nom. mulier. Syr. *capra, dama.*

Ταβιτὶ, Scythicè *Vesta* nominatur.

ΤΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor:* cùm vigor naturalis perit, et res τήκεται, *mollescit.* Hinc

Ταγγίζω, *rancidus fio;* et

Ταγγὸς, ἡ, ὸν, *rancidus.* Est etiam Angl TANG.

Ταγεὶς, *constitutus:* a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino:* f. ξω, a. 2. pass. ἐτάγην.

Τάγηστρῳ, Att. et Dor. pro τῷ ἀγκίστρῳ.

Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo: factio; agmen;* [**legio*, δέκα τάγματα, ἐξ ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἕκαστον, Dion. Halic. 1 vi. *decem legiones quater mille viris singulæ:* στρατιὰν ἔχοντα ἀξιόλογον τριῶν τῶν ταγμάτων, Strab. l. iii. *qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum;* malè ibi Casaub. *cohortium.* (2) *cohors*, vid. Jos. B. J. iii. 6. 2. et Schel. 4to. in Hyginum, p. 90] à τάσσω.

Ταγὸς, ȣ, ὁ, *dux, imperator, præfectus belli:* ab eod.

Τάζω, *extendo, corripio, apprehendo:* ab inusit. τάω, *capio;* a. 2. ἔταγον, undè a. 2. part ταγὼν, et Poët. τεταγὼν. Th. τείνω, *tendo;* f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθεὶς, *extensus:* a. 1. part. pass. verbi τείνω.

Ταθῶσι, *intendantur:* 3 pl. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Ταὶ, Ion. pro αἱ, et Dor. pro αἳ ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ȣ, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, et *urbem*, et *promontorium*, et *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, TÆNIA; *fascia, vitta, corona:* item *agger arenæ sub aquis latens, pulvinus, dorsum: genus vermium longiorum.* Th. τείνω, *tendo.*

Τάκεαι, Dor. pro τήκεαι, et hoc Ion. pro τήκῃ, 2. sing. præs. pass. verbi τήκω, *liquefacio*, f. ξω.

Τακεὶς, εῖσα, ὲν, *liquefactus:* a. 2. part. pass. verbi τήκω, *liquefacio*, f. ξω, aor. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, *liquefactus, humidus; mollis, tener, delicatus:* à τήκω.

Ταχήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Ταλὰ, *demensa:* à ταλὸς, q. v.

Τακτικὸς, ἡ, ὸν, *peritus ordinandi milites et aciei instruendi*, τὰ τακτικὰ, *quæ ad rem militarem pertinent, scientia militaris.* Th. τάσσω, *ordino.*

Τακτὸς, ἡ, ὸν, *ordinatus; certus; statutus;* ab eod.

Ταλαεργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui patienter opus facit, laboriosus:* gen. pl. ταλαεργῶν· ex τάλας, et ἔργον, ȣ, τὸ, *opus.*

Τάλαθος, ȣ, ὁ, *Talathus*, nomen proprium.

Τάλαινα, ης, ἡ, *misera.* Th. ταλάω.

Ταλαϊονίδας, ȣ, ὁ, Dor. pro

Ταλαϊονίδης, ȣ, ὁ, Ταλαῦ παῖς, i. e. *Adrastus, Talai filius.*

Ταλαιπωρέω, f. ήσω, *miser sum;* et transitivè *in ærumnas conjicio*, ταλαιπωρήσας, αντος, a. 1. part. act. ταλαιπωρούμενος, præs. part. pass. Vide ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miseria, molestia:* à

Ταλαίπωρος, ȣ, *miser, ærumnosus:* ex ταλάω, et πῶρος, ȣ, ὁ, *luctus.* Hinc

Ταλαιπώρως, adv. *miserè, difficulter.*

Ταλακάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cujus cor adversa tolerare novit, magnanimus:* ex ταλάω, *suffero*, et καρδία, ας, ἡ, *cor.*

Τάλαν, *miser;* voc. sing. à τάλας, q. v.

Ταλαντιαῖος, et -ιαῖος, αία, αῖον, *talentum suo pondere æquans:* et

Ταλαντεύω, *libro, pondero;* Metaph. *suspensum teneo;* præs. pass. ταλαντεύομαι, *ponderor;* item *vergo, inclino:* à

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ȣ, τὸ, [**origine lanx*, Hom. Il. Θ, 69, dein *pondus*, præcipuè quod in pensitatione lancibus ponderabatur. *Nummularium Talentum*, ex minâ XII unciarum, erat LX, seu *quinquies duodecim minæ: Commerciale Talentum*, ex minâ XVI unciarum, erat LXXX seu *quinquies sedecim minæ: Talentum magnum* seu *Alexandrinum*, ex minâ XX unciarum, erat C seu *quinquies viginti minæ:* quod patet ex Plaut. Mostell. Act. iii. Scen. i. ver. 102. 114. et Priscian. Gramm Vet. vol. i. 134. *Clarke*, Num. Rom Saxon. et Anglic. Connexio, p. 395. *Ægyptium* idem quòd *Commerciale*, idem, p. 483. *Euboicum* idem quòd *Atticum* seu *Nummularium*, p. 395. *Sex millia drachmæ.*] *TALENTUM:* Angl. A TALENT, qu. à ταλάω, *fero*, statera enim *fert* seu *sustinet* pondus.

Ταλαπείριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ærumnis expertus:* ex τάλας, et πεῖρα, *experientia.*

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ *luctum ferens, fortiter mærorem ferens:* ex ταλάω, *perpetior*, et πένθος, εος, τὸ, *luctus.*

Τάλαρος, ȣ, ὁ, *qualus, in quo lana et*

fusi reponuntur; calathus; vas, in quo lac reponitur; item *vas quo utuntur in lacte premendo, et caseo formando.* Th. ταλάω, *suffero.*

Τάλας, ανος, ὁ, *miser;* f. g. τάλαινα, n. g. τάλαν, voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω,

Ταλασία, *lanificium:* fortè quo τάλας, se sustinet. Nam.

Ταλάσιον, *lana;* id circa quod ταλασία, occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *ærumnosus, cujus pectus omnia tolerat:* ex ταλάω, *suffero,* et φρὴν, *mens.*

Ταλαύρινος, ȣ, *patiens laborum, audax, fortis,* ταλαύρινον, adv. *audacter:* à

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO, suffero, perpetior, sustineo, audeo.*

Ταλθύβιος, ȣ, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen indecl. Syriacè, quod interpret. Lat. *puella.*

ΤΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, *virgo nubilis:* qu. à τάλαν ἄνδρα, *viri patens.*

Ταλλα, pro τὰ ἄλλα, pl. n. g. ab ἄλλος, *alius:* adv. sumpt. est *alioqui, caeterùm.*

Ταμα, pro τὰ ἐμὰ, *mea:* nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus.*

Ταμάλιsα, Ion. *maximè:* adv. idem quod μάλιsα.

Τάμαλα, Poët. Att. et Dor. pro τὰ ἤματα, *dies.*

Ταμε, *scidit;* Ion. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2 ind. act. verbi τέμνω, et Dor. τάμνω, *scindo;* f. μῶ, a. 2. ἔταμον, p. τέτμηκα, p. m. τέτομα.

Ταμιεῖ, Ion. pro ταμιεῖ, 3. sing. f. 2 act. et

Ταμίειν, pro

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, *seco,* quod vide.

Ταμεῖον, ȣ, τὸ, *cella, promptuarium;* pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, ȣ, ὁ, *promus, condus.*

Ταμέσθαι, a. 2. inf m. verbi τέμνω, *scindo.*

Ταμεσίχρως, οος, ὁ ϛ ἡ, *incidens corpus:* τέμνων τὸν χρόα ex τέμνω, et χρόος, ὁ, et contractè χρȣ̃ς χροὸς, χροΐ, &c. *cutis cum carne subjectâ.* Th. χρόα, ας, ἡ, *color.*

Ταμια, vel ταμίεια. Vide ταμίη.

ΤΑΜΙΑΣ, ȣ, ὁ, *promus, condus, dispensator, quæstor, qui ærario præest, arbiter;* qu. à τέμνω, *scindo.*

Ταμιεῖον, ȣ, τὸ. Vide in ταμεῖον.

Ταμιεύομαι, *repono, recondo, præsertim mea; promo; recondo in futurum; vires non uno impetu effundo, sed parcè, ut sufficiant universo labori;* unde et *moderatè impero, moderatè utor viribus; constituo, defino;* med. à

Ταμιεύω, *sum promus, condus, quæstoris munus obeo; repono,* scil. *in publicum;* undè et *publico, proscribo;* f. εύσω, p. pass. τεταμίευμαι. Th. ταμίας.

Ταμίη, ης, ἡ, *proma, dispensatrix:* à ταμίας.

Ταμίης, ȣ, ὁ, Ion. pro ταμίας, quod vide.

Τάμισος. *coagulum,* πυτία, apud Hesych. vel *pellis hirco recens detracta:* à τέμνω, q. v.

Ταμνε, *dividebat:* Ion. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. à

Τάμνω, Dor. et Ion. pro τέμνω, qu. vide.

Ταμῶ, *incidam;* f. 2. ind. act. à τέμνω, a. 2. ἔταμον, a. 2. part. ταμών.

Τὰν, Dor. pro τὴν vel ἣν sed τᾶν pro τῶν vel pro ὧν, *quarum.*

Τανάγρα, *vas æreum, in quo condiebant carnes,* Hesych. Est et urbis nomen.

Τανάηκης, εος, ὁ ϛ ἡ, *protensam habens aciem, protensus, longus:* ex τανύω, *extendo,* et ἀκὴ, *acies.*

Τανάντια, pro τὰ ἐναντία· ab ἐναντίος, *contrarius, adversus.* Th. ἀντὶ, *contra.*

*Ταναόδειρος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *extentum collum habens,* Aristoph. Av. 255. ex ταναὸς, et δέιρη, *collum.*

Ταναὸς, ȣ, ὁ ϛ ἡ, et ταναὸς, ἡ, ὸν, *protensus, extentus:* à τανύω. Th. τείνω, *tendo.*

Τανηλεγὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *longum somnum afferens, faciens,* τὸ ταναὸν λέγεσθαι, *in longum cubare:* ex ταναὸς, *longus,* et λέγω, *cubare facio.*

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, *tunc:* quod ab ἡνίκα, *quum.*

Τάνταλος, ȣ, ὁ, *TANTALUS:* rex in parte Phrygiæ; uxor ejus ἡ, Εὐρυάνασσα, liberi verò Pelops et Niobe. Fuit genere Λυδὸς nunquam verò rex Corinthi. Apud inferos punitus, ut stans mediâ in aquâ sitiret, et poma ante os habens esuriret. Hom. Euripides autem scribit puniri eum sic, ut pendens in aere, saxum super caput imminens habeat, quod semper casurum timeret. Sed Homeri fictio longè ingeniosior; et hinc Ταντάλȣ δένδρα, ἢ τὶ τῶν ἀκροδύων, proverbialitèr ponuntur. Et verbum ταντᾳλόομαι, f. λωθήσομαι, i. e. πάσχω τὸ τȣ̃ Ταντάλȣ, utramque fictionem respicit. Hinc Anglicè TANTALIZE.

Τανύγλωσσος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *linguam extensam habens:* ex τανύω, et γλῶσσα, *lingua.*

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ ϛ ἡ, *extensas habens cuspides:* ex τανύω, et γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis.*

Τανύέιρα, ας, ἡ, Poët. Epith. mulieris *passos habentis crines:* ex τανύω pro τείνω, *extendo,* et ἔθειρα, ἡ, *coma.*

Τανυήκης, εος, ὁ ϛ ἡ, *longam habens aciem:* ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo,* et ἀκὴ: scrib. et ταναήκης.

Τανύθριξ, τρίχος, ὁ ϛ ἡ, *qui laxo capillo est:* ex τανύω pro τείνω, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*

Τανῦν, *nunc:* adv. aliàs τὰ νῦν.

Τανύοντο, *extendebantur:* 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω.

Τανύπεπλος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *longum habens peplum:* ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo,* et πέπλος, *vestis muliebris.*

*Τανύπȣς, οδος, ὁ ϛ ἡ, *pedes habens extensos,* dicitur de ovibus; *celer.* Hom. Od. I. 464. ex ταναὸς, et πȣ̃ς, *pes.*

Τανύπτερος, Poët. per Sync. idem quod τανυσίπτερος.

Τανυπτερύγεσσι, *velocibus:* dat plur. Ion. et Poët. à

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ ϛ ἡ, idem quod τανύπτερος, *cui alæ sunt extentæ:* ex τανύω, pro τείνω, et πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, ȣ̃, τὸ, *ala.*

Τανύρριζος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *expandens radices:* Epithet. arboris: ex τανύω, pro τείνω, et ῥίζα, ης, ἡ, *radix.*

Τανυσθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. verbi τανύω, *extendo;* f. ύσω, a. 2 pass. ἐτανύσθην. Th. τείνω.

Τανυσίπτερος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *cui alæ extentæ sunt, extentis alis volans, velox:* ex τανύω, pro τείνω, et πτερὸν, ȣ̃, τὸ, *ala.*

Τάνυσσαν, 3. pl. τάνυσσε, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω.

Τανυσὺς, ύος, ἡ, *extensio:* ab eod. verbo.

Τανύσφυρος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *malleolos pedum extendens inter eundum, latis passibus progrediens.* [**pulchros et teneros talos habens; formosus,* Hes. in Scuto, ver. 35.] ex τανύω, pro τείνω, et σφυρὸν, *malleolus pedis.* Th. σφύρα. *malleus.*

Τανύτριχα, *hirsutum:* acc. sing. à τανύθριξ.

Τανύω, *tendo, extendo:* vide τείνω.

Ταξιόω, *ordino, in acie colloco:* à seq.

Τάξις, εως, ἡ, *ordo, series;* item *vices, officium; exercitus, legio, cohors, cuneus, acies,* τάξεις, *classis: constitutio, ordinatio; tributa, vectigalia; modestia, in ore:* [**similitudo,* κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, Heb. v. 6. *juxta similitudinem Melchisedec,* ut ipse Paulus vii. 15. πέλαγος λίμνης ἔχει τάξιν, Diod. Sic. p. 223. A. ed. Rothom.] Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humilis, -e; non multùm à terrâ surgens.*

Ταπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas:* à preced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *humilitas, modestia animi demissio:* à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *cujus animus est humilis:* ex ταπεινὸς, et φρὴν, *mens.*

Ταπεινόω, -ῶ, *humilem reddo; demitto seu submitto, deprimo.* In S. S. *affligo, calamitatibus premo;* f. ώσω, p. τεταπείνωκα, a. 1. ἐταπείνωσα, præs. pass. ταπεινόομαι, ȣ̃μαι, p. pass. τεταπείνωμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην, f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, η, εται. Th. ταπεινὸς.

Ταπεινῶς, *humilitèr:* adv. à ταπεινὸς.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, *animi demissio, humilitas, abjecta sors, inopia:* à ταπεινόω.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, *TAPES:* dat. pl. τάπησιν, Angl. TAPESTRY.

Ταπρῶτ' pro ταπρῶτα, *ut primùm.* Th. πρὸ.

Τραγμὸς, ȣ, ὁ, *turbatio, tumultus, consternatio, terror.* A ταράσσω.

Ταραξις, εως, ἡ, *perturbatio.* Ab eod.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *turbo, commoveo;* f. ξω, p. τετάραχα, a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἐτάραξαν, præs. imperat. pass. ταράσσȣ, ἐσθω, perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, *turbatus,* a. 1. ind. pass. ἐταράχθην.

Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi preced.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio, turba:* ab eod.

Τάραχος, ȣ, ὁ, *tumultus:* ab eod. Th.

Ταραχώδης, εος, ὁ ϛ ἡ, *turbulentus:* ab eod.

Ταρβέω, *timeo, tremo, vereor, honoro:* f. ήσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, *terror, metus.*

Ταρβήσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, *terror*, *timor*, *metus*.

Ταργαίνω, *turbo*: puto à ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, *nexus*, *obligatio*, *pedica*: ubi unum cum alio ταργαίνεται.

Ταριχεύω, *sale*, *arenâ*, *fumo*, *condio*, *induro*, *et arefacio*; f. εύσω· à

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ε, ὁ, vel εος, τὸ, *salsamentum piscium*; *caro sale condita*.

Ταρμύσσω, *terreo*: qu. ταρβύσσω· à τάρβος.

Ταρνη, ης, ἡ.

ΤΑΡΟ'Σ, ϱὰ, ϱὸν, *velox*.

Τάρπημεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. et

Τάρπησαν, *oblectati sunt*: Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τέρπω, *delecto*; f. ψω, a. 2. ἔταρπον.

'ΡΑ'Ρ'ΡΟΘΟΣ, ε, ὁ, *auxiliator*.

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, ε, ὁ, *crates*: in quâ aliquid τέρσεται, id est, *siccatur*; vel *aliquid ταρσῷ simile*; ut *ala avium*, *cum pennis ei insertis*. *palmula remi*, *palmula manûs* vel *pedis*. Est et

Ταρσὸς, ε, ἡ, nomen urbis, Syr. quod interp. Lat. *marmoris exploratio*. [*Urbs Ciciliæ, S. Pauli patria, ut nonnulli vocem scribunt.]

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ε, ὁ, et in pl. τὰ τάρταρα, *inferi*, TARTARUS; *locus tenebricosus*, *carcer*: qu. à ταράσσω, *turbo*, *terreo*.

Ταρταρόω, -ῶ, *in tartarum*, item *in carcerem detrudo*, [*semel occurrit, 2 Pet. ii. 4. ἀλλὰ σειραῖς ζόφε ταρταρώσας, *sed catenis caliginis vinctos in Tartarum detrusit*. Mede, Dis. iv, p. 24.] f. ώσω, p. τεταρτάρωκα, a. 1. ἐταρτάρωσα, a. 1. part. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, *vehementèr*: adverbial. à ταρφὺς, q. v.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὺς, seu ταρφὺς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *densus*, *creber*. Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, et ταρφὺς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *densus*, *frequens*: ab eod. Th.

Τάρφεσιν, dat. pl. ab eod.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, sic dicta ob *sylvæ densitatem*.

Ταρφὺς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *densus*. Th. τάρφος.

Ταρφθήμεναι, Dor. pro τερφθῆναι, a 1. inf. pass. verbi τέρπω, f. ψω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, *densitas*, peculiariter *sylvæ*: Hinc

Ταρφὺς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *densus*, *creber*, *frequens*.

Τάρφω, *sicco*: qu. à τέρσω, idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, et ταρχαὶ, ῶν, αἱ, *inferiæ*, *justa*, *parentalia*.

Ταρχεύω, ταρχύω, et -ύω, *exsequias facio*: à præced.

Τὰς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε pro τῆσδε, ξ ταύτης· et τᾶς pro ἧς.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *ordino*, *colloco*; *constituo*, *destino*; *mando*, *impero*, ut tributa: f. ξω, p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, ας, ε, *statui*, præs. m. τάσσομαι, *certis pensionibus solvo*; p. pass. τέταγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*, *status*; a. 1. m. ἐταξάμην, ω, ατο, *constitui*; a. 1. part. m. ταξάμενος.

Τάτωμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi τάτω, vel -σσω.

Ταλώμενος, Dor. pro τηλώμενος, *privatus re aliquâ*: præs. part. pass. verbi τηλάω, *privo*.

Ταΰγέτη, ης, ἡ, *Filia Atlantis*, in cervam mutata à Dianâ, ut Jovis effugeret amores.

Ταΰγετον, ε, τὸ, Ionicè τηΰγετον, *mons Laconiæ* valdè celsus et arduus, pertinens usque ad Arcadiæ montes.

Ταυθ', sequente aspiratione pro ταῦτα, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ἕτος, αὕτη, τῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Ταύλιον, ε, τὸ, Att. et Dor. pro τὸ αὔλιον, *stabulum*. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula*.

Ταύρειος, εία, ειον, et ταύρεος, έα, εον, *taurinus* Th. ταῦρος, *taurus*.

Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri*, *torvè*: ab eod.

*Ταυροκαθαψία, ας, ἡ, taurorum quædam venatio à Thessalis primùm instituta; tandem imperante Julio Cæsare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in spectaculum dabatur. Vid. Plin. N. H. l. viii. c. 45, et Marm. Oxon. xxxvii.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ξ ἡ, *ex tauro procreatus*: ex ταῦρος, et πατὴρ, *pater*.

ΤΑΥ'ΡΟΣ, ε, ὁ, TAURUS; *signum cœleste*; *Taurus*, mons vastissimus Asiæ; *penis*: dat. pl. ταύροις, ταύρως, Dor pro ταύρες, acc. pl.

Ταυροφόνος, ε, ὁ ξ ἡ, *tauricida*: ex ταῦρος, et φένω, *occido*: p. m. πέφονα.

Ταῦτ'; pro ταῦτα, *hæc*: nom. vel acc. pl. ab ἕτος, αὕτη, τῦτο. Att. Ion. et Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc*. Accipitur et ταῦτα, adverbial pro *quod magis est*, *imprimis*, *præsertim*, ταύτᾳ, Dor. Æol. et Poët. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, *eadem*: pro τὰ αὐτὰ.

Ταύταν, Dor. pro ταύτην, *hanc*, *istam*: acc. sing. f. g. ab ἕτος, αὕτη, τῦτο, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Ταύτῃ, dat. sing. ab eod. adverbial. *eatenùs*, *eâ ratione*, *eo modo*; *eâ ex parte*: *eâ de causâ*; *hàc*.

Ταυτολογία, ας, ἡ, *vitium sermonis*, *quandò res eadem pluribus et planè idem significationibus redditur verbis*: à seq.

Ταυτολόγος, ε, ὁ ξ ἡ, *idem dicens*: ταὐτὸ λέγων.

Ταυτόματος, ε, ὁ ξ ἡ, pro αὐτόματος, *sponte*, *ultrò*, *aliquid faciens*: ταυτόματον, *quod sit casu*.

Τάφε, Ion. pro ἔταφε, *obstupuit*, 3. sing. a. 2. ind. act et

Ταφεὶς, *sepultus*: a. 2. part. pass. verbi θάπτω, *sepelio*: item *stupeo*; f. ψω, a. 2. ind. pass. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura*: ab eod. verbo.

Τάφιοι, ων, αἱ, populi quidam sic dicti.

Τάφος, ε, ὁ, *collis*, *tumulus*; *monumentum*; *sepultura*, *funus*; *epulum funebre*, *sepulchrum*. Th. θάπτω, *sepelio*.

Τάφος, ε, ἡ, *insula*, eadem quæ ἡ Κεφαλληνία. Incolæ vocabantur οἱ Τηλεβόαι.

Τάφρος, ε, ὁ, *fossa*, *fovea*, *sepulchrum*. Th. θάπτω. Est et

Τάφρος, *vallum*: à præced. Th.

Ταφὼν, a. 2. part. act. Et notandum duplicem habere significationem: nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, *qui sepelivit*; tum

est à θάπτω, *sepelio*: nonnunquam idem quod θαμβήσας, et tum est à θήπω, *obstupeo*; a. 2. ἔταφον, p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro

Τάχα, adv. *brevi*, *citò*, *velocitèr*, *forsitan*, *utique*. Th. ταχὺς, έος, *celer*.

Ταχέες, nom. pl. à ταχὺς.

Ταχει, dat. sing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas*.

Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, έος, *celer*.

Ταχέων, gen. pl. ab eod.

Ταχέως, adv. *celeritèr*: ab eod. Th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, *constituo*: f. ξω.

Ταχινὸς, ἡ, ὸν, *pernix*, *celer*, ταχινὰ, Poët. pro ταχινῶς, et hoc pro ταχέως, *celeritèr*. Th. ταχὺς.

Τάχιον, adv. *citiùs velociùs*; à ταχίων, compar. à ταχὺς.

Τάχιστα, *citissimè*, τὴν ταχίστην, sc. ἡμέραν, seu ὥραν, *quamprimùm*. Th. ταχὺς.

Τάχος, εος, τὸ, *celeritas*: à ταχὺς.

Ταχὺ, *celeritèr*, adv. Th. ταχὺς.

Ταχυάλωτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui citò capi potest*: ex ταχὺς, et ἁλωτὸς.

Ταχυδρόμος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui velocitèr currit*: ex ταχὺς, *celer*, et τρέχω, *curro*; f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα indè δρόμος, *cursus*.

Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. act. à

Ταχύνω, f. υνῶ, *accelero*, *propero*. Th. ταχὺς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *facilè parens*; *credulus*: ex ταχὺς, et πείθω, *persuadeo*.

Ταχύτολμος, ε, ὁ ξ ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ τόλμῳ ὑποτεταγμένος. *qui citæ morti est obnoxius*: ex ταχὺς, *celer*, et τόλμος, *mors*.

Ταχύπωλος, *celeres equos habens*; *rei equestris peritus*: ex ταχὺς, *celer*, et πῶλος, ε, ὁ, *pullus equinus*.

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *celer*, *citus*, *velox*, *præceps*: comparat. ταχύτερος, *celerior*; pro quo usitatiùs ταχίων; item θάσσων, et -ττων· superl. ταχύτατος, seu τάχιστος.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas*, *velocitas*: aliàs ταχύτης, ητος. Th. ταχὺς.

Ταχυτῆτ', pro ταχυτῆτα, acc. sing. præced.

Τάω, τῶ, *capio*. Indè format. Eustath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.

ΤΑΩ'Σ, et ταὼς, -ω, et ταὼν, ῶνος, ὁ, PAVO.

ΤΕ', conjunctio copulativa *et*, *atque*. Semper postponi solet. Ἔφη τε, *dixitque*. Et

Τὲ, Dor. pro σὲ, *te*.

ΤΕ'ΓΓΩ, TINGO *humecto*, *mollio*; f. ξω, τέγγειν ψευδεῖ λόγον, *tingere mendacio orationem*, pro *mendacia dicere*. Hinc Angl. TO TINGE.

Τέγεα, ας, ἡ, *Urbs Arcadiæ*, in felici solo posita. Alia Τέγεα fuit in Cretâ.

Τέγεος, pro τέγειος, *sub tecto*, *sublimis*, *altus*: à τέγος.

Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus*, *madefactus*; *qui tingi et humectari potest*; *qui frangi oratione, et molliri potest*. Th. τέγγω.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum, domus*, pro σἶγος, τὸ, idem: Poët. pro λόφος, vel ὄρος, *collis, mons*. Th. σέγω, *tego*.

Τεὴν, *tuam*: Poët. et Dor. pro σὴν, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu*.

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. m. acc. sing. à θάλλω, *floreo*. Vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, *abundans*, perf. part. m. f. g. verbi θάλλω, *floreo*; f. αλῶ, p. m. τέθηλα, et τέθαλα, p. part. m. τεθαλὼς, υῖα, ὸς.

Τεθάῤῥηκα, *ausus sum*, perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo*: à θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Τεθαρσήκασι, 3 pl. perf. act. verbi θαρσέω, *fiduciam habeo*. Th. θάρσος.

Τεθάφαται, Ion. pro τεθαμμέναι εἰσὶ, *sepultæ sunt*: 3. pl. perf. pass. verbi θάπτω, *sepelio*.

Τέθεαμαι, perf. pass. verbi θεάομαι, *specto*; f. m. ασομαι.

Τέθειεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt pass verbi τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf act. et

Τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι, *pono*.

Τεθεμελίωτο *fundata fuerat*, 3 sing. plusq. p. pass. Att. et Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio*; f. ώσω, p. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum*. Th. θέμεθλον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, *florui*, p. m. et

Τεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi θάλλω, *floreo*.

Τεθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθηπα, p. m. verbi θάπτω, *sepelio*, *stupeo*; a. 2. ἔταφον, perf. inf. m. τεθηπέναι, perf. part. m. τεθηπὼς, υῖα, ὸς.

Τεθήσατο, Ion. Pleonasm. pro ἐθήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi θάομαι.

Τεθλασμένος, p. part. pass. à θλάω, *frango*; f. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, *pressus, a, um*: perf. part. pass. verbi θλίβω, *premo*, *affligo*; f. ψω, p. τέθλιφα.

Τέθμιος, *legitimus, solennis*: à

ΤΕΘΜΟ´Σ, *lex, mos*: quasi à τίθημι.

Τέθναα, p. m. qu. à θνάω, verbi θνήσκω, *morior*.

Τέθναθι, præs. imperat. τεθναίην, præs. opt. τεθνάναι, præs. inf. τεθνὰς, præs. part. à τέθνημι, *morior*: hoc à θνάω, seu θνήσκω, *morior*; f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, *moriar*, præs. opt. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplasiasmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.

Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, plur. num. præced.

Τεθνάκαμεν, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi θνήσκω, *morior*; p. τέθνηκα.

Τεθνακὼς, ότος, *mortuus*: Dor. pro τεθνηκὼς, p. part. act. verbi θνήσκω, *morior*; p. act. τέθνηκα.

Τεθνάμεν, Ion. et τεθνάμεναι, Dor. pro

Τεθνάναι, præs. inf. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sed

Τεθνᾶναι, contractè pro τεθνάναι, p. inf. m. et

Τεθνᾶσι, *mortui sunt*, pro τεθνάασι, 3. pl. perf. m. verbi θνήσκω, *morior*; p. m. τέθναα

Τεθνάτω, *interficiatur*, 3. sing imperat. præs. τέθναθι, verbi τέθνημι pro θνήσκω.

Τέθνεικα, Bœot. pro τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.

Τεθνειὼς, ῶτος, per Sync. pro τεθνεικὼς, ότος, perf. part. act. Bœot. verbi θνήσκω, *morior*; f. 2. m. θανοῦμαι, perf. act. τέθνηκα, et Bœot. τέθνεικα, a. 2. ἔθανον, p. m. τέθναα.

Τεθνεὼς, ῶτος, et Poët. τεθνηὼς pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*; p. act. τέθνηκα.

Τέθνηκα, ας, ε, et in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. et

Τεθνάτω, 3. sing. perf. imperat. act. à θνήσκω.

Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. à perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω.

Τεθνηὼς, Poët. pro τεθνεὼς, q. v.

Τεθνεὼς, per Sync. pro τεθνεκὼς, p. part. m. verbi θνήσκω, *morior*; p. m. τέθναα.

Τεθόλωται, *turbatus est*, 3. sing perf. pass. à θολόω, *turbo, inquino*. Th. θολος, ου, ὁ, *sordes turbidæ*.

Τεθορεῖν, Ion. Anadiplas pro θορεῖν, præs. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *salio*.

Τεθραμμένην, acc. sing. p. part. pass. f. g. verbi τρέφω, *alo*; f. ψω, a. 2. ἔτραφον, p. pass. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι. perf. infin. pass. verbi τετράω, seu τίτρημι, *perforo*; f. τρήσω, p. pass. τέτρημαι.

Τεθραυσμένος, *confractus, vulneratus*: perf. part. pass. à θραύω, *frango*.

Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et βαίνω, *ascendo*.

Τέθριππος, ου, ὁ ἡ ἡ, *quatuor equos habens*; τέθριππον, scil. ἅρμα, *currus, quadrijugus, quadriga*: ex τετρὰς, άδος, *quaternio* (quod à τέσσαρες) et ἵππος, *equus*.

Τεθριπποτροφέω, -ῶ, *equos quadrijuges alo*: à

Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui equos quadrijugis alit*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et τρέφω, *alo*; p. m. τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, p. part. pass. verbi θύω, *sacrifico, immolo*, f. σω, p. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. verbi θυμόω, *ad iram provoco*; f. ώσω, p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus, ira*.

Τεθυωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi θυόω, *odorem jucundum reddo*. Th. θύω, *macto*.

Τεΐν, et τὶν, Ion. Poët. et Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu*.

Τείνας, αντος, a. 1. part. act. à

ΤΕΊΝΩ, *TENDO*, *extendo, distendo, intendo, contendo*; *pertineo, specto*; f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα, p. m. τέτονα.

Τείρεα, ων, τὰ, *astra*: à τείρω.

Τειρεσίας, ου, ὁ, *TIRESIAS*, vates Thebanus præstantissimus.

Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.

Τειρέω, -ῶ, *domo, contero*; f. ήσω, p. τετείρηκα.

Τειρήσω, εις, ει, f. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo, vexo, domo*.

Τειρομένοισιν, *vexatis*, dat. pl. part. præs. pass. verbi τείρω.

Τείρουσι, Dor. pro τείρουσι, 3. pl. præs. ind. à

ΤΕΊΡΩ, *vexo, affligo, subigo, elimo*, *TERO*; f. τερῶ, a. 2. ἔταρον.

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, *murorum quassator*; ex τεῖχος, et πλήσσω, *percutio*.

Τειχέω, pro τειχίζω, *muris cingo*. Th. τεῖχος.

Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.

Τειχήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, *manibus conclusus*: ex τεῖχος, et ἀρῶ, *apto*.

Τειχίζω, *murum struo*; *muro cingo, munio*; f. ίσω, p. τετείχικα, a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τειχιόεις, όεσσα, όεν, *muris cinctus*: à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

[*Τειχίον, ου, τὸ, *murus parvus*.] *munimentum*; *domus*, Hom. Dim. ab eod.

Τειχίσαι, a. 1. infin. act. et

Τειχισθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi τειχίζω.

Τειχιστὴς, οῦ, ὁ, *qui muros struit*: à 3. sing. p. pass. ejusd. verbi.

Τειχομαχέω, *muros oppugno*: hinc

Τειχομαχία, et Ion. -ίη, *murorum oppugnatio*: ex τεῖχος, et μάχομαι, *pugno*.

ΤΕΙ´ΧΟΣ, εος, τὸ, *murus, locus munitus, urbs, castellum, prædium*; τείχη, *mœnia*: τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues, rogus*.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *murorum custos*: ex τεῖχος, et φύλαξ, ὁ ἡ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω.

Τέκ' pro τέκε, Ion. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est et τέκε a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*; f. τέξω, p. m. τέτοκα.

Τεκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejusd.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.

Τέκε', pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*, f. τέξω, et m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, η, εται, *conjicio, argumentor*; item *destineo, ad finem perduco*; a. 1. m. ἐτεκμηράμην, à τεκμαίρω.

Τεκμαίρω, *certis signis ostendo et probo*: à

ΤΕ´ΚΜΑΡ, αρος, τὸ, *finis, exitus rei*; item *signum*.

Τεκμήριον, ου, τὸ, *certum signum*: à τέκμαρ.

Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ· item *finis seu scopus, quem quis in actionibus suis proponit*; *testimonium signum*.

Τέκνα, τὰ, *liberi, nati*; nom. pl. à τέκνον.

Τεκνίον, ου, τὸ, *filiolus, filiola*.

Τεκνογονέω, *liberos pario*; f. ήσω, p. τετεκνογόνηκα, a. 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: à

Τεκνογόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *liberos pariens*: ex τέκνον, et γίνομαι, *nascor*; p. m. γέγονα.

Τέκνον, ου, τὸ, *fœtus, proles, filius, filia*: τέκνα, ων, τὰ, *liberi*: à τίκτω, *pario*.

Τεκνοποιέω, *liberos procreo*; *filium adopto*: à τεκνοποιός.

Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi præced.

Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *liberos procre-*

ονος: ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, et ποιέω, *facio*.

Τεκνοτροφέω, -ῶ, *liberos educo*; f. ήσω, p. τετεκνοτρόφηκα, a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, et τροφέω, *nutrio*, quod à τρέφω, *alo*.

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui vel quæ liberos alit*: et

Τεκνότροφος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui vel quæ à liberis alitur*.

Τεκνόφι, adv. *per filium, operâ filii*, διὰ τοῦ τέκνου, Simonid.

Τεκνοφόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, *liberos interficiens*.

Τεκνόω, *liberos procreo, genero*; item *liberos habeo, peperi*: præs. pass. τεκνόομαι, *gignor, nascor*; à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo*.

Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio*: à præcedente.

Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. ind. act. verbi τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, a. 2. part. τεκών, όντος, gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles*: à τίκτω, *pario*.

Τεκοῦσα, *pariens*; a. 2. part. act. f. g. à τεκών, όντος.

Τεκταίνω, *fabricor, struo*; *artem fabrilem exerceo*; f. ανῶ, à τέκτων, ονος, ὁ, *faber*. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τεκταίνατο, Ion. et Att. pro ἐτεκτήναντο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor*.

Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis*: à τέκτων.

Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*; qu. τεύκτων, à τεύχω, *fabricor*; f. ξω, p. τέτευχα, p. pass. τέτευγμαι, ξαι, κται. (ubi ε abjici solet.)

Τεκὼν, οῦσα, ὸν, aor 2. part. act. verbi τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τελαμών, ῶνος, ὁ. *Æaci filius*, frater Pelei, pater Ajacis majoris et Teucri.

Τελαμών, ῶνος, ὁ. *fascia, lorum clypei* aut *ensis*; à ταλάω, *suffero, sustineo*.

Τελαμωνίαι, *baltea coriacea quibus armantur canes adversus feras*; à præced.

Τελαμώνιος Αἴας. *Ajax Telamonius*, nomen propr. Hinc. Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέεσθαι, præs. infin. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελέῃς, *perficias*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd.

Τελέθοντι, *sunt*, Dor. pro

Τελέθουσι, 3. pl. præs. verbi τελέθω.

Τελέθω, εις, ει, *sum, fio, orior*: Poët. τελέθομαι, idem: in 3. pl. τελέθονται: τελέθωσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. τέλλω, *sum, fio*.

Τέλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελεία, *perfecta*: f. g. à τέλειος.

Τελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τέλειος, ου, ὁ ἢ ἡ, et τέλειος, εια, ειον, *perfectus, integer*; *eximius*, de victimis; *solidus, concinnatus, finitus*: in comparat. τελειότερος, έρα, ερον. Th. τέλος, *finis*.

Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio, integritas, consummatio*: à præced.

Τελειόω, -ῶ, *perficio, finio, conficio, consummo, termino*; *sacro, initio*; f. ώσω, p. τετελείωκα, a. 1. ἐτελείωσα, a. 1. sub. τελειώσω, a. 1. infin. τελειῶσαι, præs. pass. τελειόομαι, οῦμαι, *perficior*, p. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum*, p. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τελειωθῶσι, ab eod.

Τελείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελέω.

Τελεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi ejusd.

Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελειωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass verbi τελειόω.

Τελείως, *perfectè, absolutè*; *integrè, plenè*; *prorsùs, omnino*: adv. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio, consummatio*; et

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, *consummator*: à p. pass. verbi τελειόω.

Τελέοις, 2 sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio*. Th. τέλος.

Τέλεος, idem quod τέλειος, *perfectus*; et

Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελέσαι, a. 1. infin. act. et

Τελέσαιμι, a. 1 opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω.

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.

Τέλεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1 ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελέσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusd.

Τέλεσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. act. et.

Τελέσητε, 2 pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro

Τελεσιάδης, ου, ὁ, Telesiadas, *Thebanus*. Pind. Ist 4, 77. Ἔρνεϊ Τελεσιάδα, *germini Telesiadæ*, vide scholia in locum.

Τελεσιὸς, ου, ὁ ἢ ἡ, *finem imponens, perfectus, ultimus*. Th. τέλος.

Τελεσιουργέω, *perficio*; item *initio*: à

Τελεσιουργὸς, οῦ ὁ ἢ ἡ, *perfector*, qui τελέσιον ἔργον producit. Th. τέλος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, *vectigal*. Th. τέλος, *tributum*.

Τέλεσον, άτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio*; ab eod. Th.

Τέλεσσα, Ion. et Poët, gem. σ, pro ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω.

Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τελεσσιγάμοισιν, pro τελεσιγάμοις, *perficientibus nuptias*: dat. pl. à

Τελεσίγαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui vel quæ perficit nuptias*: ex τελέω, *perficio*, et γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ*.

Τελέσσω, *perficiam*, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεσφορέω, *ad finem perduco, perficio*: à

Τελεσφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ad finem perducens*; *qui perfectum fructum feri*, *fructifer, utilis*; *ad finem perductus, perfectus, completus*: [**mulier*, quæ tributum pro corpore exigit, *meretrix*, Deut. At. Is. Vos. de LXX. c. 17. interpretatur *initia ferens*, mulier quæ sacris gentium operatur. Idololatria enim et scortatio passim in S. S. junguntur. τελεσφόρος δίκη, ap. Soph. *justitia summa*. Jensius, Ferc. literar. p. 45.] ex τέλος, *finis*, et φέρω, *fero*.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus*; item *initiatio, expiatio, sacerdotium, ceremoniæ*. Th. τέλος.

Τελεῦντι, et Τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελευτά, ᾶς, ᾷ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus*: à τελευτή.

Τελευτᾶν, pro τελευτάειν, præs. infin. verbi τελευτάω.

Τελευτάσει, *perficiet*; 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει, et

Τελεύτασεν, *finivit*; Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, *finio, ad finem perduco*; *morior*; f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος, perf. ind. act. τετελεύτηκα, præs. pass. τελευτάομαι, à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus*; *mors, decessus, obitus*. Th. τέλος, *finis*.

Τελευτῆσαι, a. 1. infin. act. τελευτήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω.

Τελέω, -ῶ, *ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo*; *vendo, solvo*; est et *attribuer*; *initio*; *sacris*; neut. *tendo, pertineo aliquo*: f. έσω, p. τετέλεκα, a. 1. ἐτέλεσα, a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ, perf. pass. τετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η, f. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, εται, a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ. Th. τέλος, *finis*.

Τελέως, *plenè, planè, perfectè*, adv. à τέλος.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio, consummatio*. Th. τέλος.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, *perfectus, eximius*; ab eod. Th.

Τελήεσσας, *perfectas*; acc. pl. f. g. à τελήεις.

Τελίσκομαι, *compleor, perficior, initior*; Hesych. Th. τέλος.

ΤΕΛΛΙΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quem Athenæus esse putat illum qui à Latinis mytulus seu mutulus vocabatur.

Τελλὶς, *totum*. Hesych. nempè τέλειον ex partibus, quæ illud τελοῦσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum, existo*; à

ΤΕΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior*. Hinc ἀνατέλλω, *oriri facio*, ἐντέλλω, *injungo*.

ΤΕΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna, locus cœnosus seu palustris*.

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum*; à præced.

ΤΕΛΟΣ, εος, τὸ, *finis, exitus, vectigal*; *impensa*; *dignitas, qualis magistratuum, qui* οἱ ἐν τέλει *dicuntur*; *legio, turma, cohors*: *maturitas virginis*, undè et *nuptiæ*; *mysteria*; *formulæ*: τέλος, ἐς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, *denique, ad extremum*; διὰ τέλους, *in perpetuum*; τέλος δὲ, *ad finem, ad mortem usque*, Ion. scribentibus sæpè est χρῆμα, *res*, [*ἐν τοῖς γὰρ τέ-

λοι ἐσὶν ὅμως ἀγαθῶν τε κακῶν, τε, Hes. Op. penes hæc enim potestas est simul bonorumque malorumque: δυοκαίδεκα, ἀπλιτῶν τέλη, Appian. de B. C. unde, viginti militum legiones, scribens de numero legionum in pugnâ Philippicâ.

Τελθσι, *perficiunt*: 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, *finis, extremitas*: à τέλος.

Τελχῖν, *fascinator*; qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet*.

Τελῶν, *perficiens*: præs. part. verbi τελέω.

Τελωνέω, ῶ, *portorium exigo, vectigalia conduco*: à

Τελώνης, ου, ὁ, [*publicanus; pro priè qui portoriis exigendis præficiebatur ab ipsis *publicanis*, melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut notat. Cic. de Offic. l. 1. et Salm. de Fœn Trap. 243.] ex τέλος, εος, τὸ, *vectigal*, et ὠνέομαι, -ῦμαι, *emo*.

Τελώνιον, ου, τὸ, TELONIUM: locus ubi Publicani sedebant et vectigal exigebant, à præced.

Τέμαχος, εος, τὸ, *frustum sectione alicunde ablatum*, impr. *piscis; pisces, salsamenta*: à τέμνω, *seco*.

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμενος, εος, τὸ, *portio agri à cæteris resecti; ager sacer, nemus sacrum, fanum*. Th. τέμνω, *seco*.

Τέμνοισαι, *secantes*; Dor. pro

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præs part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, *seco, scindo*; f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα.

Τέμπεα, -η, τά, TEMPE, locus amœnissimus, in Thessaliâ.

Τεμῶ, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus*: à τέγγω, *humecto*.

Τένδει, *arrodit*: 3. sing. præs. à

ΤΕ'ΝΔΩ, seu τένθω, *comedo, rodo*.

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, *Insula Æolica*, Appolini sacra. Dicta olim Λεύκοφρυς. Dicta est et ἡ Τρίοδος, quia media sita est inter Ægeum et Hellespontum.

Τένθης, ου, ὁ, *vorator, liguritor*, à τένθω,

Τενθρηδὼν, et τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa. Th. τένθω.

Τένοντα, acc. sing. et

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo, finis musculi*: pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est *tensione* consistit: à τείνω. [*Hinc Angl. TENDON.] Est et *cervix*.

Τενοντόω, -ῶ, *cervices abscindo*: à præced.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi τίκτω, *pario*: f. m. τέξομαι, η, εται, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τοῦ, id est τίνος, Poët.

Τέοις' et τέοισι, dat. pl. à

Τεὸς, ὰ, ὸν, *tuus, a, um*, Dor. pro σός; ἡ, όν. Th. σὺ, *tu*.

Τέραμνον, ου, ὁ, *arca; tectum, tentorium*: adj. τέραμνος, η, ον, *mollis*: et

Τέραμων, ονος, ὁ ἡ, *mollis tener*: à τέρην, idem.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *signum, portentum, prodigium*.

Τερασκοπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος.

Τερατεύομαι, et

Τερατεύω, *monstra loquor*. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, ου, ὁ ἡ, *prodigiorum inspector et observator, vates*: ex τέρας, τὸ, *portentum*, et σκέπος, quod à σκέπτομαι, *inspicio, video*, p. m. ἔσκοπα.

Τερατοποιὸς, ῦ, ὁ ἡ, *faciens prodigia*. Th. τέρας.

Τερατώδης, εος, ὁ ἡ, *portentosus*. Th. τέρας.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, TEREBINTHUS: arbor.

Τέρεινα, et Ion. τερείνη, ης, ἡ, *tenera*: à masc. ὁ τέρην, ενος.

Τερέμινθος, et τέρμινθος, ου, ἡ, idem quod τερέβινθος.

Τέρενα, acc. sing. à τέρην.

Τερετίζω, *cantum edo, sono; lascivè cano, garrio*.

ΤΕΡΕ'Ω, f. ήσω, *terebro, torno; vulnero*: qu. à τείρω, *tero*. Hinc

Τέρετρον, ου, τὸ, *terebra*.

Τερέτριον, ου, τὸ, *terebella*.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, TEREDO: à τερέω.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεινα, n. τέρεν, TENER, *mollis*. Angl. TENDER, à τείρω, *tero*, quia facilè *teritur*.

Τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio*: à τερθρεύω.

Τερθρεὺς, εως, ὁ, *præstigiator*: à τέρας.

Τερθρεύω, vel -εύομαι, *præstigiis illudo*: à præced.

Τέρθρον, ου, τὸ, *artemo*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. qu. τέρετρον, quia per *foramen* ducitur. Th. τερέω, *terebro*.

Τέρμ' pro τέρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, *terminus, meta, finis*; adv. *tandem, ad extremum*, hinc τέρμις, et τέρμων, idem: Angl. TERM.

Τερμίνθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, *ad pedes usque demissus, talaris*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*.

Τέρμις, et

Τέρμων, idem quod τέρμα.

Τέρπει, *delectat*: 3 sing. præs. act.

Τέρπεται, 3. sing. præs. pass. verbi τέρπω.

Τέρπεο, Ion. pro τέρπου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Τέρπετ', Ion. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi præced.

Τερπικέραυνος, ου, *fulmine gaudens*; ex τέρπομαι, *delector*, et κεραυνὸς, ῦ, ὁ, *fulmen*.

Τερπνὸς, ὴ, ὸν, *delectationem et voluptatem afferens, jucundus, venustus*: τερπνὸν, ου, τὸ, *delectatio voluptas*: à τέρπω, *delecto*.

Τερπνότατος, ου, *jucundissimus*: superl. à præced.

Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*: ab eod.

Τερπνῶς, adv. *jucundè*: à τερπνός.

Τερποίμην, præs. opt. pass. et

Τερπόμενος, præs. part. pass. et

Τέρποντο, *delectabantur*: Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. et

Τέρπου, ἔσθω, præs. imperat. med. omnia à

ΤΕΡΠΩ, *delecto, exhilaro*: τέρπομαι, *delector, gaudeo*: τερπώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. f. 1. ind. act. τέρψω, p. φα. Hinc

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, *delectatio*.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσει, 3. sing. f. 1. Æol. verbi τείρω, f. τερῶ, et Æol. τέρσω.

Τέρσετο, est 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τέρσω, quod vide. At τέρσετον, est dual. fut. 1. Æol. verbi τείρω, *tero*.

Τέρσηνε, *siccabat*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod.

ΤΕ'ΡΣΩ, *arefacio, sicco*, [*TERO: et ab Æolico τέῤῥω, fit. Lat. TORREO.]

Τέρτιος, ου, ὁ, nom. viri Lat. *Tertius*.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, nomen Oratoris seu *rabula forensis*: à præced.

Τέρυς, υος, *invalidus, imbecillus*: item *vorax*; quasi *tritus*; et

Τερύσκω, *affligo*: à τείρω, *vexo, tero*.

Τερφθῇ, *delectetur*; 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Τέρψας, *oblectans*; a. 1. part. act verbi τέρπω.

Τερψίμβροτος, ου, ὁ ἡ, *delectans homines*. Epith. solis ex τέρψις, et βροτὸς, *mortalis*.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*: in pl. τέρψεις, à p. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen musæ, tripudiis se oblectantis; ex τέρψις, et χορὸς, *chorus, tripudium*.

Τέσσαρα, ων, τὰ, *quatuor*: à τέσσαρες.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quadraginta*. Th. idem.

Τεσσαρακονταέτης, εος, ὁ ἡ, *qui quadraginta annorum est, quadragenarius*; ex τεσσαράκοντα, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Τεσσαρακοστὸς, ἡ, ὸν, *quadragesimus*: à

ΤΕΣΣΑΡΕΣ, et Att. τέτταρες, ων, οἱ, ἡ αἱ, et τὰ, τέσσαρα, *quatuor*, dat. τέσσαρσι, acc. τέσσαρας, et -α.

*Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *quatuordecim*: ex præced. καὶ et δέκα.

*Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus quartus*; à præced.

Τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες.

Τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*; perf. part. pass. verbi τάσσω, *ordino*; f. ξω, p. χα.

Τεταγμένως, *ordinatè, stato tempore*: adv. à præced.

Τεταγὼν, όντος, *qui tetendit*; Ion. redupl. pro ταγὼν, a. 2 part. act. verbi τάζω, *prehendo, capio, tendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Τέτακα, *extendi*; p. act. à τείνω, *tendo*, f. ενῶ, a. 1. pass. ἐτάθην,

Τέτακται, 3 sing. p. ind. pass. verbi τάσσω, *ordino*, f. ξω, p. χα.

Τέταλμα, p. ind pass. verbi τέλλω, *orior*, f. τελῶ, p. τέταλκα, a. 1. ἔτειλα.

Τετανὸς, ἡ, ὸν, *tentus, extentus, exporrectus: glaber, lævis*: à Th. τείνω, *tendo*.

Τέτανος, ου, ὁ, *distentio*; ab eod.

Τέτανται, *exporrecti sunt*; 3. pl. p. pass. ejusd. verbi.

Τεταπεινωμένος, η, ον, p. part. pass. à ταπεινόω, q. v.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, p. pass. verbi ταράσσω, *turbo, commoveo*, f. ξω, p. χα.

Τεταραγμένως, *perturbatè, inordinatè*: adv. à part. p. præced.

Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρ-

τόμενος, a. 2. part. m. verbi τέρπω, *delecto*.

Τεταρπώμεθα, Ion et Poët. redupl. pro ταρπώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, *quatriduanus, a, um*; à τέταρτος, η, ον, *quartus, a, um*. Th τέσσαρες, *quatuor*.

Τετάρτῃ, dat. sing. f. g. à

Τέταρτος, η, ον, et Poët. τέτρατος, *quartus*: à Th. præced.

Τέταται, 3. sing. p. pass. et

Τετάτο, Ion. pro ἐτέτατο, 2. sing. plusp. p. pass. verbi τείνω, *extendo*, f. τενῶ, p. τέτακα, perf. pass. τέταμαι, σαι, ται.

Τετάχαται, *ordinati sunt*; Ion. pro τεταγμένοι εἰσί, 3. pl. p. pass. verbi τάσσω, f. ξω, p. χα, p. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi τειχίζω, *murum ædifico*, f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τέτελα, *perfeci*; p. m. verbi τελέω, f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τετέλεκα, p. act. τετέλεσαι, 3. sing. p. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τετελεσμένον, acc. sing. p. part. pass. verbi ejusd.

Τετευγμένος, pro τετυγμένος, *consecutus*; p. part. pass. verbi τυγχάνω, *assequor*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον, p. pass. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, *fabricati sunt*; Ion. pro τετευγμένοι εἰσί, 3. pl. p. pass. et

Τετεύχατο, pro τετευγμένοι ἦσαν, 3 pl. plusq. perf. Ion. verbi τεύχω, f. ξω, *fabricor*.

Τέτευχα, ας, ε, p. ind. act. à τυγχάνω, f. m. τεύξομαι, *adipiscor*.

Τέτηκα, p. m. indè, τετηκώς, υῖα, ὀς, p. part. m. verbi τήκω, *liquefacio*.

Τετιημένε, *afflicte*: voc. sing. à

Τετιημένος, ου, p. part. pass. verbi τιέω, *crucio, dolore afficio*; f. ήσω, p. τετίηκα. Hinc p. part. act. τετιηκὼς, per Crasin. pro τετιηκώς. Th. τίω, *punio*.

Τετίησθον, 2 dual. p. pass. τετίημαι, ab eodem verbo.

Τετιηὼς, ότος, per Crasin pro τετιηκὼς, ότος, *mærens, tristatus, cruciatus*, p. part. ab eod.

Τετιμένος, η, ον, per Sync. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω. Alii volunt esse p. part pass. verbi τιω, f. τίσω, p. pass. τέτιμαι.

Τετίμηκε, *honore afficit*; 3. sing. perf. ind. act. verbi τιμάω.

Τετιμημένος, *æstimatus*; p. part. pass. ejusd. verbi.

Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*; perf. inf. pass. ejusdem verbi.

Τετίμηται, *honoratus est*; 3. sing. p. pass. ejusdem verbi.

Τέτλα, per Apoc. pro τέτλαθι, vel præs. imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero*; vel τέτλαθ', per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, *patior*, a. 2. ἔτλην, a. 2. imperat. τλῆθι, et Dor. τλᾶθι. Th. ταλάω, seu τλαω, *perfero*.

Τέτλαα, p. m. ejusdem verbi. Sunt qui velint esse perf. ind. act. et per Syncop. dici pro τέτληκα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, *sustineas*. Vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præs. opt act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, *perfero*.

Τετλάμεν, Ion. et τετλάμεναι, Dor. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι, ab eod. Th.

Τέτληκε, *sustinuit*; 3. sing. p. act. verbi τλάω, *sustineo*, f. ήσω. Th. ταλάω, idem.

Τετληὼς, ότος, *passus*: per Sync. pro τετληκὼς, p. part. act. ejusd. verbi et Th.

Τέτμη, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, *invenio*.

Τέτμηκα, *incidi*: p. act. verbi τέμνω, *seco*, fut. μῶ, p. pass. τέτμημαι, p. part. pass. τετμημένος.

Τετμημένος, η, ον, *incisus*; p. part. pass. ab eodem verbo.

Τέτοκα, ας, ε, *peperi*; p. m. verbi τίκτω, *pario*, f. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. part. m. τετοκὼς, υῖα, ὀς.

Τετοκυίης, *enixæ*; gen sing. f. g. à τετοκὼς, p. part. m. à τέτοκα.

Τετολμηκέναι, p. inf. act. verbi τολμάω, *audeo*, f. ήσω, p. τετόλμηκα.

Τέτομα, *incidi*; p. m. verbi τέμνω, *seco*, f. τεμῶ, p. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. à τέτορες, *quatuor*, Ion. et Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τα, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compositione contractè est pro τέτταρα, vel potiùs τετράκις, id est, *quatèr*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράγυος, ου, ὁ ἡ, *qui est quatuor jugerum* seu *laterum quatuor*.

Τετραγωνοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, *quadratâ facie præditus*: ex τετράγωνος, et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Τετράγωνος, ου, ὁ ἡ, *quadrangularis, quadratus*: ex τετρὰς, άδος, ἡ, *numerus quaternarius*, et γωνία, ας, ἡ, *angulus*.

Τετράδ', acc. pro τετράδα, à τετράς.

Τετράδιον, ου, τὸ, *quaternio*; dim. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.

Τετράδραχμον, τὸ, *species nummi*.

Τετράετες, Dor. pro τετραετὲς.

Τετραετὴς, ὁ ἡ, et τὸ τετραετὲς, έος, *quadrimus, quatuor annos habens*: qu. ὁ τέτταρας ἔτους, τουτέστι τέσσαρας ἐνιαυτοὺς ἔχων.

Τετραέτης, έος, ὁ ἡ, idem. Th. ἔτος, *annus*.

Τετραετία, ας, ἡ, *quadriennium*: à præced.

Τετραθέμιλος, ου, ὁ ἡ, *quatuor habens fundamenta, quadruplex*: ex τέτρα, et θέμιλον, ου, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμηλον, idem.

Τετραίνω, pro τιτραίνω, undè a. 1. τέτρηνα. Th. τιτράω, *perforo*.

Τετράκις, *quater*: à τέσσαρος, *quatuor*.

Τετρακισμύριοι, αι, α, *quadraginta millia*: ex τετράκις, et μύριοι, *decies mille*. Th. μυρίος.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, *quatèr mille*: ex τετράκις, (quod à τέσσαρες) *quatèr*, et χίλιοι, *mille*.

Τετράκναμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, *qui quatuor habet radios*. Epith. *rotæ*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, et κνήμη, ἡ, *tibia*.

Τετρακόσιοι, αι, α, *quadringenti, æ, a*: ex τέτρα, vel τετράκις, *quatèr*, et κόσιοι

Τετρακοσιοστὸς, ἡ, όν, *quadringentesimus*: à præced.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, idem quod τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραμερὴς, έος, ὁ ἡ, *quadripartitus*: ex τετράκις, et μέρος.

Τετράμηνον, ου, τὸ, *quadrimestre spatium*: à

Τετράμηνος, ου, ὁ ἡ, *quadrimestris*: quod ex τέτρα, et μὴν, μηνὸς, *mensis*.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, *verto*, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροφα.

Τετραμμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ejusd.

Τετραορία, ας, ἡ, *certamen quadrigarium*: à

Τετράορος, ου, ὁ ἡ, *quadrijugus, in quo quatuor equi juncti sunt*: ex τέτορες, Dor pro Att. τέτταρα, et per Sync. τέτρα, *quatuor*, et ἀείρω, *conjungo*, p. m. ἤορα, et Ion. ἄορα, ας, ε.

Τετράπεδος, ου, ὁ ἡ, *quadratus*: ex τέτρα, et πέδον.

*Τετραπλασιάζω, *quadruplico*: à

Τετραπλάσιος, ία, ιον, *quadruplus*. Th. τέσσαρες.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ἡ, *quadruplo major*: à præced.

Τετραπλῆ, *quadrupliciter*, adv. à

Τετραπλόος, -οῦς, όη, -ῆ, όον, -οῦν, *quadruplex*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραπλῶς, adv. *quadrupliciter*.

Τετραπόλος, ου, ὁ ἡ, Epith. *soli quatèr aratro versi*: ex τετρὰς, quod à τέσσαρος, *quatuor*, et πολέω, *verso*.

Τετράπους, ὁ ἡ, *quadrupes*; in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι, acc. τετράποδα, et τὸ τετράπουν· in pl. οἱ ἡ αἱ τετράποδες, et τὰ τετράποδα, gen. τετραπόδων, dat. τετράποσι ex τέτρα, et πούς, *pes*.

Τετράπτερος, ου, ὁ ἡ, *quaternas gerens pinnas*: ex τέτρα, et πτερόν.

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, *locusta*: quòd τέσσαρα πτερὰ habeat.

Τετράρυμον, vel τετράῤῥυμον ἅρμα, *currus ex quatuor* ῥυμοῖς, id est, *temonibus*, seu *jugis*: is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, *sum tetrarcha*; f. ήσω, p. τετράρχηκα.

Τετράρχης, ου, ὁ, *TETRARCHA*, *qui quatuor* λόχοις *praest, qui* τετράδα *regionis pleno jure regit*: ex τέτρα, et ἀρχὴ, *imperium*.

*Τετραρχία, ας, ἡ, *tetrarchæ munus*, ita tamen ut sæpè remanserit nomen, re ipsâ in aliam formam mutatâ.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius numerus, quaternio*; dat. sing. τετράδι, acc. τετράδα· à τέτταρα.

Τέτρασι, Poët. metri gratiâ, pro τέτρασι, *quatuor*, Att. pro τέσσαρσι. Vide τέσσαρες.

Τετράστιχος, ου, ὁ ἡ, *quaternis versibus constans*: ex τέτρα, et στίχος, *versus*.

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus* Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράθρυφος, ου, ὁ ἡ, *qui in quatuor partes finditur*: ex τέτρα, et θρύπτω, *frango*, f. ψω.

Τετραφάληρος, ου, ὁ ἡ, τέσσαρας φάλους ἔχουσα, *habens quatuor conos*, vel *clavos eminentes*, seu *phaleras*: ex τέτρα, et φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ splendidus*; vel φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ*.

Τετράφαται, *versi sunt*, Ion. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, *verto*, f. ψω, p. τέτρεφα, perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται, p. m. τέτροφα.

Τετράφατο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτραχα, -χῆ, -χῶς, et

Τετραχθὰ, *quadrifariam.* Th. τέσσαρες, *quatuor,*

Τετράψομαι, pauld post fut. verbi τρίβω.

Τετρήχα, *turbatus sum;* perf. m. et

Τετρήχειν, *turbatus eram;* plusq. p. m. Ion. per Sync. perf. m. τέταραγα, et Ion. mutatione α in η, τέτρηγα, et in plusq. p. m. ἐτετρήχειν, verbi ταράσσω, *turbo,* f. ξω, p. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τιτραίνω, seu τιτράω, *perforo,* f. ήσω.

Τέτρηται, per Sync. pro τετόρηται, 3. sing. perf. pass. verbi τορέω, *perforo.* Th. τερέω, *terebro,* f. έσω.

Τέτρηχα, ας, ε, perf. ind. act. et

Τετρήχει pro ἐτετρήχει, 3. sing. plusq. p. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, *asper,* et *salebrosus sum.* Hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα, ὸς. Th. τραχὺς, *ίος, asper,* Ion. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Sync. dici pro τεταραχυῖα, et α in η converso, verbi ταράσσω, *turbo,* f. ξω, p. τετάραχα, et per Sync. τέτραχα.

Τετρίγει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, *strido,* f. σω, p. m. τέτριγα. Hinc

Τετριγὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. præced.

Τετριγῶτας, Poët. pro τετριγότας, acc. pl. præced.

Τέτροφα, perf. m. verbi τρέφω, *alo,* f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα *verti,* Att. dicitur pro τέτρεφα, verbi τρέπω, *verto,* f. ψω, p. m. τέτροφα.

Τέτρυμαι, perf. pass. et

Τετρυμένος, *attritus, defatigatus;* p. part. pass à τρύω, *tero.*

Τέτρωκα, *vulneravi;* perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. Hinc perf. pass. τέτρωμαι, perf. part. pass. τετρωμένος, η, ον.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. Vide in τέτρωκα.

ΤΕΤΤΑ, adv. *vox, quâ, benevolentiæ, aut honoris causâ, seniorem junior compellat;* qu. à τίω, *honoro.*

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, q. v.

ΤΕΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, *cicada;* in pl. τέττιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. pass. et

Τετυγμένος, η, ον, *fabricatus;* perf part. pass. verbi τεύχω, *fabricor,* fut. ξω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύκοντο, *paraverunt;* 3 pl. a. 2. m verbi τεύχω, *fabricor,* fut. ξω, a. 2. ind. act. ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυχόμην, et Ion. ἐτυκόμην, et Poët. Anadiplasiasmo τετυκόμην, ου, ετο: Vel est pro ἐτύκοντο, 3. pl. a. 2. med. à τύκω.

Τέτυκται, *fabricatus est;* 2. sing. perf. pass. τέτυκτο, Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. sing. plusq. p. verbi τεύχω, *fabricor,* perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω, *fumo infesto;* item *insolentem reddo:* fut. ώσω, p. τετύφωκα, à τῦφος, *fumus.* Th. τύφω.

Τετύχηκα, *nactus sum;* perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciscor,* fut. m. τεύξομαι, et act. τυχήσω, tanq. à τυχέω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχησι, Ion. et Poët. reduplic pro τύχη, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, *sum, nanciscor,* f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τεύχω, *fabricor,* f. ξω, perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro τοῦ, et hoc pro σου, *tui.* Th. σύ, *tu.* Sed τευ sine accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, *structura, opus.* Th. τεύχω, *paro.*

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, *explorator:* à τάω, *quæro.* vel pro πευθήν.

ΤΕΥΘΟΣ, ου, ὁ, *piscis ex sepiarum genere; loligo major existimatur esse,* τευθὶς, ίδος, ἡ, *loligo minor.*

Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, *fabricator,* à τεύχω.

Τεῦκρος, ου, ὁ, *fabricator.* Est et nom. propr. à quo Trojani dicti sunt *Teucri.* Th τεύχω, *fabricor.*

Τευμάομαι, *struo, fabricor:* à τεύχω, idem.

Τεῦξ', Ion. pro ἔτευξε, *fecit;* 3. sing. aor. 1. ind act. et

Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τεύχω, *fabricor,* f m. τεύξομαι, f. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. et

Τεύξομαι, f. 1. m. verbi τεύχω, *fabricor,* et τυγχάνω, *assequor.*

Τευξόμενος, *consecuturus,* part. præced.

ΤΕΥΤΑΖΩ. f. άσω, *satago, sedulò rem curo, milito.*

ΤΕΥΤΛΟΝ, ου, τὸ, *beta:* Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, *fabricor,* fut. ξω, a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε', pro

Τεύχεα, ων, τὰ, *arma;* dat. pl. τεύχεσι, à τεῦχος.

Τεύχοισα, Dor. pro τεύχουσα, præs part. f g. à τεύχω, *fabricor.*

Τευχόντο, 3. pl imperat. pass. Ion. verbi τεύχω, *fabricor.*

Τεῦχος, εος, τὸ, *vas; alveus; liber; instrumentum;* et τὰ τεύχεα, *instrumenta bellica, arma.* Th. τεύχω.

Τεῦχε, *para;* præs. imperat. m. à

ΤΕΥΧΩ, *fabricor, struo, paro;* qu. à τίω, *pareo:* f. ξω, p. τέτευχα. a. 2. ἔτυχον, perf. pass. τέτευγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐτεύχθην, et ἐτύχθην.

ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, et Ion. τέφρη, *cinis.* Hinc

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, *cinereus:* et

Τεφρόω, -ῶ, *in cinerem redigo,* f. ώσω, p τετέφρωκα, a. 1. ἐτέφρωσα, a. 1. part. act. τεφρώσας, ασα, αν. Th. τέφρα, *cinis.*

Τεφρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem quod τεφρὸς. Th. τέφρα.

Τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, *natum esse,* a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, *pario,* f. m. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τεχθήσομαι, *natus ero;* f. 1. ind. pass. verbi τίκτω, *pario.*

Τεχνάζομαι, *fabricor, astutè ædifico, machinor;* f. m. άσομαι, med. à

Τεχνάζω, f. άσω, *arte paro et conficio; machinor et fabrico, solerter invenio; dolis utor.* Th. τέχνη.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, *dolus, machinamentum;* à τεχνάζω, *arte conficio.* Th. τέχνη, *dolus.*

Τεχνάω, f. ήσω, *arte paro et conficio, artificiosè fabricor, solerter invenio; callidè ago:* à seq. Th.

ΤΕΧΝΗ, ης, ἡ, *ars; dolus, fallacia,* TECHNA.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *artificiosus;* à præced

Τεχνηέντως, adv. *artificiosè;* à præced.

Τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum., artificiosum inventum:* à 1. pers. perf. pass. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.

Τεχνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *artificiosus:* à præced.

Τεχνικὸς, ὴ, ὸν, *ad artem pertinens;* item *artificiosus; ingeniosâ præditus solertiâ.* Th. τέχνη.

Τεχνικῶς, adv. *artificiosè, solerter;* à præced.

Τεχνικώτερον, *artificiosius;* comp. n. g. à τεχνικὸς, *artificiosus.* Th. τέχνη, *ars.*

Τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex:* ab eod. Th.

Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, *magistra;* ab eod. Th.

Τεχνολογέω, *de arte dissero; arte loquor. artificiosè disputo:* et

Τεχνολογία, ας, ἡ, *oratio de artibus;* item *oratio ex arte facta:* à

Τεχνολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui de arte loquitur;* item *qui artificiosè loquitur;* ex τέχνη, et λόγος.

Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui:* Sed

Τεῷ, dat. sing. à τεὸς, *tuus* et

Τεώ, nom. dual. à τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um;* et

Τέων, Ion. pro τινῶν, *aliquorum.*

Τέως, *tamdiu, antea, interea:* ab ἕως, *donec.*

Τῇ, dat. f. g. adverbial. *sump. hac, eâ parte.* Th ὁ, ἡ, τὸ.

Τῆ, Dor. pro τάε, *carpe;* præs imperat. verbi τάω. Vel pro τῆθι. per Apoc. à τῆμι, *capio.*

ΤΗΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, et τήβεννος, ου, ἡ, *toga, vestis Romana:* à quodam Tebenno Arcade, inventore.

Τηγανίζω, *frigo, in sartagine coquo;* f. ίσω, p. τετηγάνικα, à

Τήγανον, ου, τὸ, *sartago;* qu. τήκανον, à τήκω, *liquo.*

Τῆδε, *huc; istic.* τῆδε κάθισε, *hic, illuc,* adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.*

Τήθη, vel τηθὴ, *nutrix.* Est et τιθὴ, idem. Th. τιθὸς, *mamma.*

Τῆθος, εος, τὸ, *ostreum quoddam;* à τηθὺς, quia *terreum.*

Τηθὸς, όος, ἡ, *terra;* qu. à τήθη, *nutrix,* quia terra omnia nutrit. Est et

Τηθὺς, ύος, ἡ, *uxor Oceani,* physicè *terra,* quæ ab humido accipit facultatem nutriendi fœtus, tanquam κουροτρόφος, plantarum et animalium: nam est nomen ab ἡ τήθη, nutrix.

Τηκεδόνι, dat. sing. à

Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, *tabes, labefactio.* Th. τήκω, *liquefacio,* f. ξω.

Τήκεται, *liquescit,* 3. sing. præs. m. verbi τήκω.

Τηκτικὸς, ὴ, ὸν, *vim liquefaciendi habens:* et

Τηκτὸς, ὴ, ὸν, *liquefactus, liquabilis:* à perf. pass. seq.

ΤΗΚΩ, *liquefacio, liquo, macero, consumo, mollio:* f. ξω, p. τέτηκα, pass.

pass. τήκομαι, *marceo, marcesco, liquor, tabesco, macresco*; a. 2. pass. ἐτάκην, ης, η, fut. 2. pass. τακήσομαι.

Τηλαυγέω, -ῶ, *longe splendorem spargo, eminùs splendeo*: à τηλαυγής.

Τηλαυγής, έος, ὁ ϗ ἡ, *longè splendorem spargens, lucidus, præfulgens*; ex τῆλε, vel τηλῦ, *procul*, et αὐγή, ῆς, ἡ, *splendor*.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, *splendor longè dispersus*: à τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, adv. *splendorem latè spargendo; clarè*: à τηλαυγής.

ΤΗΛΕ, adv. *procul, longe*, τηλῦ et τηλόθι, idem.

Τηλεβοάι, ῶν, οἱ. Taphii. Pind. Ne. 10 27.

Τηλεβόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *eminùs*, vel *è remoto loco jaculans*: ex τῆλε, *procul*, et βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα. Sed

Τηλέβολος, *qui è remoto loco feritur*. Vide præced.

Τηλεθάοντες, *florentes*; nom. pl. præs. part. à τηλεθάω. Th. θάλλω, *floreo*, p. m. τέθηλα, et per Metath. τήλεθα, undè

Τηλεθάω, *germino, vireo, pullulo*: *floreo*.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à

Τηλεκλειτὸς, ȣ, *inclytus*. Est et nomen viri: ex τῆλε, *procul*, et κλέω, *celebro*.

Τηλεκλητὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à longinquo evocatus*: ex τῆλε, *procul*, et καλέω, *voco*, perf. pass. κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, ȣ, *clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit*: ex τῆλε, *procul*, et κλύω, *audio*.

Τηλέμαχος, ȣ, ὁ, nom. propr. *Ulyssis ex Penelope filius*. Eo vix nato pater proficisitur ad bellum in longinquâ terrâ gerendum: indè nomen filio datum; quasi à τῆλε μάχης. Erat supra annum vigesimum, quum rediret pater; et paucos dies ante istum reditum orditur *Odyssea*.

Τηλέσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eminùs apparens*: ex τῆλε, *procul*, et σκέπτομαι, *video*, fut. m. ψομαι, p. m. ἔσκοπα. Sed

Τηλεσκόπος, *longè aspiciens*. Vide præced.

ΤΗΛΕΦΙΟΝ, ȣ, τὸ, *portulaca agrestis*.

Τήλεφος, ȣ, ὁ, nomen viri.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, et σηλία, *vas situla figurâ; arca, qualis est frumentaria; ambitus cribri; tabula, in quâ tesseris luditur*.

Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικȣ̃τος, q. v.

Τηλίκος, ȣ, *tantus, tantæ ætatis*: ab ἡλίκος, *quantus*: de magnitudine corporis.

Τηλικȣ̃τος, τηλικαύτη, τηλικȣ̃το, et frequentiùs τηλικȣ̃τον, *tantus, a, um*, et de *magnitudine*, et de *ætate*. Ex τηλίκος, *tantus*, (quod ab ἡλίκος, *quantus*) et ȣ̃τος, αὕτη, τȣ̃το, *hic, hæc, hoc*.

Τήλινος, ίνη, ινον, *ex fœno græco factus*: à

ΤΗ'ΛΙΣ, εως, et ιδος, ἡ, *fœnum græcum*.

Τηλόθεν, *eminus, longè*: et

Τηλόθι, adv. regit gen. id. quod Th. τῆλε, *procul*.

Τηλȣ̃, adv. idem cum Th. τῆλε, *procul*.

Τηλȣρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *cujus termini procul sunt, longinquus, longè semotus*: ex τῆλε et ὅρος, *terminus*.

Τηλύγετος, ȣ, ὁ, per Sync. pro τηλυγενέτης, propriè *procul absente patre genitus, in senectute genitus, natu minimus, carus parentibus*: ex τῆλε, *procul*, et γίνομαι, *nascor*.

Τηλύγετος, έτη, ετον, idem quod præced.

Τημελέω, -ῶ, f. ήσω, *curam habeo*: à

Τημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *diligens*; ex τάω, et μέλει.

Τήμερον, et -ρα, Att. pro σήμερον, adv. *hodiè*: ab ἡμέρα, *dies*.

Τῆμος, et τημοσδὲ, *tum*, Poëticum, respondet ἦμος, *quum*, à quo derivatur.

Τημȣ̃τος, pro τῆμος.

Τὴν, *hanc*, τήνδε, τήνγε, acc sing. ab ἡ, *hæc*.

Τῆνα, *ista*, Dor. à τῆνος, *a*, ο, pro ἐκεῖνος.

Τηνάλλως, *obitèr, levitèr, gratis, nullo periculo; inanitèr, frustrà, temerè; alioqui, aliàs*: adv. qu. τῆνο ἄλλως, *hoc frustrà*.

Τήνελλα, ἡ, et -ος, ὁ, *lyræ harmonia et pulsatiuncula, quæ in victoriâ edebatur*. An à τὸ νάβλον?

Τηνεὶ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc*.

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, et τήνελλος, ȣ, ὁ, *lyræ harmonia*.

Τηνεσμὸς, ȣ̃, TENESMUS: item τεινεσμὸς, à τείνω, *tendo*.

Τηνίκα, *tunc*, adv. et

Τηνικάδε, et τηνικαῦτα, pro eodem [*τηνικαῦτα, *tam serâ nocte*, Lys. p 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. *tum demum*, Lys. p. 79.] Th. ἡνίκα, *quum*; extra interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi*.

Τῆνος, τήνα, τῆνο, *ille*, Dor. pro ἐκεῖνος

Τήνω, Dor. pro ἐκείνȣ, *illius*; gen. sing. Dor. à τῆνος, *hic*; hinc τηνόθε, adv. pro ἐκεῖθεν, *illinc, ex eo loco*.

Τήπερ, Ion. et Poët. pro ὥσπερ, *ut, veluti*; est et *ubi*.

Τήρει, *servato*; præs. imperat. act. et

Τηρεῖσθαι, *servari*; præs. infin. pass. à τηρέω.

Τηρέοντι, Dor. pro τηρȣ̃σι, *custodiunt*; 3. pl. præs. ind. seq. verbi.

ΤΗΡΕ'Ω, -ῶ, -έεις, -εῖς, -έει, εῖ, *servo, asservo, tueor, custodio, observo; insidior, insidiosè observo; expecto*: imperf. ἐτήρεον, -ȣν, f. ήσω, p. τετήρηκα, a. 1. ἐτήρησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. τήρησον, άτω, et in 2. pl. τηρήσατε, *servate*, a. 1. sub. act. τηρήσω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. τηρῆσαι, a. 1. part. act. τηρήσας, αντος, præs. part. τηρȣ́μαι, *asservor*. imperf. pass ἐτηρεόμην, -ȣ́μην, -έȣ, -ȣ̃, -έετο, -εῖτο, perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐτηρήθην, ης, η.

Τηρήσατε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, *observatio*; item *custodia, carcer*: à 2. sing. p. pass. verbi τηρέω, *servo*.

Τῇσι, Ion. pro ταῖς, *his*, dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.

Τητᾷ, *quæras, careas*, 2. sing. præs. med verbi seq.

ΤΗΤΑ'Ω, *privo*. Est et τητάω, *quæro, tento*, f. ήσω, qu. à τάω, *quæro*, [*τητάομαι, *careo, destituor*. Hes. Op. 408.]

Τῆτες, Att. idem quod σῆτες, τῷ ἔτει, *hoc anno*.

Τῆτις, ης, ἡ, *privatio, penuria*. Th. τητάω, *privo*.

ΤΗΫ́ΣΙΟΣ, ια, ιον, *inanis*.

Τηϋσίως, *temerè, frustrà*: à præced.

Τί, *cur? quid?* Poët. τίη, à τίς, *quis*; interrog. gen. τίνος· τὶ, indefinitè *aliquid*; τινὸς, gen.

ΤΙΑ'ΡΑ, ας, et Ion. -η, ἡ, *capitis gestamen apud Persas*, TIARA. An à τίω, quod honoratorum esset gestamen.

Τιβεριὰς, άδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæsare sic denominata.

Τιβέριοι, ȣ, ἡ, *nomen Cæsaris*, quo nomine et appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *tripus*; qu. quia τρεῖς βάσεις, habet.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, et ιος, ἡ, TIGRIS, fera.

Τίγω, Xenoph. idem quod θίγω, *tango*.

Τίει, *honorat*; 3. sing. præs. à τίω.

Τίεν, *honorabat*; 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.

Τίεσκεν, *honorabat*, Poët. et Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro*, f. τίσω.

Τίεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi τίομαι, *honoror*. Th. τίω.

Τίζω, *punio*: Idem quod τίω.

*Τίη, διατί, Hesych. Hom. Il. M. 310. Γλαῦκε, τίη, δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα.

Τίη, Poët. pro τί, *quid*.

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, *mel conficio*.

Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro, mansuefacio*: à

ΤΙΘΑΣΣΟ'Σ, et τιθασὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *cicur, mansuetus, sativus*.

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω.

Τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. pl. præs. pass. verbi ejusd.

Τιθέῃσι, Ion. pro τιθῇς, 2. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono*, præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Ion. τιθέω, ῃς, &c. et σι, additum per Paragogen.

Τίθει, *ponebat*, Ion. pro ἐτίθει, 3. sing. imperf. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, *pono*. Sed τίθει, *pone*, præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. At

Τιθεῖ, 3. sing. præs ind. à τιθέω, et

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præs. opt. act. verbi τίθημι, *pono*, præs. opt. act. τιθείην, ης, η

Τιθέμεν, Ion. et τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθεν, *posuerunt*, Poët. et Dor. pro ἐτίθησαν, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Τιθέναι, præs. inf. act. à τίθημι, Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, *ponere aliquem in cædibus*, pro *interficere*.

Τιθεύω, *nutrio*; à τιθή.

Τιθέω, -ῶ, *pono*; usitatius τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix*; à τιθὸς, *mamma*.

Τιθήμεναι, Poët. Ectasi pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τιθήμενος, Poët. Ectasi pro τιθέμενος, præs. part. pass. verbi.

ΤΙ'ΘΗΜΙ, *pono, colloco*. Dicitur iisdem ferè modis quibus Latini *po-*

no et colloco dicunt, ut duco, v. gr. in lucem; propono, v. gr. præmium; refero; v. gr. in numerum; propono disputandum, vel explicandum oratione: suppono, de hypothesi; concedo aliquid esse. Ac præterea. offero alicui, præbeo, præsto; reddo aliquem, v. gr. felicem, miserum; tribuo, attribuo; pignori oppono; præs. imperat. τίθετι, τίθω, præs. inf. τιθέναι, præs. part. τιθεὶς, ἐντος, imperf. ἐτίθην, ης, η, et ἐτίθεον, tanq. à τιθέω, fut. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, ης, η, a. 2. sub. act. θῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. θεὶς, ἐντος, perf. pass. τέθειμαι, plusq. perf. ἐτεθείμην, σο, το, a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τεθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass τεθῆναι, a. 1. m. ἐθηκάμην, ω, ατο, a. 2. ind. med. ἐθέμην, ἔθεσο et ἔθου, ἔθετο, a. 2 imperat. m. θέσο, et θοῦ, θέσθω, et in 2. pl. θέσθε, a 2. part. m. θέμενος, η, ον, [*θεῖναι ὑποθήκην, act. pignus dare; θέσθαι ὑποθήκην, med. pignus accipere. ὅπλα θέσθαι, armis induci ... dare, Decanus Cestriensis, vers. Angl. Xen. de rebus Græcis. Νόμον τιθέναι, dicitur legislator, θεῖναι, populis cui fertur et qui accipit, Salm. de modo usur. p. 502. c. 12. Custer. de verbis med.]

Τιθηνέω, nutrio, curo, colo, more nutricis tracto; permulceo, foveo; fingo, formo; f. m. ήσομαι, p. pass. τετιθήνημαι, à

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. nutrix: et τιθηνὸς, ῦ, ὁ ξ ἡ, nutritor, educator; à τιθὴ, idem. Th. τιθὸς, mamma.

Τίθητι, Dor. pro τιθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, ῦ, ὁ, filius Laomedontis, ab Aurorâ adamatus; dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Ion. pro ἔτικτε, 3. sing. imperf. act. et

Τίκτης, 2 sing. præs. sub. à

ΤΙ´ΚΤΩ, pario, gigno, creo; f. τέξω, et m. τέξομαι, η, εται, a. 2. ἔτεκον, ες, ε, a. 2. sub. τέκω, ης, η, a. 2. inf. act. τεκεῖν, a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η, a. 1. part. pass. τεχθεὶς, εῖσα, ἐν, natus, creatus, genitus, progenitus, editus; f. 1. pass. τεχθήσομαι, η, εται, p. med. τέτοκα, ας, ε, perf. part. m. τετοκὼς, ότος, ὁ, et f. g. τετοκυῖα, υίας, ἡ.

Τίλαι, ῶν, αἱ, parvæ quisquiliæ seu corpuscula, quæ infusis per fenestram radiis solis, aëri videntur innatare: præsertim verò quisquiliæ è panno vulso evolantes. At τιλλὰ Hesych. sunt πτερὰ, pennæ seu pinnæ, alæ. Sed τῖλαι, a. 1. inf. act. et

Τίλλον, imperf. Ion. pro ἔτιλλον, et

Τίλλοισα, vellens: Dor. pro τίλλουσα, præs. part. f. g. omnia à

ΤΙ´ΛΛΩ, VELLO, vellico, evello, discerpo: imperf. ἔτιλλον, ες, ε, f. λῶ, p. τέτιλκα, a. 1. ἔτιλα, p. pass. τέτιλμαι, p. part. pass. τετιλμένος.

ΤΙ´ΛΟΣ, ῦ, ὁ, stercus, merda.

Τιμᾷ, honorat, 3. sing. præs ind. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem. Sed

Τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat. act.

Τιμάγορας, ῦ, ὁ, nom. propr.

Τιμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τιμήεις, honoratus. Vide τιμῆντα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Τιμαίῳ, dat. sing. à Τίμαιος, ῦ, ὁ, Timæus; nom. propr. Syr. contaminatus.

Τιμαλφέω, f. ήσω, ob ingeniosa inventa honoro: à

Τιμαλφὴς, έος, ὁ ξ ἡ, qui honorem sibi invenit; qui habetur in pretio; pretiosus; qui facilè emptorem reperit: ex τιμάω, honoro, et ἀλφέω, invenio, excogito.

Τιμὰν, Dor. pro τιμῶν.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῆντα.

Τιμάορος, ῦ, ὁ, laudum alicujus celebrator; item punitor, ultor: ex τιμὴ, et ἀείρω, p. m. ἤορα, et Ion. ἄορα.

Τίμαρχος, ῦ, ὁ, TIMARCHUS, nomen propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, honoro.

Τιμασεῦντι, honorabunt; Dor. et Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Τιμάω, honoro, decoro, magni facio, æstimo; item punio, mulcto: f. ήσω, p. τετίμηκα, p. pass. τετίμημαι, σαι, ται, a. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, ατο, à τιμὴ, honor.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; pretium, quo res aliqua æstimatur: pœna, ultio, mulcta, census: [*Statua Reines. Inscript. v. 43. tempor. Adriani vel Antonini Pii: præmium, 1 Tim. v. 17. Sic Polyb. τίνος ξ πηλίκης τιμῆς δεῖ ἀξιοῦσθαι Μακέδονας; quonam et quanto præmio afficiendi sunt Macedones?]

dat. pl. τιμαῖς à τίω, honoro, f. τίσω, p. τέτικα, p. pass. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, honoratus. Th. τίω.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æstimatio. mulcta, census: à 1. pers. perf. pass. verbi τιμάω.

Τιμῆντα, per Crasin pro τιμήεντα, accus. sing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορος, ῦ, ὁ, vide τιμάορος.

Τίμησας, honorâsti; 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Τιμήσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi τιμάω, honoro.

Τιμήσης, η, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. et

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ejusdem.

Τίμησις, εως, ἡ, honoratio, litis æstimatio, mulcta, pœna, census: à 2. pers. perf. pass. ejusdem.

Τιμητέος, έα, ον, honorandus; adj. verbale, ab eod.

Τιμητὴς, ῦ, ὁ, æstimator litis: censor: à 3. sing. p. pass. ejusdem.

Τιμητικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad honorandum; item censorius: à præced.

Τίμιος, ία, ιον, honorabilis; pretiosus, carus: comp. τιμιώτερος, superl. τιμιώτατος, άτη, ατον à τιμή.

Τιμιότης, τητος, ἡ, quasi dic. honorabilitas; nobilitas; excellentia, pretium; opulentia: à præced.

Τιμιώτατος, άτη, ατον, superl. à τίμιος, quod à τιμή. Th. τίω.

Τιμογραφέω, -ῶ, censeo, æstimo: ex τιμὴ, et γράφω.

Τιμοδημίδαι, ων, οἱ, Timodemidæ. — ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις, τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται. Quoties vero in certaminibus Timodemidæ præstantissimi recensentur! Pind. Ne. 2. 26.

Τιμόθεος, ῦ, ὁ, nomen ministri verbi divini Gr. quod interpret. Lat. colens Deum.

Τιμοῦμαι, colar; præs. pass. à τιμόομαι, -οῦμαι, idem. Th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nom. viri, Gr. honorans. At

Τιμῶν, -ῶντος, honorans: part. præs. à τιμάω.

Τιμωρέω, -ῶ, auxilior, defendo: At τιμωρῦμαι, cum accus. punio; ulciscor; f. ήσω, p. τετιμώρηκα, a. 1. pass. ἐτιμωρήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τιμωρηθῶσι, puniantur: à τιμωρός.

Τιμωρηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Τιμώρησις, εως, ἡ, vindicta: et

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Τιμωρητὴς, ῦ, ὁ, vindex: omnia à p. pass. verbi τιμωρέω, q. v.

Τιμωρία, ας, ἡ, pœna, supplicium, ultio; auxilium; à τιμωρὸς, ultor: ab eod. verbo.

Τιμωρὸς, ῦ, ὁ ξ ἡ, ultor, punitor: item adjutor, auxiliator, defensor: ex τιμὴ, et ὁράω.

Τιμωρῶν, præs. part. act. m. g. à τιμωρέω.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, tibi: à σὺ, tu.

Τίν', pro τίνα, acc. sing. à τὶς, quis?

Τίναγμα, ατος, τὸ, concussio, vibratio: à

ΤΙΝΑ´ΣΣΩ, quatio, concutio, vibro; f. ξω, p. χα.

Τίνεσθαι, Ion. pro τίνυσθαι, ulcisci. Vide τινύμαι.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, luo. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕ´ΟΣ, έα, έον, calidus, tepidus.

Τινύω, luo, solvo, pendo; punio, pœnas exigo, ulciscor. Th. τίω, punio.

Τίνυμι, et τίνω, id. quod præced.

Τίνω, luno, persolvo. Th. τίω.

Τῖον, honorârunt: 3. pl. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔτιον. Sed τῖον, 3. pl. imperf. Ion. Them. præced.

Τίποτε, cur? et per Sync. τίπτε ex τί, et πότε, quandò? Th. ὅτε, idem.

Τίπτ' pro τίπτε, Poët. pro τίποτε.

Τίρυνθ' pro Τίρυνθι, dat. sing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ´Σ, τίνος, ὁ ξ ἡ, et in n. g. τί, QUIS? quid? Sed τὶς, τινὸς, indefinitum aliquis, quidam. Cum numeralibus circiter, fermè.

Τῖσαι, a. 1. inf. act. et

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, ulciscor, punio; et

Τισαίμεθα, ulti fuerimus, 1. pl. a. 1. opt. m. et

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. et

Τῖσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔτισε, et

Τίσειαν, luissent: 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. τίσεια, ας, ε, et

Τίσεις, 2. sing. f. 2. ind. act. omnia à τίω, luo, solvo.

Τίσιν, ultionem: acc. sing. à

Τίσις, εως, ἡ, ultio, pœna; persolutio, remuneratio: à Th. præced.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, qu. cædis ultrix: ex præced. à τίω, et φόνος, quod à φένω, occido.

Τῖσον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Τίσουσιν, 3. pl. f. 1. act. et

Τιῶσ' pro τί σωσι, *honorent*: 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi τίω.

Τίταινεν, 3. sing. imperf. Ion. et

Τιταίνονλας, acc. pl. part. præs. act. verbi.

Τιταίνω, *punio, ulciscor*: quod à τίω, idem. Sed

Τιταίνω, *tendo, intendo*; à τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan*: dat. pl. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina*: puto quia τιλὴ, *honorata*. Th. τίω.

Τιτανοκλόνος, ε, ὁ, *qui Titanes sustulit*: à τιλῆνες, seu τιλᾶνες, *Titanes*. (Th. τιλαίνω, *ulciscor*) et κλίνω, *occido*.

ΤΙΤΑΝΟΣ, ε, ἡ, *calx; gypsus.*

Τιτῆνες, *Titanes*: posteri Saturni: dat. pl. τιλῆσι, et Poët. seu Ion. τιλήνεσσι, à τιλαίνω, *ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τίτθη, ης, et τιτθὴ, ῆς, ἡ, *mamma; nutrix; avia materna*: à τιτθός.

Τιτθίον, ε, τὸ, *mamilla*: Dim. à τιτθός.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, *nutrix; avia matertera*: à τιτθή.

ΤΙΤΘΟΣ, ε, ὁ, *mamma, mamilla*. Angl. A TEAT.

Τίτλος, ε, ὁ, *titulus*: per Sync. ex Lat. Sed Græcè est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*.

Τίτος, ε, ὁ, nomen ministri verbi divini Gr. quod interpret. Lat. *honoratus*.

ΤΙΤΡΑΩ, τίτρημι, et τιτραίνω, f. τρήσω, (qu. à τράω) *perforo, terebro*; p. pass. τέτρημαι.

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero, lædo*.

Τιτυὸς, ε, ὁ, TITYUS, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper repascens à vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

ΤΙΤΥΣΚΟΜΑΙ, *collimo, seu collineo, dirigo ad scopum; paro, struo.*

ΤΙΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus.*

Τίφθ', pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τί ποτε.

ΤΙΦΟΣ, εος, τὸ, *palus, locus paluster.*

ΤΙΩ, *honoro, magni æstimo, carum habeo; vindico, ulciscor; solvo, luo*; f. ίσω, p. τέτικα, p. pass. τέτιμαι.

Τλᾶθι, *tolera*: Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλάθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ærumnarum patiens*: ex ταλάω, seu τλάω, *tolero*, et θυμὸς, *animus*.

Τλαίην, *tolerarem*, præs. vel a. 2. opt. verbi τλῆμι.

Τλάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro τλήμων.

Τλὰς, ᾶντος, part. præs. vel a. 2. verbi τλῆμι.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, *perfero, patior; sustineo*, i. e. *audeo*.

Τλῆ, *toleret*, 3. sing. a. 2. sub. act. Sed

Τλῆ, sine Iotâ subscripto, Ion. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Τλῆμεν, *pertulimus*: Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero, patior*; f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην· à τλάω.

Τλήμονες, *miseri*; nom. pl. in acc. singul. τλήμονα· à

Τλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *patiens, ærumnosus, miser; audax, fortis*: à Th. præced.

Τλῆναι, *passum esse*: a. 2. inf. verbi τλῆμι.

Τληπόλεμος, ε, ὁ, TLEPOLEMUS, *filius Herculis*, ex Ἀστυόχη, princeps Rhodiorum. Alius Tlepolemus erat filius Δαμάσορος, nobilis Lycius.

Τλῆσις, εως, ἡ, *patientia; audacia*. Th. ταλάω.

Τλήσω, *tolerabo*: f. 1. ind. act. à τλῆμι, seu τλάω, *perfero*.

Τλητὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis*: *tolerans*: ab eod.

Τμάγεν, *secti sunt*: Ion. et Bœot. per Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *seco, scindo*: f. τμήξω, a. 2. ἔτμαγον. Potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion.

Τμάω, *seco*: undè τμήσσω.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, *scissus*: a. 2. part. pass. verbi τμήσσω· à Th. præced.

Τμήδην, adv. *incidendo, secando*: à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco*.

Τμῶλος, ε, ὁ, TMOLUS, *mons altus et fertilis Lydiæ*. Ex hoc monte profluit ὁ ὑμνέμενος χρυσοῤῥόας, Πακτωλός.

Τμηθεὶς, *sectus*; a. 1. part. pass. verbi ejusd. p. pass. τέτμημαι, a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, *secabo*: f. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω, *seco*.

Τὸ, *hoc*: aliquandò *quapropter*: et tunc subauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id*, τόγ', τόδ', pro τόγε, τόδε, [*τὸ articulus quibusdam adverbiis præponitur subaudito κατὰ ut τὸ μεταξὺ, pro κατὰ τὸ μεταξὺ, τοὔμπαλιν, τουντεῦθεν, τονῦν, τοπαράπαν.]

Τοαρχαῖον, *olim*.

Τόγε ἐμὸν, pro *quantum in me*.

Τοδεύτερον, *iterùm, secundùm*.

Τοέπιπαν, adv. *omninò, penitùs*.

Τόθι, *ibi, illo in loco: ubi*; ab ὅθι.

ΤΟΙ, particula est quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur, ut ϗ τοι, *quamvis, atqui*; ὅ τοι, *nequaquam*. Aliquandò præponitur, ut in τοιγαρῦν, *proindè, igitur*; à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*, vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia*; et

Τοιαύτην, *talem*, acc. sing. f. g. à τοιῦτος.

Τοιγὰρ, *equidem, itaque*, τοιγαρῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim*, et ῦν, *ergo*.

Τοίη, ης, ἡ, *talis*, Ion. à τοῖος.

Τοίνυν, *igitur*, [*Heb. xiii. 13. sententiam inchoat; quod nusquam alibi legisse memini. Camerar.] ex τοὶ, et νῦν, *nunc*.

Τοῖο, Ion. pro τῦ, ab ὁ, *hic*, artic. præpos.

Τοῖον, *sic, ita*, adv. à

Τοῖος, οία, οῖον, *talis, hujusmodi*. Th. οἷος, *qualis*.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis, ejusmodi*. Ex τοῖος, et δε, syllabicâ adject.

Τοιῦτος, τοιαύτη, τοιῦτο, *talis, hujusmodi*. Ex τοῖος, et ὗτος, *hic*.

Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. sic et τοῖσι et τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic, hoc*.

Τοῖσδε, et τοίσδεσσι, Ion. et Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic*.

ΤΟΙΧΟΣ, ε, ὁ, *paries, murus*; etiam *latus navis*. Hinc

Τοιχόω, *murum struo*.

Τοίω, *tales*, dual. num. à τοῖος, *talis*.

Τοίως, adv. *sic, ita*, q. d. *tali modo*: ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc*: ab ὄκα, Dor. pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poët. idem quod ἡ τεκοῦσα, *quæ peperit*. Non solùm autem mulieribus, sed et pecudibus tribuitur, à Th. τίκτω, *pario*.

Τοκέεσσι, Ion. et Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à

Τοκεὺς, έος, ὁ, *parens*, gen. Ion. -ῆος, acc. pl. Ion. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Ion. gen. pl. τοκήων à præced.

Τόκος, ε, ὁ, *partus, ipse pariendi actus: usura, fœnus*: à τίκτω, *pario*: f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα. [**Pecunia quæ pro usurâ solvebatur*: ϗ τὸς τόκυς ἀπὸ τῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν, Theoph. Char. c. vi. *obolos ex usurâ provenientes in buccam condere*. —Τόκος ἐπιδέκατος, usura quæ decimam partem sortis singulis annis reddit. Latinè dixeris *dextantes usuræ*, quod minimum erat apud Atticos fœnus.—Τόκος ἐπίτριτος, usura quæ tertiam partem sortis annuatim reddit, Latinè, *tertianæ usuræ*, vel *ternæ centesimæ*, quod fœnus maximum apud Atticos. In hac locutione *sortis* pars, quæcunque fit, intelligitur *annuatim* solvenda, q. d. Anglicè, *the tenth penny*. At τόκος ἐπὶ δραχμῇ est cum drachma per mensem solvitur pro minâ. Τόκος ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς, usura quæ tres drachmas reddit pro minâ singulis mensibus. In his locutionibus Mina semper subintelligitur, q. d. Anglicè *one per cent. monthly*, sive XII *per cent. yearly*. Et *three per cent. monthly*, sive XXXVI *per cent. yearly*. Ἐπὶ ἐννέα ὀβολοῖς usura quæ dat XVIII drachmas in annum, h. e. IX obolos in singulis mensibus pro minâ. Vid. Salm. de usuris, c. xix. p. 581. et de Fœn. Trap. XLIII.

Τόκος ἑκατοστὴ, scil. δραχμὴ, vel ἑκατοστιαῖος τόκος, cùm ἑκατοστὴ δραχμὴ ex minâ, (quæ centum drachmis valebat) hoc est, ut centesima drachma singulis mensibus præstaretur: *usuræ centesimæ; XII per cent.*

—— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς ϗ ἡμιωβολίῳ, Atticis; ἐνδέκας τόκος, Sicul.; δίμοιρος τέταρτος ἑκατοστῆς, Græcis recentioribus: *deunces; XI per cent.*

—— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς, Att. δέκαντες τόκοι, Sicul.; δίμοιρος ἕκτη ἑκατοστῆς, Græcis; *dextantes usuræ; X per cent.*

—— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς ϗ ἡμιωβολίῳ, vel ἐπὶ πέμπτῳ ἡμιωβολίῳ, Att.; ἐννέαντες, Sicul.; δίμοιρος δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; *dodrantes; IX per cent.*

—— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς, Atticis; ὀκτὰς τόκος, Siculis; δίμοιρος vel διμοιραῖος, Græcis; *besses usuræ: VIII per cent.*

—— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς ϗ ἡμιωβολίῳ vel ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιωβολίῳ, Atticis; ἑπτάντες τόκοι, Sicul.; ἥμισυ δωδέκατον ἑκατοστῆς, Græcis; *septunces usuræ; VII per cent.*

—— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς, Atticis, ἡμιεκατοστιαῖοι τόκοι, Græcis; ἡμιλίτροι, Sicul.; *semisses usuræ; VI per cent.*

Τόκος ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς καὶ τετραχάλκῳ, Atticis; πεντάγχιοι et πίντανίες, Sicul.: τρίτη δωδεκάτη ἐπαλοσῆς, Græcis; quincunces usuræ; v per cent.

—— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς, Atticis; τετραντίας τόκος, Sicul.; τρίτη ἐπαλοσῆς, Græcis; trientes usuræ; iv per cent.

—— ἐπὶ ὀβολῷ ϗ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ τρισὶν ἡμιοβολοῖς, Atticis; τριαντίας, Sicul; τετάρτη ἐπαλοσῆς, Græcis; quadrantes usuræ; iii per cent.

—— ἐπὶ ὀβολῷ, Atticis; διξαντίας τόκος, Sicul.; ἕκτη ἐπαλοσῆς, Græcis; sextantes; ii per cent.

—— ἐπὶ ἡμιοβολίῳ, Atticis; οὐγκιαῖος τόκος, Sicul.; δωδεκάτη ἐπαλοσῆς, Græcis; unicæ usuræ; i per cent.

Vide plura apud Salmas. de modo usuræ, c. vi. vii. &c.]

ΤΟΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia, fiducia*. Sed τόλμα, *fortis sis*, præs. imperat. act. à τολμάω.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. τολμᾷν, præs. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro τολμήεις, *audax*.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. f. 1. à

Τολμάω, -ῶ, *audeo, patior, sustineo*; imperf. ἐτόλμαον, ων, -αες, -ας, f. ήσω, p. τετόλμηκα, a. 1. ἐτόλμησα, a. 1. inf. act. τολμῆσαι, a. 1. part. act. τολμήσας, αντος. Th. τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, *audax, intrepidus, tolerans*. Th. τόλμα, *audacia*.

*Τόλμημα, ατος, τὸ, *facinus*: à τολμάω.

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, *audax*: comparat. τολμηρότερος, *audacior*. Th. τόλμα.

Τολμηρῶς, adv. *audacter, temerè*: à præced.

Τολμῇς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. à τολμάω.

Τολμητὴς, ῦ, ὁ, *homo audax*: à 3. sing. p. pass. verbi τολμάω.

Τολμῷεν, *ausint*, 3. pl. præs. opt. act τολμάοιεν, contract. ῷεν, verbi τολμάω.

Τολμῶσι, *audent*, 3. pl. præs. act. verbi ejusdem.

Τολυπεύω, *glomero contexo, machinor, struo; conficio, ad finem perduco; ærumnas patior*:—à

ΤΟΛΥΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta et pexa*.

Τομὴ, ῆς, ἡ, Dor. τομὰ, *sectio, amputatio; segmen*: à τέμνω, *seco*, f. μῶ, p. τέτμηκα, p m. τέτομα.

*Τομίας, ῦ, ὁ, *castratus*.

Τομὸς, ὴ, ὸν, *acutus, penetrans, scindens*: compar. τομώτερος, sed.

Τόμος, ῦ, ὁ, *frustum sectione ablatum*, TOMOS, Angl A TOME. Th. τέμνω, *seco*.

Τόμυρις, ἡ, *Scytharum regina*.

Τομώτερον, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, *quem*, acc. sing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥΖΩ, et τονθρύζω, *murmuro, musso, submissè loquor; tremo*; f. ύσω, p. υκα

Τονθρύζω, idem ac τονθορύζω. Hinc

Τονθρυσὴς, ῦ, ὁ, *murmurator*.

Τόνος, ῦ, ὁ, TONUS, *accentus, intentio*: quòd à τείνω, *tendo*, p. m. τέτονα. Hinc Angl. TONE.

Τόξ', pro τόξα, nom. pl. à τόξον, ῦ, τὸ, *arcus*.

Τόξευμα, ατος, τὸ, *sagitta*: et

Τοξευτὴς, ῦ, ὁ, *sagittarius*: à τοξεύω, *jaculor*.

Τοξεύω, *jaculor*; à Th. τόξον, ῦ.

Τοξικώτατοι, *peritissimi sagittarii*: sup à

Τοξικὸς, ὴ, ὸν, *sagittarius, ad sagittas aptus*: τὸ τοξικὸν, *sagittarii*: *venenum*, sc. ἔγχρισμα, *quod sagittis illinebatur*. Th.

ΤΟΞΟΝ, ῦ, τὸ, *arcus*: *pharetra cum telis; ars ipsa sagittaria*: qu. à τάζω, *tendo*. Hinc

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro

Τοξότης, ῦ, ὁ, *sagittarius*. Th. τόξον, *arcus*.

Τοξότις, *sagittaria*. Epithet. Dianæ.

Τοξοφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui arcum gestat*, τοξοφόροι Κρῆτες, *sagittarii Cretenses*: ex τόξον, ῦ, τὸ, *arcus*, et φέρω, *fero*.

Τοπάζιον, ῦ, τὸ, TOPAZIUS, Angl. TOPAZ, nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, *quæro, investigo*.

Τοπάζω, *statuo, colloco*, qu. in loco; à τόπος, expon. *et conjicio, suspicor*; item *quæro, investigo*.

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, *olim*.

Τοπαλαιὸν, *antiquitùs*.

Τοπαράπαν, *omninò, prorsùs*.

Τοπαραυτίκα, *statim, in præsentiâ*.

Τοπάρος, et τὸ παρόσπερ, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, *ante*.

Τοπάρχης, ῦ, ὁ, *præfectus, loci præses*: ex τόπος, *locus*, et ἀρχὴ, *principatus*.

Τοπαρχία, ας, ἡ, *regio præfecturæ*, vel *regionis præfectura*; à præced.

ΤΟΠΟΣ, ῦ, ὁ, *locus, tractatus, argumentum*.

Τόπριν, adv. *priùs, olim*.

Τοπρῶτον, *primùm*: à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *ante*.

ΤΟΡΔΥΛΙΟΝ, seu τόρδυλον, ῦ, τὸ, *seseli Creticum*, herbæ nomen. Valdè diureticum est.

Τόρευμα, ατος, τὸ, *opus cælatum*, et

Τορευτὸς, ὴ, ὸν, *cælo elaboratus*:

Τορεύω, [**cælo, sculpo*.] Th. τερέω.

Τορέω, *perforo, penetro; perspicuè declaro et denuncio*: à τερέω, idem.

ΤΟΡΜΟΣ, ῦ, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus rotæ, in quem axis inseritur; vestigium rotæ; meta, carceres et repagula; fibula, uncus, clavus*.

*Τορνεύω, f. εύσω, *torno, rotundo*.

Τόρνος, ῦ, ὁ, TORNUS, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τερέω, *terebro*.

Τορνόω, TORNO, *cælo, rotundum facio, circulo, circumscribo*. Hinc Angl. TO TURN, à præced.

Τόρος, ῦ, ὁ, *funis*, et idem quod τόρνος, sed.

Τορὸς, ὴ, ὸν, *penetrans, acutus; perspicuus, clarus*: à τορέω, *perforo*. Th. τερέω, idem.

Τορύνη, ης, ἡ, *id, quo aliquid inter coquendum agitatur* et *teritur*: à τείρω, *tero*.

Τὸς, inusit. pro ὁ undè τῦ, *hujus*, pl. Poët. τοὶ pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τῦς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, *tanta*, f. g. à τοσῦτος.

Τόσος, et Poët. τόσσος, η, ον, *tantus*, τόσον πόσον, *tantum quantum*. Th. ὅσος, *quantus*.

Τοσῦτος, τοσαύτη, τοσῦτο, *tantus, a, um*: in pl. τοσῦτοι, *tot*. Ex τόσος, *tantus*, et ῦτος, *hic*. [*ἐν τοσῷδε, *interea*: ἐκέλευσε με ἐν τοσῷδε φυλάττειν τὸ πέλαγος, Luc. Dial. Panopes et Galen. et passim, *jussit me interea tranquillum servare pelagus*.]

Τόσσα, pro τόσα, *tanta*, nom. pl. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσῦν, Dor. pro τόσον, *tantum*.

Τότε, *tunc, tum, deinde*: τότε δὴ, *tum demum*.

Τοτὲ, *aliquandò*: ab ὅτε.

Τοτρίτον, adv. *tertiùm*.

Τῦ, et τῦδε, *hujus*, gen. sing. ab ὁ et τὸ, *hic, hoc*.

Τῦθ', seq. aspirat. pro τῦτο, *hoc*.

Τὔλασσον, *deterius*, pro τὸ ἔλασσον, comparat. n. g. à μικρὸς, *parvus*. comparat. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιστος.

Τὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, *meum*, acc. sing. ab ἐμὸς, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Τὐμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *antè, anterior pars*, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, *ante*.

Τὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contrà, è contrario*. Th. ἀντὶ, *pro, contra*.

Τὔνεκ' seu τὔνεκα, *quocircà*, pro τῦ ἕνεκα, *cujus gratiâ*.

Τὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomine*. Subaudi κατὰ.

Τὺς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.

Τῦτ', pro τῦτο, *hoc*, quod vide.

Τυτάκι, et τυτάκις, *tunc*, adv. à τότο.

Τὔτερον, pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, *alterum*.

Τυτέστι, *hoc est*, legitur et τῦτ' ἐστὶ, ex τῦτο, et ἐστί.

Τυτέων, Ion. pro τέτων, *horum*, gen. pl. ab ῦτος, *hic*.

Τυτὶ, Dor. adv. ab Att. τυτοὶ, *hic*, et hoc pro τῦτο.

Τῦτο, *hoc*, vide in ῦτος.

Τυτόθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.

Τυτονὶ, Att. pro τῦτον, *hunc*, ab ῦτος.

Τύτω, Dor. pro ἐν τῦτῳ, τῷ τόπῳ, *in hoc loco*. Sed

Τύτω, Dor. pro τότε.

Τυτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*.

Τόφρα, *tunc, tamdiù, ut*: ab ὄφρα, *ut*.

Τράγανον, *callosum*. Gl. Cyr.

Τραγάω, et τραγίζω, *hircum refero; libidine incipio tentari*: undè et *pubesco; luxurio*, ut *seges, arbor*: à τράγος.

Τραγέα, ας, ἡ, sc. δορὰ, *hircina pellis*: à τράγειος.

Τραγεῖν, *comedisse*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, *comedo, rodo*, a. 2. ἔτραγον.

Τράγειος, et τράγεος, *hircinus*: à τράγος.

Τραγέλαφος, ῦ, ὁ, *hirco-cervus*, animal hirco et cervo simile: ex τράγος, et ἔλαφος, *cervus*.

Τράγημα, ατος, τὸ, TRAGEMA, id quod in secundâ mensâ apponitur: idem quod τρωγάλιον, à τρώγω, *comedo*, a. 2. ἔτραγον.

Τραγικὸς, ὴ, ὸν, *pertinens ad tragœdum*, TRAGICUS.

ΤΡΑΓΟΣ, ῦ, ὁ, *hircus, caper*: à τραγεῖν, quia arbores *rodit*. Vel à τραχὺς, quòd *hirsutâ* pelle.

Τραγῳδέω, *tragœdiam decanto; tra-*

gicè exaggero; exclamo; deploro: res supra modum augeo: et

Τραγῳδία, ας, ἡ, TRAGŒDIA. Angl. TRAGEDY: à

Τραγῳδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, TRAGŒDUS: ex τράγος, et ᾠδὴ, *cantus*: utpote: qui *cantando caprum* meretur.

Τράμη, vel τράμις, *linea, quæ medium scrotum dividit.*

Τράμις, *navicula, quâ trajicitur.*

Τρανίω, f. ήσω, et -όω, f. ώσω, *manifestum reddo*: à

Τρανὸς, ἡ, ὸν, et τρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *manifestus, apertus*, q. d. perforatus.

Τράπε, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, *verto*.

ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, *mensa cibaria; cibi in mensâ positi; mensa argentaria; fiscus*: qu. per Aphæres. pro τετράπεζα. Ex τέτρα, et πέζα, ης, ἡ, *pes*.

Τραπεζίτης, ȣ, ὁ, *mensarius, nummularius, collybista*: in pl. οἱ τραπεζῖται, à præced.

Τραπεζόκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui satiatur mensis appositis*: ex τράπεζα, et κορέω, *satio*.

Τραπεζόφορον, *caliculare*, ubi calices reponuntur.

Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, *vertere*.

Τραπήομεν, *vertamus*, Ion. et Poët. pro τραπῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω resolut. in εω deinde ο pro ω, per Systolen, et ι inserto metri gratiâ, verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, *mutabilis, -e*: à τρέπω, *muto*.

Τράπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, *verto*, fut. ψω, aor. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροπα.

Τραπέντα, acc. sing. part. a. 2. pass. verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.

Τράπεσδα, ας, ἁ, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, *mensa*.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω.

Τραπέω, *uvas calco in lacu*: à τρέπω, *verto*, *calcando* enim *vertuntur*.

Τράπηξ, *hasta*, quia potest τρέπεσθαι, *vibrari*.

Τράπωμαι, a. 2. sub. m. verbi τρέπω, *verto*: vide τράπεν.

Τρασία, ας, ἡ, *locus ubi siccantur ficus*: à τέρσω, *sicco*.

Τραυλίζω, *balbutio, balbus sum*: à seq.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *balbus, blæsus*, TRAULUS.

Τραῦμα, ατος, τὸ, *vulnus, clades, strages*: à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero*, f. τρώσω, p. pass. τέτρωμαι.

Τραυματίας, ȣ, ὁ, *vulneratus, saucius*: à præced.

Τραυματίζω, *vulnero*; f. ίσω, p. τετραυμάτικα, p. pass. τετραυμάτισμαι, p. part. pass. τετραυματισμένος, η, ον, à τραῦμα, *vulnus*.

Τραύξανα, (qu. τρώξανα) *reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt*: qu. à τρώγειν, *edere*.

Τράφ' pro τράφε, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, *alo*, f. θρέψω.

Τράφειν, Ion. et Dor. pro τρέφειν, *educare*, præs. inf. vel *educâsse*, pro a. 2. inf. τραφεῖν· à τρέφω, *alo*.

Τραφεὶς, *nutritus, educatus*, a. 2. part. pass. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. ἔτραφον.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.

Τράφεν, Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Sed et

Τραφεν, est a. 2. inf. Dor. et Æol. pro τραφεῖν, verbi τρέφω, *alo*.

Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, *aridus, siccus; alens, alendi vim habens*: τραφερὰ, *terra arida, continens*. Th. τρέφω, *alo*.

Τράφη, *nutritus est*, 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. pass. ἐτράφην.

Τράφηξ, *pars navis, ubi scalmi ponuntur*.

Τραφήσομαι, f. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, f. 2. infin. pass. verbi τρέφω, *alo*.

Τραφθέντες, Ion. pro τρεφθέντες, a. 1. part. pass. à τρέπω, *verto*.

Τράφοισα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro

Τραφȣ̃σα, ης, ἡ, *quæ aluit*, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. à τραχὺς.

Τραχέως, *asperè*, compar. τραχύτερον, *asperiùs*, superl. τραχύτατα, *asperrimè*. Th. τραχὺς.

Τραχηλιάω, -ῶ, *cervicem attollo*, f. άσω, p. τετραχηλίακα.

Τραχηλίζω, *in cervicem resupino; obtorqueo collum; nudo, præbeo conspiciendum; converto, seu convertere facio, cervicem et vultum*: item *patefacio*; f. ίσω, p. τετραχήλικα, p. pass. τετραχήλισμαι.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, *collum, cervix*: in pl. τὰ τράχηλα.

Τραχύνω, *aspero, exaspero*: et

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *asper, scaber, hirsutus; acer, ferox*.

Τραχύτης, ητος, ἡ, *asperitas*: à præced.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis Græc. Latinè *salebrosa*.

Τράω, inusit. undè τιτράω, *perforo*.

Τρεέτην, *timebant*; 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρείτην, verbi τρέω, *timeo*, f. σω.

Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, *tremo*. Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.

ΤΡΕΙ̃Σ, οἱ, αἱ, et τὰ, τρία, TRES, TRIA, Angl. THREE; gen. τριῶν, dat. pl. τρισί.

Τρεῖς ταβέρναι, ῶν, αἱ, nom. hospitii. Lat. *tres tabernæ*. Act. xxviii. 15.

Τρέμω, TREMO, *horreo, præ metu trepido*, f. μῶ, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. à

ΤΡΕ'ΠΩ, *verto, converto; in fugam converto: muto: verso, considero*: f. ψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραπον, p. pass. τέτραμμαι, p. m. τέτροπα.

Τρέσσαν, *territi sunt*, Ion. et Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. sic

Τρέσσε, pro ἔτρεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέστης, ȣ, ὁ, *timidus*: à τρέω.

Τρέφοιν, *alerem*, per Sync. pro τρέφοιην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi.

ΤΡΕ'ΦΩ, *nutrio*: item *compingo*: f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 1. ἔθρεψα, p. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται, p. part. pass. τεθραμμένος, *educatus*, p. m. τέτροφα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, *nutritio*: θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, *nutritor*.

ΤΡΕ'ΧΩ, *curro, festino, propero*, f. 2. m. δραμȣ̃μαι, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα, qu. à δρέμω.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, *verto*: f. ψω.

Τρέψειε, *vertat*, 3. sing. 1. opt. a. act. Æol. verbi ejusd.

ΤΡΕ'Ω, *tremo, trepido*, f. τρέσω, p. τέτρεκα.

Τρέω, *foro*: à τερέω, *perforo*.

Τρῆμα, ατος, τὸ, *foramen*: tanq. à τρέω.

Τρηματίζω, *aleâ ludo*, qu. à τρῆμα.

Τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*, dat. pl. τρήρωσιν, à τρέω, quia timida.

Τρητοῖο, gen. Ion. à

Τρητὸς, ἡ, ὸν, *perforatus, foramina habens*: à τρέω, *perforo*, f. τρήσω.

Τρηχῖνος, gen. sing. à τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mulieris.

Τρῆχος, ȣ, ὁ, TRECHUS, nomen viri.

Τρηχὺς, *asper*, Ion. pro τραχὺς, έος, hinc

Τρηχὼ, ȣ̃ς, ἡ, *locus asper*: sed

Τρήχω, Poët. pro τραχύνω, *asper sum*. Th. τραχὺς, *asper*.

Τρία, *tria*, pl. n. g. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, *tridens, fascina*: à τρία, quia *tres* habet cuspides.

Τριακὰς, άδος, ἡ, *dies trigesima mensis*: *numerus trigesimus*.

Τριάκις, adv. *ter*. Th. τρεῖς.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, TRIGINTA. Th. τρεῖς.

Τριακοντάζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quæ habet triginta transtra*: navis Epithet. ex τριάκοντα, et ζυγὰ, *transtra*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Τριακόσιοι, αι, α, *trecenti, æ, a*. Th. τρεῖς.

Τριακοστὸς, ἡ, ὸν, *trigesimus*: à τριάκοντα.

Τριὰς, άδος, ἡ, *numerus ternarius, ternio, tria*, tres personæ sanctæ trinitatis. Apud Theologos autem Græcos ἡ ἁγία τριὰς, quam Latini vocant Sanctam trinitatem, dicitur ἡ τρισυπόστατος ȣ̓σία, seu ἡ τρισυπόστατος φύσις, ὁ τρισυπόστατος θεὸς, à τρεῖς.

Τριάσσω, *vinco, supero*: f. ξω, ab Athletis sumpt. quorum victoria in *triplici* certamine sita erat: à τριὰς. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσσω.

Τριβακὸς, *homo diuturno usu velut tritus*: à τρίβω, *tero*.

Τριβεὺς, *tritor, pistillum*, quo τρίβεται.

Τριβὴ, ῆς, ἡ, *tritura*: *usus, exercitatio*: *occupatio*: *mora*. Th. τρίβω.

Τρίβολος, ȣ, ὁ, TRIBULUS, herba sic dicta quia habet τρεῖς βολὰς *tres cuspides*. Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præs. part. pass. à τρίβω, *tero*.

Τρίβος, ȣ, ἡ, *via trita, semita*: quicquid *stantes, cubantes*, &c. *terimus*, ut *planta pedis*, &c. à p. m. τέτριβα, verbi τρίβω, *tero*.

Τρίβȣ, præs. imperat. pass. et

Τρίβȣσι, 3. sing. præs. ind. act.

ΤΡΙ'ΒΩ, *tero, frico, trituro*: *quotidianis laboribus exerceo*: f. ψω, p

τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι, p. m. τέτριφα.

Τρίβωμες, *terumus*, Dor. pro τρίβωμεν, 1. pl. præs. sub. act. à τρίβω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, *pallium tritum: homo usu rerum tritus*: à τρίβω, *tero*.

Τρίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, tàm de viro, quàm de fœminâ dicitur, *ter uxorem ducens, ter nupta*: ex τρὶς, et γαμέω.

Τριγκὸς, idem quod θριγκὸς, quod vide.

Τρίγλα, TRIGLA *piscis*: qu. τριγενα; quia τρὶς γεννᾷ, id est, *ter anno parit*.

Τρίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tres habens pupillas*, vel *habens in modum trium pupillarum*: ex τρεῖς, *tres*, et γλήνη, *pupilla*.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, *tricuspis*, in dat. τριγλώχινι, ex τρὶς, *tres*, et γλωχὶς, vel γλωχιν, ῖνος, ἡ, *cuspis, acies*

*Τριγονέω, -ῶ, *tertiò genero vel pario*: et

*Τριγονία, ας, ἡ, *tertium genus, ut nepos*: à

*Τρίγονος, ὁ ϗ ἡ, *tertiò generans vel pariens*: ex τρὶς, et γονή.

Τριγχὸς, *maceria*, vide θριγκός.

Τρίγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triangulus*: ex τρὶς, et γωνία, *angulus*.

Τριέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *trimus, triennis*. Ex τρία, et ἔτεα, -η, τὰ, *anni*. Th. ἔτος

Τριετία, ας, ἡ, *triennium*: à præced.

Τριετίζω, *triennis sum*: præs. part. τριετίζων, *trimus*: ab eod.

ΤΡΙΖΩ, et τρύζω, STRIDO, *murmuro*.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, *tricesima pars*: Poët. pro τριακὰς, acc. sing. τριηκάδα. Th. τρὶς.

Τριήκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro τριάκοντα

Τριηκονταέτιδες σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus*.

Τριηκόντερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navis quæ triginta remis agitur*: ex τριήκοντα, et ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηκοσίας, *trecentas*, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριημερία, ας, ἡ, *triduum, spatium trium dierum*.

Τριήρης, εος, ἡ, *triremis, navis bellica*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηρίτης, ου, ὁ, *qui triremi vehitur*. à præced.

Τριμάνη, ης, ἡ, *tribula*, quâ scil. *teritur* frumentum qu. à τρίβω, *tero*.

Τρικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triceps*: qu. τρία κάρηνα, *tria capita* habens. Ex τρὶς, et κάρηνον.

Τρικλίνιον, ου, τὸ, *triclinium, conclave tribus lectis instructum*.

Τρίλλιστος, et τρίλλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multum cupitus*: propriè *ter petitus votis, sæpe optatus*. Ex τρὶς, *ter*, quod vide, et λίσσομαι, *precor*.

Τριμερίζω, f. ίσω, *in tres partes divido*.

Τρίμηνον, ου, τὸ, *trimestre spatium*: à

Τρίμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *trium mensium, trimestris*. Ex τρὶς, *tres*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Τριξάλλις, *gryllus*. Vide τρωξαλλίς.

Τριξὸς, *triplex*, pro τρισσὸς à τρὶς, quod à τρεῖς, *tres*.

Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à

Τριοδος, ου, ἡ, *trivium*, dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres*, et ὁδὸς, *via*.

Τριόδους, όντος, ὁ, *tridens*. Ex τρὶς, *tres*, et ὀδοὺς, ὁ, *dens*.

Τριόπιος, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εος ὁ ϗ ἡ, *qui trium cubitorum est, tricubitalis*. Ex τρὶς, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τριπλάσιος, ία, ιον, *triplo major*. Hinc

Τριπλασίως, adv. *tripliciter*.

Τρίπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui trium jugerum est*: ex τρὶς, et πλέθρον.

Τριπλῆ, adv. *tripliciter*: à

Τριπλόος, όη, όον, contr. τριπλοῦς, ῆ, οῦν, TRIPLUS: à τρὶς.

Τριποδ', pro τρίποδα, acc. sing. à τρίπους.

Τρίπους, ου, ὁ, *tripedalis*: ex τρὶς, *tres*. et ποὺς, ποδὸς, *pes*.

Τριποδοφορέω, τρίποδας φορέω, ἢ τρίποδας φέρω, *tripodas fero*.

Τριπόθαλος, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Τριπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter optatus, desideratissimus*: ex τρὶς, *ter*, et ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.

Τρίπολις, εος, ὁ ϗ ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων. Epithet. loci *tres urbes habentis*.

Τριπόλῳ, dat. sing. à

Τρίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter aratus*: ex τρὶς, *ter*, et πολέω, *verto, aro*.

Τρίπορθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ter captus ac direptus fuit*: ex τρὶς, *ter*, et πέρθω, *vasto*.

Τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro

Τρίπους, οδος, ἡ, *tripes; tripus, id. omne quod tres habet pedes*.

Τρίπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triplex*: ex τρὶς, et πτυχὴ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Τρὶς, *ter*; sæpè notat *multitudinem*, ut τρισάθλιος, i. e. ὁ κατὰ πολὺ ἄθλιος, *miser*, ὁ τρισεξώλης, est ὁ πάνυ ἐξώλης, *omninò perditus*, ὁ τρίδουλος est ὁ ἐκ προγόνων δοῦλος. τρὶς τόσα δῶρα, *innumera dona*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τρισαλιτήριος, ου, ὁ, *scelestissimus peccator*: ex præced. et ἀλίτης, *peccator*. Th. ἀλιτέω, *pecco*.

Τρισεινάδα, acc. sing. à

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis*: hoc est, vigesimus septimus Ex τρὶς, et ἐννέα, *novem*, unde ἐννὰς, et εἰνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies*.

Τρισκαίδεκα, *tredecim*. Ex τρεῖς, *tres*, ϗ, et δέκα, *decem*.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui est tredecim cubitorum*: ex præced. et πῆχυς, εως, ἡ, *cubitus*.

Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus tertius*: à τρισκαίδεκα.

Τρισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tria habens crura*: ex τρὶς, et σκέλος.

Τρισκοπάνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter pistus*: ex τρὶς, *ter*, quod à τρεῖς, et κόπανον, ου, τὸ, *pistillum*. Th. κόπτω, *scindo*.

Τρισμύριοι, *triginta millia*: ex τρὶς, et μύριοι.

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, *qui ter Olympicis ludis victor fuit*.

Τρισπίθαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tres spithamas longus*: ex τρὶς, *ter*, et σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*.

Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius sum*.

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὸν, *triplex; ternus, trinus; tres*.: à τρεῖς.

Τρισσόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio*: à præced.

Τρισσῶς, adv. *tripliciter, trifariam*: item *tertiâ vice*, ab eod.

Τριστάτης, ου, ὁ, *qui tertias partes tenet, tribunus*.

Τρίστεγον, ου, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio*: et

Τρίστεγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tres contignationes habens*: ex τρὶς, *ter*, et στέγη, ης, ἡ, *tectum*. Th. στέγω, *tego*.

Τριστοιχὶ, adv. *triplici serie*: ex τρὶς, et στείχω, *ordine eo*.

Τρισχίλιοι, αι, α, *ter mille*: ex τρὶς, et χίλιοι, *mille*.

Τρίσωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tricorpor*: ex τρὶς, et σῶμα.

Τριταῖος, αία, αῖον, *tertianus, triduanus*: τριταῖος ἄνεμος, *ventus post triduum oriens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίτατος, άτη, ατον, *tertius*: à τρίτος, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτημόριον, ου, τὸ, *tertia pars rei, triens*: ex τρίτος, et μόρος, à μείρω.

Τριτημορὶς, ίδος, idem, et ex iisd.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τριτὼ, όος, ἡ, Bœot. *caput*, et γίνομαι, *nascor*. Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* esse *genitam*. Vel ex τρίτος, *tertias*, quòd nata est *tertiâ* mensis die.

Τριτογενεὺς, έος, ὁ, *Tritogenius*.

Τριτομὴ, ex τρεῖς, et τέμνω, *seco*. Gen. xvii. 12.

Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um*: pro quo et τρίτατος. Th. τρεῖς, *tres*, τὸ τρίτον, scil. μέρος, *tertia pars*, τοτρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. *tertiò*, ἐκ τρίτου, *tertiâ vice*, ἐς τρίτην, *perendiè*.

Τρίτων, TRITON, nom. propr.

Τριτωνὶς λίμνη, Consule Græca Scholia Pindar. Pyth. Od. iv. 35.

Τριφάσιος, ία, ιον, *triplex, trifarius, qui tribus modis dicitur*: ex τρὶς, et φάσις.

Τριφίλατος, Dor. pro

Τριφίλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maximè amabilis*. Th. φίλος.

Τρίφωσα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *valdè lucens*.

Τρίχα, et Dor. τριχθὰ, *trifariam*: adv. à τρὶς.

Τρίχες, *pili*; nom. pl. à θρὶξ, τριχὸς, ἡ.

Τριχθὰ, adv. *tripliciter*; Poët. pro τρίχα.

Τριχίας. *Κάλω τριχίας, *nullos in vertice capillos gerens, sed in circuitu*, qualis induebatur vetulis in Comœdiis servus. Salm. de Cæsarie, p. 238.

Τρίχινος, ίνη, ινον, *cilicinus, a, um; confectus ex crinibus seu pilis*. Th. θρίξ.

Τριχιὼν, ῶντος, ὁ, *hirsutus*.

Τριχόω, *pilosum reddo, capillo*: à θρίξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, *coma, capillamentum*: à p. pass. præced.

Τρίψας, αντος, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero*; f. ψω.

Τρίψις, εος, ἡ, *tritura, frictio*: à τρίβω.

Τριώβολον, ου, τὸ, *tres oboli*. Th. ὀβολός.

Τριώροφον, ου, τὸ, *tertium tabulatum*. Vide διώροφον, ab ἐρέφω, *tego*.

Τροία, ας, et Ion. ης, ἡ, TROJA; in acc. Ion. Τροίην. Th. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus*.

Τρομεοίατο, Ion. pro

Τρομέοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρομέω.

Τρομέονλι, Dor. pro τρομέυσι, -ȣσι, *metuunt*; 3. pl. præs. ind. à

Τρομέω, *tremo*; *horreo*, *timeo aliquem*: à τρομοσ, *tremor*. Th. τρέω, *tremo*.

Τρόμος, ȣ, ὁ, [*Æol. τρόμορ, undè Angl. TREMOR,] *tremor*, à τρέμω.

Τρόπα, *lusus*, *quum pueri talos aut nucès in foveam quandam collineando projiciunt*. Pollux, l. vii. 7. qu. à τρύμη, *foramen*.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ȣ, τὸ, TROPHÆUM, monumentum post τροπὴν, hostium. Angl. A TROPHY. Th. τρέπω, *verto*.

Τροπάω, -ῶ, *verto*, *converto*; à τροπή.

Τροπέω, -ῶ, *verto*, *in fugam verto*: ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio*, *versio*, *mutatio*, *conversio in fugam*: à τρέπω.

Τρόπηξ, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρέπεται.

*Τροπίας, ȣ, ὁ, ut οἶνος μὴ τροπίας, Aristoph. *vinum non evanidum*, *vinum firmissimum*. Toup. in Suid. P. III. p. 228.

Τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, *tropici circuli*, quos quando Sol attingit, *convertit* cursum suum: à

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, *tropicus*, *figurativus*: à τροπή.

Τροπικῶς, *figuratè*, adv. à præced.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, *carina*. Fit ex lignis *versis*, ab eod. Th.

Τρόπος, ȣ, ὁ, *modus*; *mos*, *ritus*, *consuetudo*; *studium*, *institutum*, *mores*, *ingenium*, *animus*; *tropus*: à τρέπω. Sed

Τροπὸς, ȣ, ὁ, *lorum contortum*, *quo remus scalmo alligatur*, *rudens*: à præced.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolero*, *morem gero*, *indulgenter tracto*: f. ήσω, p. τετροποφόρηκα, a. 1. ἐτροποφόρησα ex τρόπος, ȣ, ὁ, *mos*, et φέρω, *fero*.

Τροπόω, -ῶ, f. ώσω, *in fugam verto*.

Τροφεῖον, ȣ, τὸ, *præmium nutritionis*: à

Τροφεὺς, έως, ὁ, *altor*, *nutritor*: et

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimonium*, *alimonia*, *nutritio*: à Th. τρέφω, *alo*.

Τρόφιες, οἱ, *qui jam sunt adulti*. Vide τρόφις.

Τρόφιμος, ȣ, ὁ, nomen viri, Gr. qu. interpret. Lat. *alumnus*.

Τρόφις, ιος, ὁ ξ ἡ, *benè nutritus*, *crassus*, *pinguis*: et

Τροφόεις, idem: à τροφὴ, *alimentum*. Th. τρέφω, *alo*.

Τροφὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *altor*, et *altrix*, *nutrix*: ab eodem Th.

Τροφοφορέω, legitur 2 Macc. vii. 27. τροφοφορήσασα σε, *educavi te*: ex τροφὴ, et φορέω. Sed Martinus legendum censet τροποφορήσασα, *leniter tuli tuos mores*, à τροποφορέω.

Τροχαλία, *rota*, *qua circumagitur ad aquam educendam*, TROCHLEA: à

Τροχαλὸς, ὴ, ὸν, *velox*, *citus*, *currens*; *rotundus*, *circularis*. Th. τρέχω.

Τροχάω, *curro*, *festino*, *rotor*. Th. τροχὸς.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, *orbita*: ab eod.

Τροχιλία, *torquilla*: Gl. Cyr. avis est. Lego

Τροχιλία, *trochlea*: à

Τρόχιλος, TROCHILUS, *regulus*, aviculæ nomen: à τρόχος.

Τρόχμαλον, τὸ, et -άλος, ȣ, ὁ, *lapillus*; *locus asper*; *septum*, *maceria ex lapillis*.

Τροχοειδεῖ, dat. sing. à

Τροχοειδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *rotæ speciem habens*, *rotundus*: ex τροχὸς, ȣ, ὁ, *rota*, (quod à τρέχω, *curro*) et εἶδος, εος, τὸ, *forma*, *similitudo*. Th. εἴδω, *video*.

Τροχὸς, ȣ, ὁ, *rota*. Sed

Τρόχος, ȣ, ὁ, *cursus*. Th. τρέχω.*

Τροχόωσαι, Poët. pro τροχῶσαι, nom. plur. præs. part. act. f. g. à τροχάω, quod vide.

ΤΡΥΒΛΙΟΝ, seu ίον, ȣ, τὸ, *catinus*, *paropsis*, *patina*.

Τρυγάω, -ῶ, *fruges colligo*; item *vindemio*, *uvas decerpo*; *fruor*, *percipio*: f. ήσω, p. τετρύγηκα, a. 1. ἐτρύγησα, a. 1. imperat. act. τρύγησον, ἀλω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*.

Τρυγέω, *sicco*, *arefacio*: ab eod.

ΤΡΥΓΗ, ης, ἡ, *triticum*, *frumentum*, *fructus*; *messis*; item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, gen. pl. τρυγητήρων, *vindemiator*: et

Τρυγητὸς, ȣ, ὁ, idem: et

Τρυγητὸς, ȣ, ὁ, *frugum collectio*, *vindemia*: à p. pass. verbi τρυγάω.

Τρυγία, ας, ἡ, *fæx*, à τρὺξ.

Τρυγίας, ȣ, ὁ, scil. οἶνος, *vinum fæculentum*, *vini reliquiæ cum suâ fæce*: à præced.

Τρυγόωεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, *turtur*; à τρύζω, *murmuro*, idem quod τρίζω.

*Τρυγώνιον, ȣ, τὸ, *palumbula*, in Epig. ap. Suid. in voce.

Τρυζόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro*: vox per Onomatop. sed propriè *turturis*. Hinc *turtur* dicitur τρυγών.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, *foramen*; *veterator*, *longo rerum usu veluti tritus*: à τρύω, pro τράω, *foro*.

Τρυμαλιά, ας, ἡ, idem quod τρύμα.

Τρὺξ, γὸς, ἡ, *fæx vini*, *vinum recens*, *mustum*. Expon. etiam *de granis recens à Sole duratis*: *scoria ferri*. Th. τρύγη.

ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, *foramen*, *tenebra*.

Τρύπανον, ȣ, τὸ, *terebra*: à præced.

Τρυπάω, *terebro*, *perforo*: ab eod.

Τρύπημα, ατος, το, *foramen*; à τρυπάω.

Τρυσσὸς, ὴ, ὸν, *afflictus*, *æger*. Th. τρύω, *vexo*.

Τρυτάνη, ῆς, ἡ, TRUTINA: à τρύω pro τράω.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *delicatula*.

Τρυφάλεια, ίας, ἡ, *galea tres conos habens*: dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, et φαλὸς, ȣ, ὁ, *conus galeæ*.

Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, *caseus*, *lacteus*, *ex lacte concretus*.

Τρυφάω, *in deliciis*, vel *delicatè vivo*: *insolens sum*, *et arrogans*: fut. ήσω, p. τετρύφηκα, a. 1. ἐτρύφησα, nom. sing. part. præs. f. g. τρυφῶσα· à τρυφή.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, *delicatè*: à

Τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *delicatus*, *mollis*; undè

Τρυφερώτερος, *delicatior*: comparat. à

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus*, *deliciæ*; à τέθρυφα, p. verbi θρύπτω, *frango*.

Τρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ*; à τρυφάω.

Τρύφος, εος, τὸ, *fragmentum*: à θρύπτω.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *delicatè vivens*: à τρυφάω.

Τρήχμαλα, *aspera loca*: à τραχὺς, *asper*. Vide τρόχμαλα.

Τρύχνος, idem quod στρύχνος, *mollis*.

Τρύχονται, *affliguntur*; 2. pl. præs. ind. pass. verbi τρύχω.

Τρύχος, εος, τὸ, *pannus*, *tritus*. Th. τρύω.

Τρύχουσι, 3. pl. præs. act. à

*Τρυχόω, -ῶ, *attero*, *absumo*, *conficio*; item *affligo*: à τρύω, *tero*.

*Τρύχω, f. ξω, *afflicto*: ab eodem.

ΤΡΥΩ, *tero*, *attero*; *vexo*, *defatigo*, *exhaurio*, *domo*, *conficio*, *affligo*, *eneco*. Hinc τρύσκω, τρύχω, et τρυχόω, idem.

Τρωάνδε, Poët. et Dor. pro Τροίηνδε, *ad Trojam*.

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix*.

Τρώγαλα, *bellaria*; pro

Τρωγάλια, *bellaria*. Th. τρώγω, *rodo*.

Τρώγλη, ης, ἡ, *foramen*, *caverna*, propriè *rosione facta*; acc. pl. τρώγλας, ab eod.

Τρωγλοδύνοντα, acc. sing. part. præs. à

Τρωγλοδύνω, *latebram subeo*; ex τρώγλη, et δύνω, *subeo*.

Τρωγλοδύτης, ȣ, ὁ, nomen maris: à præced.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγούσας, *rodentes*, acc. pl. f. g. præs. part. à τρώγω, *rodo*.

Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.

Τρωγύλλιον, ȣ, τὸ, nom. urbis. Gr. *cella penuaria*.

ΤΡΩΓΩ, RODO, *comedo*; f. m. ξομαι, p. τέτρωχα, a. 2. ἔτραγον.

Τρώεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro Τρωσὶν, à Τρὼς, *Trojanus*.

Τρωθῇ, *vulneretur*; 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω, p. τέτρωκα, a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωϊὰ, ας, ἡ, Poët. pro Τροία, ας, ἡ, *Troja*: et

Τρωΐαθεν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, et Ion. Τροίηθεν, *ex urbe Trojâ*.

Τρωΐκεϊ, *Troï*, dat. sing. à Τρὼς, nom. propr.

Τρώκτης, ȣ, ὁ, *comestor*, *vorator*; expon. *astutus*, *deceptor*. Th. τρώγω, *comedo*.

Τρῶμα, ας, ἁ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, *foramen*; à τορέω, *perforo*. Th. τορέω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus*, *plaga*; *damnum*: Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.

Τρωματίζω, *saucio*, *vulnero*: à præced.

Τρὼξ, γὸς, ὁ, *vermiculus*, *qui legumina rodit*: et

Τρώξαλλις, *grillus*: à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. à

Τρωξάρτης, ου, ὁ, *panivorus*, nom. muris, ἀπὸ τοῦ τρῶξαι ἄρτον, *panem vorando*.

Τρώξιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *edulis, maturus*; à τρώγω, *comedo*.

Τρωπάω, *verto*; à τρέπω, idem.

Τρῶσιν, *vulneravit*: 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώϋμα, ατος, Ion. pro τραῦμα, *vulnus*.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro*.

Τρώων, et Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus*: dat. pl. Τρωσίν.

Τὺ, Dor. pro σὺ, TU: τύγα, Dor. pro σύγε, *tu*.

ΤΥΓΧΑ'ΝΩ, εις, ει, *sum; accidit ut sim, contingo, evenio; assequor*; propriè *scopum attingo, adipiscor; impetro;* cum gen. et cum acc. f. m. τεύξομαι, (à τεύχω, *paro*,) a. 2. ἔτυχον, ες, ε, a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι, a. 2. sub. τύχω, ης, η, et in 3. pl. τυχῶσι, a. 2. part. act. τυχὼν, οῦσα, όν, *vulgaris, -e*; p. ind. act. τέτυχα, ας, ε, et τετύχηκα, qu. à τυχέω.

*Τύδαι, pro ἐνλαθθα, Hesych.

Τυδείδαο, et Τυδείδεω, gen. Ion. à

Τυδείδης, ου, ὁ, TYDIDES, nom. propr.

*Τυῖδ', per Æol. pro ὧδε, *hic*. Sappho.

Τυκάνη, ης, ἡ, *tribula*; à τύκω, *paro*.

Τυκίζω, *scalpo, polio*; à

Τύκος, et τύχος, ου, ὁ, *instrumentum lapicidæ, quo lapides scalpuntur*: à τεύχω, *fabricor*.

Τυκτὰ, Persicè nomen, *cœnæ*.

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, *factus*; à τεύχω.

Τύκω, et τύχω, *paro*: ab eod.

Τύλη, ης, ἡ, *callus; culcita; gibbus cameli*: à τύλος, idem.

Τύλιμος, *crumena pellicea*, quia ibi aliquid τυλίττεται.

Τυλίττω, vel -σσω, *in modum culcitæ involvo; perscrutor*: à τύλη, *lodix, culcita*.

ΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *callus*, seu *callum; tuber, gibbus, torus in pectore*; item *clavus ligneus*; etiam *pudendum*.

Τυλόω, f. ώσω, *callosum reddo*; p. pass. τετύλωμαι à præced.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, *venefica, quæ circa τύμβους, versatur, et mortuos mutilat*: à

ΤΥΜΒΟΣ, ου, et Dor. τύμβω, ὁ, *bustum, sepulchrum, tumulus*. Hinc Angl. A TOMB.

Τυμβοχοέω, *tumulum struo, sepelio*; ex τύμβος, et χοέω, seu χέω, *terrâ aggestâ exstruo*.

Τυμβοχόη, *tumulus*: à præced.

Τύμμα, ατος, τὸ. Poët. *ictus, vulnus, plaga*; à τύπτω, *verbero*.

Τυμπανίζω, *tympanum pulso*, seu *tundo; fustibus cædo*: item *fustibus ad necem cædo; quovis violento supplicio afficio*; f. ίσω, p. τετυμπάνικα, p. pass. τετυμπάνισμαι, a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ης, η, à τύμπανον.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, *tympanistria*; à

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, TYMPANUM, *instrumentum quo pulsato sonus cietur*; item *fustis*. Th. τύπτω, *verbero*.

Τύνη, *tu*; Dor. pro τὺ, et hoc pro σὺ, *tu*. Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥΝΝΟΣ, vel τύννος, ου, *parvus*.

Τυννοτος, et Att. τυννοῦτος, *parvulus, tantillus*: à præced.

Τυντλάζω, f. άσω, *lutum calco, luto aspergo, blatero*: à

ΤΥ'ΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *lutum, nugæ*.

Τύπανον, ου, τὸ, idem ac τύμπανον.

Τυπεὶς, *percussus*; a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero*.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio, ictus*; dat. pl. Ion. τυπῇσι, ab a. 2. verbi ejusd.

Τυπικὸς, ἡ, ὸν, TYPICUS, *figuratus*; et indè

Τυπικῶς, *typicè*: à

Τύπος, ου, ὁ, *nota*, [**formula*,] *norma, exemplar; simulachrum*, seu *effigies, signum percussione factum*; TYPUS; à τύπτω.

Τυπόω, -ῶ, f. ώσω, *infirmo, figuro, signum imprimo*; à præced.

Τυπτήσεις, *verberabis*; Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanq. à τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et

Τυπτόντων, *verberant*; Att. pro τυπτέτωσαν nam gen. pl. part. præs. act. usurpant Attici pro 3. pl. imperat. præs.

ΤΥ'ΠΤΩ, *verbero, pulso, tundo*: imperf. ἔτυπτον, f. ψω, p. τέτυφα, a. 1. ἔτυψα, a. 2. ἔτυπον, præs. pass. τύπτομαι, *cædor, vapulo*, p. m. τέτυπα, ας, ε.

Τυπωθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τυπόω, f. ώσω.

Τύπωμα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. [*ὁρῶ μορφῆς τύπωμα, Eurip. Orest. *video simulacrum formæ ipsius*.] Th. τυπόω.

Τυραννευόντων, gen. pl. part. præs. à

Τυραννεύω, *regno; impero*; f. εύσω. Th. τύραννος, *rex*.

Τυραννέω, idem quod præced.

Τυραννία, ας, ἡ, TYRANNIS, *dominatio*: à τύραννος.

Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, TYRANNICUS; *dominandi peritus*: à τύραννος.

Τυραννικῶς, *tyrannicè*: adv. à præced.

Τυραννικώτατος, superl. à τυραννικός.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, TYRANNIS, *imperium*. Angl. TYRANNY, à τύραννος.

Τυραννοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *tyrannicida*: ex τύραννος, et κτείνω, *occido*; p. m. ἔκτονα.

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, TYRANNUS, *rex*, qui imperium in suos vel vi vel consiliis et pecuniâ adeptus esset, *regina, princeps*: Angl. A TYRANT. Est et nomen viri et avis; item adj. pro τυραννικός.

Τυρβάζομαι, *turbor, sollicitus sum*: med. à

Τυρβάζω, *turbas excito, tumultuor*; f. άσω, p. τετύρβακα à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, *tumultus, turba*.

Τύρβη, ης, ἡ, TURBA, Att. dicitur pro σύρβη.

Τυρία, ας, ἡ, *Europa*.

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, ex τυρὸς, *caseus*, et γλύφω, *cavo, excavo*.

Τυρόεις, όεσσα, όεν, *caseo similis*, seu *è caseo factus*: à

ΤΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *caseus*: qu. à τείρω, *sicco*.

Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis. Syr. *rupes*.

ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, TURRIS, *propugnaculum*.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, FURCA: quæ et ἰσχή.

Τυρῶ, Dor. pro τυροῦ, *casei*: gen. à τυρὸς.

Τυρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *caseo similis*.

Τύσσω, *supplico*: Hesych. puto pro πτύσσω, ut sit *plicare manus*, seu *genua*.

Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel τυτθὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *parvus*, τυτθὸν, adv. *paululùm* τυτθὸν ὅσσον, *valdè parum*.

Τυφάονα, acc. sing. à

Τυφάων, ονος, ὁ, nom. propr. viri hinc Τυφαόνιον, nom. propr. loci.

Τύφη, idem quod τίφη.

Τυφθείημεν, εῖτε, εῖεν, *verberati essemus*: per Sync. pro τυφθείημεν, ἰητε, ἰησαν, pl. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *cæcus; obscurus*; Epith. *parietis, in quo nulla fenestra; surdus*.

Τυφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas*: à præced.

Τυφλοῦται, 3. sing. præs. pass. à τυφλόω.

Τυφλοφόρος, *cæcum ferens*. Th. φέρω.

Τυφλόω, *excæco*; f. ώσω, p. τετύφλωκα, ας, ε, a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε, et

Τυφλώττω, *cæcus sum, cæcutio*: à τυφλὸς, *cæcus*.

Τῦφος, seu τύφος, ου, ὁ, *fumus; res inanis* fumo similis; *fumosa arrogantia, fastus, stupor attonitus*. Th. τύφω.

Τυφόω, *fumo infesto*; item *effero, insolentem reddo*; f. ώσω, p. τετύφωκα, præs. pass. τυφόομαι, -οῦμαι, *inflor, turgeo*, p. pass. τετύφωμαι, σαι, ται, p. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus, insanus, stultus*: a. 1. ind. pass. ἐτυφώθην, ης, η, a. 1. part. pass. τυφωθεὶς, εῖσα, *tumefactus*: à τῦφος, *fumus, fastus*: à

ΤΥ'ΦΩ, propriè *incendo paulatim, ut gliscat ignis sine flammâ*: *calefacio*: undè τύφομαι, *glisco*: *amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror*: *incendo*, simpliciter, et pass *ardeo, uror*, f. θύψω, p. τέθυφα, a. 1. ἔθυψα.

Τυφωέος, gen. sing. et τυφωεῖ, dat. à τυφωεὺς, nomen gigantis: et

Τυφὼν, ῶνος, TYPHON, nomen gigantis, qui et Typhœus dicitur; item *turbo, procella*. à τύφω.

Τυφωνικὸς, ἡ, ὸν, *turbulentus, a, um*: à τυφών.

Τυφὼς, -ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, *Typhœus centiceps*.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna, gratia, favor*.

Τύχαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum, contingo*; f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Ion. pro ἔτυχε, 3. sing. a. 2 verbi præced.

Τυχέειν, Poët. pro τυχεῖν, aor. 2. inf. act. ejusdem verbi.

Τυχεῖν, a. 2. infin. act. ab eod.

Τύχη, ης, ἡ, *fortuna*; *eventus*; in pl. *calamitates, fortuna adversa*; acc. pl. τυχάς. Est et τυχὴ, ῆς, ἡ, nomen propr. mulieris, à τυγχάνω, *contingo*.

Τυχηρὸς, ὰ, ὸν, *fortuitus, a, um*; à τύχη.

Τυχηρῶν, gen. pl. à τυχηρός.

Τύχῃς, *assecutus eris*; 2. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω.

Τυχήσω, f. 1. qu. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *assequor*; hinc τυχήσας, αντος, a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: p. pass. τέτυγμαι, a. 1. pass. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ου, ὁ, nomen viri. Gr. quod interpret. Lat. *fortunatus*: à τύχη, *fortuna*.

Τύχοιμαι, a. 2. opt. verbi τυγχάνω, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ά, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta*, a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω, q. v.

Τυχὸν. *forsitan, fortuitò*: adv. à τυχὼν, a. 2. part. et

Τυχόντι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, οῦσα, ὸν, *consecutus*; item *obvius, vulgaris*: a. 2. part. verbi ejusd.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi præced.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, *verberent*: Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Τυψίλη, *sordes in auribus*: Hesych. Sed aliter est κυψέλη.

Τύψεν, *percussit*: Ion. pro ἔτυψεν, 3. sing. a. 1. ind. et

Τύψον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Τυψοῦντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.

Τῶ, [sine ἰῶτα subj.] Dor. pro τοῦ. Sed

Τὼ, dualis est num. et

Τῷ, *huic*: dat. sing. ab ὁ, et pro ᾧ, *cui*; τῷ τρόπῳ, *quomodo?* Exponitur etiam, *quare, idcirco*; pro διὰ τοῦτο. [*Τῷ ϗ θαυμάζεσθον ἀκούοντες τόδε μῦθον, *quocirca mirabuntur qui illum tunc sermonem audiebant*. Theocr. Idyll.]

Τώγ', seu τώδε, *hi*: dual. num. ab ὁ, *hic*.

Τὤγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum*.

Τὤγκιστρα, Dor. pro τὰ ἄγκιστρα, *hami*.

ΤΩΘΑΖΩ, *dicteriis incesso, irrideo, mordeo*; f. άσω.

Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *conviciis insectantes*; part. præs. pl. num. f. g. à τωθάζω.

Τωθασμὸς, ου, ὁ, *irrisio*: et

Τωθαστὴς, ου, ὁ, *irrisor*; à p. pass. verbi præced.

Τὤλγεος, Dor. pro τοῦ, i. e. τοῦ ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, *vestitus*: ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, *circumdo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Τῶ 'μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, *mei*.

Τῶν, τῶνδε, et τῶνδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τό.

Τὤντρῳ, Dor. vel Att. pro τῷ ἄντρῳ, *antro*.

Τὤρνεον, Dor. vel Att. pro τὸ ὄρνεον, *avis*. Th. ὄρνις.

Τὼ 'πὸ τούτω, pro τὸ ἀπὸ τούτου, *postea*.

Τὠργείω, Dor. vel Att. pro τοῦ 'Αργείω, *Argivi viri*.

Τὤροτρον, Dor. vel Att. pro τὸ ἄροτρον, *aratrum*.

Τὠρχαῖον, Dor. vel Att. pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitùs, olim*.

Τὼς, *sic*, pro ὥς, per Aphæres. vel Dor. pro ὡς. Th. ὧος, *hic*, e τὼς Dor. pro τούς.

Τὤστέα, Dor. vel Att. pro τὰ ὀστέα, *ossa*.

Τὠυτ', ἐπὶ χρέος, Dor. et Poët. dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, *ad idem ministerium*.

Τωὔτέω, τωὔτῳ, et τωὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, et τὸ αὐτό.

Τωὔτοῦ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ.

Υ, LITERA vigesima apud Græcos, in numeris est *quadringenta*, et cum lineolâ infrà adjectâ (υ,) *quandringenta millia*. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα, υ, in ι, Dor. et Æol. mutatum, ut in Μοῖσα, pro Μοῦσα, &c.

Ὓ, *olfacientis sonus*: adv. à spiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid se probare ostendit.

Ὑάδες, αἱ, *Hyades, suculae; stellæ septem in cornibus tauri, quae quùm oriuntur* aut *occidunt, pluvias excitant*: ab ὕω, *pluo*.

Ὕαινα, ης, ἡ, *bellua*: nomen quadrupedis: dict. à setis *suillis* in dorso; item *sucula*, et HYÆNA piscis: ab ὗς, *sus*.

Ὑαίζω, f. ίσω, *pluo*. Th. ὕω, idem.

Ὑακίνθια, *festum in honorem Hyacinthi* pueri; et

Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, HYACINTHINUS, *a, um*: ab

ὙΑ'ΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, HYACINTHUS, *puer; flos*, et *gemma*; item *lana* aut *fila hyacinthino colore imbuta*; etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, *vitrius, a, um*: ab

ὝΑΛΟΣ, seu ὕελος. ου, ἡ, *vitrum, crystallus*.

Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, *vitrarium*: à

Ὑαλουργὸς, οῦ, ὁ, *vitrarius*: ex ὕαλος *vitrum*, et ἔργον, *opus*.

Ὑὰς, άδος, ἡ, HYAS. Vide ὑάδες.

Ὑϐάλλειν, *subvertere*: Dor. seu Æol. Sync. pro ὑποϐάλλειν, præs. inf. act.

ὙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *curvus, inflectus*.

Ὑϐούλοιο, Dor. pro Εὐϐούλοιο, *Eubuli*.

Ὑϐρίζω, *contumeliâ afficio, injurius sum, insolesco*; item *stupro*; f. ίσω, et Att. ιῶ, p. ὕϐρικα, a. 1. ὕϐρισα, a 1. inf. act. ὑϐρίσαι, p. pass. ὕϐρισμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑϐρίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. ὑϐρισθεὶς, έντος, *contumeliâ affectus*, f. 1. pass. ὑϐρισθήσομαι, η, εται. Th. ὕϐρις.

ὝΒΡΙΣ, εως, et εος, ἡ, *injuria; contumelia; superbia; stuprum vel adulterium per vim illatum; noxa è re quâvis*, v. gr *nimiâ pluviâ*, acc. ὕϐριν.

Ὑϐρίσαι, a. 1. inf. act. ὕϐρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑϐρίζω, *contumeliâ afficio*. Th. ὕϐρις.

Ὑϐρίσδειν, Dor. pro ὑϐρίζειν.

Ὑϐρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi ὑϐρίζω.

Ὑϐρισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. ab eod.

Ὑϐρισμὰ, ατος, τὸ, idem quod ὕϐρις.

*Ὑϐρισμένος, η, ον, *ambitiosè ornatus*, ἐν στολῇ, οὐδὲν τι ὑϐρισμένῃ, Xen. Cyrop. i. 22. *stolam habens haud valdè pretiosum*. Eurip. Phœniss. 1119. vid. Bos. Obs. Miscell. c. 4. et Hutchinson in Cyri Exp. l. i. p. 117. 8vo.

Ὑϐριστὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑϐριστὴς, οῦ, ὁ, *contumeliosus, injuriosus; stuprator*; à perf. pass. verbi ὑϐρίζω.

Ὑϐριστικὸς, ἡ, ὸν, *pronus ad faciendam injuriam*: à præced.

Ὑϐριστικῶς, adv. *injuriosè, contumeliosè*: ab eod.

Ὑϐριστρία, ας, ἡ, *contumeliosa, superba*: à ὑϐριστήρ.

Ὕϐωμα, ατος, τὸ, *curvamen*: et

Ὕϐωσις, idem; tanquam ab ὑϐόω, *curvo*.

Ὑγιάζω, *sano, curo*, f. άσω, p. ὑγίακα.

Ὑγιαίνης, 2. sing. præs. sub. ab

Ὑγιαίνω, *sanus sum*; f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanus*.

Ὑγιᾶ, acc. sing. ab ὑγιής.

Ὑγιεία, ας, ἡ, *sanitas*: ab eod.

Ὑγιεῖος, gen. sing. Ion. à præcede

Ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, *sanus; saluber*. Th. ὑγιὴς, idem.

Ὑγιεινότατος, superl. à præc.

Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, *sanus, incolumis, integer*: à seq.

ὙΓΙΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanus, incolumis, integer*; item *rectus, utilis; bonus, faustus; ratus*.

Ὑγρὰ, seu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὸς κέλευθος, *humida via, mare, pelagus*. Th. ὑγρός.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, *humecto, irrigo*: ab

ὙΓΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus, in aquâ degens; liquidus, viridis: mollis, lubricus*. Tropicè dicitur *de eo, qui obsequitur omnium studiis; impr. de petulanti mobilitate oculorum in faeminis libidinosis, tener*, de *pulchritudine; flexibilis* de *arcu: facilis, leniter fluens, de oratione*: ab ὕω, *pluo*.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas, humor; flexibilitas; teneritas*; de moribus, *humanitas, facilitas; prodigalitas, luxuria*: à præced.

Ὕδατι, dat. et ὕδατος, gen. sing. ὕδασι, dat. pl. ab inusit ὕδας, pro quo ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, *vesicula, stilla*: Gl. Cyr. ab eod.

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, *aquosus*: ab eod.

Ὕδει, *aquae, limo*: dat. sing. ab ὕδος, εος, τὸ, *aqua*.

Ὕδερος, ου, ὁ, *hydrops*: ab ὕδωρ.

Ὑδέω, idem ac ὕδω, *cano*.

Ὕδης, ους, ὁ ϗ ἡ, *qui peritè canit; sapiens, prudens*. ab ὕδω, *cano*.

Ὑδνέω, *nutrio*.

Ὕδνον, ου, τὸ, *tumor, terrae, tuber*; ὕδνα, *tubera*: ab ὕω.

Ὕδος, εος, τὸ, *aqua*: ab ὕω.

Ὕδρα, ας, ἡ, HYDRA, *aquatilis serpens*: ut et ὕδρος, *hydrus*. Th. ὕδωρ, ατος, τό.

Ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *aquae ductor, aquaeductus*, ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, *aquaeductio, aquagium*, ex ὕδωρ, et ἀγωγός.

Ὑδραίνω, f. ανῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδραλέτης, *mola aquaria*; quia ὕδατι ἀλεῖ, ab ἀλέω, *molo*.

Ὑδράλμη, *aqua salsa*: ex ὕδωρ, et ἅλμη.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius*: et

Ὕδραυλις, εως, ἡ, sive ὑδραυλικὸν, (scil. ὄργανον,) HYDRAULA, cui simile *organum*, scil. musicum, quo αὐλοῦσι per ὕδωρ.

Ὑδρία, ας, ἡ, *aquatio, irrigatio*: ab ὑδρεύω.

Ὑδρίον, ου, τὸ, Ion. -ήϊον, *vas hauriendæ aquæ*, HYDRIA; it. *aquatio*.

Ὑδρεύω, *rigo, aquam poto, fero, haurio*: ὑδρεύομαι, *aquor, aquam haurio, irrigor*: f. m. εύσομαι, ab ὕδωρ.

Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, acc. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ.

Ὑδρία, HYDRIA, *cadus, urna, aquatio*. Th. ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.

Ὑδρομεδούση, nomen ranæ: ex ὕδωρ, et μέδω, *impero*.

Ὑδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo, sum abstemius*: f. ήσω, p. -πόληκα· ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor*: ex ὕδωρ, et πότης, à πίνω, *bibo*.

Ὕδρος, ου, ὁ, HYDRUS, *serpens aquaticus*. Vide ὕδρα.

Ὑδροφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui aquam portat*: ex ὕδωρ, et φέρω, *fero*.

Ὑδρόχαρις, nomen ranæ: ex ὕδωρ, et χαίρω, *gaudeo*.

Ὑδρόχοος, *aquarius*: qui ὕδωρ χέει.

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, HYDROPICUS, *a, um. qui laborat aquâ intercute*: ab

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, HYDROPS, *aqua intercus*: ex ὕδωρ, et ὤψ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ὙΔΩ, *celebro, cano, dico*: qu. ab ᾄδω.

ὝΔΩΡ, ατος, τὸ, *aqua*. Poët. est ὕδει et ὕδος.

Ὑῒ, vox minitantis: *hui*.

Ὕει, *pluit*; 3. sing. præs. verbi ὕω, f. ὕσω.

Ὕειος, εία, ειον, *suillus*: ab ὗς, *sus*.

Ὕελος, *vitrum*: pro ὕαλος.

Ὕεσθαι, *pluviis irrigari*: ab ὕω, *pluo*.

Ὑετίζω, *pluo*, f. ίσω, p. ὑέτικα· ab ὑετὸς.

Ὑέτιος, ία, ιον, *pluviosus*: ab

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*; ab ὕω.

Ὑετώτατος, άτη, ατον, *maximè pluvius*: superl. à præced.

Ὑηνία, vel ὑηνεία, ας, ἡ, *hara; mores suilli; insulsitas*: ab ὗς, *sus*.

Ὕης, ου, ὁ ἡ, *pluvius*: Jovis et Bacchi Epithet. ab ὕω.

Ὑθλέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*: ab

ὝΘΛΟΣ, ου, ὁ, *nugæ, loquacitas*.

Ὑΐασι, dat. pl. pro υἱοῖσι, ab υἱεὺς, *filius*.

Υἷε, *filii*: nom. dual. ab υἱεὺς.

Υἷα, acc. sing. et υἷας, acc. pl. et Υἷες, nom. pl. ab

Υἱεὺς, gen. έως, ὁ, *filius*. Th. υἱὸς, idem.

Υἱῖ, dat. sing. contract. ab

Υἱὺς, υἱῦος, et contractè υἷς, υἷος, ὁ, *filius*.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio*: q. d. θέσις υἱοῦ, quùm pro filio recipitur qui naturâ filius non est.

Υἷος, gen. contract. ab υἷς.

ΥἹΟΣ, οῦ, ὁ, *filius, gnatus*.

Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱός.

Υἱόω, *adopto*; f. ώσω, a. 1. υἱωσα, a. 1. m. υἱωσάμην, ω, ατο, à præced. Th.

Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, *nepos, filius filii*: ab eod.

Υἱώσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi υἱόω.

ὙΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, et ὕκη, ης, ἡ, *piscis quidam*.

Ὕλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, *sylva*.

Ὕλαγμα, ατος, τὸ, et

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus*; ab ὑλάω, *latro*.

Ὑλαῖος, αία, αῖον, *sylvestris; luxurians frondibus et sylvescens; materialis*: ab ὕλη, *sylva*.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

Ὑλακτέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod.

ὙΛΑΏ, *latro*; f. άσω.

ὝΛΗ, ης, ἡ, *materia quæcunque, unde aliquid fit; SYLVA, ligna; alimenta, fæces cibi decocti*. Hinc

Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, *sylvosus, arboribus opacus*. Th. ὕλη.

Ὑληκοῖται, nom. pl. ab

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in sylvâ dormit*: ex ὕλη, et κοίτη, *lectus*.

Ὑλητόμος, ου, ὁ, *sylvicida, lignator*: ex ὕλη, et τέμνω, *seco*; p. m. τέτομα.

Ὕλια, ων, αἱ, *præsegmina coriorum, res fæculentæ*: ab ὕλη, *fæx*.

Ὕλλις, σάθμη, *Dorica libra*: Vide Scholiast. Pindar. Pythior. p. 195.

Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo*: ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ ἡ, *ad succidendas arbores aptus; lignorum cæsor, lignator*: ex ὕλη, et τέμνω, *seco*.

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab

Ὑλοφάγος, ου, ὁ ἡ, *qui sylvas depascitur*: ex ὕλη, et φάγω, *edo*.

Ὑλώδης, εος, ὁ ἡ, *sylvosus*. Th. ὕλη.

Ὑμέας, Ion. pro ὑμᾶς, *vos*.

Ὑμὲς, nom. pl. Dor. pro

Ὑμεῖς, *vos*: qu. συμεῖς, à σὺ, *tu*.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS, nuptiarum præses, genius; nuptiale carmen; nuptiæ*; est et nom. Hæretici cujusdam. Th. ὑμήν.

Ὑμεναιόω, *uxorem duco; hymenæum cano*: à præced.

Ὑμέτερος, έρα, ερον, *vester, a, um*: ab ὑμεῖς, *vos*. Th. σὺ, *tu*.

ὙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *membrana, pellicula; HYMEN, carmen nuptiale*. Ponitur et ὑμὴν pro ὑμετέραν, acc. sing. f. g. à σὺ, *tu*.

Ὑμμᾶς, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. et

Ὕμμες, et ὔμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. et

Ὕμμι et ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σὺ.

Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare*: a. 1. infin. act. et

Ὑμνέουσαι, *cantantes*; nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνοῦσαι et

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus*; 1. pl. præs. et

Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præs. f. g. et

Ὑμνεῦσι, Dor. pro ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. ab

Ὑμνέω, *carmine celebro; celebro, laudo*, etiam *solutâ oratione; carmine perstringo et diffamo; accuso; deploro*; imperf. ὕμνεον, ουν, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ησα, a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος: ab ὕμνος, *carmen*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à præced.

Ὕμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus, laudatio*.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑμνητής, ου, ὁ, *laudator*: propriè carminibus, et

Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, *celebratus, celebris*: à 3 sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro*.

Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio*.

Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei scriptum*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὕμνον, imperf. act. et

Ὑμνεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὕμνῳ, *carmini*: dat. sing. ab ὕμνος.

Ὑμνῳδέω, -ῶ, *hymnos canto; oraculum edo*: à seq.

Ὑμνῳδὸς, οῦ, ὁ, *hymnorum cantor*: ex ὕμνος, et ᾠδός.

Ὕν, et ἵιν, et ἵν, pro Hebræo *HIN, mensuræ genus*.

ὙΝΙΣ, et ὕνις, εως, ἡ, *vomer*: qu. ab ὗς, *sus*, quia ut hæc rostro, ita et ille fodit terram.

ὝΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus, mannus*.

Ὑὸς, gen. sing. ab ὗς, *sus*. Th. σῦς, συὸς, ὁ ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS, herba quædam*, ὑὸς κύαμος, qu. *suilla faba*.

Ὑοφορβὸς, qui ὗς φορβεῖ, *subulcus*: ὑοφορβεῖον, *porcinarium, hara*: ex ὗς, et φέρβω.

*Ὑπαγανακτέω, *subindignor*.

Ὑπαγγελίουσα, Ion. pro ὑπαγγελοῦσα, f. 2. part. act. fœm. gen. ab

Ὑπαγγέλλω, *clam nuntio*: ex ὑπὸ, et ἀγγέλλω, f. ελῶ, a. 1. ἤγγειλα.

Ὑπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, *cervical*; quod sub ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαγορευτέον, *vicissim dicendum*; adj. verbale; ab ὑπαγορεύω.

Ὑπαγορεύω, *verba subjicio, respondeo; post factum addo verba; interpretor, expono*; f. εύσω, p. ὑπηγόρευκα ex ὑπὸ, et ἀγορεύω, ab ἀγορὰ, ᾶς, *forum*.

Ὑπάγω, *subduco; subjicio jugo, subdo*, maximè in med. Est et *defero, in judicium adduco; accuso; abeo, progredior*. In med. est præterea *subjicio mihi; illicio in fraudem*; item *subjicio vel suggero alicui aliquid*: [**morior, mortem obeo*, Matt. xxvi. 24. Marc. xiv. 21. at nusquam hoc significatum apud exteros. Contrà ὑπάγω φρένα τερπνὰς, *vitam dego*. Theog. 917.] præs. imperat. ὕπαγε, *vade*: imperf. ὑπῆγον, ες, f. ὑπάξω, p. ὑπῆχα, a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε· ex ὑπὸ, et ἄγω, *duco*.

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio*: à præced.

Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, *a, prae, sub, &c*.

ὙΠΑΙΘΑ, *coram, rectà*: ex ὑπαὶ, et ἰθὺ.

Ὑπαιθρὸς, ου, ὁ ἡ, *subdialis, qui est sub dio*: ex ὑπὸ, et αἰθρία.

Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι.

Ὑπαΐσσω, f. ξω, *clam prosilio, subrepo*; a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος· ex ὑπὸ, et ἀΐσσω, f. ξω, *ruo*.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, *culpa, noxa*: ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ ἡ, *obnoxius crimini*; ex ὑπὸ, et αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia*: à p. m. ὑπήκοα, et Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio*.

Ὑπάκουσον, *audi*: Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. et

Ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. ab

Ὑπακούω, *obedio, ausculto, respondeo, subaudio; cedo, admitto*; [**audio pulsantem ostium et sciscitando agnosco quis sit*, Act. xii. 13. vid. exempla

apud Camerar. Raph. Xenoph. et Gesner.] imperf. ὑπήκουον, f. ούσω, p. ὑπήκουκα, a. 1. ὑπήκουσα, a. 1. inf. ὑπακοῦσαι. Ex ὑπό, et ἀκούω, audio.

Ὑπαλεύασθαι, a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.

Ὑπαλεύεο, Ion. pro -ου, præs. imperat. m. verbi.

Ὑπαλεύομαι, fugio, elabor: ex ὑπό, et ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, vito.

Ὑπαλλαγή, ῆς, ἡ, immutatio, et HYPALLAGE figura, ab

Ὑπαλλάττω, muto, immuto, commuto; unum loco alterius pono, seu exhibeo: ex ὑπό, et ἀλλάσσω, vel -ττω, muto.

Ὑπαλύξαι, effugere; a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσσω.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium: ab eod.

Ὑπαλύσσω, f. ξω, subterfugio, effugio, evito: ex ὑπό, et ἀλύσσω.

*Ὑπαναχωρέω, clam retrò abeo.

Ὕπανδρος, ου, ὁ, vel ἡ, viro subjectus seu obnoxius; q. d. ὁ vel ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, qui vel quæ est in potestate viri.

Ὑπανίσταμαι, adsurgo honoris causâ alicui, exsurgo: ex ὑπό, ἀνά, et ἵστημι, sisto.

Ὑπανίστασο, surge; præs. imperat. m. præced.

Ὑπαντάω, -ῶ, occurro, f. ήσω, p. ὑπήντηκα, a. 1. ὑπήντησα: ex ὑπό, et ἀντάω, occurro. Th. ἀντί.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, et ὑπαντή, ῆς, ἡ, occursus; à præced.

Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω.

Ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέτην, benefactori occurrere, i. e. viro de nobis bene merito gratiam referre; ab

Ὑπαντιάω, et άζω, f. άσω, obviam prodeo, incurro, incido: ex ὑπό, et ἀντιάω, seu ἀντάω, in occursum eo. Th. ἀντί.

Ὕπαντρος, ου, ὁ ξ ἡ, qui in antris est vel degit: ex ὑπό, et ἄντρον.

Ὑπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, succendere.

ΥΠΑΡ, τό, indecl. visio vera: et ὄναρ, opponitur.

Ὑπαργμένα, τά, Ion. pro ὑπηργμένα, quæ jam facta sunt: ab ὑπάρχω.

Ὑπάργυρος, ου, ὁ ξ ἡ, in quo argentum est mixtum; ὑπάργυρος φωνή, vox pecuniâ venalis. Hoc de illis dicitur, qui linguam et vocem pretio venalem habent: ab ἄργυρος.

Ὕπαρνος, et ὑπάρρηνος, ου, ἡ, ovis sub se vel in se agnum habens: ex ὑπό, et ἀρς, ἀρνός.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, sum: ab ἄρχω. Th. ἀρχή.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, substantia, res: facultates: ab eod.

Ὑπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, surripere.

Ὑπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, erat: 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, sum.

Ὑπαρχή, ῆς, ἡ, initium, ortus; beneficium ultrò datum. Th. ἀρχή.

Ὑπάρχοντα, τά, facultates, quæ quis habet. Vide ὑπάρχω.

Ὕπαρχος, ου, ὁ, qui sub alio imperium obtinet; dux: idem quod ἔπαρχος, item, nomen Indicum fluvii, ex ὑπό, et ἀρχός.

Ὑπαρχούσης, gen. sing. præs. part. f. g. et

Ὑπάρχουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ὑπάρχω, εις, ει, initium do, primus facio aut dico, sum, existo, suppeto, adsum; sum ὕπαρχος: [*ὑφ' ἀμυνόμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, ἠδίκεις αὐτούς, Isoc. p. 443. ne cultor, sed auctor, eos injuriis affecisti. ξ ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις, Xen. de Cyri Exped. I. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. à parte vestrâ stabit mea civitas, præsto erit vobis.] in 3. pl. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, bona fortunæ, quæ quis habet; f. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα, a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. ex ὑπό, et ἄρχω. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium, imperium, &c.

Ὑπασπίδια, adv. ab

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ ξ ἡ, clypeo tectus: ex ὑπό, et ἀσπίς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ὑπασπίζω, sub clypeo latentèr incedo, pugno: Metaph. sub alicujus patrocinio et tutelâ sum. Et armiger alicujus sum: ex ὑπό, et ἀσπίς, clypeus.

*Ὑπατεία, ας, ἡ, consulatus: à seq.

Ὑπατεύω, consulatum gero: ab ὕπατος.

*Ὑπατικός, ἡ, όν, consularis: ab eod.

Ὕπατος, άτη, ατον, summus, a, um: contractè ex ὑπέρτατος. Est et ὕπατος, consul, quia penes illos erat summa potestas. Aliquando honoratus, imus, et profundus. Th. ὑπέρ.

Ὕπεασι, subsunt, Ion. pro ὕπεισι, 3. pl. præs. ind. verbi ὕπειμι, qu. ex ὑπό, et εἰμί, sum.

Ὑπεάλη, cultro; sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, subjicio, suborno. Th. βάλλω, jacio, f. αλῶ.

Ὑπεβλέποντο, 3 pl. imperf. m. verbi ὑποβλέπομαι, torvè intueor. Th. βλέπω, video, f. ψω.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ ξ ἡ, qui sponsioni est obnoxius: vide in ἔγγυος, sponsor.

Ὑπέδδεισαν, timuerunt; 3 pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo, f. σω.

Ὑπεδεδίεισαν, timuerunt, per Sync. pro ὑποδεδιδίεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi ὑποδείδω, quod ex ὑπό, et δείδω, timeo. f. δείσω, p. m. Poët. δείδια, plusq. p. ἐδεδίειν.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, præmonstro, f. ξω, p. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, ostendo.

Ὑπέδεκτο, excepit, Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, capio, fut. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, suscipio; perf. pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ὑπεθήκατο, intruxit: 3. sing. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Ὑπείκω, obedio, succumbo, cedo: Poët. dicitur ὑποείκω, f. ὑπείξω. Ex ὑπό, et εἴκω, cedo.

Ὕπειμι, subsum, adsum. Th. εἰμί, sum.

Ὑπεῖναι, remittere; Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι, et ὑπεῖναι, adesse, præs. inf. à præced.

Ὑπείξομαι, f. 1. m. verbi ὑπείκω, q. v.

Ὑπείρεχον, per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. et

Ὑπειρέχοι, teneat, 3 sing. præs. opt. ab ὑπειρέχω, pro ὑπερέχω, excello, quod ex ὑπέρ, supra, et ἔχω, habeo, teneo.

Ὑπείροχος, ου, ὁ ξ ἡ, Ion. et Poët. pro ὑπέροχος, eximius, excellens, excellentior: ab eod.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, submitto.

Ὑπεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, subduco. Th. τίθημι, pono.

Ὑπέκκειμαι, clam aliquo exportatus sum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ὑπεκκομίζω, clam exporto: hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ex ὑπό, ἐκ, et κομίζω, fero.

Ὑπεκπέμπω, clam emitto, submitto. Th. πέμπω, mitto.

Ὑπεκπροθέει, longe præcurrit, 3. sing. præs. ind. ab

Ὑπεκπροθέω, f. ήσω, præcurro: ex ὑπό, ἐκ, πρό, et θέω, curro.

Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio: ex ὑπό, ἐκ, πρό, et φεύγω, fugio; a. 2. ἔφυγον.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. præced.

Ὑπεκτίθημι, clam expono; aliquid transportandum curo. Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, clam effero. Ex ὑπό, ἐκ, et φέρω, fero; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, clam fugiunt: et

Ὑπέκφυγε, effugisset: Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, clam fugio, subterfugio: ex ὑπό, ἐκ, et φεύγω, fugio

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, ex aliquo loco me subduco: ex ὑπό, ἐκ, et χωρέω, eo.

Ὑπέλαβον, ες, ε, suscepi, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, suscipio. Th. λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελείφθην, relictus sum; a. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, relinquo, f. ψω. Th. λείπω, linquo, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio, f. m. λήψομαι, p. λέληφα. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, solvisti, Ion. pro ὑπελύσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, solvo, f. σω, a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμειναν, expectabant, vel sustinuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, sustineo, a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo; f. νῶ, p. μεμένηκα.

Ὑπέμενεν, 3. sing. imperf. act. ejusd.

Ὑπεμνήμυκε, deflexit; tristatus est: 3. sing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ex ὑπό, et ἠμύω, inclino: f. ύσω, p. ἤμυκα, et Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato η in ε, Epenth. Poët. τῦ ν, ἐμνήμυκα.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco.

Ὑπεναντίος, α, ον, [*contrarius, nusquam subcontrarius, ut contendit J. Albert. ad Coll. ii. 14.] adversarius; obvius, obviam factus. Ex ὑπό, et ἐναντίος, adversus. Th. ἀντί, pro. Hinc

Ὑπεναντιῶς, *vicè, è contrario*: adv. à præced.

Ὑπένερθε, Poët. *sub, subtus*: ex ὑπὸ, et ἔνερθε, *infra*.

Ὑπενόουν, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor*, f. ήσω, p. ὑπονενόηκα.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, *subtractio*: ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *clam aufero; subtraho*; ex ὑπὸ, ἐξ, et αἱρέω, *capio*.

Ὑπεξαίρω, *eximo, submoveo, clam de medio tollo*: f. αρῶ, p. ὑπεξῆρκα, ex ὑπὸ, et αἴρω, *tollo*

Ὑπεξαλύσκω, *effugio, subterfugio*: f. ξω et ὑπὸ, ἐξ, et ἀλύσκω, f. ξω, *evito*, a. 1. ἤλυξα. Th ἀλέω, idem.

Ὑπεξαναδὺς, *emersus*, præs. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δῦμι, *subeo*.

Ὑπέξειμι, *procurro in aliquem; impetum facio; excedo*, [**in alicujus aspectum aggredior*, Diod Sic. p. 616. D. ed Rhodoman. ὑπεξιόντες, *prodeuntes*, a. 2. part. Herod. l. 1. c. 176. *subterfugientes*, l. iv c. 120.] ex ὑπὸ, et ἔξειμι, *exeo*. Th. ἴημι, *eo*.

Ὑπεξειρύω, *subtraho*; ex ὑπὸ, ἐξ, et εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho*.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clam egredior*

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire*: ab

Ὑπεξέρχομαι, *clam egredior, me subduco; ulciscor, punio*; ex ὑπὸ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, f m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέσχε, *effugit*, pro quo commun ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind act. verbi ὑπεξέχω.

Ὑπεξέχω, *clam me subduco*. Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω.

Ὑπεξῄϊσαν, *se subduxerunt*. Vide ἤϊσαν.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit*: 3. sing. à 1. ind. act verbi ὑπεξαλύσκω.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, *filius familias*, propriè qui est ὑπ' ἐξουσίᾳ, *sub potestate*, scil. patris. nondum emancipatus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind act. verbi ὑποπλέω, *subnavigo, sublego*. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω, a. 1. ἔπλευσα.

ὙΠΕ'Ρ, Poët. ὑπεὶρ, cum. gen. *SUPER, supra, pro, propter, per, de*; cum acc. *ultra, trans, suprà praeter*, vel *contra*. In compositione notat *supra, super, pro, præ, trans, praeter*, et *intensionem*. [**pro, in commodum* vel *defensivè*, ut Rom. viii. 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν: vel *votivè*, προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, Matt v. 44. *et orate pro persequentibus et calumniantibus vos*. (2) *Juxta*, 'Ο Θεὸς—ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν—ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Phil. ii. 13. *juxta beneplacitum*. (3) *Vice, loco*. συμφέρει ἵνα εἷς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, Joan. xi. 50. *loco totius populi* ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι, Philem. 13. (4) *De*, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, Rom. xv. 9. *de misericordiâ Deum glorificent*. (5) *Quod attinet ad*, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, 2. Thess. ii. 1. *quod attinet ad adventum Domini*, ut Lat. *super*. (6) Pro διὰ, *per*, ὑπὲρ ἧς ἔθνῃσκε, Soph. Trachin. ver. 721. *per quam moriebatur*. (7) *Per*, in formulâ adjurandi, λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, Hom. Il. X, *precor per animum et genua*. καί μιν ὑπὲρ πατρὸς λίσσεο, Il. Ω, *per patrem supplica*. Vid. plura L. Bos. Miscel. cxxxii. (8) *Propter*. ὑπὲρ πάθεων, Eurip. Hippol. 150. *ob mala*, ἔριδος ὕπερ, Androm. 90. *ob discordiam*, usitatius ὑπὸ vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1125.]

Ὑπέρα, ας, ἡ, *funis, quo antennarum cornua tenduntur et laxantur*: ab ὑπέρ.

Ὑπεράγαν, adv. *valdè, maximè*.

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo*. Th. ἀγαπάω, *diligo*.

Ὑπεραγόντως, *valdè*, adv. ab

Ὑπεράγω, f. ξω, *excello*. Th. ἄγω, *duco*.

Ὑπεραεῖ, per Dialys. pro ὑπεραεῖ. dat. sing. ab

Ὑπεραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *desuper flans*; ex ὑπὲρ, et ἄω, *flo, spiro*.

Ὑπεραινετὸς, η, ὸν, *maximè laudabilis*: ex ὑπὲρ, et αἰνετὸς, *laudabilis*.

Ὑπεραίρω, *extollo, supra modum me effero*; item *antecello*; f. ὑπεραρῶ, p. ὑπερῆρκα, a. 1. ὑπερῆρα, præs. pass. ὑπεραίρομαι, *supra modum efferor*, vel *effero meipsum*; a. 1. pass. ὑπερήρθην, a. 1. inf. pass. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπεραίσχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *supra modum turpis*. Th. αἰσχρὸς, *turpis*.

Ὑπέρακμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *florem aetatis excedens*: ex ὑπὲρ, *super*, et ἀκμὴ, *cuspis*; item *flos aetatis*.

Ὑπεράκριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui loca montana incolit*. Th. ἄκρος, *summus*.

Ὑπεράλλομαι, *transilio*: ex ὑπὲρ, et ἅλλομαι, *salio*.

Ὑπέραλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eximius, praestans*; ex ὑπὲρ, et ἄλλος, *alius*.

Ὑπεράλμενον, *transilientem*, per Sync. pro ὑπεραλλόμενον, acc. sing. part. præs. m. verbi ὑπεράλλομαι, *salio*.

Ὑπεράνω et ὑπεράνωθεν, adv. cum gen. *longè, supra*. Ex ὑπὲρ, et ἄνω, *sursùm*.

Ὑπεραπολογεῖσθαι τινὸς, pro ὑπὲρ τινὸς ἀπολογεῖσθαι, *pro aliquo causam agere*.

Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω.

Ὑπεραῤῥωδέω, *supra modum metuo*: ex ὑπὲρ, et ἀῤῥωδέω, *metuo*. apud Herod.

Ὑπερασπίζω, *clypeo protego, propugno*. Et ὑπὲρ, et ἀσπίζω, *clypeo defendo*. Th. ἀσπὶς, ιδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπερασπισμὸς, οῦ, ὁ, *defensio, propugnatio*: et

Ὑπερασπίστηρ, ηρος, ὁ, idem quod.

Ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, *propugnator, protector*: à perf. pass. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπερασπιῶ, f. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπεραυξάνω, *vehementer augeo*; f. ὑπεραυξήσω, a. 1. ὑπερηύξησα· ex ὑπὲρ, et αὐξάνω.

Ὑπεράφανος, ω, ὁ καὶ ἡ, Dor pro ὑπερήφανος, *superbus*.

Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *supra modum gravatus* et *onustus*: et

Ὑπεράχθομαι, *iniquissimo animo ferò, valdè doleo*. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ὑπερβαίνω, *supergredior, transgredior; excedo, supero, antecello; praetereo, omitto, non dico*; f. m. ὑπερβήσομαι, p. ὑπερβέβηκα, a. 2. ὑπερέβην, ης, η. ex ὑπὲρ, at βαίνω, *eo*.

Ὑπερβάλλῃ, *praeterierit*: 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω.

Ὑπερβαλλόντως, adv. *suprà quam, valdè*: ab

Ὑπερβάλλω, *projicio ultrà; trajicio: excello, supero; excedo,—redundo; contra liceor*; f. αλῶ, p. ηκα, p. m. ὑπερβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*; f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, et Ion. -ίη, ἡ, *transgressio, contemptus*: ab ὑπέρβασις.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, *transgressio, transitus, praestantia; violatio legis*, &c. ab ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, *eo*, f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑπερβατὸν, οῦ, τὸ, *HYPERBATON*, figura, i. e. trajectus verborum ordo: et

Ὑπερβατὸς, ἡ, ὸν, *excellens, praestantissimus*: ab ὑπερβαίνω, *transgredior* q. v.

Ὑπερβήῃ, Att. pro ὑπερβῇ, *transgressus fuerit*: 3. sing. a. 2. sub. act verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ, opt. βαίην, ης, η.

Ὑπερβῆναι, *superare*, a. 2. inf. act. et

Ὑπερβῇς, *transeas*, 2. sing. a. 1. sub. aot. verbi ejusd.

Ὑπέρβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS*: ex ὑπὲρ, *suprà*, et βία, ας, ἡ, *vis, robur*. Hinc

Ὑπέρβιον, *supra vires*: et

Ὑπερβίως, idem.

Ὑπερβολάδην, adv. *supra modum*: ab

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, *exsuperatio, excessus; excellentia; HYPERBOLE*, figura; *dilatio*: ὑπερβολαὶ, *saltus, loca montana*: ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβολία, ας, ἡ, *excessus*: ab eodem.

Ὑπερβολικὸς, ἡ, ὸν, *excedens, nimius, superans fidem*.

Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, *populi, qui ultra Aquilonem habitant*. Th. Βορέας, *Boreas*.

Ὑπέρδασυν, acc. sing. ab

Ὑπέρδασυς, -δασεῖα, -δασυ, *valdè hirsutus*: à δασὺς, *hirsutus*.

Ὑπερδέα, per Sync. pro ὑπερδέεα, acc. sing. ab

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui metu superatur aut frangitur*: ex ὑπὲρ, et δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδείδω, *supra modum timeo*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδικέω, f. ήσω, *causam ago pro*: ex ὑπὲρ, et δίκη, *jus*.

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, *Nemesin ultricem evitare*. Vid Scholia Pindar. Pythior Od. x. ab

Ὑπέρδικος, *supra modum justus*. Th. δίκη, *jus*.

Ὑπερεδράμομεν, 1. pl. a. 2. ind. act verbi ὑπερτρέχω, *praetercurro*. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Ὑπερδυναμόω, *praevaleo*; f. ώσω, a. 1. ὑπερεδυνάμωσα, *praevalui*: ex ὑπὲρ, et δύναμαι, *possum*, a. 1. pass. ἐδυνάσθην.

Ὑπερεθέμην, σο, το, a. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, *supra pono*. Th. τίθημι, *pono*, fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo*; f. m. εἴσομαι, a. 2. ὑπερεῖδον, a. 2. part act. ὑπεριδὼν, οῦσα, όν. ex ὑπὲρ, et εἴδω,

video, a. 2. εἶδον, et ἴδον, item *confirmo, suffulcio*: ex ὑπό, et ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερεῖσαι, a. 2. inf. act. ab ὑπερείδω, *suffulcio, fulcimine suppono*: ex ὑπό, *sub*, et ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερέκεινα, adv. *ultra, trans*: ab ἐκεῖνος.

Ὑπερεκτείνω, *extendo me ultra quam fas est*; f. ὑπερεκτενῶ, a. 1. ὑπερεξέτεινα, ex ὑπέρ, ἐκ, et τείνω, *tendo*.

Ὑπερεκτίνω, *solvo pro*: et hinc

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, *dependsio, depensus*: ex ὑπέρ, ἐκ, et τίνω, seu τίω, *solvo*.

Ὑπερεκχέω, *super effundo*: ex ὑπέρ, ἐκ, et χέω, *fundo*, f. χεύσω, imperf. ὑπερεξέχεον.

Ὑπερεκχύνω, *nimiùm effundo*; f. ὑπερεκχύσω, p. ὑπερεκκέχυκα: sed ὑπερεκχύνομαι, *superfluo*: ex ὑπέρ, ἐκ, et χύνω, f. χύσω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Ὑπερελθών, *qui superavit, qui vicit*; a. 2. part. act. ab ὑπερέρχομαι.

Ὑπερεντυγχάνω, *interpello, intercedo*: ex ὑπέρ, et ἐντυγχάνω, q. v.

Ὑπερέξει, 3. sing. f. 1. ab ὑπερέχω, q. v.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab

Ὑπερεξέρχομαι, *digredior*: ex ὑπέρ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, *admodum effero*; a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η, ex ὑπέρ, ἐπί, et αἴρω, *tollo*.

Ὑπερεπιθυμέω, *admodum desidero*; ex ὑπέρ, et ἐπιθυμέω, *desidero*, qu. vide.

Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *superabundo*, f. άσω, ex ὑπέρ, et πλεονάζω, *plus habeo*, quod à πλέων, seu πλείων, *amplior*, compar. à πολύς, *multus*.

Ὑπερέρχομαι, *supervenio*; *supero, trajicio*: ex ὑπέρ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ὑπερέσχε, *prolexit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, *emineo, praesto*.

*Ὑπερευφραίνω, *mirum in modum lætitiâ afficio*.

Ὑπερεφανής, vide ὑπερήφανος.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο, τετέλεστο, ἐφονεύθη, ἢ ἔθανεν, *qui pro patre periit, ac cæsus est*. Vide φθίω.

Ὑπερέχω, *teneo supèr aut suprà*; *supereminco, præstantior sum, supero*: τὸ ὑπέρεχον, *eminens*, præs. part. n. g. et in pl. τὰ ὑπερέχοντα, *sublimia*, f. ὑπερέξω, a. 2. ὑπέρσχον, ex ὑπέρ et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερήδομαι, *supramodum delector*. Th. ἡδύς, έος, ὁ ἢ ἡ, *suavis, laetus*.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultra præscriptum diem*; *fœnus pro debito ad diem non soluto*; ab

Ὑπερήμερος, ου, ὁ ἢ ἡ, *praeteriens diem promissum*, vel *condictum*; [**qui intra diem non persolvit debitum*. At (2) cum gen. ad alios transfertur, ut ὑπερήμερος τῶν γάμων, *quae florem aetatis excessit*, Luc. Phil. in Ep. μηδὲ σεαυτὸν νόμιζε, ὑπερήμερον τῆς τέλους ἀκροάσεως, *ne putes te ætatem excessisse quâ audiendi sunt poëtae*. At ὑπερήμερον εἰσπράττειν τινά, apud Dem. et passim. *tarda nomina acerbè compellare, et morae pretium exigere*, Dup. in Theophr. Char. p. 361.] ex ὑπέρ, et ἡμέρα, *dies*.

Ὑπερημισέες, *excedentes numero dimidium*. Th. ἥμισυς, εος, *dimidius*.

Ὑπερηνορέω, *ultra virum possum, superbio*: ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, *superbus, suprà modum virilis, fortis*: ex ὑπέρ, et ἀνήρ.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo, excedo, supero*: quod ex ὑπέρ, et αἴρω, *tollo*, f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ὑπερήφανα, *vina, superba proles*. Vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανέω, -ῶ, *superbio*: *effero*; *fastidio* vel *superbè contemno*: et

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *superbia, fastus*: ab

Ὑπερήφανος, ου, ὁ ἢ ἡ, *superbus qui supra alios vult videri*: ex ὑπέρ, *super*, et φαίνω, *appareo, ostendo*.

Ὑπερηφανῶς, adv. *arroganter, superbè*: à præced.

Ὑπερθε, seu ὕπερθεν, *desuper, suprà*, ὕπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψοῦν, *extollere, in altum evehere*. Th. ὑπέρ, *super*.

Ὑπερθεματίζω, *licitor, liceor, pretium augeo*; tanq. ab ὑπέρθεμα, *pretium superadditum*. Th. τίθημι.

Ὑπερθεματισμός, *licitatio, adjectio*: et

Ὑπερθεματιστής, *licitator*: ab ὑπερθεματίζω.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, *dilatio, mora, procrastinatio*: ab ὑπερτίθημι, *differo*. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑπερθορέονται, 3. pl. præs. m. verbi seq.

Ὑπερθορέω, *transilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *salio*.

Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi præced.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *magnanimus*: ex ὑπέρ, et θυμός, οῦ, ὁ, *animus*.

Ὑπερθύριον, *superliminare*: et

Ὑπέρθυρον, idem: ex ὑπέρ, et θύρα, *janua*.

Ὑπερίδης, ου, ὁ, *HYPERIDES*, filius Glaucippi, orator Atheniensis, discipulus Platonis et Socratis.

Ὑπεριδών, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo*, q. v.

ΥΠΕΡΙΚΟΝ, ου, vel -όν, οῦ, τό, *HYPERICUM*, herba.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro -ου· ab

Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nom. Patron. ab Ὑπερίων.

Ὑπερίονος, gen. sing. ab

Ὑπερίων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *supergrediens*. Epith. Solis qu ὑπὲρ ἰών, *super iens*, item filius Cœli et Terræ, pater Auroræ, Solis, et Lunæ.

Ὑπερισχύω, *vigeo, praevaleo*: f. ύσω, p. κα, ab ἰσχύω, *possum*.

Ὑπέρκειμαι, *superjaceo, præcedo, immineo*.

Ὑπερκεράννυμι, *superinfundo*, f. -κεράσω, p. -κέκρακα, ex ὑπέρ, et κεράννυμι, *misceo*.

*Ὑπερκαταφής, έος, ὁ ἢ ἡ, Luc. Necyom. *pudibundus, supra modum tristis*: ex ὑπέρ, κατα, et φάω, *luceo*.

Ὑπερκεράω, *cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero*: ex ὑπέρ, et κέρας, *cornu*.

Ὑπερκορέσαις, *exsaturaveris*, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi seq.

Ὑπερκορέω, *exsaturo*, f. έσω· ex ὑπέρ, et κορέω, *satio*, f. ήσω.

Ὑπερκρατέω, -ῶ, *superior sum*: ex ὑπέρ, et κρατέω, *teneo*.

Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμαννύω, *supèr vel suprà suspendo*. Th. κρεμάω, seu κρεμαννυμι, *suspendo*, f. -κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloriâ supereminens*: ex ὑπέρ, et κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

*Ὑπερκύπτω, f. ψω, *caput profero ad prospiciendum*; *exsupero*.

Ὑπερμάχης, εος, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ὑπερμαχέω, f. ήσω, *propugno*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Ὑπερμεγάθης, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ἢ ἡ, *supra modum magnus*. Ex ὑπέρ, et μέγεθος, quod à μέγας, *magnus*.

Ὑπερμενέος, gen. sing. ab

Ὑπερμενής, έος, ὁ ἢ ἡ, *præpolens*, dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ἢ ἡ, *præcelsus, prælongus, ingens*; à μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Ὑπέρμορον, et ὑπέρμορα, *præter fatum, contra quod in fatis erat*; à μοῖρα, vel μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.

*Ὑπερνεφής, έος, ὁ ἢ ἡ, *nubes excedens*.

Ὑπερνικάω, -ῶ, *victor sum, longè supero*; fut. ήσω, p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, *vinco*.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, *populi qui supra Austrum habitant*. Th. νότος, ου, ὁ, *Notus, Auster*.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ἢ ἡ, *prætumidus, superbus*; ex ὑπέρ, *super*, id est, *nimis*, et ὄγκος, ου, ὁ, *tumor, fastus*.

Ὑπεροικέω, *suprà habito*. Vide οἰκέω.

Ὑπέροικος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui in superiori parte domûs domicilium* seu *sedes habet*: ὑπέρ, et οἶκος.

Ὑπεροπλίη, ας, ἡ, *superbia*, dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσι· ab

Ὑπέροπλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *robustissimus, insolens, audax, cujus robur arma superat*: ex ὑπέρ, *super*, et ὅπλον, ου, τὸ, *arma*.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, *superbus*: et

Ὑπεροπτικός, ἡ, όν, *qui contemnere et superbè despicere solet*; *superbus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπεροπτικῶς, *more eorum qui superbè contemnunt*: à præced.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, *despectio, contemptus*: ab

Ὑπεροράω, *contemno, negligo*: f. άσω, p. ὑπερώρακα· ex ὑπέρ, et Th. ὁράω, *video*.

Ὑπερορῶντας, acc. pl. part. præs. act. verbi præced.

ΥΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *pistillum*. Veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχή, ῆς, ἡ, *eminentia, excellentia*: ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, *ingentes, immanes*, acc. pl. ab ὑπέροχος.

Ὑπεροχώτατα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, *excellentissima*: ab eod.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, *despectus, contemptus*; item *superbia*. Th. ὄψομαι, *video*.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδῆτε,

transilitis, 2. pl. præs. ind. verbi ὑπερπηδάω.

Ὑπερπηδάω, -ῶ, *transilio* : ex ὑπὲρ, et πηδάω, *salto*.

Ὑπερπερισσεύω, *superabundo*; f. εύσω, a. 1. ὑπερεπερίσσευσα, præs. pass. ὑπερπερισσεύομαι, *vehementer exundo*: cum dat. ex ὑπὲρ, et περισσὸς, *eximius præstans*. Th. περὶ.

Ὑπερπερισσῶς, adv. *suprà modum*: ex iisd.

Ὑπερπίμπλημι, *super-impleo*: ex ὑπὲρ, *super*, et πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπίπτω, *praeterlabor*. Th. πίπτω, *cado*.

Ὑπερπλεονάζω, *superabundo*, *exubero*; fut. άσω, a. 1. ὑπερεπλεόνασα, ex ὑπὲρ, et πλεονάζω, *plus habeo*: hoc à πλέων, seu πλείων, *amplior*. Th. πολὺς, *multus*.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -έεις, -εῖς, *exundo*: ex ὑπὲρ, et πλημμύρα, idem quod πλήμμη, *aestus maris accedens*. Th. πλέος, *plenus*.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ ἡ, Poët. *transmarinus*, *-a*: ex ὑπὲρ, et πόντος, ου, ὁ, *mare*.

Ὑπερράγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπορρήγνυμι, *subtus rumpo*: quod ex ὑπὸ, et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*, f. ῥήξω, a. 2. ἔρραγον, a. 2. pass. ἐῤῥάγην.

Ὑπερσυντελικὸς, ἡ, ὸν, *plus quàm perfectus*: ex ὑπὲρ, et συντελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Ὑπερταζω, *superficie tenus sulcum duco*: ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, *super*; comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, *suprema*, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, superlat. *summus*, *altissimus*; item *maximus*: in comp. ὑπέρτερος, *superior*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, *storea superior*, ab eod. Th.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, *superior*, compar. ab ὑπὲρ, *super*, in superlat. ὑπέρτατος, *supremus*.

Ὑπερτιθέμεν, et ὑπερτιθέμεναι, Ion. et Dor. pro ὑπερτιθέναι, *superponere*, præs. inf. verbi

Ὑπερτίθημι, *superpono*, *vel superimpono*; *ad aliem judicem rejicio*; *super-ro*: ὑπερτίθεμαι, *differo*, *procrastino*: ex ὑπὲρ, et τίθημι.

*Ὑπερτρέχω, *supercurro*. Th. τρέχω.

Ὑπερυμνητὸς, ἡ, ὸν, vel ὑπερύμνητος, ου, ὁ ἡ, *superlaudabilis*, *admodum laudabilis*.

Ὑπερυψόω, -ῶ, *in summum effero sublimitatem*, f. ώσω, p. ὑπερύψωκα, a. 1. ὑπερύψωσα: ex ὑπὲρ, *super*, et ὑψόω, *in altum tollo*. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, *excello*, *supero*. Th. φέρω.

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ ἡ, *praecellens*: ab eod.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ ἡ, *foedifragus*, *qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est*: ex ὑπὲρ, *supra*, et φιάλη, *phiala*, *vas ex quo libamina fundebantur*. Exponitur etiam *vinosus*, *superbus*.

Ὑπερφιάλως, adv. *foedifragè*, *superbè*, *arroganter*: à præced.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, *supra modum de me sentio*, *insolesco*; item *suprà sapio*: à φρονέω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Ὑπερφυᾶ, contr. pro ὑπερφυέα, et ῆ, acc. sing. ab

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ ἡ, *naturae modum excedens*, *valdè admirandus*, *insignis*: ex ὑπὲρ, et φυὴ, ῆς, ἡ, *natura*. Th. φύω, *gigno*.

*Ὑπερφυῶς, adv. *mirifice*: à præced.

Ὑπερφωνέω, -ῶ, adv. *valdè clamo*.

Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ ἡ, *valdè gaudens*.

Ὑπερχέω, *effundo*, *supereffundo*: f. χεύσω, præs pass. ὑπερχέομαι, *exubero*, *supereffundo*: à χέω, *fundo*.

Ὑπέρχομαι, *subeo*: [*cum accus. *circumvenio*, *deludo*; Aristoph. in Equis. cum dat. *in mentem venit*, οὐδὲν ὑπέρχεταί μοι τοῖο, Isocr. Panath. p. 208.] *obsequiosè colo*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ὑπερχύω, *diffundo*, *superfundo*; fut. -χύσω, p. -κέχυκα, à χύω.

Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, *palatum*, quod *summum* in ore locum possidet. Th. ᾠὸν, ου, τὸ, *superior pars domûs*.

Ὑπερωέω, *retrocedo*: ex ὑπὸ, et ἐρωέω, *eo*, *fluo*, *recedo*.

Ὑπερώησαν, *retrocesserunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. à præced.

Ὑπερώϊος, idem quod ὑπερῷος, quod vide.

Ὑπερῷον, ῴου, τὸ, *summa aedium pars*; *caenaculum*; *palatum*: à seq.

Ὑπερῷος, ου, ὁ ἡ, *in superiori aedium parte existens*, [*contractè ab ὑπερώϊος, ut πατρῷος, à πατρώϊος, Bos]

Ὑπερώτατος, άτη, ατον, *supremus*, superlat. ab ὑπὲρ, *super*, compar. ὑπερώτερος, *superior*.

Ὑπεσσεῖται, Dor. pro ὑπέσεται, *suberit*, 3 sing. f. 1. m. verbi ὕπειμι, ab εἰμὶ, *sum*.

Ὑπέσταν, Dor. pro ὑπέστην, *suscepi*, vel Bœot. Sync. pro ὑπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίστημι, *suppono*, *subjicio*. Th. ἵστημι, *statuo*, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Ὑπεστειλάμην, a. 1. ind. m. verbi ὑποστέλλω, *subduco*. Th. στέλλω.

Ὑπέστη, *pollicetur*: et in 1. pl. ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὕπεστι *subest*; 3. sing. præs. ind. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπέστρεφε, *avertebat*: 3 sing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, *verto*, fut. ψω, a. 1. ἔστρεψα, a. 2. ἔστραφον.

Ὑπέστρεψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ὑπέσχε, *sustinuit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, a. 1. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπέσχετο, *promisit*: 3. sing. a. 2. m. verbi ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, *promitto*; fut. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην.

Ὑπέσχημαι, *pollicitus sum*: perf. pass. verbi ὑπισχνέομαι, vide suprà.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, *subjicio*, quod vide.

Ὑπέταξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ ἡ, *obnoxius reddendae rationis reus*, *nocens*: qui scil. ὑπ' εὐθύνῃ, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur, ex ὑπὸ, et εὐθύνη, *inquisitio in eos à quibus magistratus gesti rationem deposcit*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Ὑπευνέτιο', *congressa*: pro ὑπευνέτισα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, *sopio*; f. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, *praevenio*. Th. φθάνω, idem f. φθάσω, a. 2. ἔφθην: à φθῆμι, a. 2. part. m. φθάμενος.

Ὑπέχω, *suppono*, *submitto*; *sustineo*; *subeo*: cum acc. f. ὑφέξω, a. 2 ind. ὑπέσχον, ες, ε, præs. part. ὑπέχουσα, ον. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπήκοος, ου, ὁ ἡ, *obediens*: ab ὑπακούω, *obedio*. Th. ἀκούω, *audio*; f. σω, p. ἤκουκα, p. m. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, *obedio*, f. σω, a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, et in 2. pl. ὑπηκούσατε, ab eod. verbo.

Ὑπηκούσατε, 2. pl. ὑπήκουσε, 3 sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑπήνειμαν, *subduxerunt*: Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, *subduco*. Th. φέρω, *fero*, a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

Ὑπηνέμιος, ου, *qui est sub vento positus*. Th. ἄνεμος, *ventus*. Poët. ὑπήνεμος.

ὙΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *barba*, *pili circa labia*.

Ὑπηνήτης, ου, ὁ, *juvenis*, *pubescens*; à præced.

Ὑπήντησα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπήντησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro*, fut. ήσω, p. ὑπήντηκα, quod vide.

Ὑπηντίασε, *obviam processit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω.

Ὑπηργμένος, η, ον, *qui fuit*; p. part. pass. verbi ὑπάρχω, *sum*; f. ξω, p. pass. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, *ministerium*: ab ἐρεσία, seu ἠρεσία, *remigatio*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*; f. ἐρέσω, p. ἤρεκα, p. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ὑπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab

Ὑπηρετέω, -ῶ, *servio*, *ministro*; cum dat. f. ήσω, p. ὑπηρέτηκα, a. 1. ὑπηρέτησα, ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτημα, et ὑπηρέτησις, *ministerium*: à præced.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, *remex*, propriè, sed per Synec. speciei, *quilibet minister*, *famulus*, ex ὑπὸ, et ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω.

Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

Ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, *servilis*, *ministerialis*.

Ὑπῆρμαι, p. pass. verbi ὑπαίρω, *attollo*: quod ex ὑπὸ, et αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. pass. ἤρθην.

Ὑπῆρξα, *exstiti*, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *sum*; f. ξω, p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ὑπῆρχα, ας, ε, *exstiti*; p. ind. act. et

Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.

Ὑπῆσαν, *prominebant*: 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπήσειν, Ion. pro ὑφήσειν, f. 1. ind. ab ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, *mitto*; f. ἥσω.

Ὑπιέσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere*: ab eod. Th.

Ὑπίλλω, *claudo*: ab ἴλλω, *claudo*,

stringo, oculis conniveo. Th. ἴλλος, ὁ, *oculus.*

Ὑπισασθαι, Ion. pro ὑφίσασθαι, *subsidere, subesse.* Th. ἵστημι, *sto.*

Ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, *polliceor, promitto*; f. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 1. ὑπεσχέθην, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπίσχομαι.

Ὑπίσχομαι, *polliceor, promitto*: ex ὑπό, et ἴσχω.

Ὑπνάλεος, έα, εον, *somno gravatus, somnolentus.* Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, *dormio, somnum capio*: ab ὕπνος.

*Ὑπνομαχέω, -ῶ, *cum somno pugno*, Xen. Cyropæd. II. ex ὕπνος, et μάχομαι.

ΥΠΝΟΣ, ου, ὁ, *SOMNUS*: qu. ab ὑποπνεῖν, *leniter spirare.*

Ὑπνῶντα, acc. sing. præs. part. act. verbi ὑπνόω, *sopio*: à præced.

Ὑπνόω, *dormio*; item *somnum affero, somnum conSilio*: ab eod. Th.

Ὑπνω, Dor. pro ὕπνου, *somni*, gen. sing. ab ὕπνος.

Ὑπνώοντας, Ion. et Poët. pro ὑπνῶντας, acc. pl. part. præs. verbi ὑπνόω, *dormio*: ab eod. Th.

ΥΠΟ', (Poët. ὑπαί) præp. cum gen. junctum verbis passivis et neutris, *à, ab, ex, prae, per.* Cum dat. *SUB, in, cum, ad, auspiciis, ductu, comite.* Cum acc. *sub*, de loco et tempore; *ad*, de loco. Ὑπό τι, *quodammodo, aliquatenus.* In compositis sæpe significat πρό, *ante, prae*; *minuit* item *significatum.*

Ὑποβαίνω, *subeo*; *inferior sum*; *progredior.* Th. βαίνω, *eo*; fut. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑποβάλλω, *subjicio, suppono*; *suggero, moneo*; *objicio*; *spurium pro genuino, falsum pro vero, vendito*: f. αλῶ, p. ὑποβέβληκα, a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

Ὑποβάς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω.

*Ὑπόβασις, ιος, *decrementum*: item *basis*: ab eod.

Ὑποβλέπω, *dejectis oculis aspicio*; *limis intueor*; *suspicor*; *contemno.* Th. βλέπω, *video*; f. ψω.

*Ὑπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subornatus*, Jos. Bell. Jud. v. 10. 4.

Ὑποβλήδην, adv. *subjiciendo*, vel *interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finitâ oratione*: ab ὑποβάλλω, quod vide.

Ὑποβολή, ῆς, ἡ, *subjectio, culcita, cujusque generis*; *subjectio rei falsae pro verâ*; *admonitio*; *sermonis interpellatio*; *alternatio*, ἐξ ὑποβολῆς, *per vices*; *insidiae occultae*; Figura rhetorica, quâ *quae pro adversario dici possunt, breviter proposita breviter confutantur*: ab eod.

Ὑποβρυχία, acc. sing. ab

Ὑποβρυχής, ιος, ὁ ϗ ἡ, *aquis submersus*: à βρέχω, *madefacio.*

Ὑπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subterraneus.* Th. γαῖα.

*Ὑπογάμιος, ία, ιον, *sub nuptiis jam insecuturis*: ἀδίκημα ὑπογάμιον. Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. *injustitia sponsae ante nuptias ab alio vitiatae.*

Ὑπογάστριον, *subventrale.* Th. γαστήρ, *venter.*

Ὑπογραμμός, οῦ, ὁ, *exemplar*: ab ὑπογράφω, *scribo*; fut. ψω, p. pass. γέγραμμαι.

*Ὑπογραφή, ῆς, ἡ, *descriptio.*

Ὑπογράφω, *subscribo*; *describo ruditer*; *delineo*: *dictata alicujus excipio*; *praescribo, doceo scribere*; *probo me*; *tacitè indico*; f. ψω, p. pass. ὑπογέγραμμαι: ex ὑπό, et γράφω.

Ὑπόγυιον, et ὑπόγυον, adv. *nuper, ex tempore*: ἐξ ὑπογυίου, *subitò*; ὑπογυίως, *nuper.* Th. γυῖον, ου, τό, *membrum*; pl. γυῖα, *pedes.*

Ὑπόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ὑπόγυος, *qui jam quasi in manibus est, instans*: item *recens.* Vide præced.

Ὑποδδείσας, a. 1. part. act. gen. ὁ, verbi ὑποδείδω, quod vide.

Ὑποδέδεκται, 3. sing. p. pass. verbi ὑποδέχομαι, *excipio*, q. v.

Ὑποδεδεμένους, acc. pl. p. pass. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

Ὑποδεής, *timidus, humilis*: ὑποδεέστερος, *inferior*: ex ὑπό, et δέος, εος, τό, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*

Ὑπόδειγμα, ατος, τό, *exemplum, exemplar*: ab ὑποδείκνυμι, *indico*, q. v.

Ὑποδείδω, *subvereor, aliquantulùm metuo*; item simpl. *metuo.* Th. δείδω, f. σω, *timeo.*

Ὑποδείκνυ, per Apoc. pro ὑποδείκνυσι, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab

Ὑποδείκνυμι, *praemonstro, indico*: f. δείξω, a. 1. ὑπέδειξα, p. χα, perf. pass. -δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*, f. ξω.

Ὑποδειμαίνω. Vide δειμαίνω, *timeo.* Th. δείδω, idem.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. sing. a. 1. sub. et

Ὑποδείξας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere.* Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω, pro -είξω.

Ὑποδεξία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur*; *commoditas excipiendi*: ab ὑποδέχομαι, *excipio.* Th. δεχόμαι, *capio*; f. m. ξομαι.

Ὑποδέξιη, ης, ἡ, *susceptio*, Ion. pro præced.

Ὑποδέξιος, ία, ιον, *susceptor, capax, opportunus*: ab

Ὑποδέχομαι, *excipio*; *probo*; *promitto*; f. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio.*

Ὑποδέω, *subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo*; f. ήσω, p. δέδεκα, et -κα, præs. pass. ὑποδέομαι, *calceor*, vel *calceo me*; p. pass. δέδεμαι, perf. part. δεδεμένος, η, ον, a. 1. m. ὑπεδησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι: ex ὑπό, et δέω, *ligo.*

Ὑπόδημα, ατος, τό, *calceamentum, solea*: à præced. verbo.

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

*Ὑποδιαφθείρω, *corrumpo.*

Ὑποδιδάσκω, *subdoceo*, f. -δάξω, p. ὑποδεδίδαχα. Th. διδάσκω, *doceo.*

Ὑπόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius, -a*: cum dat. qu. d. ὁ ὑπὸ δίκῃ, scil. ὤν, *qui sub est pœna.*

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*; a. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδμάομαι, f. m. ήσομαι, p. pass. δέδμημαι, a. 1. pass. ὑπεδμήθην: ex ὑπό, et δαμάω, *domo*, per Syncop. δμάω.

Ὑποδοχή, ῆς, ἡ, *exceptio, receptaculum*; *convivium*; *favor in causâ alicujus*; *approbatio, fides, quæ*, v. gr. *historico tribuitur*: ab ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio.*

Ὑπόδρα, adv. *torvè*, qu. ὑποδρα, ab ὑφοράω, *torvè aspicio*, per Epenth. τοῦ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, *video.*

Ὑποδραμών, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω. Th. τρέχω, *curro*; f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον.

Ὑποδράω, *famulor, inservio.* Th. δράω, -ῶ, *facio.*

Ὑποδρήσσειν, f. 1. infin. act. à præced.

Ὑποδρηστήρ, ῆρος, ὁ, *famulus, minister*: à δρηστήρ, idem, Ion. pro δραστήρ.

Ὑπόδροσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subroscidus.* Th. δρόσος, *ros.*

Ὑποδρώωσι, *inserviunt*: Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὑποδράω.

Ὑποδῦσαι, *suscipere*, a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, *subeo.*

Ὑποδύτης, ου, ὁ, *subucula, vestis interior*; ab

Ὑποδύω, *subeo*; *clam ingredior*; *suscipio.* Th. δύω, *subeo.*

Ὑποείκω, Poët. pro ὑπείκω, *assimulo, morem gero, cedo.* Th. εἴκω, *cedo.*

Ὑποεργός, Poët. pro ὑπουργός, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor, minister.* Th. ἔργον, ου, τό, *opus.*

Ὑποζάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æditui famulus*: ex ὑπό, et ζα, intensiva partic. et κορέω, *verro, purgo.*

Ὑποζεύγνυμι, vel -ύω, *subjugo, subjicio.* Th. ζεύγνυμι, *jungo*, f. ξω.

Ὑποζύγιον, τό, *jumentum subjuge, asina subjugis*: à seq.

Ὑποζύγιος, et ὑπόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subjugis*: ex ὑπό, et ζυγός, *jugum.*

Ὑποζώννυμι, *succingo*: præs. part. ὑποζωννύς, ύντος, in f. g. ῦσα, in neut. ύν, ύντος, f. ζώσω, p. ἔζωκα, ex ὑπό, et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo.*

Ὑπόθημα, ατος, τό, *quod supponitur, fundamentum*; ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, *subcalefacio*, et ὑποθερμαίνομαι, *incalesco*: à θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, *calefacio.*

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. à verbo ὑποτίθημι, *suppono.* Th. τίθημι, *pono*, a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, *fundamentum, basis alicui rei subjecta*; *suppositio*; *quaestio proposita*; *legis casus*; *argumentum, de quo agitur*; *conditio, sors*; *institutum, consilium*; *causa*, v. gr. δέους, *timoris*; *praeceptum*; *opinio*; ab eod.

Ὑπόθεο, *suggere*; *da consilium*: a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑποτίθεσο, Ion. -εο, Att. -ου; verbi ὑποτίθημι.

Ὑποθεύσομαι, f. 1. m. verbi.

Ὑποθέω, *cursu subeo.* Vide θέω, *curro.*

Ὑποθῆκαι, αἱ, *praecepta, admonitiones*: ab

Ὑποθήκη, ης, ἡ, *suppositio*; *argumentum*; [**pignus*; quod *tam de rebus immobilibus quam mobilibus* dicitur. Salm. de modo usur. p. 595.] ab ὑποτίθημι, *suppono.* Th. τίθημι.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *praeceptum, admonitio*: ab eod.

Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo:* f. 1. m. à ὑποτίθημι.

Ὑποθραύω, *leviter saucio.* Vide θραύω, *ferio.*

Ὑποθυμάδες, ων, αἱ, Alcæus. Scribitur et ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμιάομαι, -ῶμαι, præs. pass. et ὑποθυμιώμενος, η, ον, *suffitus*, præs. part. pass. ab

Ὑποθυμιάω, *suffio, odores incendo:* ex ὑπὸ, et θυμιάω, *suffio.*

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice pensiles:* à præced.

Ὑποθωπεύω, *adulor, sublandior:* ex ὑπὸ, et θωπεύω, idem quod θάπτω, *assentor.*

Ὑποιστέον, *ferre oportet, subeundum:* verbale ab ὑποφέρω, *suffero.* Th. φέρω, *fero;* f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

*Ὑποκαθίημι, *demitto, insidior.*

*Ὑποκαθίστημι, *substituo.*

Ὑποκαίω, *succendo.* Th. καίω, *uro,* fut. καύσω.

Ὑποκάρδιος, ὁ ϗ ἡ, *qui est sub corde.* Th. καρδία, *cor.*

Ὑποκάτω, *sub:* præp. ex ὑπὸ, et κάτω, *deorsum.*

Ὑποκάτωθεν, adv. *infernè.*

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo, subjectus sum, constituor;* præs. part. ὑποκείμενος, μένη, μενον, *subjectus, substratus;* f. 1. m. ὑποκείσομαι, η, εται. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Ὑποκεντῶ, *suppungo, pungo.* Th. κεντέω, *pungo.*

Ὑποκινέω, *commoveo.* Th. κινέω, *moveo.*

Ὑποκλέπτουσα, *abscondens;* præs. part. f. g. ab

Ὑποκλέπτω, *suffuror;* item *occulo, prætexto, fallo, dissimulo.* Th. κλέπτω, *furor;* f. ψω, a. 2. ἔκλαπον, p. m. κέκλοφα.

Ὑποκλινθεὶς, ῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, *inclino.* Th. κλίνω, *reclino:* f. νῶ, p. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Ὑποκλοπέω, -ῶ, idem quod ὑποκλέπτω, quod vide.

Ὑποκλύζω, *subluo, proluo; immundo.* Th. κλύζω, *abluo.*

Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, *subluvies,* id est, *sordes quæ subtus ex fundo luuntur:* à præced.

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, *sumen subventrale:* qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter.*

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est in sinu* Th. κόλπος, *sinus.*

Ὑποκορίζομαι, *sublandiens diminutâ voce appello, blandis verbis compello; honestiori,* item *turpiori,* et *invidioso, nomine appello:* ex ὑπὸ, et κορίζομαι.

Ὑποκρέκειν, Poët. pro συμφωνεῖν, *succinere, congruere, convenire; sono similis esse:* ex ὑπὸ, et κρέκω, *pectine seu radio pulso.*

Ὑποκρητηρίδιον, ου, τὸ, *basis crateris:* à κρητήρ.

Ὑποκρίνομαι, *simulo, fingo; respondeo; interpretor, explico,* seu *judicium fero;* f. m. κρινοῦμαι, perf. pass. κέκριμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η, a. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, *judico.*

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, *simulatio;* Angl. HYPOCRISY; *histrionis gestus, personam alienam referens; pronuntiatio* seu *actio oratoris; responsio:* ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

Ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ, *simulator;* Angl. HYPOCRITE; *histrio; interpres.* In voc. ὦ ὑποκριτὰ. ab ὑποκρίνομαι, *simulo.*

Ὑποκρέκω, f. ξω, *citharâ respondeo; obturbo, interpello, obloquor; asperè alloquor.* Th. κρέκω.

Ὑποκρύπτω, *occultè condo, clanculùm repono;* item *dissimulo, celo, subticeo.* Th. κρύπτω, *abscondo,* f. ψω.

Ὑπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, ϗ λαθραίως, *clam, occultè:* à præced.

Ὑποκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subtus rotundus, aliquantùm rotundus.* Th. κύκλος, *circulus.*

*Ὑποκυμαίνω, *fluctuo;* λόγος ὑποκυμαίνων, *oratio turgida.*

Ὑποκύπτω, *succumbo, submitto me alicui.* Th. κύπτω.

Ὑποκυσσαμένη, ης, ἡ, *prægnans, gravida facta;* a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi

Ὑποκύω, f. ύσω, *fio gravida.* Th. κύω, *in utero gesto.*

Ὑπολάβῃς, 2. sing. a. 2. sub. et

Ὑπολαβὼν, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολαῒς, seu ὑπολωῒς, ίδος, ἡ, *curruca,* avis qu. ὑπὸ τοῖς λάας, id est, *sub lapidibus,* vermiculos inquirens.

Ὑπολαμβάνω, *suscipio; excipio,* scil. *insidiis,* &c. unde et *surripio; respondeo; excipio impetum hostis irruentis,* &c. item *cohibeo, reprimo; suspicor, puto;* f. m. λήψομαι, p. ὑπείληφα, a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi,* a. 2. part ὑπολαβὼν, όντος, *excipiens,* seu *respondens.* Th. λαμβάνω, *capio.*

Ὑπόλαμπις, n. g. ab

Ὑπόλαμπις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *sublucidus;* ab

Ὑπολάμπω, *sublucco.* Th. λάμπω, *luceo:* f. ψω.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, *residuum, reliquiae:* à p. pass. verbi

Ὑπολείπω, *relinquo, reliquum facio; deficio.* In med. *non solvo totum quod debeo;* f. ψω, perf. ὑπολέλειφα, perf. pass. ὑπολέλειμμαι, a. 1. pass. ὑπελείφθην, *relictus sum;* p. med. ὑπολέλοιπα. a. 2. m. ὑπελειπόμην. Th. λείπω, *linquo.*

Ὑπολειφθῆναι, a. 1. inf. pass ὑπολειφθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.

Ὑπολέλειπτο, pro ὑπελέλειπτο, 3 sing. plusq. p. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo,* quod vide.

Ὑπολευκαίνω, *album reddo,* ὑπολευκαίνομαι, *albesco;* in 3. pl. m. ὑπολευκαίνονται: à λευκαίνω, *dealbo.* Th. λευκὸς, *albus.*

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, *vas, quod τῷ ληνῷ,* i. e. *torculari subjacet,* et in quod mustum expressum defluit; item *lacus in torculari:* ex ὑπὸ, *sub,* et ληνὸς, οῦ, ὁ, *lacus torcularii preli.*

Ὑπόληψις, εως, ἡ, *susceptio; responsio; suspicio; opinio;* ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολίζων, compar. *aliquantò minor:* ab ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *parvus; minor.* Th. ὀλίγος.

Ὑπολιμπάνω, *relinquo;* idem cum ὑπολείπω.

Ὑπολογίζομαι, f. m. ίσομαι, *reputo; excuso, absolvo;* item *imputo;* in *rationibus* est *deductionem facio;* dicitur de *personis quarum ratio habetur:* à λογίζω.

Ὑπόλοιπον, n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reliquus, restans:* ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, *solutio.*

Ὑπολύω, *subtèr solvo,* de calceis dict. item *solvo, libero.* Th. λύω, *solvo;* f. σω.

ΥΠΟΔΩΙ'Σ, et ὑπολαῒς, *curruca,* avis. Vide ὑπολαῒς.

Ὑπομαζοὶ, ῶν, οἱ, *loca quæ sunt sub mammis:* à μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma.*

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω, vel -ττω, *subigo, agito:* f. ξω, p. χα. Th. μάσσω, idem.

Ὑπόμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subinsanus.* Th. μάργος, ου, *insanus.*

Ὑπομάσχαλον, ου, τὸ, *lateralium,* Gloss. puto *laterale tegumentum* ὑπὸ μασχάλῃ.

Ὑπόμαυρος, *obscurus, sublucidus;* à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, οῦ, *obscurus, qui non benè videtur.*

Ὑπομείνας, αντος, a. 1. part. act. et

Ὑπομεμενηκότα, acc. sing. p. part. act. ab ὑπομένω.

Ὑπομένω, *sustineo, tolero, exspecto, perfero,* cum acc. sine casu, *persevero,* f. μενῶ, p. μεμένηκα, p. part. act. μεμενηκὼς, ότος, a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi;* item cum acc. *sustineo,* p. m. ὑπομέμονα. Th. μένω, *maneo.*

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro

Ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco:* præs. imperat. μίμνησκε, -ίσκε, *suggere,* 2. sing. præs. sub. μιμνήσκῃς, f. μνήσω, a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε, a. 1. inf. act. μνῆσαι, perf. ind. act. μέμνηκα, perf. pass. μέμνημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην· ex ὑπὸ, et μιμνήσκω, idem quod Th. μνάομαι, *recordor, commemoro;* f. m. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, *admonitio, monumentum;* à præced.

Ὑπομνηματίζω, *monumentis mando; commentor; peto, rogo;* f. ίσω, p. -κα, p. pass. -μάτισμαι undè

Ὑπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, *decretum, commentum commentarium.*

Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, *commentariorum scriptor.*

Ὑπομνῆσαι, *in mentem revocare:* a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, *recordatio, commonefactio:* ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, *patientia, tolerantia, exspectatio:* ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξις, ἡ τὸ μέσον τῶν μυξῶν, *cartilago,* Gl. quia ὑπὸ μύξῃ.

*Ὑπονέμομαι, *depascor; defraudo, decipio.* ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντεις αἳ ὑπονέμονται γυναῖκας μωρὰς. Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. à νέμω.

Ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor; opinor;* imperf. act. ὑπενόεον, -ουν, p. νενόηκα. ex ὑπὸ, et νοέω, *intelligo.* Th. νόος, -οῦς, ὁ, *mens, animus.*

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, *conceptus, suspicio.*

Ὑπονοθεύω, *adultero, decipio.*

Ὑπόνοια, ας, ἡ, *suspicio.* Th. νόος.

Ὑπόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè *occultè depascens; cuniculosus;* subst. *cloaca, cuniculus:* ex ὑπὸ, et νέμω, *depasco.*

Ὑπονύσσω, *pugno, vexo;* f. ξω, p. ὑπονένυχα.

Ὑποπεπτηῶτες, p. part. act. nom. pl. verbi ὑποπτήσσω, quod à πτήσσω, *expavesco;* f. ξω, p. πέπτηχα, p. part. act. πεπτηχὼς, et per Crasin. Ion. πεπτηὼς, ότος, et in pl. οἱ πεπτηότες, et Ectasi Poëticâ πεπτηῶτες. Th. πτοέω, *terrefacio.*

Ὑπόπετρος, ε, ὁ ξ ἡ, *saxosus.* Th. πέτρα.

Ὑποπιέζω, *supprimo:* à πιέζω, *digitis premo, premo.*

*Ὑποπίνω, *subbibo,* i. e. *plusculum vel largiùs bibo.*

Ὑποπίπτω, *decido, me submitto.* Th. πίπτω, *cado;* f. 2. m. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλακος, et. ὑποπλάκιος, ε, ὁ ξ ἡ, *planitiei subjacens,* id est, *planus, campestris:* à πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula, planities.* Th. πλατὺς, *latus.*

Ὑποπλέω, *subnavigo, sublego;* f. εύσω, a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, *navigo;* f. εύσω.

Ὑποπνεύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, *aliquantùm spiro, adspiro:* fut. εύσω, perf. ὑποπέπνευκα, a. 2. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, *spiro.*

Ὑποπόδιον, ε, τὸ, *scabellum:* q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *sub pedibus.* Th. πῦς, *pes.*

Ὑποποιέω, qu. dic. *sub me esse facio, acquiro, concilio:* à ποιέω, *facio.*

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, *vacca vitulum habens; quæ liberos habet:* à πόρτις, εος, ἡ, *vitula.*

Ὑποπρήθω, *succendo.* Th. πρήθω, *incendo.*

Ὑπόπτερος, ε, ὁ ξ ἡ, *alatus.* Th. πτερον, *ala.*

Ὑποπτεύησι, Dor. pro ὑποπτεύει, *suspicatur,* 3. sing. præs. et

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab

Ὑποπτεύω, *suspicor; observo:* ex ὑπὸ, et inusitat. ὀπτεύω, *inspicio.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑποπτήσσω, f. ξω, *præ timore me submitto; formido;* à πτήσσω.

Ὕποπτος, *suspectus;* ab eod.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, *casus; humiliatio:* ab ὑποπίπτω, quod vide.

Ὑποῤῥάπτω, *consuo, compono,* f. ψω, p. ὑπέῤῥαφα.

Ὑπόῤῥινον, ε, το, *barba quæ sub naribus nascitur:* Lat. *mustax.* Th. ῥὶν, ἡ, *nasus.*

*Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, *cantilena, quæ saltantibus accinitur.* Hymni Apollinares sic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii. p. 523.

Ὑποσεισθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. ab

Ὑποσείω, *succutio, concutio.* Th. σείω, *quatio, moveo.*

Ὑποσεύμενος, ε, *irruens:* præs. part. pass. ab

Ὑποσεύω, *irruo:* à σεύω, *agito.* Th. σείω, idem.

Ὑποσημαίνω, *subsignifico, indico; præsignifico;* f. ανῶ, p. σεσήμαγκα.

*Ὑποσημειόω, -ῶ, fut. ώσω, *notis excipio:* ex ὑπὸ, et σημειόω, *insignio.*

*Ὑποσημείωσις, ἡ, *præcepta per notas ex ore docentis excerpta:* à p. pass. verbi præced.

Ὑποσκάπτω, *suffodio,* f. ψω, p. ὑπέσκαφα.

Ὑποσκεδάζω, *dissipo.*

Ὑποσκελίζω, *supplanto; decipio:* f. ίσω. Hinc

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, *ruina lapsus.*

Ὑποσκελισμὸς, ε, ὁ, *supplantatio.*

Ὑποσπάω, *divello, subtraho,* f. άσω à σπάω, *traho.*

Ὑποςαίην, ης, η, *permitterem:* a. 2. opt. act. et

Ὑποςὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίςημι, *subjicio, substituo.* Th. ἵςημι, *sto;* f. ςήσω, a. 2. ἔςην.

Ὑποςάσαντες, *supponentes;* Dor. pro ὑποςήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab eod

Ὑπόςασις, εως, ἡ, *subsistentia, res naturâ et reverà subsistens, persona,* hoc est ὑφιςάμενον νοερὸν, *res per se subsistens, intelligens; subjecta materia de quâ disseritur, hypothesis, principium;* item *propositio,* impr. ap Diod. *opinio, certa persuasio; fiducia, praesentia animi; sedimentum, faeces; insidiae; statio militum:* ab ὑφίςαμαι, *subsisto:* ab eod. Th.

Ὑποςέλλω, *contraho, me recipio, seu prae metu subduco.* In med. *desero signa,* seu *partes, reformido, refugio; aliquâ ex parte dissimulo;* imperf. ὑπέςελλον, ες, ε, fut. ςελῶ, perf. ὑπέςαλκα, a. 1. ὑπέςειλα, a. 1. m. ὑπεςειλάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ὑποςείλωμαι, η, ηται, p. m. ὑπέςολα. Th. ςέλλω, *mitto.*

Ὑπόςημα, ατος, τὸ, *fulcrum:* et

Ὑποςῆναι, a. 2. infin. act. et

Ὑποςήσομαι, η, εται, f. 1. m. verbi ὑφίςημι. Th. ἵςημι, *statuo;* f. ςήσω.

Ὑποςήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum:* ab

Ὑποςηρίζω, *suffulcio,* f. ίσω· ex ὑπὸ, et ςηρίζω, *statuo.*

Ὑποςήτω, *subjiciatur;* 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi ὑφίςημι.

Ὑποςολὴ, ῆς, ἡ, *contractio animi, timiditas; fuga, desertio; dissimulatio, remissio in agendo:* ab ὑποςέλλω, quod vide.

Ὑποςοναχίζω, *subingemisco:* à ςοναχίζω, idem quod ςένω, *ingemisco:* qu. à Th. ςενὸς, *angustus.*

Ὑποςράτηγος, ε, ὁ, *dux secundarum partium.*

Ὑποςρέφω, *converto; reduco;* in med. *pedem refero, revertor; recedo:* præs. imperat. ὑπόςρεφε, -έτω, imperf. ὑπέςρεφον, ες, ε, fut. ψω. a. 1. ὑπέςρεψα, ας, ε, a. 1. infin. act. ὑποςρέψαι, a. 1. part. act. ὑποςρέψας, ασα, αν. Th. ςρέφω, *verto.*

Ὑποςροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus, conversio:* ab ὑποςρέφω, quod vide.

Ὑποςρωννύω, vel -υμι, *substerno:* imperf. ὑπεςρώννυον, ες, ε, f. ώσω, p. ὑπέςρωκα, a. 1. ὑπέςρωσα, part præs. pass. ὑποςρωννύμενος, μένη, μενον, *substratus:* ex ὑπὸ, et ςρωννύω, idem quod Th. ςορέω, *sterno;* f. έσω.

Ὑποςρώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi præced.

Ὑποσχάζω, *subverto:* ex ὑπὸ, et σχάζω.

Ὑποσχέθω, idem quod ὑπέχω, *porrigo, subtus teneo,* &c. Th. ἔχω, *habeo.*

Ὑπόσχεο, *promitte:* Ion. pro ὑπόσχε, a. 2. imperat. act. verbi ὑπισχνέομαι, *promitto:* f. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην, quod ab ὑπέχομαι, idem: hoc ab

ὑπέχω, *suppono, sustineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, *promissio; significatio verbi:* ab ὑπίσχομαι.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχόμενος, *pollicitus:* a. 2. part. med. verbi ejusd.

Ὑποσχὼν, *submittens:* a. 2. part. act. verbi ὑπέχω, quod vide. Th. ἔχω. *habeo:* a. 1. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio:* ab ὑποτάσσω, quod vide: sed

Ὑποταγῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Ὑποτάγηθι, a. 2. imperat. pass. et

Ὑποταγήσομαι, f. 2. pass. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, *succidere.* Th. τέμνω.

Ὑποταρτάριοι, *sub Tartarum detrusi,* Th. Τάρταρος, ε, ὁ, *Tartarus.*

Ὑποτάσσω, vel -ττω, *certo ordine subjicio; subjugo, subigo, in potestatem redigo;* f. ξω, p. τέταχα, a. 1. ὑπέταξα, a. 1. inf. act. τάξαι, a. 1. part. act. τάξας, αντος, præs. pass. τάσσομαι, vel -ττομαι, *certo loco et ordine subjicior; pareo:* perf. pass. -τέταγμαι, ξαι, κται, *subjectus sum:* a. 2. ind. pass. ὑπετάγην, ης, η, a. 2. imperat. pass. -τάγηθι, ήτω, et in 2. pl. -τάγητε, *parete,* a. 2. sub. pass. -ταγῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. -ταγεὶς, έντος, *subjectus:* f. 2. pass. -ταγήσομαι, η, εται, *subjiciar;* p. m. -τέταγα, undè ὑποταγὴ, *subjectio.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

Ὑποτείνω, f. ενῶ, *sublendo; suggero.* In med. *disputando, interrogo, propono.* Th. τείνω.

Ὑποτελέω, *persolvo tributum.* Th. τέλος, *vectigal.*

Ὑποτέμνω, *succido, subtus seco, præcido.* Th. τέμνω, *seco:* f. μῶ, a. 2. ἔταμον, perf. τέτμηκα.

Ὑποτίθημι, *suppono, subjicio; suppono,* i. e. *veluti principium pono; suppedito; pignori oppono; subjicio alterius potestati; propono,* veluti *spem.* In med. *moneo, edoceo; pono, censeo, decerno, propositum mihi habeo; hypothecam do; fingo:* f. -θήσω, p. -τέθεικα, a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπέθηκαν, præs. m. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, [*pignori accipio.* Salm. de m. usur. p. 499] præs. part. m. vel pass. -τιθέμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. -θέμενος. Th. τίθημι, *pono.*

Ὑποτιμάω, *supra modum honoro;* item *litem mihi aestimo contra actorem:* ex ὑπὸ, et τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

Ὑποτίτθιος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui adhuc à mamillâ pendet et lactet:* à τίτθος.

Ὑποτοπέω, Ion. pro ὑποπτεύω, *suspicor,* q. v.

Ὑποτρέχω, *infrà cursu deferor; cursu comprehendo; cursu suffugio, insinuo me:* f. θρέξω, a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. Th. τρέχω, *curro.*

Ὑποτρέω, *perterrefacio.* Th. τρέω, *tremo.*

Ὑποτρομέω, *tremore succutior:* à τρομέω, *tremo.*

Ὑπότροπος, ε, ὁ ξ ἡ, *rediens, redux:* Th. τρέπω, *verto;* f. ψω, p. m. τέτροφα.

Ὑποτρόχαλα, *rotundè:* à

Ὑποτροχάω, idem quod ὑποτρέχω.

Ὑπολυγχάνω, apposite respondeo. Th. τυγχάνω, sum; f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Ὑπολυπόω, delineo: repraesento: ex ὑπό, et τυπόω, figuro, quod à τύπος, ου, ὁ, figura. Th. τύπτω, verbero; f. ψω, p. φα, p. m. τέτυπα.

Ὑπολύπτω, suffringo; eximo fundo. Th. τύπτω.

Ὑπολύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio; exemplar; Fig. Rethorica, quâ species rei audientibus vel legentibus accuratè exprimitur: ab ὑπολυπόω.

Ὑποτυχοῦσα, quae scitè respondit: aor. 2. part. act. f. g. ab ὑπολυγχάνω.

Ὕπουλος, ου, ὁ ἡ, subdolus, qu. subcicatrice latens: ex ὑπό, et οὐλή, cicatrix.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ ἡ, qui sub caelo est; item caelestis. Th. οὐρανός, οῦ, ὁ, caelum.

Ὑπουργέω, -ῶ, operam navo, adjuvo, inservio: ab ὑπουργός.

Ὑπούργημα, ατος, τό, ministerium: à preced.

Ὑπουργός, οῦ, ὁ ἡ, adjutor, minister: cujus ὑπ' ἄλλῳ ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, praes. infin. pass. ab

Ὑποφαίνομαι, declaro, subostendo. Th. φαίνω, ostendo; f. φανῶ, p. πέφαγκα.

Ὑποφῆτις, ιος, ἡ, Poët. et Dor. pro ὑποφῆτις, subvates, vatis alicujus, ministra; interpress, antista: vide in ὑποφῆτης.

Ὑπόφασις, εως, ἡ, cum aliquid leviter apparet. Th. φάω, luceo.

Ὑποφέρω, suffero, sustineo; aufero; subduco; submitto; exprobro. In pass. recedo, incedo; labor, ruo in deterius; non firmiter sto: auferor; eximor, absum: f. -οίσω, a. 1. ὑπήνεγκα, a. 2. ὑπήνεγκον, a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, propheta, vel prophetae minister: interpres, antistes oraculi: à φημί, seu φάω, dico.

Ὑποφθάμενος, praeveniens: a. 2. part m. verbi.

Ὑποφθάνω, praevenio. Th. φθάνω, idem. f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Ὑποφθάς, a. 2. part. act. verbi praeced.

*Ὑποφόνιον, ου, τό, caedis praemium. Aristid. vol. II. p. 436. et apud Suidam. à φόνος.

Ὑπόφορος, ου, ὁ ἡ, tributarius: ab ὑποφέρω.

*Ὑποχαίρω, supra modum gaudeo.

Ὑποχείριος, ου, ὁ ἡ, in potestatem redactus: ex ὑπό, et χείρ, ἡ, manus.

Ὑπόχευμα, ατος, τό, liquor, humor: idem ac χυμός. Th. χέω, fundo.

*Ὕποχος, subjectus, πάντα τοῖς Θεοῖς, ὕποχα, omnia Diis subjecta sunt. Xenoph. de Cyri Exped. I. ii. p. 153. Hutch. 8vo. ex ὑπό, et ἔχω.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ ἡ, debitor. Th. χρέος.

Ὑποχρίεσθαι, inf. pass. verbi.

Ὑποχρίω, lino, pingo: à χρίω, idem.

Ὑποχυτής, ῆρος, ὁ, vas quo lychno oleum adfundunt: à χύω, fundo.

Ὑποχωρέω, secedo, clam me subduco, fut. ήσω, p. κεχώρηκα, a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, eo, accedo.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ ἡ, aliquid arenae habens mistum, arenosus. Epith. terrae. Th. ψάμμος, arena.

Ὑποψία, ας, ἡ, suspicio; opinio: gen. pl. -ψιῶν· à seq.

Ὑπόψιος, ου, ὁ ἡ, suspectus: ex ὑπό, et ὄψις.

Ὑπτιάζω, resupino: à

ΥΠΤΙΟΣ, ία, ιον, supinus, resupinus: qu. ab ὑπό.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ἡ, qui sub ulnis gestari solet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

Ὑπώπια, scil. καθ', ad ὑπώπιον, aspectus; q. d. suboculare, pars quae sub jacet oculis; item suggillatio sub oculo orta ex ictu: [*per Metaph. infamia. Auli filius ita se gerit, ut ejus consulatus non consulatus sit, sed Magni nostri ὑπώπιον, Cic. ad Att. i. 20] ab ὤψ, ὠπός, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπωπιάζω, plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem; f. άσω, p. ὑπωπίακα· ab

Ὑπώπιον, ου, τό, vide ὑπώπια.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes montis: ex ὑπό, et ὄρος, εος, τό, mons. Dor. ὦρος.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ ἡ, qui sub tecto, seu camerâ est, domesticus: ex ὑπό, et ὀροφή, contignatio. Th. ἐρέφω, tego, tectum impono.

Ὗραξ, SOREX; mus: à suillo rostro ab ὗς, sus, porcus. Th. σῦς, idem.

Ὕριον, favus; examinis opus: ab

ΥΡΟΝ, ου, τό, examen.

Ὑρρίς, sporta: ab εἴρω, quia aliquid à vimnibus nexum seu plexum.

Ὑρρισός, οῦ, ὁ, vas, vimineum: à praeced.

Ὑρτήρ, olae, operculum: quia ollae ἐνείρεται, inseritur: ab εἴρω, insero.

ΥΡΧΗ, ης, ἡ, instrumentum, in quo nautae onera bajulant; vas fictile Sed

Ὑρχή, ῆς, ἡ, porca seu porcus foemina.

Ὗς, ὑός, ὁ ἡ, sus, porcus, -a. Th. σῦς, idem.

ΥΣΓΙΝΟΝ, ου, τό, plantae species.

*Ὕσδος, pro ὄζος, ramus, Sapph.

Ὕσδω, pro ὄσδω, id est. ὄζω, Æol. In Sapph. carminib.

Ὑσθῆναι, pluviâ madefactum esse: a. 1. inf. pass. ab ὕω, pluo, f. ὕσω, a. 1. pass. ὕσθην.

Ὕσιον, ου, τό, vimen; qu. ab ὕω, pluo.

Ὑσιοπλόκος, victor: à praeced.

Ὕσκα, lignum quo quid accenditur: qu. fomes ignis.

ΥΣΜΙΝΗ, ης, ἡ, pugna: ab ὑπομένω, sustineo. Th. μένω, maneo.

Ὑσμῖνι, pro ὑσμίνῃ, per Metaplasm. dat. sing. praeced.

Ὑσπλαγξ, Dor. pro

Ὑσπληγξ, scutica, quâ ὕες, et alia animalia πλήσσονται· sonus scuticae vibratae: et nominatim id, quo cursoribus in stadio signum cursûs datur. Tum carceres, undè dimissi incipiunt: item laquei genus, quo aves capiuntur.

Ὑσσακός, ὕσσακος, vel ὕσαξ, paxillus corneus. Hesych. an ab

ΥΣΣΟΣ, οῦ, ὁ, verutum, pilum, [*Romanorum legionum jaculum.]

ΥΣΣΩΠΟΣ, ου, ἡ, HYSSOPUS, Angl. HYSSOP: dicitur et ὕσσωπον, ου, τό. Th. ὄπτομαι, video.

Ὕστατα, postrema; nom. pl. n. g. ab ὕστατος.

Ὑστάτιον, adv. tandem, postremò: ab

Ὑστάτιος, ία, ιον, idem quod

Ὕστατος, άτη, ατον, postremus, ultimus, novissimus, imus: superl. ab ὕστερος, posterior.

Ὑστέρα, ας, ἡ, vulva, uterus.

Ὑστεραῖος, αία, αῖον, postridianus: τῇ ὑστεραίᾳ, postridie.

Ὑστερέω, -ῶ, sum posterior; desum: in 3. pl. ὑστεροῦσι, f. 1. ήσω, p. ὑστέρηκα, a. 1. ὑστέρησα, defeci, inferior fui; a. 1. part. f. g. ὑστερήσασα, ης, ἡ, praes. pass. ὑστερέομαι, -οῦμαι, deficior, destituor: perf. pass. ὑστέρημαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑστερήθην. [*παιδὸς ὑστερήσομαι, Eurip. Iph. in Aul. 1203. privabor filiâ meâ. At vero Attici dicunt στερήσομαι, vel ἀποστερήσομαι, quod ferè hic restituendum. Ὑστερεῖσθαι τῆς δόξης, defici gloriâ, Rom. iii. 23. propriè dicitur de iis qui in cursûs certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markl. ad locum Euripidis.] Th. ὕστερος, posterior.

Ὑστέρημα, ατος, τό, penuria, defectus, inopia: in pl. ὑστερήματα, ων, τά, reliquiae: à praeced.

Ὑστέρησις, εως, ἡ, inopia, egestas: ab eod.

Ὑστερίζω, f. ίσω, idem cum ὑστερέω, sum posterior; item tardo, cunctor, destituor, deficior, superor, vincor: ab ὕστερος.

Ὕστερον, post, postea, posteriori loco, seriùs, tardiùs, deinceps, posthac: à seq.

ΥΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, posterior, serior: sequens, secundus; inferior posthabendus, proximè futurus vel venturus.

Ὕστριξ, ιχος, ὁ, HYSTRIX, suis pilos, aut porcinas setas habens, erinacei genus est; et flagrum ex corio adhuc setis suis munito: ex ὗς, et θρίξ.

Ὕτνον, tuber: vide suprà ὕδνον.

Ὑφ', pro ὑπό, sub, &c.

Ὑφάγεο, Dor. pro ὑφηγοῦ, clam duc, praes. imperat. m. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, duco.

Ὑφαίνω, texo; struo; soleriter excogito, impr. dolos: imperf. ὕφαινον, ες, ε, f. ανῶ, perf. act. ὕφαγκα, perf. pass. ὕφαμμαι, et Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω.

*Ὑφαιρέω, subtraho, aufero. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2 εἷλον.

Ὑφαιρούμενος, praes. part. pass. verbi ὑφαιρέω.

Ὕφαλος, ου, ὁ ἡ, sub mari latens, qui est intra mare. Metaph. subdolus. ὕφαλος, sc. πέτρα, petra, vel saxum latens, nempè ὑφ' ἅλι, sub mari.

Ὑφάντης, ου, ὁ, textor: et

Ὑφαντός, ή, όν, textus, a, um: ab ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

Ὑφάπτω, accendo, succendo; f. ψω, p. ὕφηφα. Th. ἅπτω, accendo.

*Ὑφαρπάζω, surripio: ab ἁρπάζω.

Ὕφασμα, ατος, τό, textura, tela; opus injustum, rapina: ab ὑφαίνω, texo.

ΥΦΑΩ, et -όω, texo.

ΥΦΕΑΡ, ἔαρος, τό, viscus, ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.

Ὕφειμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, remitto.

Ὑφειμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ὑφεὶς, εῖσα, ἐν, a. 2. part. act. ab ὑφίημι.

Ὑφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ῄρηκα, a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσα, ας, ᾶ, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quæ subtraxit* ac *evulsit*, a. 2. part. act. f. g. verbi præced.

Ὑφελόμενος, a. 2. part. m. ejusd.

Ὑφὲν, *simul*, ὑφ' ἕν, Gloss.

Ὑφέντες, *demittentes*: nom. pl. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ὑφέξει, 3. sing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*, f. ὑφέξω, a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑφεσθε, 2 pl. a. 2. m verbi ὑφίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*, a. 2. m. ἕμην.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura*. Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, -οῦμαι, *præeo*, *incipio*; item *hortor*, *suadeo*; *dicto*; *doceo*; *clam duco*. Th. ἡγέομαι, *duco*, f. m. ήσομαι, p. pass. ἥγημαι.

Ὑφῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑφίημι.

Ὕφηνα, *texui*, a. 1. ind. act. et

Ὑφῆναι, a. 1. inf. act. et

Ὑφηνάμην, ω, ατο a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo*.

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ, *administer aurigæ*, *auriga*. ex ὑπὸ, et ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: quod ex ἡνία, ας, ἡ, *habena*, et ἔχω, *habeo*.

Ὑφῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero*, f. ήσω, p. ὑφῄρηκα, a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, *capio*.

Ὑφήσσων, *aliquantò minor et junior*: ex ὑπὸ et ἥττων, vel ἥσσων, ονος, ὁ ἡ, *minor*.

Ὑφήφασαι, *subtextus est*; 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo*, perf. act. ὕφαγκα, perf. pass ὕφασμαι, et Att. redupl. ὑφήφασμαι, substituto η pro υ.

Ὑφίημι, f. ήσω, *submitto*, *demitto*; ὑφίημι, et ὑφίεμαι, *remitto*, *concedo*, *cedo*: ex ὑπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ὑφίητι, Dor. pro ὑφίησι, 3. sing. præs. ind. verbi præced.

Ὑφίστημι, *suppono*, *substituo*; *recipio*; *polliceor*: in aor. 2. et perf. neutraliter dicitur *subeo*, *succedo*, *sustineo*: ὑφίσταμαι, *supponor*, *sufficior*; *excipio impetum*; *tolero*; est etiam in med. *subsideo*, *demergor*; *occultè sto*; *digredior*; *puto*; *polliceor*; *recipio*: ex ὑπὸ, et ἵστημι.

Ὑφοράω, -ῶ, et ὑφοράομαι, ῶμαι, *suspicor*, *suspectum habeo*: ex ὑπὸ, et ὁράω, *video*.

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, *subulcus*, *qui sues pascit*: ex ὗς, *sus*, et φέρβω, *pasco*.

Ὕφος, εως, τὸ, *tela*, *textura*. Th. ὑφάω.

Ὑφόωσιν, *texunt*, 3. pl. præs. ind. Poët. Pleonasmo pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, *texo*.

Ὑφύφασαι, vide ὑφήφασαι.

Ὑψαγόρας, ὁ, *altiloquus*, Poët. pro ὑψηγόρης.

Ὑψαυχεῖ, *inflat*, 3. sing. præs. ind. ab ὑψαυχέω.

Ὑψαυχενέω, -ῶ, f. ήσω, *cervicem efferro*; *cervice erectâ incedo*; *superbus sum*: ab ὑψαύχην.

Ὑψαυχέω, idem: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et αὐχέω, *glorior*.

Ὑψαύχην, ενος, ὁ ἡ, *elatam cervicem habens*; *superbus*, *arrogans*: ex ὕψος, et αὐχὴν.

Ὑψερεφὴς, et ὑψηρεφὴς, et ὑψιερεφὴς, έος, ὁ ἡ, *altum tectum habens*; *altus*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et ἐρέφω, *tego*.

Ὑψηγόρας, ου, ὁ, *altiloquus*, *grandiloquus*: ex ὕψος, τὸ, *sublimitas*, et ἀγορὰ, ἡ, *oratio*.

Ὑψηλῇσι, *altis*; dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς: ὑψηλὸς.

Ὑψηλοκάρδιος, ου, ὁ ἡ, *arrogans*; q. d. ὑψηλῆς, καρδίας, ὢν, *qui est altâ corde*.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, *altus*, *a*, *um*; *sublimis*, *-e*: hinc

Ὑψηλότερος, έρα, ερον, compar. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψηλοφρονέω, -ῶ, *animo efferor*; præs. imperat ὑψηλοφρόνεε, -ει, είτω, έετω, fut. ήσω, ὑψηλοφρόνηκα· ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ ἡ, *qui est mente elatâ*: ex ὑψηλὸς, *altus*, et φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψηλῶς, *sublimè*: adv. ab ὑψηλὸς, q. v.

Ὑψήνωρ, ορος, *HYPSENOR*: nomen. propr.

Ὑψηρεφὴς, vide in ὑψερεφὴς.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ ἡ, *altè sonans*: in plur. ὑψηχέες: ex ὕψι, et ἦχος, ου, ὁ, *sonus*.

Ὕψι, *altè*; adv. ab ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίβατος, ου, ὁ ἡ, *altigradus*, *excelsus*: ex ὕψι, et βαίνω, *eo*.

Ὑψιβόας, nomen ranæ, ab *altâ voce* sic dicta.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, *altitudo*.) et βρέμω, *resono*.

Ὑψίγυιος, ου, ὁ ἡ, *alta membra habens*; *altus*: ex ὕψι, et γυῖον, τὸ, *membrum*.

Ὑψόθι, Poët. adv. pro ὑψοῦ, et ὑψόθι, *in alto*, *in sublimi*. Th. ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ ἡ, *altijugus*; *summus trutinator rerum humanorum*: *altus*: ex ὕψι, et ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, seu ζευγνύω, *jungo*.

Ὑψίθρονος, ου, ὁ ἡ, *qui in alto solio sedet*: ex ὕψι, et θρόνος, ὁ, *solium*.

Ὑψίκομος, *altè comatus*: Epithet. quercûs: ex ὕψι, *altè*, (quod ab ὕψος) et κόμη, ης, ἡ, *coma*.

Ὑψίλοφος, ου, ὁ ἡ, Epith. *loci sublimis*: q. d. *qui cristam*, vel *verticem* aut *cacumen in alto habet*. Th. λόφος, *crista*, *&c.*

Ὑψιμέδοντος, gen. sing. ab

Ὑψιμέδων, οντος, *in alto regnans*: ex ὕψι, et μέδω, *impero*.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ ἡ, *qui est in altis nubibus*. Epith. Jovis; ex ὕψι, et νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Ὑψίπεδος, ου, ὁ ἡ, *altum solum habens*: ex ὕψι, et πέδον, τὸ, *solum*.

Ὑψιπετᾶν, Dor pro ὑψιπετῶν, *altivolantium*; gen. pl. ab ὑψιπέτης, *altivolans*.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ ἡ, *folia in cacumine gerens*, *altus*, *excelsus*: ex ὕψι, et πέταλον, *folium*, quod à πελάω, *pando*.

Ὑψιπέτης, ου, ὁ, *altivolans*: ex ὕψι, et πέτομαι, *volo*, *-as*. Est et

Ὑψιπετὴς, εος, ὁ ἡ, *ex alto lapsus*. ex ὕψι, et πίπτω, *cado*.

Ὑψιρεφὴς, n. g. ab

Ὑψιρεφὴς, έος, ὁ ἡ, vide in ὑψερεφὴς.

Ὕψιστος, ίστη, ιστον, *altissimus*: de Deo dicitur: à ὕψι, adv. *in alto*, comp. ὑψίων, et ὑψίτερος, έρα, ερον, superl. ὑψιστος. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, *qui altâ cervice est*: ex ὕψι, *altè*, (Th ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*,) et τείνω, *tendo*.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ ἡ, *qui altum et elatum animum habet*, *superbus*: ex ὕψι, *altè*, et φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ ἡ, *altè comatus*: ex ὕψι, *altè*, et χαίτη, ἡ, *coma*.

Ὑψόθεν, adv. *ex alto*, *desuper*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*

Ὑψόθι, adv. *in alto*; *in sublimi*; *super*, *suprà*; *altè*, *in altum*: ab eod.

Ὑψόροφος, ου, ὁ ἡ, *altum tectum habens*: ex ὕψος, εος, τὸ, et ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego*.

ΥΨΟΣ, εος, τὸ, *altitudo*, *sublimitas*; *cacumen*; ἐξ ὕψους, *ex alto*.

Ὑψόσε, adv. *in altum*, à præced.

Ὑψοῦ, adv. *altè*, *in altum*: et

Ὑψόω, *exalto*, *in altum tollo*, *extollo*; f. ώσω, p. ὕψωκα, a. 1. ὕψωσα, a. 1 sub. ὑψώσω, ης, η, perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, et in 2. plur. ὑψώθητε, a. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι, a. 1. part. pass. ὑψωθεὶς, εῖσα, ἐν, f. 1. ind. pass. ὑψωθήσομαι, η, εται, ab eod. Th ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψώθην, vide in præced.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, *exaltatio*, *elevatio*; *altitudo*, *sublimitas*; *res alta*, *seu illustris*: dat. pl. ὑψώμασι, ab ὑψόω q. v.

Ὑψώσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, *elevo*, *exalto*. Th. ὕψος.

Ὕψωσις, εως, ἡ, *elevatio*, *exaltatio*: ab ὑψόω.

ΥΩ, *pluo*; *irrigo*, *pluviâ perfundo*: præs. part. ὕων, f. ὕσω, p. ὗκα' qu. à χύω, *fundo*.

Ὑώδης, εος, ὁ ἡ, *suillus*, *immundus*; *stupidus*: ab ὗς, *sus*. Th. σῦς.

Ὑωδία, ας, ἡ, *porcina insulsitas*, *porcini mores*: à præced.

Φ.

Φ, VIGESIMA PRIMA litera apud Græcos, in numeris *quingenta*, et cum lineolâ appositâ, (φ,) *quingenta millia* significat. Æol. pro θ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες,

Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Φάανθεν, *visi sunt*, Poët. Pleonasm pro φάνθεν, quod Ion. et Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, *appareo*, *videor*, f. ανῶ, p. πέφαγκα, p. pass. πέφασμαι, a. 1. pass. ἐφάνθην, a. 2. pass. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φάγω, *comedo*.

Φάγαινα, et φαγέδαινα, ας, ἡ, *immedicus cibi appetitus*.

Φαγεῖν, a. 2 inf. act. verbi φάγω.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur, verbi φάγω, q. v.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Φάγος, ε, ὁ, *edax, vorax*: à φάγω. Sed

Φαγὸς, Dor. pro φηγὸς, ε, ἡ, *FAGUS*, arbor.

ΦΑ'ΓΩ, seu φήγω, *edo, comedo*; f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, *edam*, pro φαγέμαι, ῆ, ἔεται, a. 2. act. ἔφαγον, ες, ε, a. 2. imperat. act. φάγε, έτω, a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι, a. 2. sub. φάγω, ῃς, ῃ, a. 2. infin. φαγεῖν, a. 2. part φαγὼν, όντος.

Φαγώνη, Dor. pro

Φαγῶσι, *vorent*, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi φάγω, *edo*, a. 2. ἔφαγον.

Φαε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. sing. imperf. act. verbi φάω, *luceo*.

Φαέθων, οντος, *lucidus*, Solis Epith. *stell*... *nis*: à φάω, *splendeo*.

Φαίνει, *lucet* 3. sing. præs. verbi Φαίνω, idem quod Th. φάω, *luceo*.

Φαεινόμενος, præs. part. m. verbi ejusd. et Th.

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, *splendidus*; dat. sing. φαεινῷ Th. φάω, *splendeo*.

Φαείνω, idem quod φάω, *luceo, fulgeo*

Φαεννὰ, νᾶσοι, Dor. pro φαεννὴ, νῆσος, *lucida insula*. Nam φαεννὸς, ὸ, Poët. et Argivâ dialecto, pro φαεινὸς, q. v. Hinc in compar. φαεννότερος. superl. φαεννότατος, *splendidior, splendidissimus*.

Φαεννὸς, ἡ, ὸν, *lucidus*; vide præc.

Φαεσίμβροτος, ὁ ἡ ἡ, *lucem hominibus afferens*: ex φάω, *luceo*, et βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux*: à

Φαεσφόρος, ε, ὁ, *Lucifer, lucem adferens*: ex φάος, εος, τὸ, *lumen*, (Th. φάω *luceo*) et φέρω, *fero*, p. m. πέφορα.

Φαζέλη, ης, ἡ, *morbus quidam, qui mare Rubrum navigantibus accidit*.

Φάζω, *loquor*: à φάω· unde φημὶ, *dico*. Est et

Φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem.

Φάθι, *dic*, præs. imperat. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαίακες, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαιάξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. sing. à φαίδιμος.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, idem quod

Φαίδιμος, ε, ὁ ἡ, *illustris*: à Th.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρα, ρον, *nitidus, splendidus; hilaris, alacer, faustus*; qu. à φάω, *luceo*.

Φαῖδρος, ε, ὁ, *PHÆDRUS*, fabularum scriptor; discipulus quoque Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *hilaritas, nitor vultûs; nitor*; et

Φαιδρόω, et Φαιδρύνω, *exhilaro; nitidum reddo*: à φαιδρὸς.

Φαιδρύνεσθαι, præs. inf. pass. à

Φαιδρύνω, *hilaro; nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, *alacer*.

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nom. viri.

Φαίην, ης, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκανον, πήγανον, *ruta*.

*ΦΑΙ'ΚΑΣ, et ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ, ε, τὸ, *calceamenti genus*, quia, φαικὸν, id est *leve*.

Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta*: à Lat. *facula*.

Φαικὸς, *splendidus; levis*: à φάω, *luceo*.

Φαιλόνης, vide φενόλης.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, pl. a. 2. opt. act. per Sync. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαιναρέτης, ε, ὁ, *PHÆNARETES*, nomen propr.

Φαινεθ' Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo*. f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, præs. inf. à φαίνω. q. v.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. m. verbi ejusd. Nisi à φαινέσκομαι derivare malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. sing. m. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, *appareo*.

Φαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. m. Ion. verbi ejusd.

Φαίνοισα, *ostendens*, Dor. pro φαίνουσα, præs. part. f. g. à φαίνω.

Φαίνοιτ', pro φαίνοιτο, *appareat*, 3. sing. præs. opt. med. verbi ejusd.

Φαινόλης, ε, ὁ, *PENULA*: quia φαίνεται ὅλος. Alii deducunt Græcam vocem, à Lat. Vide in φενόλης.

Φαινομένην, *apparentem*; accus. sing. f. g. præs. part. in verbi φαίνω.

Φαινομένηφι, per Paragog. τε φι, pro φαινομένῃ, dat. sing. f. g. præs. part. m. verbi ejusd.

Φαίνοπος, gen. sing. à φαίνωψ.

ΦΑΙ'ΝΩ, *in lucem edo, ostendo*: [**defero ad magistratum*, Isoc. c. Callim. p. 494. ed. Battie] item *luceo, splendeo*; fut. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, ες, ε, præs. m. φαίνομαι, *appareo, videor, luceo; deferor, accusor*; f. m. φανέμαι, perf. pass. πέφασμαι, et Att. πέφασμαι, a. 2. ind. pass. φανῶ, ῇς, ῇ, fut. 2. pass. φανήσομαι, η, εται.

Φαίνωψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS*, nomen propr.

ΦΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *fuscus, subniger*. Hinc Lat. *FŒDUS, a, um*.

Φαῖτος, ε, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ε, ὁ, *fasciculus, FASCIS*.

ΦΑΚΗ", vel φακὴ, ῆς, ἡ, *lens, lenticula*.

Φακὸς, ε, ὁ, *lens cruda*: à φακῆ. Est et *vas, quo mortuorum cineres conduntur; nigra quadam oculi macula*.

Φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ*: quia aliquid φαλὸν, *splendidum*. Angl. A SALAL.

Φάλαγγες, nom. pl. et in acc. pl. φάλαγγας à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX, genus acioi apud Macedonas: acies quævis; aranea quadam*: φαλαγγες, sunt item *ligna, quibus naves fulciuntur*.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat. Est et φάλαινα, *BALÆNA*.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *calvus*, quia φαλὸν, id est, λευκὸν, κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον

Φαλακρόω, *calvum facio*: à præced.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, *calvitium*: à præced.

Φαλανθὸς, *canus*; qu. à φαλὸς, *albus*.

Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ*; à φαλὸς, quia splendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. prima, p. 200. ver. 4. in voce Καυτὴρ.

Φάλαρος, Poët. pro φαληρὸς, q. v.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *rivus*.

Φαληριάω, *albesco spumâ*: à φαληρὸς, *albus*. Th. φαλὸς.

Φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, *albus, spumeus*: item subst. *ferrum galeæ*; et nomen propr. viri. Th. φαλὸς.

Φαλίττω, *desipio*, qu. à φαλὸς, *canus*. Senectus extrema μωρά.

Φαλίσσομαι, *spumo*. Th. φαλὸς.

ΦΑΛΛΟ'Σ, ε, ὁ, *penis ligneus vel coriaceus*.

ΦΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *splendidus; albus*; qu. à φάος, εος, τὸ, *lux*. Sed

ΦΑ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *conus, apex galeæ*.

Φαλύνω, *splendidum reddo*: à φαλὸς.

Φαλύσσομαι, Hesych. καταῤῥήσσομαι, περιέρχομαι.

Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ης, ἡ, *fama*.

Φαμὲν, *dicimus*, 1. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico*.

Φὰν, *dicebant*, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάναι, *dicere*, præs. inf. à φημὶ. Sed

Φᾶναι, *apparuisse*, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ.

Φανείην, ης, η, *apparuerim*, a. 2. opt. pass. et

Φανεὶς, έντος, in f. g. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα, perf. pass. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην, p. m. πέφηνα.

Φάνην, *apparuerunt*, Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi ejusd.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *clarus, evidens, apertus, manifestus, illustris*. Th. φαίνω, *appareo*.

Φανερόω, *manifesto, declaro, clarum efficio, illustro, propalo*; f. ώσω, p. πεφανέρωκα, a. 1. imperat. φανέρωσον, άτω, præs. pass. φανερόομαι, ἔμαι, perf. pass. πεφανέρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφανερώθην à φανερὸς, q. v.

Φανερῶς, adv. *manifestè*: à φανερὸς.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifestatio*: à verbo φανερόω.

Φανερώτερα, *clariora*, nom. pl. n. g. compar. grad. à φανερὸς, q. v.

Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. Sed

Φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo*.

Φανήῃ, *videatur*, Pleonasmo τε η, pro φανῇ.

Φανήμεναι, *apparere*, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass verbi φαίνω, q. v.

Φανῆναι. Vide in φανήμεναι.

Φανῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, q. v.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.

Φάνηθι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. et

Φανθεὶς, a. 1. part. pass. à φαίνω, *appareo*, a. 1. pass. ἐφάνθην.

Φανοπεὺς, ῆος, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανοπὴ, deductum.

Φανὸς, ε, ὁ, *laterna, lucerna, fax*;

item *sol*, et *luna*. Th. φαίνω, *luceo*, a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, *apparere facio*, *ostendo*: φαντάζομαι, in med. *imaginem seu speciem in mente concipio*: *conspiciendum me præbeo*; in pass. *cernor*; *accusor*, *deferor*: f. άσω, p. πεφάντασμαι, præs. part. pass. n. g. φανταζόμενον, *visum*, *quod apparet*; perf. ind. pass. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, *ostendo*.

Φαντασία, ας, ἡ, *visum*, *visio*, PHANTASIA, *quod ad speciem modo fit*: dicitur etiam in bonam partem *de splendore*, *dignitate*: [*(2) *perceptio*, *cognitio*, *ostentatio*, *species*: ἦλθον εἰς φαντασίαν ἐρχόμεθα, ὅτι. Arrian Edict. l. iii. 21. *ita ad notitiam pervenimus quod*, &c. (3) διὸ φαντασίαν ἀγρίων ποιεῖ, *quare speciem animalium ferorum præbent*, Polyb. l. v. p. 911.] à φαντάζω.

Φαντασιοκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *imaginationibus indulgeo*, *iisque inaniter me vexo*: ex præced. et κοπος.

Φάντασμα, ατος, τὸ, *visum*, *spectrum*: *ostentum*, *prodigium*: à perf. pass. verbi φαντάζω.

Φαντί, Dor. pro φασί, *dicunt*: 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo*, q. v.

Φάο, Ion. et Poët. pro ἔφασο, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην

Φάος, εος, τὸ, *lumen*, *lux*, *dies*, *solis ortus*, *diluculum*; *oculus*, φάη, *oculi*; *vita*, *salus*; *victoria*, *gaudium*: à φάω, *luceo*.

ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum*, *præcipium*, *hiatus*, *vallis*; quia in eâ φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura*.

Φαραὼ, nomen regis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *vindex*.

Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. et

Φαρεῖ, dat. sing. à φάρος, εος, τὸ, q. v.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *ruptura*.

ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ, PHARETRA: ex φέρω, et τρώω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro φαρέτρα, q. v.

Φαρέτρην, acc. sing. Ion. à φαρέτρα.

ΦΑΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, *genus veneni*.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, *Pharisæus*, hoc est, *interpretans*, Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΙΣ, ίδος, ἡ, *ruga*.

Φαρμακεία, ας, ἡ, *veneficium*; *ipsa medicandi actio*; *ipsa medicamenta*: à φαρμακεύω, *veneficio utor*.

Φαρμακεὺς, έος, ὁ, *veneficus*, *magus*: et

Φαρμακεύω, *veneficio* aut *veneno utor*, *veneficio afficio*, *præstigiis utor*: item *conficio medicamenta*, *condio*, *tingo*; et

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *venefica*; et

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, *medicamentarius*; *venenantus*: omnia à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, *medicamentum*, *venenum*, PHARMACUM: qu. φέρων ἄκος, vel ἄκος, *remedium*, vel *dolorem adferens*.

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola*, *medicamentorum venditor*: ex præced. et πωλέω.

Φαρμακὸς, ου, ὁ, *veneficus*, *magus*: et

Φαρμακόω, f. ώσω, Poët. *pharmaca*, seu *medicamenta misceo*: à φάρμακον.

Φαρμάσσω, et -ττω, *veneno afficio*; *tingo*, *immergo ferrum in aquam frigidam*: ab eodem Th.

ΦΑ˜ΡΟΣ, vel ΦΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla*, *pallium*, *vestis exterior*, *velum capitis*; qu. à φέρω.

Φάρος, ου, ὁ, vel ἡ, *turris maxima prope Alexandriam*, *navigantibus nocturno tempore lucem præbens*; *quævis turris ejusmodi*.

Φαρόω, seu ἀφαρόω, *aro*, Hesych. φάρσος, ἄροσις· φαρῶν, ἀροτριῶν..

Φάρσος, εος, το, *velum*, *involucrum*; *tractus*, *regio*; *pars*, [*fragmentum*, *frustum rei alicujus*: φαρσος βότρυος, *pars quædam racemi*. Phaneas in Epigr. ap. Reiskium. (2) *Pinna* sive *penna*; quicquid in modum alæ formatur. (3) *Securis*, ut Lat. *bipennis* de Securi dicitur, utrinque pinnosa. Toup. in Suid. in voce.] Puto à φάρος, hinc

Φαρσοφόρος, ου, ὁ ꝛ ἡ, *signifer*, *vexillarius*: ex φάρσος, τὸ, q. vid. et φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ vel ἡ, *guttur*; *fauces*.

Φὰς, *dicens*; a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico*.

Φάσγανον, ου, τὸ, *culter*, *ensis*; qu. σφάγανον, à σφάζω, *interficio*.

Φᾶσε, *dixit*; Dor. et Ion. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. act. à φημὶ, *dico*.

Φασεῖς, *dices*; Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. 1. verbi ejusd.

Φάσθαι, *dixisse*; aor. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaselus*, *actuarium*, à Phaselide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φασὶ, *inquiunt*; 3. pl. præs. ind. Sed

Φᾶσι, *dicentibus*; dat. pl. a. 2. part. act. φάς, ἄντος, verbi φημὶ *dico*. Th. φάω.

Φασιανὸς, ου, ὁ, PHASIANUS, avis; Angl. A PHEASANT: à φάσις fluv.

Φασὶν, *aiunt*; 3. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico*. Sed

Φάσιν, acc. sing. à

Φάσις, εως, ἡ, *dictio*, *dictum*, *sententia*, *apophthegma*, *simplex affirmatio*, *propositio*: *rumor*, *fama*: à φάω, *dico*. Est et φάσις, *apparitio*: sic Luna habet multas *phases* seu apparitiones, modò *falcata*, modò *gibbosa*, &c. à φαίνω, *appareo*. Est et

Φάσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat*; 3. sing. imperf. Ion. verbi φάσκω, pro φημὶ, *dico*. Th. φαω, idem.

Φάσκοντα, 3. pl. præs. pass. à

Φάσκω, *dico*, *dictito*. Vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam*: f. 1. m. à φημὶ, *dico*.

Φάσσα, vel Att. -ττα, ης, ἡ, *avis*, *columbini generis*, *palumbes*.

Φασσαφόνος, ου, ὁ ꝛ ἡ, *occisor columbarum*: ex φάσσα, *columba*, et φένω, *occido*, p. m. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φατειὸς, ὰ, ὸν, *dicendus*, *nominandus*: à

Φάτης, ου, ὁ, *loquax*: *mendax*: à φάω.

Φατὶ, Dor. pro φησὶ, quod vide.

Φατίζω, *dico*; *rumorum spargo*: à

Φάτις, εως, ἡ, *dictum*, *sententia*; *oraculum*; *famâ*; *gloria*: à φάω.

ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, *præsepe*, *stabulum*: à φάτω, vel πάω, ibi enim *pascitur* jumentum; undè fortè Angl. FAT: est et *laquear*.

Φατνόω, -ῶ, *ad præsepis modum fabricor*; f. ώσω, p. pass. πεφάτνωμαι. Hinc

Φάτνωμα, ατος, τὸ, *lacunar*, *foramen navis*, *per quod missilia in adnavigantes emittuntur*.

Φάτο, *dixit*; Ion pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην.

Φατὸς, ἡ, ὸν, *dicendus*; *celebris*; *casus*: à φάω.

Φαύζω, *frigo*. Hesych.

Φαυλίζω, *pro vili habeo*, *flocci facio*; f. ίσω, p. pass. πεφαύλισμαι. Th. φαῦλος.

Φαύλισμα, ατος, τὸ, idem ac

Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, *subsannatio*, *irrisio*, *contemptus*; à p. pass. verbi præced.

Φαυλίστρια, ας, ἡ, *subsannatrix*, *contemptrix*: ab eod. verbo.

ΦΑΥ˜ΛΟΣ, η, ον, ex φαῦρος, Dor. φλαῦρος, ρα, ρον, Att. *pravus*, *malus*: VILIS, *levis*; in bonam partem *facilis*, *simplex*, *mediocris*, *tenuis*, opp. *difficili*, *arguto*, *sumptuoso*, &c. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, *vilitas*, *improbitas*: à præced.

Φαυλοτάτης, gen. sing. f. g. superl. gr. à φαῦλος, compar. φαυλότερος, superl. φαυλότατος, *pravissimus*.

Φαύλως, adv. *pravè*: à præced Th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, q. v.

Φαυσίμβροτος, ου, ὁ ꝛ ἡ, *Solis* Epith. παρὰ τὸ φαῦσιν, τουτέστι φῶς, τοῖς βροτοῖς φέρειν, *quòd lucem mortalibus ferat*. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤτοι φάνειν ꝛ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, *quòd lucet mortalibus*. Idem quod φαεσίμβροτος, ab Homero vocatur.

Φαύσιγγες, vel φαύσιγγες, *maculæ in tibiis ex igne contractæ*: quia à φαῦσι, ignis.

Φαῦσις, εως, ἡ, *lux*, *splendor*, *ipsa lucendi actio*; *signum per ignes*: à φάω, *luceo*.

Φαύω, *luceo*; à φάω, idem.

Φὰψ, φαβὸς, ἡ, *avis è columbino genere*: à φέβομαι, quia *timida*.

ΦΑ'Ω, Poët. *luceo*, *splendeo*; item *dico*: item *interficio*.

Φεύγεσθαι, *fugere*; præs. infin. m. à

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, *timeo*, *metuo*; item *fugio*; p. m. πέφοβα.

Φεβώμεθα, *fugiamus*: 1. pl. præs. sub. med. verbi φέβομαι.

ΦΕΓΓΟΣ, εος, τὸ, *splendor*, *lux*, *lumen*, à φάω.

Φέγγω, f. ξω, *splendorum præbeo*, *illumino*: à præced.

Φειδέο, *parcas*; præs. imperat. m. Ion pro φείδου, verbi.

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco*, *ignosco*; *parcè utor*, *abstineo*, cum gen. præs. inf. m. φείδεσθαι, f. m. φείσομαι, η, εται, a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *peperci*, a. 1. sub. m. φείσωμαι, η, ηται, præs. part. m. φειδόμενος.

Φειδομένως, *parcè*; adv. à part. m. præced.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia*: à Th. φείδομαι.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem: à seq.
Φειδωλὸς, ὴ, ὸν, et ὁ, ὁ ἡ, *parcus:* ab eod.
Φείσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.
Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, *parsimonia; misericordia:* ab eod.
Φεισὼν, *Phison*, ita fluvius *Ganges* nominatur Hebr. ut aliqui volunt.
Φελγύνω, *nugor, desipio;* Puto à φαῦλος. Hesych.
ΦΕΛΛΕΥΣ, ἑως, ὁ, *locus petrosus Athenis; salebrosus, lapidosus quivis.*
ΦΕΛΛΟ'Σ, ὃ, ὁ, *cortex; suber.*
Φεναϰίζω, *decipio, fallo;* à
ΦΕ'ΝΑΞ, αϰος, ὁ, *impostor; derisor.*
Φενόλης, ὃ, ὁ, *penula:* [*Librorum *theca*, ut testatur Etymologicon magnum è Suidâ,] vox origine Lat.
ΦΕ'ΝΩ, *occido, interficio;* p. m. πέφονα.
Φεραὶ, ων, αἱ, oppidum Thessaliæ.
Φερβέμεν, *pascere;* præs. infin. Ion. pro φέρβειν, et
Φέρβεσθαι, *alere, nutrire;* Att. pass. pro act. φέρβειν, et
ΦΕ'ΡΒΩ, *pasco; alo;* fut. ψω, p. φα, p. m. πέφορβα, qu. ex φέρω, et βίος.
Φέρε, *fer:* præs. imperat. act. à φέρω.
Φερέγγυος, ὃ, ὁ ἡ, *sponsor, fide dignus;* ex φέρω, et ἐγγύη, ἡ, *sponsio.*
Φέρεις, ει, 2. et 3. sing. præs. ind. verbi φέρω, *fero.*
Φέρεκλος, ὃ, ὁ, nomen proprium.
Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.
Φερέοικος, ὃ, ὁ ἡ, *domiporta.* Epith. cochleæ, ex φέρω, et οἶκος, *domus.*
Φερέπονος, ὃ, ὁ ἡ, Poët. *laborum tolerans, ærumnas sustinens;* ex φέρω, et πόνος, ὃ, ὁ, *labor.* Th. πένομαι, *laboro:* p. m. πέπονα.
Φερέσβιος, ὃ, ὁ ἡ, *almus:* ex φέρω et βίος, ὃ, ὁ, *vita.*
Φερέσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, *fero.*
Φερεσσακέας, acc. pl. à
Φερεσσακὴς, ἑος, ὁ ἡ, *scutifer, scutum ferens:* ex φέρω, et σάϰος, εος, τὸ, *scutum.* Th. σάττω, *onero.*
Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. sing. imperf. pass. et
Φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, quod vide.
Φέρετρον, ὃ, τὸ, *FERETRUM, capulum;* à φέρω.
Φέρῃ, *ferat*, 3. pers. singul. præs. sub. act. verbi præced.
Φέριστος, *optimus*, superl. à φέρω, *fero.*
Φερνὴ, ῆς, ἡ, *dos quam uxor affert:* à φέρω.
Φερνίζω, *doto*, f. ίσω, a. 1. ἐφέρνισα à præced.
Φέροιεν, *gererent;* 3. pl. præs. opt. act. et
Φέροισα, ας, ἁ, Dor. pro φέρουσα, *ferens;* præs. part. f. g. et
Φερόμεθεν, Æol. pro φερόμεθα, 1. plur. præs. ind. pass. et
Φερόμεσθα, Poët. pro φερόμεθα, 1. plur. præs. pass. et
Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. pl. præs. part. act. et
Φέροντι, *ferent;* Dor. pro φέρουσι, 3. plur. præs. omnia à φέρω.

Φέρουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ejusd. verbi Est et nomen nymphæ.
Φέρουσιν, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.
Φερσεφόνα, ας, ἡ, *Proserpina:* Dor. et Æol. pro Περσεφόνη. Eadem et Περσεφόνεα, dicitur, et Περσεφάσσα
Φέρτατος, άτη, ατον, et φέρτιστος, *validissimus, robustissimus; præstantissimus:* superlat. à φέρω.
Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte;* 2. plur. imperat. act. verbi φέρω.
Φέρτερος, έρα, ερον, propriè *qui plus portare potest; validior, robustior, potentior; præstantior, melior, utilior:* compar. à φέρω, *fero*, φέρτατος, superl. ἀγαθὸς, *pro.*
Φέρτιστος. Vide in φέρτατος.
ΦΕ'ΡΩ, *FERO, porto; valeo, prosum ad aliquid; obtineo, consequor; persolvo, profero; aufero, confero;* item cum præpos. εἰς vel ἐς, ἐπὶ, et πρὸς, *pertineo, tendo, perducor.* Tempora sumit ab antiquioribus οἴω, ἐνέϰω, ἐνείϰω, et ἐνέχω· scil. ab οἴω, f. οἴσω· ab ἐνέϰω, a. 1. ἤνεϰα, pro ἤνεγξα, a. 2. ἤνεϰον· ab ἐνείϰω, a. 1. ἤνειϰα, pro ἤνειξα, a. 2 ἤνειϰον, a. 1. med. ἠνειϰάμην, pro ἠνειξάμην, p. ἤνειχα, p. pass. ἤνειγμαι, a. 1. pass. ἠνείχθην· ab ἐνέχω, a. 2. ἤνεχον, Att. ἐνήνεχον, p. ἤνεχα, Att. ἐνήνεχα, f. 1. pass. ἐνεχθήσομαι, p. pass. ἤνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, a. 1. pass. ἠνέχθην, p. med. ἤνοχα, Att. ἐνήνοχα· imperf. ἔφερον, ες, ε, aor. 1. imperat. act. ἔνεγϰον, άτω, a. 1. inf. act. ἐνέγϰαι, a. 2. part. ἐνεγϰὼν, ὄσα, ὸν, a. 1. inf. med. ἐνέγϰασθαι. Hinc forsan Angl. TO BEAR.
Φέρων, ουσα, ον, *ferens:* præs. part. verbi præced.
ΦΕΥ', *HEY, eheu, papæ:* qu. à φέβω, *terreo.* Est interjectio *rejicientis, lamentantis,* et *admirantis.*
Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. act verbi φεύγω, *fugio*, quod vide.
Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, *fugiunt:* 3. pl. præs. et
Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. et
Φεύγουσαι, nom. pl. et φευγούσης, gen. sing. præs. part. act. f. g. et
Φεύγουσι, 3. pl. præs. ind. omnia à
ΦΕΥ'ΓΩ, *FUGIO; evado; declino; exsulo; verto solum; fugo, in fugam do; desero aliquem; reus sum, accusor:* (fortè à φέβω, quasi φέύω,) fut. ξω, fut. 1. med. φεύξομαι, a. 2. ind. act. ἔφυγον, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε, [*φεύγειν ἀσεβείας, Plat. Apol. Socr. § 24. *impietatis à Melito accusari*, φεύγω ἀπὸ τῆς ϰρίσεως, Matt. xxiii. 33. *absolvor*, vel *elabor ex judicio.*]
Φευϰτέος, έα, έον, *fugiendus:* adj. verbale à præced.
Φευϰτῶν, gen. plur. à
Φευϰτὸς, ἡ, ὸν, *vitabilis; vitandus:* ab eodem.
Φεύξομαι, f. m. et
Φευξῆ, *fugies;* 2. sing. fut. med. Dor. verbi φεύγω.
Φεύξιμος, ὁ ἡ, à *quo fugiendum est; qui effugi potest; ad quem confugitur:* à
Φεῦξις, εως, ἡ, *fuga:* à φεύγω.
ΦΕ'ΨΑΛΟΣ, ὃ, ὁ, *scintilla:* qu. φάος ψάλω, id est, *lux flammæ.*
Φεψαλόω, *comburo:* à præced.

Φῆ, *dixit:* Ion. pro ἔφη, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Sed
Φῇ, est 3. sing. a. 2. sub. act. verbi φημὶ, quod a φάω, *dico.*
Φηγεὺς, *Phegeus*, nomen viri.
Φήγινος, ίνη, ινον, *fagineus:* adj. à
ΦΗΓΟ'Σ, ὃ, ἡ, Dor. φαγὸς, *FAGUS:* ἀπὸ τοῦ φαγεῖν· quòd glandes fuerint veterum cibus.
Φήγω, inusit. *edo;* undè a. 2. ἔφαγον.
Φήῃ, *dicat:* per Pleonasm. τοῦ ε pro φῇ, 3. sing. a. 2 sub. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.
Φηλέω, et -όω, *decipio, fallo.* Th. φῆλος.
Φήληξ, ηκος, ὁ, *impostor:* à φῆλος.
Φηλήτησι, *furibus:* (alii legunt φιλήτησι) dat. pl. Ion. à
Φηλήτης, ὃ, ὁ, *impostor:* à φῆλος.
Φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat *Felix.*
ΦΗ'ΛΟΣ, ὃ, ὁ, *impostor, fallax.*
Φῆμαι, *rumores:* nom. pl. à
Φήμη, ης, ἡ, et Dor. φάμα, ας, ἁ, *FAMA, rumor, celebritas, opinio &* *existimatio concepta de aliquo:* Angl. FAME, [*omen prædictio, Isocr. Evag. 79. ed. Batt. Xen. Memorab. i. 1. 3.]
Φημὶ, *dico;* f. φήσω, a. 2. ἔφην. Th. φάω.
Φημίζω, *divulgo, dico;* f. ίσω, et ίξω à
Φῆμις, ἡ, idem quod φήμη, *fama*, quod vide.
Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.*
Φῆναι, a. 2. infin. ejusd. verbi. Sed
Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 2 infin. verbi φαίνω, *appareo.*
ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *aquila*, quæ major dicitur *ossiffraga.*
Φὴρ, ηρὸς, ὁ, *FERA.* Æol. seu Ion. pro θὴρ.
ΦΗΡΕΑ, ων, τὰ, *nervorum tumores et tensiones.*
Φηρη, ῆς, ἡ, *PHERE:* nomen proprium regionis.
Φῆρος, *antiquorum Deorum* cibus Hesych.
Φηρσὶν, dat. pl. à φὴρ, *fera*, q. v.
Φῄς, *inquis:* 2. sing. præs. ind. Sed
Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2 Att. et
Φῇς, 2. sing. a. 2. sub. et
Φήσειε, *dixerit:* Æol pro φήσαι, 3. sing. a. 1. opt. et
Φήσεις, *dices:* 2. sing. f. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico.*
Φῆσθα, *dicebas:* Ion. et Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. præced. verbi.
Φησὶ, *dicit:* 3. sing. præs. ind. Sed
Φῆσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ejusd.
Φῆστος, ὃ, ὁ, nomen viri. Lat. *Festus.*
Φήσω, *dicam;* f. 1. à φάω, vel φημὶ, *dico.*
ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, *tribus.*
Φθαίην, *anticipaverim:* a. 2. opt. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio;* f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, a. 2. m. ἐφθάμην.
Φθάμενος, a. 2. part. m. ejusd. verbi.
Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι, seu φθάνω.
Φθάναι, vel præs. infin. à φθῆμι, vel pro φθῆναι, a. 2. infin. à

ΦΘΑ'ΝΩ, *praevenio, occupo, prior aliquid facio; assequor, attingo;* undè ὀ φθάνω, *non possum;* f. φθάσω, p. ἔφθακα, a. 1. ἔφθασα, a. 1. sub. φθάσω, ῃς, ῃ, a. 2. ἔφθην· à φθῆμι, a. 2. m. ἐφθάμην, hinc a. 2. part. m. φθάμενος, [*ὀ φθάνω —— ἤ, *simulac, statim.* Οὐ φθάνει ἐξαγόμενος, ὁ ἵππος, ἢ εὐθὺς ὅμοιος ἐςὶ τοῖς ἀκαθάρτοις, Xenoph. de re equestri, *simulac educitur equus, statim similis sit immundis.* Vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1219.] Servit *celeritati exprimendæ.* Οὐκ ἂν φθάνοις, *est, necesse est, non potes non;* interdum tamen *mox, statim.*

Φθαρεὶς, ἔντος, *corruptus;* a. 2. part. pass. verbi φθείρω, *corrumpo;* f. φθερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 2. ἔφθαρον, a. 2 pass. ἐφθάρην.

Φθάρθι, per Syncop. pro φθάρθητι, a. 1. imperat. pass. verbi φθείρω, *corrumpo;* f. ερῶ, p. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφθάρθην.

Φθάρμα, ατος, τὸ, *corruptio:* à φθείρω.

Φθαρτὸς, ἡ, ὀν, *corruptibilis, -e;* à 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Φθὰς, *qui praeoccupavit:* a. 2. part. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, quod vide.

Φθάσας, αντος, et in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. ejusd.

Φθασω, f. 1. ind. act. et

Φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. verbi φθάνω, quod vide.

Φθέγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. sing. imperf. m. et

Φθέγγοιθ', Ion. pro φθέγγοιτο, 3. sing. opt. m. à

ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, *sonum edo;* item *loquor, clamo;* f. m. φθέγξομαι, perf. pass. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Φθεγγονθ', *sonabant:* Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.

Φθέγμα, ατος, τὸ, *vox, sermo; sonus:* à φθέγγομαι.

Φθεγξαμένω, dat. sing. a. 1. part. m. verbi ejusd.

Φθεγξεῖται, *dicet:* Dor. pro

Φθέγξεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Φθεγξῆ, *loqueris:* Dor. pro φθέγξῃ, 2. sing. ejusd. temporis et verbi.

Φθείμην, εῖο, εῖτο, præs. opt. med. vel pass. vel a. 2. opt. med. verbi φθῆμι.

Φθείομεν, *anticipemus:* 1. plur. a. 2 sub. act. à φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio;* a. 2. ἔφθην, a. 2. sub. φθῶ, ῇς, ῇ, et Ion. φθέω, έῃς, έῃ, Poët. φθείω, ῃς, ῃ, 1. pl. φθέωμεν, et Poët. Systole φθείομεν.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, *pediculus; fructus piceæ, nomen piscis;* à φθείρω, *corrumpo.*

Φθείρῃ, *corrumpat:* 3. sing. præs. sub. act. à φθείρω.

Φθειρίασις, εὡς, ἡ, *pedicularis morbus:* à

Φθειριάω, f. άσω, *pediculis scateo:* à φθεὶρ.

Φθειρίζω, et φθειρίζομαι, *pediculos venor;* vel *pediculis mordeor:* ab eod.

Φθείρωσι, 3. pl. præs. ind. φθείρωσι, 3. plur. præs. sub. verbi φθείρω.

Φθειροφαγέω, *pediculis vescor:* ex φθεὶρ, et φάγω.

Φθείρω, *corrumpo, vitio: stupro, vexo, vasto; interficio, interimo:* f. ερῶ, εῖς, εῖ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα, ας, ε, a. 2. ἔφθαρον, ες, ε, φθείρομαι, eo, vel *venio cum pernicie; pereo,* a. 2. ind. pass. ἐφθάρην, ης, η, a. 2. sub. pass. φθαρῶ, ῇς, ῇ, p. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται, p. m. ἔφθορα. Th. φθέω.

Φθεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi φθέω, quod vide.

Φθερεῖ, 3. pers. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

Φθέῤῥω, Æol. pro φθείρω, quod vide: unde f. φθέρσω.

Φθέρσει, *vastabit,* 3. sing. f. 1. act. Æol. verbi præcedentis.

ΦΘΕ'Ω, *corrumpo, labefacto, vitio, perdo;* fut. φθήσω.

Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθείομεν.

Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit:* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio:* f. άσω, a. 2. ἔφθην. Sed

Φθῇ, est 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Φθηῄ, ut Eustath. vult. pro φθαίη, 3. sing. a. 2. opt. Alii dici volunt pro φθῇ, per Pleonasm. τοῦ η. Estque a. 2. sub. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio.*

Φθῆσε, *præoccupavit;* Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάω, f. ήσω. Th. φθάνω.

Φθῇσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab eod.

Φθήσομαι, et in 3. pl. φθήσονται, f. 1. m. ab eod.

Φθία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *PHTHIA*, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, *mortuis:* dat. pl. à

Φθίμενος, ου, *corruptus, perditus, interfectus:* vel pro ἐφθιμένος, p. part. pass. Ion. detracto augmento et mutato accentu; vel per Sync. pro φθιόμενος, præs. part. pass. à φθίομαι, *corrumpor:* p. pass. ἔφθιμαι.

Φθινόκαρπος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. *qui fructum non ampliùs fert:* ex φθίνω, (quod à φθίω) et καρπὸς, οῦ, ὁ, *fructus.*

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *brumalis, marcidus:* et

Φθινοπωρὶς, *autumnalis; fructibus exitialis:* ex φθίνω, *labefacto, deficio,* et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus;* item *fructus autumnalis.*

Φθινόπωρον, *autumnus:* [*qui incepit juxta Cæsaris rationes xi. die Augusti. Plin. N. H. xviii. 28; juxta Hesychium. xv. vel xxii. Augusti. Vid. Masson. vit. Plin. jun. ad ann. DCCCCXXXII.] ex iisd.

Φθινύθεσκε, *consumebat:* 2 sing. imperf. act. Ion. et per Epenthesin. τοῦ εσκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt esse imperf. verbi φθινυθίσκω· à φθίνω, idem cum Th. φθίω, *corrumpo.*

Φθινύθω, *perdo, profligo;* item *corrumpo, consumo, contabesco:* à

Φθίνω, seu φθίω, idem quod φθέω, quod vide φθίνοντος, μηνὸς, expon. *mense desinente.*

*Φθινώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *qui jam phthisi correptus est.*

Φθισήνορα, acc. sing. à

Φθισήνωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, *homines perdens.* Epithet. belli: ex φθίω, seu φθέω, *corrumpo,* et ἀνὴρ, *vir.*

Φθίσθαι, *periisse:* per Sync. pro φθίεσθαι, præs. inf. m. à φθίω, vel potiùs abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, perf. infin. pass. verbi φθίομαι. Th. φθίω.

Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. sing. imperat. præs. m. verbi φθίομαι.

Φθισίβροτος, et φθισίμβροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *hominum interemptor; perniciosus:* ex φθίω, *corrumpo,* et βροτὸς, *mortalis.*

Φθίσις, εος, ἡ, *corruptio, consumptio;* PHTHISIS, seu *tabes,* præsertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. pers. p. pass. verbi φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam,* f. 1. ind. act. à

Φθίω, f. ίσω, *corrumpo, labefacto, perdo, interimo: consumor, deficio, tabesco:* φθίομαι, *corrumpor, perdo, pereo, morior:* à φθέω.

Φθόγγος, ου, ὁ, *sonus, vox;* quod à φθέγγομαι, *loquor,* f. m. γξομαι, p. pass. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα. Hinc Angl. A TONGUE, lingua quippe soni vocisque est instrumentum.

Φθόη, ης, ἡ, seu φθίσις, *diminutio corporis et macies; corruptio.* Th. φθίω, *corrumpo.*

ΦΘΟΙ'Σ, et per contract. φθοῖς, ιδος, ιος, quoddam *placentæ genus.*

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, *invidus:* à φθόνος, *invidia.*

Φθονέω, -ῶ, *invideo:* item *denego:* cum dat. f. ήσω, p. ἐφθόνηκα, a. 1. ἐφθόνησα. Th φθόνος, *invidia.*

Φθονήσας, ασα, αν, in gen. αντος, άσης, &c. a. 1. part. act. verbi præced.

ΦΘΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *invidia; reprehensio;* οὐδεὶς φθόνος, *libenter.*

Φθονοῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Φθονοῦντας, acc. pl. præs. part. et

Φθονοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio; lues; vitium:* et

Φθόρος, ου, ὁ, *pernicies;* item adjectivè ου, ὁ ἢ ἡ, *perniciosus;* à φθείρω, *corrumpo;* f. ερῶ, p. m. ἔφθορα. Th. φθίω, idem.

Φὶ, et φὶν, particulæ Paragog. Poët.

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA, poculum.*

Φιαλίσκη, ης, ἡ, et

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, *parva phiala:* à φιάλη.

Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *lucidus, magis splendens:* qu. à φάος· et *pinguis,* qu. à πίος.

ΦΙΒΑΛΕ'Η, ης, ἡ, *carica, ficus arida, myrtus.*

Φίβλα, *fibula.* A Lat.

Φιδάκνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, *doliolum:* à πίθος.

Φιδίομαι, Poët. pro φείδομαι, *parco.*

Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἶφι, *fortiter,* et κίω, *incedo,* quia arduì montes summis viribus superandi sunt.

Φίλ', pro φίλε, voc. sing. à φίλος, *amicus:* et

Φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g. ejusd.

Φίλα φρονέων τινὶ, *amicus alicui.*

Φιλάγαθος, ου, ὁ ἢ ἡ, *amans bonorum;* ex φίλος, *amicus,* et ἀγαθὸς, *bonus.*

Φιλάγλαος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. *amicus splendoris:* ex φίλος, *amicus,* et ἀγλαὸς, *splendidus.*

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *amor fraternus.*

Φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas*: et

Φιλάδελφος, ε, ὁ ξ ἡ, *fratris* seu *fratrum amans*; ex φίλος, *amicus*, et ἀδελφὸς, ε, ὁ, *frater*.

Φιλαθὶς, *amatus*, Dor. pro φιληθὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.

Φιλαίτατος, Ion. et Dor. pro φιλώτατος, superl. à φίλος, *amicus*.

Φιλαίτιος, ἰε, ὁ ξ ἡ, *contentiosus*; ex φίλος, *amicus*, et αἰτία.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum*.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *peccandi avidus*: q. d. φιλῶν ἁμάρτημα, *amans peccatum*.

Φιλανδρία, ας, ἡ, *amor mariti*: et

Φίλανδρος, ε, ὁ ξ ἡ, *amans viri*; ἡ, *amans mariti*, Epith. probæ uxoris: ex φίλος, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir*, *maritus*.

Φιλανθρωπέω, -ῶ, *humanus sum*, f. ήσω, p. πεφιλανθρώπηκα: et

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*: à

Φιλάνθρωπος, ε, ὁ ξ ἡ, *humanus*: ex φίλος, *amicus*, et ἄνθρωπος. Undè

Φιλανθρώπως, adv. *humaniter*.

Φιλαργυρέω, -ῶ, *avarus sum*, f. ήσω, p. πεφιλαργύρηκα: et

Φιλαργυρία, ας, ἡ, *avaritia*: à

Φιλάργυρος, ε, ὁ ξ ἡ, *avarus*: ex φίλος, *amicus*, et ἄργυρος, *argentum*.

Φιλάσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. infin. act. verbi φιλέω.

Φίλασε, Dor. et Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. ejusd.

Φιλάσει, Dor. pro φιλήσει, 3. pers. f. 1. et

Φιλάσεις, 2. pers. f. 1. Dor. pro φιλήσεις, et

Φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. et

Φιλάσω, Dor. pro φιλήσω, f. 1. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλατο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi φιλέω, *amo*, f. ήσω. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλαυτία, ας, ἡ, *amor sui ipsius*: à

Φίλαυτος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui nimis sibi placet*, *amans sui ipsius*: ex φίλος, et αὐτὸς, *ipse*.

Φίλε, *dilige*, pro φίλεε, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*, f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλέειν, præs. infin. verbi ejusd.

Φιλέεσκε, *diligebat*: 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλεε, ει, verbi ejusd.

Φιλεῖ, *solet*, *amat*, 3. sing. præs. ind. ejusd. verbi.

Φιλέοισιν, Dor. et Æol. pro φιλέοσιν, *solent*, 3. pl. præs. verbi ejusd.

Φίλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον, à φιλέω.

Φιλέοντι, *amant*, Dor. pro φιλέοσι, 3. pl. præs. ind. ejusd.

*Φιλεορτὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *qui amat festa* seu *dies festos*: ex φίλος, et ἑορτή.

Φιλεπιτιμητὴς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionim*: ex φίλος, *amicus*, et ἐπιτιμάω, *reprehendo*, *objurgo*: hoc à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*, *punio*.

Φιλεργέω, *sedulus sum*: et

Φιλεργία, ας, ἡ, *sedulitas*: à

Φιλεργὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *operis amans*, *sedulus*: ex φίλος, et ἔργον, *opus*.

Φιλέρημος, ε, ὁ ξ ἡ, *desertum diligens*: ex φίλος, et ἔρημος, ε, ἡ, *desertum*.

Φιλέριθος, ε, ὁ ξ ἡ, *lanificii amicus*: ex φίλος, et ἔριθος, ε, ἡ, *lanifica*, quod vide.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. et

Φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦσι, *amant*.

Φιλεῦσα, Dor. pro φιλοῦσα, *osculans*, præs. part. act. f. g. à φιλέω.

Φιλεῦσι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

Φιλεχθὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *odiosus*, *et amans inimicitiarum*: ex φίλος, et ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Φιλέχθρος, ε, ὁ ξ ἡ, idem. et ex iisd.

Φιλεχθρέω, -ῶ, *inimicitias exerceo*, *inimico sum animo*; f. ήσω, p. πεφιλέχθρηκα.

Φιλέω, -ῶ, *amo*, *diligo*; *osculor*: *soleo*: imperf. ἐφίλεον, -ουν, f. ήσω, p. πεφίληκα, a. 1. ἐφίλησα, a. 1. sub φιλήσω, a. 1. infin. act. φιλῆσαι, p. pass. πεφίλημαι, p. m. πέφιλα. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλη, ης, ἡ, *amica*: f. g. à φίλος, *amicus*.

Φιλήδονος, ε, ὁ ξ ἡ, *voluptatibus deditus*: ex φίλος, *amicus*, et ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, *audiendi cupiditas*: à

Φιλήκοος, ε, ὁ ξ ἡ, *audiendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀκέω, *audio*; p. m. ἤκοα.

Φίλημα, ατος, τὸ, *osculum*, ἀσπασμὸς: à φιλέω, *osculor*.

Φιλήμεναι, a. 2. inf. Ion. seu Dor. pro φιλῆναι· ab inusit φίλημι. Sunt qui per Ectasin dici volunt pro φιλέμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nom. viri, Gr. *deosculans*.

Φιλήνωρ, ορος, *perblandus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀνὴρ, *vir*.

Φίλησ', Dor. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλῆσαι, *amare*, a. 1. inf. act. et

Φιλήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Φιλησίμολπος, ε, ὁ ξ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cantionem*; *amans hymnorum*: ex φίλος, et μέλπω, *canto*; p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus*.

Φίλησις, εως, ἡ, *amor*, *dilectio*: à φιλέω. Th. φίλ☉.

Φιλήτης, ε, ὁ, *fur*: qu. πιλητὴς, [*quod *pilo* seu capitis tegumento fures se velarent. Græv. ad Hes. Op. 572. Alii *qui amicitiam simulans*, *furatur*. Cleric.] Sed

Φιλητὴς, ε, ὁ, *amator*: à φιλέω.

Φιλητὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*; item proprium nomen viri. Gr. *dilectus*: à φιλέω. Th. φίλ☉.

Φιλία, ας, ἡ, *amicitia*, *amor*: à φίλ☉.

Φιλιάζω, *amicitiam ineo*, *amicitiâ jungor*, f. άσω, p. πεφιλίακα, à præced.

*Φιλικὸς, ἡ, ὸν, *amicitiæ conveniens*.

Φίλιος, ία, ιον, et φίλιος, ε, ὁ ξ ἡ, *amicus*, [*fœderatus*.] Etiam Jovis, Epith. *amicitiae praeses*. Th. φίλος, idem.

Φιλιππήσιος, *Philippensis*: à φίλιππος, urbs: et

Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Φίλιππος, ε, ὁ, *Philippus*, nom. viri: vel *qui delectatur equis*, *bellicosus*, ὁ φίλος τῶν ἵππων· at

Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ, à Philippo condita.

ΦΙΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *canna*.

Φιλιςος, ε, ὁ, *Philistus*: dat. sing. φιλίςῳ item pro φίλτατος, *charissimus*: et

Φιλίων, pro φίλτερος, *charior*, *amicior*: à φίλος.

Φιλλύρα, ας, ἡ, propr. nomen matris Chironis.

Φιλλυρία, ας, ἡ, *arbor quaedam tiliæ similis*: qu. à φύλλον.

Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ε, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς Φιλλύρας παῖς, Χείρων.

Φιλλυρίδης, nomen Patronym. Vide præced.

Φιλοβολήτης, ε, ὁ, *qui super amicum se conjicit officii gratiâ*: ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet: ex φίλος, et βάλλω. Th. βάλλω, *jacio*.

Φιλογέωργος, ε, ὁ ξ ἡ, *studiosus agriculturae*.

Φιλογύναιος, ε, ὁ ξ ἡ, *uxorius*, *mulieri deditus*: ex φίλος, *amicus*, et γυνὴ, *mulier*.

Φιλοδέσποτος, ε, ὁ ξ ἡ *domini amans*, seu *domini amator*: ex φίλος, et δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Φιλόδημος, *amans populi*. Th. δῆμος.

Φιλόδοξος, *gloriae cupidus*, *ambitiosus*; item *qui opinionem sectatur*: ex φίλος, et δόξα, *opinio*, *gloria*. Th. δοκέω.

*Φιλόδυπνος, ὁ ξ ἡ, *multum somnos* [illegible] ex φίλος, et δυπνέω, *sono*. Suidas voce φάρος, citat ex epigrammate quod apud Reiskium extat, Anth. p. 58. quæ vox restituenda est Orpheo, Hymn. 64. pro δολόδυπε. Toup. in voce Suid.

Φιλόζωος, ε, ὁ ξ ἡ, *vitae cupidus*; vel *animantium studiosus*: ex φίλος, et ζωὴ, vel ζῶον, *animal*. Th. ζάω, seu ζώω, *vivo*.

Φιλόθεος, ε, ὁ ξ ἡ, *Dei amans*. Th. Θεὸς.

Φιλοθηρία, ας, ἡ, *venandi studium*, Th. θὴρ, *fera*.

Φιλοθρηνὴς, έος, ὁ ξ ἡ, idem ac

Φιλόθρηνος, ε, ὁ ξ ἡ, *amans luctûs*: ex φίλος, et θρῆνος, *luctus*.

Φιλοῖ, *amet*, 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. pro φιλοίφης, *homo libidinosus*: ex φίλος, et οἴφω, *coeo*.

Φιλόκαλος, ε, ὁ ξ ἡ, *pulchritudinis amans*; *honestatis studiosus*; *elegans*: ex φίλος, et καλὸς, *pulcher*.

Φιλοκάλως, adv. *cultè*, *ornatè*: à præced.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, *amor lucri*, *avaritia*: et

Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *lucri cupidus*, *avarus*: ex φίλος, et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

Φιλοκέρτομος, ε, ὁ ξ ἡ, *convitiorum amans*: ex φίλος, et κέρτομος, quod ex κέαρ, *cor*, (vel κέρας, *tendea*,) et τομὴ, ῆς, ἡ, *sectio*. Th. τέμνω, *seco*, p. m. τέτομα.

Φιλόκοσμος, ου, ὁ ἡ, *ornatus, modestus.*

Φιλοκτέανος, *avarus, possessionum cupidus*: in comp. φιλοκτεανώτερος, superl. φιλοκτεανώτατος, *avarissimus*: ex φίλος, *amicus*, et κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio.* Th. κτάομαι, *acquiro.*

Φιλολογέω, -ῶ, f. ήσω, *libenter dissero; philosophor et dissero cum philosophis*: et

Φιλολογία, ας, ἡ, *studium disserendi; studium seu amor literarum*: à

Φιλόλογος, ου, ὁ ἡ, *qui disserere amat; qui libenter audit alios loquentes; literarum studiosus; doctus*: ex φίλος, et λόγος, quod à λέγω, *dico.*

Φιλομαθέω, -ῶ, *discere cupio*, fut. ήσω, p. πεφιλομάθηκα: à

Φιλομαθὴς, έος, ὁ ἡ, *discendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et μανθάνω, *disco*; f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Φίλομαι, undè φίλαι, ἐφίλατο, [φι semper longa] *amo*; item *amor.*

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poët. μ metri gratiâ geminato) *amans risûs.* Veneris Epith. ex φίλος, et μειδάω, *rideo.*

Φιλομμηδὴς, έος, ὁ ἡ, *quæ amat genitalia*, in acc. φιλομμηδέα. Ex φίλος, et μῆδος, εος, τὸ, *cura.* in pl. μήδεα, τὰ, *pudenda.*

Φιλόμολπος, ου, ὁ ἡ, *qui cantum amat*: ex φίλος, *amicus*, et μολπὴ, *cantus*, quod à μέλπω, *canto*, p. m. μέμολπα.

Φιλόμυσος, vide in φιλόμωσος.

Φιλόμυθος, ου, ὁ ἡ, *fabularum amans*: ex φίλος, et μῦθος, *fabula.*

Φιλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, *Musarum* vel *musicæ studiosus*: ex φίλος, et Μῶσα, ἡ, *Musa.*

Φιλονεικέω, f. ήσω, *rixor; contendo, enitor; æmulor*: et

Φιλονεικία, ας, ἡ, *contentio; rixarum amor; æmulatio*: à

Φιλόνεικος, ου, ὁ ἡ, *contentiosus; multùm in aliquâ re laborans*: ex φίλος, et νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, contentio.*

Φιλονεικούντων, gen. pl. part. præs. verbi φιλονεικέω.

Φιλονείκως, adv. *contentiosè; certatim*: à φιλόνεικος.

Φιλοξενία, ας, ἡ, *hospitalitas*: à

Φιλόξενος, ου, ὁ ἡ, *hospitalis*: ex φίλος, et ξένος, ου, ὁ, *hospes.*

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ἡ, *amator ludorum* vel *jocorum; facetus; festivus*: ex φίλος, et παῖγμα, quod à παίζω, *ludo.* Th. παῖς, *puer.*

Φιλοπάρθενος, ου, ὁ ἡ, *amator virginum*: item *virginitatis studiosa*: ex φίλος, et παρθένος, ου, ἡ, *virgo.*

Φιλοποίμνιος, ου, ὁ ἡ, *amans gregis*: ex φίλος, et ποίμνιον, τὸ, *grex.* Th. ποιμὴν, ὁ, *pastor.*

Φιλόπολις, εως, ὁ ἡ, *amans civitatis*: ex φίλος, et πόλις, ἡ, *urbs.*

Φιλοπολίτης, ου, ὁ, *amans patriæ, studiosus civium.*

Φιλοπονέω, -ῶ, f. ήσω, *laborem diligo; cum labore efficio; elaboro*: et

Φιλοπονία, ας, ἡ, *laborum amor, industria*: à

Φιλόπονος, ου, ὁ ἡ, *laboris amans, industrius*: comparat. φιλοπονώτερος: ex φίλος, et πόνος, ου, ὁ, *labor*, quod à πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

Φιλοπονοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo.*

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas*: à

Φιλοπροσήγορος, ου, ὁ ἡ, *salutandi studiosus*: ex φίλος, et προσηγορέω, *compello, saluto*: quod ex πρὸς, et ἀγορέω, seu -εύω, *verba facio.* Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Φιλοπρωτεία, ας, ἡ, *amor, principatûs*: à

Φιλοπρωτεύω, *primatum amo*, vel *ambio, cupio esse primus*; à

Φιλόπρωτος, ου, ὁ ἡ, *cupiens esse primus*: ex φίλος, *amicus*, et πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ.

ΦΙ´ΛΟΣ, ου, ὁ, *amicus.* Hinc, transpositis prioribus literis, Belg. *Lief*, et Angl. LOVE. Sed

Φίλος, η, ον, *carus, amicus, gratus.*

*Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ ἡ, *dicteriis mordacibus gaudens*: ex φίλος, et σκῶμμα.

Φιλοσοφέω, -ῶ, f. ήσω, *sapientiam amo; philosophiæ studeo; PHILOSOPHOR*; universè *aliquid exquiro, curo, video*, Lys. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, ασα, αν· et

Φιλοσοφία, ας, ἡ, *PHILOSOPHIA; eloquentia*, Isoc. *vita ascetica et monastica*, ap. Scrip. Eccl. Angl. PHILOSOPHY: et

Φιλοσοφικὸς, ἡ, ὸν, *PHILOSOPHICUS*: à

Φιλόσοφος, ου, ὁ ἡ, *PHILOSOPHUS, studio sapientiæ deditus.* qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, *sapiens.* Angl. PHILOSOPHER.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præs. act. verbi φιλοσοφέω.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, *propensio in amorem parentum et liberorum.*

Φιλόστοργος, ου, ὁ ἡ, *ad amandum propensus*: ex φίλος, *amicus*, et στοργὴ, *amor inter parentes et liberos reciprocus*: quod à p. m. ἔστοργα verbi στέργω, *amor naturali complector, diligo, acquiesco*; f. ξω, p. ἔστερχα.

Φιλοστόργως, adv. *benevolè, indulgenter*: à præced.

*Φιλοσώφρων, ονος, ὁ ἡ, *moderatus.*

Φιλότας, ατος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor.*

*Φιλοτεκνία, ας, ἡ, *amor liberorum*: à

Φιλότεκνος, ου, ὁ ἡ, *amans liberorum*: ex φίλος, et τέκνον, *proles.* Th. τίκτω, *pario.*

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia, amor*; à φίλος, ὁ, *amicus.*

*Φιλοτησία, ας, ἡ, *propinatio benevolentiæ ergò*: à

Φιλοτήσιος, ου, ὁ ἡ, *ad amicitiam pertinens.* Th. φίλος.

Φιλότησις, εος, ἡ, *amicitia*: ab eod.

Φιλοτιμεῖσθαι, præs. infin. m. à seq.

Φιλοτιμέομαι, -οῦμαι, f. m. ήσομαι, *ambio honorem; ambitiosiùs et magno studio conor et enitor; æmulor, cum aliquo æmulatione ductus contendo; efferor, mihi placeo*: *largior populariter*; simpl. *largior; gaudeo re aliquâ*; est etiam *odio persequor* vel *ulcisci cupio*: et

Φιλοτιμία, ας, ἡ, *ambitio; æmulatio; contentio; liberalitas*: à

Φιλότιμος, ου, ὁ ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus; contentiosus; liberalis*: ex φίλος, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

*Φιλοτίμως, adv. *studio honoris; enixè, certatim*: à præced.

*Φιλοτμητος, ου, ὁ ἡ, *incisione gaudens.* Epithet. diei quâ circumcisio fit apud Judæos: ex φίλος, et τέμνω.

Φιλοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *lubentèr alo, studiosus sum alendi.* Ex φίλος, et τροφέω.

Φίλου, gen. sing. à φίλος, *amicus.*

Φιλοφρονέω, -ῶ, *comis*, seu *benevolus sum, gratum me præbeo*, f. ήσω, p. πεφιλοφρόνηκα.

Φιλοφρόνως, adv. *comitèr, peramicè*: à φιλόφρων.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, *amicitia, comitas, benevolentia*: à

Φιλόφρων, ονος, ὁ ἡ, *comis, benevolus*: ex φίλος, et φρὴν.

*Φιλοχρηματία, ας, ἡ, *avaritia*; à

Φιλοχρήματος, ου, ὁ ἡ, *pecuniæ cupidus, avarus*; ex φίλος, et χρῆμα, ατος, τὸ, *res, pecunia.*

Φιλοχρηματοσύνη, ης, ἡ, *avaritia, opulentia*; ex iisd.

Φιλοψυχία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *vitæ desiderium*; à seq.

Φιλόψυχος, ου, ὁ, *animarum amans*; ex φίλος, et ψυχὴ, *anima, vita.*

Φίλτατος, *amicissimus*, superl. à φίλος, *amicus*; comparat. φίλτερος, superl. φίλτατος, per Sync. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος, vide præced.

Φίλτρον, ου, το, *PHILTRUM, amoris illecebra*; item *amatorium poculum.* Th. φίλος, *amicus.*

ΦΙΛΥ´ΚΗ, ης, ἡ, *PHYLICA*, arbor semper virens.

Φίλυπνος, ου, ὁ ἡ, *amans somni*; ex φίλος, et ὕπνος, *somnus.*

ΦΙ´ΛΥΡΑ, ας, ἡ, *tilia*; Anglicè THE LIME.

Φιλώνδα, Dor. pro Φιλώνδης, *Philondæ.*

ΦΙΜΟ´Σ, οῦ, et φίμος, ου, ὁ, *fiscella; camus, capistrum; instrumentum piscatorium; pyrgus in ludo aleatorio.*

Φιμόω, -ῶ, *os capistro obturo, occludo; os obligo*; et per Metaph. *ad silentium adigo*; f. ώσω, p. πεφίμωκα, a. 1. ἐφίμωσα, perf. pass. πεφίμωμαι, *obmutui*; perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ὤσθω, *obmutesce*, a. 1 pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, *prorsùs obmutui*, qu. *capistro injecto*; a. 1. imperat. pass. φιμώθητι. Th. φιμὸς, *capistrum.*

Φιμωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιμόω.

Φὶν, pro σφὶν, *sibi*, dat. dual. ab ὅς, Anglicè, *HE.*

ΦΙ´ΝΤΙΣ, ὁ, *auriga; animus*, humani corporis *auriga et rector.* Vox Dorica.

Φὶξ, ικὸς, Bœot. pro σφὶγξ.

Φιτρὸς, οῦ, ὁ, *stipes, truncus, caulis*; qu. φιτυρὸς· nam φίτυ est τὸ φυτὸν.

Φιτύω, *sero, genero*; à φυτεύω.

ΦΛΑ´ΖΩ, *stultè et inarticulatè loquor*; item *ferveo.*

Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, *frangere, percutere.*

Φλανύσσω, *garrio, ineptio, deliro*; à φλέω, *nugor.*

Φλάσαν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, -ῶ, *frango, comminuo, tundo.*

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.

vilis; malus; à φλίαρος, per Metath.

Φλαύρως, *malè*, adv. à præced.

ΦΛΑ'Ω, -ῶ, f. άσω, *frango; contundo; mollio, avidè comedo;* Att. pro θλάω.

Φλεβοτομέω, *sanguinem mitto, venam seco:* et

Φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio:* à

Φλεβοτόμος, ε, ὁ ξ ἡ, *venam incidens.* Hinc τὸ φλεβοτόμον, ε, *instrumentum, quo vena inciditur.* Ex φλὲψ, βὸς, ἡ, *vena*, et τομὴ, *sectio;* quod à τέμνω, *seco*, p. m. τέτομα.

Φλεγεθοίατο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. et

Φλεγέθοντος, *ardentis*, m. g. gen sing. præs. part. à

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *uro:* quod ex φλέγω, *incendo*, et θέω, *curro.*

Φλεγεὶς, εῖσα, *combustus*, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, *uro*, f. ξω, a. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, *inflammatio;* item *PHLEGMA* seu *pituita:* Angl. PHLEGM. Th. φλέγω, *uro.*

Φλεγμαίνω, *ardeo; intumesco; superbio:* f. ανῶ, a. 1. ἐφλέγμηνα· à φλέγμα. Th. φλέγω.

Φλεγμῆναι, *intumuisse*, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio:* ab eod.

Φλεγοίατο, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλέγω, *uro.*

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. pl. præs. ind. à φλέγω.

Φλέγρα, ας, ἡ, *urbs* Macedoniæ.

Φλεγύαο, gen. Æol. à

Φλεγύας, ε, ὁ, *aquila*, ἀπὸ τῦ φλέγειν.

ΦΛΕ'ΓΩ, *uro, incendo; illustro, illumino; FULGEO; FLAGRO, ardeo;* f. φλέξω, p. πέφλεχα, perf. pass. πέφλεγμαι.

Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. *urens.*

Φλεδονία, ας, ἡ, *nugacitas, ineptia;* à φλεδονεύω.

Φλεδονεύω, et φλεδονέω, *nugor, garrio:* à

Φλέδων, ονος, *nugator, nugax;* à φλέω.

Φλέξας, αντος, *qui combussit*, a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*, f. ξω, a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, εῖσα, ἐν, *combustus;* à 1. part. pass. et

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, fut. ξω, *uro.*

ΦΛΕΨ, φλεβὸς, ἡ, *vena animalis*, item *aquarum* et *similium.*

ΦΛΕ'Ω, *nugor; plenus sum, abundo.*

Φληναφέω, -ῶ, *nugor;* à

Φλήναφος, ε, ὁ ξ ἡ, *nugator;* subst. ε, ὁ, *nugæ*

Φληνύω, *nugor:* à φλέω, idem.

ΦΛΙΑ', ᾶς, ἡ, *porta, pagmentum, vestibulum, limen:* φλιαὶ, *valvarum postes.*

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo affligo.*

ΦΛΙΔΑ'Ω, -ῶ, *putresco, putrefio, rumpor, lanior; rugas contraho.*

Φλόγεος, έα, εον, *flammeus; splendidus:* à φλὸξ, γὸς, ὁ, *flamma.* Th φλέγω, *uro.*

Φλογερὴν, *flammeam*, acc. sing. f. g. à

Φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod φλόγεος, et ab eod.

Φλογίζω, *inflammo*, præs. part. φλογίζων, ουσα, ον, *inflammans*, f. ίσω, p. πεφλόγικα, a. 1 ἐφλόγισα, præs. p. s. φλογίζομαι, part. pass. φλογιζόμενος, *inflammatus*, aor. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η, à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma.* Th. φλέγω, *uro.*

Φλόγινος, ίνη, ινον, et

Φλογόεις, όεσσα, όεν, *flammeus*, ab eod.

Φλογὸς, gen. sing. à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma.* Th. φλέγω, *uro.*

Φλοΐζω, *decortico:* à

ΦΛΟΙΟ'Σ, ε̃, ὁ, *cortex.*

Φλοίσβοιο, gen. Ion. à

ΦΛΟΙ'ΣΒΟΣ, ε̃, ὁ, *sonitus, quem aqua edit, præsertim cum fluctus excitantur; murmur; tumultus.*

Φλοίω, *decortico;* undè Angl. TO FLAY. Th. φλοιός.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ε, ὁ, *verbascum*, herba.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma;* à φλέγω, *uro*, f. ξω.

Φλοὸς, -ε̃ς, gen. -όε, ὁ, *teges, storea;* et *cortex;* à φλοιός.

Φλυαρέω, *nugor, garrio;* f. ήσω. p. πεφλυάρηκα, a. 1. ἐφλυάρησα· à φλύαρος, *nugator, nugax.* Th. φλέω, *nugor.*

Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas:* et

Φλύαρος, ε, ὁ ξ ἡ, *vanus et futilis; garrulus, nugax;* à φλύω, vel φλέω, *nugor.*

Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus.*

Φλυδάω, *humesco; flaccesco;* à φλύω, *tumesco.* Th. φλέω.

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλυηρέω, Ion. pro φλυαρέω.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *pustula ex fervore;* et

Φλυκτὶς ίδος, ἡ, idem: à φλύζω, *ferveo.*

Φλύος, *nugæ.* Th. φλέω, *nugor.*

Φλύω, f. ύσω, *nugor, ferveo, bullio, fervendo strido; evomo;* à φλέω.

Φοβαθῇς, Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub. pass. à φοβέομαι.

Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβεν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω.

Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. à φοβέω.

Φοβέομαι, -ε̃μαι, *timeo.* Th. φέβομαι, idem.

Φοβερίζω, *terreo*, f. ίσω, p. pass. πεφοβέρισμαι. à φ βερός.

Φοβερισμὸς, ε̃, ὁ, *terror;* à præced.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, *formidabilis, -e: horrendus, a, um;* in comp. φοβερώτερος, in superlat. φοβερώτατος. à φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Φοβερῶς, adv. *horrende:* à præced.

Φοβεύμενος, Dor. pro φοβέμενος, præs. part. pass. verbi.

Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio, terreo;* fut. ήσω, p. πεφόβηκα, præs. pass. φοβέομαι, -ε̃μαι, *metuo*, cum acc. præs. imperat. pass. φοβέε, -ε̃, -ε̃ ante ἴσθω, -είσθω, -εῖσθε, -είσθε, imperf. m. ἐφοβεόμην, -ε̃μην, -εε, -ε̃, -εῖτο, -εῖτο, a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, *timui;* et in 3. pl. ἐφοβήθησαν, a. 1. imperat. pass. φοβήθητι, ήτω, et in 2 pl. φοβήθητε. a 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, *metuam;* et in 2. pl. φοβήθητε, a. 1. part. pass. φοβηθεὶς, εῖσα, ὲν, *metuens;* f. 1. pass. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα

Φόβη, ης, ἡ, *coma, juba, de equo et leone;* à φοβέω, quia *terrifica.* Sed

Φοβῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi φοβέω.

Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. et

Φοβηθῆναι, a. 1. inf pass. et

Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. et

Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi φοβέω, *terrefacio;* à φόβος. Th. φέβομαι.

Φόβητρον, ε, τὸ, *terriculamentum;* à φοβέω, quod à

Φόβος, ε, ὁ, *timor, metus; fuga;* à p. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo.*

Φοβε̃, præs. imperat. pass. à φοβέω. Sed

Φόβε, gen. sing. à φόβος, *timor.*

Φοβε̃μαι, φοβε̃μενος, præs. ind. et part. pass. à φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor;* ac

Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, *purgo, lustro; splendidum reddo.* Th. φοῖβος, *purus.*

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna.*

Φοιβόλαπτος, ὁ ξ ἡ, Ion. pro

Φοιβόληπτος, ε, ὁ ξ ἡ, *Phœbi numine afflatus;* ex φοῖβος, *Phœbus*, et λαμβάνω, *capio.*

ΦΟΙ'ΒΟΣ, ε, ὁ, PHŒBUS, *Apollo, Sol:* qu. φάος βίε. Sed

Φοῖβος, η, ον, *purus, splendidus; vaticinus.*

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod φοινικόεις, *purpureus.* Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma* arbor, *color ruber.*

Φοινικανθεμος, ον, *purpureos, flores habens;* ex φοῖνιξ, et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Φοινίκεος, ία, ιον, *phœniceus, puniceus.* Th. φοῖνιξ.

Φοινίκιον, ιος, τὸ, *purpureum*

Φοινίκη, ης, ἡ, PHŒNICE, vel PHŒNICIA, nomen regionis, quæ et *Syria* dicitur. Gr. *palma.*

Φοινίκινος, ία, ιον, *purpureus, a, um.* Th. φοῖνιξ.

Φοινικὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, puniceus pannus;* à Th. præced. undè et

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, *puniceus, purpureus.*

Φοινικόκροκος, ε, ὁ ξ ἡ, ὁ φοινικὴν κρόκην ἔχων, *puniceam tramam habens;* à κρόκη, *trama, filum, subtegmen.*

Φοινικόλοφος, ὁ ξ ἡ, *rubram cristam habens:* Epith. galli gallinacei: ex φοινικὸς, et λόφος, ὁ, *crista galeæ.*

Φοινικοπάρειος, ε ὁ ξ ἡ, *phœniceas habens malas seu genas*, i. e. *phœnicei coloris.* Ex φοῖνιξ, et παρειὰ, *gena.*

Φοινικόπεζα, *quæ purpureos*, i. e. *pulchros, pedes habet:* ex seq. et πέζα, ης, ἡ, *mulleolus pedis.*

Φοινικὸς, ἡ, ὸν, *puniceus, ruber: Punicus:* à φοῖνιξ.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ε, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra* seu *rutila fulmina jaculantis:* ex φοῖνιξ, et στεροπὴ, ἡ, *fulgur.* Th. ἀστέρπω, *fulguro.*

Φοινικόστολος, ε, ὁ, *Phœnician more instructus* aut *armatus;* ex φοῖνιξ, et στολὴ, ἡ, *stola, vestis oblonga.* Th. στέλλω, *orno*, p. med. ἔστολα.

Φοινικών, ῶνος, ὁ, *palmetum:* à

ΦΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ὁ, *palma* arbor et *palmula* fructus; PHŒNIX, nomen avis, et viri, et portûs: *Punicus; instrumentum quoddam musicum à Phœnicibus inventum; purpura, puniceus color:* et adject. ὁ ἡ, *ruber, rufus.*

Φοίνιος, ου, ὁ ἡ, *cruentus;* à φόνος, *cædes.*

Φοίνισσα, ης, ἡ, PHŒNISSA: et Φοίνισσα ἐμπολὰ, *Phœnicia mercatura,* φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma:* à φοῖνιξ.

Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio, cruento.* Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *color ruber.*

Φοινίχθην, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio, cruento:* ab eod. Th.

Φοίτα, *ibat;* 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα, à φοιτάω, q. v.

Φοιτὰς, άδος, ἡ, *insana, furioso; meretrix;* Epith. viæ, *trita;* à

ΦΟΙΤΑ'Ω, -ῶ, *ito, ventito, frequento,* [*more *discentium,* non *docentium,* quæ res decepit Valesium ap. Eusebium: vid. Pearsonii opp. posth. p. 35.] *redeo,* de *fructibus vectigalibus: insanio;* f. ήσω, p. πεφοίτηκα.

Φοιτέω, Ion. pro præced.

Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, *it;* 3. sing. præs. ind. verbi φοιτάω.

Φοιτῆς, ου, ὁ, *præco.* Th. φοιτάω.

Φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs. et

Φοίτησις, εως, ἡ, *itatio, ventitatio, frequentatio:* à 2. sing. p. pass. verbi φοιτάω.

Φοιτητὴς, οῦ, ὁ, *qui ventitat; qui ad præceptorem ventitat, discipulus:* à 3. sing. p. pass. ejusd.

Φοιτῶν, præs. part. act. et

Φοιτίζω, ω, *venio, accedo;* à φοιτάω.

Φοιτῶσι, 3. pl. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.

ΦΟΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *squama,* ut piscis aut serpentis.

Φολκὸς, οῦ, ὁ, *strabus, qui oculos distortos habet:* quasi φάολκος, ex φάος, et ἕλκω, *traho.*

Φονεὺς, έως, ὁ, *homicida:* à φόνος.

Φονεύω, *occido,* f. εύσω, et in 1. pl. φονεύσομεν, p. πεφόνευκα, a. 1. ἐφόνευσα, à φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

Φονέως, gen. sing. Att. à φονεύς.

Φονικὸς, ἡ, ὸν, *ad cædem pertinens; truculentus; mortifer:* et

Φόνιος, ου, ὁ ἡ, et φόνιος, ία, ιον, *sanguinarius, truculentus, lethalis;* à φόνος.

Φονοκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *interficio;* et Φονοκτονία, ας, ἡ, *cædes:* à

Φονοκτόνος, ου, ὁ ἡ, *occisor:* ex φόνος, et κτείνω, *occido,* p. m. ἔκτονα.

Φόνος, ου, ὁ, *cædes, homicidium; sanguis, qui in cæde effunditur:* à p. m. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, *occido.*

ΦΟΞΙΝΟΣ, ου, ὁ, nomen piscis.

[...]ΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, *cujus caput est acutum et velut turbinatum; qui est vultu torto:* qu. ex φάος, et ὀξύς.

[...]ορὰ, ᾶς, ἡ, *latio; motus vehemens, ut in jactu, lapsu; impetus;* [...]o, *tributum; proventus;* et *bajonus* seu *vecturæ merces, portorium:* quo in sensu et nos, Angl. : à φέρω, *porto,* f. οἴσω, aor. 1. [...]α, p. m. inusit. φορα.

*Φοράδην, adv. *portando, gestando:* à præced.

*Φορὰς, άδος, idem quod φορβὰς, Hesych. et Suid.

Φορβαιὰ, ᾶς, ἡ, *capistrum.* Th. φέρβω.

Φορβαῖος, αία, αῖον, *pascuus* à φορβή.

Φορβὰς, άδος, ἡ, *equa, gregalis, non domestica.* Est autem φορβὰς, άδος, ὁ ἡ, *alumnus,* φορβὴν, *suppeditans:* ut φορβὰς γῆ, *alma terra; quæ alit:* et passive φορβὰς, *qui alitur in grege cum aliis:* cui opponitur τροφίας, *qui domi τρέφεται,* φορβὰς γυνὴ, *quæ se φέρβει, prostitutione corporis.* Th. φέρβω, *pasco.*

Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, *esca,* φορβή. Et usurpatur pro *capistro:* à præced.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum, esca:* à φέρβω, *alo:* qu. φέρω βίον.

Φορεῖον, ου, τὸ, *feretrum, lectica;* à φορεύς.

Φορεῖτο, 3. sing. præs. imperat. act. verbi φορέω, *fero, porto.* Th. φέρω, idem.

Φορέοισι, Dor. pro φορέουσι, *gestant:* 3. pl. præs. ind. à φορέω, quod à φέρω.

Φορέοντα, acc. sing. præs. part. verbi φορέω.

Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Φορεῦντος, *florentis;* Dor. pro φοροῦντος, gen. sing. præs. part. act. à φορέω.

Φορεὺς, έος, ὁ, *bajulus;* à

Φορέω, -ῶ, *fero, gesto;* f. έσω et ήσω, perf. πεφόρηκα, et -εκα, a. 1. ἐφόρεσα à φόρος, *ferens;* quod à p. m. πέφορα, verbi φέρω, *fero.*

Φόρημα, ατος, τὸ, *quod gestatur,* Ph. *gestamen, indumentum.* A φορέω.

Φορῆναι, *tulisse:* a. 1. inf. act. verbi φοραίνω, *fero,* fut. ανῶ, a. 1. ἐφόρηνα· ab eod. Th.

Φόριον, ου, τὸ, *merces.*

Φόρμων, υνος, ὁ, *portus:* quia navis in eum φέρονται. Est et φόρμων, υνος, ὁ, et φόρμος, nom. monstri marini; dat. φορμοῖ, pro φόρμωνι, in acc. φόρμων.

*Φορμία, *sportula, corbula.*

*Φορμία, τῶν φρυγάνων, Diog. Laert. in Speusippo, *fascia lignorum in usum foci.*

Φόρμιγγ' pro φόρμιγγι, dat. sing. à

ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, *cithara, testudo.*

Φορμίζω, f. ίσω, *citharam pulso;* à præced.

Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Φορμικτὴς, οῦ, ὁ, *citharœdus:* (φορμικτὴς etiam dicitur) à φορμίζω.

ΦΟΡΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *sporta, corbis, calathus:* quo aliquid φέρεται.

Φοροῖσαι, *ferentes;* Dor. pro φοροῦσαι, nom. pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.

Φορολογέω, -ῶ, f. ήσω, *tributum, exigo,* seu *colligo:* à φορολόγος, q. v.

Φορολόγητος, ὁ, ὁ ἡ, *tributarius;* à 3. sing. perf. pass. præced.

Φορολογία, ας, ἡ, *exactio tributi:* à

Φορολόγος, ου, ὁ, *tributi collector* seu *exactor:* ex φόρος, et λέγω, *colligo,* p. m. λέλογα.

Φόρον, ου, τὸ, et φόρος, ὁ, *forum:* citerioris Græci à Romanis recepe-

runt. Φόρον Ἀππίου, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii.*

Φόρος, ου, ὁ, *tributum;* quod φέρεται. Sed

Φορὸς, οῦ, ὁ ἡ, *ferens; cum impetu ferens, vehemens; ferax; fæcunda, de muliere.* Th. φέρω.

Φοροῦντα, acc. sing. præs. part. act. verbi φορέω.

Φορτηγὸς, οῦ, ὁ ἡ, *onera ferens:* ex φόρτος, ου, *onus,* et ἄγω, *duco.*

Φορτί, pro φορτία, *onera:* nom. pl. à φορτίον, ου, τὸ, idem quod φόρτος, ου, ὁ, *onus.*

Φορτίζω, *onero;* cum acc. f. ίσω, p. πεφόρτικα, perf. pass πεφόρτισμαι, part. πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus, onustus.* Th. φόρτος, ου, ὁ, *onus.*

Φορτικὸς, ἡ, ὸν, *onerarius, a, um:* item Metaph. *molestus; fastuosus; insulsus:* et

Φορτίον, ου, τὸ, *onus, sarcina;* τὰ φορτία, *merces:* à

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *onus; res molesta et odiosa;* qu. φέρτος, à φέρω.

Φορτουνάτος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Fortunatus.*

Φορύνω. Vide in φορύω.

Φόρυς, *podex:* à φορύω, *inquino.*

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, *quisquiliæ, congeries:* à

ΦΟΡΥ'Ω, φορύνω, et -ύσσω, *pinso, misceo, fœdo:* qu. à φύρω.

Φόως, τὸ, idem quod φῶς, Metaph. pro *salute, auxilio* et *victoriâ:* à φάος, εος, τὸ, *lux, salus.* Th. φάω, *luceo.*

Φραγέλλιον, ου, τὸ, *flagellum;* à Lat. et est diminut. à *flagrum,* quod est scutica, quâ servi cædebantur: sic dicta, quòd pars corporis eâ percussa quasi *flagret:* hoc est *ardeat.*

Φραγελλόω, -ῶ, *flagello;* f. ώσω, p. πεφραγέλλωκα, a. 1. ἐφραγέλλωσα, a. 1. part. act. φραγελλώσας, άντος, à φραγέλλιον.

Φραγῇ, *obstruatur;* 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Φραγήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. pass. verbi φράσσω.

Φράγμα, ατος, τὸ, *septum, vallum, munimentum:* et

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, *septum:* a. 1. sing. p. pass. verbi ejusd.

Φραδάω, *indico, declaro:* à φράδη, *cognitio.* Th. φράζω, *memoro, dico,* a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Φράδεν, *dixit;* Ion. pro ἔφραδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Φράδη, ης, ἡ, *cognitio, prudentia;* φράδαι, αἱ, *mentes,* apud Pindar. et hinc

Φραδὴς, έος, ὁ ἡ, *consultus, prudens:* à φράζω, *dico.*

Φραδμοσύνῃσιν, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις, à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, *consilium, prudentia, peritia:* à seq.

Φράδμων, seu φράσμων, ονος, ὁ ἡ, *prudens, solers, consultus, peritus:* e

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, *deliberat;* 2. sing. præs. med. vel pass. et

Φράζεο, Ion. pro φράζου, præs. imperat. pass. et

Φράζεσθαι, præs. inf. pass. φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. et

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. sing. imperf. act. et

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. sing. imperf. pass. et

Φράζευ, Dor. pro φράζε, *cogitato*; præs. imperat. m. omnia à

ΦΡΑ'ΖΩ, *dico, memoro, indico; φράζομαι, in animo verso, delibero, statuo; animadvertendo caveo, vito; intelligo, cognosco*; fut. άσω, p. πέφρακα, a. 1. ἔφρασα, a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, *edissere*; a. 2. ἔφραδον, et Ion. Anadiplas. πέφραδον, perf. pass. πέφρασμαι, σαι, ται, p. med. πέφραδα.

Φρακτος, ἡ, όν, *septus, munitus*: à φράσσω

Φραξάμενος, μένη, μενον, *munitus*: a. 1. part. m. verbi præced.

Φράσαιατο, *dicantur*; Ion. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, *dico*, fut. φράσω, a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. verbi ejusd.

Φράσδειν, *dicere*; Dor. pro φράζειν, præs. inf. ab eod.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, *mentibus*; dat. pl. à φρὴν, *mens*.

Φράσις, εως, ἡ, PHRASIS, *locutio, dictio, genus loquendi*: à φράζω.

Φρασόμεσθα, Poët. pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi φράζω.

Φράσον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f 1. m. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, sive -ττω, *sepio, munio; item obturo, occludo*; f. φράξω, p. πέφραχα· a. 1. ἔφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 2 ind. act. ἔφραγον, ες, ε, p. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται, a. 2. pass. ἐφράγην, ης, η, *obstructus fui*: a. 2. sub. pass. φραγῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. φραγήσομαι, ῃ, εται.

Φραστέον, *dicendum*; adject. verbale: et

Φρασώμεθ', *cogitemus*: 1. pl. a. 1. sub. med. à φράζω, *dico*.

Φράτηρ, ερος, ὁ, *ejusdem curiæ vel tribus sodalis*: Att. vel Dor. pro φράτωρ, undè FRATER. Et

Φρατορες, ων, οἱ, *contribules*: à φράτωρ, quod à

ΦΡΑΤΡΙ'Α, seu φρατρία, ας, ἡ, *curia, societas, tribus*.

Φράτριος, ου, ὁ ἢ ἡ, *curialis, ad curiam pertinens*: et

Φράτωρ, ορος, ὁ, *ejusdem curiæ vel tribûs consors*. Th. φρατρία.

Φρυάγμα, ατος, τό, *fastus*: à φρυάττομαι, *fremo, insolesco*.

Φραχθεὶς, *septus*: a. 1. part. pass. à φράσσω, f. ξω, a. 1. pass. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, et Poët φρεῖαρ, ατος, τό, *puteus*.

*Φρεατιαῖος, αία, αῖον, *putealis*: à præced.

Φρεῖν, *ferre*; per Sync. pro φέρειν, præs. inf. à φέρω.

Φρεναπατάω, *decipio*; f. ήσω, p. πεφρεναπάτηκα· qu. φρένα απατάω, *mentem decipio*.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, *mentium deceptor*; ex iisd.

Φρένας, acc. pl. à φρὴν, *mens*; φρένες, αἱ, *intelligentiæ*, nom. pl.

Φρενήρης, εος, ὁ ἢ ἡ, *mentis compos, cordatus*: ex φρὴν, et ἄρω, *apto*.

Φρενῖτις, vel φρενιτὶς, ιδος, ἡ, *mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam et mentis perturbationem inducens*. A φρήν.

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *mente captus, desipiens*: ex φρὴν, *mens*, et βλάπτω, *lædo*.

Φρενόω, f. ώσω, *ad mentem sanam reduco, castigo; desipio; fallo, seduco*. Th. φρὴν, *mens*.

Φρένων καρπὸς, pro ipsâ *prudentia*, Poët. sumitur.

Φρὲς, *fer*; a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Nisi φρὲς, pro φρὶ, quod per Sync. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, *fero*.

Φρεσὶ, et φρεσὶν, dat. pl. à φρήν.

ΦΡΕ'Ω, *emitto*, f. φρήσω, quod à φέρω, vel ex πρὸ et ἵω, *mitto*: factâ Crasi, et π in φ mutato.

Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, ατος, τό, *septum*. Th φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, ενὸς, ἡ, *mens, sapientia*, φρένες, *præcordia, prudentia*.

*Φρητία, ἡ, *puteal, os putei*, Hesych. quasi φρεατία, à Th. φρέαρ, ατος.

Φρήτρη, ης, ἡ, à φρατρία, ας, ἡ, *curia, sodalitas, tribus*.

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis*.

Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à

Φρικαλέος, έα, έον, idem quod φρικώδης, *horribilis*. Th. φρὶξ, ικὸς, *fremitus maris*.

Φρικασμὸς, ου, ὁ, *horror*.

Φρίκη, ης, ἡ, *horror, torpor; metus*: à φρίξ.

Φρικτὸς, ἡ, όν, *tremendus*: à perf. pass. verbi φρίσσω, *horresco*.

Φρικτῶς, adv. *horrendùm, horridè*.

Φρικώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *horribilis, horrendus*: à φρίκη.

Φριμάσσεο, Ion. pro φριμάσσου, præs. imperat. pass. à

ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. m. ξομαι, *flatum naribus emitto, fremo*; idem φρυάττομαι, undè derivari possit.

Φριμάσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. Vide præced.

ΦΡΙ'Ξ, ικὸς, ἡ, *maris horror, maris motus incipientis*, veluti cùm *mare exiguâ stringitur aurâ, et in eo breves humilesque exsurgunt undæ, ut pili in homine exhorrescente, maris* vel *fluctuum fremitus*.

Φρίξος, ου, ὁ, qui ille fuerit, vide Pind. Pythior. Od. iv. 261. 3. et Gr. Scholia.

Φρίσσεν, Ion. pro ἔφρισσεν, imperf. act. verbi φρίσσω, *horresco*.

Φρίσσουσ', pro φρίσσουσι, 3. pers. pl. præs. ind. verbi.

Φρίσσω, vel -ττω, *horreo, horresco; item cum horrore reformido, fremitum edo*, cum acc. fut. φρίξω, p. πέφρικα, a. 1. ἔφριξα, p. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται. Th. φρίξ.

Φροιμιάζω, seu -ομαι, *exordio utor*: à φροίμιον, Att. pro Προοίμιον, *exordium*. Th. οἴμη, ης, ἡ, *via, semita*.

Φροιμιάσαι, a. 1. infin. Att. à præced.

Φρονῇ, 3. sing. præs. sub. act.

Φρονέω, (qu. φρένιω) *intelligo, compos mentis sum; cogito, sentio, judico; delibero*; dicitur de *conditione* et *habitu animi*, qui ex *adjunctis* intelligitur, ut εὖ, vel κακῶς φρονεῖν, *benevolus* vel *malevolus sum*; præs. imperat. φρόνει, ει, et in 2. pl. εῖτε, εῖτε, imperf. ἐφρόνεον, ουν, f. ήσω, p. πεφρόνηκα, præs. pass. φρονέομαι, οῦμαι, præs. imperat. pass. φρονέου, -οῦ, είσθω, είσθω. Th. φρὴν, *mens*.

Φρόνημα, ατος, τό, *cogitatio; animus*; item *desiderium, voluntas*: item *fastus; animi impetus*; a. 1. sing. p. pass. verbi φρονέω.

Φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia, intelligentia*: ab eod. verbo.

Φρόνιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *prudens, sapiens; cordatus*: in comparat. φρονιμώτερος, *prudentior*; in superlat. φρονιμώτατος, à φρόνις.

Φρονίμως, adv. *prudentèr*: à præced.

Φρόνις, εως, ἡ, *ingenium; astutia*; contemptus; à φρήν.

Φρονεῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φρονέω.

Φροντίδος, gen. sing. à φροντίς.

Φροντίζε, vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à

Φροντίζω, *curo; cogito; studeo*: f. ίσω, et Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. πεφρόντικα, a. 1. ἐφρόντισα, a. 1. sub. act. φροντίσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. φροντίσωσι, a. 2. ind. act. ἐφρόντιδον, à

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ιδος, ἡ, *cogitatio; cura, solicitudo*.

Φροντιστέον, *curandum est* à φροντίζω.

Φροντιστήριον, ου, τό, *schola, locus in quo cogitationes nostras explicamus*: ab eod.

Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, *curator; commentator; studiosus*: à p. pass. verbi φροντίζω. Th. φροντίς.

Φροῦδος, ὄη, οῦδον, *evanidus, irritus; qui abiit, disparuit*: à πρὸ ὁδοῦ.

Φρουρὰ, ας, ἡ, *custodia, præsidium; milites ipsi præsidiarii et custodes; satellites; ipse locus custodiæ; carcer*: à φρουρός.

Φρούραρχος, ου, ὁ, *qui præsidiariis militibus præest*: ex præced et ἀρχὸς, *princeps*.

Φρούρει, *custodi*: præs. imperat. act. à

Φρουρέω, -ῶ, *præsideo, teneo, custodio*: cum. acc. imperf. ἐφρούρεον, -ουν, -εες, εις, -εε, ει, f. ήσω, p. πεφρούρηκα, præs. pass. φρουρέομαι, -οῦμαι, *præsidio teneor, custodior*: à φρουρὸς, q. v.

Φρούρημα, ατος, τό, *custodia*: à φρουρέω.

Φρούριον, ου, τό, idem quod φρουρὰ, *præsidium*: à

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, *custos, miles præsidiarius*: ex πρὸ, et ὅρος, *custos*: factâ Crasi, et π in φ mutato.

Φρουρῶμες, *excubias agamus*, Dor. pro φρουρῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. à φρουρέω:

Φρύαγμα, ατος, τό, et

Φρυαγμὸς, ου, ὁ, *fremitus*; et Metaph. *insolentia*: a. 1. sing. p. pass. verbi φρυάττομαι.

ΦΡΥΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *fremo*; propriè de *equo feroci* et *hinnienti*; f. ξω, p. πεφρύαχα, a. 1. ἐφρύαξα· usitatiùs est in med.

Φρυάττομαι, *fremo; insolesco*: vanâ *spe efferor*.

Φρύγανον, ου, τό, *cremium, virgultum aridum*: in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *sicco*.

Φρυγία, ας, ἡ, et Ion. ης, *PHRYGIA*, regio in minori Asiâ. Gr. *torrida*.

Φρυγίον, ου, τό, *frictorium*; id est, instrumentum frigendi. Th. φρύγω. Sed

Φρύγιον, *cantilena incitans ad arma:* Phrygibus.
Φρύγιος, *ia, ιον, aridus;* propriè *gendo*, τῷ φρύγειν. Est et Φρύγιος, *PHRYGIUS*, gentile.
Φρυγμὸς, ȣ, ὁ, *torrefactio, frixio:* à ΦΡΥΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, f. ύξω, *reo, torrefacio, FRIGO.*
Φρυκτὸς, ή, όν, *torridus, tostus, torre-tus.* Substantivè varia notat, ut *a fricta; calculus judiciarius; fax à hostium adventus significatur; rs,* μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.
Φρυκτωρὸς, ȣ, ὁ ξ ἡ, observans faces ›stilis adventus prænuncias, ut et se tales suspendat. Ex φρυκτὸς x et ὠρέω, *custodio, curo.*
*Φρυκτώριον, ίȣ, τὸ, *fax quâ hostium lventus prænunciatur.*
ΦΡΥ͂ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *rubeta, rana venenosa.*
Φρὺξ, γὸς, ὁ, *Phrygiæ incola.*
Φρυξεῖ, *torrebit;* Dor. pro φρύξει, sing. f. 1. à φρύγω.
Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.
Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero.*
Φῦ, *coaluit*, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. a. verbi φῦμι, inus. a. 2. ἔφυν, a. 2. inf. φῦναι, a. 2. part. φὺς. Th. φύω, *igno.*
Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura, naturæ solertia.* Th. φύω.
Φυγαδεία, ας, ἡ, *fuga, exilium:* à φυγαδεύομαι.
Φυγαδεῖον, ȣ, τὸ, *refugium:* ab eod.
Φυγαδεύομαι, *in exilium pellor:* à φυγάς.
Φυγαδευτήριον, -τηρίȣ, τὸ, *refugium, effugium:* à præced.
Φυγὰς, άδος, ὁ ξ ἡ, *profugus, exul.* Th. φεύγω, *fugio*, a. 2. ἔφυγον.
Φυγεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.
Φύγελλος, ȣ, ὁ, nomen viri, Gr. *hominum oculos fugiens.*
Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. perf. sing. a. 2. ind. et
Φυγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA.* Th. φεύγω, *fugio.* Sed
Φύγῃ, est 3. pers. sing. a. 2. sub. act. ut et φύγῃσιν, pro φύγῃ, per Paragog. τȣ̃ σιν, et in 2. pl. φύγητε, verbi φεύγω, *fugio*, a. 2. ἔφυγον.
Φυγοδικέω, *detrecto certamen et judicium, tergiversor;* qu. φεύγω δίκην.
Φύγοις, οι, 2. et 3. sing. a. 2. opt. act. et in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, *fugio*, a. 2. ἔφυγον.
Φυγόξενος, ȣ, ὁ ξ ἡ, φεύγειν τὰς ξένας, *hospites fugiens:* vel pro ἄξενος, *qui fugat hospites; inhospitalis, inhumanus erga hospites:* ex φεύγω, et ξένος, *hospes.*
Φυγοπτόλεμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui bellum fugit:* ex φεύγω, et πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum.*
Φυὲν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ὲν, verbi φύω.
Φύεται, 3. sing. præs. pass. φύεσθαι, præs. infin. m. verbi φύομαι, seu φύω, *sum, gigno.*
Φύζα, ης, ἡ, *fuga cum timore:* Ion. pro φυγὴ. Th. φεύγω, *fugio.*
Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, *fugax;* à præced.
Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles; statura; stirps:* acc. φυήν. Th. φύω, *nascor.* At
Φυῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à φύω, *nascor:* f. φύσω, a. 2. ἔφυον.

Φυκόεις, όεσσα, όεν, *algosus.* Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus, alga.*
Φυκὶς, ίδος, ἡ, *fuca, piscis*, cujus mas vocatur φύκης. Gl. v. φυκὶς, ἰχθὺς, *saxatilis, piscis;* φυκίδες, *saxatiles*, Pl. Ex φῦκος, vel φυκίον, quoniam loca amat algosa.
ΦΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *FUCUS, alga, herba marina, undè lana inficitur, et vultus tingitur.*
Φυκτὸς, ἡ, ὸν, *vitabilis, vitandus:* à φεύγω, *fugio.*
Φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. à φῦλον, ȣ, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus*, &c.
Φύλαγμα, ατος, τὸ, *quod custoditur aut servatur; custodia; præceptum; mandatum:* à φυλάσσω, *custodio.*
Φυλαδὸν, adv. *per tribus, tributim.* Th. φυλὴ, *tribus.*
Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ.
Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ξ ἡ, *custos*, : in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *custodio.*
Φυλακὴ, ῆς, ἡ, *custodia, tutela; vigilia, excubiæ; præsidium; quarta pars noctis*, quoniam in *quatuor partes* erat divisa, in quibus *vigiliarum munus ad alios, vicibus permutatis*, veniebat; *stipatores; satellites;* φυλακαὶ, *stationarii milites; locus ubi positi sunt custodes; carcer; cautio; amolitio alicujus incommodi:* [*Judæi primò habuere *tres vigilias*, suâ libertate usi, sed à Pompeii temporibus, *quatuor*,) ab eod Sed
Φυλάκη, nom. propr. loci.
Φυλακίζω, *in carcerem conjicio*, vel *pertraho;* f. ίσω, p. πεφυλάκικα et
Φυλακίτης, *carcerarius:* à φυλακὴ.
Φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, *custos.*
Φυλακτέον, *custodiendum;* verbale à φυλάσσω.
Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos, vigil:* in plur. φυλακτῆρες· à φυλάσσω, *custodio.*
Φυλακτήρια, ων, τὰ, *PHYLACTERIA, conservatoria*, quibus memoria legis *conservabatur.* Angl. PHYLACTERIES: à φυλακτήριον.
Φυλακτηρία, ας, ἡ, *custodia, præsidium, excubiæ:* et
Φυλακτήριον, ȣ, τὸ, *statio excubitorum*, seu *vigilum;* item *præsidium, munimentum, arx;* à φυλακτὴρ.
Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, *custodiendi* seu *servandi*, et *observandi*, item *conservandi peritus, cavendi peritus qui sibi cavere novit, cautus*, vel *qui se tueri potest*, vim habens amoliendi. A φυλάσσω.
Φύλαξ, ακος, ὁ ξ ἡ, *custos, servator;* item *excubitor, vigil.* Th. φυλάσσω, *custodio.*
Φυλάξαι, a. 1. inf. act. At
Φύλαξαι, a. 1. imperat. m. verbi φυλάσσω.
Φυλάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ejusd. verbi.
Φυλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, *custodio*, f. ξω.
Φυλασσέμεναι, Att. et Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. ejusd.
Φυλάσσοισι, *custodiunt*, Æol. pro φυλάσσȣσι, 3. pl. præs. ind. à
ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *custodio, conservo, tueor;* φυλάσσομαι, et φυλάττομαι, *custodior; excubo; observo; caveo, vito; insidias pono:* f. φυλάξω, p. πεφύλαχα, a. 1. ἐφύλαξα, a. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, et in 2. pl. φυλάξατε, a. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, *observavi;* p. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται.
Φυλαττόμενος, præs. part. pass. à φυλάττω, seu -σσω.
Φυλάττων, ȣσα, ον, *custos;* præs. part. act. ejusd.
Φυλέτης, ȣ, ὁ, *tribulis, qui est ex eâdem tribu.* Th. φυλὴ.
ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, *tribus, classis.*
Φύλλα, τὰ, *folia;* hinc φύλλ' ἀοιδῶν, *folia poëtarum:* à φύλλον.
Φυλλὰς, άδος, ἡ, *foliorum acervus.* Th. φύλλον.
Φύλλινος, ίνη, ινον, *foliaceus, ex foliis factus.*
*Φυλλοβολέω, *folia mihi decidunt; folia spargo:* et
Φυλλοβολία, ας, ἡ, *foliorum amissio: foliorum sparsio:* à
Φυλλοβόλος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *folia amittens; folia spargens:* ex φύλλον, et βάλλω.
ΦΥ'ΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, *FOLIUM, frons, -dis;* qu. à φύω, *nascor.*
Φυλλοστρὼς, ῶτος, *foliis constratus:* ex φύλλον, τὸ, *folium*, et στρώννυμι, *sterno.* Th. στορέω, idem.
Φυλλοφόρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *folia ferens:* ex φύλλον, ȣ, τὸ, *folium*, et φέρω, *fero.*
Φῦλον, ȣ, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, *tribus*, &c.
Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna; clamor bellicus;* ex φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, *natio, gens*, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, qu. *clamor nationum:* vel qu. à τῶν φύλων ὄπις, id est, *ultio*, quòd bellis *puniat* Deus homines.
Φῦμα, ατος, τὸ, *vomica, tumor præter naturam.* Th. φύω, *nascor.*
Φῦναι, *nasci:* a. 2. infin. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor;* f. ύσω, a. 2. ἔφυν, a. 2. part. φὺς.
Φῦντο, *nascebantur:* Ion. pro ἔφυντο, 3. pl. imperf. pass. verbi φῦμι. Th. φύω, *nascor.*
Φύξηλις, ιδος, ὁ ξ ἡ, *profugus, exul, fugax, timidus:* ex φεύγω, et ἅλις, *satis*, adv. vel ἀπὸ τȣ̃ φεύγειν ἴλας.
Φυομένῳ, *nascenti:* dat. sing. præs. part. pass. verbi φύω, *nascor.*
Φύοντι, Dor. pro φύȣσι, *nascuntur:* 3. pl. præs. ind. à φύω, *nascor.*
Φύραμα, ατος, τὸ, *massa luti, farina aquâ subacta:* à φυράω. Th. φύρω, *misceo.*
Φύρασις, εως, ἡ, *maceratio, commixtio:* ab eod.
Φύρασον, a. 1. imperat. act. à
Φυράω, *misceo, macero, subigo;* f. άσω, p. πεφύρακα, perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω.
Φύρδην, adv. *mixtim, permixtim;* item *confusè, inordinatè.* Th. φύρω.
Φύρειν, præs. infin. act. à φύρω.
Φύρμα, ατος, τὸ, *sordes.* Th. φύρω.
Φυρμὸς, ȣ, ὁ, *inquinatio, inquinamentum:* à
ΦΥ'ΡΩ, *misceo; inquino; perfundo, rigo; pinso;* f. φυρῶ, et Æol. φύρσω, p. πέφυρκα, perf. pass. πέφυρμαι.
Φὺς, φύντος, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor*, a. 2. ἔφυν.
Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, *follis; flatus et spiritus crassior in corpore.* Th. φυσάω.
Φυσαθεὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, *inflatus*, a. 1. part. pass. à φυσάω, *inflo.*
Φῦσαι, a. 1. infin. act. verbi φύω, *gigno;* f. ύσω, a. 2. ἔφυν.
Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aquâ nas-*

cam; item *tibia* vel *fistula*: à φυσάω, *inflo*.

Φύσαλος, ου, ὁ, *bufo*. Th. φυσάω.

Φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, *nascor*. Alii per Sync. pro φυσήσας, dici volunt à φυσάω, *inflo*.

ΦΥΣΑ'Ω, et φυσσάω, *sufflo*, *inflo*; *spiro*: *efflo*; f. ήσω.

Φύσει, *producet*; 3. sing. f. 1. à φύω, *gigno*. Potest esse etiam dat. sing. à φύσις, εως, ἡ, *natura*: à φύω.

Φύσημα, ατος, τὸ, *flatus*, *inflatio*: à φυσάω.

Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *flabellum*; item *follis*. Th. φυσάω.

Φυσίγναθος, ου, ὁ ξ ἡ, nomen propr. ranæ qu. *buccas inflans*: ex φυσάω, *inflo*, et γνάθος, ου, ἡ, *maxilla*.

Φύσιγξ, γγος, ἡ, *vesicula*, seu *pustula in manibus*, vel *pedibus*. Th. φυσάω, *inflo*.

Φυσίζοος, ου, ὁ ξ ἡ, *ad victum generans necessaria*. Epithet. terræ. Ex φύω, *nascor*, et ζάω, *vivo*; vel qu. φύουσα ζῶα, *gignens animalia*.

Φυσικὸς, ἡ, ὸν, *naturalis*; *PHYSICUS*: et hinc

Φυσικῶς, adv. *naturalitèr*: à φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.

Φυσιόω, -ῶ, *anhelo*: item *inflo*: f. ώσω, p. πεφυσίωκα, præs. pass. φυσιόομαι, -οῦμαι, *inflor*, *turgeo*; perf. pass. πεφυσίωμαι, perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, *inflatus*, *a*, *um*. Th. φυσάω, *inflo*.

Φύσις, εως, ἡ, *natura*; *ingenium*, *indoles*; *sexus*; *pudenda*; *statura*, [*mos gentium receptus*; 1 Cor. xi. 14.] φύσει, *valdè*; item interdum *verè*, *necessariò*. Th. φύω, *nascor*.

Φυσίωσις, εος, ἡ, *tumor*, *inflatio animi*: à φυσιόω, -ῶ, *inflo*. Th. φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, *VESICA*, quia inflata: à φυσάω, *inflo*.

Φύσκος, ου, ὁ, *botulus*: ab eod.

Φυσσᾶν, præs. infin. à

Φυσσάω, pro φυσάω, *inflo*.

Φυσσίω, Ion. pro φυσσάω.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *instrumentum inflatorium*, *flabellum*: à φυσσάω.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, *locus arboribus consitus*; *hortus*, *vinea*: φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*. Th. φύω, *gigno*.

Φυτάομαι, *planto*; *gigno*, *procreo*: ab eod.

Φυτεία, ας, ἡ, *plantatio*, et idem quod φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*: à φυτεύω.

Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φυτεύω.

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. pass. ejusdem.

Φύτευμα, ατος, τὸ, *planta*; *semen*: à φυτεύω.

Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. et

Φυτεύσῃ, *plantaret*: 3. sing. a. 1. sub. act. à φυτεύω.

Φύτευσις, εως, ἡ, *plantatio*: à seq.

Φυτεύω, *planto*, *novello*, *semino*: Metaph. *molior*, *struo*, *machinor*; φυτεύειν τινὶ θάνατον, *mortem alicui machinari*; imperf. ἐφύτευον, ες, ε, f. εύσω, p. πεφύτευκα, a. 1. ἐφύτευσα, p. pass. πεφύτευμαι, σαι, ται, p. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ήτω, *planteris tu*: à φυτόν.

Φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*, *stirps*: à φύω, *gigno*.

Φυτοσκάφος, ου, ὁ ξ ἡ, *agricola*, *hortulanus*, *fossor*: ex φυτὸν, *planta*, et σκάπτω, *fodio*.

Φυτουργὸς, οῦ, ὁ ξ ἡ, *qui opus circa plantas facit*. Ex φυτὸν et ἔργον, *opus*.

ΦΥ'Ω, f. φύσω, p. πέφυκα, *gigno*, propriè de terrâ; *produco*, *edo*, *pario*: it. maximè in a. 2. *nascor*, *orior*; *hæreo*, *adhæresco*; habet p. act. πέφυκα insignes et elegantes usus, *ita sum natus*, *insitum habeo à naturâ*, *comparatus sum à naturâ*; *soleo*, *aptus sum et egregiè natus ad*, *habilis sum*; *propensus sum*; *consentaneus sum*; οὕτως πέφυκε, *sic sua natura habet*: ᾗ πέφυκε, *quà fert natura*; hinc adv. πεφυκότως, *ut naturâ comparatum est*, *ut fert natura*, *pro suo ingenio*, *aptè*, *consentaneè*, a. 2. ἔφυον, ες, ε, et ἔφυν, υς, υ, tanq. à φῦμι, undè a. 2. part. φὺς, φύντος, p. med. πέφυα, p. pass. πέφυμαι, in 2. sing. πέφυσαι (undè φύσις, εως, ἡ, *natura*) et in 3. sing. πέφυται, (undè φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*,) a. 2. pass. ἐφύην, ης, η, a. 2. part. pass. φυεὶς, εῖσα, ὲν, [*οὐ τῶν δ' ἔφυς, Eurip. Suppl. 202; ubi vide Markland. *tu non ex eodem numero es*, i. e. οὐκ ἔφυς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶνδε.]

Φωγνύω, vel -υμι, *torreo*, *uro*: à

Φώγω, idem quod

Φώζω, *uro in foco*, *torreo*: à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φῶϊξ, vel φωῦξ, *avis inimica harpæ*: ὀφθαλμοβόρος, Arist. hist. ix. 8. quia ἀΐσσει ἐς φῶτα, id est, ὀφθαλμοὺς.

ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCÆNA*, *balæna*: à

Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus*, *PHOCA*: à præced.

Φωκῆες, οἱ, Phocenses, μέγα ἔθνος, etiam Demosthenis orationibus clarum: cujus terra ἡ φωκὶς, ίδος, nomen est ἀπὸ φώκου, υἱοῦ Αἰακοῦ ξ Ψαμάθης μιᾶς τῶν νηρηΐδων. Genitivum multi malunt scribere φωκίων quam φωκέων.

Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.

Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro -ου à

Φωκυλίδης, ου, ὁ, *PHOCYLIDES*, nomen viri proprium.

Φωλάδες ἄρκτοι, *ursi in lustris degentes*. Th. φωλεός.

ΦΩΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, et φωλεὰ, ᾶς, ἡ, *lustrum*, *latibulum*, *antrum*.

Φωλεύω, idem quod

Φωλέω, *in specu lateo*. Th. φωλεὸς, *lustrum*.

Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, *dico*.

Φωνάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis*, *sonorus*: à φωνὴ, ἡ, *vox*, *sonus*.

Φωνᾶντα, per Crasin. pro φωνάεντα, Dor. pro φωνήεντα, acc. sing. à φωνήεις. Vide φωνάεις.

Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. à φωνέω, *voco*.

Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. pl. part. præs. et

Φωνεῦντες, *loquentes*, Dor. pro φωνοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à

Φωνέω, -ῶ, *vocem mitto*, *sonum edo*; *dico*, *loquor*; *nomino*; imperf. ἐφώνεον, ουν, f. ήσω, p. πεφώνηκα, a. 1. ἐφώνησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω, a. 1. pass. ἐφωνήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. φωνηθῆναι. Th. seq.

ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, *vox*, *sonus*; *vocabulum*, *dictum*; *lingua*; [**rumor*, *fama*; *nomen*. Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, Il. Γ. 161. *Priamus Helenam vocavit nomine*.]

Φωνήσας, αντος, a. 1. part. act. à

Φωνήσασ', pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω.

Φώνησεν, *dixit*, Ion. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

ΦΩ'Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR*; item φὼρ, vel φῶρος, ου, ὁ, *speculator*, *explorator*. Hinc

Φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum*.

Φωρᾶν, præs. inf. à

Φωράω, *furor*: *in furto deprehendo* item *quæro*, *pervestigo*. Th. φὼρ, *fur*.

Φωριαμὸς, οῦ, ὁ, *scrinium*, *arcula* quæ contra φῶρας, id est, *fures*, *servat*.

Φώριος, ου, ὁ ξ ἡ, *furtivus*: à φώρ.

Φωρῶν, gen. pl. à φὼρ, *fur*.

Φὼς, φωδὸς, ἡ, *ustio*: à φώζω.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, [**ignis*,] *lux*: *focus*. Contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*. Sed

Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir*: ab eod. Th. vel à φάω, *loquor*.

Φώσκω, *illucesco*: à φῶς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, *lumen*, *luminare*. à φώσκω, idem quod φάω, *luceo*.

Φωσφόρος, ου, ὁ ξ ἡ, *lucem afferens*, *lucifer*: ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, et φέρω, *fero*.

Φώσων, ωνὸς, ὁ, *velum*: à φωσάω.

Φῶτα, acc. sing. à φώς.

Φωτεινὸς, ἡ, ὸν, *lucidus*: à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*.

Φωτίζω, *lumino*, *illumino*, *illustro*. Metath. *mentis oculos illumino*: *doceo*: *in lucem profero*, *patefacio*: f. ίσω, et Att. -ῶ, p. πεφώτικα, a. 1. ἐφώτισα, a. 1. inf. φωτίσαι, a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, σαι, a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. φωτισθεὶς, ένος: à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, *splendor*, *fulgor*, *lumen*: à p. pass. præced.

Φωχθεὶς, *tostus*, a. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, seu φωγνύω, a. 1. pass. ἐφώχθην.

Φῶψ, *lux*: à φάος.

X.

X, ΕΣΤ litera vigesima secunda apud Græcos; hâc notâ Athenienses adulterinos nummos notabant; undè χιάζω est, *ut spurium rejicio*. In numeris *sexcenta*, ut cum lineolâ inferiùs affixâ (χ,) *sexcenta millia* denotat. Tum χ', ob seq. aspirat. vocalem, pro κ' vel ξ, ut χ' ἁ, vel χὰ, pro ξ ἁ sæpe pro κε, vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.

Χαβὸς, *curvus*. Hesych. Sed

Χάβος, subst. *frænum*.

Χάδε, vel χάδεν, Ion. pro ἔχαδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo*: *privo*: *capio*; a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.

Χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν, *CEDERE*: a. 2. inf. verbi ejusd.

Χάεος, gen. sing. à χάος, εος, τὸ, *CHAOS*, *rudis indigestaque materia*, *tenebræ*, *hiatus*. Th. χαίνω, *hisco*.

Χάζεο, et χάζευ, Ion. et Dor. pro χάζου, præs. imperat. pass. à

ΧΑ'ΖΩ, *cedo, recedo: privo: careo, capax sum, contineo*: f. άσω, a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.

ΧΑΙ'ΝΩ, *hisco, dehisco: hiante ore, i. e. intentè, aliquid specto, expecto: cupidè appeto: cupide excipio: admiror valdè*: f. ανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 1. έχηνα, a. 2. inf. χάναι, p. κέχανα, perf. pass. κέχασμαι, qu. à χάω, inusit.

ΧΑΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *pedum baculum pastorale*.

Χαιὸς, vel χάϊος, *probus*. Vide ἀγαθός.

Χαῖρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. sing. et pl. præs. imperat. act. à χαίρω.

Χαιρέκακος, ὁ ϛ ἡ, *qui gaudet malis alienis*.

Χαῖρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. sing. imperf. act. à χαίρω, *gaudeo*.

Χαιρετίζω, *cum gaudeo et salutatione blandâ suscipio*.

Χαίρετον, dual. præs. imperat. act. verbi χαίρω.

Χαιρίφυλλον, ȣ, τὸ, *oleris genus*. Th. φύλλον.

Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præs. inf. et

Χαίρῃς, 2. sing. præs. sub. act. et

Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, *gaudium, lætitia*, ab χαίρω.

Χαιρήσειν, inf. f. 1. verbi χαίρω.

Χαίροισα, Dor. pro χαίρȣσα, *gaudens*, &c. præs. part. f. g. à

ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, *lætor, gaudeo, delector*: imperf. ἔχαιρον, ες, ε, præs. imperat. χαῖρε, *salve, ave*: f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον, perf. pass. κέχαρμαι, a. 2. pass. ἐχάρην, ης, η, *gavisus fui*: a. 2. sub. pass. χαρῶ, ῇς, ῇ, aor. 2. inf. pass. χαρῆναι, fut. 2. pass. χαρήσομαι, *lætabor*, p. med. κέχαρα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*, χαίρειν χαρὰν, *gaudere gaudium*.

Χαιτάεις, Dor. pro χαιτήεις, *qui comam habet*: à

ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *juba, coma, cæsaries*, SETA.

Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, *jubatus, comatus*: à præced.

Χαλὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλή.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando*.

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, *grandinosus*: à præced.

Χαλαζόω, ῶ, *grandino*: ab eod.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, nominat. plur. præs. part. à

Χαλαίνω, idem quod χαλάω, *laxo*: f. άσω.

Χάλανδρον, ȣ, τὸ, *grabatum*, Hesych.

Χαλάξαις, Dor. et Æol. pro

Χαλάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλῶσι, Dor. et Æol. pro χαλῶσι, 3. pl. præs. ind. à χαλάω.

Χαλασμὸς, ȣ, ὁ, *laxatio*. Th. χαλάω.

Χαλαστὸν, ȣ, τὸ, *catenula, catena*: à χαλάω.

ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, LAXO, *demitto: flacceo, langueo*: f. άσω, a. 1. ἐχάλασα, ας, ε, a. 1. imperat. χάλασον, άτω, p. act. κεχάλακα, p. pass. κεχάλασμαι, σαι, σαι, a. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, *demissus fui*.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, GALBANUM, *succus ferulæ arboris*.

Χαλδαῖος, ȣ, ὁ, *Chaldæus*, nomen gentile.

Χαλεπαίνω, *difficilis sum, succenseo: item injuriâ lacesso*: præs. imperat. act. χαλέπαινε, χαλεπαινοι, 3. sing. opt. præs. act. à χαλεπός. Th. χαλέπτω, *lædo*, f. ψω.

Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. à

Χαλεπὸς, ἡ, ὸν, *sævus, acerbus, durus, gravis, difficilis*: gen. Ion. χαλεποῖο, dat. pl. Ion. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, *lædo*.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas: asperitas; severitas*, sensu bono, Thucyd. à præced.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, *damno afficio: everto, labefacto*: f. ψω, p. κεχάλεφα, p. m. κεχάλεπα.

Χαλεπῶς, *modestè graviter: ægre: vix, difficulter: malè, difficili cum fortunâ: iratè, aspere*; adv. à χαλεπὸς, *difficilis*.

Χαλεπώτερος, ἔρα, ερον, *difficilior*, et in superl. χαλεπώτατος, άτη, ατον, *difficillimus*; ab eodem.

Χάλικες, *lapides minuti*: à χάλιξ.

Χαλίκρατος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *merus, purus*; ex χάλις, et κεράω, *misceo*.

Χαλιμάζω, *more Bacchæ in libidinem ruo*; à seq.

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, *Baccha*, qu. *soluta in furorem*; à χαλάω, *laxo*.

Χάλιμος, ȣ, *veneficus*; an quia animas χαλᾷ ϛ λύει?

Χαλιναγωγέω, ῶ, *fræno, duco*; cum acc. f. ώσω, p. κεχαλιναγώγηκα, a. 1. ἐχαλιναγώγησα, a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, *fræno moderari*. Ex χαλινὸς, *frænum*, et ἀγωγὸς, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *dux viæ*. Th. ἄγω.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, ȣ, ὁ, *frænum, habenæ*; qu. à χαλᾶν. Hinc πειθοχάλινος, *frænis obediens*.

Χαλίνȣ, *fræna*, præs. imperat. act. contractè pro χαλίνοε· à

Χαλινόω, -ῶ, f. ώσω, *fræno*. Th. χαλινός.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus*, SILEX, CALX: vide etiam seq.

ΧΑ'ΛΙΣ, seu χάλιξ, ικος, ὁ, *Bacchus, vinum merum*; qu. à χαλᾷ, *laxat*, velut in lætitiam.

Χαλίφρων, ονος, ὁ ϛ ἡ, *cui mens laxata et emota est*; à χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα, turbavit.

Χαλκάρματος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, Poët. et Ion. pro χαλκάρματος, *qui æreo curru vehitur*; ex χαλκὸς, *æs*, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

Χάλκασπις, ιδος, ὁ ϛ ἡ, *qui æreum clypeum gestat*; ex χαλκὸς, *æs*, et ἀσπὶς, *clypeus*.

Χάλκε', pro χάλκεα, nom. pl. n. g. à χάλκεος, -ȣς.

Χαλκεῖον, ȣ, τὸ, *officina fabri ærarii vel ferrarii: item ahenum; tabula ærea*. Th. χαλκὸς, *æs*.

*Χάλκειος, εία, ειον, *æreus*; ab eod.

Χαλκείων, gen. pl. à χάλκειος.

Χαλκέλατος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *ex ære ductus, factus*; idem quod χαλκήλατος, quod vide.

Χαλκέντερος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *intestina habens ærea*. Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. Suid. ex χαλκὸς, *æs*, et ἔντερον, *intestinum*. Th. ἐντός.

Χαλκεντὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, Poët. *qui æreis armis utitur*: ex χαλκὸς, *æs*, et ἔντεα, τὰ, *arma*.

Χαλκεόγομφος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *æreis, vel ferreis clavis compactus*: ex χαλκὸς, et γόμφος, ȣ, ὁ, *clavus*.

Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ϛ ἡ, *qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus* vel *armatus*: ex χάλκεος, quod vide et θώραξ, *thorax*.

Χαλκεοκάρδιος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui æreum pectus habet; fortis et invitus*: ex χάλκεος, et καρδία, ἡ, *cor*.

Χαλκεομίτρας, ȣ, ὁ, Poët. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, *qui æream mitram gestat*.

Χάλκεος, -ȣς, -έω, -ῆ, εον, -ȣν, et χάλκεος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *æreus, a, um*. Th. χαλκός.

Χαλκεόφωνος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *æream vocem habens*; dat. sing. χαλκεοφώνῳ· ex χάλκεος, et φωνὴ, *vox*.

Χαλκεὺς, έος, ὁ, *faber ærarius*; item *quilibet artifex è metallo opera elaborans* impr. *faber ferrarius, qui seras, claustra fabricat*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χαλκεύω, f. ευσω. *ærarium artem tracto: ex ære fabricor*: à χαλκεύς.

Χαλκέῳ, dat. sing. à χάλκεος, -ȣς, *æneus*.

Χαλκέως, adv. *ex ære*: ab eod.

Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ *Chalcedonius*.

Χαλκήϊον, ȣ, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *vas ahenum*: et pro *fabri ferrarii officinâ*. Th. χαλκός.

Χαλκήλατος, ex *ære ductus*: ex χαλκὸς, et ἐλαύνω, seu ἐλάω, *duco*, *ductile opus facio*.

Χαλκήρης, εος, ὁ ϛ ἡ, *æreus, ex ære factus* et *aptatus*: ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto*.

Χαλκίδα, acc. sing. à χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ȣ, τὸ, *vas æreum*, quo coquus utitur. Th. χαλκός.

Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν· à

Χαλκοαρὴς, ȣ, ὁ, idem quod

Χαλκοάρης, εος, ὁ ϛ ἡ, *qui æreis* aut *ferreis armis est sublatus*, ac *interfectus*. Vel activè *qui ferro interficit hostes*. Ex χαλκὸς, *æs*, et αἴρω, *tollo, caedo*, &c. Vel certè sic eum vocant, qui τὸν χαλκὸν ἀρηρότα εἶχεν, id est, *æs adaptatum haberet* corpori. Ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto*.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, *ære gravis; item firmus, solidus*: ex χαλκὸς, et βάρος, εος, τὸ, *pondus*.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ ϛ ἡ, et τὸ χαλκοβατὲς, *qui æri vel æreis fundamentis insistit, firmus, solidus, solidum habens basin*: ex χαλκὸς et βάσις, *fundamentum*. Th. βαίνω, *eo*.

Χαλκογένειος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *qui æreas* vel *ferreas genas* vel *maxillas habet*: ex χαλκὸς, *æs*, et γένυς, υος, ἡ, *mentum*.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ ϛ ἡ, *æris domitor*: ex χαλκὸς, et δαμάω, *domo*.

Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ȣ, ὁ, *æs*

Χαλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis*; per Synec. *æreis armis induti*: ex χαλκὸς, et κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea*. Th. κνήμη, *tibia*.

Χαλκοκορυσῆ, dat. sing. à

Χαλκοκορυστὴς, ȣ, ὁ, *æreâ galeâ munitus*: ex χαλκὸς, et κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Χαλκόκροτος, ȣ, ὁ ϛ ἡ, *ære circumstrepens; æratus*: ex χαλκὸς, et κρότος, *pulsus*.

Χαλκολίβανον, ȣ, τὸ, CHALCOLIBANUM; *orichalcum*: ex χαλκὸς, et λίβανος.

Χαλκοπάρῳος, Æol. et Dor. pro

Χαλκοπάρηος, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειΘ-, ὁ ϗ ἡ, *qui æreas genas habet*: ex χαλκός, et παρειά, ἡ, *gena*.

Χαλκόπεδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *æreum pavimentum habens*: Epith. cœli χαλκόπεδον ἔχων.

Χαλκοπλάςης, ϐ, ὁ, *faber ærarius*.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, *æripes*: ex χαλκὸς, et πᾶς, *pes*.

Χαλκόπυλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *æreas* vel *ferreas portas habens*. Th. πύλη, *porta*.

ΧΑΛΚΟ'Σ, ὁ, ϐς; *arma ærea*, seu *ferrea; moneta*.

Χαλκότοξ⊖-, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui æreum arcum habet*: ex χαλκὸς, et τοξον, *arcus*.

Χαλκότορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui æs perforat et penetrat*: ex χαλκός, et τορέω, *perforo*.

ΧαλκότυπΘ-, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *aere impressus; ferro inflictus*: ex χαλκὸς, et τύπτω, *verbero*; p. m. τέτυπα.

Χαλκοῦσθαι, *aereis armis armari*: præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκός.

Χαλκοχάρμης, ϐ, ὁ, *qui aereis armis delectatur*: ex χαλκός, et χάρμη, ἡ vel χάρμα, τὸ, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Χαλκοχιτόνων, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *loricâ æneâ armatus*: ex χαλκὸς, et χιτὼν, *tunica*.

Χαλκόω, *ex aere facio; aere obduco et munio*: à χαλκος.

Χαλκῷ, *aeri*: dat. sing. à χαλκός.

Χαμάδις, et χαμάζε, *humi*: adv. à

ΧΑΜΑΙ', *HUMI*, *in terrâ*; *in terram*, adv.

Χαμαιάκτη, *humilis*, ἀκτή, id est, *sambucus, ebulus*.

Χαμαίϐατον, ϐ, τὸ, *fragum*: et

Χαμαίϐατος, ϐ, ὁ, vel ἡ, *humilis rubus*: ex χαμαι, et βάτος, *rubus*.

Χαμαιγενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, χαμαὶ ϗ ἐν τῇ γῇ γενομένος, *terrigena, quique humi et in terrâ est natus*.

Χαμαιδάφνη, *laureola*, herba: ex χαμαὶ, et δάφνη, *laurus*.

Χαμαιδιδάσκαλος, *ludimagister*: inferioris sc. ludi.

Χαμαιδικαςὴς, *pedaneus judex*: pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαίδρυς, *CHAMÆDRYS*, herba.

Χαμαιεύνης, ϐ, ὁ, *qui humi cubat*: ex χαμαὶ, *humi*, et εὐνή, *cubile*.

Χαμαίζηλον, ϐ, τὸ, *viburnum, genista*: à

Χαμαίζηλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, et χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, *humi repens; abjectus, humilis*: qu. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum aemulatione consectans*.

Χαμαιλεύκη, qu. *humilis populus*: λεύκη, enim *populus alba*.

Χαμαιλέων, ἐοντος, ὁ, *leo pumilus*, *animal quod subinde colorem mutat*, *CHAMÆLEON*, Angl. CAMELEON, Metaph. *versipellis, quâ vertit pellis suas colorem ob pavorem*, nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est et

Χαμαιλέων, βοτάνη, *carduus*: sic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali: ex χαμαὶ, et λέων, οντες, ὁ, *leo*.

Χαμαίμηλον *CHAMÆMELUM*, Angl. CHAMOMILE: ex χαμαὶ, *humi*, et μῆλον, *malum*: ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22, 21.

Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, *humi cadentem*: acc. sing. part. præs. act. à

Χαμαιπετέω, *humi irritus cado*: ex χαμαι, et πετέω, quod à πίπτω, *cado*. Hinc

Χαμαιπετὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *humi cadens*: vel *in terram decidens*.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, *CHAMÆPITYS*, herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ἡ, *pinus*.

Χαμαιριφὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *in terram stratus*: à ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, *scortum vile*: quod sesinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμελαία, ας, ἡ, contractè pro χαμαιελαια, *humilis olea*.

Χαμεύα, Dor. pro

Χαμεύνη, ης, ἡ, per Sync. pro χαμαιεύνη, *humi jacens cubile*: et

Χαμευνὶς, ἰδος, ἡ, *humilis lectus*: ex χαμαὶ, et εὐνὴ, *cubile*.

Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, *humilis, vilis*: Poët. χαμηλαὶ, *ungulae*; à χαμαὶ, *humi*.

Χαμόθεν, adv. *ex humo, è terrâ*. Th. χαμαὶ, *humi*.

Χαμϐλκος, ϐ, ὁ, *traha; machina quâ navis è mari in siccum trahitur*: ex χαμαὶ, et ἕλκω, *traho*.

ΧΑ'ΜΟΣ, ϐ, ὁ, *fraenum*, Puto à κημὸς, aut à χάζος.

Χαναὰν, ὁ, nom. viri et regionis indecl. Hebr. quod interp. Lat. *depressus, humiliatus*. Hinc

Χαναναῖος, αία, αῖον, *Chananaeus*.

Χανδάνω, *capio, capax sum*: à χάζω, *capio*.

Χανδὸν, adv. *ore hiante*: à χαίνω, *hisco*.

Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *hisco*; f. ανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 2. part. χανών.

Χανϐμαι, f. 1. m. et

Χανϐμενος, f. 1. part. m. et

Χανῶ, *hiabo*: f. 1. act. verbi χαίνω, *hisco*.

Χάος, εος, τὸ, proprie *hiatus vastus*; CHAOS, *rudis et indigesta moles, materia ex quâ factus est orbis terrarum; tenebrae*. Anglicè CHAOS.

Χαὸς, ϐ, *bonus, illustris*: Dor. à χάω, *capio*: quia bonum est acceptabile.

Χαρὰ, ἀς, ἡ, *guadium*; à p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo*.

Χάραγμα, ατος, τὸ, *nota, impressum vestigium et veluti sulcus, sculptura, character*: *nummus*. à χαράσσω, quod vide.

Χαράδρα, ας, ἡ, et Ion. -ης, *terrae fissura ex terrae motu facta; sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit et excavat; torrens, qui impetuosè è monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat; fossa, vallis, canalis*: ab eod. Hinc

Χαραδριὸς, ϐ, ὁ, avis genus sic dictæ, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται.

Χαράδρην, acc. sing. Ion. à χαράδρα.

Χαρακοϐολία, ας, ἡ, *castra, vallum*.

Χαρακόω, -ῶ, *circumvallo, fossa munio, obsideo*.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, CHARACTER, *nota impressa vel insculpta aut inscripta, signaculum, nota; figura, lineamentum, titulus; vultus, habitus oris; insigne, et quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit, velut servus, forma rei, &c.* Angl. CHARACTER. Th. χαράσσω.

Χαρακτηρίζω, *insignio, charactere et nota distinguo*: Angl. TO CHARACTERISE: à præced.

Χαράκωσις, εως, ἡ, *munitio, obsessio*: à χαρακοω, *obsideo*.

Χάραξ, ακος, ὁ, *sulcus terræ; aratro aut fossoris instrumento excavata fossa; vallum* seu *agger, quo castra muniri solent*; item χάραξ, ἡ, *vallus rudis pertica, adminiculum vitis*. Th. χαράσσω.

Χαρασσέμεναι, Dor. pro χαράσσειν, præs. inf. act. et

Χαράσσοισα, ας, ά, Dor. pro

Χαράσσουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, *sculpo, imprimo*, impr. *nummos cudo*; cum accus. *formo, fingo*; etiam Metaph. ut *animum*; *sacrifico, incido*; *sulco*, ut *ceram, terram, mare*, unde pro *sulco, aro, navigo*, dicitur; f. ξω, p. κεχάραχα, p. pass. κεχάραγμαι, ξαι, κται.

Χαρέιην. Vide in χαρεὶς.

Χαρεὶς, εῖσα, ὲν, *gavisus*, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, *gaudeo*; f. χαρῶ, a. 2. pass. ἐχάρην, a. 2. opt. pass. χαρείην, fut. 2. ind. pass. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus est*; 3. sing. a. 2. ind. pass. et

Χαρῆναι, a. 2. inf. pass. et

Χαρήσομαι, fut. 2. pass. verbi χαίρω.

Χαρίεις, ίεσσα, ίεν, *gratiosus; elegans; valdè doctus*: acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. Hinc Lat. CHARUS.

Χαρίεντ', pro χαρίεντα, acc. ejusd.

Χαριεντίζομαι, *jocor, facetè aliquid dico*: à χαρίεις.

Χαριεντισμὸς, ϐ, ὁ, *venustas sermonis*: à præced.

Χαριέντως, adv. *gratiosè*: à χαρίεις.

Χαριέςατος, *jucundissimus, venustissimus*; superl. à χαρίεις, q. v.

Χαρίζομαι, *gratificor; morigero; indulgeo; munero, dono; corporis copiam facio*, de *foeminâ*, præs. part. m. χαριζόμενος, μένη, μενον, f. m. χαρίσομαι, p. pass. κεχάρισμαι, a. 1. pass. ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. inf. pass. χαρισθῆναι, a. 1. part. pass. χαρισθεὶς, εντος, *donatus, gratis datus*; f. 1. pass. χαρισθήσομαι, ῃ, εται, a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, *gratis dedi, gratuito remisi*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.

Χαρικλοῖς, gen. Æol. et Dor. pro χαρικλῦς, à

Χαρικλὼ, CHARICLO, nomen propr.

Χαρίξῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro χαρίσῃ, à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, *gratia venustas; gratus animus; benevolentia, amicitia; beneficentia, praemium*: in acc. χάριν; Χάριτες, *grates, gratiae*. Χάριτες Θεαὶ, *gratiæ deæ*, [*χάριν θέσθαι τινὶ, *prodesse alicui, benè de aliquo mereri*. Epith. iv. 29. ἐπιτελεῖν χάριν, *perficere gratiam*. 2 Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ὀργῇ, *iræ gratificari*. Soph. Oed. Colon. 902. ἔχειν χάριν πρός τινα, *gratiosum esse apud aliquem*. Act. ii. 47. ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν τῷ θεῷ, *immeriti beneficii loco habeamus, vel gratiam, unde Deo serviamus, &c.* Heb. xii 28. οἱ μὲν παῖδες χάριν ὐδεμίαν ἔχουσιν, *filii enim nullam*

gratiam habent, Plut. de amore prolis, p. 497. Bos. de Exerc. Phil. p. 261. χάριν, sub. κατὰ, adverbialiter usurpatur, et ponitur pro ἕνεκα, ὁ νόμος των παραβάσεων χάριν προσετέθη, *lex propter transgressiones instituta est*, Gal iii. 19. τὴν χάριν ϗ τὴν κοινωνιαν, 2 Cor. viii. 4 *Donum, collecta*, τὴν χάριν τȣ̃ Θεȣ̃, ibid. 1. *beneficentiam ingentem*. σημαινόντων τὴν παλαιὰν τȣ̃ ζώȣ χάριν, Diod Sic. p. 55. *beneficium hujus bestiæ* [canis] *significare volentibus*: et Eclog. iii. 31. 67. D iii. 1. 34 χάρις, *eleemosyna*, 1 Cor. xvi. 3.]

Χαρίσασθαι, a. 1. inf m. verbi χαρίζομαι, *gratificor*; f. m. ίσομαι, à præced.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Χάρισμα, ατος, τὸ, *donum gratuitum, quod quis alicui gratificatur*: à χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ȣ, τὸ, *gratia, gratiarum actio, munificentia.*

*Χαριστήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad gratiarum actionem pertinens*

Χάριτες, tres sorores, *Gratiæ*, dictæ: in gen. pl. χαρίτων Th. χάρις.

Χαριτόω, *gratia afficio, facio ut aliquis sit acceptus*; f. ώσω, p. κεχαρίτωκα, perf pass κεχαρίτωμαι, perf. part. p. κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiam consecutus, factus*: à χάρις.

Χάρμα, ατος, τό, *gaudium, lætitia; id, quod gaudium et lætitiam affert* Angl. CHARM: et

Χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia: a nimis ad pugnandum promptus, pugna.* Th. χαίρω, *gaudeo.*

Χαρμονὴ, ης, ἡ, *gaudium, lætitia*: et

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem: ab eod. Th.

Χαροποῖο, gen. Ion. à χαροπὸς, q. v.

Χαροποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *gaudium efficiens*: ex χαρὰ, *gaudium*, et ποιέω, *facio.*

Χαροπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vel χαρωπὸς, *lætus, vultu sereno; cæsius*: ex χαίρω, et ὤψ, ωπὸς, ὁ, *oculus.* Th ὄπτομαι, *video.*

Χαρȣ̃σιν, 3. pl. f. 1. à χαίρω, *gaudeo.*

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis, indecl Hebr. *æstus.*

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ȣ, ὁ, *CHARTA, scapus*: sic dicta, quia literis χαράσσεται, *inscribitur*. Hinc Angl. CHART et CARD.

Χαρτίον, ȣ, τὸ, *volumen, chartula*: à præced.

Χαρτοπώλης, *chartarius*: qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, *chartularius*: φύλαξ, chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris. vorago*

ΧΑ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *CHARON, orci portitor, mors* Hinc

Χαρώνειος, *ad Charontem pertinens.*

Χάσκω, *HISCO*, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus, CHASMA.* Th. χαίνω, *hisco*; f. ανῶ, a. 1 ἔχηνα, a. 2. ἔχανον, p. κέχανα, p. pass. κέχασμαι.

Χασμάω, undè χασμάομαι, *hio; oscito*: à præced.

Χασμεύμενος, Ion. et Dor. pro χασμώμενος, *inhians*: præs. part. m. à χασμέομαι, idem quod χασμάομαι.

Χάσμη, ης, ἡ, *oscitatio*, actis hiantis oris: à χαινω, *hio.*

Χασσάμενος, *retrocedens*: a. 1. part. m gem. σ, Poët. verbi χάζω, *recedo.*

Χασώμεθα, Poët. pro χασώμεθα, *cedamus*: 1. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χατέȣσι, *indigentibus*: dat. pl. part. præs. act. à

ΧΑΤΕ'Ω, *CAREO, egeo, indigeo; cupio*: qu. à χάω, *capio*, vel *hio*. Hinc

Χατέω et χατίζω, idem quod χατέω.

Χατίζω, idem quod χατέω, *egeo.*

Χαυλιόδȣς, et χαυλιοδὼν, οντος, ὁ, *dentes exsertos habens*: ex χαλάω, *laxo, emitto*, et ὀδὼς, όντος, *dens.*

ΧΑΥ'ΝΟΣ, η, ον, *laxus, fungosus, mollis; inflatus, superbus; futilis, levis, negligens*: qu. à χαίνω, *hio.*

Χαυνὼν, *placenta*: Jer. vii. 23. pro quo χαυὼν.

*Χαύνως, adv. *laxè*: à χαῦνος.

Χαυὼν, ῶνος, idem quod χαυνὼν. Th. χαῦνος.

Χάω, *HIO, apertus sum: vacuus sum; capio*

Χέαι, *fudisse*: a 1. inf. act. verbi χέω, *fundo*; f. χεύσω, a. 1 ἔχεα, a. 1. imperat. χέον, a. 1. part. χέας.

Χεδρόθαψος, *edulium quoddam Syrorum.*

ΧΕΔΡΟΠΑ', ῶν, τὰ, *legumina*, qu. χειρόδροπα, quia χειρὶ δρέπονται.

Χέει, *fundit*: 3. sing. præs. ind. à χέω seu χεύω, *fundo*; f. χέσω, χεύσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα, a. 1 pass. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, *caco, ventris onus depono*: f. έσω à χέω, est enim *excrementa, effundo.*

Χειὰ, ᾶς, ἡ, *serpentum latibulum*: à χειώ.

Χείλεσι, et Poët. χείλεσσι, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labrum, labium.*

Χείλευς, Dor. leg pro χείλȣς, *labri*: genit. sing. à

ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *labrum, labium*. Est et *sermo*; et per Metaph. *littus*, seu *ora maris.*

ΧΕΙ'ΜΑ, ατος, τὸ, *hiems, tempestas*, (à χέω, seu χεύω, quod multas *fundit* pluvias et nives.) Hinc

Χειμάζω, f. άσω, *hiemo, hiberno*; item *tempestate vexo; vexo velut procella*: à præced

Χειμαίνω, *hiemo, sævio, de tempestate, fluctuare facio*: ab eod.

Χείμαῤῥος, *clavus ligneus sub carinâ.*

Χείμαῤῥος, ȣ, ὁ. et χειμάῤῥοος, -ȣς, ὁ, *torrens*: ex χεῖμα, *hiems*, et ῥόος, -ȣς, -όȣ, ȣ̃, ὁ, *fluxus* Th. ῥέω, *fluo*;

Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à præcedente, quod videas

Χειμὰς, άδος, ἡ, sub. ὥρα, *tempus hibernum, HIEMS* Th. χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, *hiematio. hibernatio*; item *tempestas*: à χειμάζω, quod vide

Χίμεθλον, *pernio, morbus ex frigore*, cum χεῖμα θλᾷ, *calces*; dicitur et χίμελλον, ȣ, τὸ, et χιμέλλη, ης, ἡ.

Χειμερίζω, *hiemem traduco*. Th. χεῖμα, *hiems.*

Χειμέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et χειμέριος, ια, ιον, et χειμερινὸς, ἡ, ὀν, *hiemalis, hibernus, tempestuosus*: à præced. nte Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, *hiems; tempestas*, idem quod χεῖμα.

Χέισιν, 3. pl. præs. ind. verbi χέω, pro χέω, *fundo*. Vide χέει.

ΧΕΙ'Ρ, ρὸς, ἡ, *manus, palma, Elephantis proboscis; scriptura; copiæ*: qu. à χῶ, *capio*: est enim capiendi instrumentum; χεῖρ, pro χεῖρα, accusing. Ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, *in prælio interfecit*; ἐν χερσὶν ἔιναι, *pugnare*; ἰέναι ἐς χεῖρας, *in prælium ire*; χειρῶν νόμῳ *in acie*; ἐκ χειρὸς, τι. *in prælio*; διὰ χειρὸς, vel χειρῶν, *manu. manibus tenere*; sed sæpius *studiosè tractare, administrare.*

Χειραγωγέω, -ῶ, *manu duco*; f. ήσω, p. κεχειραγώγηκα· à

Χειραγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ manu ducit*: ex χεὶρ, et ἀγωγὸς, *ducis viæ* Th. ἄγω, *duco.*

Χειραπλάζω, *manibus tracto*: ex χεὶρ, et ἅπτω, *necto.*

*Χειραψία, ας, ἡ, *manufigio*, exercitium quoddam in Palæstrâ, Plut. Galen.

Χείρεσι et χείρεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro χερσὶ à χεὶρ

Χειρίδωτοι, (χιτῶνες, *tunicæ*) *manicatæ*: ab eod. Th.

Χειρίστην, acc. sing. f. g. superl grad. à κακὸς, *malus*, compar. χείρων et χερείων, superl. χείριςος, *pessimus.*

Χειροβαλίςρα, *falarica*: quasi χειρὸς βαλλίςρα.

Χειρόγραφον, ȣ, τὸ, *CHIROGRAPHUM, syngrapha*, q. d. χειρὶ γεγραμμένον, *manu propriâ scriptum*. Th. γράφω, *scribo.*

Χειρόδεσμος, ȣ, ὁ, *copula*: qu. χειρῶν δεσμὸς· à δέω, *ligo.*

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ȣ, ὁ, *cui jus est in manibus*: ex χεὶρ, *manus*, et δίκη, ης, ἡ, *jus.*

Χειροδρόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.*

Χειροήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mansuetus, cicur*: ex χεὶρ, et ἦθος, τὸ, *indoles.*

Χειροκοπείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Χειροκοπέω, *manum abscindo*: ex χεὶρ, et κόπτω, *scindo, amputo*; f. ψω, p. m κέκοφα.

Χειρομακτρον, ȣ, τὸ, *mantile, mappa*: quo s il χεῖρας μάσσομεν.

Χειρόμυλον, ȣ, τὸ, *mola manualis*: qu. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, *pejus*: in pl. χείρονα· à χείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pejor*: compar. à κακὸς, *malus*. Th. χεὶρ, ἡ, *manus.*

Χειρονομέω, *manibus gesticulor*. Hinc

Χειρονομία, *actus gesticulandi manibus.*

Χειρόομαι, -ȣ̃μαι, *manuum viribus supero* vel *manibus superatum capio, subigo, domo; tracto*: à χειρόω.

Χειροπέδαι, ῶν, αἱ, *manicæ.*

Χειροπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *manum implens*; ex χεὶρ, *manus*, et πλήθω, *impleo*, quod à Th. πλέος, *plenus.*

Χειροποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *manu factus*: ex χεὶρ, et ποιέω, *facio.*

Χειρὸς, gen. sing à χεὶρ, *manus*: dat. χειρὶ, dat. pl. χερσὶ.

Χειροσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui manum inspicit*: sc. ut indè divinet, qui χεῖρα σκοπεῖται.

Χειροτένοντες, nom. pl. à

Χειροτένων, οντος, ὁ ϗ ἡ, *qui manibus*

est nervosis: ex χὶιρ, *manus*, et τινών, *tendo, -inis.* Th τίνω, *tendo.*

Χειρότερος, ίρα, ερον, comparativ. à Th. κακός, *malus.*

Χειροτέχνης, ε, ὁ, *opifex:* ex χειρὶ et τέχνη, ἡ, *ars.*

Χειροτονέω, *manum protendo et attollo, per suffragia creo. protensâ manu eligo,* ut in suffragiis solebant fut. ήσω, p. κεχειροτόνηκα, a. 1 ἐχειροτόνησα, a. 1. ind. pass. ἐχειροτονήθην, ης, η· ex χὶιρ, et τείνω, *tendo*

Χειροτονία, ας, ἡ, *suffragium: plebiscitum; creatio magistratus:* à præced.

Χειρεῦν, *in suam potestatem redigere:* à χειρόω. Th. χὶιρ.

Χειρουργέω, -ῶ, *manibus operor. operor;* item *medicam manum admoveo:* à

Χειρουργὸς, quasi χειροεργὸς, ε, ὁ, *qui* χειρὶ ἔργον, *facit; qui manu medicinam facit, CHIRURGUS.*

Χειρόω, ῶ, f. ώσω, *manuum viribus supero, domo.* Th χὶιρ.

Χείρω, *deteriora:* nom. vel acc. pl. n. g. pro χείρονα. -οα, -ῶ à

Χείρων, ονος, ὁ ξ ἡ, *pejor, deterior; inops, pauper:* comp. à κακός, *malus; in superl.* χείριστος; quidam dicunt à χεὶρ, et alii à χρεία, *indigentia,* ut sit *qui indigentior.* Est et

Χείρων, ονος, ὁ, *CHIRON,* magnus inventor in arte medicâ maximè circa sananda vulnera et ulcera. Magister Æsculapii, et Achillis et Jasonis. Fuit et bonus miles, hastæque peritus.

Χειρώνακες, οἱ, nom. pl. à

Χειρώναξ, κτος, ὁ, *opifex, qui propriis manibus victum sibi quæritat:* ex χειροάναξ, contractum: q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, *qui dominus est suarum manuum.* Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, *opificium.*

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χειρόω, *manuum viribus supero, domo:* f. ώσω. Th. χὶιρ, ἡ, *manus.*

Χείσεται, *capax erit:* 3. sing f. 1. m. verbi χείω, Poët. pro χέω, *capio.*

Χελεία, idem quod χειά, *caverna, latibulum serpentum.*

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *hirundo; piscis polypo similis; cavum in ungulâ equorum.*

Χέλυδρος, ε, ὁ, *testudo marina;* item *venenatus serpens qui* Chelydrus à Virgilio *dicitur:* ex Χέλυς, *testudo,* et ὕδωρ, το, *aqua.*

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, *testudo,* animal quod *testum* gerit; item *CHELYS,* instrumentum musicum ab animalis similitudine sic dictum; *pectus; machinamentum.* Hinc χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελύσσομαι, *expectoro, eructo, tussio:* à χέλυς. pro *pectore.*

Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.

Χελώνιον, ε, το, *tegumentum testudinis.*

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, *limen januæ tabernaculi.*

Χέοισα, *fundens:* præs. part. act. f. g. à χέω, f. χεύσω, a. 1. pass. ἐχύθην.

*Χεράδος, εος, τό, "Αλλις χεράδος περιχεύας Μυρίον, *sabulo affatim circum fusa,* Il. Φ. 391. ubi nequit jungi cum ἄλις in genitivo, cum nunquam id adverbium apud Hom. casu ita usurpatur. Obstat etiam μυρίον.

Χεράς, άδος, ἡ, *acervus parvorum lapidum; colluvies mista cœno et lapidibus;* à χερμὰς, άδος, ἡ, *lapis qui manum implere potest.* Th. χὶιρ

Χερείονα, *pejora;* nom pl. n. g. à χερείων· vide seq.

Χερειότερος, et χερείων, Poët. pro χείρων, *pejor, inferior,* qu. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, *qui manuum robore superatur:* compar. à κακός, *malus,* superl. χείριστος à præced. Th.

Χερείων, vide præced

Χέρεσσι, dat pl Poët. pro χείρεσι, Ion. pro χερσί. Th. χὶιρ.

Χέρηα, acc. sing. et

Χέρηες, οἱ nom. pl. et

Χέρηϊ, dat. sing. à

Χέρευς, εος, Poët. ηος, quasi *manu* captus, *debilior; deterior, minor.* Th. χὶιρ.

Χεριαρᾶν, gen. pl Dor. à

Χεριάρας, ε, ὁ, *qui aliquid manu aptat et compingit,* χειρὶ ἄρει.

Χερμάδιον, ε, τό, *lapis:* ex χὶιρ, et μάσσω, *tango:* vel à χερμὰς.

Χερμὰς, άδος, ἡ, *lapis qui manum implere potest.* Th. χὶιρ.

Χέρνα, ἡ, *paupertas:* ut quum quis χειρὶ victum quærit; vel ex χὶιρ, et νέω, *neo.*

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ξ ἡ, et

Χερνήτης, ε, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper:* et

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus:* ex iisd.

Χέρνιβον, ε, τό, *malluvium, pelvis:* à

Χερνίπτω, et -ομαι, *manus lavo:* ex χὶιρ, et νίπτω, *lavo.*

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, *aqua* vel *vas lavandis manibus; manuum ablutio, purgatio:* à χερνίπτω, f. verbi sup.

Χερνίψαντο, *lavârunt manus:* 3. pl. a. 1 m. Ion. verbi ejusd.

Χεροῖν, dat. dual. Poët. gen. χερὸς, à χὶιρ

Χέρονεως, adv. *vacuis manibus, sine munere gratis.*

Χέρρες, αἱ, et χέρρας, τὰς, Dor. pro χεῖρες, et χεῖρας, *manus.*

Χεῤῥόνησος, vel χερσόνησος, ε, ἡ, *peninsula:* ex seq. et νῆσος.

ΧΕΡ'ΡΟΣ, seu χέρσος, ε, ὁ ξ ἡ, *desertus, incultus, asper;* vel subst. *solum desertum.* χέρσος γῆ, *terra quæ non aratur; terra, solum, continens.*

Χερσαῖος αία. αῖον. *terrestris: neglectus:* à præced.

Χερσεύω, f. εύσω, *in terram continentem vertor; incultus sum, negligor:* ab eod.

Χερσί. dat. pl. à χὶιρ.

Χέρσοθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, *ex humo, ex terrâ:* vide χέρρος.

Χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ξ ἡ. *quæ Chersonesi,* id est *peninsulæ, speciem habet.*

Χέρσος, vide in χέρρος.

Χερσόω, -ῶ, *desertum, incultumque facio, desolo:* à præced

Χερύδριον, ε, τό, dimin. à χὶιρ.

Χερῷ. ἐν χερῷ, vel ἐν χεροῷ, *in propinquo* à χὶιρ.

Χέσειω, *cacaturio:* à χέζω.

Χευάντων, *fundant,* Att. pro χευάτωσαν 3. pl. a. 1. imperat. act. à χεῦον αὖ; à verbo χέω, *fundo;* f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα et ἔχεα.

Χεῦμα, ατος, τό, *quod fusum, effusum, aut diffusum fluit; unda, fluenta, flumen; vas fusile; discus:* ab eod.

Χεύσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. à

ΧΕ'Ω, χέω, et χεύω, propriè, *HIO,* undè *capax sum, capio: fundo, effundo, diffundo; liquefacio, liquo;* f. χέσω, χήσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, κέχευκα, et ἔχεα, p. κέχευκα, p. pass. κέχυμαι.

Χηλευτὸς, ἡ, όν, *nexilis, plexilis; nexus, plexus, sultus:* à

Χηλεύω, f. εύσω, *nuo, plecto, necto* à

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex,* seu *forceps cancrorum:* item *ungula bisulca; specillum bifurcum summâ parte incisum;* in sagittâ γλυφὶς: *moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ;* item *pilæ,* ejusdem usûs.

Χῆλος, ε, ὁ, arca: à χέω, *capio.*

Χήμη, ης, ἡ, *hiatus:* ex χαίνω, *hio.* Est et *mensura liquidorum,* pendens drachmas tres vel duas.

Χήμωσις, εως, ἡ, *affectus albi in oculo, quum istud suprâ nigrum eminet.* Th. χαίνω, *hisco*

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ξ ἡ, *anser:* in pl. χῆνες qu. à χάω, vel χαίνω, *hio, hisco.*

Χηνοπλάσματα, *accubita ex plumis anserum;* ex χὴν, *anser:* et Lat. *pluma.*

Χήρα, ας, ἡ, *vidua;* vide χῆρος.

Χηράζω, f. άσω, *viduo:* à præced.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ε, ὁ, *caverna, latibulum.*

Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas:* à χηρεύω,

Χηρεύσις, εως, ἡ, *viduitas:* à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduus* vel *vidua sum, viduam vitam dego, destituor;* item *viduum reddo:* à

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, *viduus, -a, -um, desertus, orbus aliquâ re:* qu. à χωρὶς, quia separatus à compare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo:* à præced. Th.

Χήρωσε, *desolavit,* Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. a. 1. act. verbi χηρόω, *viduo,* f. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, desertus.*

Χηρωσταὶ, οἱ, *viduarum tutores; qui propinquitate juncti generi et familiæ sunt, hæredibus qui succedunt ubi nulli legitimi et propinqui hæredes sunt:* ab eod. Th.

Χήτει, dat. sing. à χῆτος, τό.

Χητίζω, *indigeo, deficio;* à

Χῆτος, εος, τό, *penuria, privatio.* Th. χατέω, *indigeo.*

Χθαμαλὸς, Pleonasm. τῷ θ, pro χαμαλὸς, *humilis depressus, non multum à terrâ assurgens:* à χαμαί, *humi.*

ΧΘΕ'Σ, adv. *heri,* ὁ χθὶς, scil. ὤν, *hesternus.*

Χθεσινὸς, ἡ, όν, *hesternus:* à præced.

Χθιζὰ, pro χθὶς, *heri.*

Χθιζὸς, ἡ, όν, *hesternus.* Th. χθὶς.

Χθόα, *corpus,* Hesych. An à χθὼν, *terra?*

Χθονὶ, dat. sing. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθόνιος, ία, ιον, et χθόνιος, ε, ὁ ξ ἡ, *terrestris, subterraneus, mortuus, ad mortuos pertinens; infaustus; sordidus, improbus.* Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθονὸς, *terræ:* gen. à χθὼν.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra, humus.*

Χιὰ, idem quod χειὰ, *latebra.*

Χιάζω, *notâ figurâ literæ* Χ; *quæ quia Latinis decem significat,* χιάζω

vertitur *denotare*. Est autem X nota *vitii* in *scripturâ*.

ΧΙ'ΔΡΟΝ, ου, τὸ, χίδρα dicuntur *novella tritici grana*: q. à χέω ὕδωρ, quòd indè cibus fiat, additâ aquâ.

Χίλιοι, α, *mille*; in pl f. g. et n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.

Χιλιάρχαι, nom. pl. à χιλιάρχης.

*Χιλιαρχέω, *mille viris præsum*; *tribuni officio fungor*: à χιλίαρχος.

Χιλιάρχης, ου, ὁ, idem quod χιλίαρχος.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, *imperium in mille viros*; *tribunatus militum*: à

Χιλίαρχος, et -χης, ου, ὁ, *qui mille viris præest*; *militum tribunus*: ex χίλιοι, *mille*, et ἀρχὸς, *dux*. Th. ἀρχὴ, *imperium*

Χιλιὰς, άδος, ἡ, *numerus mille continens*: à seq.

ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, *mille*, Æol. χέλιοι. Hinc

Χιλιοστὸς, ἡ, ὸν, *millesimus*.

Χιλιοπλασίως, adv qu. *millepliciter*.

Χιλιοστὺν, acc à

Χιλιοστὺς, ύος, ἡ, *millesima pars*: *millè milites*.

ΧΙΛΟ'Σ, ου, ὁ, *pabulum*, scribitur et χεῖλος.

Χιλόω, -ῶ, *pasco*: à præced.

Χίμαιρα, ας, ἡ, et Ion -ης, ἡ, *capra hieme nata*: *CHIMÆRA*, *monstrosa quædam bestia*; à seq.

Χίμαρος, ου, ὁ, *hircus*, *aut hædus hieme natus*. Th. χεῖμα, *hiems*.

Χίμαῤῥος, idem quod χίμαρος.

Χιμάρος, Dor. pro χιμάρους, accus. pl. præced.

Χίμετλον, idem quod χίμεθλον.

Χιόνεος, ία, εον, *nivalis*, *niveus*: *candidus in modum nivis*. Th. χιὼν, όνος, ἡ, *nix*.

Χιονίζω, f. ίσω, *nive conspergo*; *niveo colore imbuo*. Th. χιὼν, ἡ, *nix*

Χιονόβας, αντος, *per nives gradiens*: ex χιὼν, et βαίνω.

Χιονόω, -ῶ, *nivibus obruo*; *dealbo*: f. ώσω à χιών.

Χῖος, ου, ἡ, nomen insulæ.

ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, et Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior et interior*, *lorica*. Hinc

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, *tunicula*.

ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *nix*.

ΧΛΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ interiori superinduebatur*, ad frigus arcendum: ideo à χλιαίνω, *calefacio*.

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui chlamydem fert*: ex χλαμὺς, et φέρω, *fero*.

*Χλαμύδιον, ου, τὸ, *chlamys parva*. Dim. à

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS*, ejusdem originis cum χλαῖνα.

Χλευάζω, *cavillor*, *irrideo*: f. άσω, p. κεχλεύακα, p. pass. κεχλεύασμαι, σαι, σαι à χλεύη.

Χλεύασμα, ατος, τὸ, et

Χλευασμὸς, ου, ὁ, *illusio*: et

Χλευαστὴς, ου, ὁ, *illusor*, *irrisor*: à verbo præced.

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, *risus*, *derisio*, *ludibrium*.

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio*, *calefacio*; f. ανῶ, p. κεχλίαγκα, a. 1. pass. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus*, *placidus*, *suavis*: χλιαρὸν, Poët. pro χλιαρῶς, *suaviter*. Th. χλιαίνω.

Χλιδαὶ, nom. pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ,

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet*; *qui tenellos pedes habet*: ex χλιδανὸς, *delicatus* (quod à χλίω, *deliciis frango*) ex σφυρὸν, ου, τὸ, *malleolus pedis*

Χλιδάω, *delicior*, *delicias facio*; *delicatus sum*. sic χλιδῶσα μολπὰ, *deliciosa modulatio*, seu *suavis cantus*

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ*, *luxus*; *mollities*. Th. χλίω.

Χλίδος, έος, τὸ, idem.

Χλιδὼν, όνος, ἡ, *armilla*, *monile*: et

Χλιδῶνες, *armillæ*, qui delicati eis utuntur: à χλιδάω.

Χλιήνας, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω.

ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango*, seu *luxu effemino*.

ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, *herba virens*, *gramen*. Hinc

Χλοερὸς, et χλωρὸς, ὰ, ὸν, *herbaceus*, *viridis*.

Χλοερῷ, dat. sing. à χλοερὸς, *viridis*. Th. χλόα.

Χλοεύνης, et contractè χλεύνης, ου, ὁ, *qui in virenti gramine cubat*; *agrestis*. Angl. CLOWN. Ex χλόα, *herba*, et εὐνὴ, ἡ, *cubile*.

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα: item propr. nomen mulieris.

Χλοηφόρος, ου, ὁ ἡ, *germinans*; *viriditatem ferens*: ex χλόη, *herba*, et φέρω, *fero*.

Χλεῦναι, *agrestes*, nom pl. à

Χλεύνης, per Crasin pro χλοεύνης.

Χλωρίζω, *viridis sum*, *vireo*: Metaph. *vigeo*; item *palleo*: à

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per Crasin pro χλοερὸς, *viridis*, *herbidus*; *recens*, *mollis*; *pallidus*; *pallidum faciens*. Th. χλόα, *viride gramen*

Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas*; item *pallor*: à præced.

ΧΝΑΥ'Ω, *carpo*, *vellico*; *voro*, *deglutio*. Angl. TO GNAW: f χναύσω, qu. à χνάω, *carpo*

Χνοάω, *lanuginem habeo pubesco*: à

Χνόος, ου, ὁ, contract. χνοῦς, ου, ὁ, *rasio*; item *lanugo*, *pubes*: à χναύω.

Χοάνη, *infundibulum*: à χέω, *fundo*.

Χοάνοιο, gen. Ion. à

Χόανος, ου, ὁ, *fornax fusoria*, *vas ex argillâ ad fundenda metalla*; *catinus*: à χέω, *fundo*.

Χοεὺς, et χόος, ως, ὁ, *congius*, mensuræ liquidorum capiens libras ix. Dor. χῶς à χέω, *capio*.

Χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen*, χοαὶ, *αἱ*, *inferiæ*: à χέω, *libo*.

Χοθανώθ', *tunica*. Nehem.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, *pulvereus*; *terreus*, *terrenus*: à χόος, χοῦς, -όυ, ὁ, *pulvis*: à χέω, *fundo*

Χοινικὶς, *modiolus*, rotæ medium seu fistula cui infixi sunt radii: χοῖνιξ.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ἡ, *mensura duos continens sextarios*.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, *porca*; item *saxum in mari aliquantùm eminens*, et porco nanti simile videatur. Th. χοῖρος.

Χοίρεος, ία, εον, *porcinus*. Th. χοῖρος. Est et

Χοίρειος, εία, ειον, *porcinus*: ab eod.

Χοιρίνη, ης, ἡ, *concha quædam marinâ*, *quâ Athenienses in suffragiis ferendis utebantur*. Th. χοῖρος.

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, *cuniculus*: à γρύλλος.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi *porci* κομίζονται, *curantur* et aluntur.

ΧΟΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ ἡ, *porcus*, *sus*. Item *pudendum muliebre*; apud Aristoph. in Acharn. Est et nomen Nilotici piscis: apud Athen. Fæminino etiam genere usurpatum reperitur.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, *confectorium*, ubi porci conficiuntur seu mactantur: ex χοῖρος, et σφάζω, *macto*.

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ἡ, *bilis*.

Χολὰς, άδος, ἡ, *intestinum*, quia χολὴν capit, vel quasi κοιλὰς.

Χολάω, *indignor*, *irascor*; cum dat. f. άσω, p. κεχόλακα. Th. χολὴ.

Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA*, morbus. Angl. CHOLER; item *tubus per quem aqua è tecto defluit*: à χολή.

Χολερικὸς, ἡ, ὸν, *CHOLERICUS*, *iracundus*: à

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *bilis*, *fel*; *ira*, *nausea*.

Χόλιξ, idem quod χολὰς.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου à χόλος.

Χολόομαι, -οῦμαι, *irascor*, f. m. ώσομαι, p. pass. κεχόλωμαι. Th. χολὴ.

Χόλος, ου, ὁ, idem quod χολὴ, *bilis*.

Χολούμενος, *iratus*, præs. part. med. à χολόομαι.

Χολωθεὶς, *iratus*, a. 1. part pass. et

Χολωθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis*; *ira*.

Χολωσάμενος, μένη, μενον, *iratus*, *a*, *um*, a 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi.

Χολωσέμεν, et χολωσέμεναι, *succensurum esse*: Ion. et Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi.

Χολόω, *irascor*; f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis*: *ira*.

Χολῷτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῷτο, *irascatur*, ejusd. verbi et Th.

Χονδρίτης, gen. sing à χονδρίτης, ου, ὁ, *panis ex hordeo*. Th. χόνδρος.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *granum*, *grumus concretus*, ut *salis*, *thuris*; *cartilago*; *alica*.

Χόος, χοῦς, ου, ὁ, *humus*: *pulvis*: *terra aggesta*: *agger*: à χέω, *fundo*. Est et

Χόος, -οῦς, οῦ, ὁ, *congius*: et

Χόος, χοὸς, ἡ, *vas aquarium*, *quo aqua manibus datur*.

Χοραζὶν, ἡ. nomen urbis, indecl. Syr. *promulgatrix*, Lat.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, ου, ὁ, *tumor tenuis in intestinis*; et *chorda in instrumento musico aut arcu*: quia fit ex intestinis, ex χορδὴ, et ἅπτω.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, *intestinum*; item *CHORDA*, χορδαὶ, *fides*; dat. pl. Ion. χορδῆσι. Hinc Angl. CHORD, et CORD.

Χορεία, ας, ἡ, *CHOREA*: à χορεύω

Χορεῖος, εία, εῖον, *quo chorus utitur*: à præced.

Χορεῖος, sive χόρειος, ου, ὁ, pes quidam nominatus fuit, quòd eo pedis genere conscripti versus choris seu choreis apti essent. Undè et τροχαῖος nomen invenit, quòd ἐν τοῖς χοροῖς agiliùs moventur, in modum τῶν τρεχόντων.

Χορευτὴς, ου, ὁ, *saltator*: à

Χορεύω, *chorus duco*, *salio*, *saltando celebro*, [**sultare facio*, Eurip. Herc. Fur. 686. Th. χορός, *chorus*.

Χορηγέω, *sum dux chori*; item *suppedito*, *sumptum præbeo*, cum acc. in pass. de iis dicitur *qui in aliquo genere abundant*, *qui aliquâ facultate præditi sunt*, ut *ingenio*: f. ήσω, p. κεχορήγηκα, a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε, a. 1. infin. act. χορηγῆσαι et

Χορηγία, ας, ἡ, *munus choragi*: *præbitio*, *præbitus*.

Χορηγὸς, ȣ, ὁ, *CHORAGUS*, *dux chori*; item is qui ornamenta sacris choreis necessaria suis præbet sumptibus, seu qui choros celebrandos certâ mercede suscipit. Generalitèr χορηγοὶ vocati fuere qui sumptus aliquot præberent, quivis suppeditatores seu subministratores. Dicitur et χοραγὸς pro χορηγὸς· ex χορὸς, et ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco*.

Χορηγοῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω.

Χορία, et χορεῖα, ων, τὰ, *edulia è lacte et melle*; *exta*: à

Χόριον, χορεῖον, ȣ, τὸ, *secundinæ*, quia fœtum χωρεῖ, id est, *capit*

Χόριος, idem quod χορεῖος.

Χοροιτυπία, ἡ, *chorea*, *ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum*: à

Χοροιτύπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in choro pulsat terram pedibus*: ex χορὸς, ȣ, ὁ, *chorus*, et τύπτω, *pulso*.

ΧΟΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, *CHORUS*, *cœtus canentium et saltantium*; *chorea*, *tripudium*. Peculiaritèr verò χορὸς in tragœdiis, comœdiis ac satyris dicebatur multitudo vel virorum vel mulierum, quæ saltabat et canebat inter actus, quinetiam nonnulla interloquebatur, histrionis personam agens.

Χορτάζω, *herbis*, seu *gramine pasco*, *fœno saturo*; item *pasco*; *saturo*: f. άσω, p. κεχόρτακα, a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε, a. 1. inf. act. χορτάσαι, præs. pass. χορτάζομαι, *saturor*: p. pass. κεχόρτασμαι, a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχορτάσθησαν, a. 1. sub. pass. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. χορτασθῶσι, a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι, f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, et in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen*, *fœnum*.

Χορτάσαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω.

Χορτασθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd.

Χορτασία, ας, ἡ, *cibus*: et

Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus*: à χορτάζω.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ȣ, ὁ, *fœnum*, *gramen*, *herba* simplicit. *cibus*; item *septum quo cincta est cohors*.

Χορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *gramini similis*; *graminosus*, *fœnarius*: à præced.

Χοζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns*, Lat.

Χοῦς. Vide χόος

Χοῦσι, *fundunt*, pro χέουσι, à χέω.

Χραίνω, *coloro*, *imbuo*; *ungo*, *illino*; *inquino*, *vitio*: à χράω, *coloro*.

Χραῖσμ', Ion. pro ἔχραισμε, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χραισμέω, *adjuvo*, *opitulor*, *prosum*: qu. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*.

Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium*: à præced

Χραίσμησε, *auxiliatus est*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω.

Χρᾶν, *oraculum reddere*, *vaticinari*; *commodare*: infin. à χράω, -ῶ.

Χρανθεὶς, *pollutus*, a. 1. part. pass. verbi χραίνω, *ungo*, *coloro*, f. ανῶ, a. 1. pass. ἐχράνθην.

Χράομαι, ῶμαι, *commodato accipio*; *utor*; *tracto aliquem*: cum dat. præs. imperat. med. χράȣ, -ῶ, *utere*: imperf. med. ἐχραόμην, ώμην, άȣ, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, et in 3. pl. ἐχράοντο, -ῶντο, f. m. χρήσομαι, p. pass. κέχρησμαι, *usus sum*; med. à Th. χράω, *commodo*, &c.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. Sic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur*: à χράομαι.

Χραύσῃ, *sauciaret*, 3. sing. a. 1. sub. act. à

Χραύω, *leviter saucio*; f. αύσω. Th. χράω, *coloro*, *tingo*.

ΧΡΑ'Ω, *commodo*, *do utendum*: qu. è manu in manum: f. χρήσω, p. κέχρηκα, a. 1. ἔχρησα, a. 1 imperat. act. χρῆσον. Est et χράω, *oracula edo*; item *coloro*, *tingo*, *polluo*; *furiosè invado*, *cum impetu aggredior*.

Χρέα, *debita*, per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, *debitum*, pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, χρέεται, Ion. pro χρῆται, χρέονται, pro χρῶνται, χρέωσα, pro χράουσα, et Att. χρῶσα.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *usus*, *utilitas*, *commodum*: *sententia gravis*: *indigentia*, *necessitas*, *negotium*: à χρὴ· hinc χρείαν, ἔχω, *egeo*.

Χρεῖος, ȣ, ὁ, *egenus*: à χρεία, *indigentia*: est et

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρειὼ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia*.

Χρειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utilis*: à χρεία, ας, ἡ, *usus*.

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio*: etiam χρεμίζω dicitur: f. ίσω, p. ικα.

Χρεμετισμὸς, ȣ̃, ὁ, *hinnitus*: à præced.

Χρέμισαν, *hinnivere*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion verbi χρεμίζω, per Sync. pro χρεμετίζω.

Χρέμμα, ατος, τὸ, *screatus*, *sputum*: à

ΧΡΕΜΠΤΟΜΑΙ, *screo*, *exscreo*.

Χρεμὺς, ύος, et χρέμψ, εμβὺς, et χρόμις, ιος, ὁ, *nomina piscium*.

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέεος, τὸ, *debitum*, *mutuum*, *æs alienum*: *munus* seu *officium*, *negotium*, *res*, *causa*: *indigentia*, *opus*: *necessitas*: *utilitas*: *oraculum*: *portentum*: *id quod accidit*, *casus*: item *fatum*, *mors*, qu. dic. *debitum naturæ*, seu *fatale*.

Χρεὼ, όος, *necessitas*, vel *necessarium negotium*: cum gen. vel inf. *opus*. Sed

Χρέω, Ion. pro Χράω, item

Χρέω, Ion. pro χρῶ· ex χράȣ, *utere*, præs. imperat. m. verbi χράομαι.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέος seu χρέος, κόπτει, *debitum rescindit*, *fraudans* scil. *creditores decoctâ pecuniâ*: quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, *rescindere*, est *nolle exsolvere*, et *foro cedere*

Χρεωλυτέω, *debitum solvo*: tanq. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præs. part. m. verbi χράομαι, -ῶμαι, f. m. χρήσομαι. Th. χράω.

Χρεών, ῶ, τὸ, idem quod χρέος, *debitum*, *mors*, *fatum*: χρεὼν ἐστὶ, *necesse est*, *fas est*, *decet*, *operæ pretium est*.

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, *debitum*, *æs alienum*.

Χρεωστέω, *sum debitor*, χρεωστεῖται, *deberi*: à

Χρεώστης, ȣ, ὁ, *debitor*: à χρέως, *debitum*.

Χρεωφειλέτης, ȣ, ὁ, *debitor*: ex χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum*, et ὀφείλω, *debeo*.

Χρὴ, vel χρῆ, (illud, per apocopen τȣ̃ σι, à χρῆσι, 3. sing. verbi χρήω, hoc, ut apud Moor. Elem. Ling. Græc. 118, 119. contrahendo à χρέει, 3. sing. antiquioris χρέω,) *oportet*; item *convenit*, *par est*: impersonale, cum acc. imperf. ἐχρῆν, f. χρήσει. præs. infin. χρῆναι, et χρῆν.

Χρῄζοντι, *volunt*, Dor. pro χρῄζουσι: à

Χρῄζω, *indigeo*, cum gen. item *volo*; *rogo*; [*Eurip. Phœniss. 670. fut. χρήσω, p. pass. κέχρημαι, p. part. pass. κεχρημένος. Hes. Opera et Dies, p. 317.] χρῄζοις, 2 sing. præs. opt. χρῄζοντι, dat. sing. præs. part. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia*.

Χρηΐζειν, præs. infin. à

Χρηΐζω, idem quod χρῄζω.

Χρηΐσκεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *uti*, infin. m. à χράομαι.

Χρῆμ', pro seq.

Χρῆμα, ατος, τὸ, *res*, *quâ quis utitur* χρῆσθαι; *pecunia*, *opes*; *merx*; *oraculum*; *opus*, *factum*: [*τί χρῆμα δρᾶσαι, Eurip. Orest. 1621. *quam rem fecisse*? *Particula magna alicujus rei*. ὦ Ζεῦ ———, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον 'Απέραντον· Aristoph. in Nub. Act 1, 2. *quanta pars noctis nondum peragitur*, σφενδονητῶν παμπολὺ τι χρῆμα, Xen. Cyrop. l. ii. init. *vis magna funditorum*, τί τὸ χρῆμα χρόνȣ, ut legi debet, apud Theocr. Idyl. xxi. 33. At in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ*, *opes*, *commoda*, *emolumenta*: [**instrumenta domestica*, *quævis utensilia*, usus, Hes. Op. 407. vid. ibid. Grævium.] Th. χράω.

Χρήμαθ', seq. aspirat. et χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τὸ.

Χρηματίζω, *rebus expliecandis constituendisque vaco*; *actui rerum operam do*, ut *jus reddo*, *decerno*; *fero ad populum*, *ago cum populo*, *refero ad senatum*, *consilium agito*, *consulto*, *voluntatem meam verbis declaro*; *commercium exerceo*; *ago cum aliquo aliquid*, *negotium gero*; *nomen mihi sumo*, *appello me*, *nuncupo*; *rem pecuniam facio*; *oraculum reddo*, *respondeo*; pass. *oraculum accipio*, *moneor divinitus*. In med. *pecuniam accipere*, *aliis eripio*, *mihi comparo*, *quæstum facio*; f. ίσω, perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται, *divinitùs fui admonitus*, *fui edoctus*, perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promissus*; a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, εῖσα, ὲν, *divinitùs admonitus*: à χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. infin. act. et

Χρηματισθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω.

Χρημάτισις, εως, ἡ, *quæstus; jurisdictio*: à χρηματίζω.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, *divinum responsum; jurisdictio, quæ* sc. *fit decretis edendis; responsio ad interrogata*, ut *regis*, vel *senatûs* ad *legatos*; *pecuniæ comparatio; prænomen, appellatio, nomen*: ab eod. verbo.

Χρηματιστήριον, ου, τὸ, *locus in quo ars quæstuaria exercetur; locus, ubi jus redditur*, vel *legatis respondetur*; à

Χρηματιστὴς, οῦ, ὁ, *qui pecunias colligit; negotiator*: à χρηματίζω.

Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria; petitio; utilitas*: à χράομαι.

Χρῆμι, inusit. *opus sum, debeo*.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ*: à χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Χρῆν, Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel cum ι subscript. præs. inf verbi imperf. χρὴ, *oportet*, q. v.

Χρῆναι, *oportere*, præs. inf. verbi ejusdem.

Χρῆς, Hesych. exponit, θέλεις, *vis*, pro χρῄζεις: vel Dor. contractione ex χράεις, 2. sing. præs verbi χράω, *commodo*.

Χρήσαιτ', pro χρήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρήσας, a. 1. part. à χράω, *commodo*.

Χρήσασθαι, *usum esse*, a. 1. inf. m. verbi χράομαι, *utor*, a 1. m. ἐχρησάμην, a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρήσδειν, Dor. pro χρῄζειν, vel χρηΐζειν.

Χρήσει, dat. sing. à χρῆσις, εως, ἡ, *usus*. Th. χράω, vel χράομαι, *utor*.

Χρήσηται, 3. sing a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χρῆσθα, Dor. pro χρῆ, *oportet*.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. m verbi χράομαι, *utor*.

Χρησθεὶς, εῖσα, ἐν, a. part. pass. verbi χράω, a. 1. pass. ἐχρήσθην, a. 1. inf. pass χρησθῆναι.

Χρήσθων, *utantur*, 3. dual Att. pro χράσθωσαν, 3. pl. præs. imperat. med. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*.

Χρησιμεύω, *utilis sum*, f. εύσω, p. κεχρησίμευκα, à

Χρήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, χρήσιμος, ίμη, ιμον, *utilis, commodus, frugalis*: in compar. χρησιμώτερος, superl. χρησιμώτατος· à

Χρῆσις, ιος, ἡ, *usus*, [*commodatio rei quæ gratis alicui datur utendo*, Arist. l. v. ad Nicom. Salm. de usur. c. vi. p. 166.] *locus scriptoris, quem confirmandæ, vel illustrandæ alicujus rei causâ apponimus*: et Poët. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum*. Th. χράω *commodo oracula edo*.

Χρησμολογέω, ῶ, *vaticinor, oraculum* vel *oracula edo*; f. ήσω, p. κεχρησμολόγηκα· et

Χρησμολογία, ας, ἡ, *vaticinatio; sortilegium*: à

Χρησμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oracula edit; vates*: ex χρησμὸς, et λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum*: et χρησμοὶ, *sortes*. Th. χράω, *oracula edo*.

Χρησμοσύνη, ἡ, *oraculum, vaticinium; inopia, egestas*.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oracula perfert, interpres oraculorum*.

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui oracula* seu *responsa servat*.

Χρησμῳδέω *oracula edo, vaticinor*: ex χρησμὸς, quod vide et ᾠδὴ, ἡ, *cantus*.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi χράομαι, *utor*; fut. m. χρήσομαι.

Χρηστέον, *utendum*, verbale à χράομαι.

Χρηστεύομαι, *benignus sum*: f. m. εύσομαι, perf. pass. κεχρήστευμαι· à χρηστὸς.

Χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui dat oracula*: à χράω.

Χρηστηριάζομαι. f. m. άσομαι, *oraculum consulo*: à

Χρηστήριον, ου, τὸ, *locus, in quo eduntur oracula; ipsum oraculum editum; victima, quæ à consulentibus oraculum sacrificatur*; item *codex*, unde pl. χρηστήρια, *corpora occisa* Th. χράω.

Χρήστης, ου, ὁ, *qui commodavit creditor; qui commodato accepit, debitor; qui oracula edit, vates*. Th. χράω. Χρήστης καὶ δανειστὴς, *debitor et creditor*, seu *fænerator*.

Χρηστικὸς, ἡ, ον, *qui novit commodè uti rebus; utilis*.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, *honestas, probitas morum*: à

Χρηστοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui probis est moribus*: ex χρηστὸς, et ἦθος.

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonos fructus habens*.

Χρηστολογία, ας, ἡ, *blandiloquentia*: à

Χρηστολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *blandiloquus*: qu. d. λέγων τὰ χρηστὰ. Vide χρηστὸς.

Χρηστομαθέω, *utilia disco, doceo*: à

Χρηστομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui bona, utilia didicit*: ex χρηστὸς, et μανθάνω.

Χρηστὸν, οῦ, τὸ, *utilitas, benignitas*: à

Χρηστὸς, ἡ, όν, *utilis, commodus; bonus, benignus, mitis, clemens*. Th. χράω

Χρηστότης, ητος, ἡ, *utilitas, bonitas, benignitas; comitas; innocentia*: et

Χρηστῶς, adv *rectè, utiliter frugaliter; suaviter, benignè*: à χρηστὸς.

Χρῆται, Dor. pro χρᾶται, 3 sing. præs. ind. m. verbi χράομαι, *utor*.

ΧΡΙΜΠΤΩ, *allido, admoveo, appropinquo, accedo; fulcio me, innitor*: f. ψω.

Χρισαμένη, *uncta*, f. g. a. 1. part. m. verbi χρίω.

Χρίσις, εως, ἡ, *unctio*: à χρίω.

Χρίσμα, ατος, τὸ, *unctio: unguentum*: à perf. pass. verbi χρίω, *ungo*. Angl. CHRISM.

Χριστιανίζω, f. ίσω, *sum Christianus: Christianis faveo*: à χριστιανὸς.

Χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ, *professio, studium Religionis Christianæ*: à præced.

Χριστιανὸς, ἡ, όν, *CHRISTIANUS, -a, um*. Angl. CHRISTIAN: à

Χριστὸς, ἡ, όν, *unctus, inunctus*. At subst. ΧΡΙΣΤΟΣ, οῦ, ὁ, *CHRISTUS, UNCTUS*. Angl CHRIST. Peculiari nomine dictus fuit filius Dei et Servator noster, eodemque sensu Hebræis Messias, quoniam ipse verè erat sacerdos, propheta et rex. Ea enim tria hominum genera sola sacro oleo inungi solebant. à χρίω, *ungo*; p. pass κέχρισμαι, σαι, σαι.

ΧΡΙΩ, *ungo, lino*; f. ίσω, a. 1. ἔχρισα, ας, ε, perf. κέχρικα, perf. pass. κέχρισμαι, σαι, σαι.

ΧΡΟΑ, ας, ἡ, *color; superficies*; et *corpus* vel *cutis hominis*. Est et χρόα, acc à χροῦς, χροὸς, χροΐ, ὁ. *cutis* Qu. à χράω, *coloro*.

Χροΐ, dat. sing. à χροῦς, -οὸς, ὁ, *cutis*.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι pro χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χροΐζομαι, *coloror*; med. *unà cubo*: à

Χροΐζω, f. ίσω, *coloro, colore imbuo*. Th. χρόα.

Χροιὴν. acc. sing. Ion. à χροιὰ.

Χρόμαδος ου. ὁ, *stridor dentium, dentium et maxillarum collisio*: ex χρόα, et ὅμαδος.

Χρόμιος, ου, ὁ, *CHROMIUS*, nom. propr.

Χρονέω, -ῶ, *vivo, mentis compos sum*. Th χρόνος, *tempus*.

Χρονίζω, *longo tempore duro, inveterasco; tardo, moror*: f. ίσω, et Att. χρονιῶ, ιεῖς, ιεῖ, a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε, p. κεχρόνικα, ας, ε, *cunctatus sum*. Th. χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, όν, *ad tempus* seu *tempora pertinens*: τὰ χρονικὰ, ῶν, *annales*. Th. χρόνος.

Χρονικῶς, *pro tempore*: adv. à præced.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *diuturnus; tempestivus; qui diu moratur, diutinus, serus, lentus*: à χρόνος.

Χρονιότης, ητος, ἡ, *diuturnitas*: à præced.

Χρονισμὸς, οῦ, ὁ, idem; *mora, cunctatio*: à χρονίζω.

Χρονιστὸς, ἡ, όν, *qui cunctatur, serus*: ab eod.

Χρονογραφία, ας, ἡ, *descriptio temporum*: à

Χρονογράφος, ου, ὁ, *annalium scriptor*: à γράφω.

Χρονολογία, ας, ἡ, *doctrina temporum*. Angl CHRONOLOGY: à

Χρονολόγος, ου, ὁ, *qui temporum rationes expendit*. Angl. CHRONOLOGIST: ex χρόνος. et λόγος, quod à λέγω.

ΧΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, *tempus, ætas, ævum; annus; diuturnitas*: διὰ χρόνου, *aliquandò post*; ἀνὰ χρόνον, et ἐπὶ χρόνον, *aliquandiu*; χρόνῳ, adverbial. *paulatim, tandem*.

Χρονοτριβέω, -ῶ, *tempus tero*; f. ήσω, p. κεχρονοτρίβηκα, ex χρόνος, *tempus*, et τρίβω, *tero*; f. ψω.

Χροὸς, gen à χροῦς. Sed

Χρόος, -οῦς, οῦ, ὁ, *cutis*; *corpus hominis*, vel *cutis cum carne subjectâ*: à χρόα.

Χροῦς. gen. χροὸς, dat. χροΐ, acc. χρόα, ὁ, *cutis superficies corporis*: à χρόος, idem.

Χρόω, χρωννύω, sive χρώννυμι, f. χρώσω, *coloro, tingo; contamino, polluo*: à χρόα.

Χρυσαλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor pro χρυσηλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, *blatta*: à colore auri quòd χρυσοῦ.

Χρύσαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auream habens arenam*: subst. *baluca*: ex χρυσὸς, et ἄμμος, *arena*.

Χρυσάμπυκας, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, *aureâ fasciâ ligatos crines habens*: ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, et ἄμπυξ.

Χρυσάνθεμον, *CHRYSANTHEMUM*: est herba.

Χρυσάορος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χρυσάωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *ensem aureum habens*: ex χρυσὸς, et ἄορ, ἄορος, τὸ, *ensis*

Χρυσάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui aureo curru vehitur*: ex χρυσὸς, et ἅρμα, *currus*.

Χρύσασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, Poët. *aureum clypeum ferens*.

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος. Est et nomen proprium viri.

Χρυσάργυριον, *tributi genus*, quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσεῖ, voc. sing. à χρυσεῖς, οῦ, ὁ, *aurum*.

Χρύσει', pro χρύσεια, nom. pl. n. g vel nom sing. f. g. à

Χρύσειος, εια, ειον, *aureus*. Th. χρυσός.

Χρυσελεφαντήλεκτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex auro, ebore, et electro factus*: ex χρυσὸς, ἐλέφας, et ἤλεκτρος.

Χρυσενδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auro illigatus* vel *inclusus*: ex χρυσὸς, et ἐνδέω.

Χρυσεοκόμης, ου, *aureas habens comas*: à κόμη.

Χρυσεόκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureum habens circulum*, Epith. *Solis*.

Χρυσεόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auratum tergum habens*, i. e. *auro tectus*, ut *clypeus*.

Χρύσεος, έη, εον, *aureus; auro ornatus; pulcher*: subst. *nummus aureus, æquans duas drachmas auri*: à χρυσός.

Χρυσεοστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureâ redimitus coronâ*.

Χρυσεότευκτος, ον, *ex auro factus*: à τεύχω

Χρυσέω, *aurei*, gen. sing. Dor. pro χρυσέου.

Χρυσῇ, *aureæ*, dat. sing. contract. pro χρυσέῃ. Sed

Χρύση, ης, ἡ, *Chrysa*, urbs in Phrygiâ minore, ibi Apollo in primis cultus. Damm.

Χρύσης, ου, ὁ, *Princeps urbis Chrysæ*, simulque sacerdos Apollinis, qui et novum templum huic numini exstruxerat. Quum urbs Chrysa à Græcis capta fuerat (nam bellum Trojanum pervasit omnem Phrygiam; metropolis postremum et diutissimè est obsessa) abducta fuerat eo tempore formosa principis et sacerdotis hujus filia, et honoris causâ Agamemnoni data. Pater suppliciter redempturus filiam, contumeliosè rejectus erat ab Agamemnone: hinc Apollo pestilentiam immisit exercitui: hinc deinde occasio iræ Achillis. Damm.

Χρυσηῒς, ΐδος, ἡ, in acc. χρυσηΐδα, patronym. à Χρύσης, *Chryses*, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auream habens colum*, vel *aureas habens sagittas*: ex χρυσὸς, et ἠλακάτη, *colus*: *sagitta*.

Χρυσήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ *ex auro ductus malleo, ex auro ductili confectus*: ex χρυσὸς, et ἐλαύνω.

Χρυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureas habens habenas*: ex χρυσὸς, et ἡνία, *habena*.

*Χρυσίζω, *auro similis sum*.

Χρύσινος, ίνη, ινον, idem quod χρύσεος· item *solidus*, aureus nummus: à χρυσός.

Χρυσίον, ου, τὸ, *aurum, aureus nummus*: ab eod. Th.

Χρυσοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *auro tinctus*: à βάπτω.

Χρυσοβέλεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureis instructus jaculis*: à βέλεμνον.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureum gestans annulum*: ex χρυσὸς, et δακτύλιος, *annulus*. Th. δάκτυλος, *digitus*.

Χρυσόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auro ligatus*: et χρυσοδέτα, Dor. pro -η, f. g. ex χρυσὸς, et δέω, *ligo*.

Χρυσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *auri speciem referens, fulvus*.

Χρυσόζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureum habens jugum*.

Χρυσόζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureâ zonâ cinctus*.

Χρυσόθεμις, ἡ, *CHRYSOTHEMIS*, nomen proprium mulieris.

Χρυσόθριξ, ὁ, *auricomus*.

Χρυσόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureum thronum habens*: ex χρυσὸς, et θρόνος.

Χρυσόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, *aurea* vel *deaurata habens cornua*: ex χρυσὸς, et κέρας, τὸ, *cornu*.

Χρυσόκολλα, ης, ἡ, *auri glutinum*: edulium ex lini semine et melle paratum. Ex χρυσὸς, et κόλλα, gluten.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus*, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur et χρυσόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ· ex χρυσὸς, et κόμη.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, *CHRYSOLITHUS*: aurei coloris gemma. Angl. CHRYSOLITE: ex χρυσὸς, et λίθος, *lapis*.

Χρυσόμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureum vellus habens*: ex χρυσὸς, et μαλλὸς, οῦ, ὁ, *vellus*.

Χρυσόξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *flavum lignum habens*: à ξύλον.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auro aspersus, auro intertextus, auro distinctus*: ex χρυσὸς, et πάσσω, *inspergo*.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureis calceamentis gaudens*: ex χρυσὸς, et πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*.

Χρυσοποιὸς, ου, ὁ, *aurifex*; à ποιέω.

Χρυσόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, *aureos habens pedes; aureis fulcris insistens*.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, *CHRYSOPRASUS*, gemma viridis: ex χρυσὸς, et πράσον, ου, τὸ, *porrum*.

Χρυσόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureas alas* vel *pinnas habens*. Est et *gemmæ* nomen: ex χρυσὸς, et πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Χρυσόρραπις, et χρυσόραπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *auream habens virgam* vel *aureos calceos* Epith. Mercurii. Ex χρυσὸς, et ῥαπὶς, *virga*.

Χρυσορρόας, ου, ὁ, *auriflutus*; à ῥοή.

ΧΡΥΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aurum*: *moneta aurea*.

Χρυσοστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureâ redimitus coronâ*; ex χρυσὸς, et στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.

Χρυσόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureum os habens*, seu *aurea verba ore fundens*.

Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, *aurifaber*.

Χρυσότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui aureum arcum habet et gestat*; ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσουργὸς, οῦ, ὁ, *aurifex*; (contractè pro χρυσοεργὸς,) ex χρυσὸς, et ἔργον, *opus*.

Χρυσοῦς, ῆ, οῦν, vide χρύσεος.

*Χρυσουφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ex auro textus*.

Χρυσοφορέω, *aurum gesto*; f. ήσω, p. κεχρυσοφόρηκα.

Χρυσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui aurum gestat*.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *auri custos*: ex χρυσὸς, et φύλαξ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχαίτης, ου, ὁ, *auricomus*; ex χρυσὸς, et χαίτη, ης, ἡ, *coma*.

Χρυσοχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aureo fræno ornatus*; ex χρυσὸς, *aurum*, et χαλινὸς, *frænum*.

Χρυσοχόος, ου, ὁ, *aurifex*; q. d. *auri fusor*; à χέω, *fundo*, p. m. κέχοα.

Χρυσόω, -ῶ, f. ώσω, *auro obduco, deauro*; à χρυσός.

Χρύσωμα, ατος, τὸ, *vas aureum*: à præced.

Χρύσωσις, εως, ἡ, *auratura*; et

Χρυσωτὴς, οῦ, ὁ, *aurator*; et

Χρυσωτὸς, ή, όν, *inauratus*; ab eod.

Χρυσῶ, gen. Dor et Æol. pro χρυσοῦ· à χρυσός.

Χρῷ contractè pro χρόϊ, dat. sing. à χρόος, ου, ὁ, *cutis*. Th. χρόα, *color*, *cutis*

Χρώζω, f. ώσω, *coloro*; *polluo*; *tingo, tango cutem*; à χρόα, *color*.

Χρῶμα, ατος, τὸ, *color*; *fucus*; *musicæ* etiam *harmoniæ tribuitur*; à præced.

Χρωματικὸς, ή, όν, *ad colores pertinens*; de *harmoniâ musicâ*, qu. dic. *colorata*, i. e. *suavior, mollior*; à præced.

Χρώμενος, μένη, μενον, præs. part. m. à χράομαι, *utor*

Χρωννύω vel χρώννυμι, *coloro*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

*Χρωννύω, idem quod χράω, *mutuum do*; Passivè *mutuum dor*; Med. *mutuum accipio*, Theoph. c. x. et *Lege Rhodiâ* Salm. de Modo Usuræ c. viii. p. 306. Hinc et ἐπιχρωννύω.

Χρῶνται, 3. pl. præs. ind. m. verbi χράομαι.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *cutis*; *cutis cum subjectâ carnè*; *corpus*; idem quod χρόα, χροὸς, χροΐ.

Χρῶσις, εως, ἡ, *tincturâ*; et

Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, *colorator*; à χρώζω.

Χρώσω, *colorabo*: f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, seu χρόω, *coloro*: f. ώσω, a. 1. inf. act. χρῶσαι, a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι.

*Χρωσωνέω, ῶ, f. ήσω, *nummos aureum argento permuto*, Isocr. Trapez, p. 470

Χρῷτο, *utatur*; 3. sing. præs. opt. pass. verbi χράομαι, *utor*. Th χράω, *commodo*.

Χυδαῖος, αία, αῖον, *fusus*; *copiosus*; *vulgaris*, *vilis*: à

Χυδὴν, *fusè, copiosè, passim*: à χέω, *fundo*.

Χυλίζω, f. ίσω, *succum exprimo*; *in succum resolvo*: à

ΧΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *succus*: qu. à χέω, *fundo*. Hinc

Χυλόω, *in χυλὸν redigo*; *succum exprimo*.

Χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, *id quod effusum est*, seu *effusum fluit*; *libamen, quod paterâ funditur super defuncti sepulchro*; *effusio*; *confusio*; *multitudo* à χύω.

Χυμίζω, *sapidum reddo*, *coquo*, *condio*, *sapio*; à χυμός.

Χυμικὸς, ή, όν, *ad succos pertinens*: ab eod.

Χυμὸς, ȣ, ὁ, *succus, humor; sapor.*
Χύνω, *FUNDO*; à χύω. *fundo.*
Χύσις, εως, ἡ, *effusio; liquefactio:* et
Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, *fusorium:* et
Χύτης, ȣ, ὁ, *fusor:* à χύω.
Χυτλάζω, f. άσω. *perfundo* χύτλῳ, et simpl. *perfundo, lavo:* à seq.
Χύτλον, ȣ, τὸ, *oleum. aquâ permixtum, ad perfundenda lavantium corpora;* item *species divinationis quæ fiebat aquâ et oleo:* à χύω
Χυτλόω, *oleo perfundo:* à præced. quod vide.
Χύτο, *fusus erat;* Ion. pro ἐκέχυτο. 3. sing. plusq. p. pass. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο. 3. pl. ejusd. temporis: à χύω, *fundo;* f. ύσω, p. pass. κέχυμαι.
Χυτὸς, ἡ, ὸν, *fusus, fusilis;* item *fossilis; aggesta terrâ structus:* à χύω, idem quod Th. χέω, *fundo, terrâ aggestâ exstruo.*
Χύτρα, ας, ἡ, *olla.* Th. χύτρος, idem.
Χυτραῖος, αία, αῖον, et χύτρεος, ȣ, *fictilis, testaceus.* Th. χύτρος.
Χυτρόγαυλος, *magna olla.*
Χυτροπόδων, gen. pl. à
Χυτρόπȣς, ποδος, ὁ, *olla pedes habens:* [*Hes. Op. 748.] ex χύτρος, *olla,* et πȣ̃ς, *pes.*
ΧΥΤΡΟΣ, ȣ, ὁ, *olla;* à χύω.
Χύω, *fundo;* f. χύσω, p. κέχυκα, p. pass. κέχυμαι, plusq. p. pass. ἐκεχύμην, σο, τὸ. Th. χέω, idem.
Χῶ, *capio;* pro ἔχω vel χάω, undè et χανδάνω, idem. Sed
Χ' ὡ. pro ȣ ὁ, et
Χ' ὡ 'δωνις, Dor. pro ȣ ὁ 'Αδωνις.
Χώεο Ion. pro χώȣ, *irascere:* præs. imperat. med. verbi χώομαι.
Χ' ὡ 'κ, pro ȣ ὁ ἐκ.
Χωλαίνω, f. ανῶ, *claudico, claudus sum:* à χωλὸς.
Χωλεία, ας, ἡ, *claudicatio:* à seq.
Χωλεύω, *claudico;* f. εύσω' à
ΧΩΛΟΣ, ἡ, όν, *CLAUDUS, mutilus; imperfectus, vitis.*
Χωλότης, ητος, ἡ, *claudicatio:* et
Χωλόω, *claudum reddo*
Χώλωμα, ατος, τὸ, *claudicatio,* et *cujusvis membri depravatio* aut *distortio:* à præced.
Χώλωσις, εως, ἡ, *claudicatio:* ab eod.
Χῶμα, ατος, τὸ, *agger, tumulus, moles;* à χόω, quod vide
Χωματίζομαι, *in cumulo,* seu *aggere positus sum,* vel *aggere munitus sum.*
Χ' ὡ 'μος, Dor. pro ȣ ὁ ἐμος.
Χῶν. *fundens;* pro χέων, præs. part. à χέω.
Χώνευμα, ατος, τὸ, *res conflata;* et
Χώνευσις, εως, ἡ, *conflatio:* et
Χωνευτὴς, ȣ̃, ὁ, *conflator;* et
Χωνευτὸς, ἡ, ὸν, *conflatilis;* à
Χωνεύω, *conflo, in fornace fusoriâ fabrico;* f. εύσω, p. κεχώνευκα, p. pass. -ευμαι: à
Χώνη, ης, ἡ, *vas argillaceum in quo metalla funduntur et liquefiunt; infundibulum; gula.* Th. χέω, *fundo.*
Χωννύω, *aggerem educo; humo aggestâ extruo tumulum, sepelio;* f. χώσω: à χόω.
Χῶνος, contract. à χόανος, quod vide: undè χωνεύω, *conjicio.*
Χωόμενος, μένη, μενον, *succensens;* gen. Ion. χωομένοιο, præs. part. med. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -ȣ̃μαι, *irascor.*

Χ' ὡπόσαι, *et quot;* Dor. pro ȣ ὁπόσαι.
Χώρα, ας, ἡ, Ion. χώρη, ης, ἡ, *locus, sedes, spatium, loculamentum; solum, ager, arvum. terra, regio, provincia,* impr. *Attica; dignitas, honos, ordo;* κατὰ χώραν. *in statione, in loco quem teneas, rectè atque ordine.* 'Εν χώρα, κεῖσθαι. est *suo loco et ordine, sine ulla perturbatione consistere;* à χῶρος.
Χωρεῖ, 3. sing. à
ΧΩΡΕΩ, -ῶ, *eo, vado. tendo: evado; succedo, evenio, excitum habeo; cedo, locum do, recedo; capio, capax sum; comprehendo, percipio;* f. ήσω, p. κεχώρηκα, a. 1. ἐχώρησα, a. 1. imperat. act. χώρησον, άτω, et in 2. pl. χωρήσατε, *recipite, vos,* a. 1. inf. act. χωρῆσαι, *recipere.*
Χωρὴϐ, ὁ, nomen montis, indecl. Heb quod interp. Lat. *desolatio, vastitas.*
Χώρημα, ατος τὸ, *capacitas, receptaculum; alveus;* à χωρέω.
Χωρῆσαι, a. 1 inf. act. et
Χωρήσας, αντος, a. 1. part. verbi χωρέω, quod vide.
Χώρησις, εως, ἡ, *ipsa capiendi actio; capacitas:* à χωρέω.
Χωρήτης, ȣ, ὁ, *rusticus:* à χώρα.
Χωρητικὸς, ἡ, ὸν, *capax:* à
Χωρητὸς. ἡ, όν. *qui capi, percipi, aut intelligi potest:* à χωρέω
Χωριάζω, f. άσω, *rusticor;* à χωρίον.
Χωριαμὸς, ȣ̃, ὁ, *arca, cista:* quia χωρεῖ, *capit,* aliquid.
Χωρίζω, *separo, sejungo, segrego, secerno:* f. ίσω, p. κεχώρικα, a. 1. ἐχώρισα, ας, ε, a. 1. inf. χωρίσαι, præs. imperat. pass χωρίζȣ, εσθω, p. pass. κεχώρισμαι, ȣ part. pass. κεχωρισμένος, a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass χωρισθῆναι, a. 1 part. χωρισθεὶς, εῖσα, ἐν. Th. χωρὶς, *sine*
Χωρικὸς, ἡ, ὸν, *rusticus, agrestis:* à χώρα.
Χωρίον, ȣ, τὸ, *membrana extima, quæ fœtum involvit et capit:* quod fœtûs velut *domicilium* fit, in quo sensu scribitur etiam χόριον: significat item *locus, regio: locus munitus, castellum;* item *ager, prædium, villa; locus,* de *auctore; domus,* Ern. à χῶρος, *locus, ager.*
ΧΩΡΙΣ, *seorsum; separatim; absque sine; præter, citra.*
Χωρίσαι, a. 1. inf. act. et
Χωρισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, *separo,* quod vide.
Χωρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *separatio, sejunctio, divisio:* ab eod.
Χωριστὴς, ȣ̃, ὁ, *separator:* et
Χωριστὸς, ἡ, όν, *separabilis; separatus:* ab eod.
Χωρίτης, ȣ, ὁ, *rusticus.*
Χωριτικὸς, ἡ, όν, *rusticus, agrestis:* à præced.
Χωρῖτις, ιδος, ἡ, *rustica:* à χωρίτης.
Χωρογραφέω, -ῶ, *locos alicujus regionis describo, singula loca commemorans.*
Χωρομετρέω, -ῶ, *regiones dimetior.*
Χωρονομέω, -ῶ, *regionem aliquam aut agrum divido.*
Χωρονομικὸς, ἡ, ὸν, *ad agri divisionem pertinens;* νόμος, *lex agraria.*
ΧΩΡΟΣ, ȣ, ὁ, *locus, sedes, spatium, regio;* item *ager, prædium.* Est et

Χῶρος, ȣ, ὁ, nomen venti, Act. xxvii. 12.
Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra.*
Χ' ὡς, Dor. pro ȣ ὡς.
Χῶσαι, *aggessisse:* a. 1. inf. act.
χώσας, αντος, a 1. part. act. et
Χωσάμενος, a. 1. part m verbi χώννυμι, *aggerem duco;* f. χώσω.
Χώσατο, *iratus fuit;* 3. sing. a. 1. m. Ion. et χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι.
Χωσθεὶς, εῖσα, ἐν, *aggestus;* a. 1. part. pass. à χώννυμι.
Χῶσις, εως, ἡ, *aggeris ductio; agger, obex.*
Χῶσμα, τὸ, pro χῶμα.
Χωστὸς, ἡ, όν, *humo egestâ eductus* vel *extructus;* à χόω.
Χωστρὶς, ίδος. ἡ, *ad cuniculos agendos,* seu *aggeres faciendos pertinens.* Epith. *testudinis* seu *vineæ.*
Χώσω, *aggerabo;* fut. act. à χώννυμι. Th. χόω.
Χ' ὥταν, Dor. pro ȣ ὅταν, *et quandò.*
Χ' ὥ, τι, Dor. pro ȣ ὅ, τι, *et quod.*
Χώω *ad iram concito; contristo, molestiâ afficio;* χώομαι, *irascor;* à χολόω, λ extruso, et οο in ώ contracto; (vel à χόω. Ern.)

Ψ.

Ψ, APUD Græcos est litera vigesima tertia: valet ϐσ, πσ, φσ. In numeris ψ valet *septingenta,* et cum lineolâ appositâ (ψ,) *septingenta millia.*
Ψάγδας, *unguenti genus:* à ψακάζω.
Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *putris; friabilis; infirmus.*
Ψαθάλλω, *contrecto turpiter:* à ψάω.
Ψαθαρὸς, ρὰ, ρὸν. Vide ψαδαρὸς.
Ψαθυρέομαι, *friabilis fio;* item *aresco, inaresco:* à seq.
ΨΑΘΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, Att. ψαδυρὸς, *friabilis, fragilis.*
ΨΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, *rarus; raros capillos habens.*
Ψαικάζω, *roro: aspergo.* Th. ψακὰς.
Ψαικὰς, idem quod ψακὰς.
Ψαίρω, *rado, frico. tergo, leviter attingo; propero, festino; concutio:* πρ. à ψάω, *tango.*
Ψαίω, *tenue facio, contero.* Hinc ψαιστὸς, ἡ, ὸν, *attenuatus, subactus.* Th. ψάω, *comminuo.*
Ψακάζω, f. άσω, *roro, madefacio:* à
ΨΑΚΑΣ, άδος, ἡ, *ros; stilla, gutta.*
Ψαλακτὸς, ἡ, όν, *tactus pereas, sub tactum cadens:* à
Ψαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *tango.* Th. ψάω.
Ψαλδαῖος, ȣ, ὁ, nomen gentile; *Psaldæus* pro *Chaldæus,* à Chesed filio Nachoris.
Ψαλιδόστομος, ὁ ȣ ἡ, *habens forficem in ore:* ex ψαλὶς, et στόμα, ατος, τὸ, ὁς.
Ψαλίζω, *recido, reseco;* f. ίσω, vel ίξω. Th. ψαλὶς.
ΨΑΛΙΟΝ, ψάλιον, et ψέλλιον, ȣ, τὸ, *frænum:* ψάλια, seu ψέλλια, ων, τὰ, *torques, monilia, collaria.* Th. ψάω.

ΨΑΛΙΣ, ἴδος, ἡ, *forfex; fornix.*

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango, leni motu percutio; fidibus cano, PSALLO*, [illegible] f. αλῶ, p. pass ἔψαλμαι, p. m. ἔψαλκα.

Ψαλμικὸς, ἡ, ὸν, *ad psalmos pertinens*: à

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, *fidium cantus seu pulsus; PSALMUS*: Anglicè PSALM. à ψάλλω.

Ψαλμῳδέω, ῶ, *psalmos cano.*

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, *psalmorum cantatio.*

Ψαλμοχαρὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu et carminibus, quæ fidibus canuntur.* Epithet Apollinis. Ex ψαλμὸς, et χαίρω, *gaudeo.*

Ψαλμῳδὸς, ȣ, ὁ, *qui psalmos canit* ex ψαλμὸς, et ᾠδὸς.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui psallere novit: citharæ: liber psalmorum Davidis*: à ψάλλω.

Ψαλτήριον, ȣ, τὸ, *PSALTERIUM; instrumentum quo psallitur*: à præced.

Ψάλτης, ȣ, *qui psallere novit, PSALTES*: et

Ψάλτρια, ας, ἡ, *PSALTRIA*; à ψάλλω.

Ψαλτῳδέω, -ῶ, *cano simul voce et psallo*: à

Ψαλτῳδὸς, ȣ, ὁ, *cantor, qui voce simul canit et psallit*: ex ψάλτης, et ᾠδὸς.

Ψαλυχιαδᾶν, Dor pro ψαλυχιαδῶν, gen. pl. à

Ψαλυχιάδαι, οἱ, Pind. Isthm. Od. vi. l. 92.

Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujusdam Nereïdos nomen. Pind. Nem Od. v. 370. 8.

Ψαμάθη, ης, ἡ, nom. mulieris: et

Ψαμαθία, ἡ, *littus maris*: à

Ψάμαθος, et Poët. ψάμμαθος, ȣ, ὁ, *arena, sabulum; littus*: gen. Ion. ψαμαθοιο· à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ȣ, ἡ, *arena sabulum*

Ψαμμώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *arenosus, sabulosus*: à præced.

Ψαμμωτὸς, ἡ, ὸν, *arenatus*: à ψάμμος.

Ψὰρ, ρὸς, et Ion. ψὴρ, *sturnus*, avis: Dicitur et ψᾶρος, ȣ, ὁ, à ψαίρω, *accelero*

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer, agilis, mobilis; varius, cinerei coloris*: ab eod.

Ψαρῶ, *attingam*; f. verbi ψαίρω, quod vide.

Ψαῦε, *attinge*, præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*

Ψαυσιπόδης, ȣ, ὁ, *qui tam celer est in movendis pedibus ut terram non videntur attingere*: ex seq. et πȣ̃ς.

Ψαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *agilis, celer, levis; qui vix pedem in terram ponit*: qu. à ψαύω, *leniter tango*. Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, *palpatus*: a. 1. part. pass. à ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, *tactus, contactus*; ab eod.

Ψαυστὸς, ἡ, ὸν, *qui tactus est.*

Ψαύω, *tango, contrecto; tango ita ut capessam, vel accedam, adsequor, pervenio*; f. σω, p. ἔψαυκα, a. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω, quod vide.

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus, squalidus, infirmus; tenebrosus*: Scribitur et

Ψαφερὸς, ρὰ, ρὸν, *idem.*

Ψᾶφος, ω, ὁ, Dor. pro ψῆφος, ȣ, ἡ, *calculus, suffragium.*

Ψάω, ψῶ, f. ψήσω, p. ἔψηκα, *tergo, rodendo detergo, radendo complano; in tenues partes comminuo, extenuo; propinquo, accedo, attingo, contingo; mulceo, foveo, calefacio*

Ψὶ, Dor pro σφὶ, σφᾶς, acc. dual. et pl. ab ȣ̃, *HE*, Anglicè.

Ψέγιος, ία, ιον, Poët. idem acc. ψέγιος, et ψογερὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis*: Th. ψέγω.

Ψέγμα, ατος, τὸ, *vituperium*: à

ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo, vitupero*; (qu. à ψάω, *tango*) f. ψέξω, p. ἔψεχα, p. pass. ἔψεγμαι, ξαι, κται,

Ψέγωνται, 3. pl. præs. sub. pass. præced.

ΨΕΔΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *raros habens capillos, glaber.*

Ψεκάζω, *guttas demitto, stillo, rigo*; à

Ψεκὰς, ἀδος, ἡ, *ros: gutta*, à ψίω, *comminuo*, quia *minuta* aqua.

Ψεκτέον, verbale: à ψέγω, *vitupero.*

Ψέκτης, ȣ, ὁ, *vituperator, reprehensor*: et

Ψεκτὸς, ἡ, ὸν, *vituperatus, reprehensus*: ab eodem verbo.

Ψέλιον, ȣ, τὸ, *armilla.* Est ut ψάλιον quoddam.

Ψελιοφόρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, vel ψελλιοφόρος, *qui fert armillas*: ex ψέλιον, et φέρω, *fero*

Ψελλίζω, f. ίσω, *balbutio, nugor.* Th. ψελλὸς.

Ψέλλιον, ȣ, τὸ. Vide ψάλιον.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ, et

Ψελλισμὸς, ȣ̃, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio*, vel *hæsitatio*: à ψελλίζω, quod à

ΨΕΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *balbus, blæsus; obscurus, qui vix intelligi potest.* Hinc

Ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties.*

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω, quod vide.

Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ψευδάγγελος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *falsus nuncius, falsa nuncians*: ex ψεύδω, et ἄγγελος.

Ψευδάδελφος, ȣ, ὁ, *falsus frater*; ex ψεύδω, et ἀδελφὸς, *frater*

Ψευδαπόστολος, ȣ, ὁ, *falsus apostolus*: ex ψεύδω, *fallo*, et ἀπόστολος, *apostolus*: quod à Th. στέλλω, *mitto.*

Ψεύδεα, *mendacia*: acc. pl. à ψεῦδος, εος, τὸ, quod vide.

Ψευδέας, ῆς, acc. pl. à ψευδὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *mendax.* Th ψεύδω, *fallo.*

Ψευδεῖ, dat. sing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*: ab eod. Th.

Ψευδεσθαι, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, *fallo.*

Ψευδηγορέω, -ῶ, *mentior*: ex ψεύδω, et ἀγορεύω.

Ψευδὴς, ἐος, ὁ ξ ἡ, *mendax* Th. ψεύδω.

Ψευδογραφέω, -ῶ, *falsè et mendosè describo, perperam describo* ex ψεύδω, *fallo*, et γράφω, *describo*

Ψευδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, *falsus doctor*: ex ψεύδω, *fallo*, et διδάσκαλος, *magister.* Th. διδάσκω, *doceo.*

Ψευδόδοξος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *falsa opinans*: ex ψεύδω, et δόξα.

Ψευδόθυρον, ȣ, τὸ, qu. *falsa porta, posticum*: ex ψεύδω, et θύρα, ας, ἡ, *janua.*

Ψευδολογία, ας, ἡ, *mendacium*: à

Ψευδολόγος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *falsiloquus*: ex ψεύδω, et λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Ψεύδομαι f. m ψεύσομαι, *mentior; frustror*: vide ψεύδω

Ψευδομάρτυς, υρος, ὁ ξ ἡ *falsus testis*: ex ψεύδω, et μάρτυς, *testis.* Hinc

Ψευδομαρτυρέω, *falsa testor*; f. ήσω, perf ἐψευδομαρτύρηκα· et

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, *falsum testimonium.*

Ψευδόμενος, præs. part. pass. verbi ψεύδω, *fallo*, quod vide.

Ψευδοπάρθενος, ȣ, ἡ, *falsa virgo*: ex ψεύδω, et παρθένος, ἡ, *virgo.*

Ψευδοπροφήτης, ȣ, ὁ, *falsus propheta*: ex ψεύδω, *fallo*, et προφήτης ȣ, ὁ, *propheta* quod à προφημι, *prædico*: Th. φημὶ seu φάω, *dico.*

Ψευδορκέω *falsum juro.*

Ψευδορκία, ας, ἡ, *falsum juramentum.*

Ψευδόρκιον, ȣ, τὸ, idem: à

Ψευδόρκιος, *perjurus*: à

Ψεύδορκος, ȣ, ὁ ξ ἡ, idem: ex ψεύδω, et ὅρκος, *jusjurandum*

Ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium.* Th. ψεύδω.

Ψευδοσέλινον, *apiastrum*: ex ψεύδω, et σέλινον, ȣ, το, *apium.*

Ψευδοφίλιππος, ȣ, ὁ, *falsus Philippus.*

Ψευδόχριστος, ȣ, ὁ, *falsus Christus*: ex ψεύδω, et Χριστὸς, *Christus.* Th. χρίω, *ungo.*

ΨΕΥ'ΔΩ, *decipio, fallo*: f. ψεύσω, p. ἔψευκα, præs. pass ψεύδομαι, *mentior*: item *frustror*; præs. imperat. pass. ψεύδȣ, έσθω, et in 2. pl. ψεύδεσθε, f 1. m. ψεύσομαι, p pass. ἔψευσμαι, σαι, σαι, a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο, a. 1. infin. m. ψεύσασθαι, *mentiri.*

Ψευδώνυμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *falsò nominatus, nomen habens rei non respondens*: ex ψεύδω, et ὄνομα, τὸ, *nomen.*

Ψευδῶς, adv. *falso*: à ψευδὴς.

Ψεύσαντο, *mentiti sunt*: Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, *fallo*: a. 1 infin m. ψεύσασθαι.

Ψευσθεὶς, *falsus*: a. 1. part. pass. ejusd.

Ψεῦσις, εως, ἡ, idem quod seq.

Ψεῦσμα, ατος, το, *mendacium*: à perf. p. verbi ejusd.

Ψεύστα, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, ȣ, quod vide

Ψευστέω, *mendacium dico*: *propositum scopum non assequor*: à

Ψεύστης, ȣ, ὁ, *mendax*: à 3. sing p. pass. Th. ψεύδω

Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, *non clarus, obscurus* à

Ψέφας, et ψεφὰς, *tenebræ.*

Ψεφηνὸς, ἡ, ὸν, *obscurus*: à

ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *tenebræ, obscuritas*: qu. ex ψίω, *minuo*, et φάος, τὸ, *lux.*

Ψεχθεὶς *vituperatus*: a. 1 part. pass verbi ψέγω, *vitupero*; f ξω, a. 1. pass. ἐψέχθην.

Ψέω, *minuo* Eustath. à ψάω.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, *quod radendo, destringendo, et detergendo detractum, ramentum; parva particula* à ψήχω.

Ψηκτὸς, ἡ ὸν, *rasus* à ψήχω.

Ψήκτρα, ας, ἡ, *strigilis, instrumentum quo radimus*: à ψήχω

Ψῆλαι, *cecinisse*: a. 1. infin. act et

Ψήλας, *qui cecinit*: a. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano*; f. λῶ, a. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, -ῶ, f. ήσω, *contrecto, palpo: perscrutor*: cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, μένη, μενον, *qui contrectatur, contrectabilis*: ex ψάλλω, quod à p. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango*, et ἀφή. *tactus*.

Ψηλαφήσεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, *contrecto*; f. ήσω. Undè

Ψηλάφησις, εως, ἡ, *palpatio*: et

Ψηλαφητὸς, ή, όν, *palpabilis*.

ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, *vermiculus in caprificis nascens*. Fructus palmæ masculæ.

Ψηνίζω, *rado; caprifico; ineo*; à præced.

Ψηνὸς, ή, όν, idem quod ψεδνὸς, *calvus*: à ψάω, *rado*.

Ψῆξις, εως, ἡ, *rasura, detersio*: à ψήχω.

Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, *sturnus*, avis: à ψαίρω.

ΨΗ'ΣΣΑ, vel -ττα, *piscis è genere latorum; anas; maledictum*; de lurcone.

Ψηφαρὸς, idem ac ψεφαρὸς, quod vide.

Ψηφάω, ῶ, *cogito, curo, computo*: à ψῆφος.

Ψηφηφορέω, -ῶ, *suffragio meo creo*.

Ψηφηφορία, ας, ἡ, *suffragii latio*: à

Ψηφηφόρος, ε, ὁ ἡ, idem quod seq.

Ψηφιδοφόρος, ε, ὁ, pro ψηφοφόρος, *qui suffragium fert*: ex ψῆφος, ε, ἡ, et φέρω.

Ψηφίζω, *calculis computo; supputo; decerno, statuo*: f. ίσω, p. ἐψήφικα, a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ε, ἡ, *lapillus*.

Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, *calculus; gemma*: à ψῆφος.

Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, *plebiscitum, decretum*: a. 1. sing. p. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.

Ψηφισματοπώλης, ε, ὁ, *decretorum venditor*. Vox Comica.

Ψηφισματώδης, εος, ὁ ἡ, *ad decretum pertinens; decreti naturam aut vim habens*.

Ψηφιστὴς, ε, ὁ, *calculator*: à ψηφίζω.

Ψηφολογέω, -ῶ, *artem circulatoriam exerceo; tescello*; f. ήσω à

Ψηφολόγος, ε, ὁ ἡ, *circulator, calcularius*: ex ψῆφος, et λόγος, *supputatio*.

ΨΗ'ΦΟΣ, ε, ἡ, *lapillus, calculus; gemma; calculus, quo luditur; calculus, quo in computando utimur; calculus, quo suffragium fertur in comitiis*; unde *suffragium ipsum*, seu *sententia, et decretum quod calculis fertur: potestas sententiæ aut suffragii de aliquo ferendi; auctoritas, voluntas; promissum auxilium*, ut ψῆφος, θεῖς, apud Jos.

Ψηφοφορέω, -ῶ, *suffragium fero; suffragio meo creo*,

*Ψηφοφορία, ας, ἡ, *suffragii latio; decretum*: à

Ψηφοφόρος, ε, ὁ ἡ, *qui suffragium fert calculo* à φέρω.

Ψήχω, *rado, frico, fricando detergo; attero; demulceo*. Th. ψάω, idem.

Ψιάδας, *guttas*: acc. pl. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*.

Ψιάζω, *roro, minutatim stillo*: à ψιάς.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, ε, ὁ, vel ἡ, *storea, teges*: est maxime è junco.

Ψιαίνω, *reprehendo*: à ψάω.

ΨΙΑ'Σ, άδος, ἡ, *roris gutta, stilla minuta; ros*.

Ψίζω, *lachrymo; cibo minutis cibis*: à ψίω.

ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, *vitis species*.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, p. ἐψιθύρικα, p. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, ται, *susurro; obtrecto, obloquor*: à ψίθυρος, *susurrus*.

Ψιθυρίσδειν, vel ψιθυρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, *susurrus*: et

Ψιθυρισμὸς, ε, ὁ, *susurrus; occulta criminatio*: et

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *susurro, -onis; occultus delator*: à perf. pass. verbi ψιθυρίζω, *susurro*.

Ψίθυρος, ε, ὁ ἡ, *tenuiorem sonum edens*: à

ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ε, ὁ, *susurrus*: qu. à ψίω.

Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, *dux levis armaturæ militum*: ex ψιλὸς, et ἀγὸς, *dux*.

Ψιλῆται, οἱ, *velites*: à ψιλός.

Ψιλικὸς, ή, όν, *leviter armatus*: ab eod.

Ψιλίζω, *nudo; diminuo*: ab eod.

Ψιλισμὸς, οῦ, ὁ, *diminutio; spiritûs asperi mutatio in lenem*, seu *pronunciatio per spiritum lenem*: à p. pass. præced.

Ψιλοκόρσης, ε, ὁ, *qui glabro capite est*: ex ψιλὸς, et κόρση.

ΨΙΛΟ'Σ, ή, όν, *tenuis, exilis; nudus, glaber; merus*, ut *pura aqua; lenis*, de *spiritu*; ψιλοὶ, *milites levis armaturæ*.

Ψιλότης, ητος, ἡ, *nuditas*: à præced.

Ψιλόω, -ῶ, f. ώσω, *attenuo, nudo, privo; depilo: spiritu leni profero*, vel *noto*: ab eod.

Ψίλωθρον, ε, τὸ, *medicamentum, quo utuntur in depilando corpore*.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, vel ψίμυθος, ε, ὁ, *cerussa*.

Ψὶν, ipsis, idem quod σφίν.

ΨΙ'ΝΟΜΑΙ, *acinos defluere sino, de vite; fleo*: qu. à ψίω.

ΨΙ'Ξ, χὸς, ἡ, *mica, minutum frustulum*: qu. à ψίω, *minuo*.

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, et ψίττακος, ε, ὁ, *PSITTACA*, vel *PSITTACUS*.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris: ex ψὶξ, χὸς, ἡ, *mica*, et ἅρπαξ.

Ψιχίον, ε, τὸ, *parva mica*. Th. ψὶξ, ἡ, *mica*.

ΨΙ'Ω, *minutim frango, contero, tenuo*.

Ψόα, *lumbus*: in pl. ψόαι, qu. à ψάω, *rado, frico*.

Ψογερὸς, ρὰ, ρὸν, Poët. *convitiator, vituperator; vituperabilis*; et

Ψογέω, -ῶ, *criminor, vitupero*; f. ήσω, p. ἐψόγηκα· à

Ψόγος, ε, ὁ, *vituperatio, reprehensio*; à ψέγω, *vitupero*.

Ψοθάλλω, *strepo*: à

ΨΟΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tumultus*.

Ψοθὸς, ή, όν, *niger*.

ΨΟ'ΘΟΣ, ε, ὁ, *immundities*.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, *ardens; fumosus*. Th. ψόλος, ε, ὁ, *fuligo*.

ΨΟ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *fumus*; item *flamma; fuligo*.

Ψοφητικὸς, ή, όν, *strepitum edens, streperus; qui strepitum et sonum edere potest*. A ψοφέω.

Ψοφέω, f. ήσω, *strepitum edo, sono*: à ψόφος.

ΨΟ'ΦΟΣ, ε, ὁ, *strepitus, sonus: quicquid inanem sonum habet*, ut *vanum promissum*.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus*.

Ψυγεὶς, εντος, *refrigeratus*: a. 2. part. pass. et

Ψυγῆναι, *refrigerari*: a. 2. inf. pass. et

Ψυγήσομαι, *refrigescam*; f. 2. pass. verbi ψύχω, *refrigero*; f. ξω, quod vide.

Ψῦγμα, ατος, τὸ, *frigus; refrigeratio; flabellum*: et

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, *refrigeratio*; *perfrictio, siccatio*: a. 1. sing. p. pass. verbi ψύχω, *refrigero*.

ΨΥΔΡΑ'ΚΕΣ, ων, αἱ, et ψυδράκια, ων, τὰ, *pustulæ*; qu. à ψάω, *uro*.

Ψυδρὸς, ψευδὴς. *fallax, falsus*, [*Hesych. ψυδρὸν, ψευδὲς. Hæc vox ap. Theognid. reponenda pro ψεδνὸς, ψ, 122. Ruhnken. Ep. Crit. p. ii. 65.] à ψεύδω, *fallo*.

Ψυθίζω, *murmuro*: minutâ voce; à

Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium*, ex quo fit more Dor.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *refrigerator; vas magnum, cupa*; item *locus frigidus, nemorosus*: à ψύχω.

ΨΥ'ΛΛΟΣ, ε, ὁ, et ψύλλα, ης, ἡ, *pulex*. Hinc ψύλλιον, ε, τὸ. *herba pulicaris*.

ΨΥ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piscis in littoribus pariens*.

Ψύξας, *qui exsiccavit*; a. 1. part. act. verbi ψύχω, *spiro*; f. ξω, a. 1. ἔψυξα.

Ψύξις, εως, ἡ, *refrigeratio*: ab eod. verbo.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ, à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima*.

Ψυχαγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *animos duco*, seu *educo, animum alicio*, seu *oblecto*; et

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, *delectatio animi, solatium*; item *eductio animæ ab inferis*: à

Ψυχαγωγὸς, οῦ, *animarum deductor; qui animas ex inferis evocat ad ipsas placandas*, seu *petens responsa*; *qui animum trahit et flectit*; item in mal. part. *deceptor*: ex ψυχὴ, *anima*, et ἀγωγὸς, *dux*. Th. ἄγω, *duco*.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima; vita; ratio, ingenium, indoles; strenuitas; cupiditas animi*, etiam *honesta; homo*, [*juxta Stoicos, *anima tum, sensitiva, tum rationalis*,] ab ἔψυχα, perf. verbi ψύχω, *spiro*.

Ψυχὴ, ῆς, vel ψύχη, ης, ἡ, *papilio*.

Ψύχιμος, ε, ὁ, *animâ præditus, vivus*: à ψυχή.

Ψυχινὸς, ίνη, ινὸν, *refrigeratus*: aor. 1. part. pass. à ψύχω, *refringero*.

Ψυχίζομαι, *algeo*: à ψύχος.

Ψυχικὸς, ή, όν, *ad animum* vel *animam pertinens; vitalis; animosus; animalis, e*. Hinc ψυχικὰ, ἀγαθὰ, *bona animi*; à ψυχὴ, *anima*.

Ψυχοειδής, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *animæ similis*; τὸ ψυχοειδὲς, *anima*, *animæ natura*: ab εἶδος.

Ψυχομαχέω, -ῶ, f. ήσω, *ad extremum usque spiritum depugno, strenuè et fortissimè dimico*: à μάχομαι.

Ψυχοῤῥαγέω, -ῶ, f. ήσω, *abrumpitur mihi anima, singultio*: ex ψυχὴ, et ῥήγνυμι, *frango*.

Ψύχος, εος, ους, τὸ, *frigus*: à ψύχω, *refrigero*.

Ψυχόω, *animo, animam induo*. Th. ψυχή.

Ψυχρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui frigidâ oratione utitur*: à λόγος, et

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, *frigidus, gelidus*; *ineptus, ridiculus et jejunus in verbis*; *levis, nil valens*; *tenuis, miser*, ut βίος ψυχρὸς, &c.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas*: *segnities*: *absurditas*: à ψυχρός.

ΨΥΧΩ, *refrigero*; *arefacio, sicco*; *flo, spiro*; f. ξω, p. ἔψυχα, a. 2. ἔψυγον, præs. pass. ψύχομαι, *refrigesco*; perf. pass. ἔψυγμαι, a. 2. ind. pass. ἐψύγην, ης, η, fut. 2. pass. ψυγήσομαι, η, εται.

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

ΨΩΑ, ας, ἡ, *fætor*.

Ψῶχα, *morbi species*: à præced.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, *frustulum, mica*: à ψάω, *minuo*.

Ψώκτης, *quadratorius*; est *marmorarius, qui circa quadrata occupatur*: qu. à ψώχω, pro λεπτύνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans*; *mentula*: à

ΨΩΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *verpus, apella, recutitus*: *titio*.

Ψωμίζω, *buccellâ in os insertâ pasco*; item *alo, cibo frustulatim distribuo*: f. ίσω, p. ἐψώμικα, a. 1. ἐψώμισα, a. 1. sub. ψωμίσω. Th ψωμὸς, *frustrum*.

Ψωμίον, ου, τὸ, *offula, offella, frustulum*: dim. à ψωμὸς, οῦ, ὁ, *buccea*.

Ψωμίσω, f 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *frustum, buccella*; qu. à ψάω, *minuo*, hinc ψωμίον, ου, τὸ, *frustulum*, et ψωμίζω, *pasco, nutrio*.

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *scabies, asperitas cutis*: ψώρα ἀγρία, *fera scabies*: qu. à ψαίρω, *frico*, quia fricari solet.

Ψωραγριάω, *ferâ scabie laboro*. Vide ψώρα.

Ψωραγριῶν, ῶντος, ὁ, *ferâ scabie laborans*, Levit. it. præs. part. præced.

Ψωραλέος, ου, *scabiosus*; et

Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, et

Ψωρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *scabiosus*. Th. ψώρα, *scabies*.

Ψωχὸς, οῦ, ὁ, *terra arenosa*: à

ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in frusta comminuo, attenuo*.

Ψώω idem quod ψάω. Ψῶσαι, *mulcere*.

Ω.

Ω, VIGESIMA QUARTA et ULTIMA apud Græcos litera, ex duobus ο facta figurâ: et μέγα, id est, *magnum*, vocatur. In numeris est *octingenta*, et cum lineolâ infrâ adjectâ (ω,) *octingenta millia*. Tum ω Dor. et Æol in gen. sing. tertiæ declinat. pro ου, ponitur; ut λόγω. pro λόγου. Et in α mutatur in quintâ declinat. simpl ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ *Tum* etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, sic κοινάσαν, pro κοινώσαν.

Ὦ, adv. *vocantis* et *exclamantis*. Sed

Ὦ, *sim*, præs. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὦ, adv. *admirantis* et *dolentis*.

Ὧ, *cui*, dat. sing. ab ὅς. Sed

Ὧ, ῇς, *miserim*, a 2. sub. verbi ἵημι, seu ἕω, *mitto*, a. 2. ἧν.

Ὦα, vel ὤα, et ᾤα, *pellis ovina*: ab ὄα, vel ὄϊα, ἡ. Sed

Ὦα, dicitur etiam *fimbria vestimenti*. At

Ὠὰ, ὠῶν, pl. ab ὠὸν, οῦ, τὸ, *ovum*.

Ὠάζω, f. άσω, *audio*: ab ὦας.

Ὠαριώνειος, εια, ειον, *ad Orionem pertinens*: ab

Ὠαρίων, per Epenth. τοῦ, α, pro Ὠρίων.

Ὦας, τὸ, *auris*, Dor. pro οὖας, οὔατος, τὸ, idem.

Ὠβάζω, *populum in tribus distribuo*: ab ὠβὴ.

Ὠβάτης, ου, ὁ, *tribulis*: à præced.

Ὤβεα, *ova*, Argiv. pro ὠὰ, inserto β, tanq. digamma.

ὨΒΗ', ῆς, ἡ, *tribus*. vox Lacon. *pars populi*.

Ὠβὴδ', ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *serviens*.

Ὦγα, *aperui*, p. m. et Att. ἔωγα, verbi οἴγω, *aperio*, q. v.

Ὦ 'γαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, *ô bone vir*.

Ὠγὴν, *Oceanus*, Hesych. qu. ab ἄγεσθαι, quòd sit in perpetuo motu.

Ὠγμὸς, οῖ, ὁ, *exclamatio adjuvantis aliquem*; à p. pass. verbi ὤζω.

Ὠγνυντο, *aperiebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, *aperio*, f. ξω.

Ὦγον, *aperiebam*, imperf. act. verbi οἴγω, *aperio*,

ὨΓΥ'ΓΙΟΣ, ου, Poët. *OGYGIUS*; *antiquus, vetustus*: ab Ogyge antiquiss. rege Thebanorum.

Ὤγυρις, ἡ *palus, lacus*: qu. ab ἀγείρω, quia est aquarum congregatio.

Ὦ 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, quod ego.

Ὦδα, p. m. verbi ὄζω, *oleo*; f. ὀζήσω. Sed cum subscripto, est ab οἰδέω, -ῶ, *tumeo*; p. ᾤδηκα, p. m. ᾦδα.

Ὠδάριον, ου, τὸ, *cantilena*: ab ᾠδή.

Ὧδε, adv. *sic, hoc modo*; et pro τῷδε, *hîc*, et *huc*; ab ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc*.

Ὠδεῖον, ου, τὸ, *locus ubi cantabatur, ubi Poetæ recitabant sua carmina*: ab ᾠδή.

Ὠδὴ, ῆς, ἡ, *ODE*, *cantus, carmen*; per Crasin. ab ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem, à p. m. ἄοιδα, verbi ἀείδω, *cano*.

Ὤδηγησα, ας, ε, a. 1 ind. act. ab ὁδηγέω, *duco*

Ὤδηκα, *intumui*: perf. act. verbi οἰδέω, perf. pass. ᾤδημαι.

Ὠδήκαντι, *tumuerunt*, Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo*.

Ὠδημένος, *inflatus*, perf. part. pass. verbi ejusd.

Ὡδὶ, pro ὧδε, *sic, ita*.

Ὠδικὸς, ἡ, ὸν, *canorus*; *musices peritus*: ab ᾠδή.

Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientis*; *ipse partus*; *vehementissimus dolor*; *funis, vinculum*. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor*.

Ὠδινηρῶς, *summo dolore in parturiendo*: à præced.

Ὠδινολύων, οντος, *partus dolorem solvens* sive *levans*: ex ὠδὶν, et λύω

Ὠδίνω, *parturio, dolore crucior parturientis instar*; *vehementer cupio*, vel *in re aliquâ laboro*; f. ὠδινῶ et -ήσω, a. 1. ὠδίνησα, a. 2 act. ὤδινον, ες, ε, p ὠδίνηκα, ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

Ὡδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio*. f. ήσω. Quod ex ὁδὸς, ἡ, *via*, et πείρω, *transeo*, p. m. πόρα.

Ὠδὸς, οῦ, ὁ, *cantor*, per Crasin. ab ἀοιδός. Th. ἀείδω, *cano*, p. m. ἄοιδα.

Ὠδοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui odas*, sive *carmina, conficit*: ex ᾠδὴ, et ποιέω.

Ὤδουν, *tumebam*, imperf. act. verbi οἰδέω.

Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, *lamentor*; f. m. ὀδυροῦμαι.

Ὠδύσατο, et Poët. ὠδύσσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι, f. m. ὀδύσομαι, a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *irascor*.

Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio*: ab ὀδύσσω, *irascor*.

Ὠδώδειν, plusq. p. m. ex p. m. Att. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo*; p. m. ὦδα.

Ὤϊ, *OHE*, adv. *dolentis*: ab ὦ, idem.

Ὤϊετο, *existimabat*, 3. sing. imperf. m. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*, imperf. m. ᾠόμην, ου, f. m. οἰήσομαι. p. pass. ᾤημαι: a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

Ὤζεσαν, *oluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζέω, *oleo*, f. ὀζήσω, et ὀζέσω, a. 1. ὤζησα et ὤζεσα, p m. ὦδα.

Ὤζω, *exclamo*, *dico ô*: ab ὦ, adv. vocantis.

Ὠὴ, adv. exclamandi: ab ὦ.

Ὠήθην, ης, η, *putavi*. a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι, et οἶμαι, *puto*, *existimo*. Th. οἴω, idem.

Ὠθεῦνθ', pro ὠθεῦνται, *trudunt*, Dor. pro ὠθοῦνται ab

ὨΘΕ'Ω, et ὠθῶ, *trudo, pello, impello, propello violento motu, à me dimoveo*; in med. est *irruo, invado*; f. ὠθήσω et ὤσω, a. 1. ὤθησα, et ὦσα, p. ὦκα, perf. pass. ὦθημαι, et ὦσμαι, a. 1. pass. ὤθην, a. 1. part. pass. ὠθεὶς, f. 1. m. ὠθησάμην, et ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt sæpe ε præfigitur: ut ἔωσα, pro ὦσα.

Ὤθησις, εως, ἡ, *trusio, expulsio, propulsio*: a. 2. sing. p. pass. verbi præced.

Ὠθήσω, *pellam*; f. 1. act. ab ὠθέω, quod vide

Ὠθίζομαι, *in confertâ turba premor*; *contendo, rixor*; *irruo, irrumpo in locum periculosum*; med ab

Ὠθίζω, *trudo, pello*; *vexo, concutio, malè tracto*.

Ὠθισμὸς, οῦ, ὁ, *nixus, quo aliquid amoliri, pellere*, vel *dejicere conamur*; *propulsio, impulsio*; *conflictus, prælium*; à 1. sing p. pass. verbi ὠθίζω. Th. ὠθέω, *pello*

Ὤϊγνυντο, *patebant*; 3. pl. imperf. med. Poët. seu Ion. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, *aperio*.

Ὤϊετο, 3. sing. imperf. pass. verbi οἴομαι pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*. Th.

οἶσθα, idem, hinc a. 1. ᾤϊσθην, vel potiùs ᾠΐσθην.

Ὤϊξε, aperuit: 3. sing. a. 1. Ion. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, *aperio*.

Ὠϊον, idem quod ᾠόν, vel dim. ab ᾠόν, ῦ, τό, *ovum*.

Ὠΐσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. verbi ὀΐομαι.

Ὤϊχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. m. ab οἴχομαι, *abeo*.

Ὠ 'κ, Dor. pro ὁ ἐκ.

Ὦκα, adv. *celeritèr*: per Sync. pro ὠκέα sequente aspirat. ὦχ. Th. ὠκύς, έος, *celer*.

Ὠκέα, acc. sing. ab ὠκύς, έος, *celer*. Dicitur et ὠκέα, metri gratiâ, pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκύς· item nom. pl. n. g. et adverbialiter pro ὠκέως.

Ὠκεανίνη, *Oceani filia*, nomen puerperæ. Ὠκεανῖναι, *filiæ Oceani*.

ΩΚΕΑΝΟΣ, οῦ, ὁ, et gen. Ion. ὠκεανοῖο, *OCEANUS*, *mare ambiens orbem terrarum*; adjectivè etiam apud Hom. usurpatur.

Ὠκέες, *veloces*, nom. pl. m. g. ab ὠκύς, έος, *celer*.

Ὠκεῖα, ας, ἡ, *velox*: f. g. ab ὠκύς, εῖα, in acc. ὠκεῖαν, in dat. pl. Ion. ὠκείῃσι, pro ὠκείαις.

Ὠκέως, *citò*, *celeriter*: adv. ab ὠκύς, *velox*.

Ὤκηθεν, Bœot. Sync. pro ᾠκήθησαν. 3 pl. a. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, *habito*; fut. ήσω, p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, *domus*.

Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω.

Ὠκινάκης, Ion. pro ἀκινάκης.

Ὠκίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito*; f. ίσω, p. ᾤκικα. Th. οἶκος, *domus*.

Ὤκιστα, adverbialiter, *celerrimè*: ab

Ὤκιστος, ίστη, ιστον, *velocissimus*; superl. et

Ὠκίων, ονος, ὁ ἡ, *velocior*; comparat. ab ὠκύς, *velox*.

Ὤκλασεν, *defecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo*, *labesco*.

Ὠκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Ὠκοδόμησα, ας, ε, et in 3. pl. ᾠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, *ædifico*; *doceo*; f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, quod ex οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*; p. m. δέδομα.

Ὤκτειρε, *miseratus est*, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *misereor*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Ὠκτίσατο, 2. sing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, *misereor*; f. ίσω, p. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Ὠκύαλος, ε, ὁ ἡ, *velociter per mare currens*; ex ὠκύς, *velox*, et ἅλς, *mare*.

Ὠκυβόας, ε, ὁ, *citatus in clamore*: ὠκυβόαι, *celeres in pugnâ*: ex ὠκύς, et βοή.

Ὠκυβόλος, ε, ὁ ἡ, *celeriter feriens*, *pernix*; ex ὠκύς, et βάλλω.

Ὠκυδίνατος, ε, ὁ ἡ, Dor. pro

Ὠκυδίνητος, ε, ὁ ἡ, *velociter se movens*, *velox*; ex ὠκύς, *celer*, et δινητός, *volubilis*, quod à δινέω, *verso*. Th. δίνη, *vortex*.

Ὠκύδρομος, ε, ὁ ἡ, *qui velociter currit*: ex ὠκύς, et δρόμος.

Ὠκυεπής, έος, ὁ ἡ, *celeriter loquens*: ex ὠκύς, et ἔπος.

Ὠκύθοος, ε, ὁ ἡ, *cursu celer*: à θοός.

Ὠκυλόχειος, α, ον, *celeriter pariens*, seu *celerem*, *facilem*, *partum efficiens*: ex ὠκύς, et λόχος.

Ὠκυμόλος, ὁ ἡ, *qui citò graditur*: à μολέω.

Ὠκύμορος, ε, ὁ ἡ, *qui subito fato abripitur*; *brevis ævi*: item *subitam mortem afferens*: ex ὠκύς, *velox*, et μοῖρα, ας, ἡ, *fatum*.

Ὠκυμορώτατος, superl. ab ὠκύμορος.

Ὠκύνω, *accelero*, *festino*: ab ὠκύς.

Ὠκυπέτη, ἡ, nomen mulieris; et

Ὠκυπέτης, ε, ὁ ἡ, *celeriter volans*: ex ὠκύς, *velox*, et πέτομαι, *volo*, *-as*.

Ὠκύπλοος, ε, ὁ ἡ, *celeriter navigans*.

Ὠκύποδες, ων, οἱ, *velocipedes*: ab ὠκύπους.

Ὠκυποδέω, *celeriter curro*, *celer sum pedibus*: ab

Ὠκυπόδης, ε, ὁ, *pedibus celer*: ab ὠκύπους.

Ὠκύποινος, ε, ὁ ἡ, *qui citò punit* vel *ulciscitur*: ex ὠκύς, et ποινή.

Ὠκύπορος, ε, ὁ ἡ, *velox*, dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι· ex ὠκύς, *celer*, et πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

Ὠκύπους, οδος, ε, ὁ ἡ, *pedibus celer*: ex ὠκύς, *celer*, et πῦς, ποδός, ὁ, *pes*.

Ὠκύπτερος, ε, ὁ ἡ, *celeres habens alas*: ὠκύς, et πτερόν.

Ὠκυρόη, ης, ἡ, nom. mulieris: ab

Ὠκύροος, ε, ὁ ἡ, *celeriter fluens*: ex ὠκύς, *velox*, et ῥέω, *fluo*.

Ὠκύῤῥοος, ε, ὁ ἡ, idem quod præced. et ex iisd.

ΩΚΥΣ, έος, ὁ, et in f. g. ὠκεῖα, in n. gen. ὠκύ, *velox*, *celer*; in comp. ὠκύτερος, et ὠκίων, superl. ὠκύτατος.

Ὠκύτας, ατος, ἁ, Dor. pro

Ὠκύτης, ητος, ἡ, *celeritas*, *velocitas*. Th. ὠκύς, *celer*.

Ὠκύτερος, *celerior*, et in superl. ὠκύτατος· ab ὠκύς.

Ὠκυτόκιος, ε, ὁ ἡ, *ad partus celeritatem conferens*; ut ὠκυτόκιον φάρμακον· ab ὠκυτόκος.

Ὠκυτόκιον, ε, τό, *partus celer*, *facile puerperium*: ab

Ὠκυτόκος, ε, ὁ ἡ, *citò pariens*: *partum accelerans*: ex ὠκύς, *velox*, et τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*; p. m. τέτοκα.

Ὦλα, *periit*, perf. m. verbi ὄλλυμι, *pereo*; f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, perf. m. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

Ὦλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.

Ὠ 'λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

ΩΛΕΝΗ, ης, ἡ, *cubitus*, *brachium*, *ULNA*, Dicitur et ὠλήν, ένος.

Ὠλεσίθυμος, ε, ὁ ἡ, *animo perniciem afferens*: ex ὄλλυμι, et θυμός.

Ὠλεσίκαρπος, ε, ὁ ἡ, *fructum perdens*: ex ὄλλυμι, et καρπός.

Ὠλεσίοικος, ε, ὁ ἡ, *domûs* seu *domuum perditor*, *familiæ pestis*: ex ὄλλυμι, et οἶκος.

Ὤλετο, *periit*: 3. sing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, p. med. ὦλα, a. 2. m. ὠλόμην, ε, ετο.

Ὦ 'λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, ὁ *ingenue*.

Ὠλήν, ένος, ἡ, idem quod ὠλένη.

Ὦ 'λλος, pro ὁ ἄλλος, *alius*.

Ὠλλός, ῦ, ὁ, *curvatura brachii*.

Ὦλξ, κὸς, acc. ὦλκα, ἡ, *sulcus*.

Ὡλοκαύτωσε. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: f. ώσω, p. ὡλοκαύτωκα, quod ex ὅλος, *totus*, et καίω, *comburo*; f. καύσω.

Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor*; f. m. ὀλοφυρῦμαι.

Ὡμάρτευν, Ion. et Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor*.

Ὡμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor*; f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *simul*, idem quod ὁμῦ.

Ὠμαχθής, έος, ὁ ἡ, *humeris gravis*, *humeros suo pondere premens*: ex ὦμος et ἄχθος.

Ὦμεν, *simus*, 1. pl. præs. sub verbi εἰμί, *sum*, in sub. ὦ, ῇς, ῇ.

Ὦμες, *simus*, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμί, *sum*.

Ὠμήλυσις, ἡ, *farina hordeacea*, ὠμὴ λύσις, etiam separatim dicitur.

Ὤμην, *putabam*, imperf. m. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto*. Th. οἴω, idem.

Ὠμηστής, ε, ὁ ἡ, *qui cruda edit*; *crudelis*: ex ὠμός, *crudus*, et ἔδω, vel ἐσθίω, *edo*.

Ὠμία, ας, ἡ, *extensura*, quasi *ala*, vel *humerulus*.

Ὠμιαῖος, αία, αῖον, *qui est in humeris*: ab

Ὠμίας, ε, ὁ, *qui est humeris repandis et amplis*.

Ὡμίλει, 3. sing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*, cum dat. f. ήσω, p. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ε, ὁ, *turba*.

Ὡμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΩΜΙΓΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum*.

Ὡμίλεν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὡμίλει.

Ὤμιον, ε, τό, *humerulus*.

Ὠμοβοΐη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis*.

Ὠμοβόειος, εία, ειον, et

Ὠμοβόεος, έα, Ion. έη, εον, idem quod

Ὠμοβόϊνος, ΐνη, ϊνον, *ex crudâ bovis pelle factus*: ex ὠμός, *crudus*, et βοῦς, *bos*.

Ὠμοβόρος, ε, ὁ ἡ, *crudivorax*: ex ὠμός, *crudus*, et βορά, ᾶς, ἡ, *esca*.

Ὠμοβροτοπεριβάτης, ε, ὁ, *super crudè vorata ambulans*.

Ὠμοβρώς, ῶτος, ὁ, *crudivorus*: ex ὠμός, et βρώσκω.

Ὠμόβρωτος, ε, ὁ ἡ, *qui crudus comeditur*: ex iisd.

Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, *è crudo corio bovino factus*: ab

Ὠμοβύρσος, ε, ὁ ἡ, idem; ex ὠμός, et βύρσα.

Ὠμογέρων, *cui viridis et cruda est senectus*: *cui, licet seni, caput non est canum*; ex ὠμός, *crudus*, et γέρων, οντος, ὁ, *senex*.

Ὠμοδακής, έος, ὁ ἡ, *valdè mordens*, *acerbus*: ex ὠμός, et δάκνω.

Ὠμόδροπος, ε, ὁ ἡ, *qui nondum maturus decerpitur*; unde de *virgine*, *quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem per vim stupratur*; ex ὠμός, et δρέπω.

Ὠμοθετέω, *cruda pono*, fut. ήσω: ex ὠμός, *crudus*, et τίθημι, *pono*

Ὠμοθέτησαν, *cruda posuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi.

Ὠμόθυμος, ὁ ἡ, *crudelis*: à θυμός.

Ὤμοι, *heu*, interjectio, pro οἴμοι, *hei mihi*, vox dolentis.

Ὤμοισι, et ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, *humerus.*

Ὡμοιώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω, *assimilo*, quod vide f. ώσω

Ὤμοσα, et Att. ὀμώμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. όσω.

Ὠμοκρατὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *qui validis robustisque humeris est, fortis*; ex ὦμος, et κράτος.

Ὠμόλινον, ου, τὸ, *crudarium*, Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, *linum crudum*, nondum *curatum.*

Ὡμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, *confiteor*; fut. ήσω, p. ὡμολόγηκα, quod ex ὁμὸς, *similis*, et λέγω, *dico*, p. m. λέλογα.

Ὠμοπλάται, ῶν, αἱ, *scapulæ, et partes humeri posteriores*: ex ὠμὸς, et πλάτη.

Ὤμορξα, ας, ε, *abstersi*: *impressi*, *inussi*, a. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. ὤμορχα, ας, ε, idem, p. ind. act. ab ὀμόργνυμι.

ΩΜΟΣ, ου, ὁ, *humerus*; qu. ab οἴω, *fero*: humeris enim ferimus onera.

ΩΜΟ'Σ, ἡ, ὀν, *crudus*: *immitis, sævus.*

Ὤμοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*: fut. όσω, p. ὤμοκα.

Ὠμοσπάρακτος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui crudus adhuc discerpitur et laniatur*: ex ὠμὸς, et σπαράσσω.

Ὠμότης, ητος, ἡ, *cruditas, sævitia*: ab ὠμὸς.

Ὠμοτοκέω, -ῶ, *fætum immaturum pario, abortum facio*: ab

Ὠμοτόκος, ου, ὁ ξ ἡ, *crudum partum edens*: *cum magno dolore pariens*. ex ὠμὸς, *crudus*, et τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Ὠμοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *crudum et immaturum seco*: ab

Ὠμότομος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui crudus* seu *immaturus, sectus* vel *cæsus* fuit.

Ὠμοτύραννος, ου, ὁ, *crudelis tyrannus.*

Ὠμόφαγος, ου, ὁ ξ ἡ, *crudivorus*: dat. pl. Ion. ὠμοφάγοισι. Ex ὠμὸς, *crudus*, et φάγω, *comedo.*

Ὠμόφρων, ονος, ὁ ξ ἡ, *crudelis*: à φρήν.

Ὤμωξα, ας, ε, *ploravi*, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, *ploro*; f. ξω. Th. οἴ, *hei.*

Ὢν, οὖσα, ὄν, et Æol. εἰς, εἶσα, ἐν, τὸ, ὄν, *ENS*, præs. part. ab εἰμι, *sum*.

Ὢν, gen. pl. ab ὅς, *qui*. Sed

Ὢν, pro οὖν, *ergo*, Dor.

Ὠνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. pass. ab ὄνημι, *juvo, prosum.*

Ὠνάμην, σο, το, *lucrifeci* vel *despexi*, per Sync. pro ὠνασάμην, a. 1. m. verbi ὄνημι, *prosum*; *vilupero*; f. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. m. verbi ὄνημαι, seu ὄναμαι, pass. ab ὄνημι.

Ὦ 'ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, *ô rex*. Sic ὦ 'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, *ô regina.*

Ὤνασα, Dor. pro ὤνησα, a. 1. ab ὄνημι, *juvo, prosum*

Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, *exprobro, convitior*; fut. ίσω, p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum.*

Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὠνειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, *in somniorum interpretatione versor*, quod ex ὄνειρος, ου, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, *somnium*, et πολέω, *versor.*

Ὤνεκα, Dor. adv. pro οὕνεκα.

Ὦ 'νεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, *ventus.*

ΩΝΕΟΜΑΙ, -οῦμαι, *emo, mercor*; fut. med. ὠνήσομαι, perf. pass. ὠνημαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο.

Ὠνῆ, 2. sing. præs. ind. vel. sub med. præcedentis verbi.

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, *emptio*; idem ac ὤνησις, ab ὠνέω, *emo.*

Ὤνημα, ατος, τὸ, *res empta*, ab ὠνέομαι.

Ὦ 'νὴρ, Ion. et Dor. pro ὁ ἀνὴρ.

Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ὠνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vel verbi ὄνημι, *juvo*: f. ὀνήσω, vel verbi ὠνέομαι.

Ὤνησις, εως, ἡ, *emptio*: item *redemptio*; a. 2. sing. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ὠνήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὄνημι, *juvo*; f. ὀνήσω, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, vel verbi ὠνέομαι.

Ὠνητέος, έα, έον, *emendus*; verbale ab ὠνέομαι.

Ὠνητὴς, οῦ, ὁ, *emptor*: à 3. sing. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ὠνητιάω, -ῶ, *emere cupio*: ab ὠνητός.

Ὤνητο, *lucrifecerat*; vel est 3. sing. imperf. pass. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, *juvo, prosum*: vel est 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ὠνητὸς, ἡ, ὀν, *emptus*; item *venalis*; à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo, mercor.*

Ὦ 'νθρωπε, Ion. et Dor. pro ὦ ἄνθρωπε, sic ᾧ 'νθρωποι, pro οἱ ἄνθρωποι, &c.

Ὤνιος, ου, ὁ ξ ἡ, et ὤνιος, ία, ιον, *venalis*; ab ὠνέομαι, *emo.*

Ὤνομα, ατος, τὸ, Dor pro ὄνομα, *nomen.*

Ὠνομάδαται, *nominati sunt*: Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, *nomino*; f. άσω, p. ὠνόμακα, p. pass. ὠνόμασμαι, σαι, ται.

Ὠνόμαζον, imperf. act. et

Ὠνόμασα, ας, ε, *nominavi*; a. 1. ind. act. et

Ὠνομάσθην, ης, η, *nominatus sum*; aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ὦνος, ου, ὁ, *pretium, quod emptor persolvit venditori pro re quam emit*; *emptio*; *merx ipsa.*

Ὠνοχόει, *propinabat*: 3. sing. imperf. act. verbi οἰνοχοέω, *vinum infundo*, (imperf. ᾠνοχόεον, -ουν,) quod ex οἶνος, ου, ὁ, *vinum*, et χέω, *fundo.*

Ὦ 'ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Ὦξα, *aperui*; a. 1. ind. act. verbi οἴγω.

Ὠόμην, imperf. m. verbi οἴομαι, *puto*: f. m. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι.

Ὤοντο, 3. pl. imperf. med. verbi ejusdem.

ΩΟΝ, ου, τὸ, *superior, domûs pars*. Sed

ΩΟ'Ν, οῦ, τὸ, *OVUM*, idque *avium, piscium, serpentium* et *similium.*

ΩΟ'Π, ὠὸπ, ὠὸπ, *acclamationes nauticæ*. Angl. HO UP.

Ὠοτοκέω, -ῶ, *ovum pario*: et

Ὠοτοκία, ας, ἡ, *ovi partio*, seu *generatio*: ab

Ὠοτόκος, ου, ἡ, *ovipara*: ex ὠὸν, et τόκος, à p. m. verbi τίκτω.

Ὠοτοκοῦσιν, *ova pariunt*; 3. pl. ind. act. verbi ὠοτοκέω, q. v.

Ὦπα, acc. sing. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὤπασε, et ὤπασσε, *dedit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω, *præbeo*: item *insequor*: f. άσω.

Ὤπτομαι, *video*: sæpè apud Oppian. hinc ὠπήσασθαι, a. 1. infin. m. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὤπερ, Dor. pro οὔπερ, *ubi.*

Ὤπια, ων, τὰ, ὀφρύδια, *supercilia*; quia super ὦπας. Hesych.

Ὦ 'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, *o curator.*

Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, *ictus qui fit manu*; manus enim est naturale ὅπλον, Hesych.

Ὡπλισμένα, *armata*; neut. pl. p. part. pass. verbi ὁπλίζω, *armo.*

Ὦ 'πόλλον, Dor. pro ὁ 'Απόλλων.

Ὦ, 'πολοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.

Ὦπται, 3. sing. p. pass. verbi ὄπτομαι, *video*; f. m. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.

Ὤπτησα, ας, ε, et in 3. pl. ὤπτησαν, *assarunt*; a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *torreo, asso*, f. ήσω.

ΩΡΑ, ας, ἡ, *tempus*; item *HORA*; *pulchritudo, venustas*; *Dea pulchritudinis*; ὥρᾳ κεκασμένος, *qui temperatam pulchritudine formam habet*: *formosus*. Est et

Ὥρα, *respiciebat*: 3. sing. imperf. act. ὥραον, -ων, -αες, -ας, αε, -α, verbi ὁράω, *video.*

ΩΡΑ, ας, ἡ, *cura.*

Ὡραΐζω, f. ίσω, *decoro, venusto, venustate concilio, orno*: ferè in deteriorem partem de nimio cultu: item *maturum facio*: ὥρα.

Ὡραῖος, αία, αῖον, *tempestivus*: *qui est formâ pulchrâ*; *festivus*; *æstivus*. Th. ὥρα.

Ὡραιότατος, superl. à præced.

Ὡραιότης, ητος, ἡ, *tempestivitas, maturitas*: item *pulchritudo*; ab ὡραῖος.

Ὡραΐσοι, Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω.

Ὡραϊσμὸς, ου, ὁ, *ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam*; *ornamentum*; *pulchritudo*; à ὡραΐζω.

Ὠρανὸς, Dor. pro οὐρανὸς· ὠρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro οὐρανοῦ.

Ὦ 'ρατος, Dor. pro ὁ 'Αρατος, *Aratus.*

Ὦ 'ργεῖος, Dor. pro ὁ 'Αργεῖος.

Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, *irascor*; hoc ab ὀργίζω, *facio irasci*: f. ίσω, p. ὤργικα. Th. ὀργὴ, *ira.*

Ὠρείθυια, ας, ἡ, *ORITHYIA*, regina Amazonum.

Ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, f. ξω, p. ὤρεχα, aor. 1. pass. ὠρέχθην.

Ὥρεον, *videbam*; imperf. act. ab ὁρέω, Ion. pro ὁράω, *video.*

Ὦρες, οἱ, pro ὄαρες (vid. seq.) *uxores*. Sed ὦρες, οἱ, *turres*; item *curatores.*

Ὤρεσσι, *uxoribus*; dat. plur. Ion. pro ὤρσι· ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor*; in pl. ὄαρες, et contractè ὦρες.

Ὠρέω, -ῶ, f. ήσω, *curo*; ab ὤρα, *cura*; item *custodio*; ab οὖρος, *custos*,

Ὥρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora*, *tempus*: dat. ὥρῃ, Ion.
Ὤρθριζε, 3. sing. imperf. act. et
Ὤρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio*; imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, *diluculum*.
Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς.
Ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. pass. et
Ὠριγνῶντο, *certabant*, *porrigebantur*; 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, *porrigo*; f. ξω, p. χα.
Ὡριαῖος, η, ον, *tempestivus*; *florens ætate*. Th. ὥρα, *tempus*.
Ὥριμος, ιμη, ιμον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *maturus*. Th. idem.
Ὤρινε, *concitavit*; a. 1. ind. act. ὠρίνετο, *commovebatur*: 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito*.
Ὥριος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὥριος, ία, ιον, *tempestivus*: *maturus*; *venustus*: *certo tempore factus*: ὥριαι τελεταί, *solemnitates*, *quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur*. Th. ὥρα, *tempus*.
Ὡρίσατο, 3. sing. a. 1. m. et
Ὡρισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ὁρίζω, *definio*; f. ίσω, a. 1. ὥρισα, ας, ε, perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, *terminus*.
Ὤριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hædus*.
ὨΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION*; pulcherrimus sui ævi, simulque maximè procerus et robustus staturâ. Amatus dicitur ab Aurora, i. e. fuit pulcherrimus: occisus à Diana, i. e. subita morte est extinctus: post mortem relatus est inter sidera, i. e. astronomi sidus ingens ex ejus nomine appellantur, quia sine dubio ipse fuit astronomus peritus, et quia venandi studiosus fuit, hinc et canem suum ei addiderunt. At
Ὠρίων, nomen avis.
Ὤρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro*; quod vide.
Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, *cum impetu fecit*: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, *impetus*.
Ὥρμαινε, *agitaret*. 3. sing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*: f. ανῶ, p. ὥρμαγκα· ab. eod. Th.
Ὡρμᾶτο, *motus est*: 3. sing. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *impetu feror*: f. ήσω, à præced. Th.
Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω, ab eod. Th.
Ὥρμενος, per Sync. pro ὡρμημένος, *concitatus*: p. part. pass. ab ὁρμάω et
Ὥρμηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*.
Ὥρμησα, ας, ε, et in 3. pl. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. et
Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.
Ὤρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, *agni*.
Ὤρνυτο, *ruebat*: 3. sing. imperf. m. verbi ὄρνυμαι, *excito*. Th. ὄρω, *excito*.
Ὡρογράφος, ου, ὁ, *annalium scriptor*, *qui describit quid quoque anno evenerit*: ex ὥρα, et γράφω.
Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM*: ex ὥρα, et λέγος, à λέγω.
Ὤροφα, per Metath. pro ὤρουσα, p. m. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, *excito*.
Ὧρος, ου, ὁ, *annus*; *tempus*; *nox*: ab ὥρα.
Ὦρος, εος, τὸ, Dor. pro ὄρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons*.
Ὡροσκόπος, ου, ὁ, *qui horas observat*; *qui natalem alicujus horam considerat*, *atque indè futura prædicit*: ex ὥρα, et σκοπός.
Ὦρσα, ας, ε, *concitavi*: a. 1. ind. act. verbi ὄρω, *excito*; f. ὀρῶ. Æol. ὄρσω.
Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat*: 3. sing. plusq. p. pass. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, *concito*; f. ρῶ, p. ὦρκα.
Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*; f. ξω.
Ὠρυγμὸς, ου, ὁ, idem quod.
Ὠρυθμὸς, ου, ὁ, *ululatus*, *mugitus*. Th. ὠρύω, *ululo*.
Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.
Ὠρυόμενος, præs. part. m. ab ὠρύω, *rugio*.
Ὠρύχαται, et Att. ὀρωρύχαται. Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσί, 3. pl. p. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio*; f. ξω, p. ὤρυχα.
ὨΡΥΩ, et ὠρύομαι, *ululo*, *rugio*; propriè de canibus dicitur, lupis et leonibus, propter famem ingemiscentibus, aut alio ex dolore ejulatui similem vocem edentibus. Metaphoricè de homine dicitur erumpente in ejulatus similes canum luporumque ululatibus et leonum rugitibus. Hesych. f. ύσω, p. ὤρυκα, a. 1. ὤρυσα. Hinc ὤρυες, αἱ, *feræ dicuntur*.
Ὠρύωμα, ατος, το, *rugitus*: à præced.
Ὡρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, *ille antiquus*.
Ὠρχεῖσθε, 2 pl. imperf. m. et
Ὠρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. m. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, *salto*, f. ης ήσομαι.
Ὠρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ejusd.
Ὤρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, *incipiens*: ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium*.
Ὠρώρειν, *excitatus eram*: plusq. p. med. verbi ὄρω, *excito*; f. ὀρῶ, p. m. ὦρα, et Att. ὄρωρα.
Ὠρωρίχατο, *porrecti erant*: Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo*; f. ξω, p. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα, in pass. ὤρεγμαι, At. ὀρώρεγμαι, in plusq. p. pass. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.
Ὠρωρέχειν, *porrexeram me*: plusq. p. act Att. verbi ejusd. et eodem modo formatum.
Ὠρώρυντο, Ion. et Att. pro ὤρυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀρύσσω, f. ξω, *fodio*.
Ὠρωρύχειν, *foderam*: plusq. p. Att. ejusd. verbi.
Ὡς, particula varios habens usus: à ὃς· est enim ὃν τρόπον, *quemadmodum*, valet *ut*, *sicut*, *tanquam*, *perinde*, *ac si*; in compar. *ut quemadmodum*; item *circiter*. *ferè*; *postquam*; *adeò ut*; *utinam*; *quàm*, *quantùm*; *quandoquidem*, *quare*, *idcirco*, *atqui*, *alioqui*; Att pro πρὸς, *ad* cum acc. Ὡς ἔπος εἰπεῖν, *ut ita dicam*, abundat, ut ὡς ἀληθῶς, *verè*, *reverà*, ὡσεὶ, *velut*. ὥσπερ, *sicut*. ὥστε, *adeò ut*. ὥσπερ, *ut*, *utinam*. καθὼς, *velut*, *sicut*. ἕως, *donec*, *usque dum*. τέως, *tamdiu*.
Ὥς, *sic*, *ita*: à ὁ vel ὃς, pro αὐτὸς, est enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως.
Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris*.
Ὦσα, ας, ε, *impuli*: a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello*; f. ὠθήσω, et ὤσω, a. 1. infin. ὦσαι, p. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.
Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὦσαιτ', pro ὤσαιτο, *repelleret*: 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, *fero*.
Ὠσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὤθω, f. ὤσω, a. 1. ὦσα.
Ὦσαν, *repulerunt*; 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ὡσανεὶ, *quasi*; pro ὡσεὶ. Th. ὡς.
Ὡσαννὰ, Hebr. *serva quaso*, *felicem successum tribue*; ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.
Ὤσασκε, *impulit*; Ion. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.
Ὡσαύτως, *eodem modo*; adv. ex ὡς, *sicut*, et αὐτὸς, *ipse*.
Ὦσδεν, Dor. pro ὦζεν, *redolebat*; 3. sing. imperf. ab ὄζω, *oleo*.
Ὦσε, *pepulit*; 3. sing. a. 1. ὦσα.
Ὡσεὶ, *perinde*, *tanquam*, *circiter*, *fermè*: ex ὡς. *sicut*, et εἰ, *tanquam*.
Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *servavit*.
Ὠσθεὶς, εῖσα, ὲν, *pulsus*, a. 1. part. pass. et
Ὠσθῆναι, a. 1. infin. pass. ab ὠθέω, *pello*; f. ὤσω.
Ὦσι, *sint*; 3. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ὦσι, *miserint*; 3. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 2. ἧν.
Ὠσὶ, *auribus*; dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
Ὦσμαι, et Att. ἔωσμαι, p. pass. verbi ὠθέω, f. ὤσω, p. ὦκα, p. part. pass. ὠσμένος, a. 1. pass. ὤσθην, a. 1. part. pass. ὠσθεὶς.
Ὠσμένος, *pulsus*; perf. part. pass. ab eod. verbo.
Ὥσπερ, *sicut*; adv. ex ὡς, et περ.
Ὡσπερὰν, adv. *fermè*, *tanquam*; ex præced. et ἂν.
Ὡσπερανεὶ, adv. *tanquam si*, *perindè*, *ac si*; ex præced. et εἰ.
Ὡσπερεὶ, adv. *veluti*, *quasi*; ex ὥσπερ, et εἰ.
Ὥστε, *ut*, *ita*, *adeo ut*, *utque*; *quamobrem*, *itaque*; *utpote*, *quippe*, *quòd*; ex ὡς, et τε.
Ὠστης, ου, ὁ, *impulsor*, *qui trudit*; ab ὤθω, vid. ὠθέω.
Ὠσιεῖ, Att. pro ὠσῇ, 2. sing. fut. 1. med. verbi seq.
Ὠσίζω, *trudo*; f. ίσω, et Att. ὠσιῶ. Th. ὠθέω, idem.
Ὤσοργος, Dor. pro ὁ ἄσοργος, *crudelis*.
Ὠσφραντο, 3. sing. plusq p. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio*; f. m. ὀσφρανθήσομαι, p. pass. ὤσφραμμαι.
Ὦσχος, ου, ὁ, et ὤσχη, ης, ἡ, *ramus novellus*; ab ὄσχος.
Ὠσχοφόρια, ων, τὰ, et -ία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*; festum Atheniensium: ex præced. et φέρω.
Ὤσω, *pellam*; f. 1 act. verbi ὠθέω, *pello*; f. ὤσω, tanq. ab ὤθω
Ὦτα, *aures*; nom. et. acc. pl. ab

ὦς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

'Ωτάγρα, ας, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur*, *auricularius forceps*: ex οὖς, et ἄγρα.

'Ωτακουστέω, f. ήσω, *auribus capio quæ dicuntur*; ab

'Ωτακουστὴς, οῦ, ὁ, *delator*, *auricularius explorator*. Gl. *qui* ὠτὶ ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα et ὠτάρια, dicuntur, quia sunt eis pro auribus.

'Ωταλγέω, -ῶ, *doleo auribus*; ex οὖς, et ἀλγέω.

'Ω 'τὰν, *ô amice, heus bone vir*; pro ὦ ἐτὰν, voc. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*, *amicus*.

'Ωτάριον, ου, τὸ, *auricula*, *auris Veneris*; *ostreum quoddam Æolibus*: ab *auriculæ* similitudine; ab οὖς, *auris*. Th. οὖας, idem.

'Ωταρὸς, ρὰ, ρὸν, *auriculosus*, *auritus*; ab eod.

'Ωτε, Poët. pro ὥστε, *ceu*, *velut*, *ut*.

'Ωτεγχύτης, ου, ὁ, *auricularis clyster*; instrumentum quo in ὦτα, ἐγχέεται. Th. χέω, *fundo*.

'Ωτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus*; ab ὠτάω, *vulnero*.

'Ωτερος, vel ὠ'τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter*.

'Ωτικὸς, ἡ, ὸν, *auricularis*; ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.

'Ωτίον, τὸ, *auricula*; item *auris*; dimin. ab eod

'Ωτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda*. Gl. quia aurita, ab eod.

'Ωτὸς, gen. sing. ab οὖς, *auris*.

'Ωτος, ου, sive ὠτὸς, οῦ, ὁ, *OTUS*, avis nycticoraci similis; ab auribus plumeis sic dicta; item Metaph. *homo fatuus*. Est etiam

'Ωτος, ου, ὁ, *OTUS*, nomen propr.

'Ωτότμητος, ου, ὁ ♃ ἡ, *auribus mutilatus*: ex οὖς, et τέμνω.

'Ωτοχλέω, ῶ, *aures obturbo loquendo*: ex οὖς, et ὄχλος, *turba*.

'Ωτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, *incito*; fut. υνῶ, p. ὤτρυγκα, a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

'Ωτώεις, ώεσσα, ῶεν, *auritus*; *ansatus*, *ansas habens*: et

'Ωτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖς, idem.

'Ωὐτὸς, Ion. pro ὁ αὐτός.

'Ωφάζ, *locus auro optimo abundans*, Jer. x. 9.

'Ωφειλον, imperf. et a. 2. ὤφελον, *debui*: ab ὀφείλω, f. ήσω, p ὠφείληκα.

'Ωφειν, plusq. p. act. verbi ὄπτω, *video*: f. ὄψω, p. ὦφα.

'Ωφὶρ, nomen loci *vel* regionis auriferæ.

'Ωφέλεια, ας, ἡ, (et Poët. ὠφελίη, et ὠφελία) *utilitas*; *auxilium*: tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ ♃ ἡ, *utilis*. Th. ὠφελέω.

'Ωφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præs. verbi.

'ΩΦΕΛΕ'Ω, -ῶ, *juvo*, *prosum*; *benè de aliquo mereor*: cum acc. sæpiùs absolutè; f. ὠφελήσω, a. 1. ὠφέλησα, p. ὠφέληκα, præs pass. ὠφελέομαι, -οῦμαι, *juvor*, *prodest mihi*; a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum*: a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *adjutus*, *a*, *um*.

'Ωφεληθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. à præced.

'Ωφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum*, *emolumentum*; a. 1. sing. p pass. ejusd. verbi.

'Ωφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ωφελήσεια, ας, ε, a. 1. Æol. opt. verbi ὠφελέω.

'Ωφελήσιμος, ου, ὁ ♃ ἡ, *utilis*, *quo juvari possumus*: ab 'Ωφέλησις.

'Ωφέλησις, εως, ἡ, *utilitas*, *emolumentum*: ab ὠφελέω.

'Ωφελητέος, έα, έον, *juvandus*: ab ὠφελέω.

'Ωφέλιμος, ου, ὁ ♃ ἡ, *utilitatem*, *adjumentum* sive *emolumentum adferens*: ὠφέλιμον, *commodum profuturum*; ab eod.

'Ωφελίμως, adv. *utilitèr*, *commodè*, *cum commodo et emolumento*: ab ὠφέλιμος.

'Ωφελον, ες, ε, *debui*; a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*: usurpatur ad votum exprimendum, vel solum, vel cum εἴθε, αἴθε aut ὡς. Sic εἴθ' ὤφελον ὀλέσθαι, *utinam periissem!* εἴθ' ὤφελες ὀλέσθαι, *utinam periisses!* εἴθ' ὤφελ' ὀλέσθαι, *utinam periisset*.

'Ωφελουμένους, acc. pl. præs. part. pass. ab ὠφελέω.

'Ωφθην, ης, η, *apparui*, a. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, *video*; fut. m. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι, ψαι, πται.

'Ωφθησαν, *visi sunt*; 3. pl. a. ind. pass. ejusd. verbi.

'Ωφλεε, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω, pro ὀφείλω.

'Ω 'φρόντιστος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιστος, *securus*.

'Ωχα, ας, ε, *aperui*: p. ind. act verbi οἴγω, *aperio*; f. οἴξω.

'Ωχατο, Ion. pro ᾤγμενοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. ᾤγμην, ᾦξω, ᾦκτο, verbi ejusd.

'Ωχετό, *ibat*, *gradiebatur*: 3. sing. imperf. med. verbi οἴχομαι, *abeo*: f. m. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι.

'Ωχθησαν, *ingemuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act, verbi ὀχθέω, *indignor*; f. ήσω, a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

'Ωχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, *ibamus*: 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, *eo*; fut. m. οἰχήσομαι.

'Ωχρα, ας, ἡ, *OCHRA*: Anglicè OCHRE. Th. ὠχρός.

'Ωχραίνω, *pallidum reddo*: et

'Ωχράω, -ῶ, *palleo*; *pallesco*: et

'Ωχρία, ας, ἡ, *pallor*; qualitas: ὠχροῦ: ab ὠχρός.

'Ωχρίασις, εως, ἡ, *pallor*: ab

'Ωχριάω, -ῶ, *palleo*, *pallesco*: ab ὠχρός.

'Ωχροειδὴς, ὲς, *pallidus*: ex seq. et εἶδος.

'Ωχρόλευκος, ου, ὁ ♃ ἡ, *ex luteo candicans*, seu *in pallido candidus*: ex ὠχρὸς et λευκὸς, *albus*.

'ΩΧΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *pallidus*.

'Ωχρος, ου, ὁ, *pallor*, *palliditas*: et

'Ωχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρός.

'Ωχρόω, et ὠχραίνω, *pallefacio*, *pallidum reddo*. Th. ὠχρός.

'Ωχρωμα, ατος, τὸ, *pallor*; *palliditas corpori alicui inducta*: ab ὠχρόω.

'Ωχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι.

'Ωψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*; *aspectus*, *vultus*, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Ωώδης, εος, ὁ ♃ ἡ, *ovo similis*, *ovi speciem gerens*: ab ὠὸν, *ovum*.

Τῷ Θεῷ δόξα.

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

A.

A vel ab ὑπὸ, *cum gen. ut et* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδὸς.
A secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων.
Ab aliquo stare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.
Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A vel **Ab** *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.*
Ab hoc tempore, ἐξ ἐκεῖνου, ἀπὸ τόδε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adolescentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, καθ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένος.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um, ἀπελαυθεὶς.
Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, -ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀποτηθίς.
Abarceo, ἀποκωλύω.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatissa, ἀρχιμανδρῖτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀνακεφαλαιόω, -ῶ.
Abdicare magistratu se, ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς· ἀπειπεῖν, *vel* ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχήν· ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόῤῥησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιοῦμαι.
Abdico, is, *id est*, repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραι[illegible]ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπ[illegible]όν υἱόν.)
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρύπτον.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχιαῖος, ἀπόῤῥητος.
Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι ἐς Θράκην.
Aberceo, ἀπείργω σέ τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀποτευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ aberro à viâ, ἀφαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, *cum gen.*
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abesse *et* **Abfore**, ἀπεῖναι, ἀπέσεσθαι, parùm Abesse, μικροῦ δεῖν· multùm Abesse, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ἤδε, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐνθένδε.
Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀφαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.
Abi in malem rem, φθεῖρε, ἀπέῤῥε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ' ἐς κόρακας.
Abjectè, ἀπεῤῥιμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥιπτω.
Abjectus, ἀποῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, ἀπόθετος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλικὸς.
Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abigo, σοβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινὰ, ἀπείργω, ἀνίστημι, ἐξείλλω.
Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, -ῶ, προΐημι, *cum acc.*
Abiit *pro* mortuus est, ἀποίχεται, οἴχεται, οἰχώκε.
Abitio, **Abitus**, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδιήλυσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, *id est*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείρω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξωμοσθὶς.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, *cum acc.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκου.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περιαιροῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκορημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινα, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, καταλεαίνω, ἀνασιμόω, -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθῶ.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουσμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνος εἰμι.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo *et* **Abnuto**, ἀνανεύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀπεῖπω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀμαυρέω, -ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθεὶς.
Abominabilis *et* **Abominandus**, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μιαρὸς, μυσος, ἀποτρόπαιος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μύσος, προσοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαι σε, μυσάττομαι, ἀφοσιοῦμαι, -οῦμαι, προσοχθίζω.
Aborior, ἀπογίνομαι· *vel* **Abortio**, ἀμβλίσκω, ἀμβλίσκω *et* ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀπονίσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγένεθλος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματαῖος.
Abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον.

Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω vel ἀφαρπάζω τινα, ἑλκύω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, αναιρέω, αποδοκιμάζω, αποπαλαιόω, ακυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, αβρότονον.
Abrumpere vitam, απορρῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, απορρήγνυμι.
Abruptè, αποτόμως.
Abruptio, απόρρηξις, αποτομή.
Abruptum, απόκρημνον, απορρὼξ τόπος.
Abruptus, απότομος, αποτμὴξ, απορρώξ.
Abscedo, αποσρέφω, ἄπειμι απο τινος, αφίσημι τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.
Abscessio, vel abscessus, αποσημα, απόσασις.
Abscido vel Abscindo, αποτέμνω τι, αποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω, διακείρω.
Abscissus, αποκοπεὶς, αποκεκομμένος.
Absconditè, κρυφῆ.
Absconditus, κρυφθεὶς, αποκεκρυμμένος.
non Absconditus, ακαλαμάλυπτος, ανεπίληπτος.
Abscondo, κρύπτω, αποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, απόκρυψις.
Absens, απὼν, -όντος, ἄδημος, αποδημῶν.
Absentia, απουσία.
Absentio, *idem quod* dissentio, διαφωνέω, -ῶ.
Absento, ἄπειμι.
Absilio, αποπηδάω, -ῶ.
Absimilis, ανόμοιος, αφόμοιος; ανεοικώς.
Absinthium, αψίνθιον.
Absinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Absisto, αφίσημι vel αποσαίέω, -ῶ, τινος διαλείπω.
Absoleo, *id est*, ab usu recedo, αναρχαιοῦμαι.
Absoletum, ἀναρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Absolvere, *pro* perficere, αποτελεῖν τι, απεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέιειν, καταοκευάζεσθαι.
Absolvere creditorem, *id est*, et satisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, απαλλάττειν.
Absolvo, απολύω τινὰ, αποτινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, αφίημι, αποψηφίζομαι.
Absolutè, *id est*, perfectè, τελέως, απλῶς, ἐντελῶς.
Absolutio, απόλυσις.
Absolutorius, απολυτικός.
Absolutus, απόλυτος, ανεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.
Absolutus, *id est*, perfectus, αποτελεσθεὶς, αποτελὴς, τέλειος, εὔτρεπτος, ἐντελής.
Absolutus omnibus partibus, απαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Absono, απᾴδω.
Absonus, απηχὴς, απῳδὸς, ἄρρυθμος, κακόηχης et κακόηχος, παραπλὴξ, ἐμμελής.
Absorbeo, καταπίνω, απομάττω, ῥοφέω, et αποῤῥοφέω, -ῶ, λαφύσσω.
Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Absorptum, καταποθὲν, συμποθέν.
Absque, ἔξω, *cum. gen.* ἄνευ *et* χωρὶς, δίχα.
Abstemius, ἄοινος, ἄγευστος, ἀβρόμιος.
Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abstergere calumnias, απολύεσθαι, διαβολάς.
Abstergo *et* Abstergeo, αποσμάω *et* αποσμήχω, αποψάω, αποτρίβω, αμοργνύω, *et* -μι, απομάττω, απομάττομαι, σμάω, ἐκσμάω, *et* ἐκσμήχω, ῥύπτω.
Absterreo, αποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω, -ῶ, αποσπεύδω.
Abstersio, απόμαξις, ἔκνιψις.
Abstineo, απαλλάττομαι *et* ανέχομαι τινος, απείργω; αφίσαμαι, ἐξίσαμαι, αφεστήκω.
Abstinens, αποσχὼν, ἐγκρατὴς, αποσάς.
Abstinentèr, ἐγκρατῶς.
Abstinentia, απόσχεσις, ἐγκράτεια.
Absto, αφίσαμαι.
Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ αποκεχορισμένον.
Abstractus, αφαιρετὸς, αποκεχωρισμένος.
Abstraho, αποχωρίζω, διασπάω, -ῶ, απωθέω, χωρίζω απὸ, αφέλκω.
Abstringo, απολύω.
Abstrudo, απωθέω, -ῶ, αποκρύπτω.
Abstrusus, απόκρυφος, κρυφαῖος, αναπεχωρηκώς.
Absit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνη.
Absum, ἄπειμι, απολείπω, αποδέω.
Absumedo, ανάλωμα, δαπάνη.
Absumo, δαπανῶ, αποδαπανω, αναλόω, αναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.
Absurdè, ατόπως.
Absurditas *et* Absurdum, ἄτοπον, ατοπία, ἄφρενον, αλλόκοτον, αμαθὲς.
Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, αλόγιστος.
Abterminatus, αφορισθεὶς, αξοσγαισθεὶς.
Abundans, εὔπορος, λαβρὸς, δαψιλὴς, ἄφθονος, περισσεύων, περιούσιος.
Abundantèr *et* Abunde, ἐξαρκούντως, αφθόνως, διαρκῶς, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἅδδην, εὐπόρως, περισσῶς, ἐκ περισσίας, δαψιλῶς.
Abundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περισσεία, αδροσύνη, δαψίλεια, αφθονία, φορία, περιουσια.
Abundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.
Abundo, εὐθηνέω *et* ομαι· εὐπορέω, ῶ, περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκκυμαίνω.
Abvolo, αφίπτημι, *vel* αφίπταμαι.
Abusivè, καταχρηστικῶς.
Abusivus, καταχρηστικὸς, ἄχρηστος.
Abusus, κατάχρησις, απόχρησις
Abutor, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, αποχράομαι, -χρῶμαι τίνι κακῶς *vel* απειροκαλως, παραχράομαι.
Abyssus, ἄβυσσος.
Ac, ἢ, ἤ.
Acacia, ακακία.
Academia, ακαδημία.
Acatium, ακάτιον.
Accanto, προσᾴδω.
Accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.
Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.
Accedo, προσβαίνω τινι, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, αφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.
Acceleratio, ἔπειξις, ταχεῖα, σπουδή.
Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐπείγω, -ῶ, καταοπεύδω.
Accendo, ανακαίω, τι, ἅπτω, ανάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.
Accendo rursùs, αναφθῶ, ανακάω.
Accensus, ἡμμένος, ανηφθεὶς, ἐξαφθεὶς, ἐξαπτος, ἐνημμένος, ἐκπεπυρωμένος, πεφυρμένος, πεφωσμένος.
Accentus, προσῳδία.
Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.
Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.
Acceptum habeo, χαίρω τινι, *vel* ἐπί τινι.
Acceptum fero, προσλογίζομαι, ανατίθημί σοι τοῦτο, αφίεμι, απογράφω.
Acceptus, δεκτὸς, χαρίεις, ασμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.
Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.
Accersitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accerso, καταχαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινα.
Accerso aliquem crimine conjurationis : ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.
Accessio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.
Accessu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.
Accessu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.
Accessus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.
Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.
Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, *et active* πάσχω.
Accido, συμπίπτω, προσυγχάνω.
Accido, περικόπτω, ἐκθρύχω.
Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -ουμαι, προσπέμπω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.
Accino, προσᾴδω *vel* παραψάλλω τινι, παρῳδέω, -ῶ.
Accio, προσκαλέω, -ῶ, *vel* μετακαλέω, -ῶ τινα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι *et* αποδέχομαι *et* προσδέχομαί τι, αναιρέω, -ῶ, κομίζομαι τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ασερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Accisso, *id est*, simulo, ακκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπιφωνὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπιβοάζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.
Acclinis *et* Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis *et* Acclivus, αμφίκυρτος, ανωφερὴς, ανάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ανωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, *et* προσοικέω, -ῶ, τινι.
Accomodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus *et* Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.

Accomodo, ἁρμόζω *vel* προσαρμόζω *vel* ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum *et* Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio *et* Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo *et* Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τῆς γῆς *vel* ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητός, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω· *cum acc.* συμφορέω, ῶ, νήεω, *et* νήω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, *et* λιπαρέως, παρέργως.
Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι *et* ὑπέρ τινος, *et* περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, *et pass.* ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accursus, προσδρόμημα.
Accusabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accusare falsò, συκοφαντεῖν, τινα· ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, *vel* τινὸς φόνου, de cæde aliquem.
Accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι, ἐν αἰτίᾳ, ἐξ αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accusatio, *id est*, conquestio, κατάμεμψις, λαβή, μέμψις, ὑπαίτιον.
Accusator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accusatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accusatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.
Accuso, αἰτιάομαι, -ῶμαι δὲ τινα, κατηγορέω, -ῶ τινα φόνου *et* τινὸς φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινα αἰτίαν, ἐπιφέρω *vel* ἐπάγω, δικαστήριον τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαι τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.
Acedia, *id est*, incuria ἀκηδία.
Aceo, *id est*, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, *id est*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, *arbor*, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄγριος.
Acerbè, πικρῶς, τραχέως, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, πόνος, πικρία, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acerbo, *id est*, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, τρυφνός.
Acero, *id est*, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Acerosus, *id est*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus visus, ὀξυλαβὴς ὄψις.
Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θημὼν, θὶν *et* θὶς, ὁ ☿ ἡ.
Acesco, ὀξύνομαι *et* ὀξύνω, ὀξίζω, παροξύνω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς, -ίδος, ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, -εος, τό. ὀξάλμη.
Achates, *gemmæ nomen*, ἀχάτης.
Acheron, *fluvius infernalis*, ἀχέρων.
Achetæ, *id est*, Cicadæ, ἀχέται.
Achilus, *id est*, pabulo destitutus, ἄχιλος.
Achillea, *herbæ nomen*, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, περονητήριον *et* ἀπήλιον.
Aciditas, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acidulus, ὑπόξυς, ὀξύδιος.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ύ· ὀξεῖος, ὁ.
Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν· παράταξιν ποιεῖν.
Acies, *falcis et gladii*, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies, *exercitûs*, παράταξις, στίξ, τάγμα.
Acies, *oculorum*, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκεῖς.
Acinosis, ῥαγώδης.
Acinus, *et* Acinum, ῥάξ, γὸς, ὁ ☿ ἡ· ῥὼξ, πυρήν.
Acipenser, *piscis*, ἔλλοψ, ὀνίσκος.
Acoluthus, *id est*, servus, ἀκόλουθος.
Acone, *id est*, cos, ἀκόνη.
Aconitum, *herbæ genus*, ἀκόνιτον.
Acontia, *id est*, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, *serpentum genera*, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acorna, *planta quædam*, ἄκορνα.
Acquiesco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκέομαι, ἐπαινέομαι.
Acquiesco rebus, συμφέρομαι τοῖς πάθεσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖς δὲ, ἐναρεστοῦμαι, τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι, *et* ἀγαπάω, -ῶ, *et* συγχωρέω, -ῶ, *cum dat.*
Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, περιποιέομαι, -οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινι.
Acredula, *id est*, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄγριος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acritèr, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφοδρὰ, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης.
Acrodrua, *id est*, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Achrostichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, *id est*, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio *et* Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, *id est*, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινι τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράκτωρ, δράστης *et* δράστης.
Actor, *id est*, accusator, κατήγορος, διώκων.
Actor, *id est*, patronus, συνήγορος.
Actor, *id est*, histrio, ὑποκριτής.
Actuarium, *id est*, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, *id est*, actorum scriba, γραφεύς.
Actuarius, *id est*, facilis, εὐαγωγός.
Actum est, *id est*, periit, πέφρακται, οἴχεται.
Actuosè, μοχθηρῶς, δραστικῶς.
Actuosus, φιλόεργος, ἐργώδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς.
In ipso actu, ἐν αὐτοφώρῳ.
Actutùm, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυώπης, ὁ ☿ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρίς, καρφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, ποικιλταὶ, φρυγίονες, οἱ ζωωτῶν ἐργάται.
Acu-pictus, κεστὸς, ποικιλτός.
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.
Acus, ûs, ἀκέστρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόης, ὁ ☿ ἡ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ ☿ ἡ· ὀξυωπίας *et* ὀξυώπης, ὁ.
Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς *et* ἐς, *cum acc.* κατὰ, *et Att.* ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, ἀναγκασθείς.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς στάθμην.
Adæquatio, ἀνίσωσις παρίσωσις.
Adædifico, προσοικοδομέω, -ῶ.
Adæquè, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ, ἀνατιζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.
Adæro, ἐξαργυρόω, -ῶ.
Adæstuo, ὑπερζέω, ἐπικυμαίνω, προσκυμαίνω, *cum dat.*
Adaggero, ἐπισυναθροίζω.
Adagium *et* Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, παρεμφάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ τινα, ἀγαπάω -ῶ.
Adaperio, ἀνάγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis *et* Adapertus, ἀνεῳγμένος, εὐάνοικτος.
Adapto, ἁρμόζω, τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινι, ὑδραίνω.

Adarca, *vel* Adarces, *concreta quædam salsilago*, ἀδάρχης.
Adareo, καταμαραίνομαι.
Adauctus, us, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω, *cum gen. vel acc.*
Adblandior, παρασαίνω, -ῶ, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω, -ῶ.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκατόω, -ῶ.
Addenso, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad sinistram, ἐπὶ δεξιᾷ, ἐπ' ἀριστερᾷ.
Addico, *id est*, vendo, ἀπεμπολέω, -ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποκηρύττω.
Addico, *id est*, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, *id est*, condemno, καταδικάζω.
Addictio, *id est*, condemnatio, καταδίκη.
Addictus sum, ἀφιερόω, -ῶ τινι, δουλεύω, *cum dat.*
Addisco, *id est*, bene disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρενθήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
Additus, a, um, πρόσθετος, προστιθέμενος.
Addo, ἐπιτίθημι *vel* προστίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω, τι πρός τι.
Adduceo, προσδιδάσκω.
Addormisco, προσκοιμάομαι, -ῶμαι.
Addubitanter, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.
Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορηθείς.
Addubito, ἀμφισβητέω -ῶ περί τινος, διαπορέω -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in suspicionem, ἄγειν τινα εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω τι εἴς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, *cum acc.* προσεῖμαι, *cum. inf.*
Adductio, ἀναγωγή, παραγωγή, προσαγωγή, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεαῖς.
Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, *id est*, usque eò, ἕως, οὕτως, ὡς, εἰς τοσοῦτον.
Adeò ut, τοσοῦτον, ὥστε, *cum ind. vel inf.*
Adeo, *id est*, Accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαι τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός σε.
Adeo, *id est*, adorior *seu* aggredior, ἐπιχειρέω -ῶ τινι *vel* πρός τινα, ἅπτομαι τινος.
Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω -ῶ κληρονομίας.
Adeps, στέαρ πιμελή, ὀξύγγιον, ἄλειφαρ -ατος, δημός.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, *id est*, equitando propiùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
Adesdum, δεῦρ', δεῦτε, ἴθι δή, ἴθι νῦν.
Adespotus, *id est*, sine domino, ἀδέσποτος.
Adesurio, βουλιμιάσσω, βουλιμιάω, -ῶ, βουλιμώττω.
Adeundum est, παριτητέον ἐστί, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, *cum acc.*
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκνύζομαι, *cum dat.*
Adhabito, παροικέω, -ῶ.
Adhæc, ἅμα δέ, καὶ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτῳ, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, *vel* περιέχομαι, προσκολλάομαι, -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσισχόμαι, *omnia cum dat.*
Adhæsio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.
Adhamo, ἀγκιστρεύω.
Adhibeo, ἀπονέμω *vel* διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam et diligentiam, ἔχω *vel* ποιέω -ῶ ἐπιμέλειαν τινος.
Adhibeo in consilium, παρακαλέω. -ῶ σε *vel* εἰς συμβουλήν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλήν, συμβουλεύομαι τινι.
Adhibeo mentum, προσέχω, τινι, *vel* προσέχω, τὸν νοῦν τινι.
Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhorresco, ἐκπλήττομαι, ἐπιφρίττω.
Adhortatio, διακελευσμός, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπή, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμός, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστής, ἐγκελευστής.
Adhortatorius, παρακελευστικός.
Adhortor, ἀντιβολέω, -ῶ σε, προτρέπω τινα εἰς *vel* ἐπ' ἀρετήν, παρακαλέω -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι *vel* πρόσκειμαι τινι.
Adjectio *et* Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολή, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, *id est*, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, *id est*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαι τινά, παρίσταμαι τινα εἴς τι.
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προστίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, *vel* ad rem, περιέχομαι τινι, ἐπέχω τινι την γνώμην *vel* τὸν νοῦν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.
Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω -ῶ τι *vel* ἐξαιρέω -ῶ τι τινος *vel* τινὰ τι, παραιρέω -ῶ τι *et* τινὰ τι *vel* τινος τι.
Adimpleo, ἐμπληρόω, -ῶ, *vel* προσαναπληρόω -ῶ τι, ἀναπλέω -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεατώδης.
Adipatus *et* Adiposus, στεατώδης *et* στηατώδης, πιμελώδης.
Adipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιέομαι -οῦμαι, *cum gen.*
Aditio *et* Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλαστος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαι τινι.
Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθόν, συναγωνιστήν, σύνεργον, ἐπίκουρον· ἐπαγωνίζεσθαι τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτήρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινι τι, κολλάομαι -ῶμαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ερίζω, λοιδορέω, -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινά, ὁρκόω -ῶ, ἐπορκόω -ῶ, ἐνορκόω -ῶ, *vel* ἐπομνύμι.
Adjuto, προσβοηθέω -ῶ.
Adjutor *et* Adjutrix, βοηθός, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργός, ἀλκτήρ, ἀλεξητήρ, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus est, ὠφελήθη.
Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator *et* adjuvatrix, βοηθός, ἀμύντωρ, συνεργός, ἀλκτήρ.
Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, *cum dat.* ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω, -ῶ, ἐπωφελέω, -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.
Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τοῦ πόνου, συναίρομαι σοι τὸν πόνον, ὠφελέω, -ῶ τινι, συνωφελέω -ῶ τινι.
Adlaboro, ταλαιπωρέω, -ῶ.
Adlubesco, ἀρεσκόμαι.
Admando, ἐπιτάττω.
Admetior, ἐπιμετρέω, -ῶ, προσμετρέω -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω -ῶ, χαρακόω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Administur, ὑπηρέτης, διάκονος.
Administra, ὑπηρέτις.
Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Administrator, διοικητής, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Administro, διοικέω -ῶ, ὑπηρετέω -ῶ, ἀμφιπολέω -ῶ, *et* κατευθύνω, *cum dat.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρός, ἔχω τὴν πόλιν.
Administro male, κακοδιαιτάω -ῶ, τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.
Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστός, εὐδόκιμος, ἀγα[illegible]
Admirabilitèr, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστός, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμός, θάμβος, θαῦμα, θαυματοποιία.

Admirationi sum, θαυμάζομαί κατα τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θελκτὴρ.
Admiror, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας *vel* ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, επαγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμι τινὶ, παραπλέκω.
Admissarium admitto, ὀχεύω.
Admissarius, *scil.* equus, ὀχευτὴς, ὄχετος, ἀναβάτης, θόρος.
Admissio, εἰσδοχὴ εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admissum *scil.* scelus, πλημμέλεια πλημμέλημα, ἁμαρτία.
Admissura, *scil.* equæ, ὀχεύμα, ὀχεία.
Admissus, προσδεχθεὶς.
Admistio, μίξις, ἐπίμιξις, πρόσμιξις.
Admistus, ἐπιμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, *cum acc.* ἐφίημι, παρίημι, προσίημι τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.
Admitto flagitium, δεινὸν *vel* αἰσχρὸν τι ποιέω, -ῶ, *vel* ἐργάζομαι, πλημμελέω -ῶ, τι.
Admodulor, προσάδω, ἀντιμελίζω.
Admodùm, ἄρτι, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῆ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω -ῶ τινα ἐπί τι, παραινέω -ῶ, *cum dat.* νουθετέω -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθέτησις, ἐπιμνηματιστής.
Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικὸς.
Admonitus, παραινούμενος, παραινεθεὶς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio, *et* Admotus, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθεὶς.
Admoveo, προσίθημι τι πρός τι, παραβάλλω, *vel* προσβάλλω τι τινὶ, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω *vel* παραβάλλω, *vel* προσβάλλω τινι τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω, -ῶ.
Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato, *et* Adno, ἀντινήχομαι *vel* παρανήχομαι, *vel* προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμέω, -ῶ, σπαρδαμύσσω -ττω, ἐπισπαρδαμύσσω -ττω, δενδίλλω.
Adnitor, πειράομαι -ῶμαι.
Adnixus, πειρασθεὶς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω *et* ἐπιζοφόω -ῶ.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτὸς.
Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχωννύω.
Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, *act.* θειόω -ῶ, κνισσάω -ῶ, καθαγίζω.
Adolescens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.
Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης, ab Adolescentiâ, ἐκ μειρακίου.
Adolescentior *et* Adolescenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακεύομαι, μειρακιόομαι -οῦμαι.
Adolescentula, νεανὶς, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀτάλλω, ἐννεάζω, μειρακεύομαι, μειρακιόομαι -οῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, κυράζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatius, Adoptivus, *et* Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς. υἱόθετος, εἰσποίητος.
Adoptator, υἱοθετέων, -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω -ῶ, υἱοποιέω -ω, υἱόω -ῶ, εἰσποιέω -ῶ, τεκνοποιέω -ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω -ῶ, *vel* εἰσποιέω -ῶ παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω -ῶ.
Adorior, iris, *vel* eris, ἐπιχειρέω τινι *vel* πρὸς τινα, ἐπέρχομαι τινι, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, διαβάλλω, ἐφίσταμαι, κατάρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, διακονὶς, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ἐντυνέω, ἐνσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω -ῶ τῷ Θεῷ *et* τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adposco, προσαιτέω -ῶ, ἐπαξιόω -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Ad quod, *id est*, quoad, ἕως οὗ, μέχρις οὗ.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεστος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adscisco, προσαιρέομαι -οῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἀπάγομαί μοι δυλειαν, ἐπισπάομαι -ῶμαι κίνδυνον.
Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adscriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adsignifico, προσσημαίνω, σημαίνω.
Adsitus, παρέμφυτος.
Adspuo, καταπτύω.
Adstringo, σύφω.
Adsum, ἐγγίζομαί τινι *vel* πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.
Adtexo, παραπλέκω.
Advectio, εἰσαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδή.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, παρακομισθεὶς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
Adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι, -οῦμαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελεύθω.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παρίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, -οῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.
Adventus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbero, ἐπιμαστίζω, προσαικίζω.
Adverbium, ἐπίρρημα.
Adversa, τὰ ἐναντία.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, δυστύχημα.
Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
Adversa fortuna, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adversans, ἐναντιούμενος.
Adversaria, ἐφημερίδες.
Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἐναντίβιος.
Adversator, ἀντιστάτης.
Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex Adverso, ἀντωπὸν, καταντίστην, πάλιν.
Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλεῖν.
Adversor, ἐναντιοῦμαι, ἀντίκειμαι.
Adversum, ἀτυχὶς, ἐναντίον.
Adversus *vel* Adversum, *præpositio*, κατὰ *cum gen.* πρὸς, ἀντικρύ.
Adversùm *vel* Adversus, *adverb.* ἀντικρύ, ἐναντίον.
Adversus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, αποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Adverto, *id est*, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
Advesperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέρα ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω, -ῶ, *et pro* incumbo, *seu* operam do, προσέχω τινι τὸν νοῦν, σπουδάζω ἢ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικὸς.
Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικὸς.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω, τινι *et* τινα, θωπεύω, κερκωπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, τίνθης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.
Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθεὶς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεκομμένον *vel* οὐκ ὀρθῶς κοπὲν *vel* κεκιβδηλευμένον νομισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.
Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero *id est*, rem sinceram corrumpo, κιβδηλεύω.
Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.

Adultus puer, ἀφῆλιξ.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, *id est*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naso, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, καμπύλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι᾽ ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.
Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, προσκλητος.
Advoco, προσκαλέω, -ῶ, *et* προσκαλέομαι, -οῦμαι, *cum accus.* ἐπικαλέω, -ῶ, *et* ἔομαι, -οῦμαι, μεταπέμπω.
Advolatio, *vel* Advolatus, προσπτησις, ἐπίπτησις.
Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, -ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρὸς τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Advorsor, *pro* adversor, ἐναντιόομαι, -οῦμαι.
Ad votum, *id est*, ex sententiâ, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπιπείγω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Adusque, μέχρι.
Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.
Ædepol, νὴ τὼ Θεώ, νὴ τὸν Πολυδεύκην.
Ædes, -dis, *id est*, locus sacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes -ium, *id est*, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, *id est*, parva domus, οἰκίδιον, πινακοθήκη.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω, -ῶ, δέμω, δομέω, ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, -ῶ, ἀστυνομέω, -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω, -ῶ.
Æditimus *et* Æditus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱεροδοῦλος, ἱεροκόμος, ναοφύλαξ. Att. νεωφύλαξ.
Æditus, *corruptè pro* editus, *id est*, altus, ὑψηλός.
Æger, νοσῶν, νοσερὸς *et* νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσαχθής.
Æger, animo, δύσθυμος.
Ægilops, *oculi vitium, et herbæ seu arboris species*, αἰγίλωψ.
Ægonomus, *id est*, caprarius, αἰπόλος.
Ægre, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, *in compositis* δυς.
Ægrè fero, δεινοπαθέω, -ῶ τι, ἀγανακτέω, -ῶ. *cum dat.* δυσχεραίνω, διαγανακτέω, -ῶ, δεινὰ ποιοῦμαι -οῦμαι, δυσχερῶς ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.
Ægresco, ἀσθενέω, ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo, *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.
Ægrotatio, *corporis*, ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto, νοσέω, -ῶ τοῖς νεφροῖς, *renibus*, ἀσθενέω, -ῶ, ἀῤῥωστέω, -ῶ, πονηρῶς ἔχω.
Ægrotus, ἄῤῥωστος, νόσιμος, ἐμπαθής.
Ælurus, *id est*, felis, αἴλουρος.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπήριστος *pro* ἐπήριστος.
Æmulor, ζηλόω, -ῶ τι, φθονέω, -ῶ, κοτέω, -ῶ, φιλονεικέω, -ῶ πρός τινα, διαζηλοτυπόω, -ῶ.
Æmulor, *id est* invideo, φθονέω, -ῶ τινος, *vel* ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτὴς, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.
Æneus, χάλκεος, -οῦς, χάλκειος.
Ænigma, αἴνιγμα.
Aënum *pro* Ahenum, χαλκεῖον.
Æquabilis *et* Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas *et* Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Æqualiter, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ᾽ ἴσον.
Æquamentum, στάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æque, ἐξ ἴσου, ἀγχομάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Æquanimitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη.
Æquanimiter, εὐγνωμόνως.
Æquanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιστέω, -ῶ, πρός τι, εὐνομονέω, -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινόν.
Æquilatatio, ἰσοπλατής.
Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσαζοντὰ ζυγὰ, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσασὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω, -ῶ, ἰσάζω, παρισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω, -ῶ, ἰσοῤῥοπέω, -ῶ.
Æquipondium, ἀντίστασις, στάθμη.
Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquiter, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
Æquivalens, ἀντίστροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω, -ῶ, ἰσοδυναμέω, -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως *vel* μὴ ἀνεκτῶς *vel* ἀλύπως *vel* ἀνεπαχθῶς *vel* εὐσχημόνως τι φέρειν.
Æquo, as, are, ὁμοιόω, -ῶ, ἰσόω, -ῶ, ἀναλογίζω, -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγειος, *et* πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικὲς, ἀρεσόν.
Æquum est, ἐπιεικές ἐστι, προσῆκόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Æquus, ἐπιεικὴς, ὁμαλὸς, ἴσος, κατεικὴς, δίκαιος.
Aër, ἀὴρ, αὖρα, αἰθήρ.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti et Tribuni, ἀνάλωται, ταμίαι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεῖον.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν χρηματοφυλάκιον.
Ærarius *sive* ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοτύπος, χαλκόκτυπος, χαλκοτύπος.
Ærarius, *id est*, qui ad Æs pertinet, χάλκεος, -οῦς.
Ærarius, *id est*, qui Æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.
Ærarius homo, *id est*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, *id est*, ære tectus, κεχαλκωμένος, κατάχαλκος.
Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ὅλμιον, ὀλμεῖον, χαλκίον, ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, χαλκόστομος.
Ærificium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀερίπους.
Æripes, *id est*, ferratus, χαλκόπους.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, αἴριος, ὑψίβατος.
Æro, as, χαλκόω, -ῶ.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἰσοειδής.
Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἰσωδής.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ἄχθος τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, δυστυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας, πολύπονος, ἐπίλοιπος ψυχῇ, δυστυχὴς, ὁ δύστηνος, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
Æs alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκὸς, χυτός.
Æs alienum dissolvere, χρεωλυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωστάμενον.
Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Æsculeus, βαλανώδης.
Æsculus, *arboris species*, βάλανος.
Æstas, θέρος, θέρεια, ἔαρ.
Æstifer, αἰθοφόρος.
Æstimabilis, τιμητός.
Æstimandum est, δοκιμαστέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμαστὴς, ἀποτιμητής, λογιστὴς, τιμητής, τιμητής.
Æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, ῶ, ἀποτιμάω, -ῶ, ἐκτιμάω, -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι, -οῦμαι, μετρέω, -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινά.
Æstivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, *id est*, exuro, καυματίζω.
Æstuarium, ἐκροή, ῥύαξ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμυρεῖ.
Æstuatio, καύσων.
Æstuo, καυσόομαι, -οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, σφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης.
Æstus, *calor nimis*, καύσων, ἔγκαυσις, αἶθος θάλπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.

Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, *vel* αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπιεία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternùm *et* Æternò, ἀΐδιως, αἰωνίως, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρέσβυ.
Ævum, αἰών.
Affabilem esse, ἔχειν *vel* διατιθέναι ἡδέως πρὸς τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, *id est*, artificiosè, scitè, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω, -ῶ, *et* ἔομαι, οῦμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, *id est*, ab undè, δαψιλῶς, ἄδην *et* ἄδδην, κατακόρως, ἅλις, *et cum gen. et absolutè.*
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectatè, *id est*, curiosè, κατεσπουδασμένως, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιέργεια, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus sermo, λογομανία, λογοδαιδαλία, φρυαγματώδης λόγος.
Affectio *et* Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμή, φρόνημα.
Affecto, *id est*, appeto, nimus exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηστεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, *cum acc.* ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι -οῦμαι τινος, ἐπιβαλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθής, κακοπαθέων -ων, τροχούμενος, κατειργασμένος.
Affectus ità sum ὅπως ἔχω γνωμήν, τοιοῦτος εἰμι, οὕτως ἔχω, περὶ τούτο, ὅπως ἐάλωκα τοῦ πάθους.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη,
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομίζω, -ῶ, παρέχω, -ομαι, παρακομίζω, ἀναγινέω, -ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίστημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω, ῶ τινα ποιέω, -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν, τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.
Afficior, *id est*, istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαστος.
Affigo, προσάπτω τι τινι, προσηλόω, -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω, -ῶ, προσπασσαλεύω, *et* προσπατταλεύω.
Affingo, προσπλάττω, προσεπιπλάττω, προσποιέομαι, -οῦμαι.
Affinis, *id est*, cognatus, προσήκων, συγγενής, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.
Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσπορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπέχων.

Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγενεία, ἀγχιστεία, κῆδεια, κῆδευμα, ὁμογαμβρία, συγγαμβρία.
Affinitates jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπέρεισις, παράστασις.
Affirmo, ἐπερείδω, *act.* βεβαιόω, -ῶ, τινί τι, διαβεβαιόομαι, -οῦμαι, κατάφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβιβάζω, διαρίζομαι.
Affixus, προσπεφυκώς, *et* προσπεφυκὼς, προσαπτόμενος, προσηλούμενος, συμπλοκής, σύμπλοκος.
Affixus cruci, σταυρωθεὶς, σταυρῷ συμπλοκος.
Afflatus, a, um, ἐπίπνοος *et* ἐπίπνους, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθεαστικός, ἔνθεος.
Afflatus numinis, θειασμός.
Afflatus, ûs, ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Affleo, δακρύω, παραδακρύω.
Afflictatio, Afflictio, *et* Afflictus, ûs, ui, κάκωσις, θλίψις, ταλαιπωρία *et* ταλαιπώρημα, πάθημα, ἀνάγκη, κακότης, Poët.
Afflictione, τὰ κακά.
Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ. *transitivè,* κακόω, -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέω, -ῶ, κακόομαι, -οῦμαι.
Afflictor, *id est* qui affligit, ὑβριστής, κακοποιὸς ταλαιπωρέων, -ῶν.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθεὶς, καταβεβλημένος, προσαραχθεὶς.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *cum acc.* κακόω, -ῶ, κακῶς ποιέω, -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπαίζω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέομαι, -οῦμαι, κακόομαι, -οῦμαι.
Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, -ῶ.
Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.
Affluentèr, ῥύδην *et* ῥύβδην, δαψιλῶς.
Affluentia, ἐπιῤῥοια, εὐπορία, ἐπίῤῥυσις, πλεόνασμα.
Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, *neut. absolut.* πλοῦτόν τινα πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.
Affluo, *id est*, Abundo, ἐπιῤῥέω περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, *id est*, Alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, -ῶ τινι, *act.* προσκαλέω, -ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Affermido, περιφοβέομαι, -οῦμαι.
Affrango, ἐπιῤῥήγνυμι.
Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρίμαω.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.
Affrictum, *id est*, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.
Affrictio, *et* Affrictus, ûs, ui, ἐπίτριψις, πρόστριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπος, ἐλλαμπρυνόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προστίλβω.
nulla spes Affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμίαν *vel* οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω, -ύνω, προσχύω, -ύνω.
Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.
Affusus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθεὶς.
Aforis, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, λίψ, λιβονότος.

Agamus, *id est*, innuptus, ἄγαμος.
Agaricum, ἀγαρικόν.
Agaso, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης, ἱπποφορβός.
Age, ἄγε, ἀλλὰ γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δὴ, φέρε γάρ.
Agedum, ἄγε δὴ, εἶδ' ἄγε, ἴχε δὴ, φέρε τοίνυν
Agelastus, *id est* qui sine risu est, ἀγέλαστος.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον, χωμάτιον.
Ager, ἀγρός, χῶρος.
Agere festum diem: ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόεσθαι, -οῦσθαι.
Agesis, ἄγε δὴ, ἄγε δῆτα.
Aggemo, ἐπιστενάζω.
Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόχωμα.
Aggero, as, σωρεύω, χόω, περισάττω.
Aggero, is, ere, ἐπιφορέω, -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
Agglomero, συναγείρω, πηνίζω, ἐπηνίζω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, -ῶ, προσάπτω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω, *et* ἐγχειρέω, -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω, -ῶ, ἀφορμὴν παρέχω, ἐπειμι.
Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
Aggressio, ἐπιβολή, ἐπιχείρησις, ἀφόρμησις, ἐπίλευσις.
Aggressus, εἰσβολή, ἐμβολή.
Agilis, ἐλαφρὸς, εὐάγητος, εὐκίνητος, εὔστραφής, εὐσπαρθμος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agilitèr, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκινής, δονητός.
Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία, ἐντελέχεια.
Agitator, ἐλατήρ, ἀγορεὺς, κινητής, ἀγωγεύς.
Agite, Agitetum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω, -ῶ, κινέω, ῶ, ανακινέω, -ῶ, πράττω, διασείω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω, -ῶ, λοχηγετέω, -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnascor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, πατρῷοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγύτατοι πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀῤῥένων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενής, πατρῷος, ἀγχιστεὺς, ἀνεψιός, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀρνεῖος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγινώσκω τινα, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἀρνός, ἀρνίον, ἄρην, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, -ῶ, πράττω, τελέω, -ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
Ago, *id est* effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.

Ago gratias, χάριν ὁμολογέω, -ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agrestis, ἄγριος, ἄγροικος, ἄπολις, χωρίτης.
Agricola, ἀγριότης, γεωργός, γεωμόρος, ἀγρώτης, γηίτης et γήτης, ἐργάσιων.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimensor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.
Ah, Aha, αἶ, αἶ.
Ah me miserum! αἶ τάλαν.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος, -ῦς.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρίον.
Aheu, ἰοῦ.
Aio, φημί.
Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανον.
Ala, *locus subter brachium*, μασχάλη.
Ala, *equitum turma*, τὰ πτερὰ, ἡ ἴλας.
Alabastrum, ἀλάβαστρον.
Alacer, *et* Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνὴς, ἀνεπαχθής.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστήριον.
Alacritèr, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος. *All.*
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίψαι.
Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, *id est*, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτερῶσαι.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτής.
Alauda, κόρυς, -ύθος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λελευκωμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, *id est*, albus sum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκος εἰμι, λευκανθίζω·
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω, -ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθέρικος.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λογὰς, σφενδόνη, ἄλφος.
Albugo, *in oculo*, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.
Album, *subst.* γραμματεῖον.
Albumen, *in ovo*, λεύκωμα τοῦ ὠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἄλφος.
Alcedo, ἀλκύων.
Alea, πεττεία, κύβος.
Aleâ rem perdo, καταχυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω, -ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυόεις, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algosus, φυκώδης.
Aliâs, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλῃ, ἐνίοτε.
Alibi, ἀλλαχοῦ, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, -ικος. ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίοτε, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.

Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω, -ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλόκοτον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, βρῶμα.
Alio, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorsùm, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliquà, πῃ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἡμός.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπὶ πόσον.
Aliquantisper, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ πόσον.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινος, μέχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τις, ἔνιος, δεῖνα, ἀμός.
Aliquo, ποῖ.
Aliquo modò, ἀμηγέπως, πῶς.
Aliquorsùm, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν ὅσάκις.
Aliquotfariam, ἐνίοτε.
Aliter, ἄλλῃ τῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, τηνάλλως.
Aliubi, ἄλλῃ, τῇ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλήν.
Aliundè, ἀλλαχόθεν, ἄλλῃ.
Alius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quisquium, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω, -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω, -ῶ.
Allævo, λειαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω, -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω, -ῶ.
Allecto *et* Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσηρημένος, προσκαλειλεγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego, as, παραπέμπω τινα, ἐγκρίνω, προφέρω, ἐπάγω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
Allevamentum *et* Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Alleno, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, σκοροδισμένος.
Allicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαι τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω.
Alligatio *et* Alligatura, πρόσθεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.
Alligo, ἀπαρτάω, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω, -ῶ.
Allii caput, γέλγις, ιος, *vel* ιδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allisio, προσαραξις.
Allium, ἀγίδιον σκόροδον, ὀλκόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, παράφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινα, προσφωνέω, -ῶ τινα, λαλέω, -ῶ τινι, ἐπαυδάω, -ῶ, προσλαλέω, -ῶ, προσαγορεύω.
Allubesco, ἐπαρέσκω.
Alluceo, ὑπερλάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινι, χαριεντίζομαι.

Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτρόφης, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη *et* κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, πιαίνω, χιλεύω.
Aloë, ἀλόη.
A longè, πόρρωθεν.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Alte, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cum bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δὲ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαδικάζομαι ὑπὲρ τινος, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω *et* -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω, -ῶ, ἀλλοιόω, -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁπότερος, ἀμφότερος.
Alterutrinque, ἐπαμφότερα.
Altilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
Altisonus, ὑψήχης.
Altissimus, ὑψιστὸς, παννέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἑτέρωσε.
Altum, *id est*, mare, βαθὸς, θάλασσα, χαῦνον.
Altus, τρεφθείς.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπὺς, ἄκρος.
Alvear, *et* Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύτταρος.
Alveus, πλυνὸς, ῥεῖθρον, κύτος, κρῆνος, κυψέλη μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάρβασα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδεκνύειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κενεών.
Am, ἀμφί.
Amabilis, ἐράσμιος.
Amabilitas, φιλότης.
Amabò, παρακαλέω, -ῶ, πρὸς Θεοῦ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινα, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amanter, Amantoriè, φιλικῶς.
Amanuensis, ὑπογραφεύς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomen*, qu. immarcescibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus *et* Amarus, πικρὸς, ἐχεπευκὴς, καυνός.
Amarus valde, ὑπέρπικρος, περιπευκής.
Amasia *et* Amatrix, ἐρωμένη, ἐρασρία.
Amasius *et* Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐράστης.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.

mbages, διέξοδος, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιαγωγή.
mbagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
mbagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
mbedo, περιτρώγω.
mbesus, περιφαγείς.
mbi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
mbigo, *id est*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, -ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω, -ῶ.
mbigue, ἀμφιβόλως.
mbiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
mbiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, λιττός.
mbio, undique cingo, κυκλόω, -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
mbire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, consulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι
mbire, *id est*, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, -ῦμαι.
mbitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
mbitiosè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
mbitiosus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
mbitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
mbo, ἄμφω, ἀμφότερος.
mbulacrum, περίπατος.
mbulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
mbulator, περιπατητικός.
mbulatorius, πορευτικός.
mbulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
mbulo, animi causâ, περιπατέω, -ῶ.
mburo, περιφλέγω.
meus, ἄνους, μωρος, ἄφρων.
mentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
mento, ἀμματίζω.
mentum, λῶρον. ἅμμα, ὀχάνη.
mes, κάλαμος ἰξευτικός, σάλιξ.
methystus, ἀμέθυσος
mica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταῖρα.
micabilis, ἀγαπητός.
micio, *id est*, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veste ἀμπέχω, ἀμφιεννύω *et* -μι.
mictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
mictus, ûs, ui, ἀναβολή, ἐπίβλημα.
micè, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφιλῶς.
micissimus, φίλτατος, φιλώτατος.
micitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
micitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν.
micitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
micus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωστός.
missio, ἀποβολή.
mita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
mitto, *id est*, demitto, ἀποτίμνω τινα.
mitto, *id est*, perdo, ἀποβάλλω.
mnicus, ποτάμιος.
mnis, ποταμός.
mabilis, ἐράσμιος, ἐρατός, ἀγαπητός.
mabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
mabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
mans perditè, δυσερῶς.
mans quietis, φιλήσυχος.
manter, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
matio, *id est*, Amor, ἔρως, φιλότης.
mator, ἐραστής, φιλητής, ζηλωτής.
matorie, ἐρωτικῶς.
matorium poculum, φίλτρον.
mo, στέργω τοὺς γονεῖς, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, -ῶ τινος. φιλέω, -ῶ, ἀσπάζομαι.
mo vehementèr, ὑπερφιλέω, ῶ, ζηλόω, -ῶ.

Amœnè, ἀβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore captus sum, ἐράομαι, -ῶμαι, ἐφίεμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς *vel* οἰκείως διακεῖσθαι *vel* ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω *et* -ίομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀπωνέω, -ῶ τι, διαιρέω, ὠθέω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, *cum accus.* συχνῶ περιπτύσσομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, προσπτυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, πρόσπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπέρθεσις.
Amplifico, πλήθομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπὶ πλεῖον, ἔτι.
Amplus, πλατυς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ σομφώματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum: ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιότρυγον.
ad Amussim, ἐπὶ στάθμην.
Amussis, στάθμη, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec, ne, πότερον, ἤ, μή.
An, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' ἤ. ἀλλ' οὐχί, ἆρ' οὖν.
Anas, atis, βρένθος, νῆσσα *vel* ντα.
Anatarius, νεττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθεμα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, *id est*, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίσομος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δούλιος.
Ancillor, δουλεύω, ταῖς ἡδοναῖς, *voluptatibus*, ὑπηρετέω, -ῶ.
Ancillula, θεραπνίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιρρὼξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ὑάγχη.
Angiportus, στενωπος, ἄμφοδος.

Ango, ἄγχω, ἀνιάω, -ῶ, λυπέω, -ῶ.
Angor, *id est*, mœreo, ἀδημονέω, -ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, πλῶται.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, μετὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Angustè, στενῶς.
Angustia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.
Angusto, στενοχωρέω, -ῶ, στενόω, -ῶ.
Angustus, στενὸς, στενωπὸς, ταπεινὸς, στενωπός
Anhelatus, ἐκπνευσθείς.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Anilitèr, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, ἄνεμος.
Animadversor, κολαστής.
Animadversio, *id est*, pœna, κόλασις, ἐπιτίμημα.
Animadvertere, *id est*, punire, κολάζειν τινα.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι.
Animal, ζῶδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἐσχάτως διάκειμαι.
Animans, *adj.* ἐμψυχέων, -ῶν
Animans, *subst.* ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo, as, καλαθαρσύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περινοέω, ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω, -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι, -ῦμαι.
Animosè, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως.
Animositas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινα.
Animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγομαι τὴν ψυχὴν
in Animum induco, προσθυμέομαι τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω, -ῶ τοῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, περινομή.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annosus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τι τινι, σημειόω, -ῶ.
Annuatim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω, -ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.

Annuntio, ἐξαγγέλλομαι τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω.
Annus, ἐνιαυτός, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus est, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Ansa, λαβή, ἀφορμή, κώπη, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινι.
Ansatus, κωπήεις, ὠτόεις.
Anser, χήν.
Anserarius. χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνιος.
Antæ, παραστάδες, παρασταθμίδες.
Antè, ἀπενάντι, ἐνώπιον, ἐπὶ, *cum gen.*
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον
Anteambulo. onis, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφαίνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγεῦμαι.
Antecello, ὑπερέχω, τινός, τινι, *aliquem in aliquâ re*, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, πρόδρομος, προηγητής, προηγέμενος.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον.
Antecursor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteo, ὑπερέχω, τινός τινι, *alicui in aliquâ re*, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω, -ῶ, *se, te*, προκρίνω.
Antegenitus, προτερογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τῦ, πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, πρωτολογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθρος, ἀμφίλυκος, (προεώϊνος,) λυκαυγής.
Antemeridianus, πρεμεσημβρινος.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupatio, (προπάντη) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, *id est*, præfero, προΐσαμαι τινὰ τινος, *aliquem, alicui.*
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἂν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antesto, προΐσαμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινα.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω, τι, προκατάρχω
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitùs, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil est Antiquius, ὐδὲν ἐςι τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω, -ῶ, ἀκυρόω, -ῶ, καταργέω, -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιός, πρέσβυς.
Antistes, προςάτης, ἐπιςάτης.
Antistitium, προςασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus, ûs, *id est*, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβῦτις.
Anus, ani, *podex*, πρωκτός, πυγή.
Anxiè, φροντιςικῶς, περιαλγῶς.

Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεςος, περιάλγης, πολυμέριμνος.
Anxius sum, ἄγχω, λυπῦμαι.
Apage et Apage te, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε δή.
Apella sine pelle, λειπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, διοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθέιας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτός, ἐμφανής.
Apes *vel* Apis, μέλισσα *et* μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελιτροφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιττυργός, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, 'Απόκρυφος.
Apollo, "Εκατος, Παιὼν, 'Αγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apopthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostasia, ἀποςασία.
Apostata, ἀποςάτης.
Apostato, ἀποςατέω, -ῶ.
Apostema, ἀπόςημα.
Apparatè, παρασκευασμένως.
Apparatio et apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, *quod*, δῆλον ἐςι ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράςασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τϰτυ.
Appellare, *id est*, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, as, *id est*, nomino, ὀνομάζω τινα.
Appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, *ad portum.*
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere. *pro* ponderare, ςαθμίζειν, *cum accus.* ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, *seu* appetitus, ὁρμή, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτϰ, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιδουπέω, ἐπικροτέω.
Applausor, ἐπικροτητής.
Applausus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγή, κάταρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσορμίζω, ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω
Appono, προστίθημι, παρατίθημι τι, προσάπτω τινὶ τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομίζω.
Appositè, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
Appositio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, *crines*, τινά, τῇ χειρὶ, *manu.*
Apprehensio, ἀντιλαβή, ἀντίληψις.

Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιςα.
Approbandus, δοκιμάσιος, ἀρεςός.
Approbatio. δοκιμάσια, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινί.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum.*
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίσταμαι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, κατάρσεσις, προσόρμησις.
Apricari, εἱληθεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεςηριών.
Aprinus, καπρινός.
Aptè, εὐαρμόςως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοςία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω,
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἴς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοςος.
Apud, ἐς, *cum accus.* παρὰ, πρὸς, *cum dat. et accus.*
Aqua, ὕδωρ, -ατος, τὸ ὗδος, χεῦμα,
Aqueductus, ὑδραγωγία, ἀμάρα, ὀχετός.
Aqualiculus, γάςρων, ἐπίσιον.
Aquarius, a, um, *quod ad aquam pertinet*, ὑδατικός.
Aquarius, *undecimum signum Zodiaci*; ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, *qui in aquâ degit*, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμός, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετός, ὁ.
Aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Aquilonaris, βορειαῖος, βόρειος.
Aquosus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμός, θυσιαςήριον.
pro Aris et focis dimicare, ἀμύνειν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ϗ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτός, ἀρωτήσιμος.
Araneus, ἀράχνης, *aranea*, ἀράχνη.
Aranearum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρωμα, ἄροσις.
Arator, ἀροτήρ, ἀρότης, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητής, δοξαςής, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δόξαν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος ϗ δένδρον, τό.
Arborescens, arboreus, δενδρώδης, ὁ ϗ ἡ.
Arboresco, δενδρόομαι.
Arbusta, θάμνοι, κενδρῶνες.
Arca, κιβωτός, ἡ, θήκη, ζύγαςρον, κίςη.
Arcanè, ἀπορρήτως, ἀῤῥήτως.
Arcanum, ἀπόρρητον, μυςήριον.
Arcanus, ἀπόρρητος, κρυφαῖος.
Arceo, ἀμύνω, αὐτϰ, *ab eo*. ἀπείργω ἔργῳ τινα τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arcesso, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονάρχης.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto. ςενόω, ςενοχωρέω.
Arctus, ςενός, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, ûs, τόξον.
Arcus cœlestis, Ἶρις, -ιδος, ἡ.
Ardea, ἐρωδιὸς, et ερωδιός.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαής, καυςικός, περιφλεγής.
Ardentèr, περικαῶς.

Ardeo, flagro, καίομαι, πυρίσσω.
Ardere, *vehementèr amare*, εὐμενῶς διατιθέναι πρός τινα.
Ardesco, φλέγομαι, ἐνάπτομαι.
Ardor, oris, διακαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀνωφερής, ὑψηλός, ᾶ, ὁ.
Area, ἅλωα, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenosus, ἀμαθόεις.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρεύειν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod est ex argento, ἀργυροειδής, ἀργύρεος.
Argenti spuma, λιθάργυρος.
Argenti-fodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος, ου, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμός, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω, τινα.
Argutator, σοφιστικός, σοφιστής.
Argutiæ, σωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, subtilis, ὀξύς, ἀγωνιστικός, λεπτολογιστής, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρός, αὐαλέος, σκελλός.
Aries, κριός, κῖλος.
Arista, ἀθήρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ ἔντεα, σκεύη, τα.
Arma abjicere, ῥίπτειν τα ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατὰ τινος παρακομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμός, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλίτης.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βουφορβός.
Armentosus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ἐναρίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, *vel* Arrhabo, ἀρραβών, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζών, ἀπονενοημένος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανεια, ἀπονοια.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμην· ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσυνη.
Arsenicum, ἀῤῥενικόν, ἀρσενικόν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.

Artifex, τεχνίτης, δημιουργός, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τέχνημα; εὐτεχνία.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδάλεος, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τό, πιμελή, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruspina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα. ἀγρίον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρια.
As, assis, μνᾶ, ἀσσάριον, ου, τό.
Ascendere ad honores, κατασχεῖν ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Ascendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνήλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, *id est*, asciâ cædo, πελεκίζω.
Ascisco, ἐπάγομαι τινι τι, εἰσποιέω παῖδα.
Ascititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Ascribere, *imputare*, προστίθεσθαι.
Ascribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινά.
Ascribo, προσγράφω, ἐγκαταλέγω.
Ascriptor, προσγραφεύς.
A secretis, οἱ ἐπὶ των ἀπορρήτων.
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὄνειος, ὀνικός, ὀνώδης.
Asinus, ὄνος, βάναλος, βρωμήεις.
Asparagus, ἀσπάραγος.
Aspectu horribilis, βλοσυρωπός, ὁ, βλοσυρῶπις, -ιδος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἵμερος.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχύς, χαλεπός, δεινός, σκληρός.
Asperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω, αἰονάω, -ῶ.
Aspergo, inis, ῥαντισμός.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Asperno, καταφρονέω των νομίμων, *jura*: ἀμελέω τῶν φιλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aspicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω, τινα, ἐπιβλέπω την γῆν, εισοραω, δέρκω.
Aspirare, *favere*, ἐπιφοιτάζειν.
Aspiratio, ἐπίπνοια, επιπνευσις.
Aspiro, *afflo*, επιπνέω.
Asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatus, ὀπτός, ὀπταλέος.
Assatura, carnes assæ, ὄπτημα, ὄπτησις.
Assecla, ἀκόλουθος, ἀμορβός.
Assector, παρακολουθέω τινι, περιέπω.
Assectatio, παρακολούθησις.
Assectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Assensus *et* Assentio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Assentatio, κολακεία, θωπεία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assentio *et* Assentior, συνευδοκέω, συγκατατίθεμαι τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχέω.

Asseres, σανίδες.
Assero, *affirmo*, διαβεβαιόομαι, συμβιβάζω.
Asserere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτής, ἐκδικητής.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Assessor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseverantèr *et* Asseveratè, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμος.
Assevero, διαβεβαιόομαι τι, διϊσχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθίζομαι τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθίζομαι.
Assiduè *vel* Assiduò, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχὶς, ἐνδελέχεια.
Assiduus, συνεχής, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Assiduus sum, προσλιπαρέω τινι, προσμένω τινι, διατελέω, ἐπιμελοῦμαι.
Assimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Assimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
Assimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Assimilo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαι τινα.
Assisto, παρίστημι τινι, παραμένω.
Asso, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Associo, συνάπτω τινι τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι· συνεθίζω.
Assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινα.
Assumptio, πρόσληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἐπανίσταμαι τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Asto, παρίστημι τινι.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astrictè, στενῶς, προσεσταλμένως.
Astrictio, σύψις.
Astringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω.
Astrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄστρον.
Astra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Astruo, προσκατασκευάζω.
Astu, *pro* Astutè, πανούργως.
Astus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Astutè, πανούργως, κερδαλέως.
Astutia, πανουργία, δεινότης.
Astutus, πανοῦργος, γλαφυρός, ἀλωπός.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλά, μήν, ἀρά.
Atat, ἆ, ἆ· αἶ, αἶ.
At certè, ἀλλά, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At vero, ἀλλά τι.
Atavus, ὁ πάππος.
Ater, μέλας, μελαγχρός, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητής, ὁ ἐπαγωνιστής.
Atque, καί, τε, μέν, δέ.
Atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, καὶ μέν, ἄρα, ἀλλὰ τοι, γέ τοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum sutorium, χάλκανθον.
Atriensis, αὐλεῖος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλή, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, απηνεια.
Atrocitèr, ὠμῶς, απηνῶς.
Atrox, χαλεπός, ἀπηνής, δεινον ἀδίκημα, *atrox scelus*, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὥς, καὶ μήν.

Attemperatè, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινὶ, τι.
Attendere animum, mentem, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè, φιλητικῶς, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτισμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινὶ τι, παρατρίβω, cum dat. et accus. σμήχω.
Attestor, μαρτύρομαι.
Attexo, προστίθημι τισὶ τι.
Attinere, pertinere, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαι τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, aliquem: ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus sum, δεδίττομαι et δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, aspectu.
Attonsus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἑλκυσμός, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, arma; ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω, τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβής, ἀνάτριπτος, παρατεθριμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτής, ὀρνιθευτής, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πράσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, αὐθέντης, αἴτιος τούτου.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem suasoremque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τὸ σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατευημερῶ.
Auctus, αὐξηθείς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι. acc. ἰξεύω, ὀρνιθοθωράω.
Audacia, θράσος, τό, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ et impudentiâ fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς
Audacitèr vel Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, παῤῥησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητής, θρασύς, ἄθαμβος.
Audax sum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω, τι θαρσέω, cum acc.
Audio, ἀκούω, διακούω τι, et τινος, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι. Audire sermones, διακούειν λόγων,
Audire, præcipienti parere, ὑπακούειν τινος.
Audire bene, id est, laudari, εὖ, ἢ καλῶς ἀκούειν· κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire, i. e. vituperari.
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατής, ἀκουστής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξυηκόος.
Auditus, ûs, ἀκοή, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus, part. ἀκουσθείς, διακουστός.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avona, βρῶμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, id est, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζεσθαι, ἀλέξειν.
Aversandus, ἀποτροπιαστέος.
Aversatio, ἀποτροπίασις.
Aversè, κατεστραμμένως.
Aversio, ἀποτροπή.
Aversor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
Aversus, ἀποστραφείς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι, Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποκλίνειν ποι.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σὺ τοῦτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, -ήσω, et αὐξάω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀδρέω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum vel Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις, ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπική, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνός, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, et -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διαστοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror bene, φημὴν ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
Augustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus, a, um, σεβάσμιος, σεμνός, σεβαστής
Augustus mensis, αὔγουστος.
Avia, μάμμα.
Aviarium, ὀρνιθών, ὀρνιθοκομεῖον
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐνθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικός, ὁ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδής, ὁ καὶ ἡ.
Avis, ὄρνις, -ιθος, ἡ· νεοσσὸς οἰωνός.
Avitus, a, um, προγονικός, παππῷος.
Avius, sine viâ, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλή, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, περιπετάσματα.
Auletes, tibicen, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπή, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοή, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, piscis, χρυσόφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτός, διάχρυσος, χρυσοφανής. χρυσοβαφής.
Aureus, χρύσειος, ἐπίχρυσος.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιός, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχεῖον.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιός, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, inis, ἵππειος.
Aurigo, as, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ὠτός. τὸ οὖς.
in utramvis Aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνατείνειν τὰ ὦτα.
Aures obtundere, ἐπιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφίς, ἡ.
Auritus, magnus habens aures, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auro captus, χρυσεραστής, χρυσομανής.
Auro micans vel corruscans, χρυσαυγής.
Aurora, ἕως, ἠώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω· ἐς ἕω.
Aurum, χρυσός, οῦ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, εὐπείθεια.
Auscultator, ἀκροατής, ἀκουστής.
Auscultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινι.
Ausculto, audio, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακουστέω, προσίσχω, προσέχω
Ausim, τολμῴην.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicatò, ἐς καλόν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμός, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, negotium aliquod aggredior, ἀνάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐπισημαίνομαι.
Auster, νότος.
Austeritas, στρυφνότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρός, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἤ, εἴτε.
Autem pro sed, δέ, δαί, δῆτα, δῆτα.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumno, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκειος, ἀλεξητήρ, βοηθός, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπικουρέω τινι.
Auxilio tibi venio, βοηθῶ παρέχων σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀρωγή.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ἄξουγγιον στέαρ.

B.

Baccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *insanio*, βακχεύω *et* βακχέω.
Bacchus, βάκχος, ἴακχος διόνυσος.
Bacillum, βακτηρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo. βαστάζω, ῥομφάζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγός, νωτοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, ûs, βληχὴ, βλήχημα.
Balbus, ψελλὸς, τραυλὸς, ἄτυπος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρὸν, πλυνός.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus, *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γένειον.
Barbâ tenus philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαρισί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμὸς.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Barbitos, βάρβιτος.
Bardus, stupidus, βλάξ, μωρόλαλος.
Barritus, ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basiator, φιλητής.
Basio, *osculor*, φιλέω τινα.
Basis, βάσις, βάθρον, ἕδρα.
Basium, *osculum*, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄλβιος.
Beatus valde, πανόλβιος.
Bellaria, τρωγάλια, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρηίφιλος, αἴθων.
Belle, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικὰ.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicosus, fortis, πολεμικός.
Belligero, *bellum gero*, πολεμῶ σοι, *et* πρός σε, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Bello captus, δορίληπτος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος· μάχη.
Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθίστασθαι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον,
Bellum indicare, πόλεμον εἰπεῖν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐπιφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψὸς, ὁ.
Bene, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Benè audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὐποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθουργὸς, εὐποιός.
Benevolè, εὐνοικῶς, φιλοφρόνως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.
Beo. μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θὴρ, ζῶον, ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωΐδιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, *bibosus*, πολυπότης, ποτικός,
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accus. sed Atticè gen.*
aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέραος *et* δικέρως.
Bidens, διόδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, διήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετὶς, διετία.
Bifarium. διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυὴς, δισχιδής.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.
Bijugis *et* Bijugus, δίζυξ, δίζυγος, ὁ.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Bilosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελὴς, δίκωλος.
Bimestris, δίμηνος.
Bimulus, Bimus, διετὴς, δίετος.
Bini, διττοὶ, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχασθεὶς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, δίπους.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipertitò, διχῆ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, δίηρης.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, διασχιδής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.
Blæsus, βλαισὸς, τραυλός.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσήνεια, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, *tibi*; κορίζομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολέσχης.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βοωπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ· ἄκολος, βλωμός.
Bombilatio, *sonus apum*, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, *id est*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἐσπουδασμένως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, εἰς, πάρεσις.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, *seu* naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus et probus vir, καλοκἀγαθος.
Boo, as, are, *mugio*, μυκάομαι, βοάω.
Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, Aquilo, βορέας, βοῤῥᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves pascere, βουκολεῖν, βουτροφεῖν.
Bovillus *et* Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βουτασία, βουσφαγία.
Boum custos, βουκόλος, βουπόλος, βουφορβός.
Brabium, *certaminis premium*, βραβεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρὶς, ἴδος, ἡ, διαζώσματα.
Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδόνη.
Brachium, βραχίων, -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια.
Brassica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia. τὰ βραχέα.
Breviarum, *compendium*, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Brevitèr, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ τροπὴ, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, προβατώδης, ἄλογος.

Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βοαύλιον, βουστάσιον.
Bubo, βύας, ου, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βοτοίμην.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, βοοδέψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσᾷν.
Buccea, æ, ψωμός, ἔγκαφος.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κῆρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, μύξος, ου, ὁ, φύσαλος.
Buglossus, βούγλωσσος et βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulbosus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀπορυσία.
Bulla, *insigne*, ἡ, κάλυξ et κάλυξις.
Bullatus, *tumidus*, πομφολυγώδης.
Bullatus, *bullâ ornatus*, ὁ κάλυξι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, *bullas emitto*, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, *sive* Buris, ἐχέτλη.
Bustuarius, ἐπιτύμβιος.
Bustum, τύμβος, πυρά.
Bustum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum *vel* Buxus, πύξος, ἡ.
Byssus, βύσσος, ου, ἡ.

C.

Caballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κάκαβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζητιῶ.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρουν ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμός, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀποδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφή, ἄκρον, αἶπος.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρόν, *vel* νεκρός, πτῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, *ob finem*, τοῖς τινων νεκροῖς, *ob cædes aliquorum*, ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἀμύω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κῆρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τοπάς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, ὀλιγόχρονος φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλός, ἀλαός, ἀσώπιστος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.

Cædes, πόνος, φόνος, σφαγή, ἀναίρεσις.
Cædo, percutio, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κείριος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτήρ, γλυπτής.
Cælatura, γλυφή, ἀνάγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἄζυξ.
Cælestis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, *sculpo*, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανός, ὁ πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικοργός.
Cæmentum, χάλιξ, -κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, *coma*, κόμη, χαίτη, βόστρυξ, -χος, κουρά.
Cæsim, τμήδην.
Cæsius, γλαυκός.
Cæspes, βῶλος, βῶλαξ.
Cæspito, παράφορον βαδίζω.
Cæsura, τομή, τμῆμα.
Cæsus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, ϛ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δέ, πλήν. τοίνυν, μέντοι, ἀλλά.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister, *vel* Calamistrum, καλαμίς, ἴδος, ἡ, κάλλυντρον.
Calamistratus, βοστρυχισθείς.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, *miseria*, συμφορά, ἀτολυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, *vel* περί τι.
Calamitosè, δυστυχῶς.
Calamitosus, δίζυρος, δυστυχής, δύστηνος, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρίς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντίζειν ἵππον.
Calceamentum, περίθημα.
Calceatus, ὑποδεδεμένος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ πωλητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro, as, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro, onis, λακτιστής, πτερνιστής.
Calco, πατέω, στείβω.
Calculator, λογιστής, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφίς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθείς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ, ἐφήμερις, ἐπιμήνιος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελέα, κρηπίς.

Caligatus, κρηπιδούμενος.
Caliginosus, ζοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, *cæcutio*, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, *perfectè scio*, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
Callis, is, τρίβος πάτος.
Callosus, τυλώδης, ὁ ϛ ἡ.
Callum obducere, σκληρύνειν, τυλοῦν.
Callum et Callus, τύλος.
Calo, onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calones, καλοπόδια.
Calor et Caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κρανίον.
Calvaster, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calvesco, φαλακροῦμαι.
Calvitium *vel* Calvities, φαλακρότης, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολή, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινα, συκοφαντέω τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, *extrema pars pedis*, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, f. g. CHALK, κονία, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρινός.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, ὁ ϛ ἡ, κάμινος.
Cammarus, ἀστακός.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον, πέδον.
per Campum, κατπεδίον.
Camurus, *inflexus et curvus*, ἐπικαμπής, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνιαῖος.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatum, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτός, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκῖνος.
Cancer, *morbus*, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, *ignitum reddo*, ἐκπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, ὁ σίδηρος πυρούμενος.
Candeo, *candidus sum*, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.
Candidatus, *albâ veste indutus*, λευκανθείς.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκός, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἁπλοῦς, χρηστός, καθαρός, ἐπιεικής.

Candor, oris, *albedo*, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo *et* Canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares, dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικός, κύνειος.
Canis, κύων, κυνός, *gen.* σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρός, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδός, ψάλτης.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπασθείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδή, ᾆσμα τό, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμός, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantor, ψάλτης, ἀοιδός.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιός, λευκός, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικός, χωρητικός.
Capella, χίμαρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, *delectare*, τέρπειν τινά.
Capere, *eligere*, αἱρέω, τὰ ὅπλα, arma.
Capere, *tenere*, αἱρεῖν τὴν πόλιν, *urbem*.
Capero, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐγχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capessere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comere, τρῖχοκομεῖν, ἐπικομᾷν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ τριχός, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, *comprehendo*, λαμβάνω, αἱρέω, ἀμάω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, *decipio*, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, κεφαλοδέσμιον, κημός, φιμός.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis, *morbus*, νόσος ὀλεθρία, φθαρτική, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρεβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκάς, αἴγαγρος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγεος.
Capsa, κάψα, κιβωτός, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captiose, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλός, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι, *amore*, κατεχόμενος ὑπ᾽ ἔρωτος, ληφθείς, εἰλημμένος.
Captus, *comprehensio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβή, κώπη.
Capus, i, *vel* Capo, onis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλή, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτειν κρᾶτα.
Carbasea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaseus *vel* Carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεύς, έως, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω: ἤ, ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβίς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ ὕσσπηγος, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξιέναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Cercinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρός, στροφεύς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ὑστερέω, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibusdam*, τὸ ξιφίον, *aliis* τὸ ἄκορον, *vel* ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρώς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐντερόνεια, κύτος, τό.
Carino, κυλόω.
Cariosus, εὐρώδης, σαπρός, εὐρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμός, διάξανσις.
Carmino, κτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σάρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω σε τῆς ἀπιστίας· *ob infidelitatem*, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀποθλίβων.
Carptor, *reprehensor*, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἅμαξις.
Carrucarius, ἁμαξοπηγός, ἁρματηλάτης.
Carrus, *vel* Carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρόμορφος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλής, πολύτιμος, ἔντιμος.
Casa, στέγη, ἔπαυλις, καλύβη.
Caseus, τυρός, τρόφαλις.
Cassis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, *galea*, κόρυς.
Cassita, κορυδαλός.
Cassus, *inanis*, φροῦδος, μάταιος.
in Cassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάστανα.
Caste, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρούριον, κώμη, ἔρυμα, προβολή, ἐπιτείχισμα.
Castigare, *punire*, κολάζειν τινά, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμός, παιδεία, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτής, ἐπιτιμητής, σωφρονιστής.
Castigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήττω τινι *et* τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν στρατιάν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametator, στρατοπεδεύων, στρατωτικός.
Castratio, εὐνουχισμός, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνοῦχος, ὁ, ὀρχοτομηθείς, ἐκτομίας.
Castrensis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Castro, *excido*, ἐκτέμνειν τινα, εὐνουχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Castrorum metatio, κατασκευή.
Castrum, *locus muris munitus*, ἔρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνός, καθαρός, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσούμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
si Casus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.

Cataracta vel Cataractes, καταῤῥάκτης.
Catarrhus, κατάῤῥοος, -ῥους.
Catachesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμός, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἁλυσιδετ@.
Cateno, δεσμόω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, ξίφος, σπεῖρα, ἴλη, οὐλαμός.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus vel Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, *sagax*, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σήνουρος, *seu* σαίνουρος.
Caudex, στέλεχον, στέλεχος, τὸ, κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττε, *vel* τηρῦ μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτίς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, *accus.* φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla, æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοπέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα εἴς τι, *propter aliquid*, ἐπικερτομέω, σκώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, ὁ, ὁ.
Cavo, κοιλέω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona, *mulier*, καπηλίς.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δὲ ἦν.
Caussâ indictâ damnari, ἐρῆμην καταδικασθῆναι.
Caussâ indictâ damnare, ἀκρίτως ἢ ἀμοίρους λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγορὰν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἔννοος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρέων.
Cedere felicitèr, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινὶ τοῦ βήματος, *è suggestu*, εἴκω τινι, ὑποχωρέω τινὶ ὁδὸν, *de via*, ἀναχάζω.

Cedò, *id est*, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, *prædicare*, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζειν τινα.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινὰ τινι, ἐγκωμιάζειν τινά.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διάβόησις.
Celebratum vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὔκλεής.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρός σε.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celeriùs opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrimè, τάχιστα.
quam Celerrimè, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, *abscondo*, ἀποκρύπτομαι, *et* ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, *excellentia*, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, *puto*, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Censere, *sententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Censere *facultates æstimare*, τιμᾶν τινὶ τοῦτο, *tanti*.
inter viros, Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, *part.* τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, ωνος, κέντρων, ἡ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατονταπλασίων.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, καταγραφέντες σπατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, *vel* χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρὸς, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.

Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλίς, ἰδέα.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὰ, θεσμοὶ ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, i, κηρός.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.
Cernere, *dimicare*, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, *vel* εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cerno, as, κηρόω, καταχηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν, -ῶν@, ἆθλ@, ἅμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ὄντως, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, *adversus hostes*.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλ@, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cerevisia, ζῦθος.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιοῦν.
Cerussatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito; vide supra Cæspes, cæspito.
Cessans, παυόμενος, ἀργός.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥαδιουργέω, ἀργέω.
Cestus, κεστός.
Cetarius, ria, rium, κητώδης, κητῶδες.
Cetarius, i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τὸ.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, ποθεινός.
Chasma, χάσμα.
Chæle, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.

'hiliarchus, χιλίαρχος.
'hilias, χιλιάς
'hiragra, χειράγρα.
'hirographum, χειρόγραφον, ἀνταποχή.
'hiromantes, χειρόμαντις.
'hiromantia, χειρομαντεία.
'hirotheca, χειροθήκη.
'hirurgia, χειρουργία.
'hirurgus, χειρουργός.
'hlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
'hlamydula, χλαμύδιον.
'hlamys, χλαμύς.
'holera, χολέρα.
'holerâ laborare, χολεριᾷν.
'holericus, χολερικός.
'horagium, χορήγιον.
'horagus, χορήγος.
'horaules, χοραύλης.
'horda, χορδή.
'horea, χορεία.
'horeas ducere, χορεύειν.
'horus, χορός.
'horimagister, χοροδιδάσκαλος.
'horographia, χωρογραφία.
'horographus, χωρογράφος.
'hristiana professio, χριστιανισμός, ὁ.
'hristianus, χριστιανός.
'hronica, χρονικά, τά.
'hronicus, χρονικός.
'hrysendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
'hrysocolla, χρυσοκόλλα.
'hrysolithus, χρυσόλιθος.
'ibalis, ἐδώδιμος.
'ibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπισιτία.
'ibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, σπανοσιτία.
'ibarius, ἐδώδιμος, τρώξιμος.
'ibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
'ibo, σιτίζω τινα.
'ibo fastidiens, ἀνόρεκτος.
'ibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
'ibum parare. σῖτον ποιεῖν.
'ibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, ἔδαρ.
'icada, τέττιξ.
'icatrico, οὐλόω.
'icatricosus, οὐλώδης.
'icatricula, οὐλίδιον.
'icatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
'icer, ἐρέβινθος.
'icercula, λάθυρος.
'icindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
'iconia, πελαργος.
'icur, τιθάσσος, ἥμερος, πρᾶος.
'icuro, τιθασσεύω.
'icuta, κώνειον.
'ieo, *item* Cio, ἐξορμάω τινα, κινέω πάντα λίθον, *omnem lapidem.*
'iere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
'ilicium, κιλίκιον, τριχίνιον, διφθέρα.
'ilium, βλεφαρίς.
'imex, κόρις.
'inædus, κίναιδος.
'inara, κινάρα.
'incinnatus, βοστρυχισθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
'incinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρόφοι, βόστρυχοι.
'inctus, us, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
'inctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
'ineraceus, τεφρώδης, ὁ ς ἡ.

Cingere, *circumsepire* περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, *urbem muro.*
Cingo, *coerceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula, *æ*, *quâ cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολύμιγα.
Cio, *vide* Cieo.
Cippus, ποδοστάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ *cum genit.* κατά *cum acc.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem.*
Circenses, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱπποδαμία, δίαλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περίδομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod* circa, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ ἔφοδος.
Circuitus, a, um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, us. περίοδος, περιβολή, in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς.
Circulatim, κυκλήδον, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλισκός.
Circum, περὶ, *accusat*, ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω, ἢ, περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω, τῇ πόλει τεῖχος, *urbi murum.* κυκλόω. περιέχω.
Circumducere, *decipere*, παρακρούεσθαί τινα, *aliquem* ἐξαπατᾷν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περισπάω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περιφορὰ, περίγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινος, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥοος, περιῤῥέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιτιτραίνω.
Circumfossura, περισκάφη, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥανθεὶς, περίῤῥοος, περιστάμενος, περικείμενος.

Circumgelatus, περιπαγείς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιβέομαι.
Circumgesto, περιφέρω, τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumobruo, περιχοννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημι τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio, determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι; mænia ingenti exercitu, το τεῖχος πολλῇ δυνάμει, Dem.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιίδρυσις, περικάθησις.
Circumcessus, περικαθεζόμενος.
Circumsideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθίζομαι.
Circumsigno, περισημειόω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περισκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumspecto, κατασκοποῦμαι.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspectus, *qui prudens est*, πεφυλαγμένος, περιεσκεμμένος, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιοράω.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιΐστημι.
Circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφρευθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.

Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περιπλέω, περιΐστημι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιειλίσομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιειλέω, περιδινέω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπτομαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυλίζω, ἐγκυκλόω, περιειλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βεβοστρυχωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, στρόφος.
Cis, citra, ἐντός, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίστη, κιβωτός.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριστάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστής.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citrà, ἐντος, τῦ Ῥήνυ, *Rhenum;* ἄνευ.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultro Citróque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω ϗ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθείς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικός, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικόν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν· κρύφα τινος.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης,
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυλάζω, αὔω.
Clamor, κραυγή, ἰαχή, βοή.
Clamosus, κραυγαστικός, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτός, κρύφιος.
Clanculúm, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος
Clango, *tubâ cano*, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδὸν λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritàs, σαφήνεια. λαμπρότης.
Claritas, visûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas, vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, πρόδηλον
Clarus, *perspicuus*, λαμπρός, ἀγαυός, ἀγλαός, φανερός.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχίων.
Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.

Clathratus, κλεῖθρῳ κεκλεισμενός.
Clathro, as, κλεῖθρῳ ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορδύλη, ῥόπαλον, τό, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλός, κυλλός, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλείς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, αντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινα.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας, -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάτταλος.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικός, ἤπιος.
Clementèr πράως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πρᾳότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικός, κλινήρης
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivosus, βουνώδης.
Clivus, γεώλοφον, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρών, -ῶνος· ἀμάρω, βίρβορος.
Clunes, πυγή, γλουτός.
Clypeatus, ἀσποδοφόρος.
Clypei Umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συσωρευθείς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροΐζω πάντα εἰς αὐτό, *in unum:* συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνεξόνω.
Coactio, ἡ, συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, βιασθείς.
Coactus necessitate, ἀναγκασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλός, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, *act.*
Coætaneus, ἡλικιώτης, -ȣ, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογή, σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πητύα.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριστάναι, στενόειν, στενοχωρεῖν.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinnatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus κόκκινος.
Coccum, κόκκος
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, δοῖδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθείς, ὠπτημένος.

Codex, κορμός, στέλεχος, τό, *sed pro libro*, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι, -οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coëmptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύοψον ϗ ποικίλον, πολυτελής.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνητήριον, ἀνώγεων, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem*, συνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλός, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνήκω.
Cœptum, *institutum*, καταρχθέν, τό· ἀρχή, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω τινα, ἀπείργω σέ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τὸ· ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐξ προνοίας.
Cogito, *meditor*, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τι τῶν, διανοέω τι· λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τὰ· σύμφολα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγενές, τό, συγγένεια.
Cognatus, συγγενής, ὁ ϗ ἡ· ὁμογενής, συμφυής, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστός, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινὰ, γνωρίζω τι.
Cogo, *coacervo:* συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω εἰς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐνοικέω, συναυλίζομαί τινι, συνναίω.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεστώς.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινι, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινα, καταστέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω τινα, σεμνολογέω.
Cohorresco, κατα φοβέομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι, γυναικὶ συγκαθεύδειν.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, *concubitus*, μῖξις, ἀνάμιξις, συνουσία, -ας, ἡ.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόρρης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Coleus, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλός, ὁ.

Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabesco, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδή, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστός.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνέπαινεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορά, ἔρανος, ὁ, συμβολή.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτα.
Collectio, συλλογή, σύλλεξις, ἄθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγείς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοί, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεθείς.
Colligo, as, *simul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν, ἢ συνάγειν.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, εὐστοχεῖν.
Collineo, as, εὐστοχέω, καταστοχάζομαι.
Collinio, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνός, κνημός, χῶνος.
Collisio, πρόσρηξις, συγκρουσμός.
Collisus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαι τινι, συνομιλέω τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, προσαθύρω.
Colludere, alicui, συναγωνίζεσθαι τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Collusio, κακότεχνημα, συμπαιγνία.
Collusor, συμπαίκτης.
Collusoriè, συγκακοτεχνῶς.
Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλίδος, τό.
Collyrium, κολλύριον.
Colere *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere *pro* habitare, οἰκεῖν τι.
Colere *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν *vel* γῆν.
Colo, as, are, ἠθέω.
Colo, is, ere, *veneror*: σέβομαί τινα, θεραπεύω τινι τιμάω, σεβάζω.
Colocasia, κολοκασία.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργός, ἔποικος.

Color, χρῶμα, χροά.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Colossus, κολοσσός, -οῦ, ὁ.
Colostra, ἡ, τροφαλίς, -ίδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιστεών, περιστεροτροφεῖον.
Columbarius, περιστεροτρόφος.
Columbus *et* Columba, περιστερά.
Columella, στηλίδιον.
Columen, στῦλος, ἔρεισμα.
Columna, στῦλος, κίων, ἔρεισμα.
in Columnâ insculpere, στηλογραφεῖν, στηλοκοπεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἐντρικόν, προκόμιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω, τι τινι, *cum aliquo*.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ὑποκαίω, τι φλέγω.
Combustio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.
Comedo, onis, et comestor, καταφάγος, ὁ, βοφάγος.
Comes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
Commessabundus, ἐπίκωμος.
Comessatio, κῶμος, ου, ὁ, ἀσωτία.
Comessator, κωμαστής.
Comessor, κωμάζω.
Comestura, ἐδωδή, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, i, κωμῳδός, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, σταδόν.
Cominus pugnare, σταδην, ἢ σταδὸν μάχεσθαι.
Comis, *humanus*, χρηστός, φιλοπροσήγορος, εὐμενής, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, ûs, ἀκολουθία, θεράπεια.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis *vel* Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολουθέω *dat.* συνακολουθέω τινι, παρεπίπομαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφή, τὰ σιτία, δίοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονεύτεος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνεσις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, *dignus qui laudetur*, ἐπαινετός.
Commendare, *id est*, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, *id est* laudare, ἐπαινέω σε ταῦτα, *propter hæc*
Commendatio, ἔπαινεσις, ἡ, ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμμελετᾶν.
Commentarium *vel* Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.

Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius *fictus*, πλασματώδης.
Commentor, oris, εὑρετής.
Commentum, *res ficta*, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo, as, are, *iter facio*, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium esse, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, *cum aliquo*
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιος εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commisceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι, συγκεραννύω.
Commiseratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiseresco, οἰκτίζει σε τοῦτο.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commissura, ἐφαρμογή, συνάφεια.
Commissus, περιτετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω, τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* sociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prœlium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*, χρῆσαι τινι ἀργύριον, *pecuniam*.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τό, εὐκαιρία.
Commodo, *commoditati alicujus inservio*, συνωφελέω τινα, συμφέρω τινι.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodùm, *opportunè*, κατὰ καιρόν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, *habitatio*, συνδιατριβή.
Commoratio, *mora*, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, *maneo*, χρονίζω, διατρίβω τινι, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινι τινος, *et* τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Communio, is, ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκευάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολή, ἀλλαγή.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαί τί τινος, ἐπαμείβομαί τί τινος.

Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβέω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγής, εὐπαγής.
Compago *et* Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητός, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολή, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, *emere*, πορίζομαι τινι τι.
ita Comparatum est, ἔτω πέφυκε.
Compascuus, σύμβοτος.
Compascuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόσκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, *alloquor*, κοινολογέομαι τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελής, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομή, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβή, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comprehendinatio, ἀναβολή.
Comprehendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertum et exploratum habeo, ἐπίσαμαι τῦτο σαφῶς.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συςέλλω τινα, συνείργω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, *accus.* περισυλάω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, ἢ, ἀμφόδιος.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀναπληρωτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπληρής.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio, *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλέονες, συμπλείες, συμπλέονα, -ων.
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον
Componere, pro *disponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατής, ἐπίβολος.
Compos mentis, ἐγκρατής, ἐπίβολος.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης ποιεῖν τι.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτίς, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σε τῦτο, κατεύχομαι.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν
Comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, συνεςαλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, *premo* συμπιέζω, συςέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ ςόμα.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαςής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συνωθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus, ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος, ὑφίεμαί τινι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concerpo, συσπαράττω, διαῤῥήγνυμι.
Concerptus, κατατετιλμένος, συνδιασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω, τινι· συναγωνίζομαι τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεςι.
Concessus, συγχωρηθεὶς.
Concessus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργής.
Conchyliatus, ὄστρειος.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concîdo, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concido, *cado*, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concidere animo, *vel* mente, ἡσσᾶσθαι, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνέδριον.
Conciliatio, συναλλαγή, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητής, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, εμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορά, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαςής.
Concionem habere, δημηγορεῖν λέγω.
Concionor, *orationem habere*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, ἐς τὸν νοῦν λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἐν τόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινι φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιςής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινα πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν ἐς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, κεκραγται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, -ῦς, όν, -ῦν.
Concoquere odium, καταπίνειν χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, διαλλάσσω τινὰ τινι.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, συνεμίω, ὁμογνωμονέω σοι τῦτο ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνως, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concretitius, σύνταρφος.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιςεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγής.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινι, παρακοιμάομαι, συνευνάω.
Conculcatio, καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικί, παρακοιτεῖν.

'oncupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
'oncupiscibilis, ἐπιθυμητος.
'oncupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, *opes*, ὀρέγομαι τοῦ, εἰδέναι, *scire*, ἐφίεμαι.
'oncupitus, ἐπιθυμηθείς.
:oncurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
:oncursio, συνδρομή.
:oncurso, πανταχοῦ περιθέω συνδρομέω.
:oncursus, συνδρομή, σύνοδος.
:oncursus, συγκεκρουσμένος, διασεισθείς.
:oncussio, τίναγμα, παλμός.
'oncutio, ἀνασείω, ὠθίζω, συσσείω.
:ondecentèr, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
:ondecet, προσήκει συμπρέπει.
'ondecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
'ondemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
'ondemnator, καταδικάζων.
'ondemnatus, κατάκριτος, κατάδικος.
'ondemno, καταγινώσκω τινος θάνατον, κατακρίνω τινος, καταδικάζω τινος.
'ondemnor, κατακρίνομαι.
:ondenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
:ondensus, πυκνός.
:ondico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
:ondictio, παραγγελεία, ἐπαγγελία.
'ondictus, διηγορευμένος.
'ondignè, ἐπαξίως.
:ondignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
:ondimentum, ἄρτυμα, -ατος, τό.
:ondio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
:ondiscipula, συμμαθητρὶς, συμμαθήτρια.
:ondiscipulus, συμμαθητὴς, ὁ.
:ondisco, συμμανθάνω.
:onditio, κατάστασις, κλῆρος.
:onditionalis, ὑποθετικός.
:onditione, eâ, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, *vel* ἐπὶ τέτῳ.
:onditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
'onditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγός κτιστὴς, ποιήτης.
onditura, ἄρτυμα.
onditus, ἡδυνθείς, ἠρτυμένος.
onditus, κτισθείς.
ondo, *extrueo*, κτίζω, δημιουργέω.
:ondo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
'ondocefacio, συμπαιδεύω.
:ondoceo, ἐκδιδάσκω, παῖδας.
'ondoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.
'ondolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
ondonatio, συγγνώμη.
ondonatus, συνεγνωσμένος.
ondono, δωρέομαι· *pro ignoscere*, συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζεσθαι.
onducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
onducit, *utile est*, συμφέρει.
'onduco, *duco*, συμάγω, *accus.* συμφέρειν.
'onductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
onductor, μισθωδότης, μισθαρνής.
onductus, μεμισθωμένος.
onduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
'onduplico, ἀναδιπλόω.
'ondus, ὁ ταμίας.
'onfabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.
'onfabulor, συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
:onfarreo, προτελέω, προτελίζω.
:onfectio, διάπραξις.
:onfector, διαπράκτωρ, συντελεστὴς, δημιουργός.
:onfectus, κατειργασμένος.
ıboribus Confectus, καμάτοις τετρυχωμένος.
:onfercio, συναθροίζω.
'onferendus, *comparandus*, συμβλητέος.
'onfero, *congrego*, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων λέγειν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, *e vestigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαρραλέος, θαρσυνος.
Confidenter, θαρραλέως.
Confidentia, θάρσος, τὸ εὐτολμία.
Confido, θαρρέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαρρέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, συνόμορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, τεθαρρηκὼς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, κεκεντημένος.
telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστεῖν.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συρράττω τινι, συγκρούω, *&c.*
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόρροια, σύρροος, ὁμορροή.
Confluo, συρρέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confossus, διαρυγείς.
Confractus, συρραγείς.
Confragosus, κατερραγὼς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.
Confringo, διαρρήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγὴ, προσφύγετον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confusè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινι πρὸς τοῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemisco, συστενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρῶν, συμπαίκτωρ, συνόμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόω.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τοῦτο.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνεμιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθεὶς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruentèr, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινι, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus, *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διασοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμὸς· εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ assequor, εὐστοχάζομαι, *gen.*
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, *conjecturâ assequi*, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugialis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium, συζυγία.
Conjunctè, *vel* -im, συνημμένος.
Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjungo, ἀλληλουχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συνόσαντες.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνιστάναι.
Conjuro, συνόμνυμι, σύνισταμαι.
Conjux, *vel* Conjunx, σύζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connectio, συμπλοκὴ, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συντεινάμενος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαί τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquassare, *concutere*, συσσείειν τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, κατάμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.

Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθεὶς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάττω.
Conscelerare, μαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνειν ἐπὶ, accus.
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τὸ συνείδησις.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τὸ ζῆν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν ἑαυτον.
Conscissus, διεσχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, σύνοιδα, συνίημι.
Conscribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, vel συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἐκθείωσις.
Consecratus, καθιερωμένος
Consecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερεύω.
Consector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολούθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus, ûs, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Consepio, περιφράττω.
Consequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Consequor, ἀκολουθέω, pro obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid; ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συνίστασθαι.
Consero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, *planto*, φυτεύω.
Consertus, ἁπτόμενος, συμπλεκής.
Conserva, σύνδουλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διασεσωσμένος.
Conservo, *custodio*, φυλάττω, σώζω τινα, τηρέω, συντηρέω.
Conservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Consessor, σύνεδρος.
Consessus, συνέδριον, συνίζησις.
Consideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
Consideratè, περιεσκεμμένως.
Consideratio, σκέψις, διανόησις.
Consideratus, περιεσκεμμένος.
Considero, σκέπτομαι τι, et περί τινος, κατανοέω τι, et περί τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.
Consignatus, κατεσφραγισμένος.
Consigno, ἐπισημαίνω.
Consiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν·
Consilii sum inops, ἀπορέω, δαπορέω.
Consilium, βουλὴ, βουλία, βούλευμα.
Consilium do, βουλεύω, σόι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Consimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Consisto, ἐφίσαμαι, ἵσαμαι.
Consitio, φυτεία, φύτευσις.
Consociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Consociatus, συνεζευγμένος.
Consocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναιρέω.
Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Consolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Consolatorius, παραμυθητικός.
Consolido, συμπωρόω, καταβεβαιόω.
Consolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Consonans, εὔηχος, σύμφωνος.
Consonantia, συμφωνία.
Consono, *simul sono*, συμφωνέω σοι.
Consonus, σύμφωνος.
Consopio, καλακοιμάω, κατακοιμίζω.
Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
Consors, κοινωνὸς, μέτοχος, συγκλήρος.
Consortium, κοινωνία, μετοχή.
Conspectus, συνοραθεὶς, κατοπτευθεὶς.
Conspectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conspersus, καταπασθεὶς.
Conspicillum, κατοπτρόν.
Conspicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conspicior, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, παράσημος.
Conspiratio, σύστασις.
Conspiratus, συσταθεὶς.
Conspiro, συμπνέω τινι, ὁμονοέω, συνίσημαι τινι, συμφωνέω τινι, ὁμοφρονέω.
Conspuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, εὐσαθὴς, βέβαιος.
Constantèr, εὐσαθῶς, ἐμμενῶς.
Constantia, εὐσάθεια.
Consternari, ταράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Consternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεπτοημένος, τεταραγμένος.
Consterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno, is, κατασρωννύω, κατασρώννυμι.
Constipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Constituo, *decerno*, βουλεύομαι, *item* locum et tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίσημι.
Constitutio, σύστασις, κατάστασις.
Constitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία, mala, καχεξία.
Constitutus, κατασταθεὶς, τακτὸς.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίσαμαι, ἐπισυνίσαμαι.
Constrictio, πίλωσις, ἡ σύψις.
Constringo, συσέλλω τι vel τινα, συσφίγγω, βρόχῳ, περισίφω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαί τινος· συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινι.
Consuetudo, ἔθος, τὸ συνήθεια.
Consuetus, ἐθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.
Consularis, ὑπατικός.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.
Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consulatio, συμβούλευσις
Consultè, vel Consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προεωραμένως.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτής.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, *accus.* ἐκποιέω.
Consumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Consumptio, κατανάλωσις.
Consumptus, καταναλωθεὶς.
Consuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Consurgo, συνανίσημι.
Contabeo, vel Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, συνίδωσις.
Contabulo, συνιδόω.
Contactus, συναφθεὶς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περισέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ἐλλωπητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *virtutem*: καταφρονέω τινος, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικὸς.
Contemplor, διασκέπτομαι τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελῶς.
Contemptor, ὀλιγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τι. ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, ûs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθεὶς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περὶ τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, νεῖκος, ἡ νεῖκος, μάχη.
Contentiosè, ἐρισικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐρισικὸς.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Contestatio litis, ἔνσασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαι τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω.
Contextè, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, ûs, συμπλοκὴ, ὑφή.
Conticeo, κατασιγάω, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νὺξ τινὰς, ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, κατασεγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· *aliquando* temperans ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continentèr, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω; κατακλείω.
Contingit, *accidit*, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, *attingo*, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, *assiduè*, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.
Continuò, *id est*, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, *persevero*, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκὴς, συνεχής.
Contorqueo, συσρέφω, κατειλέω, περιάγω.
Contorsio, συσροφὴ, περιαγωγή.
Contortè, συνεσραμμένως.

Contrà, ἀντὶ, ἐπὶ, *cum gen.* κατὰ *cum gen.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συςολή.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινι, et πρός τινα, κατειπεῖν τινι, ἀντιγνωμονέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίῤῥησις.
Contraho, συςέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
Contrario, ἀντικειμένως· ἄντην.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἁφὴ, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρομέω, ἀποδειλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι· προςτίθημι.
Contristo, ἐπιλυπέω τινα· ἐνοχλέω.
Contritio, συντριβή.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
Sine Controversiâ, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, καταςῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβίωτος, σύνοικος, ὁμόςεγος, ὁμορόφιος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumacitèr. αὐθαδῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθὴς τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσελγία, λώβη.
Contumeliâ afficio, ἐνυβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασελγαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριςικῶς.
Contumeliosus, ὑβριςὴς, ἐπονείδιςος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθεὶς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, συνήκων.
Convenientèr, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνίεμαι, συνέρχομαι, ὁμολογέω τινι, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατριβὴ, συνομιλία.
Conversio, ἐπιςροφή.
è Converso, καταλλάγδην.
Conversor, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συνεςραμμένος.
Converto, συςρέφω, ἀνασρέφω.
Convexitas, συγκλινία, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπὴς, ἀγκύλος.
Convictus, κατελεγχθείς.
Convictus, ûs, συμβίωσις.
Convinco, κατελέγχω τινα, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινα, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑςιάω, τοὺς πρέσβεις, *legatos*.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλύσαι.
Convivo, ὁμιλέω τινι, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συςρέφω, συνελίττω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, προκάλυμμα.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος. φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν ςρατιάν.
Copiosè, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
Sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τι τινι, ἁρμόττω, ἅπτω.
Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, *cum genit.* ἔμπροσθεν, *genit.* ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίχνιον.
Corculum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκῦτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κεραταύλης.
Cornicula, κλοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κερατιςής.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κερατοεις, εὔκερως, κεραός.
Corolla, ςεφάνιον, ςεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορὰ, προσθήκη.
Corona, ςέφανος, ςέμμα· *item pro* conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεςώς.
Coronis, κορωνὶς, -ίδος, ἡ.
Corono, ςεφανόω τὸν νεκρὸν, ςέφω τινα.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τό, χρώς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτὴς, εὔθυνος.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
Corripio, *reprehendo objurgo*, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντερασταί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, *contamino*, διαφθείρω τὴν γυναῖκα, *item* illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασι τινα.
Corrumpo, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορὰ. φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ὑβριςής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors, tis, ἡ, ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, παραπέτασμα.
Corusco, ἀπαυγάζω, ἀςράπτω.
Coruscus, ἀςράπτων, ςιλπνός.
Corvus, κόραξ, -κος.
Corylus, κάρυον.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus, παχυλος, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater, eris, κρατήρ.
Crates, ταῤῥὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιςὴς, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τό, κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιςὸς· πιθανός.
Creditor, δανειςὴς, χρηςής.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, *fidem habeo*, πιςεύω, *quandoque* mutuum dare, δανίζειν, *interdum pro* puto οἶμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὐπειθὴς, εὔπιςος, ὁ ϗ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς, -ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.

Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκροτέω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροτοπαιγνία ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cibri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον *et* -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολή, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίῳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τοῦτο, *vel* ἐς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρίξ, τρίχος, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, οὐλόω.
Crispus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus, *et* um, κρόκος, *et* -ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, σταυρόειν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμός, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudelitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμός, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμάλεος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα, -ατος, τό, ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλάξ, ἡ, ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, *patibulum*, σταυρός.
Crystallinus, κρυστάλλινος.
Crystallum, *et* Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιστής.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμη, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνή, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum, ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ, κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκών, ὁ.
Cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, εὐνάζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ, -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς, ἡ, σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, di, cusum, κόπτω νόμισμα, *nummum*, χαράττω, τυπόω.
Cujus, ποδαπός, ποταπός.
Cujus, a, um, τινός, ὧν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, τοῦ παντὸς ἐστί.
Culcitra, στρωμνή, στρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κωλεός.

Culex, κώνωψ, -πος, σίρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, στέγος, τό, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελής, ἐπιμεμπτος.
Culpandus, πλημμελής, ἐπιμωμητός. Hes. et Theocr.
Culpo, αἰτιάομαι, τινα τοῦτο, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτής, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpositio*, ξὺν *et* σὺν, *cum dat.* κατα, *cum genit*, μετὰ, *cum genit.*
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum veniâ tuâ, σοὶ τεθαρρηκώς, συγχωροῦντός σου.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, εὐπόρως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημι τί τινι.
Cumulus, σωρός, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς, -ίδος, ἡ, σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητιάων.
Cunctantur, σχολαίως· βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητής, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω. ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδής, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφήν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terra*, ὑπόνομος, διῶρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia, orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινος, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *scire:* ἐράω, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος, χαλκός.
Cur, διὰ τί, τινος ἕνεκα, τίπτε.
Cura, φροντὶς, -ίδος, ἐπιμέλεια, κῆδος, -εος, τό.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελοῦμαι περὶ τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης, item *tutorem* significat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, *vel* ὑπὲρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περὶ τινος· significat etiam, *mederi*, ἰᾶσθαι τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τινος.
Curriculo, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Cursim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Cursito, περιτρέχω.
Cursitare, sursum, deorsum, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω, κάτω.
Cursor, δρομεύς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρόχος.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curtus, *brevis*, κολοβός, βραχύς.
Curvamen *et* Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curulis, ἁρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπής, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuspis, αἰχμή, ἀκίς, ἀκωκή.
Cuspis hastæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
Custodia, φυλακή, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι *vel* τινα, φρουρέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Custos domus, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρώς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνόσβατον.
Cynosurus, κυνόσουρα.

D.

Dæmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκρισις.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. pers. et accus. rei*, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*, κλοπήν, *furti*.
Damnosus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, θωή.
Damnum infero, ζημιόω τινά, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρά, *cum genit.*
Dea, θεά, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινεῖσθαι, πρός τινα, *in aliquem*, ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινα, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, *gratiam*.

Debilis, ἀσθενὴς, -έος, βληχρὸς, ὁ, ὁ, ἄῤῥωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι
Debitum solvere, ὀφείλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινα, περιᾳδέω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ, δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον· ἐπιεικής.
Decentèr, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω. *dat.*
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητικός.
Decepta facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *statuo*, ἐπιψηφίζομαι, aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιον ἐστι, προσήκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ἄνω, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάτη, δεκασμος.
Decimo, δεκατόω.
Decimus, δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ, παγίς.
Decisio, διάλυσις, διάκοψις.
Decisus, διαλυθεὶς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιός, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐνδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς· ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινὴς, περικλινὴς, καταφερὴς, πρανὴς, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθεὶς.
Decollo, κεφαλοτομέω, ἐκτραχηλίζω.
Decolor, ἄχροος, ου, όυ, ὁ· δύσχροος.
Decoloro, ἄχρουν ποιῶ
Decoquo, καταπίπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμὴ, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπὴς, ὁ ἢ ἡ, εὔσχημον, καλός.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatûs, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δόξαν τῷ Θεῷ·
Decretum δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, *quæ et* τρικυμία, *dicitur*.
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκάς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.
Decursus, καταδρομή.
Decus oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decussatim, μετὰ χιασμὸν, οἷον, *litera* χῖ.
Decussis, δεκάς, ἄδος.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποσπάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει. ἀπρεπές.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te; καθυβρίζω τινι, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινα, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη, κακὴ, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedecatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dedisco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Deditâ operâ, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθεὶς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τι, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθέλκω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγὴ, ἀπαγωγὴ, ὁδηγία
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανᾶν.
Defæco, ἀποτρυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ· καταπόνεσις.
Defatigo, καταπονέω τινα, καταστρύχω.
Defectio, *rebellio*, ἀπόστασια, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινα, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστασία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερασπιστής, οὗ· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινός.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήττω.
Definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Defit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἐμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω. ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω, τὴν τύχην, sortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθεὶς.
Deflorerè, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, *defluxus*, ἀπόῤῥοια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφόν ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμὸς, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστὴς, ἀποστερητής.
Defraudo, παρακρούω, ἀπονοσφίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητόν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγειν.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, ὁ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus ἀπαλλαγεὶς *item* mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀπελθὼν
Defungi officio. ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγενὴς, δυσγενής.
Degenerary. ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπεσθαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου·
Dehisco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Dehonesto, αἰσχύνω τινα, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκαλέω.
Dejectio, ἀποβολή, καταβολή.
Dejero διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἑξῆς.
Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
De integro. ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ἄνω, ἀπολισθαίνω τινος, καταφέρομαι
Delapsus cœlo. οὐρανοπετής.
Delasso, καταπονέω, κοπάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεὺς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, ἢ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογή, ἐπιλογή, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπειν σοι τοῦτο, ἀποστέλλειν τι, ἀποπέμπειν, ἐντέλλεσθαι.
Delegatio, ἐπιτροπή, ἐντολή
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβουλευσόμενος
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος. σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo. ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοΐζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερὸς, ἁβρὸς, ἁπαλός.

Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, σπῖνος, τὸ. ἁβρότης.
Delicias facio, ἐντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, κάταγραφή.
Delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delineo, is, ire, καταχρίω, *pro* permulceo, κηλέω, θέλγω τινα, μελίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι ἐις τινα, πταίω ἀφαμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus senex, χρονόληρος.
Deliteo, *vel* Delitesco, διαλανθάνω, καταδύομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, *vel* Delphinus, ὁ Δελφὶν, *vel* Δελφὶς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τὸ.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω, σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ, τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare, è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demissè, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν, *vel* μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαί σοι ταῦτα
Democratia, *imperium populare*, δημοκρατία.
Demolior, κατασρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμι τι, ἀναδείκνυμι τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcerè populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, a, um, δεκαταῖος.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denascor ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ ἡ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ, ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδοὺς, -όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνοδόντες.
Dentificium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo ἀπογυμνόω.
Denunciatio, παραγγελία, φάσις.
Denuncio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω. *accus.*
Depaciscor, συντίθεμαι τοῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depasco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depascor, επιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλέω.
Depello, ἀπολαύνω τινὰ τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι· *item* impatientèr amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος. Luc.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθημαι, *pro fidei alicujus committo*, παρακατατίθημί σοι τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depositum παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depositus, παρακαταθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παρατροπὴ, διασροφή.
Depravatus, διαφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διασρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecor, *supplico*, δέομαι, παραιτοῦμαί τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπεωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, *reseco*, ἀποτέμνω· et pro *æstimo*, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω,
Derisor, καταγελαστὴς, ῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀμφόω, ἀναφέω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Descendo, καταβαίνω· *ex equo* ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Descisco, *deficio*, ἀφίσαμαί τινος, ἀποστατέω,
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφὴ, περιήγησις.
Deseco, *abscindo*, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω, απολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἀπαντᾶν. φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Desertum, ἔρημος, -ου, ἐρημία.
Desertus, απολειφθείς.
Deses, idis, ῥάθυμος, σχολαστὸς, ἄπονος.
Desicco, αποξηραίνω.
Desideo, ῥασωνεύω, ῥαθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ου, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τοῦτο, ἐπιποθέω τι. ὀρέγομαι, *gen.* ἱμείρομαι, ποθέω.
Desidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥάθυμος, ἀργός.
Desido, is, ere, καθιζάνω, ὑποκάθημαι.
Designare senatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Designo, *denoto*, σημειόομαι, ὑποτυπόω. αποφαίνω, αποδεικνύω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου· *ex curru*: αφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθορέω.
Desino, *id est*, cesso, παύομαι ἀπὸ τῶν πόνων.
Desipio, *delirio*, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Desisto, αφίσαμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo, as, are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς
Despectus, ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperanter, ανελπίσως.
Desperatio, απόγνωσις, ανελπισία.
Desperatus, ανελπισθείς.
Despero, απελπίζω τινος, *vel* ταῦτα, απογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de salute*.
Despicio, καθοράω τι, *pro* contemno, παροράω τινι, κατασρονέω τινος.
Despicor, καταφρονέω τινος.
Despolio, αποσυλάω, απογυμνόω.
Despondeo, *id est*, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Despondere animum, αποτεθυμῆσθαι ἔχειν.
Desponsus, a, um, καθωμολογημένος.
Despumo, αφαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σε, te; *item* contemnere, απαξιόω τινος.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, αποτεταγμένος.
Destino, *constituo*, προρίζω, αποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.

estituo, ἀπολύω, μεθίημι, καταλείπω.
estituus, ἀπολελειμμένος.
estruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, acc. ἀναιρέω, ἐπιγράφω.
esudo, καθιδρόω.
esuefacio, ἀπεθίζω.
esuesco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
esuetudo, ἀπεθισμός.
esuetus, ἀήθης, απεθισμένος.
esultor, κελητιστής.
esultorius, κέλης.
esum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
esumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
esuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
etectus, ἀποκεκαλυμμένος.
etego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
etergeo *et* Detergo, ἀποσμάω.
eterior, χείρων.
eterminatio, ἀφορισμός.
etermino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
etero, is, κατατρίβω, αποτρίβω.
eterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος, *vel* ἀπό τινος.
eterrimus, χείριστος, κάκιστος.
eterritus, ἐκφοβηθείς, ἔκφοβος.
etestabilis, βδελυκτός, βδελυρός.
etestandus, μυσαχθής, βδελυρός.
etestatio, κατάρα, βδελυρία.
etestor, *abominor*, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
etineo, ἐπέχω, κατέχω.
etondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
etono, καταβροντάω.
etonsus, ἀποκεκαρμένος.
etorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
etractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
etractor, κατάλαλος.
etractus, ἀφαιρεθείς.
etraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
etractatio, ἀνάνευσις.
etrecto, *fugio*, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, *munus aliquod;* ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
etrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
etumeo, ἐξοιδαίνω.
eturbo, παρωθέω, ἀναράσσω, καταβάλλω.
eturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
Devasto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
eveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
evexitas, καταφέρεια.
evexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
evincio, is, ire, ἐξαρτάω· *pro* obnoxium reddo, καταδέω.
evinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, *declino*, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐπικυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
evotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιός, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, *aptitudo*, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιά, δεξιτερή, *apud Poët.*
Dextrâ prehendo, δεξιοομαί σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextrè, *aptè*, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
Dextris, δεξιάδην, ἐκ δεξιῶν.

Dextrorsum, ἐπὶ δεξιᾷ.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερίς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπέ, φάθι, φράζε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, *accuso*, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
Dicere diem, ἀπάγειν δίκην.
Dico, as, are, *consecro*, ἱερεύω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, *loquor*, λέγω, φημί, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινα, *et* τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, *oratio*, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινὰ τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies. ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθείς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορά, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερής, χαλεπός, δυάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἆσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσετηρία, σπανοσιτία.
Difficultèr, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, *cum dat.* ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνοῦμαι τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *lascivia.*
Diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffusè, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος, pollex, ἀντίχειρ ὁ μέγας· index, λιχανός, ὁ δεικτικός· medius, infamis, μέσος· medius seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρὸς ἡ, ὠτίτης.

Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια, item pro *dignitate in sermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἀξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διΐσταμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγή, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθίστασθαι τὰς αντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω, *clam discedo*, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, metaph. *disperdo*, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, *disperdo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona:* κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι, λόγους, *rumores;* δωρέομαι.
Dilatio, αναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, αγάπη, αγάπησις.
Dilectus, αγαπητός, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελής, σπουδαστικός, σπουδαῖος.
Diligentèr, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδή, ἐπιμέλεια, ακρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, *et* πρός τι.
Diligo, φιλέω, αγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανής, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἡμέρᾳ.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, *purgo*, απολύομαι, διαλύομαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διαλυθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, αγώνισις, αγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, αγωνίζομαι, πρός τινα, *cum aliquo.*
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω ἐλασσόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθείς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, αποπομπή.
Dimitto, διαφίημι, τὴν ἐπιστολήν, απολύω τινα.
Dimoveo, αποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, αραί, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè *sive* Directo, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.

Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, σπῆνος, τό. ἁβρότης.
Delicias facio, ἐντρυφάω, θρυπτόμαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἀβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, κάταγραφή.
Delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delineo, is, ire, καταχρίω, *pro* permulceo, κηλέω, θέλγω τινα, μελίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι ἐις τινα, πταίω ἀφαμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus senex, χρονόληρος.
Deliteo, *vel* Delitesco, διαλανθάνω, καταδύομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, *vel* Delphinus, ὁ Δελφὶν, *vel* Δελφὶς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω, σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ, τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare, è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demissè, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν, *vel* μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαί σοι ταῦτα.
Democratia, *imperium populare*, δημοκρατία.
Demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολή, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμι τι, ἀναδείκνυμι τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcerè populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, a, um, δεκαταῖος.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denascor ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀνανεύομαι.
Deni, æ, a, οἱ ἢ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τό, ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.

Dens, ὀδοὺς, -όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνοδόντες.
Detificium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo ἀπογυμνόω.
Denunciatio, παραγγελία, φάσις.
Denuncio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω. *accus.*
Depaciscor, συντίθεμαι τοῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depasco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depascor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλέω.
Depello, ἀπελαύνω τινὰ τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι· *item* impatientèr amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος. Luc.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθημαι, pro *fidei alicujus committo*, παρακατατίθημί σοι τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depositum παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depositus, παρακαταθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παρατροπὴ, διαστροφή.
Depravatus, διαφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio. δέησις, παραίτησις.
Deprecor, *supplico*, δέομαι, παραιτοῦμαι τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος.

Depulsus, ἀπωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, *reseco*, ἀποτέμνω· et pro *æstimo*, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω,
Derisor, καταγελαστής, οῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀπαγορεύω, ἀφαιρέω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Descendo, καταβαίνω· *ex equo* ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Descisco, *deficio*, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω,
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφὴ, περιήγησις.
Deseco, *abscindo*, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω, απολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον οὐκ απαντᾶν. φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Desertum, ἔρημος, -ου, ἐρημία.
Desertus, απολειφθείς.
Deses, idis, ῥάθυμος, σχολαστὸς, ἀργός.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, ῥᾳστωνεύω, ῥαθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ὁ, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τοῦτο, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, *gen.* ἱμείρομαι, ποθέω.
Desidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥάθυμος, ἀργός.
Desido, is, ere, καθιζάνω, ὑφιζάνω.
Designare senatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Designo, *denoto*, σημειόομαι, ἐπισημαίνω, ἀποφαίνω, αποδεικνύω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου· *ex curru*: ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθρώσκω.
Desino, *id est*, cesso, παύομαι ἀπολήγω τῶν πόνων.
Desipio, *delirio*, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Desisto, ἀφίσταμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo, as, are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, κατηφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς
Despectus, ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperanter, ανελπίστως.
Desperatio, απόγνωσις, ανελπιστία.
Desperatus, απελπισθείς.
Despero, απελπίζω τινος, *vel* ταῦτα, απογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de salute*.
Despicio, καθοράω τι, *pro* contemno, παροράω τινι, καταφρονέω τινος.
Despicor, καταφρονέω τινος.
Despolio, αποσυλάω, απογυμνόω.
Despondeo, *id est*, promitto, ἐγγυῶμαι γυναῖκα.
Despondere animum, αποκεκμηκέναι ἔχειν.
Desponsus, a, um, καθωμολογημένος.
Despumo, απαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σε, te; *item* contemnere, απαξιόω τινος.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, αποτεταγμένος.
Destino, *constituo*, προρίζω, αποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.

Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
Destituus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, *acc.* ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀπεθίζω.
Desuesco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Desuetudo, ἀπεθισμός.
Desuetus, ἀηθης, απειθισμένος.
Desultor, κελητιστής.
Desultorius, κέλης.
Desum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo *et* Detergo, ἀποσμάω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero, is, κατατρίβω, αποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σε τίνος, *vel* ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθεὶς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτὸς, βδελυρός.
Detestandus, μυσαχθὴς, βδελυρός.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, *abominor*, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλιά.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθεὶς.
Detraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
Detractatio, ἀνάνευσις.
Detrecto, *fugio*, ἀρνέομαι χρείαν τινα, *munus aliquod;* ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, ἀναράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
Devasto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio, is, ire, ἐξαρτάω· *pro* obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, *declino*, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐπικυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιὸς, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, *aptitudo*, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιὰ, δεξιτερὴ, *apud Poët.*
Dextrâ prehendo, δεξιόομαί σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextrè, *aptè*, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
Dextris, δεξιάδην, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorsum, ἐπὶ δεξιᾷ.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερὶς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπὲ, φάθι, φρέ.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, *accuso*, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοῖς νόμους.
Dicere diem, ἀπάγειν δίκην.
Dico, as, are, *consecro*, ἱερεύω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, *loquor*, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινα, *et* τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, *oratio*, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθὲν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινὰ τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθεὶς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορὰ, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἄσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσετηρία, σπανοσιτία.
Difficultèr, χαλεπῶς, δυσκολῶς, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, *cum dat.* ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνοῦμαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *lascivia.*
Diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffusè, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθεὶς.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος, pollex, ἀντίχειρ ἢ μέγας· index, λιχανὸς, ὁ δεικτικός· medius, infamis, μέσος· medius seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρὸς ἢ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια, item pro *dignitate in sermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἀξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διΐσταμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθίστασθαι τὰς αντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω, *clam discedo*, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, metaph. *disperdo*, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, *disperdo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona:* κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι, λόγους, *rumores*; δωρέομαι.
Dilatio, αναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, αγάπη, αγάπησις.
Dilectus, αγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligentèr, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ακριβῶς, πρὸς ακρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ακρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, *et* πρός τι.
Diligo, φιλέω, αγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἡμέρᾳ.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, *purgo*, απολύομαι, διαλύομαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθεὶς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, αγώνισις, αγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, αγωνίζομαι, πρός τινα, *cum aliquo.*
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθεὶς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω ἐλασσόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθεὶς.
Dimissio, ἄφεσις, αποπομπή.
Dimitto, διαφίημι, τὴν ἐπιστολὴν, απολύω τινα.
Dimoveo, αποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, αραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè *sive* Directo, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθεὶς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγεὶς.
Diribitorium, λογιστήριον.

Dirigo, διευθύνω, τὸν λόγον, *orationem.*
Dirimo, διαλύω, *cum arc* αναρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐκπέρθω.
Diris devotus, ἀρᾶ ἐνεχόμενος.
Diritas, ανήνεια, χαλεπότης, αγριότης, ὠμότης
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι, κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινος.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, κατασκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, αποχωρέω, απαλλάττομαι τῆς αρχῆς, *magistratu;* απολύομαι τοῦ ζῆν *ex hâc vitâ;* απέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθὴς
Disceptatio, διαγνωσις, αμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσοδικης.
Disceptare, διακρίνεσθαι, αμφισβητεῖν.
Discere cupio, μαθητιάω, μαθεῖν ἐπιθυμω.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ανακρινω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράσσω σε.
Discessio, *et* discessus, αποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.
Discinctus, απεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, αποζώννυω τινα.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία,
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω, τοῦτο παρὰ σου, *à te.*
Discolor, ἑτερόχροος, χρώς.
Discordia, διαφωνία, διαφορά, διχοστασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινι.
Discors, ανάρμοστος, ασύμφωνος.
Discrepantia, διαφορά, αναρμοστία,
Discrepo, διαφωνέω τινι, διΐσταμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen pro differentiâ, διαφορὰ διάκρισις, διαλλαγή. Pro periculo, ὁ κινδυνος.
Discrimino, αφορίζω.
Discrucio, διαστρεβλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ανάγμαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ανάκλισις.
Discumbo, ανάκειμαι, ανακλίνω.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομή, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, *pro* examino, ἐξετάζω, ανακρίνω, διαλύω.
Disertè, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διεῤῥιμμένος
Disjicio, διαῤῥιπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, δισχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Dispar, ἄνισος, ανόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, *turbam.*
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Dispergo, διασκεδάζω τι· διασπείρω.
Dispersim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, απαρέσκω, δυσαρεστέω.

Displicet mihi hoc, απαρέσκει μοι τοῦτο.
Displodo, διακροτέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαί τι πρός σε, συζητέω τινι, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Dissectus, διασχισθεὶς, διχοτμηθεὶς.
Dissemino, διαδίδωμι λόγους, διασκεδάννυμι.
Dissentio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, αντιγνωμονέω, ἀφίσταμαί τινος, *ab aliquo:* διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio, διαφράττω
Dissero, *disputo.* διαλέγομαί σοι, *tecum:* διαλογίζομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Dissideo, διΐσταμαι, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Dissidium, διάστασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Dissimilitèr, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulantèr, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιούμενος, κρυψίνους
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμός, διαφόρησις.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Dissitus, διανεμηθεὶς.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolutè, ἀζώτως, ανειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος· pro *luxurioso,* ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραινέω τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διϊστάμενος.
Distantia, διάστημα, τὸ, διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.
Distensio, διάτασις, διάσπασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόσταξις, κατάῤῥοος.
Distillo, καταῤῥέω, ἀποστάζω.
Distinctè, διορισμένως.
Distinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Distinctus, διορισθεὶς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐστημι.
Disto, *differo,* διαφέρω τινος, ἀπέχειν τινος.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Distorsio, διαστροφή.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασυρμὸς, διασπασμός.
Distraho, divello, διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μερίζω τι εἰς τι.
Distributio, διανομή, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἑλκύσαι.
Distringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.

Disturbo, ανατρέπω, ἐξορίζω.
Ditesco, πλουτέω, χρηματίζω, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diù, καθ' ἡμέραν· saepiùs pro longo tempore. πολὺν χρόνον, δήν, ἐν πλείονι χρόνῳ.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη, διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορά, ἑτερότης.
à Diverso, τοὐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diversus natione, ἀλλογενὴς, ἀλλοεθνής.
Diversus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρέρχομαι, *vel*
Divertor, εἰσέρχομαι, παρεμβαίνω· item in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, κακοποιέω, τήκω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ Θεὸν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis, *et* dividuus, διαιρετὸς, ἀχώριστος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμός, ὁ.
Divisor, μεριστής, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθεὶς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποπομπή, ἀπολειψη.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius, a, um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulsus, διασπασθεὶς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, *id est,* se victum præbere, τὼ χεῖρε προτείνεσθαι.
Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινι.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare potestatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
Dare filiam alicui in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, *et pro* monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπειθὴς, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπισταμένως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτὴς ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχή, παιδεία, μάθησις.

Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σόφος, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμὴ, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί, σοι, συμπαθῶ ἑτέρῳ.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκέω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, το λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, *multis doloribus*; ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
Sine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος. πανεργία, ἀπάτη.
Domesticus, a, um, οἰκειακὸς, ἐφέστιος· σύνοικος, ἐνέστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi, militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω, τινὸς, κυριεύω τινος, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are, δομάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ, τῦ οἴκυ, οἴκοθι.
Domum redire, οἰκάδε, ἡ, οἴκονδε, ἐλθεῖν.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τούτυ ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, *et* σε τέτῳ, χαρίζομαι. δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον. δωρεά. δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προὶξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
Sine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυικός.
Sine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιαστός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐάγωγος.
Ductor, ἡγεμὼν, στρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαί, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλῦ.
Duellum, πόλεμος, *vel* μονομαχία.
Dulcè *et* Dulcitèr, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulcesco. ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, εὔμολπος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδής.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τῦ, ἄχρις ἄν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκανθών.
Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ ϗ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γῦν, γὲ δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλῦς, διττός.
Duplicitèr, διχῆ, διτ7ῶς, διπλαχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Dure, *et* Duriter, σκληρῶς.
Duresco, σκληρύνομαι.
Duritia, *et* Durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυόδαρχος.
Duumviratus, δυοδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E *vel* Ex, *ante consonantium*, vel ἐξ, *ante vocalem, cum genit.*
Eatenus, *quoad*, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσῦτον.
E contrariò, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγυ.
E regione, ἐξ τῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E vestigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ὁ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebriositas, οἰνοφλυγία. φιλονία.
Ebriosus, οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ, μεθυστικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικὸς, πάροινος.
Ebrius sum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδύ.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ, ἠχὼ, *gen.* -οος, ῦς.
Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ ποτέ.
Ecquis, ἦ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδηφάγος, ὁ ϗ ἡ, βόρος, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς, ῦ, ὁ ἀνόδυς.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνῦναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς το φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον, ἡ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum: διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τὸ, διάγραμμα.
Edisco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνειν τι, ἐξεπίσαμαι.
Edissero, διεξίημί τι περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emissus*, ἔκδοτος, ἐκδεδομένος.
Editus, *excelsus*, ὑψηλὸς τόπος, *locus*.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.
Educo, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινι.
Educo, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιυργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero, as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτῦν τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω· *pro* divulgari, διαβοάομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικοειδῶς. μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτεκών.
Effrænatè, ἀχαλινώτως.
Effrænatus *et* Effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαρρήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποσίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· *et pro* prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus. ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecuniâ, εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἔνδεια, ἀπορία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γενικῶς, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregiùs formâ, καλλίμορφος, ἐξηρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.

Egressus *et* Egressio, παρέκβασις.
Ehem, ohe, ὦ.
Eheu, αἲ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἰδ.
Eho dum bone vir, ὦ γαθὲ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ ἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον, ἐξαφίημι.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινα, ἀπωθέομαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἐξώθω.
Ejulatio *et* Ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὠρύομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, *effugio* διαλύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημμένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαι τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω, περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαι τινί τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθεὶς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Elegantèr, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia, orum, *vel* Elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας, -αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω, τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαι τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω τινα, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφὸς, ἄγλωσσος.
Elixo, ἑψέω, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψάλεος, ἐκζεστος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς, -ίδος.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέξειν, εὔφραδης, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινὶ.
Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφῶ.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποθρηνέω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω *et* ἐκνίπτομαί τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμὸς, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἐκδοτὸν τινι ἑαυτὸν ποιῆσθαι.
Emancipo, ἐκποιῆσθαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἀφίημι.

Emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων, ἡ, ἔμβριον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τὴν πόλιν, διευθύνω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, *confingo*, ψεύδομαι τι, προσποιέομαι, ψευδολογέω.
Emereo *et* Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *splendeo*, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· *pro* excellere, ἐξέχειν· *pro* exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id est* mori, τὸν βίον τελευτᾷν, τελεῖν, καταλεύειν, τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχὴ, προβολή.
Emineo, προκύπτω· *pro* excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν, *cum genit.* ὑπερβαίνω.
Eminus, *è longinquo*, πόρρωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀπεσταδά.
Emissarius, προσαγγελεὺς, προσαγωγεύς.
Emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emissio, ἐκπομπὴ, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐεμαι, ἐκπέμπω· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τό, εὐχρήστημα τό, ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplastrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνὴ, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητὴς, ἀγοραστής.
Emptus, ὠνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τὸ λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδοὺ.
Ennarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τι, ἀπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτείνω τινα, ἀποκτείνω.
Enectus siti, δίψει δαχθεὶς.
Enervis *vel* Enervus, ἄνευρος, ἄρρωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γὰρ, δὲ, μὲν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ, ἦ μὴν, οὐκοῦν.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.

Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναρρήγνυμι, *interdum*, conari, πειράομαί τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enitendum est, πειρατέον.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ· *pro* explicare, ποιῆσαι καταφανὴς, ποιῆσαι φανερὸν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormitèr, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Ense jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Ensem stringere, ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Ensis, ξίφος, τὸ, φάσγανον, μάχαιρα.
Ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, ἐξητασμένως, διευκρινημένως.
Enucleo *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλεγμα.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eò, ἐφ' ὦ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *eo dementiæ devenerunt*, ἐνταῦθα, ἐκ τούτου.
Eò insolentiæ processit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quòd, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eo, magis, quo, τοσοῦτο, ὅσῳ.
Eò usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*, πρὸς οἰκίαν, *domum*. εἶμι ἐς τὴν Κύπρον, *in Cyprum*: ἔρχομαι, βαίνω πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα τοῖς πολεμίοις, *hostibus*.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἡβᾷν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαὶς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεὺς, ἡ ἱπποβάτης.
Equester *vel* Equestris, ἱππικὸς, ἱππικός.
Equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equestris, ἱππομαχία.
Equidem, γε, ἦ δῆτα μὲν, μέντοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiso, ἱπποκόμος, ἱπποφόρβος.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱπποσύνη.
Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præsum, ἱππαρχέω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.

Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum pastor, ἱπποβοτος, ἱππονόμος.
Equorum studiosus, φίλιππος, ἱππεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ ᾗ ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, *cum acc.*
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, *solitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, περί τινα, εἰς *vel* ἐς.
Ergastulum, ἐργαςήριον, δεσμωτήριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀφ' ὧν, τοιγαρῦν· τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergo*.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίςημι, ἐγείρω· *pro* consolari, παραμυθέομαι τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τῦτο, ἀπὸ σῦ τῦτο· ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδομαι τί τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, ἐρανίζω, προίημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητός, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τό· πταῖσμα, παράπτωμα, τό· ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω, περί τι, *in aliqua re*, τῆς ὁδῦ, ἃ *via*: διαμαρτάνω τοῦ παντός, *tota via*: πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, erroneus, πλάνος, ε, ὁ, πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τό, ἁμάρτημα, τό.
Erubesco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγων, *dicere*: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, *ad virtutem*: διδάσκω τινα τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς, πεπαιδευμένος, ὁ· ἀσκηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν, ἢ, ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναῤῥήγνυμαι.
Erunco, as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, *extraho*; ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀναςρέφω.
Eruptio, ἀνάῤῥηξμα, τό· διεκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τῆς πόλεως, *ex urbe*.
Ervum, ὄροβος.
Esca, ἔδεσμα, τό, βρῶμα, τό, δέλλεαρ, -ατος.
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumento, εἶναι τινι βοηθόν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ ᾗ τιμῇ εἶναι τινί.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, ἐσία.
Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔςω.
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πεινάλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.
Esuritor, πειναλέος.
Et, ᾗ, ἠμὲν, ἠδέ, τέ.
Etenim, ᾗ γάρ, εἰ γάρ.
Etenim non, ὁ γάρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, δέ, μέν τοι, ἄρα, ᾗ, ᾗ δή.
Etiamnum, ἔτι ᾗ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, ᾗ πάλιν ᾗ πολλάκις.
Etsi, tamen, εἰ ᾗ, καί τοι, *sequitur* ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω, τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, *è periculis*; ὑπεκδύομι.
Evasit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριςος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· *pro* extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν, ἔξω τῦ σκοπῦ ἰέναι.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξαθενίζομαι.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evapora, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω· *pro* extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *scopis purgo*, ἐκσαρόω.
Eversio, ἀνάςασις, ἀναςροφή, καθαίρεσις.
Eversor, ἀναςρεπτὴς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀνάςατος ποιέω, πορθέω, καταςρέφεσθαι πόλεις, ἀνατρέπειν.
E vestigio, *confestim*, ἐκ ποδός, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφής, ἐναργής, ἐμφανής.
Evidentèr, ἐμφανῶς, σαφῆς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evilesco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινός.
Eviratus, εὐνεχισμένος.
Eviro, εὐνεχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινα· παρακαλέω σε· *pro* averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
Evulsio, ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξῃρημένος.
Ex, ἐκ, *sequente consonā*; ἐξ, *sequente vocali, cum genit.*
Ex animo, εὐθύμως, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo ἐξ ὅ, ἀφ' ὅ.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτυ, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβολῆς, ἐκ λόχυ.
Ex quo, ἐξ ὅ, ἐξ ὅσυ, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιασί.
Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exacesco, ὀξύνομαι.
Exactor, ἐισπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adverso, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σωρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινα, διαςροφέω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, *pro* diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἑσμός, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ σάθμην.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ ᾗ ἡ, ἄπνοος.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφαυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· *pro* scribo, διαχαράττω.
Exaspero, ὀξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τῦ ςρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακύω τῆς φωνῆς, *vocem*; εἰσακύω, κατακύω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.
Excandesco, incendor, ἐκπυρόομαι, metaph. irasci, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμόομαι.
Excarnifico, καλακρεωργέω, ἐκτροχόω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *discedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, *item* supero, ὑπεραίρειν τινα, διαφέρειν τινος ἔν τινι.
Excedere è vitā, ἀπολέσθαι τὸν βίον, ἀπιέναι τῦ βίυ.
Excedere ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν ᾗ ἀφικέσθαι.
Excellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανής, περιττός, ἐξαίρετος, ἔξοχος.
Excellentia, ἐξοχή, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.
Excello, *supero*, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σῦ τιμαῖς, *honoribus*; πρωτεύειν τῇ σοφίᾳ, *in sapientiā*, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelsitas, ὑψηλότης, ὕψος, εος, τό.
Excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
Excelsus, ὑψηλός, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.

Excessus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· *item* ἡ ἐξοχή, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· *pro* oblivisci, ἐπιλανθάνεσθαι, *vel* ἀμνημονεῖν.
Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινα· ἀναιρέω, λαπαχάπτω.
Excio, *vel* excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι· δέξεσθαι ξένας, hospites excipere, *pro* eximo, ἐξαιρέω.
Excisus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἀγείρω τινα ἐπὶ τά ἔργα, ad labores, ἀνεγείρω ἐκ ὕπνου, ex somno.
Excitus, ἐγερθεὶς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ὠὰ, *ova*, ἀποθυρόω.
Excogitatio, ἐπινόησις, περίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo, is, ere, *orno*, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαι τι, ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμὸς.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινα τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἄφρων.
Excreatio, ἔκλυσις, ἀποχρέμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἐκκρισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excresco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φρουρὰ, ἡ, νυκτοφυλακήσεις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτω νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθεὶς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excursus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excusabilis, συγγνωστὸς.
Excusatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuso, *purgo*, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excusor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκρέω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus *et* execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρά, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαι τι, *vel* τινα.
Exectio, ἀποτομὴ, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω, *pro* absumo, ἐκφαγεῖν.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbere, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐπιτάφια, ἡ νεκρῶν ἐκφορά.
Exequor, ἐκτελέω ταῦτα τινι. ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus εὐσέβειαν, pietatem, ἐργάζεσθαι τέχνας, artes, γυμνάζω τινα πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω ἐπὶ γῆν τινα, στρατηγεῖν.

Exercitus, στρατιά, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitûs desertor, λειποτάξιας, ου, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξέλκω, ἐξαίρω.
Exhæredatio. ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμὶς.
Exhalo, ἐξατμίζω. ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαρύω, ἀφύσσω, ἀπαντλάω.
Exhaurire sentinam, τὸν ἄντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhaustio, ἀπάντλησις.
Exhaustus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαι τινα.
Exhortatio, προτροπή, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινα ἐπὶ τι, παρακαλοῦμαι σε ἐς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλωσμὸς, ὁ.
Exibilo, κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω, *vel* -άζω, ξηραίνω, *accus.* ἐξαυαίνω.
Exigo, *expello*, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε, exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ, εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος· *item* traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρὸς.
Exilio, ἐκπηδάω, *pro* vehementèr gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρὸς.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exilitèr de rebus disputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγή, ὁ ἐξορισμὸς.
Eximendus, ἐξαιρετὸς, *et* ἐξαίρετος.
Eximiè, ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἔκπαγλος *et* ἐκπρεπὴς, ὁ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξῃρημένος.
Eximio, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν· timorem civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exindè, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex insperato, παρ' ἐλπίδα.
Existimandum est, νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Existimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
esse in Existimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Existimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Existo, ὑπάρχω, ἐπιγίνομαι.
Exitiabilis *et* exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· *item* satisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινος.
Exorabilis, παρακλητὸς, εὐπειθὸς, καταπειθὴς, εὐπειθής.

Exorbeo, ἐκροφέω, ἀποῤῥοφέω.
Exorcismus, ἐξορκισμὸς.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαι τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, ûs, ανατολή.
Exos, ἐξόστεος *et* ανόστεος, -όστεος, ὀστέα, -ᾶ.
Exosculatio, καταφίλησις.
Exosculor, καταφιλέω.
Exosso, ἐξοστεΐζω.
Exosus, *qui odio habet*, στυγῶν, μισῶν, *et passivè*, ἀπεχθανόμενος.
Exosus Diis, θεομισὴς, θεοστυγὴς, ὁ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικὸς.
Expalleo, ἀποχριάω.
Expando, ἐκπετάννύω, ἀναπτύσσω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβέομαι, καταδειδίω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.
Expedio, *libero*, αναλύω, ἀπολύω *item* utile esse, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινα.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.
Expeditè, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, εὐσταλεῖς τῇ ἱππείᾳ.
Expeditionem suscipere, στρατείαν ποιῆσαι, *item* στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promptus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, regno, ἐλαύνω, ἐκ τῆς πατρίδος τινα, è patriâ, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, *considero*, ἐξετάζω τι· σταθμάομαι, ταῦτα· *item* pondero, σταθμᾶμαι, *aliquando* luere, ἐκτίνειν.
Expensa, æ, *sumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ανεγείρω, διεγείρω, διεγείρω, ανίστημι.
Expergefactus *et* experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ανάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, *act. et* πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, αμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω, χρημάτων, pecuniam, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμὸς· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγὸς.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνεύω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, *diligentèr inquiro*, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, τρανωτὴς.
Explano, καταλεαίνω· *pro manifestum facere*, διασαφῶ τινί τι, δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, αναπληρόω.

Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπλύσσω βιβλίον, pro explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκβάλλω, ἐκφέρω, τι· ἐκλάζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπή, δοκιμασία.
Explorator, σκοπός, δοκιμαστής.
Exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, pro sagacitèr inquiro, κατασκοπέω, pro dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expollo, as, ἀποσυλάω.
Expolio, is, ire, καλλωπίζω, ἐξεργάζομαι τι, ἀπαξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, καλλωπισμός.
Expono, ἐκτίθημι, et pro declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδή, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω et -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐκφορέω.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητής, περιηγητής.
Expositus, ἔκθετος, ἐκθέτης.
Expostulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, pro conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκπιεσμός, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· pro declaro, ἐξηγέομαι item pro representare, ἀπεικάζω, ἐκγράφω, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobatio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολιόρκητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα· τὰ ἔντερα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, statim, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστός.
Ex tempore, impræmeditatè, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιασί, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολύ, latè, ἀναπετάννυμι.
Extensio, ἐκτενεια, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ, et pro verbis deprimere, ἐκφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τὸ ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινα, ὀλοθρεύω τινα.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικός, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήσσω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἐκφυλος.
Extimesco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστής, ὀτρυντήρ, κέντωρ, οἶστρος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις, εως, ἡ.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω, item occidere, διαφθείρειν τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥίζοω, ἐκθεμελιόω, ἀπολύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινα, ἐκκουφίζω τι τῷ λόγῳ αἴρειν μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, exul, ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, gen.
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν,
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι· ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικός, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίκτητος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἐσχατιά, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremo, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπισεσασμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω. οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumesco, ἐξοιδέομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio; ἀπωθέω. ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύνω.
Exuccus, ἄχυμος, ἄχυμος, ἄνικμος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, et -άω.
Exul, φυγὰς, -άδος, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· pro exasperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exulantèr, vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia, et Exultatio, ἐπιπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, et ἀγαλλιάομαι, χαρᾷ γαυριάω, σκιρτάω, ἐπιπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, περιῶ σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχή, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, καταικαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ Serpentis, σύφαρ, τό.

F.

Faba, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργός, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius. χαλκεύς, χαλκουργός, χαλκοτύπος.
Faber aurarius, χρυσοποιός, χρυσουργός, χρυσοχόος.
Faber ferrarius. σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον, τεκτονικόν, et pro arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κτίστης.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico et Fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, ars, τεκτονική μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ δρᾶμα, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabulosè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ ἡ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam seu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Facessere negotium alicui, παρέχειν τινι πράγματα, ἔργον παρέχειν τινι, ἐνοχλεῖν.
Facessere, pro discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facetè, στωμυλῶς, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι, τὰ γελοῖα, κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψός, στωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥᾳδίως, εὐκόλως, εὐχερῶς.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμαρία.
Facilitas sermonis, εὐγλωττία, εὐφροσυνία.
Faciliùs, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾷστα.
Facinus, in bonam partem, ἀνδραγάθημα, in malam, πανούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφή.
Factiosus, στασιώδης, στασιωτικός, στασιώδης.
Factitius, σκευαστός, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus est, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητής, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐ γάρ ἐστι τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δαδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, id est, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδής, εὐεπής, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγερός, τρυγώδης.
Fæx, τρύξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης, ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγινος.
Fagus, φηγός, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλός, ἀπατήλιος, χεύστης.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.

Excessus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· item ἡ ἔξοδος, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· pro oblivisci, ἐπιλανθάνεσθαι, vel ἀμνημονεῖν.
Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινα· ἀναιρέω, κολασκάπτω.
Excio, vel excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι· δέχεσθαι ξένους, hospites excipere, pro eximo, ἐξαιρέω.
Excisus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἄγειρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores, ἀνεγείρω ἐκ ὕπνου, ex somno.
Excitus, ἐγερθεὶς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ᾠὰ, ova, ἀποθυρόω.
Excogitatio, ἐπινόησις, περίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo, is, ere, orno, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαι τι, ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινα τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.
Excreatio, ἔκλυσις, ἀποχρέμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἐκκρισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excresco, ἐκφυομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φρουρὰ, ἡ, νυκτοφυλακίαι, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτω νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθεὶς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excursus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excusabilis, συγγνωστός.
Excusatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuso, purgo, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excusor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκρίπτω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus et execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαι τι, vel τινα.
Exectio, ἀποτομή, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω, pro absumo, ἐκφαγεῖν.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbere, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐπικήδεια, ἡ νεκρῶ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτα τινι. ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus εὐσέβειαν, pietatem, ἐργάζεσθαι τέχνας, artes, γυμνάζω τινα πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.

Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitûs desertor, λειποτάξιας, ου, ὁ.
Exerro, πλανάω, ἐξίλλω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαρύω, ἀφύσσω, ἀπαντλάω.
Exhaurire sentinam, τὸν ἄντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhaustio, ἀπάντλησις.
Exhaustus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαί τινα.
Exhortatio, προτροπή, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινα ἐπί τι, παρακαλοῦμαι σε ἐς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλωσμός, ὁ.
Exibilo, κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω, vel -άζω, ξηραίνω, occus. ἐξαυαίνω.
Exigo, expello, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε, exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ, εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος· item traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, pro vehementèr gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνός, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exilitèr de rebus disputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγή, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετός, et ἐξαίρετος.
Eximiè, ἐξαιρέτως, λίαν
Eximius, ἐκπληκτος et ἐκπρεπής, ὁ ἡ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροφος, ἐξηρημένος.
Eximio, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν· timorem civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exindè, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τέτε.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex insperato, παρ' ἐλπίδα.
Existimandum est, νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Existimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
esse in Existimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Existimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Existo, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis et exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· item satisfacio, ἀποτίω
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητός, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινος.
Exorabilis, παραιτητός, εὐπειθής, καταπειθής, εὐπειθής.

Exorbeo, ἐκροφέω, ἀποῤῥοφέω.
Exorcismus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευή, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαι τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, ûs, ανατολή.
Exos, ἐξόστεος et ανόστεος, -οῦς, ὀστέα, -τά.
Exosculatio, καταφίλησις.
Exosculor, καταφιλέω.
Exosso, ἐξοστεΐζω.
Exosus, qui odio habet, στυγῶν, μισῶν, et passivè, ἀπεχθανόμενος.
Exosus Diis, θεομισής, θεοστυγὴς, ὁ ἡ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀποχλωριάω.
Expando, ἐκπετάννυμι, ἀναπτύσσω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβέομαι, καταδειλιάω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.
Expedio, libero, ἀπαλλάσσω, ἀπολύω· item utile esse, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινα.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.
Expeditè, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, εὔζωνοι τῇ ἱππασίᾳ.
Expeditionem suscipere, στρατεύεσθαι, item στρατιὰν ἄγειν.
Expeditus, promptus, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, regno, ἐλαύνω, ἐκ τῆς πατρίδος τινα, è patriâ, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, considero, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι, ταῦτα· item pondero, σταθμῶμαι, aliquando luere, ἐκτίνειν.
Expensa, æ, sumptus, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ανεγείρω, διεγείρω, ἐγείρω, ανίστημι,
Expergefactus et experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, act. et πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, αμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετός, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω, χρημάτων, pecuniam, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, αγνισμὸς· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητής, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περισυλέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, αγνίζω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, diligentèr inquiro, ἐξετάζω τι ακριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστής, τρανωτής.
Explano, καταλεαίνω· pro manifestum facere, διασαφῶ τινί τι, δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, αναπληρόω.

Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκβάλλω, ἐκρίπτω, τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστὴς.
Exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, *pro* sagacitèr inquiro, κατασκοπέω, *pro* dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expollo, as, ἀποσυλάω.
Expolio, is, ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαι τι, ἀπαξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, *et pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω *et* -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐκφορέω.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, περιηγητὴς.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτεθεὶς.
Expostulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταβοάομαι αὐτοῦ, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· *pro* declaro, ἐξηγέομαι *item pro* representare, ἀπεικάζω, ἐκγράφω, ἐκφράζομαι.
Exprobatio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμὸς.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολιόρκητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις. ἄπωσις, ἐκβολὴ.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo. ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἐκζητέω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα· τὰ ἔγκατα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, *statim*, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχέδιος.
Ex tempore, *impræmeditatè*, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιασὶ, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, *latè*, ἀναπετάννυμι.
Extensio, ἔκτασις, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, κατα λεπτύνω, λεπτοποιῶ, *et pro* verbis deprimere, ἐκφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευσις, τὸ ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινα, ὀλοθρεύω τινα.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικὸς.
Extero, ἐκτρίβω.

Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήσσω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimesco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ, οἶστρος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις, ἐκ, ἡ.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω, *item* occidere, διαφθείρειν τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀπολλύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινα, κουφίζω τι τῷ λόγῳ αἴρειν μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, *exul*, ἄπολις, ἄνοικος, φυγὰς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, *gen*.
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν,
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι· ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπὸς.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίκτητος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremo, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευὴ.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπεσκευασμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινὰ τινὸς, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω. οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐκφυσάω.
Extumesco, ἐξοιδέομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, *ab imperio; ἀπωθέω*. ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύνω.
Exuccus, ἄχυμος, ἄχυμος, ἄνικμος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζάω, *et* -ἄω.
Exul, φυγὰς, -άδος, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· *pro* exasperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exulantèr, *vel* exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia, *et* Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, *et* ἀγαλλιάομαι, χαρᾷ γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερῶ σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολὴ.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθεὶς.
Exuviæ, λάφυρα, λάφυρα, τὰ.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ Serpentis, σύφαρ, τὸ.

F.

Faba, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.

Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius. χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκευτὴς.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργὸς, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρουργὸς.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, *officina fabri*, ἐργαστήριον, τεκτονικὸν, *et pro* art··, μηχανὴ.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κτίστης.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico *et* Fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, ars, τεκτονικὴ μηχανὴ.
Fabula, μῦθος, ὁ δρᾶμα, τὸ.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabulosè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ ἡ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam seu damnum Facere, ζημίαν ὑφεῖναι.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Facessere negotiam alicui, παρέχειν τινι πράγματα, ἔργον παρέχειν τινι, ἐνοχλεῖν.
Facessere, *pro* discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facetè, σωμύλως, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι, τὰ γελοῖα, κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, στωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥᾳδίως, εὐκόλως, εὐχερῶς.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμαρία.
Facilitas sermonis, εὐπροσηγορία.
Facilitèr, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾷστα.
Facinus, *in bonam partem*, ἀνδραγάθημα, *in malam*, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφὴ.
Factiosus, στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.
Factitius, σκευαστὸς, τεχνικὸς.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus est, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐ γάρ ἐστι τὰ γενόμενα ἀναλῦσθαι λοιπόν.
Facula, δᾳδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id est*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγηρὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης, ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φεγίνεος.
Fagus, φηγὸς, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδὴς.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδὴς.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.

Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαι σε, σφάλλω τινὰ φενακίζω.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò et Falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος, τὸ· τὸ ψευδές.
Falsus, a, um, ψευδής, ὁ ϗ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὡς φάσιν.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην καλασκεδάσαι.
Fama spargitur, est, φήμη καλασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βελιμιῶν, πεινάλεος, πεινητικός, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμός, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βελιμία.
Familia, οἰκία, οἰκέτεια.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος et pro amico, συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ· ἑταῖρος, ἐφέστιος, *significat etiam*, usitatum, ἐθισμένον.
Familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ ϗ συνήθης, αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem, conciliare, ἑταιρείαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famosus, περίβλεπτος, διαβόητος, εὔφημος· *et cum malem partem accipitur*, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δούλειος, ὑπηρετικός, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινι, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.
Fanaticus, ἔνθεος et ἐνθεαστικός.
Fandus, φατέος, φάλος, ῥητός.
Fanum, *templum*, ναός, ἱερόν, τέμενος
Far, farris, ζέα, vel ζειά, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικός, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἐμφορηθέν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas est, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
Fasces, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμίς.
Fascinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δεσμή, φάκελος.
Fasti, orum, ἡ ἐφημερίς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiosè, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικός, καταφρονητικός.

Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Fastigio, as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφή, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus, τῦφος, φρόνημα τό· ἀλαζονεία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόρσιμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
in Fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω *pro* deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος. μωρός, ἄφρων.
Faveo, προστίθεμαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαγίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος.
Favorabilitèr, ἐσπουδασμένως.
Fauste, εὐτυχῶς.
Faustitus, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχής, ὁ ϗ ἡ· εὔσημος, δέξιος, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστής, παράκλητος, βοηθός, εὔνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστική, εὐμενής, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαΐς, λαμπάς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.
Febricito, πυρέττω, πυρελαίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, ἱερηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Felicissime, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Feliciter, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς
Feliciter evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Feliciter vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον, διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχής, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix sum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἐντὸς μηρός, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρός, ὁ.
Fenestra, θυρίς.
Fenestram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Fenestratus, θυριδωτός.
Fera, θήρ, θηρός, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
Ferax, *fertilis*, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Fere, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς, ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορός, ἡ.
Feriæ, ἑορταί, τέλεται, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.

Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἐκεχειρίαν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Ferme, μικροῦ δεῖν, μονονουχί, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαστάζω, aliquando, *tolero*, ἀνέχω πολλὰ κακὰ καρτερῶ λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, εος, τό.
Ferocio, is, ἀγριοῦμαι, ἀγριαίνομαι.
Ferociter, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, *præsens statum*.
Ferre suffragium, λαγχάνειν, τίθεσθαι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertiliter, εὐφόρως.
Ferventer et Fervide, θερμαντικῶς.
Ferveo et Fervesco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Fessus, ἀπειρηκώς, -ότος, ὁ, κατάκοπος.
Festinanter, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Festinatio, σπουδή, ἔπειξις.
Festine, σπουδαίως, ταχέως.
Festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Festinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Festive, τερπνῶς, χαριέντως.
Festivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Festuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτή.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Festus, a, um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάστωρ, -ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλίς, ίδος.
Ficte, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὄστρακον.
Fictilia vasa, κεράμια, ὄστρακα.
Fictilis, πλαστός, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητής, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, *arbor*: σῦκον, *u*, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον, ἀγγεῖον, λευκὸς χύτρα.
Fidelis, πιστός, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιστόν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.

Fidem dare et accipere, πίστιν διδόναι ἢ δέχεσθαι.
Fidem non habere, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides fidium, χορδή, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδός, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Θεὸν, *Deo*, θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστός, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρίδω, παχνόω.
Figularis, κεραμικός, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
Figulus, κεραμεύς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
Filius, υἱός, -ῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό. σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρών, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ ἢ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
Sine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· *pro* simulare, προσποιέομαι, ἴναι φίλος.
Finio, τελέω, τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτή, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio fis, γίνομαι, *et* γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γινέσθω.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε δυνατόν ἐστι.
Fieri non potest, quin, ὅπως, οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐχ οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firme *et* Firmiter, βεβαίως, στερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, *stabilis*, βέβαιος, στερεός, ἑδραῖος.
Fiscella, θίβη, ταλαρίσκος, *pro* capistro, φιμός.
Fiscus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fistilis, σχιστός.
Fissio, σχίσις.
Fissura, σχισμή, τὸ σχίσμα. ῥαγάς.
Fistuco, as, ἐδαφίζω.
Fistula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fistulâ cano, συρίζω, -ίσσω *vel* -ίττω.
Fistulator, συρικτής, αὐλητήρ.
Fistulosus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum *et* Flabrum, πτέον ῥιπίδιον.
Flaccesco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρός, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω σε, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρός, ὑβριστής, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμός, ὁ, καῦμα.
Flagrare desiderio, ποθεῖν τινα. *vel* τι, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, *dativ.*
Flamen, -inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθός, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαι τινα, πενθέω τινα.
Fletus, κλαυθμός, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus, us, καμπή, καμψις.
Flo, *spiro*, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινός, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκίς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθέω, *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογεῖν.
Floridus, εὐανθής, ἀνθηρός.
Flos, -oris, ἄνθος, τό. ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθύλλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo *et* Fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ, γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικός, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοή, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥευστός, ῥυτός· *et pro* momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, us, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλεία.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνοῦσα.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, πρόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρόν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus, a, um, *deformis*, αἰσχρός, δυσειδής, μιαρός.
Fœmina, γυνή, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκός, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμός, ὁ· δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστής, ὁ· τοκιστής.
Fœnero *et* Fæneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ· κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ ἢ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακοδία.
Fœtura, γέννημα τό, γονή.
Fœtus, us, γονή, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ ἢ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον, φοσκίον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον, τό.
Fons, πηγή, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγίδιον.
Foramen, ὀπή, πόρος, τρύπημα τρῆμα.
Foramen acûs, κύαρ, -ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτός, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβίς, -ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinsecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφή, σχῆμα, τό, τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ. εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτός, ὁ, φοβερός, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τό, φρίκη.
Formido, *metuo*, φοβέω τινά, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, περίφοβος, καταφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω τι, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονή, κάλλος, εὐειδής.
Formosus, εὐειδής, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, σχημματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ ἢ ἡ· βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, *et pro* lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, forsitan, ἴσως, τυχόν, τάχα που.
Fortassis, ἴσως.
Fortè, fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ, τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχόν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρός, κραταιός.
Fortissimus, ἀνδρωδέστατος, ἄριστος.
Fortitèr, εὐγενναιῶς, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuitò, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρός, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ prosperâ uti, εὖ πράττειν, *vel* καλῶς, πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.

adversâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Fossa, τάφρος, ἡ, λάκκος, διῶρυξ.
Fossilis, ὀρυκτός.
Fossio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Fossor, σκαπτὴρ, ὀρυκτὴρ.
Fossura, ὄρυγμα.
Fotus, *particip.* θαλφθεὶς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τὸ· κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus, a, um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινὸς, ὁ.
Fraga, orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen, *et* Fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ε, ὁ. πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐοδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ, ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐκκλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφος.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητὴς, συλητής.
sine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς, ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακρούω, παρακρέω.
Fraudulentèr, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανεργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανεργία.
Fraxineus, μελίϊνος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμὸς, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβριμάομαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τὰς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequentèr, ἀεὶ *et* αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τὸ, σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω, εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam*; πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ, ἁλὸς, πέλαγος, τό.
Fretus, *confisus*, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω *et* ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψῦχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκόπος.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, dis, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ε, ὁ.
Frons, tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπερμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾷν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾷν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτῆ, *ex eâ re fructus.*
Fructum fero, ἐκκαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullis Frugis, ἀχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis*; ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Frustrà conari, ματαιοπονεῖν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco, as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινα.
Fucus, φῦκος, εος, τὸ· *pro* fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus, *pro* ape sine spiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν, εις, φυγήν.
Fugam adorno, βυλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, διαφεύγων.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τὰς κινδύνους, *pericula*: *pro* latere, λανθάνειν.
Fugivitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως, τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, *hostes*: διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ, στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *sive* pes lecti, ἐρεισμὸς ἐρμὶν, ἡ.
Fulgeo, ἀναυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgor, σέλας, ατος, τὸ· αὐγὴ, ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀναστράπτω.
Fulica, ἐρώδιος, ὁ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἀσβόλος, ὁ, ἡ· αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, *et* γναφεῖα.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθεὶς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, πυῤῥὸς, ᾶ, ὁ. πυῤῥὸς.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτέλεσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditùs, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, πανώλης, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιόω, καταβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπύθμην.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τὸ· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδιος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγεια, ἐπίγυια, κάμιλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ε, *et* μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτον.
Funis, σχοῖνος, σπάρτος, ε, ὁ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν τινα, τὸν ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾶν.
Fur, κλέπτης, κλωπεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furacitèr, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κέρκωψ, ωπος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανιώδης.
Furentèr, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πιτυρά.
Furiæ, ἐριννύες, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἐριννυώδης.
Furibundus, ἐξεστηκώς, μανιώδης.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.

Furnaria, ἀρτοποιεῖον.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανὴς εἰμι.
Furor, oris, μανία, ἡ, τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλεμμάδην, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπή, κλέμμα.
Furvus, niger, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυοκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτός, ῥυτός, χωνευτός.
Fusor, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικός.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

Gæsum, teli genus, γαισός, ου, ὁ.
Galea, κόρυς, λόγχος, ὁ, πήληξ, ηκος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φενάκη.
Galerita, κορυδαλός, κόρυς.
Galerus et Galerum, πέτασος, πίλημα.
Galla, κηκίς, ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόριος.
Gallinago, ἀσκαλώπας, αδος, ἡ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυών, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀσακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω et κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμός, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω
Garrio, στωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, στώμυλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινί, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐπὶ κακοῖς τινος.
Gaudium, χαρά, χάρμα, τό.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔμπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερός, ψυχρός.
Gelo, as, κρυσταλλοῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμός et κρυμνός, κρύος, εος, τό.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ στένων.
Gemellipara, διδυμότοκος, διδυμοτοκοῦσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.

Geminatio, διπλασιασμός, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, δίπλος.
Gemisco, στένειν ἐπί τινα, στενάζω.
Gemitus, στεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· et de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, propter aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ· παρειά, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρός, ὁ.
Generalis, γενικός, καθολικός.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὤν, ἐγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, fœm. γεννάω verò virorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genialitèr, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορταστικῶς.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν ἢ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικός, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτηρ, γενέτωρ.
Genetrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά, pro familiâ φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικός, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τὸ
Genua flecto, γυνάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγραφός.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana soror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, id est, sincerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστός, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω· pro administro, πράττω τὰ τῆς πόλεως· παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero me honestè.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρός, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεύς, ὁ φορτηγός.
Gesta, res gesta, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Gestatio, φορά, ἡ.
Gesticulator, μίμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑποκριτικός, χειρονομικός.
Gestio, is, ivi, γαυριάω, cum dat. pro cupere, προθυμοῦμαι, τὰ δέοντα, ὁρμάω
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, annulum: περιφέρω.

Gestus, ûs, σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, gibbosus, κυρτός, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, de viris: τίκτω, de mulieribus: φύω.
Gilvus, κιῤῥός.
Gingiva, ἔνουλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλός, λεῖος, φαλακρός.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερός, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμός, πάγος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικός, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τὸ μάχαιρα.
Glandula, ἀδήν, ένος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος, μυρεψική.
Glarea, ψηφίς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἀδροβωλος.
Glis, iris, ἐλειός.
Glisco, cresco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globosus, σφαιρικός, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα· pro multitudine hominum, σύστημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, στρέμβωσις, ἐνίλημα.
Glomero, ἐνειλέω, στρομβόω.
Glomus, i, et eris, τολύπη, ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινά, ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτη, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, ob aliquam rem.
Gloriosè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, κλειτός, ὁ εὔδοξος pro ostentatore, ἀλαζών, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἐκδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten et glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.
Glutio, devoro, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, filius, υἱός, τὸ τέκνον.
Gnavitèr, δραστικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, strenuus, δραστικός, δραστήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Gossipium, παμβάξ, ἐριοφόρον δένδρον.
Grasilesco, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, tenuis, ἰσχνός, λεπτός, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ·
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιστί, τῇ ἑλληνίδι.

Græcia, 'Αχαΐα, 'Ελλάς.
Græcor, γραικίζω.
Græcus, ἕλλην, -ηνος, ἑλληνικός, αχαϊός.
Grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκαλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, τῆς αγρώστεως, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ροια vel ροά.
Grandævus, πολυετής, προβεβηκώς, γηραιός, μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλορρημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλορρήμων, ὑψηγόρος.
Grandis, *de* ætate, προβεβηκώς, πολυετής, *de* magnitudine, μεγάλιος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ· χόνδρος, ε, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, ληστεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, *sævio*, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν 'Ελλάδα, *in Græciam:* ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ mea, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινι, τέτε, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, αποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπὲρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, pro omnibus, χάριν εἰδέναι.
Gratificor, χαρίζομαι τινί τι, αρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, αμισθὶ.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuitò, αμισθὶ.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τέτε.
Gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, *idem quod* acceptus, ἡδύς, χαρίεις.
Gravatè, ακουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εια, ὺ, *et pro* molesto, δεινός, βαρυς, χαλεπός· *idem pro* severo viro σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάδος, τό· βαρύτης, *pro* severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, *molestè*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *et* cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεραίνειν· αγανακτεῖν τι θανάτῳ, *mortem;* χαλεπῶς ἔχειν.

Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδὸν· καθ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus, ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρυλλισμός, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρῦπες.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp, διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντής, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, *navem: pro* administro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμός, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, ἡ δίνη, πίλαδος· *pro* homine insatiabili, λαφύστιος, λαίμαργος.
Gurgulio, γαργαρεὼν· *pro* vermiculo, τρὼξ, κός.
Gurgustium, Gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.
Gusto, γεύομαι.
Gustus, θεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, σταλὶς, ῥανίς, σταλαγμός.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψακάδιον, ε, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχος.
Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ἡ·
Gyro, γυρόω, τι, κυκλάζω, δινεύω.
Gyrus, γυρός, γύρωσις.

H.

Habena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἐκτέος.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, κρατέω τινος· *item pro* credere, δοκέω· sic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς, habere in numero hostium.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐπιμελεῖσθαι τέτε.
Habere se benè, *vel* malè, ἔχειν καλῶς, ἢ φαυλότατα.
Habilis, εὐάρμοσος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοσία, ἐπιτήδεια.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, αοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει, *in urbe*, ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τῶδε, μέχρι τούτε.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ απολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομεύς.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.

Hæreditatem adire, παρέρχεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, ἔχομαι: συμφύομαι, *pro* dubitare, ἀμφιγνοέω περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.
Hæres, αἵρεσις, ἡ
Hæreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
Hæsitantia, ἡ απορία.
Hæsitatio, απορία.
Hæsito, απορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν, όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
Halec, μαινὶς, ίδος, μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἀτμὶς, ἆσθμα.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἀμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, αγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, σφεὸς· συῶν εὐνή.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδία.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδέω.
Hariolus, μάντις, ὁ· χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruspicina, ἱεροσκοπία.
Hasta, δόρυ, τό. λόγχη, ἔγχος, εος.
sub Hastâ vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Hastatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ακοντίε ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, ού, οὐκ, οὐχί.
Haud dubiè, αναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχί, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
Haurio, αρύομαι, αντλέω, αντλέω.
Haustrum, *situla*, αντλίον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
Hebes, *obtusus*, αμβλὺς, εος, ὁ· *pro stupidus*, ναίσθητος.
Hebesco, ἀμβλύνομαι, αμβλὺς γίνομαι, αμαυρόομαι.
Hebetatio, ἀμβλυσις.
Hebetior, αμβλύτερος.
Hebeto, αμβλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσός, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος, ε, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ασωτία, λιχνεία.
Helluo, onis, καταφαγὰς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύστης.
Helluor, λαφύσσω, καταπίνω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανικός.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus et Herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle et Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, val.
non Hercle, μὰ Δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, 'Ηρακλῆς, έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθές, τῆς παρελθούσης.
Heri, et nudiustertius, χθὲς καὶ πρώην.

Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Herniosus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρῴνη.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης κύριος.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρα.
Hesternus, ἐχθεσινός, χθεζός, οῦ, ὁ.
Heu, φεῦ, ὦ, ὤμοι.
Heus, ὦ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen*, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, *adverb.* ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν ὗτος, μῶν οὐχ ὅδε.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι
Hilari animo esse, φαιδρὸν, ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρός, ἱλαρός, περιχαρής.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilaritèr vivo, εὐθηνέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῶ.
Hilla, ὁ αλλᾶς, ἄντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc et illinc, ἔνθεν ἢ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἑκατέρα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμός, ὁ.
Hinnulus, νεβρός. ὁ.
Hio, χαίνω *et* ἀναχάσκω.
Hippodromos, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾶν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος, ε, ὁ.
Hirsutia, τὸ δασύ, τραχὺ, δασύτης.
Hirsutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hisco, χαίνω.
Hispidus, δασύς, λάσιος.
Historia, ἱστορία.
Historiam scribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Historicus, ἱστοριογράφος, λογογράφος, συγγραφεύς.
Histriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
Hiulcus, κεχηνώς, διεσχισμένος.
Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, ἐκ παρόν.
Hodie, σήμερον, *vel* τήμερον.
in Hodiernum usque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ ἢ ἡ· βροτός.
Homo nihili ἄνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honestas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honestissimus, ἐπιφανέστατος.
Honesto, τιμάω τινα, ἐπικοσμέω.
Honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honestum, τὸ καλὸν
Honestus, καλός, εὐσχήμων, σεμνός, ἔντιμος.
Honor *vel* Honos, τιμή, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπίτιμος, σεβαστός, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερούσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικός, γερούσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valdè, γεραρός.
Honore afficio, τιμάω τινα μεγίσταις τιμαῖς, summis honoribus, ἄγω ἐν τιμῇ τινα, νέμω τιμάς, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμω, τινι τιμήν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota est Hora? ὁποσάκιν ἐστὶ τὸ στοιχεῖον.
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κρίθη, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτός, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀρρωδέω.
Horresco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερός, φρικτός, φρικώδης.
Horridus, φρικτός, φρικώδης· *pro* duro, aspero, δασύς, λάσιος.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen, *et* hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπή, νουθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω, τινα ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετήν, ad virtutem, νουθετέω.
Hortulanus, κηπουρός *et* κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
Hospitalis, ξενικός, φιλόξενος.
Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινα, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξένων κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινα.
Hostia, θυσία, θῦμα.
Hostiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hostilis, πολέμιος, ἐχθρός, πολεμικός, δυσμενής.
Hostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hostilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἀμοιβή, ανταμοιβή.
Hostis, ἐχθρός, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc *et* illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc usque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτε.
Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπίνως.
Humanitùs, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ἢ ἡ· ανθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφή, ἐνταφιασμός, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρός, διυγρός, ὁ. νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινός, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humilitèr, ταπεινῶς.
Humilitèr sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω, ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, νοτὶς ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficisci, ἐς χειμάδιον φοιτᾶν, *Herod. sub.* χώραν *vel* γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινός, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμών, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕστριξ, ιχος, ἡ.

I.

Jaceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in solo, ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινα.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus, ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζών, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequenter jacio*, ἀναῤῥιπτέω, ῥιπτάζω τι· *pro* sese efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχήν, animæ.
Jactus, βολή, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐσοχία, εὐκμονία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔσοχος, εὐδοκιμημένος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστής, τοξότης, ε, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, *vel* τινὰ λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ, ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam indè à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.

Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ϗ ἡ· πυλωρὸς, ὁ ϗ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιὼν.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτοῦ.
Icere fœdus, σπείσασθαι συνθήκας πρὸς τινα, cum aliquo, σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus, ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' οὗτοῦ.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.
Identidem, ἑκάστοτε, ὡσαύτως, αὖθις ϗ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idolatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ ϗ ἡ, ἐς τοῦτο, χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκὴς.
non Idoneus, ἀχρεῖος, ἄχρηστος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejunè, ἀνάλως, ἰσχνῶς.
Jejunii dies, νήστιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀσιτία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τό. ἔμβρωμα, τὸ· πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἄραγε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ ϗ ἡ ἀνεπιστήμων.
Ignarus philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ· ὀκνηρὸς, ἀπράγμων.
Ignavus sum, ἀργέω, ῥαθυμέω.
Igneus, πύρινος, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρίον. ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, το πῦρ, ἥφαιστος, ου, ὁ.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας, το πῦρ ἄγριον
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ ϗ ἡ· ἀκλεὴς, ἀγεννὴς, ἀγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τὸ· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, καταισχύνειν, ἀτιμάσθαι.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio *vel* Ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignossibilis, *veniâ dignus*, συγγνωστός.
Ignosco, συγγινώσκω τινι τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦ.
Ignotus, ἀγνὼς ἐμοὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λάπαρα, κενεὼν, κῶλον.
Ilicet, *statim*, εἶτεν, δὴ, ἴθι, παραυτίκα.
Ilicò, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
Illaboratus, ἀπεριέργαστος, ἀκατασκεύαστος.

Illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæsus, ἀπαθὴς, ἀβλαβὴς, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαὶ, δέλεαρ, -ατος.
Illecebrosus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ ϗ ἡ· ἔκνομος, νόθος, ου, ὁ· ἔκθεσμος.
Illibatus, *purus*, ἄθικτος, ὁ ϗ ἡ, ἀκήρατος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberalitèr, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ *et* αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινα, ἐφέλκω, δελεάζω.
Illicitè, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ ϗ ἡ· ἀθέμιτος, ὁ ϗ ἡ· παράνομος.
Illico, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσπταίω.
Illigatus, προσδεθείς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illisus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθὴς, ὁ
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄλουτος, ἄνιπτος, ὁ ϗ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illucescente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισκώπτω, κατακερτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illusio, ἐμπαιγμα.
Illusor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illustratio, καλλώπισμα, τό, αὔγασμα, τό.
Illustris, φωτεινὸς, λαμπρὸς, *pro* nobili, ἐπιφανὴς, εὐδόκιμος.
Illustrissimus, διασημότατος, κύδιστος, ἐνδοξότατος.
Illustro, καταλάμπω, καταυγάζω· *pro* declarare, δηλοῦν, φανεροῦν.
Illusus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἀλουσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, όνος, ἡ· ἄγαλμα, τὸ· τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβληχρός.
Imbecilis sum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωσία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχον, ἄνανδρος, δειλὸς
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbex, icis, σωλὴν, γεῖσσον.
Imbricatim, γεισσοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· *pro* erudio, παιδεύω.
Imbutus sacris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.

Imitator, μιμητὴς, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ ϗ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, *crudelis*, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ἀμότης.
Immansuetus, ἀτιθάσσευτος, *et* ἀτιθάσσος, ὁ ϗ ἡ· ἀνήμερος.
Immarcessibilis, ἀμαράντινος.
Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ϗ ἡ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ· ἐπιλήσμων.
Immemor sum, ἀμνημονέω.
Immensitas, ἀμετρία.
Immensus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύνω, ἐναποπλύνω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ἀδικῶν.
Immersio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἀνέχω, ἐπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, *mors.*
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutiò, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immisceo, ἐμμίγνυμι.
Immisericorditèr, ἀνελεημόνως, ἀνοικτῶς.
Immisericors, ἀνελεήμων, ὁ ϗ ἡ· ἀνοικτος, δύσοικτος.
Immissio, ἐνεσία, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνὴς, ἀμείλικτος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω, τινι τὰς χεῖρας, *manus alicui.*
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ ϗ ἡ· ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodestè, ἀλάζως, ἀσελγῶς, ἀκόσμως.
Immodestia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodestus, ἄμετρος, ἀσελγὴς, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσύμμετρως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄμετρος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἱερουργέω.
Immorigerus, δυσπειθὴς, ὁ ϗ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω
Immoror, ἐνδιατρίβω τινι, *vel* κατά τι, *vel* περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινι.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος ὁ ϗ ἡ, ἀγήρατος, ὁ ϗ ἡ, ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἀσειστος, ὁ ϗ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφόρος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ ϗ ἡ· ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ὑπαλλαγὴ, ἀλλοίωσις
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταποιέω τι.

mò, μᾶλλον δὲ, ἀλλὰ ἢ, μενοῦν.
mpar, ἄνισ⊖, ἀνάρθ⊖.
mparatus, ἀπαράσκευ⊖, ἀπαρασκεύαστ⊖.
mpariter, ἀνάρθως, ἀνίσως.
mpatiens, ἀπαθὴς, ὁ ἢ ἡ.
mpatienter, ἀμενηὶ, ἀπαθῶς.
mpatientia, ἀτληνσία, ἀπάθεια.
mpavidè, ἀφόβως.
mpavidus, ἀδεὴς, ἄφοβ⊖, ἄτρομ⊖.
mpedimenta in bello, αἱ σκευοφορίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ σκευόφορα.
mpedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
mpedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
mpedio, ἐμποδίζω τινι, κωλύειν τινα τὸν κακιῶν, à vitiis.
mpeditus, ἐμποδισθεὶς
mpello, ἐπάγω τινι, ἐπείγω, διωθέομαι, accus. προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
mpendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
mpendo, insumo, προσαναλίσκω, τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea consumo.
mpenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
mpensa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
mpensè, σφόδρα, ἄγαν.
mperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
mperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμὼν.
mperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικὸς.
mperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
mperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.
mperceptus, ὁ ἢ ἡ, ακατάληπτ⊖.
mperfectus, ἀτελὴς, ὁ ἢ ἡ, ἀτέλεσ⊖.
uin Imperio esse, ἡγεμονεύειν.
mperiosè, ἐπιτακτικῶς.
mperiosus, δυναστευτικὸς.
mperitia, ἀπειρία, ἀδαημονία, ἀμαθία.
mperitus, ἀδαήμων, ἄπειρ⊖, ἀγνὼν, ἀπαίδευτ⊖, ἀμαθὴς.
mperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τὸ ἀρχὴ, ἡγεμονία.
mperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
mperium tenere, ἀρχὴν, κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
mpero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, cum gen.
mperterritus, ἄφοβ⊖, ἀνέκπληκτ⊖, ἀτάραχ⊖.
mpertio, -or, μεταδίδωμι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τῶδε, hoc tibi.
mperturbatus, ἀτάρακτ⊖, ἀτάραχος.
mpervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
mpetigo, λειχὴν.
mpeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
mpetrabilis, συγχωρητὸς.
mpetratio, κατάτευξις, ἐπίτευξις.
mpetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
mpetu primo, ἐξ ἐφόδου.
mpetum facio, ἐμβάλλω· vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
mpetuose, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
mpetuosus, ὁρμητικὸς.
mpetus, ἐπιβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
mpexus, ἀκτένιστος.
mpiè ago, ἀσεβέω.
mpietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
mpiger, ἄοκνος, ὁ, ῥάθυμος, ὀτηρὸς.
mpigrè, ἀόκνως.
mpingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
mpius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
mplacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ ἢ ἡ· ἀμείλικτος.

Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω ναῦς σίτε, naves cibo, ἐμπλήθω τινι χαύνης ἐλπίδ⊖, inani spe.
Implexus, ἐμπεπλεγμέν⊖.
Implexus, ûs, ἐπιπλοκὴ.
Implicatio, idem.
Implicatus et Implicitus, ἐμπλεχθεὶς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως. ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινα, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλοῦμαί τινα.
Implumis, ἄπτερ⊖, ἄτιλ⊖.
Impolite, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψ⊖, ἀκατέργαστ⊖.
Impollutus, ἀμίαντ⊖, ἀμόλυντ⊖.
Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum; pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλ⊖, vectigal, ἐπιτάττω· quoandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθεὶς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινι ἀτυχίαν, infortunium.
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρ⊖, ἄτοπ⊖.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατ⊖.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατὴς.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.
Impossibilis, ἀδύνατ⊖, ἀμήχαν⊖.
Impostor, φέναξ, -ακ⊖, ἀπατεὼν⊖, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμὸς.
Impotens, ἀκρατὴς· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens, iræ, ὀργῆς ἀκρατὴς.
Impotentèr, ἀδυνάτως, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια
dictorum Impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαι τινι, ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.
Impressio, προσβολὴ, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναιδῶν, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρὸς.
Impropriè, ἀκυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improsperè, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improvisò, ἐκ' τῦ ἀφανῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρονόητος αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudenter, δι' ἄγνοιαν
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνησία, ἀφροσύνη, ἀβελία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ ἢ ἡ.
Impudens sum, ἀναισχυντέω.
Impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.

Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνης, μάχλος.
Impugnatio, προσβολὴ.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulsio, Impulsus, ἐλασία, ὠθισμός.
Impulsor, ὠστὴς, παροξυντὴς.
Impune, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
Impune aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impunè feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impurè, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν· vel σοι ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προστίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ἔσχατος.
In, ἐν, ἐνὶ, ἐς vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νῦν βάλλεσθαι.
In causâ sum, αἴτιος τύτε εἰμὶ.
In hunc modum, κατὰ δὲ τῦτον τὸν τρόπον· ὧδε.
In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπὸν.
Inaccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ ἢ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, προοικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἀτίμητος, ἀσταθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φλῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενὸν.
Inanitèr, κενῶς, ματαίως.
Inanitèr loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialitèr, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
Inauguratus, αἰσιωθεὶς, οἰωνισθεὶς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauspicatò, οὐκ εἰς καλὸν, ἀναισίως.
Inauspicatus, δυσοιώνιστος.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεὺς.
Incanto, ἐπάδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, frustrà, φρῦδη, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἀπλοῦς, ἀνευλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολῶν.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incensum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἐν.

Incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Incesso, βάλλω.
Incessus, βάδισμα, βάδισις.
Incestus, ἡ ἀνόσιος, συνουσία, ἡ ἄνομος, μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Incestus, a, um, μιαρός, ἀνόσιος, ἀσελγής, αἰσχρουργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, sermonem.
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, in calamitates, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, in hostes, ἐντυγχάνω τινι.
Incipio, ἄρχομαι, genit. ἀπάρχομαι.
Incisio, διακοπή, τμῆσις, τομή.
Incisus, ἐγκοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, πρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθεὶς.
Incito, παρακαλέω, τινὰ ἐπί τι et πρός τι· παρακαλέω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, ad honesta facta: προτρέπω τινα εἰς· τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, ὁ, ὁ· ἀπειρόκαλος.
Incivilitèr, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, ἀναξίως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐγκαλέω, ἀνακαλέω.
Inclaresco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genit.
Inclusus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσσημος, ὁ ἡ ἡ· λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς, ὁ, ὁ· ἐγχώριος, ἔνοικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ἐν τῷ ἄστει, ἐνοικέω, ναίω.
Incolumen evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ ἡ ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀπημὴς.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολούθων, ἄμοιρος.
Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo. βλάπτω τινα, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχρήστημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν ζημίαν ἐνέχειν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompositè, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
Incompositus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehensus. ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἀκομψὸς, ἄκοσμος.
Inconcessus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinnitèr, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcussus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνευθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconsiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconsideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconstans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσαθὴς, ἀκατάστατος.
Inconstantèr, ἀβεβαίως, ἀσαθῶς.
Inconstantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconsultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconsultò, ἐκὼν, παρὰ προαίρεσιν.
Inconsultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ ἡ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατὴς.
Incontinentèr, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ ἡ ἡ· ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ ἡ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbresco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibilitèr, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἔλεγχμα.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινα ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος.
Incrustatio, κονίασις.
Incrusto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπῳάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπῳασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐγκαθεύδω, ἐγκοιμάομαι· ἐπευνάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐνσάττω· pro sæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· pro obnoxiè rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum studiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, νήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια. ἀφροντιστία.
Incuriosus, ἀμελὴς.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incursionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾷν εἰς οἰκίαν τινος· καταδρομὴν ποιεῖσθαι
Incurso, συχνὰ προσβάλλω. κατατρέχω.
Incursus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομὴ.
Incurvatus, ἐπικυρτωθεὶς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτὸς.
Incus, -udis, ἄκμων, -ονος, ὁ.
Incusatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuso, αἰτιάομαί τινα τοῦτο· ἐγκαλῶ σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incustoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐμβάλλεσθαι τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστὴς.
Indagine cingo, περιστοιχίζω.
Indago, inis, θήρα et θήρευμα, ζωγρεμός.
Indago, are, θηρεύομαι· pro inquirere, θηράω, τὴν ἀλήθειαν, veritatem, ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Indè, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Indè. ἔνθεν ἢ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, οὐ πρέπων.
Indecentèr, ἀπρεπῶς, ὁ πρεπόντως, οὐ καλῶς
Indecorè, ἀπρεπῶς, ἀσχημόνως, ἀσήμως.
Indecorum, οὐκ εὐσχήμον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefensus, ἀφρούρητος.
Indefessus, ἀκάματος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπεριόριστος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀβλαβὴς.
Indesinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico, as, are, δηλόω, μηνύω τι, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico, -is, -ere, ἀπαγγέλλω τινί τι· ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indictâ causâ, ἄκριτος, vel ἀκρίτως ἐρήμην καταδικασθῆναι, condemnari.
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεὴς.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω, χρηματων, pecuniæ, ἐνδεὴς τούτων εἰμί· ἐνδέω ἔχω δεῖσθαι τινος, χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigestus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.
Indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτῶν ἐκπλήκτως.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀπαξίωσις.
Indignè, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indignè fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρέπεια.
Indignor, irascor, ἀγανακτέω ἐπί τινι et ὑπέρ τινος, ab aliquo: ὀργίζομαι τινι, ἄχθομαι τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεὴς.
Indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
Indissolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indistinctus, ἀδιάκριτος.
Indivisibilis, ἀδιαίρετος, ἄσχιστος.
Indo, -is, ἐντίθεμι, ἐντίθεμαι, ἐνδύω.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς, δυσμαθὴς
Indoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τὸ φύσει.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἀδάμαστος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ ἡ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.

nduciæ, ἀνοχαι, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, ἡ σπονδή.
nducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
nduco, ἐνάγω, εἰσάγω· pro persuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
nductio, ἐπαγωγή, ἀγωγή.
ndulgentèr habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαι τινος, ἢ κεχαρισμένως.
ndulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
ndulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
ndumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
ndo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veste.
nduresco, σκληρύνομαι.
nduro, σκληρύνω, σκιῤῥόω, ἐντυλόω.
ndusium, χιτωνίσκος.
ndustria, φιλοπονία, ἐπιτρέφεια, ἀγχίνοια, σπουδή, ἐπιμέλεια.
le Industriâ, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, ἢ, προαιρέσεως· προκρίτως.
ndustriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
ndustrius, φιλόπονος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
ndutus, a, um, περιβεβλημένος.
nebriatus, ὁ μεθύων.
nebrio, μεθύω, μεθύσκω.
nebrior, μεθύσκομαι.
nedia, ἀσιτία λιμὸς, ὁ· νηστεία.
neffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεκφώνητος.
nefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
nelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
neleganter, ἀκόσμως
neluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
nenarrabilis, ἀνεξήγητος, ἀνέκφραστος.
neo, εἰσέρχομαι.
neptè, ἀναρμόσως, παρὰ τὸ μέλος.
neptio, is, ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
neptus, ἄχρηστος, πρός τι, ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
nequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
nermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος.
ners, ῥάθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
nertia, ῥαθυμία, ἀδράνεια, ἀπαιδία.
nesco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
nevitabilis, ἀδιάδραστος, ἄδραστος.
neunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.
nexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
nexcusabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
nexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
nexhaustus, ἀδαπάνητος.
nexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀπολάκευτος.
nexpectatus, ἀπροσδόκητος.
nexpeditus, ἄζωνος, ὁ πρόχειρος, ἀνεύζωνος.
nexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
nexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
nexplicabilis, ἀνέκφραστος.
nexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
nextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.
nexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
nfabrè, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
nfacetus, ἄκομψος, ὁ κ ἀστεῖος.
nfacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
nfacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
nfamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
nfamiâ notare, στηλιτεύειν τινα, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
nfamiâ notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
nfamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
nfandus, ἄῤῥητος, ἀνεκῤῥητος.
nfans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.

Infans recens natus, ἀρτιμβρυον, νεογνόν.
Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, σάττω.
Infatuo, ἐμμωραίνω.
Infaustus, δυστυχὴς, ὁ ἡ.
Infectâ re, ἀπράκτως.
Infectus, ἀγέννητος, ἄπρακτος.
Infelicissimus, ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infelicitèr, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix sum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
Infensum esse alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινι.
Infensus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω οἱ ἐν ᾅδῃ.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχεα, -ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺ ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ᾅδης, ου, ὁ, νεκροδέγμων.
Infernus, a, um, ὁ ἡ, τὸ κάτω· ὁ ἡ ὑπόγαιος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐπιφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινα συμφοραῖς, ζημιοῦν τινι· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infestatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infesto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infestus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω· pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, nego, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος, ὁ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπέιριτος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις.
Inflammo, καταιθαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾷν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus et Inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προσρήσσομαι, ἐμφορέω τινι πληγὰς, verbera, προσβάλλει.
Inflo, ἐμπνευματόω, ἐμφυσόω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιῤῥέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄλοχος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυστυχὴς, ταλαίπωρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυστυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ, cum dat. et accus. κάτω, ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.

Infrequens, ἔρημος, ὁ· μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ, ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infusco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω ἐπί τινι, propter aliquid; στενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingeniosè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημι τινί τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀπεχθὴς, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριστέω, ἀχάριστός εἰμι.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem, εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingressus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βουβὼν, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, κατακορέννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός τι, ἀνάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, Inhæresco, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐγχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhonestè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρὸς, ἀκαλλὴς, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè et Inhumanitèr, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸν, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, et περί τι, ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, ἰνίqué, παρανόμως, δυσχερῶς, ἀδίκως.

Iniquus, ἔδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, *sacris imbutus*, μυσαγωγέμενος, μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μυῶ· *pro* inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, *ubi* κατὰ *subauditur*.
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ακατάκριτος.
Injungo, *mando*, ἐπιτίθημι, προσάγω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ λώβη.
Injuriâ afficio, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικός.
Injurius sum, ἀδικέω τινα, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προστάγματος.
Injussus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευστος.
Injustitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακουργία.
Injustus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ ἡ ἡ.
Innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίγνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, as, ἐννήχομαι, ἐπινέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐνείρω.
Innitor, ἐνισχυρίζομαι τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocenter, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνωριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
Innóvo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνύμφευτος, ἡ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀνηκουσία, ἀπειθία, παρακοή.
Inocculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάριστος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἀκόσμητος, ἄκομψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies *et* Inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ταραχή.
Inquieto, διαθορυβέω.
Inquietus, ἄστατος, ἀνήσυχος.
Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασιν, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquisitor, ἐξεταστὴς, βασανιστής.
Insalubris, νοσώδης, νοσηρός.
Insalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἐμμανὴς, μανικός.

Insatiabilis, ἄπληστος, ἀκόρεστος, ἀκόρεστος.
Insatiabilitas, ἀπληστία, ἀδδηφαγία.
Insatiabilitèr, ἀκορέστως.
Insciens, ἀγνὼς, ἀμαθὴς, ὤν.
Inscitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inscius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Insensibilis, ἀναίσθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Insequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Insero, ui, ertum, ἐνσίθημι, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντιθεὶς.
Inservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, ἄλλω τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
Insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλή, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβουλεύω, ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδραν ποιεῖσθαι τινι.
Insidiator, ἐπίβουλος.
Insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Insidiosè, μετ' ἐπιβουλῆς.
Insido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Insignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανής.
Insilio, ἐφάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρείσδυσις.
Insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκολπίζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, δύσχυμος, ἄγευστος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Insisto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus: ἐνίσχομαι ἐν τινι, ἐφίσαμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀήθης *pro* superbo, ἀλαζών.
Insolentèr se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀήθεια· *item* arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia, æ, f. *vigilia*, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inspectio, ἐπισκοπὴ, ἐφορία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρός.
Insperatò, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκαταπείρω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἰς τινα, ἐπισκοπέω, τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inspiratio, ἐμπνοὴ, ἐμπνευσις.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄστατος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.

Instantèr, ἐνσατικῶς.
Instantia, ἡ ἔνστασις.
Instar, δίκην, *cum genit.* ὡς.
Instauratio, ἀνασκευὴ, ἀποκατάστασις.
Instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀνανεοῦμαι.
Insterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλίνην.
Instigatio, παραίνεσις, παρόρμησις.
Instigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω σε, ad hoc te: παρορμάω τινα.
Instillo, ἐνσαλάζω *et* ἐνστάζω.
Instinctu divino, κατὰ Θεόν.
Instinctus, ûs, ui, παρόρμησις, παροξυσμός, κίνησις.
Institor, καπηλικός, αὐτοπώλης.
Instituo, *decerno*, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω *pro* incipio, ἐνίσαμαι· *pro* docco, παιδεύω σε τοῦτο, in hâc re: διδάσκω τινα.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, *doctrina*, παιδεία, διδασκαλία.
Institutum, ἔθος, τὸ παίδευμα, *denotat etiam* propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Insto, *urgeo*, ἐνίσημι, *pro* incumbo, ἐπίκειμαι· *pro* imminere, ἐγγίζειν.
Instratum, κατάστρωμα.
Instructio, κατασκευή.
Instruere, *id est*, docère, διδάσκειν τινά.
Instrumentum, ὄργανον, ἐργαλεῖον, τὸ σκεῦος.
Instruo, *ordino*, κατασκευάζω, ἐνσκευάζω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis, ἀτερπὴς, ἀηδής.
Insuesco, ἐνεθίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικός.
Insulsè, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλτος, ὁ *pro* fatuo, ἀναίσθητος, ἀτέγκτος.
Insultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπεμβαίνω τινι, ἐντρυφάω τινι.
Insum ἔνειμι, διατρίβω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλά.
Insuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνθίσταμαι, ἀνταίρω.
Intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος, ὑγιὴς, σῶος, ἀδιάφθορος.
Integritas,, ἀδιαφθορσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Itegumentum, ἐπικάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperantèr, ἀκρατῶς.
Intemperantèr vivo, ἀκολασταίνω, ἀσωτεύω, ὑπεργαμάζω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρασία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempesta nox, ἀωρόνυξ, ἀωρονυκτὸς ἀωρία.
Intempestas, δυσκρασία.
Intempestivè, οὐκ εὐκαίρως, οὐκ ἐν καιρῷ παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.

ntempestivus, a, um, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors : παρακαίριος.
ntempestus, ἄωρος, παρακαίριος.
ntendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾷν, ἐνατενίζειν.
ntendere animum, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ἐφιστάναί τινι.
ntendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
ntensio, ἐπίτασις, ἔντασις.
ntentatus, ἀπείρατος.
ntentè, ἐντεταμένως.
ntento, προτείνω.
ntentus, ἐντεταμένος.
nter, μεταξὺ, *cum genit. ut* μεταξὺ λόγων, inter dicendum : ἐν *cum dat. vel* ἐς *cum accus.*
nter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
ntercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
ntercalati dies, ἐπακτοὶ ἡμέραι.
ntercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
ntercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἱκετεύω.
nterceptus, μεσολαβηθείς.
ntercessio, ὑπερέντευξις.
ntercessor, ἐνστάτης, μεσίτης.
ntercido, παρεμπίπτω
ntercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
nterdicere igni et aquâ, πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης εἴργεσθαι.
nterdico, *veto* παραγγέλλω, κωλύω.
nterdictio, ἀπόῤῥησις, ἀπόῤῥημα, τό.
nterdictum, ἀπόῤῥημα, τό· παράγγελία, ἀναγόρευμα.
nterdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
nterdum, ἐνίοτε.
nterea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
nteremptio, καθαίρεσις.
nteremptus, καθαιρεθείς.
ntereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
nterest, *vide* refert.
nterfector, φονεὺς, ἀναιρέτης.
nterficio, ἀναιρέω τινα, κτείνω τινα, φονεύω.
nterfluo, διαῤῥέω.
nterim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
nterim dum, ἐν ὅσῳ.
nterimo, διαφθείρω τινα, κτείνω.
nterior, ὁ ἐνδότερος.
nterlabor, παρεμπίπτω.
nterlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
nterloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
ntermedius, παράμεσος.
nterminatus, ἀπέραντος.
nterminor, ἐπαπειλέω, ἐμβριμάομαι.
ntermissio, διάλειψις, ἄνεσις.
ine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
ntermitto, cesso, διαλείπω, ἐπέχω.
nternecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
nternecio, πανωλεθρία.
nternosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
nternuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
ntero, ἐντρίβω.
nterpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπή.
nterpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
nterpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
nterpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
nterpositio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
nterpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.
nterpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
nterpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, *acc.* παραφράζω, ἐξηγέομαι.
nterpungo, στιγμαῖς διαιρέομαι.
nterregnum, μεσοβασιλεία.
nterrex, μεσοβασιλεύς.

Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hac re te : *vel* περὶ τούτου πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόῤῥηξις, διακοπή.
Interseco, διατέμνω.
Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interstitium, διάστημα, τό· διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Intersum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus : *pro* differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις, διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Intestatò, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ἀδιάθετος.
Intestina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἐνδαῖρον.
Intestinus, a, um, ἐμφύλιος, πόλεμος, bellum : ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσιτος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonsus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διάμπαξ.
Intrà, ἐντὸς, *gen.* ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἀτέγκτος, ὁ καὶ ἡ, ἀτενής, ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ καὶ ἡ, ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν, -οῦ, τό.
Intrò, *adverb.* ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrsus, *vel* -sum, εἰς τὸ ἔσω, *vel* εἴσω.
Introspicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω, εἴς τινα, *et* πρός τινα, ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, imparatos : ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικὴν, *Atticam :* ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Invasio, ἐπίθεσις, εἰσβολή.
Invasor, ἐπεμβάτης, ἐπελάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω *et* εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρησις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρήτωρ.
Inventum, ἐνθύμημα, τό, εὗρεμα, τό.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenustè, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenustus, ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναστροφὴ, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.

Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Investigator, ἰχνευτής.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, περιγηράσκω, παλαιόομαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω, τοῖς ἀγαθοῖς, bonis : βασκαίνω, σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ· βασκανία.
Invidiâ carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
absque Invidiâ, ἀφθόνως.
In Invidiâ esse, ἐπίφθονος, εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαστος.
Inviso, ἐπισκοπέω τινα, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινα πρὸς δεῖπνον, ad cœnam : κατεπάγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, ἐκ ἑκών.
In universum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμύρω *et* πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι, περιβάλλω τινα συμφοραῖς, calamitatibus : περιειλέω.
Inurbanè, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitatè, ἀχρεῖον, ἀχρείως, ἀήθως.
Inusitatus, ἀχρεῖος, ἀήθης, ἄτριβής.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελὴς, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰέ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocone an seriò, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινι, cum aliquo : ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα, -ατος, τό. παίγνιον, τό· γελοῖον.
Ionia, Ἰωνὶς, Ἰωνία.
Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινα.
Iram cohibere, κρατεῖν, ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργήν,
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὑπερθύμως, σὺν ὀργῆς, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.

Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, *vel* περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, θυμούμενος.
Iris, Ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligiosus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
Irrepo, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.
Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverentèr, ἀναιδῆν, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
Irrevocabilis, ἀναπότρεπτος, ὁ ϗ ἡ· ἀμετάπειστος.
Irrideo, καταγελάω τινος, *et* τινι, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινα.
Irrigatio, ἄρδεια, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, κατάρρυτος.
Irrisor, χλευαστής, μῶκος.
Irrisus *et* Irrisio, χλευασία, χλευασμὸς, διασυρμὸς, καταγέλως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παρόργισμός.
Irritatio, παροξυσμός, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινα πρός, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας, ἐπ' αὐτόν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιεῖν.
Irritus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινι, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινι, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀναῤῥηξις, ἡ· ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινι.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτός, ἡ, ὁ.
Istac, διὰ τῆδε τοῦ τόπου.
Iste, οὗτος, ὅδε.
Istic, *adverb.* αὐτοῦ, τῇδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
Istorsum, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ita, *adverb.* οὕτως, οὑτωσί, ναί, πάνυγε.
Ita, *ut* οὕτως, ὡς, *vel* οὕτως, ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄραγε, ἀλλὰ γὰρ δῆμως.
Itaque, ἄρ' οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδός. ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεριάζω.
Iterum, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque iterum, αὖθις ϗ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Juba, χαίτη, ἡ.
Jubar, σέλας, -ατος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐντέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissimè, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονή, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτής, οὗ, ὁ· δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνόητος.
Judicialis, δικαστικός, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις, -εος, ἡ, κρίμα, τὸ· *pro* opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινα, *et* περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, *et* πλέθρον.
Jugitèr, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγή, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρή, ἡ· αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τό· *montis*, κορυφή, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncosus, *idem.*
Junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιών, ἱέλιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεὺς, τοῦ Διός· κρονίων.
Jura violare, θέμιστας πατεῖν.
Juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
Jure, δικαίως, εἰκότως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος, -εος, τὸ· λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαστικός, νομικός.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι *et* ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus *pro* liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· θέμις, -ιστος· *pro* potestate, ἐξουσία.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα *et* τινι.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jussum, ἀπόταξις, πρόσταγμα.
Justa, *exequiæ*, ἐναγίσματα, τά.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Justè, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Justifico, δικαιόω.
Justitia, δικαιοσύνη.
Juvat, *delectat*, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστί.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, Juvenculus, νεάνιδα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος, -ου, ὁ, πόρταξ, ταῦρος, ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικός, μειρακιώδης.
Juvenilitèr, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νεός, νεανίσκος, κοῦρος, ὁ· νεανίας, -ου, ὁ, ἤϊθεος, αἰζηός.
Juvenis sum, νεανιεύω *et* νεανάζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελέω τινι, *et* τινα, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, *adversus hostes.*
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, *cum dat.* adv.

K.

Kabbala, *v.* Cabbala.
Kalendæ, αἱ καλάνδαι. *Plut.* νουμηνία, *idem.*
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, *v.* Climax.

L.

Labasco, καταφέρομαι, *pro* animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ, λύμη, παράσπασις.
Labefacto, *et* labefacio, λυμαίνομαι, *accus. et dat.*
Labellum, χειλάριον.
Labellum, *vasculum*, λεκάνη.
Labem aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινα.
Labes, λύμη, πτῶμα, τὸ· κηλὶς, βλάβη, -ης, ἡ.
Labium, *et* labrum, χεῖλος, -εος, τό.
Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀποφθίω.
Labor, *cado*, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ, κάματος, -ου, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξεργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriosè, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ ϗ ἡ· καματώδης, μοχθηρός, τλήμων.
Laboro, *operam do*, πονέω, ἀσκέω· *pro* male habeo, μοχθέω· *pro* angor, φροντίζω, σπουδάζω περί, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χελύνην ἐσθίειν.
Labrum, *vas*, πλυνός, λεκάνη.
Lac, actis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, πεπηγμένον γάλα.
Lacer *et* Lacerus, διεῤῥωγὼς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύη, -ης, ἡ.
Lacero, περισύρω, σπαράττω, λακίζω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta *et* Lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μύων, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, *contumelia.*
Lacesso, *provoco*, προκαλέομαι, τινὰ εἰς ἀγῶνα προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, -υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτός.
Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo *et* Lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνός, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, *lac sugo*, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτικός, γλαγερής.
Lacto, *lac præbeo*, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τὸ· πελλὶς, τέλμα, -ατος, σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τὸ· κατασέγασμα, ὄροφη.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunosus, τεναγώδης, πελματώδης.

Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læsio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινα, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρά, -ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiæ perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιῶν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρός, εὔθυμος, ὁ ϗ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus sinistra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιός, σκαιός, *pro* inauspicato, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκός, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθής, στονόεις.
Lamentatio, ὀδυρμός, θρῆνος, ὀλοφυρμός, κλαυθμός, οἰκτιρμός.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἔλασμός, πέταλον.
Lampas, λαμπάς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, σπαράζω, καταχάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ασθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ατονέω, αποκάμνω.
Languesco, χαλάω ἐκκάμνω.
Languidè, δυσθύμως, ἐπιλίπδην.
Languidus, χαλαρός, νωθρός.
Languor, παραιμή, ασθένεια, -ας, ἡ.
Laniatio, ἀμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον κρευργεῖον.
Lanifex, ἐριουργός, ταλασιουργός,
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεουργέω, ἀμύσσω, σπαράττω.
Lanistæ, γυμνασταί.
Lanius *et* lanio, κρεωπώλης, κρεουργός, ἀρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginosus, ἰουλώδης.
Lanugo prima, ἄονθος, ἴουλος, λάχνη, προπωγώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευστής.
Lapide ferio, λιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, -ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεις, λάϊνος.
Lapidibus stratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τίνα.
Lapidosus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ, *vel* ἡ πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξανθίον.
Lapsus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνῆρησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγίς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σάρξ, τὸ θεῖον λίπος.
Lares, ἐφέστιοι θεοί, δαίμονες.
Large, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, *equum*, χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρός, δαψιλής, πολύδωρος.
Larix, λάριξ, -κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ασέλγεια, ακολασία, ασωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Lascivio, ἐξυβρίζω, ασελγαίνω, *et* ασελγέω, ακολασταίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ασελγής, ακόλαστος, λάγνος, ακρατής, μάχλος, κωμαστής.
Lassesco, ἐκκάμνω.
Lassitudo, κόπος, κάματος.
Lasso, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Lassus, κεκμηκώς, κοπωθείς, κατάπονος.
Late, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεός, ὁ.
Latebrosus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latenter, κρύβδην, δρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, δίλετρον, -ου, τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεός, -οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latine, λατινιστί, Ῥωμαϊστί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τὸ πλάτος, πλάτυσμα, εὐρύτης.
Latratus, us, ὑλαγμός, ὑλακή.
Latrina, αφεδρών, απόπατος, κοπρών.
Latro, as, ὑλακτέω τινα, *in aliquem*, βαΰζω.
Latro, onis, ὁ λῃστής, ϗ κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστίδιον.
Latus, eris, πλευρόν, πλευρά.
Latus, a, um, πλατύς, εὐρύς, -έος, ἡ, εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρόν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετός, ἐπαινετός, αξιεπαίνος.
Laudabiliter, αξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Laudatus, ἐπαινετός, κατευφημημένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, αξιεπαίνετος, ὁ· αξιοπρεπής, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς αγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινα.
Laudo valde, καταινέω λίαν, ανευφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
Lavo, *abluo*, λούω, *de corpore*: νίπτω, *de manibus*: πλύνω, *de vestibus*.
Laurea, δαφνίς, δάφνιον φύλλον.
Laureati, δαφνηφοροῦντες.
Lauretum, δαφνών, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè vestitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλής, μεγαλοπρεπής.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δεσμά, *vincula*: ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρός· *pro* amplo, εὐρύς.
Lea *et* Leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλινίδιον.
Lectus, κλίνη, εὐνή, κοίτη, ἡ· κράββατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λεγεών, ὁ.
Legislator, νομοθέτης θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κ τὸν νομον.
Legitimus, νόμιμος, κ. κῆς, ἔνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, αποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo, συλλέγω, *pro* præter navigare, παραλέγεσθαι· *pro* surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
Lembus, λέμβος, ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστρωπός, ἡ· πορνοβοσκός, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πράϋνσις, μείλιγμα. θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω, κηλέω.
Lenis, προσηνής, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄνοργος.
Lenitas, πρᾳότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Leniter, ἠπίως, πρᾴως, ἡσύχως, λείως.
Leno, onis, μαστρωπός, ὁ ϗ ἡ, πορνοβοσκός.
Lenocinium, μαστρωπεία· *pro* illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστρωπεύω· *pro* blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακός, φακή.
Lentè, *tardè*, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus, a, um, γλίσχρος, βραδύς, νωθής.
Leo, λέων, -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, σκωπτικῶς.
Lepidus, καλλιεπής, στωμύλος, γλαφυρός, κομψός, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos *et* Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεισμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγώς, λαγωός.
Lepusculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος. καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia *vel* Lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ μοῖρα, φόνος.

Levatio, Levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πράϋνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαήρ, ἔρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Levitèr, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην· *pro* parum, ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, το βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libentèr, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ἡ, βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὐταρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ ἡ ἡ, ἐλεύθερος *pro* munifico, δαψιλὴς, ὁ ἡ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, ἐλυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθεὶς.
Liberè, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινὰ τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι, παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem asserere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικὸς.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, καταπρυφὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτόρισμα, τὰ νεκύα, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριστὴς, ἐνταφιαστής.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, λίτρα, σταθμὶς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος, καλλιγράφος.
Librator, ὁ σταθμώμενος, ζυγοστάτης.
Libro, ταλαντάω, σταθμάομαι.
Libum, ψαιστός.
Licentèr, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀνθωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas est*, θέμις ἐστὶ, ἔξεστι, ἐνεστιν.
Licet, *conjunctio*, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀνκώνησις.
Licitor, ἀνθωνέομαι, πλειστηριάζω.
Licitum est, ἔξεστι· θέμις ἐστὶ.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλήν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμός.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, -ῶνος.
Lilium, κρίνον, λείριον, -ου, τὸ· σοῦσον. -ου, τὸ.
Lima, ῥίνη, ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κόχλιας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἄτραπός· ὅρος, ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παραβλέπειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limitio, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, as, ῥινίω, ἐπιρινίζω, περιψάω, *pro* expolio, καλλωπίζω.
Limosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανής.
Limus, ἰλὺς, πηλὸς, βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παραβλώψ.
Linctus, ûs, λεῖγμα, τὸ· ἐκλείγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα, *vel* -ττα· διάλεκτος.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ἡ ἡ, ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Lino, *ungo*, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λῖτ, -τος, ὁ ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, -ης, ἡ· σινδὼν, ὁ.
Linteus, λίνεος, οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω, *et* γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα, ατος, τὸ· χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, καλαθέω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις *et* τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐστι.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ· *pro* puro καθαρὸς· διαφανής.
Liquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς, οῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα, -ης, ἡ, ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τὸ.
Litem intendere alicui, ἐπάγειν δίκην κατὰ τινος.
Litera, γράμμα, τὸ.
Literæ sacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος, δέχεσθαι ἐπιστολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigatus, ἐριστὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐρεστικὸς, ἀμφισβητητικὸς.
Litigo, ἀμφισβητέω, διαδίζομαι περί μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω, περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελέω.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, θὶν, θινὸς, ὁ ἡ· λιμὴν, ένος, ὁ.
Livesco, *lividus fio*, πελιδνόω, γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ, ωπος.
Lixa, æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia, æ, *et* Lixivium, κονία.
Lixus, a, um, ἑψητός.
Loca prærupta, παίπαλα, ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντὶ τινος.
quo Loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco pono, τάττω· *pro* elocare, ἐκδοῦναι εἴς τινα, *interdum significat* pretio utendum do, ἀπομισθόω.
Loculus, λάρναξ, κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, περιχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιέω.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρα· *pro* opportunitate, καιρὸς.
Locus irriguus, λειμὼν, ῶνος, ὁ.
Locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
Locus uliginosus, τῖφος, εος, τό.
Locusta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τευθὶς, τεῦθος, ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λίμμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμία.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διάστασις, μακρότης, -ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ἑκαέριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè, πορρώτατα.
Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης, μῆκος, τό.
Longius, ἀποτέρω, ποῤῥωτέρω.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακράν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλιὰ, λέσχη.
Loquor, λαλέω τινι, *et* πρὸς τινα· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης, ου, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, *urina*, οὖρον, οὔρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubentèr, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, εὐόλισθος, εὐόλισθος.
Lucanica, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.

Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri causâ aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκέρδεια.
Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τι, ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω, ἀπό τινος, ex aliquâ re, κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδῶς, πολυκερδής, χρηματιστικός, ἐπωφέλιμος.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τὸ πάλη.
Luctator, ἀγωνιστής, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος, πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγής, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τὸ ἄλσος, εος, τό.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινι· καταμειδιάω, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagister, γραμματιστής, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω, *pro* derideo, καταγελάω τινος, σκώπτω.
Ludus, παιδία, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμός, φθορά, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινα, *et* ἐπί τινος, propter aliquid, θρηνέω, μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικός, ὁ· γοώδης, γοερός, θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξύς, ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τὸ· φέγγος, τό.
Luminare, φωστήρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.
Luminosus, φωτεινός, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναία, μήνη.
Luna crescens et decrescens, σελήνη πληρουμένη ἢ φθίνουσα.
Luna nova, νεομηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, *persolvo*, ἀποτίνω, διαλύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκῆ.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαιμάργοι.
Luridus, ὠχρός, πελιδνός, μελάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδών, ἡ, *et* ἀηδὼ, -όος, -οῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.

Lustralis aquâ, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπόλησις, *item* κάθαρσις.
Lustro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω· *deindè*, expio, καθαίρω, ἁγνίζω, *tum* lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, σπήλαιον, *pro* lupanaribus, πορνεῖα τά, πορνοβοσκεῖα, *etiam idem quod* Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιά, παῖγμα.
Luteus, ὠχρός, χλωρός, κροκώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἐνυδρίς.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλός, ὁ· ἰλύς, βόρβορον.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio *vel* Luxurior, κατασπαταλάω, ἀσωτεύομαι, Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφή, ἀσωτία, ἀκρασία.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, -κὸς, ὁ ἢ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

Macellum, κρεωπώλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνός, λεπτός, λεπτόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακείς, ἐνακοβραχείς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, Machinatio, μηχανή, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπιμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω, *et* -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, a, um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Maculâ aspergere aliquem, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινα, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρός, σπιλωτός.
Madefacio, διυγραίνω, βρέχω, τέγγω.
Madeso, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, τέγγομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον *et* ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis magisque, μᾶλλον ἢ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magister, παιδευτής, παιδαγωγός, διδάσκαλος, ὁ ἢ ἡ· κρατάλης.
Magister equitum, ἵππαρχος.
Magisterium, προεδρία, προστασία.

Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσιν εὐπειθεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, *pro* imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης, -ητος, ὁ.
Magni æstimare, τιμᾶν πλεῖστα.
Magni facio, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnificè de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλουργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπής, μεγαλόφρων, περίσεμνος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλορρήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ ἢ ἡ, μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μάϊος, σκιρροφοριών.
Mala, σιαγών, παρειά, ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως.
Malè, agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Malè habere, ἀῤῥωστεῖν, κακῶς ἔχειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινα· λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοί.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημεῖν λέγω τινι, *et* κατά τινος· κακολογέω τινα.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακολόγος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἀπεχθής, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιουργία.
Malitiosè, κακοτέχνως.
Malitiosus, ῥᾳδιουργός, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφῦρα· ῥαιστήρ, ῆρος, ὁ.

Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη τὰ· περίβολον.
Mœreo, λυποῦμαι
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος, εος, τὸ, ἀνία, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφὴς, λυπηρὸς, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τὸ· ὄγκος, ὁ ἄχθος, τὸ· μέγεθος.
Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Molestiâ afficio, βαρύνω, τινα, λυπέω τινα ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινι πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινὸς.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem; ἐπιχειρέω τινι, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερὸς.
Mollis sum, μαλακιάω.
Mollitèr, μαλακῶς, πράως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, is, ἀλέω, ἀλήθω
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινι, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, ἢ κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας, -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος, βουνοειδής.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
sine Morâ, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ου, ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης, ου, ὁ· δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· *pro* obtrectare καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδὰξ, προσφύς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More positum est, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόποι.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοος εἰμὶ, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, *exspecto*, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere; *aliquando pro* curo: *ut* nihil miror, οὐδέν μοι μέλει· *pro* retardare, ἀπέχειν.
Morosè, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεστία.
Morosus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μόρον, συκάμινον.
Morus, μορία, ἡ συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσοπυγίς.
Motus *et* Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Mucèo *et* Mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρότης.
Mucor, oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, *vel* ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, as, ζημιόω τινα θανάτῳ, *vel* χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, αθέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, -αικός.
Mulierositas, φιλογυνία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικόφιλης, γυναικομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multiplicitèr, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὅμιλος.
Multò, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῇ γε, ἥκιστα.
Multoties, πολλαχόν.
Multum abèst, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ· συχνός.
Mulus, ὀρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δωροδοκηθεὶς, σόμενος, δωρολήπτης.
Munero *vel* Muneror, γεραίρω, δωροῦμαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα ἔρυμα, ἔρκος.
Munio, ἰσχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος, ἢ καὶ ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό· *pro* officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, *vel* διαπράττειν ἔργον.
Munus suum exequi, τὸ ἔργον ἐκτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ γογγυσμός, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγάλη.
Musa, μοῦσα.
Museum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muscipula, μυόφονον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυὼν, ὦτος.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλῆ, ἰκτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τὸ· πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς, -ὸν, πηρὸς, -ὸν, ὁ· ἐλλειπής.
Mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀμείβομαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἀφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς, -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος, ου, ὁ.
Mysta, ὁ μύστης.

Iysteria, μυστήρια.
Iysticus, μυστικός.

N.

Næ, ναὶ, νὴ, Δία.
Nænia, ἐπικήδιος, μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γάρ, ἐπεί, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιοῦμαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαι τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγγελεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Nassa, κύρτος.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥίν, ῥίς, μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηρισταί, χλευασταί.
Nata, æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακός, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός,
Nates, γλουτοί, πυγαί.
Natio, γένος, Σύρος τὸ γένος, natione Syrus, ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενέτη, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικός, ἔμφυτος.
Naturalitèr, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ ἡ ἡ, ναυαγός, ναυαγίων.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, οῦς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Navitèr, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachia, ναυμαχία.
Navo, -as, -are, operam, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία *et* ναυτίασις.
Nauseo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudes, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα, πότερον.
Ne, *dehortativum*, *adv.* μή, μὴ δῆτα, *pro* ut non ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος, ἠλίθιος, ὁ.
Nebulosus, νεφελοειδής, νεφώδης.
Nec et neque, μηδέ, οὐδέ, οὔτε.
Necessario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.

Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo, mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοί, πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπου.
Nedum, μήπω *et* μήτι, ἔτι γε.
Nefandus, ἄρρητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἔκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιτος.
Nefas est, οὐχ ὅσιόν ἐστι· οὐ θέμις.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ ἢ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus, ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελής, ὀλίγωρος.
Negligentèr, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳθυμέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἔξαρνός εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολή, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
nullo Negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, εὐπετῶς, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium facessere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, πόνους παρέχειν.
Nemo, οὐδείς, οὔτις.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδή, δηλονότι, δήπου.
Nemus, oris, νέμος, τό· τέμενος, τό· ὕλη, ἄλσος, τό.
Neo, νέω νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, *id est*, intemperantes, οἱ ἄσωτοι ἢ ἀσελγαίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνή, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, Ποσειδῶν.
Nequà, μή πη.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμῇ, οὐδαμῶς οὔπως, μὴ δῆτα, οὐ μὲν τοι.
Neque, μήτε, οὐδέ, οὔτε.
Neque verò, ἀλλὰ μὴν, οὐδὲ μήν.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, ἐπ' *pro* frustra μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissimè, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαής, οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος ὁ· οὐδέτερος.

Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, *pro* Nisi, εἰ μή, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico et Nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσα.
Nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοσσεύω.
Nidus, νεοττιά, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ μέλαινα, ἡ· μέλαν, τό.
Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, *niger sum*, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδέν, οὐθέν, οὔτι.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅ, τι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενὶ εἰμὶ μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo et duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilominus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
Nimietas, τὸ περισσόν.
Nimirum, δήπου, δήπουθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Nisi, εἰ μή, πλὴν εἰ μη, ἂν μή.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, eris, *conor*, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι. πειράομαι, σπουδάζω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνειος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιών, ἡ· νιφετός.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, εὐγενής, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιός, βλάπτων, βλαβερός.
Nocentèr, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινα, κακῶς ποιῶ τινα κακόω τινὰ, ἀδικέω, ἀλάω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαύξ.
Nocturnus, νυκτερινός, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματος σοῦ.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινα, ὄνομα τιθέναι τινί.
Non, οὐ, οὐκ, μή, ὅτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
Non multò post, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.

Non solum, sed etiam, οὐκ ὅτι ἀλλὰ ϗ.
Non tamen, μὴ μένλοι, οὐ μὴν.
Nonæ, *mensis*, νόναι.
Nonagenarius, ἐννενηκονlαέlης
Nonaginta, ἐννενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ οὐχ ὁρᾷς, annon vides?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔςιν ὅς, ἔννος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅlε, ἐνίοlε, ἐνίοlε.
Nonus, a, um, ἔναlΘ.
Norma, κανών, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γινώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέlερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, σίγμα, τό.
Notabilis, γνωςὸς γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινα.
Notarius, γραμματεύς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευlον·
Nothus, νόθος.
Noto, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, σίζω.
Notum est, φανερὸν ἐςὶ, πρόδηλόν ἐςί.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωςός.
Notus, *auster*, νότος.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεςηριών, νοίμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, æ, ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μετρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη· νεομηνία.
Novissimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempesta, ἀωρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερός, πονηρός, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ ϗ ἡ, ἐπίγαμος· ὡραῖος, πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελώδης.
Nubo, velo, καλύπτω· *pro* viro tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνός, ψιλός, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης.
Nugigerulus, ἐθλοφόρος.
Nugor, aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, ὐδαμῦ.
Nullius pretii, ὐλιδανός.
Nullo modo, ὅπως ὐδ' ὅπως τι ϗν· ὐδαμὴ ὐδαμῶς, ὐδ' ἄν πω.
Nullo pacto, μεδοπῦν· ὐδ' ἄν εἰ τι γένοιτο.
Nullus, μηδεὶς, ὐδεὶς, ὅτις.
Nullus sum, *id est*, perii, μηδεὶς εἰμι.
Num, ἄραγε, εἶτι ὐκῦν. ἆρα μὴ.
Numen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.

Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ *et* ἀριθμὸν· πολέχυς, πολύπληθής.
Numerus, ἀριθμος.
Numerus in Oratione et Musicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλύσιος.
Nummularius, κολλυβιςὴς, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνὶ· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μή ϗν πῦ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραςής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, ὐδέποlε, μηδέποlε.
Nunquam non, διαπαντός
Nunquid, ἆραγε, ἆρα μὴ, μὴ ϗν τι.
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ ϗν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινὶ τι.
Nuntius, *qui nunciat*, ἄγγελΘ· *pro* eo quod nunciatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωςὶ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκΘ, νεόγονΘ.
Nuperrimè, πρὸ μικροτάτυ.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμΘ.
Nuptiæ secundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυός, ἐννυός.
Nusquam, ὐδαμὴ, ὐδαμῦ.
Nusquam non, πανταχῦ.
Nuto, νευςάζω.
Nutricatio, ἀνατροφή, τιθήνησις.
Nutrico, *et* -or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφή, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμός, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφός, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, κάρυα, ἡ· κάρυον *verò* fructum, *significat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ω, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen.* διά, *acc.*
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοςέω.
Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, *lego*, ἐπεισάγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένΘ, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθὴς, ὁ ϗ ἡ· ὑπήκοΘ.
Obedientèr, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοή, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαι τινι, ὑπακύω τινί.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro, -as, πλανάομαι, περινοςέω.

Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, πολύσαρκΘ, ὁ· λιπαρὸς, παχύς, κατασάρκΘ.
Obex, ἐμπόδον κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιῦμαι, ἐπιςηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολή, ἀντιλογία
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere se periculis, ἐμβρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις
Objicio, προβάλλω· *pro* exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obitèr, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, *mors*, τελευτή· ὁ θάνατΘ.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαι τινι.
Oblatro, προσυλακτέω· *pro* obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινα.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, ἐπιδέω, καταδεσμεύω.
Oblique, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίυ.
Obliquo, λοξόω, ςρεβλόω.
Obliquus, καμπύλΘ, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινὸς, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενΘ, ἐπιλελησμένΘ.
Oblivio, λήθη, ἀμνηςία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι ἐπιλανθάνεσθαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηςέω, ἀμνημονεύω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαι τινι.
Obnixè, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obscœne, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρός, ἀσελγής, ἀναιδής, αἰσχρολόγος.
Obscurè, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότΘ, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανὴς, ἄδηλΘ, ἀμαυρὸς· *pro* ignobili, ἄσημΘ.
Obsecro, λιπαρέω, δέομαί σε τῶτο πρὸς παιδῶν, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινι, ὑπυργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequentèr, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικός.

Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obsequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obsero, as, περικλείω, μοχλεύω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· *pro* observantia, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω· *pro* venerari, θεραπεύειν τινα.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, obsidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obsido, is, *et* obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐστημι.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσαμαι, ἐναντιόομαι.
Obsitus, περειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
Obsolesco, ἀναρχαιοῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιούμενος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, κώλυμα, τό, ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετανόητος.
Obstipo, ἐμφάττω.
Obsto, ἀνθίσαμαι πρός τινα· ἐνίσαμαι τινι, ἐναντιόομαι, ἀντίχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινι *et* τινα.
Obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obstringo, καταδέω.
Obstructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ σόμα, os.
Obstupefacio, ἐκπλήττω.
Obstupesco, ἐκπλήττομαι πρός τι, θαμβέω, ἀναισθητέω.
Obsum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obsurdesco, κωφοῦμαι, ἐκθαμβέω.
Obtego, κατακρύπτω, περιστέλλω.
Obtempero, πείθομαι τινι πειθαρχέω τινι ὑπακούω τινι.
Obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obtestatio, ἐξορκισμός, ἐπιμαρτυρία.
Obtestor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινα, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμός, κακοήθεια.
Obtrectator, διασυρτής, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινα *et* τινι· διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινι *et* τινα.
Obturatio, ἐμφραγμός, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπισομίζω.
Obtusus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω, τινι, περιτυγχάνω τινι.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐντυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.

Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπιπροσθέω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρός, ὁ· ἀφορμή.
cùm Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quàcunque Occasione, ὅπη ἐνδέχεται.
captare Occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.
Occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαμβάνω.
Occasionem præbere, λαβὴν *seu* πρόφασιν, *vel* ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
Occasionem quærò, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμή, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικός, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω et φονέω τινα, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, *pereo*, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo, as, are, βωλοκοπῶ.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῆ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, *negotiis distrahi*; ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινι· ἀπάντομαι, *pro* in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν, τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανός, Ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ociosè, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ociosus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημίς, -ῖδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus, ὀκτακοσιοσός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτω.
October, γαμηλιών, ὀκτώβριος.
Octogesimus, ὀγδοηκοσός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμός, ὁ· ὄμμα, τό· ὤψ, ὠπός, ὁ· γλήνη, ἡ· φάος, τό.
Ocyor, ὠκύτερος.
Ocyssimè, ὤκισα, τάχισα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινα, ἐχθαίρω, ἐχθρεύω τινι.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio persequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκορακίζειν, συγεῖν.
Odiosè, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητός, δυσχερής, συγερός· *pro* molesto, λυπηρός, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος, -εος, τό ἔχθος.
Odor, ὀσμή, ὀσμός, ὀδμή.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι· *pro* investigare, ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oestro percitrus, οἰστρηθείς.

Oestrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ψωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπή, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινι, προσκρούω, περιτυγχάνω· *pro* lædere, λυπεῖν, βλάπτειν τινα, προσκόπτειν.
Offensa, Offensio, πταῖσμα, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.
Offerre, προσφέρειν σοι· δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, *vel* πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν, offerre se periculis; ἐπάγειν.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio decesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio, suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικός, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι. ὑμέτερόν ἐστι· ἐμόν, ἐστι τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, *interjection*, ὦ, ἆ, ὢ, ἀ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, *plenus olei*, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμή, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπουρος, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιών, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἡ· χυτρίς, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.
Oma sum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνός, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω; ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχήν, abdico me magistratu: παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν παντὶ χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῆ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπός, παντοῖος.
Omnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρασία.
Omnis, πᾶς, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
Onus, φορτὸς, ὁ· φορτίον, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι.
Onustus, βαρυνθείς, φορτισθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερός, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *considerare*; ὁ τοῦ ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάω τινι· σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαστήρ, ἐργάτης.

Operarius, a, um, ἐργαστικός, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operior, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτουργῶ.
Operosè, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργής, ἐργώδης.
Opertus, κατάστεγος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστής, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμήν, προβατεύς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, -ονος, ὁ & ἡ· πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, ἁμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελής, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινι, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλέξω, ἐπικουρέω, νόσοις, morbis; παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρή· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ· κατὰ τὴν πολιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις
Oppidò valdè, κομιδῆ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignoro, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, καταθλιψις, κατατριψις.
Oppressor, καταθλίβων, κατατρίβων.
Oppressus, καταπιεσθείς, κατατριβείς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτός· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχή, εὐλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.

Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus est, *cum genit.* χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινος.
Opusculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιά, ἡ· ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατά, περί, πρός τινος.
Orationem componere, λογον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, -ορος.
Oratoriè, ῥήτορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus sum, ἀποφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκληδόν.
Orbis, κύκλος, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχία.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinatus, τακτός, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordinè, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω *et* -ομαι, ἐγκοσμέω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, εὐταξία.
Orea, κημὸς, ὁ· στόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἑῷος.
Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus, a, um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus, ûs, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, *acc.* περιστέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, *peto*, δέομαί σου τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, *justa*: αἰτέω σε σῖτον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, *natus*, γεγονὼς, πεφυκώς.
Ortus, *subst.* γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, στόμιον.
Os obturo, ἀποστομόω, *et* ἀφοστομίζω.
Os, ossis, ὀστοῦν.
Oscitantèr, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινά· κυνέω, κύω.
Osculum, στομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογύνης.
Osseus, ὄστινος, ὀστώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσάποδεικνύω· *pro* jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας, -ατος, τό.

Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα εἴσοδος.
Ostracismus, ὀστρακισμός.
Ostreum, ὄστρεον.
Ostrum, τὸ ὄστρεον.
Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολή, ἡ ἄνεσις, ἀργία, [illegible]
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς *et* κατὰ σχολήν.
Ova parere, ᾠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος, ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή· κῶας, τό.
Ovinus, προβάτειος, μήλειος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, ὄϊς.
Ovo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ᾠὸν, τό.

P.

Pabulatio, προνομή, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξιέναι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφή, νομή, βορά.
Pacatus, εἰρηνικὸς, εἰρηνευθείς.
Pacificatio, εἰρηνοποιΐα.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Paciscor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινι.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας τι· εἶν λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιάν, -ανος.
Pæanem cantare *vel* canere, παιωνίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, παιδευτής.
Pædor, αὐχμὸς, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δηλοποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τὸ κάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φάρος.
Pallas, Παλλὰς, -άδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχροος.
Pallium, τρίβων, ὁ· περίβλημα.
Pallor, ὤχριασις, ἀχροια.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, *pro* victoria, νίκη· *pro* arbore, φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.

Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμὴ, δοχμή.
Palor, ari, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμὸς, ῦ, ὁ, σκαρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludosus, ἰλώδης.
Palumbes, φάττος, ὁ· φασσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πατταλος, χάραξ, ὁ.
Palus, -udis, λίμνη, ἕλος, -εος, -τό.
Palustris, ἕλειος, ὁ· ἰλώδης, ὁ ϗ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινάομαι.
Pando, -as, κυρτόω, κυφόω.
Pando, is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρτὸς, κυφός.
Pane vescor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis siligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Panis obsitum esse, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannosus, ῥακώδης, κατάῤῥαφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πανθ.ρ, -ῆρος, ὁ.
Papæ, παπαί, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλὴ, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par, impar, ἄρτιον ϗ περιττόν.
Par est, ἀξιόν ἐσί, δίκαιόν ἐσι, εἰκὸς ἐσι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, δυὰς, ζεῦγος.
Par, satis sum, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τῦτο.
Parabilis, εὐπόρισ.ς.
Parabola, παραβολή.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Parasitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco, is, ere, φείδομαι τινος, ἀφίημι τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεὺς, γενήτωρ.
Parentalia, περίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, περίσμα *et* κτερος, εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκέες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινι.
Pares, οἱ ἐξ ἴσυ.
Paries, τοῖχος, ὁ· τειχίον, θριγκος.
Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω· *pro* comparare, πεοιποιέομαι.
Paritèr ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.

Paro, as, *instruo*, παρασκευάζω· *pro* comparo, κτάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τὸ· μερὶς, μοῖρα.
Parsimonia, φειδωλή.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας· amicitiæ: μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμερίστην ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερὶς, μέριον.
Particulatim, μετρικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος, partim, τὰ μὲν, τὰ δὲ· τῇ μὲν, τῇ δὲ.
Partior, μερίζω διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμός.
Partum accelerans, ὠκυτόκιος.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, a, um, τετεέμένος, κεκτημένος.
Partus, ûs, τοκετὸς, κύησις, τόκος.
Parvifacere, *parvipendere*, περι ὀλίγυ ποιεῖσθαί τι, παρὰ οὐδὲν ἡγεῖσθαι; ἀμελεῖν τινος.
Parùm, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abest quin, μικρὸν ἀπέλιπον τῦ μὴ· παρα μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus essem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, τυτθός.
Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Pascha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Pasco, σιτέομαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Pascuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ· νομή.
Passæ uvæ, σαφίδες, σαφυλαί.
Passer, σρυθες.
Passerculus, σρυθίον.
Passim, πάντη, ἑκάστοτε, πανταχῦ.
Passus, βῆμα.
Pastincaca, ὁ σαφυλῖνος.
Pastor, ποιμὴν, -ένος, νομεὺς, βόσκων.
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βυκολικός
Pastus, ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· *pro* palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνεῤῥωγὼς, ἀνεῳγμένος.
Pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεύς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, ὁ ἐκ πατρός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Patesco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, σαυρός.
Patiens laborum, φερέπονος, φερίπονος, τλησίπονος.
Patientèr, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη
Patina, λεκάνη, λοπάς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, *cum accus.*
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumo, τὰ πατρῷα καταφθείρω.
Patritius, εὐπατρίδας, ὁ· πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro, -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προσασία.

Patrocinor, συνηγορέω τινι, συνδικέω τινι, προσατέω, προΐσαμαι.
Patronus, προσάτης, ὁ προσατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis, -e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τοὺς λόγυς.
Paucissimus, ἐλάχισος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Pavesco, περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεὴς, περιφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἡ· ἐπὶ βραχύ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo antè, μικρὸν προδύνοντος ἡλίυ, solis occasum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo post, ὀλίγῳ, *vel* μικρῷ ὕσερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo *et* Pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τὸ· δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέσερος.
Pauperrimus, πενέσατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πατταλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.
Pecorosus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περισήθιον.
Pectus, -oris, σέρνον, σῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τοῦ δημοσίυ.
Peculatus, τὸ τοῦ δημοσίυ κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιοκτήτος.
Peculiaritèr, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλλεῖν ἀργύριον.
Pecuniosus, πολυχρήματος.
Pecus, -oris, *et* -udis, θρέμμα, τὸ, βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, κάμαξ· χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες.
Pedes, -itis, πεζός.
Pedester, πεζός.
Pedestres copiæ, πεζικὴ, σρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
Pedestris, πεζικός.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατα πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοσράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριάζων
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικόν.
Pedo, -is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ, ἡ ῥάβδος, ποιμενική.

Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακή, *et* παλλακίς, -ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.
Pellicatus. παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τὸ δορά, διφθέρα, ῥινός.
Pello, -is, -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo διαστίλβω, διαφανής εἰμι.
Pellucidus, διαφανής, διαυγής.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστής.
Pelvis, λεκάνη, λετήρ, -ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι, θεοί, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι· *et pro* dubitare, ἀναρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, -is, -ere, σταθμῶ. σταθμῶμαι· *et pro* solvere, ἀποτίνειν, ἐκτίνειν.
Pendulus, ἐκκρεμής, μετέωρος.
Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν, σχεδόν.
Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐστι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχός, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύνω, διαπείρω.
Peniculus *et* Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χεῤῥόνησος· *alii*, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον, αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἔνδον· ἐνδότερος.
Penitus, *omninò*, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερές, πάντως.
Penna, πτερόν *et* πτερίον, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτός, πτερόεις.
Pensator, σταθμοῦχος.
Pensilis, μετέωρος.
Pensio, -onis, καταβολή, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pencitatio, ἔκτισις.
Pensito, σταθμῶμαι.
Pensum, τὸ τεταγμένον, τὸ σταθμηθέν.
Pentecoste, πεντηκοστή.
Penuaria cella, ὀψών, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ· μανδύην περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑστέρησις, ἐπιλείψις.
Penuriâ rerum necessarium laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, *vel* τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, ûs, *et* hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια· ταμεῖον.
Peplus, *vel* Peplum, πέπλος.
Pepo, onis, πέπων.
Per, διά, *gen.* ἐν *dat.* εἰς, *accus.* ἐπί. *gen.* μετὰ *et* πρός. *gen.*
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόστησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramantèr, φιλοφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, παρέρχομαι.
Perca, πέρκη.
Percello, ἀνατρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, *sentio*, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percola, -as, -are, διυλίζω, διηθέω.
Percomodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευστής.
Percontor, ἀνέρομαί σε τοῦτο· πυνθάνομαι, τινός, ἀνακρίνω.
Percrebresco, διαθρυλλοῦμαι.
Perculsus, ἐκπλαγείς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percussio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
Percussor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, κατακόπτω, παίω τινα, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω, λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανόλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, ὄλλυμι, φθείρω, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregrè absum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικός, ἀλλοδαπός, ὁ ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διετήσιος.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὄλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθής, ὁ καὶ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελέως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· *pro* nuntiare, ἀγγέλλειν· *pro* sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιστος, ὁ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidiosus, ἄπιστος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεστὸς ἀπιστίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀπερυθριασμένως.
Perfrictæ frontis esse, μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγή, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctorie, ἀφοσιώσει.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διυγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungo, ἐκτελέω, τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfusio, βροχή, δίεσις.
Perfusus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· persevero, διατελέω, ἐπιμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo. *dico*, κατάφημι, κατασκευάζομαι, *pro* dare, δοῦναι.
Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorifice, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω περί τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula se conjicere, δῦναι εἰς κινδύνους.
in Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculose, ἐπικινδύνως.
Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλής, ὁ δυσώδης.
Periculum, κίνδυνος, ου, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον ἀναρρίπτειν, ἢ ποιῆσαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra Periculum esse, ἔξω, *vel* ἐκτὸς τῶν κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perindè, ὥσπερεί, ὥσπερ.
Perindè ac si, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphrasis, περίφρασις.
Peritè, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπείρως ἔχειν τινός.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικός, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκω, διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perlustro, κατασκοπῶμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω παρά τινι, *pro* perseverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
Permano, as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permansio, διαμονή.
Permeo, as, διαδύνω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, μεταμίγνυμι, ἐμπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permissu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, *concedo*, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, εὔμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, καταπραΰνω.
Permultùm, πάμπολυ.
Permutatio, ὁ ἀλλαγή, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην· sententiam, ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πετασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.

ernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
ernicioşus, ὀλέθριος, ὁ ἡ ἡ· βλαβερὸς πανώλεθρος.
ernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
ernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκύπτερος, ὁ.
ernoctatio, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
ernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
ernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
ernox, παννύχιος, πάννυχος.
ero, onis, αἱ ἀσκέραι.
eropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
eropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
eropus est, πάνυ χρέων ἐστί.
eroràtio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
eroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
erosus, διαμισῶν, ὑπερσυγέων.
erparum, πάνυ σμικρόν.
erpaucus, ὀλίγιστος.
erpello, ἐπαναγκάζω.
erpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
erpendo, ἐξετάζω, τι· σταθμάομαι, λογίζομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, διανοέομαι.
erperam, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ in *compositione*.
erpessio, ὑπομονὴ, πάθος.
erpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
erpetro, διαπράττομαι, πράττω.
erpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκές.
erpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
erpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
erplexè, πολυπλόκως.
erplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
erplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
erpolio, διαξέω.
erpoto, διαπίνω.
erpulcher, ὁ πάνυ καλός.
erquam, ὡς σφόδρα.
erquiro, διαζητέω, διερευνάω.
errarò, πάνυ σπανίως.
errepo, καθέρπω.
errumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥήγνυμι.
erscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
erscriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφή.
erscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
ersecutio, δίωξις, διωγμός.
ersecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
ersentio, *et* -isco, διαισθάνομαι.
ersequor, παρακολουθέω τινὶ, διώκω τινα· διαμένω ἔν τινι, μετέρχομαι.
erseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
erseverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
ersevero, διαγίνομαι, μένω· ἐπί τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.
ersimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
ersisto, διηνεκῶς ἀφίσαμαι.
ersolvo, ἐκτίω χρήματα· pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
ersona, πρόσωπον.
ersono, ἐξηχοῦμαι.
erspectum habere alicujus animum, διανοίαν τινος διαγνῶναι.
erspectus, δεδοκιμασμένος.
erspicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
erspicax, ὀξυδερκὴς, κατοπτικός.
erspicio, συνοράω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
erspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
erspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
erspicuus, φανερὸς δῆλος, καταφανής.
erstare in sententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
ersto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
erstringo, συνείρω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· *pro* taxare, καθάπτεσθαί τινος.

Persuadeo, πείθω, σε, tibi, μεταπείθω τινα, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω.
Persuasio, πεῖσις, πειθὼ, πίστις.
Persuasor, πειστήριος, πειστικός.
Persuasorius, πειστικός.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæsus, ἐξαπορούμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινα, ἐκπλήσσω.
Perterreo, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διυφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ· κάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπειστον.
Pertinacitèr, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειστος.
Pertineo, *pertingo*, διατείνω· *pro* attinere, προσήκει μοι τοῦτο, *et* ταῦτα *id est*, hoc *vel* hæc ad me pertinent.
Pertingo, δεϊκνύομαι, ἀνήκω.
Pertractio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertristis, πολυώδυνος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω.
Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.
Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περινοστέω.
Pervasto, περιπορθέω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι.
Perversè, διαστρόφως, κακοήθως.
Perversitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
Perversus, διάστροφος, πονηρός.
Perverto, διαστρέφω, παραιρέομαι, παραστρέφω, παρασύρω, παρανέω.
Pervestigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, πορεύσιμος, ἐμβατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, επισημίζω.
Pes, πούς.
Pes lecti, κλινόπους.
Pessimè, κάκιστα.
Pessimus, πονηρότατος.
Pessulus, μοχλίον, μοχλός.
Pessum eo, *retrocedo*, ὑποφέρομαι· *pro* in fundum eo, χαμαὶ πίπτω· καταφέρομαι.
Pessundo, καταπατέω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμός.
Petaso, πέρνα, πετασός.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινα λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τὸ αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής

Peto, oro, αἰτέω, *vel* αἰτέομαι σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: *pro* proficiscor: χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶας, πέτρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετής.
Petulantèr, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ, φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum, *seu* fanum, *templum*, νέως.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφέω.
Philosophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενετικός.
Physiognomia, φυσιογνωμία.
Physiognomon, *vel* Physiognomus, φυσιογνώμων.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Piè, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια, πρὸς τὸν θεόν· θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσοκνος.
Piget, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημι, τί τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὄκνια, ὄκνησις, ῥαθυμία.
Pila, æ, *pro* sphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pilâ ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum gestare, πιλίον φορεῖν.
Pileus, πιλίον, πῖλος.
Pilosus, τριχώδης, παραπλόκαμος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo, is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, στέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία· πιμελὴ, στέαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.

Pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinso, is, μάττω, λεαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ πεύκη.
Piper, τὸ πίπερι.
Pipio, *proprium est pullorum*, πιππίζω.
Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piscator, ἁλιεύς.
Piscatorius, ἁλιευτικός.
Piscatura, ἁλιευτική.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscina, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθύς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Pistillum, ὕπερος.
Pistor, ἀρτοποιός, σιτοποιός.
Pistrinum, μύλον, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Pistura, ἀρτοποιΐα.
Pisum, τὸ πίσον.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοσεβής.
Pius sum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, πίσσα.
Placabilis, εὐίλατος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξιλάσμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινι. εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placidè, ἡσυχῶς, εἰρηνικῶς.
Placidus, *sedatus*, πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐμενὴς, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitum, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga, æ, πληγὴ, πλῆγμα, ἐπίπληξις.
Plaga, *pro* regione, τὸ κλῖμα, ἡ χώρα
Plagæ, arum, *retia*, ἄρκυες *vel* ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινι.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, *omnino*, ἀκριβῶς, σαφῶς· *pro* penitus, πάντως, πάνυγε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, *tundo*, κόπτομαι· *pro* lamentari, θρηνεῖν, τὸ στέρνον πλήττειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, τρανός· *pro* manifestus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύχωρος ὁδός.
Plaudo, is, κροτέω, κροταλίζω.
Plausibilis, κεκροτημένος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικὸς, ἰδιώτης, *idem quod* vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiscitum, ψήφισμα, τὸ χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω, τιμωρέω τινα.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἐντελῶς.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, *cum genit.* ἀνάπλεος, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πληθύνω, *cum genit.*

Plerique, οἱ πολλοὶ, πάμπολλοι.
Plerumque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πλὲξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicabilis, πλεκτὸς, εὔπλοκον.
Plicatio, πλέκω, πτύσσω.
Plico, πλοκή, πτυχή.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῦμα, τὸ ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κομμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος *et* μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æstimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
Pluto, onis, Πλούτων, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius, *et* Pluvialis, ὄμβριος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεύειν Διὶ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρικός.
Podex, cis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poëma, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τὸ ζημίωμα.
Pœnam exigere, ἀπαιτεῖν δί.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι· δίκην ἐκτίνειν, ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζω τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τοῦτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poëticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω *et* ξύω, λεαίνω.
Politè, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, κτεριστής.
Pollis, nis, *vel* Pollen, γῦρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνιερός.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.

Pomus, *gen. fem.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderosus, βάρος, ὑπερβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὄπισθεν, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ἀφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ἐπιλαύνεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικός· *pro* charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημεραστία.
Popularitèr, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομία.
Populator, ἐκπορθήτωρ
Populor, aris, ari, διασπᾶν τὰς πόλεις, πορθέω τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ, ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὕειος.
Porculus, *et* Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος
Porrectio, ἐπίτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνέχω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, -ίδος.
Porro, *sanè*, γέμην, μέντοι, πόρρω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ custos, πυλωρὸς, θυρωρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τερατικός.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, ἡ παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus, ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.
Positio, *positura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Possessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Possessor, ὁ κεκτημένος, κλῆρος.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, δύος τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμέ ἐστιν δοῦναι, &c.
Post, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc. pro* postea, ἔπειτα, ὕστερον.
Postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
Postenquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Posteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior, *et* -us, ἕτερος, ὁ μεταγενέστερος.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, ἐσαῦθις.
Postes, παραστάδες, σταθμοί.
Posthabeo, ἐν ὑστέρῳ λόγῳ τίθεσθαι, ὑστερέω, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Posthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Posthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Posthumus, ὀψίγονος.
Postico fallere, τῇ κρυφαίᾳ ἀποχωρεῖν.

'osticum, πλαγία θύρα.
'osticus, a, um, ὀπίσθιος.
'ostis, παραστὰς, ἡ.
'ostliminium, ἡ, ὑποστροφὴ, τὸ, ἀνακόμιμον.
'ostpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι· pro omittere, παραλείπειν τι.
'ostquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
'ostremò. ὕστατον, τὸ, τελευταῖον.
'ostremus, ὕστατος, ἔσχατος.
'rostridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
'ostulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
'ostulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι, tum idem quod accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
'otabilis, πόσιμος, ποτιμος.
'otatio, ἡ πολλὴ καὶ συχνὴ πόσις.
'otator, φιλοπότης.
'otens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
'otentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
'otest fieri, pro possibile est, οἷον τε, δυνατόν.
'otestas, δύναμις, ἐξουσία.
n Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτον ποιεῖσθαι, ὑποτάσσεσθαι.
'otestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
'otio, πόσις, πόμα, πότημα.
'otior, -iris, κρατέω, cum gen. et dat. ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινος.
'otior, melior, κρείσσων, βελτίων.
'otissimè potissimùm, μάλιστα.
'otissimus, κράτιστος, βέλτιστος.
'otiùs, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
'oto, πινω, διαπίνω, φιλοποτέω.
'otum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
'otus, πόσις, ποτόν.
'ræ, præpositio, πρὸ, gen. ὑπὸ λύπης, præ dolore.
'ræ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
'ræ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
'ræacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
'ræbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
'ræbibo, προπίνω.
'ræcaveo, προφυλάττομαι.
'ræcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
'ræcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
'ræcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, formâ aliis : διαφέρω, ὑπερβαίνω.
'ræceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προκαρήνος, πρηνής.
'ræceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
'ræceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
'ræcido, ἀποτέμνω, ἐπιμόττω.
'ræcinctus, περιεζωσμένος.
'ræcingo, περιζώννυμι.
'ræcino, προᾴδω.
'ræcipio, prævenio, προλαμβάνω· pro jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινα.
'ræcipitantèr, ἐπικεφαλὴν, προπετῶς.
'ræcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνησις.
'ræcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
'ræcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτω ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
'ræcipuè, μάλιστα, ἐξαίρετως.
'ræcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγούμενος, κράτιστος, ὑπέροχος.
'ræcisè, συντόμως.
'ræclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
'ræcludo, διακλείω, διείργω.
'ræco, onis, κήρυξ.
'ræconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· pro laude, ἔπαινος.
'ræcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
'ræcox, πρώϊμος, πρώϊνος.
'ræcurro, προτρέχω.
'ræcursor, πρόδρομος.
'ræda, λεία, λῃστεία.

Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, λῃστεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς. λῃστής.
Prædatorius, λῃστρικός.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Prædico, -as, celebro, ἀναγορεύω, acc. κατευλογέω· κηρύττω.
Prædico, -is, -ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προάγγελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Præditus bonâ indole, εὐφυὴς ὤν.
Prædives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος, ἐριπτήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo, -onis, λῃστὴς, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, λῃίζω et λῃΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexisto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζεσθαι, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχία, προστασία.
Præfectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐσταμαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα τὰ μέγιστα, προΐστημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥηγνύω.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægressio, προπόρευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευστής.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω et -ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώστης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχεσθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoriâ dignum
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· pro facem præferre, δᾳδουχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζομαι
Præmando, is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρώορος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προίημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonstro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.

Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· pro pluris esse, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσαμαι, προτιμάω· pro Præficio, ἐφίστημι.
Præposterè, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præproperè, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτίμημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγιγνώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφὴ. ἐπίταξις.
Præsens, παρὼν, ὁ ἐνεστώς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præsentia, um, τὰ ἐν ποσί.
Præsentia, -æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως, τε, μάλιστα δέ.
Præsertim si, ἄλλως, τε κἄν.
Præses, πρόεδρος, ἔφορος, προεστὼς, ἡγεμὼν, ἐπιστάτης.
Præsideo, προστατέω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi : προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰ εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρουρός.
in Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præsideo tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινα.
Præsidium, φρουρὰ, ἡ. φρούριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προϊστάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præstat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστρωννύω.
Præstigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, τερατολογίαι.
Præstigiator, γόης, -ητος, ὁ· ἀγύρτης, ἀπατεὼν, τερατοποιός.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto, -as, antecello, διαφέρω τινος, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos, et pro perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ dicta sunt, διαπράττω, ἐπιτελέω.
Præstò sum, πάρειμι, μετὰ τινος εἶναι.
Præstolor, exspecto, περιμένω τι· προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω, τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ἐπάρχω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præsuo, προῤῥάπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· quandoque exhibeo, παρέχω· pro prætexo, προφέρω.
Prætento, προπειράομαι.

Præter, παρὰ, *cum acc.* πλὴν, *et* χωρὶς, *cum gen*
Præter æquum, παρὰ τὸ δίον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθεστηκός.
Præter opinionem, παρα προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω
Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἄλλα τε, ἄλλως τε, ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρωχημένος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermissio, παράλειψις.
Prætermissum erat, ἐκλελειπτο ἦν.
Prætermittere occasionem, παριέναι ἔργα τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἤ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· *pro* prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætexta toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρ☉· παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι,
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, -oris, ὁ τῦ στρατῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανός, ἡγεμονικός.
Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, -æ, ἡ πραιτώρα, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατέω τινος.
Prævalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθύφεσις.
Prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προσέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προοράω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγός, χειραγωγός, προϊών.
Præut, ὥγε.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρός, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκεσίας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημ☉· ἱκεσία
Precis, preci, precem, δέημα, τὸ δέησις.
Precor, δέομαι σῦ τῦτο, hoc à te; εὔχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινα.
Prehendo, *vide* prælıendo.
Prelum, πιεστήρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω, *pro* insequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτειν.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Pressè, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλῦ.
[illegible]ii majoris, ἄξιος πλείονος.

nullius Pretii, ὀδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμή, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occasione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικός, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινι.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινι.
Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις· τὰ πρῶτα
Primitiæ, ἀπαρχαι, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitùs, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχήν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαι· τὰ προϋφεστηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνήρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχός, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principalitèr, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχή, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχή, προκάταρξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Pristinus, παλαιός, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatè, *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim *et* publicè, δημοσίᾳ ϗ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος
Privilegium, προνομία, προτίμημα.
Privo, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priusquam, πρὶν ἤ, πρότερον ἤ.
Pro, ὑπέρ, ἀντί, πρό, *cum gen.*
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, προπάππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανός, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εὔλογον.
Probabilitèr, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθείς, εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκαγαθία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probosus, ἐπονείδιστος, ὀνειδιστος.
Probrum, ὄνειδος, τὸ ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστός, δόκιμος, ἀγαθός, εὐδόκιμος.

Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, ὕβρις.
Procacitèr, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγής, ἀναισχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγίς, -ίδος λαῖλαψ, ζάλη
Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, προστάται.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Processus, πρόβασις, προχώρησις· *pro* profectu, προκοπή.
Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, us, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀναῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονάς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπιφορος, εὐέμπτωτος πρός τι· *pro* facile factu, οἷόν τε.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐεμπτωσια.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατ☉·.
Proconsularis, ἀνθυπατικός.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι· ἀναβάλλεσθαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννητωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιυργέω.
Procudo, παρακολάπτω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, *cum gen.*
Proculdubiò, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητής, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
Procuro, ἐπιστατέω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμέλομαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, -is, πάρειμι, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδοῦναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμός.
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigiosè, τερατωδῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράστιος.
Prodigium, τέρας, τὸ τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαστ☉·.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινα.
Prodromus, πρόδρομ☉·.
Produco, παράγω, ἐκτείνω, παρέλκω, producere testes, παράσχειν τὰς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.

'rofanus, ἀνίερος, βέβηλος.
'rofectio, πορεία, ὁδοιπορία.
'rofectò, ὄντως, ἀληθῶς.
'rofectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
'rofero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρέχομαι· *pro* prolatare, παρελκύειν, ἀναβάλλειν
'rofessio, ἐξομολόγησις.
x Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
'rofessor, ἐπαγγελτὴς, καθηγητὴς, διδάσκαλος.
'roficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν· προκόπτω σοφίᾳ.
'roficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
'rofiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω· *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινά.
'rofligatus, *perditus*, διαφθαρείς· profligatos homines *dicimus*, ἀπονενοημένους.
'rofligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
'rofluens, προρρέων.
'rofluo, ἀπορρέω, προρρέω.
'rofluvium, καταρροή.
'rofore, ὠφελήσειν.
'rofugio, ἀποφεύγω.
'rofugium, καταφυγή, κρησφύγετον.
'rofugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
'rofundè, βαθέως.
'rofunditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, βένθος.
'rofundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
'rofundus, βαθὺς, ἄβυσσος.
'rofusè, καταπεχυμένως.
'rofusio, πρόχυσις.
'rogeneratio, γέννησις.
'rogenero, γεννάω, προγεννάω.
'rogenies, γενεά, γέννημα.
'rogenitor, πρόγονος.
rogenitus, πρωτότοκος.
rognatus, γεγονὼς, ἀπόγονος.
rogredi longiùs, πορρωτέρω προσελθεῖν.
rogredi obviam, ἀντιάζειν τινι, ἀπαντᾶν.
ogredior, διεκπορεύομαι, ὁδοιπόρομαι, πρόειμι, προέρχομαι.
rogressio, progressus, προκοπή, πρόβασις.
rogressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
rogressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
roh, φεῦ.
rohibeo, κωλύω τινα τῶν κακῶν, εἴργω ἀποκωλύω.
ohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
ojectio, projectus, προβολή.
ojectitius, ἀποβλητός, ἐκβλητός.
ojicio, ἀπορρίπτω, ἀποβάλλω.
oin, τοίγαρουν, τοίνυν.
olabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
olapsio, πρόπτωσις, ὄλισθημα.
olatio, ὑπέρθεσις.
olato, παρεκτείνω, αναβάλλομαι.
oles, γενεὰ, γονὴ, γένος, τό.
olixè, ἐκτενῶς.
olixitas, τὸ μῆκος.
olixus, μακρός, ἐκτενής, εὐμήκης.
ologus, πρόλογος.
olongo, αναβάλλομαι, παρατείνω.
oloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι. προλογίζω.
oludo, προαγωνίζομαι.
oluo, αποκλύζω, βρέχω.
olusio, προγύμνασμα.

Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, αδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, αδιάφορος, συμμιγής.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι. ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐληλακὼς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam: προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissime, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρον ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμος εἰμι πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπόγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνησαμένη.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης λέγειν.
Pronus, καταφερής, ἐπιρρεπής, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Procemium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέκτασις.
Propago, παραφυάς, ἐπιφυάς, ἀπογονή· *pro* stirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω· *pro* dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανής, καταφανής.
Propè, ἐγγύς, *cum gen* πρὸς, *dat.* *Sin autem adverbium est* ἐγγὺς· *item* σχεδὸν, παρὰ μικρὸν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐνείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖ, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ἐπιρροπή.
Propensitas. εὐκαταφορία.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιρρεπής.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδή, κατέπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινι.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενής, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior *et* propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, *placo*, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius sum, εὐιλατεύω.

Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπός, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστράτηγος.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, διὰ, *cum accus.* χάριν, ἕνεκα, *cum gen.* ἐπὶ *cum dat.* περὶ, *et* πρὸς, *accus.*
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, ἀλλ' ἄρ, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὃ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν· διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ὃ
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολή, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἐχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστής, πρόβολος.
Propugno ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω, τινος· pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τό, ἔμπροσθεν τῆς νηός.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεύς, πρωράτης, -ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, διαβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, γένεα, γένος, τό.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατασχίζω, κατατέμνω· *et pro* conviciis lacessere, ὑβρίζω, τινα, διασύρω, διαβάλλω σε.
Proscribo, προγράφομαι, δημεύω· *pro* in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proscriptio, προγραφή, δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, καταπολαθέω, ἐπιδιώκω.
Proserpina, Περσεφόνεια
Prosilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Prospecto, περισκοπέω.
Prospectus, πρόοψις, ἄποψις.
Prosper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Prosperè, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero fortunæ statu utor, εὐπραγέω.
Prospero, ὀλβιόω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Prospicio, προορῶ, προόπτομαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον, *et pro* meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, προΐσταμαι.
Prosum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi: χραισμέω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπολαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τηλόθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Protervè, ἀκολάστως.

Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγής, ἀκόλαστος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα, δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω· pro differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προσωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀπωθέομαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι· pro nasci, φύεσθαι.
Proventus, πρόσοδος, ἀποφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbia, trita sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγινώσκω· aliquando, prospicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, πρόνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Provisio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviso, πρὸς τὸ ὁρᾷν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακέλευσις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς μάχην· ἐρεθίζω.
Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσγε, καθάπερ.
Proximè, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἑπόμενόν ἐστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρόνιμος ἐπιστήμων, δαΐφρων, ἔννοος.
Prudentèr, φρονίμως, εὐτραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιά, ἡ, ἄνθραξ, -κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνησμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνηστιάω.
Pruritus, κνησμὸς, κνίσμα.
Psallo, ψάλλω.
Psalmus, ψαλμός.
Psalterium, ψαλτήριον.
Psittacus, ψιττακὸς, ψιττάκη.
Puber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
Pubertas, ἐφηβία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος, ἥβη, ἡ.
Pubesco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publice, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, φανερόω, δημοσιόω· pro in populi postestatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματα τινός· pro in lucem edere, ἐκδοῦναι βιβλίον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudeo, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus, a, um, αἰσχυντηλός.
Pudentèr, αἰδημόνως.
Pudet me, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor rusticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellaritèr, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Pueriliter, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
è Pueritiâ, ἐκ παιδίων, ἐκ βρέφους.
à Puero, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχὼ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀποκύησις.
Puerulus παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.
Pugillaris, πινακίς. πινακίδιον.
Pugillatus, et -tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κονδύλους ἐντρίβειν.
Pugnus, δράξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλὸς, περικαλλής, ἐκπρεπής.
Pulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulcritudo, κάλλος, τὸ καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, παραφύω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, κρίμνος, πόλτος.
Pulsatio, κροῦσις.
Pulsator, κρουστής.
Pulsator citharæ, κιθαριστής.
Pulso, κρούω, τύπτω.
Pulsus, ûs, κροῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κισσηρὶς, -ίδος ἡ.
Pumicosus, κισσηροειδής.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.
Punctum temporis, χρόνου ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινα ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστὴς, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· et pro excusatione, ἀπολόγημα
Purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω, et pro excusare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ [illegible] εὐκρινὴς λόγος, purus et dilucidus sermo.
Pus, uris, πῦον, τό.
Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροψυχία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ὁ ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Pusillum, τὸ βραχύ.
Pusillus, τυτθός.
Pusio, onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκταινα, φλοιτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum est, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ βάθρος, βόθρος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, inutilia ex arboribus reseco, ἀμπελον κλαδεύω, vitem: pro considerare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν· pro existimare, νομίζειν; et calculum subducere, λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putresco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός· vide purum.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ, ἄπιος.
Pithius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

Quâ, adverb. ᾗ, ὅπῃ, πῇ.
Quacunque, ὅπῃ ἄν· ὅπῃ οὖν.
Quâ de causâ, ἀνθ' ὧν, διότι τίνα χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπῃ, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἔστιν ὅπως, ἔστιν ὅπῃ.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοστή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία
Quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῆ.
Quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· et pro consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadruplicitèr, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλοῦν.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ, fœm. ἥτις, ἥπερ.
Quæ, plur. neut. ἃ, ἅτινα, ἅπερ.
Quæcunque, ὅσα ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω· pro interrogare, ἐρωτάω σε τοῦτο, hoc ex te: πυνθάνομαί τι, ἐξετάζω· ἀνερέω.
Quæsitor, ζητητής.

uæsitum, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
uæso. δέομαι, ἱκετεύω.
uæstio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα. ἐρώτημα, *pro* tortura corporis, βάσανος.
uæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
uæstionem adhibere, βασανίζειν.
uæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
uæstor, ταμίας, ου, ὁ.
uæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
uæstuosus, κερδαλέος.
uæstura, ταμιευτικὴ, ταμεία.
uæstus, ûs, χρηματισμὸς, κέρδος, τό.
ualis, [illegible], ὁποῖος *Ponitur et interrogativè* ποῖός τις.
ualis, talis, ὁποῖος, τοιοῦτος.
ualiscunque ὁποιόσδη, ὁποιόσπερ.
ualitas, ἡ ποιότης. τὸ ποιον.
ualiter, οὕτως, οὕτως περ, οἷον περ.
ualitercunque, ὁποιωσοῦν.
ualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος vel τάρσος.
uam, *conjunctio*, ἢ, ὅσον, μάλιστα, quàm maximè.
uamdiu, μέχρι οὗ· ἄχρις ἂν ἕως· *Et interrogativè*, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον
uamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὅ· διὰ ταῦτα, διά τι.
uamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς τὰ πολλά.
uamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
uamvis, ἢ τοι· κἂν εἰ, καίπερ.
uando, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδή.
uandocunque, ὁποτεοῦν, ὁπότε γοῦν.
uandoque, ἐνίοτε, ὅπη μὲν ὅπη δέ.
uandoquidem, ἐπειδήπερ.
uanquam, ἢ περ, ὅμως, εἰ ἢ δήπου
uanti, πόσου διδάσκει, *ducet?*
uantillus, σμικρὸς ὅσος, πηλίκος.
uantitas, ποσότης.
uanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
uantoperè, ὡς οὖν. εἰς ὅσονγε.
uantulumcumque, ὁσονοῦν.
uantum ad me attinet, τόγ' ἐμὸν· τὸ κατ' ἐμέ.
uantum fieri potest, καθ' ὅσον, οἷον, τε· ὡς οἷόν τε.
uantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
uantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
uantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, *interrogativè*, πόσος, ἡλίκος.
uantuscunque, ὁποσοσοῦν.
uapropter, ἀνθ' ὅτι, διὰ τοῦτο.
uaquaversus, πανταχόσε.
uare, διά τι, τίνος ἕνεκα.
uarta dies, ἡ τετράς.
uartanus, τεταρταῖος.
uarto, *et* um, τέταρτον.
uartus, τέταρτος.
uasi, ὥσπερ. ὡσπερεί.
uasi diceret. ὥσπερ ἂν εἰ ἔποι.
uasillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
uasso, διακραδαίνω, ανασειω.
uatenus, παρ' ὅσον καθ' ὅσον.
uater, τετράκις.
uaterni, τέσσαρες.
uatio, σείω, διασειω, σαλεύω, κλονέω, ῥαίνω.
uatriduum. τὸ τετραήμερον.
uatuor, οἱ ἢ αἱ τέσσαρες.
uatuordecim, δεκατέσσαρες.
ue, τε, ἢ.
uemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
ueo, δύναμαι, οἷος εἰμι.
uercus, δρῦς.
uerula lugubris, θρηνῳδία.
ueribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.

Querimònia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, *de te:* ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Questus *et* querela, μέμψις, μομφή.
Quî, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *et* ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Qui, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδή, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὅ, τι ἂν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid istuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λεγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα ἔνιοι, τὶς.
Quidem, μὲν γέ, γε δή, γοῦν, ἤτοι.
Quidnam τί ποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μή, πῶς, δ' οὔ, πῶς γὰρ οὔ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· *pro* dormio, κοιμάω.
Quietè. ἡσυχῆ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισοῦν, πᾶς.
Quin, τί μή· ἢ μήν, ἀλλὰ μήν, μὴ οὐχί· *pro* etiam, ἢ.
Quin etiam, ἢ μὲν, ἢ ἔτι· οὐ μήν, ἀλλάγε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingentesimus. πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὲ καὶ· ἢ μὲν ἢ.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος ἢ πεμπτος
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλὰ, ἐπεί.
Quiritatio, σχετλιασμός.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, σχετλιαζω, ποτνιάομαι
Quis, quæ, quid, *interrogativè*, ποῖος, ποῖα, ποῖον τίς, τίνος.
Quis tandem, τίς πότε.
Quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quisquam, τὶς, εἷς τις.
Quisque, πᾶς τις ἕκαστος.
Quisquiliæ, περιψήματα.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις ἂν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταφεύξω, quò fugiam?
Quo pacto, ὃν τρόπον, *vel* τινα τρόπον.
Quo minus, ὡς ἂν ἧσσα διστάζῃς, dubites.
Quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quoad, μέχρις, ἕ.
Quoad vixero, διὰ βίε.
Quocirca, δι' ὅ, τι, δι' ὅ· παρ' ὅ.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quòd si, εἰ δέ, εἴπερ γάρ.
Quodammodo, ἐστὶν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἄν, πᾶν ὅ, τι.
Quomodo, ὃν τρόπον, τίνα τροπον.
Quomodocunque, ὁποίως ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεί· ὅτι· διότι· διότε.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, ἢ ἔτι· τί.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoquoversus, πάντη, πανταχόσε.
Quorsum, ἢ τί· ποῖ τί ὄφελος, τε δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.

Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν· ἐπιούσιος, ἐφημερινός.
Quotidiè, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὁσημέραι.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotiescunque, ὁσάκις ἂν ποσάκις ἂν.
Quotquot, ὅσοι, ἴσοιπερ, ὅσοι δή
Quotuplex, ὁσοπλάσιος, ποσαπλάσιος.
Quotus, πόσος, ὁπόσος
Quotusquisque, πόσος, ὁποσοσοῦν.
Quousque, ἐς τί. μέχρι ἢ ἂν· ἕως ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R.

Rabidè, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies. λύσσα, λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικοῤῥάφος.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σαφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία
Radices agere, ῥιζοβολεῖν ῥιζῶν.
Radicitus, ῥιζόθεν· *pro* penitus, πάντως, ὁλοῤῥιζεί, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rotâ, ῥάβδοι, κνῆμαι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτίν, ἶνος, ἡ· pro instrumento textorio, κερκίς, πηνίον.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramosus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, κλαδῶν, κλών, ὄζος, ὁ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάσημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρὸς εἰμί.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa *et* Rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχύς, ὁρμητικός, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω, *pro* vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτής.
Raptrix, ἁρπακτεῖρα.
Raptus, ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, σπανίζομαι.
Rarissimè, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης· *pro* paucitate, σπανια, σπανιότης.
Rarò, σπανίως.
non Rarò, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανός, ἀραιός, σπάνιος.
Rasilis, ξεστός.
Rastrum, ξύστρον, λίστρον.
Rasura, ξύσμα.
Ratio, τὸ λογικὸν· λόγος· *pro* supputatione, λογισμός.
Ratio constat, ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.

Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν, παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπός.
Reapse, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφεστώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcito, ἀπολακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδέω.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, ἀφίσταμαι, ὑποστρέφω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, *recentèr*, νεωστὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenseo, καταλέγομαι· *et pro* narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι· *pro* enumerare, καταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recîdo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοάω, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· *pro* corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· *pro* meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγή, ἀνάκτησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, καταλλάττω, τινὰς ἐπ' ἀλλήλοις, inter se: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, *et* περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύω ἐμαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Rectà, εὐθέως.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνήτης, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recursus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀνάνευσις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπέλεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω· *pro* efficere, καταστῆσαί τι, διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
pretium Redemptionis, λυτρὸν, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in potestatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα, ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν in ordinem, καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, *corono*, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω.
Redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, *proventus* πρόσοδος, τὰ πρόσοδα.
Reditus, *reversio*, ἄφιξίς τινος οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή, καταγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμὸς, περισσεία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω *pro* recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
Refectio, ἐπισκευὴ, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, *reporto*, ἀνακομίζω, ἀναφέρω· referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· *pro* numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεοῦν τινα· *aliquandò* narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· *aliquando* dico, λέγω.
Referre pedem, ἀμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατιθέναι τινὶ τοῦτο.
Refert, *interest*, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλειος, ὁ· πλέος, ὁ.
Reficio, *renovo*, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· *pro* recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπτω *pro* revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloresco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναρρέω.
Refluxus, ἀνάρρους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλάστης.
Reformidatio, φόβος, ὁ· ὀρρωδία.
Reformido, ὀρρωδέω, φοβέομαι [illegible]
Reformo, διαπλάζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, [illegible] νίζω τινά· ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τινὶ, ἀνθίσταμαι.
Refrico, ἀνατρίβω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψύξις.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω· *pro* detrect[illegible] ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασκευή, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκορακίζομαι, ἀνελέγχω.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα, τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινος, ἄρχω, [illegible] νεύω.
Regnum, ἀναπτορία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, *Asiam*.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀπαίτησις, ἀποβολὴ, ἀπωσ[illegible]
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι· *pro* respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω *pro* differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsâ, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορὰ, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω, *pro* in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· *pro* recreare, ἀναλαμβάνειν, διαναπαύειν.
Religio, [illegible], θρησκεία, εὐλάβεια.
Religiosè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβὴς, εὐλαβής.
Religo, as, ἀναδέω, ἀναδέσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀνασομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀπολείπω, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκαταλείμματα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντιστρατεύομαι.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα ἢ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remansio, διαμονὴ, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ εἰρεσία.
Remigro, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀνοικίζομαι, ἐπανέρχομαι.

Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissè, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, *languidus*, ἐκλελυμένΘ, ἀνειμένΘ.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποςέλλω· *pro* recreo, ἀνίημι· *et pro* condono, ἀφίημί τινι τὸ χρέΘ, debitum: χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀπωθέω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχὴ, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίςημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενΘ τινος, ab aliquâ re.
Removeo, ἀφίςημί τινα τόπε ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω, ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono: ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμ·ς, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀποταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀπαγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀποςέλλω τι· ἀπωθέω, ἀντικρέκω.
Rependo, *retribuo*, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης, ὀξέως.
Repentinus, αἰφνίδιΘ, ἐξαιφνίδιΘ.
Repercussio, ἀντανάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντανακοπή.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρέω.
Reperio, εὑρίσκω. ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινα ἀργύριον, ab aliquo pecuniam: ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν ἀπολογόμενΘ.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεςόω.
Repletus, αναπληρωθεὶς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπλέσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθεμαι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμεῖον.
Repotia, orum, τα ἐπαύλια.
Repræsentatio, παράςασις, ὑποτύπωσις.
Repræsento, παρίςημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω πέρον μωμάομαι, μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἐπίμεμπτος, μωμητός.
Reprehensio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehensione, dignus, ἐλεγκτός.
Reprehensor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram: καταςέλλω· καταπιέζω, ἀνείργω.
Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
Reprobus, ἀδόκιμΘ, ἄθετΘ.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.

Repubesco, ανηβάω.
Repudiatio, αποπομπὴ, ἀπόλαξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποςασίε.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem: *pro* recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις, *et* ἀποπομπὴ· ἀποςάσιον, τό.
Repuerasco, αναννηπιοῦμαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαι τινί· ἐναντιόω σοι ἐις τῦτο, in hâc re tibi.
Repullulo, ἀναβλαςάνω, παραφύομαι.
Repulsa, ἀνάνευσις, ἀπόζευξις.
Repulso, ἀπωθίζω.
Repulsus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.
Reputo. ἀναλογίζομαι· *pro* recensere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτεσθαι.
sine ullâ Requie, ἀπαύςως, ἀπαυςί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requiescere, αναπαύεσθαι ἐκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω *pro* interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτεῖν.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adversæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τῦ πολέμου.
Res controversæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domesticæ, τὰ οἰκεῖα· τα ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res gestæ præclare, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τῦτο δηλοῖ.
Res secundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res sic se habet, ὅτω ἢ γὰρ ἔχει.
Resaluto, ἀντασπάζομαί τινὶ
Resarcio, ἀναρράπτω, ἀκέομαί τι.
Rescindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω· *pro* non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.
Rescisco, μανθάνω, γινώσκω, τι· ἀναγνωρίζω.
Rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιςέλλω τι.
Rescriptum, ἀντιγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Resectio, ἀποτομὴ, ἀποκοπή.
Resegmen, ἀπόκομμα.
Resero, *aperio*, ανοίγω, αναμοχλεύω.
Reservo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reses, idis, *segnis*, σχολαῖΘ, νωθής.
Resideo, καθέζομαι ἐπί τι, ἀνάκειμαι.
Resido, ανακαθίζομαι.
Residuum, τὸ λοιπόν.
Residuus, λοιπὸς, ὑπόλοιπΘ.
Resigno, λύω, *vel* ἀπολύομαι ἐπιςολὴν, ανασφραγίζω
Resilio, αναπηδάω, αναθρώσκω.
Resina, ῥητίνη.
Resipio, αναφρονέω, μετανοέω.
Resipisco, ἐκνήφω, αναφρονέω, μετανοέω.
Resisto, ἀνθίςαμαι, ἀντιςατέω, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Resolvo, ἀναλύω· *pro* mollire, μαλακύνειν· *pro* destruere, καταλύειν.
Resolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Resonantèr, κλαγγηδὸν, καναχηδὰ.
Resono, αντηχέω, ὑπηχέω.
Resorbeo, αναρροφέω.
Respectus, λόγΘ, ἐπισκεψις.
Respergo, ῥαντίζω, διαρραίνω.
Respersio, ῥαντισμὸς
Respicio, ἀποβλέπω ἐις τι· αφοράω ἐις τι, αναγίζομαι, ανακύπτω.
Respiratio, αναπνοὴ, ἀνάπνευσις.
Respiro, αναπνέω, αμπνύω.
Resplendeo, αποςίλβω, ἐκλάμπω.

Respondeo, αποκρίνομαι τινι, αμείβομαι, αναφωνέω.
Responsum *et* Responsio, ἀπόκρισις, ἡ αμοιβή· *pro* oraculo, χρησμὸς, θέσφατον.
Respublica, τὰ κοινὰ· τὰ δημόσια· ἡ πολιτεία.
Rempublicam administrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ administratio, δημαγωγία.
Respuo, αποπτύω, αποβάλλω τι.
Restagno, αναπλημμυρέω.
Restat, λοιπόν.
Restauro, ανασκευάζω, ανίςημι, ανορθόω.
Restinguo, αποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Restio, καλωςροφΘ, σχοινοπλόκΘ.
Restis, σχοῖνΘ, κάλως.
Restituere, in integrum, ἐπανορθῦν.
Restituo, αποδίδωμι, προάγω ἐις την αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum restituo: αποκαθίςημι.
Restitutio, ἀποκαταςασις.
Resto, περιλείπομαι· *pro* in loco aliquo remanere, ἐφίςασθαι· *item* resistere, αντιμάχεσθαι.
Restrictus, περισφιγχθεὶς, καταςαλείς.
Restringo, καταςέλλω· *pro* coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Resumo, αναλαμβάνω.
Resupino, ἐξυπτιάζω.
Resupinus, ὕπτιΘ.
Resurgo, ανίςαμαι, ανεγείρομαι.
Resurrectio, ανάςασις, ἔγερσις.
Resurrectionis dies, ἡ αναςάσιμΘ ἡμέρα.
Resuscito, αναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, αναβολὴ, διατριβή.
Retardo, ανέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ανακαλύπτω.
Retentio, ἐπισχεσις, ἐποχή.
Retexo, αναλύω, αναφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρΘ.
Reticentia, αποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, αποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυα, τά· *pro* vittâ mulierum, κεκρύφαλΘ, ἡ.
Retinaculum, ἔχμα, τό· πεῖσμα.
Retineo, αναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, αναςρέφω, τρέπω.
Retortus, ανεςραμμένΘ.
Retractatio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, αναπραγματεύομαι, αναλαμβάνω· *pro* renovare, ανανεῦν· *pro* palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
Retraho, ανέλκω· πάλιν ανασπῶ.
Retribuo, αμείβω, *et* ομαι, ανταποδίδωμι, αντατοτίω.
Retributio, αμοιβὴ, ανταπόδοσις.
Retrimentum, απόκριμα, απόθλιμμα.
Retrò, ὕςερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retroago, ἐπανακάμπτω.
Retrocedo, αναποδίζω· αναχάζω, *et* -ομαι· ὑποποδίζω, ανάγω.
Retrogradior, αναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρΘ.
Retrorsum, *et* Retrorsus, ἐπὶ πόδα, *et* ἐπιπόδα ανάπαλιν ἐις τέμπαλιν.
Retundo, ανταναπλάω, αμαμβλύνω.
Revalesco, αναρρώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ανακομίζω.
Revelatio, ανακάλυψις.
Revello, ανασπάω.
Revelo, γνωρίζω· καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico, ανακαλύπτω, αποφαίνω.
Reverà, ὄντως, τῷ ὄντι, αληθῶς, ατεχνῶς.

Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμ☉, ὁ, σεβάσμι☉, αἰδοῖ☉, εὐλαβητέ☉.
Reverentèr, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδώς, ἡ αἰδ☉, ε☉, τὸ θεραπεία τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν Θεόν.
Reversio, ἀναστροφή, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀνατρέφω, ἐπανέρχομαι.
Revinco, ἀναδέω
Reviresco, ἀναβάλλω.
Reviso, ἐπισκέπτομαι
Reviviseo, ἀναβιόω. ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare se, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω. et -έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστραφείς.
Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσαις τῆς ἀδικίας
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων ὁ ἀπολογούμεν☉ ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν ἔνοχ☉ ὑπαίτι☉, ὑπόδικ☉.
Reus læsæ Majestatis, ἀπειθαρχίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀπόσπασμα.
Rex βασιλεύς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγ☉, ῥαῖδον, ῥαῖδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβ☉.
Rhonchisso, ῥογχάζω.
Rhoncus, ῥόγχ☉.
Rictus, χάσμα
Ridendus, γελάσε☉, γελοῖ☉.
Rideo, γελάω ἐπ' ἐμαυτῷ mecum, μειδάω, et pro derideo, καταγελάω τιν☉.
Ridiculè, καταγελάσ☉, γελοίως.
Ridiculus, καταγέλασ☉, γελοῖ☉.
Rigatio, ἄρδευμα, τὸ ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πήγνυμι
Rigesco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥιγηλ☉, κρυερός pro duro, ἀτεγκτής.
Rigo, ἄρδω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγ☉, περίψυξις, pro duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία, ῥῆγμα, τὸ σχίζα.
Rimor, -aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimosus, κλειθριώδης, πολύτρητ☉.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σαίρω, σεσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλ☉ ποταμοῦ.
Ne Risu, διαγελᾶσι.
Risum compescere, vel tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.
Risum moveo, γέλωτα παρέχειν τινι, ἢ κινεῖν.
Risus, γέλως, καταγέλως, μείδημα.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθ☉.
Ritus, θεσμός, ὁ θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστής, ζηλότυπ☉.
Rivulus, ῥυάκιον
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατ☉, ὀχετός, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ ἀμφισβήτησις, ἀντιλογία.
Rixar, ἐρίζω, ἀνταγωνίζομαι τινι.
Rixosus, ἐριστικός, φιλονεικ☉.
Roboreus, δρύϊν☉.

Roboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, καθισχύνω, κραταιόω.
Robur, δρῦς, *Metaph.* pro animi fortitudine, ἀρετή, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκή, ἰσχύς
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρός, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω pro obtrecto, κακολογέω, διατρώγω.
Rogandus, δεητέ☉.
Rogatio, δέησις ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλάκις δέησιν ποιοῦμαι.
Rogo *peto.* αἰτέω σε σῖτον, à te cibum δέομαί σου τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus Ῥωμαῖ☉.
Rorulentus, δροσερός, πολύδροσ☉.
Ros, roris, δρόσ☉, -ου, ἡ ψεκάς, ἔρση, ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερός, ἐρσαῖ☉.
Rosetum, ὁ ῥοδών
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Rosmarinus, ni, ὁ λιβανωτίς.
Rostra, in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός
Rostrum, ῥύγχος, εος, τὸ ῥάμφος.
Rota, τροχός, ὁ κύκλος.
Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotundè στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλός, ὁ τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρός, ἐρυθρίας, φοινίκεος, -ους.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰός, ὁ ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθημα, τὸ ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα
Rubus, -ubi, βάτος, ου, ἡ.
Ructo, et Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, ûs, ἐρυγή, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἄπειρος εἶναι τινός
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, διδασκαλία.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθής, ἀπαίδευτος.
Ruditas, απειρία. ἀμαθία.
Ruditus, βρώμησις, ὀγκηθμός.
Rudo, -ere, *asinorum est*, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus, -eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι, πυρρίζομαι.
Rufus, ξανθός, πυῤῥός, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτίς, ἡ.
Rugio, βρυχάομαι, βρυμάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμός, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὐπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, et -or, αναμηρυκάομαι, pro in memoriam revoco, αναπολέω, τι.
Rumor, φήμη, ἀκοή, φάσις, λόγος.

Rumor est, λόγος ἐστὶ λόγος ἔχει.
Rumorem spargere. διασπείρειν τὸ λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταράσσω, σχίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: pro in praeceps ferri, ὁρμᾶν.
Rupes, απότομος, πέτρα
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργός. ἀγραυλος.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἐπαύθις.
Rus, ruris, ἀγρός, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticè, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγροίκεια.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροικότης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus, a, um. γεωργικός, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥός, ἐρυθρός, ξανθός.

S.

Sabbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, αμμώδης
Sabulum, ἄμμος, ψάμμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Sacci is i: duti, σακκοις ασυνδετοι.
Sacculus, μαρσίππιον.
Saccus, σάκκος, ὁ σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρὸν.
Sacer ἱερός, ἁγνής, ὅσιος pro scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία
Sacrifico, θύω τῷ Θεῷ, ἱερόω θεῷ.
Sacrificus, ἱερουργός, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσύλης.
Sacris initio, μυέω, μαθητεύω.
Sacrosanctum, ἐκθειασμένον.
Sacrum, θυσία pro templo, ἱερόν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpissimè, πλειστάκις
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπός, δεινός, ἄγριος.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία pro astutia ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagacitèr, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λῖτος.
Saginatus, σιτισθείς, σιτευτός, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, ὀϊστός, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωρακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθής, στρατιωτική.
Sal, salis, ἅλς, ἁλός, ὁ pro urbanitate, εὐτραπελία, ἀστεισμός.
Salacitas, ασέλγεια, τὸ ἀφροδισιασμός.

alamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
alarium, μισθὸς
alax, ἀσελγης, ἀφροδισιαςικὸς.
ale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
alebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, vel ἐκρήγματα
alebrosus, κατερρωγώς.
alicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
alignus, ἰτεΐνος, οἰσύϊνος.
alina, ὁ τόπος ἐξ ὃ ἅλες ἐξορύττονται.
alinum, ἁλοδόχος ἁλοδοχεῖον.
alio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω. Et salio, ἁλίζω, à sal.
aliva, σίαλον, πτύελον.
alix, icis, ἰτέα, οἰσύα.
alsamentarius, ταριχοπώλης.
alsamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
alsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
alsè dicere, σκώπτειν, ἀστείζεσθαι.
alsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
alsugo, ἅλς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
alsus, ἁλικὸς, ἁλμυρὸς pro faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηςὴς, ἀλτικὸς.
Saltatrix, ὀρχήςρια, ὀρχηςρὶς.
Saltem, ἀλλὰ γ'ὖν, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubritèr, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, mare, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινα, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti reipublicæ consulere, σώζειν τα κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινα, προσφωνέω.
Salutem dic meo nomine, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμῦ
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conservo, σώζω, τινά.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιὴς
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, is, κυρόω, et κυρῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, -ατος, τὸ· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιςεύω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιοσύνη, ἁγνεία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαςήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sanè, μέντοι, ὄντως, ἀληθῶς.
Sanguinarius, φιλαίματος αἱμοχαρὴς
Sanguine junctum esse alicui, προσήκειν, τινὶ τῷ γένει.
sine Sanguinè et sudore, ἀναιμωτὶ.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, sanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, -ατος, τὸ.
Sanguisuga, βδέλλα.

Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, εὐρωςία, ῥῶσις.
Sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινα.
Sannio, -onis, χλευαςής.
Sano, ἰάομαι, ἁγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ ϗ ἡ· εὔρωςος.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ· φρόνιμος, ἔννοος, νουνεχὴς.
Sapientèr, σοφῶς.
Sapientia σοφία, σωφροσύνη, et τὸ σοφον, εὐβυλία, φρόνησις.
Sapio, φρονέω, εὐφρονέω, σοφὸς εἰμι.
Sapo, onis, σμῆλη, σμῆγμα.
Sapor, -oris, χυλὸς, χυμὸς.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμος.
Sarcina, σκεῦος, τὸ· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· pro instaurare, ἀνασκευάζειν, καταρτίζειν pro damnum solvere, ἀντεμβάλλειν.
Sarculum, σκαλὶς.
Sarmentum, κλημαὶς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ ϗ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεςὴς.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἰδίως τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω, et ἐολαί τι, vel εἴς τι, et περί τι, ἐκπονῶμαι, σπυδάζω τινι, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, Σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιςὴς.
Satellitium, δορυφόρημα, τὸ.
Satiabilis, κορεςὸς.
Satiatus, satur, διάκορος. διακορὴς.
Satietas, κόρος, -ȣ, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio, as, are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διαρκέρως, ἅδδην, de his Satis superque, ἄδην τῶν τοιέτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανον ἐςι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo, -as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τοῦ νόμȣ, legis: ἐξαρκέω, πληροφορέω· pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευὸς.
Sator, σπορεὺς, φυτευτὴς.
Satrapa, σατράπης.
Satum, i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθεὶς.
Saturitas, πλησμονὴ, κόρος.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικὸς.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, -as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθ☉, πέτρα, πέτρ☉.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίδιον.
Scaber, ψωρώδης, τραχὺς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, et -es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.

Scalæ gradus, ἀναβαθμοὶ.
Scalpellum, φλεβοτόμον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλον σκυτικόν.
Scalprum, σολαπτὴρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολάπτης, κοπεὺς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, -is, -ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατὸς.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ ςύλ☉, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρ☉.
Scarificatio, σκάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμὸς, ὁ κρουνὸς.
Scateo, Scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρȣνὸς, -ȣ, ὁ.
Sceleratè, ἀνοσίως
Sceleratissimus, πονηρότατ☉, μιαρώτατ☉, ἐξάγις☉.
Sceleratus, κατάρατ☉, ἀπάρατ☉.
Scelestus, ἀνόσι☉, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμις☉, ὁ ϗ ἡ· ἀλιτρὸς, ἐξάγις☉.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ· κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι, ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλον τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικὸς
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιςήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαςικὸς.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιςάμεν☉.
Sciens et volens, εἰδὼς ϗ ἑκὼν.
Scientèr, ἐπιςημένως.
Scientia, ἐπιςήμη, ἐπιςημοσύνη.
Scilicet, δήπȣ, δηλαδὴ, δηπονότι, ἄραδὴ.
Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμὸς.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίςαμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδ☉.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖν☉.
Sciscitor, inquiro, ἐρωτάω, πυνθάνομαι τι. aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὴ, ῥωγμὴ.
Scitè, pulchrè, ἐπιςαμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τὸ δογμα.
Scitus, elegans, κομψὸς, χαρίεις, ὡραῖ☉.
Sciurus, σκίȣρ☉.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἰαλλ☉.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινά.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης
Scopulus, σκόπελος, σπιλὰς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τȣ σκοπȣ.

Scopus, σκοπός.
Scoria, σκώρια, πρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ· ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
Screo, -as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεύς, γραμματιστής.
Scribo, -is, γράφω, λογογραφέω. *pro* literas exarare, γράφειν πρός τινά.
Scrinium, κίστη, *et* κίστις, κιβώτιον.
Scriptio, γραφή, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός· μέλαν γραφικόν, atramentum scriptorium.
Scriptum, *scriptura*, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὀσχέα, ἡ.
Scrupulosè, ὑπεράκριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβὲς, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθώδης· *pro* anxio: ὁ ἡ, ὑπερακριβής, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· *pro* solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. *Est etiam* exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta, -orum, ἡ γρύτη, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστής.
Scrutinium, *investigatio*, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, -is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτόν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτομεύς.
Sculptura, γλυφή, γλύψις.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαστος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Sentica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεός, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτόν, αὐτόν.
Sebaceus, στεατώδης.
Sebum, στέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίστημι ἀπό τινος, ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio *et* Secessus, ἀναχώρησις, ταραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἀπόκρισις.
Secretò, κρυφῇ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόρρητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιστός.
Sectio, τομή, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector, aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γινόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰών, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτόν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ, ἢ καλῶς, πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, *prope*, κατὰ, μετὰ, *et* παρὰ, *accus.*
Secundus, δεύτερος, ὕστερος· *pro* prospero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν· τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse, ἀφροντιστῶς ἔχειν.
Securus, ἀσφαλής, ἀδεής, ἀκίνδυνος, θάρσυνος· *pro* negligens, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, *juxta*, παρά, *cum dat.* *pro* alitèr, ἄλλως, ἀλλοῖ ἤ, secus atque.
Sed, ἀλλά, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καὶ τοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ ὡς· ἀλλ' οὖν.
Sed sanè, ἀλλά τε; ἀλλὰ δή.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἑδρεύω, καθίζομαι, ἱδρύομαι· *pro* morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo unà, συγκαθίζομαι.
Sedere facio, ἀνίζω, ἵζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ διχοστασία.
Seditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι, στασιάζειν.
Seditionis auctores, στασίαρχαι.
Seditiosè, στασιαστικῶς.
Seditiosus, στασιώδης.
Sedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, iram; καταστέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι *pro* decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, περιτρέπω.
Seductio, ἀπαγωγή, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλός, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπουδή.
Sedulò, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελής, ἀκριβής, σπουδαῖος, φιλεργός, ἐνεργετικός.
Sedum, ἀείζωον
Seges, ἄροτος, νέατος, λήϊον.
Segmen *et* Segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis, -e, ἀργός, ῥάθυμος, ὀκνηρός.
Segnis sum, νωθριάω *et* νωθρεύω.
Segnitèr, ῥαθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥαθυμία, νωθεία.
Segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν
Segrego, ἐκκρίνω ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογή, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθιδρίον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τὸ σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semesus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμίκυκλον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· *pro* divulgo, διασπείρω.
Semis, semissis, ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπός, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντός.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ ἡ.
Senator, βουλευτής, -οῦ, ὁ· γερουσιαστής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινά· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλή, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatus consultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας, -αος.
Senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
Senesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γεραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικός, γερόντειος.
Senilitèr, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρῆλιξ, -ικος, ὁ.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Sensibilis, αἰσθητός.
Sensim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρόν, ἠρέμα.
Sensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Sensûs expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententiâ, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφος τινί.
in eâ sum Sententiâ, ταύτην γνώμην ἔχω.
à Sententiâ dimovere, μετατιθέναι τινα.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiosè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικός, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: *pro* intelligere, νοεῖν, καὶ διαγνῶναι τι· ἀκούειν. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασύς, τραχώδης.
Seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, *cum gen.*
Separatio, ἀφορισμός, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, sepimentum, φραγμός, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριών, ῶνος, ὁ· Dem. σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, -οῦς.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπτάς, ἡ.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.

Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα, ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφή, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τό, ἐφεξῆς.
Sequester, προσαγωγεύς, προξενητής, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδεύω, quæ sequuntur, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, a, um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμός, ἑσμός.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, θρυλλεῖν τι.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, serius, ὀψέ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, *anguis*, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Serra, πρίων.
Serrâ secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλίς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικός, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω. καιρῷ, tempori: λατρεύειν τινί, alicui: ὑπηρετέω.
Servitium, *idem quod* servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια; λατρεία, θεραπεία, οἰκετεία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινά, παρατηρέω τινά.
Serum lactis, ὀρρός, ὁ.
Serus, *tardus*, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
Sessio, ἐφέδρευσις.
Sessor, ἐφεδρευτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἤ, ἤτοι, εἴτε.
Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρός, σεμνός, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevosus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni *et* sexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexûs utriusque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἄν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si vero, ἐὰν δέ, εἰ δέ, εἰ δ' ἄρα.
Si unquam aliàs, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμός, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως, ὡς, οὕτως, ὥσπερ.
Sica, ξίφος, -εος, τό· κοπίς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεύς. ξιφηφόρος.
Siccine, οὕτωσι.
Siccitas, ξηρότης. ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρός, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi εἴπου, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut *et* sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθώς, οἷον.
Sideratus, ἀστρόβλης, -ῆτος.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγίς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significanter, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· *pro* ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde significat* vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. *Tum* quo aliquid obsignamus σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασημαίνειν τινί.
Silentio prætorire aliquid, ὑπερβαίνεσθαι τι, σιωπῇ παροδεύειν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγή, σιωπή, ἀρρησία.
Silentium impero, κατασιωπάω,
altum agere Silentium, μακρὰν σιγὴν σιγᾶν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβός, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ καὶ ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Simila, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· *pro* sincerus, ἀφελής, ἁπλοῦς· εὐγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simpliciter, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα *et* ἅμα τε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκών, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητής, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι, εἶναι φίλος, me esse amicum, ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν διαφορὰς πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δέ, ἢν δέ, κἄν.
Sin minùs, εἰ δὲ μή.
Sincerè, *vide* syncerè, *&c*.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδών, ἡ.
Sine, *præp.* ἄνευ, ἐκτός, χωρίς, δίχα, *cum gen.*
Sine controversiâ, ἀδιασείστως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἰδικός, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστος.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμός, ὁ· λύγξ, -γγός.
Sinister, λαιός, σκαιός, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιά, ἀριστερά.
Sinistrè, σκαιῶς.
à Sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων.
Sinistrorsùm, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐάν ὅστις.
Sirius, ὁ σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἐφίστημι, παρίσταμαι τινι, καθίστημι, ἐπέχω.
Sistrum, τὸ σεῖστρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim restinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τό· δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστί.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμός, εὐρώς· *pro* positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤπερ.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γενεά, τέκνον, ἀπόγονον.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλίως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμός, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ· καλοπόδιον.
Socer, πενθερός, κηδεστής, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρὸς τινά.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, σύμμιγνυμι, συνεταιρίζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνός, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥαθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥάθυμος, ἀθυμῶν, ἀμελής.
Socrus, πενθερά, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas, *vel* Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Soles, ὦ τάν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.

Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Solamen, solatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολόγιον, ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπίς· *pro* pisce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι. ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solertèr, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐστὶ τινὶ, εἰθισμένον ἐστὶ· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπακτής.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω, λυπέω σε πολλά· *pro* impellere, ἀναπείθειν τινά.
Solicitudo, μέριμνα. ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum esse, σπουδάζειν, φροντίζειν περὶ τινός.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, πεφροντικώς.
Solidè, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης, τὸ στερεόν.
Solido, στερεόω, στερρόω.
Solidus, στερεός· *pro* perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχός. μονάστης, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœcismus, σολοικισμός.
Solor, aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικός.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, *pavimentum*, πέδιον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίστασθαι.
Solùm, solummodò, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμὶ, πρὸς τὴν ἔκτισιν, ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item solvere, qui navi vehuntur aliquò*, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Solus, μόνος, καθ᾽ αὑτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somniosus, ὀνειρώδης
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ᾽ ὄναρ, καθ᾽ ὕπνου.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνου τυγχάνειν, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono, -as, ἠχέω, δουπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχής, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγή, φθόγγος.
Sophisma, σόφισμα, τό.
Sophista, ὁ σοφιστής.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κῶμα, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ᾠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ὄμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· *pro* immoderatâ parsimoniâ, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, -ῶντος.
Sordesco, σπιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλισχρός
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· *pro* officio, ἔργον, καθῆκον. *Dicitur etiam* fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo, -is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω. Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.
Sparsim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοστέω.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, ἰδικὸς, ἴδιος.
Specialitèr, ἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, ἰδικῶς, κατ᾽ εἶδος.
Species, εἶδος, τὸ· ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μήλη.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις. ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινός· πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, sui specimen.
Speciosè, εὐειδῶς
Speciositas, φαιδρότης, ἁβροσύνη.
Speciosus, εὐειδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα, ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω, θεάομαι σε τί ποιήσεις, observo quid acturus sis: προσέχειν τινὶ, ἀποβλέπω, θεωρέω· hoc ad me spectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ· προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ· εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα. θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, *exploro*, κατασκοπέω, et -οῦμαι· et *pro* exactè considerare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαι τί· ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὔελπιστος.
Spe vanâ foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe frustrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν, τινι.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ᾽ ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἰς τινά.
Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινός, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπεροράω, ἀτιμάζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος· *pro* confido, πείθομαι, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, ἴδος, ἡ· προσδόκημα, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα. σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæristerium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφίγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, spicatus, σταχυηρός.
Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, -as, σταχυόομαι.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστόν, ὀϊστός.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μυελός.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spisso, πυκνόω, συνίσταμαι.
Spissus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, σελαγίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
Splendesco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβοποιέω, φαιδρύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς. ὁ· ἀγλαὸς ὁ φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· *pro* gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, et σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγός, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλέω τοῦτον
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηστὴ, νύμφια. μεμνηστευμένη.
Sponsalia, μνήστια, νύμφια, τά.
Sponsalis, μνηστευτικὸς, νυμφικός.
Sponsalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso, -as, -are, μνηστεύω.
Sponsor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponsus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponsus, -i, νύμφιος, μνηστὴς, οῦ, ὁ· μνήστωρ.
Spontaneus, αὐτομάτης, ἑκούσιος.
Spontè, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας, [illegible], ἑκόντι, αὐτομάτην.
Spontè suâ, αὐτομάτως, αὐτόματι.
non Spontè, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.

Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πλύω, ἀποπλύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· *pro* fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πλυελίζω, *et* πλυαλίζω.
Sputum, πλύελον, πλύσμα.
Squaleo, αὐχμέω *et* -άω, ῥυπάω.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρός, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμός, ὁ· ῥύπος.
Squalore obsitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπίς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτός, φολιδωτός.
Squamosus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, πανδοχεύς, αὐλήτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλή, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, *vel* σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμός, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· *pro* mox, illico, εὐθύς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμός, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione suâ manere, εἶναι κατὰ χώραν, *vel* ἐν χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, -orum, σταθμός, ἔρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινα.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ χάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, ταττω· *pro* delibero, προαιρέομαι· *pro* censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status, a, um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνδοκοῦσα, τεταγμένη.
Status, ûs, *conditio*, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεστός, νόμος, θεσμός, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστήρ, -έρος, ὁ.
Stellæ fixæ et errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀστατεῖς.
Stemma, στέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κόπρινος, κόπριος, κοπρώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τὸ κόπρος, ἡ κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος, ἡ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.

Sternere mensam, κατασκευάζειν τράπεζαν, ἡ κοσμεῖν.
Sterno, *prosterno*, καταβάλλω τι· *pro* occidere, καταστορέσαι· *pro* extendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμός, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, σταγών, σταλαγμός, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψεκάζω.
Stilus, το γραφεῖον· *item* ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κίνημα, οἴστρησις.
Stimulator, ὁ κίντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθός, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάξω, στείβω, πυκνόω.
Stips, stipis, ἀγυρμός, ὁ· κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφή, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διαμολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμὸς συμπαγής.
Stirpitùs, ῥιζόθεν.
Stirps, *progenies*, γενεά, γονή· *pro* trunco, ῥιζόφυτον.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, -as, -are, ἵστημι, ἑστήκω· stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· stat sententia, δέδοκται.
Stoicè, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτερία, ἀλαζονεία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτέω ἐπὶ τούτων, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος· *pro* iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, το στρῶμα.
Strabo, στραβών, στραβός, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, πτῶμα πολέμου.
Stragulum, στρῶμα, τὸ ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, *et* κάρφος, -ους, ἡ, *et* κάρφος.
Stramineus, καρφίτης, *et* καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenuè, ἀνδρείως.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγχινοχίδης, -ου, ἀλκιμος, -ου, ὁ· ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
sine Strepitu, ἀψοφητί, ἀθόρυβος.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
Strictè et Strictim, ἐπιτετμημένως, λιτόν, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψιθυρος, λιγυρός.

Strigilis, ξύστρα, στλεγγίς, ἡ.
Strigosus, λαγαρός, σκληρός, στριφνός.
Stringere ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, strigis, σύρνιον.
Structor, κατασκευαστής, τέκτων.
Structura, κατασκευή, οἰκοδομή.
Struere, *pro* machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινά, ἐνέδρας θέσθαι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρός, θημών.
Struma, χοιράς, κραῦρα, ἡ.
Strumâ laborat, κραυρᾷ.
Strumosus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρουθιοκάμηλος, στρουθός, *Xen. An.*
Studeo, σπουδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετήν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· *pro* favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studiosè, σπουδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studiosi philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studiosus, σπουδαῖος, ὁ· προσέχων ἐπιμελής· *pro* fautore, σπουδαστής· *pro* literarum cupidus, φιλομαθής.
Studium, σπουδή, ἄσκησις ἐπιτήδευμα.
Studium Philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliquâ re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρός, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, στύπη, *et* στύππη, στυππίον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαι τινί, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτής, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκα τινός.
Sturnus, ψάρ, ὁ.
Styx, στύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω, σὲ τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτῆς.
Suaptè, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτῆς.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
Suasorius, συμβουλευτικός, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior, -aris, καταφιλέω.
Suavis, e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, *osculum*, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπό, *cum genit. dat. et accus.*
Sub dio, ὑπ' αἴθρῳ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subdititius, ὑπόβλητος.
Subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus, a, um, ἐπιταττόμενος· *pro* subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατούμενος.

Subdo, is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω, pro subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιστάναι.
Subdolus, ὑπαλός, ὑπόδολος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμός, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι· subire pericula, ἀντέχεσθαι, παρίστασθαι τι· pro venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, subditus, ὑπεξούσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· pro domare, κατεργάζομαι, δαμάω· pro commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, suppono, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· pro subigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subindè, εἶτα, ἔπειτα· pro frequentèr θαμά.
Subirascor, ὑποργίζομαι.
Subito, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, ζύγιος.
Subjugo, as, are, ἔκδοτον ποιεῖν ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζευγνύω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· pro prodesse, ὠφελεῖν ἄλλως.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subliger, subligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἰωρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμός, ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι.
Submissè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινός, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω, ἑμαυτόν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ἀποκινέω, ὑπεξαίρομαι τι.
Subnascor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· pro clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanna, -as, irrideo, χλευάζω τινά σκώπτειν, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφή, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινί.
Subservio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, sedeo, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι ὑφεδρεύω.
Subsidiarius, ἐπικουρικός.
Subsidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subsido, pessum eo, ὑποκαθίζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον· pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno, -is, ὑποστρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίσταμαι.
Substramen, substratus, -ûs, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταστέλλω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείκω.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπό, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλεύομαι, ὑπεκφεύγω· subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
Subtilis, λεπτός, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtilitèr, λεπτῶς.
Subtilitèr disserere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtristis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινί, συλλαμβάνω σοί, ἐπικουρέω τινί.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subversio, ἀνατροπή, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντήριον.
Subulcus, ὑφορβός, ὑποβόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἀντανδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιουσίαν τινός, in bonis alicui succedo; ἐκδέχομαι, successit ex animi sententià, ὑπῆρξε μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινί, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχή, διάδεξις.
Successivè, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκοιτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαι τινί, ὑποκατακλίνομαι τινί· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, succumbere amori: ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινί, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω, σοί· pro in mentem venire, ὑπέρχεσθαι τινί τι.
Succus, χυλός, χυμός, χύλισμα·
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑποκαυστόν.
Sudes, χάραξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρώς, ἱδρῶσις.
sine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, -i, τὸ αἴθριον, εὐδία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficienter, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt, ἐξαρκεῖ τινί· pro subministrare, ἐπαρκεῖν· pro substituere, ὑφιστάναι τινά, ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσπερονάω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, -inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνίξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffosio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφοι.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, φέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδακρύω.
Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, suppedito, ἐπαρκέω, ὑποβάλλω τινί λόγον, alicui verba: ὑποθέσθαι τινά τι, ὑποτίθεμαι.
Suggestus, βῆμα, ἀκρατήριον.
Sugillatio, ὑπωπιασμός, ὕβρισμα.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
Sugillo, ὑπωπιάζω, pro contumeliâ afficio: καθυβρίζω τινά, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θηλάζω, μυζάω, et -άω, ἀμέλγω.
Sui, gen. ἑαυτοῦ.
Sui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιον εἶναι.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος, ὕειον κρέας, suilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, θεῖον, θεάφειον, θεῖον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμί, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, ἦτρον, ἐπιγάστριον.
Summa, κορυφή τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ ἐστὶν τι, ὡς ὅλον εἰπεῖν.
Summè, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo, is, λαμβάνω, αἱρέω· pro arrogo: ἀρνέομαι ἐμαυτῷ· pro eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρός, πολυτελής.
Sumptus, ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανῶ.

, ῥάπτω, ἀκέομαι.
more, κατὰ τὸ ἔθος αὐτοῦ.
tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
ellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεῦος.
er, ἐπὶ, ἐν, dat. ὑπὲρ, acc. vel gen.
ντὰ, cum gen. adv. ὕπερθεν.
erabilis, ὑπερβατὸς, εὐνίκητος.
eraddo, ἐπιπροστίθημι, προσεμβάλλω.
erbè, ὑπερηφάνως.
erbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονεία, ἀγηνορία, ἀγερωχία.
perbiloquentia, μεγαληγορία.
perbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανέω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι.
perbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλόφρων.
percilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾶν.
percilium, ἐπισκύνιον, ὀφρὺς, pro superbia, ὑπερηφανία.
pereminеo, ὑπερέχω.
Superficie, ἐπιγράβδην.
perficies, ἐπιφάνεια.
perfluè, περισσῶς.
perfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
perfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
perfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεος.
perfundo, ἐπιχέω.
pergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
peri, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
perimpono, ὑπερεπιτίθημι.
perinduco, ἐπεισάγω.
perinduo, ἐπενδύω.
peringero, ἐπεμφορέω.
perior sum, πλεονεκτῶ σὲ τοῦτο, προέχω.
uperior, ἀνώτερος, κρείττων.
uperiore anno, πέρυσι.
uperiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
upernè, ἄνωθεν.
upernus, ὑπέρτερος, ὁ.
upero, ὑπερβαίνω· pro vinco, κρατέω τινὸς, νικάω, ὑπερνικάω. Item supervivo, περιγίνομαι.
uperpono, ἐπιτίθημι.
uperscribo, ἐπιγράφω.
uperscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
upersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
upersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
uperstes, περιγενόμενος, ἐπιὼν, περιών.
uperstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
uperstitio, δεισιδαιμονία, ἐθελοθρησκεία.
uperstitiosè, δεισιδαιμόνως.
uperstitiosus, δεισιδαίμων, θεοσίδεος.
uperstruo, ἐποικοδομέω.
Supersum, ἐπίειμι, περιγίνομαι. Item περισσεύω.
Supervacaneum est, μάτην ἐστί.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω, τὶ χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, satis est, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπληθῶ.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces, ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, pro pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαι τινά.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, καταχροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Supposititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressâ voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, cohibeo, ἐπέχω, καταστέλλω· pro occultare, ἐπικρύπτειν τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυόω, πυόω.
Supputo, computo, λογίζομαι.
Supra, præpos. ὑπὲρ, acc. ἐπὶ, παρά, cum gen. πρὸς, dat. Aliquando est adverb. ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, παρὰ πίστεως.
Supra dictum, ὃ ἢ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τὸ μέτρια.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφόομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Sursum, ἄνω, εἰς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω ἢ κάτω.
Sursum versum, εἰς τὸ, ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σῦς.
Susceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Susceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα, ἔργον.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαι τινὰ, ἀναιρέομαι πόλεμον, bellum, ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωπυρέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀνασταύρωσις.
Suspendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν, τινὰ, ἐκ δένδρου, ex arbore: et pro differre rem, ἀναβάλλειν τι εἰς τι.
Suspensus, dubius, ἄπορος, ἀπορῶν.
Suspicio, ἀναβλέπω· pro admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαι τινὰ τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· pro suspectam habere, ὑφοράσθαι τινά.
Suspicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑποληπτικὸς, ταχύποπτος.
Suspiciosè, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, στέναγμα, στοναχή.
Suspiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid στενάζω, στοναχίζομαι.
Suaque deque fero, ἀδιαφορῶ περὶ τό.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀποστήριξις.
Sustento, ἀνέχω· pro tolerare, ὑπομένειν· pro alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω, βαστάζω, idem quod pati, ὑπομένειν, πόνους, labores.
Susurro, ψιθυρίζω, τινί.
Susurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὃς, ἥ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogismus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvesco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.
Sylvester, ὑλόεις, ὀρεινός.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopsis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

Tabanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος.
Taberna, οἴκημα· pro diversorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης·
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθοὴ, ἀτροφία, τῆξις.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλὰξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ἡ πινάκωσις.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, qui tacet, ὁ σιωπῶν, σιωπηλός· pro eo quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον,
Talio, -onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, -e. τοιοῦτος, τοῖος, τοιός, δὲ.
Talis, qualis, τοιοῦτος, οἷος, τοιοῦτος, οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀσραγαλίζω.
Talitèr, τοιούτως.

Talionis, συνθηρισμός, κονδυλισμός.
Talorum lusus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σπάλαψ.
Talus, ἀστράγαλος, πεσσός.
Tam, τοσῦτον ἕως, ὡς.
Tam quam, τόσον ὅσον, ἕτως, ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτὶ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δὲ ἔν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσύτε περὶ ὅσε.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρόν, ὅσον.
Tantillus, σμικρός, ὅσος.
Tantisper donec, μέχρι τῦ μέχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσῦτῳ, sequente, ὅσῳ, *vel* ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσύτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, τοσοῦτε δέιτα.
Tantundem, τοσῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus quantus, τηλικοῦτος, τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδυτα.
Tardiùs, βραδύτερον.
Tardiusculus, βραδύτερος πῶς.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, ὀκνέω.
Tardus, ὀκνηρός, βραδύς.
Tartareus, ταρτάριος.
Tartarus, Tartari, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαι τινος· καταμέμφομαι τινὰ· *pro* æstimare pretio, τιμᾷν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, στέγος.
Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾳς, δᾳδίον.
Teges, φορμός, φορμὶς, ψίαθος.
Tegmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω· *pro* abscondo, κρύπτομαι· *pro* conservare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστός, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱσυργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
extra Teli jactum esse, ἔξω βέλους εἶναι.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, ἀκόντιον.
Temerarius, ἄβυλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.
Temerè, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβυλία.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μεθύσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, -onis, ῥυμός, ἐφόλκιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρόνως.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὔκρατης.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκεράω, κεράννυμι· *pro* abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempestas, *tempus*, χρόνος, ὥρα· *pro* cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμασία.
Tempestivè, εὐκαίρως.
Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempestuosus, θυελλώδης.
Templi vestibulum, πρόναον.
Templum, νεώς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρυ· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνῳ.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα λέγειν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ καιρῷ ἐν δέοντι.
Tempori servio, δοῦλος εἰμι καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ καιρός, ἡ ὥρα.
Tempus succisivum, πάρεργον.
Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ, οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenacitèr, σμικρολόγως.
Tenax, κολλώδης, *pro* avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρὸς· tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἰς τὸ, *vel* πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, δίημι.
Tenebræ, σκότος, τὸ σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινός, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω, τι. *pro* possidere, κατέχειν.
Teneor, *obligatus sum*, κατέχομαι τι.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμυ.
Tener, ἁπαλός, ὁ τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ, συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαι τινός· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτός, λιτός, ψιλός· *pro* paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, σπανια.
Tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, *usque ad* μέχρι, *genit.*
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρὸς εἰμὶ, ἀλεάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρός, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τερέω.
Teredo τερηδὼν, θρὶξ, θρὶψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, ἡ τοῦ νώτυ στροφή.
Tergiversator, περικάμπτης.
Tergiversor, στρέφομαι, ἀναστέλλομαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ὀμόργνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, *in plur.* τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκῦλος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, τέρμα.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Toro, *consumo*, τρίβω, συντρίβω. ὁ -ομαι, τρύχω, ψώχω· terere tempus, διατρίβειν ἐν τινὶ, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terra marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terrestris, γεώδης, ἔγγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερός, δεινός.
Terriculamenta, φόβηθρα, τὰ.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρός· τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ δέος, τὸ ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαι τινι· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, -as, τρισσόω, τρισσεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τριτημόριον.
Tessera, κύβος, σύμβολον.
Tesseris lusito, κυβεύω.
Testa, κέραμος, ὄστρακον.
Testaceus, κεράμεος, ὀστράκινος.
Testamentarius, ῥαδιουργός, διαθηκογράφος.
Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Testamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testem subornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προσκαλέσθαι μάρτυρας.
Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆναι.
Testiculus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Testificor, μαρτυρέω τινί.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυς, μάρτυρος· *item* ὄρχις.
Testor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι· *pro* supplicitèr petere, ἱκετεύειν τοὺς θεούς· *pro* testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χελώνη, χελύς.
Teter, βλοσυρός, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπός, στυγνός.
Texo, ὑφαίνω, ὑφαίνω· *pro* componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντός, πλεκτός.
Textor, πλοκεύς, ἱστουργός, ὑφάντης.
Textrina, ἱσυργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.

Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus benè, εὔπλοκον.
Textus et textura, ὕφανσις, συμπλοκή, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θάλαμη.
Theatrilis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θέρμαι.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτόν.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, κυρβασία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη, *pro instrumento musico*, αὐλός, δόναξ.
Tibiâ canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημίς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητής, χοραύλης.
Tignus *vel* tignum, ἡ δοκός, ἴκρίον.
Tigris, *fera*, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum est, nè, δέος ἐστὶ μὴ, κίνδυνος ἐστὶ μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεούς, Deos, περί τινός, de aliquâ re, ὑπὲρ σοῦ, tibi: δειλιάω, δειλιάζω, δέω, περιτρομέω, ὀρρωδέω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, timor, φόβος, ὁ δέος, τό.
Timidus, δειλός, φοβερός, ἐνδεής.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεύς, ῥηγεύς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφή, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σής, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμός, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ὁ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμός, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, *et* -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubantèr, παραφόρως, θολερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτός, φορητός, ἀνασχετός, τλητός, εὐφόρητος.
Tolerabilitèr, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχή, ὑπομονή, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακά, πάσχω τί, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐκεξαιρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, δρόμαιος, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, τίλλω.
Tonitru, βροντή, βρόμος.
Tono, -as, βροντάω.
Tonsilla, κερίον.
Tonsillæ, παρίσθμια, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεύς, κουρεύς.
Tonstrina, κουρεῖον, κουρωτήριον.
Tonsura, κουρά, τίξις.
Tonsus, κουρίας, κειρόμενος.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνός, πιεστήρ.
Tormentis subjicere, παραδοῦναι τινὰ εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτής, τορνευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινέω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, καλοιάω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλάξ.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυλλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινά.
Torques, ἀλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαρρος, ἡ χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἀνικμος, καιόμενος.
Torris, δάς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortòr, βασανιστής, δημίουργος.
Tortuosus, στρεβλός, ἑλικοειδής.
Tortus, δεστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβάς, στιβάδιον· *pro* eminentiâ musculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπός, δεινωπός.
Tostus, ὠπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τόσοιδε.
Tot et quanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quat, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus est in his, πᾶς ἐστὶ ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικόν, δηλητήριον φάρμακον.
Trabea, ἁλουργίς, εἶδος τήβεννα, περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἁλουργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκός, ἡ δοκίς.
Tractabilis, ἁπτός, ψηλαφητός, εὐπειθής.
Tractatio, Tractatus, μεταχείρησις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι· *pro* convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humanitèr, φιλανθρώπως χρῆσθαι τινί.
Tractus, ûs, *regio, plaga*, χώρα, κλίμα· *pro* serpentum progressu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω, *pro* scriptis mandere, et tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· *pro* vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω· *pro* ducere, ἀγεῖν· *pro* allicere, ἀφέλκειν· *pro* differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πορθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω· *pro* transeo, περαιοῦσθαι· *pro* transfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ἀταραξίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, *de mari*, γαληνός, νήνεμος, ἀφίμαστος· *pro* mite, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, *genit*.
Transalpinus, ὑπεράλπεινος.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μεταπρέχω, διαδραμῶ.
in Transcursu, ἐν παραδρομῇ.
Transenna, κιγκλίς.
per Transennam, *id est*, obitèr, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι· transire silentio, διαλιπεῖν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω· *pro* interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διαλέγω, μετάγω· *pro* controversias dirimere, λύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω.
Transitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, δίξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορά, μετάθεσις.
Translatitius, μεταφατικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανής.
Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.
Transmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus, ûs, διάβασις.
Transmitto, δίειμι, διαπέμπω· *pro* trajicio, διαπορθμεύω.
Transmutatio, μετάστασις, ἑτεροίωσις.
Transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγόν, σέλμα, θράνος.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.

Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτός.
Tremo, tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
Trepidus, ὑπόφοβος, περιδεὴς, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangulum, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eâdem tribu*. φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo. δίδωμι, ἀπονέμω· *pro* imputare, ἀνατίθημαι σοὶ τοῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ· φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑποφορὸς, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορὰ, φόρος, ὁ· τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Triplicitèr, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος· *pro* sævo, ὠμὸς, δεινός.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitiâ afficio, λυπέω, ἀνιάω.
Tristor, tristis sum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἀχθόμαι τινὸς, *et* ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τριοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀνδρῶν.

Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, τροχιλίον.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτοῦ ἵστασθαι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ἡ σφαγή.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω, *et* -ομαι.
Trulla, τύκος, ἄμις, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, στέλεχος, κορμός
Truncus, a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάστιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, σταθμός.
Trutino, σταθμάομαι τι, σταθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, προΐσταμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, *cum*, μὲν, δέ.
Tum demum. τότε δὴ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· *pro* superbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τὸ· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ· ὄχθος· *pro* sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα· ἐν τῷ δή.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν, -ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σοῦ, ἀντὶ σοῦ.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτοῦ.
Turba, *seditio*, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος· *pro* multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo, -inis, στρόβιλος, βέμβηξ, τρόχος· ventus, λαῖλαψ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκοῦμαι, οἰδέω.
Turgesco, ὀγκοῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.

Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ· στίξ, -χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, αἰσχήμων.
Turpitèr, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη. δυσάδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, λίβανος
Tussio, is, ire, βήττω, χελύττω.
Tussio, βὴξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tuto, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωΐτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, -ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος στρατιώτης· *pro* quovis qui prima rudimenta posuit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύστης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

V.

Vacans, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, εὐσχόλως ἔχω, σχολὴ ἐστί.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς, δάμαλις.
Vaccinus βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἐν τινὶ, σχολὴν ποιοῦμαι πρός τι, *pro* vacuum esse, κενὸς εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιος εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ἐπαφεσις.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.
Vado, is, ere, βαδίζω πρὸς, βαίνω, ἔρχομαι.
Vador, aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, πορώδης, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, οὐαί, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορὰ, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοστέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαί.
Valde, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde benè, εὖ μάλα.

Vale, ἔῤῥωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαι τινὶ, χαίρειν ἐάω, χαίρειν λέγω.
Valens, sanus, εὔρωστος, ὑγιὴς, ἐῤῥωμένος· pro potenti, ἐνεργητικὸς, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· pro pollere, ἰσχύειν πλεῖον· de pretio ἰσχύειν τάλαντον, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius sum, καχεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐρωστία.
Valetudo adversa, ἀῤῥωστία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validissime, κράτιστα.
Validiùs, ἰσχυρωτέρως.
Validus, εὔρωστος, εὐσθενής.
Vallis, ἄγκος, τὸ· αὐλων, φάραγξ.
Vallo, as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor, oris, pretium, τιμή.
Valva, δικλὶς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, ἀκαιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λικμὸς, λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενὸς, μάταιος· pro stulte, φλυαρῶν· pro mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἁλμώδης.
Vapor, oris, ἀτμὸς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκλελυμένος, ἢ ἐξεστηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διαβαίνω, ἢ διΐστημι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, distinguo, ποικίλλω· ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιόω, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρους, παντοδαπός, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσός
Varus, ὁ ραιβός.
Vas, vasis, ἀγγος, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος· vadis constituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαι τινί· vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκευάριον, ἀγγείδιον.
Vasculum angusti oris, βομβύλιος.
Vastatio, πόρθησις.
Vastator, πορθητὴς, λυμαντήρ.
Vastatrix, λυμάντειρα.
Vastatus, a, um, ἐρημωθεὶς, λυμανθείς.
Vastitas, ὑπερμέγεθος, τὸ ἀμετρία· item ἐρημία.
Vasto, πορθμέω, ἀνάστατον ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
Vastus, ἀχανὴς, εὐμεγέθης· pro deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντις, μάντις, ὁ· οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθομάντις.
Vaticinium et Vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.
Uber, fertilis, ἄφθονος, εὔφορος· pro mamma, οὖθαρ, θηλὴ, μαστός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, ποῦ, ὅπη, ἵνα· pro postquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi, ubi, ὅπη ἂν, ἵνα ἂν
Ubicunque, ὅπη πολὺ, πανταχῆ.
Ubinam, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.
Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.
Ubivis, ὁπουοῦν, πανταχοῦ, ὅπη, ἂν βούλη.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀνάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρων, μοχλίον
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον, φορά, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὐεξος, εὔρωστος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λαοφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementer, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ εἴτε, εἴτ', οὖν.
Vela contrahera, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίω.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· pro rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· pro accusare, διασύρεσθαι.
Vello, is, τίλλω, radicitus, ἐκριζόω.
Vellus, eris, πόκος, κώδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Vello, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω· pro vestire, περιβάλλειν· pro abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾷν ἱστίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷον περ.
Veluti, exempli gratiâ, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλέψ, -βός.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam seco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων
Venarium sectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός.
canis Venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio et aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, ἄγρα, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilus, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτὸν τινὶ· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις. ἀλαζονεία.
Venditio, πολὴ, ἀπεμπολὴ, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, is, πωλέω ὀλίγου τι, parvo pretio: πιπράσκω, ἀποδίδομαι τι.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus, a, um, φαρμακευτικός.
Veneficus, φαρμακεύς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φάρμακοις ἀπολέσειν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate: αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος,
Venerandus, σεβαστέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαστικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos, θεραπεύω.
Venia, συγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγνώμης, ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινί.
Veniam consequi, συγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγνώμη ἐστί.
Veniam petere, συγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo. ἀφικνέομαι πρὸς τινά, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαστὴρ, ἡ· κοιλία, λαπάρα.
Venter, imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω· καλλύνω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις· pro inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάστριον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricosus, γαστρώδης, γαστροειδής.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.

Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψύχος, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω ἀποδίδομαι.
Venus, 'Αφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venustas, εὐσχημοσύνη, κοσμιότης· *pro* gratiâ, χαριεντισμός.
Venustè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ, αἶος, τὸ ἦρ, ῥος, κτλ. Vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεών, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, ris, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαδίκα.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, -onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγου χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλογία, πολυμυθία.
Verbosus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de Verbo, αὐτολεξεί, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδώς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δείδω, εὐλαβέομαι τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἀληθινολόγος.
Verisimilis, εἰκὼς, πιθανός.
Verisimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκόθεις, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, *seu* tormina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκότριψ, οἰκογενής.
Vernaculus, οἰκογενής, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Vernilitèr, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινός, ἠρινός, ἐαρινός.
Verò, *sanè*, μέντοι, δῆμιν, γέλοι.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄρρην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γάγγαμη.
Verro, is, traho, ἑλκύω, ἕλκω· *pro* scopis purgo, καρῶ τι, σαρόω.
Verruca, ἀκροχορδών.
Verrucis infestari, μυρμηκιᾶν.
Verrucosus, ἀκροχορδόνων μεστὸς· item θυνώδης.

Versatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτός.
Versatio, δίνησις, περιστροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, στιχίδιον.
Versificatio, ἐποποιΐα.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.
Versio, στροφή.
Versipellis, ποικιλόμητις.
Verso, κυλίω, κυκλοφορῶ, στρέφω· *pro* volvo, κυλίω· versari animo, διανοεῖσθαι τι.
Versor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate, διάγω, στρέφομαι.
Versura, στροφὴ, καμπή· *pro* mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
Versuram tradere, τόκον ἐκτίειν.
Versus, *carmen*, ἔπος, μέτρον.
Versus, *Præpositio*, πρὸς, *cum gen.* εἰς, *cum acc.*
Versutè, πανούργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανοῦργος, στρεβλὸς, στροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.
benè Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτο σοί.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη· pars summa, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex, *capitis*, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιδίνησις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νεατός.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γε, μὲν, δὲ, καὶ, τοὶ, ἀλλὰ, ὅμως.
Verum enimverò, οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ γὰρ τὸ, ἀλλά.
Veruntamen, οὐ μὴν δὴ, οὐ μὴν οὐδέ.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος· *pro* veridico, ἀληθινός· *pro* nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελός.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν, fructu; ἔδομαι, τρέφομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus, a, um, ἐδώδιμος.
Vesica, κύστις, κύστη, φύση.
Vespa, ἀνθρήνη.
Vespera, ἑσπέρα, δείλη.
Vesper, ἕσπερος.
sub Vesperam, ὑπὸ δείλης.
Vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.
Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινὸς, δείλιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Vesta, 'Εστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius, i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius, a, um, ἱματικός.
Vestibulum, πρόδρομος, προπύλαιον.
Vestigator, ἰχνευτής.
è Vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαίφνης.

Vestigium, ἴχνος, τό· ἴχνιον, βῆμα· *pro* cujusque rei indicio, σημεῖον.
Vestigo, ἰχνεύω, στιβεύω τι.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐσθής.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολή, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, εἶμα δερμάτινον.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκος, ῥάκωμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, στολισμός.
Vestitus, a, um, ἱματισμένος.
Vestras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλίμπρατος, πανοῦργος.
Veteratoriè, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternosus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπείρηται, ἀπόρρητα.
Vetitus, ἀπογορευθείς.
Veto, as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιωμένος, οἶνος, vinum.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντής.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περιλαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς, ἡ πορεία.
Via publica, ἁμαξήλης.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μεθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
Vicarius, ὁ, ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
Vice versâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ὑπὲρ σοῦ ἀχθομαι σοι, συναλγεῖν τινί.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἰκοσι.
Vicesimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτονεία, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, *adj.* ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, *gen.* ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐκ διαδοχῆς.
Vicissitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφάγιον.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, ûs, τροφή.
Viculus, κώμιον.

Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδοῦ, ἴδε.
Videlicet, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι, θέρω, θεωρέω, ἀποβλέπω, εἴς τι, ὄπτομαι τινά.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· *pro* appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε, visum est ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ, εὔνις
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, *ligo*, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, ὑπέρσαθρος, μαλακός,
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες. *Aristoph.*
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω, *et* ἡβάσκω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, *adj.* ἐγρήγορος, ἄγρυπνος.
Vigil, *subst.* φρουρός, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilantèr, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilantèr se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia *et* vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ, ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμή, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω, τινά.
Vilis, φαῦλος, εὐτελής, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξι☉.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Viliter, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico *et* Villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλίτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, *dim. à* vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ὁ· λύγ☉.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγιν☉.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj.* οἰνηρός, cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμεύω, δεσμόω.
Vinco, κρατέω, νικάω· ἐπικρατέω τινός, ἡττάω, ὑπερέχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio; κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, φράττειν, εἵργειν, κατακλείειν, καταθέσθαι.
in Vinculis esse, δεθῆναι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμός, ὁ.
Vindemia, τρυγητός, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρός, ἔκδικος.

Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σέ, τιμωρέω σοὶ, ἀμύνομαι, *pro* ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν, *pro* asserere, ἰδιοποιοῦμαι, προσποιοῦμαι ἀντιλαμβάνω.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελών, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελικός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατῳνωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, οἰνόφλυξ, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violatio, βιασμός, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violentèr, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστής, ἀντίβιος, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω τὰς σπονδάς, ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνήρ, ὁ· φώς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκή, ἰσχὺς δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικός, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ἡ, κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥάβδιον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη,
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλσώδ, ἄλσος.
Viridis, χλωρός εὐθαλής· *pro* florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· *pro* vigore, ἀκμή.
Virilis, ἀνδρικός, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virosus, ἰώδης. δυσώδης.
Virtus, ἀρετή, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, venenum, ἰός, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις· *pro* multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα, τὰ τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.

Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξώδης.
Viscus *vel* -um, ἰξός, γλοιός.
Viscus, eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωή, βίοτος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτεία
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ὁ ϗ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικός, βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam transigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκιθος. τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διαφθείρειν τινά.
Vitiatio, διαφθορά, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitiligatores, συκοφάνται.
Vitilis, λυγιστικός
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω. λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαι τί.
Viriosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακός, πλημμελής, φαῦλ☉.
Vitis, ἄμπελος, ἡ· οἴναρον.
Vitium, vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, ἐπιπάτωρ, ὁ, ος.
Vitrum, ὕαλος, ἡ ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, ὁ πόρταξ, ὁ πόρτις.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ· ψόγος, ὁ· ὕβρις
Vituperator, ψέκτης, κατήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω διαμέμφομαι τινὰ τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ, ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ ϗ ἡ· ζωογόνος.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωός, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις.
Vix tandem, μόλις, τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, *vel* τιμωροῦμαι σοί, injuriam tibi factam.
Ulcus, eris, ἕλκος.
Uliginosus, ἰκμαρός.

Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τις.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
Ultimè, ἐσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
Ultor, τιμωρός, ἐκδικός.
Ultra, πέραν *et* πέρα, πόῤῥω, *genit.*
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
Ultra virus, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, *insuper*, προσέτι· *pro* sponte ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντής, ὁ ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμός, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνή, σκίασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιερός, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιερός, ἐπίσκιος.
Unà, *simul*, ἅμα, ὁμῶς, ὁμῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, οὐγκία, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
Uncialis, ἀγκιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρίσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριστός, ἀληλιμμένος.
Uncus, -i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, *adj.* ἀγκύλος· uncos ungues habere, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undosus, κυματώδης.
Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψός, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα, χρίσμα.
Ungues resecare, ἐξονυχίζων.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· à teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ, ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι· ad unguem factus, ἀκριβής.
Ungula, ὁπλή.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, is, -ire, ἑνόω.
Unitas, μονάς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικός, ὁλικός.
Universè, καθόλου, ἐν κύκλῳ, σύνολον.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἅπαξάπας.
Unius causa, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.

Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· *pro* solus, μόνος.
Unus et alter, εἷς καὶ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγή, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω, ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, *Lucian.*
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοίλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνός, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις.
Volens, ἑκών, βουλόμενος.
Volo, -as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, εὐτρόχος, εὔστροφος, δινητός.
Volubilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubilitèr, εὐστρόφως.
Volucer, πετεινός, πτερόεις· *pro* velox, ταχύς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνόν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκοντί, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκών, ἑκούσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βουλή, θέλημα, βούλημα.
Volvo, *verso*, κυλίω, κυλίζω, *pro* cogitare animo, ἐξετάζειν.
Volupè, ἡδύ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνός, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονή, τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσπεπτηκώς.
Voluptates sectari, φιληδεῖν·
Voluptatibus se dedere, ἐκδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλισμάτος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, στρέφω, κυλινδέω· *pro* accurate perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὕνις, εὐλάκα, ὄφνις.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, *accus.* ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro, as, βρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχών, ὁ, *genit.*
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivùs, εὐκτός.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχή, εὐχωλή, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεισμός, ἀστειότης, εὐτραπελία.

Urbicus *et* Urbanus, ἀστεῖος· *pro* faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καῦσις.
Ureter, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπιστείχω.
Urigo, καῦσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κολυμβητήρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὔριον ᾠόν, quod et ὑπηνέμιον *et* ζεφύριον.
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορός, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· *pro* cruciare, πυρακτεῖν.
Ursinus, ἀρκτεῖος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.
Usitatè, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Uspiam, που.
Usquam, που.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Usque adeo, οὕτως, οὕτω, οὕτωσι.
Usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Usque eo, παρὰ τοσοῦτον, οὕτωσι.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως, οὗ, εἰσότε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρηστής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποιοῦμαι.
Usura, χρῆσις· *item* ἡ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειστής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus, a, um, χρησάμενος.
Usus, ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἐπικαρπία.
Ut, ὥστε, ὅπως, ἵνα.
Ut, *pro* postquam, ἐπεί.
Ut, *pro* sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς, ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκός, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τοῦ λόγου, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἄν εἴποι τις.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλά, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν· ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχρᾶν.
Utensile, τὰ χρειώδη, σκεύη, ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκός, ἄσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina soror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος, γάρ.
Uterque, ἑκάτερος, ἡμῶν, nostrum.
Utervis, ὁπότερος οὖν.

Uterum ferre, κυέιν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Uti ut, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελιμος, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, *acc.* συμφέρω σοι.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρηστότης, ὄφελος, τό, λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινός.
Utiliter, εὖ, χρήσιμως, συμφερόντως.
Utinam, αἴθε, εἴθε, ὡς, ὤφελε ὤφελος, &c. *cum infinitivo.*
Utique certe, ἄρα γέ μην δήπου.
Utor, χρῶμαι, uti aliquo familiariter χρῆσθαι τινί, προσομιλεῖν τινί· συνδιαιτᾶσθαι.
Utpote, οἷα δή, οἱονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἄρα, εἴτε, πότερον.
Utrum, nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυληφόρος.
Vulgari lingua uti, ἰδιωτεύεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgariter, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, -as, διαφημίζω, διαθρυλλέομαι, δημοσιεύω.
Vulgo, κοινῇ, πανδημεί, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικός, ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.

Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινά.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, -eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens et vetus, τραῦμα νέον ἢ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδώ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulsura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulsus, τετιλμένος.
Vultuosus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γύψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρονοτος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφύς, ὑστέρα.
Uxor, γυνή, ἄκοιτις, ἄλοχος.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· pro eo qui uxori nimis inservit, γυναιμανής, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

Xanthus, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.

Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυστικός.
Xyston, i, τὸ ξυστόν.
Xystus, ὁ ξυστός, ἡ παραδρομίς.

Z.

Zea, ζέα, seu ζεία, ας, ἡ.
Zelo, -as, et Zelor, -aris, -atus sum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, *vel* Zingiberi et Zingiberis, τὸ γιγγίβερις, τὸ γιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος.
sector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoopthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστήρ, -ῆρος.
Zythum, τὸ ζυθόν, οἶνος.
Zythus, ὁ ζυθός.

ΓΝΩΜΑΙ

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτοτενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τίθηται.

ΚΕΦ. ά.

Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ λατρευταὶ αὐτοῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μέσσουν ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαίρᾳ ὁ κόσμος εἴκει.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι. 5
Ὀπὰ Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος·
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος. 10
Αἴθραν οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρον ἐστὶ τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεὸν τις ἀνὴρ ἔλπεται τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.

Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
Τοῦ σέβεος χῶρος ἐν ναῷ. 15
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψώα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφ' φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.
Πίστεως ἐστὶν ἔργον ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δῶρον λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας. 20
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς, οὔθ' ὕων πάντας ἁνδάνει, οὔθ' ἀνέχων.

Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ ναῖρον.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῇ βλαστάνει.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς. 25
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμοὺς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀκτία.
Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο δρᾶε, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς θεοῖς, οὐ βόας θύε. 30
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τῷ δεινὰ ταλῶντος ἐπίκουρος ἐστί.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾷν.
Οὐκ ἁνδάνει τοῦ Δαίμονος οὔασιν τὸ θρησκεύειν.
Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.

Ἵλησι, τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, καὶ ὀλύμπου αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει. 35
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.

Οὐδεὶς εὖς πλὴν τοῦ Θεοῦ.
Οὐ μὰψ ὀμόσει ὁ Θεός.
Μετὰ θάμβους ἠΐθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται. 40
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.
Ἶρις οὐκ ἐστὶ μήνεως Ζηνὸς σημεῖον.
Ἀγαθότητος πηγὴ μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.
Διὸς ὄψιν ἁζέσθαι δεῖ.
Ῥαδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει. 45
Σόους ἐξ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἔσπασεν ὁ Σωτήρ.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

BREVES

Sententiæ Græcæ,

Latinè explicatæ,

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eo faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus ediscì, eoque accuratius memoriæ infigi possint.

CAP. I.

Deus, Cultus, et Cultores ejus. Superstitio, Cœlum, Stellæ, &c.

Initium omnium et finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
Arcus sine telo, et cor sine spe, idem præstant.

Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aëris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam donum est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Venerationis locus in templo est.
Superborum preces fœtor in conspecto Dei.
Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.
Septum fidei est sigillum.
Qui petit dono excipiet.
Fallit sæpissimè nautas Orion.
Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.
In luco Fidei nablia sunt et odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei scuto similis est.
Scrutamini scripturas salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas et imum terræ ventrem calor solis penetrat.
Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hoc age, et eris beatus.
Preces Diis, non boves, offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Propitius est humilibus Salvator, et cœli ipsis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, nisi qui indiget misericordiâ.
Nemo bonus nisi Deus
Non frustra jurabit Deus.
Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea quæ infrà sunt sapere oportet, sed quæ suprà.
Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile arefacit superbum.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum est sermo divinus.

ΚΕΦ. β'. — CAP. II.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί. — *Virtus, Vitium, Boni, Mali.*

Græce		Latine
Κονεῖ μερόπων γένος ὀλλεῖν πονηρία.		Ut perdat hominum genus properat malitia.
Ζῆλος ζήλου ἐστὶ τίκτων.		Æmulatio æmulationem parit.
Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.	50	Murmurat improbus conscientiâ tactus.
Ἴασπιδα ϗ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.		Iaspidem et argentum superat virtus.
Ἀβρότης, ἔρως ϗ οἶνος, μεγάλων πημάτων αἴτια.		Nox amor et vinum magnorum malorum causæ sunt.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.		Infinita occultat mala intimus recessus.
Σκύταλας ἀλέξει ἀκινάκης.		Acinaces viles depellit homines.
Κακῶς ποιήσας ἀεί τι μυνεῖται.	55	Qui malè fecit semper aliquid prætendit.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.		Indesinentèr judicat mala conscientia.
Οὐκ ἐστὶ ταυτὸ λεῖον ϗ χέρσον.		Non eadem res lævis et aspera est.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.		Splendorem non vident improbi.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.		Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.	60	Coronat virtus cultores suos.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.		Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contrà.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.		Urbs vicos tàm malis quàm bonis aperit.
Ἀφελεῖς τελέσθαι ὀφείλομεν.		Simplices nos et integros esse decet.
Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλὰς πτοεῖ.		Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.	65	Lex conscientiam tangit.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μένεται.		Frustrà multa prætendit reus.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις.		Pueri ludunt nucibus, senes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ'. — CAP. III.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια. — *Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.*

Græce		Latine
Ἐν σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει, ϗ πλάνην ἕπεται.		In tenebris ambulans pedes offendit, et errorem sequitur.
Ἀγροὺς ϗ πόλεας σοφίη, ϗ νῆα κυβερνᾷ.		Agros, et civitates sapientia, et navem gubernat.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.	70	Crebrò impingere lapsûs indicium est.
Μῆτιδα ἀπόκρυφον μὴ θήλῃ σχίς.		Consilium arcanum mulieri nè aperias.
Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱστορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.		Ilias Homeri de Trojâ historiam continet.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.		Portus infelicitatis ars est mortalibus.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.		Aurora Musis amica.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.	75	Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.		Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
Ὀλίγη ὁμιλία ϗ φωτὸς ϗ τοῦ ζόφου.		Exigua est consuetudo inter lucem et tenebras.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.		Errantem in viam reducito.
Ὕδωρ ἠθεῖ μωρός.		Stultus aquam colat.
Ἀργύρου στερούμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.	80	Argento destitui mittimus carmen.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρᾳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.		Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Ἀντὶ τῶν γονέων γόητας τιμῶσι βροτοί.		Parentum loco præstigatores in honore sunt apud mortales.
Μαθητὴς προτέρου ὕστερος ἐστὶν ὄρθρος.		Discipulus est prioris posterior dies.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.		Duplum vident qui didicerunt literas.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.	85	Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.		Orator improbus leges subvertit.
Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.		Chordas pulsare novit cantor.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μάλεος, ϗ μῶλυς.		Ejusdem ferme sunt farinæ irrisor, stultus et ignarus.
Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρός, ἰσχὺς δ' οἱ μικρή.		Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipsi parvum.
Ψέγειν ἅπαντες εἴδουσι.	90	Reprehendere omnes sciunt.
Γράσος γράσον εὑρίσκει.		Fatuus fatuum invenit.
Μέλει τῷ μέλποντι οὐ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.		Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.
Μύρῳ οὐ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.		Momus aut nothus unguento non ungitur.
Λώβη ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸν μάννον φέρων μακκοᾷ.		Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat, stultè se gerit.
Καὶ λῶπος πολλάκις σοφίαν στέγει.	95	Sæpe etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσω ϗ ὀπίσω.		Videt senex ea quæ antè et à tergo sunt.
Ὁδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλετρον.		Dux viæ laterna est.
Χέρσος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.		Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed posteà fit plana.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.		Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est voce.
Ὑγιεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰαόμεθα.	100	Sani omnes ægrotos sanamus.
Τὰ ἴδια μελέταινε.		Propria cures.
Πολλοὺς ἐπλάγξε ἄνοια.		Multos errare fecit dementia.
Αὐτῷ ὁ βάτταλος ἄχος ῥάπτει.		Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.		Ferula disciplinæ sceptrum est.
Ἀνὴρ ἠλιὸς ἄγγει τορημένῳ ὁμοῖ.	105	Vir stultus vasi perforata similis est.
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.		Non est Sphinx absque tumultu.

Τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;		Quid cummercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Φίλυρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.		Tilia allii caput habens futura prædicit.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μεθ' αὐτοῦ ῥίπτει.		Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου.	110	Ab ignavis abstine.
Πώγων τράγῳ μὲν ἐστι, ἀλλ' ὁ νοῦς σοφός.		Barba quidèm hirco est, sed non mens sapiens.
Ἁμαρτάνει καὶ σοφοῦ σοφώτερος.		Peccat et sapiente sapientior.
Θεσπὶν θῆτα κύριος τιμᾷ.		Vaticinium servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ. — CAP. IV.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον. — *Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.*

Ἐξ ἅλικος θοίνη νηδὺν μεστοῖ.		Ex alicâ confectum epulum ventrem implet.
Βρένθος μερόπων ὀλλῦσι μένος.	115	Perdit genus hominum fastus.
Βράζει κοῦρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγῆται.		Fervet curmi, quando in commessationibus luxus dominatur.
Οὐ κηλῖδας ὀμόρξει κασάλβη.		Non maculas abstergit meretrix.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.		Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
Κράμβη δὶς ἑψομένη, πότμον φέρει.		Crambe bis cocta mortem fert.
Ἵνα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μωρύσσωσι ἄτται, μορόχθους πάσσονται.	120	Ne formam aut vestes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει πρὶν ἄλλ' ἕξεις.		Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλους τρυφὴ κυλίει.		Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.		Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Μὴ αἰσχρῶς οἴφειν πρέπει.		Non turpitèr coire decet.
Μήτε γαμοκλοπεύειν, μήτ' ἀσελγῆ Κύπριν ὀρίνειν.	125	Nec furtivis nuptiis vaces, nec veneram obscœnam exerceas.
Δίψει νέκταρ δίψαν, πεῖναν τε ἄρτος.		Sitim expellit nectar, panisque famem.
Ἀγέρωχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοι εἰσίν.		Superbi homines in conviviis stulti sunt.
Ἤρεμοι καὶ ἤπιοι οὐδαμοῦ.		Placidi ac mites nusquam.
Ἐν δὲ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.		In sepulchro verò reliquis similes.
Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κομμὸς κάζει.	130	Verecundia mulierem non color fucatus ornat.
Εἴτις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνεται.		Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, et alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.		Pro cibo lac sugit infans.
Τὰ ἐμούμενα αὖ χναύει κύων.		Evomita iterum vorat canis.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός ἐστιν.		Panis et cerevisia sunt vitæ pabulum.
Ἀβαλε μὴ γένοιτο ἁβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.	135	Utinam non sit in toto terrarum orbe effeminatus aliquis adulter.
Ἄωτα εἰ μὴ γλυκὺ θρῆνος ἀμαλοῖς φέρει.		Nisi suavitèr spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Νώγαλα μὴ πᾶς τένδει.		Non quivis suavia comedit edulia.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνηστεῖ.		Purpurâ indutus pauper sui ipsius immemor est.
Φωλεύς ἐστὶ οὐ φάγεται κρέας.		Apella est, non vescitur carne.
Βάκχου βλύζει κόνδυ λυαίῳ.	140	Vino Bacchi poculum manat.
Μαεῖ νῆστις λιμὸν δίειν.		Famem jejunus nimiùm expellere cupit.
Ὄργια ἐκπαλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγένετο.		Sacra Liberi in montibus olim et vallibus facta sunt.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.		Fabas dulces reddit fames.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾷν.		Melius est sobrium esse quam crapulari.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.	145	Uber infantibus opsonium præbet.
Κείρουσι μίσηες κύνες.		Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.		Multò plures satietas quàm fames perdidit viros.
Μηδὲν ἄγαν.		Nequid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυχε ἡδονή.		Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.	150	Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνης ὀλίγην τέρψιν ἔχει.		Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem habet.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.		Luxus semper tumultûs causa.
Τραχήλους ἀκεῖσθαι νόσον μολόβρος οὐ δύναται.		Colli sanare morbum gulosos non potest.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.		Flava poma placent.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.	155	Voluptas esca malorum.
Ἀγυρίν τις φευγέτω.		Cedat unus multitudini.
Κρωβύλων κόσμος λύγος.		Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.		Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται, ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.		Lucanicam non gustavit, qui cœnam aspernatur.
Ἀλλὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.	160	Venter cæcus verba non curat.
Κάσσα θὴρ χείριστη ἀκόνη δάκρυα σμάει.		Meretrix fera pessima cote abstergit lacrymas.
Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σῖτος ἐστι φέρτατος.		Mustum et cicadæ caro cibus sunt optimus.
Κολάζειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομίζειν δεῖ ἄνδρα.		Resecare comam potiùs quam nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.		Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
Ἄρτων μὲν κορέσθαι σῶμα, ἀλλ' οὐκ ὀφθαλμοὺς πολλάκις δύναται.	165	Os quidem panibus satiari sed non oculi sæpissimè possunt.
Ψωμοῦ ἄρτου παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.		Frusto panis libertatem vendit parasitus.

ΚΕΦ. ε΄. — CAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.		*Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.*
Ῥάδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι ϗ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἵσσαι, δυσπαλές.		Facile quidem est urbem concuterê etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare difficile.
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ οὐ λώβην.		Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Οὐκ ἐςι δεσπότης ἄνευ ἀτμένυ.		Non est dominus absque servo.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.	170	Rege dormiente populi ferociunt.
Γοργοὶ πόδες ληςῶν.		Veloces sunt latronum pedes.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.		Det locum superiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβη ἐςί.		Magistratus civitatis caput est.
Σκώπτοντι ςίμβων ἕπεται.		Cavillatorem sequitur injurius.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.	175	Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.		Curæ est certamen præsidi.
Μὴ τῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην τολᾶν μὴ δυνάμενος.		Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα τωθάσεις.		Neminem irridebis.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα.		Ne doleas propter patrem absentem :
Καὶ πρὸ ἐκείνυ ἄγνωςον ὐκ ἀγάπα.	180	Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐςὶ δῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.		Unus est servus domûs herus.
Διώκει δόδρα δοθιῆνα.		Dodra furunculum persequitur.
Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.		Justitiam injuria premit.
Ὃς μύειν ὐκ εἶδεν ὐδ' ἄρχειν.		Qui nescit dissimulare nescit regnare.
Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος· τῇ δὲ δεσποίνῃ ἅβρα.	185	Dominum servus, et dominam sequatur famula.
Ἀτμένον κριθὴν ἀλοῶντα οὐ νέμψυ.		Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Βαλανεὺς ταὐτῷ τῷ πυέλῳ ἀγαθόν τόν τε κακὸν λούει.		Balneator in eodem solio et probum et improbum lavat.
Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.		Varias spargit præstigias præstigiator.
Λῆροι οὐ λήματος εἰσί τέκμαρ.		Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.	190	Bonus Princeps commune bonum est.
Αἲ τέχνων κενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!		O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.		Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Λώβῃ λώβην σχάζειν ἔξεστι.		Injuriâ injuriam cohibere licet.
Αὐστηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.		Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.	195	Neque flere neque lamentari regem decet.
Τὸ ξυνόν, μὴ σὸν μόνον λέγε.		Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτάυ.		Ne injustè opes possideas.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.		Libra justa justitiam servat.

ΚΕΦ. ς΄. — CAP. VI.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία.		*Fortitudo, Imbecillitas.*
Ἀγλαὸν ἥρωα μῶλος οὐδενὸς στερεῖ.		Illustrem heroa bellum nullâ re privat.
Στύλος οἴκυ παῖδες εἰσὶν ἄῤῥενες.	200	Columna domûs filii sunt mares.
Ἰσχὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.		Gigantis robur in brachio est.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοίειν.		Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Οὐδεὶς δειλὸς θαῦκος.		Nemo timidus audax est.
Ὑπὲρ τοῦ βωμῦ ϗ ἐσχάρας μάρνασο.		Pugna pro aris et focis.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.	205	Audacia pœnitentiæ comes est.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem. — *In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.*

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.		Corporis una fame premitur, pars altera nulla est.
Σῶσον μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτομον.		Dimidium serva rex miserate tonum.
Ἔνθα ϗ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.		Huc illuc trahit invitum potens.
Ἶνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.		Sanguis crudus corporis flectit robur.
Λαῦρον ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἕλκος.	210	Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη ϗ μένος δείκνυσι.		Membra et animum fortem in certamine hasta ostendit.
Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.		Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

ΚΕΦ. ζ΄. — CAP. VII.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Επιμέλεια.		*Labor, Otium, Somnus, Cura.*
Ἔλαφος ϗ λαγωὸς περὶ ταχείας ἐρίζυσι.		Cervus et lepus de pedum celeritate contendunt.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον ὐκ ἀλφεῖ.		Qui fugit molam, farinam non invenit.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοι εἰσίν.	215	Dormientes mortuis similes sunt.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτα ἠλακάτη.		Qualis fusus, talis colus.

Κακῶς ἐρρωὸς ἐνπονεῖ τὴν ἀλωάν.		Pessimè colit vineam aper.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.		Quietè dormiunt otiosi.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.		Etiam fusus instrumentum utile est.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἄλθει.	220	Præter somnum nihil sanis membris medetur.
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθετε κάνθωνι.		Onus segni impone asello.
Σχολὴ γλανίδα δέφει.		Excoriat inertem otium.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.		Peregrinatio vitam reddit modestiorem.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ·		Persequitur veritatem somnium.
Φιλόπονον ζῶον μῦρμος.	225	Laboriosum animal formica est.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.		Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλύπην.		Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Ὄθη τὸ πᾶν.		Curæ nihil impossibile est.
Οὐκ ἅπας τύλους καὶ ἥλους αἴρει.		Non quilibet callos et clavos tollit.
Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιβώσσει.	230	Sola apis mel conficit.
Καὶ κτῆνος, καὶ ὁ ἀρῶν, ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.		Et jumentum et arator quietus erit diebus dominicis.
Τῷ νέειν ἄστυ νικᾶν οὐ ῥᾴδιον.		Nendo superare civitatem non facile est.
Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.		Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
Σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.		Æs et ferrum manuum contractionibus atteruntur.
Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει.	235	Oves et capras cura custodit.
Οἶας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.		Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
Σχολὴν θλίβοντα κῦδος κιχεῖ.		Otiosum dedecus comprehendit.
Ὅπου οὐκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σταῖς.		Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aquâ subacta.
Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.		Egregiè domum juvat vir impiger.
Αἴθλου ἀδροῦ ἄεθλον ἀδρὸν ἐστί.	240	Magnum certamen magnum meretur præmium.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.		Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
Χαλεπὸν ἄργοσος μόχθον χιάζει.		Molestum laborem manus recusat.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι οὐκ ἅπαντος.		Non cujusvis est cete in littore capere.
Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι.		Aquæ guttæ saxa excavant.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.	245	Solicitudo cor devorat, et nihil prodest.
Ἄνευ ἴδρυς καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.		Absque sudore et labore nullum opus perfectum est.
Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.		Ubi major labor, illic major voluptas.
Μάτην ὁ Σισύφος πέτρον ἀλίει.		Frustrà saxum volvit Sisyphus.

ΚΕΦ. η. — CAP. VIII.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία. — *Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.*

Σκάζοντι ὁμιλῶν, καὐτὸς σκάζειν μαθήσεις.		Claudicantis conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος τε δάκτυλον.	250	Manus manum lavat, et digitus digitum.
Ἀγκὰς ἐλθεῖν ἔχιν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.		Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro similis est.
Ψώχει ἔρωτα μῖσος.		Attenuat odium amorem.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.		Ne fuge socium in malis constitutum.
Ἕωλαι εὐεργεσίαι εὕδουσι.		Hesterna gratia dormit.
Ἄρτου ἀνάξιος ἐστὶν θώπτων.	255	Cibo indignus est assentator.
Μήτε γραῦν ποτε τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.		Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Ξείνους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.		Hospites pauperes ne negligas cum videris.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.		Vile donum, vilis gratia.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.		Socrum nurus odit.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.	260	Flagrat nurus odio socrûs.
Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.		Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐστί.		Assentator cùm salutat vulpes est.
Στέργει μῦς γαλῆν.		Amora felem mus prosequitur.
Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἄζειν τοκῆας.		Venerari parentes liberos decet.
Μητρυιῆς μὴ ψαύε γε δεύτερα λέκτρα γονῆας.	265	Novercæ ne attingas secundos parentis tui lectos.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.		Amor mentes nectit.
Λαμβάνει ἅδην, ὁ μνασόμενος τοῦ πρηγύυ.		Abundè accipit solus is, qui beneficii memor est.
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.		Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Μάμμα βρέφους ἔρωτα φέρβει.		Infantis avia amorem pascit.
Ἕτης οὐ ψευδὴς ἄγκυρα ἐχυρά.	270	Socius fidelis anchora tuta est.
Χάρις χάριν τίκτει.		Gratia gratiam parit.
Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.		Retia sodalis blandus struit.
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.		Sincerum oportet esse sodalem, et non obliqua animo volvere.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι.		Durum est non amare:
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι.	275	Durum est etiam amare:
Χαλεπώτερον δὲ πάντων.		Durissimum verò omnium.
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.		Non frui re amatâ.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.		Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis sit usus.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.		Mendicus mendico invidet.
Ὁ νεύσας, ὀφείλει.	280	Qui annuit, debet.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.		Odium amicitiam findit.

Στέργε ἀδελφοὺς, ϗ ὁ μητρὸς ἀθέτει μήδεα.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φιλοί.

Fratres diligere, et matris consilia non aspernari.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis cum quibus conversaris.
285 Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

ΚΕΦ. θ.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κιττῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.
Οἱ ναῖται ξένοις ἡ δὲ πόλις ναίταις.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.
Πόρκῳ ξιφίαν, δελέατι μωροὺς ἀλιεύω.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.
Ὀλοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
Μερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
Ἔρημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.
Βόστρυχον ἠπίαλος τίλλει.
Τὸ τῆς ἁμίλλης κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.
Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.
Δίσκοισι τέρποντο ϗ αἰγανέῃσιν ἱέντες.
Στῆθος κροῦε, ϗ μοῦ ἀκουσθήσεται.
Οὐκ ἐᾷ πένθος ἐκπέσαι βουλάς.
Θωΰσσοντος ἑνὸς, θωΰσσει δὴ ἕτερος.
Βλώσκοντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.
Στήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.
Μάτην ἰαύει θεωρός.
Καγχάζει χωλὸς κενεῶνα κλάοντος ὀρθοῦ.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
Πραπίδας τίσσει λύπη οἰκεία.
Ἠλίθιος ϗ ἄτερ λύρας κελαδοῦ ἅλλεται.
Χέλυς ϗ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.
Οὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

Hedera quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, escâ stultos capio.
290 Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
295 Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur et jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, et flexibilis vocula audietur.
Non sinit maturare consilia luctus.
300 Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustrà tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
305 Angusta via est quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel absque lyræ sono saltat,
Oblectant animum doloribus irretitum chelys et fides.
Non purgat peccata qui negat.

ΚΕΦ. ι.

Ἐλπὶς, Φόβος.

Ὅπλα ἕσθω ὁ δειλός,
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.
Φόβον τίκτει φάραγξ.
Οὐρανὸν βροντὴ ϗ αἶαν, θῆρας τε πτοεῖ.
Ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.
Ῥαδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἔξας ἤλιπας οὐ πωλεῖ.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.
Τυφομένου μελάθρου τοῦ πλησίον ϗ τὸ σὸν κινδυνεύει.
Νενίπλον κλωβὸς σώσει.
Καλύπτειν τὴν νοσον, λυγρόν.

CAP. X.

Spes, Timor.

310 Qui metuit arma induat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum et terram tonitru, et feras terrefacit.
Sponde, propè est damnum.
315 Favor fovet spem miseri.
Facilè timidos terret strepitus.
Post festum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensâ domo proximi, tua quoque periclitatur.
320 Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

ΚΕΦ. ια.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ἱκέτιν ἰάλεμον οὐδεὶς ἀτίει.
Πλατὺν κόπτει αἰθέρα ὁ χολῇ πρηθόμενος.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.
Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.
Ὀλόπτειν τὰ πρόβατα οὐκ ἔστι σπευδαίου ποιμένος.
Μισεῖ τοὺς ὀδύσσαντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτίστης.
Κἂν ἀνώγωσι τινες, οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπηνέσι.
Στῆνος σύρβην ὄρει, μῆνις λύσσαν.
Σκῦλος ἔχει σπαρασσόμενον κύων δηλητός.
Τίγριδος ἄλει ἑταιρείαν.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Σταυρὸς μῖσος κότον τε στέλλει.
Τύραννοι αἴσυλοι οὐ κόλων τοῦ σίτου, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου χορτάζονται.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.
Ἰκτῖνα τένδων καὐτὸς ἰκτῖνος ἔσῃ.
Πάπταινε, ϗ πρᾶος ἴσθι, ἅμαξαν διφῶν.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

Vehemens cùm vehementi optimè conversatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.
325 Cilium iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est
Deglubere oves non est probi pastoris.
Irascentes odit conditor Olympi.
Quemvis jubeant quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
330 Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Tigridis evita sodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapsus.
Odium iramque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis frumento confectis, sed humano sanguine, satiantur.
335 Pumilio terribilia minatur.
Milvum comedens et ipse milvus eris.
Circumspice, et mitis sis, qui plaustrum quæris.

Σμηνοῦς βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔςι ϗ ὁ ςίζει.		Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Ἐριννὺς αἰνὴ ϑωὴν ἐν κόλπῳ βόσει.	340	Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τίλλεται.		Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
Ὀιλείνων τῷ κρίσει ἔςιν ἔνοχος.		Homicida judicio obnoxius est.
Τιάννη παιδὸς σμώδικας παρακαλῶ.		Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Ἔλεος ἴλεος οὐκ οἶδεν.		Nescit misereri mensa coquinaria.
Μία ἡ ὀϊζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος.	345	Sola miseria ad misericordiam via est.

ΚΕΦ. ιβ΄. — CAP. XII.

Πόλεμος, Εἰρήνη. — *Bellum, Pax.*

Ἀηδὼν μὴ εἰς μῶλον καλέσει αἰετόν.		Ne ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Ὅμηρος πλὴν κινδύνων κερδαίνει.		Præter pericula obses nihil lucratur.
Νεῖκα νείκεος νεῖκος.		Rixa rixæ causa est.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα ἀήτη.		Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Τοξότης ἄτες φαρέτρας.	350	Sagittarius absque pharetrâ.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει σίφ·		Fundæ lapillo Goliath cadit.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὅλμους δὲ πλείςους.		Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Τιτύσκονται πολέμιοι πύργοις ἐν αἰπείᾳ.		Ad scopum collimant hostes turri in altâ.
Ὃν δεδιὼς οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου ϑλίβεται.		Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Νικᾷ ἕνα πλάνα.	355	Superat unum turma.
Ἀμαιμάκετον ἅμα ϗ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.		Insuperabilem paritèr et debilem bellum domat.
Ἰθὺς ϗ λοξὸς ἀλλήλοις μάχονται.		Rectus et curvus adversus se invicem pugnant.
Ὁ ἰσχνὸς ϑνατὸς ἔντεα βαςάζειν ὁ δύναται.		Homo macilentus arma gerere non valet.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.		Quævis terra convitiatorem alit.
Εἰρήνη τἀγαθὰ ἀλδεῖ.	360	Pax auget facultates.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνοίμην.		Uxorem malam obolo non emerem.
Ἀμφὶ κρᾶτας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἐρεύγει.		Circum caput contentionem jactans terribilia eructat.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτανται ἄκοντες.		Post acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγ΄. — CAP. XIII.

Φήμη, Δυσφημία. — *Fama, Infamia.*

Ῥαδίως οἱ φαῦλοι κακότητι αἰνῶσι τὰς σπουδαίους.		Facile improbi malitiâ suâ aspergunt probos.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἔςι.	365	Qui semel furatur, sempèr fur vocatur.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.		Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ' ἄβρυνα, ἢ συκάμινα, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει· ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.		Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, sed fama bona et honesta.
Πολύγηος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.		Magna fama quod nihil est, esse facit.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, ϗ τιμή σοι ἔςαι.		Sedere jubeas eum, qui sedile præbet, et erit tibi gloria.
Μῦσος ϗ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχουσι.	370	Turpitudo et scelus laudem suffocant.
Ἀμεύει ἐὰν μὴ εἶθαρ πνίγηται φήμη.		Pertransit nisi suffocetur statim fama.

ΚΕΦ. ιδ΄. — CAP. XIV.

Μισθὸς, Ποινή. — *Præmium, Pœna.*

Βότρυας οὐ φύει ἄκανθα.		Non producit racemos spina.
Οἱ διφῶντες ἐν πόντῳ λεῖα, ἀκάτῳ χρῶνται.		Prædam in mari quærentes actuario utuntur navigio.
Μὴ κρίν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.		Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Πληγὴ νώτε φίντις.	375	Plaga dorsi auriga est.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.		Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Ὄρταλις ᾠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐςί.		Gallina ova pariens libera est.
Οὐκ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.		Non omnes tiarâ digni sunt.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.		Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Οἱ ἀείδοντες τοῦ κλάδε γλίχονται.	380	Cantatores amant humores.
Βακτηρίαν αἴρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.		Baculum attollens verbera minatur.
Μόγον μὲν πᾶσα ἡμέρα ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.		Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
Ἐν ςαδίῳ σωτηρίας, λοίσθιος ϗ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.		In stadio salutis ultimus et primus unum accipient præmium.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.		Merces virtutis laus est.
Αἰκία ϗ μώλωψ.	385	Verbera et vibex.
Ἐὴν ἕκαςος μανδύην κομίζει.		Suam quisque pellem portat.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.		Dignum patellâ operculum.
Κολάζει μάραγνα λήγοντα.		Cessantem punit flagellum.
Κοιλίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.		Nunquam ventrem explet tartarus.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.	390	Minor culpa, minor pœna.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.		Vibex in corpore, sulcus in agro.
Τὸ ἡδὺ μάςιγος δίκην, χοίρους ἐλαύνει.		Quod dulce est scuticæ instar, porcos impellit.

ΚΕΦ. ιε.

Γλῶσσα, 'Ομιλια, 'Αλήθεια, Ψεῦδος.

'Ει πᾶν τὸ λαλῦν ἄνθρωπος ἐςὶ, ϗ ἡ ψιτίακη ἔςαι.
"Ακκῶ, κἀν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀνδάνοντα μὴ λαλεῖ.

"Επαινον φίλων μαλλον ἢ σαυῖῦ λέγε.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.
'Εν ἔργῳ ὢν ὁ φῶρ οὐκ ἰάχει.
'Ακέρδεια λέλογχε θαμινὰ κατηγόρους.
Τηῦσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.
Λογοις ἀμείβου, τὸν λόγοις πείθοντα σε.
Λόγος ἀσελγὴς ἔθη κλίει μειράκων.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.
Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.
Βραγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐμποδίζει.
'Ρίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
'Εχθρὸς μὲν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλησιν.

"Ος χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Βαμβαίνειν ἔξεςι ἕως οὐ λαλεῖν δυναμεθα.
'Ως φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.
"Ηχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.
Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.
'Ακριβὴς λέσχη κοιράνυ ϗ ὄχλυ ἅπτεται νόυ.

Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
'Ερεσχελῶντα ἐρεσχέλει.
Οὐδεὶς κράζειν λωΐτερον οἶδεν, ἢ κακκάβα.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.

Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Acco licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placent possint.
395 Amicorum magis quâm tuam ipsius laudem prædica.
Lingua mala acutior cuspide gladii.
In opere existens fur non vociferatur.
Noxa sortitur crebra maledicos.
Inanis est vulgi sermo.
400 Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.
Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Impudicus sermo deliciis adolescentûm frangit mores.
Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
405 Raucedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Inimicus quidem mihi ille est æque ac portæ inferorum.
Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Balbutire licet, donec loqui possimus.
410 Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata sermocinatio principis et populi tangit mentem.
415 Corrumpit mores honestus turba impudentium.
Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium est.
Cavillatorem illude.
Nemo meliùs crocitare novit quàm perdix.

ΚΕΦ. ιϛ'.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα:

Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος. τὸν δὲ κίδαφον φωλεά.
Χείριςα φέρει κόμαρος μῆλα.
"Εκ κέρκυ καρβατίνη.
Τί κηφῆσι ϗ μελίσσαις.
Λύκῳ κάςωρ ἔοικε.
Ἡ κιῤῥὰ χροὰ ἐράσμιος.
Κάγχρυος κελλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.
Καλήλιψ οἴκυ κρηπίς.
Κάνωπον οὐ δίει κόριν.
Εἰ μὴ σοι κόςος ἐςὶ, ἰωγὴν σε Πὰν παρελεύσεται.

Σίσαρον ἔςαι σισύμβιον, ὅταν βύτυρον δίδωσι σίδη.

'Ελάχιςον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιςον ἐλέφαντα νικᾷ.

Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.
Φιλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' ὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.
Καρύκην βρῦκος ἐρυθάκην τ' αθετεῖ.

Βύνην ϗ ἰνδικὸν κὶς λίπει.
Βρύον μὲν ἐλλὸς ἀλλ' ὐκ ἐλλέβορον ἴδει.
Γραβίυ ὁ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλυ.

Φασιανὸς προύνης πρύτανις.
Φέρβει ψῆσσαν φακή.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἂν δὲ παρέλθῃ,
Ζητῶν εὑρώσεις ὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.
'Αχρὰς βαΐνον οὐ φέρει.
Βατίαν ἐνδύει βαιόνι.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ' ὐ διώκει.

Τὸ ἄγαν ὗειν πυρὸν σήπει.
"Ιβις ὄφεις ἐναίρει. αἰγιθαλὸς μελίττας.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.
Τὸ μὴ εὖον πῦρ οὐκ ἐςὶ.
'Εν κορμιοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκυρίνη μόγις εὑρίσκεται.

CAP. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

420 Excipit fumum caminus, vulpem verò spelunca.
Pessima arbutus fert poma.
Ex caudâ calceamentum vile.
Quid fuci commercii habent cum apibus?
Lupo similis est fiber.
425 Fulvus color amabilis est.
Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Fundamentum domûs trabs est.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
430 Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
Minimum animalppulex saltu maximum superat elephantem.
Apes fumus abigit.
Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Lydorum condimentum, apumque cibos Bruchus aversatur.
435 Hordeum madefactum et piper cis relinquit.
Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Phasianus pruni custos atque inspector est.
Nutrit lenticula Latum piscem.
440 Rosa senescit brevi tempore: ubi verò transierit,
Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Bæoni pisci lanam ex corio consutam induit.
Sibilando crocodilus terrestris et torpedo non fugatur.
445 Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Quod non urit, ignis non est.
In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.

Breves Sententiæ Græcæ Latinè explicatæ.

Græce		Latine
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.	450	Mustela sylvestris animal parvum magnorum sæpe malorum causa est.
Καιομένη σπινθὴρ κρήδεμνα οὐκ ἐμπάζεται.		Urens scintilla vittam non curat.
Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.		Irrigat ros herbam virentem, et calor solaris tepefacit.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.		Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.		Grave onus asini portant.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πετῶνται.	455	Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.		Non omne forum capras habet.
Οὐδεμία ὀμφακος χρεία.		Fructûs immaturi nullus est usus.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλη ἄγνωστος.		Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
Ἐν πλίθροις πλέθρα κάλλιστα.		Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis et herbosis locis sunt.
Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.	460	Non est regio quæ vermibus careat.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιον ἐστὶν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾷν τοῦ βοός.		Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ ὀνθύνει.		Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.		Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.		Cancri marini incessum imitatur.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	465	Caret squamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.		Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.		Non facilè friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.		Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.		In fluviis et stagnis mergi.
Ἴδα φύει ἰβίσκον ἴόν τε, ἥδιστον ἰόρκοις βορὰν.	470	Ida mons hibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.		Ex juncis facti sunt labyrinthi.
Ἄμπελον ἶξ οὐχ ἱμάντα ἴπτει.		Vitem non lorum Ix lædit.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.		Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν ποδωκείην νικᾷ χελώνη.		Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	475	Non fit ex speltâ vinum merum.
Βαΰζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.		Latrante uno, latrat statim et alter canis.
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππου ἀπούσης.		Hinnit pullus, equâ absente.
Τὰ νηρὰ φιλεῖ νῆσσα.		Humida quæ sunt anas diligit.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.		Turgit etiam grossus.
Οὐ τὸ μέλαν ὀμόργει κόραξ.	480	Non absterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.		Absque pediculo pomum non crescit.
Ζαλείας κράδη κριὸν τέρπει.		Laurûs Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ κάλου κρεμαμένῃ πτοεῖται.		Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Γέῤῥον ἰξύας θραύει.		Ferit lumbos sentum Persicum.
Γυῖα κλιβάδιον θεραπεύει.	485	Medetur visceribus clibadium.
Εἰ πράσῳ χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.		Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Ψήσσαν φορύων νοτίδα ἕξεις.		Latum piscem pinsens humorem habebis.
Θοοὶ κυψέλης οὖροι εἰσιν αἰγιθαλὸς καὶ ἀνθρήνη.		Acuti sunt alvearis apum inspectores parus et crabro.
Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.		Ex vitulo bos fit.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	490	Mel diligit ursus.
Ὄροβος, ἀλφιτὸν, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.		Ervum, hordeumque, et alia legumina animalium corroborant vitam.
Ζωῆς σῆμα κρότος.		Vitæ signum pulsus est.
Ἐν νήσῳ σκῶρ νύσσει.		In insulâ oletum punctim cædit.
Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανοῦ.		Frigus fugientes et imbres grues ad oceani fluenta volant.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	495	Una hirundo non facit ver.
Μυδάει μώλυζα κνοομένη.		Putrescit alii caput resectum.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.		Nardum immaturè carpit imperitus.
Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.		Optimus hædi custos est lupus.
Λόφος κἂν λισσὸς ᾖ, μασθλῃ ὀφείλεται.		Cervix jumentorum, licet glabra sit, tamen habenis debetur.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.	500	Alabastrum nisi album sit, non est bonum.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.		Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.		Junguntur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα οὐκ ἄνθρωποι ἔθασι.		Balare oves solent, non homines.
Τὰ οὔατα ὄνον δηλοῦσι.		Ex auribus cognoscitur asinus.
Κοσμὸν προστιθεῖσι κάλχη σίγλαι τε.	505	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum super addunt
Ἴπτει λήϊον ὑετὸς πολύς.		Lædit nimia pluvia segetes.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.		Adunco prædam rostro vultur rapit.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.		Stercore polluit nidum monedula.
Εὐλάκαν ἀμβὴ ἥτε καμαξ οὐκ ἰαίνουσι.		Vitis pedamentum et supercilium petræ non exhilarant vomerem.
Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῳ.	510	Splendet in oleâ testaceâ thynnus.
Θάει καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.		Docet etiam accipiter pullos suos.
Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.		Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Αἰγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.		Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.		Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	515	Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.		Solus asinus rudit.
Στελὶς πίτυος ἱδρώς.		Viscum pini sudor est.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐκ ἕξει.		Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.

Γάγλιον ἔρνος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.		Nervi contortionem planta virens non sanat.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐστι.	520	Non omne id quod fulget aurum est.
Χῆνα ἀποστείλας, χῆνα ἀναλήψῃ.		Anserem emittens, anserem recipies.
Οὐ φυσᾶται μολγός.		Flatu distendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἴων ἡγεμών ἐστι.		Aries ovium dux est.
Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.		Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Ὁρμιᾷ ὄνον ῥαδίως δήσεις.	525	Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ὀρπηκος κοφθέντος.		Tripudiant surculi stolone amputato.
Σκίλλαν σκολοπένδρα σείει.		Calcat squillam scolopendra.
Ἡ λύζουσα ὀρταλὶς οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.		Singultiens gallina non statim pullos habet.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπον σοῦ μὴ ἴαπτε.		Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρηστός.	530	Orontii quoque succus utilis est.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.		Haud similis est ciceri galiopsis.
Οὐ τρέφει Θάσος θάψον.		Thasus insula herbas ad tingendum aptas non habet.
Δεῖσα σοῦσον φθίει.		Corrumpit lilium fœtor.
Τείρει στόμαχον τεῦθος.		Affligit stomachum loligo.
Κηλεῖ ἔγκατα ἰσχύν τ' ἰσίκιον.	535	Mulcet viscera lumbumque isicium.
Οὐχὶ ἅπας μαιμάων μήκωνα δρέπει.		Non quivis vehementer cupiens papaver decerpit.
Νωθὴς κακκάβα οὐκ ἐστὶ εἰ μὴ κάμνη.		Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι.		Apibus quidem dulce stillat mel rosa;
Ἔνθεν δ' ἀράχνη αἰανὸν ἰὸν πίνει.		Indè verò aranea grave venenum bibit.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπείγουσι.	540	Absinthium et amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Κιδματα καὶ κίσσαν, γάρον μόγις αἴρει.		Diuturnâ ex defluxione affectus, et picam, vix tollit garum.
Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.		Nascitur in hortorum areis elleborus.

ΚΕΦ. ιζ. — CAP. XVII.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα. — *Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.*

Εἰς Ἀτυχίαν. — In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀριστείδη δαμάλις μία, καὶ τριχόμαλλος.		Opes Aristide bucula una, et lanigera.
Ἦν δ' ὄϊς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.		Erat Ovis: His famem expulit à januâ.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν ὠδῖς.	545	Privatus autem est utrâque: ovem enim lupus occidit, partus.
Τὴν δάμαλιν· πένης δ' ὤλετο βουκόλιον.		Buculam: pauper vero perdidit armentum.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας.		Peræ vero corrigiâ hic circa cervicem nodum flectens.
Οἰκτρὸς ἄμυκτος κάτθανε παρ' καλύβη.		Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Ἐὰν ληκῇ νόμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος.		Si resonet nummus qui in sacculum immittitur.
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδου ἐξαιροῦνται.	550	Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοί.		Aurum sanè et argentum pulvis sunt, et ipsi.
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.		Lapides in calculosâ maris crepidine.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσει.		Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλοῦται ταχὺ πάντα.		A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Μένει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.	555	Manet unumquemque id quod passurus est.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.		Lubrici sunt fortunæ gressus.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολουθεῖ.		Non semper desiderio satisfacit calculus.
Χίλιαι ποτε δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χεῖλη.		Vel mille calamitates sunt inter calicem et labra.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.		Nullum infortunium solum.
Ἰοῦ, ἰξὸν φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔμπεσε.	560	Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit.
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.		Nervi belli argentum est.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.		Fortunato omne solum patria est.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.		Omnes in malorum mari navigamus.
Τὰ χρήματα ἐστὶ ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.		Opes sunt vita improborum hominum.
Κάκιστος θυσάνων κοσμὸς ἰλύς.	565	Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Ὁ νόμμος ἐστὶ ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.		Nummus est anima et lætitia mortalium.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.		Non omnis dies damni expers est.
Τοῖχον χρόα κάζει.		Parietem color exornat.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.		Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Αἰπεῖς πύργοι ἄστεος εἰσὶ κόσμος.	570	Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Ἀργαλέον πενία κακόν, ἄσχετον, ἀμέγαρτον δάμνησι λαόν.		Grave paupertas malum est, et intolerabile, quæ magnum domat populum.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.		Orphani sicut venti sæpenumero vagantur, non habentes jus esculentum.
Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.		Fortunâ cardinem movente bene nobiscum agitur.
Λιμὸς, λοιμὸς καὶ πόλεμος λαοῦ εἰσὶ λοιγός.		Fames, pestis et bellum populi sunt pernicies.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πάλλακες τισι καὶ πρεσβύτεροι.	575	Gemmas et Arabicum lignum juvenes senesque in pretio habent.
Ἰδία ἑστία ἁπάντων ἄριστον.		Propria domus omnium optima.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον δ' αἴρει.		Mortem Parca affert, opes et facultates rursus aufert.
Χρήματα ἀνήρ.		Divitiæ virum faciunt.
Εἷμα ἀνήρ.		Vestis virum facit.

ΚΕΦ. ιη. — CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός. — *Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.*

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.	580	Vespera diei terminus est.
Τέρσεται κράσις ὀπώρας μολούσης.		Arescit gramen, veniente Autumno.
Ὀπώραν οὐ καλύπτει κρόταφος.		Ætatem non tegunt tempora.
Χιτῶνα χλαῖνάν τε χιὼν καλεῖ.		Tunicam nix lanamque accersit.
Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἄτρεκως αἴθει.		Urit maturè urtica vera.
Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύω καὶ δέκα.	585	Habet annus menses duos et decem.
Μνοῦς ἔτη προδιδῶσι.		Lanugo annos prodit.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσαι, ἔρχεται χεῖμα.		Non semper æstas erit, venit hyems.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ εἴδει.		Finem ævum ignorat.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.		Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat!
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις, καιροῦ ἀναγκάζοντος.	590	Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Ἀλεῖ λείρια ῥῖγος.		Exsiccat lilia frigus.
Τὸ ἴθαρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.		Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.		Feræ instar annus currit.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.		Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Χειμὼν ὅταν παράγεται, θώρακα μὴ θρύπτε·	595	Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Ἄχρις ἂν σίλβῃ ἠώς, θρόνα μείρακες ὠτρυνομένοι λέγετε.		Dum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.		Incurvat genu senectus.
Τὴν ἀκμὴν ἴουλος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.		Ætatem plerumque indicat lanugo.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.		Antiqua sunt optima.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.	600	Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βάρος.		Grave senectus est hominibus pondus.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, ἢν τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.		Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.		Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Δείλη τὸ ἠλίκον ἠτρίω φαίνει.		Vespera quanta pars staminis confecta sit ostendit.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν ἀσεβές.	605	Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Ὥρα ὥραν μινύθει		Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.		Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ. — CAP. XIX.

Ὕλη παμμιγής. — *Miscellanea.*

Ἀυστηρὸν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἄμνιον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.		Foetum involvens membrana austerum quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.
Βλάπτει ἴλλους ἀγλίη, ἀκτίνων τοῦ ἡλίου σιλβόντων.		Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Οἱ ὑφῶντες ἀγνύθας οὐ λείπουσι.	610	Ponduscula textrinarum non linquunt textores.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.		Variæ merces in foro quæri solent.
Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρει.		Pessimus humor ex mucore fluit.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ καὶ πτίλου ψιλότερον.		Plumbo gravius est, et pennâ levius.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφῶσθαι μανικόν.		In febre acutâ surdescere furiosum.
Ὠχροί, ἰσχνοί, πτυαλίζοντες, ἐν τουτοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.	615	Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.		Non propulsat frigus storea.
Τί αὐγῇ καὶ ψέφει;		Quæ splendori cum tenebris communis est?
Ἀκὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλίσει ἀρβῆλες.		Aciem potiùs quam curvitatem scalprum amittet.
Τόσον διαφέρουσι κοτύλη καὶ ῥαιβοειδές, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μελαν.		Tantum est discrimen inter concavitatem et convexitatem quantum est inter album et nigrum.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.	620	Fragmentorum custos sporta est.
Φλιὰ οἰκίας σῆμα.		Vestibulum domûs ornamentum est.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κῶπαι.		Urinatori manus sunt remi.
Μαγὰς πῶρον φυγαδεύει.		Expellit luctum magas.
Πύθει μαμπρὰ σαθήριον.		Putrefacit mamera satherium.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.	625	Frigefacit suaviter corpus susurrus.
Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθήρ.		Concervatam non patitur grandinem arista.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.		Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.
Ναρτάλου λῷον νάρδοπος.		Mactra nartalo vase melior est.
Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.		Adversatur tenebris lucerna.
Οὐ κόβυλις βραβύλα μινύθει.	630	Pruna demascena non comminuit radula caseo destinata.
Ξίφεος δίκην μύδρος ἐστίν.		Ferrum ignitum instar gladii est.
Ἴδδην ἐν πυθμένι ναος μάω.		Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
Ἀγκύλου ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ ἁλώσεις.		Curro sine hamo pisces non capies.
Τὸ ὅλον ψωδίου μεῖζον.		Totum parte majus est.
Κρίνον σφύρα μὴ κρανεῖ.	635	Lilium malleus non perficiet.
Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.		Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
Μὴ νόσφι νοτίδος νότος.		Non est auster sine pluviis.
Κάμπτει εἰς ποτε γνώμην ὁ ἀστάνδης.		Flectit interdum sententiam cursor.
Χαλκίῳ πόδας τίβην τίθησι.		Aheno pedes supponit tripus.
Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήσεις.	640	Forfice pilum non resecabis.

Τοῦ ἴδειν ἀθάραν ἀδαήμων παυέτω.		Plumentum edere qui nescit desinat.
Κοίρανος δακτύλων λιχανὸς ἐςί.		Princeps digitorum medius est.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρᾶται ἱππεύς.		Loco currûs, equis utitur eques.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.		Non est hasta absque cuspide.
Οὐκ ἐςὶν ἄγκυρα γάλλοις βουνός.	645	Non est collis spadonibus anchora.
Βορέαν ἅλως οὔποτε εὐδίαν τίθησι.		Orbis circa lunam præsupponit ventum, non serenitatem.
Μητέρος δείκελον θυγάτηρ.		Matris imago filia est.
Ἕλικος ἡνία οὐ δέεται		Habenâ ramus non ligatur.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται ϗ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.		Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωςον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.	650	Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς οἴζυρός.		Obscurum infaustus numerus tegit.
Αἴπτει ἰκμάδος αἴγειρος.		Gaudet humore populus.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπον, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλεφαίρει.		Cor quidem aliquando crepitus, sed non famem decipit.
Νίφει γύαν ψιάς.		Madefacit arvum roris gutta.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	655	Cauda semper extremum est.
Ἠτρία κύςιν ἔχει.		Imæ parti ventris vesica inest.
Θηρίοις νάπος ἤθη δίδωσι.		Lustra feris saltus præbet.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ, ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.		E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
Λεσβιάζειν κόαλεμον λάπη ἀναγκάζει.		Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Σύφαρ ἴψον ψαφαρὸν ποιεῖ.	660	Anguis exuvium suber aridum reddidit.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.		Colunt Seres audientes Satyros.
Σπολὰς πείρινθος ἀμείνων.		Vestis coriacea crate melior est.
Κολοβὸν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.		Mutilatum nasum lavans sapit.
Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος ςόμαχον βλάπτει.		Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Κάλωα τὸ κύαρ οὐ λήψεται.	665	Non admittet rudentem foramen acûs.
Πέλεκυς ἀρτάμου ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ αἶρα.		Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Φυρομένου φύσις οἴνου ἔῤῥει.		Mixti vini natura perit.
Ἄβαρα ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῆσι ζῶντες.		Placentas appetunt, et coctas melle similâs, qui in deliciis vivunt.
Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν ϗ ἅλα κινεῖ.		Propè littus cadens grandis ramus terram et mare movet.
Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφου.	670	Spelunca non est tenebrarum expers.
Σοῦ φωνὴ κρατίςη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.		Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Σπῖλος θολὸν μιαίνει.		Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐτωμένου ἀγκῶνος.		Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.		Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.	675	Tesseræ præcipitium minantur.
Λιγὺς λίγυς κύβηλιος σμῆξιν σφάλλει.		Argutus Ligur secûris ictum decipit.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενετήρ.		Saturnus morosorum est genitor.
Τόξου ἄκων τρίζει, προκὸς δορὰ οὐδέποτε.		Arcûs jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λαυκανίαν ὀφείλει.		Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Ὃς διάζεσθαι οὐ θέλει λιτὸς δήσεται.	680	Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili et tenui linteo carebit.
Γαῖσον θίβῃ μὴ ἔμβαλλε.		Gæsum fiscellæ ne immittas.
Οὐδὲν δηναρίου ἰκρίον ὠνήσῃ.		Nullum denario tabulam emes.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.		Nauta qui es Neptunum placato.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ ςίλης οὐ πωλεῖται.		Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
Ἰνεῖ γαυλὸν καῦνος.	685	Evacuat sors mulctram.
Κόαξ ϗ κοῖ σπάταγγον ἄγουσι.		Coax et coï spatangum agunt.
Ὗ, ὗ, τινθαλέας ῥινὸς αὐδὴ ἐςί.		Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Οὐδ' ὁ δεῖνα ϗ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.		Neque hic aut ille fecit, neque ego.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὔαμ γεγένηται.		E latere Adami Eva facta est.
Ἐρωεῖ Ἐλλέβορος λειχῆνα.	690	Inhibet Helleborus lichenem.
Σπαργᾷν χοῖνιξ λέγεται οἴνου πληρωθεῖσα.		Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.		Non emerem ullâ ratione mortalem.
Ὀδόντας τριάκοντα ϗ δύω ἔχει ἄνθρωπος.		Dentes homo triginta et duos habet.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, ϗ τῷ Πλούτῳ βάριδα.		Poculum Baccho, et navigium Plutoni.
Ἥραν ἰσάλη οὐ κάζει.	695	Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.
Σκάνδιξ χυλὸν, οὐ φελλὸς δίδωσι.		Succum dat scandix, non suber.
Ὅπου δαγὺς, ἐκεῖ κρύος.		Ubi glacies, ibi frigus.
Δεκάνης ϗ ἄμβικος χρείαν ταμίας οἶδεν.		Catini et ollæ usum promus condus novit.
Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.		Ren ferculum periculosum est.
Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θέοιτο.	700	Prope littus currat lembus.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.		Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.		Fimbria vestem continet.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.		Facto motu arteriæ saliunt.
Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.		Lenitèr irrigat aquæ ductus terram continentem.
Οἰχομένῳ σέλατι ἐν ἔρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	705	Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Ἄμαξα τόρμης ςερωμένη ὄλλεται.		Perit currus modiolo rotæ privatus.
Θόρυβον γίγγρας θίασον τ' οὐκ ὄρει.		Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Τὸ ῥέγχειν ϗ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου ἐςὶν ἔργα.		Stertere et dormire ejusdem animalis opera.

Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ, δ' ὑγρὸν, οὐ δύει πότε.		Mergit quidem utrem, verùm aquam humidam haud subit.
Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.	710	Poculo saga os cubiti lædit.
Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.		Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'. — CAP. XX.

Θάνατος, Ζωή. — *Mors, Vita.*

Κιρσὸν κνάειν κινδυνῶδες.		Varicem scindere periculosum.
Ἐκ τοῦ κεράμυ μέροπες εἰσὶν ἅπαντες.		Ex argillâ omnes homines facti sunt.
Ὡς χόρτος, οὕτω ϗ βροτὸς στέλλεται.		Ut fœnum, ita et homo arefit.
Κουφὴ σκιὰ, ϗ ἀτμὶς ἐςὶν ἀνδρῶν βίος.	715	Vana umbra et vapor est hominum vita.
Πάντες τῷ θανάτῳ τερούμεθα, ὥσει ἡ ἀγέλη βοῶν τῷ λαρινῶν σφαζόμενων.		Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum
Φοξὸς ὑγιὴς οὐδέποτε νοσεῖ.		Si sanus is est, cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος ϗ πέμφιξ.		Cinis homo est, flos et bulla.
Ἁπάντων Χάρων κάλπιν βάπτει.		Omnium Charon urnam submergit.
Ἐν θάμνῳ μὴ θάπτει.	720	In fruticeto mortuum nè sepelias.
Τῶν θνητῶν βίος σποδὸς ἐςὶ ϗ καπνός.		Vita mortalium cinis est et fumus.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.		Sua cuique vita obscura est.
Ζάγκλη μοῖρα ὀξεία πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.		Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.		Constans nihil in vitâ videtur esse.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	725	Mortuus non mordet.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία τοῦ θανάτου βέλη κλάει.		Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.		Pronus terram spectat.
Οἵπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε ϗ ἀνδρῶν.		Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Ἀάζειν δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.		Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Νέννυ κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	730	Patrui exequias nè omninò asperneris.
Λυκάβαντας μηνύει φαρκίς.		Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως ϗ πάντα κόνις, ϗ πάντα τὸ μηδέν.		Omnia risus, et omnia pulvis, et omnia nil sunt.
Σμύχει πρόσα σίλεχος σμίλαξ.		Celeritèr truncum taxus venenata consumit.

DICTA SEPTEM GRÆCIÆ SAPIENTUM.

SOLON.	Γνῶθι σεαυτόν. Nosce teipsum.
CHILO.	Τέλος ὁρᾷν μακροῦ βίου. Finem videre vitæ longævæ.
PITTACUS.	Καιρὸν γνῶθι. Occasionem cognosce.
BIAS.	Οἱ πλεῖστοι κακοί. Plures sunt mali.
PERIANDER.	Μελέτη τὸ πᾶν. Industriæ nihil impossibile.
CLEOBULUS.	Ἄριστον μέτρον. Modus est optimus.
THALES.	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη. Sponde, probe est damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

Quatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum et idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores brevitèr proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα· σ in ρ, ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir:* et contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt {
η pro α, ut φιλίη pro φιλία, *amicitia.*
ε pro α, ut γελέω pro γελάω, *rideo.*
et contrà α pro ε, ut τάμνω pro τέμνω, *seco.*

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιρέομαι pro ἀφαιρέομαι· contractionibus prorsus abstinent, et diphthongos resolvunt.

Dores usurpant {
α {
pro η, ut φάμα, pro φήμα, *fama.*
pro ε, ut πιάζω, pro πιέζω, *premo:* γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μωσᾶν, pro μωσῶν, *musarum:* πρᾶτος pro πρῶτος, *primus.*
pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves.*
η pro ᾳ ut ζῆν pro ζᾷν· et pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμειν.
ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, *musa:* et pro ε, ὤνεκα pro ἕνεκα, *propter.*
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam.*
ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι, *saliam.*
οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro θ, ut σεὸς pro θεὸς· κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε, et ὅτε, *aliquando:* et contrà τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille.*

Æoles utuntur {
ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puella.*
et contrà, ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor.*
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia.*
αις pro ας, ut καλαῖς, pro καλάς, *bonas.*

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi:* et β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, *cento.*
Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; et aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος, atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπείῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.
Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides. Sophocles, et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

PROSTHESIS.

Prosthesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τεταγὼν pro ταγὼν à τάζω, *apprehendo*: σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

APHÆRESIS.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὀρτὴ, pro ἑορτὴ, *festum*; ἱρὸς, pro ἱερὸς, *sanctus*.

SYNCOPE.

Syncope literam vel syllabam medio dictionis subtrahit, ut εὑράμην, pro εὑρησάμην, *inveni*; ἐγείνατο, pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

EPENTHESIS.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut ἔλλαβε, pro ἔλαβε, *sumpsit*; ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter*; ξεῖνος, pro ξένος, *peregrinus*.

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ, pro δῶμα, *domus*; Ποσειδῶ, pro Ποσειδῶνα, *Neptunum*; βρῖ, pro βριαροὶ, *robusti*.

PARAGOGE.

Paragoge est, cum extremæ aliquid syllabæ adjungitur, ut ἦσθα, pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε, pro ἔτυπτε, *verberabat*.

METAPLASMUS.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι, pro κλάδῳ, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antithesis (nonnulli ἀντιστοίχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω, pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα, pro θάλασσα, *mare*.

METATHESIS.

Metathesis est literarum ordinis immutatio, ut ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω, à ῥέζω; ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

SYNALŒPHA.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*; θοἰμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*.

ANADILOPSIS.

Anadilopsis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκμηῶσι, pro κμῆσι; ἀταρτηρὸς, pro ἀτηρός; ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

Γνωριστικὴ ἢ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν γλώσσων χρησολογία· hoc est, modus singularis inflexa verba cognoscendi, et illa in sua Themata brevissimè et sine errore deducendi: In quo fructus Regularum percipitur, et unitas conjugationis Barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis quibus Themata flectuntur in cæteris personis et modis, docuimus modum compositionis verborum; hic verò docemus modum resolutionis illorum cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facilè reperitur. Ex suprà dictis igitur Regulis facile est deprehendere quòd illa in suâ flectione et formatione tripliciter immutentur; nimirum:

Init. In initio (licèt hoc non omnibus contingat,) in fine, et in medio, idque in omni voce, viz. activâ, passivâ, et mediâ: in initio, quia solent recipere incrementa syllabica, et temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν· in quo exemplo Thema λείπω, in uno tempore excrevit unâ syllabâ, et in altero duabus à parte antè: et ᾄδω, ᾖδον· ἥκω, ἥκειν· in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est, vocales producuntur, sicut et ἐγγύζω, ἤγγυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα· nam, α, ε, et ο in præsenti sunt breves, at in præterito mutantur in longas.

Fin. In fine verò, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum unâ syllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν· interdum duabus, ut, τυπτόμεθα primum verò et secundum futurum cujuslibet verbi in passivâ voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα. τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, et secunda liquida, habitâ ratione initii et finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα· à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut et illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾔσμεθον, à verbo ᾄδω, et ἡδόμεθον, ἥσμεθον, à verbo ἥδω· excepto tamen primo et secundo futuro passivæ vocis, ut suprà diximus.

Præterea, accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut ᾄδω, ᾄσω· πλήθω, πλήσω, ἀνύτω, ἀνύσω, aliquandò mutentur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην· λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι et λέλημμαι· in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in aoristo primo pass. et in μ proximam suam affinem in præt. perfecto pass. quemadmodum et β figurativam verbi λήβω mutatam fuisse in φ in aoristo primo pass. et in μ in præt. perf. pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea accidit ut vocales figurativæ, viz. breves, quæ sunt α, ε, ο, in longas mutentur in aliis temporibus, ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ἀνορθόω, ἀνορθώσω· πληρόω, πληρώσω.

Med. In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquandò in breves, et vice versâ breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον, ψάλλω, ἔψηλα· et aliquandò subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· et aliquando præpositivæ, ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· et aliquandò adduntur subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· σέλλω, ἔσειλα· et aliquandò nil rejicitur, aut producitur; sed tantùm fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· σρέφω, ἔσροφα.

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unà cum illo sunt sex, viz. θ, κ, μ, ν, σ, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratiùs hic examinemus, et nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τῦ σ, quod in genere et καθόλυ vocavimus Servile, ob ipsius multiplicem et maximum usum. Postea subdistinximus illud in Explicitum, Implicitum, et Potentiale: hoc σ invenitur in activa et media voce Præterea in pass. voce tribus (diversis à prioribus) modis consideratur. Nam in secundâ personâ præterperfecti passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur Terminale, eò, quod semper sit annexum suo termino αι, viz. σαι, ut τετήρημαι, τετήρησαι Dein datur σ quod semper subsequitur dentalem aspiratam θ, nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. vocis qui solent incipere à θ, vel ab α et ε, quas vocales subsequitur; nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετήρησθον· vel figurativam Thematis, ut ἔψαλθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, et reperitur etiam in voce mediâ. Datur postremò σ quod reperitur in primâ personâ præterit. perfecti passivæ vocis, et interdum non (prout in Regulis nostris declaravimus,)

quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus elucescit utilitas et potestas τὸ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, et nullus hactenus (quem scio) manifestavit.

Servile, seu χρήσιμον, et suæ potestatis, σ.

- Vox Activa
  - Explicitum. σ λύσω.
  - Implicitum. σ λείψω.
  - Potentiale. σ σπερῶ.
- Vox Passiva
  - Terminale. σ τελήρησαι.
  - Philothetum. σ τελήρησθον.
  - Hotethetum. σ τετέλεσμαι.
- Vox Media
  - Explicitum. σ λύσομαι.
  - Implicitum. σ λείψομαι.
  - Potentiale. σ σπερῶμαι.
  - Philothetum. σ ἐσπείρασθαι.

Hoc præterea non ignorandum est, figurativas verborum, viz. (Labiales et Palatinas) posse etiam dici Implicitas et Explicitas: nam in duplici consonante ψ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, et in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur; quare ubi σ implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ implicita, ut in λείψομαι π est implicita, et per consequens β et φ ob affinitatem; et in ἐλεξάμην κ est implicita, et eâdem de causâ γ et χ. Verùm in ἔλειπμαι π, et in ἐλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activ. vocis et σ terminale pass. vocis fieri implicitum quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι, λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut faciliùs inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

1. Primò rejiciuntur à parte antè incrementa syllabica seu temporalia, si adsint; si enim nulla sint, nulla datur dubitandi causa.

2. Secundò rejiciuntur à parte pòst termini, necnon terminales consonantes, ut et σ quocunque modo consideratur.

3. Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α restituatur in suam, η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω· ἔπραγον, πράγω· ἔτράπην, τρέπω· quemadmodum et ε rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et ο vertatur in ε vel addatur, υ, ubi opus erit, secundum Regulas traditas de incrementis verborum.

4. Observandum est præterea, quòd rejectis terminis à parte pòst in pass. voce et in mediâ, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei; si verò restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duplex σ (σσ), et per consequens duplex τ (ττ), vel aliquam vocalem mutabilem, α, ε, ο· quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto σ Terminali, vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat dipthongus, illa est figurativa: si vocalis ι verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ· si verò α, tunc aliquandò ζ· aliquando, α est figurativa; si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativa: viz. η vertitur in α vel ε, et alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod est figurativa; si verò restabat α, ε, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur benè observatis, et omnibus extrinsecùs ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocis per ω· pass. verò seu mediæ per ομαι· et verbum in μι claudetur per terminum μι activæ vocis, et passivæ seu mediæ per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs intelligantur quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum in legendis auctoribus incidisse in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐκέκοφθε, ὑπερελάχθην, διηράξαντο, κεκλῶσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμόττω, [illegible], διεχειρισάμην, πεπόνθασμένα, σεσηρότες, ἐσῆρσε, καθήνασθαι, ἐπισημηνάμενος, [illegible], ἐπιτετροπευμένας, ἐπεπυργώμεθα, ἐρρόφησθω, ἀπελαθήσεσθαι, ἀναδραμών, κατέβαιν, [illegible], [illegible], καρίζη, &c.

Ἐξαλεῖψαι. Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse aor. 1. act. vocis, mod. infin. à termino σαι ut τύψαι, quo rejecto, unà cum σ, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labiale.

...ni addito termino, Thematico ω restabit verbum ἐξαλίφω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut et ἐξαλίβω· dicam igitur quod sit ἐξαλείφω, *deungo*, et per Metaphoram *deleo*. Nam φ sicut et β ob σ extrinsecum futuri primi (à quo aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν.

Ἐκέκαφθε. Videmus esse præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico ex uno duplicato perfecti, et altero simplicitèr repetito plusq. perfecti, ut termino uno cum terminali θ, ut ...φθε, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι, restabit κάφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω vel κάπω: quòd si ad π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, *comedo*, nam π sicut et β mutantur in φ ob θ sequens terminale.

Ὑπεσταχθης. Est aor. 1. pass. voc. quod cognoscitur ex termino θ et terminale θην, et incremento syllabico ε ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et secundo modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quòd sit vocalis thematica, quæ in illis, juxta Regulam, vertitur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum Ἰλιαδ. ῥαψ. ό. ἐρητύοντο τὸν λαόν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, *coërceo*. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia et syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ' ὃν τίκεν αὐτή, pro ὃν ἔτεκεν αὐτή, *quem peperit ipsa*. Θεὰς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*; ῥαψ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, et terminus cum consonante terminali θην, addito termino generali ω restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imò neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάττω, *onero*, et ὑπερσάττω, *satis superque onero*; nam γ et κ figurativæ (quæ virtualitèr concipiuntur interdum in ζ vel duplex σ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, ἐλέχθην· πλέχθην. *Dico virtualitèr, quoniam ζ et σσ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo æ est implicitum, et per consequens, γ, χ.*

Διηράξαντο. Constat esse aor. 1. med. voc. à termino αντο, unà cum σ quod est implicitum in ξ, ut ...ξαντο, quo rejecto et addito termino communi ω restabit διηράκω, quod non invenies in Lexico, neque διηράγω, διηράχω, aut διηραζω, vel διηράσσω· debes igitur concludere te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε dein quæras iterum nè tum quidem invenies; verso verò in α reperies esse, ἀράσσω, *amputo, abscindo, illido*, et metaphoricè *impeto*; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινά, *conviliis impetere aliquem*; cujus generis verba in præteritis pariunt tyronibus amplam difficultatem; etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω· præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω· et quinque superiora scil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, sive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ ex parte futuri efficerent in illo ξ juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine δευτεροτρίτον poterant habere ξ in futuro. Prætereà juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, et hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, si Thema ipsum et ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò et cuilibet altari ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem quæ non potest superari aliter nisi usu. Beatior sanè est Lingua Latina, quia longè naturâ facilior; sed χαλεπὰ τὰ καλά.

Κεκλῶσθαι. Præteritum est perf. pass. inf. Rejiciatur incrementum syllabicum κε, et terminus αι, à parte pòst, cum terminalibus consonantibus σθ· restat κλω· σ vero indicat esse aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ. sed non erit nisi κλώθω, *glomero* vel *neo*; quia dissyllabùm, ut et πεπρῆσθαι, à πρήθω, *incendo*.

Διεληλυθότες. Constat esse participium præteriti perfecti, mediæ vocis, numeri pluralis, generis masculini, à termino ότες, et figurativâ præsentis, quibus rejectis unà cum ἐπαναλῆψει Atticâ priorum literarum Thematis, et verso incremento temporali η in ε, et addito termino ω, restabit διελέθω· sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quâ addita, Thema est διελεύθω, inusitatum, pro quo διέρχομαι, *prætereo*, et per Metaphoram *dissere*, seu *oratione percurro*; in formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut θάλλω τέθηλα· κλαζω, κεκλαγα, φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομα· et λείπω, λέλοιπα· sed rejicitur more Atticorum, et κατ' ἐπανάληψιν priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλεύθω, ἤλυθα, communiter et ἐλήλυθα, Atticè; ἀκούω, ἤκοα, et Atticè ἀκήκοα· ἀλείφω, ἤλοιφα, ἀλήλοιφα et similia.

Μεθαρμοσθεῖσα. Particip. aor. 1. pass. undè rejiciendum est σθεῖσα, σ indicabit esse aliquam dentalem vel σσ vel ζ, et erit μαθαρμόζω, *coaplo*, quia trissyllabum, ut ἐξεργασθεῖσα, ab ἐξεργάζομαι, *perficio*.

Κεκάσθαι. Est infinitivum præteriti perf. pass. vocis. Cognoscitur à tono in penultimâ, incremento duplicato κε, et termino unà cum terminali θ, et Hotetheto σ· quibus rejectis et addito termino ω, sit κάω,——quod cùm non sit, neque erit κάδω, κάθω, κάτω, seu κάσσω. restat esse κάζω, *orno et decoro*, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιαδ. ῥαψ. ver. 546.

> Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
> *Horum te, senex, divitiisque et filiis aiunt exornatum fuisse.*

Διεχειρισάμην. Aor. 1. med. rejiciatur ε et terminus σαμην· et quia restat ι, et verbum est polysyllabum, ideo, ζ est figurativa, scil. διαχειρίζω, *tracto*, ut εκοριcάμην, à κορίζομαι, seu κορίζω, *comparo*.

Πεπυκασμένα. Est particip. perf. et plusq. perf. pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, et in fine μενα, unà cum σ Hotetheto, quod est indicium ejus figurativam esse dentalem, vel ζ vel σσ, et est quidam ζ, viz. πυκάζω, *denso*, seu *tego*, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est particip. perf. med. quare rejicienda est duplicatio in initio σε, et in fine terminus participialis ότες et quoniam η habet ι subscriptum, ideòque cùm sit impropria diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, et addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, *scopis purgo*, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verba hujusce ordinis, scil. immutabilium, feliciùs et citiùs reperiuntur quàm cætera; quia servant figurativum Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, et juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. voc. ab σ explicito. Prætereà puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto unà cum σε, et addito ω, restabit πήρω, quo quæsito et haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπί, quâ rejectâ, restabit ἤρω, quod si quæram non inveniam: dicam igitur η esse temporale incrementum, quod si vertam in ε, erit ἔρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, *aplo*, cujus futurum facit communiter ἀρῶ, et Æolicè ἄρσω, et ex hoc ἦρσε, et cum præpositione ἐπί, ἐπῆρσε, ut apud Homerum, Ἰλιαδ. ῥαψ. ξ. ver. 166.

De Resolutione Verborum.

——τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυλινάς τε θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθαίνασθαι. Est aor. 1. infin. med. ideoque ασθαι rejecto, et versâ η, impropriâ diphthongo, in α p pri[…]et termino passivæ vocis adjecto, erit παθαινομαι, *vehementer afficior.*

'Επισημηνάμενος Cognoscitur esse particip. a. 1. med. per terminum αμένος, in quo σ potentiale subintell tur: quare rejecto termino αμένος, et versâ impropriâ dipthongo η in αι, et addito gene termino ω, est ἐπισημαίνω, *indicium facio* seu *significo.*

'Επανασεισθῆναι. Cognoscitur esse aor. 1. pass. infin. per terminum θῆναι, quo rejecto, σ Hotethetum in cabit esse verbum tertii et quarti, vel saltem sexti ordinis, et ultimum erit: nam illo ter no cum σ rejecto, et addito communi termino pass. ομαι, erit ἐπανασείομαι, *adversus alique concutior,* à σείω.

'Επιτετροπευμένος. Hæc vox est particip. præt. perf. pass. à quâ, rejecto μένος, et duplicato τε à parte ante addito termino act. ω, vel pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω, vel ἐπιτροπεύομαι, *procuro, admi stro, in tutelâ habeo.* Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur, propter dip thongum figurativum ευ.

'Επεπυργώμεθα. Est plusquam perf. pass. undè rejecto in initio incremento ἐπε, et in fine μεθα, restat πυρ deindè ώ in ό verso additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio,* seu *turribus urbem instruo,* à no mine πύργος *turris.* Hujusce generis verba nullâ difficultate deprehenduntur; quia om ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figurativam ο præsentis in ω i ipso futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ vocis.

'Εῤῥοφήσθω. Constat esse in perfecto pass. mod. imperat. tertiam personam; quare rejiciendum est ἐ, u cum ρ, et in fine σθω, cum σ Philotheto, et verso η in α, et addito communi termino ω, fit ῥοφά quod etiam et ῥοφέω, recte dicitur *sorbeo et exhaurio.* Hujusce quoque generis verba facilè de prehenduntur; nam η figurativa longa est indicium quòd figurativa primitiva erat α vel ε neque σ vobis dubium creet; quod licèt non admittatur in primâ persona præter-perf. pas quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi desideratur, atque ideò vocatur σ Philothetum.

'Απελαθήσεσθαι. Est fut. 1. pass. infinit. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω, fit ἀπελάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, *abigo:* in hoc verbo debuerat esse σ Hotethetum, ut πε λασθήσεσθαι, à γελάω· πετασθήσεσθαι, à πετάω, secundùm Regulam; sed ἐλάω, *pello,* facit ἐλάσω et ἤλασμαι.

'Αναδραμών. Est Part. aor. 2. act. ων participii termino rejecto, verso α in ε, additoque termino ω fit ἀνα δρέμω inusitatum, pro quo ἀνατρέχω, *recurro.*

Κατέβη. Aor. 2. verbi in μι· rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit κατα βίωμι, *vivo.* Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, aor. 2. ἔγνων, ἔγνως· sic et βιῶμι, aor. 2. ἐβίων, ως, ω, &c.

Καταγῆς. Aor. 2. pass. à quo rejecto εις termino participiali, et additò communi termino ω fit κατάγω, *confringo,* inusitatum, pro quo κατάγνυμι.

'Απέδρα. Aor. 2. act. cujus incremento rejecto et figurativâ α versâ in η, et cum termino verborum in μι, fit ἀπόδρημι, *aufugere.* Hoc esset ἀπέδρη juxta Regulam, quia aor. 2. solet servare figurati- vam longam; sed unum est eorum quæ excipiuntur.

Παρέβη. Aor. 2. act. verbi in μι, quod cognoscitur à figurativâ η· quare incremento rejecto, et addito terminò μι fit παράβημι inusitatum pro quo παραβαίνω. *transgredior.*

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, et ut constet omnibus unam esse verborum Bary- tonorum conjugationem, et alteram verborum in μι, tabulam sequentem exaravimus: quæ in formandis et resolvendis verbis respicienda est; illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

TERMINATIONES BARYTONORUM.

INDICATIVI.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
Imperf.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῆ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	in 3. prior. decl. ut in præs.; in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θητον	θήτην	θημεν	θετε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	σαι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	νται, μένοι εἰσί
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Plusq. perf.	A	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	σο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	ντο, μένοι ἦσαν
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
P. post F.	P	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

IMPERATIVI.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1	2.	3.
Præsens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητων	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		σο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Terminationes Verborum contractorum in ΕΩ.

Indicativi.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει		εῖτον	είτην	οῦμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativi Verb. in έω.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in ΑΩ.

Indicativi.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperf.	A	ων	ας	α		ᾶτον	άτην	ωμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativi Verb. in άω.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in ΟΩ.

Indicativi.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	ους	ου		οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Imperativi Verb. in όω.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		οῦ	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Terminationes Verborum in μι, quæ descendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύω.

INDICATIVI.			Sing. 1.	2.	3.		Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
Præsens.	A PM	[illegible] η, η, ω, υ ε, α, ο, υ	μι μαι	ς σαι	σι ται	ε α ο υ	μεθον	τον σθον	τον σθον	μεν μεθα	τε σθε	1. 2. 3. 4. ῖι, ᾶ, ἕ, ῦ, σι νλαι
Imperf.	A PM	[illegible] η, η, ω, υ ε, ά, ό, ύ	ν μην	ς σω	1. 2. 3. 4. η, η, ω. υ, το	ε α ο υ	μεθον	τον [illegible]	τον σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν νλο
Indef. β.	A M	[illegible] η, η, ω ε, ά, ό	ν μην	σ σο	1. 2. 3. η, η, ω το		μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν νλο

Imperativi.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
Præsens.	A PM		[illegible] ελι, α, ο, υ, θι ε, α, ο, υ, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν
Indef. β.	A M		[illegible] ες, ῆ, ός, θι ί, ά, ό, σω	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν

Optativi Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium.
οιμι οίμην οίμην	οις οιο οιο	οι οιλο οιλο	 οίμεθον οίμεθον	οιλον οισθον οισθον	οίλην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οιλε οισθε οισθε	οιεν οινλο οινλο	ειν εσθαι εσθαι	ών, ουσα, ον όμενος, η, ον όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

οιμι ίιην οίμην	οις ίιης οιο	οι ίιη οιλο	 οίμεθον	οιλον ίιηλον οισθον	οιλην ειήλην οίσθην	οιμεν είημεν οιμεθα	οιλε ίιηλε οισθε	οιεν ειησαν οινλο	ῖιν ῆναι εσθαι	ών, οῦσα, όν ίις, ῖισα, ὶν όμενος, η ον
οῖμι ησοιμην οίμην	οις οιο οῖο	οῖ οιλο οῖλο	 οίμεθον οίμεθον	οῖλον οῖσθον οῖσθον	οίλην οίσθην οίσθην	οῖμεν οίμεθα οίμεθα	οῖλε οισθε οῖσθε	οῖεν οινλο οῖνλο	ῖιν ήσεσθαι ῖισθαι	ῶν, οῦσα, οῦν όμενος, η, ον ούμενος, η, ον
οιμι θησοιμην οιμην	οις οιο οιο	οι οιλο οιλο	 οίμεθον ο μεθον	οιλον οισθον οισθον	οιλην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οιμεθα	οιλε οισθε οισθε	οιεν οινλο οινλο	ειν εσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον όμενος, η, ον μενος, η, ον
αιμι θίιην αίμην	αις θίιης αιο	αι θίιη αιλο	 αίμεθον	αιλον θίιηλον αισθον	αιλην θειήλην αίσθην	αιμεν θίιημεν αιμεθα	αιλε θίιηλε αισθε	αιεν θίιησαν αινλο	αι θῆναι ασθαι	ας, ασα, αν θιις, θῖισα, θὶν άμενος, η, ον
οιμι μένος ἴιην οιμι	οις ἴιης οις	οι ἴιη οι	ω	οιλον ἴιηλον οιλον	οίλην ιιήλην οίλην	οιμεν οι ἴιημεν οιμεν	οιλε ἴιηλε οιλε	ιεν ἴιησαν οιεν	ἶναι θαι ίναι	ώς, υῖα, ός, μένος, η. ον ώς, υῖα, ος

Plusquam-perfectum ut Perfectum.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.	Particip.
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθην	οίμηθα	οισθε	οιντο	εσθαι	ομενος, η, ον	

Subjunct: Sing. Dual. Plural.

		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Pr. & Im.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
In. β.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	ῶ	ῇς	ῃ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ωσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
In α.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	θῶ	θῇς	θῃ		θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	θῶσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
Per. & P.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	μένος ῶ	ῇς	ῇ	ω	ῆτον	ῆτον	οι ὦμεν	ῆτε	ὦσι
	M	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis. Sequuntur Circumflexa, quæ contrahuntur in Præsenti et Imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Verborum in έω.

Optativi Sing. Dual. Plural.

		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.	Part.
Pr. & Im.	A	οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν	
	P	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	ῖισθαι	
	M	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι	
P. & P.p.	P	ήμην	ῆσο	ῆτο	ήμεθον	ῆσθον	ήσθην	ήμεθα	ῆσθε	ηντο	ῆσθαι	ημένος, η, ον

Subjunct. Sing. Dual. Plural.

		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
Pr & Im.	A	ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι	ῶν, οῦσα, οῦν
	P	ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται	ούμενος, η, ον
	M	ut Passiva. Perf. pass. πεποιῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ησθε, ῶνται.									

Verborum in άω.

Optativi Sing. Dual. Plural.

		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinit.	Part.
Pr. & Im.	A	ῷμι	ῷς	ῷ		ῷτον	ῴτην	ῷμεν	ῷτε	ῷεν	ᾷν	
	P	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι	
	M	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι	
P. & P. p.	P	ήμην	ῆσω	ῆτο	ήμεθον	ῆσθον	ήσθην	ήμεθα	ῆσθε	ῆντο	ῆσθαι	ημένος, η, ον

Verborum in άω

ubjunct.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
r. & m.	A P M	ῶ ῶμαι	ᾷς ᾷ	ᾷ ᾶται	 ώμεθον	ᾶτον ᾶσθον	ᾶτον ᾶσθον	ῶμεν ώμεθα	ᾶτε ᾶσθε	ῶσι ῶνται	ῶν ῶσα, ῶν ώμενος, η, όν
		ut Passiva. Perf. Pass. βεβοῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.									

Verborum in όω

)ptativi		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.
Pr. & Im	A P M	οῖμι οίμην οίμην	οῖς οῖο οῖο	οῖ οῖτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οῖτον οῖσθον οῖσθον	οίτην οίσθην οίσθην	οῖμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οῖσθε οῖσθε	οῖεν οῖντο οῖντο	οῦν οῦσθαι οῦσθαι.

												Part.
P. & P.p.	P	ῴ	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ῶσθαι	ωμενος

Subjunct.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
Pr. & Im.	A P M	ῶ ῶμαι	οῖς οῖ	οῖ ῶται	 ώμεθον	ῶτον ῶσθον	ῶτον ῶσθον	ῶμεν ώμεθα	ῶτε ῶσθε	ῶσι ῶνται	ῶν, οῦσα, οῦν ούμενος, η, ον
		ut Passiva. Perf. Pass. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῶται, ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.									

Verborum in μι.

Optativi		Sing. 1.2.3.	1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.
Pr.& Im.	A PM	ε͂ω ᾶω ο͂ω ίη, αί, οί, ίη, αί, οί,	ην μην	ης ˜ο	ης ˜το	 μεθον	ητον ˜σθον	ήτην ˜σθην	ημεν μεθα	ητε ˜σθε	ησαν, εν ˜ντο	ί, ά, ό, ύ, -ναι ε, α, ο, υ, -σθαι
		Præteritum Perfect. Passiv.										
P. & P. p.	P	ε͂ω ᾶω ο͂ω ίη, αί, οί,	μήν	˜ο	˜το	μεθον	˜σθον	σθην	μεθα	˜σθε	˜ντο	
In.2	A M	ε͂ω ᾶω ο͂ω ίη, αί, οί, ίη, αί, οί.	ην μην	ης ˜ο	ης ˜το	 μεθον	ητον ˜σθον	ήτην σθην	ημεν σθην	ητε ˜σθε	ησαν, εν ˜ντο	ῖι, ᾶι, ῦι, -ναι ίσθαι, ό, σθαι

Subjunct.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.	
A PM		ε͂ω ᾶω ο͂ω ω ωμαι	1. 2. 3. ῇς, ᾷς, ῷς, ῃ, ᾷ, ῳ,	1. 2. 3. ῇ, ᾷ, ῷ, ται	 ώμεθον	˜τον ˜σθον	˜τον ˜σθον	ῶμεν ώμεθα	˜τε ˜σθε	ῶσι ῶνται	εὶς, εῖσα, ὲν, ὰς, ᾶσα, ὰν, οὺς, οῦσα, όν,	έμενος άμενος όμενος
A M		ε͂ω ᾶω ο͂ω ῶ ῶμαι	ῃς, ῃς, ῳς, ῃ, ῃ, ῷ,	ῇ, ῃ, ῷ, ται	 ώμεθον	˜τον ˜σθον	˜τον ˜σθον	ῶμεν ώμεθα	˜τε ˜σθε	ῶσι ῶνται	εὶς ὰς, οὺς,	έμενος άμενος όμενος

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS ALTER

DE

ARTICULIS.

Articulus duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quòd Nominibus, Participiis, et interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dicitur Græcè ὑποτακτικὸν, quòd Nominibus tantùm postponitur, ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*. Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratè loquendo solus est Articulus.

Reg. I. *Quando sermo est de re quâpiam certâ*, de quâ viz. nobis constat, *tunc nomen illud gaudet articulo; sin minus, respuit*; ut Isocr. ad Nicol, Ὅλως γάρ, εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις· in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, et ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola penè sufficeret, ut de usu Articuli minimè dubitaremus; pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt.

Reg. II. *Nomen Substantivum seu Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum*; ita *tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficiat*. Demosth. pro Coronâ: Σκοπεῖτε δὲ τί χρῆν τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, ϗ τί τὸν μετὰ πάσης ϗ προνοίας ϗ προθυμίας, ϗ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνουν adjectivum, quia præponitur Appellativo πολίτην, contentum est unico articulo.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno scil. pro adjectivo, pro Appellativo seu Substantivo altero. Lysias contra Eratosthenem; Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἤλθον τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ ἔτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα εἰς τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήμιωσεν, &c.

Quod si Adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet. Ut Demosth. pro Coronâ; Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας ἐπὶ τοὺς Φωκέας, εὐπρεπῆ ποιήσαιτο· ubi τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur genitivus possessivus; et potissimùm si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Coronâ; Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ ϗ Φωκεῦσι ϗ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας ϗ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων repetitur designando molestiam et stupiditatem Thebanorum.

Reg. III. *In definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigit articulum*. Aristot. ad Nicom. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένῃ λόγῳ ἢ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειε. Et in Topicis; Ἐστὶ δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερον τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετὴ et συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἕξις et λόγος, ut prædicatis. Sæpè tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimùm apud Oratores, sed non prædicatis; ut Demosth. pro Coron. Ἵνα τοίνυν ϗ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων ϗ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur articulus, at nomini συκοφαντίας non item, veluti prædicato.

Reg. IV. *Genitivus possessivus Nominis vel Participii, imò et Nomen ipsum, à quo possessivum regitur, gaudent articulis*; ut Demosth. pro Coron. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία ϗ προαίρεσις, ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν πότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία, ϗ ταυτὰ βουλομένη φανήσεται, ἡ δὲ σὴ ταῖς τῶν τοὺς τοιούτους νῦν συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum participio ἐπαινουμένων et συκοφαντούντων, præfigitur Articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediatè gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τοὺς, &c. Insuper licèt non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. πολιτείας· magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum et in priori. Interdum verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, et potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo septimæ Regulæ videre est. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. et Demosthen. pro Coronâ; Οὐ δέ γ' ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου.

Reg. V. *Nomen quod ante se, vel post se, habet Pronomen* ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *semper exigit articulum*. Demosthen. pro Coronâ; Δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, &c.